DOKŁADNY SŁOWNIK

JĘZYKA

POLSKIEGO I RUSKIEGO

UŁOŻONY PRZEZ

P. DUBROWSKIEGO

Członka Korrespondenta Cesarskiéj Akademji Nauk.

Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

NAKŁAD FERDYNANDA HÖSICK.

1891.

DOKŁADNY SŁOWNIK POLSKO-RUSKI.

ПОЛНЫЙ ПОЛЬСКО-РУССКІЙ СЛОВАРЬ.

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО

ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. ДУБРОВСКИМЪ

Членомъ Корреспондентомъ Императорской Академіи Наукъ.

Часть Польско-Русская.

ВАРШАВА.

ИЗДАНІЕ КНИГОПРОДАВЦА ФЕРДИНАНДА ГЕЗИКА.

1891.

322675

Wyższa Szkoła Pedagogiczna
BIBLIOTEKA GŁÓWNA
w Kielcach

100911

Дозволено Цензурою.
Варшава, 7 Января 1891 года.

Egzemplarze, nieopatrzone stęplem lub podpisem autora, prawnie poszukiwane będą.

Objaśnienie skróceń i znaków użytych w Słowniku.

Изъясненіе сокращеній и знаковъ употребленныхъ въ Словарѣ.

Агр. въ Агрономіи (w Agronomji).
Анат. въ Анатоміи (w Anatomji).
Апт. въ Аптекахъ (w Aptekach).
Ариѳ въ Ариѳметикѣ (w Arytmetyce).
Артил. въ Артиллеріи (w Artyllerji).
Архит. въ Архитектурѣ (w Budownictwie).
Астрон. въ Астрономіи (w Astronomji).
Безл. Безличное (Nieosobiście).
Библ. въ Библіи (w Biblji).
Богосл. въ Богословіи (w Teologji).
Бот. въ Ботаникѣ (w Botanice).
Боч. у Бочаровъ (u Bednarzy).
Ветер. въ Ветеринаріи (w Weterynarji).
Воен. въ Военномъ искусствѣ (w Sztuce wojennéj).
Геогр. въ Географіи (w Geografji).
Геол. въ Геологіи (w Geologji).
Геом. въ Геометріи (w Geometrji).
Герал. въ Геральдикѣ (w Heraldyce).
Гидр. въ Гидравликѣ (w Hydraulice)
Горн. въ Горномъ дѣлѣ (w Górnictwie).
Грам. въ Грамматикѣ (w Gramatyce).
Дидак. въ Дидактикѣ (w Dydaktyce).
Ест.Ист. въ Естественной исторіи (w Historji Naturalnéj).
ж. женскій родъ (rodzaj żeński).
Живоп. въ Живописи (w Malarstwie).
Звук. звукоподражаніе (naśladowanie brzmienia).
Ирон. Иронически (Ironicznie).
Ист. въ Исторіи (w Dziejach).
Каменщ. у Каменщиковъ (u Mularzy).
Карт. въ Игральныхъ картахъ (w Kartach do grania).
Кожевн. у Кожевниковъ (u Garbarzy).
Ком. въ Коммерціи (w Handlu).
Красил. у Красильщиковъ (u Farbiarzy).
Кристал. въ Кристаллографіи (w Krystallografji).
Кровельщ. у Кровельщиковъ (u Dachárzy).
Кузнец. у Кузнецовъ (u Kowali).
Лат. Латинское слово (wyraz łaciński).
Лог. въ Логикѣ (w Logice).
Лѣсов. въ Лѣсоводствѣ (w Leśnictwie).
м. мужескій родъ (rodzaj męzki).
Мат. въ Математикѣ (w Matematyce).
Мед. въ Медицинѣ (w Medycynie).
Межд. Междометіе (Wykrzyknik).
Метал. въ Металлургіи (w Metallurgji)
Мех. въ Механикѣ (w Mechanice).
Минер. въ Минералогіи (w Mineralogji).
мн. множественное число (liczba mnoga).
Морс. въ Мореходствѣ (w Marynarce).
Муз. въ Музыкѣ (w Muzyce).
Нар. Нарѣчіе (Przysłówek).
Нескл. Несклоняемое слово (wyraz nieodmienny).
Неупр. Неупотребительное слово (Wyraz nieużywany).

Област.	Областное слово (Wyraz prowincjonalny).
Общ.	Общій родъ (Rodzaj obojej płci).
Опт.	въ Оптикѣ (w Optyce).
Орнит.	въ Орнитологіи (w Ornitologji).
Охот.	у Охотниковъ (u Myśliwych).
Плотн.	у Плотниковъ (u Cieśli).
Повар.	въ Поваренномъ дѣлѣ (w sztuce kucharskiéj).
Портн.	у Портныхъ (u Krawców).
Посл.	Пословица (Przysłowie).
Предл.	Предлогъ (Przyimek).
Прост.	въ Просторѣчіи (Wyraz pospolity).
Пчел.	въ Пчеловодствѣ (w Pszczólnictwie).
Рим. Пр.	Римское Право (Prawo Rzymskie).
Ритор.	въ Риторикѣ (w Rytoryce).
Рудок.	у Рудокоповъ (u Górników).
Рыб.	у Рыболововъ (u Rybaków).
Садов.	у Садовниковъ (u Ogrodników).
Сапож.	у Сапожниковъ (u Szewców).
Св. Пис.	въ Священномъ Писаніи (w Piśmie Św.).
Слес.	у Слесарей (u Ślusarzy).
См.	Смотри (Obacz).
Собир.	Собирательное имя (Imie zbiorowe).
Сок. Охот.	въ Соколиной охотѣ (w Sokolnictwie).
Сравн.	Сравни (Porównaj).
ср.	средній родъ (rodzaj nijaki).
Стар.	Старинное слово (Wyraz dawny).
Стекл.	на Стекляныхъ заводахъ (w Hutnictwie).
Стих.	въ Стихотворствѣ (w Wierszowaniu).
Стол.	у Столяровъ (u Stolarzy).
Судох.	въ Судоходствѣ (w Flisowstwie).
род. п.	родительный падежъ (drugi przypadek).
Театр.	Театральный терминъ (Wyraz teatralny).
Техн.	въ Технологіи (w Technologji).
Тип.	въ Типографіи (w Drukarni).
Ткач.	у Ткачей (u Tkaczy).
Увел.	Увеличительное слово (Wyraz zgrubiały).
Умен.	Уменьшительное слово (Wyraz zdrobniały).
Унич.	Уничижительное слово (Wyraz pogardliwy).
Устар.	Устарѣлое слово (Wyraz przestarzały).
Фабр.	Фабричное слово (Wyraz Fabryczny).
Физ.	въ Физикѣ (w Fizyce).
Физіол.	въ Физіологіи (w Fizjologji).
Филос.	въ Философіи (w Fi'ozofji).
Фортиф.	въ Фортификаціи (w Fortyfikacji).
Хим.	въ Химіи (w Chemji).
Хир.	въ Хирургіи (w Chirurgji).
Хронол.	въ Хронологіи (w Chronologji).
Церк. Слав.	въ Церковно-Славянскихъ книгахъ (w Książkach Kościelno-Sławiańskich).
Часовщ.	у Часовщиковъ (Wyraz zegarmistrzowski).
Энтом.	въ Энтомологіи (w Entomologji).

|| Ten znak odróżnia rozmaite znaczenia wyrazów.

* Gwiazdka wskazuje szczególny zwrot mowy.

Uwaga. Skrócenia, które wskazują rodzaj, liczbę, przypadek i niektóre inne gramatyczne określenia, w części „Polsko-Ruskiej" Słownika są użyte tylko dla wyrazów *polskich*, tudzież te same skrócenia użyte są wyłącznie dla wyrazów *ruskich* w części „Rusko-Polskiej".

|| Этотъ знакъ раздѣляетъ разныя значенія словъ.

* Звѣздочка показываетъ особый оборотъ рѣчи.

Примѣчаніе. Сокращеніе, указывающія родъ, число, падежъ и нѣкоторыя другія грамматическія опредѣленія, въ „Польско-Русской" части Словаря, употреблены только для *польскихъ* словъ; такъ точно тѣ же сокращенія употреблены исключительно для *русскихъ* словъ въ „Русско-Польской" части.

A.

A произно́сится какъ ру́сская бу́ква **A**, та же бу́ква съ носовы́мъ зву́комъ **Ą** произно́сится какъ *on* пе́редъ бу́квами *b* и *p* (**dąb**, дубъ, **kąpiel**, купа́льня), пе́редъ прочими же согла́сными какъ *on* (**pająk**, пау́къ, **kąt**, у́голъ). Въ концѣ́ словъ носово́й звукъ почти́ утра́чивается и перехо́дитъ въ *O* (**chodzą**, хо́дятъ, **z tobą**, съ тобо́ю).

A, а, и, но, ли, же. **A byłeś tam?** былъ ли ты тамъ? **A gdzie poszedł?** куда́ онъ пошелъ? **A gdzie jest?** Да гдѣ онъ? **A tak!** ну, да! коне́чно! ита́къ! **Nic a nic!** бо́лѣе ничего́, соверше́нно ничего́! **A pisać to pisać!** Писа́ть такъ писа́ть! **Nic nie wie a gada**, ничего́ не зна́етъ а болта́етъ. **Był to wojak a nawet znakomity literat**, э́то былъ во́инъ и да́же знамени́тый литера́торъ.— **A tak, czego nie wiedział, innych pytał się**, ита́къ, чего́ онъ не зналъ, спра́шивалъ у други́хъ. || **A!** а! *Межд.* А! а!

Aaronowa broda, Аарóнова борода́, сухо́й водоле́нь, подлѣ́сникъ (*растеніе*).

Abcas, **-a**, *м. см.* **Abzas**, **Obcas**.

Abcyssa, **-y**, *ж. Мат.* абци́сса.

Abdank, **Habdank**, **-u**, *м.* по́льскій гербъ съ бу́квою **W**.

Abdankować, *Стар.* отрѣша́ть отъ слу́жбы; || оставля́ть слу́жбу, отрека́ться (*отъ чего́*).

Abdominalny, *Анат.* брюшно́й.

Abdruk, **-u**, *м.* отпеча́токъ, отпеча́тка; || слѣпокъ.

Abdykacja, **-ji**, *ж.* сложе́ніе съ себя́ са́на; || отрече́ніе отъ престо́ла, абдика́ція.

Abdykować, сложи́ть съ себя́ санъ; || отре́чься отъ престо́ла.

Abecadarjusz, **Abecadlarz**, **-a**, *м.* а́збучникъ, учащійся а́збукѣ.

Abecadlarka, **-i**, *ж.* а́збучница, учащаяся а́збукѣ.

Abecadlnik, **-a**, *м.* а́збука, букварь.

Abecadło, **-a**, *ср.* а́збука, собра́ніе буквъ, букварь.

Abecadłowy, а́збучный, алфави́тный. **Porządkiem abecadłowym**, по а́збучному поря́дку, по алфави́ту.

Abelek, **-lka**, *м.* опо́екъ.

Abelkowy, опо́йковый.

Aberracja, **-ji**, *ж. Астрон.* аберра́ція, ка́жущееся движе́ніе неподви́жныхъ звѣздъ; || *Опт.* разсѣя́ніе лучей свѣта въ зри́тельныхъ тру́бахъ; || * совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Ab instat, *Юрид.* безъ завѣща́нія.

Ab irato, *Юрид.* учиненный въ гнѣвѣ́.

Abis, *см.* **Abys**.

Abjuracja, **-ji**, *ж.* отрече́ніе, отступле́ніе подъ прися́гою.

Abjurować, отрека́ться, отступа́ться, отпира́ться подъ прися́гою.

Ablaktować, прививать дере́вья.

Ablaktowanie, **-nia**, *ср.* прививáніе, прививка дере́вьевъ.

Ablegacja, **-ji**, *ж.* аблега́ція, до́лжность вика́рія, легáта.

Ablegat, **-a**, *м.* аблега́тъ, вика́рій легáта.

Ablegowanie, **-nia**, *ср. см.* **Odkładanie**.

Ablegry, *мн. см.* **Odkłady**.

Ablucja, **-ji**, *ж.* омове́ніе, умове́ніе.

Abo, **Albo**, и́ли, иль, ли́бо.

Abolicja, **-ji**, *ж.* отмѣне́ніе, уничтоже́ніе; || проще́ніе, пощáда.

Abonament, **-u**, *м.* абонеме́нтъ, абони́ровка, подпи́ска, подписна́я цѣна́.

Abonent, **-a**, *м.* абоне́нтъ, подпи́счикъ

Abonować, абони́ровать, подпи́сываться.

Abordaż, **-u**, *м.* абовда́жъ, сцѣпле́ніе двухъ корабле́й.

Aborigeni, *мн.* аборигéны, первобытные жи́тели, старожи́лы.

Abowiem, **Albowiem**, и́бо, потому́ что.

Abrewjacja, **-ji**, *ж.* сокраще́ніе.

Abrewjator, **-a**, *м.* сократи́тель; || сочини́тель па́нскихъ буллъ и разрѣше́ній.

Abrewjatura, **-y**, *ж.* сокраще́ніе словъ.

Abrys, **-u**, *м.* о́черкъ, чертёжъ, рису́нокъ.

Abscyssa, **-y**, *ж. Мат.* абсци́сса, отрѣ́зокъ.

Absolucja, **-ji**, *ж.* разрѣше́ніе отъ грѣхо́въ, отпуще́ніе грѣхо́въ; || освобожде́ніе отъ наказа́нія, оправда́ніе.

Absolut, **-a**, *м.* дéспотъ, самоупра́вный человѣкъ.

Absolutnie, самовла́стно, произво́льно.

Absolutność, **-ści**, *ж.* произво́лъ, произво́льность, самовла́стіе, самовла́стность, абсолютизмъ.

Absolutny, абсолю́тный, произво́льный, самовла́стный.

Absolutyzm, **-u**, *м. см.* **Absolutność**.

Absorbcja, **-ji**, *ж.* **Absorbowanie**, **-nia**, *ср.* всáсываніе, поглоще́ніе.

Abstencja, **-ji**, *ж.* устране́ніе.

Abstrakcja, **-ji**, *ж.* отвлече́ніе, отвле́ченность.

Abstrakcyjny, отвлечённый.
Absurdum, *ср. Нескл.* нелѣпость, вздоръ.
Absyda, -y, *ж.* сводъ, ни́ша, || хо́ры, *мн.*
Abszach, -u, *м.* шахова́нье.
Abszluss, -u, *м.* заключе́ніе, сведе́ніе че́товъ.
Absznit, -u, *м.* купо́нъ, отрѣзокъ.
Abszyt, -u, *м.* увольне́ніе отъ слу́жбы, отста́вка.
Abszytować, уво́лить, отста́вить отъ слу́жбы.
Abszytowany, уво́ленный, отста́вленный отъ слу́жбы.
Abszytowy, каса́ющійся отста́вки. **List abszytowy**, бума́га объ отста́вкѣ.
Abucht, -a, *м.* бы́тое мя́со.
Abusus, *Нескл.* злоупотребле́ніе по до́лжности, превыше́ніе вла́сти.
Aby, что́бы, чтобъ, да́бы, хотя́ бы, по кра́йней мѣрѣ; то́лько бы.—**Abyś wiedział o tém**, знай же э́то! **Dołożyłem wszelkiej usilności, aby pozyskać jego przyjaźń**, я употреби́лъ всѣ стара́нія, что́бы снискать его́ дру́жбу. **Daj mu aby z czego żyć**, дай ему́ чѣмъ жить, и́ли дай ему́ сре́дства къ жи́зни. **Aby ten raz nie kłam**, хоть въ э́тотъ разъ не лги.
Abzas, *см.* **Obcas**.
Acan, Wacan, Acpan, Wacpan, -a, сокраще́нное выраже́ніе: **Waszmość Pan**, (ми́лостивый госуда́рь) употребля́емое то́лько въ разгово́рѣ съ ни́сшими ли́цами, та́кже и съ ирони́ею.
Acetabał, -u, *м. см.* **Panewka**.
Acetometr, -u, *м. Хим. см.* **Octometr**.
Ach! Ah! *межд.* ахъ!
Achromatyczność, -ści, *ж.* акромати́змъ, обезцвѣчиваніе.
Achromatyczny, акромати́ческій, безцвѣтный.
Achtel, -a, *м.* восьма́я до́ля бо́чки.
A conto, въ счетъ, на счетъ.
Acz, Aczkoli, Aczkolwiek, хотя́, хотя́ бы, хоть; не смотря́ на то́, что.... — **Acz ich było stu, nie śmieli za nas uderzyć**, хотя́ ихъ бы́ло сто челове́къ, но они́ не смѣли напа́сть на на́съ. **Umiej jeszcze korzystać aczkolwiek z tej straty**, хотя́ отча́сти извле́кай по́льзу изъ э́той поте́ри. **Mocz w czystej wodzie, acz nic przez dzień**, мочи́ въ чи́стой водѣ по кра́йней мѣрѣ че́резъ день. — **Zdali na jego zdanie, acz to mieli czynić**, они́ положи́лись на его́ мнѣніе, дѣлать ли имъ э́то?
Ad acta, къ дѣлу. **Złożyć do akt**, пріобщи́ть къ дѣлу.
Adamantyn, -u, *м.* алма́зъ.
Adamaszek, -szku, *м.* камка́.
Adamaszkowy, камча́тный.
Adamizacja, -ji, *ж.* адамиза́ція, шоссе́, сдѣланное по спо́собу Макъ-Ада́ма.
Ad causam (co do sprawy), по дѣлу. **Badania ad causam**, вопро́сы ча́стные, и́ли по дѣлу.
Adcytacja, -ji, *ж.* привлече́ніе къ суду́.
Adcytować, привлека́ть къ суду́, тре́бовать въ судъ.
Addycja, -ji, *ж. Ариѳ.* Сложе́ніе; || прибавле́ніе.
Addytament, *см.* **Dodatek, Przydatek**.
Adept, -a, *м.* адѣ́птъ; || посвящённый *(во что либо)*.
Adherent, -a, *м.* сообщни́къ, единомы́шленникъ.
Adjudykacja, -ji, *ж.* присужде́ніе, отда́ча съ торго́въ.
Adjudykacyjny, присуди́тельный, *см.* **Wyrok**.
Adjudykata, *мн. см.* **Przysądy**.
Adjunkt, -a, *м.* адъю́нктъ. **Adjunkt prawny**, помо́щникъ юрисконсу́льта.
Adjutancki, адъюта́нтскій.
Adjutant, -a, *м.* адъюта́нтъ.
Adjuwant, -a, *м.* помо́щникъ пѣ́вчаго, и́ли органи́ста.
Adlatus, -a, *м.* това́рищъ.
Admanuscja, -ji, *ж.* вруче́ніе.
Admanuować, вруча́ть.
Administracja, -ji, *ж.* администра́ція, управле́ніе, правле́ніе, завѣ́дываніе, вѣ́домство.
Administracyjnie, административнымъ поря́дкомъ, административно.
Administracyjny, администрати́вный, правительственный. **Rada administracyjna**, совѣтъ управле́нія.
Administrator, -a, *м.* администра́торъ, правитель, управитель, управля́ющій, завѣ́дывающій.
Administratorski, администра́торскій.
Administrować, управля́ть, пра́вить, завѣ́дывать; || **Administrować Sakramenta**, пріобща́ть Св. Та́инъ.
Admiracja, -ji, *ж.* благогове́ніе, удивле́ніе.
Admirał, -a, *м.* адмира́лъ.
Admiralicja, -ji, *ж.* адмиралте́йство.
Admirałowa, -ej, *ж.* адмира́льша, жена́ адмира́ла.
Admiralski, адмира́льскій (**należący do admirała**); адмиралте́йскій (**należący do admiralicji**).
Admiralstwo, -a, *ср.* зва́ніе адмира́ла.
Admirować, удивля́ться, восторга́ться, восхища́ться, благогове́ть.
Admonicja, -ji, *ж.* увѣща́ніе; || выгово́ръ.
Adnotacja, -ji, Annotacja, -ji, *ж.* приме́ча́ніе, замѣ́тка, отмѣ́тка, выноска *(внизу страницы)*.
Adnotować, zamѣ́чать, отмѣ́чать.
Adopcja, -ji, *ж.* усыновле́ніе.
Adopcyjny, усыновля́ющій.
Adoptować, усыновля́ть.
Adoptowany, усыновлённый.
Adoptujący, -ego, *м.* усынови́тель.
Adoracja, -ji, *ж.* обожа́ніе, обоготворе́ніе, поклоне́ніе.
Adorator, -a, *м.* обожа́тель, покло́нникъ.

Adoratorka, -i, *ж.* обожа́тельница, покло́нница.

Adorować, обожа́ть, обоготворя́ть, покланя́ться.

Adres, -u, *м.* а́дресъ, на́дпись на паке́тѣ, на конве́ртѣ. **Adres ekspedycji**, адресова́ніе должностно́й бума́ги.

Adresat, -a, *м.* адреса́тъ, получа́тель (*письма и т. д.*).

Adresować, адресова́ть, сдѣлать на́дпись на паке́тѣ, отпра́вить по а́дресу. || **Adresować się**, адресова́ться, относи́ться (*къ кому́ либо*).

Adumbrować, *Стар.* отмѣня́ть; || * намека́ть.

Adwent, -u, *м.* рождественскій постъ, Филиппо́вки.

Adwentowy, относя́щійся къ рождественскому посту́.

Adwersarz, a, *м.* проти́вникъ.

Adwokacki, адвока́тскій.

Adwokactwo, -a, *ср.* адвока́тство, зва́ніе адвоката, защи́тника.

Adwokat, -a, *м.* адвока́тъ, защи́тникъ; || ходата́й по дѣла́мъ.

Adwokatka, -i, *ж.* защи́тница.

Adwokatowa, -ej, *ж.* жена́ адвоката.

Adwokatować, быть адвока́томъ, защища́ть дѣло въ судѣ; || ходатайствовать.

Adwokatura, -y, *ж.* адвокату́ра.

A dyć, *Прост.* одна́кожъ, вѣдь.

Adynamiczny, *Мед.* адинами́ческій, разслабля́ющій.

Adypocera, -y, *ж. Хим.* адипоци́ръ, мыловатый жиръ, жирово́скъ.

Aerolit, -u, *м.* возду́шный ка́мень, аэроли́тъ.

Aerometr, -u, *м.* аэроме́тръ, воздухоме́ръ.

Aeronauta, -y, *м.* воздухопла́ватель.

Aeronautyka, -i, *ж.* воздухопла́ваніе.

Aerostat, -u, *м.* возду́шный шаръ.

Aerostatyka, -i, *ж.* аэроста́тика, нау́ка о равнове́сіи во́здуха.

Afekcja, -ji, *ж. Мед.* припа́докъ, болѣзнь, недугъ.

Afekt, -u, *м.* чу́вство, страсть, увлече́ніе.

Afektacja, -ji, *ж.* жема́нство, натя́нутость.

Afektować, преувели́чивать, жема́ниться, задава́ть тонъ.

Afektowanie, -nia, *ср. см.* **Afektacja.**

Afektowany, жема́нный, натя́нутый, мане́рный.

Afera, -y, *ж.* вы́годное дѣло, спекуля́пія.

Aferzysta, -y, *м.* аферистъ, спекуля́торъ.

Affilijacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе къ о́бществу; || усыновле́ніе.

Affinicja, -ji, *ж.* обжига́ніе мета́лловъ.

Afirmatywa, -y, *ж.* подтверди́тельное мнѣніе, го́лосъ по́данный въ чью ли́бо по́льзу.

Afirmatywe, *Нар.* утверди́тельно.

Afisz, -u, *м.* афи́шка, объявле́ніе.

Afront, -u, *м.* оби́да, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Agaryk, -u, *м. Бот.* ли́стовеничная дубо́вая гу́бка.

Agat, -u, *м.* ага́тъ (*камень*).

Agencja, **Ajencja**, -ji, **Agentura**, -y, *ж.* **Agenctwo**, **Ajenctwo**, -a, *ср.* аге́нтство.

Agenda, **Ajenda**, -y, *ж.* церко́вный тре́бникъ; || па́мятная кни́жка.

Agent, **Ajent**, -a, *м.* аге́нтъ, пове́ренный. **Agent nieprzysięgły**, непривилегиро́ванный ма́клеръ **Agent wymiany, wekslowy, или bankowy**, биржево́й ма́клеръ.

Agio, *см.* **Ażio.**

Agitacja, -ji, *ж.* агита́ція, движе́ніе.

Agitator, -a, *м.* агита́торъ, подстрека́тель, зачи́нщикъ, возмути́тель, бунтовщикъ.

Agitować, агити́ровать, волнова́ть, возмуща́ть. **Agitować sprawę**, вести́ дѣло, процѣсъ.

Agnus, -a, **Agnusek**, -ska, **Agnuszek**, -szka, *м.* свѣча́ благослове́нная па́пою, съ изображе́ніемъ а́гнца.

Agraryjny, аграрный, *см.* **Gruntowy.**

Agregat, -u, *м.* агрега́тъ, твёрдое тѣло, составленное соедине́ніемъ части́цъ ме́жду собо́ю; скопле́ніе, сборъ; || поро́ды, образо́ванныя скопле́ніемъ въ одно́ цѣлое различныхъ минера́ловъ.

Agrest, -u, *м.* крыжо́вникъ.

Agronom, -a, *м.* агроно́мъ, се́льскій хозя́инъ.

Agronomja, -ji, *ж.* агроно́мія, нау́ка се́льскаго хозя́йства.

Agronomiczny, агрономи́ческій, се́льско-хозя́йственный.

Ajent, *см.* **Agent.**

Ajer, -u, *м. Бот.* айръ, коса́тикъ.

Ajerówka, -i, *ж.* айрная во́дка.

Akacja, -ji, *ж. Бот.* акація.

Akademja, -ji, *ж.* акаде́мія.

Akademicki, академи́ческій.

Akademik, -a, *м.* акаде́микъ, членъ акаде́міи; || студе́нтъ акаде́міи или университе́та; || профе́ссоръ акаде́міи; || *Ирон.* **Akademik Smorgoński**, неотёсаный человѣкъ, медвѣдь.

Akant, -u, *м. Бот.* медвѣжья ла́па, рожа́нецъ,борщевикъ; *Архит.* акантъ, аканто́вые ли́стья; || *Анат.* позвоно́чный столбъ.

Akatolicki, неправосла́вный, некатоли́ческій.

Akatolik, -a, *м.* некато́ликъ.

Akcent, -u, *м.* ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || произноше́ніе, выговоръ.

Akcentować, ста́вить зна́ки ударе́нія, соблюда́ть ударе́нія (*въ словахъ*).

Akcentowanie, -nia, *ср.* словоударе́ніе.

Akcentysta, **Akcencista**, -y, *м.* шутни́къ, заба́вникъ.

Akcept, -u, *м. см.* **Akceptacja.**

Akceptacja, -ji, *ж.* акцептова́ніе (*векселя*); || приня́тіе; || согла́сіе.

Akceptant, -a, *м.* акцептáторъ (*вéкселя*); || принимáющій; || соглашáющійся.

Akceptować, акцептовáть (*вéксель*); || принимáть; || соглашáться.

Akces, -u, *м.* дóступъ, прúступъ, подхóдъ.

Akcessja, -ji, *ж.* приступлéніе къ дѣлу, согláсіе.

Akcessorja, -jów, *мн.* дополни́тельныя, прибáвочныя статьи́; || судéбный поря́докъ.

Akcessyt (Accessit), -u, *м.* второстепéнная награ́да (*ученику*).

Akcja, -ji, *ж.* áкція, вкладъ; || дѣ́ло, искъ, тя́жба, *см.* **Skarga.** **Wnosić akcję o co**, предъявля́ть искъ.

Akcjonarz, -a, *м.* акціоне́ръ.

Akcydensa, -ów, *мн.* взя́тки, посторóнніе дохóды; || *Ком.* акциде́нція.

Akcyjny, состоя́щій на áкціяхъ.

Akcyza, -y, *ж.* акци́зъ, налóгъ на питéйное и съѣстно́е.

Akcyznik, -a, *м.* акци́зный сбóрщикъ, ви́нный прúставъ.

Akcyzny, акци́зный. **Władza akcyzna**, акци́зный надзóръ.

Aklamacja, -ji, *ж.* восклица́ніе.

Aklimatyzować, освóить съ нóвымъ кли́матомъ. **Aklimatyzować się**, освóиться съ нóвымъ кли́матомъ, привы́кнуть къ нóвому кли́мату.

Aklimatyzowanie, -nia, *ср.* освоéніе съ нóвымъ кли́матомъ, привы́чка къ нóвому кли́мату, акклиматáція.

Aklimatyzowany, прiучéнный, привы́кшій къ нóвому кли́мату.

Akolit, -a, *м.* (*У катол.*) аколи́тъ, свѣщенопóсецъ, церкóвный прислу́жникъ; || провожáтый, сопу́тникъ.

Akomodacja, -ji, *ж.* приноравлéніе, примѣнéніе, приспособлéніе.

Akomodować się, приноравливаться, соображáться, примѣня́ться.

Akompanjament, -u, *м.* акомпанеме́нтъ, сопровождéніе.

Akompanjować, акомпани́ровать, втóрить, сопровождáть.

Akonto, *см.* **A conto.**

Akord, -u, *м.* акóрдъ; || строй; || согла́сіе.

Akordować, *Ком.* согласи́ться на отсрóчку, на устýпку.

Akredytować, уполномóчить, аккредитовáть.

Akredytowany, уполномóченный, повѣ́ренный, аккредитóванный.

Akrobata, -y, *м.* акробáтъ, балансéръ, плясýнъ на канáтѣ.

Akrostychon, -u, *м.* акрóстихъ.

Aksamit, -u, *м.* бáрхатъ.

Aksamitka, -i, *ж.* бáрхатка, бáрхатная лéнточка.

Aksamitny, бáрхатный.

Aksamitowy, бархати́стый. **Aksamitowa mączka**, арору́тъ (*родъ муки*).

Akselband, -u, *м.* аксельбáндъ.

Aksjoma, -y, *ж.* аксióма, самоúстина.

Aksjomatyczny, аксіомати́ческій.

Akt, -u, *м.* актъ (*торжéственное собра́ніе*); || дѣ́йствіе, актъ (*въ драматическихъ произведéніяхъ*); || дѣ́ло, дѣловáя бумáга, актъ, докумéнтъ, сдѣ́лка, дѣ́ніе. **Akt alienacyjny**, актъ отчужде́нія, передáча имýщества;—**apelacyjny**, аппеляціóнный отзывъ, аппеляціóнное проше́ніе; — **urodzenia i chrztu**, метри́ческое свидѣтельство о рожде́нiи и крещéніи;—**darowizny**, дáрственная зáпись; — **hipoteczny**, закладнóй актъ на недви́жимое имѣ́ніе; — **intromissji**, вводный актъ, вводный листъ; — **kupna i sprzedaży**, кýпчая крѣпость, кýпчая; — **nadawczy**, жáлованная грáмота; || дáнная; — **najmu**, наёмный контрáктъ; — **notarjalny**, нотаріáльный актъ, актъ совершéнный у нотáріуса; — **oblatowany**, я́вочный актъ; — **oskarzenia**, обвини́тельный актъ, обжáлованіе;— **odstąpienia**, поступна́я зáпись объ имýществѣ;—**podawczy**, сдáточный актъ; — **podziału**, раздѣ́льная зáпись; — **prywatny**, домáшній актъ, домáшнее услóвіе; — **przedślubny**, предбрáчный договóръ; — **przysposobienia**, актъ усыновлéнія; — **przyznania**, подтвердúтельный актъ; — **publiczny**, актъ совершéнный закóнным порядкомъ, нотаріáльный актъ; — **Stanu cywilnego**, актъ гражда́нскаго состоя́нія;—**ślubu**, брáчный актъ, метри́ческое свидѣтельство о бракосочета́нiи; — **uszanowania**, испрошéніе позволéнія на вступлéніе въ бракъ; — **udziału**, отдѣ́льная зáпись;—**ugody**, полюбóвная зáпись; —**uposażenia**, ря́дная, зáпись приданáго; —**urodzenia**, метри́ческое свидѣтельство о рожде́нiи; — **wieczysty**, крѣпостно́й актъ, крѣпостна́я зáпись, крѣпость; — **zajęcia**, о́пись имýщества;—**zastawu**, закладна́я на недви́жимое имýщество, закладно́е письмó; — **zejścia**, метри́ческое свидѣтельство о смéрти;—**zeznania**, протоко́лъ свидѣтельскихъ показáній. **Akt zapisania na sąd polubowny**, третéйская зáпись. **Akt tranzakcyjny**, домáшній актъ. **Akt dożywocia**, актъ о пожи́зненномъ владѣ́нiи. **Akt podawczy**, актъ передáчи.

Akta, -ów, *мн.* дѣ́нія. **Akta apostolskie**, дѣ́нія св. Апóстоловъ; || дѣлá, áкты. **Akta publiczne, urzędowe**, гражда́нскіе áкты, архúвъ. **Złożyć do akt**, сдать въ архúвъ. **Akta miejskie**, городскóй архúвъ. **Akta wieczyste**, крѣпостны́я дѣлá. **Wpisać testament do akt wieczystych**, записáть духóвное завѣщáніе у крѣпостны́хъ дѣлъ.

Aktor, -a, *м.* *Teat.* актёръ, дѣ́йствующее лицó; || *Юрид.* истéцъ.

Aktorat, -u, *м.* крáткое содержáніе дѣ́ла, внесённое въ судéбные рéестры, вы́писка изъ дѣ́ла, крáткое изложéніе дѣ́ла.

Aktorka, -i, *ж.* актри́са; || *Юрид.* истúца.

Aktorski, актёрскій; || принадлежащій истцу.

Aktorstwo, **-a**, *ср.* ходатайство по дѣлу; || *Teatr.* званіе актёра.

Aktualnie, *Нар.* подлинно, дѣйствительно.

Aktualność, **-ści**, *ж.* подлинность, дѣйствительность.

Aktualny, подлинный, дѣйствительный.

Aktuarjusz, **-a**, *м.* актуаріусъ, актуарій.

Aktykacja, **-ji**, *ж.* внесеніе въ акты, въ протоколъ.

Aktykować, явить, внести въ акты, записать въ судебныя книги, *см.* **Oblatować**, **Intabulować**.

Aktywa, **-ów**, *мн. Юрид. см.* **Wierzytelność**; || активъ, *см.* **Passivum**.

Akurat, какъ разъ, точь въ точь.

Akuratnie, *Нар.* акуратно, точно, исправно.

Akuratność, **-ści**, *ж.* акуратность, точность, исправность.

Akuratny, акуратный, точный, исправный.

Akustyczny, акустическій.

Akustyka, **-i**, *ж.* акустика.

Akuszer, **-a**, *м.* акушеръ. **Akuszerka**, **-i**, *ж.* акушёка, повивальная бабка; *Прост.* повитуха.

Akuszerja, **-ji**, *ж.* **Akuszerstwo**, *ср.* акушёрство.

Akuszerować, повивать, принимать (*младенца*), помогать въ родахъ.

Akwarella, **-i**, *ж.* акварель, акварельная живопись.

Akwarellowy, акварельный.

Akwawita, **Okowita**, **-y**, *ж.* водка, простое вино.

Akwedukt, **-u**, *м.* водопроводъ.

Akwizycja, **-ji**, *ж.* покупка, пріобрѣтеніе.

Alabaster, **-stru**, *м.* алебастръ.

Alabastrowy, алебастровый.

Alambik, *см.* **Alembik**.

Alarm, **-u**, *м.* набатъ, тревога.

Alarmować, ударить въ набатъ.

Alba, **-y**, *ж.* стихарь.

Albatros, **-a**, *м. Орнит.* **Альбатросъ**, тогачъ, буревѣстникъ, летучій пингвинъ, Капскій баранъ.

Albo, *см.* **Abo**.

Albowiem, *см.* **Abowiem**.

Album, **-u**, *ср.* альбомъ.

Albumer, **Albumin**, *Хим.* **бѣлковина**, бѣлковое вещество, *см.* **Białko**.

Alchemja, **-ji**, *ж.* алхимія.

Alchemiczny, алхимическій.

Alchemik, **-a**, *м.* алхимикъ.

Alcysta, **-y**, *м.* альтистъ.

Aldrowanda, **-y**, *ж. Бот.* **Альдрованда** (*водяное растеніе*).

Ale, но; || да, да! Ахъ, да! **Ale, ale! mam ci coś powiedzieć**, да, да! мнѣ нужно тебѣ что-то сказать!

Alea, **Allea**, **-ji**, *ж.* аллея.

Alegacja, **Allegacja**, **-ji**, *ж.* ссылка (*на что*); || доводъ, показаніе.

Alegat, **Allegat**, **-u**, *м.* письменное доказательство, приложеніе.

Alegorja, **Allegorja**, **-ji**, *ж.* аллегорія, иносказаніе, притча; || намёкъ.

Alegoryczny, **Allegoryczny**, аллегорическій, иносказательный

Alegować, приводить, прилагать доказательства, ссылаться на какое либо свидѣтельство.

Aleluja, **Alleluja**, **-ji**, *ж.* аллилуія (*Еврейск.* хвалите Господа).

Alembik, **Alambik**, **-a**, *м.* алембикъ, кубъ, горлянка.

Alembikowy, кубовый, перегнанный, очищенный.

Alfabet, **-u**, *м.* алфавитъ, азбука.

Alfabetowy, **Alfabetyczny**, алфавитный, азбучный.

Algiebra, **-y**, *ж.* алгебра.

Algiebraiczny, алгебрическій, алгебраическій.

Algiebrzysta, **-y**, *м.* алгебристъ, алгебраистъ.

Algorytm, **-u**, *м.* алгоритмъ, обозначеніе; || алгебраическія, *или* ариѳметическія вычисленія.

Ali, Alić, Aliżci, Aliści, *Прост.* кажись, кажется. **Aliści to ojciec**, кажись, это отецъ; || какъ вдругъ. **Ledwo go ujrzeli, aliści zaraz wydali radosną okrzyki**, какъ только они его увидѣли, вдругъ радостно вскричали.

Aligacja, **-ji**, *ж.* сплавка (*металловъ*).

Alimenta, **-ów**, *мн.* содержаніе, пропитаніе, продовольствіе; || кормовыя деньги.

Alimentarny, назначенный на содержаніе, на прокормленіе.

Aljaz, **-u**, *м.* лигатура, смѣшеніе, сплавъ, примѣсь.

Aljenacja, **-ji**, *ж.* отчужденіе, передача, уступка.

Aljenacyjny, отчуждаемый, передвод-ный, *см.* **Akt**.

Aljenować, отчуждать, передавать, уступать.

Alka, **-i**, *ж. Орнит.* чистикъ, мычагатка, пингвинъ.

Alkali, *Нескл.* Алькали, щелочь, щелочная соль.

Alkaliczny, щелочный.

Alkalimetr, **-u**, *м.* алкалиметръ, щелочемѣръ.

Alkalizować, щелочить, выщелачивать.

Alkiermes, **-u**, *м. Бот* червецъ, кошениль, ѵзвинь.

Alkiermesowy, кошенильный, кошенилевый.

Alkierz, **Alkierzyk**, **-a**, *м.* небольшая комнатка за перегородкою.

Alkowa, **-y**, *ж.* альковъ, ниша, углубленіе въ стѣнѣ для кровати.

Alkohol, **-u**, *м.* алькоголь, спиртъ.

Alkoholometr, **-a**, *м.* спиртометръ.

Allegacja, **-ji**, *ж. см.* **Alegacja.**
Allegat, *см.* **Alegat.**
Allegorja, **-ji**, *ж. см.* **Alegorja.**
Allegoryczny, *см.* **Alegoryczny.**
Allegować, ссыла́ться (*на законы*), приводи́ть, представля́ть (*доказа́тельства*).
Allegro, *Муз.* алле́гро, живо, ве́село.
Allewjacja, **-ji**, *ж.* льго́та, облегче́ніе.
Alljaż, *см.* **Aljaż.**
Allodjalność, **-ści**, *ж.* независимость отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjalny, аллоді́альный, свобо́дный отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjum, *Нескл.* аллоді́умъ.
Allokacja, **-ji**, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе (*суммъ*); || принятіе статьи въ счетъ.
Allokucja, **-ji**, *ж.* рѣчь, привѣтствіе.
Allopata, **-y**, *м.* аллопатъ.
Allopatja, **-ji**, *ж.* аллопа́тія.
Allopatyczny, аллопати́ческій.
Alluzja, **-ji**, *ж* намекъ.
Almanach, **-u**, *м.* альмана́хъ; || мѣсяцослово́въ, календа́рь.
Aloes, **-u**, *м. Бот.* Але́й.
Aloesowy, *Бот.* але́йный.
Alpari, *Ком.* альпа́ри, по нарица́тельной цѣнѣ, безъ прибавки, безъ придачи.
Alt, **-u**, *м.* альтъ, альто́вый го́лосъ.
Altana, **-y**, *ж.* бесѣдка. *Умен.* **Altanka**, **-i**, *ж* бесѣдочка.
Altarja, **-ji**, *ж.* за́пись на содержа́ніе алтаря́.
Altarzysta, **-y**, *м.* церко́вный прислу́жникъ; || священнослужи́тель.
Alteracja, **-ji**, *ж.* огорче́ніе, смуще́ніе, волне́ніе.
Alternata, **-y**, *ж.* чередова́ніе, о́чередь, чередова́я сме́на.
Alterować się, огорча́ться, смуща́ться, волнова́ться.
Alterum tantum, *Юрид.* два ра́за сто́лько.
Altówka, **-i**, *ж. Муз.* альтъ-вио́ль.
Altysta, *см.* **Alcista.**
Aluminium, *см.* **Glin.**
Aluminit, **-u**, *м.* алюмини́тъ, квасцо́вникъ, стафи́тъ (*ка́мень*).
Alumn, **-a**, *м.* учени́къ воспи́тывающійся на чужо́й счетъ.
Alumnat, **-u**, *м.* заведе́ніе для учениковъ, по́льзующихся даровы́мъ столо́мъ и уче́ньемъ.
Ałun, **Hałun**, **-u**, *м.* квасцы.
Ałunisty, **Ałunowy**, квасцо́вый.
Ałunit, **-u**, *м.* квасцо́вый ка́мень.
Ałunować, сма́чивать въ квасцо́вой водѣ, квасцовать.
Ałunowanie, **-nia**, *ср.* квасцованіе, мочѣ́ніе въ квасцо́вой водѣ.
Amalgama, **-y**, *ж* амальга́ма, сорту́чка.
Amalgamacja, **-ji**, *ж.* амальгамація, сорту́чиваніе.
Amalgamować, амальгами́ровать, сорту́чивать.
Amarant, **-u**, *м.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ (*растѣніе*).
Amarantowy, амара́нтовый, малино́вый, малино́ваго цвѣта.
Amator, **-a**, *м.* люби́тель, амато́ръ, охо́тникъ.
Amatorka, **-i**, *ж.* люби́тельница, амато́рка, охо́тница.
Amatorski, любительскій, амато́рскій.
Amatorstwo, **-a**, *ср.* дилетантизмъ
Ambalaż, **-u**, *м.* укла́дка, увя́зка, уку́порка, задѣлка въ ки́пы, упако́вка.
Ambalować, укла́дывать, увя́зывать, упако́вывать.
Ambaras, **-u**, *м.* затрудне́ніе, поме́ха безпоко́йство, стѣсне́ніе.
Ambarasować, утруждать, безпоко́ить, стѣсня́ть; || **Ambarasować się**, безпоко́иться, затрудня́ться, стѣсня́ться
Ambargo, *Нескл.* амба́рго, запрещеніе на вы́ходъ су́дна изъ га́вани, задержа́ніе суднов въ га́вани.
Ambasada, **-y**, *ж.* посо́льство, домъ посо́льства.
Ambasador, **-a**, *м* посо́лъ, послáнникъ
Ambasadorowa, **-éj**, *ж.* жена́, супру́га посла́нника.
Ambasadorski, посо́льскій.
Ambasadorstwo, **-a**, *ср.* посо́льство.
Ambicja, **-ji**, *ж.* честолю́біе, властолю́біе.
Ambitny, честолюби́вый
Ambona, **-y**, *ж.* амво́нъ.
Ambra, **-y**, *ж.* а́мбра.
Ambrowy, а́мбровый.
Ambrozja, **-ji**, *ж.* амбро́зія; || козы́ль, безсме́ртная трава́ (*растѣніе*).
Ambulans, **-u**, *м.* амбулато́рная; || полево́й лазаре́тъ, похо́дный госпита́ль.
Ambulatorjum, *ср. Нескл.* пріе́мная ко́мната въ больни́цѣ.
Ameljoracja, **-ji**, *ж.* улучше́ніе.
Amen, *Нескл.* ами́нь.
Ametyst, **-u**, *м.* аметистъ.
Amfibjum, *ср.* амфи́бія, земново́дное живо́тное.
Amfilada, **-y**, *ж.* рядъ ко́натъ; || анфила́да, рядъ, поря́докъ.
Amfiteatr, **-u**, *м.* амфитеа́тръ.
Amjant, **-u**, *м.* амі́антъ, го́рный, ка́менный лёнъ.
Amidon, **-u**, *м.* крахма́лъ, *см.* **Krochmal.**
Amidyna, **-y**, *ж.* амидинъ, вещество́, извлечённое изъ крахма́ла.
Aminek, **-nka**, *м.* ка́ндійскій тминъ, песколю́бъ (*растѣніе*).
Amnestja, **-ji**, *ж.* амни́стія, всепрощеніе, помилованіе, ми́лостивый манифе́стъ.
Amnestjowany, прощенный, помилованный, подошéдшій подъ ми́лостивый манифе́стъ.
Amonek, **-nka**, *м.* амми́нія (*розово́дное растѣніе*).
Amonja, **-ji**, *ж. Хим.* Аммо́ній, четыреводоро́дистый азо́тъ.
Amonjak, **-u**, *м.* нашатырь.
Amonjakowy, нашатырный.

Amorek, -rka, *м.* амýръ, купидóнъ.
Amortyzacja, -ji, *ж.* погашéніе.
Amortyzacyjny, выкупнóй, погасúмый.
Amortyzować, погашáть.
Amplifikacja, -ji, *ж.* распространéніе, размноженіе; || преувели́ченіе.
Amplifikator, -a, *м.* раскáщикъ, прибавля́ющій своё; преувели́чивающій.
Amplifikować, распространя́ть (*рѣчь*), плодúть слова́; || преувели́чивать.
Ampułka, -i, *ж.* ампýлка (*сосýдъ употребля́емый въ ри́мско-католи́ческой це́ркви во вре́мя обѣ́дни, въ кото́ромъ содержится вино́ и вода*).
Amputacja, -ji, *ж.* ампутáція, отня́тіе.
Amulet, -u, *м.* амулéтъ; || ладóнка.
Amunicja, -ji, *ж.* амуни́ція, военные запáсы.
Amunicyjny, амуни́чный.
Anachronizm, -u, *м.* анахронúзмъ, ошúбка въ лѣтосчисле́ніи.
Analiza, -y, *ж.* анали́зъ, разложéніе, разбóръ.
Analityka, -i, *ж.* см. **Rozbiór.**
Analityczny, аналити́ческій.
Analizować, анализи́ровать, разбира́ть, разлага́ть на составныя ча́сти.
Analogiczny, аналоги́ческій.
Analogja, -ji, *ж.* аналóгія, уподобле́ніе, схóдство.
Ananas, -u, *м.* ананáсъ (*дéрево и его плодъ*).
Ananasowy, ананáсный, ананáсовый.
Anarchiczny, анархи́ческій, безначáльновенный.
Anarchista, -y, *м.* анархúстъ.
Anarchja, -i, *ж.* анáрхія, безначáліе, безначáлство.
Anatema, *Нескл.* анáѳема, церковное прокля́тіе, отлуче́ніе отъ óбщества вѣрующихъ.
Anatematyzować, предáть анáѳемѣ, отлучúть отъ цéркви; || проклинáть.
Anatom, Anatomik, -a, *м.* анатóмъ, анатóмикъ.
Anatomiczny, анатоми́ческій.
Anatomizować, анатóмить, анатомúровать, вскрывáть трупъ.
Anatomja, -ji, *ж.* анатóмія, трупоразъя́тіе.
Andraszek, -szka, *м. Бот.* неспя́чекъ, щелкýха, щелкунéцъ (*растéніе*).
Andreea, -y, *ж. Бот.* могúльница (*растéніе*).
Androny, -ów, *мн.* пустя́кй, вздоръ, дребеде́нь, чепухá.
Andrót, -u, *м.* медовúкъ, родъ пря́ника.
Anekdota, -y, *ж.* анекдóтъ.
Anekdotycznie, *Нар.* анекдотúчески, въ ви́дѣ анекдóта.
Anekdotyczny, анекдотúческій.
Anemiczny, *Мед.* малокрóвный
Anemja, -ji, *ж* малокрóвіе.
Anemon, -u, *м. Бот.* анемóнъ, вѣтрянúна (*растéніе*).
Anewryzm, Anewryzmat, -u, *м. Мед.* аневри́змъ, бьющая óпухань; || расшире́ніе жúлы.
Angina, -y, *ж. Мед.* жáба, жáбная болѣзнь.
Anglizować, англизировáть.
Anglomanja, -ji, *ж.* англомáнія.
Ani, ни, нижé; || дáже, и.—**Ani stąd, ani zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́.—**Żaden z naszych ani raniony,** никтó изъ нáшихъ дáже и не ранéнъ.—**On ani myśli o tem,** онъ объ э́томъ и не дýмаетъ.
Anielski, áнгельскій. **Anielskie pozdrowienie (Zdrowaś Marya),** молúтва: Богородице Дѣво рáдуйся; || *Бот.* **Anielski trank,** прямáя бýквица (*растéніе*).
Animalizacja, -ji, *ж.* превращéніе пи щи въ живóтное тѣло.
Anioł, -a, *м* áнгелъ. **Anioł Stróż,** áнгелъ-хранúтель.
Ankier, -kra, *м.* áнкеръ, áнкерокъ, бочёнокъ; || мѣра жúдкостей, преимýщественно вúнная.
Ankra, -y, *ж.* желѣзная скобá, крюкъ; || *Архит.* проéмная связь, лáпа *въ стѣнѣ*).
Ankrować, прицѣпля́ть, прикрѣпля́ть скобóю.
Anneksy, -ów, *мн.* приложéніе.
Annihilacja, -ji, *ж.* уничтоженіе.
Annuata, -y, *ж.* аннюитéтъ, родъ займá, по котóрому упла́чивается ежегóдно вмѣстѣ съ процéнтами и капитáлъ.
Anonim, -a, *м.* анонúмъ, безъимéнный áвторъ.
Anons, -u, *м.* объявлéніе, извѣщéніе.
Anonsować, объявля́ть, заявля́ть, извѣща́ть, возвѣща́ть.
Anszlag, -u, *м.* смѣта.
Anszlagować, дѣлать смѣту.
Anszlagowy, сдѣланный по смѣтѣ, смѣтный.
Antaba, -y, *ж.* рукоя́тка, ухвáтъ; || спускова́я скобá (*у ружья*).
Antał, -u, *м.* антáлъ, полубóчка и́ли бочёнокъ венгéрскаго винá.
Antedatować, написáть зáднимъ числóмъ (*письмó и т. п.*)
Antenat, -a, *м.* прéдокъ, предшéственникъ.
Antologja, -ji, *ж.* антолóгія, собráніе стихотворéній; || собráніе цвѣтóвъ.
Antreprener, -a, *м.* подря́дчикъ, поставщúкъ, предпринимáтель; || содержáтель, антрепренёръ (*театра*).
Antrepryza, подря́дъ, постáвка; || предпрія́тіе.
Antracyt, -u, *м.* антрацúтъ, у́гольная обмáнка.
Antrakt, -u, *м.* междудéйствіе.
Antychretyczny, *Юрид.* антихретúческій, касáющійся договóра мéжду должникóмъ и заимодáвцемъ, въ коéмъ пéрвый представля́етъ дохóды съ залóженнаго имѣнія вмѣсто процéнтовъ. **Posessja antychretyczna,** застáвное владѣніе.

Antychryst, -a, *м.* антихристъ.

Antycypacja, -ji, *ж.* выплата до срока, напередъ, заранѣе.

Antycypować, уплачивать до срока, ранѣе срока.

Antedatowanie, -nia, *ср.* помѣта заднимъ числомъ.

Antyk, -u, *м.* антикъ, древнее скульптурное произведеніе; || древность; остатокъ древности.

Antykwarjusz, -a, *м.* антикваріи, любитель, собиратель древностей.

Antylopa, -y, *ж.* сайга, дикая коза.

Antymon, -u, *м.* антимонія, сурьма.

Antypatja, -ji, *ж.* антипатія, врожденное отвращеніе.

Antypatyczny, антипатическій, противный.

Antypod, -a, *м.* антиподъ.

Anu, Anuż, Anuże, ну, да ну же, ну какъ, а если **Anuże zaraz gadaj**, да ну же говори сейчасъ. **A nuż on przyjdzie**, ну какъ онъ придетъ. **A nuż się łódka przewróci**, а если лодка опрокинется?

Anyż, -u, *м. Бот.* анисъ.

Anyżowy, анисовый.

Aparat, -u, *м.* приборъ, снарядъ; || принадлежности. **Aparat kościelny**, церковная утварь. **Aparat chemiczny**, химическій снарядъ. **Aparat teatralny**, театральныя принадлежности.

Apartament, -u, *м.* квартира, покой.

Apatja, -ji, *ж.* апатія, безчувственность, безстрастіе, равнодушіе.

Apel, -u, *м.* зовъ; || *Воен.* перекличка, сборъ.

Apellacja, -ji, *ж.* апелляція. **Apellacyą założyć**, подать на апелляцію.

Apellacyjny, апелляціонный.

Apellat, Apelat, -a, *м.* позванный въ высшій судъ на апелляцію.

Apellować, подать апелляцію.

Apelujący, подающій апелляцію, апеллянтъ.

Apertura, -y, *ж. Мед.* фонтанель.

Apetyt, -u, *м.* апетитъ, позывъ къ ѣдѣ.

Apetyczny, апетитный.

Aplikacja, -ji, *ж.* званіе кандидатовъ на должность (*по судебному вѣдомству*).

Aplikant, -a, *м.* кандидатъ на должность.

Aplikować, примѣнять, прилагать. || **Aplikować się**, приготовляться къ занятію должности.

Apopleksja, -ji, *ж. Мед.* апоплексія, ударъ, параличъ, пострѣлъ.

Apoplektyczny, *Мед.* апоплектическій.

Apostata, -y, *м.* вѣроотступникъ.

A posteriori, доказательно, по опыту.

Apostoł, -a, *м.* апостолъ.

Apostolski, апостольскій.

Apostolstwo, -a, *ср.* апостольство.

Apotema, -y, *ж. Мат.* Апоѳема, апотема.

Appretura, -y, *ж. Муз.* апретура; || отдѣлка, отчистка.

A priori, априори, по заключенію впередъ, по наведенію, гадательно, умозрительно.

Aprobacja, -ji, **Aprobata**, -y, *ж.* одобреніе, согласіе, соизволеніе.

Aprobować, одобрить, утвердить.

Aproksymacyjny, приближительный.

Apteczny, аптекарскій.

Apteka, -i, *ж.* аптека.

Aptekarz, -a, *м.* аптекарь.

Ara, -y, *ж.* американскій попугай.

Arak, -u, *м.* аракъ, рисовая водка.

Arbiter, -tra, *м.* посредникъ въ третейскомъ судѣ, арбитръ.

Arbitralność, -ści, *ж.* произволъ, самоуправство,

Arbitralny, произвольный, самоуправный.

Arbitraż, -u, *м. ком.* арбитражъ сравненіе разныхъ вексельныхъ курсовъ.

Arbuz, Harbuz, -a, *м.* арбузъ; || *Ирон.* отказъ жениху, сватающемуся къ дѣвушкѣ. **Dostał arbuza**, ему отказали, его отправили ни съ чѣмъ.

Arbuzowy, арбузный.

Arcaby, *см.* **Warcaby.**

Archanioł, -a, *м.* архангелъ.

Archidjakon, -a, *м.* архидіаконъ.

Archidjecezja, -ji, *ж.* архіепископство.

Archimandryta, -y, *м.* архимандритъ.

Archimandryctwo, -a, *ср.* архимандритство.

Archipelag, -u, *м.* архипелагъ, куча острововъ.

Architekt, -a, *м.* архитекторъ, зодчій.

Architektura, -y, *ж.* архитектура, зодчество.

Archiwalny, архивный.

Archiwista, -y, **Archiwarjusz**, -a, *м.* архиваріи, архиваріусъ.

Archiwum, *ср. Нескл.* архивъ, архива.

Arcy — употребляется въ соединеніи съ другими словами и означаетъ: *весьма, много, чрезвычайно, въ высшей степени.*— **Z niego arcy dobry człowiek**, это чрезвычайно добрый человѣкъ.

Arcybiskup, -a, *м.* архіепископъ.

Arcybiskupi, архіепископскій.

Arcybiskupstwo, -a, *ср.* архіепископство.

Arcydzieło, -a, *ср.* образцовое произведеніе.

Arcykapłan, -a, *м.* первосвященникъ.

Arcykapłaństwo, -a, *ср.* первосвященство.

Arcyksiąże, -ęcia, *м.* эрцгерцогъ.

Arcyksiężna, -ej, *ж.* эрцгерцогиня.

Arcyksięstwo, -a, *ср.* эрцгерцогство.

Arenda, -y, *ж.* аренда, арендная плата, арендное содержаніе, *см.* **Dzierżawa.**

Arendarz, -a, *м.* арендáторъ, съёмщикъ, откупщикъ.

Arendować, отдавáть на арéндное содержáніе, взять или отдáть въ арéнду, на óткупъ.

Arendowny, арéндный.

Areometr, -a, *м.* ареомéтръ, жидкомѣръ.

Areszt, -u, *м.* арéстъ, заарестованіе, задержáніе. *Юрид.* **Areszt kondemnaty**, пріостановлéніе нейвочнаго приговóра, послѣдовавшаго по неоднократномъ призывѣ въ судъ. **Areszt detencyjny**, предварúтельный, подслѣдственный арéстъ. **Areszt osobisty**, лúчное задержáніе.

Aresztant, -a, *м.* арестáнтъ; || остróжникъ, колóдникъ.

Aresztować, арестовáть, задержáть, наложúть арéстъ.

Arfa, -y, *м.* *Муз.* áрфа; || *Агрон.* грóхотъ.

Arfować, просѣивать.

Arfowanie, -nia, *ср.* просѣиваніе.

Argument, -u, *м.* дóводъ, доказáтельство; || выписка; содержáніе, крáткій обзóръ. || *Астр.* **Argument szerokości**, разстоáніе планéты отъ сóлнца. **Argument roczny**, разстоáніе сóлнца отъ апогéя лунú.

Argumentacja, -ji, *ж.* приведéніе довóдовъ, доказáтельствъ.

Arka, -i, *ж.* ковчéгъ. **Arka Noego**, Нóевъ ковчéгъ, *см.* **Korab'** || *Библ.* **Arka przymierza**, ковчéгъ завѣта.

Arkada, -y, *ж.* сводъ, аркáда, рядъ áрокъ; || *Мед.* рядъ зубóвъ.

Arkan, -u, *м.* арканъ.

Arkusz, -a, *м.* листъ (*бумаги*). **Arkusz blachy**, листъ жéсти, и т. п.

Arkuszowy, листовóй.

Arlekin, -a, *м.* арлекúнъ.

Armada, -y, *ж.* армáда, вооружéнный флотъ.

Armata, Harmata, -y, *ж.* пýшка, орýдіе, *см.* **Działo**; || *Стар.* орýжіе; || *Стар.* артилléрія.

Armatni, пýшечный.

Armatura, y, *ж.* арматýра, вооружéніе, воéнные снарáды и трофéи.

Armistic jum, *ср.* *Нескл.* перемúріе.

Armja, -ji, *ж.* áрмія, вóйско, воéнныя сúлы, рать.

Arsenał, -u, *м.* арсенáлъ, оружéйный дворъ.

Arszenik, -u, *м.* мышьякъ, арсенúкъ.

Arszenikalny, Arszenikowy, мышьякóвый, мышьяковúстый.

Arterja, -ji, *ж.* бúющая жúла, артéрія.

Artrytyzm, -u, *м.* *Мед.* артритúзмъ, костолóмъ.

Artykuł, -u, *м.* статья, пунктъ. **Artykuł wiary**, прáвило, дóгматъ вѣры. **Artykuły żywności**, съѣстные припáсы; || **Artykuł handlowy**, предмéтъ торгóвли; || *Грам.* членъ.

Artykułować, явственно произноси́ть, бу́кву за бу́квою; || излага́ть по статья́мъ; || излага́ть подро́бности де́ла.

Artykułować, вырабáтывать гóлосъ.

Artykułowany, явственно произнесённый, выразúтельный.

Artykułowany, выразúтельный.

Artyllerja, -ji, *ж.* артиллéрія.

Artylleryjny, Artylleryjski, артиллерúйскій.

Artyllerzysta, -y, *м.* артиллерúстъ.

Artysta, -y, *м.* худóжникъ, артúстъ.

Artystka, -i, *ж.* худóжница, артúстка.

Arya, ji, *ж.* áрія, пѣсня.

Aryetka, Aryjka, -i, *Умен. ж.* пѣсенка, небольшáя áрія.

Aryergarda, -y, *ж.* аріергáрдъ.

Arynga, -i, *ж.* образéцъ, фóрма.

Arystokracja, -ji, *ж.* аристократúя; || дворáнство, дворя́не, вельмóжи.

Arystokrata, -y, *м.* аристократъ.

Arystokratka, -i, *ж.* аристократка.

Arystokratyczny, аристократúческій.

Arytmetyczny, ариѳметúческій.

Arytmetyk, -a, *м.* ариѳметúкъ.

Arytmetyka, -i, *ж.* ариѳметúка.

As, -a, *м.* тузъ (*игральная карта*).

Asan, *см.* **Acan**.

Asbest, -u, *м.* гóрный лёнъ, асбéстъ.

Ascendent, -a, *м.* рóдственникъ по восходя́щей лúніи.

Asceta, -y, **Ascetyk**, -a, *м.* аскéтъ, аскúтъ, аскúтникъ, скúтникъ, отшéльникъ.

Ascetyczny, аскетúческій, аскúтный.

Ascetyzm, -u, *м.* аскúтство, аскитúзмъ.

Asmodeusz, -a, *м.* Асмодéй (*имя бѣса*).

Aspekt, -u, *м.* видъ, взглядъ; || *Астрон.* аспéктъ.

Aspiracja, -ji, *ж.* *Грам.* придыха́ніе.

Aspirant, -a, *м.* соискáтель, искáтель.

Aspirantka, -i, *ж.* соискáтельница, искáтельница.

Aspirować, желáть (*чего*), стремúться (*къ чему*).

Assamble, -ów, *мн.* собра́ніе, схóдбище, ассамблéя.

Assekuracja, -ji, *ж.* обезпéченіе; || застрахова́ніе.

Assekuracyjny, обезпéченный; || страхóвой.

Assekurować, обезпéчивать; || застрахóвывать.

Assercja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, увѣре́ніе.

Asserwować, храни́ть, сохрани́ть.

Assessor, -a, *м.* асéссоръ, засѣдáтель. **Być assessorem**, присýтствовать, засѣдáть. **Assessor pióro trzymający**, асéссоръ въ дóлжности секретаря́.

Assessorja, -ji, *ж.* асéссорство; || асéссорскій судъ.

Assessorowa, -ej, *ж.* асéссорша.

Assessorski, асéссорскій, засѣдáтельскій.

Assumpt, -u, *м.* по́водъ, слу́чай, причи́на, видъ.

Assygnacja, -ji, *ж.* ассигно́вка.

Assygnarjusz, -a, *м.* квитанціо́нная кни́га.

Assygnata, -y, *ж.* ассигна́ція.

Assygnować, ассигновать, назнача́ть, опредѣля́ть.

Assymilować, (*о растеніяхъ*) ассимили́ровать, претвори́ть въ себя́ (*пи́щу, воду и т. п.*); || уподобля́я, прирав нивать.

Assystencja, -ji, *ж.* свита, сопровожде́ніе; || прису́тствіе, собра́ніе.

Assystent, -a, *м.* прису́тствующій, ассисте́нтъ. **Assystent przy poszukiwaniu i rewizji,** понято́й при о́быскѣ и вы́емкѣ.

Assystować, прису́тствовать, сопровожда́ть.

Aster, -tra, *м. Бот.* а́стра (*расте́ніе*).

Astrolabja, -ji, *ж.* **Astrolabjum,** *Нескл.* астроля́бія.

Astrolog, -a, *м.* астро́логъ.

Astrologja, -ji, *ж.* астро́логія.

Astrologiczny, астрологи́ческій.

Astronom, -a, *м.* астроно́мъ.

Astronomja, -ji, *ж.* астроно́мія.

Astronomiczny, астрономи́ческій.

At, такъ себѣ! **At sobie kobieta,** же́нщина какъ и всѣ другія, ничего́ осо́беннаго, ни то́, ни се.

Atak, -u, *м.* ата́ка, нападе́ніе, наступле́ніе, при́ступъ; || *Мед.* припа́докъ. **Atak apoplektyczny,** припа́докъ апоплекси́и.

Ataman, -a, *м.* атама́нъ.

Ateista, -y, *м.* атеи́стъ, безбо́жникъ.

Ateistyczny, атеисти́ческій.

Ateizm, -u, *м.* атеи́змъ, безбо́жіе.

Ateusz, -a, *м. см.* **Ateista.**

Ateuszostwo, -a, *ср. см.* **Ateizm.**

Ateuszowski, *см.* **Ateistyczny.**

Atlas, -u, *м. Геграф.* а́тласъ.

Atłas, -u, *м.* атла́съ (*шёлковая матерія*).

Atłasowy, атла́сный.

Atmosfera, -y, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Atoli, одна́ко-жъ, не смотря́ на то́, совсѣмъ тѣмъ.

Atom, -u, *м.* а́томъ; || пыли́нка.

Atonja, -ji, *ж. Мед.* ато́нія, органи́ческое разслабле́ніе, хи́лость, безси́ліе.

Atrament, -u, *м.* черни́ло.

Atramentowy, черни́льный.

Atrofja, -ji, *ж. Мед.* атро́фія, сухо́тка.

Attencja, -ji, *ж.* внима́ніе, внима́тельность.

Attentować, прису́тствовать.

Attentowanie, -nia, *ср.* бытность, нахожде́ніе, прису́тствіе.

Attestat, -u, *м.* аттеста́тъ, пи́сьменное свиде́тельство. **Attestat ubóstwa,** пра́во бѣдности.

Attesta, *множ.* ипоте́чныя свиде́тельства.

Attestować, аттестова́ть, свиде́тельствовать.

Attrakcja, -ji, *ж.* притяже́ніе.

Attrybucja, -ji, *ж.* вѣдѣніе, вѣдомство, кругъ дѣйствія. **Attrybucje sądowe,** суде́бныя обязанности.

Attrybut, -u, *м.* принадле́жность.

Attrybutywny, присво́енный.

Audjencja, -ji, *ж.* ауді́нція; || слу́шаніе. **Audjencja sądowa,** слу́шаніе, разбо́ръ дѣла въ судѣ.

Audytor, -a, *м.* аудито́ръ.

Aukcja, -ji, *ж.* прода́жа съ аукціо́на, съ молотка́, аукціо́нъ.

Aukcjoner, -a, *м.* аукціоне́ръ.

Aukcjonować, продава́ть съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга; || увели́чивать пла́ту (*за прен у*).

Aurypigment, -u, *м. см.* **Złotoko t.**

Auskultacja, -ji, *ж.* **Auskultowanie, -nia,** *ср. Мед.* оскульта́ція, посту́киваніе и выслу́шиваніе.

Auskultator, -a, *м.* приготовля́ющій себя́ (*къ чему́ либо*); || *Мед.* выслу́шивающій посре́дствомъ стетоско́па (*трудъ у больна́го*).

Auszus, -u, *м.* обо́рышъ, бракъ, изъя́нъ.

Austerja, -ji, *ж.* постоя́лый дворъ, гости́нница, тракти́ръ.

Autentycznie, по́длинно, достове́рно.

Autentyczność, -ści, *ж.* по́длинность, достовѣрность.

Autentyczny, по́длинный, достовѣрный.

Autentyk, -u, *м.* по́длинникъ, по́длинный докуме́нтъ.

Autobjografja, -ji, *ж.* автобіогра́фія, описа́ніе своей собственной жизни.

Autor, -a, *м.* а́векторъ, писа́тель, сочини́тель; || творе́цъ, винов никъ.

Autorament, -u, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Autoryzacja, -ji, *ж.* полномо́чіе.

Autoryzować, уполномо́чивать, дать пра́во.

Awangarda, -y, *ж.* авангардъ, передово́е во́йско.

Awans, -u, *м.* зада́токъ, вы́дача впередъ; || произво́дство, повыше́ніе.

Awanscena, -y, *ж.* авансце́на.

Awansować, получи́ть высшую до́лжность, высшій чинъ; || идти́, подвига́ться впередъ; || успѣва́ть (*въ чёмъ*); || выпла́чивать впередъ, дава́ть въ счетъ.

Awantaż, -u, *м.* вы́года, по́льза; || преиму́щество.

Awantażowny, вы́годный, полеза́ный.

Awantura, -y, *ж.* приключе́ніе, похожде́ніе.

Awanturnica, -y, *ж.* иска́тельница приключе́ній; || интриганта.

Awanturniczy, отва́жный, сме́лый; || испо́лненный разныхъ приключе́ній.

Awanturnik, -a, Awanturzysta, -y, *м.* иска́тель приключе́ній; || пройдо́ха, интриганъ.

Awizacja, -ji, *ж.* увѣдомле́ніе, объявле́ніе, извѣще́ніе, повѣстка.

Awizo, *Нескл. Морс.* разсылочное судно; || *Ком.* увѣдомительное письмо, авизъ.

Awizować, извѣщать, объявлять, давать знать.

Awokera, *см.* **Dzięcioł.**

Aza, Azaż, azali, развѣ, не уже ли? || вѣроятно, повидимому, быть можетъ. **Aza Bóg nie karze złoczyńców?** Развѣ Богъ не наказываетъ преступниковъ? **Pytał się, azali ma go czekać?** Онъ спрашивалъ, ожидать ли ему его? **Będę pisał do niego, aza co dostanę?** Я буду писать къ нему, не получу ли чего нибудь. **Połączone już są rzeki, a w czasie azali nieodległym połączone będą i morza,** рѣки уже соединены, въ скоромъ времени, быть можетъ, будутъ соединены и моря.

Azart, Hazard, -u, *м.* случай, случайность; || удача; || опасность; || азартъ (*въ игрѣ*).

Azot, -u, *м.* азотъ, селитрородъ.

Aż, нарѣчіе, означающее мѣру *или* границу времени, мѣста, степень величины, напряженіе силы. **Towarzyszył mu aż do Paryża,** онъ провожалъ его вплоть до самаго Парижа. **Aż dotąd,** до сихъ поръ. **Aż póki nie przyjdzie,** пока онъ не придетъ. **Kto aż tak dalece zaślepiony,** кто до такой степени ослѣпленъ. || **Aż** употребляется также въ значеніи: *такъ что, уже, тогда, только, когда уже.* **Robił miny, że się aż ojciec rozśmiał,** показывалъ мины такъ что наконецъ отецъ разсмѣялся. **Piękny aż miło patrzeć,** такъ красивъ, что пріятно смотрѣть. **Aż za trzecim razem wzięto,** его уже взяли только въ третій разъ. **Nie rozpoznajesz wartości zdrowia, aż utracisz,** узнаешь цѣну здоровья тогда только, когда его потеряешь. **Nie pójdę tam, aż wszystko będzie gotowe,** пойду туда, когда уже всѣ будетъ готово. **Nie ma pana w domu, aż u sług gody,** когда хозяина нѣтъ дома, то слуги пируютъ. **Aż im to odmówił, żądali powtóre,** когда уже онъ имъ отказалъ въ этомъ, то они просили во второй разъ.

Ażjo, *ср. Нескл.* ажіо, лажъ за промѣнъ денегъ.

Ażjotaż, -a, *м.* ажіотажъ, торговля денежными бумагами.

B.

B, произносится двояко: твердо, какъ русская буква *Б, б.* и мягко, съ поставленнымъ надъ нею знакомъ *ь*, (*бь*), напр. **Gołąb'**, голубь.

Ba, ба! || конечно, точно, такъ; || даже и; || напротивъ. **Ba i bardzo,** *или* **Bajbardzo, ba i prawie,** *или* **Bajprawie,** такъ, такъ; да, да! это и видно! **Co on tam mówi, że nam nic do tego, ba i bardzo do tego,** напрасно онъ говоритъ, что намъ до этого нѣтъ никакого дѣла, напротивъ, оно близко насъ касается. **W całej Europie, ba i w całym świecie,** во всей Европѣ, даже и во всемъ свѣтѣ. **Gdybyśmy mieli sto tysięcy dobrego żołnierza, ba! toby zmieniło postać rzeczy,** еслибъ у насъ было сто тысячъ хорошихъ солдатъ, то конечно, дѣло приняло бы иной видъ. **Ba! łatwo to mówić, ale trudno czynić!** Эхъ! легко это говорить, да трудно дѣлать! **Ba, ba, ba! Tak to pan wypełniasz swój obowiązek!** такъ то вы исполняете свою обязанность!

Baba, -y, *ж.* баба, старуха; || повивальная бабка, повитуха, акушерка; || ручная баба, трамбовка; || *Орн.* пеликанъ, баба (*птица*); || куличъ, каровай (*родъ хлѣба*); || затычка изъ холста, набитая соломою; || *Астрон.* Плеяды, семизвѣздіе.

Bąbel, Bębel, -bla, *м.* водяной пузырь, мыльный пузырь; || прыщъ.

Babi, бабій; || *Бот.* **Babi-Mur,** плаунъ, звѣробой звѣробойникъ (*растеніе*); || **Babie lato,** бабье лѣто, хорошая погода во время осени.

Babiarz, -a, *м.* женоподобный, слабый, изнѣженный человѣкъ; || волокита, женолюбивый, пристрастный къ женскому полу.

Babić, повивать, принимать (*младенца*).

Babienie, -nia, *ср.* повивальное искусство.

Babikrówka, -i, *ж. Бот.* купена, Соломонова печать (*растеніе*).

Babiniec, -ńca, *м.* притворъ, паперть, преддверіе церкви.

Babirusa, -y, *ж. Зоол.* морская *или* индѣйская свинка.

Babka, -i, *ж.* бабка, бабушка. **Ślepa babka,** жмурки. гулючки (*игра*); || *Бот.* попутникъ, колосеница (*растеніе*).

Babski, бабій, женскій.

Babsko, -a, *ср.* старая баба, бабище, бабенка.

Bać się, бояться, страшиться. **Bać się o kogo,** бояться за кого. **Nie bój się o to,** не бойся этого, не безпокойся объ этомъ.

Bachantka, -i, *ж.* вакхантка.

Bacik, -a, *м. см.* **Bat.**

Bączek, -czka, *м.* гайка ружейная, мѣдная трубочка (*у ложи ружья*).

Baczenie, -nia, *ср.* разсмотрѣніе; || осмотрительность, осторожность; || соображеніе.

Baczność, -ści, *ж.* внимательность, осторожность.

Baczny, внимательный, осторожный.

Baczyć, разсматривать; || принимать во вниманіе, въ соображеніе, обращать вниманіе; || смотрѣть. **Baczyć co do siebie,** сознавать что нибудь за собою. **Baczyć na co,** принимать во вниманіе что-либо, обращать вниманіе на что.

Badać, изслѣдовать, развѣдывать, разузнавать, испытывать; || наводить

справки; || производить слѣдствіе, *или* допросъ, допрашивать.

Badacz, -a, *м.* изслѣдователь, испытатель, изыскатель, наблюдатель. **Badacz natury,** естествоиспытатель, натуралистъ.

Badanie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, испытаніе, обсужденіе; || поискъ, розыскъ; || слѣдствіе, дознаніе, розыскъ, повальный обыскъ; || справка. **Badania artykułowane,** допросъ по пунктамъ. **Badanie świadków przeciwnéj strony,** перекрестный допросъ.

Badyl, Badél, -a, *м. Бот.* стебель, стволъ.

Bądź—bądź, или—или, *см.* **Być.**

Bagatela, -i, *ж.* бездѣлица, бездѣлка, мелочь.

Bagatelny, маловажный, бездѣльный.

Bagaż, -u, *м.* поклажа, пожитки, багажъ.

Bagazja, -ji, *ж.* бумажная матерія *или* ткань.

Bagazjowy, сдѣланный изъ бумажной матеріи, бумажный.

Bagnet, -u, *м.* штыкъ.

Bagnik, -a, *м.* тунецъ, тумакъ, скумбра (*рыба*).

Bagnisko, -a, *ср.* трясина, болотина.

Bagnisty, болотный, болотистый, тинистый, топкій.

Bagniówka, -i, *ж. Бот.* каменоломка, каменоломная трава, баданъ.

Bagno, -a, *ср.* болото; || *Бот.* **Bagno, Bagienko,** багульникъ (*растеніе*).

Baja, -ji, *ж.* байка (*матерія*); || сказка, басня.

Bajać, разсказывать, повѣствовать; || * точить балы, разсказывать пустяки.

Bajacz, Bajarz, -a, *м.* раскащикъ; || пустомеля, враль.

Bajeczność, -ści, *ж.* баснословіе, выдумка.

Bajeczny, баснословный, выдуманный, невѣроятный.

Bajka, -i, *ж.* басня; || сказка, выдумка.

Bajkarz, -a, *м.* сказочникъ.

Bajkopis, -a, *м.* баснописецъ.

Bajorek, -rka, *м.* золотая нитка, волоченое золото.

Bajowy, байковый, фризовый.

Bajtałaszki, -szek, *мн.* вздоръ, чушь, вранье.

Bąk, -a, *м. Орнит.* выпь (*птица*); || * трутень; || оводъ, слѣпень (*насѣкомое*); || кубарь, волчокъ (*игрушка*); || *Муз.* литавра (*инструментъ*). * **Bąki strzelać, bąki zbijać,** заниматься пустяками, ничего не дѣлать, слоняться. * **Bąka puścić,** распустить ложный слухъ. **Bąka wystrzelić,** сказать вздоръ, глупость. *Послов.* **Mucha uwięźnie, a bąk się przebije,** *или* **Bąk się przebije, a na muchę wina,** что сходитъ съ рукъ ворамъ, за то воришекъ бьютъ; воры вѣшаютъ воришекъ. **Opił się jak bąk,** назюзился.

Bąkać, бучать, жужжать; || * цѣдить слова сквозь зубы; || бормотать себѣ подъ носъ; || бренчать (*на музык. инструм.*).

Bakałarz, -a, *м.* баккалавръ.

Bakier, (употребляется только съ предлогомъ **na,** на). **Nosić czapkę na bakier,** носить шапку на бекрень. **Wszystko i Izie na bakier,** всѣ идетъ на выворотъ. **Być z kim na bakier,** быть съ кѣмъ либо въ ссорѣ. || *Судох.* **Na bakier,** *на лѣво.*

Bąkojad, -a, *м. Орнит.* волокушка (*птица*).

Bakort, -u, *м.* бакбордъ, лѣвая сторона судна; || *Судох.* лѣвый берегъ рѣки.

Baksztyna, -y, *ж. Горн.* горновой камень.

Bal, -a, *м. Плотн.* отесанное бревно, брусокъ, накатникъ.

Bal, -u, *м.* балъ (*собраніе, съѣздъ для танцованья*).

Bałakać, балакать, болтать.

Bałamucić, городить вздоръ, сбивать съ толку, смущать, путать. **Bałamucisz mię,** ты меня сбиваешь съ толку. **Bałamucić interesa,** запутывать дѣла. **Bałamucić czas,** напрасно тратить время; || **Bałamucić się,** сбиваться съ толку; || вести праздную жизнь, бездѣльничать.

Bałamuctwo, -a, *ср.* запутанность (*дѣль*); замѣшательство; || бездѣльничанье, распущенность; || сумасбродство; || увертка, отговорка; || химеры, пустыя мечты; || волокитство, ухаживанье за женщинами.

Bałamut, -a, *м.* вѣтреникъ, вертопрахъ, волокита.

Balans, -u, *м.* коромысло. **Waga z balansem,** вѣсы съ коромысломъ.

Balansjer, -a, *м. Горн.* уравнительное коромысло.

Balas, -u, *м. Минер.* балассъ, блѣдный рубинъ.

Balas, -a, *м. Архит.* балясина, балясы.

Balast, -u, *м.* балластъ, грузъ.

Baldachin, Baldakin, -u, *м.* балдахинъ.

Baldaszek, -szka, *м.* верхъ, верхушка; || *Бот.* зонтикъ, щитокъ (*у цвѣтовъ*).

Baldaszkowy, *Бот.* зонтичный.

Baldrjan, -u, *м. Бот.* булдырьянъ, валеріана, маунъ (*растеніе*).

Baleczka, -i, *ж.* бревнышко, перекладинка, брусокъ.

Balet, -u, *м.* балетъ.

Baletniczka, -i, *ж.* балетная танцовщица, балетчица.

Baletnik, -a, *м.* балетный танцовщикъ.

Balka, Belka, -i, *ж.* балка, бревно, перекладина.

Balkarz, -a, *м.* бревенщикъ.

Balkon, -u, *м.* балконъ.

Ba kować, *см.* **Belkować.**

Balkowy, бревенчатый, покатный.

Ballotować, балотировать (*кого*).

Ballotowanie, -nia, *ср.* балотировка.

Balon, -u, *м.* воздушный шаръ, аэростатъ.

Balować, посѣща́ть балы́, пирова́ть, весели́ться.
Balowy, ба́льный.
Balsam, **-u**, *м.* бальза́мъ.
Balsamiczny, бальзами́ческій, благово́нный.
Balsamina, **-y**, *ж. Бот.* бальзами́нъ (*расте́ніе*).
Balsamować, бальзами́ровать.
Bałukować, пя́титься, по́лзать ра́комъ (*о ля́гавой собакѣ*).
Bałuku(na), **Bałyku(na)**, ра́комъ. **na** четверинкахъ (*ползти*).
Balustrada, **-y**, *ж.* балюстра́да, пери́ла.
Bałuszyć, оглуша́ть (*крикомъ, шумомъ*).
Bałwan, **-a**, *м.* глы́ба, отру́бокъ, чурба́нъ; || валъ, больша́я волна́ на водѣ; || столбъ дыму; || истука́нъ, и́долъ; || болва́нъ, глу́пый человѣкъ; || болва́нъ, отру́бокъ де́рева съ кру́глымъ ве́рхомъ, на кото́ромъ выправля́ютъ парики́ и другіе головные убо́ры.
Bałwanowaty, тяжёлый, гру́бый.
Bałwiernia, **Barwiernia**, **-ni**, *ж.* цырю́льня.
Bałwierz, **Barwierz**, **Barbierz**, **-a**, *м.* цырю́льникъ.
Bałwochwalca, **-y**, *м.* идолопокло́нникъ, язы́чникъ.
Bałwochwalczy, **bałwochwalny**, идолопокло́нническій, языческій.
Bałwochwalić, идолопокло́ничать, поклоня́ться и́доламъ.
Bałwochwalnia, **-ni**, *ж.* божни́ца, кумирница, кумирня.
Bałwochwalstwo, **-a**, *ср.* идолопокло́нство, идолопоклоне́ніе.
Bałyku(na), *см.* **Bałuku(na)**.
Bana kowadła, *Горн.* ве́рхняя пло́скость, наковальня. **Bana młotowa**, бо́й.
Banaluka, **Banialuka**, **-i**, *ж.* безтолко́вщина, нелѣпость, вздоръ, чепуха́.
Banda, **-y**, *ж.* ша́йка, ватага, ско́пище люде́й.
Bandera, **-y**, *ж.* флагъ.
Banderola, **-i**, *ж.* бандеро́ль, опоя́ска; || пе́ревязь.
Bandolet, **-u**, *м.* пе́ревязь, широ́кій ремень.
Bandos, **-a**, *м.* наёмный жнецъ.
Bandoska, **-i**, *ж.* наёмная жница.
Bandyta, **-y**, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.
Bania, **-ni**, *ж.* гля́няный выпуклый сосу́дъ. **Bania do kwiatów**, цвѣто́чный горшо́къ, *см.* **Donica**, **Doniczka**; || *Хим.* перего́нный кубъ, горля́нка; || *Физ.* **Bania elektryczna**, электри́ческая машина. **Bania pneumatyczna**, пневмати́ческій ко́локолъ; || *Архит.* ку́полъ; || *Бот.* ты́ква, *см.* **Dynia**. * Тыквенная буты́лка, ты́ковникъ; || паровая ба́ня, *см.* **Łaźnia**; || *Посл.* **Łeb jak bania, a mozgunić**, великъ вы́росъ, да умо́мъ не вынесъ.
Banialuka, *см.* **Banaluka**.
Baniasty, **Bańczasty**, вы́пуклый, пузатый, раздутый.
Banicja, **-ji**, *ж.* изгна́ніе, ссы́лка.
Banit, **-a**, *м.* изгна́нникъ, ссы́лочный.
Banitować, **Bandyzować**, **Banizować**, **Banjować**, приговори́ть по суду́ къ изгна́нію, къ ссы́лкѣ.
Bank, **-u**, *м.* банкъ. || *Карточ.* **Bank trzymać**, **ciągnąć**, держа́ть банкъ. **Bank zabić**, сорва́ть банкъ. **Bank puścić**, обанкро́титься. || *Фр. ф.* **Bank walowy**, банкъ, ни́зкій парапе́тъ безъ амбразу́ръ.
Bańka, **Ban eczka**, **-i**, *ж.* ба́нка; фля́га, скля́нка, пузырёкъ; || **Bańka na wodzie**, водяно́й пузырь. **Bańka mydlana**, мы́льный пузы́рь; || ба́нка (*кровососная*), рожо́къ. **Bańki stawić**, ста́вить рожки́.
Bankajz, **-u**, *м.* желѣзный костыль.
Bankier, **-a**, *м.* банки́ръ; || банкоме́тъ (*въ игрѣ*).
Bankierczyk, **-a**, *м.* конто́рщикъ у банки́ра.
Bankierowa, **-ej**, *м.* жена́ банки́ра.
Bankierówna, **-y**, *ж.* дочь банки́ра.
Bankierski, банки́рскій.
Bankierstwo, **-a**, *ср.* банки́рство.
Bankiet, **-u**, *м.* пиръ, пиру́шка, пи́ршество; || *Плотн.* обо́чина.
Bankietować, пирова́ть.
Banknot, **-u**, *м. см.* **Bankocettel**.
Bankocettel, **-tla**, *м.* ба́нковый биле́тъ, ассигна́ція.
Banko, *Нескл.* ба́нковый (*въ де́ньгахъ*). **Banko-księga**, счётная кни́га.
Bankowy, ба́нковый.
Bankructwo, **-a**, *ср.* банкру́тство.
Bankrut, **-a**, *м.* банкру́тъ, несостоя́тельный.
Bankrutować, обанкро́титься, разори́ться * **Zbankrutował na honorze**, обезче́стилъ себя́.
Bannicja, **-ji**, *ж. см.* **Banicja**.
Bant, **-u**, *м.* бантъ, ле́нта перетя́нутая поперёкъ; || о́бручъ, желѣзная скоба́.
Barak, **-u**, *м.* бара́къ.
Barakan, **-u**, *м.* бараха́нъ, борха́нъ (*шерстяная ткань*).
Barakanowy, бараха́новый, барха́новый.
Baran, **-a**, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*); || тара́нъ, стѣнолóмъ.
Baranek, **-nka**, *м.* бара́шекъ, ягнёнокъ; || а́гнецъ. **Baranek Boży**, Агнецъ Бо́жій.
Barani, бара́ній; || *Бот.* **Barania trawa**, бара́нка (*растеніе*).
Baranina, **-y**, *ж.* бара́нина.
Barasz, **Baraz**, **-a**, *м. Зоол.* рога́тая змѣя́ (*въ Африкѣ*).
Baraszkować, шали́ть, рѣзви́ться, шути́ть.
Baratto, *Нескл.* мѣнова́я торгъ, мѣнова́я торго́вля.
Barbarzyniec, **-ńca**, *м.* ва́рваръ, тира́нъ.
Barbarzyński, ва́рварскій, жесто́кій, жестокосердый, лю́тый.

Barbaryzm, **-u**, *м. Грам.* барбари́змъ, непра́вильное выраже́ніе.

Barbarzyństwo, **-a**, *ср.* ва́рварство, безчелове́чіе, жесто́кость.

Barć, **-i**, *ж.* борть (*пустота́, выдолбленная въ лѣсно́мъ де́ревѣ для содержа́нія ди́кихъ пчёлъ*).

Barchan, **-u**, *м.* бумазе́я (*ткань*).

Barchanowy, бумазе́йный.

Barciany, бо́ртный *см.* **Barć**, **Miód barciany**, мёдъ ди́кихъ пчёлъ.

Barczany, ба́рочный.

Barczyć, *см.* **Obarczyć**.

Barczysty, широкоплечій, плечи́стый.

Bardela, **-i**, *ж.* соло́менное сѣдло́.

Bardysz, **Berdysz**, **-a**, *м.* бе́рдышъ.

Bardzo, о́чень, весьма́. **Bardziej**, бо́лѣе. **Najbardziej**, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе.

Bargiel, **-a**, *м. Орнит.* зи́нка, сини́ца (*пти́ца*).

Bark, **-u**, *м.* плечо́. **Barki**, *мн.* пле́чи, **Brać co na swoje barki**, взвали́ть себѣ что́ либо на пле́чи, обремени́ть себя́. **To ciężar nie na twoje barki**, э́та тя́жесть не по твои́мъ си́ламъ; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*). **Bić na bark**, то́пать нога́ми, лягать. брыка́ться (*о лошади*); * упра́миться, проти́виться; || но́жка (*у цыркуля*), *см.* **Noga**; || Валёкъ (*у ваги каре́тной*), *см.* **Orczyk** || *Фортиф.* флангъ.

Barka, **-i**, *ж.* ба́рка.

Barkarz, **-a**, *м.* ба́рочникъ.

Barkowaty, плечи́стый.

Barkowy, плечево́й, плечно́й.

Barłog, **-u**, *м.* берло́га; || **podstíłka**, подсти́лка, смя́тая соло́ма; || соръ.

Barłożyć, сорить. грязни́ть.

Barometr, **-u**, *м.* баро́метръ.

Baron, **-a**, *м*, баро́нъ.

Baronja, **ji**, *ж.* баро́нство.

Baronowa, **-ej**, *ж.* баронёсса.

Baronowski, баро́нскій.

Baronówna, **-y**, *ж.* дочь баро́на.

Baronowstwo, **-a**, *ср. см.* **Baronja**.

Barszcz, **-u**, *м.* борщъ; || *Бот.* медвѣжья ла́па (*расте́ніе*).

Barszczowy, борщево́й.

Bartne, **-ego**, *ср.* по́шлина съ у́льевъ.

Bartnik, **-a**, *м.* бо́ртникъ, пчеловодъ, присма́тривающій за у́льями.

Bartny, у́лейный пчели́ный.

Barwa, **-y**, *ж.* кра́ска, цвѣтъ.

Barwena, **Barwana**, **Barma**, **Bersana**, **-y**, *ж.* барвена́, красноборо́дка (*рыба*).

Barwiany, цвѣти́стый раскра́шенный; || * ливре́йный, одѣтый въ ливре́ю.

Barwić, кра́сить, окра́шивать, румя́нить.

Barwica, **-y**, *ж.* **Barwiczka**, **-i**, *ж.* стри́женая пе́рсть, па́стрижки, обрѣзки; || притира́нье (*бѣли́ла и румя́ны*); || закра́ска, кра́ска.

Barwiczkować, раскра́шивать, румя́нить.

Barwiczka, **-i**, *ж. см.* **Berwiczka**.

Barwiernia, **Balwiernia**, **-ni**, *ж.* цырю́льня.

Barwierski, **Balwierski**, цырю́льничій.

Barwierstwo, **Balwierstwo**, **-a**, *ср.* брадобри́тіе, бородобри́тіе.

Barwierz, **Balwierz**, **Balbierz**, **-a**, *м.* цырю́льникъ, брадобрѣй.

Barwierzowa, **Balwierzowa**, **-ej**, *ж.* жена́ цырю́льника.

Barwierzowy, **Balwierzowy**, цырю́льниковъ.

Barwik, **-u**, **Barwinek**, **-nku**, *Бот. м.* барви́нокъ, гробъ трава́ (*расте́ніе*), *см.* **Barwnik**.

Barwisty, цвѣти́стый.

Barwnik, **Barwik**, **-a**, *м.* **Barwidło**, **-a**, *ср.* краси́льное вещество́.

Barwny, цвѣти́стый, раскра́шенный.

Baryła, **Baryłka**, **Barełka**, **-i**, *ж.* боче́нокъ.

Bas, **-u**, *м.* басъ (*го́лосъ*), **Basy**, **-ów**, *мн.* басъ (*инструме́нтъ музык.*); || уда́ры (*пле́тью и т. п.*); зна́ки (*отъ плети, отъ па́лки*).

Basałyk, **-a**, *м.* басали́къ, кисте́нь.

Basałykowaty, гру́бый, неукли́жій.

Basarunek, **-nku**, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Basetla, **-i**, *ж.* віолонче́ль.

Basetlista, **-y**, *ж.* віолончели́стъ.

Basista, **-y**, *м.* баси́стъ.

Basiur, **-a**, *м.* волкъ (*на языкѣ охо́тниковъ*).

Baśń, **-i**, *ж.* басня, ба́сня; || вы́мыселъ ска́зка, небыли́ца; || ло́жный слухъ, ло́жная молва́.

Basować, баси́ть. пѣть ба́сомъ.

Basowy, басово́й.

Basta, дово́льно, по́лно, ба́ста!

Bastarda, **Basztarda**, **-y**, *ж. Стар.* родъ доро́жной каре́ты,

Bastjon, **Basztjon**, **-u**, *м. Фортиф.* басті́онъ, раска́тъ.

Bastować, **Zabastować**, переставать, переста́ть, прерывать; прерва́ть; || * **Zabastować**, остепени́ться.

Basza, **Pasza**, **-y**, *м.* паша́.

Baszostwo, **-a**, *ср.* зва́ніе паши́.

Baszta, **-y**, *ж. Воен.* крѣпость, укрѣпле́ніе; || *Стар.* подвижная обзо́рная ба́шня, *см.* **Strażnica**.

Bat, **Batog**, **-a**, *м.* кнутъ, плеть: бичъ; || то́лстая па́лка то́лстый прутъ; || ботъ, ло́дка, су́дно. *Умен.* **Bacik**. **-a**, *м.* кну́тикъ, плётка, би́чикъ, бо́тикъ, ло́дочка.

Batalja, **ji**, *ж. см.* **Bitwa**.

Bataljon, **-u**, *м. Воен.* батальо́нъ.

Baterja, **ji**, *ж.* батаре́я.

Batog, **-a**, **batożek**, **-żka**, *м. см.* **Bat**.

Batogować, бичева́ть, хлеста́ть, стега́ть.

Bawełna, **-y**, *ж.* хлопча́тая бума́га.

Bawełniany, бума́жный, хлопча́то-бума́жный.

Bawełnica, **-y**, *ж.* хлопча́тая бума́га, хло́покъ; || бума́жная мате́рія *или* ткань.

Bawialnia, **-ni**, *ж.* гости́нная ко́мната.

Bawić, занима́ть, увесели́ть, забавля́ть; || остановиться, ме́длить, мѣшкать; ||

Bawić się, забавля́ться, весели́ться, прія́тно проводи́ть вре́мя; || упражня́ться, занима́ться. **Bawmy się**, бу́демъ весели́ться. **Nie baw się, ale idź**, не мѣшкай и ступа́й. **Bawić się rozmową**, бесѣ́довать, разгова́ривать. **Bawić się muzyką**, занима́ться му́зыкою. **Bawić się pijaństwem**, предава́ться пья́нству, пья́нствовать. **Bawić się w co**, игра́ть въ что́ либо. **Bawić się około czego**, прі́стально чѣмъ ли́бо занима́ться. **Bawić się z kim**, прія́тно проводи́ть вре́мя съ кѣмъ ли́бо. **Bawić się z dziećmi**, игра́ть съ дѣ́тьми.

Bazalt, **-u**, *м. Минер.* база́льтъ, столбча́къ (*ка́мень*).

Bazanowiec, Bażanowiec, -wca, *м. Бот.* вербе́йникъ (*расте́ніе*).

Bażant, **-a**, *м.* фаза́нъ.

Bażantarnia, **-ni**, *ж.* фаза́ній дворъ, пти́чникъ.

Bażantowy, фаза́новый.

Bazar, **-u**, *м.* база́ръ, ры́нокъ.

Bazarnik, **-a**, *м.* барышникъ; || маркита́нтъ.

Bazarowy, база́рный, ры́ночный.

Bazgrać, па́чкать, мара́ть, черка́ть.

Bazgracz, **-a**, *м.* пачку́нъ, кропа́тель, бумагомара́тель.

Bazgranina, **-y**, *ж.* па́чканье, мара́нье, кара́кули.

Bazylja, **-ji**, *ж.* **Bazylik**, **-a**, *м.* **Bazylika, Bazylijka**, **-i**, *ж. Бот.* базили́къ (*расте́ніе*).

Bazyliszek, **-szka**, *м.* василискъ; || Америка́нская ящерица.

Bdeljum, *Нескл. Бот.* бде́лій (*де́рево и смола́*).

Bęben, **-bna**, *м.* бараба́нъ; || * шалу́нъ, мальчи́шка, пузы́рь.

Bębenek, **-nka**, *м.* бараба́нчикъ; || тамбури́нъ. **Bębenek w uchu**, бараба́нная перепо́нка, слуховой бараба́нъ.

Bębenny, бараба́нный.

Bębnić, бараба́нить, бить въ бараба́нъ.

Bechtać, раздража́ть, подстрека́ть; || * кружи́ть кому́ го́лову.

Beczeć, блея́ть; || мыча́ть; || реве́ть.

Beczeć, бучи́ть, жужжа́ть.

Beczenie, **-nia**, *ср.* блея́ніе; || мыча́ніе; || рёвъ.

Beczka, **-i**, *ж.* бо́чка. || *Зоол.* каса́тка настоя́щая (*китообра́зное живо́тное*).

Beczkowy, бочо́чный.

Beczułka, **-i**, *ж.* бочёнокъ.

Bedel, Pedel, **-a**, *м.* церко́вный сто́рожъ; || университе́тскій пе́дель, сто́рожъ.

Bedła, Bedłka, Bedka, Betka, **-i**, *ж. Бот.* родъ грибо́въ, бога́тый ви́дами, *напр.* шампиньо́ны, гру́зди, рыжики, опёнки, волну́хи, сыроѣ́жки (*съѣдобные*), мухомо́ры и пога́нки (*ядови́тые*); || лиственная гу́бка.

Bedliwy, Badatliwy, любопы́тный, любозна́тельный.

Bednarka, **-i**, *ж.* жена́ бочара́.

Bednarski, боча́рный.

Bednarstwo, **a**, *ср.* бочарничанье, ремесло́ бочара́.

Bednarz, Będnarz, **-a**, *м.* боча́ръ.

Bek, **-u**, *м.* блея́ніе (*овцы*); || плачъ, рёвъ.

Bęk, **-u**, *м.* жужжа́ніе насѣко́мыхъ.

Bekać, *с.м.* **Beczeć**; || **Bekać się**, бѣ́гаться (*объ оле́няхъ*).

Bękarctwo, Bękarstwo, **-a**, *ср.* незако́нное рожде́ніе.

Bękart, **-a**, *м.* незаконнорожде́нный; || *с.м.* **Mieszaniec**; || шёлкъ (*сыре́цъ*).

Bekas, **-a**, *м. Зоол.* бека́съ, кули́къ. — **Bekas morski**, турухта́нъ, родъ кулико́въ.

Bekawisko, **-a**, *ср.* те́чка, расхо́дка (*объ оле́няхъ*).

Bekiesza, Bekiesa, **-y**, *ж.* бекеша.

Beknąć, *с.м.* **Beczeć**,

Beksa, **-y**, *ж.* пла́кса.

Bela, **-i**, *ж.* ки́па, свя́зка, тюкъ; || де́сять стопъ бума́ги.

Bełcik, *с.м.* **Bełt**.

Beleczka, **-i**, *ж. Горн.* брусо́къ.

Belka, **-i**, *ж.* ба́лка, бревно́. *Плотн.* **Belka poprzeczna**, попере́чина, переклади́на;—**mostowa**, насады;—**wiązana**, брусча́тая обвя́зка; — **pokładowa**, продо́льный перекладъ; — **jarzmowa**, попере́чная наса́дка;—**rozporowa**, распо́рный брусъ.

Bełkotać, бормота́ть, лепета́ть, болта́ть.

Bełkot, **-u**, *м.* **Bełkotanie**, **-nia**, *ср.* бормота́нье, лепета́нье.

Bełkotka, **-i**, *ж.* болту́нья, лепету́нья.

Bełkotliwy, болтли́вый.

Bełkotliwość, **-ści**, *ж.* болтли́вость.

Bełkować, *Агр.* бороздить (*по́ле*); || *Плотн.* класть ба́лки; || дѣлать сру́бы.

Bełkowanie, **-nia**, *ср.* плотничья рабо́та, срубъ.

Bełt, **-u**, *м.* стрѣла́, дро́тикъ; || морско́й проли́въ.

Belweder, **-u**, *м. Архит.* бельведе́ръ, свѣтли́ца, свѣте́лка, надстро́йка на кро́вляхъ домо́въ; || *Бот.* метельчатый вьюно́къ (*расте́ніе*).

Benedykcja, **-ji**, *ж. см.* **Błogosławieństwo, Poświęcenie**.

Benedykt, **-u**, *м. Бот.* гравила́тъ, гре́бникъ (*расте́ніе*).

Benedyktyn, **-a**, *м.* бенедикти́нецъ (*мона́хъ бенедикти́нскаго о́рдена*).

Benedyktynka, **-i**, *ж.* бенедикти́нка (*мона́хиня бенедикти́нскаго о́рдена.*)

Beneficjum бенефи́ція, церко́вный прихо́дъ съ дохо́дами.

Benefis, **-u**, *м.* бенефи́съ.

Benefisant, **-a**, *м.* бенефиціа́нтъ.

Benefisantka, **-i**, *ж.* бенефиціа́нтка.

Ber, *род. п.* **-bra**, *м. Бот.* боръ, чёрное пти́чье про́со (*расте́ніе*).

Bera, **-u**, *ж.* родъ гру́ши.

Berberys, **-u**, *м.* барбари́съ.

Berberysowy, барбари́совый, барбари́сный.

Berdysz, *см.* **Bardysz.**

Berejter, **-tra**, *м.* берейторъ.

Bergamota, **-y**, *ж.* бергамо́тъ (*родъ грушп*).

Bergryn, **-u**, *м.* го́рная зе́лень (*краска*).

Berlacz, **-a**, *м.* ке́ньга (*родъ зимней обуви*).

Berlinka, **-i**, *ж.* су́дно употребля́емое на большихъ рѣкахъ.

Berło, **-a**, *ср.* жердь, шестъ (*у птицело́вовъ*; || скипетръ, жезлъ правле́нія; || *верхо́вная власть, *см.* **Korona**; || *Бот.* вшивая трава, вшивица, шелудивникъ, *см.* **Gnidosz**; || *Бот. см.* **Złotogłów**; || мо́лотый хлѣбъ.

Berłowładca, **-y**, *м.* самоде́ржецъ, мона́рхъ.

Berłowładny, ца́рствующій, самодержа́вный.

Berma, **-y**, *ж. Фортиф.* бе́рма; || боково́й обхо́дъ (*вдоль канала*); || бродильная бо́чка (*у крахма́льщиковъ*).

Bernardyn, **-a**, *м.* бернарди́нъ (*монахъ францискапскаго ордена*).

Berować, *Неупотр.* бура́вить.

Beryl, **-u**, *м.* берилл, аквамари́нъ (*драгоцѣнный камень*); || *см.* **Glucyn.**

Bestja, **-ji**, *ж.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bestjalski, скотско́й, звѣрскій, свирѣпый, лютый.

Bestjalstwo, **-a**, *ср.* скотство́, звѣрство, свирѣпость, лю́тость.

Bestwić, **Zbestwić**, **Rozbestwić**, бѣси́ть, избѣси́ть, развраща́ть, развратить; || **Bestwić się**, **Bestwieć**, звѣрствовать, свирѣпствовать, свирѣпѣть, бѣси́ться; || бѣга́ться, сходиться для приплоду (*о коровахъ, свиньяхъ и собакахъ*; || * развраща́ться, распу́тничать.

Besztać, брани́ть, руга́ть, поноси́ть.

Bet, **-a**, *м.* лабе́тъ (*въ карточной игрѣ*).

Bez, *род.* **bzu**, *м. Бот.* бузина́, самбу́къ (*дерево*). **Bez włoski**, синель, сирень. **Bez turecki**, души́стый чубу́чникъ (*дерево*).

Bez, *Предл.* безъ. **Módz być bez czego**, обходи́ться безъ чего́ нибудь. **Bez tego**, впро́чемъ, кро́мѣ того́. **Nie bez tego**, не безъ того́, нельзя́ сказа́ть, должно́ быть. **Nie bez tego, abyś jego listów nie czytał**, безъ того́ не обошло́сь, что́бы ты не чита́лъ его́ пи́семъ. **Bezemnie** (*вмѣсто* **bez mnie**), безъ меня́.

Bezbożnie, безбо́жно, нечести́во.

Bezbożnik, **-a**, *м.* безбо́жникъ, атеи́стъ.

Bezbożność, **-ści**, *ж.* безбо́жіе, нечести́е.

Bezbożny, безбо́жный, нечести́вый.

Bezbronny, безащи́тный, безору́жный.

Bezbrzeże, **-a**, *ср.* безбре́жное, безграни́чное простра́нство.

Bezbrzeżny, безбре́жный, безграни́чный.

Bezcen, **Bezcenek**, *Нескл.* безцѣнокъ. **Kupić za bezcen**, купи́ть за безцѣнокъ.

Bezcenny, безцѣнный, неоцѣне́нный.

Bezczelnie, безсты́дно, наха́льно, на́гло.

Bezczelnik, **-a**, *м.* безсты́дникъ, наха́лъ, нагле́цъ.

Bezczelność, **-ści**, *ж.* безсты́дство, наха́льство, на́глость.

Bezczelny, безсты́дный, наха́льный, на́глый.

Bezcześcić, безче́стить.

Bezczynnie, бездѣя́тельно, пра́здно.

Bezczynność, **-ści**, *ж.* бездѣ́йствіе, пра́здность; || ко́сность неподви́жность.

Bezczynny, бездѣ́йственный, пра́здный, недѣ́ятельный; || ко́сный, неподви́жный.

Bezdenność, **ści**, **Bezdeń**, **-i**, **Bezdnia**, **-ni**, *ж.* **Bezdno**, **-a**, *ср.* пропасть бе́здна, безло́нная пучи́на, о́мутъ, *см.* **Otchłań.**

Bezdenny, **Bezedny**, безло́нный.

Bezdeń, **-i**, *ж. см.* **Bezdenność.**

Bezdnia, **-ni**, *ж. см.* **Bezdenność.**

Bezdroże, **-a**, *ср.* безпу́тица, распу́тица

Bezdrożny, непроходи́мый, непроѣзжій; || безпу́тный, распу́тный.

Bezduchy, безду́шный, неодушевле́нный.

Bezduszność, **-ści**, *ж.* безду́шность, безду́шіе.

Bezduszny, *см.* **Bezduchy.**

Bezdziedziczny, вы́морочный. **Massa bezdziedziczna**, вы́морочное иму́щество.

Bezdzietny, безде́тный.

Bezeceństwo, **-a**, *ср. см.* **Bezecność.**

Bezecnie, безче́стно, позо́рно.

Bezecnik, **-a**, *м.* мерза́вецъ, негоди́й.

Bezecność, **-ści**, *ж.* безче́стіе, безче́стность, ни́зость, по́длость, гну́сность.

Bezecny, безче́стный, ни́зкій, по́длый, гну́сный.

Bezgrzeszny, безгрѣ́шный, непогрѣши́мый, непоро́чный.

Bezimienny, безъиме́нный.

Bezinteresowność, **-ści**, *ж.* безкоры́стіе.

Bezinteresowny, безкорыстный.

Bezkarnie, безнака́занно.

Bezkarność, **ści**, *ж.* безнака́занность.

Bezkarny, безнака́занный.

Bezkrólewie, **-wia**, *ср.* междуца́рствіе.

Bezleśny, безлѣ́сный.

Bezlik, **-u**, *м.* безчи́сленное мно́жество.

Bezlist, **-u**, *м. Бот.* хвощъ (*растѣніе*).

Bezludność, **ści**, *ж.* безлю́діе.

Bezludny, безлю́дный.

Bezmała, безма́ла, чуть, почти́. **Bezmała nie**, *см.* **Omal.**

Bezmian, **-u**, *м.* безмѣнъ, *см.* **Przemian.**

Bezmiar, **-u**, *м.* неизмѣри́мое простра́нство.

Bezmierny, безмѣ́рный, неизмѣри́мый.

Bezmozgi, безмо́зглый, глу́пый.

Bezmyślny, безсмы́сленный.

Bezmytny, *Неупотр.* неумытный.

Beznaganność, **-ści**, *ж.* безупрёчность.

Beznaganny, безупрёчный.

Beznogi, Beznożny, безно́гій.

Beznosy, безно́сый.

Bezoar, -u, *м. Хим.* безоа́ръ, камени́стый сро́стокъ.

Bezokoliczny, *Грам.* неопредѣле́нный, неоконча́тельный. **Tryb bezokoliczny**, неопредѣле́нное *или* неоконча́тельное наклоне́ніе.

Bezowocnie, *Нар.* безпло́дно, безполе́зно, тщѣ́тно, напра́сно. **Bezowocny**, безпло́дный, безполе́зный, тщѣ́тный, напра́сный.

Bezpalcy, неимѣющій па́льцевъ.

Bezpiecznie, *Нар.* безопа́сно.

Bezpieczeństwo, -a, *ср.* безопа́сность; || *Ком.* обезпе́ченіе, закла́дъ, зало́гъ, *см.* **Zastaw.**

Bezpieczność, -ści, *ж.* безпе́чность, безза́бо́тность, безопа́сность, увѣ́ренность; || *Стар.* бли́зкое знако́мство; || обезпе́ченіе.

Bezpieczny, безпе́чный, безза́бо́тный, безопа́сный, увѣ́ренный, смѣ́лый; || обезпе́ченный. **Bezpieczny czego, pewny**, увѣ́ренный въ успѣ́хѣ чего́ либо. **Być bezpiecznym o kogo**, быть увѣ́реннымъ въ комъ либо.

Bezpiśmienny, безгра́мотный.

Bezpłatnie, *Нар.* безпла́тно, безвозме́здно, да́ромъ.

Bezpłatny, безпла́тный, безвозме́здный, даровóй.

Bezposaźny, безприда́нный. **Panna bezposaźna**, безприда́нница.

Bezpośredni, непосре́дственный.

Bezpośrednio, *Нар.* непосре́дственно

Bezpotomny, безпото́мственный.

Bezprawie, -wia, *ср.* беззако́ніе, противозако́нность, несправедли́вость, неправосу́діе; || непра́вильное дѣйствіе.

Bezprawnie, *Нар.* беззако́нно, противозако́нно, несправедли́во, неправосу́дно.

Bezprzykładny, безприме́рный.

Bezrękawy, безрука́вный.

Bezręki, безру́кій, неимѣющій одно́й и́ли обѣ́ихъ рукъ.

Bezrolny, безземе́льный.

Bezrząd, -u, *м.* неуря́дица, безпоря́докъ, замѣша́тельство; || анархія.

Bezsenność, -ści, *ж.* безсо́нница.

Bezsenny, безсо́нный.

Bezsilnie, *Нар.* безси́льно, не́мощно, сла́бо.

Bezsilność, -ści, *ж.* безси́ліе, не́мощь, истощѐніе силъ, сла́бость.

Bezsilny, безси́льный, не́мощный, сла́бый.

Bezskrzydły, безкры́лый.

Bezskutecznie, *Нар.* безуспѣ́шно, недѣйствительно.

Bezskuteczny, безуспѣ́шный, недѣйствительный.

Bezprzecznie, *Нар.* безпрекосло́вно, безспо́рно.

Bezprzeczność, -ści, *ж.* безпрекосло́віе, безспо́рность.

Bezprzeczny, безспо́рный, безпрекосло́вный.

Bezstronnie, *Нар.* безпристра́стно.

Bezstronność, -ści, *ж.* безпристра́стіе, нелицепрія́тіе.

Bezstronny, безпристра́стный, нелицепрія́тный.

Bezszkodny, безвре́дный.

Bezszypułkowy, *Бот.* неимѣющій стебелько́въ, нестебелько́вый.

Bezterminowy, безсро́чный.

Bezustannie, *Нар.* безпрестанно, безпрерывно, непрерывно, безостано́вочно.

Bezustanność, -ści, *ж.* непрерывность.

Bezustanny, безпрестанный, безпрерывный,непрерывный,безостано́вочный.

Bezużytecznie, *Нар.* безполе́зно, безпри́быльно, напра́сно, тщѐтно.

Bezużyteczność, -ści, *ж.* безполе́зность.

Bezużyteczny, безполе́зный, безпри́быльный, напра́сный, тщѐтный.

Bezwarunkowy, безусло́вный.

Bezwładność, -ści, *ж.* ко́сность; || бездѣ́йствіе; || неподви́жность.

Bezwładny, безсѣ́йственный, ко́сный; || недѣ́ятельный.

Bezwłasnowolny, находя́щійся подъ опѐкою, подъ зако́ннымъ прещѐніемъ, не могу́щій распоряжа́ться самъ собо́ю, лишѐнный права совершать граждáнскія дѣ́йствія.

Bezwodny, безво́дный.

Bezwonność, -ści, *ж.* безуха́нность.

Bezwonny, безуха́нный, непаху́чій.

Bezwstyd, -u, *м.* безсты́дство, на́глость.

Bezwstydnica, -y, *ж.* безсты́дница, нахáлка.

Bezwstydnik, -a, *м.* безсты́дникъ, нахáлъ, нагле́цъ.

Bezwstydny, безсты́дный, нахáльный, на́глый.

Bezwzględnie, *Нар.* безотноси́тельно, независимо, не взира́я на...

Bezwzględność, -ści, *ж.* безотноси́тельность.

Bezwzględny, безотноси́тельный, независи́мый; || безусло́вный, абсолю́тный.

Bezżenny, безже́нный, неимѣющій жены́, холосто́й.

Bezżeństwo, -a, *ср.* безже́нство, холостáя жизнь.

Bezzwłocznie, *Нар.* неме́дленно, безотлага́тельно, поспѣ́шно.

Bezzwłoczność, -ści, *ж.* безотлага́тельность, поспѣ́шность.

Bezzwłoczny, безотлага́тельный, неме́дленный, поспѣ́шный.

Biada, -y, *ж.* бѣда́, го́ре, *см.* **Bieda.**

Białawy, бѣлова́тый, бѣлесова́тый.

Białawek, -wka, *м.* бѣ́лая ба́бочка, мотылѐкъ.

Białawiec, -wca, *м. Бот.* серебре́никъ, гусѝная лáпка (*растѐніе*).

Białek, -łka, *м. см.* **Białko;** || **Białek w oku, глазно́й бе́локо́къ;** || **роговая перепо́нка въ глазу́,** *см.* **Bielmo.**

Białko, -а, *ср.* яи́чный бѣло́къ; || *Хим.* бѣлковина, бѣлко́вое вещество́.

Biało, *Нар.* бѣло́, бѣлаго цвѣта; || чи́сто. **Umalować biało,** выкрасить бѣло́. **Biało się nosić,** носи́ть бѣлое пла́тье.

Białobrody, бѣлоборо́дый.

Białodrzew, -а, *м.* бѣлый то́поль (*дерево*).

Białogłowa, -y, *ж.* же́нщина.

Białogłowski, же́нскій.

Białokrusz, -u, *м. Хим.* глетъ, свинцо́вая о́кись.

Białokurowaty, бѣлоку́рый, ру́сый.

Białonogi, бѣлоно́гій.

Białość, -ści, *ж.* бѣлизна́.

Białoskórnictwo, -а, *ср.* сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́, скорня́чество.

Białoskórnik, -а, *м.* сыромя́тникъ, скорня́къ.

Białozor, -а, *м. Охот.* кре́четъ (*сокол*ь).

Biały, бѣлый; || чи́стый.

Biblja, -ji, *ж.* би́блія.

Biblijny, библе́йскій.

Bibljoman, -а, *м.* библіома́нъ.

Bibljopola, -i, *м. см.* **Księgarz.**

Bibljoteczka, -i, *ж.* библіоте́чка.

Bibljoteczny, библіоте́чный.

Bibljoteka, -i, *ж.* библіоте́ка, книгохрани́лище.

Bibliotekarski, библіоте́карскій.

Bibliotekarz, -а, *м.* библіоте́карь.

Biblistyka, -i, *ж.* зна́ніе библе́йскихъ изда́ній.

Bibosz, -а, *м.* пья́ница, пьянчу́га.

Bibuła, -y, *ж.* пропускна́я, обверточная бума́га.

Bić, Bijać, бить, быва́ть, вбить, вбива́ть, колоти́ть, вкола́чивать, уда́рить, ударя́ть. **Bić we drzwi,** стучать въ дверь. **Bić głową o ścianę,** колоти́ться голово́ю объ стѣну. **Pioruny biją,** громъ гремитъ, громъ ударя́етъ. **Puls, serce bije,** пульсъ, се́рдце бье́тся. **Biją z armat,** стрѣля́ютъ изъ пу́шекъ. **Bić monetę,** чека́нить моне́ту. **Poty biją na niego,** онъ весь въ поту́, его́ бро́сило въ потъ. **Słońce bije,** со́лнце отража́ется, со́лнечные лучи́ ударя́ютъ. * **Wdzięki twoje biją w oczy,** пре́лести твои́ броса́ются въ глаза́, поража́ютъ взоръ. **Świetność w oczy bije,** великоле́піе ослѣпля́етъ глаза́. **Bić w oczy,** броса́ться въ глаза́, быть замѣ́тнымъ. — **Bić w co,** настаи́вать (*на чёмъ*), упира́ть (*на что*). **Bić na co, przeciw czemu,** возставать про́тивъ чего́. **Bić na co, na kogo,** нападать на что́ наступа́ть на кого́. **Zewsząd nieszczęścia na mnie biją,** несча́стія отовсю́ду пресле́дуютъ меня́. **Strach na mnie bije,** страхъ обхва́тываетъ меня́, берётъ меня́. **Wszyscy na niego biją,** всѣ раздражены́ про́тивъ него́. **Bić w kieliszki,** чо́каться ро́мками. **Ta strzelba dobrze bije,** э́то ружье́ хорошо́ стрѣля́етъ. **Bić do miasta,** вламываться въ го́родъ. **Bić do murów,** пробива́ть стѣны. **Bić górą,** возноси́ться, поднима́ть вверхъ носъ, горди́ться. **Bić,** бить, крыть (*въ карточной игрѣ*). || **Bić się,** би́ться, драться, сража́ться. **Bić się w piersi,** бить себя́ въ грудь. **Bić się na szpady,** дра́ться на шпа́гахъ. **Bili się na pięście,** дрались на кула́чки. **Bić się z myślami,** колеба́ться, не рѣша́ться.

Bicie, -cia, *ср.* уда́ръ, толчо́къ; || выстрѣлъ, заря́дъ (*ружья*); || **Bicie się,** бой, дра́ка. **Bicie się na szpady,** дра́ка на шпа́гахъ.—**Bicie się na kułaki,** кула́чный бой.—**Bicie się z myślami,** колеба́ніе, нерѣши́тельность.

Bicz, -а, *м.* бичъ, кнутъ.

Biczować, бичева́ть.

Biczownik, -а, *м.* бичо́вникъ.

Biczysko, -а, *ср.* кнутови́ще.

Bieda, -y, *ж.* бѣда́, несча́стіе, бѣдствіе, нищета́. **Z wielką biedą znalazłem go** съ большимъ трудомъ я нашелъ его́, **Zwierzyć się komu ze swojej biedy,** открыться кому́ въ свои́хъ стѣсне́нныхъ обстоя́тельствахъ. **Z biedy co uczynić** сдѣлать что́ по нуждѣ. **Być w biedzie. cierpieć biedę,** терпѣть кра́йнюю ну́жду, находи́ться въ кра́йней бѣдности, въ нищетѣ, въ нуждѣ. **Wydźwignąć kogo z biedy,** вывести кого́ изъ бѣдности. **Na moją biedę poznałem go,** къ моему́ несча́стію я познако́мился съ нимъ. **Biedę klepać,** жить въ нищетѣ, въ бѣдности, бѣдствовать. **Biedę kuczyć,** дѣлать кому́ непрія́тности. **Z biedą,** съ трудо́мъ, съ грѣхо́мъ пополамъ. **Z biedy,** по нуждѣ, по необходи́мости. *Посл.* **Bieda na biedzie jedzie, или Bieda goni biedę,** бѣда́ бѣду́ погоня́етъ.

Biedactwo, -а, *ср.* нищета́, убо́жество, худоба́.

Biedaczka, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Biedak, -а, Biedaczek, -czka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́жка.

Biedny, бѣдный, убо́гій.

Biedota, -y, *ж.* убо́жество, нищета́.

Biedować, бѣдствовать, находи́ться въ бѣдности, терпѣть ну́жду; || **Biedować się,** *см.* **Biedzić się.**

Biedrunka, -i, *ж. Зоол.* бронзо́вка, золото́й жукъ.

Biedrzeniec, -ńca, *м. Бот.* бедренецъ, бедрине́цъ (*растеніе*).

Biedz, Biegnąć, Biegać, Bieżeć, бѣжа́ть, бѣгать; || течь, протека́ть. **Dokąd bieżysz,** *или* **biegniesz?** куда́ ты бѣжи́шь? **Biedz do kogo,** торопи́ться, спѣши́ть къ кому́ либо. **Biedz na wyścigi,** бѣгать взапуски другъ передъ другомъ; * состяза́ться. **Biedz za czem,** гоня́ться за чѣмъ, *см.* **Gonić. Biedz za nieprzyjacielem,** гнать, преслѣдовать непріятеля. **Biedz na zgubę,** стреми́ться къ своей погибели. **Czas bieży,** время лети́тъ, быстро прохо́дитъ.

Zegar bieży, часы́ спѣша́тъ. **Drzewo to bieży w górę,** это дерево бы́стро выраста́етъ. **Rzeka bieży około miasta,** рѣка́ протека́етъ о́коло го́рода. **Oczy mu biegają,** у него́ глаза́ разбѣга́ются. **Tysiąc projektów biegło mu po głowie,** ты́сяча проэ́ктовъ вертѣлось у него́ въ головѣ.

Biedzenie się (z kim, z czém), борьба́, муче́ніе, му́ка.

Biedzić się, бѣдствовать, терпѣть нужду; || му́читься, терза́ться, безпоко́иться; || боро́ться.

Bieg, -u, *м.* бѣгъ; тече́ніе, стремле́ніе, ходъ, курсъ, продолже́ніе. **Bieg rzeki,** тече́ніе рѣки́. **Bieg gwiazd,** тече́ніе звѣздъ. **Bieg przyrodzenia, porządek natury,** есте́ственный поря́докъ. **Bieg sprawy jakiéj,** ходъ, движе́ніе дѣла. **Bieg pieniędzy,** де́нежный курсъ. **Bieg słońca,** обраще́ніе, тече́ніе со́лнца. **Wstrzymać bieg czego,** останови́ть что́ либо. **Zatrzymać co w biegu,** удержа́ть что́ либо на ходу. **Wstrzymać konia w biegu,** удержа́ть ло́шадь на бѣгу́.

Biegać, *см.* **Biedz.**

Biegacz, -a, *м.* скорохо́дъ. гоне́цъ; || гуля́ка; || жёрновъ, жерновно́й ка́мень.

Bieganie, -nia, *ср.* бѣганіе, бѣгъ, бѣготня́. **Czas trawić na bieganiu,** проводи́ть вре́мя въ бѣготнѣ. **Bieganie za czém,** стара́ніе, хло́поты о чёмъ либо.

Biegle, *Нар.* иску́сно, ло́вко; || прово́рно, быстро.

Biegli ludzie, понаты́е, свѣдущіе лю́ди.

Biegłość, -ści, *ж.* спосо́бность, иску́сство; || прово́рство, ло́вкость, быстрота́ (*рукъ*).

Biegły, спосо́бный, иску́сный; || прово́рный, ло́вкій, бы́стрый; || зна́ющій, свѣдущій, о́пытный; || **Biegły, -ego,** *м.* экспе́ртъ, свѣдущій человѣкъ. знато́къ.

Biegun, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || **Biegun północny,** сѣверный по́люсъ. **Biegun południowy,** южный по́люсъ. **Wyniosłość bieguna,** высота́ по́люса *или* широта́ мѣста; || сте́ржень, га́йка.

Biegunka, -i, *ж. Мед.* поно́съ.

Biegunowy, поля́рный, по́люсный. **Gwiazda biegunowa,** поля́рная звѣзда́.

Biegus, Biegas, -a, *м.* скорохо́дъ; || броди́га, праздношата́ющійся, гуля́ка; || *Зоол.* **Biegus,** турухта́нъ (*птица*).

Biel, -i, *ж.* бѣль, бѣлизна́; || бѣлая ткань, мате́рія; || *Бот.* боло́нь, заболо́нь, мезга́.

Biela, -i, *ж. Бот.* моховя́къ, грудь (*родъ гриба*); || *Зоол.* сонли́вая бѣлка, со́ня.

Bielak, -a, *м. Орнит.* и́бисъ, карава́йка; || *Зоол.* бѣлый за́яцъ.

Bielarka, -i, *м.* пра́чка; || бѣли́льщица.

Bielarz, -a, *м.* портомо́й; || бѣли́льщикъ (*воску, жести, полотна́ и пр.*).

Bielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе. **Bielenie tynku,** отбѣлка, штукату́рка.

Bielić, бѣли́ть. **Bielić twarz,** бѣли́ться, натира́ть лицо́ бѣли́лами. **Bielić cyną,** лудить. **Bielić płótno, blechować,** бѣли́ть полотно́; || **Bielić się,** бѣли́ться, бѣле́ть, выпачкаться бѣлымъ.

Bielica, Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*растеніе*).

Bielidło, -a, *ср.* бѣли́ла (*туале́тныя*), притира́нье.

Bielizna, -y, *ж.* бѣлье.

Bielmo, -a, *ср.* бѣльмо́.

Bielmok, -a, *м. Бот.* колю́чій макъ (*растеніе*).

Bielnik, -a, *м.* бѣли́льня.

Bieluchny, бѣленькій, совершенно бѣлый.

Bieluga, -i, *ж.* мясно́й клей (*камедь*).

Bielun, -a, *м. Бот.* бѣлена́. **Bielun dziesięciorzawa,** дурма́нъ. **Bielun cudzoziemski,** никоти́нъ, извлека́емый изъ табаку́.

Bieracz, -a, Bierca, -y, *м.* сбо́рщикъ.

Bieraczka, -i, *ж.* сбо́рщица.

Bierność, -ści, *ж.* бездѣйственность, недѣятельное состоя́ніе, пассивность; || ёмкость (*сосуда*).

Bierny, ёмкій, воспріи́мчивый; || пассивный; || *Грам.* страда́тельный (*залогъ*).

Bierwiono, Bierzwiono, Bierzmo, -a, *ср.* бревно́, брусъ; || **Bierzmo,** гла́вное основа́ніе.

Bierzmować, муромъ помазывать; || конфирмова́ть (*у лютера́нъ*).

Bierzmowanie, -nia, *ср.* муропомаза́ніе; || конфирма́ція (*у лютера́нъ*).

Bies, bis, -a, *м.* бѣсъ.

Biesagi, -sag, *мн.* сума́, кото́мка.

Biesiada, -y, *ж.* пиръ, пирова́нье, пиру́шка, пи́ршество; || бесѣда, разговоръ.

Biesiadnik, -a, *м.* собесѣдникъ; || хлѣбосо́лъ.

Biesiadny, biesiadniczy, пи́ршественный, засто́льный.

Biesiadować, бесѣдовать, разгова́ривать; || пирова́ть.

Bieżący, теку́щій; || прото́чный. **Bieżący rok,** теку́щій, нынѣшній годъ. **Bieżąca woda,** прото́чная вода́.

Bigam, -a, Bigamista, -y, *м.* двоже́нецъ.

Bigamistka, -i, *ж.* двумужница.

Bigamja, -ji, *ж.* двоеже́нство, **двумужество,** двубра́чіе, второбра́чіе.

Bigos, -u, *м.* ру́бленное мя́со, кро́шево.

Bigot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша, пустосвя́тъ.

Bigoterja, -ji, *ж.* **ханжество,** пустосвя́тство.

Bijaczka, -i, *ж. Горн.* деревя́нный *или* желѣзный пестъ.

Bijak, -a, *м.* колоту́шка молоти́льная. **Bijak we młynie prochowym,** закру́гленный коне́цъ толчеи́ *или* песта́ въ пороховой ме́льницѣ.

Bijatyka, -i, *ж.* дра́ка.

Bika, -i, *ж.* ки́рка, моты́ка, **ба́ступъ.**

Bil, -a, *м. Плотн.* за́болона.

Bila, -i, *ж.* бильярдный шаръ, **биль.**

Bilans, -u, *м.* балáнсъ; || учётъ долгóвъ банкрýта, сведéніе счётовъ. **Bilansować**, *Ком.* свóдить счёты, дѣлать балáнсъ.

Bilar, Bilard, -u, *м.* бильярдъ.

Bilarowy, Bilardowy, бильярдный.

Bilbas, -a, *м. см.* **Gilbas**.

Bilecik, -a, *м.* билéтикъ, запúсочка, письмецó.

Bilet, -u, *м.* билéтъ, запúска. **Bilet ekspedycyjny**, ярлы́къ. **Bilet zapraszający**, пригласúтельный билéтъ, пригласúтельная запúска. **Bilet bankowy, kasowy**, банковый билéтъ. **Bilet na kwaterę**, билéтъ на постóй, квартúрный билéтъ. **Bilet wizytowy**, визúтная кáрточка, *см.* **Cedułka, Kartka**.

Biletowy, билéтный.

Biljon, Billjon, -u, *м.* тысяча милліóновъ, милліáрдъ.

Biljonowy, Billjonowy, милліáрдный.

Bilmo, *см.* **Bielmo**.

Bilon, -u, *м.* билóнъ, билóновая монéта, мѣдныя дéньги; || худыя дéньги.

Bilonowy, билóновый.

Bimbas, -a, *м.* болвáнъ, нéучъ, балбéсъ.

Binda, -y, *ж.* бинтъ, хирургúческая повя́зка; || перевя́зь, пóясъ, шарфъ.

Bindarz, -a, *м.* крытая аллéя.

Binduga, -i, *ж. см.* **Winduga**.

Biodro, -a, *ср.* бедрó, вéрхняя внѣшняя часть ля́двеи; || зáдняя нога́ (*у лошади*).

Biodrowy, бéдряный, бедéрный.

Bjograf, -a, *м.* біográфъ, жизнеописáтель.

Bjografja -ji, *ж.* біográфія, жизнеописáніе.

Biórko, -a, *ср.* контóрка, бюрó.

Biéro, -a, *ср.* присýтственное мѣсто, канцеля́рія, палáта.

Biorowy, канцеля́рскій.

Birbański, развратный, разгýльный, распýтный.

Birbant, -a, *м.* гуля́ка, кутúло.

Birbantować, Birbantować się, развратничать, вести́ разгýльную, распýтную жизнь.

Biret, Beret, -u, *м.* берéтъ.

Birkut, -a, *м.* беркýтъ (*большой орёл*).

Birota, -y, *ж.* однокóлка.

Bisior, Bisson, -u, *м.* бúсеръ, стекля́ные разноцвѣтные шáрики; || родъ сáмаго лýчшаго тончáйшаго полотнá; || виссóнъ, богáтая матéрія у дрéвнихъ; || *Бот.* жúлочница (*растеніе*).

Biskokt, Biszkokt, -u, *м.* бисквúтъ.

Biskup, -a, *м.* епúскопъ. **Biskup sufragan**, викáрный епúскопъ. **Biskup in partibus infidelium**, епúскопъ, управля́ющій епáрхіею въ странѣ невѣрныхъ.

Biskupi, епúскопскій.

Biskupstwo, -a, *ср.* епúскопство, санъ, дóлжность епúскопа.

Bisurman, Bisurmanin, -a, *м.* бусурмáнъ, басурмáнъ; || язы́чникъ; || магометáнинъ.

Bisurmanić, бусурмáнить; || **Bisurmanieć, Bisurmanić się**, бусурмáниться.

Bisurmański, бусурмáнскій.

Bisurmaństwo, -a, *ср.* бусурмáнство.

Bitny, воúнственный, храбрый, отвáжный; || *Зоол.* **Ptak bitny**, морскóй пѣтушóкъ, турухтáнъ (*птица*).

Bitwa, -y, *ж.* бúтва, сраженіе, бой.

Bity, бúтый; || чеканеный; || убúтый. **Droga bita**, шоссé, шоссéйная дорóга.

Biurko, *см.* **Biórko**.

Biuro, *см.* **Bióro**.

Bizmut, -u, *м.* висмýтъ (*металлъ*).

Bizon, a, *м.* бизóнъ, дúкій американскій быкъ.

Bizón, Bizun, -a, *м.* плеть, нагáйка.

Blacha, -y, *ж.* бля́ха, металлúческая пластúнка. **Blacha pobielana**, жесть. **Blacha żelazna**, листовóе желѣзо. **Blacha od pieca**, плитá. || **Blacha kominowa**, заслóнка, вьюшка. **Blachą pokładać co**, накла́дывать (*золото, серебро на дерево и т. д.*). **Dom pod blachą**, домъ, крытый листовы́мъ желѣзомъ. || **Blacha u zamku**, личúнка на дверномъ замкѣ. || **Blachy**, *мн.* воúнская сбрýя, доспѣхи. **Blacha na piersi**, лáты. **Blacha na nogi**, набéдренникъ (*у лат*). **Blacha na ręce**, нáручи (*въ латахъ*).

Blacharczyk, -a, *м.* подмастéрье у бля́харя, у жестяника́.

Blacharka, -i, *ж.* жена́ бля́харя, жестяника́.

Blacharnia, -ni, *ж.* жестяно́й завóдъ.

Blacharski, жестяно́й.

Blacharstwo, -a, *ср.* жестяно́е ремéсло, жестяны́я издѣлія, жестяно́й товáръ.

Blacharz, -a, *м.* бля́харь, жестяникъ, жестяны́хъ дѣлъ мáстеръ; || кровельщикъ.

Blachmal, -u, *м.* золотáя *или* серéбряная насѣчка; насѣкáльное искýство.

Blachmalowy, вороненый, насѣченный зóлотомъ *или* серебрóмъ.

Blachownia, -ni, *ж.* плющúльный завóдъ.

Blachownica, -y, *ж.* нагрýдникъ у лат; || кирáсъ, кирáса.

Błąd, -ędu, *м.* ошúбка, погрѣшность, заблужденіе, прóмахъ. **Błąd kurkarski**, опечáтка. **W błąd kogo wprowadzić**, ввести́ кого́ въ заблужденіе. **Uznać swój błąd, przyznać się do błędu**, сознáться въ своéмъ заблужденіи. **Spostrzedz swój błąd**, замѣтить свою ошúбку, спохватúться. **Popełnić błąd**, сдѣлать ошúбку. **Błąd przeciw językowi**, ошúбка прóтивъ языка.

Bladawo, *Нар.* блѣдновáто.

Bladawość, -ści, *ж.* блѣдновáтость.

Bladawy, блѣдновáтый.

Bladnąć, Blednąć, Blednić, Zbladnąć, блѣднѣть, поблѣднѣть.

Bladość, -ści, *ж.* блѣдность, блѣдный цвѣтъ лица́.

Blady, блѣдный.

cBłądzić, блуждáть, бродúть, скитáться, стрáнствовать; || заблуждáться, ошибáться.

Błagać, просúть, молúть, умолять. **Błagać gniew boży**, умúлостивить гнѣвъ Бóжій. **Błagamy Cię Panie!** умоляемъ Тебя, Гóсподи! **Błagać kogo o co**, *или* **czego od kogo**, просúть когó о чемъ лúбо, умолять.

Błagający, молящій, просящій.

Błagalny, очистúтельный. **Ofiara błagalna**, очистúтельная жéртва; || молúтельный, просúтельный.

Błahość, Błachość, -ści, *ж.* ничтóжность, пустотá, пустякú; || мéлкость (*умá*).

Błahy, Błachy, ничтóжный, пустóй, тщéтный, плохóй; || мéлкій; || слáбый, ненадёжный; || лóжный, сомнúтельный. **Przyjaźń błaha**, ненадёжная дрýжба. **Wieść błaha**, лóжный слухъ. **Nadzieja błaha**, тщéтная надéжда.

Blajer, *см.* **Blejer.**

Blajgiel, *см.* **Blejgiel.**

Blak, *Неуп.* блѣдность, тускъ; || *Судох.* мель, *см.* **Mielizna.**

Błąkać (kogo), вводúть въ заблуждéніе (*когó*), въ обмáнъ; || **Błąkać się, Zabłąkać się**, скитáться, стрáнствовать, шатáться, бродúть, блуждáть.

Błąkający się, блуждáющій, стрáнствующій, кочýющій. **Gwiazdy błąkające się**, блуждáющія звѣзды. **Ludy błąkające się**, кочýющіе нарóды.

Blakować, линять, тускнѣть.

Blakowanie, линянье.

Blakowny, блёклый, линючій.

Błam, -u, *м.* мѣхъ, шкýра пушнáя, сшúтая мѣшкóмъ.

Błamować, подбивáть мѣхомъ.

Blanco (in), въ прóбѣлѣ.

Blank, -u, *м.* палисáдникъ, палисáдъ, забóръ изъ кóльевъ; || *Морс.* плантúръ, обшивнáя доскá, обшивнóй пóясъ.

Blankiet, -u, *м.* бланкéтъ, бланкéтный листъ.

Blankować, окружáть палисáдомъ; || снабжáть зубцáми стѣну; || *Морс.* обшивáть сýдно доскáми.

Blask, -u, *м.* блескъ, блистáніе, сверкáніе, сіяніе.

Blaszanka, -i, *ж.* жестянка.

Blaszany, жестянóй, сдѣланный изъ жéсти.

Blaszka, i, *ж.* бляшка, бить (*золотáя, серéбряная*), || пластúнка; || блёстка.

Blat, -u, *м.* пластúнка (*металлическая*), продолговáтое блюдо; || клинóкъ (*шпáги*), лéзвіе (*ножá*), *см.* **Głownia.**

Bławat, -u, *м.* шёлковая матéрія, осóбенно голубáго цвѣта, *см.* **Bławatek.**

Bławatek, -tka, Bławat, -u, *м.* *Бот.* василёкъ.

Bławatlin, -u, *м.* *Бот.* сúняя аристéя (*растéніе*).

Bławatnik, -a, *м.* ткачъ полушёлковыхъ матéрій; || торговéцъ шёлковыми матéріями.

Bławatny, шёлковый; || голубóй, голубáго цвѣта.

Bławy, свѣтлоголубóй.

Błazen, -na, *м.* дурáкъ, дурачúна, глупéцъ, óлухъ, болвáнъ; || шутъ. **Czynić z siebie błazna**, *или* **robić się błaznem**, буфóнить, кóрчить шутá. **Dać z siebie błazna robić**, быть посмѣшищемъ. **Wystrychnąć kogo na błazna**, одурáчить когó. **Mieć kogo za błazna**, считáть когó глупцóмъ.

Błazeński, шутовскóй, дурáцкій; || глýпый.

Błazeństwo, -a, *ср.* шутовствó, дурáчество; || глупотá, глýпость.

Błazgoń, -nia, *м.* нахáлъ, фанфарóнишко, хлыщъ; || шутъ, повѣса.

Błazgonić, фанфарóнить, буфóнить, дурáчиться, повѣсничать.

Błaźnić, Zbłaźnić, дурáчить, одурáчить, насмѣхáться какъ надъ дуракóмъ; || считáть когó дуракóмъ. || **Błaźnić się, Zbłaźnić się**, дурѣть, одурѣть, глупѣть, оглупѣть.

Błaźnica, -y, *ж.* дýрочка, шутúха.

Błaznować, дурáчиться, дѣлать дурáчества, *или* глýпости, представлять изъ себя дуракá; || **Błaznować z kogo, z czego**, насмѣхáться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ, поднимáть на смѣхъ когó.

Błaznowanie, -nia, *ср.* шутовствó, дурáчество, буфóнство.

Blech, Blich, -u, *м.* бѣлúльня, *см.* **Bielnik.**

Blecharka, -i, *ж.* бѣлúльщица.

Blecharski, бѣлúльничій.

Blecharz, a, *м.* бѣлúльщикъ. **Blecharz (pilśniarz, wałkarz)**, валяльщикъ

Blecharzowy, *см.* **Blecharski.**

Blechować, бѣлúть (*полотно, воскъ*). || **Blechować się**, бѣлúться, притирáться, бѣлúлами натирáть лицó.

Blednieć, *см.* **Bladnąć.**

Błędnik, -a, *м.* лабúринтъ; || *Анат.* закоýлокъ (*въ слуховóй кóсти*).

Błędny, лóжный, ошúбочный, неправильный.

Błędokręt, -u, *м.* лабирúнтъ.

Bleja, -ji, *ж.* *Зоол.* чебáкъ (*рыба*).

Blejczyk, -a, *м.* отвѣсъ, грузúло, лотъ.

Blejer, Blajer, -u *м.* образéцъ, модéль, фóрма, узóръ.

Blejgelb, блягúрь, блягúль (*крáска*).

Blejtram, Blitram, -u, *м.* *Живоп.* рáма, на котóрую натягивается полотнó; || *Стар. Театр.* кулúса.

Blejwas, -u, *м.* бѣлúла.

Blejwasowy, бѣлúльный.

Błękit, u, *м.* голубóй, сúній цвѣтъ, голубáя, сúняя крáска; || синевá, лазýрь (*нéба*).

Błękitnawy, голубовáтый, синевáтый.

Błękitnokrusz, -u, *м.* го́рная синь, руда́ си́няго цвѣта.

Błękitny, голубо́й, си́ній; || лазу́рный.

Blekot, Bełkot, -a, *м.* зайка, косноязы́чный; || бормоту́нъ; || болту́нъ; || *Бот.* бѣле́на (*растеніе*).

Blekotać, бормота́ть, лепета́ть, болта́ть, заика́ться, *см.* **Bełkotać, Bulgotać.**

Blekotanie, Blegotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, лепета́нье, болтовня́; || заика́нье.

Blekotek, -tka, *м. Бот.* ке́рвель (*расте́ніе*).

Blekotka, -i, *ж.* болту́нья, бормоту́нья, лепету́нья.

Blenda, -y, *ж. Минер.* бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Blich, Blicharz, Blichować, *см.* **Blech, Blecharz, Blechować.**

Blichtr, -u, *м.* употреби́тельнѣе во *мн. ч.* **Blichtry, Bliktry, Błyktry, -ów,** блёстки, обма́нчивая нару́жность.* **Puszczać blichtry,** пуска́ть пыль въ глаза́.

Blindarz, -a, *м. Воен.* прикры́тіе бли́ндами, блиндированіе.

Bliziutki, Bliziuczki, Bliziuchny, Bliziuteńki, *Умен.* близёхонекъ.

Blizki, бли́зкій, недалекій. Bliższy, ближа́йшій. **Najbliższy,** са́мый бли́зкій. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niżeli suknia,** *или* **niż rodzona ciotka,** свой руба́шка къ тѣлу бли́же. || **Blizki do czego,** имѣющій пра́во на что́ либо.

Blizko, *Нар.* (*Стар.* **Blizce**), бли́зко, **Bliżej,** бли́же; **Najbliżej,** бли́же всего́; || почти́, о́коло. **Mieć blizko dziesięciu tysięcy dochodu,** имѣть о́коло десяти́ ты́сячъ дохо́да; || **Zaraz blizko, Bliziutko,** близе́нько, близёхонько. **Zbliska,** вблизи́, близъ.

Blizkość, -ści, *ж.* бли́зкость, бли́зость, сме́жность; || родство́, сродство́. **W blizkości,** бли́зко, по бли́зости, въ бли́зости.

Blizkoznaczny, однозна́чащій, синони́мный, *см.* **Jednoznaczny, Spółznaczny.**

Blizna, -y, *ж.* рубе́цъ, шрамъ; || роди́мое пятно́; || слѣдъ, знакъ.

Bliźni, -ego, *м.* бли́жній (*каждый человѣкъ*); || **двойни́чный;** || *Бот.* двойча́тый.

Bliźniaczka, -i, *ж.* двойни́чная сестра́.

Bliźniak, -a, *м.* близне́цъ; || двойни́чный братъ.

Bliźniątka, *мн.* близня́та; || *Бот.* двойча́тки *см.* **Dwojaczki.**

Bliźniątko, -a, *ср. Умен. см.* **Bliźniak,** младе́нецъ-двойни́шникъ.

Bliźnięcy, принадлежа́щій близнеца́мъ.

Bliźnięta, -iąt, *мн.* близнецы́, близня́та, двойни́чныя дѣти; || *Астр.* близнецы (*созвѣздіе*).

Bliźszość, -ści, *ж. см.* **Blizkość.**

Bliższy, *см.* **Blizki.**

Błociany, напо́лненный гря́вью.

Błociarz, -a, *м. Охотн.* назва́ніе каба́на.

Błocić, грязни́ть, забра́сывать гря́вью.

Błocisto, *Нар.* гря́вно.

Błocisty, грязнова́тый, гря́вный.

Błocko, Błocisko, -a, *ср.* грязи́ща; || *см.* **Bagnisko, Trzęsawica, Trzęsawisko.**

Błogi, блаже́нный, благополу́чный, счастли́вый.

Błogo, *Нар.* блаже́нно, благополу́чно, счастли́во; || прія́тно, сла́достно. **Żyć błogo,** блаже́нствовать. **Błogo temu co żywot swój może pędzić w pokoju,** счастливъ тотъ, кто мо́жетъ вести́ споко́йную жизнь. **Było mi błogo,** я былъ счастливъ, я блаже́нствовалъ.

Błogość, -ści, *ж.* блаже́нство, благополу́чіе, сча́стіе.

Błogosławić, Pogłogosławić, благословля́ть, благословить; || освяща́ть, освяти́ть, посвяща́ть, посвяти́ть; || славосло́вить, велича́ть, восхваля́ть, прославля́ть (*Бога*).

Błogosławienie, -nia, *ср.* благослове́ніе; || освяще́ніе, посвяще́ніе; || славосло́віе, велича́ніе, восхвале́ніе, прославле́ніе.

Błogosławieństwo, -a, *ср.* благослове́ніе, благода́ть, сча́стіе.

Błogosławiony, благослове́нный; || блаже́нный, благополу́чный.

Blok, -u, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ, *см.* **Kloc;** || блокъ. **Blok z lanego żelaza,** чугу́нная шки́фа.

Blokada, -y, *ж.* блока́да, обложе́ніе.

Blokować, блоки́ровать, обложи́ть.

Błona, -y, *ж.* плева́, оболо́чка, перепо́нка.

Blondyn, -a, *м.* блонди́нъ, бѣлоку́рый, ру́сый.

Blondyna, -y, Blondynka, -i, *ж.* блонди́нка, бѣлоку́рая, ру́сая; || **Blondyna,** бло́нды, шелковое кру́жево.

Błoniany, błoniasty, перепо́нчатый, плёвочный.

Błonie, -a, *ср.* па́жить, вы́гонъ; || лугъ.

Błonka, -i, *ж. Умен.* перепо́ночка, *см.* **Błona.**

Błotnica, -y, *ж.* тростни́къ, камы́шъ.

Błotniczka, -i, *ж.* зи́нька, синица (*птица*).

Błotnik, -a, *м.* боло́тистое, то́пкое ме́сто, топь, мокреди́на.

Błotnisty, боло́тный, боло́тистый, то́пкій, тинистый, гря́зный.

Błotny, тинистый, боло́тный.

Błoto, -a, *ср.* боло́то, грязь. * **Z błotem zmieszać,** смѣша́ть съ гря́зью, очернить, унизить.

Bluć, Bławać, блева́ть, рвать.

Blucie, -cia, Bławanie, -nia, *ср.* **рво́та,** блева́ніе.

Blucina, -y, *ж.* блево́тина.

Bluszcz, -u, *м. Бот.* плющъ. **Bluszcz ziemny,** бу́дра, кротови́къ (*растеніе*).

Bluszczeć, плеска́ть; || струи́ться.

Bluszczowy, плю́щевый.

Bluzgać, Bluzgotać, болта́ть, моло́ть вздоръ, пустяки́.

Bluźnierca, **-y**, *ж.* богохýльникъ.
Bluźnierczo, *Нар.* богохýльно.
Bluźnierski, **Bluźnierczy**, богохýльный, богохýльническій.
Bluźnierstwo, **-a**, *ср.* богохýльство; || злослóвіе, хулéніе, оскорблéніе поношéніе. **Bluźnierstwo przeciw rozsądkowi**, оскорблéніе здрáваго смы́сла.
Blwać, *с.м.* **Bluć**.
Blwociny, **-cin**, *мн. с.м.* **Blucina**.
Błyktry, **-ów**, *мн. с.м.* **Blichtr**.
Błysk, **-u**, *м.* блескъ, блистáніе, сверкáніе, сія́ніе.
Błyskać, **Błyszczeć**, **Błysnąć**, блистáть, блестéть, сверкáть, сія́ть.
Błyskanie, **-nia**, *ср. с.м.* **Błysk**.
Błyskawica, **-y**, *ж.* мóлнія.
Błyskotka, **-i**, *ж.* блéстка, безде́лка.
Błyszcz, **-u**, *м.* блескъ. *Горн.* **Błyszcz żelaza**, желéзный блескъ.
Błyszczak, **-a**, *м. Бот.* касáтикъ, пéтушóкъ (*растéніе*); || *Зоол.* свéтлякъ (*червя́къ*).
Błyszczeć, *с.м.* **Błyskać**.
Bo, и́бо, потому́-что, затéмъ что, *с.м.* **Albowiem**, **Bowiem**, **Ależ bo**, **Ależ bo to**, вóдишь ли, какъ бы тебé сказáть.
Boazerja, **-ji**, *ж. Неуп. с.м.* **Futrowanie**; || *Стол.* **Boazerja filunkowa**, филенчáтая коро́бка.
Bób, **-u**, *м. Бот.* бобъ. **Bób**, **groch turecki**, турéцкіе бóбы. **Bób kamienny**, воню́чка (*растéніе*). **Bób morski**, густеролúтъ; || *Анат.* **Boby**, *мн.* я́дра у пéтуха́; || *Ветер.* наро́съ, подъязы́чная ши́шка у лóшади).
Bobak, **-a**, *м. Зоол.* суро́къ, байба́къ.
Bobek, **-bka**, *м.* бобóкъ, бобóчекъ; || *Бот.* лáвръ, лавро́вое дéрево, *с.м.* **Laur**, **Wawrzyn**.
Bobelka, **-i**, *ж. Зоол.* навóзный жукъ.
Bobkowy, лавро́вый. **Bobkowe drzewo**, лавро́вое дéрево; || бобкóбый.
Bobowiny, **-in**, *мн.* бобóвая солóма, шелухá.
Bobowniczek, **-czka**, *м. Бот.* куросле́пникъ, мокри́ца (*растéніе*).
Bobownik, **-a**, *м. Бот.* верони́ка (*растéніе*).
Bóbr, *род. п.* **bobra**, *м. Зоол.* бобръ. * **Płakać jak bóbr**, проливáть гóрькія слéзы.
Bobrowy, бобро́вый.
Bochen, **-chna**, *м.* громáда, кýча, мáсса, тóлща, большóе колúчество чего́-лúбо. **Bochen chleba**, большóй, кру́глый хлéбъ, коровáй, колóбъ.
Bochenek, **-nka**, *м. Умен.* небольшóй кру́глый хлéбъ, *с.м.* **Bochen**.
Bochenkowaty, тóлстый, объёмистый, кругловáтый.
Bochenkowy (towarzysz), дармое́дъ, тунея́децъ.
Bocian, **-a**, *м. Зоол.* áистъ, бýсель (*птица*).
Bocianek, **-nka**, *м. Умен.* молодóй áистъ, *с.м.* **Bocian**.
Bociani, **Bocianowy**, áистовъ; || *Бот.* **Bocianie noski**, журавлúный носóкъ (*трава́*).
Bocianię, **-ęcia**, *ср.* птенéцъ áистовъ.
Bócik, **-a**, *м.* сапожóкъ, ботúнка, *с.м.* **Bót**.
Bócisko, **-a**, *ср. увел.* сапожúще.
Bocwina, **Botwina**, **Botwinka**, **-i**, *ж.* ботвúнья; || свекла, лúстья того́ же растéнія.
Boczek, **-czka**, *м.* бочóкъ. **Boczkiem poglądać**, смотрéть укра́дкою, изподтишкá.
Bocznica, **-y**, *ж.* боковáя сторонá, бокъ; || *Воен.* фланго́ъ.
Boczny, боковóй.
Boczyć (od kogo), уклоня́ться, сторони́ться, устраня́ться, *с.м.* **Stronić**, **Zbaczać**, **Zboczyć**, **Wyboczyć**.
Bodaj! Bogdaj! Bodajże! Bogdajże! Дай Богъ, что́бы... Дай Бóже, что́бы.... Пусть, пускай. Это слóво имéетъ рáзныя значéнія, какъ вúдно изъ слéдующихъ примéровъ: **Bogdajeś była szczęśliwa**, дай Богъ, что́бы ты былá счáстлива. **Bogdajem nie był cię nigdy widział**, дай Богъ мнé никогдá тебя́ не вúдѣть. **Bogdajem był fałszywym prorokiem**, дай Богъ что́бы мои́ предсказáнія не сбылúсь; || **Bogdaj cię licho wzięło, bogdaj cię, bogdajcie tam**, чортъ тебя́ поберú, чортъ тебя́ возьмú, чортъ съ тобóю! **Bogdaj to, nie trafię z tém nigdy do ładu**, чортъ возьмú, я никогдá не справлю́сь съ э́тимъ. || **Bogdajto w domu**, то́ ли дéло быть дóма! **Bogdajto z matką**, то́ ли дéло мáть! **Bogdaj przyjdzie, Bogdaj że przyjdzie, Bogdaj czy nie przyjdzie**, какъ не придти́ ему́ *или* я дýмаю, что онъ придéтъ. **Bodaj że nie przyjdzie**, едвá ли онъ придéтъ, *или* кáжется онъ не придéтъ. **Koloru są bogdaj nie różowego**, чуть ли они́ не рóзоваго цвéта?
Bodłak, **Bodziak**, **-u**, *м. Бот.* **боя́рышникъ** (*растéніе*).
Bodliwy, **бодли́вый**.
Bodmerja, **-ji**, *ж. Морс.* **бодмерéя**.
Bodziec, **-dźca**, *м. Бот.* колю́чка, **ость**, шипъ, *с.м.* **Kolec**, **Oścień**; || рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтобы погоня́ть воло́въ*); || *Хир.* трокáръ (*инструментъ для прокáлыванія*) *с.м.* **Oścień**; || **Bodziec (u ostrogi)**, шпóры, бодéнъ; || * двúгатель, поощрéніе, побужде́ніе.
Bóg *род. п.* **Boga**, *м.* Богъ. **Polecać się Bogu**, поручúть Бóгу свою́ дýшу, предáть себя́ вóлѣ Бóжіей. **Uciekać się do Boga**, прибѣгáть къ Бóгу. **Stanąć przed Bogiem, Spoczywać w Bogu**, предстáть предъ Бóга, отдáть Бóгу дýшу, умерéть, скончáться. **Jak Boga kocham**, ей Богу! вúдитъ Богъ! **Przysięgam Bogu**, клянýсь Бóгомъ! **Dla Boga**, *или* **na Boga**, *или* **na Boga żywego, co czynisz?** Рáди Бога, что́ ты дéлаешь? **Daj go Bogu!** Богъ съ нимъ! Остáвь его! **Niech Pan Bóg broni**, *или* **broń Boże**, сохрани́, помилуй, избáви Богъ! **Boże dopomóż**, *или* **Bóg pomóż**, *или* **szczęść Boże**,

Богъ по́мочь, помога́й Богъ. **Bóg wie co z tego będzie**, Богъ вѣсть, что́ изъ э́того вы́йдетъ. **Idź z Bogiem**, ступа́й съ Бо́гомъ. *Ирон.* **Z Panem Bogiem!** счастли́вый путь! **Niech Pan Bóg opatrzy**, Богъ пода́стъ (*отка́зъ въ ми́лостынѣ*). **Mieć Boga w sercu**, имѣ́ть чи́стую со́вѣсть, поступа́ть по со́вѣсти. *Посл.* **Kto dla kogo, Bóg dla wszystkich**, всякъ для себя́, а Богъ для всѣхъ. **Boga wzywaj, a ręki przykładaj**, на Бо́га упова́й, а самъ не плоша́й. || **Bogowie pogańscy**, язы́ческіе бо́ги.

Bogacić, Zbogacić, обогаща́ть, обогати́ть. || **Bogacić się, Zbogacić się**, обогаща́ться, обогати́ться.

Bogacieć, богатѣ́ть.

Bogactwo, -a, *ср.* бога́тство.

Bogacz, -a, *м.* бога́чъ.

Bogarodzica, Богоро́дица, Ма́терь Бо́жія, Пресвята́я Дѣ́ва.

Bogato, *Нар.* бога́то.

Bogaty, бога́тый.

Bogdaj, *см.* **Bodaj**.

Bogini, -ni, *ж.* боги́ня.

Bogobojnie, *Нар.* богобоя́зненно, въ стра́хѣ Бо́жіемъ.

Bogobojność, -ści, *ж.* богобоя́зненность, страхъ Бо́жій, благоче́стіе.

Bogobojny, богобоя́зненный, благочести́вый, на́божный.

Bogorządz.wo, *см.* **Bogowładztwo**.

Bogorządny, ѳеократи́ческій.

Bogowładztwo, -a, *ср.* ѳеокра́тія, Богоправле́ніе.

Bohater, Bohatyr, -a, *м.* богаты́рь, геро́й, ви́тязь.

Bohaterski, Bohatyrski, богаты́рскій, геро́йскій, герои́ческій; || до́блестный.

Bohaterstwo, -a, *ср.* богаты́рство, геро́йство.

Boisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Bojaźliwie, *Нар.* боязли́во, ро́бко, застѣ́нчиво.

Bojaźliwiec, -wca, *м.* ро́бкій, несмѣ́лый, застѣ́нчивый человѣ́къ.

Bojaźliwość, -ści, *ж.* боязли́вость, ро́бость, застѣ́нчивость.

Bojaźliwy, боязли́вый, ро́бкій, застѣ́нчивый.

Bojaźń, -ni, *ж.* боя́знь, страхъ. **Bojaźń Boga**, страхъ Бо́жій.

Bojaźny, боязли́вый, ро́бкій, пугли́вый.

Bójka, -i, *ж.* дра́ка.

Bojować, воева́ть.

Bojowisko, -a, *ср.* побо́ище, по́ле би́твы.

Bojownik, -a, *м.* вои́тель, ра́тникъ.

Bojowniczka, -i, *ж.* вои́тельница.

Bojowniczy, вои́нственный.

Bojowy, боево́й.

Bojujący, вои́нствующій.

Bok, -u, *м.* бокъ, сторона́; || *Воен.* флангъ, крыло́. **Wziąść się pod boki**, подбоче́ниться. **Nabok!** въ сто́рону!

Bokówka, -i, *ж.* алько́въ, углубле́ніе въ стѣнѣ́; || бокова́я ко́мнатка.

Bokowy, *см.* **Boczny**.

Ból, -u, *м.* боль, болѣ́знь; || * скорбь. *Мед.* **Ból suchy**, пода́гра, костоло́мъ, суставоло́мъ, *см.* **Denna choroba**; || **Bóle**, *мн.* поту́ги, перехва́ты, му́ки при рода́хъ. * **Z bólem serca rozstawałem się z nimi**, я разстава́лся съ ни́ми съ стѣсне́ннымъ се́рдцемъ.

Bolący, больно́й, болѣ́зненный. **Trafić kogo w bolące miejsce**, задѣ́ть кого́ за живо́е.

Bolączka, -i, *ж.* чи́рей, ве́редъ; || нагное́ніе, нары́въ.

Bołbotać, болта́ть.

Boleć, болѣ́ть, чу́вствовать бо́ль, страда́ть, претерпѣва́ть. **Boleć na nogę**, чу́вствовать боль въ ногѣ́; || **Boleć dziećmi**, му́читься рода́ми; || **Boleć w sercu**, *или* **sercem**, горева́ть, тужи́ть, круши́ться, печа́литься; || **Głowa mi boli**, у меня́ голова́ боли́тъ. * **Niech cię o to głowa nie boli**, не безпоко́йся объ э́томъ, не твоё э́то дѣ́ло. **Boli mię twoje nieszczęście**, я соболѣ́зную о твоемъ несча́стіи. **Boli mię to, że mi zaufać nie chcesz**, мнѣ бо́льно, приско́рбно, что ты не хо́чешь мнѣ довѣ́риться.

Bolejący, плаче́вный, печа́льный, жа́лобный, жа́лостный.

Bolenie, -nia, *ср.* боль; || **Bolenie (nad czém)**, соболѣ́знованіе (*о чёмъ*), *см.* **Ubolewanie**.

Boleść, -ści, *ж.* боль, огорче́ніе, печа́ль, скорбь, приско́рбіе. * **Jak to zrobiono? od siedmiu boleści!** какъ э́то сдѣ́лано? чортъ зна́етъ какъ, на ско́рую ру́ку!

Boleściwy, *см.* **Bolesny**.

Bolesnie, Bolesno, приско́рбно, го́рестно, го́рько.

Bolesność, -ści, *ж.* приско́рбіе; || болѣ́зненность, хво́рость.

Bolesny, болѣ́зненный, мучи́тельный; || ско́рбный, приско́рбный, го́рестный.

Bolić, *см.* **Boleć**.

Boliwać, Bolewać, прихва́рывать, ча́сто быть больны́мъ.

Bołtusznik, -a, *м.* кожевникъ, дуби́льщикъ.

Bolwark, Bulwark, -u, *м.* валъ, бульва́ръ; || огра́да, опло́тъ, защи́та.

Bomba, -y, *м.* бо́мба.

Bombardować, бомбардирова́ть.

Bombardowanie, -nia, *ср.* бомбардирова́ніе.

Bombardjer, -a, *м.* бомбарди́ръ.

Bombon, -a, *м.* *Мед.* пахови́къ, желва́къ.

Bona, -y, *ж.* ня́ня, ня́нька, ня́нюшка.

Bonifikacja, -ji, *ж.* вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убы́тки*); || * возме́здіе; || *Ком.* оста́токъ, прихо́дъ, ли́шекъ.

Bonifikować, вознагражда́ть, удовлетворя́ть (*за убы́тки*).

Bonifrater, -tra, *м.* монáхъ óрдена брáтьевъ Милосéрдія.
Boniowanie, -nia, *ср. Каменщ.* рустúкъ.
Bonitacja, -ji, *ж.* разверстáніе, подрóбная классификáція земéль.
Bono, Przestanek, *Горн.* полóкъ, заплéчикъ.
Bonończyk, -a, *м.* болóнка, испáнская собáка.
Bonoński piesek, *см.* **Bonończyk**.
Bonować, блаженствовать, нéжиться, наслаждáться.
Bór, -u, *м.* боръ, сосня́къ, сосновый *или* слóвый лéсъ.
Borak. *см.* **Burak**.
Borakowy, *см.* **Burakowy**.
Boraks, -u, *м.* бурá, буракúслый натръ.
Borg, -u, *м.* заéмъ; || кредúтъ, долгъ. **Na borg brać**, брать въ кредúтъ, въ долгъ.
Borgować, давáть взаймы, въ долгъ; || *Ком.* занимáть, брать въ долгъ, въ кредúтъ; || кредитовáть, поставлять въ кредúтъ; || * щадúть, берéчь.
Borgowanie, -nia, *ср.* кредитовáніе.
Borgowy, кредúтный.
Borharnia, -ni, *ж.* бýрса.
Borowik, -a, *м.* бéлый грúбъ, боровúкъ.
Borowisko, -a, *ср.* безплóдная пóчва на мéстѣ срýбленнаго бóра.
Borowizna, -y, *ж.* сосня́къ, густóй боръ.
Borówka, -i, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Czernica**
Borowy, лéсной.
Borsuk, -a, *м. Зоол.* барсýкъ, я́звикъ (*живóтное*).
Borsuczy, барсýчій.
Boruchać, качáться какъ жидъ надъ талмýдомъ.
Borukać, дýться, сердúться.
Borys, -a, *м.* лéсной, одичáлый жúтель; || чéрный, ржáной хлѣбъ; || *Бот.* булавáстикъ (*грúбъ*).
Borysz, -u, *м. см.* **Lidkup**.
Bosak, -a, *м.* босóй, босоногій; || **Bosaki (wozy, konie, łopaty niekute)**, некóваныя телѣги, неподкóванныя лóшади и проч.; || багóръ, большóй крюкъ, употребля́емый гребцáми, дрекъ.
Bośc, бодáть, колóть; || пырять. **Konia bośc ostrogami**, пришпóривать лóшадь. * **Sumienie go bodzie o grzech**, сóвѣсть грызетъ егó за прегрѣшéніе.
Bosiny, -sin, *мн.* хожденіе босикóмъ, босы́ми ногáми.
Boski, божéственный; || бóжій, бóжескій.
Boskość, -ści, *ж.* божéственность.
Bosman, -a, *м.* матрóсъ.
Boso, *Нар.* босикóмъ. **Boso chodzić**, ходúть босикóмъ.
Bosy, босóй, босоногій; || * **bosy, niekuty**, несокóванный, неподкóванный.
Bóstwić, боготворúть.
Bóstwo, -a, *ср.* божество́.
Bót, -a, *м.* сапóгъ.
Botaniczny, ботани́ческій.
Botanika, -i, *ж.* ботáника, травовѣдѣніе.
Botanik, -a, **Botanista**, -y, *м.* ботáникъ.
Bótwiałość, Butwiałość, -ści, *ж.* гни́лость, испóрченность.
Bótwieć, Butwieć, Zbótwieć, Zbutwieć, гнить, сгнить.
Botwina, *см.* **Boćwina**.
Bowiem, ибо, потомý-что, *см.* **Albowiem**. **Albowiem** обыкновéнно употребля́ется въ нача́лѣ предложéнія, **Bowiem**—въ средúнѣ или на концѣ.
Bożę, -ęcia. **Bożątko**, -a, *ср.* божóкъ (*языческій*), идолъ, кумúръ, истуканъ.
Bożnica, Bóżnica, -y, *ж.* божни́ца, синагóга; || **Bożnica pogańska**, языческое капи́ще; || **Bożnia turecka**, мечéть.
Bożniczy, принадлежáщій синагóгѣ. **Dozór bożniczy**, надзóръ синагóги, кагáлъ, еврéйское хозя́йственное управлéніе.
Boży, бóжій, бóжескій. **Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Boża męka**, Стрáсти Христóвы. **Boży grób**, Гробъ Господúнь. **Boże Ciało**, прáздникъ Тѣла Христóва. || *Бот.* **Boży dar, płodzień**, синеголóвникъ, перекати-пóле. **Boża trawa**, грéцкое *или* грéческое сѣно, Бóжья трава́. **Boże drzewko**, Божье дéрево. || *Минер.* **Boży prątek**, громовáя стрѣла, чóртовъ пáлецъ (*окамене́лая ракови́на*).
Bożyć się, божúться, кля́сться.
Bożyszcze, -a, *ср.* идолъ, истуканъ, кумúръ.
Brać, Bierać, Wziąć, брать, взять, принимáть. **Brać Boga na świadka**, призывáть Бóга въ свидѣтели, свидѣтельствоваться Бóгомъ. **Brać co do serca**, принимáть къ сéрдцу. **Brać kogo za kogoś innego**, принимáть одного́ за другóго. **Brać co na serjo**, принять что за прáвду, не въ шýтку. **Brać na uwagę**, принимáть во вниманіе. **W pamięć brać**, приводúть себѣ на пáмять. **Brać co za dobrą monetę**, принимáть что-лúбо за чúстую монéту. **Wziąć książkę**, взять книгу. **Wziąć na kieł**, закусúть удила (*о лóшади*). **Wziąć surdut zimowy**, надѣть зúмній сюртýкъ. **Brać lekarstwo**, принимáть лѣкáрство. **Brać czyją stronę**, принимáть чью-лúбо сторóну. **Brać nad siły**, предпринимáть что-лúбо сверхъ силъ. **Wziąć komu gardło**, лишúть кого́ жúзни, умертвúть. **Brać nazwisko od czegoś**, получúть свóе прозвúще отъ чегó-лúбо. **Brać wzrost**, дѣлать успѣхи. **Brać kogo na ząb, na język**, поносúть, злослóвить кого́. **Brać zwyczaj**, слѣдовать обы́чаю. **Brać wzór z kogo**, взять кого́ за образéцъ. **Nóż bierze**, ножъ хорошó рѣжетъ. **Wziąć kogo za syna**, усынóвить кого́. **Wziąć za żonę**, женúться (*на кóмъ*), обвѣнчáться (*съ кѣмъ*). **Brać ślub**, обвѣнчáться, сочетáться брáкомъ. **Brać za złe**, принимáть въ худóю сторóну. **Brać sobie co za krzywdę**, считáть что-

лúбо для себя́ обúднымъ. Brać podejrzenie, подозрѣва́ть. **Brać w się powietrze,** вбира́ть, вта́гивать въ себя́ во́здухъ. **Brać co do siebie,** примѣня́ть къ себѣ́ что-лúбо, припúсывать себѣ́ что-лúбо. **Wziąć przed się,** предприня́ть. **Wziąć karę,** получúть наказа́ніе. || **Brać się, Wziąć się,** бра́ться, взя́ться, взима́ться. **Brać się do czego,** бра́ться за что-лúбо, предпринима́ть что-лúбо. **Brać się do roboty,** приниматься за рабо́ту. **Wziąć się na lewo, na prawo,** поверну́ть нале́во, напра́во. **Brać się na różne sposoby,** испыта́ть, испро́бовать ра́зныя сре́дства. **Brać się do panny,** ухáживать за дѣ́вушкою.

Bracić, Zbracić, соединя́ть, соедини́ть, сближа́ть, сблúзить, сочета́ть, *см.* **Bratać**; || **Bracić się, Zbracić się,** бра́таться, брата́ниться; || соединя́ться, соедини́ться, сливáться, слúться, сближáться, сблúзиться, сочетáться, *см.* **Bratać się.**

Braciszek, -szka, *м. умен.* бра́тецъ; || **Braciszek zakonny,** послу́шникъ, слу́жка (*монастырскій*); || *Бот.* Тро́ицынъ цвѣ́тъ, весе́лые гла́зки (*растéніе*).

Bracki, Braterski, bratni.

Bractwo, -a, *ср.* бра́тія, собра́тство, о́бщество; || духо́вное о́бщество, конгрега́ція; || о́бщество подмастéрьевъ, *см.* **Cech.**

Braha, -y, Braja, -ji, *ж.* бра́га.

Brajtary, -ów, *мн.* трено́жникъ, тага́нъ.

Brak, -u, *м.* бракъ, обо́рышъ; || недоста́токъ, нужда́; || вы́боръ, разбóръ; || отбóръ, отбóрокъ, лу́чшее, отбóрное, и́збранное, цвѣ́тъ; || * ме́лочь, дрянь. **Brak rybi,** мелюзга́, ме́лкая ры́ба; || **Bez braku,** безъ вы́бора, безъ разбóра, безъ разли́чія, безразли́чно. **Brak mu wszystkiego,** у него́ во всемъ недоста́токъ. **Nie brak mu zdatności,** онъ не безъ дарова́ній.— **Brak czynić,** дѣ́лать вы́боръ. **Iść w braki,** быть забракóванными. **Sam brak młodzieży,** и́збранное ю́ношество, цвѣ́тъ ю́ношества. **Brak pieniędzy,** недоста́токъ въ де́ньгахъ, немнѣ́ніе де́негъ. **Brak rozumu,** недоста́токъ, немнѣ́ніе ума́. **Brak uszanowania,** недоста́токъ уваже́нія, неуваже́ніе, непочте́ніе.

Braka, -i, *ж.* неплóдная овцá.

Brakarz, Brakownik, -a, *м.* браковщи́къ.

Braknąć, Zabraknąć, не достава́ть, не доста́ть. **Zabrakło mu odwagi,** у него́ не доста́ло му́жества, онъ оробѣ́лъ, струсúлъ. **Zabrakło mu sił,** си́лы измѣни́ли ему́, онъ ослабѣ́лъ.

Brakować, Przebrakować, Wybrakować, брако́вать, обрако́вать, *см.* **Zbrakować**; || **Brakować czém,** пренебрега́ть (*чѣмъ*), отвергáть (*что*), не принимáть (*чего́*).

Brakowanie, -nia, *ср.* выбира́ніе, вы́боръ, разбóръ; || разбóрчивость; || * лицепрія́тіе.

Brakowny, Brakowy, брако́ванный, забрако́ванный, негóдный.

Bram, -u, *м.* опýшка, каймá: нашúвка по краямъ, бóртикъ; покро́мка, оторóчка, позумéнтъ.

Brama, -y, *ж. Стар.* **Brama, Brona, Broma,** воротá, воротá; || врата́; || * ключъ, путь (*къ чему́*).

Bramna, -ej, *ж.* привра́тница.

Bramnik, -a, *м.* позумéнтщикъ.

Bramny, *Стар.* **Bronny,** приворóтный; || **Bramny, -ego,** *м.* привра́тникъ, *см.* **Oddźwierny.**

Bramować, Obramować, обшúвать, обшúть, опушáть, опушúть, окаймля́ть, окаймúть, оторóчивать, оторóчить.

Brana, *см.* **Brama.**

Branie, -nia, *ср.* приня́тіе, пріе́мъ, получéніе. **Branie spadku,** наслѣ́дованіе, получéніе наслѣ́дства. **Branie datków,** мздоимство.

Braniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нникъ; || невóльникъ.

Branka, -i, *ж.* плѣ́нница; || невóльница; || рекру́тчина, время́ набóра рéкрутъ.

Brankard, -a, *м.* дрога́ (*у кареты*).

Bransoletka, -i, *ж.* брасле́тъ, запя́стье.

Braństwo, -a, *ср.* плѣ́нъ; || невóля, рáбство, невóльничество.

Brant, -u, *м.* прóба зóлота *или* серебрá.

Brat, -a, *м.* **Brat rodzony,** родно́й братъ. **Brat przyrodni,** сведéный братъ. **Brat jednej matki, Brat stryjeczny, wujeczny, cioteczny,** двоюро́дный братъ. **Bracia miłosierdzia,** сердобóльные бра́тья. **Bracia krzyżacy,** тевтóнскій óрденъ. **Być z kim brat za brat,** *или* **brat a brat,** жить побрáтски съ кѣ́мъ ли́бо. **Być z kim za pan brat,** быть съ кѣ́мъ за панибрáта, корóткимъ знако́мымъ, задушéвнымъ прія́телемъ, ро́внею. || *Бот.* **Brat z siostrą,** *см.* **Bratek.** || **Psu brat,** *см.* **Pies.**

Bratać, Pobratać, Zbratać, соединя́ть, соедини́ть, сближáть, сблúзить, сдружáть, сдружúть. **Zbratać dwa państwa,** дру́жески сблúзить два госуда́рства. **Z wdziękami bratać cnotę,** съ красотóю соединя́ть добродѣ́тель. || **Bratać się, Pobratać się, Zbratać się,** брата́ться побрата́ться, дружúть ся, сдружúться, подружúться.

Bratanek, -nka, *м.* племя́нникъ (*сынъ брáта*), *см.* **Synowiec.**

Bratanka, -i, *ж.* племя́нница (*дочь брáта*), *см.* **Synowica.**

Bratek, -tka, *м. умен.* бра́тецъ.

Braterski, бра́тскій, **Po bratersku,** *Нар.* побрáтски.

Braterskość, -ści, *ж.* бра́тская любóвь.

Braterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское родство́; || **бра́тство,** бра́тское дру́жество; || *Собир.* **братъ и его́ жена́** вмѣ́стѣ.

Bratnal, Bratnal, -a, *м.* костúль, **желѣ́зный гвоздь**; || **тесóвый** *или* **кровéльный гвоздь.**

Bratni, бра́тній, бра́тринъ.

Bratnio, *Нар.* брáтски, побрáтски.
Bratobójca, -y, *м.* братоубíйца.
Bratobójczy, братоубíйственный.
Bratobójczyni, -ni, *ж.* убíйца своегó брáта.
Bratobójstwo, -a, *ср.* братоубíйство.
Bratolubnie, *Нар.* братолю́бно, братолю́бно.
Bratów, брáтнинъ, принадлежáщій брáту.
Bratowa, -ej, *ж.* невéстка (*жена́ бра́та*), свояченица (*сестра́ жены́*).
Bratowizna, -y, *ж.* наслéдство пóслѣ брáта.
Braunrot, -u, *м. Краси́льщ.* чéрлядь.
Brawura, -y, *ж.* похвальбá, хвастовскáя угрóза; || хвастýнъ, самохвáлъ.
Brednia, -i, *ж.* брéдни, врáки, враньё, чепухá.
Bredzić, Nabredzić, брéдить, сбрéдить, врать, наврáть.
Brejter, -a, *м. см.* **Berejter.**
Brekla, Brykla, -i, *ж.* планшéтка, бюскъ (*въ корсе́ть*); || закрóй (*у шля́пы*).
Bremsztyn, -u, *м. Хим.* мáрганецъ.
Bret, Bryt, -u, *м.* полóтнище.
Bręta, -y, *ж.* шёлковый *или* изъ другóй какóй лúбо матéріи поясóкъ.
Bretnal, *см.* **Bratnal.**
Brew, *род. п.* **Brwi**, *ж.* бровь. **W brew**, *Нар.* напрóтивъ, вопреки, въ противность. **W brew iść**, упóрствовать, противобóрствовать, сопротивлúться (*кому́, чему́*).
Brewe, брéве, постановлéніе пáпы.
Brewerja, -ji, *ж.* рáспря, раздóръ; || споръ, прéніе.
Brewjarz, -a, *м.* трéбникъ, служéбникъ (*церко́вная кни́га*).
Brevi manu, резолю́ція *или* распоряжéніе, написанное сокращéннымъ óбразомъ на вступúвшей бумáгѣ, *или* на прошéніи: *съ напи́сью.*
Brezylja, -ji, *ж. Бот.* бразúльское дéрево.
Brlok, -a, *м.* косоглáзый.
Brnąć, Zabrnąć, брестú, плестúсь, ходúть по грáзи; || * заблуждáться, заблуждúться, ошибáться, ошибúться, совращáться, совратúться съ путú; || **Brnąć w grzechy**, погрязáть въ грѣхáхъ; || **Brnąć w długi**, входúть въ долгú, *см.* **Wybrnąć.**
Broczyć, Zbroczyć, обливáть, облúть, смáчивать, смочúть, омочúть, орошáть, оросúть; || обрызгивать, обрызгать; || струúться, течь ручьёмъ; || окровавлúться, окровáвиться; обагрúться, обагрúться кровью.
Bród, -u, *м.* бродъ, мéлкое мéсто въ рѣкѣ. * **W bród**, во мнóжествѣ, чрезмѣрно, безъ мѣры.
Broda, -y, *ж.* борода́; || *Бот.* **Kozia broda**, лабáзникъ, тáволга (*расте́ніе*).
Brodacz, Brodal, -a, *м.* бородáчъ; || *Бот.* **нардъ**, бéлоусъ (*расте́ніе*).
Brodaty, бородáтый, бородáстый.
Brodawczany, бородáвистый, бородáвочный.
Brodawka, -i, *ж.* бородáвка. **Brodawka piersiowa**, сосóкъ, тúтька.
Brodawnik, -a, *м. Бот.* родъ лишáйныхъ растéній и пóрослей; || геліотрóпъ, подсóлнечникъ; || *Минер.* геліотрóпъ, темнозелéная яшма съ крáсными брúзгами.
Bródka, -i, *ж. Умен.* бородка.
Brodnia, -ni, *ж.* брéдень, нéводъ (*на ры́бу*).
Brodowina, -y, *ж.* песчáная óтмель на рѣкѣ.
Brodzić, brestú, бродúть; || утопáть, *см.* **Brnąć.**
Bróg, -u, *м.* стогъ, скирдá, копнá; || кýча, громáда; || *Мат.* кóнусъ. * **Mieć liczne brogi**, быть óчень богáтымъ, зажúточнымъ.
Brogowy, стогóвый, скúрдный.
Broić, Zbroić, Nabroić, прокáзить, напрокáзить, шалúть, напалúть; || * бушевáть; безчúнствовать.
Broiciel, -a, *м.* криводýшникъ, безсóвѣстный, лжúвый человѣкъ.
Brokadja, -ji, *ж.* парчá, *см.* **Złotogłów.**
Brokatela, Brukatela, Brukatella, -i, *ж.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мра́мора*).
Broń, -i, *ж.* орýжіе. **Do broni!** къ ружью!
Brona, -y, *ж.* борона, скорода.
Bronić, защищáть, оборонúть, охранúть; || **Bronić się**, защищáться, оборонúться.
Bronienie, -nia, *ср.* защищéніе. *Юрид.* **Bronienie spraw**, хождéніе по дѣлáмъ.
Bronny, *см.* **Bramny.**
Bronować, боронúть, боронováть, скородúть, *см.* **Skrodlić.**
Bronowanie, -nia, *ср.* боронováніе, бороньбá.
Bronownik, Bronowłok, -a, *м.* боронúльщикъ, бороновáльщикъ.
Bronz, -u, *м.* брóнза.
Bronzowany, бронзúрованный.
Bronzowy, брóнзовый.
Bronzownik, -a, *м.* бронзовщúкъ.
Broskiew, *см.* **Brzoskiew.**
Broszura, -y, *ж.* брошюра; || брошúрованная книга.
Broszurować, брошúровать.
Browar, -u, *м.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.
Browarka, -i, *ж.* дровянóй лѣсъ.
Browarny, пивовáренный. **Browarny kocioł**, затóръ.
Brózda, Bruzda, -y, *ж.* бороздá. **Brózda między zagonami**, рытвина.
Bróździć, бороздúть.
Bróździsty, бороздчатый.
Brożek, -żka, *м.* стожóкъ, небольшóй стогъ, небольшáя скирдá, копнá; || сѣть для лóвли птицъ.

Brud, -u, *м.* нечистота́, грязь.
Brudno, *Нар.* нечи́сто, гря́зно.
Brudny, нечи́стый, гря́зный, замара́нный, запа́чканный.
Brudzić, мара́ть, па́чкать, га́дить. **Brudzący się łatwo**, ма́ркій.
Bruk, -u, *м.* мостова́я. **Bruk pieńkowy**, то́рцевая мостова́я.
Brukać, **Zbrukać**, мара́ть, вымарать, замара́ть; па́чкать, выпачкать, запа́чкать; грязни́ть, загрязни́ть; || **Brukać się**, **Zbrukać się**, мара́ться, замара́ться, па́чкаться, запа́чкаться.
Brukarz, -a, *м.* мостовщи́къ, мости́льщикъ.
Brukatela, *см.* **Brokatela**.
Brukiew, -kwi, *ж.* брю́ква ди́кая ре́па.
Brukować, мости́ть; || * сбива́ть ка́мни по мостово́й.
Brukowe, -ego, *ср.* мостово́й сбо́ръ, по́дать на содержа́ніе мостово́й.
Brukowy, мостово́й; || * у́личный; вседне́вный.
Brulion, -a, *м.* черново́е сочине́ніе, черновая бума́га, *см.* **Raptularz**.
Brunat, -u, *м.* сму́глый, темный, каштано́вый (*цвѣтъ*).
Brunatek, -tku, *м.* *Бот.* шпо́рникъ; || *Зоол.* садо́вая лягу́шка, жа́ба.
Brunatnieć, **Zbrunatnieć**, **Pobrunatnieć**, темнѣть, потемнѣть; смугле́ть, посмугле́ть; || загоре́ть (*отъ солнца*).
Brunatnić, **Brunacić**, **Zbrunatnić**, **Zbrunacić**, дѣлать, сдѣлать сму́глымъ; || окра́шивать, окра́сить въ темный цвѣтъ; || потемни́ть, полирова́ть (*металлы*), ворони́ть (*сталь*).
Brunatnik, -a, *м.* ма́рганецъ (*металлъ*).
Brunatnoczerwony, темнокра́сный (*цвѣтъ*).
Brunatnokrusz, -u, *м.* *Минер.* руда́ состоя́щая изъ мѣди, се́ры и желѣза.
Brunatność, -ści, *ж.* багря́ность, пурпу́ровый, фіоле́товый цвѣтъ.
Brunatny, сму́глый, темный; || фіоле́товый; || багря́ный, пурпу́ровый. **Brunatna dziewczyna**, смуглянка. **Brunatne obłoki**, пурпу́ровыя облока́. * **Brunatne świątki**, жидо́вскіе пра́здники.
Brunela, -i, *ж.* бриньо́льская сли́ва.
Brunet, -a, *м.* брюне́тъ, темноволо́сый мужчи́на.
Bruneta, -y, **Brunetka**, -i, *ж.* брюне́тка, темноволо́сая дѣви́ца и́ли же́нщина.
Brus, -a, *м.* осе́локъ, брусо́къ (*для точе́нія ножей и т. п.*)
Brusznica, -y, *ж.* брусни́ка.
Bruszniczny, брусни́чный.
Brutal, -a, *м.* грубія́нъ, неучти́вецъ.
Brutalstwo, -a, *ср.* гру́бость; скотство́.
Brutto, бру́тто, валово́й дохо́дъ и́ли расхо́дъ.
Brwisty, бровѝстый.
Bryczka, i, *ж.* бры́чка.
Bryftregier, -gra, *м.* письмоно́сецъ.
Brygada, -y, *ж.* брига́да.
Brygadjerski, **Brygadjerskiй**, брига́дный, бригади́рскій.
Bryka, -i, *ж.* бры́ка, фу́ра.
Brykać, брыка́ть, ляга́ться.
Brykla, *см.* **Brekla**.
Bryła, -y, *ж.* глы́ба, ку́ча, комъ, кусо́къ; || *Физ.* и *Мат.* тѣло, твердое тѣло.
Brylant, **Bryljant**, -u, *м.* брилліа́нтъ.
Brylantować, грани́ть алма́зъ.
Brylantowy, брилліа́нтовый.
Brylastość, -ści, *ж.* шаровѝдность, круглота́, окру́глость; || шероховатость; || * одутловатость.
Brylasty кругловатый, шаровѝдный; || бугри́стый; || одутловатый.
Bryłka, **Bryłeczka**, -i, *ж.* ка́тышъ, катышекъ.
Brylować, блиста́ть, привлека́ть на себя́ вниманіе.
Brylowanie, -nia, *ср.* страсть быть на выставкѣ, обращать на себя́ вниманіе.
Bryłowatość, -ści, *ж.* твёрдость, кре́пость, про́чность, пло́тность, массѝвность.
Bryłowaty, шаровѝдный, шарообра́зный; || твердый, кре́пкій, про́чный, пло́тный, массивный.
Bryłowy, то́лстый, пло́тный, твёрдый.
Bryndza, -y, *ж.* овечій сыръ.
Bryt, -u, *м.* поло́тнище.
Brytan, -a, *м.* догъ, меделя́нская соба́ка, мордашка. **Brytan wilczy**, волкода́въ.
Brytfana, -y, *ж.* *Повар.* про́тивень.
Bryż, -a, *м.* **Bryże**, *мн.* брыжи́, жабо́ (*у рубашки*), оторо́чка у шитья́; || * **Bryże u drzewa**, отро́стки (*на дереѣ*); || * пету́шій гре́бень.
Bryzgać, **Zbryzgać**, **Obryzgać**, **Pobryzgać**, брызга́ть, брызну́ть, обрызгивать, обрызнуть.
Bryzgacz, -a, *м.* брызгу́нъ.
Brząkać, **Brzękać**, **Brząknąć**, бренча́ть, забренча́ть; || *Муз.* игра́ть на щипо́къ; || звенѣть, зазвенѣть, звуча́ть, зазвуча́ть.
Brząkadło, -a, *ср.* бряца́ло, побряку́шка, погрему́шка; || бараба́нная па́лочка.
Brzękacz, -a, *м.* плохо́й игро́къ (*на музыкальномъ инструмѣнтѣ*).
Brząkliwy, *см.* **Brzękliwy**.
Brzask, -u, разсвѣтъ.
Brzdąkać, бренча́ть, *см.* **Brząkać**.
Brzdąkanie, -nia, *ср.* бренча́нье.
Brzdęk, *Звук.* брякъ! бухъ! шлепъ!
Brzdęknąć, грохнуться, упасть, обру́шиться съ шу́момъ.
Brzechwa, -y, *ж.* стрѣла́ безъ наконе́чника, безъ острія́.
Brzeczka, -i, *ж.* ба́рда, бра́га, бра́жка; || закалка (*стали*), закалъ, *см.* **Zacier**.
Brzęczący, звонкій, звучащій. **Moneta brzęcząca**, звонкая моне́та.
Brzęczeć, **Zabrzęczeć**, бренча́ть, звуча́ть, жужжа́ть (*о пчёлахъ, мухахъ, комарахъ*).
Brzęczenie, -nia, бренча́нье; || жужжа́ніе; || шумъ (*въ ушахъ*).

Brzeg, -u, *м.* бе́регъ; || **Brzeg monety,** гуртъ; || **Brzeg kielicha,** край рю́мки, **Brzegi aktu, książki i t. d.,** поля́ а́кта, кни́ги и т. д. **Zostawać na brzegu przepaści,** быть на краю́ про́пасти.

Brzegowe, -ego, *ср.* бере́жная, берегова́я по́шлина.

Brzegówka, i, *ж. Зоол.* стрижъ (*пти́ца*).

Brzegowy, берегово́й, бережно́й; || кра́йній.

Brzęk, -u, *м.* бряца́ніе; || звукъ; || стукъ, трескъ, громъ.

Brzękać, *см.* **Brząkać.**

Brzękacz, -a, *м. см.* **Brząkało.**

Brzękadło, *см.* **Brząkadło.**

Brzękliwy, зво́нкій, гро́мкій; || жужжа́щій.

Brzemię, -ienia, *ср.* бере́мя, оха́бка, (*чего́-нибу́дь*); || бре́мя, тя́жесть, но́ша; || грузъ; || * абу́за, тя́гость; || нало́гъ, пови́нность; || плодъ чре́ва. **Brzemię drzewa,** оха́бка дро́въ. * **Brzemię lat,** бре́мя лѣтъ, ста́рости. **Brzemienia którą nabawić,** обере́менить.

Brzemienność, -ści, *ж.* бере́менность, *см.* **Ciężarność.**

Brzemienny, бере́менный, чрева́тый; || обременённый, отягощённый, нагруженный, навью́ченный; || бога́тый, по́лный, преиспо́лненный (*чего́-либо*), оби́льный, (*чѣмъ-ли́бо*). **Kobieta brzemienna,** бере́менная же́нщина. **Przyszłość brzemienna jest klęskami,** бу́дущее грози́тъ бѣ́дствіями. **Zawżdy teraźniejszość brzemienna jest przyszłością,** въ настоя́щемъ всегда́ кро́ется, зарожда́ется бу́дущность, *или* настоя́щее преиспо́лнено бу́дущности.

Brzestan, -u, *м. Бот.* плющъ (*расте́ніе*).

Brzeszczot, -a, *м.* клино́къ (*шпа́ги*), лезвеё (*ножа́*).

Brzeszczyć się, бре́зжиться, начина́ть свѣта́ть.

Brzeżek, -żka, *м. Умен.* бережёкъ; || кра́юшекъ, *см.* **Brzeg.**

Brzezina, -y, *ж.* бере́зина, берёзовое де́рево; || бере́зникъ, берёзовая ро́ща *или* берёзовый лѣсъ.

Brzeźniak, -a, *м.* бере́зникъ, *см.* **Brzezina.**

Brzeżny, прибере́жный, побере́жный. **Okręt brzeżny,** судно́, оберега́ющее бе́регъ. **Żegluga brzeżna,** прибре́жное, побере́жное пла́ваніе. || **Napis brzeżny,** на́дпись (*вокру́гъ моне́ты*).

Brzeżysty, бере́жистый, крутобере́гій.

Brzmiący, зво́нкій, зву́чный, гро́мкій.

Brzmieć, Zabrzmieć, звуча́ть, зазвуча́ть, звенѣ́ть, зазвенѣ́ть, раздава́ться, разда́ться; быть зво́нкимъ; отзыва́ться, отозва́ться; оглаша́ться, огласи́ться, гремѣ́ть, загремѣ́ть; || жужжа́ть, буча́ть (*о насѣко́мыхъ*); || выража́ть, гласи́ть, гово́рить, *см.* **Opiewać;** || произноси́ться, выгова́риваться. **Brzmiało powietrze okrzykami radości,** во́здухъ оглаша́лся ра́достными кли́ками. **Muzyka brzmi,** греми́тъ му́зыка. **Zabrzmieć pieśnią,** огласи́ть во́здухъ пѣ́снею. **Dokument ten brzmi jak następuje,** э́тотъ докуме́нтъ гласи́тъ слѣ́дующее, въ э́томъ докуме́нтѣ ска́зано слѣ́дующее, вотъ содержа́ніе э́того докуме́нта. **Polskie ż. brzmi jak ruskie ж.,** по́льское **ż.** произно́сится какъ русское **ж.** || Надува́ться, раздува́ться, вздува́ться, разбуха́ть, пу́хнуть.

Brzmienie, -nia, *ср.* звукъ, звонъ, тонъ; || гулъ; || содержа́ніе (*докуме́нта и т. п.*), смыслъ; || произноше́ніе (*бу́квы*); || взду́тіе, разду́тіе, опуха́ніе, *см.* **Nabrzmiałość, Nabrzmienie.**

Brzoskiew', -kwi, *ж. Бот.* **Brzoskiew' ogrodna,** кра́сная капу́ста. **Brzoskiew' polna,** борода́вникъ, борода́вочникъ, борода́вочная тра́ва.

Brzoskiew' morska, морска́я капу́ста.

Brzoskwinia, -ni, *ж. Бот.* пе́рсикъ, шептала́; || пе́рсиковое де́рево.

Brzoskwiniowy, пе́рсиковый.

Brzost, -u, *м. Бот.* вязъ, и́лемъ, и́льма (*де́рево*).

Brzostowina, -y, *ж.* ильмо́вникъ, вя́зникъ, вя́зовая ро́ща.

Brzostowy, и́льмовый, вя́зовый.

Brzoza, -y, *ж. Бот.* берёза.

Brzoska, i, *ж. Умен.* берёзка.

Brzozownik, -a, *м.* бере́зовица, берёзовый сокъ.

Brzozowy, берёзовый. **Brzozowa skóra,** берёста. **Brzozowa hubka,** бере́зовикъ (*грибъ*).

Brzuch, -a, *м.* брю́хо, живо́тъ, чре́во; || * пу́зо.

Brzuchacieć, брюха́тѣть, чрева́тѣть.

Brzuchacz, Brzuchal, -a, *м.* брюха́чъ, брюха́нъ.

Brzuchaty, брюха́тый, пуза́тый.

Brzuchojeż, -a, *м. Зоол.* четырезу́бецъ (*морска́я ры́ба*).

Brzuchomówca, -y, *м.* чревовѣща́тель.

Brzuchopas, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Brzuchopaśny, обжо́рливый, прожо́рливый.

Brzuchopastwo, -a, *ср.* обжо́рство.

Brzuchowy, брюшно́й. *Анат.* **Skóra brzuchowa,** брюши́на. *Мед.* **Puchlina brzuchowa,** брюшна́я, водяна́я болѣ́знь.

Brzuszec, -szca, Brzusiec, -śca, *м.* вы́ступъ, вы́пуклость; || **Brzuszec palca,** оконе́чность па́льца, ко́нчикъ па́льца; || **Brzuszec miecza,** остреё, лезвіё меча́.

Brzuszek, -szka, *м. Умен.* брюшко́, живо́тикъ.

Brzuszny, *см.* **Brzuchowy.**

Brzydal, -a, *м.* уро́дъ, уро́дина, безобра́зный человѣ́къ.

Brzydki, ме́рзкій, ме́рзостный, га́дкій, га́достный; || безобра́зный, некраси́вый, дурно́й.

Brzydko, *Нар.* мерзко, мерзостно, гадко, гадостно; || безобразно, некрасиво, дурно.

Brzydkość, -ści, *ж.* мерзость, скверность, гнусность; || безобразіе, некрасивость, дурнота.

Brzydliwy, *см.* **Obrzydliwy.**

Brzydliwie, *см.* **Obrzydliwie.**

Brzydliwość, -ści, *ж. см.* **Obrzydliwość.**

Brzydnąć, Zbrzydnąć, Pobrzydnąć, дурнѣть, становиться безобразнѣе; || **Brzydnąć komu**, возбуждать, возбудить отвращеніе, омерзѣніе, опротивѣть, надоѣсть, наскучить. **Ta kobieta brzydnie co dzień**, эта женщина дурнѣетъ съ каждымъ днемъ. **Życie mu zbrzydło**, жизнь надоѣла, опротивѣла ему, *с м.* **Obrzydnąć.**

Brzydnica, -y, *ж.* безобразная, некрасивая женщина; || мерзавка, негодяйка, скверна́вка.

Brzydnik, -a, *м.* мерзавецъ, негодяй, скверна́вецъ.

Brzydota, -y, *ж. см.* **Brzydkość.**

Brzydzenie, -nia, *ср.* **(komu czego)**, отвращеніе, презрѣніе; || **Brzydzenie się (kim, czem)**, брезгливость, отвращеніе, омерзѣніе.

Brzydzić, Zbrzydzić, отбивать, отбить вкусъ, охоту (*къ чему*); || внушать, внушить отвращеніе, отвращать, отвратить (*отъ чего*). **Skoro go poznasz, zbrzydzisz go sobie wkrótce**, какъ только ты его узнаешь, то вскорѣ почувствуешь къ нему отвращеніе. **Zbrzydził sobie wszystko**, ему все надоѣло, наскучило. || **Brzydzić się, (kim, czem)**, брезгать (*чѣмъ*), чувствовать отвращеніе, омерзѣніе (*къ кому, къ чему*).

Brzytwiany, бритвенный.

Brzytewnica, -y, *ж.* бритвенница.

Brzytwa, -y, *ж.* бритва.

Buch! *Звук.* бухъ! шлепъ!

Buchać, Buchnąć, пыхать, пыхнуть, сильно распространяться, пылать (*о пламени*); || вырываться, струиться, бить ключемъ, брызгать, прыскать, хлестать (*о водѣ и т. п.*)

Buchalter, Buhalter, -a, *м.* бухгалтеръ, счетово́децъ.

Buchalterja, Buhalterja, -ji, *ж.* бухгалтерія, счетово́дство.

Buchaniec, -ńca, *м.* толчекъ, тычо́къ, *см.* **Szturchaniec.**

Buchasty, топырящійся (*о тканяхъ*); || напыщенный, надутый, высокомѣрный. **Buchastym być**, быть напыщеннымъ, надутымъ, высокомѣрнымъ; || топыриться; || выпячиваться (*о стѣнѣ*).

Buchta, -y, *ж.* бухта, небольшой заливъ, губа́; || *Морс.* флортимберсъ.

Buchtować, *Морс.* буксировать.

Bucić się, спесивиться, надуваться, кичиться, гордиться, чваниться.

Bucień, -nia, *м. Бот.* зубянка (*растеніе*).

Bucisko, -a, *ср.* сапожи́шко.

Buczno, *Нар.* спесиво, надуто, напы́щенно, кичливо, го́рдо, чва́нно.

Buczność, -ści, *ж.* спесивость, го́рдость, надутость, напы́щенность, чва́нство, кичливость.

Buczny, спесивый, го́рдый, напы́щенный, надутый, чва́нный, кичли́вый.

Buczyna, -y, *ж. Бот.* букъ (*дерево*); || бу́ковникъ, бу́ковый лѣсъ; || бу́ковый орѣхъ *или* жёлудь.

Buda, -y, Budka, -i, *ж.* бу́дка, шала́шъ; || **Buda dla psa**, конура́; || **Buda u furgonu, u wozu**, верхъ, ку́зовъ, волчо́къ въ по́возкѣ; || **Budka suflera**, суфлёрная бу́дка.

Budnik, -a, *м.* бу́дочникъ, сто́рожъ, страж́никъ.

Budowa, -y, *ж.* строеніе, постро́йка, зда́ніе. **Budowa ciała**, тѣлосложеніе, комплексія, сложеніе.

Budować, Zbudować, Wybudować, стро́ить, постро́ить, вы́строить; || осно́вывать, основа́ть; || созида́ть, созда́ть, воздвига́ть, воздви́гнуть; || * назида́ть, наставля́ть, наста́вить. || **Budować się**, стро́иться, быть стро́иму; || осно́вываться; || созида́ться, воздвига́ться; || * наставля́ться, быть наставля́ему.

Budowanie, -nia, *ср.* строеніе, постро́еніе, постро́йка; || созида́ніе, воздвига́ніе.

Budowisko, -a, *ср.* мѣсто для постро́йки.

Budowla, -i, *ж.* зда́ніе, строеніе.

Budowlany, строительный.

Budownictwo, -a, *ср.* архитекту́ра, зо́дчество.

Budowniczy, -ego, *м.* архите́кторъ, зо́дчій.

Budownik, -a, *м.* строи́тель; || * основа́тель, учреди́тель.

Buduar, -a, *м.* будуа́ръ, же́нскій кабине́тъ.

Budujący, назида́тельный, настави́тельный, поучи́тельный.

Budulec, -lca, *м.* строево́й лѣсъ, бре́вна, бру́сья.

Budynek, -nku, *м.* строе́ніе, зда́ніе, *см.* **Budowla, Zabudowanie.**

Budynkowy, строево́й, го́дный на строе́ніе.

Budżet, -u, *м.* бюдже́тъ, финансовая смѣта, ро́спись прихо́довъ и расхо́довъ.

Budzić, Zbudzić, Obudzić, буди́ть, разбуди́ть, пробуди́ть; || * побужда́ть, побуди́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, подстрека́ть, подстрекну́ть; || **Budzić się, Zbudzić się, Obudzić się**, пробужда́ться, пробуди́ться, просыпа́ться, проснуться.

Budziciel, -a, *м.* буди́льщикъ.

Budzicielka, -i, *ж.* буди́льщица.

Budziдło, -a, *ср.* буди́льникъ, часы́ съ буди́льникомъ.

Bufon, -a, *м.* буфо́нъ, шутъ.

Bufonada, -y, Bufonerja, -ji, *ж.* буфо́нство, шутовство́.

Bufonować, дура́читься, смѣши́ть.

Bujać, парить, летать по воздуху, носиться на высотѣ, возноситься (*мыслью*); || пробѣгать; || * рѣзвиться, веселиться, вести расслабленную жизнь.

Bujak, -a, *м. см.* **Buhaj**; || * волокита

Bujność, -ści, *ж.* изобиліе, плодородіе, плодовитость, преизбытокъ; || * невоздержность, неумѣренность.

Bujny, обильный, плодородный, плодовитый; || * невоздержный, неумѣренный.

Bujwoł, *см.* **Bawoł**.

Buk, -u, *м.* букъ, буковое дерево.

Bukiet, -u, *м.* букетъ, пучекъ цвѣтовъ.

Bukiew, -kwi, *ж.* буковый орѣхъ *или* жолудь.

Bukłak, -u, *м.* козій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдюкъ.

Bukować, обивать цѣпами ячмень; || сводить овецъ съ баранами.

Bukowina, -y, *ж. см.* **Buczyna**.

Bukówka, -i, *ж. Зоол.* зябликъ (*птица*).

Bukowy, буковый.

Buks, -a, *м.* **Buksa**, -y, *ж.* обручъ, обойма, насадка (*на ступицу въ колесѣ*); || кольцо, окóвка; || гнездо, лупка, куда входитъ и гдѣ вертится шипъ, веретено твердаго тѣла; || ящикъ, коробка; || *Артил.* мортирка; || набалдашникъ (*на палкѣ*).

Buksować, заклепывать, насаживать, набивать.

Bukszdorn, -u, *м. Бот.* придорожная игла (*растеніе*).

Bukszpan, -u, *м.* самшитъ, буксъ (*деревцо*). **Bukszpan ościsty**, *см.* **Bukszdorn**.

Bukszpanowy, буксовый.

Buksztele, -ów, *мн. Архит.* дуга, кружало.

Buksztelowy, кружальный, *см.* **Deska**.

Buksztelunek, -nku, *м. Архит.* перебóрка, соединéніе двухъ кружалъ для кладки свода.

Buksztyn, -u, *м.* кирпичъ.

Bukwica, -y, *ж. Бот.* прямая буквица. **Bukwica biała**, бѣлая буквица, скороспѣлка, баранчикъ (*растеніе*).

Bukwiczany, буквичный.

Bula, **Bulla**, -i, *ж.* булла, папское постановленіе.

Buła, -y, *ж.* булка, большой круглый хлѣбъ.

Bułany, соловой (*о лошадяхъ*).

Bułat, -u, *м.* булатъ, узорчатая сталь; || булатная сабля.

Bułatny, **Bułatowy**, булатный.

Buława, -y, *ж.* булава.

Bułeczka, -i, *ж. Умен.* булочка, *см.* **Bułka**.

Buljon, -u, *м.* бульонъ, отваръ; || супъ.

Buljony, -ów, *мн.* кисти. **Szlify z buljonami**, эполеты съ крупной кистью.

Bułka, -i, *ж.* булка.

Bułkowy, булочный; || пшеничный. **Bułkowa mąka**, пшеничная мука.

Bulletyn, -u, *м.* бюллетень; || перечень.

Bulwa, -y, *ж. Бот.* земляная груша.

Bulwark, -u, *м. см.* **Bolwark**

Buńczuczno, *Нар.* пышно, шумно

Buńczuczny, бунчужный; || * пышный, шумный.

Buńczuczyć się, **Bundiuczyć się**, **Buńdziuczyć się**, хорохориться, важничать, пѣтушиться.

Buńczuk, -a, *м.* бунчукъ.

Bunt, -u, *м.* распорка, подставка, стойка; || болтъ, затычка, колокъ; || связка, пукъ, пучекъ; || * бунтъ, мятежъ, смута, крамола.

Buntować, **Zbuntować**, бунтовать, взбунтовать, возмущать, возмутить; || **Buntować się**, бунтоваться, взбунтоваться, возмущаться, возмутиться.

Buntowniczy, мятежничій, мятежливый, мятежный, возмутительный, крамольный.

Buntownik, -a, *м.* бунтовщикъ, мятежникъ, крамольникъ, возмутитель.

Bura, -y, *ж.* выговоръ, нагоняй, напряган, *см.* **Wyłajanie**.

Buraczkowy, *см.* **Burakowy**.

Burak, -a, *м.* свекловица, свекла; || бураки, *мн.* заквашенная свекла.

Burakowy, свекловичный, свекольный.

Burchla, **Purchla**, -i, *ж.* куриное яйцо, снесенное безъ скорлупы.

Burcik, *см.* **Burt**.

Burczeć, **Burczyć**, **Burknąć**, ворчать, заворчать, бормотать, забормотать; || **Burczyć**, **Zburczyć kogo**, бранить, разбранить, журить, пожурить.

Burczymucha, -y, *м.* брюзга, ворчунъ.

Burda, -y, *ж.* сóбра, брань, раздóръ, распря, шумъ, споръ; || **Burda**, -y, *м.* буянъ, забіяка.

Burdziuczyć się, *см.* **Buńczuczyć się**.

Burgrabia, -iego, *м.* бургграфъ; || кастелянъ; || дворецкій, управитель, управляющій (*дóмомъ*).

Burgrabianka, -i, *ж.* дочь бургграфа, кастеляна, дворецкаго.

Burgrabina, -y, *ж.* жена бургграфа, кастеляна, дворецкаго.

Burgrabstwo, -a, *ср.* бургграфство; || кастелянство, званіе кастеляна; || должность дворецкаго, управителя.

Burka, -i, *ж.* бурка.

Burkatela, *см.* **Brokat**.

Burknąć, *см.* **Burczeć**.

Burkować, браниться, ругаться, брюзжать.

Burmistrz, -a, *м.* бурмистръ, волостной староста; || бургомистръ, городской голова.

Burmistrzowa, -ej, *ж.* жена бурмистра, *или* бургомистра, бургомистерша.

Burmistrzować, занимать должность бурмистра, *или* бургомистра; || * командовать, повелѣвать, распоряжаться.

Burmistrzowski, бурмистровъ, бурмистерскій, *или* бургомистерскій.

Burmistrzowstwo, -a, *ср.* бурмистерство, *или* бургомистерство; || *Собир.* бурмистръ, *или* бургомистръ и его жена вмѣстѣ.

Bursa, -y, *ж.* бу́рса; || *см.* **Giełda.**
Bursztyn, -u, *м.* янта́рь.
Bursztynowy, янта́рный.
Burt, -u, *м.* койма́, кро́мка, оторо́чка, наши́вка, опу́шка, тесьма́; || позуме́нтъ, галу́нъ; || **Burty,** *мн.* ливре́я, лаке́йское пла́тье; || **Burty,** *мн.* берега́ кана́ла.
Burta, -y, *ж.* сторона́, бортъ *(у су́дна)* галсъ.
Burtnica, -y, *ж. Морс.* гале́рная скамья́, ба́нка.
Burtnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ.
Bury, сѣ́рый, темно-сѣ́рый, сѣробу́рый, буросѣ́рый.
Burza, -y, *ж.* бу́ря.
Burzenie, -nia, *ср. см.* **Zburzenie.**
Burzliwie, *Нар.* бу́рно, бу́йно, мяте́жно.
Burzliwiec, -wca, *м.* бунтовщи́къ, мяте́жникъ, возмути́тель.
Burzliwość, -sci, *ж.* бу́йство, безчи́нство; || неистовство.
Burzliwy, бу́рный, бу́йный, бурли́вый, мяте́жный, возмути́тельный.
Burzyć, Wzburzyć, Poburzyć, разруша́ть, разру́шить, низпроверга́ть, ниспрове́ргнуть, сла́мывать, слома́ть; || бунтова́ть, взбунтова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, волнова́ть, взволнова́ть, *см.* **Wichrzyć.** || **Burzyć się,** волнова́ться, колеба́ться; || возмуща́ться, бунтова́ться, возстава́ть; || броди́ть, начина́ть ки́снуть *(о пивѣ).* **Burzy się krew,** кровь волну́ется. **Morze się burzy,** мо́ре волну́ется. **Młode piwo się burzy,** молодо́е пи́во бро́дитъ.
Burzyciel, -a, *м.* возмути́тель, наруши́тель *(споко́йствія);* || мяте́жникъ, бунтовщи́къ.
Burzycielka, -i, *ж.* возмути́тельница, наруши́тельница *(споко́йствія);* || мяте́жница, бунтовщи́ца.
Burzysty, бу́рный, бурли́вый.
Busola, -i, *ж.* компа́съ.
Buta, -y, *ж.* спесь, спеси́вость, высокомѣ́ріе, надме́нность, чва́нство, кичли́вость.
Butel, -tla, *м.* **Butla, -i,** *ж.* буты́ль.
Butelczany, буты́лочный.
Buteleczka, -czki, *ж. Умен.* буты́лочка.
Butelka, -i, *ж.* буты́лка.
Bytelkować, разлива́ть въ буты́лки.
Butelkowy, разли́тый въ буты́лки *(о пивѣ).* || * **Butelkowy przyjaciel, towarzysz,** собуты́льникъ
Butersznit, -u, *м.* кусо́къ хлѣ́ба съ ма́сломъ.
Butny, спеси́вый, высокомѣ́рный, надме́нный, чва́нный, кичли́вый.
Butwiałość, *см.* **Bótwiałość.**
Butwieć, Zbutwieć, гнить, сгнить, по́ртиться, испорти́ться.
Butwienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, по́рча, тлѣ́ніе.
Buza, -y, *ж.* жи́жица, буза́.
Buzdygan, -u, *м.* буздыга́нъ.
Buzia, -i, *ж.* уста́, ротъ, ро́тикъ. **Dała mu buzi,** она́ поцѣлова́ла его́.
Buziak, -a, Buziaczek, -czka, *м.* ро́тикъ, роте́къ; || поцѣлу́й. **Ładny buziaczek!** что́ за мила́шка! Что за красо́тка! **Mój buziaczku!** моя́ ми́лочка!
Buzować, Zbuzować, Wybuzować, бузова́ть, нака́зывать, бить; || жури́ть, пожури́ть *(кого́);* дѣ́лать вы́говоръ, выгова́ривать *(кому́);* брани́ть, разбрани́ть, пуши́ть, распуши́ть; || **Buzować się,** употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ смы́слѣ: **Buzuje się w piecu,** пе́чка пы́шетъ пла́менемъ.
By, *Нар.* хотя́, хоть, хотя́ бы, какъ бы ни, **Daj mi by dziesięć rubli,** дай мнѣ хоть де́сять рубле́й. **By najlepsze prawo, gdy odłogiem leży, pożytku nie czyni,** какъ бы зако́нъ хоро́шъ ни́ былъ, но е́сли онъ не исполня́ется, то не прино́ситъ никако́й по́льзы. *См.* **Choćby, Chociażby. By odrobiny nie masz,** ни кро́шечки нѣтъ. *См.* **Ani. By na złość,** какъ бы на зло́сть, какъ бы наро́чно!
By, *сл.* что́бы, чтобъ, да́бы. **Bój się Boga, by cię nie skarał,** бо́йся Бо́га, чтобъ онъ не наказа́лъ тебя́. || **By,** бы, (какъ части́ца, означа́ющая усло́вную фо́рму, въ оконча́ніи глаго́ловъ). **Miałbym prawo,** я имѣ́лъ бы пра́во. **Tobie bym dał,** я далъ бы тебѣ́. **Nigdybyś nie zgadł,** ты никогда́ не отгада́лъ бы. **Gdybyśmy wiedzieli,** е́слибъ мы зна́ли. **Nie byłbyś dzieckiem,** *(Идіотизмъ),* переста́нь ребя́читься.
Być, быть, быва́ть. **Być ojcem, adwokatem, żołnierzem,** быть отцо́мъ, адвока́томъ, солда́томъ. **Bóg był, jest i będzie wiecznie,** Богъ былъ, есть и вѣ́чно бу́детъ. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **To zdanie jest prawdziwe,** э́то мнѣ́ніе справедли́во. **Jesteś dobrym człowiekiem,** ты до́брый человѣ́къ. **Pan N. jest professorem w uniwersytecie,** Г.Н. профе́ссоръ въ университе́тѣ, *или* занима́етъ до́лжность профе́ссора. **Jestem człowiek poczciwy,** я че́стный человѣ́къ. **Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska,** нача́ло прему́дрости есть страхъ Госпо́день. **Tak jest,** да. **Jeżeli tak jest,** е́сли э́то такъ. **Niech i tak będzie,** пусть бу́детъ и такъ. **Być z kim** быть съ кѣмъ вмѣ́стѣ, находи́ться вмѣ́стѣ. **Być z sobą (dobrze, źle),** находи́ться ме́жду собо́ю въ хоро́шихъ, *или* дурны́хъ отноше́ніяхъ. **Byłem zawsze z przyjaźnią dla twojego ojca,** я всегда́ пита́лъ дру́жбу къ твоему́ отцу́, я всегда дру́жески относи́лся къ твоему́ отцу́. **Powiedz, z jakiemż sercem jest twoja siostra dla mnie?** скажи́ мнѣ, какъ расположена́ ко мнѣ твоя́ сестра́. **Być komu na zdradzie,** кова́ть ко́зни, злоумышля́ть. **Być dobréj myśli,** имѣ́ть къ кому́ довѣ́ріе, довѣ́риться. **Był to mąż ostrego rozumu,** э́то былъ человѣ́къ съ проница́тельнымъ умо́мъ. **Być za co,** счита́ться, слыть *(чѣмъ, за что́, за кого́).* **Obaczmy, czy ci w tém będzie dobrze,** посмо́тримъ, хорошо́ ли тебѣ́ бу́детъ въ э́томъ, къ лицу́ ли тебѣ́ э́то бу́детъ, при-

ста́нетъ ли э́то къ тебѣ? **Będzie z niego człowiek**, изъ него́ вы́йдетъ человѣ́къ, изъ него́ бу́детъ прокъ. **Niech będzie co chce**, пусть бу́детъ, что́ уго́дно; какъ бы тамъ ни́ было. **Nic ci nie będzie**, ничего́ не бо́йся, ничего́ съ тобо́й не бу́детъ. **Ktokolwiek bądź**, кто бы ни́ былъ. **Gdziekolwiek bądź**, гдѣ бы то ни́ было. **Zkądkolwiek bądź**, отку́да бы то ни́ было. **Nie było co na to odpowiedzieć**, на э́то не́чего было отвѣча́ть. **Było słuchać**, ну́жно было слу́шаться. **Było przemówić**, слѣ́довало было высказаться. **Tobie było książęciem być**, тебѣ́ бы слѣ́довало быть кня́земъ. **Tobie lokajem być a nie posłem**, тебѣ́ бы слѣ́довало быть лаке́емъ, а не депута́томъ. **Jest mi imię, jest mi na imię Karol**, я называюсь Карлъ, мое и́мя Карлъ; || **Bądź - bądź** (*см.* **albo - albo, czyto - czyto**), и́ли - и́ли, ли́бо - ли́бо. **Bądź jeden, bądź drugi**, и́ли оди́нъ, и́ли друго́й. **Bądź zwyciężyc, bądź umrzeć**, ли́бо побѣди́ть, ли́бо умере́ть.

Bycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || бытіе́; || существова́ніе.

Byczak, -a, *м. см.* **Bykowiec.**

Byczek, -czka, *м.* бычёкъ, молодо́й быкъ.

Byczy, быча́чій.

Byczyna, -y, *ж.* быча́чье мя́со.

Bydełko, -a, *ср.* скоти́нка, животи́нка.

Bydlarz, -a, *м.* пасту́хъ быко́въ, волопа́съ, скотопа́съ, ско́тникъ.

Bydlątko, -a, *ср. см.* **Bydełko.**

Bydlę, -ęcia, *ср.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bydlęcieć, оскоти́ниваться, оскоти́ниться, грубѣ́ть, огрубѣ́ть.

Bydlęcość, -ści, *ж.* ско́тство, звѣ́рство; || * жесто́кость, лю́тость, свирѣ́пство; || живо́тное чу́вство.

Bydlęcy, ско́тскій; || гру́бый, звѣ́рскій.

Bydło, -a, *ср.* скотъ, скоти́на. **Bydło robocze**, рабо́чій скотъ. **Bydło rogate**, рога́тый скотъ, *см.* **Rogacizna.**

Bydłobójnia, -ni, *ж.* скотобо́йня.

Byk, -a, *м.* быкъ; || *Астр.* Теле́цъ (*созвѣздіе*).

Bykowcowy, реме́нный.

Bykowe, -ego, *ср. Стар.* де́нежная пе́ня, кото́рая плати́лась въ госпо́дскій дворъ за обере́меніе одно́й изъ крѣпостны́хъ.

Bykowiec, -wca, *м.* стремянно́й реме́нь.

Byle, то́лько бы, лишь бы, еже́ли то́лько, что́бы то́лько, како́й бы то ни́ было, гдѣ бы то ни́ было. **Daj mu byle książkę**, дай ему́ то́лько каку́ю бы то ни́ было кни́гу. **Położy byle gdzie, a potem szuka**, поло́житъ куда́-нибу́дь и пото́мъ и́щетъ. **Przyjdź byle kiedy**, приди́, когда взду́мается, когда́-нибу́дь. **Znajdziesz to w byle książce**, ты найдёшь э́то въ пе́рвой попа́вшейся кни́гѣ. **Kup byle od kogo**, купи́ у кого́ бы то ни́ было. **Weź byle co**, возьми́, что́бы ни́ было, возьми́ что́ хо́чешь. **Wierzy byle komu**, вѣ́ритъ пе́рвому встрѣ́чному. **Przyjdzie człowiek byle zkąd....**, придётъ человѣ́къ неизвѣ́стно отку́да..... **Byle jak**, какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь, *см.* **Lada. Przyjdź kiedy chcesz byleś przyszedł, (bylebyś przyszedł)**, приди́ когда́ хо́чешь, но непремѣ́нно приди́. **Byleś mu dał.....**, лишь бы то́лько ты далъ ему́..... **Byle piękna, wszystko jéj wolno**, лишь бы то́лько была́ краси́ва, то ей всё позволи́тельно. **Pisze byle pisać, (byle pisał)**, пи́шетъ, лишь бы то́лько писа́ть. **Pracuje byle miał co jeść**, рабо́таетъ то́лько для насу́щнаго хлѣ́ба, лишь бы ста́ло на хлѣ́бъ. **Byle sobie cokolwiek pozwolił zaraz choruje**, при малѣ́йшей неосторо́жности, сей часъ же хвора́етъ.

Byle, -a, *ср. Бот.* бы́ліе, злакъ; || сте́бель.

Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Bylina, -y, *ж.* были́нка, зе́лье.

Były, было́й, бы́вшій.

Bynajmniej, *Нар.* ника́къ, ниско́лько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, вовсё не, ни ма́ло, совсѣ́мъ нѣтъ.

Bystro, *Нар.* бы́стро, ско́ро, ши́бко.

Bystromyślność, -ści, *ж.* проница́тельность ума́, прозо́рливость и прозорли́вость, быстрота́ поня́тія.

Bystromyślny, проница́тельный, поня́тливый.

Bystrość, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость; || живость, рѣ́звость; || проница́тельность, прозо́рливость; || острота́ поня́тія.

Bystry, бы́стрый, ши́бкій, ско́рый; || живо́й, рѣ́звый; || проница́тельный, прозо́рливый, остроу́мный.

Bystrze, *см.* **Bystro.**

Byt, -u, *м.* бытъ, бытіе́, существова́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе. **Dobry byt**, благосостоя́ніе.

Bytność, -ści, *ж.* бы́тность, прису́тствіе; || существова́ніе; || пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, жи́тельство, *см.* **Pobyt.**

Bytować, существова́ть; || пребыва́ть, жи́тельствовать, прожива́ть.

Bywać, быва́ть, находи́ться; || случа́ться. **Bywało pan wojewoda przyjeżdża do Warszawy**, быва́ло воево́да пріѣзжа́етъ въ Варша́ву. **Prosiłem go bywało**, быва́ло, я проси́лъ его́. **Bywaj zdrów**, проща́й. **Bywał u mnie**, онъ быва́лъ у меня́.

Bywalec, -lca, *м.* быва́лецъ, быва́лый человѣ́къ, тёртый кала́чъ.

Bywałość, -ści, *ж.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || о́пытность, быва́льщина.

Bywały, быва́лый, случа́вшійся; || о́пытный.

Bzdere, *см.* **Tere.**

Bzdura, -y, *ж.* бездѣ́лица, вздоръ, ме́лочь, пу́стошь, пустя́къ; || пустоме́ля, враль.

Bzdurny, вздо́рный, пусто́й, нелѣ́пый.

Bzdurstwo, **-a**, *ср.* вздоръ, чепуха́, нелѣ́пость, пустя́кн, вранье, враки.

Bzdurzenie, **-nia**, *ср.* привы́чка завира́ться, врать, пустосло́вить.

Bzdurzyć, бре́дить, завира́ться, говори́ть вздоръ, нести́, городи́ть чепуху́, околесную, моло́ть пустя́кн.

Bzik, **-a**, *м.* помѣша́тельство, разстро́йство, поврежде́ніе ума́. **Ma bzika w głowie**, онъ немно́го тро́нутъ, поврежденъ въ умѣ: *Посл.* у него́ не достаетъ деся́той кле́пки во лбу́.

Bzikać, Bziknąć, жужжа́ть, зажужжа́ть; || шипѣть, зашипѣть; || осѣка́ться, осѣ́чься, дать осѣ́чку (*о ружьѣ*).

Bzionka, **-i**, *ж.* бузи́нникъ, я́годникъ изъ бузины́.

Bzowina, **-y**, *ж.* бузина́ (*дерево*).

Bzowy, бузи́нный, бузи́новый.

C.

C произно́сится какъ русск. Ц, со зна́комъ **Ć** произно́сится мя́гко, напр. **nić** = ниць (*нить*), съ присоедине́ніемъ буквы **Z** произно́сится какъ ру́сское Ч, напр. **czego**=чего́ (*чего́*).

Caban, Czaban, **-a**, *м.* бара́нъ (*преимущественно волошской поро́ды*); || * неуклю́жій человѣкъ, болва́нъ.

Cąbr, Cąber, **-bru**, *м.* сѣкъ (*бычачій*); || филе́й, филе́йная часть говя́дины; || **Cąber jeleni**, крестецъ, задъ (*у оленя*); || *Бот.* чаберъ (*растеніе*), *см.* **Cząber.**

Caca, ца́ца! (*ласкательное выраженіе, обращаемое къ дѣтямъ*).

Cacanek, -nka, *м.* ба́ловень, нѣ́женка.

Cacanka, **-i**, *ж.* ла́ска, нѣжничанье; || приманка, ца́ца.

Cacany, изнѣженный, избало́ванный; || приго́жій, краси́вый.

Cacka, **-i**, *ж.* **Cacko**, **-a**, *ср.* игру́шка.

Cackać, t ieckać, ласка́ть, ба́ловать, нѣжить, лелѣ́ять, хо́лить, ня́ньчить, *см.* **Pieścic.** || **Cackać się**, ласка́ться, нѣжиться, ня́ньчиться.

Cacko, **-a**, *ср. см.* **Cacka.**

Cafla, **-i**, *ж. Плотн.* вѣне́цъ.

Cal, **-a**, *м.* дю́ймъ.

Cale, *см.* **Wcale.**

Calec, **-lca**, *м.* **Calizna**, **-y**, *ж.* глы́ба земли́; || по́чва, грунтъ, земля́; || глубина́, глубь; || * основа́ніе, су́щность, фунда́ментъ; || **Calizna soli**, формація со́ли.

Całka, **-i**, *ж. Горн.* боковая́ доска́. **Całka podformowa**, подфу́рменная доска́. **Całka spustowa**, лицева́я стѣна́. **Całka wiatrowa**, вѣтряная доска́. || *Мат.* интегра́лъ. || *Арив.* цѣлое число́; || *Агр.* сущена́я рѣпа.

Całkiem, *Нар. см.* **Wcale.**

Całkować, *Мат.* интегри́ровать.

Całkowicie, *Нар.* всецѣло, сполна́, соверше́нно, цѣльно.

Całkowitość, **-ści**, *ж.* цѣ́лость, цѣльность, полнота́.

Całkowity, Całkowy, цѣльный, цѣлый, всецѣлый, по́лный, соверше́нный. *Арив.* **Liczba całkowita**, цѣлое число́, *см.* **Cały.**

Cało, *Нар.* въ цѣлости, невреди́мо, неприкосновенно, ненарушимо.

Całodniowy, Całodzienny, продолжа́ющійся въ тече́ніе цѣлаго дня; || Поде́нный. **Całodzienna praca**, поде́нщина.

Całodrzewne wiązanie, *Горн.* сруть.

Całodrzwia, **-i**, *ж. Горн.* дверные окла́ды.

Całopalenie, **-nia**, *ср.* всесожже́ніе.

Całoroczny, годи́чный.

Całość, **-ści**, *ж.* цѣлость, цѣльность, цѣлое, *см.* **Całkowitość.**

Całostka, **-i**, *ж.* осо́бь, недѣли́мое; || ли́чность, лицо́, человѣкъ.

Całować, цѣлова́ть, лобыза́ть. || **Całować się**, цѣлова́ться, лобыза́ться.

Całowanie, **-nia**, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе, лобыза́ніе.

Całowitość, **-ści**, *м. см.* **Całkowitość, Całość.**

Całowity, *см.* **Całkowity, Cały.**

Calówka, **-i**, *ж.* дю́ймовый канатъ; || доска́ толщино́ю въ дюймъ; || дю́ймовая мѣра.

Calowy, дю́ймовый.

Całun, **-a**, *м.* покро́въ, покрыва́ло.

Całus, **-u**, **Całusek**, **-ska**, *м.* поцѣлу́й.

Całuś, **-sia**, любящій *или* любящая цѣлова́ться, цѣлова́льщикъ, цѣлова́льщица.

Całusieńki, Całuteńki, Całutki, цѣлёхонекъ, цѣлёшенекъ.

Cały, цѣлый, весь. **Całe trzy dni**, цѣ́лые три дня. **Czekać całą godzinę**, ждать цѣлый часъ. **Całem sercem**, отъ всего́ се́рдца, *см.* **Wszystek. Pójdzie za niego, i cała rzecz**, она́ выйдетъ за него́ и всѣ тутъ. * **To cały oszust**, э́то отъя́вленный, записно́й, отпѣтый плутъ. **To cały francuz**, э́то и́стый францу́зъ. **To cały ojciec**, э́то вы́литый оте́цъ, соверше́нно похо́жъ на отца́, *см.* **Czysty, Istny, Wierutny. To głupiec całą gębą**, э́то набитый дуракъ, кругомъ дуракъ. **To całą gębą przyjaciel**, э́то въ по́лномъ смыслѣ другъ, э́то и́стинный другъ. **Pomnik ten został się prawie cały**, э́тотъ па́мятникъ оста́лся почти́ нетро́нутымъ. **Wrócił cały**, онъ возвратился невреди́мъ. **Umykaj pókiś cały**, бѣги пока́ цѣлъ. **Być całym od szkody**, оста́ться неповрежде́ннымъ. **Być całym od prześladowania**, быть въ безопа́сности отъ преслѣдованія. **Krzyż cały złoty**, *или* **cały ze złota**, крестъ весь золото́й, весь изъ чи́стаго зо́лота.

Cap, *Межд.* ца́пъ, выража́ющее дѣ́йствіе ца́пнувшаго, уда́рившаго, схватившаго, *см.* **Chap.**

Cap, -a, *м.* козелъ, баранъ; || бородачъ, мужикъ.

Capać, Capnąć, цапать, цапнуть, задѣвать, задѣть; || хватать, схватить; || похищать, похитить, стащить украдкою.

Capię, -ęcia, *ср.* козленокъ.

Capieć, глупѣть, дѣлаться дуракомъ.

Capnąć, *см.* **Capać**.

Capstrzyk, -u, *м. Воен.* вечерняя заря.

Car, -a, *м.* царь.

Carat, -u, *м.* царская власть.

Carewicz, -a, *м.* царевичъ, царскій сынъ.

Carowa, -ej, *ж.* царица.

Carówna, -y, *ж.* царевна, царская дочь.

Carski, царскій.

Carstwo, -a, *ср.* царство.

Caryca, -y, *ж.* царица; супруга царя.

Cążki, *см.* **Obcążki**.

Ceber, -bra, *м.* ушатъ, кадка, ведро.

Cębrować, *см.* **Cembrować**.

Cebrowy, ушатный, кадочный.

Cebrzyk, -a, *м.* лоханка, кадочка.

Cebula, -i, *ж. Бот.* лукъ; || луковица.

Cebulasty, Cebulowy, луковичный.

Cebulka, -i, *ж.* лучекъ; || луковичка.

Cech, -u, *м.* цехъ; || общество, братство, *см.* **Bractwo**; || *Горн.* шахта.

Cecha, -y, *ж.* знакъ, метка, значекъ, примѣта, признакъ; || *Мат.* **Cecha logarytmu**, характеристика *или* указатель логарифма; || **Cecha na monecie**, чеканъ (*монетный*), штемпель; || *Типогр.* пунсонъ.

Cechmistrz, -a, *м.* цеховой старшина.

Cechmistrzowski, принадлежащій цеховому старшинѣ.

Cechmistrzowstwo, -a, *ср.* сословіе цеховыхъ присяжныхъ.

Cechować, клеймить, таврить; || мѣтить, отмѣчать, обозначать; || характеризовать.

Cechowanie, -nia, *ср.* клейменіе; || обозначеніе; || характеризованіе.

Cechowy, цеховой; || * записной. **Cechowy pijak**, записной, горькій пьяница.

Ced, -u, *м.* овсяный квасъ.

Cedent, -a, *м.* уступающій мѣсто *или* право своё другому.

Cedować, уступать, передавать мѣсто *или* своё право другому.

Cedowanie, -nia, *ср.* уступка, передача. **Cedowanie przez indos**, уступка по передаточной подписи на оборотѣ векселя. **Cedowanie przez bilet cessyjny**, по передаточной запискѣ.

Cedr, -u, *м.* кедръ (*дерево*).

Cedrowy, кедровый. **Cedrowa żywica**, кедровая смола, кедровый ладанъ.

Cedrzyna, -y, *ж.* кедровое дерево.

Cedula, -y, *ж.* росписка, письмецо, цедулка, билетъ. **Cedula nakazująca wypłatę**, бонъ, записка на полученіе денегъ. || **Cedula kursu**, вексельный курсъ; || *Ком.* **Cedula wodna**, коносаментъ. **Cedula ładunkowa, lądowa**, накладная.

Cedułka, -i, *ж. Умен.* расписочка, записочка, цедулка, билетикъ.

Cedzawka, -i, *ж.* цѣдилка, цѣдило, фильтръ, *см.* **Cedzidło**.

Cedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе, отцѣживаніе, фильтрованіе, фильтрація, просачиваніе.

Cedzeniec, -ńca, *м.* цѣдило, фильтръ.

Cedzić, Zcedzić, цѣдить, сцѣдить, процѣживать, процѣдить, фильтровать.

Cedzidło, -a, *ср.* цѣдило, сито, цѣдилка, воронка.

Cedziny, *род. п.* **Cedzin**, *мн.* осадокъ, отстой, подонки.

Cedziworek, -rka, *м.* цѣдильный колпакъ.

Cęgi, *см.* **Obcęgi**.

Cegiełka, -i, *ж.* кирпичикъ.

Cegielnia, -ni, *ж.* кирпичный заводъ.

Cegielniczy, кирпичедѣльный; || **Cegielniczy**, -ego, *м.* смотритель кирпичнаго завода.

Cegielnik, Ceglarz, -a, *м.* кирпичникъ.

Cegielny, кирпичный.

Cegła, -y, *ж.* кирпичъ. **Cegły robić, palić**, жечь кирпичъ. **Cegła na ukos przecięta**, косякъ, косячокъ. **Półcegły**, половикъ. **Cegła do ogniska piecowego**, подовикъ. **Cegła dachowa, dachówka**, черепица. **Cegła bladoczerwona**, алый кирпичъ. **Cegła wodotrwała**, непромокаемый кирпичъ.

Ceglany, кирпичный.

Ceglarstwo, -a, *ср.* кирпичное мастерство.

Ceglarz, -a, *м.* кирпичный мастеръ, *см.* **Cegielnik**.

Ceglasty, кирпичнаго цвѣта.

Ceklarski, *Стар.* принадлежащій сыщику.

Ceklarstwo, -a, *ср. Стар.* должность сыщика, полицейскаго служителя.

Ceklmistrz, -a, *м. Стар.* начальникъ сыщиковъ.

Cel, -u, *м.* цѣль, мѣта; || * намѣреніе. **Brać na cel**, мѣтить въ цѣль. **Zmienić cel**, измѣнить намѣреніе. || **Celem**, для, ради. **Celem zapobieżenia**, во избѣжаніе, для прекращенія. **Celem zabezpieczenia**, въ огражденіе правъ. **W celu**, въ видахъ.

Cela, -i, *ж.* келлія, келья.

Celebrant, -a, *м.* священникъ служащій обѣдню.

Celebrować mszę, служить обѣдню; || **Celebrować święto**, праздновать.

Celebrowanie (mszy), -nia, *ср.* **Celebracja**, -ji, *ж.* божественная служба, обѣдня, литургія.

Celem, для, ради, *см.* **Cel**.

Celibat, -u, безбрачіе.

Celidonija, -ji, *ж. Бот.* чистотѣлъ, желтомолочникъ, ластовичная трава.

Celka, -i, *ж. Умен.* келейка, *см.* **Cela**.

Celnica, -y, *ж.* таможня, *см.* **Komora celna**.

Celniczy, тамо́женный.

Celnie, *Нар.* мѣтко, въ цѣль, вѣрно; || превосхо́дно, отли́чно.

Celnik, **-a**, *м.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный при́ставъ, досмо́трщикъ.

Celność, **-ści**, *ж.* мѣткость, вѣрность; || превосхо́дство, отли́чіе.

Celnograniczny, пограни́чно-тамо́женный.

Celny, келе́йный, *см.* **Cela**; || тамо́женный, *см.* **Cło**; || мѣткій, вѣрный, искусный попада́ть въ цѣль, *см.* **Cel**; || **Celny, Celujący**, превосхо́дный, отли́чный.

Celować, Wycelować, Wycelić, (w co), прицѣливаться, прицѣлиться, мѣтить; || **Celować (kogo)** отличаться, превосходи́ть (*въ чёмъ*); || * **Celować futro**, подбирать мѣхъ.

Celowanie, **-nia**, *ср.* прицѣливаніе, прицѣлъ.

Celownik, **-a**, *м.* діо́птръ (*у земледѣльческаго орудія*); || *Грам.* да́тельный паде́жъ.

Celowy, цѣлесообразный.

Cembra, **-y**, *ж. Горн.* крѣпле́ніе.

Cembrować, Ocembrować, *Горн.* обшива́ть, обши́ть доска́ми, бру́сьями; || выкла́дывать, вы́ложить ка́мнемъ.

Cembrowanie, **-nia**, *ср. Горн.* обши́вка шахты досками, шахтное крѣпле́ніе; || обру́бъ (*колодца*); || выкладка ка́мнемъ.

Cembrowina, **-y**, *ж.* строево́й лѣсъ.

Cembrunek, **-nku**, *м. см.* **Ogrzewa**.

Cement, **-u**, *м.* цеме́нтъ, замазка.

Cementacja, **-ji**, *ж.* скрѣпле́ніе, соедине́ніе.

Cena, **-y**, *ж.* цѣна́. **Cena szacunkowa**, разме́ръ оцѣнки. **Cena główna**, покупная цѣна. **Cena zboża podniosła się**, цѣна на хлѣбъ высока́. **Zboże jest w cenie**, хлѣбъ въ цѣнѣ, хлѣбъ до́рогъ. **Mieć co.** *или* **kogo w cenie**, цѣни́ть, уважать кого́, дорожи́ть кѣмъ. **Spaść z ceny**, потеря́ть цѣну.

Cenić, цѣни́ть, оцѣни́ть, уважа́ть; || цѣни́ть, назнача́ть цѣну чему́-нибу́дь.

Ceniciel, **-a**, *м.* цѣни́тель; || цѣновщи́къ, оцѣнщикъ.

Cenienie, **-nia**, *ср.* оцѣнка.

Cennik, **-a**, *м.* прейскура́нтъ. **Cennik targowy**, ры́ночная справочная цѣна́.

Cenność, **-ści**, *ж.* цѣнность, сто́имость.

Cenny, цѣнный, дорого́й.

Centnar, **-u**, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.

Centralizacja, **-ji**, *ж.* централиза́ція, сосредото́ченіе.

Centralizować, сосредото́чивать.

Centralizowanie, **-nia**, *ср. см.* **Centralizacja**.

Centrum, *Нескл.* центръ, средото́чіе.

Centurja, **-ji**, *ж. Бот.* золототы́сячникъ; || бѣлоли́стъ, василёкъ.

Cenzor, **-a**, *м.* це́нзоръ.

Cenzorski, це́нзорскій.

Cenzurować, Cenzorować, цензирова́ть; || исполня́ть до́лжность це́нзора; || * охужда́ть, порица́ть, хули́ть, критикова́ть.

Cenzurowanie, **nia**, *ср.* цензирова́ніе, цензиро́вка; || охужде́ніе, порица́ніе, хуле́ніе, критикова́ніе.

Cenzurowany, **-ego**, *м.* игра́ въ це́нзора.

Cenzurowy, Cenzurny, цензу́рный.

Cep, **-a**, *м.* употребительнѣе въ *мн. ч.* **Cepy**, **-ów**, *Агр.* цѣпъ, молоти́ло. * **Człowiek do cepów**, о́лухъ, мужи́къ.

Cepak, **-a**, *м.* **Cepisko**, **-a**, *ср.* рукоя́тка у цѣпа́. *см.* **Dzierzak, Młocek**.

Cepowy, цѣповой, молоти́льный.

Cepuch, Czopuch, **-a**, *м.* печно́е у́стье.

Cera, **-y**, *ж.* цвѣтъ лица́.

Céra, *см.* **Cyra**.

Cerata, **-y**, *ж.* вощанка, клеёнка.

Cerebralny, *Анат.* мозгово́й.

Ceregiele, -ów, *мн.* жема́нство, церемо́нія.

Ceregielnie, *Нар.* жема́нно, церемо́нно.

Ceremonja, **-ji**, *ж.* церемо́нія, обря́дъ. **Mistrz ceremonji**, церемоніймейстеръ.

Ceremonjał, **-u**, *м.* церемоніа́лъ, обря́дъ; обря́дникъ.

Ceremonjalnie, *Нар.* церемо́нно.

Ceremonjalny, церемоніа́льный; || обря́дный.

Ceremoniant, **-a**, *м.* церемо́нный человѣкъ.

Ceremoniatka, **-i**, *ж.* церемо́нная же́нщина.

Ceremonjować, церемо́ниться.

Cerkiew, **-kwi**, *ж.* це́рковь, *см.* **Kościół**.

Cerkiewnik, **-a**, *м.* церковнослужи́тель.

Cerkiewny, церко́вный, *см.* **Kościelny**.

Cérować, *см.* **Cyrować**.

Certować, спо́рить, оспа́ривать; || препира́ться, диспути́ровать; || состяза́ться, соперничать.

Certyfikacja, **-ji**, *ж.* пи́сьменное удостовѣре́ніе.

Certyfikat, **-u**, *м.* свидѣтельство.

Cesarski, импера́торскій.

Cesarstwo, **-a**, *ср.* импе́рія.

Cesarz, **-a**, *м.* импера́торъ.

Cesarzewicz, **-a**, *м.* Цесаре́вичъ Насле́дникъ Всероссійскаго престо́ла, *см.* **Carewicz**.

Cesarzewiczowski, цесаре́вичевъ, принадлежа́щій цесаре́вичу.

Cesarzowa, **-ej**, *ж.* императри́ца.

Cesarzówna, **-y**, *ж.* цесаре́вна.

Cessja, **-sji**, переда́точная на́дпись (*на вексе́ль*), переда́ча.

Cessjonarz, **-a**, *м.* усту́пщикъ, переда́тчикъ, передава́тель (*векселя́*).

Cet, Cetna, *Архит.* двѣ ро́вныя ча́сти: па́ра. **Słupy cetnem postawione**, коло́нны, поставленныя попа́рно, по́ двѣ врядъ, *см.* **Cetno**.

Cętka, **-i**, *ж.* мѣтка, значёкъ; || пара́пинка; || кра́пинка, пя́тышко; || бля́шка, пластинка.

Cętkować, набива́ть му́шки (*на ткани*), дѣлать кра́пинки; || пунктировать, рисова́ть, рабо́тать пунктиро́вкою; || дѣлать мѣтки, насѣчки.

Cętkowany, крапчатый, пёстрый.
Cetnar, Cętnar, Centnar, -u, *м.* центнеръ, сто фунтовъ.
Cetnarówka, Centnarówka, -i, *ж.* бочёнокъ заключающій въ себѣ сто фунтовъ (*пороху, свинцу и т. п.*).
Cetnarowy, Centnarowy, стофунтовый.
Cetno, -a, *ср.* четъ. **Cetno licho,** четъ или нечетъ (*родъ игры*).
Cewa, -y, Cewka, -i, *ж.* трубка, трубочка, кранъ; || титька (*коровья, козья*); || *Мед.* слезная фистула; || цевка, шпулька, катушка, коклюшка; || челнокъ, утокъ (*у ткачей*); || *Бот.* стебель (*у злаковъ*), соломинка. **Cewkami płynąć,** струиться, течь ручьемъ. **Cewkami łzy sączyć,** лить слезы ручьями, проливать горькія слезы. **Na cewkę nawijać,** наматывать на катушку (*нитки*).
Cewkowaty, -u, *м.* зубчатый валъ.
Cewkowy, цевочный.
Cezar, -a, *м.* цезарь.
Cezura, -y, *ж.* цезура, пресѣченіе (*въ стихахъ*).
Ch, двѣ буквы, произносящіяся какъ русское Х.
Cha, cha, cha! *Межд.* означающее громкій смѣхъ: ха, ха, ха!
Chabanina, -y, *ж.* худое мясо.
Chaber, -bru, *м. Бот.* лоскутный цвѣтъ, чертополохъ (*растеніе*).
Chabina, Habina, -y, *ж.* розга, прутъ.
Chabrek, -brku, *м. Бот.* василекъ, васильковый цвѣтъ.
Chacisko, -a, *ср.* лачуга, избенка.
Chadzać, хаживать, *см.* **Chodzić.**
Chaj! chajże! (*выраженіе радости*).
Chaja, -ji, *ж.* вьюга.
Chala! Hala! (*крикъ на воловъ*).
Chałastra, Hałastra, -y, *ж.* сбродъ, сволочь.
Chalcedon, -u, *м. Минер.* перелифть, халцедонъ (*камень*).
Chalcedonowy, *Минер.* перелифтевый, халцедонный.
Chałupa, -y, *ж.* изба, хижина.
Chałupka, -i, *ж.* избушка.
Chałupina, -y, *ж.* избенка.
Chałupnik, -a, *м.* бобыль, крестьянинъ, не имѣющій тягла и собственной пашни.
Cham, -a, *м.* * халуй, холопъ, мужикъ.
Chameleon, Kameleon, -a, *м.* хамелеонъ.
Chamka, -i, *ж.* халуйка, холопка, мужичка.
Chamski, халуйскій, холопскій, мужицкій.
Chan, -a, *м.* ханъ.
Chański, ханскій.
Chaństwo, -a, *ср.* ханство.
Chandżar, -u, *м.* кинжалъ.
Chaos, -u, *м.* хаосъ; || * безпорядокъ, неустройство.
Chapać, Chapnąć, хапать, хапнуть, хватать, хватить насильно.
Chapanina, -y, *ж.* хапанье.
Chapanka, -i, *ж. см.* **Chapanina;** || азартная игра.
Charakter, -u, *м.* характеръ, нравъ, отличительное свойство души; || штифтъ, письмо; знакъ; || почеркъ, рука; || качество, свойство, признакъ, черта; || достоинство, санъ, званіе. **Moc charakteru,** сила характера. **Człowiek z charakterem,** человѣкъ характерный, съ твердымъ характеромъ. **Człowiek bez charakteru,** безхарактерный, слабый человѣкъ. **Zakląć się na charakter,** клясться честью. * **Mieć charakter w nogach,** скоро, шибко бѣгать, имѣть прыть въ ногахъ.
Charakternik, -a, *м.* знахарь, колдунъ.
Charakterystyczny, характеристическій, отличительный.
Charakterystyka, -i, *ж.* характеристика, отличительная черта; || *Мат.* указатель.
Charakteryzować, характеризовать, описывать, изображать.
Charchać, харкать.
Charcica, -y, *ж.* борзая собака (*сука*).
Charcić, -ęcia, Charciątko, -a, *ср.* **Charcik, -a,** *м.* борзой щенокъ, молодая борзая собака.
Charitativum, *Нескл. см.* **Subsidium.**
Charłak, -a, *ж.* бѣднякъ, несчастный, жалкій человѣкъ.
Charłacki, немощный, несчастный, жалкій.
Charleć, хирѣть, хворать.
Chart, -a, *м.* борзая собака.
Chasa, Chasza, -y, *ж. Стар.* толпа, сбродъ, сволочь.
Chata, -y, *ж.* изба, хижина, *см.* **Chałupa.**
Chatka, -i, *ж. Умен.* избушка, хижинка.
Chcącka, -i, *ж.* желаніе, охота, прихоть, капризъ.
Chcenie, -nia, *ср.* желаніе, хотѣніе.
Chcieć, Zechcieć, хотѣть, захотѣть, желать, пожелать; || требовать, потребовать. **Chcąc nie chcąc,** волею неволею. **Samochcąc,** по собственной винѣ. **Nie chcący,** нехотя. **Nieszczęście chciało aby....** случилось же несчастіе, чтобы.... **Możesz kogo chcąc wybrać,** можешь выбрать кого угодно. **Jak sobie chcesz,** какъ тебѣ угодно. **Chciej się do mnie pofatygować,** сдѣлайте милость, потрудитесь зайдти ко мнѣ. **Chcą po nas ślepego posłuszeństwa,** отъ насъ требуютъ слѣпаго повиновенія. **Chcieć się, Zechcieć się,** хотѣться, захотѣться.
Chciwie, *Нар.* жадно, алчно.
Chciwiec, -wca, *м.* любостяжатель, корыстолюбецъ.
Chciwość, -ści, *ж.* жадность, алчность, корыстолюбіе. **Chciwość pieniędzy,** жадность, алчность къ деньгамъ. **Chciwość panowania,** властолюбіе.
Chciwostka, -i, *ж.* прихоть, капризъ.

Chciwy, жа́дный, а́лчный, корыстолюби́вый.

Chebd, -u, *м.* **Chebzina, -y**, *ж. см.* **Hebd.**

Chęć, -i, *ж.* во́ля, жела́ніе, охо́та, хотѣ́ніе. **Nie mam chęci szkodzenia ci**, не имѣ́ю жела́нія вреди́ть тебѣ́. **Chęć podobania się**, жела́ніе нра́виться.

Chęcić, *см.* **Zachęcić.**

Chędogi, изя́щный, приго́жій, краси́вый, прекра́сный; || * чи́стый, опря́тный.

Chędogo, *Нар.* чи́сто, опря́тно.

Chędogość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность.

Chędożenie, -nia, *ср.* чи́щеніе, чи́стка.

Chędożyć, Uchędożyć, Wychędożyć, чи́стить, очи́стить, вычи́стить.

Chełbać, колеба́ть, кача́ть, волнова́ть. **Chełbać się**, колеба́ться, кача́ться, волнова́ться, *см.* **Chybać, Chybotać.**

Chełpa, -y, *ж. Стар. см.* **Chełpienie się.**

Chełpić się, хва́стать, хвали́ться, тщесла́виться, чва́ниться.

Chełpienie się, хвастовство́, самохва́льство, тщесла́віе, чва́нство.

Chełpliwość, -ści, *ж.* хвастли́вость, самохва́льство, похвальба́.

Chełpliwy, высокомѣ́рный, кичли́вый, хвастли́вый, чва́нный.

Chełznać, *см.* **Kiełznać.**

Chemja, -ji, *ж.* хи́мія.

Chemiczny, хими́ческій.

Chemik, -a, *м.* хи́микъ.

Cher, *см.* **Chyr**, и т. д.

Cherchel, -a, *м.* хи́трость, лука́вство, кова́рство.

Cherlać, ча́хнуть, изнемога́ть.

Cherlak, -a, *м.* ча́хлый, нѣ́мощный.

Cherub, -a, *м.* херуви́мъ.

Chętka, -i, *ж.* жела́ніе, хотѣ́ніе, охо́та.

Chętnie, *Нар.* охо́тно, съ охо́тою.

Chętny, охо́тный, гото́вый, благоскло́нный, расположенный, угодливый, услу́жливый.

Chichotać, хохота́ть.

Chichotanie, -nia, *ср.* **хохота́ніе.**

Chil, *см.* **Chyl.**

Chimera, -y, *ж.* химе́ра, причу́да.

Chimerować, хандри́ть, причу́дничать, **прихоти́чать.**

Chimeryczka, -i, *ж.* **причу́дница**, капри́зница, прихотни́ца.

Chimeryczność, -ści, *ж.* **причу́дливость, прихотли́вость.**

Chimeryczny, причу́дливый, прихотли́вый, капри́зный.

Chimeryk, -a, *м.* **причу́дникъ**, прихотни́къ, капри́зникъ.

China, -y, *ж.* хи́на; || **хи́нная ко́рка.**

Chinina, -y, *ж.* хини́на.

Chinowy, хи́нный.

Chiragra, -y, *ж.* **хира́гра**, пода́гра въ рука́хъ.

Chiragryczny, хирагри́ческій.

Chiragryk, -a, *м.* **хира́грикъ.**

Chiromancja, -ji, *ж.* хирома́нтія.

Chiromancista, -y, Chiromantyk, -a, Chiromant, -y, *м.* хирома́нтикъ.

Chirurg, -a, *м.* хиру́ргъ.

Chirurgja, -ji, *ж.* хирургія.

Chirurgiczny, хирурги́ческій.

Chlać, лока́ть, хлеба́ть.

Chłapać, *см.* **Cmeptać, Chlipać.**

Chlastać, Schlastać, хлеста́ть, хлестну́ть; || обрызгать, забрызгать (*грязью*).

Chlastawa, -y, *ж. Бот.* богати́нка, блю́шникъ, комарникъ (*растеніе*).

Chleb, -a, *м.* хлѣ́бъ. **Chleb biały, pszenny**, бѣ́лый, пшени́чный хлѣ́бъ. **Chleb żytni, pytlowy**, ситникъ, ситный хлѣ́бъ. **Chleb razowy**, ржано́й, черный хлѣ́бъ. **Chleb czerstwy**, че́рствый хлѣ́бъ. **Nie po chlebie, kiedy brak zębów**, что́ въ хлѣ́бѣ, когда́ зубо́въ нѣтъ. **Żyć o chlebie i wodzie**, пита́ться хлѣ́бомъ да водо́ю. **Trzymać kogo o chlebie i wodzie**, посади́ть кого́ на хлѣ́бъ и на во́ду. *Посл.* **Głodnemu chleb na myśli**, голодно́й кумѣ́ хлѣ́бъ на умѣ́. **Chleb żałobny**, *см.* **Stypa. Chleb powszedni**, насу́щный хлѣ́бъ. **Chleb przaśny**, пре́сный хлѣ́бъ, опрѣ́снокъ. **Chleb komiśny**, солда́тскій, черный хлѣ́бъ. **Żyć o żebranym chlebie**, жить ми́лостынею, попи́щески. *Посл.* **Za chlebem ludzie idą**, гдѣ́ хлѣ́бу край, тамъ и рай. **Mieć łaskawy chleb, być na łaskawym chlebie**, жить на дарово́мъ хлѣ́бѣ, жить у кого́ изъ ми́лости. **Udać się na lekki chleb**, жить изворо́тливостію, ло́вкостію. *Посл.* **Chleb bodzie, ma rog**, съ жи́ру соба́ка бѣ́сится.* **Dać komu chleba**, подшути́ть надъ кѣ́мъ, сыгра́ть съ кѣ́мъ шу́тку.* **Dać sobie chleba**, попа́сть въ бѣ́ду.

Chlebnica, -y, *ж.* квашня́ для хлѣ́ба.

Chlebny, хлѣ́бный, хлѣ́бенный; || изоби́льный хлѣ́бомъ, плодоро́дный.

Chlebodawca, -y, *ж.* кормилецъ, благоде́тель, благотворитель, ми́лостивецъ.

Chlebodawczyni, -ni, *м.* кормили́ца, благоде́тельница, благотворительница, ми́лостивица.

Chlebołamanie, -nia, *ср. Церк.* преломле́ніе хлѣ́ба.

Chleborodny, хлѣборо́дный.

Chlebowe, -ego, *ср.* де́ньги выдава́емыя на харчи́, на съѣ́стное припасы.

Chlebowiec, -wca, *м. Бот.* хлѣбопло́дникъ, хлѣ́бное де́рево.

Chlebowy, хлѣ́бенный, хлѣ́бный.

Chlew, -u, *м.* хлѣ́въ, сто́йло, заку́та. **Świni chlew**, свино́й хлѣ́въ, свина́рная заку́та, свина́рня, свина́рникъ. **Chlew dla krów**, коро́вій хлѣ́въ, коро́вникъ. **Chlew owczy**, ове́чья заку́та, овча́рня, овча́рникъ.

Chlewiarnia, -ni, *ж.* ско́тный дворъ.

Chlewny, хлѣ́вный.

Chlewiarz, -a, *м.* ско́тникъ.

Chlewiarka, **-i**, *ж.* ско́тница, коро́вница.

Chlipać, Chlipnąć, хли́пать, хли́пнуть, всхли́пывать, всхли́пнуть, пла́кать, навзры́дъ; || лока́ть, локну́ть, хлеба́ть, хлебну́ть.

Chłód, -odu, *м.* хо́лодъ, прохла́да.

Chłodek, -dku, *м.* холодо́къ, свѣ́жесть.

Chłodnieć, Chłodnąć, Ochłodnąć, охлажда́ться, охлади́ться, сты́нуть, осты́ть.

Chłodnik, -a, *м.* прохла́дное мѣ́сто, гротъ, бесѣ́дка; || **Chłodnik żydowski, kuczka**, жидо́вская ку́ща (*изъ древе́сныхъ вѣтве́й*); || холо́дное ку́шанье, холоде́цъ, окро́шка; || **Chłodniki**, *мн.* прохлади́тельные напи́тки, заку́ски.

Chłodno, *Нар.* хо́лодно, прохла́дно, свѣжо́, студено́.

Chłodny, холо́дный, прохла́дный, свѣ́жій, студе́ный.

Chłodzący, прохлади́тельный, освѣжа́ющій.

Chłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе.

Chłodzić, Ochłodzić, холоди́ть, охолоди́ть, прохлажда́ть, прохлади́ть, охлажда́ть, охлади́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть. **Ochłodzić wodę**, прохлади́ть во́ду. **Deszcz ochłodził powietrze**, дождь освѣжи́лъ во́здухъ; || **Chłodzić się, Ochłodzić się**, прохлажда́ться, прохлади́ться, охлажда́ться, охлади́ться, простыва́ть, просты́ть, освѣжа́ться, освѣжи́ться.

Chłodziuchny, Chłodziutki, *Умен.* холо́дненькій, холоднёхонькій.

Chłonąć, поглоща́ть, истребля́ть.

Chłop, -a, *м.* мужи́къ, крестья́нинъ, поселяни́нъ, простолю́динъ. * **Chłop w chłopa**, отбо́рные лю́ди.

Chłopaczek, -czka, *м. см.* **Chłopczyk.**

Chłopak, -a, *м.* па́рень. **Łepski chłopak**, молоде́цъ, молодчи́на, *см.* **Chłopiec.**

Chłopczyk, -a, *м.* ма́льчикъ.

Chłopczyna, -y, *м.* ма́льчикъ, ма́лецъ; || мальчи́шка, мальчу́га.

Chłopczysko, -a, *м.* дю́жій па́рень, мужичи́на, дереве́нщина.

Chłopek, -pka, *м. Умен.* мужичёкъ, *см.* **Chłop.**

Chłopianka, -i, *ж. см.* **Chłopka.**

Chłopię, -ęcia, Chłopiątko, -a, *ср.* дитя́, ребёнокъ; || о́трокъ, ма́льчикъ, подро́стокъ.

Chłopiec, -pca, *м.* ма́льчикъ; || * ма́лый, молоде́цъ, па́рень; || подмасте́рье (*у ремесленника*); || прислу́жникъ, ма́лый; || сидѣ́лецъ (*въ ла́вкѣ, въ магази́нѣ*). **Urodziła chłopca**, родила́ ма́льчика. **Zdatny chłopiec**, спосо́бный ма́льчикъ. **Walny chłopiec**, лихо́й ма́льчикъ.

Chłopieć, Schłopieć, грубѣ́ть, огрубѣ́ть, сдѣ́латься медвѣ́демъ, отста́ть отъ свѣ́та.

Chłopięctwo, -a, *ср.* о́трочество, о́троческій во́зрастъ.

Chłopięcy, дѣ́тскій, о́троческій.

Chłopina, -y, *м.* мужиченко.

Chłopisko, -a, *м.* мужи́къ, дереве́нщина, о́лухъ.

Chłopka, -i, *ж.* мужи́чка, крестья́нка, поселя́нка.

Chłopowie, -wia, *м.* крестья́нскій сынъ.

Chłopówna, -y, *ж.* крестья́нская дочь.

Chłopski, мужи́цкій, крестья́нскій, дереве́нскій.

Chłopstwo, -a, *ср.* крестья́не, мужики́, поселя́не; || *Собир.* крестья́нство, крестья́нское зва́ніе, простонаро́дье, просто́й наро́дъ.

Chłosta, -y, *ж.* ро́зга; || сѣче́ніе ро́згами, тѣле́сное наказа́ніе.

Chłostać, Schłostać, сѣчь, вы́сѣчь ро́згами; || * порожа́ть, сокруша́ть. **Chłosta nas Pan Bóg za grzechy nasze**, Богъ посѣща́етъ насъ не́мощами за грѣхи́ на́ши.

Chluba, -y, *ж. см.* **Chełpa**; || сла́ва, извѣ́стность; || хвале́ніе, хвала́, похвала́; || надме́нность, высокомѣ́ріе.

Chlubić się, тщесла́виться, хвали́ться, || горди́ться (*чѣмъ*).

Chlubliwość, *см.* **Chełpliwość.**

Chlubliwy, *см.* **Chełpliwy.**

Chlubliwie, *см.* **Chełpliwie.**

Chlubność, -ści, *ж.* го́рдость; || высокомѣ́ріе, высо́кое мнѣ́ніе о себѣ́, тщесла́віе, чва́нность.

Chlubny, сла́вный, знамени́тый; || высомѣ́рный, кичли́вый, чва́нный.

Chlupać, Chlupotać, плеска́ть, шлепать.

Chlupotanie, -nia, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе (*въ го́рлѣ, въ животѣ́*).

Chlustać, Chlustnąć, Chlusnąć (na kogo czem), плеска́ть, плесну́ть, обры́згать; || * пришлёпывать, пришлёпать, пришлёпнуть, прида́вливать, придави́ть, прихло́пывать, прихло́пнуть.

Chłypać (oczami), морга́ть глаза́ми.

Chłysnąć, хлебну́ть (*вина*), напиться пья́нымъ.

Chłystek, -tka, *м.* голы́шъ, голя́къ, прохво́стъ; || * простя́къ, ворчекъ.

Chmara, -y, *ж. см.* **Chmura**; || * ту́ча, мно́жество.

Chmiel, -u, *м.* хмель.

Chmielarnia, -ni, *ж.* хме́льникъ.

Chmielić, Ochmielić, подправля́ть, подпра́вить, заправля́ть, запра́вить хме́лемъ, хмели́ть (*напи́тки*).

Chmielina, -y, Chmielinka, -i, *ж.* хмели́на, хмели́нка, сте́бель хмелево́й.

Chmielnik, -a, *м. см.* **Chmielarnia.**

Chmielny, хмѣльно́й, нетре́звый.

Chmielowy, хмѣлево́й, относя́щійся къ хме́лю, *или* добы́тый изъ хме́ля.

Chmura, -y, *ж.* ту́ча, о́блако.

Chmurka, -i, *ж. Умен.* ту́чка, о́блачко.

Chmurność, -ści, *ж.* мра́чность, су́мрачность.

Chmurny, мра́чный, су́мрачный, па́смурный.

Chmurzyć, мрачи́ть, помрача́ть. || **Chmurzyć się**, мрачи́ться, помрача́ться; || * хму́риться, насу́питься.

Chobot, -u, *м.* крылышко на ногáхъ *(у Меркýрія)*; || *Бот. см.* **Powój wielki**; || *Стар.* **Choboty, Czoboty,** *мн.* сапоги́.

Chobotać, шáркать ногáми, сапогáми.

Choc, *Зоол.*, восклицáніе во врéмя пля́ски. *Посл.* **Chociaż biéda, to choc,** ѣсть нéчего, да жить вéсело.

Chochla, -i, *ж.* колóкъ *(у нóвода)*.

Chochoł, Chochuł, -u, *м.* верхъ, верхýшка, вершúна; || **Chochoł na brogu,** завитóкъ; || **Chochoł na głowie,** хохóлъ, клокъ изъ волóсъ; || **Chochoł koński,** хóлка; || *Зоол.* землерóйка, песчáная мышь; || *Зоол.* **Chochoł, Chochół,** птицеядъ *(родъ паука)*.

Chocholaty, Chocholasty, Chocholisty, Chocholowaty, Chochłaty, хохлáтый.

Chodak, -a, *м.* лáпоть.

Chodnik, -a, *м.* аллéя, прóсадь; || тропúнка, стезя́; || троттуáръ, дорóжка для пѣшехóдовъ; || дорóжка *(половая черезъ комнату)*. || *Горн.* ходъ, штрекъ. **Chodnik poprzeczny,** квéршлагъ, *см.* **Przecznica, Przebitka. Chodnik spadkowy,** возстающій штрекъ. **Chodnik główny,** основнóй штрекъ. || *Вен.* подземéльная галлерéя для минéровъ.

Chodzenie, -nia, *ср.* хожде́ніе, ходьбá, ходъ. **Chodzenie na okręcie,** пáлуба на кораблѣ. **Chodzenie około interesów,** хожде́ніе по дѣлáмъ, занятіе дѣлáми.

Chodzić, ходúть, ступáть, идти́, шéствовать; || *бывáть, посѣщáть. **Chodzić na bałyku, na czterech nogach,** ходúть на четверинькахъ. **Chodź sam,** ну, ступáй же! **Chodźmy w karty,** пойдéмъ игрáть въ кáрты. **Chodzi tu o interes publiczny,** здѣсь дѣло идётъ о пóльзѣ общéственной. **O co tu chodzi?** въ чёмъ тутъ дѣ́ло? **Chodzi tu o to, aby wiedzieć,** здѣсь дѣло идётъ о томъ, чтóбы знать.

Choica, -y, Choja, -ji, *ж.* **Chojak, Chojar, -a,** *м.* **Chojka, -i,** *ж. Прост. названіе* сосны.

Choina, -y, *ж. Собир.* Сосна́, хвóйное дéрево, *см.* **Sosna. Jest choina w tym lesie,** въ э́томъ лѣсу́ есть мнóго сóсенъ; || вѣтвь сосны.

Chojniak, - a, *м. (Прост.* **Chwojniak**), хвóйникъ, хвóйный лѣсъ, сосня́къ, сосно́вый лѣсъ.

Choinka, -i, *ж. Умен.* сóсенка, *см.* **Choina**; || * ёлка *(рождественская)*.

Choinny, Choinowy, сосно́вый; || хвóйный.

Cholebać, колебáть, *см.* **Kolebać.**

Cholera, -y, *ж.* холéра.

Choleryczny, холéрный.

Choleryna, -y, *ж.* холерúна.

Cholewa, -y, *ж.* голенúще *(у сапогá)*; || кусóкъ стекла́ на подóбіе пузыря́, изъ котóраго выдѣлываются стекла. **Smalić cholewki do panny,** ухáживать, волочúться за дѣвушкою.

Chołodziec, -dzcu, *м. Повар.* холодéцъ, родъ окрóшки.

Chomąt, *м.* **Chomąto, -a,** *ср.* хомýтъ.

Chomątnik, -a, *м.* шóрникъ, сѣдѣльникъ.

Chomiąt, -a, *м. Зоол.* хомя́къ, кáрлышъ.

Chomólec, -ca, *м. Рыб.* попереченый брусóкъ на крúльяхъ, *или* на бокáхъ нéвода.

Chopnąć, *см.* **Chlastnąć.**

Chór, *род. п.* **choru,** *м.* хоръ; клúросъ, крúлосъ; || хóры, *мн. (въ церкви, въ большóй залѣ)*.

Chorągiew, -gwi, *ж.* хорýгвь, церкóвное знáмя.

Chorągiewka, -i, *ж.* значёкъ; || флю́герь, флю́гарка; || *Морс.* вымпелъ. * **Zwinąć chorągiewkę,** отступúть, ретирова́ться.

Chorągiewny, Chorągwiany, знáменный, хорýгвяный; || знаменонóсный. **Drąg chorągwiany,** знáменное дрéвко.

Chorał, -u, *м.* хорáлъ, церкóвная пѣснь.

Choralista, Chórzysta, -y, *м.* хорúстъ; || пѣвчій, крылошáнинъ.

Choralistka, Chórzystka, -i, *ж.* хорúстка.

Choralny, хорáльный, хоровóй.

Chorążanka, -i, *ж.* дочь хорýнжаго; || дочь прáпорщика.

Chorążostwo, -a, *ср. Собир.* хорýнжій и егó жена́; || прáпорщикъ и егó жена́ вмѣстѣ.

Chorąztwo, -a, *ср.* чинъ прáпорщика; || дóлжность хорýнжаго, *см.* **Chorąży.**

Chorąży, -ego, *м.* прáпорщикъ; || *Стар.* хорýнжій, знаменонóсецъ, знамéнщикъ.

Chorążyc, -a, *м.* сынъ хорýнжаго.

Chorążyna, -y, *ж.* жена́ хорýнжаго.

Choroba, -y, *ж.* болѣзнь, недýгъ, нéмощь, нездоро́вье.

Chorobliwość, -ści, *ж.* болѣзненность.

Chorobliwy, болѣзненный.

Chorografia, -ji, *ж.* хорографія, описáніе какóй либо óбласти.

Chorograficzny, хорографúческій.

Chorość, -i, *ж. см.* **Chorobliwość.**

Chorować, (na co, z czego), болéть, хворáть *(чѣмъ)*, быть больнымъ, нездоро́вымъ, занемóчь. **Choruje na śledzionę,** онъ бóленъ нéченью. **Choruje z miłości,** онъ бóленъ, страда́етъ отъ любвú. **Chorować na głowę,** страда́ть головнóю бóлью. **Chorować na pana,** кóрчить изъ себя́ бáрина. **Choruje na kieszeń,** у негó въ карма́нѣ чахóтка.

Chorowitość, -ści, *ж.* хúлость, болѣзненность.

Chorowity, болѣзненный, хúлый.

Chórowy, хоровóй, относя́щійся *или* принадлежáщій къ хóру.

Chory, больнóй, нездоро́вый, хво́рый, недýжный. **Chory ze zmartwienia,** бóленъ отъ огорчéнія. **Udaje chorego,** притворя́ется больны́мъ.

Chorzéć, хирéть.

Chórzysta, -y, *м. см.* **Choralista.**

Chów, *род. п.* Chowu, *м.* воспитáніе; || кормлéніе, откáрмливаніе *(скотá)*; || **Chów bydła,** скотовóдство. **Znać się na chowie**

owiec, умѣть разводи́ть овцъ. **Koń dobrego chowu**, конноза́водская ло́шадь.

Chować, Schować, пря́тать, спря́тать, скрыва́ть, скрыть, ута́ивать, утаи́ть, сохраня́ть, сохрани́ть; || хорони́ть, похорони́ть (*поко́йника*); || воспи́тывать, воспита́ть, выка́рмливать, вы́кормить, вска́рмливать, вскорми́ть, разводи́ть, развести́, плоди́ть, расплоди́ть (*домашнія скоты, домашнюю птицу*); || выраща́ть, вы́ростить, разводи́ть, развести́ (*растенія*). **Chować co w pamięci**, сохраня́ть что-либо въ па́мяти. **Chować owoce**, сохраня́ть, сберега́ть плоды́, фру́кты. **Chować dziecko**, воспи́тывать дитя́. **Chować konie, owce**, разводи́ть лошаде́й, овцъ. **Chowaj Boże**, сохрани́ Богъ || **Chować umarłych**, хорони́ть, погреба́ть умёршихъ. || **Chować się**, пря́таться, скрываться, таиться; || воспи́тываться; || плоди́ться, вска́рмливаться.

Chowanie, -nia, *ср.* пря́танie, сберега́нie, храненіе, содержа́ніе; || воспита́ніе; || вскармливаніе, разведе́ніе.

Chowany, воспи́танный вскорми́ленный.

Chrabąszcz, *см.* **Chrząszcz.**

Chrachać, *см.* **Charchać.**

Chrap, -u, *м.* **Chrapka, -i**, *ж.* скрытная не́нависть, зло́ба. || **Chrap, Chrapaka**, храпу́нъ. || **Chrapy końskie**, лошади́ная ноздря́.

Chrapać, Chrapnąć, храпе́ть, всхрапну́ть; || хрипе́ть.

Chrapliwy, храпли́вый, хри́плый, си́плый.

Chrobot, -u, *м.* **Chrobotanie, -nia**, *ср.* трескъ, трескотня́ скрипъ скрипе́ніе.

Chrobotać, трещать, скрипе́ть, хрусте́ть.

Chrobry, хра́брый.

Chromać, хрома́ть.

Chromatyczność, -ści, *ж. Муз.* хромати́ческій родъ, полуто́нами; || смѣше́ніе кра́сокъ.

Chromatyczny, хромати́ческій, полуто́нами.

Chromatyzm, *см.* **Chromatyczność.**

Chromonogi, Chromy, хромо́й, хромоно́гій.

Chromota, -y, *ж.* хромота́.

Chromy, *см.* **Chromonogi.**

Chronić, храни́ть, бере́чь, стере́чь, блюсти́, охраня́ть, сберега́ть, защища́ть; || **Chronić się**, бере́чься, стере́чься, остерега́ться, охраня́ться, оберега́ться, воздержа́ваться, избѣга́ть (*чего*).

Chroniciel, -a, *м.* храни́тель, защи́тникъ, покрови́тель.

Chronicielka, -i, *ж.* храни́тельница, защи́тница, покрови́тельница.

Chroniczny, хрони́ческій.

Chronograf, -a, *м.* хроногра́фъ, лѣтопи́сецъ.

Chronograficzny, хронографи́ческій.

Chronolog, -a, *м.* хроно́логъ.

Chronologja, -ji, *ж.* хронало́гія, лѣтосчисле́ніе.

Chronologicznie, *Нар.* хронологи́чески.

Chronologiczny, хронологи́ческій.

Chronometr, хроно́метръ.

Chronometrja, -ji, *ж.* хрономе́трія.

Chronometryczny, хронометри́ческій.

Chropawieć, Chropowacieć, Schropawieć, Schropowacieć, шерша́вѣть, ошерша́вѣть.

Chropawość, Chropowatość, -ści, *ж.* шерша́вость, шероховатость.

Chropawy, Chropowaty, шерша́вый, шероховатый.

Chropowacizna, -y, *ж.* шероховатость, нерóвность.

Chroście, *см.* **Chruście.**

Chrościel, *см.* **Chruściel.**

Chróst, *см.* **Chrust.**

Chrup! *Звук.* хрупъ! (*выраженіе глухаго звука при разрушеніи чего нибудь*).

Chrupać, Chrupnąć, хру́пать, хру́пнуть, ломаться съ трескомъ, трещать, хрустѣть, хру́стнуть.

Chrupanie, -nia, *ср.* хрустѣніе, трескъ, трещаніе.

Chrusciany, хво́ростный, хворости́нный, плетнёвый, прутня́ной.

Chruścić, огора́живать плетнёмъ, оплета́ть пру́тьями.

Chruście, -cia, *ср. Собир.* хворостни́къ, хворости́нникъ.

Chruścieć, перезрѣва́ть, идти́ въ сѣмена́ (*о растеніяхъ*).

Chruściel, -a, *м. Зоол.* дерга́чъ, коростѣль (*птица*).

Chruścik, -a, *м. Бот.* лишáй.

Chrust, -u, *м.* хво́ростъ, су́шь; || *Повар.* родъ крокéтокъ, су́шки, ро́заны.

Chrustać, Schrustać, хрустѣть, хру́енуть, хру́пать, хру́пнуть.

Chrypka, -i, *ж.* хрипота́, си́плость, гри́ппъ, пораженіе слизистыхъ оболо́чекъ.

Chrypliwy, охри́плый, си́плый, хрипли́вый.

Chrystus, -a, *м.* Христо́съ.

Chrystusów, Chrystusowy, Христо́въ, Христо́вый.

Chrystyanizm, -u, *м.* христіани́змъ.

Chryzolit, -u, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Chryzopras, -u, *м. Минер.* хризопра́съ.

Chrząkać, *см.* **Krząkać.**

Chrzan, -u, *м.* хрѣнъ.

Chrząścić, *см.* **Chrzęścić.**

Chrząstka, -i, *ж. Анат.* хрящъ, хря́щикъ.

Chrząstkowiec, -wca, *м.* небольша́я минóга (*рыба*).

Chrząstkowy, хрящева́тый.

Chrząszcz, Chrabąszcz, -a, *м. Зоол.* жукъ. **Chrząszcz pospolity**, ма́йскій хрущъ или жукъ. **Chrząszcz złoty**, золото́й, бро́нзовый жукъ. * **Chrząszcza komu po nosie puścić**, дать щелчка́ въ носъ.

Chrząszczyk, -a, *м. Умен.* жучёкъ.

Chrzcić, Ochrzcić, крести́ть, окрести́ть.

Chrzciciel, -a, *м.* крести́тель.

Chrzcielnica, Chresnica, -y, *ж.* купе́ль; || крести́льница, придѣлъ при церкви для креще́нія.

Chrzcielny, *см.* **Chrztowy.**

Chrzciny, *род. п.* **Chrzcin**, *мн.* крести́ны, креще́ніе.

Chrzczony, крещёный.

Chrzept, *см.* **Pochrzept.**

Chrześcianin, -a, *м.* христіани́нъ.

Chrześcianka, -i, *ж.* христіа́нка.

Chrześciański, христіа́нскій.

Chrześciańsko, *Po* chrześciańsku, *Нар.* христіа́нски, похристіа́нски.

Chrześciaństwo, -a, *ср.* христіа́нство.

Chrzęścić, Chrzęsnąć, Chrzęstnąć, бренча́ть, забренча́ть.

Chrzesnak, Chrześniak, -a, *м.* (*Стар.* **Krzesnak**), крести́нная руба́шка; || кре́стникъ, кре́стный сынъ.

Chrzesny, *см.* **Chrzestny.**

Chrzest, *род. п.* **Chrztu**, креще́ніе. **Sakrament chrztu**, та́инство креще́нія. **Trzymać dziecko do chrztu**, крести́ть; || принима́ть дитя́ отъ купе́ли, быть воспріе́мникомъ. **Chrzest z wody**, ма́лое креще́ніе. **Przyjąć chrzest**, воспрія́ть креще́ніе.

Chrzęst, -u, *м.* трескъ, стукъ, бренча́нье, *см.* **Brzęk, Dźwięk, Szczęk.**

Chrzęstnąć, *см.* **Chrzęścić.**

Chrzestny, кре́стный. **Ojciec chrzestny**, кре́стный оте́цъ. **Matka chrzestna**, кре́стная мать. **Syn chrzestny**, кре́стный сынъ, кре́стникъ. **Córka chrzestna**, кре́стная дочь, кре́стница.

Chrztowy. Chrzcielny, крести́льный, относя́щійся къ креще́нію.

Chrzyzmał, -u, *м.* мы́рница, сосу́дъ, употребля́емый въ церквахъ для хране́нія свята́го мы́ра.

Chrzyzmo, -a, *ср.* мы́ро, еле́й. **Chrzyzmować**, мыропома́зывать, пома́зывать св. мы́ромъ, совершать та́инство мыропома́занія; || собо́ровать, совершать надъ кѣмъ-либо та́инство елеосвяще́нія.

Chuć, -i, *ж.* жела́ніе, хотѣ́ніе, скло́нность, по́хоть.

Chuch, -u, *м.* дунове́ніе; || дыха́ніе; || **Chuch**, -a, *м.* фукъ (*въ шашечной игрѣ*). **Wziąć komu chucha**, сфу́кнуть ша́шку.

Chuchać, Chuchnąć, дуть, поду́ть, дышать, дохнуть; || нѣжить, лелѣ́ять, ба́ловать.

Chuchraczek, -czka, **Chuchrak**, -a, *м.* умира́ющій, находя́щійся при послѣднемъ издыха́ніи; * человѣ́къ, дышащій на ла́донъ.

Chuchro, -a, *ср.* **Chuchra**, *мн.* моло́ки (*у рыбъ*); || утро́ба, чре́во, внутренности, кишки; || умира́ющій, *см.* **Chuchraczek.**

Chudactwo, -a, *ср.* бѣдня́къ, бѣдня́жка; || нищета́, бѣдность.

Chudaczka, -i, *ж.* бѣдная, убо́гая же́нщина; || бѣдня́жка.

Chudak, -a, **Chudaczek**, -czka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га, бѣдня́жка.

Chuderlawość, -ści, *ж.* сухоща́вость, худоба́.

Chuderlawy, сухоща́вый, худоща́вый, поджа́рый.

Chudopachołek, -łka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Chudopacholski, бѣдный, убо́гій.

Chudy, худо́й, тщедушный, то́щій, худоща́вый; || плохо́й; || * бѣдный, убо́гій.

Chudzić, Schudzić, изнуря́ть, изнури́ть, изсуша́ть, изсуши́ть.

Chudzię, -ęcia, Chudziątko, -a, *ср.* бѣ́дное, жа́лкое созда́ніе.

Chudziec, dzca, *м.* одёръ, живо́тное изнурённое, то́щее (*въ особенности свинья*).

Chudzina, -y, *ж.* бѣдня́къ; || *Собир.* бѣ́дный классъ люде́й.

Chudziuchny, Chudziusieńki, Chudziuteńki, Chudziutki, ху́денькій, худе́хонькій.

Churkotać, стуча́ть, грема́ть; || ворча́ть (*въ брюхѣ*).

Churkotanie, -nia, *ср.* стукъ (*экипа́жей*); || ворча́ніе (*въ брюхѣ*).

Chuścina, -y, *ж.* платчи́шко.

Chuścisko, -a, *ср.* платчи́ще.

Chusta, -y, *ж.* платъ, кусо́къ полотна́; || **Chusty**, *мн.* бѣлье́.

Chuśtać, кача́ть; || **Chuśtać się**, кача́ться на каче́ли, скака́ть на доскѣ.

Chuśtanie, -nia, *ср.* кача́ніе; || колеба́ніе.

Chuśtawka, -i, *ж.* каче́ль; || доска́ на кото́рой ска́чутъ.

Chusteczka, -i, *ж.* плато́чекъ.

Chustka, -i, *ж.* плато́къ. **Chustka na szyję**, ше́йный плато́къ. **Chustka do nosa**, носово́й плато́къ.

Chutki, Chutliwy, Chutny, *см.* **Ochoczy.**

Chutko, Chutliwie, Chutnie, *см.* **Ochoczo.**

Chutkość, Chutliwość, *см.* **Ochoczość.**

Chwała, -y, *ж.* сла́ва, хвала́.

Chwalba, -y, *ж.* похвальба́, хвастовство́.

Chwalca, -y, *м.* хвали́тель, чти́тель, почита́тель.

Chwalczy, хвале́бный, похва́льный. **Chwalcza mowa**, похва́льное сло́во.

Chwalebnie, *Нар.* сла́вно, похва́льно.

Chwalebny, сла́вный, похва́льный.

Chwalenie, -nia, *ср.* восхваля́ніе, похвала́.

Chwalić, прославля́ть, славосло́вить, величать, хвали́ть; || **Chwalić się**, хвали́ться, хва́статься, тщесла́виться.

Chwaliciel, -a, *м. см.* **Chwalca.**

Chwalicielka, -i, *ж.* хвали́тельница.

Chwalny, похва́льный.

Chwałolubny, славолюби́вый, ищущій сла́вы.

Chwarszczeć, *Стар.* шелести́ть.

Chwaścieć, Chwaścić się, порости́ть плевелами, негодною, со́рною травою.

Chwaścisty, обильный плевелами, со́рными тра́вами.

Chwast, -u, *м.* плевелъ, негодная, со́рная трава́, зе́лье.

Chwat, *см.* **Zuch.**

Chwatki, ло́вкій, мѣ́ткій.

Chwiać, Chwiewać, кача́ть, колеба́ть, шата́ть, трясти́; || **Chwiać się**, кача́ться, колеба́ться, шата́ться, трясти́сь.

Chwianie (się), -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chwiejący się, шата́ющійся, коле́блющійся; || * ша́ткій, нетвердый, нерѣши́тельный.

Chwiewać, *см.* **Chwiać**.

Chwila, -i, *ж.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ.

Chwilka, Chwileczka, -i, *ж.* мину́тка, мину́точка.

Chwilowo, *Нар.* на мину́ту, на мгнове́ніе, на коро́ткое вре́мя, кратковре́менно.

Chwilowy, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Chwost, -u, *м.* хвостъ (**koński**).

Chwostać, Schwostać, хлеста́ть, отхлеста́ть.

Chwoszcz, -u, *м.* **Chwoszczka, -i**, *ж.* *Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Chwoszczowy, Chwoszczkowy, хвощёвый.

Chwytać, Chwycić, Schwycić, хвата́ть, схва́тывать, схвати́ть, ухвати́ть; || лови́ть, излови́ть, слови́ть, пойма́ть; || **Chwytać się, Chwycić się, Schwycić się**, хвата́ться, ухвати́ться; || бра́ться, хвата́ться, принима́ться за что́ либо, прибѣга́ть къ чему́ либо.

Chwytacz, -a, *м.* пои́мщикъ; || *Зоол.* цѣпкохво́стъ (*живо́тное*).

Chwytny, хва́ткій, цѣ́пкій.

Chyba, ра́звѣ, исключа́я, кро́мѣ, е́жели, е́сли. **Nikt ci tego nie wytłumaczy, chyba mój brat**, никто́ тебѣ́ э́того не объясни́тъ, ра́звѣ братъ мой, *и́ли* кро́мѣ моего́ бра́та. **Przyjdę jutro do ciebie, chyba że deszcz będzie padał**, за́втра приду́ къ тебѣ́, е́сли дождь не помѣша́етъ. **Głupibym też był chyba!** дура́къ что́ ли я? Я еще́ не одурѣ́лъ, не сошёлъ съ ума́! **Chyba że tak**, ра́звѣ такъ! Это друго́е дѣ́ло! **Chybaby**, за исключе́ніемъ слу́чая, когда́... Въ слу́чаѣ, е́сли бы... Ра́звѣ бы.

Chyba, -y, *ж.* *см.* **Pochyba, Uchybienie**.

Chybać, Chybotać, Chybnąć, кача́ть, качну́ть, колыха́ть, колыхну́ть, разма́хивать, размахну́ть; || **Chybać się, Chybotać się, Chybnąć się**, кача́ться, качну́ться, колыха́ться, колыхну́ться, разма́хиваться, размахну́ться.

Chybanie, -nia, *ср.* (**się**), кача́ніе, колыха́ніе, разма́хиваніе.

Chybiać, Chybić, прома́хиваться, промахну́ться, не попа́сть (*въ цѣль*), ошиба́ться, ошиби́ться, проступа́ться, проступи́ться. **Chybić drogi**, заблуди́ться, сби́ться съ пути́, съ доро́ги. **Chybiać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины. **Chybić komu**, оскорби́ть, оби́дѣть кого, *см.* **Uchybić**. **Obiecana zapłata chybiła mu**, обѣ́щанная пла́та не доста́лась ему́ **To cię nie chybi**, ты не избѣ́гнешь э́того, э́то тебя́ не мину́етъ. **Zboża chybiły tego roku**, хлѣбъ не уда́лся, не уроди́лся въ э́томъ году́. **Ani chybi**, несомнѣ́нно, достовѣ́рно! **Iść na chybił trafił**, идти́ наугадъ, науда́чу, наобу́мъ. || **Chybiać się**, расходи́ться, отдаля́ться, уклоня́ться. **Chybiać się z prawdą**, отдаля́ться отъ и́стины.

Chybki, *см.* **Szybki**.

Chybko, *см.* **Szybko**.

Chybkość, *см.* **Szybkość**.

Chybnąć, *см.* **Chybać**.

Chybnięcie, -cia, *ср.* кача́ніе, колыха́ніе.

Chybność, -ści, *ж.* оши́бочность, сби́вчивость.

Chybny, оши́бочный, сби́вчивый, невѣ́рный, неуда́вшійся.

Chybotać, *см.* **Chybać**.

Chybotanie, -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chyc, *Звук.* хвать! скокъ!

Chych, -u, *м.* хи́канье, хихи́канье, смѣхъ.

Chychot, -u, *м.* хо́хотъ; || **Chychot, -a**, *м.* хохоту́нъ.

Chychotać, Chychotać się, хохота́ть.

Chychotka, Chichotka, -i, *ж.* хохоту́нья.

Chyl, -u, *м.* юръ, откры́тое, ничѣмъ не защищённое мѣ́сто. **Stawić dom na chylu**, стро́ить домъ на юру́.

Chylać, Chylić, Schylać, Schylić, клони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагиба́ть, нагну́ть, сгиба́ть, согну́ть; || **Chylać się**, наклоня́ться, склоня́ться, нагиба́ться, сгиба́ться.

Chyłem, Chyłkiem, бо́комъ, бочко́мъ, стороно́ю; || тайко́мъ, укра́дкою, подъ руко́ю.

Chylić, *см.* **Chylać**.

Chynak, -a, *м.* желѣ́зный крюкъ; || желѣ́зная ши́на.

Chyr, -a, *м.* **Chyra, -y**, *ж.* *Мед.* худокро́вность, худосо́чіе.

Chyragra, *см.* **Chiragra**.

Chyrlać, хирѣ́ть, ча́хнуть, хилѣ́ть.

Chyrlak, -a, *м.* хиля́къ.

Chytro, Chytrze, *Нар.* хитро́, лука́во.

Chytrość, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, проны́рство.

Chytry, хи́трый, лука́вый, проны́рливый.

Chytrzeć, дѣ́латься хи́трымъ.

Chytrzyca, -y, *ж.* *Зоол.* губа́нъ (*ры́ба*).

Chytrzyć, хитри́ть.

Chyża, -y, *ж.* хи́жина, изба́.

Chyżo, *Нар.* прово́рно, бы́стро, ско́ро.

Chyżość, -ści, *ж.* прово́рство, быстрота́, ско́рость, пры́ткость.

Chyży, прово́рный, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій.

Ciąć, руби́ть, сѣчь, рѣ́зать.

Ciąg, *род. п.* **Ciągu**, *м.* тече́ніе, токъ; || черта́, по́черкъ; || штрихъ, чертёжъ; || при́стяжь, постро́мка (*у ло́шади*); || не преры́вный рядъ, продолже́ніе. **Ciąg wojska**, похо́дъ во́йска. **Ciąg w pisaniu** по́черкъ. **W ciągu roku**, въ тече́ніе, въ продолже́ніе го́да. **Ciąg powietrza**, струя́ во́з-

духа; || сквозно́й ве́тер. **Ciąg wyobraźeń**, после́довательность иде́й.

Ciągawka, -i, *ж. Мед.* потяго́та.

Ciągiem, *Нар.* сря́ду, безпрерывно, постоя́нно, сплошь.

Ciągle, *см.* **Ciągiem.**

Ciągłość, -ści, *ж.* тягу́честь, ко́вкость; || сплошно́сть, безпрерывность, продолжи́тельность. **Ciągłość szkła**, тягу́честь стекла́. **Ciągłość pracy**, безпрерывность труда́.

Ciągły, тягу́чій, ко́вкій; || сплошно́й, безпрерывный, продолжительный.

Ciągnąć, тяну́ть, таска́ть, подвига́ть, протя́гивать; || тащи́ть, влечь, везти́, вести́; || выступа́ть, подвига́ться впередъ; || **Ciągnąć woz**, везти́ возъ. **Ciągnąć kogo za włosy**, таска́ть кого́ за волосы. **Ciągnąć do brzegu**, подплыва́ть, направля́ться къ бе́регу. * **Ciągnąć kogo za język**. выпы́тывать кого́-либо, заста́вить проболта́ться. **Ciągnąć do si biz**, привлека́ть къ себѣ. **Ciągnąć ko o do czego**, завлека́ть, зама́нивать кого́-либо во что́. **Ciągnąć za sobą**, увлека́ть за собо́ю. **Wojna ciągnie za sobą rozliczne klęski**, война́ влечетъ за собо́ю различныя бѣдствія. **Ciągnąć złoto, srebro**, волочи́ть зо́лото, серебро́. **Ciągnąć do góry**, тащи́ть вверхъ. **Ciągnąć sprawę**, затя́гивать дѣло. **Ciągnąć dalej rzecz**, продолжа́ть (*рѣчь, разговоръ*). **Ciągnąć korzyści**, извлека́ть по́льзу. **Ciągnąć kogo** *или* **z kogo**, выжима́ть, вынужда́ть, вымога́ть де́ньги (*отъ кого́*). **Plaster ciągnie**, пла́стырь натя́гиваетъ. **Ciągnąć bank**, мета́ть банкъ. **Ciągnąć wódkę**, тяну́ть, пить во́дку. **Ciągnąć tytuń**, кури́ть тру́бку. **Ciągnąc w siebie wodę**, всасывать, вбира́ть въ себя́ во́ду. **Ciągnąć losy**, кидать, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* же́ребій. **Ciągnąć komu kabałę**, гада́ть кому́ на ка́ртахъ. **Chmura ciągnie ku nam**, ту́ча придвига́ется къ намъ. **Wojsko ciągnęło w głąb kraju**, во́йско подвига́лось внутрь страны́. **Ciągnąć na co, do czego, ku czemu**, стреми́ться къ чему́, настаивать на чемъ. **Ciągnie na dziesięć rubli**, онъ разсчи́тываетъ взять *или* дать не бо́лѣе десяти́ рубле́й. **Powietrze ciągnie**, *или* **Ciągnie tu**, здѣсь продува́етъ, сквози́тъ; || **Ciągnąć się**, вытя́гиваться, растя́гиваться; || простира́ться, продолжа́ться; || распространя́ться; || тащи́ться, тяну́ться. **Wyspa ta ciągnie się z południa ku północy**, о́стровъ э́тотъ простира́ется съ ю́га на сѣверъ. **Sprawa ciągnie się długo**, дѣло до́лго тя́нется. **Ciągnął się, aby wychować dzieci**, онъ не щади́лъ ничего́ на воспита́ніе дѣте́й. **Ciągnąć się do ostatniego**, ста́вить послѣднюю копѣ́йку ребро́мъ; употребля́ть, пуска́ть въ ходъ всевозмо́жныя сре́дства.

Ciągnienie, -nia, Ciągnięcie, -cia, *ср.* волоче́ніе (*металловъ*); || розыгры́ваніе, ро́зыгрышъ (*лотереи*); || *Воен.* маршъ, похо́дъ, перехо́дъ; || перелетъ (*птицъ*); || *Юрид.* **Ciągnienie użytków**, извлече́ніе вы́годъ.

Ciągnięty, Ciągniony, вы́тянутый; || вы́нутый; || волоченый (*о металлахъ*).

Ciągowy, упряжно́й, *см.* **Cugowy, Pociągowy.**

Ciało, -a, *ср.* тѣло, плоть; || сосло́віе, о́бщество, ко́рпусъ; || пло́тность, вещество́. **Martwe ciało**, мертвое тѣло, трупъ. **Drżę na całem ciele**, чу́вствую дрожь во всѣмъ тѣлѣ. **Tracić ciało, spadać na ciele** *или* **z ciała**, худѣть, становиться худощавымъ, чахнуть. **Nabierać ciała**, полнѣть, толстѣть. **Ciała kopalne**, ископа́емыя вещества́. **Boże ciało**, праздникъ Тѣла Господня. **Ciało polityczne**, полити́ческое о́бщество. **Ciało dyplomatyczne**, дипломати́ческій ко́рпусъ. **Ciało prawodawcze**, законода́тельный ко́рпусъ. || **Ciałko, Ciałeczko, -a**, *ср. Умен.* тѣльце.

Ciałosklad, -u, *м.* тѣлосложе́ніе, *см.* **Budowa, Skład.**

Ciałowitość, -ści, *ж.* доро́дность, дебе́лость.

Ciałowity, доро́дный, дебе́лый.

Ciap, Ciap! *Звук.* шлепъ, шлепъ! тяпъ! *Посл.* **Ciapu kapusta, Ciapu groch**, та́кальщикъ, подтвержда́ющій слова́ друго́го изъ угодливости.

Ciapa, -y, *м.* лѣнтя́й, копу́нъ, ко́па, у́валень.

Ciapać, Ciapnąć, тя́пать, тя́пнуть, рубить, сѣчь.

Ciarki, *род. п.* **Ciarek**, *мн.* дрожь, моро́зъ (*по ко́жѣ*). **Aż mię ciarki przechodzą**, меня́ моро́зъ по ко́жѣ подира́етъ, броса́етъ въ ознобъ, меня́ въ дрожь бро́сило, дрожь пронима́етъ.

Ciarlatan, -a, *м. Неуп.* шарлата́нъ.

Ciaśnina, -y, *ж.* проли́въ (*морской*).

Ciasno, *Нар.* тѣсно.

Ciasnocha, Ciasnoszka, -i, *ж. Прост.* исподни́ца, юбка (*у крестья́нокъ*).

Ciasność, -ści, Ciasnota, -y, *ж.* тѣснота́, у́зкость; || * ограниченность (*ума*).

Ciasny, тѣсный, у́зкій; || * ограни́ченный; || * стро́гій. **Frak ciasny**, у́зкій фракъ. **Ciasna głowa**, ограниченная, непонятливая голова́. **Ulica ciasna**, тѣсная, у́зкая у́лица. **Ciasna dłoń**, скупе́цъ, скря́га, кула́къ. **Żywot ciasny**, стѣсненная жизнь. **Ciasny sąd**, стро́гій судъ. **Ciasne sumienie**, со́вѣстливость. * **Zapędzić kogo w ciasny kąt**, приструни́ть кого́, поста́вить въ тупи́къ.

Ciastko, Ciasteczko, -a, *ср.* пирожо́къ, пиро́жное.

Ciasto, -a, *ср.* тѣсто. **Ciasta**, *род. п.* **Ciast**, пиро́жное, пече́нье.

Ciąć, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **W** (*въ*): **Wciąć**, безпрестанно, постоя́нно, всегда́.

Ciąża, -y, *ж.* тя́гость, тяжесть, *см.* **Ciężar**; || *см.* **Zastaw**; || упряжь, запря́жка,

пугъ (*лошадей*); || **Ciąża, Cięża,** берéменность (*женщины*).

Ciążenie, -nia, *ср.* тяготѣ́ніе, сила тяготѣ́нія; || давлѣ́ніе.

Ciążyć, Ciężýć, тяготи́ть, отягоща́ть, отягча́ть, обременя́ть, напира́ть, взва́ливать. **Ciąży mi to na sercu,** э́то лежи́тъ у меня́ на сердцѣ́. **Ciąży mu to,** э́то ему́ въ тя́гость, э́то тяготи́тъ его́. **Głowa mi cięży,** чу́вствую тя́жесть въ головѣ́. **Ta belka nazbyt ciąży na murze,** э́то бревно́ слишкомъ да́витъ сте́ну. **To mi ciąży na sumieniu,** э́то тяготи́тъ мою́ со́вѣсть, э́то лежи́тъ на моёй со́вѣсти.

Cichaczem, *Нар.* тихо́нько, въ тихомо́лку, украдкою, тайко́мъ.

Cichnąć, Ciszeć, Śnichnąć, тихнуть, утиха́ть, утихнуть, стиха́ть, стихнуть.

Cicho, Pocichu, Zcicha, *Нар.* ти́хо, тихо́нько, потихо́ньку, споко́йно.

Cichość, -ści, *ж.* тишина́, тишь, споко́йствіе.

Cichuchny, Cichutki, Cichuteńki, ти́хонькій, тихохо́некъ.

Cichutko, Cichuteńko, *Нар.* тихо́нько, тихо́хонько.

Cichy, ти́хій, споко́йный, смирный. **Cicha woda,** стоя́чая вода́. **Morze ciche,** споко́йное мо́ре. **Chód cichy,** легкая похо́дка. * **Cicha woda, Zcicha pęk,** смире́нникъ. *Посл.* **Cicha woda brzegi rwie,** въ ти́хомъ о́мутѣ че́рти во́дятся. **Pocichu, Zcicha,** *см.* **Cicho.**

Ciec, Cieknąć, течь, ка́пать, сочи́ться, протека́ть. **Pot ciecze mu z czoła,** потъ льётся у него́ со лба́. **Beczka ciecze,** бо́чка течётъ. **Ciecze mu z nosa,** у него́ течетъ изъ носу. * **Cieką godziny, dnie, lata,** протека́ютъ, прохо́дятъ часы́, дни, го́ды. **Ciecze z dachu,** течетъ, ка́паетъ съ кры́ши.

Cięcie, -cia, *ср.* уда́ръ (*сабле́ю, топоро́мъ и т. д.*); || рубе́цъ на лицѣ́, шрамъ; || ру́бка, поруба́ (*лѣса*).

Ciecierzyca, -y, *ж. Бот.* овёчій горо́хъ, бѣлый волошскій горо́хъ.

Ciecioreczka, -i, *ж. Бот.* чи́на, земляные орѣшки, луговой горохъ, мышки; || *Зоол. Умн.* тетере́чка (*птица*).

Cieciorka, -i, *ж. Зоол.* тетёрка, тетеря; || *Бот.* вя́зель (*растѣніе*).

Cięciwa, -y, *ж.* тетива́ (*у лука*); || *Мат.* хо́рда, стя́гивающая ли́нія; || *Анат.* сухая жи́ла.

Cięciwny, относя́щійся къ тетивѣ́, *см.* **Cięciwa**; || **Cięciwna żyła,** растяже́ніе крововозвра́тной жи́лы.

Cieckać się, *см.* **Cackać się.**

Ciecz, Ciecza, Cieklizna, -y, *ж.* жи́дкость; || течь, те́ча.

Cieczenie, *см.* **Płynienie.**

Cięga, -i, *ж.* рубе́цъ, знакъ на тѣ́лѣ отъ раны *или* побо́евъ.

Cięgaczka, -i, *ж.* **Cięgaty, -ów,** *мн. Мед.* ломо́та, *см.* **Rwanie.**

Cięgotać, перекликаться (*о тетёрках*).

Ciek, -u, *м.* токъ, тече́ніе, истече́ніе.

Ciekać, бѣгать, спѣшить, торопиться; || **Ciekać się,** быть въ расходкѣ, бѣгаться (*о собаках и волках*), *см.* **Ganiać się.**

Ciekący, теку́чій. Woda ciekąca, теку́чая, проточная вода́. **Mający oczy ciekące,** гноеглазый.

Ciekączka, -i, *ж. см.* **Biegunka**; || вытека́ніе, истече́ніе.

Ciekanie się, -nia się, *ср.* расхо́дка, те́чка (*о животных*), *см.* **Ciekać się.**

Ciekawie, *Нар.* любопытно, занима́тельно.

Ciekawiec, -wca, *м.* любопытный.

Ciekawość, -ści, *ж.* любопытство. **Przez ciekawość,** изъ любопытства; || рѣдкость, достопримѣча́тельность.

Ciekawska, -iej, *ж.* любопытная же́нщина.

Ciekawski, -iego, *м.* любопытный.

Ciekawy, любопытный, занима́тельный. **Ciekawy jestem jak się z tego wywinie,** мнѣ любопытно знать, какъ онъ изъ э́того вывернется? **Tłum ciekawych,** толпа́ любопытныхъ. **Ciekawe dzieło,** любопытное, занима́тельное сочине́ніе. **Co ciekawsza** *или* **co najciekawsza (rzecz), to że.....** Что всего́ любопытнѣе, такъ э́то то, что.....

Cieklizna, -y, *ж. см.* **Ciecz.**

Ciekłość, -ści, *ж.* жи́дкость.

Ciekły, жи́дкій, теку́чій; || чу́ткій (*о собаках*).

Ciekun, -a, *м.* скорохо́дъ.

Cielak, -a, *м.* бычекъ.

Cielątko, -a, *ср.* телёнок, телёночекъ.

Ciele, -ęcia, *ср.* теля́, теленокъ; || **Ciele morskie,** не́рпа, тюле́нь.

Cielec, -lca, *м.* бы́чекъ, молодо́й быкъ. *Библ.* **Złoty cielec,** золото́й телёцъ.

Cielęcina, -y, *ж.* телятина.

Cielęcy, телячій.

Cielemecka, -ej, *ж.* ротозѣ́йка, глу́пая, проста́я же́нщина.

Cielemecki, -ego, *м.* глупецъ, простофи́ля, ротозѣ́й.

Cieleśnica, -y, *ж.* чу́вственная, сладострастная же́нщина, плотоугодница.

Cieleśnie, Cielesno, *Нар.* тѣле́сно, плотски́, чу́вственно.

Cielesnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, плотоугодникъ.

Cielesność, -ści, *ж.* тѣле́сность; || плотоугодіе, чу́вственность.

Cielesny, тѣле́сный, плотско́й, чу́вственный. **Kara cielesna,** телесное наказа́ніе.

Cielić się, Ocielić się, тели́ться, отели́ться.

Cielica, -y, Cieliczka, -i, *ж.* тёлка, тели́ца, нётель.

Cielistość, -ści, *ж.* доро́дность, полнота́, ту́чность; || тѣле́сный цвѣтъ.

Cielisty, мясистый, тѣлистый, *см.* **Mięsisty**; || тѣлесный (*цвѣт.*).

Cielna (krowa), **-ej**, *ж.* стельная корова.

Cielsko, тѣло, плоть.

Ciemię, **-ienia**, *ср.* тѣмя.

Ciemięga, **-i**, *ж. Неуп.* трудность, препятствіе; || дубина, тупой, упрямый человѣкъ; || докучливый человѣкъ.

Ciemieniucha, **-y**, *ж. Med.* струпъ.

Ciemiennik, **-a**, *Бот.* чемерица, морозникъ, геллеборъ (*растеніе*); **Ciemiennik zimowy**, дремликъ, лѣсная чемерица.

Ciemierzyca, **-y**, *ж. Бот.* чемерица (*бѣлая*).

Ciemiężca, **-y**, **Ciemiężyciel**, **-a**, *м.* притѣснитель, гонитель.

Ciemiężenie, **-nia**, *ср.* притѣсненіе, гоненіе, угнетеніе.

Ciemiężyć, притѣснять, угнетать.

Ciemiężycielka, **-i**, *ж.* притѣснительница, гонительница.

Ciemiężyk, **-a**, *м. Бот.* каменоломка, каменоломная трава, баданъ.

Ciemku (po), *см.* **Ciemku**.

Ciemnawość, **-ści**, *ж.* темноватость, сумрачность.

Ciemnawy, темноватый, сумрачный.

Ciemnia, **-ni**, *ж.* темнота.

Ciemnić, затемнять.

Ciemnica, **-y**, *ж.* темница, тюрьма; || темное мѣсто, темнота, темень.

Ciemniczny, тюремный, темничный; || **Ciemniczny**, **-ego**, *м.* тюремщикъ.

Ciemniec, темнѣть, затемняться.

Ciemnisty, темный, мрачный, сумрачный.

Ciemniuteńki, темнехонькій, темнехонекъ.

Ciemniuteńko, *Нар.* темнехонько.

Ciemno, *Нар.* темно, мрачно, неясно.

Ciemność, **-ści**, *ж.* темнота, мракъ; || слѣпота, лишеніе *или* потеря зрѣнія; || * неясность.

Ciemnota, **-y**, *ж.* невѣжество, невѣдѣніе; || *Med.* темная вода (*въ глазахъ*).

Ciemny, темный, мрачный; || слѣпой; || невѣжественный, непросвѣщенный.

Cień, **-nia**, *м.* тѣнь, сѣнь; || темнота, мракъ; || * призракъ, привидѣніе, тѣнь.

Cieńczeć, **Cienieć**, тонѣть, тончать, становиться тонкимъ; || * мельчать.

Cieńczyć, утонять, дѣлать тоньше, *см.* **Wycieńczać**.

Cienić, *см.* **Zacieniać**.

Cieniować, оттѣнивать, наводить тѣнь; || оттѣнивать (*краски, характеры*); || поперечно штриховать (*у гравёровъ*).

Cieniowanie, **-nia**, *ср.* оттѣнокъ, оттѣнка.

Cieniowy, тѣневой.

Cienisto, *Нар.* тѣнисто.

Cienistość, **-ści**, *ж.* тѣнь, тѣнистое мѣсто, тѣнь деревьевъ.

Cienisty, тѣнистый.

Cieniuchno, **Cieniutko**, **Cieniuteńko**, *Нар.* тоненько, тонехонько, тонешенько.

Cieniuchny, **Cieniutki**, **Cieniuteńki**, тоненькій, тонехонекъ, тонешенекъ.

Cienki, тонкій; || * слабый, нѣжный.

Cienko, *Нар.* тонко; || * слабо, нѣжно.

Cienkość, **-ści**, *ж.* тонкость, тонизна, тонина; || мелкость, мелочность; || слабость (*голоса*); || * непрочность.

Cienkusz, **-u**, *м.* слабое, легкое пиво, полпиво, вообще всякій легкій напитокъ.

Ciennik, **-u**, *м.* тѣнникъ, тѣнистое мѣсто.

Cienny, отѣненный, покрытый тѣнью, осѣненный; || * скрытый, уединенный.

Ciepławy, тепловатый.

Ciepleć, *см.* **Ocieplać się**.

Cieplenica, **-y**, *ж.* грѣлка, нагрѣвальникъ.

Cieplić, *см.* **Ocieplać**.

Cieplice, **-plic**, *мн.* цѣлительныя, тёплыя воды, теплицы; || **Cieplice ogrodowe**, оранжерея, теплица.

Cieplicznу, тепличный.

Cieplik, **-a**, *м. Хим.* теплородъ; || теплота.

Ciepło, **-a**, *ср.* тепло, теплота, жаръ.

Ciepło, *Нар.* тепло, горячо, жарко.

Ciepłomierz, **-a**, *м.* термометръ.

Ciepłość, **-ści**, *ж.* теплота.

Ciepluchno, **Cieplutko**, **Cieplуteńko**, *Нар.* тепленько, теплехонько, теплешенько.

Cieplуchny, **Cieplutki**, **Cieplуteńki**, тепленькій, теплехонекъ, теплешенекъ.

Ciepły, теплый, жаркій, горячій; || * богатый; || **Ciepłą ręką**, при жизни. **Dar ciepłą ręką**, дарственная запись; || * **Trafić na ciepłe nóżki**, найдти кого рано утромъ въ постели *или* только-что вставшимъ.

Cierać, *см.* **Trzeć**.

Cierkać, *см.* **Cwierkać**.

Cierlica, **-y**, *ж.* мяло, мялка, мялица, трепало.

Cierń, **-nia**, *м.* терн, терновникъ (*кустарникъ*); || колючка, шипъ, ость, игла (*у растеній*); || **Ciernie białe**, барбарисъ, кислица (*кустарникъ*), *см.* **Berberys**.

Ciernić, *см.* **Ociernić**.

Ciernieć, зарастать терновникомъ.

Cierniowy, терновый. **Cierniowa korona**, терновый вѣнецъ.

Ciernisko, **Ciernowisko**, **-a**, *ср.* терновище, мѣсто поросшее терномъ.

Cierpisty, терпистый.

Cierpieć, терпѣть, претерпѣвать, переносить, сносить; || страдать, чувствовать боль. **Cierpieć na głowę**, страдать головною болью. **Rzecz nie cierpi zwłoki**, дѣло не терпитъ отлагательства, проволочки. **Cierpieć z drugiemi lżéj**, страдать вмѣстѣ съ другими легче. **Trzeba cierpieć czego odwrócić nie można**, надобно переносить то, чего нельзя отвратить, избѣгнуть. **Nie cierpię tego**, я этого не терплю.

Cierpienie, **-nia**, *ср.* страданіе, мученіе.

Cierpiętliwość, **-ści**, *ж. Med.* способность ощущать, чувствительность, воспріимчивость.

Cierpiętliwy, чувствительный, воспріимчивый, имѣющій способность все живо ощущать, сострадательный.

Cierpki, тёрпкій, кислый, вяжущій, ѣдкій, острый; || * язвительный.

Cierpko, *Нар.* остро, ѣдко; || * язвительно.

Cierpkość, -ści, *ж.* тёрпкость, ѣдкость, острота; || * язвительность.

Cierpliwie, *Нар.* терпѣливо, кротко, снисходительно.

Cierpliwość, -ści, *ж.* терпѣливость, терпѣніе, кротость, снисходительность. **Uzbroić się w cierpliwość**, вооружиться терпѣніемъ. **Proszę o cierpliwosc**, потерпите, погодите. *Посл.* **Cierpliwość panią rzeczy**, терпѣніе и трудъ все перетрутъ.

Cierpliwy, терпѣливый, кроткій, снисходительный.

Cierpnąć, тёрпнуть, нѣмѣть, деревенѣть.

Cierpnienie, -nia, *ср.* (**zębów**), оскомина; || **Cierpnienie (nóg)**, онѣмѣніе, оцѣпенѣлость (*ноги*).

Cierpność, *см.* **Cierpkość.**

Cierpny, *см.* **Cierpki.**

Ciesać, *см.* **Ciosać.**

Ciesielczyk, -a, *м.* плотничій подмастерье.

Ciesielka, Ciesiołka, -i, *ж.* плотничество, ремесло, промыселъ плотничій; || плотничная работа.

Ciesielski, плотничій, плотничный, плотническій.

Ciesielstwo, -a, *ср. см.* **Ciesielka. Ciesielstwo robić**, заниматься плотничествомъ.

Cieśla, -i, *м.* плотникъ. **Cieśla górniczy**, крѣпильщикъ.

Cieślarka, -i, *ж.* жена плотника.

Cieślarnia, -ni, *ж.* плотничная, плотничный дворъ.

Cieślica, -y, *ж.* плотничный топоръ.

Cieśń, -śni, Cieśnia, -ni, *ж.* тѣснина, тѣсное мѣсто.

Cieśnić, *см.* **Ścieśniać.**

Cieśnieć, *см.* **Ścieśniać się.**

Cieśnina, *см.* **Ciaśnina.**

Cieszący, *см.* **Pocieszający.**

Cieszenie, -nia, *ср.* утѣшеніе. **Cieszenie się (z czego, czem)**, радость, удовольствіе.

Cieszyć, тѣшить, утѣшать, радовать, веселить; || забавлять, занимать. **To mię cieszy**, это меня радуетъ. **Cieszy mię, że...** я радуюсь, что... || **Cieszyć się**, тѣшиться, утѣшаться, радоваться; || веселиться, забавляться.

Cieszyciel, *см.* **Pocieszyciel.**

Cieszycielka, *см.* **Pocieszycielka.**

Cietrzew, -wia, *м.* тетеревъ, косачъ (*птица*).

Cięty, разрубленный, разсѣченный, разрѣзанный; || высѣченный рогами. * **Cięty jest**, онъ хмелёнъ, онъ навеселѣ.

Cięża, *см.* **Ciąża, Ciążenie.**

Ciężar, -u, *м.* бремя, ноша, тяжесть, тягость; || грузъ, нагрузка, кладь; || * обуза, тягость, обременение; || налогъ, повинность; || должность, обязанность; || **Ciężar naczynia lub pakunku**, тара (*вѣсъ обертки или укупорки*); || **Ciężar kwaterunkowy**, квартирная повинность; || *Юрид.* **Ciężar wieczysty**, вѣчное обременение; || **Ciężary gruntowe**, поземельные налоги и повинности; || **Ciężary użytkowania**, *Юрид.* обязанности, возникающія изъ пользованія чѣмъ-либо, повинности. **Wziąć na siebie ciężar**, взвалить на себя ношу; || брать, взять на себя что-либо; браться, взяться за что-либо. **Ciężar z siebie złożyć**, облегчиться, освободиться отъ тяжести, сложить съ себя тяжесть, бремя. **Ciężar z kogo zdjąć**, снять ношу, тяжесть, грузъ. **Być komu ciężarem**, быть кому-либо въ тягость. *Юрис.* **Wspólne ciężary małżeństwa**, общія семейные расходы.

Ciężarna, -ej, *ж.* беременная (*женщина*).

Ciężarność, -ści, *ж.* беременность.

Ciężeć, тяжелѣть, тяготѣть, *см.* **Ociężyć.**

Ciężenie, -nia, *ср.* тягость.

Ciężki, тяжелый, тяжкій, тягостный, трудный; || вѣскій. **Ciężki styl**, тяжелый слогъ. **Poród ciężki**, трудные роды. **Ciężkie czasy**, тяжелыя времена. **Ciężka konieczność**, тяжелая, тягостная необходимость. **Ciężkim być na kogo**, быть строгимъ съ кѣмъ-либо.

Ciężko, *Нар.* тяжело, тяжко, тягостно, трудно.

Ciężkomiar, -u, Ciężkomierz, -a, *м.* барометръ.

Ciężkomowny, затрудняющійся въ выговорѣ словъ, запинающійся.

Ciężkonogi, тяжелый на подъемъ, тяжеловѣсный.

Ciężkość, -ści, *ж.* тяжесть, вѣсъ; || тяжелость; || трудность, затруднительность; || давленіе, стѣсненіе; || неповоротливость; || *Физ.* **Ciężkość gatunkowa**, удѣльный *или* относительный вѣсъ. **Środek ciężkości**, центръ тяжести. **Ciężkość w piersiach**, давленіе, стѣсненіе въ груди. **Ciężkość oddechu**, трудность дышать, трудное дыханіе.

Ciężyć, *см.* **Ciążyć.**

Ciocia, -i, *ж.* тётя, тётинька, тетушка, *см.* **Ciotka.**

Ciołak, -a, *м.* бычёкъ, молодой быкъ, *см.* **Cielak.**

Ciołka, -i, *ж.* телушка, *см.* **Jałówka.**

Ciołuch, -a, *м.* бычище.

Cios, -u, *м.* ударъ, толчёкъ; || рубецъ, рана, порѣзъ; || тёсъ, пильныя доски, строевой лѣсъ.

Ciosać, Ciesać, тесать (*камни, бревна*), сглаживать.

Ciosanie, -nia, *ср.* тёска, отёсываніе.

Ciosany, тёсанный.

Ciosna, -y, *ж.* зарубка, вырубка, выемка; || рубецъ, порѣзъ, *см.* **Nacięcie.**

Ciosowy, тесовый, плитный. **Ciosowy kamień**, плитнякъ, дикій камень.

Ciotczyn, тёткинъ, тётушкинъ, принадлежащій тёткѣ.

Cioteczny, относящійся къ тёткѣ, со стороны тётки. **Cioteczny brat**, двоюродный братъ. **Cioteczna siostra**, двоюродная сестра.

Ciotka, -i, *ж.* тётка, тётушка. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niż rodzona ciotka**, своя рубашка къ тѣлу ближе.

Ciotuchna, -y, **Ciotula**, -i, **Ciotunia**, -i, *ж.* *Умен.* тётинька, тётичка.

Cis, -a, *или* -u, *м.* *Бот.* тисъ, тисовое дерево, негніючка, негной-дерево.

Cisawy, тёмно-гнѣдой (*о лошадяхъ*).

Cisina, -y, *ж.* тисовое дерево.

Cision, -a, *м.* раскидистый тисъ, большое тисовое дерево.

Ciskać, **Cisnąć**, бросать, бросить, кидать, кинуть, швырять, швырнуть, метать, метнуть; || щелкать (*орѣх*). **Ciskać się**, бросаться, кидаться, швыряться, метаться.

Ciskacz, -a, *м.* метатель, бросатель.

Ciskanie, -nia, *ср.* бросаніе, метаніе.

Ciskanka, -i, *ж.* орлянка, игра въ деньги, названная по той сторонѣ монеты, гдѣ изображенъ орелъ.

Ciskawka, -i, *ж.* родъ пращи (*для киданія*); || щелкушка, (*дѣтская игрушка*; || щелкушка (*для щелканія орѣховъ*).

Cisnąć, жать, сжимать, давить, стискивать, сдавливать; || стягивать, затягивать; || тѣснить, стѣснять, сильно наступать, нападать; || жать руками, выжимать. **Trzewik ciśnie**, башмакъ жметъ (*ногу*). **Cisnąć cytrynę**, выжимать, давить лимонъ. **Potrzeba go ciśnie**, нужда одолѣваетъ его. **Cisnąć kogo na co** *или* **do czego**, принуждать, вынуждать, приневоливать кого къ чему-либо, наталкивать на что-либо. || **Cisnąć się**, жаться, тѣсниться; || торопиться, спѣшить; || пробиваться, расталкивать; || ввязываться, впутываться, втираться. **Cisnąć się przez tłum**, расталкивать толпу, пробиваться сквозь толпу. **Tłum cisnął się do niego**, толпа бросилась къ нему, толпа тѣснилась вокругъ него. **Wszędzie się ciśnie**, онъ повсюду втирается, впутывается не въ свое дѣло.* **Różne mysli cisneły mu się do głowy**, разныя мысли вертѣлись, бродили въ его головѣ.

Ciśnienie, -nia, *ср. см.* **Ciskanie**, давленіе, гнетеніе, (*воздуха*); || * притѣсненіе.

Cisowy, тисовый, принадлежащій тисовому дереву.

Cisza, -y, *ж.* тишь, тишина, спокойствіе, безмятежность; || *Морс.* штиль, безвѣтріе.

Ciszeć *см.* **Cichnąć.**

Ciszkiem, *Нар.* тишкомъ, тайкомъ, тинько, скрытно.

Ciszyć, **Ciszyć się**, *см.* **Uciszać**, **Uciszać się.**

Cito (**bardzo pilno**), нужное. **Citissimo**, весьма нужное.

Ciuciubabka, -i, *ж.* жмурки *см.* **Babka.**

Ciułać, **Uciułać**, копить, скопить, беречь, сберечь.

Ciupa, -y, *ж.* канура; || лачуга; || дыра, нора; || тюрьма, темница; || * глупецъ, простофиля.

Ciura, **Cióra**, -y, *м.* *Воен.* обозный служитель, деньщикъ; || олухъ, пентюхъ.

Ciurczeć, **Ciorczeć**, **Ciurkać**, струиться, течь ручьемъ.

Ciurkiem, **Ciórkiem**, **Czurkiem**, струёю, ручьемъ, обильно. **Polała się krew ciurkiem**, полилась кровь струёю.

Ciurma, -y, *ж.* *Собир.* галерные каторжники.

Ciżba, -y, *ж.* давка, толпа, тѣснота.

Ciżmy, **Czyzmy**, *род. п.* **Ciżem**, *мн.* венгерскіе полусапоги.

Cklić się, **Cknić się**, чувствовать тошноту, позывъ на рвоты; || чувствовать оскомину; || * **Cknąć sobie**, скучать. **Cknі mu się**, его тошнитъ.

Ckliwie, **Ckliwo**, *Нар.* отвратительно, противно, омерзительно; || тошно; || * скучно, вяло, пошло, глупо. **Ckliwo mi**, мнѣ тошно. **Ckliwie mówić**, вяло говорить.

Ckliwość, -ści, *ж.* приторность, безвкусіе; || тошнота, дурнота; || *скука, отвращеніе, омерзѣніе; || * вялость, пошлость, глупость. **Ckliwość mię bierze**, чувствую отвращеніе, тошноту. **Ckliwość sprawiać**, производить тошноту. **Ckliwość morska**, морская болѣзнь.

Ckliwy, **Ckny**, безвкусный, приторный; || возбуждающій тошноту, отвратительный, омерзительный; || скучный, вялый, пошлый, глупый.

Cknąć się, *см.* **Cklić się.**

Clarz, -a, *м.* *см.* **Celnik.**

Clić, налагать таможенную пошлину; || платить пошлину.

Cło, -a, *ср.* таможенная пошлина, мытъ. **Cło wychodowe**, отпускная пошлина. **Cło wchodowe**, ввозная пошлина. **Cło przechodowe**, транзитная пошлина; || таможня; || пошлинная застава. **Urzędnik przy cle**, таможенный чиновникъ.

Cma, -y, *ж.* тьма, темнота, мракъ; || неопредѣленное множество, толпа, куча; || *Зоол.* ночная бабочка, свиноголовка; || призракъ, привидѣніе.

Cmentarz, -a, *м.* кладбище, погостъ; || **Cmentarz żydowski**, *см.* **Okopisko.**

Cmentarzowy, кладбищенскій.

Ćmiakać, чамкать.

Ćmić, помрачать, затемнять, затмѣвать, заслонять; || ослѣплять *см.* **Zaćmić**, **Przyćmić.** || **Ćmić się**, помрачаться, тем-

нѣть, затемняться, затмѣваться, тусннѣть, заслоняться.

Ćmiel, Czmiel, *см.* **Trzmiel.**

Cmokać, Cmoknąć, чмокать, чмокнуть.

Cnota, -y, *ж.* добродѣтель, доблесть; || сила, свойство, качество, *см.* **Moc. Własność.**— *Посл.* **Jest to cnota nad cnotami trzymać język za zębami,** ѣшь пирогъ съ грибами, а языкъ держи за зубами.

Cnotka, -i, *ж. Умен.* мнимая, ложная добродѣтель.

Cnotliwie, *Нар.* добродѣтельно, доблестно.

Cnotliwość, -ści, *ж.* благонравіе, непорочность нравовъ, стремленіе къ добру и къ избѣжанію зла, качество добродѣтельнаго.

Cnotliwy, *Стар.* **Cnotny,** добродѣтельный, доблестный.

Cny, достойный, почтенный, честный, благородный; || похвальный, достохвальный, славный, достославный, *см.* **Zacny.**

Co, что, *род. п.* **czego,** чего. **Kobieta co ma staranie o gospodarstwie,** женщина, которая заботится о хозяйствѣ. **Człowiek coś go widział,** человѣкъ, котораго ты видѣлъ. **Co było żołnierzy, pozabijać kazał,** онъ приказалъ убить всѣхъ солдатъ, сколько ихъ ни было. **Krzyczał co gardła,** кричалъ во всё горло. **Co się upił, to upił,** напился, такъ напился! *Послов.* **Co kraj, to obyczaj,** что городъ, то норовъ, что деревня, то обычай. **U niego co słowo, to kłamstwo,** что ни скажетъ, то солжетъ. **Co mu o tém wspomnieć, to płacze,** какъ только напомнишь ему объ этомъ, то онъ плачетъ. **Co inszego,** это дѣло другое. **Z tym urzędem mam co czynić,** съ этой должностію у меня много дѣла. **Jest wam czego zazdrościć,** есть въ чёмъ вамъ позавидовать. **Niema za co dziękować mu,** не за что благодарить его. **Mamy z czego żyć,** у насъ есть чѣмъ жить. **Daj mi co pieniędzy,** дайте мнѣ нѣсколько денегъ. **Co bądź,** *или:* **bądź co, byle co,** что бы ни было, что-нибудь. **Daj mi co bądź,** дай мнѣ что-нибудь. **Nie mam co robić,** мнѣ нечего дѣлать. **Co dzień, co dnia,** каждый день, ежедневно; **co tydzień, co tygodnia,** каждую недѣлю, еженедѣльно; **co miesiąc, co miesiąca,** каждый мѣсяцъ, ежемѣсячно. **Co pierwszy miesiąca,** въ каждое первое число мѣсяца. **Co trzy dni,** чрезъ каждые три дня. **Co miał brat mój przyjść, to tylko człowiek od niego przyszedł,** вмѣсто того чтобы придти брату, отъ него пришелъ человѣкъ (*слуга*). **Coby się miał uczyć, to się bawi,** вмѣсто того чтобы учиться, онъ рѣзвится. **Co tylko, tylko co,** только что. **Tylko com nie upadł,** чуть было не упалъ я. **Co do mnie, ja się zgadzam,** что касается меня, я согласенъ. **Zginęli co do jednego,** всѣ погибли до одного. **Co tu kłopotu,** сколько тутъ хлопотъ! **Co wdzięków,** сколько прелестей! **Co tu tego,** какое тутъ множество! **Co to za bezwstydność,** что за безстыдство! **Co się ociągasz,** что ты медлишь, зачѣмъ ты медлишь? || **Cóż** (*в.м.* **jakże**), что жъ, какъ же? **Cóż, podoba ci się Warszawa?** Что жъ, нравится тебѣ Варшава? **Cóż, kiedy biedny,** что жъ дѣлать, если онъ бѣденъ? **A to czemu,** *или* **A to dla czego?** Отъ чего же это, *или* для чего же это? **O co pójdziem o zakład?** О чемъ будемъ биться объ закладъ? **Ocz** (*в.м.* **O co**), о чемъ? **pocz,** (*в.м.* **po co**), зачѣмъ? **przecz** (*в.м.* **przez co**), отъ чего? **zacz** (*в.м.* **za co**), за что? **Coć,** *сокращено в.м.* **co ci, co tobie? Coć jest, że się krzywisz,** что тебѣ, что съ тобою, что ты кривишься? || *См.* **Coś.**

Codzień, Codziennie, *Нар.* каждый день, каждодневно, ежедневно, вседневно.

Codzienny, ежедневный, каждодневный, повседневный; || насущный (*хлѣбъ*).

Cofać, cofnąć, взять обратно, назадъ; || выводить, вывести; || отзывать, отозвать; || отмѣнять, отмѣнить, уничтожать, уничтожить. **Cofnąć słowo,** не устоять въ словѣ, не сдержать обѣщанія. **Cofnąć co się powiedziało,** отпереться, отречься отъ своихъ словъ. **Cofnąć rozkaz,** отмѣнить приказаніе. **Cofnąć zegar,** поставить часы назадъ, *или* убавить ходу у часовъ. **Cofnąć końmi,** попятить, осадить лошадей. **Cofnąć posła,** отозвать посланника. **Cofnąć bataljon z wioski,** вывести батальонъ изъ деревни. **Cofnąć tłum,** заставить толпу податься назадъ, попятиться. || **Cofać się, Cofnąć się,** удаляться, удалиться; || отступать, отступить, ретироваться; || пятиться, попятиться, подаваться, податься назадъ; || * отпираться, отпереться, отрекаться, отречься (*отъ своихъ словъ*), отступаться, отказываться, отказаться (*отъ чего*).

Cofanie, Cofnienie, -nia, *ср.* взятіе назадъ, обратно; || отозваніе; || отмѣна, уничтоженіе; || осадка (*лошадей, экипажа*). || **Cofanie się,** отступленіе, отреченіе, отпирательство, запирательство; || *см.* **Odskok.**

Cofnięty, Cofniony, взятый назадъ, обратно; возвращённый; || отозванный; || отмѣнённый, уничтоженный; || удалённый; || выведенный, *см.* **Odwołany**

Cofny, отрѣшимый, уничтожаемый, *см.* **Niecofny.**

Cogodzinnie, *Нар.* ежечасно, всечасно.

Cogodzinny, ежечасный, всечасный.

Cokolwiek, *род. п.* **Czegokolwiek,** нѣсколько, мало-мальски, сколько-нибудь. **Jeżeli mam cokolwiek wiary u ciebie,** если ты хоть сколько-нибудь вѣришь мнѣ. **Cokolwiek przedsięweźmiesz, zawsze ci się uda,** чтобы ты ни предпринялъ, всё тебѣ удастся. **Cokolwiek bądź,** что бы ни было, что бы ни случилось. **Daj mu cokolwiek bądź,** дай ему что-нибудь ||

Умен. **Cokolwieczek**, немно́жечко, кро́шечку.

Cokół, Cokul, -a, *м. Архит.* цо́коль.

Colis (Kolis), *Ком.* мѣ́сто, ки́па, я́щикъ, свёртокъ съ това́ромъ.

Co-li, *см.* **Li.**

Comber, Czomber, -bra, *м.* (оши́бочно пи́шутъ: **Cząber**), спина́ (*за́йца, оле́ня и пр.*); || *Област.* четве́ргъ ма́сляной недѣ́ли; | пиру́шка въ э́тотъ день.

Comiesięcznie, *Нар.* ежемѣ́сячно, ка́ждый мѣ́сяцъ.

Comiesięczny, ежемѣ́сячный.

Cominutnie, *Нар.* ка́ждую мину́ту, ежемину́тно.

Cominutny, ежемину́тный.

Commitativ, *см.* **Kommitent.**

Comptant, нали́чныя де́ньги. **Per Comptant**, нали́чными де́ньгами.

Compto, *см.* **Konto.**

Coniedzielnie, *Нар.* ка́ждое воскресе́нье, въ ка́ждое воскресе́нье.

Coniedzielny, ка́ждое воскресе́нье быва́ющій.

Conocnie, *Нар.* ка́ждую ночь.

Conocny, ка́ждую ночь быва́ющій.

Córa, -y, Córka, -i, *ж.* дочь.

Coraz, бо́лѣе и бо́лѣе, ка́ждый разъ бо́лѣе и бо́лѣе.

Córeczka, -i, Córunia, -ni, Córuś, -si, *ж. Умен.* до́чка.

Córczyn, Córeczny, доче́рнинъ, доче́рній.

Corocznie, *Нар.* ка́ждый годъ, ежего́дно.

Coroczny, ежего́дный.

Corpus delicti, существо́ преступле́нія, поли́чное.

Coś, Cosiś, *род. п.* **Czegoś, czegosiś**, что́-либо, что́-нибудь, кое-что́, что́-то, нѣ́что, ка́къ-то. **Mam ci coś powiedzieć**, мнѣ ну́жно кое-что́ сказа́ть тебѣ́. **Zapewne to coś zabawnego**, э́то должно́ быть что́-то заба́вное, смѣшно́е. **Byłem czemsiś**, и я имѣ́лъ ко́е-како́е значе́ніе, и я что́-нибу́дь зна́чилъ. **Ma coś czarującego w twarzy**, въ ея́ лицѣ́ есть что́-то очарова́тельное. **Coś nie przychodzi, coś go nie widać**, что́-то онъ не прихо́дитъ, *и́ли* что́-то не ви́дно его́. **Coś mu się to nie podobało**, ка́къ-то э́то не понра́вилось ему́.

Cotrzeciodzienny, быва́ющій *и́ли* случа́ющійся ка́ждые три дня.

Cotrzecioletni, быва́ющій *и́ли* случа́ющійся ка́ждые три го́да.

Cotygodniowy, еженедѣ́льный.

Cóż, *см.* **Co.**

Cuch, -u, *м.* **Cuchnienie, -nia, Cuchnięcie, -cia**, *ср.* вонь, злово́ніе, смрадъ, дурно́й за́пахъ; || *см.* **Czuch.**

Cuchnąć, воня́ть, провоня́ть, смердѣ́ть, испуска́ть дурно́й за́пахъ, проту́хнуть.

Cuchnący, воню́чій, смра́дный, злово́нный, проту́хлый.

Cucić, буди́ть, пробужда́ть; || приводи́ть въ чу́вство; || * оживля́ть, возбужда́ть, ободря́ть || **Cucić się**, пробужда́ться, просыпа́ться; || приходи́ть въ чу́вство; || *оживля́ться, ободря́ться, *см.* **Ocucić, Ocucić się, Ocknąć się, Budzić.**

Cud, -u, *м.* чу́до, ди́во. **To cud piękności**, э́то чу́до красоты́. **Cuda sztuki**, чудеса́ иску́сства. **Cudem uszedł śmierci**, онъ каки́мъ-то чу́домъ избѣжа́лъ сме́рти. **Co za cud**, что за чу́до! что за ди́во! **Cudów dokazywać**, дѣ́лать чудеса́, отлича́ться, превзойдти́ всѣ ожида́нія; твори́ть, производи́ть чудеса́. **Cudem się stało, że cię widzę**, э́то ди́во, что я ви́жу тебя́. * **Cuda wyprawiać, wyrabiać**, чуде́сить, прока́зничать.

Cudacki, Cudaczny, стра́нный, чу́дный, смѣшно́й, заба́вный; || необыкнове́нный, ди́вный, *см.* **Dziwaczny.**

Cudacznie, Pocudacku, *Нар.* смѣшно́, стра́нно, чудно́.

Cudactwo, -a, *ср. см.* **Dziwactwo.**

Cudaczeć, Cudaczyć się, чуде́сничать, чуде́сить, сумасбро́дничать, поступа́ть стра́ннымъ о́бразомъ, привере́дничать.

Cudaczka, -i, *ж.* чуда́чка, чуде́сница, прока́зница.

Cudak, -a, *м.* чуда́къ, чуде́сникъ, прока́зникъ.

Cudnie, *Нар.* чуде́сно, ди́вно; || чу́дно.

Cudność, -ści, *ж.* чуде́сность, ди́вность, чу́до, ди́во; необыкнове́нная красота́, верхъ соверше́нства

Cudny, чуде́сный, ди́вный, прекра́сный, *см.* **Cudowny.**

Cudo, -a, *ср. см.* **Cud**; || чудо́вище, чу́дище, страши́лище; || чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Cudotwór, -a, *м.* чудо́вище.

Cudotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.

Cudotwórczy, Cudotwórny, чудотво́рный.

Cudotwórczyni, -ni, *ж.* чудотво́рица.

Cudotworność, -ści, *ж.* чудотво́рная си́ла.

Cudotworny, *см.* **Cudotwórczy.**

Cudotworstwo, *см.* **Cudotworność.**

Cudować, чуде́сить, чуде́сничать, причу́дничать. || **Cudować się**, диви́ться, удивля́ться.

Cudownie, *Нар. см.* **Cudnie.**

Cudowność, *см.* **Cudność.**

Cudowny, чуде́сный, чудотво́рный.

Cudzić, чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*); || * приби́ть, отколоти́ть, вздуть (*кого́*).

Cudzołożca, -y. Cudzołożnik, -a, *м.* прелюбодѣ́й, наруши́тель супру́жеской вѣ́рности.

Cudzołozki, *см.* **Cudzołożny.**

Cudzołożnica, -y, *ж.* прелюбодѣ́йка, наруши́тельница супру́жеской вѣ́рности.

Cudzołożniczy, незаконорожде́нный. **Dzieci cudzołożnicze**, незаконорожде́нныя дѣ́ти.

Cudzołożnik, *см.* **Cudzołożca.**

Cudzołożny, прелюбодѣйный, прелюбодѣйственный; || **Cudzołożni**, незаконорождённыя дѣти.

Cudzołoztwo, **-a**, *ср.* прелюбодѣяніе, прелюбодѣйство, прелюбодѣйная связь.

Cudzołożyć, прелюбодѣйствовать, прелюбодѣйначать, нарушать супружескую вѣрность. || **Cudzołożyć się**, безчестить себя прелюбодѣйствомъ.

Cudzoziemczyzna, **-y**, *ж.* чужеземщина.

Cudzoziemiec, **-mca**, *м.* чужеземецъ, чужестранецъ, иностранецъ, иноземецъ, пришлецъ, инородецъ, иноплеменникъ.

Cudzoziemka, **-i**, *ж* чужеземка, чужестранка, иностранка, иноземка, инородка, иноплеменница.

Cudzoziemski, чужеземный, чужестранный, иностранный, иноземный, инородный, иноплеменный.

Cudzy, чужой, чуждый, посторонній.

Cudzysłów, **-owu**, *м. Грам.* ковычка, вносный знакъ („ "); || ссылка, цитата.

Cug, **-u**, *м.* упряжь, запряжка; || цугъ; || тяга, сквозной вѣтеръ, *см.* **Przeciąg.**

Cugiel, **-gla**, *м.* возжа, поводъ, узда, употребительнѣе во мн. числѣ: **Cugle**, **-gli**, возжи. * **Cugle komu skrócić**, обуздать кого, держать въ рукахъ, не давать ему воли. **Cugli komu popuścić**, дать кому волю. **Puścić cugle namiętnościom**, дать волю своимъ страстямъ. **Popuszczać cugle koniowi**, опустить поводья у лошади, дать ей волю.

Cugowy, упряжной.

Cukier, **-kru**, *м.* сахаръ.

Cukierek, **-rka**, *м.* конфетка. **Cukierki**, **-ów**, *мн.* конфекты, конфеты, сласти.

Cukiernia, **-ni**, *ж.* кондитерская, кандитерская.

Cukiernica, **-y**, **Cukierniczka**, **-i**, *ж.* сахарница; || жена кондитора, кандитера.

Cukiernicki *см.* **Cukierniczy.**

Cukiernictwo, **-a**, *ср.* кандитерское искусство.

Cukierniczek, **-czka**, *м.* мальчикъ прислуживающій въ кандитерской.

Cukierniczka, *см.* **Cukiernica.**

Cukierniczy, **Cukiernicki**, кондитерскій, кандитерскій.

Cukiernik, **-a**, *м.* кандитеръ, кондиторъ. конфетчикъ.

Cukrować, положить сахару (*въ что*), приправлять сахаромъ, обсахаривать, насахаривать. || **Cukrować się**, **Cukrowacieć**, обсахариваться.

Cukrowanie, **-nia**, *ср.* обсахариваніе, приправленіе сахаромъ

Cukrowany, обсахаренный, приправленный сахаромъ.

Cukrowarz, **-a**, *м.* сахаровaръ.

Cukrowaty, сахаристый.

Cukrownia, **-ni**, *ж.* сахарный заводъ, сахарова́рня.

Cukrowny, насахаренный, подслащенный.

Cukrowy, сахарный; || сладкій.

Cukry, **-ów**, *мн.* конфекты.

Cukrzeć, обсахариваться.

Cukrzyć, *см.* **Cukrować.**

Cukuł, **-u**, *м. Архит. см.* **Cokół.**

Culag, **-u**, *м.* **Culaga**, **-i**, *ж.* прибавка къ жалованью.

Cuma, **-y**, *ж.* причалъ, веревка или канатъ, которымъ прикрѣпляется судно къ берегу.

Cumować, причаливать, привязывать судно причаломъ.

Cumowanie, **nia**, *ср.* причаливаніе, привязываніе судна причаломъ.

Cup! *Звук. см.* **Łup.**

Cupać, **(za kim)**, подкрадываться (*къ кому*).

Cupel, *см.* **Cypel.**

Cwał, **Czwał**, **-u**, *м.* галопъ, опоръ, скачь. **Puścić się cwałem**, пуститься вскачь, во весь опоръ.

Cwalichowy, тиковый, затрапезный.

Cwałować, скакать, галопировать.

Cwelich, **-u**, *м.* тикъ, затрапезъ (*матерія*).

Ćwiartka, **-i**, *ж.* четверть, четвертая часть, доля, || четвертка, четвертушка. **Ćwiartka papieru**, четвертка листа бумаги. **Ćwiartka cielęciny**, передняя или задняя часть телятины. **Dzieło to wyszło we ćwiartce**, эта книга вышла въ четвертую долю листа, въ четвертку.

Ćwiartkowy, четвертной. **Książka ćwiartkowa**, книга въ четвертку.

Ćwiczenie, **-nia**, *ср.* упражненіе, тѣлесное упражненіе; || занятіе; || трудъ, работа; || обученіе, наставленіе; |дрессировка; || упражненіе (*въ найкахъ, искусствахъ*); || обученіе (*лошади*); || бичеваніе, хлестаніе, стеганіе, сѣченіе (*розгами*). * **Wziął ćwiczenie**, его высѣкли розгами.

Ćwiczony, опытный, искусный, обученный, знающій; || дрессированный (*о собакѣ*); || выѣзженный, объѣзженный (*о лошади*); || высѣченный (*розгами*).

Ćwiczyć, упражнять, обучать, школить; || бичевать, хлестать, стегать, сѣчь (*розгами*). **Ćwiczyć pamięć**, упражнять память. **Ćwiczyć żołnierzy**, обучать солдатъ. **Ćwiczyć konia**, выѣзжать, объѣзжать лошадь. **Ćwiczyć psy**, дрессировать собакъ. || **Ćwiczyć się**, упражняться, обучаться, пріучаться, практиковаться; || *см.* **Biczować się.**

Ćwiczyciel, **-a**, *м.* наставникъ, учитель.

Ćwiczycielka, **-i**, *ж.* наставница, учительница.

Ćwieczek, **-czka**, *м. Умен.* гвоздикъ, гвоздокъ, гвоздочекъ. * **Ma ćwieczek**, онъ помѣшанъ, не въ своемъ умѣ.

Ćwieczkować, *см.* **Ćwiekować.**

Ćwieczysty, обитый гвоздями.

Ćwiek, -a, *м.* гвоздь. * **Wbić komu ćwieka**, овада́чить кого́-нибу́дь. **To nie lada ćwiek**, э́то не шу́тка, есть о чёмъ поду́мать!

Ćwiekarczyk, -a, *м.* подмастерье гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarka, -i, *ж.* жена́ гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarnia, -ni, *ж.* гвоздо́чный заво́дъ, гвоздильня.

Ćwiekarski, гвоздо́чный.

Ćwiekarstwo, -a, *ср.* гвоздо́чное мастерство́; || гвоздо́чный заво́дъ.

Ćwiekarz, -a, *м.* гвоздо́чникъ, гвоздарь.

Ćwiekować, Ćwieczkować, обива́ть гвоздя́ми; || * бить, тузи́ть, колоти́ть, дубасить.

Ćwierć, -ci, *ж.* че́тверть, четвёртая часть.

Ćwierćarkuszowy, составля́ющій четвёртую до́лю, четвертку листа́.

Ćwierćbeczek, -czka, *м. см.* **Antał**.

Ćwierciokrąg, -ęgu, *м.* че́тверть кру́га, *см.* **Kwadrans**.

Ćwierciowy, четвертно́й.

Ćwierćrocznie, *см.* **Kwartalnie**.

Ćwierćroczny, *см.* **Kwartalny**.

Ćwierczeć, Ćwierkać, Ćierkać, Ćwierknąć, сверча́ть, свиристе́ть, верещать (*о сверчкѣ*); || чири́кать, чилика́ть (*о воробьѣ*).

Ćwierk, -u, *м.* сверча́ніе (*сверчка*).

Ćwierkanie, -nia, *ср.* сверча́ніе (*сверчка*); || чири́канье (*воробья*).

Ćwiertnia, -ni, *ж.* сетьё (*Стар. мѣра 12 четвериковъ*).

Ćwiertować, четвертова́ть.

Ćwiertowanie, -nia, *ср.* четвертова́ніе.

Ćwik, -a, *м.* полукаплу́нъ, полухолощенный пѣту́хъ; || **Stary ćwik**, ста́рый и опытный солда́тъ; || * ста́рый распу́тникъ; хитре́цъ, лукавецъ; те́ртый кала́чъ; || ста́рый карпъ (*рыба*); || лабе́тъ (*карточн. игра*).

Ćwikła, -y, *ж.* свёкла, *см.* **Burak**; || свекловица.

Ćwiklany, свекло́вичный, свеко́льный.

Ćwikiel, -kla, *м.* стре́лка у чулка́, клинъ у руба́хи, у пла́тья и пр., *см.* **Klin**.

Ćwintnal, -a, *м.* дерева́нный гвоздь на суда́хъ, къ кото́рому прива́зываются кана́ты.

Ćwizgult, -u, *м.* золота́я бить, листово́е зо́лото, подло́женное серебро́мъ.

Cyanek, -nku, *м. Хим.* синеро́дная кислота́. **Cyanek potaszu**, синеро́дное ка́ли.

Cybant, -a, *м.* рванъ, обо́йма, скоба́, желѣзная ско́бка съ ушка́ми, служа́щая къ скрѣпле́нію колёсныхъ ободо́въ и шинъ, *см.* **Wyrwań**.

Cybet, *см.* **Zybet**.

Cybora, -y, *ж. Бот.* морско́й си́тникъ (*растеніе*).

Cyborjum, *Нескл. Церк.* даронбсица, ковче́гъ, въ кото́ромъ нбсятъ запасные Дары́.

Cybuch, -a, *м.* чубу́къ.

Cybuchowy, чубу́чный.

Cybula, -l, *ж.* лукъ (*растéніе*), *см.* **Cebula**.

Cybuszek, -szka, *м. Умен.* чубучёкъ.

Cyc, -u, *м.* си́тецъ, вы́бойка (*родъ матéріи*).

Cyc, -a, *м.* ти́тька, грудь (*у же́нщины*), *см.* **Cycek**; || вы́мя (*у живо́тныхъ*).

Cycać, соса́ть грудь (*у кого́*), *см.* **Ssać**.

Cycal, -a, *м.* сосу́нъ; || * нѣжо́нка, ба́ловень.

Cycasty, тити́стый.

Cycek, -cka, *м.* ти́тька (*у же́нщины*); || сосо́къ (*у живо́тныхъ*).

Cyckowy, ти́течный, сосково́й.

Cycoch, -a, **Cycoń**, -nia, *м. см.* **Cycal**.

Cycowaty, сосковáтый.

Cycowy, си́тцевый, вы́бойчатый.

Cyfra, -y, *ж.* ци́фра, чи́сленный знакъ; || шифръ, та́йное письмо́; || ве́нзель, вензело́вое имя; || * нуль, *см.* **Zero**. **Być cyfrą**, быть ничто́жнымъ челове́комъ, ничто́жнѣйшею ли́чностію.

Cyfrować, цифрова́ть, счита́ть ци́фрами; || написа́ть ци́фрами (*письмо́*); || *Муз.* шифрова́ть, цифрова́ть.

Cyfrowanie, -nia, *ср.* цифрова́ніе; || нумерова́ніе, нумера́ція; || поме́та.

Cyfrowy, цы́фирный.

Cyga -i, *ж.* кубарь; волчо́къ, *см.* **Bąk**, **Fryga**.

Cygan, -a, *м.* цыга́нъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Cyganek, -nka, *м.* складно́й но́жикъ.

Cyganić, цыга́нить, пересмѣха́ть, пересужда́ть.

Cyganię, -ęcia, *ср.* цыганёнокъ.

Cyganka, -i, *ж.* цыга́нка; || * обма́нщица, плуто́вка.

Cyganski, цыга́нскій.

Cyganstwo, -a, *ср.* цыга́нство, плутовство́, обма́нъ.

Cykada, **Cykata**, -y, *ж.* цука́тъ, лимо́нная ко́рка въ са́харѣ.

Cygaro, -a, *ср.* сига́ра, сига́рка, цига́ра.

Cykl, -u, *м. Астрон.* кругъ (*со́лнечный*); || **Cykl epiczny**, эпи́ческій циклъ.

Cykliczny, цикли́ческій (*о поэтахъ*).

Cyklop, -a, *м.* цикло́пъ (*одноглазый великанъ*); || цикло́пъ, одноглазка (*ракови́на*); || * одногла́зый (*человѣкъ*).

Cyklopejski, циклопи́ческій.

Cykorja, -ji, *ж. Бот.* цико́рій; || цико́рный ко́фе.

Cykorjowy, цико́рный.

Cykuta, -y, *ж. Бот.* *см.* **Świnia**, **Wesz**; || болиголо́въ, омёгъ; || цику́та, вёхъ (*растéніе и отрава*).

Cyl, *см.* **Cel**.

Cylować, *см.* **Celować**.

Cylinder, -dra, *м.* валъ, цили́ндръ; || като́къ; || кру́глая шля́па.

Cylindrowy, цилиндри́ческій.

Cylindryczny, *см.* **Cylindrowy**.

Cymbał, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Cymbały**, -ów, цымба́лы, *Муз.*; || **Cymbał zegarowy**, бой, боево́й прибо́ръ (*въ часáхъ*);

|| * *Прост.* за́дница; || **Cymbał, -a,** *м.* глупе́цъ, остолопъ.
Cymbalista, -y, *м. Муз.* цымбали́стъ.
Cymborjum, *см.* **Cyborjum.**
Cyment, *см.* **Cement.**
Cymes, *Неол.* употребля́ется въ сле́дующемъ жидо́вскомъ выраже́ніи: **Sam cymes,** прія́тнѣе ничего́ не мо́жетъ быть; са́мое лу́чшее, лу́чше нельзя́; са́мый смакъ.
Cyna, -y, *ж.* о́лово. **Cyna płatkowa do zwierciadeł,** зерка́льная фо́льга. **Cyną pobielać,** лудить.
Cynadry, -ów, *мн. Рыб.* потроха́ изъ трески; || по́чки, *см.* **Nerki.**
Cynamon, -a, *м.* кори́чневый лавръ (*де́рево*); || кори́ца.
Cynamonćwka, Cynamonka, -i, *ж.* вино́, настоя́нное на кори́цѣ, кори́чневая настойка.
Cynamonowy, кори́чневый, кори́чный, свойственный кори́цѣ, приготовленный изъ кори́цы, имѣющій цвѣтъ кори́цы. **Drzewo cynamonowe,** кори́чневое де́рево. **Kora cynamonowa,** кори́ца.
Cyndal, Cyndał, *см.* **Sandal.**
Cyndalowy, *см.* **Sandalowy.**
Cynfolja, *см.* **Cynofolja.**
Cyngiel, -gla, *м.* спусковая соба́чка (*у ружья́*).
Cynk, -u, *м.* цинкъ, шпіаутеръ.
Cynkować, цинкова́ть; || *Горн.* кова́ть желѣзо, обмина́ть кри́цу подъ кри́чнымъ мо́лотомъ.
Cynkowy, ци́нковый.
Cynober, -bru, *м. Хим.* ки́новарь.
Cynobrowy, ки́новарный.
Cynofolja, -ji, *ж.* олови́нные листы́.
Cynować, лудить.
Cynowy, оловя́нный.
Cypel, -pla, *м.* мысъ. носъ, *см.* **Przylądek;** || гре́бень, вершина (*горы, скалы*).
Cyprys, -a, *или* **u,** *м.* кипари́съ (*де́рево*).
Cyprysowy, кипари́совый, кипари́сный.
Cyra, Céra, -y, *ж.* што́панье, почи́нка, *см.* **Cyrować;** || рубе́цъ на лицѣ, шрамъ.
Cyranka, -i, *ж. Зоол.* чиро́къ (*малая у́тка*).
Cyrenejskie ziele, *Бот.* чо́ртово дерьмо́ (*расте́ніе*).
Cyrk, -u, *м.* циркъ (*для различныхъ зрѣлищъ*), *см.* **Igrzysko.**
Cyrkiel, Cérkiel, -kla, *м.* ци́ркуль.
Cyrkielnik, Cérkielnik, -a, *м.* ма́стеръ математическихъ инструме́нтовъ, ци́ркулей и пр.
Cyrklować, Cérklować, вымѣря́ть, размѣря́ть ци́ркулемъ.
Cyrklowy, ци́ркульный.
Cyrkuł, -u, *м. см.* **Koło, Obwód;** || о́кругъ; || уча́стокъ, часть го́рода, кварта́лъ.
Cyrkulacja, -ji, *ж.* обраще́ніе, оборо́тъ; || * ходъ; || движе́ніе, проѣздъ, ходьба́. **Cyrkulacja krwi,** кровообраще́ніе.
Cyrkularny, *см.* **Obwodowy;** || *см.* **Okólny.**
Cyrkularz, -a, *м. см.* **Okólnik.**
Cyrkulować, обраща́ться, дви́гаться; ходи́ть, ѣздить; || распространя́ться. *См.* **Biegać, Obiegać, Chodzić, Krążyć.**
Cyrkułowy, окружно́й, участко́вый.
Cyrograf, -u, *м. Стар.* двойна́я рукопи́сная кре́пость, заёмное обяза́тельство; кабала́; || за́пись свое́й души́ дья́волу.
Cyrografowy, относя́щійся къ заёмному обяза́тельству, *см.* **Cyrograf.**
Cyrować, Zacyrować, што́пать, зашто́пать, *см.* **Cérować.**
Cyrowanie, -nia, *ср.* што́панье, *см.* **Cérowanie.**
Cyrulicki, *см.* **Cyruliczy.**
Cyrulictwo, -a, *ср. см.* **Barwierstwo.**
Cyruliczek, -czka, *м.* цырю́льничій ученикъ.
Cyruliczka, -i, *ж.* жена́ цырю́льника.
Cyruliczy, Cyrulicki, цырю́льничій.
Cyrulik, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобре́й.
Cyś, -sia, *м. Умен.* сосо́къ, ти́течька.
Cysterna, -y, *ж.* водоемъ, цисте́рна, водохрани́лище.
Cysterka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена св. Берна́рда.
Cysters, -a, *м.* мона́хъ о́рдена св. Берна́рда.
Cysterski, принадлежа́щій о́рдену св. Берна́рда.
Cyt! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!
Cytacja, -ji, Cytata, -y, *ж.* ссы́лка, цита́та; || *Юрид.* по́зывъ, сро́чная. *см.* **Pozew.** || **Cytacja z Wirgiliusza,** ссы́лка на Вирги́лія.
Cytadela, -i, *ж.* цитаде́ль, кре́пость.
Cytara, *см.* **Cytra.**
Cytarzysta, *см.* **Cytrzysta.**
Cytować, *Юрид.* позва́ть къ суду́; || ссыла́ться (*на авторо́въ*).
Cytowanie, -nia, *ср.* ссы́лка (*на а́втора*).
Cytr, -u, *м. Бот.* лимо́нное де́рево.
Cytra, Cytara, -y. *Муз.* ци́тра.
Cytrowy, лимо́нный; || лимо́ннаго цвѣта.
Cytryna, -y, *ж.* лимо́нъ.
Cytryniasty, имѣющій видъ лимо́на.
Cytrynowy, лимо́нный, *см.* **Cytrowy. Sok cytrynowy,** лимо́нный сокъ. лимо́нная кислота́. **Kolor cytrynowy,** лимо́нный цвѣтъ.
Cytrzysta, -y, *м.* игра́ющій на ци́трѣ.
Cytwar, -u, *м. Бот.* цытва́ръ, цытва́рный ко́рень.
Cytwarowy, цытва́рный.
Cywa, Cywka, *см.* **Céwa.**
Cywilizacja -ji, *ж.* просвѣще́ніе, образо́ванность, цивилиза́ція; || граждане́нственность.
Cywilizować, Ucywilizować, просвѣща́ть, просвѣти́ть; образо́вывать, образова́ть; смягча́ть нра́вы; || **Cywilizować się,** просвѣща́ться, образо́вываться, цивилизова́ться.
Cywilizowanie, -nia, *ср. см.* **Cywilizacja.**

Cywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, цивилизо́ванный.

Cywilnie, *Нар.* по гражда́нски, гражда́нскимъ судо́мъ. **Cywilnie zmarły**, осуждённый на гражда́нскую смерть. **Cywilnie odpowiedzialny**, подлежа́щій гражда́нскому взыска́нію.

Cywilność, -ści, гражда́нское сосло́віе; || свѣтское состоя́ніе; || гражда́нственность.

Cywilny, гражда́нскій, ста́тскій. **Stan cywilny**, гражда́нское сосло́віе. **Smierć cywilna**, гражда́нская смерть. **Ubiór cywilny**, ста́тское пла́тье. || **Cywilny, -ego**, *м.* статскій, невое́нный (*чино́вникъ*); ча́стный человѣ́къ. **Być ubranym po cywilnemu**, одѣ́ться въ ста́тское пла́тье.

Czaban, -a, *м. Област.* кру́пный, большо́й волъ (*подо́льскій*).

Czabanka, -i, *ж.* кру́пная, больша́я коро́ва (*подо́льская*).

Cząber, -bru, Cząbr, -bru, *м. Бот.* Богоро́дская трава́. **Cząber ogrodowy**, чабе́ръ.

Czach, -u, *м.* ша́хта, рудоко́пная я́ма.

Czad, *см.* **Swąd**.

Czaić się, сторожи́ть, карау́лить; || подстерега́ть; || поджида́ть, дожида́ться; || подкра́дываться, кра́сться.

Czajczy, ча́йкинъ, принадлежа́щій ча́йкѣ.

Czajka, -i, *ж. Зоол.* ча́йка (*пти́ца*); || су́дно. **Most na czajkach**, мостъ судо́вый, на суда́хъ.

Czajkista, -y, *м.* служа́щій на суда́хъ, *см.* **Czajka**.

Czakan, Czekan, -a, *м.* чека́нъ (*музык. инструме́нтъ*).

Czal, -u, *м. Неуп.* тылъ, *см.* **Tył**.

Czałbatka, Szczałbatka, -i, *ж. Неуп.* че́репъ (*головно́й*).

Czamara, -y, *ж.* сима́ра подря́сникъ; || дли́нное покрыва́ло (*для уме́ршей же́нщины*).

Czamarka, -i, *ж.* родъ венге́рки, сертука́.

Czamboł, Czambuł, -u, *м.* набѣ́гъ, наше́ствіе, вторже́ніе. **W czamboł**, *Нар.* изоби́льно, вдо́воль; || во ве́сь опо́ръ, вскачь, въ гало́пъ. **W czamboł konia puścić (w czwał)**, пусти́ть ло́шадь во ве́сь опо́ръ. **W czambule**, спѣ́шно, съ торопли́востію.

Czamlet, -u, *м. см.* **Kamlot**.

Czanka, -i, *ж.* мундшту́чныя удила́.

Czapczyna, -y, *ж. Умен.* шляпёнка.

Czepczysko, -a, *ср.* шля́пища.

Czapeczka, -i, *ж.* ша́почка.

Czapecznik, -a, *м.* ша́почникъ.

Czapiga, *см.* **Czepiga**.

Czapka, -i, *ж.* ша́пка; || *Хим.* **Czapka alembikowa**, колпа́къ (*у але́мбика*).

Czapkować, ни́зко кла́няться (*комý*).

Czapkowanie, -nia, *ср.* сня́тіе ша́пки, ни́зкій покло́нъ.

Czapkowniś, -sia, Czapkujący, -ego, *м.* покло́нщикъ, низкопокло́нникъ.

Czapkowy, ша́почный.

Czapla -i, *ж.* ча́пля, ца́пля, чапу́ра (*пти́ца*).

Czaplę, -ęcia, *ср.* ма́ленькая ца́пля, цаплёнокъ.

Czapli, ца́плинъ, принадлежа́щій ца́плѣ. **Kita czapla**, пукъ хвостовы́хъ пе́рьевъ ца́пли.

Czapnictwo, -a, *ср.* ша́почное мастерство́.

Czapniczy, ша́почный.

Czapnik, *см.* **Czapecznik**.

Czapracznik, -a, *м.* чапра́чный ма́стеръ.

Czaprak, -a, *м.* чапра́къ, попо́на.

Czapstrzyk, *см.* **Capstrzyk**.

Czara, -y, *ж.* ча́ра, ку́бокъ; || **Czara wulkanu**, жерло́, горлови́на, кра́теръ (*у огнедышущей горы́*).

Czary, -ów, *мн.* ча́ры, волше́бство, колдовство́, обая́ніе; || * очарова́тельность, пре́лесть, *см.* **Urok**.

Czarci, чо́ртовъ, черто́вскій, дья́вольскій, бѣсо́вскій. **Czarcie łajno**, воню́чая каме́дь. *Бот.* **Czarci korzeń**, си́ній ко́рень, во́лчій ко́рень (*расте́ніе*). **Czarcie jagody**, краса́вица, со́нная о́дурь (*расте́ніе*).

Czarcik, -a, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Czarka, Czareczka, -i, *ж.* ча́рка, ча́рочка, стака́нчикъ; || *см.* **Filiżanka**; || *Бот.* **Czarki**, *мн.* червяни́ца (*расте́ніе*), *см.* **Czerwieniec, Miodunka**.

Czarniawość, -ści, *ж.* чернова́тость; || сму́глость (*лица́*).

Czarniawy, Czarnawy, Czernawy, чернова́тый; || сму́глый (*о цвѣтѣ лица́*). *см.* **Smagławy**.

Czarniuchny, Czarniutki, Czarniuteńki, Czarniusieńki, чёрненькій, чернёхонекъ, чернёшенокъ.

Czarno, *Нар.* черно́. **Czarno się nosić**, одѣва́ться въ чёрное пла́тье, ходи́ть въ чёрномъ. **Ufarbować na czarno**, вы́красить чёрною кра́скою.

Czarnobarwny, Czarnobarwy, черноцвѣ́тный.

Czarnoblady, синева́тый, багро́вый.

Czarnobłękitny, темноси́ній.

Czarnobrewa, Czarnobrywa, -y, *Умен.* **Czarnobrewka, Czarnobrywka, -i**, *ж.* чернобро́вка.

Czarnobrewy, чернобро́вый.

Czarnobyl, -a, *м. Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Czarnogłów, -owa, *м. Бот.* бедрене́цъ (*расте́ніе*).

Czarnogłówka, -i, *ж. Зоол.* зи́нька, сини́ца (*пти́ца*).

Czarnogłowy, черноголо́вый.

Czarnokrusz, -u, *м. Минер.* смоли́стая руда́.

Czarnoksięzki, чернокни́жный, чародѣ́йный, волше́бный.

Czarnoksiężnica, -y, *ж.* чернокни́жница, волше́бница, чародѣ́йка, колду́нья. *см.* **Czarodziejka, Czarownica.**

Czarnoksiężniczy, *см.* **Czarnoksięzki;** || *см.* **Czarnoksiężnikowy.**

Czarnoksiężnik, -a, *м.* чернокни́жникъ, волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, *см.* **Czarodziej, Czarownik.**

Czarnoksiężnikowy, принадлежа́щій чернокни́жнику.

Czarnoksięztwo, -a, *ср.* чернокни́жество, чернокни́жіе, чёрная ма́гія чародѣ́йство, волше́бство, колдовство́, *см.* **Czarodziejstwo, Czarownictwo, Czarowność.**

Czarnokwit, -u, *Бот.* двулепе́тникъ, колду́нова трава́, чаровни́ца.

Czarnolicy, сму́глый (*лицомъ*).

Czarnomorski, Черномо́рскій.

Czarnomorzec, -orca, *м.* Черномо́рецъ жи́тель берего́въ Чёрнаго мо́ря.

Czarnooki, черноо́кій, черноглазый.

Czarność, -ści, *ж.* чернота́, чернота́.

Czarnosiny, синева́тый, багро́вый.

Czarnowłosy, черноволо́сый.

Czarnoziem, -u, *м.* черноземъ.

Czarnucha, -y, *Умен.* **Czarnuszka, -i,** *ж.* *Бот.* черну́ха, черну́шка (*растеніе*); || спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Czarny, чёрный, чёренъ. **Czarny las,** чёрный лиственный лѣсъ. *Охот.* **Jechać na czarne poľe,** *или* **Na czarny zwierz jechać,** охо́титься на кабана́, на ве́пря. **Pokój wybity czarnem,** ко́мната, обитая чёрнымъ (*сукномъ и т. п.*). **Chodzić w czarném,** ходи́ть въ чёрномъ, носи́ть чёрное пла́тье. **Czarne na białem,** пи́сьменное обѣща́ніе, доказа́тельство на письмѣ. **Na czarno,** начерно́. *Бот.* **Czarne ziele,** вѣ́треница, сопъ, чёрное зе́лье.

Czarodziej, чародѣ́й, волше́бникъ, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь.

Czarodziejka, -i, *ж.* чародѣ́йка, волше́бница, колду́нья; || * очарова́тельница.

Czarodziejski, чародѣ́йный, чародѣ́йственный; || очарова́тельный, волше́бный, *см.* **Czarowny, Czarujący.**

Czarodziejsko, *Нар.* волше́бнымъ о́бразомъ.

Czarodziejstwo, -a, *ср.* чёрная ма́гія, чародѣ́йство; || * волше́бство, очарова́ніе.

Czarować, Oczarować, Zaczarować, чарова́ть, зачаро́вывать; околдо́вывать, околдова́ть; по́ртить, испо́ртить; || * очаро́вывать, очарова́ть; обворажи́вать, обворожи́ть; прельща́ть, прельсти́ть; восхища́ть, восхити́ть. *см.* **Omamić.**

Czarowanie, *см.* **Oczarowanie.**

Czarownica, -y, *ж.* колду́нья, волше́бница, чародѣ́йка, ворожея́, зна́харка.

Czarowniczy, чародѣ́йственный, волше́бный, магическій.

Czarownie, *Нар.* магически, си́лою волше́бства, волше́бно.

Czarownik, -a, *м.* волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь; || *Бот.* *см.* **Czarnokwit.**

Czarowny, волше́бный, чародѣ́йный; || * очарова́тельный восхити́тельный, плѣни́тельный, обворожи́тельный.

Czart, -a, *м.* чёртъ, *см.* **Bies, Djabeł Licho.**

Czartopłoch, -a, *м.* *Бот.* чертополо́хъ; || родъ ядови́тыхъ гриба́въ. (*мухоморы и поганки*); || древе́сная гу́бка; || * заклина́тель бѣсо́въ.

Czartostwo, -a, *ср.* чертовщи́на. дья́вольщина; || *Собир.* чёрти. дьяволы.

Czartowski, Czartowy, черто́вскій, дья́вольскій, *см.* **Czarci, Djabelski.**

Czarujący, очарова́тельный, обворожи́тельный.

Czas, -u, *м.* вре́мя. **Czas jakiś,** *или* **jakiś czas,** нѣкоторое вре́мя, въ продолже́ніе нѣкотораго вре́мени. **Będzie na to czas,** на э́то еще́ бу́детъ вре́мя. **W krótkim czasie,** въ ско́ромъ вре́мени, въ коро́ткое вре́мя. **W on czas,** *или* **onego czasu,** въ то вре́мя. **Za naszych czasów,** въ на́ше вре́мя, въ наши времена́, въ нашъ вѣкъ. **Za czasów Augusta,** во времена́ Августа. **Od tego czasu,** съ того́ вре́мени, съ тѣхъ поръ, отны́нѣ **Do tego czasu,** до того́ вре́мени, до сихъ поръ, *см.* **Dotychczas, Do czasu,** вре́менно, на вре́мя, до поры́ до вре́мени. **Przed niedawnym czasem,** въ недавнее вре́мя, недавно тому́ назадъ. **Jeszcze na czas zajdziemy,** мы придемъ еще́ во́ время, въ по́ру. **Przed czasem,** преждевре́менно, заблаговре́менно, *см.* **Przedwczesnie. Przed czasy,** въ ста́рыя времена́. **Po czasie,** ужь по́здно. **Na czas, w sam czas,** во́ время, въ са́мое вре́мя, въ са́мую по́ру. **Nie w czas,** не во́ время, не вре́мя, *см.* **Niewczesnie. Nie w czas teraz,** тепе́рь не вре́мя. **Czas trawi na niczem,** попусту́му теря́етъ вре́мя. **Zyskać na czasie,** выиграть вре́мя. **Czasy nie są po temu,** тепе́рь уже́ не то вре́мя, не тѣ времена́. **Piękny czas (na dworze),** хоро́шая, прекра́сная пого́да, вёдро, прекра́сное вре́мя. **Brzydki czas,** дурна́я, ненастная пого́да, непого́да, ненастье, ненастное вре́мя. || **Na czasie,** *или* **na czasach kobieta,** бере́менная же́нщина. **Czasy u kobiet,** ме́сячное очище́ніе. || *Грам.* **Czas, Czasy,** вре́мя, времена́. **Czas teraźniejszy,** настоя́щее вре́мя; **czas przeszły,** прошедшее вре́мя; **czas przyszły,** бу́дущее вре́мя. || **Czasem, czasami,** иногда́, по временамъ, вре́мя отъ вре́мени. **W przyzwoitym czasie,** въ удо́бное вре́мя. **W każdym czasie,** во всякое вре́мя.

Czasopis, -a, *м.* хронолóгъ, лѣтосчисли́тель, *см.* **Czasopisarz;** || **Czasopis, -u,** *м.* хронолóгія, лѣтосчисле́ніе (*хронологическое свѣдѣніе*).

Czasopisarski, принадлежа́щій хронолóгу.

Czasopisarstwo, хронолóгія, лѣтосчисле́ніе (*наука*).

Czasopisarz, **-a**, *м.* хронолóгъ, лѣтосчисли́тель, свѣдущій въ хронолóгіи *или* занима́ющійся хронолóгіею.

Czasopismo, **-a**, *ср.* періоди́ческое, повремéнное изда́ніе; || временни́къ.

Czasować, *Грам.* спряга́ть (*глаго́ль*).

Czasowanie, **-nia**, *ср. Грам.* спряже́ніе (*глаго́ла*).

Czasownik, **-a**, *м. Грам.* глаго́лъ.

Czasowny, *Грам.* спряга́емый.

Czasowość, сро́чность, *см.* **Doczasowość**, **Doczesność**.

Czasowy, вре́менный; || сро́чный, *см.* **Doczasowy**, **Doczesny**.

Cząstka, **-i**, *ж.* часть, до́ля, уча́стокъ; || * уча́стіе; || у́часть, жре́бій. *Умен.* **Cząsteczka**, частица, частичка, *см.* **Część**.

Cząstkowo, **Cząstkowie**, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми, *см.* **Częściowo**.

Cząstkowy, ча́стный; || дро́бный, ро́зничный; || отдѣльный; || уча́стковый, раздѣле́нный на уча́стки. **Cząstkowa sprzedaż**, ро́зничная продажа.

Czasza, **-y**, *ж.* ча́ша, ча́ра, ку́бокъ; || жерло́, горловина, кра́теръ (*у огнедышущей горы*); || водоемъ, бассе́йнъ; || *см.* **Koncha**.

Czaszka, **-i**, *ж. Анат.* че́репъ головно́й; || *Анат.* вертлю́жная впа́дина; || котёлъ (*мѣра для жидкостей или сыпучихъ тѣлъ*); || **Czaszka goleniowa**, колѣнная ча́шка. **Czaszkowaty**, чашкови́дный.

Czata, **-y**, *ж.* **Czaty**, **-ów**, *мн.* часово́й, часы; || смѣна, отря́дъ солда́тъ, назна́ченный для стра́жи на мѣсто друга́го; || карау́лъ, дозо́ръ; || заса́да, сторо́жа. **Stać na czatach**, стоять на часа́хъ. **Czaty rozstawić**, поста́вить часовы́хъ.

Czatnik, **Czatownik**, **-a**, *м.* карау́льщикъ, дозо́рный, сто́рожъ; || часово́й.

Czatować, подстерега́ть; || сторожи́ть, карау́лить; || * поджида́ть, дожида́ться; выжида́ть.

Czatowanie, **-nia**, *ср.* подстерега́ніе, подсма́триваніе, выжида́ніе, *см.* **Czata**, **Czychanie**, **Dybanie**.

Czatownik, *см.* **Czatnik**.

Czatowy, **Czatowny**, **Czatny**, карау́льный, сторожево́й; || * осторо́жный, опа́сливый.

Czcić, чтить, почита́ть, уважа́ть (*кого́*), благоговѣть (*передъ кѣмъ*); || поклоня́ться (*кому́*), обожа́ть (*кого*).

Czciciel, **-a**, *м.* почита́тель, покло́нникъ, обожа́тель; || *Стар.* чита́тель.

Czcicielka, **-i**, *ж.* почита́тельница, покло́нница, обожа́тельница.

Czcigodność, **-ści**, *ж.* почётность.

Czcigodny, досто́йный уваже́нія, почте́нія; достопочте́нный, почётный; || досто́йный обожа́нія, обожа́емый.

Czcilubny, честолюби́вый.

Czcionka, **-i**, *ж.* шрифтъ, типографская бу́ква.

Czczenie, **-nia**, *ср.* почита́ніе.

Czczo, натощакъ, *Нар.*, употребля́ется въ слѣдующихъ выраже́ніяхъ: **Czczo mi jest, czczo mi w żołądku**, я го́лоденъ, у меня́ то́щій желу́докъ. **Być naczczo**, быть натощакъ, на то́щій желу́докъ.

Czczość, **-ści**, *ж.* пусто́та, пусто́е мѣсто; || су́етность, тщета́, ничто́жество. **Czczość w żołądku**, пустота въ желу́дкѣ. **Czczość w życiu**, су́етность жи́зни, ничто́жество жизни.

Czczy, пусто́й, то́щій; || безпло́дный, безполе́зный; || су́етный, тщётный, напра́сный.

Czczyć się, *см.* **Chlić się**, **Chnić się**.

Czczyca, **-y**, *ж.* тошнота́, дурнота́, *см.* **Ckliwość**, **Nudność**.

Czczyn, **-u**, *м.* ни́жній сводъ въ до́мнѣ.

Czechel, **Czechoł**, **-a**, *м.* **Czechło**, **-a**, *ср. Стар.* рубашка, въ особенности же́нская, *см.* **Gzło**, **Gziełko**; || саванъ; || чехо́лъ, чахо́лъ (*для покрыванія вещей*).

Czechrać, *см.* **Czochrać**.

Czechrzyca, **-y**, *ж. Бот.* ке́рвель (*расте́ніе*).

Czeczotka, **-i**, *ж.* чечётка (*пти́ца*); || конопля́нка (*пти́ца*).

Czeczuga, **-i**, *ж.* сте́рлядь (*ры́ба*).

Czekać, ждать, ожида́ть, дожида́ться, подожда́ть (*кого́, чего́*).

Czekanie, **-nia**, *ср.* ожида́ніе.

Czekan, **-a**, *м.* чека́нъ, старинное ору́жіе, состоя́вшее изъ металли́ческаго мо́лота, насаженнаго на топори́ще; || *см.* **Czakan**.

Czekulada, **Czekolada**, **-y**, *ж.* шокола́дъ.

Czekuladniczy, **Czekoladniczy**, принадлежа́щій торгу́ющему шокола́домъ.

Czekuladnik, **Czekoladnik**, **-a**, *м.* торгу́ющій шокола́домъ *или* приготовля́ющій шокола́дъ.

Czekuladowy, **Czekoladowy**, шокола́дный.

Czeladka, **-i**, *ж. Умен. см.* **Czeladź**.

Czeladne, **-ego**, *ср.* пла́та за прокормле́ніе, содержа́ніе прислу́ги.

Czeladniczek, **-czka**, *м. Умен. см.* **Czeladnik**.

Czeladnik, **-a**, *м.* челядинецъ, челя́дникъ, слуга́, прислу́жникъ; || подмасте́рье (*у ремесленника*); || сидѣлецъ (*въ лавкѣ*), прика́щикъ; || **Czeladnicy**, *мн. см.* **Czeladź**.

Czeladnie, *Нар.* съ толпо́ю слугъ.

Czeladny, челя́дный, служи́тельскій, лаке́йскій. **Izba czeladna**, челя́дня, людска́я, лаке́йская (*изба, ко́мната*). **Chleb czeladny**, домашній, простой хлѣбъ. **Ojciec czeladny**, хозя́инъ до́ма. **Matka czeladna**, хозя́йка до́ма.

Czeladź, **-dzi**, *ж. Умен.* **Czeladka**, **-dki**, че́лядь, дворо́вые слу́ги, домоча́дцы, прислу́га; || *Собир.* подмасте́рья (*у ремесленника*); || **Czeladź dworna**, дворо́вые

люди); || *Воен.* обо́зные служи́тели, деньщики.

Czele (na), *см.* **Czoło.**

Czelność, -ści, *ж.* дерзость, на́глость, безстыдство, *см.* **Bezczelność.**

Czelny, *Анат.* ло́бный; || лицево́й; || гла́вный, первенствующій; || * дерзкій, на́глый, безстыдный.

Czelusć, -ści, *ж. Анат.* и *Зоол.* че́люсть, *см.* **Szczęka**; || отве́рстіе, у́стье (*печно́е*).

Czeluściowy, *Анат.* че́люстный. **Gruczołki czeluściowe**, че́люстныя желёзы. **Rura czeluściowa**, печна́я труба́.

Czém (*творит. п. мѣст.* **Co**, *что́*), чѣмъ. **Czém więcéj, tém lepiéj**, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше. **Czém prędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Czemu, *см.* **Co**, для чего́, за что́, зачѣмъ, начто́, ра́ди чего́, къ чему́, почему́, отчего́.

Czep, -u, *см.* **Czepiec.**

Czépek, Czypek, -a, Czépeczek, Czypeczek, -czka, *м.* чепе́цъ, чепчикъ. * **W czépku się urodził**, онъ роди́лся въ сорочкѣ, счастли́въ, *см.* **Czepiec**

Czepiać, зацѣпля́ть, задѣва́ть; || вѣшать; || привя́зывать, прикалывать. || **Czepiać się, Czepić się**, зацѣпля́ться, задѣва́ться; || вѣшаться; || привя́зываться, прищепля́ться; || цѣпля́ться, хвата́ться, бра́ться, принима́ться; || ли́пнуть, прилипа́ть, приста́вать. **Czepiają się mnie, jakbym ja co do tego należał**, прицѣпля́ются *или* приста́ютъ ко мнѣ, какъ бу́дто я принима́лъ въ э́томъ уча́стіе. **Nic go to się nie czepia**, э́то не производи́тъ на него́ никако́го вліянія. **Ta farba nie czepia się muru**, э́та краска не пристаётъ къ стѣнѣ. **Smoła czepia się rąk**, смола́ приста́етъ, ли́пнетъ, прилипа́етъ къ рука́мъ.

Czepić, надѣ́вать (*кому́*) чепчикъ, убира́ть (*кому́*) го́лову. **Czepić pannę młodą**, надѣ́вать невѣстѣ чепчикъ на го́лову по́слѣ вѣнца́ (*свадебный обрядъ*). **Czepić kogo kwiatami**, убира́ть кого́ цвѣта́ми.

Czépiec, -pca, Czépek, -a, *м. Мед* блона́, мѣсто, послѣдъ (*у роди́тельницы*); || сорочка (*у новорожденнаго*); || рубе́цъ (*второй желу́докъ у жва́чныхъ живо́тныхъ*); || *Бот.* чихликъ (*растѣніе*); || *Анат.* и *Бот.* оболо́чка, плева́; || вью́щіяся расте́нія.

Czepiga, Czapiga, -i, *ж. Агр.* коза́чка, рукоя́тка у плу́га; || *Зоол.* свиристе́ль (*пти́ца*).

Czerak, -a, *м. Мед.* нары́въ, чи́рей.

Czereda, -y, *ж.* дли́нный рядъ; || ку́ча, толпа́, *см.* **Kupa, Zgraja.**

Czeremcha, Czaromcha, Czeromcha, -y, *ж. Бот.* черёмха, черёмуха (*дерево*); || чёрная смороди́на.

Czerep, -a, *м.* че́репъ головно́й; || *Горн.* рудно́й мѣшо́къ.

Czerepa, -y, *ж. областн.* черепо́къ, *см.* **Skorupa.**

Czerepacha, Czerpacha, -y, *ж. см.* **Żółw**; || *см.* **Ropucha.**

Czereśnia, Czeresznia, -ni, *ж. см.* **Trześnia.**

Czerkas, Czerkies, -u, *м.* ткань изъ шерсти съ бума́гою; || * смѣльча́къ, молоде́цъ, *см.* **Junak.**

Czerkieski. * щеголева́тый, ло́вкій; || плохо́й, сдѣланный на ско́рую ру́ку. **Czerkiesko, Poczerkiesku**, *Нар.* ло́вко, прово́рно.

Czerń, -ni, *ж.* чёрный цвѣтъ, чёрная оде́жда; || чернь, просто́й наро́дъ; || *Минер.* чернь, чёрное земляни́стое вещество́.

Czerniący, клеветни́чій, поноси́тельный, безславящій, очёрнивающій.

Czernić, черни́ть, покрыва́ть чёрною кра́ской; || мара́ть, па́чкать; || * черни́ть, клевета́ть, злосло́вить, хули́ть, поноси́ть, поро́чить, срами́ть, позо́рить. || **Czernić się**, чернѣть; || конте́ть; || черни́ть себѣ (*что́*); || * срами́ться, позо́риться.

Czernica, -y, *ж. Зоол.* лету́чая волоса́тка (*моллюскъ*); || *Бот.* черни́ка (*шелковое растѣніе*).

Czerniciel, -a, *м.* поноси́тель, хули́тель, клеветни́къ.

Czernicielka, -i, *ж.* поноси́тельница, хули́тельница, клеветни́ца.

Czerniczek, -czka, *м. Зоол.* трясогу́зка, черноголо́вка (*пти́ца*).

Czernidło, -a, *ср.* чёрная кра́ска; || чернядь, че́рнедь. **Czernidło drukarskie**, печа́тная кра́ска. **Czernidło do pisania**, черни́ла, *см.* **Atrament, Inkaust.** || * **Czernidła**, *мн.* клевета́, злосло́віе, поноше́ніе, хула́.

Czernieć, чернѣ́ть; || загора́ть (*на со́лнцѣ*).

Czernienie, -nia, *ср.* покрыва́ніе чёрною кра́ской, черне́ніе; || * поноше́ніе, опозо́реніе, хуле́ніе, очерне́ніе.

Czernina, -y, *ж. Повар.* черни́на (*супъ изъ гусиныхъ потроховъ, съ гусиною кровью*).

Czerniusieńki, Czerniuteńki, чернёхонькій, чернёхонекъ.

Czerot, Oczeret, -u, *м.* очере́тъ, тростни́къ, камы́шъ.

Czerp, -a, *м. см.* **Czerpaczka.**

Czerpać, Czerpnąć, че́рпать, черпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть, зачерпну́ть; || заимствовать, позаимствовать.

Czerpacz, -a, *м.* водово́зъ, водово́щикъ; || черпа́къ, че́рпальный снаря́дъ.

Czerpaczka, -i, *ж.* **Czerpadło, -a**, *ср.* **Czerp, Czerpak, -a**, *м.* ба́дья, черпа́ло, ковшъ; || водоно́ска, же́нщина, нося́щая другимъ во́ду.

Czerpaczek, -czka, ко́вшикъ; || черпа́льце.

Czerpak, -a, *м.* ковшъ; || *Горн.* водосто́къ, копёжъ, форзу́меръ.

Czerpanie, -nia, *ср.* черпа́ніе, почерпа́ніе; || * заимствованіе.

Czerstwić, оживля́ть, освѣжа́ть, подкрѣпля́ть, ободря́ть, *см.* **Krzepić, Rzeźwić, Trzeźwić.**

Czerstwieć, черствѣть, сдѣлаться чёрствымъ; || * оживля́ться, освѣжа́ться, подкрѣпля́ться.

Czerstwienie, -nia, *ср.* **(chleba),** очерствѣ́ніе, высыха́ніе (*хлѣба*).

Czerstwo, *Нар.* свѣжо́, бо́дро, здоро́во. **Czerstwo wyglądać,** имѣть здоро́вый видъ.

Czerstwość, -ści, *ж.* чёрствость (*хлѣба*); || крѣпость (*здоро́вья*), твёрдость, бо́дрость, свѣжесть, живость. **Czerstwość na twarzy,** свѣжесть въ лицѣ. **Czerstwość umysłu,** бо́дрость ду́ха, твёрдость души, душе́вная си́ла.

Czerstwy, чёрствый (*о хлѣбѣ*); || крѣпкій, твёрдый; бо́дрый, здоро́вый, свѣжій, живо́й. **Czerstwy wiek,** лу́чшая пора́ жи́зни. **Czerstwe zdrowie,** крѣпкое здоро́вье. **Czerstwy staruszek,** бо́дрый стари́къ, *см.* **Jary, Krzepki, Rześki, Rzeźwy.**

Czerw', -wia, *м.* червь, черня́къ. **Czerw' drzewny,** древото́чный червь, моль. **Czerw' żytny,** долгоно́сикъ; || шмель, *см.* **Trąd;** || *Ветер.* забѣ́лина (*у лошадей*), *см.* **Bób.**

Czerwcowy, іюньскій; || кошени́льный, кошени́левый; || *Бот.* **Drzewo czerwcowe,** индѣ́йская смоко́вница.

Czerwić, выси́живать, плоди́ть, рожда́ть, порожда́ть, производи́ть (*о червя́хъ*). || **Czerwić się,** плоди́ться, распложа́ться, гнѣзди́ться; || **Czerwieć,** черви́ѣть (*о плода́хъ, деревья́хъ*).

Czerwiec, -wca, *м.* червецъ (*насѣкомое*); || кошени́ль (*краска*). || *Бот.* дивала, черве́чникъ, кошени́льникъ (*растеніе*); || шарла́хъ, багре́цъ, червле́нь (*краска*); || а́лая, яркокра́сная матерія; багряни́ца, *см.* **Czerwień;** || іюнь мѣсяцъ, (*стар. Русск.* черве́нь.

Czerwień, -ni, *ж.* карма́зинъ, малино́вый цвѣтъ, багряни́ца; || а́лая, яркокра́сная матерія; || че́рви (*въ картахъ*).

Czerwieniałość, -ści, *ж. см.* **S.czerwieniałość.**

Czerwienić, кра́сить а́лою, кра́сною кра́ской; * обагря́ть. || **Czerwienić się, Czerwienieć,** красне́ть, стыди́ться, рдѣть.

Czerwienidło, -*a*, *ср.* кра́сная кра́ска; || румя́ны, *см.* **Barwiczka, Rumienidło, Ruż.**

Czerwieniec, -*ńca*, *м. Бот.* кра́сный ко́рень.

Czerwieniec, *см.* **Czerwienić się.**

Czerwieniuchny, *см.* **Czerwoniuchny.**

Czerwienny, черво́нный. *Карточ.* **Niżnik czerwienny,** черво́нный валетъ.

Czerwiwy, Czerwliwy, черви́вый, *см.* **Robaczliwy, Stoczony.**

Czerwonak, -a, Czerwonóg, Czerwonoga, *м. Зоол.* краснокры́лъ, кра́сный гусь, фламинго.

Czerwonawość, -ści, *ж.* красноватость.

Czerwonawy, красноватый.

Czerwoniuchny, Czerwoniutki, Czerwoniuteńki, Czerwoniusieńki, кра́сненькій, краснёхонекъ, краснёшенекъ.

Czerwonka, -i, *ж. Мед.* крова́вый поно́съ.

Czerwono, *Нар.* красно́, кра́снаго цвѣта.

Czerwonogardł, -a, *м. Зоол.* трясогу́зка (*птица*).

Czerwonogon, -a, *м. Зоол.* гиль (*птица*).

Czerwonokrusz, -u, *м.* серебряная руда́; || бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Czerwoność, -ści, красно́та; || румя́нецъ. **Rozpalić żelazo do czerwoności,** раскали́ть желѣзо до красна́.

Czerwonowłosy. рыжеволо́сый, *см.* **Rudowłosy, Rudy.**

Czerwony, кра́сный, а́лый, чёрмный, румя́ный; || рыжій; || кале́ный, раскалённый. **Czerwona moneta,** золота́я моне́та, черво́нное зо́лото. **Czerwony złoty,** черво́нецъ. **Czerwona niemoc,** *см.* **Czerwonka.**

Czerwotocz, -u, *м.* червото́чина, прото́чина; || гниль.

Czerwowaty, червообра́зный.

Czeryn, -u, *м.* подъ, нижняя площа́дка внутри́ печи́.

Czesać, чесать, разчёсывать (*гребёнкою во́лосы*); || Сесать (*ленъ*). || чи́стить скребни́цею (*лошадь*), *см.* **Cudzić;** || чесать чеса́нкою (*шерсть сукна́*). || **Czesać się,** чеса́ться (*гребнемъ*).

Czesadło, -a, *ср.* чеса́лка; || гре́бень, *см.* **Grzebień;** || *см.* **Zgrzebło.**

Czesanie, -nia, *ср.* чесаніе, разчёсываніе.

Cześć, -ści, *ж.* честь; || почте́ніе, по́честь, почтъ, уваже́ніе; че́ствованіе. **Zarabiać na cześć,** dostawać czci, пріобрѣта́ть, стяжа́ть честь. **Być we czci,** быть въ чести. **Skarać kogo na czci,** обезче́стить кого́. **Czci pragnienie,** жа́жда по́честей. **Cześć Boska,** поклоне́ніе еди́ному Бо́гу. **Cześć Najświętszej Pannie,** поклоне́ніе Богоро́дицѣ. **Cześć Świętym,** поклоне́ніе Святы́мъ.

Część, -ści, *ж.* часть, до́ля; || уча́стокъ; || пай, до́ля; || удѣлъ, достоя́ніе. **Część dóbr,** уча́стокъ имѣ́нія. **Część rozrządzalna,** часть имѣнія, которую мо́жно завѣща́ть *или* подари́ть помимо насл'ѣдниковъ, по закону. **Część w jakiej pracy mający,** участникъ. **Wydzielić komu część,** удѣли́ть кому́ что, раздѣли́ть съ кѣмъ что. **Pięć części świata,** пять часте́й свѣта. **Po równej części,** поро́вну. **Po części,** отча́сти. **Poczęści to i prawda,** отча́сти э́то и пра́вда. **Po większej części, po największej części,** по бо́льшей части, бо́льшею ча́стію. **Częścią dobrze, częścią źle,** ча́стію хорошо́, ча́стію ху́до. **Częściami,** частя́ми, по частя́мъ.

Częściowo, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми.

Częściowy, ча́стный, отдѣльный; || половинчатый. **Kolonista częściowy,** полови́нникъ.

Czesciwy, почте́нный, благочести́вый.

Czesne, -ego, *ср. см.* **Pamiętne.**

Cześnik, -a, *м. Стар.* мундше́нкъ, виночёрпій, кравчій, крайчій.

Cześnikiewicz, -a, *м.* сынъ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikostwo, Cześnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность мундше́нка, виночёрпія и т. д. || *Собир.* мундше́нкъ, виночёрпій вмѣстѣ съ своёю женою.

Cześnikowa, -ėj, *ж.* жена́ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikówna, -y, *ж.* дочь мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikowski, принадлежа́щій мундше́нку, виночёрпію и т. д.

Często. *Нар.* ча́сто. * **Często gęsto**, частёнько.

Częstokół, -ołu, *м.* частоко́лъ, палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ, *см.* **Ostrokół**.

Częstokroć, *Нар.* о́чень ча́сто.

Częstokrotnie, *Нар.* мно́го разъ, многократно.

Częstokrotny, ча́стый, многократный, происходи́вшій мно́го разъ.

Czę tość, -ści, *ж.* учаще́ніе, ча́стое повторе́ніе; ча́стость. **Częstość jego odwiedzin przykrzy się**, его́ ча́стыя посѣще́нія наскуча́ютъ.

Częstotliwie, *Нар. Грам.* въ учащательной фо́рмѣ.

Częstotliwość, -ści, *ж. Грам.* учащательная фо́рма (*глагола*).

Częstotliwy, *Грам.* учащательный.

Częstować, угоща́ть, по́дчивать; || подноси́ть; || предлага́ть; || * навя́зывать (*что-либо насильно*). || **Częstować się**, угоща́ться, *см.* **Raczyć się**; || угоща́ть другъ дру́га.

Częstowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || поднесе́ніе; || предложе́ніе.

Częstownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ, радушный въ угоще́ніи, любящій угоща́ть.

Częsty, ча́стый, ча́сто повторя́ющійся.

Czeznąć, Sczeznąć, *Стар.* исчеза́ть, исче́знуть.

Czkać, ика́ть.

Czkawka, -i, *ж.* ико́та, ико́тка.

Człapaki, -ów, *мн.* деревя́нные крючья.

Człeczy, *см.* **Człowieczy**.

Człeczyna, -y, *м. см.* **Człowieczyna**, *Прост.* человѣчекъ.

Człeczysko, -a, *м. см.* **Człowieczysko**, *Прост.* человѣчишко.

Człek, -a, *м. см.* **Człowiek**.

Człekobójca, *см.* **Mężobójca**.

Człekobójstwo, *см.* **Mężobójstwo**.

Członek, -nka, *м.* членъ (*тѣла, общества, періода*), часть; || **Członek czosnku**, чесно́чинка, чесноко́вка, зубо́къ чесноку́.

Członkowanie, -nia, *ср.* соста́въ (*человѣческаго тѣла*); членораздѣльность.

Członkowatość, -ści, *ж.* суста́въ, сочлене́ніе. **Członkowatość palców**, суставы у па́льцевъ.

Członkowaty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.

Człowieczek, -czka, *м.* человѣчекъ.

Człowieczeński, *см.* **Ludzki**.

Człowieczeństwo, -a, *ср.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая приро́да.

Człowieczy, человѣческій, человѣчій, людско́й, *см.* **Ludzki**.

Człowieczyna, *см.* **Człeczyna**.

Człowieczysko, *см.* **Człeczysko**.

Człowiek, -a, *м.* (**Ludzie** *мн.*), чело вѣкъ (*люди, мн.*); мужчи́на, мужъ (*мужи, мн.*); || * слуга́, служи́тель. **Znać ludzi, człowieka**, знать люде́й, человѣка. **Człowiek w wieku**, пожило́й человѣкъ. * **Człowiek rycerski**, вое́нный человѣкъ.* **Człowiek morski**, моря́къ. **Miał dobrego człowieka**, у него́ былъ хоро́шій человѣкъ, (*слуга*).

Człowiekobóg, Człekobóg, Богочеловѣкъ.

Człowiekobójca, *см.* **Człekobójca**.

Czmer, -u, *м. Стар.* легкое опьяне́ніе, охмѣле́ніе, хмѣлёкъ.

Czmerać, Czmyrać, *Стар.* подгуля́ть, подпи́ть, быть на весе́лѣ, быть подъ хмелько́мъ; || верте́ться, суети́ться; || *см.* **Gmerać**.

Czochać się, тере́ться обо-что́ (*о животныхъ*).

Czochrać, Oczochrać, чеса́ть чеса́лкою (*лёнъ, шерсть, сукно́*); || *см.* * **Rozczochrać**. **Czochrać się**, (*о лошадяхъ*) *см.* **Rozczochrać się**. **Czochrać się z kim**, таска́ть другъ дру́га за волосы.

Czochranie, -nia, *ср.* чеса́ніе (*льна, ше́рсти и т. п.*)

Czołdar, -a, *м.* попо́на, вальтра́пъ.

Czółeczko, *см.* **Czółko**.

Czołem, *Нар. см.* **Czoło**.

Czółenko, -a, *ср.* челночёкъ, ло́дочка.

Czołg, -u, *м.* по́лзаніе, пресмыка́ніе. **Czołgiem**, ползко́мъ.

Czołgać się, по́лзать, пресмыка́ться; || ви́ться, извива́ться; || стла́ться по землѣ (*о растеніяхъ*); || * по́лзать, раболѣпствовать, по́дличать; унижа́ться. **Węże czołgają się**, зме́и по́лзаютъ. **Bluszcz się czołga po ziemi**, плющъ стели́тся по землѣ, *см.* **Pełzać**.

Czołgacz, -a, *м.* пресмыка́ющійся; га́дина; || * по́длый, ни́зкій, раболѣпный.

Czołganie, -nia, *ср.* (**się**), по́лзаніе, пресмыка́ніе.

Czołgaty, Czołgliwy, пресмыка́ющійся.

Czolisty, лобастый, широколо́бый.

Czołgiem, *см.* **Czołg**.

Czółko, Czółko, -a, *ср.* лобо́къ, ло́бикъ, лобо́чекъ; || наче́локъ, же́нская повя́зка носи́мая на лбу́.

Czółn, -a, *м.* **Czółno**, -a, *ср.* чёлнъ, челно́къ, ладья́, ло́дка.

Czółnek, Czółenek, -nka, *м.* челно́къ, челночёкъ; || челно́къ у ткачей, ткацкій

челнóкъ; || *Церк.* лáдонница; || *Анат.* ладьсобрáзная кость.

Czołnik, -a, *м.* лóдочникъ, перевóзчикъ.

Czółnko, *см.* **Czółenko.**

Czoło, -a, *ср.* лобъ, челó; || *Архит.* фасáдъ (*здáнія*); || *Воен.* фронтъ вóйска; || * безстыдство, дéрзость. **Być czoła wysokiego**, имéть высóкій лобъ. **Czoło wypogodzić**, развеселúться, сдéлаться весéлымъ. **Niemieć czoła**, не имéть ни стыдá, ни сóвѣсти. **Człowiek bez czoła**, безстыдный человѣкъ. **Jakiem czołem śmiesz pokazywać mi się?** не ужéли у тебя нéтъ стыда показываться мнѣ на глазá? **Stawić komu czoło**, не поддавáться, не уступáть кому. **Czoła na to potrzeba**, для этого нýжно быть дéракимъ, безстыднымъ. **Miedziane czoło**, мéдный лобъ, крáйнее безстыдство. **Stać czołem do nieprzyjaciela**, стоять лицóмъ къ непріятелю. *Воен.* **Czoło kolumny**, головá колóнны. **Czoło w czoło**, лицóмъ къ лицý. **Czoło trzymać, dzierżyć, mieć**, занимáть пéрвое мѣсто, быть, считáться пéрвымъ. **Czoło narodu**, отбóрная, лýчшая часть нарóда, цвѣтъ нарóда. **Stać na czele**, быть во главѣ (*чего-либо*), предводúтельствовать, начáльствовать, командовать. **Czołem**, *Нар.* впередъ, прямо. ***Czołem!** бью челóмъ!, клáняюсь!

Czołobitnia, -ni, *ж.* поверженіе къ стопáмъ, повержéніе ницъ, унижéнные поклóны, челобúтье.

Czołobitnie, *Нар.* повергáясь къ стопáмъ, унижéнно клáняясь.

Czołobitność, -ści, *ж.* поклонéніе, пóчесть. **Czołobitność komu czynić**, *или* **oddawać**, поклоняться кому, воздавáть пóчести, преклоняться пéредъ кѣмъ.

Czołobitny, низкопоклóнный, униженный, всенижáйшій.

Czołowy, *Анат.* лóбный; || *Архит.* лицевóй; || передній, передовóй; || главный.

Czomber, *см.* **Comber.**

Czop, -a, *м.* втýлка, затычка; || деревянный гвоздь; || *Горн.* **Czop wału**, цáпфа, вертлюгъ, шипъ; || * глупецъ, дуралéй, болвáнъ.

Czopek, -pka, *м. Умен.* втýлочка, затычка; || *Мед.* зáдникъ, сосýлька; || *Анат.* язычекъ въ гóрлѣ.

Czopować, Zaczopować, закýпоривать, затыкáть затычкою, втýлкою; || платúть пóшлину съ напúтковъ, вносúть питéйный сборъ.

Czopowe, -ego, *ср.* пóшлина съ напúтковъ, питéйный сборъ.

Czopuch, *см.* **Cepuch.**

Czort, *см.* **Czart.**

Czosnaczek, -czku, *м. Бот.* чеснóчникъ, чеснóчная трава, дúкая горчúца (*растéніе*).

Czosnak, -u, *м. Бот.* дубрóвникъ, пяклýнъ, чебрéцъ, очáнка.

Czosnek, -snku, **Czostek**, -stku, *м. Бот.* чеснóкъ. **Czosnek babczy, psi, niedźwiedzi**, черемúца, медвѣжій чеснóкъ. **Czosnek syberyjski**, слизýнъ. **Czosnek, łuczny, ługowy, biały**, порéй.

Czosnkować, Oczosnkować, припрáвлять, припрáвить чеснóкомъ.

Czosnkowaty, чеснóчный, чесновúдный.

Czosnkowy, чеснóчный.

Czterdzieści, -stu, сóрокъ, *см.* **Czterdziestu.**

Czterdzieścioro, -ściorga, *ср.* сóрокъ, óколо сорока. (*о мужчинахъ и женщинахъ*).

Czterdziesiątnica, -y, *ж.* пéрвое воскресéнье великаго поста; сбóрное воскресéнье, *см.* **Czterdziestnica.**

Czterdziestek, -stka, *м.* четвертый десятокъ. сóрокъ.

Czterdziestka, -i, *ж.* сóрокъ лѣтъ.

Czterdziestnica, -y, *ж.* четыредесáтница.

Czterdziestny, сороковóй; || сорокаднéвный (*пость*).

Czterdziestodniowy, сорокаднéвный; продолжáющійся сóрокъ днéй.

Czterdziestodzienny, бывáющій *или* повторяющійся чéрезъ кáждые сóрокъ днéй.

Czterdziestoletni, сорокалѣтній.

Czterdziestówka, -i, *ж. Стар.* пóльская монéта въ сóрокъ грошéй; || четвéртый десятокъ, сóрокъ лѣтъ жúзни. *см.* **Czterdziestka.**

Czterdziestu, -stu (*употребляется при именáхъ лицъ мýжескаго рóда*), сóрокъ. **Czterdziestu ludzi**, сóрокъ человѣкъ.

Czterdziesty, сороковóй. **Trzy czterdzieste**, *или* **czterdziestych**, три сороковúхъ. **Po czterdziesty raz**, въ сороковóй разъ. **Po czterdzieste**, въ сороковúхъ.

Czterej, *род. п.* **Czterech** (*употребляется тóлько съ именáми лицъ муж. р.*), чéтверо, *род. п.* четырúхъ. **Czterech żołnierzy**, чéтверо солдáтъ, четúре солдáта. **Jeść, pić za czterech**, ѣсть, пить за четверúхъ.

Czternaście, -stu, *ср.* четырнадцать. **Dwa razy siedm czternaście**, дважды семь четырнадцать.

Czternaścioro, -orga, *ср.* (*употребляется съ именáми рáзнаго рóда*), четырнадцать.

Czternastka, -i, *ж.* четырнадцатое числó, четырнадцатый нýмеръ.

Czternastolatka, четырнадцатилѣтняя дѣвочка.

Czternastu, -stu, (*употребляется тóлько съ именáми лицъ муж. р.*), четырнадцать. **Czternastu ludzi, żołnierzy**, четырнадцать человѣкъ, солдáтъ.

Czternasty, четырнадцатый. **W czternastym roku swojego wieku**, на четырнадцатомъ году своéй жúзни. **Mamy dziś czternasty Maja**, *или* **mamy dziś czternastego**, сегóдня у насъ четырнадцатое

число́ Ма́я *или* сего́дня у на́съ четы́рнадцатое. **Jedna czternasta**, четы́рнадцатая часть *или* до́ля. **Po czternaste**, въ четы́рнадцатыхъ.

Czterogłoskowy, *Грам.* четырёхсло́жный.

Czterogran, *см.* **Czworogran**.

Czterokąt, *см.* **Czworokąt**.

Czterokitny, *Бот.* четырёхраздѣльный.

Czterokonny, запря́женный въ четвёрку лошадей *или* четверню..

Czterokrotny, четырехкра́тный.

Czterolecie, **-cia**, *ср.* четырёхлѣ́тіе.

Czteroletni, четырёхлѣ́тній.

Czterostopowy, *см.* **Czteromiarowy**.

Czterosylłabny, **Czterozgłoskowy**, четырёхсло́жный.

Czterowiersz, **-a**, *м.* четверости́шіе.

Cztery, *род. п.* **Czterech**, четы́ре. **Po cztery**, по четы́ре врядъ. *Посл.* **Cztery kąty i piec piąty**, тутъ одна́ го́лыя сте́ны.

Czterykroć, четы́режды, четы́ре ра́за. **Czterykroć sto tysięcy ludzi**, четы́реста ты́сячъ человѣ́къ.

Czterysta, *род. п.* **Czterechset**, четы́реста.

Czterystu, **-stu**, *ср.* (*употребля́ется съ именами́ лицъ муж. рода*), четы́реста. **Czterystu ludzi**, четы́реста человѣ́къ.

Czub, **-a**, *м.* клокъ, пучёкъ (*волóсъ*), хохо́лъ; || хо́лка (*у лошади*); || хохо́лъ (*у пти́цы*); || плюма́жъ, султа́нъ, пе́рья на шлемѣ; || * верхъ, верху́шка; || * **Czuby**, **-ów**, *мн.* дра́ка, ссо́ра, споръ. * **Podnosić czuba**, поднима́ть носъ, ва́жничать. * **Czub sobie zalać**, *или* **nalać w czub**, *или* **mieć w czubie**, быть на весе́лѣ, быть подъ хмелько́мъ. * **Pójść w czuby**, вцѣпи́ться другъ дру́гу въ во́лосы. * **Przyszło do czubów**, дѣло дошло́ до потасо́вки. * **Przytrzeć komu czuba**, сбить съ кого́ спесь, утере́ть носъ. **Namierzyć z czubem**, отмѣ́рить ве́рхомъ, до́ верха.

Czubacz, **-a**, *м.* го́лубь хохла́чъ.

Czubatka, **-i**, *ж. Зоол.* ви́нька, синица (*пти́ца*).

Czubaty, хохла́тый; || пуши́стый, съ пе́рьями. **Kura**, *или* **Kokoszka czubata**, хохла́тка, хохлу́ша, хохла́тая ку́рица. * **Rodem kokoszka czubata**, ехи́днино порожде́ніе, отро́дье, зло́е се́мя.

Czubek, **-bka**, *м. Умен.* хохоло́къ, *см.* **Czub**; || * **Czubki**, **-ów**, *мн.* домъ сумасше́дшихъ; || * дра́ка, ссо́ра.

Czubiasty, *см.* **Czubaty**.

Czubić, украша́ть пе́рьями; || взбива́ть хохо́лъ на головѣ́; || **Czubić**, **Wyczubić kogo**, таска́ть, оттаска́ть, зада́ть потасо́вку. || **Czubić się**, **Poczubić się**, дра́ться, подра́ться; брани́ться, разбрани́ться.

Czuć, **Uczuć**, чу́вствовать, почу́вствовать, ощуща́ть, ощути́ть; || нюха́ть, обоня́ть; || па́хнуть, отзыва́ться, имѣ́ть вкусъ; || **Czuć o kim**, **o czém**, бдѣ́ть, бо́дрствовать (*надъ кѣ́мъ*), пещи́сь, забо́титься (*о комъ, о чёмъ*), *см.* **Czuwać**. **Czuć zimno**, **ciepło**, **głód**, чу́вствовать хо́лодъ, тепло́, го́лодъ. **Czuć jest to żyć**, чу́вствовать зна́чить жить. **Opatrzność czuje o wszystkich**, Провидѣ́ніе печётся обо всѣ́хъ. **Czuć swoją moc**, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuję do niego odrazę**, чу́вствую къ нему́ отвраще́ніе. **Czuje do siebie, że piękna**, внутренно сознаётъ, что она́ прекра́сна. **Czuć zapach przyjemny**, чу́вствовать прія́тный за́пахъ. * **Nie czujesz co to ma znaczyć**, ты не предчу́вствуешь, не предви́дишь, что́ э́то зна́читъ? * **Czuć u kogo pieniądze**, пропю́хать у кого́ де́ньги, провѣдать, что у него́ есть де́ньги, *см.* **Zwąchać**, **Zwietrzyć**. * **Czuć co przez skórę**, предчу́вствовать, предощуща́ть. **Czuć tu czosnek**, здѣсь па́хнетъ чесноко́мъ. **Coś tu czuć**, здѣсь чѣмъ-то па́хнетъ, воня́етъ. **Czuć mu z ust**, у него́ изо рта́ па́хнетъ. **Czuć mięso**, мя́со воня́етъ, имѣ́етъ дурно́й за́пахъ, ду́рно па́хнетъ. || **Czuć się**, чу́вствовать себя́; сознава́ть... **Nie czuję się od zimna**, не могу́ придти́ въ себя́ отъ хо́лода. **Czuje się być zdrowszym**, онъ чу́вствуетъ себя́ лу́чше, бо́лѣе здоро́вымъ. **Nie czuję się z radości**, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Czuć się na siłach**, чу́вствовать себя́ въ си́лахъ, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuć się do czego**, *см.* **Poczuwać się**, **Znać się do...**

Czucha, **-y**, *ж. см.* **Szuba**.

Czuchrać, *см.* **Czochrać**.

Czucie, **-cia**, *ср.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе; || обоня́ніе, *см.* **Węch**.

Czuhaj, **-ju**, *м.* **Czuja**, **-ji**, *ж.* шугай.

Czujnie, **Czujno**, *Нар.* чу́тко; || неусы́пно, бди́тельно, внима́тельно. **Czujnie spać**, чу́тко спать.

Czujność, **-ści**, *ж.* чу́ткость (*сна*); || ночно́е бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || бди́тельность, неусы́пность. **Postami**, **czujnościami i modlitwami się trapił**, онъ изнуря́лъ себя́ поста́ми, ночны́мъ бдѣніемъ и моли́твами. **Oszukać czujność nieprzyjaciela**, обману́ть бди́тельность непріятеля. **Czujność!** береги́сь!

Czujny, чу́ткій (*сонъ*); || бди́тельный, осторо́жный, неусы́пный.

Czule, *Нар.* чувстви́тельно, нѣ́жно, умильно.

Czułek, **-łka**, *м. Бот.* недотро́га, не тронь-меня́ (*растéніе*).

Czułko, *см.* **Czółko**.

Czuły, чувстви́тельный, нѣ́жный, умильный; || * забо́тливый, внима́тельный, бди́тельный. **Czuły na nieszczęścia drugiego**, сострада́тельный къ несча́стіямъ друга́го.

Czupryna, *см.* **Czub**.

Czupurność, **-ści**, *ж.* вспы́льчивость, раздражи́тельность.

Czupurny, вспыльчивый, раздражи́тельный.

Czutki, Czutliwy, *см.* **Czuły.**

Czuwać, бдѣть, бо́дрствовать; || пещи́сь, забо́титься; || смотрѣть, наблюда́ть, присма́тривать (*за кѣмъ*). **Czuwałem noc całą**, я бо́дрствовалъ всю ночь. **Czuwać przy chorym**, не спать но́чью во́лѣ больна́го *или* бо́дрствовать но́чью надъ больны́мъ. * **Czuwać nad spokojnością państwa**, пещи́сь, забо́титься о споко́йствіи госуда́рства. **Czuwać na co**, *см.* **Czyhać, Dybać.**

Czuwanie, -nia, *ср.* бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || ночно́е бдѣ́ніе; || **Czuwanie nad kim, nad czém**, забо́тливость, попече́ніе о комъ, о чѣмъ.

Czwał, *см.* **Cwał.**

Czwarcizna, -y, *ж.* четвёртая часть цѣлаго, че́тверть, четвертка, четвертна́я (*мѣра*).

Czwartaczka, -i, *ж.* лихора́дка, быва́ющая че́резъ ка́ждые четы́ре дня.

Czwartak, -a, *м.* (*стар.* по́льск. моне́та въ 4 гро́ша; || ра́нній ячме́нь.

Czwartek, -tku, *м.* четвергъ, четве́ркъ, четвертокъ. **Tłusty czwartek**, четвёркъ масляной недѣли. **Wielki czwartek**, вели́кій четвёркъ (*четвёрка страстной недѣли*).

Czwartka, *см.* **Ćwiartka.**

Czwartkować, дѣли́ть на четыре ча́сти; || соблюда́ть четверги́, назнача́ть у себя́ собра́ніе по четверга́мъ.

Czwartkowy, четверго́вый.

Czwartny, четвертно́й. *Астр.* **Aspekt czwartny (księżyca)**, *см.* **Kwadra.**

Czwarty, четвертый. **Pół do czwartej**, полови́на четвертаго (*часа*). **O czwartéj**, въ четы́ре часа́. **Poczwarte**, въ четвертыхъ.

Czworak, -a, *м. Стар.* крестья́нская изба́, помѣща́ющая четыре семе́йства. || **Chodzić na czworakach**, ходи́ть, по́лзать на четверёнкахъ.

Czworaki, четверо́якій.

Czworako, *Нар.* четверо́йко, въ четырёхъ ви́дахъ.

Czwórka, -i, *ж.* цыфра четы́ре, четвёртый нумеръ, четвёртка; || *Карточ.* четверка; || четверня́, четве́рка (*лошадей*). **Iść czwórkami**, идти́ по четыре въ ря́дъ.

Czwórnasób, w Czwórnasób, Czwórnosobnie, вчетверо бо́лѣе. **W czwórnasób, pomnożył swój dochód**, онъ вчетверо умно́жилъ свой дохо́дъ, *или* онъ учетверилъ свой дохо́дъ.

Czwórnóg, *м.* употребля́ется въ слѣдующемъ выраженіи: **Chodzić na czwórnogu**, ходи́ть, по́лзать на четверёнкахъ.

Czwórny, четверно́й.

Czworo, *род. п.* **Czworga**, *ср.* че́тверо, че́тверы. **Matka z czworgiem dzieci**, мать съ четырмя́ дѣтьми́. **Czworo mężczyzn**, че́тверо мужчи́нъ. **Naczworo**, *Нар.* на́четверо, **na cztéry** ча́сти. **Weczworo**, *Нар.* вчетверо. **Przyszli do mnie we czworo**, пришли́ ко мнѣ вчетверо́мъ.

Czworoboczny, четыресторо́нній.

Czworobok, -a, *м. Мат.* четыресторо́нникъ, трапе́ція.

Czworodzielny, *Бот.* четвертно́й.

Czworogłosie, -sia, *ср. см.* **Kwartet.**

Czworogran, -u, *м.* четыреуго́льникъ; || квадра́тъ; || *Воен.* каре́.

Czworograniastość, Czworogranność, -ści, *ж.* четыреуго́льная, квадра́тная фигу́ра.

Czworograniasty, Czworogranny, четыреуго́льный; || квадра́тный.

Czworokąt, -a, *м.* четыреуго́льникъ.

Czworokątny, четыреуго́льный.

Czworokonny, *см.* **Czterokonny.**

Czworolisty, *Бот.* четырехли́стный.

Czworonóg, -a, *м.* четверonóгое живо́тное.

Czworonogi Czworonożny, четверonóгій.

Czworościan, -u, *м. Мат.* четырегра́нникъ.

Czworościenny, четырегра́нный, четыресторо́нній.

Czworosiek, -a, *м.* сверли́льный стано́къ, вертлюгъ, сверло́.

Czworostronny, четыресторо́нній.

Czworoszczepny, *Бот.* четырехраздѣльный.

Czworowiosły, четырехвесе́льный.

Czworozęby, Czworozębny, *Зоол.* четырехзу́бный; || *Бот.* четырехзу́бчатый.

Czworzysty, *см.* **Poczwórny.**

Czy, Czyż, Czyli, Czyliż, при вопро́сѣ, въ нача́лѣ рѣчи: ли, ль, едва́ ли, едва́ ль, развѣ, не уже́ ли, неужъ-ли, неужъ-то? *Въ средынѣ рѣчи:* ли, или, е́сли. **Czy ja wiem?** развѣ я зна́ю **Czyż on odjeżdża?** развѣ онъ уѣзжа́етъ? **Czyliż to ona?** неуже́-ли э́то она́? **Czy może być?** мо́жетъ ли э́то быть? **Czy nie prawda?** не пра́вда ли? **Nie wiem czy to prawda**, не зна́ю, пра́вда ли э́то? **Ten czyli nie ten?** тотъ и́ли не тотъ? **Czy ty sam przyjdziesz, czy twój brat?** самъ ли ты придешь, и́ли твой братъ? **Czyś bogaty, czyś ubogi, umrzesz**, бо́гатъ ли ты и́ли бога́тъ, а умрешь. **Czy tobie dam, czy jemu, to wszystko jedno**, тебѣ́ ли дамъ и́ли ему́, э́то всё равно́.

Czyhać (na kogo), подстерега́ть, сторожи́ть, карау́лить, выжида́ть.

Czyj, Czyja, Czyje, чей, чья, чьё. **Czyje to dzieło**, чье э́то сочине́ніе? **Dajcie co czyje każdemu**, воздайте каждому то, что́ принадлежи́тъ ему́. **Mówić przez czyje usta**, повторя́ть чужія слова́. **Po co mieszać się do czyich spraw**, зачѣмъ мѣша́ть ся въ чужія дѣла?

Czyjkolwiek, Czyjakolwiek, Czyjekolwiek, чей бы ни былъ, како́й бы ни былъ, како́й нибу́дь, како́й ни есть, всяки́й, ка́ждый, любо́й. **Czyjekolwiek towarzystwo podoba mu się**, ему́ нра́вится како́е бы ни было о́бщество. **Czyjakolwiek ta sprawka,**

on mi jej drogo przypłaci, чья бы эта шутка ни была, онъ дорого мнѣ приплатится за неё.

Czyjś, Czyjaś, Czyjeś, чей-то, чья-то, чьё-то.

Czyl, -u, *м. Горн.* фо́рма. **Czyl surowizny na gęsi**, фо́рма для отливанія чугуна́.

Czyli, Czyliż, *см.* **Czy.**

Czyn, -u, *м.* дѣло, дѣйствіе, дѣяніе; || поступокъ, по́двигъ. **Czynów trzeba nie słów**, нужно дѣло, а не слова́. **Trzeba nam ludzi do czynu, a nie rozprawiaczy**, намъ нужны дѣятельные люди, а не болтуны́. **Czyn myślenia**, мышленіе. **Wielkie czyny**, великіе по́двиги. **Czyn pobożny**, богоугодное дѣло. **Czyn występny**, преступное дѣяніе. **Czyn wspaniały**, великоду́шный поступокъ.

Czynić, дѣлать, дѣйствовать, поступа́ть. **Co źle czynić, to źle i mówić**, что худо дѣлать, о томъ худо и говори́ть. **Czynić komu, nad kim miłosierdzie**, сжалиться надъ кѣмъ. **Wszystkie te summy razem czynią tyle**, всѣ э́ти су́ммы вмѣстѣ составля́ютъ: *столько-то*. *Юрид.* **Czynić z kim prawem**, искать въ судѣ, вести́ тя́жбу. *Юрид.* **Czynić szczodrobliwość**, отчуждать иму́щество.

Czynić się, дѣлаться, становиться.

Czynienie, -nia, *ср.* дѣло, дѣланіе. **Ma co do czynienia**, у него́ есть, что дѣлать.

Czynnie, дѣятельно, дѣйствительнымъ о́бразомъ.

Czynnik, -a, *м. Мат.* факторъ, мно́житель.

Czynność, ści, *ж.* дѣйствіе, дѣятельность; || занятіе, до́лжность, рабо́та; || сдѣлка; || *Ком.* активность. **Czynności jego administracji**, дѣйствія его́ управленія. **Podziwiam czynność tego człowieka**, я удивля́юсь дѣятельности э́того человѣка. **Jużem wszystkie moje czynności załatwił**, я уже́ око́нчилъ всѣ мои дѣла́, заня́тія. **Sejm postępuje w swych czynnościach**, сеймъ продолжаетъ свои́ заня́тія.

Czynny, дѣятельный, дѣйствительный. **Zostawać w służbie czynnej**, находиться въ дѣйствительной слу́жбѣ; || *Ком.* акти́вный. **Handel czynny**, активная торго́вля.

Czynsz, -u, *м.* чиншъ, обро́къ, по́дать поземе́льная по́дать. **Na czynsz puścić rolę**, взять *или* отда́ть въ аре́нду зе́млю. **Czynsz gruntowy**, поземе́льныя де́ньги, поземе́льное. **Czynsz gruntowy podług sążni**, посаже́нное. **Czynsz z domu z najmu**, пла́та за наёмъ. **Czynsz od kapitału**, проце́нтъ, ростъ.

Czynszować (komu), плати́ть чиншъ, по́дать, обро́къ.

Czynszownik, -a, *м.* чиншеви́къ, крестья́нинъ платя́щій поземе́льную по́дать; || помѣщикъ, получа́ющій чиншъ, поземе́льную по́дать.

Czynszowny, Czynszowy, чиншевый, платящій чиншъ.

Czypek. *см.* **Czepek.**

Czyrek, -rka, *м.* чи́рей, ве́редъ.

Czyścić, чи́стить, очища́ть.

Czyścić się, чи́ститься, очища́ться.

Czyścica, -y, *ж. Бот.* обыкнове́нная паху́чка, посте́льница, посте́льная трава́.

Czyściciel, -a, *м.* очисти́тель, чисти́льщикъ. **Czyściciel psów**, живодёръ.

Czyściec, -śca, *м.* чисти́лище,

Czyściej, Czyściejszy, *сравн. ст.* отъ **Czysto, Czysty.**

Czyściuchny, Czyściutki, Czyściusieńki, Czyściuteńki, чистёхонькій, чистёхонокъ.

Czyścowy, Czyszczowy. чисти́лищный.

Czystek, -stka, *м.* чистоплотный, опря́тный человѣкъ; || *Бот.* ладанникъ.

Czysto, Czyście, чисто, опря́тно. * **Czyście możemy się bez was obejść**, мы мо́жемъ совершенно обойтись безъ васъ.

Czystość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность; || непоро́чность.

Czystota, -y, *ж. см.* **Czystość.**

Czysty, *сравн. ст.* **Czystszy, Czyściejszy**, чи́стый, чи́ще, чистѣйшій.

Czyszczący, чисти́тельный.

Czyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе, очи́стка.

Czyszczony, *см.* **Oczyszczony**; || (*о животныхъ*) холощённый, скопе́цъ.

Czytać, чита́ть.

Czytacz, -a, *м.* чита́тель, чтецъ.

Czytający, *прич.* чита́ющій.

Czytanie, -nia, *ср.* чте́ніе.

Czytany, чи́танный. **Msza czytana**, обѣдня безъ пѣнія.

Czytelnia, -i, *ж.* чита́льня.

Czytelnica, -y, *ж.* чита́тельница, чти́ца. *см.* **Lektorka.**

Czytelniczka, -i, *ж.* чита́тельница.

Czytelnictwo, чита́ніе, чте́ніе.

Czytelnie, *Нар.* че́тко.

Czytelnik, -a, *м.* чита́тель.

Czytelność, -ści, *ж.* че́ткость.

Czytelny, че́ткій.

Czytywać, чи́тывать, (многокр. отъ глаго́ла **Czytać**, чита́ть).

Czytywanie, -nia, *ср.* чита́ніе.

Czyż, *см.* **Czy.**

Czyż, Czyżyk, -a, *м.* чижъ, чи́жикъ.

D.

D, произно́сится какъ ру́сская бу́ква **Д.**

Dąb, -ębu, *м.* дубъ.

Dąbek, -bka, *м. Умен.* дубо́къ.

Dąbień, -bnia, *м.* дуби́на.

Dąbnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dąbrowa, -y, *ж.* дубра́ва.

Dąbrowisty, Dąbrowny, дубро́вный.

Dać, дать, отдáть. **Dać za mężа, za żonę**, выдать замужъ. **Dać na własność**, отдáть въ собственность. **Dać na borg, na kredyt**, дать въ долгъ, въ кредúтъ. **Dać kolendę**, сдѣлать подáрокъ на новый годъ. **Nie dadzą mu córki**, не отдадутъ за него дóчери. **Dać do schowania**, отдáть на сохранéніе. **Najwięcej dający (na licytacji)**, предложúвшій высшую цѣну (*на торгáхъ*).

Dąć, дуть.

Dach, -u, *м.* крыша, крóвля.

Dachówka, -i, *ж.* черепúца. **Dachówka holenderska**, желобчáтая черепúца.

Dachówkarz, -a, *м.* черепúчникъ, крóвельщикъ

Dachówkowaty, *Ест. Ист.* черепицевúдный, настéльный

Dachówkowy, черепúчный.

Dachownia, -i, *ж.* черепúчный завóдъ.

Dachownik, -a, *м. см.* **Dachówkarz.**

Dachowy, крóвельный.

Dafnia, -ii, *ж. Зоол.* Дáфнія, водянáя блоха́ (*маленькій прѣсноводный ракъ*).

Daga, -i, *ж.* кинжáлъ.

Dągа, -i, *ж.* дно бóчки.

Daktyl, -a, *м.* фúникъ (*плодъ*). **Daktyl, -u**, *м.* фúниковое дéрево, фúниковая пáльма.

Daktylowy, фúниковый.

Dal, -i, *ж.* даль. **Z dala**, издалекá. **W dal**, вдаль. **W dali**, вдалú. **Nadal**, на бýдущее врéмя.

Dalece, (употребля́ется вмѣстѣ съ **Tak** и **Jak**): **Tak dalece**, до такóй стéпени. **Tak dalece się zapomniał, że....** Онъ до такóй стéпени забылся, что.... **Niewiem jak dalece można mu zaufać**, не знáю, на скóлько мóжно емý вѣрить.

Dalecze, -a, *ср.* отдалéнность, отдалéніе, даль.

Dalej, *см.* **Daleko.**

Daleki, *сравн. ст.* **Dalszy**, далёкій, дáльній, отдалéнный.

Daleko, *срав. ст.* **Dalej**, далёко, далекó, дáлѣе, дáльше.

Dalekość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dalibóg, Dalipan, ей, ей, ей Богу, по чéсти, чéстное слóво.

Dalmatyka, -i, *ж.* далмáтика, стихáрь (*у діáкона*).

Dalopis, -a, *м. см.* **Telegraf.**

Dalowid, -a, *м. см.* **Teleskop.**

Dalszość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dama, -y, *ж.* дáма, госпожá, бáрыня; || крáля, дáма (*въ картахъ*); || дáмка (*въ шашечной игрѣ*). **Damy dworskie, ode dworu**, придвóрныя дáмы. **Dama honorowa przyboczna**, статсъ-дáма. **Dama pikowa**, пиковая дáма.

Damascena, -y, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*); || родъ слúвы (*плодъ*).

Damasceński, дамáскій.

Damaszkowy, Damaszkowny, *см.* **Adamaszkowy.**

Юрид. **Damnifikacja, -cji**, *ж.* нанесéніе убытка, потéри. **Przysięga damnifikacyjna**, присяга въ понесéнномъ убыткѣ.

Damno, *Ком.* убытокъ, потéря; || скúдка.

Damski, дáмскій.

Damula, Damulka, Damuleńka, -i, *ж.* дáмочка.

Dań, -ni, *ж.* **Danina, -y**, *ж.* дань, пóдать.

Danie, -ia, *ср.* подáніе, подáча; || перемѣна (*кýшанья*); || сервúзъ, столóвый прибóръ. **Danie pomocy**, оказáніе пóмощи, пособіе. *Юрид.* **Zobowiązanie dania**, обязáтельство что-либо дать.

Daniel, -a, *м. Зоол.* лань, олéнь. **Danielica, -y**, *ж.* олéнья сáмка.

Danina, *см.* **Dań.**

Dannictwo, -a, *ср.* подданство, зависимость. *см.* **Leństwo.**

Danniczy, обрóчный, пóдатный, платя́щій дань.

Dannik, -a, *м.* дáнникъ; || платя́щій дань *см.* **Wassal, Lennik.**

Dar, -u, *м.* даръ, подáрокъ, приношéніе; || дарованіе, талáнтъ. **Dary Ducha Świętego**, Дары Дýха Святáго. **Mieć dar do poezji**, имѣть дарованіе къ поэзіи. **Dar podobania się wszystkim**, талáнтъ всѣмъ нрáвиться.

Darca, -y, *м.* дарúтель.

Darcie, -ia, *ср.* разодранíе, раздирáніе; || боль, ломъ. **Darcie we wnętrznościach**, рѣзь, кóлика въ животѣ. **Darcie piór**, ощúпываніе пéрьевъ.

Darda, -y, *ж. см.* **Włócznia, Oszczep, Pocisk, Grot.**

Daremnić, Udaremnić, уничтожáть, дѣлать тщéтнымъ.

Daremnie, Daremno, напрáсно, тщéтно, всуе.

Daremność, -ści, *ж.* безполéзность, тщетá, тщéтность.

Daremny, напрáсный, тщéтный, безполéзный.

Daremszczyzna, -y, *ж.* дарéмщина, бáрщина, работа, отправля́емая крестья́нами дáромъ на помѣщика.

Darmo, дáромъ, напрáсно.

Darmobit, -a, *м.* неисправúмый человѣкъ.

Darmocha, -y, *ж. см.* **Daremszczyzna;** || распýтная жéнщина, *см.* **Darmodajka;** || безплáтная работа, *см.* **Daremszczyzna.**

Darmochleb, -a, *см.* **Darmojad.**

Darmochlub, Darmochwał, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ.

Darmochlubny, хвастлúвый, тщеслáвный.

Darmojad, Darmozjad, -a, *м.* дармоѣдъ, блюдолúзъ, объѣдáло.

Darmojedny, дармоѣдный, безполéзный, непригóдный.

Darmojedztwo, дармоѣдство.

Darmoleg, лѣнúвецъ, лентя́й.

Darmoligi, -ów, *мн.* продо́льные бру́сья на мостáхъ.

Darmopłoch, -a, *м.* распространи́тель трево́жныхъ слу́ховъ.

Darmopych, -a, *м.* наду́тый, пусто́й человѣкъ.

Darmozjad, *см.* **Darmojad.**

Darmy, даровóй, да́рственный, безвозмéздный, безмéздный.

Darń, -nia, -niu, *м.* **Darń, -ni,** *ж.* **Darnina, -y,** *ж.* дёрнъ, муравá, дернúна. **Darnie, Darniny,** *мн.* дернúны. *Горн.* **Darń (w formowaniu pustych odlewów),** шúшка. **Darń w tokarni,** гнѣздó у токáрнаго станкá.

Darniarz, -a, *м.* дернокла́дчикъ.

Darnina, -y, *ж.* дернúна.

Darniowanie, -ia, *ср.* дернóвая кла́дка.

Darniowy, дернóвый.

Darnisty, дернúстый.

Darnowiec, -wca, *м.* муравéй (особый видъ муравьéвъ, живýщихъ въ травѣ, безъ муравéйника).

Darobierca, -y, *м.* принимáющій подáрки, мздоимецъ, лихоимецъ.

Darodawca, -y, *м.* да́тель, дарúтель.

Darować, дарúть, даровáть; || простúть, извинúть, щадúть, мúловать. *Посл.* **Darowanemu koniowi nie patrzą w zęby,** даровóму коню въ зýбы не смóтрятъ. **Darowano mu karę pieniężną,** емý простúли дéнежный штрафъ. **Darować komu życie,** даровáть кому́ жúзнь. **Darować urazy,** прощáть обúды. **Daruj,** прости́, извúни́.

Darowanie, -ia, *ср.* проще́нie, помúлованіе; || отпущéніе (*грѣхóвъ*). **Darowanie kary,** помúлованіе. **Darowanie długu,** сложéніе дóлга. **Nie do darowania,** неизвúнúтельно, непростúтельно.

Darowany, подарéнный, прощённый.

Darowizna, -y, *ж.* даръ, дарéніе, вкладъ, пожéртвованіе; || пожáлованіе. **Akt darowizny,** да́рственная зáпись. **Darowizna między żyjącemi,** дарéніе при жúзни.

Darowny, да́рственный. **List darowny,** да́рственная зáпись.

Darski, *см.* **Dziarski.**

Darty, дра́ный. Употребляется та́кже въ слѣдующемъ выраженіи: **Orzeł darty,** распля́щенный орёлъ (россíйскій и австрíйскій государственные гербы́).

Darunek, -nku, *м.* подáрокъ.

Darzyć, благословля́ть. **Bóg darzy im pracę,** Богъ благословля́етъ ихъ трудъ. **Zdarz PanBóg,** Богъ помочь, помогáй Богъ. **Darzyć (kogo czém),** дарúть кого́ чѣмъ. **Darzy, kogo mu się podoba,** онъ дѣлаетъ подáрки кому́ вздýмаетъ, кому́ угóдно. **Obdarzyć kogo spojrzeniem,** осчастли́вить кого́ взглядóмъ. **Darzyć się,** успѣвáть, удавáться, имѣть успѣхъ, удáчу. **Co przedsięweźmie, wszystko mu się darzy,** за что́ ни возьмётся, всё удаётся емý. **Chleb się zdarzył,** хлѣбъ хорошó уроди́лся. **Ten dom mi się darzy,** э́тотъ домъ годúтся для менá, нрáвится.

Dąs, -u, *м.* употребля́ется то́лько во мн. ч. **Dąsy, -ów,** досáдованіе, сердúтый, нахмýренный видъ.

Dąsać się, дýться, надувáть гýбы, сердúться, хмýриться.

Dąsanie się, -ia się, *ср.* сердúтый видъ.

Daszek, -szku, *м.* крышка, крóвелька, навѣсъ; || балдахúнъ; || зóнтикъ (*на глазá*); *Грам.* облечённое ударéніе.

Daszkowatość, -ści, *ж.* откóсъ, покáтость, отлóгость (*крыши*).

Daszkowaty, отлóгій, покáтый.

Data, -y, *ж.* число́, день. **Położyć datę,** выставить число́. **Od daty,** со врéмени. **Od téj daty,** съ э́того числá. * **Człowiek staréj daty,** старосвѣтскій человѣкъ. **Być pod datą, dobrze pod datą, pod dobrą datą,** быть хмельны́мъ, быть нáвеселѣ. **A dato,** отъ вышенáписаннаго числá. **Data wyznaczonego terminu,** число́, въ котóрое назнáчено слýшать дѣло.

Datek, -tku, *м.* подáрокъ, даръ; || подáча, подáчка, *см.* **Wydatek.**

Datliwość, Datność, -ści, *ж.* щéдрость.

Datliwy, Datny, щéдрый, подáтливый.

Datować, выставля́ть, надпúсывать число́, мѣсяцъ и годъ. **Datować się od czasu.....** считáться со врéмени.....

Datowanie, -ia, *ср.* выставлéніе числá, мѣсяца и гóда.

Datowany, помѣченный числóмъ, мѣсяцомъ и гóдомъ.

Dawać, дава́ть, *см.* **Dać. Dawać karty,** сдавáть кáрты. **Na kogo dawać?** кому́ сдавáть (*карты*)? **Na ciebie dawać,** тебѣ́ сдавать; || **Dawać się,** дава́ться.

Dawanie, -ia, *ср.* дава́ніе; || сда́ча (*карть*); || **Dawanie potraw,** подава́ніе кýшаньевъ.

Dawca, -y, *м.* да́тель, дарúтель.

Dawczyni, -ni, *ж.* подáтельница, дарúтельница.

Dawić, *см.* **Dławić.**

Dawić się, *см.* **Dławić się.**

Dawica, -y, *ж. Мед.* жáба, жáбная болѣзнь.

Dawiciel, *см.* **Dławiciel, Dusiciel.**

Dawien, *вм.* **Dawny,** да́вній. **Z dawien poszło,** и́стари пошло́. **Z dawien dawna,** издáвна, и́стари, издрéвле.

Dawienie, *см.* **Dławienie.**

Dawnić, припоминáть старúну, стáрое врéмя.

Dawniéj, прéжде, встарúну, нѣкогда, когдá-то.

Dawniuchny, -niusieńki, -niuteńki, -niuśki, давнúшній, óчень дáвній.

Dawniuteńko, давнёхонько.

Dawno, давнó. **Oddawna, Zdawna,** издáвна. **Od jak dawna?** съ котóрыхъ поръ? **Z dawien dawna,** съ незапáмятныхъ врéмёнъ.

Dawnobyły, давнопрошéдшій.

Dawnoletni, устарѣлый, обветша́лый,

вѣтхій; || старинный, древній; || давнишній.

Dawnopomny, приснопамятный.

Dawność, -ści, *ж.* давность; || продолжительность; || древность, старость. **Wszystko się psuje dawnością**, все со временемъ (*отъ старости*) разрушается. **Dawność tej wojny**, продолжительность этой войны. **Dawność rodu, familji**, древность рода, фамилiи. *Юрид.* законная давность, *см.* **Przedawnienie.**

Dawny, древній, старый, старинный, давній, прежній. **Dawne czasy**, древнія времена, старыя времена. **Dawna przyjaźń**, старая дружба. **Dawna rodzina**, древняя, старинная фамилiя. **Dawni ludzie**, старосвѣтскіе люди. **Po dawnemu**, по старинѣ, по прежнему. **Dawny oficer**, бывшій, отставной офицеръ, *см.* **Były, Bywszy.**

Dążenie, -ia, *ср.* направленіе; || * стремленіе; || наклонность. **Dążenie ciał do środka**, центробѣжность, *см.* **Dążność. Dążenie do celu**, стремленіе къ цѣли.

Dążność, -ści, *ж.* склонность, направленіе. **Człowiek ma przyrodzoną dążność do samolubstwa**, человѣкъ имѣетъ врожденную склонность къ эгоизму, человѣкъ отъ природы эгоистъ. **Zbrodnicze dążności tego pisma**, преступное направленіе этого сочиненія.

Dążyć, стремиться. **Dążyć do celu**, стремиться къ цѣли. **Dążyć do zaszczytów**, стремиться къ почестямъ.

Dbać, заботиться (*о чёмъ*), имѣть попеченіе, радѣть; || обращать вниманіе (*на что*). **O nic nie dba**, ни о чёмъ не заботится. **Nie dbam o to**, я не забочусь объ этомъ. **O to najmniéj dbam**, объ этомъ я всего менѣе забочусь. **Dbać o czyje dobro**, заботиться о чьемъ-либо благѣ. **Dbać na kogo, na co**, заботиться о комъ, о чёмъ, обращать вниманіе на кого, на что. **Nie dbać na śmierć**, не бояться смерти.

Dbale, старательно, внимательно.

Dbałość, -ści, *ж.* старательность, заботливость, рачительность, внимательность, радѣніе.

Dbały, старательный, заботливый, рачительный, внимательный.

Dbanie, -ia, *ср.* старанiе, радѣніе, попеченіе.

Dębak, острое, крѣпкое вино.

Debankować, *см.* **Zdebankować.**

Debatować, спорить, разбирать, разсматривать.

Debatowanie, -a, *ср.* споръ, преніе, разсужденіе; || *Юрид.* судебное разбирательство, судебныя пренія.

Debaty, -ów, *мн.* пренія, разсужденія; || состязанiе, пререканія.

Dębczak, -a, *м.* дубина.

Dębczyna, -y, *ж.* дубокъ.

Debent, -a, *м.* должникъ, плательщикъ.

Debet, *Ком.* дебетъ, должны мнѣ, имѣю, долженъ мнѣ; || начетъ, остатокъ долга, недоимка, недоборъ.

Dębianka, -i, *ж.* чернильный орѣшекъ.

Dębić, дубить кожи.

Dębiec, -bca, *м.* дубина.

Dębienie, -a, *ср.* дубленіе, дубка (кожъ).

Dębina, -y, *ж.* дубовый лѣсъ.

Debit, *Ком.* сбытъ, продажа (*товаровъ*); || дебитъ, приходъ, лѣвая страница счета.

Debitant, -a, *м.* мелочной торговецъ, лавочникъ.

Debitor, -a, *м.* должникъ.

Dębniak, Dębnik, -a, *м.* дубнякъ, дубовая роща.

Dębny, цвѣтомъ похожій на дубовыя листья; || хорошо выдубленный. **Dębna skóra**, выдубленная, выдѣланная кожа.

Dębowiec, -wca, *м.* дубина.

Dębowy, дубовый.

Debrza, Debra, -y, *ж.* дебрь.

Decernent, -a, *м.* судья, рѣшающій дѣло, произносящій приговоръ.

Deces, -u, *м.* ошибка въ счетѣ, недочетъ; || начетъ.

Dech, *род. п.* **tchu**, *м.* духъ, дыханіе, издыханіе. **Dech stracić**, задыхаться. **Dech w sobie zatrzymać**, удерживать, сдерживать свое дыханіе. **Przyjść do tchu**, собраться съ духомъ, перевести духъ, вздохнуть, придти въ себя. **Leżał ledwo co tchu mając**, онъ лежалъ, едва переводя духъ. **Do ostatniego tchu**, до послѣдняго издыханія. **Jednym tchem**, однимъ духомъ, безъ отдыха, разомъ. **Biedz co tchu stanie**, бѣжать что есть духу.

Dechowy, дыхательный.

Dęcie, -cia, *ср.* дуновеніе, вѣяніе, выдуваніе. **Dęcie wiatrów**, дуновеніе, вѣяніе вѣтровъ. **Dęcie szkła**, выдуваніе стекла.

Decydować, рѣшать, судить. **Zdecydowaliśmy, że należało natychmiast jechać**, мы рѣшили, что нужно сейчасъ же ѣхать. **Decydować o wszystkiém**, все рѣшать, обо всѣмъ судить. **Decydować na prawo i na lewo**, судить и вкривь и вкось. **Decydować, Zdecydować (kogo do czego)**, заставить. **To mię zdecydowało do jechania**, это меня заставило уѣхать.

Decydować się, zdecydować się, рѣшиться. **Nie prędko się decyduje**, онъ не скоро рѣшается, онъ нерѣшителенъ. **Wkrótce mój los się zdecyduje**, вскорѣ рѣшатся моя судьба.

Decydująco, рѣшительно, окончательно.

Decydujący, рѣшительный, рѣшающій; || утвердительный. **Człowiek decydujący**, рѣшительный человѣкъ.

Decyfrować, разшифровывать, разбирать, толковать (*шифры*); || разбирать, читать (*неразборчивое письмо*).

Decyfrowanie, -ia, *ср.* разбираніе, разшифровка (*письма*).

Decymalny. *см.* **Dziesiętny, Decymować, Dziesiątkować.**

Decyzja, -zji, *ж.* рѣшеніе, опредѣленіе, постановленіе; || рѣшительность. **Decyzja ekonomiczna,** опредѣленіе по экономическому предмету;—**kwalifikacyjna,** опредѣленіе о преданіи суду. **Poddać pod czyją decyzją,** представить на чье разсмотрѣніе, рѣшеніе. **Już zapadła decyzja,** рѣшеніе уже наступило, вышло. **Ubiężeni pokazali wiele decyzji,** осажденные показали большую рѣшительность. **Człowiek z decyzją,** рѣшительный человѣкъ.

Dedukcja, -ji, *ж.* вычетъ (*изъ суммы*), сбавка, скидка; || подробное исчисленіе, изложеніе; || выводъ слѣдствій, *см.* **Wywód.**

Dedykacja, -ji, *ж.* посвященіе (*книги*).

Dedykować (komu dzieło), посвящать кому сочиненіе.

Defalka, -i, Defalkata, -y, *ж.* вычитаніе, вычетъ, скидка, сбавка; || отсрочка.

Defalkować, вычитать, дѣлать скидку, сбавку.

Defekacja, -ji, *ж. Мед.* испражненіе.

Defekować, очищать.

Defekt, -u, *м.* недостатокъ, недочетъ, начетъ; || дефектъ, разрозненные листы книги, *см.* **Deficyt. W summie tysiąca rubli pokazało się dziesięć rubli defektu,** изъ тысячи рублей не достало десяти рублей, не оказалось на лицо десяти рублей. * **Nie wyjdzie z tego defektu,** онъ не вылечится отъ этой болѣзни.

Defektowy, неполный, дефектный. **Egzemplarze defektowe,** неполные экземпляры.

Deferować, предлагать; || **Deferować komu przysięgę,** полагаться на чье-либо клятвенное показаніе.

Deficyt, -u, *м.* недочетъ, недостатокъ, дефицитъ.

Defilować, дефилировать, проходить одинъ за другимъ (*о войскахъ*).

Definicja, -ji, *ж.* опредѣленіе; || рѣшеніе, постановленіе.

Definjować, назначать; || опредѣлять; || рѣшать, постановлять, полагать.

Definjowanie, -ia, *ср.* опредѣленіе, постановленіе.

Definitarz, -a, *м.* зала монастырскихъ совѣщаній.

Definitor, -a, *м.* помощникъ орденскаго генерала, особенно въ орденѣ св. Франциска.

Defluktacja, -ji, *ж.* сплавка.

Defraudacja, -ji, *ж. см.* **Przemycanie.**

Defraudant, -a, *м. см.* **Kontrabandzista.**

Defraudować, *см.* **Przemycać.**

Dęga, -i, *ж.* ушибъ, синякъ, синева, *см.* **Pręga.**

Degradacja, -ji, *ж.* низложеніе; || разжалованіе, лишеніе (*чина, ордена, званія*), *см.* **Utrata stopnia, Utrata szlachectwa, Odświęcenie.**

Degradować, разжаловать лишить чина, званія, *см.* **Stopień. Degradować kogo na prostego żołnierza,** разжаловать кого въ солдаты.

Deista, -y, *м.* деистъ, однобожникъ.

Deistka, -i, *ж.* деистка, однобожница.

Deizm, -u, *м.* деизмъ, однобожіе.

Deka, -i, *ж.* попона, вальтрапъ (*на лошади*); || покрывало; || дека (*на инструментахъ*). **Deka piersiowa,** грудинка, грудная кость. *см.* **Daga.**

Dekanalny, деканскій, *см.* **Dziekański.**

Dekanat, -u, *м.* деканство.

Dekatyzować, декатировать.

Dekiel, -kla, *м.* огниво (*у ружья*).

Deklamacja, -ji, *ж.* декламація, витійство; || напыщенныя слова; || высокопарное, напыщенное слово или рѣчь; || произнесеніе стиховъ или рѣчи.

Deklamacyjny, декламаторскій; || высокопарный, велерѣчивый.

Deklamator, -a, *м.* декламаторъ.

Deklamować, декламировать, произносить (*стихи, рѣчь*).

Deklaracja, -ji, *ж.* объявленіе, заявленіе; || опись, фактура (*товаровъ*); || *Юрид.* показаніе; || записка, мемуаръ; || разъясненіе (*указа*); || **Deklaracja na piśmie,** подписка, письменное заявленіе.

Deklarant, -a, *м.* объявитель, предъявитель.

Deklarować, открывать; || предъявлять, заявлять, объявлять; || показывать, дѣлать показаніе (*въ судѣ*). **Deklarować towary na komorze,** предъявлять товары въ таможнѣ. || **Deklarować (komu co),** обѣщать, дать подписку.

Deklarować się, объясняться; || объявлять себя; || высказываться; || открываться. **Nie chce się względem tego deklarować,** онъ не хочетъ высказываться объ этомъ. **Deklarować się za kim,** объявлять себя на чьей-либо сторонѣ. **Deklarować się komu z czém,** объщать, обѣщаться, сулить (*кому, что*).

Deklarowanie, заявка, *см.* **Deklaracja.**

Deklarujący, объявитель.

Deklinacja, -ji, *ж. Грам.* склоненіе (*именъ*), *см.* **Forma, Odmiana.**

Deklinować, *см.* **Przypadkować, Odmieniać.**

Dekokt, -u, *м.* декоктъ отваръ.

Dekoloryzacja, -ji, *ж.* линяніе, обезцвѣчиваніе.

Dekompozycja, -ji, *ж. Хим.* разложеніе (*вещества*).

Dekoncertować, разстроивать сбивать; || * смущать, приводить въ замѣшательство.

Dekoracja, -ji, *ж.* украшеніе; || *Театр.* декорація; || знакъ отличія, орденскій знакъ, орденъ.

Dekret, -u, *м. см.* **Wyrok.**

Dekretacja, -ji, *ж.* резолюція рѣшеніе, постановленіе приговора.

Dekretały, -ów, *мн.* декреталія, постановленіе (*первыхъ папъ*).

Dekretarz, **-a**, *м.* реéстръ судéбныхъ рѣшéній.

Dekretować, *см.* **Wyrokować, Skazać.**

Dekretowany, *см.* **Skazany.**

Dekretowy, относя́щійся къ рѣшéнію дѣла.

Delacja, **-ji**, *ж.* доно́съ, говоръ, извѣтъ.

Delata, **-y**, *ж. Юрид.* вѣдомость о просро́ченныхъ податя́хъ и недоимкахъ. **Być na delacie**, подлежа́ть взысканію просро́ченныхъ податéй и недоимокъ; || донесéніе (*суду*), *см.* **Delacja.**

Delator, **-a**, *м.* доно́счикъ, обвини́тель.

Delatorka, **-i**, *ж.* доно́счица, обвини́тельница.

Delegacja, **-ji**, *ж.* делега́ція, депута́ція; || командиро́вка; || собра́ніе выборныхъ, *см.* **Nowacja.**

Delegat, **-a**, *м.* депута́тъ, делега́тъ, вы́борный, уполномо́ченный, командиро́ванный.

Delegować, уполномо́чивать, наря́жать, поруча́ть; || ввря́ть, довѣря́ть; || командирова́ть.

Delegowanie, **-nia**, *ср.* командиро́вка; || поруче́ніе.

Delegowany, *см.* **Delegat.**

Delektować się, наслажда́ться, утѣша́ться.

Deliberacja, **-ji**, *ж.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || размышле́ніе.

Deliberować, разсужда́ть, обсужда́ть; || совѣща́ться, *см.* **Namyślać się, Rozważać.**

Delicje, **-ij**, *мн.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Delikacik, **-a**, *м.* сласте́на, ла́комка; || нѣженка, *см.* **Pieszczoszek.**

Delikatka, **-i**, *ж.* изнѣженная же́нщина.

Delikatnie, нѣжно, осторо́жно, искýсно; || то́нко, разбо́рчиво.

Delikatnie, *см.* **Delikacik.**

Delikatność, **-ści**, *ж.* деликáтность, то́нкость, нѣжность, мя́гкость; || лёгкость; изя́щество; || * осторо́жность, осмотри́тельность; || прія́тность, прія́тный вкусъ; || утончéнность; || щекотли́вость; || снисходи́тельность. **Delikatność rysów twarzy**, нѣжность чертъ лица́. **Delikatność roboty ręcznéj**, нѣжность, то́нкость ручно́й рабо́ты. **Delikatność postępowania**, деликáтность обхожде́нія. **Strofować kogo z delikatnością**, наказывать кого́ кро́тко, слегка́.

Delikatny, деликáтный, нѣжный, мя́гкій; || щекотли́вый; || тру́дный, затрудни́тельный; || утончéнный, то́нкій, разбо́рчивый; || вѣжливый. **Delikatne uczucie**, нѣжное чу́вство. **Delikatna materja**, щекотли́вое дѣло. **Położenie delikatne**, тру́дное, щекотли́вое положе́ніе. **Delikatne pytanie**, затрудни́тельный вопро́съ. **Smak delikatny**, нѣжный, то́нкій вкусъ. **Ucho delikatne**, нѣжное у́хо. **Delikatny wyrzut**, деликáтный упрёкъ.

Delikwent, **-a**, *м.* престу́пникъ осуждённый на смéрть.

Delikwentka, **-i**, *ж.* престу́пница осуждённая на смéрть.

Delineacja, **-ji**, *ж.* чертёжъ, óчеркъ; || черчéніе.

Demarkacja, **-ji**, *ж.* демаркаці́онная, пограни́чная ли́нія; || * черта́ разграниче́нія.

Demarkacyjny, демаркаці́онный, пограни́чный.

Demokracja, **-ji**, *ж.* демокра́тія.

Demokracki, демократи́ческій.

Demokrat, **-a**, **Demokrata**, **-y**, *м.* демокра́тъ.

Demokratka, **-i**, *ж.* демокра́тка.

Demokratycznie, демократи́чески.

Demokratyczny, демократи́ческій, *см.* **Gminowładny.**

Demokratyzm, **-u**, *м.* демокра́тизмъ.

Demon, **-a**, *м.* бѣсъ, дья́волъ, чортъ, нечи́стый, лука́вый; || духъ, де́монъ.

Demonomanja, **-ji**, *ж.* демономáнія, видъ помѣша́тельства, при кото́ромъ больно́й счита́етъ себя́ одержи́мымъ бѣсомъ.

Demonstracja, **-ji**, *ж. см.* **Okazanie, Okaz.**

Denarek, **-rka**, *м.* таганъ, трено́жникъ.

Dendrolit, **-u**, *м.* окаменѣлое де́рево.

Denko, **-a**, *ср.* до́нышко.

Denność, **-ści**, *ж. Мед.* подáгра, костоло́мъ, суставоло́мъ.

Denny, чре́сленный, бе́дренный. **Denna niemoc**, *см.* **Denność.**

Denny, до́нный, *см.* **Dno.**

Denominacja, **-ji**, *ж.* именова́ніе, назва́ніе.

Dentysta, **-y**, *м.* зубно́й врачъ, дантúстъ.

Denuncjacja, **-ji**, *ж.* доно́съ, извѣтъ.

Denuncjant, **-a**, *м.* доно́счикъ, доноси́тель.

Denuncjować, доноси́ть.

Deokkupacja, **-ji**, *ж.* заня́тіе, завладѣ́ніе.

Depaktacja, **-ji**, *ж.* незако́нное тре́бованіе, вымога́тельство.

Depastycja, **-ji**, *ж.* раздѣле́ніе.

Dependencja, **-ji**, *ж.* зави́симость, подчине́нность, подвла́стность.

Dependent, **a**, *м.* зави́симый, подчинённый, подвла́стный; || пи́сарь, писе́цъ (*у защи́тника, у регента*).

Dependować, зави́сѣть, находи́ться въ подчине́нности, зави́сѣть отъ кого́, отъ чего́. *См.* **Zależeć, Zawisłym być.**

Depesza, **-y**, *ж.* депе́ша.

Deponent, **-a**, *м.* вкла́дчикъ, отдающій на сохране́ніе; || свидѣтель въ судѣ дающій показа́ніе.

Deponować, вноси́ть, дава́ть на хране́ніе; ввря́ть, довря́ть (*деньги и пр.*); || вноси́ть зало́гъ.

Deponowanie, **-a**, *ср.* отда́ча на хране́ніе; || внесе́ніе зало́га.

Depopularyzacja, **-ji**, *ж.* поте́ря популя́рности, наро́дной любви.

Depopularyzować, лишáть популя́рности, народной любви́; **-się**, терять народную любóвь.

Deportacja, -ji, *ж.* ссы́лка, изгнáніе на всю жизнь.

Depozycja, -ji, *ж.* показáніе, свидѣтельство (*въ судѣ*).

Depozyt, -u, *м.* отдáча на храненіе; || депозúтный вкладъ, взнос; || вещь отданная на хранéніе; || складъ, сохрáнная казнá; || храни́лище. **Pieniądze złożyć do depozytu**, отдáть дéньги на хранéніе. **Z depozytu odebrać**, взять дéньги изъ сохрáнной казны.

Depozytarjusz, -a, *м.* храни́тель, блюсти́тель; || вкладчикъ.

Depozytowy, депозúтный.

Deprekacja, -ji, *ж.* испрáшиваніе прощéнія, прóсьба о прощéніи.

Deptać, топтáть, попирáть; || мять, жать, выжимáть; || валя́ть (*сукна*). **Deptać po błocie**, шлáпать по грязи. **Deptać koło czego, za czém**, стараться, хлопотáть о чёмъ, ухáживать за чёмъ. **Deptać wino**, выжимáть, давúть виноградъ. **Deptać prawa ludzkości**, попирáть человѣческія правá. **Deptać glinę**, мять глúну.

Deptacz, -a, *м.* валя́льщикъ, суконáлъ; || давúльщикъ винограда.

Deptak, -a, *м.* валя́льный пестъ, валýша.

Deptalnia, -i, *ж.* валя́льня, суконáльня; || тискú (*виноградные*).

Deptanie, -nia, *ср.* валя́ніе (*сукна*); давлéніе (*винограда*).

Deputacja, -ji, *ж.* депутáція, посóльство; || собráніе вы́борныхъ, представúтелей, зéмскихъ лю́дей; || депутáтство, представúтельство. **Deputacja**, депутáція состоя́щая изъ пяти́ лицъ.

Deputat, -a, *м.* депутáтъ; || вы́борный, представúтель; || *Стар.* **Deputat w drzewie**, опредѣлéнная достáвка дровъ (*для монастырей и т. п.*) въ годъ.

Deputować, отправля́ть, наряжáть депутáтомъ, вы́борнымъ.

Deputowany, депутáтъ, вы́борный, представúтель, по́сланный.

Dera, -y, *ж.* попóна, вальтрáпъ.

Dereń, -enia, *м.* дéренъ, кизúль (*дéрево*).

Dereniak, -u, *м.* дéреновое винó.

Dereniowy, дéреновый.

Deresz, -a, *м.* рыжечáлая съ прóсѣдью лóшадь.

Dereszowaty, рыжечáлый.

Derkacz, -a, *м. см.* **Chruściel.**

Derogacja, -ji, *ж.* отмѣнéніе, нарушéніе (*закóна, правъ и т. п.*).

Deriwacja, -ji, *ж.* отвóдъ, отведéніе (*водú*). *Медиц.* отвлечéніе (*крóви, мокрóтъ*). *Грам.* происхождéніе, произведéніе (*слóва*).

Desinfekcya, -ji, *ж.* очищéніе вóздуха.

Deska, -i, *ж.* доскá. **Deska wyborowa**, чúстая доскá,—**niewyborowa**, получúстая, —**bukszelowa**, кружáльная доскá,—**parapetowa**, подокóнная.

Deskrypcja, -ji, *ж.* описáніе; || óпись.

Desperacki, отчáянный, безнадёжный. **Po desperacku**, отчáянно.

Desperacja, -ji, *ж.* отчáяніе, безнадёжность.

Desperat, -a, *м.* отчáянный, бéшеный.

Desperatka, -i, *ж.* отчáянная, бéшеная.

Desperować, *см.* **Rozpaczać.**

Despota, -y, *м.* дéспотъ, самовластúтель.

Despotycznie, деспотúчески, самовлáстно.

Despotyczność, -ści, *ж.* деспотúзмъ, самовлáстіе.

Despotyczny, деспотúческій, самовлáстный.

Despotyzm, -u, *м.* деспотúзмъ.

Destrukcja, -ji, *ж.* истреблéніе, разрушéніе.

Destylacja, -ji, *ж.* гóнка, вы́гонка, перегóнка, дистиля́ція, дистилúровка.

Destylarnia, -i, *ж.* дистилúрный, перегóнный завóдъ; || винокýрня, винокýренный завóдъ.

Destylator, -a, *м.* перегóнщикъ, давúльщикъ, вы́курщикъ, дистилáторъ; || винокýръ.

Destylować, перегонáть, дистилúровать.

Destylowanie, *см.* **Destylacja.**

Destytucja, -ji, *ж.* отрѣшéніе отъ дóлжности.

Destytuowany, исключённый изъ слýжбы, лишённый дóлжности.

Deszcz, -u, *м.* дождь, дóждикъ, дóжжикъ. **Duży, rzęsisty deszcz**, крýпный дождь. **Deszcz nawałny**, проливнóй дождь.

Deszczka, -i, *ж.* дощéчка.

Deszczonośny, дождли́вый, дожденóсный.

Deszczorodny, *см.* **Dżdżysty.**

Deszczówka, -i, *ж.* дождева́я водá.

Deszczownik, -a, *м.* зуёкъ, ржáнка (*птица*).

Deszczowy, дождевóй.

Deszczułka, -i, *ж. см.* **Deszczka.**

Deszczyć, дождúть, *см.* **Dżdżyć. Zadeszczyć się.**

Deszczyk, -u, *м.* дóждичекъ.

Deszczysty, *см.* **Dżdżysty.**

Detaksacja, -ji, *ж.* переоцéнка.

Detaksator, -a, *м.* переоцéнщикъ.

Detaliczny, рóзничный; || **podrobny**; || раздробúтельный.

Detencja, -ji, *ж. Юрид.* завладѣніе; || задержáніе, заключéніе, заточéніе, арéстъ.

Detencyjny, арестáнтскій.

Determinacja, -ji, *ж.* смѣлость, рѣшúтельность, твёрдое намѣреніе.

Determinować, установи́ть, опредѣля́ть.

Determinować się, рѣша́ться, вознамѣ́риваться.

Deterjoracja, -ji, *ж.* поврежде́ніе, по́рча; || паде́ніе, упа́докъ.

Dętka, -i, *ж.* бу́сы, *мн.*, поддѣ́льныя пе́рлы.

Detonacja, -ji, *ж.* фальши́вое пѣ́ніе.

Detonować, фальши́вить; || * сбить съ то́лку.

Detrakcyjny, *см.* **Wywozowy**.

Detraktacja, -ji, *ж.* порица́ніе, поноше́ніе, злосло́віе, хуле́ніе.

Detronizacja, -ji, *ж.* сверже́ніе съ престо́ла, низложе́ніе.

Detrunkacja, -ji, *ж.* вы́четъ.

Detrunkować, вычита́ть.

Detto, Ditto, того́-же, то́же, какъ вы́ше.

Dewastacja, -ji, *ж.* опустоше́ніе, погро́мъ.

Dewocja, -ji, *ж.* на́божность, благоче́стіе.

Dewolucja, -ji, *ж.* *Юрид.* перехожде́ніе, переда́ча.

Dewot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.

Dewotka, -i, *ж.* на́божная, богомо́лка, ханжа́.

Dezercja, -ji, *ж.* побѣ́гъ, бѣ́гство; || *Юрид.* просро́чка апелля́ціи.

Dezerter, -a, *м.* дезерти́ръ, бѣгле́цъ, бѣ́глый.

Dezorganizacja, -ji, *ж.* разстро́йство, разруше́ніе; || *Мед.* поврежде́ніе.

Dezorganizować, разстрои́вать, разруша́ть.

Dezygnacja, -ji, *м.* означе́ніе, указа́ніе.

Dezynfekcja, -ji, *ж.* дезинфе́кція, очище́ніе отъ зара́зы, оку́риваніе.

Diffamacja, -ji, *ж.* поноше́ніе, опозо́риваніе, опозо́реніе, клевета́.

Diffamować, поноси́ть, позо́рить, безсла́вить, злосло́вить.

Differencja, -ji, *ж.* разли́чіе, ра́зница, ра́зность, несхо́дство; || *Мат.* ра́зность.

Differencyjny, *Мат.* дифференціа́льный; || разли́чный, ра́зный, *см.* **Sprawa**.

Dilacja, -ji, Dilata, -y, *ж.* отсро́чка.

Dilatoryjny, *Юрид.* отлага́тельный, замедля́ющій.

Dimidia, полови́на.

Diskonto, Dyskonto, диско́нтъ, учётъ, ски́дка, усту́пка.

Ditto, *см.* **Detto**.

Djak, Djakowiec, Djakowstwo, *см.* **Dziak, Dziakowiec, Dziakowstwo**.

Djabeł, -bła, *м.* чортъ, бѣсъ, дья́волъ, сатана́. **To djabła warto**, э́то ни къ чо́рту не годи́тся. **Djabłami na kogo rzucać**, посыла́ть кого́ къ чо́рту. **Niech mię djabeł porwie**, чтобъ чортъ меня́ побра́лъ. **Zkąd u djabła on to wszystko bierze?** кой чортъ, отку́да э́то онъ все берётъ? **Ki djabeł ci to powiedział? Kto u djabła ci to powiedział?** кой чортъ э́то вамъ сказа́лъ? **Po djable sprawa**, черто́вское дѣ́ло. **Idź do djabła**, ступа́й къ чо́рту. *Посло.* **Nie taki djabeł straszny, jak go malują**, не такъ стра́шенъ, *или* чёренъ чортъ, какъ его́ малю́ютъ. **Kto przed piekłem mieszka, musi djabła prosić w kmotry**, кто живётъ у са́маго а́да, до́лженъ проси́ть чо́рта въ кумовья́ (т. е. по необходи́мости прихо́дится дружи́ться съ злы́ми людьми́).

Djabełek, -łka, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ; || ландскне́хтъ (*карт. игра́*).

Djabelnie, черто́вски, дья́вольски, ужа́сно.

Djabelny, черто́вскій, дья́вольскій, прокля́тый.

Djabelski, дья́вольскій, бѣсо́вскій, сатани́нскій.

Djabelsko, черто́вски, дья́вольски.

Djabelstwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина, бѣсо́вщина; || *вообще́:* че́рти, дья́волы. **Narody te dzieci swoje ofiarowali djabelstwu**, э́ти наро́ды принесли́ въ же́ртву чертя́мъ дѣте́й свои́хъ.

Djablątko, -a, *ср.* дьяволёнокъ, бѣсёнокъ, чертёнокъ.

Djable, *см.* **Djabeł**.

Djablica, -y, *ж.* черто́вка.

Djabłowy, черто́вскій, чо́ртовъ.

Djabolista, -y, *м.* одержи́мый бѣ́сомъ.

Djadem, -u, *м.* діади́ма вѣне́цъ.

Djafragma, -y, *ж.* *Анат.* грудобрю́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусакова́я перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха.

Djagonal, -i, *ж.* *Мат.* діагона́льный, иско́сный.

Djak, -a, *м.* причётникъ, *см.* **Dziak**.

Djakon, -a, *м.* діа́конъ, дья́конъ.

Djakonica, -y, *ж.* діакони́сса.

Djakonowy, діа́коновъ, дья́коновъ.

Djakoński, діа́конскій, дья́конскій.

Djakoństwo, -a, *ср.* дья́конство, дьа́конское зва́ніе.

Djalekt, -u, *м.* нарѣ́чіе, го́воръ, діале́ктъ.

Djalektyk, -a, *м.* діале́ктикъ, ло́гикъ.

Djalektyka, -i, *ж.* діале́ктика, ло́гика.

Djalog, -u, разгово́ръ, діало́гъ.

Djalogicznie, діалоги́чески.

Djament, -u, *м.* алма́зъ.

Djamentowy, алма́зный.

Djametr, -u, *м.* *см.* **Średnica**.

Djarja, -ji, *ж.* *Мед.* поно́съ; || *Горн.* паёкъ, раціо́нъ, по́рція.

Djarjusz, -u, *м.* журна́лъ, дневни́къ.

Dla, для, ра́ди. **Podróżować dla zdrowia**, путеше́ствовать для здоро́вья. **Dla miłości bożej**, изъ любви́ къ Бо́гу. **Poważają go dla jego dobrych przymiotów**, его́ уважа́ютъ за его́ хоро́шія ка́чества. **Czułość matki dla dzieci**, нѣ́жность ма́тери къ дѣ́тямъ. **Dla tego**, поэ́тому. **Dla tego, że...** потому́ что...

Dłabić, Dławić, жать, сжима́ть; || дави́ть, выжима́ть.

Dławić, *см.* **Dłabić**.

Dławienie, -ia, *ср.* удушливость; стѣсненіе, сжатіе.

Dławimuszka, -i, *ж.* мухоло́вка (*птица*).

Dłoń, -ni, *ж.* ладо́нь. *Старослав.* длань; || рука́. **Jak na dłoni**, какъ на ладо́ни. **Dłoń komu podać**, пода́ть кому́ ру́ку. **Dłonią w dłoń bili, uderzyli**, уда́рили по рука́мъ. **W dłoni dłoń**, рука́ въ ру́кѣ, рука́ съ руко́ю; || пя́день, че́тверть арши́на, *см.* **Piędź**.

Dłoniasty, ладо́нчатый; || длане́видный, ла́пчатый. *Бот.* **Liście dłoniaste**, ла́пчатые ли́стья.

Dłoniatonogi, лапчатоно́гій.

Dłonisty, ладо́нчатый, длане́видный, ла́пчатый.

Dłóto, *см.* **Dłuto**.

Dłubać, рыть, взрыва́ть; || ры́ться, копа́ться, ша́рить; || ковыря́ть, долби́ть. **Dłubać w zębach**, ковыря́ть въ зуба́хъ. **Dłubać w nosie**, ковыря́ть въ носу́; || **Dłubać się**, ме́длить, мѣшкать, копа́ться.

Dłubacz, -a, *м.* долби́нь, долбу́ха; || *Горн.* долби́ло, кру́глое долото́; || *копу́нъ, копоту́нъ.

Dłubaczka, -i, *ж.* копу́нья. *См.* **Dłubacz**.

Dłubała, -y, *м.* **Dłubalski**, -iego, *м.* копу́нъ, копоту́нъ.

Dłubanie, -ia, *ср.* разры́тіе, раска́пываніе, долбле́ніе, ковыря́ніе.

Dłubanina, -y, *ж.* неповоро́тливость, копотли́вость; || ску́чная, копотли́вая рабо́та.

Dług, -u, *м.* долгъ. **Upominać się o dług**, тре́бовать упла́ты до́лга. **Być w długach po uszy**, быть въ долга́хъ по́ уши. **Mam dług u ciebie**, за тобо́ю есть долгъ; || * **Uiścić się z długu wdzięczności**, заплати́ть долгъ благода́рности. **Dług hipoteczny**, долгъ обезпе́ченный на имѣніи крѣпостны́мъ поря́дкомъ.

Długawy, *см.* **Obdłużny, Podłużny**.

Długi, до́лгій; || дли́нный. **Długa droga**, до́лгій путь, дли́нная доро́га. **Długie lata**, до́лгіе го́ды. **Długa ulica**, дли́нная у́лица. **Mieć długi język**, имѣть дли́нный языкъ. **Mieć długie ręce**, имѣть дли́нныя ру́ки (*красть*). **Mieć długie nogi**, имѣть дли́нныя но́ги (*шибко бѣгать*). **Paść jak długi**, растяну́ться во вѣсь ростъ.

Długo, *сравн. ст.* **Dłużéj**, до́лго. долговре́менно, до́лгое вре́мя. **Na długo**, на до́лгое вре́мя. **Na jak długo?** наско́лько вре́мени? **Jak długo mu się spodoba**, на ско́лько ему́ бу́детъ уго́дно. **Długo, za długo trwać**, продолжа́ться слишкомъ до́лго. **Długo w noc**, въ са́мую глубо́кую ночь. **Długoby to mówić**, до́лго бы объ э́томъ ну́жно было говори́ть. **Niezadługo**, вскоре́, *см.* **Wkrótce**. **Długo się nosić**, носи́ть дли́нное пла́тье.

Długocierpliwość, -ści, *ж.* долготерпѣ́ніе.

Długocierpliwy, долготерпѣли́вый.

Długoczesny, долговре́менный.

Długodzienny, многодне́вный.

Długodzioby, *Зоол.* долгоно́сый; || длинноры́лый.

Długojęzyczny, долгоязы́чный.

Długoletni, долголѣтній, многолѣтній.

Długoletność, -ści, *ж.* долговѣ́чность, долгодѣ́нствіе.

Długomyślność, -ści, *ж.* долготерпѣ́ніе, кро́тость.

Długomyślny, долготерпѣли́вый, кро́ткій.

Długonogi, длинноно́гій.

Długonos, -a, *м. Зоол.* жукъ.

Długonosy, долгоно́сый.

Długopamiętny, достопа́мятный.

Długopławność, -ści, *ж.* плавность.

Długopomny, достопа́мятный.

Długoręki, долгору́кій.

Długoroczny, *см.* **Długoletni**.

Długość, -ści, *ж.* длина́; || долгота́ (*дня*). **Długość ulicy, drogi**, длина́ у́лицы доро́ги.

Długość i szerokość geograficzna, географи́ческая долгота́ и широта́.

Długosz, -a, *м.* долговя́зый челове́къ, дылда, жердя́й.

Długoszatny, долгопо́лый.

Długoterminowy, долгосро́чный.

Długotrwałość, -ści, *ж.* продолжи́тельность.

Długotrwały, продолжи́тельный, долговре́менный; || хроническій.

Długowieczność, -ści, *ж.* долговѣ́чность.

Długowieczny, долговѣ́чный.

Długowłosy, длинноволо́сый.

Długowy, долгово́й. **Długowy regestr, długowa książka**, долгова́я кни́га.

Długożyty, *Дидакт.* живу́щій до́лѣе обыкновѣ́ннаго.

Dłutnik, -a, *м.* чека́нщикъ.

Dłuto, -a, *ср.* долото́, рѣзе́цъ; || долби́ло; || *Горн.* зуби́ло, ваи́ло, забу́рникъ. **Dłutko**, -a, *ср.* долоточ́ко, рѣзе́чекъ; || *Горн.* ваи́льцо, долоточ́ко.

Dłutować, чека́нить, высѣка́ть.

Dłutowanie, -ia, *ср.* чека́нка; || обро́нная или чека́нная рабо́та.

Dłutowy, чека́нный.

Dłuż, -y, *ж.* **Dłuża**, -y, *ж.* длина́. **Dwa łokcie na dłuż, w dłuż**, два локтя́ вдлину́. **Wdłuż czego iść**, идти́ вдоль чего́, *см.* **Wdłuż, Wzdłuż, Podłuż**; || *Плотн.* снуръ, шнуро́къ.

Dłuże, *мн., род. п.* **dłużec**, *Сокол.* обна́сцы, *мн.*

Dłużej, до́льше, длиннѣе.

Dłużek, -żku, *м.* долго́къ.

Dłużen, dłużny, до́лженъ, до́лжный. *См.* **Winien, Powinien**.

Dłużeń, -żnia, *м.* дли́нная доска́ для закла́дки у́лья.

Dłuźmiernica, -y, *ж.* лонгиме́тръ.

Dłuźmiernictwo, -a, *ср.* лонгиме́трія.

Dłużnia, -i, *ж.* длина́, долгота́, *см.* **Dłużeń**.

Dłużnica, -y, *ж.* должни́ца.

Dłużniczy, относящійся къ должнику, принадлежащій къ должнику.

Dłużnik, -a, *м.* должникъ.

Dłużność, -ści, *ж.* обязанность, обязательство.

Dłużny, *см.* **Dłużen.**

Dłuższość, -ści, *ж.* лишекъ, излишекъ.

Dłużyć, продлить, удлинить, продолжать, тянуть, проволакивать.

Dłużyć się, продолжаться, длиться; || входить въ долгъ, задолжать.

Dłużyna, Dłużyzna, -y, *ж.* длина, долгота, длинота.

Dma, -y, *ж.* дуновеніе, дыханіе.

Dmuch, -u, *м.* вѣяніе, дуновеніе, *см.* **Podmuch.**

Dmuchać, дуть, выдувать, сдувать; || вѣять; || пыхтѣть. **Dmuchać w ogień**, раздувать огонь. **Kto się na gorącém sparzy, i na zimno dmucha**, обожженься на молокѣ, будешь дуть на воду. **Dmuchać komu na ucho**, надувать, трубить кому въ уши, наушничать. **Dmuchać w niebo**, подымать носъ къ верху, гордиться. **Dmuchać komu pod nos, w nos**, поступать надменно, высокомѣрно. *Прок.* **Dmuchnąć**, удрать, улизнуть, убѣжать. **I dmucha i chucha**, ни тепло, ни холодно; ни рыба, ни мясо; ни то, ни сё; безъ характера. **Dmuchać w palce**, дуть себѣ въ пальцы, въ кулакъ (*отъ холода*). **Przeciw wiatru dmuchać**, противъ рожна прать. **Dmuchać komu w kaszę**, мѣшаться въ чужія дѣла, не въ своё дѣло. **W ul dmuchnąć**, раздражить, разсердить врага, подлить масла въ огонь. **Dmuchnę i zaraz będzie**, стоитъ мнѣ пикнуть и сей-часъ будетъ. **Dmuchnąć w papę, dmuchnąć kogo w ucho**, дать пощёчину, съ ѣздить по уху. **Dmuchnąć w nogi**, удирать во всѣ лопатки, пуститься на утёкъ, навострить лыжи, улепетывать.

Dmuchacz, -a, *м.* раздувальщикъ.

Dmuchanie, -nia, *ср.* дуновеніе, вѣяніе.

Dmuchawka, -i, *ж.* паяльная трубка; || продувной стволъ; || отводъ, сарбаканъ, проводная труба; || бумажка свёрнутая въ трубочку.

Dmuchnąć, дунуть, *см.* **Dmuchać.**

Dna, -y, *ж. см.* **Denność.**

Dnieć, разсвѣтать.

Dnienie, -nia, *ср.* разсвѣтъ.

Dniować, дневать.

Dniowanie, -nia, *ср.* **Dniówka, -i**, *ж.* дневка.

Dniowy, денной, дневной, *см.* **Dzienny.**

Dno, -a, *ср.* дно. *Горн.* **Dno szybu**, почва шахты; **fryszerskie**, донная доска. **Dno chodnika, lub sztolni**, подошва, почва.

Do, *Предл.* до, къ, ко, въ, во, на, для, *см.* **Ku.** **Pójść do kościoła**, пойти въ церковь. **Iść do ołtarza**, идти къ алтарю. **Zaprządz do pługa**, запрячь въ плугъ. **Rzucić się do nóg komu**, броситься кому къ ногамъ. **Strzelać do celu**, стрѣлять въ цѣль. **Napisać do przyjaciela**, написать къ другу. **Odroczyć rzecz do jutra**, отложить дѣло до завтра. **Być do czegoś**, быть полезнымъ, годиться, служить къ чему. **Przykładać się do nauk**, прилежать къ наукамъ. **Udaj się do niego**, отправься къ нему. **Z Paryża do Genewy jechać**, ѣхать изъ Парижа въ Женеву. **Ubrany czarno od stóp do głowy**, одѣтъ въ черномъ съ ногъ до головы. **Pracować od rana do wieczora**, трудиться съ утра до вечера. **Jeden ma się do dwóch, jak dwa do czterech**, одинъ относится къ двумъ, какъ два къ четыремъ. **Do jutra**, до завтра. **Do zobaczenia, do widzenia**, до свиданія. **Łyżeczka do kawy**, кофейная ложка. **Szczoteczka do zębów**, щеточка для зубовъ. **Żelazko do prasowania**, утюгъ для глаженья. **Dwadzieścia do trzydziestu osób**, отъ двадцати до тридцати лицъ. **Dobre do jedzenia**, вкусно для ѣды. **Trudne do strawienia**, трудно переваривается. **Do mnie!** ко мнѣ! **Do broni!** къ оружью! **Tłumaczyć co do słowa**, переводить слово въ слово, дословно. **Mieć wolny przystęp do kogo**, имѣть свободный доступъ къ кому. **Wejść do pokoju**, войти въ комнату. **Cofnąć się do lasu**, отступить къ лѣсу. **Wsadzić kogo do więzienia**, посадить кого въ тюрьму. **Wsiąść do powozu**, сѣсть въ экипажъ. **Jeździć z prowincji do prowincji**, ѣздить изъ провинціи въ провинцію. **Do śmierci**, до смерти. **Do wieczora**, до вечера **Do dnia**, до разсвѣта; **wstawać do dnia**, вставать передъ разсвѣтомъ, до разсвѣта, *см.* **Aż.** **Było ich do pięćdziesięciu**, ихъ было до пятидесяти, *см.* **Blizko, Około.** || **Raz do roku**, одинъ разъ въ годъ, *см.* **Co.** || **To nie do niego ten list**, это письмо не къ нему. **To człowiek nie do wojskowości stworzony**, этотъ человѣкъ не рождёнъ для военной службы. **Koń dobry do kabrjoletu**, лошадь годная въ кабріолетъ, для упряжки въ кабріолетъ. **Co do mnie**, что касается до меня, относительно меня. **Strzelić do kogo**, стрѣлять въ кого. **Dać ognia do kogo**, выстрѣлить въ кого. **Robić przypisy do jakiego autora**, дѣлать примѣчанія къ какому автору. **Napisać wiersze do muzyki**, написать стихи для музыки. **Dorobić, ułożyć muzykę do wierszy**, сочинить музыку къ стихамъ, положить стихи на музыку. **Wpół do pierwszej, do drugiej, do trzeciej, etc.** половина перваго (*часа*), втораго, третьяго и т. д. **A do domu!** ступай домой! **Człowiek do czynu**, дѣятельный человѣкъ, способный дѣйствовать. **Człowiek i do rady i do pałasza**, человѣкъ способный и для совѣта и для войны. **Człowiek do pożycia**, человѣкъ обходительный, товарищескій. **Jak do jakiej miary**, смотря по тому, какова мѣра. **Jak do roku**, смотря по тому, какой годъ **Do rzeczy**, *см.* **Rzecz.** **Do pra-**

wdy, *см.* **Doprawdy. Do razu**, *см.* **Od razu. Ode drzwi, do drzwi**, отъ дверей къ дверя́мъ, *см.* **Od.** Такъ какъ невозмо́жно привести́ всѣхъ глаго́ловъ, кото́рые соединя́ются, и́ли мо́гутъ соединя́ться съ предло́гомъ **Do**, то здѣсь и помѣщены то́лько наибо́лѣе употреби́тельные изъ нихъ, *см.* э́ти глаго́лы въ первообра́зной фо́рмѣ.

Doba, **-y**, *ж.* вре́мя, пора́; || су́тки (24 часа́). **W każdej dobie**, во всякое вре́мя. **Czas na dobie**, удо́бное вре́мя. **Nie było go przez dwie doby**, его́ не́ было впродолже́ніе двухъ су́токъ, *см.* **Dola, Stan.**

Dobaczenie, **-nia**, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dobaczyć się, Dobaczać się, доби́ться, добива́ться, дога́даться, дога́дываться. **Często lekarz się tylko dobacza**, ча́сто то́лько ме́дикъ дога́дывается.

Dobadać, доиска́ться, развѣда́ть, вы́вѣдать, изслѣдовать.

Dobadywać się (czego), доиски́ваться разыски́вать, освѣдомля́ться, справля́ться. **Dobadywać się prawdy**, доиски́ваться пра́вды. **Dobadywać się kogo**, освѣдомля́ться о комъ.

Dobadywanie się, распра́шиваніе, вы́вѣдываніе.

Dobazgrać, допа́чкать, домара́ть.

Dobić, Dobijać, вбить, вбива́ть, вколоти́ть, вкола́чивать, доколоти́ть, докола́чивать, изби́ть, избива́ть. **Dobijać gwoździa**, пло́тно вбива́ть гвоздь. **Ostatki wojska nieprzyjacielskiego dobili**, они́ соверше́нно разби́ли оста́тки непрія́тельскаго во́йска. **To go dobije**, э́то окончи́тельно уби́ть его́. **Ostatni kielich mię dobił**, после́дняя рю́мка свали́ла меня́. **Dobić targu**, усло́виться, сойти́сь въ цѣнѣ. **Dobić interesu**, око́нчить, привести́ де́ло къ концу́. **Dobijać do lądu**, приста́ть, причали́ть къ бе́регу.

Dobić się, доби́ться, вырыва́ть, исторга́ть. **Dobić się na kim zeznania**, вы́нудить у кого́ призна́ніе. **Dobić się czego**, доби́ться, доста́гнуть чего́. **Dobić się chwały**, доста́гнуть сла́вы *см.* **Dobijać.**

Dobiedz, Dobiegać, добѣжа́ть, доста́гнуть, достига́ть, догна́ть, догоня́ть. **Dobiedz zaszczytów**, достига́ть по́честей.

Dobieganie, **-nia**, *ср.* достиже́ніе.

Dobiegły, достижи́мый.

Dobielać, Dobielić, добѣли́ть.

Dobierać, Dobrać, добира́ть, подбира́ть, избира́ть, выбира́ть. **Dobrać materją na suknię**, выбрать матерію на пла́тье. **Dobrać reszty**, взять остально́е. **Dobrać miarkę grzechów**, преиспо́лнить ме́ру беззако́ній (*грѣхо́въ*), *см.* **Dopełnić, Domierzyć.** || **Dobrać aż do dna**, изчерпать до дна. **Dobrać klucza do zamku**, подобра́ть ключъ къ замку. **Nie mogę nic sobie dobrać do gustu**, не могу́ ничего́ вы́брать себѣ по вку́су. **Dobieraj słów podług myśli**, избира́й слова́, кото́рыя соотвѣтствуютъ твое́й мы́сли. **Dobierać kolorów do siebie**, подбира́ть ра́зные цвѣта́. **Dobierać cug**, подбира́ть упря́жь. **Dobrane wyrazy**, отбо́рныя выраже́нія. **Dobrane małżeństwo**, супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру.

Dobierać się (do czego, dokąd), добира́ться, пробира́ться, доходи́ть, достига́ть. **Dobrać się z kim**, схо́дствовать, сойти́сь съ кѣмъ. **Dobrała się para**, сла́вная па́ра! **Dobrali się**, сошли́сь другъ съ дру́гомъ!

Dobieracz, **-a**, *м.* подбира́ющій, прила́живающій.

Dobieranie, **-nia**, *ср.* подбо́ръ, прила́живаніе, примѣне́ніе.

Dobieżny, *Астрон.* синоди́ческій. **Obieg księżyca dobieżny**, синоди́ческое движе́ніе мѣсяца.

Dobijać, см. Dobić.

Dobijać się (dokąd), добива́ться, домога́ться; стара́ться достичь, снискивать. **Dobijać się do drzwi**, стучать въ дверь. **Dobijać się o co**, домога́ться, добива́ться, (*чего́*), стара́ться пріобрѣсть (*что́*). **Dobijać się o pannę**, свата́ться къ дѣви́цѣ.

Dobiorka, **-i**, *ж.* привѣсокъ, приба́вка, надба́вка.

Dobita, **-ej**, *ж.* **Dobitka**, **-i**, *ж.* добива́ніе, после́дній уда́ръ, доверше́ніе, оконча́ніе. **Na dobitkę**, въ заключе́ніе, подъ коне́цъ.

Dobitnie, вырази́тельно, я́сно, то́чно, убѣди́тельно.

Dobitność, **-ści**, *ж.* вырази́тельность, я́сность, то́чность.

Dobitny, вырази́тельный, я́сный, то́чный, *см.* **Dosadny.**

Dobór, **-u**, *м.* подбо́ръ, вы́боръ; || *Горн.* смѣшиваніе рудъ, присадка.

Doborność, **-ści**, *ж.* отбо́рность.

Doborny, отбо́рный.

Dobość (kogo), забода́ть.* **Dobość komu**, надое́сть, наску́чить кому́.

Dobosz, **-a**, *м.* барабанщикъ.

Dobrać, *см.* **Dobierać.**

Dobranie, **-nia**, *ср.* подбо́ръ, сортиро́вка.

Dobrany, подо́бранный.

Dobrnąć, добрести́, дотащи́ться.

Dobro, **-a**, *ср.* бла́го, добро́, по́льза; || *во мн.* чи́сл: **Dobra**, помѣстье, имѣніе, имущество. **Dobro kraju**, бла́го страны́. **Dobro pospolite**, о́бщее, общественное бла́го. **Dobra ziemskie, znikome, doczesne**, земныя, преходя́щія, временныя бла́га. **Dobro i piękno**, благо́е и прекра́сное, добро́ и красота́. **Skonfiskowano jego dobra**, имѣніе его́ опи́сано, сконфиско́вано. **Dobra nieruchome i ruchome**, недви́жимое и движимое имущество. **Dobra spadkowe**, наслѣдственное имѣніе. **Dobra warowane żony**, *Юрид.* исключи́тельное имѣніе (*жены*). **Dobra gracjalne**, пожа́лованное имѣніе.

Dobrobierca, -y, *м.* благодѣтельствующий.

Dobrobyt, -u, *м.* благосостояніе.

Dobroć, -i, *ж.* доброта, благость; || хорошее качество, свойство, доброта. **Dobroć wrodzona**, врожденная доброта. **Nadużywać czyjej dobroci**, во зло употреблять чью-либо доброту. **Dobroć boża**, благость божія. **Dobroć ziemi**, доброта земли, хорошее свойство земли. **Dobroć konia**, доброта лошади. **Dobroć napoju**, хорошій вкусъ напитка.

Dobrochętność, -ści, *ж.* доброхотство, *см.* **Dobrowolność**.

Dobroczyn, -u, *м.* благодѣяніе, благотвореніе, *см.* **Dobrodziejstwo**.

Dobroczyńca, -y, *м.* благодѣтель, благотворитель.

Dobroczynność, -ści, *ж.* благотворительность. **Towarzystwo dobroczynności**, благотворительное общество, богоугодное заведеніе.

Dobroczynny, благотворительный, благодѣтельный; || благотворный; || безмездный. *Юрид.* **Kontrakt dobroczynny**, безмездный договоръ.

Dobroczysty, безконечно-добрый.

Dobrodawca, -y, *м.* благотворитель.

Dobrodusznie, добродушно, благодушно, простосердечно.

Dobroduszność, -ści, *ж.* добродушіе, благодушіе; || простота, простосердечіе.

Dobroduszny, добродушный, благодушный; || простой, простосердечный.

Dobrodziej, -ja, *м.* благодѣтель. **Dobrodziej naszej rodziny**, благодѣтель нашего семейства. **Pan dobrodziej**, милостивый государь, государь мой.

Dobrodziejka, -i, *ж.* благодѣтельница. **Pani dobrodziejka**, милостивая государыня, госпожа.

Dobrodziejstwo, -a, *ср.* благодѣяніе. || *Юрид.* льгота. **Sprzedaż majątku z dobrodziejstwem inwentarza**, продажа имѣнія на правѣ инвентарномъ.

Dobroić się (czego), дожить до бѣды, надѣлать себѣ бѣдъ.

Dobromyślność, -ści, *ж.* благонамѣренность.

Dobromyślny, благонамѣренный.

Dobronowac, окончить бороненіе земли.

Dobrota, -y, *ж.* доброта.

Dobrotliwość, -ści, *ж.* добродушіе, кротость.

Dobrotliwy, добродушный, кроткій, благопріятный. *Мед* **Choroby dobrotliwe**, болѣзни доброкачественныя.

Dobrowolność, -ści, *ж.* самопроизвольность, добровольность.

Dobrowolny, произвольный, добровольный; || полюбовный.

Dobry, добрый, хорошій, благой; || годный, полезный; || *Ком.* **Dobry na mnie**, счетъ вѣренъ.

Dobrze, хорошо.

Dobyć, добыть; достать.

Dobyć się, проникнуть.

Dobytek, -tku, *м.* домашній скотъ, скотина; || пожитки, *мн.*, рухлядь, имущество.

Dobywać, добывать, доставать, вынимать.

Dobywać się, добываться, проникать, прорываться; || выходить, вытекать.

Dobywanie, -a, *ср.* добываніе; || наступленіе, приступъ, атака.

Dobywanie się, -nia sie, *ср.* порываніе, стремленіе.

Dobywca, -y, *м.* нападающій, осаждающій.

Docent, -a, *м.* доцентъ.

Dochód, -odu, *м.* доходъ. **Dochód dzierżawny**, арендный доходъ.

Dochodny, доходный, прибыльный.

Dochodowy, приходный.

Dochodzenie, -a, *ср.* изслѣдованіе, дознаніе, слѣдствіе, розыскъ, искъ. **Dochodzenie sądowe**, слѣдствіе. **Dochodzenie prawa**, обратное требованіе. **Powtórne dochodzenie**, переосвидѣтельствованіе.

Dochodzić, разыскивать, отыскивать, изслѣдовать. **Dochodzić z akt**, справляться по дѣламъ. **Dochodzić prawnie** (czego), вѣдаться судомъ.

Dochować, **dochowywać**, сохранить, сохранять; || воспитать, воспитывать; || сдержать. **Dochować wiary**, сохранить вѣру. **Dochować przyrzeczenia**, сдержать обѣщаніе.

Dochować się (czego), дождаться; || воспитать, выняньчить, вырастить. **Dochować się wielkiej pociechy z swych dzieci**, онъ вырастилъ дѣтей себѣ на радость.

Dochówek, -wka, *м. см.* **Przychówek**.

Dochrapać się, добиться (*чего*).

Dociąć, дорѣзать, дорубить, совершенно отсѣчь; || * язвить словами, говорить колкости, досаждать. **Zawsze sobie docinają**, они всегда говорятъ другъ другу колкости.

Dociągnąć, **Dociągać**, дотащить, дотянуть, дотаскивать; || проволочь, проволакивать.

Docieczenie, **Dociekanie**, -a, *ср.* достиженіе, дознаніе.

Docierać, **Dotrzeć**, дотирать (*краски*); изголочь (*спицы*),—докуда; добраться, добиться, (czego). **Dotrzeć się**, вытереть, протереть. **Dotrzeć się oczu**, протереть глаза.

Docinać, *см.* **Dociąć**.

Docinek, -nka, *м.* колкость, язвительность.

Dociskać, **Docisnąć**, угнетать, удручать. **Docisnąć kogo do czego**, принудить кого къ чему. **Dociskać komu**, напирать на кого, вынуждать. **Docisnąć czego na kim**, вынудить у кого что-либо.

Docisnąć, *см.* **Dociskać**.

Docisnąć się (do kogo, dokąd), добра́ться, проникнуть

Doczekać, Doczekać się, дожда́ться.

Docześnie, вре́менно.

Doczesność, -ści, *ж.* вре́менность; || тщётность, суётность.

Doczesny, вре́менный, скоропреходя́щий.

Dodać, приба́вить, прида́ть. **Dodać tysiąc rubli,** приба́вить ты́сячу рубле́й. **Dodać komu sił,** прида́ть кому́ си́лы. **Dodać komu ochoty,** пріохо́тить кого́.

Dodanie, -nia, *ср.* прибавле́ніе, дополне́ніе.

Dodatek, -tku, *м.* прибавле́ніе, приложе́ніе. **Dodatek do dziennika,** прибавле́ніе къ журна́лу.

Dodatkowo, побо́чно, прибаво́чно.

Dodatkowy, побо́чный, прибаво́чный, дополни́тельный.

Dodatni, положи́тельный.

Dodatnia, -i, *ж. грам.* вста́вка бу́квы (*въ средину сло́ва*).

Dodawać, придава́ть, прибавля́ть.

Dodawanie, -a, *ср. ариѳ.* сложе́ніе.

Dodrapać, доконать, довершить, добить; || **разцарапать.**

Dodrapać się, доцара́паться.

Dogadać się, договори́ться, заговори́ться.

Dogadzać, угожда́ть, *см.* **Dogodzić.**

Dogadzanie, -a, *ср.* **угожде́ніе.**

Doganiać, догоня́ть.

Dogarnąć się (do czego), достига́ть, добира́ться.

Dogasić, погаси́ть.

Dogiąć, пригну́ть, **нажа́ть.**

Doglądać (czego), присма́тривать. **Doglądać robót,** присма́тривать за рабо́тами.

Doglądacz, -a, *м.* **надсмо́трщикъ.**

Doglądaczka, -i, *ж.* **надсмо́трщица.**

Doglądanie, -a, *ср.* присмо́тръ.

Dogładzać, доглажи́вать.

Dogma, Dogmat, -tu, *м.* **до́гматъ, вѣроуче́ніе.**

Dogmatycznie, догмати́чески, поучи́тельно, наставительно.

Dogmatyczność, -ści, *ж.* догма́тизмъ

Dogmatyczny, догмати́ческій; || поучи́тельный, наставительный.

Dogmatyk, -a, *м.* догма́тикъ

Dogmatyzm, *см.* **Dogmaty znosć.**

Dogmatyzować, преподава́ть ло́жныя и опасныя уче́нія, лжеумствовать. || говори́ть наставительнымъ, учительскимъ то́номъ.

Dogmatyzowanie, -a, *ср.* лжеумствованіе, наставительный тонъ.

Dognać, *см.* **Doganiać.**

Dognić, догни́ть.

Dogniesć, дожа́ть.

Dogoda, *см.* **Dogodzenie, Wygoda.**

Dogodliwość, -ści, *ж.* **уступчивость, снисходительность, услужливость.**

Dogodliwy, услу́жливый, **угодливый, снисходительный.**

Dogodnie, удо́бно || **кста́ти.**

Dogodność, -ści, *ж.* удо́бство. **Dogodność gospodarska,** хозя́йственное угодье.

Dogodny, удо́бный.

Dogodzenie, -a, *ср. см.* **Dogadzanie, угожде́ніе, удовлетворе́ніе. Dla dogodzenia swéj ambicji,** для удовлетворе́нія своего́ самолю́бія.

Dogodzić, угоди́ть.

Dogoić, вылечить, налечи́ть, заживи́ть (*рану*).

Dogoić się, заживать затя́гиваться.

Dogonić, Dognać, догна́ть.

Dogorywać, догора́ть.

Dograć, доигра́ть.

Dogramolić się, добра́ться съ трудо́мъ.

Dogrywać, дойгрывать.

Dogrzać, подогре́ть, согре́ть.

Doić, дои́ть.

Dój, -oju, *м.* удо́й.

Dojąć, Dojmować, проникнуть, проника́ть; || прохватить, прохва́тывать; || язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости.

Dojechać, доехать. Dojechać kogo (czém), надосади́ть, доконать. **Dojechać komu,** сдѣлать кому́ непрія́тность.

Dojemny, чувстви́тельный, ощути́тельный.

Dojenie, -a, *ср.* дое́ніе.

Dojeść, дое́сть.

Dojeżdżać, доѣзжа́ть.

Dojeżdżacz, -a, *м.* **доѣзжа́чій, бере́йторъ.**

Dojka, -i, *ж.* **дойникъ, подо́йникъ;** || **до́йная коро́ва;** || **коро́вница.**

Dojmować, *см.* **Dojąć.**

Dojnica, -y, *ж.* **дойникъ, подо́йникъ,** *см.* **Skopek.**

Dojnik, -a, *м.* **до́йня, дойльня.**

Dojny, до́йный.

Dojrzałe, Dojrzale, зре́ло.

Dojrzałość, -ści, *ж.* зре́лость, спѣлость; || зре́лый во́зрастъ. **Dojrzałość rozumu,** здра́вый разсу́докъ,—**sądu,** зре́лое обсужде́ніе.

Dojrzały, Dojrzały, зре́лый, созре́лый, спѣлый.

Dojrzeć, Dojrzeć, Dojrzewać, дозре́ть, дозрѣва́ть, созре́ть, созрѣва́ть, доспѣть, доспѣва́ть. **Każd rzecz w swojej porze dojrzewa,** всѣ въ своё вре́мя дозрѣва́ютъ.

Dojrzeć, ви́дѣть, смотрѣть, замѣча́ть. **Jak daleko dojrzeć można,** наско́лько мо́жно ви́дѣть.

Dojrzewanie, -a, *ср.* созрѣва́ніе, *см.* **Dojrzewanie.**

Dojść, Dochodzić, дойти́, доходи́ть, || достигнуть, достига́ть. **Nie dojdę do miasta,** не дойду́ до го́рода. **Dojść do mety,** достигнуть цѣли.

Dojście, -a, *ср.* достиже́ніе, прибы́тіе.

Dokąd, куда́, *см.* **Gdzie. Idź dokąd ci**

się podoba, ступáй кудá хóчешь. Dokąd tylko, dokądkolwiek, кудá тóлько, кудá бы ни. Dokądkolwiek pójdziesz, umiej się zasto ować do zwyczajów krajowych, кудá бы ты ни отпрáвился, сообрáжайся съ тузéмными обычаями.

Dokazać, Dokazywać, спрáвиться, слáдить съ кѣмъ, успѣть въ чёмъ, довершить чтó, доказáть, привести въ дѣйствіе, испóлнить, достигáть, доходить. Nie dokażesz tego bez jego pomocy, ты не успѣешь сдѣлать э́того безъ егó пóмощи. Pieniędzmi wiele dokazać można, дéньгами мнóгое мóжно сдѣлать Dokazał swego, онъ достигъ своéй цѣли. Cierpliwość wszystkiego dokaże, терпѣніе всё превозмогáетъ. Dokazałeś wielkiej rzeczy, ты сдѣлалъ вели́кое дѣло. || Dokazać komu, сравни́ться съ кѣмъ. || Dokazywać (dziwy wyrabiać), прокáзничать, хýдо вести́ себя́. || Dokazywać nad kim, хýдо поступáть съ кѣмъ.

Dokazalny, возмóжный, исполни́мый.

Dokazywać, *см.* Dokazać.

Dokład, -u, *м.* Dokładka, -i, *ж.* прибáвка, добáвка; добáвокъ.

Dokładać, dołożyć, приклáдывать, приложи́ть, прибавля́ть, прибáвить, добавля́ть, прибавля́ть, прибáвить. Ile będzie brakło, ja dołożę, сколько будетъ недоставáть, я прибáвлю. Dołożyć starania, приложи́ть старáніе. Dokładać się do czego, *см.* Przykładać się.

Dokładnie, тóчно, вѣрно, испрáвно.

Dokładność, -ści, *ж.* тóчность, вѣрность, испрáвность.

Dokładny, тóчный, вѣрный, испрáвный.

Dokoła, вокрýгъ.

Dokołatać (komu), отдѣлать (*кого*) Dokołatać się, доби́ться (*чего*). Dokołatać się kogo. достучáться къ комý (*въ дверь*).

Dokonać, доверши́ть, соверши́ть, окóнчить, испóлнить, вы́полнить. Dokonać kogo, доконáть когó. Dokonać zawodu, окóнчить пóприще. *Грам.* Czas dokonany, прошéдшее, совершéнное врéмя. Słowo dokonane, глагóлъ совершéнный.

Dokonanie, -a, *ср.* исполнéніе, выполнéніе, совершéніе.

Dokonawca, -y, *см.* Dokonywacz.

Dokończenie, -a, *ср.* окончáніе.

Dokończyć, Dokonywać, окóнчить, доверши́ть.

Dokonywacz, -a, *м.* исполни́тель.

Doktor, -a, *м.* дóкторъ, врачъ.

Doktorat, -u, *м.* дóкторство, дóкторская стéпень.

Doktorka, -i, *ж.* лекáрка

Doktorowa, -ej, *ж.* дóкторша, женá дóктора.

Doktorować, производи́ть въ докторá. Doktorować się, Doktoryzować się, пріобрѣсть стéпень дóктора.

Doktorski, дóкторскій.

Doktorstwo, -a, *ср.* дóкторство.

Doktoryzować się, *см.* Doktorować.

Doktryna, -y, учéность; || учéніе, прáвило; || дóгматъ.

Dokuczać, наскучáть, докучáть, надоѣдáть; || изнуря́ть, истомля́ть, мýчить. Kaszel mu bardzo dokucza, кáшель óчень мýчитъ егó. Głód mu dokucza, гóлодъ томи́тъ егó.

Dokuczanie, Dokuczenie, -a, *ср.* докýчливость, назóйливость

Dokuczliwie, докýчливо.

Dokuczliwy, докýчливый.

Dokument, -u, *м* докумéнтъ, дѣловáя бумáга, свидѣтельство.

Dokumentalny, *см.* Dokumentny.

Dokumentnie, положи́тельно, достовѣрно, основáтельно.

Dokumentny, достовѣрный, основáтельный.

Dokwas, -u, *м.* óкись.

Dół, -ołu, *м.* я́ма; || * моги́ла. Dół polowy, напóльная я́ма. Na dół, do dołu, внизъ; na dole, внизý. Ciągnąć z dołu do góry, тянýть сни́зу вверхъ. Lecieć z góry na dół, пáдать свéрху внизъ. Przejść dołem, пройти́ ни́зомъ.

Dola, -i, *ж.* судьбá, дóля, ýчасть, жрéбій.

Dołączać, присоединя́ть, прилагáть.

Doledz, Dolegać, жать, сжимáть, стѣсня́ть, безпокóить. Gdzie cię dolega? гдѣ у тебя́ боли́тъ? Dolega mię to, э́то меня́ безпокóитъ, огорчáетъ.

Doleganie, -a, *ср.* безпокóйство, боль, стѣснéніе.

Dolegliwie, гóрько, гóрестно, прискóрбно.

Dolegliwość, -ści, *ж.* гóресть, прискóрбіе.

Dolegliwy, прискóрбный.

Dołek, -łka, *м.* я́мка, я́мочка. Dołek pod piersiami, лóжечка подъ грýдью. *Посл.* Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada, кто комý я́му копáетъ, самъ въ неё попадётъ.

Doletni, взрóслый, совершеннолѣтній.

Dolewać, Dolać, доливáть, доли́ть.

Dolewacz, -a, *м.* разливáтель.

Dolewek, -wku, *м.* Dolewka, -i, *ж.* доли́вка, доливáніе бóчки.

Doleżały, долежáлый, зрѣлый.

Doliczać, Doliczyć, причисля́ть, причи́слить; || присчи́тывать, присчитáть.

Doliczenie, -nia, *ср.* причислéніе.

Dolina, -y, *ж.* доли́на.

Dolistość, -ści, *ж.* впáдина, углублéніе.

Dolisty, доли́нистый; || я́мистый.

Dołkowacieć, дѣлаться впалымъ, впáдистымъ.

Dołkowatość, -ści, *ж.* впáлость.

Dołkowaty, впáлый; || *Бот.* я́мчатый.

Dolny, ни́жній.

Dołoman, Dolman, -u, *м.* доломáнъ.

Dołowaty, *см.* Dolisty.

Dołożenie, -a, *ср.* добавлéніе, прибавлéніе, прибáвка.

Dom, -u, *м.* домъ. **Dom o piętrze, o kilku piętrach,** домъ объ однóмъ этáжѣ, о нѣсколькихъ этáжахъ. **Dom letni,** дáча, зáгородный домъ. **Dom do wynajęcia,** домъ отдающійся внаймы́,—**do sprzedania,** продающійся. **Dom panujący,** цáрствующій домъ;—**handlowy,**— торгóвый; **zleceń,** — комиссіонéрскій, комиссіонéрская контóра; — **poprawy,** — смирительный; — **obłąkanych, warjatów,** — умалишéнныхъ;—**badań,**—слѣдственная тюрьмá;—**podrzutków,** — воспитáтельный;— **schronienia ubogich i sierot,** богодѣльня; —**przedpogrzebowy,**—предпохорóнный.

Doma, дóма, у себя́.

Domacać się, доискáться, добиться; || осязáть, ощýпать; || вы́вѣдать.

Domacalny, ощутительный, осязáтельный.

Domagać się, домогáться, трéбовать; || ходáтайствовать.

Domaganie się, -nia się, *ср.* притязáніе, домогáтельство; || настоя́ніе; || вострéбованіе.

Domak, -a, *м. см.* **Domownik, Domator.**

Domator, -a, *м.* домосѣдъ.

Domatorka, -i, *ж.* домосѣдка.

Domawiać, доскáзывать, договáривать. **Domawiać komu,** дѣлать комý вы́говоръ, упрёки. **Domawiać się czego (komu),** договáриваться, напоминáть и́здали, заводи́ть издалекá о чёмъ рѣчь.

Domek, -mku, *м.* дóмикъ.

Domężna, дѣвушка-невѣста.

Domiar, -u, *см.* **Nadomiar.**

Dominjalny, вóтчинный, владѣльческій, имýщественный.

Dominjum, *Нескл.* помѣстье, вóтчина; || прáво непосрéдственнаго владѣнія.

Domino, -a, *ср.* дóмино (*плáтье и игрá*).

Domisko, -a, *ср.* развали́вшійся пустóй домъ.

Domniemanie, -a, *ср.* догáдка, предположéніе.

Domniemany, предполагáемый, мни́мый.

Domniemywać się, догáдываться, предполагáть.

Domorosły, доморóщенный.

Domostwo, -a, *ср.* хозя́йство, домъ; || домáшнее обзаведéніе; || вся семья́, всё семéйство, домáшніе (*слýги*).

Domować, вести́ домáшнюю жизнь.

Domowanie, -a, *ср.* домáшняя жизнь.

Domowiec, -wca, *м.* другъ дóма.

Domówienie, -a, *ср. Ритор.* заключéніе рѣчи.

Domownik, -a, *м,* домáшній человѣкъ, *мн.* **Domownicy,** слýги, прислýга, чéлядь.

Domówny, умѣющій напоминáть о себѣ, смѣтливый, догáдливый. *Посл.* **Kot głodny gdy nie łowny, chłop gdy niedomówny,** котъ гóлоденъ, когдá не лóвитъ мышéй, мужи́къ — когдá не напоминáетъ о себѣ.

Domowy, домáшній, домóвый.

Domurować, достроить.

Domysł, -u, *м.* догáдка. **Mówić na domysł, z domysłu,** говори́ть наугáдъ.

Domyślać się, догáдываться.

Domyślnia, -i, *ж. Грам.* подразумѣвáемое слóво.

Domyślnie, по догáдкамъ, гадáтельно, наобýмъ; || смѣтливо, остроýмно, лóвко. **Znalazł się domyślnie,** онъ лóвко нашелся.

Domyślność, -ści, *ж.* догáдливость, смѣтливость.

Domyślny, догáдливый, смѣтливый.

Doń, сокращенó: **Do niego, Do niéj,** къ немý, къ ней, *см.* **On.**

Donacja, ji, *ж.* дáръ, вклáдъ; || пожáлованное имѣніе, заповѣднóе; || маіорáтъ.

Donacyjny, дáрственный, жáлованный. **Dokument donacyjny,** дáрственная зáпись, дáнная.

Donatarjusz, -a, *м. Юрид.* владѣлецъ пожáлованнаго имѣнія.

Donator, -a, *м.* дари́тель; || вклáдчикъ.

Donatorka, -i, *ж.* дари́тельница; || вклáдчица.

Donatywa, -y, *ж.* жáлованное имѣніе, даръ.

Donica, -y, *ж.* ми́ска, чáша.

Doniczka, -i, *ж.* ми́сочка. **Donica do rąk,** рукомóйникъ. **Doniczka do kwiatów, na kwiaty,** цвѣтóчный горшóкъ.

Donieść, донести́, отнести́; || доводи́ть до свѣдѣнія, увѣдомить, доклáдывать; || дойти́, попадáть. **Nie doniosę tego do miasta,** не донесý э́того до гóрода. **Donieść komu o czém,** донести́ комý о чёмъ. **Donieść kogo do władzy,** донести́ на когó прави́тельству. **Czy twoja strzelba doniesie aż do tamtego drzewa?** попадётъ ли твоё ружьё въ то дéрево? **Tak daleko m[illegible] wzrok nie doniesie,** такъ далекó мой взоръ не простирáется. **Donieść (czego),** достигáть (*чегó*), доставáть, доходи́ть.

Doniesienie, -a, *ср.* донесéніе, отношéніе, извѣстіе, извѣщéніе, заявлéніе.

Donosić, Donaszać, *см.* **Donieść,** приноси́ть; || донáшивать (*плáтье*).

Donosiciel, -a, *м.* донóсчикъ.

Donosicielka, -i, *ж.* донóсчица.

Donośnie, Donośno, далёко, далекó; || грóмко, звóнко. **To działo strzela donośnie,** э́та пýшка стрѣля́етъ далекó. **Śpiewać donośnie,** грóмко пѣть.

Donośność, -ści, *ж.* разстоя́ніе на вы́стрѣлъ; || понимáніе, поня́тіе. **Zbliżyć się na donośność działa,** прибли́зиться на пýшечный вы́стрѣлъ. **To wybiega za donośność rozumu ludzkiego,** э́то свы́ше понимáнія человѣческаго рáзума, недостýпно человѣческому рáзуму.

Donośny, грóмкій, далекó достающій. **Wzrok donośny,** бы́строе зрѣніе.

Dopadkowy, отры́вочный, случáйный.

Dopaść, Dopadać, добѣжáть; || нагнáть, нагоня́ть; || дости́гнуть, достигáть, до-

стáть, доставáть. **Pozwól mi dopaść do wioski**, позвóль мнѣ добѣжáть до дерéвни. **Dopadli nieprzyjaciela**, напáли на непріятеля. **Twa ręka wszędy mię dopadnie**, твоя́ рукá всю́ду достáнетъ меня́. **Dopaść krzesełka**, ухвати́ть стулъ

Dopatrywać, высмáтривать, доискиваться.

Dopatrzyć, вы́смотрѣть, доискáться.

Dopędzić, Dopędzać, догнáть, догоня́ть.

Dopełniać, Dopełnić, дополня́ть, исполня́ть, пополня́ть. **Dopełnić beczkę**, допóлнить бóчку. **Dopełnić summę**, попóлнить сýмму. * **Dopełnić miarę swych zbrodni**, преиспóлнить мѣ́ру своихъ беззакóній. **Dopełnić obietnicy**, сдержáть обѣщáніе. **Dopełnić prawa**, соблюсти́ закóнъ.

Dopełniacz, Dopełniciel, -a, *м.* исполни́тель.

Dopełnianie, -a, *ср.* исполнéніе, выполнéніе.

Dopełnić się, *см.* **Spełnić się, Wypełnić się.**

Dopełniciel, *см.* **Dopełniacz; Dopełnicielka**, исполни́тельница.

Dopełnienie, -a, *ср.* дополнéніе, совершéніе. *Геом.* **Dopełnienie kątu**, комплемéнтъ (*дополнéніе угла*). **Dopełnienie uroczystości religijnych**, совершéніе церкóвныхъ обря́довъ.

Dopiąć, Dopinać, застегну́ть; || дости́гнуть. **Nie mogę dopiąć surduta**, не могу́ застегну́ть сертукá. **Dopiąć koniowi popręgów**, подтя́гивать подпру́гою, подпру́живать (*лошадь*). **Dopiąć czego**, дости́гнуть, успѣ́ть въ чёмъ. **Dopiąć się**, застегну́ться; || подпоя́саться, *см.* **Dopiąć.**

Dopić, Dopijać, допи́ть, допивáть.

Dopić się, розпья́нствоваться. **Dopić się śmierci**, умерéть отъ пья́нства.

Dopiec, Dopiekać, допéчь, дожáрить.

Dopięcie, -a, *ср.* достижéніе.

Dopiekać, *см.* **Dopiec.**

Dopierać, Doprzeć, припирáть, припере́ть.

Dopiero, тóлько-что, тепéрь тóлько.

Dopijać, *см.* **Dopić.**

Dopilnować, присмотрѣ́ть, досмотрѣ́ть; || вы́ждать, дождáться. **Dopilnować się (w czém)**, вести́ себя́, поступáть; || не теря́ть изъ ви́ду.

Dopilnowanie, -a, *ср.* при́смотръ, наблюдéніе, соблюдéніе.

Dopinać, *см.* **Dopiąć.**

Dopisać, Dopisywać, дописáть, допи́сывать. **Dopisać stronicy**, дописáть страни́цу. * **Zboże dopisało w tym roku**, хлѣ́бъ хорóшъ вы́шелъ въ э́томъ году́. **Dopisać komu**, испóлнить чьё желáніе, угоди́ть кому́. **Skutek nie dopisał naszym oczekiwaniom**, послѣ́дствія не соотвѣ́тствовали нáшимъ ожидáніямъ. **Wszystko mu dopisuje**, всё ему́ благопріятствуетъ, всё идётъ какъ попи́саному. || **Dopisać się**, *см.* **Przypisać się.**

Dopisek, -sku, *м.* припи́ска.

Dopłacać, Dopłacić, доплáчивать, доплати́ть.

Dopłacanie, Dopłacenie, -a, *ср.* доплáта, доплáчиваніе, платёжъ, уплáта.

Dopłakać się (czego), доплáкаться, вы́плакать. **Niczego się nie dopłaczesz**, ничегó не вы́плачешь, слезáми не помóжешь.

Dopłata, -y, *ж. см.* **Dopłacanie.**

Doplątać, *см.* **Dopleść.**

Doplątać się, доплести́сь, дотащи́ться.

Dopokąd, покá.

Dopóki, покá, до каки́хъ поръ, до котóрыхъ поръ, доколѣ́. **Dopókiż to będzie trwało?** до котóрыхъ же поръ э́то бу́детъ продолжáться?

Dopołudnie, -a, *ср.* у́треннее врéмя

Dopomagać, *см.* **Dopomódz.**

Dopomagacz, -a, *м.* зачи́нщикъ, соумы́шленникъ.

Dopomaganie, -a, *ср. см.* **Pomaganie.**

Dopominać się, трéбовать обрáтно, назáдъ; || упрáшивать.

Dopomódz, помóчь, пособи́ть.

Dopomożenie, -a, *ср.* вспомоществовáніе, пóмощь, посóбіе.

Dopoty, до тѣхъ поръ, дотóлѣ, *см.* **Dopóki. Dopóty jeść nie dostaniesz, aż się lekcji nauczysz**, до тѣхъ поръ не даду́тъ тебѣ ѣсть, покá не вы́учишь урóка.

Dopowiadać, доскáзывать, подскáзывать.

Doprawdy, въ сáмомъ дѣ́лѣ, дѣйстви́тельно.

Doprawić, Doprawiać, довести́, доводи́ть до концá.

Doprosić się, допроси́ться, вы́просить.

Doprowadzić, Doprowadzać, проводи́ть, доводи́ть, провожáть.

Doprządz, Doprzęgać, припря́чь, припрягáть.

Dopsować się, дошали́ться.

Dopuścić, Dopuszczać, допусти́ть, дозвóлить.

Dopuścić się, соверши́ть, учини́ть; || провини́ться. **Dopuścić się zbrodni**, соверши́ть, учини́ть преступлéніе.

Dopuszczenie, -a, *ср.* **Dopust, -u**, *м.* позволéніе, соизволéніе; || *Юрид.* попусти́тельство; || вóля (*бóжія*).

Dopuszczenie się, -a się, *ср.* **(czego)**, учинéніе, содѣ́яніе.

Dopytać się, Dopytywać się, распроси́ть, допроси́ться. **Dopytać się o co**, распроси́ть о чёмъ, разузнáть, освѣ́домиться.

Dorabiać, Dorobić, придѣ́лывать.

Dorabiać się, Dorobić się, (czego), зарабóтывать, пріобрѣтáть, стяжáть, наживáть. **Nie mógł dorobić się fortuny**, онъ не могъ нажи́ть, пріобрѣ́сть состоя́ніе.

Dorachować, сосчитáть.

Dorada, -y, *ж. см.* **Porada, Rada, Doradzanie.**

Doradzca, -y, *м*, совѣтчикъ; || *Юрид.* поторо́ннее лицо́.

Doradczy, подающій совѣтъ; || совѣщательный.

Doradczyni, -ni, *ж.* совѣтница.

Doradzać, Doradzić, совѣтовать, посовѣтовать.

Doradzić, *см.* **Doradzać.**

Doradziciel, -a, *м. см.* **Doradzca.**

Doradzicielka, -i, *ж. см.* **Doradczyni.**

Doraźliwy, пронзи́тельный; || оскорби́тельный. **Słowa doraźliwe,** оскорби́тельныя слова́.

Doraźny, Dorazowy, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Dordzewiały, ржа́вый, покры́вшійся ржа́вчиною.

Dordzewieć, ржа́вѣть, покрыва́ться ржа́вчиною.

Doręcze, Dorędzie, *ср.* употребляется только съ предлогомъ **Na** (на) **na doręczu, na dorędziu,** подъ руко́ю.

Doręczenie, -a, *ср.* сообще́ніе, вруче́ніе, доставле́ніе; || *Юрид.* вызовъ.

Doręcznik, -a, *м.* указа́тель, рее́стръ, журна́лъ.

Doręczny, подру́чный.

Dorobek, -bku, *м.* нажи́ва, стяжа́ніе. благопріобрѣтенное имѣніе; || при́быль, бары́шъ. **Być na dorobku,** зараба́тывать.

Dorobić, *см.* **Dorabiać.**

Dorobkowy, пріобрѣтенный, благопріобрѣтенный, зараба́танный; || трудово́й.

Dorocznie, ежего́дно.

Doroczny, ежего́дный, годи́чный, годово́й, *см.* **Roczny, Coroczny.**

Dorodność, -ści, *ж.* доро́дность.

Dorość, Dorosnąć, Dorastać, дорости, дорости́, дорасти́, вырость, вырасти́.

Dorosły, взро́слый.

Dorosnąć, *см.* **Dorość.**

Dorostek, *см.* **Wyrostek, Niedorostek.**

Dorównać, Dorownywać, уровня́ть; || равня́ться; || выра́внивать, угла́живать. **Dorównać drogę,** выра́внивать, угла́живать доро́гу. **Dorównać czego,** сравни́ться съ чѣмъ. **Nic jego smutku nie dorówna,** ничто́ не сравни́тся съ его́ печа́лью.

Dorożka, i, *ж.* городско́й наёмный экипа́жъ, извозчи́чій экипа́жъ, дро́жки.

Dorożkarz, -a, *м.* городско́й извозчикъ.

Dorozumieć się (czego), догада́ться, сообрази́ть, отгада́ть, разгада́ть; || поня́ть. **Dorozumiał się rzeczy,** онъ по́нялъ въ чёмъ де́ло.

Dorozumiewać się, дога́дываться, отга́дывать, разга́дывать; || подозрѣва́ть.

Dorozumiewanie się, -a się, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorozumiewanie, -a, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorsz, -a, *м.* (*см.* **Pomuchla**). Доршъ, треска́ (*рыба*).

Dorwać, Dorywać, перерва́ть, перерыва́ть; || нарва́ть.

Dorwać się (czego), завладѣ́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что*); || **—dokąd,** порва́ться.

Dorywczo, Zdorywcza, Dorywkami, отры́вочно, урывками. **Dorywczo szarpać nieprzyjaciela,** трево́жить непріятеля.

Dorywczy, случа́йно попа́вшійся, случа́йный, подру́чный. * **Syn dorywczy,** незаконнорожде́нный, побо́чный. **Dorywcza utarczka,** *Воен.* случа́йная сшы́бка, схва́тка.

Dorządzić się (czego), ху́до управля́ться, распоряжа́ться (*чѣмъ*). **Dorządzili się rewolucji,** такъ ху́до распоряжа́лись, что дождались революціи.

Dorzec, досказа́ть.

Dorzecznie, прили́чно, разу́мно, кста́ти.

Dorzeczność, -ści, *ж.* благопристо́йность, прили́чіе.

Dorzeczny, присто́йный, благопристо́йный, прили́чный, благоразу́мный.

Dorzucenie, -a, *ср.* броса́ніе, швыря́ніе, мета́ніе.

Dosada, -y, *ж. см.* **Dosadność.**

Dosadność, -ści, *ж.* то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность; || выразительность.

Dosadny, то́чный, опредѣли́тельный; || выразительный.

Dosadzać, насажда́ть, засажда́ть (*растенія*); || * **—czém,** слишкомъ прибавля́ть, доли́вать. **Dosadził mi arakiem,** онъ прили́лъ мнѣ мно́го ро́му. **Dosadzić lekarstwem,** дать си́льную до́зу лека́рства. **Dosadzać komu,** досажда́ть, тѣсни́ть, си́льно наступа́ть.

Dosądzić, присуди́ть, око́нчить судъ.

Dość, дово́льно, *см.* **Dosyć.**

Doścignąć, -u, *м.* **Doścignienie, -a,** *ср.* достиже́ніе.

Dościgłość, -ści, *ж.* достижи́мость.

Dościgły, достижи́мый.

Doścignąć, Dościgać, настигнуть, нагна́ть, догна́ть; || постигнуть, уразумѣ́ть.

Dosiadać, *см.* **Dosiąść.**

Dosiądz, Dosięgnąć, Dosięgać, достава́ть, каса́ться, прикаса́ться. * **Dosiądz co rozumem,** постигнуть что умо́мъ.

Dosiąść, Dosieść, Dosiadać,—употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Dosiąść, Dosiadać konia,** вскочи́ть верхо́мъ на́ лошадь.

Dosieczna, -ej, *ж. Геом.* косе́кансъ.

Dosiedzieć, Dosiadać, Dosiadywać, досиде́ть, высидить.

Dosięgać, Dosięgnąć, *см.* **Dosiądz.**

Dosięgły, достижи́мый.

Dosiego roku, сокраще́ніе: **Do wsiego roku. Życzę ci szczęścia, dosiego roku, (od tego do wsiego roku),** жела́ю тебѣ́ сча́стія и въ э́томъ и въ слѣдующихъ года́хъ.

Doskocz, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*лошадь*).

Doskoczny, бѣгово́й, ши́бкій, быстролетный.

Doskoczyć, Doskakiwać, доскакáть.
Doskok, -u, *м.* скочóкъ, прыжóкъ.
Doskonale, совершéнно.
Doskonalenie się, усовершéнствованіе.
Doskonalić, совершéнствовать.
Doskonalić się, совершéнствоваться.
Doskonalność, -ści, *ж.* совершéнство.
Doskonalny, совершéнный.
Doskórzyć (komu), досадúть, надоéсть.
Do krzeć, *см.* **Dopiec, Dogrzać.**
Doskwarzyć, дожáрить.
Doskwierać, мýчить, докучáть.
Dosłonecznik, -a, *м. Астрон.* перигéлій (*тóчка ближáйшаго разстоя́нія планéты отъ земли*).
Dosłowie, -a, *м. см.* **Przysłówek.**
Dosłownie, дослóвно, слóво въ слóво, буквáльно.
Dosłowny, дослóвный, буквáльный.
Dośrodkowy, Dośrzedni, центростремúтельный.
Dostać, Dostawać, оставáться, пребывáть, удержáться, выстоять. 1)=do... **Nie dostoję do wieczora**, я не выстою до вéчера. 2)=komu, не уступáть. **Dostać komu placu**, не отступáть передъ кéмъ. **On dostoi**, онъ устоúтъ. 3)=*см.* **Dojrzewać, Dojrzewać.** 4) **Dostaje, dostawa**, достаётъ, достáточно, довóльно. **Dostaje mu na życie**, у негó есть довóльно чéмъ жить. **Nie dostaje trzech rubli**, не достаётъ трéхъ рублéй. || = **się**, отстоúться. 1) **Piwo w beczce już się dostało**, пúво въ бóчкѣ ужé отстоúлось. 2) **Dostać się czego**, дожидáться чего. **Niczego się tu nie dostoisz**, ничегó здѣсь не дождёшься. 3) **Dostać się, dostać**, оставáться на мѣстѣ, удержáться. **Przed nim nic się nie dostoi**, передъ нúмъ ничтó не удéржится. 1) **Dostawać, Dostać**, достигáть, получáть, получúть. **Dostać co testamentem**, получúть что по завѣщáнію. **Dostać kijem**, получúть удáръ пáлкою. **Dostać w skórę**, быть бúтымъ, высѣченнымъ. 2) Прикасáться. **Tłucze wszystko czego dostanie**, онъ разбúваетъ все, къ чему прикоснётся. **Kto nie pracuje, sławy nie dostanie**, кто не трýдится, тотъ не достúгнетъ слáвы. 3) Доставáть, вынимáть. **Dostawać pieniędzy z kuferka**, вынимáть дéньги изъ сундукá. **Dostać wody ze studni**, достáть воды изъ колóдца. 4) **Dokąd**, доставáть, касáться. **Nie dostanę tak daleko**, я не достáну (*рукóй*) такъ далекó. 5) **Dostanie**, гл. безличн., вмѣстó: **można dostać**, мóжно получúть, найтú, **Gdzie tego dostanie?** гдѣ мóжно э́то получúть, найтú?=**się**; 1) **dostać się**, оставáться, доставáться. **Zbiera i nie wié komu się dostanie**, кóпитъ дéньги и не знáетъ кому онѣ достáнутся. 2) Доставáться, выпасть на дóлю. **Mnie się to dostało**, э́то выпало на мою́ дóлю. 3) Случúться. **Dostało mi się widzieć**, мнѣ случúлось вúдѣть. 4)=**dokąd**, прибы́ть. **Trzeciego dnia dostaliśmy się do portu**, трéтьяго дня мы прúбыли въ гáвань. 5) =**skąd**, вырваться, освободúться. **Dostałem się przecież z niewoli**, я освободúлся наконéцъ изъ плéна.

Dostąpić, Dostępować, Dostępywać (do kogo), приступúть, приступáть, приближúться, приближáться. **Dostąpić (czego)**, достúгнуть, пріобрѣсть, стяжáть, усвóить. **Dostąpić chwały**, пріобрѣсть, добыть слáву, стяжáть слáву. **Dostąpić nauki**, пріобрѣсть знáнія. **Dostąpić zaszczytów**, достúгнуть почéстей.

Dostarczać, Dostarczyć, снабжáть, снабдúть, доставля́ть, достáвить.

Dostarczający, достатóчный, *см.* **Dostateczny.**

Dostatecznie, довóльно, достáточно.

Dostatkowy, *см.* **Amunicyjny.**

Dostatni, простóрный, свобóдный; || достáточный, зажúточный, обúльный. **Suknia dostatnia**, простóрное плáтье. **Dom dostatni**, обúльный, богáтый домъ. **Człowiek dostatni**, богáтый, зажúточный человѣкъ. * **Być dostatnim samemu sobie**, довóльствоваться, жить своúми срéдствами.

Dostatnio, простráнно, общúрно; || довóльно, обúльно

Dostawa, -y, *ж.* постáвка, доставка, подрáдъ; || перевóзка, провóзъ, транспóртъ. **Podjąć się dostawy, wziąć na siebie dostawę**, взять на себя́ подрáдъ. || *Геом.* кóсинусъ.

Dostawać, *см.* **Dostać.**

Dostawca, -y, *м.* **поставщúкъ, подрáдчикъ.**

Dostawić, Dostawiać, достáвить, доставля́ть.

Dostawienie, -nia, *ср.* достáвка; || привóдъ.

Dostawka, -i, *ж.* ставка (*въ игрѣ*).

Dostęp, *см.* **Przystęp.**

Dostępność, -ści, *ж.* достýпность.

Dostępny, достýпный; || приглýбый (*бéрегъ*).

Dostępować, *см.* **Dostąpić.**

Dostojeństwo, -a, *ср.* достóинство; || санъ, вáжная дóлжность, вúсшій чинъ.

Dostojnie, прили́чно, достóйно.

Dostojnik, -a, *м.* сановникъ.

Dostojność, -ści, *ж.* превосхóдство; || вáжность; || достóинство. *Титýлъ кардинáла:* Высокопреосвящéнство (**Jego dostojność kardynał**); высокопреосвящéнный кардинáлъ.

Dostojny, достóйный, уважáемый, почётный,

Dostrzedz, Dostrzegać, замѣтить, замѣчáть, подмѣтить, подмѣчáть.

Dostrzegacz, -a, *м.* наблюдáтель.

Dostrzegalność, -ści, *ж.* наблюдáтельность.

Dostrzegalny, примѣтный, вúдимый.

Dostrzeganie, Dostrzeżenie, -a, *ср.* наблюде́ніе.

Dostyczna, -ej, *ж. Геом.* котанге́нсъ.

Doświadczać, Doświadczyć, испы́тывать, испыта́ть.

Doświadczać się, Doświadczyć się (w czém), испы́тывать себя́, пыта́ться, упражня́ться. **Nie doświadczy się to na mnie, abym miał żebrać,** могу́с pracować, никто́ не уви́дитъ меня́, что́бы я ни́ществовалъ, имѣя возмо́жность труди́ться.

Doświadczalny, о́пытный, экспериментальный. **Fizyka doświadczalna,** экспериментальная фи́зика.

Doświadczanie, -a, *ср.* испыта́ніе, про́ба.

Doświadczenie, -a, *ср.* о́пытъ, о́пытность.

Doświadczony, испы́танный, о́пытный.

Dosyć, Dość, дово́льно, доста́точно.

Dosypka, -i, *ж.* присы́пка, верхъ.

Dosyt, -u, *м.* сы́тость, насыще́ніе.

Doszczętu, *см.* **Szczęt.**

Doszły, зре́лый, спѣлый; || дости́гшій. **Doszły do lat,** дости́гшій совершенноле́тія.

Dotacja, -ji, *ж.* вкладъ, пожертвованіе (*въ церковь, на богоугодное дѣло*).

Dotąd, дото́лѣ, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotarcie, -a, *ср.* **Dotarczka,** -i, *ж.* нападе́ніе, наступле́ніе, на́тискъ.

Dotarczka, *см.* **Dotarcie.**

Dotargować, сторгова́ть, согласи́ться, сойти́сь въ цѣнѣ.

Dotargować się (czego), купи́ть что́-либо по́слѣ продолжи́тельнаго торга́.

Dotegodniowy, сего́дняшній.

Dotegoroczny, нынѣшняго го́да.

Dotérać, *см.* **Dotyrać.**

Dotkliwie, чувстви́тельно, ощути́тельно; || замѣтно; || оби́дно, ко́лко. **Dotkliwie to uczuł,** онъ замѣтно почу́вствовалъ э́то. **Dotkliwie mu przymówił,** онъ сказа́лъ ему́ оби́дное сло́во. **Dotkliwość,** -ści, *ж.* чувстви́тельность; || оби́дчивость.

Dotkliwy, чувстви́тельный, воспри́имчивый; || ко́лкій, оби́дный; || о́стрый, мучи́тельный. **Dotkliwa boleść,** мучи́тельная боль. **Dotkliwe żarty,** ко́лкія, оби́дныя шу́тки. **Dotkliwa choroba,** о́страя, мучи́тельная боле́знь.

Dotknąć, Dotykać, Dotknąć się, Dotykać się, прикаса́ться, каса́ться, тро́гать.

Dotknięcie, -a, *ср.* прикоснове́ніе.

Dotknięty, затро́нутый, тро́нутый; || одержи́мый; || настигнутый, постигнутый; || пораженный. **Mocno jest tém dotknięty,** э́то его́ си́льно поразило. **Dotknięte przez nas punkta,** затро́нутые на́ми пу́нкты; пу́нкты, кото́рыхъ мы коснули́сь. **Kraj dotknięty klęską,** страна́, поражённая бѣ́дствіемъ.

Dotleć, Dotlić się, дотлѣ́ть, истлѣ́ть.

Dotlić, истребить огнемъ.

Dotrwać, устоя́ть; || дожда́ться до конца́; || постоя́нно продолжа́ться; || дожи́ть. **Dotrwać do późnego wieku,** дожи́ть до глубо́кой ста́рости.

Dotrwanie, -a, *ср.* постоя́нство.

Dotrzymać, Dotrzymywać, сдержа́ть, сде́рживать, удержа́ть, уде́рживать, вы́держать, выде́рживать. **Dotrzymać słowo,** сдержа́ть сло́во. **Dotrzymać przysięgi,** оста́ться ве́рнымъ (*не измѣнить*) прися́гѣ. **Dotrzymać tajemnicy,** сохрани́ть та́йну.

Dotrzymanie, -a, *ср.* сдержа́ніе, соблюде́ніе, сохране́ніе.

Dotychczas, Dotychmiast, досе́лѣ, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotyczéć, каса́ться, относи́ться.

Dotyczna, *см.* **Dostyczna.**

Dotyczyć się, *см.* **Tyczyć się.**

Dotykać, *см.* **Dotknąć.**

Dotykalnie, ощути́тельно, осяза́тельно.

Dotykalność, -ści, *ж.* осяза́емость.

Dotykalny, ощути́тельный, осяза́тельный.

Dotykanie, -a, *ср.* прикоснове́ніе; || ощути́тельность; || осяза́ніе, *см.* **Dotknięcie.**

Dotyrać, дотаска́ть, доноси́ть, износи́ть (*платье и т. д.*).

Dowaga, -i, *ж.* привѣсокъ.

Dowažać, Dowažyć, довѣша́ть, довѣсить.

Dowcip, -u, *м.* остроу́мие, бы́стрый умъ.

Dowcipek, -pku, *м.* натя́нутое остроу́мие.

Dowcipkować, остри́ть.

Dowcipkowanie, -a, *ср.* остроу́мничанье, страсть остри́ть.

Dowcipnie, остроу́мно.

Dowcipniś, -sia, *м.* остря́къ, остроу́мецъ.

Dowcipność, -ści, *ж.* острота́ ума́, остроу́мие.

Dowcipny, остроу́мный.

Dowiadywać się, освѣдомля́ться, справля́ться (*о чёмъ*).

Dowiadywanie się, -a **się,** *ср.* освѣдомле́ніе, развѣдываніе, разузнава́ніе.

Dowić się, размота́ть (*нитки*).

Dowidzieć (kogo), разсмотрѣ́ть, замѣ́тить.

Dowiedzieć się, узна́ть, освѣ́домиться.

Dowiedziony, доказанный, испытанный.

Dowiernoręctwo, -a, *ср. Юрид.* вре́менное завѣща́ніе. *См.* **Leństwo, Maństwo.**

Dowiernoręczny, *Юрид.* душеприка́щикъ. *См.* **Lenny.**

Dowiernie, съ по́лнымъ довѣріемъ.

Dowierność, -ści, *ж.* довѣренность.

Dowierny, довѣренный, повѣренный.

Dowierzać, довѣря́ть (*кому́*), **полага́ться** (*на кого́ или на что́*).

Dowierzający, довѣрчивый.

Dowierzanie, -a, *ср.* довѣріе.

Dowód, -odu, *м.* доказа́тельство, до́водъ; || докуме́нтъ, вы́писка; || свидѣтельство, удостовѣре́ніе; || показа́ніе,

указа́ніе, ссы́лка. *Юрид.* **Dowód ze świadectwa**, доказа́тельство посре́дствомъ свидѣте́лей. **Dowody na piśmie**, пи́сьменныя доказа́тельства. **Poprzeć swe zdanie dowodami Pisma Św.**, подтверди́ть свое́ мнѣніе ссы́лками на Священное Писа́ніе. **Dowód depozytowy**, свидѣте́льство ба́нка. **Dowody**, *мн.* докуме́нты, свидѣте́льства, дѣловыя бума́ги. **Dowody komissji centralnej likwidacyjnej**, докуме́нты центра́льной ликвидаціо́нной коммиссіи, ликвидаціо́нныя свидѣте́льства.

Dowodliwie, правдоподо́бно.

Dowodliwość, -ści, *ж.* правдоподо́біе.

Dowodliwy, правдоподо́бный.

Dowodnie, доказа́тельно, убѣди́тельно, нагля́дно.

Dowodność, -ści, *ж.* основа́тельность, доказа́тельность.

Dowodny, очеви́дный, я́вный; || доказа́тельный.

Dowodzący, -ego, *м.* употребля́ется какъ существи́тельное: **naczelnie dowodzący**, главнокома́ндующій.

Dowódzca, -y, *м.* предводи́тель, команди́ръ; || вождь; || нача́льникъ.

Dowodzenie, -a, *ср.* подтвержде́ніе, утвержде́ніе, приведе́ніе доказа́тельствъ; || предводи́тельство. **Sztuka dowodzenia wojskami**, иску́ство предводи́тельствовать войска́ми, кома́ндовать.

Dowodzić (czego), дока́зывать (*что́*), *см.* **Dowieść**; || **Dowodzić (czem)**, предводи́тельствовать, управля́ть.

Dowodziciel, -a, *м.* спо́рщикъ.

Dowództwo, -a, *ср.* нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе.

Dowołać się (kogo), допроси́ться, дозва́ться.

Dowolnie, произво́льно.

Dowolność, -ści, *ж.* произво́лъ; || благоусмотрѣніе, усмотрѣніе.

Dowolny, произво́льный.

Dowóz, -ozu, *м.* привóзъ, доста́вка.

Dowożenie, -a, *ср.* привóзъ.

Dowózka, -i, *ж. см.* **Dowóz**.

Dowrzały, скипѣвшій.

Dowrzeć, скипѣть.

Doza, -y, *ж.* **Dozys**, пріёмъ, до́за.

Doża, -y, *м.* дожъ (*правитель венеціа́нской или генуэ́зской республики*).

Dożęcie, -a, *ср.* дожи́нъ.

Dożegać, дожа́рить, дожéчь.

Dożgać, доконáть, убúть, добúть.

Dożgonnie, навѣки, до смéрти.

Dożgonność, -ści, *ж.* продолже́ніе жи́вни по смéрть. **Dożgonność związku małżeńskiego**, нерасторжи́мость супру́жества.

Dożgonny, пожи́зненный; || остающійся до смéрти, вѣчный. **Dożgonny przyjaciel**, вѣчный, неизмѣнный другъ.

Doziemny punkt, *Астрон.* перигéй (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).

Dozierać, *см.* **Doglądać**.

Dozieracz, -a, *м.* **Dozierca, -y**, *м.* сто́рожъ, надсмо́трщикъ.

Doznać, испыта́ть, узна́ть.

Doznawca, -y, *м.* иска́тель.

Dozór, -oru, *м.* при́смотръ, надзóръ; || хране́ніе, охра́на; || стра́жа; || **Dozór policyjno - lekarski**, врачебно - полице́йскій надзóръ. **Dozór bożniczy**, дозóръ молитвенныхъ домóвъ (*у евре́евъ*).

Dozorca, -y, *м.* сто́рожъ; || надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ; || блюсти́тель. **Dozorca policyjny**, полице́йскій служи́тель. **Dozorca więzienia**, тюре́мщикъ, тюре́мный смотри́тель.

Dozorczy, наблюда́тельный, ревизіо́нный.

Dozorczyni, -ni, *ж.* храни́тельница надзира́тельница, смотри́тельница.

Dozorność, -ści, *ж.* бди́тельность, попечи́тельность.

Dozorny, бди́тельный, попечи́тельный, осмотри́тельный.

Dozorować, наблюда́ть, присма́тривать, имѣть наблюде́ніе.

Dozorowanie, -a, *ср.* при́смотръ, надзóръ, наблюде́ніе.

Dozorstwo, -a, *ср.* надзира́ніе.

Dożrało, зрѣло, здра́во.

Dożrzałość, -ści, *ж. см.* **Dojrzałość**.

Dożrzały, *см.* **Dojrzały**.

Dożrzewanie, -a, *ср.* дозрѣва́ніе.

Dozwalać, Dozwolić, дозволя́ть, дозво́лить.

Dozwolenie, -a, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе.

Dozwolony, дозво́ленный, позво́ленный.

Dożyć, дожить.

Dożynki, -ów, *мн.* пра́здникъ жа́твы.

Dożys, *см.* **Doza**.

Dożywocie, -a, *ср.* пожи́зненное владѣ́ніе.

Dożywotni, Dożywotny, пожи́зненный.

Dożywotnica, -y, Dożywotniczka, -i, *ж.* вдова́ (по́льзующаяся пожи́зненнымъ владѣніемъ), *см.* **Wdowa**.

Dożywotnik, -a, *м.* по́льзующійся пожи́зненнымъ владѣніемъ.

Drab, -a, *м.* пѣхоти́нецъ; || пéнтюхъ, о́лухъ, верва́йло, дубúна.

Drab', -bi, *ж.* бóлѣе употребúтельно во *мн. числѣ*: **Drabie**, боковáя рѣ́шетка (*у теле́ги*).

Drabant, -a, *м.* трабáнтъ, тѣлохранúтель.

Drabarz, -a, *м. см.* **Dromader**.

Drabik, -a, *м.* уменьш. отъ слова: **Drab**, пѣхоти́нецъ.

Drabina, -y, *ж.* лѣ́стница; || рѣ́шетка (*въ коню́шнѣ*), въ кото́рой задаю́тъ сѣ́но лошадя́мъ.

Drabiniarz, -a, *м.* лѣ́стничный мáстеръ.

Drabiniasty wóz, *м.* плетёный возъ.

Drabinka, -i, *ж.* лѣ́сенка. **Drabinki**, *мн.* (**schodki**), *Плотн.* стремя́нки (схóдни).

Drabować, бѣжа́ть ры́сью; || ско́ро ходи́ть. **Drabować konia**, пусти́ть ло́шадь ры́сью; || разбира́ть, разгля́дывать, разсма́тривать. **Drabować sprawę**, основа́тельно разсмотрѣ́ть, разобра́ть, обсуди́ть дѣ́ло.

Drachma, y, *ж.* дра́хма.

Drąg, -a, *м.* шестъ, попере́чина, перекла́дина, рыча́гъ; || брусо́къ, полоса́, запо́ръ; || о́сень желѣ́зная; || дрога́ (*у каре́ты*); || *Горн.* **Drąg, Łamulec**, ломъ;—**zapuszczany do wyłamania spustu**, желѣ́зный ломъ, протыка́льникъ. **Drągi pomp**, маши́нныя свя́зи.

Drągal, -a, *м.* верзи́ло, о́лухъ.

Dragan, -a, *м.* **Draganisko, -a**, *ср.* пѣхтура́, солда́тъ. || *Зоол.* **Dragan brudny**, ржа́вка, чернобро́вый зуёкъ.

Draganek, -nka, *м. Бот.* эстраго́нъ, **тургу́нъ**, души́стый, ди́кій пе́рецъ.

Draganisko, -a, *ср. см.* **Dragan.**

Dragan , -u, *м.* трагака́нтъ (*деревцо́*), адрага́нтовая каме́дь.

Drągarz, -a, *см.* **Drążnik, Tragarz.**

Dragoman, *см.* **Drogman.**

Dragon, -a, *м.* драгу́нъ.

Dragonja, -ji, *ж.* драгу́нскій **полкъ.**

Dragoński, драгу́нскій.

Drągowe, -ego, *ср. см*, **Rogatkowe.**

Drama, -y, *ж.* **Dramat, -u**, *м.* дра́ма.

Dramaturgja, -gji, *ж. см.* **Dramatyka.**

Dramatycznie, драмати́чески.

Dramatyczność, -ści, *ж.* драмати́змъ.

Dramatyczny, драмати́ческій.

Dramatyk, -a, *м.* драма́тикъ.

Dramatyka, -i, *ж.* драмату́ргія, драмати́ческое иску́сство.

Drań, -ni, *ж.* дрань, дра́нка, драни́ца; || * дрянь, сво́лочь.

Dranica, -y, *ж.* драни́ца.

Drapać, цара́пать, чеса́ть.

Drapać się, цара́паться, чеса́ться.

Drapacz, -a, *ж. см.* **Drapieżca, Zdzierca.** || плохо́й скрипа́чъ, гуди́льщикъ. || *Бот.* стоголо́вникъ.

Drapaczka, -i, *ж.* **скребни́ца**, скребо́къ; || чеса́лка, дра́чка.

Drapak, -a, *м.* отрёпанная метла́; || голи́къ, * **Dać drapaka**, удра́ть, дать тя́гу, улепетну́ть, *см.* **Drapnąć.**

Drapanie, -a, *ср.* **Drapanie się**, цара́паніе.

Drapanina, y, *ж.* грабёжъ. добы́ча, расхище́ніе.

Draperja, -ji, *ж.* **драпиро́вка.**

Draperować, Draperjować, Drapirować, драпирова́ть.

Drapichrust, -a, *м.* **прощелы́га**, плутъ, бродя́га.

Drapież, -y, *ж.* **расхище́ніе**, грабёжъ.

Drapieżca, -y, *м.* **Drapieżnik, -a**, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Drapieżliwość, хи́щничество.

Drapieżliwy, хи́щническій.

Drapieżnica, граби́тельница, **хи́щница.**

Drapieżnie, хи́щнически.

Drapieżnik, *см.* **Drapieżca.**

Drapieżność, -ści, *ж.* хи́щность.

Drapieżny, хи́щный.

Drapieśtwo, -a, *ср.* граби́тельство, разбо́йничество.

Drapieżyć, разбо́йничать, гра́бить.

Drapnąć, удра́ть, улепетну́ть, *см.* **Drapać, Drapaka dać.**

Drasnąć, оцара́пать.

Drasnąć się, оцара́паться.

Draśnięcie, -a, *ср.* **Draśnienie, -a**, *ср.* цара́пина.

Dratwa, -y, *ж.* верва́, шва́льный коне́цъ, дра́тва (*у сапо́жниковъ*).

Drążek, -żka, *м.* ше́стикъ, рычажо́къ; || огло́бля (*у дро́жекъ*).

Drążki, -ek, *мн.* дро́жки. **Drążki do chodzenia**, ходу́ли. *Горн.* **Drążek tłokowy**, по́ршневый шестъ, рыча́гъ, шату́нъ.

Drążkowy, сли́тковый. **Złoto, srebro drążkowe**, зо́лото, серебро́ въ слитка́хъ, *см.* **Sztaba.** || * **Urzędnik drążkowy**, сверхшта́тный, ме́лкій чино́вникъ.

Drażliwość, -ści, *ж.* раздраже́ніе.

Drażliwy, раздражи́тельный.

Drażniący, раздража́ющій.

Drażnić, дразни́ть, раздража́ть; || возбужда́ть, побужда́ть. **Drażnić psa**, дразни́ть соба́ку. **Drażnić nerwy**, раздража́ть не́рвы. **Zaszczyty drażnią ambicją**, по́чести возбужда́ють го́рдость.

Drążniczy, Drążnik, -a, *м.* дря́гиль, носи́льщикъ.

Drażnienie, -a, *ср.* раздраже́ніе.

Drążnik, -a, *м. см.* **Drążniczy.**

Drążyć, *см.* **Drożyć, Wydrożać, Wydrążać.**

Drdzeń, *см* **Rdzeń.**

Dręczarnia , -ni , *ж.* му́ка, **муче́ніе**, пы́тка.

Dręczenie, -a, *ср.* муче́ніе.

Dręczyć, му́чить, терза́ть, **томи́ть**; || * безпоко́ить, огорча́ть.

Dręczyć się, му́читься, терза́ться, **томи́ться**; безпоко́иться, огорча́ться.

Dręczyciel, -a, *м.* **мучи́тель.**

Dręczycielka, -i, *ж.* **мучи́тельница.**

Drel, Drelować, *см.* **Dryl, Drylować.**

Drelich, Drylich, -a, *м.* **дерю́га**, то́лстая холсти́нка; || тикъ.

Dremla. *см.* **Drumla.**

Drendulka, *см.* **Dryndulka.**

Drenować, осуша́ть по́чву, **дрени́ровать.**

Drenowanie, -a, *ср.* **дрена́жъ**, осу́шка по́чвы подзе́мными труба́ми.

Drepcić, Dreptać, то́пать, шлёпать.

Dressować, шко́лить, **обуча́ть**; || дрессирова́ть (*собаку*).

Dreszcz, -u, *м.* **дрожь**, тре́петъ; || озно́бъ.

Drętki, те́рпкій.

Drętwa , y , *ж.* **электри́ческій** скатъ (*ры́ба*).

Drętwić, **притупля́ть**, дѣ́лать онѣмѣ́лымъ. **Drętwić zęby**, **причиня́ть оско́ми-**

ну. **Lekarstwo drętwiące**, наркотическое, усыпляющее средство.

Drętwieć, цѣпенѣть, коченѣть, нѣмѣть. **Ręce drętwieją od zimna**, руки коченѣютъ отъ холода. **Drętwieć od strachu**, цѣпенѣть отъ страха.

Drętwienie, -a, *ср.* онѣмѣніе, оцѣпенѣніе.

Drętwik, -a, *м.* электрическій угорь, гимнотъ (*рыба*).

Drętwy, окоченѣлый.

Drewienko, -a, *ср.* щепа, кусочекъ дерева.

Drewka, -wek, *мн.* мелкія дрова.

Drewniak, -a, *м.* древесный, древоточный червь.

Drewnianka, -i, *ж.* деревянная изба.

Drewniany, деревянный.

Drewniasty, деревянистый.

Drewniczy, Drewny, -ego, *м.* дровяной сторожъ.

Drewnieć, одеревенѣть, *см.* **Drętwieć.**

Drewnik, -a, *м.* дровяной дворъ.

Drewnisty, *см.* **Drewniasty.**

Drewno, -a, *ср.* дерево, кусокъ дерева, полѣно. **Drewna**, *мн.* употребляется только съ числительными: **Daj mi parę drewien**, дай мнѣ пару полѣньевъ, два полѣна.

Drewny, *см.* **Drewniasty, Drewniczy.**

Drewutnia, -ni, *ж. см.* **Drwalnia.**

Drgać, Drgnąć, дрожать, дрогнуть, трепетать.

Drganie, -a, *ср.* дрожаніе, трепетаніе.

Drgnienie, -a, *ср.* содраганіе, дрожаніе, дрожь.

Dróbʼ -iu, **Dróbˌ** -u, *м.* мелочь, мелкота; || живность (*куры, гуси, утки и т. д.*); || мелкая рыба, мелузга. **Dróbki**, *мн.* потроха.

Drobianka, -i, *ж.* пиво, или вино, смѣшанное съ тертымъ хлѣбомъ, *см.* **Kalteszan.**

Drobiątko, -a, *ср.* крошка, крошечка.

Drobiazg, -u, *м.* мелочь, бездѣлица.

Drobiazgowo, мелочно.

Drobiazgowość, -ści, *ж.* мелочность.

Drobiazgowy, мелочной.

Drobić, раздроблять, дробить; || крошить (*хлѣбъ*).

Drobienie, -a, *ср.* **(chleba)**, разламываніе, переломленіе.

Drobina, *см.* **Odrobina.**

Dróbki, *см.* **Dróbˌ**

Drobnieć, мельчать.

Drobniuchny, Drobniutki, Drobniusieńki, Drobniuteńki, крошечный, мельчайшій.

Drobno, мелко.

Drobnomierz, -a, *м. Астрон.* и *Техн.* микрометръ (инструментъ для измѣренія видимаго діаметра небесныхъ тѣлъ или малыхъ величинъ, также для измѣренія тонкости овечьей шерсти).

Drobność, ści, *ж*, малость, мелкость.

Drobnostka, -i, *ж.* мелочь, бездѣлица.

Drobnowid, Drobnowidz, -a, *м.* микроскопъ.

Drobny, мелкій, мелочный.

Dróciany, проволочный.

Drociarz, -a, *м.* занимающійся проволочною работою, *см.* **Drótownik.**

Droga, -i, *ж.* дорога, путь; || трактъ, —**ubita, utarta**, проложенная, протоптанная дорога;—**uboczna**, окольная, проселочная; —**dla pieszych**, пѣшеходная; **bita droga**, большая дорога, большой трактъ, шоссейная дорога; || **droga brukowana**, мощеная; — **żwirowa**, шоссе, насыпная дорога;—**krzyżowa, rozstajna**, перекрестокъ, распутіе. **Droga ekonomiczna**, хозяйственный порядокъ;—**cywilna**, гражданскій порядокъ. **Drogę robić, zakładać**, строить, прокладывать дорогу. *Астрон.* **Droga mleczna**, млечный путь. **Droga słoneczna**, солнечный путь. **Wejść, wleść komu w drogę** перебить кому дорогу, помѣшать кому въ успѣхѣ. **Nie zdrogi jest, nie z drogi będzie**, это кстати, это будетъ у мѣста. **Komu w drogę, temu i czas**, кому пора ѣхать, пусть не откладываетъ. **Droga łaski**, обращеніе къ милосердію государя. **W drodze łaski**, въ видѣ милости. **Iść drogą łaski**, просить какой либо милости. **Droga cywilna**, гражданскій порядокъ.—**Droga do zaszczytów**, путь къ почестямъ.

Drogi, дорогой, драгоцѣнный.

Drogiet, u, *м.* драгетъ (*матерія*).

Drogman, -a, драгоманъ, толмачъ, переводчикъ (*въ Турціи*).

Drogo, дорого.

Drogocenny, драгоцѣнный.

Drogopłatny, дорого стоющій.

Drogość, -ści, *ж.* дороговизна, высокая цѣна.

Drogoskaz, -u, *м.* дорожный столбъ (*указывающій дорогу*).

Drogowe, -ego, *ср.* дорожная пошлина; || мостовщина, плата за проѣздъ.

Dromader, -a, *м.* дромадеръ.

Drop', -pia, *м.* дрохва, стрепетъ (*птица*).

Dropiany koń, рыжевато-саврасая лошадь.

Brót, -tu, *м.* проволока; || вязальная иголка. **Dróty ciągnąć**, вытягивать въ проволоку. **Na drótach robiony**, вязаный. **Drót blacharski**, кровельная проволока.

Drótarnia, Drótownia, -ni, *ж.* волочильный заводъ.

Drótować, оплетать, обвивать проволокою.

Drótowany, оплетенный, обвитый проволокою.

Drótownia, *см.* **Drótarnia.**

Drótownik, -a, *м*, волочильщикъ (*проволоки*).

Drótowy, проволочный. **Robota drótowa (złotnicza)**, филигранъ, плетеная серебряная [illegible] работа. **Złoto dró-**

towe, srebro drótowe, пря́деное зо́лото *или* серебро́.

Drozd, -a, *м. Орнит.* пѣ́вчій дроздъ.

Droźdźany. дрождяно́й дрожжево́й.

Droźdźe, *мн. род. п.* **Droźdży,** дро́жди, дро́жжи.

Droźdźysty, дрождяно́й.

Drożeć, дорожа́ть.

Drożéj, доро́же.

Drożenie, -a, *ср.* проры́тіе доро́ги.

Drożkarz, Drążkarz, -a, *м. см.* **Dorożkarz.**

Drożnik, -a, *м.* путеводи́тель; || сто́рожъ при доро́гѣ.

Drożny, доро́жный. подоро́жный. путево́й. **Drożny skręt,** объѣ́здъ, крюкъ.

Drożony, проры́тый, проко́панный.

Drożyć, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć się, дорожи́ться, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć, прорыва́ть, прока́пывать.

Drożyna, -y, *ж.* доро́жка, стезя́.

Drożysko, -a, *ср.* дурна́я доро́га.

Drożysty, полоса́тый; || оби́лующій доро́гами.

Drożyzna, -y, *ж.* дороговизна.

Druchna, -y, *ж. см.* **Drużka.**

Druczek, -czku, *м.* ме́лкій печа́тный шрифтъ.

Druczyć, чири́кать, щебета́ть (*о пти́цахъ*).

Druczysko, -a, *ср.* скве́рная типогра́фская печа́ть.

Drugi, друго́й, второ́й.

Drugożeniec, -ńca, *м.* двоеже́нецъ.

Drugożeństwo, -a, *ср.* двоеже́нство.

Drugulica, -y, *ж. Рыб.* мре́жа, не́водъ.

Druk, -u, *м.* шрифтъ, тисне́ніе, печа́таніе, печа́ть, о́ттискъ, изда́ніе; || пре́сса. **Wyjść z druku,** вы́йти изъ печа́ти. **Koszta druku,** изде́ржки на напеча́таніе. **Omyłki druku,** опеча́тки. **Stare druki są dziś bardzo poszukiwane,** ста́рыя изда́нія тепе́рь о́чень тре́буются.

Drukarczyk, -a, *м.* типогра́фскій учени́къ.

Drukarka, -i, *ж.* типогра́фщица.

Drukarnia, -i, *ж.* типогра́фія.

Drukarski, типогра́фскій, печа́тный. **Błędy drukarskie,** опеча́тки. **Papier drukarski,** печа́тная бума́га. **Prasa drukarska,** печа́тный стано́къ.

Drukarstwo, -a, *ср.* книгопеча́таніе.

Drukarz, -a, *м.* типогра́фщикъ, типогра́фъ; || печа́тникъ.

Drukarzowa, -éj, *ж.* жена́ типогра́фщика.

Drukować, печа́тать; || гофрирова́ть, набива́ть узо́ры.

Drukować się, печата́ться.

Drukowanie, -a, *ср.* печа́таніе, напеча́таніе.

Drumla, -i, *ж. Муз.* варга́нъ.

Drużba, -y, *м.* дру́жка, ша́феръ, услу́живающій при сва́дьбѣ жениха́; || сватъ.

Drużbart, -a, *м.* реверси́ (*ка́рточная игра́*).

Druzga, -i, *ж. см.* **Drzazga.**

Druzgać, Druzgotać, расколо́ть, разби́ть, разлома́ть, колоти́ть. **Podruzgotał, źwierciadła,** переби́лъ зеркала́. || **Druzgotać się, Zdruzgotać się,** разби́ться, расколо́ться, переломи́ться. **Porcelana podruzgotała się,** фа́рфоръ разби́лся, **Obu rycerzy kopije zdruzgotały się,** ко́пья обо́ихъ ры́царей переломи́лись.

Drużka, -i, *ж.* подру́га невѣ́сты на сва́дьбѣ.

Drużyć (komu), сопровожда́ть, быть дру́жкою на сва́дьбѣ.

Drużyna, -y, *ж.* дружи́на; || **Drużyna pszczół,** рой (*пчёлъ*).

Drwa, *мн. род.* **Drew,** дрова́.

Drwal, -a, *м.* дровосѣ́къ; || дровяни́къ (*продающій дрова́*).

Drwalnia, -ni, *ж.* дровяно́й сара́й.

Drwalnik, -a, *м.* дровосѣ́къ.

Drwiarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwić (z kogo) насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*), подсмѣ́иваться, глуми́ться; || зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Nie spostrzegł się, że sobie drwiono z niego,** онъ не замѣ́тилъ, что надъ нимъ издѣва́лись.

Drwina, -y, *ж.* **Drwinka, -i,** *ж.* насмѣ́шка, зубоска́льство; || шу́тка. **Drwinki sobie robić (stroić) z kogo, z czego,** насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Drwinkarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwinkować, издѣва́ться, насмѣха́ться, зубоска́лить.

Drwinkowanie, -a, *ср.* глумле́ніе, зубоска́льство.

Dryakiew, -kwi, *ж. Апт.* терія́къ (*мни́мое противоя́діе*). *Бот.* скабіо́за, коро́стовикъ, свербе́жница, оды́шникъ, грудна́я трава́.

Dryakwiany, терія́чный, противоя́дный.

Dryawnik, -a, *м.* валеріа́на, булдырья́нъ (*расте́ніе*), *см.* **Kozłek.**

Drybles, -a, *м.* неотёсаный, гру́бый мужи́къ, у́валень; || высо́кая нескла́дная ло́шадь, одёръ.

Dryga, -i, *ж.* сѣть (*для ло́вли осетро́въ*).

Drygać, подска́кивать, подпры́гивать.

Drygant, -a, *м.* заво́дскій *или* припускно́й жеребе́цъ.

Drygawka, i, *ж. Морск.* руль.

Drygotka, -i, *ж.* озно́бъ; || дрожь, содрога́ніе.

Dryl, -u, Drel, *м. Хир.* дрель, трепа́нъ, че́репный бура́въ.

Drylich, *см.* **Drelich.**

Drylichowy, ти́ковый.

Drylować, сверли́ть, трепани́ровать; || вынима́ть зе́рнышки и ко́сточки изъ плодо́въ.

Drylownik, -a, *м.* дрель, трепа́нъ (*инструме́нтъ хирург.*).

Dryndać, размáхивать, качáть. **Dryndać nogami**, болтáть ногáми.

Dryndulka, -i, *ж.* родъ небольшóй двумéстной колáски.

Dryś, -sia, *м. уменьш.* отъ **Drygant**, *см.* э́то слóво.

Drżący, дрожáщій, трепéщущій.

Drżączka, i, *ж.* ознóбъ, дрожь; || *Бот.* трясýчка; кукýшечный горúцвѣтъ.

Drząstwisty, хрящáтый, дресвя́ный.

Drząstwo, -a, *ср.* дресвá, хрящъ, грáвій.

Drzazga, -i, *ж. см.* **Trzaska**.

Drzeć, драть, раздирáть, сдирáть.

Drzeć się, дра́ться, рва́ться; || драть гóрло, кричáть; || домогáться, добивáться (*чего́*), стремúться (*къ чему́*). **Ona nie śpiewa, ale drze się**, онá не поётъ, а кричúтъ. **Drze się do zaszczytów**, онъ добивáется пóчестей. **Drze się do wojska**, онъ стремúтся попáсть въ воéнную слýжбу. **Drą się, jak pies z kotem, drą z sobą koty**, они живýтъ, какъ кóшка съ собáкою. **Drze mię (w lewém ramieniu)**, мнѣ лóмитъ (*лѣвое плечо́*), я чýвствую ломóту, дéрганіе (*въ лѣвомъ плечи́*).

Drżeć, дрожáть, трепетáть, трястúсь. **Liście na drzewach za lada wiatrem drżą**, лúстья на дерéвьяхъ дрожáтъ при малéйшемъ вѣтрѣ. **Zadrżał z przerażenia**, задрожáлъ отъ ýжаса.

Drżenie, Drganie, -a, *ср.* дрожáніе, трéпетъ, волнéніе, содроганіе, сотрясéніе. **Ze drżeniem**, съ трéпетомъ. **Drżenie powietrza**, сотрясéніе вóздуха.

Drzewce, -a, *ср.* **Drzewiec, -wca**, *м.* дрéвко (*у знáмени*).

Drzewczyk, -a, *м. см.* **Dzierlatka**.

Drzeweczko, -a, *ср.* деревцó.

Drzewianka, -i, *ж. Зоол.* древéсная, зелéная лягýшка.

Drzewiany, *см.* **Drewniany, Drzewny**.

Drzewiasty, древяни́стый.

Drzewie, -wia, *ср. собир.* дерéвья.

Drzewiec, -wca, *м. см.* **Drzewce** *Орнит.* **Sokolik drzewiec**, чóглокъ (*небольшóй сóкол*ь).

Drzewieć, *Бот.* деревянéть, превращáться въ дéрево.

Drzewina, -y, *ж.* небольшóе деревцó.

Drzewisty, лѣси́стый.

Drzewko, -a, *ср.* деревцó. *Бот.* **Boże drzewko**, Бóжье дéрево.

Drzewkowaty, древовúдный, древообрáзный.

Drzewnieć, *см.* **Drzewieć**.

Drzewny, древéсный.

Drzewo, -a, *ср.* дéрево. *Бот.* **Drzewo Adamowe**, банáнъ, адáмова смóква, рáйская мýза, пизáнгъ. **Drzewo żywota**, дрéво жúзни. **Drzewo wiadomości dobrego i złego**, дрéво познáнія добрá и зла. **Drzewo budowlowe**, строевóй лѣсъ; — **opałowe**,—дровянóй лѣсъ, дровá;—**miękkie**, бѣлое; — **twarde**,— твéрдое; — **rębne**,— поддержáщее рýбкѣ;—**szczepowe**, полéно, плáха, раскóлотая на четы́ре ча́сти; — **szczepkie**, кóлотый лѣсъ для подѣлокъ; —**łupne**, прямослóйное бревнó,— **wiązarkowe**, подвязнóй лѣсъ; — **do tratew**, обрубнóй лѣсъ; — **okrętowe**, корабéльный лѣсъ; — **szpilkowe, iglaste, czerwone**, игóльчатое, игловóбразное дéрево, смолúстое.

Drzewojad, -u, *м. см.* **Omieg**.

Drzewołom, -u, *м.* ураганъ, бýря.

Drzewotocz, -a, *м.* древéсный червь.

Drzewowy, *см.* **Drzewny**.

Drzwi, *род.* **Drzwi**, *мн.* дверь, двéри. **Drzwi boczne**, потаённая дверь. **Drzwi poziome, spustne**, опускна́я дверь. окóпчина. **Drzwi skrzydlate, dwuskrzydlate**, створчатыя, двустворчатыя двéри. **Uchylić drzwi**, пріотворúть дверь. **Wyprosić, wypchnąć, wyrzucić kogo za drzwi**, выгнать кого́ изъ дому, выпроводить вонъ. **Zamknąć drzwi przed kim**, захлóпнуть кóму дверь пéредъ сáмымъ нóсомъ. || *Юрид.* **Przy drzwiach zamkniętych**, въ закры́томъ засѣда́ніи.

Drzwiczki, -czek, *мн.* двéрцы *Горн.* **Drzwiczki robocze**, рабóчее отвéрстіе.

Drzymać, Drzémać дремáть.

Drzymanie, -a, *ср.* дремáніе, дремóта.

Drzymliwość, -ści, *ж.* сонли́вость.

Drzymliwy, сонли́вый.

Drzymota, -y, *ж.* дремóта, усыплéніе, летаргія; || безпéчность.

Dubas, -a, *м. Морс.* ластовое, перевóзное сýдно, лúхтеръ, плашкóтъ; || расшúва, сáмое большóе рѣчнóе сýдно.

Dubelt, -a, *м.* кулúкъ, бекáсъ (*птица*).

Dubeltówka, -i, *ж.* двуствóльное ружьё.

Dubeltowy, двойнóй; || крѣпкій.

Dubla, -i, *ж.* дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ*), *см.* **Dublet**.

Dublet, дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ*); || дублéтъ, двойнóй экземпля́ръ.

Dublować, удвóивать, подклáдывать (*подкла́дку*); || дѣлать шарá дублéтомъ, дуплúровать шарá (*на билья́рдѣ*).

Duby, -ów, *мн.* **Duby smalone**, вздоръ, чýжь, нелѣпыя мечты.

Duch, -u, *м.* духъ, дыхáніе; || смы́слъ, рáзумъ. **Duchem gdzie pobiedz**, сбѣгать кудá что есть дýху, сбѣгать однúмъ дýхомъ. **To będzie duchem**, э́то бýдетъ сію́ мину́ту, дýхомъ. **Poddać duchu**, поддáть пáру (*въ ба́нѣ*). **Duchu zabrakło**, захватúло духъ. **Dać komu duchu**, задáть кому́ гóнку. **Duch**, *род.* **Ducha**, духá, душá. **Wyzionąć, Wypuścić ducha**, испустúть духъ, умерéть. **Bóg duch jest**, Богъ есть духъ. **W duchu, duchem**, мы́сленно, въ мы́слях. **Duchem był z nami**, мы́сленно онъ былъ съ нáми. **Duch praw**, духъ, смы́слъ, рáзумъ законóвъ. **W duchu**, втáйнѣ, внýтренно. **Z zdrości mu w duchu**, втáйнѣ онъ завúдуетъ емý. **Śmiać się w duchu**, внýтренно смѣя́ться.

Ducha, -y, *ж.* ночно́й пухо́вый колпа́къ.
Duchna, -y, *ж.* пухо́вая поду́шка.
Duchowidz, -a, *м.* духови́децъ.
Duchowidztwo, -a, *ср.* видѣ́ніе духо́въ.
Duchowieństwo, -a, *ср.* духове́нство.
Duchownie, духо́вно.
Duchowność, -ści, *ж.* духо́вность.
Duchowny, духо́вный.
Duchowo, разу́мно, у́мственно; || духо́вно.
Duchowość, -ści, *ж.* духо́вность.
Duchowy, духо́вный, у́мственный.
Duda, -y, *ж.* о́лухъ, болва́нъ, простофи́ля.
Dudać, дуди́ть, игра́ть на волы́нкѣ. * **Ani dudać o tem**, не́чего и ду́мать объ э́томъ.
Dudarz, -a, *м.* волы́нощникъ, волы́нщикъ.
Dudek, -dka, *м.* *Орнит.* удо́дъ, пусто́шка, потажу́йка; || * о́лухъ, глупе́цъ, дура́къ. *Посл.* **Nie dudek Jakobek**, онъ себѣ́ на умѣ́. *Посл.* **Każdy dudek ma swój czubek**, вся́кій молоде́цъ на свой образе́цъ. **Na dudka kogo wystrychnąć**, одура́чить кого́, оста́вить кого́ въ дурака́хъ. **Myśli, że na dudka trafił**, онъ ду́маетъ, что напа́лъ на дурака́. **Pokazać komu dudka na kościele**, обману́ть, наду́ть, провести́ кого́.
Dudka, -i, *ж.* ду́дка *ум.* **Dudeczka**, ду́дочка; || трубкоро́тая ры́ба (**Aulostoma**). || **Dudki**, -dek, *мн.* щипцы́, клещи́ (*у коновала*); || * **Dudki stroić**, пища́ть, выть, каню́чать. **Dudki wyprawiać**, точи́ть баля́сы.
Dudkować, раболѣ́пствовать, прислу́живаться.
Dudlić, дуди́ть, ду́рно игра́ть (*на инструме́нтѣ*).
Dudu, употребля́ется въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Ani dudu!** ни сло́ва! ни гугу́!
Dudy, -ów, *мн.* волы́нка (*музыка́льный инструме́нтъ*).
Dudzić, глупѣ́ть.
Dudzista, -y, *м.* волы́нщикъ.
Duet, -u, *м.* дуэ́тъ, пѣ́ніе въ два го́лоса, игра́ въ два инструме́нта.
Dufać, **Dufność**, **Dufny**, *см.* **Ufać**, **Ufność**, **Ufny**.
Dukać, **Dubnąć**, труби́ть, затруби́ть въ рогъ.
Dukt, -a, *м.* пряма́я ли́нія, путь пря́мо проло́женный че́резъ лѣсъ; || черта́ (*на письмѣ*); || обво́дъ (*границы*).
Dukwieć, корпѣ́ть (*надъ чѣмъ*), *напр.* надъ кни́гами.
Dul, -u, *м.* *Горн.* кри́ца.
Dulczyć, жа́ловаться, сѣ́товать, каню́чить.
Dulki, -lek, *мн.* колки́ по края́мъ ло́дки, ме́жду кото́рыми кладу́тъ весла.
Duma, -y, *ж.* го́рдость; || ду́ма, размышле́ніе; || городска́я ду́ма, магистра́тъ.
Dumać, ду́мать, мечта́ть.
Dumanie, -a, *ср.* размышле́ніе.
Dumka, -i, *ж.* пѣ́сенка.
Dumnie, **Dumno**, го́рдо.
Dumność, -ści, *ж.* го́рдость, наду́тость.
Dumny, го́рдый, надме́нный.
Dunąć, ду́нуть.
Dunst, -u, *м.* ме́лкая дробь (*для птицъ*).
Duny, *род.* **Dun**, *мн.* дю́на, песча́ный холмъ (*по бе́регу мо́ря*).
Duplika, -i, *ж.* *Юрид.* отвѣ́тъ на возраже́ніе, опроверже́ніе.
Duplikat, -u, *м.* дуплика́тъ.
Duplikat en brevet, по́длинникъ а́кта.
Duplikować, подава́ть отвѣ́тъ на возраже́ніе.
Dureń, -rnia, *м.* ду́рень, дура́къ.
Durzeć, дурѣ́ть, глупѣ́ть.
Durzenie, -a, *ср.* дура́ченье.
Durszlak, -a, *м.* цѣди́лка, си́то, воро́нка; || тиски́ (*виногра́дные*); || *Техн.* бородо́къ, пробо́йникъ.
Durzyć, дура́чить.
Durzyć się, обольщаться.
Durzyciel, -a, *м.* обольсти́тель, обма́нщикъ.
Durzycielka, -i, *ж.* обольсти́тельница, обма́нщица.
Duser, -u, *м.* ла́сковое сло́во.
Dusić, души́ть.
Dusić się, задыха́ться.
Dusiciel, -a, *м.* истреби́тель, душегу́бецъ; || *Зоол.* уда́въ.
Dusza, -y, *ж.* душа́. **Bogu duszę winien**, ни въ чёмъ не грѣ́шенъ. **Nie mieć grosza przy duszy**, не имѣ́ть ни гроша́ за душо́ю. **Dusza w skrzypcach**, ду́шка въ скри́пкѣ; — **w piórze**, душа́, ду́шка въ перѣ́; — **w drzewie**, сердцеви́на въ де́ревѣ; — **w żelazku**, плита́ въ утюгѣ́.
Duszący, уду́шливый.
Duszenie, -a, *ср.* сжа́тіе, уду́шливость.
Duszka, -i, *ж.* ду́шечка, ду́шенька.
Duszkiem, ду́хомъ. **Wypić duszkiem**, вы́пить ду́хомъ.
Dusznica, y, *ж.* *Ветер.* жа́ба.
Dusznie, душе́вно. **Dusznie się z tego radował**, душе́вно ра́довался э́тому.
Duszno, ду́шно.
Duszność, -ści, *ж.* духота́.
Duszny, **Duszewny**, душе́вный, духо́вный.
Duszobójca, -y, *м.* душегу́бецъ.
Duszobójstwo, -a, *ср.* душегу́бство.
Duszodawca, -y, *м.* жизнеда́тель.
Duszony, душе́ный, па́реный.
Duszyca, -y, *ж.* душа́ у́мершаго.
Duszyczka, i, *ж.* ду́шечка.
Dużać się, боро́ться.
Dużanie się, борьба́.
Dużeć, дюжѣ́ть, приходи́ть въ си́лы.
Dużo, мно́го, о́чень **Dużo się odmienił**, онъ о́чень измѣни́лся. **Mieć dużo pieniędzy**, имѣ́ть мно́го де́негъ.
Dużość, -ści, *ж.* дю́жесть, тѣле́сная си́ла.

Duży, большо́й, дю́жій, си́льный. **Człowiek duży**, си́льный, крѣпкій человѣкъ. **Duży dom**, большо́й домъ. **Duży chłop**, дю́жій мужи́къ.

Dwa, Dwaj, Dwóch, два, dwie, двѣ.

Dwadzieścia, *род.* **dwudziestu**, два́дцать.

Dwadzieściokrotnie, въ двадца́тый разъ.

Dwadzieścioraki, состоя́щій изъ двадцати́ сорто́въ.

Dwadzieścioro, *род.* **-orga**, два́дцать.

Dwaj, два, *см.* **Dwa**.

Dwakroć, два́жды, два ра́за.

Dwanaście, *род.* **Dwunastu**, двѣна́дцать.

Dwanaściekroć, двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotnie, въ двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotny, повторенный двѣна́дцать разъ.

Dwanaściepalcowa kiszka, *Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwanaścioro, **-rga**, двѣна́дцать, дю́жина.

Dwieście, две́сти.

Dwóch, *род.* **dwóch**, два,—употребля́ется съ существи́тельными мужеск. ро́да: **Szło dwóch żołnierzy**, шли два солда́та.

Dwóchsetnie, въ двухсо́тый, въ двусо́тый разъ.

Dwóchsetny, двухсо́тый, двусо́тый.

Dwojaczki, *см.* **Dwojak**.

Dwojak, -a, *м.* близне́цъ, *см.* **Bliźniak**. **Dwojaczki**, двойча́тка, два сро́сшіеся плода́ (*орѣхи и т. д.*). *Вообще:* дво́йникъ.

Dwojaki, двоя́кій.

Dwojako, двоя́ко.

Dwojakość, -ści, *ж.* двоя́кость.

Dwójbarwisty, *см.* **Dwubarwisty**.

Dwoić, двои́ть, удвои́ть; || раздѣля́ть, дѣли́ть пополамъ, на двѣ ча́сти.

Dwoić się, двои́ться, раздѣля́ться.

Dwoje, *род.* **dwojga**, дво́е *и* дво́и. **Było nas dwoje**, насъ бы́ло дво́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ.

Dwójgród, -u, *м.* го́родъ съ двумя́ за́мками.

Dwójka, -i, *ж.* дво́йка.

Dwójko, Dwojgo, *см.* **Dwoje**.

Dwójlist, -u, *м.* двули́стникъ.

Dwóimienny, *см.* **Dwuimienny**.

Dwójnasób (съ предлогомъ **W**). **W dwójnasób**, вдвойнѣ.

Dwójny, двойно́й.

Dwójsieczna, -ej, *ж.* (**linja**), прямая ли́нія, раздѣля́ющая у́голъ на́ двѣ ра́вныя ча́сти.

Dwoisto, двоя́ко.

Dwoistość, -ści, *ж.* дво́йственность.

Dwoisty, двойно́й, двоя́кій, дво́йственный.

Dwór, -oru, *м.* дворъ.

Dworacki, царедво́рческій; || льсти́вый, ла́скивающій.

Dworactwo, -a, *ср.* придво́рное обхожде́ніе; || * ласка́тельство.

Dworak, -a, *м.* царедво́рецъ, придво́рный; || * льстецъ, ласка́тель, ло́вкій человѣкъ.

Dworakierja, -ji, *ж.* въ уничижи́тельномъ смыслѣ: важничанье.

Dworek, -rku, *м.* до́микъ.

Dworka, -i, *ж.* придво́рная да́ма.

Dwornie, Dworno, пы́шно, шу́мно.

Dworność, -ści, *ж.* пы́шность, придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || любопы́тство. **Dworność ludziom przykra**, любопы́тство лю́дямъ непрія́тно. **Dworny**, придво́рный.

Dworować, жить при дворѣ, вести́ придво́рную жизнь; || **Dworować z czego, z kogo**, насмѣха́ться, изда́ваться надъ чѣмъ, надъ кѣмъ.

Dworowanie, -a, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рная слу́жба; || *шу́тка, насмѣшка.

Dworski, придво́рный; || госпо́дскій, дворо́вый. **Grunta dworskie**, госпо́дскія зе́мли. **Dom dworski**, госпо́дскій домъ. **Dworski**, дворо́вый служи́тель. **Dama dworska**, придво́рная да́ма.

Dworsko, по-придво́рному, обходи́тельно.

Dworskość, -ści, *ж.* придво́рное обхожде́ніе, ве́жливость.

Dworstwo, -a, *ср.* *см.* **Dworactwo, Dworowanie, Dworskość**.

Dworszczyzna, -y, *ж.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || ба́рщина, зде́лье, *см.* **Pańszczyzna**.

Dworzanek, -nka, *м.* дворя́нчикъ.

Dworzanin, -a, *м.* дворя́нинъ; || царедво́рецъ, придво́рный. **Dworzanin pokojowy**, ка́меръ-ю́нкеръ.

Dworzański, дворя́нскій; || придво́рный.

Dworzaństwo, -a, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе.

Dworzec, -rca, *м.* се́льскій домъ, дворъ. **Dworzec kolei żelaznej**, путево́й дворъ желѣзной доро́ги.

Dworzyć (komu), уха́живать (*за кѣмъ*), льстить (*кому*).

Dwouchy, двуушко́вый.

Dwubarwy, двуцвѣтный.

Dwuboczny, двухсторо́нній.

Dwuchbrzmiący, двузна́чный, двусмы́сленный.

Dwucalówka, -i, доска́ два дю́йма толщино́ю.

Dwucalowy, состоя́щій изъ двухъ дю́ймовъ.

Dwuciały, Dwucielisty, Dwucielny, *Ест. Ист.* димо́рфный, двуобра́зный.

Dwucienny, *Геогр.* амфи́скіи, двутѣнные (*наро́ды жа́ркаго по́яса*).

Dwudłonny, имѣющій двѣ па́дени въ длину́.

Dwudniowy, *см.* **Dwudzienny**.

Dwudziestka, -i, *ж.* число́ два́дцать.

Dwudziestkowanie, -a, *ср.* наказа́ніе одного́ изъ двадцати́.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziestokąt, -a, *м.* *Мат.* **двадцатигра́нникъ**, икоса́едръ.

Dwudziestokątny, двадцатигра́нный.

Dwudziestoletni, двадцатилѣтній.

Dwudziestościan, -u, *м. см.* **dwudziestokąt.**

Dwudziestu, *род.* **Dwudziestu** (употребляется съ существительными одушевленными муж. р.), два́дцать. **Dwudziestu ludzi,** два́дцать человѣкъ. **Było nas dwudziestu,** насъ было два́дцать.

Dwudziesty, два́дцатый.

Dwudziobny, имѣющій два зубца́; || раздвоенный.

Dwufuntowy, двухфунто́вый.

Dwugarncówka, -i, *ж. см.* **Garniec.**

Dwugęby, *см.* **Dwuliczny.**

Dwugłoska, -i, *ж.* двугла́сная бу́ква.

Dwugłosny, двугла́сный, двоегла́сный.

Dwugłowy, двухголо́вый.

Dwuimienny, двуимённый.

Dwujęzyczny, двоязы́чный.

Dwukłykcty, имѣющій два суста́ва.

Dwukolny, двухколе́сный.

Dwukonny, парокóнный.

Dwukopytny, двухкопы́тный.

Dwukropek, -pka, *м.* двоето́чіе.

Dwukrotnie, двоекра́тно, **dважды, два раза́.**

Dwukrotny, двоекра́тный.

Dwukształtny, двоеобра́зный.

Dwulatek, -tka, *м.* двулѣтній.

Dwulecie, -a, *ср.* двухлѣ́тіе.

Dwuletni, двухлѣ́тній.

Dwulicny, Dwuliczny, Dwulicy, Dwulicowy, двули́чный, двули́чневый. **Materja dwuliczna,** двули́чневая матéрія.

Dwulicość, Dwulicowość, -ści, *ж.* двули́чность.

Dwulist, *см.* **Dwójlist.**

Dwumaszłowy, двухмачто́вый.

Dwumężna kobieta, двумужница.

Dwumożny stosunek, *Мат.* двойно́е содержа́ніе или квадра́тная пропо́рція.

Dwunastek, -stka, *м.* дю́жина.

Dwunastka, -i, *ж.* число́ двена́дцать, двена́дцатый нумеръ.

Dwunastnica, -y, *ж. Анат.* двѣнадцатиперстная кишка́.

Dwunastnik, -a, *м. Бот.* глы́бникъ.

Dwunastny, состоя́щій изъ двѣна́дцати чи́селъ.

Dwunastokąt, -a, *м. Геом.* двѣнадцатисторо́нникъ, двѣнадцатиугóльникъ.

Dwunastopalcowa kiszka, *см.* **Dwunastnica.**

Dwunastościan, -u, *м. Геом. и кристал.* додека́дръ, двѣнадцатигра́нникъ.

Dwunastu, *род.* **dwunastu** (*употребляется только съ именами существительными лишними*), двена́дцать. **Dwunastu apostołów,** двена́дцать апо́столовъ. **Było ich dwunastu,** ихъ было двѣна́дцать (*человѣкъ*).

Dwunasty, двена́дцатый.

Dwunogi, двуно́гій.

Dwuokienny, двухоко́нный.

Dwupalczasty, *Бот.* двупа́льчатый.

Dwupiętry, двухэта́жный.

Dwupiętrze, -a, *ср.* домъ о двухъ этажа́хъ.

Dwupłciowy, двуполый.

Dwuramienny, двуру́чный, двуплечный.

Dwuramnik, -a, *м. Фортиф.* реда́нтъ.

Dwuraźny, двойно́й, второ́ичный, двукра́тный; || двули́чный. **Dwuraźny człowiek,** двули́чный человѣкъ.

Dwurękі, двуру́кій.

Dwurocznik, -a, *м.* двугодова́лая ло́шадь, быкъ и т. д.

Dwuroczny, двулѣтній.

Dwurogi, dwurożny, двуро́гій.

Dwururka, -i, *ж.* двуство́льное ружьё.

Dwururny, двуство́льный.

Dwurzędowy, двубо́ртный, двубо́чный, двусторо́нній. **Dwurzędny jęczmień,** восто́чный ячме́нь.

Dwusetny, двухсо́тый.

Dwusieczny, обоюдуо́стрый.

Dwustopny, двухсто́пный.

Dwustronny, двосду́шный, двули́чный; || двухсторо́нній, обою́дный, взаимно обя́зывающій.

Dwustrzyżka, -i, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ два раза́ въ годъ; шерсть тако́й овцы́.

Dwutulny (basza), двухбунчу́жный паша́.

Dwuuchy, *см.* **Dwójuchy.**

Dwuwargowy, двугу́бый.

Dwuwiosłowy, двувесе́льный.

Dwuzęb, -ęba, *м. Бот.* конопля́нка, чередá (*трава*).

Dwuzęby, *Бот.* двузу́бый, двузубча́тый.

Dwużeniec, -ńca, *м.* двоже́нецъ, двубра́чный, второбра́чный.

Dwużeństwo, a, *ср.* двоже́нство, двубра́чіе, второбра́чіе.

Dwuzgłoskowy, двусло́жный.

Dwuznacznie, двусмысленно.

Dwuznaczność, -ści, *ж.* двусмысленность.

Dwuznaczny, двусмысленный.

Dya... (см. подъ бу́квами **Dja...**).

Dyba, y, *ж.* дыба; || позо́рный столбъ, къ кото́рому привя́зываютъ престу́пника: колóда. **Dyby,** *мн.* пу́ты; || око́вы. **Wziąć kogo w dyby,** связа́ть кого́ по рука́мъ и ногáмъ. **Dyby na ręce,** ручны́я цѣпи.

Dybać, kráśtся, подкра́дываться, ходи́ть тихóнько.

Dybkiem, на цы́почкахъ; || ды́бомъ.

Dychać, Dyszeć, дышать.

Dychanie, -a, *ср.* дыха́ніе.

Dychawica, -y, *ж.* оды́шка, уду́шье; || *Ветер.* запалъ (*болѣзнь у лошадей*).

Dychawka, -i, *ж.* (обыкновéнно употребляется во мн. ч.): **Dychawki, -wek,** жáбры (*у рыбъ*).

Dycht, -u, *м.* конопáченье, конопáточная рабóта.

Dychtować, конопáтить, затыкáть.

Dychtowanie, -a, *ср.* конопáченье.

Dychtowność, -ści, *ж.* плóтность.

Dychtowny, плóтный.

Dydek, -dka, *м.* (съ нѣмéцкаго), нѣмéцкая монéта: 3 крéйцера. (Въ пóльскомъ простонарóдьи до сихъ поръ ведется счётъ на *дыдки*).

Dydelf, -a, *м. Зоол.* двуутрóбный, сýмчатый, чревосýмчатый; || двуутрóбка, сумчáтка.

Dyecezja, -ji, *ж.* епáрхія, епископство.

Dyecezjalny, епархіáльный.

Dyecezanin, -a, *м.* епархіáльный прихожáнинъ.

Dyeta, -y, *ж.* діéта, воздержáніе въ пищѣ; || **Dyety**, *мн.* сýточныя дéньги.

Dyetarjusz, -a, *м.* сверхштáтный чинóвникъ, служáщій по наймý, получáющій сýточныя дéньги.

Dyetyczny, діéтный.

Dyffamacja, *см.* **Diffamacja**.

Dyferencja, -ji, *ж. см.* **Różnica**.

Dyferencjalny rachunek, *см.* **Różniczkowy**.

Dyftong, -u, *м. см.* **Dwugłoska**.

Dyg, -u, *м.* поклóнъ съ присѣдáньемъ.

Dygać, кланяться съ присѣдáньемъ.

Dygamja, -ii, *ж.* вторúчный бракъ.

Dygesta, -ów, *мн.* дигéстъ, сбóрникъ рѣшéній рúмскихъ юрúстовъ.

Dygestja, -ji, *ж.* пищеварéніе.

Dygnitarski, санóвническій.

Dygnitarstwo, -a, *ср.* санъ, вáжная дóлжность, вúсшій чинъ.

Dygnitarz, -a, *м.* санóвникъ.

Dygotać, дрожáть, трястúсь.

Dygotanie, -a, *ср.* дрожь, трясýчка.

Dykasterja, -ji, *ж.* дикастéрія, судéбное вѣдомство; || консистóрія.

Dykcja, -ji, *ж.* дúкція, произношéніе.

Dykcjonarz, -a, *м.* словáрь, лексикóнъ, словотолкователь.

Dykcjonarski, словáрный.

Dykteryjka, -i, *ж.* забáвный разскáзъ, анекдóтъ.

Dyktować, диктовáть; || внушáть; || предпúсывать. **Będę wam dyktował**, я бýду вамъ диктовáть. **Sam rozsądek nam to dyktuje**, сáмый рáзумъ намъ внушáетъ это. **Dyktować prawa**, предпúсывать закóны.

Dyktowanie, -a, *ср.* диктóвка. **Pisać za dyktowaniem**, писáть подъ диктóвку.

Dyktum (Dictum), *ср. Нескл.* опредѣлéніе, приговóръ, приказáніе.

Dyl, -a, *м.* тóлстая дубóвая доскá, половúца; || пластúна.

Dylata, -y, Dylacja, -ji, *ж.* отсрóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* срокъ.

Dylatoryjny, отсрóчный.

Dylong, -a, *м. см.* **Dryblas**.

Dylować, настилáть (*полъ*).

Dylowanie, -a, *ср.* настúлка (*полóвъ*).

Dym, -u, *м.* дымъ.

Dyma, -y, *ж*; канифáсъ (*ткань*).

Dymać, дуть, раздувáть, *см.* **Dąć, Dmuchać**.

Dymaczka, -i, *ж.* **Dymaczek, -czka**, *м.* раздувáльный (*кузнéчный*) мѣхъ.

Dymalny, духовóй, раздувáльный.

Dymarka, -i, *ж.* плавúльня, плавúленная печь; горнъ, дóмна, вагрáнка.

Dymarz, -a, *м.* плавúльщикъ желѣза.

Dymek, -mku, *м.* дымóкъ, кóноть; || паръ, испарéніе; || хмѣль, вúнные пары. **Dymek z pieczeni**, паръ отъ жаркóго. **To wino ma przedni dymek**, у э́того винá превосхóдный зáпахъ. *См.* **Myszka**.

Dymić, дымúть.

Dymię, -lenia, *ср. Мед.* пахъ (*у дѣтéй*).

Dymienica, -y, *ж. Мед.* паховúкъ. желвáкъ; || **Dymienica powietrzna**, чýмный паховúкъ; || *Бот.* дымúница, дымáнка.

Dymieniczne ziele, девясúлъ (*растéніе*).

Dymienie, -a, *ср.* дымлéніе.

Dymionko, -a, *ср.* Уменьш. отъ **Dymię**, *см.* э́то слóво.

Dymionny, паховóй, желвáстый.

Dymionowe ziele, *см.* **Dymieniczne**.

Dymissja, -ji, *ж.* отстáвка.

Dymissjonowany, отставнóй.

Dymka, -i, *ж. Бот.* шарлóтъ, мéлкій чеснóкъ.

Dymnica, -y, ж. коптúльня; || *Бот. см.* **Dymienica**.

Dymnik, -a, *м.* коптúльня; || трубá (*печнáя*); || слуховóе окнó (*подъ крышею*).

Dymnisty, дымúстый.

Dymny, дымный. *Минер.* **Kamień dymny**, дымчатый кáмень.

Dymówka, -i, *ж.* городскáя лáсточка, краснозóбка.

Dymowe, *см.* **Podymne**.

Dymowy, дымный; || канифáсный. **Suknia dymowa**, канифáсное плáтье.

Dynarek, *см.* **Denarek**.

Dynasta, -y, *м.* небольшóй владѣлецъ, царёкъ, князёкъ.

Dynastja, -ji, динáстія.

Dynastyjny, династúческій.

Dynda, -y, *ж.* висýлька, побрякýшка.

Dyndać, качáться, мотáться.

Dynia, -ni, *ж. Бот.* тыква, дúня, *см.* **Bania**.

Dyniak, -a, *м. Бот.* дúнный, тúквенный сéменникъ.

Dyniowy, тúковный, тúквенный.

Dyoptra, -y, *ж.* діóптра, круглое отвéрстіе; || *Хир.* расширúтель.

Dyoptryczny, діоптрúческій.

Dyoptryka, -i, *ж.* діóптрика, наýка о преломлéніи лучéй.

Dyplom, Dyplomat, -atu, *м.* дипломъ, грáмота.

Dyplomacki, дипломатúческій.

Dyplomacko, дипломатúчески; || лóвко, искýсно.

Dyplomacja, ji, *ж.* дипломáтія.

Dyplomacyjnie, дипломатúчески.

Dyplomacyjny, дипломатúческій.

Dyplomat, *см.* **Dyplom**.

Dyplomata, -y, *м.* дипломáтъ.

Dyplomatycznie, дипломати́чески.
Dyplomatyczny, дипломати́ческій.
Dyplomatyk, -a. *м.* дипломати́къ, изучающій науку о древнихъ грамотахъ.
Dyplomatyka, -i. *ж.* дипломати́ка, наука о древнихъ грамотахъ и дипло́махъ.
Dyptan, -u, *м. Бот.* ясенецъ, дикій бадья́нъ. **Dyptan biały**, волка́на. **Dyptan kreteński**, критскій ясенецъ.
Dyptychy, -ów, *мн.* ро́спись для записыванія имёнъ ко́нсуловъ, судей и пр. (*у древнихъ*); || ро́спись номина́льная (*въ древнихъ церквахъ*).
Dyrda, -y ,*ж.* шелыга́нъ *или* шалыга́нъ (духо́вное лицо́ съ испо́рченной нра́вственностію).
Dyrdać, сѣмени́ть ногами, бѣжа́ть ско́рымъ ша́гомъ.
Dyrdem, ли́бко, ско́рымъ ша́гомъ.
Dyrekcja, -ji, *ж.*, дире́кція, правле́ніе, управле́ніе. вѣдомство.
Dyrektor, -a, *м.* дире́кторъ, прави́тель, нача́льникъ.
Dyrektorjalny, директоріа́льный, дире́кторскій.
Dyrektorjat, -u, *м.* директо́рія (*сосѣтъ*).
Dyrektorka, -i, *ж.* директри́са.
Dyrektorowa, -éj, *ж.* дире́кторша, жена́ дире́ктора.
Dyrektorstwo, -a, *ср.* дире́кція, управле́ніе.
Dyrwan, -u, *м.* пусты́рь, *см.* **Odłog**.
Dyrygować, управля́ть, пра́вить; || руководствовать; || направля́ть.
Dyrygujący, управля́ющій, пра́вящій, завѣдывающій.
Dyscyplina, -y, *ж.* дисципли́на, повиновéніе, поря́докъ; || бичь, плеть. **Dos ać pięć dyscyplin**, получи́ть пять уда́ровъ плёткою; || благочи́ніе (*церковное*).
Dyscyplinaryjny, дисциплина́рный, исправи́тельный.
Dyscyplinowanie, -a, *ср.* бичева́нье.
Dyscyplinowany. *см.* **Karny**.
Dysenterja, ji, *ж.* кровавый понóсъ.
Dysenteryjny, кровавопонóсный.
Dyskonto ,-a,*ср* диско́нтъ,учётъ,скидка, усту́пка. **Na dyskonto weksli**, подъ уче́тъ векселей.
Dyskontować, учита́ть, дисконти́ровать.
Dyskrecja, -ji, *ж.* скро́мность, благоразу́міе, сдержанность. **Przez dyskrecję zamilczałem**, я замолча́лъ изъ благоразу́мія. **Zdać się w czem na czyją dyskrecją**, отдаться соверше́нно въ чьё распоряже́ніе, въ чью власть.
Dyskredyt, -u, *м.* упа́докъ, поте́ря креди́та.
Dyskretnie, скро́мно, осторо́жно, благоразу́мно.
Dyskretność, -ści, *ж.* скро́мность, осторо́жность.
Dyskretny, скро́мный, осторо́жный.
Dyskurs, -u, *м.* разгово́ръ.
Dyskusja, -ji, *ж.* споръ, пре́ніе.
Dyskutować, разбира́ть, разсма́тривать; || спо́рить.
Dyslokacja, -ji, *ж.* размѣще́ніе (*войскъ*).
Dyspensa, -y, *ж.* изъя́тіе (*изъ чего*), увольне́ніе, освобожде́ніе (*отъ чего*); || разрѣше́ніе, позволе́ніе, снятіе запреще́нія.
Dyspensować, разрѣша́ть, увольня́ть.
Dysponent, -a, *м. Ком.* управи́тель, распоряди́тель.
Dysponować, приспособля́ть, приготовля́ть; || устро́ивать.
Dysponowanie, -a, *ср.* (**kim, czém**), распоряже́ніе; || управле́ніе; || диспозиція, распоря́докъ.
Dyspozycja, -ji, *ж.* расположе́ніе, размѣще́ніе (*войскъ*); || накло́нность, скло́нность; || распоряже́ніе; || во́ля, власть; || *Воен.* распоря́докъ, планъ, диспозиція. **Uczynić ostatnią dyspozycyę**, сдѣлать послѣднее распоряже́ніе пе́редъ сме́ртію, изъяви́ть послѣднюю во́лю. **Dyspozycja ciała do jakiej choroby**, расположе́ніе тѣла къ како́й либо болѣзни. **Oddać co do czyjej dyspozycji**, продоста́вить что въ чьё либо распоряже́ніе. **Wydałem dyspozycję**, я сдѣлалъ распоряже́ніе. **Z jego dyspozycji**, по его́ распоряже́нію.
Dyspozytor, -a. *м.* управи́тель, управля́ющій, прика́щикъ; || распоряди́тель.
Dysputa, -y, *ж.* споръ, пре́ніе; || ди́спутъ (*ученый*).
Dysputant, -a, *м.* спо́рящій, диспута́нтъ.
Dysputować, спо́рить, препира́ться, диспути́ровать.
Dyssekcja, -ji, *ж. Мед.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе, вскрытіе мёртваго тѣла.
Dyssenterja, -ji, *ж. см.* **Dysenterja**.
Dyssonans, -u, *м.* разногла́сіе, разнозву́чіе, разноголо́сица.
Dystancja, -ji, *ж.* разстоя́ніе, отдале́ніе; || промежу́токъ; || *Воен.* диста́нція.
Dystrakcja, -ji, *ж.* разсѣянность.
Dystrybucja, -ji, *ж.* разда́ча, распредѣле́ніе; || мелочна́я, ро́зничная прода́жа.
Dystrybucyjnie, отдѣльно, по́рознь.
Dystrybucyjny, отдѣльный, ро́зничный.
Dystrybutor, -a *м.* раздава́тель.
Dystylacja, -ji, *ж. см.* **Destylacja**.
Dystylarnia, -ni, *ж.* во́дочный заво́дъ.
Dystyngwowany, зна́тный, почте́нный, знаменитый.
Dystynkcja, -ji, *ж.* разли́чіе, разбо́ръ; || предпочте́ніе.
Dysunita, *см.* **Dyzunita**.
Dysymulacja, -ji, *ж.* притво́рство, скры́тность.
Dysza, -y, *ж.* душни́къ, отду́шина; || желѣзный стволъ въ кузне́чномъ мѣху́; || *Горн.* со́пло, у́зкій коне́цъ фу́рмы.
Dyszeć, *см.* **Dychać**.
Dyszel, -szla, *м.* ды́шло (*у каре́ты*). **Dyszel wrotowy**, запо́ръ. * **Życie na dyszlu prowadzić**, вести́ бродя́чую жизнь.

Dyszkancista, -y, *м.* дишкáнтъ, дискáнтъ, поющій дискантóмъ.

Dyszkant, -u, *м.* дишкантóвый, дискантóвый гóлосъ, **Dyszkantowy głos.**

Dyszlowy, коренной. **Koń dyszlowy**, коренная лóшадь,

Dyżto, Dyżto, *Нескл. Ком.* того же, тóже.

Dyurna, -y, *ж.* дневная плáта, *см.* **Dyeta.**

Dywagować, отступáть, удаляться отъ предмéта (*рѣчи*), разглагóльствовать, завираться.

Dywan, -u, *м.* дивáнъ (совѣтъ въ Турціи); || сосна, диванъ.

Dywanik -u, *м.* попóна, вальтрáпъ, *см.* **Tyflyk.**

Dywersja, -ji, *ж. Воен.* диверсія; || отвлечéніе, отклонéніе, отвóдъ.

Dywidenda, -y, *ж. Арие.* дѣлимое число; || *Ком.* дивидéндъ, часть прибыли.

Dywizja, -ji, *ж.* **Dywizjon**, -u, *м. Воен.* дивизія (*2 бригады*); дивизіóнъ (2 эскадрóна). *Морс.* дивизія, отрядъ флóта (*изъ 9 судовъ*).

Dywizjon, *см.* **Dywizja.**

Dywizorjum, Diwizorjum, *Нескл. Тип.* штемпелька.

Dywizyjny, дивизіóнный.

Dyzunt -u, -y, *м.* диссидéнтъ, иновѣрецъ, отщепéнецъ.

Dyżur, -u, *м.* дежýрство.

Dyżurować, дежýрить, быть дежýрнымъ.

Dzban, -a, *м.* кувшúнъ. *Посл.* **Dopóty dzban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie**, *или:* **do czasu dzban wodę nosi**, повáдился кувшúнъ пó воду ходить, тамъ емý и гóлову положúть.

Dzbaneczek, *см.* **Dzbanuszek.**

Dzbanek, -nka, *м.* кувшúнъ.

Dzbanowy, кувшúнный.

Dzbanuszek, -szka, **Dzbaneczek**, -czka, *м.* кувшúнчикъ.

Dżdżawy, *см.* **Dżdżysty.**

Dżdżewny, дождевóй.

Dżdżownik, -a, *м.* зуекъ, ржанка (*птúца*); || *Зоол.* **Dżdżownik ziemny**, земляной червь.

Dżdżowy, *см.* **Dżdżewny.**

Dżdżyć, дождúть; || сыпать какъ дождь; || **Dżdży**, дождь идетъ.

Dżdży się, собирается дождь, кáжется дождь будетъ, *см.* **Mieć się na...**

Dżdżysty, дождлúвый.

Dżgać, Dżgnąć, *см.* **Żgać, Żgnąć.**

Dziać, дѣлать; || творúть; || производúть; || совершáть; || причинáть; || дѣвать, дѣть; || дѣйствовать, *см.* **Podziewać, Podziać**, ткать (*полотно, сукно*); вязáть (*чулки*); плесть (*кружево*); || **Dziać się**, дѣлаться, совершáться, исполнáться, происходúть. **Jak się dziać zwykło**, какъ обыкновéнно дѣлается. **Nie zdołam opowiedzieć, co się działo we mnie**, не могу разсказáть, что происходúло во мнѣ. **Niech się co chce dzieje**, чтóбы ни случúлось, пусть бýдетъ что угóдно. **Niech się dzieje wola Boża**, да бýдетъ вóля Бóжія. **Działo się w S-Petersburgu roku Pańskiego 1874**, учинено въ С-Петербýргѣ лѣта отъ Р. Хр. 1874. **Rzecz dzieje się w Rzymie**, дѣйствіе происхóдитъ въ Римѣ. **Dobrze mu się dzieje**, его дѣла идýтъ хорошó, успѣшно. **Tem się to dzieje, że...**, э́то оттогó происхóдитъ, что.... **Co się tu dzieje?** что здѣсь дѣлается, происхóдитъ? **Dzieje się o czem**, касáется чего, *см.* **Traktować. Dziać się w co**, *см.* **Obrócić się w co. Dziać się gdzie**, *см.* **Podziać się.**

Dziad, -a, *м.* дѣдъ; || нúщій, убóгій. **Dziad kościelny**, старецъ, церковный прислýжникъ. **Wyjść, pójść w dziady**, пойти въ нúщіе, сдѣлаться нúщимъ. **Dziad z ojca, dziad** по отцý. **Dziad z matki**, дѣдъ по мáтери.

Dziadek, -dka, *м.* дѣдушка. **Dziadek do orzechów**, орѣшные щипчики. **Dziadek w grze karcianej**, болванъ.

Dziadosko, Dziadowisko, Dziadzisko, -a, *ср.* старичúшко.

Dziadów, Dziadowski, дѣдовскій; || нúщенскій.

Dziadowina, -y, *м.* старичекъ, дѣдушка.

Dziadowizna, -y, *ж.* дѣдовщина.

Dziadunio, -a, *м.* дѣдушка.

Dziaduś, -sia, *м.* старичекъ, дѣдушка.

Dziadyga, -ha, *м.* **Dziadzisko**, -a, *ср. см.* **Dziadosko.**

Dziadzina, -y, *м. см.* **Dziadowina.**

Dziak, -a, *м.* дьякъ, дьячекъ; || причетникъ.

Dział, -u, *м.* раздѣлъ, выдѣлъ, дѣлежъ; || дóля, часть, участокъ. **Działrobić**, приступúть къ раздѣлу имѣнія. **Swój dział sprzedać**, продáть свою дóлю. **Dostać co działem**, получúть что при раздѣлѣ имѣнія. **Dział pierwszy**, часть первая (*книги*). **Wcodzący w dział**, долúщикъ, принятый въ дóлю.

Działać, дѣйствовать, поступáть, совершáть, учинúть. **Działać przeciw powinności**, дѣйствовать, поступáть вопреки обязанности. **Czas już działać**, уже врéмя приступúть къ дѣйствію, дѣйствовать. **Bóg to zdziałał nie cuda**, Богъ совершúлъ э́ти чудесá. **Działać sądown e przeciw komu**, просúть на кого въ судѣ, преслѣдовать кого судóмъ. **Działać zaczepnie przeciw nieprzyjacielowi**, наступáтельно дѣйствовать противъ непріятеля. **Działać odpornie**, дѣйствовать оборонúтельно.

Działalność, -ści, *ж.* дѣятельность; || дѣйствіе, дѣйствованіе. **Działalność ognia** дѣйствіе огня. **Działalność duszy**, дѣятельность душú. **Obręb działalności**, кругъ дѣйствія. **Wprawić w działalność**, приводúть въ дѣйствіе.

Działalny, дѣйствующій.

Działanie, -a, *ср.* дѣйствіе, дѣло, дѣя́ніе; || поступокъ. **Człowiek do myślenia i do działania stworzony**, человѣкъ со́данъ мыслить и дѣйствовать. **Masz obszerne pole do działania**, пе́редъ тобо́й свобо́дное по́прище дѣйствія. **Działanie lekarstwa**, дѣйствіе лѣка́рства, *Ариѳ.* **cztery działania**, четы́ре дѣйствія, ариѳмети́ческія выкладки, исчисле́нія.

Działka, -i, *ж. см.* **Podziałka.**

Działko, -a, *м.* пу́шечка.

Działny, *см.* **Działowy.**

Działo, -a, *см.* пу́шка.

Działobitnia, -ni, *ж.* батаре́я. **Działobitnia nadszańcowa**, открытая батаре́я, —**strzelnicowa**, бойни́ца.

Działolej, -a, *м. см.* **Ludwisarz.**

Działolejnia, -ni, *ж. см.* **Ludwisarnia.**

Działomiar, -u, *м.* калибръ, внутренній діа́метръ ору́дія *или* ружёйнаго ство́ла.

Działowy, каса́ющійся разде́ла имѣнія ме́жду наслѣдниками, раздѣльный; || пу́шечный. **Strzał działowy**, пу́шечный выстрѣлъ.

Dzianek, -a, *м.* **Dzianka**, -i, *ж.* сотъ у́лейный.

Dzianet, -a, *м.* испа́нскій жеребе́цъ.

Dzianie, -nia, *ср.* тканьё; || вяза́нье; || ткань; || плева́, оболо́чка, клѣтчатая свя́зка, клѣтча́тка.

Dzianka, -i, *ж.* ткань; || сотъ ме́ду.

Dzianowiel, *м. см.* **Lisogon.**

Dziarń, -ni, *ж.* дресва́, хрящъ, гра́вій.

Dziarnisty, хря́щатый, дресвя́ный; || смѣша́нный съ песко́мъ.

Dziarski, бо́дрый, смѣлый, рѣзвый, живо́й, молодцова́тый; || горя́чій, ретивый, рья́ный; || рѣзкій. **Dziarski koń**, ретивая ло́шадь. **Dziarska mina**, смѣлая нару́жность.

Dziarsko, бо́дро, хра́бро.

Dziarskość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, пылъ.

Dziarstwisty, хря́щатый, дресвя́ный.

Dziarstwo, -a, *ср.* дресва́, хрящъ.

Dziąsło, -a, *ср.* десна́ (*мн.* дёсны).

Dziąsłowy, деснѣчный.

Dziateczki, -czek, **Dziatki**, -tek, *мн.* дѣтки, дѣтушки.

Dziatwa, -y, *ж.* дѣти *Собир.*

Dzicz, -y, *ж.* ди́кость, свирѣпость, лю́тость, звѣрство; || дикарй, ва́рвары, *мн.* || ди́кое мя́со (*на ранахъ*), *см.* **Dzikość.**

Dziczak, -a, *м.* ди́кій звѣрь.

Dziczeć, дича́ть, одича́ть.

Dziczek, -czka, *м.* ди́кое деревцо́.

Dziczyć, ди́кимъ дѣлать, приводи́ть въ ди́кое состоя́ніе.

Dziczyna, *см.* **Dzikowina.**

Dziczyzna, -y, *ж.* ди́кость; || ди́кія пти́цы, ди́кіе звѣри, ди́кія расте́нія, ди́кая приро́да; || дичь, дичина́ (*ди́кія пти́цы и т. п.*)

Dzida, -y, *ж.* копьё, пи́ка.

Dzieciak, -a, **Dzieciuch**, -a, *м.* ребёнокъ, дитя́.

Dzieciątko, -a, *ср.* младе́нецъ.

Dziecię, -ęcia, *ср.* дитя́, ребёнокъ. **Dziecię naturalne**, дитя́ рожденное внѣ бра́ка.

Dziecięcy, дѣтскій.

Dzięcielina, -y, *ж. Бот.* тимья́нъ, повили́ка, повили́ца, Богоро́дская трава́, сла́дкая да́тлина.

Dziecina, -y, *ж.* дитя́, ди́тятко.

Dziecinić się, ребя́читься.

Dziecinnie, ребя́чески, подѣтски.

Dziecinnieć, впада́ть въ дѣтство, въ ребя́чество.

Dziecinność, -ści, *ж.* ребя́чество.

Dziecinny, дѣтскій, ребя́ческій.

Dziecińśtwo, -a, *ср.* дѣтство.

Dzieciobójca, -y, *м.* **Dzieciobójczyni**, -ni, *ж.* дѣтоуби́йца.

Dzieciobójczy, винóвный въ убійствѣ своего́ дитя́ти.

Dzieciobójstwo, -a, *ср.* дѣтоуби́йство.

Dzięcioł, -a, *м.* дя́тель (*птица*).

Dzięciołek, -łka, *м.* сорокопу́тъ (*пти́ца*).

Dzieciorodny, дѣторо́дный;

Dzieciuch, *см.* **Dzieciak.**

Dziecko, -a, *ср.* дитя́. **Dziecko z prawego łoża**, законнорожде́нное дитя́.

Dziedzic, -a, *м.* насле́дникъ; || **Dziedzic prawy**, зако́нный насле́дникъ; || помѣщикъ, землевладѣлецъ; || **Dziedzic z dobrodziejstwem inwentarza**, насле́дникъ на пра́вѣ инвента́рномъ; || **Dziedzic zapisowy**, *см.* **Legatarjusz.**

Dziedziczenie, -a, *ср.* насле́дственное пра́во, наслѣдственность; || владѣніе, помѣстье.

Dziedziczka, -i, *ж.* насле́дница; || помѣщица, владѣлица, владѣтельница.

Dziedziczenie, *Нар.* по насле́дству, по пра́ву насле́дства, насле́дственно.

Dziedziczność, -ści, *ж.* насле́дственность.

Dziedziczny, насле́дственный, потóмственный.

Dziedziczyć, насле́довать, получа́ть въ наслѣдство.

Dzięduzierzawa, -y, *ж. см.* **Bieluń.**

Dzięduzierzysty, корена́стый.

Dziedzina, -y, *ж.* о́тчина, во́тчина, родово́е имѣніе; || пепелйще, ро́дина; || со́бственная земля́, со́бственный уголо́къ.

Dziedziniec, -ńca, *м.* дворъ, *см.* **Podwórze.**

Dziegciarnia, -ni, *ж.* смо́льня, смоловáрня, смо́льный заво́дъ.

Dziegciarz, -a, *м.* смоля́ръ, смоли́льщикъ, дегтя́рникъ.

Dziegciowaty, смоляно́й, смолево́й.

Dziegciowy, смоли́стый, дегтя́рный.

Dziegieć, -gciu, *м.* смола́, варъ; || дёготь.

Dzięgiel, -glu, *м.* **Dzięgielnica**, -y, *ж. Бот.* дя́гиль, коро́вникъ. **Dzięgiel cu-**

dzoziemski, ла́донникъ, красносте́бельникъ.

Dzięgielnica, -y, *ж. см.* **Dzięgiel.**

Dzięgna, -gien, *мн. Мед.* нарывъ на дёснахъ.

Dzieje, -jów, *мн.* дѣя́нія, исто́рія.

Dziejopis, -a, *м.* исто́рикъ, бытописа́тель.

Dziejopisarski, исторіографи́ческій.

Dziejopisarstwo, -a, *ср.* исторіогра́фія.

Dziejopisarz, -a, *м.* исто́рикъ.

Dziejopisca, -y, *м.* исто́рикъ.

Dziejopismo, -a, *ср.* истори́ческое сочине́ніе.

Dziejopisny, истори́ческій.

Dziejowy, истори́ческій.

Dzięki, -ów, *мн.* благода́рность, благодаре́ніе. **Złożyć komu dzięki,** принести́ кому́ благода́рность. **Dzięki Bogu,** благодаре́ніе Бо́гу. **Dzięki twojej pieczołowitości, już wyszedł z niebezpieczeństwa,** благодаря́ твое́й забо́тливости, онъ уже внѣ опа́сности.

Dziekan, -a, *м.* дека́нъ.

Dziekanja, -ji, *ж.* дека́нство; || домъ дека́на.

Dziekanowy, Dziekański. дека́нскій.

Dziekaństwo, -a, *ср.* дека́нство, дека́нское зва́ніе.

Dziękczynienie, -a, *ср.* благодаре́ніе.

Dziękczynny, благода́рственный, благодари́тельный.

Dziękować, благодари́ть.

Dziękowanie, -a, *ср.* благодаре́ніе, изъявле́ніе благода́рности.

Dzielca, -y, *м.* **Dzielczy, -ego,** *м.* распредѣли́тель, распоряди́тель.

Dzielczy, каса́ющійся раздѣ́ла имѣ́нія. **Tranzakcja dzielcza,** контра́ктъ, догово́ръ о раздѣлѣ имѣ́нія.

Dzielenie, -a, *ср.* раздѣле́ніе, раздѣ́лъ; || дробле́ніе.

Dzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть.

Dzielić się, дѣли́ться, раздѣля́ться.

Dziełko, -a, *ср.* небольшо́е сочине́ніе.

Dzielna, -ej, *ж. Ариѳ.* дѣли́мое число́.

Dzielnica, -y, *ж.* часть, до́ля.—**rodu,** о́трасль, ли́нія; — **miasta,** часть, кварта́лъ; —**herbu,** гербо́вый щитъ, по́ле въ ге́рбѣ; —**książki, rękopismu,** столбе́цъ.

Dzielniczy, дѣли́мый.

Dzielnie, му́жественно, си́льно, отва́жно, хра́бро, до́блестно.

Dzielnik, -a, *м. Ариѳ.* дѣли́тель.

Dzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость. *см.* **Podzielność;** || си́ла, крѣ́пость, сто́йкость, твёрдость, отва́га, му́жество. **Dzielność charakteru,** твёрдость хара́ктера. **Dzielność lekarstwa,** дѣйствительность лѣка́рства.

Dzielny, дѣли́мый, *см.* **Podzielny;** || си́льный, крѣ́пкій сто́йкій, твёрдый, отва́жный, му́жественный.

Dzieło, -a, *ср.* дѣ́ло, произведе́ніе, творе́ніе, дѣ́йствіе; **Wielkie dzieło,** вели́кое дѣ́ло; || сочине́ніе, литерату́рное произведе́ніе, рабо́та, трудъ. **Dzieła wojenne,** вое́нныя дѣ́йствія. **Dzieło forteczne,** *Фортиф.* крѣпостно́й веркъ. **Człowiek jest dziełem rąk bożych,** человѣ́къ есть творе́ніе рукъ бо́жіихъ. **Ogłosić, wydać dzieło,** обнаро́довать, изда́ть сочине́ніе. **Dzieła prozą i wierszem,** сочине́нія въ про́зѣ и стиха́хъ.

Dzielsimin, Dzielzamin, Dzielżamin, -u, *м. Бот.* ясми́нъ, жасми́нъ. **Dzielsimin gruntowy,** души́стый чубу́чникъ (*Деревцо́*). **Dzielsimin cudzoziemski,** арави́йскій жасми́нъ.

Dzielsiminowy, ясми́нный, жасми́нный.

Dzień, *род.* **dnia,** *м.* день. **Dzień się robi,** разсвѣта́етъ. **Za dnia i w nocy,** днёмъ и по́чью. **Na schyłku dnia,** въ концѣ́ дня, по́дъ вечеръ, въ су́мерки. **Co dzień,** каждый день, ежедне́вно. **Co drugi dzień,** че́резъ день. **Suknia na codzień,** пла́тье на ка́ждый день, на бу́дничный день. **Czekam go od dnia na dzień,** ожида́ю его́ со дня на́ день. **Dzień po dzień,** день за́ день. **Może przyjechać lada dzień,** онъ мо́жетъ пріѣха́ть не сего́дня такъ за́втра. **Do dziś dnia, po dziś dzień,** до нынѣ́шняго дня, до сего́ дня. **Od dziś dnia,** съ сего́днишняго, съ ны́нѣшняго дня. **Co do jednego dnia,** день въ день. **Za dzień robić (komu),** отбыва́ть ба́рщину. **Dzień pieszy,** поде́нщина, тяжёлая рабо́та. **Dzień sprzężajny,** упряжна́я рабо́та. **Dzień ugajny,** день собира́нія хво́росту и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́. **Dzień przestępny,** високо́сный, вста́вочный день. **Dzień galowy,** высокоторже́ственный, та́бельный день.

Dzień i Noc, *Бот.* Ива́нъ-да-Ма́рья.

Dzienia, -ni, *ж.* сотъ мёду. **Dzienie, -ni,** *мн.* соты́.

Dziennie, ежедне́вно.

Dziennik, -a, *м.* журна́лъ, подённая кни́га; || подённая запи́ска, дневни́къ; || повре́менное изда́ніе, журна́лъ, вѣ́домости, газе́та. **Dziennik podróży,** доро́жникъ, путеводи́тель, путево́й журна́лъ;—**czynności,** журна́лъ заня́тій; — **podawczy,** ре́естръ входя́щихъ бума́гъ; — **ekspedycyjny (wychodzących ekspedycji),** ре́естръ исходя́щихъ бума́гъ; — **kassowy,** казначе́йская кни́га; — **gubernjalny,** губе́рнскія вѣ́домости; — **praw,** дневни́къ зако́новъ;—**robocizny,** журна́лъ рабо́тъ.

Dziennikarski, журна́льный.

Dziennikarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.

Dziennikarz, -a, *м.* журнали́стъ.

Dziennonocny, днёмъ и по́чью продолжа́ющійся.

Dzienny, дневно́й, подённый. **Dzienne światło,** дневно́й свѣтъ. **Dzienny robotnik,** подённщикъ.

Dzierg, -a, *м. см.* **Zadzierg.**

Dziergać, плесть (*кру́жево*); || чеса́ть (*лёнъ*).

Dzierganie, -a, *ср.* пастéніе (*кружевъ*); || чесáніе (*льна*).

Dzierganie, -a, *м.* *Орнит.* дергáчъ, коростéль.

Dziergaczka, -i, *ж.* чесáлка (*для льна*).

Dziergacz, *см.* Dziergacz.

Dzierlatka, -i, *ж.* хохлáтый жáворонокъ.

Dzierżak, -a, *м.* рукоáтка.

Dzierżawa, -y, *ж.* владéніе, пóльзованіе, собственность; || имéніе, помéстье, вóтчина; || арéнда, óткупъ; || арéндная плáта, арéндное содержáніе. || **Dzierżawa wieczysta**, безсрóчное арéндное содержáніе. **Dzierżawa podatków**, обрóчное содержáніе. **Puszczający co w dzierżawę**, наймодáвецъ.

Dzierżawca, -y, *м.* владéлецъ, владéтель; || арендáторъ, фермéръ, съемщикъ; || откупщикъ.

Dzierżawczy, арéндный, владéльческій, откýпщичій; || **Dzierżawca wieczysty**, безсрóчный арендáторъ; **Dzierżawca czasowy**, срóчный арендáторъ; || *Грам.* притяжáтельный.

Dzierżawczyni, -ni, *ж.* владéлица, владéтельница; || арендáторша, фермéрша.

Dzierżawić, арендовáть, отдавáть, *или* брать на óткупъ, въ арéнду.

Dzierżawka, -i, *ж.* небольшáя мы́за, ферма.

Dzierżawny, арендáторскій, арéндный. **Umowa dzierżawna**, договóръ о наймѣ.

Dzierzba, -y, *ж.* *Орнит.* балабáнъ (*самка*).

Dzierżeć, держáть; || владéть.

Dzierżęga, -i, *ж.* *Бот.* чечевúца.

Dzierżek, -rżka, *м.* кулáкъ, скрáга.

Dzierżenie, -a, *ср.* владéніе, арендовáніе.

Dzierżyciel, -a, *м.* владéлецъ.

Dzierżycielka, -i, *ж.* владéтельница.

Dziesiątek, -tka, *м.* десáтокъ. **dесáть.**

Dziesiątka, -i, *ж.* десáтка.

Dziesiątkować, наказывать чéрезъ десáтаго (*изъ виновныхъ*).

Dziesiątkowanie, -a, *ср.* наказáніе чéрезъ десáтаго.

Dziesiątkowy, *см.* Dziesiętny.

Dziesiątnik, -a, *м.* *см.* Dziesiętnik.

Dziesiątoroczny, десятилéтній.

Dziesiąty, десáтый.

Dziesięć, -ciu, дéсять.

Dziesięcina, -y, *ж.* десятúна, десáтая часть.

Dziesięcinny, подлежáщій десятúнному сбóру, десятúнный.

Dziesięciobok, -u, **Dziesiąciokąt**, -a, *м.* десятиугóльникъ, *см.* Dziesięciokąt.

Dziesięciokrotny, десятикрáтный.

Dziesięciolecie, -a, *ср.* десятилéтіе.

Dziesięcioletni, десятилéтній.

Dziesięciomiesięczny, десятимéсячный.

Dziesięcioraki, десятерúчный, удесятерéнный, десятернóй.

Dziesięciorako, на дéсять спóсобовъ, десятью способами, въ дéсятеро.

Dziesięciorakość, -ści, *ж.* десятерúца.

Dziesięciornasób, **W dziesięciornasób**, въ дéсять разъ.

Dziesięciornasobny, удесятерéнный.

Dziesięcioro, -orga, *ср.* дéсятеро, десáтокъ. **Dziesięcioro Bożego przykazania**, десятислóвіе, дéсять запóвѣдей бóжіихъ.

Dziesięciu, дéсять (*употребляется при именахъ существительныхъ, одушевлённыхъ*): **Dziesięciu ludzi**, дéсять человѣкъ.

Dziesięćkroć, дéсять разъ.

Dziesięćkrotny, *см.* Dziesięciokrotny.

Dziesiętnica, -y, *ж.* прáздноваше десятилѣтія.

Dziesiętnictwo, -a, *ср.* дóлжность десáтника, десяцкаго.

Dziesiętnik, -a, *м.* десáтникъ, десáтской.

Dziesiętny, *Арив.* десятúчный.

Dziewanna, -y, *ж.* *Бот.* коровьякъ, цáрскій скипетръ (*растеніе*).

Dziewczarz, -a, *м.* дéвошникъ.

Dziewczątko, -a, *ср.* дéвочка.

Dziewczę, -ęcia, *ср.* дéвушка, дéвúца.

Dziewczęcy, **Dziewczy**, дéвúчій, дéвичій.

Dziewczyna, -y, *ж.* дéвчина, дéвица.

Dziewczynina, -y, *ж.* бéдная дéвушка.

Dziewczynka, -i, *ж.* дéвочка.

Dziewczynisko, **Dziewczysko**, -a, *ср.* дéвка, дéвчища, дéвчóнка.

Dzieweczka, -i, *ж.* дéвушка, дéвочка.

Dziewiątka, -i, *ж.* девáтка.

Dziewiąty, девáтый.

Dziewica, -y, *ж.* дéвúца, дéва. **Dziewica Marja**, Св. Дéва Марія.

Dziewictwo, -a, *ср.* дéвство, дéвственность, дéвичество.

Dziewiczo, дéвственно, невúнно.

Dziewiczość, -ści, *ж.* дéвственность, невúнность.

Dziewiczy, дéвственный, невúнный.

Dziewięć, -ciu, дéвять. *Посл.* **Gada ni w pięć ni w dziewięć**, мелетъ всякій вздóръ, нéтъ ни склáду, ни лáду.

Dziewięć mocy, *Бот.* Верóника.

Dziewięćgłosy, *Муз.* девятиголóсный.

Dziewięciny, -cin, *мн.* девятúны (*поминáда на девятый день по умершемъ*).

Dziewięciokąt, -a, *м.* *Геом.* девятиугóльникъ.

Dziewięcioraki, девятú родóвъ.

Dziewięciornik, -a, *м.* *Бот.* парнáссія, бéдозóръ (*растеніе*).

Dziewięciorny, девятернóй.

Dziewięcioro, -rga, *ср.* дéвять.

Dziewięciu, -ciu, *м.* дéвять. **Dziewięciu ludzi**, дéвять человѣкъ.

Dziewięciuset, девятсóтъ. **Dziewięciuset ludzi**, девятсóтъ человѣкъ.

Dziewięćsetny, девятисóтый.

Dziewięćsił, **Dziewięciosił**, -a, **Dziewięćsił**, *м.* *Бот.* колóчникъ.

Dziewiędziesiąt, -sięciu, девянóсто.

Dziewiędziesiąty, девянóстый.

Dziewiętnaście, -stu, девятна́дцать.
Dziewiętnastka, -i, *ж.* число́ девятна́дцать.
Dziewiętnasty, девятна́дцатый.
Dziewiętny, девятерно́й.
Dziewka, -i, *ж.* де́вка.
Dziewkarz, *см.* **Dziewczarz.**
Dziewoja, -woi, *ж.* де́вица.
Dziewosłąb, -słęba, *м.* сватъ.
Dziewosłębić, свата́ть.
Dziewosłębstwo, -a, *ср.* сватовство́, сва́танье.
Dziewucha, -y, *ж.* де́ва, де́вица, де́вка.
Dzieża, -y, *ж.* квашня́.
Dzik, -a, *м. Зоол.* кабанъ, вепрь.
Dzikawy, желѣзнаго цвѣта.
Dziki, ди́кій.
Dzikość, -ści, *ж.* ди́кость, ди́кій нравъ; || свирѣпость, звѣрство.
Dzikowina, -y, *ж.* кабанье мя́со; || ди́кіе звѣри вообще́.
Dzikowy, кабаній.
Dziób, Dziub, -oba, *м.* клювъ, носъ пти́чій.
Dziobać, клева́ть.
Dziobanie, -a, *ср.* клева́ніе.
Dziobas, -a, *м. Плотн.* и *Боч.* тесло́, тесли́ца (*инструме́нтъ*).
Dziobatość, -ści, *ж.* рябова́тость.
Dziobasty, съ большимъ клю́вомъ.
Dziobaty, рябо́й.
Dziobek, -bka, *м.* пти́чій носо́къ.
Dzionek, -nka, *м.* денекъ.
Dziryd, Dziryt, -u, *м.* дро́тикъ.
Dziś, Dzisia, Dzisiaj, сего́-дня, ны́нѣ, ны́ньче.
Dzisiejszy, сего́днишній, ны́нѣшній.
Dziura, -y, *ж.* дыра́, дира́; || скважи́на, отвѣ́рстіе.
Dziurawić, продыра́вливать, просвѣ́рливать, пробура́вливать, провёртывать.
Dziurawiec, -wca, *м. Бот.* звѣробо́й, звѣробо́йникъ.
Dziurawość, -ści, *ж.* ноздрева́тость; || скважи́тость.
Dziurawy, дыря́вый.
Dziureczka, -i, *ж.* ды́рка. **Dziurki w nosie**, но́здри: || скважины. **Dziurka od klucza**, замо́чная скважина. **Mieć czego po dziurki**, имѣть что въ изоби́ліи, по́ уши. **Dziurka do guzika**, пе́тля, петли́ца. **Dziurka do sznurowania**, пе́телька. **Dziurki**, *мн.* по́ры, потовыя скважины.
Dziurkować, *см.* **Dziurawić.**
Dziurkowatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость.
Dziurkowaty, ноздрева́тый, со скважи́нами.
Dziurzysty, дыря́вый.
Dziw, -u, *м.* чу́до, ди́во; || чу́дная вещь, стра́нность.
Dziwacki, Dziwaczny, стра́нный, чу́дный.
Dziwacko, Dziwacznie, странно, чу́дно.
Dziwactwo, -a, *ср.* стра́нность, своенра́віе, причу́дливость.
Dziwaczeć, быть стра́нным, причу́дливым, своенра́вным; || прихотнича́ть.
Dziwaczek, -czka, *м. Бот.* чудоцвѣ́тъ.
Dziwaczenie, -a, *ср.* причу́дливость, капри́зъ.
Dziwaczka, -i, *ж.* чуда́чка.
Dziwacznie, стра́нно.
Dziwaczność, -ści, *ж.* стра́нность.
Dziwaczny, стра́нный.
Dziwaczyć, *см.* **Dziwaczeć.**
Dziwadło, -a, *ср.* чудо́вище, чу́дище.
Dziwak, -a, *м.* чуда́къ.
Dziwer, Dźwier, Dźwier, -u, *м.* золота́я *или* серебряная насѣ́чка, насѣка́льное искусство.
Dziwerować, насѣка́ть зо́лотомъ *или* серебро́мъ, ворони́ть.
Dziwerowany, воронёный, *см.* **Dziwerować.**
Dziwerówka, -i, *ж.* ружьё съ насѣ́чкою на стволѣ́.
Dziwić, удивля́ть. **Dziwić się**, удивля́ться, дивиться.
Dziwiciel, -a, *м.* покло́нникъ, почита́тель.
Dziwnie, странно, удиви́тельно.
Dziwno, удиви́тельно.
Dziwność, -ści, *ж.* стра́нность.
Dziwny, стра́нный, удиви́тельный.
Dziwo, -a, *ср.* ди́во, чу́до.
Dziwoląg, -a, *м.* чудо́вище, уро́дъ; безобра́зное живо́тное.
Dziwolężny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwopłód, Dziworód, -odu, *м.* чудо́вище, уро́дъ.
Dziworodny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwosprawca, -y, *м.* чудотво́рецъ, чудоде́й.
Dziwosy, -ów, *мн.* чуда́чество, стра́нности.
Dziwota, -y, *ж.* удиви́тельное де́ло. **Niema dziwoty, nie dziwota**, нѣтъ ничего́ удиви́тельнаго, неудивительно.
Dziwotwór, -ora, *м.* чудо́вище.
Dziwotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.
Dziwować się, *см.* **Dziwić się.**
Dziwowanie się, -nia się, *ср.* (**czemu**), удивле́ніе.
Dziwowidz, -a, *м.* духови́децъ.
Dziwowisko, -a, *ср.* чуде́сное зре́лище.
Dziwy, ди́кій.
Dźuma, -y, *ж.* чума́.
Dźwięczeć, *см.* **Dźwięczyć.**
Dźwięcznie, звучно, звонко; || благозву́чно.
Dźwięczność, -ści, *ж.* звучность, звонкость; || благозву́чіе.
Dźwięczny, звучный, звонкій; || благозву́чный.
Dźwięczyć, звуча́ть.
Dźwięk, -u, *м.* звукъ, тонъ, звонъ.
Dźwierze, -ów, *мн.* две́ри.
Dźwigać, тащить, нести́.
Dźwigalny, дви́гательный.
Dźwiganie, -a, *ср.* подня́тіе, несе́ніе, таска́ніе.

Dźwignąć, Dźwigać, подня́ть, подни-ма́ть; || возвести́, возводи́ть, постро́ить, соорудить, сооружа́ть. **Nie dźwigniesz tego ciężaru**, не подни́мешь э́той тя́жести. **Dźwignąć mury**, постро́ить, возвести́ стѣ́ны. **Dźwignąć kogo**, вы́вести кого́ изъ затрудне́нія. || **Dźwignąć się, Dźwigać się**, поднима́ться, выдвига́ться, возвыша́ться, поправля́ться.

Dźwignia, -ni, *ж.* рыча́гъ.

Dźwignienie, -a, *ср.* подня́тіе, возвыше́ніе, возстановле́ніе.

Dźwigoń, -onia, *м. см.* **Drążnik.**

Dzwon, -u, *м.* ко́локолъ. **Dzwon na trwogę**, наба́тъ. **Dzwon zegarowy**, бой часо́въ. **—nurkowy**, водола́зный ко́локолъ; **—szklany**, стекля́ный колпа́къ. *Горн.* **Dzwon (blacha na gichcie do wybijania ilości nabojów)**, звони́ло.

Dzwonarz, -a, *м.* колоко́льщикъ.

Dzwonek, -nka, *м.* колоко́льчикъ, звоно́къ.

Dzwonić, звони́ть. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зубъ о́бъ зубъ. **Dzwonić nogami**, быть повѣ́шеннымъ.

Dzwonica, -y, *ж.* колоко́льня.

Dzwoniec, -ńca, *м. Орн.* дубоно́ска (*птица*); *Бот.* пѣту́шій гре́бень (*расте́ніе*).

Dzwonienie, -a, *ср.* звонъ. **Dzwonienie na gwałt**, наба́тъ.

Dzwonka, -i, *ж.* бу́бны (*масть въ ка́ртахъ*).

Dzwonko, *см.* **Dzwono.**

Dzwonkowaty, *Бот.* колоко́льчатый.

Dzwonne, -ego, *ср.* пла́та звонаря́мъ.

Dzwonnica, -y, *ж.* колоко́льня.

Dzwonnik, -a, *м.* звона́рь.

Dzwono, -a, *ср.* кося́къ (*колёснаго о́бода*); || **Dzwono (ryby)**, звено́, отрѣ́занная часть большо́й ры́бы.

Dzwonowy, колоко́льный.

Dzyndzyk, -a, *м.* побряку́шка.

E.

E, произно́сится троя́кимъ о́бразомъ: 1) *открыто* какъ русскія бу́квы Е, Э, напр. **berło, dobrze**; 2) немно́го сжа́то, въ полго́лоса, напр. **zrozumiéj, najmniéj**, (почти́ какъ: **zrozumij, najmnij**), и 3) съ зна́комъ внизу́ Ę, какъ *ен.* Въ концѣ́ словъ э́тотъ звукъ утра́чивается.

E! Ech! э! эхъ! *междом.* **E! co mi tam!** эхъ, како́е мнѣ до э́того дѣ́ло! **Eche!** ахъ! а! охъ! **Echej!** гей! ей! послу́шай-ко!

Echo, -a, *ср.* э́хо.

Edukacja, -ji, *ж.* воспита́ніе, образова́ніе.

Edukacyjny, эдукаціо́нный, уче́бный, относя́щійся къ воспита́нію, образова́нію.

Edukować, воспи́тывать, образо́вывать.

Edukowany, воспи́танный, образо́ванный.

Edukt, -u, *м.* вы́писка изъ дѣ́ла, изъ докуме́нта и т. п.

Edycja, -ji, *ж.* изда́ніе (*книги*).

Edykt, -u, *м.* ука́зъ, повелѣ́ніе, постановле́ніе.

Edyktalcytacja, -ji, *ж.* вы́зовъ че́резъ газе́ты.

Efekt, Effekt, -u, *м.* дѣ́йствіе, слѣ́дствіе; || впечатлѣ́ніе; || эфе́ктъ (*въ искуствахъ*); || иму́щество, дви́жимость, пожи́тки, ве́щи (**Effekta**).

Egoista, -y, *м.* эгои́стъ.

Egoistowski, эгоисти́ческій, себялюби́вый.

Egoistycznie, эгоисти́чески.

Egoistyczny, *см.* **Egoistowski.**

Egoizm, -u, *м.* эгои́змъ.

Egz.... *см.* **Ex.**

Eh! ахъ! эхъ!

Ehe, Ehę! коне́чно, коне́чно! Такъ-то!

Ej! Ejże! Въ значе́ніи угро́зы и предостереже́нія: **Ej oberwiesz!** смотри́, оборвёшь! Эй подожди́! || Въ значе́ніи сомнѣ́нія: **Ejże! czy to prawda?** по́лно, такъ ли э́то? Да пра́вда ли э́то?

Eklektycznie, эклекти́чески.

Eklektyczny, эклекти́ческій.

Eklipsa, -y, *ж. Астрон.* затмѣ́ніе.

Ekliptyka, -i, *ж. Астрон.* экли́птика.

Ekonom, -a, *м.* эконо́мъ; || управи́тель управля́ющій.

Ekonomja, -ji, *ж.* эконо́мія, хозя́йство, домово́дство, сбереже́ніе; || **Ekonomje**, *мн.* въ стари́нной По́льшѣ: каз́енныя, короле́вскія имѣ́нія; || домъ, гдѣ живе́тъ управля́ющій имѣ́ніемъ; || во́лость.

Ekonomicznie, экономи́чески, хозя́йственно, бережли́во.

Ekonomiczny, экономи́ческій, хозя́йственный; || распоряди́тельный. **Posiedzenie ekonomiczne**, распоряди́тельное засѣда́ніе.

Ekonomik, -a, Ekonomista, -y, *м.* экономи́стъ, поли́тико-эконо́мъ, писа́тель о госуда́рственномъ хозя́йствѣ.

Ekonomka, -i, *ж.* эконо́мка, домоуправи́тельница.

Ekonomista, *см.* **Ekonomik.**

Ekumenicki, вселе́нскій.

Ekwator, -a, *м.* эква́торъ, равноде́нственникъ.

Ekwilibrjum, равновѣ́сіе.

Ekwilibrycznie, эквилибри́чески.

Ekwinokcja, -ji, *ж.* равноде́нствіе.

Ekwinokcjalny, равноде́нственный.

Ekwipaż, u, *м.* экипа́жъ, каре́та съ лошадьми́; || *Морс.* экипа́жъ, судова́я кома́нда, именно́й спи́сокъ судово́й кома́нды; || вое́нный обо́зъ.

Ekwipować, снаряжа́ть, снабжа́ть всѣмъ ну́жнымъ, экипи́ровать; || *Морс.* осна́щивать и вооружа́ть (*су́дно*).

Ekwipowanie, Wyekwipowanie, -a, *ср.* экипиро́вка, снаряже́ніе, вооруже́ніе,

снабже́ніе всѣмъ ну́жнымъ; || оснащёніе и вооруже́ніе су́дна.

Eks.... **Ekz....** *см.* **Ex.**

Elada, -y, *ж. Зоол.* **синкъ, Леванти́нская щери́ца.**

Elastycznie, эласти́чески.

Elastyczność, -ści, *ж. Физ.* **упру́гость** (*тѣль*); || * **ги́бкость.**

Elastyczny, упру́гій; || * **ги́бкій.**

Elegancki, изя́щный, краси́вый, щегольско́й.

Elegancja, -ji, *ж.* **изя́щество, изя́щность, краси́вость, щегольство́.**

Elegancko, изя́щно, краси́во, щегольски.

Elegant, -a, *м.* **щеголь.**

Elegantka, -i, *ж.* **щеголи́ха.**

Elegantować się, рядиться, наряжа́ться, щеголя́ть.

Elejson (*съ гре́ческаго*), *Церк.* **поми́луй. Kirje elejson, Го́споди поми́луй.**

Elekcja, -ji, *ж.* **избра́ніе, вы́боръ.**

Elekcyjny, избира́тельный.

Elekt, -a, *м.* **новоизбранный.**

Elektor, -a, *м. Ист.* **ку́рфирстъ, эле́кторъ**; || **избира́тель.**

Elektoralny, избира́тельный; || **ку́рфиршескій.**

Elektorat, -u, *м.* **ку́рфиршеское досто́инство**; || **избира́тельное пра́во.**

Elektorka, -i, *ж.* **Elektorowa, -éj,** *ж.* **жена́ ку́рфирста, электо́рка.**

Elektorstwo, -a, *ср.* **ку́рфиршество**; || **ку́рфирстъ съ жено́ю.**

Elektrofor, -a, *м. Физ.* **электрофо́ръ.**

Elektrometr, -u, *м.* **электроме́тръ, электроизмѣри́тель.**

Elektroskop, -a, *м.* **электроско́пъ.**

Elektrycznie, электри́чески, съ по́мощію электри́чества.

Elektryczność, -ści, *ж.* **электри́чество, электри́ческая си́ла;—dodatnia, положи́тельное электри́чество;—odjemna, отрица́тельное.**

Elektryczny, электри́ческій.

Elektryzować, электризова́ть.

Elektryzowanie, -a, *ср.* **электриза́ція, электризова́ніе.**

Elektwarz, -a, *м. Аптек.* **лѣка́рственная ка́шка, электуа́рій.**

Element, -u, *м.* **стихія, элеме́нтъ**; || **просто́е тѣло**: || **Elementa,** *мн.* **пе́рвыя нача́ла, нача́льныя основа́нія; нача́ла, основа́нія.**

Elementarny, просто́й, стихійный; || **первонача́льный, элемента́рный.**

Elementarz, -a, *м.* **а́збука, букваръ.**

Elementarzysta, -y, *м.* **начина́ющій учи́ться.**

Elew, -a, *м.* **учени́къ, воспи́танникъ.**

Elewa, -y, *ж.* **ученица, воспи́танница.**

Elewacja, -ji, *ж.* **возвыше́ніе, приподня́тіе, возвышенность**; || **Elewacja Najśw. Sakramentu, возношеніе Св. Да́ровъ** (*за обѣднею*).

Eliminacja, -ji, *ж.* **исключе́ніе, вычёркиваніе**; || **уничтоже́ніе.**

Eliminować, исключа́ть, вычёркивать; || **уничтожа́ть.**

Elipsa, -y, *ж. Грам.* **э́ллипсъ, опуще́ніе одного́ и́ли не́сколькихъ словъ**; || *Геом.* **э́ллипсисъ, замкну́тая крива́я ли́нія, происходя́щая отъ коса́го сѣ́зыванія ко́нуса.**

Eliptycznie, эллипти́чески.

Eliptyczny, *Геом. и Грам.* **эллипти́ческій.**

Eliptyczność, -ści, *ж. Геом.* **эллипти́чность, эллипти́ческій видъ**; || *Грам.* **эллипти́ческое состоя́ніе.**

Ellipsa, *см.* **Elipsa.**

Emalja, -ji, *ж.* **фини́фть, эма́ль**; || **поли́ва, мурава́, глазу́рь** (*фарфо́ра, фая́нса*); || **эма́ль, глазу́рь** (*на зуба́хъ*); || **Emalja na glinie, polewa, мурава́, поли́ва.**

Emaljować, фини́фтить, наводи́ть фини́фть; || **глазу́рить, мурави́ть, поли́вать** (*фарфо́ръ, фая́нсъ*).

Emaljowanie, -a, *ср.* **фини́фтяное изде́ліе**; || **эмали́рованіе.**

Emaljowany, Emaljowy, эма́левый, глазу́ревый.

Emanacja, -ji, *ж.* **исхожде́ніе, истече́ніе.**

Emancypacja, -ji, *ж. Юрид.* **освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти, объявле́ніе совершеннолѣ́тнимъ, увольне́ніе изъ-подъ опе́ки**: || **отпускъ на во́лю** (*рабовъ*), **освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости**; || **эманципа́ція.**

Emancypować, *Юрид.* **освобожда́ть изъ-подъ вла́сти** (*отца, опекуна́*); **объявля́ть совершеннолѣ́тнимъ**; || **отпуска́ть на во́лю, освобожда́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.**

Embargo, *см.* **Embargo.**

Embarkader, -u, *м.* **дебаркаде́ръ, ста́нція** (*на желѣ́зной доро́гѣ*).

Embolizm, u, *м.* **прибавле́ніе, присчи́тываніе.**

Emeryt, -a, *м.* **эмери́тъ, пенсіоне́ръ**; || **заслуженный.**

Emerytalny, эмерита́льный, пенсио́нный.

Emerytka, -i, *ж.* **эмери́тка, пенсионе́рка**; || **заслуже́нная.**

Emerytura, эмерите́ра, пе́нсія.

Emfiteuta, -y, *м.* **аренда́торъ на до́лгій срокъ, долгосро́чный аренда́торъ.**

Emfiteutyczny, долгосро́чный.

Emfiteuzys, *ж. Нескл. Юрид.* **отда́ча въ аре́нду на до́лгій срокъ.**

Emigracja, -ji, *ж.* **эмигра́ція, выходъ, переселе́ніе** (*на чужбину*); || **эмигра́ція, выходцы, эмигра́нты**; || **перелётъ** (*птицъ*).

Emigracyjny, эмиграціо́нный.

Emigrant, -a, *м.* **эмигра́нтъ, вы́ходецъ, переселе́нецъ** (*на чужбину*).

Emigrantka, -i, *ж.* **эмигра́нтка, переселе́нка** (*на чужбину*).

Emigrować, высели́ться, переселя́ться, выходи́ть (*на чужбину*).

Emigrowanie, -a, *ср.* выходъ, переселе́ніе (*на чужбину*); || переле́тъ (*птицъ*).
Emisarjusz, -a, *м.* лазу́тчикъ, развѣдчикъ.
Emissja, -ji, *ж.* вы́пускъ биле́товъ (*иностранныхъ знаковъ*).
Emolumenta, -ów, *мн.* случа́йные, побочные дохо́ды.
Emulacja, -ji, *ж.* соревнова́ніе.
Encyklika, -i, *ж.* окру́жное посла́ніе папы.
Encyklopedja, -ji, *ж.* энциклопе́дія.
Encyklopedysta, -y, *м.* энциклопеди́стъ, сочини́тель энциклопе́діи.
Endymiczny, эндемическій, мѣстный.
Endywja, -ji, *ж. см.* Cykorja ogrodowa.
Enema, -y, *ж.* промыва́тельное, клисти́ръ.
Energja, -ji, *ж.* си́ла; || сто́йкость, твёрдость, эне́ргія. || выразительность.
Energicznie, си́льно, энергично, энерги́чески, выразительно.
Energiczność, -ści, *ж.* си́ла, выразительность, эне́ргія.
Energiczny, си́льный; || сто́йкій, твёрдый, энерги́чный, энерги́ческій; || выразительный.
Enerwacja, -ji, *ж. Мед.* разслабле́ніе, сла́бость.
Entomologja, -ji, *ж.* энтомоло́гія, нау́ка о насѣкомыхъ.
Entrepreneur, -a, *м. см.* **Przedsiębierca**, **Entreprener fabryk**, содержа́тель фа́брикъ.
Entrepryza, -y, *ж.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.
Entuzjasta, -y, *м.* восто́рженный человѣкъ, мечта́тель, энтузіа́стъ.
Entuzjastka, -i, *ж.* восто́рженная же́нщина, мечта́тельница, энтузіа́стка.
Entuzjazm, -u, *м.* восто́ргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе.
Enumeracja, -ji, *ж.* исчисле́ніе, счете́ніе.
Epakta, -ów, *мн. Хрон.* эпа́кта (*11 дней, коими солнечный годъ длиннѣе лунаго*).
Epiczny, эпическій, повѣствовательный.
Epidemja, -ji, *ж.* эпиде́мія, повальная болѣзнь, повѣтріе.
Epidemiczny, повальный, эпидеми́ческій.
Epigramma, -y, *ж.* эпигра́мма; || насме́шка, ко́лкость.
Epigrammatycznie, эпиграмматически.
Epigrammatyczny, эпиграмматическій.
Epilepsja, -ji, *ж. Мед.* падучая болѣзнь, *см.* **Kaduk**, **Wielka choroba**.
Epileptyczny, *Мед.* эпилептическій; || одержи́мый зло́ю не́мочью.
Epileptyk, -a, *м.* эпиле́птикъ, подве́рженный паду́чей болѣзни.
Epilog, -u, *м.* эпило́гъ, заключе́ніе.
Epistoła, -y, *ж.* посла́ніе, письмо́.
Epitet, -u, *м.* эпите́тъ прилага́тельное.
Epizod, -u, *м.* эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ.
Epoka, -i, *ж.* эпо́ха.
Epolet, -u, *м.* эполе́тъ, погоно́ъ.
Epopeja, -ei, *ж.* э́посъ, эпопе́я; || эпи́ческая поэ́ма.
Ereksja, -ji, *ж.* сооруже́ніе, возведе́ніе (*зданія*). || *Физіол.* эре́кція, напряже́ніе, подня́тіе.
Ergocista, -y, *м.* привя́зчивый, вздо́рный, спо́рщикъ.
Ergotyzm, -u, *м. Мед.* эрготизмъ, боле́знь отъ употребле́нія въ пи́щу спорыньистой ржи.
Errata, -y, *ж.* опеча́тки, спи́сокъ опеча́ткамъ, погрѣшностямъ.
Erudycja, -ji, *ж.* уче́ность.
Erudyt, -a, *м.* ученый.
Eruktacja, -ji, *ж. Мед.* отры́жка.
Erygować, воздвига́ть, сооружа́ть; || * учрежда́ть.
Es, -a, *м.* тузъ (*въ картахъ*); || одно́ очко́ (*на игральныхъ костяхъ*).
Esencja, -ji, *ж. Филос.* существо́, су́щность; || *Аптек.* эссе́нція, благово́нное ма́сло; || выписка, извлече́ніе (*изъ книги*).
Esencjonalny, пита́тельный, сы́тный, со́чный; || * существенный.
Eskadra, -y, *ж. Морск.* эска́дра, отря́дъ вое́нныхъ суде́въ.
Eskarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ, *см.* **Skarpa**.
Eskonto, *Нескл.* учётъ, ски́дка, сба́вка, усту́пка, диско́нтъ.
Eskontować, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.
Eskontowanie, -a, *ср.* учётъ, ски́дка, сба́вка, диско́нтъ.
Eskontujący, -ego, *м.* дисконте́ръ.
Eskorta, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе.
Eskortować, конвойровать, прикрыва́ть, провожа́ть.
Eskortysta, -y, **Eskortujący**, -ego, *м.* конво́йный.
Esowatość, -ści, *ж.* кривизна́, извили́на въ ви́дѣ бу́квы S; зигза́гъ.
Esowaty, въ ви́дѣ бу́квы S, змѣ́йкою; || извили́стый.
Esownik, -a, *м.* карни́зъ, гзы́мсъ; рѣзна́я рабо́та.
Estetyka, -i, *ж.* эсте́тика, нау́ка объ изя́щномъ.
Estyma, -y, *ж.* почте́ніе, уваже́ніе.
Estymacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.
Estymator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ.
Etap, -u, *м.* эта́пъ, прива́лъ, ро́здыхъ.
Etat, -u, *м.* состоя́ніе, положе́ніе; || штатъ, ро́спись, роспи́саніе. **Etat materjalny leśny**, годова́я при́быль съ лѣса, положенная по хозя́йственной ро́списи; || шта́тное жалованье. **Być na etacie**, получа́ть шта́тное жалованье.
Etatowy, шта́тный.
Eter, -u, *м.* эфи́ръ, лету́чій спиртъ

Eteryczny, эѳирный.

Eteryzacja, -ji, *ж.* эѳированіе, этеризáція, усыпленіе помощью вдыханія парóвъ эѳира.

Etnograf, -a, *м.* этнографъ.

Etnografja, -ji, *ж.* этнографія, народовѣденіе.

Etnograficzny, этнографическій.

Etyka, -i, *ж.* нравоученіе, этика.

Etykiet, -u, *м.* **Etykietka, -i,** *ж.* ярлычóкъ, надпись *(на корешкѣ книги, на бутылкѣ, пузырькѣ и т. д.)*.

Etykieta, -y, *ж.* этикéтъ, церемóнность, формальность.

Etymolog, -a, *м.* этимолóгъ, корнесловъ.

Etymologja, -ji, *ж.* словопроизвóдство, корнесловіе, этимологія.

Etymologiczny, словопроизвóдный, корнесловный, этимологическій.

Eucharystja, -ji, *ж.* евхаристія, Святóе Причáстіе, Святыя Тайны.

Eufonja, -ji, *ж. Грам.* благозвýчіе.

Eufoniczny, благозвýчный, сладкозвýчный.

Euforbja, -ji, *ж. Бот.* молочáй, молочáйникъ.

Eunuch, -a, *м.* евнýхъ, кáженикъ, скопецъ, кастрáтъ.

Ewakuacja, -ji, *ж. Воен.* очищéніе *(отъ войскъ)*.

Ewakuować, выводúть *(войска)*.

Ewaluacja, -ji, *ж.* оцѣнка, разцѣнка, смѣта, исчисленіе.

Ewangelja, -ji, *ж.* Евангеліе.

Ewangelicki, евангелическій, реформáтскій, протестáнтскій.

Ewangeliczka, -i, *ж.* протестáнтка.

Ewangeliczny, евáнгельскій. **Nauka ewangeliczna**, евáнгельское ученіе.

Ewangelik, -a, *м.* евангéликъ, протестáнтъ.

Ewangelista, -y, *м.* евангелúстъ.

Ewangelizować, проповѣдывать Евáнгеліе.

Ewazja, -ji, *ж.* заóчное рѣшéніе суда за неявкою истцá; || оправданіе себя пéредъ судóмъ.

Ewekcja, -ji, *ж. Астрон.* отклоненіе *(луны)*.

Ewekt, -u, *м.* вывозная пóшлина.

Ewektowy, вывозный.

Ewentualność, -ści, *ж.* предположéніе, предвúдѣніе, ожидáніе, случáйность.

Ewentualny, предполагáемый, могýщій случúться *или* не случúться, случáйный. **Ewentualnie**, въ противномъ слýчаѣ.

Ewikcja, -ji, *ж.* обезпéченіе, ручáтельство, порýка, поручúтельство. **Ewikcją daję**, даю поручúтельство, отдаю что въ обезпéченіе. **Ewikcją biorę**, беру въ обезпéченіе; || *Юрид.* лишéніе имѣнія по суду; || искъ о ручáтельствѣ.

Ewikcjonować, ручáться.

Ewiktor, -a, *ж.* ручáтель, порýка.

Ewokacja, -ji, *ж. Юрид.* перенóсъ, передáча дѣла *(изъ одного судá въ другóй)*.

Ewolucja, -ji, *ж. Воен. и Морс.* эволюція, движéніе, передвиженіе, построéніе.

Ex, съ латúнскаго: *изъ*; ставится пéредъ нѣкоторыми имснáми вмѣсто: *бывшій*. **Ex jezuita**, бывшій езуúтъ, **ex kanclerz**, бывшій кáнцлеръ.

Exageracja, -ji, *ж.* преувелúченіе, увелúченіе.

Exagerator, -a, *м.* увелúчитель; || *** прилыгáло.**

Exagerować, преувелúчивать, увелúчивать.

Exakcja, -ji, *ж.* лихоймство, вымогáтельство, незакóнные побóры.

Exaktor, -a, *м.* лихоймецъ, грабúтель, вымогáтель; || сбóрщикъ податéй.

Exaltacja, -ji, *ж.* востóрженность, ступлéніе.

Exaltowany, востóрженный, пылкій.

Examen, Examin, -u, *м.* испытáніе, экзáменъ.

Examinacyjny, экзаминаціóнный.

Examinator, -a, *м.* испытáтель, экзаминáторъ.

Examinatorka, -i, *ж.* испытáтельница, экзаминáторша.

Examinować, испытывать, экзаминовáть.

Excelencja, -ji, *ж.* титулъ превосходúтельства.

Excentryczność, -ści, *ж.* эксцентрúчность, странность.

Excentryczny, *Геом. и Астрон.* эксцентрúческій, разноцéнтренный; || эксцентрúческій, странный, чýдный.

Excepcja, -ji, *ж.* исключéніе, изъятіе; || *Юрид.* возраженіе, отвóдъ, устранéніе. **Exceptio fori**, отвóдъ подсýдности. **Excepcja niewłaściwości**, отвóдъ незаслýживающій уваженія. **Excepcja lityspendencji**, отвóдъ неокóнченнаго úска. **Excepcja odkładająca**, отлагáтельный отвóдъ.

Excerpt, -u, *м.* выпúска, извлеченіе *(изъ книгъ)*.

Exces, -u, *м.* излúшекъ, излúшество; || злоупотребленіе, насúліе. **Robić excesa**, злоупотреблять, дѣлать излúшества.

Excypować, предоставлять себѣ прáво, выговáривать себѣ. **Sprzedał ogród, ale excypował sobie tylo a tylo drzew**, прóдалъ садъ, но выговорилъ себѣ стóлькото дерéвьевъ. **Excypować sędziów**, отводúть судéй. **Sędzia sam się excypował**, судья самъ удалúлся.

Excytacja, -ji, *ж. Мед.* возбужденіе, вызывáніе, понуждéніе.

Excytarz, -a, *м.* будúльникъ, часы съ будúльникомъ.

Excytatorjum, *ср.* понуждéніе, вторúчное приказáніе.

Excytować, *Мед.* возбуждáть, вызывáть, понуждáть.

Exdywizja, -ji, *ж.* раздѣлъ имѣнія.

Exegetyczny, истолкова́тельный, объясни́тельный.

Exegeza, **-y**, *ж.* толкова́ніе, изъясне́ніе, экзеге́тика.

Exekucja, **-ji**, *ж.* исполне́ніе, соверше́ніе; || *Юрид.* о́пись иму́щества; || казнь престу́пника; || взыска́ніе, экзеку́ція, понудительныя мѣры; || **Exekucja administracyjna**, взысканіе порядкомъ исполнительнымъ. **Exekucja tymczasowa**, предварительное исполненіе. **Exekucja wyroku**, исполне́ніе приговора; || *Воен.* военная экзеку́ція.

Exekucyjny, исполни́тельный, принуди́тельный. **Palet exekucyjny**, исполнительный листъ. **Spór exekucyjny**, споръ возникшій при исполненіи рѣшенія дѣла.

Exekutne, **-go**, *ср.* взыска́ніе, штрафъ; || экзекуціо́нныя де́ньги, платимыя приставному съ повѣсткою о понужденіи къ уплатѣ податей или другихъ сборовъ.

Exekutor, **-a**, *м.* исполни́тель; || **—testamentu**, душеприка́щикъ, || суде́бный приста́въ; || экзеку́торъ.

Exekutorka, **-i**, *ж.*—**testamentu**, душеприка́щица.

Exekwje, **-ji**, *мн.* по́хороны, панихида.

Exekwować, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе, совершать, дѣлать; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть; || *Юрид.* описывать (*имущество*); || взыскивать (*недоимки*).

Exekwujący, **-ego**, *м.* взыска́тель.

Exempcja, **-ji**, *ж.* освобожде́ніе, увольне́ніе (*отъ налоговъ, податей и т. д.*).

Exemplarz, **-a**, *м.* экземпля́ръ, о́ттискъ, отпеча́токъ.

Exenteracja, **-ji**, *ж.* вскры́тіе тру́па.

Exenterować, вскрывать трупъ, мертвое тѣло.

Exercerować, учи́ть солда́тъ.

Exercytacja, **-ji**, *ж.* уче́ніе упражне́ніе.

Exercytować się, учи́ться, упражня́ться.

Exhibit, **-u**, *м.* предъявле́ніе въ судъ, ви́ка.

Exhipotekować, исключи́ть изъ ипоте́чныхъ книгъ.

Exhumacja, **-ji**, *ж.* вы́рытіе, отры́тіе мертваго тѣла.

Exklamacja, **-ij**, *ж.* восклица́ніе, во́згласъ.

Exkludować, исключа́ть, изъя́ть, устраня́ть, *см.* **Wyłączać**.

Exkluzja, **-ji**, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе, устране́ніе.

Exkomunika, **-i**, *ж.* отлуче́ніе отъ це́ркви.

Exkomunikować, отлуча́ть отъ це́ркви.

Exkrement, **-u**, *м.* испраженіе, извержéніе, калъ, помётъ.

Exkuza, **-y**, *ж.* извине́ніе; || отгово́рка, предло́гъ.

Exmissja, **-ji**, *ж.* удале́ніе кого́ принуди́тельными мѣрами изъ квартиры, имѣнія и т. п.

Exmittować, удаля́ть кого́ принуди́тельными мѣрами изъ квартиры, имѣнія и т. п.

Exorcysta, **-y**, *м.* заклина́тель бѣсо́въ.

Exorcyzm, **-u**, *м.* заклина́ніе бѣсо́въ.

Exorcyzmować, заклина́ть, изгоня́ть бѣса.

Exorta, **-y**, *ж.* увѣща́ніе, поуче́ніе.

Expedycja, **-ji**, *ж.* посылка, отпра́вка; || *Воен.* экспеди́ція, похо́дъ; || выпись, спи́сокъ; исходя́щая бумага; || депе́ша, письмо́; паке́тъ. **Expedycja gazet**, газе́тная экспеди́ція.

Expedyent, **Expedytor**, **-a**, *м. Ком.* во́льный экспеди́торъ това́ровъ; || отправля́ющій товары, отправля́ющій паке́ты (*экспедиторъ*); || писе́цъ, копи́стъ, переписчикъ. *см.* **Wysyłający**.

Expedjować, отправля́ть, изготовля́ть (*бумаги, пакеты*).

Expedjowanie, **-a**, *ср.* отправле́ніе, отпра́вка, посылка.

Expedyte (*съ латинскаго*), бѣгло, соверше́нно.

Expedytor, **-a**, *м. Ком.* прика́щикъ.

Expedytura, **-y**, *ж.* экспеди́ція, канцеля́рія экспеди́ціи.

Expektant, **-a**, *м.* ожида́ющій ме́ста, имѣющій въ виду́ ме́сто.

Expektatywa, **y**, *ж.* ожида́ніе, наде́жда; || право преи́мущества; || обѣща́ніе ме́ста по освобожде́ніи его́. **Mieć expektatywę na urząd**, имѣть наде́жду получи́ть ме́сто.

Expens, **-u**, *м.* изде́ржка, расхо́дъ.

Expensować, изде́рживать, расхо́довать.

Expensownie, разори́тельно, убыточно, накла́дно.

Expensowny, разори́тельный, убыто́чный, накла́дный.

Experyment, **-u**, *м.* о́пытъ, эксперимéнтъ.

Experymentalny, о́пытный, экспериментальный.

Expiracja, **-ji**, *ж.* оконча́ніе, истече́ніе сро́ка.

Explikacja, **-ji**, *ж.* объясне́ніе, толкова́ніе, изложе́ніе.

Exploatacja, **-ji**, *ж.* добыва́ніе, эксплуата́ція; || по́льзованіе, присвое́ніе; || *Горн.* разрабо́тка рудъ.

Explozja, **-ji**, *ж.* взрывъ.

Exponować, выставля́ть; || излага́ть, объявля́ть; || подвергать.

Exportacja, **-ji**, *ж.* вывозъ, о́тпускъ (*товаровъ за границу*); || ссы́лка (*преступниковъ*), изгна́ніе на всю жизнь; || вы́носъ тѣла умéршаго.

Exportować, вывози́ть, отпуска́ть (*товары за границу*); || хорони́ть (*тѣло умéршаго*).

Expozycja, **-ji**, *ж.* вы́ставка (*промышленности и т. д.*), *см.* **Wystawa**.

Expressja, **-ji**, *ж.* си́ла выраже́нія.

Expromisor, -a, *м.* поручи́тель, поручи́тель, *см.* **Nowacja.**

Exproprjacja, -ji, *ж. Юрид.* лише́ніе, отня́тіе со́бственности, *см.* **Wywłaszczenie.**

Expulsja, -ji, *ж.* изгна́ніе; || исключе́ніе.

Extabulacja, -ji, *ж.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги уплаченнаго до́лга.

Extra, *Нескл.* ли́шекъ, ли́шнее, прива́вокъ.

Extradycja, -ji, *ж.* вы́дача (*преступника*).

Extrakt, -u, *м. Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка; || вы́писка, вы́пись. извлече́ніе.

Extraordynaryjny, чрезвыча́йный, экстраординарный.

Extrapoczta, -y, *ж.* э́кстра-по́чта.

Exystencja, -ji, *ж.* существова́ніе.

Exystować, существова́ть; || находи́ться.

F.

F, произно́сится какъ русская бу́ква *Ф.*

Faber, -bra, *м. Зоол.* дорида (*брюхоно́гій слизня́къ*).

Fabryczny, фабри́чный, заво́дскій.

Fabryka, -i, *ж.* произво́дство, вы́дѣлка; || фа́брика, заво́дъ.

Fabrykacja, -ji, *ж.* **Fabrykowanie**, -a, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || составле́ніе; || поддѣлка (**podrobienie**).

Fabrykant, -a, *м.* фабрика́нтъ; || заво́дчикъ.

Fabrykantka, -i, *ж.* фабрика́нтша.

Fabrykat, -u, *м.* фабри́чное произведе́ніе. фабрика́тъ.

Fabrykować, выдѣлывать, производи́ть; || поддѣлывать, составля́ть (**podrabiać, fałszować**).

Fabrykowanie, -a, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || поддѣлка (**podrobienie**).

Facecja, -ji, *ж.* шу́тка. балагу́рство.

Facecjonat, -a, **Facejonista**, -y, *м.* шутникъ, балагу́ръ.

Fach, u, *м.* отдѣле́ніе (*в ящикѣ*), перегоро́дка; || кругъ дѣйствія, о́бразъ, родъ заня́тій, о́трасль, часть (*науки, ремесла*).

Fachowy, спеціа́льный, ча́стный, осо́бенный.

Facjata, -y, *ж.* лицева́я, пере́дняя сторона́, фаса́дъ (*зданія*).

Facjenda, -y, *ж.* ме́на, обме́нъ, проме́нъ; || мѣновой торгъ; || продажа поде́ржанныхъ вещей.

Facjendarka, -i, *ж.* вето́шница, тряпи́чница, лоскутница; || * обма́нщица, плутовка.

Facjendarz, -a, *м.* вето́шникъ, тряпи́чникъ, лоскутникъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Facjendować, торгова́ть поде́ржанными вещами, ве́тошью, лоскутьями, тряпьемъ; || * надува́ть, обма́нывать.

Fafalki, Fafołki, -łków, *мн.* блёстки; || ла́комство, сла́сти.

Fagot, -u, *м. Муз.* фаго́тъ.

Fagocista, -y, *м.* фаготи́стъ.

Faja, -ji, *ж.* больша́я курительная тру́бка, *см.* **Fajka.**

Fajans, -u, *м.* фаянсъ, ценина.

Fajansowy, фаянсовый.

Fajczarnia, -i, *ж.* табачня, курительная ко́мната.

Fajczarz, -a, *м.* курильщикъ, куритель табаку́.

Fajczysko, -a, *ср.* курительная тру́бка (*въ презрительномъ тонѣ*), тру́бище.

Fajdać, па́костить.

Fajeczka, -i, *ж.* курительная тру́бочка, *см.* **Fajka.**

Fajerka, -i, *ж.* жаро́вня; || конфо́рка.

Fajerwerk, -u, *м.* фе́йерверкъ.

Fajerwerkarz, Fajerwernik, -a, *м.* фейерве́ркеръ; || лабораторіи́стъ.

Fajka, -i, *ж.* тру́бка (*курительная*).

Fajkarz, -a, *м.* курильщикъ, куритель табаку́.

Fajt, выраже́ніе означа́ющее внеза́пность, ско́рость, *см.* Вдругъ. шасть, шмыгъ! **Fajt i w nogi, Fajt i uciekł**, шмыгъ и убѣжалъ!

Fajtać, размахивать, виля́ть.

Fajtuś, -sia, *м.* хлыщъ, фатъ, фанфаро́нишка, нахалъ.

Fakcja, -ji, *ж.* па́ртія.

Fakcjonista, -y, *м.* приве́рженецъ како́й-либо па́ртіи; || мятежникъ, крамо́льникъ *см.* **Burzyciel, Buntownik.**

Fakt, -u, *м.* фактъ; || дѣ́яніе, посту́покъ; || событіе, слу́чай. **Fakta**, *мн.* да́нныя.

Faktor, -a, *м. Ком.* фа́кторъ, коммиссіоне́ръ; || *Мат.* фа́кторъ, мно́житель; || ма́клеръ; || сво́дникъ.

Faktorja, -ji, *ж. Ком.* факто́рія.

Faktorka, -i, *ж.* фа́кторша, коммиссіоне́рша; || сво́дня.

Faktorne, -ego, *ср.* пла́та за ма́клерскій трудъ, за посре́дничество.

Faktorować, занима́ться коммиссіоне́рствомъ. **Faktorować komu**, быть у кого́ коммиссіоне́ромъ.

Faktorski, фа́кторскій, ма́клерскій.

Faktorstwo, -a, *ср.* ма́клерство, курта́жъ; || коммиссіоне́рство; || посре́дничество.

Faktura, -y, *ж. Ком.* факту́ра, накладна́я; || *Муз.* стиль, разработка.

Fakturować, *Ком.* написа́ть накладну́ю.

Fakultet, -u, *м.* факульте́тъ.

Fałd, -u, *м* **Fałda**, -y, *ж.* скла́дка сбо́рка, сгибъ, морщи́на; || **Fałdy**, -ów, *мн.* по́лы пла́тья; || *въ ирони. смыслѣ:* стáрскій, штáтскій. штафи́рка, ря́бчикъ.

Fałdować, сбира́ть, скла́дывать (*скла́дки*). плои́ть.

Fałdowany, со́бранный въ скла́дки.

Fałdowanie, -a, *ср.* склáдываніе склáдокъ, плоéніе, плóйка; || склáдки, *мн.*

Fałdowny, Fałdzisty, сбóристый, склáдистый.

Fałdzić, склáдывать, сбирáть (*склáдки*), плойть; || рябить. **Wiatr fałdził powierzchnię morza**, вѣтеръ рябилъ поверхность мóря.

Fałdzik, -a, *м.* склáдочка сбóрочка.

Fałdzistość, -ści, *ж.* мнóжество склáдокъ.

Fałdzisty, *см.* **Fałdowny.**

Falendysz, -u, *м.* тóнкое голлáндское или англійское сукнó.

Fałesznie, Fałesznik, Fałeszność, Fałeszny, *см.* **Fałszywie, Fałszerz, Fałszywość, Fałszywy.**

Falisty, волнúстый.

Falować, погрѣшáть, проступáться; || ошибáться; || Falować się, волновáться. **Dziś morze silnie coś faluje**, мóре сегóдня чтó-то óчень волнýется.

Falowanie (kursu), -nia, *ср.* колебáніе (*кýрса*).

Falsecista, -y, *м.* поющій фúстулою.

Falset, -u, *м. Муз.* фальсéтъ, фúстула, головнóй гóлосъ.

Fałsz, -u, *м.* ложь; || поддѣлка (*см.* **Fałszowanie**), подлóгъ. *Юрид.* **Zadać fałsz**, предъявúть искъ о подлóгѣ. **O fałsz zaskarżony**, заподóзрѣнный въ подлóгѣ. **Fałsz główny**, уголóвное обвинéніе въ подлóгѣ.

Fałszerka, -i, обмáнщица, поддѣльщица.

Fałszerski, поддѣльный, фальшúвый.

Fałszerstwo, -a, *ср.* поддѣлка, подлóгъ, фальшъ.

Fałszerz, -a, *м.* поддѣльщикъ. **Fałszerz monety**, дѣлатель фальшúвой монéты.

Fałszomówca, -y, *м.* лгунъ, враль.

Fałszować, Zfałszować, поддѣлывать, поддѣлать.

Fałszowanie, -a, *ср.* поддѣлка, подлóгъ.

Fałszowany, Zfałszowany, поддѣланный, подлóжный.

Fałszownik, -a, *м.* поддѣльщикъ, поддѣлыватель.

Fałszywie, лóжно, фальшúво. поддѣльно. **Świadczyć fałszywie**, лжесвидѣтельствовать.

Fałszywość, -ści, *ж.* лжúвость, лóжность, фальшúвость; || лукáвство, двоедýшіе.

Fałszywy, подлóжный, поддѣланный, фальшúвый; || лукáвый, двоедýшный, лóжный.

Familja, -ji, *ж.* семéйство, семья, родня, фамúлія; || родъ, домъ; || *Lem. Ист.* семéйство (*животныхъ, растеній*).

Familjant, -a, *м.* происходящій изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.

Familjantka, i, *ж.* происходящая изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.

Familjarnie, *см*, **Poufale, Poufały.**

Familijny, семéйный.

Famuła, -y, *ж.* компóтъ.

Famulus, -a, *м.* слугá, служúтель.

Fanaberja, -ji, *ж.* претéнзія, надмéнность.

Fanatyczność, -ści, *ж.* фанатúзмъ, изувѣрство.

Fanatyczny, фанатúческій.

Fanatyk, -a, *м.* фанáтикъ, изувѣръ.

Fanatyzm, -u, *м.* изувѣрство, фанатúзмъ.

Fanfaron, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ, фанфарóнъ.

Fanfaronada, -y, *ж.* хвастовствó, самохвáльство.

Fanfaronka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка.

Fanfaronować, вáжничать, ходúть гóголемъ; || хвáстать, похваляться, величáться.

Fant, -u, *м.* закладъ, залóгъ; || фантъ (*въ игрѣ*). **Fanty**, *мн.* дорогія вéщи, рѣдкости.

Fantastycki, Fantastyczny, фантастúческій, мечтáтельный, несбыточный, прúврачный.

Fantastyczność, -ści, *ж.* мечтáтельность, несбыточность, воображáемость.

Fantastyczny, *см.* **Fantastycki.**

Fantastyk, -a, *м.* мечтáтель, чудáкъ.

Fantastykować, фантазúровать, заноситься воображéніемъ, предаваться мечтáніямъ.

Fantazja, -ji, *ж.* воображéніе; || прúхоть, причýда, фантáзія.

Fantazyjny, воображáемый, прúврачный, фантастúческій.

Fantować (kogo), давáть взáймы, брать въ залóгъ.

Fantować się, закладывать, давáть залóгъ.

Fantownia, -i, *ж.* ломбáрдъ, ссýдная казнá.

Fantownik, -a, *м.* заимодáвецъ, ссýдчикъ; || ссужáющій, заимодáвецъ по закладу.

Fara, -y, *ж.* прихóдъ, прихóдская цéрковь.

Faraon, -a, *м.* фáро, банкъ (*азáртная карточная игра*).

Farba, -y, *ж.* цвѣтъ, крáска, масть.

Farbierczyk, -a, *м.* подмастерье у красúльщика.

Farbiernia, -i, *ж.* красúльня, красúльная мастерскáя.

Farbierski, красúльничій, красúльный.

Farbierstwo, -a, *ср.* красúльное ремéсло.

Farbierz, -a, *м.* красúльщикъ.

Farbisto, цвѣтúсто, ярко.

Farbisty, цвѣтúстый, раскрáшенный, яркій.

Farbka, -i, *ж.* сúнька (*для бѣлья*).

Farbnik, -u, *м.* красúльное вещество.

Farbny, цвѣтúстый, яркій.

Farbować, кра́сить, окра́шивать, подкра́шивать; || мара́ть, ма́чкать.
Farbowanie, -a, *ср.* кра́шеніе, кра́ска.
Farbowany, кра́шеный.
Farbownik, -a, *м. Бот.* ва́йда, крути́къ, сини́льникъ; || пасте́ль, суха́я кра́ска (*растительная*).
Farbowy, кра́сочный; || цвѣтно́й.
Farfury, *род.* **Farfur**, *мн.* ка́менная посу́да; || фая́нсовая посу́да.
Farfurka, -i, *ж.* фая́нсовая таре́лка.
Farfurowy, фая́нсовый.
Farmaceuta, -y, *м.* апте́карь, фармаце́втъ.
Farmaceutyczny, апте́карскій, фармацевти́ческій.
Farmaceutyka, -i, *ж.* фармацо́втика, апте́карская нау́ка.
Farmacja, -ji, *ж.* апте́карское искусство; || апте́ка.
Farmuszka, Faramuszka, -i, *ж.* похлёбка изъ пи́ва, са́хару, хлѣба и ма́сла; || густа́я похлёбка изъ муки.
Farny, прихо́дскій.
Farsa, -y, *ж.* фарсъ, шу́тка.
Fartuch, -a, *м.* фа́ртухъ, пере́дникъ.
Fartuszek, -szka, *м.* фа́ртучекъ, пере́дничекъ.
Faryna, -y, *ж.* мука́, саха́рный песо́къ, кассона́дъ; || родъ, сортъ. || *Послов.* **Ludzie jednéj że faryny, z jednéj że faryny**, лю́ди одного́ покро́я, на одну и ту же стать; || родъ лотере́йной игры; || харче́вня, корчма́.
Faryniarka, -i, *ж.* харче́вница; || дурна́я куха́рка.
Faryniarz, -a, *м.* харче́вникъ; || повари́шка, дурно́й по́варъ.
Faryzeusz, -a, *м.* фарисе́й; || лицемѣръ, ханжа́.
Faryzeuszostwo, -a, *ср.* фарисе́йство; || лицемѣріе, ханжество́.
Faryzeuszowski, фарисе́йскій; || лицемѣрный.
Fasa, -y, *ж.* бо́чка.
Fason, -u, *м.* обдѣлка, отдѣлка; || покро́й, фасо́нъ.
Fascykuł, -u, *м.* свя́зка кли́на бумаги; || тетра́дка, кни́жка, свя́зка, выпускъ (*сочиненія*).
Faseczka, -i, *ж.* ка́дочка.
Faska, -i, *ж.* ка́дка.
Fasola, -i, *ж.* фасо́ль, турецкій бобъ.
Fassja, -ji, *ж.* прихо́до-расхо́дная кни́сь имѣнія (*итогъ прихода и расхода по имѣнію, для показанія чистаго дохода, съ котораго опредѣляется подать казнѣ*).
Fasować, укладывать въ бо́чку, въ бочёнокъ; || *Воен.* брать изъ магази́на хлѣбъ, фура́жъ; || **Fasować konia**, затя́гивать узду́ ло́шади.
Fastryga, -i, *ж.* смётка на живу́ю ни́тку, ни́тка, употреблённая на смётку.
Fastrygować, приметывать, смётывать, пришива́ть на живу́ю ни́тку.
Faszyna, -y, *ж.* фаши́на, фаши́нникъ. **Faszyna podwójna z odziemkami w obu końcach**, двухкоме́льная фаши́на,—**jednopękowa**, однокоме́льная фаши́на.
Fatalista, -y, *м.* фатали́стъ.
Fatalizm, -u, *м.* фатали́змъ.
Fatalnie, роковы́мъ о́бразомъ, по рокову́ему несча́стію.
Fatalność, -ści, *ж.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе; || злополу́чіе, несча́стіе, зла́я у́часть.
Fatalny, рокова́й, неизбѣ́жный; || ги́бельный, пагубный; || злополу́чный, несча́стный.
Fatum, *ср. Нескл.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе.
Fatyga, -i, *ж.* трудъ, утомле́ніе, уста́лость.
Fatygować, утруждать, безпоко́ить, докуча́ть, утомля́ть.
Fatygujący, утоми́тельный, тя́гостный.
Fawor, -u, *м.* ми́лость, благоскло́нность, ла́ска; || покрови́тельство, протекція.
Faworki, -ów, *мн.* хво́росты, сушь (*пирожное*).
Faworyt, -a, *м.* люби́мецъ, ба́ловень, фавори́тъ; || временщи́къ.
Faworyta, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.
Faworytalny, Faworytny, люби́мый.
Faworytek, -tka, *м.* ба́ловень, люби́мчикъ.
Faworytka, *см.* **Faworyta**.
Faworytny, *см.* **Faworytalny**.
Faworyty, -ów, *мн.* бакенба́рды, ба́кены.
Faworyzować, благопрія́тствовать, спосо́бствовать, помога́ть.
Faza, -y, *ж. Астрон.* фа́за; || * видоизмѣне́ніе, перемѣна.
Fe! *межд.* тфу! фуй!
Febra, -y, *ж.* лихора́дка; горя́чка.
Febrowy, лихора́дочный.
Februjący, -ego, *м. Мед.* стра́ждущій лихора́дкою.
Febryczny, лихора́дочный.
Fechtarski, фехтова́льный.
Fechtmistrz, фехтме́йстеръ.
Fechtować, фехтова́ть.
Fechtowanie, -a, *ср.* фехтова́ніе.
Felce, -ów, *мн. Стол.* фа́льцы рамъ и́ли переплеты.
Felcech, -u, *м.* темля́къ (*на сабль*).
Felczer, -a, *м.* фе́льдшеръ, фе́ршелъ, цырю́льникъ.
Felcowanie, -a, *ср.* (**desek**), *Стол.* вы́нутіе четвертей въ доскахъ.
Felczerski, фе́льдшерскій, фе́ршальскій, цырю́льничій.
Feldfebel, -bla, *м.* фельдфе́бель.
Feldjeger, -gra, *м.* фельдъе́герь курье́ръ.
Feldmarszałek, -łka, *м.* фельдмаршалъ.
Feldmarszałkowa, -ej, *ж.* фельдмаршальша, супру́га и́ли жена фельдмаршала.

Feldmarszałkowski, фельдмáршальскій.

Feldmarszałkowstwo, **-a**, *ср.* фельдмáршальство, достóинство фельдмáршала; || *Собир.* фельдмáршалъ и его супрýга и дѣтéй.

Fele, Okładziny, *мн. Горн.* горбúны дóски.

Felec, -lca, *м. Плотн.* чéтверть. **Wyrobienie w belkach felców**, *см.* **Felcowanie, Felce**, *мн.* фáльцы рамъ *или* переплеты.

Feler, -u, *м.* недостáтокъ, изъянъ.

Felpa, -y, *ж.* фéльбель, полуплúсъ (*матéрія*).

Fengrek, -u, *м. см.* **Boża trawa** (*подъ словóмъ* **Boży**), **Koziorożec**.

Fenig, Fenik, -a, фéнингъ (*мéлкая монéта*).

Feniks, -a, *м.* фéниксъ (*баснослóвная птúца*); || * рѣдкій, единственный человѣкъ.

Fenomen, -u, *м.* явлéніе, феноменъ; || * чýдо, рѣдкость.

Feralny dzień, несчáстный, тяжéлый день.

Ferezja, -ji, *ж.* казакúнъ (*вéрхнее плáтье*).

Ferje, -lj, *мн.* вакáціи, вакáнтное врéмя, канúкулы; || неприсýтственные дни; || судéбный вакáнтъ.

Ferjarz, -a, *м.* книга для записыванія судéбныхъ рѣшéній.

Ferklejdunk, -a, *м. Плотн.* налúчникъ.

Ferma, -y, *ж.* фéрма, мыза, хýторъ.

Fermata, -y, *Муз.* фермáта, тóчка останóвки.

Ferment, -u, *м.* закváска, дрóжжи, фермéнтъ.

Fermentacja, -ji, *ж.* броженіе.

Fermentować, бродúть, закúсать, кúснуть.

Fernambuk, -u, *м.* Брази́льское дéрево.

Ferować, постановúть, опредѣлúть. **Ferować wyrok**, постановúть рѣшéніе, приговóръ.

Fertac (czém), вилáть, махáть.

Fertać się, вертéться.

Fertalska, -jej, *ж.* вертýшка.

Fertalski, -ego, *м.* вертопрáхъ.

Fertyczność, -ści, *ж.* провóрство, лóвкость, лéгкость.

Fertyczny, провóрный, лóвкій, рѣзвый, живóй, весёлый.

Fest, -u, *м.* прáздникъ, прáздненство, торжествó.

Feston, -u, *м.* фестóны, городкú.

Festyn, -u, *м.* **Festyna, -y**, *ж.* пúръ, пúршество.

Fetor, -u, *м.* смрáдъ, вонь.

Fetować, угощáть пóдчивать.

Feudalizm, -u, *м.* феодáльная, удѣльная систéма.

Feudalnie, феодáльно, въ сúлу лéннаго прáва.

Feudalność, -ści, *ж.* феодáльность.

Feudalny, помѣстный, удѣльный, феодáльный.

Fi, *см.* **Fe**.

Fjakr, -kra, *м.* фіáкръ, извóщичья колúска, наёмная каретá.

Fjałek, *см.* **Fjołek**.

Fjałkowy, фіáлковый.

Fibr, -a, *м.* **Fibra, -y**, *ж. Анат.* волокнó, фúбра.

Fideikomis, -a, *м. Юрид.* пóлная довѣренность.

Fidejussoryczny, поручúтельный.

Figa, -i, *ж. Бот.* смокóвница, фúговое дéрево; фúга, винная ягода; || * кýкишъ, шишъ **Pokazać komu figę**, показáть кому кýкишъ.

Figarnia, -i, *ж.* фúговый садъ.

Figiel, -gla, *м.* шáлость, прокáзы.

Figielek, -lka, *м.* шáлость.

Figlarka, -i, *ж.* шалýнья, прокáзница.

Figlarnie, шýточно, забáвно.

Figlarność, -ści, *ж.* весёлый нравъ, веселость, шаловлúвость.

Figlarny, шаловлúвый, рѣзвый, прокáвливый.

Figlarstwo, -a, *ср.* рѣзвость, шáлость, прокáзы.

Figlarz, -a, *м.* шалýнъ, прокáзникъ, штукáрь.

Figlarzyk, -a, *м.* шалунúшка.

Figlować, шалúть, рѣзвúться, прокáзничать.

Figlowanie, -a, *ср.* шáлость, прокáзы.

Figojadka, -i, *ж.* винноягодникъ (*птица*).

Figomorwa, -y, *ж.* дикая смокóвница.

Figowaty, фиговóразный.

Figownica, -y, *ж.* фúговый садъ.

Figowy, фúговый.

Figura, -y, *ж.* óбразъ, видъ; || фигýра; || тáлія (*см.* **Kibić**); || крестъ, поставленный при дорóгѣ.

Figurał, -u, *м. Муз.* симфóнія, концéртъ.

Figuralnie, *см.* **Figuryczne**.

Figuralność, -ści, *ж.* фигурáльность, иносказáтельный, перенóсный, фигурáльный смыслъ.

Figuralny, óбразный, преобразовáтельный; || переносный, иносказáтельный, фигурáльный.

Figurant, -a, *м. Театр.* фигурáнтъ; || статúстъ.

Figurantka, -i, *ж. Театр.* фигурáнтка; || статúстка.

Figurarz, -a, *м.* лѣпщúкъ, литéйщикъ.

Figurować, блистáть, игрáть роль, отличáться, совáться впередъ. **Figurował niegdyś na dworze**, нѣкогда онъ игрáлъ большýю роль при дворѣ

Figurowanie, -a, *ср.* предстáвительство, желáніе блистáть, отличáться, выказывать себя.

Figuryczne, óбразно, преобразовáтельно; || перенóсно, иносказáтельно.

Figurzysta, -y, *м.* симфонúстъ, сочинúющій *или* игрáющій симфóніи.

Fik, -u, *м. Хир.* мúсной нарóстъ, чижъ; || *Ветер.* нарóсть (*на ногахъ лошадей*).

Fik, mik, пронырство, ко́зни. **Teraz wszystko fik mik,** теперь вездѣ то́лько пронырство.

Fikać, Fiknąć, *см.* **Wierzgać.**

Fikcja, -ji, *ж.* вы́мыселъ; || притво́рство; || *Юрид.* фи́кція, предположе́ніе.

Fiknąć, поскользну́ться, переверну́ться.

Fiksacja, -ji, *ж.* помѣща́тельство на одно́мъ предме́тѣ; || * упра́мство.

Fiksować, сходи́ть съ ума.

Filadelfja, -ji, *ж.* бра́тство, бра́тская любо́вь.

Filantrop, -a, *м.* филантро́пъ, человѣколюбецъ.

Filantropja, -ji, *ж.* филантро́пія, человѣколю́біе.

Filantropijnie, филантропи́чески, человѣколюби́во.

Filantropijny, филантропи́ческій, человѣколюби́вый.

Filar, -u, *м.* столбъ; || *Архит.* пили́стра.

Filar muru między oknami lub drzwiami, простѣнокъ.

Filarowanie, -a, *ср.* перисти́ль, галере́я со столба́ми, колоннада, рядъ коло́нъ.

Filarowany, украше́нный колонна́дою.

Filarowy, коло́нный.

Filc, -u, *м.* во́йлокъ; || поя́рковая шля́па.

Filcowy, во́йлочный; || поя́рковый.

Filet, -u, *м.* поло́ска, черта́ (*на переплёте книги*).

Filigranowy, Filigranowy, филигра́нный; || * хру́пкій, то́нкій, утончённый, легкій, сла́бый. **Filigranowa robota,** филигра́нъ, плетёная серебряная *или* золота́я рабо́та. * **Filigranowe zdrowie,** непро́чное, сла́бое здоро́вье. **Filigranowy most,** непро́чный мостъ.

Filja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе.

Filjalny, особый, отдѣльный. **Kościół filjalny,** приписна́я це́рковь, безъ прихо́да.

Filiżaneczka, -i, *ж.* ча́шечка.

Filiżanka, -i, *ж.* ча́йная ча́шка.

Filolog, -a, *м.* филоло́гъ языковѣ́децъ.

Filologja, -ji, *ж.* филоло́гія, языковѣ́деніе, языкозна́ніе.

Filologicznie, филологи́чески.

Filologiczny, филологи́ческій.

Filować (kartę), подмѣ́нить, спусти́ть ка́рту.

Filozof, -a, *м.* фило́софъ.

Filozofja, -ji, *ж.* филосо́фія, любому́дріе.

Filozoficznie, философи́чески.

Filozoficzność, -ści, *ж.* философи́ческій духъ.

Filozoficzny, философи́ческій, филосо́фскій.

Filozofka, -ki, *ж.* филосо́фка.

Filozofować, филосо́фствовать.

Filozofowanie, -a, *ср.* филосо́фствованіе, мудрствованіе.

Filozofski, филосо́фскій.

Filtr, -a, *м.* цѣди́лка.

Filtrować, процѣ́живать.

Filunek, -nka, Filung, *м.* *Плотн.* наконе́чникъ, филёнка.

Filut, -a, *м.* плутъ.

Filuterja, -ji, *ж.* хи́трость, лука́вство, плутовство́.

Filuternie, плутовски́; || то́нко, ло́вко хитро́.

Filuterność, -ści, *ж.* хи́трость, то́нкость.

Filuterny, хи́трый, то́нкій, ло́вкій.

Filutka, -i, *ж.* плуто́вка.

Filutowaty, плутова́тый.

Fimfa, Finfa, -y, *ж.* дымъ изъ зажжённой бума́жной тру́бочки, пуска́емый кому́ въ носъ; || щелчо́къ по́ носу.

Finał, -u, *м.* *Муз.* фина́лъ.

Finalnie, въ концѣ́ концо́въ, наконе́цъ

Finalny, оконча́тельный, коне́чный.

Finanse, -ów, *мн.* нали́чныя де́ньги; || государственные дохо́ды, фина́нсы.

Finansista, -y, *м.* свѣду́щій въ фина́нсахъ; || управля́ющій фина́нсами; || капита́листъ.

Finansowość, -ści, *ж.* фина́нсы, фина́нсовая нау́ка.

Finansowy, фина́нсовый.

Fiok, -u, *м.* ки́сть, ки́сточка (*украше́ніе на лошади́хъ*); || **Fioki,** *мн.* ме́лкіе же́нскіе наря́ды (*наколки и пр.*).

Fiokować się, разряди́ться, разоде́ться.

Fjołek, -łka, *м.* фіа́лка.

Fjolet, -u, *м.* фіоле́товый цвѣтъ.

Fjoletowy, фіоле́товый.

Fjołkowy, *см.* **Fjałkowy.**

Firanka, -i, *ж.* за́навѣсь, за́навѣсь, занавѣ́ска, гарди́на.

Fircyk, -a, *м.* щего́ль, фра́нтъ, вѣтрого́нъ.

Fircykowaty, щеголева́тый, франтовско́й, вѣтренный.

Firleje, -ów, *мн.* употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Stroić firleje,** дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Firma, -y, *ж.* *Ком.* фи́рма.

Firmament, -u, *м.* небе́сная твердь, не́бо.

Firman, Ferman, -u, *м.* фирма́нъ, султа́нскій ука́зъ.

Fisk, -u, *м.* государ́ственная казна́, фи́скъ.

Fiskał, -a, *м.* уполномо́ченный отъ государ́ственнаго казначе́йства, прокуро́ръ.

Fiskalnie, казённымъ о́бразомъ.

Fiskalność, -ści, *ж.* фиска́льные зако́ны; || старані́е къ обогащенію государ́ственной казны́.

Fiskalny, казённый; || фиска́льный. **Kara fiskalna,** фиска́льное взысканіе.

Fistuła, -y, *ж.* *Хир.* фи́стула. **Śpiewać fistułą,** фальши́во пѣть, фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułować, пѣть фальсе́томъ, фи́стулою

Fistułowaty, *Хир.* свищева́тый, фи́стульный; || *Бот.* ду́дчатый.

Fiszbin, -u, *м.* китовый усъ.

Fiu, fiu, Fiufiu (w głowie), вѣтеръ въ головѣ, пустая голова.

Fiuta, -y, f iuty, -ego, *см.* **Fiutyniec.**

Fiutyniec, -ńca, *м.* вѣтренный, легкомысленный.

Fiźka, -i, *ж.* маленькая фига; || подушечка для бухавокъ.

Fizjolog, -a, *м.* физіологъ.

Fizjologiczny, физіологическій.

Fizjonomja, -ji, *ж.* физіономія, черты лица, выраженіе въ лицѣ.

Fizjonomista, -y, *м.* физіономистъ.

Fizognomja, *см.* **Fizjonomja.**

Fizyk, -a, *м.* физикъ. **Fizyk miejski,** штадтъ-физикъ.

Fizykat, -u, *м.* физикатъ.

Fizys, *ж. Нескл.* наружность, образъ, видъ; || лицо, обликъ.

Flacha, -y, *ж.* бутыль.

Flaczarka, -i, Flaczarnia, -i, *ж.* **Flaczarz, -a,** *м. см.* **Flakarka.**

Flaczek, -czka, *м. см.* **Flak.**

Flader, -dru, *м.* жила, вена; || прожилки, свиль (*на дереві*); || **Fladry, -ów,** *мн. Охот.* пугало изъ перьевъ и разноцвѣтныхъ бумажекъ, прикрѣпл иныхъ на шнуркѣ для удержанія звѣря въ засѣкѣ.

Fladra, -y, *ж. ум.* **Fladerka, -i,** *ж.* камбала, палтусъ (*рыба*), *см.* **Kulbaka**; || неряха, замарашка (**Kobieta niechlujna**).

Fladrować, красками проводить жилки на деревѣ или на мраморѣ.

Fladrowanie, -a, *ср.* крапъ, прыскъ (*на бумагѣ*).

Fladrowato, грязно, неопрятно, неряшливый.

Fladrowaty, грязный, неопрятный, неряшливый.

Fladrowy, слоеватый, жилистый, съ прожилками.

Flaga, -i, *ж.* буря, ливень, проливной дождь, гроза; || *Морс.* флагъ.

Flak, -a, *м.* кишка, требуха; || * **Flak,** человѣкъ слабый, тряпка; || **Flaki, -ów,** *мн.* рубцы. **Jeść flaki,** ѣсть рубцы. **Flaki ma w głowie,** у него пустота въ головѣ.

Flakarka, Flaczarka, -i, *ж.* продавщица рубцовъ.

Flakarnia, -i, *ж.* лавка, гдѣ продаются рубцы.

Flakarz, -a, *м.* продавецъ рубцовъ.

Flakowaciеć, обрюзгнуть, опуститься.

Flamski, фламандскій. **Płótno flamskie,** фламандское полотно.

Flanca, -y, *ж. см.* **Roślina, Szczep.**

Flancować, *см.* **Sadzić, Szczepić.**

Flancowanie, -a, *ср. см.* **Sadzenie, Szczepienie.**

Flanela, -i, *ж.* фланель.

Flank, -u, Flanka, -i, *ж. Воен.* флангъ.

Flankier, -a, *м.* фланкеръ; || застрѣльщикъ.

Flankierować, *Воен.* перестрѣливаться.

Flankować, фланкировать, прикрывать съ боку.

Flas, -a, *см.* **Flacha.**

Flaszka, -i, *ж.* бутылка. **Flaszeczka, -i,** *ж.* бутылочка, пузырекъ, скляночка.

Flaterka, -i, *ж.* блестка; || золотая песчинка.

Flecik, -a, *м.* флейточка.

Flegma, -y, *ж. Med* мокрота, флегма; || харкотина; || равнодушіе, хладнокровіе, флегма. **Człowiek z flegmą,** равнодушный, хладнокровный человѣкъ. **Zachować flegmę,** быть хладнокровнымъ.

Flegmatycznie, флегматически, хладнокровно.

Flegmatyczność, -ści, *ж.* хладнокровіе.

Flegmatyczny, хладнокровный, флегматическій.

Flegmatyk, -a, *м.* флегматикъ.

Flegmisko, -a, *ср.* гадкая мокрота.

Flegmistość, -ści, *ж.* мокротистость.

Flegmisty, мокротистый.

Flejtuch, -a, *м. Хир.* свертокъ или комокъ корпіи, корпія; || *Воен.* пыжъ; || * неряха, замарашка, *см.* **Niechluj.**

Flejtuchowaty, неряшливый, неопрятный.

Flet, -u, *м.* флейта.

Fletnia, -i, *ж.* флейта, флейтравересъ.

Fletnista, -y, *м.* флейтистъ.

Fletrowers, Flotrowers, -u, *м.* флейтровересъ.

Flinta, -y, *ж.* охотничье ружье.

Flis, -a, *м.* **Flisak, -a,** *м* судовщикъ; || лодочникъ, матросъ, сплавщикъ, бурлакъ, судоработникъ, рабочій на рѣчныхъ судахъ. **Pójść na flis,** пойти въ судовщики, *см.* **Flisowstwo.**

Flisować, сплавливать лѣсъ, гнать лѣсъ, плоты по водѣ.

Flisowanie, -a, *ср.* гонка, сплавка лѣса.

Flisówka, -i, *ж.* сплавленный, пригнанный водою лѣсъ; || гонка, сплавка лѣса.

Flisowski, свойственный судовщикамъ. * **Flisowskie nabożeństwo,** божба проклятія судовщиковъ.

Flisowstwo, -a, *ср.* занятіе судовщика-сплавщика.

Fliza, y, *ж. Каменщ.* лещадная плита.

Flogiston, -u, *м. Хим.* флогистонъ, горючее вещество.

Flondra, *см.* **Flądra.**

Flora, -y, *ж.* крепъ, фларъ.

Flora, -y, *ж. Мие.* Флора, богиня цвѣтовъ; || *Бот.* Флора, описаніе растеній какой-либо страны.

Florans, -u, *м. Ком.* флорентинская тафта.

Flores, -a, Floresy, -ów, *мн.* прикрасы, украшенія; || вычуры, узоры.

Floret, -u, *м.* рапира.

Flota, -y, *ж. Морс.* флотъ.

Flotrowers, -u, *м.* флейтровересъ.

Flotylla, -i, *ж.* флотилія, небольшой флотъ.

Fluksja, -ji, *ж. Мед.* флюсъ, простудная опухоль.

Fluktuacja, -ji, *ж. Мед.* переливáніе, движéніе (*жидкости*).

Fochy, -ów, *мн.* досáдованіе, сердúтый видъ. **Fochy stroić,** дýться, сердúться (*на кого*) надувáть, дуть гýбы. **Ustawicznie w fochach,** безпрестáнно сéрдится, дýется. **Porzuć te fochy,** перестáнь сердúться, дýться.

Foka, -i, *ж. Зоол.* тюлéнь.

Foksal, -a, *м.* воксáлъ.

Fokus, -a, *м. Физ.* фóкусъ, зажигáтельная тóчка.

Folarski, валя́льный. **Ziemia folarska,** суконная глúна.

Folarz, *см.* **Folusznik.**

Folga, -i, *ж.* фóльга, фóльговая бляшка; || облегчéніе, послабléніе *см.* **Ulga, Ulżenie, Wytchnienie.**

Folgować, облегчáть, послабля́ть; || щадúть.

Folgowanie, -a, *ср.* облегчéніе, послабléніе.

Folgownie, вя́ло, слáбо.

Folgowny, снисходúтельный.

Foljał, -u, *м.* фоліáнтъ, книга въ листъ.

Foljo, *Ком.* числéнная цúфра страни́цъ; || листъ. **Folja rachunków,** скрéпа по листáмъ.

Folować, валя́ть (*сукна*).

Folowanie, -a, *ср.* валя́ніе (*сукна*).

Folusz, -a, *м.* валя́льня, суконáльня.

Folusznik, -a, *м.* валя́льщикъ, суконáлъ.

Foluszować, *см.* **Folować.**

Folwarczany, Folwarczny, Folwarkowy, мы́зный, фольвáрочный.

Folwark, -u, *м.* фольвéркъ, фольвéрокъ, фéрига, мы́за, усáдьба, хýторъ; || аре́нда.

Folżeć, утихáть, смягчúться, укрощáться.

Fomentacja, -ji, *ж. Мед* припáриваніе, примáчиваніе, || припáрка, примóчка.

Fomentować, припáривать, примáчивать; || разжигáть, возбуждáть.

Fomfry, Fonfry, -ów, *мн.* капри́зы, причýды.

Fond, -u, *м.* основнóй, оборóтный капитáлъ, фондъ.

Fontana, -y, *ж.* фонтáнъ, водомётъ.

Fontanela, -i, *ж. Хир.* фонтанéль, *см.* **Apertura.**

Fontaż, -zia, Fontazik, -a, *м.* бантъ изъ ленты (*на чепцъ*); || узелъ.

Fora, воскли́цаніе *см.* **bis,** въ другóй разъ; || Прочь! — **Fora z mego dwora!** прочь съ моегó двора.

Foralja, -ij, *мн.* торгóвыя цéны рúночнымъ товáрамъ.

Forbot, -u, *м. см.* **Koronka.**

Forbotni, кружевнóй.

Forbotnie, съ кружевáми.

Fórciany, приворóтный; || привратникъ.

Fordyment, -u, *м.* чáшка (*у шпáги и т. п.*)

Foremka, -i, *ж.* фóрмочка.

Foremnie, прáвильно.

Foremniczny, совершéнно прáвильный.

Foremność, -ści, *ж.* прáвильность.

Foremny, прáвильный.

Foresterja, -ji, *ж.* кóмната для пріéзжихъ въ монастырѣ.

Forma, -y, *ж.* óбразъ. видъ, фóрма.

Formacja, -cji, *ж.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formak, -a, *м.* жернóвый кáмень.

Formalista, -y, *м.* формали́стъ.

Formalizować, излагáть по фóрмѣ формулúровать.

Formalnie, úменно, формáльно.

Formalność, -ści, *ж.* обря́дъ поря́докъ, формáльность.

Formalny, тóчный, пóдлинный, формáльный.

Format -u, *м.* формáтъ, размѣ́ръ, обрѣзъ (*книги*).

Formaty, -ów, *мн.* епúскопская грáмота, передающая власть другóму епúскопу.

Formiany, вы́литый въ фóрму.

Formierka, -i, формóвщица, жена́ формовщика́, литéйщика, лепщика́.

Formierski, выпуклый, лепнóй. **Formierska robota,** обрóнная рабóта (*на посýдѣ*).

Formierstwo, -a, *ср.* искýство выливáть въ фóрму, снимáть фóрму.

Formierz, -a, *м.* формовщúкъ, лепщúкъ.

Formisty, шарообрáзный, крýглый.

Formować, образóвывать, совершéнствовать; || составля́ть; || исправля́ть; || *Воен.* формúровать, ровня́ть (*строй*); || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводúть, затѣвáть; || пріучáть; обдѣлывать; || упражня́ть, изощря́ть. **Formował sobie rękę (charakter),** онъ исправля́лъ свой почéркъ. **Formować komu proces,** заводúть, затѣвáть съ кѣмъ процéсъ. **Formować pretensje,** имѣть больш я претéнзіи, притязáнія на что́.— **Formować się,** образóвываться; || составля́ться развиваться; || *Воен.* строúться, построúться; || приводúть въ поря́докъ, устанáвливать; || Выравниваться, равня́ться. **Sformować się w szyk bojowy,** построúться въ боевóй строй. *Воен.* **Formuj się,** стройся! равня́йся! (*команда*).— **Z tego formuje się wielka suma,** изъ э́того образýется, составля́ется большáя сýмма.

Formowanie, -a, *ср.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formuła, -y, *ж.* образéцъ, фóрмула; || *Мед.* рецéптъ.

Formularz, -a, *м.* формуля́ръ. формуля́рный спúсокъ, послужнóй спúсокъ; ||

образе́цъ для составле́нія дѣлови́хъ бума́гъ, сдѣлокъ *или* а́ктовъ, фо́рма.

Formyzel, -zla, *м. Горн.* зафурме́нникъ, чи́щалка.

Fornal, -a, *м.* ко́нюхъ.

Fornalka, -i, *ж.* четве́рка упря́жныхъ лошаде́й.

Fornalski, упряжно́й; || фу́рманскій.

Fornir, -u, *м.* накле́йка; || наклейна́я рабо́та (*столя́рная*).

Fornirować, накла́дывать; || накле́ивать, дѣла́ть наклейну́ю рабо́ту; || плакирова́ть (*посу́ду*).

Fornirowanie, -a, *ср. см.* **Fornir.**

Fornirowany, накле́енный, сдѣ́ланный съ накле́йкою; || плакиро́ванный.

Forować, вытѣсня́ть, выгоня́ть.

Forpoczta, -y, *ж. Воен.* передово́й постъ, аванпо́стъ

Forsa, -y, *ж.* уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе.

Forsować, употребля́ть всѣ уси́лія, стара́нія, || брать съ бо́ю; || вынуждать; || насиловать, заставля́ть; || напряга́ть (*голосъ*); || *Охотн.* затравить (*звѣря*). — **Forsować się,** си́литься, напряга́ться, натужи́ваться; || принужда́ть себя́.

Forsowanie, -a, *ср. см* **Forsa. Forsowanie zwierza,** трава́ля звѣре́й.

Forst, Forszt, -u, *м.* го́рбыль, горби́на (*доски́*); || доска́ препя́тствующая осыпа́нію земли́ въ ша́хтѣ; || то́лстая доска́ (*для насти́лки помо́ста на мо́стахъ*).

Forstować, Forsztować, настила́ть доска́ми (*полъ ко́мнаты*), дѣлать досча́тый полъ; || забира́ть потоло́къ досками.

Forstowanie, Forsztowanie, -a, *ср. Архит.* вы́кладка; || перегоро́дка; || помо́стъ; || настилка (*половъ*).

Forszlag, -u, *м. Муз.* предударе́ніе, діатони́ческая но́та, переходя́щая изъ то́на въ тонъ.

Forszman, Forszpan, -a, *м.* подво́ды, подставны́я, перемѣнныя ло́шади.

Forsztat, -u, *м.* предмѣ́стіе, при́городъ, посадъ.

Forszus, -u, *м.* ссу́да впередъ да́нныя де́ньги, вы́дача впередъ де́негъ; || зада́токъ.

Forszusować, впередъ выдава́ть де́ньги; || дава́ть зада́токъ.

Fort, *Межд.* прочь отсю́да! вонъ!

Fórta, Fórtka, -i, *ж.* кали́тка (*въ воро́тахъ*); || фо́ртка, фо́рточка (*въ окнѣ*); || *Фортиф.* потёрна, подзе́мный вы́ходъ изъ кре́пости.

Forteca, -y, *ж.* кре́пость.

Fórteczka, -i, *ж.* небольшо́е укрѣпле́ніе.

Forteczny, крѣпостно́й, принадлежа́щій къ кре́пости.

Fortel, -u, *м.* хи́трость, лукавство, кова́рство.

Fortelnie, кова́рно, лука́во, хитро́.

Fortelnik, -a, *м.* хитре́цъ, лука́вецъ.

Fortelność, -ści, *ж.* кова́рство, лука́вство, хи́трость.

Fortelny, кова́рный, лука́вый. хи́трый.

Fortepian, -u, -a, *м.* фортепіа́но.

Fórtjan, -a, *м.* привра́тникъ.

Fórtjanka, -i, *ж.* привра́тница.

Fórtka, *см.* **Fórta.**

Fortuna, -y, *ж.* счастіе, уда́ча; || *Миѳ.* Фортуна; || состоя́ніе, бога́тство; **Fortuna mu sprzyja,** счастіе благопріятствуетъ ему́. **Wielka, ogromna fortuna,** большо́е, огро́мное состоя́ніе бога́тство.

Fortunat, -a, *м.* бога́чъ, бога́тый челове́къ.

Fortunatka, -i, *ж.* богачи́ха, бога́тая же́нщина.

Fortunka, -i, *ж.* небольшо́е состоя́ніе, имѣ́ніце.

Fortunnie, счастливо, уда́чно, благопрія́тно.

Fortunny, счастли́вый благополу́чный, || бога́тый зажи́точный.

Fortyfikacja, -i, *ж.* укрѣпле́ніе (*зда́, ограда*) || фортифика́ція (*наука*).

Fortyfikować, укрѣпля́ть.

Fortyfikowanie, -a, *ср.* укрѣпле́ніе.

Forum, *ср. Иск.* суди́лище; || судъ, подсу́дность нала́та. суде́бное мѣсто: || распра́ва; || **Forum do ekzekucji,** исполне́ніе рѣше́ній; || фо́румъ, вѣчева́я пло́щадь (*въ древнемъ Римѣ*) -*см.* Excecja, Exceptio fori.

Foryś, -sia, *м.* форе́йторъ.

Forytarski, форе́йторскій; || вспомога́тельный.

Forytarz, -a, *м. устар.* форе́йторъ; || сторо́нникъ посо́бникъ; || *Юрид.* подстрека́тель -ница, подустити́тель,-ница.

Forytować, быть форе́йторомъ; || **Forytować kogo,** побужда́ть, понужда́ть, понука́ть. **Forytować na kogo,** затѣва́ть съ кѣмъ процессъ, обвиня́ть:

Forytowanie, -a, *ср.* побужде́ніе, понужде́ніе; || заступле́ніе; || защи́та, подпо́ра.

Fosa, -y, *ж.* ровъ.

Fosfor, -u, *м. Хим.* фосфо́ръ, свѣтоно́съ.

Fosforan, -u, *м. Хим.* фосфорноки́слая соль,

Fosforek, -rku, *м. Хим,* фосфо́ристое соедине́ніе.

Fosforescencja, -ji, *ж. Хим.* фосфори́ческій свѣтъ.

Fosforowy, *Хим.* фосфо́рный, офосфо́ренный.

Fosforyczny, *Хим.* фосфо́рный, фосфори́ческій.

Fosforyt, -u, *м. Хим.* апати́тъ, фосфороки́слая известь.

Foszki, -ów, *мн.* ма́ленькая доса́да, капри́зъ, ум. отъ сло́ва **Fochy,** (*см. это сло́во*).

Fotografja, -ji, *ж.* фотогра́фія, свѣтопись; || фотографи́ческій сни́мокъ. **Fotograf, -a,** фотографъ, **fotografować,** фотографи́ровать.

Frachciarz, -a, перево́зчикъ, нагру́зчикъ.

Fracht, -u, *м.* фрахтъ, провозъ, транспортъ; || кладь, клáта, поклáжа, грузъ. **Frachtowy**, перевóзный, трáнспортный. **Poczta frachtowa**, тяжелая пóчта. **List frachtowy**, накладнáя. **Okręt frachtowy**, трáнспортное *или* перевóзное сýдно. **Makler frachtowy**, мáклеръ, занимающійся дѣлáми по перевóзкѣ тяжестей.

Fracta pagina, страница въ два столбцá, перегнýтая пополáмъ.

Fraczek, -czka, *м.* фрáчикъ, *см.* **Frak.**

Fraczkowy, фрáчный.

Frajbiter, *см.* **Frejbiter.**

Frak, -a, *м.* фракъ.

Frakcja, -ji, *ж.* преломлéніе, ломáніе, || часть, дóля.

Frakta pagina, *см.* **Fracta pagina.**

Fraktarz, *см.* **Frachtarz.**

Frambuga, **Framuga**, -i, *ж.* сводъ, дугá; || нйша (*въ стѣнѣ*); || алкóвъ.

Frandzla, **Franzla**, *см.* **Frędzla.**

Franek, -nka, *м. Умен.* **Franciszek**, Францúскъ.

Franko, **Franco**, безплáтно, безъ платежá, издéржекъ. **Kartka franko**, франкóвый ярлыкъ.

Frankować, франкировáть письмó, заплатúть за него впередъ портовыя дéньги.

Frankowanie, -a, *ср.* франкировáніе (*письма*).

Frant, -a, *м.* * франтъ, плутъ, проидóха.

Frantostwo, -a, *ср.* франтовствó, щегольствó.

Frantować, вилáть, финтúть.

Frantowski, франтовскóй; || изворóтливый, хúтрый.

Fras, -u, *м. см.* **Frasunek.**

Frasobliwie, **Frasowliwie**, заботливо, хлопотлúво.

Frasobliwość, -ści, *ж.* заботливость, хлопотлúвость.

Frasobliwy, хлопотлúвый, тревóжный, безпокóйный.

Frasować, безпокóить, озабóчивать; — się, безпокóиться, озабóчиваться.

Frasowanie, -a, *ср.* безпокóйство, тревóга.

Frasunek, -nku, *м.* безпокóйство, тревóга, огорчéніе.

Fraszka, -i, *ж.* бездéлица, бездéлка, мéлочь; || пустякú, вздоръ.

Frater, -tra, *м.* братъ (*монáхъ*).

Fraucymmer, -u, дѣвичья, гóрничная (*кóмната*); || гóрничная (*служáнка*).

Frazeologja, -ji, *ж.* фразеологія.

Frazes, -u, *м.* фрáза, изрѣчéніе.

Fregata, -y, *ж.* фрегатъ.

Frejbiter, -a, *м.* морскóй разбóйникъ, пиратъ; || капéръ, крéйсеръ.

Frejbiterka, -i, *ж.* погúбшая, развратная жéнщина.

Frejbiterski, капéрный, пиратскій.

Frędzla, -i, *ж.* бахромá.

Frędzlować, обшúвать бахромóю.

Frędzlowanie, -a *ср.* обшúвка изъ бахромы.

Frędzlowany, обшúтый бахромóю.

Frocht, **Frochtowy**, **Froktarz**, *см.* **Fracht**, **Frachtowy**. **Frachciarz**.

Front, -u, *м.* фасáдъ (*здáнія*), лицевáя, передняя сторонá; || *Воен.* фронтъ (*войска*).

Fronton, -u, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ.

Froter, -a, *м.* полотёръ.

Fru, **fru**! порхъ, порхъ! (*выражаетъ шумъ распускающихся к ыльевъ птицы*). *Посл.* **Fru na fru, bru na bru**, хорóшее нападéніе, хорóшая защúта.

Fruczeć, жужжáть, бучáть.

Fruczek, -czka, *м. Орн.* медосóсъ.

Fruczenie, -a, *ср.* жужжáніе, шумъ.

Fruczka, -i, *ж.* юла; || волчóкъ, кубáрь.

Frukt, -u, *м.* плодъ, фруктъ.

Fruktowy, фруктóвый, плодóвый.

Fryc, -a, *м.* новичóкъ, неóпытный.

Frycować (kogo), издѣваться, насмѣхáться (*надъ кѣмъ*).

Frycowanie, -nia, *ср.* насмѣшка, зубоскáльство.

Frycówka, -i, *ж.* колотýшка, дерка, встрепка **Dostał frycówkę**, ему задали встрепку, дéрку.

Fryerka, -i, *ж.* распýтная жéнщина, любезница.

Fryerstwo, -a, *ср.* ухáживаніе, волокúтство.

Fryerz, -a, *м.* любéзникъ, волокúта; || продáвъ, прохúра.

Fryga, -i, *ж.* юла; || кубáрь, волчóкъ.

Fryj, -a, *м. см.* **Fryjerz**, **Fryjerstwo**.

Fryje, -ów, *мн.* любéзности. **Fryje stroić**, любéзничать.

Fryjerka, **Fryjerski**, **Fryjerstwo**, **Fryjerz**, *см.* **Fryerka**, **Fryerski**, **Fryerstwo**, **Fryerz**.

Fryjować, **Fryować**, любéзничать, быть въ частыхъ сношéніяхъ другъ съ другóмъ, *см.* **Gamratować.**

Fryjowny, любéзный, обходительный.

Frykas, -u, *м.* фрикассé.

Frykcja, -ji, *ж. Хир.* втирáніе, растирáніе.

Frymarcznik, -a, *м.* мѣновщúкъ, мѣнúльщикъ.

Frymarczyć, мѣнúть, торговáть стáрыми вещáми. **Frymarczyć honorem**, торговáть совѣстью.

Frymark, -u, *м.* мѣна, размѣнъ, промѣнъ.

Fryszerka, -i, *ж.* **Fryszerski piec**, плавúльня, обжигáльня

Fryszerz, -a, *м.* обжигáльщикъ, очистúтель (*металловъ*).

Fryszować, очищáть (*металлы*); || фришевáть (*желѣзо*).

Fryszowanie, -a, *ср.* очúстка, очищéніе; || фришевáніе (*желѣза*).

Fryz, -u, *м. Архит.* фризъ.

Fryza, -y, *ж. Плотн.* брусóкъ.

Fryzjer, -a, *м.* парикмáхеръ.

Fryzjerka, -i, головнáя убóрщица.

Fryzle, -i, *мн. Мед.* красýха, краснýшки.

Fryzować, убира́ть го́лову, причёсывать, завива́ть во́лосы.

Fryzowanie, -a, *ср.* убо́рка головы́, причёсываніе, завива́ніе.

Fryzownik, *см.* **Fryzjer.**

Fryzura, -y, *ж.* завивка, причёска.

Fuga, -i, *ж. Плотн. и Столь.* смычка; || дверна́я ра́ма. **Wyjść z fugi**, распада́ться, разщеля́ться, разсыха́ться, трёскаться || *Муз.* фу́га.

Fugas, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ шутли́вомъ выраже́ніи: **Fugas chrustas zrobić**, убѣжа́ть, улепета́ть, улизну́ть.

Fugasa, -y, *ж. Воен.* фугасъ, небольша́я ми́на.

Fugować, смыка́ть, вставля́ть, вкла́дывать (*одно́ въ другое*); || соединя́ть пазо́ми (*бре́вна, до́ски*); запуска́ть въ пазъ.

Fugowanie, -a, *ср. Плотн.* смы́чка. **Fugowanie desek**, продоро́женіе досо́къ.

Fuj! *межд.* тфу! тьфу! фу!

Fujara, Fujarka, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка; свистёлка.

Fuk, -u, *м.* брань, перебра́нка, руга́нье, брюзжа́нье.

Fukać, брани́ть, руга́ть; || бушева́ть; || огрыза́ться; || грубить.

Fukanie, -a, *ср.* брань, ворча́нье.

Fukarowa, -ej, *ж.* зла́я же́нщина.

Fukiel, -kla, *м.* фу́хтель, уда́ръ са́блею плашмя́.

Fukliwy, ворчли́вый, бренчи́вый.

Fuklować, *см.* **Płazować.**

Fularz, -a, *м. см.* **Folarz.**

Fulminować, серди́ться, грози́ться, гнѣ́ваться.

Fumel, -mla, *м. Техн.* тесло́, тесла́, тесли́ца. *Сапож.* гладилка, **лощи́ло.**

Fumigacja, -ji, *ж. Хим. Мед.* **куре́ніе,** окури́ваніе.

Fumy, -ów, *мн.* тщётныя, пусты́я наде́жды; вѣтреность. **Ma fumy w głowie**, у него́ вѣтеръ въ голове́.

Funclk, -a, *м.* фу́нтикъ, *см.* **Funt.**

Funda, -y, *ж.* студе́нческая пирушка.

Fundacja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, заведе́ніе; || вкладъ, фу́ндушъ.

Fundacyjny, основно́й, закладно́й.

Fundament, -u, *м. Архит.* фундаме́нтъ; || основа́ніе, осно́ва.

Fundamentalnie, основа́тельно, про́чно; фундаментально.

Fundamentalność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность, фундаме́нтальность.

Fundamentalny, основа́тельный, про́чный, фундаме́нтальный; || фундаме́нтный.

Fundator, -a, *м.* основа́тель, учреди́тель.

Fundatorka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Fundatorski, принадлежа́щій основа́телю, учреди́телю.

Fundować, осно́вывать, учрежда́ть; || брать изде́ржки на свой счётъ. **Fundować szkołę**, учрежда́ть, содержа́ть шко́лу. **Fundować na czemś nadzieje**, осно́вывать на чёмъ наде́жды. **Fundować się**, осно́вываться, опира́ться.

Fundusik, -a, *м. Уменьш.* капита́лецъ, су́мка, *см.* **Fundusz.**

Fundusz, -u, *м.* вкладъ, де́ньги, су́мма, капита́лъ; — **publiczny**, су́ммы государ́ственнаго казначе́йства; — **zapomogi**, вспомога́тельная су́мма; — **budowlany**, строи́тельный капита́лъ; — **suppressyjny**, капита́лъ упраздненнаго духове́нства; — **amortyzacyjny**, капита́лъ погаше́нія долго́въ.

Funkcja, -ji, *ж.* до́лжность, обя́занность; || *Физіол.* отправле́ніе; || *Мат.* фу́нкція.

Funkcjonować, дѣ́йствовать.

Funt, -a, *м.* фунтъ.

Funtowizna, -y, *ж.* морска́я по́шлина.

Funtowy, фунтово́й.

Fura, -y, *ж.* возъ, теле́га, пово́зка.

Furaź, -u, *м. Воен.* фура́жъ.

Furażować, фуражи́ровать.

Furażowanie, -a, *ср.* фуражиро́вка.

Furda, -y, *ж.* вздоръ, дребеде́нь. **Furdy burdy**, шумъ. возня́.

Furfancki, фанфаро́нскій, хвастли́вый.

Furfant, -a, *м.* хвасту́нъ, враль, фанфаро́нъ.

Furfanterja, -ji, *ж.* хвастовство́, бахва́льство.

Furgon, -u, *м.* пово́зка, фурго́нъ.

Furja, -ji, *ж. Миѳ.* фу́рія; || зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || свире́пость, бѣшенство.

Furjat, -a, *м.* неи́стовый, бѣшеный, лю́тый.

Furka, -i, *ж.* небольшо́й возъ.

Furman, -a, *м.* во́зчикъ, извощикъ, ямщи́къ; || ку́черъ.

Furmańczyk, -a, *м.* извощичій, ямщи́цкій ма́льчикъ.

Furmanić, извозничать, занима́ться извозомъ.

Furmanka, -i, *ж.* по́дать съ извощиковъ; || жена́ извощика; || извозничанье; || возъ; || дугъ, у́пряжь въ четыре ло́шади.

Furmański, извощичій.

Furmaństwo, -a, *ср.* извозничанье; извозъ.

Furta, Furtka, Furtjan, *см.* **Fórta, Fórtka, Fórtjan.**

Furtać (czém), производить шумъ верче́ньемъ чего́-нибу́дь.

Fusy, -ów, *мн.* подо́нки, отстой, гу́ща; || вы́жимки.

Fuszer, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й; || плохо́й игро́къ (*на чёмъ либо*); худо́й мастеровой, рабо́тникъ.

Fuszerka, -i, *ж.* пачку́нья; || плоха́я мастери́ца, рабо́тница; || **пачкотня́, дурна́я рабо́та.**

Fuszerski, дýрно, хýдо сдѣланный, сработанный. **Robić po fuszersku**, кромáть, пáчкать, вахлять.

Fuszerstwo, -a, *ср.* пачкотнá, дурнáя рабóта.

Futerał, -u, *м.* футлáръ, чахóлъ. **Futerał na kapelusz**, шлáпный футлáръ. **Futerał drewniany**, деревáнный футлáръ; —**tekturowy**, картóнка; — **skórzany**, кóжаный чахóлъ.

Futerko, -a, *ср. см.* **Futro**.

Futro, -a, *ср. уменьш.* **Futerko**, мѣхъ, шýба; || шýба.

Futrować, подбивáть, подкладывать (*подкладку*); || подбивáть мѣхомъ; || одѣвáть, обкладывать; || обшивáть, обивáть; || покрывáть. **Futrować gipsem, wapnem**, намáзывать гúпсомъ, штукатýрить. **Futrować marmurem**, обкладывать мрáморомъ.

Futrowanie, -a, *ср.* обшúвка, убóрка, обдѣлка; || обшúвка панéлями; || гúпсовая обмáзка; || столя́рная рабóта, панéль.

Futrowany, обúтый, обшúтый панéлями, доскáми.

Futrowizna, -y, *ж.* скорнячество; || торгъ мѣхáми; || пушнóй товáръ, мѣхá.

Futryna, -y, *ж.* (чáще употребляется во мн. *ч.*), косякú (*въ дверяхъ и окнахъ*), стóйки. **Futryna do wmurowania**, закладнáя рáма;—**do przytwierdzenia**, прислóнная рáма.

Futrzany, подбúтый мѣхомъ.

Fuzja, -ji, *ж.* ружьé.

Fuzyjka, -i, *ж.* ружьецó.

G.

G, произнóсится какъ латúнская g. Послѣ этой бýквы никогдá не пúшется e; поэтому, мéжду g и e, йли вставля́ется глáсная i, напр. **giermek**, **giełda** (*пажъ, биржа*), йли согла́сная g смягчáется бýквами dz, ź, въ грамматúческихъ видоизмѣнéніяхъ, напр. **noga**, въ дат. и предлóжн. пад. **nodze**; уменьш. **nóżka**; **mógł**, **módz** (*мочь*), **może** (*мóжетъ*); **ubogi** (*убóгій*), **ubodzy** (*убóгіе*), **uboższy** (*бóлѣе убóгіе, бѣднѣйшіе*). Въ словáхъ заимствованныхъ изъ латúнскаго языкá, поля́ки обыкновéнно употребля́ютъ j йли i вмѣсто g, напр. **rejestr** (*реéстръ*), **anioł** (*áнгелъ*), хотя́ и прúнято употребля́ть: **giest** (*жестъ*), **generał** (*генерáлъ*), вм. **jest**, **jenerał**. G прéжде употреблялось, да и тепéрь иногдá употребля́ется вмѣсто k (сокращéніе мѣстоимéнія **ku**, *ко, къ*); напр. **gmyśli**, **gwoli**, **grzeczy**, вмѣсто: **ku myśli** (*по мысли, по желанію*), **ku woli** (*для тебя́, для васъ, для чего́, въ угóду*), **ku rzeczy** (*кстáти*).

Gabać, досаждáть, дразнúть, задирáть, задѣвáть; || вымогáть, вынуждáть, притѣснять.

Gabacz, -a *м.* задóрный, задóрливый, зачúнщикъ, задúрщикъ.

Gabanie, -a, *ср.* дразнéніе, задúрка, прицѣпка; || притѣснéніе, прижúмка.

Gąbczastość, -ści, *ж.* поздревáтость.

Gąbczasty, поздревáтый.

Gabela, -i, *ж.* пóшлина на сóль.

Gabina, -y, *ж.* вязъ (*дерево*).

Gabinet, -u, *м.* кабинéтъ.

Gabinetowy, кабинéтный.

Gąbka, -i, *ж. уменьш. см.* **Gęba**, рóтикъ, гýбки; || *Зоол.* гýбка (*животное растéніе*).

Gąbkarz, -a, *м.* продавéцъ гýбокъ.

Gąbkowatość, -ści, *ж.* поздревáтость, губчáтость.

Gąbkowaty, поздревáтый, гýбчатый.

Gać, -ci, *ж.* фашúна; || *Воен.* дѣланіе фашúнъ; || фашúнная одéжда, рабóта.

Gacek, -cka, *м. Зоол.* летýчая мышь, нетопы́рь.

Gach, -a, *м.* молокосóсъ, франтъ, любéзникъ, дáмскій угóдникъ, подлипáла.

Gachostwo, -a, *ср.* ухáживанье, любéзничанье, волокúтство

Gachować, любéзничать, волочúться, ухáживать за жéнщинами;—**się**, проводúть врéмя въ волокúтствѣ, въ ухáживаньи за жéнщинами.

Gacić, дѣлать фашúны, производúть фашúнную рабóту.

Gacie, *род.* **gaci**, *мн.* подштáнники.

Gad, -u, *м.* пресмыкáющееся живóтное: гадъ, гáдина.

Gadać, говорúть, разговáривать, разсуждáть, разглагóльствовать, болтáть. **Gadać na kogo**, наговáривать на кого, оговáривать кого́, говорúть о кóмъ хýдо.

Gadanie, -a, *ср.* **Gadanina**, -y, *ж.* пустослóвіе, многослóвіе, болтовнú.

Gadatliwość, -ści, *ж.* говорлúвость, болтлúвость.

Gadatliwy, говорлúвый, болтлúвый.

Gadka, -i, *ж.* разговóръ, рѣчь; || пустослóвіе, болтовнú; || поговóрка, прислóвье; || скáзка; || споръ, перекáніе, препирáтельство; || загáдка. **Próżne, czcze gadki**, пустúя болтовнú. **Stara to gadka**, э́то стáрая поговóрка. **Być gadką całego świata**, быть предмéтомъ разговóровъ всего свéта. **Zgadnijcie mi taką gadkę**, отгадáйте мнѣ такýю загáдку. **Po rozmowie wszczęła się między niemi gadka**, послѣ разговóра мéжду нúми завязáлся споръ, произошлá ссóра.

Gadownik, -a, *м. см.* **Wężownik**.

Gadowy, гадючúй. **Gadowe ziele**, *см.* **Wężownik, Gadownik**.

Gadu-gadu, *Зауж.* выражáетъ многослóвіе, безпрестáнную болтовнú. **Gadu-gadu, aniśmy się spostrzegli jak dziesiąta uderzyła**, слóво зá словомъ, мы и не замѣтили какъ пробúло дéсять часóвъ.

Gaducha, -y, *ж.* гадю́ка, га́дина, *см.* **Gad.**
Gaduła, -y, *м.* и *ж.* болту́нъ, болту́нья.
Gadulja, -ji, *ж.* болтли́вость
Gądziel, -i, *ж. Бот.* са́льный ко́рень.
Gadzina, -y, *ж.* пресмыка́ющееся живо́тное, змѣй, змѣя; || ехи́дна; || *злорѣ́чивый, ехи́дный человѣкъ, га́дина.
Gadzinny, змѣ́иный; ехи́дный.
Gagat, -u, **Gagatek**, -tka, *м. Минер.* гага́тъ, черный янта́рь; || *нѣжо́на, ба́ловень. **Jaki mi gagatek**, что за ба́ловень! что за нѣжо́на!
Gagatkowy, гага́товый, *см.* **Gagat.**
Gaj, -u, *м.* ро́ща, лѣсъ, дубра́ва; || зе́лень, зеленые ли́стья, древе́сныя вѣтви. **Gajem młodocianym z różnych drzewek chłodnik opleść**, молоды́ми древе́сными вѣтвя́ми оплесть бесѣдку.
Gaić, откры́ть лѣсъ для рубки; || **gaić sąd**, производи́ть судъ; || покрыва́ть что либо зелёными ли́стьями.
Gaiczek, -czka, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajda, -y, *ж. Муз.* волы́нка; волы́ночникъ волы́нщикъ, игра́ющій на волы́нкѣ; |*Gajdy, *мн.* шу́тки, насмѣ́шки, *см.* **Dudy, Dudarz.**
Gajdaki, -ów, *мн. Област.* карто́фель.
Gajewnik, -a, *м.* лѣсни́чій, лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**
Gaik, -a, *м* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajony, откры́тый, на́чатый. **Gajone sądy**, суды́ официа́льно откры́тые.
Gajowina, Gajowizna, -y, *ж.* **Gajowisko**, -a, *ср.* земля́ зараста́ющая кустарниками, лѣсомъ.
Gajówka, -i, *ж.* родъ трясогу́зки (*пти́ца*).
Gajowy, лѣсно́й, лѣсово́й; || лѣсни́чій, лѣсни́къ.
Gaisty, лѣси́стый; || вѣтви́стый, густо́й; || тѣни́стый.
Gala, -i, *ж.* торжество́, торже́ственный день; || пиршество.
Gała, -y, *Неупотр.* въ ед. ч. **Gały**, *мн.* два большіе глаза, бѣльмы. **Wytrzyszczył gały**, вытаращи́лъ глаза́, бѣльмы.
Galant, -a, *м.* любе́зный, вѣ́жливый, учти́вый; || щеголь, франтъ.
Galanterja, -ji, *ж.* вѣ́жливость, любе́зность; || **Galanterje**, *мн.* драгоцѣнныя вѣщи, галантере́йныя вѣщи.
Galanterniczka, -i, *ж.* торгу́ющая галантере́йными вещами.
Galanternik, -a, *м.* торговецъ галантере́йными вещами.
Galar, -u, *м.* рѣчно́е су́дно ба́рка, галіо́тъ.
Galarda, -y, *ж.* стари́нный та́нецъ.
Galarepa, *см.* **Kalarepa.**
Galareta, -y, *ж.* желе́. **Galareta z nóżek cielęcych**, сту́день. **Galareta postna**, заливна́я рыба. **Galareta z jabłek**, я́блочное желе́.
Galas, -u, *м. Бот.* черни́льный оре́шекъ, *см.* **Dębianka**; || *Област.* взваръ изъ фру́ктовъ, осо́бенно изъ сушёныхъ грушъ.
Galasówka, -i, *ж.* **Galasownik**, -a, *м.* оре́хотво́рка (*наскомое*).

Galasowy, черни́льный, изъ черни́льнаго оре́ха.
Galatea, -ei, *ж.* Галате́я (*наскомое*).
Gałąź, -ęzi, *ж.* вѣтвь, сучо́къ; || * о́трасль; || *Генеал.* ли́нія. **Robić altany z gałęzi**, дѣлать бесѣ́дки изъ вѣтве́й. **Skończy na gałęzi**: онъ попадётъ на ви́селицу. **Nowa gałąź przemysłu**, но́вая о́трасль промы́шленности.
Gałązka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣ́точка, вѣ́тка; || отро́стокъ.
Gałązkowaty, вѣтви́стый.
Galban, -u, *м.* галба́нъ, каме́дистая смола́.
Galbanowy sok, Galbanum, *см.* **Olejek.** каме́дь, расти́тельный клей, гу́мми.
Galbanum, *см.* **Galbanowy sok.**
Gałda, *см.* **Giełda.**
Gałeczka, -i, *ж.* ша́рикъ.
Galemon, -u, *м. см.* **Galmaj.**
Galer, -u, *м. Устар.* родъ голла́ндскаго полотна.
Galera, -y, *ж.* гале́ра (*гребно́е су́дно*). **Posłać na galery**, посла́ть въ ка́торжную рабо́ту.
Galerja, -ji, *ж.* перехо́дъ, корридо́ръ; || галере́я.
Galernik, -a, *м.* гале́рный нево́льникъ, ка́торжникъ.
Galerowy, гале́рный.
Galeryjka, -i, *ж.* корридо́рчикъ, галере́йка.
Gałęzie, -a, *ср. Собир.* сру́бленные су́чья съ ли́стьями, вѣтвіе.
Gałęziorodny, вѣтви́стый.
Gałęziowy, вѣтвяный.
Gałęzisto, вѣтви́сто.
Gałęzistość, ści, *ж.* вѣтви́стость.
Gałęzisty, вѣтви́стый, *см* **Rosochaty.**
Gałęźnik, -a, *м.* молода́я хи́щная птица; || кре́четъ.
Gałgan, -a, *м.* калга́нъ (*растѣніе*).
Gałgan, -a, *м.* тря́пка, лоскуто́къ; || *бездѣльникъ, негоди́й.
Gałganiarka, -i, *ж.* тряпи́чница, ветошница; || бездѣльница, негодя́йка.
Gałganiarz, -a, *м.* тряпи́чникъ, ветошникъ.
Gałganica, -y, *ж.* бездѣ́льница, негодя́йка.
Gałganowaty, обо́рванный, въ лохмо́тьяхъ.
Gałganowy, калга́нный, *см.* **Gałgan** (*растѣніе*); || тряпи́чный.
Gałgański, ни́щенскій, бедѣ́льный, ху до́й, дрянно́й.
Gałgańsko, ни́щенски, ду́рно, сквѣ́рно.
Gałgaństwo, -a, *ср.* дрянь, мерзость; || *Собир.* сво́лочь, ско́пище ни́щихъ, сброда.
Galić, *Устар.*, подава́ть мя́чъ (*въ игрѣ*); —**komu**, содѣ́йствовать, придерживаться, принима́ть чью сто́рону, служи́ть для себя́. **Prawdzie powinienem zawsze galić**, я до́лженъ всегда́ придерживаться пра́вды. *Посл.* **Sobie gali, gdy się zły chwali**, когда́

дурно́й человѣ́къ хва́лится, то онъ дѣ́йствуетъ въ свою́ по́льзу, *см.* **Służyć, Sprzyjać**; || **Galić co komu, galić co na kogo (Stręczyć)**, сули́ть, предлага́ть; || **galić na co, na kogo, (= mierzyć na co, ważyć na co, zachodzić na co)** цѣли́ть, мѣтить во что, стреми́ться, домога́ться чего́; **galić na kogo, na czyję stronę**, держа́ть чью сто́рону.

Galimacja, -ji, *ж.* **галиматья́**, чепуха́, ахине́я, чушь.

Galjon, -u, *м. Морс.* **галио́нъ** (*испа́нское су́дно*).

Galjota, -y, *ж. Морс.* **галио́тъ** (*бомбарди́рское су́дно*).

Gałka, -i, *ж.* шаръ, ша́рикъ; || ши́шка; набалда́шникъ (*у трости*). **Gałka na wierzchu wieży**, я́блоко, шаръ на шпи́цѣ ба́шни **Gałka do wotowania**, балъ, шаръ. **Gałka u szpady, шпа́жная голо́вка. Gałka biljardowa**, биль, билья́рдный шаръ. **Gałka (do tuczenia)**, *мн.* ка́тышекъ, клецка. **Gałka muszkatołowa**, мушка́тный оре́хъ. **Gałka cyprysowa**, кипари́сная ши́шка.

Gallicyzm, -u, *м.* **галлици́змъ**, францу́зскій оборо́тъ ре́чи.

Gallikanin, -a, *м.* **галликани́нинъ**, исповѣ́дующій галликанскую це́рковь.

Gallikański, галликанскій.

Gallizant, -a, *м.* **приве́рженецъ** францу́зской па́ртіи.

Gallon, -u, *м.* **галло́нъ**, га́ленокъ (*мѣра жи́дкостей*).

Galmaj -u, *м.* **Galmaja, -ai,** *ж.* **Galman, Galmon, Galemon, -u,** *м. Минер.* **гальме́йный ка́мень**.

Galon, -u, *м.* **галу́нъ**, позуме́нтъ.

Galonować, обшива́ть галуно́мъ.

Galop, -u, *м.* **гало́пъ**, скачь. **Puścić się galopem**, пусти́ться вскачь, **галопо́мъ**.

Galopada, -y, *ж.* **галопъ, галопа́дъ** (*та́нецъ*).

Galopować, скака́ть, **галопи́ровать**.

Galosz, kalosz, -a, *м.* **галоша, кало́ша** (*о́бувь*).

Galowy, пара́дный, торже́ственный. **Ubiór galowy**, пара́дное пла́тье.

Galsztyn, -u, *м.* бѣлый *или* цинковый **купоросъ**

Gałucha, -y, *ж. Бот.* земляно́й оре́хъ.

Gałuszka, -i, *ж. Бот.* се́мянная коро́бочка, ма́ковка; || по́чка (*на де́ревѣ*); || **галу́шка**, клецка, (*ку́шанье*).

Gałuszyć, оглуша́ть, поража́ть, ошеломля́ть.

Gamoń, -nia, *м.* **Gamuła, -y,** *м.* **глупе́цъ, дура́кій**, остоло́пъ

Gamracić się, любе́зничать, **волочи́ться**, ухаживать за же́нщинами.

Gamracki, во́льный, скоро́мный (*о пѣ́снѣ*), весе́лый, удало́й.

Gamractwo, -a, *ср.* **Gamracja, -ji,** *ж.* **любе́зничанье, волоки́тство**, ухаживанье за же́нщинами.

Gamrat, -a, *м.* **волоки́та, потаску́нъ**, же́нскій уго́дникъ.

Gamratka, -i, *ж.* **кокетка, вѣтренница**, потаску́ха.

Gamratliwy, сладостра́стный, сластолю́бивый

Gamratny, *см* **Gamracki.**

Gamratować (komu), ухаживать за кѣ́мъ, имѣть любо́вную связь.

Gamuła, *см.* **Gamoń.**

Gan, -u, *м.* **высо́кій бе́регъ овра́га** покры́тый лѣ́сомъ.

Gancarz, *см.* **Garncarz.**

Gandziara, -y, *ж.* плеть.

Ganeczek, -czku, *м.* **крыле́чко, галере́йка.**

Ganek, -nku, *м.* **крыльцо́, подъѣ́здъ, галере́я, балко́нъ**; || *Морс.* **па́луба** (*у корабля́*).

Gang, -u, *м.* **ходъ часо́въ, каче́ніе ма́ятника.**

Gangrena, -y, *ж.* **гангре́на, анто́новъ** ого́нь.

Ganić, хули́ть, порица́ть, осужда́ть, охуждать; || критикова́ть, выгова́ривать, журить.

Ganiciel, -a, *м.* **порица́тель, переску́дчикъ.**

Ganicielka, -i, *ж.* **порица́тельница, переску́дница.**

Ganienie, -a, *ср.* **порица́ніе, осужде́ніе.**

Gap', -pia, *м.* ротозѣ́й, **разя́ня, зѣва́ка.**

Gapić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gapieć, глупѣ́ть, дѣ́латься дурако́мъ.

Gapiowatość, -ści, *ж.* **глу́пый видъ, глу́пая нару́жность.**

Gapiowaty, глупова́тый.

Gąpnik, -a, *м.* **родъ мокри́цы** (*насѣко́мое*).

Gar, -a, *м. Област.* **большо́й горшо́къ.**

Gara, -y, *ж Техн.* **вы́рѣзъ** (*въ де́ревѣ*), **вы́долбь, долбёжъ, гнѣздо́**; || **грѣлка** (*для ногъ*), **жарови́ня.**

Garb, -u, *м.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*); || *Мед.* **желва́къ**, ши́шка; || бугоръ. **Garby gór, холмы́, холми́стыя верши́ны горъ; garby dróg**, бугры́; || **garby w bieliźnie, w sukniach**, скла́дки, сгибы, морщи́ны.

Garbacić, дѣ́лать бугри́стымъ, **коро́бить.**

Garbacieć, дѣ́латься горба́тымъ.

Garbacizna, -y, *ж. Мед.* **горбъ, горби́на** (*на спинѣ*)

Garbarczyk, -a, *м.* **подмастерье у кожевника.**

Garbarka, -i, *ж.* **жена́ кожевника.**

Garbarnia, -i, *ж.* **кожевня, кожевенный заво́дъ**; || **сыромя́тничество, сыромя́тное** ремесло́.

Garbarski, кожевенный, **дубильный**; || *Бот.* **Garbarskie ziele, кожевенное** деревцо́, желтя́нникъ. **Garbarska kora, дубильная** кора́, **дубовая** кора́.

Garbarstwo, -a, *ср.* **сыромя́тничество, сыромя́тное** ремесло́.

Garbarz, -a, *м.* **кожевникъ, дубильщикъ.**

Garbata, -ej, *ж.* горбу́нья.

Garbato, горба́то. бугри́сто; || нерóвно. **Garbato się trzymać**, сгорбиться.

Garbatość, -ści, *ж.* суту́ловатость, горба́тость; || выпуклость, бугри́стость; || нерóвность.

Garbaty, суту́ловатый, сго́рбленный, горба́тый, горбу́нъ.

Garbek, -bku, *м.* го́рбикъ; || бугорóкъ. **Garbek łokietkowy**, щиколотка, горбылёкъ на концáхъ мáлой и большóй локотнóй кóсти.

Garbić, гóрбить.

Garbnik, -a, *м.* толчёная дубóвая корá.

Garbować, дубúть кóжи; || * докучáть (*кому*), вздуть (*кого*), отколотúть.

Garbowanie, -a, *ср.* дубле́ніе, дýбка (*кожъ*).

Garbowiny, -win, *мн. Кожёв.* сóдранное съ кóжи мя́со и сáло.

Garbus, -a, *м. уменьш.* **Garbusek**, **-ska**, горбýнъ, горбýнья, горбýнчикъ.

Garbuz, -a, *м. см.* **Arbuz**, **Harbuz**.

Garcówka, **Garcowy**, *см.* **Garncówka**, **Garncowy**.

Garczek, *см.* **Garnczek**.

Gardełeczko, *см.* **Gardełko**.

Gardełko, **Gardełeczko**, -a, *ср.* гóрлышко; || * голосóкъ (*напр. у птицъ*).

Garderoba, -y, *ж.* гардерóбная кóмната для плáтья, гардерóбъ; || платянóй шкапъ.

Garderobiana, -y, **Garderobianka**, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.

Garderobny, *см.* **Szatny**.

Gardłacz, -a, *м.* вобянóй, вобáстый, *см.* **Garłacz**.

Gardlica, -y, **Gardliczka**, -i, *ж.* сáмка вобáстаго гóлубя; || *Бот.* жидóвская вúшня, мяхýнка, можжýха.

Gardlina, -y, *ж.* пукъ солóмы и тростникá.

Gardło, -a, *ср.* гóрло; || глóтка; || гортáнь; || горловúна, жерловúна, жерлó. **Chwycić kogo za gardło**, схватúть кого за гóрло. **Gardło rozpuścić**, распустúть гóрло, кричáть во всё гóрло. **Uciekać**, **ujść z gardłem**, искáть спасéнія въ бéгствѣ. **O gardło idzie**, дéло идётъ о жúзни. **Gardłem kogo udarować**, дарováть кому жúзнь. **Gardło brać**, лишáть жúзни. **Na gardło kogo wskazać**, осудúть кого на смéрть. **Na gardle karać**, наказывать смéртной кáзнью. **Gardłem przypłacić**, поплатúться жúзнью. **Do gardła**, до послéдней кáпли крóви, до послéдняго издыхáнія; || зоб, шéйная опýхоль, *см.* **Wole**, **Podgardle**.

Gardłować, *Устар.* подвергáть свою жúзнь опáсности; || **Gardłować za kogo**, **za co**, заступáться за кого, отстáивать что́.

Gardłowaty, зобянóй, зобáстый.

Gardłowy, горловóй, гортáнный. **Gardłowe suchoty**, гортáнная чахóтка. **Gardłowa sprawa**, **gardłowy sąd**, уголóвное дéло, уголóвное судопроизводство. **Gardłowa kara**, смéртная кáзнь. **Gardłowy wrzód**, нарúвъ въ гóрлѣ. **Gardłowy głos**, горловóй гóлосъ.

Gardzenie, -a, *ср.* презрéніе, пренебреженіе.

Gardzić, презирáть, пренебрегáть.

Gardziciel, -a, *м.* презирáющій, пренебрегáющій.

Gardzicielka, -i, *ж.* презирáющая, пренебрегáющая.

Gardziel, -i, *ж. Анат.*ýстье пищепровóднаго гóрла; || дыхáтельное гóрло, пищепровóдное гóрло, пищепровóдникъ, || глóтка; || гортáнь; || зобъ (*у птицъ*); ||ýстье (*печи*); || пучúна (*въ морѣ*); || úзкій проходъ, ущéлье (*въ горáхъ*). **Majętność swoję przez gardziel przelać**, пропúть, промотать своё имѣніе. **Po gardziel w siebie nalać**, влить въ себя́ по гóрло.

Gardzielowy, гортáнный, горловóй.

Gardziołko, -a, *ср.* гóрлышко.

Gargaryzm, -u, *м.* полоскáтельное, полоскáнье.

Gargaryzować, полоскáть себé гóрло.

Garkowiec, -wca, *м.* горшéчный кáмень.

Garkowy, горшéчный.

Garkuchenny, харчёвенный.

Garkuchmistrz, **Garkuchnik**, -a, *м.* харчёвникъ; || поварúшка, дурнóй повáръ.

Garkuchmistrzyni, -ni, *ж* харчёвница.

Garkuchnia, -i, *ж.* харчёвня.

Garkuchnik, *см.* **Garkuchmistrz**.

Garłacz, -a, *м.* зобáстый гóлубь.

Garlica, **Garliczka**, **Garło**, *см.* **Gardlica**, **Gardliczka**, **Gardło**, **Gardłować**.

Garnąć do kupy, копúть, собúрать. **Garnąć do siebie**, притя́гивать, загребáть, привлекáть. **Garnąć pod siebie**, покорáть, подчúнять.

Garnąć się (**do czego**), стремúться (*къ чему́*), искáть, желáть (*чего́*). **Garnąć się do doskonałości**, стремúться къ совершéнству. **Garnie się do niéj**, стараéтся ей понрáвиться, ухáживаетъ за ней. **Garnie się jak może**, онъ хóчетъ возвы́ситься во что́ бы ни стáло.

Garncówka, **Garcówka**, -i, *ж.* гáрнцовая мѣра, *см.* **Garniec**.

Garncowy, **Garcowy**, гáрнцовый, *см.* **Garniec**.

Garnczarczyk, **Gancarczyk**, -a, *м.* подмастéрье горшéчника, гончарá.

Garnczarka, **Ganczarka**, -i, *ж.* женá горшéчника; || горшéчница, продающая горшки.

Garnczarski, **Ganczarski**, горшéчный, гончáрный.

Garnczarstwo, **Gancarstwo**, -a, *ср.* гончáрство.

Garnczarz, **Garnczarz**, **Gancarz**, -a, *м.* гончáръ, горшéчникъ.

Garnczarzowa, **Garnczarzowa**, -ej, *ж.* женá гончарá, горшéчника.

Garnczek, -czka, Garczek, Garnek, -nka, -rka, горшо́къ. **Garnczek od mleka,** моло́чникъ. **Garnczek od masła,** ма́сляница. *Посл.* **W cudze garki rad zagląda,** мѣша́ется въ чужія дѣла́. **Kocioł garkowi przygania, a obydwa smolą,** котёлъ горшку́ смѣётся, а о́ба чёрны.

Garnek, *см.* **Garnczek.**

Garniec, -nca, garca, *м.* га́рнецъ, 8-я часть четверика́; || большо́й горшо́къ, котёлъ. *Послов.* **Garnca natłuczonego dłużéj,** бі́тая посу́да два вѣка живётъ, скрипу́чее дерево до́лго стои́тъ.

Garnirować, убира́ть, отдѣлывать; || обшива́ть, обкла́дывать. *Повар.* гарнирова́ть (*кушанье*).

Garnirowanie, -a, *ср.* **Garnirunek, -nku, Garnitur, -u,** *м.* убо́ръ, гарнитуръ, опра́ва; || *Повар.* гарни́ръ (*къ кушаньямъ*).

Garnirunek, -nku, *см.* **Garnirowanie.**

Garnitur, -u, *м. см.* **Garnirowanie.**

Garniturowy, у́бранный, отдѣланный; || гарнирова́нный.

Garnizon, -u, *м.* гарнизо́нъ (*города*).

Garnuszek, -szka, *м.* горшо́чекъ.

Garować *Техн.* дѣлать гнѣзда для шипо́въ (*въ деревѣ*); || = (*о вѣтрѣ*). **Garuje wiatr,** вѣтеръ ду́етъ съ бо́ку въ паруса́, ду́етъ косо́й, боково́й вѣтеръ.

Garść, -ści, *ж.* горсть; || пригоршня, при́горсть; || * рука́; || ру́чня, вязка. **Wziąć co do garści,** взять что́ въ ру́ку. **Rozrzucać pieniądze garściami,** броса́ть де́ньги горстя́ми. **Z garści mu wypadło,** выскользну́ло у него́ изъ рукъ. **Wydrzeć co komu z garści,** вы́рвать что́ у кого́ изъ рукъ. **W garści mieć kogo,** держа́ть кого́ въ рука́хъ, въ ежовы́хъ рукави́цахъ. **Wpaść komu w garść,** попа́сться кому́ въ ру́ки, быть въ чьей вла́сти. **Zboże leży na garściach,** хлѣбъ лежи́тъ ручня́ми (*т. е. вязками, наскóлько жнецъ можетъ схватить въ одинъ разъ*). **Żąć na garści,** жать ручня́ми. **Zbierać garściami,** собира́ть ручня́. **Wziąć garść ziołka,** взя́ть горсть травы́.

Garson, -a, *м.* прислу́жникъ, ма́лый (*въ трактирахъ, кофе́йныхъ*).

Garstka, -i, *ж.* горсть, горсто́чка.

Garuga, -i, *ж. Морс.* вѣтеръ, бакшта́гъ, бу́линь. **Iść na} garugę,** лежа́ть бейдевиндъ, идти́ на бу́линяхъ, тяну́ть бу́линя у па́руса.

Gary, -ów, *мн. Морс.* га́товъ, го́рдень.

Gąsiątko, -a, *ср.* гусёнокъ.

Gasić, гаси́ть, погаша́ть; || ватиѣва́ть, помрача́ть. **Pięknością wszystkie inne gasi,** она́ затиѣва́етъ красото́ю всѣхъ про́чихъ.

Gasiciel, -a, *м.* гаси́льщикъ.

Gasidło, -a, *ср.* гаси́ло, гаси́льникъ.

Gąsię, -ęcia, Gąsiątko, -a, гусёнокъ.

Gąsienica, -y, *ж.* гу́сеница (*насѣко́мое*).

Gąsienicznik, -a, Зоол. гусеницо́къ, **саранова мышь.**

Gąsieniczny, гу́сеничный.

Gąsionka, *см.* **Gąsienica.**

Gąsior, Gęsior, -a, *м.* гусь, гуса́къ; || аресто́нтская (*на гауптвахтѣ и т. д.*); || коло́дки (*у преступника на ногахъ*). **Do gąsiora wsadzić kogo,** заковать кого́ въ цѣпи, надѣть коло́дки; || конько́вая черепи́ца (*на крышахъ домовъ*); || *Ор. ох.* рыча́гъ, зубча́тое, съ трёхъ сторо́нъ обтёсанное бревно́ для спихиванія су́дна съ ме́ли; || буты́ль; || **Iść gąsiorem,** идти́ гусько́мъ, одинъ за другимъ.

Gąsiorek, -rka, *м.* буты́ль, фля́га.

Gąska, -i, гусёнокъ; || простофи́ля, глупа́я дѣвушка; || родъ игры́ *въ гуськи*; || *Бот.* жёлтая лисо́чка, опёнокъ (*родъ гриба́*); || **Gąska kruszcowa,** *Горн.* металли́ческая плитка, — **surowiznowa,** чугу́нная свинка.

Gasnąć, га́снуть, угаса́ть. ту́хнуть; || ослабѣва́ть, конча́ться, умира́ть, темнѣ́ть, мёркнуть.

Gaśnienie, -a, *ср.* погашéніе, тушéніе, прекращéніе.

Gaśnik, -a, *м. Хим.* азо́тъ, селитротво́ръ, селитрород̀ъ.

Gastryca, -y, *ж.* гу́зка (*птичья*).

Gastrzyczny, *см.* **Kracisty.**

Gąszcz, -u, *м.* гу́ща, оса́дка, отсто́й, подо́нки.

Gąszek, -szka, *м. уменьш.* отъ **Gach,** волоки́та, подлипа́ло, молокосо́съ.

Gąszkować, волочи́ться, ухаживать за же́нщинами, любе́зничать, увиваться о́коло же́нщинъ. *см.* **Gachować.**

Gaszy, свóйственный волоки́тѣ, молокосо́су.

Gąt, -u, *м.* го́нтъ.

Gątal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gatka, -i, *ж.* пля́пка (*у гриба́*).

Gatki, *род.* **Gatek,** *мн.* подшта́нники, порткй.

Gatunek, -nku, *м.* сортъ, разбо́ръ, родъ, поро́да, видъ, ка́чество. **W układzie Lineusza gromady dzielą się na rzędy, rzędy na rodzaje, a rodzaje na gatunki,** по систе́мѣ Линне́я кла́ссы раздѣля́ются на разря́ды, разря́ды на ро́ды, а ро́ды на ви́ды. **Mieć towary różnego gatunku,** имѣть това́ры ра́знаго со́рта. **Gatunek szacunkowy,** сто́имость. **Zły gatunek wina,** худо́й сортъ вина́, вино́ худо́го со́рта. **Jednego gatunku ludzie,** одного́ со́рта лю́ди, одного́ по́ля я́годки.

Gatunkować, разбира́ть, сортирова́ть, распредѣля́ть по сортамъ.

Gatunkowanie, -a, *ср.* сортиро́вка, сортирова́ніе.

Gatunkowy, осо́бенный, специфи́ческій. *Грам.* **Wyraz gatunkowy,** нарица́тельное и́мя. **Ciężkość gatunkowa,** *Физ.* удѣльный и́ли относи́тельный вѣсъ.

Gawęda, -y, *ж.* и *м.* болту́нъ, говору́нъ; *ж.* болту́нья, говору́нья, *ж.*; || болтовня́, разгово́ръ, бесѣда; || расска́зъ, ска́зка.

Gawędka, -i, *ж.* болтовня́, бесѣ́дованіе.
Gawędziarka, -i, *ж.* болту́нья, говору́нья.
Gawędzić, болта́ть, моло́ть пустяки́; || разгова́ривать, бесѣ́довать.
Gaweł, -wła, *м.* имя собств. Галлъ. *Посл.* **Ja o Pawle, ty o Gawle**, я говорю́ про Кузьму́, а ты про Ерёму, мы говори́мъ соверше́нно о дву́хъ ра́зныхъ предме́тахъ.
Gawiedź, -dzi, *ж.* толпа́, чернь, сво́лочъ, сбродъ.
Gawron, -a, *м.* грачъ, чёрная га́лка.
Gawroni, грачёвый, гра́чій, грача́чій.
Gawronić, Gawronić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.
Gawronieć, глупѣ́ть.
Gawronię, -ięcia, *ср.* грачёнокъ.
Gawryło, -a, *м.* балага́нный шутъ, пая́цъ, дурале́й.
Gaz, -u, *м.* *Хим.* гасъ *или* газъ. **Gaz kwasorodny**, кислоро́дный газъ, свѣти́льный газъ.
Gaza, -y, *ж.* газъ, флёръ (*ткань*).
Gaża, -y, *ж.* жа́лованье.
Gazeciarka, -i, *ж.* (*о женщинѣ*), вѣстовщи́ца, ходя́чая газе́та.
Gazeciarski, газе́тный, журна́льный.
Gazeciarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.
Gazeciarz, -a, *м.* газе́тчикъ.
Gazela, -i, *ж.* *Зоол.* газе́ль, сайга́, се́рна.
Gazeta, -y, *ж.* газе́та.
Gazetny, газе́тный.
Gazowy, га́зовый.
Gązwy, *род.* **gązew**, *мн.* реме́нь у цѣпа́, у молоти́ла.
Gbur, -a, *м.* мужи́къ, бурла́къ, грубія́нъ.
Gburowacieć, грубѣ́ть, дѣ́латься мужикова́тымъ.
Gburowato, мужикова́то, гру́бо.
Gburowatość, -ści, *ж.* мужикова́тость, грубова́тость, неотёсанность.
Gburowaty, мужикова́тый, грубова́тый, неотёсанный.
Gburowic, -a, *м.* проста́къ, мужичи́на.
Gburski, мужи́цкій, гру́бый.
Gburstwo, -a, *ср.* мужичье; || гру́бость, мужи́цкіе посту́пки, ухва́тки. **Gburstwa zarywać**, дѣ́латься мужикова́тымъ.
Gburzanka, -i, *ж.* мужи́чка.
Gburzysko, -a, *м.* мужичи́на, мужичи́ще.
Gdakać, куда́хтать, клохта́ть.
Gdak, -u, *м.* **Gdakanie**, -a, *ср.* куда́хтанье; клохта́нье.
Gdak, -a, *м.* болту́нъ, пустоме́ля.
Gdéra, Gdyra, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.
Gdérać, Gdyrać, брюзжа́гь, ворча́ть, придира́ться (*къ чему*).
Gdéracz, Gdyracz, -a, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.
Gdéraczka, Gdyraczka, -i, *ж.* ворчу́нья, кропоту́нья.
Gdéranie, Gdyranie, -a, *ср.* руга́нье, брюзжанье, ворча́нье.
Gdérliwość, Gdyrliwość, -ści, *ж.* ворчали́вость, брюзгли́вость, приди́рчивость.
Gdérliwy, Gdyrliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, приди́рчивый.
Gdula, -i, *ж.* бонкретье́нъ, родъ больши́хъ грушъ. *Бот.* **Gdula ziemna**, дря́ква, свино́й хлѣбъ.
Gdy, когда́, какъ, такъ какъ, е́сли, е́жели. **Podczas gdy**, въ то вре́мя, когда...., въ то вре́мя, какъ.... **Gdy go w domu nie zastał, odniósł mi list nazad**, такъ какъ онъ не заста́лъ его́ до́ма, то отнесъ мнѣ письмо́ наза́дъ. **Co gdy tak jest**, потому́-что, такъ какъ. **Gdy tam nie mogłem dotrzeć**, потому́-что я не мо́гъ попа́сть туда́. **Gdy zaś nie jest pewna, że przyjedziesz**, потому́ что она не увѣрена, что ты приѣ́дешь. **Gdyby**, е́сли бы, когда́ бы, ра́звѣ бы.— **Lepiejby było, gdyby był tak zrobił**, было́ бы лу́чше, е́сли бы онъ такъ сдѣ́лалъ. **Gdyby tylko, gdybyż tylko nie zaszło nic przeciwnego**, е́сли бы то́лько не произошло́ ничего́ проти́внаго, *см.* **Jeżeli, Żeby, Oby, Bogdajby, By e.**
Gdyra, Gdyrać, и т. д. *см.* **Gdéra, Gdérać.**
Gdyż, такъ какъ, тогда́ какъ, *см.* **Ponieważ, Albowiem.**
Gdzie, гдѣ, куда́. **Powiedz mi, gdzie on jest?** скажи́ мнѣ, гдѣ онъ? **Nie mogę iść tam, gdzie ty chcesz, muszę pójść gdzie indziej**, я не могу итти́ туда́, куда́ ты хо́чешь, я до́лженъ итти́ въ друго́е мѣсто. **Gdzie niegdzie**, ко́е-гдѣ. **Gdzie tylko**, куда́ то́лько. **Gdzie tylko pójdzie, wszędy się z niego śmieją**, куда́ то́лько онъ ни пойдётъ, вездѣ́ смѣю́тся надъ ни́мъ. **Gdzie tam, gdzie zaś!** быть не мо́жетъ! какъ бы не такъ!
Gdziekolwiek, гдѣ-нибу́дь, куда́-нибу́дь, куда́ то́лько. **Musi gdziekolwiek być**, гдѣ-нибу́дь онъ до́лженъ быть. **Połóż gdziekolwiek**, положи́ куда́-нибу́дь. **Gdziekolwiek pójdziesz, zastosuj się do zwyczajów miejscowych**, куда́ то́лько ты ни пойдёшь, примѣни́сь къ мѣ́стнымъ обы́чаямъ.
Gdzieś, гдѣ́-то, куда́-то. **Czytałem to gdzieś**, гдѣ-то я читалъ э́то. **Poszedł gdzieś**, онъ куда́-то пошелъ. **Gdzieś indziej**, гдѣ-то въ друго́мъ мѣстѣ.
Gęba, -y, *ж.* ротъ, уста́, гло́тка; || гу́бы, *мн.* **Otworzyć gębę**, откры́ть ротъ, рази́нуть ротъ. **Pocałować w gębę**, поцѣлова́ть въ уста́, въ гу́бы. **Gadać co ślina do gęby przyniesie**, болта́ть, что́ взбредётъ на у́мъ. **Gębę komu zawiązać, zaszyć, zamknąć**, заста́вить кого́ замолча́ть. **Wszyscy słuchali go z rozdziawionemi gębami**, всѣ слу́шали его́ съ рази́нутыми рта́ми. **Sznurować gębę**, сжима́ть гу́бы, жема́ниться. **Ledwo mu na gębę wystarcza**, ему́ едва́ достаётъ на пропита́ніе, на

хлѣбъ, онъ едва мо́жетъ прокорми́ться. Nie mieć co do gęby włożyć, не имѣ́ть куска́ хлѣ́ба. Zatkać, zalać komu gębę, заниха́ть, зали́ть кому́ ротъ (го́рло). Dać komu co od gęby odpadnie, на тебѣ́ небо́же, что́ мнѣ́ него́же. *Посл.* Daleko gęba od potrawy, не хвали́сь, пре́жде Бо́гу помоли́сь. Uderzyć kogo w gębę, dać komu w gębę, удари́ть кого́ по щекѣ́, дать пощечину. Gęba wojuje, szermuje, онъ берётъ го́рломъ, гло́ткою, кри́комъ. Gęby stworzyć nie umié, не умѣ́етъ рта разинуть. Wyjąłeś, wziąłeś mi to z gęby, я самъ только что хотѣлъ э́то сказать, у меня́ э́то бы́ло на языкѣ́. Gębę sobie kim wycierać, говори́ть о ко́мъ ху́до, злосло́вить. Wrzeszczeć całą gębą, крича́ть во все го́рло, драть гло́тку. Człowiek całą gębą uczony, человѣ́къ вполнѣ́ учёный. Głupiec całą gębą, соверше́нный дура́къ. Bogacz całą gębą, бога́чъ въ по́лномъ смы́слѣ. Całą gębą chwalić, хвали́ть изо всѣ́хъ силъ, превозноси́ть до небе́съ. Dać komu gęby, дать кому́ поцѣлу́й. Gęba rzeki, у́стье рѣки́, исто́къ. Gęba naczynia, отве́рстіе, край.

Gębacz, -a, *м.* хвасту́нъ, самохва́лъ; || горла́нъ, крику́нъ.

Gębaczka, -i, *ж.* хвасту́нья, самохва́лка; || горла́нья, крику́нья.

Gębal, -a, *м.* губа́нъ, толстогу́бый; || говору́нъ.

Gębaty, Gębiaty, Gębiasty, оду́тловатый, полнощёкій.

Gębczatość, -ści, *ж. см.* Gąbczatość, Gąbczasty.

Gębka, Gębkarz, Gębkowatość, *см.* Gąbka, Gąbkarz, Gąbkowatość.

Gębny, губно́й, у́стный.

Gębować, крича́ть, шумѣ́ть на кого́, горла́нить, ора́ть, драть гло́тку.

Gębula, -i, Gębunia, -ni, Gębusia, -si, *ж.* ро́тикъ. To gębula! To gębunia! Ну, ужъ язычёкъ! вотъ такъ язычёкъ!

Gędźba, -y, *ж. Устар.* му́зыка; || гудо́къ; || погу́дка.

Gędzenie, -a, *ср.* гуде́ніе.

Gędzić, Gądać, гуди́ть; || игра́ть на кано́мъ либо инструме́нтѣ.

Gędziebny, музыка́льный; || гудо́чный

Gędziec, -dźca, *м.* гудо́чникъ, музыка́нтъ.

Gefrajter, Gefrejter, -a, *м.* капра́лъ, ефре́йторъ.

Gefrejterski, капра́льскій, ефре́йторскій.

Gęg, -u, *м.* гогота́нье, крикъ гусе́й, гуси́ный крикъ.

Gęgać, гогота́ть; || гнуси́ть, въ носъ говори́ть.

Gęganie, -nia, *ср.* гогота́нье; || гнусе́ніе.

Gęgliwy, гнусли́вый.

Gęgogłosy, Gęgnogłosy, гро́мко гого́чущій, пронзи́тельный, рѣ́зкій (*го́лосъ или звукъ*).

Gęgot, -u, *м.* гогота́нье; || гнусарь, въ носъ говоря́щій.

Gęgotać, гогота́ть; || гнуси́ть.

Gelejtcettel, -tlu, *м.* пропускно́й видъ для заграни́чныхъ евре́евъ.

Genealog, -a, *м.* родосло́въ, генеало́гъ.

Genealogja, -ji, *ж.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная.

Genealogiczny, родосло́вный, генеалоги́ческій.

Genealogizować, занима́ться родосло́віемъ, генеало́гіею.

Generacja, -cji, *ж.* родъ, колѣ́но, поколѣ́ніе; || пото́мство, происхожде́ніе.

Generał, -a, *м.* генера́лъ. Generał dywizji, дивизіо́нный генера́лъ, — brygady, брига́дный генера́лъ; — porucznik, генера́лъ-лейтена́нтъ;—jazdy, генера́лъ отъ инфанте́ріи, отъ кавале́ріи, отъ артилле́ріи; — adjutant, генера́лъ-адъюта́нтъ;— generał Jezuitów, Dominikanów, генера́лъ, нача́льникъ о́рдена езуи́товъ, генера́лъ о́рдена доминика́новъ. *Устар.* Generał Wielkopolski, старо́ста великопо́льскій.

Generalja (ad), о́бщіе предме́ты.

Generalicja, -ji, Generalność, -ści, *ж.* генералите́тъ, генера́льные чины́.

Generalissimus, -a, *м.* генерали́ссимусъ.

Generalizować, обобща́ть.

Generalizowanie, -a, *ср.* обобще́ніе.

Generalnie, вообще́, о́бще.

Generalność, -ści, *ж. см.* Generalicja.

Generalny, всео́бщій, гла́вный, генера́льный.

Generałowa, -éj, *ж.* генера́льша.

Generalski, генера́льскій.

Generalstwo, -a, *ср.* генера́льство, генера́льскій чинъ; || нача́льство (мона́шескаго о́рдена).

Geod, -u, *м.* (czerep), *Минер.* сводообра́зная пустота́ въ го́рной поро́дѣ, рудно́й мѣшо́къ.

Geodezja, -ji, *ж.* геоде́зія, землемѣ́ріе, землемѣ́рная матема́тика.

Geognozja, -ji, *ж.* геогно́зія, землезна́ніе.

Geograf, -a, *м.* гео́графъ, землеописа́тель, землевѣ́дъ.

Geografia, -ji, *ж.* геогра́фія, землеописа́ніе, землевѣ́дѣніе.

Geograficznie, географи́чески.

Geograficzny, географи́ческій, землеописа́тельный.

Geolog, -a, *м.* гео́логъ.

Geologja, -ji, *ж.* геоло́гія.

Geologiczny, гоелоги́ческій.

Geometra, -y, *м.* землемѣ́ръ; || Geometra górniczy, маркше́йдеръ; || гео́метръ.

Geometrja, -ji, *ж.* геоме́трія.

Geometrycznie, геометри́чески.

Geometryczność, -ści, *ж.* геометри́ческая то́чность.

Geometryczny, геометри́ческій. Stosunek geometryczny, геометри́ческая про-

нóрція. Postep geometryczny, геометрúческая погрéссія.

Gęś -si, *ж.* гусь, *м.* гусы́ня. *Горн.* **Gęś surowizny,** чугýнная плитá.

Gęścić, сгущáть, дѣлать густы́мъ.

Gęścieć, *см.* **Gęsnąć.**

Gęściej, гýще.

Gęściejszy, бóлѣе густóй.

Gęściuchny, сáмый густóй, густéнекъ.

Gęsi, гуси́ный. **Gęsi pastuch,** гуся́тникъ. **Gęsia pastuszka,** гуся́тница. **Gęsie mięso,** гуся́тина. **Iść gęsiego,** идти́ гуськóмъ. *Бот.* **Gęsi groch, Gęsia noga, Gęsia stopa,** лебедá, гуси́ная лáпка. **Gęsie ziele,** лапчáтникъ, гуси́ная травá, *См.* **Srebrnik.**

Gęsica, -y, *ж.* кóлпакъ, кóлпица (*птица*).

Gęsior, -a, *м. см.* **Gąsior.**

Gęśl, -i, *ж.* гýсли.

Gęsnąć, густѣ́ть, дѣ́латься, станови́ться густы́мъ, сгущáться; || сжимáться, ссѣдáться; || дѣ́латься чáстымъ.

Gęsto, гýсто, чáсто, плóтно; || тѣ́сно, сжáто; || тýго, твёрдо. **Nasienia tego nie należy siać tak gęsto,** эти сѣменá не слѣ́дуетъ такъ чáсто сѣ́ять. **Zboże posiane bardzo gęsto,** чи́стые, густы́е хлѣбá. **Kule gęsto leciały,** пýли сы́пались грáдомъ. **Sadzić krzewy gęsto,** сажáть кустáрники оди́нъ вóзлѣ другáго. **Często gęsto,** óчень чáсто, многократно.

Gęstomierz, -a, *м.* ареомéтръ, жидкомѣ́ръ.

Gęstooki, многоглáзый. **Sieć gęstooka,** чáстая сѣть.

Gęstość, -ści, *ж.* густотá, плóтность.

Gęstowłosy, густоволóсый.

Gęstwa, -y, *ж.* густотá, чáща.

Gęstwić, густи́ть, сгущáть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęstwina, -y, *ж.* чáща, глушь, густотá лѣ́са.

Gęsty, чáстый, густóй; *Физ.* плóтный, сжáтый; *Тип.* компáктный. **Ciało gęste,** плóтное тѣ́ло. **Sos gęsty,** густóй сóусъ. **Gęsty las,** густóй, дремýчій лѣсъ. **Gęsty lud tam osiadł,** тамъ посели́лось мнóжество нарóда. **Gęste odwiedziny,** чáстыя посѣщéнія. **Mina gęsta, fantazja gęsta,** смѣ́лый, рѣши́тельный видъ. **Gęsto pisać,** убóристо писáть.

Giąć, гнуть, сгибáть, нагибáть, загибáть, склоня́ть: **Giąć kolana,** преклоня́ть, сгибáть колѣ́на. || **Giąć się,** гнуться, сгибáться, нагибáться, загибáться, склоня́ться. **Gnie się jak trzcina za lada wiatrem,** гнётся какъ трости́нка при малѣ́йшемъ вѣ́трѣ.

Gibać, качáть, колыхáть. || **Gibać się,** качáться, колебáться.

Gibki, ги́бкій, уклóнчивый, лóвкій, поворóтливый.

Gibkość, -ści, *ж.* ги́бкость, уклóнчивость, поворóтливость.

Gichciarz, -a, *м. Горн.* засы́пщикъ, нагрýзчикъ.

Gichta, -y, *ж.* **(Nabój),** *Горн.* колóша, засы́пъ. **Gichta na wylot,** колóшникъ.

Giczał, Gidzał, -a, *м. Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень.

Gięcie, -a, *ср.* сгибáніе, сгибъ.

Giełda, -y, *ж. Ком.* би́ржа.

Giełdować, занимáться ажіотáжемъ, торговáть дéнежными бумáгами.

Giełdownictwo, -a, *ср.* ажіотáжъ, торгóвля дéнежными бумáгами.

Giełdownik, -a, *м.* ажіотéръ, торгýющій дéнежными бумáгами.

Giełdziany, биржевóй.

Giełg, Giełk, *см.* **Zgiełk.**

Gienjalność, -ści, *ж.* геніяльность.

Gienjalny, геніяльный.

Gienjusz, -u, *м.* гéній; || духъ. **Gienjusz wojenny,** воéнный гéній. **Gienjusz języka,** духъ языкá.

Gienjuszowski, геніяльный.

Gierada, -y, *ж. Стар. Юрид.* парафернáльное имѣ́ніе, жéннино имѣ́ніе непринадлежáщее къ ея придáному; || домáшняя рýхлядь.

Gierebować, отчáливать, отплывáть отъ бéрега.

Giergiedanowy, сдѣ́ланный изъ носорóжковаго рóга.

Gierka, -i, *ж.* кокéтка, любéзница.

Giermak, -u, *м.* зипýнъ, балахóнъ.

Giermek, -mka, *м.* оруженóсецъ, щитонóсецъ; || пажъ.

Giermkowstwo, -a, *ср.* дóлжность оруженóсца, щитонóсца.

Giermkowy, принадлежáщій оруженóсцу, щитонóсцу.

Gierny, игóрный, игрáльный. **Dom gierny,** игóрный домъ.

Giersz, Gier, Gir, Girz, -u, *м. Бот.* снить, дя́тлица.

Gierydon, -u, *м.* однонóжный стóликъ.

Gies, *см.* **Giez.**

Giesłko, Giesłeczka, *см.* **Giezłko, Giezłeczko.**

Giest, -u, *м.* тѣлодвижéніе, ухвáтка, жестъ. **Giest nieprzymuszony,** непринуждённый жестъ. **Wyrazić giestami,** вы́разить тѣлодвижéніями, показáть тѣлодвижéніями. **Odznacza się dziwacznemi giestami,** онъ отличáется стрáнными ухвáтками.

Giestykulacja, -ji, *ж. см.* **Giestykulowanie.**

Giestykulator, -a, *м.* имѣ́ющій привы́чку размáхивать рукáми.

Giestykulować, дѣ́лать тѣлодвижéнія, размáхивать рукáми.

Giestykulowanie, -a, *ср.* размáхиваніе рукáми.

Giętki, ги́бкій; || кóвкій, тягýчій; || лóвкій; || * сговóрчивый, снисходи́тельный, уклóнчивый, подáтливый, мя́гкій. **Metale są giętkie,** метáллы тягýчи. **To żelazo jest giętkie,** э́то желѣ́зо кóвкое. **Charakter giętki,** мя́гкій, подáтливый харáктеръ.

Giętkość, -ści, *ж.* ги́бкость: || ко́вкость, тягу́честь; || ло́вкость; || * сгово́рчивость, снисходи́тельность, укло́нчивость, пода́тливость, мя́гкость. **Giętkość metali,** ко́вкость мета́лловъ. **Giętkość charakteru,** мя́гкость, ги́бкость характера.

Giez, Gies, -a, *м. Зоол.* о́водъ (*насѣкомое*). **Gzik,** *род.* gzu, бѣшенство живо́тнаго отъ укуше́нія о́вода; || * бѣшенство, неистовство, я́рость, умоизступле́ніе; || си́льная страсть (*къ чему*); || **Gzy, -ów,** *мн.* ша́лости, глу́пости, дурачества, сумасбро́дство. **Gzy stroić,** дѣлать глу́пости, дурачества.

Giezłeczko, -a, *ср. см.* **Giezłko.**

Giezłko, -a, *ср.* (уменьш. отъ **Gzło**) дѣтское пла́тьице; || же́нская руба́шка, соро́чка.

Gigant, -a, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.

Gil, -a, *м.* снигирь (*птица*); || **Gil na nosie,** кра́сный носъ отъ хо́лода.

Gilbas, Gibas, Gilbus, -a, *м.* верви́ла, дылда, жерда́й.

Gildja, -ji, *ж.* ги́льдія, торго́вый разря́дъ.

Gildyjny, гильде́йскій.

Gilotyna, -y, *ж.* гильоти́на (*орудіе смертной казни*).

Gilotynować, казни́ть на гильоти́нѣ, гильотинировать.

Gimnastyczny, гимнасти́ческій.

Gimnastyk, -a, *м.* учи́тель гимна́стики, гимна́стъ.

Gimnastyka, -i, *ж.* гимна́стика.

Gimnazjalny гимназическій.

Gimnazista, -y, *м.* гимнази́стъ, учени́къ гимна́зіи.

Gimnazistka, -i, *ж.* гимнази́стка, ученица гимна́зіи.

Gimnazjum, *ср. Нескл.* гимна́зія.

Ginąć, ги́нуть, погиба́ть; || исчеза́ть, пропада́ть, теря́ться. **Wszyscy co byli na tym okręcie zginęli,** всѣ бы́вшіе на э́томъ кораблѣ поги́бли. **Posadziłem kilka jabłoni, ale zginęły,** я посади́лъ не́сколько я́блонь, но они́ пропа́ли. **Zginął w tłumie,** исчезъ, пропа́лъ въ толпѣ. **Rzeka ta ginie w piaskach,** э́та рѣка́ исчеза́етъ въ пескáхъ. **Zginął mi z oczu,** я потеря́лъ его́ изъ ви́ду, онъ исчезъ изъ мои́хъ глазъ. **Zginęła mi chustka,** у меня́ пропа́лъ плато́къ. **Ginąć za kim,** ча́хнуть отъ любви́ къ кому́. **Ginąć za czém,** стра́стно жела́ть чего́. *См.* **Przepadać (za kim, za czém).**

Gips, -u, *м.* гипсъ; || ги́псовый слѣ́покъ. **Kopalnia gipsu,** ги́псовая я́ма; || ги́псовая обжига́льня.

Gipsować, намазывать ги́псомъ, штукату́рить.

Gipsowanie, -a, *ср.* штукату́рная рабо́та.

Gipsowany, намазанный ги́псомъ, штукату́ренный.

Gipsowaty, гипсови́дный.

Gipsowy, ги́псовый.

Giraf, -y, *ж. Зоол.* жира́фъ, камелеопа́рдъ.

Girlanda, -y, *ж.* гирля́нда, цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный вѣно́къ; || *Архит.* рѣзьба́ въ ви́дѣ цвѣто́въ и ли́стьевъ.

Giser, -a, *м.* плави́льщикъ, лите́йщикъ; || *Тип.* словоли́тчикъ.

Giserna, -ni, *ж.* плави́льня; || лите́йня, лите́йный заво́дъ; || *Тип.* словоли́тня.

Giserski, плави́льный, лите́йный.

Gitara, -y, *ж. Муз.* гита́ра.

Gitarzysta, -y, *м.* гитари́стъ.

Giża, -y, Giżela, -i, *ж. Анат.* коне́цъ бедра́, бе́дряной ко́сти.

Głąb, -a, *Уменьш.* **Głąbek, Głąbik, -bka,** *м.* сте́бель, капу́стная кочеры́га; || *Архит.* завито́къ (*у колонны*).

Głąb', -ębi, *ж.* глубина́, глубь; || про́пасть, бе́здна, пучи́на; || за́дняя часть, за́дній планъ; || * осно́ва, основа́ніе, су́щность; *прим.* существо́ (*дѣла*). **W głębi morza,** въ морско́й глубинѣ, на днѣ мо́ря, въ морско́й пучи́нѣ. **W głąb' wpaść, wskoczyć,** упа́сть въ про́пасть. **W głębi sceny,** во глубинѣ сце́ны.

Głąbiasty, Głąbisty, стебелькова́тый, стебли́стый.

Glądać, смотрѣть, глядѣть.

Gładki, гла́дкій ро́вный, пла́вный, теку́чій; || лощёный, полиро́ванный. **Atłas gładki,** гла́дкій атла́съ. **Powierzchnia gładka, gładka, gładka,** ро́вная пове́рхность. **Płótno gładkie,** ро́вное, гла́дкое полотно́. **Papier gładki,** гла́дкая бума́га. **Płeć gładka,** нѣжное тѣло, нѣжная ко́жа. **Wino gładkie,** легкое вино́. **Wymowa gładka,** непринуждённое краснорѣчіе. **Pendzel gładki,** лёгкая, свобо́дная кисть. **Gładki styl,** прія́тный, изя́щный слогъ. **Gładka twarz,** прія́тное лицо́.

Gładko, gładko, ро́вно; || ло́вко, легко́, пла́вно, прія́тно. **Suknia gładko leży na nim,** пла́тье гла́дко сиди́тъ на нёмъ. **Gładko pisać,** учти́во, вѣ́жливо, краси́во писа́ть. **Gładko się wywinął,** онъ ло́вко вывернулся (*изъ затр. дѣлѣ*). **Umie gładko skłamać,** ло́вко умѣетъ солга́ть. **Gładko mu to idzie,** э́то ему́ хорошо́ удаётся, онъ легко́ это дѣлаетъ. **To wino gładko się pije,** э́то вино́ пьётся съ прія́тностію.

Gładkobrzmiący, сладкогла́сный, благозву́чный, краснорѣчи́вый.

Gładkomówność, -ści, *ж.* краснорѣчіе, сладкорѣчіе, витійство.

Gładkomówny, рѣчи́стый, говорли́вый, краснорѣчи́вый.

Gładkość, -ści, *ж.* гла́дкость, лоскъ, ро́вность, нѣжность, мя́гкость; || прія́тность. **Gładkość szkła,** гла́дкость стекла́. **Gładkość mowy,** прія́тность языка́. **Gładkość twarzy,** прія́тность лица́.

Gładnąć, дѣлаться, становиться гла́дкимъ.

Gładycz, -a, *м.* сквозня́нка, стеклу́шка (*крылоно́гий моллю́скъ*); || *Областн.* горшо́къ для слива́нія молока́.

Gładysz, -a, *м.* гла́дышъ, доро́дный и ста́тный мужчи́на.

Gładyszka, -i, *ж.* краса́тка, мила́шка.

Gładzenie, -a, *ср.* гла́женіе, полирова́ніе, лощёніе.

Gładzić, гла́дить, загла́живать, разгла́живать, выгла́живать; || полирова́ть, лощи́ть. **Gładzić się**, полирова́ться, лощи́ться; || * наряжа́ться, украша́ться.

Gładziciel, -a, *м.* полиро́вщикъ, гладильщикъ.

Gładzieć, *см.* **Gładnąć**.

Gładziucho, Gładziutko, Gładziuteńko, Gładziusieńko, Gładziuchny и т. д., *см.* **Gładki, Gładko**.

Gładzony, лощёный.

Glan, *см.* **Glon**.

Glanc, Glans, -u, *м.* гля́нецъ, лоскъ, блескъ.

Glancować, Glansować, лощи́ть полирова́ть; || *Живоп.* гласирова́ть; || *Фабр.* гля́нцова́ть, наводи́ть гля́нецъ (*на ткани*).

Glancowanie, Glansowanie, -a, *ср.* лощёніе, полирова́ніе.

Glancowany, Glansowany, лощёный, гля́нцовитый.

Glancownik, Glansownik, -a, *м.* лощи́льщикъ.

Glancowność, Glansowność, -ści, *ср.* гля́нцовитость.

Glancowny, свѣтя́щійся, блестя́щій, гля́нцовитый.

Głaskać, ласка́ть, гла́дить; || льстить, ласка́тельствовать; || потво́рствовать. **Głaskać pod włos**, ласка́ть про́тивъ ше́рсти.

Głaskacz, -a, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Głaskanie, -a, *ср.* ласка́ніе, погла́живаніе руко́ю.

Głaskliwy, ла́сковый, лю́бящій ла́ски.

Glaskopf (Błyszcz żelaza), *Горн.* желѣзный блескъ.

Glaz, Glazur, -u, *м.* финифть, эма́ль (*на металлахъ*); || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фаянсѣ*); || глазу́рь (*на зубахъ*).

Glaż, -a, *м.* *Горн.* балу́нъ.

Głaz, -u, *м.* ка́мень. песча́никъ, песча́ный ка́мень; || точи́льный ка́мень.

Głazik, -a, *м.* кремёнь, голышъ, булы́жникъ. **Głazik probierski**, проби́рный осе́локъ.

Głazołomny, каменоло́мный.

Głazować, мости́ть, выстила́ть ка́мнемъ.

Głazowaty, каменистый.

Glazurować, глазу́рить, мура́вить (*посу́ду*).

Gleba, -y, *ж.* земля́; || по́ле. ни́ва.

Głębia, -bi, *ж.* глубина́, глубь; || пучи́на; || * среди́на.

Głębić углубля́ть.

Głębieć, пуска́ть сте́бли, идти́ въ ко́чки; || завива́ться.

Głębiej, głębiéj, głębiéj, глу́бже.

Głębielisko, -a, *ср.* болото, то́пкое мѣсто.

Głębik, -a, *м.* писка́рь, песка́рь, колба́ (*рыба*).

Głębina, Głębizna, -y, *ж.* глубина́.

Głęboki, глубо́кій; || глубокомы́сленный.

Głęboko, глубо́ко; || глубокомы́сленно.

Głębokomyślność, -ści, *ж.* глубокомы́сліе.

Głębokomyślny, глубокомы́сленный.

Głębokość, -ści, *ж.* глубина́, глубь; || глубо́кость (*мысли, знанія*).

Glegot, Glegotać, Glegotanie, Glegotka, *см.* **Klekot, Klekotać, Klekotanie, Klekotka**.

Glej, -u, *м.* жи́рная гли́на.

Glejt, -u, *м.* про́пускъ, пропускно́й *или* охра́нный листъ, опа́сная гра́мота. *См.* **Glid**.

Gleń, *см.* **Glon**.

Glif, -u, *м.* *Стол.* коро́бка; отко́сы въ стѣнѣ для дверей *или* о́конъ.

Glin, -u, *м.* *Хим.* гли́ній, глиноземъ.

Glina, -y, *ж.* гли́на.

Glinlany, Gliniany, гли́няный.

Glinlarnia, -i, *ж.* гли́нница.

Gliniasty, гли́нистый.

Glinka, -i, *ж.* бо́люсъ, жи́рная гли́на, печа́тная гли́на;—**ciesielska**, вапъ, кра́сная земля́, кра́сный мѣлъ *или* каранда́шъ.

Glinki, -nek, *мн.* глинико́пія, гли́нница, гли́нище.

Glinny, Glijowaty, *см.* **Gliniasty**.

Glista, -y, *ж.* глиста́. **Glista tasiemkowa, serdeczna**, плоская, ле́нточная глиста́; — **ziemna**, дожде́вой червь, земляно́й червь.

Glistnik, -a, *м.* *Ант.* цытва́рное сѣмя. *См.* **Cytwar**.

Glistomorny, *Мед.* глистого́нный.

Glit, *см.* **Glut**.

Glob, -u, *м.* шаръ, земно́й шаръ, гло́бусъ.

Głobić, сжать, сжима́ть, дави́ть, тѣсни́ть.

Głód, -odu, *м.* го́лодъ.

Głodek, -dka, *м.* *Бот.* сухоре́брица.

Głodnie, Głodno, го́лодно.

Głodnieć, голода́ть.

Głodny, голо́дный.

Głodzić (kogo), мори́ть го́лодомъ, заставля́ть голода́ть.

Głóg, -ogu, *м.* *Бот.* боя́рышникъ (*дерево*), шипо́вникъ, я́года шипо́вника. *См.* **Cierń**.

Głogotać, klokotáć

Głogowiec, -wca, *м.* дневна́я ба́бочка, мотылекъ.

Głogowy, шипко́вый.

Glon, Glan, -u, **Gleń**, -nia, *м.* (*уменьш.* **Glonek**, -nka), гли́нистая земля́, суглинокъ.

Głonówka, -i, *ж.* *Зоол.* водяно́й паучо́къ

Głos, -u, *м.* го́лосъ, гласъ; || го́лосъ, совѣ́тъ; || * го́лосъ, мнѣ́ніе. Prosić o głos, тре́бовать сло́ва, тре́бовать быть выслушаннымъ. Podnieść, spuscić głos, подня́ть, пони́зить тонъ. Puścić głos, распусти́ть слухъ, молву́.

Głosek, -sku, *м.* голосо́къ.

Głosić, разглаша́ть, провозглаша́ть.

Głosiciel, -a, *м.* глаша́тый, возглаша́тель, провозвѣ́стникъ, вѣстовщи́къ, вѣ́стникъ.

Głosicielka, -i, *ж.* возвѣсти́тельница, провозвѣ́стница, вѣстовщи́ца, вѣ́стница.

Głosisty, голоси́стый; || зву́чный, гро́мкій.

Głoska, -i, *ж.* бу́ква, ли́тера.

Głośliwy, зво́нкій, гро́мкій; || шу́мный.

Głośnia, -i, *ж.* *Анат.* горта́нное отве́рстіе.

Głośno, гро́мко, зву́чно, зво́нко; || вня́тно, я́вственно, вслухъ; || я́вно, громогла́сно. Głośno czytać, чита́ть вслухъ, гро́мко. Głośno się śmiać, гро́мко смѣ́яться. Głośno co wyznawać, я́вно, откры́то въ чёмъ сознава́ться. Oświadczyć się głośno za kim, выска́зываться за кого́, принима́ть чью сто́рону, объявля́ть себя́ на чье́й сторонѣ́.

Głośność, -ści, *ж.* гро́мкость, зву́чность; || извѣ́стность, гла́сность, знамени́тость; || я́вность. Zyskać głośność, пріобрѣсти́ знамени́тость, сдѣ́латься знамени́тымъ. Głośność zdarzenia, общеизвѣ́стность происше́ствія.

Głośny, гро́мкій, зво́нкій, зву́чный, зы́чный; || вня́тный, я́вственный; || я́вный; || громогла́сный; || знамени́тый, общеизвѣ́стный. Głośna licytacja, изу́стные торги́.

Głosować, подава́ть го́лосъ, подава́ть мнѣ́ніе, голосова́ть, вотирова́ть, постановля́ть, опредѣля́ть, рѣша́ть. Głosować za kim, przeciw komu, подава́ть го́лосъ за кого́, про́тивъ кого́.

Głosowanie, -a, *ср.* подава́ніе, пода́ча го́лоса, балотирова́ніе, балотиро́вка. Wezwać do głosowania (nad czém), dać co pod głosowanie, предложи́ть балотиро́вку.

Głosowy, голосово́й.

Głosujący, подаю́щій го́лосъ (*при выборахъ*).

Glot, *см.* Glut.

Głowa, -y, *ж.* голова́; || глава́, нача́льникъ; || верши́на, верху́шка. Spaść głową na dół, упа́сть голово́ю внизъ. Trupia głowa, че́репъ мертвеца́. O to mię głowa nie boli, объ э́томъ я не забо́чусь. * Mieć dobrze w głowie, быть у́мнымъ. * Ma dobrze w głowie, у него́ хорошо́ голова́ устро́ена, онъ умёнъ. Sąd o głowie, уголо́вный проце́съ. Na głowę nieprzyjaciela pobić, разби́ть непріятеля на́ голову. Przegrali na głowę, они разби́ты на́ голову. Skoczył do głowy po rozum, схвати́лся за у́мъ. Moja w tém głowa, э́то уже́ моя́ забо́та, э́то уже́ мое дѣ́ло. Nic nie może powiedzieć z głowy, онъ ничего́ не мо́жетъ сказа́ть самъ отъ себя́. *Послов.* Mądréj głowie dość na słowie, у́мному сви́сни, а у́мный смы́слитъ. Podatek od głowy, поголо́вная по́дать. Głowa za głowę, мѣ́на безъ прида́чи, у́хо на́ ухо. *Архит.* Głowa u słupa, капите́ль. Głowa makowa, ма́ковая голо́вка, ма́ковка. Głowa od szpilki, була́вочная голо́вка. *Горн.* Głowa, przód młota, заты́локъ, перёдъ молотови́ща. Głowa kościoła, глава́ це́ркви. Cesarz jest głową państwa, импера́торъ глава́ госуда́рства. Był głową tego przedsięwzięcia, онъ былъ распоряди́телемъ э́того предпріятія. Długo Wenecja była głową handlu i bogactw, Вене́ція до́лго была́ це́нтромъ торго́вли и бога́тствъ. Położyć co w głowy, положи́ть что́ по́дъ головы. Usiadłem w głowach jego, я сѣ́лъ у его́ изголо́вья. Podług ilości głów, поголо́вно.

Głowacieć, коча́ниться (*о капу́стѣ*).

Głowacz, -a, *м.* *Зоол.* голова́чъ, бычёкъ (*рыба*); || водяна́я я́щерица; || больша́я щу́ка, *см.* Ćwik. *Бот.* Głowacze, Głowaczki, *мн.* мате́рка, ма́тка.

Głowaczasty, голо́вчатый, коча́нный.

Głowczyna, Głowczyzna, -y, *ж.* пе́ня, де́нежный штра́фъ, кото́рый въ дре́вности плати́ла по́льская шля́хта за убійство крестья́нина; || уголо́вщина.

Głoweczka, -i, *ж.* голо́вка, голо́вушка.

Głowi, головно́й.

Głowiasty, голо́вчатый, кача́нный.

Głowienka, -i, *ж.* ма́ленькій клино́къ шпа́ги; || руже́йный ство́ликъ; || голове́шка; || *Бот.* Głowienki, *мн.* горля́нка, черёмха.

Głowina, -y, *ж.* бѣ́дная, несча́стная голова́.

Głowisty, голова́стый, голо́вчатый.

Głowizna, -y, *ж.* голова́, башка́. Pusta głowizna, пуста́я башка́; || сви́ная голова́; || голови́зна (*рыбы*); || *Анат.* лоды́га.

Główka, -i, *ж.* голо́вка. Ładna główka, хоро́шенькая голо́вка; || Główka kapusty, голо́вка капу́сты; || *Анат.* плѣ́шка, голо́вка; || *Бот.* коро́бочка; || Główka świętego Jana, бѣльцы́ (*растеніе*); || Główki kokosze, *мн.* сла́дкая дя́тлина.

Główkorodny, *Бот.* луковицено́сный.

Główkowaty, *Бот.* луковицеви́дный.

Głowkowy, *Бот.* лу́ковичный, голо́вчатый.

Głownia, -i, *ж.* головня́, голове́шка. Głownią a mieczem kraj pustoszyć, огнёмъ и мечёмъ опустоша́ть край; || сте́ржень (*у столпа́*); клино́къ (*шпаги*), ле́звіе (*ножа́*); || ду́ло, стволъ (*у ружья́*).

Głównie, гла́внымъ о́бразомъ, главнѣ́йше, особли́во, пре́жде-всего́. Głównie dowodzący, главнокома́ндующій.

Głównozarządzający, -ego, *м.* главноуправляющій.

Główny, главный, основной. **Główne miasto**, главный городъ, столица. *Муз.* **Ton główny**, основной тонъ. *Устар.* **Główna miara**, указная мѣра.

Gloza, -y, *ж.* толкованіе, изъясненіе. **Gloza marginesowa**, выноска *или* замѣтка на поляхъ (*книги, рукописи*).

Glozna, -y, *ж.* *Анат.* лодыга.

Glucyn, Beryl, -u, *м.* *Хим.* глицій (*металлъ*).

Głuchnąć, глохнуть.

Głucho, глухо, неявственно.

Głuchoniemy, глухонѣмой.

Głuchość, -ści, **Głuchota**, -y, *ж.* глухота.

Głuchowaty, глуховатый.

Głuchy, глухой.

Glukać, ворчать, бурчать. **Gluka mu w brzuchu**, у него бурчитъ въ животѣ.

Glukanie, -a, *ср.* бурчаніе, ворчаніе.

Głupawo, **Głupowato**, глуповато.

Głupawość, **Głupowatość**, -ści, *ж.* глуповатость, дурачество.

Głupawy, **Głupowaty**, глуповатый, дурацкій.

Głupek, -pka, *м.* дурачёкъ.

Głupi, глупый. **Głupi jak bót**, глупъ какъ пробка. **Nie głupim!** не такой я дуракъ!

Głupiec, -pca, *м.* глупецъ.

Głupieć, глупѣть, становиться глупымъ.

Głupio, глупо.

Głupiuchno, **Głupiutko**, **Głupiusieńko**, **Głupiuteńko**, совершенно глупо, чрезвычайно глупо.

Głupiuchny, **Głupiutki**, **Głupiusieńki**, **Głupiuteńki**, глупёхонькій, совершенно глупый.

Głupka, -i, *ж.* дурочка.

Głupość, -ści, *ж.* *см.* **Głupstwo**.

Głupowacieć, глупѣть, дурѣть.

Głupowatość, -ści, *ж.* **Głupowaty**, *см.* **Głupawość**, **Głupawy**.

Głupstwo, -a, *ср.* глупость, дурачество.

Głuptak, -a, *м.* родъ пеликана (*птица*).

Głuptas, -a, *м.* олухъ, болванъ.

Głuptawość, -ści, *ж.* **Głupawość**.

Głuptawy, *см.* **Głupawy**.

Głuszec, -szca, *м.* глухарь, глухой тетеревъ (*птица*).

Głuszeć, *см.* **Głuchnąć**.

Głuszyć, заглушать.

Glut, -a, *м.* ружейный зарядъ; || возгря, сопля; || сапъ (*у лошади*).

Gluzować, *Устар.* изглаживать, изгладить, *см.* **Wygluzować**.

Gmach, -u, *м.* зданіе, строеніе; || громада.

Gmaszysty, огромный, громадный.

Gmatwać, запутывать; || смущать, приводить въ замѣшательство, сбивать съ толку (*кого*), *см.* **Plątać**.

Gmatwanina, -y, *ж.* путаница, запутанность, замѣшательство.

Gmérać, **Gmyrać**, рыться, копаться, шарить; || разъискивать, ломать надъ чѣмъ голову, находить въ чёмъ либо тонкости. **Gmérać w książkach**, рыться, копаться въ книгахъ. **Gmérać w języku**, разбирать тонкости языка. **Gmérać w tajemnicach bożych**, вникать въ божественныя тайны.

Gméracz, -a, *м.* изыскатель, изслѣдователь.

Gméranie, -a, *ср.* изысканіе, изслѣдованіе.

Gméranina, -y, *ж.* копотливость, мелочность.

Gmin, -u, *м.* народъ; || простой народъ, чернь; || * толпа, множество.

Gmina, -y, *ж.* община, общество, міръ; * гмина; сельское общество, сельскій міръ; || волость. **Wójt gminy**, гминный войтъ.

Gminnie, простонародно; || пошло, плоско.

Gminność, -ści, *ж.* простота, пошлость, низость, плоскость. **Gminność wysłowienia**, пошлое, площадное выраженіе.

Gminny, -ego, *м.* (*въ древней Польшѣ*), представитель горожанъ.

Gminny, народный, простонародный; || общинный, общественный, сельскій; || гминный, волостной. **Sąd gminny**, гминный, волостной судъ.

Gminowładnie, демократически.

Gminowładny, демократическій.

Gminowładzca, -y, *м.* демагогъ, возмутитель; || предводитель народной партіи.

Gminowładztwo, -a, *ср.* демократія, народное правленіе.

Gnać, гнать, выгонять.

Gnat, -a, *м.* (*Уменьш.* **Gnacik**, **Gnatek**), голая, высохшая кость. **Sterczą mu kości**, онъ такъ исхудалъ, что у него торчатъ кости.

Gnębić, угнетать, преслѣдовать, притѣснять.

Gnera, -y, *м.* скряга.

Gniadosz, -a, *м.* гнѣдко, гнѣдая лошадь.

Gniady, гнѣдой.

Gniazdeczko, -a, *ср.* гнѣздышко.

Gniazdo, -a, *ср.* гнѣздо; || высѣдъ; || родъ, порода, отродье, семья, семейство; || скопище, разсадникъ; || логовище, логово, берлога; || гнѣздилище. **Gniazdo sobie słać**, вить гнѣздо. **Gniazdo orła**, орлиное гнѣздо. **Pies dobrego gniazda**, собака хорошей породы. **Wziął żonę z dobrego gniazda**, взялъ жену изъ хорошаго семейства. **Z królewskiego jest gniazda**, онъ изъ королевскаго дома, рода. *Посл.* **dobrego gniazda dobre plemię**, яблочко отъ яблонки *или* отъ дерева не далеко откатится. **Całe gniazdo licha warto**, цѣлое племя никуда не годится, ни къ чорту не годится. **Całego tego gniazda nienawidzę**, ненавижу всё это отродье.

Ateny były gniazdem nauk i sztuk, Аѳины бы́ли разса́дникомъ нау́къ и искусствъ. **Gniazdo niedźwiedzi**, медвѣжья берло́га. **Gniazdo wężów**, гнѣзди́лище змѣй. *Bot.* **Gniazdo koralowe**, *s.m.* Glistnik morski.

Gniazdosz-a, Gniazdowiec, -wca, *m.* гнѣзда́рь (*въ соколи́номъ ны́лѣ*); || * домосѣдъ.

Gniazdowy, гнѣздово́й; || **родно́й, роди́мый.**

Gnić, гнить.

Gnicie, -a, *ср.* **гніе́ніе.**

Gnida, -y, *ж.* гни́да.

Gnidosz, -a, *м. Bot.* **вши́вая трава́, вшивни́ца**, шелуди́вникъ.

Gnidowy, Gnidzisty, гни́дный.

Gniecen.e, -a, *ср.* щемле́ніе, давле́ніе; || *Горн.* прессова́ніе.

Gnieść, гнести́, выжима́ть, жать, дави́ть, тѣсни́ть, мѣсить. **Gnieść cytrynę**, выжима́ть лимо́нъ. **Trzewik mię gniecie**, башма́къ жметъ мнѣ но́гу. **Gnieść ciasto**, мѣси́ть тѣсто. **Ciężki go smutek gniecie**, его гнететъ тя́жкое го́ре. **Gnieść karki nieprzyjaciół**, тѣсни́ть непрія́телей, преслѣдовать непрія́телей по пята́мъ. || **Gnieść się**, жа́ться, прижима́ться, тѣсни́ться. **Gnieść się z czém**, до́лго вози́ться съ чѣмъ. **Już rok jak się gniec.e z tém dziełem**, ужъ годъ какъ онъ во́зится съ э́тимъ дѣ́ломъ.

Gniew, -u, *м.* гнѣвъ, се́рдце, я́рость. **Powiedział to, zrobił to w gniewie**, онъ э́то сказа́лъ, сдѣлалъ въ гнѣвѣ, въ серда́хъ. **Mieć gniew do kogo, na kogo**, серди́ться на кого́, гнѣваться. **Gniew w sercu warzyć**, пита́ть зло́бу на кого́.

Gniewać, гнѣви́ть, серди́ть, раздража́ть. || **Gniewać się**, гнѣваться, серди́ться. **Gniewać się o co**, серди́ться за что́. **Gniewać się na kogo**, серди́ться на кого́. **Gniewać się z kim**, быть съ кѣмъ въ ссо́рѣ, ссо́риться.

Gniewanie, -a, *ср.* возбужде́ніе гнѣва. **Gniewanie się**, гнѣвъ, ссо́ра.

Gniewliwie, *Нар.* гнѣвли́во, въ сердца́хъ.

Gniewliwość, -ści, *ж.* скло́нность къ гнѣву, **запа́льчивость, раздражи́тельность.**

Gniewliwy, серди́тый, гнѣвли́вый, запа́льчивый, вспы́льчивый, раздражи́тельный.

Gniewno, гнѣ́вно, серди́то. Gniewno mi (jest), мнѣ доса́дно. Gniewno mi było porzucić go, мнѣ бы́ло доса́дно оста́вить его́.

Gniewność, -ści, ж. гнѣвли́вость, вспы́льчивость.

Gniewny, гнѣ́вный, серди́тый.

Gniewosz, -a, *м.* раздражительный, вспы́льчивый человѣкъ.

Gnieżdżenie się, -nia się, *ср.* высижи́ваніе птенцо́въ, сиже́ніе на я́йцахъ.

Gnieździć, пита́ть, таи́ть. Gnieździć nienawiść w sercu, пита́ть не́нависть въ се́рдцѣ. || **Gnieździć się, гнѣзди́ться**, вить гнѣздо́; || **вселя́ться** (*во что́*), **забра́ться** (*куда́*).

Gnieździsty, напо́лненный гнѣздами.

Gnilec, -lca, *м. Мед.* цынга́, цынго́тная боле́знь, скорбу́тъ, *s.m.* Szkorbut.

Gnilizna, -y, *ж. s.m.* Zgnilizna.

Gniłka, -i, *ж.* гнилу́шка, гнилу́ха.

Gnilny, гнило́ва́тый.

Gniłość, -ści, *ж.* **гніе́ніе, гни́лость.**

Gniły, *s.m.* Zgniły.

Gniotek, -tka, *м.* **Gniotka, -i**, *ж.* **лепёшка** съ ма́комъ и ме́домъ; || **медли́тель**, *м.*, **-ница**, *ж.* конопу́нъ, копу́нья, *м.* **-нья**; *ж.* || **Gniotka**, натуга (Silenie się).

Gnoić, гнои́ть; || **унавожи́вать.**

Gnoisty, гнои́стый, навозный.

Gnój, -oju, *м.* гной; || **навозъ, навёмъ**, удобре́ніе; || **ку́ча навозу**, соръ, дрянь, грязь; || **Gnój uszny**, се́ра въ ушахъ. **Gnój oczny**, глазно́й гной, *s.m.* Ropa.

Gnojkostwo, -a, *ср.* **неря́шество, неопря́тность.**

Gnojnica, -y, *ж.* помо́йная я́ма, помо́йникъ, помо́йница; || *Bot.* **земляно́е ма́сло**, возгри́ца, дрожа́лка.

Gnojnik, -a, *м.* **прокаже́нный**; || **навозная ку́ча**; || **погáнка, навозный грибъ.**

Gnojny, гно́йный, гнои́стый, навозный. Gnojne nosidło, навозныя носи́лки. **Gnojny wóz, навозная теле́га. Gnojne widły, навозныя ви́лы. Gnojna woda, навозная жи́жа**, тукъ, навёмъ, *s.m.* Gnojówka.

Gnojowisko, -a, *ср.* **навозная ку́ча, навозная я́ма.**

Gnojówka, -i, *ж. s.m.* Gnojny; || **Gnojówki, -wek**, *мн.* бо́ковыя до́ски у навозной теле́ги.

Gnojownik, -a, *м.* **во́зчикъ навоза, навозникъ.**

Gnojowy, навозный.

Gnojstwo, -a, *ср. s.m.* **Gnojkostwo.**

Gnus, -a, *м.* **лѣнивецъ, трусъ, тунея́децъ.**

Gnuśilwie, *s.m.* **Gnuśnie.**

Gnuśliwość, -ści, *ж.* **лѣ́ность, тунея́дство.**

Gnuśliwy, лѣни́вый, неповоро́тливый, ва́лый.

Gnuśnie, ва́ло, лѣни́во; || **трусли́во, по́дло, ни́зко.**

Gnuśniec, лѣни́ться, безде́льничать, опуска́ться.

Gnuśnik, -a, *м.* **лѣнта́й, безде́льникъ.**

Gnuśno, Gnuśnie, лѣни́во, праздно. **Żyć gnuśnie**, вести́ пра́здную, лѣнивую жизнь.

Gnuśność, -ści, *ж.* **лѣ́ность, лѣнь, пра́здность, шалбе́рство.**

Gruśny, лѣни́вый, пра́здный; || **низкій, по́длый.**

Gnyp, -a, *м. Самож.* **рѣзя́къ, криво́й ножъ**

Gocki, готи́ческій; || **стари́нный. Pismo gockie**, готи́ческій шри́фтъ; || *Архит.* **готи́ческій родъ.**

Godło, -a, *ср.* знакъ, сигналъ; || знаменіе; || предзнаменованіе; || эмблема, символъ; || атрибутъ, признакъ; || девизъ, краткое изреченіе; || любимая поговорка.

Godnie, Godno, достойно, достодолжно.

Godność, -ści, *ж.* достоинство, величіе; || важность; || санъ, высшая должность; || фамилія, прозвище. **Mówić z godnością**, говорить съ достоинствомъ, **Wysokie godności piastować**, исполнять, занимать высшія должности. **Jak godność Pańska?** съ кѣмъ имѣю честь говорить? **Jak się Pan nazywasz?** какъ ваша фамилія, какъ вы называетесь?

Godnostka, -i, *ж.* маловажная заслуга, маловажное достоинство; || посредственность.

Godny, достойный; || честный, благородный; || достойный уваженія.

Godowanie, -a, *ср.* пированіе, пиршество; || подчиваніе, угощеніе.

Godować, пировать, бражничать; || подчивать, угощать.

Godownik, -a, *м.* хлѣбосолъ; || задающій пиръ; || гость, собесѣдникъ, собутыльникъ.

Godowny, Godowy, пиршественный, брачный, свадебный.

Gody, -ów, *мн.* пиръ, свадебный пиръ, празднество, Рождественскій праздникъ. **Gody wyprawiać**, справлять свадьбу. *Посл.* **Dziś gody, jutro głody**, сего-дня пирушка, завтра голодушка

Godzenie, -nia, *ср.* сваровка, прицѣливаніе; || наниманіе (*слуги*); || уговоръ.

Godzić, соглашать, примирять; **godzić kogo z kim**, нанимать (*слугу*); договариваться, условливаться съ кѣмъ. **Godzić strony**, мирить, соглашать стороны. **Godzić kogo czém**, ударить кого чѣмъ. **Godzić na kogo**, замахиваться. **Godzić na co**, мѣтить во что, стремиться къ чему, замышлять. **Godzić się z kim**, договариваться, условливаться; || соглашаться, мириться. **Dzieci kłócą się i godzą dziesięć razy na dzień**, дѣти ссорятся и десять разъ въ день мирятся. **Godzić się czemu, do czego**, годиться, быть годнымъ. **Nie godzi się do wojny**, онъ не годится на войну.

Godziciel, -a, *м*, примиритель.

Godzicielka, -i, *ж.* примирительница.

Gofry, -ów, *мн.* вафли, *см.* **Andrót**.

Gogołka, -i, *ж.* завязь плода, зародышъ, головка.

Goić, заживлять (*рану*) излечивать. **Goić się**, заживать, затягиваться. **Rana się goi**, рана заживаетъ, затягивается.

Gojenie, -a, **Gojenie się**, *ср.* леченіе, излеченіе.

Goisty, заживляемый.

Gołąb', -ębia, *м.* голубь;—**czubaty**, хохлатый голубь, козырный голубь,—**garłacz**, зобастый голубь.

Gołąbek, -bka, *м.* голубокъ; || *Бот.* волнуха, волжанка (*грибъ*).

Gołąbię, -cia, **Gołąbiątko**, -tka, *ср.* голубенокъ, голубочекъ.

Gołąbka, -i, **Gołębica**, -y, *ж.* голубка, голубица.

Golanka, -i, *ж. см.* **Gogołka, Gałuszka**.

Golarnia, -ni, *ж.* цырульня.

Golarski, цырульничій.

Golarz, -a, *м.* цырульникъ, брадобрѣй.

Gołębi, голубиный.

Gołębiarz, -a, *м*, голубятникъ, любитель голубей.

Gołębiarka, -i, *ж.* голубятница, занимающаяся разведеніемъ голубей.

Gołębica, *см.* **Gołąbka**.

Gołębiczka, -i, *ж.* молодая голубка, самка голубя.

Gołębiczy, голубиный.

Gołębię, -ęcia, *ср.* голубокъ.

Gołębieniec, Gołębiniec, -ńca, **Gołębnik**, -a, *м.* голубятня.

Golec, -lca, *м.* голышъ, бѣднякъ.

Golec, плѣшивѣть, голѣть, оголѣть.

Gołek, -łka, *м. см.* **Golec**.

Goleń, -ni, *ж.* голень; || **Goleń złota, srebra**, слитокъ золота, серебра.

Golenie, -a, *ср.* бритье.

Goleniec, -ńca, *м.* молокососъ.

Goleniowy, колѣнный. *Анат.* **Czaszka goleniowa**, колѣнная чашка.

Golf, -u, *м.* заливъ, лиманъ.

Gołgotać, кулдыкать (*объ индюкѣ*).

Goliacki, гигантскій, исполинскій.

Goliasz, Goliat, -a, *м.* великанъ, гигантъ, исполинъ.

Golibroda, -y, *м.* брадобрѣй, цырульникъ.

Golić, брить бороду; || стричь (*овецъ*); || * тянуть, попивать (*вино*). — **Golić się**, бриться.

Golizna, -y, *ж.* пустое, незасѣянное мѣсто; || голь, нищета, убожество.

Gołka, Gółka, -i, *ж.* голое тѣло, задняя часть голаго тѣла; || пшеница, имѣющая колосья безъ остей; || **gołka, gułka muzyczna**, цѣлая нота; || (*въ карт. игрѣ*) бубновая осмерка.

Golnąć, ударить, хватить, треснуть кого; || выпить однимъ разомъ, хватить.

Goło, голо, нагишомъ. **Goło być**, быть голымъ. **Goło koło niego**, у него нѣтъ ни гроша.

Gołobrody, безбородный, обритый.

Gołocić, обнажать, отнимать, лишать.

Gołogłow, -owa, *м*, плѣшивый, лысый, плѣшакъ, плѣшивецъ; || *Зоол.* вахня (*рыба*).

Gołogon, голохвостый.

Gołolednia, -ni, **Gołoledź**, -i, *ж* гололедица.

Gołość, -ści, *ж.* голь, нагота, нищета.

Gołosłowny, голословный, бездоказательный.

Gołota, -y, *ж.* голь, нищета; || голякъ, голышъ.

Gołowąs, -a, **Gołowąsy**, *м.* неимѣющій усовъ; || молокососъ.

Goluchny, Golutki, Golusieńki, Goluteńki, голёхонькій.

Goły, го́лый; || босо́й; || откры́тый, обнаже́нный. *Z gołą głową,* съ непокры́той, обнаже́нной голово́ю. **Pójść z kim na gołe łby,** схвати́ться съ кѣмъ въ рукопа́шный бой. **Gołe nogi,** босы́я но́ги. *Z gołemi rękami,* съ пусты́ми рука́ми. **Gołe pole,** чи́стое, незаро́сшее по́ле. **Goły papier,** чи́стая, неисписанная бума́га. *Посл.* **Goły jak święty turecki,** голъ какъ соко́лъ.

Gołysz, -a, *м.* голы́шъ, голя́къ.

Gomołka, -i, *ж.* (*Уменьш.* **Gomółeczka, -i,** *ж.*), каты́шъ, катышёкъ изъ творо́жнаго сы́ра.

Gomoły, обо́рванный, обло́манный; || тупо́й. **Drzewo gomołe,** безли́ственное де́рево. **Kłos gomoły,** го́лый ко́лосъ, неостисто́й.

Gomon, -u, *м.* гамъ, шумъ споръ.

Gomonić się, шуме́ть, брани́ться, ссо́риться.

Gomonny, неугомо́нный, блажно́й, вздо́рливый.

Gon, -u, *м.* го́нка, тра́вля, охо́та; || **Bobrowy gon,** бобро́вая нора́.

Gońba, -y, *ж. см.* **Gonitwa.**

Gońca, -y, *м.* гоне́цъ; || охо́тникъ; || гони́тель; || го́нчая соба́ка.

Gonciany, го́нтовый. **Dach gonciany,** кры́ша покры́тая го́нтомъ.

Gonciarz, -a, *м.* гонтовщи́къ.

Gończy, го́нчій, бѣгово́й: || каруса́льный. **Zbroja gończa,** каруса́льное *или* тупо́е ору́жіе. **Gończy pies,** го́нчая соба́ка, *см.* **Ogar.**

Gonić, гнать, гоня́ть, догоня́ть; || добива́ться, домога́ться, гна́ться, гоня́ться; || бѣжа́ть, бѣга́ть, торопи́ться, спѣши́ть; || преслѣдовать. **Gonić kogo, za kim,** преслѣдовать кого́, гоня́ться за кѣмъ. **Odjechał, goń go,** онъ уѣхалъ, догони́ его́. **Gonić nieprzyjaciela,** преслѣдовать гнать непріятеля. **Gonić zająca,** гна́ться за за́йцемъ. **Gonić za sławą,** гоня́ться за сла́вою, иска́ть сла́вы. **Wiatr gonić,** бить баклу́ши, грани́ть ка́мни. **Gonić kogo do czego,** понука́ть кого́ къ чему́. **Gonić na ostre,** спо́рить, состяза́ться. **Gonić na co,** стреми́ться къ чему́. **Gonić na swoję zgubę,** стреми́ться къ своёй поги́бели, иска́ть своёй поги́бели. **Resztą gonić,** остаткіем **gonić,** употребля́ть послѣднія сре́дства, добива́ть до оста́тка. **Gonić się z kim,** бѣга́ть съ кѣмъ въ за́пуски, наперерывъ. **Gonić się za czém,** гоня́тся за чѣмъ, стреми́ться къ чему́.

Goniciel, -a, *м.* гони́тель, преслѣдователь.

Goniec, -ńca, *м.* гоне́цъ, ѣздово́й, вестово́й; || вѣстникъ, предвѣстникъ, предте́ча. **Gońce wiosny,** предвѣстники весны́.

Gonienie, -a, *ср.* преслѣдованіе, погоня.

Goniony, преслѣдуемый, гоня́емый. **Gr c w gonionego,** бѣгать въ запуски.

Gonitwa, -y, *ж.* скачка, бѣгъ; || ристалище, по́прище. **Gonitwa na ostre,** бой на копья́хъ.

Gont, -a, *м.* гонтъ, гонти́на, драни́ца.

Gontal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gontarz, -a, *м. см.* **Gonciarz.**

Gontowy, го́нтовый.

Góra, -y, *ж.* гора́; || верхъ; || черда́къ (*подъ кро́влею до́ма*). **Złote góry komu obiecywać,** сули́ть кому́ золотыя го́ры. **Łańcuch gór, pasmo gór,** го́рный хребе́тъ. *** Spoglądać z góry na kogo,** смотрѣть на кого́ свысока́. **Akcje bardzo poszły w górę,** а́кціи поднялись о́чень высо́ко. **Patrzeć w górę,** смотрѣть вверхъ. **Napisz to u góry,** напиши́ э́то свѣрху. **Odebrać rozkaz z góry,** получи́ть повелѣніе свы́ше. **Iść w górę,** подниматься, возвышаться, итти́ впередъ. **Z góry na kogo wsiąść, powstać,** напасть, напусти́ться на кого́ свысока́. стро́го, суро́во. **Z górą mierzyć,** мѣрять съ излишкомъ, съ вѣрхомъ. **Trzysta rubli z górą,** три́ста рубле́й сли́шкомъ. **Ma lat pięćdziesiąt z górą,** ему́ сли́шкомъ пятьдеся́ть лѣтъ, свы́ше, бо́лѣе пятидеся́ти лѣтъ. **Górę brać, wziąć, mieć (nad kim, nad czém),** превышать, превозмога́ть кого́, брать, одержа́ть верхъ надъ кѣмъ, надъ чѣмъ. **Górą nasi!** на́ши взя́ли верхъ! на́ши побѣди́ли! побѣда за на́ми! **Zacząć rzecz z góry,** нача́ть разска́зъ свысока́. **Czytaj z góry,** чита́й снача́ла. **Z góry zaliczyć,** заплати́ть впередъ. **Płacić z góry za rok,** плати́ть за́ годъ впередъ.

Gorąco, жа́рко; || горячо́, пы́лко, пла́менно, ревностно, усе́рдно. **Gorąco mi,** мнѣ жа́рко. **Gorąco mi w głowę,** у меня́ жаръ въ головѣ, у меня́ горя́тъ голова́. **Gorąco kąpany,** пылкій, горя́чій, живо́й какъ ого́нь. **Gorąco chodzić za czém,** усе́рдно хлопота́ть о чѣмъ. **Gorąco wziąć się do czego,** горячо́ взя́ться за что́. **Gorąco kochać,** пламенно любить. **Gorąco prosić kogo,** усе́рдно проси́ть кого́.

Gorąco, -a, *ср.* жаръ, зной.

Gorącokrwisty, имѣющій горя́чую кровь.

Gorącość, -ści, *ж.* жа́ръ, пы́лъ, зно́й; || горя́чность, пылкость. **Gorącość słońca,** со́лнечный жаръ. **Gorącość serca,** серде́чная теплота́. **Gorącość młodzieńcza,** юношескій жаръ, юношеская горя́чность, пылкость.

Gorący, горя́чій; || жа́ркій, зно́йный; || пы́лкій, пла́менный; || * настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный. **Dzień był bardzo gorący,** день бы́лъ о́чень жа́ркій. о́чень зно́йный. **Gorący piec,** горя́чая пе́чка. **Pić gorące, jeść gorące,** пить горя́чее, ѣсть горя́чее. **Gorący koń,** горя́чая ло́шадь. **Charakter gorący,** пы́лкій хара-

жтеръ. Gorące życzenie, пламенное желаніе. Gorąca miłość, пламенная любовь. Gorące napoje, горячіе напитки. Gorący interes, безотлагательное дѣло. Pas gorący, жаркій поясъ (*земли*). Złapać, zastać kogo na gorącym uczynku, захватить кого на самомъ преступленіи, на мѣстѣ преступленія.

Gorączka, -i, *ж.* лихорадка, горячка; || жаръ. Gorączka ciągła, продолжительная лихорадка. Żółciowa gorączka, желчная, воспалительная лихорадка. Zgniła gorączka, гнилая горячка. Gorączka trawiąca, изнурительная лихорадка. Gorączka trzydniowa, перемежающая лихорадка; || * Gorączka, człowiek gorący, горячка, горячій, вспыльчивый человѣкъ; || горячность, жаръ, вспыльчивость.

Gorączkowy, горячешный, лихорадочный.

Góral, -a, *м.* горецъ, горный, нагорный житель.

Góralka, -i, *ж.* горная, нагорная жительница.

Góralski, горный, нагорный. Po góralsku, по обычаю горныхъ жителей.

Gorczyca, -y, *ж. Бот.* горчичное сѣмя; || горчица.

Gorczycznik, -a, *м. Бот.* полевая горчица, дикая горчица, сурѣпица.

Gorczyczny, горчичный.

Goreć, *см.* Gorzeć.

Gorejący, горючій, пылкій, пылающій, пламенный, пламенѣющій. Wyobraźnia gorejąca, пылкое, пламенное воображеніе. Głownia gorejąca, пылающая головня. Spojrzenia gorejące, пламенные взгляды. Serce gorejące miłosierdziem, сердце пламенѣющее милосердіемъ.

Gorgolić się, Gorlić się, сѣтовать, роптать, негодовать, бранить, журить.

Górka, -i, *ж.* горка, пригорокъ, бугорокъ, холмикъ.

Gorkowatość, -ści, *ж.* гористость, холмистость.

Gorlić, напѣвать, пѣть въ полголоса; || дѣлать трели, пѣть съ трелями.

Gorliwie, усердно, ревностно, неутомимо, неусыпно.

Gorliwiec, -wca, *м.* поборникъ, ревнитель.

Gorliwość, -ści, *ж.* усердіе, ревность, рвеніе, стараніе, заботливость. Gorliwość o dobro publiczne, заботливость о всеобщемъ благѣ. Gorliwość o wiarę, усердіе къ вѣрѣ.

Gorliwy, усердный, ревностный, старательный, заботливый.

Górnica, -y, *ж.* задняя часть, (*телёнка, дикой козы*).

Górnictwo, -a, *ср.* горное дѣло, горное искусство, горное производство; || рудокопня.

Górniczy, горный, горнозаводскій, рудокопный. Prawo górnicze, горный уставъ, горное право. Urzędnik górniczy, горнослужащій.

Górnik, -a, *м.* рудокопъ, горнорабочій.

Górno, Górnie, высоко, возвышенно, надуто, напыщенно. Górno o sobie trzymać, высоко о себѣ думать. Górnie mówić, pisać, напыщенно говорить, писать. To dla mnie za górno, это для меня слишкомъ высоко, возвышенно.

Górnolotny, Górolotny, выспренній, величественный, высокопарный, высоколетающій, парящій, возвышенный; || Orzeł górolotny, высоко парящій орелъ. Umysł górnolotny, возвышенный духъ.

Górność, -ści, *ж.* возвышенность, выспренность, величественность; || надменность, гордость, высокомѣріе.

Górny, горный; || верхній; || высокій, возвышенный; || высокопарный, надутый. Mieszkańcy górni, горные жители. Górne piętro, верхній этажъ. Górny Szlązk, Верхняя Силезія. Górny sąd, высшій судъ. Górne myśli, возвышенныя мысли. Styl górny, высокопарный, надутый слогъ. Górne wyrażenie, надутое выраженіе. Lot górny, возвышенный полетъ. Pieczeń górna, *см.* Górnica.

Górotwor, -u, *м.* горная порода.

Górować, возноситься, возвышаться, подниматься. *Банк.* повышать (*фонды*); || одерживать верхъ, превосходить, господствовать; || *Астрон.* проходить черезъ меридіанъ; || Punkt górujący, высшая точка. Od północy dwie wyniosłości górują nad miastem, двѣ возвышенности съ сѣвера господствуютъ надъ городомъ.

Górowanie, -a, *ср.* возвышеніе, приподнятіе; || повышеніе (*фондовъ*); || возвышенность, высота; || *Астрон.* прохожденіе свѣтила черезъ меридіанъ, высота (*экватора, полюса*); || *Фортиф.* господствующая возвышенност

Gors, -u, *м.* [illegible]вище, станъ; || корсажъ, талія; || грудь, шея (*у женщинъ*); || брыжейка, сдоръ (*у быковъ, барановъ*), *см.* Kryza.

Gorset, -u, *м.* корсетъ.

Gorsować się, обнажать, открывать грудь и плечи.

Gorszący, соблазнительный, неприличный.

Gorszeć, портиться, повреждаться, ухудшаться.

Gorszenie, -a, *ср.* порча, поврежденіе, развращеніе, ухудшеніе. *см.* Zgorszenie.

Gorszy (*Сравн. ст.* отъ Zły), худшій. To wino gorsze jeszcze od tamtego, это вино еще хуже того. Gorszy strach, niż sama bieda, страхъ въ ожиданіи бѣды пуще самой бѣды. Kto przebiera, gorsze dostaje, кто много разбираетъ, тому худшее достаётся. Brzydka jest, a co gorsza zła, она безобразна, но что всего хуже —зла. Co najgorszego może wypaść, zdarzyć się, самое худое что можетъ слу-

чи́ться.... W najgorszym razie, на са́мый худо́й коне́цъ, по ме́ньшей мѣрѣ, въ кра́йнемъ слу́чаѣ.

Gorszyć, по́ртить, искажа́ть; || развраща́ть; || соблазня́ть, обольща́ть, приводи́ть въ соблазнъ; || оскорбля́ть, приводи́ть въ негодова́ніе. **Gorszy mię taka mowa**, така́я рѣчь приво́дитъ меня въ негодова́ніе. **Gorszyć się**, оскорбля́ться, приходи́ть въ негодова́ніе; || соблазня́ться.

Gorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, обольсти́тель, разврати́тель.

Gorycz, -y, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || огорче́ніе, го́ресть, прискорбіе; || язвительность. **Mówię ci o tém z goryczą serca**, я говорю́ тебѣ́ объ э́томъ съ серде́чной го́рестію. **Goryczą zaprawiać czyje życie**, причиня́ть кому́ огорче́ніе въ жи́зни.

Goryczka, -i, *ж. Бот.* горчи́нка. **Goryczka czerwona**, золототы́сячникъ. **Goryczka krzyżowa**, соко́лій перепле́тъ.

Gorycznik, -a, *м. Бот.* горча́шникъ, свино́й хлѣбъ.

Gorzała, -y, *ж.* сиву́ха, вини́ще, проста́я во́дка. **Gorzała z niego bucha**, отъ него́ несе́тъ сиву́хою, такъ и рази́тъ сиву́хою, вини́щемъ.

Gorzałczany, во́дочный; || винокуре́нный. **Gorzałczany pijak**, го́рькій пья́ница.

Gorzałczysko, -a, *ср.* сиву́ха, водчо́нка, *см.* **Gorzała**.

Gorzałeczka, -i, *ж.* во́дочка.

Gorzałka, -i, *ж.* хлѣбное вино́, во́дка, *см.* **Palanka, Wódka**.

Gorzałkoś, -sia, *м.* пьянчу́га.

Gorzalnia, *см.* **Gorzelnia**.

Gorzczéj, сравнит. ст. отъ **Gorzko**, *см.* э́то сло́во.

Gorzczyć, сдѣлать го́рькимъ.

Gorzeć, Goreć, горѣть; || пылать; || тепли́ться. **Budynek zgorzał**, строе́ніе сгорѣло. **Widziano zdaleka gorejące okręty**, ви́дали ви́дны бы́ли пылающіе корабли́. **Przed tym obrazem ustawicznie lampa gore**, переда́ъ э́тимъ о́бразомъ постоя́нно те́плится лампа́да. **Goreć do kogo**, пламене́ть любо́вью къ кому́. **Goreje żądzą chwały**, онъ пла́менно стреми́тся къ сла́вѣ.

Gorzéj, хýже. Gorzéj są z sobą niż kiedykolwiek, они въ бо́лѣе ху́дшихъ отношеніяхъ мѣжду собо́ю нѣжели когда́-ли́бо. **Tém gorzéj**, тѣмъ хýже. **Robić jak można najgorzéj**, дѣлать какъ мо́жно хýже. **I tak nie najgorzéj**, и такъ еще не хýдо.

Gorzelina, -y, *ж.* **Gorzelisko, -a**, *ср.* пепели́ще, пожа́рище, погоре́лое мѣсто; || костеръ (**stos drowny**).

Gorzelnia, -ni, *ж.* винокýрня, во́дочный, винокуре́нный заво́дъ; || винокуре́ніе; || **Gorzelnia dystyllowań**, перекýръ.

Gorzelniany, во́дочный, винокуре́нный.

Gorzelnictwo, -a, *ср.* винокуре́ніе.

Gorzelnik, -a, *м.* винокýръ, винокуре́нный заво́дчикъ.

Gorzelny, винокуре́нный.

Gorzelny, -ego, *м.* винокуре́нный заво́дчикъ, распоряди́тель винокýрни.

Gorzkawość, -ści, *ж.* горьковáтость.

Gorzkawy, горьковáтый.

Gorzki, го́рькій; || жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, прискóрбный, го́рестный. **Gorzkie żale**, жа́лобы, сѣтованія. **Gorzkie wspomnienia**, прискóрбныя воспоминанія. **Gorzkie łzy**, го́рькія слёзы.

Gorzkliwość, Gorzkliwy, *см.* **Gorzkawość, Gorzkawy**.

Gorzknąć, Gorzknieć, дѣлаться го́рькимъ, горчáть, го́рькнуть.

Gorzko, го́рько; || го́рестно, прискóрбно; || тя́жко, тяжело́, тя́гостно, тру́дно. **Gorzko co przyprawić**, придáть го́рькій вкусъ чему́. **Żalić się gorzko**, го́рько жáловаться. **Bardzo mi o nim gorzko wspominał**, онъ упоминáлъ мнѣ о нёмъ съ го́речью, съ прискóрбіемъ. **Gorzko mi to przyszło**, тяжело́ мнѣ э́то достáлось, съ большúмъ трудóмъ. **Gorzko zapracowany grosz**, съ трудóмъ нáжитыя дéньги.

Gorzkość, -ści, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || го́рость, прискóрбіе.

Gorzyknot, *Бот. см.* **Knotnica**.

Gorzykwiat, -u, *м. Бот.* стародýбка, желтоцвѣтъ, зáячій макъ.

Górzysko, -a, *ср.* большáя горá.

Górzysto, горúсто.

Górzystość, -ści, *ж.* горúстость, горúстая мѣстность, горúстая повéрхность земли́; || цѣпь горъ.

Górzyzna, -y, *ж.* горúстость, горúстая страна́.

Gość, -ścia, *м.* гость; || посѣти́тель, пріѣзжій. **Częstować gości**, по́дчивать гостéй. **Wiele gości przybyło do naszego miasta**, въ нашъ го́родъ прибы́ло мно́жество посѣти́телей. **Gość kobieta**, го́стья.

Gościć, гости́ть, быть у кого́ въ гостя́хъ; || обита́ть, останáвливаться, пребывать. **Gościć w czyjém sercu**, обладáть чьимъ сéрдцемъ.

Gościna, -y, *ж.* гощéніе, пребываніе въ гостя́хъ, визи́тъ. **Ja tu jestem tylko w gościnie**, я здѣсь то́лько въ гостя́хъ. **Przyjąć kogo w gościnę**, принимáть, помѣщáть у себя́ (*кого*). **Uczęszczać do kogo w gościnę**, часто посѣщáть кого́. **Stawać (gdzie) gościną**, останáвливаться (*гдѣ*), помѣщáться. **W gościnę jechać**, ѣхать въ го́сти. **Publiczna gościna**, гости́ница, трактúръ.

Gościniec, -ńca, *м.* большáя дорóга. **Gościniec bity**, проѣзжая дорóга; || гости́нецъ (**podarunek z podróży**).

Gościnne, -ego, *ср.* плáта за постóй въ гости́ницѣ.

Gościnnie, гостепріи́мно, радýшно.

Gościnność, **-ści**, *ж.* гостепріи́мство, хлѣбосо́льство.

Gościnny, гостепріи́мный; || гости́нный. **Gościnny pokój**, гости́нная ко́мната, гости́нная. **Stół gościnny**, о́бщій столъ. **Człowiek bardzo gościnny**, человѣкъ о́чень гостепріи́мный.

Gospoda, **-y**, *ж.* гости́ница, постоя́лый дворъ, трактиръ; || помѣще́ніе, жили́ще. **Być, stać gospodą u kogo**, занима́ть у кого́ кварти́ру, помѣще́ніе; жить, стоя́ть у кого́.

Gospodarczy, хозя́йственный, экономи́ческій; **gospodarczy**, бережли́вый, распоряди́тельный.

Gospodarka, *см.* **Gospodarstwo.**

Gospodarnie, хозя́йственнымъ о́бразомъ, экономи́чески; || бережли́во.

Gospodarność, **-ści**, *ж.* бережли́вость, домови́тость; || экономі́я.

Gospodarny, бережли́вый, экономный.

Gospodarować, хозя́йничать, занима́ться хозя́йствомъ.

Gospodarowanie, **-a**, *ср.* по́льзованіе (*земле́ю*), хозя́йство, домово́дство, завѣ́дываніе хозя́йствомъ.

Gospodarski, хозя́йскій; || хозя́йственный, экономи́ческій. **Gospodarskie zdrowie!** за здоро́вье хозя́ина! **Gospodarska córka**, хозя́йская дочь. **Księgi gospodarskie**, расхо́дныя кни́ги. **Nauka gospodarska**, нау́ка о хозя́йствѣ. **Gospodarskie sprzęty**, домашняя у́тварь, посу́да. **Zatrudnienia gospodarskie**, хозя́йственныя заня́тія, заня́тія по хозя́йству. **Po gospodarsku**, хозя́йственно, бережли́во, экономно.

Gospodarstwo, **-a**, *ср.* хозя́йство, домово́дство; || экономі́я. **Gospodarstwo domowe**, домашнее хозя́йство. **Gospodarstwo wiejskie**, се́льское хозя́йство. **Zdać na kogo gospodarstwo**, поручи́ть кому́ хозя́йство. **Gospodarstwo prowadzić**, вести́ хозя́йство, управля́ть хозя́йствомъ.

Gospodarz, **-a**, *м.* хозя́инъ; || экономъ.

Gospodarzyć, *см.* **Gospodarować.**

Gospodka, **-i**, *ж.* небольша́я гости́ница, небольшо́й постоя́лый дворъ.

Gospodny, принадлежа́щій къ гости́ницѣ, къ постоя́лому двору́.

Gospodyni, **-ni**, *ж.* хозя́йка; || экономка, ключница.

Gosposia, **-i**, *ж. Умен.* хозя́юшка.

Gotard, Gotart, **-a**, *м.* собств. и́мя *Гота́рдъ. Послов.* **Znalazła Marta swego Gotarta**, рыба́къ рыба́ка ви́дитъ издалека́.

Gotczyzna, **-y**, *ж. Архит.* готи́ческій родъ, готи́ческій стиль; || готи́ческое письмо́.

Gotów, *см.* **Gotowy.**

Gotować, приготовля́ть, гото́вить; || стря́пать (*кушанье*), варить, гото́вить. **Przygotuj wszystko co trzeba do drogi**, пригото́вь всѣ что́ ну́жно въ доро́гу. **Ten kucharz dobrze gotuje**, э́тотъ по́варъ хорошо́ гото́витъ, стря́паетъ. **Gotować kogo na śmierć**, пригото́вить кого́ къ сме́рти, напу́тствовать къ сме́рти. || **Gotować się**, приготовля́ться, гото́виться; || кипѣ́ть. **Gotuje się we mnie, kiedy coś podobnego słyszę**, всѣ кипи́тъ во мнѣ, когда́ я что-нибу́дь подо́бное слы́шу, я не могу́ равноду́шно слы́шать ничего́ подо́бнаго.

Gotowalnia, **-ni**, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Gotowalniany, туале́тный, убо́рный.

Gotowanie, **-a**, *ср.* приготовле́ніе; || стря́панье, стряпня́, варе́ніе; || кипяче́ніе.

Gotowiuchny, Gotowiuteńki, совершенно гото́вый.

Gotowizna, **-y**, *ж.* запа́съ, гото́вка; || нали́чность, нали́чныя де́ньги. **Mieć znaczną gotowiznę**, имѣ́ть значи́тельную су́мму въ нали́чности.

Gotówka, **-i**, *ж.* нали́чныя, чи́стыя де́ньги, чистога́нъ. **Zebrał znaczną gotówkę**, онъ со́бралъ значи́тельную су́мму нали́чными де́ньгами, чистога́номъ.

Gotowo, гото́во. **W pogotowiu, na pogotowiu**, налицо́, въ готовности.

Gotowość, **-ści**, *ж.* гото́вность.

Gotowy, Gotów, гото́вый, гото́въ. **Obiad już gotowy**, обѣ́дъ уже́ гото́въ. **Sprzedawać suknie gotowe**, продава́ть гото́вое пла́тье. **Gotów lada dzień przyjechać**, того́ и гляди́ онъ прі́ѣдетъ, его́ ну́жно ждать со дня на́ день.

Gotski, *см.* **Gocki.**

Gotycki, готи́ческій.

Gotyzm, *см.* **Gotczyzna.**

Góźdź, *см.* **Gwóźdź.**

Goździec, **-dźca**, *м. Мед.* колту́нъ, *см.* **Kołtun.**

Goździk, **-a**, *м. Бот.* гвозди́ка; || гво́здикъ, гвоздо́къ, гвозду́чекъ.

Goździkowy, гвозди́чный. **Olejek goździkowy**, гвозди́чное ма́сло.

Gra, **-y**, *ж.* игра́; || игра́ (*актёра и́ли актри́сы*), исполне́ніе ро́ли, игра́ на како́мъ-либо музыка́льномъ инструме́нтѣ. **Pokłócili się przy grze**, они́ поссо́рились во вре́мя игры́. **Dom gry**, игорный домъ. **Gra w karty**, ка́рточная игра́. **Gra hazardowa**, аза́ртная игра́; **gra w szachy**, ша́хматная игра́. **Wejść w grę, przyjść do gry**, войти́ въ ру́ку, заручи́ться ходомъ. **Gra tego aktora jest świetna**, игра́ э́того акте́ра превосхо́дна.

Grab, **-u**, *м. Бот.* грабъ, граби́на, бѣ́лый букъ.

Grabarka, **-i**, *ж.* жена́ моги́льщика, гробокопа́теля, копа́льщика, копа́теля, землекопа; || земляна́я рабо́та.

Grabarnia, **-ni**, *ж.* склепъ (*по́гребъ и́ли подва́лъ, въ кото́ромъ ста́вятся гроба́ съ тру́пами*).

Grabarski, землеко́пный, копа́льный. **Robota grabarska**, земляна́я рабо́та.

Grabarstwo, **-a**, *ср.* раскопка земли́, копа́ніе земли́.

Grabarz, **-a**, *м.* моги́льщикъ, гробокопа́тель; || копа́тель, копа́льщикъ.

Grabarzowa, -ëj, *ж.* жена могильщика, копальщика земли.

Grabia, *см.* Hrabia.

Grabiarka, -i, *ж.* грабельщица (загребающая сѣно).

Grabić, грести, сгребать (*граблями*); || захватить, присвоить, отнять. **Grabić siano**, сгребать сѣно. **Grabić ulice (w ogrodzie)**, разчищать аллеи (въ саду). **Zagrabić czyję własność**, захватить чью собственность, *см.* **Wydzierać, Przywłaszczać sobie.**

Grabiciel, -a, *м.* грабитель, похититель, хищникъ, *см.* **Wydzierca.**

Grabie, -i, *мн.* грабли. **Grabie pełne siana**, полная грабля. **Robotnik z grabiami**, грабельщикъ; **robotnica z grabiami**, грабельщица.

Grabieć, костенѣть (*о пальцахъ отъ холода*).

Grabież -y, *ж.* грабежъ, грабительство, расхищеніе, захватъ (*имущества*).

Grabieżnik, -a, *м.* грабитель.

Grabieżyć, разбойничать, заниматься грабительствомъ, грабежомъ.

Grabina, *см.* Hrabina.

Grabisko, Grabiszcze, -a, *ср.* грабельная рукоятка.

Gratki, -bek, *Умен. мн. ж.* грабельки.

Grabolić się, *см.* **Gramolić się.**

Grabołusk, -a, *м. Орнит.* дубоносъ, щуръ, *см.* **Klesz.**

Grabowy, грабовый, грабинный, (*изъ грабоваго дерева*).

Grabski, Grabstwo, *см.* **Hrabski, Hrabstwo.**

Grać, Grywać, играть, игрывать. **Grać na pewną**, играть наверняка. **Grać na kwitę**, играть на квитъ, играть съ тѣмъ, чтобы поквитаться. **Grywać o wielkie pieniądze**, играть въ большую игру, на большія деньги. **Wody cały dzień grały**, водометы били весь день. **W to mi graj!** Вотъ это хорошо! Вотъ это мнѣ нравится! **Grać rolę**, играть роль (*на сценѣ*). **Grać rolę pana**, разыгрывать роль большаго барина.

Graca, -y, *ж.* кирка, мотыка, садовая лопатка; || *Агр.* бороздникъ, подольникъ, подольная кирка. **Graca wapienna, mularska**, гребокъ, мѣшалка (*для извести*), весло для мѣшанія извести въ творилѣ. **Graca kominiarska**, скребокъ. **Graca dróciana**, чесалка. **Graca (drapaczka)** скребница.

Gracisko, -a, *ср.* старая рухлядь.

Gracja, -ji, *ж.* грація, прелесть, пріятность, миловидность.

Gracjalny, жалованный, пожалованный.

Gracki, живой, веселый, рѣзвый. **Gracki chłopiec**, молодчина, молодецъ.

Gracko, ловко, искусно, проворно, хитро. **Gracko się spisał**, ловко, славно отличился. **Gracko się wywinął**, онъ ловко вывернулся. **Gracko zażyć kogo**, ловко поддѣть кого, воспользоваться кѣмъ.

Gracować, разчищать землю, садъ, полоть, раскапывать землю.

Gracowanie, -a, *ср.* подчищеніе скребкомъ земли. **Gracowanie wapna**, творѣніе извести.

Gracownik, -a, *м.* подольщикъ, подчищающій подольною киркою, бороздникомъ.

Gractwo, -a, *ср.* картежъ, страсть къ карточной игрѣ.

Gracz, -a, *м.* игрокъ, картежникъ; || **Gracz na instrumencie**, играющій на какомъ-либо инструментѣ, музыкантъ.

Graczka, -i, *ж.* игрочиха, картежница.

Grad, -u, *м.* градъ.

Gradacja, -ji, *ж.* постепенность, послѣдовательность, градація переходъ; *Рит.* приращеніе.

Gradał, -a, *м.* пентюхъ, остолопъ, деревенщина, олухъ, мужикъ.

Gradał, -u, *м. см.* **Gradał.**

Gradobić, -ci, *ж.* **Gradobicie**, -a, *ср.* градъ, градобой, градобитіе.

Gradobitny, падающій градомъ, градный. **Gradobitna nawalność**, буря съ градомъ.

Gradobity, выбитый, побитый градомъ.

Gradonosny, градный.

Gradoroślny, причиняющій градъ.

Gradowaty, градообразный, похожій на градъ.

Gradowisko, -a, *ср.* поле выбитое градомъ.

Gradowizna, -y, *ж.* хлѣбъ *или* плоды побитые градомъ.

Gradówki, -i, *ж.* градопроваанная соль, *см.* **Warzonka.**

Gradowy, градный. **Gradowa sól**, *см.* **Gradówka.**

Graduał, -u, *м.* октоихъ, обиходъ церковнаго пѣнія.

Gradus, -a, *м.* градусъ (*широты, долготы*); || дѣленіе *или* градусъ (*барометра, термометра*); || ступень (*лѣстницы, алтаря*); || *Мед.* періодъ, степень (*болѣзни*); || *Юрид. Устар.* инстанція (*судебная*).

Gradzisty, напольненный градомъ.

Grafka, -i, *ж.* указка (*дѣтская*); || грифель.

Grajcar, -a, *м.* **Grajcarek**, -rka, отвертка; || штопоръ, пробочникъ.

Grajek, -jka, *м.* скрипачъ, гудочникъ (*деревенскій*).

Gramatka, -i, *ж.* похлебка изъ воды и тертаго хлѣба, *или* изъ хлѣба, пива и желтка.

Grammatycki, грамматическій.

Grammatycznie, грамматически.

Grammatyczka, -i, *ж.* сокращенная, краткая грамматика.

Grammatyczność, -ści, *ж.* грамматическая правильность.

Grammatyczny, грамматическій.

Grammatyk, -a, *м.* грамма́тикъ
Grammatyka, -i, *ж.* грамма́тика.
Gramolić, царапать, ковырять. Gramolić się (dokąd), кара́бкаться, взлѣза́ть, взбира́ться; || **ва́ться** (*о растеніяхъ*).
Gramota, *см.* **Ramota.**
Gran, -a, *м.* гранъ (*лѣсъ*).
Gran, -u, Grań, -ni, *ж.* у́голъ, грань.
Granadjer, -a, *м.* гренаде́ръ.
Granadjerski, гренаде́рскій.
Granat, -u, *м. Артил.* граната, ручна́я бо́мба; || *Бот.* гранатъ, грана́товое, грана́тное я́блоко; || си́ній цвѣтъ; || *Минер.* гранатъ, вениса́.
Granatek, -tka, *м. Бот* лугово́й шалфе́й.
Granatnica, -y, *ж.* су́шка для грана́тъ.
Granatnik, -a, *м. Артил.* гаубица *или* единоро́гъ.
Granatowo, сѝняго цвѣта. Granatowo ufarbować, выкрасить въ сѝній цвѣтъ, сѝнею кра́ской.
Granatowy, грана́товый, грана́тный; || сѝній (сѝняго цвѣта).
Grand, -a, *м.* грандъ (*въ Испа́ніи*), вельмо́жа, сано́вникъ, зна́тный челове́къ.
Grandeca, -y, *ж.* вельмо́жество, зна́тность, знать, досто́инство гра́нда.
Grandesa, Grandessa, -y, *ж.* зна́тная да́ма.
Graniastka, -i, *ж. Зоол.* уса́тый голова́чъ (*рыба*).
Graniastość, -ści, *ж.* угрова́тость гранъ.
Graniastosłup, -a, *м.* призма.
Graniastosłupowy, призмати́ческій.
Graniasty, угрова́тый; || грановѝтый, гранёный.
Granica, -y, *ж.* грани́ца, преде́лъ, рубе́жъ.
Graniczenie, -a, *ср.* сопредѣльность (*двухъ странъ*).
Granicznik, -a, *м.* погранѝчный жи́тель, сосѣ́дъ; присѧ́жный межевщи́къ; межево́й столбъ, погранѝчный столбъ; || *Бот.* ле́гочница, медунѝца.
Graniczny, погранѝчный, сопредѣ́льный; || межево́й. **Proces graniczny,** межево́й споръ.
Graniczyć, грани́чить.
Gra e, -a, *ср.* игра́, спо́собъ игры.
Granisty, *см.* **Gran asty.**
Granit, -u, *м.* грани́тъ.
Granitowy, грани́тный.
Grankulka, -i, *ж. Охот.* дробь.
Granowitość, Granowity, *см.* **Graniastość, Graniasty.**
Grasować, свирѣпствовать; || **господ**ствовать.
Grat, -u, *м.* дома́шняя ру́хлядь, пожи́тки. **Stare graty,** ве́тошь, старьё, ста́рыя, него́дныя ве́щи.
Gratka, -i. *ж.* пожи́ва, выгода, при́быль, бары́шъ; || пода́рочекъ; || выгодное дѣ́льце.
Gratyfikacja, -ji, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе.
Gratyfikować, награжда́ть, вознагражда́ть.
Gratys, Gratis, да́ромъ, безде́нежно, безпла́тно, безме́здно.
Gratysowy, даровой, безпла́тный, безме́здный.
Grawać, *см.* **Grywać.**
Grąz, Grąź, -ęzu, *м.* лу́жа, тонь, трясина, *см.* **Fusy, Grązel.**
Grązel, -zli, *ж.* **Grędzidło, -a,** *ср.* грузи́лы *мн.* (*у невода*).
Grząznąć, Grzęznąć, погружа́ться, гря́знуть, грузнуть.
Grd *с.* манить перепело́въ.
Grdanie, -a, *ср.* **Grecyzm,** *см.* **Hellenizm.**
Greczyzna, -y, *ж.* гре́ческій язы́къ.
Grędzidło, -a, *ср. см.* **Grązel.**
Gregorjanek, -nka, *м.* шко́льникъ; || незна́ющій ни аза́ въ глаза́.
Gregorjański, григоріа́нскій (*о числѣ, календарѣ*).
Grempla, Grępla, -i, *ж.* чеса́лка, ворсѝльня, дра́чка.
Gremplarka, Grępla rka, -i, *ж.* чеса́льница.
Gremplarnia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplarz, Grępla rz, -a, *м.* чеса́льщикъ.
Gremplować, Grępla wać, чеса́ть чеса́лкою (*шерсть, куклу*).
Gremplowanie, Grępla wanie, -a, *ср.* чеса́ніе ше́рсти (*чеса́лкою*).
Gremplownia, Grępla wnia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplownik, Grępla wnik, -a, *м.* чеса́лочникъ, чеса́лочный ма́стеръ.
Gremplowy, Grępla wy, чеса́лочный.
Gren djer, *см.* **Granadjer.**
Grzy, *см.* **Grąz.**
Grzznąć, *см.* **Grązn ć.**
Grób, -obu, *м.* моги́ла; || гробъ, гробни́ца. **Grób Pański,** гробъ Господень. **Odwiedzać groby Pańskie** (**w piątek wielkiego tygodnia**), ходить на поклоне́ніе плащани́цѣ. **W Saint-Denis są groby królów francuzkich,** въ Сенденѝ нахо́дятся гробни́цы францу́зскихъ королей.
Grobarka, *см.* **Grabarka.**
Grobarz, -a, *м.* **Grabarz;** || *Зоол.* моги́лникъ (*насѣкомое*).
Grobelka, -i, *ж.* небольша́я плоти́на, гать, запру́да.
Grobelny, плоти́нный, запру́дный.
Grobla, -li, *ж.* плоти́на, гать, запру́да, гре́бля.
Groblany, *см.* **Grobelny.**
Groblowanie, -a, *ср.* устро́йство плоти́ны, гре́бли.
Grobnik, -a, *м.* погребальщикъ, распоряжа́ющійся на похорона́хъ; || гробо**щи**къ.
Grobowcowy, надгро́бный, гробни́чный.
Grobowiec, -wca, *м.* надгро́бный па́мятникъ || гробни́ца.
Grobowisko, -a, *ср.* кладби́ще, пого́стъ.
Grobownik, -a, *м.* гробокра́дца.

Grobowy, гробовóй, могильный.
Groch, -u, *м.* горóхъ; || горóшина.
Grochowaty, горóшчатый.
Grochowiny, -win, *мн.* горóховая солóма.
Grochowisko, -a, *ср.* горóховникъ.
Grochówka, -i, *ж.* горóховый супъ.
Grochowy, горóховый. **Grochowa zupa**, горóховый супъ. * **Dać komu grochowy wianek**, сдѣлать комý откáзъ; || **Grochowe drzewo**, горóховое дéрево, горóховникъ.
Gród, -odu, *м.* большóй гóродъ; || зáмокъ, крѣпостцá; || *Устар.* судéбное мѣсто шляхты; || дрéвній уголóвный судъ пéрвой инстáнціи въ Литвѣ, *см.* **Grodzki sąd**.
Grodek, -dka, *м.* небольшóй зáмокъ, небольшóе укрѣплéніе.
Grodowy starosta, управляющій судéбнымъ вѣдомствомъ въ дрéвней Пóльшѣ.
Grodź, -dzi, **Grodza**, -y, *ж.* запрýда, плотúна.
Grodzianin, -a, *м.* житель зáмка.
Grodzienka, -i, *ж.* жительница зáмка.
Grodzić, загородúть, заграждáть, обносúть забóромъ *или* стѣнóю.
Grodzisko, -a, *ср.* городúще; || разрýшенный зáмокъ.
Grodzki, зáмковый городскóй.
Grom, -u, *м.* громъ.
Gromada, -y, *ж.* громáда, грýда, кýча, толпá, сбóрище, мнóжество (*людéй и т. п.*); || óбщина, сéльскій міръ.
Gromadka, -i, *ж.* кýчка.
Gromadnie, **Gromadno**, толпáми, кýчами.
Gromadny, многочúсленный. **Wojsko gromadne**, многочúсленное вóйско. **Lud gromadny**, столпúвшійся нарóдъ. **Ptaki gromadne**, птúцы летáющія стáею, стáйныя птúцы.
Gromadzenie, -a, *ср.* собирáніе въ кýчу.
Gromadzić, собирáть, копúть; || громоздúть.
Gromadziciel, -a, *м.* собирáтель.
Gromadzicielka, -i, *ж.* собирáтельница.
Gromadzisto, *см.* **Gromadnie**.
Gromadzisty, многочúсленный; || громосткóй.
Gromadzki, óбщинный, мірскóй; || сéльскій. **Własności gromadzkie**, имýщество, принадлежáщее óбществу крестьянъ.
Gromca, -y, *м.* громовéржецъ.
Gromić, громúть, разбивáть; || поражáть грóмомъ разгромлять. * **Gromić występki**, порицáть порóки. **Gromić kogo za co**, выговáривать комý за чтó, бранúть, журúть.
Gromiciel, -a, *м. см.* **Pogromca**.
Gromienie, -a, *ср.* поражéніе; || выговоръ, нагоняй, напрягáй.
Gromki, грóмкій.
Gromnica, -y, *ж.* свѣчá освящённая въ прáздникъ Срѣтенія Госпóдня. **Gromnice**, -mnic, *мн.* прáздникъ Срѣтенія Госпóдня.
Gromniczny, относящійся къ прáзднику Срѣтенія Госпóдня, Срѣтенскій.
Gromnieć, увелúчиваться, умножáться, возрастáть.
Gromny, гремящій; || грóмкій.
Gromot, **Gromotny**, *см.* **Łoskot**, **Łoskotny**.
Gromowy, громовóй.
Grondał, *см.* **Grądal**.
Gronisko, -a, *ср.* кисть ягодъ.
Gronko, *Умен.* гроздóкъ, *см.* **Grono**.
Grono, -a, *ср.* гроздъ, кисть ягодъ. **Grono winne**, виногрáдный гроздъ, виногрáдная кисть; || собрáніе, кружóкъ, óбщество, компáнія; || сонмъ, сóнмище. **Małe grono przyjaciół**, небольшóй кружóкъ друзéй. **Ktoś z grona naszego**, кто-то изъ нáшего óбщества; || *Артил.* виногрáдъ.
Grononośny, *см.* **Gronisty**.
Gronostaj, -a, *м. Зоол.*, горностáй.
Gronostajowy, горностáевый.
Gronowity, гроздовúдный.
Gronowy, гроздóвый, грóздный.
Grosz, -a, *м.* грошъ; * дéньги. **Mieć grosz**, имѣть дéньги. **Gotowy grosz**, налúчныя дéньги. **Zyć z grosza**, платúть за всё чистыми дéньгами. **Zbijać grosze**, копúть дéньги.
Groszak, -a, *м.* грошевúкъ.
Groszek, -szku, *м.* горóшекъ.
Groszówka, -i, *ж.* мѣдный грошъ.
Groszowy, грошóвый.
Groszyk, -a, *м.* грóшикъ; || * дéнежка.
Grot, -u, *м.* желѣзко (*у копья, стрѣлы и т. п.*); острее, óстрый копéцъ; || дрóтикъ, метáтельное копьё.
Grota, -y, *ж.* гротъ, пещéра.
Groza, -y, *ж.* ýжасъ, страхъ, грозá; || стрóгость, сурóвость.
Groźba, -y, *ж.* угрóза.
Grożenie, -a, *ср.* угрóза.
Grozić, грозúть, угрожáть.
Groźliwie, **Groźnie**, грóзно, ужáсно.
Groźliwość, **Groźność**, -ści, *ж.* грóзность.
Groźliwy, грóзный.
Groźnie, **Groźno**, *см.* **Groźliwie**.
Groźny, грóзный.
Gruba, -y, *ж.* яма, ровъ, отвéрстіе; || печь, горнъ.
Grubarka, *см.* **Grabarka**.
Grubarski, *см.* **Grabarski**.
Grubarz, *см.* **Grabarz**.
Grubawo, грубовáто.
Grubawy, грубовáтый.
Grubić, утолщáть, увелúчивать.
Grubieć, толстѣть; || грубѣть, дѣлаться невѣжливымъ.
Grubjan, **Grubianin**, -a, *м.* грубіянъ.
Grubjanka, -i, *ж.* грубіянка.
Grubjański, грýбый, невѣжливый, неотёсанный.
Grubjaństwo, -a, *ср.* грýбость, дéрзость.

Grubo, толсто, крупно; || крайне; || грубо, тяжко, жестоко. **Grubo co pokrajać**, нарѣзать толстыми кусками. **Grubo pieprz tłuczony**, крупно истолченный перецъ. **Grubo wygrać**, много выиграть. **Grubo grać**, играть въ большую игру. **Grubo na palec**, въ пальцъ толщиною. **Grubo się mylić**, жестоко ошибаться. **Grubo kogo oszukać**, жестоко кого надуть. **Grubo kogo obrazić**, тяжко кого обидѣть. **Z gruba**, грубо, напрямикъ.

Grubodziób, -oba, *м. Зоол.* толстонóска (*птица*).

Grubość, -ści, *ж.* грубость; || толстота, толщина.

Grubowarg, -a, *м.* нильскій чебакъ (*рыба*).

Grubowato, Grubowaty, *см.* **Grubawo, Grubawy.**

Gruboziarnisty, крупчатый.

Grubsz, *употребл. въ слѣдующемъ выраженіи:* **W grubsz**, въ толщину. **Z grubsza**, *см.* **Gruby.**

Grubszość, -ści, *ж.* толщина, толстота.

Gruby (*сравн. ст.* **Grubs y**), грубый, неуклюжій, простой, невѣжливый; || тучный, толстый, дородный; || крупный; || густой, частый. **Gruby człowiek**, грубый, простой человѣкъ. **Tłusty i gruby**, тучный и неуклюжій. **Gruby tom in folio**, толстый фоліантъ. **Gruby powróz**, толстая веревка. **Z grubego, z grubszego, z grubsza co obrobić**, обтесывать, утонять. **Grube rysy twarzy**, грубыя черты лица. **Gruba mgła**, густая мгла, густой туманъ. **Gruba ciemność**, глубокій мракъ, глубокая темнота. **Gruby głos**, грубый голосъ. **Gruby żart**, грубая, плоская шутка. **Lud gruby**, грубый, простой народъ.

Gruca, -y, *ж.* каша, кашица, размазня.

Gruchać, ворковать.

Gruchacz, -a, *м.* голубь-воркунъ.

Gruchanie, -a, *ср.* воркованье.

Gruchawka, -i, *ж.* горлица.

Gruchnąć, раздаваться, гремѣть; || рухнуть, обрушиться; || удариться, шлепнуться; || ударить, хватить. **Sława jego gruchnęła po swiecie**, слава его загремѣла по свѣту. **Gruchnęło**, загремѣло, рухнуло, обрушилось! **Gruchnąć na ziemię**, упасть, свалиться на землю, шлепнуться о земь. **Gruchnąć głową o ścianę**, удариться, трѣснуться головою объ стѣну.

Gruchot, -u, *м.* трескъ, грохотъ.

Gruchotać, ворковать, *см.* **Gruchać, Turkotać**; || трещать, хрустѣть, *см.* **Trzeszczeć, Grzechotać**; || разбивать, раздроблять, разнимать, *см.* **Zgruchotać, Pogruchotać. Pogruchotał zwierciadła**, разбилъ зеркала. **Gruchotać się**, разбиваться, раздробляться. **Okręt zgruchotał się o skały**, корабль разбился о скалы.

Gruchotanie, -a, *ср. см.* **Gruchanie.**

Gruchotka, -i, *ж. см.* **Grzechotka.**

Gruczoł, Gruzoł, -a, *м.* (*Имен.* **Gruczołek, Gruzołek, -łka**), *Анат.* желѣза; || *Мед.* желвакъ, опухоль; || **Nauka o gruczołach**, адонологія, наука о желѣзахъ; || **Gruczoły**, *мн.* золотуха, свинуха, *см.* **Skrofuły.**

Gruczołkowaty, Gruczołkowy, желѣзчатый, желѣзистый.

Gruda, -y, *ж.* глыба, комъ, куча, кочка. **Gruda śniegu**, комокъ снѣга. **Ostatni mróz grudy narobił**, послѣдній морозъ сдѣлалъ дорогу неровною, шероховатою. * **Jak po grudzie pisać**, писать шероховатымъ слогомъ. **Jak po grudzie czytać**, читать запинаясь.

Grudka, -i, *ж.* комокъ, кусочекъ.

Grudniowy, декабрскій.

Grudzień, -dnia, *м.* декабрь мѣсяцъ; *Стар.* Грудень.

Grudzisty, неровный, шероховатый.

Grundal, *см.* **Grądal.**

Grundrys, -u, *м. см.* **Plan.**

Grundwaga, Gruntwaga, -i, *ж.* уровень, ватерпасъ, уровень съ отвѣсомъ.

Grunt, -u, *м.* земля, почва, слой земли; || основа, основаніе, сущность; || грунтъ, поле, фонъ. **Grunt piaszczysty**, песчаная почва. **Budować na cudzym gruncie**, строить на чужой землѣ. **Uprawiać grunta**, обрабатывать земли. **Zły grunt wybrałeś**, ты выбралъ худую почву. **Dom z gruntu odbudować**, перестроить домъ съ самаго основанія, съ фундамента. **Oto jest grunt jego nauki**, вотъ основаніе его ученія. **Cnota grunt**, вся сущность въ добродѣтели. **Pieniądz grunt**, главное дѣло въ деньгахъ. **Znać co z gruntu**, знать что нибудь основательно. **To człowiek z gruntu poczciwy**, это истинно-честный человѣкъ. **Chorobę z gruntu wyleczyć**, совершенно вылечить болѣзнь. **W gruncie**, въ сущности, на самомъ дѣлѣ. **Grunt serca ma dobry**, на самомъ дѣлѣ у него доброе сердце. **Grunt emfiteutyczny**, земля отданная въ долгосрочное владѣніе. **Grunta odłogiem leżące**, пустопорожнія земли. **Odbyć badanie na gruncie**, произвести допросъ на самомъ мѣстѣ.

Gruntbrif, -u, *м.* писцовая окладная книга.

Gruntować, основывать; || измѣрять глубину (*моря, рѣки*), бросать лотъ; || грунтовать, **pierwszym kolorem nakładać. Gruntować się**, основываться.

Gruntowanie, -a, *ср.* основа, основаніе; || грунтованіе, **nakładanie pierwszym kolorem.**

Gruntownie, основательно.

Gruntowność, -ści, *ж.* основательность, прочность.

Gruntowny, основательный, прочный.

Gruntowy, поземельный, помѣстный. **Właściciel gruntowy**, землевладѣлецъ. **Własność gruntowa**, недвижимое имѣніе, помѣстье, вотчина.

Gruntwaga, *см.* **Grundwaga.**

Grupa, -y, *ж.* группа.

Grupować, группировать, составлять группу; || собирать.
Grusza, -y, ж. груша.
Gruszczanka, -i, ж. грушовка, сидръ, грушевое вино.
Gruszczany, грушевый.
Gruszczasty, Gruszczysty, грушевидный, грушеобразный.
Gruszczyczka, -i, ж. Бот. грушица, грушовка.
Gruszeczka, -i, ж. грушка.
Gruszec, -szca, м. карнизъ, гзымсъ, рѣзная работа.
Gruszecznik, -a, м. грушовка, сидръ, грушевое вино.
Gruszka, -i, ж. груша. Послов. Nie zaśpi gruszek w popiele, онъ не дастъ промаху, не прозѣваетъ. To są gruszki na wierzbie, это пустыя мечты.
Gruszkowaty, см. Gruszczasty.
Gruszkowiec, -wca, м. родъ бабочки, мотылька.
Gruszkowy, грушевый.
Gruz, -u, м. хламъ, мусоръ, щебень, соръ. Gruzy, -ów, развалины.
Gruzła, -y, ж. Умен. Gruzołka, -i, ж. крупинка, зернышко; || крошка. Gruzła soli, крупинка соли. Mleko ssiada się w gruzły, молоко свертывается, ссѣдается, створоживается.
Gruzłowacieć, свёртываться, ссѣдаться, створоживаться; || запекаться.
Gruzłowaty, запекшійся, запеклый. Krew gruzłowata, запекшаяся кровь.
Gruzoł, Gruzołek, см. Gruczoł, Gruczołek.
Gruzowy, мусорный. Piasek gruzowy, дресва, хрящъ, гравій.
Gryczak, -a, м. гречневый хлѣбъ, гречневикъ; || * мужикъ, деревенщина.
Gryczanka, -i, ж. гречневая солома.
Gryczany, Hreczany, гречневый.
Gryf, -a, м. Орнит. ягнятникъ, хищная птица; || грифъ (баснословное животное); || шейка (у скрипки); || лады (у гитары); || см. Orłolew.
Gryfa, -y, ж. зацѣпъ (у копыта); || передняя часть, шипъ (у подковы), см. Ocele.
Gryka, -i, ж. греча, гречиха, см. Tatarka, Hreczka.
Grymas, -u, м. болѣе употребительно во множ. числѣ: Grymasy, кривлянья, ужимки, гримасы.
Grymaśnica, -y, ж. гримасница, капризница, привередница.
Grymaśnik, -a, м. гримасникъ, капризный, привередникъ.
Grymaśny, гримасный, капризный.
Grymasować, Grymasić, см. Dziwaczyć.
Grypsnąć, подтибрить, стянуть, подцѣпить.
Gryszpan, -u, м. Хим. мѣдянка, ярь мѣдянка.
Gryszpanowy, покрытый мѣдянкою.

Grywać, см. Grać.
Gryz, -u, м. крупчатка, крупичатая мука.
Gryzący, кусающій, грызущій, ѣдкій, колкій. Kwas gryzący, ѣдкая кислота. Gryzące sumienie, угрызеніе совѣсти.
Gryźć, грызть, разъѣдать, кусать, щипать. Gryźć się (czem), печалиться, огорчаться. Pieprz gryzie w język, перецъ кусаетъ, щипетъ за языкъ. Dym gryzie w oczy, дымъ кусаетъ глаза.
Gryzienie, -a, ср. угрызеніе, грызеніе; || щемленіе, давленіе. Gryzienie w żołądku, рѣзь въ желудкѣ.
Gryzikołek, -łka, м. брюзга, ворчунъ.
Gryzipacierz, -a, м. ханжа, святоша.
Gryzliwość, -ści, ж. ѣдкость, острота, колкость. Gryźliwość serwaseru, ѣдкость, острота крѣпкой водки.
Gryźliwy, ѣдкій, острый.
Gryzmoła, -y, м. пачкунъ. Gryzmoły, мн. маранье, каракули.
Gryzmolenie, -a, ср. пачкотня, пачканье, маранье; || плохое сочиненіе, писаніе.
Gryzmolić, пачкать, марать.
Gryzowy, Grysowy, гречневый.
Grzać, грѣть,
Grządka, -i, ж. грядка.
Grządziel, Grądziel, -a, м. дышло (у плуга).
Grzanie, -a, ср. согрѣваніе, огрѣваніе.
Grzanka, -i, ж. грѣнокъ, поджаренный ломтикъ хлѣба.
Grząski, Grzęski, вязкій, тиноватый, иловатый, топкій.
Grząskość, -ści, ж. вязкость, иловатость, топкость.
Grząskowaty, см. Grząski.
Grząznąć, см. Grąznąć.
Grzbiecisty, широкоплечій.
Grzbiet, -u, м. спина; || хребетъ; || задокъ, корешокъ книги. Grzbiet dachu, конекъ. Grzbiet gór, горный хребетъ. Grzbiet rzeki, jeziora, поверхность рѣки, озера.
Grzbietowy, хребетный, спинной. Grzbietowa kość, позвоночникъ, хребетный столбъ.
Grzebać, разгребать, рыть, копать, раскапывать, взрывать; || погребать, хоронить. Dzieci grzebią w piasku, дѣти копаются въ пескѣ. Koń nogą ziemię grzebie, лошадь роетъ ногою землю. Grzebać umarłe, хоронить, погребать умершихъ. * Żyda grzebać, замышлять злое дѣло, имѣть злыя намѣренія. Grzebać się (w wodzie, w błocie), барахтаться (въ водѣ, въ грязи). Grzebać się do czego, употреблять всѣ усилія достигнуть чего.
Grzebanie, -a, ср. разгребаніе, копаніе; || похороны, погребеніе.
Grzebielec, -lca, м. см. Zgrzebło.
Grzebielucha, -y, ж. береговая ласточка или стрижъ, см. Brzegówka.

Grzebień, -nia, *м.* гре́бень, гребёнка. **Grzebień do lnu**, чесáлка. **Grzebień tkacki**, бёрдо (*ткацкое*). **Grzebień we młynie**, зубчáтое *или* гребéнчатое колесó. **Grzebień u koguta**, пёструшій гребешóкъ.* **Grzebienia podnosić**, возгордúться, поднять носъ, важничать, пётушúться.

Grzebieniarka, -i, *ж.* гребенщúца.

Grzebieniarski, гребéночный, гребенной.

Grzebieniarstwo, -a, *ср.* гребéнное мастéрство.

Grzebieniarz, -a, *м.* гребéночникъ, гребенщúкъ.

Grzebieniasty, **Grzebienisty**, гребенчатый.

Grzebienica, -y, *ж.* **Grzebieniec**, -ńca, *м. Бот.* гре́бникъ, дúкій кéрвель.

Grzebieniowy, греб ночный.

Grzebieniowaty, гребенови́дный.

Grzebienisty, *см.* **Grzebieniasty**.

Grzebło, *см.* **Zgrzebło**.

Grzebyczek, -czka, **Grzebyszek**, -szka, **Grzebyk**, -a, *м.* гребешóк, гребéночка.

Grzech, -u, *м.* грéхъ.

Grzechotka, -i, *ж.* каменный стрижъ (*птица*), домашняя ластóчка.

Grzechotać, **Grzegotać**, грохотáть, греметь; || трещáть, дребезжáть; || квакать (*о лягушкахъ*).

Grzechotanie, -a, *ср.* грóхотъ, трескъ; || квáканье (*лягушекъ*), *см.* **Skrzekotanie**.

Grzechotka, -i, *ж.* трещóтка, гремýшка.

Grzechotnik, -a, *м. Зоол.* гремýчая змéя.

Grzechowy, грéхóвный.

Grzecznie, учтúво, вéжливо, благопристóйно.

Grzeczniś, -sia, *м.* разсыпающійся въ комплимéнтахъ, любéзникъ.

Grzeczniuchny, чрезвычáйно учтúвый, вéжливый, привéтливый.

Grzeczność, -ści, *ж.* учтúвость, вéжливость, прилúчіе, привéтливость.

Grzeczny, учтúвый, вéжливый, прилúчный привéтливый.

Grzęda, -y, *ж.* грядá, рядъ; || *Стар.* лéха.

Grzegotać, *см.* **Grzechotać**.

Grzegotka, *см.* **Grzechotka**.

Grzegzotka, -i, *ж.* **Gżegżotka**.

Grzejący, согрéвающій.

Grzęba, -y, *ж.* голышъ, булы́жникъ (*камень*).

Grześ, -sia, *м.* Гри́ша, *Умен.* отъ **Grzegorz**, Григóрій.

Grześć, *см.* **Grzebać**.

Grzesiowa, -ej, *ж.* жена́ Григóрія.

Grzęski, *см.* **Grząski**.

Grzeszek, -szku, *м.* грéшóкъ, мáленькая погрéшность.

Grzeszenie, -a, *ср.* прегрéшéніе.

Grzeszniczy, грéшный, грéхóвный.

Grzesznie, грéшно, грéхóвно.

Grzesznik, -a, *м.* грéшникъ.

Grzeszność, -ści, *ж.* грéхóвность.

Grzeszny, грéшный, грéхóвный.

Grzeszyć, грéшúть.

Grzęznąć, *см.* **Grząznąć**.

Grzęzy, *см.* **Grząz**.

Grzmiący, гремящій.

Grzmieć, греметь.

Grzmienie, -a, *ср.* громъ, раскáтъ, гулъ грóма.

Grzmocić, стучáть, ударя́ть.

Grzmot, -u, *м.* громъ.

Grzmotać, *см.* **Grzmocić**.

Grzmotliwy, **Grzmotny** гремя́щій, грóмкій, оглушúтельный, громóвый (*о голосѣ*).

Grzmotnąć, *см.* **Grzmocić**.

Grzmotny, *см.* **Grzmotliwy**.

Grzmotowy, громовóй.

Grzyb, a, *м.* грúбъ; || *Мед.* грúбъ, нарóстъ, дúкое мúсо; || *Зоол.* голотурія, морскáя кубышка (*студнистое животное*); || **Grzyb drzewny**, гýбка.

Grzybek, -bka, *м.* драчóна (*родъ пирóжнаго*); || грибóкъ грúбчикъ, грибóчекъ.

Grzybiasty, гýбчатый, воздрева́тый.

Grzybiec, дряхлéть, старéть, приходúть въ вéтхость.

Grzybienie, -nia, *м.* **Grzybienie**, -a, *ср. Бот.* кувúшинчики, кубы́шечки. **Grzybień biały**, бéлый ненуфáръ.

Grzybowaty, грибови́дный, гýбчатый, грúбастый, грúбчатый.

Grzybowy, грибнóй, грибóвый.

Grzyt, **Grzytać**, **Grzytanie**, *см.* **Zgrzyt**, **Zgrzytać**, **Zgrzytanie**.

Grzywa, -y, *ж.* грúва.

Grzywacz, -a, *м.* дúкій сúзый гóлубь, лéснóй гóлубь, вя́хирь, вятю́тинъ (*птица*).

Grzywiasty, грúвистый, имéющій грúву.

Grzywienny, *см.* **Grzywnowy**.

Grzywna, -y, *ж.* грúвна.

Gubernator, -a, *м.* губернáторъ.

Gubernatorka, -i, *ж.* правительница.

Gubernatorowa, -ej, *ж.* губернáторша, жена́, супру́га губернáтора.

Gubernatorski, губернáторскій.

Gubernatorstwo, -a, *ср.* губернáторство, дóлжность губернáтора.

Gubernja, -ji, губéрнія.

Gubernjalny, губéрскій.

Gubić, терять, трáтить лишáться; || истреблáть, уничтожáть; || губить: || избавиться отвязаться. **Zgubić psa**, потеря́ть собáку. **Zgubić febrę**, избавиться отъ лихорáдки. **Co ludzi wojna gubi**, сколько людéй истребля́етъ война́. **Gubić się**, теря́ться, погибáть, пропадáть; * исчезать. **Gubić się w domysłach**, теря́ться въ догáдкахъ.

Gubiciel, -a, *м.* губúтель, истребúтель.

Gubienie, -a, *ср.* разрушéніе истребléніе.

Gubka, *см.* **Hubka**.

Gul1, -i, *ж.* шишка, желвáкъ.

Guldynka, -i, *ж.* нарѣзно́е ружьё, *см.* **Gwintówka.**

Guma, -y, *ж.* каме́дь, расти́тельный клей, гу́мми.

Gumalastyczny, рези́нный, каучуко́вый.

Gumalastyka, -i, *ж.* гуммиластикъ, рези́на.

Gumieńczysko, -a, *ср.* молоти́льный токъ, гуме́нце.

Gumienko, -a *ср. Умен.* отъ **Gumno**, гуме́нце.

Gumiennica, -y, *ж.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Gumiennnik, -a, *м. бо́лье употребля́ется* **Gumienny**, -ego, *см.* **Karbownik.**

Gumiguta, -y, *ж.* гуммигу́тъ.

Gumno, -a, *ср.* токъ, гумно́.

Gumować, намазывать *или* разводи́ть каме́дью.

Gumowanie, -a, *ср.* намазываніе каме́дью.

Gumowny, Gumowy, каме́дный, каме́дистый.

Gunia, -ni, *ж.* попо́на (*для лошадей*); || сѣрми́га. **Gunie**, *мн.* просто́й наро́дъ, чернь, мужичьё.

Gurczeć, плеска́ться, бара́хтаться въ водѣ; || шевели́ться, копоши́ться.

Gurdziel, -a, *м.* нарывъ дѣлающійся на языкѣ́ лошадей.

Gurt, -u, *м.* по́ясъ изъ ремне́й; || подпру́га (*у лошадей*).

Gurtowy, подтя́нутый ремня́ми. **Łóżko gurtowe**, крова́ть на ремня́хъ.

Gusła, -seł, *мн.* куде́сы, колдовство́, куде́сничество, волшебство́, чародѣ́йство.

Guślarka, -i, *ж.* колду́нья, куде́сница, чародѣ́йка, волше́бница.

Guślarski, чародѣ́йскій, чародѣ́йный, чародѣ́йственный, волше́бный.

Guślarstwo, -a, *ср.* чародѣ́йство, колдовство́.

Guślarz, -a, *м.* куде́сникъ, колду́нъ, чародѣ́й, волше́бникъ.

Guślić, куде́сить.

Gustowaty, чародѣ́йственный.

Gust, -u, *м.* вкусъ; || * вкусъ, разбо́рчивость; || охо́та, скло́нность.

Gustownie, со вку́сомъ, изя́щно, краси́во.

Gustowność, -ści, *ж.* хоро́шій вкусъ, изя́щество, краси́вость; || щегольство́.

Gustowny, сдѣланный со вку́сомъ, изя́щный, краси́вый; || щегольско́й.

Guwernantka, -i, *ж.* гувернантка, воспита́тельница.

Guwerner, -a, *м.* гувернёръ, воспита́тель.

Guwernerka, -i, *ж.* до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guwernerować, исполня́ть до́лжность гувернёра, воспитателя.

Guz, -a, *м.* ши́шка, желва́къ, волды́рь.

Guzdrać się, копа́ться, ме́длить, мѣшка́ть.

Guzica, -y, *ж.* гу́зка (*пти́чья*); || *Анат.* вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guziczek, -czka, *м.* пу́говка.

Guziczny, *Анат.* хвостцо́вый, вихрецо́вый. **Kość guziczna**, вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guzik, -a, *м.* пу́говица.

Guzikarka, -i, *ж.* пу́говичница.

Guzikarnia, -ni, *ж.* пу́говичная фа́бика.

Guzikarski, пу́говичный.

Guzikarstwo, -a, *ср.* торгъ пу́говицами.

Guzikarz, -a, *м.* пу́говочникъ.

Guzikowaty, *Анат.* мыщелкообра́зный.

Guzman, -a, *м. Устар. см.* **Guślarz.**

Guzowacieć, отвердѣть, затвердѣть.

Guzowatość, -ści, *ж.* отвердѣ́лость, затвердѣ́лость.

Guzowaty, отвердѣ́лый, затвердѣ́лый.

Gwajak, -u, *м. Бот.* бакау́тъ, желѣ́зное де́рево.

Gwajakowy, бакау́товый.

Gwałcenie, -a, *ср.* наси́ліе, наси́лованіе; || наруше́ніе. **Gwałcenie przykazań boskich**, наруше́ніе запове́дей бо́жіихъ.

Gwałcić, нарушать; || наси́ловать, наси́льничать; || осквернять.

Gwałciciel, -a, *м.* наруши́тель; || растли́тель, осквернитель. **Gwałciciel praw najświętszych**, наруши́тель са́мыхъ свяще́нныхъ правъ. **Gwałciciel kościołów**, святота́тель святота́тецъ.

Gwałcicielka, -i, *ж.* наруши́тельница; || святота́тица.

Gwałcicielski, наси́льственный.

Gwałt, -u, *м.* наси́ліе. **Gwałt komu uczynić**, принуждать си́лою, наси́ловать. **Gwałt czyjemu sercu czynić**, проти́виться чьи́мъ либо скло́нностямъ. **Gwałtem**, си́лою наси́льно, непремѣ́нно, всѣ́ми си́лами, всѣ́чески. **Gwałtem chciał przyjść do mnie**, онъ непремѣ́нно, наси́льно хотѣ́лъ притти́ ко мнѣ́. **Na gwałt dzwonić**, бить въ набатъ, уда́рить въ набатъ. **Na gwałt bębnić**, бить трево́гу. **Na gwałt biedz**, бѣжать изо всѣ́хъ силъ. **Kazać co robić na gwałt**, велѣть что́ либо дѣ́лать съ велича́йшей поспѣ́шностію. **Gwałtu wołać, krzyczeć**, звать на по́мощь. **Gwałtu!** помоги́те!

Gwałtem, *см.* **Gwałt.**

Gwałtować, *см.* **Gwałcić.**

Gwałtowanie, *см.* **Gwałcenie.**

Gwałtownictwo, -a, *ср.* наси́ліе, я́ростность, бу́йность.

Gwałtowniczy, *см.* **Gwałtownikowy, Gwałcicielski.**

Gwałtownie, си́льно, стреми́тельно, бы́стро; || внеза́пно.

Gwałtowność, -ści, *ж.* стреми́тельность, порывистость; || * горя́чность, пы́лкость, запа́льчивость. **Gwałtowność wiatru**, стреми́тельность вѣ́тра. **Gwałtowność namiętności**, пы́лкость страсте́й.

Gwałtowny, сильный, усильный, насильственный; || стремительный, неистовый, пылкій; || свирѣпый, жестокій, нагльій; || настойтельный, крайній, безотлагательный. **Gwałtowny czyn**, насильственный поступокъ. **Gwałtowna miłość**, сильная, пылкая любовь. **Umysł gwałtowny**, пылкій духъ. **Gwałtowna gorączka**, сильная, жестокая горячка. **Potok gwałtowny**, стремительный потокъ. **Gwałtowna wymowa**, сильное краснорѣчіе. **Gwałtowna potrzeba**, крайняя нужда. **Gwałtowny interes**, безотлагательное дѣло. **Deszcz gwałtowny**, сильный дождь.

Gwar, -u, *м.* шумъ; || говоръ; || чирикань, щебетанье (*птицъ*).

Gwara, -y, *м.* болтунъ, пустомеля.

Gwarancja, -ji, *ж.* обезпеченіе, ручательство, поручительство.

Gwarant, -a, *м.* порука, поручитель.

Gwarantka, -i, *ж.* поручительница.

Gwarantować, ручаться, поручиться, быть порукою.

Gwardja, -ji, *ж.* гвардія.

Gwardjak, -a, *м.* гвардеецъ.

Gwardjan, -a, *м.* настоятель (*монастыря*).

Gwardjański, настоятельскій (*въ монастырѣ*).

Gwardjaństwo, -a, *ср.* настоятельство.

Gwardzista, -y, *м.* гвардеецъ.

Gwarny, шумный.

Gwarzyć, шумѣть; || болтать, калякать; || стрекотать (*о сорокѣ и т. п.*); || чирикать, щебетать (*о птицахъ*). **Starość lubi gwarzyć**, старость любитъ болтать, старость болтлива.

Gwazdać, пачкать, марать.

Gwiazda, -y, *ж.* звѣзда.

Gwiazdarnia, -ni, *ж.* обсерваторія.

Gwiazdarski, астрономическій, астрологическій.

Gwiazdarstwo, -a, *ср.* астрономія, астрологія.

Gwiazdarz, -a, *м.* **Gwiażdziarz**, **Gwiazdopis**, **Gwiazdownik**, -a, **Gwiazdozerca**, -y, *м.* астрономъ. **Gwiazdmistrz**, **Gwiazdowidz**, **Gwiazdowieszczbiarz**, **Gwiazdowróg**, -a, *м.* астрологъ.

Gwiazdeczka, -i, *ж.* звѣздочка; || *Бот.* астра звѣздочникъ; || *Минер.* звѣздчатый кораллъ.

Gwiazdeczny, звѣздный.

Gwiazdka, **Gwiazdeczka**, -i, *ж. Умен.* звѣздочка.

Gwiazdosz, -a, *м. Бот.* медунка, медуница легочница, бѣлостойка, *см.* **Granicznik**, **Płucnik**.

Gwiazdowaty, звѣздчатый

Gwiazdowiec, -wca, *м.* звѣздчатый коралл или камень.

Gwiazdownica, **Gwiazdnica**, -y, *ж. Бот.* звѣздчатка.

Gwiazdowy, **Gwiazdny**, звѣздный.

Gwiazdozbiór, -u, *м.* созвѣздіе.

Gwiazdozór, -oru, *м.* верхогляд, небозоръ (*рыба*).

Gwiaździć, усѣять, украсить звѣздами.

Gwiaździstość, -ści, *ж.* звѣздообразность.

Gwiaździsty, звѣздистый, звѣздчатый, звѣздный. **Noc gwiaździsta**, звѣздная ночь. || **Gwiaździsta jaszczurka**, стеллионъ, пестрая ящерица.

Gwicht, -u, *м.* гиря (*весовая*).

Gwint, -u, *м.* винтъ; || винтовая нарѣзка; || нарѣзы (*въ ружьѣ*).

Gwintorzeźnia, -ni, *ж. Мех.* мѣтчикъ; || коловоротъ.

Gwintować, *Техн.* дѣлать винтовые нарѣзы мѣтчикомъ (*въ ружьѣ*).

Gwintowany, нарѣзной; || ложчатый, желобчатый, борозчатый.

Gwintowka, -i, *ж.* винтовка.

Gwintownica, -y, *ж.* винтовальня, винторѣзъ.

Gwizd, -u, *м.* свистъ.

Gwizdać, свистать, свистѣть.

Gwizdacz, -a, *м.* свистунъ.

Gwizdaczka, *см.* **Gwizdawka**.

Gwizdanie, **Gwizdnienie**, -a, *ср.* свистаніе, свистъ.

Gwizdawka, **Gwizdaczka**, -i, *ж.* свистокъ, свистѣлка.

Gwizgnąć, свистнуть, *см.* **Gwizdać**.

Gwiźdź, -dzia, *м.* желѣзо (*у лошадей*).

Gwoli (g, woli, *см.* k woli, или ku woli), для, ради, въ угоду. **Gwoli tobie**, для тебя собственно. **Gwoli czemu to?** для чего это? **Czynić komu gwoli**, въ угоду кому что дѣлать, угождать. **Wiatrom gwoli**, на произволъ, по волѣ вѣтра. **Swym żądzom gwoli**, для удовлетворенія своихъ страстей.

Gwóźdź -dzia, *м.* гвоздь. **Gwóźdź naciągany**, заершённый гвоздь;—**pakowy**, кѵпорный гвоздь; — **sztukaturny**, **sztukowy**, штукатурный гвоздь;—**krytowy**, кровельный гвоздь; — **oficiowy**, шпалерный гвоздь;—**zawiasowy**, **czyli z okrągłą głową**, петельный, навѣсный *или* круглошляпный гвоздь.

Gwoździarczyk, -a, *м.* подмастерье гвоздочника, гвоздаря.

Gwoździarka, -i, *ж.* жена гвоздочника; || торгующая гвоздями.

Gwoździarnia, -ni, *ж.* гвоздочный заводъ, гвоздильня, гвоздникъ.

Gwoździarski, гвоздочный.

Gwoździarstwo, -a, *ср.* ремесло гвоздочника.

Gwoździarz, -a, *м.* гвоздочникъ, гвоздарь.

Gwoździaty, **gwoździowaty**, гвоздовый.

Gwoździec, *см.* **Goździec**.

Gwoździk, -a, *м.* гвоздикъ, гвоздокъ.

Gwoździsty, напольчный гвоздями.

Gżegżelica, -y, *ж.* кукушка (*птица*).

Gżegżołka, **Gżeczołka**, **Grzeczołak**, *см.* **Kukawka**, **Kukułka**.

Gżegżołczy, *см.* **Kukułczy.**

Gzems, *см.* **Gzyms.**

Gżenie się, Gżenie, -a, *ср.* **бѣшенство, я́рость**; || **тёчка** (*у животныхъ*), *см.* **Giez.**

Gzić, кусáть, жáлить. Gzić się (*о животныхъ*), **бѣситься**; || **Gzić się z kim, пыла́ть страстью.**

Gzik, -a, *м.* **о́водъ, слѣпе́нь** (*насѣкомое*); || **любострáстіе**; || **игри́вость**, *см.* **Giez.**

Gziwy, игри́вый, рѣзвый, шаловли́вый; || **любострáстный.**

Gzło, Giezło, -a, *ср.* **рубáшка, соро́чка, же́нская туника**; || **оболо́чка**: || **покрыва́ло, покро́въ, завѣса.**

Gzy, *см.* **Giez.**

Gzygzak, -a, *м.* **зигза́гъ, зикза́къ, ло́манная ли́нія.**

Gzyms, -u, *м.* **карни́зъ.**

Gzymsik, -a, *м. Умен.* **карни́зецъ.**

Gzymsówka, -i, *ж.* **карни́чъ для карни́за.**

Gzymsowy, карни́зный.

H.

H, произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Г* **въ слова́хъ:** *госпита́ль, господь, государь, господа́.* **Ча́сто, вмѣсто бу́квы h, непра́вильно пи́шутъ и произно́сятъ ch** (*русское Х*).

Ha, *Межд.* **a! ба! охъ!**; || **ha, ha, ha, ха, ха, ха!**

Haba, -y, *ж.* **то́лстое бѣ́лое сукно́**, *см.* **Gunia, Samodział, Parć.**

Habanina, -y, *ж. см.* **Chabanina.**

Habeas-corpus, **зако́нъ о ли́чной свобо́дѣ** (*въ Англіи*).

Habelek, *см.* **Abelek.**

Habet, имѣю, до́лженъ мнѣ, должны́ мнѣ, слѣ́дуетъ къ получе́нію. (*противоположное тому*: **credit, долгъ, кредитъ**).

Hablany, сдѣ́ланный изъ то́лстаго бѣ́лаго сукна́.

Habina, -y, *ж. см.* **Chabina.**

Habit, -u, *м.* **ря́са, монáшеское пла́тье, монáшеская оде́жда.**

Haczek, -czka, Haczyk, -yka, *м.* **крючо́къ, крюкъ. Haczki**, *мн.* **цѣпо́чка** (*у жилетки*); || **Haczyki**, *мн.* **боковые ло́коны, накладны́я бу́кли.**

Haczkowaty, *см.* **Haczykowaty.**

Haczyć, вѣшать; ||**зацѣпля́ть, задѣва́ть, см. Zahaczać**; || * **стянýть, подцѣпи́ть, см. Zahaczyć.**

Haczykowaty, Haczysty, крючкова́тый; || **искривленный.**

Haft, -u, *м.* **вышива́нье, шитьё, стёжка**; || **шитьё на мундúрѣ**; || *Хир. и Бот.* **шовъ, зашúвка, спúвка.**

Haftarka, -i, *ж.* **золотошвéйка.**

Haftarski, золотошвéйный.

Haftarstwo, -a, *ср.* **вышива́нье, шитьё.**

Haftarz, -a, *м.* **золотошвéй.**

Haftka, -i, *ж.* **крючо́къ, застёжка.**

Haftkarka, -i, *ж.* **занима́ющаяся вышива́ньемъ** *или* **продающая вышива́нье.**

Haftować, вышива́ть.

Haftowanie, -nia, *ср.* **вышива́нье, шитьё.**

Haftowany, вы́шитый.

Haj! *см.* **Hej, Hajno!**

Haja, -ai, *ж.* **аку́ла** (*рыба*); || *Устар.* **метéлица, вью́га.**

Hajda, *Межд.* **смѣлѣ́й! впередъ!**

Hajdamacki, гайдама́чій; || * **разбóйничій.**

Hajdamactwo, -a, *ср.* **гайдама́чество**; || * **разбóйничество.**

Hajdamaczka, -i, *ж.* **гайдама́чиха**; || **разбóйница.**

Hajdamaczyć, разбóйничать. Hajdamaczyć się, вести́ распу́тную, развра́тную жизнь, сдѣлаться бездѣльникомъ.

Hajdamaczyzna, -y, *ж.* **разбóйничество, грабительство.**

Hajdamak, -a, *м.* **гайдама́къ**; || * **разбóйникъ.**

Hajducki, Hajduczy, гайду́чій; || * **разбóйничій.**

Hajduczysko, -a, *м.* **ро́слый, огро́мный гайду́къ.**

Hajduk -a, *м.* **гайду́къ.**

Hajno, Haj, (*употребля́ется то́лько въ просторѣчіи*), **хотъ тамъ!** *См.* **Hajw.**

Hajnał, Hejnał, Ejnał, -u, *м. Устар.* (*съ венгерскаго*), **пѣснь Бóгу для пробужде́нія во́йска въ ла́герѣ, передъ разсвѣтомъ** (*утренняя заря*).

Hajstra, -y, *ж.* **Hajster, -stra**, *м. Зоол.* **сѣ́рая ца́пля, чапу́ра.**

Hajta, Hajtuś, Hajty, дѣ́тское выраже́ніе въ родѣ: *пойдёмъ*. **Pójdziemy hajtuś, пойдемъ гуленушки, пойдёмъ гуля́ть.**

Hajw, Hajwo, Hajno (*употребл. въ просторѣчіи*), **сюда́. Pójdź hajw, hajwo, hajno, поди ко сюда́!**

Hajże! *Межд.* **ну, ну же! Ну, пріуда́римъ! пойдемъ! впередъ! Hajże na niego, впередъ, пріуда́римъ же на него́! Hajże ha!** *см.* **Hyż, ha!**

Hak, -u, *м.* **крюкъ**; || **багóръ**; || **колъ. Złoczyńcę wrzucić na haki, посади́ть преступника на́ колъ. Hak rybacki, острога, гарпу́нъ, багóръ. Hak kuchenny, крюкъ для вѣшанья котла́ надъ огнемъ. Hak u drzwi, крюкъ, пéгельный крюкъ** (*у двéри*). * **Hak orli, клювъ орли́ный.** * **Przywieść kogo na hak, подвéргнуть кого́ опáсности. Hak ziemi, двадца́тая часть мóрга.**

Hakować, пахáть зéмлю сохóю, *см.* **Odwracać.**

Hakowaty, крючкова́тый, закорю́ченный, крúвой, искри́вленный.

Hakowiec, -wca, *м. см.* **Sakłak.**

Hakowity, *см.* **Haczysty**

Hakownica, -y, *ж.* ручная пищáль, мушкéтъ.

Hakownik, -a, *м.* рабóтникъ съ крюкóмъ, съ багрóмъ.

Halabarda, **Halaparta**, -y, *ж.* **Halapart**, -u, *м.* алебáрда, протозáнъ, бердышъ.

Halabartnik, -a, *м.* алебáрдщикъ.

Halabartny, алебáрдный; || алебáрдщикъ.

Hałaburda, -y, *м.* горлáнъ, крикýнъ, спóрщикъ.

Hałas, -u, *м.* шумъ, крикъ, стукъ, трескъ; || гулъ; || звукъ, отголóсокъ; || сумя́тица, трегóга. **Hałas trąb i kotłów**, звýки трубъ и стукъ литáвровъ.

Hałasić, **Hałasować**, шумѣ́ть, кричáть, голоси́ть.

Hałaśliwy, *см.* **Hałaśny**.

Hałaśnica, -y, *ж.* горлáнья, крикýнья, крикýша.

Hałaśnik, -a, *м.* горлáнъ, крикýнъ.

Hałaśny, шумли́вый, крикли́вый.

Hałasować, *см.* **Hałasić**.

Hałasowanie, -a, *ср.* крикъ, шумъ, брюзжáнье.

Hałasownik, *см.* **Hałaśnik**.

Hałasowny, *см.* **Hałaśny**.

Hałaszenie, *см.* **Hałasowanie**.

Halaspas, -u, *м.* (*мало употреб.*) разгýльная, весёлая жизнь, пировáнье.

Hałastra, -y, *ж.* *см.* **Chałastra**.

Hałda, -y, *ж.* *Горн.* кýча, отвáлъ.

Halerz, -a, *м.* стари́нная мéлкая монéта, полýшка; || ничтóжныя дéньги. **I halerza nie warto**, не стóитъ и полýшки, и грошá.

Halizna, -y, *ж.* *см.* **Golizna**.

Halsztuch, **Halsztuk**, -a, *м.* гáлстукъ.

Hałun, *см.* **Ałun**.

Hamernia, -ni, *ж.* кри́чный *или* желѣзодѣ́лательный завóдъ, молотовáя.

Hamernik, -a, *м.* молотовникъ.

Hamować, удéрживать, сдéрживать, воздéрживать, обýздывать, укрощáть, умѣря́ть; || препя́тствовать, тормозить; || останáвливать. **Nic go hamować nie zdoła**, егó ничтó не мóжетъ удержáть, обуздáть. **Hamować swe namiętności**, обýздывать свои́ стрáсти. **Hamować kogo**, укрощáть когó. **Hamować nieprzyjaciela**, останáвливать непріятеля. || **Hamować się**, воздéрживаться, сдéрживаться, владѣ́ть собóю.

Hamowanie, -a, **Hamowanie się**, *ср.* укрощéніе, обуздáніе, воздержáніе.

Hamowny, укроти́мый, воздéржный.

Hamulec, -lca, *м.* тóрмазъ; || * уздá, обуздáніе.

Han, -a, *м.* *см.* **Chan**.

Hańba, -y, *ж.* позóръ, стыдъ, безслáвіе, поношéніе, безчéстіе.

Hańbiący, позóрный, позóрящій, поноси́тельный, постыдный.

Hańbić, позóрить, безслáвить, безчéстить, поноси́ть.

Hańbiciel, -a, *м.* оби́дчикъ, оскорби́тель, поноси́тель, клеветни́къ.

Hańbicielka, -i, *ж.* оби́дчица, оскорби́тельница, поноси́тельница, клеветни́ца.

Hańbienie, **Zhańbienie**, -a, *ср.* опозóриваніе, поношéніе, клеветá.

Handel, -dlu, *м.* торгóвля, торгъ, продáжа. **Handel przywozowy** *или* **inwektowy**, привóзная торгóвля; — **wywozowy** *или* **ewektowy**, отпускнáя торгóвля. **Handel zbożem**, хлѣ́бная торгóвля. **Handel końmi**, торгóвля лошадьми́, барышничество. **Handel kramarski**, мелочнáя торгóвля. **Ta książka wyszła z handlu**, э́та кни́га вы́шла изъ продáжи, вся распрóдана. **W handel poszła nauka**, учéнье обрати́лось въ торгóвлю. **Założyć handel**, откры́ть торгóвлю, откры́ть лáвку для продáжи.

Handelek, -lku, *м.* мелочнáя торгóвля; || лáвочка.

Handlarski, торгóвый, купéческій, меркантильный.

Handlarstwo, -a, *ср.* торгóвля, торгъ, коммéрція; || купéчество, торгóвое сослóвіе.

Handlarz, -a, *м.* торгóвецъ, купéцъ, лáвочникъ. **Handlarz szczegółowy**, рóзничный торгóвецъ.

Handlować, торговáть.

Handlowanie, -a, *ср.* торгóвля, торгъ.

Handlowniczy, торгóвый, коммéрческій.

Handlownik, -a, *м.* торгóвецъ.

Handlowność, -ści, *ж.* процвѣтáніе торгóвли.

Handlowny, торгýющій, торгóвый; || успѣ́шно занимáющійся торгóвлею.

Handlowy, торгóвый, коммéрческій.

Handziar, -a, *м.* широ́кій кинжáлъ (*у Азіатцевъ*).

Haniebnie, позóрно, постыдно, безчéстно; || * безобрáзно, гря́зно, неопря́тно; || чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, безмѣ́рно. **Haniebnie postąpić**, поступи́ть безчéстно. * **Haniebnie wyglądać**, имѣ́ть гря́зный, неопря́тный видъ. **Haniebnie wielki**, безобрáзно, до безобрáзія вели́къ.

Haniebnik, -a, *м.* *см.* **Hańbiciel**.

Haniebność, -ści, *ж.* безстыдство срамотá, мéрзость, гнýсность.

Haniebny, постыдный, позóрный, безчéстный, гнýсный.

Hański, *см.* **Chański**.

Hanyż, *см.* **Anyż**.

Hap, **Hapać**, *см.* **Chap**, **Chapać**.

Hapa, -y, *ж.* *см.* **Japa**.

Haracz, -u, *м.* дань, пóдать.

Haracznik, -a, *м.* дáнникъ.

Haramza, -y, **Harandzia**, -dzi, *ж.* канáлья, негоди́й.

Harap, -u, **Harapnik**, -a, *м.* арáпникъ, бичъ.

Haras, -u, *м.* рашъ (*шерстяная матерія*).

Harc, -u, *м.* сши́бка, схвáтка, стычка.

Harcerski, наѣ́здническій.
Harcerstwo, наѣ́здничество.
Harcerz, -a, *м.* наѣ́здникъ.
Harcić, **Harcony**, *см.* **Hartować**, **Hartowany**.
Harcować, заводи́ть сты́чку, сши́бку, гарцова́ть, скака́ть верхо́мъ; || * низпровергать, разруша́ть.
Harcowanie, -a, *ср.* гарцова́ніе, скака́ніе.
Harcownik, -a, *м.* наѣ́здникъ.
Harcowny, наѣ́здническій.
Harczeć, *см.* **Charczeć**.
Hardo, дерзко, надме́нно, наха́льно.
Hardość, -ści, *ж.* дерзость, надме́нность, наха́льство.
Hardosz, -a, *м.* горде́цъ.
Hardy, го́рдый, надме́нный, де́рзкій.
Hardzić, дѣ́лать надме́ннымъ.
Hardzie, *см.* **Hardo**.
Hardzieć, дѣ́латься го́рдымъ, надме́ннымъ, возгорди́ться.
Harenda, *см.* **Arenda**.
Harfa, *см.* **Arfa**.
Harłak, -a, *м. см.* **Charłak**.
Harmata, *см.* **Armata**.
Harmider, -eru, *м.* сумато́ха, трево́га, шумъ, ссо́ра.
Harmonja, -ji, *ж.* гармо́нія, созву́чіе, благозву́чіе; || *согла́сіе, стро́йность.
Harmonicznie, гармони́чески, благозву́чно; || * согла́сно, стро́йно.
Harmoniczny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harmonijnie, гармони́чески, благозву́чно; || согла́сно, стро́йно.
Harmonijnosć, -ści, *ж.* гармо́нія, благозву́чность.
Harmonijny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harować, рабо́тать, труди́ться съ больши́мъ уси́ліемъ. **Harować z kim, kogo**, утомля́ть, му́чить, изнуря́ть.
Harowanie, -a, *ср.* до́лгая, уси́ленная рабо́та.
Harpa, -y, *ж.* серпови́дный мечъ.
Harpja, -ji, *ж.* га́рпія (*баснословное чудовище*); || *Орнит.* га́рпія (*родъ американскаго орла*).
Hart, -u, *м.* зака́лка (*стали*); || зака́лъ; || крѣ́пость, си́ла, твёрдость. * **Hart duszy**, твёрдость души́, хара́ктера. **Hart serca**, бо́дрость. **Harty**, *мн.* калёныя стрѣ́лы, ни́ки и т. п.
Hartować, зака́ливать (*сталь*); || обва́ривать, кали́ть (*писчія перья*); || пріучи́ть къ чему́ тру́дному; || дѣ́лать твёрдымъ, жёсткимъ; || укрѣпля́ть (*тѣло*). **Umiał zahartować ich prędko do wojny**, онъ умѣ́лъ ско́ро пріучи́ть ихъ къ войнѣ́. || **Zahartować się**, пріучи́ться къ чему́, закали́ться, укрѣпи́ться.
Hartowanie, -a, *ср.* кале́ніе, зака́ливаніе; || * укрѣпле́ніе, пріуче́ніе къ труда́мъ, къ перенесе́нію тру́дностей
Hartowność, -ści, *ж.* зака́лъ; || крѣ́пость, твёрдость.
Hartowny, закалённый; || пріучённый къ тру́дностямъ.
Haru, haru! *или* **Haruj, haruj!** работа́й, работа́й! **Ustawicznie haru, haru**, постоя́нно рабо́тай да рабо́тай! *см.* **Harować**, **Karować**.
Hasać, скака́ть; || галопи́ровать; || гарцова́ть; || пляса́ть, пры́гать. **Hasać na koniu**, скака́ть на ло́шади. **Całą noc hasał**, онъ пропляса́лъ всю́ ночь. **Zhasać konia**, заѣ́здить, утоми́ть ло́шадь.
Hasanie, -a, *ср.* скака́нье; || галопи́рованіе; || гарцова́ніе; || пляса́нье, пры́ганье.
Haska, -i, *ж.* ко́жа набива́емая на коло́дку.
Hasło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || *Воен.* ло́зунгъ, паро́ль; || га́сло (*звонъ о тушеніи огня; приказъ часовому, запрещеніе выходить изъ казармы*).
Hasłowy, сигна́льный.
Haubica, -y, *ж.* *Арт.* га́убица *или* единоро́гъ, *см.* **Granatnik**.
Haust, -u, *м.* глото́къ.
Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || отва́га.
Hazardować, рискова́ть, подверга́ть опа́сности, отва́живаться. || **Hazardować się**, отва́живаться на предпріятіе, пуска́ться въ опа́сность, подверга́ться опа́сностямъ.
Hazardowanie, a, *ср.* рискова́ніе, отва́га.
Hazardowny, риско́вный, аза́ртный. **Gra hazardowna**, аза́ртная игра́.
He, Hę, *Межд.* (означа́ющее вопро́съ или удивле́ніе), что́! что-ли! какъ! **Czy chcesz, hę?** хочешь ли, что ли? **Hę, czy to być może?** какъ! мо́жетъ ли э́то быть.
Heban, -u, *м.* эбе́новое *или* чёрное де́рево.
Hebanista, -y, *м.* краснодере́вецъ, иску́сный столя́ръ.
Hebanować, кра́сить подъ чёрное де́рево.
Hebanowy, эбе́новый, изъ чёрнаго де́рева. * **Włos hebanowy**, волоса́ чёрные какъ смоль, какъ во́роново крыло́.
Hebd, -u, *м.* *Бот.* ди́кая бузина́, бу́зникъ, селени́къ.
Hebdomarz, -a, *м.* недѣ́льный свяще́нникъ.
Hebel, -bla, *м.* стругъ, ско́бель. **Wielki hebel**, рубанъ, руба́нокъ; || скребо́къ; || **Hebel do laskowania**, па́зникъ, доро́жникъ.
Hebelkowy, *Бот.* сѣкирови́дный.
Heblarnia, -ni, *ж.* верста́къ, столя́рный стано́къ.
Heblować, строга́ть, струга́ть, стружи́ть, склобли́ть, сгла́живать. * **Heblować bruki**, обива́ть мостовыя.
Heblowanie, -a, *ср.* струга́ніе, строга́ніе.

Heblowiny, -win, *мн.* стру́жки, остру́жины.
Heblowy, ско́бельный.
Hebrajczyk, -a, *м.* Евре́й. **Hebrajczycy**, **Hebreowie**, *мн.* Евре́и.
Hebrajski, евре́йскій.
Hebraista, -y, *м.* знато́къ евре́йскаго языка́.
Hebrajszczyzna, -y, евре́йскіе оборо́ты рѣ́чи, евре́йскій язы́къ и его́ литерату́ра́, евре́йское уче́ніе. || **Hebrajszczyzny zarywać**, употребля́ть евре́йскіе оборо́ты рѣ́чи, слѣ́довать евре́йскому уче́нію.
Hebraizm -u, *м.* евре́йскій оборо́тъ рѣ́чи, *см.* **Hebrajszczyzna**.
Hebreowie, -ów, *мн. см.* **Hebrajczyk**.
Hebreusz, -a, *м.* Жидъ, Евре́й.
Heca, -y, *ж.* гоньба́, тра́вля; || охо́та съ соба́ками; || циркъ (*для ко́нскихъ риста́лищъ*).
Hecia, *Межд.* крикъ пого́нщика воло́въ: *направо!*
Heciak, -a, *м.* о́лухъ, мужи́къ, дереве́нщина.
Heciepiecie, -ci, *мн.* ма́ленькія лошаде́нки.
Hegemonja, -ji, *ж.* пра́здненства въ честь Діаны (*у дре́снихъ Гре́ковъ*).
Hegira, -y, *ж.* эги́ра, гиждра (*эра у мусульма́нъ*).
Hegumenja, -ji, *ж.* игу́менья, настоя́тельница дѣви́чьяго монастыря́, *см.* **Ksieni**.
Hej! *Межд.* гей! ей! эхъ!
Hej hej! Hejach, Hejda, Hej-daż! *Межд.* выража́ющее ра́дость: гей! эй!
Hejnał, **Ejnał**, *см.* **Hajnał**.
Hejsa! Hejza! *Межд.* Ну, смѣ́ло! не робѣ́й! ката́й валя́й!
Hektyczny, чахо́точный, сухо́точный; || ча́хлый.
Hektyk, -a, *м.* чахо́точный.
Hektyka, -i, *ж. Мед.* чахо́тка, сухо́тка.
Hellenista, -y, *м.* эллени́стъ, знато́къ гре́ческаго языка́.
Hellenistowski, э́ллинскій.
Hellenizm, -u, *м.* эллени́змъ, греци́змъ, гре́ческій оборо́тъ рѣ́чи.
Helleński, э́ллинскій, гре́ческій.
Hełm, -u, *м.* шлемъ, шиша́къ; || **Hełm u alembika**, покры́шка, колпа́къ (*у ку́ба*).
Hełmaty, со шле́момъ на головѣ́.
Hełmik, -a, *м. Бот. см.* **Tarczyca**.
Hem, *см.* **Hum**.
Hemoroidalny, *Мед.* гемороида́льный, почечу́йный. **Żyła hemoroidalna**, почечу́йная арте́рія.
Hemoroidarjusz, -a, *м. Мед.* стра́ждущій почечу́емъ, геморо́емъ.
Hemoroidy, **Hemorojdy**, -roid, *мн.* почечу́й, геморо́й.
Hen, (употребля́ется въ просторѣ́чіи), вонъ тамъ! туда! **Patrz, oto hen tam!** смотри́, вонъ тамъ! **Pojechał hen daleko**, поѣ́халъ туда́, далёко!
Hopatyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій пе́ченью.
Heraldyczny, геральди́ческій.
Heraldyka, -i, *ж.* гера́льдика, гербовѣ́дѣніе.
Herb, -u, *м.* гербъ.
Herbaciany, ча́йный.
Herbarz, -a, *м.* гербо́вникъ; || герба́рій, *см.* **Zielnik**.
Herbata, -y, *ж.* чай.
Herbatnica, ча́йница.
Herbatny, ча́йный.
Herbopis, **Herbopisarz**, -a, *м.* рисова́льщикъ гербо́въ, гербопи́сецъ, гера́льдикъ.
Herboryzować, герборизи́ровать, собира́ть расте́нія.
Herbowniczy, геральди́ческій.
Herbowny, имѣ́ющій гербъ. **Dom herbowny**, дворя́нская фами́лія, дворя́нскій домъ. **Znaki herbowne**, гербъ. **Herbowny**, -ego, *м.* одного́ и того́же герба́. **To mój herbowny**, у меня́ съ нимъ одинъ и тотъ же гербъ, у на́съ одина́ковые гербы́.
Herbowy, гербо́вый. **Nauka herbowa**, гера́льдика. **Pieczęć herbowa**, гербо́вая печа́ть.
Hercować, *см.* **Harcować**.
Heretycki, ерети́ческій, раско́льничій.
Heretyctwo, -a, *ср.* ерети́чность, ерети́чество отсту́пничество; || *Собир.* ерети́ки, раско́льники
Heretyczę, -ęcia, *ср.* ерети́къ, раско́льникъ, отсту́пникъ.
Heretyczeć, сдѣ́латься, ерити́комъ, отсту́пникомъ.
Heretyczka, -i, ерети́чка, отсту́пница.
Heretyczność, -ści, *ж. см.* **Heretyctwo**.
Heretyczyć, обраща́ть въ е́ресь.
Heretyk, -a, *м.* ерети́къ, отсту́пникъ, раско́льникъ.
Heretykować, обзыва́ть еретико́мъ, обвиня́ть въ е́реси.
Heretyzować, пропове́дывать е́ресь.
Herezja, -ji, *ж.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.
Herezjarcha, -y, *м.* ересіа́рхъ, ересенача́льникъ.
Herezosiewca, -y, *м.* распространи́тель е́реси.
Hermafrodyt, -a, *м.* гермафроди́тъ, двусна́стный; || *Ест. Истор.* двупо́лый.
Heroicznie, герои́чески.
Heroiczny, герои́ческій.
Heroina, -y, *ж.* герои́ня.
Heroizm, -u, *м.* герои́змъ.
Herold, -a, *м.* геро́льдъ, глаша́тай, бирю́чъ.
Heroldja, -ji, *ж.* геро́льдія.
Heroldski, геро́льдскій.
Heroldstwo, -a, *ср.* геро́льдство.
Herszt, -a, *м.* коново́дъ, зачи́нщикъ, предводи́тель. **Herszt zbójców**, предводи́тель, атама́нъ разбо́йниковъ.
Hersztować, предводи́тельствовать.
Hesper, -u, *м. см.* **Wieczornica**.
Hester, -a, *м. Устар.* поро́да шве́дскихъ лошаде́й, извѣ́стная у Лито́вцевъ.

Het! (*употребл. въ просторѣчіи*), смотри вотъ! вонъ! ну! **Het idzie**, смотри вотъ онъ идётъ. **Het !** ну! эй вы, ну! (*понуканье лошадей*). **Tam het poszedł**, вонъ онъ туда пошелъ.

Heta! ну! *Межд.* (*употребляемое извозчиками и кучерами для понужденія лошадей повернуть направо*).

Hetka, -i, *ж.* кляча, лошадёнка.

Hetman, -a, *м.* гетманъ; || полководецъ.

Hetmańczuk, -a, *м.* сторонникъ приверженецъ гетмана.

Hetmanić, начальствовать, предводительствовать, стоять во главѣ.

Hetmanienie, -a, *ср.* начальствованіе, предводительство.

Hetmanowa, -ėj, *ж.* гетманша, жена гетмана.

Hetmanować, *см.* **Hetmanić**.

Hetmański, гетманскій.

Hetmaństwo, -a, *ср.* гетманство.

Hetmańszczyzna, -y, *ж.* гетманщина, запорожскіе казаки; гетманскія помѣстья.

Heksametr, -tru, *м.* гекзаметръ.

Hi, hi, *Межд.* хи, хи!

Hiberna, -y, *ж.* подать, которую въ древней Польшѣ платили въ казну крестьяне королевскихъ и духовныхъ имѣній, для платы жалованья войску, въ зимнее время. || **Hiberny**, *мн.* военныя зимнія квартиры.

Hidraulicznie, гидравлическій; || вододѣйствующій.

Hidraulik, -a, *м.* гидравликъ.

Hidrograf, -a, *м.* гидрографъ, водописатель.

Hidrografja, -ji, *ж.* гидрографія, водописаніе.

Hidrograficzny, гидрографическій.

Hidrostatyczny, гидростатическій.

Hidrostyka, -i, *ж.* гидростатика (*наука о тяжести жидкихъ тѣлъ*).

Hierarcha, -y, *м.* іерархъ, священноначальникъ.

Hierarchalnie, іерархически.

Hierarchalny, іерархическій.

Hierarchja, -ji, *ж.* іерархія, священноначаліе; || чиноначаліе.

Hieroglif, -u, *м.* гіероглифъ, іероглифъ, фигурный знакъ.

Hieroglificzny, іероглифическій.

Hiperbola, -i, *ж.* гипербола, преувеличеніе; || *Мат.* гипербола.

Hiperbolicznie, гиперболически, преувеличенно.

Hiperboliczny, гиперболическій, преувеличенный.

Hipochondrja, -ji, *ж. Мед.* ипохондрія; || задумчивость.

Hipochondryczny, ипохондрическій.

Hipochondryk, -a, *м.* ипохондрикъ.

Hipokras, -a, *м.* пряный напитокъ, глинтвейнъ.

Hipokryt, -a, **Hipokryta**, -y, *м.* лицемѣръ, ханжа, святоша, пустосвятъ.

Hipokrytka, -i, *ж.* лицемѣрка, пустосвятка, ханжа, притворщица.

Hipokrzyzja, -ji, *ж.* лицемѣріе, притворство, ханжество.

Hipotecznie, *Юрид.* ипотечно, по закладу.

Hipoteczny, *Юрид.* ипотечный, по закладной.

Hipoteka, -i, *ж. Юрид.* ипотека, закладная на недвижимое имѣніе; || закладъ недвижимаго имѣнія.

Hipotekować, *Юрид.* отдавать въ залогъ, закладывать недвижимое имѣніе.

Hipotekowany, обезпеченный ипотекою.

Hipotetycznie, гипотетически, гадательно.

Hipotetyczny, гипотетическій, гадательный, предполагаемый.

Hipoteza, -y, *ж.* гипотеза, предположеніе.

Historja, -ji, *ж.* исторія, бытописаніе.

Historycznie, исторически.

Historyczność, -ści, *ж.* дѣйствительность происшествія, факта.

Historyczny, историческій.

Historyjka, -i, *ж.* исторійка, быль, повѣствушка, сказочка.

Historyk, -a, *м.* историкъ, бытописатель.

Hjacynt, -a, *м. Бот.* гіацинтъ (*растеніе*); || *Минер.* гіацинтъ, жёлтый яхонтъ (*камень*).

Hjacyntowiny, -win, *мн.* праздникъ св. Іакиноа, Акима.

Hjacyntowy, гіацинтовый.

Hjena, -y, *ж. Зоол.* гіена, бырсь.

Ho, ho! Ho, ho, ho! *Межд.* ого, ого! ого, го!

Hoboj, Hoboista, *см.* **Obój, Oboista**.

Hodować, вскармливать, выкармливать, воспитывать; || *Агр.* разводить, плодить (*домашній скотъ*); || выращивать, разводить (*растенія*); || поддерживать; || питать. **Hodować ogień święty**, поддерживать священный огонь.

Hodowanie, -a, *ср. Агр.* разведеніе домашняго скота, скотоводство; || воспитаніе, выкармливаніе. **Hodowanie pszczół**, пчеловодство. **Hodowanie owiec**, овцеводство. **Hodowanie jedwabników**, шелководство.

Hojnie, Hojno, щедро, обильно, изобильно.

Hojnorośłka, -i, *ж. Бот.* сплотникъ, лѣсная рута (*растеніе*).

Hojność, -ści, *ж.* обиліе, изобиліе, щедрость.

Hojny, обильный, изобильный, щедрость.

Hola! *Межд.* гей! ей! || полно, довольно! **Hola! jest tam który?** ей! есть-ли тамъ кто-нибудь? **Hola, nie róbcie takiego hałasu**, полно, не дѣлайте такого шуму.

Hołd, -u, *м.* по́дданническій долгъ; || * благоговѣ́ніе, почтѐніе, уваже́ніе, покóрность. **Oddawać, składać hołd czyim cnotom**, изъявля́ть уваже́ніе къ чьимъ добродѣтелямъ. **Hołd wdzięczności, uszanowania**, долгъ благода́рности, уваже́нія.

Hołdować, быть по́дданнымъ; || быть въ зави́симости, зави́сѣть, повинова́ться, слу́шаться.

Hołdowanie, -a, *ср.* засвидѣтельствованіе почтѐнія, пре́данности; || благоговѣ́ніе; || зави́симость, подда́нство. || **Złożdowanie**, покоре́ніе, овладѣ́ніе.

Hołdownictwo, -a, *ср.* вассáльство, подда́нство.

Hołdowniczy, плати́вшій дань.

Hołdownik, -a, *м.* вассáлъ, да́нникъ, по́дданный.

Hołdowny, *см.* **Hołdowniczy, Lenny.**

Hołoble, -i, *мн.* оглóбли.

Hołota, -y, *ж.* голь, сво́лочь.

Holować, притя́гивать; || бечева́ть, тянýть бечевóю (*судно*).

Holowanie, -a, *ср.* (**statków**), бечева́ніе (*судóвъ*), приводъ су́дна посре́дствомъ бечевóй. **Pozostawienie drogi do holowania**, оставле́ніе доро́ги подъ бечéвникъ. **Holujący**, бечевщи́къ, рабóтникъ, котóрый тя́нетъ су́дно бечевóю.

Hołubek, -bka, *м.* волжа́нка, волнýха (*родъ прибóя*).

Hołysz, -a, *м.* голы́шъ бѣдня́къ.

Homagjalny, по́дданническій.

Homagjum, *ср. Нескл.* по́дданническій долгъ; || присяга на подда́нство.

Homerowy, гомéровскій.

Homeryczny, гомери́ческій.

Homileta, -y, **Homiletyk**, -a, *м.* проповѣ́дникъ, сочини́тель поученій.

Homiletyka, -i, *ж.* гомилéтика, теóрія духóвнаго краснорѣ́чія.

Homilja, -ji, *ж.* бесѣда, поученіе, проповѣдь.

Homiljarz, -a, *м.* собра́ніе поуче́ній, проповѣдéй.

Honor, -u, *м.* честь. **Honory**, *мн.* по́чести.

Honorarjum, *ср. Нескл.* вознагражде́ніе, плáта, гонора́рій.

Honorowo, Honorowie, чéстно, съ чéстью, съ достóинствомъ.

Honorowość, -ści, *ж.* чéстность, благоро́дство.

Honorowy, почóтный. **Radca honorowy**, титуля́рный совѣтникъ. **Dama honorowa**, статсъ-да́ма.

Hop! hop! *Межд.* эй! гей! || ну! (*для поощренія лошади*); || ухъ! ухъ! (*при дружной работѣ*).

Horda, Orda, -y, *ж.* орда́; || * толпа́, ша́йка, сбóрище, ватáга.

Hordowid, -a, *м.* **Hordowida**, -y, *ж. Бот.* **гордóвикъ, гордовúна, калúна - гордóвикъ.**

Hordyniec, Ordyniec, -ńca, *м.* **орды́нецъ.**

Hordynka, -i, *ж.* кривáя татáрская сáбля.

Horodyński, принадлежáщій къ ордѣ.

Horno, -a, *р.* горнъ.

Horyzont, -u, *м.* горизóнтъ, небоскло́нъ.

Horyzontalnie, горизонтáльно, по у́ровню земли́.

Horyzontalność, -ści, *ж.* горизонтáльность.

Horyzontalny, горизонтáльный.

Hosanna! (*съ греческ.*) Бóже, спаси́ насъ! помоги́ намъ!

Hostja, -ji, *ж.* св. облáтка; || Святы́е Дары́: || просфорá, просвирá.

Hoży, пригóжій, стáтный, краси́вый.

Hrabia, -iego, *м.* графъ.

Hrabianka, -i, *ж.* грáфская дочь, графúня.

Hrabicz, -a, *м.* грáфскій сынъ.

Hrabina, -y, *ж.* графúня, женá грáфа.

Hrabiowski, Hrabski, грáфскій.

Hrabiowstwo, -a, *ср.* грáфство, грáфскій тúтулъ; || графъ и его́ жена́.

Hrabstwo, -a, *ср.* грáфство, грáфское владѣ́ніе.

Hreczany, грéчневый.

Hreczka, Hryczka, -i, *ж. см.* **Gryka.**

Hreczkosiej, -a, *м.* * пáхарь.

Hreczuszki, -szek, *мн.* грéчневики.

Hryś, -cia, *м. см.* **Hreczkosiej.**

Hu! hu! *Межд.* гей! эй! ау! у! у!

Huba, -y, *ж. см.* **Włóka.**

Huba, -i, *ж.* древéсная гýбка, трутъ.

Huciany, плавúльный.

Huczeć, издавáть гулъ, гудѣ́ть; || шумѣ́ть, бушевáть; || ворчáть, брани́ть, руга́ть; || кричáть по совúному, какъ сова́. **Wiatr huczy w lesie**, вѣтеръ шумúтъ въ лѣсу́. **Dzwony huczą**, колоколá гудя́тъ. **Huczy mi w uszach**, у меня́ шумъ въ ушáхъ, шумúтъ въ ушáхъ. **Huczeć na kogo**, брани́ть, руга́ть кого́.

Huczek, -czka, *м. Умн.* отъ **Huk** (*см. это слово*); || * крикýнъ.

Huczenie, -a, *ср.* бушева́ніе, шумъ, гудѣ́ніе, гулъ.

Hucznie, Huczno, шýмно, съ шýмомъ; || звóнко, громко; || пы́шно, роскóшно; || вéсело. **Hucznie wjechał do miasta**, онъ шýмно въѣхалъ въ гóродъ. **Muzyka grała hucznie**, мýзыка игрáла грóмко. **Hucznie kogo przyjąć**, пы́шно, роскóшно кого́ приня́ть. **Hucznie o czem rozprawiać**, грóмко разсуждáть о чёмъ.

Huczny, Hukliwy, шýмный, грóмкій; || пы́шный, роскóшный.

Huf, Uf, -u, **Hufiec**, -fca, *м.* кýча, толпá (*людéй*); || ша́йка, рать, по́лчище. **Hufiec, rządy** солдáтъ.

Huf! *Межд.* (*подражáніе лáю собáкъ*), гавъ, гавъ!

Hufiec, *см.* **Huf.**

Hufik, -a, кýчка, небольша́я толпá.

Hufnal, Ufnal, -a, *м.* подкóвный гвоздь.

Huk, -u, *м.* шумъ, стукъ, гулъ, громъ; || трескъ, грóхотъ; || * множество, кýча,

гру́да; || огро́мная толпа́. **Huk piorunu, раскать, гулъ гро́ма. Huk bębna,** стукъ барабана. **Huk dział,** громъ, гро́хотъ пу́шекъ. **Ma huk pieniędzy,** у него́ ку́ча, гру́да де́негъ. **Huk ludzi przyszło na to widowisko,** огро́мная толпа́ **людей** пришла́ на э́то зре́лище.

Hukać, кричать, ворча́ть, брани́ть. руга́ть; || грохота́ть, греме́ть; || а́укать, звать. **Hukać na kogo (w lesie),** а́укать кому́ *(въ лѣсу)*. **Hukać na kogo,** кричать на кого́, *см.* **Fukać.** || **Hukać się,** дичи́ться, дѣлаться суро́вымъ, свире́пымъ, нелюди́мымъ.

Hukacz, -a, *м. см.* **Grzywacz.**

Hukanie, -a, *ср.* гуде́ніе, бушева́ніе; || а́уканье *(въ лѣсу)*, *см.* **Hukać.**

Hukliwy, *см.* **Huczny.**

Huknąć, крикнуть; || ругну́ть.

Hul! hul! Hulala! крикъ на во́лка.

Hulać, гуля́ть. весели́ться, кути́ть. **Hulaj dusza, piekło gore,** гуля́й, чтобъ чертя́мъ то́шно ста́ло! **Hulaj dusza bez kontrusza,** гуля́й напропалу́ю, всё чортъ побери́!

Hulaka, -i, *м.* гуля́ка, кути́ло.

Hułan, *см.* **Ułan.**

Hulanie, -a, *ср.* гульба́, бра́жничанье, кулика́нье.

Hulanka, -i, *ж.* разгу́лъ, кути́жъ, пиру́шка.

Hultaić, развра́тничать, распу́тничать, кути́ть, бездѣльничать.

Hultaj, -a, *м.* негодя́й, развра́тникъ, распу́тникъ, бездѣльникъ.

Hultajka, -i, *ж.* негодя́йка, развра́тница, распу́тница.

Hultajski, развра́тный, распу́тный, разгу́льный. **Po hultajsku,** развра́тно, распу́тно, разгу́льно. **Żyć po hultajsku,** вести́ распу́тную жизнь.

Hultajsko, *см.* **Hultajski.**

Hultajstwo, -a, *ср.* развра́тъ. распу́тство; || *Собир.* развра́тники, бездѣльники, броди́ги.

Hum, Hem, *Межд.* гмъ! хмъ!

Humen, -a, *м.* игу́менъ.

Humenica, -y, *ж.* игу́менья.

Humor, -u, *м.* вла́га, мокрота́ *(нитьль)*; || нравъ, расположе́ніе ду́ха; || при́хоть; || ю́моръ, сатири́ческая весёлость. **Wesoły humor,** весёлое расположе́ніе ду́ха. **Nie jesteś dziś w swoim humorze,** ты сего́дня не въ ду́хѣ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.

Humorek, -rku, *м.* капри́зъ, при́хоть.

Humorowaty, нра́вный, своенра́вный, причу́дливый, прихотли́вый.

Humorysta, -y, *м.* юмори́стъ, остроу́мный писа́тель; || *Мед.* до́кторъ-приве́рженецъ Гале́новой систе́мы.

Humorystycznie, юмористи́чески.

Humorystyczność, -ści, *ж.* ю́моръ. сатири́ческая весёлость.

Humorystyczny, юмористи́ческій.

Humorystyka, -i, *ж.* юмори́стика.

Hunc'ot, Huncwot, -a, *м.* безде́льникъ, моше́нникъ, плутъ, подле́цъ.

Huncfocki, моше́нническій, плутовско́й.

Huncfoctwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество.

Hup, *см.* **Hop.**

Hurmą, Hurmem, толпо́ю.

Hurt, -u, *м.* плете́нь, за́городка *(для овецъ)*, вы́гонъ *(для быковъ)*, *см.* **Grodza. Na hurt, hurtem,** о́птомъ, гурто́мъ.

Hurtować, ста́вить въ огра́ду *(скоти́ну)*.

Hurtowanie, -a, *ср.* загонъ овецъ.

Hurtownik, -a, *м.* гуртовщи́къ, торго́вецъ торгу́ющій гу́ртомъ, о́бтомъ, обтовщи́къ.

Hurtowny, Hurtowy, гуртово́й, обтово́й.

Husarja, -ji, *ж.* гуса́ры, гуса́рскій полкъ.

Husarski, гуса́рскій.

Husarz, Usarz, -a, *м.* гуса́ръ.

Huśtać, *см.* **Chuśtać.**

Huta, -y, *ж.* плави́льня, плави́льная печь. **Huta żelazna,** кри́чный *или* желѣзодѣлательный заво́дъ, молотова́я. **Huta szklana,** стекля́ный заво́дъ. **Huta kruszcowa,** лите́йня, лите́йный дворъ. **Huta solna,** солова́рня

Hutarski, плави́льный, лите́йный.

Hutarz, *см.* **Hutnik.**

Hutnicki, Hutniczy, Hutny, плави́льный.

Hutniczy, -ego, Hutman, -a, *м.* горнозаво́дскій инспе́кторъ.

Hutnik, Hutarz, -a, *м.* горнозаво́дскій рабо́тникъ. рабо́чій на стекля́номъ *или* желѣзномъ заво́дѣ.

Hutny, *см.* **Hutnicki.**

Huź! Huzia! Huź go! Huź-ha! пилъ! *(подстрекательное собаки)*.

Huzar, -a, *м.* гуса́ръ. **Pułkownik od huzarów,** гусарскій полко́вникъ.

Huzarka, -i, *ж.* же́нщина служа́щая въ гуса́рахъ; || гусарская ку́рточка, родъ венге́рскаго спе́нцера.

Huzarski, гусарскій.

Huzia, *см.* **Huź.**

Hyacynt, *см.* **Hjacynt.**

Hybel, *см.* **Hebel.**

Hycel, -cla, *м.* живодёръ, прохво́стъ.

Hyclowski, живодёрный; || * ни́зкій, по́длый, сквёрный. отврати́тельный. **Hyclowski plac, hyclowska buda,** живодёрня.

Hydliwy, Hydry, ме́рзкій, посты́дный, негодный.

Hydr, *см.* **Hidr.**

Hydra, -y, *ж.* ги́дра, водяна́я змѣя́.

Hydzić, отбива́ть вкусъ, охо́ту *(къ чему́)*, внушать отвращеніе, омерзѣніе, *см.* **Mierzić.**

Hygrometr, *см.* **Wilgociomierz.**

Hyl, -a, *м. см.* **Chyl.**

Hymn, -u, *м.* гимнъ, пѣснь, цѣснопѣніе.

Hymnista, -y, *м.* пѣснопѣвецъ, слага́тель гимновъ.

Hymnopis, -a, *м.* писатель гимновъ.
Hyp... *см.* **Hip...**
Hyroglif, *см.* **Hjeroglif.**
Hys, Hyz, Hyż, -u, *м.* попутный вѣтеръ.
Hysować, Hyzować, Whysować, поднимать парусъ, флагъ.
Hyz, *см.* **Hys.**
Hyza, Chyża, -y, *ж.* хижина.
Hyzop, *см.* **Izop.**
Hyzować, *см.* **Hysować.**

I.

I произносится какъ русскія буквы *и, і*. Она пишется послѣ согласныхъ мягкихъ и твердыхъ: *k, g*, исключая мягкія: *c, cz, sz, rz, ż, dz, dż*, послѣ которыхъ слѣдуетъ *y* (русск. *ы*). Иногда і служитъ знакомъ смягченія предыдущей согласной буквы, напр. *ziemia*, читается какъ *źemia* (*земя*), земля.

I, *союзъ*; и, а, да. **Gada i gada, a nic nie robi**, болтаетъ да болтаетъ, а ничего не дѣлаетъ. **I tak i nie**, и да и нѣтъ. **I to i owo**, и то и сё. **I tak daléj**, и такъ далѣе.

Ibertrag, -u, *м. Ком.* перенось суммы.

Ichmość, мн. (*см.* **Jegomość, Jejmość**).— **Ichmość panowie N. N.**, господа N. N.— **Nie umiesz sobie postąpić z takimi Ichmościami, z takiemi Ichmościankami, ты не умѣешь обращаться съ такими господами, съ такими госпожами, дамами.**

Ichneumon, -a, *м. Зоол.* Ихневмонъ, Фараонова мышь.

Idea, -ei, *ж.* идея, понятіе, мысль, *см.* **Pomysł, Wyobrażenie, Pojęcie.**

Idealista, -y, *м.* идеалистъ.

Idealizm, -u, *м.* идеализмъ.

Idealizować, идеализировать.

Ideał, -u, *м.* идеалъ, образецъ совершенства.

Idealnie, идеально.

Idealność, -ści, *ж.* идеальность.

Idealny, идеальный, совершенный, мысленный, умственный.

Identycznie, тождественно, одинаково.

Identyczny, тождественный, одинаковый, *см.* **Tosamy, Jednorodny, Zgodny.**

Ideolog, -a, *м.* идеологъ.

Ideologja, -ji, *ж.* идеологія, наука объ идеяхъ.

Idjota, -y, *м.* идіотъ, юродивый, кретинъ; || малоумный, слабоумный, глупый отъ рожденія, безумный.

Idjotyzm, -u, *м.* слабоуміе, юродивость, юродство; || *Грам.* идіотизмъ, особенность склада, оборота рѣчи, особенность мѣстнаго нарѣчія.

Idylla, -i, *ж.* идиллія, сельское, пастушеское стихотвореніе, *см.* **Ekloga, Sielanka.**

Igielczany, игольчатый.

Igiełka, -i, *ж.* иголка, *см.* **Igła.**

Igielnica, -y, Igielniczka, -i, *ж.* **Igielnik, -a, Igielniczek, -czka**, *м.* игольникъ.

Igielny, Iglany, игольный.

Igła, -y, *ж.* игла, иголка. **Koniuszek u igły**, остріе *или* жальце иголки. **Za igłą szyć, przed igłą szyć**, *см.* **Szyć. Siedzieć jak na igłach**, сидѣть какъ на иголкахъ. **Nawlekać igłę**, вдѣвать нитку въ ушко, въ иголку. **Igła probierska**, пробирная игла. **Igła chirurgiczna**, катарактная игла для снятія бѣльма. **Igła magnesowa**, магнитная *или* компасная стрѣлка. || *Бот.* **Wilcze igły**, геранію, журавлинникъ, геранъ.

Iglany, игольный.

Iglarka, -i, *ж.* игольщица.

Iglarski, игольчный.

Iglarstwo, -a, *ср.* игольное мастерство.

Iglarz, -a, *м.* игольщикъ.

Iglasty, игольчатый, иглообразный.

Iglica, -y, *ж.* большая игла; || шпилька; || вязальная спица; || челнокъ (*у ткачей*). || *Бот.* Венеринъ гребень. **Iglica włoska**, остролистъ, острокровъ, вязожелдь, птичій-клей, падубъ; || иглица, мышій терн.

Igra, -y, *ж. Устар.* игра, шутка.

Igrać, играть, рѣзвиться, шалить.

Igracz, -a, *м. Устар.* шутникъ,

Igraszka, -i, *ж.* игрушка, забава; || игра, игралище; || бездѣлка, бездѣлица. **Największe trudności są dla niego igraszką**, величайшія трудности для него составляютъ бездѣлицу. **Igraszka słów**, игра словъ. **Igraszkę sobie robić z kogo**, насмѣхаться, шутить надъ кѣмъ. **Igraszka losu**, превратность судьбы, счастія.

Igrzysko, -a, *ср.* игралище, игрище;— болѣе употребл. во мн. числѣ: **Igrzyska**, игры. **Okręt będący Igrzyskiem [illegible]trów**, корабль игралище вѣтровъ.

Igrzyskowy, игрищный.

Ikra, -y, *ж.* икра (*у рыбъ*); || икра (*у ногъ*).

Ikrny, икряный.

Ikrorodny, икряный, мечущій икру (*о рыбахъ*).

Ikrzak, -a, *м.* икряная рыба.

Ikrzny, *см.* **Ikrny.**

Ikrzyć się, искриться, теретъся (*о рыбъ*), *см.* **Trzeć się**; || * **Wyikrzyć się**, выдержать, прокутить всѣ деньги.

Ikrzyca, -y, *ж.* (**Ikrzysty kamień**), искрянинъ, оолитъ (*камень*).

Il, -u, *м.* илъ; || жирная глина, рухлякъ, мергель, суглинокъ.

Ilasty, *см.* **Ilki, Iłowaty.**

Ile, сколько, насколько. **Dam ci ile będę mógł**, дамъ тебѣ сколько могу. **Ile** *или* **o ile możności, ile można**, насколько возможно. || Въ смыслѣ: **Jako** (*какъ*): **Ile ojciec, staram się jak najlepsze dać wychowanie dzieciom**, какъ отецъ,

старáюсь дать сáмое лýчшее воспитáніе дѣтямъ. || Въ смыслѣ: **Ile że** (*такъ какъ, тѣмъ бóлѣе*): **Wierzę mu, ile że jest poczciwy człowiek**, я ему вѣрю, такъ какъ онъ чéстный человѣкъ. *См.* **Zwłaszcza że, Tem bardziéj że.** || Въ смыслѣ: **Ile tyle, Ileż tyleż**, немнóго, нѣсколько, скóлько-нибýдь. **Mieć ile tyle pieniędzy**, имѣть немнóго дéнегъ. **Ile tyle, máło-li, mnóго-li. Ile tyle żył, dosyć żył, gdy dobre imię po sobie zostawił**, мáло-ли, мнóго-ли онъ жилъ, но пóжилъ довóльно, éсли оставúлъ пóслѣ себя дóброе úмя.

Ilekolwiek, Ilekolwiekbądź, скóлько ни есть, скóлько-бы ни было, скóлько ни бýдь, скóлько угóдно, нѣсколько. **Przyszlij mi ilekolwiek ludzi**, пришли мнѣ нѣсколько человѣкъ. **Ilekolwiek ich jest, скóлько бы ихъ ни было Ilekolwiek razy**, скóлько-бы разъ ни было, кáждый разъ какъ...

Ilekroć, скóлько разъ?

Ilekrotkolwiek, кáждый разъ какъ...

Ilekrotnie, мнóго разъ. скóлько ни ...

Ilekrotny, чáсто повторя́ющійся; || многократный.

Ili, -a, -e, **Ilki**, -a, -le, *Устар.* какъ велúкъ? **Ili, ilki**, такъ велúкъ какъ... **Ili tyli**, какóго бы ни было объёма, большóго úли мáлаго, кое-какóй. **Mam ili tyli majątek**, у меня́ есть кóе-какóе имѣ́ніе.

Ilisty, *см.* **Iłowaty.**

Iłki, глúнистый, иловáтый.

Iłkość, -ści, *см.* **Iłość.**

Iłkość, -ści, *см.* **Iłowatość.**

Illacja, -ji, *ж.* иллáція, словéсная жáлоба, пóданная въ судъ, односторóннее трéбованіе, прошéніе. **Strona czyniąca illacją**, односторóнне-дѣ́йствующее лицó; || показáніе въ судѣ; || изложéніе; || * дохóдъ, приходъ.

Illacyjny, относя́щійся къ словéсной жáлобѣ въ судѣ, къ односторóннему прошенію; || * дохóдный.

Illegalność, -ści, *ж.* противозакóнность, незакóнность; || противозакóнный постýпокъ.

Ilm, -u, *м.* **Ilma**, -y, *ж.* **Ilmak**, -a, *м.* вязъ, úлемъ, úльма (*дéрево*).

Ilmiczka, -i, **Ilmowna**, -y, *ж. Бот.* лабáзникъ, тáволга úльмовая.

Ilmina, -y, *ж.* вязóвое, úльмовое дéрево.

Ilmowna, *см.* **Ilmiczka.**

Ilmowy, вязóвый, úльмовый.

Iloczas, -u, *м.* количéство; || *Грам.* размѣ́ръ, просóдія, слогоударéніе *или* слогоударéніе, *см.* **Prozodja.**

Iloczasowy, просодúческій.

Iloraki, различный, разнообрáзный, разнорóдный. **Kto powie Ilorakie jest kłamstwo?** кто скáжетъ какъ разнообрáзна бывáетъ ложь?

Ilorako, на скóлько спóсобовъ.

Ilorakość, -ści, *ж.* разнообрáзіе, разнорóдность, рáзность, различіе.

Iłość, -ści, *ж.* количéство, величúна.

Iłowacieć, дѣлаться глúнистымъ.

Iłowatość, -ści, *ж.* глúнистая пóчва.

Iłowaty, глúнистый; || мéргельный, рухля́кóвый.

Iłowy, глúнистый, иловáтый.

Iluminacja, -ji, *ж.* иллюминáція, освѣщéніе, *см.* **Oświecenie.**

Iluminować, иллюминовáть, освѣщáть; || просвѣщáть, озарúть, *см.* **Oświecić.**

Iłza, Iłza, -y, *ж. Артил.* ракéта.

Im, чѣмъ. Im... tém, чѣмъ... тѣмъ... Im więcéj, tém lepiéj, чѣмъ бóлѣе, тѣмъ лýчше.

Imać (*Устар.* **Imować**), хватáть, схвáтывать, взять, ловúть, поймáть, *см.* **Jąć, Pojmać.** || **Jąć**, приня́ться, начáть. **Jęła płakać**, принялáсь плáкать. || **Imać się, Jąć się** (kogo, czego), приставáть, принимáться, брáться, хватáться, схватúться, взя́ться, прицѣпля́ться, *см.* **Czepić się, Chwycić się. Tak się jęli silnie, że nie można ich było rozłączyć**, онú такъ крѣпко схватúлись, что ихъ нельзя́ бы́ло разня́ть. **Jęła się go warjacja**, онъ впалъ въ сумасшéствіе. **Nie wiedzieć czego się jąć**, неизвѣстно за чтó взя́ться. **Atrament nie ima się papieru olejnego**, черни́ла не пристаю́тъ къ мáсляной бумáгѣ. **Jąć się jakiego rzemiosła**, взя́ться за какóе нибýдь ремéсло.

Imaginacja, -ji, *ж.* воображéніе, вы́мыселъ, фантáзія; || мечтáніе. мечтá, брéдня.

Imaginacyjnie, Imaginalnie, воображáемо, по предположéнію.

Imaginacyjny, изобрѣтáтельный, плодовúтый на вы́мыслы, замысловáтый. **Siła, potęga imaginacyjna**, сúла воображéнія, изобрѣтáтельности.

Imaginalnie, *см.* **Imaginacyjnie.**

Imaginalny, Imaginacyjny, воображáемый, мнúтельный, мечтáтельный, *см.* **Urojony.**

Imaginatywa, -y, *ж.* воображéніе, сúла воображéнія.

Imaginować (sobie co), воображáть, представля́ть себѣ́; || дýмать, мнить.

Imanie, -a, *ср.* поймка, арестовáніе; || захвáченіе (*товáровъ*).

Imaniec, -ńca, *м.* плѣ́нникъ; || плѣ́нный, плéнный; || колóдникъ.

Imbier, -u, *м. Бот.* имбúрь.

Imbryk, -a, *м.* чáйникъ, кофéйникъ; *Умен.* **Imbryczek**, чáйничекъ, кофéйничекъ.

Imię, -ienia, *ср.* (*Стар. фóрма:* **Imiono**), úмя. **Imię z ojca**, óтчество. **Imię chrzestne, Imię z ojca i nazwisko**, úмя, óтчество и фамúлія.

Imienie, -a, *ср.* имéніе, имýщество.

Imieniny, -nin, *мн.* именúны.

Imiennica, -y, **Imienniczka**, -i, *ж.* сомнéница.

Imienniczy, сомнéнный.

Imiennie, поименно, по úменамъ.

Imiennik, -a, *м.* сомéнникъ.
Imienno, *см.* **Imiennie.**
Imienny, именнóй; || нарицáтельный. **Wartość imienna**, нарицáтельная цѣнá. **Lista imienna**, именнóй спúсокъ.
Imiesłów, -owu, *м. Грам.* причáстіе.
Imiesłowowy, *Грам.* употребля́емый въ вúдѣ причáстія.
Imionnik, -a, *м.* альбóмъ; || пáмятная книжка.
Imiono, *см.* **Imię.**
Immatrykuła, -y, *ж.* внесéніе дѣла въ судéбный реéстръ.
Immedjate, непосрéдственно.
Imować, *см.* **Imać.**
Imperator, -a, *м.* императóръ, *см.* **Cesarz.**
Imperatorowa, -ej, *ж.* императрúца, *см.* **Cesarzowa.**
Imperatorski, императóрскій.
Imperjalista, -y, *м.* имперіали́стъ, приве́рженецъ импéріи, императóрскаго правлéнія.
Imperjalizm, -u, *м.* имперіали́змъ, систéма имперіали́стовъ.
Imperjalny, имперскій, государственный.
Imperjał, -u, *м.* имперіáлъ (*монéта*).
Imperjum, *Нескл.* импéрія.
Impertynencja, -ji, *ж.* дéрзость, грýбость; || нáглость, нахáльство.
Impertynencki, дéрзкій, грýбый, нáглый, нахáльный.
Impertynent, -a, *м.* нахáлъ, наглéцъ, грубія́нъ.
Impertynentka, -i, *ж.* нахáлка, грубія́нка.
Impet, -u, *м.* стремúтельность, сúла, удáръ изъ всей сúлы, нáтискъ.
Impetycja, -ji, *ж.* притязáніе, трéбованіе, претéнзія; || искъ въ судѣ.
Impetycznie, стремúтельно; || горячó, пы́лко.
Impetyczny, стремúтельный, порывúстый; || горячúй, пы́лкій, кипучúй.
Impetyk, -a, *м.* запáльчивый, горячúй человѣкъ.
Implikacja, -ji, *ж.* прикосновéнность (*къ дѣлу*).
Implikowany, прикосновéнный къ дѣлу.
Imponować (komu, przed kim), гордúться, кичúться передъ кѣмъ; || **Imponować nad kim**, повелѣвáть кѣмъ.
Import, -u, *м.* привóзная пóшлина, пóшлина съ привозúмыхъ товáровъ.
Importacja, -ji, *ж. Ком.* ввозъ; || привóзные товáры; || *Юрид.* представленіе документовъ въ судъ.
Impugnujący, недопускáющій, недозволя́ющій. **Impugnujący intromissją**, недопускáющій ко вводу во владѣніе имѣніемъ.
Impuls, -u, *м.* **Impulsja**, -ji, *ж.* толчóкъ, побужденіе.
Imputacja, -ji, *ж.* зачтéніе, зачётъ (*суммы*); || вмѣнéніе, обвинéніе.
Imputować, засчúтывать въ уплáту; || приписывать.
In actu, дѣйствúтельно.
In merito, *см.* **Merito.**
Inaczéj, иначе, иначе.
Inaczyć, измѣня́ть, перемѣня́ть, переиначúвать.
Inąd (употребля́ется тóлько съ слóвами: **Zkąd i Dokąd**) изъ другóго мѣста. **Pójść dokądinąd**, пойтú кудá-нибýдь въ другóе мѣсто.
Inakcja, -ji, *ж.* бездѣйствіе.
Inaki, *см.* **Inakszy.**
Inakość, -ści, *ж.* разли́чіе, отмѣна.
Inakszy, инóй.
Inauguracja, -ji, *ж.* посвящéніе, освящéніе; || открытіе.
Inaugurować, посвящáть, освящáть; || открывáть.
Incepta, -y, *ж. Муз.* запѣвъ, интонáція, напѣвъ (*пѣсни*).
Incest, *см.* **Kazirodztwo.**
Inclusive (**Inkluzywe**), включúтельно.
Incognito (**Inkognito**), подъ чужúмъ именемъ, инкóгнито.
Incydencja, -ji, *ж. Юрид.* посторóннее, встрѣчное прошéніе.
Incydentalny, спóрный; || чáстный, побóчный, *см.* **Wniosek.**
Incyza, -y, *ж. Хир.* надрѣзъ, прорѣзъ, нарýбка, насѣчка.
Indagacja, -ji, *ж.* рóзыскъ, розыска́ніе, изслѣдованіе; || допрóсъ, опрóсъ.
Indagacyjny, слѣдственный.
Indagator, -a, *м.* слѣдователь.
Indagować, допрáшивать.
Indeks, -u, *м.* указáтель, рóспись; || часовáя стрѣлка.
Indemnizacja, -ji, *ж.* удовлетворéніе, вознагражденіе, возмѣщéніе убытковъ.
Indossacja, -ji, *ж.* передáточная нáдпись на вéкселѣ.
Indossant, -a, *м.* надписáтель вéкселя, бланконадписáтель, передающій свой вéксель другóму лицý.
Indossat, -a, *м.* предъявúтель вéкселя, тотъ, кому́ пéреданъ вéксель по нáдписи.
Indossować, сдѣлáть передáточную нáдпись на вéкселѣ.
Indukcja, -ji, *ж.* наведéніе, индýкція (выводъ отъ чáстностей къ óбщему); || выводъ, заключéніе.
Indulgencja, -ji, *ж.* индульгéнція, отпущéніе грѣхóвъ.
Indult, -u, *м.* разрѣшéніе, дозволéніе отъ пáпы.
Industrja, -ji, *ж.* промы́шленность.
Indyjet, -u, *м.* и́ндиго, синяя или кубовая крáска.
Indychtowe ziele, *Бот.* индигóфера, кубъ (*растеніе*).
Indyczę, -ęcia, *ср.* индюшенокъ, цыплёнокъ индюшки.
Indyczka, -i, *ж.* индю́шка.

Indyczy, индéнчій.

Indyczyć się, сердáться, гнѣваться, надувáться.

Indygenat, -u, *м.* прáво граждáнства, принадлéжность къ какóй-либо землѣ *или* странѣ, тузéмство, отузéмленіе; || прáво шляхéтства (*въ древней Польшѣ*).

Indyk, -a, *м.* индѣйскій пѣтýхъ, индюкъ.

Indywidualnie, лично, отдѣльно, каждый осóбо.

Indywidualność, -ści, *ж.* индивидýальность, личность, чáстность.

Indywidualny, личный, чáстный, отдѣльный.

Indywiduum, *ср.* (**Indywidua**, *мн.*) осóбь, недѣлимое; || *Юрид.* человѣкъ, лицó, личность; || личность, осóба.

Indzie, **Indziéj**, индѣ, въ другóмъ мѣстѣ, въ другóй разъ; этому нарѣчію обыкновенно предшествуетъ gdzie: **Powiedzieliśmy gdzie indziej**, мы сказáли въ другóмъ мѣстѣ. **Nigdzie indziej**, нигдѣ въ другóмъ мѣстѣ. **Powiem o tem kiedy indziej**, разскажý объ этомъ когдá нибýдь въ другóй разъ, въ другóе врéмя.

Inędy, инымъ путёмъ, инóю дорóгою.

Inercja, -ji, *ж.* кóсность; || * бездѣйстіе; || * неподвижность.

Infamja -ji, *ж.* безчéстіе, позóръ.

Infamis, -a, *м.* безчéстный, обезчéщенный, опозóренный, ошельмóванный человѣкъ.

Infamistka, -i, *ж.* обезчéщенная, опозóренная жéнщина.

Infanterja, -ji, *ж.* пѣхóта, инфантéрія, *см.* **Piechota**.

Infeudacja, -ji, *ж.* жáлованіе помѣстьемъ.

Infima, -y, *ж.* нúзшій классъ въ шкóлѣ.

Infimista, -y, *м.* ученúкъ нúзшаго клáсса.

Infirmarja, **Infirmerja**, -ji, *ж.* больнúца, лазарéтъ, домъ призрѣнія (*при монастыряхъ*).

Infirmarka, -i, *ж.* больнúчная сидѣлка.

Infirmarz, -a, *м.* больнúчникъ, больнúчный служúтель.

Inflamacja, -ji, *ж.* *Мед.* воспалéніе.

Influencja, -ji, *ж.* *Мед.* повáльная простýда.

Informacja, -ji, *ж.* спрáвка, указáніе, свѣдѣніе. **Powziąść informacją**, навести спрáвку, получúть свѣдѣніе. **Dać komu informacją**, достáвить комý свѣдѣніе.

Informacyjny, спрáвочный, доставляющій свѣдѣнія. **Biuro informacyjne**, спрáвочное мѣсто, спрáвочная контóра.

Informować, извѣщáть, увѣдомлять; || **Informować się**, освѣдомляться, справляться, собирáть спрáвки (*о чёмъ*).

Infrakcja, -ji, *ж.* нарушéніе договóра, услóвія.

Infuła, -y, *ж.* мúтра (*епископская*).

Infułat, -a, *м.* духóвное лицó носящее мúтру, прелáтъ на правáхъ епúскопа.

Infułata, -y, *ж.* превóтство, вѣдомство превóта носящаго митру.

Infułowany, получúвшій мúтру.

Infuzja, -ji, *ж.* *Хим.* настóй.

Ingor, -u, *м.* бочáрный инструмéнтъ.

Ingrossacja, -ji, *ж.* внесéніе, записываніе въ рóспись, въ протокóлъ; || регистратýрная экспедúція.

Ingrossator, -a, *м.* регистрáторъ, протоколúстъ.

Ingrossować, вносúть въ рóспись, въ протоколъ; || записывать.

Ingrycht, -u, *м.* перемы́чки въ замкѣ; внýтреннія чáсти замкá. **Ingrychtowy zamek**, нутрянóй замóкъ.

Inhalacja, -ji, *ж.* всáсываніе, поглощéніе, вдыхáніе.

Inhibicja, -ji, *ж.* *Юрид.* запрещéніе, воспрещéніе.

Inicjatywa, -y, *ж.* почúнъ, зачúнъ, начáло; || вчинáніе.

Injekcja, -ji *ж.* *Анат.* напрýга кровенóсныхъ жилъ; || впрыскиваніе впрыскъ.

Inkameracja, -ji, *ж.* присоединéніе земли *или* дохóдныхъ статéй къ духóвному владѣнію.

Inkarnat, -u, *м.* áлый, багрянный, багренцóвый; || áлый цвѣтъ; || тѣлéсный цвѣтъ.

Inkassa, -y, *ж* инкассúрованіе, получéніе сýммы налúчными дéньгами за векселя, товáры и т. п.

Inkassent, -a, *ж.* сбóрщикъ дéнегъ, счётчикъ.

Inkaust, -u, *м.* чернúла.

Inkaustowy, чернúльный.

Inklinacja, -ji, *ж.* наклóнность, склóнность (*къ чемý*).

Inkluz, -a, *м.* **Inkluza**, -y, *ж.* чáры, колдовствó.

Inkluzowy, магúческій, волшéбный.

Inkluzywe, включúтельно.

Inkognito, *см.* **Incognito**.

Inkompetencja, -ji, *ж.* *Юрид.* неполнопрáвность некомпетéнтность.

Inkompetentny, *Юрид.* неимѣющій прáва судúть, неполнопрáвный, невлáстный, некомпетéнтный.

Inkonsekwencja, -ji, *ж.* непослѣдовательность, несообрáзность.

Inkonsekwentny, непослѣдовательный, несообрáзный.

Inkorporacja, -ji, *ж.* присоединéніе, включéніе.

Inkrustacja, -ji, *ж.* инкрустáція, проклáдка; || цвѣтнáя, накладнáя *или* набóрная рабóта; || *Минер.* известкóвая нáкипь *или* корá.

Inkrustować, обклáдывать, проклáдывать покрывáть (*чѣмъ*); врѣзывать, вклéивать (*что*); || покрывáть нáкипью *или* корóю (*о нѣкоторыхъ минерáльныхъ истóчникахъ*).

Inkrustowanie, -a, *ср.* прокла́дка; инкруста́ція; || накладна́я рабо́та.

Inkulpacja, -ji, *ж.* обвине́ніе, обжа́лованіе.

Inkulpat, -a, *м.* обвинённый, подсуди́мый.

Inkunabuł, -u, *м.* первопеча́тная кни́га, кни́га напеча́танная ра́ньше 1500 го́да.

Inkwartacja, -ji, *ж. Хим.* квартова́ніе.

Inkwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь; || допро́счикъ.

Inkwirować, *Юрид.* производи́ть сле́дствіе *или* допро́съ, разыскивать, допра́шивать, изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Inkwirowanie, -a, *ср.* розыскъ, допро́съ, спра́вка; || сле́дствіе.

Inkwizycja, -ji, *ж.* допро́съ. изсле́дованіе, ро́зыскъ; || *Стар.* инквизи́ція (*судилище*).

Inkwizycyjny, допро́сный, изсле́дующій, испыту́ющій; || инквизиці́онный.

Inkwizyt, -a, *м.* аресто́нтъ состоя́щій подъ сле́дствіемъ.

Inkwizytor, -a, *м.* инкризи́торъ, *см.* **Inkwirent, Indagator.**

Inkwizytorski, инквизи́торскій.

Innobarwy, иноцвѣ́тный.

Innojęzyczny, иноязы́чный.

Innokształtny, инообра́зный, иновидный.

Innomyślny, иномы́сленный.

Innoplemiennik, -a, *м* инопле́менникъ.

Inność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Innotescencja, -ji, *ж.* повѣ́стка, объявле́ніе.

Innowacja, -ji, *ж.* нововведе́ніе.

Innowierca, -y, **Innowiernik**, -a, *м.* иновѣ́рецъ.

Innowierstwo, -a, *ср.* иновѣ́ріе.

Innoziemiec, -mca, *м.* иноземецъ, иностра́нецъ.

Inny, *см.* **Inszy.**

Inokulacja, -ji, *ж. Мед.* прививáніе, прививка; || оспопрививáніе, *см.* **Szczepienie.**

Inserat, -u, *м.* объявле́ніе въ газе́тахъ.

Inskrypcja, -ji, *ж.* на́дпись; || внесе́ніе въ спи́сокъ; || госуда́рственная облига́ція; || за́пись, заёмное письмо́.

Insolidum, *ср. Нескл.* круго́вая пору́ка.

Inspekcja, -ji, *ж.* осмо́тръ, обзо́ръ, смотръ; || надзо́ръ; || инспе́кція.

Inspekt, -u, *м. Садов.* парни́къ;—бо́лѣе употребл. во мн. ч. **Inspekta**, -ów, парники.

Inspektor, -a, *м.* инспе́кторъ, надзира́тель.

Inspektorjat, -u, *м.* инспе́кція.

Inspektorowa, -ej, *ж.* жена́ инспе́ктора, инспе́кторша.

Inspektorski, инспе́кторскій.

Inspektowy, парнико́вый.

Inspiracja, -ji, *ж. см.* **Natchnienie.**

Inspirować, *см.* **Natchnąć.**

Instalacja, -ji, *ж.* введе́ніе въ до́лжность.

Instalacyjny, относя́щійся ко **вступле́нію** въ до́лжность.

Instalować, вводи́ть въ до́лжность.

Instalowanie, -a, *ср. см.* **Instalacja.**

Instalowany, поступи́вшій на слу́жбу.

Instancja, -ji, *ж. Юрид.* челобитная, прошéніе въ судъ; || инста́нція, сте́пень суда́. **Trybunał pierwszéj instancji**, судъ пе́рвой инста́нціи; || ходата́йство, про́сьба, хожде́ніе. **Wnosić instancją do kogo**, ходата́йствовать пе́редъ кѣ́мъ за кого, вступа́ться за кого, *см.* **Wstawiać się, Przyczyniać się.** – **W ciągu instancji**, въ тече́ніе произво́дства (*дѣла*). **Doniesienie o upadłéj instancji appelacyjnéj**, донесе́ніе объ уничтоже́ніи апелляці́оннаго произво́дства.

Instancjalny, *см.* **Przyczynny.**

Instancjonować, **Instancjować (za kim)**, *см.* **Przyczyniać się, Instancją wnosić.**

Instruent, -a, *м* суде́бный сле́дователь.

Instrukcja, -ji, *ж.* образова́ніе, обуче́ніе, просвѣще́ніе, поуче́ніе; || наставле́ніе; || предписа́ніе, наказъ, инстру́кція. **Instrukcja sprawy**, разбира́тельство дѣла, сле́дствіе.

Instruktarz, -a, *м.* тамо́женный тари́фъ. **Instruktarz dominalny**, та́кса торго́ваго и я́рмарочнаго сбо́ра.

Instruktor, -a, *м.* обуча́ющій ре́крутъ.

Instrument, -u, *м. Муз.* инструме́нтъ.

Instrumentalny, *Муз.* инструментальный.

Instruować, *Юрид.* изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Instruowanie, -a, *ср.* изсле́дованіе, разбира́тельство (*дѣла, тяжбы*).

Instygacja, -ji, *ж.* подуще́ніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство.

Instygator, -a, *м.* королéвскій проку́ро́ръ въ дре́вней По́льшѣ; || подстрека́тель, подусти́тель.

Instygować, подущáть, подстрекáть, подгова́ривать.

Instygowanie, -a, *ср. см.* **Instygacja.**

Instynkt, -u, *м.* инстинктъ, врожде́нное побужде́ніе, влеченіе

Instynktownie, инстинкти́вно, **по инстинкту.**

Instynktowy, инстинкти́вный.

Instytucja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, **установле́ніе**, || заведе́ніе; || назначе́ніе, **опредѣле́ніе. Instytucje prawa francuzkiego**, установле́нія францу́зскаго пра́ва. **Instytucja proboszcza na parafją**, назначе́ніе свящ**е**́нника въ прихо́дъ.

Instytuować, учрежда́ть, **установля́ть**; || назнача́ть, опредѣля́ть; || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводи́ть, затѣва́ть (*тяжбу*).

Instytut, -u, *м.* институ́тъ, учрежде́ніе, заведе́ніе; — **położniczy**, повивáльный институ́тъ; —**moralnie zaniedbanych dzieci**,

zaveděnie dla dětéj, ostavlennych bez nadzóra, woobszé dla dětéj nrávstwenno-nespórczennych.

Insygnja, -jów, *mn.* **znáki otlíczia; || órdenskie znáki; || Insygnja (cesarskie, królewskie), klejnódy.**

Insynuacja, -ji, *ż.* **wnuszénie, namékz, nauczénie.**

Insynuować, namekáć, wnuszáć.

Inszość, *zm.* **Inność.**

Inszy, Inny, inój, drugój. **To co inszego,** óto dzło drugóe. **Inną razą,** w drugój raz.

Intabulacja, -ji, *cp.* wnesénie w spiśkozk, w reéstr, w knigu.

Intabulować, zanesti, zapisáć w spiśkozk, w reéstr, w knigu.

Intencja, -ji, *ż.* namérenie, umyseloz; || zelánie, wóla. **Zrobiłem to w dobréj intencji,** ja sdélalz óto sz dóbrymz namérenziemz. **Odmawiać modlitwy na czyję intencją,** wosnosíć molby za kogó-libo.

Intendent, -a, *m.* upravítel, intendántz.

Intendentura, -y, *ż.* intendánstwo; || upravlénie.

Intercyza, -y, *ż.* brátnyj dogowóroz.

Interdykt, -u, *m.* zapreszénie; || wremennoe otrészénie *ili* udalénie ot dólżności; || lisénie graždánskich pravz; || zapreszénie otpravlíć cerkównuju slúżbu.

Interregnum, *zm.* **Bezkrólewie.**

Interes, -u, *m.* pólza, wygoda, prybyl; || korysć; || interesz; || dzło; || zanimátelnosć. **Interes jest kamieniem probierczym przyjaźni,** wygoda—próbnyj kámenz drużby. **Interes pieniężny,** dénežnaz prybyl, dénežnyj interész. **Mieć do kogo interes,** imétz kz komu dzło. **Bieg interesów,** kolicestwo, skoplénie dzlz. **Sprawujący interesa,** powérennyj wz dzlách. **W interesie rządowym,** po kazénnoj nádobności, po kazénnomu dzlu. **Interes publiczny,** obszéstwennaz, gosudárstwennaz pólza.

Interesant, -a, *m.* uczástnikz, uczástwujuszczij; || zainteresówannoe wz dzlé lico; || prosítel.

Interesik, -u, *m. Umensz.* dzlce.

Interesować, zanimáć, zawlekáć, wnuszáć uczástie. || **Interesować się,** prinimáć uczástie, interesowáłsa.

Interesowanie, Zainteresowanie, -a, *cp.* wozbuždénie wnimánia. || **Interesowanie się,** sochúwstwie, prinátie uczástia.

Interesowany, uczástwujuszczij, prinimájuszczij uczástie, imejuszczij dzlo, prikasnowénnyj kz dzlu, zainteresówannyj.

Interesownie, korystno, wz widach sobstwennoj pólzy.

Interesowność, -ści, *ż.* zanimátelnosć; || korystolúbie.

Interesowny, zanimátelnyj; || wnuszájuszczij uczástie; || interésnyj; || korystolúbywyj.

Interesujące, zanimátelno, interésno.

Interesujący, zanimátelnyj, prilekátelnyj, interésnyj.

Internuncjusz, -a, *m.* internúnczij (*papskij posłannik*).

Interpelacja, -ji, *ż.* trébowanie, zaprósz, wopróz.

Interpelować, trébowatz otwéta, délatz zaprósz.

Interpolacja, -ji, *ż.* oszíbocznaz wstáwka *ili* pribávka (*w tekst*).

Interpolator, -a, *m.* wpiśczikz.

Interpretacja, -ji, *ż.* tolkowánie, objasnénie.

Interpunkcja, -ji, upotreblénie znákowz prepinánia.

Interrogatorje, *mn.* dopróśnye púnkty, wyslúszywanie swidételej.

Interwencja, -ji, *ż. Jurid.* wstuplénie trétjaho lica (*w dzło*), wstupátelstwo, uczástie (*w dziale*); || posrédniczestwo; || wmészátelstwo (*gosudárstwa*).

Interwencyjny, wstupájuszczij wz dzlo. **Podanie interwencyjne,** prosénie trétjaho lica, wstupiwszaho wz dzlo.

Interwenjent, -a, *m.* uczástwujuszczij wz dzlé; || istécz.

Interwenjować, wstupáćsa, wmészywatsa; || bytz posrédnikomz pri wyplatě wékselja.

Interymalnie, *Jurid.* wremenno.

Interymalny, *Jurid.* wremennyj.

Intestatus, *Jurid.* umérszij bez zawészánia.

Intonacja, -ji, *ż. Muz.* zapéwz, intonácja.

Intonować, Zaintonować, zapéwáć, napéwáć, pétz.

Intrata, -y, *ż.* czístyj dochódz, czístaz prybyl.

Intratka, -i, *ż. Umen.* dochódecz, nebolszój dochódz.

Intratność, -ści, *ż.* dochódnostz.

Intratny, dochódnyj.

Introdukcja, -ji, *ż.* wwedénie, wwodz; || * wstuplénie, wwedénie; || nacálo dzla wz kakómz libo sudě, *zm.* **Wprowadzenie, Wstęp.**

Introligator, -a, *m.* repleténczikz.

Introligatorczyk, -a, *m.* podmastérje repleténczika.

Introligatorski, repleténnyj.

Introligatorstwo, -a, *cp.* repleténnoe mastérstwo.

Inwomissja, -ji, *ż.* wwodz wo wladénie imésniemz, *zm.* **Wwiązywanie.**

Intruz, Intrus, -a, *m.* wtorszijesa chitrostiju, prodázz.

Intryga, -i, *ż.* pronyrstwo, kowárstwo, kózni, kaperzy, próiski; || intríga.

Intrygancik, -a, *m.* pronyra, intrigántz.

Intrygant, -a, *м.* проны́рливый, проны́ра, интрига́нтъ.

Intrygantka, i, *ж.* интрига́нтка.

Intrygować, интригова́ть, стро́ить ко́зни, дѣ́лать про́иски; || подка́пываться (*подъ кого*).

Intymacja, -ji, *ж. Юрид.* пи́сьменное извѣще́ніе.

Intytulacja, -ji, *ж.* загла́віе, назва́ніе заголо́вка.

Inwalid, -a, *м.* инвали́дъ.

Inwalidny, инвали́дный.

Inwekta, -ów, *мн.* привози́мые изъ-за грани́цы това́ры.

Inwencja, -ji, *ж.* изобрѣта́тельность, спосо́бность изобрѣте́нія; || изобрѣте́ніе; || вы́думка.

Inwentarski, внесённый въ о́пись, въ рее́стръ, въ инвента́рь.

Inwentaryzacja, -ji, *ж.* составле́ніе о́писи, инвентаря́.

Inwentarz, -a, *м.* о́пись, ро́спись; || вѣ́домость, инвента́рь. **Inwentarz gospodarski, gruntowy,** *или* **Księga gruntowa,** инвента́рь, о́пись имѣ́нію со всѣ́ми хозяйственными принадле́жностями. **Inwentarz żywy,** экономи́ческій скотъ. **Inwentarz roboczy,** рабо́чій скотъ. || **Inwentarz robocizny,** вѣ́домость о пови́нностяхъ крестья́нъ, слѣ́дуемыхъ помѣ́щику за наёмъ принадлежа́щей ему земли́. **Inwentarz martwy,** земледѣ́льческіе снаря́ды и ору́дія.

Inwentować, составля́ть, дѣ́лать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чему*).

Inwestytura, -y, *ж.* пожа́лованье помѣ́стьемъ *или* са́номъ, инвеститу́ра.

Inwitacja, -ji, *ж.* приглаше́ніе.

Inwitować, приглаша́ть.

Inwokacja, -ji, *ж.* призыва́ніе, воззва́ніе.

Inwolucja, -ji, *ж.* запу́танность, сло́жность дѣ́ла.

Inżynier, Inżenjer, -a, *м.* инжене́ръ. **Inżynjer dróg i spławów,** инжене́ръ путе́й сообще́нія.

Inżynierski, инжене́рскій.

Inżynierstwo, -a, *ср.* **Inżynierja, -ji,** *ж.* инжене́рная нау́ка; || инжене́ры, *мн.* инжене́рный ко́рпусъ.

Ir, Jer, -a, *м.* лугово́й жа́воронокъ.

Ircha, -y, *ж.* и́рха, ра́вдуга, *см.* **Zamesz.**

Irchowy, и́рховый, ра́вдужный.

Ironicznie, ирони́чески, въ насмѣ́шку.

Ironiczność, -ści, *ж.* насмѣ́шливость.

Ironiczny, ирони́ческій, насмѣ́шливый.

Ironja, -ji, *ж.* иро́нія.

Irrytacja, -ji, *ж.* возбужде́ніе, волне́ніе, раздраже́ніе.

Irrytować, возбужда́ть, волнова́ть, серди́ть, раздража́ть. || **Irrytować się,** серди́ться, раздража́ться; || возбужда́ться, уси́ливаться.

Iść, итти́, идти́. **Iść do działu,** развёрстывать (*землю*). **Iść na traf,** итти́ на уда́чу. **Iść czyim śladem,** (*или* **w czyje ślady**), итти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Iść piechotą,** итти́ пѣшко́мъ. **Iść na piwo,** итти́ пить пи́во. **Iść tuż za kim,** итти́ за кѣ́мъ по пята́мъ, не отстава́ть отъ кого́ ни на ша́гъ. **Iść do rzeczy, wprost do rzeczy,** приступи́ть пря́мо къ дѣ́лу. **Wiosna idzie po zimie,** весна́ наступа́етъ по́слѣ зимы́. **Idzie to od osoby, którą bardzo szacuję,** э́то происхо́дитъ отъ осо́бы, кото́рую я о́чень уважа́ю. **Zboże idzie w górę,** хлѣбъ возвыша́ется въ цѣнѣ́. **Jedno okno idzie na ulicę,** одно́ окно́ выхо́дитъ на у́лицу. **Idzie tu o twoje życie,** здѣ́сь дѣ́ло идетъ о твое́й жи́зни. **O co tu idzie,** о чёмъ тутъ дѣ́ло? въ чёмъ тутъ дѣ́ло? **O ciebie mi tylko idzie,** я забо́чусь то́лько о тебѣ́. **Skoro cię przeprosił, o cóż ci jeszcze idzie?** е́сли онъ извини́лся пе́редъ тобо́ю, то что́ ещё ну́жно тебѣ́? **O co idzie, że nie przyjedzie dzisiaj,** держу́ пари́, бьюсь объ закла́дъ, что онъ сего́-дня не пріѣ́детъ. **Tą drogą dobrze się idzie,** по э́той доро́гѣ о́чень хоро́шо итти́.

Iścić, исполня́ть, осуществля́ть. || **Iścić się,** исполня́ться осуществля́ться.

Iście, -a, *ср.* ше́стьіе, хожде́ніе.

Iście, *Нар.* дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Iściec, *род. п.* **Iścia, istca,** *м.* зако́нный владѣ́лецъ; || заимода́вецъ, кредито́ръ; || должни́къ; || поручи́тель, пору́ка, отвѣ́тчикъ; || свидѣ́тель; || **Iściec testamentu,** душеприка́щикъ (*женск. р.* душеприка́щица).

Iścizna, -y, *ж.* де́ньги, гла́вная су́мма, капита́лъ; || существо́ (*дѣла*), гла́вная статья́, суще́ственное сво́йство, суще́ственность, гла́вный предме́тъ, гла́вное дѣ́ло; || земля́, по́чва, имѣ́ніе, со́бственность.

Iścowy, принадлежа́щій владѣ́льцу, кредито́ру, должнику́ и т. д., *см.* **Iściec.**

Iskierka, -i, *ж. Уменш.* и́скорка. *Бот.* **Iskierki,** *см.* **Gwiazdeczka.**

Iskra, Skra, -y, *ж.* и́скра.

Iskrawo, *см.* **Iskrzysto.**

Iskrawy, *см.* **Iskrzysty.**

Iskrobitny, искромётный.

Iskrochron, -u, *м.* прибо́ръ для защи́ты отъ искръ (*на желѣзныхъ доро́гахъ*).

Iskrodmy, изверга́ющій и́скры.

Iskrzący, Iskrawy, Iskrzysty, и́скристый.

Iskrzenie, -a, *ср.* сверка́ніе, блиста́ніе; || *Астрон.* мерца́ніе (*звѣздъ*).

Iskrzyć, блиста́ть. * **Iskrzyć dowcipem,** блиста́ть остроу́міемъ; || **Iskrzyć się,** блиста́ть, сверка́ть, мерца́ть, и́скриться.

Iskrzyk, -a, *м. Минер.* карбу́нкулъ, кра́сная вени́са.

Iskrzysto, блиста́тельно.

Iskrzysty, *см.* **Iskrzący.**

Istliwy, суще́ственный.

Istnąć, Istnieć, существова́ть.

Istniejący, существу́ющій.

Istnienie, -a, *ср.* существова́ніе, бы́тіе.

Istność, -ści, *ж.* существо́, су́щность, бытіе́; || естество́. **Najwyższa istność**, Высочáйшее Существо́.

Istny, существе́нный, осяза́емый, дѣйствúтельный, и́стинный, и́стый.

Isto, коне́чно, пои́стинѣ, несомнѣ́нно.

Istoczyć, твори́ть, составля́ть, образо́вывать.

Istota, -y, *ж.* тварь, твореніе, созда́ніе; || существо́, су́щность; || приро́дное свóйство; || содержáніе. **Sięgać istoty rzeczy**, каса́ться су́щности дѣла. **W istocie**, дѣйствúтельно, на са́момъ дѣлѣ.

Istotnie, дѣйствúтельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Istotność, -ści, *ж.* дѣйствúтельность, существе́нность, *с.м.* **Rzeczywistość**.

Istotny, дѣйствúтельный, существе́нный.

Iwa, -y, *ж. Бот.* и́ва, ве́рба (*дерево*), *с.м.* **Wierzba, Jądziel**.

Iwina, -y, *ж.* и́вовый лѣсъ, ивня́къ.

Iwinka, -i, *ж. Бот.* сотло́вка, дубро́вка трилúстная.

Iwowy, и́вовый, и́вяный.

Iż, -a, *с.м.* **Jeż**.

Iż, Iże, что (*союзъ*), *см.* **Że**.

Iżej, *с.м.* **Aby, Żeby**.

Iza, Izali, Izaliż, не ужé-ли, *с.м.* **Czy**.

Izba, -y, *ж.* изба́; || ко́мната. **pокóй, го́рница**; || пала́та ка́мера; || я́ла, валъ. **Izba czeladna**, людска́я изба́. **Izba jadalna**; столо́вая. **Izba sądowa**, суде́бная пала́та. **Izba rajna**, я́ла совѣща́ній. **Izba audjencjonalna**, я́ла засѣда́ній суда́. **Izba obrachunkowa**, счетная пала́та. **Izba wyższa**, ве́рхняя пала́та (*парламентъ*). **Izba niższa**, ни́жняя пала́та.

Izbica, Izdbica, -y, *ж.* быкъ, ледоре́звъ (*у моста*).

Izdebka, -i, *ж.* избу́шка; || ко́мнатка, го́ренка.

Izdebny, го́рничный, ко́мнатный. **Izdebna służąca, Izdebna**, го́рничная, служа́нка.

Izop, -u, *м. Бот.* иссо́пъ, си́ній звѣробо́й.

Izopek, -pka, *м.* иссо́повый сокъ.

Izopowy, иссо́повый.

Iżówka, *см.* **Jeżówka**.

J.

J (*іотъ*) въ по́льской а́збукѣ слу́житъ для смягче́нія какъ гла́сныхъ звýковъ, приставля́ясь пе́редъ ни́ми, такъ и согла́сныхъ. слѣдуя за ни́ми.

Ja, *мѣст.* я.

Jabłczany, *см.* **Jabłeczny**.

Jabłczasty, яблоковúдный.

Jabłczysty, обúльный я́блоками.

Jabłecznik, -a, *м.* сидръ, я́блочное вино́.

Jabłeczny, я́блочный.

Jabłko, -a, *ср.* я́блоко. * **Zbić kogo na kwaśne jabłko**, изби́ть кого́ нещáдно. || **Jabłko goleniowe**, *Анат.* колѣнная ча́шка. **Jabłko oka**, глазно́е я́блоко. **Jabłko Adama**, Ада́мово я́блоко, кадúкъ. || **Jabłko cesarskie (kula złota z krzyżem)**, импера́торская держа́ва.

Jabłkorodny, обúльный я́блоками.

Jabłkowity, изнещрённый я́блочками. **Koń jabłkowity, siwo-jabłkowity**, ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Jabłkowy, я́блочный.

Jabłoń, -ni, *ж.* я́блоня.

Jabłonina, -y, *ж.* я́блочный плодъ.

Jabłonka, i, *ж.* я́блонка.

Jabłonkowy, я́блочный.

Jabłonny, Jabłonowy, Jabłonkowy, я́блонный.

Jabłuszko, -a, *ср. Умен.* я́блочко.

Jabym (*см.* **ja by jestem**), я бы....

Jąć, *с.м.* **Imać**.

Jacy, *мн.* отъ **Jaki**, какóй.

Jad -u, *м.* ядъ.

Jadać, ѣда́ть, *с.м.* **Jeść**.

Jadacz, -a, *м.* ѣдо́къ.

Jadalnia, -ni, *ж.* столо́вая.

Jadalny, съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣдный. **Pokój jadalny**, столо́вая. **Grzyby jadalne**, съѣдо́бные грибы.

Jadanie, -a, *ср.* столъ, обѣдъ, ку́шанье, я́ства.

Jąderko, -a, *Умен.* я́дрышко.

Jadło, -a, *ср.* ѣда́, пища, ку́шанье, съѣстно́е, снѣдь.

Jadowić się, зли́ться, ярúться, бѣси́ться.

Jadowicie, ядови́то.

Jadowicieć, дѣлаться ядови́тымъ.

Jadowitość, -ści, *ж.* ядови́тость.

Jadowity, ядови́тый.

Jądro, -a, *ср.* ядро́. орѣхъ, орѣшекъ; || зёрнышко (*въ плодахъ*). || *Анат.* **Jądra**, *мн.* я́дра. || *Анат.* яичникъ, яйчное гнѣздо́.

Jądrownik, -a, *м.* шуля́тная мошо́нка, мошна́.

Jądrowy, шуля́тный, мошо́ночный.

Jądrzysty, ядри́стый, зерни́стый.

Jadwichna, -y, **Jadwiżka**, -i, *ж.* игóльная подýшка, подýшечка на булáвки.

Jagła -y, *ж.* про́со. **Jagły, -giel**, *мн.* кру́пá изъ про́са, *с.м.* **Proso**.

Jaglany, просяно́й.

Jaglasty, *Анат.* прособра́зный.

Jagniak, -a, *м.* ягнёнокъ, я́гня.

Jagniątko, -a, *ср.* ягнёнокъ, ягнёночекъ.

Jagnię, -ęcia, *ср.* я́гня, ягнёнокъ. **Jagnięta, -gniąt**, *мн.* ягня́та.

Jagnięcina, -y, *ж.* ягня́тина, ягня́чее мя́со.

Jagnięcy, ягня́чій.

Jagoda, -y, *ж.* я́года. *Анат.* **Śliwne jagody**, миндáлина, миндалевúдная желѣза́. || **Jagody**, *мн.* щеки, щёчки.

Jagódka, -i, *ж.* я́годка. || *Зоол. см.* **Czerwiec.**

Jagodnik, -a, *м.* я́годникъ.

Jagodny, я́годный; || *Бот.* ягодови́дный.

Jagodorodny, *Бот.* ягодоно́сный.

Jagodowaty, ягодови́дный.

Jagodowy, я́годный.

Jagodzianka, -i, *ж.* я́годный отва́ръ.

Jagodziany, я́годный, преиму́щественно изъ виногра́да.

Jagodzisty, ягодоно́сный, имѣ́ющій мно́го я́годъ.

Jaguar, -a, *м.* *Зоол.* ягуа́ръ, америка́нскій тигръ.

Jaje, Jajo, -a, *ср.* яйцо́.

Jajecznica, -y, *ж.* яи́чница.

Jajecznik, -a, *м.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jajko, -a, *ср.* яи́чко.

Jajkowaty, яйцеобра́зный; || ова́льный.

Jajowaty, *см.* **Jajkowaty.**

Jajowy, яйцеви́дный.

Jajuszko, -a, *ср.* яи́чко.

Jak, какъ. *Посл.* **Jak sobie kto pościele, tak się wyśpi,** какъ кто себѣ постелетъ, такъ вы́спится. **Traktuje mię jakby swego lokaja,** обраща́ется со мно́й, какъ съ свои́мъ лаке́емъ. **Wszystko jest, lub idzie, jak najlepiej,** всё идётъ какъ нельзя́ лу́чше. **Jedź jak najprędzej,** поѣзжа́й какъ можно скорѣ́е. **Z chorym jak źle, tak źle,** больно́му какъ было ху́до, такъ и есть. **Jak na dziecko i to dosyć,** для ребёнка и э́того дово́льно. **Jakeś dobry, zrób mi to,** по добротѣ свое́й сдѣлай мнѣ э́то. **Powiedz mi, jakeś łaskaw,** скажи́ мнѣ, сдѣлай ми́лость. **Jak świat światem, nie widziano nic podobnego,** какъ свѣтъ стои́тъ, не ви́дано ничего́ подо́бнаго. **Jak skoro sobie tego życzysz,** е́сли то́лько ты жела́ешь э́того.

Jąkać, лепета́ть, запина́ться. || **Jąkać się,** заика́ться.

Jąkacz, -a, *м.* заи́ка.

Jąkanie, -a, Jąkanie się, -a się, *ср.* заика́ніе.

Jąkawy, заи́кливый; || заи́ка.

Jaki, -a, -ie, како́й, кака́я, како́е. **Jestto człowiek, jakich dziś mało,** э́то человѣ́къ, каки́хъ тепе́рь ма́ло. **Dom jest jaki taki, ale żadnego sprzętu niema,** домъ и туда́ и сюда́, домъ не ду́ренъ, но въ нёмъ во́всё нѣтъ ме́бели. **Jaki taki myśli...,** мно́гіе ду́маютъ.... **Jaki taki kryje się gdzie może,** вся́кій пря́чется, гдѣ мо́жетъ. **Jest temu jakie sześćdziesiąt lat,** тому́ прошло́ каки́хъ-нибу́дь шестьдеся́тъ лѣтъ. **Jaki mi pan! jaki mi mędrzec!** что за большо́й господи́нъ! что за мудре́цъ!

Jakibądź, Jakabądź, Jakiebądź; Jakikolwiek, Jakakolwiek, и т. д. **Jakimkolwiekbądź,** *или* **Jakimkolwiek sposobem** каки́мъ-нибу́дь о́бразомъ. **Jakikolwiek on jest,** како́й бы онъ ни́ былъ. **Jakiekolwiek są twoje zamiary, twoje widoki,** какіе бы ни́ были твои́ намѣ́ренія, твои́ ви́ды.

Jakiś, Jakaś, Jakieś, какой-то, кака́я-то, како́е-то; || нѣкоторый. **Jakiś filozof powiedział, że...,** како́й то фило́софъ сказа́лъ, что..... **Przez jakiś czas,** че́резъ нѣкоторое вре́мя. **Jestto człowiek mający jakąś wartość,** э́то человѣ́къ имѣ́ющій нѣкоторое досто́инство. **Przyniósł ci jakąś książkę,** онъ принесъ тебѣ́ каку́ю-то кни́гу. **Czeka tam jakiś na ciebie,** тамъ кто́-то ждётъ тебя́.

Jakkolwiek, Jakożkolwiek, хотя́, какъ бы ни.... **Jakkolwiek był ranny,** хотя́ онъ былъ ра́ненъ. **Jakkolwiek uważać to będziemy,** какъ бы мы ни смотрѣ́ли на э́то....

Jakkolwiekbądź, что́ бы ни́ было, какъ бы ни́ было.

Jąkliwość, -ści, *ж.* заика́ніе.

Jąkliwy, заикли́вый; || заи́ка.

Jako, какъ. Употребля́ется при сравненіи съ соотвѣтствующимъ **tak** (такъ), *вм.* **równie jak,** ра́вно какъ; **podobnie jak,** подо́бно тому́ какъ. || **Jako, jako to,** какъ-то, *вм.* **naprzykład,** напримѣ́ръ. **Rzeczowniki polskie zakończone na a, są rodzaju żeńskiego, jako to: siostra, żona,** имена́ существи́тельныя по́льскія, ока́нчивающіяся на *a*, суть ро́да же́нскаго, какъ то: **siostra,** сестра́; **żona,** жена́. || **Jako tako,** ко́е-какъ, и такъ и сякъ. || *Вмѣсто:* **z powodu,** по по́воду, по причи́нѣ; **ponieważ,** такъ какъ. **Jako niestały jest w swoich zamiarach,** такъ какъ онъ непостоя́ненъ въ свои́хъ намѣ́реніяхъ. **Mam się jako tako,** живу́ ко́е-какъ, и та́къ и ся́къ. || *Юрид.* **Jako kontrakt,** какъ бы контра́ктъ, основа́нія подо́бныя догово́рамъ. **Jako-występek,** основа́нія, подо́бныя правонаруше́ніямъ.

Jakóbieć, *см.* **Jakubiec, Jakobiny,** *см.* **Jakubiny.**

Jakokolwiek, *см.* **Jakkolwiek;** || ко́е-ка́къ, сно́сно, поря́дочно посре́дственно, изря́дно. **Piszę jakokolwiek,** пи́шетъ кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно. **Chory mi się dziś jakokolwiek,** больно́й сего́ дня чу́вствуетъ себя нехудо, изря́дно (въ подо́бныхъ изрече́ніяхъ мо́жно употребля́ть **jako tako,** *вм.* **jakokolwiek**).

Jakoś, какъ-то; || немно́го, нѣсколько; || такъ какъ. **Jakoś się teraz poprawił,** онъ тепе́рь немно́го испра́вился. **Jakoś człowiek uczciwy, wierzę ci,** такъ какъ ты человѣ́къ че́стный, то я вѣ́рю тебѣ́.

Jakość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.

Jakośkolwiek, *см.* **Jakokolwiek.**

Jakować, придава́ть чему́-либо осо́бое ка́чество, сво́йство, отлича́ть.

Jakowość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.

Jakowy, како́й, каково́й.

Jakoż, въ са́момъ дѣлѣ, и въ са́момъ дѣлѣ, дѣйстви́тельно.

Jakożkolwiek, *см.* **Jakośkolwiek, Jakkolwiek.**

Jakubieć, глупѣ́ть.

Jakubiny, **-bin**, *мн.* день св. Іакова; || именины носящихъ имя св. Іакова, Якова.

Jakubówka, **-i**, *ж.* родъ грушки поспѣвающей ко дню св Іакова.

Jakże, a ja że (*см.* **Jak**), какъ же! не иначе! разумѣется! само собою разумѣется

Jałmużna, **-y**, *ж.* милостыня, подаяніе.

Jałmużnictwo, **-a**, *ср.* званіе милостынника, милостынераздавателя.

Jałmużniczy, нищелюбивый; || нищенскій; || милостивый, благотворительный

Jałmużnik, **-a**, *м.* милостынникъ, милостынераздаватель.

Jałoszka, **-i**, *ж* яловица, тёлка, телушка, телица, нетель.

Jałowcowy, можжевёловый.

Jałowica, **-y**, *ж. см.* **Jałoszka.**

Jałowiczy, яловичный, яловый.

Jałowiec, **-wca**, *м.* можжевёльникъ, яловецъ.

Jałowieć, становиться безплоднымъ; || скудѣть, бѣднѣть; || яловѣть (*о животныхъ*).

Jałowizna, **-y**, *ж.* **Jałownik**, **-a**, *м.* молодой скотъ; || безплодная мѣстность; || безплодіе; || * слабое, плохое сочиненіе.

Jałowka, **-i**, *ж. см.* **Jałoszka.**

Jałownik, **-a**, *м.* молодой скотъ.

Jałowo, безплодно, сухо, плохо.

Jałowość, **-ści**, *ж.* безплодность; || сухость (*характера*); плохость, слабость (*здоровья*).

Jałowy, безплодный; || сухой, плохой, слабый, пустой, убогій, скудный. **Jałowa mowa**, бѣдный, скудный языкъ **Rzedmiot jałowy**, сухой предметъ. **Smiech jałowy**, принужденный смѣхъ.

Jama, **-y**, *ж.* яма || пещера, пустота; впадина; || берлога, логовище, нора; || дыра, отверстіе. **Jama niedzwiedzia**, медвѣжья берлога **Jama lisia**, лисья нора. **Wilcza jama**, западня (*для волковъ*). || * **Jama rozbójnicza**, вертепъ разбойниковъ, разбойничій вертепъ.

Jamisty, ямистый.

Jamka, **-i**, *ж.* ямка ямочка.

Jamniczka, **-i**, *ж* такса, барсучья собака (*сука этой породы*).

Jamniczy, принадлежащій таксѣ, барсучьей собакѣ.

Jamnik, **-a**, *м.* такса, барсучья собака.

Jamułka, **-i**, *ж. см* **Jarmułka.**

Jankielnia, **-ni**, *ж. Техн.* желѣзный уполовникъ съ длинною рукояткою; || ліяло, въ которое течетъ металлъ изъ плавильной печи.

Janowiec, **-wca**, *м. Бот.* дрокъ, шильная трава. **Janowiec farbiers i**, красильный дрокъ. **Janowiec ciernisty**, утесникъ, дикій терн.

Janowiny, **-win**, *мн.* день св. Іоанна; || именины носящихъ имя св. Іоанна, Ивана.

Japa, **-y**, *ж. Прост.* рыло, рожа, морда, *см.* **Papa.**

Jar, **-u**, *м.* яръ, оврагъ, лощина.

Jarka, **-i**, *ж.* яровой хлѣбъ, ярица

Jarki, весенній || хрупкій. **Jarkie żelazo**, хрупкое желѣзо

Jarkisz, **-a**, *м.* яровой хлѣбъ, яровое.

Jarlik, **-a**, *м.* ярышъ, молодой ягненокъ.

Jarmarczny, **Jarmarkowy**, ярмарочный.

Jarmarczyć, торговать, производить торгъ.

Jarmark, **-u**, *м.* ярмарка.

Jarmarkowy, *см.* **Jarmarczny.**

Jarmułka, **-i**, *ж.* скуфья, камилавка; || ермолка. **Jarmułka czarna księża**, скуфья, камилавка. **Jarmułka czerwona kardynalska**, кардинальская шапка. **Nosić jarmułkę**, носить ермолку.

Jarmułuk, **-a**, *м.* двойной барканъ (*родъ матеріи*).

Jarmuż, **-u**, *м.* сѣрая капуста. **Jarmuż drobno posiekany**, крошево.

Jaro, ярко, сильно, крѣпко. **Lampy te goreją jaro**, эти лампы ярко горятъ.

Jaruga, **-i**, *ж.* лужа, топь, трясина; || рытвина, водороина, водомоина.

Jary, весенній, яровой, однолѣтній, молодой; ярый, яркій; сильный, бодрый; || чистый. **Jaboże jare**, яровой хлѣбъ. **Jary miód**, самый чистый медъ. **Jary wosk**, ярый воскъ (*самый чистый*). **Stary, ale jary**, старъ, но бодръ и крѣпокъ. || *Бот.* **Jary mlecz**, молочай, молочайникъ (*растеніе*).

Jarz, **Jarza**, **-y**, *ж. Устар.* весна.

Jarząb, **-ębu**, *м.* рябина (*дерево*).

Jarząbek, **-bka**, *м.* рябчикъ.

Jarzębaty, испещренный, пёстрый, крапчатый, рябой.

Jarzębi, рябчиковый.

Jarzębić, рябить, пестрить.

Jarzębina, **-y**, *ж.* садовая или домашняя рябина (*дерево*). **Jarzębina leśna**, боярышникъ, глогъ.

Jarzma, **-y**, *ж. Горн* продольный брусъ, тетива.

Jarzmianka, **-i**, *ж. Бот.* звездянка, царскій кореньъ.

Jarzmić, порабощать, покорять; * брать верхъ (*надъ кѣмъ*).

Jarzmo, **-a**, *ср.* ярмъ; || * иго, рабство. **Jarzmo wołów**, пара запряженныхъ воловъ. || *Плотн.* надсадка.

Jarzmowaty, имѣющій видъ ярма.

Jarzmowy, ярмный.

Jarzyć, *см.* **Żarzyć**, ярzyć.

Jarzyca, **-y**, *ж.* ярица, яровая рожь.

Jarzyna, **-y**, *ж.* овощи, в день, *см.* **Warzywo**; || яровое, яровой хлѣбъ.

Jarzynny, огородный. **Jarzynny ogród**, огородъ.

Jasełka, *мн. см.* **Jasła.**

Jasełny, яслельный.

Jasieniec, -ńca, *м. Бот.* волототысячникъ. **Jasieniec mały,** бѣлолистъ, василёкъ **Jasieniec wielki.**

Jasion, *см.* **Jesion.**

Jasionek, -nka, *м. Бот.* букашникъ (*растеніе*).

Jaskier, -kru, *м. Бот.* ранункулъ, лютикъ (*растеніе*).

Jaskierki, -ów, *мн. Бот.* звѣздочникъ.

Jaskinia, -ni, *ж.* пещера; || вертепъ.

Jaskiniaty, пещеристый.

Jaskółczę, -ęcia, Jaskolę, -ęcia, *ср.* ласточка (*птенецъ*).

Jaskółczy, ласточный.

Jaskółeczka, -i, *ж.* ласточка.

Jaskółka, -i, *ж.* ласточка, косатка. **Jaskółka morska,** морская ласточка, чайка. **Jaskółka brzegowa,** земляная, береговая ласточка, стрижъ.

Jaskrawie, Jaskrawo, ярко, рѣзко, остро, пронзительно, проницательно, быстро.

Jaskrawość, -ści, *ж.* яркость (*красокъ*), рѣзкость, пронзительность; || блескъ (*глазъ*).

Jaskrawy, яркій, рѣзкій, острый, пронзительный, проницательный, быстрый.

Jasła, -seł, *мн.* ясли; || носилки. *Умен.* **Jasełka, -sełek,** ясли (*изображающія Рождество Христово*). **Jasełka,** *см.* **Szopka.**

Jaśmin, -u, *м.* жасминъ, ясминъ.

Jaśminowy, жасминный ясминный.

Jaśnia, -śni, *ж.* дневной свѣтъ. **Pokazać, wydać, wydobyć co na jaśnię,** обнаружить, вывести что-либо наружу. **Dzieło na jaśnię wydać,** издать въ свѣтъ сочиненіе. **Wyjść na jaśnię,** обнаружиться. **Na jaśniach ducha,** въ духовномъ просвѣтлѣніи.

Jaśnić, объяснять, прояснять.

Jaśnie, употребляется въ титулахъ: **Jaśnie Wielmożny,** превосходительный. **Jaśnie oświecony,** сіятельный.

Jaśnieć, яснѣть, блистать.

Jaśniuchny, Jaśniusieńki, Jaśniuteńki, яснѣйшій, самый ясный, чрезвычайно-ясный.

Jasno, ясно.

Jasnobarwy, свѣтлый, свѣтлаго цвѣта.

Jasnobiały, сіяющій бѣлизною.

Jasnobrunatny, свѣтлобурый, свѣтло-коричневый.

Jasnocisawy (*о лошадяхъ*), каштановый.

Jasnogniady (*о лошадяхъ*), свѣтло-гнѣдой.

Jasnokościsty, костлявый, худой, кожа да кости.

Jasnokrusz, -u, *м. Мин.* свѣтло-сѣрый желѣзнякъ.

Jasnolity, свѣтотканный.

Jasnomodry, свѣтло-голубой.

Jasnorost, -u, *м. см.* **Jasnotka.**

Jasnorumiany, свѣтло-розовый, ясно-румяный.

Jasnorusy, свѣтло-русый.

Jasność, -ści, *ж.* ясность свѣтъ, свѣтлость, блескъ; || очевидность, явность.

Jasnosiwy, свѣтло-сѣрый.

Jasnoświetny, блистательный.

Jasnota, -y, *ж.* ясность, свѣтъ, сіяніе.

Jasnotka, -i, *ж. Бот.* волшебная крапива, пѣтушьи головки.

Jasnotkany, блистательный, свѣтозарный.

Jasnowidz, -a, *м.* ясновидящій; || сомнамбулистъ, лунатикъ.

Jasnowidząca, -ej, *ж.* ясновидящая; || сомнамбулистка, женщина-лунатикъ.

Jasnowidzący, *см.* **Jasnowidz;** || проницательный, прозорливый (*и* прозорливый), ясно-видящій.

Jasnowidzenie, -a, *ср.* ясновидѣніе; || сомнамбулизмъ.

Jasnowłosy, бѣлокурый.

Jasnozielony, свѣтлозелёный.

Jasny, ясный, свѣтлый.

Jaspid, Jaspis, -u, *м. Минер.* яшма, ясписъ.

Jaspidować, Jaspisować, *Техн.* крапать по яшму (*что*).

Jaspis, *см.* **Jaspid.**

Jaspisowy, яшмовый.

Jaster, -tru, *м. Бот.* астра, звѣздочникъ.

Jastrząb', -ębia, *м.* ястребъ (*птица*).

Jastrząbek, -bka, *м.* ястребокъ, ястребочекъ, ястребенокъ.

Jastrzębi, ястребиный.

Jastrzębiec, -bca, *м. Бот.* ястребинка, сокольникъ, сокольная трава.

Jastrzębieć, Zjastrzębieć, употребляется въ слѣдующей пословицѣ: **Kiedy sowa zjastrzębieje, wyżej lata niż sokoł,** когда сова обратится въ ястреба, то она летаетъ выше сокола; *русск. пословицы* посади свинью за столъ, она и ноги на столъ, дай свиньѣ роги, она готова весь свѣтъ забодать).

Jastrzębnik, -a, *м.* помытчикъ, сокольникъ.

Jaszcz, *см.* **Jaźdź.**

Jaszcz, -a, *м. Умен.* **Jaszczyk, -ka,** *м.* ящикъ, коробка.

Jaszczur, -a, *м. Зоол.* летучій драконъ (*ящерица*), *см.* **Jaszczurka.**

Jaszczurczę, -ęcia, *ср.* молодая ящерица.

Jaszczurczy, ящеричный. **Jaszczurcze ziele,** *см.* **Wężownik.**

Jaszczurka, -i, *ж.* ящерица. **Jaszczurka wodna,** саламандра, ехидна, *см.* **Zmija.**

Jaszczyć się, вертѣться, подпрыгивать, скакать.

Jaszczyk, -a, *м.* муниціонная повозка, фура.

Jata, -y, *Умен.* **Jatka, -i,** *ж.* шалашъ, шатеръ. **Jatki,** *мн.* лавки. **Jatki mięsne,** мясныя лавки, мясные ряды. **Jatki rybne,** рыбный рядъ, рыбный рынокъ. ***Dać, wydać żołnierzy na jatki, na mięsne jatki,** вести солдатъ на убой, т. е. на кровавый бой.

Jatczy, Jatkowy, мясной. **Rynek jatkowy,** мясной рядъ, мясной рынокъ.

Jątrzenie, -a, *ср.* растра́вливаніе, раздраже́ніе; || нагное́ніе (*раны*), *см.* Ropienie.

Jątrznica, -y, *ж.* колбаса́ съ печёнкою.

Jątrzyć, раздража́ть, растравля́ть; || ожесточа́ть, гнѣви́ть. || Jątrzyć się, раздража́ться; || усиливаться, ожесточа́ться; || ухудша́ться. **Mowa jego bardzo rozjątrzyła umysły**, рѣчь его́ о́чень раздражи́ла умы́.

Jątrzyciel, -a, *м.* подстрека́тель, подстрека́тельница.

Jaw, -u, *м.* **Jawa**, -y, *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣду́ющихъ выраже́ніяхъ: **Wyjść na jaw**, вы́йти нару́жу. **Na jawie, наяву́. Książka ta wyszła na jaw po śmierci autora**, э́та кни́га вы́шла въ свѣтъ по́слѣ сме́рти а́втора. **Widziałem go w jaw**, я ви́дѣлъ его́ со́бственными глаза́ми.

Jawić, явить, объяви́ть; || **Jawić się**, яви́ться, показа́ться.

Jawisko, -a, *ср.* явле́ніе.

Jawnie, Jawno, явно, очеви́дно.

Jawnogrzeszenie, -a, *ср.* я́вное, публи́чное прегрѣше́ніе.

Jawnogrzesznica, -y, *ж.* отъя́вленная, публи́чная грѣшница, проститу́тка, развра́тница, блудни́ца.

Jawnogrzesznik, -a, *м.* развра́тникъ, блудни́къ, отъя́вленный грѣшникъ.

Jawnogrzeszny, развра́тный, распу́тный, блу́дный.

Jawność, -ści, *ж.* я́вность, публи́чность, гла́сность.

Jawny, Jawien, я́вный, я́венъ, публи́чный, гла́сный.

Jawor, -u, *м.* я́воръ, чинаръ (*дерево*).

Jaworowy, я́воровый, чина́ровый.

Jaz, -u, *м.* садо́къ (*для рыбы*); рыболо́вный зако́лъ, забо́йка, учу́гъ; || плоти́на, перемы́чка (*для усиленія теченія воды на колёса мельницы*).

Jaź, -ia, *м.* **Jazica**, -y, *ж.* язь, я́зица, подъя́зь (*рыба*).

Jazda, -y, *ж.* ѣзда́, пое́здка; || ко́нница кавалерія.

Jaździ, Jaszcz, Jazgarz, -a, *м. Умен.* **Jaździk**, -a, *м.* ершъ (*рыба*).

Jaźmin, Jaźminowy, *см.* **Jaśmin, Jaśminowy.**

Jaźwcowy, борсу́чій.

Jaźwica, -y, *ж.* ко́люшка (*рыба*).

Jaźwiec, -źwca, *м.* барсу́къ, я́зникъ (*животное*), *см.* **Borsuk.**

Jechać, ѣхать. **Jedzie się**, ну́жно, слѣдуетъ ѣхать, лежи́тъ доро́га, путь. **Z Berlina do Warszawy jedzie się na Kalisz**, изъ Берли́на въ Варша́ву слѣдуетъ ѣхать на Ка́лишъ. **Dobrze się jedzie**, доро́га гладка́ какъ полъ. **Jechać na kogo**, возставать про́тивъ кого́, напира́ть на кого́. **Jechał go sęk, jechał go kat, jaki zręczny, jaki silny**, чортъ его́ поберя́, какъ онъ ло́вокъ, какъ онъ силенъ!

Jechanie, -a, *ср.* ѣзда́.

Jęcie, -a, *ср.* взя́тіе, поя́мка. **Jęcie się czego**, предпрія́тіе, при́ступъ къ чему, *см.* **Imać.**

Jęctwo, -a, *ср. см.* **Jeństwo.**

Jęczeć, Jęknąć, стона́ть, стена́ть, о́хать; || вадыха́ть, пла́каться, жа́ловаться.

Jęczmianka, -i, *ж.* ячме́нная соло́ма.

Jęczmień, -nia, *м.* ячме́нь; || *Мед.* ячме́нь (*на глазу*).

Jęczmienisko, -a, *ср.* по́ле засѣянное ячменемъ.

Jęczmienny, ячме́нный.

Jęczmyk, -a, *м.* ячме́нь (*на глазу*).

Jeden, jedna, jedno, оди́нъ, одна́, одно́. **To wszystko jedno**, э́то всё равно́. **Jedno w drugie**, какъ одно́, такъ и другое́. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ. **To na jedno wychodzi**, э́то выхо́дитъ на одно́ и то же. **Wszystko jedno gadu**, онъ одно и то же разска́зываетъ. **Nie masz tego jednego dnia**, нѣтъ ни одного́ дня. **Był tu jeden u ciebie**, у тебя́ кто то былъ, кто-то къ тебѣ приходи́лъ. **Co za jeden?** кто э́то? || **Jedna jagoda**, *Бот.* одноя́годникъ (*растеніе*).

Jedenaście, оди́ннадцать.

Jedenaścioraki, оди́ннадцати разныхъ сортовъ, родовъ.

Jedenaściorako, на оди́ннадцать спо́собовъ, въ оди́ннадцати ро́дахъ.

Jedenastek, -stka, *м.* оди́ннадцатигу́къ.

Jedenastka, -i, *ж.* число́, ци́фра оди́ннадцать.

Jedenastny, бо́льшій въ оди́ннадцать разъ.

Jedenastokąt, -a, *м. Геом.* оди́ннадцатиуго́льникъ.

Jedenastokątny, оди́ннадцатиуго́льный.

Jedenastu, оди́ннадцать, (употребля́ется при му́жескихъ именахъ): **Jedenastu mężów, żołnierzy**, оди́ннадцать матро́совъ, солда́тъ.

Jedenasty, оди́ннадцатый.

Jedenże, -dnaż, -dnoż, оди́нъ и тотъ же, одна́ и та же, одно́ и то же. **Dwie rośliny jednegoż gatunku**, два расте́нія одного́ и того́ же ви́да.

Jedlina, -y, *ж.* ель, ёлка; || *Собир.* е́льникъ.

Jedlinka, -i, *ж.* ёлочка. || *Бот.* камфа́рная трава́.

Jedlinowy, *см.* **Jodłowy.**

Jednać, соглаша́ть, примиря́ть. **Zjednać sobie kogo**, пріобрѣсти чье расположе́ніе къ себѣ, привле́чь на свою́ сто́рону. **Jednać sobie co**, снискивать, пріобрѣтать что-либо. || **Jednać się, pojednać się**, примири́ться, согласи́ться.

Jednaczyć, ура́внивать, прира́внивать, уподобля́ть.

Jednak, Jednakże, одна́ко, одна́ко же, одна́ко жъ.

Jednaki, Jednakowy, одина́ковый, схо́дный.

Jednako, Jednakowo, одина́ково.

Jednakość, -ści, *ж.* одина́ковость, схо́дство.
Jednakowić, *см.* **Jednaczyć.**
Jednakowo, *см.* **Jednako, Jednak.**
Jednakowość, Jednakowy, *см.* **Jednakość, Jednaki.**
Jednakże, *см.* **Jednak.**
Jednanie, -a, *ср.* соглаше́ніе, примире́ніе; || *Юрид.* вы́зовъ къ примире́нію.
Jedno, Jeno, то́лько, ли́шь-бы, то́лько-бы, ли́шь-бы то́лько. **Nie może być inaczej, jedno on to wziął,** и́наче быть не мо́жетъ, то́лько онъ э́то взялъ. **By jedno to prawda była,** ли́шь-бы то́лько э́то была́ пра́вда.
Jednobarwy, одноцвѣ́тный.
Jednoboczny, односторо́нній; || **Brat jednoboczny,** сведённый братъ.
Jednobrzmiący, схо́дный, согла́сный.
Jednobytnie, единосу́щно.
Jednobytny, единосу́щный, *см.* **Spółistny, Spółistność**
Jednochoda, Jednochodza, Inochoda, -y, *ж.* инохо́дь.
Jednochodnik, Inochodnik, -a, *м.* инохо́децъ, *см.* **Stępak.**
Jednochodza, *см.* **Jednochoda.**
Jednochwilny, одновре́менный.
Jednoczenie, -a, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе, соглаше́ніе.
Jednocześnie, одновре́менно.
Jednocześnik, -a, *м.* совреме́нникъ.
Jednoczesność, -ści, *ж.* совреме́нность, одновре́менность.
Jednoczesny, совреме́нный.
Jednoczyć, соединя́ть, сближа́ть; || **Jednoczyć się,** соединя́ться.
Jednoczyciel, -a, *м.* примири́тель.
Jednoczycielka, -i, *ж.* примири́тельница.
Jednodniowy, *см.* **Jednodzienny.**
Jednodusznie, Jednoduszność, Jednoduszny, *см.* **Jednomyślnie, Jednomyślność, Jednomyślny.**
Jednodzienny, Jednodniowy, однодне́вный.
Jednodzwięczny, единозву́чный; || *Грам.* одина́ково выгова́ривающійся.
Jednofarby, *см.* **Jednobarwny.**
Jednofuntówka, -i, *ж. Арт.* однофунто́вое ору́діе.
Jednofuntowy, однофунто́вый.
Jednogłośnie, единогла́сно, въ оди́нъ го́лосъ, единоду́шно.
Jednogłośność, -ści, *ж.* единогла́сіе, единоду́шіе.
Jednogłośny, Jednogłosy, единогла́сный, единоду́шный.
Jednoimienny, соиме́нный.
Jednoistność, -ści, *ж.* единосу́щность.
Jednoistny, Jednoistotny, Jednoisty, единосу́щный.
Jednoklęczny, *см.* **Jednopręty.**
Jednokłykty, одночле́нный, односуста́вочный.
Jednokółka, -i, *ж.* одноко́лка.
Jednokolny, одноко́лый.
Jednokonny, запря́женный въ одну́ ло́шадь.
Jednokształtnie, однообра́зно, одина́ково.
Jednokształtność, -ści, *ж.* однообра́зіе.
Jednokształtny, однообра́зный.
Jednokupiec, *см.* **Jedynokupiec, Samokupiec.**
Jednokwietny, одноцвѣ́тный.
Jednoletni, однолѣ́тній.
Jednolist, -u, *м. Бот.* печёночница, печёнковая трава́.
Jednolisty, *Бот.* однолистый.
Jednolitnie, въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу.
Jednolity, отли́тый въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу; || * нераздѣ́льный, цѣ́льный.
Jednomiesięcznie, помѣ́сячно, на оди́нъ мѣ́сяцъ.
Jednomiesięczny, помѣ́сячный, на оди́нъ мѣ́сяцъ.
Jednomlecznik, -a, *м.* моло́чный братъ, *см.* **Mlecznik.**
Jednomownie, единоду́шно, единогла́сно.
Jednomowność, -ści, *ж.* тождесло́віе; || единоду́шіе, единогла́сіе.
Jednomowny, единоду́шный, единогла́сный.
Jednomyślnie, единомы́сленно.
Jednomyślność, -ści, *ж.* единомы́сліе, единоду́шіе; || единогла́сіе.
Jednomyślny, единомы́сленный.
Jednonogi, одноно́гій.
Jednook, -a, *м.* цикло́пъ (*одногла́зый велика́нъ*).
Jednooki, криво́й, одногла́зый, одноо́кій; || *Бот.* одногла́зый.
Jednoosobowy, одноли́чный.
Jednopalczasty, *Бот.* па́льчатый; || *Зоол.* па́льчатыя ры́бы, *мн.*
Jednopienny, *Бот.* одностебе́льный.
Jednoplemiennik, -a, *м.* соплеме́нникъ, единоплеме́нникъ.
Jednoplemienny, соплеме́нный, единоплеме́нный.
Jednopłetw, -a, *м. Зоол.* языкообра́зная ка́мбала (*ры́ба*).
Jednopłciowy, *Бот.* однопо́лый.
Jednopłodny, *Бот.* однопло́дный.
Jednoprawny, равнопра́вный.
Jednoprętny, *Бот.* одностебе́льный.
Jednopułkowy, одного́ полка́; || однополча́нинъ.
Jednoraki, несло́жный, просто́й.
Jednoramienny, однору́кій; || *Мех.* **Dzwignia jednoramienna,** рыча́гъ втора́го ро́да, рыча́гъ, въ кото́ромъ си́ла и сопротивле́ніе нахо́дятся въ то́чкѣ упо́ра.
Jednorazowie, Jednorazowo, оди́нъ разъ, единовре́менно, одновре́менно.
Jednorazowy, единовре́менный.
Jednoręki, однору́кій.
Jednorocznie, оди́нъ разъ въ годъ.

Jednoroczny, бывающій одинъ разъ въ годъ.

Jednorodny, однородный.

Jednorodzca, *см.* Jednoplemiennik.

Jednorodzony, единородный, единственный (*сынъ*).

Jednoróg, -oga, *м. Артил.* гаубица *или* единорогъ.

Jednorogi, однорогій.

Jednorożczę, -ęcia, *ср.* единорожецъ, *см.* Jednorożec.

Jednorożec, -żca, *м.* единорогъ (*баснословное животное*); || *Астрон.* Единорогъ (*созвѣздіе*).

Jednorządca, -y, *м.* самодержецъ, *см.* Jedynowładca.

Jednorządnie, **Jednorządny**, *см.* Jednowładnie, Jednowładny.

Jednorządztwo, -a, *ср.* самодержавіе, *см.* Jedynowładztwo.

Jednorzędny, Jednorzędowy, поставленный въ одинъ рядъ; || принадлежащій къ одному и тому же разряду.

Jednorzemieślny, занимающійся одинаковымъ ремесломъ.

Jedność, -ści, *ж.* единство; || однообразіе. **Jedność porządku**, однообразіе въ порядкѣ.

Jednościenność, -ści, *ж.* Jednościenny, *см.* Ościenność, Ościenny.

Jednosforny, сворный, на одной сворѣ (*собакъ*); || попарный; || * согласный, единодушный.

Jednosierci, одношерстный.

Jednosłowny, согласный, одного и того-же содержанія. *Мат.* Ilość jednosłowna, одночленное количество.

Jednosłupie, -a, *ср. Анат.* уродъ объ одной ногѣ.

Jednosobny, для одного человѣка. **Jednosobne łóżko**, односпальная кровать.

Jednosprzężny, однопарный.

Jednostajnie, однообразно, одинаково.

Jednostajność, -ści, *ж.* однообразіе.

Jednostajny, однообразный.

Jednostka, -i, *ж.* единица; || *Юрид.* человѣкъ, лицо, личность; || особь, недѣлимое.

Jednostkowość, -ści, *ж.* индивидуальность, частность, личность, *см.* Pojedyńczość.

Jednostopny, длинный, *или* широкій на одинъ футъ.

Jednostronnie, односторонно.

Jednostronność, -ści, *ж.* односторонность.

Jednostronny, односторонній.

Jednostrzyżka, -i, *ж.* овца, которую стригутъ только одинъ разъ въ годъ.

Jednosylabny, *см.* Jednozgłoskowy.

Jednota, -y, *ж.* единство; || союзъ, согласіе; || соединеніе.

Jednotliwy, *Грам.* однократный.

Jednoustnie, единогласно.

Jednoustny, единогласный.

Jednowieczny, jednowiekowy, вѣковой.

Jednowierca, -y, *м.* единовѣрецъ.

Jednowierstwo, -a, *ср.* единовѣріе.

Jednowiosłowy, одновесельный.

Jednowładca, **Jednowładztwo**, Jedynowładca, Jedynowładztwo.

Jednożeniec, -ńca, *м.* единобрачный.

Jednożeństwo, -a, *ср. Бот.* и *Юрид.* единобрачіе.

Jednoznaczny, однозначащій.

Jednożonaty, единобрачный.

Jedny, съѣдобный, съѣдный.

Jędor, -a, *м. см.* Indyk.

Jędrnić, **Zjędrnić**, укрѣплять, придавать крѣпость, силу, бодрость, твердость.

Jędrnie, сильно, крѣпко, мощно, мужественно.

Jędrnieć, **Zjędrnieć**, крѣпнуть, окрѣпнуть, укрѣпляться, усиливаться, мужать.

Jędrny, **Jędrzny**, ядрёный; || сильный, крѣпкій, бодрый; || выразительный, энергическій; || свѣжій; || твердый, плотный, прочный. **Mowa jędrna**, энергическій, выразительный языкъ.

Jędrzysty, *см.* Jądrzysty.

Jedwab', -biu, *м.* шелкъ. **Jedwab' kręcony**, сученый шелкъ, трощеный шелкъ. **Jedwab' surowy**, шелкъ сырецъ. **Jedwab' tarty**, опиранный, очищенный шелкъ; || Jedwabie, *мн.* шелковые товары, шелковые ткани, *см.* Bławat; || *Бот.* **Jedwab' polny**, повилика, повилица (*растеніе*).

Jedwabiarnia, -ni, *ж.* шелкопрядильная фабрика.

Jedwabić, обвивать шелкомъ. **Jedwabić słowa**, употреблять льстивыя, медоточивыя слова, рѣчи.

Jedwabiorodny, производящій шелкъ.

Jedwabisty, шелковистый.

Jedwabnica, -y, *ж.* шелковая ткань, шелковая матерія; || шелковое платье; || Jedwabniczka, -i, *ж. см.* Jedwabnik.

Jedwabniczy, шелковичный.

Jedwabnik, -a, *м.* шелковичный червь; || ткачъ шелковыхъ матерій.

Jedwabnikowy, *Хим.* **Jedwabnikowy kwas**, шелковичная кислота.

Jedwabny, шелковый. *см.* Bławatny.

Jędyczę, **Jędyk**, и т. д. *см.* Indyczę, Indyk.

Jedynaczek, -czka, *м. Умен.* единственный сынокъ, *см.* Jedynak.

Jedynaczka, -i, *ж.* единственная дочь.

Jedynak, -a, *м.* единственный сынъ.

Jedynasty, *см.* Jedenasty.

Jedynie, единственно, только.

Jedynokupiec, -pca, *м.* монополистъ; || перекупщикъ, *см.* Samokupiec.

Jedynokupstwo, -a, *ср.* монополія; || перекупъ, *см.* Samokupstwo.

Jedynorządca, -y, *м.* самодержецъ.

Jedynorządztwo, самодержавіе.

Jedyność, -ści, *ж.* единичность.

Jedynostwo, **-a**, *ср. Неуп.* еди́нство.

Jedynowładca, **Jedynowłajca**, **-y**, *м.* **Jedynowładec**, **-dca**, самоде́ржецъ.

Jedynowładczynia, **-i**, *ж.* самоде́ржица.

Jedynowładność, **-ści**, *ж. см.* **Jedynowładztwo**.

Jedyny, еди́нственный, еди́ный; || еди́нственный въ сво́емъ ро́дѣ. **To jedyny człowiek**, э́то еди́нственный въ сво́емъ ро́дѣ человѣ́къ.

Jędza, **-y**, *ж.* зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || яга́-ба́ба.

Jedzący, ѣда́щій.

Jedzenie, **-a**, *ср.* ѣда́, ку́шанье, пи́ща.

Jegomość, **-ści**, *м.* господи́нъ, ба́ринъ; || ми́лостивый госуда́рь, су́дарь, *см.* **Mość**.

Jegomościn, принадлежа́щій господи́ну. **To jegomościn przyjaciel**, э́то другъ господи́на N. N.

Jehowa, **-y**, *м.* Егова́, Богъ (*на евре́йскомъ языкѣ*).

Jejmość, **-ści**, *ж.* госпожа́, ба́рыня; || суда́рыня.

Jejmościanka, **-i**, *ж.* ба́рышня, дѣ́вица, дѣ́вушка.

Jejmościn, принадлежа́щій госпожѣ́.

Jęk, **-u**, *м.* стонъ, вопль.

Jękliwie, жа́лобно, жа́лостно.

Jękliwy, стоня́щій, сто́нущій; || жа́лобный, жа́лостный.

Jęknąć, *см.* **Jęczeć**.

Jękot, *см.* **Jąkała**.

Jękotanie, **-a**, *ср.* заика́ніе.

Jękotliwy, заикли́вый; || заика.

Jeł, *см.* **Ił**.

Jelątko, **-a**, *ср.* молодо́й оле́нь, оле́ній теле́нокъ, молода́я косу́ля.

Jelca, **-lec**, *мн.* рукоя́тка (*шпаги, сабли, кинжала*).

Jelec, **-lca**, *м. Зоол.* уклея́нка (*рыба*).

Jeleń, **-nia**, *м.* оле́нь. **Jeleń zamorski**, се́верный оле́нь, *см.* **Ren, Renifer**.

Jelenek, *см.* **Jelonek**.

Jeleni, оле́ній; || *Бот.* **Jeleni grzyb, jelenia bedłka, jelenia gąbka**, сморчо́къ (*грибъ*). **Jeleni korzeń, jelenie oko**, ди́кая петру́шка. **Jeleni język**, оле́ній язы́къ. **Jeleni ogon**, ди́кая бузина́, бузи́нъ, се́ленъ (*растѣніе*).

Jelenica, **-y**, *ж. см.* **Łania**; || *Бот.* оле́ній тру́фель.

Jelenię, **-ęcia**, **Jeleniątko**, **-a**, *ср.* молодо́й оле́нь, оле́ній теле́нокъ.

Jelenina, **-y**, *ж.* оле́нина, оле́нье мя́со.

Jelisty, *см.* **Ilisty**.

Jelitny, кишѣ́чный.

Jelito, **-a**, *ср.* кишка́. **Jelita**, *мн.* вну́тренности, кишки; || утро́ба.

Jelonek, **-nka**, *м.* молодо́й оле́нь, оле́ній теле́нокъ; || *Бот.* Сморчо́къ (*грибъ*).

Jełowizna, *см.* **Iłowizna**.

Jemieł, **-a**, **Jemioła**, **-y**, *ж.* **Jemioło**, **-a**, *ср. Бот.* оме́ла, птичій клей, дубо́выя я́годки, ви́хорево гнѣздо́.

Jemiołowy, оме́ловый, *см.* **Jemieł**.

Jemiołucha, **-y**, *ж. Орнит.* свиристе́ль.

Jenerał, и т. д. *см.* **Generał**.

Jeniec, **-ńca**, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нный, плѣ́нникъ.

Jenjusz, и т. д. *см.* **Genjusz**.

Jeno, *см.* **Jedno**.

Jeństwo, **-a**, *ср.* плѣнъ, полоны́.

Jenylki, *см.* **Jednylki**.

Jeograf, **Jeolog**, **Jeometra**, и т. д. *см.* **Geograf, Geolog, Geometra**, и т. д.

Jer, *см.* **Ir**.

Jercha, *см.* **Ircha**.

Jerszany, *см.* **Irszany**.

Jerzyk, **-a**, *м. Зоол.* коса́тка, стѣна́я ла́сточка.

Jerzyna, **-y**, *ж. Бот.* ежеви́ка, терно́вый кустъ; || я́годы ежеви́ки, *см.* **Jeżyna**.

Jeść, ѣсть. || **Jeść się**, тера́ть другъ дру́га; || * поноси́ть другъ дру́га.

Jesień, **-ni**, *ж.* о́сень.

Jesieniec, **-ńca**, *м.* **Jesionka**, **-i**, *ж. Бот.* я́сенецъ, волка́на.

Jesienina, **-y**, *ж.* я́сеневое де́рево.

Jesienny, осе́нній.

Jesion, **-u**, *м.* я́сень (*дерево*).

Jesionowy, я́сеневый.

Jesiotr, **-a**, *м.* осе́тръ (*рыба*).

Jesiotrowina, **-y**, **Jesiotrzyna**, *ж.* осе́три́на.

Jesiotrowy, **Jesiotrzy**, осе́три́нный, осе́трій, осетро́вый.

Jeśli, е́сли.

Jest, *см.* **Giest**.

Jestestwo, **-a**, *ср.* существо́.

Jestność, *см.* **Istność**.

Jestny, су́щій.

Jestwo, *см.* **Jestestwo**.

Jeszcze, ещѐ.

Jętka, **-i**, *ж. Зоол.* подёнка, обы́дёнка (*насѣко́мое*). || **Jętki**, *мн.* же́рди надъ гумно́мъ для су́шки ржи.

Jęty, по́йманный, взя́тый, *см.* **Ujęty**.

Jeż, **-a**, *м.* ёжъ. **Jeż cudzoziemski**, дикобра́зъ. **Jeż morski**, морско́й ёжъ.

Jezdno, верхо́мъ на лошади́, *см.* **Konno**.

Jezdny, **-ego**, *м.* ѣздо́къ, ко́нный, верхово́й, вса́дникъ.

Jeździć, ѣздить. **Jeździć konno (na koniu)**, ѣздить верхо́мъ (*на лошади*).

Jeżdżenie, **-a**, *ср.* ѣзда́. **Jeżdżenie konne, na koniu**, верхова́я ѣзда́. **Jeżdżenie do cudzych krajów**, путеше́ствіе въ чужіе края́.

Jeżdziec, **ред. jeźdźca**, *м.* ѣздо́къ, вса́дникъ.

Jeżę, **-ęcia**, *ср.* ёжикъ, молодо́й ёжъ.

Jeżeli, **Jeżli**, **Jeśli**, е́жели, е́сли.

Jezierny, *см.* **Jeziorny**.

Jezierzysko, **-a**, то́пкое, мо́тное о́зеро; || озери́ще (*мѣсто гдѣ прежде находилось о́зеро*).

Jeziorko, **-a**, *ср. Умен.* озерко́.

Jeziorny, Jezierny, озёрный.
Jezioro, -a, *ср.* о́зеро.
Jeziorzysty, озери́стый.
Jeżokrab, *см.* **Jeżowiec.**
Jęzor, -a, *м.* языча́ще, *см.* **Język, Ozor.**
Jeżowiec, -wca, *м. Зоол.* морско́й ёжъ; || *Бот.* **перестре́лъ, Ада́мова голова́** (*растéніе*).
Jeżówka, -i, *ж. Зоол.* двуу́бецъ (*рыба*); || *Бот.* **ежо́вка,** толокня́нка (*деревцо́*).
Jeżowy, ежёвый.
Jeżozwierz, -a, *м. Зоол.* **дикобра́зъ.**
Jezuicki, езуи́тскій.
Jezuita, -y, *ж.* езуи́тъ.
Jezuitka, -i, *ж.* езуи́тка.
Jezuityzm, -u, *м.* езуи́тство.
Jezus Chrystus, -a, *м.* Іису́съ Христо́съ, *см.* **Dzieciątko.**
Jezusek, -ska, *м.* **Младе́нецъ Іису́съ Христо́съ.** || * Свята́ша, ханжа́.
Jezusowy, езуи́тскій.
Jeżyć, топо́рщить, щети́нить. || **Jeżyć się,** топы́риться, щети́ниться, ёжиться.
Językzasty, *Бот.* языкообра́зный.
Języczek, -czka, *м.* язы́чекъ; || кла́панъ (*въ инструме́нтъ*); || сторожо́къ, стрѣлка (*у вѣсо́въ*); || шпенёкъ, шпи́лька (*у пряжки*), *см.* **Trzpień.** || *Бот.* **Języczki,** *мн.* попу́тникъ (*растéніе*).
Języczkowaty, языкообра́зный, име́ющій фо́рму языча́.
Języczkowy, *Бот.* язы́чковый.
Języcznik, -a, *м. Бот.* **змѣи́ный языкъ** (*растéніе*).
Języczność, -ści, *ж.* **болтли́вость, говорли́вость.**
Języczny, язы́чный.
Język, -a, *м.* языкъ. || *Зоол.* ка́мбала (*ры́ба*); || *Бот.* **Wołowy język,** *см.* **Miodunka. Psi język,** *см.* **Ostrzeń. Jeleni język, оле́ній языкъ** (*растéніе*).
Językowato, въ видѣ языка.
Językowaty, *Бот.* языкообра́зный.
Językowy, язы́чный.
Językoznawca, -y, *м.* **лингви́стъ.**
Językoznawstwo, -a, *ср.* **языковѣ́дѣніе, лингви́стика.**
Jeżyna, -y, *ж. Бот.* **ежевика,** терно́вый кустъ. **Drzewna jeżyna,** *см.* **Morwa.**
Jeżynowy, ежевиковый.
Jodła, -y, *ж.* **ель** (*дерево*).
Jodłowy, еловый. Las jodłowy, ёльникъ.
Jołdasz, -a, *м.* (*съ турецк.*) **това́рищъ.**
Jonak, *см.* **Junak.**
Jota, -y, *ж.* іо́тъ, іо́та, назва́ніе гре́ческой (и по́льской) бу́квы. || * **Nie brak ani joty,** ничего́, ни чёрточки, ни одно́й іо́ты. || **Wypełnić rozkaz co do joty,** бу́квально, въ то́чности вы́полнить приказа́ніе.
Jowisz, -a, *м.* Юпи́теръ.
Jowjalista, -y, *м.* **заба́вный, шутли́вый, весельча́къ.**
Jowjalnie, ве́село, заба́вно, шутли́во.
Jowjalność, -ści, *ж.* **весёлость нра́ва, шутли́вость.**
Jowjalny, весёлый, заба́вный, шутли́вый.
Jubilat, -a, *м.* **юбиля́ръ, прослужи́вшій пятьдеся́тъ лѣтъ.**
Jubiler, -a, *м.* **ювели́ръ, брилья́нтщикъ, брилья́нтовыхъ дѣлъ ма́стеръ.**
Jubilerka, -i, *ж.* **брилья́нтщица;** || **торгу́ющая галантере́йными вещами.**
Jubilerski, ювели́рскій.
Jubilerstwo, -a, *ср.* **ювели́рство, ювели́рное иску́сство;** || **торго́вля ювели́рными изде́ліями, драгоце́нностями.**
Jubileusz, -u, *м.* **юбиле́й.**
Jubileuszowy, юбиле́йный.
Jucha, -y, *ж* **жи́жица;** || **скотска́я кровь,** (въ презри́тельномъ смы́слѣ та́кже: **человѣ́ческая**); || * **psia jucha** (**собачья кровь**), **бездѣ́льникъ, подле́цъ, мерза́вецъ, негода́й.**
Jucht, -u, *м.* **Juchta, -y,** *ж.* **юхть, юфть.**
Juchtować, выдѣлывать ко́жу на юфть.
Juchtowy, юфтяный.
Jucznik, -a, *м.* **фабрика́нтъ вьючныхъ сѣдель.**
Juczny, вьючный.
Juczyć, навьючивать.
Judykat, -u, *м. Юрид.* **суде́бное рѣше́ніе.**
Jugo, *Неск.* *Морс.* я́корный штокъ. || ***Doktor Jugo,** шарлата́нъ.
Jujuba, -y, *ж. Бот.* **грудна́я придоро́жная трава́, грудна́я я́года.**
Juki, -ów, *мн.* вьюкъ, покла́жа, **пожи́тки, бага́жъ.**
Jukowy, *см.* **Uczny.**
Julep, -u, *м. см.* **Ulep.**
Junacki, молоде́цкій, уда́лый, удало́й, бра́вый.
Junactwo, -a, *ср.* **удальство́, молоде́чество;** || **хвастли́вость, хвастовство́,** *см.* **Junakierja.**
Junaczyć, Junaczyć się, храбри́ться, выка́зывать удальство́.
Junak-a, *м.* **храбре́цъ, удале́цъ, молоде́цъ.**
Junakierja, -ji, *ж.* **хвастовство́, самохва́льство;** || **молоде́чество, удальство́.**
Juńczyk, -a, *м.* **бычёкъ.**
Juniec, -ńca, *м.* **молодо́й быкъ.**
Jubczyna, -y, *ж.* **юбчёнка.**
Jubka, -i, *ж.* **юбка.**
Jur, -a, *м.* **юристъ, законове́дъ** (*употребл. въ просторѣчіи*); || **распу́тный человѣкъ;** || **День св. Юрія.** *Посл.* **Na św. Jura** (**или na Jura**), **jak rak świśnie,** **по́слѣ до́ждичка въ четве́ргъ** (*т. е. э́то никогда́ не бу́детъ*).
Jura stolae, пла́та за **исполне́ніе** духо́вныхъ требъ.
Jurament, -u, *м.* **божба́, кля́тва;** || **прися́га** (*въ судѣ*).
Jurand, -y, *ж.* **сосло́віе цеховы́хъ присяжныхъ.**
Juratoryjny, находя́щійся **на поруча́хъ,** о́тданный **на поруки.**
Jure (ipso), *Юрид.* **по зако́ну.**

Jurgielt, -u, *м.* годовóе жáлованье, годовóе содержáніе.

Jurgieltnik, -a, *м.* получáющій жáлованье (*отъ кого*), состоящій на жáлованьи (*у кого*).

Jurgieltny, **Jurgieltowy**, состоя́щій на жáлованьи.

Jurliwie, **Jurliwość**, **Jurliwy**, *см.* **Jurnie**, **Jurność**, **Jurny**.

Jurnie, похотли́во, сладострáстно.

Jurność, -ści, *ж.* похотли́вость, любострáстіе.

Jurny, похотли́вый, сладострáстный.

Jurydyczny, судéбный, закóнный, юриди́ческій.

Jurydyka, **Jurysdyka**, -i, *ж.* шляхéтскіе суды́ (*въ дрéвней Пóльшѣ*), и́наче **Roki grodzkie**; || *Област.* вóлость, околóтокъ.

Jurysdykcja, -ji, *ж.* подсýдность; судéбное вѣдомство **Jurysdykcja sądów zwyczajnych**, вѣдомство граждáнскихъ судóвъ. **Spór o jurysdykcją**, споръ о подвѣдомственности дѣла, о подсýдности дѣла.

Jurysta, -y, *м.* правовѣдъ, юри́стъ.

Jurystowski, свóйственный юри́стамъ, судéбный.

Jurystowstwo, -a, *ср. см.* **Prawnictwo**.

Jurystycjum, *Нескл.* врéменное пріостановлéніе судопроизвóдства въ воéнное врéмя.

Jurzyć się, серди́ться, дýться.

Justernia, -ni, *ж.* юстирóвка, урáвниваніе, вывѣ́шиваніе (*монеты*).

Justernik, -a, *м.* юстирóвщикъ, свѣряльщикъ, повѣ́рщикъ (*вѣса монетъ*).

Justować, юстировáть, вырáвнивать (*монéту*); || прилáживать, припорáвливать; || вывѣря́ть.

Justycjarjusz, -a, *м.* исправля́ющій судéбную дóлжность (*въ сéльскихъ гминахъ*).

Juszka, -i, *ж.* чёрная похлебка изъ крóви живóтныхъ.

Jusznie, **Juszno**, жи́дко, сочи́сто.

Juszyć, окровáвить, обагря́ть крóвью; || запятнáть, осквернить.

Juszyca, *см.* **Juszka**.

Juszysty, окровáвленный, запáчканный крóвью; || осквернённый.

Jutro, -a, *ср.* зáвтра, зáвтрашній день. **Odłożyć co do jutra**, отложи́ть чтó до зáвтра, до утрá, до слѣдующаго дня. **Jutro rano**, **jutro wieczorem**, зáвтра ýтромъ, зáвтра вéчеромъ. **Nie myśl o jutrze**, не дýмай о зáвтрашнемъ днѣ. **Po jutrze**, пóслѣ зáвтра, *см.* **Nazajutrz**.

Jutrzejszy, зáвтрашній.

Jutrzenka, -i, *ж.* ýтренняя звѣздá, денни́ца.

Jutrzenny, ýтренній.

Jutrznia, -i, *ж.* ýтреня, заýтреня.

Już, ужé, ужъ. **Już.... już.... сперва́.... потóмъ.... Więcéj trzydziestu lat był już rotmistrzem, już pułkownikiem, już generałem**, въ продолжéніе бóлѣе тридцати́ лѣтъ, сперва́ онъ былъ рóтмистромъ, потóмъ полкóвникомъ, потóмъ генерáломъ. || **Już.... Już.... Już tu, już tam**, то тутъ, то тамъ. **Już ztąd, już zowąd**, то отсю́да, то оттýда. **Już, jużem go miał w ręku**, онъ ужé совсѣ́мъ былъ въ мои́хъ рукáхъ. || **Już to dla tego że.... Już też że... Już to że.... Nie przyszedłem do ciebie, już to dla tego, żem nie miał czasu, już to żeś mię nie zaprosił**, я не пришелъ къ тебѣ ужé потомý, что не имѣ́лъ врéмени, и потомý тáкже, что ты не пригласи́лъ меня́.

Jużci, и вдругъ, тóтъ-часъ же, сейчáсъ-же, и вотъ ужé. **Ledwie zawitał już ci odjeżdża**, едвá при́былъ и вотъ ужé уѣзжáетъ (и тóтъ-часъ же уѣзжáетъ). || Хотя́, прáвда. **Jużci on nałaje, ale nie uderzy**, хотя́ онъ и разругáетъ, но не удáритъ. **Już ci on mówi, ale nie uczyni tego**, прáвда, онъ хоть говори́тъ, но не сдѣлаетъ э́того. || Конéчно, безъ сомнѣ́нія (*при отвѣтѣ*). **A już ci**, конéчно! **A jużci że nie!** безъ сомнѣ́нія нѣтъ!

Jużyna, -y, *ж.* *Устар.* пóлдникъ; || ýжинъ, *см.* **Podwieczorek**.

K.

K, произнóсится какъ рýсская бýква **K**.

K, сокращéніе мѣстоимéнія k (*ъ*), вмѣсто ku, передъ словáми начинáющимися съ соглáсной бýквы, обыкновéнно употребля́ется съ апóстрофомъ: k'. **K'nam**, **K' tobie**, къ намъ, къ тебѣ́. **K' rzeczy**, къ дѣлу.

Kabacik, -a, *м.* кýрточка, камзóльчикъ.

Kabała, -y, *ж.* кабали́стика, каббалá; || злой ýмыселъ, ковáрство; || гадáніе на кáртахъ, ворожбá. **Robić, knować kabały**, злоумышля́ть, дѣ́лать интри́ги. **Kabałę kłaść, układać, ciągnąć**, класть кáрты, гадáть на кáртахъ.

Kabalarka, -i, *ж.* гадáльщица на кáртахъ, ворожея́.

Kabalicki, *см.* **Kabalistyczny**.

Kabalista, -y, *м.* кабали́стъ, учёный въ кабали́стикѣ.

Kabalistka, -i, *ж.* кабали́стка.

Kabalistowski, кабали́стскій.

Kabalistyczny, **Kabalny**, кабалисти́ческій.

Kabałować, злоумышля́ть, интриговáть, проны́рствовать.

Kabanina, -y, *ж.* свини́на; || **дурнóе мя́со**, *см.* **Chabanina**.

Kabat, -u, *м.* кафтáнъ, камзóлъ.

Kabłączasty, **Kabłączysty**, вы́гнутый въ дугý, сóгнутый, дугообрáзный, полуци́ркульный, полукрýглый.

Kabłączek, -czka, *м.* лучёкъ, дугá (*у дѣтской колыбéли*).

Kabłąk, Kabłuk, -a, *м.* лукъ, дуга́; || **гра́бли** (*съ длинными зубцами для выгребанія угольевъ*); || **клобу́къ** (*монашескій*); || **полумѣ́сяцъ**; || **криво́й ножъ**; || **крючо́къ, ру́чка**; || **ду́жка** (*у шпаги, сабли*).

Kabłąkowato, дугообра́зно, въ ви́дѣ дуги́.

Kabłąkowaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный.

Kabljon, Kablon, -a, *м.* треска́ (*рыба*).

Kabłuk, *см.* **Kabłąk**.

Kabrjolet, -u. *м.* кабріоле́тъ, одноко́лка.

Kabza, *см.* **Kapza**.

Kacerka, -i, *ж.* ерети́чка, раско́льница.

Kacermistrz, -a, *м.* ересіа́рхъ, ересенача́льникъ.

Kacerny, Kacerski, ерети́ческій, раско́льничій.

Kacerstwo, -a, *ср.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.

Kacerz, -a, *м.* ерети́къ, раско́льникъ.

Kacerować, *Устар.* **Kacerzować**, совраща́ть въ раско́лъ.

Kachel, Kachlany, Kachlowy, *см.* **Kafel, Kaflany, Kaflowy**.

Kącik, -a, *м.* уголо́къ. **Kącik w oku**, куто́къ, лузгъ гла́за.

Kącisto, углообра́зно, углова́то.

Kącisty, углообра́зный, углова́тый.

Kaczę, -ęcia, *ср.* утёнокъ.

Kaczeczka, -i, *ж.* у́точка, молода́я у́тка.

Kaczka, -i, *ж.* у́тка. **Kaczka płaskonosa**, коксу́нъ, широконо́съ

Kaczkowaty, похо́жій на у́тку, ути́ный; || гнусли́вый (*голосъ*).

Kaczkowy, ути́ный, утя́чій.

Kaczmarz, *см.* **Karczmarz**.

Kacznik, -a, *м.* ути́ный хлѣвъ; || **утко-ро́дка**, ути́нка (*раковина*).

Kaczkołowstwo, -a, *ср.* охо́та за ди́кими у́тками.

Kaczor, -a, *м.* се́лезень.

Kaczorek, -rka, *м.* молодо́й се́лезень.

Kaczorowy, селезе́ній. **Kolor kaczorowy**, мѣня́ющійся цвѣтъ.

Kaczy, ути́ный.

Kaczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* **одува́нчикъ**, попо́во гуме́нце (*расте́ніе*).

Kadaster, -stru, *м.* **када́стръ, разцѣ́нка** имѣ́ній. **Kadaster ogniowy, страхова́ніе** отъ огня́.

Kadecki, каде́тскій.

Kądel, *см.* **Kundel**.

Kadencja, -ji, *ж.* **вре́мя откры́тія засѣда́ній суда́, съѣздъ суда́**; || **риома**; || *Муз.* **када́нсъ; каде́нца**.

Kadera, *см.* **Katera**.

Kadet, -a, *м.* **каде́тъ**.

Kadka, -i, *ж.* *см.* **Kadź**.

Kadłub, -a, *м.* **луко́шко, корзи́нка изъ древе́сной коры́**; || **стволъ, лѣси́на** (*у де́рева*); || *Анат.* ту́ловище; || **о́стовъ**, *см.* **Tułów**.

Kadłubiasta kula, *Артил.* **карка́съ, бранеку́гель**.

Kadr, -u, *м.* *Воен.* **кадръ**.

Kadryl, -a, *м.* **кадри́ль**.

Kaducznie, черто́вски, дья́вольски, ужа́сно.

Kaduczny. *Мед* **эпилепти́ческій, одержи́мый зло́ю не́мочью, подве́рженный паду́чей болѣ́зни**; || * **черто́вскій, дья́вольскій, ужа́сный**. **Kaduczna sprawa, черто́вское, ужа́сное дѣ́ло**.

Kaduk, -a, *м.* **вы́морочное имѣ́ніе**; || *Мед.* **паду́чая болѣ́знь, зла́я не́мочь, эпиле́псія**; || *Ветер.* **вертѣ́ніе головы́, о́бморокъ** (*у лошадей*); || **чёртъ, дья́волъ**. **Idź do kaduka, ступа́й къ чёрту!**

Kadukowy, вы́морочный (*см.* **Kaduk**); || **упада́ющій, недѣйстви́тельный**.

Kady, Kadi, -ego, *м.* **ка́ди** (*туре́цкій судья́*).

Kadź, -dzi, *ж.* **чанъ, кадь, ка́дка**, *см.* **Ceber**.

Kadzenie, -a, *ср.* **кажде́ніе, куре́ніе**; || *Хим.* и *Мед.* **оку́риваніе**.

Kadzić, кади́ть, кури́ть, оку́ривать.

Kadziciel, -a, *м.* **льстецъ, ласка́тель, расточи́тель похва́лъ**.

Kadzicielka, -i, *ж.* **льсти́вая же́нщина, расточи́тельница похва́лъ**.

Kadzidlarz, -a, *м.* **Kadziedlnia**, -ni, **Kadziedlnica**, -y, *ж.* **Kadzidlnik**, -a, *м.* *см.* **Kadzielnica**.

Kadzidlnik, -a, *м.* **торгу́ющій ла́дономъ** и т. п.

Kadzidlny, кади́льный, кури́льный.

Kadzidło, -a, *ср.* **ла́донъ, ѳиміа́мъ**. **Kadzidło białe, лу́чшій ла́донъ**. || *Бот.* **мели́сса, пче́льникъ, ма́точникъ** (*расте́ніе*).

Kadzidłonośny, ладононо́сный (*о расте́ніяхъ*).

Kadzidłowy, арома́тный, благово́нный.

Kądziel, -i, *ж.* **куде́ль, мы́чка** (*на пря́лкѣ*). **Kądziel nawijać, привяза́ть куде́ль**. **Kądziel prząść, прясть**. || **Szlachectwo po kądzieli, дворя́нство въ же́нскомъ поколѣ́ніи, въ же́нской ли́ніи**. || *Бот.* **пря́сельникъ** (*расте́ніе*).

Kadzielnica, -y, *ж.* **кури́льница, кади́льница, кади́ло**.

Kądzielniczka, -i, *ж.* *см.* **Prządka**.

Kądzielny, куде́льный.

Kadzilny, *см.* **Kadzidlny**.

Kadziowy, ка́дочный.

Kafar, -u, *м.* *Мех.* **копёръ, сваебо́йная маши́на, ба́ба, копро́вая ба́ба**.

Kafarnik, -a, *м.* **копёрщикъ, занима́ющійся битьёмъ свай, сва́йною бо́йкою**.

Kafarowy, копёрный, *см.* **Kafar**.

Kafel, -fla, *м.* (*Устар.* **Kachel**), **Kafla**, -i, *ж.* (*Устар.* **Kachla**), **изразе́цъ, ка́фля**.

Kaflany, Kaflowy, ка́фельный, изразцо́вый.

Kafowy, *см.* **Kawowy**.

Kaftan, -a, *м.* **кафта́нъ**.

Kaftanik, -a, *м.* **фуфа́йка**; || **шнуро́вка, корсе́тъ**.

Kagańcowy, свѣти́льный, ла́мповый.

Kaganek, -nka, *м.* **ночни́къ;** || **свѣти́льня** *(для ночника)*.

Kaganiec, -ńca, *м.* **намо́рникъ, нарыльникъ** *(для собакъ)*; || **плóшка, шка́ликъ;** || **бура́къ** *(въ фейерверкѣ)*; || **свѣточъ, свѣти́льникъ;** || * **свѣти́ло. Kagańce nocne, niebieskie, ночны́я, небе́сныя свѣти́ла** *(звѣзды)*.

Kahał, -u, *м.* **кага́лъ** *(собра́ніе еврейскихъ старши́нъ, управля́ющихъ общественными дѣла́ми евре́евъ)*.

Kahalny, кага́льный, *см.* **Kahał.**

Kahalny, -ego, Kahalnik, -a, *м.* **членъ евре́йскаго собра́нія.**

Kajdaniarka, -i, *ж.* **же́нщина осужде́нная въ ка́торжную рабо́ту, ка́торжница.**

Kajdaniarz, -a, *м.* **ка́торжникъ;** || **гале́рный невóльникъ.**

Kajdanki, -ów, *мн.* **ручны́я цѣ́пи.**

Kajdany, -dan, *мн.* **цѣ́пи, око́вы, кандалы́.**

Kaik, -u, *м.* **ка́йка** *(су́дно)*; || **гале́рный бо́тикъ,** *см.* **Czajka.**

Kakao, *ср. Нескл.* **какао́ ка́каовый бобъ.**

Kąkol, -u, *м. Бот.* **плéвелъ пшене́цъ** *(со́рная трава)*; || **ку́коль** *(расте́ніе)*.

Kąkolec, обраща́ться въ плéвелы, въ со́рную траву́, въ ку́коль.

Kąkolik, -a, *м. Бот.* **дрема́, смолёвка** *(расте́ніе)*.

Kąkolisty, плеви́стый.

Kąkolnica, -y, *ж. Бот.* **горицвѣ́тъ, черну́ха** *(расте́ніе)*.

Kąkolnik, -a, *м.* **дурно́й, него́дный человѣ́къ.**

Kąkolny, *см.* **плéвельный.**

Kąkolosiewca, -y, *м.* **распространи́тель ло́жныхъ слу́ховъ.**

Kąkolowaty, плеви́стый.

Kąkolowy, *см.* **Kąkolny.**

Kał, -u, *м.* **калъ;** || **лу́жа, лу́жица, топь, илъ, ти́на, грязь.**

Kalać, Skalać, Pokalać, оскверни́ть, пятна́ть, грязни́ть.

Kalafjor, Karafjoł, -u, *м. Бот.* **цвѣтна́я капу́ста.**

Kalafonja, -ji, *ж. см.* **Kolofonja.**

Kałamajka, -i, *ж.* **каламе́нокъ** *(ткань)*.

Kałamajkowy, каламе́нковый.

Kałamarka -i, *ж. Зоол. см.* **Czernica.**

Kałamarz, -a, *м.* **черни́лица.**

Kalander, -dra, *м. см.* **Dzierlatka,**

Kalanie, Skalanie, -a, *м.* **мара́нье, пáчканье.**

Kalarepa, Galarepa, -y, *ж.* **кольба́ри, полева́я ре́па.**

Kalaryfa, -y, ж *Морс.* **топена́нтъ** *(канатъ)*.

Kalcedon, -u, *м. см.* **Chalcedon.**

Kalcjonować, пережига́ть, обжига́ть, кальцинирова́ть, прока́ливать. || **Kalcjonować się, обжига́ться, пережига́ться.**

Kalcynacja, -ji, *ж.* **пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превращéніе** въ и́звесть.

Kaldeszan, -u, *м. см.* **Kalteszan.**

Kałdón, Kałdun, -una, *м. Анат.* **са́льникъ;** || **Kałduny,** *мн.* **внýтренности, потроха́, требуха́;** || * **брю́хо, пу́зо.**

Kałduniasty, брюхáстый, пузáстый, пузáтый.

Kałdunowy, са́льничный.

Kalectwo, -a, *ср.* **увѣчье, уро́дованье, изуро́дованье, изувѣченіе.**

Kaleczéć, Skaleczéć, дѣ́латься калѣ́кою, оста́ться калѣ́кою.

Kaleczyć, калѣ́чить, увѣчить, уро́довать, изувѣ́чивать; || * **искажа́ть, извраща́ть. K leczyć słowa, искажа́ть слова́.** || **Kaleczyć się, ушиба́ться;** || **обрѣзаться.**

Kaleka, -i, *ж.* **калѣ́ка.**

Kaleki, увѣ́чный, изувѣ́ченный, искалѣ́ченный.

Kalendarz, -a, *м.* **календа́рь, мѣсяцесло́въ**

Kalendarzowy, кален дарный.

Kalendarzyk, -a, *м.* **ма́лый календа́рь.**

Kalenica, -y, *ж.* **смáзка глúною для скрѣпле́нія соло́менной кры́ши.**

Kaleta, -y, *ж.* **мѣ́шо́къ, су́мка** *(Стар. Русск.* **калита́**).

Kaletka, -i, *ж.* **кошелёкъ;** || **карма́шекъ** *(для часовъ)*; || *Анат.* **жёлчный пузырёкъ;** || *Бот.* **Kaletki,** *мн.* **пасту́шья су́мка, сала́тный булдырья́нъ, мауница** *(растéніе)*.

Kaletnik, -a, *м.* **кошеле́чный ма́стеръ.**

Kaliber, -bru, *м. Артил.* **калúбръ, внýтренній діáметръ орýдія** *или* **ружéйнаго ствола́;** || *Техн.* **лека́ло, шабло́нъ;** || **ка́чество, свóйство, объёмъ, размѣ́ръ.**

Kalibrować, *Артил.* **измѣря́ть** *или* **опредѣля́ть калúбръ.**

Kalibrowy, калúберный.

Kaliczyć, Kalika, *см.* **Kaleczyć, Kaleka.**

Kaligraf, -a, *м.* **калигра́фъ.**

Kaligrafja, -ji, *ж.* **чистописáніе, калигра́фія.**

Kaligraficznie, калиграфúчески.

Kaligraficzny, калиграфúческій.

Kalikanista, -y, *м.* **мѣ́ходу́й** *(у органовъ)*.

Kalikować, надувать мѣхи́ *(у органовъ)*.

Kalina, -y, *ж. Бот.* **калúна.**

Kalinowy, калúновый.

Kalisko, -a, *ср.* **гря́зная лу́жа, ти́на.**

Kalisty, гря́зный, боло́тистый.

Kałkuł, -u, *м.* **вычисле́ніе, исчисле́ніе, счётъ;** || *Мед.* **ка́мень въ по́чкахъ, желчи и т. д.**

Kalkulacja, -ji, *ж.* **расчётъ, расчётливость, бережли́вость.**

Kalkulant, Kalkulator, -a, *м.* **расчётли́вый.**

Kalkulować, вычисля́ть; || **расчи́тывать, взвѣ́шивать, обду́мывать, смѣ́чать, смека́ть;** || **полага́ть. Ja kalkuluję, я́ уже́ musiał stanąć na miejscu, полага́ю, что онъ тепéрь уже́ на мѣ́стѣ (прúбылъ на мѣ́сто).** || **Kalkulować się, взвѣ́шивать, сообража́ть, обду́мывать, расчи́тывать, ограни́чивать свой расхóды.**

Kałkus, -u, *м.* **известко́вый щело́къ.**

Kalmus, -u, *м. см.* **Tatarskie ziele.**

Kalnica, -y, *ж. Зоол.* озёрникъ, болотникъ (*родъ моллюска, слизняка*).

Kalność, -ści, *ж.* грязнота́, нечистота́.

Kalny, грязный, нечистый.

Kałuża, -y, *ж.* лу́жа, грязь.

Kałużany, Kałuziny, Kałużny, боло́тистый, грязный, нечистый.

Kałużowaty, грязноватый, тинистый.

Kałużysko, -a, *ср.* лу́жища.

Kałużysty, *см.* **Kałużany.**

Kalwin, -a, *м.* кальвини́стъ, реформа́тъ.

Kalwinić się, припима́ть кальвини́змъ (*ученіе Кальвина*).

Kalwinka, -i, *ж.* кальвини́стка.

Kalwiński, кальвинскій, реформа́тскій.

Kalwińskо, -a, *ср.* кальвини́змъ, ученіе Кальви́на.

Kamasze, -ów, *мн.* штибле́ты.

Kambjalny, Kambjerski, *см* **Wekslarski.**

Kambjerja, -ji, *ж. см.* **Wekslarski dom.**

Kambjerstwo, -a, *ср. см.* **Wekslarstwo.**

Kamcha, -y, *ж.* камка́ (*шёлковая ткань*).

Kameduł, -a, Kameduła, -y, *м.* камальдулецъ (*монахъ католическаго ордена камальдульцевъ*).

Kamedulski, камальдульскій.

Kamelor, -u, *м.* га́русъ, верблю́жья шерсть; || барака́нъ, барка́нъ (*ткань*).

Kamelorowy, га́русный.

Kamera, -y, *ж.* ка́мера, пала́та.

Kameralista, -y, *м.* камери́ръ, наблюда́ющій за прихо́домъ и расхо́домъ де́нежной казны; || камерали́ст, занима́ющійся камера́льною *или* фина́нсовою нау́кою.

Kameralny, фина́нсовый, казенный; || камеральный.

Kamerdyner, -a, *м.* камерди́неръ.

Kamerdynerka, -i, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Kamerdynerowa, -éj, *ж.* камерди́нерша, жена́ камерди́нера,

Kamerdynerować, исправля́ть до́лжность камерди́нера.

Kamerdynerski, камерди́нерскій.

Kamerdynerstwo, -a, *ср.* до́лжность камерди́нера.

Kameryzować, осыпа́ть, унизывать драгоце́нными каме́ньями.

Kamfora, -y, *ж.* камфара́, камфора́; || *Бот.* камфа́рная трава́.

Kamforować, настаивать на камфоре́, напи́тывать камфоро́ю.

Kamforowy, камфа́рный.

Kamianka, -i, *ж. Бот.* повили́ка, повили́ца (*растеніе*).

Kamieć, Skamieć, *см.* **Kamienieć.**

Kamień, -nia, *м.* ка́мень; || *Мед.* ка́мень мочево́й. **Kamień ciosowy,** плита́. **Kamień węgielny,** краеугольный ка́мень, осно́вный ка́мень. **Kamień probierczy,** проби́рный камень. **Kamień piekielny,** а́дскій ка́мень. **Kamień filozoficzny,** филосо́фскій ка́мень. **Kamień młyński,** жёровъ, жерно́вый ка́мень. **Kamień grobowy,** надгро́бный ка́мень. **Drogie kamienie,** драгоце́нные каме́нья. **Kamień polny,** булы́жникъ, булы́жный ка́мень.

Kamieniarczyk, -a, *м.* подмастерье у каменоте́са, каменоло́ма, каменоло́мщика, грани́льщика.

Kamieniarka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся обте́сываніемъ ка́мней, ка́менщица; || жена́ ка́меньщика, грани́льщика, каменотеса.

Kamieniarnia, -ni, *ж.* каменоло́мня.

Kamieniarski, ка́менщичій.

Kamieniarstwo, -a, *ср.* ка́менщичья рабо́та.

Kamieniarz, -a, *м.* каменоло́мъ, каменоло́мщикъ, ка́менщикъ.

Kamieniasty, камени́стый.

Kamienić, Skamienić, превраща́ть въ ка́мень, окаменя́ть.

Kamienica, -y, *ж.* ка́менный домъ.

Kamienie, -a, *ср. Собир.* ка́меніе, ка́менье.

Kamienieć, каменѣть, окаменѣть.

Kamieniołam, -u, *м.* **Kamieniołomnia, -i,** *ж.* каменоло́мня.

Kamienistość, -ści, *ср.* камени́стость.

Kamienisty, камени́стый.

Kamienniczy, каменоло́мный; || каменщичій.

Kamiennik, -a, *м.* ка́менщикъ; || *Арт.* ка́мнеме́тная мортира.

Kamienny, ка́менный.

Kamienować, *см.* **Kamionować.**

Kamioneczka, -i, *ж Бот.* брусни́ка, *см.* **Borówka.**

Kamionka, -i, *ж.* ка́менка (*въ банѣ*); || *Бот. см.* **Kamioneczka.**

Kamionoczynny, окаменя́ющій.

Kamionować, побива́ть ка́мнями.

Kamionowanie, Ukamionowanie, -a, *ср.* побіе́ніе ка́мнями.

Kamionownik, -a, *м.* побива́ющій ка́мнями.

Kamizelka, -i, *ж.* жиле́тъ, жиле́тка.

Kamlot, -u, *м.* камло́тъ (*матерія*).

Kamlotowy, камло́товый.

Kampanja, -ji, *ж. Воен.* похо́дъ, кампа́нія.

Kamractwo, -a, *ср.* това́рищество.

Kamrat, -a, *м.* това́рищъ.

Kamratka, -i, *ж.* това́рка; || подру́га.

Kamyczkowaty, хрящатый, дресвя́ный.

Kamyk, -a, Kamyczek, -czka, *м.* ка́мешекъ.

Kanafarka, -i, *ж.* ключница, экономка.

Kanafarz, -a, *м.* келарь, монастырскій казначе́й.

Kanak, -u, *м.* ожере́лье (*жёнское украше́ніе*).

Kanał, -u, *м.* кана́лъ, кана́ва. **Kanał do odprowadzenia nieczystości,** сто́чный кана́лъ. || **Kanał portowy,** кана́лъ, у́зкій проли́въ; || *Морс.* фарва́теръ; || *Анат.* кана́лъ,

прохо́дъ; горта́нь; || дымопрово́дъ (*въ печкѣ*).

Kanalja, -ji, *Общ.* кана́лья, негодя́й; || негодя́йка, *ж.*

Kanalizacja, -ji, *ж.* канализа́ція, проведе́ніе кана́ловъ.

Kanałowy, относя́щійся къ кана́лу.

Kanapa, -y, *ж.* канапе́, софа́, дива́нъ.

Kanaparka, Kanaparz, *см.* **Kanafarka, Kanafarz.**

Kanapka, -i, *ж.* дива́нчикъ.

Kanapowy, канапе́йный.

Kanarek, -rka, *м.* канаре́йка.

Kanarkowy, канаре́ичный.

Kancelarja, -ji, *ж.* канцеля́рія.

Kancelaryjny, канцеля́рскій.

Kancelarysta, Kancelarzysta, Kancelista, -y, *м.* копіи́стъ, канцеляри́стъ; || канцеля́рскій чино́вникъ

Kancer, -u, *м. см.* **Rak.**

Kancerować, *Мед.* покрыва́ть я́звинами гнои́ть, изъязвля́ть, производи́ть ракъ; || **Kancerować się,** обраща́ться въ ракъ.

Kancerowaty, *Мед.* раковидный.

Kanclerski, ка́нцлерскій.

Kancjonał, -u, *м.* кни́га церко́вныхъ пѣ́сней.

Kanclerstwo, -a, *ср.* ка́нцлерство.

Kanclerz, -a, *м.* ка́нцлеръ.

Kanclerzanka, -i, *ж.* дочь ка́нцлера.

Kanclerzowa, *см* **Kanclerzyna.**

Kanclerzyc, -a, *м.* сынъ ка́нцлера.

Kanclerzyna, -y, *ж.* супру́га ка́нцлера.

Kańczug, Kańczuk, -a. *м.* плеть.

Kandały, -ów, *мн.* кандалы́, пѣ́пи.

Kandydacja, -cji, *ж.* кандидату́ра.

Kandydacki, кандида́тскій.

Kandydat, -a, *м.* кандида́тъ.

Kandydatka, -i, *ж.* кандида́тка.

Kanfora, *см.* **Kamfora.**

Kania, -ni, *м* ко́ршунъ, куря́тникъ (*пти́ца*).

Kanianka, -i, *ж. Бот. см.* **Kanianka.**

Kanikuła, -y, *ж. Астр.* Сиріусъ, Пе́сья звѣзда́: || кани́кулы, *мн.* (dni kanikularne, psie dni); || * бѣ́шенство, умопомѣша́тельство. **Cierpieć na kanikułę,** страда́ть умопомѣша́тельствомъ.

Kanikularny, каникуля́рный.

Kaniuk, -a, *м.* дербни́къ, ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).

Kanka, -i, *ж. см.* **Kamionka;** || тру́бочка, кранъ (*у насо́са*).

Kanon, -u, *м.* кано́нъ, церко́вный уста́въ, пра́вило; || церко́вныя пѣ́сни и моли́твы; || *Муз.* кано́нъ (*родъ фу́ги*); || поземе́льная по́дать, чиншъ.

Kanonada, -y, *ж.* пу́шечная пальба́, канона́да.

Kanonicki, Kanoniczny, принадлежа́щій кано́нику.

Kanoniczka, -i, *ж.* канони́сса (*моня́хиня*).

Kanonicznie, по духо́вному уста́ву.

Kanoniczność, -ści, *ж.* канони́ческая пра́вильность.

Kanoniczny, канони́ческій.

Kanoniczy, *см.* **Kanonicki.**

Kanonik, -a, *м.* кано́никъ, духо́вная осо́ба при собо́рныхъ католи́ческикъ церквахъ.

Kanonika, -i, *ж.* кано́нникъ, кни́га содержа́щая въ себѣ́ кано́ны, т. е. пѣ́сни церко́вныя.

Kanonista, -y, *м.* учёный въ церко́вномъ пра́вѣ.

Kanonizacja, -ji, *ж. см.* **Kanonizowanie.**

Kanonizować, причита́ть къ святы́мъ.

Kanonizowanie, -nia, *ср.* причте́ніе къ святы́мъ, канониза́ція.

Kanonja, -ji, *ж.* канони́чество; || домъ кано́ника.

Kanonjer, -a, *м.* пушка́рь, канонéръ, артиллери́стъ.

Kanonjerski, канонéрскій, артиллерійскій.

Kanonjerstwo, -a, *ср.* артиллерійское иску́сство.

Kant, -u, *м.* внѣ́шній у́голъ (*у ка́мня, у стола*); || край, кайма́; || *Плотн.* кро́мка. **Dwie deski na kant zbite,** двѣ до́ски, сколо́ченныя рёбрикомъ, *см.* **Róg, Brzeg.**

Kantar, -u, *м.* тя́жесть въ 75 фу́нтовъ; || о́главль (*у узды*), украше́ніе на головѣ́ каре́тныхъ лошаде́й, недоу́здокъ.

Kantaryda, -y, *ж. Мед.* шпа́нская му́ха.

Kanton, -u, *м.* кантонъ (*въ Швейцаріи*); || о́кругъ; || *Воен* разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ; || квартирова́ніе, кварти́ра; || набира́ніе, набо́ръ (*ре́крутъ*).

Kantonista, -y, *ж.* кантони́стъ; || ре́крутъ, конскри́птъ.

Kantonować, набира́ть ре́крутъ.

Kantor, -a, *м.* пѣ́вчій; || пѣве́цъ.

Kantor, -u, *м.* конто́ра. **Kantor stręczenia służących,** конто́ра пріиска́нія слугъ. **Kantor stręczeń,** комиссіоне́рская конто́ра. **Kantor adresów,** а́дресъ-конто́ра.

Kantorat, -u, *м.* жидо́вская шко́ла.

Kantorek, -rka, *м.* конто́рка, бюро́.

Kantorowa, -ej, *ж.* жена́ пѣ́вчаго.

Kantorować, *см.* **Intonować.**

Kantorówna, -y, *ж.* дочь пѣ́вчаго.

Kantorowy, конто́рскій; || **Kantorowy, -ego,** *м.* конто́рщикъ.

Kantorski, пѣ́вческій.

Kantorstwo, -a, *ср.* обя́занность пѣ́вчаго.

Kantorzysta, -y, *м. Ком.* прика́щикъ, сидѣ́лецъ.

Kantówka, -i, *ж.* ружьё съ уго́льчатымъ стволо́мъ.

Kantyczka, -i, *ж.* кни́га церко́вныхъ пѣ́сней, сбо́рникъ церко́вныхъ пѣ́сней.

Kanwa, -y, *ж.* канва́ (*ткань*).

Kapa, -y, *ж.* покрыва́ло, попо́на; || напишо́нъ; || ка́поръ (*отъ дождя́*); || церко́вная *или* свяще́нническая ря́са; || кардина́льская ша́пка, подби́тая горноста́емъ; || покры́шка; || *Каменщ.* сводъ, колпа́къ (*надъ пе́чью*); || *Горн.* **Kapy (Wciosy),** *мн.* перекла́ды.

Kapać, ка́пать.

Kąpać, Wykąpać, купа́ть, вы́купать. || **Kąpać się,** купа́ться. **Kąpać się we łzach,** утопа́ть въ слеза́хъ. * **W gorącej wodzie kąpany,** нетерпѣли́вый, горя́чій, пы́лкій.

Kapak, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.

Kapalin, -a, *м. Устар.* шишя́хъ, ка́ска.

Kapalny, капе́льный.

Kapanie, -a, *ср.* ка́паніе.

Kąpanie, Wykąpanie, -a, *ср.* купа́нье.

Kapanina, -y, *ж.* со́бранное по мелочя́мъ, ма́ло по ма́лу. **Kapaniną płacić,** плати́ть по мелочя́мъ.

Kapany, нака́панный, пере́гнанный ка́пля по ка́плѣ.

Kąpany, вы́купанный, *см.* **Kąpać.**

Kapar, -a, Kaparek, -rka, *м. Бот.* ка́персовый кустъ. **Kapary, Kaparki,** *мн.* ка́персы.

Kaparowy, ка́персовый.

Kapcan, -a, *м.* голя́къ, бѣдня́къ.

Kapcaniec, Skapcaniec, опусти́ться, обѣдне́ть, обнищать; || упа́сть ду́хомъ, потеря́ть си́лы.

Kapcie, -ów, *мн.* бахи́лы, коты́ (*крестья́нская о́бувь*), *см.* **Łapcie.**

Kapciuch, Kapczuk, -a, *м.* **кисе́тъ** (*на табакъ*).

Kapcon, *см.* **Kapcan.**

Kapeczka, -i, *ж.* ка́пелька, *см.* **Kapka.**

Kapela, -i, *ж.* орке́стръ, хоръ му́зыки; || капе́лла (*пѣвческая*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, проби́рная ча́шечка.

Kapelan, -a, *м.* капелья́нъ, свяще́нникъ.

Kapelanja, -ji, *ж.* капелья́нское досто́инство; || домъ капелья́на, свяще́нника.

Kapelański, капелья́нскій.

Kapelaństwo, -a, *ср.* капелья́нское досто́инство, капелья́нскій доходъ.

Kapelista, -y, *м.* музыка́нтъ.

Kapelmajster, Kapelmistrz, -a, *м.* капельме́йстеръ.

Kapelowanie, -a, *ср. Хим.* **купелля́ція** (*очище́ніе зо́лота или серебра́ на капе́ли*).

Kapelusik, -a, *м.* шля́почка.

Kapelusina, -y, *ж.* **Kapelusisko, -a,** *ср.* шляпёнка.

Kapelusz, -a, *м.* шля́па, шля́пка.

Kapelusznictwo, -a, *ср.* шля́пное мастерство́.

Kapeluszniczek, -czka, *м.* подмастерье у шля́почника.

Kapeluszniczka, -i, *ж.* шля́почница.

Kapeluszniczy, шля́почный.

Kapelusznik, -a, *м.* шля́пникъ, шля́почникъ.

Kapeluszowy, шля́нный.

Kaper, -pra, *м. см.* **Rozbójnik morski, Frejbiter.**

Kapica, -y, *ж.* капишо́нъ; || ря́са, мона́шеская оде́жда. **Kapicę rzucić,** оста́вить моша́шеское зва́ніе. *Посл.* **I w kapicy wełna,** грѣхъ да бѣда на ко́мъ не живетъ; || **подушка (obicie, aby się oś w pojeździe nie starła).**

Kapicznik, -a, *м. Ирон.* моня́хъ.

Kąpiec, Kumpie, -a, *ср.* о́корокъ, ветчина́.

Kapieć, исчеза́ть, пропада́ть, *см.* **Niszczeć, Marnieć.**

Kąpiel, -i, *ж.* ва́нна, купа́нье, купа́льня. *Ирон.* **Sprawić komu suchą kąpiel,** отхлеста́ть, высѣчь ро́згами.

Kąpiołka, -i, *ж.* ва́нночка.

Kapitał, -u, *м.* капита́лъ, гла́вная су́мма. **Kapitał wkładowy,** основно́й капита́лъ.

Kapitalik, -a, *м.* капита́лецъ, небольшо́й капита́лъ.

Kapitalista, -y, *м.* капита́листъ.

Kapitalnie, гла́внымъ о́бразомъ, главне́йше, особли́во, соверше́нно.

Kapitalny, гла́вный, основно́й, капита́льный; || соверше́нный. **Kapitalne głupstwo,** соверше́нная глу́пость.

Kapitan, -a, *м.* капита́нъ.

Kapitanowa, -ej, *ж.* жена́ капита́на, капита́нша.

Kapitanowicz, -a, *м.* сынъ капита́на.

Kapitanówna, -y, *ж.* дочь капита́на.

Kapitański, капита́нскій.

Kapitaństwo, -a, *ср.* чинъ капита́на; || *Собир.* капита́нъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Kapituła, -y, *ж.* капи́тулъ, ду́ма. *Ирон.* **Wytrzeć komu kapitułę,** сдѣлать кому́ вы́говоръ.

Kapitulacja, -ji, *ж. Воен.* капитуля́ція, догово́ръ о сдачѣ го́рода; || догово́ръ, усло́віе.

Kapitularz, -a, *м.* капитуля́рій.

Kapitulny, капиту́льный, капиту́льскій

Kapitulować, договарива́ться о сда́чѣ го́рода, сда́ться на капитуля́цію.

Kapitulum, *ср. Нескл.* вы́говоръ моня́ху въ по́лномъ собра́ніи капи́тула.

Kapka, Kapla, *Умен.* **Kapeczka, Kapelka, -i,** *ж.* ка́пля, ка́пелька.

Kapłan, -a, *м.* свяще́нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ; || жрецъ (*у язычниковъ*).

Kapłanić, свяще́нствовать, носи́ть санъ свяще́нника.

Kapłanka, -i, *ж.* жри́ца (*у язычниковъ*).

Kapłański, жре́ческій (*у язычниковъ*); || свяще́нническій.

Kapłaństwo, -a, *ср.* свяще́нство, свяще́нническій санъ; || жре́чество (*у язычниковъ*).

Kaplica, -y, *ж.* часо́вня, ма́ленькая домо́вая це́рковь.

Kapliczka, -i, *ж.* часо́венка.

Kapliczny, часо́венный.

Kapłon, Kapłón, -a, *м.* каплу́нъ.

Kapłónek, -nka, *м.* молодо́й каплу́нъ.

Kapłoni, Kapłóni, каплу́ній. **Kapłóni kamień,** ками́нь ходели́тъ, находи́мый въ желу́дкѣ или въ пе́чени ста́раго пѣтуха.

Kapłonić, каплу́нить, класть (*плитки*); || класть, холо́стить, вало́шить; || * сокраща́ть, выбра́сывать, вымарывать.

Kapnąć, ка́пнуть.

Kapota, -y, *ж.* капо́тъ.

Kapotka, -i, *ж.* **родъ же́нской шля́пки.**
Kapral, -a, *м. Воен.* **капра́лъ, ефре́йторъ.**
Kapralka, -i, *ж.* **жена́ капра́ла, ефре́йтора.**
Kapralski, капра́льскій, ефре́йторскій.
Kapralstwo, -a, *ср.* **до́лжность капра́ла; || капра́льство.**
Kaprawy, гнойли́вый, гноегла́зый.
Kaprjol, Skok, Sus.
Kaprys, -u, *м.* **при́хоть, причу́ды, капри́зъ.**
Kaprysić, капри́зничать; || Kaprysić się, быть въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха, прихотни́чать.
Kapryśnica, -y, *ж.* **капри́зница.**
Kapryśnie, своенра́вно, прихотли́во.
Kapryśnik, -a, *м.* **прихотни́къ, капри́зникъ.**
Kapryśność, -ści, *ж.* **прихотли́вость, своенра́вность.**
Kapryśny, прихотли́вый, своенра́вный, капри́зный.
Kapsa, Kabza, -y, *ж.* **мѣшёкъ** (*де́нежный*).
Kapson, Kapsonieć, *см.* **Kapcan, Kapcanieć.**
Kapszczyzna, -y, *ж. Устар.* **по́шлина съ кру́жечной прода́жи пите́й.**
Kaptacja, -ji, *ж.* **хи́трое присвое́ніе** (*чего́*).
Kaptować, Skaptować, сни́скивать, допога́ться хи́тростью.
Kaptur, -a, *м.* **капишо́нъ, клобу́къ** (*мона́шескій*). **Kaptur wdziać, пойти́ въ мона́хи; || ша́почка; || опле́чье** (*на ма́нтіи*). **Kaptur błazeński, дура́цкая ша́пка, шутовска́я щелку́шка; ||** *Охот.* **клобучёкъ** (*для со́коловъ*). **Kaptur wdziać ptakowi, клобуче́чить** (*со́кола*). **Kaptur zdjąć ptakowi, снять клобучёкъ** (*съ со́кола*); **|| покры́шка** (*у ку́ба*), **оча́жный колпа́къ; || чахо́лъ** (*на пистоле́ты*); **|| реме́нь у цепа́,** *см.* **Gązwy; || вре́менное прави́тельство по́слѣ смерти́ короля́. Kaptury,** *мн. см.* **Kapturowe sądy; ||** *Бот. см.* **Tłustosz.**
Kapturek, -rka, *м.* **ма́ленькій капишо́нъ, клобучёкъ; || мѣ́дный хвостъ** (*у пистоле́та*).
Kapturkowaty, *Бот.* **клобучкови́дный.**
Kapturnik, -a, *м.* **нося́щій мона́шескій клобу́къ, мона́хъ.**
Kapturowaty, имѣ́ющій видъ клобука́, капишо́на.
Kapturowe sądy, *мн.* **вре́менные суды́ въ дре́вней По́льшѣ, во вре́мя междуца́рствія** (*съ лати́нскаго:* **a libera captura**).
Kapturzyć, Ukapturzyć, Okapturzyć, Zakapturzyć, надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* **каблуче́чить** (*со́кола*), *см.* **Kaptur. || Kapturzyć się, Okapturzyć się, Zakapturzyć się, покрыва́ться, оку́тывать го́лову капишо́номъ; || вступи́ть въ мона́шество, пойти́ въ мона́хи, надѣ́ть мона́шескую ря́су.**

Kaptywus, -a, *м. см.* **Goniony, Łapany.**
Kapucyn, -a, *м.* **капуци́нъ** (*мона́хъ*). *Послов.* **Albo starosta, albo kapucyn,** *и́ли* **панъ** *и́ли* **пропа́лъ.**
Kapucyński, капуци́нскій.
Kapuścianek, -nka, *м. Зоол.* **капу́стница, капу́стная ба́бочка, капу́стная бѣля́нка.**
Kapuściany, капу́стный.
Kapuścić się, пуска́ть ли́стья (*о капу́стѣ*).
Kapuśniak, -u, *м.* **щи** (*изъ ки́слой капу́сты*).
Kapusta, -y, *ж.* **капу́ста. Kapusta głowiasta, коча́нная капу́ста. Kapusta kędzierzawa, włoska, кудря́вая капу́ста. Czarna kapusta,** *см.* **Jarmuż.**
Kapustniak, *см.* **Kapuśniak.**
Kapustnik, -a, *м. см.* **Kapuścianek; || капу́стный огоро́дъ.**
Kapustny, капу́стный.
Kapza, *см.* **Kapsa.**
Kara, -y, *ж.* **ка́ра, наказа́ніе, казнь; || взыска́ніе.** *Юрид.* **Pod karą nieważności, подъ стра́хомъ недѣйстви́тельности. Kara pieniężna, де́нежный штрафъ, пе́ня, пе́нныя де́ньги; — porządkowa, взыска́ніе по слу́жбѣ, дисциплина́рное взыска́ніе; — dyscyplinarna, исправи́тельное наказа́ніе; — kodeksowa, взыска́ніе по суду́, наказа́ніе по опредѣле́нію суда́; — główna, уголо́вное наказа́ніе; — cielesna, тѣле́сное наказа́ніе; kara śmierci, сме́ртная казнь; — poprawcza, исправи́тельное наказа́ніе.**
Karabela, -i, *ж.* **крива́я са́бля** (*употребля́вшаяся въ стари́нной По́льшѣ*).
Karabin, -a, *м.* **шту́церъ, винто́вка, караби́нъ.**
Karabinjer, -a, *м.* **карабине́ръ; || стрѣло́къ.**
Karabinjerski, карабине́рскій.
Karabinowy, караби́нный.
Karać, Skarać, Ukarać, нака́зывать, наказа́ть, кара́ть. || Karać się, Ukarać się, нака́зывать себя́, налага́ть на себя́ наказа́ніе.
Karacena, -y, *ж.* **кольчу́га.**
Karacennik, -a, *м.* **оруже́йникъ, оруже́йный ма́стеръ.**
Karaczan, -a, *м. Зоол. Прост.* **тарака́нъ.**
Karafjoł, *см.* **Kalafjor.**
Karafka, Karafinka, -i, *ж.* **графи́нъ, карафи́нъ.**
Karaim, -a, *м.* **карайтъ, караи́мъ** (*евре́йскій раско́льникъ*).
Karaimski, караи́мскій.
Karakter, *см.* **Charakter.**
Karalny, досто́йный наказа́нія.
Karambol, -u, *м.* **карамбо́ль** (*на билі́ардѣ*).
Karambolować, дѣ́лать карамбо́ль, карамбо́лить.
Karanie, -nia, *ср.* **наказа́ніе.**
Karany, нака́занный.
Karaś, -sia, *м.* **кара́сь** (*ры́ба*).

Karat,-u,м.каратъ (*вѣсъ въ четыре грана*).
Karatowy, каратный.
Karawan,-u, *м.* тра́урныя дро́ги; || бо́льшая каре́та.
Karawana, -y, *ж.* караванъ.
Karawaniarz, -a, *м.* каравáнщикъ.
Karawanseraj, -u, *м.* каравансара́й, постоя́лый дворъ (*на Востокѣ*).
Karawara, -y, *ж.* ва́за *или* горшо́къ для цвѣто́въ.
Karazja, -ji, *ж.* просто́е то́лстое сукно́; || пра́здничный наря́дъ у поселя́нъ изъ окре́стностей Кра́кова.
Karazjowy, сдѣланный изъ просто́го, то́лстаго сукна́.
Karb, -u, *м.* нарѣзка, зару́бка, рубе́цъ, порѣзъ, мѣтка. **Karby robić na kiju**, дѣлать мѣтки на па́лкѣ. || **Karb, karbowa łaska**, бирка,счётная па́лочка,на кото́рой дѣлаютъ мѣтки для означе́нія коли́чества чего́ либо; *отсюда:* **karb**, счётъ. **Jeść, pić na czyj karb**, ѣсть, пить на чей-либо счётъ. **Brać na swój karb**, брать на свой счётъ, на свою отвѣтственность; || * Сортъ родъ; || закалъ; || свойство, характеръ. **Ludzie jednego karbu**, лю́ди одного́ со́рта, одного́ закала. || **Karby**, *мн.* морщи́ны, рубцы. **Karby na czole, na twarzy**, морщи́ны на лбу́, на лицѣ́; || Тиски. **Trzymać kogo w karbach**, держа́ть кого́ въ тискáхъ, держа́ть кого́ въ рукáхъ, не дава́ть кому́ во́ли.
Karbacz, *см.* **Korbacz**.
Karbarja, -ji, *ж.* солова́рня.
Karbarz, *см.* **Karbowy**.
Karbieniec, -ńca. *м. Бот.* плаўнъ, ша́ндра, ко́нская мята (*растѣніе*).
Karbona,-y,*ж.* дѣнежная кру́жка,кру́жка для бѣ́дныхъ.
Karbować, зарубáть, вырубáть, пáзить; || дѣлать мѣтки, зарýбки, нарѣзки (*для счёта*). || **Karbować drzewa**, прививáть, пришепля́ть (*дерéвья*); || сбирáть, склáды пать (*склáдки*), плоить.
Karbowanie, -nia, *ср.* вырубáніе, зарубáніе, зарýбка, надрѣзываніе, вы́емка; || склáдываніе склáдокъ, плоéніе, плóйка; || прививáніе, прививка (*дерéвьевъ*); || гýртикъ (*на ребрѣ монéты*).
Karbowaniec, ńca, *м.* цѣлкóвый, рубль.
Karbowany, надрýбленный, надрѣзанный, намѣ́ченный; || морщинова́тый, сбо́ристый, склáдистый; || зýбчатый; || *Бот.* круглозýбчатый.
Karbownica, -y, *ж.* машинка для плóйки.
Karbownik, -a, *м. см.* **Karbowy**.
Karbowy, нарѣзно́й, мѣ́ченный. **Karbowa łaska**, бирка, счётная па́лочка. || **Karbowy**, -ego, *м.* гуменщикъ, приста́вленный къ надзóру за гумнóмъ.
Karbunkuł, -u, *м. Минер.* карбýнкулъ, кра́сная вени́ся, (*см.* **Iskrzyk**); || *Мед.* карбýнкулъ, чýмный нарывъ.
Karciany, ка́рточный.
Karciarka, -i, *ж.* картёжница.
Karciarz, -a, *м.* картёжникъ, *см.* **Kartownik**.
Karcić, Skarcić, нака́зывать, карáть; || истребля́ть. || **Karcić (słowami)**, журáть, хули́ть, порицáть. дѣ́лать, дава́ть выговóръ, выгова́ривать (*кому́*).
Karcz, -u, *м.* пень съ коре́ньями. **Karcze korać**, расчищáть подъ пáшню (*лѣсъ*).
Karczek, -czku, *м. Умен.* ше́йка.
Karczemka, -i, *ж.* небольша́я корчмá, харчёвня, кабачекъ.
Karczemne, -ego, *ср.* по́дать за содержáніе корчмы.
Karczemnie, гру́бо, топóрно, непристо́йно, неприли́чно.
Karczemnik, -a, *м.* корчёмникъ, кабáчникъ, содержáтель питéйнаго до́ма.
Karczemny, корчёмный, кабáчный.
Karczma, -y, *ж.* корчмá, кабáкъ, харчёвня, шинóкъ; || питéйный домъ *или* кабáкъ зáгородомъ. **Siedzieć na karczmie**, содержáть питéйный домъ зáгородомъ, корчёмничать, корчёмствовать.
Karczmarczyk, -a, *м.* мальчикъ прислýживающій въ корчмѣ́; || сынъ содержáтеля корчмы.
Karczmarka, -i, *ж.* содержáтельница корчмы, кабака. корчёмница, шинкáрка; || жена́ корчёмника, содержáтеля кабакá, питéйнаго до́ма зáгородомъ, *см.* **Szynkarka**.
Karczmarski, карчёмническій, харчёвенный, харчёвническій.
Karczmarstwo, -a, *ср.* корчёмничество, продáжа питéй; || *Собир.* корчёмникъ, содержáтель корчмы́ и его́ жена́ вмѣстѣ.
Karczmarz, -a, *м.* корчмáрь, содержáтель корчмы, питéйнаго до́ма, постоя́лаго двора́.
Karczmarzyć, корчёмничать, содержáть питéйный домъ, корчму́, занима́ться продáжею питéй.
Karczmina, -y, *ж.* **Karczmisko**, -a, *ср.* бѣ́дный, гря́зный кабáкъ, кабачекъ.
Karczoch, -a, *м.* артишокъ.
Karczochowy, артишóковый. **Dno karczochowe**, артишóковое сердéчко.
Karczować, карчевáть,расчищáть подъ пáшню пни съ корня́ми,расчищáть (*новь*), расчищáть подъ пáшню (*лѣсъ*).
Karczowanie,-a,*ср.* расчи́стка лѣса подъ пáшню,расчи́стка земли́; || *см.* **Karczunek**. **Motyka do karczowania**,кúрка. мотыка, заступъ, пешня́, двузýбая мотыка.
Karczowi-ko, -a, *ср. Агр.* распаханная *или* расчи́щенная земля́.
Karczowisty, нерасчи́щенный отъ пней съ корня́ми.
Karczownik, -a, *м.* распáхиватель, расчистúтель (*новéй*).
Karczunek, -nku, *м.* новь, новúна, рóчисть, чищенка, кулúга.
Karczystość, -ści, *ж.* крѣпость шéи; || упóрство, упрáмство.

Karczysty, имѣющій крѣпкую и мясистую шею.

Karda, -y, *ж. Бот.* кардъ, кардóнъ, огородная щетка (*растéніе*).

Kardamoma, -y, *ж.* **Kardamom, Kardamon, -a,** *м. Бот.* кардамóнъ.

Kardynał, -a, *м.* кардинáлъ.

Kardynalny, глáвный; || основ́ный, фундаментáльный.

Kardynalski, кардинáльскій.

Kardynalstwo, -a, *ср.* кардинáльское достóинство.

Kareciany, каретный.

Karecisko, -a, *ср. Унич.* каретишка.

Kares, -u, *м.* ласка, привѣтливость, *см.* **Pieszczota.**

Karesować, ласкáть, глáдить. || **Karesować się,** ласкáться.

Kareta, -y, *ж.* карéта. **Kareta poczwórna,** четверомѣстная карéта

Karetka, -i, *ж.* мáленькая карéта.

Kariolka, -i, *ж.* однокóлка.

Kark, -u, *м.* заты́локъ, зашéекъ, загри́вокъ.

Karkołomny, головолóмный.

Karkowy, затылочный, затыльный; **karkowa sztuka,** зарѣзъ, шéя баранья, телячья.

Karlę, -ęcia. *ср.* кáрликъ, малорóслый.

Karleć, Skarleć, малéть, станови́ться мáлымъ; || вырождáться.

Karlica, -y, *ж.* **Karliczka, -i,** *ж.* кáрлица.

Karlik, -a, *м.* кáрла, кáрликъ.

Karłowacieć, Skarłowacieć, вырождáться (*о растéніяхъ*).

Karłowaty, приземистый, óчень нúзкій.

Karm', *см.* **Karmia.**

Karmazyn -u, *м.* кармази́нный, малúновый (*цвѣтъ*), *см.* **Karmazynowy:** || матéрія и́ли плáтье кармази́ннаго цвѣта. **Niepewny karmazyn,** шля́хтичъ сомни́тельнаго происхождéнія, не коренно́й шля́хтичъ (*шля́хтичи обыкновéнно носи́ли плáтье кармази́ннаго цвѣта*). || *Бот. см.* **Ostrokrzew karmazynowy.**

Karmelek, -lka, *м.* леденéцъ, конфéтка.

Karmelicki, кармели́тскій.

Karmelita, -y, *м.* кармели́тскій монáхъ.

Karmelitanin, -a, *м. см.* **Karmelita.**

Karmelitanka, -i, *ж.* кармели́тская монáхиня.

Karmelitański, *см.* **Karmelicki.**

Karmelitka, *см.* **Karmelitanka.**

Karmia, karm', -mi, *ж.* кормъ, пúща, *см.* **Pasza, Strawa.**

Karmić, кормúть. питáть.

Karmiciel, -a, *м.* кормúлецъ.

Karmicielka, -i, *ж.* кормúлица.

Karmienie, -a, *ср.* кормлéніе, откáрмливание.

Karmin, -u, *м.* кармúнъ (*крáска*).

Karmiony, нóрмленный, вúкормленный; || воспúтанный, выросшій; || ***Szpakami karmiony,** хúтрый, проны́рливый человѣкъ.

Karmnik, -a, *м.* хлѣвъ, гдѣ содéржатся свúньи, птúцы и т. д.; || откóрмленный, кóрмный бóровъ; || *Бот.* мшáнка. остри́ца, горúца (*растéніе*).

Karmność, -ści, *ж.* питáтельность.

Karmny, кóрмный, откóрмленный; || жúрный, тýчный, дорóдный.

Karnat, -u, *м.* **Karnaty,** *мн. Морс.* вáнты.

Karnawał, -u, *м.* карнавáлъ.

Karneol, -u, *м.* сердоли́къ (*камень*).

Karnes, -u, *м.* карнúзъ.

Karnie, Karno, смирéнно, въ послушáніи.

Karność, -ści, *ж.* накáзуемость, карáтельныя мѣры; || дисциплúна, строгúй порáдокъ.

Karny, карáтельный. уголóвный. **Kodex karny,** уложéніе о наказáніяхъ уголóвныхъ и исправúтельныхъ; || хорошó обучённый. **Wojsko karne,** вóйско хорошó обучённое

Karo, -a, *ср.* бýбны (*масть въ кáртахъ*).

Karolek, -lka, *м. Бот.* полевóй тмúнъ (*растéніе*).

Karosiwy, сѣро-желѣзный (*цвѣтъ*).

Karotida, -y, *ж. Анат.* сóнная артéрія

Karotyczny, *Анат.* относя́щійся къ сóнной артéріи.

Karować, перевози́ть дерéвья на́ берегъ; || выгружáть товáры и т. п., переноси́ть тя́жести.

Karowanie, -a, *ср.* **Karówka, -i,** *ж.* перевóзка на́ берегъ, выгрузка; || * тя́жёлая рабóта.

Karownik, Karnik, -a, *м.* вóзчикъ, перевóзчикъ, фýрманъ; || выгрузчикъ

Karowy, бубнóвый (*о масти въ кáртахъ*); || телѣжный, перевóзный.

Karp', -pia, *м.* карпъ (*рыба*).

Karpa, -y, *ж.* кáрпа, кýча дерéвьевъ вырванныхъ съ корнéмъ и плывýщихъ по водѣ.

Karpętny, затрудня́ющій плáваніе.

Karpi, кáрповый.

Karpić, корпѣть (*надъ чѣмъ*), *см.* **Kawęczyć.**

Karpię, -ęcia, *ср. Умен.* кáрпикъ

Karpiel, -a, *м.* родъ брю́квы.

Karpik, -a, *м.* кáрпикъ.

Karpiodosos, -sia, *м.* вырезýбъ (*рыба*)

Karpiówka, -i, *ж.* плóская черепúца.

Karpiówkowy, черепицевúдный, настéльный; || *Бот.* шелýшный.

Karpiowy, кáрповый.

Karpowaty, *см.* **Karpętny.**

Karta, -y, *ж.* кáрта; страни́ца, листóкъ (*книги*); || билéтъ. **Karta ręczna,** долговáя роспúска;— **podróżna,** подорóжная; — **tytułowa,** загла́вный листъ (*книги*); — **legitymacyjna,** легитимаціóнный, закóнный видъ;—**pobytu,** видъ, билéтъ на жúтельство, áдресный билéтъ. **Przerzucać karty w książce,** перелúстывать книгу. **Dać, wydać kartę,** дать роспúску. **Karta jeograficzna,** географúческая кáрта. **Karta wizytowa,** визúтная кáрточка. **Grać w karty,**

играть въ карты. **Mieć kartę murowaną,** имѣть очень хорошія карты.

Kartacz, -a, *м.* картечъ.

Kartaczowy, картечный.

Kartan, -a, *м.* **Kartana, Kartanna,** -y, *ж.* картаунъ (*48-ми-фунтовая пушка*), *см.* **Murołom.**

Karteczka, -i, *ж.* карточка; || записка, *см.* **Karta, Kartka.**

Kartel, -u, **Kartelusz,** -a, *м.* картель, договоръ о размѣнѣ плѣнныхъ.

Kartka, -i, *ж.* записка, билетъ; || листокъ бумаги. **Kartka od spowiedzi,** свидѣтельство объ исповѣди.

Kartofel, -fla, *м.* картофель.

Kartoflany, картофельный.

Kartoflarka, -i, *ж.* любительница картофели, картофельница.

Kartoflarz, -a, *м.* любитель картофели, картофельникъ.

Karton, -u, *м.* папка, политура, картонъ.

Kartonowy, картонный.

Kartować, тасовать карты; || устроить, расположить. || **Kartować się,** строиться, построиться (*о войскахъ*); || уговариваться, условливаться.

Kartowanie, -a, *ср.* тасованіе картъ.

Kartownica, -y, *ж.* картежница.

Kartownik, -a, *м.* картежникъ.

Kartowy, карточный.

Kartun, -u, *м.* выбойка (*ткань*).

Kartunowy, выбойчатый.

Kartuz, -a, *м.* картезіанецъ, монахъ картезіанскаго ордена.

Kartuzek, -zka, *м. Бот.* картезіанская гвоздика, пушистая гвоздика.

Kartuzja, -ji, *ж.* картезіанскій монастырь.

Kartuzjanin, -a, *м. см.* **Kartuz.**

Kartuzjanka, -i, *ж.* монахиня ордена св. Брунона.

Kartuzjański, картезіанскій.

Karuj, -a, *м. Бот.* полевой тминъ, *см.* **Karolek.**

Karujowy, тминный.

Karuk, -u, *м.* рыбій клей.

Karw', -u, *м. Стар.* тучный, неповоротливый быкъ; || *лѣнивецъ.

Karwia, -wi, *ж.* дикая смокóвница.

Kary, *мн. род.* **kar,** двухколесная телѣжка, тачка, медвѣдка.

Kary, воронóй. **Koń kary,** воронáя лóшадь.

Karygodny, заслуживающій наказанія.

Karzeł, *род.* **karła,** *м.* карла, кáрликъ.

Kasa, *см.* **Kassa.**

Kąsać, kусáть. || **Kąsać się,** кусáться.

Kąsacja, -ji, *ж. Юрид.* уничтоженіе приговóра, отмѣна.

Kasacyjny, кассаціóнный. **Sąd kasacyjny,** кассаціóнный судъ, -ная палáта.

Kąsanie, -a, *ср.* укушéніе, кусáніе.

Kąsawy, кусающійся, ѣдкій, колкій.

Kąseczek, -czka, *м.* кусóчекъ, лóмтикъ.

Kąsek, -ska, *м.* кусóкъ.

Kaskada, -y, *ж.* водопáдъ, каскáдъ.

Kaskaryla, -i, *ж. Анат.* каскарúлъ (*кóрень*).

Kaskatella, -i, *ж.* мáленькій каскáкъ.

Kassa, -y, *ж.* казнá, кáсса; || дéнежный ящикъ, сундýкъ. || **Kassa rządowa,** государственная казнá, казначéйство; — **oszczędności,** сохрáнная и сберегáтельная кáсса;—**generalna,** глáвная кáсса;—**ekonomiczna,** городскáя кáсса; — **wymiany,** размѣнная кáсса. || **Kassa-księga,** *Ком.* приходо-расходная книга. || **Zarządzać kassą,** вавѣ ывать кáссою, вестú приходъ и расходъ.

Kassja, -ji, *ж. Бот.* кáссія (*дéрево*).

Kassjer, -a, *м.* кассúръ, казначéй. **Kassjer płatnik,** кассúръ производящій выдачу дéнегъ.

Kassjerski, кассúрскій, казначéйскій.

Kassjerstwo, -a, *ср.* дóлжность кассúра, казначéя.

Kassować, отмѣнúть, уничтожáть.

Kassowanie, -nia, *ср.* отмѣнéніе, уничтожéніе.

Kassowość, -ści, *ж.* счетовóдство; || налúчность дéнежной кáссы.

Kassowy, казначéйскій. **Urzędnik kassowy,** чинóвникъ казначéйства. **Bilet kassowy,** ассигнáція, кредúтный билéтъ.

Kastel, -u, *м.* зáмокъ.

Kastor, -a, *м. см.* **Bóbr.**

Kastorowy, бобрóвый; || пухóвый. **Kapelusz kastorowy,** пухóвая шляпа.

Kastrat, -a, *м.* кастрáтъ, скопéцъ.

Kastrować, класть, холостúть, валóшить; || оскоплáть.

Kasza, -y, *ж.* крупá; || кáша, кáшица.

Kaszany, крупянóй, крупúчатый.

Kaszel, -szlu, *м.* кáшель.

Kaszelek, -lku, *м.* небольшóй кáшель.

Kaszka, -i, *ж.* кáшка, кáшица.

Kaszkiet, -u, *м.* кúверъ, шáпка.

Kaszlać, кáшлять.

Kaszlacz, -a, *м.* кашлюнъ, *женск. р.* кашлúнья.

Kaszlanie, -a, *ср.* кáшлянье.

Kaszlisko, -a, *ср.* несносный кáшель.

Kaszliwy, подвéрженный кáшлю.

Kaszlnięcie, -a, *ср.* кáшлянье.

Kaszlowy, сопровождáемый кáшлемъ, || простýдный, катарáльный. **Febra kaszlowa,** простýдная лихорáдка.

Kaszta, -y, *ж. Тип.* кáсса, ящикъ; || стóйка, подпóра, подстáвка.

Kasztan, -u, *м.* каштáнъ, каштáновое дéрево.

Kasztanowaty, каштáновый; || рыжій, бýрый (*цвѣтъ*). **Koń kasztanowaty,** рыжая лóшадь, бýрка.

Kasztanowy, каштáновый.

Kasztelan, -a, *м. Устар.* кастелúнъ, управúтель зáмка; || санóвникъ засѣдáвшій въ сенáтѣ въ дрéвней Пóльшѣ. ||

Gra w kasztelana, игра́ въ дурачки́ (*въ ка́рты*).

Kasztelanic, -a, *м.* сынъ кастеля́на.

Kasztelanicowa, -ej, *ж.* жена́ сына кастеля́на.

Kasztelanja, -ji, *ж.* до́лжность, зва́ніе кастеля́на.

Kasztelanka, -i, *ж.* дочь кастеля́на.

Kasztelanowa, -ej, *ж.* жена́ кастеля́на, кастеля́нша.

Kasztelański, кастеля́нскій.

Kasztelaństwo, -a, *ср.* досто́инство кастеля́на.

Kaszysty, *см.* **Kaszany.**

Kaszywo, -a, *ср.* крупа́ всѣхъ сорто́въ.

Kat, -a, *м.* пала́чъ; || * чортъ, дья́волъ. **Co u kata**, что за чортъ! **Co tam u kata robisz?** како́го чо́рта ты тамъ дѣлаешь?

Kąt, -a, *м.* у́голъ. **Kąt prosty**, прямо́й у́голъ;—**ostry**, о́стрый у́голъ;—**rozwarty**, тупо́й у́голъ; — **pomierczy**, у́голъ возвы́шенія (*въ топографіи*).

Katafalek, Katafalk, Katalet, -u, *м.* катафа́лкъ.

Katalekta, -ów, *мн.* **собра́nie** отры́вковъ изъ ра́зныхъ сочине́ній.

Katalektyczny, непо́лный, отры́вочный. **Katalektyczny wiersz**, непо́лный стихъ.

Katalepsja, -ji, *ж. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Kataleptyczny, *Мед.* каталепти́ческій.

Kataleptyk, -a, *м.* подве́рженный катале́псіи.

Katalog, -u, *м.* катало́гъ, спи́сокъ, ро́спись.

Katalogowy, катало́жный.

Katanka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*)); || ку́ртка, камзо́лъ.

Kataplazm, -u, *м.* припа́рка, катапла́зма.

Kataplazmować, прикла́дывать катапла́змы.

Katar, -u, *м.* просту́да, ката́ръ, на́сморкъ.

Katarakta, -y, *ж. Хир.* бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу*); || водопа́дъ.

Kataralny, Katarowy, просту́дный, катара́льный.

Katarynka, -i, *ж.* волше́бный фона́рь; || шарма́нка, ручно́й орга́нъ.

Katarzynka, -i, *ж. Бот.* больша́я пирамида́льная гру́ша.

Kataster, *см.* **Kadaster.**

Katastrofa, -y, *ж.* несча́стное событіе, па́губный коне́цъ, ги́бель, ката́строфа.

Katecheta, -y, *м.* преподава́тель катихи́зиса.

Katechetycki, катихизи́ческій.

Katechista, -y, *м.* катихизаторъ, законоучи́тель.

Katechizm, -u, *м.* катихи́зисъ, наста́вленіе въ вѣрѣ.

Katechizmować, Katechizować, учи́ть катихи́зису.

Katechizmowy, *см.* **Katechetycki.**

Katechizowanie, -a, *ср.* преподава́ніе зако́на Бо́жія.

Katechumen, -a, *м.* оглаше́нный, обуча́ющійся христіа́нской вѣрѣ.

Katechumena, -y, *ж.* оглаше́нная, обуча́ющаяся христіа́нской вѣрѣ.

Katechumeństwo, -a, *ср.* состоя́ніе оглаше́нныхъ; || оглаше́нные, обуча́ющіеся христіа́нской вѣрѣ.

Katedra, -y, *ж.* ка́ѳедра (*профе́ссорская*). **Katedra kaznodziejska**, амво́нъ; || собо́ръ, собо́рная це́рковь.

Katedralny, собо́рный. ка́ѳедра́льный.

Kategorja, -ji, *ж.* катего́рія, сво́йство, разря́дъ, отдѣ́лъ.

Kategorycznie, категори́чески, я́сно, опредѣле́нно, то́чно.

Kategoryczność, -ści, *ж.* опредѣле́нность, то́чность.

Kategoryczny, категори́ческій, я́сный, опредѣле́нный, то́чный.

Kątek, -tka, *м.* уголо́къ.

Katera, -y, *ж.* гусарскій пала́шъ.

Kątnica, -y, *ж. Анат.* слѣпа́я кишка́; || *Зоол.* родъ ра́ка.

Kątnik, -a, *м.* безду́мный челове́къ, не имѣющій собственнаго угла́.

Katolicki, вселе́нскій; || католи́ческій.

Katolictwo, -a, *ср.* католи́чество, *см.* **Katolicyzm.**

Katolicyzm, -u, *м.* католици́змъ, ри́мско-католи́ческая вѣ́ра.

Katoliczeć, перейти́ въ католи́чество, сдѣ́латься като́ликомъ.

Katoliczka, -i, *ж.* католи́чка.

Katolik, -a, *м.* като́ликъ.

Kątomiar, -u, **Kątomierz**, -a, *м.* гра́фоме́тръ, угломѣ́ръ.

Katoptrycznie, посре́дствомъ отраже́нія лучей зе́ркаломъ.

Katoptryczny, катоптри́ческій.

Katoptryka, -i, *ж.* като́птрика, нау́ка объ отраже́ніи свѣта.

Katować, му́чить, терза́ть, истяза́ть.

Katowanie, -a, *ср.* муче́ніе, истяза́ніе.

Kątowaty, угрова́тый.

Katownia, -ni, *ж.* мѣ́сто ка́зни; || му́ка, муче́ніе, пы́тка.

Katownik, -a, *м.* пала́чъ, мучи́тель.

Katowski, палачёвскій; || мучи́тельный.

Katowstwo, -a, *ср.* до́лжность пала́ча.

Kątowy, угольный. *Mat.* **Kątowa linja**, діагона́льная, искосная ли́нія, *см.* **Przekątnia. Kątowa miara**, наугольникъ, угломѣ́ръ, ма́лка.

Katrynka, *см.* **Katarynka.**

Katusza, -y, *ж.* муче́ніе, пы́тка, терза́ніе.

Kaucja, -ji, *ж.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпе́ченіе; || поручи́тельная су́мма. **Kaucja wystawiana na ruchomościach**, зало́гъ въ недви́жимомъ имуществѣ.

Kaucyjny, залогопріе́мный.

Kauterjum, *ср. Неол. Мед.* фонтане́ль; || прижигательное сре́дство.

Kauteryzować, *Мед.* прижига́ть жгу-

чимъ состáвомъ *или* калёнымъ желѣзомъ.

Kauteryzowanie, -a, *ср.* прижигáніе.

Kautor, -a, *м. см.* **Rękojmia, Ręczyciel, Poręka.**

Kawa, -y, *ж.* кóфе, кóфей. *Уменьш.* **Kawka, -i,** *ж.* кофеёкъ.

Kawał, -u, *м.* кусóкъ, большóй кусóкъ, штýка, часть, край, конéцъ, остáтокъ.

Kawałątko, -a, *ср.* кусóчекъ, сáмый мáденькій кусóчекъ.

Kawałek, -łka, *м.* кусóкъ, кусóчекъ, штýка, часть, частúца, край, конéцъ, остáтокъ, обрывокъ. || *Муз.* пьéса. **Kawał drogi,** часть дорóги. **Pójdź ze mną jeszcze kawałek,** пройдите со мнóй ещё немнóго. **Zbiór różnych kawałków prozą i wierszem,** собрáніе рáзныхъ отрывковъ въ прóзѣ и стихáхъ. **Zagram wam nowy kawałek,** я сыгрáю вамъ нóвую пьéсу. **Słyszałem kawałek tylko kazania,** я слышалъ тóлько часть прóповѣди. * **Kawałek literata, uczonego,** нѣчто въ рóдѣ литерáтора, учёнаго. **To brzydki kawałek,** э́то мéрзкое дѣло. **Nie dobre o nim kawałki powiadają,** не хорóшія дѣлá разскáзываютъ о нёмъ. **On ma swoje kawałki,** кóе-что емý иногдá удаётся, у негó иногдá бывáютъ свои капрúзы, свои выходки.

Kawaler, -a, *м.* кавалéръ, мужчúна; || холостя́къ, холостóй человѣкъ; || женихъ; || рыцарь; || **Kawaler orderu,** кавалéръ óрдена. **Kto jest ten kawaler,** кто э́тотъ молодóй мужчúна? **Ma trzech kawalerów,** у нея́ три женихá, три искáтеля руки ея. **Kiedym jeszcze był kawalerem,** когдá ещё я былъ холостымъ. **Stary kawaler,** стáрый холостя́къ.

Kawalerja, -ji, *ж.* кавалéрія, кóнница.

Kawalerka, -i, *ж.* кавалéрственная дáма.

Kawalerski, кавалéрскій, рыцарскій. **Zakon kawalerski,** рыцарскій óрденъ. **Gospodarstwo kawalerskie,** хозя́йство холостякá. **Życie kawalerskie,** холостáя жизнь.

Kawalersko, порыцарски.

Kawalerstwo, -a, *ср.* рыцарство; || * холостáя жизнь.

Kawalerzysta, -y, *ж.* кавалерúстъ; || всáдникъ, ѣздóкъ. **Dobry kawalerzysta,** хорóшій ѣздóкъ, наѣздникъ.

Kawalerzystka, -i, *ж.* всáдница, наѣздница.

Kawalkada, -y, *ж.* кавалькáда; || верховóй пóѣздъ.

Kawalkator, -a, *м.* конюшій; || берéйторъ.

Kawalkatorski, берéйторскій.

Kawalkatura, -y, *ж.* верховóе искýсство; || верховáя ѣздá.

Kawalkować, гарцовáть, скакáть верхóмъ; || объѣзжáть (*лошадь*).

Kawalkowanie, -a, *ср.* верховáя ѣздá.

Kawecan, -u, *м.* капцýкъ, наголóвникъ, надѣвáемый на мóрду дикихъ лошадéй.

Kawęczeć, мýчиться, неутомимо трудúться (*надъ чѣмъ*), надсáживаться надъ рабóтою; || изнуря́ться, изнемогáть, томúться, чáхнуть. **Od trzech lat kawęczy,** ужé три гóда какъ онъ чáхнетъ.

Kawęczenie, -a, *ср.* томлéніе, изнурéніе; |продолжúтельная, утомúтельная рабóта, безпрестáнное сидѣнье (*надъ чѣмъ*).

Kawerna, -y, *ж.* пещéра; || вертéпъ, *см.* **Jama.**

Kawiany, кофéйный.

Kawiar, *см.* **Kawior.**

Kawiarka, -i, *ж.* содержáтельница кофéйни.

Kawiarnia, i, *ж.* кофéйня.

Kawiarz, -a, *м.* кофéйщикъ; || кофешéнкъ.

Kawić, дѣлать глýпости, страмúться, валя́ться въ грязи́, пáчкаться; || пýтаться, сбивáться; || кáркать, крáкать (*какъ ворóна*); || пáчкать, чернúть, марáть.

Kawior, -u, *м.* икрá (*рыбья*).

Kawja, -ji, *ж. Зоол.* сурóкъ, байбáкъ.

Kawka, -i, *ж. Зоол.* гáлка; || *см.* **Kawa.**

Kawon, -u, *м.* арбýзъ.

Kawowy, кофéйный.

Kazać, проповѣдывать, говорúть прóповѣдь. **Kazać Słowo Boże,** проповѣдывать Бóжіе Слóво; || прикáзывать, давáть приказáніе, велѣть. **Kazano mu wyjechać,** ему прикáзано вы́ѣхать. **Kazać wojsku do obozu,** приказáть вóйску иттú въ лáгери. **Kazać po kogo,** велѣть привестú когó. **Hardzie przeciw komu kazać,** гóрдо обойтúсь съ кѣмъ, выказать свою гóрдость.

Kazalnica, -y, *ж.* проповѣдническая кáѳедра.

Kazalny, проповѣдничій, проповѣдный, проповѣднóй.

Kazamaty, *см.* **Kazematy.**

Kazanie, -a, *ср.* прóповѣдь. **Dla mnie to niemieckie kazanie,** э́то óчень мудренó для меня́, э́то не при мнѣ пúсано.

Kazca, -y, *м. см.* **Kaziciel.**

Każdodniowy, Każdodzienny, ежеднéвный.

Każdodziennie, ежеднéвно, кáждый день.

Każdomiesięcznie, ежемѣсячно.

Każdomiesięczny, ежемѣсячный.

Każdorocznie, ежегóдно.

Każdoroczny, ежегóдный.

Każdotygodniowy, еженедѣльный.

Każdy, кáждый, вся́кій.

Każdykolwiek, какóй бы то нú было, кто бы то нú былъ.

Każdziuteńki, Każdziuteczki, вся́кій, какóй ни попáло.

Kazematy, *мн.* каземáтъ, каземáты.

Każemiak, -a, *м.* кожéвникъ, дубúльщикъ.

Kazić, искажáть, пóртить. || **Kazić się,** пóртиться, искажáться.

Kaziciel, -a, *м.* разгратúтель, соблазнúтель.

Kazicielka, -i, *ж.* развратительница, соблазнительница.

Kaziród, **Kazirodnik**, -a, **Kazirodziec**, -dzca, **Kazirodzca**, -y, *м.* кровосмѣситель.

Kazirodnica, -y, *ж.* кровосмѣсительница.

Kazirodnik, *см.* **Kaziro**.

Kazirodny, кровосмѣсительный.

Kazirodzca, *см.* **Kazirod**.

Kazirodzki, *см.* **Kazirodny**.

Kazirodztwo, -a, *ср.* кровосмѣшѣніе.

Kazitelność, -ści, *ж.* брѣнность, тлѣнность.

Kazitelny, брѣнный, тлѣнный, подвѣржонный порчѣ.

Każń, -żni, *ж.* наказаніе, кара, казнь.

Kaznodzieić, проповѣдывать.

Kaznodzieja, -i, *м.* проповѣдникъ.

Kaznodziejka, -i, *ж.* проповѣдница.

Kaznodziejski, проповѣдничій, проповѣднический.

Kaznodziejstwo, -a, *ср.* проповѣдываніе.

Kazuar, -a, *м.* казуаръ (*птица*).

Kazub, **Kozub**, -a, (*Умен.* **Kazubek**, **Kozubek**, -bka, *м.*) кузовъ, кузовокъ, корзина, коробокъ изъ бересты.

Kazuista, -y, *м.* казуистъ.

Kazuistyka, -i, *ж.* казуистика.

Kazywać, проповѣдывать.

Keder, **Kieder**, -dra, родъ лиственницы (*Larix*).

Kędy, гдѣ, куда. **Kędy mieszkasz?** гдѣ ты живешь? **Kędy poszedł**, куда онъ пошелъ?

Kędykolwiek, гдѣ-нибудь, куда-нибудь.

Kędzierzawić, **Kędzierzyć**, закручивать, завивать, завивать въ локоны (*волосы*), дѣлать кудри кудрявить, курчавить. || **Kędzierzawić się**, завиваться, виться, кудрявиться, виться въ локоны.

Kędzierzawieć, виться кудрявѣть, курчавѣть, завиваться въ локоны.

Kędzierzawiec, -wca, *м. Бот.* мальва, винвиней (*растеніе*).

Kędzierzawinka, -i, *ж.* волокно растенія.

Kędzierzawiuchny, совершенно курчавый, кудрявый.

Kędzierzawo, кудряво, курчато.

Kędzierzawość, -ści, *ж.* кудреватость, курчатость.

Kędzierzawy, кудреватый, курчавый.

Kędzierze, -y, *мн. см.* **Kędzior**.

Kędzior, -u, *м.* локонъ, букля. **Kędziory**, -ów, *мн.* локоны, букли, кудри.

Kędziorek, -rka, *м.* локончикъ; || кудряжка (**osoba z włosami kędzierzawemi**).

Kędziorny, кудрявый, завитой.

Kępa, -y, *ж.* пукъ, пучокъ (*перьевъ*), косма (*волосъ*), группа деревъ; || рѣчной островокъ.

Kępiasto, группами, островками.

Kępiasty, заросшій островками, кустарниками.

Kępina, -y, *ж.* островокъ, кочка на болотѣ обросшая кустами.

Kępka, -i, *ж.* пучекъ; || небольшая группа; || вязанка.

Kermes, -u, *м. см.* **Czerwiec**, **Karmezyn**, **Karmizyn**.

Kęs, -a, *м.* кусъ, кусокъ, ломоть; || кломчекъ. **Daj mi kęs chleba**, дай мнѣ кусокъ хлѣба.

Kęso, **Kęsy**, *см.* **Kuso**, **Kusy**.

Kętnar, -u, *м.* болѣе употребляется во множ. числѣ: **Kętnary**, кладки, подкладина.

Kętnarować, вваливать на кладки, на подкладины.

Ki, **Ka**, **Kie**, *в.м.* **Jaki**, **Jaka**, **Jakie**, (*употребл. въ просторѣчіи*), кой, кая, кое, (какой, какая, какое). **Ki djaber**, кой чортъ! **Kiego tam djabła zrobiłeś**, чортъ знаетъ, что ты тамъ накуралесилъ, надѣлалъ.

Kibel, -bla, *м.* бадья, ведро.

Kibić, -ci, *ж.* ростъ, станъ, талія; || *Устар.* коромысло (*у весовъ*).

Kibitność, -ści, *ж.* гибкость тѣла, поворотливость; || гибкій станъ гибкая талія.

Kibitny, гибкій, стройный.

Kić, **Kić**, **Kici**, **Kici**, кисъ-кисъ (*подзываніе кошки*).

Kich, -a, *м.* **Kichnięcie**, -a, *ср.* чихъ, чиханіе чихота.

Kichać, чихать.

Kichacz, -a, **Kichała**, -y, *м.* чихальщикъ, часто чихающій.

Kichanie, -a, *ср.* чиханіе.

Kicia, **Kycia**, **Kyzia**, -i, *ж.* киса, кисанька.

Kiciasto, пушисто.

Kiciasty, пушистый, густой; || вѣтвистый.

Kicz, -y, **Kiczka**, -i, *ж.* пукъ, пучекъ, вязанка, связка; || шишка (*на тростникѣ, на орѣховомъ деревѣ*).

Kidać, кидать.

Kieby (*см.* **Gdyby**), когда-бы, какъ-бы, если-бы.

Kieca, -y, **Kietka**, -i, *ж.* казакинъ (*женское платье*), *см.* **Koc**.

Kiecza, -y, *ж. Устар.* военное платье.

Kiedy, когда, когда-нибудь; || если. **Na kiedy rzecz odłożona**, до какого, до котораго времени дѣло отложено? **Przyjdź kiedy chcesz**, придй, когда тебѣ будетъ угодно. **Jeżeli kiedy na to przystanę**, если я когда-нибудь соглашусь на это. **Pójdę kiedy do niego**, когда нибудь пойду къ нему, **Kiedy niekiedy**, кое-когда, *см.* **Niekiedy**. **Kiedy chce, może odejść**, если хочетъ, то онъ можетъ уйти. **Kiedy robić, to robić**, если дѣлать, такъ дѣлать.

Kiedykolwiek, **Kiedyźkolwiek**, когда-нибудь, иногда въ другое время, *см.* **Kiedy**.

Kiedyś, когда-то, однажды, некогда; || со временемъ. **Byłem i ja kiedyś szczęśliwy**, и я некогда былъ счастливъ. **Będziesz kiedyś tego żałował**, со временемъ ты будешь сожалѣть объ этомъ. **Był kie-**

dyś u mnie, когда-то (однажды) онъ былъ у меня. Przecie kiedyś, см. Niegdyś.

Kiedyż, когда же?

Kieł, kła, м. клыкъ, зубъ. **Kły, мн. клыки, зубы;** || глазной зубъ (*у человѣка*); || клыкъ (*у волковъ, собакъ, кабановъ, слоновъ*). **Wziąć na kieł, закусить удила** (*о лошади*). ***Juz dawno na niego kły ostrzy,** онъ давно уже острить на него зубы, питаетъ злобу противъ него.

Kiełb', -ia, м. (*Умен.* **Kiełbik**), *Зоол.* пискарь, пескарь, песковобъ (*рыбка*). *Посл.* **Ma kiełbie we łbie,** онъ себѣ на умѣ.

Kiełbasa, -y, ж. колбаса. *Посл.* **Nie dla psa kiełbasa,** этотъ ананасъ не для насъ, не по рылу ѣда.

Kiełbaska, -i, ж. колбаска.

Kiełbaśnica, -y, ж. кишка; || колбасница; || *Анат.* подвздошная кишка; || **Kiszka faszynowa,** фашинный канатъ.

Kiełbaśnik, -a, м. колбасникъ; || **колбасная** воронка для дѣланія колбасъ.

Kiełbaśny, колбасный.

Kiełbełki, -ów, мн. *Плотн.* связи.

Kiełbik, -a, м. *см.* **Kieł'.**

Kiełczak, -a, м. вепренокъ, у котораго уже прорѣзываются клыки.

Kiełczę, -ęcia, ср. клычекъ, клычечекъ.

Kielec, -lca, м. клыкъ (*у лошади*).

Kiełek, -łka, м. клычекъ; || *Бот.* корешокъ (*у дерева, у травы*).

Kielich, -a, м. *Церк.* св. Чаша; || кубокъ, чара, бокалъ, чаша. **Wychylić, Spełnić kielich goryczy,** испить чашу волъ, страданій *или* горестей. **Wypróżniać kielichy,** высушать, выпивать, опоражнивать кубки, чаши, чары. || *Бот.* цвѣточная чашечка.

Kielichowaty, *Бот.* чашковидный.

Kielichowicz, -a, м. пьяница.

Kielichowy, чарочный, чашечный; || *Бот.* чашковидный.

Kielimka, -i, ж. сковородка.

Kieliszeczek, -szka, *м.* рюмочка, чарочка.

Kieliszek, -szka, *м.* рюмка; || *Бот.* подчашечка, прибавочная чашечка.

Kieliszkowaty, *Бот.* чашковидный.

Kieliszkowy, чашечный.

Kieliszník, -a, м. утраквистъ, принимающій причастіе подъ двумя видами; || *см.* **Kielichowicz.**

Kielnia, -ni, ж. лопатка; || *Повар.* **чумичка;** || **уполовникъ,** *см.* **Czerpaczka;** || **кувовъ** (*каретный*)

Kiełzać się, Skiełzać się, спотыкаться, проступаться, оступаться; || * **ошибаться. сплоховать.**

Kiełznać, Okiełznać, взнуздывать; || ***сдерживать, обуздывать** (*коня*).

Kiełznąć się, спотыкнуться, оступиться; || * **ошибиться, промахнуться сплоховать,** *см.* **Kiełzać się.**

Kiełzno, -a, *ср.* **узда;** || **обузданіе.*Wziąść w kiełzno swoje namiętności, обуздать свои страсти.**

Kień, -nia, м. отрубокъ, чурбанъ.

Kiep, *род.* **kpa, м.** глупецъ, дуракъ, дуралей, дурачина, болванъ, остолопъ, олухъ.

Kiepek, -pka, м. дурачекъ.

Kiepkować, дурачиться.

Kiepski, мерзкій, гадкій; || **плохой, худой, дурной.**

Kiepsko, мерзко, гадко; || **плохо, худо, дурно.**

Kiepstwo, -a, ср. глупость; || мерзость.

Kierat, -u, м. *Мех.* кранъ, глаголь, журавль, журавецъ, шестерня. * **Chodzić jak w kieracie,** быть ошеломленнымъ, одуреннымъ. **Żyć jak w kieracie,** жить въ безпрестанной тревогѣ. **Hałas, rozruch, jak w kieracie,** адскій, невыносимый шумъ, крикъ.

Kierbiel, -a, м. *Бот.* кервель (*растеніе*).

Kierda, -y, ж. боровъ, свиная самецъ.

Kiereja, -ei, ж. бекеша на мѣху.

Kiereszować, Pokiereszować изрубить, изрѣзать, дѣлать шрамы на лицѣ, раскроить лицо.

Kierkót, Kierkut, -u, м. жидовское кладбище.

Kiermasz, -u, м. храмовой праздникъ; || ярмарка.

Kiermaszowy, праздничный.

Kiermes, -u, м. червецъ (*насекомое*), *см.* **Czerwiec.**

Kiernos, Kiernoz, -a, м. боровъ.

Kiernozi, боровій.

Kiernozić, бѣгаться (*о свиньяхъ*).

Kierować, направлять, управлять, править. **Dać sobą kierować,** дать кому волю надъ собой. **Kierować czyjemi krokami,** управлять кѣмъ. **Dobrze pokierował swoje interesa,** онъ хорошо устроилъ свои дѣла. **Kierować się czem,** руководствоваться чѣмъ. **Dobrze się wykierował,** онъ хорошо вышелъ, хорошо устроилъ свои дѣла.

Kierowanie, -a, ср. управленіе, завѣдываніе; || напѣваніе, наведеніе (*пушки*).

Kierownica, -y, ж. прямая линія.

Kierownictwo, -a, ср. управленіе, завѣдываніе.

Kierownik, -a, м, распорядитель, правитель.

Kierowność, -ści, ж. направленіе; || **ловкость, гибкость.**

Kierowny, гибкій, ловкій; || **сговорчивый, снисходительный.**

Kiersztak, -u, м. якорный канатъ.

Kierunek, -nku, м. направленіе.

Klerz, *род.* **krza, м.** кустъ.

Kierzanka, -i, Kierznia, -ni, ж. пахтальница маслобойная кадка, *см.* **Maślnica.**

Kierzowato, въ видѣ кустарника.

Kierzowaty, кустарничный.

Kiesa, -y, ж. кошелекъ, мошна.

Kieścień, Kiścień, -nia, м. кистень.

Kieska, -i, ж. кошелекъ.

Kieszeń, -i, ж. карманъ.

Kieszenny, **карма́нный**.
Kieszonka, -i, *ж*, карма́шекъ.
Kieszonkowy, карма́нный.
Kietka, *см*. Klecka.
Kij, -a, *м*. **па́лка**, трость, по́сохъ; || **кій** (*билліардный*).
Kijanja, *Горн*. ки́рка, жолѣ́зный клинъ.
Kijas, -a, *м*. гру́бый, нескла́дный
Kijaszek, *см*. Kijek.
Kijec, *род*. kijca, *м*. **па́лица**.
Kijek, *род*. kijka, *м* **па́лочка**, тро́сточка.
Kijowanie, -a, *ср*. **битьё па́лками**, па́лочные уда́ры.
Kijowy, **па́лочный**.
Kikut, -a, *м*. **культя́**, **культы́га**, **оста́токъ** (*руки́ или ноги*).
Kikutać, хрома́ть.
Kiła, -y, *ж*. **гры́жа**, **кила́**.
Kiławy, *см*. Kiłowaty.
Kilczybor- -u, *м*. *Бот*. *см*. **Kulczyba**.
Kilim, -a, **Kilimek**, -mka, *м*. **ковёръ**.
Kilimka, *см*. Kielimka.
Kilka, **kilku**, **нѣ́сколькій**, **нѣ́сколько**, нѣ́который. **Od kilku dni**, **по проше́ствіи нѣ́сколькихъ дней**. **W obecności kilku przyjaciół**, **въ прису́тствіи нѣ́сколькихъ друзе́й**. **W kilka dni potém**, **че́резъ нѣ́сколько дней пото́мъ**. **Było ich kilku**, **ихъ бы́ло нѣ́сколько человѣ́къ**. **Przed kilką**, *или* **kilkoma**, *или* **kilku dniami**, **наза́дъ тому́ нѣ́сколько дней**. **Uważałem już to w kilku ludziach**, **я уже́ замѣча́лъ э́то въ нѣ́которыхъ лю́дяхъ**.
Kilkadziesiąt, **Kilkudziesiąt**, **нѣ́сколько деся́тковъ** (*число́ неопредѣле́нное отъ двадцати́ до девяно́ста*).
Kilkadziesiątkroć, **три́дцать**, **со́рокъ**, **пятьдеся́тъ разъ и т. д.**
Kilkakroć, **Kilkakrotnie**, **мно́го разъ**, **многокра́тно**.
Kilkakrotny, **многокра́тный**.
Kilkanaście, *род*. **Kilkunastu**, **сли́шкомъ де́сять**, **за́ десять** (*число́ неопредѣле́нное отъ десяти́ до двадцати́*). **Kilkanaście razy**, **мно́го разъ**, **бо́лѣе десяти́ разъ**, **въ де́сятеро бо́лѣе**.
Kilkanaściekroć, **бо́лѣе десяти́ разъ**. **Kilkanaściekroć większy**, **сли́шкомъ въ де́сять разъ бо́льшій**.
Kilkanaściekrotny, **многокра́тный**.
Kilkanaścioraki, **состоя́щій изъ бо́лѣе десяти́ родо́въ**.
Kilkasążniowy, **состоя́щій изъ нѣ́сколькихъ са́женъ**.
Kilkodniowy, **нѣсколькодне́вный**.
Kilkoletni, **нѣскольколѣ́тній**.
Kilkonastoletni, **нѣскольколѣ́тній**, **отъ десяти́ до двадцати́ лѣтъ**.
Kilkoraki, **многоразли́чный**, **ра́зный**, **разнообра́зный**. **Ten wyraz ma kilkorakie znaczenie**, **э́то слово имѣ́етъ мно́го ра́зныхъ значе́ній**.
Kilkorako, **разнообра́зно**, **разли́чно**, **ра́зными спо́собами**.
Kilkoro, *род*. -rga, **нѣ́сколко**. **Kilkoro ludzi**, **нѣ́сколько человѣ́къ**. **W kilkoro pójść gdzie**, **пойти́ вмѣ́стѣ съ други́ми**. **Złożyć chustkę w kilkoro**, **сложи́ть плато́къ въ нѣ́сколько разъ**.
Kilkoroletni, *см*. Kilkoletni.
Kilkotygodniowy, **нѣскольконедѣ́льный**, **многонедѣ́льный**.
Kilkowyrazowy, **многосло́вный**, **соста́вленный изъ нѣ́сколькихъ словъ**. *Мат*. **Ilość**, **kilkowyrazowa**, **многочле́нная величина́**.
Kilku, *см*. Kilka.
Kiloby, (*ма́ло употреб*.) **ли́шьбы**, **то́лько бы**, **лишь бы то́лько**.
Kilof, -a, (Spiczak), *м*. *Горн*. **каи́ла**; || **то́нкій коне́цъ молотка́**.
Kiłowaty, **Kiławy**, **килова́тый**, **кила́стый**.
Kiłowy, *Хир*. **гры́жный**, **ки́льный**, **гры́жевый**.
Kinąć, **Skinąć**, **ки́нуть**, **бро́сить**, **пода́ть знакъ**, **махну́ть**, **кивну́ть**. **Kinąć głową**, **пода́ть знакъ кива́ньемъ головы́**. **Kinąć ręką**, **пода́ть знакъ руко́ю**, **махну́ть руко́ю**, **помаха́ть руко́ю**. **Skinąć na kogo**, **пода́ть кому́ знакъ**, **чтобы подошёлъ**, **позва́ть**.
Kinal, -a, *м*. **черво́нный валётъ** (*въ реверсѣ*); || * **дурале́й**, **глупе́цъ**.
Kindybał, -a, *м*. **о́лухъ**, **мужи́къ**.
Kinienie, -a, *ср* *см*. Skinienie.
Kipieć, **кипѣ́ть**, **вскипа́ть**, **бить ключёмъ**. **Źródło kipiące**, **исто́чникъ**, **родни́къ бью́щій ключёмъ**.
Kipienie, -a, *ср*. **кипѣ́ніе**.
Kir, -u, *м*. **тра́урный**, **чёрный крепъ** *или* **флёръ**; || * **завѣ́са**, **покрыва́ло**, **темнота́**. **Ponury kir nocy**, **мра́чная завѣ́са но́чи**.
Kirasjer, **Kirasjerski**, *см*. **Kiryśnik**, **Kiryśniczy**.
Kirść, -ści, *ж*. *Анат*. **сѣда́лищная кость**.
Kirys, -a, *м*. **броня́**, **ла́ты**; || **кира́съ**, **кира́са**, *см*. Pancerz.
Kiryśniczy, **Kirysjerski**, **Kirasjerski**, **кираси́рскій**.
Kiryśnik, **Kirysjer**, **Kirasjer**, -a, *м*. **кираси́ръ**; || **ла́тникъ**.
Kisać, *см*. Kisieć.
Kiść, -ści, *ж*. **кисть**, **ки́сточка**; || **моча́льная кисть** (*для чистки посу́ды*); || **мази́лка** (*для подма́зки колёсъ*); || *Морс*. **мази́лка** (*у конопа́тчика*); || *Бот*. **Kistka**, -i, *ж*. **метёлка**, **вѣ́ничекъ** (*у зла́ковъ*); || **коро́вій хвостъ**; || *Плотн*. **шва́бра**.
Kiściasty, *Бот*. **метелкообра́зный**, **мете́льчатый**.
Kiścień, *см* Kieścień.
Kisić, **Ukisić**, **ква́сить**, **заква́шивать**, **проква́шивать**, **окисля́ть**. || **Kisić się**, **kisać**, **скиса́ться**, **прокиса́ть**; || * **коснѣ́ть**, **ухудша́ться** (*о лю́дяхъ*).
Kisieć, **Kiśnieć**, **ки́снуть**.
Kisły, **ки́слый**.
Kisnąć, **Kiśnieć**, *см* Kisieć.
Kistka, *см*. Kiść.
Kistra, -y, *ж*. **костеря́**, **костри́ка**.

Kiszka, -i, *ж.* кишка́; || рука́въ *(у заливныхъ трубъ). Анат.* **Kiszka próżna, wietrzna, czcza,** голо́дная кишка́, часть то́нкой кишки. **Kiszka ślepa,** слѣпа́я кишка́. **Kiszka tłusta, dolna, odchodowa,** заднепрохо́дная кишка́. **Kiszka kręta,** подвздо́шная кишка́. **Kiszka morzyskowa,** ободо́чная кишка́; || колбаса́; || **Kiszka faszynowa,** фашинный кана́тъ; || *Воен.* сосиска́, пороховая кишка́. *Фортиф.* сосиско́нъ; || у́зкій прохо́дъ; * Отказъ спа́тающемуся на дѣвушкѣ. **Dostał kiszkę czarną,** получи́лъ отка́зъ, оста́лся съ но́сомъ.

Kiszkowy, кишо́чный. **Kiszkowa żyła,** двѣнадцатиперстная кишка́. **Kiszkowa kość,** подвздо́шная кость.

Kit, -u, *м.* замазка.

Kita, -y, *ж.* (*Уменьш.* **Kitka**), пе́рья на шле́мѣ, султа́нъ; || *Бот.* хохло́къ, лету́чка, кисть на цвѣта́хъ; || пукъ. вязанка.

Kitaj, -u, *м.* китаёнка *(матерія).*

Kitajczany, Kitajkowy, китаёчатый.

Kiteczka, -i, *ж. Бот.* хохло́къ, пучёкъ; || ки́сточка *(для украшенія).*

Kitel, -tla, *м.* (*Уменьш.* **Kitlik**), ки́тель; || балахо́нъ, зипу́нъ.

Kitka, -i, *ж. см.* **Kita.**

Kitować, замазывать, скле́ивать замазкою.

Kitowanie, -a, *ср.* замазываніе.

Kiwać, kiwać; || шевели́ть, тро́гать.

Kiwanie, -a, *ср.* кива́ніе. **Kiwanie się,** кача́ніе, колеба́ніе.

Kiwior, -u, *м.* ки́веръ, колпа́къ; || чалма́, тюрба́нъ. || *Бот.* копьеобра́зный папоротникъ *(растеніе).*

Kiwnięcie, Kiwnienie, -a, *ср.* кача́ніе, шата́ніе; || лёгкое наклоне́ніе *(головы)*, знакъ да́нный головою.

Kiz, -a, -u, Kizeł, -zła, голы́шъ, булы́жникъ, креме́нь.

Kiź, *см.* **Ki, Jaki.**

Kizeł, *см.* **Kiz.**

Kizowaty, *Минер.* колчеда́нный, содержащій въ себѣ колчеда́нъ.

Kłąb, -ębu, *м.* клубъ, клубо́къ; || сгибъ, скла́дка, кольцо́, изги́бъ *(змѣи)*. **Zwinąć bieliznę w kłąb,** ско́мкать, свёртывать въ комо́къ *(бѣлье).* **Zwinąć się w kłąb,** свернуться въ клубо́къ. **Wąż ścisnął (skrępował) go swojemi kłębami,** змѣя сжала его́ свои́ми изги́бами. **Kłęby dymu,** клу́бы дыма, клу́бы пы́ли, пыль столбо́мъ. * **Szumne kłęby,** шу́мныя во́лны; || загри́вокъ, зашеёкъ, хо́лка *(у лошади).*

Kłąbowy, клубо́чный.

Kląć, Klnąć, клясть, проклина́ть; || кля́сться; || руга́ться, брани́ться. || **Kląć się,** заклина́ться, божиться.

Klacz, -y, *ж.* кобыла, кобыли́ца, *см.* **Kobyła.**

Kłaczasty, Kłaczysty, косма́тый, мохна́тый, волоса́тый.

Kłaczę, -ęcia, *ср.* молода́я кобыли́ца.

Kłącze, -a, *ср.* сте́бель, *см.* **Łodyga.**

Kłączysty, стебелькова́тый, сте́бельный, стебли́стый.

Kładka, -i, *ж.* перекла́дина, мосто́къ, мосткй *(перекинутые черезъ ручей для пѣшеходовъ).*

Kładzenie, -a, *ср.* положе́ніе; || холощёніе, оскопле́ніе *(животныхъ)*, *см.* **Pokładanie.**

Klajster, -stra, *м.* кле́йстеръ.

Klajstrować, клеить, окле́ивать; || * вы́пачкать.

Klajstrowanie, -a, *ср.* кле́йка, накле́ваніе.

Klajstrowato, клейкова́то, вя́зко; || вя́ло, жи́дко. * **Wyglądać, wydawać się klajstrowato,** каза́ться вя́лымъ. **Klajstrowato pisać,** писать безцвѣтнымъ слогомъ.

Klajstrowatość, -ści, *ж.* клейкова́тость.

Klajstrowaty, клейковатый, вя́зкій. **Chleb klajstrowaty,** недопечёный, сырова́тый хлѣбъ. **Droga klajstrowata,** вя́зкая, гли́нистая доро́га.

Klajstrówka, -i, *ж.* кле́йстерный червячёкъ.

Kłak, -a, *м.* па́кля, очёски охло́пье, вы́чески, конопа́ть, *см.* **Pakuły. Zatykać dziury kłakami,** законопа́чивать дыры. **Utykać okręt kłakami,** конопатить корабль; || * **Kłaki, -ów,** *мн.* клоки *(волосъ).*

Kłamać, лгать.

Kłamanie, -a, *ср.* лганьё.

Kłamany, лжи́вый, обма́нчивый.

Kłamca, -y, *м.* лгунъ, обма́нщикъ.

Kłameczka, -i, *ж.* задви́жечка, *см.* **Klamka.**

Kłamerka, -i, *ж.* ско́бочка, крючо́къ; || *Тип.* ско́бка.

Kłamerkowy, ско́бочный.

Kłamka, -i, *ж.* задви́жка защёлка, щеко́лда. * **Już kłamka zapadła,** ко́нчено, уже по́вдно. **Trzymać się pańskiej kłamki,** жить съ зна́тными господами.

Kłamliwie, обманчиво, лжи́во.

Kłamliwość, -ści, *ж.* лганьё; || лжи́вость.

Kłamliwy, ло́жный, обма́нчивый.

Kłamra, -y, *ж.* скоба́, крюкъ. *Архит.* связно́й брусо́къ, скрѣпа, проемная ла́па, желѣзный засо́въ *(въ стѣнѣ)*, желѣзная связь *(въ печахъ)*; || крючо́къ, застёжка.

Kłamrować, прицѣпля́ть, скобо́ю прикрѣпля́ть.

Kłamrowanie, -a, *ср.* скрѣпле́ніе желѣзными свя́зями.

Kłamrowy, ско́бочный, связно́й.

Kłamstwo, -a, *ср.* ложь, вы́думка.

Kłaniać, привѣтствовать *(употребля́ется то́лько въ слѣдующихъ выраже́ніяхъ:* **Kłaniam, Kłaniam uniżenie,** *мое́ почтёніе, мое́ вамъ почтёніе).* || **Kłaniać się,** кла́няться, поклоня́ться, унижа́ться. **Kłaniaj mu się ode mnie,** поклонись ему́ отъ меня́. **Kłaniać się Bogu,** поклоня́ться Бо́гу. **Nie będę się o to kłaniał, я не бу́ду унижа́ться изъ-за э́того.**

Kłaniacz, -a, *м.* поклóнникъ, низкопоклóнникъ.

Kłanianie się, *ср.* поклоне́ніе, поклóнъ.

Klap, Klaps! *Звукоподр.* бухъ! шлёпъ!

Klapa, -y, *ж.* затычка, захлóпка; || клáпанъ (*въ инструмéнтѣ*); || отворóтъ (*у фрáка, у сапогóвъ*), лáцканъ (*у мундúра*), обшлáгъ, отворóтъ (*у рукавá*); || откидна́я половúнка у стола́.

Klapać, шлёпать, ходúть нóгрязи. || **Klapać się,** грязни́ться, пáчкаться.

Kłapać, щёлкать (*зубáми*); || болтáть, врать.

Kłapacz, -a, *м.* пустомéля, болтýнъ.

Kłapaczka, -i, *ж.* трещётка, болтýнья.

Kłapanie, -a, *ср,* щёлканье зубáми; || болтáнье.

Klapanie, Klapanie się, -a, *ср.* шлёпанье нóгрязи, пáчканье.

Klapiernia, -ni, *ж.* кроличья норá.

Klapka, -i, *ж.* мóчка (*нúжняя, вúшняя часть ýха*); || дóля, лóпасть (*лёгкихъ, пéчени*).

Klapkowaty, *Бот.* лóпастный, раздѣлённый на дóли, на лóпасти.

Klapkowy, *Бот.* дóльный, съ дóлями.

Klapnąć, щёлкнуть, хлóпнуть, удáрить (*кого́*).

Kłaponogi, неповоро́тливый, съ трудóмъ передвигáющій нóги.

Kłapouch, -a, *м.* долгоýхій.

Kłapouchy, долгоýхій, вислоýхій.

Klaps, -a, *м.* удáръ ладóнью; || тумáкъ, тычóкъ, толчóкъ, колотýшка.

Klapsnąć, *см.* **Klapnąć.**

Klapsydra, -y, *ж.* извѣще́ніе о смéрти и погребéніи, *см.* **Klepsydra.**

Klapsydrowy, трáурный.

Klapzdra, -y, *ж.* безобрáзная рóжа, хáря; || неря́ха, распýтная жéнщина.

Klaret, -u, *м.* кларéтъ, блѣднокрáсное винó.

Klarnecista, -y, *м.* кларнети́стъ.

Klarnet, Klarynet, -u, *м. Муз.* кларнéтъ.

Klarować, очищáть, клерова́ть. || **Klarować się,** очищáться.

Klarowny, свѣтлый, я́сный, чúстый.

Kłaść, класть, положúть наложúть; || надѣвáть; || стáвить. **Kłaść co na ziemię,** положúть что́ на зéмлю, на́ полъ. **Kłaść adres na liście,** выставить áдресъ на письмѣ. **Kłaść kogo wyżej drugiego,** стáвить кого́ вы́ше другóго. **Kłaść areszt,** налагáть арéстъ, запрещéніе (*на имýщество*). **Kłaść, włożyć koszulę, trzewiki, frak i t. d.,** надѣвáть рубáшку, башмáки, фракъ и т. д. || **Kłaść się,** ложúться, итти спать, лечь въ постéль; || *Грам.* **kładzie się (z czém),** употребля́ется, стáвится.

Klask, -u, *м. Звукоподр.* шлёпъ! щёлкъ! хлопъ! хлёстъ! || хлóпанье (*бúчемъ, рукáми*).

Klaskać, хлóпать, шлёпать, щёлкать; || апплодúровать, рукоплескáть (*кому́*).

Kląskać, чáвкать, чмóкать.

Klaśnienie, -a, *ср.* хлóпанье, шлёпанье, щёлканье; || аплодисмéнтъ, рукоплеска́нье.

Klassa, -y, *ж.* классъ, разря́дъ; || стéпень; || **Klassa towarzystwa,** сослóвіе.

Klassować, классифици́ровать, раздѣля́ть, распредѣля́ть.

Klassowy, клáссный, учéбный.

Klassycyzm, -u, *м. см.* **Klassyczność.**

Klassycznie, классúчески.

Klassyczność, классици́змъ, классúческая словéсность.

Klassyczny, классúческій.

Klassyfikacja, -ji, *ж.* раздѣле́ніе на клáссы, классифика́ція.

Klassyk, -a, *м.* клáссикъ, классúческій писáтель, дрéвній писáтель.

Klasztor, -oru, *м.* монастырь, обúтель.

Klasztornica, -y, *ж.* монастырка.

Klasztornik, -a, *м.* монáхъ, инокъ, чернéцъ.

Klasztorny, монастырскій, монáшескій.

Klatczany, клéточный.

Klateczka, -i, *ж.* клéточка, *см.* **Klatka.**

Klątewnik, -a, *м.* изрекáющій церковное прокля́тіе, проклинáющій, отлучáющій отъ цéркви.

Klątewny, анаѳемскій.

Klatka, -i, *ж.* клéтка.

Klątwa, -y, *ж.* клáтва; || прокля́тіе, анаѳема, отлучéніе отъ цéркви; || божбá; || присяга. **Klątwą się związać,** связáть себя́ клáтвою. **Być pod klątwą,** подвéргнуться прокля́тію, отлучéнію отъ цéркви. **Zdjąć klątwę,** снять прокля́тіе.

Klaustralny, монастырскій.

Klauzula, -i, *ж.* особая статья́, оговóрка, прибавлéніе къ какóму нибýдь докумéнту. **Klauzula egzekucyjna,** исполни́тельная нáдпись судá, исполни́тельный листъ. **Klauzula ekspedycyjna,** исполни́тельная нáдпись.

Klauzura, -y, *ж.* заключéніе въ монастырѣ; || ограда; || застéжка (*у книги*).

Klawa, -y, *ж.* пáлица, жезлъ, булавá, *см.* **Maczuga.**

Klawicembał, Klawicymbał, -u, *м. Муз.* клавицимбáлъ.

Klawikord, Klawikort, -u, *м. Муз.* клавикóрды.

Klawikordzista, -y, *м. см.* **Fortepjanista, Pjanista.**

Klawisz, -a, *м.* клáвишъ.

Klawjatura, -y, *ж. Муз.* клавіатýра.

Kłębek, -bka, *м.* клубóкъ, мотóкъ (*нúтокъ*).

Kłębić się, клубúться.

Kłębowaty, шаровúдный, сферúческій.

Kłębuszek, -szka, *м.* клубóчекъ, мотóчекъ.

Kleć, -ci, *ж.* хúжина, шалáшъ; || клéть.

Klech, -a, Klecha, -y, *м.* деревéнскій учúтель; || *Ирон.* кутéйникъ, человѣкъ изъ духóвнаго звáнія; || церкóвный слу-

житель; || * пачку́нъ, мази́лка; || * педа́нтъ.

Klechda, -y, *ж.* наро́дное преда́ніе, наро́дный разска́зъ, ска́зка.

Klechowski, принадлежа́щій дереве́нскому учи́телю.

Klecibaja, -ai, Klecibajka, -i, *ж.* пустоме́ля.

Klecić, кропа́ть, па́чкать, вахля́ть. **Nieźle kleci wiersze,** неду́рно кропа́етъ стихи́. **Sny klecić,** гре́зить, бре́дить во снѣ́.

Klęczalnik, -a, *м.* нало́й для моле́нія.

Klęczeć, стать, пасть на колѣ́ни, стоя́ть на колѣ́няхъ.

Klęczenie, -a, *ср.* колѣнопреклоне́ніе. **Prosić o co na klęczkach,** проси́ть о чёмъ на колѣ́няхъ, сто́я на колѣ́няхъ.

Kleić, клеи́ть, скле́ивать; || свя́зывать; || гото́вить. **Dwóch myśli skleić z sobą nie może,** онъ не мо́жетъ связа́ть двухъ мы́слей. **Kto wie, co nam fortuna klei,** кто зна́етъ, что́ гото́витъ намъ судьба́. || **Kleić się,** клеи́ться, скле́иваться, свя́зываться. **Jedno drugiego się nie klei,** одно́ съ други́мъ не вя́жется. **Wszystko mu się klei,** всё удается ему́, идётъ какъ по ма́слу.

Kleiciel, -a, *м.* накле́йщикъ.

Kleicielka, -i, *ж.* накле́йщица.

Kléj, -ju, *м.* **Kléj ziemny,** асфа́льтъ, го́рная *или* жидо́вская смола́. **Kléj ognisty,** нефть, го́рное ма́сло. **Kléj złotniczy,** слизь (*въ расте́ніяхъ*). **Kléj rybi,** ры́бій клей, кару́къ.

Klejek, Kleik, Kliek, Kliik, *род.* **Kleiku,** *м.* ка́шица, размазня́ ячме́нная *или* овся́ная, овся́нка.

Klejki, кле́йкій ли́пкій.

Klejkość, -ści, *ж.* кле́йкость.

Klejkowatość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость.

Klejkowaty, сли́зистый.

Klejnocić się, употребля́ть како́й-либо гербъ въ печа́ти.

Klejnocik, -a, *м.* драгоцѣ́нная вещи́ца; || * ра́дость, сокро́вище.

Klejnot, -u, *м.* драгоцѣ́нность, драгоцѣ́нная вещь, драгоцѣ́нный ка́мень.

Klejnotny, *см.* **Herbowny.**

Klejony, клеёный.

Klejowatość, -ści, *ж.* кле́йстерное вещество́, клейкова́тость; || *Хим.* клейкови́на.

Klejowaty, кле́йкій, ли́пкій, вя́зкій; || клеёный.

Klęk, -u, *м.* коза́чка, ру́чка (*у плу́га*).

Klękać, стоя́ть на колѣ́няхъ, преклоня́ть колѣ́на.

Klekot, -u, *м.* дурно́й, разби́тый инструме́нтъ; || болту́нъ, пустоме́ля; || шумъ, гамъ, содо́мъ, сумя́тица, кло́котъ.

Klekotać, Klektać, стуча́ть, хло́пать, бряца́ть, бренча́ть; || курлы́кать (*объ а́истѣ и журавлѣ́*); || куда́хтать, хлохта́ть (*о ку́рицѣ*); || болта́ть, сплётничать. **Klekotać na fortepjanie,** бренча́ть на фортепьянѣ.

Klekotanie, -a, *ср.* бряца́нье, бренча́нье; || курлы́канье (*а́иста и журавля́*); || куда́хтанье (*ку́рицы*); || болтовня́.

Klekotka, -i, *ж.* грему́шка, трещётка; || болту́нья; || плоха́я музыка́нтша.

Klekotliwy, стуча́щій, бряца́ющій, бренча́щій; || куда́хтающій и т. д. *см.* **Klekotać.**

Klektać, *см.* **Klekotać.**

Kleń, -nia, Kleniec, -ńca, *м.* **укле́йка, кали́нка** (*ме́лкая ры́ба*).

Klenina, -y, *ж. см.* **Klonina.**

Klępa, -y, *ж.* **неря́ха, замара́ха, замара́шка.**

Klepać, бить мо́лотомъ, кова́ть; || трепа́ть (*по плечу́, по лицу́*), ласка́ть; || съ трудо́мъ сочиня́ть, корпѣ́ть надъ сочине́ніемъ; || **Klepać biedę,** мая́чить, перебива́ться ко́е-какъ, мы́кать го́ре.

Klepacz, -a, *м.* пустоме́ля, сплётникъ.

Klepadło, -a, *ср.* колоту́шка, би́ло, сту́кальце (*у две́ри*); || глухо́й, разби́тый ко́локолъ.

Klepień, -pnia, *м.* сёмга, ло́сось (*ры́ба*).

Klepisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы́*).

Klepka, -i, *ж.* кле́пка, дубо́вая боча́рная доще́чка.

Klepsydra, -y, *ж.* водяны́е и песо́чные часы́, *см.* **Klapsydra.**

Kler, -u, *м.* духове́нство.

Klerycki, клерика́льный, духо́вный.

Kleryctwo, -a, *ср.* духо́вное сосло́віе, состоя́ніе.

Kleryczek, -czka, *м.* молодо́й кле́рикъ; || церко́вникъ, приче́тникъ.

Kleryk, -a, *м.* церко́вникъ, приче́тникъ, кле́рикъ.

Klerykat, -u, *м.* духо́вное сосло́віе.

Kleścić, *см.* **Kleśnić.**

Klesk, -a, *м. Зоол.* дубоно́съ, щуръ (*пти́ца*).

Klęska, -i, *ж.* бѣ́дствіе, пораже́ніе, опустоше́ніе.

Klęsnąć, Wklęsać, осѣда́ть, опуска́ться, опада́ть.

Klesnić, Kleścić, класть, холости́ть, вало́шить; || * очи́стить, обобра́ть (*чей-либо карма́нъ, кошелёкъ*).

Kleśniec, -ńca, *м. Бот.* кле́щикъ, клещи́нецъ (*расте́ніе*).

Kleszcz, -a, *м. см.* **Leszcz,** клещъ, кле́щикъ (*насѣко́мое*).

Kleszczak, -a, *м.* рази́нка, клещо́вка (*пти́ца*).

Kleszcze, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́.

Kleszczeniec, -ńca, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Kleszczojad, -a, *м.* клещея́децъ (*пти́ца*).

Kleszczowina, -y, *ж.* клещеви́на (*расте́ніе*).

Kleszczowinowy, клещеви́новый, касто́ровый. **Olejek kleszczowinowy,** касто́ровое, клещеви́новое ма́сло.

Kleszczyk, -a, *м. см.* **Kleszcz.**

Kleszczyki, -ów, *мн.* **клёщики, щипчики.**

Kleszek, -szka, *м.* **бѣдный деревенскій учи́тель.**

Kleta, Klita, -y, *ж.* (*Умен.* **Klitka**) **комо́рка, ко́мнатка, го́ренка;** || **шала́шъ, лачу́га;** || **нора́;** || * **болту́нъ, пустоме́ля.**

Kletka, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klęty, про́клятый, отлученный отъ це́ркви.

Klęzarz, -a, *м.* **горнорабо́чій отдѣля́ющій зе́млю отъ мета́лла.**

Klient, -a, *м.* **кліе́нтъ;** || **покрови́тельствуемый;** || **проси́тель.**

Klientela, -i, *ж.* **покрови́тельство.**

Klientka, -i, *ж.* **покрови́тельствуемая.**

Kliić, *см.* **Kleić. Klilk,** *см.* **Klejek. Klijowaty,** *см.* **Klejowaty.**

Klika, -i, *ж.* **ша́йка, сво́лочь, кли́ка.**

Klima, -tu, *ср.* **Klimat, -u,** *м.* **кли́матъ.**

Klimakteryczny, климатери́ческій, относя́щійся къ послѣднему го́ду ка́ждаго семилѣ́тія.

Klimakteryk, -a, *м.* климатери́ческій годъ, послѣдній годъ ка́ждаго семилѣ́тія.

Klimat, -u, *м. см.* **Klima.**

Klin, -a, *м.* **клинъ** (*мн.* **кли́нья**). *Посл.* **Klin klinem wybić,** клинъ кли́номъ вышиба́ть. **Klin u sukni,** клинъ у пла́тья. **Klin u koszuli,** наплѐчникъ, оплечникъ (*на руба́хѣ*). **Klin u pończochy,** стрѣ́лка чуло́чная. **Klin ziemi,** коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́.

Kliniasto, клинообра́зно, въ ви́дѣ кли́на.

Kliniastość, -ści, *ж.* клинообра́зность.

Kliniasty, Klinowaty, кли́нчатый, клинова́тый, клинови́дный.

Klinić, *см.* **Zaklinić.**

Kliniczny, клини́ческій, *см.* **Klinika.**

Kliniec, -ńca, *м. Морс.* **небольшо́й деревя́нный на́гель.**

Klinik, -a, *м.* **клино́къ, клино́чекъ.**

Klinika, -i, *ж.* **кли́ника** (*больница, въ кото́рой преподаётся врачебная нау́ка*).

Klinowato, Klinowatość, Klinowaty, *см.* **Kliniasto, Kliniastość, Kliniasty.**

Klistera, -y, *ж.* **промыва́тельное, клисти́ръ.**

Klisterować, ста́вить клисти́ръ.

Klita, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klizać, ѣсть безъ апети́та, безъ вку́су.

Kloaka, -i, *ж.* **помо́йная я́ма, стокъ нечисто́тъ,** *см.* **Ściek.**

Kłobucznik, -a, *м. Бот.* **бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣлъ** (*расте́ніе*).

Kłobuk, -a, *м.* **клобу́къ** (*монашескій*).

Kloc, -a, *м.* (*Умен.* **Klocek**), **пень, чурба́нъ, обру́бокъ, отру́бокъ, колода́;** || **стволъ** (*у де́рева*); || * **чурба́нъ, глупе́цъ, болва́нъ.**

Kłoć, ci, *ж.* **соло́ма** (*отъ разнаго хлѣба*), **связка соло́мы,** *см.* **Równianka.**

Kłóć, Kłuć, **коло́ть, уколо́ть, заколо́ть.** *Посл.* **Prawda w oczy kole, пра́вда глаза́ ко́летъ.**

Klocek, -cka, *м.* **колóдка;** || **коклю́шка,** цѣнка (*для плетенія кружева*), *см.* **Wałeczek.**

Kłócić, Kłucić, Skłucić, Zakłócić, болта́ть, взба́лтывать, бить, взбива́ть; || * **возмущать. Kłócić napój,** взба́лтывать напи́токъ. **Kłócić śmietanę,** взбивать сли́вки. * **Zakłócić spokój,** возмущать, наруша́ть споко́йствіе. || **Kłócić się,** ссо́риться, браниться, спо́рить. *Посл.* **Kto się kocha, ten się kłóci,** ми́лые бранятся то́лько тѣшатся.

Kłócie, Kłucie, -a, *ср.* **колóтье. ко́лика.**

Klocowy, состоя́щій изъ деревя́ннаго отру́бка, колóды.

Kłoda, -y, *ж.* **пень, колóда;** || **коры́то, колóда** (*изъ кото́рой поятъ лошаде́й*), *см.* **Koryto;** || **бо́чка, то́нна;** || **оковы, колóдки** (*у преступниковъ на ногахъ*); || **у́лей,** (*выдолбленная колóда для пчёлъ*); || * **тюрьма́, кутýзка;** || **като́къ.**

Kłódeczka, -i, *ж.* **ма́ленькій висячій замо́къ, висячій замо́чекъ.**

Kłódka, -i, *ж.* **висячій замо́къ.** * **Gębę komu na kłódkę zamknąć,** зажа́ть, замазать кому́ ротъ. **Kłódka Salomonowa,** секре́тный замо́къ; || **барабанъ, коро́бка** (*у часовъ*).

Kłódkarz, -a, *м.* **слéсарь.**

Kłodny, колóдническій, колóдничій, тюре́мный. **Stróż kłodny,** тюре́мный сто́рожъ.

Kłodzina, -y, *ж.* **пень съ коре́ньями, пенёкъ, колóда.**

Kłokocina, -y, Kłokoczka, -ki, *ж. Бот.* **лѣсна́я фиста́шка** (*деревцо́*). **Kłokocina włoska, kłokotka,** фиста́шковое де́рево.

Kłokotka, *см.* **Kłokocina.**

Kłokotkowy, фиста́шковый.

Kłomja, -mi, Kłomla, -li, *ж. Рыб.* **замётный не́водъ, тра́лъ, мере́жа.**

Klon, -u, *м.* **клёнъ** (*де́рево*).

Kłonić, Skłonić, склоня́ть, наклоня́ть, преклоня́ть. || **Kłonić się,** склоня́ться, наклоня́ться, преклоня́ться, кла́няться.

Kłonica, Kłonnica, -y, *ж.* **подпóрка, шкво́рень** (*у повóзки*).

Klonina, -y, *ж.* **клёнина** (*сру́бленный клёнъ*).

Klonowy, клено́вый.

Kłopot, -u, *м.* **забо́ты, хло́поты,** *мн.* **затрудне́ніе.** *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię,** не́ было печа́ли, че́рти накача́ли.

Kłopotać, безпоко́ить, озабо́чивать, трево́жить. || **Kłopotać się,** безпоко́иться, озабо́чиваться, трево́житься, суети́ться.

Kłopotarstwo, -a, *ср.* **безпоко́йство, суматóха, возня́.**

Kłopotliwie, хлопотли́во,

Kłopotliwy, Kłopotny, хлопотли́вый, безпоко́йный, бу́рный.

Kłopotnie, *см.* **Kłopotliwie, Kłopotno,** *см.* **Kłopotliwy.**

Kłos, -a, *м.* ко́лосъ.

Kłosarz, -a, *м.* подбира́тель коло́сьевъ.

Kłosek, -ska, *м* колоско́къ, колосо́чекъ.

Kłosiany, колосяно́й.

Kłosić się, колоси́ться.

Kłosie, -a, *ср. Собир.* коло́сья (*подбира́емые по́сль жа́твы*).

Kłosieniczka, Kłośniczka, -i, *ж. Бот.* змѣевни́къ (*расте́ніе*).

Kłosiennica, -y, *ж. Бот.* лужа́йникъ, грязни́ца (*расте́ніе*).

Kłosisty, колоси́стый.

Kłosorodny, колосящійся.

Kłoscwać, колосова́ть, обмола́чивать коло́сья. || **Kłosować się,** колоси́ться.

Kłosowato, въ ви́дѣ ко́лоса, наподо́біе ко́лоса.

Kłosowaty, колоси́стый, колосово́й.

Kłosówka, -i, *ж. Бот.* просяни́къ, бухарни́къ (*злакъ*).

Kłosowy, колосово́й.

Kłosz, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.

Kłótka, *см.* **Kłódka.**

Kłótliwie, бранчи́во.

Kłótliwość, -ści, *ж.* бранчи́вость, сварли́вость.

Kłótliwy, бранчи́вый, сварли́вый.

Kłótnia, -ni, *ж.* споръ, ссо́ра, брань.

Kłótniarka, -i, Kłótnica, -y, *ж.* спо́рщица, сварли́вая же́нщина.

Kłótniarstwo, -a, *ср.* сварли́вость.

Kłótniarz, Kłótnik, -a, *м.* вздо́рливый, бранчи́вый, спо́рщикъ.

Kłóty, прокóлотый.

Kłoza, -y, *ж.* тюре́мное заключе́ніе.

Klub, -u, *м.* клубъ.

Kluba, -y, *ж.* блокъ, подъёмная бокова́я маши́на, составно́й блокъ; || стрѣлка у вѣсо́въ; || межа́, грань, рубе́жъ, предѣлъ, мѣрка, поря́докъ, строй. **Wystąpić, wypaść z kluby,** вы́йдти изъ поря́дка, нарушить поря́докъ. * **Wziąść kogo w kluby,** держа́ть кого́ въ поря́дкѣ, пристру́нить, держа́ть въ ежо́выхъ рукави́цахъ.

Klubista, -y, *м.* членъ клу́ба, клубистъ.

Klubny, блоковый, бло́чный.

Klubowy, клу́бный.

Kluć, Kiwać, клева́ть, || **Kluć się,** клева́ться; || вылупля́ться изъ я́йца (*о пти́цахъ*); || всходи́ть (*о травахъ*); || прорѣ́зываться (*о зубахъ*); || * замышля́ть, умышля́ть, затѣва́ть. **Co się kluje,** что-то замышля́ется, затѣва́ется.

Kłuć, *см.* **Kłóć.**

Kluch, -a, *м.* **Klucha, -y,** *ж.* больша́я хлѣ́цка.

Kluchta, -y. *ж.* разсѣ́лина скалы́.

Kłucić, *см.* **Kłócić.**

Klucz, -a, *м.* ключъ. **Klucz główny,** прихо́дникъ, о́бщій ключъ, отмы́чка. *Посл.* **Klucze do rąk, drabkę na szubienicę,** неклади́ плóхо, не вводи́ во́ра въ грѣхъ; плóхо лежи́ть. брю́хо боли́ть; пусти́ть ковла́ въ огоро́дъ. || *Архит.* **Klucz w sklepieniu,** замóкъ, замóчный ка́мень сво́да; || *Мех.* **юстирные станки (zatrzymanie w machinach parowych),** || *Анат,* ключи́ца. **Klucz od powozu,** ключъ для привинчиванія колпако́въ у колёсъ; || помѣстье, во́тчина (*изъ нѣсколькихъ деревень*). || **Kluczc,** *мн.* * сѣти, ко́зни.

Kluczem, гу́семъ, гусько́мъ, верени́цею, одинъ за други́мъ.

Kluczka, -i, *ж.* зубе́цъ. крючо́къ (*у дверно́й защёлки*), *см.* **Skobel;** || сѣть. силóкъ, лову́шка, западня́. * **Kluczki na kogo zakładać,** разста́вить кому́ сѣти, западню, стро́ить ко́зни; || *Анат.* ключи́ца.

Kluczkow ć, вывёртываться, увёртываться, выкру́чиваться.

Klucznica, -y, *ж.* ключница.

Klucznik, -a, Kluczny, -ego, *м.* ключникъ; || управля́ющій имѣ́ніемъ.

Kluczowy, принадлежащій къ ключу́, замо́чный. **Dziurka kluczowa,** замо́чная сква́жина. **Kość kluczowa,** ключи́ца.

Kluczyć, *см.* **Kluczkować.**

Kluczyk, -a, *м.* ключикъ; || *Бот.* **Kluczyki,** *мн.* бѣлая бу́квица (*расте́ніе*), *см.* **Pierwiosnek.**

Kluka, -i, *ж.* крюкъ.

Klukać, ворча́ть, бурли́ть.

Kłus, -a, *м,* рысь (*лошади́ная*). **Kłusem jechać,** ѣхать рысью.

Kłuś, -sia, *м. Умен.* **Kłusię, -ięcia,** *ср.* плохо́й рысакъ.

Kłusać, *см.* **Kłusować.**

Kłusak, -a, *м.* рыса́къ, рыси́стая ло́шадь.

Kłuseczek, -czka, *м. см.* **Kłusek.**

Kłusek, -ska, *м.* **Kłuska, -i,** *ж.* **Kłuseczek, -czka,** *м.* клёцка, катышъ, катыш́окъ.

Kłusować, Kłusać, бѣжа́ть рысью.

Kluza, *см.* **Kloza.**

Kłwać, *см.* **Kluć.**

Kłykciasty, *Бот.* суста́вчатый, колѣ́нчатый.

Kłykciowy, относя́щійся къ суста́намъ у па́льцевъ.

Kłykieć, -kcia, *м.* суста́въ, сочлене́ніе, *Бот.* колѣно; || * щелчо́къ по́ носу.

Kmentowy, виссо́пный, сдѣланный изъ виссо́па (*изъ бога́той матеріи, у древнихъ*).

Kmieć, -cia, *м.* крестья́нинъ, поселя́нинъ, мужи́къ, хлѣбопа́шецъ.

Kmiectwo, -a, *ср.* хлѣбопа́шество, земледѣ́лье; || крестья́нская земля́.

Kmiecy, крестья́нскій, мужи́цкій; || се́льскій, деревенскій. **Po kmiecku, po kmiecemu,** помужи́цки, подеревенски.

Kmin, -u, Kminek, -nku, *м. Бот.* тминъ. **Kmin polny,** полево́й тминъ (*расте́ніе*).

Kminkówka, -i, *ж.* тми́нная насто́йка.

Kminkowy, тминный.

Kmio ek, -tka, *м.* мужичо́къ, *см.* **Kmieć.**

Kmiotka, -i, *ж.* крестья́нка, поселя́нка, мужи́чка.

Kmiotkować, вести́ деревенскую жизнь, принадлежа́ть къ крестья́нскому сосло́вію.

Kmiotowic, -a, *м.* крестья́нскій сынъ.
Kmiotówka, -i, *ж.* жена́ крестья́нина, поселя́нина.
Kmocha, Kmochna, Kmotra, -y, *ж. Умен.* **Kmosia, Kmoszka,** кума́, ку́мушка.
Kmoś, -sia, *м.* (*Умен. см.* **Kmotr**), кума́нёкъ.
Kmosia, -si, Kmoszka, -i, *ж.* ку́мушка, *см.* **Kmocha.**
Kmoterski, *см.* **Kmotrowski.**
Kmoterstwo, *см.* **Kmotrowstwo.**
Kmotr, -a, *м.* кумъ (*мн.* кумовья́); || помо́щникъ фигля́ра, фо́кусника.
Kmotra, *см.* **Kmocha.**
Kmotrowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ и кума́ вмѣстѣ.
Kmotrowski, принадлежа́щій ку́му.
Kmyśli, Kmyślnie, (*см.* **Ku myśli**), по жела́нію, *см.* **Gmyśli, Pomyślnie.**
Kmyślny, желанный, угодный, *см.* **Gmyślny, Pomyślny.**
Knąbrny, *см.* **Krnąbrny.**
Knafliczka, -i, *ж. Бот.* багу́льникъ (*расте́ніе*).
Knap, -a, *м.* суко́нщикъ, суко́нникъ, || ткачъ.
Knapski, тка́цкій; || сукнодѣльный.
Knapstwo, -a, *ср* суко́нная фа́брика; || суко́нный товаръ, *см.* **Sukiennictwo.**
Knebel, Knybel, -bla, *м.* клинъ, закру́та, зако́рутень; || кля́пъ, кля́пикъ (*который кладу́тъ въ роть, чтобъ унять крикъ*).
Kneblować, затыка́ть ротъ кля́помъ; || свя́зывать (*жилу*), сжима́ть.
Kneblowanie, -a, *ср.* затыка́ніе рта кля́помъ; || свя́зываніе, перевя́зываніе (*жи́лы*), сжима́ніе.
Knecht, -a, *м. Устар.* пѣхоти́нецъ, пѣхо́тный нѣме́цкій солда́тъ; || батра́къ, слуга́.
Kniat, -u, *м. см.* **Kniec.**
Kniec, -ci, *ж. Бот.* боло́тные ноготки́ (*расте́ніе*).
Knieja, -iei, *ж.* засѣка, лѣсна́я да́ча.
Knod, -u, *м.* (*Умен.* **Knodyszek**), *Бот. см.* **Kolanko.**
Knodowaty, *см.* **Kolankowaty.**
Knot, -a, *м.* (*Умен.* **Knotek**), свѣти́льня (*въ лампѣ, въ свѣчѣ*) || *Артил.* фити́ль, па́льникъ; || *Хир.* ко́рпія.
Knotnica, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій скипетръ (*расте́ніе*).
Knotnik, -a, *м. Бот.* дубо́вый мо́хъ.
Knować, замышля́ть, злоумышля́ть.
Knowacz, -a, *м.* злоумы́шленникъ.
Knowanie, -a, *ср.* злоумышле́ніе, интри́га, ко́вни.
Knowie, -a, *ср.* соло́минка.
Knur, -a, *м. Зоол.* бо́ровъ, свиньи́ самецъ, *см.* **Kierda.**
Knybel, *см.* **Knebel.**
Knysz, -a, *м.* родъ галу́шки.
Koadjutor, -a, *м.* коадью́торъ, помо́щникъ (*епи́скопа*).
Koadjutorka, -i, *ж.* коадьютри́са, помо́щница игу́меньи.
Koadjutorski, коадьюторскій.
Koadjutorstwo, -a, *ср.* коадью́торство.
Kobalt, -u, *м.* кобальтъ (*мета́лль*).
Kobaltowy, кобальтовый
Kobaltokrusz, *см.* **Koboltokrusz.**
Kobeźnik, -a, *м.* лютнистъ, кобзарь, игра́ющій на ко́бзѣ.
Kobiałka, -i, *ж.* корзи́нка, кузо́вокъ
Kobiec, -bca, *м.* ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Kobiecarstwo, Kobieciarstwo, -a, *ср.* женолю́біе.
Kobieciarz, -a, *м.* женолюби́вый.
Kobiecina, -y, *ж.* бѣдная до́брая же́нщина.
Kobiecisko, -a, *ср.* бабёнка.
Kobiecy, же́нскій.
Kobiel, -i, *ж.* ко́робъ, ку́зовъ.
Kobielica, *см.* **Kobylica.**
Kobielić się, топы́риться (*о тка́няхъ, о матеріялѣ*).
Kobielistość, Kobielitość, -ści, *ж.* вы́пуклость.
Kobielisty, вы́пуклый; || оттопы́ривающійся.
Kobielitość, *см.* **Kobielistość.**
Kobielne, -ego, *ср. Архит.* карни́зъ, ве́рхняя часть сте́ны; || антаблеме́нтъ.
Kobiercowy, ковро́вый
Kobierczyk, -a, *м.* ковёрчикъ.
Kobiernicki, Kobierniczy, ковро́вый.
Kobiernik, -a, *м.* ковро́вый ма́стеръ.
Kobierzec, -rca, *м.* ковёръ.
Kobieta, -y, *ж.* же́нщина.
Kobietka, -i, *ж.* молода́я, краси́вая же́нщина.
Koblon, *см.* **Kabljon.**
Kobłuk, -a, *м.* кло́букъ (*монашеское покрыва́ло*), *см.* **Kabłuk.**
Kobolt, *см.* **Kobalt.**
Koboltokrusz, -u, *м.* кобальтъ сѣ́рый (*металлъ*).
Kobra, -y, *ж.* серпенти́нъ, змѣевикъ (*ка́мень*), *см.* **Wężownik.**
Kobus, Kobuz, -a, *м.* ко́бецъ, чо́глокъ (*небольшой со́колъ*).
Kobuzi, относя́щійся къ ко́бцу, чо́глоку.
Kobuzieć, Skobuzieć, обраги́ться въ ко́бца. **Kiedy sowa skobuzieje, wyżéj lata niż jastrząb',** *см.* **Jastrzębieć;** || **хмуриться.
Kobyła, -y, *ж.* кобыла.
Kobylenie, -a, *ср.* опло́тъ, прегра́да, препо́на.
Kobyli, кобы́лій.
Kobylica, Kobylina, -y, *ж.* опло́тъ; || родъ рога́тки на доро́жкахъ и мо́стикахъ, сто́лбикъ съ верта́щимся кресто́мъ; || козлы́, подпо́рки, подмо́стки.
Kobylina, -y, *ж.* кобыля́тина.
Kobyłka, -i, *ж.* кобы́лка; || *Энт.* кузне́чикъ, кобы́лка, *см.* **Szarańcza;** || петля́ца, петли́чный снуро́къ; || у́зелъ; || подста́вка, кобы́лка (*у скри́пки*).
Kobza, -y, *ж. Муз. Прост.* ко́бза.
Kobziarz, -a, *м. см. Прост.* кобза́рь.

Koc, -a, *м.* космáтое, тóлстое сукнó съ обéихъ сторóнъ, покрывáло. || *Стар.* дéнежная пéня, штрафъ; || протори, издéржки; || *см. Стар.* **Błam.**

Kocanki, Kocenki, -nek, *мн. Бот. см.* **Szarota.**

Kocankowaty, узловáтый.

Kochać, любúть. || **Kochać się**, быть влюблéннымъ, любúть другъ дрýга; || питáть страсть къ чемý. **Kochają się jak bracia**, они любятъ другъ дрýга какъ брáтья. **Kochać się w nauce**, любúть нáуку. **Kochać się w poezji**, страстно любúть поэзію, питáть страсть къ поэзіи; || * водúться. **Oliwki kochają się na miejscach piaszczystych**, олúвковыя дерéвья вóдятся на песчáныхъ мéстахъ.

Kochaneczek, Kochaneczka, *см.* **Kochanek, Kochanka.**

Kochanek, -nka, *м.* любúмецъ, фаворúтъ; || любóвникъ, возлюбленный, мúлый; || любúтель. *Уменьш.* **Kochaneczek**, любúмчикъ; || любезный дружóчекъ. **To kochanek matki**, э́то любúмецъ мáтери. **Kochanek muz**, любúмецъ музъ. **Miłośny kochanek**, возлюбленный, стрáстный любóвникъ.

Kochanica, -y, *ж.* любóвница.

Kochanie, -a, *ср.* любóвь, любóвная связь. страсть; || любúмый предмéтъ. **Książki, obrazy, posągi, to jego kochanie**, книги, картúны, статуи, вотъ его любúмые предмéты, его страсть.

Kochanka, -i, *ж.* любóвница. возлюбленная. *Уменьш.* **Kochaneczka**, -i, *ж.* дýшечка. дýшка, любúмица.

Kochany, любéзный; || любúмый, *см.* **Kochać.**

Koci, кошáчій. *Минер.* **Kocie złoto**, жóлтая слюда. **Kocie srebro**, бѣлая слюда. **Kocie oko**, кошáчій глазъ (*драгоцѣнный камень*); || *Бот.* **Koci ogon**, котóвникъ, мáта, степнáя мáта. **Koci pysk**, пикýльникъ, жабрéй, жáбрикъ (*растéнія*).

Kocianki, -nek, *мн. Бот.* серéжка.

Kocić się, Okocić się, окотúться.

Kocię, -ęcia, **Kociątko**, -a, *ср.* котéнокъ, котéночекъ.

Kociec, *см.* **Kojec.**

Kocięcy, кошáчій, кóшечій.

Kocieł, *род.* **Kotła**, *м.* котёлъ.

Kociełek, -łka, *м.* котелóкъ.

Kocielnik, Kotlarz, -a, *м.* котéльникъ.

Kocina, -y, *ж.* худáя кóшка.

Kocisko, -a, *ср.* худóй котъ.

Kociuba, -y, *ж. Стек. з.* кочергá, грéбокъ.

Kociur, -a, *м.* котúще.

Kocowe, -ego, *ср. Устар. Юрид.* дéньги внесéнныя апеллирýющимъ въ высшій судъ.

Kocyk, -a, *м.* покрывáльце.

Kocz, -a, *м.* колáска.

Koczarga, -i, *ж.* кочергá, *см.* **Pogrzebacz.**

Koczkodan, -a, *м. Зоол.* генóнъ (*обезьяна*); || лáгва (*рыба*); || * рóжа, образúна, хáря.

Koczować, кочевáть.

Koczować, Koczołować (kogo), совращáть, развращáть; || сманúвать, перемáнивать, подстрекáть.

Koczowanie, -a, *ср.* кочевáнье.

Koczowanie, Koczołowanie, -a, *ср.* совращéніе; || перемáниваніе, подстрекáніе.

Koczowisko, -a, *ср.* кочевьé.

Koczur, *см.* **Kociur.**

Koczyk, -a, *м.* колáсочка.

Kodeks, -u, *м.* уложéніе, судéбникъ, сводъ закóновъ. **Kodeks karny**, уложéніе о накавáніяхъ.

Kodłuch, -a, *м.* стволъ перá.

Kodycyl, -u, *м.* прúпись къ духóвному завѣщáнію.

Koflik, -a, **Kofliczek**, -czka, *м. см.* **Kuflik, Kufelek.**

Koftar, Koftyr, -a, *м.* шёлковая турéцкая матéрія.

Kofyra, -y, *м. Охот.* зáяцъ.

Koguci, пётушій, пётушиный.

Kogut, -a, *м.* пётухъ.

Kogutek, -tka, *м.* пётушóкъ.

Koić, усмирáть, успокóивать, утишáть, облегчáть, утоля́ть, унимáть. **Koić pragnienie**, утолять жáжду.

Kojarzyć, вязáть, связывать; || соединя́ть совокупля́ть, сочетáть. **Skojarzyć dwa domy, dwie rodziny**, породнúть два дóма, два семéйства, посрéдствомъ брáка. **Skojarzyć małżeństwo**, сочетáть брáкомъ. **Dobrze skojarzony związek**, супрýги составля́ющіе прекрáсную пáру. || **Kojarzyć się**, соединя́ться; сочетáться.

Kojec, -jca, *м.* курáтникъ.

Kokcynela, -i, *ж.* червéцъ (*насѣкóмое*); || кошенúль (*крáска*).

Kokiet, -a, *м.* волокúта, любéзникъ.

Kokieta, -y, *ж.* кокéтка, *см.* **Zalotnica.**

Kokieterja, -ji, *ж.* кокéтство, кокéтничанье.

Kokietka, *см.* **Kokieta.**

Kokietować, кокéтничать.

Kokietowanie, -a, *ср.* кокéтство, кокéтничанье.

Koklusz, -u, *м. Мед.* коклюшъ.

Kokornak, -u, *м. Бот.* кирказóнъ, ихнóвникъ (*растéніе*).

Kokos, -u, *м.* кокóсъ, кокóсовое дéрево.

Kokosowy, кокóсовый.

Kokosz, -y, *ж.* (*Уменьш.* **Kokoszka**, кýрочка), кýрица, насѣдка; || *Церк. Слав.* кóкошъ.

Kokosznik, -a, *м.* курáтникъ, охóтникъ до куръ; || продавéцъ куръ.

Kokoszowy, Kokoszy, курúный. || *Прок.* **Kokosza wojna**, воéнная прогýлка, войнá безъ сраженія. || **Kokoszowy kamień**, камень ходелúтъ, находúмый въ желýдкѣ или въ пéчени стáраго пётуха.

Kokoszyć się, ходúть гóголемъ, пётушúться, важничать.

Kokotliwy, задóрный.

Kokowy, *см.* **Kokosowy.**

Koktan, -a, *м.* дúкій квитъ, дúвá, *см.* **Pigwa.**

Koktura, -y, *ж. см.* **Warzelnia.**
Koł, Kół, -ołu, *м.* колъ.
Kołący, колючій.
Kołacja, -ji, *ж.* ужи́нъ.
Kołacja, Kollacja, -ji, *ж. Юрид.* патрона́тъ, право представля́ть высшей власти ли́ца на получе́ніе духо́внаго мѣ́ста; || сличе́ніе, свѣ́рка съ по́длинникомъ.
Kołacjonować, слича́ть, свѣря́ть съ по́длинникомъ.
Kołacjonowanie, Skołacjonowanie, -a, *ср. см.* **Kołacja.**
Kołacz, -a, *м.* лепёшка изъ пшени́чной муки́; || кола́чъ, кала́чъ. **Dobry chléb, gdy kołacza nie masz,** нужда́ научи́тъ колачи́ ѣсть. **Bez prace nie będą kołace,** *Послов.* не посѣ́ешь, не пожне́шь.
Kołanko, -a, *ср.* коле́нцо; || *Бот.* колѣ́но, сукъ, наро́стъ.
Kołankowacieć, пуска́ть колѣ́нья, су́чья, наро́сты (*о растеніяхъ*).
Kołankowatość, -ści, *ж.* колѣ́нчатость.
Kołankowaty, *Бот.* колѣ́нчатый; || *Анат.* колѣ́новидный.
Kołano, -a, *ср.* колѣ́но.
Kołanowy, колѣ́нный. *Анат.* **Kość kołanowa,** колѣ́нная ча́шка.
Kołasa, -y, *ж.* новóзка; || плóхонькая каре́та.
Kołaska, -i, *ж.* коля́ска.
Kołat, -u, *м.* стукъ, стукотня́.
Kołatać, стуча́ть; || добива́ться (*въ дверь*); || колоти́ть; || пахтать, сбива́ть (*масло*). **Kołatać (kogo),** му́чить, надоѣда́ть. **W głowie mi kołacze,** голова́ у меня́ кру́жится. || **Kołatać się,** стуча́ться (*въ дверь*); || бѣ́дствовать, таска́ться изъ угла́ въ уголъ.
Kołatacz, -a, *м.* тотъ кто стуча́тся, добива́ющійся чего́-ли́бо.
Kołatanie, -a, *ср.* стукъ, стукотня́, стуча́нье (*въ дверь*), *см.* **Kołatać.**
Kołatanina, -y, *ж.* мытарство; колеба́нье.
Kołatek, -tka, *м. Зоол.* стѣнотóчецъ, точи́льщикъ-часовщи́къ (*жучекъ*).
Kołateralny, побóчный, боковóй. **Linja kołateralna,** боковáя ли́нія родства́. **Stępel kołateralny,** гербóвая по́шлина при получе́ніи наслѣ́дства въ боковóй ли́ніи родства́.
Kołatka, -i, *ж.* колоту́шка.
Kołator, -a, *м.* патро́нъ, кти́торъ, по́льзующійся правомъ представля́ть ли́ца на духóвныя мѣ́ста, *см.* **Kołacja.**
Kołatorka, -i, патро́нка, по́льзующаяся правомъ представля́ть ли́ца на духóвныя мѣ́ста, *см.* **Kołacja.** || жена́ патро́на (*см.* **Kołator**).
Kołatorstwo, -a, *ср.* патронатъ, *см.* **Kołacja;** || *Собир.* патро́нъ и его́ жена́ вмѣ́стѣ.
Kołatura, -y, *ж. см.* **Kołatorstwo.**
Kołba, -y, *ж.* прикла́дъ (*ружейный*); || **Kołba u siodła,** сѣдѣ́льная ши́шка; || **Kołba na alembiku,** покры́шка, колпа́къ (*у куба*); || *Бот.* почáтокъ, вѣ́нчикъ.
Kołbiasty, *Бот.* узловáтый, колѣ́нчатый.
Kołca, -y, *ж.* кольцó, колéчко; || * узда́, уздéчка.
Kołcobrzuch, -a, *м.* мохна́тая гу́сеница.
Kołcoskrzel, -a, *м. Зоол.* колючій, игли́стый, покрытый и́глами.
Kołcowany, *см.* **Kołczy.**
Kołcowój, -oja, *Бот.* тинъ (*растéніе*).
Kołcza, -y *ж.* каруселъ.
Kołczak, -a, *м. Бот.* ежóвикъ, кольча́къ (*трибъ*).
Kołczan, -a, *м.* колча́нъ, калча́нъ, тулъ.
Kołczanik, -a, *м.* небольшóй колча́нъ.
Kołczasty, колючій, игли́стый.
Kołczatka, -i, *ж. Зоол.* ехи́дна, трубконóсъ, ежáкъ (*птицезвѣрь*).
Kołczeć, коченѣ́ть отъ сту́жи.
Kołczuga, -i, *ж.* кольчу́га.
Kołczużny, кольчу́жный.
Kołczy, Kołcowaty, состоя́щій изъ ко́лецъ, кольцевóй.
Kołczyk, -a, *м.* серьга́, серéжка, *см.* **Zausznica.** *Послов.* **Kołczyk w uchu, pustki w brzuchu,** на брюхѣ шелкъ, а въ брю́хѣ щелкъ.
Kołczysty, колючій, игли́стый, щети́нистый.
Kołderka, -i, *ж. Умен.* одѣ́яльце.
Kołdra, -y, *ж.* одѣ́яло.
Kole, -a, *ср.* честоко́лъ, и́згородь.
Koleander, -dru, *м.* кишне́цъ, *см.* **Kolender.**
Kolebać, Kolibać, качáть, колыха́ть; || колебáть. || **Kolebać się,** качáться, колыха́ться; || колеба́ться.
Kolebczany, колыбе́льный; || коля́сочный.
Kolebeczka, -i, *ж.* колыбе́лька.
Kolebka, -i, *ж.* колыбе́ль.
Kolebkowy, колыбе́льный.
Kolec, -lca, *м. Бот.* колю́чка, шипъ, ость, игла́ (*у растéній*); || *Зоол.* жало (*у ежá, дикобрáза*); || **Kolec u sprzączki,** шпенекъ, шпи́лька; || желѣ́зное кольцó, за котóрое привя́зывается ло́шадь.
Kołeczek, -czka, *м.* колóкъ. *см.* **Kołek.**
Kółeczko, -a, *ср.* коле́чко, колесцó, кружóчекъ.
Kolęda, -y, *ж.* коля́да, новогóдній подáрокъ, подáрокъ на нóвый годъ. **Dawać kolędę,** дари́ть на нóвый годъ. **Chodzić po kolędzie,** колядовáть, ходи́ть изъ дóма въ домъ для поздравле́нія съ нóвымъ гóдомъ. **Spiewać kolędy,** пѣть рождéственскія пѣсни. * **Nosić co po kolędzie, biegać z czém po kolędzie,** разглашáть, протрубить. **Nosić kogo po kolędzie, biegać z kim po kolędzie,** поноси́ть, безславить, позóрить, ослосло́вить.
Kolędny, коля́дный, *см.* **Kolęda.**
Kolędować, коля́довать.
Kolędra, -y, *ж. см.* **Kolender.**
Kolega, Kollega, -i, *м.* товáрищъ, **сотова́рищъ, собра́тъ,** || сослуживецъ.

Kolegjacki, Kollegjacki, коллегіа́льный, || колле́жскій. **Assesor kollegjalny,** колле́жскій ассе́соръ. *См.* **Kolegjum.**

Kolegjalnie, коллегіа́льнымъ поря́дкомъ, въ о́бщемъ прису́тствіи.

Kolegjalny, коллегіа́льный, собо́рный. **Kapituła kolegjalna,** коллегіа́льная, собо́рная це́рковь, *см.* **Kolegjata.**

Kolegjata, Kollegjata, -y, *ж.* коллегіа́льная собо́рная це́рковь.

Kolegjum, Kollegjum, *Нескл. ср.* колле́гія, собо́ръ кардина́ловъ, свяще́нная колле́гія; || колле́гіумъ, гимна́зія; || **Kolegje, -ów,** *мн.* ку́рсы нау́къ.

Kolegować, Kollegować (z kim), быть чьимъ това́рищемъ.

Koleisty, колеи́стый, съ вы́боинами. **Drogi poprzeczne bywają koleiste,** просе́лочныя доро́ги быва́ютъ съ вы́боинами.

Kolej, -ei, *ж.* колея́, вы́боина, * превра́тность. **Wystąpić z kolei,** вы́биться изъ колеи́; || поря́докъ, о́чередь. **Kolej liter,** алфави́тный поря́докъ. **Z kolei tak wypadło,** такъ вы́шло по о́череди. **Taka jest kolej rzeczy ludzkich,** тако́в тече́ніе челове́ческихъ дѣлъ. **Iść koleją,** итти́ попоря́дку, вереніе́ю, одинъ за други́мъ. **Kielich szedł koleją,** бока́лъ обходи́лъ изъ рукъ въ ру́ки, по о́череди, въ кругову́ю. **Przez różne przechodzić koleje,** проходи́ть че́резъ ра́зныя превра́тности. || **Kolej żelazna,** желѣ́зная доро́га.

Kolejna, -y, *ж.* круго́вая (*чарка*), тостъ за здоро́вье, здра́вица.

Kolejno, попоря́дку, по о́череди.

Kolejność, -ści, *ж.* после́довательность; || непрерывный ря́дъ, непрерывность.

Kolejny, очередно́й, чередово́й; || после́довательный, попереме́нный, непрерывный. **Kolejny porządek dni i nocy,** после́довательный ряд дней и ноче́й. **Kolejne odkrycia,** непрерывныя открытія. **Kolejne picie,** круго́вая, чередова́я ча́рка, *см.* **Kolejna.**

Kołek, -łka, *м.* колъ, коло́къ; || затычка; || деревя́нный гвоздь (*для вѣшанья платья*); || **Kołki od namiotu,** сто́лбики для пала́тки. **Kołek do przybijania darniny,** спи́ца для прибива́нія дерна.

Kolekta, -y, *ж.* сборъ (*подати, жертвованій и т. д.*).

Kolektor, -a, *м.* сбо́рщикъ, колле́кторъ.

Kolenda, Kolendować, *см.* **Kolęda, Kolędować.**

Kolender, -dru, *м.* **Kolendra, -y,** *ж. Бот.* кишне́цъ (*расте́ніе*).

Kolenie, -a, *ср. см.* **Kłócie, Kołowanie.**

Koleśnia, -ni, *ж.* колёсная мастерска́я.

Koleśniczy, колёсный.

Koleśnik, -a, *м.* колёсникъ.

Kolet, -u, *м.* коле́тъ, ку́ртка.

Koleżanka, -i, *ж.* подру́га, това́рка.

Koleżeński, това́рищескій.

Koleżeństwo, -a, *ср.* това́рищество.

Koleżka, -i, *м.* това́рищъ, соуча́стникъ.

Kolibać, *см.* **Kolébać.**

Koliber, -bra, Kolibry, -bra, *м. Зоол.* коли́бра, медосо́съ (*птичка*).

Kolic, *см.* **Kołować.**

Koliczny, *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Koliczna choroba,** ко́лика, рѣзь.

Koligacić się, Skoligacić się, соедини́ться, породни́ться.

Koligacja, -ji, *ж.* свойство́, родство́; || сотова́рищество, бра́тство.

Koligacki, ро́дственный, состоя́щій въ родствѣ.

Koligat, -a, *м.* свои́ственникъ.

Kolika, *см.* **Kolka.**

Kolikowy, Kolkowy. *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Lekarstwo kolkowe,** лека́рство про́тивъ ко́лики. **Kiszka kolkowa,** ободо́чная кишка́.

Kolimaga, -i, *ж.* колыма́га.

Kolisto, кругообра́зно, шарообра́зно.

Kolistość, -ści, *ж.* шарообра́зность, шаровидность.

Kolisty, круговой, кругообра́зный, шаровидный.

Kolka, Kolika, -i, *ж. Мед.* ко́лика, рѣзь; || рыбья кость; || *Бот.* ость.

Kółkiem, въ кружо́къ, круго́мъ, вокру́гъ.

Kółko, *Умен.* **Kółeczko, -a,** *ср.* кружо́къ, кружо́чекъ, колесцо́, коле́чко.

Kołkowaty, кругова́тый, кругообра́зный, круговидный.

Kolkowy, *см.* **Kolikowy.**

Kółkowy, кру́глый, кругообра́зный.

Koll....., *см.* Kol.....

Kollis, *Ком.* това́рное ме́сто, помѣще́ніе.

Kollizja, -ji, *ж.* столкновеніе; || стычка, схва́тка.

Kolnąć, кольну́ть, *см.* **Kłóć.**

Kołnierz, -a, *м.* воротни́къ; || во́ротъ. **Wziąść kogo za kołnierz,** схвати́ть кого́ за воротъ.

Kołnierzowy, принадлежа́щій къ воротнику́, воротнико́вый.

Kołnierzyk, -a, *м. Умен.* воротничекъ.

Kolnik, -a, *м.* **(ogrodowy),** *Бот.* не́мецкая ре́пка, брюква. **Kolnik płonny,** ре́пчатый колоко́льчикъ (*расте́ніе*).

Koło, -a, *ср.* колесо́; || кругъ, кружо́къ: || собра́ніе, **кружо́къ** (*друзей, знакомыхъ*): || среда́; || *Астрон.* сфе́ра, плане́тный кругъ. || **Koła machiny,** колеса́ машины. **Koło giełdowe,** отгоро́дка на би́ржѣ. **Koła machiny, колеса машины. Koło młyńskie,** наливно́е колесо́ (*у водяно́й мѣльницы*). *Послов.* **Każdy na swe koło wodę ciągnie,** ка́ждый и́щетъ свое́й по́льзы; свои́ рубашка къ тѣлу бли́же. **Koło loteryjne, losowe,** лотере́йное, тира́жное колесо́. **Koło fortuny,** колесо́ форту́ны, превра́тность счастія. **Kołem bić, tłuc, łamać kogo,** колесова́ть. **Koło gończarskie,** гончарный кругъ. **Koło słoneczne, mieszczańskie,** кругъ

ólnica, luny. Koło zwierzęce, zodiákъ, **ólnečnый** put. **Koło rycerskie, senatorskie,** sobránie rycarej, senátorovъ. **Koło przyjacielskie,** družéskій kružókъ.

Koło, *Нар.* vokrúgъ, pódlě, vózlě, óko-ło, blizь. **Ziemia obraca się koło słońca,** zemlя obrašáetsя vokrúgъ sólnica. **Mieszka koło pałacu,** onъ živётъ pódlě dvorcá, blizь dvorcá. **Koło południa,** óko-ło dvenádcati časóvъ dnя. **Koło wieczora,** pódъ večerъ. **Koło północy,** óko-ło dvenádcati časóvъ nóči. **Ma koło dziesięciu tysięcy rubli dochodu,** u nego óko-ło desjati tysjačъ rublév dohóda. **Źle koło niego,** hudo съ nimъ, plóho emú.

Kołoczne, -ego, *ср.* dénьgi na vódku, davaémыя gornorabóčimъ.

Kołodziej, -ja, *м.* kolésnikъ.

Kołodziejka, -i, *ж.* žená kolésnika.

Kołodziejski, kolésnый, kolesovój.

Kołodziejstwo, -a, *ср.* kolésnoe masterstvó.

Kolofonja, -ji, *ж.* kanifól.

Kolokacja, Kollokacja, -ji, *ж. Юрид.* rospisánie kreditórovъ dlя zapláty dolgóvъ.

Kolokwintyda, -y, *ж. Бот.* kolokvíntъ, górkaя tykva.

Kołomaź, -zi, *ж.* karétnaя maz', *см.* **Smarowidło, Maź.**

Kolonista, -y, *ж.* kolonístъ, poselénecъ.

Kolonizacja, -ji, *ж.* nasel nie, kolonizácija.

Kolonja, -ji, *ж.* kolónija, poselénie.

Kolonjalny, kolonijálnый.

Kolor, -u, *м.* cvětъ; || kráska; || mast'; || * charákterъ, napravlénie, originálnost'; || **Kolory, -ów,** *мн.* horóšій cvětъ licá; || **Kolor (w kartach),** mast'. **Wystawić co w najżywszych kolorach,** predstávit' čto vъ sámыхъ živыхъ, jarkихъ kráskахъ. **Charakter gazety,** charákterъ, napravlénie gazéty. **Dać kolor czemu,** pridát' originálnost' čemú, pridát' osóbый vid, cvětъ.

Kolorować, krásit', okrášivat', raskrášivat'.

Kolorowanie, -a, *ср.* okráska, okrášivanie. **Kolorowanie tynku,** okráska štukatúrki.

Kolorowo, vъ kráskахъ, cvětísto.

Kolorowy, cvětnój.

Kolorysta, -y, *м.* raskrášivatel', kolorístъ.

Koloryt, -u, *м.* kolorítъ, raskráska. **Świeżość, moc kolorytu,** živóst', jarkost' kolorita.

Koloryzator, -a, *м. см.* **Kolorysta.**

Koloryzować, krásit', okrášivat', raskrášivat'.

Kolos, -u, *м.* kolóssъ.

Kolosalnie, kolosálno, gromádno.

Kolosalny, kolosálnый, gromádnый.

Koloseum, Kolizeum, kolizéj (*амфитеатръ*).

Kołować, kružítьsя, vraščátьsя, kolesit'; || vertétьsя.

Kołowacieć, Skołowacieć, rosti vъ stvolъ, *см.* **Głąbieć;** || cepenétь, kočenétь.

Kołowanie, -a, *ср.* krjukъ, objézdъ; || izvoróty, uvértki.

Kołowatość, -ści, *ж. Мед.* stolbnjákъ. **Kołowatość umysłu,** stésnénie, ograničenность umá.

Kołowaty, derevjanístый, oderevenélый; || * upriámый, krutój, glúpый; || okočenélый, ocepenélый; || *Бот.* rastúščій vъ sémя, a ne vъ kórenь; || krúglый, krugoobráznый, krugovídnый.

Kołowódz, -a, *м.* raporjadítel' tancevъ.

Kołowrót, -a, *м. Мех.* valъ, osь; || **Kołowrót kuchenny,** vértelь. || **Kołowrót szalny,** koromýsло (*въ вьюкъ*). **Kołowrót do przędzenia,** kolesó u prjálki. || *Горн.* vorotъ, gaspel'. **Kołowrót pionowy,** kónnый vorotъ; || perevorótъ, peremjna; || obraščénie (*планеты*); || * peremjónčivость, kolovrátность; || *Бот.* moločáj, moločájnikъ (*растéние*).

Kołowrotek, -tka, *м.* prjálka, prjáslica; || **Kołowrotek (do nici)** špúlька, katúška.

Kołowrotnie, krugoobráznо, kolovrátno.

Kołowrotność, -ści, *ж.* krugovóe dviženie; || * neustojánstvo, prevrátность. **Kołowrotność mowy,** oborótlivость, gíbkost' jazýka, béglость vъ réčáхъ.

Kołowrotny, krugovój, krugoobráznый; || neustojánnый, prevrátnый, kolovrátnый; || gíbkij, béglый. **Ruch kołowrotny,** krugovóe dviženie, kolovraščénie, kolovrátnoe obraščénie.

Kołowy, *см.* **Kołowrotny;** || obnesénnый častokólomъ.

Kołpaczek, -czka, *м.* kolpačókъ, détskaя špápočka.

Kołpacznik, -a, *м.* kolpáčnikъ.

Kołpak, -a, *м.* kolpákъ, špápka.

Kołperz, -a, *м. см.* **Jaszcz.**

Kołtun, -a, *м. Мед.* koltúnъ (*bolézнь*).

Kołtuniasty, Kołtunowaty, Kołtunowy, koltunovátый.

Kołuchno (w), Kołuteńko (w), vokrúgъ, krugómъ.

Kolumna, -y, *ж. Архит.* и *Воен.* kolónna, stolbъ, * stolpъ, podpóra; || grafá, stolbécъ; || rjadъ. **Książka ta drukowana w trzech kolumnach,** óta kniga napečátana vъ tri stolbca. **Kolumna liczb,** rjadъ čísel.

Kolumnada, -y, *ж.* kolonnáda, rjadъ kolónъ.

Kolwiek, *Нескл.* — nibúd', líbo (ktonibúd', kto-libo), *см.* **Aczkolwiek, Cokolwiek, Dokądkolwiek, Gdziekolwiek, Jakikolwiek, Każdykolwiek, Kędykolwiek, Kiedykolwiek, Ktokolwiek, Którykolwiek, Zkądkolwiek.** Častica **Kolwiek,** prisoedinjáet-

ся къ прилага́тельному и́ли къ мѣстоиме́нію, придава́я имъ значе́ніе неопредѣле́нное. Иногда́ она́ употребля́ется отдѣ́льно. **Kto mi kolwiek powie....**, кто-ли́бо мнѣ ска́жетъ....

Kołysać, колыха́ть; качать; || **Kołysać się**, колыха́ться, кача́ться.

Kołysacz, -a, *м.* кача́льщикъ.

Kołysanie, -a, *ср.* каченіе, колеба́ніе.

Kołyseczka, -i, *ж.* колыбе́лка.

Kołyska, -i, *ж.* колыбе́ль, лю́лька.

Koma, -y, *ж.* запятая. *см.* **Przecinek.**

Komanderja, Komandorja, Komendorja, Komenderja, -ji, *ж.* **Komandorstwo**, -a, *ср.* командо́рство.

Komandor, Komendor, Komtur, -a, *м.* командо́ръ.

Komandytowy, командитный. **Wspólka, komandytowa, firmowa**, командитство, товарищество на вѣрѣ.

Komar, -a, *м. см.* **Komor.**

Kombinacja, -ji, *ж.* соединеніе; || соображе́ніе, расчётъ.

Kombinować. Skombinować, Pokombinować, сообража́ть, сообрази́ть, расчи́тывать, расчитать.

Komedja, -ji, *ж.* коме́дія.

Komedjancki, комедійнтскій.

Komedjanctwo, -a, *ср.* комедійнтство.

Komedjant, -a, *м.* комедійнтъ.

Komedjantka, -i, *ж.* комедійнтка.

Komedyjny, комическій.

Komenda, -y, *ж.* приказаніе, повелѣ́ніе; || нача́льство, кома́нда, командованіе; || комме́нда, духо́вное мѣсто.

Komendant, -a, *м.* комендантъ.

Komendarz Komendatarjusz, -a, *м.* по́льзующійся комме́ндою.

Komenderja, Komanderstwo, *см.* **Komanderja.**

Komenderować, нача́льствовать. кома́ндовать; || приказывать повелѣ́вать; || командирова́ть, наряжа́ть.

Komentarjusz, Komentarz, -a, *м.* комента́рій, толкованіе, изъясне́ніе.

Komentator, -a, *м.* комента́торъ, истолкова́тель.

Komentować, истолко́вывать, изъясня́ть.

Komeraż, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Komeraże**, -ów, сплётни, пересу́ды.

Komesz, *см.* **Komysz.**

Kometa, -y, *ж.* коме́та. **Grzywa komety**, хвучи́ коме́ты. **Ogon komety**, хвостъ коме́ты.

Komeźka, -i, *ж. см.* **Komża.**

Komicznie, коми́чески, смѣшно́.

Komiczność, -ści, *ж.* комизмъ.

Komiczny, коми́ческій, смѣшно́й.

Komięga, Komięga, Komaga, -i, *ж.* паро́мъ. перево́зный плотъ.

Komięgarski, паро́мный.

Komin, -a, *м.* труба́ (*печная*); || кamíнъ, *см.* **Kominek.**

Kominek, -nka, *м.* камѝнъ.

Kominiarczyk, -a, *м.* мальчикъ-трубочи́стъ.

Kominiarka, -i, *ж.* трубочи́стиха, жена́ трубочи́ста.

Kominiarski, трубочи́стный.

Kominiarstwo, -a, *ср.* чи́стка трубъ (*печныхъ*).

Kominiarz, Kominnik, -a, *м.* трубочи́стъ.

Kominny, печно́й, находя́щійся въ печно́й трубѣ.

Kominowe, -ego, *ср.* подымная, тепловая по́дать.

Kominowy, кamíнный.

Komitet, -u, *м.* комите́тъ.

Komitywa, -y, *ж. Стар.* свѝта, корте́жъ; || *Прост.* согла́сіе, дружескія отноше́нія.

Komiz, Kumys, -u, *м.* кумы́съ.

Komma, *см* **Koma.**

Kommandatarjusz, -a, *м. см.* **Komendarz.**

Kommendataryjny, *см.* **Komandytowy.**

Kommis, -u, *м.* поруче́ніе, комиссія.

Kommisant, Kommisjonarz, -a, *м. Ком.* комиссіоне́ръ; || разсы́льщикъ.

Kommisarski, комиссáрскій; || комиссіоне́рскій.

Kommisarz, -a, *м.* комиссáръ, прѝставъ. **Kommisarz policji**, ча́стный прѝставъ. *Юрид.* **Kommisarz upadłości**, судья́ командиро́ванный по по́воду чьей-либо несостоятельности.

Kommisja, -ji, *ж.* комѝссія.

Kommisjonarz, -a, *м. см.* **Kommisant.**

Kommisorjat, -u, *м.* комиссаріа́тъ.

Kommisorjum, *ер. Нескл.* поруче́ніе, командиро́вка.

Kommisowe, -ego, *ср.* проце́нтъ за комѝссію.

Kommisowy, комиссіоне́рскій. **Handel kommisowy**, торго́вля подъ чужо́ю фѝрмою.

Kommisyjny, о́тданный на комѝссію.

Kommitent, -a, *м. Ком.* уполномо́ченный, повѣренный.

Kommodatarjusz, -a, *м. Юрид.* тотъ кто занима́етъ безъ проце́нтовъ.

Komnata, -y, *ж.* (*Стар.* **kownata**), ко́мната.

Komnatny, (*Стар.* **Kownatny**), ко́мнатный.

Komoda, -y, *ж.* комо́дъ.

Komonica, -y, *ж. Бот.* до́нникъ (*расте́ніе*); || непло́дная кобы́ла.

Komoniczny, Komoniczy, изъ ро́да до́нничныхъ расте́ній, *см.* **Komonica.**

Komonnik, Komunik, -a, *м. Стар.* всáдникъ, ко́нный ѣздо́къ.

Komora, -y, *ж.* свѣтёлка, камо́рка. **Komorą siedzieć, mieszkać u kogo**, занима́ть кварти́ру, жить у кого; || чула́нъ для провѝзіи. || **Komora celna**, тамо́жня. **Komora składowa**, складочная тамо́жня;— **wchodowa**, впускна́я тамо́жня; || ка́мора (*пу́шечная, ма́нная, ша́зная*).

Komorczany, Komórczasty, принадлежа́щій къ камо́ркѣ, къ свѣтелкѣ; || ка́морный.

Komóreczka, -i, *ж.* камо́рочка, свѣтёлка, комнатёнка.

Komórka, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи; || я́чей сото́вая (**w plastrze miodu**); || *Анат.* клѣтка, ячёйка; || по́лость (*брюшная*); || *Бот.* клѣточка.

Komórkowaty, клѣ́тчатый.

Komorne, -ego, *ср.* наёмная пла́та, пла́та за наёмъ квартиры, постоя́лое, пла́та за посто́й, пожило́е.

Komornica, -y, Komorniczka, -i, *ж.* жили́ца, наёмщица, постоя́лица; || крестья́нка живу́щая въ наёмной избѣ.

Komorniczy, квартйрный, наёмный.

Komornik, -a, *м.* жилёцъ, наёмщикъ, постоя́лецъ; || крестья́нинъ живу́щій въ наёмной избѣ; || *Юрид.* суде́бный приста́въ.

Komorny, квартйрный.

Komorowe działo, *Арт.* ка́морное ору́діе.

Komorowy, Komarowy, кома́рій.

Komosić, Skomosić, раздражать, серди́ть. || **Komosić się,** серди́ться, ду́ться.

Komośliwy, раздражи́тельный, запа́льчивый, горя́чій, пы́лкій.

Kompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ; || спу́тникъ.

Kompanić się (z kim), принадлежа́ть къ компа́ніи, къ това́риществу.

Kompanista, -y, *м.* пайщикъ, соуча́стникъ.

Kompanja, -ji, *ж.* о́бщество; || *Ком.* **компа́нія,** това́рищество.

Kompanka, -i, *ж.* подру́га.

Komparacja, -ji, *ж.* **сравне́ніе, сличе́ніе.**

Komparować, сра́внивать, сличать.

Komparycja, -ji, *ж. Юрид.* я́вка въ судъ.

Kompas, -u, *м.* компа́съ; || со́лнечные часы́.

Kompasować, сличать одно́ съ други́мъ.

Kompasowy, компа́сный.

Kompatura, -y, *ж.* обёртка (*книги*).

Kompazel, -a, *м.* выпушка, кантъ.

Kompendjum, *Нескл.* сокраще́ніе, руково́дство, подру́чная кни́га.

Kompensacja, -ji, *ж.* заче́тъ; || замѣна; || вознагражде́ніе.

Kompensator, -a, *м.* **вознаграждающій за убытки;** || *Часовщ.* **компенса́торъ,** уравни́тель.

Kompensować, вознаграждать, засчи́тывать, **зачёсть, слагать,** сложи́ть со счётовъ.

Kompetencja, -ji, *ж. Юрид.* **пра́во** суди́ть, **разбира́ть;** || **подсу́дность;** || **компете́нція.**

Kompetytor, -a, *м.* **сопе́рникъ,** соискатель.

Kompilacja, -ji, *ж.* **компиля́ція, вы́боръ** изъ чужи́хъ **сочине́ній.**

Kompilator, -a, *м.* компиля́торъ, **вы́борщикъ** изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilować, компили́ровать, собира́ть.

Komplanacja, -ji, *ж.* мирова́я, полюбо́вная сдѣлка.

Kompleksja, -ji, *ж.* **тѣлосложе́ніе, компле́ксія,** сложе́ніе.

Komplemencista, -y, *м.* **лю́бящій** говори́ть комплиме́нты.

Komplement, -u, *м.* **привѣ́тствіе,** || **комплиме́нтъ.**

Komplementować, привѣ́тствовать; || дѣлать комплиме́нты.

Komplet, -u, *м.* компле́ктъ, **по́лное число́;** || **состáвъ прису́тствія.**

Kompleta, -y, *ж. Церк.* повечёріе, **пáвечерня.**

Kompletnie, соверше́нно, вполнѣ.

Kompletny, по́лный, соверше́нный, **компле́ктный.**

Kompletować, пополня́ть, дополня́ть; || *Воен.* комплектова́ть.

Kompletowanie, -a, *ср.* пополне́ніе, укомплектова́ніе.

Komplikacja, -ji, *ж.* **усложне́ніе, запу́танность.**

Komponista, -y, *м. см.* **Kompozytor.**

Komponować, составлять, сочиня́ть. || *Муз.* **компони́ровать, сочиня́ть** му́зыку.

Komponowanie, -a, *ср. см.* **Kompozycja.**

Komportacja, -ji, *ж.* **представле́ніе, предъявле́ніе** (*докуме́нтовъ въ судѣ*); || *см.* **Powrót.**

Komportować, возвраща́ть въ о́бщую ма́ссу.

Kompozycja, -ji, *ж.* составле́ніе, **состáвъ;** || **сочине́ніе, творе́ніе;** || *Муз.* **компози́ція;** || *Метал.* **композиція** (*состáвъ, смѣсь метáллов*); |*Юрид.* сдѣлка мирова́я.

Kompozyta, -y, *ж.* **мирова́я** *или* полюбо́вная **сдѣлка;** || **дéньги вноси́мыя вмѣсто** десятины.

Kompozytor, -a, *м. Муз.* **компози́торъ, сочини́тель** му́зыки.

Kompozytorka, -i, *ж.* **компози́торша, сочини́тельница** му́зыки.

Kompozytorski, компози́торскій.

Kompromis, -u, *м.* договóръ на мирову́ю, компроми́съ; || рѣше́ніе третéйскаго суда́. **Zdać się na kompromis,** согласи́ться на третéйскій судъ. **Przez kompromis,** третéйскимъ судóмъ.

Kompromisarski, третéйскій, полюбóвный.

Kompromisarz, -a, *м.* третéйскій судья́, посрéдникъ.

Kompromitować, поста́вить въ непрія́тное, нелóвкое положе́ніе, компромети́ровать. || **Kompromitować się,** поступа́ть предосудúтельно, поста́вить себя́ въ непрія́тное положе́ніе, компромети́ровать себя́.

Komput, -u, *м.* компóтъ.

Komuna, -y, *ж.* о́бщина, міръ.

Komunalny, о́бщинный, мірско́й.

Komunikacja, -i, *ж.* сообще́ніе; || сноше́ніе. **Komunikacja lądowa,** пути́ сообще́нія.

Komunikacyjny, комуникаціо́нный.

Komunikant, -a, *м.* прича́стникъ.

Komunikantka, -i, *ж.* прича́стница.

Komunikat, -u, *м.* *Юрид.* предложе́ніе, представле́ніе, докуме́нтъ, сообщённый проти́вной сторонѣ для разсмотрѣ́нія.

Komunikować, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться; || **Komunikować (kogo),** причаща́ть, пріобща́ть; || **Zakomunikować,** сообщи́ть. || **Komunikować się,** сообща́ться, сноси́ться.

Komunikowanie, -a, *ср.* сообще́ніе, заявле́ніе. **Komunikowanie się władz,** сноше́ніе власте́й, управле́ній.

Komunista, -y, *м.* комуни́стъ.

Komunja, -ji, *ж.* прича́стіе, причаще́ніе Св. Та́инъ.

Komysz, -u, *м.* куста́рникъ, ча́ща; || тростни́къ, камы́шъ.

Komża, -y, *ж.* стиха́рь.

Komżostrojny, облаче́нный въ стиха́рь.

Koń, -nia, *м.* конь, ло́шадь. || *Зоол.* **Koń morski,** моржъ. **Koń rzeczny,** гиппопота́мъ, бегемо́тъ, рѣчна́я ло́шадь.

Konać, конча́ть, ока́нчивать, доверша́ть; || конча́ться, испуска́ть духъ, умира́ть, угаса́ть.

Konający, умира́ющій, угаса́ющій, конча́ющійся. **Głos konający,** умира́ющій го́лосъ. **Spojrzenie konające,** угаса́ющій взоръ.

Konanie, -a, *ср.* кончи́на, издыха́ніе. **Być na skonaniu,** быть при послѣ́днемъ издыха́ніи.

Konar, -u, *м.* то́лстый сукъ, то́лстая вѣтвь, сучо́къ.

Konarzysty, вѣтви́стый, сукова́тый.

Koncepcik, -a, *см.* **Koncept.**

Koncepcista, -y, *м.* остря́къ, заба́вникъ.

Koncept, -u, *м.* остроу́мная мысль, остроу́мное изрече́ніе; изобрѣта́тельность, нахо́дчивость; || начерта́ніе, чернова́я бума́га, черново́й прое́ктъ.

Konceptować, остри́ть.

Koncercista, -y, *м.* концерти́стъ.

Koncert, -u, *м.* конце́ртъ.

Koncertowy, конце́ртный.

Koncerz, Koncyrz, -a, *м.* конча́ръ, родъ туре́цкаго копья́.

Koncessja, -ji, *ж.* конце́ссія, усту́пка, переда́ча, дозволе́ніе; || пожа́лованіе.

Koncha, -y, *ж.* ра́ковина.

Konchoida, -y, *ж.* *Мат.* конхои́да (*крива́я ли́нія*).

Konchowy, ра́ковинный, ракови́дный.

Końcówka, -i, *ж.* оконча́ніе; || ри́ѳма.

Końcowy, оконча́тельный, коне́чный.

Koncyljum, *ср.* *Нескл.* собо́ръ.

Koncypować, Wykoncypować, изобрѣта́ть, изобрѣ́сть, приду́мать; || выду́мывать, вымышля́ть.

Kończaścieć, станови́ться о́стрымъ.

Kończasto, остроконе́чно.

Kończastość, Kończatość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Kończasty, остроконе́чный.

Kończenie, -a, *ср.* оконча́ніе.

Kończyć, Skończyć, ко́нчить, око́нчить; || соверша́ть, соверши́ть.

Kończyna, -y, *ж.* край, коне́цъ, ко́нчикъ, оконе́чность; || предѣ́лъ, рубе́жъ. **Na kończynach państwa,** на рубежа́хъ госуда́рства.

Kończysto, Kończystość Kończysty, *см.* **Kończasto, Kończastość, Kończasty.**

Kondak, -u, *м.* *Церк.* конда́къ, *см.* **Hymn.**

Kondek, -dka, *м.* *Прост.* кусо́къ, глото́къ.

Kondel, *см.* **Kundel.**

Kondemnata, -y, *ж.* нея́вка въ судъ; || штрафъ за нея́вку въ судъ; || зао́чный пригово́ръ суда́ за нея́вку въ судъ.

Kodescensja, -ji, *ж.* съѣздъ, прибы́тіе суда́ на спо́рную зе́млю.

Kondolencja, -ji, *ж.* сожалѣ́ніе, соболѣ́знованіе.

Konduita, -y, *ж.* поведе́ніе. **Konduit-lista,** кондуи́тный спи́сокъ, вѣ́домость о поведе́ніи. **Książka konduity,** кондуи́тная кни́га.

Kondukt, -u, *м.* погреба́льное ше́ствіе.

Konduktor, -a, *м.* конду́кторъ (*при дилижа́нсѣ, при желѣ́зной доро́гѣ*); || *Физ.* проводни́къ (*электри́чества*); || громово́й отво́дъ.

Kondycja, -ji, *ж.* усло́віе, конди́ція; || сво́йство; || состоя́ніе, зва́ніе; || мѣ́сто, слу́жба. **Człowiek wysokiej kondycji,** человѣ́къ съ высо́кимъ досто́инствомъ, **Każdy powinien żyć wedle swojej kondycji,** ка́ждый до́лженъ жить по своему́ состоя́нію. **Dostać kondycji,** получи́ть мѣ́сто, пойти́ въ услуже́ніе.

Kondygnacja, -ji, *ж.* *Архит.* стропи́ло, || усту́пы, площа́дки на гора́хъ; || *см.* **Piętro.**

Kondykt, -u, *м.* *Юрид.* соумышле́ніе, та́йный сгово́ръ; || соглаше́ніе тя́жущихся во вре́дъ проти́вной стороны́

Kondyktowy, соумы́шленный.

Kondyment, -u, *м.* припра́ва (*ку́шанья*).

Kondys, *см.* **Kundys.**

Konesement, -u, *м.* *Ком.* коносаме́нтъ, накладна́я.

Konesser, Konessor, -a, *м.* *см.* **Znawca.**

Konew', -nwi, Konewka, -ki, *ж.* ведро́; || ле́йка (*садо́вая*); || кувши́нъ. * **W konew' trąbić,** мно́го пить, дуть во́дку.

Konfederacja, -ji, *ж.* конфедера́ція, *см.* **Związek.**

Konfederacki, конфедератскій.

Konfederacyjny, сою́зный.

Konfederak, -a, *м.* конфедера́тъ.

Konfederat, *см.* **Konfederak.**

Konfederatka, -i, *ж.* ша́пка, кото́рую носи́ли конфедера́ты; || конфедера́тка, сторо́нница конфедера́товъ.

Konfederować się, Skonfederować się, составля́ть, соста́вить сою́зъ, конфедера́цію.

Konfederowanie się, составле́ніе сою́за, конфедера́ціи.

Konfekcja, -ji, *ж.* заготовле́ніе, составле́ніе.

Konfekt, -u, *м.* конфе́тка.

Konferencja, -ji, *ж.* перегово́ры, конфере́нція, совѣща́ніе.

Konferować, вести́ перегово́ры, перегова́риваться, угова́риваться; || предлага́ть, предоставля́ть. **Konferowano mu posadę**, ему́ предложи́ли мѣсто.

Konfesaty, -sat, *ж. мн. Юрид.* допро́съ.

Konfesja, -ji, *ж.* исповѣ́даніе, и́споведь, *см.* **Wyznanie.**

Konfesjonał, -u, *м.* исповѣ́дная.

Konfesjonista, -y, *м.* единовѣ́рецъ.

Konfidencja, -ji, *ж.* довѣ́ренность, дру́жеское расположе́ніе.

Konfidencjonalnie, секре́тно, по секре́ту, подъ секре́томъ, конфиденціа́льно.

Konfidencjonalny, довѣ́рительный, секре́тный, конфиденціа́льный.

Konfident, -a, *м.* довѣ́ренное лицо́; || коротко́ знако́мый, бли́зкій человѣкъ.

Konfidentka, -i, *ж.* довѣ́ренная осо́ба; || коротко́ знако́мая.

Konfirmacja, -ji, *ж.* конфирма́ція, утвержде́ніе. ||*Церк.* муропома́заніе (*у като́ликовъ*); конфирма́ція (*у лютера́нъ*).

Konfiskacja, -ji, Konfiskata, -y, *ж.* о́пись, конфиска́ція.

Konfiskować, опи́сывать, конфискова́ть; || отобра́ть ча́стное имѣ́щество въ по́льзу казны́.

Konfiskowanie, Skonfiskowanie, -a, *ср.* о́пись имѣ́щества, конфиска́ція.

Konfitura, -y, *ж.* варе́нье.

Konflagrata, -y, *ж.* посо́біе погоре́лымъ, вспомога́тельная ка́сса для погоре́лыхъ.

Konflagraty, *мн.* погоре́лыя имѣ́нія.

Konfortatywa, -y, *ж. Мед.* крѣпи́тельное лѣка́рство.

Konfrater, -tra, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Konfraternja, -nji, *ж.* бра́тство, сотова́рищество.

Konfraterski, бра́тскій, сотова́рищескій.

Konfrontacja, -ji, *ж.* сли́ченіе, повѣ́рка, сопоста́вленіе; || *Юрид.* о́чная ста́вка.

Konfrontować, слича́ть, повѣря́ть; || ста́вить на о́чную ста́вку.

Konfrontowanie, -a, *ср.* сличе́ніе; || поставле́ніе на о́чную ста́вку. **Konfrontowanie świadków**, сопоставле́ніе свидѣте́лей.

Konfundować, Skonfundować, пристыди́ть, пристыдя́ть, смуща́ть, смути́ть, ста́вить, поста́вить въ тупи́къ.

Konfutacja, -ji, *ж.* опроверже́ніе.

Konfuzja, -ji, *ж.* замѣша́тельство, смяте́ніе, смуще́ніе.

Kongregacja, -ji, *ж.* духо́вное о́бщество, конгрега́ція.

Kongregacista, -y, *м.* членъ духо́внаго о́бщества.

Kongres, -u, *м.* конгре́съ.

Koniakówka, -i, *ж. Бот.* конякóвка, вя́зель (*расте́ніе*).

Koniarz, -a, *м.* охо́тникъ до лошаде́й, лошади́ный охо́тникъ; || коново́дъ; || лошади́ный барышникъ.

Koniątko, -a, *ср.* лоша́дочка.

Konicz, -y, *ж.* **Koniczewie, -a**, *ср.* **Koniczyna, -y**, *ж.*, трили́стникъ, дя́тлина, кле́веръ, трефо́ль, ка́шка (*расте́ніе*). **Koniczyna polna**, жёлтый и́ли чёрный кле́веръ.

Koniczek, -czka, *м.* коне́къ, лоша́дка.

Koniczewie, *см.* **Konicz.**

Koniczowy, дя́тляный, кле́верный, *см.* **Konicz.**

Koniec, -ńca, *м.* коне́цъ. **Końcem**, для, съ цѣ́лью, въ ви́дахъ, съ тѣ́мъ, что́бы.

Koniecznić, Ukoniecznić, принужда́ть, принуди́ть, ста́вить, поста́вить въ необходи́мость.

Koniecznie, непремѣ́нно, необходи́мо, неизбѣ́жно, неминуе́мо. **Nie koniecznie**, не совсѣ́мъ-то. **On to musi wiedzieć najlepiéj. „Nie koniecznie,"** онъ всего́ лу́чше до́лженъ знать э́то. „Не совсѣ́мъ-то," *см.* **Nieochybnie, Nieuchronnie, Nieodbicie, Nieodzownie.**

Konieczność, -ści, *ж.* необходи́мость, неизбѣ́жность. **Byłem w konieczności zrobienia tego**, я былъ въ необходи́мости сдѣ́лать э́то, мнѣ необходи́мо было сдѣ́лать э́то, я принужде́нъ былъ сдѣ́лать э́то.

Konieczny, коне́чный, оконча́тельный; || неизбѣ́жный, необходи́мый, *см.* **Nieuchronny, Nieodbity, Nieodzowny, Nieochybny.**

Konienka, -i, *ж. Бот.* повили́ка, повили́ца.

Konik, -a, *м.* коне́къ, лоша́дка; || *Энтом.* травяна́я кобы́лка, кузне́чикъ. **Konik polny**, стрекова́; || *Зоол.* морско́й коне́къ (*рыба*).

Konina, -y, *ж.* кони́на.

Koniobieg, -u, *м.* гипподро́мъ, бѣгъ, риста́лище.

Koniogon, -a, *м. Бот.* хвощъ, ко́нскій хвостъ (*расте́ніе*).

Koniomanja, -ji, *ж.* страсть къ лошадя́мъ.

Konisko, -a, *ср.* кля́ча, лошаде́нка.

Konitrud, -u, *м. Бот.* коне́вій трудъ.

Koniuch, -a, *м.* ко́нюхъ.

Koniuszczek, -czka, Koniuszek, -szka, *м. Умен.* ко́нчикъ.

Koniuszostwo, -a, *ср.* до́лжность коню́шаго, шталме́йстера; || конюшій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Koniuszowski, принадлежа́щій коню́шему.

Koniuszy, -ego, *м.* конюшій, шталмейстеръ.

Koniuszyc, -a, *м.* сынъ конюшаго.

Koniuszyna, -y, *ж.* жена конюшаго.

Konjektować, догадываться, предполагать.

Konjektura, -y, *ж.* догадка, предположеніе.

Konjekturalny, гадательный, предполагаемый, *см.* **Komniemany, Komyślny.**

Konjugacja, -ji, *ж. Грам.* спряженіе *(глагола), см.* **Forma, Czasowanie, Udmiana.**

Konjunkcja, -ji, *ж. Грам.* союзъ, *см.* **Spójnik.**

Konklawe, *ср. Нескл.* конклавъ *(для избранія папы).*

Konkludować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать; || представлять вкратцѣ свои желанія въ подаваемой просьбѣ.

Konkluzja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, окончаніе; || *Юрид.* требовательные пункты; || мнѣніе, заключеніе *(прокурора),* сущность заключенія.

Konkluzum, *ср. Нескл.* постановленіе имперскаго сейма.

Konkordancja, -ji, *ж.* согласіе, сходство.

Konkordat, -u, *м.* конкордатъ *(договоръ между папою и какимъ нибудь католическимъ правительствомъ).*

Konkordować, соглашать, сводить.

Konkordowanie, -a, *ср.* соглашеніе.

Konkurencja, -ji, *ж.* совмѣстничество, соперничество; || *Ком.* конкуренція; || сватанье, исканіе руки *(невѣсты).*

Konkurent, -a, *м.* соискатель, соперникъ, конкурентъ; || сватающійся.

Konkurować, быть соискателемъ, искать мѣста, конкурировать; || свататься *(къ невѣстѣ).*

Konkurowanie, -a, *ср. см.* **Ubieganie się, Staranie się (o co).**

Konkurs, -u, *м.* конкурсъ, соисканіе. **Ogłosić konkurs na katedrę prawa,** назначить конкурсъ на занятіе каѳедры права; || конкурсъ *(кредиторовъ),* **konkurs**ное управленіе.

Konkursowy, конкурсный, *см.* **Massa.**

Konkury, -ów, *мн.* сватанье, ухаживаніе, волокитство.

Konneser, -a, *м.* знатокъ.

Konnica, -y, *ж.* конница, кавалерія, *см.* **Jazda, Kawaleria.**

Konno, верхомъ. **Jechać konno,** ѣхать верхомъ.

Konny, конный.

Konny, -ego, *м.* всадникъ, ѣздокъ; || верховой

Konop' -pi, *ж.* употребительнѣе во мн. числѣ: **Konopie, -i,** конопля, конопель. **Pole zasiane konopiami,** конопляникъ, конопельное поле; || **Straszydło w konopiach,** огородное пугало, чучело; || пенька; || **Konopie wodne,** конопельникъ. **Konop' włoska,** *см.* **Kleszczowina.**

Konopaczyć, конопатить, **zakonopaczać,** законопачивать.

Konopiany, *см.* **Konopny.**

Konopiasty, Konopiaty, имѣющій сходство съ коноплею; || **краснобурый** *(цвѣтъ).*

Konopiatka, -i, *ж.* родъ грушъ.

Konopiaty, *см.* **Konopiasty.**

Konopka, -i, *ж. Зоол.* конопляника *(птица);* || *Бот.* перловникъ, индѣйское просо.

Konopnica, -y, *ж. Бот.* водяной конопель, конская грива.

Konopniczek, -czka, *м. см.* **Konopka;** || конопляная веревка.

Konopny, Konopiany, конопляный, конопельный.

Konotatka, -i, *ж. см.* **Notatka, Konotować, Zakonotować,** *см.* **Notować, Zanotować.**

Konował, -a, *м.* коновалъ, ветеринаръ.

Konowalić, быть коноваломъ, ветеринаромъ, заниматься коновальствомъ, ветеринаріею.

Konowalski, коновальскій, ветеринарный.

Konowalstwo, -a, *ср.* **коновальство,** ветеринарія.

Konrad, *Бот. см.* **Brzestan.**

Konsekracja, -ji, *ж.* освященіе, *см.* **Poświęcenie.**

Konsekrować, *см.* **Poświęcać, Błogosławić.**

Konsekwencja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, слѣдствіе, послѣдствіе. **Cóż za konsekwencja?** какое же изъ этого заключеніе? что же изъ этого выходитъ? къ чему это ведетъ? || послѣдовательность, связь, основательность, толковость. **Działać z konsekwencją,** дѣйствовать съ толкомъ, послѣдовательно, быть послѣдовательнымъ. **Działa bez konsekwencji,** онъ поступаетъ безтолково, неосновательно.

Konsekwentnie, послѣдовательно, связно, основательно, толково.

Konsekwentny, основательный, послѣдовательный, толковый.

Konsens, -u, *м.* соизволеніе, разрѣшеніе; || дозволительное свидѣтельство, *см.* **Zezwolenie, Pozwolenie;** || *Юрид.* **Konsens (dominus directus),** согласіе собственника.

Konserwa, -y, *ж.* сухое варенье; || *Морс.* конвойрующее судно; || консервы (очки).

Konserwacja, -ji, *ж.* храненіе, сохраненіе, сбереженіе, *см.* **Zachowanie. Konserwacja dróg,** содержаніе, ремонтированіе дорогъ. **Konserwacja budowli,** ремонтъ строеній.

Konserwacyjny, охранительный, консервативный, *см.* **Konserwatorski, Zachowawczy.**

Konserwator, -a, *м.* хранитель, блюститель; || консерваторъ.

Konserwatorjum, *Несклон.* консерваторія (*музыкальное училище*); || хранилище (*искусствъ и ремеслъ*).

Konserwatorski, консерваторскій.

Konserwatysta, **-y**, *м. с.м.* **Konserwator.**

Konserwować, **Zakonserwować**, сохранять, хранить, сберегать, беречь, *с.м.* **Zachować.**

Koński, конскій, лошадиный. **Handel koński**, барышничество. **Koński kupiec**, барышникъ, *с.м.* **Koniarz**, **Roztrucharz**, **Końskie gospodarstwo**, конскій заводъ; || *Бот.* **Koński kopr**, болотистый укропъ. **Koński ogon**, *с.м.* **Koniogon.**

Konskrypcja, **-ji**, *ж.* рекрутскій наборъ, конскрипція.

Konskrypcjonista, **-y**, *м.* рекрутъ, конскриптъ; || подлежащій рекрутскому набору.

Konskrypcyjny, конскрипціонный.

Konsolacja, **-ji**, *ж.* утѣшеніе, утѣха.

Konsolidacja, **-ji**, *ж. Ком.* утвержденіе (*фонда*); || *Юрид.* совпаденіе, соединеніе въ одномъ и томъ же лицѣ двухъ качествъ: пользующагося и собственника; || *Мед.* заживленіе (*раны*); || консолидація, утвержденіе, скрѣпленіе.

Konsolidowany, *Ком.* утвержденный (*фондъ*).

Konspiracja, **-ji**, *ж.* заговоръ, злоумышленіе. *с.м.* **Spisek**, **Sprzysiężenie.**

Konspirować, сговариваться, замышлять, составлять заговоръ.

Konstelacja, **-ji**, *ж. Астрон.* созвѣздіе.

Konstrukcja, **-ji**, *ж.* составъ, строеніе, постройка; || расположеніе; || *Грам.* порядокъ словъ, конструкція.

Konstrukcyjny, строительный, *с.м.* **Plan.**

Konstytucja, **-ji**, *ж.* тѣлосложеніе. **Człowiek mocnej konstytucji**, человѣкъ крѣпкаго тѣлосложенія, *с.м.* **Budowa**, **Skład ciała**; || государственное устройство, конституція, уложеніе.

Konstytucjonista, **-y**, *м.* сторонникъ конституціи.

Konstytucyjnie, по конституціи, согласно съ конституціею.

Konstytucyjność, **-ści**, *ж.* конституціонное положеніе, состояніе, конституціонный характеръ.

Konstytucyjny, конституціонный.

Konstytuować, составлять; || назначать. **Konstytuować się**, учреждать порядокъ, установлять правительство.

Konsul, **-a**, *м.* консулъ.

Konsularny, консульскій.

Konsulat, **-u**, *м.* **Konsulstwo**, **-a**, *ср.* консульское званіе; || консульство.

Konsulowa, **-ej**, *ж.* супруга, жена консула.

Konsulowski, консульскій.

Konsultacja, **-ji**, *ж.* совѣщаніе, консультація.

Konsultor, **-a**, *м.* консультантъ.

Konsumator, **-a**, *м.* потребитель.

Konsument, **-a**, *м.* потребитель.

Konsumować, съѣдать, потреблять, истреблять; || употреблять, тратить, расточать.

Konsumpcja, **-ji**, *ж.* потребленіе. **Produkcja rośnie w stosunku konsumpcji**, производство увеличивается сообразно съ потребленіемъ; || *Мед.* сухотка.

Konsumpcyjny, потребительный; || касающійся налога на питейное и съѣстное.

Konsyderacja, **-ji**, *ж.* соображеніе; || уваженіе; || разсмотрѣніе, *с.м.* **Baczenie**, **Wzgląd**, **Uważanie. Jestem dla niego z wielką konsyderacją**, я питаю къ нему большое уваженіе, я отношусь къ нему съ большимъ уваженіемъ.

Konsygnacja, **-ji**, *ж.* вѣдомость, указатель; || *Ком.* назначеніе товаровъ.

Konsyljarski, совѣтничій; || докторскій, *с.м.* **Konsyljarz.**

Konsyljarstwo, **-a**, *ср.* званіе совѣтника; || *Собир.* совѣтникъ и его жена вмѣстѣ; || *Простон.* лѣкарь, докторъ и его жена вмѣстѣ.

Konsyljarz, **-a**, *м.* совѣтникъ; || *Прост.* медикъ, докторъ, врачъ, *с.м.* **Radca.**

Konsyljarzowa, **-ej**, *ж.* жена совѣтника, совѣтница; || жена доктора, врача.

Konsyljarzówna, **-y**, *ж.* дочь совѣтника; || дочь доктора, врача.

Konsystencja, **-ji**, *ж.* густота; || плотность, твердость; || прочность, постоянство; || постой (*войска*), расквартированіе войскъ по квартирамъ. *Воен.* **Być na konsystencji**, стоять по квартирамъ, кантонировать.

Konsystorjalny, консисторіяльный, духовный, относящійся къ духовнымъ дѣламъ.

Konsystorski, консисторскій.

Konsystorz, консисторія.

Konszachty, **Konszafty**, **-ów**, *мн.* тайное соглашеніе.

Konszachtować, имѣть тайныя сношенія, уговариваться.

Kontekst, **-u**, *м.* содержаніе (*письма, рѣчи и т. д.*), текстъ.

Kontekstacja, **-ji**, *ж. Юрид.* посвидѣтельствованіе (*разсыльнаго въ концѣ вызова въ томъ, что такой вызовъ врученъ кому слѣдуетъ*).

Kontemplacja, **-ji**, *ж.* созерцаніе, размышленіе, *с.м.* **Rozważanie.**

Kontent, довольный, доволенъ. **Kontent ze wszystkiego**, онъ всѣмъ доволенъ, *с.м.* **Rad**, **Zadowolony.**

Kontentować, **Ukontentować**, дѣлать довольнымъ, удовлетворять, *с.м.* **Zadowalać.** || **Kontentować się**, довольствоваться, *с.м.* **Przestawać.**

Kontestacja, **-ji**, *ж.* споръ, преніе.

Kontestować, спорить, опровергать.

Konto, *Нескл. ср.* счетъ. **Na swoje konto**, на свой счетъ.

Kontrabanda, **-y**, *ж.* контрабáнда, запрещённые товары.

Kontrabandzista, **-y**, *м.* контрабандúстъ.

Kontrabas, **-u**, *м.* контра-бáсъ.

Kontradmirał, **-a**, *м.* контръ-адмирáлъ.

Kontradykcja, **-ji**, *ж.* противорѣчіе, *см.* **Sprzeczność**.

Kontradyktoryjny, *см.* **Porządek**.

Kontrahent, **-a**, *м.* поставщúкъ.

Kontrakcja, **-ji**, *ж.* сжиманіе; || *Грам.* сокращéніе.

Kontrakt, **-u**, *м.* контрáктъ, договóръ, услóвіе, взаимное обязáтельство. **Kontrakt ślubny, małżeński**, свáдебный контрáктъ, предбрáчный договóръ;—**słowny**, словéсный контрáктъ; — **pisany**, услóвіе на бумáгѣ; — **na przeżycie**, контрáктъ на слýчай, éсли однá сторонá умрётъ рáнѣе другóй;—**dzierżawny**, контрáктъ наймá;—**kupna**, кýпчая, кýпчая крѣпость;—**zastawny**, закладнáя, закладнáя крѣпость; — **lokalowy**, контрáктъ по наймý квартúры;—**losowy**, контрáктъ, зависящій отъ слýчая;— **zabezpieczenia**, договóръ застрахованія; — **synalagmatyczny**, взаймно-обязýющій контрáктъ. || **Kontrakty**, **-ów**, *мн.* контрáкты (*съѣздъ въ назначенное врéмя и назначенное мѣсто для заключéнія всякаго рóда условій или контрáктовъ*).

Kontraktnik, **-a**, *м. см.* **Kontraktujący**.

Kontraktować, договáриваться, услóвливаться.

Kontraktowanie, **-a**, *ср.* вступлéніе въ договóръ, переговóры.

Kontraktowe, **-ego**, *ср.* дéньги вносúмыя за приготовлéніе контрáкта.

Kontraktowy, контрáктный.

Kontraktujący, договáривающійся.

Kontramarka, **-i**, *ж.* контрамáрка.

Kontramarsz,**-u**, *м. Воен.* контръ-мáршъ.

Kontrassygnacja, **-ji**, *ж.* скрѣпа.

Kontrassygnować, скрѣплять.

Kontrast, **-u**, *м.* противополóжность, рáзность, контрáстъ, *см.* **Przeciwieństwo**.

Kontrastować, производúть контрáстъ, находúться въ противополóжности; || противополагáть, *см.* **Odbijać**, **Przeciwstawić**, **Przeciwpołożyć**.

Kontrawencja, **-ji**, *ж.* нарушéніе, упущéніе *см.* **Przekroczenie**, **Kontrawencja stemplowa**, нарушéніе прáвилъ объ употребленіи гербóвой бумáги.

Kontrefakcja, **-ji**, *ж.* перепечáтка, контрафáкція; || поддѣлка (*монеты, машúны и проч.*).

Kontrola, **-i**, *ж.* двойнáя записка для повѣрки; || контрóль, повѣрка. || **Kontrola wojskowa**, спúсокъ (*служащихъ*). **Kontrola spraw karności**, реéстръ дѣлъ дисциплинáрныхъ.

Kontroler, **-a**, *м.* контролёръ. **Kontroler w służbie ogólnéj**, контролёръ для рáзныхъ поручéній.

Kontrolować, **Skontrolować**, вноситъ въ рóспись; || повѣрáть, контролúровать. || * **Kontrolować kogo**, **postępki czyje**, порóчить, хулúть кого, охуждáть чьи постýпки.

Kontrolowanie, **-nia**, *ср.* повѣрка, сличéніе.

Kontrować (komu), противорѣчить, прекослóвить (*кому*).

Kontrowersja, **-ji**, *ж.* состязáніе, споръ, прéніе, словопрéніе.

Kontrowersista, **-y**, *м.* толковáтель спóрныхъ пýнктовъ вѣры.

Kontrpróba, **-y**, *ж.* контръ-прóба.

Kontrybucja, **-ji**, *ж. Воен*, контрибýція; || пóдать.

Kontrybuent, **-a**, *м.* платéльщикъ (*податéй*).

Kontryfał, **-u**, *м. Устар. Метал.* цинкъ, шпіаутеръ.

Kontumacja, **-ji**, *ж. Юрид.* неявка въ судъ; || карантúнъ.

Kontumacyjny, *Юрид.* относúщійся къ неявкѣ въ судъ, винóвный по неявкѣ къ судý. **Wyrok kontumacyjny**, заóчный приговóръ, приговóръ по неявкѣ къ судý.

Kontusik, **-a**, *м.* жéнская епанéчка, мантúлья.

Kontusz, **-a**, *м.* контýшъ (*пóльское національное плáтье*).

Kontuz, **-a**, *м.* **Kontuza**, **-y**, *ж.* родъ колбасы; || *Воен.* сосúсъ, пороховáя кишкá; || *Фортиф.* сосисóнъ.

Kontuzja, **-ji**, *ж.* ушúбъ, контýзія.

Kontyngens, **-u**, *м.* учáстокъ, дóля, часть, контингéнтъ.

Kontyngensowy, контингéнтный.

Kontynuacja, **-ji**, *ж.* продолженіе, *см.* **Ciąg dalszy**.

Kontynuować, продолжáть, *см.* **Ciągnąć daléj**, **Prowadzić daléj**.

Konwalescencja, **Rekonwalescencja**, **-ji**, *ж.* выздоровлéніе.

Konwalescent, **Rekonwalescent**, **-a**, *м.* выздоравливающій.

Konwalja, **-ji**, *ж.* лáндышъ, *см.* **Liljka**, **Lanka**, **Padolna lilja**.

Konwencja, **-ji**, *ж.* договóръ, услóвіе, конвéнція, *см.* **Ugoda**, **Umowa**. **Konwencja kartelowa**, договóръ о размѣнѣ плѣнныхъ.

Konwencjonalnie, услóвно, съ услóвіемъ.

Konwencjonalny, услóвный, договóрный.

Konwencjonista, **-y**, *м.* членъ нарóднаго конвéнта.

Konwencyjny, услóвный, договóрный.

Konwent, **-u**, *м.* конвéнтъ (*нарóдное собраніе*); || монастырь, монáшеская обúтель.

Konwentowy, монастúрскій; || конвенціóнный.

Konwersacja, **-ji**, *ж.* разговóръ, бесѣда. **Należeć do konwersacji**, принимáть учáстіе въ разговóрѣ, въ бесѣдѣ.

Konwersja, -ji, *ж.* превращéніе, размѣнъ, переложéніе; || обращéніе. **Konwersja złotéj monety na srebrną,** размѣнъ золотóй монéты на серéбряную. **Konwersja rubli na franki,** переложéніе рублéй на фрáнки. || *см.* **Odwrót.**

Konwerska, -i, *ж.* послýшница (*въ монастырѣ*); || обращéнная (*въ вѣру*).

Konwersować, разговáривать, бесѣдовать.

Konwikcja, -ji, *ж.* убѣждéніе, *см.* **Przekonanie.**

Konwikt, -u, *м.* коллéгія; || учéбное завéденіе, институ́тъ, пансіóнъ.

Konwisarczyk, -a, *м.* ученикъ оловя́ничника *или* литéйщика.

Konwisarka, -i, *ж.* жена́ оловя́ничника *или* литéйщика.

Konwisarnia, -ni, *ж.* мастерска́я оловя́ничника; || литéйный завóдъ, литéйная.

Konwisarski, литéйный

Konwisarstwo, -a, *ср.* литéйное ремéсло́.

Konwój, -oju, *м.* конвóй, прикры́тіе.

Konwojować, конвóировать, провожáть, сопровождáть.

Konwokacja, -ji, *ж.* созвáніе, созывáніе, призывъ, вызовъ.

Konwokacyjny, призывный. **Sejm konwokacyjny,** сеймъ по вызыву (*котóрый созывался примáсомъ въ древней Пóльшѣ, немéдленно пóсль смéрти короля*).

Konwulsja, -ji, *ж.* бóлѣе употребля́ется въ ч. мн. **Konwulsje, -syj,** су́дороги, конву́льсіи.

Konwulsyjnie, су́дорожно.

Konwulsyjność, -ści, *ж.* су́дорожное состоя́ніе.

Konwulsyjny, су́дорожный.

Kooperacja, -cji, *ж.* содѣйствіе, споспѣшествова́ніе, *см.* **Współdziałanie.**

Kopa, -y, *ж.* шестьдеся́тъ штукъ. (*Сравн. русск.* копá (60-тъ снопóвъ хлѣба). **Kopa jabłek, jaj,** шестьдеся́тъ я́блокъ, я́ицъ. || **Kopa groszy (prazkich),** шестьдеся́тъ пра́жскихъ грошéй (*въ древней Пóльшѣ*), *см.* **Grzywna.** || *Юрид. Устар.* собраніе шестидесяти человѣкъ, *или* повáльный о́быскъ; || *Юрид. Устар.* дéнежный штрафъ опредѣлённый судóмъ. || Копна́ сѣна, стогъ.

Kopać, копáть. **Dołki pod kim kopać,** копáть я́му кому́. **Kopnąć nogą,** уда́рить ногóю. **Kopać nogami,** стучáть, ударя́ть ногáми. || **Kopać się,** копáться, окапы́ваться. **Kopnąć się dokąd,** влетѣть, вбѣгáть, ворва́ться куда́.

Kopacz, -a, *м.* копáльщикъ, землекóпъ, копáтникъ; || рудокóпъ, горосѣчецъ

Kopaczka, -i, *ж.* копáлка, заступъ, лопáта.

Kopal, -u, *м.* копáловая камéдь.

Kopalnia, -ni, *ж.* копь, рудни́къ, рудокóпня; || каменоло́мня. **Kopalnia węgla ziemnego,** каменоугóльная копь. **Kopalnia srebra,** серéбряная рудá. **Kopalnia marmuru,** мрáморная ло́мка. **Pracować w kopalniach,** работáть въ рудника́хъ.

Kopalniany, рудокóпный.

Kopalnictwo, *см.* **Górnictwo.**

Kopalny, ископáемый.

Kopanica. Kopanina, -y, *ж.* копáніе, рытьё; || вскóпанная, изрытая земля́.

Kopanie, -a, *ср.* вскáпываніе, рытьё.

Kopcenie, -a, *ср.* копчéніе.

Kopciany, закопчённый, копчёный.

Kopciarz, -a, *м.* коптильщикъ; || поселя́вшійся на землѣ равчи́щенной отъ лѣсны́хъ пней.

Kopcić, Okopcić, коптúть, закоптúть.

Kopcieć, коптúться, коптéть, чернéть отъ ды́ма, дымúть.

Kopciuch, -a, *м.* неря́ха, пачку́нъ, замарáшка.

Kopcowaty, Kopczysty, холмúстый.

Kopczarz, *см* **Kopciarz.**

Kopczyzna, -y, *ж.* шестидеся́тая часть урожа́я въ награ́ду за обрабóтку земли́.

Kopeć, -pcia, *м.* кóноть, сáжа.

Koper, -pru, *м. Бот.* укрóпъ, коперъ.

Koperczak, -a, *м.* болѣе употребúтельно во мн. ч. **Koperczaki, -ów,** комплимéнты любéзности; || ухáживанье, волокúтство. **Cały w koperczakach,** онъ весь разсыпáется въ комплимéнтахъ. **Koperczaki stroić,** ухáживать, волочúться, любéзничать.

Kopersztych, -u, *м.* грав ю́ра, эстáмпъ.

Koperta, -y, *ж.* конвéртъ, обéртка (*письмá*).

Kopertowy, конвéртный.

Kopertura, -y, *ж.* обéртка, переплётъ (*книги*), *см.* **Kompatura.**

Koperwas, -u, *м.* купорóсъ, *см.* **Siarczan.**

Koperwasowy, купорóсный.

Koparz, -a, *м.* копéнный поселéнецъ получáющій вознагражденіе за рабóту хлѣбомъ конна́ми.

Kopiasty, слóженный въ кýчу. * **Talerz kopiasty,** перепóлненная тарéлка.

Kopić, Skopić, валúть, свáливать, класть въ кýчу, навáливать, склáдывать; || копúть, собирáть во мнóжествѣ. **Kopić zboże, siano,** свáливать въ копнý хлѣбъ, сѣно.

Kopica, -y, *ж.* небольша́я копна́.

Kopiec, -pca, *м.* гóрка, бугорóкъ, холмъ; || курга́нъ, моги́льная насыпь.

Kopiejka, -i, *ж.* копéйка.

Kopieniak, -a, *м.* плащъ, епанча́.

Kopienniczy, копьенóсецъ, копéйникъ, копéйщикъ.

Kopienniczyć (o kogo, o co), заступáться (*за кого, за что*), защищáть (*кого́ что́*).

Kopijnik, -a, *м.* копьенóсецъ, копéйщикъ.

Kopijny, копьенóсный.

Kopista, -y, *м.* копúстъ; || копúстъ, переписчикъ.

Kopja, -ji, *ж.* кóпія, вы́писка; || спúсокъ, снúмокъ, óтпускъ, прóтивень.

Kopja, -ji, *ж.* копьё, пи́ка. **Kopje kruszyć**, лома́ть ко́пья, состяза́ться съ кѣмъ.

Kopjować, **Skopjować**, **Przekopjować**, переписывать, спасывать, копировать, *см.* **Przepisywać**. **Kopjować obraz**, списывать ко́пію съ карти́ны, копировать карти́ну.

Kopnąć, *см.* **Kopać**.

Kopniczy, копальный.

Kopnik, -a, *м.* копа́льщикъ.

Kopny, копенный; || обйльный || зава́ленный снѣгомъ, (*о дорогѣ*), **Kopno na drogach**, дороги зава́лены снѣгомъ.

Kopować, обраща́ться въ снопы, въ соло́му. **Zboże to więcéj kopuje, niż korcuje**, э́тотъ хлѣбъ даётъ бо́лѣе соло́мы, не́жели зерна.

Kopowe, -ego, *ср.* пла́та съ шестидесяти штукъ (*съ каждои копны, снопов, и т.д.*).

Kopowiec, -wca, *м.* крѣпкій, старый мѣдъ.

Kopowy, содержа́щій въ себѣ шестьдеса́тъ штукъ. || **Kopowy miód**, крѣпкій, ста́рый мёдъ.

Kopr, *см.* **Koper**.

Koprowina, -y, *ж.* било́нъ, било́новая моне́та, мѣдныя деньги; || худыя де́ньги.

Koprownik, -a, *м. см.* **Zebrzyca**.

Koprowy, укро́пный.

Kopuła, -y, *ж.* ку́полъ, глава́ (*це́ркви*).

Kopyciarz, -a, *м.* формовщи́къ, коло́дочникъ (*у сапожниковъ*).

Kopyciasty, однокопытный. **Zwierzęta kopyciaste**, однокопы́тныя живо́тныя.

Kopyść, -ści, **Kopyst.a**, -i, *ж.* лопа́точка; || шпа́тель (*у живописцевъ*); || ко́лпи́къ, колпица (*птица*).

Kopyściowy, лопа́точный; || шпа́тельный, *см.* **Kopyść**.

Kopystka, *см.* **Kopyść**.

Kopytko, -a, *ср.* копы́тце.

Kopytkowe, -ego, *ср.* по́шлина со скота́; || за пропускъ чѣрезъ заста́ву, за проѣздъ по доро́гѣ, по моста́мъ.

Kopytnik, -a, *т. Бот.* копы́тень, копытникъ (*растѣніе*); || *см.* **Kopyciarz**.

Kopytny, копытный. **Kopytny pies**, ищей́ка (*соба́ка*).

Kopyto, -a, *ср.* копыто; || ладъ, обраве́цъ. **Końskie kopyta**, лошади́ныя копы́та. || **Kopyto u szewca**, колодка. **Z kopyta**, *Нар.* сей-часъ, вдругъ, съ одного ра́за, во всю́ прыть, во весь опо́ръ. **To się nie da zrobić tak z kopyta**, э́того нельзя сдѣлать съ одного ра́за. **Na jedno kopyto wszyscy**, всѣ на одинъ образе́цъ, всякій молоде́цъ на свой образе́цъ. **Wszystko robi na jedno kopyto**, онъ всё дѣлаетъ на одинъ ладъ. *Послов.* **Szewcze, patrz kopyta**, знай сверчо́къ свой шесто́къ.

Kopytowaty, копы́тчатый.

Kora, -y, *ж.* кора́, лы́ко, бересто́.

Korab', -bia, *м.* **Korabl**, -i, *ж.* кора́бль. **Korab' Noego**, Но́евъ ковче́гъ.

Korabiówka, -i, *ж.* ковче́жецъ (*Родъ раковины*).

Korabiowy, **Korabny**, кора́бельный.

Koral, -u, *т.* кора́ллъ. **Zbierający korale**, кораллово́ъ. || **Korale**, *мн.* кора́лловое ожере́лье; || кора́ллы (*красная, мясистая кожа на головѣ индѣйскаго пѣтуха*).

Koralić, дѣлать кра́снымъ какъ кора́ллъ.

Koralin, -u, *м.* морско́й и́ли кора́лловый мохъ.

Koralowy, кора́лловый. **Koralowy mech**, *см.* **Koralin**. || *Бот.* **koralowy korzeń**, а́трыпникъ, кукушкины слёзы (*растѣніе*).

Koran, -u, *м.* кора́нъ

Korb, **Korbs**, **Korbas**, **Kurbas**, -a, *м.* тыква; || тыквенная фля́жка, тыквенникъ, *см.* **Bania**, **Dynia**.

Korba, -y, *ж.* ру́чка, рукоя́тка; || *Горн.* кривощи́пъ.

Korbacz, -a, *м.* плеть, карба́чъ.

Korbas, *см.* **Korb**.

Korbasowy, тыковный, тыквенный.

Korblik, -a, *м. см.* **Kłobuszek**.

Korbowy, **Korbsowy**, *см.* **Korbasowy**.

Korbuzka, -i, *ж.* ручка, рукоя́тка.

Korcić, му́чить, безпоко́ить, трево́жить, огорча́ть. **Korciła go ta myśl**, его́ безпоко́ила э́та мысль. **Korci go coś**, его́ что́-то трево́житъ, огорча́етъ.

Korcowy, ко́рцевый, *см.* **Korzec**.

Korczak, -a, *м.* деревя́нная ча́ша, ковшъ.

Korczować, *см.* **Karczować**.

Korczyk, -a, *м.* полови́на корца́, *см.* **korzec**.

Kord, -a, *м.* са́бля, пала́шъ, шпа́га.

Kordasz, -a, *м.* шумя́ло, бурля́ло, буя́нъ.

Kordat, -a, *м.* пы́лкій челове́къ.

Kordegarda, -y, *ж.* караўльня, гауптва́хта.

Kordek, -dka, *м. умен.* са́белька, пала́шикъ.

Kordelas, -a, *м.* ко́ртикъ; || охо́тничій ножъ.

Kordelaśnik, -a, *м.* фабрика́нтъ охо́тничихъ ноже́й.

Kordjaczny, страждущій желу́дочною бо́лью. біеніемъ се́рдца; || дерзкій, задо́рный.

Kordjak, -a, *м.* забія́ка.

Kordjaka, -i, *ж. Мед.* желу́дочная боль, кардіа́лгія.

Kordjał, -u, *м.* укрѣпля́ющее сре́дство, крѣпи́тельное.

Kordjała, -y, *ж. см.* **Kordjak**.

Kordjalny, *Мед.* крѣпи́тельный; || серде́чный, задушевный, радушный **Lekarstwo kordjalne**, крѣпи́тельное лека́рство. **Przyjęcie kordjalne**, радушный пріёмъ, *см.* **Serdeczny**.

Kordon, -u, *м.* корду́нъ.

Korduan, **Kordwan**, -a, *м. см.* **Kordyban**.

Kordyban, -u, *м.* корду́а́нъ, испанская ко́жа.

Kordybanik, **-a**, *м.* кордуа́нскій кожевникъ.

Kordygarda, *см.* **Kordegarda.**

Koreczek, **-czka**, *м.* про́бочка, *см.* **Korek.**

Korek, **-rka**, *м. Бот.* про́бковое де́рево; || про́бка, затычка; || каблу́къ (*у сапога*); || **Korek górny albo ziemny**, асбе́стъ, го́рный ленъ.

Korekcyjny, испра́вительный; || сма́гчительный; || корректу́рный.

Korekta, **-y**, *ж. см.* **Korektura.**

Korektor, **-a**, *м.* корре́кторъ, справщикъ; || исправитель *см.* **Poprawiacz.**

Korektura, **-y**, *ж.* корректу́ра, вы́правка, исправле́ніе; || исправленія въ кодексѣ зако́новъ. **Korektura pruska**, т. е. пру́сскіе зако́ны въ дре́вней По́льшѣ.

Korespondencja, **-ji**, *ж.* перепи́ска, корреспонде́нція, письмово́дство. **Być z kim w korespondencji**, вести́ съ кѣмъ перепи́ску. **Utrzymywać czyję korespondencją**, занима́ться у кого́ письмово́дствомъ.

Korespondencyjny, каса́ющійся корреспонденціи, перепи́ски.

Korespondent, **-a**, *м.* корреспонде́нтъ.

Korespondentka, **-i**, *ж.* корреспонде́нтка.

Korespondować, перепи́сываться, сноси́ться, имѣть сноше́нія, вести́ перепи́ску, корреспонде́нцію.

Korjander, **-dru**, *м. см.* **Kolender.**

Korka, **-i**, *ж.* ко́рка, ко́рочка, *см.* **Kora.**

Korkociąg, **-a**, *м.* про́бочникъ, штопоръ.

Korkodąb, **-ębu**, *м. Бот.* про́бковое де́рево, *см.* **Korek.**

Korkowy, про́бковый, про́бочный.

Korman, **-u**, *м.* зипу́нъ, балахо́нъ, сѣрмя́га. *см.* **Siermięga.**

Korneciarka, **-i**, *ж.* вяза́льщица; || чепе́чница.

Kornecik, **-a**, *м.* же́нскій че́пчикъ, *см.* **Kornet.**

Kornecista, *см.* **Kornetysta.**

Kornes, **Karnes**, **-u**, *м* карна́зъ.

Kornet, **-a**, *м. Воен.* корне́тъ (*въ кавале́ріи*).

Kornet, **-u** *м.* чепе́цъ; || *Муз.* рожо́къ, труба́ съ клапанами.

Kornetysta Kornecista, **-y**, *м.* игра́ющій на рожкѣ.

Kornie, смире́нно, поко́рно, благоговѣ́йно.

Korny, смире́нный, поко́рный.

Koroboracja, **-ji**, *ж.* скрѣпле́ніе, укрѣпле́ніе.

Koroborować, укрѣпля́ть, скрѣпля́ть; || укрѣпля́ть акты официа́льнымъ поря́дкомъ.

Korona, **-y**, *ж.* корона́, вѣне́цъ; || держа́ва, государство. **Przywdziać koronę**, надѣть коро́ну. **Korona francuzka**, францу́зское государство. **Korona cierniowa**, терно́вый вѣне́цъ. **Korona męczeńska**, му́ченическій вѣне́цъ; || гуме́нце (*у свя́щенниковъ католи́ческихъ*) || *Бот.* рѣ́нчикъ (*у цвѣтка*); || *Бот.* ца́рскій вѣне́цъ (*расте́ніе*); || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*расте́ніе*). *Астрон.* вѣне́цъ (*созвѣ́здіе*), кольцо́ о́коло со́лнца и́ли луны́; || *Анат.* вѣне́цъ, ве́рхняя часть зубо́въ; || *Фортиф.* кро́нверкъ; || лю́стра, паникади́ло (*въ церкви*), *см.* **Pająk**; || коро́на (*моне́та*). || **Korona kolei żelaznej**, полотно́ желѣ́зной дороги.

Koronacja, **-ji**, *ж.* вѣнча́ніе, корона́ція.

Koronacyjny, [относя́щійся къ корона́ціи.

Koronalny, *Анат.* вѣне́чный. **Spojenie koronalne**, вѣне́чная, лобна́я кость.

Koronat, **-a**, *м.* корonóванный, вѣнча́нный на ца́рство, вѣнценосный, вѣнценосецъ (*монархъ*); || кро́на (*моне́та*), *см.* **Korona.**

Koronator, **-a**, *м.* корону́ющій, вѣнча́ющій на ца́рство.

Koroniarz, **-a**, *м.* уроже́нецъ коро́ны, т. е. дре́вняго польскаго королевства, состоя́щаго изъ Ма́лой и Вели́кой По́льши.

Koroniasty, вѣнцообра́зный, въ ви́дѣ коро́ны.

Koronka, **-i**, *ж.* чётки; || моли́тва Богоро́дицѣ; || кру́жево. **Z koronkami**, съ кружевными у́борами.

Koronkarka, **-i** *ж.* кру́жевница.

Koronkarstwo, **-a**, *ср.* торго́вля кружева́ми; || кружевна́я рабо́та.

Koronkowy, кружевно́й.

Koronny, коро́нный, государственный, *см.* **Korona. Dobra koronne**, казённые имѣ́нія. **Metryka koronna**, государственный архи́въ. **Złoto koronne**, зо́лото ни́зкой про́бы (*имѣ́ющее шесть часте́й серебра́ и́ли ме́ди*); || * отъя́вленный, записно́й, знаменитый. **Koronny złodziej**, отъя́вленный воръ. **Koronny oszust**, архи́плутъ, знаменитый обма́нщикъ.

Koronować. Ukoronować, вѣнча́ть, короновать. увѣнчивать. || **Koronować się**, вѣнча́ться, короноваться.

Koronowanie, **-a**, *ср.* вѣнча́ніе, короно́ваніе. || *Архит.* довершеніе, вѣнча́ніе (*зда́нія*)

Koronowany, вѣнча́нный, коронованный.

Korowaj, **-ju**, *м.* коровай, карава́й.

Korowaty, ко́рочный, сдѣланный изъ ко́рки.

Korowody, **-ów**, *мн.* мане́ры, пріёмы, обращеніе церемо́ніи; || придирки, ужимки; || затрудне́ніе, препя́тствіе, помѣха. **Robić, Stroić korowody**, дѣлать церемо́нія. употребля́ть ра́зные пріёмы. **Po wielu korowodach**, по́слѣ многихъ церемо́ній, по́слѣ ра́зныхъ, затрудне́ній.

Korozywa, **-y**, *ж.* ѣдкое сре́дство.

Korporacja, **-ji**, *ж.* сообщество, цехъ, гильдія.

Korporał, **-u**, *м. Церк.* антимі́нсъ.

Korporalnik, **-a**, *м. Церк.* футля́ръ для антимі́нса.

Korpus, -u, *м.* *Воен.* кóрпусъ, отрáдъ. **Korpus kadetów, кадéтскій кóрпусъ.**

Korpuśny, Korpusowy, кóрпусный.

Korr...., *см.* **Kor....**

Korsak, -a, *м.* *Зоол.* корсáкъ (*родъ лисицы*).

Korsarski, корсáрскій.

Korsarstwo, -a, *ср.* мóрское разбóйничество.

Korsarz, -a, *м.* корсáръ, морскóй разбóйникъ, *см.* **Frejbiter, Rozbójnik morski.**

Korset, *см.* **Gorset.**

Kortezja, -ji, *ж.* изли́шняя учти́вость, галантере́йное обхожде́ніе.

Kortezjować, угóдничать (*кому́*), ухáживать (*за кѣмъ*).

Kortyna, -y, *ж.* зáнавѣсъ (*въ театрѣ*). || *фортиф.* *см.* **Sciana.**

Korumpować, *Прост.* подкупáть.

Korupcja, -ji, *ж.* пóдкупъ.

Korwet, -u, *м* курбéтъ (*о лошадяхъ*). **Korwety wyprawiać, stroić,** дѣлать курбéты; || * поклóнъ. **Korwety stroić,** пóдличать, рабóлѣпствовать, низкопоклóнничать.

Korweta, -y, *ж.* корвéтъ (*воéнное сýдно*). **Korwetować,** дѣлать курбéты, (*о лóшади*), *см.* **Korwet.**

Koryciasty, имѣющій глубóкое русло́.

Korygować, держáть, прáвить корректýру, поправля́ть ошúбки; || исправля́ть; || настрóивать (*музык. инструмéнтъ*).

Korytarz, -a, *м.* коридóръ, переходъ.

Korytko, -a, *ср.* кормýшка (*въ птичей клѣткѣ*). || *Артил.* деревя́нная трýбочка, въ котóрой провóдятъ кишкý для взрыва подкóпа.

Korytnik, -a, *м.* корытникъ, дѣлающій корыта.

Korytny, korytowy, корытный.

Koryto, -a, *ср.* корыто; || *Гидр.* жóлобъ (*для протóка воды и на водяны́хъ мéльницахъ*; || колóда (*изъ котóрой пóятъ лошадéй*); || русло́ (*рѣки*). **Koryto téj rzeki jest głębo ie,** русло́ э́той рѣки́ глубокó.

Korzec, -rca, *м.* кóрецъ (*равня́ется четырём четверика́мъ и 7,028 гарнцамъ.* || * **Korcami mierzyć pieniądze,** заг ебáть дéньги лопáтами. **W korcu maku takiego szukać,** трýдно найдти́ емý подóбнаго. **Chłopa w korzec nie mierzą,** нарýжность обмáнчива.

Korzecznik, Korczak, -a, *м.* водяна́я мéльница съ черпáльнымъ нарýжнымъ колесóмъ.

Korzeń, -nia, *м.* кóрень. **Korzeń główkowaty,** клубневи́дный кóрень. **Wyrwać drzewo z korzeniem,** вы́рвать дéрево съ корня́ми; || кóрень зýба; || *Бот.* **Korzeń fjałkowy,** фіáлковый кóрень. **Korzeń liljowy,** и́рисъ, касáтикъ, пѣтушóкъ (*растéніе*). **Czarny korzeń,** *см.* **Rżysko, Sciernisko. Surowy korzeń,** *см.* **Karczowisko.** || **Korzenie, -ni,** *мн.* корéнья, *см.* **Korzenie.**

Korzenić, при равля́ть пря́ностями. || **Korzenić się, Wkorzeniać się, Zakorzeniać się, Wkorzenić się, Zakorzenić się.** коро́ниться, пускáть кóрни, вкорени́ться.

Korzenie, -a, *ср.* *Собир.* корéнья; || пря́ные и бакалéйные товáры; || торги пря́ностями и бакалéею.

Korzenienie, -a, *ср.* вкорене́ніе, укорене́ніе. **Korzenienie się,** пускáніе корнéй.

Korzenioczepny, *Бот.* окореня́ющійся.

Korzeniowy, кореневóй, корневóй; || кореннóй, первонача́льный. *Бот.* **Liście korzeniowe,** коренны́е лúстья.

Korzenistość, -ści, *ж.* кореватость.

Korzenisty, корневáтый, корени́стый.

Korzenniczka, -i, *ж.* женá бакалéйнаго торговцá, бакалéйщика; || коробка съ бакалéйными товáрами.

Korzennie, Korzenno, съ припрáвами, съ пря́ностями.

Korzennik, -a, *м.* бакалéйный торговéцъ, бакалéйщикъ, бакалéйный и москотúльный торговéцъ.

Korzenno, *см.* **Korzennie.**

Korzenność, -ści, *ж.* пря́ность.

Korzenny, пря́ный, бакалéйный. **Sklep korzenny,** бакалéйная лáвка. **Kupiec korzenny,** *см.* **Korzennik. Wino korzenne,** пря́ный напúтокъ, глинтвéйнъ. **Potrawa korzenna,** кýшанье припрáвленное пря́ностями.

Korzonek, -nka, *м.* корешóкъ.

Korzyć, Ukarzać, Ukorzyć, унижáть, уничижáть, смири́ть. **Ukorzyć czyją hardość,** смири́ть чью гóрдость, *см.* **Upokarzać.** || **Korzyć się, Ukarzać się,** уничижáться, смири́ться. **Korzyć się przed Bogiem,** смири́ться предъ Бóгомъ, *см.* **Upokarzać się.**

Korzyść, -ści, *ж.* пóльза, вы́года, при́быль, корысть. **Na moję korzyść.** въ мою пóльзу. || **Łupowa korzyść,** добы́ча, *см.* **Łup, Plon, Zdobycz, Użytek, Pożytek, Zysk.**

Korzystać Skorzystać (z czego), пóльзоваться, воспóльзоваться (*чьмъ*), извлѣкать пóльзу (*изъ чего*). **Korzystać z błędów cudzych,** пóльзоваться чужúми ошúбками. **Cóżeś skorzystał z lekcji?** какýю же пóльзу извлёкъ ты изъ лéкціи? || **Korzystać od kogo w czém,** дѣлать въ чёмъ успѣхи. **Dużo skorzystał w łacinie od tego nauczyciela,** онъ сдѣлалъ бóльшіе успѣхи въ латúнскомъ языкѣ у э́того учúтеля.

Korzystacz, -a, *м.* пóльзующійся.

Korzystanie, -a, *ср.* пóльзованіе (*чьмъ*).

Korzystnie, полéзно, съ пóльзою, успѣшно

Korzystność, -ści, *ж.* полéзность, вы́годность.

Korzystny, полéзный, вы́годный.

Korzystolubny, корыстолюбúвый.

Korzysty, корúстый.

Kos, -a, *м.* чёрный дроздъ, *см.* **Szpak;** || хитрéцъ. *Послов.* **Kiedy trafi kos na kosa, tedy jeden z nich umyka nosa,** рыбáкъ

рыбакá далекó въ плёсѣ вúдать, áлирыбáкъ рыбакá вúдитъ издалекá.

Koś, koś, (*слова́, употребля́емыя для подзыва́нія ло́шади*).

Kosa, -y, *ж. Агр.* коса́. **Osadzać kosę,** насáживать косу́ на рукоя́тку. *Посл.* **Trafiła kosa na kamień,** нашлá коса́ на ка́мень: || *Астрон.* Орíонъ (*созвѣздіе*); || **Kosa włosów,** коси́ца, коси́чка.

Kosaćcowy, коса́тиковый. **Sok kosaćcowy,** коса́тиковый сокъ, *см.* **Kosaciec.**

Kosaciec, -śca, *м. Бот.* и́рисъ, коса́тикъ, пѣтушóкъ. **Kosaciec niemiecki, błękitny,** болóтный коса́тикъ (*растéніе*).

Kosarz, -a, *м.* коса́рь, косе́цъ, сѣнокóсецъ; || *Зоол.* серповидный щетинозýбъ (*рыба*); || коси-сѣно, сѣнокóсъ (*паукъ*).

Kosarzeń, -a, *м. Зоол.* морскóй паýкъ.

Kosatki, -tek, *ж. мн. Бот. см.* **Pajączniса.**

Kosaty, коса́тый.

Kośba, -y, *ж.* косьба́, сѣнокошéніе, сѣнокóсъ, пора́ покóса.

Kość, -ści, *ж.* кость.

Kościan, *см.* **Koścień.**

Kościany, костянóй.

Kościć, Pokościć, покрывáть лáкомъ.

Kościec, Kośniec, Kostniec, Skostniec, костенѣть, окостенѣть.

Kościelnik, -a, *м.* церкóвный служи́тель.

Kościelny, церкóвный. **Kośpielne święto,** церковный прáздникъ. **Chorągiew kościelna,** церкóвная хорýгвь. **Sługa kościelny** церкóвный стóрожъ, пéдель.

Kościelny, -ego, *м.* церкóвный стáростa; || ри́зничій, ключáрь, *см.* **Zakrystjan.**

Koścień, -nia, Kościan, -a, *ж.* трость изъ слоновóй кóсти.

Koścień, -nia, Kościeniec, -ńca, *м. Бот.* копіевúдный попýтникъ (*растéніе*).

Kościół, -oła, *м.* цéрковь, храмъ Бóжій. **Kościół katedralny,** собóрная цéрковь, соборъ. *Послов.* **Nauczę ja go po kościele gwizdać,** научý я егó умý-разуму, я отучý егó дѣлать дéрзости. **Pokazać dudka na kościele,** сыгрáть съ кѣмъ шýтку, одурáчить когó. **Kościół odarłszy, dzwonicę pobiją,** т. е. брать у бѣднаго, давáть богáтому, носúть дровá въ лѣсъ, влúвать водý въ мóре.

Kościołek, -łka, *м.* небольшáя цéрковь.

Kościołom, -u, *м. Мед.* костолóмъ, ломъ въ костя́хъ.

Kościołowy, *см.* **Kościelny.**

Kościoskład, -u, *м.* составъ костéй; || *Анат.* óставъ, костя́къ, скелéтъ.

Kościoskór, -a, *м. Мед.* надкóстная плева́, надкóстіе.

Kościotrup, -a, *м.* скелéтъ, óставъ.

Kościowaty, костлáвый, костеобрáзный.

Kościsko, -a, *ср. Увел.* костúща, *см.* **Kość.**

Kościsty, костлáвый, костúстый.

Koseczka, -i, *ж.* мáленькая коса́.

Kosiarz, -a, *м.* косéцъ, косáрь, сѣнокóсецъ.

Kosić, Skosić, косúть, скосúть.

Kosić, косúть, дѣлать косúмъ. **Kosić oko,** косúть глазáми, коситься, быть косúмъ. || **Kosić się, Skosić się,** кривúться, искривля́ться, *см.* **Paczyć się, Krzywić.**

Kosidło, -a, *ср.* косовúще (*пáлка у косы*).

Kosior, -a, *м.* кочергá, гребóкъ, *см.* **Koczarga.**

Kosisko -a, *ср.* **Kosina, -y,** *ж. Агр.* худáя коса́; || косовúще, *см.* **Kosidło.**

Kosisto, *Агр.* въ вúдѣ косы.

Kosisty, *Агр.* выгнутый въ косу́; || опрáвленный въ косу́.

Koskać, болтáть, сплетничать.

Koski, -ów, *мн.* мéховая шáпочка употребля́емая духóвными.

Kośławić, Skośławić, Wykośławić, кóсо, крúво стáвить, кривúть, искривúть, стáптывать, стоптáть (*обувь*), помáть (*шляпу*). **Wykośławić trzewik,** стоптáть башмáкъ. **Kośławić nogi,** искривля́ть нóги.

Kośławieć, быть косолáпымъ.

Kośławiec, -wca, Kośławy, -ego, *м.* кривонóгій, косолáпый.

Kośławo, кóсо, крúво. **Kośławo sądzić,** судúть и вкось и вкривь.

Kośławy, кривóй, искрúвленный, косолáпый. **Kośławy człowiek,** косолáпый человѣкъ. **Stół kośławy,** кривóй, искрúвленный столъ.

Kośle, -ów, *мн.* конькú, *см.* **Łyżwy**

Kosmacić, Ukosmacić, Pokosmacić, космáтить, вскосмáтить; || ворсúть (*сукнó*).

Kosmacieć, Skosmacieć. Okosmacieć, космáтѣть; || пушúться, мшúться.

Kosmacina, Kosmacizna, -y, *ж.* космáтость; || вóрса (*на сукнѣ*); || вóлосы на тѣлѣ. || *Бот.* **Kosmacizna korzenia,** мóчки, тóнкія нáточки на кóрнѣ, *см.* **Włochacizna, Włochatość;** || *Собир.* пушнóй товáръ, мѣхá.

Kosmacz, -a, *м.* космáчъ космáтый человѣкъ, космáтый звѣрь; || *Зоол.* родъ сóма (*рыба*).

Kosmaczek, *см.* **Kosmyczek;** || *Бот. см.* **Jastrzębiec.**

Kosmatawy, космáтый, волосúстый; || мохнáтый; || мохрóвый

Kosmatka, -i, *ж.* остúстая пшеница; || **Kosmatki, -tek,** *мн.* махрóвый кружóвникъ.

Kosmato, космáто, мохнáто; || ***Kosmato witać kogo** поздравля́ть новобрáчныхъ.

Kosmatość, -ści, *ж.* мохнáтость, космáтость.

Kosmaty, космáтый, мохнáтый, шершáвый, *см.* **Włochaty;** || *Бот.* мохнатый, волосáтый, пушúстый махрóвый, мочковáтый.

Kosmek, -smka. *м. см.* **Kosmyk.**

Kosmobrody имѣющій космáтую бóроду.

Kosmogonja, **-ji**, *ж.* космого́нія, нау́ка о сотворе́ніи міра.

Kosmogonicznie, съ космогони́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmogoniczny, космогони́ческій.

Kosmogonista, **-y**, *м.* занима́ющійся космого́ніею.

Kosmog af, **-a**, *м.* космогра́фъ, мі, описа́тель.

Kosmografja, **-ji**, *ж.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Kosmograficznie, космографи́ческимъ спо́собомъ.

Kosmograficzny, космографи́ческій, *см.* **Świat opisny**, **Miroopisny**, **Światopisarski**.

Kosmologja, **-ji**, *ж.* космоло́гія, міросло́віе.

Kosmologicznie, съ космологи́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmologiczny, космологи́ческій, *см.* **Światoumniczy**, **Miroumniczy**.

Kosmolo gista, **-y**, *м* космоло́гъ, міросло́въ, *см.* **Swiatoi mnik**, **Miroumnik**.

Kosmopolicki, космополи́тскій, всемі́рный.

Kosmopolictwo, **-a**, *ср.* космополити́ческая систе́ма.

Kosmopolita, **-y**, *м.* космополи́тъ, гражда́нинъ свѣта, *см.* **Obywatel świata**.

Kosmopolitka, **-i**, *ж.* космополи́тка.

Kosmopolityzm, **-u**, *м.* *см.* **Kosmopolictwo**.

Kosmowy. *см.* **Kosmaty**.

Kosmyk, **-a**, *м* косма́, клочо́къ, *умен.* **Kosmyczek**, **-czka**, *м.* клочо́чекъ

Kosmykowaty, *Бот* клочкова́тый, хлопкова́тый.

Kosnąć, **Kośnieć**, **Skosnieć**, *см.* **Kościeć**.

Kosnica, **Kostnica**, **-y**, *ж.* ко́стникъ (*гдѣ хранятся собранные кости мертвыхъ*); || ***Kosnica mu z oczu patrzy**, онъ похо́жъ на мертвеца́.

Kos iczy, коса́рный, сѣнока́сный.

K sn eć, *см.* **Kościeć**.

Kosnik, **-a**, *см.* **Kosi rz**, **Kosarz**.

Kosodrzew', **Kozodrzew**, **-wiu**, *м.* **Kosodrzewina**, **Kozodrzewina**, **-y**, *ж.* *см.* **Koszodrzewina**.

Kosonogi, косола́пый.

Kosooki, коса́й, косогла́зый.

Kosowaty, *Бот.* серпови́дный, серпообра́зный.

Kosowisko, **-a**, *ср.* косови́ще, *см.* **Kosidło**, **Kosisko**.

Kost, **-u**, *м.* *Бот.* костъ, мочекра́съ, костя́сный ко́рень.

Kosteczka, **-i**, *ж.* ко́сточка, *см.* **Kostka**.

Kosteczny, отно́сящійся къ игрѣ́ въ ко́сти, къ зерни́.

Kostera, **-y**, *м.* **Kosternik**, **-a**, *м* игро́къ въ ко́сти; || вообще́ всѣ́кій игро́къ.

Kosternica, **-y**, *ж.* игрочи́ха въ ко́сти; || карте́жница.

Kosternik, *см.* **Kostera**.

Kosterować, безпрестáнно игрáть въ кóсти, въ зернь, вообщé въ какýю лúбо игрý.

Kosterowanie, **-a**, *ср.* игрá въ кóсти, въ зернь, вообщé всякая игрá.

Kosterski, игóрный, игрéцкій, шýлерскій.

Kosterstwo, **-a**, *ср.* шýлерство, картёжъ.

Kostka, **-i**, *ж.* кóсточка; || *нат.* лоды́га, лоды́жка. *Анат.* **Martwa kostka**, узлóкъ, гáнглій; || *Хир.* шúшка; || клѣ́точка на тка́ни, плúточка, ку óчекъ. **Pokrajać co w kostki**, разрѣ́зать что мéлкими кусóчками, изрубúть нáискось; || **Kostki do grania**, игрáльныя кóсти; || **Kostka, pestka owocowa**. кóсточка; || *Плотн.* брусóкъ. **Obrabiać w kostki**, обтёсывать въ брусóкъ.

Kostkowany, **Kostkowaty**, клѣ́тчатый, рѣшóтчатый.

Kostkowy, *Анат.* лоды́жечный; лодыжный; || относя́щійся къ игрáльнымъ костя́мъ; || клѣ́тчатый, рѣшóтчатый; || разбúтый на кусóчки.

Kostnica, **-y**, *ж.* *см.* **Kosnica**.

Kostnieć, *см.* **Kosnieć**.

Kostnienie, **-a**, *ср.* окостенѣ́ніе, окостенѣ́лость.

Kostrouszek, **-szka**, *м.* родъ гóнчей собáки съ корóткими ушáми.

Kostrubaty, космáтый, мохнáтый, волосúстый; || шерóховатый, шершáвый.

Kostruch, **Kostruci an**, **-a**, *м.* *см.* **Kostrouszek**.

Kostrzewa, **-y**, *ж.* *Бот.* овся́ница, занóжка луговáя (*родъ злаковъ*).

Kostur, **Kosztur**, **-a**. *м.* косты́ль, клюка́, по́сохъ; || *см.* **Kosior**; || *Зоол.* желѣзница, бѣ́шеная рыба.

Kostyra, **Kostyrować**, *см.* **Kostera**, **Kosterować**.

Kosy, косóй.

Kosynierski,—**półki kosynierskie**, полкú вооружённые косóю.

Kosynjer, **a**, *м.* вооружённый косóю, косоно́сецъ.

Kosz, **-a**, *м.* корзúна, корзúнка, плетёнка. **Kosz rybny**, продолговáтая корзина для ловли рыбъ. **Kosz na pszczoły**, у́лей; || **Kosz we młynie**, нáсыпъ (*мéльничный*); || *Морс.* **Kosz masztowy** марсъ; || *Фортиф.* туръ, габúонъ. * **Zostawić, osadzić kogo na koszu**, оставúть ни съ чѣ́мъ, посадúть нá мель; || *Архит.* лопáтка (*подъ пятóю свода*).

Koszałka, **-i**, *ж.* корзúнка, плетёнка, кýзовъ. * **Pleść koszałki-opałki**, плести всякій вздоръ, молóть пустякú.

Koszar, **-u**, *м.* **Koszara**, **-y**, *ж.* плетéнь, загорóда (*для овецъ*); || *Воен.* **Koszary**, **-szar**, *мн.* казáрмы.

Koszatka, **-i**, *ж.* *Зоол.* сóня, сонлúвая бѣ́лка.

Koszenie, **-a**, *ср.* *Агр.* косьбá, сѣнокóсъ.

Koszenila, **-i**, *ж.* *см.* **Kokcynela**, **Czerwiec**.

Koszer, -u, *м.* кошéрное мясо отъ скотины бúтой по жидóвскому обряду.

Koszerne, -ego, *ср.* óткупъ на кошéрное мáсо у жидóвъ, *см.* **Koszer.**

Koszerny, чúстый, кошéрный (*у жидовъ*).

Koszlawiec, Koszlawo, Koszlawy, *см.* **Koślawiec, Koślawo, Koślawy.**

Koszodrzewina, -y, *ж.* сосна́ ростýщая въ Карпáтскихъ горáхъ, съ опускающимися къ землѣ вѣтвя́ми.

Koszokop, -u, *м. Фортиф.* сапировка, || сáпа, подкóпъ, *см.* **Stoła.**

Koszokopowy, сапúнный.

Koszowniczy, корзúнщичій.

Koszownik, корзúнщикъ, коробóчникъ.

Koszowy, корзúнный. **Ucho koszowe,** дýжка, рýчка у корзúны

Koszt, -u, *м.* иждивéніе, издéржка, расхóдъ. *Юрид.* **Koszta procesu,** судéбныя издéржки, прóторы. **Koszta podróży,** путевыя издéржки. **Koszta stempla,** гербóвая пóшлина. **Koszta administracji,** издéржки по управлéнію. **Koszta wpisu sądowego,** судéбная пóшлина, судéбный взносъ. **Koszta sądowe,** судéбныя издéржки. **Kosztem rządu,** на казéнный счётъ, на казéнномъ иждивéніи. **Własnym kosztem, na swój koszt,** на собственный счётъ, на свой счётъ. **Kosztów komu narobić,** ввести кого́ въ издéржки, въ расхóдъ. **Koszt łożyć na co,** расходовать на что́. **Żyć czyim kosztem, cudzym kosztem,** жить на чужóй счетъ. * **Kosztem cudzej sławy,** въ ущéрбъ чужóй слáвѣ, цѣною чужóй слáвы. *См.* **Nakład, Wydatek.**

Kosztorys, -u, *м.* смѣта.

Kosztować, стóить. **Drogo mię to kosztowało,** это мнѣ дóрого стóило. **Co cię kosztuje ten dom,** что́ стóитъ тебѣ э́тотъ домъ? *См.* **Przypłacić, Opłacić. Wielę mię to pracy kosztowało,** это мнѣ стóило мнóго трудá.

Kosztować, Skosztować, Zakosztować, Pokosztować, пробовать, попробовать, вкушáть, вкусúть, отвѣдывать, отвѣдать **Skosztuj naszego wina,** попробуй, отвѣдай нáшего винá; || испытáть, извѣдать. **Skosztowałem i ja tego szczęścia,** и я испытáлъ э́то счáстіе. **Chce wszystkiego kosztować,** онъ всѣ хóчетъ испытáть.

Kosztowanie, Skosztowanie, -a, *ср.* прóбá || óпытъ.

Kosztowniczek, -czka, *м.* сластёна, лáкомка.

Kosztownie, богáто, великолѣпно, съ большúми издéржками.

Kosztowność, -ści, *ж.* драгоцѣнность, **Kosztowności,** *мн.* драгоцѣнныя вѣщи, галантерéйныя вѣщи.

Kosztowny, драгоцѣнный, дóрого стóящій.

Kosztur, *см.* **Kostur.**

Kosztywaś, -u, *м. Бот. см.* **Żywokost.**

Koszula, -i, *ж.* рубáха, рубáшка, сорóчка **Koszula śmiertelna,** сáванъ. **Koszula żelazna,** кольчýга *Послов.* **Bliższa koszula ciała, niżeli kaftan,** *или* **niż ciotka, swoja** рубáшка къ тѣлу блúже.

Koszulka, -i, *ж.* рубáшечка; || *Анат.* внѣшняя плевá зарóдыша; || *Бот* цвѣтóчное влагáлище.

Koszulniczy, относя́щійся къ шитью рубáшекъ.

Koszulny, рубáшечный.

Koszyk, -a, Koszyczek, -czka, *м.* корзúнка, корзúночка.

Koszykarstwo, -a, *ср.* корзúнщичье ремéсло́; || торгъ корзúнами.

Koszykarz, -a, *м.* корзúнщикъ.

Koszykowy, корзúнный; || *Бот.* **Koszykowe ziele,** *см.* **Ostrzyż.**

Koszyna, -y, *ж.* **Koszysko, -a,** *ср.* дрянна́я корзúна.

Koszysko, -a, *ср. см.* **Koszyna.**

Koszyszczko, -a, *ср. Бот. см.* **Żeleźnik.**

Kot, -a, *м.* котъ. **Kot dziki,** дúкая кóшка, мамýль, *см.* **Żbik.** * **Targować, kupować kota w worku,** торговáть, купúть что́ заглазá, ничегó не видáвши. **Koty z kim drzeć,** быть съ кѣмъ на ножú, въ ссóрѣ. *Послов.* **W nocy wszystkie koty bure,** ночью всѣ кóшки сѣры, *или* ночь мáтка, всѣ гладко. || **Kot morski,** мартышка, морскáя кóшка; || *Охот.* заяцъ.

Kotara, Kotarcha, Kotarha, -y, *ж.* юрта, шалáшъ, жильe кочевыхъ народовъ; || пóлогъ, занавѣска вокрýгъ постéли.

Koteczka; -i, *ж.* кóшечка; || *Бот.* **Koteczki,** *мн.* трилúстникъ, дя́тлина, клóверъ, трефóль, кáшка (*растеніе*).

Kotek, -tka, *м.* котёнекъ.

Kotew, -twi, *см.* **Kotwia, Kotwica.**

Kotewka, -i, *ж.* мáленькій я́корь; || четыреугóльное óстрое желѣзо, броса́емое для поврежденія ногъ у непріятеля, подмётныя карáкули, кляпцы. || *Анат.* отрóстокъ на кости; || *Бот.* чилúмъ, водянóй, болóтный орѣхъ, *см.* **Orzech wodny.**

Kotka, -i, *ж.* кóшка; || *Бот.* серёжка, кóтики, *см.* **Koteczki.**

Kotlarczyk, -a, *м.* подмастéрье у котёльника, мѣдника.

Kotlarka, -i, *ж.* котёльница, жена́ котёльника; || *Простон.* котёльное мастерствó, торгъ мѣдною посýдою, *см.* **Kotlarstwo.**

Kotlarz, -a, *м.* котёльникъ, мѣдникъ.

Kotlecik, -a, *м.* котлéтка.

Kotlet, -a, *м.* котлéта. **Kotlety wołowe,** говя́жья котлéты: **baranie,** бараньи; **cielęce,** телячьи.

Kotlik, -a, *м.* котелóкъ.

Kotlina, -y, *ж.* котловúна, кругла́я, глубóкая я́ма; || вагрáнка, горнъ (**duża fajerka, ognisko**); || *Артил.* котёлъ, часть канáла въ мортúрѣ; || **kotlina** (*самое глубокое мѣсто въ прудѣ*); || *Охот.* лóгово,

ло́говище, берлога, нора́, *см.* **Legowisko**. **Zając w kotlinie**, за́яцъ въ норѣ́; || *Минер.* за́лежь; || мѣ́дныя де́ньги, худы́я деньги.

Kotlinka, -i, *ж.* *Умен.* котлови́нка, *см.* **Kotlina**.

Kotliske, -a, *ср.* *Горн.* обва́лъ ша́хты, *см.* **Spadlisko**.

Kotłowe, -ego, *ср.* по́шлина съ виноку́реннаго *или* пивова́реннаго котла́.

Kotłowy, коте́льный.

Kotłowy, -ego, *м.* присма́тривающій за котло́мъ въ виноку́рнѣ.

Kotna, -ej, *ж.* суко́тная (*о ко́шкахъ*), суя́гная (*объ о́вцахъ*), бере́менная, *см.* **Cielna, Szczenna**.

Kotomałp, -a, *м.* *Зоол.* са́ки, лисьехво́стая обезья́на.

Kotownia, -ni, *ж.* конура́ для запира́нія ко́шекъ.

Kotowny, я́корный, *см.* **Kotwiczny**.

Kotowy, коша́чій, ко́шечій, *см.* **Koci**.

Kotuś, -sia, *м.* ки́са, ки́ска (*ко́шка*).

Kotwia, Kotew', -twi, Kotwica, -y, *ж.* я́корь; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣ́зный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣ́зная связь въ печа́хъ.

Kotwiczka, -i, *ж.* якорёкъ.

Kotwiczne, -ego, *ср.* я́корное (*пла́та за стоя́ніе на я́корѣ въ по́ртѣ*).

Kotwiczny, я́корный. **Drąg kotwiczny**, веретено́ у я́коря. **Lina kotwiczna, powróz kotwiczny**, я́корный кана́тъ.

Kować, *см.* **Kuć**.

Kowadło, -a, *ср.* накова́льня. **Być między młotem a kowadłem**, быть ме́жду мо́лотомъ и накова́льнею, т. е. находи́ться ме́жду двухъ опа́сностей, попа́сть ме́жду двухъ огне́й. || *Анат.* **Kowadełko w uchu**, накова́ленка, ко́сточка находя́щаяся за бараба́нною перепо́нкою.

Kowadłowy, накова́ленный.

Kowal, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чь; || *Зоол.* лету́чая ры́ба.

Kowalczyk, -a, *м.* подмасте́рье у кузнеца́.

Kowalik, -a, *м.* *Зоол.* по́ползень (*пти́чка*).

Kowalka, -i, *ж.* кузнечи́ха, жена́ кузнеца́; || *Прост.* кузне́чество. **Kowalką się trudnić**, занима́ться кузне́чествомъ, *см.* **Kowalstwo**.

Kowalnia, -ni, *ж.* ку́зня, ку́зница.

Kowalski, кузне́чный, кузне́ческій, кузне́цкій.

Kowalstwo, -a, *ср.* кузне́чество.

Kowanie, *см.* **Kucie**; **Kowano, Kuto**; **Kowany, Kuty**.

Kownata, Kownatny, *см.* **Komnata, Komnatny**.

Koza, -y, *ж.* кова́. **Koza dzika**, *Зоол.* се́рна. *Посл.* **Na pochyłe drzewo i kozy skaczą**, на бѣ́днаго Мака́ра всѣ ши́шки валя́ться. **Pół psa, pół kozy**, ни ры́ба ни мя́со. **Przyjdzie koza do woza**, и на на́шей у́лицѣ бу́детъ пра́здникъ, придётъ и на́ша о́чередь, пригожу́сь и я вамъ когда́-ни́будь. **Nie wie gdzie kozy gnano**, онъ ничего́ не слы́шитъ, ничего́ не зна́етъ. || *Астрон.* Амальте́я (*созвѣ́здіе*), Капе́лла (*созвѣ́здіе*); || *Зоол.* желѣ́зница (*ры́ба*); || *Муз.* волы́нка, кобза́ (*инструме́нтъ*); || тюрьма́ аресте́нтская. **Osadzić kogo w kozie**, посади́ть кого́ въ тюрьму́, *см.* **Areszt, Kryminał, Więzienie**; || плотъ, паро́мъ, перево́зный плотъ.

Kozacki, коза́цкій, каза́цкій, каза́чій. **Po kozacku, z kozacka**, покоза́цки.

Kozac'wo, -a, *ср.* коза́чество.

Kozaczek, -czka, *м.* козачёкъ.

Kozaczka, -i, *ж.* коза́чка.

Kozaczy, *см.* **Kozacki**.

Kozaczyć się, Skozaczyć się, пойдти́ въ козаки́, сдѣ́латься козако́мъ.

Kozaczyzna, -y, *ж.* коза́чество.

Kozak, -a, *м.* коза́къ, каза́къ; || *Бот.* козля́къ (*грибъ*).

Kozakierja, -ji, *ж.* коза́цкое удальство́, молоде́чество.

Kożba, *см.* **Kośba**.

Kozera, -y, *ж.* ко́зырь, козы́рная игра́, вскры́ша. **Grać kozerę**, ходи́ть съ ко́зыря, козыря́ть, *см.* **Świętna, Kozernik**.

Kozerka, Kozernica, -y, *ж.* играчи́ха, картёжница.

Kozernik, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ.

Kozerny, козырно́й. **Kozerny król**, козырно́й коро́ль, коро́ль козыре́й. **Kozerna dama**, козырна́я да́ма, да́ма козыре́й.

Kozerować, козыря́ть.

Kozerzysty, козы́ристый.

Kozi, ко́зій, козли́ный, ко́злій.* **Sprzeczać się, spierać się o kozią wełnę**, спо́рить о пустяка́хъ, о томъ что́ никому́ не доста́нется. **Wsadzić kogo w kozi róg**, согну́ть кого́ въ бара́ній рогъ. || *Бот.* **Kozia broda**, та́волга го́рная. **Kozia rutka**, сла́дкая дя́тлина. **Kozia stopka**, павили́чные колоко́льчики. **Kozi korzeń**, сайга́чій ко́рень, сайга́нъ. **Kozi lep** ла́донникъ, ла́донное де́рево. **Kozie jajka**, золото́окъ, златоцвѣ́тникъ, *см.* **Złotogłów**; || **Kozia stopa**, щипцы́ для вырыва́нія зубо́въ, рычажёкъ.

Koziarka, -i, *ж.* пасту́шка козъ, же́нщина пасу́щая козъ; || жена́ козопа́са.

Koziarnia, -i, *ж.* ко́зій хлѣвъ.

Koziarz, Koźlarz, -a, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozibród, -oda, *м.* *Бот.* козеле́цъ (*расте́ніе*).

Kozica, -y, *ж.* *Агр.* чисти́лка у сохи́; || отва́лъ, поли́ца, у́хо (*у плу́га*); || коза́чка, ру́чка (*у плу́га*)

Kozidar, -u, *м.* пода́рокъ, кото́рымъ пото́мъ попрека́ютъ.

Kozieł, Kozioł, -zła, *м.* козёлъ. **Kozieł ofiarny**, козёлъ отпуще́нія. **Uparty jak kozieł**, упря́мъ какъ козёлъ, *см.* **Rogacz**; || Ко́злы, *Собир.* **Powozić z kozła**, править лошадьми́, си́дя на ко́злахъ. **Kozła przewrócić**, перекувырну́ться, *см.* **Koziełek**; ||

|| Искрúвленная, нахмýренная мúна. **Kozła postawić**, хмýриться, угрюмúться. || *Упрáмство,убóрство, сердúтый вúдъ, капрúзъ. **Wybić komu kozła**, образýмить кого, застáвить кого исполнúть свой долгъ, укротúть кого, вывести изъ упрáмства; || козлы (*на которых пилять*); подмóстки; || станóкъ мольбéртъ (*у живописцев*). **Postawić obraz na kozłach**, поставúть картúну на станóкъ,на мольбéртъ. || *Плотн.* подкóсокъ, подпóрка, подставка; || *Воен.* **Kozły rosochate**, рогáтки, пирамúда úли кóзлы изъ рýжей; || *Архит.* **Kozły**, *мн.* свáя, *род. п.* свай; || волúнка, кобзá, *см.* **Koza.**

Koziełek,Koziołek,-łka,*м.* козленокъ; || *Зоол.* молодóй изýбрь, дéтеныш косýли; || кувúркъ. **Wywrócić koziołka**, перекувúркнуться, упáсть, полетéть кубарéмъ; || *Зоол.* барашекъ, бекассúнъ (*птица*); || *Бот. см.* **Wielosił**; || коза́ (*для кошéнія кирпичéй*).

Koziełkować, кувúркаться.

Kozik, -a, *м.* мясни́чекій, мясни́чій ножъ; || простóй, худóй нóжикъ.

Kozilek, -łka, *м. Бот* я́сенецъ, волкáна.

Kozina, -y, *ж.* козлáтина, к зье мя́со.

Kozioglów, -owa, *м* козлоголóвный кулúкъ (*птица*).

Kozioł, *см.* **Kozieł**; **Koziołek**, *см.* **Koziełek**; **Koziołkować**, *см.* **Koziełkować.**

Kozionogi, имéющій козлúныя нóги, козлонóгій.

Kozioróg, -a, *м.* дровосéкъ, усáчъ (*насѣкомое*).

Koziorogi, имéющій козлúные рога́.

Koziorożec, -żca, *м Астрон.* Козерóгъ; || *Агр.* медýнка, люцéрна (*растéніе*).

Koziostopy, *см.* **Kozionogi.**

Koziułka, -i, *ж. Зоол.* большóй комáръ, долгонóжка

Kózka, -i, *ж.* кóзочка, *см.* **Kozioróg, Koziułka**; || *Зоол.* голéцъ, гóльчикъ (*рыба*).

Kozlak, -a, *м.* козлáкъ (*гриб*); || лúственничная гýбка.

Kozlarka, Kozlarz, *см.* **Koziarka, Koziarz.**

Kozlątko, -a, Kozlę, -ęcia, *ср.* козлéнокъ.

Kozleć, козлúться, походúть на козлá. **Wełna na jagnięciu kozleje**, овечья шерсть дéлается похóжею на кóзью; || дéлается упрáмымъ какъ козелъ.

Kozlęcina, -y, *ж.* козлáтина.

Kozlęcy, козлóвый.

Kozłek, -łka, *м.* **Kozłki**, *мн. Бот.* валерúана, бульдырьянъ, маунъ (*растéніе*), *см.* **Baldrjan, Dryanek.**

Kozli, козлúный, кóзлій.

Kozlić czoło, Nakozlić czoło, Kozlić się, хмýрить лицó, хмýриться.

Kozlik, -a, *м. Бот.* лебедá садóвая (*растéніе*).

Kozlina, -y, *см.* **Młokocina**; || козлóвая кóжа, козлúна.

Kozłki, *мн. см* **Kozłek.**

Kozłonogi, *см.* **Kozionogi.**

Kozłować, Pokozłować, скакáть, пры́гать, рѣзвúться.

Kozłowaty, козлúный, кóзлій.

Kozłowiec, -wca, *м.* кóзій пастýхъ, козопáсъ.

Kozłowy, козлóвый.

Kozły, *см.* **Kozieł.**

Kozodój, -ja, *м.* кóзій пастýхъ, козопáсъ; || *Зоол.* ководóй, лилóкъ (*ночна́я пти́ца*), *см.* **Lelek.**

Kozodrzew, Kosodrzew,-u, *м. см.* **Koszodrzewina.**

Kozodziczyna,-y, *ж.* **Kozodzik, -a**, *м. см.* **Kozilek.**

Kozo as, -a, *м.* козопáсъ, *см.* **Koziarz.**

Kozoroźeć, *см.* **Koziorożec.**

Kożub, Kożubek, *см.* **Każub, Każubek.**

Każubalce, -lca, *м* выкупныя дéньги, выкупъ; || взя́тка. **Wyciągać kogo z kożubalec**, содрáть съ кого взя́тку.

Kozubato, выпукло, выгнуто, *см.* **Kozubaty.**

Kozubieć, Skozubieć, выгибáться, вы́гнуться, быть выпуклымъ; || выдавáться впередъ, клони́ться.

Kożuch, -a, *м.* кожýхъ, тулýпъ; || **Kożuch na mleku, od śmietanki**, пéнка.

Kożuchować,*Садов.* прививáть щиткóмъ úли глазкóмъ (*деревья*).

Kożuchowanie, -a, *ср.* прививка, *см.* **Kożuchować.**

Kożuchowiec, -wca, *м. Зоол.* шýбная моль.

Kozula, Kozulka, -i, *ж.* ýдка, ýдочка, съ двумя́ úли тремя́ лéсами.

Kożuszek,-szka, *м.* шýбка, тулýпчикъ; || **Kożuszek od śmietanki**, пéнка на молóчныхъ слúвкахъ.

Kozyra, Kozyrnik, Kozyrny, Kozyrować, *см* **Kozera**, и т. д.

Krać,Zekrać,Wykrać, бранúть, ругáть, выбранúть, выругать. **Krać się, Pokrać się**, ругáться, перебранúваться, поноси́ть другъ дру́га, *см.* **Łajać, Łajać się.**

Kranie, -a, *ср.* брань, рýганъ.

Kpiarz, -a, *м.* насмѣшникъ, зубоскáлъ, *см.* **Zartowniś, Szyderca, Drwiarz.**

Kpić, смѣя́ться, издѣва́ться, глумúться (*надъ кѣмъ, надъ чемъ*), перецыганúвать (*кого́*).

Kpica, -y, *ж.* дýрочка, болвáнчика, *см.* **Błaźnica.**

Kpienie, -a, *ср.* (**z kogo**), высмѣúваніе, перецыганúваніе (*кого́*).

Kpina, -y, *м.* болвáнъ, óлухъ.

Kpina, -y, Kpinka, -i, *ж.* употребля́ется бóлѣе во мн. ч. **Kpiny**, *род. п.* **Kpin, Kpinki**, *род.п.-nek*,насмѣшка,осмѣя́ніе шýтка. **Kpiny sobie z kogo robić**,издѣваться надъ кѣмъ. **Siebie wystawić, narazić na kpiny**, подвергáть себя́ насмѣшкамъ. **Zrobić co na kpiny**. сдѣлать что́ въ насмѣшку, для шýтки. *см.* **Drwina, Szyderstwo, Żart.**

Kpisko, -a, *ср.* пе́нтюхъ, о́лухъ.

Kra,-y, *ж.* льди́нка. са́ло (*льди́ная пле́нка, плавающая на поверхности воды при ея замерза́нiи*); || *Мед.* скиръ, отвердѣ́нiе, затвердѣ́лость; || **kra, gruba, chmura,** густо́е о́блако, ту́ча.

Krab, -a, *м. Зоол.* крабъ, морско́й ракъ.

Kraciasto, въ видѣ рѣше́тки, на подо́бiе рѣше́тки, въ кле́точку. кле́точками.

Kraciasty,Kracisty, рѣшетчатый,кле́тчатый; || сквозно́й.

Kracić, Zakracić,задѣлывать *или* обноси́ть, рѣше́ткою.

Kraczać się, *см.* **Rozkraczać się.**

Kraczoch, -a, *м.* праздношата́ющiйся, шату́нъ.

Kradać, *см.* **Kraść.**

Kradkiem, укра́дкою, *см.* **Ukradkiem.**

Kradnienie,-a, *ср.* воровство́,*с.м.***Kradzież.**

Kradomie, укра́дкою, скрытно, тайко́мъ, изподтишка; || воровски.

Kradomy, потаённый, скры́тный

Kradywać, *см.* **Kraść.**

Kradzieski, Kradzieźniczy, воровско́й.

Kradzieztwo, -a, *ср. см.* **Kradzież.**

Kradzież, -y, *ж.* кра́жа, покра́жа, воровство́, расхище́нiе. **Kradzież grosza publicznego,** расхище́нiе ка́зны. **Kradzież przy nim znaleziono,** покра́жу нашли́ у него́.

Kradzieżca,-y, Kradzieźnik,- a, *м.* воръ, похити́тель (*ж. р.* торо́вка, похити́тельница), *см.* **Złodziej.**

Kradzieżność, -ści, *ж.* скло́нность къ воровству́.

Kradzieżny, скло́нный къ воровству́, **Kradziony,** укра́денный, воровско́й.

Krąg,-ęgu, *м.* кругъ, кружо́къ. **W krąg,** въ кружо́къ, вокру́гъ, кругообра́зно; || *Астрон.* орбита, путь (*планеты*); обраще́нiе (*солнца*); || дискъ,кругъ (*со́лнца,луны*); || **Krąg garncarski,** гончарный кругъ; || **Kręgi,** *мн.* затылокъ. зашеёкъ, загри́вокъ. **Połamać kręgi,** сломать шею, *см.* **Kark;** || слой (*дерева*); || о́бодъ,окру́жность колеса́; || **Krąg węża,** изги́бъ, *см.* **Kłąb;** || ***Ująć żądze w kręgi;** умѣ́рить, обуздать свои́ страсти.

Krąglak, -a, *м.* кругля́къ, круглы́шъ, кру́глое полѣ́но.

Krągleć, округля́ться.

Krąglić, закр гля́ть, округля́ть, *см.* **Zaokrąglać;** || **Krąglić się,** округля́ться.

Krąglica, Kruglica, -y, *ж.* кубарь, *см.* **Bąk, Cyga, Wartołka.**

Krągło, кру́гло.

Krągły, кру́глый, *см.* **Okrągły.**

Kraina, -y, *ж.* край, страна, о́бласть; || *Геогр.* по́нсъ (*земли*); || сфе́ра. **W wyższych krainach filozofji,** въ высшихъ сфе́рахъ философiи. **Gubi się w krainach przymuszeń,** онъ теря́ется въ о́бласти предположе́нiй.

Kraj, u, *м.* край, сторона́, страна, о́бласть. **Pójść na kraj świata,** пойти́ на край све́та. **Kraj szaty,** край оде́жды. **Wszystkie kraje ziemi,** всѣ страны земли́. **Kraje umiarkowane,** умѣ́ренныя страны. **Obce kraje,** чужіе край, иностранныя зе́мли. **Kraj ludny,** населе́нная страна́. **Kraj rodzinny,** родно́й край, ро́дина. **Kraj,** оте́чество, отчи́зна, ро́дина. **(W kraju i za granicą,** въ странѣ. внутри́ страны́, на ро́динѣ и за границею). *Послов.* **Co kraj to obyczaj,** что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай.

Krajać, Pokrajać, рѣзать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, нарѣ́зывать, нарѣ́зать. **Krajać kawałkami,** рѣзать кусо́чками, ло́мтиками. **Krajać suknię,** кроить пла́тье, *см.* **Kroić. Krajać chleb,** нарѣ́зывать хлѣ́бъ. **Nóż dobrze kraje,**ножъ хорошо рѣжетъ; | ***Pługiem krajać ziemię,** плу́гомъ боро́здить зе́млю; || ***Serce mi to kraje,** э́то мнѣ раздира́етъ се́рдце. || **Krajac się, Pokrajać się,** нарѣзаться порѣзаться,быть нарѣзаннымъ. **Zanim to pokraje się,**прежде не́жели э́то бу́детъ нарѣзано,прежде не́жели э́то нарѣжется. * **Serce mi się krajało z żalu,** се́рдце у меня́ надрыва́лось отъ го́рести, *см.* **Pękać.**

Krajanie, -a, *ср.* разрѣзываніе; || кро́шка (*табаку*).

Krajanka, -i, *ж.* (**sera**), кусо́къ, ло́мтикъ (*сыра*).

Krajczanka, -i, *ж.* дочь кра́вчаго.

Krajczany, *см.* **Krajkowy.**

Krajczostwo, -a, *ср.* до́лжность кра́вчаго; || *Собир.* кравчій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Krajczy, -ego, *м.* кра́вчій.

Krajczyc, -a, сынъ кра́вчаго.

Krajczyna, -y, *ж.* жена́ кра́вчаго.

Krajka, -i, *ж.* кро́мка. кайма́, каёмка.

Krajkowy, кро́мчатый, каёмочный.

Krajny, *см.* **Skrajny.**

Krajomiernictwo, -a, *ср.* межева́ніе, землемѣ́рiе.

Krajomierniczy, землемѣ́рный.

Krajopis,-a,Krajopisarz, -a, *м.*описа́тель страны́, хорогра́фъ; || **Krajopis,-u,** *м.* описа́ніе страны. хорогра фія.

Krajopisarski, хорографическій.

Krajopisarstwo, Krajopistwo, -a, *ср.* хорогра́фія, *см.* **Krajopis.**

Krajopisarz, -a, *м. см.* **Krajopis.**

Krajopisny, хорографическій.

Krajopistwo, -a, *ср. см.* **Krajopisarstwo.**

Krajowiec, -wca, *м.* туземецъ, коренно́й жи́тель страны.

Krajowładca, -y, *м.* госуда́рь, мона́рхъ.

Krajowładczyni, -ni, *ж.* госуда́рыня, мона́рхиня.

Krajowładztwo,-a, *ср.* верхо́вная власть, самодержа́вiе.

Krajowość,-ści, *ж.* мѣстный хара́ктеръ, *см.* **Miejscowość.**

Krajowy, туземный, коренно́й, мѣстный. **Wino krajowe,** туземное вино́. **Napoje krajowe,** напитки мѣстнаго приготовле́нiя. **Rośliny krajowe,** мѣстныя рас-

ténia. **Krajowy obyczaj**, мѣстный обычай, обы́чай страны. **Pisarze krajowi**, отéчественные писáтели. **Piśmiennictwo krajowe**, отéчественная литерату́ра. **Krajowość**, *с.м.* **Narodowy.**

Krakać, Kraknąć каркать, каркнуть, (*о воронахъ*). *Послов.* **Kiedy wleziesz między wrony, musisz krakać jak i ony**, съ волка́ми жить, по во́лчьи выть.

Krakacica, -y, *ж. Мед.* полипъ (*въ носу*).

Kralka, -i, *ж.* деся́тка (*въ карточной игрѣ*), *см.* **Dziesiątka.**

Kram, -u, *м.* мелочна́я ла́вка; това́ры въ ла́вкѣ. **Kram założyć**, открыть ла́вку, нача́ть торгова́ть. *Послов.* **Jaki pan, taki kram**, како́въ попъ, тако́въ и прихо́дъ.

Kramarczyk, -a, *м.* разно́щикъ (*товаровъ*), ходе́бщикъ; || сидѣлецъ (*въ лавкѣ*).

Kramarka, -i, *ж.* торго́вка, ла́вочница.

Kramarski, мелочно́й; || торго́вый. **kupiectwo kramarskie**, мелочны́е това́ры **Duch kramarski**, духъ торго́вли, комме́рческое направле́ніе, меркантильный духъ.

Kramarstwo, -a, *с.м.* мелочно́й торгъ, мелочно́й товаръ.

Kramarszczyzna, -y, *ж.* мелочна́я торго́вля, прода́жа.

Kramarz, -a, *м.* ла́вочникъ, мелочно́й торгове́цъ.

Kramarzyć, вести́ мелочну́ю торго́влю; || * **Kramarzyć się (z kim)**, спо́рить, препира́ться.

Kramik, -u, *м.* мелочна́я ла́вочка.

Kramnica, -y, *ж. с.м.* **Kram.**

Kramnik, -a, *м. с.м.* **Kramarz.**

Kramny, Kramowy, ла́вочный. торго́вый **Kramny artykuł, towar**, предме́тъ торго́вли, това́ръ.

Kramować, *с.м.* **Kramarzyć.**

Kraniec, -ńca, *м.* край, коне́цъ; || преде́лъ, рубе́жъ, окра́ина, сторона, бортъ (*у су́дна*). **Na krańcach państwa**, на грани́цахъ, на окра́инахъ государства, *см.* **Kraj Brzeg, Krawędź. Na obu, po obu krańcach ziemi**, по обо́имъ концамъ земли; || *преграда, препо́на; || кругъ, циклъ, *см.* **Koło**; || дискъ, кругъ, *см.* **Krąg.**

Krasa, -y, *ж.* румя́нецъ, ро́зовый цвѣтъ; || краса́, красота́.

Kraść, Kradać, Kradywać, Skraść, Ukraść, красть, укра́сть, похища́ть, похити́ть.

Krasić, Okrasić, Ukrasić, краси́ть въ кра́сную кра́ску; || украша́ть, прикра́шивать, *см.* **Okrasić.**

Kraska, -i, *ж. с.м.* **Krasawica**; || *Зоол.* сивоворо́нка (*птица*).

Krasnieć, Wykraśnieć, хороше́ть, станови́ться приго́жее.

Krasność, -ści, *ж.* красота́, *см.* **Krasa, Piękność.**

Krasny, кра́сный, ро́зовый; || прекра́сный, приго́жий.

Krasomowa, -y, *ж.* краснорѣчіе.

Krasnomówca, -y, *м.* краснорѣчивый, ора́торъ.

Krasomownie, Krasomowno, краснорѣчи́во, *см.* **Wymownie.**

Krasomowność, -ści, *ж.* краснорѣчивость.

Krasomowny, краснорѣчивый, цвѣти́стый, *см.* **Kwiecisty.**

Krasomowski, ора́торскій, ри́торскій.

Krasomowstwo, -a, *ср.* реторика.

Krasowronka, -i, *ж. с.м.* **Kraska.**

Krata, -y, *ж.* рѣшетка; || кле́тка; || *Фортиф.* опускна́я рѣшетка; || кле́тка (*на ткани*). **Materja w kraty, w krateczki**, клѣтчатая матерія.

Krateczka, -i, рѣшеточка, кле́точка, *см.* **Krata, Kratka.**

Kratka, -i, *ж.* рѣшетечка; || перила, *мн.* (*въ суди́лищѣ*); || *судебное мѣсто.* **Stanąć przed kratką**, явиться въ судъ. **Stawać u kratek, za kratkami**, вести́ тя́жбу, защища́ть въ судѣ; || проси́ть въ судѣ (*на кого*).

Kratkować, рѣшети́ть.

Kratkowany, рѣшетчатый.

Krawacz, -a, *м. Сапож.* рѣза́къ; крово́й ножъ.

Krawalnica, -y, *ж.* стано́къ, верста́къ, рабо́чій столъ.

Krawalnik, -a, *м. с.м.* **Krawacz.**

Krawat, -u, *м. с.м.* **Halsztuch.**

Krawcowa, -ej, *ж.* жена́ портна́го; || портни́ха.

Krawcowy, портня́жскій, портня́жный.

Krawczyk, -a, *м.* подмасте́рье портна́го.

Krawczyna, -y, *ж.* портна́га.

Krawędź, -dzi, *ж.* бокъ, сторона́, край; || кайма́, кро́мка (*у ткани*); || тесьма́; || бортъ, гилсъ (*у су́дна*); || закра́ина, обши́вка, рубе́цъ; || *Архит.* ребро́, край (*см.* **Róg**), || опу́шка (*лѣса*); окра́ина; || карни́зъ (*до́ма*); || край (*стола́*). **Na krawędziach przepaści**, на краю́ про́пасти. || *Фортиф.* гре́бень бру́ствера.

Krawędziasty, находящійся на са́момъ краю.

Krawiec, -wca, *м.* портно́й.

Krawiecki, портня́жный. **Stół krawiecki**, като́къ, портня́жный столъ.

Krawiectwo, -a, *ср.* портня́жничество.

Krawieczyzna, -y, *ж. с.м.* **Krawiectwo.**

Krąż, -ęża, *м. Зоол.* родъ щети́нистаго черва́.

Krążek, -żka, *м.* кружо́къ, ло́мтикъ; || рядъ обручей, *см.* **Krąg.**

Krążenie, -a, *ср.* обраще́ніе, оборотъ; || движе́ніе. **Krążenie krwi**, обраще́ніе кро́ви; || **Krążenie po morzu**, кре́йсерство, крейсеро́вка.

Krążny, круговой.

Krążyć, Okrążać, броди́ть, шата́ться, шля́ться; || верте́ться, кружиться. обраща́ться вокру́гъ; || пари́ть, носи́ться.

Wilcy krążą około stada, волки бродятъ вокругъ стада. **Orzeł krąży w powietrzu,** орелъ парятъ, носится въ воздухѣ. **Ziemia krąży około słońca,** земля обращается вокругъ солнца. **Tysiące czułen krążyło po rzece,** тысяча лодокъ пересѣкали рѣку; || *Морс.* крейсеровать.

Krążydło, -a, *ср.* циркуль, *см.* **Cyrkiel.**

Krcica, -y, *ж.* сѣрая капуста, *см.* **Jarmuż.**

Kreacja, -i, *ж.* творе́ніе, созда́ніе; || изобрѣте́ніе; || произведе́ніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе, установле́ніе, *см.* **Mianowanie.**

Kreatura, -y, *ж.* тварь; || * любимецъ, креатура, *см.* **Stworzenie.**

Kręcenie, -a, *ср.* суче́ніе, круче́ніе; || свива́ніе, скру́чиваніе; || *виля́ніе, вертка, улóвка.

Kreci, кротовый, *см.* **Kret.**

Kreciany, Kreciasty, *см.* **Kredziany, Kredziasty.**

Kręcić, крути́ть, вить, сучи́ть; || поворáчивать, перекру́чивать, верте́ть; || трясти́, качáть; || * увертываться, виля́ть, прибѣга́ть къ улóвкамъ; || **Kręcić kark,** вертѣть ше́ю, *см.* **Skręcić.** || **Kręcić jedwab',** сучи́ть шелкъ. **Jedwab kręcony,** суче́ный шелкъ. **Kręcić powrozy,** вить верёвки. **Kręcić głową na co.** качáть, трясти́ головóю (*при чёмъ*). || * **Kręcić wici,** виля́ть, верте́ться, вывёртываться; || **Kręcić się,** верте́ться, кружи́ться, извива́ться, изгиба́ться. (*см.* **Wić się, Wężyk**). **Pijanemu zdaje się, że wszystko się kręci,** пья́ному ка́жется, что вокру́гъ него́ всё верте́тся. **Kręcić się koło czego, za czém,** увива́ться о́коло чего́, ухáживать за чѣмъ. **Głowa mu się kręci,** голова́ у него́ кру́жится; || **Łza mu się kręci w oczach,** у него́ слеза́ наверты́вается на глазáхъ; || вíться, навива́ться (*о волосáхъ*)

Kręciciel, -a, *м.* сучи́льщикъ (*верёвокъ*); || * *см.* **Kręciel, Krętacz.**

Kręcicielka, -i, *ж.* сучи́льщица (*верёвокъ*); *см.* **Kręcielka.**

Kręcidło, -a, *ср.* прядильное колесо́.

Kręcielnia, -ni, *ж.* кана́тный завóдъ; || кана́тная рабóта.

Kręcielstwo, -a, *ср.* витьё, круче́ніе, суче́ніе || * прива́зка, приди́рка, крючóкъ, *см.* **Matactwo.**

Kręcisto, *см.* **Kręto.**

Krecisty, *см.* **Kredzisty.**

Kręcisty, *см.* **Kręty.**

Kręciszek, -szka, *м. Бот. см.* **Kmin polny.**

Kręciwąs, -a, *м.* вѣтренникъ, вѣтрогóнъ.

Kręcony, суче́ный, витóй, *см.* **Kręcić. Schody kręcone,** витáя лѣстница

Kręcz, -u, *м.* сýдорога.

Kręczynka, -i, *ж. Бот. см.* **Janowiec.**

Kreda, -y, *ж.* мѣлъ *см.* **Krédka.**

Kredenc, *см.* **Kredens.**

Kredencerka, -i, *ж.* жена́ буфе́тчика, мундше́нка, *см.* **Kredencerz.**

Kredencerz, -a, *м.* буфе́тчикъ; || му́ндшенкъ.

Kredencja, -ji, *ж.* шкафъ для посýды, буфе́тъ, *см.* **Kredens.**

Kredencjalny, *см.* **Wierzytelny.**

Kredencować, Kredensować, *Стар.* отвѣдывать. подноси́ть напúтокъ *или* ку́шанье, пóдчивать другáго; || быть на чѣмъ, предводи́тельствовать, указывать дорóгу. **Kredencować wojsku,** предводи́тельствовать вóйскомъ.

Kredens, -u, *м.* шкапъ для посýды, буфе́тъ; || кредити́вное, вѣрющее письмó.

Kredensować, Kredencować, *Стар.* испрóбовать сперва́ напúтокъ *или* ку́шанье, подава́ть ихъ кому́; || идти́ впереди́ кого́, быть на чéлѣ (*напр. войска*); || *Юрид.* назнача́ть на какýю-либо дóлжность.

Krédka, -i, *ж.* мѣлóкъ. **Wziąść pod krédkę,** счита́ть, вычисля́ть. **Z krédką żyć,** жить съ разсчётомъ, жить разсчётливо.

Kredo, *Церк.* симвóлъ вѣры. *Посл.* **Potrzebny jak Piłat w kredo, Wlazł jak Piłat w kredo,** нýженъ, какъ пятое колесó въ тѣлѣгѣ, *см.* **Koło, Dziura w moście.**

Kredować, Pokredować, отмѣча́ть, отмѣтить мѣломъ.

Kredyt, -u, *м.* кредúтъ, долгъ, вѣра; || сúла, вѣсъ, уваже́ніе; || довѣріе; || кредúтъ (**rubryka w rejestrach:** *należy się*). **Dawać na kredyt,** дава́ть на кредúтъ, взаймы́, въ долгъ. **Borg umarł, a kredyt nie żyje,** въ долгъ не даю́тъ, *см.* **Borg;** || * довѣріе. **Nabyć kredytu,** пріобрѣсти́ довѣріе. **Kredyt stracić,** извѣриться, потеря́ть довѣріе

Kredytor, -a, *м.* заимода́вецъ, кредитóръ, *см.* **Wierzyciel.**

Kredytorka, -i, *ж.* заимода́вица, кредитóрка, *см.* **Wierzycielka.**

Kredytować (komu), дава́ть взаймы́, въ долгъ, *см.* **Borgować;** || *Ком.* **Kredytować (kogo),** поставля́ть въ кредúтъ, кредитовáть.

Kredytowanie, -a, *ср.* отдáча взаймы́, въ кредúтъ.

Kredytowy, кредúтный, кредитúвный, вѣрющій. **Listy kredytowe,** вѣрющія пúсьма

Kredziany, мѣловóй.

Kredziasty, мѣлова́тый.

Kredzić, Pokredzić, пáчкать, запáчкать мѣломъ; || мѣлúть, замѣлúть, замáзать мѣломъ.

Kręgi, *мн. см.* **Krąg.**

Kręgiel, -gla, *м.* кéгля. **Gra w kręgle,** кéгельная игра́.

Kręgielkowaty, кеглеобрáзный, конúческій.

Kręgielnia, -ni, *ж.* кéгельная площáдка.

Kręgielny, кéгельный. **Kręgielna kula,** кéгельный шаръ.

Kręglak, *см.* **Krąglak.**

Kręglarnia, **-i**, *ж. см.* **Kręglelnia**.

Kręglowato, въ видѣ конуса, въ конической формѣ; || въ видѣ шишки (*головой*).

Kręglowaty, кеглеобразный, конический, конусный.

Krekorać, **Krokorać**, кудахтать, клохтать (*о курицѣ*); || * болтать, сплетничать.

Krekoranie, **-a**, *ср.* болтовня, болтанье.

Kremor, **-u**, *м.* протёртая ячная каша.

Kreol, **-a**, *м.* креоль (*рожденный отъ европейскихъ родителей въ Америкѣ*).

Kreolka, **-i**, *ж.* креолка, *см.* **Kreol**.

Kreować, создавать; || учреждать (*должность*); || назначать, опредѣлять (*пенсію*).

Krepa, **-y**, *ж.* крепъ, флёръ. **Żałobna krepa**, трауpный крепъ.

Krępa, **-y**, *ж.* желѣзная скоба, крюкъ; || ***Krępy**, *мн.* тиски. **Wziąść kogo w krępy**, взять кого въ тиски, въ ежовыя рукавицы, скрутить кого; || поля (*у шляпы*); || названіе старинной игры.

Krępak, **-a**, *м.* кряжъ, цѣпь горъ; || одна изъ отраслей Карпатскихъ горъ; || *Зоол. см.* **Dzięcioł**.

Krepel, **pla**, *м.* олядья, алядья

Krepki, **Krepko**, **Krepkość**, *см.* **Krzepki**, **Krzepko**, **Krzepkość**.

Krepon, **-u**, *м.* крепонъ, родъ шерстянаго крепа.

Krępość, **-ści**, *ж.* плотность, коренастость.

Krępować, **Skrępować**, связывать, связать; || спутывать; || сковывать. **Skrępować komu ręce i nogi**, связать кого по рукамъ и по ногамъ (*лишать дѣйствовать*). **Być krępowanym przez co**, стѣсняться чѣмъ **Jestem skrępowany przysięgą**, меня связываетъ присяга.

Krepowy, крёповый.

Krępulec, **-lca**, *м.* клянъ, закрута, закрутень; || чурбанъ, отрубокъ.

Krępy, коренастый, плотный, дюжій.

Krerać, **Krygać**, курлыкать, кричать погусиному и пожуравлиному.

Kreranie, **-a**, *ср.* курлыканье, *см.* **Krerać**.

Kres, **-u**, *м.* конецъ, предѣлъ, граница; || срокъ. **Dochodzić**, **dojść kresu**, приближаться, приблизиться къ концу. **Wszystko ma swój kres naznaczony**, всё имѣетъ свой конецъ, всему назначенъ конецъ. **Kres życia**, конецъ, предѣлъ жизни. **Kres zamierzony**, назначенная цѣль.

Kresa, **-y**, *ж.* полоса; || царапина, рубецъ на лицѣ, шрамъ. **Koń z czarną kresą na grzbiecie**, лошадь съ чёрною полосою на спинѣ. **Ma dwie kresy na twarzy**, у него два рубца, двѣ царапины на лицѣ.

Krescencja, **-ji**, *ж.* урожай (*хлѣба, плодовъ*). **Krescencja roczna**, годовой сборъ хлѣба.

Kresić, *см.* **Kreślić**.

Kreska, **Krëska**, **Kryska**, **-i**, *ж.* черта, чёрточка, штрихъ, линія; || ударѣніе, знакъ ударѣнія; || запятая, *см.* **Przecinek**; || избирательный голосъ, баллъ. **Być wybranym większością kresek**, быть избраннымъ по большинству голосовъ, *см.* **Głos**; || очередь. **Teraz na ciebie kreska**, теперь твоя очередь; || **Kreski między flakami**, брыжейка, сдоръ (*у быковъ, барановъ*), *см* **Kreza**.

Kreskować, балотировать, подавать голосъ (*при выборахъ*); || ставить, дѣлать ударѣніе (*надъ словомъ*).

Kreskowanie, **-a**, *ср.* балотировка, подача голосовъ (*при выборахъ*).

Kreślenie, **Skreślenie**, **-a**, *ср.* начертаніе, черченіе, рисованіе, *см.* **Narys**; || очеркъ. **Skreślenie charakterów**, очеркъ характеровъ.

Kreślić, **Skreślić**, чертить, начертить, рисовать, нарисовать. **Kreślić litery**, чертить буквы. **Skreślić obraz czego**, изобразить что-либо, сдѣлать очеркъ чего; || Перечёркивать, перемарывать, похёровать. **Kreśli dużo**, онъ много перечёркиваетъ, перемарываетъ.

Kresować, **Pokresować**, **Przekresować (kogo)**, дѣлать шрамы на лицѣ, раскроить лицо).

Kret, **-a**, *м.* кротъ.

Kręt, **-u**, *м. см.* **Skręt**.

Krętacz, **-a**, *м. см.* **Matacz**.

Krętanina, **-y**, *ж.* движеніе; || занятіе, трудъ, работа; || увертка, отговорка, улёвка. **Będzie miał z tém dużo krętaniny**, это будетъ стоить ему большаго труда. **Łgarz ten krętaniną swoją nas bawi**, этотъ лгунъ забавляетъ насъ своими улёвками, увёртками.

Krętek, **Krętak**, **-tka**, *м. Зоол.* головастикъ (*изъ рода жуковъ*).

Krętem, въ кружокъ, кругомъ.

Krętes, *Нескл.* употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Z krętesem**, совершенно, до конца, до остатка, *см.* **Szczęt**.

Krętka, *см.* **Kredka**.

Krętny, извилистый, извилистый, искривленный, *см.* **Kręty**.

Kręto, извилисто; || кругто, плохо, худо. **Kręto koło niego**, плохо ему, онъ въ трудномъ положеніи.

Krętodziób, **-oba**, *м. Зоол.* водорёзъ (*птица*).

Krętogłów, **-a**, *м.* вертиголовка, крутиголовка, вертошейка (*птица*).

Krętogłowy, крутоголовый, опрометчивый.

Krętogon, **-a**, *м. Зоол.* сапажу (*обезьяна*).

Krętojeż, **-a**, *м. Зоол.* тенрекъ Мадагаскарскій ёжъ.

Krętolotny, вертящійся, кружащійся, вьющійся. **Dym krętolotny**, дымъ вьющійся струйкою.

Krętomysz, **-y**, *ж. Зоол.* обыкновенная земляройка.

Krętopłoty, вьющійся о́коло забо́ровъ. **Krętopłoty bluszcz**, плющъ вью щійся о́коло забо́ровъ, цѣпля́ющійся за забо́ры.

Krętoprawny, крив ого́лкъ, превра́тно толку́ющій зако́ны.

Krętoróg, -ogi, *м.* живо́тное съ вѣти́стыми рогами.

Krętorogi, имѣющій вѣти́стые рога́.

Krętość, -ści, *ж.* излу́чина, изви́лина, кривизна́.

Krętoskoczny, вертля́вый, верт ящійся.

Krętosz, -a, *м. см.* **Krętacz.**

Kretować, Kretowaty, *см.* **Kredować, Kredowaty.**

Kretowaty, *см.* **Wykrętny.**

Kretowina, -y, *ж* **Kretowisko, -a**, *ср.* кротови́на, вы́рытая кро́томъ земля́.

Kretowiny, -win, *мн. см.* **Krętanina.**

Kretowy, кро́товый, *см.* **Kreci.**

Krętowzniosły, спира́льный.

Krętu wętu, (*поговóрка*), пусты́я увёртки, улóвки; || бѣготня́ и суета́.

Kręty, излу́чистый, изви́листый, крив о́й, искри́вленный; || **Kręty bieg rzeki**, изви́листое тече́ніе рѣки; || **Kręte drogi**, изви́листыя доро́ги; || **Drzewo kręte** крив óе дерево; || *Анат.* **Krętа kiszka**, подвздо́шная кишка́.

Krew, *род. п* **krwi**, *ж.* кровь. **Krew puszczać**, пуска́ть кровь. **Krwi puszczenie**, кровопуска́ніе. **Upływ krwi**, поте́ря кро́ви. **Pragnienie krwi**, кровожа́дность. **Zimna krew**, хлоднокро́віе. **Krwi krążenie**, кругообраще́ніе кро́ви. **Krwi rozlanie**, кровоизлія́ніе. **Człowiek zimnej krwi**, челове́къ хладнокро́вный. **Związki krwi**, у́зы родства́. **Ze szlacheckiej krwi pochodzić**, быть благоро́днаго ро́да происхожде́нія, происходи́ть отъ благоро́дной кро́ви. **Wstąpić na państwo po krwi**, вступи́ть на тронъ по пра́ву рожде́нія; || *Бот.* **Krew, smocza**, кра́сный щеве́ль (*расте́ніе*).

Krewa, -y, *ж.* лабе́тъ (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* **Krewić.**

Krewczejszy, *см.* **Krewki.**

Krewić, (*въ ка́рточной игрѣ*) имѣ́ть бо́лѣе очко́въ, чѣмъ тре́буетъ игра́; || не удержа́ть сло́ва, уклони́ться отъ чего́; || ***Skrewić**, провини́ться въ чёмъ, сде́лать погрѣ́шность.

Krewieństwo, -a, *ср. см.* **Pokrewieństwo.**

Krewki, хру́пкій, хи́лый, бре́нный, тлѣ́нный; || не́мощный, сла́бый, дряхлый. (**Krewczejszy**, чрезвыча́йно хру́пкій, чрезвыча́йно бре́нный и т. д.) **Przyrodzenie ludzkie krewkie**, человѣ́ческая натýра не́мощна, слаба́, человѣкъ отъ природы не́мощенъ, слабъ *см.* **Ułomny.**

Krewkość, -ści, *ж.* хру́пкость, бре́нность; || не́мощь, хво́рость, хи́лость, неду́гъ; || сла́бость, дряхлость. **Wczysoy mamy nasze krewkości**, всѣ мы имѣемъ свои сла́бости, не́достатки.

Krewna, -ej, *ж.* ро́дственница, *см.* **Krewny.**

Krewniak, -a, *м.* ро́дственникъ, родня́, *см.* **Krewny.**

Krewnić się, Pokrewnić się, Spokrewnić się, находи́ться, быть въ родствѣ, породни́ться **Spokrewniony ze znacznemi domami**, онъ въ родствѣ съ зна́тными дома́ми.

Krewnik, -a, *м.* сангви́никъ, полнокро́вный; || *Бот.* бедренѣцъ (*расте́ніе*).

Krewność, -ści, *ж.* кро́вное родство́, бли́зкая родня́.

Krewny, -ego, *м.* ро́дственникъ. **Krewny w linji prostej, wstępnej i zstępnej** ро́дственникъ по прямо́й, восходя́щей и нисходя́щей ли́ніи. **Krewny przyrodny**, единоутро́бный, *или* единокро́вный ро́дственникъ.

Kreza, -y, *ж. см.* **Kryza.**

Krężel, -żla, Krężelek, -lka, *м.* куде́ль, мы́чка (*на прялкѣ*).

Krnąbrnie, упря́мо, упо́рно.

Krnąbrnieć, упо́рствовать, упря́миться.

Krnąbrność, -ści, *ж.* упря́мство, непослу́шаніе, упо́рство.

Krnąbrny, упря́мый, непослу́шный, упо́рный.

Krobeczka, Krubeczka, -i, *ж.* коро́бочка, *см.* **Króbka.**

Krobecznik, Krobnik, Króbkarz, -a, *м.* коро́бочникъ.

Króbka, Krobia, Krubka, -i, *ж.* коро́бка.

Krobnik, *см.* **Krobecznik.**

Kroć, *Нескл.* разъ, (употребля́ется то́лько съ именами числи́тельными количественными). **Dwakroć**, два́жды, два раза; **trzykroć**, три́жды, три раза; **dziesięćkroć**, де́сять разъ; **kilkakroć, po kilkakroć**, не́сколько разъ, по не́сколько разъ (до десяти); **kilkanaściekroć**, де́сять и не́сколько разъ до десяти; **kilkadziesiąt kroć**, бо́лѣе двадцати, до ста разъ; **stokro**, сто кра́тъ, сторично, сто разъ; **tysiąc kroć**, ты́сяча разъ; **dwa kroć sto tysięcy**, (два раза сто тысячъ), двѣсти тысячъ; **trzy kroć sto tysięcy**, (три раза сто тысячъ), три́ста ты́сячъ; **kilka kroć sto tysięcy**, не́сколько сотъ ты́сячъ **Krocie**, *мн.* **Krocie set tysięcy**, мно́гія со́тни ты́сячъ; **zostawił trzy kroć sto tysięcy**, онъ оста́вилъ три́ста ты́сячъ. **Krocie** вообще́ означа́етъ число́ неопредѣле́нное: **Krocie go to kosztowało**, (*см.* **kilka kroć sto tysięcy**), э́то сто́ило ему́ со́тни ты́сячъ. **Krocie mieszkańców**, (*см.* **tysiące**), ты́сячи жи́телей.

Krochmal, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* **Skrob', Maczka.**

Krochmalenie, -a, *ср.* крахма́ленье (*бѣлья́*).

Krochmalić, крахма́лить (*бѣлье́*).

Krochmalik, -a, *м.* синька́.

Krochmalnia, -i, *ж.* крахма́льная фа́брика.

Krochmalnica, -y, *ж.* крахма́льщица.

Krochmalnik, -a, *м.* крахма́льщикъ.

Krochmalny, Krochmalowy, крахма́льный.

Krócéj, коро́че, *см.* **Krótko.**

Krocić, сторя́чно умножа́ть, увели́чивать во́ сто разъ, усотери́ть

Krócić, сокраща́ть, укора́чивать, убавля́ть, *см.* **Skracać. Krócić, Ukrócić,** усмиря́ть, усмири́ть, обу́здывать, обузда́ть. **Krócić swe namiętności,** обу́здывать, преодоле́вать свои́ стра́сти, *см.* **Hamować, Powściągać.**

Krócica, *см.* **Krucica.**

Krociciel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Krócićj, *см.* **Krócéj.**

Krocień,-tnia, *м. Бот.* спо́рышъ (*расте́ніе*).

Krociuchno, Krociutko, Krociusieńko, Krociuteńko, коротёхонько, кратча́йшимъ о́бразомъ, *см.* **Krótko.**

Krociuchny, Krociutki, Krociusieńki, Krociuteńki, коротёхонекъ, *см.* **Krótki.**

Krocz, -a, *м.* и **Krocz, -y,** *ж.* сби́вчивая ходи́ (*у ло́шади*). груна́, грунь ло́шадиная (*родъ ма́лой рыси*).

Kroczak, -a, *м.* капка́нъ, ло́шадь иду́щая грунью, ма́лой рысью; || шажёкъ, ма́лый шагъ.

Kroczenie, -a, *ср.* шага́ніе; || ше́ствіе.

Kroczyć, шага́ть; || ше́ствовать.

Kroczysty, шагистый; || хо́дкій.

Krogulczy, ястреби́ный.

Krogulec, -lca, *м.* я́стребъ (*пти́ца*), *см.* **Jastrząb'.**

Kroić, Skroić, Wykroić, крои́ть (*пла́тье*) скрои́ть, вы́кроить.

Krok, -u, *м.* шагъ. **Przyspieszyć kroku,** ускори́ть шагъ. **Zwolnić kroku,** умѣрить шагъ. * **Dotrzymać komu kroku, dostać kroku,** не отступа́ть отъ кого́, не попя́титься, не отставать. **Krok w krok,** шагъ за шагомъ, вслѣдъ, по пята́мъ. **Krok przyspieszony,** скорый шагъ. **O sto kroków,** на разстоя́ніи ста шаго́въ || Стара́ніе, хожде́ніе, сре́дство (*по какому дѣлу*). **Żednego, w tym interesie nie przedsięweźmie kroku,** я ничего́ не предприму́ по э́тому дѣлу, я не прибѣгну ни къ какимъ сре́дствамъ, я не приложу́ никаки́хъ стара́ній.

Krokiew, kwi, *ж. Плотн.* стропи́ло. || ***Krokiewki mu nie dostaje,** ему́ не доста́ётъ деся́той клѣпки во лбу́.

Krokodyl, -a, *м. Зоол.* крокоди́лъ.

Krokodyli, Krokodylowy, крокоди́ловъ. || ***Łzy krokodyle,** притво́рныя слёзы.

Krokorać, *см.* **Krekorać.**

Krokos, -u, *м. Бот.* са́флоръ краси́льный, желтяни́ца, ди́кій шафра́нъ (*расте́ніе*).

Krokosowy, желтяни́стый, шафра́нный.

Krokowy. промежу́точный, въ шагу́ находя́щійся. || *Анат.* **Kość krokowa,** лобко́вая кость.

Krokształyny, -ów, *мн. Архит.* консо́ль, кра́гштейнъ; || желѣзная скоба́.

Krokwa, *см.* **Krokiew.**

Król -a, *м.* коро́ль, царь. **Król królów,** царь царе́й. * **Król malowany,** сла́бый, съ ограниченною вла́стью коро́ль. **Święto trzech królów,** Крещёніе, день Богоявле́нія (6-го января́). **Wilja trzech królów,** сочельникъ. **Lew król zwierząt,** левъ царь звѣре́й. || Въ ка́рточной игрѣ: **Król karowy, dzwonkowy,** бубно́вый коро́ль, и т. д. || коро́ль (*въ шахматной игрѣ*).

Królestwo,-a, *ср.* короле́вство, ца́рство. **Królestwo niebieskie,** небе́сное ца́рство; || **Królestwo Ichmość,** ихъ вели́чества коро́ль и королева; || Въ есте́ственной исто́ріи: **Królestwo zwierzęce, roślinne, rzeczy kopalnych,** ца́рство живо́тныхъ, расте́ній, ископаемыхъ.

Królewicz, -a, *м.* насле́дный принцъ, королевичъ.

Królewiczostwo,-a, *ср.* досто́инство насле́днаго при́нца; || *Собир.* насле́дный принцъ вмѣстѣ съ своею супру́гою

Królewiczówna, -y, *ж.* дочь королевича.

Królewiczowski, Królewiczowy, королевскій, относя́щійся къ королевскому при́нцу. **Jego królewiczowska mość,** его́ королевское высо́чество.

Królewna, -y, *ж.* королевна, царевна.

Królewnin, королевинъ.

Królewski, королевскій, ца́рскій, ца́рственный. **Stronnik królewski,** приверже́нецъ короля́, роялистъ.

Królewskość, -ści, *ж.* королевское или ца́рское достоинство.

Królewszczyzna, -y, *ж.* королевское владѣ́ніе, помѣстье.

Króliczę, -ęcia, *ср.* молодо́й кро́ликъ.

Króliczy, кро́личій.

Króliczyniec, -ńca, *м. см.* **Królikarnia.**

Królik, -a, *м.* королёкъ, царёкъ; || *Зоол.* кро́ликъ; || королёкъ (*пти́ца*); || *Бот.* **Króliki,** *мн.* маргари́тка (*расте́ніе*).

Królikarnia, -ni, *ж.* кро́личій садо́къ, садо́къ для кро́ликовъ.

Królobójca, -y, *м.* цареубійца.

Królobójski, цареубійственный.

Królobójstwo, -a, *ср.* цареубійство.

Królosęp, -a, *м. Зоол.* царь ко́ршуновъ (*хи́щная пти́ца южной Аме́рики*).

Królowa,-ej, *ж.* супру́га короля́, королева, цари́ца. **Królowa niebieska,** Цари́ца Небе́сная; || **królowa, dama,** королева, да́ма (*въ шахматной игрѣ*); || **Królowa, Matka pszczół,** ма́тка, цари́ца (*у пчёлъ*); || **Królowa balu,** цари́ца ба́ла; || **Królowa kwiatów,** цари́ца цвѣто́въ.

Królować, ца́рствовать, вла́ствовать, *царить; || преобладать.

Królowanie, -a, *ср.* ца́рствованіе, правле́ніе; || преобладаніе.

Królowin, королевинъ.

Królujący, ца́рствующій, госпо́дствующій, *см.* **Panujący.**

Krom, Kromia, *Стар.* кро́мѣ, безъ, по-

мимо. **Krom wiary nikt zbawionnie będzie**, безъ вѣры никто не будетъ спасенъ, безъ вѣры нѣтъ спасенія. **Kromia woli ich**, помимо ихъ воли. **Krom oczu**, заглазá, *см.* **Oprócz, Prócz.**

Kromka, -i, *ж.* кромá, ломóть, обрѣзъ, срѣзокъ; || крáй, ребро́ (*у монеты*); || кусóкъ.

Kronika, -i, *ж.* хрóника, временникъ, лѣтописъ.

Kronikarski, лѣтопúсный.

Kronikarstwo, -a, *ср.* веденіе лѣтописи; || *мн.* лѣтописи.

Kronikarz, -a, *м.* лѣтопúсецъ.

Kropeczník, -a, *м.* миллепóръ, тысяченóжникъ (*коралль*).

Kropelka, -i, *ж.* кáпелька, *см.* **Kropla.**

Kropić, кропúть, накрáпывать. **Deszczyk kropi**, дóждикъ накрáпываетъ. **Skropić, Pokropić**, окропúть, оросúть. **Pokropić święconą wodą**, окропúть святóй водóю. **Skropić łzami**, оросúть слезáми. **Wykropić kogo**, высѣчь кого рóзгами.

Kropiciel, -a, *м.* окропля́ющій, орошáющій.

Kropidlny, кропúльный.

Kropidło, -a, *ср.* кропúло.

Kropielnica, -y, *ж.* кропúльница.

Kropienie, -a, *ср.* кроплéніе, окроплéніе.

Kropisty, *см.* **Kroplisty.**

Kropka, -i, *ж.* тóчка; || крáпинка, пáтнышко. **Dwie kropki**, двоетóчіе. * **Nie brak ani kropki**, ничегó, ни чёрточки, ни однóй іóты.

Kropkować, пунктировáть, дѣлать тóчки, рисовáть тóчками; || стáвить знáки препинáнія; || набивáть мýшки (*на ткани*).

Kropkowanie, -a, *ср.* пунктировка, употребленіе знáковъ препинáнія.

Kropla, -i, *ж.* кáпля.

Kroplisty, накрáпывающій, крýпный.

Kropnąć, *см.* **Kropić.**

Krosienka, -sienek, *мн.* пя́льцы.

Krośna, *род. п.* **Krosien**, крóсна, крóсны, ткáцкій станóкъ; || я́щикъ, въ котóромъ нóсятъ стёкла.

Krośniarski, принадлежáщій горговцу стеклóмъ; *см.* **Krośniarz.**

Krośniarz, -a, *м.* деревéнскій стекóльщикъ, равнóщикъ.

Krosta, -y, прыщъ (*на лицѣ*). **Krosteczka**, пры́щикъ, ýгорь. || **Czerwone krosty**, óспа.

Krostawieć, покрывáться прыщáми, угрáми.

Krostawy, *Мед.* имѣющій свóйство гноевы́хъ прыщиковъ; || покрытый прыщáми.

Krótki, корóткій. **W krotkim czasie**, въ корóткое врéмя. **Krótka pamięć**, слáбая пáмять. **On ma krótkt wzrok**, онъ близорýкъ.

Krótko, крáтко, коротко́ вкрáтцѣ; || стрóго, рѣзко (*сравн. степень*: **Krócéj**, корóче).

Pokrótce co wyłożyć, вкрáтцѣ изложúть, представúть что. **Krótko wprzód**, немнóго впередъ. **Wkrotce potém**, вскорѣ потóмъ. **Krótko mówiąc, nie chcę tego**, слóвомъ, однúмъ слóвомъ, корóче сказáть, я не хочý этого. **Krótko się z kim odbyć**, поскорѣе отъ кого отдѣлаться. **Krótko z nim, krótko koło niego**, онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ. **Krótko kogo trzymać**, не давáть кому́ мнóго вóли. **Człowiek, krótko widzący**, близорýкій человѣкъ.

Krótkochwilny, мгновéнный, скоропроходя́щій.

Krótkodzioby, имѣющій корóткій клювъ.

Krótkogrzywy, короткогрúвый.

Krótkomownie, въ корóткихъ словáхъ, лаконúчески.

Krótkomowny, лаконúческій.

Krótkonogi, *Зоол.* коротконóгій, коротколáпый.

Krótkonosy, коротконóсый.

Krótkość, -ści, *ж.* крáткость.

Krótkoskrzydlaty, *Зоол.* короткокрылый.

Krótkosłowny, *см.* **Krótkomowny.**

Krótkoterminowy, краткосрóчный, отданный на корóткій срокъ.

Krótkotrwale, непродолжúтельно, корóткое врéмя.

Krótkotrwałość, -ści, *ж.* непродолжúтельность.

Krótkotrwały, непродолжúтельный, проходя́щій, брéнный.

Krótkowato, коротковáто.

Krótkowaty, коротковáтый.

Krótkowidność, -ści, *ж.* близорýкость.

Krótkowidny, близорýкій.

Krótkowidz, -a, *м.* близорýкій.

Krótkowieczność, недолговѣчность, *см.* **Krótkotrwałość.**

Krótkowieczi, недолговѣчный.

Krótnąć, Krótnieć, Ukrutnąć, Skrótnąć, укорáчиваться, сдѣлаться корóче, укоротúться; || убывáть, уменьшáться.

Krotny, употребля́ется при именахъ числúтельныхъ: **Dwukrotny**, двукрáтный, двоекрáтный; **Czterokrotny**, четырекрáтный, и т. д.

Krotochwila, Krotofila, -i, *ж.* забáва, увеселéніе, шýтка, шáлость, балагýрство.

Krotochwilenie, -a, *ср.* препровождéніе врéмени, забáва, увеселéніе.

Krotochwilić, Krotofilić, забавля́ться, шутúть, вéсело проводúть врéмя.

Krotochwilnik, Krotofilnik, -a, *м.* забáвникъ, шутнúкъ, балагýръ.

Krotochwilność, Krotofilność, -ści, *ж.* шутлúвость, балагýрство.

Krotochwilny, Krotofilny, шутлúвый, забáвный, весéлый.

Krotochwilować, *см.* **Krotochwilić.**

Krotof... *см.* **Krotoch.**

Krótszeć, укорáчиваться, сокращáться; || убывáть.

Krowa, -y, *м.* коро́ва. **Krowa jałowa**, я́ловая коро́ва. **Krowa dojna**, до́йная коро́ва; || **Krowa dzika**, са́мка ло́ся.

Krowi, коро́вій. **Krowia ospa**, коро́вья о́спа || **Krowi chlew**, коро́вникъ; || *Бот.* **Krowia reż**, **Krowie żyto**, коро́вій кормъ, Ива́нъ да Ма́рья, *см.* **Pszenic**, **Mlecz**.

Krowiarka, -i, *ж.* коро́вница, ско́тница.

Krowiarnia,-ni, *ж.* коро́вникъ, ско́тный дворъ.

Krowiarz, -a, *м.* пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ.

Krowieniec, -ńca, *м.* коро́вій калъ, коро́вій навозъ.

Krowisko, **Krówsko**, -a, *ср.* коро́вища.

Krówka, -i, *ж.* коро́вка; || *Зоол.* навозный жукъ. **Krówka zielona**, *см.* **Kantaryda**; || *Бот. см.* **Kokoryczka**; || **Krówki**, *мн.* подкла́дины, кла́дки изъ де́рева, подъ что́-либо подло́женныя, *см.* **Kętnar**, **Legar**.

Krowne, -ego, *ср. Стар.* по́шлина съ рога́таго скота́.

Krowodój, -oja, *м. Зоол.* бо́а, уда́въ.

Krowopas, -a, *м. см.* **Krowiarz**.

Krszyć, мять, крошить. || **Krzyć się**, осыпа́ться, сы́паться (*о хлѣбѣ*).

Krszyna, **Kszyna**, **Krsztyna**, **Krszta**, **Krta**, -y, *ж.* кро́шка хлѣбная, кро́шечка, крохá; || зёрнышко крупи́нка. **Ani krzty nie widać**, ни зги не видáть.

Krta, -y, *ж. см.* **Krszyna**.

Krtań, -ni, *м. Анат.* горта́нь, дыха́тельное го́рло; || **Прост.* го́рло, гло́тка.

Krtaniowy, горта́нный.

Krtycze, -ów, *мн. см.* **Krtań**.

Krubka, **Krubeczka**, **Krubnik**, *см.* **Krób-ka**, и т. д

Kruchczeć, *см.* **Kruszeć**.

Krucho,употребля́ется въ слѣдующемъ выраже́нiи: **Krucho z nim**, онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ, пло́хо ему́.

Kruchość, -ści, *ж.* мя́гкость (*говя́дины, и проч.*), хру́пкость (*де́рева*), разсы́пчатость, ло́мкость, хру́пкость (*стекла́, мета́ллова*), ры́хлость (*земли́, со́ли*).

Kruchta, -y, *ж.* па́перть (*пе́редъ це́рковью*), *см.* **Babiniec**.

Kruchuchny, **Kruchutki**, **Kruchuteńki**, ма́конькій, чрезвыча́йно хру́пкій, ло́мкій, разсы́пчатый.

Kruchy, мя́гкій, хру́пкій, разсы́пчатый, ло́мкій. ры́хлый, *см.* **Kruchość**. || *Зоол.* **Kruchy wąż**, мѣдя́ница (*змѣя́*).

Krucjata, -y, *ж.* крестóвый похóдъ.

Krucyfer,-a, *м.* несу́щій крестъ (*въ церковныхъ ходáхъ, процéссiяхъ*).

Krucyfiks, -u, *м.* распя́тie (*крестъ*).

Krucza, -y, *ж. Горн.* крюкъ.

Kruczę, -ęcia, *ср.* воронёнокъ, **молодóй** вóронъ.

Kruczeć, ворча́ть.

Kruczek, -czka, *м.* воронёнокъ; || **крю-чóкъ**.

Kruczenie, -a, *ср.* ворча́нье въ брю́хѣ.

Kruczodzioby,схóдный съ вóроновымъ клю́вомъ.

Kruczy, вóрoновъ. **Włosy krucze**, вóлосы чёрные какъ вóроново крыло́.

Krudunek, *см.* **Karczunek**.

Kruk, -a, *м.* вóронъ. *Посл.* **Nie pomoże krukowi mydło**, чёрнаго кобеля́ не вы́мыешь до бѣла, дурака́ учи́ть, что мёртваго лѣчи́ть. **Kruk krukowi oka nie wykole**, вóронъ вóрону глазъ не выклюнетъ. || *Зоол.* **Kruk morski**, нырóкъ (*пти́ца*); || крюкъ, *см.* **Hak**.

Krukać, *см.* **Krakać**.

Krukowaty, воронообра́зный.

Krupa, -y, *ж.* бо́лѣе употребля́ется во множ. ч. **Krupy** *род.* **Krup**, крупá. **Krupy jęczmienne**, я́чная крупá. **Krupy perłowe**, перло́вая крупá. **Krupy gryczane**, **tatarczane**, гре́чневая крупá. || **Krupy**,*мн.* ме́лкій градъ, **Krupy padają**, ме́лкій градъ идётъ.

Krupiarka, -i, *ж.* торго́вка крупóю, сѣменáми.

Krupiarski, относя́щійся къ торго́влѣ крупóю, семѣнáми.

Krupiarz, -a, *м.* торговéцъ крупóю, сѣменáми, сѣмя́нникъ; || лабáзникъ, мучникъ.

Krupiasty, крупянóй, крупи́чатый, *см.* **Ziarnisty**. **Sól krupiasta**, *см.* **Gradówka**. || *Мед.* просообра́зный.

Krupić, **Skrupić**, толочь, истолочь въ ступкѣ, молоть, смолоть, превращáть, превратить въ крупу́. || **Krupić się**, обращáться въ крупу́. *Посл.* **Na kim się skrupi, na nim się zmielę**, кóшку бьютъ, а невѣсткѣ навѣтки даютъ. || **Grad krupi się**, идётъ ме́лкій градъ.

Krupki, -pek, *мн.* ме́лкая крупá.

Krupniczka, -i, *ж. см.* **Krupiarka**.

Krupnik, -a, *м. см.* **Krupiarz**; || супъ съ мéлкими крупáми, кáша.

Krupny, крупянóй.

Krusz, -u, *м.* рудá.

Kruszcorodny, **Kruszeczny**, изобúлующій металлами. рудниками.

Kruszcośledzący, прúискивающій металлы.

Kruszcowy, металлúческий. рудно́й, минера́льный, металлоно́сный.

Kruszczeć, *Хим.* металлова́ть, превращáть въ металлъ.

Kruszczyna, -y, *ж.* самоpóдный металлъ, самоpóдокъ.

Kruszec, -szcu, *м.* рудá, штуфъ; || минерáлъ.

Kruszeć, **Skruszeć**, мя́кнуть, сдѣлаться мя́гкимъ, ры́хлымъ; тро́нуться, смягчúться, соболѣзновать.

Kruszenie, -nia, *ср. Горн.* толчёнie.

Kruszki, *см.* **Kruźki**, **Kryzki**.

Kruszliwy, разсы́пчивый, разсы́пчатый, ры́хлый.

Kruszonka,-i, *ж. см.* **Żacierka**,**Drobianka**.

Kruszyć, Skruszyć, мя́ть измя́ть, крошить, искрошить, растирать, растереть, сокрушать, сокрушить, толочь въ ступкѣ. * **Skruszyć kogo**, разорить кого; || растрогать, тронуть до глубины сердца. || **Kruszyć się, Skruszyć się**, разбиваться, разбиться, ломаться, переломиться; * растрогаться, сокрушаться, тронуться до глубины сердца.

Kruszykamień, *см.* **Łomikamień**.

Kruszyna,-y, *ж. см.* **Krszyna, Okruszyna**. || *Бот.* крушина (*деревцо*), || * *см.* **Odrobina**.

Kruszynowy, *Бот.* крушиновый, *см.* **Kruszyna**.

Kruż, -u, *м.* кувшинъ.

Krużganek, -nka, *м.* галерея, *см.* **Korytarz**; || крыльцо, *см.* **Ganek, Przysionek**.

Krużki, -żek, *см.* **Kryzki**.

Krużlik, Krużyk, -a, *м.* кувшинчикъ.

Krużowato, Krużowaty, *см.* **Kędzierzawo, Kędzierzawy**.

Krużowy, кувшинный.

Krwawić, Skrwawić, окрововлять, окровавить, окровенить, проливать, пролить кровь, обагрять кровью. || **Krwawić się, Skrwawić się**, окрововляться, окровавиться, обагриться кровью.

Krwawne, -ego, *ср.* право, которое прежде предоставлено было судебнымъ приставамъ, присвоивать себѣ платье убитаго человѣка.

Krwawnica,-y, *ж. Бот.* вербовникъ, плоунъ (*растеніе*); || *Анат.* крововозвратная жила, вена; || *Мед.* **Krwawnice**, *мн.* почечуй, геморой.

Krwawnik, -a, *м. Минер.* кровавикъ, гематитъ, красный желѣзнякъ; || кровавикъ (*руда*); || геліотропъ (*каменъ*) сердоликъ (*камень*); || *Бот.* тысячелистникъ (*растеніе*).

Krwawny, кровяной, относящійся къ крови. **Krwawne lekarstwo**, кровочистительное лекарство.

Krwawo, кроваво. **Krwawo mi to przyszło**, это мнѣ досталось съ тяжкимъ трудомъ.

Krwawosok, -u, *м. Бот.* красный щавель (*растеніе*).

Krwawotok, *см.* **Krwotok**.

Krwawożerca, *см.* **Krwiożerca**.

Krwawożerność, *см.* **Krwiożerność, Krwiożerczość; Krwawożerny**, *см.* **Krwiożerny**.

Krwawy, кровавый, окровавленный.

Krwiobarwny, кровянаго цвѣта.

Krwionośny, *Анат.* кровоносный, кровеносный.

Krwiożerca, -y, *м.* кровожадный.

Krwiożerczość, -ci, *ж.* кровожадность.

Krwiożerczy, Krwiożerny, кровожадный.

Krwiściąg, -u, *м. Бот.* зелёный черноголовникъ, черноголовка, свиная травка.

Krwistość, -ci, *ж.* полнокровіе.

Krwisty, полнокровный.

Krwotoczny, кровоточный *Анат.* **Krwotoczna żyła**, крововозвратная жила, вена; || почечуйная артерія

Krwotok, -u, *м.* кровотеченіе; || мѣсячное очищеніе.

Kryć, Ukrywać, Skryć, Ukryć, крыть, укрывать, скрыть, прятать, спрятать, *см.* **Taić**. || **Kryć się, Ukrywać się, Skryć się, Ukryć się**, крыться, укрываться, скрыться, спрятаться.

Kryca, -y, *ж.* кованое желѣзо.

Krycie, -a, *ср.* кровля, прикрытіе, покрышка. || **Krycie się**, укрываніе, прикрываніе.

Kryg, -u. *м.* **Kryga, -i**, *ж.* удило (мн. ч. *удила*), мундштукъ, муштукъ, цѣпочка (*у мундштука*), *см.* **Wędzidło**.

Krygować, щегольски наряжать. || **Krygować się**, щегольски наряжаться, пялиться, выпяливаться, охорашиваться.

Kryjomie, Kryjomko, Kryjomo, украдкою, тайно, секретно, тихонько, тишкомъ.

Kryjomokupstwo, -a, *ср.* контрабанда, торговля запрещенными товарами.

Kryjówka, скрытое мѣсто, тайникъ; || притонъ, вертепъ. **Kryjówka rozbójników**. притонъ, вертепъ разбойниковъ. **Kryjówki serca ludzkiego**, тайные изгибы человѣческаго сердца.

Kryka, -i, *ж. Горн.* костыль.

Kryminał, -u, *м.* уголовное преступленіе, уголовное дѣло; || тюрьма, темница

Kryminalista, -y, *м.* ученый, писатель по уголовной части; || уголовный преступникъ.

Kryminalistka, -i, *ж.* уголовная преступница.

Kryminalnie, преступно; | уголовнымъ судомъ.

Kryminalność,-ści, *ж.* уголовщина, криминальность.

Kryminalny, преступный, уголовный. **Sąd kryminalny**, уголовный судъ. **Sędzia kryminalny**, уголовный судья. **Sprawa kryminalna**, уголовное дѣло.

Krymka, -i, *ж.* жидовская ермолка, *см.* **Mycka**.

Krynica, -y, *ж.* источникъ, родникъ, ключъ, *см.* **Zdrój, Potok**.

Kryniczny, ключевой. **Kryniczna woda**, ключевая вода.

Krypa, -y, *ж.* барка, лодка.

Krypcie, -ów, *мн.* лапти, *см.* **Łapcie**.

Krypt, -u, *м.* **Krypta, -y**, *ж.* склепъ, подземная пещера, *см.* **Pieczara, Podziemie**.

Kryska, *см.* **Kreska; Kryski**, *см.* **Kryzki**.

Krystalizacja, -ji, *ж.* крысталлизація.

Krystalizować, Skrystalizować, кристаллизовать, хрусталить. || **Krystalizować się, Skrystalizować się**, кристаллизоваться, хрусталиться.

Kryształ, -u, *м.* кристаллъ, хрусталь. **Kryształy**, *мн.* хрустальныя издѣлія.

Kryształek, -łka, *м.* зорочекъ, зрачекъ зѣница (*въ глазу*).

Krysztalny, кристаллическій кристальный.
Kryształokrusz, -a, *м. Минер.* оловянная вениса.
Kryształować, *см.* **Krystalizować.**
Kryształowanie, -a, *ср.* кристаллизація.
Kryształowy, кристальный, хрустальный.
Krytopłciowy, *Бот.* тайнобрачный.
Krytowy, *см.* **Gwóźdź.**
Kryty, крытый, покрытый.
Krytyczka. -i, *ж.* женщина-критикъ.
Krytycznie, критически.
Krytyczność, -ści, *ж.* критичность, затруднительное положеніе.
Krytyczny, критическій.
Krytyk, -a, *м.* критикъ.
Krytyka, -i, *ж.* критика.
Krytykować, критиковать.
Krytykowanie, -a, *ср.* критикованіе, критическій разборъ.
Kryza, -y, *ж.* брыжи, *мн.* (*женскій воротничокъ*).
Kryzki, Kruszki, Krużki, ów, *мн.* брыжейка, сдоръ (*у быковъ, барановъ*).
Kryzolit, *см.* **Chryzolit.**
Kryzy, *мн. см.* **Kryza.**
Krzaczek, -czka, кустарничекъ, *см.* **Krzak.**
Krzaczkowato, въ видѣ кустарника.
Krzaczkowaty, кустарный. кустистый, ростущій кустами.
Krzaczysty, кустистый.
Krzak, -a, *м.* кустъ, кустарникъ, *см.* **Krzew.**
Krząkać, Krząknąć, хріюкать (*о свинѣ*), харкать (*о человѣкѣ*).
Krząkacz, -a, **Krząkadło**, -y, **Krząkała**, -y, *м.* кашлюнъ (*ж. р.* кашлюнья), плевака, харкунъ (*ж. р.* харкунья).
Krząkanie, Krząknienie, -a, *ср.* харканье (*человѣка*), хрюканье (*свиньи*).
Krzakowaty, кустистый.
Krzątać się, хлопотать, стараться, заботиться; || суетиться; торопиться, спѣшить.
Krzątanina, -y, *ж.* поспѣшность, торопливость, суетливость; || старательность.
Krzcić, Krzciciel, Krzciny, *см.* **Chrzcić**, и т. д.
Krzciuczek, -czka, *м. Зоол.* троглодить.
Krzczyca, -y, *ж.* затылокъ, зашеекъ, загривокъ; || колтунъ (*болѣзнь*); || чёрная капуста; || *Ветер.* короста (*у лошадей*).
Krzcina, -y, *ж. Бот.* кошечья трава.
Krzecinka, -i, *ж. см.* **Janowiec.**
Krzeczeć, *см.* **Skrzeczeć.**
Krzeczek, -czka, *м. Зоол.* тарантула, мизгирь (*большой ядовитый паукъ*); || *см.* **Skrzeczek.**
Krzeczkowy, тарантуловый, *см.* **Krzeczek.**
Krzeczny, *см.* **Grzeczny.**
Krzeczot, -a, *м. Орн.* кречетъ, *см.* **Białozor.**
Krzeczy, Dorzeczy, *см.* **Grzeczy.**
Krzek, -u, *м.* лягушичій клёкъ.
Krzekać, хрюкать (*о свиньѣ*).
Krzekliwy, *см.* **Skrzekliwy.**
Krzekotać, Krzekotanie, *см.* **Krzechotać, Grzechotanie.**
Krzektać, кричать посорочьему.
Krzemień, -nia, *м.* кремень.
Krzemienić, дѣлать твердымъ, жесткимъ.
Krzemienica, -y, *ж.* кремнистая почва.
Krzemieniec, -ńca, *м.* кремнистая дорога.
Krzemieniec, Skrzemieniec, каменѣть, твердѣть, окаменѣть, отвердѣть.
Krzemienisty, кремнистый.
Krzemienny, кремневый.
Krzemionka, -i, *ж.* кремнезёмъ, кремнистая земля.
Krzemyk, -a, *м.* ружейный кремень.
Krzepczeć, Skrzepczeć, кряпнуть, укрѣпляться, укрѣпиться.
Krzepczej, *сравн. ст.* крѣпче *см.* **Krzepko.**
Krzepczyć, Skrzepczyć, Skrzepić, Pokrzepić, Ukrzepić, крѣпить, укрѣплять, подкрѣплять, укрѣпить; || питать; || поправлять (*здоровье, желудокъ*); || возстановлять (*силы*), возобновлять. **Krzepić nadzieje**, питать надежды. **Krzepić umysł**, укрѣплять духъ; || **Krzepić się, Pokrzepić się**, крѣпнуть, крепиться, укрѣпляться, поправляться.
Krzepić, *см.* **Krzepczyć.**
Krzepienie, -a, *ср.* укрѣпленіе, поправленіе.
Krzepki, крѣпки, бодрый, сильный, мощный. **Krzepki staruszek**, бодрый старичекъ, *см.* **Rzeźki, Rzeźwy.**
Krzepko, крѣпко, сильно, мощно.
Krzepkość, -ści, *ж.* крѣпость, сила, бодрость, твердость.
Krzepnąć, Skrzepnąć, сгущаться, густѣть, ссѣдаться, свёртываться (*о молокѣ*); || застывать, стынуть. **Masło roztopione krzepnie**, растопленное масло стынетъ. **Rosół skrzepł**, супъ застылъ. **Krew we mnie skrzepła**, кровь во мнѣ застыла.
Krzepnienie, Skrzepnienie, -a, *ср.* застываніе, сгущеніе.
Krzesać, Skrzesać (ogień), высѣкать (*огонь*), высѣчь (*огня*). ***Bruki krzesać**, po bruku krzesać, гранить камни. *Садов.* **Krzesać drzewa**, очищать и подрѣзывать деревья, обрѣзывать лишнія вѣтви у деревьевъ, *см.* **Okrzesywać**; || * **Krzesać się**, драться, ссориться.
Krzesanie, Skrzesanie, -a, *ср.* (ognia), высѣканіе огня; || **Krzesanie** (drzew), очищеніе, обрѣзываніе деревьевъ.
Krześcianin, *см.* **Chrześcianin.**
Krzesełko, -a, *ср.* стулъ, *см.* **Krzesło. Stołek.**
Krzesić, воскрешать (*умершихъ*), *см.* **Wskrzeszać.**

Krzesiało,Krzesiwo,-a, *ср.* **огни́во,** *Умень.* **Krzesiełko, Krzesiwko, -a,** *ср.* **огни́вце;** || *см.* **Zamek.**

Krzesło, -a, *ср.* **кре́сло. Krzesło kuruľskie,** курýльныя кре́сла.

Krzesłowaty, имѣющій видъ кре́сла; || **горба́тый;** || *Бот.* **узлова́тый,колѣнчатый.**

Krzesłowy, кре́сельный.

Krzesnak, *см.* **Chrześniak.**

Krzest, Krzestny, *см.* **Chrzest,Chrzestny.**

Krzętnie Krzętność, Krzętny, *см.* **Skrzętnie, Skrzętność, Skrzętny.**

Krzew,-u, *м.* **Krzewie,-ia,** *ср.* **кустъ, куста́рникъ.**

Krzewić, *Агр.* **разводи́ть** (*расте́нія*); || **умножа́ть,распространя́ть;** || **Krzewić się,** разветвля́ться, размножа́ться, разраста́ться,разводи́ться, распложа́ться. *Посл.* **Złe ziele najlepiéj się krzewi,** худо́е спо́ро, не сживёшь ско́ро; **худо́е |зе́лье не ско́ро пойдётъ** въ зе́млю; || * **Размножа́ться;** распространя́ться.

Krzewie, -ia, *ср. см.* **Krzew.**

Krzewienie,-ia, *ср.* **распложе́ніе,размноже́ніе, разведе́ніе** (*расте́ній*); || ***распростране́ніе,** *см.* **Rozkrzewianie;** || **Krzewienie się,** прираще́ніе, распростране́ніе, при умноже́ніе, ростъ, рощеніе.

Krzewina, -y, *ж.* **ку́стикъ, полукуста́рникъ.**

Krzewisty, зарóсшій куста́ми; || **вѣтви́стый.**

Krzewniczek, -a, *м. Зоол.* **трясогу́зка** (*птица*).

Krzewny, куста́рный.

Krztoń, -ni, *ж. см.* **Krtań.**

Krztoniowy, *см.* **Krtaniowy.**

Krztusiec, -śca, *м* **коклю́шъ.**

Krzyć się, *см.* **Krszyć się.**

Krzyczący, крикли́вый,шумли́вый,рѣзкій (*голосъ, звукъ*). **Długi krzyczące,** мѣ́лкіе долги. **Kolory krzyczące,** я́ркіе цвѣта.

Krzyczeć, крича́ть; || **бранить;** || **звать;** || **роптáть. Krzyczeć na kogo,** брани́ть кого́. **Krzyczeć na co,** жа́ловаться, ропта́ть на что́.

Krzyczenie, -a, *ср.* **вопль, крикъ, крича́ніе,** ро́потъ.

Krzyk, -u, *м.* **крикъ, кликъ,** *см.* **Okrzyk.**

Krzykać, гро́мко крича́ть, вскри́кивать.

Krzykacz, -a, *м.* **Krzykajło, -a,** *ср.* **горла́нъ, крику́нъ, хайло́**

Krzykliwie, крикли́во, *см.* **Wrzaskliwie.**

Krzykliwość, -ści, *ж.* **крикли́вость.**

Krzykliwy, крикли́вый.

Krzyknąć, кри́кнуть. **Krzyknąć na kogo,** гро́мко позва́ть кого́; || **разбранить, разруга́ть.**

Krzyknienie, -a, *ср.* **крича́ніе.**

Krzyp, Krzypieć, *см.* **Skrzyp, Skrzypieć.**

Krzywda, -y, *ж.* **оскорбле́ніе, оби́да.**

Krzywdny, *см.* **Krzywdzący.**

Krzywdzący, оби́дный,оскорби́тельный; || **безчéстящій, позóрящій.**

Krzywdzenie, Skrzywdzenie, -a, *ср.* **оскорбле́ніе, оби́да;** || **опозо́риваніе.**

Krzywdzić, Skrzywdzić, Ukrzywdzić; оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть,оби́дѣть, унижа́ть, уни́зить, позóрить, опозóрить. **Ubóstwo nikogo nie krzywdzi,** бѣ́дность никогó не позóритъ, бѣ́дность не порóкъ.

Krzywdziciel,Ukrzywdziciel,-a, *м.* **оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель.**

Krzywdzicielka, -i, *ж.* **оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.**

Krzywić, Skrzywić, крити́ть,покрити́ть; || **сгиба́ть, согну́ть. Krzywić nos,** хму́риться. **Krzywić się na kogo,** дýться, коси́ться на кого́. **Krzywić się na co,** кóсо, съ неудовóльствіемъ смотрѣть на что́.

Krzywigłówek,-wka, Krzywiszyjek,-yjka, *м. см.* **Krzywogłówek.**

Krzywizna, -y, *ж.* **кривизна́, изги́бина, изги́бь, извили́на;** || **кóсость.**

Krzywka, -i, *ж.* **Krzywulec, -lca,** *м.* **кривýля,кривýлина,изóгнутая,кривáя часть дéрева.**

Krzywo, крúво, кóсо.

Krzywoboki, кривобóкій.

Krzywocina,-y, *ж.* **кривизна́, излýчина, извúлина.**

Krzywodrożny, извúлистый, излýчистый; || **криволинéйный,** *см.* **Krzywokreślny.**

Krzywodziób, *см.* **Krzywonos.**

Krzywodzioby, *Зоол.* **кривоно́сый** (*о птицахъ*).

Krzywogęby, криворо́тый, **кривоу́стый.**

Krzywogłówek, -ka, *м.* **кривошéя;** || * **ханжá, лицемѣръ.**

Krzywogłowy, кривошéйный, искривúвшій гóлову на бокъ.

Krzywogłoźny, Krzywogoleni, *см.* **Krzywonogi.**

Krzywokreślny, криволинéйный.

Krzywołomca, -y, Krzywołomstwo, -a, *ср. см.* **Krzywoprzysiężca, Krzywoprzysięztwo.**

Krzywomyślnie, неискрéнно, лукáво.

Krzywomyślny, нейскренный, лукáвый.

Krzywonogi, кривоно́жный, кривоно́гій, косола́пый.

Krzywonos, -a, *м.* **кривоно́сый;** || *Зоол.* **клестъ, клестóвка** (*птица*).

Krzywonosy, кривоно́сый.

Krzywooki, косогла́зый, косóй.

Krzywoprzysięgać, Krzywoprzysiądz, приноси́ть, принести́ лóжную присягу, лóжную клáтву; || преступáть клáтву, нарушáть присягу.

Krzywoprzysięstwo, -a, *ср.* **клятвопреступлéніе, лóжная присяга;** || ***вѣролóмство.**

Krzywoprzysiężca, -y, *м.* **клятвопреступникъ. лóжно присягающій.**

Krzywoprzysięzki, Krzywoprzysiężny, клятвопреступный, лóжно присягáющій; || **вѣролóмный.**

Krzyworogi, криворо́гій.

Krzywos, Krzywosz, -a, *м.* криву́ля, криву́лина.

Krzywość, -ści, *ж.* кри́вость, кривизна́.

Krzywoszczok, -a, *м.* чеба́къ (*рыба*).

Krzywoszyi, кривошейный; || *Зоол.* имѣ́ющій криву́ю шею.

Krzywoszyje, *см.* **Krzywiszejek**.

Krzywotłómacz, -a, *м.* ло́жный истолкова́тель.

Krzywotoki, закру́ченный; || винтообра́зный.

Krzywousty, кривоу́стый, криворо́тый.

Krzywowatość, -ści, *ж.* вы́гибъ, кривизна́, искри́вленность.

Krzywowaty, искри́вленный.

Krzywowiara, -y, *ж. см.* **Krzywowierstwo**.

Krzywowierca, -y, *м.* ерети́къ, раско́льникъ.

Krzywowiernie, ерети́чески.

Krzywowierny, ерети́ческій, раско́льничій.

Krzywowierstwo, -a, *ср.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.

Krzywozęby, кривозу́бый.

Krzuwulec, -lca, *м.* криву́лина, криву́ля, *см.* **Krzywka**.

Krzywy, криво́й, искри́вленный; || изви́листый, излу́чистый. **Linja krzywa**, крива́я ли́нія. **Krzywemi drogami chodzić**, ходи́ть изви́листыми путя́ми. **Rozum krzywy**, извращённый умъ. **Krzywa przysięga**, ло́жная кля́тва.

Krzyż, -a, *м.* крестъ. **Przybić na krzyżu**, распя́ть на крестѣ́. || **Krzyże**, *мн.* кресте́цъ, поясни́ца. || **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Na krzyż co położyć**, положи́ть что́ на́крестъ, скреша́ть. **Nogi, ręce założyć na krzyż**, сложить на́крестъ но́ги, ру́ки.

Krzyżacki, тевто́нскій, *см.* **Krzyżowy**.

Krzyżak, -a, *м.* тевто́нскій ры́царь, крестоно́сецъ; || *Зоол.* **Lis krzyżak**, кресто́вка (*лиси́ца*); || **Pająk krzyżak**, кресто́викъ, крестча́тый пау́къ.

Krzyżasty, бедри́стый.

Krzyżmo, *см.* **Chryzma**.

Kryżonosny, крестоно́сный.

Krzyżować, Ukrzyżować, распина́ть, распя́ть на крестѣ́; || **Skrzyżować (ręce(**, сложи́ть на́-крестъ (*ру́ки*). **Skrzyżować nogi**, положи́ть одну́ но́гу на другу́ю; || * **Krzyżować, Skrzyżować, Pokrzyżować czyje zamiary**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́ въ исполне́ніи его намѣ́реній. || **Krzyżować się**, скре́щиваться, пересѣка́ться, расходи́ться. **Tu się drogi krzyżują**, доро́ги здѣсь пересѣка́ются, расхо́дятся. **Krzyżuje się z myślami**, мы́сли вертя́тся въ его́ головѣ́; || **Skrzyżować się, Pokrzyżować się w odpowiedziach**, спу́таться въ отвѣ́тахъ.

Krzyżywanie, Ukrzyżowanie, -a, *ср.* кре́стное распя́тіе, распина́ніе на крестѣ́; || **Krzyżowanie się dróg**, пересѣче́ніе доро́гъ, перекрёстныя доро́ги.

Krzyżowato, крестообра́зно.

Krzyżowaty, крестообра́зный, крестови́дный.

Krzyżówka, -i, *ж. Повар.* филе́й, филе́йная часть (*говя́дины*).

Krzyżownica, -y, *ж. Бот.* исто́дъ, многомле́чникъ (*расте́ніе*), *см.* **Mlecznica**; || *Плотн.* попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || переплётъ (*две́ри, око́нно́й ра́мы*), попере́чина (*у око́нчины*).

Krzyżowniczki, -czek, *мн. Бот.* соля́нка (*расте́ніе*).

Krzyżowniczy, кресто́вый, крестоно́сный.

Krzyżownik, -a, *м.* кре́стоно́сецъ, ры́царь кресто́выхъ похо́довъ; || *Бот. см.* **Tyrlicz**.

Krzyżowo, на́крестъ, крестообра́зно.

Krzyżowy, кресто́вый, кре́стный. **Krzyżowa śmierć**, кре́стная смерть. **Krzyżowe wojny, wyprawy**, кресто́вые похо́ды, *см.* **Krucjata**. **Krzyżowe dni**, *Церк.* недѣ́ля, седми́ца о слѣпо́мъ, дни кре́стныхъ ходо́въ. **Krzyżowa droga**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Krzyżowa robota**, шитьё по канвѣ́.

Krzyżulec, -lca, *м. Плотн.* брусо́къ.

Krzyżyk, -a, *м.* кре́стикъ. *Муз.* діе́зъ, полуто́нъ. **Krzyżyk na drogę**, съ Бо́гомъ, счастли́ваго пути́! || *Деся́токъ. **Już mu niedaleko do piątego krzyżyka**, ему́ уже́ ско́ро пойдётъ пя́тый деся́токъ; || **Krzyżyki**, *мн.* огорче́нія, ско́рби, печа́ли.

Ks, сокращ. *см.* X.

Ksiądz, *род.* **p. Księdza**, (ксёндзъ), свяще́нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ, па́теръ (*у кати́ликовъ*). **Wyświęcić się na księdza**, бы́ть посвящену въ свяще́нники, поступи́ть въ свяще́нники, приня́ть свяще́ннический санъ. || Ти́тулъ придава́емый вообще́ всѣмъ духо́внымъ: **Ksiądz Piotr, Ksiądz Jan**, оте́цъ Пётръ, оте́цъ Іоа́ннъ. **Ksiądz proboszcz**, его преподо́біе, прихо́дскій свяще́нникъ. **Ksiądz kanonik**, оте́цъ канони́къ. **Ksiądz biskup**, преосвяще́нный, епи́скопъ. || *Стар.* **фигу́ра** *слонъ, офице́ръ, (въ ша́хматной игрѣ́)*, *см.* **Laufer**.

Książątko, -a, *ср. Умен.* князёкъ.

Książczyna, -y, *ж.* книжо́нка.

Książe, -ęcia, *м.* князь.

Książęcy, кня́жескій. **Jego książęca mość**, его́ сія́тельство, его́ свѣ́тлость. **Po książęcemu**, по-кня́жески.

Książeczka, -i, *ж.* кни́женка, кни́жка.

Książka, -i, *ж.* кни́га. **Książka służbowa**, кни́жка для слугъ (*вмѣ́сто паспо́рта*). **Książka ekspedycyjna**, разсы́льная кни́га. **Książka legitymacyjna**, кни́жка служа́щая какъ зако́нный видъ. **Książka meldunkowa**, кни́га для запи́сыванія паспо́ртовъ. **Pilnować książki**, приле́жно занима́ться кни́гою. **Książka rachunkowa**,

счетная книга, *см.* **Księga.** || *Анат.* **Książki wołowe,** книжка, листовикъ, литонья (*3-й желудокъ звачныхъ*), *см.* **Ksieniec.**

Książkowy, книжный, ученый. **Człowiek książkowy,** человѣкъ ученый.

Książnica, -y, *ж.* книгохранилище, библіотека.

Książnik, -a, библіотекарь.

Księdzostwo, -a, *ср.* священническій санъ.

Księdzowy, священническій.

Księga, -i, *ж.* книга, *см.* **Książka. Księga wieczysta,** крѣпостная, ипотечная книга; **zaregistrowań,** явочная;—**ludności,** списокъ народонаселенія;—**kwitów,** росписочная книга;—**celna,** таможенная; — **rozpisów,** — для записыванія особыхъ мнѣній (*судейскихъ*);—**ekspedycji,** разсыльная книга;—**intromissji,** отказная книга;—**wpisowa.** входящій журналъ;—**kaucji,** заголовая книга;—**rachunków gospodarskich,** хозяйственно-счетоводственная книга;—**przychodu i wydatku na karm bydła,** фуражная и кормовая книга;—**stanu cywilnego, księga metryk,** метрическая книга;—**kar pieniężnych,** штрафная книга; — **rewersowa,** разносная книга;—**umów wieczystych,** договорная, ипотечная книга;—**przychodu i rozchodu,** приходо-расходная книга; || *Ком.* **Księga główna,** главная книга, гауптбухъ.

Księgarczyk, -a, *м.* прикащикъ въ книжной лавкѣ.

Księgarka, -i, *ж., см.* **Księgarzowa.**

Księgarnia, -ni, *ж.* книжная лавка, книжный магазинъ.

Księgarski, книгопродавческій.

Księgarstwo, -a, *ср.* книжная торговля.

Księgarz, -a, *м.* книгопродавецъ.

Księgarzowa, -wéj, Księgarka, -i, *ж.* жена книгопродавца; || продающая книги.

Księgarzowy, книгопродавческій.

Księgokradztwo, -a, *ср* литературное воровство, похищеніе.

Księgonośny, разносящій книги.

Księgopis, -a, *м.* сочинитель, писатель.

Księgopisarstwo, Księgopistwo, -a, *ср.* авторство.

Księgosusz, -a, *м.* **Księgosusza, -y,** *ж.* скотскій падежъ, чума рогатаго скота.

Księgowy, книжный. **Księgowy żołądek,** *см.* **Książka.**

Ksieni, -ni, *ж.* игумена, аббатиса, настоятельница (*женскаго монастыря*).

Ksienieo, -ńca, *м.* желудокъ (*у животныхъ*); || *Анат.* полость (*брюшная*).

Księstwo, -a, *ср.* княжество, герцогство.

Księzki, священническій, духовный.

Księżna, -y, *ж.* княгиня, герцогиня.

Księżniczka, -i, *ж.* княжна.

Księżnin, княгининъ.

Księżulek, -lka, Księżulo, -a, *м. Умен.* слова **Ksiądz,** добрый, любезный отецъ-священникъ.

Księży, духовный, церковный, церковнослужительскій, священническій.

Księżyc, -a, *м.* луна, мѣсяцъ. **Nów księżyca,** новолуніе. **Pełnia księżyca,** полнолуніе. **Pierwsza, ostatnia kwadra księżyca,** первая, послѣдняя четверть луны. **Zmniejszanie się księżyca,** ущербъ луны. **Księżyc dwurożny,** полумѣсяцъ, *см.* **Półksiężyc.**

Księżycosłoneczny, *Астрон.* луно-солнечный.

Księżycowato, лунообразно.

Księżycowaty, линообразный.

Księżyczek, -czka, *м. Умен.* небольшая луна, небольшой мѣсяцъ.

Księżyczny, лунный, мѣсячный, *см.* **Księżycowy.**

Ksiuk, -a, *м.* большой палецъ (*на ногѣ*) || задній, отдѣльный палецъ на птичьихъ ногахъ.

Ksobie, сокращ. **Ku sobie,** къ себѣ; || употребляется извощиками и кучерами для понужденія лошадей повернуть налѣво.

Ksyk, -u, *м.* шипѣніе (*змѣи, гуся, желѣза*), *см.* **Syk, Gwizd, Świst.**

Ksykać, шипѣть, *см.* **Ksyk.**

Ksykanie, *см.* **Ksyk.**

Kszeniec, *см.* **Ksieniec.**

Kształcenie, Ukształcenie, Wykształcenie, -a, *ср.* образованіе, воспитаніе. **Starać się o wykształcenie umysłu,** заботиться о образованіи ума.

Kształcić, Kształtować, Ukształcić, Ukształtować, образовывать, образовать. **Kształcić sobie styl,** совершенствоваться въ слогѣ. **Kształcić sobie gust,** образовывать свой вкусъ. **Kształcić kogo naukowo,** преподавать кому науки. || **Kształcić się, Ukształcić się, Wykształcić się,** образовываться, образоваться.

Kształciciel, -a, *м.* наставникъ, воспитатель.

Kształcicielka, -i, *ж.* наставница, воспитательница.

Kształcik, -a, *м. Умен.* формочка. образчикъ.

Kształt, -u, *м.* образъ, видъ, форма. **Materja i kształt,** матерія и форма. **Kształt ziemi,** видъ земли, *см.* **Postać. Na kształt.** *см.* **Nakształt. Bez kształtu,** безобразно. **Przybrać kształt,** принять видъ, форму. **Nie dla kształtu głowę nosi,** не даромъ у него голова на плечахъ, т. е. это умный человѣкъ.

Kształtnie, благообразно, искусно, изящно.

Kształtność, -ści, *ж.* благообразность, изящество, красивость, пріятность.

Kształtny, благообразный, изящный, красивый, пріятный, пригожій.

Kształtować, Kształtowanie, Kształtownie, *см.* **Kształcić, Kształcenie, Kształtnie.**

Kształtownik, -a, *м. см.* **Kształciciel.**

Kształtowność, Kształtowny, *см.* **Kształtność, Kształtny.**

Kszyk, *см.* **Ksyk.** || *Зоол.* бекасси́нъ (*птица*).

Kszykać, Kszykanie, *см.* **Ksykać, Ksykanie.**

Ktemu, сокращ. *см.* **Ku temu,** 1) къ тому; 2) кромѣ того, сверхъ того. **Rozumny, ktemu i uczony,** уменъ и кромѣ того (*къ тому же*) учёнъ; 3) въ сравненіи съ этимъ. **Co są wszystkie skarby świata ktemu, co tu ewangelja obiecuje?** что значатъ сокровища свѣта въ сравненіи съ тѣмъ, что обѣщаетъ евангеліе?

Kto, *род. п.* **kogo,** кто. **Kto kogo ma szukać,** кто кого долженъ искать? **Kto wziął, to wziął, dosyć że zginęło,** кто бы ни взялъ, дѣло въ томъ, что пропало. **Rzucili się do broni, kto chwycił za szpadę, kto za pikę, kto za karabin,** бросились къ оружію, кто схватилъ шпагу, кто пику, кто ружье. **Kto bądź,** *род.* **kogo bądź, Ktokolwiek,** *род. п.* **kogokolwiek,** кто-нибудь. **Przyjdzie ktokolwiek,** придетъ кто-нибудь.

Ktobie, сокращ. *см.* **Ku tobie,** къ тебѣ.

Ktokolwiek, *см.* **Kto, Ktobądź.**

Którędy, по какой дорогѣ, какими путями, черезъ какія мѣста. **Którędybądź, którędykolwiek,** куда-нибудь. **Którędy mam iść? którędybądź, którędykolwiek,** по какой дорогѣ идти мнѣ? По какой угодно, по какой бы то ни было. **Którędyś,** по какой-то дорогѣ, въ какую-то сторону. **Którędyż,** куда же?

Który, который, кой. **Człowiek, którego widziałeś, człowiekъ, котораго ты видѣлъ. Któryż ci się lepiéj podobał?** который же тебѣ болѣе понравился? || Который нибудь изъ нихъ. **Spodziewamy się mężczyzn, kobiet, zapewne przyjdzie który, ktora,** мы ожидаемъ мужчинъ, женщинъ, вѣроятно, который нибудь изъ нихъ (*которая-нибудь изъ нихъ*) придетъ. **Gdyby tak było, byłby który historyk o tém wspomniał, если бы это такъ было, то** который нибудь изъ историковъ упомянулъ бы объ этомъ.

Którybądź, którykolwiek, кто нибудь, который нибудь, *см.* **Kto bądź.**

Któryś, кто-то, который-то, *см.* **Jakiś. Któryś z nich,** который-то изъ нихъ. **Któregoś dnia,** въ одинъ день, въ который-то день.

Ktoś, Ktości, Ktosi, кто-то, кое-кто. **Ktoś mi powiedział,** кто-то мнѣ сказалъ. **Czekam tu na kogoś,** я здѣсь кое-кого ожидаю.

Ktości, Ktosi, *см.* **Ktoś.**

Ku, къ. **Ku wschodowi, ku północy,** къ востоку, къ сѣверу (на востокъ, на сѣверъ). **Podnieść oczy ku niebu,** поднять глаза къ небу. **Miłość ku ludziom,** любовь къ людямъ.

Kub, -u, *м.* свиной хлѣвъ.

Kuba, -y, *м прост. имя* **Jakób,** Яковъ. *Послов.* **Jak Kuba Bogu, tak Bóg Kubie,** какову аукнется, такову и откликнется. какъ постелешь, такъ и выспишься.

Kuban, -a, Kubanek, -nka, *м.* взятка.

Kubeba, -y, *ж. Бот.* кубеба (*родъ перца*);

Kubek, -bka, *ж.* чара, кубокъ, бокалъ. *Умен.* **Kubeczek, -czka,** *м.* стаканчикъ, чарочка. **Podobni po siebie, kubek w kubek,** они похожи другъ на друга какъ двѣ капли воды. **Kubek w kubek ojciec,** ни дать, ни взять отецъ, это живой портретъ отца, *см.* **Wykapany. Kubek w kubek tak i ze mną czynił,** онъ точь въ точь и со мною такъ поступалъ.

Kubeł, -bła, *м.* ведро, *см.* **Wiadro. Kubełek, -łka,** *м.* ведерко. || **Kubeł skórzany,** кожій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдюкъ.

Kubiczny, кубическій, *см.* **Sześcienny.**

Kubiliściów, *см.* **Szczaw' angielski.**

Kubrak, -a, *м.* одежда прежнихъ Поляковъ, контушъ изъ простаго сукна.

Kubus, -a, *м. см.* **Sześcian.**

Kuc, -a, *м.* малорослая лошадь; || *Ирон.* карапузикъ, карликъ.

Kuć, Kować, ковать; || бить, чеканить монету. **Kuć konia,** ковать лошадь. * **Kuły na cztery nogi, ото хитрая,** тонкая штука, онъ прошелъ сквозь огонь и воду; || **Kować, Wykuć,** вырубать, высѣкать, вырубить, высѣчь. **Wykuć grotę w skale,** высѣчь пещеру въ скалѣ. || **Kuć zdradę,** замышлять измѣну, *см.* **Knować.**

Kuchaj, *см.* **Kuczbaja.**

Kuch, *см.* **Makuch.**

Kucharczyk, -a, *м.* поваренокъ.

Kucharka, -i, *ж.* кухарка, повариха, стряпуха.

Kucharski, поварской, поваренный. **Sztuka kucharska,** поваренное искусство.

Kucharstwo, -a, *ср.* поваренное искусство; || стряпня.

Kucharz, -a, *м.* поваръ.

Kucharzowa, -wéj, *ж.* жена повара.

Kucharzówna, -y, *ж.* дочь повара.

Kucharzowy, принадлежащій повару.

Kucharzyć, кухарничать, кухарить.

Kucharzysko, -a, *ср.* поваришко, дурной поваръ.

Kuchcik, -a, *м.* поваренокъ.

Kuchenka, -i, *ж.* кухонка.

Kuchenna, судомойка, прислужница въ кухнѣ.

Kuchenny, кухонный. **Sól kuchenna,** кухонная, поваренная соль. **Kuchenny ogród,** огородъ. **Roślina kuchenna,** *см.* **Ogrodowina. Kuchenna łacina,** кухонная латынь, испорченная латынь || **Kuchenny, -ego,** *м.* служитель при кухнѣ.

Kuchmistrz, -a, *м.* кухмистеръ.

Kuchmistrzowa, -éj, *ж.* кухмистерша; || *Собир.* кухмистеръ вмѣстѣ съ женою.

Kuchmistrzówna, -y, *ж.* дочь кухмистера.

Kuchmistrzowski, кухми́стерскій.

Kuchmistrzowstwo, -a, *ср.* кухми́стерство.

Kuchnia, -ni, *ж.* ку́хня, пова́рня.

Kuchta, -y, помо́щникъ по́вара.

Kucnąć, *см.* **Kucznąć**.

Kucyk, *см.* **Kuc**.

Kucza, -y, *ж. Уменьш.* **Kuczka**, шала́шъ, хи́жина;=ку́ща, шатёръ, сѣнь. || **Kuczki**, -ek, *мн.* (*еврейскій праздникъ*), устрое́ніе ку́щей; *древн.* скинопигія; || тюрьма́. **Wsadzić do kuczy**, посади́ть въ тюрьму́. || **W kuczki**, на ко́рточки, на ко́рточкахъ. **W kuczki usiąść**, усѣсться на ко́рточкахъ.

Kuczbaja, -i, *ж.* фріазъ (*матерія*).

Kuczma, -y, *ж.* тата́рская шапка; || *Прост.* растрепа́нныя во́лосы на головѣ.

Kuczmański szlak, *см.* **Szlak**.

Kuczmerka, -i, *ж. Бот.* са́харный индѣйскій ко́рень. **Kuczmerka wilcza, skalda**, *см.* **Tojad mordownik**.

Kucznąć, присѣда́ть на ко́рточки, на за́днія но́ги, скорчиться.

Kuczyć, 1) **kogo**, докуча́ть, досажда́ть; 2)—**co komu**, повергать, набра́сывать, насыла́ть. **Djabli mu biedę kuczyli**, че́рти пове́ргли его́ въ несча́стіе. *Послов.* не́ было печа́ли, че́рти накача́ли, **nie miała baba kłopotu, kupiła sobie parszywe prosię**; 3) скорчиться. **We dnie w nocy, przy ziemi pod niebem kuczała**, днёмъ и но́чью, подъ откры́тымъ не́бомъ сидѣла скорчившись, *см.* **Kucznąć**.

Kuczyszcze, -a, *ср.* ли́стье, ли́ствіе, листва́; || бесѣдка изъ сплетённыхъ вѣтвей.

Kudła, -y, **Kudłacz**, -a, *м.* косма́чъ имѣющій всклокоченные во́лосы; || кудла́шка, косма́тая соба́ка. **Mały kudła**, болонка (*соба́ка*); || **Kudłacz**, козелъ.

Kudłać, Kudlić, Skudłać, Skudlić włosy, ерошить, взъерошить (*во́лосы*).

Kudłatość, -ści, *ж.* косма́тость, мохна́тость.

Kudłaty, косма́тый. мохна́тый.

Kufa, -y, *ж.* фу́деръ (*пивная бочка*).

Kufel, -fla, **Kufelek**, -lka, *м.* кру́жка, кру́жечка (*мѣра для напитковъ*).

Kufer, fra, *м.* сундукъ, ларецъ.

Kuferek, -rka, *м.* сундучо́къ, я́щичекъ.

Kuflarz, -a, *м.* пья́ница.

Kuflowy, кру́жечный, *см.* **Kufel**.

Kufrowy, Kuferkowy, сундучный.

Kugla, -i, *ж. см.* **Kuglarstwo**.

Kuglarka, -i, *ж.* фигля́рка, фо́кусница.

Kuglarstwo, -a, *ср.* фигля́рство, фо́кусничество; || плутовство́.

Kuglarz, -a, *м.* фигля́ръ. фо́кусникъ; || ло́вкій воръ, мошенникъ, плутъ.

Kuglować, фо́кусничать, фигля́рничать; || *выки́дывать шту́ки, дура́читься; || плутова́ть.

Kuglowanie, -a, *ср. см.* **Kuglarstwo**.

Kuguar, -a, *м. Зоол.* кугуа́ръ, родъ ти́гра южной Аме́рики.

Kujan, *см.* **Kojan**.

Kukać, Kuknąć, Zakukać, кукова́ть, закукова́ть, прокукова́ть.

Kukanie, -a, *ср.* кукова́нье.

Kukawka, Kukułka, -i, *ж.* куку́шка.

Kukiełka, -i, *ж.* продолговатая бу́лка; || ку́колка, дѣтская игру́шка.

Kuklik, -a, *м. Бот.* гравила́ть, гре́бникъ (*растеніе*).

Kuknąć, *см.* **Kukać**.

Kuks, -a, *м.* **Kuksa**, -y, *ж.* толчо́къ локтёмъ *или* кулако́мъ въ бокъ; || одна́ изъ частей, на которыя раздѣля́ются рудники (*сто двадцать восьмая часть добываемой изъ рудника руды*).

Kuksać, Skuksać (kogo), толка́ть, толкну́ть кого́ въ бокъ локтёмъ *или* кулако́мъ, толка́ться.

Kuku! *Звук.* куку́! (*го́лосъ куку́шки*).

Kukuba, -y, *ж. Бот. см.* **Wyżpin**.

Kuułczę, -ęcia, *ср.* птенецъ куку́шки.

Kukułka, -i, куку́шка. *Уменьш.* **Kukułeczka**, -i, *ж.* куку́шечка, *см.* **Kukawka**.

Kukurbita, -y, *ж.* горля́нка, кубъ (*химическій сосудъ*).

Kukurudza, Kukurydza, -y, *ж.* кукуру́за.

Kukuryku! *Звук.* кукаре́ку! кукаре́канье, пѣту́шій крикъ).

Kul, -u, *м.* свя́зка соло́мы, снопъ соло́мы; || куль (*му́ки*).

Kula, -i, *ж.* шаръ; || пу́ля; || ядро́. **Kula ziemska**, земно́й шаръ. **Kula kręgielna**, ке́гельный шаръ. **Kula bilardowa**, билья́рдный шаръ, биль. **Kula śniegowa**, снѣжный комо́къ, *см.* **Gałka**. **Kula karabinowa**, ружейная пу́ля. **Forma do lania kul**, фо́рма для литья́ пуль. **Dostać kulą w łeb**, быть уби́тымъ пу́лею въ лобъ. *Послов.* **Trafił jak kulą w płot**, промахну́ться, не попа́сть въ цѣль, далеко́ быть отъ и́стины. **Chłop strzela, Pan Bóg kule nosi**, человѣкъ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || **Kula armatnia**, пу́шечное ядро́. **Kula ognista**, зажига́тельное ядро, брандку́гель. || Костыль. **Chodzić o kulach**, ходи́ть на костыля́хъ. || **Kula u siodła**, сѣдѣльная шишка.

Kulać, *см.* **Kuleć**.

Kułacznik, -a, *м.* кула́чный бое́цъ, боксёръ.

Kułak, -a, *ср.* кула́къ (*Уменьш.* кулачёкъ). **Bić się na kułaki**, биться на кула́чкахъ.

Kulanie, -a, *ср.* хроманіе, прихрамываніе.

Kulas, -a, *м.* карако́ля, карако́лька (*на письмѣ*), бу́ква дурно написанная; || крюкъ, острога́, багоръ, *см.* **Bosak, Hak**; || *хромо́й, хромоно́гій, колченогій.

Kulasto, Kulasty. *см.* **Kulisto, Kulisty**.

Kulawić, Okulawić, сдѣлать хромымъ, охроми́ть.

Kulawieć, Okulawieć, хромать. охроме́ть.

Kulawka, -i, *ж.* хроманіе, прихрамываніе, хромота́.

Kulawo, *Нар.* прихрáмывая.
Kulawość, -ści, *ж.* хромотá.
Kulawy, хромóй.
Kulbaczyć, Okulbaczyć, (konia), сѣдлáть, осѣдлáть (*лóшадь*).
Kulbaka, -i, *ж.* сѣдлó; || пáлтусъ (*рыба, видъ кáмбалы*)
Kulczyba, -y, *ж. Бот.* цѣлибýха, кучелúва (*растéніе*).
Kulczyć, *Стар.* садúть, сѣять.
Kuleć, хромáть. **Kuleć na prawą nogę**, хромáть на прáвую нóгу.
Kuleczka, *см.* **Kulka**.
Kulfon, -a, *м.* истёртый и обрѣзанный дукáть, червóнецъ; || *óлухъ, пéнтюхъ.
Kulić, Skulić (człowieka), Kulić się, Skulić się, съёживаться, свёртываться, сжимáться; || *ограничивать свой расхóды, *см.* **Kurczyć się**.
Kulig, Kulik, -a, *м. Зоол.* каравáйка (*пти́ца*); || увеселúтельный поѣздъ на саняхъ къ кому-нибýдь въ гóсти во врéмя карнавáла, маслúницы.
Kuligowy, карнавáльный, *см.* **Kulig**.
Kulisło, шаровúдно, сферúчески.
Kulistość, -ści, *ж.* шаровúдность.
Kulisty, шаровúдный, сферúческій.
Kulka, -i, *ж.* пýлька (*ружéйная, пистолéтная*); || шáрикъ, кáтышъ, кáтышекъ.
Kulny, *см.* **Kulisty, Kulowy**.
Kulolej, -ja, *м.* литéйщикъ пуль.
Kulsza, -y, *ж. Анат.* сѣдалúщная, бёдренная кость.
Kulszowy, *Анат.* бёдренный. **Ból kulszowy**, сѣдалúщная ломóта, ломъ въ бёдрахъ.
Kum, -a, *м.* кумъ (*мн. кумовья*). **Zaprosić kogo w kumy**, пригласúть кого́ въ кумовья. **Stać w kumy**, быть кýмомъ, быть воспріéмникомъ при крещéніи ребёнка. || *Зоол.* **Ropucha kum**, водянáя лягýшка.
Kuma, -y, *ж.* кумá.
Kumać się, Pokumać się (z kim, między sobą), кумúться, покумúться, породнúться.
Kumoszka, -i, *м.* кýмушка.
Kumowstwo, -a, *ср.* кумовствó; || *Собир.* кумъ съ кумóю.
Kumowy, принадлежáщій кýму.
Kumulacja, -ji, *ж.* присовокуплéніе, приложéніе.
Kuna, -y, *ж. Зоол.* куни́ца. **Kuna białoszyja**, бѣлодýшка, каменная куни́ца. **Kuny**, *род.* **Kun**, кýній мѣхъ. || **Kuna żelazna**, желѣзный ошéйникъ, цѣпь; || тюрьмá, заключéніе. || *Кузнец.* и *Слес.* хомýтъ.
Kundel, -dla, Kundys, -a, *м.* дворнáя собáка, дворнúшка, пастýшья собáка.
Kundleć, Skundleć, вырождáться (*о собáках*).
Kundman, -a, *м.* покупáтель; || заказчúкъ (*у ремéсленика*).
Kundys, *см.* **Kundel**.
Kuni, кýній, *см.* **Kuna**.
Kunica, -y, *ж.* выкупнúя дéньги, котóрыя въ стариný вносúлъ женúхъ помѣщику за невѣсту изъ чужáго селá.
Kunicz, *см.* **Koniczyna**.
Kunszt, -u, *м.* искýсство, мастерствó.
Kunsztmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ (*женск. р.* худóжница, артúстка).
Kunsztmistrzowski, худóжественный.
Kunsztować, искýсно что обдѣлывать, совершéнствовать. || ***Kunsztować z kim**, шутúть надъ кѣмъ.
Kunsztowanie, -a, *ср.* утончённость; || шýтка, забáвная штýка.
Kunsztownie, искýсно, худóжественно.
Kunsztownik, -a, *м.* забáвникъ, шутнúкъ, фигля́ръ.
Kunsztowny, искýсный, худóжественный, артúстическій, искýственный; || забáвный, шутлúвый, затѣйливый.
Kup, u-, *м.* закýпка, покýпка (*пріобрѣтéніе вéщи и сáмая купленная вещь*); || продáжа. **Na kup wystawić**, выставить на продáжу.
Kupa, -y, *ж.* кýча, грýда; || толпá, сбóрище, скоплéніе. **Składać na kupę**, громоздúть, скорлúть, склáдывать въ кýчу, валúть, класть въ кýчу. **Do kupy**, вмѣстѣ, рáзомъ, въ кýчу. **Do kupy zebrać, zgromadzić**, собрáть всѣхъ вмѣстѣ, въ кýчу.
Kupalnik, -a, *м. Бот.* баранья трава́, баранникъ.
Kupcowa, -ej, *ж.* купчúха, торгóвка.
Kupcówna, -y, *ж.* купéческая дочь.
Kupczenie, -a, *ср.* (**czém**), торгъ, торгóвля; || прóмыселъ, *см.* **Handel**.
Kupczyć, торговáть; || промышлúть. **Kupczyć swoim honorem**, торговáть своéю чéстью.
Kupczyk, -a, *м.* купéческій прикáщикъ; || кýпчикъ.
Kupczykowaty, смáхивающій на купцá, похóжій на купцá; || скупóй, кулáкъ, жúла, скрáга.
Kupczyna, -y, *м.* купчúна; || бёдный купéцъ.
Kuper, -pra, Kuperek, -rka, *м.* гýзка (*пти́чья*); || хвостéцъ, крестéцъ, небольшóе продолженіе хребтóвой кóсти.
Kupersztych, *см.* **Kopersztych**.
Kupia, -i, *ж. см.* **Kupla**.
Kupić, Skupiać, Skupić, скуплúть, скопúть въ кýчу, собрáть, собрáть. **Kupić myśli**, собирáться съ мыслями. || **Kupić się, Skupić się**, скупúться, скопúться, собирáться, собрáться въ кýчу. || **Kupić, Kupować, kupić**, покупáть, торговáть. *Послов.* **Kupować sobie biedę**, нажúть себѣ бѣдý. **Kto cię nie zna ten cię kupi**, знáютъ, чего́ ты стóишь. **Jakem kupił, tak sprzedaję**, за что́ купúлъ, за то́ и продаю́, что слышалъ то и разскáзываю. **Nie kupić u niego gniewu**, онъ óчень сердúтъ, онъ всегдá сéрдится. **Kupowałem konia, ale że za drogi, nie kupiłem go**, я торговáлъ лóшадь, но онá óчень дорогá, и потомý я её не купúлъ. *См.* **Targować**.

Kupido, -a, Kupidyn, -a, Kupidynek, -nka, *м.* купидо́нъ, аму́ръ, купидо́нчикъ, аму́рчикъ.

Kupiec, -pca, *м.* купе́цъ, торгове́цъ, негоціантъ; || покупа́тель, *см.* **Handlarz. Znaleźć kupca**, найти́ покупа́теля.

Kupiecki, купе́ческій, купе́цкій, комме́рческій, торго́вый, *см.* **Handlowy. Stan kupiecki**, купе́ческое сосло́віе.

Kupiectwo, -a, *ср.* купе́чество, торго́вое, купе́ческое сосло́віе; || торго́вля, торгъ, комме́рція. **Kupiectwem się bawić**, занима́ться торго́влею.

Kupienie, Skupianie, Skupienie, -a, *ср.* скопле́ніе, нагроможде́ніе, ку́ча, гру́да; || **Kupienie się**, сбо́рище, скопище.

Kupienie, Kupowanie, -a, *ср.* заку́пка, поку́пка, ку́пля.

Kupiony, ку́пленный, *см.* **Zapłacony.**

Kupka, -i, *ж.* ку́чка.

Kuplarka, -l, *ж.* сво́дница.

Kuplerować, сво́дничать.

Kuplerski, сво́дничій, сво́дническій.

Kuplerstwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Kupno, -a, *ср.* ку́пля, поку́пка, заку́пка. **Kupnem, przez kupno**, при поку́пкѣ. **Kontrakt kupna**, догово́ръ ку́пли.

Kupny, покупно́й, продажный.

Kupon, -u, *м.* купо́нъ, отрѣзокъ (*у облигаціи*). **Kupony od papierów publicznych nie ubiegłe**, купо́ны, ещё́ не наступи́лъ.

Kupować, Kupowanie, *см.* **Kupić, Kupienie.**

Kuprzasta kość, *Анат.* вихрева́я кость, крестецъ.

Kupula, *см.* **Kopula.**

Kur, -a, *м.* пѣту́хъ. **O kurach wstawać**, вставать съ пѣтуха́ми, на разсвѣтѣ || *Зоол.* химе́ра съ хо́ботомъ. || *Мед.* корь (*болѣзнь*).

Kura, -y, *ж.* ку́рица.

Kuracja, -ji, *ж.* врачева́ніе, лѣче́ніе.

Kurant, -a, *м. Муз.* пассажъ; || куранты. **Zegar z kurantem**, часы съ курантами; || курантъ, бѣгу́нъ (*у краскотёра*); ходя́чая монета.

Kuratela, -i, *ж.* попе́чительство.

Kurator, -a, попечитель; || опеку́нъ; || **Kurator spadku bezdziedzicznego**, попечитель вакантнаго насл'ѣдства.

Kuratorka, -i, *ж.* попечительница, опеку́нша.

Kuraż, -u, *м.* бо́дрость, смѣлость, отва́га, *см.* **Śmiałość, Odwaga.**

Kurchan, Kurhan, -u, *м.* курга́нъ. могильная насыпъ.

Kurciążki, -żek, *мн.* хирурги́ческіе коро́ткіе клещи, *см.* **Obciążki.**

Kurcz, -a, *м. см.* **Pokurcz.**

Kurcz, -u, *м.* су́дорога, ко́рчка.

Kurczak, -a, *м.* пѣтушо́къ, молодо́й пѣтушо́къ, цыплёнокъ.

Kurczątko, -a, *ср.* цыплёночекъ.

Kurczę, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ.

Kurczęcina, -y, *ж.* кура́тина.

Kurczęcy, куриный.

Kurczenie, Kurczenie się, -a, *ср. Мед.* ко́рченіе, ко́рча, су́дорога.

Kurczowaty, *Мед.* су́дорожный, спазмоди́ческій.

Kurczowy, *Мед.* су́дорожный.

Kurczyć, Skurczyć, съу́живать, съу́зить, ста́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, ко́рчить. || **Kurczyć się, Skurczyć się**, съу́живаться, съу́зиться, ста́гиваться, стяну́ться, ко́рчиться, скорчиться, сѣда́ться, сѣ́сться. **Płótno kurczy się w praniu**, полотно́ сѣда́ется въ мытьѣ.

Kurdwan, *см.* **Kordyban**

Kurdygarda, *см.* **Kordegarda.**

Kurek, -rka, *м.* молодо́й пѣтушо́къ; || дерева́нная птица (*для стрѣльбы*); || флюгеръ, флюга́рка, вѣтрельникъ, вѣтренка; || курокъ (*у ружья*); || кранъ. **Kurek odkręcić**, отверну́ть кранъ.

Kurenda, -y, *ж.* циркуля́ръ, окру́жное письмо́; || повѣстка, оповѣщеніе.

Kurfirst, -a, *м.* **Kurfirstowy, Kurfirstwo, -a**, *ср. см.* **Elektor, Elektorski, Elektorstwo.**

Kurhan, *см.* **Kurchan.**

Kurjer, -a, *м.* курьеръ; || гонецъ.

Kurka, -i, *м.* ку́рочка. **Kurka tuczona**, пуля́рда, пуля́рдка, пуда́рка, отко́рмленная ку́рица. **Kurka wodna**, боло́тный дергу́нъ.

Kurkowy, относя́щійся къ стрѣлбѣ въ дерева́нную птицу. **Król kurkowy**, стрѣлко́вый коро́ль, *см.* **Kurek.**

Kurkuma, -y, *ж. Бот.* желтя́къ (*растеніе*).

Kurniczka, -i, *ж.* кура́тница, торго́вка ку́рами.

Kurnik, -a, *м.* кура́тня, кура́тникъ; || продаве́цъ куръ.

Kuropatwa, -y, *ж. Орнит.* куропа́тка.

Kuropatwi, куропа́чій.

Kuropiew, -u, *м.* пѣнье пѣтуха́.

Kuropłoch, Kuropłosz, -a, хвасту́нъ, самохва́лъ.

Kuropój, -u, *м. см.* **Kuropiew.**

Kurować, лѣчи́ть, по́льзовать **Wykurować**, вылѣчить, *см.* **Leczyć.** || **Kurować się**, лѣчи́ться **Wykurować się**, вылѣчиться, *см.* **Leczyć się.**

Kurowy, пѣтуши́ный. **Kurowa szklenica**, большо́й стаканъ для питья.

Kurp', pia, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Kurpie, -iów**, коты, бахилы, ла́пти (*крестья́нская о́бувь*).

Kurs, -u, *м.* курсъ, вексельный курсъ, *см.* **Obieg. Kurs giełdy**, биржевой курсъ; || **Kurs wymiany**, промѣнный курсъ; || справочная цѣна; || курсъ нау́къ, чтеній, лекцій, *см.* **Wykład**; || конецъ, поѣздка. **Zapłacić dorożkarzowi za jeden kurs**, заплати́ть изво́щику за одну́ поѣздку или за одинъ конецъ; || **Kursa**, мн. скачка (*ко́нская*), *см.* **Wyścigi.**

Kurscettel, -tla, *м.* биржева́я запи́ска опублико́ванная на би́ржѣ.

Kursor, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*о ло́шади*).

Kursorja, -ji, *ж. см.* **List okólny, Okólnik.**

Kursować, имѣ́ть курсъ, ходи́ть, обраща́ться (*о моне́тѣ*); || приходи́ть, разъѣзжа́ть, ѣ́здить. **Kareta pocztowa kursuje do...** почтова́я каре́та ѣ́здитъ до... **Pogłoska kursuje,** хо́дитъ, но́сится слухъ.

Kursowanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, движе́ніе; || пла́ваніе (*судо́въ*)

Kursowy, курсово́й, ходя́чій. **Kursowa karta,** листо́къ съ обозначе́ніемъ биржева́го ку́рса, ве́ксельнаго ку́рса.

Kursywa,-y, *ж.* курси́вныя бу́квы, курси́вный шрифтъ, курси́въ; || скорописный по́черкъ.

Kurta, -y, *ж.* ку́ртка. ***Kurtę komu skroić,** отколоти́ть, вздуть кого́, вздуть кого́ какъ Си́дорову ко́зу; || кургу́зая соба́ка; || *Ирон.* короты́шъ (*о человѣ́кѣ*). ***Ruszyłeś rozumem jak kurta ogonem,** не твоего́ ума́ э́то дѣ́ло.

Kurtaża, -y, *ж.* **Kurtaż, -u,** *м.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Kurtka, -i, *ж.* ку́рточка.

Kurtyna, *см.* **Kortyna.**

Kurytarz, -a, *м.* коридо́ръ, перехо́дъ.

Kurz,-u, *м.* пыль, прахъ. **Z kurzu otrzepać, otrzeć,** смахну́ть, стере́ть пыль.

Kurzawa, -y, *ж.* пыль; || паръ, испаре́ніе, мгла (*съ мо́ря. рѣки*); || мете́лица, вью́га, ме́лкій дождь.

Kurzawka,-i, *ж.* дождеви́къ (*родъ гриба́*).

Kurzawnia, -ni, *ж. Стар.* парова́я ба́ня.

Kurzenie, -nia, *ср.* куре́ніе.

Kurzonogi, на ку́рьихъ но́жкахъ.

Kurzować, покрыва́ть у́гольную я́му песко́мъ *или* пы́лью.

Kurzowanie, -ia, *ср.* покрыва́ніе у́гольной я́мы песко́мъ.

Kurzy, кури́ный. *Бот.* **Kurza noga,** *см.* **Portulaka. Kurza stopa,** завя́зный ко́рень, у́зикъ.

Kurzyć, Skurzyć, Zakurzyć, пыли́ть; || кури́ть, дыми́ть; || выку́ривать (*изъ чего́*). **Kurzyć (palić tytuń),** кури́ть таба́къ. **Zakurzyć pszczoły,** выку́ривать пчёлъ, *см.* **Wykurzyć, Palić.** || **Kurzyć się, Zakurzyć się,** пыли́ться; || дыми́ться, кури́ться; || испуска́ть пары́; || копти́ться. **Kurzy się z konia,** съ ло́шади пы́шетъ паръ. **Kurzy się z bagien,** боло́та испуска́ютъ пары́. **Zakurzyć się,** запыли́ться.

Kurzyca, -y, *ж.* молода́я ку́рица.

Kurzyciel, -a, *м.* кури́льщикъ.

Kurzymor, Kurzyślad, Kurzyślep, -u, *м. Бот.* курослѣ́пникъ, мокри́ца (*расте́ніе*), *см.* **Mokrzyca.**

Kusić, Skusić, искуша́ть, испы́тывать, испыта́ть; || соблазня́ть, соблазни́ть, прельща́ть прельсти́ть, мани́ть, смани́ть. **Djabeł go skusił,** чортъ соблазни́лъ его́. || **Kusić się,** копуша́ться, предпринима́ть.

Kusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Kusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.

Kuśnierczyk -a, *м.* рабо́тникъ у скорняка́, у мѣховщика́

Kuśnierka, -i, *ж.* мѣховщи́ца.

Kuśnierski, скорня́чій, мѣховщи́чій.

Kuśnierstwo, -a, *ср.* скорня́чество.

Kuśnierz, -a, *м.* скорня́къ, мѣховщи́къ.

Kuso, коротко́. * **Kuso z nim,** пло́хо ему́.

Kuśpik, *см.* **Kozik.**

Kustosz, -a, *м.* храни́тель, бьюсти́тель; || смотри́тель; || консерва́торъ; || казнохрани́тель (*въ дре́вней По́льшѣ*). **Kustosz bibljoteki,** храни́тель библіоте́ки; библіоте́карь. || *Тип.* пе́рвое сло́во *или* слогъ, находя́щіеся въ нача́лѣ слѣ́дующей страни́цы (*въ новѣ́йшей печа́ти не употребля́ется*).

Kustrzebka, -i, *ж.* родъ грибо́въ.

Kustrzyca, -y, *ж. см.* **Kuper.**

Kusy, коро́ткій, ку́цый, кургу́зый, короты́шъ.

Kusza, -y, *ж.* арбале́тка, лукъ съ прикла́домъ, самострѣ́лъ; || **Kusza murowa,** бали́ста, мета́льная ма́шина. || *Зоол.* родъ аку́лы (*ры́ба*).

Kuszarz, -a, *м. см.* **Kusznik.**

Kusznierczyk, Kusznierka, Kusznierski, и т. д. *см.* **Kuśnierczyk.**

Kusznik,-a, *м.* стрѣле́цъ изъ самострѣ́ла, *см.* **Kusza.**

Kuszny, самострѣ́льный.

Kuszowy, искушённый, испы́танный.

Kut, -u, *м. Анат.* лоды́га, лоды́жка; || *Ветер.* мосло́къ, часть стопы́ лошади́ной. || **Kuty,** *мн.* игра́льныя ко́сти.

Kutas, -a, *м.* кисть (*для украше́нія*); || темля́къ (*на са́блѣ*).

Kutasik, -a, *м.* ки́сточка (*для украше́нія*).

Kuternoga, -i, *м.* хромо́й, хромоно́гій.

Kutner, -u, *м.* во́рса (*на сукнѣ́*); || *Бот.* пушо́къ, мошо́къ (*на ли́стьяхъ*).

Kutnerować, ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Kutnerowanie, ворсова́ніе, во́ршеніе.

Kutnerowany, ворси́стый.

Kutnerowy, ворси́льный, ворсова́льный

Kutowy, лоды́жечный, лоды́жный

Kutwa, -y, *м.* скря́га, скупе́цъ.

Kutwiarka, -i, *ж.* ска́реда, скупа́я.

Kutwiarstwo,-a, *ср.* скря́жничество, ску́пость.

Kutwić, скря́жничать.

Kuty, -ów, *мн. см.* **Kut.**

Kuty, ко́ванный, подко́ванный; || * лука́вый, хи́трый, проны́рливый, продувно́й.

Kuźnia, -źni, *ж* ку́зня, ку́зница.

Kuźnica, -y, *ж.* кузне́чный горнъ, *см.* **Kuźnia.**

Kuźnik, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чь.

Kuzyn, -a, *м.* двоюро́дный братъ, *см.* **Krewny.**

Kuzyna, -y, *ж.* двоюро́дная сестра́.

Kuzynek, -nka, *м. Умен.* двоюро́дный бра́тецъ.

Kuzynka, -i, *ж.* двоюро́дная сестри́ца.

Kuzynostwo, -a, *ср.* родство́, свойство́.

Kwacz, -a, *м.* маня́лка.

Kwadra, -y, *ж.* че́тверть луны́; || *Стар.* соразмѣ́рность, пропо́рція, гармо́нія, поря́докъ.

Kwadracik, -u, *м. Умен.* квадра́тикъ, небольшо́й четыреуго́льникъ, *см.* **Kwadrat.**

Kwadragezyma, -y, *ж.* сорокоднѐвный постъ; || сбо́рное воскресѐнье, недѣля правосла́вія.

Kwadrans, -a, *м.* че́тверть (*часа́*). **Kwadrans na dwunastą**, че́тверть двѣна́дцатаго. **Kwadransik**, *Умен.* че́тверть ча́сика. || *Мат.* квадра́нтъ (*инструме́нтъ*).

Kwadrat, -u, *м.* четыреуго́льникъ, квадра́тъ, *см.* **Czworobok**; || плита́ (*каменная*).

Kwadratowo, четыреуго́льно, подъ прямы́мъ угло́мъ.

Kwadratowy, четереуго́льный, квадра́тный. **Stopa kwadratowa**, квадра́тный фу́тъ.

Kwadratura, -y, *ж. Мат.* квадрату́ра (*кру́га*); || *Астрон.* четвертый аспе́ктъ.

Kwadrować, Skwadrować, *Мат.* превраща́ть въ квадра́тъ, находи́ть квадра́тъ (*пло́щади*). || **Kwadrować się**, соотвѣ́тствовать, соразмѣ́ряться. **Jedno z drugiém (jedno do drugiego) się nie kwadruje**, одно́ друго́му не соотвѣ́тствуетъ.

Kwadrowanie, -a, **Skwadrowanie**, -a, *ср.* квадрату́ра (*кру́га*).

Kwadrowatość, -ści, *м. Плотн.* отёска.

Kwadrupla, -i, *ж.* вчѐтверо взя́тое коли́чество; || квадру́пль (*моне́та въ Испа́ніи, 21 рубль*).

Kwadruplować, учетверя́ть, вчѐтверо умно́жить, увеличить.

Kwak, -u, *м.* кри́къ у́тки *или* лягу́шки.

Kwakać, ква́кать какъ у́тки какъ лягу́шки.

Kwakanie, -a, *ср.* ква́канье (*у́тки, лягу́шки*).

Kwakier, -kra, *м.* (*мн.* **kwakry**), ква́керъ.

Kwakierka, -i, *ж.* ква́керша.

Kwakierski, ква́керскій.

Kwakierstwo, -a, *ср.* се́кта ква́керовъ.

Kwalifikacja, -ji, *ж.* ка́чество, спосо́бность, го́дность, квалифика́ція. **Udowodnić kwalifikacją**, представи́ть доказа́тельства о своей спосо́бности. **Posiadać kwalifikacją**, быть спосо́бнымъ, го́днымъ, годи́ться.

Kwalifikacyjny, спосо́бный, го́дный. *Юрид.* **Decyzja kwalifikacyjna**, рѣше́ніе о подсу́дности, о предáніи суду́.

Kwalifikować, признава́ть спосо́бнымъ, досто́йнымъ. || **Kwalifikować się**, быть спосо́бнымъ (*къ чему́*); || подлежа́ть (*чему́-либо*).

Kwalifikowanie, -nia, *ср.* призна́ніе спосо́бности. **Kwalifikowanie się**, *см.* **Kwalifikacja.**

Kwalifikujący się, призна́нный го́днымъ, спосо́бнымъ.

Kwap, -piu, *м.* пухъ, пушо́къ, мошо́къ, *см.* **Puch.**

Kwapić się, (**kwapić**), **Pokwapienie się**, спѣши́ть, торопи́ться, поспѣши́ть, поторопи́ться, стреми́ться, *см.* **Spieszyć.**

Kwapienie się, **Pokwapienie się**, *ср.* торопли́вость, поспѣ́шность, стреми́тельность, *см.* **Pośpiech.**

Kwapliwie, Kwapliwość, Kwapliwy, *см.* **Skwapliwie, Skapliwość, Skapliwy.**

Kwarantanna, -y, *ж.* каранти́нъ.

Kwarc, -u, *м. Минер.* кварцъ.

Kwarciany, кварти́яный, отъ сло́ва *ква́рта*, ка́къ называ́лась въ дре́вней По́льшѣ четвёртая часть дохо́довъ съ королѐвскихъ имѣ́ній, изъ кото́рыхъ отпуска́лось жа́лованье во́йску, служи́вшему для охране́нія грани́цъ, отсю́да выраже́нія: **Żołnierz kwarciany, Wojsko kwarciane**, квартя́ный солда́тъ, квартя́ное во́йско

Kwarcowaty, кварцовый.

Kwarek, -rka, *м. см.* **Wręga.**

Kwarta, -y, *ж.* че́тверть, четвёртая часть, *см.* **Kwarciany**, ква́рта (*мѣра въ два кру́жки*; || *Муз.* ква́рта (*интерва́ль въ 2½ то́на*); || кварту (*въ игрѣ въ пике́тъ*).

Kwartał, -u, *м.* три мѣ́сяца, тримѣ́сячіе, че́тверть го́да; || часть, кварта́лъ (*города*).

Kwartalne, -ego, плата за три мѣсяца.

Kwartalnie, по четверты́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца. **Składać rachunki kwartalnie**, представля́ть счетъ по четверты́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца.

Kwartalnik, -a, *м.* періоди́ческое изда́ніе, выходя́щее по четверты́мъ го́да.

Kwartalny, трехмѣ́сячный. **Kwartalne wypowiedzenie**, объявле́ніе, трехмѣ́сячнаго сро́ка (*о наймѣ́ кварти́ры*).

Kwartałowe, Kwartałowy, *см.* **Kwartalne, Kwartalny.**

Kwartarz, -a, *м. Ирон.* каба́чникъ, *см.* **Szynkarz.**

Kwartet, -u, *м.* кварте́тъ.

Kwartnik, -a, *м.* по́льская, стари́нная ме́лкая моне́та, въ ро́дѣ полу́шки.

Kwartówka, -i, *ж.* мѣра напи́тковъ, содержа́щая въ себѣ́ четвёртую часть га́рнца.

Kwartowy, четвертно́й.

Kwarzec, -rcu, *см.* **Kwarc.**

Kwas, -u, *м.* кислота́, ки́слый вкусъ, ки́слость, *см.* **Kwaśność. Kwas solny**, ки́слая соль. **Kwas saletrzany**, сели́тряная кислота́; || заква́ска, квасъ (*напи́токъ*); || ***Kwasy**, *мн.* неудово́льствія, непрія́тности.

Kwasek, -sku, *м.* кисловатый вкусъ.

Kwasian, -u, *м. Хим.* о́кись.

Kwasić, Skwasić, Ukwasić, ква́сить, заква́сить, заква́шивать; || *Хим.* окисля́ть; || * раздража́ть, ожесточать, раз тро-

ить. * **Skwasić umysły**, раздражи́ть умы́. || **Kwasić się, Skwasić się, Ukwasić się**, ки́снуть прокиса́ть, окиса́ть; || *Хим.* окисля́ться; || * раздража́ться, ожесточа́ться, ухудша́ться, растра́иваться.

Kwasiciel, -a, *м.* кваснйкъ; || *Прон.* возмути́тель, вздо́рливый, сварли́вый.

Kwasiec, -scu, *м.* квасо́къ, кислова́тость.

Kwasigroch, -a, *м. Прост.* болту́нъ, пустоме́ля.

Kwaskowato, кислова́то.

Kwaskowatość, кисловатость.

Kwaskowaty, кислова́тый.

Kwaśnia, -ni, *ж.* кваснй.

Kwaśnica, -y, *ж. Бот. см.* **Berberys**.

Kwaśnice, -nic, *мн.* ки́слыя минера́льныя во́ды.

Kwaśnieć, Skwaśnieć, ки́снуть, скиснуть.

Kwaśnik, -a, *м.* ки́слый хлѣ́бъ.

Kwaśnica, -y, *ж.* кисля́тина.

Kwaśno, ки́сло.

Kwaśnogniewliwość, -ści, *ж.* угрю́мость.

Kwaśnogniewliwy, угрю́мый.

Kwaśność, -ści, *ж.* кислота́.

Kwaśny, ки́слый.

Kwasoczyn, -u, Kwasoród, -odu, *м. Хим.* кислоро́дъ, кислотво́ръ.

Kwasomlecz, -u, *м. Хим.* млекоки́слая соль.

Kwasorodny, кислоро́дный.

Kwasowy, кислотный.

Kwaszenie, -nia, *ср.* ква́шеніе; || броже́ніе. || ***Kwaszenie się**, доса́дованіе, серди́тый видъ.

Kwaszenina, -y, *ж.* сту́день.

Kwatera, -y, *ж.* квартира; || *Воен.* стоя́нка, квартира; || садо́вая гряда́; || полови́нка окна́; || за́дникъ у башмака́.

Kwaterka, -i, *ж.* шестна́дцатая часть га́рнца, мѣ́ра напи́тковъ.

Kwatermistrz, -a, *м.* квартирме́йстеръ.

Kwatermistrzowstwo, -a, *ср.* до́лжность квартирме́йстера; || *Собир.* квартирме́йстеръ вмѣстѣ съ жено́ю.

Kwatern, -u, *м. Тип.* четы́ре листа́ вмѣ́стѣ.

Kwaterniczy, квартирный.

Kwaterno.-a, *ср.* кватёрна (*въ лотерѣ*).

Kwaterować, Rozkwaterować (żołnierzy), разводи́ть солда́тъ по кварти́рамъ, на посто́й, назнача́ть кварти́ры.

Kwaterunek, -nku, *м.* воённый посто́й.

Kwaterunkowe. -ego, *ср.* кварти́рныя де́ньги.

Kwaterunkowy, кварти́рный

Kwef -u, *м.* покрыва́ло, вуа́ль, фата́.

Kwefić, Zakwefić, закрыва́ть, закры́ть. **Zakwefić twarz. Zakwefić się**, закры́ть лицо́, закры́ться.

Kwefowy, покрыва́льный.

Kwękać, канючить, стона́ть, стена́ть, о́хать, вздыха́ть; || *горева́ть.

Kwękała, **-y**, *м.* пла́кса.

Kwerenda, -y, *ж.* ро́зыскъ, изсле́дованіе, собира́ніе спра́вокъ.

Kwesta, -y, *ж.* собира́ніе пода́ній для бѣ́дныхъ. **Kwesta po kościołach**, тарело́чный церко́вный сборъ для бѣ́дныхъ.

Kwestarka, -i, *ж.* собира́тельница пода́ній для бѣ́дныхъ.

Kwestarski, относя́щійся къ собира́нію пода́ній для бѣ́дныхъ.

Kwestarz, -a, *м.* собира́тель пода́ній для бѣ́дныхъ.

Kwestja, -ji, *ж.* вопро́съ; || недоразуме́ніе, *см.* **Pytanie, Zadanie**.

Kwestjonowany, оспо́риваемый, подлежа́щій спо́ру.

Kwestować, собира́ть пода́нія для бѣ́дныхъ.

Kwiaciarka, -i, *ж.* цвѣто́чница.

Kwiaciarz. -a, *м.* люби́тель цвѣто́въ. цвѣтово́дъ, цвѣто́чникъ; || дѣлающій искусственные цвѣты.

Kwiat, -u, *м.* цвѣтъ, цвѣто́къ. **Pękkwiatów**, буке́тъ, пучёкъ цвѣто́въ. **Puszczać kwiaty**, распуска́ть цвѣты. **Materja w kwiaty**, мате́рія съ разво́дами. * **Być w kwiecie wieku**, быть въ цвѣту́щемъ, ю́ношескомъ во́зрастѣ, находи́ться въ цвѣтѣ лѣ́тъ; || украше́нія; || **Kwiat panieński**, дѣ́вство. дѣ́вственность; || **Kwiat biały**, *см.* **Upławy**.

Kwiateczek, -czka, *м.* цвѣто́чекъ.

Kwiatek, -tka, *м.* цвѣто́къ, *см.* **Kwiat**.

Kwiatobierny, собира́ющій цвѣты.

Kwiaton. -u, *м.* виньётка, украше́ніе изъ цвѣто́въ.

Kwiatonośny, *Бот.* цвѣтоно́сный.

Kwiatopaszy, питающійся цвѣтами, со́комъ изъ цвѣто́въ.

Kwiatorodny, цвѣторо́дный.

Kwiatostan, -u, *м. Бот.* цвѣторасположе́ніе.

Kwiatotrwał, -u, *м. Бот.* сухоцвѣтъ (*расте́ніе*).

Kwiatowy, цвѣто́чный.

Kwiatozbierca, -y, *м.* антологи́стъ, собира́тель цвѣто́въ.

Kwiatozbiór, -oru, *м.* антоло́гія, собра́ніе стихотворе́ній; || собра́ніе цвѣто́въ.

Kwiatuszek, -szka, *м.* цвѣто́чная по́чка.

Kwiczeć, Kwiknąć, Kwikać, визжа́ть, взвизгнуть (*о поросёнкѣ*), хрю́кать (*о свиньѣ*).

Kwiczenie, -a, *ср.* визгъ; || хрю́канье.

Kwiczoł, -a, *м. Зоол.* обыкнове́нный дроздъ, сѣроголо́вый дроздъ (*птица*).

Kwieciany, цвѣто́чный. **Wieniec kwieciany**, вѣнокъ изъ цвѣто́въ.

Kwiecić, Ukwiecić, украша́ть, украсить цвѣтами, усыпа́ть. устила́ть цвѣтами.

Kwiecie, -a, *ср. Собир.* цвѣты.

Kwiecień, tnia, *м.* Апрѣ́ль мѣсяцъ, *Стар.* Тра́вень, Ду́бень.

Kwiecin, -a, *м. Зоол.* родъ полипа.

Kwiecisto, цвѣти́сто.

Kwiecistość, -ści, *ж.* цвѣти́стость.

Kwiecisty, цвѣти́стый.

Kwietni, Kwietny. процвѣта́ющій. цвѣту́щій, цвѣти́стый. **Kwietnia niedziela, вѣ́рбное воскресѣ́нье.**

Kwietniowy, апрѣ́льскій.

Kwietny, *см.* **Kwietni.**

Kwik, -u, *м.* визгъ (*поросёнка*).

Kwikać, *см.* **Kwiczeć.**

Kwikliwie, визгли́во.

Kwikliwy, визгли́вый, *см.* **Piskliwy.**

Kwiknąć, *см.* **Kwiczeć.**

Kwilący, жа́лобный, жа́лостный.

Kwilenie, -a, *ср.* стонъ, стена́нье; || воркова́нье (*голу́бки, го́рлицы*).

Kwilić, о́хать, стона́ть, вадыха́ть; | воркова́ть (*о голу́бкѣ, о го́рлицѣ*). || **Kwilić się,** горева́ть, изliва́ть свой жа́лобы.

Kwilny, жа́лобный, жа́лостный.

Kwindecz, -a, *м.* квинтичъ (*ка́рточная игра*).

Kwindeczowy, относя́щійся къ квинти́чу (*къ ка́рточной игрѣ*).

Kwinduplować, помно́жить на пять, упя́терить.

Kwinta, -y, *ж. Муз.* **квинта** (*скрипи́чная струна*). * **Spuścić nos na kwintę,** повѣ́сить носъ (*отъ уны́нія, отъ неудачи*).

Kwintet, -u, *ж. Муз.* **квинте́тъ.**

Kwit, -u, *м.* **роспи́ска, распи́ска, квита́нція. Kwit odbiorczy,** роспи́ска въ полученіи. *Ком.* **Kwit szyprą,** коносаме́нтъ (*накладна́я, дава́емая на това́ры, отправля́емые мо́рем*). **Kwit notarjalny,** квита́нція, совершённая нотаріа́льнымъ поря́дкомъ. **Kwit pakunkowy,** багажная квита́нція, *см.* **Zakwitowanie, Pokwitowanie.**

Kwita, *Нескл.* **Kwita z nami,** мы съ ва́ми квиты, мы расквита́лись, мы ничего́ не должны́ другъ дру́гу. **Ikwita!** конецъ! дово́льно! и ба́ста!

Kwitacja, -ji, *ж.* **Kwitowanie, -a,** *ср.* **выда́ча роспи́ски, квита́нціи.**

Kwitacyjny, распи́сочный.

Kwitarjusz, -a, *м.* кни́га для квита́нцій.

Kwitek, -tka *м.* роспи́ска (*въ полученіи небольшой суммы*). * **Odprawić kogo z kwitkiem,** оста́вить кого́ съ но́сомъ, отпра́вить кого́ ни съ чѣ́мъ.

Kwitnąć, Zakwitnąć. цвѣсти́, процвѣта́ть, разцвѣта́ть, разцвѣсти́.

Kwitnący, цвету́щій, процвѣта́ющій.

Kwitniec, цвѣсти́, *см.* **Kwitnąć.**

Kwitnienie, -a, *ср. Бот.* цвѣте́ніе; || * цвету́щее состоя́ніе.

Kwitować, Skwitować, Zakwitować, Pokwitować (kogo), дава́ть, дать роспи́ску, квита́нцію **Pokwitować z summy odebranéj,** дать роспи́ску въ полученіи су́ммы (*деньгъ*). || * **Kwitować z czego,** отка́зываться, отрека́ться отъ чего́, умыва́ть себѣ́ ру́ки. **Skwitować się z kim,** покви́таться съ кѣ́мъ, разда́ться.

Kwitowanie, -nia, *ср. см.* **Kwitacja.**

Kwitowy, роспи́сочный.

Kwocjent, *см.* **Iloraz.**

Kwodlibet, -u, *м.* **попу́рі, всѣ́кая всѣ́чина.**

Kwoka, Kwoczka, *ж.* **насѣ́дка** (*ку́рица*). || *Астрон.* **Плеяды, семизвѣ́здіе,** насѣ́дка.

Kwokać, клохта́ть, куда́хтать (*о ку́рицѣ*).

Kwoli, *см.* **Gwoli.**

Kwota, -y, *ж.* **су́мма,** ито́гъ; || до́ля, часть.

Ł. ł.

Ł, произно́ситься мя́гко какъ ру́сская Л. (**Łato**=ля́то, *русск.* лѣто). Та же бу́ква, обозна́ченная чёрточкою, **Ł**, произно́ситься твёрдо (**Łatwo**=ла́тво, *русск.* легко́). Буква **Ł** употребля́ется въ сокращеніяхъ *вм.* **Litewski** (Литовскій): **WXL**, *вм.* **Wielki Książe Litewski,** Вели́кій Князь Литовскій *или* **Wielkie Księstwo Litewskie,** Вели́кое Кня́жество Литовское.

Łabarum, *Нескл.* древнеримская импера́торская хору́гвь. Ши́фра на древнихъ па́пскихъ бу́ллахъ (**P**), означа́вшая Іису́са Христа́.

Łabędź, -dzia, *м.* ле́бедь.

Łabędzi, лебя́жій, лебеди́ный. **Śpiew łabędzi,** лебеди́ное пѣ́ніе. **Puch łabędzi,** лебя́жій пу́хъ.

Łabędziowy, лебеди́ный.

Łaber, -bru, *м.* украше́ніе на переплётѣ кни́ги; || бортъ, край, по́ле (*въ кни́гѣ*).

Labirynt, -u, *м* ла́биринтъ; || пу́таница, затрудне́ніе, запу́танное положе́ніе. **Nie mogę się wydostać z tego labiryntu,** не могу́ выпутаться изъ э́тихъ затрудне́ній, не могу́ вы́дти изъ э́того затрудни́тельнаго положе́нія, изъ э́той пу́таницы.

Laboratorjum, *Нескл. см.* **Pracownia.**

Łabować, вести́ роско́шную, весёлую жи́знь, роскошествова́ть, роско́шничать.

Łabrowy, обведенный ра́мкою.

Łabruszki, -szek, *мн. Бот.* дикій виногра́дъ.

Łabrzysty, *Бот.* круглозу́бчатый. **надрѣ́зный, надрѣ́знолопастно́й,** съ надрѣ́зомъ.

Łabudać, Ułabudać, копи́ть, собира́ть съ трудо́мъ, *см.* **Ciułać.**

Łać, лить, налива́ть, вылива́ть, проливать. **Deszcz łał,** лилъ дождь. **Łać łzy,** проливать слезы; || лить, отлива́ть, пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать. **Łać działa,** лить, отлива́ть пу́шки. **Łać dzwony, kule, posągi,** лить, отлива́ть колоко́ла, пу́ли, статуи. **Łać świece,** лить свѣ́чи. || **Łać się,** ли́ться, течь.

Łacenie, -nia, *ср. Плотн.* рѣ́шётинка, рейка, *см.* **Łata.**

Łacić, рѣшетить. прибивáть рѣйки, драницы.

Lach, Lech, -a, *м.* Лях*ъ* (*Полякъ*). *Посл.* **Strachy na Lachy**, э́го напрáсный, пустóй страхъ.

Łach, -u, *м. см.* **Łachman.**

Łacha, -y, *ж.* рѣчно́й рукáвъ.

Łachman, -a, *м.* отрéпье, лоскýтье, лохмóтье; || *обóрвышъ.

Łachmana, Łachmanina, -y, Łachmanka, -i, *ж.* рýбище отрéпье, вéтошъ, вéтóшка, тряпка; || **Łachmanka**, лохмóтница.

Łacina, -y, *ж.* латы́нь, латúнскій язы́къ. ***Siedzieć, Jeździć na koniu po łacinie**, быть плохúмъ ѣздокóмъ. **Dać komu łacinę**, дать кому́ нагоня́й.

Łacinniczka, -i, *ж.* латы́нщица, жéнщина знающая латúнскій язы́къ; || жéнщина принадлежáщая къ латúнской цéркви, католúчка.

Łacinnik, -a, *м.* латы́нщикъ, латинúстъ; || принадлежáщій къ латúнской цéркви, католúкъ; || *плохóй ѣздóкъ.

Łaciński, łatiński. латúнскій.

Łaciństwo, -a, *ж.* латúнскій язы́къ, латы́нь; || латинúзмъ, латúнскій оборóтъ рéчи.

Łacki, ляшскій (*польскій*). *см.* **Łach.**

Łacnić, облегчáть (*что*), **способствовать, помогáть** (*чему*). *см.* **Ułatwić.**

Łacnie, Łacno, легкó, удóбно, *см.* **Łatwo.**

Łacnoczuły, впечатлúтельный.

Łacnodościgły, легкодостижúмый.

Łacnojętny, легкó дающíйся въ рýки, легкó могýщій быть схвáченнымъ.

Łacnopalny, удобосгорáемый, воспламенúтельный.

Łacnoprzechodny, скоропреходя́щій.

Łacnoprzystępny, легкó достýпный.

Łacnoruchy, подвижнóй.

Łacność, -ści, *ж.* лéгкость, удóбство, лóвкость

Łacnostrawny, удобосварúмый.

Łacnowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Łacnowymienny, удобоизмѣня́емый, перемѣня́емый.

Łacny, легкúй, нетрýдный; || удóбный, достýпный, склóнный. **Łacny ku dobremu, ku złemu**, склóнный къ добрý, козлý. **Łacny do pojęcia**, удобопонятный. **Łacny do wyliczénia**, легкó могýщій быть сосчúтаннымъ. **Łacny do czego**, способный, склóнный къ чему́. || *Прост.* небывшій на пáстбищѣ, некормленный (*о скотѣ*).

Łącz, -a, *м. см.* **Łączeń.**

Łączący. *Грам.* соединúтельный; || союзный. **Tryb łączący**, сослагáтельное наклоне́ніе.

Łączek, *см.* **Łęk**, и т. д.

Łączeń, -nia, *м. Бот.* сусáкъ, вóлья трава́.

Łączenie, -cznia, *ср.* соединéніе. **Łączenie płytów**, счáлка плотóвъ.

Łączka, -i, *ж. Умень.* лужóкъ, *см.* **Łąka.**

Łącznia, -ni, *ж. см.* **Spójnia.**

Łącznie, вмѣстѣ, совокýпно, рáзомъ, одновремéнно.

Łącznik, -a, *м. Грам.* единúтная, тирé; || соединúтельная черта́; || *Физ.* проводнúкъ.

Łączność, -ści, *ж.* совокýпность; || *согласіе. **Łączność zdań**, согласіе мнѣ́ній, единомы́сліе.

Łączny (od łąki), луговóй; || соединéнный. совокýпный, нераздѣльный, совмѣстный.

Łączyć. Złączyć, Połączyć. соединя́ть, соединúть, совокупля́ть, совокупúть; || сочетавáть, сочетáть (*бракомъ*). **Łączyć w sobie roztropność z walecznością**, соединя́ть въ себѣ́ благоразýмie съ храбростію. **Złączyć małżeństwem**, сочетáть бракомъ. || **Łączyć się, Złączyć się, Połączyć się**, соединя́ться, соединúться; || сочетава́ться, сочетáться (*бракомъ*).

Ład, -u, *м.* ладъ, поря́докъ. строй. **Bez ładu**, безпорядочно, *см.* **Bezładnie. Ani ładu, ani składu**, нѣтъ ни склáду, ни лáду. **Nie mógł przyjść z nim do ładu**, не могъ съ нимъ согласúться, дѣло не могло́ пойдти́ съ нимъ на ладъ.

Ląd, -u, *м.* земля́, твердь, твéрдая земля́; || матери́къ (*старый и новый свѣтъ*). **Lądem**, сухúмъ путéмъ. **Odbijać od lądu**, отчáливать отъ бéрега. **Przybić do lądu**, причáлить, пристáть къ бéрегу. **Wyśiąść na ląd**, высадúться на́ берегъ, сойдти́ на зéмлю, на бéрегъ.

Lada, y, *ж.* я́щикъ, сундýкъ, ларь. **Lada u organów**, духовóй я́щикъ (*въ органѣ*). **Lada we młynie**, нáсыпь (*мельничный*). **Lada wozowa**, подъéмъ, домкратъ; || кулúга, новúна, необрабóтанная пáшня.

Lada, *Нескл.* всякúй кто бы ни былъ, малéйшій; || сáмая мáлость, всякая бездѣлица. **Lada rzemieślnik to może zrobić**, всякúй ремéсленникъ э́то мóжетъ сдѣлать. **Lada fraszka przyprowadza go do gniewu**, малéйшая бездѣлица сéрдитъ его́. **Ja lada komu nie ufam**, всякому, кто бы онъ ни былъ, я не довéряю. **Za lada szelestem budzi się**, при малéйшемъ шóрохѣ онъ пробуждáется. **Lada co plecie**, плетётъ всякúй вздоръ. **To człowiek nie lada**, э́то человѣ́къ замѣчáтельный. **To pytanie nie lada**, э́то вопрóсъ не пустóй, **Lada jako, какъ нибýдь**, какъ ни попáло

Ladaco, небрéжно, худо, дýрно, негóдно, мéрзко. **Wszystko ladaco robi**, онъ всѐ дýрно дѣлаетъ. **Wszystko to ladaco**, всѐ э́то никудá не годúтся; || негодя́й *м.* лядащій; негодя́йка, *ж.* **To wielkie ladaco**, э́то большóй негодя́й. э́то большáя негодя́йка, *см.* **Nic potém, Nic dobrego.**

Ladacość, -ści, *ж.* ничтóжность, пýстошь, пустякú.

Ladajaki, всякій, какой нибудь, какой бы то ни было. **Ladajaką nowinę mają za pewną**, всякую новость они считаютъ вѣрною. || Негодный, лядащій, плохой, дурной. **Ladajakie żelazo**, плохое желѣзо, никуда негодное.

Ladajako, какъ-нибудь, какъ ни попало, кое-какъ, небрежно, и такъ и сякъ.

Ladajakość, -ści, *ж. см.* **Ladacość**.

Ladaszczyca, Ladacznica, -y, *ж.* негодяйка, лядащая, *см.* **Łajdak**.

Ładnie, красиво, мило, прекрасно.

Ładnieć, Wyładnieć, хорошѣть, похорошѣть, дѣлаться красивымъ, *см.* **Piękniec**.

Ładniuchno, Ładniutko, чрезвычайно красиво, мило, премило.

Ładniutki, Ładniuchny, чрезвычайно красивый, красивѣйшій, милѣйшій.

Ładność, -ści, *ж.* пріятность, миловидность, благообразность, красивость, приго́жество.

Ładnostka, -i, *ж.* краси́вая бездѣлка.

Ładny, краси́вый, пріятный, приго́жій.

Ładochodny, земноро́дный.

Ładować, Wyładować, выгружать, вы́грузить (*товары*); || высаживать, высадить (*людей*); || выходить, сходить, выйдти, сойдти на берегъ.

Ładować, Naładować, грузи́ть, нагрузи́ть, накла́дывать, наложи́ть. вавали́ть. ***Ładować żołądek**, обременять желу́докъ **Przyładować, Wyładować**, приготовить, размѣстить, разложи́ть, *см.* **Gotować**.

Ładowanie, Wyładowanie, -nia, *ср.* выгрузка (*товаровъ*); || высадка людей на берегъ; || сходъ съ су́дна.

Ładowanie, -nia, *ср.* нагру́зка.

Ładowiec, -wca, *м. Зоол.* зуекъ, ржанка (*птица*).

Ładownica, -y, *ж.* ладу́нка, лядунка, патро́нница, пороховница, су́мка.

Ładowniczka, -i, *ж.* небольшая ладу́нка, патро́нница, су́мочка.

Ładowniczy, ладу́ночный, лядуночный.

Ładownie, гру́зно; съ большимъ гру́зомъ, съ тяжелою поклажею.

Ładownik, -a, *м. Горн.* забо́йникъ.

Ładowny, нагруженный товаромъ, навью́ченный; || обременённый, напо́ленный, набитый, гру́зный. **Wór ładowny złotem**, мѣшо́къ набитый зо́лотомъ.

Lądowy, сухопу́тный, континентальный; || земноро́дный. **Wojsko lądowe**, сухопу́тное во́йско. **Podróż lądowa**, путешествіе сухи́мъ путемъ. **Zwierz lądowy**, земноро́дное живо́тное.

Ładrowanie, -nia, *ср.* панцырь, кольчу́га, броня́.

Ładrowany, одѣтый въ латы, латникъ.

Ładujący, -ego, *м.* нава́льщикъ.

Ładunek, -nku, *м.* грузъ, кладъ, кла́жа, покла́жа; || *Артил.* карту́зъ, заря́дъ, *см.* **Nabój**; || заря́дъ, патро́нъ (*для ружья*). || ***Ładunek dukatów**, свертекъ черво́нцевъ, || *Горн.* **Ładunek czyli nabój prochu**, заря́дъ, патро́нъ. **Właściciel ładunku**, грузовщи́къ.

Ładunkowe, -ego, *ср.* фрахто́выя де́ньги.

Lądz, *см.* **Lęgnąć**.

Lafa, -y,, *ж.* жа́лованье, окла́дъ, пла́та.

Lafowy, *см.* **Jurgeltowy**. **Płatny**.

Ląg, *род. п.* **-lęgu**, *м.* сидѣніе на яйцахъ, насиживанье.

Łąg, *см.* **Łęg**.

Lagier, -gru, *м.* дро́жжи, подо́нки, *см.* **Fus, Osad, Męty**.

Łagiew, gwi, *м.* бакла́га; || ко́вій мѣхъ, бурдюкъ, *см.* **Bakłak**.

Łągiew', -gwi, *ж.* закру́тень, желѣзная полоса́, иду́щая отъ ваги до конца́ о́си.

Łagiewka, -i, *ж.* бакла́жка, *см.* **Łagiew**.

Łagiewnik, -a, *м.* дѣлающій бакла́ги, *см.* **Łagiew**.

Łagodliwie, Łagodliwy, *см.* **Łagodnie, Łagodny**.

Łagodnie, мя́гко, ла́сково, нѣжно, привѣтливо, *см.* **Łaskawie**.

Łagodnieć, Złagodnieć, смягча́ться, смягчи́ться, утиха́ть, утихнуть, укроща́ться, укроти́ться.

Łagodniuchno, са́мымъ кро́ткимъ, ла́сковымъ о́бразомъ; || тихо́нько, смирнёхонько.

Łagodniuchny, са́мый кро́ткій ла́сковый, привѣтливый; || тихо́хонькій, смирнёхонькій.

Łagodno, *см.* **Łagodnie**.

Łagodnomowność, -ści, *ж.* сладкорѣчіе.

Łagodnomowny, сладкорѣчи́вый.

Łagodność, -ści, *ж.* кро́тость, доброта́, смире́ніе, снисходи́тельность (*см.* **Pobłażanie**); || пріятность, сла́дость, мя́гкость, нѣжность. **Łagodność głosu**, нѣжность, мя́гкость го́лоса. **Łagodność charakteru**, кро́тость хара́ктера. **Łagodność obyczajów**, мя́гкость нра́вовъ, *см.* **Słodycz**; || **Łagodność pendzla**, нѣжность, мя́гкость ки́сти (*живописца*). **Łagodność melodji**, сла́дость, пріятность мело́діи.

Łagodny, мя́гкій, кро́ткій, ти́хій, нѣжный, ла́сковый, ми́лый, привѣтливый, умѣренный. **Łagodne światło**, мя́гкій, пріятный свѣтъ. **Koloryt łagodny**, нѣжный, мя́гкій колори́тъ. **Łagodny powiew wiatru**, тёплое вѣяніе вѣтра. **Łagodna śmierć**, ти́хая смерть. **Człowiek łagodny**, кро́ткій, сми́рный человѣкъ. **Kara łagodna**, лёгкое наказа́ніе. **Łagodny uśmiech**, ми́лая улы́бка. **Łagodne spojrzenie**, кро́ткій взглядъ.

Łagodzący, *Мед.* смягча́тельный, утоля́ющій.

Łagodzenie, -nia, *ср.* смягче́ніе, облегче́ніе, уменьше́ніе. **Złagodzenie kary**, смягче́ніе наказа́нія.

Łagodzić,Złagodzić,смягча́ть,смягчи́ть, умѣря́ть, умѣрить, уменьша́ть, уменьши́ть. укроща́ть, укроти́ть, облегча́ть, облегчи́ть,послабля́ть,послаби́ть. **Złagodzić cierpienie,**облегчи́ть страда́нiе. **Wiatr łagodzi upały,** вѣтеръ умѣря́етъ жары. **Złagodzić prawo,wyrok,** смягчи́ть зако́нъ, приговоръ. **Ułagodzić swój gniew,** умѣрить свой гнѣвъ. **Ułagodzić kogo,** успоко́ить чей гнѣвъ. **Dał się ułagodzić,** онъ успоко́ился, пришелъ въ себя́, *см.* **Uspokoić.**

Łagodziciel, -a, *м.* укроти́тель.

Łagodzicielka, -i, *ж.* укроти́тельница.

Łagrowy, состоя́щій изъ гу́щи, гуща́но́й, дрожжёвый, подо́ночный, подо́нный.

Laguna, -y, *ж.* ма́ленькое о́зеро, лагу́на.

Lagunica,-y, *м. Умен.* **Laguniczka, -i,** *см.* **Łagiew, Łagiewka.**

Laik, -a, *м.* свѣ́тскій, мірско́й; || мря́нинъ; || * челове́къ просто́й, необразо́ванный, новичо́къ.

Łaja, ai, *ж* ста́я соба́къ.

Łajać, Połajać, Wyłajać, Złajać (kogo), брани́ть,разбрани́ть руга́ть, разруга́ть, распуши́ть.

Łajacz, -a, *м.* бранчи́вый; || брюзга́.

Łajanie, -nia, *ср.* брань, руга́нье.

Łajda, -y, *м.* негода́й, безде́льникъ, плутъ прошелы́га.

Łajdacki, ляда́щій, распу́тный, развра́тный, безпу́тный.

Łajdactwo, -a, *ср.* безде́льничество, распу́тство, распу́щенность; || сбродъ безде́льниковъ распу́тныхъ,гнѣзд́о развра́та.

Łajdaczeć, развра́тничать, распу́тничать.

Łajdaczek, -czka,*м.* ма́ленькій развра́тникъ, безде́льникъ, плути́шка.

Łajdaczenie, -nia, *ср.* распу́тство, распу́щенность.

Łajdaczka, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница, безде́льница, мерза́вка.

Łajdaczyć się, вести́ развра́тную жизнь, развра́тничать.

Łajdak, -a, *м.* развра́тникъ, безде́льникъ. мерза́вецъ.

Łajnisty, ка́ловый зава́ленный нечисто́тами; || навозный.

Łajno, -a, *ср.* ка́лъ, поме́тъ, навозъ.

Lak, -u, *м.* расса́лъ, *см.* **Rosół;** || сургу́чъ (*для печатанія*). || *Бот. см.* **Fjołek żółty.**

Laka, -i, *ж.* красная ка́медь.

Łąka, -i. *ж.* лугъ. поля́на.

Lakier, -u, *м.* лакъ.

Lakiernik, -a, *м.* лакиро́вщикъ.

Lakierować, лакирова́ть, покрыва́ть ла́комъ.

Lakierowanie, -a, *ср.* лакиро́вка.

Lakierowany, лакиро́ванный.

Lakmus,-u, *м. Бот.* солнцеоборо́тъ (*растѣніе*); || *Хим.* ла́кмусъ (*красильное вещество*); || голуба́я кра́ска.

Łaknąć, алка́ть, жа́ждать; || стра́стно жела́ть чего. **Łaknący sławy,** жа́ждущій сла́вы.

Łaknienie, -nia, *ср.* жа́жда; || стра́стное жела́ніе.

Łakoć, -ci, *ж.* ла́комство, сла́сть.

Łakocenie, -nia, *ср.* прима́нка.

Łakocić, разла́комить, прiуча́ть къ ла́комству, *см.* **Rozłakocić.**

Łakomić,*см.* **Rozłakomić.** || **Łakomić się, Złakomić się, Ułakomić się,** ла́комиться, разла́комиться, *см.* **Rozłakomić się.**

Łakomie, жа́дно, а́лчно.

Łakomiec,-mca, Łakomca. -y, *м.* ла́комка, сластёна; || корыстолю́бецъ.

Łakomieć, Złakomieć, сдѣлаться а́лчнымъ, жа́днымъ, корыстолюби́вымъ.

Łakomo, *см.* **Łakomie.**

Łakomość,-ści, *ж.* а́лчность, жа́дность, *см.* **Łakomstwo.**

Łakomstwo, -a, *ср.* ла́комство, чревоуго́дiе; || а́лчность, жа́дность.

Łakomy, ла́комый, соблазни́тельный, замани́чивый, искуси́тельный; || а́лчный, жа́дный, *см.* **Zarłoczny, Chciwy. Jest to rzecz łakoma,** э́то о́чень замани́чиво.

Lakonicznie, лакони́чески.

Lakoniczność, -ści, *ж.* лаконизмъ, лаконическая кра́ткость.

Lakoniczny, лакони́ческій, *см.* **Krótkosłowny.**

Lakonizm, -u, *м. см.* **Lakoniczność.**

Łakota, -y, *ж.* ла́комство, сластолю́бiе, *см.* **Łakoć.**

Łakotka, -i, *ж.* прима́нка, ла́комый кусо́чекъ, ла́комство; || ла́комка.**Zona strojna i łakotka—zguba gospodarstwa,** жена́ франти́ха и ла́комка — убы́токъ хозя́йству.

Łakotliwie, Łakotnie, ла́комо, вку́сно.

Łakotliwość,-ści,*ж.* сластолю́бiе; || то́нкій, разбо́рчивый вкусъ.

Łakotliwy, Łakotny, ла́комый, сластолюби́вый.

Łakotne ziele, *Бот. см.* **Lubczyk.**

Łakotnie, *см.* **Łakotliwie.**

Łakotnik, -a, Łakotniś, -sia, *м.* ла́комка, сластёна.

Łakotny, *см.* **Łakotliwy.**

Łakowy, сургу́чный. **Pieczęć łakowa,** сургу́чная печа́ть; || гумила́къ.

Łąkowy, *см.* **Łączny.**

Laksa, -y, *ж.* поно́съ.

Laksans. -u, *м.* **Laksowanie. -nia,** *ср.* приня́тiе слабительнаго; || слаби́тельное, проно́сное лѣка́рство.

Laksować, чи́стить, прочища́ть (*желудокъ*); || имѣть поно́съ. || **Laksować się,** очища́ться, прочища́ться.

Laksujący, *Мед.* слаби́тельный, проно́сный.

Laktuka, -i, *ж. см.* **Sałata.**

Lala, -i, *ж. Ирон.* баловни́ца, нѣжо́нка, *см.* **Lalka.**

Lalka, -i, *ж.* ку́кла, ку́колка.

Lalkarz, -a, *м.* торгу́ющій игру́шками; || игру́шечный ма́стеръ.

Łałok, -a, *м.* подгру́докъ (*у быка́*).

Łam, -u, *м.* каменоло́мня, *см.* **Odłam, Kamieniołam.**

Lama, -y, *м. Зоол.* лья́ма (*живо́тное*); || бить (*золота́я, сере́бряная*).

Łamać, Złamać, лома́ть, ломи́ть, перела́мывать, переломи́ть, сломи́ть, наруша́ть, нару́шить. **Złamać rękę, nogę,** слома́ть ру́ку, но́гу. **Głowę sobie nad czém łamać,** лома́ть себѣ́ го́лову надъ чѣмъ-либо **Złamać przysięgę,** нару́шить прися́гу. **Złamać słowo,** не сдержа́ть да́ннаго сло́ва. **Złamać przymierze,** нару́шить миръ. *см.* **Gwałcić. Łamać kamienie,** добыва́ть ка́мни посре́дствомъ ло́мки, лома́ть плиту́. **Łamać ręce,** лома́ть себѣ́ ру́ки. *см.* **Załamywać. Po kościach mnie łamie,** у меня́ ло́митъ въ костя́хъ, у меня́ ломъ въ костя́хъ. **Łamać ciało,** лома́ться, дѣ́лать гимнасти́ческія упражне́нія. **Łamać język,** лома́ть язы́къ, съ тру́домъ произноси́ть слова́. || **Łamać się, Złamać się,** лома́ться, переломи́ться, прола́мываться, переломля́ться; || разбива́ться. **Fale łamią się o brzeg,** во́лны разбива́ются о бе́регъ; || * **Łamać się z kim,** боро́ться съ кѣмъ; || свёртываться, свива́ться (*о змѣя́хъ, червя́хъ*); || изгиба́ться, извива́ться (*о рѣкѣ*); || * извора́чиваться; || * собра́ться съ мы́слями, войдти́ въ самого́ себя́.

Łamanie, Złamanie, -nia. *ср.* ломъ, разло́мъ, перело́мъ. переломле́ніе, лома́ніе, разла́мываніе, перерывъ; || наруше́ніе, несоблюде́ніе. **Idź na złamanie karku,** ступа́й къ чо́рту, чтобъ тебѣ́ ше́ю сломи́ть. **Łamanie chleba,** разла́мываніе. преломле́ніе хлѣ́ба. **Łamanie przysięgi,** наруше́ніе прися́ги. кля́твы. **Łamanie głowy,** тя́гость въ головѣ́. **Łamanie w nogach,** пода́гра, *см.* **Podagra. Łamanie w ręku,** хира́гра (*пода́гра въ рука́хъ*). **Łamanie głosu,** рула́ды, перели́вы (*го́лоса*). || **Łamanie się fal.** разбива́ніе волнъ. **Łamanie się światła,** преломле́ніе луче́й.

Łamanina, -y, *ж.* лома́ніе, ло́мка.

Łamany. ло́манный, перело́мленный. **Kamień łamany.** песча́ный ка́мень, песча́никъ. **Liczba łamana,** дро́бное число́. дробь *см.* **Ułamek. Sztuki łamane.** гимнасти́ческія упражне́нія; || проны́рства, хи́трости.

Lambitywum, *Нескл Мед.* и *Апт* грудна́я лепёшка; || грудно́е питьё.

Lament, -u, *м.* плачъ, вопль, рыда́ніе; || жа́лоба.

Lamentliwie, жа́лобно, плаче́вно.

Lamentliwy, жа́лобный, плаче́вный.

Lamentować, опла́кивать (*кого́, что*), пла́кать (*о комъ, о чёмъ*); || горева́ть, вопи́ть (*о чёмъ*).

Lamować, обшива́ть галуно́мъ; || кайми́ть, окайми́ть, обши́ть, оторо́чить.

Lamowanie, -nia, *ср.* обши́вка. оторо́чка, *см.* **Lamówka.**

Lamówka, -i, *ж.* кайма́, опу́шка; || бортъ.

Lamowy, обши́тый галуно́мъ, позуме́нтомъ; || оторо́ченный, обши́тый, окаймлённый.

Lampa, -y, *ж.* ла́мпа. лампа́да. **Lampa illuminacyjna,** шка́ликъ, пло́шка, *см.* **Lampka.**

Lamparci, леопа́рдовый.

Lamparcica, -y, *ж.* са́мка леопа́рда.

Lampart, -a, *м. Зоол.* леопа́рдъ (*живо́тное*); || леопа́рдова ко́жа; || * *Ирон.* негодя́й. плутъ, развра́тникъ.

Lampartować się, развра́тничать. бездѣ́льничать.

Lamparz. *см.* **Lampiarz.**

Lampeczka, -i, *ж.* ча́рка, ча́рочка (*вина́*).

Lamperja. -ji, *ж.* пане́ль; || обши́вка доска́ми, обложе́ніе ка́мнемъ.

Lampka. -i. *ж.* лампа́дка. ла́мпочка.

Lampkowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Lampowy, ла́мповый, ла́мпочный.

Lampreda, -y, *ж.* мино́га (*ры́ба*), *см.* **Minog.**

Łamulec, -lca, *м. Горн.* ломъ.

Lamus, -a, *или* **-u,** *м.* ка́менная кладова́я для хране́нія отъ огня́ ра́зной ру́хляди, подва́лъ.

Lamusowy, кладово́й. сохра́нный.

Łan, -u, *м.* ланъ (*по́льскій*). часть па́катной земли́, имѣ́ющая въ длину́ 3,024, а въ ширину́ 120 локте́й; || по́ле, ни́ва; || задви́жка у двере́й.

Łań. -ni, *ж. см.* **Łania.**

Lanca, -y, *ж.* копьё, ни́ка.

Lancet. -u, *м. Хир.* шни́перъ. ланце́тъ,

Lancetowaty, *Бот.* копьеви́дный.

Lancknecht. -a. *м.* копьено́сецъ, копе́йщикъ, дѣ́лающій ко́пья; || родъ игры́ въ ка́рты.

Łańcuch, -a, *м.* цѣпь. **Łańcuch gór.** цѣпь горъ, го́рный хребе́тъ. **Most na łańcuchach,** цѣпно́й мостъ. **Łańcuchy,** *мн. см.* **Kajdany, Więzy.**

Łańcuchowy, цѣпно́й.

Łańcuszek, -szka. *м.* цѣ́почка. ма́ленькая цѣпь.

Łańcuszkowy, цѣпо́чный. кольчу́жный. **Łańcuszkowy pancerz.** кольчу́га.

Łańcuszny, нося́щій цѣпо́чку, укра́шенный цѣпо́чкою.

Lanczany, ла́ндышевый, ла́ндышный.

Landara. -y, *ж.* кочыма́га.

Landgraf, -a, *м.* ландгра́фъ.

Landgrafowa, -ej, *ж.* ландграфи́ня.

Landgrafowstwo, -a, *ср.* ландгра́фство (*ти́тулъ ландгра́фа*); || *Соби́ръ.* ландгра́фъ вмѣ́стѣ съ жено́ю.

Landgrafski, ландгра́фскій.

Landgrafstwo, -a, *ср.* ландгра́фство (*владѣ́нія ландгра́фа*).

Łani, ла́ній, *см.* **Łań, Łania.**

Łania, -ni, *ж.* лань, оле́нья са́мка.

Łaniczka, Łanieczka, -i, *ж.* молода́я лань, оле́ній теле́некъ, молода́я косу́ля. || *Бот.* ирь, коса́тикъ (*расте́ніе*).

Lanie, -nia, *ср.* литье́, отли́вка; || пла́вка, распла́вка.

Łaniż, -y, *ж. Бот. см.* **Sromotnik.**

Lanka, -i, *ж. Бот.* ла́ндышъ, *см.* **Konwalja. Lanka lniana, Lnianka**, очески, вычески, па́кля.

Łannik, -a, *м.* солда́тъ обрабо́тывающій пожа́лованный ему́ поземе́льный уча́стокъ.

Łanowe, -ego, *ср.* по́дать съ па́хатной земли.

Łanowy, поземе́льный, *см.* **Łan.**

Lanszaft, -u, *м.* ландшафтъ, видъ мѣ́стности, *см.* **Krajobraz.**

Lantawa, -y, *ж. Бот. см.* **Chlastawa.**

Lanuszka, -i, *ж. см.* **Lanka.**

Lany, лито́й, вы́литый. **Żełazo lane**, чугу́нъ. **Swiece lane**, литыя свѣ́чи.

Łap, cap, *Звук.* тяпъ да ляпъ.

Łapa, -y, *ж.* ла́па.

Łapać, Złapać, хвата́ть, захвати́ть, схвати́ть, ловить, пойма́ть. **Łapać kogo**, лови́ть, хвата́ть кого́. **Kot łapie myszy**, котъ ло́вить мыше́й. **Złapac kogo na uczynku**, пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́ніи, на мѣстѣ преступле́нія. **Złapać kogo za słowa**, взять съ кого́ сло́во. **Łapać kogo za słówka**, пойма́ть кого́ на слова́хъ, улича́ть кого́ въ противорѣ́чіи самому́ себѣ́, *см.* **Podchwytywać.**

Łapactwo, -a, *ср.* хвата́ніе, подхва́тываніе.

Łapacz, -a, *м.* поимщикъ; || сы́щикъ (*престу́пниковъ*).

Łapaczka, -i, *ж.* западня́, лову́шка, *см.* **Łapka**; || софи́змъ, лжеу́мствованіе, ло́жное умозаключе́ніе.

Łapanie, -nia, *ср.* ло́вля. **Łapanie ptaków**, птицело́вство, *см.* **Ptasznictwo.**

Łapanina, -y, *ж.* грабе́жъ, грабительство, добы́ча, похище́ніе.

Łapcap, *см.* **Łap cap.**

Łapcie, -iów, *мн.* ла́пти.

Łapciowy, ла́потный.

Łapczasty, ла́пчатый; || мохноно́гій (*о птицахъ*).

Łapczywie, Łapczywo, жа́дно, а́лчно, корыстолюби́во.

Łapczywość, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, корыстолю́біе.

Łapczywy, жа́дный, а́лчный, корыстолюби́вый.

Łapeczka, -i, *ж. Уменьш.* ла́почка, *см.* **Łapka.**

Łapeć, -pcia, *м.* ла́поть.

Łapes, Łapes capes, *Звук.* тяпъ да ляпъ, *см.* **Łap cap.**

Łapiasty, *Зоол.* лапчатоно́гій.

Łapica, -y, *ж.* лову́шка, капка́нъ.

Lapidarny, надгро́бный *или* лапида́рный. **Styl lapidarny**, надгро́бный *или* лапида́рный слогъ, *см.* **Nagrobny, Nagrobkowy, Nakamienny.**

Łapigrosz, -a, *м.* обиро́ха, обира́ло, оплета́ло, плутъ, моше́нникъ.

Łapikufel, -fla, *м.* пьянчу́га.

Łapiniec, -ńca, *м. см.* **Barszcz włoski.**

Łapka, -i, *ж.* ла́пка, ма́ленкая ла́па; || западня́, мышело́вка; || капка́нъ, *см.* **Żelaza.** || **Łapki u sukni**, ла́пканы, отворо́ты, у пла́тья; || лову́шка, сѣти, ко́зни. **Łapka na głupców**, лову́шка на дурако́въ, гру́бая хи́трость. **Łapkę komu (na kogo) zastawić**, поста́вить западню́, лову́шку, разста́вить сѣти кому́-либо.

Łapkowaty, ла́пчатый.

Łaps, -u, *м. см.* **Przypadek.**

Łapsko, -a; *ср.* ла́пища.

Laran, -u, *м.* **żelazny**, чугу́нная ба́ба.

Larmo, *Нескл.* трево́га.

Larwa, -y, *ж.* при́зракъ, страши́лище; || ма́ска, *см.* **Maska, Maszkara.**

Larwisko, -a, *ср.* ха́ря, личи́на, ма́ска.

Las, -u, *или* **-a**, *м.* лѣсъ, ро́ща. **Las nizkopienny**, лѣсосѣ́къ, па́ростникъ го́дный къ рубкѣ́. **Las wysokopienny**, высокоство́льный лѣсъ. **Las nieprzebyty**, непроходи́мый, дрему́чій лѣсъ. *Послов.* **Natura ciągnie wilka do lasu**, какъ во́лка ни корми́, онъ всё въ лѣсъ гляди́тъ.

Laseczek, -czka, *м. см.* **Lasek.**

Laseczka, -i, *ж.* па́лочка; || чёрточка (*въ писаніи*).

Lasek, -sku, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.

Laserować, *Живоп.* гласирова́ть.

Łasić się, ласка́ться.

Łasica, -y, Łaska, -i, *ж. Зоол.* куни́ца. **Łasica pospolita**, ла́сточка, ла́сочка, ла́сица (*звѣро́къ*). **Łasica białoszyja**, бѣлоду́шка, ка́менная куни́ца. **Łasica afrykańska**, африка́нскій хорёкъ.

Łasiczny, ку́ній, *см.* **Łasica.**

Laska, -i, *ж.* па́лка, па́лочка, трость, тро́сточка; || по́сохъ. **Laska marszałkowska**, ма́ршалскій жезлъ. **Podać projekt do laski**, предложи́ть прое́ктъ зако́на (*ма́ршалу се́йма*). **Sejm pod laską ..**, сеймъ подъ предсѣда́тельствомъ... **Laska laku**, па́лочка сургуча́. **Laska miernicza**, пе́рша (*мѣра, 20 фу́товъ*). **Laska Merkurego**, кадуце́й, Мерку́ріевъ жезлъ.

Łaska, -i, ж. ми́лость, благоскло́нность, благоволе́ніе; || покрови́тельство, проте́кція; || снисхожде́ніе; || одолже́ніе. **Prosić o łaskę**, проси́ть ми́лости. **Zrobić co z łaski**, сдѣ́лать ми́лость. **Ma to z twojéj łaski**, за э́то онъ обя́занъ тебѣ́. **Wyświadczyć komu łaskę**, оказа́ть кому́ ми́лость снисхожде́ніе. **Żyć z czyjéj łaski**, по́льзоваться чьи́мъ-ли́бо благодѣя́ніемъ, жить подъ чьи́мъ-либо покрови́тельствомъ. **Z łaski Pana Boga**, по ми́лости Бо́жіей. **Z Bożéj łaski**, Бо́жіею ми́лостію. **Uciekać się do czyjéj łaski**, прибѣга́ть къ чьему́-либо покрови́тельству. **Wy-**

paść z łaski, попасть въ немилость. Zdać się na łaskę, отдаться въ чье распоряженіе, въ чью власть, на волю кого. сдаться на волю побѣдителя. Droga łaski, обращеніе къ милосердію государя, *см.* Droga. Uczyń mi tę łaskę, сдѣлай мнѣ одолженіе, милость. *Послов.* Łaska pańska na pstrym koniu jeździ, барская милость на воздухѣ горитъ, барская милость до порога.

Łaskaw, *см.* Łaskawy.

Łaskawca, -y, *м.* милостивецъ, благодѣтель.

Łaskawczy, благодѣтельный, благосклонный, милостивый. *см.* Dobroczynny.

Łaskawczyni, -ni, *ж.* благодѣтельница, благотворительница.

Łaskawić, Obłaskawić. дѣлать, сдѣлать ручнымъ, пріучать, пріучить. * Ułaskawić(twarz), смягчить, разъяснить (*лицо*), смягчить выраженіе лица, *см.* Łagodzić, Pogodzić. || Łaskawić się, Ułaskawić się, Obłaskawić się, дѣлаться, сдѣлаться ручнымъ, пріучаться, пріучиться, освоиваться, освоиться, *см.* Oswoić się.

Łaskawie, милостиво, благосклонно, привѣтливо, снисходительно.

Łaskawiec, дѣлаться болѣе ласковымъ, болѣе привѣтливымъ.

Łaskawość, -ści, *ж.* милость, благосклонность, радушіе, доброхотство, снисхожденіе.

Łaskawy. Łaskaw, милостивый, милостивъ, благосклонный, снисходительный; || кроткій, смирный, добрый. Bądź łaskaw, *или* jakeś łaskaw, сдѣлайте милость, сдѣлайте одолженіе. Jeszcze Bóg łaskaw, że się tak skończyło, еще Богъ милостивъ что это такъ кончилось. || Zwierzęta łaskawe, смирныя животныя. Koń łaskawy, смирная лошадь, *см.* Swojski.

Łaskodawca, *см.* Łaskawca.

Łaskonogi, тонконогій.

Łaskonośca, -y, *м.* жезлоносецъ, посошникъ.

Łaskonośny, носящій посохъ.

Łaskotać, щекотать.

Łaskotanie, -nia, *ср.* щекотаніе, щекотка.

Łaskotka, -i, *ж.* болѣе употребляется во мн. ч. Łaskotki, -tek, щекотка.

Łaskotliwy, щекотливый.

Łaskować, желобить, выбирать выемки, дорожить.

Łaskowanie, -nia, *ср.* выемка, ложбинка, бороздка, желобокъ; || *Архит.* ложки, дорожки (*у колонны*).

Łaskowany. ложчатый, желобчатый, бороздчатый.

Łaskowaty, *Бот.* полосатый, струйчатый.

Łaskowy, лещинный. Orzech łaskowy, лещинный орѣхъ.

Łaśliwy, льстивый, ласкательный, увивающійся.

Łasoń, -nia. Łosuś. -sia, *м.* ласкатель, льстецъ. подлипало.

Łasota, -y, *м. имя собств. уменьш.* Сильвестръ.

Łasować (wapno), гасить, творить известь.

Łasować (со *или* czego), пробовать, отвѣдывать что-нибудь вкусное, лизать.

Łasowanie, -nia, *ср.* (wapna), творѣніе извести.

Łasowy, *см.* Leśny.

Łasuś *см.* Łasoń.

Łasy, лакомый. Być łasym na co, быть лакомымъ, охотникомъ до чего. Łasy kawałek, лакомый кусочекъ.

Łaszenie się, -nia się, *ср.* ласкательство, угодливость, лесть.

Łaszkowanie, -a, *ср. см.* Łaszenie się.

Łaszt, -u, *м.* ластъ, мѣра (*12 четвериковъ*), вѣсъ, двѣ тонны (*120 пудовъ*). Łasztami, гуртомъ, оптомъ.

Łąt, *см.* Lont.

Łata, -y, *ж.* рѣшетина, планка, рейка, дранница. тесъ. Łatami pobijać, рѣшетить, прибивать рейки, дранницы; || заплатка, вставка. Łata na łacie, заплатка на заплаткѣ. * Przyszyć *или* przypiąć komu łatę, *см.* Łatka. Łaty, *мн.* отрепье, лахмотье, ветошь; || каблукъ (*у башмака*).

Łatać, Lecieć, летать, лететь; || * стремиться, мчаться, спѣшить. Lecieć komu na pomoc, спѣшить къ кому на помощь. Lecieć pocztą, мчаться на почтовыхъ (*лошадяхъ*). Lecieć na zgubę, стремиться къ погибели. On leci nie idzie, онъ бѣжитъ стремглавъ, а не идетъ. Czytaj powoli, nie leć, читай тихонько, не спѣши. Latać po mieście, po ulicach, po polach, бѣгать по городу, по улицамъ по полямъ.

Łatać, Załatać, чинить, починить, положить заплатку, поправлять, поправить; || штопать (*бельё*). Załatać suknię, trzewik, починить платье, башмакъ. * Łatać zdrowie, поддерживать свое здоровье. Skórę komu łatać, *см.* Wyłatać.

Łatacz, -a, *м.* починивальщикъ, заплаточникъ.

Łataczka, -i, *ж.* заплаточница.

Latalec, *см.* Latawiec.

Latanie, -nia, *ср.* летаніе; || * бѣганье, бѣготня.

Łatanie, -nia, *ср.* заплачиваніе, починка.

Łatanina, -y, *ж.* кропанье. штопанье, вставка; || выборъ изъ чужихъ сочиненій.

Latarka, -i, *ж. Уменш.* фонарчикъ.

Latarnia, -ni, *ж.* фонарь. Latarnia morska, маякъ.

Latarniarz, Latarnik, -a, *м.* фонарщикъ; || фонарный мастеръ.

Latarniowe, -ego, *ср.* фонарная подать.

Latawiec,-wca, *м.* бѣгунъ; || скороходъ, гонецъ; || * гуляка, вѣтренникъ; || старинное названіе злаго духа; || бумажный змѣй; || *Зоол.* долгоперъ (*рыба*).

Łąteczka, -i, *ж. Уменьш.* куколка, *см.* **Łątka.**

Łąteczny, кукольный.

Laternia, *см.* **Latarnia.**

Łatka, -i, *ж.* заплатка. **Przypiąć komu łatkę,** сыграть шутку съ кѣмъ, сдѣлать кому непріятность.

Łatka, -i, *ж.* надолба (*въ стѣнѣ*); || кукла (*дѣтская*).

Łątkarz,-a, *м.* торгующій игрушками, кукольникъ.

Łatko,-a, *ср. Умен.* годокъ. **Łatka, -tek,** *мн.* **Ma już łatka,** онъ уже старъ, это уже пожилой человѣкъ, ему уже много лѣтъ.

Łątkowy; *см.* **Łąteczny.**

Łatny, тесовый,рѣшетивный, *см.* **Łata. Gwoździ łatny,** тесовый гвоздь.

Lato, -a, *ср.* лѣто, годъ. **W lecie, latem,** лѣтомъ. **Przeszłego lata,** прошлаго лѣта. **Lata,** *род. п.* **lat,** лѣта, года. **Przed trzema laty,** три года назадъ. **Z laty,** съ лѣтами, съ годами. **Na moje stare lata,** на мой старые года. **Póki służą lata,** пока не пришла старость, пока не ушли годы. **Mieć lata,** быть въ лѣтахъ. **Lata wolności,** льготные годы.

Latobłąd, -ędu, *м.* ошибка въ лѣтосчисленіи.

Latoperz, -a, *м. см.* **Niedoperz.**

Latopis, -u, *м.* лѣтопись; || **Latopis, -a,** *м.* лѣтописецъ лѣтописатель.

Latopisarski, *см.* **Latopiski.**

Latopisarstwo, -a, *ср.* лѣтописаніе

Latopiszec, *см.* **Latopisiec.**

Latorośl, -śli, Latorość, -ści, *ж.* отростокъ, отводокъ. побѣгъ; || **Latorośl do sadzenia,** высадокъ, отводокъ. **Latorośl do szczepienia,** черенокъ, прививокъ въ кору. **Latorośl winna,** виноградная вѣтвь (*съ листьями*); || * отрасль (*въ смыслѣ потомства*).

Latorośliny,принадлежащій къ отрѣстку и т. д. *см.* **Latorośl.**

Latorostka,-i,*ж.*небольшой отростокъ, отводокъ, побѣгъ, *см.* **Latorośl.**

Latos,-a, Latosek, -ska, *м.* одногодокъ, новогодокъ (*о животныхъ*).

Latoś, *Стар.* въ нынѣшнемъ году, въ текущемъ году, нынѣшняго, текущаго года.

Latosi, годовалый.

Latować,проводить лѣто гдѣ,лѣтовать.

Latowanie, -nia, *ср.* лѣтняя стоянка.

Latowy, *см.* **Letni.**

Łatr, -a, *м.* мѣра содержащая въ себѣ 4 локтя

Latra, -y, *ж. см.* **Letra.**

Latus, -u, *м.* сторона; || перенось суммы съ одной стороны счета на другую. **Ad latus,** къ переносу.

Łatwie, Łatwo, легко, *сравн.ст.* **Łatwiej,** легче, **Łatwiejszy,** легчайшій.

Łatwo, *см.* **Łatwie.**

Łatwość, -ści, *ж.* легкость, *см.* **Łacność.**

Łatwowiernie, легковѣрно.

Łatwowierność, -ści, *ж.* легковѣріе.

Łatwowierny, легковѣрный.

Łatwy, легкій, нетрудный

Laudemium, *ср. Нескл.* вкупныя деньги (*при продажѣ имѣнія, слѣдуемыя казнѣ или частному владѣльцу*); || платежъ при перемѣнѣ арендатора,составляющій два процента съ суммы

Laufer, -fra, *м.* скороходъ, гонецъ, *см.* **Biegun. Szybkobiegacz;** || слонъ (*въ шахматной игрѣ*).

Laufrowy, скороходный. *см.* **Laufer.**

Laur, -u, *м. Бот* лавръ, лавровое дерево, *см.***Wawrzyn. Spoczywać na laurach,** отдыхать на лаврахъ, *см.* **Wawrzyny.**

Laurować, вѣнчать лаврами.

Lawa, -y, *ж.* лава, волканическое вещество.

Ława,-y, *ж.* лавка. скамья, *см.* **Ławka.** || * **Ława urzędnicza ławników,** судъ старшинъ, членовъ суда. || *Фортиф.* банкетъ. || **Ławy targowe,** рыночныя лавки, ряды. || **Ława przez wodę,** *см.* **Kładka,** || рядъ, линія. **Iść ławą,** идти рядами. **Ławą wprzód,** маршъ впередъ!

Lawanda, *см.* **Lawenda.**

Lawaterz,-a, *м. см.* **Miednica.**

Ławeczka, -i, *ж.* лавочка, скамеечка.

Lawenda, -y, *ж. Бот.* лаванда (*растеніе*).

Lawendowy, лавендовый.

Lawet, -u, *м.* горшечный камень

Laweta, -y, *ж.* лафетъ, пушечный станокъ.

Ławiać, лавливать, *см.* **Łowić.**

Ławica, -y, *ж.* лавка, скамья; || *Горн.* слой. || **Ławica senatorska,**сенатъ, собраніе сената.

Lawina, -y, *ж.* лавина, глыба снѣга.

Lawir, -u, *м.* **Lawirowanie,-nia,** *ср. Морс.* лавированіе.

Lawirować, лавировать.

Lawirowanie, *см.* **Lawir.**

Ławka,-i, *ж.* лавка, скамья, скамейка; || *см.* **Kładka;** || дюймъ. *см.* **Cal.**

Ławnictwo, *см.* **Ławnikowstwo.**

Ławniczy,принадлежащій лавнику,*см.* **Ławnik.**

Ławnik, -a, *м.* лавникъ, засѣдатель; || гласный.

Ławnikowstwo, -a, *ср.* должность лавника.

Łaża, -y, *ж. Област.* лажъ, променъ, ажіо.

Łazanki, -nek, *мн.* родъ крупной лапши.

Lazaret, -u, *м.* лазаретъ.

Lazaretowy, лазаретный.

Lazaron,-a,*м.* лаззаро́ни,ни́щій, чернь (*въ Неаполѣ*).

Łaźbić (pszczoły),*Прост.* ла́зить пчёлъ, вынима́ть мёдъ, подрѣ́зывать соты́ изъ у́лья.

Łaźbień, -nia, *м.* ла́вочка на кото́рую садя́ться для поднима́нія сото́въ изъ у́лья

Łaźbienie, -nia, *ср.* ла́зка пчёлъ, подрѣ́зываніе сото́въ изъ у́лья.

Łazęga, Łazęka, -i, *м.* бродя́га, праздношата́ющійся; || * лазу́тчикъ.

Łazęgowy, Łazękowy, праздношата́ющійся, бродя́жный.

Łazękanie, -nia, *ср.* бродя́жничество.

Łazić, Leźć, ла́зить, ла́зать, лѣзть; || кара́бкаться, взбира́ться, взлѣза́ть. **Łazić po drzewach**, ла́зить по дере́вьямъ. **Ledwo łażę**, едва́ передвига́ю но́ги, едва́ тащу́сь. **Łazić za kim**, таска́ться за кѣ́мъ.

Łaziciel, -a, *м.* лазу́нъ, ползу́нъ, потаску́нъ.

Łaziebne, -ego, *ср.* ба́нное, пла́та за ба́ню.

Łaziebnica, -y, *ж.* ба́нщица, содержа́тельница ба́ни. купа́ленъ, купа́льщица.

Łaziebnictwo, -a, *ср.* содержа́ніе бань, купа́ленъ.

Łaziebniczy, принадлежа́щій содержа́телю *или* содержа́тельницѣ ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebnik, Łaziennik, -a. *м.* ба́нщикъ, купа́льщикъ, содержа́тель ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebny, Łazienny, ба́нный. купа́льный.

Łazienka, -i, *ж.* ва́нна, купа́льня. **Łazienki**, *мн.* публи́чныя купа́льни.

Łaziennik, Łazienny, *см.* **Łaziebnik, Łaziebny**.

Łaźnia, -ni, *ж.* ба́ня. **Sucha łaźnia**, *см.* **Sucha**. *Посл.* **Sprawić komu łaźnię**,зада́ть кому́ ба́ню.

Lazur, -u, *м.* лазу́ревый ка́мень, лазу́рикъ; || лазу́рь, лазу́ревый цвѣтъ,

Łazurek, -rka, *м. Бот.* гла́дышъ (*растéніе*).

Lazurokrusz, -u, *м. Минéр.* мѣ́дная лазу́рь.

Lazurować,сини́ть бѣлье́; || кра́сить въ голубу́ю кра́ску.

Lazurowy, лазо́ревый, лазу́ревый.

Łazy, -ów, *мн.* куста́рники, пни, коре́нья, хво́ростъ.

Łbica, -y. *ж. бо́льше употреби́тельно* **Łbisko**. -a, *ср.* лби́ще, башка́.

Łbiniec, -ńca, *м.* ехи́дца (*пресмыка́ющееся*), *см.* **Żmija**.

Łbisty, лоба́стый.

Łeb, *род. п.* **łba**, *м. Стар.* лобъ, *см.* **Czaszka**; || голова́ (*каба́нья, лошади́ная*),голови́зна (*ры́бы*); || *Ирон.* пуста́я башка́. **Dostać po łbie**, получи́ть тумака́ получи́ть уда́ръ по́ лбу. **Mieć we łbie**, быть подъ хмѣлько́мъ. * **Łbem kręcić**,, добива́ться чего́ уси́ленно. **Na łeb zepchnąć, ztrącić**, сбро́сить голово́ю внизъ. **Spaść na łeb**, упа́сть голово́ю внизъ. **Złapać kogo za łeb**, схвати́ть кого́ за хохо́лъ, за́ волосы, *см.* **Za łeb**. **Na łeb na szyję lecieć**, бѣжа́ть очертя́ го́лову. стремгла́въ.

Lebioda, *см.* **Łoboda**.

Lebiodczany, маера́новый.

Lebiodka, Lebiotka, -i, *ж. Бот.* души́ца, маера́нъ(*растéніе*).

Łebski, хва́тскій, ло́вкій, удало́й,молоде́цкій.

Lecenie, -nia, *ср.* лета́ніе.

Lecha,-y, *Уменьш.* **Leszka**, -i, *ж. Садов.* гряда́, гря́дка; || *Стар.* рядъ, поря́докъ. *Сравни Церк. Слав.* Лѣ́ха, Ле́ха.

Łechciwość, Łechciwy. и т. д. *см.* **Łechczywość** и т. д.

Łechczywość, Łechotliwość, -ści,*ж.* щекотли́вость.

Łechczywy, Łechtliwy, щекотли́вый.

Łechotliwość, *см.* **Łechczywość**.

Łecht, -u, *м.* щеко́тка.

Łechtać, щекота́ть.

Łechtaczka, -i, *ж. Анат.* кли́торъ.

Łechtanie, a, *ср.* щекота́ніе.

Lechtliwy, *см.* **Łechczywy**.

Lecić, Zlecić, *см.* **Letnić**

Lecieć, *см.* **Latać**.

Leciuchno, Leciuteńko, Leciutko, тихо́хонько, лего́хонько, лего́нечко, потихо́нечку, полего́нечку.

Leciuchny. Leciuteńki, Leciutki, тихо́ненькій, лего́хонькій, лёгонькій.

Leciwy, пожило́й, ста́рый.

Lecować, *см.* **Lejcować**.

Lecz, но, *см.* **Ale**.

Leczenie, -nia, *ср.* врачева́ніе, лѣче́ніе, *см.* **Wyleczenie**.

Łęczenie, -nia, *ср.* крикъ фи́лина.

Lecznica, -y, *ж.* лѣче́бница, больни́ца.

Leczniczy, лѣче́бный.

Leczony, вылѣ́ченный.

Leczyć, лѣчи́ть, по́льзовать, || **Leczyć się**, лѣчи́ться, по́льзоваться.

Łęczyć, крича́ть какъ фи́линъ.

Łęczysko.-a,*ср.* дрянной лукъ, *см.* **Łęk**.

Leczywrzód, -odu, *м. Бот. см.* **Stosił, Wrzodowiec**.

Ledwie, Ledwo, едва́, наси́лу, съ трудо́мъ, чуть, чуть. **Ledwie że umie czytać**, онъ едва́ умѣ́етъ чита́ть. **Ledwie co nie... Ledwie że nie...** едва́ только не, чуть, чуть не... **Ledwie że go nie zabiło**, чуть чуть его́ не уби́ло, *см.* **Omal, Bez mała, Tylko co nie**.

Ledwomowny, немногорѣчи́вый.

Ledworuszny, тяжёлый на подъёмъ, неповоро́тливый. || *Анат.* малодви́жный суста́въ.

Ledz, Legnąć, Poledz, лечь, лежа́ть; || пасть, па́дать. упа́сть; || ги́бнуть, погиба́ть, поги́бнуть, умере́ть. **Legł z twojej ręki**, онъ поги́бъ отъ тво́ей руки́. **Legł**

na polu bitwy, онъ палъ на полѣ сраженія. Legnąć w grobie, лечь въ гробъ, умереть.

Lędźwiany, Lędźwiowy, Lędźwny, ляд-вейный, поясничный.

Lędźwie, -dźwi, *мн. Анат.* поясница, крестецъ, хребетъ.

Lędźwiec, -dźwca, *м. Бот.* лядвенецъ, лядвенецъ (*растеніе*).

Łęg, Łąg, -u, *м.* топь, трясина, мокредина, болотина; || болотистый лугъ *или* лѣсъ на болотѣ.

Legać, Légać, лежать, ложиться; || разлеживаться, лѣниться.

Legacja, -ji, *ж.* легатство, легація; || посольство, миссія (*дипломатическая*).

Legacki, легатскій, *см.* Legat.

Legacyjny, посольскій. Radca legacyjny, совѣтникъ посольства.

Legalizacja, -ji, *ж.* судебное скрѣпленіе, засвидѣтельствованіе.

Legalizować, удостовѣрять, скрѣплять, засвидѣтельствовать (*въ судѣ*).

Legalnie, законно, законнымъ, установленнымъ порядкомъ, *см.* Prawnie.

Legalność, -ści. *ж.* законность, *см.* Prawność.

Legalny, законный, указный, закономъ предписанный, установленный, правильный, *см.* Prawny.

Legar, -u, *м. болѣе употребительно во мн. ч* Legary, подкладина, кладка, лежка. *см.* Legowisko.

Legarstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Legart, -a, *м.* лѣнивецъ, лежебокъ.

Legartować, лѣниться, лежнемъ лежать.

Legat, -a, *м.* легатъ, папскій посолъ; || Łegat, -u, *м.* отказъ, завѣщанное имѣніе, *см.* Zapis.

Legatarjusz, -a, *м. Юрид.* легатарій, наслѣдникъ назначенный по завѣщанію, по духовной. Legatarjusz ogólny, общій легатарій. Legatarjusz pod tytułem ogólnym, долевой легатарій. Legatarjusz szczególny, частный легатарій.

Legatura, -y, *ж.* лигатура, смѣшеніе, сплавъ.

Legawiec, -wca, *м.* лѣнивецъ, лежебокъ; || лягавая собака.

Legawisko. *см.* Legowisko.

Legawka, -i, *ж.* пастушій рожокъ.

Legawy, лѣнивый. Legawy pies, лягавая собака. *Посл.* Nie podejmuj się szaszku legawego pola, не лѣзь изъ кожи вонъ.

Legienda, -y, *ж.* легенда, житія святыхъ.

Legista, -y, *м.* законовѣдецъ, юрисконсультъ.

Legityma, -y, *ж. Юрид.* законная часть наслѣдства.

Legitymacja, -ji, *ж.* законное удостовѣреніе, подтвержденіе; || опредѣленіе правъ состоянія. || Legitymacja do spadku, утвержденіе въ правахъ наслѣдства.

Legitymacyjny, увакоенный; || удостовѣрительный; || *Юрид.* имѣющій право на законную часть (*имѣнія*); касающійся законной части (*имѣнія*). || Książka legitymacyjna, удостовѣрительная книжка

Legitymista, -y, *м.* легитимистъ, приверженецъ законной наслѣдственности; || приверженный къ законной власти.

Legitymować, признать, удостовѣрять, || утвердить законнымъ порядкомъ; || доказывать чьи права на дворянство, на наслѣдство; || усыновлять (*дитя*). Legitymować się. Wylegitymować się, доказывать свои права; || представлять документы о дворянствѣ.

Legitymowanie się, -a się, *ср.* представленіе документовъ о дворянствѣ, *см.* Legitymacja

Legły, *см.* Poległy.

Legnąć, *см.* Ledz.

Legomina, *см.* Legumina.

Legować, завѣщать, отказывать кому свое имѣніе.

Legowany, завѣщанный.

Legowisko, -a, *ср.* берлога, логовище; || притонъ, гнѣздилище; || *Охот.* нора (*звѣря*); || *Воен.* квартира, стоянка. *см.* Leża.

Leguchno, Leguczko, *см.* Leciuchno.

Leguchny, Leguczki, *см.* Leciuchny

Legumina, -y, *ж.* зелень, овощи, *см.* Jarzyna; || блюдо зелени, овощей; || *Бот.* бобъ.

Leguminny, бобовый; || мучной, *см.* Mączny.

Lej, -u, *м. Горн.* воронка; || *пьянчужка.

Lejba, -y, *м.* еврейское имя *Левитъ*); || * неряха, неряшливый, оплошный.

Lejbgwardja, -ji, *ж.* лейбгвардія.

Lejbowaty, вялый, неуклюжій; || * нескладный, несвязный.

Lejc, Lic, -a, *м.* возжа (*мн.* вожжи). *см.* Wodze.

Lejcować, Licować, Ulejcować, запрягать, запречь (*лошадей*)

Lejcowy, пристяжной. Koń lejcowy, пристяжная лошадь.

Lejek, Lijek, *род. п.* Lejka, Lijka, *м.* воронка; || лейка.

Lejkowaty, воронкообразный.

Lejkowy, вороночный.

Lejtnant, -a, *м. см.* Porucznik.

Lek, -u, *м. болѣе употребительно во мн. ч* Leki, -ów, лекарство, лекарства; || лѣченіе, пользованіе (*больнаго*).

Łęk, -u, *м. Архит.* дуга, кривизна свода, малая арка; || сѣдлная лука.

Lękać, Uląc, Ulęknąć, пугать, испугать, стращать, устрашать, устрашить, *см.* Przestraszyć, Przerazić. || Lękać się. пугаться, испугаться, бояться, опасаться, страшиться. Lękać się o kogo, o co, бояться за кого, за что. Lękać się kogo, czego, бояться кого, чего. Niczego się

po tobie nie lękam, bo wiem żeś cnotliwy, я за тебя́ нисколько не страшу́сь, ибо зна́ю, что ты добродѣтеленъ, *см.* Przestraszyć się, Przerazić się.

Lękanie się, -a się, *ср.* боя́знь, опасе́ніе.

Lekarka, -i, ж. лека́рка.

Lekarnia -ni, ж. больни́ца, лазаре́тъ; || помѣще́ніе апте́ки.

Lekarski, лѣ́карскій, медици́нскій, врачебный; цѣли́тельный, лѣка́рственный.

Lekarstwo, -a, *ср.* лѣка́рство. Lekarstwo skutkowało, лѣка́рство подѣ́йствовало.

Lekarz, -a, *м.* лѣ́карь. ме́дикъ, врачъ.

Lekarzyć заниматься лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикой.

Łękato, *Нар.* дугою.

Łękaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообразный.

Lekce, легко́, налегкѣ; || легкомы́сленно, необду́манно. Lekce sobie ważyć (co, kogo), пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого, что*).

Lekceważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, презрѣ́ніе.

Lekceważyć, пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого, что*).

Lekciejszy, легча́йшій, са́мый лёгкій, *см.* Lekki.

Lekcja, -ji, ж. уро́къ, лѣ́кція. Uczęszczać na lekcje, ходи́ть на лѣкцію, слу́шать лѣкціи. * Dać komu lekcją, сдѣлать кому́ выговоръ, проучи́ть кого́, отбри́ть кого́. Odmawiać lekcją, сказывать на изу́сть уро́къ.

Leki, -ów, *мн. см.* Lek.

Lekie, Lekkie, Letkie, -iego, *ср,* лёгкое (*мн.* лёгкія).

Lekki, Letki, легкій.

Lekko, Letko, легко́.

Lekkochodny, скорохо́дный, лёгкій на ходу́.

Lekkomówność, -ści, ж. болтли́вость, говорли́вость.

Lekkomowny, болтли́вый, говорли́вый.

Lekkomyślec, -śla, ж. легкомы́сленный.

Lekkomyślnie, легкомы́сленно, *см.* Nierozmyślnie, Nierozważnie.

Lekkomyślnik, -a, *м. см.* Lekkomyślec.

Lekkomyślność, -ści, ж. легкомы́сліе.

Lekkomyślny, легкомы́сленный, опроме́тчивый.

Lekkonogi, быстроно́гій, легконо́гій, прово́рный.

Lekkoręki, имѣющій лёгкую ру́ку.

Lekkość, -ści, *м.* лёгкость.

Lekkoskrzydły, легкокры́лый.

Lekkoważnie, легкомы́сленно, опроме́тчиво, необду́манно.

Lekkoważność, -ści, ж. легкомы́сленность. опроме́тчивость, необду́манность.

Lekkoważny, легкомы́сленный, опроме́тчивый, необду́манный.

Lekkowierność, -ści, ж. легковѣ́ріе, *см.* Łatwowierność.

Lekkowierny, легковѣ́рный, *см.* Łatwowierny.

Lekkowietrzny, вѣ́тренный.

Lekkowiewny, Lekkowiewy, развѣва́ющійся при малѣйшемъ вѣ́трѣ.

Lekkozbrojny, легковооружённый.

Lekkuchno, Lekuchno, *см.* Leciuchno.

Lekkuchny, Lekuchny, *см.* Leciuchny.

Lękliwie, боязли́во, трусли́во.

Lękliwość, -ści, ж. боя́знь, ро́бость, опасе́ніе, тру́сость.

Lękliwy, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.

Lękły, *см.* Zlękły.

Lekować, лѣчить, по́льзовать (*больныхъ*); || врачева́ть, изцѣля́ть.

Łękowato, *см.* Łękato.

Łękowaty, *см.* Łękaty.

Lekszy, легча́йшій, *см.* Lekki.

Legta, -y, ж. скрѣпле́ніе, прочте́ніе (*копіи*); || *Церк.* обѣдня безъ пѣнія.

Łektać, *см.* Łechtać.

Lektor, -a, *м.* чтецъ; || лѣ́кторъ.

Lektorka, -i, ж. чти́ца.

Lektyka, -i, ж. носи́лки.

Lekuchno, *см.* Leciuchno.

Lekuchny, *см.* Leciuchny.

Lele, *ср. Нескл.* изнѣженный, оба́бившійся человѣкъ.

Lelek, -lka, *м. Орнит.* козоду́й, лило́къ, чури́лка (*птица*).

Lem, -a, *м. Мат.* лѣ́мма, предложе́ніе.

Leman, -a, *м.* да́нникъ, обро́чникъ, плати́вшій обро́къ за зе́млю.

Lemański, обро́чный; || лѣнный, обя́занный плати́ть лѣнную по́дать, *см.* Lenny, Mańskі.

Lemaństwo, -a. *ср.* лѣнная обязанность, подда́нство, *см.* Leństwo, Maństwo.

Lemiesz, -a, *м. Агр.* лѣмехъ, лемешъ, сошни́къ (*у плуга*).

Lemieszka, -i, ж. размазня́, жи́дкая ка́ша.

Lemieszowy, лемѣховый, lemieszowa kość, *Анат.* безпа́рная кость (*въ ноздрѣхъ*).

Leming, -a, *м. Зоол.* пестру́шка, сиби́рская мышь.

Lemoniada, *см.* Limonada.

Len, *род. п.* lnu, *Бот.* лёнъ. Len dziki, ди́кій лёнъ *см.* Leniec. Len Matki Bożej, *см.* Lnianka.

Leń, -nia, *м.* лѣ́нь, лѣ́ность; || лѣнта́й, лѣнивый человѣкъ; —*ж.* лѣнта́йка. Leń go się chwycił, лѣнь одоле́ла его́.

Lenić się, лѣни́ться. Lenić się do czego, лѣни́ться сдѣлать что́.

Leniec, -ńca, *м. Бот. см.* Len.

Lenieć, Zlenieć, лѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться, *см.* Liniec.

Leniek, -ńka, *м.* ба́ловень, лѣнивецъ.

Lenistwo, -a, *ср.* лѣ́ность.

Leniuch, -a, *м.* лѣнта́й.

Leniwie, Leniwo, лѣни́во.

Leniwiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ; || *Зоол.* тихохо́дъ, лѣни́вецъ (*звѣрь*).
Leniwieć, Zleniwieć, облѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться.
Leniwo, *см.* Leniwie.
Leniwomowny, ма́ло говоря́щій.
Leniwość, -ści, *ж.* лѣность.
Leniwy, лѣни́вый.
Lenniczy, помѣ́стный, феода́льный, удѣльный; || обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, ле́нный, обро́чный. **Przysięga lennicza**, прися́га на ве́рность (*вассала*).
Lennik, -a, *м.* вассáлъ, голдо́вникъ, по́дданный.
Lenno, -a, *ср.* ленъ, ле́нное помѣ́стье. **Dać co w lenno**, пожа́ловать помѣ́стьемъ, ле́номъ.
Lennodawca, -y, *м.* ле́нный владѣ́тель.
Lenność, -ści, *ж.* феода́льная, помѣ́стная, удѣльная систе́ма, пра́во владѣ́ть помѣ́стьемъ на изве́стныхъ усло́віяхъ; | удѣлъ, голдъ, помѣ́стье.
Lenny, помѣ́стный, удѣ́льный; || ле́нный, обро́чный. **Lenny pan**, ле́нный владѣлецъ.
Leński, *см.* Lenniczy, Lenny.
Leństwo, -a, *ср. см.* Lenność
Lentować, *Живоп.* ровня́ть кра́ску сухо́ю ки́стью.
Lentryk, -a, *м.* кра́ска растёртая на водѣ́ съ клеемъ.
Lentrykować, планирова́ть, нама́чивать печа́тную бума́гу водо́ю смѣ́шанною съ клеемъ; || грунтова́ть холсть клеемъ.
Lentwal, -u, *м.* ко́жаный фа́ртукъ.
Lentyszek, -szka, *м. Бот.* мастико́вое де́рево.
Lep, -u, *м.* клей, пти́чій клей. **Rózga lepem namazana**, вѣ́тка нама́занная клеемъ (*для ло́вли птичекъ*); || прико́рмъ, приманка.
Łepa, *м.* * у́мная голова́.
Łepczyca, -y, *ж. Бот.* о́страя трава́.
Łepek, -pka, *м.* ло́бикъ. **Łepek, łebek od szpilki**, була́вочная голо́вка.
Lepianka, -i, *ж.* обма́зка изъ соло́мы и гли́ны; || хи́жина, изба́, шала́шъ, ма́занка.
Lepiarz, -a, *м.* лѣпщи́къ.
Lepić, Zlepiać, Zlepić, лѣпи́ть, слѣпля́ть, слѣпли́вать, слѣпля́ть. слѣпи́ть; || формова́ть, выливать въ фо́рму; || мѣси́ть, составля́ть. **Ulepić co z wosku**, вылѣпить что изъ во́ску. **Wszyscyśmy z jednéj gliny ulepieni**, мы всѣ со́зданы изъ одно́й и той же гли́ны (*земли*). **Lepić, przylepić (na co, na czem, do czego)**, налѣпи́ть (*на что, на чѣмъ*), прилѣпи́ть(*къ чему*). || **Lepić się, przylepić się**, лѣпнуть.прилипа́ть, приставать, цѣпля́ться, прицѣпля́ться, прикле́иваться.
Lepiech, -u, *м. см.* Tatarak.
Lepiéj, лу́чше. **Lepiéj pisze niż mówi**, онъ лу́чше пи́шетъ. нежели говори́тъ. **Tem lepiéj**, тѣмъ лу́чше. **Coraz lepiej**, ка́ждый разъ лу́чше и лу́чше, всё лу́чше и лу́чше.
Lepienie, -a, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, клеéніе, кле́йка; || сма́зка.
Lepiennik, -a, *м. Бот. см.* Granatek.
Lepiężnik, -a, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣ́лъ (*расте́ніе*).
Lepiony, слѣпленный, клеённый.
Lepistość, -ści, *ж. см.* Lipkość.
Lepisty, *см.* Lipki.
Lepnąć, *см.* Lipnąć.
Lepnica, -y, *ж. Бот.* смолёвка, смоля́нка.
Lepny, лѣпно́й, ли́пкій.
Lepowy, клеево́й.
Lepsze, -a, *ср. Стар.* бла́го, добро́. **Dla twojego lepsza**, для твоего бла́га.
Lepszeć, улучша́ться.
Lepszość, -ści, *ж.* превосхо́дство, преиму́щество.
Lepszy, лу́чшій. **Nic lepszego**, нѣтъ ничего́ лу́чше. *Посл.* **Kto pierwszy ten lepszy**, кто па́лку взялъ,тотъ и капра́лъ, воя́кому свой черёдъ.
Lepszyć, улучша́ть, исправля́ть, *см.* **Poprawiać, Ulepszać, Polepszać**; || **Lepszyć się**, улучша́ться, исправля́ться, *см.* **Polepszać się, Poprawiać się.**
Łeptać, лока́ть (*о соба́кахъ, ко́шкахъ*), *см.* Chłeptać.
Łeptanie, -nia, *ср.* лока́ніе, *см.* **Chłeptanie.**
Lera, -y, *ж. см.* **Przepustnica.**
Leść, *см.* **Leźć.**
Lesda, Lezda, -y, *ж. Стар.* акци́зъ, нало́гъ на питёйное и съѣстно́е.
Lesica, -y, *ж.* клѣтка, плетёнка, корви́нка (*для пти́цъ*). **Lesica do chowania ryb**, садо́къ. **Lesica na suszenie serów**, *см.* **Sernik.**
Lesisty, леси́стый.
Leska, -i, *ж.* орѣ́шина, лещи́на.
Leśnik, -a, *м. Бот. см.* **Kropidło.**
Leśniak, -a, *м.* обита́тель лѣсо́въ; || дикарь; || деревёнщица.
Leśniany, лѣсно́й, расту́щій въ лѣсу́.
Leśnictwo, -a, *ср.* завѣдываніе лѣса́ми, лѣсово́дство; || нау́ка о лѣсово́дствѣ; || *см.* **Leśniczowstwo.**
Leśniczek, -czka, *м. см.* **Ziemba.**
Leśniczka, -i, *ж.* ночна́я сова́ (*пти́ца*).
Leśniczowski, принадлежа́щій лѣсни́чему.
Leśniczowstwo, -a, *ср.* лѣсно́й о́кругъ; || вѣдомство лѣсни́чаго, лѣсни́чество, лѣсно́е хозя́йство; || *Собир.* лѣсни́чій и его́ жена́ вмѣстѣ.
Leśniczy, лѣсно́й. **Urząd leśniczy**, лѣсно́е вѣдомство.
Leśniczy, -ego, *м.* лѣсни́чій; || лѣсни́къ, подлѣсо́вщикъ.
Leśniczyna, -y, *ж.* жена́ лѣсни́чаго.
Leśnieć, зараста́ть лѣсомъ. *см.* **Dziczeć.**
Leśnik, -a, *м.* лѣсни́къ, лѣсно́й сто́рожъ.
Leśniówka, -i, *ж.* кислу́шка, ди́кія ки́слыя я́блоки.

Leśnisty, *см.* **Lesisty.**

Leśny, лѣсно́й. **Prawo leśne**, пра́во по́льзованія лѣсомъ и лѣсными выгонами.

Leśny, -ego, *м.* лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**

Lesz, -u, *м. см.* **Zamesz.**

Leszcz, -a, *м.* лещъ.

Leszczotka, -i, *ж* деревя́нныя клещи́ для холоще́нія лошаде́й; || **Leszczotki**, *мн.* родъ дѣтской игры́.

Leszczowy, лещёвый.

Leszczyna, -y, *ж.* орѣшина, лещи́на; || орѣшникъ.

Leszczynowy, лещи́нный.

Leszka, -i, *ж. Уменш.*, *см.* **Lecha**, гря́дка (*въ саду́*).

Leszować, *Живоп.* ровня́ть клеёвый грунтъ.

Leszowy, *см.* **Zamszowy.**

Letarg, -u, *м.* со́нная не́мощь, летаргія; || * безчу́вственность.

Letargiczny, летарги́ческій.

Letargik, -a, *м.* одержи́мый лета́ргіею.

Letarka, *см.* **Letra.**

Letki, Letko, Letkość, *см.* **Lekki, Lekko, Lekkość.**

Letni, лѣтній; || тепловатый; || годова́лый, однолѣтній, *см.* **Rocznik, Roczniak**; || соверше́нно-лѣтній. *см.* **Pełnoletni**; || пожило́й, ста́рый, въ лѣта́хъ. **Letnie mieszkanie**, да́ча, загоро́дный домъ.

Letnić, Zletnić, простужа́ть, просту ди́ть, дать остыну́ть. *см.* **Ostudzić.**

Letniczek, *см.* **Letnik.**

Letnie, *см.* **Letnio.**

Letnieć, Zletniec, Oletniec, стынуть, простынуть, остынуть.

Letnik, -a, *м.* лѣтнее пла́тье.

Letnio, по лѣтнему. **Letnio ubrać się**, одѣться по лѣтнему; || **Letnio pić**, пить остывшую во́ду, остывшее пи́во, вино́. **Wyglądać letnio**, имѣть ста́рческій ви́дъ, быть въ лѣта́хъ.

Letniość, -ści, *ж.* тепловатость (*питья́, напи́тка*), *см.* **Letność.**

Letniuchny, тёпленькій, теплёхонькій.

Letność, -ści, *ж. см.* **Pełnoletność**; || ста́рчество, ста́рость.

Letra, -y, *ж.* телѣга, телѣжка съ боковы́ рѣшёткою; || *Тип.* шри́фтъ, *см.* **Czcionka.**

Leuda, Lezda, *см.* **Lesda.**

Lew, *род. п.* **Lwa**, *м.* левъ. **Lew morski**, сивучъ; || *Астрон.* Левъ (*созвѣздіе*).

Lewa, -y, *ж.* леве́, взя́тка (*въ ка́ртахъ*).

Lewar, -u, *м.* домкра́тъ, подъе́мъ, *см.* **Winda, Drąg**; || *Физ.* ли́веръ.

Leware'k, -rka, *м. Физ.* небольшо́й ли́веръ; || зуборывный ключъ, щипцы.

Lewek, -wka, *м.* львёнокъ, левикъ.

Lewiątko, *см.* **Lwiątko.**

Lewiatan, -a, *м.* левіаѳа́нъ (*живо́тное въ Библіи*).

Lewica, -y, *ж.* лѣвая рука́; || лѣвая сторона́

Lewita, -y, *м.* леви́тъ (*у дре́вних Евре́евъ священнослужи́тель и́ли Евре́й изъ колѣна Левитовъ*).

Lewityk, -a, *м.* Левитъ (*третья книга Моисея*).

Lewkonia, -ji, *ж. Бот.* левко́й (*расте́нія и цвѣто́къ*).

Lewkowy, относя́щійся къ львёнку. **Lewkowy talar**, та́леръ съ изображе́ніемъ льва.

Lewny, литейный. **Lewna forma**, литейная фо́рма.

Lewo (w), na lewo, налѣво.

Leworęki, лѣвша́.

Lewość, -ści, *ж.* нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Lewus, -sia, *м.* лѣвикъ.

Lewy, лѣвый.

Leża, -y, *ж. Бот.* кварти́ра, стоя́нка. **Pójść na leże zimowe**, пойдти на зи́мнія кварти́ры.

Leżączki (w), лежа, въ лежа́чку, *см.* **Stoączki.**

Leżak, -a, *м.* лежа́чій у́лей; || повали́вшееся де́рево въ лѣсу́.

Leżanina, -y, *ж.* вале́жникъ, вале́жныя ре́вья.

Leżeć, Wleżć, Wyleżć, лѣзть, влѣза́ть; || вползать (*о вью́щихся расте́ніяхъ*); || кара́бкаться, взбира́ться; || вылѣзть. **Wleżć na górę, na drzewo**, взлѣза́ть на гору, на де́рево, взбира́ться на́ гору, на де́рево. **Leżć komu w drogę**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́, перечить. **Leżć komu w oczy**, докуча́ть, надоѣда́ть кому́.

Leżda, *см.* **Lesda.**

Leżeć, лежа́ть. **Leżeć odłogiem**, оставаться въ необрабо́танномъ ви́дѣ (*о земл, объ искусствахъ, о наукахъ, о языкѣ и т. д.*) **Ziemia leży odłogiem**, земля́ оста́влена на пару́, въ за́лежи. **Mieć leżące pieniądze**, имѣть де́ньги не въ оборо́тѣ. || **Leży się.** *Безлич.* **Dobrze się tu leży**, здѣсь хорошо́ лежа́ть.

Leżeń, -żnia, *м.* ле́жень, лѣнтя́й, лежебо́къ.

Leżenie, -nia, *ср.* лежа́ніе.

Lężenie, -nia, *ср.* сиде́ніе на я́йцахъ, насижи́ваніе (*цыпля́тъ*); || паде́ніе, смерть.

Leziwo, -a, *ср.* лѣ́стница изъ ли́ка, ла́вня (*у бортниковъ*).

Łezka, -i, *ж.* слезя́нка.

Łężny, боло́тный, лѣсно́й. **Sowa łężna**, филинъ, сычъ, *см.* **Puhacz. Gołąb łężny**, лѣсно́й го́лубь.

Leżuch, -a, *м.* ле́жень, лежебо́къ.

Leżuchowski, лѣнивый.

Leżuchowstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Lezy, -ów, *мн. см.* **Leziwo.**

Leżysko, -a, *ср. Воен.* кварти́ра, стоянка, *см.* **Leża**; || *см.* **Legowisko.**

Łgać, Zełgać, лгать, солга́ть, *см.* **Kłamać, Zmyślać.**

Łganie, -nia, *ср.* лганьё, ложь.

Łgarka, -i, *ж.* лгу́нья.

Łgarski, лжи́вый.

Łgarstwo, ложь, лганьё, лжи́вость, ло́жность.

Łgarz, -a, *м.* лгунъ.

Łgarczyk, -a, *м.* лгунишка.

Lgnąć, Ulgnąć, льнутъ, прильнуть, прилипать, прилипнуть, приставать, пристать. вязнуть, завязнуть. **Lgnąć w błocie**, вязнуть въ грязи. **Przylgnąć**, привязаться. **Przylgnąć do kogo**, привязаться, имѣть привязанность къ кому. || *Безлично*: **Lgnie tu**, здѣсь вязко, грязно.

Li, единственно, только. **Li do tegom go wziął**, я только для этого взялъ его; || ли, если. *см.* **Czy. Masz li dać, to daj zaraz**, если хочешь дать, то дай сей-часъ.

Libella, -i, *ж.* уровень воды.

Liberalista, -y, *м.* либералъ.

Liberalizm, -u, *м.* либерализмъ.

Liberalny, свободномыслящій, либеральный.

Liberja, -i, *ж.* ливрея, лакейское платье; || дворня, ливрейныя слуги.

Libertacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожденіе, увольненіе.

Libertyn, -a, *м.* распутникъ; || вольнодумецъ.

Libertyński, своевольный, распутный, необузданный.

Libertyństwo, -a, *ср.* распутство, распущенность; || безбожность, вольнодумство. нечестіе.

Libra, -y, *ж.* (**papieru**), десть (*бумаги*).

Librowy, дестевой.

Lic, -a, *м. см.* **Lejc**.

Lice, щека, *см.* **Policzek. Lica**, -ów, *мн.* лицо, ликъ. **Wstyd jéj lica zrumienił**, отъ стыда у ней лицо покраснѣло, щеки покраснѣли; || лицо (*ткани, матеріи*), *см.* **Lice**; || клеймо, тавро; || *Юрид.* доказательство преступленія. улика, поличное.

Licemiernica, -y, *ж.* лицемѣрка.

Licemiernictwo, -a, *ср.* лицемѣріе.

Licemierniczy, лицемѣрный.

Licemiernik, -a, *м.* лицемѣръ.

Licemierność, -ści, *ж. см.* **Licemiernictwo**.

Licemierny, *см.* **Licemierniczy**.

Licemierzyć, лицемѣрить.

Licencja, -ji, *ж.* лиценціатство (*ученая степень*); || *Юрид.* отступленіе отъ общаго права; || **Licencja poetycka**. поэтическая вольность; || позволеніе на пропускъ изъ-за границы товаровъ.

Licencjat, -a, *м.* лиценціатъ, *см.* **Licencja**.

Licho, -a, *ср.* нечегъ. *см.* **Celno**; || зло, худо. бѣда. **Będzie jemu kiedyś licho**, когда-нибудь плохо, худо, ему будетъ. **Nie budź licha**, не вызывай бѣды. **Idź do licha**, ступай къ чорту. **Tam do licha, cóż tu u licha**, что за чортъ, кой чортъ! **Bierz cię licho**, чортъ тебя возьми! чортъ побери! *см.* **Djabeł, Kat**.

Licho, *Нар.* дурно, скверно, бѣдно.

Lichocić (kogo), разорять, доводить кого до нищеты.

Lichość, -ści, *ж.* нищета, бѣдность, скудность.

Lichota, -y, *ж.* убожество, скудность, крайняя бѣдность, нищета, нищенство || ничтожество, нелѣпость. **Czytałem jego poezje, lichota to**, я читалъ его стихотворенія, это нелѣпость; || бѣднякъ, горемыка.

Lichotnie, *Нар.* бѣдно, нищенски; || дурно, скверно.

Lichtarz, -a, *м.* подсвѣчникъ, шандалъ, *см.* **Swiecznik**.

Lichtarzowy, подсвѣчный.

Lichtarzyk, -a, *м.* подсвѣчничекъ.

Lichton, -a, *м. Морс.* ластовое перевозное судно, лихтеръ, плашкотъ.

Lichtować, *Морс* сгружать (*часть груза съ судна для облегченія его*).

Lichtuga, -i, *ж. см.* **Lichton**.

Lichwa, -y, *ж.* лихва, лихвенный процентъ, ростъ. **Dawać na lichwę**, отдавать на проценты. **Wracać co komu z lichwą**, возвращать что кому съ лихвою, вдвойнѣ. **Lichwą**, съ лихвою.

Lichweczka, -i, *ж. Умень.* процентикъ *см.* **Lichwa**.

Lichwiarka, -i, *ж.* лихоимица, ростовщица.

Lichwiarski, лихвенный, лихоимный, ростовщичій. **Lichwiarski procent**, лихвенный процентъ.

Lichwiarstwo, -a, *ср.* лихоимство, ростовщичество.

Lichwiarz, -a, *м.* лихоимецъ ростовщикъ.

Lichwić, лихоимствовать, брать лихвенные проценты.

Lichwienie, -nia, *ср.* лихоимство.

Lichwodawca, -y, *м.* лихоимецъ ростовщикъ, дающій взаймы деньги на проценты съ лихвою.

Lichy, плохой, дурной, худой; || бѣдный, жалкій. **Lichy to człowiek**, это жалкій человѣкъ. **Zdrowie liche**, плохое здоровье. **Lichsze srebro od złota, od cnót lichsze złoto**, серебро хуже золота, а золото хуже добродѣтели.

Licować, *см.* **Lejcować**. || **Licować co, licować rzecz kradzioną u kogo**, находить краденую вещь у кого, уличать въ воровствѣ, призывать къ суду за воровство.

Licowanie, -nia, *ср.* позывъ въ судъ за воровство, уличеніе въ воровстсѣ, улика.

Licowany, уличенный.

Licownie, явно, очевидно, *см.* **Oczywiście**.

Licowy лицевой. **Licowe linje**, черты лица; || лицевая сторона. **Sukno licowe**, сукно съ лицевой стороны; || поличный (**od lica, jako poszlaku kradzieży**). **Licowy, gwałtowny pozew**, позывъ въ судъ съ поличнымъ.

Licytacja, -ji, *ж.* продажа съ молотка, съ аукціона, съ публичнаго торга, аукціонъ, торгъ. **Przez licytacją sprzedać**, продать съ публичнаго торга, съ аук-

ціóна. **Puścić na licytacyą**, отдáть на аукціóнъ. **Licytacya powtórna**, перéторжка. **Licytacya na niebezpieczeństwo**, продáжа съ торгóвъ на рискъ и страхъ несостоя́тельнаго пріобрѣта́теля.

Licytacyjny, аукціóнный.

Licytant, **-a**, *м.* наддáтчикъ, *(на аукціóнѣ)*, желáющій торговáться.

Licytator, **-a**, *м.* аукціонúстъ.

Licytatorka, **-i**, *ж.* аукціонúстка.

Licytować, **Zalicytować**, продавáть съ молотка́ съ пу́бличнаго то́рга.

Licytowanie, **-nia**, *ср.* продáжа съ молотка́, съ публúчнаго то́рга. съ аукціóна.

Liczalny, считáющійся; || платя́щійся *(о монéтѣ)*.

Liczba, **-y**, *ж.* число́, ци́фра, чúсленный знакъ; || счётъ. **Liczba parzysta, nieparzysta**, число́ чётное, нечётное, чётъ и нечетъ. **Oddać co komu pod liczbą**, отдáть что́ кóму подъ счётомъ. **Zdawać komu liczbę z czego**, отдавáть кому́ отчётъ въ чёмъ. *Грам.* **Liczba pojedyncza, podwójna, mnoga**, число́ единственное, двойственное, мнóжественное.

Liczban, *см.* **Liczbon**.

Liczbon, **-a**, *м.* мáрка, жетóнъ.

Liczbować, *Грам.* склонять; *см.* **Odmieniać**; || цифровáть, считáть ци́фрами, нумеровáть.

Liczbowanie, **-nia**, *ср.* нумерáція, счúсленіе.

Liczbowany, перенумерóванный; || чúсленный.

Liczbowy, чúсленный, числúтельный, нумернóй. **Znak liczbowy**, чúсленный знакъ. **Imie liczbowe**, имя числúтельное. **Loterja liczbowa**, *см.* **Loterja**.

Liczenie, **-nia**, *ср.* счúсленіе.

Liczmannica, **-y**, *ж.* таблúца умноженія.

Liczmanowy, мáрочный, жетóнный.

Licznie, *Нар.* многочúсленно.

Licznik, **-a**, *м. Ариѳ.* числúтель; || *Бот.* заманúха, ткéнна *(растéніе)*.

Licznikowy, числúтельный, *см.* **Licznik**.

Liczno, *см.* **Licznie**.

Licznopiątrzysty, многоэтáжный.

Liczność, **-ści**, *ж.* многочúсленность, *см.* **Mnogość**.

Liczny, многочúсленный, *см.* **Mnogi**.

Liczony, сосчúтанный, отсчúтанный. **Liczone pieniądze**, отсчúтанныя, готóвыя дéньги, *см.* **Gotowy**. *Послов.* **Bierze wilk i liczone**, на всáкую бѣду́ не напасёшься, на грѣхъ мáстера нѣтъ.

Liczyć, считáть, числúть. **Liczyć co komu**, *см.* **Odliczyć**, **Wyliczyć**.

Liczyciel, **-a**, *м.* счётчикъ.

Liczycielka, **-i**, *ж.* счётчица.

Liczydło, **-a**, *ср.* § *Бот.* многоцвётный лáндышъ.

Liczygrosz, **-a**, **Liczykrupa**, **-y**, *м.* скря́га.

Lidkup, *см.* **Litkup**.

Liga, **-i**, *ж.* союзъ, заговóръ; || лúга *(пáртія)*; || пробá *(монéты)*; || *Муз.* шлифóвка нотъ.

Ligawica, **-y**, *ж.* трúсина, топь.

Ligawiczny, болóтистый, болóтный, тóпкій, вя́зкій.

Ligować, *Муз.* шлифовáть *(ноту)*.

Ligustr, **-u**, *Бот.* бирю́чина, *(деревцо)*.

Ligustrowy, бирю́чный, *см.* **Ligustr**.

Lik, **-u**, *м.* число́, счётъ; || мнóго, мнóжество, бóльшóе колúчество. **Mieć czego likiem**, имѣть что́ въ бóльшóмъ колúчествѣ. **Bez liku**, безчúсленно, несмѣтно.

Likier, **-u**, *м.* ликéръ, *см.* **Likwor**.

Liktor, **-a**, *м.* лúкторъ пáличникъ *(у древнихъ Римлянъ)*.

Liktorski, лúкторскій.

Likwidacja, **-ji**, *ж.* разсчóтъ, очúстка счетовъ, ликвидáція.

Likwidacyjny, разсчётный, счётный, ликвидаціóнный, *см.* **Obrachunkowy**.

Likwidalny, прúнятый въ разсчётъ.

Likwidator, **-a**, *м.* счётчикъ, свóдчикъ счётовъ.

Likwidować, разсчúтывать, платúть, уплáчивать.

Likwidowanie, **-nia**, *ср. см.* **Likwidacja**.

Likwidowany, внесённый въ счётъ сосчúтанный, исчúсленный.

Likwidum, *Нескл. Юрид.* налúчный, чúстый долгъ, подлежáщій уплáтѣ **(Liquidum debitum)**.

Likwor, **-u**, *м.* ликéръ.

Likworowy, ликёрный.

Lila, *Нескл.* лилóвый. **Kolor lila**, лилóвый цвѣтъ.

Lilak, **-a**, *м. Бот.* душúстый чубýчникъ *(деревцо)*.

Lilek, **-u**; *м. Бот.* сéмя мúрры.

Lilijka, **-i**, *ж. см.* **Konwalja**.

Lilja, **-ji**, *ж.* лúлія *(растéніе и цвѣтокъ)*. **Lilja wodna**, *см.* **Grzybienie**. **Lilja padolna**, лáндышъ, *см.* **Konwalja, Lilijka, Lanka, Lilja turecka**, *см.* **Tulipan**.

Liljowy, лилéйный.

Lima, **-y**, *ж. см.* **Pilnik**.

Limita, **-y**, *ж.* **Limitacja**, **-ji**, *ж.* отсрóчка, откладывáніе до врéмени.

Limitować, **Zalimitować**, отсрóчивать, отсрóчить, откладывать, отложúть до врéмени.

Limitum, *Нескл. Ком.* цѣна́ товáрамъ, назначáемыя комиссіонéрамъ при распродáжѣ.

Limonada, **-y**, *ж.* лимонáдъ.

Limonja, **-ji**, *ж.* лимóнъ.

Lin, **-a**, *м. Зоол.* линъ *(рыба)*.

Lina, **-y**, *ж.* канáтъ, веревка; || **Liny okrętowe**, снáсти, оснáстка, такелáжъ *(корабля)*. **Okręt w liny opatrywać**, оснáщивать, переснáщивать корáбль. **Zbierać liny z okrętu**, расснáщивать корáбль. **Lina konopna**, пáкельный канáтъ. **Statek na linie ciągnąć**, бечевáть, тянýть бечевóю.

Linba, **-y**, *ж.* пи́хта (*дерево*).

Linbowy, пи́хтовый.

Linić się, бо́лѣе употребительно: **Linieć**, **Zlinieć**, **Wylinieć**, линя́ть, полиня́ть.

Linienie, **-a**, *ср.* вре́мя линя́нія (*у живо́тныхъ*).

Linijka, **-i**, *ж.* небольша́я ли́нія, черта́, че́рточка.

Linja, **-ji**, *ж.* черта́, ли́нія, строка́. **Dwie linje przecinające się**, двѣ ли́ніи взаи́мно пересѣка́ющіяся. **Linja prosta, krzywa**, прама́я, крива́я ли́нія. **Linja przez środek koła idąca**, діа́метръ, попере́чникъ. **Kinja prostopadła**, перпендикуля́рная ли́нія. **Linja dzieląca ziemię na dwie połowy**, *см.* **Równik**; || ли́нія (*мѣра, 10-я часть дю́йма, ли́нія воды*, $^1/_{144}$ *часть дю́йма*) || *Воен.* ли́нія, рядъ, шере́нга; || *Фортиф.* око́пы, вокру́гъ кре́пости, цирконваллаціо́нная ли́нія; || **Linja rodu, familji**, ли́нія родства́; || **Linje separacyjne**, погранѝчная черта́; || **Okręt uszykowany w linją**, лине́йный кора́бль: || **Linja ojcowska, macierzyńska**, отцо́вская, ма́теринская ли́нія родства́ (*боковыя ли́нии*); || лине́йка, *см.* **Linjał**.

Linjał, **-u**, *м.* лине́йка; || *Плтн. Стол. Каменщ.*

Linjować, **Polinjować**, линева́ть, налинева́ть (*бума́гу*).

Linjowanie, **-nia**, *ср.* графле́ніе, линева́ніе.

Linjownik, **-a**, *м.* лине́йщикъ, графи́льщикъ.

Linjowy, лине́йный. **Okręt linjowy**, лине́йный кора́бль.

Linka, **-i**, *ж. Морс.* ли́некъ, верёвка. || **Linka do tresowania konia**, ко́рда.

Linkur, **-u**, *ж.* громо́вая стрѣла́, че́ртовъ па́лецъ (*родъ окамене́лой раковины*).

Lipa, **-y**, *ж.* ли́па (*де́рево*).

Lipcowy, ію́льскій. **Miód lipcowy**, ли́пецъ.

Lipczak, **-a**, *м. Зоол.* индійская морщинова́тая змѣя́.

Lipczyk, **-a**, *м. Зоол.* ію́льскій жукъ.

Lipek, **-pka**, *м.* **Lipkowie**, **Lipki**, *мн.* тата́рскіе выходцы.

Lipiec, **-pca**, *м.* ію́ль мѣ́сяцъ, *Стар.* ли́пецъ; || ли́пецъ (*мёдъ*).

Lipień, **-nia**, *м. Зоол.* хари́усъ, лено́къ (*рыба*).

Lipina, **-y**, *ж.* ли́повое де́рево.

Lipka, **-i**, *ж.* липка, ли́почка (*де́рево*). **Lipkawy**, ли́пкій, липу́чій, ва́зкій, кле́йкій, клейковатый.

Lipki, ли́пкій, ва́зкій, кле́йкій, цѣ́пкій, **Smoła jest lipczejszą niżeli wosk**, смола́ гора́здо ли́пче во́ска.

Lipko, *Нар.* ли́пко, кле́йко.

Lipkość, **-ści**, *ж.* ли́пкость, ва́зкость. клёйкость, цѣ́пкость; || *Хим.* клейковина.

Lipkowodne naczynia, *мн. Анат.* па́сочные, лимфати́ческіе сосу́ды.

Lipnąć, ли́пнуть. прилипа́ть (*къ чему́*); || приста́вать (*къ кому*).

Liporzeszki, **-ów**, *мн.* ве́рна италія́нской ли́пы.

Liposok, **-u**, *м.* ли́повица, ли́повый сокъ; || ли́повая смола́.

Lipowiąz, **-ęzu**, *м.* широколи́стная, ка́менная ли́па.

Lipowy, ли́пный. **Kwiat lipowy**, ли́повый цвѣтъ.

Lira, **-y**, *ж. Муз.* ли́ра; ли́ра (*италія́нская моне́та, 25 коп. сер.*); || *Астрон.* Ли́ра (*созвѣ́здіе*).

Lirny, ли́рный.

Liryczenie, лири́чески

Liryczność, **-ści**, *ж.* лиризмъ.

Liryczny, лири́ческій.

Liryk, **-a**, *м.* ли́рикъ, лири́чесый поэ́тъ.

Liryka, **-i**, *ж.* лири́ческая поэ́зія **Liryki**, *мн.* лири́ческія стихотворе́нія.

Liryzm, **-u**, *м. см.* **Liryczność**.

Lirzysta, **-y**, *м.* игра́ющій на ли́рѣ.

Lis, **-a**, *м.* лиси́ца. **Lis czarny**, *см.* **Marmurek**. **Lisy**, *мн.* ли́сій мѣхъ. *Послов.* **Farbowane to lisy**, тутъ что́-то нела́дно, что́-то кро́ется, тутъ есть кака́я нибу́дь закорю́чка. **Lisa tam zażyć, gdzie kto lwem nie podoła**, пмѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ, соединя́ть хи́трость съ си́лою; || рыжа́къ, рыжеволо́сый челове́къ, *см.* **Ryż**.

Lisawy, *см.* **Lisowaty**.

Liść, **-cia**, *м.* листъ, *см.* **Listek**.

Liściany, листо́чный.

Liściasty, густолиственный, многолиственный.

Liścić się, пуска́ть ли́стья, покрыва́ться ли́стьями.

Liście, **-a**, (*см.* **Liść**), листва́, ли́стье, ли́ствіе. **Liście korzeniowe**, коре́нные ли́стья;—**łodygowe**, сте́бельные; — **gałęziowe**, сучко́вые;—**jajowate**, яйцеобра́зные; — **eliptyczne**, ова́льные; — **lancetowate**, копьеви́дные; — **rząsowate**, волоси́стые и т. д.

Liścik, **-u**, *м.* письмецо́, запи́ска, запи́сочка; || листо́къ, листо́чекъ, ли́стикъ, *см.* **Liść**, **Listek**.

Liściowaty, ли́ственный, ли́стоватый.

Liściowy, листо́чный, ли́ственный широколи́ственный. **Liściowe, czarne, drzewo**, широколи́ственное, чёрное де́рево (*дубъ, яворъ, я́сень, ли́па и т. д.*).

Liścisko, **-a**, *ср.* огро́мное письмо́; || ли́стище, огро́мный, большо́й листъ *см.* **Listowie**.

Liściste, густолиственно. *Нар.*

Liściści, *см.* **Liściasty**; || слоёный. **Liściste ciasto**, слоёное тѣсто, сло́йка.

Lisek, **-ska**, *м.* лисёнокъ, щено́къ ли́сій,

Lisi, ли́сій. **Lisia jama**, ли́сья нора́;=* **W lisią skórę się przyodziać**, поднима́ться на хи́трости, хитри́ть. * **Lisi ogon**, **lisa skóra**, ли́сій хвость, во́лчій ротъ, лиса́

хитрёцъ, лукавецъ; || *Бот.* **Lisie jajka, ятрышникъ, кукушкины слёзы,** кокушникъ (*растеніе*).

Lisiarz, -a, *м.* лисій охо́тникъ; || соба́ка для ли́сьей охо́ты; || бродя́га (**włóczęga**.

Lisiątko, лисёнокъ.

Lisica, -y, *ж.* лиса́, лисица; || ручныя око́вы, на́ручни; || кузне́чный станокъ для подко́вки лошадей.

Lisię, -cia, *ср.* лисёнокъ.

Lisieć, Lisowacieć, Zlisieć, Zlisowacieć, рыжѣть, становиться ры́жимъ.

Lisik, -a, *м. см.* **Lisek.**

Lisiura, -y, *ж. Уменьш.* **Lisiurek**, -ka. *м.* лисица, ли́сій мѣхъ, ли́сья шу́ба, шу́бка.

Lisowacieć, *см.* **Lisieć.**

Lisowatość, -ści, *ж.* рыжева́тость; *см.* **Ryżość, Rudość.**

Lisowaty, Lisawy, рыжева́тый.

List, -u, *м. см.* **Liść,** листо́къ (*книги*), *см.* **Karta**; || письмо́, посла́ніе. **List zapraszający,** пригласи́тельное письмо́. **List zalecający,** рекомендательное письмо́. **List rekomendowany,** заказно́е письмо́. *Юрид.* **List kategoryczny,** стате́йный спи́сокъ. **List nadawczy,** уставная гра́мота. **List kredytowy,** вѣрющее письмо́, кредити́въ. **List zastawny,** закладно́й заста́вный листъ. **List okólny,** циркуля́ръ, окружно́е письмо́. **List żelazny glejtowy,** про́пускъ, пропускно́й *или* охра́нный листъ, опасная грамота. **List wyzwolenia,** отпускно́е свидѣтельство. **List wierzytelny,** дове́ренность, вѣрющее письмо́, кредити́въ. **List zastawny,** закладно́й листъ. **List przyznania wynalazku,** привиле́гія на изобрѣте́ніе. **List awizowy,** повѣ́стка. **List przewozowy,** накладная. **List uwiążczy,** вво́дный листъ. **List nadawczy,** уставная грамота. **List spisowy,** спи́сокъ по рекру́тскому набо́ру. **List gończy,** публика́ція о ро́зыскѣ. **Listy konwojowe na towary,** ярлыки́ на привозные товары.

Lista, -y, *ж.* ро́спись, спи́сокъ, реестръ, та́бель. **Lista stanu służby,** послужно́й спи́сокъ. **Lista płacy,** именно́й списокъ. получа́ющихъ жа́лованье. *Юрид.* **Lista zapytań,** вопро́сный листъ. **Lista licytacyjna,** реестръ продажнымъ вещамъ.

Listek, -tka, *м.* листо́къ; || *Бот.* лепесто́къ.

Listewka, *см.* **Listwa.**

Listnik, -a, *м. см.* **Rodzieniec.**

Listny, ли́ственный, многоли́ственный *см.* **Liściasty, Listna jagoda,** я́годная я́года.

Listopad, -a, *м.* ноя́брь мѣсяцъ, *Стар.* **листопадъ.**

Listopadowy, ноя́брскій.

Listorodny, пускающій ли́стья.

Listowie, -a, *ср. Собир.* листва́; || бесѣ́дка.

Listownie, пи́сьменно, въ письмѣ, при письмѣ

Listowny, пи́сьменный. **Listowny dowód,** пи́сьменный докуме́нтъ.

Listowy, пи́сьменный, письмо́вный. **Papier listowy,** почтова́я бумага; || *см.* **Liściany, Liściowy.**

Listwa, -y, *ж. Архит.* ли́стель, ва́ликъ, пла́нка, пла́ночка, перехва́тъ. отбо́рка; || кро́мка, тесьма́, кайма́, обши́вка, оторо́чка (*плáтья*). **Listwa u drzwi, okien,** нали́чникъ, обши́вка. **Listwa ociekowa.** отли́въ (*надъ фундáментомъ*). **Listwa obrazu,** ра́ма. **Listwa u sukni,** оторо́чка, око́лышъ, опу́шка, обши́вка; || *Артил.* фри́зы, украше́нія на пу́шкахъ; || *Морс.* рыбина, барко́утъ, вельсъ.

Listwować, обшива́ть, облага́ть, опуша́ть, каймить.

Listwowanie, -nia, *ср.* **обши́вка,** опу́шка, оторо́чка.

Listwowany, обши́тый, обло́женный пла́нками, оторо́ченный.

Liszaj, -u, *м.* лишай (*накóжная болѣзнь*).

Liszajec, -jca, *м. Бот.* каменный мохъ, лишайникъ.

Liszajowaty, лишайный, лишаеватый.

Liszeć, по́ртиться, приходи́ть въ упа́докъ, изветша́ть.

Liszka, -i, *ж.* лиса́, лисица, *Послов.* **Każda liszka swój ogon chwali,** всякой кули́къ свое́ боло́то хва́лить; || гусеница (*насѣкомое*). *см.* **Gąsienica.**

Liszow, -a, *м.* са́жалка, бо́чка, въ кото́рой держатъ ры́бу для прода́жи.

Liszyca, *Област.* **Lisica**, -y, *ж.* лисица (*самка*).

Lit, -u, *м. см.* **Lut.**

Litanja, -ji, *ж.* литанія, моле́бствіе; || *скучный и длинный разсказъ, скучное и длинное перечисленіе.

Litera, -y, *ж.* шрифтъ. бу́ква, ли́тера; || бу́ква, буквальный смыслъ, *см.* **Czcionka, Głoska.** || **Cztery litery,** набитый дура́къ, круго́мъ дура́къ. *см.* **Kiep. Litera prawa,** бу́ква зако́на, буква́льный то́чный смыслъ зако́на. **Litera niedzielna,** *см.* **Niedzielny. Co do litery,** въ буква́льномъ смыслѣ, буквально, въ то́чности, про́писью. *см.* **Wypisywać.**

Literacki, литерату́рный, **Pod względem literackim,** въ литерату́рномъ отношеніи. **Świat literacki,** литерату́рный міръ, ученые литера́торы. **Po literacku,** какъ свойственно литера́тору, писа́телю, литерату́рнымъ спо́собомъ.

Literak, -a, *м.* грамотѣй, || педа́нтъ, книгое́дъ, буквое́дъ.

Literalnie, буква́льно, сло́во въ сло́во, отъ сло́ва до сло́ва, *см.* **Dosłownie.**

Literalność, -ści, *ж.* буква́льность (*перевóда*), *см.* **Dosłowność.**

Literalny, буква́льный словесный. то́чный. **Rachunek literalny.** то́чный, буква́льный, счетъ.

Literat, -a, *м.* литера́торъ. писа́тель.

Literatka, -i, *ж,* писа́тельница.

Literatura, -y, *ж.* словéсность, литерату́ра. *см.* **Piśmiennictwo.** **Oddawać się literaturze**, посвятúть себя́ литерату́рѣ, **занима́ться** литерату́рою.

Literka, -i, *ж.* ма́ленькая бу́ква. *см.* **Litera.**

Litkup, -u, *м* ма́клерство, куртáжъ; || **могорычъ**, прибáвка къ услóвленной цѣнѣ. **Pić litkup**, распивáть могорычь; || **задáтокъ**. *см.* **Zadatek.**

Litkupnicze, -ego, *ср.* плáта за мáклерскій трудъ, мáклерскія дéньги.

Litkupniczy, мáклерскій.

Litkupnik, -a, *м.* мáклеръ.

Liton, -u, *м.* покрышка, изъ тóнкаго полотнá.

Lito, Luto, *Стар.* жáль, жáлость.

Litość, -ści, *ж.* сожалѣніе, сострадáніе, сострадáтельность, жáлость соболѣзнованіе. *см.* **Miłosierdzie.** **Mieć litość nad kim**, имѣть жáлость къ кому́, жалѣть кого́. сжáлиться надъ кѣмъ, питáть къ кому́ сожалѣніе. **Błagać, żebrać o litość**, просúть пощáды, умоля́ть о пощáдѣ, *см.* **Zmiłowanie.**

Litościwie, мúлостиво, сострадáтельно, милосéрдо.

Litościwy, мúлостивый, сострадáтельный, милосéрдый.

Litośnie, жáлко, жáлостно; || *см.* **Litościwie.**

Litośny, *см.* **Litościwy**; || жáлкій; жáлостный, жáлостливый, жáлобный.

Litować, Zlitować, Ulitować (kogo, czego), жалѣть, сожалѣть (*кого́, о чёмъ*), скорбѣть (*о комъ, о чёмъ*). || **Litować się, Zlitować się, Ulitować się**, сжáлиться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Litowanie się, -a **się**, *ср.* (**nad kim, nad czém**), сожалѣніе (*о комъ, о чёмъ*), **сострадáніе** (*къ кому́, къ чему́*).

Litowny, жáлостливый.

Litra, -y, *ж.* фунтъ.

Liturgiczny, литургíйный.

Liturgista, -y, *м.* литургúстъ.

Liturgja, -ji, *ж.* литургія, обѣдня.

Lity, литóй, *см.* **Lany**; || цѣльный, массúвный, плóтный, цѣльный; || ***чúстый. **Czysta francuszczyzna**, чúстый францýзскій языкъ. **Pas lity**, пóясъ вышúтый зóлотомъ.

Litygacja, -ji, *ж.* тя́жба, споръ.

Litygant, -a, *м.* тя́жущійся.

Lityspendencja, -ji, *ж*, *Юрид.* продолжéніе тя́жбы.

Liwar, Liwarek, *см.* **Lewar.** и т. д.

Liwerant, -a, *м.* поставщúкъ; подря́дчикъ, *см.* **Dostawca.**

Liwerantski, подря́дческій, подря́дный.

Liwerować, снабжáть, поставля́ть, доставля́ть. **Liwerować zboże dla wojska**, поставля́ть хлѣбъ на áрмію. *см.* **Dostawiać.**

Liwerowanie, -nia, *ср.* постáвка, подря́дъ; || запáсъ.

Liwerunek, -nku, *м.* постáвка, подря́дъ.

Liwret, -u, *м.* свидѣ́тельство о рабóтѣ, выдаваемое подмастерьямъ.

Lizać, Liznąć, лизáть лизнýть; || **Lizać się**, лизáться. * **Lizać się komu**, подлúзываться къ кому́, поддѣ́лываться, льстить, угождáть.

Lizacz, -a, *м.* лизýнъ.

Lizanie, -nia, *ср.* лизáніе, подлúзываніе. * **Lizanie się**, лесть, ласкáтельство, угóдливость.

Lizawica, -y, *ж.* соль для лизáнья (*домашнему скоту*).

Lizawka, -i, *ж.* *см.* **Kuczki.**

Liziobrazek, -zka, *м.* ханжá, святóша, лицемѣръ, пустосвятъ.

Lizun, -a, **Lizuś**, -sia, *м.* лизýнъ, льстецъ.

Łkać, рыдáть, всхлúпывать, плáкать навзрыдъ.

Łkanie, -nia, *ср.* рыдáніе, всхлúпываніе.

Lnianka, -i, *ж.* льняная *или* холстúнная ткань; || холстúнный балахóнъ, халáтъ; || *Бот.* рúжикъ, рéзуха, кунжýтъ (*растéніе*); || **Lnianki**, -nek, *мн.* пáкля очéски, охлóпье, вúчески.

Lniany, льняно́й.

Lnica, -y, *ж.* **Lnicznik**, -a, *м.* *Бот.* дúкій лѣнъ.

Łoboda, -y, *ж.* *Бот.* лебедá садовая (*растéніе*).

Łobodny, лебедóвый, *см.* **Łoboda.**

Łoboź, -zi, *ж.* **Łobozie**, -a, *Стар.* стéбель (*растéнія*), стволъ (*дéрева*), *см.* **Łodyga.**

Łobozg, -u, *м.* *см.* **Zielsko**

Łobozia, *см.* **Łoboź.**

Łobozisty, стебельковáтый.

Łobuz, -a, *м.* негодя́й, шалопáй.

Loch, -u, *м.* я́ма; || ровъ; || могúла; || пещéра, *см.* **Jama, Jaskinia**; || пóгребъ, подвáлъ, *см.* **Piwnica**; || подземéлье.

Lochinja, -ji, *ж.* *Бот.* гонобóболь, голубéль, голубúна, голубúца (*растéніе*).

Lochowy, пещéрный, подвáльный, погребнóй, подземéльный.

Łoczyć, Łokać, *см.* **Chłać, Żłopać.**

Łoczydło, -a, *ср.* *Бот.* Тассія.

Łoczyga, -i, *ж.* *Бот.* зáячья капýста (*растéніе*). **Łoczyga (lapsana)**, бородáвчица, бородáвникъ.

Lód, *род. п.* **Lodu, лёдъ. Bryła lodu**, льдúна. **Osadzić kogo na lodzie**, (*см.* **Kosz**), посадúть кого́ на мель. **Zamki na lodzie stawić**, строúть воздýшные зáмки; || **Lody**, -ów, *мн.* мороженое. **Jeść lody**, ѣсть мороженое.

Łodczasty, *Анат.* лодьеобрáзный.

Łódka, -i, *ж.* лóдка, челнóкъ. * **Łódka Swiętego Piotra**, рúмско - католúческая цéрковь; || лáданница (**puszka do kadzenia**).

Łódkarz, -a, *м.* лóдочникъ, *см.* **Łodnik.**

Łódkowy, лодочный.

Łódnik, -a, *м.* лодóчникъ, перевóщикъ.

Lodny, ледянóй.

Lodołom, -u, *м.* ма́йна, ледоко́льня.

Lodołomca, -y, *м.* ледоко́льщикъ, ледовщи́къ, ледоко́лъ.

Lodołomny, ледоко́льный.

Lodomroźny, леденя́щій.

Lodowacić, Zlodowacić, леденѝть, заморáживать, оледенѝть, заморóзить.

Lodowaciec, Zlodowaciec, леденѣть, мёрзнуть, замерзáть, стынуть, застывáть.

Lodowatość, -ści, *ж.* холóдность, студёность.

Lodowaty, холóдный, леденя́щій, ледовѝтый, ледянóй. **Morze lodowate,** ледовѝтое мóре. **Cukier lodowaty,** леденéцъ. **Sól lodowa,** кристаллизóванная соль.

Lodowiec, -wca, *м. см.* **Lodozwał,** (*на горáхъ и въ полáрныхъ морáхъ*); || *Минер.* слóистые квасцы́, слю́да, селенѝтъ, листовáтый гипсъ.

Lodownia, -wni, *ж.* ледни́къ, пóгребъ со льдомъ.

Lodownik, -a, *м.* ледовщи́къ.

Lodowy, ледянóй.

Lodozwał, -a, *м.* ледни́къ, ледня́къ, гле́тчеръ (на вершинахъ горъ).

Łodyga, i-, Łodyżka, -i, *ж.* сте́бель, стебелекъ, стволъ.

Łodygowaty, стебли́стый, стволовáтый, отволистый.

Łódź, -odzi, *ж.* ладья́, су́дно, *см.* **Korab'**, || **Łódź, muszla,** морска́я улúтка.

Łodziany, ладéйный.

Łodziasty, ладьевúдный, ладьеобрáзный. **Koło młyńskie łodziaste,** наливно́е колесó (*у вод. мéльницы*).

Łodzieć, Zlodzieć, *см.* **Lodowacieć.**

Łodźnik, -a, *м.* судовщи́къ; перевóщикъ.

Łodźny, ладéйный, лóдочный.

Loga, -i, *ж. см.* **Baryła.**

Logarytm, -u, *м. Матем.* логари́емъ.

Logarytmiczny, Logarytmowy, *Матем.* логариемúческій.

Logicznie, логúчески.

Logiczność, -ści, *ж.* логúчность.

Logiczny, логúческій.

Logik, -a, *м.* лóгикъ.

Logika, -i, *ж.* лóгика.

Logogryf, -u, *м.* логогри́фъ, (*родъ загáдки, въ котóрой дáнное слóво разлагается по бýквамъ для составлéнія другóго слóва*).

Łogowa, -y *ж. Бот.* кунжýтъ, (*растéніе*).

Łogowy, *Бот.* кунжýтный, *см.* **Łogowa.**

Łoić, Złoić, Ułoić, Wyłoić, смáзывать сáломъ, смáзать сáломъ, * **Złoić kogo,** вздуть, отколотúть кого́.

Loicznie, Loiczność, *см.* **Logicznie, Logiczność** и т. д.

Łoisty, *см.* **Łojny.**

Łój, *род. п.* **łoju,** *м.* (*сáло рогáтаго скотá*).

Łojalny, чéстный, вéрный; || вéрнопóданный.

Łojan, -a, *м. Хим.* жирноки́слый потáшъ.

Łojny, Łoisty, сáльный.

Łojowaty, салóвидный. **Kamień łojowaty,** талькъ (*родъ кáмня*).

Łojowy, сáльный. **Świeca łojowa,** сáльная свѣча́; || *Анат.* желвáкъ жúрная óпухоль.

Lok, -u, *м.* бóлѣе употребля́ется во мн. ч. **Loki, -ów,** лóконы, бýкли, пýкли, (*волóсъ*).

Lokacja, -ji, *ж.* отдáча въ наёмъ, наёмъ, помѣщéніе; || отдáча капитáла на процéнты, подъ залóгъ, обезпечéніе закладнóй на недвúжимомъ имýществѣ; || *Юридъ.* Опредѣлéнная часть имѣнія по конкýрсному дѣлу, размѣщéніе заимодáвцевъ для ихъ удостовѣрéнія, порядокъ въ óчереди заимодáвцевъ.=Помѣщéніе, размѣщéніе капитáла; || мѣстопребывáніе, жúтельство.

Lokacyjny, относящійся къ наймý, къ помѣщéнію капитáла, *см.* **Lokacja.**

Lokaj, -a, *м.* лакéй, ливрéйный слугá.

Lokajka, -i, *ж.* жена́ лакéя.

Lokajować, служúть въ лакéяхъ; || *холóпствовать, лакéйничать; || прислýживаться, подслýживаться.

Lokajowy, Lokajski, лакéйскій.

Lokajstwo, -a, *ср.* лакéйство, лакéйская слýжба; || *Собир.* прислýга.

Lokal, -u, *м.* квартúра, помѣщéніе.

Lokalność, -ści, *ж. см.* **Miejscowość.**

Lokalny, мѣстный *см.* **Miejscowy. Pamięć lokalna,** пáмять на мѣстá.

Lokator, -a, *м.* жилéцъ, наниматель, наёмщикъ квартúры, квартирáнтъ, постоя́лецъ.

Lokatorka, -i, *ж.* жили́ца, жили́чка, наёмщица квартúры, квартирáнтка.

Łokciowy, *Анат.* локотнóй, локтевóй. **Towary łokciowe,** товáры, продающіеся локтя́ми, (*см.* **Łokieć**), аршúнами.

Łokieć, -kcia, *м.* лóкоть; || лóкоть мѣра, соотвѣтствующая длинѣ рукú отъ локтя́ до конца́ срéдняго пáльца, равня́ющаяся почтú 14 вершкáмъ. **Łokciem kogo szturchnąć,** толкнýть кого́ локтемъ. **Na łokcie mierzyć,** мѣрять локтя́ми. * **Ludzie od łokcia,** аршúнники, мéлкіе торговцы́.

Łokietek, -tka, *м.* локотóкъ, пигмéй, карлúкъ. **Łokietki,** *мн.* локотки́, коро́ткія рýки.

Łokietnica, -y, *ж.* кáменная плитá длинóю въ лóкоть, въ аршúнъ.

Łokietny, *см.* **Łokciowy.**

Lokomobila, -i, *ж.* локомобúль, подвúжная паровáя машúна.

Lokomocja, -ji, *ж.* перемѣ́на мѣ́ста, передвúженіе, перемѣщéніе.

Lokomotywa, -y, *ж.* паровóзъ.

Lokować, Ulokować, помѣщать, *см.* **Umieścić,** помѣстúть, отдавáть капитáлъ на процéнты.

Łoktusza, -y *ж.* дерю́га.

Lokularz, -a, *м.* разговóрная, гостúная (*въ монастырѣ*).

Łom, -u, *м.* ломъ; || трескъ, грóхотъ. *см.* **Łamanie, Łom w stawach,** ломъ въ суста́-

вахъ; || Łom drzewa, валёжникъ; || Łom kamienia, каменоло́мня; || впа́дина, проби́на (wydrążenie); || *Охот.* ло́говище (*звѣря*).

Łomać, *см.* Łamać.

Lombard, -u, *м.* ломба́рдъ, ссу́дная каза́на.

Lomber, -bra, *м.* ло́мберъ (*ка́рточная игра́*). Grać w lombra, игра́ть въ ло́мберъ

Łomiciel, -a, *м.* наруши́тель (*зако́новъ, догово́ровъ*).

Łomignat, -a, *м.* костоло́мъ, морско́й орёлъ карагу́шъ; || *Бот.* крестовникъ (*расте́ніе*).

Łomikamień, -nia, *м. Бот.* каменоло́мка, каменоло́мная трава́. бада́нъ.

Łomikost, -u, *м.* и́звестная на́кипь.

Łomilas, a, *м.* ураганъ, бу́ря.

Łomistość, -ści, *ж.* изви́лина, кривизна́

Łomisty, изви́листый, искри́вленный.

Łomność, -ści, *ж.* ло́мкость, хру́пкость.

Łomny, ло́мкій, хру́пкій.

Łomot, -u, *м.* трескъ, гро́хотъ, трескотня́.

Łomotać, разбива́ть, раздробля́ть, громи́ть.

Łon, -u, *м.* чека́ (*у о́си*).

Łona, *см.* Łuna.

Łoni, про́шлаго го́да, въ про́шломъ году́.

Łonisto, вы́пукло, изги́бисто.

Łonistość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́гибъ; || излу́чина, изви́лина.

Łonisty, вы́пуклый, изги́бистый, излу́чистый, изви́листый.

Łono, -a, *ср.* ло́но, колѣни; || грудь; || пе́рси; || чре́во, утро́ба; || се́рдце, умъ. || ***нѣдра (це́ркви). Spał na łonie matki, онъ спалъ на груди́ ма́тери, *см.* Pierś. *** Karmić zemstę w swém łonie, пита́ть мще́ніе въ своёмъ се́рдцѣ. Porwać dziecko z łona matki, вы́рвать ребёнка изъ объя́тій ма́тери. Tulić do łona, прижима́ть къ груди́. Odpocząć na łonie przyjaciół, отдохну́ть въ объя́тіяхъ друзе́й, въ кругу́ друзе́й. Wydobywać co z łona ziemi, достава́ть что́ изъ нѣдръ земли́.

Łoński, прошлогодный.

Łońszczak, Łońszczyk, -a, *м.* годова́лый жеребёнокъ, ягнёнокъ и т. д., годови́къ.

Lont, -u, *м. Арт.* фити́ль пальникъ.

Lontownik, -a, *м.* фити́льный пальникъ.

Łopaciasto, въ ви́дѣ лопа́ты.

Łopaciasty, лопа́точный.

Łopacisko, -a, *ср.* бо́льшая лопа́та.

Łopata, -y, *ж.* лопа́та; || ло́пасть (*у весла́*). Wyłożyć co jak na łopacie, я́сно показа́ть что́ какъ на ладо́ни. Kłaść co komu jak łopatą do głowy, вбива́ть, вдолби́ть. втемя́шить что́ ко́му въ го́лову, увѣ́рить кого́ въ чёмъ.

Łopatczany, *см.* Łopatkowy.

Łopatka, -i, *ж.* лопа́тка, сово́къ; || лопа́точка, шпа́тель, *см.* Kopystka, Łopystka; || *Анат.* лопа́тка, плечева́я кость; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*); || ла́па, лопа́тка. перо́ (*въ мѣльничномъ колесѣ*); || пере́дняя часть (*бара́нины, теля́тины и т. д.*)

Łopatkowy, Łopatczany, лопа́тный, лопа́точный; || *Анат.* плечно́й, плечево́й.

Łopatnik, -a, *м.* гребе́цъ, весе́льникъ. *см.* Wioślarz.

Łopatonogi, *Бот.* длинови́дный, ла́пчатый, лапчатоно́гій. *Орнит.* снабже́нный перепо́нкою (*о ти́чьихъ ногахъ*).

Łopian, Łopion, Łopuch, -u, *м. Бот.* репе́йникъ, лапу́шникъ.

Łopianowy, репе́йный.

Łopuch, *см.* Łopian.

Łopucha, -y, *ж. Бот.* ди́кая ре́дька.

Łopystka, -i, *ж. см.* Kopystka.

Łornetka, -i, *ж.* лорне́тъ, лорне́тка, зри́тельная тру́бочка. *см.* Szkiełko.

Łornetować, смотре́ть въ лорне́тъ (*на кого́*), лорни́ровать.

Los, -u, *м.* судьба́, судьби́на, рокъ, удѣ́лъ, до́ля, участь; жре́бій, слу́чай, сча́стіе, уда́ча; || вы́игрышъ (*въ лотере́ѣ*), биле́тъ (*на лотере́ю*). Tak los kazały, такъ уго́дно было судьбѣ́. Powierzyć komu swoje losy, отда́ться въ чьё распоряже́ніе, положи́ться на чью во́лю. Losy państwa, судьбы́ госуда́рства. Zrobić komu los, zapewnić komu los, упро́чить чью-либо у́часть, соста́вить чьё-либо сча́стіе, устро́ить чью-либо судьбу́. Czas myśleć o swoim losie, пора подума́ть о своёй у́части. Zrobić los, пріобрѣ́сть состоя́ніе, обогати́ться. Na los szczęścia, наудачу, наугадъ, наавось, наобу́мъ; || на вся́кій слу́чай, *см.* Fortuna, Szczęście, Przeznaczenie, Traf.

Łoś, -sia, *м.* лось; сохатый, *см.* Łoszyca; || *см.* Łosoś.

Łosek, -ska, *м.* ма́ленькій ло́сось, молодо́й се́мга.

Łosi, ло́сій.

Łosica, -y, *ж.* лосина (*ко́жа*).

Łoskot, -u, *м.* громъ, гро́хотъ, трескъ.

Łoskotać, греме́ть, грохота́ть, треща́ть.

Łoskotliwie, Łoskotnie, съ гро́момъ, съ гро́хотомъ, съ тре́скомъ.

Łoskotliwy, Łoskotny, гро́мкій, шу́мный, трескучій.

Łosoś, -sia, *м. Зоол.* се́мга, ло́сось.

Łososiarnia, -ni, *ж.* ло́вля, улóвъ лососи́ны.

Łososina, -y, *ж.* лососи́на.

Łososiopstrąg, -a, *м.* лаксфоре́ль, пестру́шка (*рыба*).

Łososiowy, лососи́нный.

Losować, кида́ть, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* жере́бій; || разыгрывать лотере́ю; || набира́ть, балотирова́ть.

Losowanie, -nia, *ср.* тира́жъ, ро́зыгрышъ, разыгрываніе (*лотере́и*); || балотирова-

нье.балотиро́вка; || кида́ніе, броса́ніе, мета́ніе же́ребья, выпутіе же́ребья.

Losownik, -a. *м.* кида́ющій же́ребье́й.

Losowy, случа́йный, зави́сящій отъ слу́чая **Gra losowa**, азартная игра́. **Kontrakt losowy**, рискова́ый договоръ.

Lostować, *см.* **Lusztykować**.

Łoszak, -a, *м.* лошакъ.

Łoszyca, -y, *ж.* са́мка ло́ся.

Lot, -u, *м.* полётъ, лета́ніе, паре́ніе. **Lot ptaków**, пти́чій полётъ. * **Lotem błyskawicy**, съ быстротою мо́лніи. **Lot myśli, wyobraźni**, паре́ніе, быстренность мысли, воображе́нія, *см.* **Polot**. **W lot**, въ мигъ, въ мину́ту, въ одно́ мгновѣніе о́ка.

Łót, -a, *м.* лотъ, полови́на у́нціи.

Łotek, -tka, *м. Зоол.* америка́нская лету́чая мышь.

Loterja, -ji, *ж.* лотере́я. **Stawić, postawić na loterją**, взять биле́тъ въ лотере́ю.

Łoterski, *см.* **Łotrowski**.

Loteryjka, -i, *ж.* лото́. игра́ въ лото́.

Łotka, -i, *ж.* правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*).

Łotna jagoda, *см.* **Obrostnica**.

Łotnie. Łotno, бы́стро, быстролётно; || * возвы́шенно, выспренно.

Łotność, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость, *см.* **Bystrość, Szybkość**; || *выспренность, живость, живость ума, воображе́нія; || летучесть, спосо́бность улету́чиваться.

Łotny, летучій, быстрый, ско́рый, шибкій, поспѣшный, скороприходя́щій; || * остроу́мный, замысловатый. **Pęd łotny**, быстрое тече́ніе. **Pióra łotne**, *см.* **Łotka**; || *Хим.* летучій.

Łotowy, летучій. **Łotowa sieć**, сѣть для ло́вли маленькихъ пти́чекъ.

Łotowy, ло́товый, содержа́щій въ себѣ одинъ лотъ вѣсу.

Łotr, Łotras, -a, *м.* воръ, разбо́йникъ, грабитель, плутъ, безде́льникъ, негодя́й, мошенникъ.

Łotras, -a. *м. см.* **Łotr**.

Łotrować, разбо́йничать, грабить, занима́ться разбо́емъ; || распу́тничать, вести распу́тную жизнь, развра́тничать.

Łotrowski, разбо́йничій; || распу́тный, развра́тный. **Łotrowskie życie**, распу́тная жизнь, *см.* **Hultaj, Łajdacki**.

Łotrowstwo, -a, *ср.* разбой. разбо́йничество; || *Собир.* разбо́йники, грабители.

Łotrynia, -ni, *ж.* разбо́йница; || развра́тница; || плутовка.

Łotrzyk, -a, *м.* плутишко, мазу́рикъ.

Łotusowe drzewo, каркасъ.

Łów, -u, *м. см.* **Połów, Łowienie- Łowy**, -ów, *мн.* охота; звѣриная ло́вля, *см.* **Polowanie**.

Łowca, -y, *м. см.* **Myśliwiec, Myśliwy**.

Łowczanka, -i, *ж.* дочь охо́тника, ло́вчаго, егермейстера.

Łowczy, охо́тничій.

Łowczy, -ego, *м.* ло́вчій; || егермейстеръ. **Łowczy wielki koronny**, оберъ-егермейстеръ.

Łowczyc, -a, *м.* сынъ егермейстера.

Łowczyna, -y, *ж.* охо́тница; || жена́ егермейстера.

Łowić, Złowić, Ułowić, Wyłowić, ловить, словить, поймать. **Łowić zwierzynę**, стрѣля́ть дичь, охо́титься за дичью; || охо́титься съ ружьемъ. **Łowić ryby**, лови́ть рыбу. **Łowić ptaki**, лови́ть птицъ.* || **Wyłowił mu wszystko z kieszeni**, онъ до́чиста обобра́лъ его́, опустоши́лъ его́ карма́нъ.

Łowiec, -wca, *м.* лове́цъ, ло́вчій, охо́тникъ, звѣролови́ть; || пикеръ, доѣзжа́чій.

Łowiecki, охо́тничій.

Łowiectwo, -a, *ср.* звѣри́ная ло́вля, псо́вая охота.

Łowienie, -nia, *ср.* ло́вля. **Łowienie ptaków**, птицело́вство. **Łowienie ryb**, рыболо́вство.

Łowisko, -a, *ср.* засѣка для охо́ты; || пу́стошь, пустырь.

Łówka, -i, *ж.* добы́ча, захва́тъ; || пои́мка.

Łowność, -ści, *ж.* спосо́бность хорошо́ ловить.

Łowny, спосо́бный хорошо́ лови́ть. **Kot łowny**, котъ хорошо́ ло́вящій мышей.

Łowy, *мн. см.* **Łów**.

Łóz, *см.* **Luz**.

Łoza, -y, *ж.* ива, лоза́; || прутъ, хлыстъ, ро́зга, *см.* **Łozina**.

Łoża, -y, *ж.* ло́жа.

Łoże, -a. *ср.* ло́же. || одръ; || русло́. **Łoże małżeńskie**, бра́чное ло́же. **Na łożu śmiertelném**, на смертномъ одрѣ. **Łoże rzeki**, русло́ рѣки, *см.* **Łożysko, Koryto**. **Łoże działowe**, лафетъ, пушечный стано́къ. **Łoże u strzelby**, ло́жа (*ружейная*); || *Плотн.* вырѣзъ, выдолбъ, гнѣздо́, долбежъ. ди́рка въ шипѣ и гнѣздѣ (*для забитія гвоздя*).

Łóżeczko, -a, *ср.* посте́лька, крова́тка.

Łożenie, -nia, *ср.* (**na co**), ижди́віе, надержива́ніе, издержки, тра́та, *см.* **Łożyć**.

Łozina, -y, *ж.* лоза́. ива; || виногра́дная лоза́; || ветла.

Łóżko, -a, *ср.* посте́ль, посте́ля, крова́ть.

Łóżkowy, посте́льный, крова́тный.

Łoźnica, -y, спа́льня; || ло́же; || *Мед.* эпидемическая, повальная болѣзнь.

Łoźniczny, Łoźniczy, спа́льный.

Łoźniczy, -ego, *м* спа́льникъ.

Łoźnik, -a, *м. см.* **Łoźnica**.

Łoźny, посте́льный; || повальный. **Łoźna choroba**, повальная, эпидемическая болѣзнь.

Łóźny, *см.* **Luźny**.

Łózować, *см.* **Luzować**.

Łożowanie, -nia, *ср.* наложе́ніе пу́шки на лафетъ.

Łozowy, ивовый. ивняный.

Łożowy, посте́льный; || ложево́й (*относительно ружья*).

Łożyć, издерживать, тра́тить, расхо́довать; || расточа́ть, растра́чивать; ||

употребля́ть. **Wiele łoży na nią**, онъ мно́го тра́титъ на нее. **Łożyć koszt na co**, дава́ть на издержки. **Łożyć wielkie summy na co**, тра́тить большія су́ммы на что́-либо. **Łożyć cały czas na co**, употребля́ть все вре́мя на что́-либо, посвящать все вре́мя, *см.* **Poświęcić**. || **Życiebym łożył za niego**, я пожертвовалъ бы за него́ жи́знью, *см.* **Oddać**.

Łożysko, **-a**, *ср. см.* **Legowisko**; || **Łożysko rzeki**, русло́ ре́ки; || *Мед.* ме́сто, послѣдъ, блона́ (*у родильницы*).

Lsknąć się, **Lsnąć się**, **Lsknić się**, **Lśnić się**; || **Lśnić**, блесте́ть, блистать, блеснуть, сверка́ть, сія́ть. **Drogie kamienie lśnią się**, **lśnią**, драгоце́нные камня блестя́тъ. **Ogień lsknął w lesie**, ого́нь блеснулъ въ лѣсу́.

Lsknąco, **Lsniąco**, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lskniący, **Lsniący**, блеста́щій, сія́ющій, лучеза́рный.

Lśknienie, **Lśnienie**, **-nia**, *ср.* блескъ, сверка́ніе, сія́ніе.

Lsknisto, **Lśnisto**, блиста́тельно, ослѣпительно, лучеза́рно.

Lsknisty, **Lśnisty**, блиста́тельный, ослѣпительный.

Lśnąć, **Olśnąć**, слѣпнуть, ослѣпнуть, ослѣпля́ться, помрача́ться; || * обольща́ться.

Lśniąco, **Lśniący**, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Lśniak, **-a**, *м.* су́меречная ба́бочка.

Lsnienie, **Lśnisto**, **Lśnisty**, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Lub (*см.* **Albo**) и́ли.

Łub, **-u**, *м.* кора́, лы́ко, береста, *см.* **Kora**: || *Хир.* лубо́къ (*при перело́махъ костей*); || о́бручъ, лучекъ; || парусинный чахо́лъ (*на повозкѣ*).

Lubaszka, **-i**, *ж.* красновато́ватая сли́ва.

Lubcia, **-i**, *ж.* милашка, ми́лочка.

Lubczyk, **Lubszczyk**, **-a**, *м. Бот.* ворá, любисто́къ (*растѣніе*).

Łubek, **-bka**, *м.* **Łubka**, **-i**, *ж.* лубо́къ, лубо́чекъ, *см.* **Łub**.

Lubezna, **-y**, *ж. Бот.* стальни́къ. волóвья трава́, денисникъ.

Łubiany, лубяно́й, лубо́чный.

Lubić, люби́ть, быть охо́тникомъ (*до чего́*), пита́ть страсть (*къ чему́*), находи́ть удово́льствіе, прія́тность (*въ чёмъ*). **Lubić (kogo)**, люби́ть (*кого́*), находи́ть, прія́тность въ обращеніи съ кѣмъ. **Lubić wieś**, ему́ нра́вится дере́вня. **Rośliny te lubią miejsca piaszczyste**, э́ти расте́нія во́дятся въ песча́ныхъ мѣста́хъ, || **Lubić się**, люби́ть другъ дру́га, нра́виться другъ дру́гу.

Łuble, **-a**, *ср.* колча́нъ, ту́лъ, *см.* **Sajdak**.

Lubieszczyk, *см.* **Lubczyk**.

Lubież, **-y**, *ж.* сластолю́біе, любострáстіе, сладострáстіе; || наслажде́ніе, удово́льствіе.

Lubieżnie, въ нѣгѣ, въ ро́скоши, *см.* **Rozkosznie**; || похотли́во, сладострáстно, любо́вно.

Lubieżnik, **-a**, *м.* сладострáстный, сластолю́бецъ, плотоуго́дникъ.

Lubieżność, **-ści**, *ж.* похотли́вость, любострáстіе, сладострáстіе, сластолю́біе, чу́вственность.

Lubieżny, похотли́вый, любострáстный, сластолюби́вый, чу́вственный.

Łubin, **-u**, *м. Бот.* лупи́нъ, во́лчій бобъ (*растеніе*).

Lubistek, *см.* **Lubczyk**.

Łubka, **-i**, *ж. см.* **Łubek**.

Lubmyślnie, *см.* **Pomyślnie**.

Lubmyślny, *см.* **Pomyślny**.

Lubo, *см.* **Lub**; || хотя́, хоть, *см.* **Chociaż**, **Jakkolwiek**; || *Стар.* и́ли; || лю́бо, прія́тно, ми́ло.

Lubomirny, миролюби́вый.

Luboń, **-nia**, *м.* возлю́бленный.

Luborycz, **-a**, *м. Бот.* повили́ка, повили́ца (*растеніе*).

Lubość, **-ści**, *ж.* прéлесть, очарова́тельность; || наслажде́ніе.

Lubować, **(co)**, находи́ть прія́тность, удово́льствіе (*въ чёмъ*); || **Lubować się (w czem)**, наслажда́ться, утѣша́ться, любова́ться (*чѣмъ*); || **Lubować sobie gdzie**, люби́ть находи́ться, жить гдѣ-либо **Lubować sobie w samotności**, находи́ть удово́льствіе въ уединéніи.

Lubowanie, **-nia**, *ср.* удово́льствіе, утѣха, услáда наслажде́ніе.

Lubownica, **-y**, **Lubowniczka**, **-i**, *ж.* любо́вница, *см.* **Kochanka**; || люби́тельница (*музыки и т. п.*).

Lubownik, **-a**, *м.* люби́тель (*музыки и т. п.*), аматёръ, *см.* **Miłośnik**.

Lubryka, **-i**, *ж.* вапъ (*краска*).

Lubszcza, **-y**, *ж. Бот.* дягиль, коро́вникъ (*растеніе*).

Lubszczyk, **-a**, *м. см.* **Lubczyk**.

Luby, любе́зный, ми́лый, прія́тный. || возлю́бленный, *см.* **Kochanek**.

Lucerna, **-y**, *ж. см.* **Kaganiec**; || *Бот.* меду́нка, люцéрна.

Lucienny, лютневый, *см.* **Lutnia**.

Lucyfer, **Lucyper**, **-a**, *м.* дья́волъ; || *Астр.* у́тренняя звѣзда́, денни́ца.

Lucyperowy, дья́вольскій.

Łuczasto, полукру́гло, дугóю, а́ркою.

Łuczasty, со́гнутый въ дугу́, выведенный дугóю, полуцы́ркульный.

Łuczek, **-czku**, *м.* лучекъ (*для стрелáнія*); || *Бот.* лу́чекъ (*растéніе*); || *Зоол.* цибе́тъ (*животное*).

Łucznik, **-a**, *м.* дѣлающій лу́ки съ прикладомъ, самострѣлы; || стрѣло́къ изъ лу́ка, стрѣлецъ; || *Бот.* желтая ва́хта, стрѣльная трава.

Łuczny, лучно́й. **Łuczny strzelec**, стрѣло́къ изъ лу́ка; || со́гнутый въ дугу́; || вѣрно попада́ющій въ цѣль.

Łuczyć (na co, do czego, w co), цѣлить, прицѣливаться, мѣтить; || **Ułuczyć**, попасть въ цѣль.

Łuczyna, -y, *ж.* дурной лукъ (*для стрѣлянія*).

Łuczywisty, смолистый, камедистый, *см.* **Żywiczny, Smolny.**

Łuczywko, -a, *ср.* лучинка.

Łuczywny, лучинный.

Łuczywo, -a, *ср.* лучина.

Lud, -u, *м.* народъ, нація; || простой народъ, чернь. **Lud wiejski**, сельское населеніе. **Lud miejski**, городское населеніе, гражданство, мѣщанство. **Książka dla ludu**, народная книга, книга для народнаго чтенія. **Poezja ludu**, народная поэзія, *см.* **Naród.**

Ludarka, -i, *ж.* реполовъ, плистовка (*птица*).

Ładarstwo, -a, *ср.* обольщеніе, соблазнъ, *см.* **Ułuda.**

Ludczeć, Zludczeć, дѣлаться обходительнымъ, облагораживаться.

Ludek, -dka, *м.* бѣдный, простой человѣкъ, бѣднякъ; || **Ludek, -dku**, *м. Умень.* (*см.* **Lud**), народецъ, простой, бѣдный народъ.

Ludliwie, *см.* **Łudząco.**

Ludliwy, *см.* **Łudzący.**

Ludnić, населять, заселять, *см.* **Zaludniać.**

Ludnie, *см.* **Łudząco.**

Ludno, многолюдно. **Ludno było**, было много народа. **Ludniéj było wczoraj**, вчера было больше народа.

Ludność, -ści, *ж.* населеніе, народонаселеніе; = многолюдство, многолюдіе. **Spis ludności**, народная перепись.

Ludny, людный, многолюдный, населенный.

Ludny, *см.* **Łudzący.**

Ludobójca, человѣкоубійца, *см.* **Mężobójca.**

Ludobójczy, истребительный, опустошительный, убивающій людей

Ludobójstwo, -a, *ср.* человѣкоубійство.

Ludobyk, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).

Ludojad, -a, *м.* людоѣдъ, *см.* **Ludożerca**; || акула (*рыба*).

Ludojedź, -dzi, *ж.* страна людоѣдовъ, *см.* **Samojedź.**

Ludokradca, Ludokradzca, -y, *м.* похититель невольниковъ.

Ludokradztwo, -a, *ср.* похищеніе, увезеніе, увозъ невольниковъ.

Ludokupiec, -pca, *м.* торгующій невольниками, торговецъ невольниками.

Ludokupny, торгующій невольниковъ.

Ludokupstwo, -a, *ср.* торгъ невольниками.

Ludorządca, -y, *м.* народоправитель, народоначальникъ.

Ludorządztwo, -a, *ср.* народоправленіе, управленіе народомъ.

Ludowładny, власть имѣющій надъ народомъ.

Ludożerca, -y, *м.* людоѣдъ.

Ludożerczość, -ści, *ж. см.* **Ludożerstwo.**

Ludożerczy, свойственный людоѣдамъ.

Ludożerstwo, -a, *ср.* людоѣдство.

Ludwisarczyk, -a, *м.* подмастерье литейщика, плавильщика.

Ludwisarka, -i, *ж.* жена литейщика, плавильщика.

Ludwisarnia, - ni, *ж.* плавильня; || литейня, литейный дворъ; || плавильное дѣло, литье.

Ludwisarski, плавильный, литейный. **Piec ludwisarski**, плавильная печь.

Ludwisarstwo, -a, *ср.* плавильное дѣло.

Ludwisarz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Łudząco, обольстительно, привлекательно, плѣнительно, обманчиво.

Łudzący, обольстительный, привлекательный, плѣнительный, обманчивый.

Łudzenie, -nia, *ср.* обольщеніе, обманъ, привлекательность, плѣнительность. || **Łudzenie się**, самообольщеніе.

Łudzić, Złudzić, Ułudzić, Przyłudzić, обольщать, обольстить, обманывать, обмануть. **Pozory łudzą**, наружность обманчива. || **Łudzić się**, обольщаться, обманываться, ласкать себя (*надеждой*).

Ludzie, -dzi, *мн. см.* **Człowiek.**

Ludzki, людской, человѣческій; || человѣколюбивый, милосердный, *см.* **Gościnny.**

Ludzko, po ludzku, человѣчески, почеловѣчески; || человѣколюбиво, милосердо.

Ludzkość, -ści, *ж.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая природа, *см.* **Człowieczeństwo. Dla dobra ludzkości**, для блага человѣчества; || человѣчность, человѣколюбіе, милосердіе, *см.* **Gościnność.**

Lufcik, -a, *м.* форточка (*въ окнѣ*).

Luft, -u, *м.* **Luftowa dziura**, отдушина, душникъ; || продушина; || вольный воздухъ.

Ług, -u, *м. Хим.* букъ, щелокъ, *см.* **Łęg, Bagno.**

Ługować, щелочить, выщелачивать, бучить.

Ługowanie, -nia, *ср.* выщелачиваніе, бученье.

Ługowaty, щелочный; || мутный; || болотистый, болотный, топкій.

Ługowisko, -a, *ср.* болото; || лужа.

Ługownik, -a, *м.* бучильня.

Ługowy, щелочный. **Woda ługowa**, щелочная вода. **Popiół ługowy**, щелочная зола, наволки, *мн.* || болотный, болотистый.

Łuk, -u, *м. Бот.* порей; || лукъ (*для стрѣлянія*); | *Мат.* дуга; || *Архит.* сводъ, арка; || **Łuk tryumfalny**, тріумфальныя ворота; || **Łuk na obłokach**, радуга, *см.* **Tęcza.**

Luka, -i, *ж.* проло́мъ, брешъ, отвёрстіе, пусто́е мѣсто; || про́пускъ; || *Тип.* про́бѣлъ.

Łukowładzca, -y, *м.* стрѣло́къ изъ лу́ка.

Łukowy, лучно́й, ду́жный, || *Бот.* поре́йный, *см.* **Łuk.**

Lukrecja, -ji, *ж.* соло́дковый ко́рень; || лакри́ца.

Lulać, люлю́кать, баю́кать.

Luleczka, тру́бочка (*для куре́нья таба́ку*) *см.* **Lulka.**

Lulek, -lka, *м. Бот.* бѣлена́, блекота́, *см.* **Bielun.**

Lulka, -l, *ж.* тру́бка (*кури́тельная*), *см.* **Fajka.**

Lulkowy, тру́бочный, *см.* **Lulka.**

Łuna, -y, *ж.* за́рево; || отраже́ніе (*свѣта, лучей*).

Lunąć, *Стар.* Linąć, лить, проливать, брызгать. **Lunąć na kogo wodą**, облить кого́ водо́ю; || струиться, лить ли́внемъ. **Deszcz lunący, nawalny**, проливно́й дождь, ли́вень.

Lunacja, -ji, *ж.* лу́нный мѣсяцъ; || перемѣна луны́, мѣсяца.

Lunatyctwo, -a, *ср.* сомнамбули́змъ; || ясновиде́ніе.

Lunatyczka, -i, *ж.* же́нщина-луна́тикъ, сомнамбули́стка; — ясновидящая.

Lunatyczny, лунати́ческій; || ясновидящій.

Lunatyk, -a, *м.* луна́тикъ.

Lunatyzm, -u, *м. см.* **Lunatyctwo.**

Lundysz, -u, *м.* родъ сукна́. *см.* **Falendysz.**

Luneta, -y, *ж.* дуга́, часть окру́жности; || зрительное стекло́, зрительная тру́бка.

Luńskie sukno, *см.* **Falendysz.**

Łup cup, Cupu łupu, *Звук.* хвать! цапъ!

Łup cup po sobie, подрали́сь ме́жду собо́ю. **Ni z tego, ni z owego, aż tu łupu cupu jeden drugiego**, ни съ того́, ни съ сего́, вдругъ одинъ друга́го хвать въ мо́рду.

Łup, -u, *м.* **Łupy**, *мн.* добы́ча, *см.* **Zdobycz, Pastwa.** * **Stać się łupem śmierci**, сдѣлаться добы́чею *или* же́ртвою смерти.

Łupa, -y, *м.* косогла́зый; || полѣно, щепа́, *см.* **Polano**; || плита́ плавильныхъ печей; || *Горн.* кри́чный кусо́къ.

Łupać, Rozłupać, Połupać, коло́ть, раскалывать, разколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разрубать, разрубить. **Łupać się**, раскалываться, разщепляться. || **Łupać**, коло́ть, лома́ть, дергать. **Łupie w głowie, po kościach**, у меня́ ломъ въ головѣ, въ костя́хъ. || **Łupać, Łupać (oczyma)**, таращить, пялить (*глаза*), *см.* **Łupnąć.**

Łupacz, -a, *м.* распи́льщикъ, ко́льщикъ, дровоко́лъ; || *Зоол.* родъ трески́ (*рыба*).

Łupanie, -nia, *ср.* коло́тье; || ру́бка (*дровъ*).

Łupek, -pka, *м. Минер.* а́спидный ка́мень, шиферъ, сла́нецъ.

Łupić, Obłupić, обдира́ть, сдира́ть (*ко́жу*); || драть, обира́ть, обобра́ть, гра́бить; || обнажа́ть; || лупи́ть, сдира́ть кору́, обрыва́ть ли́стья (*съ дерева*). **Obłupić konia, wołu ze skóry**, содра́ть шку́ру съ ло́шади, вола́. **Złupić kraj, miasto**, разграбить страну́, го́родъ. **Złupić kogo do koszuli**, обобра́ть кого́ до рубаха. **Łupić oczy**, *см.* **Wyłupiać.** || **Łupić się**, сбра́сывать кору́ (*о де́ревѣ*).

Łupienie, -nia, *ср.* сдира́ніе, снима́ніе; || грабёжъ, разграбле́ніе.

Łupiestwo, *см.* **Łupieztwo.**

Łupież, -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, хищеніе, *см.* **Łupieztwo**; || **Łupież**, -u, *м.* ко́жа, шку́ра (*живо́тныхъ*); || кора́, лы́ко, бересто́; || *Мед* **Łupieże**, *мн.* стру́пы.

Łupieżca, -y, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Łupieżenie, -nia, *ср.* грабёжъ, граби́тельство, разграбле́ніе.

Łupieztwo, -a, *ср.* грабительство, разбо́йничество, разбо́й, хи́щничество.

Łupieżyć, разбо́йничать, гра́бить, хи́щничать.

Łupina, -y, *ж.* скорлупа́ (*яи́чная*), шелуха́ (*оре́ховая*), плева́ (*се́менная*), ко́жица (*на я́блокъ, грушѣ и т. д.*); || *Горн.* салба́нда. *См.* **Skórka, Łuska.**

Łupiniasty, лупя́щійся; || чешу́йчатый, чешу́истый, шелуховатый.

Łupinka, -i, *ж.* скорлу́пка, плёвка, *см.* **Łupina.**

Łupinowy, скорлу́пный, шелу́шный, стручко́вый.

Łupiskóra, -y, *м.* живодёръ.

Łupisty, шелуховатый, луня́щійся.

Łupka, -i, *ж.* полѣнце, щёночка; || *Мед.* стру́пикъ (*на головѣ*); || кри́ца (*желѣза*).

Łupki, Łupny, *Минер.* раско́льчивый, слои́стый.

Łupkość, Łupność, -ści, *ж.* слоева́тость.

Łupowy, грабительскій.

Lura, -y, *ж.* плохо́е вино́.

Łuska, -i, *ж. Бот.* чешуя́, чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́; || **Pancerz w łuskę**, чешуйчатый панцырь; || шелуха́, стручо́къ; || лузга́, *см.* **Łuszczka**; || луска́ (*оре́ховая и т. д.* || *Мед.* стру́пья, *мн.*

Łuskać, Wyłuskać, шелуши́ть, лущи́ть (*бобы, горохъ*). **Łuskać rybę**, счищать чешую́ съ ры́бы.

Łuskanie, -nia, *ср.* шелуше́ніе, лущёніе.

Łuskaty, Łuskawy, лупя́щійся; || чешу́йчатый, чешу́истый.

Łuskiewnik, -a, *м. Бот.* зараза́ха, со́лнечный ко́рень (*расте́ніе*).

Łuskinowy, чешу́йчатый, чешу́йный.

Łuskna pszenica, *см.* **Orkisz.**

Łuskowaty, чешуеобра́зный, чешуевидный, чешу́йчатый.

Łuskowiec, -wca, *м. Зоол.* панголи́нъ, чешу́йчатый муравьеѣдъ (*живо́тное*).

Luśnia, -ni, *ж. см.* **Lon.**

Lustr, -u, *м.* лоскъ, гля́нецъ; || * блескъ, *см.* **Połysk, Blask, Glanc.**

Lustracja, -ji, *ж.* люстра́ція. пересмо́тръ, смотръ, осмо́тръ, обозрѣ́ніе; || реви́зія, повѣ́рка, о́пись, освидѣ́тельствованіе.

Lustracyjny, люстраціо́нный, реви́зскій.

Lustrator, -a, *м.* люстра́торъ, ревизо́ръ.

Lustratorski, ревизо́рскій.

Lustro, -a, *ср.* лю́стра; || паникади́ло (*въ це́ркви*), *см.* Pająk; || зе́ркало.

Lustrować, осма́тривать, пересма́тривать, дѣ́лать смотръ, ревизова́ть, повѣря́ть, свидѣ́тельствовать.

Lustrowanie, -nia, *ср.* осмо́тръ; || инспе́кція; || освидѣ́тельствованіе.

Lustrowny, блестя́щій, свѣтя́щійся, гля́нцевый, глянцова́тый.

Lustrowy, зерка́льный, *см.* Zwierciadlany; || паникади́льный, *см.* Pająkowy.

Łuszczak, -a, *м.* лещи́нный орѣ́хъ.

Łuszczasty, чешу́йчастый; || шелуши́стый.

Łuszczka, -i, *ж.* (na oku), бѣльмо́ (*на глазу́*).

Łuszczyć, *см.* Łuskać. || **Łuszczyć się**, лущи́ться, лупи́ться.

Łuszczyna, -y, *ж. см.* Łupina.

Łuszczysty, *см.* Łuszczasty.

Lusztykować, пирова́ть, весели́ться.

Lut, -u, *м.* припо́й, па́йка, спа́йка, спай.

Łut, *см.* Łót.

Lutenica, **Luteniczka**, *см.* Lutnistka.

Lutenka, -i, *ж.* ма́ленькая лю́тня, *см.* Lutnia.

Lutenny, лю́тневый, лю́тенный, *см.* Lutnia.

Luter, -tra, *м.* (мн. Lutry, Lutrzy), **Luteran**, **Luteranin**, -a, *м.* (мн. Luteranie), лютера́нинъ.

Luteranizm, -u, *м.* лютера́нское исповѣ́даніе.

Luteraństwo, -a, *ср. см.* Luterstwo.

Luterka, -i, *ж.* лютера́нка.

Luterski, лютера́нскій.

Luterstwo, -a, *ср.* лютера́нское исповѣ́даніе.

Luterszczyzna, -y, *ж. Ирон.* лютерани́змъ.

Lutnia, -ni, *ж.* лю́тня.

Lutniowy, *см.* Lutenny, Lucienny.

Lutnista, -y, *м.* лютни́стъ.

Lutnistka, -i, *ж.* лютни́стка.

Luto, лю́то, жесто́ко, *см.* Luty.

Lotować, **Zlutować**, спа́ивать, пая́ть, спая́ть.

Lutowanie, -nia, *ср. см.* Lut.

Lutowy, *см.* Łótowy.

Lutrować, очища́ть, чи́стить; || процѣ́живать.

Lutrówka, -i, *ж.* сиву́шное вино́.

Lutrowy, лютера́нскій.

Lutrzeć, **Zlutrzeć**, **Lutrzyć się**, **Zlutrzyć się**, **Polutrzyć się**, сдѣ́латься лютера́ниномъ, приня́ть лютера́нское исповѣ́даніе.

Lutrzyć, **Zlutrzyć**, **Polutrzyć** (kogo), обрати́ть кого́ въ лютера́нское исповѣ́даніе.

Luty, лю́тый, жесто́кій, суро́вый. || **Luty**, -ego, *м.* Февра́ль мѣ́сяцъ; (*Стар.* Лю́тый).

Luz, *м.* употребля́ется то́лько въ твори́тельн. пад. **Luzem**, свобо́дно, безъ у́пряжи. **Luzem prowadzić konia**, проводи́ть безъ у́пряжи ло́шадь. *см.* Luźny.

Luzak, -a, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || незапря́женная ло́шадь.

Łuzina, -y, *ж. см.* Ługowisko.

Łuźnik, -a, *м.* цѣди́лка, чрезъ кото́рую процѣ́живается щёлокъ; || процѣ́живающій щёлокъ.

Luźny, сла́бый; || свобо́дный, во́льный; || бродя́чій, неимѣ́ющій мѣ́ста, заня́тій, праздношата́ющійся; || разну́зданный (*о ло́шади*). **Luźni ludzie**, бродя́ги, праздношата́ющіеся. **Koń luźny**, разну́зданная ло́шадь, ло́шадь на поводу́.

Łuźny, щёлочный, *см.* Ługowy.

Luzować, **Zluzować**, смѣня́ть, смѣни́ть. **Zluzować wartę**, смѣни́ть карау́лъ, часова́го, смѣни́ть съ карау́ла, съ час въ. || **Luzować się**, смѣня́ться; || выйдти́ изъ колеи́ (*о пово́зкѣ, о колёсахъ*).

Luzowanie, -nia, *ср.* смѣ́на.

Łużyć, *см.* Ługować.

Łużyna, -y, *ж.* щёлочная зола́, па́золки, мн.; || *см.* Łuzina, Ługowisko.

Lwi, льви́ный. **Lwia farba**, желтова́тая кра́ска

Lwiątko, -a, *ср.* **Lwiczek**, -czka, *м.* львёнокъ.

Lwica, -y, *ж* льви́ца.

Lwiczek, -czka, *м. см.* Lwiątko.

Lwię, -cia, **Lwiczę**, *ср.* львёнокъ, *см.* Lwiątko.

Lwik, -a, *м.* ле́викъ.

Lwi ogon, -a, *м. Бот.* пусты́рникъ (*расте́ніе*).

Lwisko, -a, *ср.* льви́ще.

Lwitrut, -a, *м.* леонтофо́нъ.

Lwiząb, *м. Бот.* льви́ный зубъ (*расте́ніе*).

Lwopard, -a, **Lworyś**, -sia, *м. см.* Lampard.

Lwowy, льви́ный.

Łyczak, -a, *м.* моча́лка; || лы́ковая, моча́льная верёвка.

Łyczany, лы́ковый, моча́льный.

Łyczko, -a, *ср.* лы́чко, *см.* Łyko.

Łyda, -y, *ж.* икра́ (*у ноги́*), *см.* Łytka.

Łyk, -u, *или* -a, *м.* глото́къ, хлебо́къ; || *Ирон.* мѣщани́нъ.

Łykać, **Łyknąć**, глота́ть, глону́ть; || вы́пить одни́мъ ра́зомъ (*стака́нъ, рю́мку вина́ и т. п.*).

Łykacz, -a, *м.* обжо́ра; || пья́ница.

Łykajło, -a, *ср.* пьянчу́жка.

Łykanie, -nia, *ср.* пья́нство.

Łykawy, жёсткій, твёрдый и т. д., *см.* Łykowaty; || **Koń łykawy**, ло́шадь съ но́ровомъ, грызу́щая я́сли.

Łyko, -a, *ср.* лы́ко. **Drzeć łyka kiedy się dadzą,** *Посл.* ковáть желéзо покá горячó; || *Бот. см.* **Wilczy.**

Łykowatość, -ści, *ж.* волокни́стость, жилкова́тость.

Łykowaty, моча́листый; || волокни́стый, жи́листый.

Łykut, -a, *м. см* **Łykacz, Łykajło.**

Łyła, -y, *м.* глупе́цъ, дура́къ, болва́нъ.

Łypać (oczami), *см.* **Łupać.**

Łypnąć, *см.* **Łupnąć, Łupać.**

Łys, -a, Łysek, -ska, Łysieć, -ścа, *м.* плѣшакъ, плѣшивецъ, плѣши́вый, лы́сый человѣкъ, плѣшивое живо́тное.

Łysak, -a, *м.* руда́ несодержащая въ себѣ мета́лла.

Łysak, *см.* **Łys.**

Łysić, Ołysić, дѣлать, сдѣлать лысымъ, плѣши́вымъ.

Łysieć, *см.* **Łys.**

Łysieć, Ołysieć, Wyłysieć, лысѣть, облысѣть, плѣши́вѣть, оплѣши́вѣть.

Łysina, -y, *Уменьш.* **Łysinka, -i,** *ж.* лы́сина, лы́синка; || бѣлая лы́сина (*на лбу лошади*), *см.* **Gwiazdka.**

Łysk, -u, *м. см.* **Błysk.**

Łyska, -i, *ж. Орнит.* лысу́ха, лы́ска, (*родъ водяно́й курицы*).

Łyskać, *см.* **Błyskać.**

Łyskać się, сверка́ть, блистáть. **Całą noc się łyskało,** всю ночь сверкала мо́лнія.

Łyskanie, -nia, *ср.* сверка́ніе, блескъ, мо́лнія.

Łyskawica, y-, *ж. см.* **Błyskawica.**

Łyskawiczny, сверка́ющій.

Łyskotny, блестя́щій.

Łysnąć, *см.* **Błysnąć.**

Łysoń, -nia, *м.* плѣша́къ, плѣши́вецъ.

Łysość, -ści, *ж.* плѣшивость.

Łysowaty, лысáстый.

Łyst, -u, *м. см.* **Łyta.**

Łystcian, -u, *м.* (*мн.* **Łystciany**), голени́ще (*у сапога*), наголе́нокъ (*у чулка*).

Łysy, лысый, плеши́вый. *Посл.* **Co się łyse urodzi, łyse zginie,** каковъ въ колы́бельку, такóвъ и въ могúлку; **горбáтаго** могúла испрáвить.

Łyszczak, -a, *м. Бот.* медвѣжье ушко́ (*растéніе*); || *Зоол.* колпи́къ, колпица (*птúца*); || *Минер.* слю́да, глиммеръ.

Łyszczec, -szczca, *м. Бот.* мышьи глáзки (*растéніе*).

Łyta, -y, *ж.* бóлѣе употребля́ется: **Łytka, -i,** *ж.* икрá (*у ногú*), и́кры, *мн.*

Łyża, -y, *м.* большáя бóжка; || **Łyże,** *мн.* коньки́. **Ślizgać się na łyżach po lodzie,** кататься на конькáхъ по́ льду, *см.* **Łyżwa.**

Łyżczyca, -y, *ж. Бот.* ло́жечникъ, ло́жечная трава.

Łyżeczka, -i, *ж.* ло́жечка. **Łyżeczka od herbaty, do herbaty, od kawy, do kawy,** ло́жечка, чáйная, кофéйная.

Łyżka, -i, *ж.* ложка. **Łyżka wazowa,** разливáльная *или* судовáя ло́жка; || половúна у́нціи (*аптéкарская мѣра*).

Łyżować, *см.* **Łyżwować.**

Łyżwa, -y, *ж.* плоскодóнная бáрка, плоскодóнное сýдно. **Most na łyżwach,** мостъ сýдовый, на судáхъ; || конекъ, лéжень **Biegać, ślizgać się na łyżwach,** кататься на конькáхъ.

Łyżwiarz, -a, *м.* катáющійся на конькáхъ.

Łyżwować, кататься на конькáхъ.

Łza, -y, *ж.* слеза́; **Łzy,** *мн.* слезы

Łzawnica, -y, *ж.* слезни́къ.

Łzawie, Łzawo, слёзно.

Łzawny, *Анат.* слёзный, *см.* **Łzawica.**

Łzawy, слезный, облúтый слезáми, плачéвный.

Lżéj, (*см.* **Lekko**), лёгче.

Lżejszy, (*см.* **Lekki**), легчáйшій.

Lżenie, -nia, *ср.* оскорблéніе, обúда.

Lzowy, слёзный.

Lżyć, Zelżyć, (**kogo**), поноси́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижáть, оби́дѣть. **Lżące słowa,** оскорби́тельныя слова́.

Lżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель

Lżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.

Lżywie, оскорби́тельно, обúдно, *см.* **Zelżywie, Zelżywo.**

Lżywość, *см.* **Zelżywość.**

Lżywość, -ści, *ж.* лжúвость.

Lżywy, *см.* **Zelżywy.**

Lżywy *см.* **Kłamliwy.**

M.

M произно́ситься какъ рýсская бýква *M*. **M** употребля́ется въ сокращéніи *вм.* **Mość** и **Miłościwy** (*см. Эти слова*)

Ma, сокращ. мѣст. **Moja** (*моя*) *см.* **Mój, Moja, Moje.**

Mać, -ci, *ж.* магь, мáтерь, родúтельница.

Maca, -y, *ж* мúна *древняя мѣра* и *монéта*), хлѣбная мѣра, четы́ре четверика́; || безквáсная, прѣсная лепёшка (*у жидóвъ*).

Macać, Macnąć, Pomacać, Wymacać, щу́пать, пощу́пать, выщупать.

Macalny, осязáтельный, ощутúтельный.

Macanie, -nia, *ср.* ощу́пываньe, осязáніе.

Macanina, -y, *ж.* щу́панье.

Macanka, -i, *ж.* употребля́ется въ выраженіи: **Macanką** *или* **na macankę,** о́щупью.

Macarz, -a, *м.* нерѣши́тельный человѣкъ, человѣкъ идущій о́щупью.

Maceracja, -ji, *ж.* мóчка, размáчиванье; || растираніе, разведéніе.

Macerować. Zmacerować, Przemacerować, размáчивать, вымáчивать; || растирáть, разводúть, размѣшáть.

Macerowanie, *см.* **Maceracja.**

Mach, -u, *м.* махъ, взмахъ, *см.* **Machnienie.**

Machabejczyk, -a, *м. Библ.* Маккавéй.

Machabejski, *Библ.* Маккавейскій.

Machać, Machnąć, махáть, размáхивать; || вилять; || качáть, колыхáть; || болтáть, мотáть (*ногáми*). **Machać rękami,** размáхивать рукáми. **Machać pałaszem,** размáхивать сáблею. **Pies macha ogonem,** собáка виляетъ хвостóмъ, *см.* **Merdać;** || *торопúться, спѣшúть, поспѣшúть, махнýть, отмахáть. **Mam machać dziś dziesięć mil drogi,** мнѣ нýжно сегó-дня отмахáть (*сдѣлать*) десятú миль (*дорóги*).

Machanie, -nia, *ср.* колыхáніе, качáніе.

Macharzyna, -y, *ж. Стар.* мочевóй пузы́рь. *см.* **Pęcherz.**

Machina, -y, *ж.* машúна и мáшина, мáхина; || *громáда, громáдное здáніе.

Machinacja, -i, *ж.* злоумышлéніе, интрúга, кóзни.

Machinalnie. машинáльно, невóльно.

Machinalny. машинáльный, невóльный.

Machinka, -i, *ж.* машúнка.

Machlanina, -y, *ж.* плýтня, плутовствó, мошéничество, обмáнъ.

Machlarka, -i, *ж.* плутóвка, мошéнница, обмáнщица.

Machlarski, плутовскóй, мошéнническій.

Machlarstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéничество.

Machlarz, Machlerz, -a, *м.* плутъ, мошéнникъ.

Machlować, обмáнывать, плутовáть, мошéничать.

Machlowanie, *см.* **Machlarstwo.**

Machluga, -i, *ж.* родъ поташá (*золá изъ ýсы*).

Machnąć, *см.* **Machać.**

Machnienie, -nia, *ср.* (ręką), движéніе (*рукóю*). жестъ.

Machoń, *см.* **Mahoń.**

Machram, -u, *м.* родъ турéцкой матéріи.

Mącenie. -nia, *ср.* взбáлтываніе, мѣшáніе (*жúдкости*); || * смѣсь. **Mącenie wyobrażeń,** смѣсь понятій, сбúвчивость понятій.

Mącić, Zmącić, Zamącić, мутúть, возмущáть, возмутúть, помутúть, возбуждáть, возбудúть, волновáть, взволновáть, болтáть, взболтáть, мѣшáть, смѣшивать, смѣшáть. **Deszcze zmąciły rzekę,** отъ дождéй рѣка сдѣлалась мýтною. **Zmącić wino.** взболтáть винó. *Mącić pokój. возмущáть, нарушáть спокóйствіе. **To piwo bardzo mąci głowę,** э́то пúво бьетъ въ гóлову, отъ э́того пúва крýжится голова́. **Mąci tylko,** онъ тóлько лýтаетъ, мѣшáетъ. **Mącić światem,** возмущáть, нарушáть общéственный порáдокъ, общéственное споко́йствіе. || **Mącić się,** мутúться, дѣлаться мýтнымъ. **помутúться;** || * смущáться, смѣшáться; || **помрачáться** (*о разсúдкѣ*). **Mąci mi się w głowie,** голова́ у меня́ помутúлась.

Macica, -y, кóрень; || *Анат.* мáтка; || *Минер.* жúльная порóда, мáтка; || *Тип.* матрúца, пунсóнъ; || **Macica perłowa,** перломýтъ, перломýгръ: |*Бот.* веретенообрáзный кóрень; || **Macica winna,** виноградная лоза; || гáйка (szrubna).

Mąciciel, -a, *м.* возмутúтель, *см.* **Mąciwoda.**

Macicorodny, производя́щій виногра́дную лóзу, *см.* **Macica.**

Macicowy, Maciczny, *Анат.* мáточный; || лóзный. **Nóż macicowy,** ножъ для обрѣзыванія виногрáдной лозы.

Maciek, -cka, *м.* Матю́ха; *Прост.* уменьшит. имени **Maciej,** Матвéй. *Посл.* **Maciek zaorał, Maciek zjadł,** что заработáлъ, то и прóжилъ; || * óлухъ, мужúкъ; || *Повар.* сычýгъ (*свинóй начúненный желýдокъ*); || *Прост.* котъ; || колбасá (*свинáя*).

Macierz, -y, *ж.* мáтерь, мать; || мáтка (*у живóтныхъ*). *см.* **Maciora.**

Macierzanka, -i, *ж. Бот.* богоро́дская травá.

Macierzankowy, свóйственный богоро́дской травѣ, *см.* **Macierzanka.**

Macierzyński, мáтеринскій, мáтерній.

Macierzyństwo, -a, *ср.* берéменность, состоя́ніе берéменной жéнщины; || долгъ мáтери, какъ воспитáтельницы своúхъ дѣтéй.

Macierzysty, *см.* **Macierzyński.**

Macierzyzna, -y, *ж.* наслѣ́дство пóслѣ мáтери.

Maciniec, -ńca, *м. Анат.* яичникъ, яúчное гнѣздó

Macinnik, -a, *м.* сýдорога, спáзма, сжимáніе (*мáтки*).

Maciora, -y, *ж. Стар.* мáтерь, мать; || мáтка, племéнная сáмка (*живóтныхъ*); супорóсная (*о свúньяхъ*); || мáтка, царúца (*у пчёлъ*); || пóсконь, *см.* **Konopie.**

Maciorka, -i, племéнная овцá.

Maciupci, Maciupki, Maciutki, *см.* **Malutki, Maluczki.**

Maciupcio, Maciupko, Maciutko, *см.* **Malutko, Maluczko.**

Macius. -sia, *м.* (*Уменьш. см.* **Maciek**), óлухъ, мужúчина; || котъ.

Mąciwoda, -y, *м.* возмутúтель, зачúнщикъ.

Macka, -i, *ж.* ýсикъ, рожéкъ, щýпальце (*у наскóмыхъ*).

Macku, *см.* **Omacku.**

Macocha, -y, *ж.* мáчиха.

Macochować, Macoszyć, быть мáчихою, обходúться какъ мáчиха.

Macoszy, Macoszyn. Macoszyński, мачúхинъ, свóйственный мáчихѣ. **Po macoszemu, po macoszynemu,** какъ мáчиха.

Macużny, дубѝнный, пáличный, *см.* **Maczuga.**

Maczać, Zmaczać, Umaczać, мочѝть, намáчивать, намочѝть, смáчивать, смочѝть, вымочѝть, промáчивать, промочѝть, обмáкивать, обмокнýть, *см.* **Moczyć.** **Maczać bieliznę w wodzie**, намочѝть бѣлье въ водѣ. **Maczać, umaczać pióro w atramencie**, мокáть, обмокнýть перó въ чернѝлы.

Maczanie -nia, *ср.* мочѐнie; || мóчка, умóчка.

Maczanka, -i, *ж.* тóненькій лóмтикъ хлѣба.

Maczasty, Mączysty, мучнѝстый.

Mączeć, Mącznieć, мучнѝться; || запáчкаться мукóю; || запылѝться; обратѝться въ пыль.

Maczek, -czku, *м. Бот.* макъ самосѣйка (*растѐнie*, *см.* **Mak polny.** **Maczek zajęczy**, прострѣлъ вѣтреница; || мáковый цвѣтъ, мáковое зернышко; || *Охот.* сáмая мѣлкая дробь; || **Maczek cukrowy**, сахарныя крупѝнки; || мѣлкій порошóкъ; || мѣлкое письмó, мѣлкій почéркъ, мѣлкая печáть.

Mączka, -i, *ж.* крупѝчатая мука; || крахмáлъ, крахмáлистое вещество (*растѐнie*); || бѣлѝла (*для лица*), *см.* **Bielidło.**

Mączkować крахмáлить *см.* **Krochmalić.**

Mączkowanie, -nia, *ср.* **Mączkowany**, *см.* **Krochmalenie, Krochmalny.**

Maczkowy, мáковый.

Mącznica, -y, *ж* мучнóй ларь, мучнѝкъ, мучнѝца; || мукосѣйня; || желобóкъ *въ мѣльницѣ*); || *Агр* спорынья, рожкѝ (*болѣзнь ржи*), *см.* **Sporysz**; || Аверóловая крýпа; || *Бот.* толокнѝнка (*растѐнie*).

Mącznicza, -i, *ж.* торгóвка сѣмянáми, мукóю.

Mącznik, -a, мучнѝкъ, лабáзникъ, мучнóй торговéцъ || хрущъ (*насѣкомое*).

Mączność, -ści, *ж.* мучнѝстость.

Mączny, мучнóй

Maczuga, -i, *ж.* пáлица, дубѝна, булавá.

Maczużny, вооруженный пáлицею, дубѝною, булавóю.

Mączyć, Umączyć, Pomączyć, замучнѝть, запáчкать, осыпать мукóю || **Umączyć się**, запáчкаться, вымáчкать себя́ мукóю.

Mączyniec, -ńca, *м. Бот.* гусѝная лáпка, лебедá (*растѐнie*)

Mączystość, *см.* **Mączność.**

Mączysty, *см.* **Mączasty.**

Mądral, -a, *м.* лукáвецъ, хитрéцъ, человѣкъ себѣ на умѣ, *см.* **Mędrek.**

Mądrocha, -y. **Mądroszka**, -i, *ж. см.* **Mędrocha.**

Mądrość, -sci, *ж.* мýдрость, премýдрость, благоразýміе. **Zęby mądrości**, зýбы мýдрости (*послѣдніе четыре коренные зуба*); || * **Figle mądrości**, хитрыя и лóвкія штýки, продѣлки

Mądrostka, -i, *ж.* мудрованье, хитрость, изворóтливость.

Mądroszka, -i, *ж.* плутóвочка.

Mądrować, *см.* **Mędrować.** **Mądrkować.**

Mądry, мýдрый, ýмный, разýмный благоразýмный || хитрый, пронырливый, лóвкій. себѣ на умѣ. **Mądra rada**, ýмный благоразýмный совѣтъ. **Mądra polityka** мýдрая политѝка. *Посл.* **Mądry Polak po szkodzie**, умѣнъ Полякъ когдá бѣдá прошлá (*Сравн. русск. посл.*) Русакъ задíнимъ умóмъ крѣпокъ). || *Ирон.* **Jaki mądry!** вишь ты какóй лóвкій!

Mądryni, -ni, *ж. Неуп.* ýмница; || хитрая лóвкая жéнщина, *см.* **Mądrocha, Mądroszka.**

Mądrze, мýдро благоразýмно, умнó.

Mądrzeć, *см.* **Mędrzec.**

Mądrzeniec, -ńca, *м. Бот.* окóнникъ сáльный кóрень, живокостъ (*растѐнie*).

Madzisty, глѝнистый, вязкій, лѝпкій.

Mag, -a, *м.* магъ, волхвъ.

Magażny, -ego, *м.* анбáрный прíставъ; || смотрѝтель магазѝна.

Magazyn, -u, *м* магазѝнъ, лáвка; || анбáръ *или* амбáръ, кладовáя; || **Magazyn komunjalny**, общéственный, хлѣбный магазѝнъ.

Magazynier, -a, *м.* магазѝнщикъ, *см* **Magażny.**

Magazynierka, -i, *ж.* магазѝнщица.

Magazynowe, -ego, *ср.* плáта за наемъ за содержáніе магазѝна

Magazynowy, магазѝнный.

Magda, *Прост.* **Magdalena**, Магдалѝна. *Уменьш.* тóго-же ѝмени: **Magdusia, Magdalenka, Magdeczka.** || **Magdalenki**, *мн.* смирѝтельный домъ (*для распýтныхъ жéнщинъ*)

Magdalon, -u, *м. Анат.* пáлочка (*мàзи, пластыря*).

Magdeczka, *см.* **Magda.**

Magdusia, *см.* **Magda.**

Magiczne, магѝчески, волшéбнымъ óбразомъ, *см.* **Czarnoksięsko, Czarodziejsko.**

Magiczny, магѝческій, волшéбный; || * очаровáтельный, *см.* **Czarnoksięzki, Czarodziejski, Czarowny, Czarujący, Uroczy.**

Magiel, -glu, *м.* катóкъ.

Magierka, -i, *ж.* венгéрская шáпка.

Magierszczyzna, Мадьярщина.

Magister, -stra, *м.* магѝстръ. **Magister filozofji**, магѝстръ философѝи. **Magister kapeli**, регентъ (*надъ пѣвчими*), *см.* **Kapelmajster, Mistrz.**

Magistralnie, поучѝтельно тóномъ учѝтеля, вáжно.

Magistralny, магѝстерскій; || учѝтельскій, вáжный; || *Анат.* предписанный (*мéдикомъ*).

Magistrant, -a, *м.* магистрáнтъ.

Magistrat, -u, *м.* магистрáтъ, городская дýма, рáтуша.

Magistratowy, магистрáтскій.

Magistratura, -y, *ж.* градоначáльство, управлéніе гóрода, городскія власти, *см.*

Magistrat; || *Юрид.* прису́тствіе, прису́тственное мѣсто; || **magistratura hypoteczna**, ипоте́чное учрежде́ніе.

Magistrowski, магистерскій.

Magja, **-i**, *ж.* ма́гія, чародѣ́йство; * волше́бство, *см.* **Czarodziejstwo, Czarnoksięztwo.**

Maglować, Wymaglować, ката́ть, выкатать (*бѣлье*).

Maglowanie, -nia, *ср.* ката́нье (*бѣлья*).

Maglownia, -ni, *ж.* като́къ, мѣсто гдѣ стоитъ като́къ.

Maglownica, -y, *ж.* като́къ, || **Maglowniczka**, валёкъ, скалка.

Maglownik, -a, *м.* зака́тникъ.

Maglowny, ка́танный.

Maglowy, като́чный.

Magnat, -a, *м.* магна́тъ, вельмо́жа.

Magnaterja, -ji, *ж.* высшее сосло́віе, бога́тое дворя́нство; || вельмо́жи.

Magnatyzm, -u, *м.* вельмо́жество; || аристократи́змъ.

Magnes, -u, *м.* магни́тъ.

Magnesować, Namagnesować, магни́тить, намагни́тить.

Magnesowanie, -nia, *ср.* магни́ченіе.

Magnesowy, магни́тный. **Igła magnesowa**, магни́тная стрѣлка.

Magnet, Magnetować, Magnetowy, *см.* **Magnes. Magnesować**, и. т. д.

Magnetycznie, магнети́ческимъ спо́собомъ, посре́дствомъ магни́та.

Magnetyczność, -ści, *ж.* магни́тная си́ла, магнетизмъ.

Magnetyczny, магни́тный, магнети́ческій.

Magnetyzm, -u, *м.* магнети́змъ, магни́тная си́ла. **Magnetyzm zwierzęcy**, живо́тный магнети́змъ.

Magnetyzor, -a, *м.* магнетиза́торъ, магнетизёръ.

Magnetyzorka, -i, *ж.* магнетизёрка.

Magnetyzować, магнетизирова́ть.

Mahogoniowe drzewo, *см.* **Mahoń.**

Mahomedzki, Магоме́товъ.

Mahometan, Mahometanin, -a, *м.* Магомета́нинъ, Мухаммеда́нинъ

Mahometanka, i, *ж.* Магомета́нка, Мухаммеда́нка.

Mahometański, Магомета́нскій, Мухаммеда́нскій.

Mahometaństwo, -a, *ср.* Магомета́нскій зако́нъ; || *Собир.* Магомета́не.

Mahometczyk, -a, *м. см.* **Mahometan.**

Mahometyzm, -u, *м.* Магомета́нскій зако́нъ, религія, *см.* **Mahometaństwo.**

Mahoń, -niu, *м.* **Mahoniowe drzewo**, *Бот.* кра́сное де́рево; || **Mahonie**, *мн.* **Sprzęty mahoniowe**, мебель кра́снаго де́рева.

Mahoniowy, изъ кра́снаго де́рева.

Maić, Omaić, Umaić, убира́ть, украша́ть зе́ленью, цвѣта́ми.

Maik, -a, *м.* ма́йскій жукъ, хрущъ; || *Ветер.* очище́ніе желу́дка у лошаде́й, когда́ онѣ насу́тся на траве́.

Maisty, зеленѣ́ющій, покры́тый зе́ленью.

Maiż, Mais, -u, *м.* ма́исъ, кукуру́за; || *Охот.* слѣ́токъ, молода́я пти́ца: || **Maj, -ja** *м.* Май мѣсяцъ; || зе́лень, зелёность.

Majaczeć, мелька́ть, мига́ть, мерца́ть. **Coś tam w oddali majaczeje**, вдали́ что́-то мелька́етъ. **Na niebie gwiazdy majaczeją**, на не́бѣ звѣзды мерцаютъ.

Majaczenie, -nia, *ср.* мелька́ніе, мерца́ніе; || * бредъ, бре́дни; || **prowolóczka** (*времени*).

Majaczyć, маячить, перебива́ться ко́е-какъ; || вертѣ́ться, кружиться, извива́ться; || изворачиваться; || затя́гиваться (*о дёрнѣ*), мѣ́длить, мѣ́шкать; || бре́дить. **Majaczyć sprawę**, затя́гивать, откла́дывать дѣ́ло **Chory cały dzień majaczył**, больно́й всю ночь бре́дилъ **Majaczyć w prawach**, толкова́ть по своему зако́ны.

Majak, -a, *м.* просёлочная доро́га, крюкъ, объѣ́здъ; || * увёртка, улóвка.

Mająteczek, -czku, *м. Умен.* имѣ́ньице.

Majątek, -tku, *м* имѣ́ніе, иму́щество, достоя́ніе; || состоя́ніе, бога́тство. **Dorobić się majątku**, пріобрѣ́сть, нажить состоя́ніе, бога́тство. **Majątek testamentem odziedziczony**, отказно́е имѣ́ніе **Majątek gminny**, обще́ственное иму́щество.

Majątkowy, иму́щественный, относя́щійся къ имѣ́нію.

Majdan, -u, *м.* майда́нъ, база́ръ, торго́вая пло́щадь (*на Востокѣ*); || *Воен.* сбо́рное мѣ́сто, пара́дное мѣ́сто, плацъ-пара́дъ; || **Majdan potażowy**, пота́шный заво́дъ; || изги́бъ, лу́ка (*для стрѣля́нія*).

Majdanik, -u, *м. см.* **Majdan.**

Majdannik, -a, *м.* Смотри́тель майда́на.

Majeran, -u, *м.* **Majeranek, -nku**, *м. Бот.* маіора́нъ. маера́нъ (*растеніе*).

Majeranowy, маерановый.

Majestat, -u, *м.* вели́чіе, вели́чественность; || вели́чество (*титулъ*).

Majestatowy, свóйственный ца́рскому, импера́торскому, короле́вскому вели́чію. || тро́нный.

Majestatycznie, вели́чественно, велича́во.

Majestatyczność, -ści, *ж.* вели́чественность, велича́вость.

Majestatyczny, вели́чественный, велича́вый.

Majętnić, Umajętnić, *см.* **Bogacić, Posażyć.**

Majętnie, бога́то, зажи́точно.

Majętność, -ści, *ж.* имѣ́ніе. недви́жимое имѣ́ніе, иму́щество, помѣ́стье; || земля, по́ле; || влад**ѣ**́ніе, собственность; || зажиточность. **Majętność ziemska**, зе́мская со́бственность. **Majętność szlachecka**, помѣ́стье. **Majętność chłopska**, крестья́нская со́бственность земли́. **Kilka gałganów i rupieci cała jego majętność**, нѣ́сколко лахмо́тьевъ и ру́хляди—вотъ всё его́ иму́щество. **Majętność ich była obfitą**, они́ были о́чень зажиточны.

Majętnostka, -i, *ж.* небольшóе имѣ́ніе.
Majętny, богáтый, зажи́точный, *см.* **Dostatni, Zasobny.**
Major, -a, *м.* маіóръ.
Majorat, -u, *м.* маіорáтъ, маіорáтное имѣ́ніе, заповѣднóе имýщество, *см.* **Ordynacja, Ordynat.**
Majoratka, -i, *ж.* наслѣ́дница маіорáта.
Majorowa, -éj, *ж.* маіóрша, женá маіóра.
Majorówna, -y, *ж.* дочь маіóра.
Majorowski, Majorski, маіóрскій.
Majorowstwo, Majorstwo, -a, *ср.* маіóрство, чинъ маіóра; || *Собир.* маіóръ съ женóю.
Majorowy, принадлежáщій маіóру.
Majorstwo, *см.* **Majorowstwo.**
Majówka, -i, *ж.* мáйская прогýлка зá городомъ, мáйское гульянье; || мáйскій жукъ, *см.* **Maik**; || *Бот.* ноготки́, желтоголóвникъ, калýжница (*растéніе*).
Majowy, мáйскій; || **Majowy kolor**, ясно-зелёный цвѣтъ.
Majster, -stra, *м.* мáстеръ, ремéсленникъ, мастеровóй; || хозя́инъ; || стáршій, глáвный. **Majster szewc**, сапóжный мáстеръ, хозя́инъ сапóжнаго заведéнія. **Majster krawiecki**, портнóй мáстеръ. **Majster mularz**, кáменщичій мáстеръ, кáменщикъ; || *обмáнщикъ, плутъ, пройдóха. **O, to majster! uszył mi buty**, о, э́то пройдóха! онъ провéлъ, обманýлъ меня́. **To majster baba**, э́то бóй бáба, молодéцъ-бáба, э́то штýка, штýчка; || мáстеръ своего дѣла, искýсникъ, *см.* **Mistrz.**
Majsterja, -ji, *ж. см.* **Majstrowstwo.**
Majsterski, мастерскóй, искýсный. **Po majstersku**, мастерски́, искýсно, *см.* **Majstrowski.**
Majsterstwo, -a, *ср.* мастерствó; || *Собир.* мáстеръ съ женóю.
Majstrów, принадлежáщій мáстеру.
Majstrowa, -éj, *ж.* женá мáстера, мастеровáго.
Majstrowski, мастерскóй, искýсный. **Po majstersku**, мастерски́, искýсно
Majstrowstwo, -a, *ср. см.* **Majsterstwo.**
Majtek, -tka, (*мн.* **Majtkowie**), *м.* матрóсъ
Majtki, -tek, *мн.* ни́жнее испóднее плáтье, штаны́.
Majtkowski, матрóсскій.
Majtkowstwo, -a, *ср.* матрóсская дóлжность.
Mak, -u, *м.* макъ. **Główka maku**, мáковка. **Mak polny**, макъ самосѣ́йка, ди́кій макъ.
Mąka, -i, *ж.* мукá. **Mąka pszenna, żytnia, jęczmienna**, и т. д. пшени́чная, ржанáя, оржанáя, ячмéнная мукá и т. д. **Mąka poślednia**, подрукáвная *или* трéтья мукá. *Посл.* **Nie będzie z téj mąki chleba**, изъ э́той ржи хлѣ́бу не бывáть.
Makao, *Нескл.* родъ кáрточной игры́; || бразильскій попугáй съ длиннымъ хвостóмъ; || *Бот.* вѣ́ерникъ (*родъ пáльмы*).
Makaron, -u, *м.* макарóны, вермишéль итальянская лапшá.
Makaroniczny, макарони́ческій, шýточный смѣшнóй.
Makaronizm, -u, *м.* макарони́змъ, макарони́ческій родъ.
Makaronowy, макарóнный.
Mąkarz, -a, *м.* мучни́къ, лобáзникъ, мучнóй торговéцъ.
Makat, -u, *м.* **Makata**, -y, *ж.* дорогіе обóи, вы́шитые шелкомъ и зóлотомъ.
Makolągwa, -y, *ж.* конопля́нка (*пти́ца*), *см.* **Konopniczek.**
Makowica, -y, *ж.* мáковка, мáковая голóвка; || *Архит.* капитéль.
Makowiczny, мáковичный.
Makowina, -y, *ж.* мáковичный стéбель и листъ.
Makówka, -i, *ж.* мáковка, мáковая голóвка.
Makowy, мáковый.
Makrela, -i, *ж.* макрéль (*ры́ба*).
Maksyma, -y, *ж.* прáвило, положéніе.
Maksymalny, имѣ́ющій вы́сшую мѣ́ру найбóльшую цѣ́ну.
Maksymum, (Maximum), *Нескл.* вы́сшій предѣ́лъ, вы́сшая мѣ́ра, найбóльшая стéпень *или* цѣнá.
Makuch, -a, *м.* мáковая *или* льнянáя шелухá.
Makuła, -y, *ж.* пятнó; || * поношéніе, *см.* **Zelżenie.**
Makulator, -a, *м.* пропускнáя бумáга.
Makulatura, -y, *м. Тип.* макулатýра (*дýрно опечáтанные листы́ идýщіе на обéртку*).
Makuleusz, -a, *м.* замарáха.
Makutra, -y, *ж.* стýпка для растирáнія мáку; || макотёрка.
Malachit, -u, *м. Минер.* малахи́тъ.
Malacja, -i, *ж.* безвѣ́тріе, штиль.
Malarczyk, -a, *м.* подмастéрье малярá кóмнатнаго; || учени́къ живопи́сца.
Malarka, -i, *ж.* маляри́ха; || женá живопи́сца, женá маляра́, *см.* **Malarzowa.**
Malarnia, -i, *ж.* рабóчая, мастерскáя живопи́сца; || **Malarnia obrazów SŚ.**, иконопи́сная.
Malarski, живопи́сный; || маля́рный, маля́рскій, малевáльный. **Akademja malarska**, акадéмія жи́вописи. **Złoto malarskie**, сусáльное зóлото. **Pendzel malarski**, кисть живопи́сца, *см.* **Malowniczy, Malowny.**
Malarstwo, -a, *ср.* жи́вопись.
Malarz, -a, *м.* живопи́сецъ. **Malarz portretowy**, портрéтный живопи́сецъ, портрети́стъ; || маля́ръ (*кóмнатный*); || мази́лка.
Malarzowa, -éj, *ж.* женá живопи́сца; || женá маляра́, *см.* **Malarka.**
Małdr, -a, *м.* мюйдъ (*мѣ́ра для жи́дкихъ или сыпýчихъ тѣлъ*); || родъ хлѣ́бной мѣ́ры.

Małdrat,-u, *м.* десятúна, платúмая духóвнымъ въ вéрнахъ.

Małdrzyk, -a, *м. Повар.* сырникъ.

Malec, -lca, *м.* мáльчикъ, мальчуганъ.

Maléć, уменьшáться.

Maleńki, мáленькій. **Maleńki, Maleńka, малúтка,** крóшка. **Od maleńka, z maleńka, od maleńkiego, z maleńkiego,** съ малолéтства, съ мáлыхъ лéтъ, съизмала, съ дéтства. **Po maleńku,** помалéньку, потихóньку.

Maleńko, малéнько.

Maleńkość -ści, *ж.* сáмая мáлость, мéлкость, малопáтость.

Maleństwo, -a, *ср.* малолéтство, малолéтность, дéтство, младéнчество. **Od maleństwa, z maleństwa,** съ мáлыхъ лéтъ, съизмала, съ дéтства; || малúтка, крóшка (*дитя*); || мáлость, недостáточность; || мéлочь, бездéлица, пустя́къ, *см.* **Drobnostka.**

Małgorzatka, -i, *ж.* (**gruszka**), грýшаскороспéлка.

Malić, умаля́ть, уменьшáть, убавля́ть, *см.* **Mniejszyć.**

Maligna, -y, *ж.* горя́чка.

Malina, -y, *ж.* малúна. **Maliny,** *мн.* малúнникъ.

Malinnik, -a, *м.* малúновый мёдъ, малúновый квасъ, малúновый напúтокъ.

Malinowy, малúновый.

Małmazja, Małwazja, -ji, *ж.* мальвáзія; || мушкáтное винó.

Małmazjowy, Małwazjowy, Małwazki, мальвазúйный. *см.* **Małmazja.**

Mało, мáло, немнóго, **Zamało,** слúшкомъ мáло. **Mało nie, mało co nie, mało że nie,** тóлько что не...., чýть чуть не.., едвá не.. **Mało nie upadłem, małom nie upadł, mało żem nie upadł.** чýть-было я не упáлъ. **Mało że nie został zabity,** его чýть-было не убúли. **Mało nie wszyscy,** чуть-ли не всѣ, едвá-ли не всѣ, почтú всѣ. **Mało kto wiedział o jego przybyciu,** мáло кто зналъ о его прúѣздѣ. **Mało dziesięć razy to czytałem,** по крáней мéрѣ я читáлъ э́то дéсять разъ. **Mało na tém, mało mu na tém, że chce być pierwszy, chciałby być jedynym,** мáло того́, что онъ хóчетъ быть первы́мъ, но и единственнымъ. **Bez mała,** безмáла. **O mało co,** чýть-было. **Pomału,** понемнóгу; || **Mało, małe, małość.** **Przestawać na małém,** довóльствоваться мáлымъ, мáлостью.

Małobaczny, невнимáтельный, неосмотрúтельный, опрометчúвый.

Małocenny, малоцѣнный.

Małochętny, равнодýшный, неохóтный.

Małodawca, -y, *м.* мáло дающій.

Małoduszność, -ści, *ж.* малодýшіе.

Małoduszny, малодýшный.

Małogranat, Malogranat,-u, *м. Бот.* гранáтъ, гранáтовое я́блоко; || гранáтовая я́блоня, *см.* **Granat.**

Małoletni, несовершеннолѣтній, малолѣтній, *см.* **Nieletni.**

Małoletność, -ści, *ж.* несовершеннолéтіе, малолéтство.

Małoletny, *см.* **Małoletni.**

Małolistny, малолúственный.

Małoludny, малолю́дный.

Małomocny, малосúльный.

Małomowność, -ści, *ж.* неразговóрчивость; || лаконúзмъ. лаконúческая крáткость.

Małomowny, неразговóрчивый; || лаконúческій.

Małopłodny, мáло дающій плодóвъ, неплодоро́дный.

Małorosły, малоро́слый.

Małość, -ści, *ж.* мáлость, мéлкость; || мéлочность. **Małość duszy,** малодýшіе, **Małość umysłu,** мéлочность умá; || малолéтность. **Od małości,** съизмала, съ мáлыхъ лéтъ.

Małosilny, *см.* **Małomocny.**

Małostka, -i, *ж.* маловáжность, бездéлица.

Malować, Omalować, Wymalować, Pomalować, Odmalować, писáть (*красками*), живописáть; || крáсить, малевáть, расписывать; || * изображáть. **Kazał się odmalować,** онъ велѣлъ снять съ себя портрéтъ. **Malować obraz świętego,** изображáть лúкъ святóго; — **portrety,** писать портрéты; **pokój,** раскрáшивать кóмнату;—**sufit,** расписывать потолóкъ;—**z natury,** писáть съ натýры;—**mury,** крáсить, малевáть стѣны;—**na płótnie, na drzewie, na porcelanie,** писáть на полотнѣ, на дéревѣ, на фарфóрѣ. **Malować olejno,** писáть мáсляными крáсками. **Pomalować mur biało,** выбѣлить стѣну. **Dzicy malują sobie ciało rożnokolorowo,** дúкіе раскрáшиваютъ себѣ тѣло рáзными цвѣтáми. **Łąki pomalowane kwieciem,** лугá испещрены цвѣтáми. **Odmalowano go nam wnajczarnierszych kolorach,** намъ изобразúли его сáмыми чёрными крáсками, *см.* **Kreślić, Obraz, Wizerunek;** || **Malować się,** изображáться; || * выражáться, обнаружúваться. **Radość maluje się w jego oczach,** рáдость изображáется въ его глазáхъ. **Sam się odmalował,** онъ изобразúлъ самаго себя́.

Malowanie, -nia, *ср.* живопúсь; || *картúна; || * изображéніе, описáніе; || окрáска. **Malowanie klejowe.** окрáска на клéю. **Celuje w malowaniu charakterów,** онъ отличáется изображéніемъ характéровъ, *см.* **Malowidło.**

Malowany, раскрáшенный, разукрáшенный, расписáнный; || *Siedzi jak malowany, онъ сидúтъ какъ истукáнъ; || испещрённый (*цвѣтáми*); || **Król malowany,** королъ тóлько по úмени.

Małoważenie, -nia, *ср.* (**czego**), невнимáніе (*къ чему́*), *см.* **Lekceważenie.**

Małoważnie, маловáжно.

Małowazność, -ści, *ж.* маловáжность.
Małoważny, маловáжный.
Małoważyć (sobie) kogo, co, мáло обращáть вниманія на кого, на что, *см.* **Lekceważyć.**
Małowiarek, -rka, Małowiernik, -a, *м.* маловéрный.
Małowidło, -a, *ср.* живопись; || картúна; || изображéніе.
Małowierność, -ści, *ж.* маловéріе, мало вéрство.
Małowierny, маловéрный.
Małowniczo, живописно, картúнно.
Małowniczość, живописный видъ, картúнность.
Małowniczy, живописный, картúнный; || украшенный рисýнками (*о книгахъ*).
Małownie, *см.* **Małowniczo.**
Małownik, -a, *м. см.* **Miłek.**
Małowny, живописный; || изобразúтельный, живóй. **Styl małowny,** живóй слогъ.
Małowodny, маловóдный.
Małozbożny, ненабожный.
Małpa, -y, *ж.* обезьяна, *см.* **Koczkodan.**
Małpeczka, -i, *ж. Умен.* обезьянка.
Małpi, обезьянный.
Małpiarski, обезьянскій.
Małpiarstwo, -a, *ср.* обезьúничанье, обезьянство; || кривлянье.
Małpiarz, -a, *м.* покáзывающій обезьянъ; || * передрáзнивatель, обезьяна, кривлáка.
Małpica, -y, *ж. Умен.* обезьянка; || *безобрáзная жéнщина.
Małpować, обезьянничать, подражáть, перенимáть.
Małpowanie, -nia, *ср.* обезьянство, обезьúничанье.
Małpowodnik, -a, *м. см.* **Małpiarz.**
Małpozwierz, -a, *м. Зоол.* лемýръ (*животное*).
Maluchno, *см.* **Maluczko.**
Maluchność, *см.* **Maluczkość.**
Maluchny, , Maluczki, Maluśki, мáленькій, малéхонькій, крóхотный, квошечный. **Pomaluśku, Pomalutku,** помалéньку, помалéчку.
Maluczko, Maluchno, Maluśko, Malutko, маленько, малéхонько, малéшенько.
Maluczkość, -ści, *ж.* сáмая мáлость.
Maluśki, Malutki, *см.* **Maluchny, Maluśko, Malutko,** *см* **Maluczko.**
Małwazja, *см.* **Małmazja.**
Małwersacja, -ji, *ж.* притéсненіе, вáточничество.
Mały, мáлый. **Mały palec u ręki, u nogi,** мáлый пáлецъ, мизúнецъ. **To mała rzecz, to** бездéлица. **O mały włos,** на волосóкъ, *см.* **Włos.** || **Mały, -ego,** *м.* малю́тка. || **Pomału, pomału,** потихóньку.
Małż, -u, *м.* рáковина (*моллюскъ и чéрепъ*); || черепокóжное живóтное.
Małżeński супрýжескій, брáчный. **Związek małżeński,** брáчный сóюзъ. **Węzeł małżeński,** брáчныяýзы. **Po małżeńsku,** супрýжески.
Małżeństwo, -a, *ср.* бракъ, супрýжество, брáчный сóюзъ; || женúтьба; || пáра, четá, муж и женá. **Zawrzeć małżeństwo,** вступúть въ бракъ, сочетáться брáкомъ, обвéнчаться. **Zawierający małżeństwo,** брáчущійся. **Akt małżeństwa,** актъ о брáкосочетаніи. **Małżeństwo dobrane,** супрýги составляющіе прекрáсную пáру.
Małżonek, -nka, *м.* супрýгъ, мужъ, *см.* **Mąż. Małżonkowie,** *мн.* супрýги, мужъ и женá.
Małżonka, -i, *ж.* супрýга, женá, *см* **Żona.**
Małżonkowy, супрýжній.
Małżowina, -y, *ж.* рáковина (*чéрепъ*).
Małżyk, -a, *м. см.* **Małż.**
Mama, -y, *ж.* мáма, мáменька.
Mamać, звать мáму.
Mamcia, -ci, *ж.* мáмушка, *см.* **Mamka.**
Mamczy, Mamczyn, мáмушкинъ, кормúлицынъ.
Mamczyć, быть кормúлицею, кормúть ребéнка.
Mamić, Żmamić, Omamić, манúть, смáнивать, сманúть, обольщáть, обольстúть, прельщáть, прельстúть, ослéплять, ослéпить, привлекáть, привлéчь.
Mamiciel, -a, *м.* обольстúтель, прельстúтель, обмáнщикъ.
Mamicielka, -i, *ж.* обольстúтельница, обмáнщица, прелéстница.
Mamidło, -a, *ср.* обаáніе; || обмáнъ, мечтá, призракъ.
Manienie, -nia, *ср.* прельщéніе, обворожéніе, смáниваніе, ослéпленіе, помрачéніе.
Mamin, мáменькинъ, принадлежáщій мáтери.
Mamka, -i, *ж.* мáмка, кормúлица; || *Судох.*ýтренній тумáнъ надъ водóю.
Mamliwy, обаúтельный, завлекáтельный, обмáнчивый.
Mamon, -u, *м.* желýдокъ, брюхо, *см.* **Mamona.**
Mamona, -y, *ж.* мамóна, богáтство; || пресыщéніе.
Mamot, Mamotać, и т. д. *см.* **Momot, Momotać.**
Mamranie, -nia, *ср.* бормотáнье, ворчáнье.
Mamrotać, Mamrużeć, Mamrzeć, бормотáть, брюзжать, ворчáть.
Mamunia, -ni, *ж.* мамáша, мáменька.
Mamunin, мáменькинъ.
Man, -a, *м.* вассáлъ, лéнный влади́тель, голдóвникъ; || пóдданный.
Manatki, -tek, *мн. ж.* скарбъ, пожúтки; || тряпьё.
Mańczasty, лéвшáкъ, лéвша.
Mandant, -u, *м.* вéритель, довéритель; || уполномóченный.
Mandat, -u, *м.* поручéніе, полномóчіе, || прикáзъ, повелéніе; || довéренность (*данная на письмá*).

Mandatarjusz, -a, повѣренный, уполномо́ченный.

Mandla, -i, *ж. Анат.* миндали́на (*железа́*).

Manela, Manelka, -i. *ж.* нарука́вникъ.

Manewr, -u, *Воен.* движе́ніе, манёвръ, *см.* **Obrót**.

Maniak, -u, *м. Охот.* чу́чело те́терева (*для привлеченія тетеревовъ*).

Manichejczyk, -a, *м.* Манихе́ецъ, Манихе́янинъ.

Manichejka, -i, *ж.* Манихе́янка.

Manichejski, Манихе́йскій.

Manicheizm, -u, *м.* Манихе́йское уче́нье.

Manifest, -u, *м.* манифе́стъ; || пи́сьменное объявле́ніе; || *Юрид. Стар.* протестова́ніе (*на письмѣ*).

Manifestacja, -ji, *ж.* обнаро́дованіе, обнаружи́ваніе; || манифеста́ція, публи́чное заявле́ніе свои́хъ правъ, *см.* **Objawianie Objaw**.

Manifestować, обнару́живать, обнаро́довать, явля́ть, заявля́ть, заявля́ть; || публи́чно заявля́ть свои́ права́. || **Manifestować się**, обнару́живаться, открыва́ться, показываться; || **Manifestować się (przeciw komu)**, протестова́ть (*про́тивъ кого́*), пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе (*на рѣше́ніе*).

Manipulacja, -ji, *ж. Хим.* обрабо́тываніе, приготовле́ніе; || спо́собъ, распоря́докъ, поря́докъ, тече́ніе дѣлъ, дѣлопроизво́дство, произво́дство, веде́ніе дѣлъ, изготовле́ніе должностны́хъ бума́гъ; || отправле́ніе правосу́дія, судъ и распра́ва (**porządek odbywania spraw sądowych**); || правле́ніе, управле́ніе, распоряже́ніе, администра́ція.

Manipulant, -a, *м.* приготови́тель, исполни́тель; || лаборантъ.

Manipularz, -a, *м.* ора́рь (*носи́мый дьяко́номъ*).

Manipulować, *Хим.* обрабо́тывать, изготовля́ть; || **Manipulować (co czém)**, управля́ть, заве́дывать, направля́ть, распоряжа́ться, приводи́ть въ лу́чшій поря́докъ.

Manista, -y, *м.* менони́тъ, *см.* **Menonista**.

Manja, -ji, *ж.* ма́нія, си́льная страсть (*къ чему́*); || помѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Manjacki, относя́щійся къ сумасше́ствію.

Manjak, -a, *м.* помѣ́шанный, сумасше́дшій.

Manjera, -y, *ж.* о́бразъ, спо́собъ, мане́ра, мане́ръ; || жема́нство; || **Maniery**, *мн.* мане́ры, обраще́ніе, ухва́тки, пріе́мы.

Manjerny, мане́рный, изы́сканный, *см.* **Układny**.

Mańka, -i, *ж.* лѣ́вая рука́. * **Z mańki kogo zażyć**, сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку, намѣ́ренно напа́сть на кого́.

Mańkaty, -ego, *м.* **Mańkata**, -ej, *ж.* лѣ́вшакъ, лѣ́вша́.

Mankiet, -u, *м.* манже́та, *Умен.* **Mankietek**, -tka, *м.* манже́тка.

Mankietnica, -y, *ж.* манже́тница.

Mańkut, -a, *м.* лѣ́вшакъ, лѣ́вша́.

Manna, -y, *ж. Бот.* воробе́йникъ, воробьи́ное сѣ́мя, дереби́нка; || *Св. Пис.* ма́нна.

Manniasty, ма́нный.

Manowie, -wia. Manowisko, -a, *ср.* отда́лённое мѣ́сто, трущо́ба, закоу́локъ.

Manowiec, -wca, *м.* крюкъ, объѣ́здъ, обхо́дъ, просёлочная доро́га.

Manowy, вассальный, по́дданный.

Mański, феодальный, ле́нный; || помѣ́стный, удѣльный.

Mańskwo, -a, *ср.* ленъ, удѣ́лъ, голдъ, помѣ́стье.

Manta, -y, *ж.* дли́нная же́нская ма́нтія.

Mantelzak, *см.* **Matelzak**.

Mantolet, -u, *м.* коро́ткій плащъ.

Mantyczyć, ворча́ть, брюзжа́ть, дѣ́латься несно́снымъ, придирчивымъ.

Mantyk, -a, **Mantyka**, -i, *ж.* брюзга́, ворчу́нъ.

Mantyka, -i *ж.* сума́, кото́мка.

Mantyla, Mantylka, -i, *ж.* манти́лья.

Mantyna, -y, *ж.* родъ шёлковой матеріи.

Manuał, -u, *м.* ручна́я, подру́чная, записна́я, спра́вочная кни́га, насто́льный реестръ, *см.* **Podręcznik**; || руково́дство.

Manualik, -a, *м.* записна́я кни́жка.

Manualista, -y *м.* содержа́щій спра́вочную кни́гу или насто́льный реестръ.

Manualny, подру́чный, спра́вочный.

Manufaktura, -y, *ж.* мануфакту́ра, заво́дъ, фа́брика, *см.* **Rękodzielnia**.

Manufakturny, мануфакту́рный, фабри́чный.

Manufakturzysta, -y, *м.* мануфактури́стъ, фабрика́нтъ, завóдчикъ, *см.* **Rękodzielnik**.

Manuskrypt, -u, *м.* ру́копись, манускри́птъ.

Manutencja, -ji, *ж.* управле́ніе (*чьмъ*), сохране́ніе, содержа́ніе (*магази́новъ*).

Manutencyjny, относя́щійся къ управле́нію магази́нами, къ содержа́нію магази́новъ.

Mapa, -y, *ж.* географическая ка́рта, ландка́рта.

Mara, -y, *ж.* сновиде́ніе, сонъ, грёза; || призракъ воображе́нія, химе́ра, *см.* **Cień, Duch**. || **Mary**, *мн. см.* **Mary**.

Marcepan, -u, *м.* марцепа́нъ (*родъ пиро́жнаго*).

Marcepannik, -a, *м.* конди́теръ; || пиро́жникъ.

Marcepanowy, марципа́нный, *см.* **Marcepan**.

Marcha, -y, *ж.* ста́рая кля́ча.

Marchew', -chwi, *ж.* морко́вь (*растѣніе*).

Marchja, -ji, *ж.* ма́рхія, граница.

Marchwiany, морко́вный. * **Marchwianemi pieniędzmi zapłacić komu**, отдѣлываться отъ заимодавца шу́точками.

Marchwisko,-a,*ср.* по́ле зъсѣ́янное морко́вью.

Marcie, -a, *ср. см.* **Marzenie.**

Marcin, -a, *м.* Мартѝнъ, Мартѝнъ. **Uczył Marcin Marcina, дура́къ дурака́ учи́лъ.** *Посл.* **Starszy Pan Bóg niż Swięty Marcin**, всѣ́кому почёт по заслу́гамъ, по мѣ́сту и почёт. **Swięty Marcin na białym koniu jedzie**, т. е. въ день св. Мартѝна выпада́етъ пе́рвый снѣгъ.

Marcjalista, -y, *м.* войнственный человѣ́къ, храбре́цъ. удале́цъ.

Marcjalny, войнственный, хра́брый; || *Хим.* желѣ́зистый, марціа́льный, *см.* **Żelazny.**

Marcówka, -i, *ж.* ку́рица родѝвшаяся въ ма́ртѣ; || мартѝвская вода́.

Marcowy, мартѝвскій. * **Kawaler marcowy**, ста́рый холостя́къ. **Piwo marcowe**, ма́ртовское пи́во.

Marcypan и т. д., *см.* **Marcepan.**

Mardać, *см.* **Merdać.**

Marek, -rka, *м.* Маркъ. ***Tłucze się jak Marek po piekle**, во́зится какъ домово́й, че́рти его́ ду́шатъ.

Marena, -y, *ж.* мурѐна (*родъ угря́*).

Margiel, -glu, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Margines, **Marginał**, **Maryginał**, -u, *м.* по́ле (*въ книгѣ, на бума́гѣ*).

Marginować, писа́ть, черти́ть на поля́хъ кни́ги.

Marglowy, ме́ргельный, рухляко́вый.

Margrabczyk, -a, *м.* жи́тель маркгра́фства.

Margrabia, -bi, *м.* маркгра́фъ, *см.* **Markiz.**

Margrabianka, -i, *м.* дочь маркгра́фа.

Margrabina, -y, *ж.* маркграфѝня.

Margrabski, маркгра́фскій.

Margrabstwo, -a, *ср.* маркгра́фство. *см.* **Markizat**; || *Собир.* маркгра́фъ съ маркграфѝнею, *см.* **Markizowstwo.**

Marja, -ji, *ж.* Марія. *Прост.* Ма́рья, **Obraz Panny Marji**, о́бразъ Пресв. Дѣ́вы Ма́ріи. || *Бот.* **Len Panny Marji**, ди́кій лёнъ. **Dzwonki Panny Marji**, звѣробо́й (*расте́ніе*). **Różyczka Panny Marji**,, бѣ́льцы, (*расте́ніе*). **Mięta Panny Marji**, шалфе́й.

Marjasz,-a,*м. Умен.* **Marjasik**, марья́жъ (*родъ ка́рточной игры*).

Marjaszowy, марья́жный, *см.* **Marjasz.**

Marjaż, -u, *м.* бракъ, супру́жество; || женѝтьба, сва́дьба.

Marka,-i,*ж.* знакъ, мѣ́тка; || ма́рка, фѝша.

Markier,-a, *м.* маркёръ (*на билліа́рдѣ*).

Markietan, -a, *м.* маркита́нъ.

Markietanić, занима́ться маркита́нтствомъ.

Markietanka, -i, *ж.* маркита́нка.

Markietański, маркита́нскій.

Markietaństwo, -a, *ср.* маркита́нтство.

Markiz, -a, *м.* маркѝзъ; || *Стар.* маркгра́фъ.

Markiza, -y, *ж.* маркѝза; || *Стар.* маркграфѝня.

Markizat, -u, *м.* маркѝзство; || *Стар.* маркгра́вство.

Markizianka,-i, *ж.* дочь маркѝза, маркгра́фа.

Markizowa, -éj, *ж.* маркѝза; || маркграфѝни.

Markizowstwo,-a, *ср.* маркѝзское, маркгра́фское досто́инство; || *Собир.* маркѝзъ съ жено́ю.

Markotać, бормота́ть, ворча́ть, брюзжа́ть, *см.* **Szemrać.**

Markotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, брюзжа́нiе, ворча́нье, *см.* **Szemranie.**

Markotliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Markotnie, **Markotno**, доса́дно, непріѝтно, гру́стно, тяжело́.

Markotność, -ści, *ж.* дурно́е расположе́нiе ду́ха, огорче́нiе.

Markotny, недово́льный, раздоса́дованный, огорче́нный, ску́чный.

Marmolada, -y, *ж.* я́годникъ, мармела́дъ, варе́нiе изъ плодо́въ.

Marmotać, бормота́ть, ворча́ть сквозь зу́бы.

Marmotek, -tka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Marmur, -u, *м.* мра́моръ.

Marmurek, -rka, *м.* чёрная лисѝца; || мѣ́хъ чёрной лисѝцы; || плита́ для растира́нiя кра́сокъ; || осёлокъ, брусо́къ; || крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*); || кра́пчатая, съ кра́пинами бума́га.

Marmurkować, выкла́дывать мра́момъ; || распѝсывать подъ мра́моръ, накра́пывать.

Marmurowanie, -nia, *ср.* покла́дка мра́момъ; || распѝсываніе; подде́лка подъ мра́моръ.

Marmurowany, вы́ложенный мра́момъ.

Marmurowaty, едѣ́ланный подъ мра́моръ, распѝсанный подъ мра́моръ.

Marmurowy, мра́морный.

Marmurzasty, *см.* **Marmurowaty.**

Marnić, **Zmarnić**, уничтожа́ть, уничто́жить, *см.* **Marnować.**

Marnica, -y, *ж.* при́зракъ, тѣ́нь, химе́ра.

Marniciel, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnie, напра́сно, тще́тно, вотще́.

Marnieć, **Zmarnieć**, тра́титься, ча́хнуть, зача́хнуть, ва́нуть, зава́нуть; || погиба́ть, пропада́ть, угаса́ть, приходѝть въ упа́докъ; || приходѝть безъ по́льзы, безслѣ́дно. **Młode lata marnieją**, молоды́я лѣта напра́сно проходя́тъ. **Przez niedozór marnieje cały dobytek**, по нерадѣ́нію погибаетъ всѐ нажито́е (*имѣ́ніе, добро́*).

Marnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnochlubny, напы́щенный, хвастли́вый.

Marnomowność, -ści, *ж.* болта́нье, пустосло́вiе.

Marnomowny, болтли́вый, пустосло́вный.

Marność, -ści, *ж.* суета́, тщета́, тщѐт-

ность, суетность; || ничтожность, пустота.

Marnotractwo, -a, *ср. см.* **Marnotrawstwo.**

Marnotrata, -y, *ж.* расточительность, мотовство.

Marnotratliwy, расточительный.

Marnotratnie, *см.* **Marnotrawnie.**

Marnotratnik, *см.* **Marnotrawca.**

Marnostratny, *см.* **Marnotrawny.**

Marnotrawca, -y, *м.* мотъ, расточитель, мотыга, *см.* **Rozrzutnik.**

Marnotrawczyna, -y, *ж.* мотовка, расточительница.

Marnotrawić, Zmarnotrawić, мотать, проматывать, промотать, расточать, расточить, проживать, прожить, *см.* **Rozrzucać, Marnować, Trwonić.**

Marnotrawienie, -nia, *ср.* проматываніе, расточеніе.

Marnotrawnie, мотовски, расточительно.

Marnotrawnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnotrawny, мотовскій, расточительный; || **Syn marnotrawny,** блудный сынъ.

Marnotrawstwo, -a, *ср.* мотовство, расточительность, *см.* **Rozrzutność.**

Marnować, Zmarnować, расточать, расточить, мотать, проматывать, промотать, напрасно тратить.

Marnowanie, -nia, *ср.* расточеніе, проматываніе, напрасная трата, потера.

Marny, напрасный, тщетный, пустой, ничтожный, *см.* **Czczy, Daremny, Próżny.**

Maroder, *см.* **Maruder.**

Mars, -a, *м. Астрон.* Марсъ (*планета*). || * Военная служба, военные труды, война. **W Marsa uderzyć, Marsem ruszyć,** напасть, атаковать на кого. **Sposobny do Marsa,** способный къ военной службѣ. **Nie wytrzymać marsa,** не перенести военныхъ трудовъ. **Być świadomym marsa,** знать военную службу. || Грозный, воинственный видъ: **Zrobić marsa na czole,** нахмуриться, нахмурить брови, принять сердитый видъ. **Marsa postawić, nastroić,** принять воинственный видъ. **Marsem patrzeć,** грозно смотрѣть, имѣть угрожающій видъ.

Marsowato, грозно, воинственно.

Marsowaty, грозный, воинственный, храбрый.

Marsowy, ратный, военный, воинственный. **Marsowe dzieło,** военное дѣло.

Marsz, -u, *м. Воен.* маршъ, походъ, переходъ. **Udać się w marsz,** отправиться въ походъ, *см.* **Pochód.**

Marsza, -y, *ж. Горн.* подземный ходъ.

Marszałek, -łka, *м.* маршалъ; — **sejmowy,** маршалъ сейма; — **szlachty,** дворянскій предводитель, предводитель дворянства; — **powiatowy,** уѣздный предводитель; — **nadworny,** гофмейстеръ; — **wielki koronny,** великій коронный маршалъ, *см.* **Feldmarszałek;** || * **dworcki,** управляющій.

Marszałkowa, -ej, *ж.* супруга или жена маршала.

Marszałkować, занимать должность маршала; || предсѣдательствовать (*в сеймѣ*), руководить засѣданіями (*сейма*); || завѣдывать управленіемъ дома; предшествовать, первенствовать, идти впереди, быть во главѣ. **Marszałkować w przychodzie do Senatu przed królem,** идти впереди короля передъ вступленіемъ его въ сенатъ.

Marszałkowicz, -a, *м.* сынъ маршала.

Marszałkówna, -y, *ж.* дочь маршала.

Marszałkowski, маршальскій.

Marszałkowstwo, -a, *ср.* маршальство, фельдмаршальство; || *Собир.* маршалъ съ женою.

Marszczenie, -a, Marszczenie się, *ср.* хмуренье, нахмуриванье, морщеніе.

Marszczka, -i, *ж. см.* **Zmarszczka.**

Marszczyć, плоить, сбирать, складывать (*складки*); || морщить, намарщивать. **Wiek pomarszczył mu twarz,** старость морщила ему лицо, *см.* **Orać** || **Marszczyć, Zmarszczyć czoło,** хмурить, нахмурить брови. || **Marszczyć się. Pomarszczyć się,** хмуриться, нахмуриться, морщиться, морщиться.

Marszowy, походный.

Marszruta, -y, *ж.* маршрутъ.

Martwak, -a, *м. Анат.* узелокъ, ганглій; || *Хим.* шишка.

Martwić, Zmartwić, умерщвлять, изнурять. **Martwić swe ciało,** умерщвлять свою плоть; || огорчать, огорчить, опечаливать, опечалить. **To mnie mocno martwi,** это меня сильно огорчаетъ. || **Martwić się,** огорчаться, печалиться, терзаться, убиваться.

Martwica, -y, *ж.* верхняя кора на деревѣ; || тѣнь, призракъ умершаго, мертвецъ, привидѣніе; || **Martwica wapienna,** тофъ, туфъ, *см.* **Tuf;** || *Пчел. см.* **Zaprzał.**

Martwieć, Zmartwieć, мертвѣть омертвѣть, костенѣть, окостенѣть, коченѣть, окоченѣть, цепенѣть, опѣпенѣть. **Zmartwiał od zimna,** окоченѣлъ отъ холода. **Zmartwiał od strachu,** оцѣпенѣлъ отъ ужаса, *см.* **Drętwieć, Kościeć, Truchleć.**

Martwienie, -nia, *ср.* умерщвленіе (*плоти*); || изможденіе; || *Мед.* мертвость; || * огорченіе, угрызеніе, *см.* **Zmartwienie, Umartwienie.** || **Martwienie się,** огорченіе, гореванье, горе; || онѣмѣніе, оцѣпенѣлость, окоченѣніе.

Martwo, *Нар.* мертво.

Martwobarwy, блѣдный, бѣлый какъ полотно, мертвенный (*цвѣтъ*).

Martwość, -ści, *ж.* мертвенность, мертвость; || безчувственность, оцѣпенѣніе безжизненность.

Martwota, -y. *ж.* мертвость, *см.* **Martwość.**

Martwy, мёртвый. **Martwe zwłoki**, остáнки, брéнные остáнки. **Z martwych powstać**, воскрéснуть изъ мёртвыхъ. **Płód martwy**, мертворождённый ребёнокъ. **Martwy obraz**, безжúзненная картúна; || *Фортиф.* **Kąty martwe**, мёртвые углы́; || *Мед.* **Martwa kość**, костяно́й нáростъ, костянáя о́пухоль.

Martyrolog, -a, *м.* сочинúтель Четьи Минéи.

Martyrologjum, *Нескл.* житíй 443 святы́хъ мýченниковъ, Четья Минéя.

Maruchа, -y. *ж. Област. умен.* **Maruszka, -i**, *ж.* медвежóнокъ.

Maruda, -y, *м.* копýнъ, копотýнъ, скýчный человéкъ, *см.* **Nudziarz.**

Maruder, -a, *м.* мародёръ, грабúтель.

Maruderka.-i, *ж.* мародёрство, грабёжъ.

Maruderować, мародёрствовать, грáбить.

Marudnie, копотлúво, неповоро́тливо, мéдленно, мéшкотно.

Marudność, -ści, *ж.* копотлúвость, неповоро́тливость, мéдленность, мéшкотность.

Marudny, копотлúвый, скýчный, несно́сный, мéшкотный.

Marudzić, копáться, возúться, валáндаться, мéшкотно дéлать, мáмлить.

Maruna, -y. *ж. Бот.* мáточная трава́.

Mary, *род. п.* **Mar**, *мн. ж.* носúлки (*для выноса умéрших на погребéніе*). **Pójść na mary**, умерéть.

Marychna, -y, *ж.* Мáша, *Умен.* úмени **Marja, Márія**. Мáрья.

Maryna, -y, *ж. Прост.* назвáніе бáса (*музыкáльнаго инструмéнта*).

Marynarka, -i, *ж.* мореплáваніе, морехóдство, морскáя слýжба. флотъ; || морскія сúлы; || **Oficer z marynarki**, морскóй, флóтскій офицéръ. **Marynarka wojenna**, воéнный флотъ. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ.

Marynarski, морскóй, флóтскій. **Sztuka marynarska**, морскóе искýство *или* наýка мореплáванія. **Wyraz marynarski**, морскóй терминъ.

Marynarstwo, -a, *ср.* наýка мореплáванія; || морехóдство.

Marynarz, -a, *м.* морякъ, морехóдецъ, мореплáватель.

Marynata, -y, *ж.* маринáда.

Marynatka, -i, *ж.* одéжда морякóвъ.

Marynka, -i, Marysia, -si, *ж. Умен.* (Марія), Máша, Máшенька.

Marynować, заготовлúть въ прокъ, приправлúтьýксусомъ, мариновáть.

Marynowanie, -nia, *ср.* заготовлéніе въ прокъ, мариновáніе.

Marynowany. маринóванный.

Marzana, Marzanna, -y, *ж. Прост.* морóвое повéтріе, чумá (*представля́емая въ вúдѣ жéнщины*).

Marzana, -y, Marzanka, -i, *ж. Бот.* марéна, крапъ (*растéніе*).

Marzec, -rca, *м.* мартъ мѣсяцъ.

Marzenie, -nia, *ср.* мечтáніе, грёзы; § задýмчивость, *см.* **Dumanie, Urojenie.**

Marznąć, Zmarznąć, Zamarznąć, мерзнуть, смёрзнуть, замёрзнуть, *см.* **Zamarzać.**

Marznienie,-nia, *ср.* замерзáніе, застывáніе.

Marzyć, Wymarzyć, грéзить, мечтáть; || брéдить (*чьимъ*); || дýмать, раздýмывать, размышлáть; || видéть во снѣ. **Marzyłem bitwy, rozbicia**, я видѣлъ во снѣ (мнѣ снúлось) бúтвы, крушéнія. || Выдýмывать, придýмывать, вымышлúть, изобрѣтáть. **Cóżeś wymarzył?** что же ты придýмалъ? || Представлúть себѣ, мечтáть. **Marzyć nad brzegiem morza**, мечтáть на берегý мóря. || **Marzyć się, Zmarzyć się**, мечтáться, сниться, представлúться. **Całą noc mi się marzyło**, всю ночь снúлось мнѣ, всю ночь я видѣлъ сны. **Marzy ci się po głowie**, тебѣ снится, ты брéдишь. **Marzyła mi się piękna przyszłość**, я мечтáлъ о прекрáсной бýдущности, *см.* **Roić się.**

Marzyca.-y, *ж. Бот.* сыть, родъ камышá.

Marzyciel, -a, *м.* метчáтель.

Marzycielka, -i, *ж.* метчáтельница.

Marzymiętka, -i, *ж. Бот.* родъ садóвой мáты.

Masa, Massa, -y, *ж.* грýда, кýча, мáсса, громáда, мнóжество; || сýмма, капитáлъ, цѣлое имýщество; || веществó, состáвъ, смѣсь; || глúба, комъ. **Masa ołowiu, miedzi**, грýда свинцá, мѣди и т. д. **Masa wiadomości ludzkich**, мнóжество человѣческихъ, свѣдéній, *см.* **Ogół.** || **Masa czynna**, актúвъ. **Masa bierna**, пассúвъ. **Masa upadłości**, имýщество несостоя́тельнаго должникá. || **Masa spadkowa**, наслѣдство. **Zarząd massy**, конкýрсное управлéніе. || **Masa do froterowania posadzki**, состáвъ для натирáнія полóвъ. || **Massami**, во мнóждствѣ, гуртóмъ, бúтомъ.

Masarz, -a. *м.* лещúкъ.

Maść, -ści, *ж.* мазь, *Апт.* **Maść królewska**, гноющая мазь. **Szara maść**, ртýтная мазь; || шерсть, цвѣтъ, масть (*у лóшади*); || масть (*въ картáхъ*). **Maść pikowa**, пúковая масть.

Maścić, Pomaścić, Zmaścić, намáзывать, намáсливать; || умащáть, *см.* **Namaszczać**; || утучнúть, удобрúть, унавóживать (*зéмлю*), *см.* **Umaścić.**

Maściciel, -a, *м.* помáзывающій, намáзывающій.

Maścisty, маслянúстый, жúрный; || однотéрстный (*о лошадúхъ*), однóй мáсти (*о картáхъ*).

Maselko, -a, *ср. Умен.* мáслице.

Masielniczka,-i, *ж.* мáслинница (*для мáсла*); || кáдка съ мáсломъ.

Maska, -i, *ж.* мáска, личúна; |*хáря. **Pod maską pobożności**, подъ личúною нáбожности.

Maskarada, -y, ж. маскара́дъ.

Maskować, Zamaskować, надѣва́ть, надѣ́ть ма́ску (*на кого́*); || маскирова́ть, замаскирова́ть; || * прикрыва́ть. **Zamaskować baterją**, замаскирова́ть, прикры́ть батере́ю. || **Maskować się**, надѣва́ть ма́ску, маскирова́ться, наряжа́ться, *скрыва́ться.

Maskowanie, Zamaskowanie, -nia, *ср.* **się**, маскирова́ніе; || прикры́тіе.

Maskowy, маскара́дный. **Bal maskowy**, маскара́дъ.

Maślacz, -u, м. сла́дкое густо́е вино́ (*преимущественно венге́рское*).

Maślak, -a, м. ма́сленикъ, осѝновикъ (*гриб*ъ).

Maślanica, -y, ж. ма́сляница. ма́сляная недѣля передъ вели́кимъ посто́мъ.

Maślanka, -i, ж. па́хтанье, юра́га.

Maślany, ма́сляный.

Maślarka, -i, ж. па́хтальница и торгу́ющая ма́сломъ.

Maślarz, -a, м. маслобо́йщикъ, па́хтальщикъ и торгу́ющій ма́сломъ.

Maślek, -ślka, м. нѣжо́нка, ба́ловень.

Masleska, -i, ж. *Бот.* сарана, ца́рскіе ку́дри, кра́сная лѝлія (*расте́ніе*).

Maślić, Pomaślić, ма́слить, помасли́ть, намасли́ть; |*Maślić się**,** няньчиться, подража́ть дѣтскому ле́пету, го́вору.

Maślnica, -y, ж. па́хтальница. маслобо́йная ка́дка.

Maślniczka, -i, ж. *см.* **Masielniczka.**

Maślny, ма́сляный. **Maślny tydzień, maślna niedziela**, *см.* **Maślanica.**

Masło, -a, ср. ма́сло, коро́вье ма́сло. **Masło robić**, па́хтать, обива́ть ма́сло. **Wronie masło**, *см.* **Wroni.**

Masłocznik, -a, м. одурѣ́лый отъ вина́, *см.* **Maślacz.**

Masłok, -u, м. густо́й со́къ изъ ра́зныхъ одура́ющихъ расте́ній.

Masłowaty, бла́нжевый. тѣ́лесный (*цвѣтъ*). **Koń masłowaty**, ло́шадь соло́вой ма́сти, соловна́ ло́шадь.

Maśność, Mastkość, -ści, ж. ма́сляность, жи́рность.

Maśny, *см.* **Mastki.**

Masować, Zmasować, располага́ть, расположи́ть гру́ппы. группирова́ть, сгруппирова́ть; || сосредото́чивать, сосредото́чить.

Masowny, масси́вный, пло́тный, цѣ́льный, слитко́вый, *см.* **Masa.**

Mass..... *см.* **Mas**....

Mastki, жи́рный, ту́чный, густо́й. ва́кій.

Mastny, *см.* **Omastny**; || *Анат.* са́льный, жи́рный, *см.* **Mastki.**

Mastykacja, -ji, ж. *Мед.* жева́ніе.

Mastykatorjum, *Нескл. Мед.* жева́тельное вещество.

Mastykowiec, -wca, м. (**Mastykowe, Mastyksowe drzewo**), масти́ковое де́рево.

Mastykowy, масти́ковый, масти́чный.

Mastyks, -u, м. смола́ изъ масти́коваго де́рева.

Mastyksowy, *см.* **Mastykowy.**

Masyw, *Нескл.* пло́тно, масси́вно, то́лсто.

Masywny, цѣ́льный, масси́вный, пло́тный. то́лстый, густо́й.

Maszerować, Pomaszerować, Wymaszerować, *Воен.* дви́гаться, дви́нуться, марширова́ть; || отпра́виться въ похо́дъ.

Maszerowanie, -nia, *ср.* марширова́ніе, марширо́вка.

Maszka, *см.* **Maska.**

Maszkara, -y, ж. *см.* **Maska**; || ха́ря, уро́дина. скве́рная ро́жа, *безобра́зная же́нщина, *см.* **Larwa.**

Maszkarada, *см.* **Maskarada.**

Maszkarnica, -y, ж. же́нская ма́ска, замаскиро́ванная же́нщина. *см.* **Licemiernica.**

Maszkarnik, -a, м. замаскиро́ванный, *см.* **Licemiernik.**

Maszkarny, маскара́дный; || *безобра́зный, уро́дливый, *см.* **Licemierny.**

Maszt, -u, м. ма́чта.

Masztalerski, конюшескій.

Masztalerz, -u, м. ко́нюхъ; || стремянно́й.

Masztalnia, Masztarnia, -ni, ж. конюшня.

Masztownik, -a, м. *Зоол.* родъ кита́, кашало́тъ (*млекопита́ющее*).

Masztowy, мачто́вый, мачтово́й. **Masztowy odziemek**, основа́ніе ма́чты. **Masztowy drąg**, рей, ре́я, ра́йна. **Drzewo masztowe**, мачто́вникъ, мачто́вое де́рево. **Las masztowy**, мачто́рый лѣсъ.

Maszyna, -y, ж. маши́на и ма́шина, ма́хина, *см.* **Machina.** *Умен.* **Maszynka**, -i, ж. маши́нка.

Maszynerja, -ji, ж. устро́йство, употребле́ніе маши́нъ.

Mat, -a, м. матъ (*въ ша́хматной игрѣ*). **Dać komu mata**, сдѣлать шахъ и матъ, *см.* **Zamatować** || Матъ, ма́товая рабо́та, *см.* **Matowany, Matowy.**

Mata, -y, ж. цыно́вка, рого́жа; || плете́нка.

Matać, мота́ть (*ни́тки на клубо́къ*), сма́тывать. скру́чивать. навива́ть; || * употребля́ть увёртки. вертѣться; || *придира́ться, досажда́ть огорча́ть; ||*лгать (*пе́редъ кѣмъ*), надѣва́ться (*надъ кѣмъ*) **Matać komu w oczy bezczelnie**, безстыдно лгать пе́редъ кѣмъ пря́мо въ глаза́; || пренебрега́ть, презира́ть. **Człowiek prawy nie mata nikim**, справедли́вый человѣ́къ никѣмъ не пренебрега́етъ.

Matacki, сутя́жливый, придѝрчивый; || лука́вый, хи́трый, плутова́тый.

Matactwo, -a. ср. придѝрка, ка́верзы, крючки́; || увёртки; || проны́рство, хи́трость, лука́вство.

Matacz, -a, м сутя́га, крючкотво́рецъ, крючёкъ; || лука́вецъ, хитре́цъ, плутъ.

Mataczka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка, кровдóха, привóрщица.

Mataczyć, сутя́жничать, лукáвить, хитрúть, плутовáть, вывёртываться.

Mataczyna, -y, *ж. см.* **Płatanina.**

Matador, -a, *м.* матадóръ (*убивающій животное въ бóю быкóвъ въ Испаніи*).

Matanina, -y, *ж.* проны́рство, кóзни, врóиски; || безпорáдокъ, пýтаница, сумятóха, *см.* Gmatwanina.

Matczyn, мáтеринъ, мáтеринскій.

Mateczka, -i, *ж. Умен.* мáменька.

Matecznik, -a, *м.* мáточникъ (*гнѣздó пчелúной мáтки*); || *Анат.* яйчникъ, яйчное гнѣздó; || *Бот.* мелúсса, пчéльникъ, мáточникъ (*трава*), *Облаcт.* названіе обыкновéнной ромáшки.

Matedora, -y, *ж.* стáршая кáрта (*въ шрѣ*); || * знáтный человѣкъ, тузъ.

Matedorstwo, -a. *ср.* старшинствó нѣкоторыхъ картъ (*въ шрѣ*); || звáніе матадóра, *см.* **Matador.**

Matelzak, **Mantelzak**, -a, *м.* чемоданъ, сýмка, котóмка.

Matematycki, математúческій, *см.* **Matematyczny.**

Matematycznie, математúчески

Matematyczność, -ści, *ж.* математúческая тóчность.

Matematyczny, математúческій.

Matematyk, -a, математúкъ.

Matematyka, -i, *ж.* математúка.

Mateńka, -i, *ж.* мáтушка, мáменька.

Mateolog, -a, *м.* суеслóвъ, вольнодýмецъ, превратно разсуждáющій о религіи

Materac, -a, *м.* тюфя́къ, матрáцъ.

Materacyk, -a, *м. Умен.* тюфячóкъ; || подýшечка.

Materja, -ji, *ж.* веществó, матéрія; || матеріáлъ; || предметъ, матéрія, содержáніе; || причúна, пóводъ; || существó, сýщность. **Robota kosztuje więcéj niż materja**, рабóта стóитъ дорóже матéріи. **Istota materji**, сýщность матéріи. **Materja elektryczna**, электрúческая матéрія. **Materja żywotna, roślinna**, веществó живóтное, растúтельное. **Duch i materja**, духъ и матéрія *Юрид.* **Materja karna**, уголóвное дѣло. **Przystąpić do materji**, приступúть къ сáмому предмéту, къ содержáнію. **Zbadać jaką materją**, изслѣдовать какóй предмéтъ. **Wiele można powiedzieć w téj materji**, многое мóжно сказáть по этому предмéту, по этому пóводу. **Wziął to za materją dzieła**, онъ избрáлъ это предмéтомъ сочинéнія. **Ugrzęznąć w materji**, погрязнуть въ матеріализмѣ. **To insza materja**, это другое дѣло. **To gruba materja**, это трýдное, нелегкое дѣло, *см.* **Materjał, Ciało, Rzecz, Przedmiot.**

Materjał, -u, *м.* матеріáлъ, запáсъ. **Materjał do budowli**, строительный матеріáлъ. * **Materjały do historji**, историчéскіе матеріáлы, истóчники.

Materjalista, -y. *м.* матеріалúстъ; || москотúльщикъ (*kupiec handlujący korzeniami, aptecznemi produktami*), продавéцъ лекáрственныхъ вещéствъ.

Materjalistka, -i, *ж.* матеріалúстка; || москотúльщица, торгýющая лекáрственными веществáми.

Materjalistowski, матеріалúстическій.

Materjalizm, -u, *м.* матеріализмъ; || вещéственность.

Materjalizować, **Zmaterjalizować**, дéлать, сдѣлать вещéственнымъ. матеріáльнымъ.

Materjalja, *мн.* канцелярскіе расхóды.

Materjalnie, матеріáльно, вещéственно; || грýбо, чýвственно.

Materjalność, -ści, *ж.* вещéственность.

Materjalny, матеріáльный, вещéственный; || грýбый, чýвственный.

Materyjka, -i, *ж.* матерúйца, тóнкая, легкáя матéрія (*ткань*); || небольшóй предмéтъ для разговóра. письмá и т. п.

Mątew', twi, *ж.* мутóвка, колотóвка (*для вспѣнивания шокола́та*).

Matka, -i, *ж.* мать, мáтерь, родúтельница. **Matka Boska**, Мáтерь Бóжія. Богорóдица, Богомáтерь. **Dzieci jednej matki**, дѣти однóй и той-же мáтери. **Matka żony**, тёща. **matka męża**, свекрóвь, *см.* **Teścia, Swiekra.** **Matka chrzestna**, крёстная мать, *см.* **Kmotra, Kuma.** **Matka przybrana**, посаженая мать. **Matka przełożona**, мать игýменья, *см.* **Ksieni.** **Matka, staruszka** (**kobieta poważna**), кумá, кýмушка. **Hej matko, dajcie nam wódki**, ей кумá, дáйтѣ намъ вóдки! || **Matka**, сáмка, *см.* **Maciora, Maciorz**; мáтка (*у пчёлъ*). || *Анат.* мáтка, *см.* **Macica**, оболóчка, сорóчка. || *Бот.* **Matki Bożej włoski**, волосáтикъ. **Matka Zielna**, *см.* **Bylica.** || *Посл.* **Gdzie u dzieci matka, tam i główka gładka**, т. е. мать всегдá хóлитъ свойхъ дѣтéй. **Za panią matką pacierz mówić**, всегдá ходúть на помочáхъ, нуждáться въ поддéржкѣ, не быть самостоя́тельнымъ. **Jak drzewo tak kora, jak matka tak cora (córka)**, *или* **Jakie drzewo taka kora, jaka matka taka cora**, *или* **Niedaleko jabłko od jabłoni pada**, яблоко отъ яблони недалéко откáтится, какóвъ попъ такóвъ и прихóдъ.

Matkobójca, -y, *м.* **Matkobójczyni**, -ni, *ж.* матереубúйца.

Matkobójczy, совершúвшій убúйство мáтери.

Matkobójstwo, -a, *ср.* матереубúйство.

Matlać, **Pomatlać**, мѣшáть, перемѣшивать, смѣшáть. пýтать, перепýтывать, перепýтать, спýтать.

Matnia, -ni, *ж. Рыб.* матня́ (*у невода*); || западня́, ловýшка, силóкъ, пéтля; || затрудни́тельное, запýтанное положéніе. **Trzymać kogo w matni**, держáть кого́ въ рукáхъ. **Mamy go w matni**, онъ попáлся въ ловýшку, не вырвется отъ нáсъ.

Matołka, -i, *общ.* карапу́зникъ,карли́къ. *м.*; || ка́рлица,*ж.*

Matonóg, -ogu, *м.* ку́коль, плéвелы, худа́я, негóдная трава́.

Matowany, **Matowy**,мáтовый; || неполирóванный. тýсклый.

Matrona, -y, *ж.* знáтная дáма.

Matrykuła,-y, *ж.* спúсокъ, рóспись,матрúкулъ.

Matrymonjalny, брáчный, супрýжественный.

Matula, -i, **Matunia**, -ni, **Matusia**, **Matuś**, -si, *ж.* мáтушка. мáменька.

Matusin, мáменькинъ.

Matwać, *см.* **Gmatwać**.

Matwanina, -y, *ж. см.* **Gmatwanina**.

Mawiać, говáривать, *см.* **Mówić**.

Mawrot, -u, *м. Бот. см.* **Szczodrzeniec**.

Maź, -zi, *ж.* смолá, варъ. *см.* **Dziegieć**; каре́тная мазь, колéсная мазь.

Mąż. *род. п.* **męża**, мужъ. **Mąż uczony**, учёный мужъ, учёный человéкъ **Iść, pójść za mąż**,идти,пойдти зá мужъ.**Chce jej się za mąż**, ей хóчется выйдти зáмужъ. **Wydać za mąż**, вы́дать зáмужъ. **Być za mężem**, быть зáмужемъ.

Mazać, Namazać, Pomazać, мáзать, намáзать, помáзать; || пáчкать, напáчкать, испáчкать; || марáть, намарáть, замарáть; || прикрывáть, штукатýрить.**Pomazać maścią**, намáзать мáзью. **Pomazać mur gipsem**, штукатýрить стéну. **Namazać stronicę**, напáчкать, намарáть страни́цу. **Mazać swój honor**, марáть свою́ честь. || **Mazać się**, мáзаться, пáчкаться, марáться. **Zmazać się złym czynem**, замарáть себя́ дурны́мъ постýпкомъ.

Mazacz, -a, *ж.* пачку́нъ, марáтель.

Mazanie, -nia, *ср.* мáзанье, марáнье, пáчканье, пачкотня́, *см.* **Mazanina**.

Mazanina, -y, *ж.* марáнье, пáчканье; || плохáя живóпись,плохóе сочинéнье, *см.* **Bazgranina**.

Mazepa, -y, *м.* плáкса, пискýнъ; || простофúля, глупéцъ, *см.* **Mazgaj**.

Mazga, -i, *ж.* нерáха. растрёпа.

Mazgać, пáчкать, марáть; || хýдо писáть.

Mazgaić, пáчкать, вахлять, кóе-какъ дéлать. || кропáть (*стихи*). **Zmazgaił mi parę butów**, кóе-какъ сдéлалъ, свахлáлъ мнé пáру сапóгъ, *см.* **Partolić**; || безпрестáнно плáкать, хныкать (*о дѣтяхъ*). || **Mazgaić się**, копáться, дóлго возúться, мéшкотно дéлать.

Mazgaj, **Mazgal**, -a, *м.* плáкса, плаксúвое дитя́, мозгля́къ, сопля́къ, дрянно́й мальчúшка, пискýнъ (*о дѣтяхъ*); || простофúля. простáкъ, глупéцъ, вахлáкъ, нéнтюхъ, тюлéнь.

Mazgajowato, небрéжно. неповоро́тливо, неря́шливо, неопря́тно.

Mazgajowatość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, необтёсанность, неря́шество, нерасторóпность, мужикова́тость.

Mazgajowaty, неповоро́тливый, необтёсанный. неря́шливый, нерасторóпный, мужиковатый, глýпый.

Mazgajski, плаксúвый. писклúвый; || глупова́тый, *см.* **Mazgaj**.

Mazgajstwo, -a, *ср.* плаксúвость. безпрестáнное хныканье (*о дѣтяхъ*); || глупотá, простофúльство; || *Собир.* мнóжество плаксúвыхъ дѣтéй, пискунóвъ и т. д., мéлочь, дрянь, *см.* **Mazgaj**. **Co tego mazgajstwa naszło!** скóлько набралóсь э́той мéлочи, э́той дря́ни. э́той мелюзги!

Maziarnia, -ni, *ж.* завóдъ для приготовлéнія кóломази, дегтя́рня.

Maziarz, -a, *м.* дегтя́рникъ; || торгýющій кóломазью, дёгтемъ.

Mazidło, -a, *ср.* мазь, каре́тная мáзь, кóломазь.

Mazistość, -ści, *ж.* жúрность, мáслянность, сáльность.

Mazisty, жúрный, мáсляный.

Maźnica, -y, *ж.* лагýнъ, лагýнка (*для держанія дѣтя́ или сáла*).

Mazurek, -rka, *м.* мазýрка (*танецъ*); || *Зоол.* лéсной воробéй; || родъ миндáльнаго тóрга, миндáльнаго пирóжнаго.

Mchowaty, моховáтый, мúстый.

Mchowy, мхóвый, моховóй.

Mdławość, -ści, *ж.* слáбость, безсúліе, изнеможéніе сúлъ.

Mdławy, слáбый, слабовáтый, безсúльный, изнеможéнный, *см.* **Mdły**. **Mdławy blask księżyca**, слáбый свéтъ мéсяца.

Mdleć,**Omdleć**, **Zemdleć**, слабéть, ослабéвать, ослабéть, ослáбнуть, лишáться, лишúться чувствъ,пáдать,упáсть въ óбморокъ.**Padła i zemdlała**,она упáла и лишúлась чувствъ, упáла въ óбморокъ.

Mdlenie, -a, *ср.* ослаблéніе, обезсúленіе; || óбморокъ, дурнотá, *см.* **Mdłość**.

Mdlić, **Zemdlić**,ослабля́ть. разслабля́ть, ослáбить, обезсúливать, обезсúлить; || одурять. **Zapach ten mdli mi się**. э́тотъ зáпахъ одурáетъ менá. **Mdli mnie, zemdliło mnie**, мнé дýрно, мнé сдéлалось дýрно.

Mdło, слáбо, дýрно **Mdło mi**, мнé дýрно, я чýвствую слáбость

Mdłość, -ści, *ж.* слáбость, ослабéніе, обомлéніе. óбморокъ. óморокъ, безпáмятство: || вялость. **Mdłości go zdjęły, napadły, porwały**, его́ схватúлъ óбморокъ, онъ упáлъ въ óбморокъ. **W mdłościach leżeć**, лежáть въ óбморокѣ. въ безпáмятствѣ, въ безчýвственномъ состоя́ніи. **Mdłość rozumu**, слабоýміе. **Mdłość stylu**, вялость слóга.

Mdluchny, слабéйшій, чрезвычáйно слáбый, безсúльный. совершéнно разслáбленный, тщедýшный.

Mdły, слáбый, безсúльный,вялый.тщедýшный, || прúторный. **Wyrażenie mdłe**, слáбое выраженіе.**Styl mdły**,вялый слогъ. **Smak mdły**. прúторный вкусъ. **Potrawa mdła**, прúторное кýшанье.

Me, *ср.* сокращ. мѣстоим. **Moje**, *с.м.* **Mój, Moja, Moje.**

Mebel, Mebl, -bla, *м.* мебель; || домашніе убóры, ýтварь, *см.* **Sprzęty.**

Mebelek, Meblik, -blika, *м.* небóльшая домáшняя ýтварь.

Meblować, Umeblować, меблировáть, умеблировáть, убирáть, убрáть. || **Meblować się**, меблировáть свой кóмнаты.

Meblowanie, Umeblowanie, -nia, *ср.* меблировкá, убранство кóмнатъ.

Mecenas, -a, *м.* адвокáтъ, стрáпчій, приéжный повéренный; || защитникъ; || меценáсъ, покровúтель наýкъ и искýствъ.

Mecenat, -a, *м.* (*покровúтель наýкъ*), *см.* **Mecenas.**

Mech, *род. п.* **mchu**, *м.* мохъ. **Mech wodny**, водянáя чечевúца. **Mech morski**, морскóй úли корáлловый мохъ, *см.* **Mszysty**; || пухъ, пушóкъ, мошóкъ.

Mechanicznie, механúчески.

Mechaniczność, -ści, *ж.* механúчность.

Mechaniczny, механúческій.

Mechanik, -a, *м.* механúкъ.

Mechanika, -i, *ж.* механúка.

Mechanizm, -u, *м.* механúзмъ, состáвъ.

Mechanizować, Mechanizmować, Zmechanizmować, употреблáть вмéсто машúны, подъ машúну.

Męcherz, Męcherzyk, -a, *м. см.* **Pęcherz.**

Męcherzowy, *с.м.* **Pęcherzowy.**

Męczes, -a, *м. см.* **Wychrzta.**

Męciny, -cin, *мн.* мýтная жúдкость, гýща, отстóй, подóнки, *с.м.* **Męt.**

Męczadło, -a, *ср.* орýдіе пытки.

Męczarnia, -ni, *ж.* мýка, мученúе, страдáніе; || пытка, мýченичество.

Męczarski, мучúтельный.

Męczenie, -nia, *ср.* мучúтельство, **męczenie**, *с.м.* **Umęczenie.**

Męczeniec, -ńca, *м. с.м.* **Męczennik.**

Męczennica, -y, Męczenniczka, -i, *ж.* **męczennica.** **Zakonnica męczenniczka**, преподóбная мýченица, священномýченица; || мéсто пытки; || *Бот.* страстоцвéтъ, кавалéрникъ.

Męczenicki, Męczeniczy, мýченическій.

Męczennik, -a, *м.* мýченикъ, страдáлецъ.

Męczeński, мýченическій, страдáльческій.

Męczeństwo, -a, *ср.* **męczeństwo**, мýка, страдáніе.

Męczet, -a, *м.* мечéтъ.

Męczetny, męczétny.

Męczyć, Umęczyć, мýчить, замýчить, терзáть, *см.* **Umęczyć, Zamęczyć**; || утомлáть, утомúть, изнурáть, изнурúть, *см.* **Mordować.** || **Męczyć się, Zmęczyć się**, мýчиться, терзáться, томúться, безпокóиться, *см.* **Zamęczyć się**; || утомлáться, утомúться, изнурáться, изнурúться, устаáть, устáть, *см.* **Mordować.**

Męczyciel, -a, *м.* мучúтель.

Medal, -u, *м.* медáль.

Medalik, -a, *м.* медáлька.

Medaljon, медальóнъ

Medalnik, -a, *м.* медальéръ, медальщикъ.

Mędel, *см.* **Mendel.**

Medjacja, -ji, *ж. см.* **Pośrednictwo.**

Mediator, -a, *м*, *см.* **Pośrednik.**

Mediatorka, -i, *ж. см.* **Pośredniczka.**

Mędlny, Mendlny, зажúточный, запáсливый, имéющій въ запáсѣ мнóго копенъ хлѣба (**mający wiele zboża w mendlach**), *с.м.* **Mendel.** **To chłop mendlny, gospodarz mendlny**, óто зажúточный крестьянúнъ, запáсливый хозяúнъ.

Mędlować, Zmędlować, собирáть въ копны (*пшеницу, ячмéнь и т. д.*).

Mędral, -a, Mędrek, -drka, *м.* лжеýмствователь, софúстъ

Mędrkować, мудрúть, мудровáть, ýмничать, хитрúть.

Mędrkowski, софистúческій, суемýдрый.

Mędrkowstwo, -a, *ср.* мудровáнье, лжеýмствованіе, суемýдріе.

Mędrocha, -Mędrochna, -y, *ж. Пров.* равýмница, хúтрая жéнщина.

Mędrować, *см.* **Mędrkować.**

Mędrszy, *сравн. ст.* мудрéе, мудрéйшій, *см.* **Mądry.**

Mędrzec, -drca, *м.* мудрéцъ.

Mędrzeć, Zmędrzeć, умнéть, поумнéть.

Medycyna, -y, *ж.* медúцина, врачéбная наýка, *см.* **Lekarska sztuka.**

Medycznie, медúцински, съ медúцинской úли врачéбной тóчки зрéнія, по прáвиламъ медúцины, врачéбной наýки.

Medyczny, медúцинскій, врачéбный.

Medyk, -a, *м.* мéдикъ, врачъ, *см.* **Lekarz.**

Medykament, -u, *м.* лекáрство, *с.м.* **Lekarstwo.**

Męka, -i, *ж.* мýка, мученúе, наказáніе; || пытка. **Być jak na mękach**, сидéть какъ на горячúхъ úгольяхъ. **Pleść jak na mękach**, молóть вздóръ, нести околéсную, завирáться, брéдить.

Mekler, Makler, -a, *м.* мáклеръ.

Melancholiczeć, Zmelancholiczeć, впадáть, впасть въ меланхóлію.

Melancholicznie, меланхолúчески, грýстно, задýмчиво.

Melancholiczność, -ści, *ж.* задýмчивость, тоскливость.

Melancholiczny, меланхолúческій, задýмчивый, грýстный, тоскливый.

Melancholik, -a, *м.* меланхóликъ, *с.м.* **Melancholiczny.**

Melancholizować, погружáться въ задýмчивость; || выкáзывать задýмчивый видъ, притворáться задýмчивымъ.

Melancholizowanie, -nia, *ср.* печáльное, грýстное настроéніе.

Melancholja, -ji, *ж. Мед.* чёрная жёлчь, меланхóлія; печáль, грусть, меланхóлія.

Mełcie, -a, *ср.* молóтье, помóлъ.

Meldować, Zameldować(kogo), докладывать(*о комъ*). **Kazać się zameldować**, приказáть доложúть о себѣ; || *Воен.* доносúть, представлять, докладывать; || заявлять, доводúть до свѣдѣнія, увѣдомлять. **Meldować się, Zameldować się (u kogo)**, приказáть о себѣ доложúть, являться, заявлять о себѣ, представляться; || предъявлять, предъявúть свой вúдъ (*паспóртъ*) и т. п., давáть о себѣ знать.

Meldowanie, -nia, *ср.* явка, заявлéніе, прописка паспóрта, вúда, внесéніе въ явочную книгу.

Meldunek, -nka, *м.* явка, заявлéніе, отмѣтка, *см.* **Meldowanie**.

Meldunkowy, явочный, записнóй. **Książka meldunkowa**, явочная книга.

Melis, -u, *м* мелюсъ (*низшій сортъ сáхара*).

Melisa, -y, *ж. Бот.* мелúсса, пчельникъ, мáточникъ (*растéніе*).

Melisowy, мелúссный, *см.* **Melisa**.

Meljoracja, -ji, *ж.* улучшéніе, благоустрóйство, поддержáніе (*имѣнія*).

Melnica, -y, *ж.* родъ лóсося (*морская рыба*).

Melodja, -ji, *ж.* мелодія, благозвýчіе.

Melodrama, -y, *ж.* мелодрáма.

Melodyjnie, благозвýчно, мелодúчески.

Melodyjność, -ści, *ж.* благозвýчность, мелодúчность.

Melodyjny, благозвýчный, мелодúческій.

Melon, -a, *м.* дыня.

Melonowy, дынный.

Mełty, мóлотый, *см* **Mleć**.

Memorandum, *Нескл.* записка, пáмятная записка.

Memorjał, -u, *м.* записка, мемóрія; || счётъ, рéестръ. **Memorjał wydatków tygodniowych**, счётъ недѣльнымъ расхóдамъ.

Mendel, -dla, *м.* пятнáдцать (*или дéсять*) штукъ); || копнá изъ десяти снопóвъ, *или* изъ десяти вязáнокъ.

Menestra, -y, *ж.* италіянскій супъ.

Menestrel, -a, *м.* менестрéль, странствующій поэтъ.

Mennica, -y, *ж.* монéтный дворъ

Mennictwo, -a, *ср.* монéтное дѣло, битьё монéты.

Menniczy, монéтный. **Stopa mennicza**, прóба монéты

Mental, -u, **Mentalik, -a**, *м. см.* **Medal, Medalik**.

Menuet, -a, *м.* менуэтъ (*пѣсня и тáнецъ*).

Mercha, -y, *ж. см.* **Wszetecznica**.

Merdać, вилять, махáть хвостóмъ (*о собáкѣ*).

Mergel, *см.* **Margiel**.

Meritum (sprawy), существó дѣла.

Merkurjalny, ртýтный, меркуріáльный.

Merkury, -ego, Merkurjusz, -a, *м. Астр.* Меркурій (*планета*)) || **Merkurjusz, -u**, *Минер.* ртýть, меркурій, *см.* **Żywe srebro**.

Merydjan, -a, *м. см.* **Południk**.

Męski, Męzki, мужскóй, мýжескій; || мýжественный, сúльный, бóдрый. **Męzka suknia**, мужскóе плáтье. **Męzki krawiec**, мужскóй портнóй; || *Грам.* **Rodzaj męzki**, мýжескій родъ. **Rym męzki**, мýжеская рúема; || **Twarz męzka**, мýжественное лицó. **Głos męzki**, мýжественный, сúльный гóлосъ. **Styl męzki**, сúльный слогъ. **Płeć męzka**, мýжескій полъ. || **Po męzku**, въ мужскóмъ плáтьѣ. **Przebrana po męzku**, переодѣта въ мужскóе плáтье; || свóйственно мужчúнѣ. **Po męzku się obchodzi**, обхóдится какъ свóйственно мужчúнѣ, мýжескому вóзрасту.

Męsko, Męzko, мýжественно, бóдро; || **Po męzku**, *см.* **Męski**.

Męskość, Męzkość, -ści, *ж.* возмужáлость. зрѣлость, мýжескій вóзрастъ; || мýжественность, *см.* **Mężność**.

Messjasz, -a, *м.* мессія. **Przyjście messjasza**, пришéствіе Мессіи.

Męstwo, Męztwo, -a, *ср.* мýжество, дóблесть, сúла, бóдрость, *см.* **Męskość**.

Męszczyzna, *см.* **Mężczyzna**.

Meszka, -i, *ж. Зоол.* овощная бóжья коровка, кусáка (*насѣкóмое*).

Meszne, -ego, *ср. Церк.* доходъ за отправлéніе заказнóй литýргіи; || десятúна съ вѣренъ (*получаемая духóвными*).

Meszty, -ów, *мн. ж.* турéцкія тýфли.

Meszysty, *см.* **Mszysty**.

Met, *см.* **Mat** (*въ шáхматной игрѣ*).

Męt, -u, *м.* **Męty, -ów**, *мн.* гýща, отстóй, дрóжжи, подóнки.

Meta, -y, *ж.* мѣта, цѣль, мишéнь; || предѣлъ, граница, конéцъ, рубéжъ. **Dobiedz do mety**, пробѣжáть назнáченное разстоя́ніе. **Stanął u mety**, онъ достúгъ цѣли.

Metafizycznie, метафизúчески.

Metafizyczność, -ści, *ж.* метафизúческій смыслъ, отвлечéнность.

Metafizyczny, метафизúческій, отвлечéнный.

Metafizyk, -a, *м.* метафúзикъ.

Metafizyka, -i, *ж.* метафúзика.

Metafizykować, отвлечéнно разсуждáть о чемъ.

Metafora, -y, *ж.* метáфора, перенóсъ, *см.* **Przenośnia**.

Metaforycznie, метафорúчески, *см.* **Przenośnie**.

Metaforyczność, -ści, *ж.* метафорúческій смыслъ, *см.* **Przenośny**.

Metal, -u, *м.* металлъ, *см.* **Kruszec, Spiż**.

Metaliki, *мн.* государственныя облигáціи платúмыя звóнкою монéтою.

Metalny, Metalowy, металлúческій, *см.* **Kruszcowy**.

Metalurg, -a, *м.* металлургъ.

Metalurgiczny, металлургическій, рудосло́вный.

Metalurgja, -ji, *ж.* металлу́ргія рудосло́віе.

Metamorfoza, -y, *ж.* превраще́ніе; || переме́на, *см.* **Przemiana.**

Metempsychoza, -y, *ж.* переселе́ніе душъ, *см.* **Przechodzenie dusz**

Meteor, -u, *м.* метео́ръ, возду́шное явле́ніе.

Meteorologiczny, метеорологи́ческій.

Meteorologja, -ji, *ж.* метеорологія, нау́ка о метео́рахъ.

Meteoryczny, метеори́ческій.

Mętlić, Mętlować, Pomętlić, Pomętlować, мути́ть, взмути́ть, взбудора́жить, возбужда́ть, возбуди́ть. || **Mętlić się** мути́ться, смуща́ться, мѣша́ться, пу́таться. **Mętli mi się to słowo**, э́то сло́во на языкѣ у меня́ верти́тся, то́лько что не сорве́тся съ языка́.

Mentlik, -a, *м. Неуп.* плащикъ.

Mętnie, Mętno, му́тно.

Mętność, -ści, *ж.* му́гность, мутнова́тость.

Mętny, му́тный. *Посл.* **W mętnej wodzie piskorze łowić**, въ му́тной водѣ рыбы лови́ть

Metod, -u, *м.* бо́лѣе употреб. **Metoda, -y**, *ж.* метода́, мето́дъ, поря́докъ; || систе́ма; || руково́дства, нача́ла, *мн.*; || привы́чка, обы́чай. **Bez żadnéj metody**, безъ вса́кой мето́ды, безпоря́дочно. **To jego metoda**, э́то его́ обы́чай.

Metodycznie, методи́чески, по мето́дѣ, послѣдовательно.

Metodyczność, -ści, *ж.* послѣдовательность, поря́докъ изложе́нія, стро́йность.

Metodyczny, методи́ческій, послѣдовательный, стро́йный, систематическій; || акура́тный, то́чный въ исполне́ніи чего́ либо. **Wykład metodyczny**, систематическое изложе́ніе **Człowiek metodyczny**, человѣкъ акура́тный.

Metodysta, -y *м.* методи́стъ.

Metodystka, -i, *ж.* методи́стка.

Metonymja, -ji, *ж. Ритор.* метони́мія, *см.* **Zamiennia.**

Metr, -a, *м.* учи́тель, *см.* **Nauczyciel**; || **Metr, -u**, *м.* метръ (*франц. мѣра 22½ вершка*).

Metresa, -y, *ж.* любо́вница.

Metropolita, -y, *м.* митропо́литъ.

Metropolitalny, Metropolitański, Metropolicki, митропо́литскій, митрополи́чій.

Metropolja, -ji, *ж.* метропо́лія; || *Церк.* митропо́лія.

Metrycznie, метри́чески.

Metryczność, -ści, *ж.* метри́ческая систе́ма; || метри́ческій разме́ръ.

Metryczny, метри́ческій, *см.* **Miarowy.**

Metryka, -i, *ж.* ме́трика, метри́ческое свидѣ́тельство, свидѣ́тельство о рожде́ніи, креще́ніи, бракосочета́ніи и смерти; || метри́ческая кни́га; || вѣдомость, спи́сокъ при ка́ждой прихо́дской це́ркви родившимся, бракосочета́вшимся и умершимъ; || госуда́рственный архи́въ, собра́ніе государственныхъ и ча́стныхъ гра́мотъ и другихъ пи́сьменныхъ докуме́нтовъ, *см.* **Koronny, (Metryka koronna).**

Metrykalny, метри́ческій.

Metrykant, -a, *м.* архива́ріусъ.

Mężata, -éj, употреби́тельнѣе **Mężatka, -i**, *ж.* замужняя (*же́нщина*).

Mężczyzna, -y, *м.* мужчи́на.

Męzki, Męzko, Męzkość, *см.* **Męski, Męsko, Męskość.**

Mężnie, мужественно.

Mężnieć, Zmężnieć, мужа́ть, сдѣлаться мужественнымъ, возмужа́ть.

Mężnienie, -nia, *ср.* возмужа́ніе.

Mężność, -ści, *ж.* возмужа́лость, *см.* **Męzkość, Męztwo.**

Mężny, му́жественный, си́льный, бо́дрый, *см.* **Męski, odważny., Dzielny, Waleczny.**

Mężobójca, -y, *м.* смертоубійца, человѣкоубійца, душегу́бецъ, убійца.

Mężobójczyni, -ni, *ж.* убійца, душегу́бка.

Mężobójski, убійственный, смертоно́сный. **Po mężobójsku**, согла́сно съ хара́ктеромъ убійцы.

Mężobójstwo, -a, *ср.* смертоубійство, душегу́бство.

Mężokształty, мужеобра́зный.

Mężolubnik, человѣколюбецъ.

Mężowski, Mężowy, му́жній и му́жчинъ

Męztwo, *см.* **Męstwo.**

Męzulek, Mężulko, -lka, *м.* **Mężulo, -a**, *ср.* муженёкъ.

Mężyk, -a, *м. Умен.* человѣчекъ.

Mężysko, -a, *ср.* глу́пый мужъ, мужъ-простофиля.

Mgiełka, -i, *ж. см.* **Mgła.**

Mgła, -y, *ж.* мгла, тума́нъ, *см.* **Tuman.**

Mgławy, мглистый, *см.* **Mdławy.**

Mdleć, покрыва́ться тума́номъ, тума́ниться; || заслоня́ться, затмѣва́ться, *см.* **Mdleć.**

Mglić, Zamglić, покрыва́ть тума́номъ; || заслоня́ть, затмѣва́ть. || **Mglić się**, тума́ниться, покрыва́ться ту́чами; || заслоня́ться, загмѣва́ться, помрача́ться.

Mglisto, тума́нно; || па́смурно, нея́сно, ту́скло. **Mglisto dziś**, сего́-дня тума́нъ, па́смурная пого́да.

Mglistość, -ści, *ж.* тума́нность, па́смурность, нея́сность.

Mglisty, мглистый, тума́нный; || па́смурный, нея́сный; || ту́склый.

Mgły, сла́бый, безси́льный; || прито́рный, *см.* **Ckliwy, Mdły.**

Mgnąć (czém) мигну́ть, *см.* **Mignąć. Mgnąć okiem**, мигну́ть гла́зомъ, *см.* **Mknąć, Pomknąć.**

Mgnienie, -nia, *ср.* мгнове́ніе, мигъ. **Mgnienie oka, Okamgnienie**, мгнове́ніе о́ка.

Miąć, Zmiąć, Pomiąć, мять, смять, помя́ть.

Miądlić, *см.* **Międlić.**

Miądlica, *см.* **Międlica.**

Miał rudy, *Горн.* подру́докъ, ме́лочь, бусъ. **Miał węgla do zatykania, prochy węglowe, żużlowy** му́соръ.

Miałoza, -y, *ж.* мель.

Miałczeć, мельча́ть.

Miałczenie, -a, *ср.* мельча́ніе, измельча́ніе.

Miałczéj, ме́льче, *Сравн. ст. см.* **Miałko.**

Miałki, ме́лкій.

Miałko, ме́лко.

Miałkowyślność, -ści, *ж.* пове́рхностный умъ.

Miałkość, -ści, *ж.* ме́лкость.

Miałszy, mielczáiszy, *см.* **Miałki.**

Miana, -y, *ж.* мѣна, *см.* **Zmiana, Zamiana.**

Miano, -a, *ср.* имя, *см.* **Imię;** || имѣніе, имущество, *см.* **Imienie.**

Mianować, *Стар.* именова́ть, называ́ть. **Mianowano go po imieniu,** его называ́ли по и́мени; || **Mianować (kogo czém),** назнача́ть, опредѣля́ть. **Mianować kogo na urząd,** назначи́ть, опредѣли́ть кого́ въ до́лжность. на слу́жбу, въ слу́жбу, на мѣсто. **Mianować kogo prezydentem,** назначи́ть кого́ президе́нтомъ.

Mianowanie, -a, *м.* опредѣле́ніе, назначе́ніе. **Mianowanie urzędników na miejsca wakujące,** назначе́ніе, опредѣле́ніе чино́вниковъ на вака́нтныя мѣста.

Mianowany, назна́ченный, опредѣлённый (*въ до́лжность, на мѣсто* и т. д.), *см.* **Nominat;** || упомя́нутый, *см.* **Wspomniany;** || *Арив.* **Liczba mianowana,** именова́нное число́.

Mianowicie, а́ненно.

Mianowisko, -a, *ср.* про́звище, назва́ніе.

Mianowity, то́чный, я́сный, положи́тельный, *см.* **Wyraźny;** || *Стар.* имѣ́нитый, *см.* **Znamienity.**

Mianowniczy, -ego, *м.* состави́тель терминоло́гіи *или* номенклату́ры; || номенкла́торъ (*у Римлянъ*); || назнача́ющій, опредѣля́ющій на мѣсто.

Mianownik, -a, *м.* *Арив.* знамена́тель; || *Грам.* именительный паде́жъ.

Mianujący, нарицательный.

Miara, -y, *ж.* мѣра; || мѣрка; || размѣръ (*стиховъ*). **Miara długości, objętości** и т. д., мѣры линѣйныя, вмѣстимости, кубическія. **Miara główna,** указная *или* образцо́вая мѣра. **Miara (krawiecka),** мѣрка (*у портныхъ*). **Miara wiersza,** размѣръ стиха́, *см.* **Stopa. W miarę jak.....,** по мѣрѣ того́ какъ.. **Wynagrodzić kogo w miarę jego zasług,** вознагради́ть кого́ по мѣрѣ его́ заслу́гъ. **Pracuje w miarę sił,** тру́дится по мѣрѣ силъ. **Nad miarę,** сверхъ силъ, **Żadną miarą,** никако́мъ о́бразомъ, отню́дь не, ника́къ, нисколько. **Z każdéj miary** *или* **Ze wszelkich miar,** во мно́гихъ, во всѣхъ отноше́ніяхъ. **Z inszych miar,** въ другихъ отноше́ніяхъ.

Miarka, -i, *ж.* *Умен.* (*см.* **Miara**). мѣ́ра, мѣрка. **Dopełnić miarki grzechów,** преисполнить мѣру беззако́ній; || четверя́къ, мѣрка (*мѣра хлѣба*).

Miarkować, Umiarkować, умѣря́ть, умѣрить, обу́здывать, обуздать. **Trzeba swe żądze miarkować,** на́добно обу́здывать свои́ стра́сти. || **Zmiarkować. Pomiarkować,** увидать, усмотрѣть. замѣча́ть, замѣтить, сообража́ть, сообрази́ть, разсчи́тывать, разсчита́ть, соразмѣря́ть, соразмѣрить. **Miarkowałem że mnie chce oszukać,** я замѣча́лъ, что онъ хо́четъ меня́ обману́ть. **Trzeba tak miarkować, aby każdy równą część dostał,** на́добно такъ разсчи́тать, что́бы ка́ждому доста́лось по ро́вной ча́сти. **Wedle zasług miarkuj nagrodę,** по заслу́гамъ соразмѣря́й награ́ду. **Miarkować po swéj sile,** сообража́ться съ свое́й си́лою. || **Miarkować się,** воздержи́ваться, удержи́вать себя́; || слѣ́довать чему́. брать съ кого́ приме́ръ, сообража́ться съ чѣмъ приме́няться къ чему́; || одума́ться, разду́мать **Będziemy się miarkować, jak można,** бу́демъ по возмо́жности вести́ пра́вильную жизнь, сдѣлаемся бо́лѣе умѣренными. **Miarkować się w gniewie,** воздержи́в ться отъ гнѣва. **Dobrze się miarkuje, czy będzie w stanie dokazać to,** онъ хорошо́ обду́мываетъ (*соображаетъ*), въ состоя́ніи ли бу́детъ сдѣлать э́то? **Miarkujmy się, kto z nas co wziął,** разчита́емъ, кто изъ на́съ что́ взялъ? *Мат. Неун.* **Pierwsza wielkość miarkuje się do trzeciéj, jak druga do czwartej,** пе́рвая величина́ отно́сится къ тре́тьей, какъ втора́я къ четвёртой.

Miarkowanie, -nia, *ср.* соображе́ніе, примѣне́ніе. || **Zadne miarkowanie nic tu nie pomoże,** никако́е соображе́ніе здѣсь не поведётъ ни къ чему́; || воздержа́ніе, укроще́ніе, обузда́ніе, уменьше́ніе, смягче́ніе, послабле́ніе, облегче́ніе. || **Miarkowanie namiętności,** обузда́ніе страстей. || **Miarkowanie się,** умѣренность, воздержность, *см.* **Umiarkowanie. Miarkowanie się w zapędzie,** воздержа́ніе себя́ отъ поры́ва, отъ увлече́нія.

Miarkowany, умѣренный, воздержный.

Miarowy, мѣрный; || метри́ческій. **Wiersze miarowe.** метри́ческіе стихи́. **Miarowy takt,** мѣрный тактъ.

Miarz, -u, *м.* *Бот.* царскій ко́рень.

Miąsko, *см.* **Mięsko.**

Miasteczko, -a, *ср.* мѣсте́чко. при́городъ; || маленькій городо́къ.

Miasto, -a, *ср.* го́родъ; || *см.* **Zamiast,** вмѣсто.

Miastorządca, -y, *м.* градоправи́тель, нача́льникъ го́рода.

Miastorządztwo, -a, *ср.* городско́е нача́льство, городскія власти.

Miauczyć, мяу́кать (*о ко́шкахъ*).

Miauczenie, -nia; *ср.* мяу́канье.

Miąż, употребля́ется то́лько съ пред-

zógoмъ w (ss). **W miąź,** въ толщину, *см.* **Miąższość.**

Miazdra, -y, *ж.* кóжица, плевá, перемóнка, *см.* **Błonka.**

Miaździysty, слизистый.

Miazga, -i, *ж. Бот.* заболонь, мезгá, мязгá; || *Мед.* мóчный сокъ, хúлусъ, слизь, слúзистая жúдкость. **Utłuc na miazgę,** истолочь, растерéть, размозжúть. **Zbić kogo na miazgę,** совершéнно исколотúть кого. **Strzaskał mu głowę na miazgę,** онъ размозжúлъ емý гóлову.

Miazgowanie, -a, *ср. Мед.* образованíе млéчнаго сóка.

Miazgowaty, *см.* **Miaździysty.**

Miąższeć, Zmiąższeć, толстéть; || густéть, сгущáться.

Miąższość, -ści, *ж.* толщинá, толстотá, тóлща; || густотá, плóтность.

Miąższy, тóлстый; || густóй, плóтный.

Michałówka, -i, *ж.* осéнняя грýша.

Michaś, -sia, *м. Умен.* Мúша, Мúшенька. (Михаúлъ).

Mieć, имéть (*см.* **Posiadać**). *Этотъ глаголъ по-рýсски переводится различно, какъ вúдно изъ слúдующихъ примúровъ:* **Mieć z czego żyć,** имéть срéдства къ прокормлéнію себя. **Mieć nadzieję,** имéть надéжду. **Mieć co do siebie,** признавáть за собóю какóе-нибýдь особéннее свóйство. **On ma to do siebie, że się nigdy nie gniewa,** онъ отличáется тéмъ, что никогдá не сéрдится. **Mieć za sobą najwięcej głosów,** имéть на своéй сторонѣ большинствó голосóвъ. **Ma ci dużo do opowiedzenia,** онъ дóлженъ тебѣ многое разсказáть. **Mieć mowę,** держáть, произноси́ть рѣчь. **Mam się za szczęśliwego,** считáю себя́ счастлúвымъ. **Mam to za żart,** я э́то принимáю за шýтку. **Mieć za zbrodnię, za pomyłkę,** вмѣнять въ преступлéніе, въ ошúбку. **Ma lat dwadzieścia,** емý двáдцать лѣтъ; **ma dwudziesty rok,** емý двадцáтый годъ. **Mam jutro pójść do niego,** мнѣ нáдобно зáвтра пойдтú къ немý. **Mam to natychmiast zrobić,** мнѣ нáдобно сей-чáсъ э́то сдѣлать. **Mam ci podziękować,** я дóлженъ поблагодарúть васъ, мнѣ слѣдуетъ поблагодарúть васъ. **Miałem się położyć spać, gdy w tém on przyszedł,** я ужé собирáлся лечь спáть, какъ вдругъ онъ пришёлъ. **Nie wierzę aby on to miał zrobić,** не вѣрю, чтобы онъ могъ э́то сдѣлать. **Ja miałem to powiedzieć?** И я бýдто бы э́то сказáлъ? **Nie masz się czego obawiać,** тебѣ нéчего опасáться. **Nie ma mi kto usłużyć,** мнѣ нéкому служúть. **Nie mam skąd wziąść,** мнѣ нéоткуда взять. **Nie miałem się od kogo dowiedzieć,** мнѣ нé у кого было узнáть. **Nie mam się gdzie schronić,** мнѣ нéгдѣ спрáтаться. **Ma on za swoje,** досталось емý, нúшто емý, довóльствоваться мáлымъ. || **Mieć się do kogo,** быть расположéннымъ къ кому, относúться къ кому. **Dowiaduje się, jak się masz,** онъ спрáшиваетъ, какъ вы проживáете? **Mieć się dobrze,** жить нъ довóльствѣ. **Tak się ma 6 do 12, jak 3 do 6,** шесть отнóсится къ двѣнáдцати, какъ три къ шести. **Mieć się do pokoju,** склоня́ться къ мúру. **Dzień ma się ku wieczorowi,** день склоня́ется къ вéчеру. **Mieć się na pieczy,** быть на сторóжѣ, остерегáться. **Tak się rzecz ma,** таковó положéніе дѣла. **Ma się na deszcz,** собирáется дождь. **Ma się na wojnę,** нýжно ожидáть войны. **Mają, имéютъ, у** нихъ есть. **Miano,** имéли, имéлось. **Otóż masz!** вотъ тебѣ нá! **Otóż macie!** не говорúлъ ли я вамъ? Вотъ чтó вы сдѣлали! **Masz! на, мáзс!** на возьмú, вотъ тебѣ!

Miech, -u, *м.* мѣшóкъ, кýль, *см.* **Worek;** || раздувáльный мѣхъ (**do dmuchania**); || органный мѣхъ; || кузнéчный мѣхъ.

Miechasto, мѣшковáто, *см.* **Worowato.**

Miechasty, мѣшковáтый, *см.* **Worowaty.**

Miechowita, -y, *м.* канóникъ *или* рыцарь Гróба Госпóдня.

Miechownictwo, -a, *ср.* приготовленíе мѣшкóвъ *или* мѣхóвъ. *см.* **Miech.**

Miechowniczy, мѣшóчный.

Miechownik, -a, *м.* мáстеръ мѣшкóвъ *или* мѣхóвъ. *см.* **Miech;** || носúльщикъ мѣшкóвъ. дрáгиль.

Miechowy, раздувáльный, *см.* **Miech.**

Miechunki, -ków, *или* **-ek,** *мн. Бот.* можжýха.

Miecić, *см.* **Miotać.**

Miecielica, -y, *ж.* метéлица.

Miecz, -a, *м.* мечь; || **Krewni po mieczu,** срóдники по мýжскому колѣну, *см.* **Kądziel. Miecz-słupek,** *Плотн.* регúль.

Miecznik, -a, *м.* мáстеръ обдѣлывающúй холóдное орýжие; || меченóсецъ (санóвникъ нося́щій королéвскій мечъ).

Miecznikowa; -ej, *ж.* жена́ меченóсца.

Miecznikowicz, -a, *м.* сынъ меченóсца.

Miecznikówna, -y, *ж.* дочь меченóсца.

Miecznikowstwo, -a, *ср.* знáніе меченóсца; || *Собир.* меченóсецъ и егó жена́.

Mieczobój, -oja, *м. см.* **Szermierz.**

Mieczowy, меченóсный. **Kawaler mieczowy,** меченóсецъ, рыцарь мечá. **Linja mieczowa,** мужская лúнія, мужскóе поколѣніе.

Mieczyk, -a, *м. Умен.* мéчикъ, *см.* **Miecz;** || *Бот.* шпáжникъ, шпáжная трава́.

Międlenie, -nia, *ср.* мя́тие (*льна, пеньки*).

Międlić, Zmiędlić, мять, смять (*лёнъ, пеньку*).

Międlica, -y, *м.* мя́лица, мя́ло, мя́лка, трепáло.

Miednica, -y, *ж.* тазъ, умывáльница, лохóнка; || *Анат.* тазъ, подчрéвное лóно.

Miedniczka, -i, *ж.* тáзикъ. *см.* **Miednica.**

Miednik, -a, *м. Минер.* медóвый кáмень.

Miedź, -i, *ж.* мѣдь.

Miedza, -y, *ж.* межа́, рубе́жъ; || *Фортиф.* мерло́нъ.
Miedziak, -a, *м.* мѣ́дная моне́та; || мѣ́дный котёлъ.
Miedzianka, -i, *ж.* була́вка, шпи́лька; || мѣ́дная руда́.
Miedzianobrody, рыжеборо́дый.
Miedziany, мѣ́дный.
Miedzienica, -y, *ж.* мѣдноплави́льный заво́дъ.
Miedziokrusz, -u, *м. Минер.* ни́ккель.
Miedziolity, бро́нзовый, вы́литый изъ мѣ́ди.
Miedziopławny, мѣдноплави́льный.
Miedzioryt, -u, *м.* гравю́ра, эста́мпъ.
Miedziorzeźba, -y, *ж.* гравирова́ніе.
Miedziozielony, мѣдя́нковаго цвѣ́та, цвѣ́та мѣ́дной я́ри.
Miedzisty, мѣдяни́стый.
Miedzka, -i, *ж.* опу́шка (*лѣса*).
Miedzny, Miedzowy, межево́й, рубе́жный, пограни́чный.
Miedźny, мѣдяни́стый. **Kamień miedźny,** *см.* **Miodowy.**
Między, ме́жду *и* межъ. **Między innemi,** ме́жду про́чимъ. **Rozdał pieniądze między ubogich,** разда́лъ де́ньги убо́гимъ. **Policzono go między bogi,** его́ причи́слили къ со́нму бого́въ. **Wejść między ludzi,** яви́ться въ свѣтъ, *см.* **Pomiędzy.**
Międzybalcze, -a, *ср. Архит.* пролётъ ме́жду перекла́динами.
Międzybrwie, -a, *ср.* междубро́вье.
Międzyczasie, -sia, *ср.* междувре́менье, промежу́токъ вре́мени.
Międzydroże, -a, *ср.* перепу́тье.
Międzygórze, -a, *ср.* междуго́рье.
Międzykostny, междуко́стный.
Międzykrok, -u, *м.* промежу́токъ.
Międzymorski, *Геогр.* перешея́чный.
Międzymorze, -a, *ср. Геогр.* переше́екъ.
Międzymurze, -a, *ср.* простѣ́нокъ.
Międzypłucny, *Анат.* средогру́дный.
Międzyrzecze, -a, *ср.* междурѣ́чье, межирѣ́чье.
Międzyrzeczny, междурѣ́чный.
Międzyrzędzie, Międzysłupie, -a. *ср. Архит.* междусто́лбіе.
Międzywale, -a, *ср.* промежу́токъ ме́жду двумя́ вала́ми, око́пами.
Międzywiersz, -a, *м.* междустро́чіе, междустро́чная припи́ска.
Międzyżeberny. *Анат.* междурёберный.
Międzyziemny, *см.* **Śródziemny.**
Międzyżyle, -a, *ср.* промежу́токъ ме́жду двумя́ жи́лами.
Miegoć, -i, *ж.* вла́жность, сы́рость.
Miejsce, -a, *ср.* мѣ́сто; || *Мед.* блона́, мѣ́сто, послѣ́дъ.
Miejscopis, -a, *м* топогра́фія, описа́ніе мѣ́стности.
Miejscopiski, топографи́ческій.
Miejscownik, -a, *м. Грам.* предло́жный паде́жъ.
Miejscowość, -ści, *ж.* мѣ́стность.
Miejscowy, мѣ́стный.
Miejski, городско́й.
Miękczący, *Мед.* мягчи́тельный, смягчи́тельный.
Miękczeć, Mięknąć, Zmiękczeć, Zmięknąć, Rozmięknąć, смягча́ться, смягчи́ться, размягча́ться, размягчи́ться.
Miękczenie, -nia, *ср.* смягче́ніе.
Miękczyć, Zmiękczyć, смягча́ть, размягчи́ть, дѣ́лать мя́гкимъ; || * тро́гать, смягча́ть, склоня́ть, умилостивля́ть. || **Miękczyć się,** *см.* **Miękczyć;** || смягча́ться, умилосе́рдиться, тро́гаться.
Miękawo, мягкова́то.
Miękawość, -ści, *ж.* мягкова́тость.
Miękawy, мягкова́тый.
Miękiny, -kin, *мн.* мяки́на, плева́.
Miękisz, -a, *м.* мя́кишъ (*хлѣба*), мя́коть (*мяса*)); || *Анат.* мо́чка (*у́ха*); || *Бот.* до́ля (*сѣмени*).
Miękki, мя́гкій.
Miękko, мя́гко. **Jaja na miękko,** я́йцы всмя́тку.
Miękkość, -ści, *ж.* мя́гкость; || * вя́лость, сла́бость, изнѣ́женность. **Żyć w miękkości,** везти́ изнѣ́женную жизнь.
Miękkosercy, мя́гкосе́рдый.
Mięknąć, *см.* **Miękczeć.**
Mięknienie, -nia; *ср.* смягче́ніе.
Miękuchno, Miękutko, мя́конько.
Miękuchny, Miękutki, мя́конькій.
Miel, -i, *ж.* мѣль, о́тмѣль, мелково́дье.
Mielciarka, -i, *ж.* солодо́вница.
Mielciarz, -a, *м.* солодо́вникъ.
Mielcuch, -a, *м.* солодо́вня, *см.* **Słodownia.**
Mielec, -lca, *м. Бот.* мя́тликъ (*трава́*).
Mielenie, -nia, *ср.* моло́тье.
Mielerz, -a, *м.* ку́ча дровъ, изъ кото́рой выжига́ются у́голья.
Mielizna, -y. *ж.* мелкота́, *см.* **Miel.**
Mielnik, -a, *м. см.* **Młynarz.**
Mielony, мо́лотый.
Mielszy, *ср. ст.* ме́льче, *см.* **Miałki.**
Mieluchno, ме́лко, на́мелко.
Mieluchny, мельча́йшій.
Miencarski, мѣня́льный.
Miencarstwo, -a. *ср.* промѣ́нъ *или* размѣ́нъ де́негъ.
Miencarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.
Mieniać, Zamieniać, Zamienić, мѣня́ть, промѣня́ть, замѣня́ть. || **Mieniać się, Pomieniać się,** мѣня́ться, помѣня́ться; || измѣня́ться.
Mienienie, -nia, *ср.* мѣ́на, промѣ́нъ, размѣ́нъ.
Mienić, мѣня́ть, измѣня́ть; || называ́ть. **Mienić kogo swym przyjacielem,** называ́ть кого́ свои́мъ дру́гомъ. *см.* **Nazywać;** || счита́ть, почита́ть, ду́мать, допуска́ть. **Wszystko swoim być mieni,** онъ ду́маетъ, что все принадлежи́лъ ему́, *см.* **Sądzić, Utrzymywać. Mienić się,** выдава́ть себя́ за кого́, разглаша́ть. **Mieni się być dobrym,** онъ выдаётъ себя́ за до́браго человѣ́ка.

Mienie,-nia, *ср.* имѣніе, владѣніе; || довольство, достáтокъ; || имя. **Uczciwe mienie,** чéстное имя.

Mieniony, разноцвѣтный, пестрый, двуличневый, отливистый, съ отливомъ.

Mienność, -ści, *ж.* измѣняéмость.

Mienny, мѣняющійся.

Mientuz, -a, *м.* налúмъ, мень (*рыба*).

Miernictwo, -a, *ср.* землемѣріе, межевáніе.

Mierniczne, - ego, *ср.* плáта землемѣру.

Mierniczo-górniczy, маркшейдерскій, *см.* **Jeometra.**

Mierniczowa, -ej, *ж.* женá землемѣра.

Mierniczy, землемѣрный, межевóй. **Mierniczy stolik,** астролáбія; || **Mierniczy, ego, Miernik, -a,** *м.* землемѣръ, мѣрщикъ; || клеймúльщикъ мѣръ и вѣсóвъ.

Miernie, умѣренно, посрéдственно.

Mierniuchny, сáмый умѣренный.

Mierność, -ści, *ж.* умѣренность; || посрéдственность. **Mierność w jedzeniu,** умѣренность въ пúщѣ. **Wznieść się nad mierność,** стать вúше посрéдственности.

Miernota, -y, *ж.* посрéдственность; || посрéдственное состоúніе.

Mierny, срéдній, посрéдственный. **Wzrost mierny,** срéдній ростъ. **Dochody mierne,** посрéдственные доходы; || мéткій, попадáющій въцéль; || умѣренный. **Mierny w słowach,** умѣренный въ словáхъ.

Mierzch, -u, *м. см.* **Zmierzch.**

Mierzchać się, *см.* **Zmierzchać się.**

Mierzchliwy, сумéречный, смеркáющійся.

Mierzchnąć, Zamierzchnąć, Zmierzchnąć, мéркнуть, темнѣть, смеркáться.

Mierzenie, nia, *ср.* измѣрéніе, межевáніе.

Mierzić, Omierzić, Zmierzić, Obmierzić (**co komu**), мерзѣть, омерзѣть; || возбуждáть отвращéніе, омерзéніе. **Mierzić, zmierzić sobie co,** получúть отвращéніе къ чему. **Mierzi mię to,** óто мнѣ противно, омерзúтельно.

Mierzieniec, -ńca, *м.* мéрзкій, отвратúтельный человѣкъ, мерзáвецъ.

Mierziony, Mierzliwy, омерзúтельный.

Mierznąć, Obmierznąć, Omierznąć, омерзѣть, опротúвить, сдѣлаться противнымъ. **Już mi życie obmierzło,** мнѣ уже опротúвѣла жизнь.

Mierzwa, -y, *ж.* смя́тая, мя́тая солóма, **соломенная подстúлка** *или* **постúлка** (*для скота*); || мéлкій навóзъ.

Mierzwiasty, смя́тый, помя́тый; || навóзный.

Mierzwić, Zmierzwić, Pomierzwić, кóмкать, мять; || **Mierzwić pole,** унавóживать, удóбривать (*поле*).

Mierzwienie, -nia, *ср.* унавóженіе, удобрéніе.

Mierzyć, Zmierzyć, Przemierzyć, Odmierzyć, мѣрять, вымѣрять, измѣрять, смѣрить, измéрить; || * **соразмéрять. Mierzyć przestrzeń,** измѣрять прострáнство. **Mierzyć grunta,** межевáть. **Odmierzyć pod strych,** мѣрять подъ греблó. **Odmierzyć z czubem,** мéрить вéрхомъ. **Mierzyć, Zmierzyć, Wymierzyć** (**do kogo, do czego**), цѣлить, прицéливаться, мéтить (*во что, на что*); * добúваться (*чего*), стремúться (*къ чему*). **Mierzyć się z kim,** помéряться, борóться, равня́ться съ кéмъ. **Sobą drugich mierzyć,** мѣрять на свой аршúнъ, по себѣ судúть о другúхъ.

Mierzyciel, -a, *м. см.* **Mierniczy.**

Mierzyk, -a, *м. Бот.* дúкая петрýшка *или* сельдерéя (*растéніе*).

Mierzyn, -a, *м.* **Mierzyna, -y,** *ж.* **Mierzyniec, -ńca,** *м.* лóшадь срéдняго póста.

Mieść, *см.* **Miotać.**

Mieścić, Umieścić, Zmieścić, Pomieścić, помѣщáть, помéстить; || вмѣщáть. **zaключáть, заключúть** (*въ себѣ*). **Miłosierdzie mieści w sobie wszystkie cnoty,** милосéрдіе заключáетъ въ себѣ всѣ добродѣтели. || **Mieścić się** (**w czém**), заключáться (*въ чемъ*). **Mieścić się** (**gdzie**), помѣщáться (*гдѣ*). **To się w jego głowie nie mieści,** óто свúше его понáтій. **Mieśćcie się jak możecie,** помéститесь какъ вамъ бýдетъ удóбнѣе.

Mieścina, -y, *ж.* городúшко, городóкъ.

Miesiąc, -a, *м.* мéсяцъ. **Przez miesiąc,** въ продолженіе мéсяца. **Za miesiąc,** чéрезъ мéсяцъ. **Na miesiące,** по мéсяцамъ, помéсячно (*считать, нанимáть*). || *См.* **Księżyc.**

Miesiącowy, *см.* **Miesięczny, Księżycowy.**

Miesiączek, -czka, *м.* малый мéсяцъ; || сія́ніе, вѣнéцъ (*около главъ святыхъ на иконáхъ*); || *Бот.* ноготки́ (*растéніе*).

Miesiączkowato, въ вúдѣ мéсяца, луны.

Miesiączkowaty, имéющій вúдъ мéсяца, луны.

Mięsiarz, -a, *м.* плотоя́дный, пожирáющій мáсо.

Miesić, Zamiesić, мéсить, замéсить.

Miesięczne, -ego, *ср.* мéсячная плата, мéсячное жалованье.

Miesięcznie, помéсячно.

Miesięcznik, -a, *м* лунатикъ; || ежемéсячное, періодúческое изданіе, журнáлъ, выходя́щій одúнъ разъ въ мéсяцъ.

Miesięczny, мéсячный; || лýнный, *см.* **Księżycowy.**

Mięsisko, -a, *ср.* мясúшко.

Mięsistość, -ści, *ж.* мясúстость.

Mięsisty, мясúстый, тѣлúстый.

Mięsiwo, -a, *ср.* говя́дина, мясна́я пúща.

Mięsiwość, *см.* **Mięsistość.**

Mięsko, -a, *ср. умен.* мясцó, *см.* **Mięso.**

Mięśniczek, -czka, *м. Зоол.* плевóкъ, мясна́я мýха.

Mięsny, мясно́й.

Mięso, -a, *ср.* мáсо, говя́дина.

Mięsojad, -a, *м. см.* **Mięsiarz.**

Mięsopust, -u, *м.* сыропýстъ, послѣдніе

дни мáсляницы, карнавáлъ, мясопýстъ, зáговенье, *см.* **Zapusty.**

Mięsopustnik, -a, *м.* замаскирóванный, гуля́ка во врéмя мáсляницы.

Mięsopustny, мясопýстный, мáсляничный, сыропýстный.

Mięsopustować, гуля́ть на мáсляницѣ.

Mięsożerca, -y, *м. см.* **Mięsiarz.**

Mięsożerność, -ści, *ж.* плотоя́дность.

Mięsożerny, плотоя́дный.

Mieszać, Zmieszać, Pomieszać, мѣша́ть, смѣша́ть, перемѣша́ть, помѣша́ть; || пу́тать, впу́тывать, запу́тывать, растра́ивать. **Pomieszać szyki nieprzyjacielskie**, растро́ить ряды непрія́телей. **Pomieszać komu szyki**, привести́ кого́ въ замѣша́тельство, растро́ить чьи замы́слы. **Mieszać się, Zmieszać się**, мѣша́ться, смѣша́ться, вмѣши́ваться, смуща́ться, пу́таться. **Mieszać się, wmieszać się do czego, w co**, вмѣши́ваться, вва́ываться во что́. *см.* **Wdawać się, Wtrącać się.**

Mieszała, -y, *м.* вздо́рливый, сварли́вый сплетникъ.

Mieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, смѣсь, примѣсь; || замѣша́тельство, запу́танность, *см.* **Zamieszanie, Pomieszanie.** || **Mieszanie się (w co).** вмѣша́тельство; || смуще́ніе, трево́га, *см.* **Trwożenie się.**

Mieszaniec, -ńca, *м.* ублю́докъ (*о животныхъ*), метúсъ (*о людя́хъ*); || выродокъ.

Mieszanina, -y, *ж.* смѣсь; || галима́тья, чепуха́, *см.* **Gmatwanina**; || смятéніе, смуще́ніе, *см.* **Zamieszanie, Zamęt. Odmęt.**

Mieszanka, -i, *ж.* метúсъ, же́нщина смѣша́нной поро́ды, *см.* **Mieszaniec**; || *Агр.* мѣша́нный кормъ (*для скота*).

Mieszany, смѣша́нный.

Mieszczak, -a, *м. см.* **Mieszczuch.**

Mieszczanek, -nka, *м. см.* **Mieszczuch.**

Mieszczanin, -a, *м.* мѣща́нинъ, горожа́нинъ.

Mieszczanka, -i, *ж.* мѣща́нка, горожа́нка.

Mieszczański, мѣща́нскій.

Mieszczaństwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || мѣща́не .мѣща́нское сосло́віе.

Mieszczka, -i, *ж. см.* **Mieszczanka.**

Mieszczuch, Mieszczak, -a, **Mieszczanek**, -nka, *м.* бѣ́дный мѣщанúнъ, горожа́нинъ.

Mieszek, -szka, *м.* кошелёкъ, мошна́; || раздувáльный мѣхъ; || *Бот.* мѣше́чекъ.

Mieszewnik, -a, *м.* кошелёчный мáстеръ; *также:* мáстеръ раздувáльныхъ мѣхóвъ.

Mieszkać, жить, жи́тельсвовать, занима́ть кварти́ру.

Mieszkalny, обитáемый, жило́й, удóбный для жилья́.

Mieszkanie, -nia, *ср.* квартúра, жильё, жúтельство, помѣще́ніе; || *Юрид.* мѣстопребыва́ніе.

Mieszkaniec, -ńca, *м.* жúтель, жúлецъ.

W domu tym wiele jest mieszkańców, въ э́томъ до́мѣ мно́го жильцо́въ.

Mieszkanka, -i, *ж.* жúтельница (*дере́вни*), жúлица (*до́ма*).

Mieszkiwać, Mieszkać, жúтельствовать, жить, занимáть квартúру, стоя́ть на квартúрѣ, *см.* **Zamieszkiwać, Przemieszkiwać.**

Mieszkowaty, мѣшковáтый.

Mieszysko, -a, *м.* большóй, раздувáльный мѣхъ.

Mięta, -y, *ж.* мя́та.

Miętczany, мя́тный.

Mietelnica, -y, *ж. Бот.* полеви́ца (*растéніе*); || танцóрка на канатѣ.

Mietelnictwo, -a, *ср.* искýсство плясáть на канатѣ.

Mietelnik, -a, *м.* вольтижёръ.

Miętka, -i, *ж. см.* **Mięta.**

Miętki, *см.* **Miękki.**

Miełła, *см.* **Miotła.**

Mietlica, -y, *ж. Бот* спорúньй, головня́, ржáвчина (*въ хлѣбѣ*).

Miętosić, Zmiętosić, кóмкать, мять, смять, измя́ть, *см.* **Miąć.**

Miętowy, мя́тный.

Miętuz, *см.* **Mientuz.**

Miewać, Mieć, имѣть. || **Miewać się, Mieć się**, пожúвать. **Jak się miewasz?** какъ ты пожúваешь?

Miezdzić się, пѣниться, пускáть пѣну, мýслиться.

Miezdrzyć, сдирáть мя́со и сáло съ кóжи.

Mig, -u, *м.* мигъ, мгновéніе óка, *см.* **Mgnienie. Migi**, -ów, *мн.* знаки. **Gadać, rozmawiać na migi**, объясня́ться зна́ками.

Migać, Mignąć, мигáть, мигнýть, мелькáть, мелькнýть, блеснýть. **Swia ełko miga**, огонёкъ мелькáетъ. **Oni coś knują, bo ciągle na siebie migają**, они́ что́-то замышля́ютъ, потомý что безпрестáнно мигáютъ другъ дрýгу (*подаютъ знаки глазáми*). || **Migać się**, мерцáть, сверкать. **Gwiazdy się migają**, звѣзды мерцáютъ. **Błyskawica mignęła**, мóлнія сверкнýла.

Miganie, -nia, Miganie się, мигáніе; || сверкáніе, блистáніе. **Miganie na kogo**, объясненіе знáками.

Migdał, -u, *м.* миндáлъ. * **Myśleć o niebieskich migdałach**, мечтáть, грéзить. || *Анат.* миндалина (*желѣза*).

Migdałek, -łka, *м.* миндáлина, миндáлинка; || *франтъ, волокúта, подлизáло.

Migdałowaty, въ вúдѣ миндаля́.

Migdałowy, миндáльный.

Migi, *см.* **Mig.**

Migoć, *см.* **Miegoć.**

Migot, -u, *м.* **Migotanie**, -nia, *ср.* сверкáніе, блистáніе, мерцáніе; || мелькáніе

Migotać, Migotać się, мелькáть, мерцáть, сверкáть; || развѣвáться, мотáться, болтáться. **Gwiazdy migocą**, звѣзды мер-

дáютъ. **Kita nad szyszakiem migoce.** перó на шлемѣ развѣвáется, *см.* **Migać.**

Migotliwy, дрожащій, сверкáющій, мерцающій; || мелькающій.

Migotny, *см.* **Migotliwy.**

Migrena,-y. *ж.* мигрéнь, головная боль.

Mijać, Minąć, Wyminąć, миновáть, минýть, проходить мимо; || обгонять, объѣзжать, опережáть; || *Морс.* огибáть **Minąć przylądek**, обогнýть мысъ. || * **Kolej mnie minęła**, óчередь моя прошла. **Pomijać kogo**, проходить мимо кого, оставлять безъ вниманія. **Pomijać co**, пропускáть, упускáть изъ вúду. **Omijać kogo**, обходить кого, избѣгать. || **Mijać. przemijać**, проходить, миновáть. **Czas szybko mija**, врéмя быстро проходúть. || **Mijać się**, расходúться, проходúть мимо. **Omijać się**, обходúть, избѣгáть одúнъ другáго. **Zminąć się z kim**, разойдúться съ кѣмъ, не встрѣтúться на одúой дорóгѣ. || ***Mijać, minąć się z prawdą**, удаля́ться, уклоня́ться отъ и́стины.

Mijanie, -nia, *ср.* миновáніе, избѣжáніе, уклонéніе, удалéніе. **Mijanie się z prawdą**, удалéніе отъ и́стины.

Mik, *см.* **Fik.**

Mikołajek, -ajka, *м.* (*Умен.* **Mikołaj**, Николáй), Николáша, Никóлинька, Коля; || *Бот.* синеголóвникъ, перекати-пóле (*растéніе*).

Mikroskop, -u, *м.* микроскóпъ увели́чительное стекло́.

Mikroskopiczny, Mikroskopijny, микроскори́ческій.

Mikstura, -y. *ж.* микстýра.

Mila, -i, *ж.* мúля.

Milczący, молчали́вый.

Milczeć, молчáть, *см.* **Milknąć, Zamilczeć, Przemilczeć.**

Milczenie, -nia. *ср.* молчáніе.

Milczkiem, мóлча, молчкóмъ, изподтишка. **Milczkiem kąsać**, кусáть изподтишка.

Mile, любéзно, привѣтливо, прія́тно. **Mile przyjąć kogo**, любéзно принять кого. **Mile na kogo patrzeć**, привѣтливо смотрѣть на кого. **Mile wspominać kogo**, съ прія́тностію вспоминáть о кóмъ

Milej, сравн. ст. милéе, прія́тнѣе, любéзнѣе, привѣтливѣе, *см.* **Mile и Miło.**

Miłek, -łka, *м. Бот.* кудря́вецъ, чернобы́льникъ (*растéніе*).

Milić. *см.* **Umiłać.** || **Milić się**, *см.* **Przymilać się.**

Milicja, -ji, *ж.* милúція, зéмское ополче́ніе.

Milicjant, -a, *м.* милицéйскій рáтникъ, милиціóнеръ, ополче́нецъ.

Miljon, -a, *м.* милióнъ.

Miljonowy. милióнный. **Miljonowy pan**, милióщикъ.

Milka, -i, *ж.* (*Умен.* мúлька. *см* **Mila.**

Milkliwość, -ści, *ж.* молчали́вость, безмóлвіе.

Milkliwy, Milkły, молчали́вый, безмóлвный.

Milknąć, Umilknąć, Zamilknąć, молчáть, замóлкнуть, замолчáть; || утихáть. **Umilkły wiatry**, утúхли вѣтры.

Miłko, -a, *ср. Бот.* *см.* **Miłek.**

Miło, мúло, прія́тно, отрáдно. **Miło mi....**, прія́тно мнѣ.... **Aż miło go słuchać**, слýшать его́ составля́етъ удовóльствіе, прія́тно слýшать его́.

Miłość, -ści, *ж.* любóвь. **Miłość bliźniego**, любовь къ ближнему. **Miłość własna**, самолюбіе. **Miłość ludzkości**, человѣколюбіе. **Na miłość boską nie czyń tego**, ради Бóга не дѣлай э́того. || **Miłość**, мúлость, (прéжде употреблялось въ титулѣ, потóмъ сократилось въ **Mość**). **Wasza Miłość**, *см.* **Waszmość**; **Ich Miłość**, *см.* **Ichmość. Jego Cesarska Miłość**, его́ императóрское велúчество, *см.* **Mość.**

Miłościwie, милостиво. ла́сково, снисходúтельно, *см.* **Łaskawie.**

Miłościwość, -ści, *ж.* мúлость, милосéрдіе, блáгость.

Miłościwy, мúлостный, милосéрдный, великодýшный.

Miłosierdzie, -dzia, *ср.* милосéрдіе; || любóвь къ ближнему; || мúлостыня, благотворéніе. **Siostry miłosierdzia**, сёстры милосéрдія, сердобóльныя вдóвы. **Czynić miłosierdzie**, подавáть мúлостыню. * **Łgać bez miłosierdzia**, лгать безъ милосéрдія, напропалýю.

Miłosiernie, милосéрдно, мúлостиво, сострадáтельно.

Miłosierność, -ści. *ж.* милосéрдіе, сострадáтельность, благотворúтельность.

Miłosierny. милосéрдый, мúлостивый, сострадáтельный, благотворúтельный. **Uczynek miłosierny**, благотворúтельный поступóкъ, дóброе дѣло; || * жáлостный, умоля́ющій. **Spojrzenie miłosierne**, умоля́ющій взглядъ.

Miłośna, -y, *ж. Бот.* какáдія, сáхарный кóрень (*трава*).

Miłośnica, -y, *ж.* любóвница.

Miłośniczka, -i, *ж.* любúтельница (*музыки, живописи* и т. д.).

Miłośniczy, любóвный, страстный. **Nauka miłośnicza**, искýство любúть.

Miłośnie, любóвно, страстно.

Miłośnik, -a, *м.* любóвникъ, *см.* **Kochanek**; || любúтель (*изя́щныхъ искýствъ*), *см.* **Lubownik**; || *Бот.* бáрхатникъ, пéтýшій гребешóкъ, амарáнтъ (*растéніе*).

Miłośnikowy, любúтельскій; || свóйственный любóвнику

Miłośny, любóвный.

Miłostka, -i, *ж.* бóлѣе употребúтельно: **Miłostki, -stek**, *мн.* любóвишка, страстúшка.

Miłować. любúть, милова́ть, имѣть страсть къ чему́, находúть въ чемъ удовóльствіе (*за исключéніемъ любви одного пола къ другому, употребляется только*

въ смыслѣ любви къ Богу, къ ближнему, къ изящнымъ искусствамъ, наукамъ и т. д.).||
Miłować się, *см.* **Kochać się.**
Miłowanie, -nia, *ср.* любовь, страсть къ чему.
Miłośnik, -a, *м.* любитель.
Milszy, *сравн.* милѣйшій, *см.* **Miły.**
Miluśki, Milutki, миленькій.
Miły, милый, пріятный, любезный, *см.* **Luby.**
Mimicznie, мимически.
Mimiczny, мимическій.
Mimik, -a, *м.* мимикъ.
Mimo, мимо, помимо, не взирая, несмотря. **Iść mimo kogo**, идти мимо кого. **Mimo siebie co puszczać**, пропускать мимо ушей, не обращать вниманія. **Mimo mojéj wiedzy**, безъ моего вѣдома. **Mimo mego zakazu**, несмотря на мое запрещеніе.
Mimochodem, мимоходомъ.
Mimojazdem, мимоѣздомъ.
Mimonaturalny, противоестественный
Mimośród, -odu, *м. Mat.* разноцентренность; || * эксцентричность.
Mimośrodkowo, эксцентрически.
Mimośrodkowy, разноцентренный, эксцентрическій.
Mimowolnie, невольно.
Mimowolny, невольный.
Mina, -y, *ж.* мина, видъ, взглядъ, наружность. **Znać mu z miny**, это замѣтно по его наружности. * **Mina gęsta**, воинственный видъ. **Mina kwaśna**, нахмуренный видъ, кислая мина. **Miną nadrabiać**, искусно скрывать свое неудовольствіе, свою досаду. **Miny stroić**, давать кому знаки, перемигиваться съ кѣмъ.
Mina, -y, *ж.* рудникъ, коп. рудокопня; || руда, *см.* **Kopalnia**; || *Воен.* мина, подкопъ, *см.* **Podkop.**
Minąć, *см.* **Mijać.**
Minaret, -u, *м.* минаретъ (*башня при мечети*).
Mincarski, монетный. Mincarska forma, монетный штемпель. **Mincarska waga**, монетные вѣсы, *см.* **Menniczy.**
Mincarstwo, -a, *ср.* монетное дѣло, битье монеты.
Mincarz, -a, *м.* монетчикъ, монетный мастеръ.
Mincować, чеканить, бить монету; || передѣлывать въ монету,
Mincowanie, -nia, *ср.* чеканка, битье монеты.
Miner, -a, *м.* рудокопъ; || *Воен.* подкопщикъ.
Minerał, -u, *м.* минералъ, *см.* **Kruszec.**
Mineralny, минеральный, ископаемый, *см.* **Kopalny.**
Mineralog, -a, *м.* минералогъ.
Mineralogiczny, минералогическій.
Mineralogja, -ji, *ж.* минералогія.
Minimum, *Нескл.* минимумъ, самая меньшая степень.
Miniony, минувшій, прошедшій.
Minister, -stra, *м.* министръ. **Minister spraw wewnętrznych**, министръ внутреннихъ дѣлъ; — **skarbu**, — финансовъ; — **dworu**, — двора; — **spraw zagranicznych**, — иностранныхъ дѣлъ; — **marynarki**, морской; — **wojny**, - военный; — **sprawiedliwości**, — юстиціи; - **oświecenia**, — народнаго просвѣщенія; — **dobr państwa**, — государственныхъ имуществъ; — **komunikacji**. — путей сообщенія; — **dóbr koronnych**; — удѣловъ; || **Minister pełnomocny**, полномочный посланникъ. || **Minister protestancki**, пасторъ.
Ministerjalnie, по министерски.
Ministerjalny, министерскій.
Ministerjum, *ср. см.* **Ministerstwo.**
Ministerstwo, -a, *ср.* **Ministerjum**, *ср. Нескл.* министерство, должность, званіе министра.
Ministrant, -a, *м.* священнодѣйствующій.
Ministrowa, -éj, *ж.* жена *или* супруга министра.
Ministrowski, министерскій. **Po ministrowsku**, по министерски.
Ministrowstwo, -a, *ср.* должность, званіе министра.
Minja, -ji, *ж. Хим.* сурикъ, киноварь.
Minjatura, -y, *ж.* миніатюра, миніатюрная живопись.
Miniaturzysta, -y, *м.* миніатюрный живописецъ, миніатюристъ.
Minier, -a, *м.* рудокопъ; || *Воен.* минеръ, подкопщикъ, *см.* **Miner, Podkopnik.**
Minjować, красить, покрывать киноварью, сурикомъ.
Minjowy, киноварный, суриковый.
Minka, -i, *ж. Умен.* мина, видъ, наружность. **Ładną ma minkę**, у ней хорошенькое личико.
Minkować, жеманиться, чечениться.
Minóg, -oga, *м.* минога (*рыба*).
Minotaur, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).
Minować, рисоваться, принимать на себя какой-нибудь ложный видъ.
Minstrel, *см.* **Menestrel.**
Minuciarz, -a, *м.* мелочной человѣкъ.
Minuta, -y, *ж.* минута; || подлинная запись, подлинникъ; || черновое сочиненіе, черновая бумага.
Minutka, -i, *ж.* минутка.
Minutnik, -a, *м.* минутная стрѣлка (*на часахъ*).
Minutny, Minutowy, минутный.
Miód, -odu, *м.* медъ. **Miód niewarzony**, сырецъ. **Miód w plastrach**, сотовый медъ.
Miodek, -dku, *ж.* медокъ
Miodnik, -a, *м. Бот.* медовникъ (*у растенія*).
Miodoliz, -a, *м. Зоол.* родъ ночной бабочки (*вредной для пчелъ*).
Miodorodny, медоносный.
Miodosok, -u, *м. Бот.* медоцвѣтъ (*растеніе*).

Miodowar, -a, *м.* медовáръ.
Miodowarnia, Miodownia, -ni, *ж.* медовáрня.
Miodowica, -y, *ж.* медвѣжья росá.
Miodowiec, -wca. *м. см.* Kolibry.
Miodowina, -y, *ж.* сытá
Miodówka, -i, *ж.* родъ слáдкихъ грушъ.
Miodownik, -a, *м.* медовúкъ (*пряникъ*). *см.* Piernik; || прáничникъ, *см.* Piernikarz; ¶ *Бот.* мелúсса (*растéніе*).
Miodowy, медóвый, медовóй. **Ocet miodowy**. уксусомéдъ, мéдъ съ ýксусомъ; || **Miodowa rosa**, медвѣжья росá, *см.* Miodowica.
Miodunczany, Miodunkowy, медýнковый, *см.* Miodunka.
Miodunka, i, *ж. Бот.* медýнка, медýница, лéгочница, бéлостóйка, *см.* Płucnik. ¶ *Бот.* волóвій языкъ (*растéніе*).
Miot, -u, *м.* махъ, метáніе, бросáніе, швырáніе.
Miotać, Miecić, метáть, кидáть, бросáть. швырáть. **Miotać na kogo potwarz**, оскорблáть кого клеветóю. **Miotać czém**, волновáть, обуревáть, возмущáть, качáть, колебáть. **Gniew nim miota**, гнѣвъ обуреваéтъ его. **Okręt miotany burzą**, корáбль разбивáемый бýрею, *см.* Kołatać. || **Miotać się**, волновáться, колебáться; || бросáться, кидáться; || метáться (*о бóльномъ на постéли*). **Miotać się na kogo**, бросáться, нападáть на кого.
Miotacz, -a, *м.* метáтель.
Miotanie. -nia, *ср.* метáніе, бросáніе.
Miotełka, -i, *ж.* метéлка.
Miotła, -ły, *ж.* метлá, помелó, вéникъ, голúкъ; || *Бот.* метлúка, метлúца; || **Miotła niebieska**, хвостъ комéты.
Miotlarka, -i, *ж.* метéльщица.
Miotlarz, -a, *м.* метéльщикъ.
Miotlasty, метлообрáзный. **Miotlasta gwiazda**, комéта съ хвостóмъ.
Miotlisko, -a, *ср.* метлúшка (**niezgrabna miotła**); || метловúще (**trzon miotły**).
Miotło, -a, *ср.* игрýшка; || * **игрáлище**.
Miotłować, сѣчь рóзгами.
Miotłowy. метéльный.
Miotny, *см.* Rzutny.
Mir, -u, *м. Стар. Неуп.* миръ, *см.* **Pokój**; || міръ, вселéнная, *см.* Swiat; || довѣріе, вѣсъ, уваженіе. **Mieć mir u kogo**, имѣть, вѣсъ у кого, пóльзоваться чьимъ довѣріемъ.
Mira, -y, *ж.* смúрна, мúрра.
Mirnica, -y, *ж. см.* Chryzmat.
Mirnik, -a, *м. Бот.* дымянка (*растéніе*).
Mirny, *Стар.* мúрный, спокóйный, *см.* Spokojny.
Miro, -a, *ср. см.* Chryzmo.
Mirowy, мúровый.
Mirra, *см.* Mira.
Mirt, -u, *м. Бот.* миртъ.
Mirtowany, припрáвленный мúртовыми ягодами.
Mirtowy, мúртовый.
Mirtynek, -nka, *м.* винó пропрáвленное мúртомъ.
Mirzyć się, Zmirzyć się, *Стар.* мирúться, помирúться.
Miś *или* **Misio**, -a, *м.* Мúшенька (*Ирон. названіе медвѣдя*).
Misa, -y, *ж.* чáша, мúса, *см.* Półmisek; водоéмъ, бассéйнъ (**misa u fontanny**), *см.* Czasza, Panew'. **Misa szalna**, вéсовая чáша, *см.* Szala.
Miseczka, -czki, *ж.* мúска, мúсочка. **Miseczka do krwi puszczania**, тáзикъ при пусканіи крóви. **Miseczka (od filiżanki)**, блюдéчко.
Misiarz, -a, *м.* холостúльщикъ (*животныхъ*).
Misić. Wymisić, класть, холостúть, залóпить, *см.* Mniszyć.
Misiek, -ska, *м. см.* Miś.
Misiorka, Misiurka, Misurka, -i, *ж.* забрáло, личúкъ (*у шлéма*).
Miska, -i, *ж.* мúска. **Miska do mycia się**, умывáльница, *см.* Misa; || блюдо (*съ которымъ ходятъ во врéмя обѣдни*).
Mišnik, -a, *м.* поддóнникъ поддóнокъ (*для блюдъ и тарéлокъ*).
Misny, мúсочный; || бассéйный.
Missja. -ji, *ж.* порученіе, полномóчіе; || призваніе; || мúссія (*для обращенія въ христіáнство*), *см.* Posłannictwo.
Missjonarski, миссіонéрскій.
Missjonarz, -a, *м.* миссіонéръ.
Misterja, -ji; *ж. см.* Tajemnica.
Misterkini, -ni, *ж. см.* Mistrzyni.
Misternie, искýсно, худóжественно, мастерскú.
Misterność, -ści, *ж.* тóнкость, художественность, изящество, чистотá (*отдѣлки*), *см.* Kunsztowność, Sztuczność.
Misterny, тóнкій, изящный, худóжественный, красúвый, *см.* Kunsztowny.
Misterstwo, -a, *ср. см.* Kunszt, Sztuka.
Mistrz, -a, *м.* мáстеръ; || стáршій, глáвный; || учúтель, настáвникъ; *см.* Magister; || * худóжникъ. **To jest dzieło mistrza**, óто произведéніе худóжника, óто худóжественное произведéніе; ¶ **Mistrz kapelli**, рéгентъ (*надъ пѣвцами*); || **Mistrz obrzędów**, церемоніймéйстеръ; || **Mistrz dworu**, гофмéйстеръ; || **Wielki mistrz krzyżacki**, великій магúстръ тевтóнскаго óрдена; || **palácz**, *см.* Kat.
Mistrzowstwo, -a, *ср.* учúтельство, настáвничество, *см.* Nauczycielstwo; || магúстерство; || искýсство, мастерство; || гросмéйстерство (**godność wielkiego mistrza**); || дóлжность палачá.
Mistrzowa, -éj, *ж.* женá учúтеля, магúстра и т. д., *см.* Mistrz.
Mistrzować, Zmistrzować (co), искýсно что-либо сдѣлать; || **Mistrzować około czego**, лóвко за что взáться, лóвко распоряжáться чѣмъ; || **Mistrzować w czém**, отличáться въ чёмъ, быть искýснымъ въ чёмъ.

Mistrzownik,-a, *м. Бот.* потого́нъ,ца́рскій ко́рень.

Mistrzowny, *см.* **Mistrzowski.**

Mistrzowski, магистерскій, учи́тельскій, наста́вническій, мастерско́й, иску́сный, худо́жественный, и т. д., *см.* **Mistrz, Nauczycielski, Magistrowski.** || **Po Mistrzowsku**, иску́сно, худо́жественно; || мастерски.

Mistrzyk, -a, *м.* пачку́нъ, выдаю́щій себя́ за ма́стера.

Mistrzyni,-ni, *ж.* учи́тельница, настави́ница, воспита́тельница, преподава́тельница, содержа́тельница пансіо́на, учёбнаго заведенія; || иску́сница, мастери́ца; || худо́жница; || ста́ршая мона́шенка въ монастыря́хъ.

Mistycyzm, -u, *м.* мистици́змъ.

Mistycznie, мисти́чески.

Mistyczność, -ści, *ж.* таинственность, *см.* **Mistycyzm.**

Mistyczny, таи́нственный, мистическій.

Mistyfikacja,-ji, *ж.* мистифика́ція, одура́ченіе.

Mistyk, -a, *м.* ми́стикъ испыта́тель та́инствъ.

Mistykować,вдава́ться въ мистицизмъ.

Mit, -u, *м.* миѳъ, баснослóвное предáніе, ба́сня.

Mitiuk, -a, *м.* коро́ткій чапра́къ на ло́шадь.

Mitolog, -a, *м.* миѳолóгъ, баснослóвъ.

Mitologicznie, миѳологи́чески.

Mitologiczny, миѳологи́ческій, баснослóвный.

Mitologja, -ji, *ж.* миѳолóгія, баснослóвіе.

Mitra, -y, *ж.* ми́тра (*епи́скопская и архіепи́скопская ша́пка*), *см.* **Infuła**; || **Mitra książęca**, кня́жеская коро́на.

Mitręga, -i, *ж.* поме́ха, ме́дленность, поте́ря вре́мени, ме́шкотность; копу́нъ, копотýнъ, *см.* **Maruda**; || ме́дленная, плох я рабóта.

Mitrężnie, ме́шкотно. копотли́во.

Mitrężny, ме́шкотный, копотли́вый.

Mitrężyc, Zmitrężyć (czas), напра́сно теря́ть вре́мя, ме́шкать, конáться.

Mitrydat, -a, *м. Бот. см.* **Dryakiew.**

Mituk,-a, *см.* **Mitiuk.**

Mix. ..., *см.* Miks.....

Mizantrop, -a, *м.* мизантро́пъ нелюдáмъ. *см.* **Odludek.**

Mizantropiczny, Mizantropijny, мизантропи́ческій, нелюдимый.

Mizantropja, -ji, *ж.* не́нависть къ лю́дямъ, нелюди́мство.

Mizantropka, -i, *ж.*мизантро́пка, нелюдимка.

Mizeractwo, -a, *ср.* крáйняя нищетá, бéдность, нищенство; || *Собир.* нищіе, бéдняки, обóрванцы, нищая сво́лочь.

Mizeraczek, -czka, *м. см.* **Mizerak.**

Mizeraczka, -i, *ж.* бéдная, жáлкая, несчáстная жéнщина.

Mizerak, -a, *м.* бéдняк, бéдняга бéдный человéкъ, горемы́ка.

Mizerere, *Нескл. Церк.* Поми́луй мя Бóже (*50-ый псало́мъ*).

Mizerja, -ji, *ж.* крáйняя бéдность, нищетá; || салáть изъ свéжихъ огурцóвъ.

Mizernie, плóхо, хýдо; || бéдно, нищенски, *см.* **Nędznie.**

Mizernieć, Zmizernieć, худéть, похудéть, становúться худощáвымъ, измéниться въ лицé.

Mizerny, блéдный, худóй, тóщій,сухопáрый, тщедýшный,исхудáлый; || бéдный, непомощный, ничтóжный, жáлкій, плохóй. **Twarz mizerna**, блéдное, исхудáлое лицó. **Postać mizerna**, изнеможённый видъ, изнеможённая нарýжность. **Mizerne utrzymanie**,бéдное содержáніе. **Mizerne jedzenie**, плохáя ѣдá. **Mizerna robota**. плохáя, ничтóжная рабóта. **Odzież mizerna**, бéдная одéжда. **Mizerne zbiory**, плохóй урожáй. плохáя убóрка (*хлѣба*); || * сухóй. **Mizerne dzieło**. сухóе, непріáтное сочинéніе. **Mizerny styl**. сухóй, непріятный слогъ.

Mizerota, -y, *ж.* нищетá, бéдность, *см.* **Lichota, Nędzota.**

Mizerować. Zmizerować, истощáть,истощúть сúлы,здорóвье. **Zmizerować się**. истощúть сúлы, разстрóить здорóвье.

Mizg, -u, *м. см.* **Umizg.**

Mizguś, -sia, *м.* щёголь. фрáнтикъ.

Mkły, бéглый, бéгýщій; || скоротéчный, преходящій. **Mkła fala**, бéгýщая волнá, *см.* **Nikły.**

Mknąć, толкáть, пихáть; || побуждáть. понуждáть, *см.* **Pomykać**; || **Mknąć się**, стремúться; || подвигáться впередъ; выступáть, выдавáться, вдавáться, *см.* **Pomykać sie, Umykać.**

Młacać, *см.* **Młócić.**

Młanka, -i, *ж. Зоол.* плогвá, плотúца (*рыба*).

Mlask, -u, *м. см.* **Mlaskanie.**

Mlaskać, Mlasnąć, чмóкать, чмóкнуть, чáвкать, чáвкнуть.

Mlaskanie-nia, *ср.* чмóканье, чáванье.

Mleć, Zemleć, Umleć, молóть, емолóть (рожь); || * **Mleć językiem**,молóть вздоръ, болтáть, молóть языкомъ.

Mlecz, -u, *м.* молóки (*у рыбъ*); || **Mlecz pacierzowy** *или* **grzbietowy**, спинно́й,хребéтный мозгъ; || *Бот.*сердцевúна; || зáячья капýста (*растéніе*); || пухъ, пушóкъ, мошóкъ (*на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ*).

Mleczaj, -ja, *м. Бот.* сыроéжка, грузди (*грибъ*).

Mleczak, -a, *м.* рыба самéцъ. рыба съ молокáми; || молодóе живóтное, сосунóкъ; || * молокосóсъ, юноша.

Mleczarka, -i, *ж.* молóчница.

Mleczarnia, -ni, *ж.* молóчня, сырня.

Mleczasty, молочный.

Mleczek, -czku, *м. Бот.* молочай, молочайникъ (*растеніе*).

Mleczko, -a, *ср.* молочко. **Mleczko cielęce**, сладкое мясо, телячьи молоки. **Mleczko kamienne**, лунное молоко, бѣлый, рыхлый мѣлъ.

Mleczkowy sok, *Мед.* млечный сокъ, хилусъ.

Mlecznica, -y, *ж. Бот.* истодъ (*растеніе*).

Mlecznieć, превратиться въ молоко.

Mlecznik, -a, *м.* молочникъ, продавецъ молока; || молочня, сырня, *см.* **Mleczarnia**; || **Mlecznik kamień**, галактитъ; || *Бот.* млечникъ.

Mleczno, -a, *ср. см.* **Mleczywo.**

Mleczny, молочный; || *Астрон.* **Droga mleczna**, млечный путь; || **Mleczne zęby**, первые, молочные зубы.

Mleczysty, *Бот.* молочнистый.

Mleczywo, -a, *ср.* молочное, молочное кушанье, *см.* **Nabiał.**

Mléko, -a, *ср.* молоко. **Słodkie mléko**, свѣжее молоко. **Kwaśne, zsiadłe mléko**, кислое, ссѣвшееся молоко, простокваша; || * **Mleko panieńskie**, косметическая вода. *Посл.* **Mléko jeszcze ma pod nosem**, у него ещё материно молоко на губахъ не обсохло.

Mlékodajny, *Анат.* млеконосный.

Mlékorodny, млекотворный, производящій молоко.

Mlékowy, молочный.

Mlewo, Mliwo, -a, *ср.* помолъ, молотье. **Zapłata od mliwa**, плата за помолъ.

Młócba, -y, Młocka, -i, *ж.* молочéніе, молотьба (*хлѣба*). **Czas, początek młócby**, замолоть.

Młocek, -cka, *м.* молотильщикъ.

Młócenie, -nia, *ср. см.* **Młócba.**

Młócić, молотить (*хлѣбъ*). *Посл.* **Próżno słomę młócić**, *или* **Darmo wodę młócić**, въ ступкѣ воду толочь. || * **Wymłócić kogo**, отколотить, отвалять кого.

Młocisko, -a, *ср.* молотовище; || огромный молотъ.

Młocka, -i, *ж. см.* **Młócba**; || молотильщица.

Młockarnia, -ni, *ж.* молотилка.

Młockowy, молотильный.

Młode, -ego, *ср.* молодое животное.

Młodec, -dca, *м.* молодое животное, молодая птица.

Młódka, -i, *ж.* молодка, молодица, молодая дѣвушка, женщина; || молодая самка (*ещё неимѣвшая дѣтёнышей*); || простая карта, не фигура.

Młodnieć, Odmłodnieć, молодѣть, помолодѣть.

Młodniś, -sia, *м. см.* **Młokos.**

Młodo, молодо.

Młodociany, юный, молодой, юношескій.

Młodolatek, -tka, *м.* безбородый юноша, молокососъ.

Młodolatka, -i, *ж.* молодка, молодица, молодая дѣвушка.

Młodoletni, юный, молодой, юношескій, отроческій.

Młodość, -ści, *ж.* молодость, юность; || молодежь, юношество. *Послов.* **Młodość płochość**, молодо зелено.

Młodoszczep, -u, *м. см.* **Płonka.**

Młodożeniec, -ńca, *м.* молодой, новобрачный, *см.* **Nowożeniec.**

Młodożeństwo, -a, *ср.* молодая чета, молодые супруги; || ранняя женитьба.

Młodsza, -ej, *ж.* горничная, служанка.

Młodszy, младшій, *см.* **Młody.**

Młody, молодой, юный, юношескій. **Panna młoda**, молодая, новобрачная. **Pan młody**, молодой, новобрачный. **Państwo młodzi**, молодые, новобрачные. *Послов.* **Młode piwo szumi**, юношеству трудно удержаться отъ увлеченій, молодость должна перебѣситься. **Młodą mieć twarz**, имѣть моложавое лицо. **Zamłodu**, съизмалу, смолоду, смалу, съизмальства, съ малолѣтства.

Młodysz, -a, *м.* моложавый.

Młodź, -dzi, *ж.* молодежь, *см.* **Młodzież.**

Młodźba, *см.* **Młocba.**

Młodzian, -a, *м.* юноша, молодецъ, *см.* **Młodzieniec.**

Młodzianki, -ów, *мн.* младенцы избіенные Іродомъ. **Święto Młodzianków**, избіеніе младенцевъ Іродомъ.

Młodziankowy dzień, день избіянія младенцевъ Іродомъ, *см.* **Młodzianki.**

Młodzić, молодить, *см.* **Odmładniać, Odmładzać.** || **Młodzić się**, молодиться.

Młodzic, -a, *м.* молодь, молодизна, пивныя дрожжи.

Młodzieńczy, юношескій, отроческій.

Młodzieńczyk, -a, *м.* юноша.

Młodzieniaszek, -szka, *м.* отрокъ; || мальчишка, молокососъ.

Młodzieniec, -ńca, *м.* молодой человѣкъ, юноша.

Młodzienny, Młodzieński, *см.* **Młodzieńczy.**

Młodzieństwo, -a, *ср.* юношество, юность, юношескій возрастъ, молодость.

Młodzież, -y, *ж.* молодежь.

Młodzik, -a, *м.* молокососъ, вертопрахъ, *см.* **Młokos.**

Młodziuchno, очень молодо, моложаво.

Młodziuchny, Młodziutki, Młodziusieńki, Młodziuteńki, молоденькій, молодехонекъ.

Młodziwo, -a, *ср.* молозиво.

Młodzizna, -y, *ж.* помётъ (*число дѣтёнышей за одинъ разъ рожденныхъ*); || высѣдъ, выводъ (*о птицахъ*); || мелузга, мелкая рыба (*пускаемая на разводъ*); || молодыя растенія.

Młokicina, -y, *ж.* родъ ивоваго дерева, *см.* **Witwina.**

Młokos, -a, *м.* молокососъ.

Młon, -u, *м.* меленъ (*въ мельницѣ*).

Młot, Młót, -a, *м.* мо́лотъ. *Горн.* **Młot fryszerski, кри́чный мо́лотъ;—przyciskowy,** хвостовый мо́лотъ; — **leśny (cechówka),** штемпель, пунсо́нъ. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Młotarnia, -ni, *ж.* кова́льня, молотова́я.

Młoteczek, -czka, *м. Умен.* молото́чекъ; || *Анат.* молото́чекъ (*въ ушáхъ*).

Młotek, -tka, *м.* молото́къ. **Młotek mularski,** ки́рочка, ки́рка, молото́къ.

Młotnik, -a, *м.* молотобо́ецъ.

Młotny, Młotowy, молотово́й, молотко́вый.

Młóto, Młuto, -a, *ср.* дроба́, драби́на, пивна́я гу́ща.

Młotowiny, *Горн.* молотобо́йня.

Młyn, -a, *м.* ме́льница. **Młyn wietrzny,** ве́тряная ме́льница. **Młyn wodny,** водяна́я ме́льница. **Młyn parowy,** парова́я ме́льница. **Młyn ręczny,** ручна́я ме́льница. **Młyn prochowy,** пороховая ме́льница. *Посл.* **Język mu latajak we młynie,** языкъ у него́ сло́вно трещо́тка.

Młynarczanka, -i, *ж.* дочь ме́льника.

Młynarczyk, -a, *м.* рабо́тникъ въ ме́льницѣ.

Młynarka, -i, *ж.* ме́льничиха.

Młynarski, ме́льничный, ме́льничій.

Młynarstwo, -a, *ср.* ме́льничное произво́дство, ме́льничный про́мыселъ.

Młynarz, -a, *м.* ме́льникъ.

Młynarzów, ме́льничій, принадлежа́щій ме́льнику.

Młynarzowa -ej, *ж.*, ме́льничиха, жена́ ме́льника, *см.* **Młynarka.**

Młynek, -nka, *м.* ма́ленькая ме́льница. **Młynek do kawy,** кофе́йная ме́льница; || ме́льница (*дѣтская игра*); || верче́нье, маха́нье вокру́гъ себя́ шпагою *или* па́лкою (*для защи́ты*). **Młynkiem się bronić,** защища́ться (*тѣмъ же спо́собомъ*); || кувы́ркань. **Młynka robić, zrobić,** кувы́ркаться; * вили́ть, вывёртываться, *см.* **Kominek;** || (*кресть, фигура въ та́нцѣ*); || *см.* **Młyniec.**

Młyniec, -ńca, *м.* употребля́ется то́лько въ творит. падежѣ: **Młyńcem,** въ кружо́къ, кружко́мъ. **Obracać się młyńcem,** верте́ться, кружи́ться. **Toczyć się młyńcem,** кати́ться кружко́мъ.

Młynkować, Przemłynkować (zboże), просѣва́ть (*хлѣбъ*); || * выверты́ваться, вили́ть, лука́вить.

Młynkowanie (zboża), -nia, *ср.* просѣва́ніе хлѣба.

Młynowe, -ego, *ср.* ме́льничный сборъ.

Młyński, ме́льничный.

Mnażać, *см.* **Mnożyć.**

Mnich, -a, *м.* монашествующій, мона́хъ, и́нокъ; || слонъ, фигу́ра (*въ шáхматахъ*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, пробирная ча́шечка; || подъёмная дверь, шлюзъ (*въ прудѣ*); || *Плотн.* коро́ль; || *Бот. см.* **Mniszek.**

Mnichostwo, -a, *ср.* монáшество, иночество.

Mnichowski, монáшескій, иноческій, *см.* **Mniszy. Po mnichowsku,** помонáшески.

Mnichowstwo, -a, *ср. см.* **Mnichostwo.**

Mniéj, сравн. ст. менѣе, ме́ньше, *см.* **Mało. Mniéj więcéj,** бо́лѣе и́ли ме́нѣе. || *Матем.* **Znak mniéj,** ми́нусъ.

Mniejszeć, Zmniejszeć, уменьша́ться, уменьши́ться, убавля́ться, убави́ться, *см.* **Maleć.**

Mniejszenie, Zmniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, у́быль; || сба́вка (*въ цѣнѣ*).

Mniejszoroczny, ме́нѣе одного́ го́да.

Mniejszość, -ści, *ж.* меньшинство́; || ме́ньшее число́, количество, ни́зшая сте́пень.

Mniejszy, *сравн. ст.* ме́ньшій, *см.* **Mały. Mniejsza o to,** э́то ничего́ не зна́читъ, э́то пустя́ки, не вели́кое, не ва́жное де́ло.

Mniejszyć, *см.* **Zmniejszać.**

Mniejszyciel, -a, *м.* уменьши́тель.

Mniemać, ду́мать, полага́ть, мнить, суди́ть; || представля́ть себѣ́, вообража́ть.

Mniemacz, -a, *м.* ду́мающій, вообража́ющій.

Mniemanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе, сужде́ніе, усмотрѣ́ніе. **Wielkie było o nim mniemanie,** отъ него́ мно́гаго ожида́ли; || предположе́ніе, дога́дка. **Na mniemaniu oparty,** осно́ванный на дога́дкѣ, *см.* **Domniemanie, Domniemalny.**

Mniska, -i, *ж.* кла́деная свинья́.

Mniszarz, -a, *м.* холости́льщикъ.

Mniszek, -szka, *м.* монáшекъ; || *Зоол.* черносѣрая синица (*птица*); || *Бот.* одува́нчикъ, попо́во гуме́нцо, хаси́мъ.

Mniszka, -i, *ж.* и́нокиня, монáшенка, монáхиня, *см.* **Zakonnica.**

Mniszy, Mniski, монáшескій.

Mniszyć, Omniszyć (kogo), постригáть, постри́чь кого́ въ монáхи; || **Omniszyć się,** постри́чься въ монáхи. || **Wymniszyć,** класть, холости́ть, воло́шить.

Mnogi, многочи́сленный, мно́жественный, *см.* **Liczny.** *Грам.* **Liczba mnoga,** мно́жественное число́.

Mnogo, мно́го.

Mnogobarwny, многоцвѣ́тный, *см.* **Wielofarbny.**

Mnogodzietny, имѣ́ющій мно́го дѣте́й.

Mnogodźwięczny, многозву́чный.

Mnogogrzeszny, многогрѣ́шный.

Mnogojęzyczny, многоязы́чный.

Mnogokrotny, *см.* **Wielokrotny.**

Mnogokształty, *см.* **Wielokształtny.**

Mnogoletni, *см.* **Wieloletni.**

Mnogoludność, -ści, *ж.* многолю́дство, многолю́діе.

Mnogooczny, *см.* **Wielooki.**

Mnogopamiętny, имѣ́ющій обши́рную па́мять.

Mnogoplemienny, многоплеме́нный, *см.* **Wieloplemienny, Różnoplemienny.**

Mnogopłodny, **Mnogorodny**, обильный плодами, плодородный.

Mnogość, -ści, *ж.* множество, многочисленность, накопление, скопление.

Mnogowodny, многоводный.

Mnóstwo, -a, *ср.* множество.

Mnożca, -y, *м.* умножающий, размножающий, распространитель.

Mnożenie, -nia, *ср.* размножение; || *Ариѳ.* умножение.

Mnożna, -éj, *ж. Ариѳ.* множимое число.

Mnożnik, -a, *м. Ариѳ.* множитель.

Mnożny, *Ариѳ.* множимый, могущий помножиться.

Mnożyć, умножать, размножать; || *Ариѳ.* помножать, *см.* **Pomnożyć**. || **Mnożyć się**, размножаться, увеличиваться, помножаться, *см.* **Rozmnażać się**.

Mnożyciel, -a, *м. см.* **Mnożca**.

Mobilja, *мн.* движимость, движимое имение. движимое.

Mobilizacja, -ji, *ж. Юрид.* превращение недвижимаго имения въ движимое; || *Воен.* мобилизація.

Mobilizować, превращать въ движимое (*недвижимое имѣніе*); || *Воен.* мобилизировать.

Moc, -y, *ж.* мощь, мочь, сила; || крѣпость, прочность; || власть, могущество; || бодрость, твердость. **Z całéj siły, z całą mocą**, всѣми силами, всячески. **Nie może chodzić o swojéj mocy**, у него нѣтъ силъ ходить. **Moc sukna, płótna**, прочность сукна, полотна. **Moc ciała**, крѣпость тѣла, тѣлесная сила. **Moc umysłu**, твердость душ., душевная сила. **Moc obowiązująca**, пространство дѣйствія, обязующая сила. **Moc wykonalna**, законная. исполнительная сила. **Moc egzekucyjna**, исполнительная сила. **Moc artykułu** (np. **organizacji sądowéj**), дѣйствіе статьи (*судебныхъ уставовъ*). **Moc obowiązująca**, дѣйствіе закона, обязательная сила. **Moc wstecz obowiązująca**, обратное дѣйствіе закона. **Żadne prawo nie ma mocy wstecz obowiązującéj**, законъ не имѣетъ обратнаго дѣйствія. **Mocą swego genjuszu**, силою своего гения. **To nie jest w mojéj mocy**, это не въ моей власти. **Mieć kogo** *или* **co w swéj mocy**, имѣть кого *или* что въ своей власти. **Mieć moc na śmierć i życie**, имѣть право располагать чьей смертью и жизнью. || **Moc**, множество. **Mieć moc przyjaciół**, имѣть множество друзей; || **Mocy**, *мн.* державы, государства. || **W moc. Na mocy, Z mocy**, въ силу, по силѣ, по праву (*него*). **W moc, na mocy takiego prawa, takiego rozporządzenia**, въ силу такого-то закона, такого-то постановленія. **Z mocy donacji**, по пожалованію. **Na mocy wyroków sądu**, по приговорамъ суда; || **Mocą**, волею, неволею, силою, насильно, *см.* **Siła, Dzielność, Tęgość, Własność, Możność, Prawo, Potęga**.

Mocarka, -i, *ж.* властительница, владычица; || могущественная монархиня, государыня.

Mocarski, верховный, высочайшій, самодержавный, царскій, могущественный.

Mocarstwo, -a, *ср.* держава, государство, монархія.

Mocarz, -a, *м.* монархъ, государь.

Mocen (mocny), употребляется только съ вспомогательнымъ глаголомъ **być** (*быть*), въ значеніи: имѣть возможность, быть въ состояніи, имѣть право на что. **Jestem mocen to zrobić**, я могу это сдѣлать. **Mocen jest**, предоставляется ему.

Mocja, -ji, *ж.* движеніе, моціонъ; || предложеніе, *см.* **Wniosek**.

Mocnić, укрѣплять, усиливать, *см.* **Wzmacniać**. || **Mocnić się, Mocnieć**, укрѣпляться, усиловаться, *см.* **Wzmacniać się**.

Mocniéj, Mocniejszy, *сравн. ст.*, сильнѣе, сильнѣйшій, *см.* **Mocno, Mocny**.

Mocno, сильно, мощно, крѣпко, выразительно, настойчиво; || весьма, очень. **Mocno siedzieć na koniu**, крѣпко сидѣть на лошади. **Mocno się temu dziwił**, онъ очень удивлялся этому. **Mocno nastawać na co**, настаивать на чемъ, упирать на что.

Mocność, -ści, *ж.* сила, мощь, мочь; || крѣпость, твердость, прочность.

Mocny, сильный, крѣпкій; || твердый, плотный, прочный, *см.* **Silny**. **Mocny w czém**, знающій, искусный, силенъ въ чёмъ. **Mocny w historji**, хорошо знающій исторію. силенъ въ исторіи. || **Mocen**, въ силахъ, въ состояніи; употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Jestem mocen to uczynić**, я въ состояніи это сдѣлать.

Mocodawca, -y, *м.* довѣритель.

Mocować укрѣплять, усиливать, напрягать, *см.* **Silić, Natężać**; || **Mocować się (z kim, z czém)**, бороться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); противоборствовать (*кому, чему*), *см.* **Pasować się, Walczyć**.

Mocowanie, -nia, Mocowanie się, *ср.* борьба.

Mocownik, -a, *м.* борецъ; || силачъ

Mocz, -u, *м.* моча.

Moczadło, -a, *ср.* **Moczara, -y**, *ж.* топь, трясина, болотина.

Moczenie, -nia, *ср.* мочение; || мочка, умочка; || мочение (*льна, пеньки*); || *Хим.* вымочка.

Moczociąg, -u, *м. Хим.* катетеръ, выпускникъ, спустникъ (*инструментъ*).

Moczowy, мочевой.

Moczyć, Zmoczyć, мочить, смочить, намочить, измочить. || **Moczyć się**, мочиться, измочиться, *см.* **Maczać**.

Moczydło, -a, *ср.* мочильня (*для льна*).

Moczymorda, -y, Moczywąs, -a, *м.* пьяница, пьяньчуга.

Moda, -y, *ж.* мода, обычай, обыкновение.

Model, -u, Modelusz, -u, *м.* моде́ль, слѣпокъ; || образе́цъ, *см.* **Wzór.**

Modelować, лѣпить, вылѣпля́ть.

Modelowanie, -nia, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, лѣпна́я рабо́та.

Modelownik, -a, *м.* лѣпщи́къ, лѣпи́льщикъ.

Modelowy, образцо́вый, *см.* **Wzorowy.**

Moderacja, -ji, *ж. см.* **Umiarkowanie.**

Moderant, -a, *м.* умѣренный; || партиза́нъ умѣренной политической па́ртіи.

Moderat, -a, *м.* умѣренный, скро́мный человѣкъ.

Moderować, Moderować się, *см* **Miarkować, Miarkować się.**

Moderowny, *см.* **Umiarkowany.**

Modestja, -ji, *ж. см.* **Skromność.**

Modła, -y, *ж.* о́бразъ, видъ, фо́рма; || образе́цъ, *см.* **Prawidło;** || *Стар.* идолъ, кумі́ръ, истука́нъ (*языческій*); || *Плотн.* у́ровень съ отвѣсомъ, ватерпасъ; || **Modły, -ów,** *мн.* моле́ніе, мольбы, моли́твы.

Modłek, dłka, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Modlenie się. *ср.* моле́ніе, моле́бствіе.

Modlić, молить, умоля́ть, упра́шивать; || заклина́ть, *см.* **Zaklinać.** || **Modlić się,** моли́ться. **Modlić się o co do Boga,** моли́ться о чемъ Бо́гу. **Modlić się komu** *или* **do kogo,** умоля́ть кого, *см.* **Błagać.**

Modliciel, -a, *м.* моле́льщикъ, богомо́лецъ

Modlicielka, -i, *ж.* моле́льщица, богомо́лка.

Modlitewka, -i, *ж.* кра́ткая моли́тва.

Modlitewnia, -ni, Modlitewnica, -y, *ж.* моле́льня, моле́нная, часо́вня, *см.* **Modlnica.**

Modlitewny, моли́твенный, моле́льный.

Modlitwa, -y, *ж.* моли́тва, мольба́. **Modlitwa Pańska,** моли́тва Го́спо́дня. **Polecać się czyim modlitwom,** поручи́ть себя́ чьи́мъ моли́твамъ. **Dom modlitwy,** домъ моли́твы, *см.* **Modlnica.** || **Modlitwy,** *мн.* моли́твенникъ.

Modłoczyńca, -y, *м. см.* **Modliciel.**

Modniarka, -i, *ж.* торгу́ющая мо́дными това́рами.

Modnie, Modno, мо́дно, помо́дному, по мо́дѣ.

Modnieć, Zmodnieć, быть въ мо́дѣ.

Modnis, -sia, *м.* мо́дникъ.

Modnisia, -si, *ж.* мо́дница.

Modno, *см.* **Modnie.**

Modnochodny, сле́дующій мо́дѣ.

Modny, мо́дный.

Modrak, -a, *м. Бот.* **василёкъ** (*растѣніе*), *см.* **Chabrek, Bławat.**

Modrawo, голубова́то, синева́то.

Modrawy, голубова́тый, синева́тый.

Modro, голуба́го цвѣта.

Modrobiały, свѣтлоголубо́й.

Modrooki, голубоо́кій, голубогла́зный.

Modrość, -ści, *ж.* голубизна́, синева́, лазу́рь.

Modry, лазу́ревый, голубо́й.

Modrzeć, Zmodrzeć, синѣть, принима́ть, приня́ть голубо́й цвѣтъ.

Modrzeń, -nia, *м. см.* **Modrzew.**

Modrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **Modrak;** || кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*растѣніе*). *см.* **Ostrożki.** || *Зоол.* родъ макре́ля (*рыба*).

Modrzeniowy, *см.* **Modrzewiowy.**

Modrzew, -wia, *м.* ли́ственница (*дерево*).

Modrzewnica, -y, *ж. Бот.* болотня́къ, вѣрескъ (*растѣніе*).

Modrzewiowy, ли́ственничный.

Modrzyć, Pomodrzyć, Zmodrzyć, синя́ть, воронить (*сталь*); || окра́сить въ си́ній цвѣтъ.

Modyfikacja, -ji, *ж.* измѣне́ніе, видоизмѣне́ніе.

Modyfikować, измѣня́ть.

Modystka, -i, *ж.* моди́стка, *см.* **Modniarka.**

Módz, мочь, имѣть возмо́жность. **Nie mogę pojąć tego,** не могу́ поня́ть э́того. **Nie módz się ruszyć,** не имѣть возмо́жности двинуться, тро́нуться. **Może być że....** мо́жетъ быть, что... **Może wiele u naczelnika,** онъ мно́го мо́жетъ сдѣлать у нача́льника, онъ въ си́лѣ у нача́льника. **Póki mogąc,** по мѣрѣ возмо́жности. **Jak mogąc,** какъ мо́жно, наско́лько мо́жно.

Modziasty, *см.* **Modny.**

Mogiła, -y, *ж.* моги́ла; || моги́льная на́сыпь, курга́нъ.

Mogiłka, -i, *ж.* моги́лка; || **Mogiłki,** *мн.* кладби́ще.

Mogilniczy, -ego, *м.* моги́льщикъ, *см.* **Grabarz.**

Mogilnik, -a, *м.* кладби́ще, *см.* **Cmentarz.**

Mogilny, моги́льный.

Mój, moja, moje, moi, moá, moë.

Mojże, Moiże, -a, *ср. Неуп.* помѣстье; || мы́за, хуторъ, фе́рма, *см.* **Folwark.**

Moknąć, Zmoknąć, мо́кнуть, смо́кнуть, промо́кнуть. **Zmokłem do koszuli,** я промо́къ до руба́шки. **Moknąć na deszczu,** мо́кнуть подъ дождемъ.

Mokro, мо́кро, вла́жно, сы́ро.

Mokrość, -ści, *ж.* мокрота́, вла́жность, сы́рость.

Mokrota, y, *ж. см,* **Mokrość.**

Mokry, мо́крый, вла́жный, сыро́й.

Mokrza, -y, *ж.* течь, те́ча, мокрота́.

Mokrzawy, мокрова́тый, сырова́тый.

Mokrzyć, *см.* **Moczyć.**

Mokrzyca, -y, *ж. Ветер.* разсѣ́дины, подсѣ́дъ, колѣнный мокре́цъ (*у лошади*).

Mokrzydło, -a, *ср.* мокрое, вла́жное мѣсто, мо́края, вла́жная почва.

Mokrzyna, -krzyny, Mokrzysko, -krzyska, Mokrzyzna, -krzyzny, мокрыя, вла́жныя мѣста.

Mokrzyna, -y, *ж.* вла́жность, сы́рость, мокрота́.

Mokwa, -y, *ж.* сли́коть, мокрота́.

Mól, *род. п.* **mola**, *м.* моль, платяная моль (*насѣкомое*). *Послов.* **Każdy ma swego mola co go gryzie**, всякому своя болячка больна, у всякаго своя занóза.

Molestja, -ji, *ж. см.* **Przykrość**.

Molestować (kogo), безпокоить, досаждáть, мýчить.

Molik, -a, *м. Зоол.* закóжный червь, клещъ (*насѣкóмое*).

Molisty, испóрченный мóлью.

Molotoczyna, -y, *ж.* молетóчина.

Molowaty, *см.* **Molisty**.

Molownik, -a, *м. Бот.* почечýйная травá, кудрявецъ.

Momencik, -a, *м. Умен.* минýтка.

Moment, -u, *м.* мигъ, мгновéніе, минýта, момéнтъ. **Co moment**, кáждую минýту, ежеминýтно. **W momencie**, чéрезъ минýту, *см.* **Chwila**.

Momentalnie, на корóткое врéмя, на минýту, на мгновéніе, кратковрéменно.

Momentalny, мгновéнный, минýтный, кратковрéменный.

Momot, -a, *м.* заика; || бормотýнъ, лепетýнъ.

Momotać, бормотáть, лепетáть.

Momotanie, -nia, *ср.* заикáніе; бормотáнье, лепетáнье.

Momotliwy, заикливый.

Momotowy, заиковáтый.

Monada, -y, *ж.* монáда, единица; || невидимка (*насѣкóмое*).

Monarcha, -y, *м.* монáрхъ, единодержáвный госудáрь.

Monarchalny, *см.* **Monarchiczny**.

Monarchicznie, монархи́чески.

Monarchiczny, монархи́ческій.

Monarchini, -ni, *ж.* монáрхиня, госудáрыня.

Monarchista, -y, *м.* монархи́стъ, привéрженецъ единодержáвія.

Monarchja, -ji, *ж.* монáрхія, госудáрство; || единодержáвіе, *см.* **Jedynowładztwo**.

Monarszy, монáршій.

Monderunek, Mondur, *см.* **Munderunek**.

Monecisko, -a, *м.* плохáя монéта, дýрно отчекáненная.

Moneta, -y, *ж.* монéта, дéньги. **Moneta brzęcząca**, звóнкая, ходя́чая монéта. *Посл.* **Odpłacić komu równąż monetą**, отплати́ть комý тóю же монéтою; || мéлкія дéньги, мéлочь, *см.* **Drobne**.

Monetarski, мѣня́льный, промѣ́нный, вéксельный

Monetarz, Monetnik, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Monetny, Monetowy, монéтный.

Moniment, -u, *м.* закóнный докумéнтъ, закóнное доказáтельство.

Monita, -y, *ж. Нескл.* продостережéніе, увѣщáніе, *см.* **Remonita**.

Monitor, -a, *м.* указáтель, увѣщáтель; || монитéръ, оффиціáльная газéта.

Monitorjum, *Нескл.* пи́сьменное увѣщáніе.

Monitować, дѣ́лать увѣщáнія

Monografijny, монографи́ческій.

Monografja, -ji, *ж.* монографія.

Monolit, -u, *м.* столбъ изъ цѣ́льнаго кáмня.

Monolog, -u, *м.* монолóгъ.

Monomachja, -ji, *ж.* единобóрство, *см.* **Pojedynek**.

Monoman, -a, *м.* помѣ́шанный на однóмъ предмéтѣ.

Monomanja, -ji, *ж.* помѣшáтельство на однóмъ пýнктѣ.

Monopol, -u, *м.* **Monopoljum** (*мн.* **Monopolja**), *ср. Нескл.* монопóлія, óткупъ; || перекýпъ.

Monopolista, -y, *м.* монополи́стъ; || перекýпщикъ, *см.* **Samokupiec**.

Monotonja, -ji, *ж.* однозвýчіе. || однообрáзіе, монотóнность, *см.* **Jednotonność, Jednostajność**.

Monotonny, однозвýчный; || однообрáзный, монотóнный, *см.* **Jednotonny, Jednostajny**.

Monstrancja, -ji, *ж. Церк.* поти́ръ, даронóсица.

Monstrum, *ср. Нескл.* чудóвище; || урóдъ, урóдина, *см.* **Dziwoląg**.

Monsztuk, *см.* **Munsztuk**.

Monsztukowy, *см.* **Munsztukowy**.

Montowy, *см.* **Muntowy**.

Montwa, -y, *ж. Бот.* бересклéтъ, верескле́дъ, бружмéль (*кустáрникъ*).

Mopka, -i, *ж.* мóська (*изъ порóды собáкъ*).

Mops, -a, *м.* мопсъ (*изъ порóды собáкъ*).

Mopsi, мóсечій.

Mopsik, -a, *м. Умен.* мóська, мóсечка (*изъ порóды собáкъ*).

Mor, -u, *м.* чумá, моръ; || я́зва, зарáза, *см.* **Zaraza, Pomór**. **Mory**, *мн.* употребля́ется тóлько въ слѣ́дующемъ выражéніи: **Mory mię przechodzą**, меня́ пронимáетъ дрожь, ознóбъ.

Mora, -y, *ж. см.* **Zmora**. || объя́рь, мóръ (*ткань*).

Mora (in), *Лат. Юрид.* безъ просрóчки.

Morąg, -a, *м.* пéстрое, разношéрстное живóтное; || пéстрый пóясъ.

Morągowaty, крáпчатый, пéстрый, полосáтый.

Morał, -u, *м.* нравоучéніе, нравоучи́тельный смыслъ.

Moralista, -y, *м.* нравоучи́тель, морали́стъ.

Moralizować, разсуждáть нравоучи́тельно, учи́ть благонрáвію, дѣ́лать нравоучи́тельныя наставлéнія.

Moralnie, нрáвственно.

Moralność, -ści, *ж.* нрáвственность; || нравоучéніе, морáль, нравоучи́тельное наставлéніе. **Moralność chrześcijańska**, христіáнская нрáвственность. **Człowiek**

moralności nieposzlakowanéj, человѣкъ безукоризненной нравственности.

Moralny, нравственный.

Moratorjum, *Нескл.* отсро́чка взыска́нія долго́въ (*въ чрезвычайныхъ государственныхъ случаяхъ*).

Mord, **-u**, *м.* убійство, смертоубійство.

Morda, **-y**, *ж.* мо́рда, ры́ло.

Morderca, **-y**, *м.* убійца, смертоубійца, душегу́бецъ. *см.* **Zabójca.**

Morderczy, убійственный, смертоно́сный, смертоубійственный.

Morderczyni, **-ni**, *ж.* же́нщина-убійца, душегу́бница.

Morderowy, темнокра́сный.

Morderski, смертоубійственный, смертоно́сный.

Morderstwo, **-a**, *ср.* убійство, смертоубійство.

Mordka, **-i**, *ж. Умен.* мо́рдочка, *см.* **Morda.**

Mordować, **Zamordować**, убива́ть, уби́ть, умерщвля́ть, умертви́ть; || **Zmordować**, утоми́ть, досади́ть. **Mordować się**, му́читься, терза́ться, безпоко́иться, томи́ться. **Zmordować się**, устать, утоми́ться. **Mordujący**, утомительный, та́гостный. **Zmordowany**, утомленный, обезси́ленный.

Mordowanie, **-nia**, *ср.* убіе́ніе, умерщвле́ніе; || утомле́ніе, изнуре́ніе, муче́ніе.

Mordownik, **-a**, *м.* убійца, смертоубійца, душегу́бецъ. || *Бот. см.* **Tojad.**

Morela, **-i**, *ж.* абрико́съ, курега́.

Morelowy, абрико́совый.

Mores (съ латинскаго). *Нескл.* поря́докъ, повиновéніе, благонра́віе. **Znać mores**, привыка́ть къ поря́дку, къ дисциплинѣ. **Nauczyć kogo mores**, научи́ть кого́ уму́разуму, образу́мить кого́.

Morg, **-u**, *м.* моргъ, родъ десяти́ны (*земе́льная мѣра*); || **Morg probierczy**, **próbny**, пробирный моргъ въ раздѣленіи ле́совъ.

Morka, **-i**, *ж.* моряна, морско́й вѣтеръ съ дождемъ; || ме́лкій дождь продолжа́ющійся нѣсколько дней.

Mormotać, *см.* **Marmotać.**

Moroszka, *см.* **Mroszka.**

Morówka, **-i**, *ж.* чу́мный нары́въ.

Morowy, чу́мный, моровóй; заразительный. **Morowe powietrze**, **morowa zaraza**, моровóе повѣтріе, моровáя язва; || мóровый. сши́тый изъ ткани мóра, *см.* **Mora.**

Morski, морско́й.

Morszczyzna, **-y**, *ж.* всѐ что́ произво́дитъ мóре; || *см.* **Morka**; || *Неуп.* **Morszczyzna księżyca**, морско́й приливъ и отли́въ.

Mortyfikacja, **-ji**, *ж. см.* **Martwienie, Umartwienie.**

Mortyfikować, *см.* **Martwić.**

Morus, **-a**, *м.* нерáха, замарáха, замарáшка.

Morusać, **Umorusać**, **Pomorusać**, мара́ть, вымарать, замара́ть, пачкать, вы́пачкать, запáчкать, грязнить, вы́грязнить, загрязни́ть. || **Umorusać się**, замара́ться, запáчкаться. **Umorusany**, засаленный, запáчканный.

Morwa, **-y**, *ж. Бот.* шелковица, тутовое де́рево.

Morwiolisty, шелкови́чный, *см.* **Morwa.**

Morwiorodny, **Morwiorody**, родившійся на шелкови́цѣ. **Pająk morwiorodny**, шелкови́чный червь, *см.* **Jedwabnik.**

Morwowy, шелкови́чный, *см.* **Morwa.**

Morzczyzna, *см.* **Morszczyzna.**

Morze, **-a**, *ср.* мóре. *Посл.* **Morzu wody przylewać**, въ лѣсъ дровá возить, въ коло́децъ во́ду лить.

Morzenie, **-nia**, *ср.* умерщвле́ніе.

Morzyć, **Umorzyć**, морить, умори́ть (*голодомъ*), *см.* **Zamorzyć.** **Sen mnie morzy**, сонъ мори́тъ меня́. **Snem zmorzony**, одолѣ́ваемый сномъ. || **Morzyć się**, му́читься, терзаться. **Morzyć się głodem**, морить себя́ го́лодомъ. **Morzy mnie**, меня́ мори́тъ го́лодъ.

Morzyciel, **-a**, *м.* мучи́тель.

Morzymord, **-u**, *м. Бот.* во́лчій ко́рень, во́лчьи я́годы, воро́нье о́ко.

Morzysko, **-a**, *ср.* огро́мное мóре; || *Мед.* рѣзь въ животѣ. **Morzyskowa kiszka**, *Анат.* ободо́чная кишка́.

Mość, сокращ. **Miłość** (*см. это слово*). Употребля́ется въ ти́тулахъ: **Jego Cesarska Mość**, его́ императорское вели́чество. **Jego Mość**, **Jéj Mość**, **Wasza Mość**, *см.* **Jegomość, Jejmość, Waszmość.** || **Mości**, сокращ. **Miłościwy, Mościwy**, употребля́ется вм. **Panie** (*господинъ. сударь*). *Зват. падежъ*: **Mości Panie, Mości dobrodzieju**, государь мой, ми́лостивый государь. **Mości Pani Dobrodziejko**, ми́лостивая государы́ня, **Mości książe**, сія́тельный князь, ва́ше сія́тельство, **Mości księżno**, сія́тельная княги́ня, ва́ше сія́тельство. **Mospanie, Moscipanie**, ми́лостивый государь, **Jaśnie Wielmożny mości dobrodzieju**, ва́ше превосходи́тельство и т. д.

Mościna, **-y**, *ж.* то́лстая дубо́вая доска́, *см.* **Pomost**; || мости́шко, плохóй мóстикъ.

Mościsko, **-a**, *ср.* мости́ще.

Mościwać (komu), титулова́ть кого́ ми́лостивымъ государе́мъ.

Mościwy, *см.* **Miłościwy.**

Mosiądz, **-u**, *м.* жéлтая мѣдь, лату́нь.

Mosiądzowy, *см.* **Mosiężny.**

Mosiężnictwo, **-a**, *ср.* мѣдничество.

Mosiężniczka, **-i**, *ж.* мѣдничиха.

Mosiężniczy, мѣдническій.

Mosiężnik, **-a**, *м.* мѣдникъ.

Mosiężny, мѣдный.

Mosiężysty, мѣдяни́стый.

Mospan, обыкновенно употребля́ется въ зват. падежѣ: **Mospanie!** милости́вый государь! *см.* **Mość.**

Most, **-u**, *м.* мостъ. **Most zwodzony**, подъёмный мостъ. **Most na łyżwach**, понто́нный мостъ. **Most zwiesisty**, висячій *или* цѣпно́й мостъ. **Most palowy**,

мостъ на сва́яхъ. || *Посл.* **Uciekającemu złoty most trzeba słać**, не доводи́ть до отча́нія отступа́ющаго непріятеля, облегчи́ть ему́ отступле́ніе. **Mostem kłaść, słać nieprzyjaciela**, разби́ть непріятеля на пова́лъ. **Padać, kłaść się, słać się mostem przed kim**, униже́нно кла́няться, бить челомъ, поверга́ться въ прахъ пе́редъ кѣмъ. *Посл.* **Mostem się kładzie, kto z kim na zdradzie**, спе́реди ли́жетъ, а сза́ди цара́паетъ (*какъ кошка*). **Polski most, niemiecki post, włoskie nabożeństwo, wszystko to błazeństwo**, по́льскій мостъ, нѣме́цкій постъ, италіа́нское богослуже́ніе, все э́то никуда́ не годи́тся. **Potrzebny jak dziura w moście**, ну́женъ какъ пя́тое колесо́ въ телѣгѣ. **Prosto z mostu**, гру́бо, помужи́цки.

Mostek, -tku, *м.* мо́стикъ, мосто́къ; || грудна́. || *Анат.* грудна́я кость. **Mostek cielęcy**, теля́чья грудна́.

Mostkowy, принадлежа́щій къ грудна́кѣ, грудно́й. **Pieczeń mostkowa**, жа́реная грудна́.

Mostowe, -ego, *ср.* мостово́е, мостовщи́на, перево́зное, по́шлина за прое́здъ че́резъ мостъ.

Mostowniczy, -ego, *м.* смотри́тель моста́.

Mostowy, мостово́й; || **Mostowy, -ego**, *м.* собира́ющій по́шлину за прое́здъ че́резъ мостъ.

Moszcz, -u, *м.* мустъ, виногра́дный сокъ.

Moszczowy, му́стовый, *см.* **oszcz.**

Moszk, -u, *м. см.* **Piżmo.**

Moszkowy, *см.* **Piżmowy.**

Moszna, -y, *ж.* мошна́, кошелёкъ. *Умен.* **Moszenka**, мошо́нка. || **Moszny, Moszenki.** *мн. Анат.* шулятныя мошо́нки.

Mosznowy, мошо́ночный.

Mot, -u, *м. см.* **Motek.**

Motać, смáтывать намáтывать, размáтывать (*нитки*); || **Zmotać, Pomotać**, спу́тывать, перепу́тывать, перемѣ́шивать, *см.* **Plątać.**

Motacz, -a, *м.* мота́льщикъ.

Motaczka, -i, *ж.* мота́льщица.

Motanie, -nia, *ср.* мота́ніе, намáтываніе.

Motek, -tka, *м.* мото́къ, та́лька (*нитокъ*).

Motja, -ji, *ж.* полови́на, до́ля (*въ игрѣ*). **Grać z kim do motji**, игра́ть съ кѣмъ пополáмъ, въ до́лю.

Motłoch, -u, *м.* толпа́, сво́лочь, сброд, чернь.

Motor, -a, *м.* зачи́нщикъ, вино́вникъ.

Motowidlny, мота́льный.

Motowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Motyczka, -i, *ж.* небольша́я моты́ка, гребо́къ.

Motyka, -i, *ж.* моты́ка, ки́рка, двуху́бая моты́ка, заступъ. * **Targnąć się, porwać się, miotać się z motyką na słońce**, же-

лáть сдѣлать невозмо́жное, взя́ться за что́ не по си́лам. **Figi figami, motykę motyką zwać**, называ́ть ве́щи по и́хъ именáмъ.

Motyl, -a, *м.* ба́бочка, мотылёкъ.

Motylek, -lka, *м.* мотылёчекъ.

Motyli, мотылько́вый.

Motylica, -y, *ж. Зоол.* травяна́я вошь; || *Ветер.* верчёнье, головокруже́ніе (*у скота*).

Motyliczka, -i, *ж.* ба́бочка, **motylek**, *см.* **Wietrznik.**

Motylkować, вѣ́треничать,

Motylny, *см.* **Motyli.**

Motywa, -y, *ж.* **Motywum**, побуди́тельная причи́на, побужде́ніе (*къ чему́*). **Motywa wyroku**, соображе́нія суда́, основа́нія рѣше́нія. || *Муз.* мотивъ, те́ма.

Motywować, приводи́ть причи́ны (*чему́*), излага́ть по́воды, мотивировать.

Mowa, -y, *ж.* рѣчь, сло́во, язы́къ; || молва́. **Mowa ojczysta**, оте́чественный языкъ. **Mowa potoczna**, разгово́рный языкъ. **Nie dbam o ludzkie mowy**, я пренебрега́ю людско́й молво́ю. **Do czego ta mowa zmierza?** къ чему́ кло́нится э́тотъ разгово́ръ? **Mowę mieć**, произноси́ть рѣчь. **Mowę mieć do kogo**, привѣтствовать кого́ рѣчью. *см.* **Przemówić. Mowa pogrzebowa**, надгро́бная рѣчь, надгро́бное сло́во. **Mowa pochwalna**, похва́льное сло́во, похва́льная рѣчь, *см.* **Pochwała.**

Mówca, -y, *м.* витія, ора́торъ.

Mówić, говори́ть, *см.* **Rozmawiać, Przemawiać, Powiadać. Mówić za kim**, говори́ть въ чью по́льзу. **Mówić w imieniu czyjém**, говори́ть отъ чьего́ и́мени. **Mówić do siebie**, говори́ть про себя́. **Wszystko za nim mówi**, всѣ говори́тъ **въ** его́ по́льзу.

Mówienie, -nia, *ср.* рече́ніе, выраже́ніе; || сло́во, рѣчь, разгово́ръ. **Sztuka mówienia**, искусство говори́ть, краснорѣ́чіе. **Sposób mówienia**, о́бразъ, спо́собъ выраже́нія.

Mownica, -y, *ж.* ка́ѳедра, трибу́на.

Mownie, рѣ́чисто, краснорѣ́чиво, *см.* **Wymownie.**

Mowność, -ści, *ж.* говорли́вость, разгово́рчивость, многорѣ́чіе, болтли́вость.

Mowny, рѣ́чистый, говорли́вый разгово́рчивый, многорѣ́чи́вый, болтли́вый, *см.* **Gadatliwy, Szczebiotliwy, Świegotliwy.**

Mozaika, -i, *ж.* моза́ика, мозаическая рабо́та.

Mozaikować, дѣ́лать мозаическія украше́нія, занима́ться мозаической рабо́тою.

Mozaikowy, мозаическій.

Móżdżek, -żdżka, *м. Анат.* мозжечёкъ, ма́лый мозгъ; || *Повар.* **Móżdżki**, *мн.* мозги́ (*телячьи*).

Moździerz, -a, *м.* и́готь, сту́пка; || *Артил.* мортира.

Moździerzowany, истолчённый въ сту́пкѣ.

Możdzierzyk, -a, *м.* ступочка.

Może, быть можетъ, можетъ быть, статься можетъ.

Mózg, -u, *м.* мозгъ. **Mózg sobie suszyć nad czém,** ломать себѣ голову надъ чѣмъ нибудь.

Mózgowcowy, сумасбродный, *см.* **Mózgowiec.**

Mózgowiec, -wca, *м* сумасбродная голова.

Mózgownia, -ni, Mózgownica, -y, *ж.* вмѣстилище мозга. *Ирон.* башка; || голова. **Tęga, głupia mózgownica,** умная, глупая голова, башка.

Mózgowy. мозговой.

Możebnie, повозможности.

Możebność, -ści, *ж.* возможность.

Możebny, возможный.

Można, можно. **Czy można ...?** возможно ли....? **неужели?** *Прост.* Неужли, неужто?

Możnić, дѣлать возможнымъ.

Możnie, могущественно, сильно, *см.* **Silnie, Potężnie.**

Możnieć, дѣлаться могущественнымъ, сильнымъ.

Możnorządca, -y, *м. см.* **Możnowładca.**

Możnorządztwo, -a, *ср. см.* **Możnowładztwo.**

Możność, -ści, *ж.* могущество, власть, сила; || возможность; || средства, способъ; || состоятельность, богатство, довольство, достатокъ.

Możnowładny, аристократическій; олигархическій.

Możnowładzca, -y, *м.* аристократъ; олигархъ, приверженецъ олигархіи.

Możnowładztwo, -a, *ср.* аристократія, вельможедержавіе; || олигархія, малодержавіе (*образъ правленія, гдѣ высшая власть въ рукахъ немногихъ вельможъ*).

Możny, могущественный, сильный, могучій. **Możny znaczeniem, nauką,** сильный по своему значенію, сильный въ наукѣ. || **Możny w co,** богатый, обильный. **Możny w skarby,** богатый сокровищами. || **Możny, -ego,** *м.* вельможа, сильный міра, властитель. || **Można,** можно. **Czy można podjąć ten kamień?** Можно ли поднять этотъ камень? **Można nosić takie suknie,** можно носить такія платья. **Nie można do niego wchodzić,** къ нему нельзя входить, *см.* **Możebny.**

Mozół, -ołu, *м. Област.* мозоль (*на рукѣ и на ногѣ*); || безпокойство, забота, трудъ, напряженіе, утомленіе, *см.* **Trud, Natężenie. Kosztowało mię to wiele mozołu,** это стоило мнѣ много труда, большаго труда.

Mozolenie, -nia, *ср.* трудная, тяжелая работа. **Mozolenie się,** отягощеніе себя трудною работою, чрезмѣрное усиліе.

Mozolić, утомлять, утруждать, отягощать, обременять. **Mozolić sobie głowę nad czém,** ломать себѣ голову надъ чѣмъ. || **Mozolić się,** слишкомъ трудиться надъ отдѣлкою работы, утомляться, изнурять-ся, мучиться.

Mozolnie. съ трудомъ.

Mozolny, трудный, многотрудный, утомительный, **Mozolna praca,** утомительный трудъ.

Mozołowatość, -ści, *ж.* затвердѣлость.

Mozołowaty, затвердѣлый.

Mroczek, -czku, *м.* только-что начинающіеся сумерки, *см.* **Mrok.**

Mrocznica, -y, *ж.* вечерняя звѣзда, *см.* **Wieczornica.**

Mroczność, -ści, *ж.* мрачность, сумракъ, темнота, *см.* **Ciemność.**

Mroczny, мрачный, тёмный, сумрачный.

Mroczyć, Zamroczyć, помрачать, помрачить, затемнять, затмѣвать, затмить. || **Mroczyć się, Zamroczyć się,** затмѣваться, затмиться, темнѣть, меркнуть, помрачаться. **Mroczy się,** смеркается. **Zmroczyło się,** смерклось. || * **Zamroczyć się na kogo,** сдѣлать кому кислую мину, показать сердитый видъ.

Mrok, -u, *м.* сумерки. **Mrokiem, Zmrokiem,** въ сумерки.

Mroszka, -i, *ж. Бот.* морошка, желтый малинникъ.

Mrówczany, Mrówczy, муравьиный, муравейный.

Mrowie, -a, *ср. см.* **Mrowisko,** муравейникъ, муравьище; || *Мед.* зудъ, мурашки по тѣлу, ознобъ, дрожь. **Aż mrowie mię przeszło,** меня бросило въ ознобъ, моровъ по кожѣ подираетъ.

Mrowik, -a, Mrowinek, -nka, *м. Минер.* мирмецитъ, мурашникъ.

Mrowiniec, -nca, *м. см.* **Lebiodka.**

Mrowisko, -a, *ср.* муравейникъ, *см.* **Mrowie.**

Mrowisty, муравьистый.

Mrówka, -i, *ж.* муравей.

Mrówkojad, -a, *м. Зоол.* муравьедъ.

Mrówkolew, -lwa, Mrówkorów, -łowa, *м. Зоол.* мравполевъ, муравьиный левъ.

Mrówkowiec, -wca, *м.* карапузикъ, * пигмей, крошка.

Mróz, -ozu, *м.* моровъ. **Mróz bierze,** морозитъ.

Mrożenie, -nia, *ср.* замерзаніе, застываніе.

Mrozić, моровить, застужать, холодить, студить. || **Mrozić się,** моровиться, мерзнуть, замораживаться, зябнуть.

Mrożno, *Безл.* моровно, моровитъ

Mrożność, -ści, *ж* стужа, холодъ, моровъ.

Mroźny, моровный.

Mrozobicie, -cia, *ср.* морозобой, зазябшина.

Mrozonośny, причиняющій холодъ, моровъ.

Mru-mru, *Звук.* ворчанье медвѣдя, мурлыканье кошки и т. д. * **Ani mru-mru!** ни слова! ни гугу!

Mruczeć, ворчать (*о медвѣдѣ*), мурлыкать (*о кошкѣ*); || * ворчать, брюзжать; || бормотать. **Mruczeć na co, na kogo,** ворчать противъ чего, на кого. **Ani mi mru-**

knij! не смѣй мнѣ пи́кнуть! Не смѣ і рта разѝнуть.

Mruczek, -czka, *м. Зоол.* ка́рча, ке́рца (*рыба*); || гулю́чки, жму́рки, *мн.* (*дѣтская игра*).

Mruczenie, -nia, *ср.* журча́ніе; || ворча́ніе.

Mruczliwy, журча́щій; || ворчли́вый.

Mruczydło, -a, *ср.* ворчу́нъ, брюзга́.

Mrug, -u, *м.* мгновéніе о́ка; || морга́ніе. *см.* **Mruganie.**

Mrugać, Mrugnąć, морга́ть, моргну́ть глаза́ми, щу́рить глаза́. **Mrugać na kogo (oczyma),** мига́ть кому́, подава́ть знакъ глаза́ми.

Mrugała, -y, *м.* моргу́нъ.

Mruganie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе щу́реніе.

Mrugnąć, *см.* **Mrugać.**

Mrugnienie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе.

Mruk, -u, *м.* ро́потъ; || журча́ніе; || **Mruk, -a,** брюзга́, ворчу́нъ; || угрю́мый мужчина, угрю́мая же́нщина.

Mrukliwość, -ści, *ж.* брюзжа́ніе, ворча́ніе.

Mrukliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Mruknąć, *см.* **Mruczeć.**

Mrużek, -żka, *м.* моргу́нъ, прищу́ра; || жму́рки, *см.* **Mruczek.**

Mrużenie, -a, *ср.* прищу́риваніе, жму́реніе (*глазъ*), мига́ніе, морга́ніе (*глаза́ми*).

Mrużny, морга́ющій (*глаза́ми*); || прищу́ривающій (*глаза́*); || мига́тельный. *Анат.* **Zasłona mrużna,** морга́ющая глазна́я плева́.

Mrużyć (oczy), мига́ть, морга́ть (*глаза́ми*), жму́рить, щу́рить глаза́. **Zmrużyć, Zamrużyć oczy,** закры́ть, сомкну́ть глаза́. **Nie mógł oka zamrużyć przez całą noc,** онъ не мо́гъ сомкну́ть глазъ во всю́ ночь.

Mrzana, -y, *ж. Зоол.* пискарь *или* песка́рь, песковóбъ (*рыбка*).

Mrzeć, мере́ть, умира́ть. **W tym roku ludzie mrą bardzo,** въ э́томъ году́ лю́ди, о́чень мрутъ. **Mrzeć z głodu,** умира́ть съ го́лода, отъ го́лода. || *Неупотр.* **Mrzeć głód** *или* **głody,** морить себя́ го́лодомъ.

Mrzenie, -nia, *ср.* сме́ртность.

Mrzewka, -i, *ж. Зоол.* ко́рюха, ко́рюшка (*рыба*).

Mrzeźna, -y, *ж. см.* **Drugubica.**

Mrzyć, *Неупотр.* морить.

Mrzygłód, -oda, *м.* скря́га, моря́щій себя́ го́лодомъ.

Mścić, Zemścić (czego, kogo), мстить, (*за что, кому*). **Mścić się,** отомща́ть, отмстить, вымеща́ть, вы́местить. **Mścić się nad kim za znieważę,** вымеща́ть на ко́мъ оби́ду. **Mścić się za kogo,** мстить за кого́. **Mścić się za co,** мстить за что́. **Mścić się na kim** *или* **nad kim,** вымеща́ть на ко́мъ.

Mściciel, -a, *м.* мсти́тель.

Mścicielka, -i, *ж.* мсти́тельница.

Mścicielny, Mścicielski, мсти́тельный, злопа́мятный.

Mściwie, съ мести́ю.

Mściwy, мсти́тельный, злопа́мятный.

Msta, *см.* **Zemsta, Pomsta.**

Msza, -y, *ж.* обѣ́дня, литургія. **Wielka msza,** обѣ́дня съ пѣ́ніемъ. **Msza czytana** *или* **cicha,** обѣ́дня безъ пѣ́нія. **Mszę odprawić,** служи́ть обѣ́дню. **Na mszę iść,** идти́ къ обѣ́днѣ. **Mszy słuchać,** слу́шать обѣ́дню. **Na mszę dzwonić,** звони́ть, бла́говѣстить къ обѣ́днѣ. **Msza za umarłych,** обѣ́дня за упоко́й, панихи́да. * **Już po mszy i po kazaniu,** вы опоздали, вы пришли́ уже́ къ ша́почному разбо́ру.

Mszał, -u, *м.* служе́бникъ, тре́бникъ.

Mszalny, обѣ́денный, литурги́йный.

Mszalny, Mszałowy, относя́щійся къ служе́бнику, къ тре́бнику.

Mszczenie, -nia, *ср.* **Mszczenie się,** месть, мще́ніе, отмще́ніе, *см.* **Pomsta, Zemsta.**

Mszeć, Omszeć, мши́ться, замши́ться.

Mszenie, -nia, Mszenie się, *ср.* мши́стость.

Mszyć, Pomszyć, мшить. **Mszyć się, Zemszyć się, Pomszyć się,** пуши́ться, мши́ться (*о тканяхъ*).

Mszyca, -y, *ж. Зоол.* мо́шка, травяна́я вошь, тля (*насько́мое*); || *Бот.* степно́й вѣ́роббй.

Mszyna, -y, *ж.* мши́на; || ко́чка, глы́ба земли́, обро́сшая мхомъ; || завóрсившееся мѣ́сто на тка́ни.

Mszysty, мши́стый, пуши́стый.

Muc, -a, *м. Умен.* **Mucyk, -a,** *м.* шпицъ, ша́вка (*собачка*).

Mucet, -u, *м.* ша́почка у духо́вныхъ лицъ.

Mucha, -y, *ж.* му́ха. **Z muchy wołu zrobić,** изъ му́хи слона́ сдѣлать. * **Mieć muchy w nosie, w głowie,** быть причу́дливымъ, своенра́внымъ. *Мед.* **Mucha hiszpańska,** шпа́нская му́шка.

Muchojadka, Muchołówka, -i, *ж. Зоол.* мухоло́вка (*птица*).

Muchomor, -a, *м.* мухомо́ръ (*гриб*).

Muchorówka, -i, *ж. см.* **Muchomor.**

Muchotrzew, -wiu, *м. Бот.* куросле́пникъ (*растéніе*).

Muchowadź, -dzi, *ж. см.* **Muchomor.**

Mucyk, *см.* **Muc.**

Mudo, -a, *ср. Анат.* ядро́ (*мн.* я́дра).

Mudzić, Zmudzić, теря́ть, убива́ть вре́мя, *см.* **Mitrężyć.**

Muł, -a, *м.* лоша́къ, ишакъ, мулъ, мескъ (*живóтное*). * **Na niego wszystko składają jak na muła,** на него́ все взва́ливаютъ какъ на осла́. || **Muł, -u,** *м.* ти́на, илъ.

Mularczyk, -a, *м.* носи́льщикъ у ка́менщика, помо́щникъ его́, ношакъ, извéстникъ.

Mularka, -i, *ж.* жена́ ка́менщика; || жена́ погóнщика му́ловъ; || ка́менная рабóта.

Mularski, ка́менщичій.

Mularstwo, -a, *ср.* ремесло́ ка́менщика.

Mularz, -a, *м.* ка́менщикъ.

Mułarz, -a, *м. см.* **Mulnik.**
Mularzów, каменщичій.
Mularzowa, -ej, *ж.* жена каменщика.
Mulater, *см.* **Mulnik.**
Mułę, -ęcia, *ср.* **Mułek**, -łka, *м.* молодой мулъ. лошакъ, муленокъ; || **Mułek**, -łku, мелкій порохъ.
Muleta, -y, **Muletka**, -i, *ж.* дамскія туфли. туфельки.
Muli, лошаковый, лошачій.
Mulić, *см.* **Zamulić.**
Mulica, -y, *ж.* лошачиха, самка лошака.
Mulisko, -a, *ср.* дрянной мулъ; тина, илъ.
Mulistość, -ści, *ж.* болотистое. вязкое мѣсто.
Mulisty, иловатый. тинистый.
Mułkowaty, *см.* **Mulisty.**
Mulnik, -a, *м.* погонщикъ муловъ.
Mułosieł, -sła, *м. см.* **Muł.**
Mułowy, *см.* **Muli.**
Multan, -u, *м.* мультонъ (*ткань*); || **Multan**, -a. *м.* родъ сабли.
Multiplikacja, -ji, *ж.* **Multiplikowanie**, *см.* **Mnożenie.**
Multiplikować, *см.* **Mnożyć.**
Muły, *мн. см.* **Muleta.**
Mumja, -ji, *ж.* мумія.
Munderunek, -nku, *м.* обмундировка, экипировка, *см.* **Umundurowanie.**
Munderunkowy, относящійся къ обмундированію.
Mundować, переписывать набѣло.
Mundum, *Нескл.* набѣло переписанная бумага (*должностная*).
Mundur, -u, *м.* мундиръ.
Mundurować, **Umundurować**, мундировать. обмундировать.
Mundurowanie, **Umundurowanie**, -nia, *ср. см.* **Munderunek.**
Mundurowy, мундирный.
Mundurzyna, -y, *ж.* **Mundurzysko**, -a, *ср. Унич.* мундиришко.
Munia, -ni, **Muńka**, -i, *м.* и *ж.* дурень, глупецъ. остолопъ. *см.* **Niuń.**
Municja, -ji, *ж. см.* **Fortyfikacja**, **Twierdza.**
Municypalność, -ści, *ж.* муниципалитетъ; || городская дума. ратуша. городское управленіе.
Municypalny, городской. муниципальный. общественный. *см.* **Miejski.**
Munsztuczek, **Musztuczek**, -czka, *м.* мундштучекъ; || дульце, насадка (*у духовыхъ инструментовъ*).
Munsztuk, **Musztuk**, -a, *м.* удило. мундштукъ. мушгукъ (*у лошадей*); || узда; || дульце. насадка, амбушуръ (*у духовыхъ инструментовъ*).
Munsztukować, мундштучить.
Munsztukowy, **Musztukowy**, мундштучный, муштучный.
Muntowy, крупичатый. **Muntowa mąka**, крупичатая мука.
Mur, -u, *м.* стѣна. каменная. кирпичная стѣна. **Mur środkowy**, брандъ-мауеръ; || *Юрид.* общая стѣна.
Murawa, -y, *ж.* дернъ, муравá.
Murawny, дерновый, зеленый.
Murek, -rka, *м.* валикъ (*у камина*); || ниша (*въ стѣнѣ*), *см.* **Framuga.**
Margrabia, -bi, *или* **-biego**, управитель, интендантъ (*замка, дворца*), *см.* **Burgrabia.**
Murja, -ji, *ж.* соляная вода.
Murłat, -u, *м. Плотн.* лежень. подстропильная вязка.
Murołom, -u, *м.* осадное орудіе; || таранъ. стѣнобитная машина.
Murołomny, стѣнобитный.
Murować, **Wymurować**, возводить стѣну, класть кирпичи; || строить, выстроить, построить. созидать. воздвигать. *см.* **Obmurować**, **Zamurować.**
Murowanie, -nia, *ср.* каменная постройка, каменщичья работа. каменная работа. **Murowanie ściany ćwierciowej**, кладка въ полкирпича. **Murowanie ścienne**, *Горн.* стѣнная крѣпь. **Murowanie sklepione**, крѣпь сводомъ.
Murowany, кирпичный. каменный. **Dom murowany**, каменный домъ. **Ściana murowana**, каменная, кирпичная стѣна. || * **Karta murowana**, вѣрная, выигрывающая карта (*въ игрѣ*).
Murówka, -i, *ж.* кирпичъ, *см.* **Cegła**; || городская ласточка, *см.* **Jaskółka.**
Murowny, обнесенный стѣною.
Murowy, стѣнной.
Murzać, **Omurzać**, **Umurzać**, чернить. вачернить, очернить. марать, замарать. вымарать. пачкать, запачкать, выпачкать.
Murzyn, -a, *м.* негръ. арапъ. **Murzynek**, -nka, *м.* арапченокъ, маленькій негръ; || лошадь съ черными ногами и чёрною головою; || *Зоол.* черноголовка, трясогузка (*птица*).
Murzynka, -i, *ж.* негритянка. арапка.
Murzyński, **Murzynów**, негритянскій.
Murzysko, -a, *ср.* ветхая стѣна.
Mus, -u, *м.* принужденіе; || необходимость, нужда, неволя. **Zrobić co z musu**, сдѣлать что по необходимости. **Musem**, **z musem**, по необходимости. по неволѣ. понуждѣ. *см.* **Przymus**, **Konieczność**; || пѣна. *см.* **Piana.**
Musat, -u, *м.* мусатъ; || огниво ружейное; || *Стар.* мечъ. булатъ.
Musieć, надлежать. долженствовать. быть обязаннымъ. быть принужденнымъ. *Посл.* **Wiele ten czyni co musi**, нужда пляшетъ, нужда скачетъ. нужда пѣсенки поетъ. **Muszę to zrobić**, я долженъ это сдѣлать, надо это сдѣлать. **Muszę z nim rozmówić się**, мнѣ нужно. необходимо переговорить съ нимъ. **Musi to być niegodziwy człowiek**, это должно быть негодный человѣкъ. **Musiała wygadać się**, она должно быть проговорилась. **Musisz wiedzieć o tém, co ludzie mówią na niego**, тебѣ

должно́ быть извѣстно, что́ лю́ди говоря́тъ о немъ. **Musiał być z niego dobry doktor, kiedy go chorzy żałują**, коне́чно, онъ былъ хоро́шимъ до́кторомъ, е́сли больны́е сожалѣютъ о немъ. **Musiałem słyszeć o tém, ale zapomniałem**, вѣроя́тно, я слы́шалъ э́то, но позабы́лъ. **Musi**, до́лжно, слѣдуетъ, ну́жно, необходи́мо. || **Musić, Zmusić (do czego)**, принужда́ть, принуди́ть (*къ чему́*), *см.* **Przymuszać.**

Muskać, Musnąć, гла́дить (*руко́ю*), ласка́ть. *см.* **Głaskać.** || * **Muskać, Musnąć (kogo)**, бить, ударя́ть, уда́рить; || * **Muskać styl**, выправля́ть (*слогъ*). || **Muskać się, Wymuskać się**, щегольски́ наряжа́ться, разряди́ться въ пухъ и прахъ.

Muskanie, -nia, *ср.* гла́женье, ласка́нье.

Muskularny, му́скульный, му́скулистый, мы́щцевый.

Muślemin, *см.* **Muzułman.**

Muślin, -u, *м.* кисе́й.

Muślinowy, кисе́йный.

Musnąć, *см.* **Muskać.**

Muśnienie, -nia, *ср.* лёгкое прикоснове́ніе, задѣва́ніе, ше́лестъ.

Musować, пѣниться, *см.* **Pienić się, Szumować.**

Mustra, Musztra, -y, *ж. Воен.* уче́нье. **Mlac mustry**, плацъ-парадъ, уче́бный плацъ.

Mustrować, Musztrować, *Воен.* учи́ть, производи́ть уче́нье, муштрова́ть (*солда́тъ*); || **Musztrować się**, учи́ться, упражня́ться.

Mustrowanie, -nia, *ср. Воен.* уче́нье.

Mustrowny, вымуштрованный.

Mustrowy, *Воен.* уче́бный.

Musułbas, -u, *м.* кума́чъ (*ткань*).

Muszczek, *см.* **Moździerz.**

Muszczenie, *см.* **Muskanie.**

Muszę, -ęcia, *ср.* му́шка, *см.* **Muszka.**

Muszelka, -i, *ж. Умен.* ра́ковинка.

Muszelkowe złoto, srebro, *ср.* золоте́е *или* серебряное зёрнышко, разведенное въ ра́ковинѣ.

Muszenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, *см.* **Mrzymus.**

Muszester, Muszestrz, -u, *м. Бот.* старинное назва́ніе расте́нія: куросле́пникъ.

Muszka, -i, *ж.* му́шка, мо́шка; || му́шка (*изъ англійскаго пластыря на лицѣ*).

Muszkat, -u, *м.* мушка́тное де́рево; || мушка́тный орѣхъ.

Muszkatel, -u, *м.* мушка́тное вино́; || *Бот.* Пеларго́нія (*растеніе*).

Muszkatelowy, мушка́тный.

Muszkatołka, -i, *ж.* назва́ніе осо́баго ро́да гру́ши.

Muszkatołowy, Muszkatowy, мушка́тный.

Muszkiet, -u, *м.* мушке́тъ, пищаль, ружьё.

Muszkułowy, *Анат.* му́скульный, мы́шцевый.

Muszla, -i, *ж.* ра́ковина.

Muszlowy, ра́ковинный. *Мат.* **Linja muszlowa**, конхо́ида (*кривая линія*).

Muszny, напо́лненный му́хами.

Muszotrzew, *см.* **Muszester.**

Musztarda, -y, *ж.* горчи́ца. *Послов.* **Musztarda po obiedzie**, по́слѣ у́жина горчи́ца.

Musztardnica, Musztardniczka, -i, *ж.* горчи́чница.

Musztardnik, -a, *м.* дѣлающій и продающій горчи́цу.

Musztardowy, горчи́чный.

Musztra, *см.* **Mustra.**

Musztrować, *см.* **Mustrować** и т. д.

Musztuczek, *см.* **Munsztuczek.**

Musztuk, *см.* **Munsztuk.**

Musztukować, *см.* **Munsztukować.**

Muszy, мушиный, му́шій.

Muszyca, -y, *ж.* больша́я му́ха.

Muszyna, -y, *ж.* му́шка.

Muszysko, -a, *ср.* сквёрная му́ха.

Mutacja, -ji, *ж.* перемѣна, измѣне́ніе.

Mutant, -a, *м.* ма́льчикъ, кото́раго го́лосъ спада́етъ, начина́етъ становиться мужественнымъ.

Muterka, -i, *ж.* га́йка.

Muteta, -y, *ж.* мотётъ (*церко́вное пѣніе*).

Mutować, спада́ть съ го́лоса. **Mutuje**, онъ спада́етъ съ го́лоса.

Mutylacja, -ji, *ж.* искаже́ніе, изуро́дованіе, изувѣченіе.

Muza, -y, *ж.* Муза; || *Бот.* банáнъ, ра́йская смоковница (*дерево*).

Muzeum, *ср. Нескл. въ ед. числѣ*, (*во мн.* **Muzea, -ów**), музе́умъ, музе́й.

Muzułman, -a, *м.* мусульма́нинъ.

Muzułmanka, -i, *ж.* мусульма́нка.

Muzułmański, мусульма́нскій.

Muzyczka, -i, *ж.* музыка́нтша; || небольшо́е, лёгкое музыка́льное произведе́ніе.

Muzycznie, музыка́льно.

Muzyczność, -ści, *ж.* музыка́льность.

Muzyczny, музыка́льный.

Muzyk, -a, *м.* музыка́нтъ; || знато́къ му́зыки.

Muzyka, -i, *ж.* му́зыка.

Muzykalnie, музыка́льно.

Muzykalny, музыка́льный.

Muzykancik, -a, *м. Умен.* музыка́нтикъ.

Muzykant, -a, *м.* музыка́нтъ.

Muzykantka, -i, *ж.* музыка́нтша.

Muzykus, -a, *м.* музыка́нтъ.

Myć, мыть, *см.* **Umywać, Pomywać, Zmyć, Wymyć. Ręka rękę myje**, рука́ ру́ку мо́етъ. **Rzeka myje brzegi**, рѣка́ омываетъ берега́, *см.* **Podmywać.** || **Myć się**, мыться, *см.* **Umywać się.** || *Област.* **Myć**, бѣжа́ть, течь.

Mycić, *Стар.* плати́ть по́шлину.

Mycie, -a, *ср.* мытье, *см.* **Umywanie, Omywanie.**

Myciny, **-cin**, *мн.* полоска́тельная вода́, *см.* **Pomyje.**

Mycka, **-i**, *ж.* ермо́лка.

Mydełko, **-a**, *ср. Умен.* мы́льце; || кру́глое мы́ло.

Mydelnik, **-a**, *м. см.* **Mydlnica.**

Mydłak, **-u**, *м.* мергель, рухля́къ.

Mydlany, мы́льный, мыловатый.

Mydlarczyk, **-a**, *м.* прислу́жникъ у мыловара.

Mydlarka, **-i**, *ж.* жена́ мыловара́; || содержа́тельница мыловарни.

Mydlarnia, **-ni**, *ж.* мылова́рня, мы́льный заво́дъ.

Mydlarski, мыловарскій, мыловарный.

Mydlarstwo, **-a**, *ср.* мыловаре́ніе.

Mydlarz, **-a**, *м.* мыловаръ.

Mydlastość, **-ści**, *ж.* мы́лкость.

Mydlasty, мыловатый, мыльный.

Mydłek, **-dłka**, *м.* щеголь, франтикъ.

Mydlenie, **-nia**, *ср.* мы́леніе.

Mydleniec, **-ńca**, *м. Минер.* мы́ловка, жировикъ (*камень*).

Mydlić, **Pomydlić**, **Namydlić**, мы́лить, намы́лить * **Mydlić komu brodę**, брани́ть, журить кого́, намы́лить кому́ го́лову. **Mydlić**, **Zamydlić oczy**, пускать пыль въ глаза́, обма́нывать, отумани́вать. || **Mydlić**, изворачиваться, прибѣга́ть къ увёртка́мъ, къ отгово́ркамъ.

Mydliny, **-dlin**, *мн.* обмы́лки, мы́льная вода́.

Mydlnica, **-y**, *ж. Бот.* мы́льная трава́, мыля́нка.

Mydło, **-a**, *ср.* мы́ло. **Mydło w czy puszczać**, пуска́ть пыль въ глаза́, дура́чить. **Zarobić** *или* **Wyjść jak Zabłocki na mydle**, сдѣлать плохую́ спекуля́цію, потерпѣть убы́токъ. **Jak po mydle**, гла́дко, безъ препя́тствій, какъ по ма́слу; || пуста́я кость въ игрѣ въ до́мино, *см.* **Pudło.**

Myk, *см.* **Smyk.**

Mykać, дви́гать, *см.* **Pomykać**, **Umykać**, **Zmykać.**

Mylić, **Zmylić** (**kogo**), проводи́ть, привести́ кого́ въ заблужде́ніе, мѣша́ть, прерыва́ть, препя́тствовать. **Mylić komu szyki**, помѣша́ть чьимъ намѣреніямъ. **Zmylić sobie drogę** *или* **zmylić drogi**, сби́ться съ доро́ги, съ пути́. **Zmylić sobie**, запу́таться (*въ дѣлѣ*), сби́ться (*въ рѣчахъ*). **Zmylić komu**, прервать, перебить кого́ (*въ разгово́рѣ*). || **Omylić**, обману́ть. **Nadzieja go omyliła**, наде́жда обману́ла его́. || **Mylić się**, **Zmylić się**, **Omylić się**, **Pomylić się**, обма́нываться, обману́ться. **Omylić się na kim, na czém**, обману́ться, ошиби́ться въ комъ, въ чёмъ, *см.* **Zawieść się.**

Myłka, **-i**, *ж.* оши́бка, погрѣшность, *см.* **Omyłka**, **Pomyłka.**

Mylnie, ло́жно, оши́бочно.

Mylność, **-ści**, *ж. см.* **Omylność**, ло́жность, оши́бочность.

Mylny, ло́жный, оши́бочный, *см.* **Omylny.**

Mysi, *см.* **Myszy.**

Myśl, **-i**, *ж.* мысль, идея, *см.* **Myślenie**, **Pomysł. Nigdy mi to w myśli nie postało** *или* **Ani mi to przez myśl nie przeszło**, э́то мнѣ никогда́ не приходи́ло въ го́лову. *Посл.* **Co z oczu to i z myśli**, отсу́тствующихъ легко́ забыва́ютъ. **Zrobić co bez myśli**, сдѣлать что́ безъ вниманія, необду́манно. **Wszystko mu idzie podług** *или* **po myśli**, ему́ всё удаётся, что́ онъ вздумаетъ. *см.* **Pomyślny. Bądź dobrej myśli**, не теря́й бо́дрости ду́ха. **W myśl artykułu**, на основа́ніи статьи́, согла́сно съ статьёю (*закона*).

Myślący, мы́слящій. **Dobrze myślący**, благомы́слящій. **Źle myślący**, зломы́слящій.

Myśleć, мы́слить, ду́мать, полага́ть, *см.* **Pomyśleć. Myślę się żenić**, я намѣренъ жени́ться. **Myślał by kto, że.....**, кто нибу́дь поду́малъ бы, что..... **Nigdy nie powie co myśli**, никогда́ не ска́жетъ, что́ онъ ду́маетъ.

Myślenie, **-nia**, *ср.* мышле́ніе.

Myśliwcowy, охо́тничесній.

Myśliwczy, *см.* **Myśliwski.**

Myśliwczyk, **-a**, *м.* молодо́й охо́тникъ.

Myśliwiec, **-wca**, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myśliwski, охо́тничій.

Myśliwstwo, **-a**, *ср.* псо́вая охо́та, *см.* **Polowanie.**

Myśliwy, охо́тничій, лю́бящій занима́ться охо́тою; || **Myśliwy**, **-ego**, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myślnie, мы́сленно.

Myślny, мы́сленный.

Mysz, **-y**, *ж.* мышь. || *Ветер.* рожо́къ въ носу́ у ло́шади.

Myszątko, **-a**, *ср.* мышёнокъ.

Myszaty (kolor), мышастый (*цвѣтъ*).

Myszczasty, мускульный, мышцевый.

Myszę, **-ęcia**, *ср.* мышёнокъ, мы́шка.

Myszka, **-i**, *ж.* мы́шка: || *Анат.* мы́шца, му́скулъ, *см.* **Muszkuł.** *Ветер.* **Myszki końskie**, околоу́шныя желёзы; || ваушница; || родимое пятнышко, ро́динка.

Myszkować, чутьёмъ иска́ть добы́чу, пронюхивать.

Myszołów, **-owa**, *м.* мышело́въ.

Myszołówka, **-i**, *ж.* мышело́вка; || **zapadnia**, ловушка.

Myszołowny, мышело́вный.

Myszur, **-a**, *м.* мы́шій саме́нъ.

Myszy, мыши́ный, мыша́чій, мы́шій; || **Mysze łajno**, мыши́ный калъ; || *Бот.* **Myszy jęczmień**, ди́кій ячме́нь. **Mysza wiecha**, мы́шій те́рнъ. **Myszy ber**, канаре́ечное се́мя. **Mysze uszko**, соко́лья трава́.

Myszyniec, **-ńca**, *м.* мыши́ный калъ.

Mytnica, **-y**, *ж.* мы́тный дворъ, мы́тница, мы́тня.

Mytnictwo, **-a**, *ср.* до́лжность тамо́женника, мы́тника, *см.* **Celnictwo.**

Mytnik, **-a**, *м.* мы́тникъ, мы́тчикъ. сбо́рщикъ по́шлины, тамо́жникъ. тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, *см.* **Celnik.**

Mytny, тамо́женный, мытный.
Myto, -a, *ср.* по́шлина, *см.* **Cło. Myto drogowe**, по́шлина за прое́здъ. **Myto mostowe**, *см.* **Mostowe.**
Myt, Mytologja, и т. д., *см.* **Mit, Mitologja**, и т. д.
Mżeć, *Неуп.* смыка́ть глаза́, дрема́ть.
Mżenie, -a, *ср.* дремо́та.
Mżyć, ви́дѣть сонъ, грёзить; || засыпа́ть, жму́рить глаза́, погружа́ться въ сонъ. **Sen mię mży**, сонъ одолѣ́ваетъ меня́, сонъ мори́тъ меня́; || морози́ть. **Zaczyna mżyć**, начина́етъ морози́ть, *см.* **Mrzyć.**
Mżyk, -a, *м.* жму́рки (*дѣтская игра́*).

N.

N произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Н*.
Na *или* **Nać**, сокращ. **Na ci**, на тебѣ́! **Nasci**, сокращ. **Na waszmości**, на́те вамъ. во́тъ вамъ! **Nać jałmużnę**, вотъ тебѣ́ ми́лостыня. **Nasci bracie na piwo**, на тебѣ́ бра́тецъ на пи́во. || *Стар.* **Nę-ć, Nę-ż.**
Na, на, *предл.* **Na morzu i na lądzie**, на́ морѣ и на землѣ́. **Mieć widok na ogród**, имѣ́ть видъ въ садъ. **Dmuchnąć na co**, дунуть на что́. **Wystawić weksel na kogo**, трассирова́ть ве́ксель, переводи́ть ве́ксель на кого́-либо. **Na dziesięciu nie było jednego dobrego**, изъ десяти́ не́ было ни одного́ хоро́шаго. **Na honor**, клянусь че́стью. **Odłożyć rzecz na jutro**, отложи́ть де́ло до за́втра. *см.* **Do.** || **Skazać na karę**, приговори́ть къ наказа́нію. **Na początku lata, na końcu miesiąca**, въ нача́лѣ лѣта, въ концѣ́ мѣсяца, и т. д. **Panna na wydaniu**, невѣста, дѣвушка невѣста. **Drzewo na opał**, дрова́ для то́плива. **Dom na sprzedaż**, домъ для продажи. **Układać na kupy**, разкла́дывать въ ку́чки. ку́чками. **Pokrajać na kawałki**, разрѣзать на куса́чки. **Na Boga!** ра́ди Бо́га! *См.* **Dla.** || **Iść na nieprzyjaciela**, идти́ на непрія́теля. **Powstawać na kogo, na co**, возста́вать про́тивъ кого́. про́тивъ чего́, *см.* **Przeciw.** || **Być na morzu**, находи́ться на́ морѣ. **Oddać dziecko na pensją**, отда́ть дитя́ въ пансіо́нъ. **Być na pokucie**, приноси́ть покая́ніе. **Rozdzielić wojsko na dwa korpusy**, раздѣли́ть а́рмію на́ два ко́рпуса. || **Jechać na Szląsk**, ѣхать въ Силе́зію. **Mieszkać na Szląsku**, жить въ Силе́зіи. || **Umrzeć na febrę**, умере́ть отъ лихора́дки. || **Na przyszły rok**, на бу́дущій годъ. **Na ten raz**, на э́тотъ разъ; || **Iść na ryby**, идти́ ловить ры́бу. **Iść na grzyby**, идти́ по грибы́. **Cóż mówisz na to?** что́-же ты ска́жешь на э́то? **Grać na instrumencie**, игра́ть на инструме́нтѣ, *см.* **Grać.**
Nababrać, напачка́ть, намара́ть; || **худо написа́ть.**
Nabajać, насказа́ть, наговори́ть вся́каго вздо́ра, наболта́ть; || насплѣтничать.
Nabarłożyć, насори́ть.
Nabawiać, Nabawić (kogo, czego), наводи́ть, навести́, навле́чь (*что́ на кого́*), причини́ть (*что́ кому́*). **Nabawić kogo wielkiego strachu**, навести́ на кого́ большо́й страхъ. || **Nabawić się czego**, захвати́ть, заразиться (*болѣзнею*), перенести. **Nabawić się strachu**, испыта́ть страхъ, проникнуться у́жасомъ. || **Nabawić się**, вдо́воль, до́сыта повеселиться.
Nabawiciel, -a, *м.* вино́вникъ, зачи́нщикъ.
Nabazgrać, напа́чкать, намара́ть, написа́ть кара́кульки.
Nabechtać (kogo), Nabechtywać, повліять, оказа́ть вліяніе, подѣйствовать (*на кого́, на что́*), склонить (*кого́ къ чему́*), возбуди́ть (*кого́ про́тивъ чего́*). **Daje się nabechtać**, на него́ мо́жно подѣйствовать, повліять. **Nabechtać kogo przeciw komu**, возстанови́ть, вооружи́ть кого́ про́тивъ кого́.
Nabechtywacz, -a, *м.* подстрѣ́житель, *см.* **Poduszczyciel.**
Nabełkotać, наболта́ть. || **Nabełkotać się**, наболта́ться.
Nabiadać się, огорча́ться, сокруша́ться, бѣдствовать.
Nabiał, -u, *м.* моло́чное, моло́чное ку́шанье.
Nabić, наби́ть, вы́бить. **Kościół nabity był ludem**, *или* **w kościele było jak nabił**, це́рковь битко́мъ была́ набита́ наро́домъ. **Nabijać pistolet, strzelbę, działo**, заряжа́ть пистоле́тъ, ружьё, пу́шку. || *Хир.* вправля́ть. **Nabijać członek wybity**, вправля́ть вы́вихнутый членъ. || **Nabić się kogo**, задать кому́ потасо́вку. **Nabić się czego**, переби́ть что́-нибудь, переколо́ть.
Nabicie, -cia, *ср.* набива́ніе; || варя́дъ, *см.* **Nabój.**
Nabiedować się, Nabiedzić się, набѣдствоваться, мно́го вытерпѣть.
Nabiedz, *см.* **Nabiegać.**
Nabiedzić się, *см.* **Nabiedować się.**
Nabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашествіе, вторже́ніе, *см.* **Zagon, Nadbieżenie.**
Nabiegać, Nabiegnąć, Nabiedz, набѣга́ть, набѣжа́ть, наскочи́ть, наткну́ться. **Nabiedz samemu na szpadę**, самому́ наткну́ться на шпа́гу. **Nabiegać kogo**, неча́янно приходи́ть, вдругъ наступа́ть; || случа́ться, встрѣча́ться. **Nabiegł go interes niespodziany**, ему́ вдругъ случи́лось, подвернулось неожи́данное дѣло, *см.* **Zaskoczyć**; || налива́ться, раздува́ться, пу́хнуть, распу́хнуть. **Od uderzenia żyły krwią nabiegły**, отъ уда́ра жи́лы налили́сь кро́вью, напу́хли. || **Nabiegać się**, набѣ́гаться, *см.* **Zbiegać się**
Nabieganie, -nia, *ср.* набѣгъ, нашествіе;

|| **Nabiegnienie, Nabieżenie, -nia,** *ср.* (**żył**), **вздутіе**, раздутость (*жилъ*).

Nabiegły, распухлый, распухшій; || вздутый, раздутый.

Nabielić, набѣлить, выбѣлить, *см.* **Bielić.**

Nabielne, -ego, *ср.* доходъ съ молочныхъ продуктовъ.

Nabierać, Nabrać, набирать, набрать, забирать, забрать; || принимать, принять; || черпать, почерпнуть; || получать, заимствовать; || доставать, добывать. **Nabrać wody ze studni**, зачерпнуть воды изъ колодца, *см.* **Naczerpać. Nabrał drzewa na furę**, навалилъ дровъ на возъ. * **Nabrać ciała**, потолстѣть, укрѣпить тѣлесныя силы. **Nabrać cery**, имѣть свѣжій цвѣтъ лица. **Nabrać odwagi**, осмѣлиться, дѣлаться смѣлѣе, отважиться. || Раздуваться, надуваться (*о жилахъ*), прибывать (*о водѣ*), || **Nabierać się, Nabrać się**, набираться, накопляться.

Nabieranie, -nia, *ср.* собираніе, скопленіе.

Nabijać, *см.* **Nabić.**

Nabijacz, -a, *м.* заряжающій (*орудіе*); || ручная баба, долбня, колотушка.

Nabijanie, -nia, *ср.* набивка, набиваніе. **Nabijanie obręczy na beczkę**, набивка обручей на бочку; || грузъ, нагрузка, кладь, накладываніе. **Nabijanie worków wełną**, накладываніе мѣшковъ шерстью; || зарядъ, заряжаніе (*ружья и т. д.*).

Nabiodrki, -drek, *мн.* набедренникъ; || шлея (*часть лошадиной упряжи*).

Nabiór, -oru, *м.* (**wód**), прибываніе (*воды*), половодье, *см.* **Wezbranie.**

Nabity, нагруженный, навьюченный; || заряженный; || набитый, насаженый. **Strzelba nabita**, заряженное ружье. **Płótno nabite**, густое, плотное полотно. **Wóz nabity**, нагруженный, навьюченный возъ.

Nabłąkać się, натаскаться.

Nabłazgonić, навратъ всякаго вздору, насплетничать.

Nabłaznować się, перебѣситься, надѣлать довольно глупостей.

Nabłocić, нагрязнить, загрязнить.

Naboczyć się, подбочениться.

Nabój, -oju, *м. Арт.* зарядъ, картузъ, патронъ (*для ружья*). **Wykręcić nabój**, разрядить (*ружье*). || *Горн.* засыпъ. **Nabój mrowizny, sadoku**, *см.* **Szarza.**

Nabór, -oru, *м.* (**rekrutów**), набираніе, наборъ (*рекрутъ*), *см.* **Pobór.**

Nabość (kogo na rogi), поднять на рога (*о быкѣ*).

Nabożeństwo, -a, *ср.* божественная служба, богослуженіе, обѣдня, литургія. || **Nabożeństwo odprawiać**, служить обѣдню, совершать литургію, богослуженіе. **Nabożeństwo za dusze zmarłych, nabożeństwo żałobne**, заупокойная обѣдня, панихида. **Książka do nabożeństwa**, молитвенникъ. **Nabożeństwo poranne**, ранняя обѣдня; — **wieczorne**, вечерня, всенощная; || религія исповѣданіе. *Посл.* **Niebezpieczeństwa uczą nabożeństwa**, гром не грянетъ, мужикъ не перекрестится.

Nabożnica, -y, *ж.* богомолка.

Nabożnictwo, -a, *ср.* лицемѣріе, ханжество.

Nabożniczek, -czka, *м. см.* **Nabożniś.**

Nabożniczka, -i, *ж.* святоша, ханжа.

Nabożnie, набожно, благочестиво.

Nabożnieć, Znabożnieć, дѣлаться набожнымъ, богомольнымъ.

Nabożnik, -a, *м.* богомолъ, святоша.

Nabożniś, -sia, *м.* ханжа, лицемѣръ.

Nabożniuchny, самый набожный.

Nabożność, -ści, *ж.* набожность, благочестіе; || благоговѣніе, *см.* **Pobożność.**

Nabożny, набожный, благочестивый. **Być nabożnym ku Najświętszéj Pannie**, молиться Пресвятой Дѣвѣ, *см.* **Pobożny.**

Nabrać, *см.* **Nabierać.**

Nabranie, *см.* **Nabieranie.**

Nabredzić, наговорить всякихъ глупостей.

Nabrodzić, Nabrodzić się, бродить, брести по водѣ, ходить, шлепать по грязи. **Nabrodzić się w krwi ludzkiéj**, пролить много крови.

Nabroić, накуралесить, надѣлать глупостей.

Nabrudzić, напачкать, загрязнить.

Nabrzękłość, -ści, *ж.* **Nabrzęknienie, -nia,** *ср.* **Nabrzmiałość, -ści,** *ж.* опухоль, пухлина.

Nabrzękły, Nabrzmiały, распухлый, распухшій.

Nabrzęknąć, spuchnąć, rozpuchnąć, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabrzęknienie, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmieć, Nabrzmiewać, раздуваться, наполняться; || прибывать (*о рѣкѣ*).

Nabrzmiałość, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmiały, *см.* **Nabrzękły.**

Nabrzmienie, -nia, *ср.* опухоль; || вздутіе.

Nabrzmiewać, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabuchać się, нажраться, напихать брюхо, напичкаться, налопаться.

Nabudować, настроить; || **Nabudować się, настроиться.**

Nabutwiały, *см.* **Nadbutwiały.**

Nabuzować (kogo *или* **komu)**, сдѣлать строгій выговоръ, намылить кому голову, распечь кого; || *Прост.* **слишкомъ натопить печь.**

Nabyć, Nabywać, пріобрѣсть, пріобрѣтать, нажить, наживать, стяжать. Nabyć dom, пріобрѣсть домъ. **Nabyć sławy, пріобрѣсть славу.** || **Nabyć się**, побывать, перебывать (*у кого*), нѣсколько разъ ходить (*къ кому*).

Nabycie, -a, *ср.* **пріобрѣтеніе, стяжаніе, нажива. Nabycie majątku, пріобрѣтеніе имѣнія. Nabycie tytułem darmym**, даровое, безмездное пріобрѣтеніе. **Nabycie pod tytułem obciążającym**, возмездное

Nabytek, -tku, *м.* пріобрѣтéніе. **Nabycie sławy**, стяжáніе слáвы, *см.* **Nabytek.**

Nabytek, -tku, *м.* пріобрѣтéніе. покýпка; || прúбыль, нажúва. *Посл.* **Zły nabytek nie idzie w pożytek**, чужóе добрó въ прóкъ нейдéтъ.

Nabytny, нажúточный, прúбыльный.

Nabyty, пріобрѣтéнный, нáжитый, нажитóй, добытый,зарабóтанный. кýпленный, *см.* **Nabytny, Nabywalny.**

Nabywać, *см.* **Nabyć.**

Nabywacz, *см.* **Nabywca.**

Nabywalny, пріобрѣтáемый, добывáемый, зарабáтываемый.

Nabywanie, -nia, *ср.* пріобрѣтáніе, стяжáніе, *см.* **Nabycie.**

Nabywca, -y, *м.* пріобрѣтáтель. стяжáтель, покупáтель, покупщúкъ; || *Юрид.* **Nabywca tytułu wykonalnego**, пріобрѣтáтель áкта подлежáщаго исполнéнію.

Nabywczy, *см.* **Nabywalny.**

Nabzdurzyć, **Nabzdurzyć się**, *см.* **Nabajać.**

Na-ć, на тебѣ, возьмú, *см.* **Na.**

Nać, -ci, *ж.* лúстья огорóдной зéлени и овощéй. *Посл.* **Jaka nać, taka mać**, яблочко отъ яблоньки недалекó откáтится.

Nacackać się, наняньчиться.

Nacałować się, нацаловаться, *см.* **Odcałować się.**

Nacechować, намéтить, отмéтить; || запечатлéть, обозначить, *см.* **Cechować, Napiętnować.**

Nacedzić, нацéдить, *см.* **Nalać.**

Nacewić, **Nacewiać**, намотáть, намáтывать на катýшку (*нúтки*).

Nachopać, нахватáть, *см.* **Nachapać.**

Nacharkać, нахáркать.

Nachełpić się, нахвалúться, нахвáстаться.

Nachlipać się, *см.* **Naszlochać się**; || **Nachlipać się czego**, нахлебáться, нахлестáться, *см.* **Ochlipać się.**

Nachłodzić się, намёрзнуть, промёрзнуть, продрóгнуть отъ хóлода.

Nachłostać, **Nachłostać się (kogo)**, отхлестáть рóзгами; отподчивать, отдéлать (*кого́*).

Nachmurzać, **Nachmurzyć**, помрачúть, нахмýрить, насýпить.

Nachód, -odu, *м.* нашéствіе. вторжéніе, набѣгъ, нападéніе.

Nachodny, нападáтельный, хúщническій.

Nachodzić, **Najść**, нападáть, напáсть, настигáть, застúчь, вторгáться, вторгнуться, *см.* **Najechać, Zejść, Należć, Znaleźć.** || **Nachodzić się**, находúться, утомúться отъ ходьбы. || *Неуп.* **Nachodzić się gdzie**, находúться гдѣ. *см.* **Znachodzić się.**

Nachuchać, надýть, надувáть, *см.* **Chuchać.**

Nachwytać, нахватáть.

Nachychotać się, нахохотáться.

Nachylać, **Nachylić**, наклонúть, наклонúть, склонúть, склонúть, нагибáть, нагнýть. сгибáть. согнýть. пригибáть. пригнýть, коробúть. скоробúть. **Już go starość ku ziemi nachyliła**,стáрость ужé пригнýла егó къ землѣ, онъ ужé сгóрбился отъ стáрости, *см.* **Przechylać, Pochylać**; || **Nachylać się, Nachylić się**, наклоняться, наклониться, нагибáться. нагнýться. *см.* **Pochylać się, Chylić się, Przechylać się, Przychylać się, Nakłaniać się.**

Nachylanie, -nia, *ср.* наклонéніе. нагибáніе. сгибáніе; || склонъ. наклóнъ, покáтость, *см.* **Nakłonienie.**

Nachyłek, -łku, *м.* наклонéніе, нагибáніе. **Pić u strumienia nachyłkiem**, пить изъ ручья, наклонúвшись.

Nachylność, -ści, *ж.* наклóнность, покáтость,скатъ; || *склóнность,*см.* **Skłonność.**

Nachylny, наклóнный,наклоня́ющійся, покáтый; || *см.* **Skłonny**; || податливый, сговóрчивый.

Nachylony, наклонéнный, навúслый, покáтый.

Nachyły, *см.* **Nachylony, Pochyły.**

Naci, *см.* **Nać, Na.**

Naciąć, **Nacinać**, **Ponacinać**, нарубúть. нарѣзывать, нарѣзать.

Naciągać, **Naciągnąć**, натя́гивать. натянýть (*лукъ*), навя́зывать, навязáть. (*струны*), заводúть, завести (*часы*), навести (*разговóръ на что́*), накачáть (*воды изъ колóдца*), нацѣдúть (*вина изъ бочки*). || **Naciągać się**, натаскáться, находúться до устáлости. *см.* **Ściągnąć się.**

Naciągadło, -a, *ср.* пя́ло, распóрка.

Naciąganie, **Naciągnienie**, -nia, *ср.* натáскиваніе, обтя́гиваніе, натя́гиваніе, вытя́гиваніе; || заведéніе (*часóвъ*); || нацѣживаніе (*вина*); || возбуждéніе, раздражéніе (*отъ нарывнáго пластыря*); || натя́жка, преврáтное толкованіе (*словъ*); || навя́зываніе (*струнъ*); || *см.* **Naciągać.**

Naciągany, принуждённый. натя́нутый. **Rym naciągany**, натя́нутый, плохóй стихъ.

Naciągnąć, *см.* **Naciągać.**

Naciągnienie, *см.* **Naciąganie.**

Naciągnięty, **Naciągniony**, напряжённый, натя́нутый, *см.* **Napięty, Natężony.**

Naciast, -u, *м.* **Naciasta**, -y, *ж.* закваска; кúслое тѣсто.

Naciec, **Naciekać**, натéчь, натекáть, накáпать.

Nacięcie, -a, *ср.* разрѣзъ, нарѣзка, порѣзъ, зарýбка, насѣчка.

Naciek, -u, *м.* приливъ, наплывъ, притóкъ; || * стеченіе (*водъ*).

Nacierać, **Natrzeć**, натирáть, натереть, намáзывать, намáзать; || * вдуть, нагрѣть бокá; || надрáть (*уши*); || атаковáть (*непріятеля*), нападáть (*на непріятеля*), *см.* **Napaść, Uderzyć.** || **Nacierać na kogo**, тѣснúть (*кого́*), наступáть, натирáть (*на*

kogo). || **Nacierać się**, натира́ться, нама́зываться.

Nacierający, натира́ющій; || напада́ющій, осажда́ющій.

Nacieranie, Natarcie, -a, *ср.* (*czém*), тре́ніе, втира́ніе, растира́ніе, натира́ніе; || **Nacieranie na kogo, na co**, усиленное домога́тельство, настаи́ваніе. **Natarcie -a**, *ср.* нападе́ніе, наступле́ніе, ата́ка, прис тупъ; || *см.* **Nacierać**.

Nacierpieć się, натерпѣ́ться, вытерпѣ́ть, вы́страдать, намучиться.

Naciesać, *см.* **Naciosać**.

Nacieszyć się, натѣ́шиться, нарадоваться. **Nie mogę się nim nacieszyć**, не могу́ вдо́воль нарадоваться, ви́дя его́.

Nacież! на́те же! возьми́те же!

Nacinać, Nadcinać, *см.* **Naciąć**.

Nacinany, зазу́бренный, зубча́тый; || насѣ́ченный, изсѣ́ченный.

Nacios, -u, *м*, нарѣ́зка, надрѣ́зъ, зару́бка, насѣ́чка.

Naciosać, натеса́ть, наруби́ть, нарѣ́зать.

Nacisk, -u, *м.* на́тискъ, давле́ніе, гнётъ, напо́ръ; || да́вка, толпа́, тѣ́снота́, *см.* **Ścisk, Natłok**.

Naciskać, нажима́ть, прижима́ть, налега́ть. **Nazbyt naciskasz piórem**, ты сли́шкомъ налега́ешь на перо́ *или* прижима́ешь перо́, *см.* **Przyciskać**; || **Naciskać, nacisnąć kogo**, прижима́ть, тѣсни́ть, наступа́ть. *см.* **Przycisnąć**; || **Naciskać czego**, наброса́ть чего́. **Kto tu naciskał kamieni?** кто здѣсь наброса́лъ ка́мней? || **Naciskać się**, *см.* **Narzucać się. Nacisnęło się ludu**, столпи́лось мно́го наро́ду.

Nacja, -ji, *ж.* наро́дъ, на́ція, *см.* **Naród**.

Nacjonalny, *см.* **Narodowy**,

Naczarować, наворожи́ть, наколдова́ть.

Naczczy, не́вшій. то́щій, натоща́къ, съ то́щимъ желу́дкомъ.

Naczekać się, до́лго ждать, дожида́ться, выжида́ть.

Naczekiwać, поджида́ть, выжида́ть, *см.* **Naczekać się**.

Naczelnictwo, -a, *ср.* нача́льство; || предводи́тельство; || кома́ндованіе, *см.* **Przywództwo**.

Naczelniczy, нача́льническій.

Naczelnik, -a, *м.* нача́льникъ, глава́, шефъ, предводи́тель; || *см.* **Naczołek**.

Naczelnikowski, принадлежащій нача́льнику.

Naczelny, гла́вный, первенствующій, нача́льствующій; || *Анат.* ло́бный, налобный. || **Naczelny wódz**, главнокомандующій. || **Naczelne dzieło**, образцо́вое сочине́ніе.

Naczepiać, нацѣпи́ть.

Naczernić, начерни́ть, вы́чернить.

Naczerpać, начерпа́ть.

Naczesać, Naczosać, начеса́ть, вы́чесать, расчеса́ть.

Naczesny, своевре́менный.

Naczochrać, взъеро́шить, всклоко́чить (*во́лосы*); ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Naczołek, -łka, *м. Хир.* ло́бная пова́зка; || налобникъ (*у лошадей*); || убру́съ, наглавіе (*у евре́евъ*), *см.* **Czółko**.

Naczynić, *см.* **Narobić**.

Naczynie, -nia, *ср.* сосу́дъ, посу́дина, посу́да; || ча́ша, ва́за; || *Анат.* сосу́дъ. **Naczynia kościelne**, церко́вные сосу́ды. **Naczynia kuchenne**, кухо́нная посу́да. *см.* **Sprzęt, Statek, Narzędzie**; || инструме́нтъ, ору́діе. **Naczynia stolarskie**, столя́рскіе инструме́нты. **Naczynia rolnicze**, земледѣльческія ору́дія.

Naczyńko, -a, *ср.* небольшо́й сосу́дъ. небольша́я посу́дина.

Naczytać, начита́ть, вы́читать. || **Naczytać się**, начита́ться.

Nad, Nade, надъ *и* на́до. **Nad kolanem, nad oczami**, вы́ше колѣна, вы́ше глазъ. **Kochać Boga nad wszystko stworzenie**, люби́ть Бо́га бо́лѣе всего́. **Wyrastać nad las**, вырости́ть вы́ше лѣса. **Nad mego ojca nie widzę lepszego**, лу́чше моего́ отца́ я не зна́ю никого́, *см.* **Nadewszystko. Siedzieć nad książkami**, сидѣ́ть надъ кни́гами. **Dać komu dowództwo nad konnicą**, поручи́ть кому́ кома́нду надъ кавале́ріей. **Być nagrodzonym nad zasługę**, быть награжденнымъ сверхъ заслу́гъ, *см.* **Nadto. Miasta leżące nad Renem**, города́ лежа́щіе надъ Рейномъ. **Krzyż nad drogą**, крестъ при доро́гѣ. **Nad wieczorem**, по́дъ вечеръ. **Nadedniem**, наравсвѣтѣ, *см.* **Pod. Mieć co nad kogo**, имѣ́ть что́ бо́лѣе друго́го. **Rozmyślać nad marnościami świata**, размышля́ть о суетѣ́ ми́рской. **Litować się nad nieszczęśliwemi**, сожалѣ́ть о несча́стныхъ. **Boże, zlituj się nade mną**, Боже, сжа́лься надо мно́ю.

Nadąć, *см.* **Nadymać**.

Nadać, Nadawać, прида́ть, придава́ть, || надѣля́ть; || же́ртвовать, назна́чать вкладъ (*на церковь*); || жа́ловать, пожа́ловать, дарова́ть. **Nadać miasto przywilejami**, дарова́ть го́роду привиле́гіи. **Nadać kościół, klasztor** и т. д. поже́ртвовать, назна́чить вкладъ на це́рковь, на монастырь и т. д. **Nadać czemu stosowny kierunek**, дать чему́ надлежа́щее направле́ніе. **Nadać czemu skutek**, привести́ что́ въ исполне́ніе, въ дѣ́йствіе. **Nadać majątek wiecznemi czasy na dziedzictwo**, пожа́ловать имѣ́ніе въ вѣ́чное и потомственное владѣ́ніе. **Nadać czemu piętno oryginalne**, прида́ть чему́ оригина́льный отпеча́токъ. **Szybkość, którą jedno ciało nadaje drugiemu**, быстрота́, кото́рую одно́ тѣло сообща́етъ друго́му. **Nadawać farbę**, набива́ть. нама́зывать кра́ской. **Cóż ci to nada, że się gniewasz?** кака́я тебѣ́ по́льза въ томъ, что ты се́рдишься? **Imię nic nie nada**, и́мя ничего́ не принесетъ. **Djabli go tu na mój kark**

nadali, чёрти принесли́ его́ сюда́ на мою́ шею. Jakieś nieszczęście nadało mi spotkać się z nim, како́е-то несча́стіе привело́ меня́ встрѣ́титься съ нимъ. **Nadawał mi mnóstwo gruszek,** онъ надава́лъ мнѣ мно́жество грушъ. || **Nadawać się,** случа́ться, удава́ться; || сходи́ться; || приходи́ться. **Nie nadawało się zręczności, не было удо́бнаго слу́чая. Nadało mi się pomyślnie dopiąć swego,** мнѣ удало́сь благополу́чно достѝгнуть своей цѣли. **Nadaje mi się okoliczność pojechania,** мнѣ предстои́тъ слу́чай къ отъѣ́зду. **To mu się dobrze nadało kupić,** э́то удало́сь ему́ хорошо́ купи́ть. **Klucz mi nadaje się do zamku,** ключъ прихо́дится къ замку́. * **Nadają się do siebie,** они́ похо́жи другъ на дру́га. схо́дятся хара́ктерами. **Dobrze mu się nadało,** ему́ удало́сь, посчастли́вилось. **Nadawać się ku północy, ku wschodowi, w prawo, w lewo,** простира́ться, распространя́ться, склоня́ться къ се́веру, къ восто́ку, направо, нале́во.

Nadanie, -nia, *ср.* пожа́лованіе, даръ, дарова́ніе; || **вкладъ, пожертвованіе** (*въ це́рковь, на богоугодное дѣло*); || **привиле́гія,** *см.* **Fundacja.**

Nadanszlagowy, сверхсмѣ́тный.

Nadany, пожа́лованный, дарова́нный; || пожертвованный (*вкладъ, капита́лъ*); || **Nadany przywilejem,** привилегиро́ванный, *см.* **Uprzywilejowany;** || *см.* **Udatny, Nadobny.**

Nadaremnie, Nadaremno, напра́сно, тщѣ́тно, попусту́, *см.* **Daremnie.**

Nadaremny, напра́сный, тщѣ́тный. *см.* **Daremny, Próżny.**

Nadarzać, Nadarzyć, *см.* **Zdarzać, Obdarzać, Udarzać,** предлага́ть; || подноси́ть, приноси́ть; || представля́ть. || **Nadarzać się,** представля́ться; || вызыва́ться, вы́зваться. **Nigdy nie nadarzy się przyjaźniejsza sposobność,** никогда́ не предста́вится бо́лѣе благопрія́тный слу́чай, *см.* **Zdarzać się, Nastręczać się. Nadarzać się samemu na co,** самому́ вы́зваться на что́, *см.* **Ofiarować się, Nastręczać się.**

Nadarzyciel, -a, *м. см.* **Dawca, Nastręczyciel.**

Nadąsać się, наду́ться, насу́питься.

Nadąsany, наду́тый, насу́пившійся, серди́тый.

Nadatek, -tku, *м.* **вкладъ, пожертвованіе,** *см.* **Nadanie.**

Nadawać, *см.* **Nadać.**

Nadawanie, -nia, *ср.* **пожа́лованіе, дарова́ніе.**

Nadawca, -y, *м.* основа́тель, учреди́тель, да́тель, дари́тель.

Nadawczy, жа́лованный; || учреди́тельный; || основно́й (*капита́лъ*).

Nadawczyni, -ni, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница; || дари́тельница.

Nadążać, Nadążyć (komu *или* **za kim),** не отстава́ть отъ кого́, **поспѣша́ть за** кѣ́мъ, настига́ть.

Nadbaba, Nadbabka, -i, *ж.* **праба́бка,** праба́бушка.

Nadbiegać, Nadbieżeć, Nadbiedz, прибѣга́ть, прибѣжа́ть; || застига́ть, засти́чь. **Nadbiedz kogo,** засти́гнуть кого́, догна́ть. **Burza nas nadbieżała,** насъ засти́гла гроза́, *см.* **Zaskoczyć.**

Nadbieżenie, -nia, *ср.* **прибѣ́жа́ніе, застиже́ніе.**

Nadbladnąć, Nabladnąć, немно́го поблѣдне́ть.

Nadblakować, немно́го полиня́ть, поблѣкнуть.

Nadbótwieć, Nadbótwiały, *см.* **Nadbutwieć** и т. д.

Nadbrzeżanin, -a, *м.* **прибре́жный жи́тель.**

Nadbrzeże, -a, *ср.* бе́регъ (*рѣки, о́зера*).

Nadbrzeżny, прибре́жный.

Nadbrzuchowy, Nadbrzuszny, *Анат.* надбрю́шный.

Nadbudować, надстро́ить, пристро́ить.

Nadbutwiały, поврежде́нный, попо́рченный.

Nadbutwieć, попо́ртиться.

Nadchodzić, Nadejść, подходи́ть, подойти́, приходи́ть, придти́. **Nadeszli goście,** пришли́ го́сти. **Niezadługo nadejdzie,** онъ ско́ро подойдетъ; || приближа́ться, *см.* **Zbliżać się.** || **Nadejść kogo,** заста́ть, захвати́ть, засти́гнуть; || встрѣ́тить, найти́ кого́, что́, *см.* **Należć.**

Nadciągnąć, Nadciągać, придти́, прибы́ть.

Naddać, Naddawać, дать, дава́ть ли́шнее, прибавля́ть; || * **Naddać się z czém,** хва́статься чѣмъ, выставля́ться съ чѣмъ впередъ, *см.* **Nadstawiać się.**

Naddarty, надо́рванный, надо́дранный.

Naddatek, -tku, *м.* прида́ча, ли́шекъ, излишекъ; || *Ком.* а́жіо, лажъ, проме́нъ.

Naddatkowy, излишній, прида́точный.

Naddawek, -wka, *см.* **Naddatek.**

Naddziad, -a, *м.* пра́дѣдъ, *см.* **Pradziad.**

Naddzienny, предразсвѣ́тный.

Naddzierać, наддира́ть, надодра́ть.

Nade, *вм.* **Nad** (*см. это слово*).

Nadęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, разду́тость. || **Nadęcie się,** наду́тость, надме́нность, го́рдость, *см.* **Nadymanie się, Nadętość.**

Nadęcie, Nadęto, наду́то, напы́щенно.

Nadedrzwie, -ia, *ср.* при́толка (*у дверей*).

Nadejść, *см.* **Nadchodzić.**

Nadejście, -a, *ср.* прихо́дъ, пріѣ́здъ, прибы́тіе, пришествіе; || привоз (*товаровъ*).

Nadeń, сокращ. **Nad niego,** *см.* **On.**

Nadeptać, Nadepnąć, натопта́ть, оттопта́ть.

Nader, о́чень, весьма́, пре, *см.* **Bardzo. Nader miły człowiek,** о́чень ми́лый человѣ́къ, премилый человѣкъ.

Naderwać się, надорва́ться.

Naderznąć, Nadrzynać, надрѣзать, надрѣзывать.

Nadeście, *см.* **Nadejście.**

Nadesłać, Nadsyłać, присла́ть, присыла́ть, подосла́ть, подсыла́ть.

Nadesłać, Nadścielać, постла́ть, постила́ть.

Nadetatowy, сверхшта́тный.

Nadęto, *см.* **Nadęcie.**

Nadętość, -ści, *ж.* наду́тость, напы́щенность.

Nadęty, наду́тый, го́рдый, напы́щенный. * **Styl nadęty,** напы́щенный слогъ, *см.* **Napuszony.**

Nadewszystko, бо́лѣе всего́, преиму́щественно.

Nadgiąć, Nadginać, пригну́ть, пригиба́ть.

Nadgłówek, *см.* **Nagłówek.**

Nadgłównik, -a, *м. Астрон.* зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Nadgłćwny, вертика́льный, отвѣсный.

Nadgnić, nagnić, попо́ртиться.

Nadgnieść, смять, нама́ть, натопта́ть.

Nadgniły, нагнивши́й.

Nadgniotek, *см.* **Nagniotek.**

Nadgnoić, нагнои́ть.

Nadgoić, зажи́вить, вы́лечить. || **Nadgoić się,** излечи́ться, вы́лечиться.

Nadgonić, нага́ть, догна́ть.

Nadgorzały, закопте́лый, почерне́вшій; || загоре́лый.

Nadgradzać, *см.* **Nagradzać.**

Nadgraniczny, пограни́чный.

Nadgrobek, *см.* **Nagrobek.**

Nadgroda, *см.* **Nagroda.**

Nadgryźć, разгры́зть, раскуси́ть.

Nadinspektor, -a, *м.* гла́вный инспе́кторъ.

Nadintendent, -a, *м.* главноуправля́ющій.

Nadintratny, сверхсме́тный, превыша́ющій дохо́ды.

Nadjazd, -u, *м.* прі́ездъ.

Nadjechać, Nadjeżdżać, прі́ехать, подъѣ́хать.

Nadkład -u, *м. Горн.* вися́чій бокъ.

Nadkładać, Nadłożyć, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, придава́ть, придать; || **Nadłożyć czém,** *см.* **Nadstawić, Nadsztukować.**

Nadkładka, -i, *ж.* прибавка, наддача.

Nadkolanek, -nka, *м. см.* **Nakolanek.**

Nadkołatać, потрясать, колеба́ть, расша́тать.

Nadkompletny, сверхкомпле́тный.

Nadkonduktor, -a, *м.* о́беръ-конду́кторъ, ста́ршій конду́кторъ.

Nadkopycie, -cia, *ср. Ветер.* во́лосень, ни́жняя часть лошади́ной ноги́.

Nadkracać, *см.* **Przykracać.**

Nadkrzywić, покоси́ть, покриви́ть.

Nadkwaśnieć, скиснуть.

Nadlać, приля́ть, исдля́ть, *см.* **Przelać.**

Nadłamać, надлома́ть.

Nadlecieć, прилете́ть (*о птицахъ*); || прибѣжа́ть (*о человѣкѣ*).

Nadleśniczy, Nadleśny, -ego, *м.* ста́ршій лѣсни́чій.

Nadlewek, -wku, *м.* излѣ́шекъ мета́лла въ фо́рмѣ при отли́вкѣ огнестрѣ́льныхъ оруді́й.

Nadliczbowy, Nadliczebny, сверхкомпле́ктный, сверхшта́тный.

Nadliczyć, переплати́ть, переда́ть ли́шнее, прибавить сверхъ сле́дуемой пла́ты.

Nadlinjowy, надстро́чный.

Nadłom, -u, *м.* надло́мъ, разло́мъ, тре́щина.

Nadlotka, -i, *ж.* надкры́лiе; || правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*);—бо́лѣе употребл. во множ. ч. **Nadlotki,** пе́рья, покрыва́ющія правильное перо́.

Nadłożyć, *см.* **Nadkładać.**

Nadłubać, наковыря́ть. || **Nadłubać się (czego),** до́лго проработа́ть надъ чѣмъ, наковыря́ться.

Nadludzki, сверхчелове́ческій, нечелове́ческій.

Nadmarszczyć, смо́рщить, насу́пить, нахму́рить (*лобъ*). || **Nadmarszczyć się,** смо́рщиться, нахму́риться.

Nadmiar, -u, *м.* излѣ́шество, излѣ́шекъ. чрезмѣ́рность; || невоздѣ́ржность. *см.* **Zbytek.**

Nadmieniać, упомина́ть, каса́ться, косну́ться, присовокупля́ть, присовокупи́ть, *см.* **Wzmiankować, Wspomnić, Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.**

Nadmierny, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный.

Nadmierzyć, промѣ́риться, ошиби́ться въ мѣрѣ, промахну́ться.

Nadmieście, -ścia, *ср.* кре́пость, *см* **Zamek, Twierdza;** || возвы́шенность госпо́дствующая надъ го́родомъ.

Nadmorski, примо́рскій.

Nadmorze, *см.* **Pomorze.**

Nadmuchać (czego), наду́ть, разду́ть, надыша́ть, навѣ́ять. **Nadmuchać komu w uszy,** надуть кому́ въ у́ши. нашёптывать, нашёптывать. || **Nadmuchać się,** раздува́ть до усталости.

Nadmurować, надстро́ить, пристро́ить

Nadmurowanie, -nia, *ср.* пристро́йка.

Nadnaturalność, *см.* **Nadprzyrodzoność.**

Nadnaturalny, *см.* **Nadprzyrodzony.**

Nadnieść, принести́.

Nadobfitować, преизоби́ловать, излишествовать.

Nadobniczek, -czka, *м. см.* **Nadobniś.**

Nadobnie, прекра́сно, краси́во, прелѣ́стно.

Nadobniś, -sia, *м.* щеголь, фра́нтикъ.

Nadobniuchny, прелѣ́стнѣйшій, са́мый привлека́тельный.

Nadobność, -ści, *ж.* красота́, прелесть, привлека́тельность.

Nadobny, краси́вый, прелёстный, привлека́тельный.

Nadoić, надои́ть (*молока́*).

Nadokuczać, Nadokuczać się, наскуча́ть, наску́чить, надоѣда́ть, надоѣсть.

Nadołek, -łku, *м. см.* **Podołek.**

Nadolny, ни́жній, ни́зменный, *см.* **Padół, Padolny.**

Nadostrożność, -ści, *ж.* излишняя осторо́жность.

Nadpadać się, Nadpaść się, тре́скаться, тре́снуть, разщепля́ться, разщепи́ться, по́ртиться, испортиться; || покачну́ться.

Nadpadany, тре́снувшій, разщёпленный; || покачну́вшійся.

Nadpalony, подожжённый, *см.* **Opalony, Ogorzały.**

Nadpić, испи́ть, *см.* **Upić.**

Nadpiecek, -cka, *м.* припёчекъ.

Nadpierszek, -szka, *м.* ше́я у пѣту́ха.

Nadpiętny, пя́точный. *Анат.* **Żyła nadpiętna**, Ахилле́сова суха́я жи́ла.

Nadpiłować, спили́ть.

Nadpis, -u, *м.* на́дпись; || заглавіе, *см.* **Napis, Tytuł**; || **Nadpis przelewny**, переда́точная на́дпись (*на вексель*).

Nadpisać, надписа́ть; || сдѣлать а́дресъ на письмѣ, *см.* **Podpisać.**

Nadpłacenie, -nia, *ср.* переда́ча сверхъ слѣ́дуемой пла́ты, ли́шняя пла́та.

Nadpłacić, заплати́ть ли́шнее, переплати́ть, *см.* **Przepłacić.**

Nadpłat, -u, *м. см.* **Nadpłacenie.**

Nadplenić, немно́го искорени́ть, истреби́ть, поистреби́ть.

Nadplewić, повыпа́лывать.

Nadpłodek, -dka, *м.* втори́чное оберёменѣніе, но́вое зача́тіе.

Nadpłynąć, Nadpływać, приплы́ть, приплыва́ть.

Nadpodeszwie, -wia, *ср.* сте́лька.

Nadpospolity, необыкнове́нный, необы́чайный, *см.* **Niepospolity.**

Nadpotrzebny, излишній, безполе́зный, *см.* **Zbywający, Zbyteczny.**

Nadpowietrzny, воздушный, поднебе́сный, *см.* **Napowietrzny.**

Nadpradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ, *см.* **Prapradziad.**

Nadprożek, -żka, Nadprożnik, -a, *м. см.* **Naproże, Naprożnik.**

Nadpruć, отпоро́ть.

Nadprzyrodzoność, -ści, *ж.* сверхъестёственность.

Nadprzyrodzony, сверхъестёственный.

Nadpsować, Nadpsuwać, Nadpsuć, по́ртить, попо́ртить, повреждать, повреди́ть. || **Nadpsować się, Nadpsuć się**, по́ртиться, попо́ртиться, повреждаться, повреди́ться.

Nadpsucie, -cia, *ср.* поврежде́ніе, по́рча.

Nadpsuty, поврежде́нный, испо́рченный.

Nadrąbać, надрубить, подрубить.

Nadrabiać, Nadrobić, придѣлывать, придѣлать, додѣлывать, додѣлать; || добавля́ть, искусно скрыва́ть что-либо, притворя́ться, и т. п. **Nadrabiać miną**, иску́сно скрыва́ть что́ притво́рнымъ ви́домъ, притворя́ться. **Nadrabiać rozumem**, дѣйствовать умо́мъ, голово́ю. **Nadrabiać śmiałością, zuchwalstwem**, брать верхъ смѣлостію, дерзостію. **Nadrabiać gestami**, добавля́ть тѣлодвиженіями. || **Nadrobić z kim**, обрабо́тать, уладить съ кѣмъ дѣло.

Nadrapać, нацара́пать.

Nadrastać, Nadrastywać, подрости́, подраста́ть, *см.* **Przyrastać, Podrastać, Wzrastać.**

Nadrazić, повреди́ть, нанести́ вредъ, попо́ртить.

Nadrażnić (kogo), *см.* **Podrażnić, Rozdrażnić.** || **Nadrażnić się (kogo** *или* **z kim)**, надосади́ть кому́.

Nadręczyć (kogo), утоми́ть, измучить. || **Nadręczyć się**, утоми́ться, измучиться, намучиться.

Nadreptać się, *см.* **Nabiegać się.**

Nadro, -a, *ср. см.* **Łono**; || грудь, пе́рси; || нѣдра, *мн.* ло́но, *см.* **Pazucha, Zanadrze.**

Nadrobić, накроши́ть, *см.* **Wdrobić.**

Nadrobić, *см.* **Nadrabiać.**

Nadrośl, -i, *ж.* наросль.

Nadrosnąć, *см.* **Nadrastać.**

Nadrost, -u, *м.* наро́стъ, ши́шка.

Nadrożne, -ego, *ср.* доро́жныя де́ньги, *см.* **Strawne.**

Nadrożny, доро́жный, *см.* **Podróżny**; || придоро́жный, находя́щійся при доро́гѣ.

Nadrukować, напеча́тать; || **Nadrukować się**, мно́го напеча́тать

Nadrwić się (z kogo), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadrzeć, *см.* **Naddzierać.** || * **Nadrzeć się**, накрича́ться, надра́ть го́рло.

Nadrzeczanin, -a, *м.* прибре́жный жи́тель.

Nadrzecze, -a, *ср.* поре́чье.

Nadrzeczny, прибре́жный, береговой.

Nadrzucić, подбро́сить, приба́вить.

Nadsadzać (czem), *см.* **Nadrabiać, Nadstawiać.**

Nadścielać, насила́ть, *см.* **Nadesłać.**

Nadścignąć, *см.* **Nadążyć, Zdążyć.**

Nadsełać, *см.* **Nadesłać.**

Nadsiec, надре́зать.

Nadskakiwać (komu), верте́ться о́коло кого́, прислу́живаться, угожда́ть (*кому́*), уха́живать (*за кѣмъ*), усе́рдствовать.

Nadskakiwanie, -a, (komu), *ср.* уха́живаніе, угожде́ніе, усе́рдіе.

Nadskoczyć, прибѣжа́ть на по́мощь.

Nadsługiwać (komu), прислу́живаться.

Nadsłupie, -pia, *ср. Архит.* архитра́въ, надстолбіе, при́толока.

Nadspodzianie, Nadspodziewanie, нео-

жи́данно, нежда́нно, неча́янно, *см.* **Niespodzianie.**

Nadspodziany, Nadspodziewany, неожи́данный, нежда́нный, неча́янный, *см.* **Niespodziany.**

Nadstarczać, Nadstarczyć, *см.* **Nadstawiać.** * **Nadstarczać czego,** помога́ть (*чему́*). **Metoda ta nadstarcza pamięci,** э́та мето́да помога́етъ па́мяти. **Nadstarczyć czém miasto czego,** замѣни́ть одно́ други́мъ, употреби́ть одно́ вмѣ́сто друга́го. **Nadstarczać czego czém,** выруча́ть, замѣща́ть, *см.* **Wyręczać, Sztukować, Nastarczać.**

Nadstarzały, *см.* **Przestarzały, Podstarzały.**

Nadstawa, -y, *ж.* надста́вка, наста́вка, приста́вка. **Nadstawa zwierzchnia,** украше́ніе, прикра́са.

Nadstawek, -wka, *м. Артил.* му́шка, мише́нь.

Nadstawiać, Nadstawić (co komu), подставля́ть, подста́вить, прикла́дывать, приложи́ть; || **Nadstawiać (czego, czem),** приставля́ть, придѣ́лывать, прибавля́ть, замѣня́ть одно́ други́мъ, *см.* **Nadsztukować.** || **Nadstawiać się,** сова́ться, высо́вываться впередъ; || пя́литься, вытя́гиваться, приподнима́ться; || чва́ниться, надмева́ться.

Nadstygnąć, осты́нуть.

Nadsyłać, *см.* **Nadesłać.**

Nadszańcowy, *Фортиф.* находя́щійся на земляно́й на́сыпи. **Baterja nadszańcowa,** откры́тая батаре́я, барбе́тъ.

Nadszaniec, -ńca, *м. Фортиф.* кавалье́ръ.

Nadszargać, Nadszarzać (czego), замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать; || истаска́ть, *см.* **Poszargać, Zaszargać.** || **Nadszargać się, Nadszarzać się,** запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться, истаска́ться.

Nadszczepać, надколо́ть, отщепля́ть, отщепи́ть.

Nadsztukować, надста́вить, приба́вить, сдѣ́лать приста́вку, удлинни́ть.

Nadsztukowanie, -nia, *ср.* удлинне́ніе, приста́вка.

Nadtarty, стёртый, *см.* **Nadetrzeć.**

Nadterać, *см.* **Nadtyrać.**

Nadto, сверхъ того́; || сли́шкомъ, сли́шкомъ мно́го, черезчу́ръ. **Aż nadto tego,** э́того ужъ сли́шкомъ мно́го. **Dosyć, aż nadto dosyć,** дово́льно, уже́ бо́лѣе чѣмъ ну́жно. *Посл.* **Co nadto, to niezdrowo,** изли́шество вре́дно. **To już nadto! Już tego nadto.** э́то ужъ сли́шкомъ!

Nadtyrać, потеря́ть, разтра́тить; || разстро́ить (*здоро́вье*).

Nadumać się, наду́маться.

Nadużyć, *см.* **Nadużywać.**

Nadużycie, -cia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, чрезмѣ́рность.

Nadużytny, злоупотребля́емый.

Nadużyty, злоупотреби́тельный; || непра́вый, противозако́нный.

Nadużywać, Nadużyć, во зло́ употребля́ть; || * обма́нывать.

Nadużywanie, -nia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, неумѣ́ренность.

Nadwątlać, Nadwątlić, ослабля́ть, осла́бить.

Nadwątlenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, разслабле́ніе.

Nadwątlić, *см.* **Nadwątlać.**

Nadważyć, перевѣ́сить, *см.* **Przeważyć.**

Nadwerężać, Nadwerężyć, поврежда́ть, повреди́ть, разстро́ивать, разстро́ить, потряса́ть, потрясти́.

Nadwerężenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе, разстро́йство.

Nadwiązać, надвяза́ть.

Nadwichnąć (sobie), свихну́ть, вы́вихнуть.

Nadwiędły, увя́дшій.

Nadwiędnąć, свя́нуть.

Nadwiędnienie, -nia, *ср.* вя́лость, блёклость.

Nadwieźć, *см.* **Nadwozić.**

Nadwietrzny, нося́щійся по вѣ́тру.

Nadwodny, прибре́жный.

Nadworny, придво́рный; || надво́рный. **Urzędnicy nadworni,** придво́рные чины́. **Radca nadworny,** надво́рный совѣ́тникъ. **Sądy nadworne,** *см.* **Zadworny.**

Nadworować (kogo), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadworze, -a, *ср.* надво́рье. **Z nadworza,** снару́жи до́ма.

Nadwozić, Nadwieźć, подвози́ть, подвезти́.

Nadwzwyż, *см.* **Nadzwyż.**

Nadybać, заста́ть, захвати́ть, пойма́ть, засти́гнуть, накры́ть.

Nadymać, Nadąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть; || напыща́ть (*го́рдостью*). || **Nadymać się,** раздува́ться, надува́ться; || напыща́ться, горди́ться, кичи́ться.

Nadymacz, -a, *м. Анат.* лани́тная мы́шца.

Nadymanie, -nia, *ср.* взду́тіе, вспу́чиваніе, разду́тость. || **Nadymanie się,** надме́нность, го́рдость, кичли́вость.

Nadymić, надыми́ть.

Nadziać, *см.* **Nadziewać.**

Nadziak, -a, *м. Муз.* чека́нъ; || **сру́жіе** наподо́біе топо́рика. *См.* **Czekan.**

Nadziałać, надѣ́лать.

Nadziany, начи́ненный, фарширо́ванный, *см.* **Nadziewany;** || * напо́лненный, наби́тый, напи́чканный.

Nadziczyć się, ожесточи́ться, одича́ть.

Nadzieja, -ei, *ж.* наде́жда, упова́ніе. **Cała moja nadzieja w tobie,** вся моя́ наде́жда на тебя́. **Pokładać nadzieję w Bogu,** возлага́ть упова́ніе на Бо́га, упова́ть на Бо́га. **Być chorym bez nadziei,** быть больны́мъ безнаде́жно. **Być przy nadziei,** быть бере́менною (*о же́нщинахъ*).

Nadziejny, надёжный.

Nadziemny, надзе́мный.

Nadzienie, -nia, *ср.* начи́нка, фаршъ.

Nadzierać, nadrzeć, надра́ть, надира́ть.

Nadzierać (Nad-zierać) czego, надзира́ть, присма́тривать, надсма́тривать, наблюда́ть, *см.* Doglądać, Dozorować.

Nadzieranie, -nia, *ср.* надзира́ніе, надзо́ръ, при́смотръ, наблюде́ніе.

Nadziewać, начини́ть, фарширова́ть; || * **Nadziewać się**, набива́ть себѣ́ брю́хо пи́щею, напи́чкаться.

Nadziewacz, -a, *м.* начиня́ющій.

Nadziewanie, -nia, *ср.* Nadziewanka, -i, *ж.* начи́нка, фаршъ, фарширова́ніе.

Nadziewany, начи́ненный, фарширо́ванный.

Nadziwić się, Nadziwować się, надиви́ться.

Nadżołądkowy, *Анат.* надбрю́шный.

Nadzór, -oru, *м.* при́смотръ, наблюде́ніе.

Nadzorca, -y, *м.* надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ, наблюда́тель. **Nadzorca składu**, смотри́тель магази́на, пакга́уза. **Nadzorca aresztu**, смотри́тель надъ аресто́нтами.

Nadzorczy, наблюда́тельный, бди́тельный.

Nadzorczyni, -ni, *ж.* смотри́тельница, надсмо́трщица, наблюда́тельница.

Nadzwyczajnie, чрезвыча́йно, необыкнове́нно.

Nadzwyczajność, -ści, *ж.* чрезвыча́йность.

Nadzwyczajny, чрезвыча́йный, необыкнове́нный. **Nadzwyczajny profesor**, экстраординарный профе́ссоръ, *см.* Niezwykły.

Nadzwyż, сли́шкомъ, черезчу́ръ, *см.* Nadto.

Naelektryzować, наэлектризова́ть, *см.* Elektryzować.

Nafabrykować, надѣ́лать, поддѣ́лать, *см.* Fabrykować.

Nafarbować, накра́сить.

Nafasować czém, напиха́ть, напи́чкать.

Nafrasować, утоми́ть, обезпоко́ить, надое́сть. || **Nafrasować się**, уста́ть, утоми́ться, намо́читься, нахлопота́ться.

Nafta, -y, *ж.* нефть, го́рное ма́сло.

Naftowy, нефтяно́й.

Nagabać, Nagabywać, Nagabnąć, преслѣ́довать, тормоши́ть, трево́жить, безпоко́ить. **Nagabać do czego**, побужда́ть къ чему́, понужда́ть, нама́лкивать, подта́лкивать, подбива́ть, понука́ть.

Nagabacz, -a, *м.* искуси́тель; || подстрека́тель.

Nagabanie, -nia, *ср.* возбужде́ніе; || наущѐніе, подстрека́ніе, поощре́ніе; || искуше́ніе.

Nagabany, возбужде́нный, искушѐнный, наущѐнный, подстрека́емый.

Nagacić (drogę), гати́ть, набросáть хво́росту на боло́тистое мѣ́сто подъ доро́гу.

Nagadać, наговори́ть, оговори́ть, наклевета́ть, насплѐтничать. || **Nagadać się**, наговори́ться.

Nagadzać się, случа́ться.

Nagana, -y, *ж.* выговоръ; || порица́ніе, хула́; || осужде́ніе.

Naganiać, Nagonić, Nagnać, *см.* Napędzać, Napędzić. **Naganiać**, **Naganić**, хули́ть, порица́ть, охужда́ть, осужда́ть, осуди́ть; || дѣ́лать, сдѣ́лать выговоръ.

Naganiacz, -a, *м.* порица́тель, хули́тель, *см.* Ganiciel.

Naganianie, **Naganienie**, -nia, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Nagannie, непохва́льно, досто́йно порица́нія, хулы́, предосуди́тельно.

Naganność, -ści, *ж.* предосуди́тельность, неблагови́дный посту́покъ.

Naganny, предосуди́тельный, неблагови́дный.

Nagarbiony, сго́рбленный

Nagarnąć, накопи́ть, насоби́рать; || *см.* Ogarnąć. || **Nagarnąć się**, собра́ться, накопи́ться.

Nagdakać się, накудáхтаться; || * наболта́ться.

Nagębek, -bka, *м.* нагу́бникъ; || намо́рдникъ, *см.* Kaganiec.

Nagębny, губно́й.

Nagęścić, *см.* Zgęścić, **Nagęścić się**, *см.* Zagęścić się.

Nagi, нагой, го́лый.

Nagiąć, Naginać, нагну́ть, согну́ть, нагиба́ть; || * склони́ть, склоня́ть. **Nagiąć młodzieńca do porządku**, пріучи́ть молода́го челове́ка къ поря́дку. || **Nagiąć się**, Naginać się, нагну́ться, согну́ться, нагиба́ться, сгиба́ться, *см.* Ugiąć się. *Naginać się do okoliczności, сообража́ться съ обстоя́тельствами.

Nagięcie, -a, *ср. см.* Naginanie; || *Анат.* сгиба́ніе; || со́гнутость, сгибъ, изги́бъ, изги́бина, *см.* Wygięcie.

Naginalny, ги́бкій, пода́тливый.

Naginanie, -nia, *ср.* сгиба́ніе, наклоне́ніе; || осѣда́ніе.

Naglący, настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный.

Naglądać, Nazierać, Najrzeć (gdzie, w co), смотрѣ́ть, глядѣ́ть, взгляну́ть, взира́ть (*на что́*). **Naglądać w co zazdrośnemi oczyma**, смотрѣ́ть на что́ зави́стливыми глаза́ми. **Naglądać**, nazierać do kogo, ча́сто загля́дывать къ кому́, посѣща́ть, навѣща́ть кого́, ча́сто ходи́ть къ кому́, быва́ть у кого́.

Nagle, вдругъ, внеза́пно, ско́ро, бы́стро. **Nie tak nagle! не такъ ско́ро, не спѣши́те!** *Посл.* **Co nagle to po djable**, кто спѣши́ть, тотъ людей смѣши́ть; ти́ше ѣдешь дальше бу́дешь. **Z nagła**, внеза́пно. **Z nienagła**, ма́ло-по-ма́лу.

Naglić, **Znaglić** (kogo do czego), торопи́ть, понужда́ть, принужда́ть. **Naglić**

kogo do wyjazdu, торопи́ть кого́ къ отъ-е́зду. **Naglić na kogo o co**, *см.* **Nalegać. Potrzeba nas do tego znagliła**, нужда́ заста́вила насъ э́то сдѣ́лать. **Nic nas nie nagli**, насъ ничто́ не торо́питъ.

Nagło, *см.* **Nagle.**

Nagłość, -ści, *ж.* внеза́пность, нечая́нность, кра́йность, необходи́мость, безотлага́тельность.

Nagłówek, -wka, *м.* дѣ́тскій че́пчикъ; || о́главль (*у узды*); || *Тип.* заголо́вка, брусо́чки поперёгъ фо́рмы лежа́щіе; || *Архит.* капите́ль.

Nagłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Nagły, внеза́пный, ско́рый, бы́стрый, поспѣ́шный, торопли́вый. **Nagła burza**, внеза́пная бу́ря. **Umrzeć nagłą śmiercią**, скоропости́жно умере́ть. **Bieg nagły**, торопли́вый бѣгъ. **Nagłym pochodem**, усиленнымъ ма́ршемъ; *см.* **Naglący.**

Nagmatwać, напу́тать, перемѣ́шать, смѣша́ть.

Nagnać, *см.* **Naganiać.**

Nagnajanie, -nia, *ср.* унаво́живаніе (*земли*).

Nagniatać, Nagnieść, мять, нама́ть, топта́ть, натопта́ть, жа́ть, нажа́ть. || **Nagniatać się**, нама́ться, натопта́ться.

Nagnić, *см.* **Nadgnić.**

Nagniewać się (o co), гнѣ́ваться, разсердиться за что́ либо. **Nagniewać się**, до́лго сердиться, гнѣ́ваться. **Nagniewać się na kogo**, до́лго серди́ться на кого́.

Nagniły, *см.* **Nadgniły.**

Nagniotek, -tka, *м.* мозо́ль.

Nagnoić, Nagnajać, унаво́зить, унаво́живать, *см.* **Gnoić.**

Nagnojenie, -nia, *ср. см.* **Nagnajanie.**

Nagnojony, унаво́женный.

Nago, нагишо́мъ; || наго́ло, *см.* **Nagi. Do naga**, до́нага. **Rozebrać się do naga**, раздѣ́ться до́нага.

Nagoda, -y, *ж.* слу́чай, *см.* **Przygoda.**

Nagodnie, надлежа́щимъ, прили́чнымъ о́бразомъ; || благопрія́тно.

Nagodny, прили́чный, надлежа́щій, свойственный, *см.* **Stosowny**; || благопрія́тный. **Czas nagodny**, благопрія́тное вре́мя, *см.* **Pomyślny.**

Nagolenica, -y, *ж.* набе́дренникъ (*у латъ*).

Nagonić, *см.* **Napędzać.** || **Nagonić się kogo**, до́лго гоня́ться за кѣ́мъ.

Nagórny, нагорный.

Nagórze, -a, *ср.* плоскогорье, пло́ская возвышенность.

Nagorzeć, сгорѣ́ть, нагоре́ть.

Nagość, -ści, *ж.* нагота́.

Nagościć się (u kogo), нагости́ться, до́лго гости́ть у кого́.

Nagotować, нагото́вить, *см.* **Przygotować.**

Nagrabiać, Nagrabić, гра́бить, награ́бить; || загребать, загрести́ (*сѣно*).

Nagrać się, наигра́ться.

Nagradzać, Nagrodzić, награжда́ть, вознагражда́ть, награди́ть, вознагради́ть, воздава́ть; || **удовлетворя́ть** (*за убытки*); || **загла́живать** (*простýпокъ, вину́*); || вознагражда́ть **за потери**, *см.* **Naprawić, Powetować.** || **Nanagradzać się, Nanagrodzić się**, вознагражда́ться, награжда́ться; || **вознаграждать себя́.**

Nagradzanie, Wynagradzanie, -nia, *ср.* награжде́ніе, вознагражде́ніе; || удовлетворе́ніе, возме́здіе, воздая́ніе.

Nagrawać, Nagrawać się, Nagrawanie, *см.* **Naigrawać.**

Nagrawacz, -a, Nagrawca, -y, *м.* насме́шникъ, пересме́шникъ, зубоска́лъ.

Nagrobek, -bka, Nagrobiec, -bca, *м.* надгро́бный ка́мень, па́мятникъ, *см.* **Grobowiec, Pomnik**; || эпитафія, **надгро́біе, надгро́бная на́дпись.**

Nagrobkowy, Nagrobny, надгро́бный.

Nagroda, -y, *ж.* награ́да, **вознагражде́ніе**, *см.* **Wynagrodzenie.**

Nagrodny, награ́дный, служа́щій награ́дою; || поправи́мый, могу́щій быть попра́вленъ *или* загла́женъ.

Nagrodźca, -y, *м. см.* **Nagrodziciel.**

Nagrodzenie, *см.* **Wynagrodzenie.**

Nagrodzić, *см.* **Nagradzać.**

Nagrodziciel, -a, *м.* возме́здникъ.

Nagrodzicielka, -i, *ж.* возме́здница.

Nagromadzać, Nagromadzić, нагромождать, нагромозди́ть, накопля́ть, нако́пить, собира́ть, насобира́ть.

Nagromadzenie, -nia, *ср.* накопле́ніе.

Nagryzać, Nagryźć, отку́сывать, отгрыза́ть, отку́сить, отгры́зть. * **Nagryźć kogo**, надое́сть, наску́чить кому́. || **Nagryźć się**, огорча́ться, огорчи́ться.

Nagryzmolić, наста́вить каракуле́ намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть, *см* **Gryzmolić.**

Nagrzać (czego), нагре́ть, *см.* **Nagrzewać.**

Nagrząznąć, Nagrzęznąć, дѣ́латься ва́язкимъ.

Nagrzeszyć, нагрѣши́ть.

Nagrzewać, нагрѣва́ть; || тѣсни́ть кого́, си́льно наступа́ть, нападать на кого́, нагрѣть бока́. || **Nagrzewać się**, нагрѣва́ться.

Nagrzewalnik, -a, *м.* грѣ́лка, **нагрѣва́льникъ.**

Nagrzęzły, *см.* **Zagrzęzły, Zapadły.**

Nagrzonąć (czego, gdzie), *Стар.* **набросáть** всякой всячины.

Naguchny, Nagusieńki, Naguteńki, (*см.* **Nagi**), голёхонькій. **Naguchno, Naguteńko**, голёхонько.

Nagwazdać, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть.

Nahałasować, нашуме́ть, накрича́ть. || **Nahałasować się**, нашуме́ться, накрича́ться.

Nahapać, Nachapać, нахвата́ть.

Naharować się, намучиться, натерпѣ́ться.

Naheblować, **настрога́ть**.

Nahodować(kogo), **упо́дчивать**; || **вскорми́ть**. **воспита́ть**; || **Nahodować się**, **упо́дчиваться**, **угости́ться**.

Nahuła, **-y**, *м.* и *ж. Стар.* **ротозе́й**, **простофи́ля**.

Nahulać się, **нагуля́ться**.

Naigrać się, **наигра́ться**.

Naigrawać się (z kogo), **издева́ться**, **насмеха́ться**.

Naigrawanie, **-nia**, *ср.* **злая насме́шка**, **шу́тка**.

Naiskać się, *см.* **Naszukać się**.

Naiwnie, **наи́вно**, **чистосерде́чно**, **простоду́шно**.

Naiwność, **-ści**, *ж.* **наи́вность**, **чистосерде́чие**, **простоду́шие**; || **простота́**.

Naiwny, **наи́вный**, **чистосерде́чный**, **простоду́шный**.

Naj..., **наи.** **Приста́вка къ прилага́тельнымъ и нарѣ́чіямъ для означе́нія превосхо́дной сте́пени.** **Najlepszy**, **наилу́чшій**; **Największy**, **величайшій**.

Nająć, **Najmować**, **Wynająć**, **Wynajmować**, **нанима́ть**, **брать въ на́ймы**, **брать на прока́тъ**; || **отдава́ть въ на́емъ** *или* **на прока́тъ**. **Nająć służącego**, **нанять слугу́**. **Wynająć komu dom**, **отда́ть кому́ домъ въ на́ймы**. **Nająć okręt**, **зафрахтова́ть**, **нанять корабль**. **Nająć powóz**, **взять на прока́тъ коля́ску**. **Pojechać powozem najętym**, **пріѣ́хать въ коля́скѣ взя́той на прока́тъ**. **Łże jak najęty**, **лжетъ напропалу́ю**, **какъ по зака́зу**. || **Nająć się**, **Najmować się**, **наня́ться**, **нанима́ться**.

Najadać się, *см.* **Najeść się**.

Najątrzyć (kogo), **подзадо́рить** (*кого́*).

Najazd, **-u**, *м.* **на́ѣздъ**, **набѣ́гъ**, **нападе́ніе**, **вторже́ніе**; *см.* **Wtargnienie**, **Napad**, **Nabieg**, **Zajazd**.

Najechać, **Najeżdżać**, **на́ѣхать**, **наѣзжа́ть**; || **напасть**, **нападать**. **Najechać kogo**, **czyj dom**, **напасть на кого́**, **на чей домъ**.

Najechany, **подве́ргшійся нападе́нію**.

Najęcie, **-cia**, *ср.* **наёмъ**, **взя́тіе въ наёмъ**; || **отда́ча въ наёмъ** *или* **въ на́ймы**. **Dom do najęcia**, **домъ отдаю́щійся въ на́ймы**. **Najęcie okrętu**, **зафрахтова́ніе**, **наёмъ корабля́**; || **наёмъ су́дна**, **фрахтъ**; *см.* **Wynajęcie**.

Najęczeć się, **настона́ться**, **намо́читься**.

Najednać, **снискать** (*друзе́й*).

Najędrnieć, **окрѣ́пнуть**.

Najem, *род. п.* **najmu**, *м.* **наёмъ**, *см.* **Najęcie**. **W najem dać co**, **отда́ть что́ въ на́ймы**, **на прока́тъ**. **Najem okrętu**, **наёмъ корабля́**, **фрахтъ**, **фра́хтовая пла́та**. **Iść za najem**, **нанима́ться** (*въ работу*, *подённо*). **Jak za najem**, **какъ бы по найму**. **Kontrakt najmu**, **договоръ о на́ймѣ**, **объ отда́чѣ въ наёмъ** *или* **на аре́нду**. **Najem na ogół**, **наёмъ рабо́ты по смѣ́тнымъ и оптовы́мъ цѣна́мъ**. **Najem w pakt**, **наёмъ скота́**.

Najemnica, **-y**, *ж.* **наёмница**, **подёнщица**.

Najemniczo, **продажно**, **корыстно**.

Najemniczość, **-ści**, *ж.* **продажность**.

Najemniczy, **наёмный**, **подкупленный**; || **корыстный**. **Najemnicze pochwały**, **подкупленныя восхваленія**.

Najemnie, **по найму**.

Najemnik, **-a**, *м.* **наёмникъ**, **подёнщикъ**.

Najemność, **-ści**, *ж.* **продажность**.

Najemny, **наёмный**, **продажный**.

Najemstwo, **-a**, *ср.* **наёмничество**.

Najeść, **Najadać**, **наѣсть**, **наѣда́ть**. **Najadł tyle**, **iż nie może zapłacić**, **наѣлъ на сто́лько**, **что не мо́жетъ запла́тить**. || **Najeść się czém**, **наѣсться** (*чего́*). **Najeść się ozego**, **наѣсться чего́ до́сыта**; *см.* **Objeść się**.

Najęty, **на́нятый**, *см.* **Nająć**.

Najeżać, *см.* **Najeżyć**.

Najezdca, *см.* **Najezdnik**.

Najezdniczy, **наѣздническій**; || **граби́тельскій**.

Najezdnik, **-a**, **Najezdca**, **Najeźdźca -y**, *м.* **наѣздникъ**; || **грабитель**, **хищникъ**.

Najezdny, *см.* **Najezdniczy**.

Najeżdżać, *см.* **Najechać**.

Najeżdżanie, **-a**, *ср. см.* **Najazd**.

Najeżony, **колю́чій**, **щети́нистый**; || **становя́щійся ды́бомъ** (*о волоса́хъ*).

Najeżyć, **поднима́ть**, **щети́нить**, **топо́рщить**, *см.* **Jeżyć**.

Najgorszy (*см.* **Zły**), **ху́дшій**, **ху́же всѣ́хъ**, *см.* **Gorszy**.

Najgorzéj, **ху́же всего́**, *см.* **Gorzéj**.

Najjaśniejszy (*см.* **Jasny**), **преиму́щественно употребля́ется въ Императо́рскомъ титу́лѣ**: **Najjaśniejszy Pan**, **Всепресвѣтлѣ́йшій Госуда́рь**. **Najjaśniejsza Pani**, **Всепресвѣтлѣ́йшая Госуда́рыня**.

Najlepszy, **са́мый лу́чшій** (*см.* **Dobry**).

Najmiłościwszy manifest, **Всемилости́вѣйшій** **манифе́стъ**.

Najmit, **-a**, *м.* **наёмникъ**, **подёнщикъ**.

Najmitowy, **наёмниковъ**, **принадлежа́щій наёмнику**.

Najmniéj, **всего́-мо́нѣе**, **какъ мо́жно мо́нѣе**, *см.* **Mało**, **Mniéj**.

Najmniejszy, **мале́йшій**, *см.* **Mały**, **Mniejszy**.

Najmować, *см.* **Nająć**.

Najpierw, **Najpierwiéj**, **вопе́рвыхъ**, **пре́жде-всего́**.

Najpierwszy, **первѣ́йшій**, *см.* **Pierwszy**.

Najpoddańszy, **всеподда́ннѣйшій**.

Najprzód, **сперва́**, *см.* **Naprzód**.

Najrzeć, *см.* **Naglądać**.

Najść, *см.* **Nachodzić**, **Nadchodzić**.

Najście, **-ścia**, *ср.* **нашествіе**.

Najświętszy, **Najświątobliwszy**, **святѣ́йшій**. **Najświętszy Synod**, **Святѣ́йшій Сино́дъ**.

Najuczać, **Najuczyć**, **вьючить**, **навьючить**.

Największość, Najwyższość, *см.* **Większość, Wyższość.**

Najwyższy, верхо́вный; || высоча́йшій. **Ukaz Najwyższy**, высоча́йшій ука́зъ. **Najwyższy sąd**, верхо́вный судъ.

Nakadzać, Nakadzić, окуривать, окури́ть; || кади́ть, накади́ть, кури́ть, накури́ть; || **Nakadzać się**, окуриваться.

Nakadzanie, Nakadzenie, -nia, *ср.* **kurzenie**, окуриваніе.

Nakadzić, *см.* **Nakadzać.**

Nakalać, нака́лывать (*бумагу*).

Nakapać, нака́пать.

Nakarać, нака́зывать, *см.* **Upamiętać.** || **Nakarać się**, исправля́ться, улучша́ться, пока́яться, *см.* **Upamiętać się, Ukajać się.**

Nakarbować, *см.* **Karbować.**

Nakarcić (kogo), жури́ть, брани́ть (*кого́*), дать нагоня́й (*кому́*), дѣлать выговоръ (*кому́*).

Nakaresować się (z kim), *см.* **Napieścić się.**

Nakarmić, *см.* **Karmić**, накорми́ть, насы́тить; || напо́лнить, преиспо́лнить. **Nakarmić kogo wstydem**, привести́ кого́ въ большо́й стыдъ. **Nakarmić goryczą**, причини́ть кому́ большо́е огорче́ніе. **Nakarmić się zwycięztwy**, упива́ться побѣдами.

Nakarmienie, -nia, *ср.* кормле́ніе.

Nakąsać, искуса́ть. **Nakąsić (czego)**, откуси́ть.

Nakaszlać się, нака́шляться.

Nakaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣніе, постановле́ніе, распоряже́ніе, ука́зъ, *см.* **Rozkaz, Przykaz, Ukaz, Rozporządzenie.** || **Nakaz egzekucyjny**, исполни́тельный листъ.

Nakaza, *см.* **Skaza.**

Nakazać, Nakazywać, наказа́ть, нака́зывать (*кому́*), приказа́ть, прика́зывать, предписа́ть, предписывать; || созва́ть, созывать. **Nakazać milczenie**, заста́вить молча́ть. **Nakazać zjazd**, созва́ть съѣздъ. **Proszę mu nakazać, aby był ostróżniejszym**, накажи́те ему́, что́бы былъ осторо́жнѣе.

Nakazanie, -nia, *ср.* нака́зъ, прика́зъ, приказа́ніе.

Nakazany, прика́занный.

Nakażenie, nia, *ср. см.* **Skażenie.**

Nakazić, испо́ртить, искази́ть. || **Nakazić się**, испо́ртиться, искази́ться, *см.* **Skazić, Skazić się.**

Nakidać, накида́ть, *см.* **Naciskać, Narzucać.**

Nakierować, напра́вить, навести́, *см.* **Kierować.**

Nakisnąć, ски́снуть.

Nakląć (komu), разруга́ть, разбрани́ть (*кого́*).

Nakład, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ; || * трата; || су́мма, капита́лъ; || иждиве́ніе; || грузъ, нагру́зка, кладь, *см.* **Ciężar, Ładunek**; || прибавка, приложе́ніе, увеличе́ніе, *см.* **Dodatek, Przydatek**; || *Тип.* завод̀ъ

Nakładać, Nałożyć, накла́дывать, наложи́ть, *см.* **Ładować. Nałożyć łuk, nakładywać, nastawlять** на тетиву́ (*стрѣлу́*). **Nałożyć kurek (u strzelby, u pistoletu)**, взвести́ куро́къ (*у ружья, у пистоле́та*). *см.* **Odwieść**; || начина́ть, *см.* **Nadziewać.** * **Nakładać co komu w uszy, do głowy**, натвержи́вать, вбива́ть, вдалбливать въ го́лову. **Nałożyć zdrowiem, życiem (za co)**, пожертвовать здоро́вьемъ, жизнію.

Nakładanie, -nia, *ср.* нагру́зка, кладь.

Nakładany, *см.* **Nadziewany.**

Nakładca, -y, *м.* предпринима́тель; || изда́тель (*книги*).

Nakładnie, накла́дно, убы́точно.

Nakładnik, -a, *м.* поставщи́къ; || предпринима́тель чего́ на свой счётъ; || зада́тель (*книги*); || дающій де́ньги на предпріятіе.

Nakładny, до́рого сто́ющій, накладный, *см.* **Ładowny.**

Nakłamać, nalgać. || **Nakłamać się, nalgać się.**

Nakłaniać, Nakłonić, склоня́ть, склони́ть. || **Nakłonić się**, склони́ться, *см.* **Skłaniać się.**

Nakłanianie, -nia, *ср.* **(kogo do czego)**, убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Nakleić, нагороди́ть; || напа́чкать, навахля́ть.

Nakleić, naklejć.

Nakłektać (komu), *см.* **Nabajać. Nakiektać (kogo)**, подби́ть, уговори́ть, умасли́ть.

Naklepać (czego), прибить мо́лотомъ, наковать, *см.* **Klepać.** || * **Naklepać się**, намучиться, до́лго корпѣть надъ чѣмъ.

Naklnąć, *см.* **Nakląć.**

Nakłóć, nakoló́ть, проколо́ть. || **Nakłóć się, nakoló́ться.**

Nakłócić się, поссо́риться, побрани́ться.

Nakłonić, *см.* **Nakłaniać.**

Nakłonienie (kogo do czego), *см.* **Nakłanianie.**

Nakłonny, скло́нный.

Nakłopotać się, нахлопота́ться, *см.* **Kłopotać się.**

Nakochać się, до́лго люби́ть, быть влюблённымъ.

Nakolanek, Nadkolanek, -nka, *м. Анат.* колѣнная чашка.

Nakolanki, -nek, *ж. мн.* раструбы (*у сапо́гъ*); || наколѣнники.

Nakolanny, nadkolе́nный.

Nakołatać się, настуча́ться.

Nakołebać się, Nakołysać się, нака́чаться.

Nakoniec, наконе́цъ.

Nakopać, накопа́ть.

Nakopcić, *см.* **Nadymić.**

Nakować, Nakuć, нако́вать.

Nakowadlnia, Nakowalnia, -ni, *ж.* **Nakowadło, -a**, *ср. см.* **Kowadło.**

Nakpić się (z kogo), *Стар.* поднять на смѣхъ (*кого*).

Nakrajać, нарѣзать.

Nakrapiać, испещрять (*красками*). **Nakropić** (wodą), окропить (*водою*), *см.* **Pokropić.**

Nakrapianie, -nia, *ср.* крапины, мушки (*на матеріи*); || окропленіе (*водою*).

Nakrapiany, накрапленный, испещрённый.

Nakraść, накрасть.

Nakrasić, *см.* **Krasić.**

Nakrążać, **Nakrążyć** (czego), нарѣзать въ кружки. || * **Nakrążyć się**, нашляться, наслониться.

Nakręcać, **Nakręcić**, навёртывать, навертѣть; || насучивать, насучить; || натягивать, натянуть; || * направлять. **Nakręcać zegar**, заводить часы. * **Nakręcić rozmowę do czego** *или* **na co**, наводить разговоръ на какой либо предметъ, *или* коснуться въ разговорѣ какого либо предмета. **Nakręcać prawo**, превратно толковать законъ.

Nakręcanie, **Nakręcenie**, -nia, *ср.* навёртываніе; || натягиваніе; * натяжка; || направленіе; || завода (*часовъ*); || превратное толкованіе (*закона*), *см.* **Nakręcać.**

Nakredzić, намелить. *см.* **Kredzić.**

Nakreślać, **Nakreślić**, чертить, начертить (*планъ*).

Nakreślenie, -nia, *ср.* начертаніе.

Nakrochmalić, накрахмалить, *см.* **Krochmalić.**

Nakrótce, *см.* **Pokrótce.**

Nakruszyć, накрошить (*хлѣба*); || раздробить, разбить, * сокрушить.

Nakryć, **Nakrywać**, накрыть, накрывать, покрыть, покрывать. **Nakryć stół** *или* **do stołu**, накрыть столъ. || **Nakryć się**, **Nakrywać się**, накрыться, накрываться, прикрыться, прикрываться.

Nakrycie, -cia, *ср.* приборъ (*столовый*), кувертъ. **Po nakryciu do stołu**, когда накрытъ былъ столъ. **Brak jeszcze jednego nakrycia**, не достаётъ ещё одного прибора. || Покрышка, крышка, *см.* **Pokrycie.**

Nakrywa, -y, *ж. см* **Nakrywka.**

Nakrywać, *см.* **Nakryć.**

Nakrywacz, -a, *м.* накрывающій (*столъ*).

Nakrywalny, служащій для накрыванія.

Nakrywanie, -nia, *ср.* накрываніе (*стола*).

Nakrywka, -i, *ж.* крышка, покрышка.

Nakrzesać, **Nakrzesić** (ognia), высѣкать, высѣчь огня изъ кремня, *см.* **Krzesać.**

Nakrzyczeć, **Nakrzyczeć się** (na kogo), накричать (*на кого*), раскричаться.

Nakrzywiać, **Nakrzywić**, покривить; || попортить; || извращать, извратить; || нагибать, нагнуть. * **Nakrzywiać miejsce z autora**, извращать какое нибудь мѣсто изъ писателя, превратно толковать, *см.* **Naciągać**, **Nakręcać.** || **Nakrzywiać się**, покривиться, покоситься

Nakrzywiaczka, -i, *ж.* клещи.

Nakrzywienie, -nia, *ср.* изгибъ. кривизна.

Nakrzywiony, искривленный, согнутый, *см.* **Skrzywiony**, **Zakrzywiony.**

Nakształt, наподобіе; || какъ бы. **Jakby** будто, словно, точно. **Zbudował coś nakształt wieży**, построилъ что-то наподобіе башни. **Ułożył coś nakształt dramatu**, сочинилъ что-то въ родѣ драмы. **On coś ma nakształt pomieszania**, онъ какъ будто помѣшанъ.

Nakuć, *см.* **Nakować.**

Nakupiać, **Nakupić**, копить, накопить, собирать, собрать; || наваливать, навалить, нагромоздить.

Nakupić, **Nakupować**, накупить.

Nakupienie, -nia, *ср.* закупка, покупка.

Nakurzać, **Nakurzyć**, курить, накурить, кадить, накадить, *см.* **Nakadzać**; || пылить, напылить, поднять пыль; || надымить, *см.* **Nadymić.** || **Nakurzyć gdzie**, навонять, *см.* **Nasmrodzić.**

Nakwasić, заквашивать, прокваши-вать.

Nakwaśnieć, прокисать.

Nalać, **Nalewać**, налить, наливать. * **Za skórę komu nalać**, *см.* **Zalać.** **Nalać w czub**, напиться пьянымъ, налить за галстухъ.

Nalacznąć się, *см.* **Nałaknąć się.**

Naładować, *см.* **Ładować.**

Naładowanie, -nia, *ср.* нагрузка.

Naładowany, нагружённый, навален-ный, накладенный.

Nałajać (komu), обругать (*кого*).

Nałaknąć się, изморить себя голодомъ; || * долго ожидать, жаждать чего.

Nałamać, **Nadłamać**, **Nałamywać**, **Nadłamywać**, наломать, надломать, наламывать, надламывать.

Nalanie, **Nalewanie**, -a. *ср.* **nalitie**, наливаніе

Nalany, налитый.

Nałapać, нахватать; || **nalowić** (*рыбъ*), *см.* **Nałowić.**

Nalatać się, налетаться; || * набѣгаться. **Jeszcze się nalatasz**, ещё набѣгаешься, наскачешься.

Nałatać, **Nadłatać** (czego), починивать, починить, класть заплатки. **poprawlić**, поправить, заштопать. **Nałatać sukien**, починить много платья.

Nałazić się, находиться, натаскаться, нашляться.

Nalecieć, налетѣть.

Nałęcz, -u, *м.* полотенце, ручникъ, утиральникъ; || *Архит.* гладкій налич-никъ около дверей; || повязка.

Naledz (na co), свалиться, налечь. **Naledz kogo**, жать, давить, тѣснить (*кого*).

Nalegać (kogo), налегать. навалиться. напирать (*на кого*). **Nalegać na kogo o co**, упирать на что, настаивать на чёмъ. || **Nalegać się**, *см.* **Należeć się.**

Naleganie, -nia, *ср.* **настоя́ніе,** настоя́тельность, настойчивость.

Należytość, -ści, *ж.* **(czyja),** свойственность, *см.* **Właściwość.**

Należyty, свойственный, сро́дный; || прили́чный, *см.* **Właściwy.**

Nalepa, -y, *ж.* лежа́нка (*при пе́чкѣ*).

Nalepić, налепи́ть.

Naleśnik, -a, *м.* моло́чный блинъ.

Nalewać, *см.* **Nalać.**

Nalewacz, Nalewajko, -a, *м.* разлива́тель; || ковшъ, *см.* **Czerpaczka.**

Nalewaczka, -i, *ж.* разлива́тельница; || ковшъ; || *см.* **Ampułka.**

Nalewajko, *см.* **Nalewacz.**

Nalewalny, разлива́льный.

Nalewanie, -nia, *ср.* налива́ніе, разлива́ніе.

Nalewka, -i, *ж.* кру́жка, кувши́нчикъ; || нали́вка, насто́йка, насто́й.

Należący, принадлежа́щій. **Mój należący,** одинъ изъ мои́хъ дома́шнихъ, изъ мои́хъ слугъ.

Należć, *см.* **Znaleźć.**

Należca, -y, *м. Стар.* находчикъ, *см.* **Wynalazca.**

Należeć, надлежа́ть, принадлежа́ть; || каса́ться; || сле́довать. **To do mnie należy,** э́то меня́ касается, э́то мое́ де́ло. **Do kogo ta wioska należy?** кому́ принадлежи́тъ э́та дере́вня? **Nie należy oskarzać nikogo bez dowodów,** не сле́дуетъ, не до́лжно никого́ обвиня́ть безъ доказа́тельствъ, *см.* **Trzeba.** || **Jak się należy,** какъ сле́дуетъ, какъ до́лжно, какъ прили́чно. **Należy mi się od niego tysiąc rubli,** мнѣ сле́дуетъ получи́ть отъ него́ ты́сячу рубле́й, онъ до́лженъ мнѣ ты́сячу рубле́й, *см.* **Dłużen, Winien. Należy mu się ode mnie wdzięczność,** я обя́занъ ему́ благода́рностью, я до́лженъ благодари́ть его́.

Należeć się (*см.* **Leżeć**), належа́ться.

Należenie, -nia, *ср.* уча́стіе, соуча́стіе, *см.* **Udział.**

Naleziciel, -a, *м. см.* **Należca, Znaleźca, Wynalazca.**

Nalezicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Nalezienie, *см.* **Znalezienie.**

Nalezionek, -nka, *см.* **Podrzutek.**

Nalezisty, *см.* **Należny.**

Należne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе за нахо́дку.

Należnik, -a, *м.* нахо́дчикъ.

Należność, -ści, *ж.* принадле́жность; || до́лжная су́мма. долгъ. до́лжное, сле́дуемая су́мма, причита́ющіяся де́ньги, платёжъ, *см.* **Należytość;** || **Należność do czego,** притяза́ніе, тре́бованіе. **Należność poszukiwana,** взыска́ніе.

Należny (do kogo), принадлежа́щій, причита́ющійся, сле́дуемый. || **Należny (komu),** до́лжный, сле́дуемый, потре́бный; || **należа́щій,** прили́чный. свойственный. **Należną cześć komu oddawać,** воздава́ть кому́ до́лжное почте́ніе. **Sąd należny,** судъ полномо́чный, имѣ́ющій пра́во суди́ть, надлежа́щій судъ.

Należny, легко́ находи́мый.

Należyć, *см.* **Należeć.**

Należycie, достодо́лжно. надлежа́щимъ о́бразомъ, сообра́зно, прили́чно.

Należytość, -ści, *ж.* долгъ, до́лжное. причита́ющаяся су́мма.

Należyty, надлежа́щій, потре́бный, свойственный; || совершённый; || по́лный. **W należytej formie,** въ надлежа́щей фо́рмѣ.

Nałgać, налга́ть, навра́ть.

Nalichwić (**pieniędzy**), нажи́ться лихои́мствомъ.

Naliczek, -czka, *м.* лични́къ, забра́ло, *см.* **Misiórka.**

Naliczyć, насчита́ть.

Nalizać się, нализа́ться.

Nałóg, -ogu, *м.* на́выкъ, привы́чка, обы́чай, обыкнове́ніе; || привя́занность, пова́дка, страсть. **Nałóg do gry,** страсть къ игрѣ.

Nałogowy, привы́чный, обы́чный; || неисправи́мый. **Pijak nałogowy,** неисправи́мый пья́ница.

Nałoić (co), наса́лить, * *см.* **Łoić, Wyłoić.** * **Nałoić komu skórę,** вы́драть, отодра́ть кого́ ро́згами.

Nałom, -u, *м.* пе́рвый слой ка́мня; || надло́мъ, разло́мъ, перело́мъ, перерывъ.

Nałomny, ги́бкій; || пода́тливый.

Nałoń, -ni, *ж.* **Nałonie, -nia,** *ср.* дровяно́й дворъ, лѣсно́й дворъ, *см.* **Natoń, Natonie, Nałęcz.**

Nałowić, наловить.

Nałożenie, -nia, *ср.* накла́дка, накла́дываніе. **Nałożenie strzały,** наложе́ніе стрѣлы́ на тетиву́, *см.* **Nakładać.**

Nałożnica, -y, *ж.* нало́жница.

Nałożnictwo, Nałożeństwo, -a, *ср.* нало́жничество.

Nałożniczy, nałożniczi.

Nałożnik, -a, *м.* содержа́щій нало́жницу.

Nałożny, привы́чный. пова́дливый.

Nałożony, нало́женный, нагружённый. **Łuk nałożony,** лукъ съ нало́женною стрѣло́ю на тетиву́, *см.* **Napięty.**

Nałożyć, *см.* **Nakładać.**

Nałupać, наколоть (*дровъ*), **нащелка́ть** (*орѣховъ*).

Nałupić, награ́бить, разгра́бить.

Nalutować, спаять, *см.* **Lutować.**

Namacać, нащу́пать, ощу́пать. * **Kula go namacała,** пу́ля попа́ла въ него́. **Namacać kogo kijem,** отколоти́ть, отвали́ть па́лкою.

Namacalnie, очеви́дно, я́вно. ощути́тельно, осяза́тельно, *см.* **Dotykalnie.**

Namacalność, -ści, *ж.* очеви́дность, я́вность, ощути́тельность. осяза́тельность.

Namacalny, очеви́дный, я́вный. ощути́тельный. осяза́тельный.

Namącić, намутúть. смутúть.

Namaczać, Namoczyć, смáчивать, намáчивать. смочúть, намочúть, *см.* **Moczyć.**

Namaczanie, -nia, *ср. Мед.* примóчка, припáрка; || примáчиваніе; || *Тип.* мóчка (*бумаги*).

Namączyć, замучúть. осы́пать мукóю.

Namakać, Namoknąć, намокáть, намóкнуть. *см.* **Moknąć.**

Namakanie, -nia, *ср.* смáчиваніе.

Namalować, написáть (*красками*), **нарисовáть**, расписáть, изобразúть, *см.* **Malować.**

Namarszczyć (czego), склáдывать (*склáдки*), плоúть; || **Namarszczyć twarzy**, нахмýрить лицó. **Namarszczyć brwi**, нахмýрить бровú, *см.* **Marszczyć, Marszczyć się.**

Namartwić, причúнить огорчéніе, огорчúть, опечáлить; || **Namartwić się**, огорчúться, опечáлиться.

Namarznąć, намёрзнуть.

Namaścić, *см.* **Namaszczać.**

Namaślić, намáслить.

Namaszczać, Namaścić, Namaszczyć, помáзывать, помáзать, умащáть; || помáзать мúромъ (*мúромъ*). **Namaścić chorego olejem świętym**, собóровать.

Namaszczanie, Namaszczenie, -nia, *ср.* помáзаніе, миропомáзаніе.

Namaszczeniec -ńca, *м.* помáзанникъ, *см.* **Pomazaniec.**

Namawiać, Namówić, уговáривать, уговорúть, убѣждáть, убѣдúть. склонúть, склонúть. **Dać się namówić na co**, согласúться на чтó.

Namawiacz, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель, наустúтель.

Namawiaczka, -i, *ж.* подстрекáтельница. подустúтельница, наустúтельница.

Namawianie, -nia, *ср.* подговáриваньe, подстрекáтельство, наущéніе, *см.* **Namowa, Namówienie.**

Namazać, Namazywać, намáзать, намáзывать. *см.* **Mazać.**

Namazanie, -nia, Namazywanie, *ср.* **намáзываніе**, мáзаніе.

Namazaniec, *см.* **Pomazaniec.**

Namdlały, ослабѣвшій. обезсúленный, изнурённый.

Namdleć, Nadmlewać, ослабѣть, обезсúлѣть.

Namdlić, изнурúть, утомúть.

Namęczyć, (**kogo**), измýчить, извертáть, утомúть кого́. || **Namęczyć się**, намýчиться.

Namiąć, намять; || смывáть крахмáлъ (*съ бѣлья*).

Namialszy, Najmialszy, мельчáйшій, *см.* **Miałki.**

Namiast, *см.* **Zamiast, Miasto.**

Namiastek, -stka, *м. см.* **Namiestnik.**

Namiastka, -i, *ж. Стар.* заступáющая чьё мéсто.

Namiękać, Namięknąć, смягчáться, смягчúться.

Namiękanie, Namięknienie, *ср.* смягчéніе, размягчéніе.

Namieniać, Nazmieniać, (*см.* **Mienić**) **czego**, намѣнúть (*дéньги*).

Namieniony, *см.* **Pomieniony.**

Namierznąć, омерзѣть.

Namierzwić, насыпáть мáтою соломою, *см.* **Mierzwa.**

Namierzyć, смéрить; || **Namierzyć do czego**, мѣтúть, прицѣлиться, *см.* **Mierzyć.**

Namieść, *см.* **Namiotać.**

Namieścić, размѣстúть.

Namiesięczny, находя́щійся на лунѣ; || *Мед.* имѣющій вліяніе на мѣсячное очищéніе.

Namiestnictwo, -a, *ср.* намѣстничество; || викáрство (*по духовéнству*).

Namiestniczka, -i, *ж.* заступáющая мѣсто, *см.* **Zastępczyni.**

Namiestniczy, намѣстническій; || викáрный (*по духовéнству*).

Namiestnik, -a, *м.* намѣстникъ, начáльникъ óбласти; || викáрій (*по духовéнству*) || заступáющій мѣсто другóго, помóщникъ, товáрищъ, *см.* **Zastępca**; || *Областн.* заступáющій мѣсто экономá, *см.* **Karbowy, Włodarz.**

Namiestników, принадлежáщій намѣстнику.

Namiestnikowa, -ej, *ж.* женá *или* супрýга намѣстника.

Namiestnikować, быть намѣстникомъ, глáвнымъ правúтелемъ óбласти.

Namiestnikowski, намѣстническій.

Namiestnikowstwo, -a, *ср. см.* **Namiestnictwo**; || *Собир.* намѣстникъ и егó женá *или* супрýга вмѣстѣ.

Namiestny, заступáющій, занимáющій чьё-либо мѣсто.

Namieszać, вмѣшáть, примѣшáть.

Namiętnie, страстно.

Namiętność, -ści, *ж.* **страсть.**

Namiętny, страстный.

Namiłować się, дóлго любúть.

Namiocik, *см.* **Namiotek.**

Namiot, -u, *м.* стáвка, шатёръ. **палáтка**; || пóлогъ, занавѣска (*у постéли*).

Namiotać, Namieść, Namiatać, набрáсывать. набросáть, наметывать, наметáть, наметнýть, *см.* **Narzucać**; || **Namiotać się**, бросáться, метáться.

Namiotek, -tka, Namiocik, -a, *м.* небольшóй шатёръ.

Namiotniczy, шатёрничій.

Namiotnik, -a, *м.* шатёрникъ.

Namiotny, Namiotowy, шатёрный, *см.* **Obożny.**

Namknąć, Namykać, *см.* **Napomknąć, Napomykać.** || **Namknąć się**, подвернýться. нечáянно натолкнýться на кого́. попáсться кому́ въ рýки.

Namleć, намолóть (*муки*).

Namłócić, намолоти́ть.

Namnożyć, умно́жить, размно́жить, увели́чить; || **Namnożyć się**, размно́житься.

Namocz, -u, *м.* **Namoczenie, -nia**, *ср.* настаи́ваніе, настóй; || смáчиванье, мóчка.

Namoczyć, *см.* **Namaczać**.

Namodlić się, намоли́ться. **дóлго** моли́ться.

Namoknąć, *см.* **Namakać**.

Namokrzyć, увлáжить, оросúть, смочúть.

Namordować (czego), набива́ть, набúть, перебúть; || **Namordować kogo**, *см.* **Namęczyć**. || **Namordować się**, намýчиться, измýчиться.

Namotać, намота́ть (*нúтки*).

Namowa, -y, *ж.* внушéніе, наущéніе, подстрекáніе, подстрекáтельство, убѣждéніе, возбужденіе, *см.* **Przekonanie, Poduszczenie. Działać z namowy drugiego**, дѣйствовать по наущéнію другóго. || **Namowa na co**, *см.* **Zmowa**. || **Namowy**, *мн.* переговóры, разсужденія, совѣщáнія.

Namówca -y, *м.* подстрекáтель, подстúтель.

Namówić, *см.* **Namawiać**.

Namówienie, *см.* **Namawianie**.

Namównie, по наущéнію, по внушéнію.

Namównik, *см.* **Namowca**.

Namówność, -ści, *ж.* говóрчивость, податливость.

Namówny, убѣдúтельный; || говóрчивый, легкó убѣждáющійся.

Namozolić (kogo), утомля́ть, утруждáть, изнурúть, утомúть, измýчить. || **Namozolić się (z czém *или* nad czém)**, измýчиться, утомúться, устáть, рабóтая что-либо.

Namrzeć się (z głodu), наголодáться.

Namścić się, вымещáть, вы́местить.

Namszeć, замшúться, покрúться мóхомъ.

Namuł, -u, *м.* тúна, илъ, *см.* **Muł**.

Namulać, Namulić, заноси́ть тúною, и́ломъ, *см.* **Zamulać**. || ссадúть, оцарáпать, натерéть, стерéть, *см.* **Odsednić, Odparzyć**.

Namulny, иловáтый, тúнистый.

Namurować, настрóить, *см.* **Murować**.

Namydlić, намы́лить, *см.* **Mydlić**.

Namykać, *см.* **Napomknąć**.

Namysł, -u, *м.* размышлéніе, обсуждéніе, разсмотрѣніе, соображéніе. **Zrobić co z namysłu**, сдѣлать что-лúбо обдýманно. **Dać komu czas do namysłu**, дать врéмя для размышлéнія, дать кому врéмя обдýмать, обсудúть что-либо. **Możesz to zrobić bez namysłu**, ты мóжешь э́то сдѣлать, дóлго не **дýмая**, *см.* **Zastanowienie, Rozmysł**.

Namyślać się, Namyślić się (nad czém), размышля́ть, вдýмываться, вдýматься, подýмать, поразмыслить, обсуждáть, обсудúть. || **Namyślać się na co**, склоня́ться, быть склóннымъ (*на что, къ чему*), рѣшúться (*на что*).

Namyślanie się, Namyślenie się, *ср.* соображéніе, обдýмываніе, обсуждéніе, *см.* **Namysł**.

Namyślić się, *см.* **Namyślać się**.

Namyślnie. по врéломъ размышлéнiи.

Namyślny, разсудúтельный; || обдýманный; || умышленный, намѣренный. **Zbrodnia namyślna**, умышленное злодѣ́йство, *см.* **Rozmyślny, Umyślny**.

Nań, сокращ. **Na niego**, на него, *см.* **On**.

Nana, Nańka, *см.* **Niania, Niańka**.

Nanęcić, привлéчь, сманúть, *см.* **Nęcić**.

Naniebie, -bia, *ср.* поднебéсье.

Nanieść, *см.* **Nanosić**.

Namiszczeć, испóртиться, уничтóжиться, пропáсть.

Naniszczyć, поуничтожáть, напóртить.

Nankin, -u, *м.* нáнка, китáйка (*ткань*).

Nankinowy, нáнковый, китáйчатый.

Nanosić, Nanieść (czego. gdzie), наноси́ть, нанести́; || **Nanosić (co czém), korzenie drzewa ziemią**, прикрывáть кóрни дéрева землéю. || **Nanosić co**, ссылáться (*на писателей*), приводúть (*писáтелей*), *см.* **Przytaczać, Przywodzić**. || **Nanosić się**, наноси́ться.

Nanotować, надѣлать мнóго замѣтокъ.

Nanudzić, навести́ на кого́ скýку. || **Nanudzić się**, соскýчиться.

Naobcinać, пообрѣзать, нарѣзать, срѣзать.

Naobiecywać, наобѣщáть.

Naocznie, вúдимо, очевúдно, я́вно, *см.* **Widocznie**; || своúми глазáми. **Przekonać się o czém naocznie**, убѣдúться въ чёмъ своúми глазáми.

Naoczny, очевúдный, я́вный. **Naoczny świadek**, очевúдный свидѣтель, очевúдецъ. **Naoczne świadectwo**, свидѣтельское показáніе.

Naołtarzny, напрестóльный.

Naopak, *см.* **Opak**.

Naopowiadać, насказáть, наговорúть.

Naostatek, *см.* **Ostatek**.

Naostrzać, Naostrzyć, *см.* **Ostrzyć**.

Napad, -u, *м.* нападéніе. аттáка, вторжéніе; *см.* **Atak, Natarcie, Najazd, Uderzenie**.

Napadać, Napaść, случáйно встрѣчáть, встрѣтить кого́, попáсться кому́ на встрѣчу, *см.* **Natrafić**. || **Napadać na kogo**, нападáть, напáсть, бро́ситься, *см.* **Rzucić się, Wpaść na, Uderzyć na, Napastować**. || Овладѣ́ть (*имъ*), захватúть (*что*), приставáть. **Febra go napadła**, на него напáла лихорáдка, къ нему пристáла лихорáдка. **Napadła go bojaźń**, на него напáлъ страхъ, боя́знь обуя́ла его. **Cóż cię też za dzieciństwo napadło?** что за ребя́чество пришло́ тебѣ въ гóлову? || прихрáмывать. **Napadać na nogę**, прихрáмывать на одну́ но́гу; *см.* **Utykać**.

Napadanie, -nia, *ср.* нападе́ніе; || **Napadanie na nogę,** прихра́мываніе, хрома́ніе.

Napadły, зава́ленный, занесённый.

Napadnięcie, Napadnienie, -nia, *ср.* нападе́ніе, сши́бка, схва́тка; || **Napadnienie na co, na kogo,** случа́йная нахо́дка (*чего́*), случа́йная встрѣ́ча (*съ кѣмъ*).

Napajać, *см.* **Napoić.**

Napakować, Napakowywać, наложи́ть, накла́дыввть, наби́ть, набива́ть, напи́хивать, напиха́ть, наполня́ть, напо́лнить. **Napakować kufer bielizną,** напо́лнить сунду́къ бѣльёмъ. || * **Napakować się,** напи́чкаться, наѣ́сться, наби́ть себѣ́ брю́хо.

Napakowany, нало́женный, наби́тый, напи́ханный, напо́лненный.

Napaplać, намоло́ть вся́каго вздо́ра. || **Napaplać się,** наболта́ться, накаля́каться.

Naparczywie, *устар.* доку́чливо, назо́йливо, *см.* **Natarczywie.**

Naparczywość, -ści, *ж.* доку́чливость, надоѣ́дливость, назо́йливость, *см.* **Natarczywość.**

Naparczywy, доку́чливый, надоѣ́дливый, назо́йливый, *см.* **Natarczywy.**

Naparstek, -stka, напёрстокъ. *Умен.* **Naparsteczek, -czka,** *м.* напёрсточокъ.

Naparstkowy, напёрсточный.

Naparstnica, -y, *ж.* *Бот.* напе́рстянка, напёрсточная трава́.

Napartaczyć, навахля́ть, напа́чкать.

Napartość, *см.* **Naparczywość.**

Naparty, *см.* **Napierać.**

Naparzać, Naparzyć, припа́ривать, припа́рить (*ра́ну*); || обва́ривать, обдава́ть кипятко́мъ; || бу́чить (*бѣльё*).

Naparzanie, -a, *ср.* припа́рка; || бу́ченье, выщела́чиваніе (*бѣлья́*).

Naparzchnąć (na co), сдѣ́лать ту́склымъ (*напр. стекло́ отъ дыха́нія на него́*); || зарази́ть дыха́ніемъ.

Napaść, *см.* **Napadać.**

Napaść, -ści, *ж.* напа́сть, приди́рка; || наступле́ніе, зачи́нъ (*ссо́ры*).

Napaść (*см.* **Paść**), накорми́ть (*лошаде́й*); || насы́тить, пресы́тить. * **Nie mógł oczu napaść tym widokiem,** онъ не могъ насмотрѣ́ться на э́то зрѣ́лище. || **Napaść się,** *см.* **Najeść się, Nakarmić się.**

Napaściwy, Napastliwy, Napastny, вздо́рный, задо́рный, приди́рчивый.

Napaśdź, *см.* **Napaść, Napadać.**

Napaskudzić, нага́дить.

Napastliwy, *см.* **Napaściwy.**

Napastniczo, наступа́тельно, задо́рно.

Napastniczy, задо́рный, приди́рчивый, наступа́тельный.

Napastnik, -a, *м.* зачи́нщикъ (*спо́ра, дра́ки*), зади́рщикъ; || *см.* **Najezdnik.**

Napastny, *см.* **Napaściwy.**

Napastować, напада́ть, задѣва́ть, зацѣпля́ть, заводи́ть ссо́ру.

Napastowanie, -nia, *ср.* нападе́ніе, задѣва́ніе, прицѣ́пка, придирка.

Napastwić się (nad kim), насы́тить свою́ злость надъ кѣ́мъ, насы́титься мще́ніемъ.

Napatrzyć się, насмотрѣ́ться, наглядѣ́ться.

Napawać, пои́ть, напои́ть, *см.* **Poić, Napoić. Napoić czyje serce goryczą,** причини́ть кому́ огорче́ніе. || **Napawać się,** упива́ться вино́мъ; || напи́тываться, промока́ть (*о землѣ́*),

Napawalny, водопо́йный. **Miejsce napawalne,** водопо́й, водопо́йня, водопо́йло.

Napawanie, -nia, *ср.* впива́ніе, вса́сываніе, напи́тываніе.

Napchać, Napychać, напиха́ть, насова́ть, напи́чкать, *см.* **Napakować.**

Napchlić, развести́ блохъ.

Napęcznieć, *см.* **Pęcznieć.**

Napęczyć, Napuczyć, раздува́ть, вспу́чить, напу́чить.

Napęd, -u, *м.* при́ступъ, напо́ръ, пого́ня, преслѣ́дованіе, *см.* **Napad, Natarcie, Pogoń.**

Napędzać, Napędzić, загоня́ть, сгоня́ть, загна́ть, нагоня́ть, нагна́ть; || побужда́ть; || торопи́ть, понужда́ть, понука́ть. **Napędzać kogo do roboty,** побужда́ть кого́ къ рабо́тѣ. || **Napędzać kogo do czego,** торопи́ть, кого́. || **Napędzać czego,** взва́ливать, взвали́ть, навали́ть. || *Посл.* **Napędzić komu Piotra,** надѣ́лать кому́ хлопо́тъ.

Napędzanie, Napędzenie, -nia, *ср.* сго́нка; || понука́ніе, понужде́ніе, ната́лкиваніе.

Napędzić, *см.* **Napędzać.**

Napęknąć, растре́скаться, разсѣда́ться.

Napęknięty, тре́снувшій.

Napełnia, -ni, *ж.* сбо́рное мѣ́сто; || *Фабр.* коли́чество на́литыхъ са́харомъ формъ.

Napełniać, Napełnić, наполня́ть, напо́лнить; || * исполня́ть. || **Napełnić się,** наполня́ться; || * исполня́ться.

Napełnianie, Napełnienie, -nia, *ср.* наполне́ніе; || долива́ніе.

Napełniony, напо́лненный, по́лный, *см.* **Pełen, Pełny.**

Naperzać się, Naperzyć się, хорохо́риться, надува́ться, ходи́ть го́големъ, ва́жничать, *см.* **Zaperzyć się.**

Napiąć, Napinać, натяну́ть, натя́гивать; || напря́гать, напря́чь. **Napinać struny arfy,** натя́гивать стру́ны а́рфы. **Napinać swoje siły,** напряга́ть свои́ си́лы.

Napiątnować, Napiętnować, запечатлѣва́ть, ознамено́вывать; || клейми́ть, *см.* **Nacechować, Piętnować.**

Napić (na borg), напи́ть въ долгъ (*въ кабакѣ́*); || **Napić się,** напи́ться (*пья́нымъ*), испи́ть (*воды́*); *см.* **Upić się.**

Napiec, напе́чь, нажа́рить. || **Napiec się,** напе́чься, нажа́риться, *см.* **Upiec się.**

Napięcie, -cia, *ср.* напряже́ніе; || натя́жка. **Napięcie umysłu,** напряже́ніе ума́, *см.* **Natężenie.**

Napieczętować, повапеча́тать (*письма́*).

Napienić, напѣ́нить, вспѣ́нить.

Napieprzyć, посы́пать пе́рцомъ.

Napierać, Naprzeć (co), напира́ть, нажима́ть, нажа́ть, тѣсни́ть, дави́ть; || **Napierać kogo na kogo,** ната́лкивать. || **Napierać się, Naprzec się (czego),** навя́зываться. **Napiera się jechać z nami,** онъ навя́зывается ѣхать вмѣстѣ съ на́ми.

Napiersień, -śnia, Napiersnik, -a, *м.* нагру́дникъ, попе́рсіе; || нагру́дный ремѣ́нь (*у лошади*); || нагру́дное украше́ніе (*у дре́внихъ Евре́евъ*).

Napiersny, напе́рсный, нагру́дный.

Napierwiéj, *см.* **Pierwiéj.**

Napierwszy, *см.* **Pierwszy.**

Napierzać, Napierzyć, опера́ть, опе́рить.

Napieścić się, нана́ньчиться, наласка́ться.

Napiętek, -tka, *м.* за́дникъ у башмака́, закаблу́чье, запя́токъ. *Посл.* **Zajrzeć komu pod napiętki, wlać komu waru za napiętki,** гна́ться за кѣмъ по пята́мъ, зада́ть кому́ стра́ху.

Napiętnować, *см.* **Napiątnować.**

Napiętny, *см.* **Nadpiętny.**

Napiętrzyć, нагромозди́ть; || пристро́ить этажъ (*надъ до́момъ*).

Napięty, натя́нутый, принуждённый, вынужденный, *см.* **Napiąć.**

Napiewać, напѣ́вать, * воспѣ́вать, *см.* **Opiewać, zapiewać,** *см.* **Zaśpiewać.**

Napijać się, напива́ться.

Napiłować, напили́ть, *см.* **Piłować.**

Napiły, пья́ный, хмельно́й, *см.* **Podpiły.**

Napinać, *см.* **Napiąć.**

Napis, -u, *м.* на́дпись, а́дресъ; || загла́віе (*книги*). **Napis blankietu,** бла́нковая на́дпись.

Napisać, написа́ть. || **Napisać się,** написа́ться, *см.* **Pisać.**

Napisany, написанный, *см.* **Pisany.**

Napiszczeć się, напища́ться.

Napitek, -tku, *м.* напи́токъ.

Napłacać, *Ком.* усчи́тывать, дисконти́ровать.

Napłakać się, напла́каться.

Napląsać się, наплясáться, натанцова́ться.

Napłatać, *см.* **Napleść.**

Napłatać, накропи́ть, искропи́ть; || изрубѝть; || * напрока́зить, напрока́зничать, нашали́ть. **Napłatać figlów,** наде́лать ша́лостей.

Napłatać, напу́тать.

Napłatnik, -a, *м. Ком.* учётникъ.

Napławić, *см.* **Pławić,**

Napleć, наполо́ть.

Naplecznik, -a, *м.* широ́кій ремѣ́нь (*че́резъ плечо́*).

Napleść, Naplatać, напле́сть, наплета́ть; || * насплетничать.

Napleśnieć, сплѣснѣ́ть.

Napletek, -tka, *м. Анат.* кра́йняя плоть.

Napletowaty, *см.* **Nieobrzezany.**

Napłodzić, наплоди́ть, разплоди́ть; || * порожда́ть.

Napłoszyć, напуга́ть, спуга́ть.

Napluć, Naplwać, наплева́ть, *см.* **Plunąć, Pluć.**

Naplugawić, напа́костить, напа́чкать, нагади́ть, намара́ть, *см.* **Plugawić.**

Naplwać, *см.* **Napluć.**

Napływ, -u, *м.* прили́въ, прито́къ; || стече́ніе (*воды, наро́да*).

Napływać, Napłynąć, наплыва́ть, наплы́ть; || стека́ться, изоби́ловать. **Cudzoziemców napłynęło dużo do Paryża,** въ Парижъ стекло́сь мно́жество иностра́нцевъ. *см.* **Spływać, Nadpłynąć.**

Napocząć, надрѣ́зывать, начина́ть, *см.* **Rozpocząć, Zacząć.**

Napoczęcie, -cia, *ср.* нача́тіе, нача́ло.

Napoczęty, начатóй; || надрѣ́занный.

Napod.... *см.* **Pod....**

Napodziw, *см.* **Podziw.**

Napogotowiu, *см.* **Pogotowie.**

Napoić, напои́ть, *см.* **Poić.**

Napój, -oju, *м.* напи́токъ, питье; || *Мед.* лѣка́рственное питьё, жи́дкое лѣка́рство.

Napojenie, -nia, *ср.* напое́ніе, упое́ніе.

Napojony, напоённый, упоённый.

Napół, Napoły, въ полови́ну, на полови́ну. **Na pół zgniły,** на полови́ну гнилóй, полугнилóй. *См.* **Pół.**

Napolny, напо́льный.

Napominać, Napomnieć, дѣ́лать, сдѣ́лать кому́ выговоръ, уговáривать, увѣща́вать, наставля́ть.

Napominacz, -a. *м.* увѣща́тель.

Napominalny, увѣща́тельный, настави́тельный.

Napominanie, Napomnienie, -nia, *ср.* увѣща́ніе, наставле́ніе, вы́говоръ.

Napomknąć, Napomykać, упомяну́ть, упомина́ть, намекну́ть, намека́ть, *см.* **Natrącać.**

Napomknienie, -a, *ср.* упомина́ніе, намёкъ.

Napomocny, благопрія́тный, спосо́бствующій, помогáющій.

Napór, -oru, *м.* напóръ, на́тискъ.

Naporczywie, Napornie, *см.* **Natarczywie.**

Naporczywy, Naporny, *см.* **Natarczywy.**

Naporuczać, надава́ть поруче́ній.

Naposledniejszy, Najpośledniejszy, са́мый послѣ́дній, *см.* **Pośledni.**

Naposyłać, разосла́ть.

Napotém, впрéдь, на бу́дущее вре́мя, *см.* **Potém.**

Napotkać, Napotykać, встрѣ́тить, встрѣ́чать, *см.* **Spotkać.**

Napowiadać, Napowiedzieć, насказа́ть

Napowietrzny, воздýшный.

Napowtarzać, Napowtarzać się, твердить, часто повторять.

Napożyczać, раздать взаймы (*деньги*), *см.* **Porozpożyczać, Rozpożyczyć.**

Naprać, настирать.

Napracować się, наработаться, натрудиться, *см.* **Spracować się.**

Naprasować, *см.* **Prasować.** || **Naprasować się,** устать отъ глаженія (*бѣлья*).

Napraszczać, *см.* **Naprościć.**

Napraw, -u, *м. или* **Naprawa, -y,** *ж.* внушеніе, подстрекательство; || починъ. **Robić co za czyim naprawem,** дѣлать что по чьему-либо внушенію. **To się stało z jego naprawy,** это сдѣлалось по его почину. **Robić z naprawą,** дѣлать нарочно; **bez naprawy,** ненарочно.

Naprawa, -y, *ж.* поправка, починка; || исправленіе. **Bielizna moja w naprawie,** моё бѣлье въ починкѣ. **Naprawa obyczajów,** исправленіе нравовъ, *см.* **Poprawa. Naprawa komornicza,** починка лежащая на обязанности наемщика. **Naprawy utrzymania,** ремонтныя исправленія.

Naprawca, -y, Naprawiacz, Naprawiciel, -a, *м.* возстановитель, возобновитель, исправитель.

Naprawiać, Naprawić, исправлять, исправить, починять, починить, *см.* **Poprawić**; || направлять, наводить, подсылать, *см.* **Narządzać, Nastawiać. Naprawiać się,** исправляться, улучшаться, *см.* **Poprawiać się.**

Naprawiacz, *см.* **Naprawca.**

Naprawianie, Naprawienie, -a, *ср.* исправленіе, поправленіе.

Naprawiciel, -a, *см.* **Naprawca.**

Naprawicielka, -i, *ж.* возстановительница, возобновительница.

Naprawka, -i, *ж.* поправка, починка.

Naprawnie, исправимо.

Naprawność, -ści, *ж.* исправимость.

Naprawny, исправимый.

Naprażyć (czego), пряжить, жарить.

Naprężać, Naprężyć, напрягать, напрячь, натягивать, натянуть, вытягивать, вытянуть, *см.* **Wyprężać.** || **Naprężać się,** *см.* **Wyprężać się.**

Naprościć, Napraszczać, выпрямить, выпрямлять, выправить, выправлять, распрямить, распрямлять; || исправлять, образумить, наставить на истинный путь. **Naprościć wyobrażenia czyje,** дать кому болѣе вѣрныя понятія. **Naprościć sąd,** вразумить. **Naprościć umysł,** наставить на путь истины, вывести изъ заблужденія, *см.* **Prostować.**

Naprosić, Napraszać, пригласить, приглашать, *см.* **Naspraszać.** || **Naprosić się (kogo o co),** долго просить кого о чемъ.

Naprost, прямо.

Naprószyć, присыпать, осыпать, посыпать; || напудрить (*голову*).

Naprowadzać, Naprowadzić, наводить, навести, выводить, вывести, водить, вести. **Naprowadzić kogo na drogę,** вывести кого на дорогу. **Naprowadzić rzecz na dobrą drogę,** опять поправить, наладить дѣло. **Naprowadzić kogo na dobrą myśl,** подать кому мысль, надоумить, *см.* **Prowadzić, Doprowadzić, Zaprowadzić, Wprowadzić.** || **Naprowadzić rozmowę na co,** навести разговоръ на какой-либо предметъ, *или* коснуться въ разговорѣ какого-либо предмета. || **Naprowadzić co czém,** навести (*лакъ, краску*). покрыть (*лакомъ, воскомъ*), *см.* **Powlec, Pociągnąć.** || **Naprowadzić komu czego,** навести кому гостей.

Naproże, -a, *ср.* **Naprożnik, -a.** *м.* притолока (*у дверей*).

Naprożno, напрасно, тщетно.

Naprożny, напрасный, тщетный.

Napryskać, набрызгать, напрыскать; || впрыскивать, *см.* **Natryskać, Nastrzykać.**

Naprząść, напрясть.

Naprzeć, *см.* **Napierać.**

Naprzeciw, Naprzeciwko, противъ, напротивъ; || навстрѣчу. **Naprzeciw siebie,** напротивъ другъ друга. **Wyjść, wyjechać naprzeciw komu,** выйти, выѣхать навстрѣчу къ кому. **Wysłać konnicę naprzeciw nieprzyjacielowi,** выслать кавалерію противъ непріятеля. *См.* **Przeciw, Przeciwko.**

Naprzeciwko, *см.* **Naprzeciw.**

Naprzeciwległy, противоположный, противный, *см.* **Przeciwległy.**

Naprzeciwny, противоположный.

Naprzek, *см.* **Poprzek.**

Naprzekarzać się (komu), *см.* **Przekarzać się.**

Naprzemian, Naprzemiany, попеременно, по очереди, поочередно, посменно.

Naprzemianległy, *Мат.* противолежащій, противоположный (*уголъ*); || *Бот.* попеременно сидящій, попеременный.

Naprzemiannie, *см.* **Naprzemian.**

Naprzemianność, -ści, *ж.* перемѣнность, перемѣна, чередованіе, чередованая смѣна.

Naprzemianny, попеременный, чередовой, очередной.

Naprzód, впередъ. **Nie mogę ani naprzód iść, ani się cofnąć,** не могу идти ни впередъ, ни назадъ. **Zapłacić naprzód,** заплатить впередъ, *см.* **Z góry** (подъ словомъ **Góra**). || **Najprzód,** сперва. **Najprzód szła kawalerja, potém działa,** сперва шла кавалерія, потомъ артиллерія. **Najprzód napisz do niego, potém ja będę z nim mówił,** сперва напиши къ нему, потомъ я буду говорить съ нимъ.

Naprztykać (komu w oczy), разругать кого въ глаза.

Naprzykrzać się, Naprzykrzyć się, докучать, надоѣдать, надоѣсть (*кому*), *см.* **Uprzykrzyć się.**

Naprzykrzanie się, a—*ср.* докучливость, надоѣдливость.

Naprzykrzenie, -nia, *ср.* докýка; || отвращéніе, омерзѣніе. **Powtarzać co aż do naprzykrzenia**, повторя́ть одно́ и то́же до отвращéнія. || **Naprzykrzenie**, *Нар.* докýчливо, назóйливо, надоѣ́дливо.

Naprzykrzoność, -ści, *ж.* докýчливость, назóйливость, надоѣ́дливость.

Naprzykrzony, докýчливый, надоѣ́дливый, *см.* **Uprzykrzony.**

Naprzymawiać (komu), наговори́ть кóлкостей.

Naprzyrzekać, наобѣща́ть.

Naprzywozić, навози́ть, навезти́.

Napsotać, Napsocić, надѣлать кому́ непрія́тностей, на́костей.

Napsować, Napsuć, напóртить, испóртить, попóртить, *см.* **Psuć.**

Napuchać, Napuchnąć, пýхнуть, вспýхнуть, раздувáться, раздýться.

Napuchłość, ści, *ж.* óпухоль, опýхлость.

Napuchły, распýхлый, распýхшій.

Napuchnąć, *см.* **Napuchać.**

Napuchnienie, -nia, *ср. см.* **Napuchłość.**

Napudrować, напýдрить (*во́лосы*).

Napukać się, настучáться (*въ дверь*).

Napuścić, *см.* **Napuszczać.**

Napuszczać, Napuścić (czém), напúтывать, пропúтывать, напитáть, пропитáть (*что́, чѣмъ*). **Napuszczać strzały jadem**, напúтывать стрѣлы я́домъ, *см.* **Nawpuszczać, Nawypuszczać.**

Napuszczanie, Napuszczenie, -nia, *ср.* напúтываніе, пропúтываніе, *см.* **Napuszczać.**

Napuszenie, -nia, *ср.* (**stylu**), напы́щенность, надýдость (*слóга*).

Napuszony, напы́щенный, надýтый.

Napuszyć, Napuszać, надýть, надувáть; раздýть, раздувáть; || пýчить, *см.* **Nadąć.**

Napuszysto, надýто, напы́щенно.

Napuszystość, -ści, *ж.* надýтость, напы́щенность, *см.* **Nadętość.**

Napuszysty, надýтый, напы́щенный, *см.* **Nadęty.**

Napychać, *см.* **Napchać.**

Napylić, напылúть.

Narąbać, нарубúть, наколóть (*дровъ*). || **Narąbać się**, нарубúться.

Narąbanie, -nia, *ср.* рýбка.

Narachować, насчитáть.

Narada, -y, *ж.* совѣща́ніе, разсужде́ніе.

Naradzać się, Naradzić się, совѣща́ться, разсуждáть, совѣтоваться, *см.* **Radzić się.**

Naradzanie się, Naradzenie się, *ср.* совѣща́ніе, *см.* **Narada.**

Naradzić się, *см.* **Naradzać się.**

Narajać, *см.* **Raić.**

Narajanie, *см.* **Rajenie.**

Naramiennik, Naramnik, -a, Naramionek, -nka, *м.* запя́стье, брасле́тъ; || нарука́вникъ (*у золоти́льщиковъ*); || напле́чникъ, опле́чникъ (*на одéждѣ, на рубáхѣ, въ лáтахъ*); || погóнъ, эполéтъ.

Naramienny, напле́чный.

Narastać, Narosnąć, нарастáть, нарости́.

Narastanie, -nia, *ср.* нарастáніе, нараще́ніе.

Naraszczać, Narościć, нараща́ть, нарасти́ть, возраща́ть, возрасти́ть.

Naraz, *см.* **Raz.**

Narażać, подвергáть, подвергáть опáсности; || выставля́ть. || **Narażać się**, подвергáться (*чему́*); подвергáться опáсности. **Narazić się komu**, вооружи́ть кого́ прóтивъ себя́, навлéчь на себя́ чьё-либо неудовóльствіе.

Narażacz, -a, *м. Горн.* **нагрéбщикъ**, *см.* **Zakładacz.**

Narażanie, Narażenie, -nia. Narażanie się, Narażenie się, *ср.* подвергáніе себя́ чему́ либо. **Bez narażania się na niebezpieczeństwo**, **не подвергáя себя́ опáности.**

Narażnie, своевре́менно, въ надлежа́щее вре́мя.

Narażność, -ści, *ж.* **своевре́менность**; || удóбный слýчай.

Narażny, своевре́менный, удóбный; || надлежа́щій.

Narcys, Narcyz, -a, *м.* нарци́ссъ (*расте́ніе*); || **Narcyzek**, нарцúссить (*камень*).

Narcyzowy, нарци́ссовый. **Lilja narcyzowa**, свѣтлáна, амарúлль (*расте́ніе*).

Narda, -y, *ж. Бот.* нардъ (*расте́ніе*). **Narda indyjska**, *см.* **Spikanard.**

Nardowy, нáрдовый.

Narduszek, -szka, *м. Бот.* **красúльный дрокъ.**

Nardzawieć, заржáвѣть.

Narębnie, *см.* **Opacznie, Wspak.**

Narębny, *см.* **Opaczny.**

Naręcze, -a, *ср.* охáбка, берéмя (*чего́ нибудь*).

Naręcznie, сподручно, кстáти.

Naręczny, сподручный, находя́щійся подъ рукóю.

Narobić, надѣлать, наготóвить, *см.* **Robić. Narobić się nad czém**, **поработáть надъ чѣмъ.**

Naród, -odu, *м.* **наро́дъ, на́ція.**

Narodek, -dku, *м.* **наро́децъ.**

Narodny, *см.* **Narodowy.**

Narodowiec, -wca, *м.* **соотéчественникъ**, земля́къ, соóтчичъ, *см.* **Rodak, Ziomek, Spółrodak, Spółziomek.**

Narodowo, наро́дно, **національно.**

Narodowość, -ści, *ж.* **наро́дность, національность.**

Narodowy, наро́дный, **національный.**

Narodzenie, -nia, *ср.* рожде́ніе, рождествó, *см.* **Urodzenie. Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Narodzenie Najświętszéj Panny**, Рождествó Богоро́дицы.

Narodzić, народúть, *см.* **Rodzić.** || **Narodzić się**, народúться; || **умножúться, напло́диться**, *см.* **Rodzić się.**

Narodzieńczy, написанный на рождéніе, сочинéнный по слýчаю рожденія.

Narodziny, -dzin, *мн.* день рожденія, *см.* **Urodziny.**

Narościć, *см.* **Naraszczać**, || **Narościć sobie pretensji**, выказать большýю трéбовательность, *см.* **Rościć.**

Naroślí, -i, *ж.* **Narost, -u**, *м.* нарóстъ, шишка.

Narosnąć, Narość, *см.* **Narastać.**

Narost, *см.* **Naroślí.**

Narostowy, нарóслый.

Narów, -owu, *м.* нóровъ, привычка, нáвыкъ, нравъ, обычай; || прихоть, причýды, своенрáвіе. **Koń z narowem**, лóшадь съ нóровомъ. **Miewać narowy**, имéть причýды, недостáтки, порóки.

Narowić, Znarowić, наровúть, норовúть, сноровúть. **Koń znarowiony**, лóшадь съ нóровомъ; || * пóртить, повреждáть, бáловать. || **Narowić się, Znarowić się**, сноравливаться, сноровúться; || избáловаться.

Narowisty, съ недостáткомъ, съ порóкомъ, съ нóрывомъ; || порóчный; || *своенрáвный, прихотлúвый.

Narównać, Narównywać, штукатýрить, перештукатýрить, перештукатýривать. * **Narównać komu szkodę**, вознагради́ть, удовлетвори́ть (*за убытки*).

Narównanie, -nia, *ср.* штукатýрка; || вознагражденіе, удовлетворéніе (*за убытки*), *см.* **Narównać**; || договóръ, услóвіе; || примирéніе, соглашéніе.

Narówni, рóвный, гладкій, одинáковый, *см.* **Równy.**

Narożnica, -y, *ж.*ýголъ; || клинъ, *см.* **Róg.**

Narożnie, углообрáзно, угловáто.

Narożnik, -a, *м.* наугóльникъ; || *Фортиф.* бастіóнъ.

Narożnikowy, бастіóнный.

Narożny, угóльный, угловóй, *см.* **Węgielny. Dom narożny**, угловóй домъ.

Nart, -u, *м. см.* **Narty.**

Nartnik, -a, *м.* дéлающій конькú; || катáющійся на конькáхъ, на лы́жахъ, на нáртахъ, лы́жникъ.

Narty, *род. п.* **nart**, *мн.* нáрты (*у камчадáловъ*), конькú, лы́жи.

Narumienić, нарумя́нить. || **Narumienić się** (**za kogo**), накраснéться (*за кого*) отъ стыдá.

Naruszać, Naruszyć, нарушáть, нарýшить; || повреждáть, повредúть, *см.* **Nadwerężyć**; || преступáть, преступúть; || поражáть, поразúть. **Mózg został naruszony**, мозгъ поврéжденъ. **Naruszyć spokojność**, нарýшить спокóйствіе. **Naruszyć wiarę**, измéнить своéй вéрѣ. **Paraliż go naruszył**, онъ пораженъ парáличемъ, съ нимъ былъ удáръ.

Naruszalność, -ści, *ж.* непрóчность, измѣня́емость, ненадéжность.

Naruszalny, непрóчный, ненадéжный.

Naruszanie, Naruszenie, -nia, *ср.* нарушéніе, повреждéніе, пóрча, ущéрбъ. **Naruszenie prawa**, правонарушéніе.

Naruszyć, *см.* **Naruszać.**

Naruszyciel, -a, *м.* нарушúтель.

Narwać, нарвáть.

Narybek, -bku, *м.* мелю́зга, мелкая ры́ба.

Narybiać, Narybić, разводúть, сажáть ры́бу, напускáть ры́бу въ прудъ.

Narybienie, -nia, *ср.* разведéніе, сажáніе ры́бы въ прудъ.

Narychtować, направúть, нацéлить, навести́ (*пýшку*); || *см.* **Narządzić.**

Narychtowanie, -nia, *ср.* нацéливаніе, наведéніе (*пýшки*).

Narys, -u, *м.* планъ, начертáніе; || рисýнокъ, чертéжъ; || óчеркъ.

Narysować, нарисовáть, начертúть.

Narząd, -ędu, *м.* снарядъ, *см.* **Rząd, Przyrząd.**

Narządzać, Narządzić, приводúть въ порядóкъ, устанáвливать, установúть, устрóивать, готóвить, приготовлять. **Narządzać ucztę**, приготовлять пиръ, *см.* **Przygotować, Urządzać.** || **Narządzać się. Narządzić się** (**do czego** *или* **na co**), приготóвиться (*къ чему́*), устрóиться, *см.* **Urządzić się.**

Narządzanie, Narządzenie, -nia, *ср.* приготовлéніе, устрóйство, распоряжéніе, *см.* **Przygotowanie.**

Narządzić, *см.* **Narządzać.**

Narządziciel, -a, *м.* распоридúтель, приготовúтель.

Narządzony, приготóвленный, устрóенный, || припрáвленный, слáженный, *см.* **Przygotowany, Gotowy.**

Narzanek, -nka, Narzaniec, -ńca, *м. Бот.* лапýшникъ.

Narzecze -a, *ср.* нарéчіе.

Narzeczona, -ej, *ж.* невѣ́ста.

Narzeczony, -ego, *м.* женúхъ.

Narzędny, припрáвленный, приготóвленный.

Narzędzie, -dzia, *ср.* инструмéнтъ, орýдіе, снарядъ; || óрганъ. **Narzędzia muzyczne**, музыкáльные инструмéнты. **Narzędzia rolnicze**, земледéльческія орýдія. **Narzędzia zmysłowe**, óрганы чувствъ. * **Użyć kogo za narzędzie do czego**, употребúть кого́ орýдіемъ чего́-либо.

Narzędziowy, служáщій орýдіемъ; || *Муз.* инструмéнтальный.

Narzekać, горевáть, сѣтовать; || **Narzekać na kogo, na co**, жáловаться, роптáть ка кого́, на что́.

Narzekacz, -a, *м.* сѣтующій, жáлующійся, плáкса; || жáлобщикъ.

Narzekalnica, -y, *ж.* жáлобщица; || плáкальщица (*у дрéвнихъ нарóдовъ*).

Narzekanie, -nia, *ср.* рóпотъ, жáлоба, плачъ.

Narzezać, вы́рѣзать, нарѣзать.

Narznąć, Narzynać, насѣкáть, надрѣ́зывать. || зарубáть, вырубáть. *см.* **Na-**

ciąć; || **Narznąć czego**, нарубить, наколо́ть, нащепа́ть (*дровъ*).

Narznięcie, -cia, *ср.* **nadrzéz**, **narýbka**, надрѣзка, порѣзъ.

Narzucać, Narzucić, набра́сывать, набросáть; || штукатýрить, обмáзывать (*стѣны*), *см.* **Obrzucać, Narównać**; || ***Narzucać komu co**, налагáть, предписывать; || навя́зывать. **Narzucać warunki uciążliwe**, налагáть тяжёлыя услóвія. || **Narzucać się komu**, навя́зываться кому (*съ своими услугами*).

Narzucanie, Narzucenie, -nia, *ср.* обмáзка, штукатýреніе (*стѣнъ*); || **Narzucanie, Narzucenie komu czego, kogo**, наложéніе, обложéніе; || налóгъ, *см.* **Nałożenie**.

Narzut, -u, *м. см.* **Narzucanie**; || посторóннее лицó, *см.* **Wlaz**.

Narzutnie, насúльно, нахáльно.

Narzutny, насúльственный, нахáльный.

Narzynać, *см.* **Narznąć**.

Narzynanie, -nia, *ср.* надрéзываніе, надрýбливаніе.

Narzynany, надрéванный, надрýбленный.

Nasad, -u, *м.* рýчка, рукоя́тка, древкó; || топорúще; || метловúще (*палка у метлы*); || черенóкъ (*у ножа*), *см.* **Rękojeść, Trzonek, Osada**; || **Nasad pługowy**, козáчка, рукоя́тка у сохú; || **Nasad wozowy**, ходъ у повóзки; || **Nasad ryby**, *см.* **Narybek**.

Nasada, -y, *ж.* основá, основáніе, *см.* **Posada**; || ло́жа (*у ружья*); || *Архит.* стéржень (*у столпа*), *см.* **Osada**; || **Nasada wozowa**, *см.* **Nasad**.

Nasadka, -i, *ж.* западня́, ловýшка.

Nasadzać, Nasadzić, сажáть, насáживать, насадúть; || **Nasadzać kurę na jajach**, сажáть кýрицу на я́йцахъ; || **Nasadzać staw**, сажáть, разводúть рыбу (*въ прудъ*), *см.* **Narybiać**; || **Nasadzać siekierę, nóż**, и т. д. насáживать на рукоя́тку, придѣлывать рукоя́тку *или* черенóкъ, *см.* **Osadzać**. || **Nasadzać kogo na kogo**, подсылáть. *Послов.* **Gdzie djabeł nie może, tam babę nasadzi**, гдѣ чортъ не совладáетъ, туда́ бáбу подсылáетъ; || **Nasadzać czém**, отдѣлывать, украшáть, осыпáть. **Nasadzić tabakierkę brylantami**, осы́пать табакéрку бриллія́нтами, *см.* **Wysadzić, Nastroić, Narychtować**; || **Nasadzić się (na co)**, *см.* **Zasadzić się, Usadzić się (na co)**.

Nasadzanie, Nasadzenie, -nia, *ср.* сажáніе, насáживаніе, придѣлываніе; || отдѣлка, украшéніе, *см.* **Nasadzać**.

Nasadzić, *см.* **Nasadzać**.

Nasadziciel, -a, *м.* подстрекáтель, подстýтель.

Nasalać, *см.* **Nasolić**.

Nasalacz, -a, *м.* солúльщикъ.

Nasalanie, -nia, *ср.* солéніе, *см.* **Nasolenie**.

Nasalany, *см.* **Solony**.

Naschnąć, Nasychać, подсóхнуть, подсыхáть, насóхнуть, насыхáть.

Naści, *см.* **Na! Nać!**

Naście, -a, *ср. см.* **Najście**.

Naściebać, нанизáть (*жемчугъ*), *см.* **Nawlec**.

Naścielać, *см.* **Nasłać**.

Naścielisko, -a, *ср.* подстúлка.

Naścielnik, -a, *м.* покры́шка.

Naścignąć, настúгнуть, догнáть, нагнáть, *см.* **Nadbiedz, Nadążyć**.—**Naścignął mię przy wrotach**, онъ нагнáлъ меня́ у воротъ.

Naścignienie, -nia, *ср.* прибытіе, пришéствіе, прихóдъ; || настиганіе, достиганіе.

Naścinać, отсѣчь.

Naściołka, *см.* **Nastołka**.

Nasełać, *см.* **Nasłać**.

Nasep, -spu, *м.* нáсыпь, кýча.

Nasępiać, Nasępić, нахмýрить, насýпить.

Naseście, *вм.* **Nas**, съ окончáніемъ 2-го лица́ мн. числа́ вспомогáтельнаго глагóла **być** (*быть*): **ście**, напр. **Naseście widzieli**, т. е. **Widzieliście nas**, вы насъ вúдѣли.

Nasiać, Nasiewać, насѣять, насѣвáть, сѣять, *см.* **Siać**.—**Jakby nasiał, jak nasiano**, несмѣтное мнóжество.

Nasiadać, насѣдáть, садúться на что́. **Nasiadać na jajach, Nasiadać jaja**, посадúть на я́йца (*о курицѣ*), *и́ли* сидѣ́ть на я́йцахъ, *см.* **Siedzieć, Nasiąść**; || **Nasiadać się**, нападáть, добивáться, замышля́ть злóе, напускáться. **Nasiadać się na czyję zgubę**, добивáться, искáть чьей погúбели.—**Wszyscy nasiedli się na niego**, всѣ напустúлись на него́. **Choroba na mnie nasiadła się**, болѣзнь одолѣ́ла меня́. **Nieszczęście nasiadło się na moję głowę**, бѣдá стрéслась надо мнóю.

Nasiadka, -i, *ж.* насѣдка.

Nasiadłość, -ści, *ж.* большóе населéніе, многолю́діе.

Nasiadły, населённый, многолю́дный, лю́дный, *см.* **Zamieszkały, Ludny**; || покры́тый, зарóсшій, *см.* **Okryty, Zarosły**; || осѣ́длый, жúтельствующій, *см.* **Osiadły**.

Nasiarczyć, Nasiarkować, сѣрить, насѣ́ривать, *см.* **Siarkować**.

Nasiąść, Nasieść, сѣсть, насѣ́сть; || *покорúть, обуздáть, преодолѣ́ть, *см.* **Dosiąść (czego), Zasiąść (na czém), Wsiąść (na co)**; || ***Nasiąść kogo**, напáсть, набрóситься (*на кого́*), *см.* **Wsiąść, Wjechać, Wpaść (na kogo)**.

Nasiec (czego), накосúть (*травы*).

Nasiedlanie, Nasiedlenie, -nia, *ср.* заселéніе, заведéніе поселéній, колонизáція.

Nasiedlić, заселúть, *см.* **Zaludnić**.

Nasiedliciel, -a, *м.* колонизáторъ.

Nasiedzieć się, насидѣ́ться.

Nasiek, -a, *м., см.* **Nasiekaniec, Topór**.

Nasiekać, нарубúть, накрошúть; || насѣкáть, надрѣзывать.

Nasiekaniec, -ńca, *м.* суковáтая пáлка, дубúна обúтая гвоздя́ми.

Nasienie, -nia, *ср.* сѣмя.

Nasienlony, *Анат.* сѣменоно́сный; || *Бот.* сѣмянно́й. **Nasieniowa pochewka**, зерновúкъ, околопло́дие, коро́бочка; || сѣменовмѣстúлище.

Nasienko, *см.* **Nasionko.**

Nasiennik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || *разсáдникъ; || *Бот. см.* **Nasieniowy**; || *Анат.* сумка.

Nasienny, сѣменно́й, сѣменúстый.

Nasierszały, Nasierszony, колю́чій, щетúнистый, *см.* **Najeżony.**

Nasiężrza, -y, *ж. Бот.* любúстокъ, *см.* **Lubczyk.**

Nasiężrzał, -u, *м. Бот.* змѣúный языкъ (*растéние*).

Nasilić się (nad czém), понатýжиться.

Nasinić, насинúть.

Nasionko, -a, *ср.* сѣмячко.

Nasiwieć, *см.* **Posiwieć.**

Naskakać się, наскакáться, наплясáться, напрыгáться.

Naskakiwać, *см.* **Nadskakiwać, Naskoczyc.**

Naskakiwanie, *см.* **Nadskakiwanie.**

Naskarbić (sobie co, czego), накопúть, насобúрать; || * пріобрѣсти, снискáть. **Naskarbić sobie czyję łaskę**, пріобрѣсти себѣ чью-либо благоскло́нность.

Naskarżyć (na kogo, przed kim), нажáловаться (*на кого́ кому́*).

Naskocznie, наско́комъ.

Naskoczyć, наскочúть, *см.* **Zaskoczyć.**

Naskok, -u, *м.* наско́къ.

Naskrobać (czego), наскоблúть, наскребáть, нацарáпать, расчесáть ногтя́ми; **Naskrobać skór**, наскоблúть ко́жи. **Naskrobać sobie głowy**, расчесáть ногтя́ми го́лову.

Naskrzętnie, нáскоро, живо.

Naskupiać, насобúрать.

Naskupować, накупúть.

Naskwierać (komu), прижимáть, тѣснúть, наступáть; || торопúть, усúленно трéбовать; || докучáть, досаждáть. **Naskwierać nieprzyjaciołom**, тѣснúть непрія́телей.

Nasłać, Naścielać, настлáть, настилáть. || **Naséłać, Nasyłać (na kogo)**, насылáть.

Naśladnik, -a, *м.* ищéйка, ищéйная соба́ка.

Naśladować (kogo), подражáть (*кому́, чему́*); || поддѣлываться (*подо что́*); || передрáзнивать (*кого́*); || перенимáть (*что́*). || **Naśladować jakiego autora**, подражáть какóму-либо áвтору. —**Naśladować głos czyj**, поддѣлываться подъ чей гóлосъ, *см.* **Udawać.** || **Perły naśladowane**, поддѣльный жéмчугъ.

Naśladowanie, -nia, *ср.* подражáніе; || поддѣлка, *см.* **Naśladować.**—**To jest nie do naśladowania**, э́то не подражáемо.

Naśladowca, -y, *м.* подражáтель; || послѣдователь.—**Wszyscy chrześcjanie powinni być naśladowcami Chrystusa**, всѣ христіáне должны́ быть послѣдователями Христа́ (*должны́ слѣдовать Христу́*).

Naśladowczy, подражáтельный, *см.* **Naśladowniczy.**

Naśladowczyna, -y, Naśladowczyni, -ni, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladownica, -y, *ж.* подражáтельница, послѣдовательница.

Naśladownictwo, -a, *ср.* подражáтельность.

Naśladowniczka, -i, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladowniczo, *Нар.* рáбски подражáя.

Naśladowniczy, подражáющій, перенúмчивый.

Naśladownik, *см.* **Naśladowca.**

Naśladowny, достóйный подражáнія, подражáемый, *см.* **Nienaśladowny.**

Naśladowstwo, *см.* **Naśladownictwo.**

Nasłanie, -a, *ср.* насылáніе, подсылáніе; || *Прост.* наказáніе.—**Nasłanie Boże dotknęło go**, наказáніе Бóжіе постúгло его́.

Nasłaniec, -ńca, *м.* лазýтчикъ, соглядáтай.

Naśledni, наслѣдный, наслѣдственный.

Naślednictwo, -a, *ср.* прáво на наслѣдованіе; || наслѣдство, наслѣдіе, *см.* **Następstwo.**

Naśledniczy, наслѣдственный.

Naślednik, -a, *м. см.* **Następca.**

Naślednio, наслѣдственно; || непрерывно.

Naśledny, послѣдующій.

Naślinić, наслю́нить.

Naśłodzić, насластúть.

Nasłoneczny, выставленный на со́лнце.

Nasłonić, заслонúть.

Nasłonieć, солонéть, посолонéть.

Nasłuchać się, наслúшаться, наслу́шаться.

Nasłuchywać, прислу́шиваться.

Nasługiwać, Nasługować, прислу́живать, услу́живать (*кому́*).

Nasłużyć się, наслужúться.

Nasłychnąć, Nasłyszeć (co), услúшать, наслúшаться.

Nasmalać, Nasmalić, опалúть, опали́ть, обжúгать, обжéчь; ||=**Nasmolić**, насмáливать, насмоли́ть.

Nasmalenie, *см.* **Nasmolenie.**

Nasmarować, намáзать, *см.* **Smarować.**

Nasmażyć, нажáрить.

Naśmiać się, посмѣúться, нахохотáться. — **Naśmiać się z czego**, посмѣúться надъ чѣмъ.— **Naśmiać się do rozpuku**, надрывáться отъ смѣху, помирáть со смѣху, лóпнуть отъ смѣху, *см.* **Pękać.**

Naśmieszyć, насмѣшúть.

Naśmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*), *см.* **Wyśmiewać się, Prześmiewać, Pośmiewisko.**

Naśmiewacz, -a, *м.* насмѣшникъ, зубоскалъ.

Naśmiewanie się (z kogo, z czego), насмѣшка (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Naśmiewca, -y, *м. см.* **Naśmiewacz.**

Naśmiewisko, -a, *ср. см.* **Pośmiewisko.**

Naśmiewnie, насмѣшливо.

Naśmiewny, насмѣшливый.

Nasmolenie, Nasmalanie, -nia, *ср.* смолѣніе, *см.* **Nasmolić.**

Nasmolić, *см.* **Nasmalać.**

Nasmrodzić, навонять, насмердѣть.

Naśnić się, присниться.

Nasnować, Nasnuć, намотывать, намотать (*нитки*).

Nasolenie, -nia, *ср.* соленіе, *см.* **Solenie.**

Nasolić, Nasalać, солить, насолить.

Naspa, -y, *ж.* наволочка для насыпанія пуху въ подушку; || земляная насыпь.

Naspać się, наспаться.

Naspacerować się, нагуляться, находиться.

Naśpiżować (czem), *Стар.* снабдить, наполнить, снабдить провіантомъ. || **Naspiżować zbrojownię**, снабдить пушками арсеналъ.

Naspół, *см.* **Pospołu.**

Nasporzyć (czego), размножить, увеличить.

Nasporzyciel, -a, *м.* умножающій, увеличивающій.

Naspraszać, Napraszać, Naprosić, напрашивать, напросить.

Nasprawiać, надѣлать, обдѣлать, уладить.

Nasprowadzać, выписать много (*книгъ*). **Nasprowadzać gości**, навести, назвать (*гостей*).

Nasprycować, впрыскивать, *см.* **Spryc ować.**

Nasromocić (komu), осрамить, оскорбить, жестоко обидѣть.

Nasrożyć, Nasrożać (co), придать строгій видъ (*чему*). **Nasrożyć kogo**, *см.* **Rozsrożyć. Nasrożyć się**, принять на себя строгій, угрюмый видъ. **Nasrożyć co czem**, вооружить, укрѣпить. **Nasrożyć wały działami**, вооружить валы пушками.

Nassać się, насосаться.

Nastać, *см.* **Nastawać.**

Nastalać, Nastalić (żelazo), закаливать, закалить (*желѣзо, сталь*).

Nastalanie, Nastalenie, -nia, *ср.* закалка (*стали*).

Nastały, настоящій, нынѣшній; || дѣйствительный.

Nastanie, -nia, *ср.* настаніе, наступленіе; || начатіе, начало; || пришествіе, приходъ; || появленіе. **Nastanie zimy**, настаніе, наступленіе зимы. **Nastanie nowego panowania**, наступленіе новаго царствованія, *см.* **Nastawać.**

Nastąpić (na co), наступить. **Następować**, наступать (*на непріятеля*). **Nastąpić po kim**, наслѣдовать кому. **Nastąpić na tron**, вступить на престолъ; || слѣдовать, наставать. **Następującym sposobem**, слѣдующимъ образомъ. **Mówił jak następuje**, говорилъ слѣдующимъ образомъ. **Po burzy następuje pogoda**, послѣ бури настаетъ хорошая погода.

Nastarczać, Nastarczyć (komu), доставлять, доставить, снабжать, снабдить; || *Прост.* наготовиться. **Nie mogę mu nastarczyć pieniędzy**, не могу наготовиться для него денегъ. **Skąd nastarczyć tyle żywności**, откуда достать *или* взять столько продовольствія? || замѣнять, выручать, пособлять, помогать, вознаграждать. **Mechanika nastarcza słabości rąk ludzkich**, механика помогаетъ слабымъ человѣческимъ силамъ. **Słabe siły nie nastarczą takiej pracy**, слабыя силы недостаточны для такого труда.

Nastawać, Nastać, наставать, настать. **Po zimie nastaje wiosna**, послѣ зимы настаетъ весна, *см.* **Zbliżać się. Nastać po kim**, слѣдовать; || наслѣдовать; || заступать чье-либо мѣсто, замѣщать, *см.* **Następić. Nastać do kogo**, опредѣлиться къ кому на службу; || **Nastawać na co**, настаивать на чемъ, упирать на что; || **Nastawać na czyje życie, na czyję zgubę**, угрожать чьей жизни, искать чьей погибели. **Nastawać na kogo**, преслѣдовать кого. **Nastawać na kogo o co**, преслѣдовать кого за что-нибудь.

Nastawanie, nia, *ср.* настояніе, настойчивость, настоятельность.

Nastawiać, Nastawić, наставлять, наставить, разставлять, разставить, размѣщать, размѣстить (*мебель*); || воздвигать, воздвигнуть, настроить (*зданія*); || устроивать, устроить, *см.* **Narządzić, Nastroić, Ułożyć.**

Nastawienie, -nia, *ср.* постройка; || устройство, приведеніе въ порядокъ; || приготовленіе, приспособленіе; || установка (*на мѣсть*), расположеніе, размѣщеніе; || наставленіе.

Nastawny, выставленный, разставленный, подготовленный.

Następ, -u, *м.* приступъ; || ступня (*ноги*); || послѣдовательность, непрерывный рядъ. **Następ wieków**, рядъ вѣковъ, *см.* **Następstwo.**

Następca, -y, *м.* преемникъ, наслѣдникъ. **Następca tronu**, наслѣдникъ престола.

Następczyna, -y, Następczyni, -ni, *ж.* преемница, наслѣдница.

Następnica, -y, Następniczka, -i, *ж. см.* **Następczyna.**

Następnie, послѣ, потомъ, затѣмъ; || сряду, одно *или* одинъ за другимъ, послѣдовательно, *см.* **Kolejno, Sobie.**

Następnik, -a, *м. Лог.* вторая посылка, *см.* **Poprzednik**; || *Матем.* послѣдующій членъ; || *см.* **Następca.**

Następność, -ści, *ж.* послѣдователь-

ность, непрерывный рядъ; || наслѣдованіе, *см.* **Następstwo**; || слѣдствіе, послѣдствіе.

Następny, слѣдующій, послѣдующій, *см.* **Późniejszy, Dalszy**; || попеременный, непрерывный, *см.* **Powtarzany, Ponawiany**; || наслѣдственный. **Prawem następném**, по наслѣдственному праву, по праву на наслѣдство.

Następować, *см.* **Nastąpić**.

Następowanie, -nia, *ср.* (**na kogo**), наступленіе, нападеніе, нападки; || **Następowanie za kim**, слѣдованіе, послѣдованіе (*за кѣмъ*); || **Następowanie po kim, po czém**, преемничество.

Następstwo, -a, *ср.* слѣдствіе, послѣдствіе; || безпрерывный рядъ; || наслѣдіе, наслѣдованіе. **Następstwa z tego mogą być niebezpieczne**, послѣдствія этого могутъ быть опасны. **Z następstwem kolei**, въ очередь. **W następstwie**, въ послѣдствіи.

Następujący, слѣдующій, *см.* **Nastąpić**.

Nastołka, Naściołka, -i, *ж.* покрышка; || попона, вальтрапъ.

Nastoperczyć, Nastorczyć, Nastorzyć, Nastrożyć, Nastoperczać, Nastorczać, Nastorzać, Nastrożać, растопырить, натопырить, натопыривать, топорщить, топырить, поднимать. **Nastoperczyć, nastrożyć uszy**, насторожить, навострить уши. **Nastorczyć, Nastrożyć pióra**, растопырить, оттопырить перья. **Nastrożyć grzywę**, нащетинить гриву. || **Nastoperczać się**, подниматься надыбы, выпрямливаться. **Nastrożyć się**, оттопыриться, ощетиниться, наежиться, становиться дыбомъ.

Nastrącać, набросать, поразбросать.

Nastraszyć, напугать, испугать, *см.* **Przestraszyć**. || **Nastraszyć się**, испугаться, *см.* **Przestraszyć**.

Nastręczać, Nastręczyć, доставлять, доставить; || поручать, рекомендовать, *см.* **Stręczyć**. **Nastręczyć sposób, sposobność**, дать способъ, подать случай.

Nastręczyciel, *см.* **Stręczyciel**.

Nastręczycielka, *см.* **Stręczycielka**.

Nastroga, -i, *ж.* прикормъ, приманка; || **nажива**.

Nastroić, Nastrajać, настраивать, настроить (*музыкальный инструментъ*), *см.* **Stroić**; || вооружить, вооружать (*судно*); || снарядить, снаряжать (*флотъ*), снабдить, снабжать всѣмъ нужнымъ; || приготовить, приготавливать въ дорогу (*экипажъ, повозку*); приводить въ порядокъ; || **Nastroić kogo do czego** *или* **na co**, убѣдить, уговорить, расположить, склонить, приготовить (*къ чему*); || **Nastroić głos**, наладить голосъ; || **Nastroić minę**, показывать видъ, притворяться, прикидываться, корчить (*мину*).

Nastroiciel, *см.* **Stroiciel**.

Nastrój, -oju, *м.* видъ, форма; || порядокъ; || органъ; || настроеніе **духа**; || строй, *см.* **Forma, Kształt**.

Nastrojenie, -nia, *ср.* настроеніе (*духа*); || настройка (*муз. инстр.*), *см.* **Strojenie, Strój**; || снаряженіе, снабженіе всѣмъ нужнымъ; || приданіе, подготовка; || соглашеніе, примиреніе.

Nastrojny, согласуемый; || *Муз.* **служащій для настроенія**.

Nastrugać, *см.* **Strugać**.

Nastrzelać, настрѣлять.

Nastrzępiać, *см.* **Strzępić**.

Nastrzępienie, -nia, *ср.* **напыщенность**, надутость (*слога*).

Nastrzępiony, напыщенный, **надутый**; || *Бот.* колючій, щетинистый.

Nastrzydz (czego), настричь.

Nastrzykać, Nastrzyknąć, набрызгать, напрыскать.

Nastudzić, выстудить.

Nasturcja, -ji, *ж. Бот.* **настурцій, капуцинъ**, индѣйскій кресъ.

Nastygnąć, остынуть.

Nasuć, *см.* **Nasypać**.

Nasunąć, Nasuwać, насунуть, насовывать, надвинуть, надвигать; || наклобучить, наклобучивать (*шляпу на брови*). * **Nasunąć, nasuwać co komu**, внушить, внушать, вперить, вперять, обратить на что чьё вниманіе, *см.* **Poddać**. || **Nasuwać się**, представляться, встрѣчаться.

Nasunienie, Nasuwanie, -nia, *ср.* придвиганіе; || наклобучиваніе; || * внушеніе, обращеніе вниманія, *см.* **Nasunąć**.

Nasuszyć, насушить, *см.* **Suszyć**.

Nasuwny, легко надѣваемый, надвигаемый.

Nasycać, Nasycić (co czém), пропитать, напитать, пропитывать, напитывать (*что чѣмъ*); || **Nasycić (kogo)**, насытить, насыщать (*кого*), пресыщать. || **Nasycać się**, насыщаться, пресыщаться.

Nasycenie, -nia, *ср.* насыщеніе, пресыщеніе, *см.* **Sytość, Dosyt, Przesyt, Przesycenie**.

Nasycić, *см.* **Nasycać**.

Nasyłać, *см.* **Nasłać**.

Nasyp, -u, *м.* наносъ; || *см.* **Odsep**.

Nasypać, Nasuć, Nasypywać, насыпать, насыпать, *см.* **Rozsypać, Posypać**.

Nasypanie, -nia, *ср.* насыпаніе. **Nasypanie w kibel**, *Горн.* нагрузка.

Nasypka, *см.* **Naspa**.

Nasyt, -u, Nasytek, -tku, *м.* **пресыщеніе**. **Do nasytu**, досыта, до отвалу.

Nasytnie, сытно, сыто.

Nasytność, -ści, *ж.* сытость.

Nasytny, сытный, *см.* **Nienasytny**.

Nasz, нашъ.

Naszać, нашивать, *см.* **Nosić**.

Naszaleć się, перебѣситься.

Naszargać, затаскать, запачкать, загрязнить.

Naszarpać, натеребить, натормошить; || надергать.

Naszastać się, нашмыгаться, нашататься.

Naszatkować, накрошить (*капусту*), *см.* **Szatkować.**

Naszczędzić, накопить, насобирать.

Naszczepać, наколоть, нарубить (*дров*), разщепать.

Naszczepić, naszczepiać (**płonek**), *Садов.* привить, прививать много деревьевъ.

Naszczerbić (**czego**), зазубрить, выщербить. ***Naszczerbić majątku**, разстроить имѣніе. — **Naszczerbić praw właścicieli**, нарушить права владѣльцевъ. — **Naszczerbić swéj sławy**, повредить своей славѣ, *см.* **Uszczerbek.**

Naszczknąć, Naszczykać, нарвать, насобирать (*цвѣтовъ*).

Naszczuwacz, *см.* **Podszczuwacz.**

Naszelnik, нашильникъ (*въ дышловой упряжи*).

Naszeptać, нашептать.

Naszlochać się, нарыдаться, наплакаться.

Naszpikować, нашпиковать, нашпиговать, *см.* **Szpikować.**

Naszpilkować, наколоть, исколоть булавками; || натыкать булавокъ.

Naszpuntować, набить, заткнуть.

Naszturchać się (**kogo**), надавать толчковъ.

Nasztychować, награвировать.

Naszukać się, наискаться.

Naszyć, нашить. || **Naszyć się**, нашиться.

Naszychtować (**drzewa**), наложить кучами *или* полѣницами (*дрова*). || ***Naszychtować co**, расположить, привести въ порядокъ, приготовить.

Naszyjnik, -a, *м.* ожерелье, *см.* **Kanak**; || ошейникъ, *см.* **Naszelnik.**

Naszyjny, шейный.

Naszyniec, -ńca, *м.* одинъ изъ нашихъ, свой человѣкъ.

Nataczać, *см.* **Natoczyć.**

Natańcować się, Natańczyć się, натанцоваться, наплясаться.

Natarcie, приступъ, натискъ, нападеніе.

Natarczliwie, *см.* **Natarczywie.**

Natarczliwy, *см.* **Natarczywy.**

Natarczywie, *Нар.* стремительно; || неотступно, усильно. неотвязно.

Natarczywość, -ści, *ж.* стремительность; || неотступность, неотвязчивость.

Natarczywy, стремительный; || неотступный, неотвязный.

Natargać, *см.* **Naczochrać**; || **Natargać się** (**kogo**), надавать кому толчковъ, оттолотить, оттаскать (*кого*).

Natargnąć, надорвать, повредить (*здоровье*).

Natarty, натертый, *см.* **Nacierać.**

Natchnąć, вдохнуть; || вдохновить.

Natchnienie, -nia, *ср.* вдохновеніе.— **Wpaść w natchnienie**, вдохновиться.—**Dający natchnienie**, вдохновляющій, вдохновитель. **Z natchnienia**, по вдохновенію.

Natchniony, вдохновенный.

Natępić, иступить.

Nateraz, въ настоящее время.

Natężony, напряженный, натянутый.

Natężać, напрягать, натягивать. **Natężać łuk**, натягивать лукъ. **Natężać siły**, напрягать силы. **Natężać wzrok**, напрягать зрѣніе. **Natężać rozum**, напрягать умъ.

Natężałość, ści, *ж.* стойкость, твердость.

Natężanie, Natężenie, nia, *ср.* напряженіе.

Natężenie, Natężnie, усиленно, съ напряженіемъ.

Natężyć, *см.* **Natężać.**

Natkać, *см.* **Natykać.**

Natkany, натыканный; || сотканный; || набитый; || наполненный.

Natknąć (**o czém**), *см.* **Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.**

Natłaczać, Natłoczyć, набивать, набить; || наполнять, наполнить, натискивать, натиснуть. нажимать, нажать. **Natłoczony**, набитый, наполненный. **Łodzie natłoczone**, лодки набитыя народомъ.

Natłocznie, толпою, гурьбою, кучею, во множествѣ.

Natłoczny, укладистый, убористый, *см.* **Pakowny**; || столпившійся.

Natłoczyć, *см.* **Natłaczać.** || **Natłoczyć się**, столпиться.

Natłoczyciel, -a, *м.* набойщикъ; || нагрузчикъ.

Natłok, -u, *м.* толпа; || тѣснота, *см.* **Tłok, Tłum, Nawał.**

Natłuc, Nadtłuc, натолочь; || набить, наколотить.

Natoczyć, выточить (*разныя вещи изъ дерева, изъ слоновой кости*), *см.* **Toczyć.** || **Nataczać**, точить, оттачивать. || **Natoczyć wina**, налить вина, *см.* **Utoczyć.**

Natomiast, вмѣсто-того.

Natoń, Natonia, -ni, *ж.* **Natonie, -nia**, *ср.* сплавъ лѣсу.

Natrącać, Natrącić (**kogo na co**), выставлять; подвергать (*опасности*), *см.* **Narażać.** || **Natrącić** (**czego**), повредить, попортить (*что*). || **Natrącić** (**o czém**), упомянуть (*о чёмъ*), намекнуть (*на что*). коснуться (*чего*).

Natrafić (**na kogo**), встрѣтиться, столкнуться (*съ кѣмъ*); || найти, застать: || попасть. очутиться.—**Natrafił na ludzi nieznajomych**, очутился между незнакомыми людьми.—**Natrafić na co**, нечаянно найти, встрѣтить что-либо.

Natrawić, переварить (*пищу*); || потерять, потратить, много употребить. **Natrawiłem czasu nad tą robotą**, я употребилъ много времени на эту работу.

Natręcik, -a, *м. см.* **Natręt.**

Natręctwo, *см.* **Natrętstwo.**

Natręt, -a, *м.* **нахалъ, наглецъ, докучливый человѣкъ.**

Natrętka, -i, Natrętnica, -y, *ж.* **докучница, нахалка, назойливая женщина.**

Natrętnie, Natrętno, назойливо, докучливо.

Natrętnik, -a, *м. см.* **Natrętny.**

Natrętność, -ści, *ж.* докучливость, надоѣдливость.

Natrętny, докучливый, надоѣдливый, назойливый, тягостный, несносный. **Wspomnienie natrętne,** тягосное воспоминаніе.

Natrętstwo, -a, *ср.* докучливость, надоѣдливость, назойливость.

Natrudzić, утомить, умучить. || **Natrudzić się,** утомиться, намучиться.

Natryskać, перебодать рогами.

Natrząsać, Natrząsnąć, Natrząść, трясти (*яблоню*), натрясти (*яблокъ*); || насыпать, насыпать, *см.* **Potrząsać, Utrząść;** || **Natrząsać co,** вытряхивать (*мѣшокъ*); || ***Natrząsać (komu, czemu),** дразнить (*кого*), презирать, неуважать (*кого*), *см.* **Urągać.** || **Natrząsać się (z kogo, z czego),** насмѣхаться, издѣваться, глумиться, трунить (*надъ кѣмъ*), *см.* **Urągać się.**

Natrzeć, *см.* **Nacierać.**

Natucznieć, потолстѣть; || *разжиться, разбогатѣть.

Natulać, Natulić, надвигать, надвинуть, нахлобучить (*шляпу на голову*).

Natułać się, постранствовать, настранствоваться.

Natura, -y, *ж.* природа, натура, естество; свойство, родъ; || сущность, существо, *см.* **Przyroda, Przyrodzenie. Natura Boska,** Божіе естество. **Natura ludzka,** человѣческая природа. **Natura rzeczy,** свойство дѣла. **Natura przedmiotu,** свойство, сущность предмета. *Юрид.* **Natura i tytuły prawne najmów,** свойства и законныя основанія наймовъ. **Mieć mocną naturę,** имѣть крѣпкое тѣлосложеніе, крѣпкую натуру. **Prawo natury,** законъ природы, естественный законъ, *см.* **Prawo.** ***Wypłacić dług naturze,** отдать долгъ природѣ. **Płacić, dawać czynsz w naturze,** платить подать произведеніями почвы. **Odbierać czynsz w naturze,** получать подать натурою, въ натурѣ. || *Посл.* **Natura wilka ciągnie do lasa,** какъ волка ни корми, а онъ все въ лѣсъ глядитъ.

Naturalista, -y, *м.* естествоиспытатель, натуралистъ.

Naturalistka, -i, *ж.* естествоиспытательница.

Naturalizacja, -ji, *ж.* пользованіе правами коренныхъ жителей, принятіе въ число гражданъ, подданныхъ, натурализація, *см.* **Indygenat.**

Naturalizm, -u, *м.* естественность; || натурализмъ.

Naturalizować, принимать въ число гражданъ, въ подданство. || **Naturalizować się,** поступать въ число гражданъ, принимать подданство.

Naturalnie, натурально, естественно; || просто. || Отвѣчая на вопросъ: **A naturalnie,** конечно, несомнѣнно, вѣрно, подлинно, само собою, разумѣется. **Naturalnie że odmówiłem,** разумѣется, я отказалъ.

Naturalność, -ści, *ж.* естественность, простота; || наивность, простодушіе, чистосердечіе, *см.* **Prostoszczerość, Szczerota.**

Naturalny, естественный, натуральный, природный, врожденный; || непринужденный, *см.* **Przyrodzony. Gabinet naturalny,** кабинетъ, музей естественной исторіи. **Śmierć naturalna,** естественная смерть. **Syn naturalny,** побочный, незаконорожденный сынъ. **Wody naturalne i sztuczne,** натуральныя и искусственныя воды (*минеральныя*).

Naturbować się, *см.* **Natroszczyć się.**

Natwardnieć, Natwardzieć, отвердѣть, окрѣннуть.

Natworzyć, натворить, надѣлать; || создать; || завести; || изобрѣсти, выдумать. **Natworzyć urzędów,** создать множество должностей. || **Natworzyć się,** *см.* **Namnożyć się.**

Natychmiast, тотчасъ, сейчасъ, немедленно.

Natykać, Natkać, Natknąć (co czém, czego gdzie), набить, напихать. **Natkać kieszenie złotem,** набить карманы золотомъ. **Natkała mu dużych kawałów do gęby,** она напихала ему большихъ кусковъ въ ротъ; || **Natykać co,** удовлетворять, наполнять, насыщать. **Łakomego niczém nie natkasz,** лакомку ничѣмъ не насытишь, ничѣмъ не удовлетворишь; || **Natykać czego na co, co czém, czego do czego, w co,** натыкать, втыкать; || насадить, обсадить; || усѣять; || наколоть, приколоть, *см.* **Wtykać, Zatykać. Natykać drogę drzewami,** насадить деревьевъ по дорогѣ. **Natykać kwiatów do włosów,** приколоть цвѣты къ волосамъ. **Natkać włosy perłami,** убрать голову жемчугомъ; || надавать, насовать. **Natyka mi w ręce towaru,** суетъ мнѣ въ руки товаръ. || **Natykać kogo na co,** наводить, наталкивать, заставлять, подвергать. **Natyka mię na słuchanie nieprzyjemności,** заставляетъ меня слушать непріятности; || **Natykać co na co, o co,** наткнуться (*на что*), спотыкнуться, удариться (*обо что*). **Natknąłem nogę na kamień** *или* **o kamień,** я ударился ногою о камень. **Natykać czego, Natkać,** наткать, соткать (*полотно*), *см.* **Tkać.** || *Стар.* **Natykać o czém,** намекать на что. || **Natykać się, Natkać się,** толпиться, тѣсниться. **Lud się natyka do sali,** народъ тѣснится въ залу. || Наѣдаться, объѣдаться, нажираться, напичкаться, напихиваться. **Natkał się mięsa,** объѣлся мясомъ; || вмѣшиваться. || Поспѣвать въ пору, придти въ пору. **Nie natykaj się, niech kończą zmowę,** не вмѣшивайся, пусть они окончатъ переговоры. **Natknąłem się na sam czas wzniesienia toastu,** я подоспѣлъ въ самую пору, когда пили здоровье, *или* когда провозгласили здравицу. || Наткнуться. **Natknąłem się na kłodę i o mało nie upadłem,** я наткнулся на колоду и чуть-было не упалъ.

Natykanie, **-nia**, *ср.* набива́ніе, набі́вка; || напи́хиваніе; || насáживаніе; || тка́ніе; || нахáлываніе, *см.* **Natykać**.

Natykany, **нако́лотый**; || **на́тканный**; || **набúтый**; || **напúханный**; || **насáженный**, *см.* **Natykać**.

Natynkować, **наштукату́рить**, *см.* **Tynkować**.

Natyrać, **износи́ть**, **истаска́ть** (*плáтье*); || **повреждáть**, **испóртить**.

Nauczać, **поуча́ть**, **научáть**, **наставля́ть**, *см.* **Uczyć**; || **проповéдывать**, **говори́ть про́повéдь**, *см.* **Kazać**. || **Nauczać się**, **научáться**, **пріучáться**, *см.* **Uczyć się**.

Nauczalny, **поуча́тельный**, **наставúтельный**, *см.* **Nauczny**.

Nauczanie, **-nia**, *ср.* **обуче́ніе**, **наставле́ніе**; || **проповéдничество**, **про́повéдь**, *см.* **Kazanie**.

Nauczenie, *ср.* **поучéному**, **учéно**, **учéнымъ óбразомъ**, *см.* **Uczenie**.

Nauczenie się (czego), **выу́чиваніе**, **изуче́ніе**.

Nauczka, **-i**, *ж.* **маленькій урóкъ**.

Nauczliwość, **-ści**, *ж.* **понáтливость**.

Nauczliwy, **понáтливый**.

Naucznie, **поучúтельно**, **наставúтельно**.

Nauczny, **научный**.

Nauczyciel, **-a**, *м.* **учúтель**, **преподавáтель**, **наста́вникъ**, *см.* **Mistrz**.

Nauczycielka, **-i**, *ж.* **учúтельница**, **преподавáтельница**, **наста́вница**.

Nauczycielowy, **Nauczycielski**, **учúтельскій**.

Nauczycielstwo, **-a**, *ср.* **учúтельское зва́ніе**, **учúтельская обязáнность**, **учúтельство**.

Nauka, **-i**, *ж.* **нáука**; || **зна́ніе**, **свéдéніе**; || **учéность**; || **уче́ніе**, **обуче́ніе**; || **урóкъ**; || **наставле́ніе**, **поуче́ніе**, **про́повéдь**. **Nauka prawa**, **законовéденіе**. **Nauka wymowy**, **ора́торское искýсство**. **Nauki ścisłe**, **тóчныя**, **математúческія нáуки**. **Nauki piękne**, **wyzwolone**, **изя́щная словéсность**, **белле́тристика**, **словéсныя нáуки**. **Mieć naukę**, **быть учéнымъ**. **Nauka Chrystusa**, **уче́ніе Христá**. **Odbyć nauki**, **skończyć nauki**, **окóнчить курсъ нáукъ**. **Oddać kogo na naukę**, **отдáть кого́ въ учéніе**. **Dawać dobre nauki**, **дéлать нравоучéнія**. **Było to dla mnie dobrą nauką**, **э́то былъ для менá хорóшій урóкъ**.

Naukowo, **учéно**, **съ учéной тóчки зре́нія**, **учéнымъ óбразомъ**.

Naukowość, **-ści**, *ж.* **учéность**, **учéныя свéдéнія**.

Naukowy, **нáучный**, **учéный**. **Przedmioty naukowe**, **нáучные предмéты**. **Wyrazy naukowe**, **учéныя выраже́нія**, **тéрмины**. **Zawód naukowy**, **учéное пóприще**. **Towarzystwo naukowe**, **учéное óбщество**.

Naumizgać się, **наволочúться**.

Naumyślnie, **нарóчно**, **умы́шленно**, *см.* **Umyślnie**.

Naumyślny, *см.* **Umyślny**.

Naurągać się (komu, z kogo), **издéваться**, **глумúться** (*надъ кúмъ*).

Nausznica, **-y**, *ж.* **сéрьги**, *см.* **Zausznica**.

Nausznik, **-a**, *м.* **подýшечка**; || **наýшникъ** (*для прикры́тія ушéй*); || *Стар.* **наýшникъ**, *см.* **Pochlebca**.

Nauszny, **надъ ýхомъ находя́щійся**.

Nawa, **-y**, *ж.* **корáбль**, **сýдно**; || **срéднее простра́нство въ цéркви**, *см.* **Okręt**, **Statek**.

Nawabić, **приманúть**, **привлéчь**.

Nawąchać się, **нанюхáться**.

Nawadzić się (z kim), **перессóриться**.

Nawał, **-u**, *м.* **Nawała**, **-y**, *ж.* **дáвка**, **толпá**, **тéснота**; || **кýча**, **мнóжество**, **накопле́ніе**. **Mam nawał zatrudnień**, **у менá мнóжество занятíй**.

Nawalać, **нагрязнúть**, **напáчкать**.

Nawalić, **навалúть**.

Nawalnica, **Nawałnica**, **-y**, *ж.* **лúвень**, **проливнóй дождь**; || **бýря**, *см.* **Burza**.

Nawalnie, **сúльно**, **неи́стово**, **стремúтельно**, **бýйно**, *см.* **Gwałtownie**, **Natarczywie**.

Nawalnisty, **бýрный**, **бурлúвый**.

Nawalność, **-ści**, *ж.* **бурлúвость**, || **бýря**, *см.* **Nawalnica**.

Nawalny, **стремúтельный**, **порывúстый**, **бýйный**. **Wiatr nawalny**, **порывúстый вéтеръ**. **Deszcz nawalny**, **проливнóй дождь**.

Nawara, **-y**, *ж.* **вáрево**, **вáриво**, **варéніе**, **навáръ**. **Nawara dla psów**, *см.* **Parza**.

Nawarzyć, **наварúть**. *Посл.* **Jakeś nawarzył piwa, tak je wypij**, **кто заварúлъ кашу**, **тотъ пускáй самъ и расхлéбываетъ**. **Czego panowie nawarzą, tém się poddani poparzą**, **паны́ дерýтся**, **а у хохлóвъ чубы́ болúтъ**.

Naważać, **Naważyć**, **взвéшивать**, **перевéшивать**; || **отвáживаться**, **рéшаться**, *см.* **Ważyć**.

Nawecować, **наточúть**, **навострúть**, *см.* **Natoczyć**.

Nawędrować się, **мнóго стра́нствовать**, **путешéствовать**, **настра́нствоваться**.

Nawęgielny, *см.* **Narożny**.

Nawęgielnik, *см.* **Narożnik**.

Naweselić się, **навеселúться**.

Nawet, **дáже**, *см.* **Koniec**, **Ostatek**.

Nawetować (czego), **загладúть**, **вознагради́ть**, **отплатúть**; || **удовлетвори́ть**, *см.* **Powetować**.

Nawiać, **Nawiewać**, **навéять**, **навéвать**, **надýть**, **надувáть**. **Nawiało mi na ramię**, **мнé надýло въ плечó**. **Nawiało śniegu do sieni**, **вéтеръ навéялъ снéгу въ сéни**.

Nawias, **-u**, *м.* *Грам.* **вводное предложéніе**; || **вмéстительная**, **скóбки**, ( ). **Położyć wyrazy w nawiasie**, **помéстить слова́ въ скóбкахъ**. **Zamknąć nawias**, **заключúть**

скóбки; || * кóнчить отступлéніе, возвратúться къ своéму предмéту. **Nawiasem,** *Нар.* мимохóдомъ.

Nawiasowo, мимохóдомъ, случáйно.

Nawiasowy, случáйный, || *см.* **Przygodny, Przypadkowy, Trafunkowy;** || *Грам.* вводный, вносный, *см.* **Nawias.**

Nawiązać, Nawiązywać, привязáть, привязывать, навязáть, навязывать. || **Nawiązać się,** навязáться, привязáться. || *Стар. Юрид.* **Nawiązać (płacić nawiązkę),** платúть штрафъ за побóи, за увéчье.

Nawiązanie, Nawiązywanie, -nia, *ср.* навязываніе; || свя́зка, связь, *см.* **Zawiązka.**

Nawiązany, навя́занный. **Nawiązane łóżko,** кровать на тесьмáхъ.

Nawiązka, -i, *ж.* перевя́зка, повя́зка; || пукъ, свя́зка; || *Стар.* штрафъ за увéчье; || излúшекъ. **Oddać co komu z nawiązką,** отдáть что́ кому́ съ излúшкомъ.

Nawiązywać, *см.* **Nawiązać.**

Nawić, *см.* **Nawijać.**

Nawichnąć, *см.* **Nadwichnąć.**

Nawichrzyć, надéлать смутъ, причúнить волнéнія.

Nawicie, *см.* **Nawijanie.**

Nawidzieć (kogo), *Стар.* охóтно вúдѣться съ кéмъ, посѣщáть, навѣщáть кого́, бывáть у кого́; || жáловать: || любúть. || **Dobrego gospodarza każdy nawidzi, chwali,** хорóшаго хозя́ина каждый любúтъ, хвáлитъ. Теперь э́тотъ глаго́лъ употребля́ется то́лько съ отрицáніемъ: **Nienawidzieć** (*см.* э́то сло́во).

Nawiedzać, Nawiedzić, посѣщáть, посѣтúть, навѣщáть, навѣстúть, освѣдомúться (*о комъ*). || * *Церк. Слав.* посѣщáть, ниспосылáть наказáніе. **Bóg nawiedził nas głodem,** Богъ посѣтúлъ насъ гóлодомъ, *или* Богъ ниспослáлъ намъ въ наказáніе гóлодъ. || *Безлич.* **Nawiedziło go,** нашло́ на него́ (бѣсóвское навожде́ніе).

Nawiedzanie, -nia, *ср.* посѣщéніе. || **Nawiedzenie. Nawiedzenie Panny Marji,** посѣщéніе Богородúцею св. Елисавéты. || **Nawiedzenie od Boga, nawiedzenie ręki Bożéj,** наказáніе ниспóсланное Бóгомъ.

Nawiedziciel, -a, *м.* посѣтúтель.

Nawiedzicielka, -i, *ж.* посѣтúтельница.

Nawiedziny, -dzin, *мн. ж.* посѣщéніе, визúтъ.

Nawiedzony, бѣсновáтый, одержúмый бѣсомъ, *см.* **Opętany.**

Nawiercić, навертѣть, провертѣть, *см.* **Wiercić.**

Nawieść, Nawodzić, навестú, наводúть, привестú, приводúть, *см.* **Ściągnąć, Naprowadzić.**

Nawieszać, навѣшать.

Nawietrzenie, -nia, *ср.* простýда отъ вѣтра.

Nawietrzny, выставленный на вóздухъ.

Nawiewać, *см.* **Nawiać.**

Nawieźć, Nawozić, навезтú, навози́ть.

Nawijać, Nawinąć, Nawić, смáтывать, намáтывать; || свéртывать. **Nawijać nici na kłębek,** намáтывать нúтки на клубóкъ. **Nawinąć len na kądziel,** привязáть кудéль. || **Nawinąć się komu** *или* **komu przed oczy** *или* **komu pod rękę,** подвернýться кому́ пóдъ руку, попáсться кому́ въ рýки, попáсться кому́ на глáза.

Nawijanie, -nia, *ср.* намáтываніе, навéртываніе, свéртываніе.

Nawlec, Nawlekać, Nawłóczyć, продéть, продѣвáть; || нанизáть, нанизывать. **Nawlec igłę,** продéть нúтку сквозь игóльное ушкó. **Nawlekać korale,** нанизывать корáллы, бýсы.

Nawlekacz, -a, *м.* продѣвáющій, нанизывающій.

Nawłóczenie, Nawleczenie, -nia, *ср.* продѣвáніе, нанизованіе.

Nawłóczka, -i, *ж.* продѣвáтельная игла.

Nawłóczyć, *см.* **Nawlec;** || **kogo,** таскáть, затаскáть. **Nawłóczył mię po wszystkich kątach miasta,** затаскáлъ меня́ по всѣмъ закоýлкамъ гóрода. || **Nawłóczyć się,** натаскáться, настранствоваться.

Nawłok, -u, *м.* нáволочка; || чахóлъ, покрывáло.

Nawłoka, -i, *ж. Рыб.* волосáныя верёвки у рыболóвной сѣти; || вздéржка, продѣвáтельный шнурóкъ, продѣвáтельная тесёмка.

Nawód, -odu, *м. см.* **Namowa, Nawrót.**

Nawodny, вóдный, водянóй.

Nawodzić, *см.* **Naprowadzić.**

Nawodziciel, -a, *м.* проводнúкъ, вожáкъ.

Nawój, -oju, *м.* навóй (*у станкá*); || прялка, прáслица.

Nawojować się, навоева́ться.

Nawojowy, навóйный, *см.* **Nawój.**

Nawołać, nazwać, zawać. Nawoływać, созывáть.

Nawoskować, Nawoszczyć, навощúть, *см.* **Woskować.**

Nawóz, -ozu, *м.* привóзъ (*товáровъ*), *см.* **Napływ;** || мусóръ, щéбень, нáсыпь, насы́пная земля́; || навóзъ, навéмъ.

Nawożenie, -nia, *ср.* привóзка, подвóзка.

Nawozić, *см.* **Nawieźć.**

Nawożny, унавóженный.

Nawozowiec, -wca, *м. Зоол.* навóзная мýха.

Nawpuszczać, Nawypuszczać, позапускáть.

Nawracać, Nawrócić, воротúться, вернýться назáдъ *или* съ дорóги, *см.* **Zawracać. Nawrócić konia, wóz,** повернýть назáдъ лóшадь, возъ. * **Nawracać kogo,** убѣждáть, научáть, обращáть. **Nawracać pogan na wiarę chrześcijańską,** обращáть язы́чниковъ въ христіáнскую вѣру. **Nawrócić innych do swego zdania,** заставúть другúхъ приня́ть своё мнѣніе. || **Nawrócić się,** возвратúться, обратúться.

Nawracacz, Nawrócicіel, -a, *м.* обращáтель въ вѣру, распространúтель вѣры.

Nawracanie, Nawrócenie, -nia, *ср.* обращéніе въ вѣру, пропагáнда. **Instytut do nawrócenia**, пропагáнда, коллéгія миссіонéровъ.

Nawrażać, натыкáть, наколáчивать.

Nawrócenie, *см.* **Nawracanie.**

Nawrócić, *см.* **Nawracać.**

Nawrócicielka, -i, *ж.* обращáтельница, пропагандúстка.

Nawrót, -otu, *м.* поворóтъ, *см.* **Zakręt**; || возвращéніе, *см.* **Powrót**; || пріёмъ. **Robić co kilku nawrotami**, дéлать что-либо въ нéсколько пріёмовъ. не въ одúнъ разъ. **Drugim nawrotem**, во второ́й разъ; || **Nawrót słońca**, *Астрон.* солнцестоя́ніе.

Nawrotnie, вторúчно, въ два пріёма.

Nawrotny, поворóтный. **Nawrotne koło**, *Геогр.* тро́пикъ, поворóтный кругъ, *см.* **Zwrotnik**; || возвра́тный, *см.* **Niepowrotny.**

Nawróżyć, напрорóчить, предсказáть.

Nawrzały (czém), напúтанный, увлáженный (*чѣмъ*).

Nawrzeć (czego *или* **czém)**, напитáться, навлáжиться, увлáжиться; || проникнуться (*чѣмъ*).

Nawstecz, вспять, назáдъ, *см.* **Wstecz.**

Nawtykać, понатыкáть, *см.* **Nawrażać.**

Nawykać, Nawyknąć, привыкáть, привы́кнуть (*къ чему́*).

Nawykanie, -nia, *ср.* привыкáніе.

Nawykłość, -ści, *ж. см.* **Nawyknienie.**

Nawyknąć, *см.* **Nawykać.**

Nawyknienie, -nia, *ср.* нáвыкъ, привы́чка.

Nawyliczać, перечúслять.

Nawymyślać, разбранúть, разругáть (*кого*), *см.* **Wymyślać**; || **Nawymyślać czego**, придумывать, выдумывать.

Nawzajem, *см.* **Wzajem, Wzajemnie.**

Nazad, назáдъ, *см.* **Tył.**

Nazajutrz, на другóй день.

Nazajutrze, -a, *ср.* завтрéшній день, слéдующій день.

Nazajutrzny, завтрéшній.

Nażalić się, нажáловаться.

Nazbierać, насобúрать, набрáть.

Nazbyt, слúшкомъ.

Nazdryk, -a, *м. Бот. см.* **Łomikamień.**

Nazewnątrz, *см.* **Zewnątrz.**

Naziębić, простудúть; || охладúть, *см.* **Zaziębić.** || **Naziębić się**, простудúться; || охладúться, просты́нуть.

Naziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Naziębnąć, провя́бнуть. **Naziębłem cały**, я весь провя́бъ.

Naziemny, земно́й.

Nazierać, вглядывать, посмáтривать, *см.* **Naglądać.**

Nazierek, -rka, *м.* бéглый взглядъ на что́-либо.

Nazimiec, -mca, Nazimek, -mka, *м.* зимовáлый телёнокъ, поросёнокъ и т. д.

Naźłorać się, налóпаться, нажрáться; || пресытиться (*удовольствіями*).

Nazłorzeczyć, *см.* **Złorzeczyć.**

Naznaczać, Naznaczyć, назначáть, назнáчить, отмѣчáть, отмѣ́тить. **Naznaczyć dzień**, назнáчить день. **Naznaczyć w książce jakie miejsce**, отмѣ́тить въ книгѣ какóе-кúбо мѣсто. **Naznaczyć prawdziwą przyczynę wypadków**, опредѣли́ть (указáть) истúнную причúну событій.

Naznaczanie, Naznaczenie, -nia, *ср.* назначéніе, означéніе, указáніе.

Naznaczony, назначéнный, означéнный, указáнный.

Naznamionować, *см.* **Nacechować.**

Nażobać się, назобáться, наклевáться (*о птúцахъ*).

Nażółknąć, пожелтéть.

Nażonąć, *Стар.* нагнáть, сгонúть.

Nażrzeć, *см.* **Najrzeć, Naglądać.**

Nażrzeć, Nażrzeć się, нажрáться.

Nażuć (czego), сжевáть.

Nazwa, -y, *ж.* наименовáніе, названіе.

Nazwać, Nazywać, назвáть, называть.

Nazwanie, -nia, *ср.* назвáніе.

Nazwisko, -a, *ср.* назвáніе; || прóзвище, úмя, фамúлія. **Po nazwisku**, поименно, по úмени. **Nazwiskiem**, по фамúліи. **Był tu jakiś pan nazwiskiem M.**, былъ тутъ какóй-то господúнъ по фамúліи М.

Nażyć, *см.* **Obnażać.**

Nażyć się, дóлго жить, пожúть.

Nażyczać, Nażyczyć (czego komu), *см.* **Użyczać.**

Nazywać, Nazywać się, *см.* **Nazwać.**

Nęcenie, -nia, *ср.* примáнка, прельщéніе.

Nęcić, Znęcić, манúть, приманúть, сманúть, прельщáть, прельстúть, привлекáть, привлéчь, *см.* **Znęcić się.**

Nęcisko, -a, *ср.* птицелóвня, западня для лóвли птицъ.

Nędza, -y, *ж.* нищетá, крáйняя бéдность.

Nędzarka, -i, *ж.* бéдная жéнщина, нúщая.

Nędzarz, -a, *м.* бéднякъ, несчáстный, жáлкій человéкъ; || негодя́й.

Nędzić, Nędznić, доводúть до бéдности; || изнуря́ть, изнурúть, истощáть, истощúть.

Nędzka, -i, *ж. см.* **Nędzarz.**

Nędznica, -y, *ж.* бéдная, жáлкая жéнщина; || негодя́йка.

Nędzniczek, -czka, *м. см.* **Nędznik.**

Nędzniczka, -i, *ж. см.* **Nędznica.**

Nędznie, бéдно, нúщенски; || хýдо, скýдно; || дýрно, плóхо. **Nędznie pisać**, дýрно писáть. **Nędznie mieszkać**, бéдно жить. **Nędznie wyglądać**, имéть нездоро́вый видъ.

Nędznieć, Znędznieć, Wynędznieć, бéднѣть; || худéть, похудéть. истощáться, истощúться.

Nędznik, -a, *м. см.* **Nędzarz.**

Nędznikowy, *Стар.* несчáстный, жáлкій.

Nędzny, бéдный, жáлкій; || плохóй, худóй, дурнóй; || нúзкій, пóдлый. **Nędzna robota**, плохáя рабóта. **Nędzne zdrowie**, плохóе, слáбое здорóвье. **Twarz nędzna**,

нахудáлое лицó. **Nędzne usiłowania intrygi,** пóдлыя усúлія интрúги.

Nędzota, -y, *ж.* нищетá, бéдность.

Nędzować, бéдствовать.

Nega, pan Nega, -i, *м.* большóй спóрщикъ.

Negacja, -ji, *ж.* **отрицáніе,** *см.* **Przeczenie, Zaprzeczenie.**

Negatywa, -y, *ж.* чéрный шаръ (*при подачѣ голосóвъ*), **отрицáтельный знакъ, отрицáтельный гóлосъ.**

Negliż, -u, *м.* **негли́же́, у́треннее пла́тье.**

Negocjacja, -ji, *ж.* **переговóры, негоціáція,** *см.* **Układy, Rokowanie.** || **Продáжа векселéй (kupczenie wekslami).**

Negocjant, -a, *м.* **купéцъ, негоціáнтъ,** *см.* **Handlarz, Kupiec.**

Negocjator, -a, *м.* **переговóрщикъ;** || **посрéдникъ.**

Negocjować, *Ком.* **договáриваться, вести́ переговóры** (*о продáжѣ вéкселя*).

Negować, *см.* **Przeczyć.**

Negr, -a, *м.* **негръ, арáпъ** (*мн.* **Negrowie,** нéгры, арáпы), *см.* **Murzyn.**

Negus, *см.* **Nygus.**

Nękać, Znękać, изнурáть, изнурúть, истощáть, истощúть; || притéснять, угнетáть. **Choroba go nęka,** болéзнь изнурáетъ егó. **Twarz znękana,** истощённое лицó. **Ubóstwo go nęka,** бéдность угнетáетъ егó.

Nekroman, -a, *м.* **некромáнтъ, вызывáтель умéрших;** || **волшéбникъ, колдýнъ,** *см.* **Czarnoksiężnik.**

Nekromancja, -ji, *ж.* **некромáнтія, вызывáніе умéрших;** || **волшéбство, колдовствó, чародéйство.**

Nektar, -u, *м.* **нéктаръ.**

nemejskie igrzyska, **немéйскія и́гры** (*у Дрéвнихъ*).

Nenufar, -u, *м. Бот.* **кувши́нчики, кубы́шечки** (*растéніе*).

Neochrześcijanin, -a, *м.* **новохристіáнинъ.**

Neochrześcijański, **новохристіáнскій.**

Neofita, -y, *м.* **новообращённый, новокрещéнецъ.**

Neofitka, -i, *ж.* **новообращённая, новокрещéнка.**

Neptun, -a, *м.* * *Астрон.* **Нептýнъ** (*планéта*); || **морскáя пучúна, мóре;** || *см.* **Słownik Mitologiczny.**

Nerczany, *Мед.* **пóчечный;** || **стра́ждущій пóчечною болéзнію.**

Nerest, *Облаcт.* **Nierost, -u,** *м.* **врéмя когдá рыбы мéчутъ икрý.**

Nerka, -i, *ж. Анат.* **пóчка;** || **бубрéгъ** (*пóчка у живóтныхъ*).

Nerkowaty, почкообрáзный.

Nerkowy, пóчечный. **Kamień nerkowy,** пóчечный кáмень, нефрúтъ.

Nerw, -u, *м.* **нервъ, чýвственная жúла. Słabość nerwów,** нéрвная болéзнь.

Nerwisty, Nerwowy, нéрвный, **нервúческій;** || **раздражúтельный.**

Nęt, -u, *м.* **Nęta, -y, Nętka, -i,** *ж.* **привлекáтельность, прéлесть, приманка,** *см.* **Ponęta.**

Nętka, -i, *ж. см.* **Nęt, Nęta.**

Nętny, привлекáтельный, увлекáтельный, замáнчивый.

Netto, *Нескл.* **за отчúсткою.**

Neutrał, -a, Neutralista, -y, *м.* **равнодýшный, безучáстный;** || **нейтрáльный, неутрáльный;** || **безпристрáстный.**

Neutralizować, Zneutralizować, **приводúть въ нейтрáльное состоя́ніе, не держáться ничьéй стороны́;** || *Хим.* **нейтрализовáть;** || **уничтожáть,** *см.* **Niweczyć.**

Neutralnie, **безпристрáстно, безучáстно;** || **неутрáльно.**

Neutralność, -ści, *ж.* **неутрáльность;** || **безпристрáстіе;** || **неутралитéтъ.**

Neutralny, нейтрáльный, неутрáльный; || **безпристрáстный.**

Ni, ни. Nie mam ni grosza, у менú нéтъ ни грошá, *см.* **Ani. Ni to ni owo,** ни тó ни сё. **Ni ztąd ni zowąd,** ни съ тогó ни съ сегó. || *См.* **Niby.**

Niańczyć, ня́ньчить (*дитя́*).

Niania, Niańka -i, *ж.* **ня́ня, ня́нька.**

Niby, бýдто, бýдто бы, какъ бýдто, какъ бы, *см.* **Jak, Jakby, Niby to,** бýдто бы, слóвно.

Nic, ничтó, ничегó. **Z niczego nic,** изъ ничегó ничегó и не вы́йдетъ. **Tyle co nic,** всё равнó что ничегó. **To nic** *или* **niczego nie dowodzi,** э́то ничегó не доказывáетъ. **Nic a nic,** совершéнно ничегó. **Nic mi po tém,** мнѣ э́то не годúтся (*см.* **Niepotém**). **Nic mi do tego,** э́то до менá не касáется, э́то не моё дéло. **Cała robota za nic,** вся рабóта никудá не годúтся. **Gra za nic,** пропúгранная пáртія. **Za nic wszystko, jeżeli nie....,** всё пропадётъ, если не.... **Człowiek do niczego,** человéкъ ни къ чемý непригóдный. **Nic inszego, jak....,** не инóе что, какъ.... **Odejść z niczém,** пойти съ пусты́ми рукáми, ничегó не добúться. **Nie robię sobie nic z tego,** я не приписываю э́тому никакóй вáжности, я не обращáю на э́то ни малéйшаго внимáнія. **To nic do rzeczy,** э́то не имéетъ никакóго смы́сла. **Prawić nic do rzeczy,** говорúть глýпости, болтáть всякúй вздоръ; || **Nic dobrego,** негодя́й, бездéльникъ; || **Nice,** *мн. Повар.* пы́шка, пряженéцъ.

Nić, -ci, *ж.* нить; || **Nici tkacze,** *или* **krosienne,** основá (*ткани*), *см.* **Nitka.**

Nica, -y, *ж.* изнáнка (*матéріи*). **Na nice wywracać,** выворáчивать наизнáнку.

Nicdobrego, *см.* **Nic.**

Nice, *см.* **Nic.**

Nicennica, -y, *ж. Бот.* **жáбникъ, горля́нка, пятипáлочникъ.**

Nicestwo, -a, *ср.* ничтóжество.

Niciany, нúтяный.

Nicienica, -y, *ж.* **ни́ченицы, ни́ченки, нúтяницы;** || **основá** (*ткани*).

Nicość, -ści, *ж.* ничтóжество

Nicować, Przenicować (suknię), выворáчивать, выворотить на изнáнку (*плáтье*); || * **Nicować, Wynicować (kogo, co)**, переиначивать, перетолкóвывать, разбирáть по ни́точкѣ, стрóго наслѣ́довать.

Nicowanie, nia, *ср.* выворáчиваніе наизнáнку; || переголкóваніе, стрóгій разбóръ.

Nicpoń, -nia, *м.* негодя́й.

Nicpotem, худóй, дурнóй, плохóй, скверный.

Nicwart, ничегó нестóющій, негóдный.

Niczego, недýрно, нехýдо. **Niczego kobieta**, э́та жéнщина недурна́ собóй. **Mam się niczego**, живý недýрно, *см.* **Nic.**

Niczemnieć, *см.* **Nikczemnieć.**

Niczemny, *см.* **Nikczemny.**

Niczość, *см.* **Nicość.**

Niczyj, -ja, -je, ничéй, -чья́, -чьё.

Nie, не, нѣтъ. **Tu nie ma nikogo**, здѣсь нѣтъ никогó. **Nie mam pieniędzy**, у менá нѣтъ дéнегъ. **Nie do rzeczy**, некстáти. **Nie mogę nie zrobić tego**, не могý не сдѣлать э́того.

Niebaczenie, -nia, *ср. см.* **Niebaczność.**

Niebacznica, -y, *ж.* вѣтренница.

Niebacznie, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво.

Niebacznik, -a, *м.* вѣтренникъ.

Niebaczność, -ści, *ж.* опромéтчивость, легкомы́сленность, вѣтренность.

Niebawem, Niebawnie, немéдленно, тóтчасъ же.

Niebezpieczen, *см.* **Niebezpieczny.**

Niebezpieczeństwo, -a, *ср.* опáсность; || рискъ, страхъ.

Niebezpiecznie, Niebezpieczno, опáсно.

Niebezpieczność, -ści, *ж.* опáсность.

Niebezpieczny, опáсный, подвергáющійся опáсности. **Niebezpieczne przedsięwzięcie**, опáсное предпрія́тіе. **Niebezpieczny życia swego**, подвергáющій опáсности свою́ жизнь.

Niebianin, -a, *м.* небожи́тель, богъ.

Niebianka, -i, *ж.* небожи́тельница, бóжія.

Niebiański, небéсный, бóжескій.

Niebiańsko, божéственно; || * превосхóдно.

Niebiańskość, -ści, *ж.* **Niebiaństwo, -a**, *ср.* божéственность; || божествó.

Niebiegle, неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Niebiegłość, -ści, *ж.* неискýсство, нелóвкость.

Niebiegły, неискýсный, нелóвкій, *см.* **Nieudolny, Niezdolny.**

Niebieskawo, голубовáто, синевáто.

Niebieskawy, голубовáтый, синевáтый.

Niebieski, небéсный; || сúній, голубóй (*цвѣтъ*), *см.* **Błękitny, Jasnoniebieski.**

Niebiosa, -bios, *мн.* небеса́, *см.* **Niebo.**

Niebitny, невоинственный, неотвáжный.

Niebłędnie, навѣ́рно, безошúбочно, непогрѣши́тельно, непогрѣши́мо.

Niebłędność, -ści, *ж.* непогрѣши́тельность, непогрѣши́мость, безошúбочность; || непрелóжность, вѣрность.

Niebłędny, непогрѣши́тельный, непогрѣши́мый, безошúбочный; || непрелóжный, вѣрный.

Niebłogosławieństwo, -a, *ср.* прокля́тіе; || гнѣвъ Бóжій, *см.* **Przekleństwo.**

Niebny, небéсный.

Niebo, -a, *ср.* небо, **Nieba, Niebiosa**, *мн.* небеса́. **Pod niebiosa kogo wynosić**, превозноси́ть когó до небéсъ. **Pod gołém niebem**, подъ откры́тымъ нéбомъ. **Błękit niebios**, лазýрь небéсъ. **Niech mu Bóg da niebo**, цáрство емý небéсное.

Nieboga, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Niebogromca, -y, *м.* громовéржецъ.

Nieboraczek, -czka, *м.* бѣдня́жка, бѣдненькій.

Nieboraczka, -i, *ж.* бѣдня́жка, бѣдненькая.

Nieborak, -a, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Niebosiężny, *см.* **Niebotyczny.**

Nieboszczka, -i, *ж.* покóйница; || покóйная, умéршая, усóпшая.

Nieboszczyk, -a, *м.* покóйникъ; || покóйный, умéршій, усóпшій.

Nieboszczykowski, Nieboszczykowy, принадлежáщій покóйному, умéршему.

Niebotwórca, -y, *м.* Творéцъ нéба, небéсный Творéцъ.

Niebotyczny, досягáющій до облакóвъ, высóкій.

Niebowid, -a, *м. Зоол.* верхогля́дъ, небозóръ (*рыба*); || *см.* **Teleskop.**

Niebożątko, -a, Niebożę, -ęcia, *ср.* бѣдня́жка, бѣдня́жечка, сиротинушка.

Nieboznawca, -y, *м.* астронóмъ, звѣздослóвъ.

Niebyllca, -y, *ж.* небыли́ца.

Niebyły, несостоя́вшійся.

Niebyt, -u, *м.* небытіе́, несуществова́ніе.

Niebytność, -ści, *ж.* несуществова́ніе, ничтóжество; || небытность, отсýтствіе, отлýчка. **Przyjechał w czasie mojéj niebytności**, пріѣхалъ во врéмя моегó отсýтствія.

Niebywalec, -lca, *м.* новичóкъ.

Niebywałość, -ści, *ж.* неопытность, незна́ніе свѣта и людéй.

Niebywały, небыва́лый; || малоопытный, незна́ющій свѣта и людéй.

Niecały, непóлный.

Niech, Niechaj, пусть, пускáй. **Niech będzie tak**, пусть такъ бýдетъ. **Niech będzie**, да бýдетъ! **Niech co chce będzie**, что́ бы ни случúлось. **Niech cię djabli wezmą**, пусть чортъ тебя́ возмéтъ, *или* чтобы чортъ тебя́ взялъ! **Niech tylko przyjdzie**, пусть только онъ придéтъ! **Przybliż się, niech cię uściskam**, подойди́, дай мнѣ обня́ть тебя́. **Niech robi co chce**, пускáй дѣ-

хаетъ что́ хо́четъ. || **Niechże**, пусть же, пуска́й же.

Niechać (czego), оставля́ть, покида́ть.

Niechaj, *см.* **Niech.**

Niechby, Niechajby, пусть бы, пуска́й бы; || допу́стимъ, поло́жимъ. **Niechbym ja był jego ojcem**, поло́жимъ, что я оте́цъ ему́. **Niechbym ja był na jego miejscu**, допу́стимъ, что я нахожу́сь на его́ ме́стѣ.

Niechcąc, Niechcący, *Нар.* не́хотя, непаро́чно, по оши́бкѣ, безъ у́мысла. **Zrobił to niechcący**, онъ э́то сдѣ́лалъ не́хотя, безъ у́мысла. **Chcąc niechcąc**, во́лею-неволе́ю, *см.* **Chcieć.**

Niechcenie, -nia, *ср.* нежела́ніе, неохо́та, *см.* **Niechęć.**

Niechęć, -ci, *ж.* отвраще́ніе, нерасположе́ніе. **Mieć niechęć do kogo, do czego**, и́мѣть отвраще́ніе къ кому́, къ чему́, *см.* **Odraza, Wstręt. Okazywać niechęć do pracy**, выка́зывать нерасположе́ніе къ труду́. **Z niechęcią przystał na to**, онъ неохо́тно согласи́лся на э́то, *см.* **Niechętnie. Poznałem jego niechęć ku mnie**, я узна́лъ его́ нерасположе́ніе ко мнѣ. **Wzajemne niechęci**, ра́спря, усо́бица, сму́та, *см.* **Niesnaski.**

Niechęcić, *см.* **Zniechęcić.**

Niechętnie, неохо́тно.

Niechętny (do czego), неохо́тный, нерасполо́женный (*къ чему́*); || нерѣ́вностный, неради́вый. **Niechętny robotnik**, неради́вый рабо́тникъ. **Niechętny komu**, нерасполо́женный къ кому́; || злонаме́ренный. **Niechętni**, *мн.* недово́льные.

Niechluj, -a, Niechluja, -ui, *м.* нера́ха, замара́шка.

Niechluja, -ui, Niechlujka, -i, *ж.* нера́ха, замара́шка, грязну́ха.

Niechlujnie, неопря́тно, нера́шливо.

Niechlujny, неопря́тный, нера́шливый.

Niechlujstwo, -a, *ср.* неопря́тность, нера́шество, нечистота.

Niechmurny, безо́блачный.

Niechno, Niechnoby, пусть то́лько, *см.* **Niech, Niechby.**

Niechrzczeniec, -ńca, *м.* не́крещ.

Niechrześcijański, нехристіа́нскій.

Niechwaląc się, не хва́стая, безъ хва́стовства.

Niechwalny, непохва́льный.

Niechybnie, неминуе́мо, неизбѣ́жно, непремѣ́нно, навѣ́рно.

Niechybny, неминуе́мый, неизбѣ́жный, непремѣ́нный, вѣ́рный. **Niechybny środek**, вѣ́рное сре́дство, *см.* **Niemylny, Nieomylny.**

Niechże, *см.* **Niech.**

Niecić, Rozniecić (ogień), разводи́ть, разве́сть ого́нь; || * возбужда́ть, возбуди́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть, *см.* **Podniecać, Wzniecać.**

Niecierpek, -pka, *м. Бот.* бальза́минъ.

Niecierpiętliwość, -ści, *ж.* безстра́стіе, безуча́стность, безчу́вствіе; || нетерпѣли́вость, *см.* **Niecierpliwość.**

Niecierpiętliwy, безстра́стный, безуча́стный, безчу́вственный; || нетерпѣли́вый, *см.* **Niecierpliwy.**

Niecierpliwić, Zniecierpliwić, выводи́ть, вы́вести изъ терпѣ́нія, раздража́ть, раздражи́ть, досажда́ть, досади́ть. || **Niecierpliwić się, Zniecierpliwić się**, выходи́ть, вы́дти изъ терпѣ́нія, серди́ться, разсерди́ться. **Zniecierpliwiony**, вы́веденный изъ терпѣ́нія.

Niecierpliwie, нетерпѣли́во, съ нетерпѣ́ніемъ.

Niecierpliwość, -ści, *ж.* нетерпѣ́ніе, нетерпѣли́вость.

Niecierpliwy, нетерпѣли́вый; || чувствѝтельный (*къ хо́лоду, къ жа́ру*), *см.* **Czuły.**

Niecka, -i, *ж.* но́чвы, ночо́вки; || *Горн.* отло́гій лото́къ.

Niecnie, безче́стно, нече́стно.

Niecność, -ści, *ж.* гну́сность, **постыдность**, ме́рзость, безче́стность.

Niecnota, -y, *ж.* злость, недобросо́вѣстность; || безде́льничество; || проде́лка, *см.* **Psota**; || криводу́шіе, несправедли́вость, кри́вда, преступле́ніе, *см.* **Nieprawość, Zbrodnia**; || **Niecnota**, *м.* и *ж. рода*, негоди́й, негодя́йка, безде́льникъ, безде́льница, плутъ, плуто́вка.

Niecnotnica, -y, *ж.* вѣтренница, кокетка, прелестница.

Niecnotnie, безче́стно, нече́стно.

Niecnotnik, *см.* **Niecnota.**

Niecnotny, Niecny, безче́стный, гну́сный, по́длый. **Niecny postępek**, гну́сный посту́покъ, *см.* **Niegodny, Niegodziwy.**

Niecny, *см.* **Niecnotny.**

Nieco, немно́го, не́сколько. **Nieco daleki**, не́сколько отдаленный. **Nieco pieniędzy**, не́сколько де́негъ.

Niecofniony, Niecofny, неотме́нный, непрело́жный.

Niecułka, -i, *ж. Умен.* ночо́вочка, *см.* **Niecka.**

Niećwiczony, неопытный, непривы́чный.

Niecześć, -ści, *ж. см.* **Pohańbienie, Zelżywość, Sromota.**

Niecześciwie, непочти́тельно, неуважи́тельно.

Niecześciwy, непочти́тельный, неуважительный.

Nieczosaniec, -ńca, *м.* растре́па; || о́лухъ, мужи́къ.

Nieczosany, *см.* **Nieokrzesany.**

Nieczule, безчу́вственно, нечувстви́тельно.

Nieczułka, *см.* **Niecka.**

Nieczułość, -ści, *ж.* безчу́вственность, нечувстви́тельность.

Nieczuły, безчу́вственный, нечувстви́тельный.

Nieczyj, *см.* **Niczyj.**

Nieczynnie, бездѣ́ятельно, пра́здно.

Nieczynność, -ści, *ж.* бездѣ́йствіе, бездѣ́ятельность, пра́здность.

Nieczynny, бездѣ́ятельный, пра́здный, *см.* **Bezczynny. Nieczynna służba**, недѣйствительная слу́жба.

Nieczyścić, замара́ывать, запа́чкивать, *см.* **Kalać.**

Nieczysto, нечи́сто.

Nieczystość, -ści, *ж.* нечистота́.

Nieczysty, нечи́стый; || гря́зный.

Nieczyszczony, неоскопленный, некла́деный.

Nieczytany, нечи́танный.

Nieczytelnie, нечётко, неразбо́рчиво.

Nieczytelność, -ści, *ж.* неразбо́рчивость.

Nieczytelny, нечёткій, неразбо́рчивый.

Niedarowany, непрости́тельный.

Niedatny, ска́редный, скупо́й.

Niedawno, недавно.

Niedawność, -ści, *ж.* недавность.

Niedawny, недавній, свѣ́жій.

Niedbać, *см.* **Dbać, Zaniedbać.**

Niedbale, нерадиво, небре́жно.

Niedbalec, -lca, *м.* нерадивецъ, лѣнивецъ.

Niedbałość, -ści, *ж.* безпе́чность, небре́жность, нерадивость, лѣность.

Niedbalstwo, -a, *ср. см.* **Niedbałość.**

Niedbałuch, Niedbaluch, -a, *м. см.* **Niedbalec.**

Niedbały, безпе́чный, небре́жный, нерадивый, нерадѣ́тельный, лѣнивый.

Niedbanie, -nia, *ср.* беззабо́тность, безпе́чность, нерадѣ́ніе.

Niedoba, -y, *ж.* юный во́зрастъ; || неудо́бное, неблагопріятное вре́мя.

Niedobiór, *см.* **Niedobór.**

Niedobitki, -ów, *мн.* оста́тки (*арміи по́слѣ сраже́нія*).

Niedobór, -oru, *м.* недоста́токъ, недочётъ; || *Тип.* дефе́ктъ, разро́зненные листы книги.

Niedobre, -a, *ср.* зло, вредъ.

Niedobry, нехоро́шій, худо́й; || злой.

Niedobrze, нехорошо, ху́до.

Niedochód, -odu, *м.* недоимка, недоимочныя де́ньги.

Niedochodek, -dka, *м.* выкидышъ, недоно́сокъ, выродокъ.

Niedocieczenie, непроница́емо, непостижимо.

Niedocieczoność, -ści, *ж.* непроница́емость, непостижимость.

Niedocieczony, непроница́емый, непостижимый.

Niedogoda, *см.* **Niedogodność.**

Niedogodliwy, своенра́вный, прихотли́вый; || стра́нный. *см.* **Dziwaczny.**

Niedogodnie, неудо́бно, затрудни́тельно.

Niedogodność, -ści, Niedogoda, -y, *ж.* неудо́бство, затрудне́ніе.

Niedogodny, неудо́бный, затруднительный, *см.* **Niewygodny, Niedogodliwy.**

Niedogryzki, Niedojadki, -ów, *мн.* объ́ѣдки. остатки ку́шанья, кро́хи.

Niedojrzałość, *см.* **Niedoźrzałość.**

Niedojrzały, *см.* **Niedoźrzały.**

Niedojrzany, незамѣ́тный, непримѣ́тный.

Niedokiszony, недоква́шенный, неоки́сшій.

Niedokładnie, нето́чно, невѣрно.

Niedokładność, -ści, *ж.* неисправность, нето́чность.

Niedokładny, неисправный, нето́чный, невѣрный.

Niedokonany, несовершённый, недоко́нченный, неоко́нченный; || неиспо́лненный; || *Грам.* **Czas niedokonany**, проше́дшее несовершённое вре́мя.

Niedokończony, недоко́нченный, неоко́нченный.

Niedokunka, -i, *ж.* родъ недо́шлой куницы, недостигшей надлежащей добро́ты въ ше́рсти.

Niedokwas, -u, *м. Хим.* о́кись. **Zamienić w niedokwas**, окислять.

Niedokwaszać, окисля́ть. || **Niedokwaszać się**, окисля́ться, окиса́ть.

Niedokwaszenie, -nia, *ср. Хим.* окисле́ніе, окиса́ніе.

Niedokwaszony, *Хим.* окисленный.

Niedola, -i, *ж.* злополу́чіе, бѣда́, невзго́да, напасть.

Niedołęga, -i, *ж.* кале́ка; || безси́льный, не́мощный; || *Мед.* одержи́мый мужски́мъ безси́ліемъ. слабоу́мный человѣкъ, глупе́цъ, остоло́пъ.

Niedoletni, несовершеннолѣ́тній.

Niedołęztwo, -a, *ср.* увѣчье, безси́ліе; || *Мед.* мужское безси́ліе; || слабоу́міе, тупоу́міе.

Niedołężnie, безси́льно, сла́бо; || тупо, глу́по, дура́цки.

Niedołężność, -ści, *ж. см.* **Niedołęztwo.**

Niedołężny, увѣчный, безси́льный, сла́бый, не́мощный, тщедушный, щеду́шный; || неспосо́бный, тупоу́мный. **Usiłowanianiedołężne**, слабыя, напрасныя усилія. *Юрид.* **Osoba niedołężnego umysłu**, слабоу́мный

Niedolisek, -ska, *м.* не́долись, недо́шлая лиси́ца, которая несовсѣмъ окунѣла.

Niedołożnie, недоста́точно, непо́лно, несовершённо, *см.* **Niedostatecznie.**

Niedołożność, -ści, *ж.* недоста́токъ, несовершённство, неудовлетворительность, *см.* **Niedostateczność.**

Niedołożny, недоста́точный, непо́лный, несовершённый, неудовлетворительный, *см.* **Niedostateczny.**

Niedomagać, не домога́ть, чувствовать себя́ нездоро́вымъ.

Niedomawianie, -nia, *ср.* недоска́зываніе, недоговариваніе (*слов*).

Niedomiar, -u, *м.* недомѣ́ръ, недоме́рка.

Niedomniemany, неподозрѣ́ваемый, непредвидѣнный, *см.* **Nieprzewidziany, Niespodziany.**

Niedomówienie, -nia, *ср. см.* **Niedomawianie.**

Niedomówiony, недоска́занный, недоговорённый.

Niedonosek, -ska, *м.* недоно́сокъ, *см.* **Niedochodek.**

Niedonoszony, недоно́шенный.

Niedopałek, -łka, *м.* головёшка.

Niedopalony, недогорѣлый.

Niedopanek, -nka, *м.* разы́грывающій знатнаго ба́рина.

Niedopędny, недостижи́мый.

Niedoperz, *см.* **Nietoperz.**

Niedopieczony, недопечённый, недожа́реный.

Niedopijki, -ów, *мн.* опи́вки.

Niedopłajca, -y, *м.* должни́къ, недопла́тчикъ.

Niedopłata, -y, *ж.* недои́мка.

Niedopuszczalność, -ści, *ж.* недопуще́ніе.

Niedopuszczalny, недопускаемый.

Niedorobiony, недодѣланный.

Niedorosły, недоро́сшій.

Niedorostek, -stka, *м.* недоро́стокъ.

Niedorzecznie, безразсу́дно, неразу́мно, нелѣпо, *см.* **Głupio.**

Niedorzeczność, -ści, *ж.* нелѣпость, вздоръ, глу́пость; || безу́міе, дурачество.

Niedorzeczny, безразсу́дный, неразу́мный, нелѣпый, вздо́рный.

Niedościgły, *см.* **Niedożrzały;** || **Niedościgniony,** недостижи́мый, непостижи́мый, неисповѣ́димый; || недосту́пный, неощути́мый, *см.* **Niedojrzany. Wyroki Boga są niedościgłe,** судьбы Бо́жіи неисповѣ́димы.

Niedosięgły, Niedosiężny, недостижи́мый, недосту́пный.

Niedoskonale, несовершённо.

Niedoskonalny, неусовершаемый.

Niedoskonałość, -ści, *ж.* несовершённство, недоста́токъ.

Niedoskonały, несовершённый, недоста́точный.

Niedosłuch, -u, *м.* при́глухъ, глухова́тый.

Niedosłyszeć, *см.* **Dosłyszeć.**

Niedosłyszenie, -nia, *ср.* глухота́.

Niedospać, *см.* **Dospać.**

Niedospanie, Niedosypianie, -nia, *ср.* безсо́нница.

Niedospany, безсо́нный.

Niedośpiałek, -łka, *м. Бот.* соко́лья трава́, мы́шьи ушки́.

Niedośpiech, -u, *м.* замедле́ніе, промедле́ніе, остано́вка.

Niedostały, *см.* **Niedojrzały.**

Niedostatecznie, несовершённо, недоста́точно, неудовлетвори́тельно.

Niedostateczność, -ści, *ж.* несовершённство, недоста́точность, неудовлетвори́тельность, неполнота́.

Niedostateczny, несовершённый, недоста́точный, неудовлетвори́тельный.

Niedostatek, -tku, *м.* недоста́токъ, неимѣ́ніе; || отсу́тствіе. **Niedostatek żywności,** недоста́токъ продово́льствія; || нужда́, нищета́, ску́дость. **Być w niedostatku,** быть въ нуждѣ́, нужда́ться; || погрѣ́шность, оши́бка, про́махъ, недоста́токъ. **Znać swe własne niedostatki,** знать свои́ со́бственные недоста́тки, погрѣ́шности, оши́бки.

Niedostawać, не достава́ть.

Niedostępność, -ści, *ж.* недосту́пность.

Niedostępny, недосту́пный, неприступный.

Niedostrzegalnie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, мало по малу.

Niedostrzegalny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.

Niedoświadczenie, -nia, *ср.* неопытность.

Niedoświadczony, неопытный, неискушённый.

Niedoszły, *см.* **Niedożrzały;** || **Niedoszły płód,** недоно́сокъ. **Niedoszły do skutku,** несостоя́вшійся.

Niedotrzymanie, -nia (słowa), *ср.* неусто́йка.

Niedotykalny, неосязаемый.

Niedouczeniec, -ńca, *м.* недоу́чь, полуучёный, недоучившійся.

Niedouczoność, -ści. *ж.* полузна́ніе, пове́рхностное зна́ніе.

Niedouczony, полууче́ный, недоучившійся.

Niedouk, -a, *м. см.* **Niedouczeniec.**

Niedowarzony, недовареный; || * пустого́ловый.

Niedowcipnie, неостроу́мно.

Niedowiarek, -rka, *м.* невѣ́рующій, отсту́пникъ отъ вѣ́ры.

Niedowiarski, невѣ́рный.

Niedowiarstwo, -a, *ср.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе, || недовѣ́рчивость.

Niedowid, Niedowidz, -a, *м.* близору́кій, *см.* **Ślepak.**

Niedowidzieć, *см.* **Dowidzieć.**

Niedowierny, недовѣ́рчивый.

Niedowierzać, *см.* **Dowierzać.**

Niedowierzanie, -nia, *ср.* недовѣ́рчивость, недовѣ́ріе.

Niedowodny, бездоказа́тельный.

Niedozierka, -i, *ж. см.* **Niedozór.**

Niedozór, -oru, *м.* несмотрѣ́ніе, невни ма́ніе, нерадѣ́ніе, оплóшность.

Niedoźrzałka, -i, *ж.* невре́лый плодъ.

Niedoźrzałość, -ści, *ж.* невре́лость.

Niedoźrzały, невре́лый.

Niedozwolony, непозво́ленный, непозволи́тельный, запрещённый, *см.* **Niegodziwy, Nieprawy.**

Niedrożony, цѣльный, плóтный; || нечека́ненный.

Niedrzewny, нелѣ́систый, безлѣ́сный.

Niedufnie, *см.* **Nieufnie.**

Niedufność, *см.* **Nieufność.**

Niedufny, *см.* **Nieufny.**

Niedużo, немно́го, *см.* **Dużo.**

Niedużość, -ści, *ж.* ма́лость, ску́дность, недоста́точность.

Nieduży, небольшóй.

Niedziela, -i, *ж.* воскресе́нье. **Święcić niedzielę**, пра́здновать воскресе́нье. **Niedziela Kwietna, Przewodnia** и т. д., *см.* **Kwietni, Przewodni**; || *Стар.* недѣля (*семь дней*). **Za dwie, za trzy niedziele**, че́резъ двѣ, че́резъ три недѣли.

Niedzielny, воскре́сный, *см.* **Niedziela**; || **Litera niedzielna**, воскре́сная бу́ква, вручѣ́нто (*въ церко́вныхъ мѣсяцесло́вахъ*); || пра́здничный, *см.* **Świąteczny, Odświętny.**

Niedzielny, нераздѣ́льный, *см.* **Niepodzielny.**

Niedźwiadek, -dka, *м. Умен.* медвѣжо́нокъ, *см.* **Niedzwiedź**; || *Астрон.* скорпіо́нъ (*созвѣздіе*); || медвѣ́докъ, медвѣ́дка (*насѣко́мое*).

Niedźwiadkowiec, -wca, *м. Зоол.* клещенено́сный, имѣющій клешни́.

Niedźwiednia, -i, *ж.* медвѣ́жья берло́га; || медвѣ́жья шу́ба, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedźwiedniczy, -ego, *м.* медвѣ́жій.

Niedźwiednik, медвѣжа́тникъ, вожа́къ медвѣдя.

Niedźwiedź, -dzia, *м.* медвѣ́дь. *Посл.* **Na niedźwiedzia skórę pije, a niedźwiedź jeszcze w lesie**, не уби́въ медвѣдя, ко́жи не продаю́тъ. **Niedźwiedź morski**, бѣ́лый медвѣдь, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedzwiedzi, медвѣжій; || *Бот.* **Niedźwiedzie grono**, ежо́вка; || толокня́нка (*деревцо*). **Niedźwiedzia łapa**, медвѣжья лапа (*растѣніе*).

Niedźwiedziarz, -a, *м. см.* **Niedźwiednik.**

Niedźwiedzica, -y, *ж.* медвѣ́дица.

Niedźwiedzie, -iów, *мн.* медвѣ́жья шу́ба, медвѣжій мѣхъ.

Niedźwiedzię, -ęcia, *ср.* медвѣжо́нокъ, молодо́й медвѣдь.

Niedźwiedzina, -y, *ж.* медвѣ́жина.

Niefarbowany, некра́шеный, натура́льнаго цвѣта.

Nieforemnie, непра́вильно, гру́бо, *см.* **Niekształtnie.**

Nieforemność, -i, *ж.* непра́вильность.

Nieforemny, непра́вильный, *см.* **Niekształtny, Nieregularny.**

Niefrasobliwie, беззабо́тно, безпе́чно.

Niefrasobliwość, -ści, *ж.* беззабо́тность, безпе́чность.

Niefrasobliwy, беззабо́тный, безпе́чный.

Niegaszony, негашеный. **Niegaszone wapno**, негашеная и́звесть.

Niegdy, иногда́, вре́менемъ, поро́ю, *см.* **Niekiedy**; || **Niegdyś**, не́когда, когда́-то, пре́жде, *см.* **Kiedyś.**

Niegęsto, ре́дко, нечасто.

Niegęsty, ре́дкій, нечастый; || жи́дкій, *см.* **Rzadki.**

Niegładki, негладкій, шероховатый, *см.* **Chropowaty.**

Niegładko, негла́дко, гру́бо, твёрдо. **Niegładko mu idzie**, не легко́ ему́ э́то достаётся.

Niegładkość, -ści, *ж.* неро́вность.

Niegładzno, Nieglaźno, неуклюже, тяжело́, грубо, нескла́дно, нело́вко. **Żartować nieglaźno**, гру́бо шути́ть.

Niegładzność, Nieglaźność, -ści, *ж.* неуклю́жесть, нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Niegładzny, Nieglaźny, неуклю́жій, тяжёлый, гру́бый, нескла́дный, нело́вкій, натя́нутый.

Niegłęboki, неглубо́кій.

Niegnojony, неудо́бренный, неунавоженный.

Niegodnica, -y, *ж.* него́дница.

Niegodnie, недосто́йно; || гну́сно, постыдно.

Niegodnik, -a, *м.* него́дникъ, мерза́вецъ, негодя́й, *см.* **Niegodziwiec.**

Niegodność, -ści, *ж.* недосто́йность, него́дность; || ме́рзость.

Niegodny, недосто́йный, недосто́инъ (*кого́, чего́*); || него́дный, гну́сный, ме́рзкій. **To rzecz niegodna twojéj uwagi**, э́то не досто́йно твоего́ внима́нія. **To jest niegodne ciebie**, э́то недосто́йно тебя́. **Postępek niegodny**, гну́сный посту́покъ *см.* **Niegodziwy.**

Niegodzijasz, -a, *м. см.* **Niegodnik.**

Niegodziwie, недосто́йно, гну́сно, ни́зко. по́дло.

Niegodziwiec, -wca, *м.* негодя́й.

Niegodziwość, -ści, *ж.* гну́сность, ме́рзость, по́длость, ни́зость.

Niegodziwy, непозволи́тельный, гну́сный, ме́рзкій, по́длый, ни́зкій, него́дный; || отврати́тельный, скве́рный; || нестерпи́мый. **Nabyć co sposobami niegodziwemi**, пріобрѣ́сть что́ непозволи́тельными, ни́зкими сре́дствами. **Niegodziwe zamiary**, гну́сныя намѣ́ренія. **Niegodziwe pismo**, ме́рзкій по́черкъ. **Niegodziwe zimno**, нестерпимый, страшный хо́лодъ.

Niegojny, неизлѣчи́мый, неизцѣли́мый.

Niegolony, небри́тый.

Niegościnnie, негостепріи́мно.

Niegościnność, -ści, *ж.* негостепріи́мность, негостепріи́мство.

Niegościnny, негостепріи́мный.

Niegospodarnie, неэконо́мно.

Niegospodarność, -ści, *ж.* плохо́е хозя́йство, небережли́вость; || безпоря́дочность.

Niegospodarny, неэконо́мный, небережли́вый; || безпоря́дочный.

Niegotowość, -ści, *ж.* непригото́вленность.

Niegotowy, Niegotów, негото́вый, негото́въ, непригото́вленный, непригото́вленъ.

Niegruntownie, пове́рхностно, неосно́вательно, *см.* **Powierzchownie.**

Niegruntowność, -ści, *ж.* пове́рхностность, неосно́вательность; || легкомы́сленность, су́етность.

Niegruntowny, поверхностный, неосновательный; || легкомысленный, суетный.

Niegrzecznie, неучтиво, невѣжливо, грубо. *см.* **Grubjańsko.**

Niegrzeczność, -ści, *ж.* неучтивость, невѣжливость, грубость, *см.* **Grubjaństwo.**

Niegrzeczny, неучтивый, невѣжливый, грубый. *см.* **Grubjański.**

Nieharmonja, -ji, *ж.* разногласіе, разладъ, неблагозвучіе, нестройность; || * разномысліе, раздоръ.

Nieharmonijnie, неблагозвучно, нестройно.

Nieharmonijność, -ści, *ж. см.* **Nieharmonja.**

Nieharmonijny, неблагозвучный, нестройный.

Niehonorowo, нечестно, безчестно.

Niehonorowy, нечестный, безчестный.

Niejinaczéj, не иначе, не инымъ какимъ образомъ.

Nieinakszy, не иной.

Nieistnienie, -nia, *ср.* небытіе.

Niejaki, -a, -ie, Niejakiś, -aś, -ieś, нѣкоторый, нѣкій, какой-то, неизвѣстно кто. **Niejakiś Piotr**, какой-то Петръ.

Niejako, нѣкоторымъ образомъ.

Niejaśnie, Niejasno, неясно, неявственно.

Niejasność, -ści, *ж.* неясность, неявственность.

Niejasny, неясный, неявственный, неглясный.

Niejawnie, неявно, скрытно, тайно, неглясно.

Niejawność, -ści, *ж.* неглясность, скрытность.

Niejawny, неявный, скрытный, тайный, неглясный.

Niejeden, не одинъ, многіе, *см.* **Jeden.**

Niejednaki, неодинакій, неодинаковый, различный, разный, *см.* **Różny, Rozmaity.**

Niejednako, неодинаково, различно, разно.

Niejednakość, -ści, *ж.* неодинакость, неодинаковость, различіе, разность.

Niejedzenie, -nia, *ср.* воздержаніе отъ пищи.

Niekarnie, безнаказанно, *см.* **Bezkarnie.**

Niekarność, -ści, *ж.* безнаказанность, *см.* **Bezkarność.**

Niekarny, безнаказанный; || непослушный, непокорный.

Niekiedy, иногда, временемъ, порой. **Kiedy niekiedy**, кое-когда, время отъ времени, по временамъ.

Niekisiałość, -ści, *ж. см.* **Zakalec.**

Niekorzystnie, безполезно, невыгодно.

Niekorzystność, -ści, *ж.* безполезность, невыгода.

Niekorzystny, безполезный, невыгодный.

Niekształtnie, безобразно.

Niekształtność, -ści, *ж.* безобразіе.

Niekształtny, безобразный.

Niektóry, нѣкоторый, *см.* **Kilku, Wielu.**

Niekunsztownie, неискусно.

Niekunsztowność, безъискусственность.

Niekunsztowny, неискусный, безъискусственный.

Niekupny, неподкупный, непокупной.

Niekwaszony, безквасный, пресный, *см.* **Przaśny.**

Niełacno, нелегко, трудно.

Niełacny, нелегкій, трудный.

Nieład, -u, *м.* безпорядокъ; || разстройство, замѣшательство; || неурядица, смятеніе. **Powstał nieład w szeregach**, въ рядахъ (*войска*) произошло смятеніе. **Nieład myśli**, сбивчивость, неясность понятій.

Nielada, не бездѣльный, не пустой, не безъ значенія, не какой-нибудь. **To kłopot nie lada**, это важное, не пустое затрудненіе. **To człowiek nie lada**, это не какой-нибудь простой человѣкъ.

Nieladajaki, не какой нибудь.

Nieładnie, нехорошо, непохвально; || мерзко, неблаговидно; || некрасиво.

Nieładny, мерзкій, неблаговидный; || некрасивый, *см.* **Brzydki.**

Niełagodność, -ści, *ж.* суровость; || жестокость, *см.* **Ostrość.**

Niełagodny, суровый, острый; || жестокій. **Pod niełagodnem niebem**, подъ суровымъ небомъ, *см.* **Ostry, Mroźny.**

Niełaska, -i, *ж.* немилость.

Niełaskawie, непривѣтливо; || немилостиво.

Niełaskawość, -ści, *ж.* непривѣтливость, суровость; || жестокость.

Niełaskawy, Niełaskaw, непривѣтливый, непривѣтливъ, суровый, суровъ, строгій, строгъ. **Niełaskawym być dla kogo**, строго съ кѣмъ поступать. **Nie łaskaw pan na nas** *или* **na dom nasz jestes**, вы насъ позабыли, вы не удостоиваете посѣщать нашъ домъ.

Nielękliwie, безбоязненно.

Nielękliwość, -ści, *ж. см.* **Nieulękłość.**

Nielękliwy, *см.* **Nieulękły.**

Nieletni, несовершеннолѣтній, малолѣтній.

Nieletność, -ści, *ж.* несовершеннолѣтіе.

Nielitość, -ści, *ж.* жестокость, жестокосердіе.

Nielitościwie, Nielitośnie, немилосердо, жестокосердо, безжалостно.

Nielitościwy, Nielitośny, немилосердый, жестокосердый, безжалостный.

Nielotność, -ści, *ж.* тяжесть; || * тупость (*ума*), непонятливость.

Nielotny, тяжелый, вѣскій; || * тупоумный, непонятливый.

Niełubo, непріятно, нелюбо.

Nieludny, немноголюдный, малонаселенный, *см.* **Bezludny.**

Nieludzki, безчеловѣ́чный, жесто́кій; || необходи́тельный, *см.* **Niegościnny.**

Nieludzko, безчеловѣ́чно, жесто́ко.

Nieludzkość, -ści, *ж.* безчеловѣ́чіе, безчеловѣ́чность, жесто́кость. *см.* **Niegościnność.**

Niema, Niemasz, нѣ́тъ, *см.* **Mieć. Niema niebezpieczeństwa**, нѣ́тъ опа́сности. **Niema co mówić**, не́чего говори́ть. **Niema czemu się dziwić**, не́чему удивля́ться.

Niemądry, глу́пый, безтолко́вый.

Niemądrze, глу́по, безтолко́во.

Niemal, почти́, чуть не...

Niemało, нема́ло.

Niemały, нема́лый.

Niemarszczony, несмо́рщенный.

Niemczeć, Zniemczeć, онѣме́читься.

Niemczura, -y, *м. Ирон.* Нѣмчура́.

Niemczyć, Zniemczyć, нѣме́чить, онѣме́чить.

Niemczyk, -a, *м. Ирон.* Нѣ́мчикъ.

Niemczysko, -a, *ср. см.* **Niemczura.**

Niemczyzna, -y, *ж.* нѣме́чина, всё нѣме́цкое.

Niemeczka, -i, *ж. Умен.* Нѣ́мочка.

Niemiara, -y, *ж.* избы́токъ, чрезмѣ́рность, излишество, невозде́ржность. **Było ich co niemiara**, ихъ было безчи́сленное мно́жество. **Jeść, pić co niemiara**, ѣсть, пить безъ мѣ́ры, невозде́ржно.

Niemiaszek, -szka, *м. см.* **Niemczyk.**

Niemieć, Zniemieć, Oniemieć, онѣме́ть. **Zaniemieć**, остава́ться нѣ́мымъ.

Niemienie, Oniemienie, Zaniemienie, -nia, *ср.* онѣме́ніе.

Niemierność, -ści, *ж. см.* **Niepomiarkowanie.**

Niemierny, *см.* **Niepomiarkowany.**

Niemierza, -y, *м.* стари́нное, по́льское со́бственное и́мя: Эра́змъ.

Niemieszkalny, неудо́бный, **неугодный для жи́тельства.**

Niemile, неприве́тливо. ко́со, неблагоскло́нно, нелюбе́зно. неучти́во. **Niemile widzieć co**, ко́со смотрѣ́ть на что́. **Przyjąć kogo niemile**, неблагоскло́нно приня́ть кого́.

Niemiło, непрія́тно.

Niemiłosierdzie, -dzia, *ср.* **несострада́тельность, безжа́лостность. жесто́кость.**

Niemiłosiernie, немилосе́рдо, несострада́тельно, безжа́лостно, жесто́ко; || *нестерпи́мо, невыноси́мо. **Wrzeszczeć niemiłosiernie**, невыноси́мо, гро́мко крича́ть. **Niemiłosiernie głupi**, нестерпи́мо глупъ.

Niemiłosierny, немилосе́рдый, несострада́тельный, безжа́лостный, жесто́кій; || *нестерпи́мый, невыноси́мый.

Niemiły, непрія́тный.

Niemoc, -y, *ж.* не́мощь. боле́знь, сла́бость. **Niemoc umysłu**, безу́міе, умопомеша́тельство. *Юрид.* **Niemoc nieuleczona**, неизлечи́мая неспосо́бность (*супру́га*).

Niemocen, не́мощенъ, безси́ленъ, немо́гущій си́лы; || бо́ленъ, **нездоро́въ**, *см.* **Chory, Słaby.**

Niemocnieć, Zniemocnieć, боле́ть, заболѣ́ть, занемо́чь.

Niemódz, не имѣ́ть возмо́жности, быть не въ состоя́ніи; || быть больны́мъ, нездоро́вымъ, хворать.

Niemoralnie, безнра́вственно.

Niemoralność, -ści, *ж.* безнра́вственность.

Niemoralny, безнра́вственный.

Niemość, -ści, Niemota, -y, *ж.* нѣмота́.

Niemowa, -y, *м. и ж.* нѣмо́й *или* нѣма́я.

Niemowlątko, *см.* **Niemowlę.**

Niemowlę, -ęcia, *ср.* младе́нецъ. **грудно́е дитя́. грудно́й младе́нецъ.**

Niemowlęctwo, -a, *ср.* младе́нчество, дѣ́тство; || младе́нческое состоя́ніе; || *Собир.* грудны́е младе́нцы.

Niemowlęcy, Niemowli, младе́нческій. **Wiek niemowlęcy**, младе́нческій во́зрастъ.

Niemowność, -ści, *ж.* неговорли́вость, неразгово́рчивость. молчали́вость.

Niemowny, неговорли́вый, неразгово́рчивый, молчали́вый.

Niemożebność, -ści, *ж.* невозмо́жность.

Niemożebny, невозмо́жный.

Niemożność, -ści, *ж.* не́мощность. безси́лie. невозмо́жность. **Jestem w niemożności usłużenia panu**, я не въ состоя́ніи услужи́ть вамъ.

Niemożny, не́мощный, безси́льный, *см.* **Bezsilny.**

Niemy, нѣмо́й.

Niemylnie, безоши́бочно.

Niemylność, *см.* **Nieomylność.**

Niemylny, *см.* **Nieomylny.**

Nienabożnie, нена́божно, неблагочести́во, *см.* **Niepobożnie, Niezbożnie.**

Nienabożność, -ści, *ж.* ненабожность, неблагочести́е, *см.* **Niepobożność, Niezbożność.**

Nienabożny, нена́божный, *см.* **Niepobożny, Niezbożny.**

Nienaciągniony, ненатя́нутый.

Nienacko, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **Z**: **Znienacka**, нечая́нно, нежда́нно, внеза́пно.

Nienagannie, безупре́чно, безукори́зненно, безпоро́чно.

Nienaganny, Nienaganiony, безупре́чный, безукори́зненный. безпоро́чный.

Nienajrzeć, *см.* **Nienaźrzeć.**

Nienakręcony, незаведённый. **Nienakręcony zegar**, незаведённые часы́.

Nienaprawny, неисправи́мый.

Nienaruszalność, -ści, *ж.* неприкоснове́нность, ненаруши́мость, *см.* **Nietykalność.**

Nienaruszalny, неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nienaruszenie, *Нар.* неприкоснове́нно, ненаруши́мо.

Nienaruszony, нетро́нутый, це́льный.

Nienasiadły, незаселённый.
Nienaśladownie, неподражаемо.
Nienaśladowny, неподражаемый.
Nienasycenie, ненасытно.
Nienasyconość, **-ści**, *ж.* ненасытность.
Nienasycony, **Nienasytny**, ненасытный.
Nienaturalnie, неестественно, ненатурально.
Nienawidzić, ненавидѣть. || **Nienawidzić się, ненавидѣть другъ друга**, *см.* **Znienawidzić**.
Nienawiść, **-ści**, *ж.* нéнависть. **Mieć nienawiść do kogo** *или* **ku komu**, имѣть кого **w nienawiści**, питáть нéнависть къ кому.
Nienawiśnie, **Nienawistnie**, ненавúстно, гнýсно.
Nienawiśnik, **Nienawistnik**, **-a**, *м.* ненавúстникъ.
Nienawiśny, **Nienawistny**, ненавúстный, гнýсный. **Jesteśmy nienawistnymi u wszystkich ludzi**, насъ ненавúдятъ всѣ люди.
Nienawykłość, **-ści**, *ж.* неопытность.
Nienaźrzeć, презирáть, ненавúдѣть.
Nieobacznie, неосмотрúтельно, опромéтчиво, *см.* **Niebacznie**, **Nieopatrznie**, **Nieprzezornie**.
Nieobaczność, **-ści**, *ж.* неосмотрúтельность, опромéтчивость, *см.* **Nieprzezorność**.
Nieobaczny, неосмотрúтельный, опромéтчивый, *см.* **Niebaczny**, **Nieopatrzny**, **Nieprzezorny**.
Nieobecnie, заóчно, *см.* **Zaocznie**.
Nieobecność, **-ści**, *ж.* отсýтствіе, отлýчка, || *Юрид.* безвѣстная отлýчка. **W mojéj nieobecności, pod moję nieobecność**, въ моё отсýтствіе, во врéмя моегó отсýтствія.
Nieobecny, отсýтствующій. || *Юрид.* **Nieobecny bez wieści**, безвѣстно-отсýтствующій. **Być nieobecnym**, отсýтствовать, быть въ отлýчкѣ.
Nieobjęty, **Nieobjętny**, необъя́тный, *см.* **Niepojęty**.
Nieobjeżdżony, невыѣзженный, *см.* **Nieujeżdżony**.
Nieobłędny, *см.* **Nieomylny**.
Nieobliczony, несмéтный, несчётный, **nieobliczalny**, неисчислúмый, безчúсленный, *см.* **Niepoliczony**.
Nieobłudnie, нелицемéрно, чистосердéчно.
Nieobłudny, нелицемéрный, чистосердéчный.
Nieobłupiony, необлýпленный, необóбранный.
Nieobraźliwy, **Nieobraźny**, необúдчивый, безобúдный.
Nieobrzezaniec, **-ńca**, *м.* необрéзанникъ, необрéзанный по закóну Іудéйскому.
Nieobrzezany, необрéзанный.
Nieobyczajnie, неучтúво, невѣжливо; || неблагонрáвно, безнравственно; || неблагопристóйно.
Nieobyczajność, **-ści**, *ж.* неучтúвость, невѣжливость; || неблагопристóйность; || безнрáвственность.
Nieobyczajny, неучтúвый, невѣжливый; || неблагопристóйный; || безнрáвственный, безстúдный, *см.* **Niemoralny**, **Niewstydny**.
Nieobżałowany, достóйный вѣчнаго сожалѣнія, *см.* **Nieodżałowany**.
Nieochędostwo, неопрúтность.
Nieochędoźnie, неопрúтно.
Nieochędożny, неопрúтный.
Nieochotnie, неохóтно, равнодýшно.
Nieochotność, **-ści**, *ж.* равнодýшіе, холóдность.
Nieochotny, равнодýшный, холóдный.
Nieochybnie, *см.* **Niechybnie**.
Nieochybny, *см.* **Niechybny**.
Nieociosaniec, **-ńca**, *м.* *см.* **Nieokrzesaniec**.
Nieoczekiwany, неожúдаемый, *см.* **Niespodziewany**.
Nieodbicie, непремѣнно; || безуслóвно; || необходúмо, неизбѣжно, неминýемо. **Nieodbicie potrzebnie**, необходúмо нýжно.
Nieodbity, непремѣнный, непрелóжный; || безуслóвный; || необходúмый, неизбѣжный, неминýемый. **Nieodbita konieczność**, крáйняя необходúмость; || *см.* **Niezbity**.
Nieodbyt, **-u**, *м.* плохóй сбытъ, плохáя продáжа (*товаровъ*).
Nieodbyty, нескончáемый; || неотвратúмый.
Nieoderwanie, неразрúвно, неразлýчно.
Nieodgadniony, неразгáданный, непонúтный.
Nieodłącznie, неразлýчно, нераздѣльно.
Nieodłączność, **-ści**, *ж.* неразлýчность, нераздѣльность, *см.* **Nierozłączność**, **Nierozdzielność**.
Nieodłączny, неразлýчный, нераздѣльный, *см.* **Nierozłączny**, **Nierozdzielny**.
Nieodmiennie, неизмѣнно, *см.* **Niezmiennie**.
Nieodmienność, **-ści**, *ж.* непрелóжность, неизмѣнность.
Nieodmienny, непрелóжный, неизмѣнный, *см.* **Niezmienny**.
Nieodparty, безпрекослóвный, неоспорúмый; || необходúмый, *см.* **Konieczny**, **Nieuchronny**.
Nieodpłacony, невознагражлённый, неоцѣненный, *см.* **Nieopłacony**.
Nieodpornie, безпрекослóвно неоспорúмо.
Nieodporny, безпрекослóвный, неоспорúмый.
Nieodpowiedni, *см.* **Nieodpowiedny**.
Nieodpowiednio, несоотвѣтственно, несообрáзно.
Nieodpowiedność, **-ści**, *ж.* несоотвѣтственность, несообрáзность, несхóдство, неравенство, несоразмѣрность. **Nieodpowiedność wieku**, неравенство лѣтъ, *см.* **Nierówność**, **Niezgodność**.

Nieodpowiedny, несоотвѣтственный, несообразный, несходный, неравный, несоразмѣрный, *см.* **Niestosowny.**

Nieodpowiedzialnie, безотвѣтственно.

Nieodpowiedzialność, -ści, *ж.* безотвѣтственность.

Nieodpowiedzialny, неотвѣтственный, безотвѣтственный.

Nieodrodny (od przodków), родившійся похожимъ на своихъ предковъ.

Nieodstępnie, неотступно, неразлучно.

Nieodstępny, неотступный, || неразлучный. **Dwaj nieodstępni przyjaciele**, двое неразлучныхъ друзей, *см.* **Nierozdzielny.**

Nieodwetowany, *см.* **Niepowetowany.**

Nieodwłocznie, немедленно, тотчасъ же.

Nieodwłoczny, немедленный, спѣшный, безотлагательный, нетерпящій отлагательства.

Nieodwołalnie, неотмѣнно, непреложно.

Nieodwołalność, -ści, *ж.* неотмѣнность, непреложность; || безсмѣнность, несмѣняемость, безповоротность.

Nieodwołalny, неотмѣняемый, непреложный, безсмѣнный, несмѣняемый, неотъемлемый. (ный.

Nieodwrotny, неотвратимый, неизбѣж-

Nieodżałowany, достойный вѣчнаго сожалѣнія.

Nieodzowny, непремѣнный, неизбѣжный, необходимый.

Nieogarniony, непостижимый, неисповѣдимый.

Nieogładzony, *см.* **Nieugładzony.**

Nieograniczenie, безгранично, неограниченно; || безпредѣльно.

Nieograniczoność, ści, *ж.* безграничность неограниченность; || безпредѣльность.

Nieograniczony, безграничный, неограниченный; безпредѣльный; безсрочный. **Władza nieograniczona**, неограниченная власть. **Miłość nieograniczona**, безпредѣльная любовь. **Na czas nieograniczony**, на неопредѣленное время, безсрочно.

Nieokreślony, неопредѣленный, неограниченный. **Przestrzeń nieokreślona**, неопредѣленное пространство. *Грам.* **Zaimek nieokreślony**, неопредѣленное мѣстоимѣніе. **Władza nieokreślona**, неограниченная власть.

Nieokrzesanie, -nia, *ср.* необразованность; || грубость, невѣжество.

Nieokrzesanie, грубо, невѣжливо.

Nieokrzesaniec, -ńca, *м.* невѣжа, деревенщина.

Nieokrzesany, грубый, невѣжливый, неотесаный.

Nieomylnie, непогрѣшимо, безошибочно.

Nieomylny, непогрѣшимый, безошибочный.

Nieopatrznie, необдуманно, опрометчиво, неосторожно.

Nieopatrzność, -ści, *ж.* необдуманность, неосмотрительность, опрометчивость, неосторожность.

Nieopatrzny, необдуманный, неосмотрительный, опрометчивый, неосторожный.

Nieopatrzony, заброшенный, запущенный, оставленный безъ попеченія, въ небреженіи.

Nieopłacony, неоцѣненный, безцѣнный. **Robotnik nieopłacony**, неоцѣненный, превосходный работникъ.

Nieopłakany, неоплаканный.

Nieopodal, недалеко, подлѣ, вънедальнемъ разстояніи.

Nieosadzony, незамѣщенный; || необитаемый, нежилой.

Nieosiadły, необитаемый, оставленный; || незаселенный, || неосѣдлый.

Nieosobiście, *Грам.* безлично.

Nieosobisty, *Грам.* безличный.

Nieostrożnie, неосторожно.

Nieostrożność, -ści, *ж.* неосторожность. **Przez nieostrożność**, по неосторожности.

Nieostrożny, неосторожный.

Nieoświecenie, -a, *ср.* невѣжество, недостатокъ просвѣщенія.

Nieoświecony, непросвѣщенный, необразованный, невѣжественный.

Nieoszacowany, неоцѣненный, безцѣнный.

Nieoszczędnie, расточительно, щедро, *см.* **Hojnie, Obficie.**

Nieozdobny, некрасивый.

Nieożeniony, неженатый.

Niepalność, ści, *ж.* несгораемость.

Niepalny, несгораемый.

Niepamięć, -ci, *ж.* забвеніе. **Pójść w niepamięć**, быть забытымъ. **Puścić w niepamięć**, предать забвенію, *см.* **Zapomnienie.**

Niepamiętliwy, безпамятный.

Niepamiętny, незапамятный, стародавній. **Od niepamiętnych czasów**, съ незапамятныхъ временъ.

Nieparcjalnie, *см.* **Bezstronnie.**

Nieparcjalność, -ści, *ж. см.* **Bezstronność.**

Nieparcjalny, *см.* **Bezstronny.**

Nieparzystość, -ści, *ж.* нечетность, непарность.

Nieparzysty, нечетный, непарный.

Niepewnie, Niepewno, невѣрно, неточно.

Niepewność, -ści, *ж.* неизвѣстность, сомнѣніе, колебаніе; || нерѣшимость, непостоянство; || перемѣнчивость; || неувѣренность. **Jestem w niepewności co mam robić**, я нахожусь въ нерѣшимости, что мнѣ дѣлать.

Niepewny, niewiadomy, неизвѣстный, сомнительный; || непостоянный, перемѣнчивый; || невѣрный, неувѣренный. **Niepewna jest godzina śmierci**, неизвѣстенъ смертный часъ. **Na niepewną**, наудачу, наугадъ, наавось, наобумъ.

Niepieniężny, безденежный, небогатый.

Niepilnie, нерадиво, небрежно.

Niepilność, ści, *ж.* нерадивость, небрежность.

Niepilny, нерадивый, небрежный.

Niepiśmiennik, -a, *м.* безгра́мотный; || неуче́ный, необразо́ванный.

Niepiśmienność, -ści, *ж.* безгра́мотность; || необразо́ванность.

Niepiśmienny, безгра́мотный; || неуче́ный, необразо́ванный.

Niepitny, него́дный для пи́тья.

Niepłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность, неопла́тность.

Niepłatny, несостоя́тельный, неопла́тный; || безпла́тный.

Niepławność, -ści, *ж.* несудохо́дность.

Niepławny, несудохо́дный.

Nieplenny, то́щий, безпло́дный.

Niepłodnie, безпло́дно,

Niepłodny, безпло́дный.

Niepłonny, плодоно́сный, изоби́льный; || основа́тельный, твёрдый. **Mam niepłonną nadzieję**, я име́ю основа́тельную наде́жду.

Niepobożnie, нечести́во, беззако́нно.

Niepobożność, -ści, *ж.* нечести́вость, беззако́ніе.

Niepobożny, нечести́вый, беззако́нный.

Niepochlebnie, нелёстно.

Niepochlebny, нелёстный.

Niepochopność, -ści, *ж.* нело́вкость, непонятливость, неспосо́бность, неуме́нье взя́ться за что́.

Niepochopny (do czego), нескло́нный, нерасположенный, неохо́тный; || неспосо́бный, нело́вкій, непоня́тливый.

Niepochybnie, неминуе́мо, неотврати́мо, неизбе́жно; || непреме́нно, наве́рно, несомне́нно.

Niepochybność, -ści, *ж.* неизбе́жность; || достове́рность, непрело́жность, несомне́нность.

Niepochybny, неминуе́мый, немину́чій, неотврати́мый, неизбе́жный; || непреме́нный, непрело́жный, наве́рный, несомне́нный, *см.* **Nieuchronny**.

Niepocieszenie, неуте́шно.

Niepocieszony, неуте́шный.

Niepoczciwie, нечёстно, безче́стно.

Niepoczciwiec, -wca, *м.* негодя́й, безде́льникъ.

Niepoczciwość, -ści, *ж.* безче́стность, по́длость, ни́зость.

Niepoczciwy, безче́стный, по́длый, ни́зкій.

Niepocześnie, плохо, бе́дно, жа́лко, ничто́жно. **Niepocześnie wyglądać**, име́ть жа́лкій видъ, плоху́ю нару́жность.

Niepoczesność, -ści, *ж.* непривлека́тельность, непріятная нару́жность; || отврати́тельность. **Niepoczesność tego obrazu zniechęciła mię do niego**, непривлека́тельность э́той карти́ны оттолкну́ла меня́ отъ нея́.

Niepoczesny, непривлека́тельный, отврати́тельный; || ничто́жный.

Niepoczęty, безнача́льный, незача́тый; || непочатой.

Niepodejrzanie, безъ подозре́нія.

Niepodejrzany, неподозри́тельный, невозбуждающій подозре́нія.

Niepodległe, независи́мо; || самостоя́тельно, *см.* **Niezależnie**.

Niepodległość, -ści, *ж* независи́мость || самостоя́тельность.

Niepodległy, независи́мый; || самостоя́тельный.

Niepodobieństwo, -a, *ср.* невозмо́жность. **Niepodobieństwo ku uwierzeniu**, невѣроя́тность, неимовѣ́рность. **Niepodobieństwo do prawdy**, неправдоподо́бность, *см.* **Niepodobność**.

Niepodobnie, несхо́дно, *см.* **Różnie**; || невозмо́жно. **Niepodobnie ku wierzeniu**, э́то невѣроя́тно. **Niepodobnie do prawdy**, э́то неправдоподо́бно.

Niepodobność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Niepodobny, несхо́дный, непохо́жій, несхо́жій. **Człowiek niepodobny sam do siebie, niepodobny do tego co był**, человѣкъ непохо́жій на самого́ себя́, непохо́жъ на то́, чѣмъ былъ. || Невозмо́жный. **Niepodobny ku wierzeniu** *или* **do wiary**, невѣроя́тный. **Niepodobny do prawdy**, неправдоподо́бный.

Niepodzielność, -ści, *ж.* недѣли́мость, нераздѣли́мость; || *Юрид.* **Niepodzielność majątku**, нераздѣльное владѣ́ніе. **Syn w niepodzielności zostający**, неотдѣленный сынъ.

Niepodzielny, недѣли́мый, нераздѣли́мый.

Niepogoda, -y, *ж.* непого́да, ненастье, дурна́я пого́да, *см.* **Słota**.

Niepogodność, -ści, *ж.* суро́вость пого́ды.

Niepogodny, неблагопрія́тный; || непого́дливый, ненастный.

Niepohamowanie, невоздержно, необу́зданно, неукроти́мо.

Niepohamowany, невоздержный, неумѣренный, необу́зданный, неукроти́мый; || горя́чій, запа́льчивый. **Niepohamowan w gniewie**, запа́льчивый въ гнѣвѣ. *см.* **Nieumiarkowany**.

Niepojętność, -ści, *ж.* ту́пость, безтолко́вость, непоня́тливость.

Niepojętny, тупо́й, безтолко́вый, непоня́тливый.

Niepojęty, непоня́тный, невообрази́мый, непостижи́мый. **Niepojęty zmysłem**, неощути́мый, нечувстви́тельный. **To rzecz niepojęta**, э́то непоня́тное *или* непостижи́мое дѣло.

Niepokalany, непоро́чный, безгрѣ́шный; || назапя́тнанный. **Niepokalane poczęcie N. M. P.**, непоро́чное зача́тіе Богоро́дицы (*8 Декабря́*).

Niepokoić, безпоко́ить, смуща́ть, трево́жить. **Niepokoi mię to**, э́то меня́ безпоко́итъ. **Nieprzyjaciel często nas niepokoił**, непрія́тель ча́сто трево́жилъ насъ.

Niepokój, -oju, *м.* безпоко́йство, смуще́ніе, трево́га, *см.* **Niespokojność**.

Niepokojenie, -nia, *ср.* трево́га, смуще́ніе; || устраше́ніе.

Niepokupność, -ści, *ж.* плохо́й сбытъ (*товаровъ*).

Niepokupny, нераскупаемый.
Niepoliczony, несосчитанный.
Niepomału, немало.
Niepomiarkowanie, -nia, *ср.* неумѣренность, невоздержность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**
Niepomiarkowanie, неумѣренно, невоздержно.
Niepomiarkowany, неумѣренный, невоздержный.
Niepomierność,-ści, *ж.* несоразмѣрность, несоизмѣримость.
Niepomierny, несоразмѣрный, несоизмѣримый.
Niepomny, безпамятный; || незапамятный, весьма давній, *см.* **Niepamiętny.**
Niepomyślnie, несчастно, неблагополучно; || неудачно, неуспѣшно. **Niepomyślnie mi poszedł interes**, дѣло моё пошло неудачно, неуспѣшно.
Niepomyślność, -ści, *ж.* неудача, неуспѣхъ; || несчастіе, невзгода, злополучіе, *см.* **Klęska**; || помѣха, препятствіе.
Niepomyślny, несчастный, неблагопріятный, противный; || неудачный, неуспѣшный. **Bitwa niepomyślna**, неудачная битва. **Los niepomyślny**, неблагопріятная судьба. **Wiatr niepomyślny**, противный вѣтеръ.
Niepopłatny, неокупающійся; || * непринимаемый. **Niepopłatna to wymówka**, эта отговорка не можетъ быть принята въ уваженіе.
Niepoprawnie, неисправно, неправильно, ошибочно; || неисправимо (**bez chęci poprawienia się**).
Niepoprawność,-ści, *ж.* неправильность, неисправность, ошибочность, погрѣшность. **Niepoprawność stylu**, неправильность слога; || неисправимость. **Jego niepoprawność przywiodła go do tego**, неисправимость привела его къ этому.
Niepoprawny, неправильный, ошибочный, неисправный; || неисправимый. **Wydanie niepoprawne**, неисправное изданіе.
Nieporzestanie, -nia, *ср. Юрид.* неудовлетворительность; || неудовольствіе. **Objawić nieporzestanie na wyroku**, изъявить неудовольствіе на приговоръ *или* рѣшеніе (*суда*).
Nieporadny, неумѣющій дать совѣта.
Nieporównanie, несравненно.
Nieporównany, несравненный, *см.* **Niezrównany.**
Nieporuszenie, неподвижно; || непоколебимо, ненарушимо, *см.* **Niewzruszenie.**
Nieporuszoność, -ści, *ж.* неподвижность; || непоколебимость, *см.* **Niewzruszoność.**
Nieporuszony, неподвижный, недвижимый; || непоколебимый, *см.* **Niewzruszony.**
Nieporywczo, нетороплово, нестремительно, сдержанно.
Nieporywczość,-ści, *ж.* нетороплявость, сдержанность.
Nieporywczy, нетороплвый, сдержанный.
Nieporządek, -dku, *м.* безпорядокъ, неурядица, *см.* **Nierząd.**
Nieporządnie, безпорядочно.
Nieporządny, безпорядочный; || распутный. **Wieść życie nieporządne**, вести распутную жизнь.
Nieposilny, непитательный.
Nieposkromiony, неукротимый, необузданный.
Nieposledni, замѣчательный, достопримѣчательный.
Nieposlednio, замѣчательно, достопримѣчательно.
Nieposłuszeństwo, -a, *ср.* непослушаніе, неповиновеніе, непокорность.
Nieposłusznie, непослушно, непокорно.
Nieposłuszny, непослушный, непокорный.
Nieposobnie, непослѣдовательно, несообразно.
Nieposobność, -ści, *ж.* непослѣдовательность, несообразность.
Nieposobny, непослѣдовательный, несообразительный.
Niepospolicie, необыкновенно, чрезвычайно.
Niepospolitość, -ści, *ж.* необыкновенность, чрезвычайность.
Niepospolity, необыкновенный, чрезвычайный, замѣчательный, достопримѣчательный.
Niepostrzegły, непримѣтный.
Niepostrzeżenie, незамѣтно, нечувствительно.
Niepostrzeżony, незамѣченный; || незамѣтный. **Wyszedł niepostrzeżony**, вышелъ не будучи замѣченъ, вышелъ незамѣтно.
Niepostrzyżony, непостриженный.
Nieposzanowanie, -nia, *ср.* неуваженіе.
Nieposzlakowanie, честно, безупречно, безукоризненно; || невинно, безъ вины.
Nieposzlakowany, честный, безупречный, безукоризненный; || невинный, безвинный.
Niepotemu, *см.* **Ten.**
Niepotkliwy, неспотыкающійся.
Niepotrzebnie, ненужно, ненадобно.
Niepotrzebny, ненужный, излишній.
Niepowetowany, невозвратимый, невознаградимый; || незагладимый.
Niepowolny, непослушный, непокорный, упрямый.
Niepowrócony, *см.* **Niepowrotny.**
Niepowrotnie, невозвратно, невознаградимо.
Niepowrotny, невозвратимый, невознаградимый, невозвратный.
Niepowściągliwie, невоздержно, *см.* **Niewstrzemięźliwie.**

Niepowściągliwość, -ści, *ж.* невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**

Niepowściągliwy, невоздéржный, *см.* **Niewstrzemięźliwy.**

Niepowściągniony, необýзданный, неумéренный; || неудержúмый, *см.* **Wyuzdany, Niepohamowany.**

Niepozbyty, неотвязчивый.

Niepoznaka, -i, *ж.* уничтожéніе слéдóвъ. **Dla niepoznaki**, для уничтожéнія слéдóвъ.

Niepoznanie, подъ чужúмъ úменемъ, инкóгнито.

Niepoznanie, -nia, *ср.* неузнавáемость. **Do niepoznania**, такъ что нельзя́ узнáть (*кого́*).

Niepoznany, неýзнанный.

Niepozwolony, непозвóленный, непозволúтельный, запрещенный.

Niepożytecznie, безполéзно, безплóдно.

Niepożyteczność, -ści, *ж.* безполéзность, безплóдность.

Niepożyteczny, безполéзный, безплóдный.

Niepożytość, -ści, *ж.* неразрéшúмость, неуничтожáемость, прóчность; || продолжúтельность, долговрéменность.

Niepożyty, неразрушúмый, неуничтожáемый, прóчный; || продолжúтельный, долговременный.

Niepracowicie, нáскоро, наскóрую рýку.

Niepracowitość, -ści, *ж.* нерадéніе, нерачúтельность, недостáтокъ трудолюбія.

Niepracowity, нерадúвый, нерачúтельный, нетрудолюбúвый.

Nieprany, немытый, невы́мытый.

Nieprawda, -y, *ж.* непрáвда, ложь.

Nieprawdziwie, неправдúво, лóжно, лжúво, *см.* **Fałszywie, Kłamliwie, Zmyślnie.**

Nieprawdziwość, -ści, *ж.* лóжность, лжúвость; || непрáвда, *см.* **Fałszywość, Kłamliwość.**

Nieprawdziwy, лóжный, лжúвый; || поддéльный, подлóжный; || притворный, *см.* **Fałszywy, Kłamliwy, Zmyślony.**

Nieprawnie, незакóнно, противозакóнно, въ противность закóну *или* прáву, вопреки закóну.

Nieprawność, -ści, *ж.* незакóнность, беззакóнность, *см.* **Nieprawowitość.**

Nieprawny, незакóнный, беззакóнный; || несправедлúвый, неосновательный; || неправúльный.

Nieprawość, -ści, *ж.* непрáведность, несправедлúвость, неправосýдіе, беззакóніе; || крúвда.

Nieprawowitość, -ści, *ж.* незакóнность.

Nieprawowity, незакóнный.

Nieprawy, незакóнный; || неправосýд, ный, несправедлúвый, лóжный. **Dziecko z nieprawego łoża**, *или* **Dziecko nieprawe** незаконнорождéнное дитя. **Nieprawy szlachcic**, неродовóй дворянúнъ. **W sposób nieprawy**, несправедливо, неправосýдно, несправедлúвымъ óбразомъ.

Nieprzebłagany, неумолúмый.

Nieprzebrany, неистощúмый, неисчерпáемый, *см.* **Niewyczerpany.**

Nieprzebrniony, непереходúмый въ бродъ; || * неизслéдúмый.

Nieprzebudzony, безпробýдный.

Nieprzebyty, неисполнúмый; || непроходúмый; || непреодолúмый; || непроницáемый, недостýпный, *см.* **Nieprzezwyciężony.**

Nieprzedajny, непродáжный, неподкýпный.

Nieprzedarowany, неисправúмый.

Nieprzegrodzony, неразгорóженный.

Nieprzejednany, непримирúмый.

Nieprzejrzany, непроницáемый; || необозрúмый; || непостижúмый, *см.* **Niezgłębiony.**

Nieprzejrzystość, -ści, *ж.* непроврáчность.

Nieprzełamany, непреодолúмый.

Nieprzeliczony, несмéтный, безчúсленный.

Nieprzemyślny, неискýсный; || непромы́шленный.

Nieprzepłacony, неоцéнённый, безцéнный.

Nieprzeprawny, непроходúмый, непроéздный.

Nieprzerachowany, *см.* **Nieprzeliczony.**

Nieprzerwanie, непреры́вно.

Nieprzerwaność, -ści, *ж.* непреры́вность, безпрерывность.

Nieprzerwany, непреры́вный, безпрерывный.

Nieprzestannie, безпрестáнно.

Nieprzestanność, -ści, *ж.* безпреры́вность.

Nieprzestanny, безпреры́вный, безпрестáнный. **Bieg nieprzestanny**, вéчное движéніе.

Nieprzestępny, непреступáющій, непревышáющій.

Nieprzestrzeganie, -nia, *ср.* несоблюдéніе, неисполнéніе.

Nieprzeszkadzający, непрепúтствующій; || *Юрид.* попустúтель.

Nieprzeto, не для того́ чтобы..., не для того́ что....

Nieprzetrwany, несконча́емый, безконéчный.

Nieprzewidziany, непредвúдéнный.

Nieprzewrotny, неопрокúнутый, неперевéрнутый; || неизвращенный; || * открытый, откровéнный, *см.* **Szczery.**

Nieprzezornie, *нар.* непредусмотрúтельно.

Nieprzezorny, необозрúмый.

Nieprzezroczystość, *см.* **Nieprzejrzystość.**

Nieprzezroczysty, *см.* **Nieprzejrzysty.**

Nieprzezwyciężony, непобéдимый, непреодолúмый.

Nieprzeżyty, вéчный; || постоя́нный.

Nieprzychylnie, неблагопрія́тно, неблагоскло́нно, недоброжела́тельно.

Nieprzychylność, -ści, *ж.* **неблагоскло́нность, недоброжела́тельство, злора́дство.**

Nieprzychylny, неблагоприя́тный, неблагоскло́нный, недоброжела́тельный, злора́дный.

Nieprzydatny, негода́щійся (*ни къ чему́*).

Nieprzygodnie, некста́ти.

Nieprzygodny, непригодный.

Nieprzyjaciel, -a, *м.* **непрія́тель, врагъ, не́другъ. Nieprzyjaciel społeczeństwa, врагъ о́бщества.**

Nieprzyjacielski, непрія́тельскій, враждебный, вра́жескій. Wojsko nieprzyjacielskie, непрія́тельское во́йско. Kroki nieprzyjacielskie, враждебные замыслы, враждебность, неприязненность.

Nieprzyjacielsko. Po nieprzyjacielsku, враждебно.

Nieprzyjaciółka, -i, *ж.* **непрія́тельница, противница.**

Nieprzyjaźń, -źni, *ж.* **непріязнь, вражда́.**

Nieprzyjaźnie, Nieprzyjazno, враждебно, непріязненно.

Nieprzyjazny, враждебный, непріязненный.

Nieprzyjemnie, непрія́тно.

Nieprzyjemność, -ści, *ж.* **непрія́тность.**

Nieprzyjemny, непріятный.

Nieprzyjęty, непри́нятый.

Nieprzymuszony, непринужде́нный.

Nieprzyprawny, неприправленный.

Nieprzystępność, -ści, *ж.* **недосту́пность, непристу́пность.**

Nieprzystępny, недосту́пный, непристу́пный, отта́лкивающій.

Nieprzystojnie, непристо́йно, неблагопристо́йно, неприли́чно.

Nieprzystojność, -ści, *ж.* **непристо́йность, неблагопристо́йность, неприли́чіе.**

Nieprzystojny, непристо́йный, неблагопристо́йный, неприли́чный.

Nieprzytomnie, въ отсу́тствіи; || внѣ себя́.

Nieprzytomność, -ści, *ж.* **отсу́тствіе. отлу́чка, небы́тность; || * разсѣя́нность, недоста́токъ прису́тствія ду́ха, поте́ря созна́нія.**

Nieprzytomny, безвѣ́стно отсу́тствующій, находя́щійся въ отлу́чкѣ; || разсѣя́нный, неимѣющій прису́тствія ду́ха, потеря́вшій созна́ніе.

Nieprzywrotny, невозвратимый, неисправимый.

Nieprzywykły (do czego), непривы́кшій (*къ чему́*).

Nieprzyznanie, -nia, *ср. Юрид.* **непризна́ніе, непризнаваніе; || отрица́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || неодобре́ніе.**

Nieprzyzwoicie, неблагопристо́йно, неприли́чно.

Nieprzyzwoitość, -ści, *ж.* **неблагопристо́йность, неприли́чіе.**

Nieprzyzwoity, неблагопристо́йный, неприли́чный.

Nieprzyzwyczajony, непріу́ченный, непривы́кшій.

Niepyszny, пристыженный, сконфу́женный (*употребля́ется то́лько при сравне́ніяхъ*). **Odszedł jak niepyszny, ушелъ сконфу́женный, пристыженный.**

Niepytany, непро́шеный; || неспро́шенный.

Niepytlowany, непросѣ́янный. Niepytlowana mąka, непросѣянная мука́.

Nierączo, неповоро́тливо, нело́вко; || ме́дленно, нескоро.

Nierączość, -ści, *ж.* **неповоро́тливость, нело́вкость; || ме́дленность.**

Nierączy, неповоро́тливый, нело́вкій, ме́дленный.

Nierad, не ра́дъ (*употребля́ется то́лько въ имен. пад. ед. и мн. ч. въ значе́ніи: неохо́тно*). **Nierad to czynię, я неохо́тно э́то дѣлаю. Nieradzi to słyszymy, мы не ра́дуемся, слы́ша э́то,** *см.* **Rad.**

Nieraźno, неповоро́тливо, ме́дленно, мѣшкотно.

Nieraźność, -ści, *ж.* **неповоро́тливость, ме́дленность, мѣшкотность.**

Nieraźny, неповоро́тливый, ме́дленный, мѣшкотный.

Nieregularność, -ści, *ж.* **неисправность, безпоря́дочность.**

Nieregularny, неисправный, безпоря́дочный.

Nierogacizna, -y, *ж.* **нерога́тый скотъ.**

Nieros..., *см.* **Nieroz...**

Nierównia, -ni, *ж.* **неро́вное мѣ́сто.**

Nierównie, Nierówno, неро́вно, нера́вно, непо́ровну, неодина́ково; несра́ненно, гора́здо. Podzielić nierówno, раздѣли́ть непо́ровну. Jest nierównie piękniejsza od siostry, она́ несравне́нно и́ли гора́здо краси́вѣе сестры.

Nierówność, -ści, *ж.* **неравномѣ́рность, нера́венство; || неро́вность, негла́дкость; || * непра́вильность, непостоя́нство.**

Nierówny, нера́вный, неодина́кій, неравномѣ́рный; || неро́вный, негла́дкій, непра́вильный; || * непостоя́нный, измѣ́нчивый. Siły nierówne, нера́вныя си́лы. Droga nierówna, неро́вная доро́га. Nierównym iść krokiem, идти́ неро́внымъ ша́гомъ.

Nierozdzielnie, нераздѣ́льно, неразры́вно, неразлу́чно.

Nierozdzielność, -ści, *ж.* **нераздѣ́льность, неразлу́чность; || недѣ́лимость, нераздѣ́лимость,** *см.* **Niepodzielność; || *Хим.* нерастворимость; || * неразрывность, нерасторжимость,** *см.* **Nierozłączność, Nierozerwaność.**

Nierozdzielny, нераздѣ́льный, неразлу́чный; || недѣ́лимый, нераздѣ́лимый, *см.* **Niepodzielny; || *см.* Nierozerwany,**

Nierozdzielony, нераздѣ́ленный.

Nierozerwanie, неразры́вно.

Nierozerwaność, -ści, *ж.* **неразры́вность, ненарушимость, нерасторжимость.**

Nierozerwany, неразрывный, ненарушимый, нерасторжимый.

Nierozeznanie, -a, *ср.* невнятность, неразборчивость, неясность, сбивчивость.

Nierozeznany, невнятный, неразборчивый, неясный, неявственный, сбивчивый.

Nierozgarnienie, -nia, *ср.* тупость, непонятливость.

Nierozgarniony, тупой, непонятливый.

Nierozjętnie, неразрывно.

Nierozjętny, неразрывный.

Nierozłącznie, неразлучно.

Nierozłączność, -ści, *ж.* неразлучность, неразрывность.

Nierozłączny, неразлучный, неразрывный.

Nierozłożnie, *см.* **Nierozdzielnie.**

Nierozłożny, *см.* **Nierozdzielny.**

Nierozmowność, -ści, *ж.* неразговорчивость.

Nierozmowny, неразговорчивый.

Nierozmyślnie, необдуманно, неразсудительно.

Nierozmyślność, -ści, *ж.* необдуманность, неразсудительность.

Nierozmyślny, необдуманный, неразсудительный.

Nierozsądek, -dku, *м.* безразсудство, неблагоразумие.

Nierozsądnie, безразсудно, неблагоразумно.

Nierozsądny, безразсудный, неблагоразумный.

Nierozstajny, неразлучный, нераздельный.

Nierozstrzygniony, неразрешимый, сомнительный.

Nierozumnie, неблагоразумно, безразсудно.

Nierozumność, -ści, *ж.* безразсудство, неблагоразумие.

Nierozumny, безразсудный, неблагоразумный.

Nierozutworzony, нерастворенный, неразведенный, неразжиженный, неразбавленный (*о жидкостях*).

Nierozum, -u, *м.* безразсудство, неразумие, безумство.

Nierozumnie, неразумно, неразсудительно.

Nierozumny, неразумный, неразсудительный. *см.* **Bezrozumny.**

Nierozwaga, -i, *ж.* легкомыслие, необдуманность, опрометчивость.

Nierozważnie, легкомысленно, необдуманно, опрометчиво.

Nierozważność, -ści, *ж.* *см.* **Nierozwaga.**

Nierozważny, легкомысленный, необдуманный, опрометчивый.

Nierozwiązany, неразрешимый.

Nierozwikłany, безвыходный, неисходный.

Nierozwiniony, Nierozwinięty, неразвитый; || нераспустившійся (*о цвѣткѣ*), *см.* **Nierozwity.**

Nierozwity, неразвитый.

Nieruchawo, неподвижно, неповоротливо.

Nieruchawość, -ści, *ж.* неповоротливость, медленность, неподвижность.

Nieruchawy, непроворный, неповоротливый, медленный, неподвижный.

Nieruchomie, неподвижно,

Nieruchomość, -ści. *ж.* неподвижность; || бездѣйствіе; || **Nieruchomości**, *мн.* недвижимость, недвижимое имущество, недвижимое.

Nieruchomy, недвижимый; || бездѣйственный. **Dobra nieruchome**, недвижимое имущество, **Wojska nieruchome**, мѣстныя войска.

Nieruszony, нетронутый; || неприкосновенный, *см.* **Nietykalny.**

Nierychło, нескоро, поздно.

Nierychłość, -ści, *ж.* запоздалость.

Nierychły, поздній, запоздалый. **Nierychły żal**, позднее раскаяніе. **Nierychłe owoce**, поздніе плоды. **Nierychły w namyśleniu**, нерѣшительный.

Nierymownie, *см.* **Nieskładnie, Nieszykownie.**

Nierymowność, -ści, *ж.* *см.* **Nieskładność, Nieszykowność.**

Nierymowny, *см.* **Nieskładny, Nieszykowny.**

Nierymowy, Nierymowny, нерифмованный. **Wiersze nierymowe**, стихи безъ риѳмъ, бѣлые стихи.

Nierząd, -u, *м.* *см.* **Nieporządek, Nieład;** || анархія, безначаліе; || безпорядокъ, разстройство; || распутство, испотребство, развратъ. **Nierządem się bawić, nierządu patrzyć**, вести развратную жизнь. **Na nierząd się udać, nierządowi się oddać**, распутствовать, развратничать.

Nierządnica, -y, *ж.* прелюбодѣйка, распутная женщина, проститутка, *см.* **Wszetecznica.**

Nierządniczy, распутный, развратный.

Nierządnie, безпорядочно, распутно.

Nierządnik, -a, *м.* развратникъ, гуляка, распутникъ, *см.* **Wszetecznik.**

Nierządność, -ści, *ж.* нераспорядительность, безпорядочность; || распутство, развратъ.

Nierządny, нераспорядительный, безпорядочный; || развратный, распутный, *см.* **Wszeteczny.**

Nierzetelnie, недобросовѣстно, вѣроломно, криводушно.

Nierzetelność, -ści, *ж.* криводушіе недобросовѣстность, вѣроломство, лживость, обманъ.

Nierzetelny, нечестный, криводушный, недобросовѣстный, вѣроломный.

Niesądownie, безъ соблюденія судебныхъ формальностей.

Niesądowny (dzień), неприсутственный день.

Nieść, носить, нести, приносить. **Jakąż mi niesiesz wiadomość?** какое же из-

вѣстіе ты принóсишь мнѣ? *см.* **Przynieść**. **Strzelba niesie daleko**, ружьё мѣтко, ружьё хорошó бьётъ. **Nieść życie w ofierze**, жéртвовать жúзнію, *см.* **Ponieść**. **Nieść szkodę**, наноси́ть вредъ. **Nieść pożytek**, приноси́ть по́льзу. **Nieść jaja**, нести́ я́йца. **Wieść niesie**, слухъ *или* мо́лва расхо́дится. || **Nieść się (ku złemu, ku dobremu)**, и́мѣть скло́нность къ дурно́му *или* къ хоро́шему. *см.* **Skłaniać się**, **Pochop mieć**. **Nieść się nad innych**, *см.* **Wynosić się**.

Nieschludnie, неопря́тно, неря́шливо, гря́зно.

Nieschludność, -ści, *ж.* **неопря́тность**, грязнота́, нечистота́.

Nieschludny, неопря́тный, неря́шливый, гря́зный, нечи́стый, нечистопло́тный.

Nieścierpliwić, *вм.* **Zniecierpliwić**, *см.* **Niecierpliwić**.

Nieścigły, **Nieścigniony**, непостижи́мый.

Niesfornie, упо́рно, упря́мо.

Niesforność, -ści, *ж.* упо́рство, упря́мство, ослу́шность, своенра́вие

Niesforny, упо́рный, упря́мый, непослу́шный, ослу́шный, своенра́вный.

Niesienie, -nia, *ср.* ноше́ніе, приноше́ніе.

Nieskażenie, безпоро́чно; || неиспо́рченно, невреди́мо.

Nieskazitelność, -ści, *ж.* безупре́чность, безукори́зненность; || безпоро́чность, неиспо́рченность.

Nieskazitelny, безупре́чный, безукори́зненный; || безпоро́чный; || неиспо́рченный, неповрежде́нный.

Nieskażoność, -ści, *ж.* неиспо́рченность; || безпоро́чность, *см.* **Nieskazitelność**.

Nieskażony, неиспо́рченный; || безпоро́чный, *см.* **Nieskazitelny**.

Nieskładnie, нескла́дно, безтолко́во; || чеискýсно, нело́вко, *см.* **Niezręcznie**.

Nieskładność. -ści, *ж.* неправильность; || *несообра́зность, нелѣпость, вздоръ.

Nieskładny, неправильный, нескла́дный, || несообра́зный, нелѣпый, вздо́рный.

Nieskończenie, безконе́чно.

Nieskończoność, -ści, *ж.* безконе́чность; || несмѣтность.

Nieskończony, безконе́чный; || неоко́нченный, *см.* **Niedokończony**.

Nieskromnie, нескро́мно, безсты́дно.

Nieskromny, нескро́мный безсты́дный.

Nieskupność, -ści, *ж. см.* **Niepokupność**.

Nieskupny, *см.* **Niepokupny**.

Nieskutecznie, недѣйстви́тельно.

Nieskuteczność, -ści, *ж.* недѣйстви́тельность.

Nieskuteczny, недѣйстви́тельный.

Nieskwapliwie, тихо, споко́йно неторопли́во, безмятéжно, смúрно, хладнокро́вно.

Nieskwapliwość, -ści, *ж.* неторопли́вость, споко́йность, хладнокро́вие.

Nieskwapliwy, ти́хій, споко́йный, неторопли́вый, хладнокро́вный.

Niesława, -y, *ж.* безсла́вие.

Niesławetnie, *см.* **Niesławnie**.

Niesławetny, *см.* **Niesławny**.

Niesławnie, безсла́вно.

Niesławny, безсла́вный.

Niesłono, несолоно.

Niesłoność, -ści, *ж.* **недоста́токъ со́ли**, недосо́лъ.

Niesłony, несоле́ный.

Niesłownie, несде́рживая да́ннаго сло́ва.

Niesłowność, -ści, *ж.* несдержа́ніе да́ннаго сло́ва, неусто́йка въ сло́вѣ, неусто́йчивость.

Niesłowny, несде́рживающій да́ннаго сло́ва, неусто́йчивый въ сло́вѣ.

Nieślubny, безбра́чный; || незако́нный, незаконнорожде́нный, побо́чный.

Niesłusznie, несправедли́во.

Niesłuszność, -ści, *ж.* несправедли́вость, *см.* **Niesprawiedliwość**.

Niesłuszny, несправедли́вый, непра́вый.

Niesłychanie, неслы́ханно, чрезвычáйно, непомѣрно, безмѣрно, чрезмѣрно, крáйне.

Niesłychany, неслы́ханный, небыва́лый.

Niesmacznie, **Niesmaczno**, безвку́сно, невку́сно; || *нескла́дно, глу́по, по́шло, вя́ло. **Kucharz ten niesmaczno gotuje**, э́тотъ по́варъ гото́витъ безвку́сно. **Nie smaczno pisze**, нескла́дно, глу́по пúшетъ. **Niesmaczno mu**, э́то ему́ не по вку́су.

Niesmaczność, -ści, *ж.* безвку́сность; || * нескла́дность, по́шлость, нелѣ́пость.

Niesmaczny, безвку́сный; || * нескладный, по́шлый, глу́пый, нелѣ́пый; || непрія́тный, отвратительный. **Niesmaczne to**, э́то невкусно, въ э́томъ нѣтъ вку́са.

Niesmak, -u, *м.* поте́ря вку́са. безвку́сіе; || отвращéніе, омерзѣ́ніе; || те́рпкость, непрія́тный вкусъ; || * неудово́льствіе. непрія́тность, ску́ка, пресыще́ніе. **Wino, które zostawia po sobie niesmak**, вино́, кото́рое по́слѣ себя́ оставля́етъ противный, дурно́й вкусъ. **Zbyteczne roskosze zostawiają niesmak po sobie**, излúшество въ удово́льствіяхъ оставля́етъ по́слѣ себя́ ску́ку.

Niesmakowitość, -ści, *ж. см.* **Niesmaczność**.

Niesmakowity, *см.* **Niesmaczny**.

Nieśmiało, несмѣ́ло, ро́бко, засте́нчиво, боязли́во.

Nieśmiałość, -ści, *ж.* несмѣ́лость, ро́бость, засте́нчивость, боязли́вость.

Nieśmiały, несмѣ́лый, ро́бкій, засте́нчивый, боязли́вый.

Nieśmiele, *см.* **Nieśmiało**.

Nieśmiertelnić, *см.* **Unieśmiertelnić**.

Nieśmiertelnie, безсме́ртно, *см.* **Wieczn e**.

Nieśmiertelnik, -a, *м. Бот.* сухоцвѣтъ.
Nieśmiertelny, безсмертный.
Nieśna (kokosz, kura), несу́шка, но́сная ку́рица.
Niesnadno, нелегко́, тру́дно.
Niesnadny, нелёгкій, тру́дный.
Niesnaska, -i, *ж.* (чаще употребляется во мн. ч. **Niesnaski**), распря, несогла́сіе, разда́ръ, смута. **Niesnaski wzniecać**, сѣять, подде́рживать разда́ръ, возбужда́ть несогла́сіе.
Niesoczysty, несо́чный, непита́тельный.
Niespełna, о́коло, почти́, несполна́, безъ ма́лаго. **Kosztuje mi to niespełna sto rubli**, э́то сто́итъ мнѣ о́коло ста рубле́й, *или* безъ ма́лаго сто рубле́й. **Niespełna ma rozumu**, онъ не въ своёмъ умѣ, онъ не въ по́лномъ ра́зумѣ.
Niespławny, несудохо́дный.
Niesplik, -u, *м.* ирга́, кизи́льникъ (*плодъ*); || ча́шковое де́рево.
Niespodzianie, Niespodziewanie, неожи́данно, нечаянно.
Niespodziany, Niespodziewany, неожи́данный, нечаянный.
Niespodziewanie, *см.* **Niespodzianie.**
Niespodziewany, *см.* **Niespodziany.**
Niespokoić, *см.* **Niepokoić.**
Niespokojnica, -y, *ж.* сплетница, безпоко́йная, сварли́вая же́нщина.
Niespokojnie, безпоко́йно.
Niespokojnik, -a, *м.* сплетникъ, смутникъ, сварли́вый, безпоко́йный.
Niespokojność, -ści, *ж.* безпоко́йство, трево́га, смяте́ніе, волне́ніе, смуще́ніе.
Niespokojny, безпоко́йный, трево́жный, взволно́ванный, смущённый.
Niespornie, безспо́рно, безпрекосло́вно.
Niesporny, безспо́рный, безпрекосло́вный.
Niespоro, неспо́ро, неуспѣшно, невы́годно, неско́ро, ме́дленно. **Niespоro takiem piórem pisać**, такимъ перомъ неско́ро напи́шешь. **Robota niespоro idzie**, рабо́та не спори́тся.
Niespory, неспо́рый, неуспѣшный, невы́годный; || медли́тельный.
Niesposób (вм. **Nie sposób**, т. е. **Nie ma sposobu**), невозмо́жно, нѣтъ возмо́жности, нѣтъ сре́дства.
Niesposobność, -ści, *ж.* неспосо́бность, него́дность, непонятли́вость.
Niesposobny, неспосо́бный, него́дный, непонятли́вый.
Niespracowanie, неутоми́мо.
Niespracowany, неутоми́мый.
Niesprawiedliwie, несправедли́во.
Niesprawiedliwość, -ści, *ж.* несправедли́вость. **Popełnić niesprawiedliwość**, сдѣлать несправедли́вость.
Niesprawiedliwy, несправедли́вый, непра́ведный, непра́вый.
Niesprawność, -ści, *ж.* нело́вкость, неискусство, нерасторо́пность.
Niesprawny, нело́вкій, неискусный, нерасторо́пный.
Niestale, непостоя́нно.
Niestałość, -ści, *ж.* непостоя́нство, превра́тность, измѣнчивость.
Niestały, непостоя́нный, измѣнчивый.
Niestanie, -nia, *ср.* (**u prawa**), неявка по вызову въ судъ.
Niestaranny, нестара́тельный, неради́вый.
Niestatecznie, непостоя́нно, измѣнчиво, перемѣнчиво, необду́манно.
Niestateczność, -ści, *ж.* непостоя́нство, перемѣнчивость, измѣнчивость.
Niestateczny, непостоя́нный, перемѣнчивый, измѣнчивый.
Niestatek, -tku, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство; || развра́тъ, распу́щенность нра́вовъ; || *распу́тникъ, развра́тникъ, гуля́ка.
Niestawiennictwo, -a, *ср. см.* **Niestanie.**
Niestety, Niestetyż, *Межд.* увы! ахъ!
Niestosownie, неприли́чно, непристо́йно, несво́йственно, несообра́зно, *см.* **Niewłaściwie.**
Niestosowność, -ści, *ж.* неприли́чіе, непристо́йность, несообра́зность, *см.* **Nieprzyzwoitość, Niewłaściwość.**
Niestosowny, неприли́чный, непристо́йный, несво́йственный, несообра́зный, *см.* **Niewłaściwy.**
Niestrawiony, непереваре́нный, несваре́нный.
Niestrawność, -ści, *ж.* неваре́ніе желу́дка; || неудобоваримость.
Niestrawny, несвари́мый, неудо́бовари́мый.
Niestrojny, разстро́енный, разла́женный, *см.* **Rozstrojony.**
Niestwora, -y, *ж. см.* **Niestworność.**
Niestwornie, доку́чливо, назо́йливо, *см.* **Natrętnie**; || неумѣренно.
Niestworność, -ści, *ж. см.* **Niesforność, Niezgoda**; || неумѣренность; || назо́йливость, докучливость, *см.* **Natrętność.**
Niestworny, *см.* **Niesforny**; || неумѣренный, необу́зданный, ненасытный; || назо́йливый, доку́чливый.
Niestworzony, несуществу́ющій, небыва́лый. **Pleść rzeczy niestworzone**, разска́зывать небыли́цы, плести́ всякій вздоръ.
Niesumiennie, безсо́вѣстно, недобросо́вѣстно.
Niesumienność, -ści, *ж.* безсо́вѣстность, недобросо́вѣстность.
Niesumienny, безсо́вѣстный, недобросо́вѣстный.
Nieświadom, Nieświadomy (czego), незнающій, несвѣдущъ, несвѣдущій, невѣжественъ, невѣжественный, неопытенъ, неопытный. **Nieświadom rzeczy światowych**, онъ не знаетъ свѣтской жизни, онъ неопытенъ въ свѣтѣ.
Nieświadomie, невѣжественно.

Nieświadomość, **-ści**, *ж.* невѣжество, невѣдѣніе. незнаніе.

Nieswój, самъ не свой. **Jakiś dziś jestem nie swój**, сего-дня я самъ не свой, не въ обыкновенномъ расположеніи духа.

Nieswornie, *см.* **Niesfornie**.

Niesworność, *см.* **Niesforność**.

Niesworny, *см.* **Niesforny**.

Nieszczerość, **-ści**, *ж.* нейскренность, неоткровенность, притворство, скрытность.

Nieszczery, нейскренній, неоткровенный, притворный, скрытный.

Nieszczerze, нейскренно, неоткровенно. притворно, скрытно.

Nieszczęście, **-ścia**, *ср.* несчастіе. злополучіе, бѣдствіе. **Nieszczęścia kogo nabawić**, повергнуть кого въ несчастіе, причинить кому несчастіе. **Na nieszczęście**, къ несчастію. **Dzielić z kim nieszczęście**, дѣлить съ кѣмъ несчастіе. **Trzebaż takiego nieszczęścia**, не веветъ, нѣтъ счастія, нѣтъ удачи, нужно же было такъ случиться. **Nieszczęściem**, *Нар.* по несчастію, къ несчастію.

Nieszczęśliwie, **Nieszczęśnie**, несчастливо, несчастно, неудачно.

Nieszczęśliwość, **Nieszczęsność**, **-ści**, *ж.* несчастливость, горе.

Nieszczęśliwy, **Nieszczęsny**, несчастливый, несчастный, бѣдственный.

Nieszczęśnica, **-y**, *ж.* несчастливица.

Nieszczęśnie, *см.* **Nieszczęśliwie**.

Nieszczęśnik, **-a**, *м.* несчастный.

Nieszczęsność, *см.* **Nieszczęśliwość**.

Nieszczęsny, *см.* **Nieszczęśliwy**.

Nieszlachetnie, неблагородно.

Nieszlachetność, **-ści**, *ж.* неблагородство.

Nieszlachetny, неблагородный.

Nieszpetnie, недурно, нехудо.

Nieszpetność, **-ści**, *ж.* благообразіе.

Nieszpetny, благообразный.

Nieszpór, **-oru**, *м.* **Nieszpory**, **-ów**, *мн.* вечерня (*церковная служба*).

Nieszporny, вечерній, *см.* **Nieszpór**.

Niesztucznie, неискусно, грубо, топорно.

Niesztuczność, **-ści**, *ж.* простота; || простоватость.

Niesztuczny, неискусственный, простой. грубый, топорный.

Niesztukowany, цѣльный, ненадставленный.

Nieszykownie, *Нар.* нестройно, безпорядочно.

Nieszykowność, **-ści**, *ж.* нестройность, безпорядочность.

Nieszykowny, нестройный, безпорядочный.

Nietajno, извѣстно, явно, очевидно.

Nietajny, извѣстный, явный, очевидный.

Nietęgi, слабый. безсильный, неплотный; || вялый, плохой, незавидный, малый; || посредственный. недостаточный.

Nietęgo, не очень, мало; || бѣдно, скудно. плохо; || незавидно, посредственно, недостаточно.

Nietęgość, **-ści**, *ж.* слабость, вялость, безсиліе; || посредственность; || недостатокъ. несовершенство.

Nietknięty, нетронутый, неповрежденный, цѣльный; || * неприкосновенный.

Nietoperz, **-a**, *м. Зоол.* летучая мышь, нетопырь.

Nietopnistość, **Nietopność**, **-ści**, *ж.* неплавкость.

Nietopnisty, **Nietopny**, неплавкій, огнестойкій.

Nietorowany, непроложенный, непротореный.

Nietota, **-y**, *ж. Бот.* дрокъ шильная трава.

Nietowarzyski, необщительный, необходительный; || неуживчивый, нелюдимый.

Nietowarzyskość, **-ści**, *ж.* необщительность, необходительность; || неуживчивость.

Nietrafnie, неудачно, невпопадъ, некстати. несходно.

Nietrafność, **-ści**, *ж.* невѣрность, неправильность. несходство.

Nietrafny, неудачный, невѣрный, неправильный, несходный.

Nietrwale, непрочно, хрупко, ломко; || непостоянно.

Nietrwałość, **-ści**, *ж.* непрочность, хрупкость, ломкость; || непостоянство.

Nietrwały, непрочный, хрупкій. ломкій; || непостоянный.

Nietrwożliwy, безбоязненный; || непугливый, нетрусливый.

Nietrybowy, чрезвычайный, необыкновенный, *см.* **Nadzwyczajny**.

Nietykałek, **-łka**, *м. Бот.* не тронь меня, недотыка (*растеніе*).

Nietykalność, **-ści**, *ж.* неосязаемость; || неприкосновенность; || ненарушимость.

Nietykalny, неосязаемый, неощутимый; || неприкосновенный, ненарушимый.

Nietykany, нетронутый, цѣльный, неповрежденный.

Nieubiegły, неистекшій.

Nieubłaganie, неумолимо.

Nieubłaganość, **-ści**, *ж.* неумолимость, непримиримость.

Nieubłagany, неумолимый, непримиримый.

Nieuchronnie, неизбѣжно, неминуемо.

Nieuchronność, **-ści**, *ж.* неизбѣжность, неминуемость.

Nieuchronny, неизбѣжный, неминуемый.

Nieucieszny, неутѣшительный, непріятный, скучный.

Nieucieszony, неутѣшный.

Nieuctwo, *см.* **Nieukowstwo**.

Nieuczciwie, безчестно. нечестно.

Nieuczciwość, **-ści**, *ж.* безчестность. криводушіе; || вѣроломство. безсовѣстность; || безчестный поступокъ.

Nieuczciwy, безчестный. криводушный; || вѣроломный, безсовѣстный, недобросовѣстный.

Nieuczynnie, необязательно, неснисходительно, неуслужливо.

Nieuczynność, -ści, *ж.* необязательность, неснисходительность, неуслужливость.

Nieuczynny, необязательный, неснисходительный, неуслужливый.

Nieudany, непритязательный, неподдельный.

Nieudatnie, неуклюже, нелепо, неудачно, уродливо.

Nieudatność, -ści, *ж.* уродливость, безобразие, нескладность.

Nieudatny, неуклюжий, нелепый, неудачный, уродливый, безобразный, нескладный.

Nieudolnie, недостаточно, неудовлетворительно, бессильно, немощно.

Nieudolność, -ści, *ж.* недостаточность, неудовлетворительность; || бессилие, немощь, неспособность.

Nieudolny, недостаточный, неудовлетворительный; || бессильный, немощный, неспособный.

Nieudzielnie, зависимо, въ подчинении.

Nieudzielność, -ści, *ж.* несообщительность, несообщаемость; || зависимость.

Nieudzielny, несообщительный; || зависимый, подчиненный.

Niefanie, -nia, *ср.* недоверие, *см.* **Nieufność**.

Niefnie, недоверчиво.

Nieufność, -ści, *ж.* недоверчивость, мнительность, недоверие, сомнение, подозрительность, *см.* **Podejrzliwość**.

Nieufny, недоверчивый, мнительный, сомневающійся.

Nieugaszony, неугасимый; || неутолимый. **Pragnienie nieugaszone**, неутолимая жажда.

Nieugiętość, -ści, *ж.* непреклонность; || негибкость. **Nieugiętość charakteru**, непреклонность, твердость характера.

Nieugięty, непреклонный; || негибкій.

Nieugłaskany, дикій, суровый.

Nieuhamowanie, *см.* **Niepohamowanie**.

Nieuhamowany, *см.* **Niepohamowany**.

Nieujęty, Nieujętny, неприкосновенный, неуловимый; || невоздержный, запальчивый, пылкій, несмиренный, неудержимый.

Nieujeżdżony, невыѣзженный, необъѣзженный.

Nieuk, -a, *м.* неучъ, безграмотный; || невѣжда.

Nieuka, -i, *ж.* невѣжество, невѣдѣніе, незнаніе.

Nieukładnie, неучтиво, невѣжливо.

Nieukładność, -ści, *ж.* нелѣпость, неуклюжесть; || неучтивость, невѣжливость.

Nieukładny, нелѣпый, неуклюжій; || неучтивый, невѣжливый.

Nieukojony, неуспокоенный, неусмиренный, необлегченный; || необузданный, неукрощенный.

Nieukowstwo, -a, *ср.* невѣжество.

Nieukrócony, неукрощенный, дикій; || необузданный.

Nieuleczony, неизлѣчимый.

Nieulękłość, -ści, *ж.* безбоязненность, неустрашимость.

Nieulękły, безбоязненный, неустрашимый.

Nieułomny, здоровый, неувѣчный; || безпорочный, безошибочный.

Nieumiarkowany, неумѣренный.

Nieumiejący czytać i pisać, безграмотный.

Nieumiejętnie, неискусно, нелѣпо.

Nieumiejętność, -ści, *ж.* неумѣніе, неумѣлость, нелѣпость; || неспособность, неопытность.

Nieumiejętny, неискусный, незнающій (*чего*); || неспособный, неопытный.

Nieumienie czytać i pisać, безграмотность.

Nieuniacki, Nieunicki, *см.* **Dyzunicki**.

Nieunita, *см.* **Dyzunita**.

Nieupamiętale, необдуманно, легкомысленно, опрометчиво, неосмотрительно.

Nieupamiętałość, -ści, *ж.* необдуманность, легкомысленность, опрометчивость, неосмотрительность.

Nieupamiętały, необдуманный, легкомысленный, опрометчивый, неосмотрительный.

Nieuproszony, неумолимый, неупросимый, непреклонный, *см.* **Nieubłagany**.

Nieurodzaj, -ju, *м.* неурожай.

Nieurodzajność, -ści, *ж.* неплодность, неплодіе, неплодіе.

Nieurodzajny, неурожайный, неплодный. **Rok nieurodzajny**, неурожайный годъ.

Nieusidlony, неуловимый.

Nieuskromiony, неукротимый, необузданный.

Nieuśmierzony, *см.* **Nieuskromiony, Nieutulony, Nieukojony**.

Nieustający, Nieustanny, непрерывный, безпрерывный, безпрестанный, продолжительный.

Nieustannie, непрерывно, безпрерывно, безпрестанно.

Nieustanność, -ści, *ж.* безпрерывность, продолжительность.

Nieustanny, *см.* **Nieustający**.

Nieustąpienie, -nia, *ср.* неуступка. **Pod nieustąpieniem od kontraktu**, подъ условіемъ не отступать отъ контракта.

Nieustawnie, по временамъ, съ перемежками.

Nieustawny, перемежающійся, перемежный.

Nieustraszenie, неустрашимо.

Nieustraszoność, -ści, *ж.* неустрашимость.

Nieustraszony, неустрашимый.

Nieustrzeżony, неубереженный.

Nieuszanowanie, -nia, *ср.* неуваженіе, непочтеніе.

Nieuszkodzony, невредимый.

Nieuszykowany, неприготовленный, неразставленный.

Nieutorowany, непроложенный, непротореннный.

Nieutratny, нерасточительный.
Nieutulenie, Nieutulono, неутѣшно.
Nieutulony, неутѣшный.
Nieuwaga, -i, *ж.* невниманіе, невнимательность. **Przez nieuwagę**, ненарочно, по ошибкѣ, безъ умысла; || опрометчивость, неосторожность. **Z nieuwagi**, по неосторожности.
Nieuważanie (na kogo, na co), -a, *ср.* невнимательность, небрежность, неосторожность.
Nieuważnie, невнимательно, безъ вниманія, необдуманно, легкомысленно, опрометчиво, неосторожно.
Nieuważny, невнимательный, необдуманный, легкомысленный, опрометчивый, неосторожный.
Nieuzasadniony, неосновательный.
Nieużytecznie, безполезно, безплодно, тщетно.
Nieużyteczność, -ści, *ж.* безполезность, безплодность, тщетность.
Nieużyteczny, безполезный, безплодный, тщетный.
Nieużytek, -tku, *м.* пустошь, земля впустѣ лежащая.
Nieużytość, -ści, *ж.* жёсткость (*характера*), суровость, неподатливость, неприступность, необходительность.
Nieużyty, жесткій (*характеръ*), суровый, неподатливый, неприступный, необходительный.
Niewałaszony (koń), некладеный конь, жеребецъ.
Niewarowny, неукрѣпленный, незащищенный.
Niewątpliwie, несомнѣнно.
Niewątpliwość, -ści, *ж.* несомнѣнность.
Niewątpliwy, несомнѣнный.
Nieważnie, недѣйствительно; невáжно.
Nieważność, -ści, *ж. Юрид.* недѣйствительность, признаніе обязательства недѣйствительнымъ или подлежащимъ уничтоженію; || ничтожность, недостатокъ надлежащаго вѣса. **Nieważność kontraktu**, недѣйствительность контракта. **Nieważność małżeństwa**, недѣйствительность, уничтоженіе брака.
Nieważny, недѣйствительный; || ничтожный; || неполновѣсный; || нецѣнный. **Nieważny dokument**, ничтожный, недѣйствительный документъ. **Za nieważne uznać**, уничтожать, дѣлать недѣйствительнымъ, признать недѣйствительнымъ. **Nieważny dukat**, неполновѣсный червонецъ.
Niewczas, -u, *м.* безсонница, поздніе труды, лишеніе отдыха послѣ трудовъ. **Niewczasy zniszczyły mi zdrowie**, безсонница разстроила моё здоровье. || **Niewczas**, *Нар.* невпопадъ, невовремя, некстати. **Po niewczasie**, слишкомъ поздно.
Niewczasować, тревожить, безпокоить, докучать.
Niewczesny, преждевременный; || поздній, запоздалый. **Niewczesne żarty**, неумѣстныя шутки, невовремя, некстати. **Niewczesne żale**, позднія сожалѣнія. **Niewczesna śmierć**, преждевременная смерть, *см.* **Przedwczesny, Zawczesny**. **Niewczesny płód**, выкидышъ, недоносокъ; || *Бот.* незрѣлый плодъ.
Niewdzięczen, неблагодаренъ, *см.* **Niewdzięczny**.
Niewdzięcznica, -y, *ж.* неблагодарная (*женщина*).
Niewdzięcznie, неблагодарно.
Niewdzięcznik, -a, *м.* неблагодарный (*человѣкъ*).
Niewdzięczność, -ści, *ж.* неблагодарность, непризнательность.
Niewdzięczny, неблагодарный, непризнательный; || непріятный, некрасивый, *см.* **Nieprzyjemny**.
Niewdzięka, -i, *ж. см.* **Niewdzięczność**.
Niewiadomie, безъ вѣдома.
Niewiadomo, неизвѣстно.
Niewiadomość, -ści, *ж.* невѣжество, невѣдѣніе, незнаніе, *см.* **Nieznajomość**.
Niewiadomy, *Стар.* невѣжественный, неученый, *см.* **Nieświadomy**; || неизвѣстный, *см.* **Nieznany**. **Niewiadomy z pobytu**, безвѣстно-отсутствующій. || *Мат.* **Niewiadoma**, неизвѣстная величина, искомое.
Niewiara, -y, *ж.* невѣріе, безвѣріе; || недовѣрчивость, *см.* **Niedowiarstwo**; || *Прост.* невѣрный, нехристь, бусурманъ.
Niewiasta, -y, *ж.* женщина, баба.
Niewid, -u, *м.* невидаль, невидальщина, небылица, небывальщина. **Troje niewidów prawić**, разсказывать небылицы.
Niewidoczny, неявный.
Niewidomie, невидимо.
Niewidomy, невидимый, *см.* **Niewidzialny**; || слѣпой, *см.* **Ślepy**.
Niewidzialnie, невидимо.
Niewidzialność, -ści, *ж.* невидимость.
Niewidzialny, невидимый.
Niewidziany, невиданный.
Niewiedzenie, -nia, *ср.* невѣдѣніе.
Niewiele, немного. **Z niewielu ludźmi**, съ немногими людьми, съ небольшимъ числомъ людей. **Niewiele mu trzeba**, ему немного нужно, онъ довольствуется малымъ.
Niewierca, *см.* **Niewiernik**.
Niewierczy, иновѣрческій.
Niewiernica, -y, *ж.* измѣнница, *см.* **Zdrajczyna**.
Niewiernie, невѣрно, измѣннически.
Niewiernik, -a, **Niewierca**, -y, *м.* невѣрный; || измѣнникъ, *см.* **Zmiennik, Zdrajca**.
Niewierność, -ści, *ж.* невѣрность.
Niewierny, невѣрный.
Niewierz, -a, *м. см.* **Niewiernik**.
Niewieści, женскій, *см.* **Kobiecy**; || нѣжный, изнѣженный, женственный, слабый. **Niewieście serce**, нѣжное сердце.
Niewieścić, Zniewieścić, изнѣживать, изнѣжить.

Niewieścieć, Zniewieścieć, изнѣжиться; ‖ **обабиться.**

Niewieściniec, *см.* **Macica.**

Niewieścisko, *см.* **Babsko.**

Niewieściuch, -a, *м.* нѣженка, слабодушный человѣкъ, *см.* **Kobieciarz.**

Niewieściuchowski, женственный; ‖ **бабскій.**

Niewieściuchowstwo, -a, *ср.* женственность.

Niewiniątko, -a, *ср.,* невинный младенецъ, невинность. **Święto Niewiniątek,** праздникъ младенцевъ избіенныхъ Иродомъ, *см.* **Młodzianki.**

Niewinnić, *см.* **Uniewinniać.**

Niewinnie, невинно.

Niewinniuchny, Niewinniutki, совершенно невинный, безгрѣшный.

Niewinność, -ści, *ж.* невинность.

Niewinny, невинный.

Niewładny, безсильный, немощный.

Niewłaściwie, несвойственно, неточно; ‖ *Юрид.* незаконно, неправильно, не по праву. **Niewłaściwie zwany,** такъ называемый, *или* не въ собственномъ смыслѣ.

Niewłaściwość, -ści, *ж.* несвойственность, несообразность, несоотвѣтственность; ‖ *Юрид.* неполноправность, некомпетентность. **Niewłaściwość sądu,** неподсудность.

Niewłaściwy, несвойственный, ненадлежащій. **Użyć niewłaściwego wyrazu,** употребить несвойственное языку слово; ‖ **непристойный, неприличный;** ‖ *Юрид.* неимѣющій права судить, неполноправный, невластный, некомпетентный.

Niewłaśnie, несвойственно, неточно.

Niewłasny, несвойственный, неточный, *см.* **Niewłaściwy;** ‖ **чужой, чуждый, несобственный.**

Niewód, -odu, *м.* неводъ, мрежа.

Niewola, -i, *ж.* рабство, неволя, **невольничество;** ‖ плѣнъ; ‖ **зависимость;** ‖ **нужда,** необходимость; ‖ **принужденіе. Żyć w niewoli,** жить въ рабствѣ. **Dostać się do niewoli,** попасть въ плѣнъ. **Wziąść kogo w niewolę,** взять кого въ плѣнъ. **Ryb nie jada, chyba kiedy z niewoli musi jeść,** онъ рыбы не ѣстъ, развѣ только по нуждѣ. *Посл.* **Ochota gorsza od niewoli,** охота пуще неволи. **Co mi tego za niewola?** какая мнѣ въ этомъ нужда? какое мнѣ дѣло до этого? что мнѣ въ этомъ?

Niewolenie, -nia, *ср.* принужденіе, приневоливаніе.

Niewolić, Zniewolić, неволить, приневоливать, приневолить, принуждать, принудить; ‖ покорать, покорить, подчинять, подчинить. **Jego dobroć zniewoliła mu serca wszystkich,** его доброта покорила ему сердца всѣхъ. **Zniewolić kogo do czego,** принудить кого къ чему, *см.* **Przyniewalać, Zniewalać.**

Niewolnica, -y, *ж.* невольница, раба.

Niewolnictwo, -a, *ср.* **невольничество, рабство.**

Niewolniczo, рабски, раболѣпно.

Niewolniczość, -ści, *ж.* раболѣпство, подобострастіе.

Niewolniczy, рабскій; ‖ * раболѣпный, подобострастный.

Niewolnik, -a, *м.* невольникъ, рабъ; ‖ плѣнный, плѣнникъ. **Być niewolnikiem swoich chuci,** быть рабомъ своихъ страстей.

Niewolno, недозволено, *или* недозволяется. **Niewolno mi,** мнѣ нельзя, мнѣ непозволено.

Niewolny, невольный, несвободный.

Niewolstwo, -a, *ср. см.* **Niewolnictwo.**

Nieprawnie, неискусно, неловко, *см.* **Niezręcznie.**

Niewprawność, -ści, *ж.* неловкость, неумѣніе взяться за что либо, неопытность.

Niewprawny, неискусный, неловкій, неопытный.

Niewściągliwy, Niewściężny, Niewstrzymany, невоздержный, горячій, пылкій.

Niewstrzemięźliwie, *Пар.* невоздержно, неумѣренно.

Niewstrzemięźliwość, -ści, *ж.* невоздержность, неумѣренность.

Niewstrzemięźliwy, невоздержный, неумѣренный.

Niewstyd, -u, *м.* безстыдство, наглость, *см.* **Bezwstyd.**

Niewstydliwie, безстыдно, нагло.

Niewstydliwość, -ści, *ж.* безстыдство, наглость; ‖ непристойность.

Niewstydliwy, безстыдный, наглый; ‖ непристойный.

Niewstydnie, *см.* **Niewstydliwie, Bezwstydnie.**

Niewstydność, -ści, *ж.* безстыдство, наглость. *см.* **Niewstydliwość, Bezwstydność.**

Niewstydny, безстыдный, наглый.

Niewyćwiczony, неиспытанный, неизощренный, невышколенный.

Niewyczerpanie, неистощимо.

Niewyczerpany, неистощимый.

Niewyczesaniec, Niewyczosaniec, -ńca, *м.* простоволосый, непричесаный; ‖ **невѣжа,** растрепа.

Niewygoda, -y, *ж.* неудобство; ‖ безпокойство, тревога; ‖ стѣсненіе; ‖ разстройство. **Wielką mam niewygodę z tym człowiekiem,** этотъ человѣкъ меня очень стѣсняетъ. **Wielka mi niewygoda bez téj książki,** мнѣ очень неудобно безъ этой книги. **Niewygody podróży,** неудобства путешествія.

Niewygodnie, неудобно.

Niewygodny, неудобный.

Niewygojony, неизлѣчимый, неизцѣлимый.

Niewykorzeniony, неискорененный.

Niewykształcony, необразованный.

Niewykurowany, Niewyleczony, неизлѣчимый, неизцѣлимый.

Niewyleżały, *см.* **Niewystały.**

Niewymownie, невыразимо, несказанно, неизреченно.

Niewymowny, невыразимый, несказанный, неизречённый.

Niewymuszoność, -ści, *ж.* непринуждённость.

Niewymuszony, непринуждённый.

Niewymyślny, неразборчивый, неприхотливый. **To człowiek niewymyślny w jedzeniu**, этотъ человѣкъ неприхотливъ въ пищѣ; || изысканный. **Potrawa niewymyślna**, изысканное кушанье; || незатѣйливый. **Robota wcale niewymyślna**, работа совершенно незатѣйливая, простая.

Niewyparzony, необваренный. ***Niewyparzona gęba**, дерзкій, грубый на языкъ.

Niewypłatność, -ści, *ж.* несостоятельность.

Niewypłatny, несостоятельный.

Niewypowiedzianie, невыразимо, несказанно.

Niewypowiedziany, невыразимый, несказанный.

Niewyprawny, невыдѣланный; || недубленый (*о кожѣ*).

Niewyraziśty, невыразительный, нечёткій, неявственный.

Niewyraźnie, неясно, неявственно, невнятно, невыразительно.

Niewyraźność, -ści, *ж.* неясность, темнота, невыразительность, невнятность, нечёткость.

Niewyraźny, неясный, темный, невнятный, нечёткій.

Niewyrozumiale, строго, сурово, безъ снисхожденія, безпощадно.

Niewyrozumiałość, -ści, *ж.* строгость, суровость; || упорство, безпощадность.

Niewyrozumienie, -nia, *ср.* недоразумѣніе.

Niewysłowiony, невыразимый, несказанный, неизреченный.

Niewystały, мутный, неотстоявшійся, неустоявшійся.

Niewystawnie, непышно, неблистательно, нероскошно, просто.

Niewystawność, -ści, *ж.* простота.

Niewystawny, простой, нероскошный, непышный, невычурный.

Niewytrawność, -ści, *ж.* неопытность, незнаніе жизни, незрѣлость.

Niewytrawny, молодой, неустоявшійся (*о винѣ*); || незрѣлый, неопытный, неискушенный.

Niewytrwale, непостоянно; || нетерпѣливо; || неустойчиво.

Niewytrwałość, -ści, *ж.* непостоянство; || нетерпѣніе; || неустойчивость.

Niewytrwały, непостоянный; || нетерпѣливый; || неустойчивый.

Niewytrwanie, нестерпимо, несносно.

Niewytrwanie, -nia, *ср. см.* **Niewytrwałość.**

Niewytrwany, несносный, нестерпимый, *см.* **Nieznośny.**

Niewytrzymałość, -ści, *ж.* чувствительность, воспріимчивость; || несносливость, несдержанность, податливость.

Niewytrzymały, чувствительный, воспріимчивый; || несносливый, несдержанный, податливый. **Niewytrzymały na zimno**, чувствительный къ холоду.

Niewytwornie, неизысканно, невычурно, незатѣйливо, просто.

Niewytworny, неизысканный, невычурный, незатѣйливый, простой.

Niewywczas, -u, *м*, безсонница, *см.* **Niewczas.**

Niewywikłany, безвыходный, неисходный.

Niewywrotny, неопровержимый.

Niewzruszalność, **-ści**, *ж.* ненарушимость.

Niewzruszenie, непоколебимо, непреклонно.

Niewzruszoność, -ści, *ж.* непоколебимость, непреклонность.

Niewzruszony, непоколебимый, непреклонный.

Niezabawem, *см.* **Niebawem.**

Niezabawnie, Niebawnie, незабавно.

Niezabawny, праздный, незанятой; || незабавный.

Niezachowanie, -nia, *ср.* несоблюденіе.

Niezachwiany, непреклонный, непоколебимый.

Niezadługo, скоро, вскорѣ.

Niezadłużony, незадолжавшій.

Niezagubiony, непогибающій, нетлѣнный.

Niezależnie, независимо; || не смотря на (*что*).

Niezależność, -ści, *ж.* независимость; || самостоятельность.

Niezależny, независимый; || самостоятельный. **Niezależny od okoliczności**, независимый отъ обстоятельствъ.

Niezamierzony, непреднаміренный, незадуманный, незатѣянный.

Niezamieszkały, необитаемый, нежилой.

Niezamożny, небогатый, незажиточный.

Niezapominajka, -i, *ж. Бот.* незабудка.

Niezapomny, незабвенный, достопамятный.

Niezaprawny, неприправленный.

Niezaproszony, неприглашенный.

Niezaprzątniony, незанятый, порожній, ненаполненный.

Niezaprzeczenie, неоспоримо, неопровержимо, несомнѣнно.

Niezaprzeczoność, -ści, *ж.* неоспоримость, неопровержимость, несомнѣнность.

Niezaprzeczony, неоспоримый, безспорный, неопровержимый, несомнѣнный.

Niezapytany, неспрошенный.

Niezasłużenie, незаслуженно.

Niezasłużony, незаслуженный.

Niezaszły, нетлѣнный; || безсмертный.

Niezawisłość, -ści, *ж. см.* **Niezależność.**
Niezawisły, *см.* **Niezależny.**
Niezawistny, незави́стный, незави́стливый.
Niezawodnie, немину́емо, непремѣ́нно, навѣ́рно, неизбѣ́жно.
Niezawodność, -ści, *ж.* непрело́жность, вѣ́рность, неизбѣ́жность.
Niezawodny, немину́емый, непремѣ́нный, непрело́жный, вѣ́рный, неизбѣ́жный.
Niezazdrościwy, **Niezazdrośny**, неревни́вый; || незави́стный, незави́стливый.
Niezbadany, непостижи́мый, неисповѣди́мый.
Niezbędnie, неизбѣ́жно, немину́емо, необходи́мо, *см.* **Koniecznie**, **Nieuchronnie.**
Niezbędność, -ści, *ж.* неизбѣ́жность, необходи́мость, немину́емость, *см.* **Konieczność**, **Nieuchronność.**
Niezbędny, *см.* **Sprośny**, **Brzydki**, **Plugawy.**
Niezbędny, неизбѣ́жный, необходи́мый, немину́емый, *см.* **Konieczny**, **Nieuchronny.**
Niezbity, неопровержи́мый.
Niezbożnica, -y, *ж.* безбо́жница, нечести́вица.
Niezbożnie, безбо́жно, нечести́во, беззако́нно.
Niezbożnieć, **Zniezbożnieć**, безбо́жничать, поступа́ть беззако́нно, нечести́во.
Niezbożnik, -a, *м.* безбо́жникъ, нечести́вецъ.
Niezbożność, -ści, *ж.* безбо́жность, нече́стіе, беззако́ніе.
Niezbożny, безбо́жный, нечести́вый, беззако́нный.
Niezbrodzony, **Niezbrodny**, непереходи́мый въ бродъ.
Niezbrojnie, безору́жно.
Niezbrojny, безору́жный, невооружённый.
Niezbytni, нели́шній, неизли́шній, небезполе́зный.
Niezbytość, -ści, *ж.* доку́ка, доку́чливость, надоѣ́дливость, назо́йливость.
Niezbyty, доку́чливый, несно́сный, назо́йливый.
Niezbywalność, -ści, *ж.* неотчужда́емость.
Niezdara, -y, *м.* о́лухъ, пе́нтюхъ, болва́нъ, остоло́пъ.
Niezdarzony, неуда́чный, неуда́вшійся, несча́стливый.
Niezdatność, -ści, *ж.* неспосо́бность, безда́рность; || непригóдность, неудовлетвори́тельность.
Niezdatny, неспосо́бный, безда́рный; || непригóдный.
Niezdeterminowany, неопредѣлённый, безсро́чный.
Niezdobność, -ści, *ж.* недоста́токъ украше́ній, прикра́съ, убра́нства.
Niezdobny, неу́бранный, неукра́шенный.
Niezdobyty, непреобори́мый, неодоли́мый, недосту́пный.
Niezdolność, -ści, *ж. см.* **Niezdatność.**
Niezdolny, *см.* **Niezdatny.**
Niezdrów, *см.* **Niezdrowy.**
Niezdrowie, -wia, *ср.* нездоро́вье.
Niezdrowo, нездоро́во, вре́дно для здоро́вья.
Niezdrowy, **Niezdrów**, нездоро́вый, нездоро́въ, вре́дный, вре́денъ здоро́вью.
Niezdrożny, безупре́чный, безукори́зненный.
Niezemszczony, неотомщённый.
Niezepsuty, неиспо́рченный; || неразвращённый.
Niezespolony, нестро́йный, несогла́сный, несхо́дный, несоразмѣ́рный, несоотвѣ́тственный.
Niezeszły, нетлѣ́нный, непогиба́ющій; || вѣ́чный.
Niezganny, *см.* **Nienaganny.**
Niezgasły, неугаса́емый.
Niezgiętość, -ści, *ж. см.* **Nieugiętość.**
Niezgięty, *см.* **Nieugięty.**
Niezgładzisty, неизгладимый.
Niezgłębiony, **Niezgłębny**, неизмѣри́мый; || неисповѣди́мый.
Niezgłoszenie się, -nia, *ср.* нея́вка.
Niezgoda, -y, *ж.* несогла́сіе, раздо́ръ, ра́спря, разла́дъ. **Podniecać niezgodę**, возбужда́ть несогла́сіе. **Jabłko niezgody**, я́блоко раздо́ра.
Niezgodliwie, *см.* **Niezgodnie.**
Niezgodliwy, вздо́рливый, сварли́вый, бранчи́вый; || несогла́сный, *см.* **Swarliwy.**
Niezgodnie, несогла́сно.
Niezgodność, -ści, *ж.* несовмѣ́стность; || несогла́сіе, разла́дъ; || нестро́йность, несоразмѣ́рность, несоотвѣ́тствіе, несхо́дство.
Niezgodny, несовмѣсти́мый; || несогла́сный, нестро́йный, несо́размѣ́рный, несоотвѣ́тственный, несхо́дный. **Głosy niezgodne**, несогла́сные голоса́. **Niezgodne charaktery**, несхо́дные хара́ктеры.
Niezgodzenie się, -nia, *ср.* несогла́сіе.
Niezgojony, неизлечи́мый.
Niezgoniony, недостижи́мый.
Niezgorzej, сно́сно, посре́дственно, поря́дочно, изря́дно, и туда́ и сюда́, и такъ и сякъ.
Niezgrabjasz, -a, *м.* нело́вкій, непрово́рный, неуклю́жій; || о́лухъ, пе́нтюхъ, мѣшо́къ.
Niezgrabnie, нело́вко, нескла́дно.
Niezgrabność, -ści, *ж.* нело́вкость, неповоро́тливость, нескла́дность.
Niezgrabny, нело́вкій, неуклю́жій, неповоро́тливый, нескла́дный, мѣшкова́тый.
Niezłamany, несокруши́мый, неодоли́мый.
Niezliczenie, *Нар.* несмѣ́тно.

Niezliczoność, -ści, *ж* безконе́чность; || несмѣтность, мно́жество.
Niezliczony, несмѣтный, безчи́сленный.
Niezłomnie, непрекло́нно.
Niezłomność, -ści, *ж.* непрекло́нность; || непреломля́емость.
Niezłomny, непрекло́нный; || непреломля́емый, нело́мкій.
Niezmącony, невозмути́мый.
Niezmiennie, неизмѣнно, непрело́жно.
Niezmienność, -ści, *ж.* неизмѣнность, непрело́жность.
Niezmienny, неизмѣня́емый, неизмѣнный, непрело́жный.
Niezmiernie, чрезмѣрно, непомѣрно, крайне; || безконе́чно, *см.* **Nieskończenie**.
Niezmierność, -ści, *ж.* чрезмѣрность, безмѣрность, безконе́чность, *см.* **Nieskończoność**.
Niezmierny, чрезмѣрный, безмѣрный, безконе́чный, *см.* **Nieskończony**.
Niezmierzoność, -ści, *ж.* грома́дность, несмѣтность, необъя́тность.
Niezmierzony, грома́дный, несмѣтный, необъя́тный
Niezmieszalność, -ści, *ж.* несмѣси́мость.
Niezmieszalny, несмѣси́мый.
Niezmieszany, несмѣша́нный.
Niezmordowanie, неутоми́мо.
Niezmordowany, неутоми́мый.
Niezmożony, непобѣди́мый, **неодоли́мый**.
Niezmrużony, несомкну́тый (*о глаза́хъ*).
Niezmyślenie, и́стинно, по́длинно, дѣ́йствительно.
Niezmyślny, и́стинный, по́длинный, дѣ́йствительный.
Niezmyślony, невы́думанный, и́стинный, дѣ́йствительный; || и́скренній, чистосерде́чный, *см.* **Szczery**.
Nieznacznie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, ма́ло-по-ма́лу.
Nieznaczny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.
Nieznajomo, подъ чужи́мъ и́менемъ, инко́гнито.
Nieznajomość, -ści, *ж.* незнако́мство; || незна́ніе. **Nieznajomość świata**, незна́ніе свѣта.
Nieznajomy, неизвѣ́стный, **незнако́мый**, *см.* **Nieznany**.
Nieznaleźny, ненаходи́мый.
Nieznanie, -nia, *ср.* незна́ніе, **невѣ́дѣніе**.
Nieznany, неизвѣ́стный.
Nieznikomość, -ści, *ж.* нетлѣ́нность.
Nieznikomy, нетлѣ́нный, непогиба́ющій.
Nieznośnie, несно́сно, невыноси́мо, нестерпи́мо.
Nieznośny, несно́сный, невыноси́мый, нестерпи́мый.
Niezręcznie, нело́вко, неиску́сно, нерасчётливо.
Niezręczność, -ści, *ж* нело́вкость, неиску́сство, неумѣ́нье взя́ться за дѣ́ло.
Niezręczny, нело́вкій, неиску́сный.
Niezrównany, несравне́нный.
Niezrozumiale, непоня́тно, невразуми́тельно, неясно.
Niezrozumiałość, -ści, *ж.* непоня́тливость, невразуми́тельность, неясность.
Niezrozumiały, непоня́тный, невразуми́тельный, неясный.
Niezrzałość, *см.* **Niedojrzałość**.
Niezrzały, *см.* **Niedojrzały**.
Niezsiadły, несверну́вшійся, несе́вшійся (*о молокѣ*).
Niezupełnie, несовершѣ́нно, несовсѣ́мъ, невполнѣ́.
Niezupełność, -ści, *ж.* несовершѣ́нство, недоста́токъ; || неполнота́.
Niezupełny, несовершѣ́нный, **недоста́точный**; || непо́лный.
Niezużyty, неизно́шенный, **неистра́ченный**, непотёртый.
Niezwiędły, неува́дшій.
Niezwornie, *см.* **Niesfornie**.
Niezworność, *см.* **Niesforność**.
Niezworny, *см.* **Niesforny**.
Niezwrotnie, неповоро́тливо, **непрово́рно**, тяжело́, нело́вко.
Niezwrotność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, тяжелова́тость, нело́вкость.
Niezwrotny, неповоро́тливый, нело́вкій, тяжёлый.
Niezwyciężony, непобѣди́мый, непреодоли́мый, *см.* **Nieprzezwyciężony**.
Niezwyczajnie, необыкновѣ́нно.
Niezwyczajność, -ści, *ж.* необыкновѣ́нность, необычайность, *см.* **Niezwykłość**; || непривы́чка, *см.* **Nienawykłość**.
Niezwyczajny, необыкновѣ́нный, необыча́йный, *см* **Niezwykły**; || **Niezwyczajny czego**, непривы́кшій къ чему́.
Niezwykle, *см.* **Niezwyczajnie**.
Niezwykłość, -ści, *ж.* необыкновѣ́нность, необыча́йность.
Niezwykły, необыкновѣ́нный, необыча́йный.
Nieżyczliwość, -ści, *ж.* недоброжела́тельство, злора́дство.
Nieżyczliwy, недоброжела́тельный, злонаме́ренный,
Nieżywiątko, -a, *ср. Анат.* и *Бот.* наро́дышъ
Nieżywny, неплодоро́дный, непроизводи́тельный (*о землѣ*).
Nieżywotny, неоживленный, неорганический.
Nieżyzność, -ści, *ж.* неплоди́е, **безплоди́е**, безплодность.
Nieżyzny, безплодный.
Nigdy, никогда́.
Nigdzie, нигдѣ; || никуда́. **Nigdzie tego nie zobaczysz**, ты нигдѣ э́того не уви́дишь. **Dokąd idziesz? nigdzie**, куда́ ты идёшь? никуда́.
Nigryt, -a, *м.* Негръ.
Nijak, **Nijako**, никако́мъ, никако́лько, никои́мъ о́бразомъ, отню́дь, совсѣ́мъ не во́все не.

Nijaki, никакóй; неопредѣлéнный; срéдній. **Nijaki kolor**, неопредѣлéнный цвѣтъ. **Jestem dziś nijaki**, сегó-дня я самъ не по себѣ. || *Грам.* **Rodzaj nijaki**, срéдній родъ.

Nijako, *см.* **Nijak.**

Nijakość, -ści, *ж.* неопредѣлéнность, безразли́чность.

Nikąd, *см.* **Znikąd.**

Nikczemnić, Znikczemnić, уничижáть, унижáть. **Nikczemnić się, Znikczemnić się**, унижáться, уничижáться, унижáть себя́.

Nikczemnie, пóдло, ни́зко.

Nikczemnieć, Znikczemnieć, худѣ́ть; || скудѣ́ть, бѣднѣ́ть; || пóртиться, вырождáться; || унижáться, уничижáться, унижáть себя́. **Znikczemniała ta rasa**, э́то поколѣ́ніе вы́родилось.

Nikczemnik, -a, *м.* бездѣ́льникъ, подлéцъ, негодя́й.

Nikczemność, -ści, *ж.* пóдлость, ни́зость; || ничтóжность.

Nikczemny, пóдлый, ни́зкій, негóдный; || ничтóжный.

Nikędy, *см.* **Nigdzie**

Nikły, скоропреходя́щій, *см.* **Znikomy.**

Niknąć, Znikać, Zniknąć, исчезáть, исчéзнуть, пропадáть, пропáсть; || мéркнуть. **Zniknął mi z oczu**, онъ исчéзъ изъ мои́хъ глазъ. **Ten kolor prędko niknie**, э́тотъ цвѣ́тъ скóро пропадáетъ.

Niknienie, Zniknienie, -nia, *ср.* исчезáніе, исчезновéніе.

Niktórędy, нигдѣ́, никудá, ни въ какóмъ мѣ́стѣ.

Nim, прéжде нéжели, прéжде чѣмъ. **Nim rok upłynie**, прéжде нéжели пройдётъ годъ.

Niniejszy, ны́нѣшній, тепéрешній, настоя́щій. **Donoszę ci w niniejszym liście**, увѣдомля́ю тебя́ въ настоя́щемъ письмѣ́. **Niniejsze dzieło**, издавáемое ны́нѣ сочинéніе. **Podług przepisów w 2-éj księdze niniejszéj ustawy postanowionych**, по прáвиламъ, устанóвленнымъ во 2-ой кни́гѣ сегó устáва **Wiadomo czynię niniejszém**, симъ объявля́ю *или* извѣщáю.

Niskąd, *см.* **Nizkąd.**

Niski (Nizki), ни́зкій.

Nisko (Nizko), ни́зко.

Niskopienny, низкоствóльный, низкорастýщій, гóдный къ рýбкѣ (*лѣсъ*).

Niskość (Nizkość), мáлость, *см.* **Małość**; ни́зость; || пóдлость. **Niskość uczuć**, ни́зкія чувства. **Niskość ceny**, ни́зкая цѣнá, дешеви́зна, *см.* **Niższość.**

Niśli, *см.* **Niźli, Niżeli.**

Niszczeć, Zniszczeć, пóртиться, испóртиться, ухудшáться, приходи́ть въ упáдокъ; || разрушáться, уничтожáться, ветшáть; || погибáть, поги́бнуть. **To drzewo niszczeje**, э́то дéрево разрушáется. **Armja zniszczała**, áрмія поги́бла.

Niszczejący, ветшáющій, приходя́щій въ упáдокъ, пóртящійся, ухудшáющійся; || тлѣ́нный, бре́нный, преходя́щій.

Niszczenie, -nia, *ср.* истощéніе, упáдокъ, уничтожéніе, *см.* **Zniszczenie, Upadek.**

Niszczyć, Zniszczyć, истребля́ть, истреби́ть, уничтожáть, уничтóжить; || изнуря́ть, изнури́ть.

Niszczyciel, -a, *м.* разруши́тель, истреби́тель.

Niszczycielka, -i, *ж.* разруши́тельница, истреби́тельница.

Nit, -u, *м.* заклёпка, закрѣ́па; || спáйка. **Naczynie bez nitu**, посýда кóванная изъ одногó кускá. || * **Nit puścić** (*о человѣкѣ*), не вы́держать, не перенести́ чегó либо. **Puścić nity**, (*о вещáхъ*), испóртиться, распая́ться.

Nitabla, -i, *ж.* болтъ, стéржень, шквóрень, заты́чка.

Niteczka, -i, *ж.* ни́точка, *см.* **Nitka.** || *Бот.* нить (*у тычинки*), жи́лка, мóчка.

Nitka, -i, *ж.* ни́тка. * **Na nitce wisieć**, висѣ́ть на ни́точкѣ, на волоскѣ́. **Nitka pereł**, ни́тка жéмчугу.

Nitkarka, -i, *ж.* ни́точница.

Nitkarz, -a, *м.* ни́точникъ.

Nitkowy, ни́тяный.

Nitować, Zanitować (gwóźdź), заклёпывать, заклепáть гвоздь; пая́ть, спая́ть.

Nitowanie, -nia, *ср.* заклёпка; || пая́ніе, спáйка.

Nitowany, заклёпанный; || спáянный.

Nitownik, -a, *м.* пая́льщикъ.

Niuch, -a, *м.* (tabaki), щепóтка, поню́шка табакý, *см.* **Szczypta.**

Niuchać (tabakę), ню́хать табáкъ, *см* **Zażywać.**

Niuń, -nia, *м.* **Niunia, -ni, Niuńka, -i**, *м.* и *ж.* простя́къ, новичёкъ, дурачёкъ.

Niwa, -y, *ж.* ни́ва, пáшня, *см.* **Nowina, Nowizna**; || пóле, пóприще. **Pracować na niwie historycznéj, uprawiać niwę historji**, разрабóтывать истóрію, занимáться истóріею.

Niwecz (*вм.* **w nic, w nicestwo**), употребля́ется тóлько при глагóлахъ: **Obracać, Obrócić, Iść, Pójść. W niwecz obrócić**, уничтóжить, истреби́ть. **W niwecz iść**, уничтожáться, истребля́ться. **Wszystko to w niwecz poszło**, всё э́то пропáло, уничтóжилось, *см.* **Niweczyć.**

Niweczenie, Zniweczenie, -nia, *ср.* уничтожéніе, истреблéніе.

Niweczyć, Zniweczyć, уничтожáть, уничтóжить, истребля́ть, истреби́ть.

Niwelacja, -ji, *м.* нивелирóвка; || * уравнéніе.

Niwelator, -a, *м.* нивелирóвщикъ.

Niwelować, нивелировáть; || выра́внивать по ватерпáсу; * равня́ть, ура́внивать

Niż, употребля́ется тóлько съ предлóгами: **w** (*въ*), **na** (*на*). **W niż, Na niż**, внизъ. **Na niż płynąć**, плыть внизъ по рѣкѣ́, по теченію рѣки́; || *Стар.* низовье (*рѣки́*).

Niż, Niźli, Niśli, Niżeli, Aniżeli, нéжели, чѣмъ. **Lepiéj milczéć, niż źle mówić.**

лу́чше молча́ть, не́жели ху́до говори́ть (*о комъ*). **Lepiéj zapóźno, aniżeli nigdy,** лу́чше по́здно, чѣмъ никогда́.

Niża, -y, *ж. см.* **Nizina.**

Nizacz, ни за что, *см.* **Ni.**

Niżby, скорѣе, лу́чше. **Niżby się na to zgodził, da się zabić,** онъ скорѣе позво́литъ себя́ уби́ть, не́жели согласи́тся на э́то.

Niżéj, ни́же. **Mieszka dwoma piętrami niżéj, o trzy piętra niżéj,** онъ живе́тъ двумя́ э́тажами ни́же; || ме́нѣе. **Dzieci niżéj dziesięciu lat,** дѣти ме́нѣе десяти́ лѣтъ.

Niżeli, *см.* **Niż.**

Nizina, -y, *ж.* низина́, ни́зменное мѣ́сто, логъ, подо́лъ.

Nizinny, ни́зменный.

Niziołek, -łka, *м.* пигме́й, ка́рликъ, карапу́зикъ.

Niziuchno, Niziutko, Niziuteńko, низе́нько, низе́хонько.

Niziuchny, Niziutki, Niziuteńki, ни́зенькій.

Nizkąd, *см.* **Znikąd.**

Nizki, *см.* **Niski.**

Nizko, *см.* **Nisko.**

Nizkość, *см.* **Niskość.**

Niźli, *см.* **Niż.**

Niżnik, -a, *м.* вале́тъ, хлапъ (*въ ка́ртахъ*).

Niższość, -ści, *ж.* ни́зость, подчине́нность; || ни́зшая сте́пень, ни́зшая цѣна́, и т. п.

Niższy, ни́зшій, ни́жній, *см.* **Dolny.**

Niżyć, *см.* **Zniżać, Poniżać.**

No, No-no, ну, ну же! **No zobaczymy,** ну, посмо́тримъ! **No no, uspokój się,** ну же, успоко́йся! || **No** употребля́ется, какъ приста́вка къ повели́тельному наклоне́нію, для усиленія дѣ́йствія, и соотвѣ́тствуетъ русскому *же*. **Pisz no,** пиши́ же! **Biegaj no co najprędzéj po doktora,** бѣги́ же скорѣ́й за до́кторомъ.

Nobilitacja, -ji, *ж.* возведе́ніе въ дворя́нство.

Nobilitować, пожа́ловать дворя́нствомъ, возвести́ въ дворя́нство.

Noblesa, -y, *ж.* дворя́нство, шляхе́тство; || *Собир.* дворя́не.

Noc, -y, *ж.* ночь. **W nocy,** но́чью. **Przez całą noc,** во всю ночь. **Późno w noc,** по́здно но́чью. **Noc zapada,** ночь настаётъ. **Po całych nocach siedzieć,** сидѣ́ть по ночам́ъ. **Po nocy,** но́чью, во вре́мя но́чи. **Na noc,** на́ ночь. **Noc jechać,** ѣ́хать но́чью.

Nócenie, Nucenie, -nia, *ср.* напѣва́ніе, напѣ́въ, припѣ́въ.

Nócić, Nucić, Zanócić, напѣва́ть.

Nocja, -ji, *ж.* поня́тіе, свѣ́дѣніе.

Nocleg, -u, *м.* ночлѣ́гъ, ночева́ніе, ночёвка, ночевьё.

Noclegować, ночева́ть, останавливаться на́ ночь.

Nocnica, -y, *ж.* привидѣ́ніе, при́зракъ; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || *Медиц.* **Nocnice,** *мн.* давле́ніе во снѣ́.

Nocnie, но́чью, ночно́ю поро́ю.

Nocnik, -a, *м.* полуно́чникъ, ночно́й гуля́ка; || ночно́й горшо́къ.

Nocny, ночно́й.

Nocorównia, -ni, *ж.* равноде́нствіе, *см.* **Porównanie (dnia z nocą).**

Nocorówny, равноде́нственный.

Nocoświec, -a, *м. Зоол.* свѣтоно́ска суринамская (*насѣко́мое*).

Nocować, Zanocować, Przenocować, ночева́ть, заночева́ть, переночева́ть; || **Przenocować kogo,** пусти́ть кого́ на ночле́гъ, принима́ть, помѣща́ть у себя́ кого́.

Nocowanie, -nia, *ср.* ночева́ніе, ночёвка. **Nocowanie na modlitwach,** проведе́ніе но́чи въ молитвахъ, ночно́е бдѣ́ніе.

Nóg, -a, *м. см.* **Gryf, Orłolew.**

Noga, -i, *ж.* нога́.

Nogal, -a, *м.* долгоно́гій, длинноно́гій, долговя́зый.

Nogawica, -y, Nogawka, -i, *ж.* часть по́дняго пла́тья отъ колѣ́нъ до конца́ ногй; || *Воен. Стар.* бутурлы́къ, доспѣ́хъ, кото́рый надѣва́лся на́ ноги.

Nogieć, -gcia, Nokieć, -kcia, *м.* негодя́й, бездѣ́льникъ, *см.* **Napaść, Paskudnik.**

Nogietek, -tka, *м. Бот.* ноготки́.

Nokieć, *см.* **Nogieć.**

Nokturn, -u, *м.* полупо́щница, часть зау́трени состоя́щая изъ трёхъ и́ли бо́лѣе псалмо́въ; || *Муз.* нокту́рно.

Nomenklatura, -y, *ж.* номенклату́ра, именова́ніе; || именно́й спи́сокъ; || выселокъ, уро́чище (*особое селе́ніе*).

Nominacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе; || жа́лованная гра́мота, патен́тъ.

Nominacyjny, относя́щійся къ опредѣле́нію на слу́жбу. *см.* **Opłata, Stępel.**

Nominalny, нарица́тельный (*о цѣнѣ́*); || именно́й (*спи́сокъ*).

Nominat, -a, *м.* назна́ченный на како́е либо мѣсто. **Biskup nominat,** назна́ченный въ епи́скопы.

Nominować, назнача́ть, опредѣля́ть (*въ слу́жбѣ*), *см.* **Mianować.**

Nominowanie, -nia, *ср.* назначе́ніе, опредѣле́ніе. **Prawo nominowania,** пра́во назнача́ть, опредѣля́ть на мѣста́, *см.* **Mianowanie.**

Nona, -y, *ж. Церк.* девя́тый часъ (*молитва*).

Noncjusz, *см.* **Nuncjusz.**

Nór, *см.* **Nurek.**

Nora, -y, *ж.* нора́, *см.* **Jama.**

Norbertan, Norbertanin, -a, *м.* Премонстра́нскій мона́хъ.

Norbertanka, -i, *ж.* Премонстра́нская мона́хиня.

Norbertański, Премонстра́нскій. **Zakon norbertański,** Премонстра́нскій мона́шескій о́рденъ.

Norma, -y, *ж.* но́рма, образе́цъ. **Norma wynagrodzenia,** разме́ръ вознагражде́нія.

Normalny, норма́льный, образцо́вый, пра́вильный.

Norymberszczyzna, **-y**, *ж.* ме́лочные, желе́зные и ме́дные това́ры.

Nos, **-a**, *м.* носъ. **Nos orli, zadarty, spłaszczony, kończaty, wklęsły**, носъ орли́ный, вздёрнутый, приплю́снутый, заострённый, пло́скій *или* покля́пый. **Mówić, śpiewać przez nos**, говори́ть, пѣть въ носъ, гнуси́ть. **Wszędzie nos wściubiać**, сова́ться не въ свое́ дѣло, вмѣши́ваться во всѣ. **Za nos wodzić kogo**, води́ть кого́ за́ носъ. дура́чить. **Utrzeć komu nosa, dać komu po nosie**, утере́ть кому́ носъ. **Nos krzywić na co**, хмо́риться, ду́ться на кого́. **Dostać, wziąść po nosie**, оста́ться съ но́сомъ. **Zadzierać nosa**, носъ задира́ть къ вѣ́рху. **Spotkać się nos w nos**, встрѣ́титься носъ къ но́су. **Mieć dobry nos**, имѣ́ть хоро́шее чутьё (*о соба́кѣ*). **Patrz swego nosa**, смотри́, что́ дѣ́лается у тебя́ по́дъ носо́мъ, знай свое́ дѣ́ло. **Jak pięść do nosa (podobne)**, нѣ́тъ никако́го схо́дства. **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ. упа́сть ду́хомъ, опеча́литься. **Mruczeć pod nosem**, ворча́ть себѣ́ по́дъ носъ, бормота́ть сквозь зу́бы. **Nos świecy palącéj się**, нага́ръ свѣти́льни на свѣчѣ́.

Nosacizna, **-y**, **Nosatość**, **-ści**, *ж. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Nosal, **-a**, *м.* носа́чъ, носа́тый, носа́стый.

Nosarz, **-a**, *м.* носи́льщикъ, разно́щикъ.

Nosatość, *см.* **Nosacizna**.

Nosaty, носа́тый, носа́стый; || **Koń nosaty**, сапа́тая ло́шадь, съ са́помъ.

Nosek, **-ska**, *м.* но́сикъ, носо́къ; || хобото́къ (*у насѣко́мыхъ*); || ко́нчикъ (*у пера́*); || *Бот.* **Noski**, *мн.* гера́ній.

Nosić (*см.* **Nieść**). носи́ть. **Ciężko nosić**, имѣ́ть тяжёлую побѣ́жку. ходъ (*о ло́шади*). **Lekko nosić**, имѣ́ть лёгкую побѣ́жку, ходъ. || **Nosić się**, носи́ть пла́тье, одѣ́ваться, наряжа́ться; || *Прост.* бѣ́гать. **Nosi się, jakby licho go pędziło**, бѣ́гаетъ какъ угоре́лый.

Nosiciel, **-a**, *м.* носи́льщикъ.

Nosicielka, **-i**, *ж.* носи́льщица.

Nosidło, **-a**, *ср.* бо́лѣе употребля́ется во мн. числѣ: **Nosidła**, носи́лки (*ручныя*), *см.* **Nosze**.

Nosisko, **-a**, *ср. Увел.* носи́ще.

Nositelny, удобоноси́мый.

Nosiwać, на́шивать, *см.* **Nosić**.

Nośny, носи́мый, употребля́емый. **Nośna kura**, несу́щаяся ку́рица.

Nosoróg, **-oga**, *м. см.* **Nosorożec**.

Nosorożcowy, носоро́говый.

Nosorożec, **-żca**, *м. Зоол.* носоро́гъ (*животное*).

Nosowy, носово́й.

Nostrzyk, **-a**, *м. Бот.* до́нникъ.

Noszarz, **-a**, *м.* носи́льщикъ.

Nosze, **-ów**, *мн.* носи́лки.

Noszenie, **-nia**, *ср.* ноше́ніе.

Nota, **-y**, *ж.* отмѣ́тка, знакъ; || примѣча́ніе, замѣча́ніе, вы́писка; || запи́ска, счётъ; || но́та (*дипломатическая*), *см.* **Przypisek, Znak**; || **Nota opozycyjna**, *Юрид.* о́тзывъ про́тивъ заочнаго рѣше́нія; || пятно́, безче́стіе, *см.* **Skaza**.

Nota, Nuta, **-y**, *ж. Муз.* но́та. **Grać z nót**, игра́ть по но́тамъ. **Dorobić nótę do piosenki**, подобра́ть. сочини́ть му́зыку къ пѣснѣ, положи́ть пѣсню на му́зыку. **Nota dobrze do słów przypada**, му́зыка хорошо́ подхо́дитъ къ слова́мъ.

Notarjalnie, нотаріа́льнымъ поря́дкомъ.

Notarjalny, нотаріа́льный.

Notarjat, **-u**, *м.* до́лжность нота́ріуса.

Notarjusz, **-a**, *м.* нота́ріусъ, нота́рій.

Notarjuszowa, **-ej**, *ж.* жена́ нота́ріуса.

Notarjuszówna, **-y**, *ж.* дочь нота́ріуса.

Notarjuszowski, принадлежа́щій нота́ріусу. **Urząd notarjuszowski**, до́лжность нота́ріуса.

Notarjuszowstwo, **-a**, *ср. см.* **Notarjat**; || *Собир.* нота́ріусъ съ жено́ю.

Notaryczny, общеизвѣ́стный.

Notatka, **-i**, *ж.* замѣ́тка. отмѣ́тка. запи́ска.

Notnia, **-ni**, *ж. Неуп.* просо́дія, словоуда́реніе *или* слогоуда́реніе.

Notować, Nanotować, Zanotować, замѣча́ть, замѣ́тить. отмѣча́ть, отмѣ́тить, намѣ́тить, запи́сывать, записа́ть.

Notowanie, **-nia**, *ср.* замѣча́ніе. отмѣ́тка, запи́сываніе.

Notowany, замѣ́ченный, отмѣ́ченный, записанный.

Notowy, *Муз.* но́тный. **Papier notowy**, но́тная бума́га.

Notyska, **-i**, *ж.* замѣ́тка, запи́сочка.

Nów, **-owiu**, *м.* новолу́ніе, но́вый мѣ́сяцъ. **Na nowiu**, во вре́мя новолу́нія.

Nowacja, **-ji**, *ж.* (*Юрид.*) замѣна́ прежняго усло́вія но́вымъ. Если усло́віе остаётся пре́жнимъ и замѣня́ется то́лько должни́къ, то э́то называ́ется: **Ekspromissja** (*принятіе на себя́ чужо́го до́лга*); если же замѣна́ касается то́лько заимода́вца, то она́ называ́ется: **Delegacja** (*переводъ плате́жа́ или до́лга*). || Вымѣнъ докуме́нта.

Nowak, **-a**, *м.* послу́шникъ, *см.* **Nowicjusz, Nowotny**; || новичёкъ, нови́къ; || новово́дитель, *см.* **Nowator, Nowotnik**.

Nowalja, **-ji**, *ж.* новина́, новинка.

Nowalijka, **-i**, *ж. см.* **Nowalja**.

Nowator, **-a**, *м.* нововводи́тель; || пристра́стный къ нововведе́ніямъ *или* къ новизна́мъ.

Nowenna, **-y**, *ж. Церк.* девятины, моли́твы че́резъ дѣ́вять дней.

Nowić, *см.* **Odnawiać, Wznawiać**.

Nowicjacki, подлежа́щій искусу, *см.* **Nowicjat**.

Nowicjat, **-u**, *м.* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыряхъ*); || домъ для послу́шниковъ; || * ученичество, уче́нье, вре́мя уче́нья (*ремесла*).

Nowicjusz, **-a**, *м.* послу́шникъ; || новы-

чекъ; || неопытный, неискусный (*въ ремеслѣ*).

Nowicjuszka, **-i**, *ж.* послушница; || неопытная, неискусная (*въ ремеслѣ*).

Nowieć. *Неупо.* возобновляться, *см.* **Odnowiec**.

Nowina, **-y**, *ж.* новость, новизна, новинка, *см.* **Wieść**, **Wiadomość**; || новина (*земля въ первый разъ вспаханная*).

Nowiniarka, **-i**, *ж.* вѣстовщица, охотница разсказывать новости.

Nowiniarski, сообщающій новости, газетный.

Nowiniarstwo, **-a**, *ср.* распространеніе новостей; || ремесло газетчика.

Nowiniarz, **-a**, *м.* вѣстовщикъ, охотникъ разсказывать новости; || газетчикъ.

Nowinka, *см.* **Nowina**.

Nowinkarz, *см.* **Nowiniarz**.

Nowinny, новинный. **Dziesięciny nowinne**, десятина (*пошлина*) съ новинъ.

Nowiuchny, **Nowiusieńki**, **Nowiuteńki**, **Nowiutki**, новенькій, новёхонькій.

Nowizna, *см.* **Nowina** (*во 2-мъ значеніи*).

Nowo, ново, недавно. **Nanowo**, снова, вновь.

Nowochrzczeniec, **-ńca**, *м.* анабаптистъ, перекрещенецъ; || новообращенный, новокрещенецъ, *см.* **Nowonawrócony**.

Nowochrzczeński, анабаптистскій, перекрещенный.

Nowochrzczeństwo, **-a**, *ср.* анабаптизмъ, ученіе перекрещенцовъ.

Nowochrzczony, новообращенный, новокрещенецъ, *см.* **Nowonawrócony**.

Nowocien, *см.* **Nowotny**.

Nowocina, **-y**, *ж.* новость, новинка, новизна.

Nowoczesność, **-ści**, *ж. см.* **Nowożytność**.

Nowoczesny, *см.* **Nowożytny**.

Nowoksiężyny, *мн.* обѣдня, которую въ первый разъ отправляетъ новорукоположенный священникъ; || угощеніе послѣ отправленія первой обѣдни новорукоположеннымъ священникомъ.

Nowomianowany, вновь опредѣленный, вновь назначенный.

Nowomodnie, новомодно.

Nowomodny, новомодный.

Nowonabywca, **-y**, *м.* вновь пріобрѣтшій, вновь купившій что-либо.

Nowonarodzony, новорожденный.

Nowonawróceniec, **-ńca**, *м.* новообращенный, новокрещенецъ.

Nowonawrócony, новообращенный, новокрещенный. **Nowonawrócona**, новокрещенка.

Nowopowity, *см.* **Nowonarodzony**.

Nowoprzybyły, новоприѣзжій, новоприбывшій.

Nowoprzychodzień, **-dnia**, *м. см.* **Przybysz**, **Przybylec**.

Noworocznik, **-a**, *м.* альманахъ.

Noworoczny, новогодній.

Nowość, **-ści**, *ж.* новость.

Nowosiedlec, **-dlca**, *м.* новопоселенецъ.

Nowosiedliny, **-dlin**, *мн.* новая колонія, новое поселеніе; || новосёлье, новая квартира; || пиръ по случаю новосёлья.

Nowoświecki, *см.* **Nowomodny**.

Nowota, **-y**, *ж.* новость; || нововведеніе.

Nowotnica, **-y**, *ж.* нововводительница; || вѣстовщица, охотница до новостей.

Nowotnie, вновѣ.

Nowotnik, **-a**, *м.* нововводитель; || охотникъ до новостей.

Nowotnina, *см.* **Nowocina**.

Nowotność, **-ści**, *ж.* новизна, нововведеніе.

Nowotny, новый, современный; || новичёкъ.

Nowotwornie, *см.* **Nowomodnie**.

Nowotworny, *см.* **Nowomodny**.

Nowouk, **-a**, *м.* новоукъ, вновь обучаемый.

Nowowiarek, *см.* **Nowowierca**.

Nowowierca, **-y**, *м.* послѣдователь новаго вѣроученія.

Nowowiernictwo, **-a**, *ср.* новое вѣроученіе.

Nowowiernik, **-a**, *м. см.* **Nowowierca**.

Nowowierny, принадлежащій къ новому вѣроученію; || *см.* **Nowonawrócony**.

Nowowierstwo, **-a**, *ср. см.* **Nowowiernictwo**.

Nowozaciężny, вновь завербованный рекрутъ, вновь записанный, вновь поступившій въ солдаты, новобранецъ.

Nowozakonny, новозавѣтный.

Nowozamężna, **-ej**, *ж.* молодая, новобрачная.

Nowożeniec, **-ńca**, *м.* молодой, новобрачный.

Nowożeński, новобрачный.

Nowożytność, **-ści**, *ж.* новое время, новая эпоха.

Nowożytny, современный, новѣйшій.

Nowszość, **-ści**, *ж.* новость, современность.

Nowszy, новѣйшій, *см.* **Nowy**.

Nowy, новый.

Nóż, *род. п.* **Noża**, *м.* ножъ.

Nozdrze, **-a**, *ср.* ноздря, болѣе употребляется во мн. **Nozdrza**, **-y**, ноздри.

Nożeczka, **-i**, *ж.* во мн. ч. **Nożęta**, *см.* **Nóżka**.

Nożeńki, **-nek**, *мн.* ножны; || футляръ.

Nóżka, **Nóżeczka**, **-i**, *ж.* ножка, ноженька.

Nożna, *род. п.* **nożen**, *мн.* ножны; || влагалище, *см.* **Pochwa**.

Nożny, ножный.

Nożowato, въ видѣ ножа, на подобіе ножа.

Nożowaty, имѣющій форму ножа.

Nożyce, **-życ**, *мн.* ножницы. **Nożyce blacharskie**, рѣзцы, большія ножницы. **Nożyce postrzygackie**, стригальныя ножницы. **Nożyce rakowe**, клешня (*у рака*)

Посл. **Uderz w stół, nożyce się odezwą**, на зо́рѣ шапка горя́ть, *или* зна́етъ ко́шка чье мясо съѣла.

Nożyczki, -czek, *мн.* но́женки, *см.* **Nożyce.**

Nożyk, -a, *м.* но́жикъ, но́жичекъ, *см.* **Kozik, Scyzoryk.**

Nożyna, -y, *ж.* дранно́й но́жикъ, *об.* **Nóż**; || ноженка, *Умн. см.* **Noga.**

Nożysko, -a, *ср. Увел.* ножи́ще, *см.* **Nóż**; || ножи́ща, *см.* **Noga.**

Nu, Nuże, Anuże, ну, ну́же, да ну́же! ну, ну! ну́ко! ну́тко!

Nucić, *см.* **Nócić**; || *Стар.* **Nucić**, *см.* **Nęcić.**

Nuda, -y, *ж.* **Nudy, -ów**, *мн.* ску́ка. **Myślałem, że umrę z nudów**, я ду́малъ, что умру со ску́ки. **Śpiewać z nudów**, пѣть отъ ску́ки.

Nudnie, ску́чно, *см.* **Nudno.**

Nudnieć, скуча́ть.

Nudnik, -a, *м.* ску́чный челове́къ.

Nudno, ску́чно.

Nudność, -ści, *ж.* отвраще́ніе, непріа́тность; || **Nudności**, *мн.* тошнота́, дурнота́; || *см.* **Ckliwość.**

Nudny, ску́чный; || проти́вный, при́торный, *см.* **Ckliwy.**

Nudota, -y, *ж.* ску́ка; || отвраще́ніе, омераѣніе, поте́ря вку́са.

Nudzenie, -nia, *ср.* наску́чиваніе, *см.* **Znudzenie.**

Nudziarski, ску́чный, надое́дливый.

Nudziarstwo, -a, *ср.* надое́дливость; || ме́дленность, неповоро́тливость.

Nudziarz, -a, *м.* ску́чный челове́къ.

Nudzić, Znudzić, Unudzić, наводи́ть, навести́, нагоня́ть, нагна́ть ску́ку; || надое́да́ть, наскуча́ть, надое́сть, наску́чить. || **Nudzić, Znudzić**, возбужда́ть отвраще́ніе. **Nudzi mię**, мнѣ то́шно, меня тошни́тъ. || **Nudzić się**, скуча́ть, соску́читься. **Nudzi się**, онъ скуча́етъ. **Nudzi mi się**, мнѣ ску́чно.

Nukać (kogo, na kogo), понука́ть.

Nukacz, -a, *м.* понука́льщикъ.

Nukanie, -nia, *ср.* понука́ніе.

Nullo jure, *Юрид.* безъ всѣкаго пра́ва.

Numer, -u, *м.* ну́меръ. **Numer ciągły**, теку́щій ну́меръ. **Numer księgi wpisowéj**, ну́меръ по о́бщей кни́гѣ.

Numerator, -a, *м.* досмо́трщикъ (*тамо́женный*).

Numerować, Ponumerować, нумерова́ть, перенумерова́ть.

Numerowanie, -nia, *ср.* нумерова́ніе, нумера́ція.

Numeryczny, нумерно́й.

Nuncjatura, -y, *ж.* нунціату́ра, до́лжность нунція.

Nuncjusz, -a, *м.* ну́нцій, па́пскій посо́лъ.

Nur, -a, *м. см.* **Nurek.**

Nura, *см.* **Nora.**

Nurcik, *см.* **Nurt.**

Nurek, -rka, *м.* водола́зъ; || *Зоол.* нырóкъ, ныря́ющая, веслонóгая пти́ца. **Dać nurka**, нырну́ть. **Nurkiem płynąć**, *см.* **Nurkować.**

Nurka, -i, *ж.* ди́кая у́тка.

Nurkować, ныря́ть, погружа́ться (*въ воду*).

Nurkowaty, *Стар.* угрю́мый, па́смурный.

Nurkowy, водола́зный. **Dzwon nurkowy**, водола́зный ко́локолъ.

Nurogęś, -si, *ж.* крохаль, примо́рская пти́ца.

Nurokaczka, -i, *ж.* нырóкъ (*родъ у́тки*).

Nurowaty, *см.* **Nurkowaty.**

Nurt, -u, *м.* тече́ніе, токъ, *см.* **Prąd**; || водоворо́тъ; || **Nurty**, *мн.* во́лны; || русло́ (*рѣки*); || *Хир.* фи́стула, свищъ.

Nurta, -y, *ж. Неуп.* пучи́на, бе́здна.

Nurtować, распространя́ться, углубля́ться. **Rany nurtujące ciało**, ра́ны углубля́ющіяся въ тѣло; || * проника́ть, вника́ть, доискиваться.

Nurtowaty, *Хир.* свищева́тый, фи́стульный; || *Бот.* ду́дчатый.

Nury, *см.* **Nurowaty, Ponury.**

Nurzać, Nurzyć, погружа́ть, оку́нывать, окунуть, *см.* **Zanurzać, Ponurzać.** || **Nurzać się**, погружа́ться, оку́нываться, окунуться; || утопа́ть. **Nurzać się w roskoszach**, утопа́ть въ удово́льствіяхъ. **Nurzać się we łzach**, утопа́ть въ слеза́хъ.

Nurzanie, -nia, *ср.* ныря́ніе; || **Nurzanie się**, погруже́ніе (*въ во́ду*).

Nuż, Anuż, ну. **Nuż w płacz**, ну пла́кать. **Nuż w śmiech**, ну смѣя́ться. **A nuż nie da?** ну какъ онъ не да́стъ? **A nuż nie przyjdzie?** ну какъ онъ не придётъ?

Nużący, утоми́тельный, тя́гостный; || ску́чный.

Nuże, *см.* **Nu.**

Nużenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, уста́лость, *см.* **Znużenie.**

Nużnieć, *Стар.* ча́хнуть, изнемога́ть, томи́ться.

Nużny, *Стар. см.* **Nużący.**

Nużyć, утомля́ть; || наскуча́ть.

Nygus, -a, *м.* лѣнивецъ, лентя́й, лежебо́къ.

Nygusować, лѣни́ться, безде́льничать.

Nynać, люлю́кать, баю́кать, усыпля́ть дитя́.

Nyrka, *см.* **Nérka.**

O.

O произно́сится какъ ру́сское *О*. Та же бу́ква съ зна́комъ надъ не́ю *Ó*, произно́сится какъ ру́сское *У*: **Bóg** (*Богъ*), Богъ; **mój** (*мой*), мой.

O! *Межд.* о! **O czasy, o obyczaje!** о времена́, о нра́вы!

O, *предл.* о, объ, обо, тре́бующій въ по́льскомъ языкѣ падежей винительнаго

и предлóжнаго. 1) Винúтельнаго: O połowę większy, вполовúну бóльшій. O połowę więcéj, вполовúну, наполовúну бóлѣе. O włos, чуть-чуть, на одúнъ волосóкъ. O włos go nie zabili, чуть-чýть бы́ло не убúли егó. Nie dbać o co, не забóтиться (*о чёмъ*). Idzie tu o twoje życie, o twój honor, дѣло идётъ о твоéй жúзни, о твоéй чéсти. Upomnieć się o krzywdę, трéбовать удовлетворéнія за обúду. Posądzić kogo o co, подозрѣвáть кого́ въ чёмъ Obawiać się o kogo, o co, бояться, страшúться за кого́, за что́. Walczyć o co, добивáться (*чего́*), оспáривать (*что́*), борóться за что́. Gniewa się o najmniejszą rzecz, сéрдится за пустякú. *См.* Za. || **Для означéнія разстоя́нія одного́ мéста отъ другóго:** O dwie wiorsty od Warszawy, въ двухъ верстáхъ отъ Варшáвы. Stał o dziesięć kroków od nas, онъ стоя́лъ въ десятú шагáхъ отъ насъ. || **Въ значéніи русск. предлóговъ: о, объ:** Okręt rozbił się o skały, корáбль разбúлся о скáлы. Uderzyć się głową o mur, удáриться головóю объ стѣну. **Въ слѣдующихъ особенныхъ оборóтахъ пóльскаго языка:** Iść w zakład o co, бúться объ закла́дъ, ста́вить въ закла́дъ, держáть пари́. O co idzie? О чёмъ идётъ закла́дъ? Przyprawić kogo o szkodę, причúнить, нанести́ кому́ вредъ. Trudno teraz o pieniądze, дéньги тепéрь рѣдки, трýдно тепéрь достáть дéнегъ. U niego nie trudno o gniew, онъ сей-чáсъ готóвъ разсердúться, емý ничегó не стóитъ разсердúться. U niéj o płacz nie trudno, онá сей-чáсъ готóва расплáкаться. ей ничегó не стóитъ расплáкаться. || **2) Трéбующій предлóжнаго падежá:** Mówić, pisać o czém, говорúть, писáть о чёмъ. Stanowić o czyim losie, рѣшúть чью́ судьбý, учáсть. Dzieło o gospodarstwie wiejskiém, сочинéніе о сéльскомъ хозя́йствѣ. || **Для означéнія врéмени: О полудни, въ пóлдень. О świcie, на разсвѣтѣ. Wstać o godzinie szóstéj, встать въ шестóмъ часý. To się zdarzyło na Wielkanoc, óто случúлось о Пáсхѣ. || Для означéнія óбразы, частéй** *или* **принадлéжности предмéта:** Dom o trzech piętrach, домъ о трéхъ этáжахъ. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборóтахъ пóльской рѣчи: O chlebie i wodzie, на хлѣбѣ́ и на водѣ́. O głodzie, натощáкъ, не ѣвши. O cudzéj strawie, о чýжомъ хлѣбѣ́, на чýжой счётъ. O kiju chodzić, ходúть, опирáясь на пáлку. O swojéj (własnéj) mocy stać, держáться твёрдо, собственными сúлами.

Oba, Obydwa, Obadwa, óба, **Obie, Obydwie, Obiedwie,** обѣ́. *Род.* **п. для двухъ родóвъ:** Obu, Obydwu, Obudwu (обóихъ, обѣ́ихъ). При лúцахъ муж. пола употребля́ется: **Obaj, Obadwaj, Obydwaj.** Относительно двухъ лицъ рáзныхъ родóвъ употребля́ется **Oboje** (*род.* **п. Obojga**). **Z obu stron,** съ обѣ́ихъ сторóнъ. **Obiema rękami,** обѣ́ими рукáми. **Oba domy niewygodne,** óба дóма невы́годны. **Obadwaj razem chodzą,** óба вмѣстѣ хóдятъ. **Rzeczowniki obu rodzajów,** существúтельныя обóихъ родóвъ (т. е. мýжскаго и жéнскаго). **Otworzyć oboje drzwi,** отворúть обѣ́ двéри. **Przewrócić oboje sań,** опрокúнуть обóи сáни. **Słyszałem to od obojga, я слы́шалъ э́то отъ обóихъ. Oboje młodzi,** óба **молодые лю́ди,** óба **мóлоды.**

Obaczać, Obaczywać, *Simpl.* **разсмáтривать,** *см.* **Oglądać.**

Obaczenie, -nia, *ср.* **свидáніе,** *см.* **Zobaczenie. Do obaczenia,** до свидáнія: || разсмотрѣ́ніе, соображéніе. **Bez obaczenia nic stanowić o tém nie mogę, не разсмотрѣ́вши, я ничегó не могу́ рѣши́ть.** || *Simpl.* **осмотри́тельность.**

Obacznie, осторóжно, осмотри́тельно, внимáтельно, *см.* **Przezornie, Opatrznie, Bacznie.**

Obaczność, -ści, *ж.* **осторóжность, осмотри́тельность, внимáтельность,** *см.* **Przezorność, Opatrzność.**

Obaczny, осторóжный, осмотри́тельный, внимáтельный. **Obaczny w mowie,** осторóжный въ словáхъ. **Obaczny na co,** внимáтельный къ чемý, осмотри́тельный въ чёмъ.

Obaczyć, Obaczywać, вúдѣть, видáть, смотрѣ́ть, разсмотрѣ́ть, усмотрѣ́ть, увидáть, увúдѣть; || замѣча́ть, примѣча́ть, *см.* **Postrzegać, Zobaczyć. Muszę go obaczyć,** я дóлженъ его́ увúдѣть. **Obaczyć po kim,** замѣ́тить по чьей-лúбо нарýжности. || **Obaczyć się,** вúдѣться, увúдѣться; || замѣ́тить, спохвати́ться, оглянýться, осмотрѣ́ться; || опóмниться, прúдти въ себя́. **Dziś muszę z nim się obaczyć, сего́-дня я дóлженъ съ нúмъ увúдѣться. Ani się obaczył jak go porwali,** онъ дáже не замѣ́тилъ какъ его́ схвати́ли. **Upamiętaj się, a obacz się,** опомнúсь и прúди́ въ себя́. *См.* **Postrzedz się, Upilnować się, Pomiarkować się, Upamiętać się, Zobaczyć się.**

Obaczysko, -a, *ср.* *Прост.* **употребля́ется только въ слѣдующемъ выраже́ніи: Do obaczyska,** до свидáнія, *см.* **Zobaczysko, Zobaczenie.**

Obadać, изслѣ́довать, разсмотрѣ́ть, *см.* **Badać;** || найти́, отыскáть, откры́ть, *см.* **Upatrywać.**

Obadanie, -nia, *ср.* **изслѣ́дованіе, разсмотрѣ́ніе, изысканіе.**

Obadwa, *см.* **Oba.**

Obalać, Obalić, опроки́дывать, опроки́нуть, повали́ть, ниспровéргать, опровéргать, разрушáть. *см.* **Powalić.** || **Obalić się,** опроки́дываться, опроки́нуться, повали́ться, ниспровéргнуться, разру́шиться. **Obalić stary budynek,** разру́шить стáрое здáніе. **Wiatr drzewo obalił,** вéтеръ опрокúнулъ дéрево. **Obalić państwo,**

ниспровéргнуть госудáрство. **Obalić system**, опровéргнуть систéму. **Obalić nadzieję**, разрýшить надéжду. || **Obalać się, Obalić się**, опрокидываться, опрокинуться, валиться, развáливаться, повалиться, разрушáться, разрýшиться, обрушáться, обрушиться. **Zaczepił nogą i obalił się**, споткнýлся и повалился. **Dom ze starości się obala**, домъ развáливается отъ вéтхости. **Na ciebie to się obali**, э́то на тебя́ обрýшится (ты отвѣтишь за э́то), *см.* **Zwalić się.**

Obalacz, -a, *м.* разрушитель, истребитель.

Obalanie, -nia, *ср.* слóмка, разлóмка, разрушéніе.

Obalenie, -nia, *ср.* опрокидываніе, ниспровержéніе, истреблéніе; || нарушéніе.

Obalić, Obalić się, *см.* **Obalać.**

Obaliny, -lin, *мн.* облóмки, щéбень, мýсоръ, *см.* **Gruz**; развáлины, *см.* **Rozwaliny, Zwaliska.**

Obalisko, -a. *ср.* обвáлъ, обрушéніе, осыпáніе.

Obalisty, шатáющійся; || зы́бкій, нетвёрдый.

Obałuszyć, поразить, оглушить, ошеломить, одурить.

Obanderclowany, обандерóленный, оклéенный бандерóлью.

Obarczać, Obarczyć, обременя́ть, обременить, отягощáть, отягчáть, отягчить, завáливать, завалить, удручáть. **Obarczony pracą**, обременённый, завáленный рабóтою. **Obarczony wiekiem**, удручённый стáростію, лѣтáми. || **Obarczyć się**, обременя́ть себя́ (*рабóтою, дѣлáми*), взвáливать на себя́ (*рабóту, дѣлá*).

Obarczanie, Obarczenie, -nia, *ср.* обременéніе, отягощéніе; || притѣснéніе.

Obarczony, обременённый, отягощённый, удручённый.

Obarczyć, Obarczyć się, *см.* **Obarczać.**

Obarczyciel, -a, *м.* притѣснитель, гонитель.

Obarłożyć się, излѣниться, опуститься, избáловаться, пріучить себя́ къ бездѣлью, закиснуть. **Obarłożył się w domu**, излѣнился сидя дóма, закисъ дóма. **Obarłożył się kobietą**, привязáлся къ жéнщинѣ, остáвя всѣ свои дѣлá.

Obartel, -tla, *м.* задви́жка, засóвъ, защёлка (*у дверéй, у окóнницы*); || подпóрка, подстáвка (*у подъёмной окóнницы*).

Obarwić, *см.* **Ubarwić.**

Obarzanek, Obwarzanek, -nka, *м.* крéндель, барáнка.

Obatożyć, отдýть, отхлестáть батогáми, *см.* **Batogować.**

Obawa, -y, *ж.* страхъ, опасéніе, боя́знь, *см.* **Bejaźn. Być w obawie**, быть въ опасéніи. **Być w obawie o kogo**, боя́ться за когó. **Jestem w obawie o nasze przedsięwzięcie**, я боюсь за нáше предпріятіе. **Być bez żadnej obawy**, вóвсе не имѣть боя́зни, опасéнія.

Obawiać się, опасáться, страши́ться, боя́ться (*чегó*), *см.* **Bać się, Lękać się. Obawiać się śmierci**, боя́ться, страши́ться смéрти. **Obawiać się czyjego wpływu**, опасáться чьегó-либо влія́нія. || **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться за когó, за чтó. **Obawiać się o życie**, опасáться за свою́ жизнь. **Obawiać się należy, aby nie odmówił**, нáдо опасáться чтóбы онъ не отказáлъ, нýжно опасáться егó откáза.

Obawianie się, -a, *ср.* опасéніе, боя́знь.

Obawny, боязли́вый, пугли́вый.

Obbić, *см.* **Obić.**

Obbiedz, *см.* **Obiedz.**

Obbieg, *см.* **Obieg.**

Obcas, -a, *м.* каблýкъ (*у сапогá*), *см.* **Napiętek.**

Obcęgi, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́. *Умен.* **Obcężki**, щи́пчики.

Obceje, -jów, *мн. Морс.* вáнты.

Obces, Obses, -a, *м. Стар.* одержи́мый злымъ дýхомъ, бѣснýющійся; || съ род. п. на u: бѣшенство, нейстовство. || **Obcesem, Obcesowie, Obcesowo**, бѣшено, нейстово.

Obcesowy, бѣшеный, нейстовый.

Obcężki, *см.* **Obcęgi.**

Obchędożyć, *см.* **Ochędożyć.**

Obchełznać, *см.* **Ochełznać, Okiełznać.**

Obchód, -odu, *м.* обращéніе, течéніе, движéніе (*вокрýгъ*). **Obchód planet**, обращéніе планéтъ, *см.* **Bieg, Obieg**; || **Obchód krwi**, кровообращéніе, *см.* **Obieg krwi.** || *Воен.* патрýль, дозóръ, объѣздъ, *см.* **Objażdżka, Patrol**; || прáзднованіе, церкóвное торжествó, обря́дъ, церемóнія. **Obchód weselny**, свáдебный обря́дъ. **Obchód pogrzebowy**, пóхороны, погребéніе. **Obchód imienin**, прáзднованіе имени́нъ. **Obchód doroczny**, годовщи́на. **Obchód rocznicy śmierci**, поми́нки въ годовщи́ну чьéй-либо смéрти.

Obchodzenie, -nia, Obejście, -ścia, *ср.* обхóдъ; || посѣщéніе, хождéніе. **Obchodzenie miejsc świętych**, посѣщéніе святы́хъ мѣстъ, хождéніе по святы́мъ мѣстáмъ. **Obchodzenie szpitali**, посѣщéніе больни́цъ; || прáзднованіе, прáздникъ, торжествó. **Uroczyste obchodzenie święta**, торжéственный прáздникъ. || **Obchodzenie się, Obejście się (z kim, z czém)**, обхождéніе, обращéніе. **Łagodném obchodzeniem się (obejściem się) ze sługami, można ich przywiązać do siebie**, крóткимъ обхождéніемъ со слýгами мóжно ихъ привязáть къ себѣ́, *или* крóткимъ обхóждéніемъ мóжно привязáть къ себѣ́ слугъ; || **Obchodzenie się bez czego**, откáзываніе себѣ́ въ чёмъ-либо.

Obchodzić, Obejść, обходи́ть, обойти́. **W przeciągu godziny obszedł miasto**, въ продолжéніе одногó часá, *или* въ оди́нъ часъ, онъ обошёлъ гóродъ. || Обхáжи-

вать, посѣщать, навѣщать; || осматривать, обозрѣвать, ходить довóромъ. **Obchodzić chorych**, навѣщать больныхъ. || *Охотн.* **Obchodzić zająca, kuropatwy**, обходить зáйца, куропáтокъ. || ***Obchodzić kogo, co**, обходить, избѣгать, проводить, вводить въ обмáнъ, обмáнывать, *см.* **Podejść. Obchodzić prawo**, обходить, миновáть закóнъ; || **Obchodzić processją**, слѣдовать за процéссіею, за крéстнымъ хóдомъ; || **Obchodzić uroczyście święto jakie, obchodzić uroczystość**, праздновать, соблюдáть прáздникъ; || интересовáть, возбуждáть учáстіе, касáться. **Nic to mię nie obchodzi**, это до менá вóвсе не касáется; || трóгать, встревóжить. **Bardzo to go obeszło**, это егó óчень трóнуло *или* встревóжило. || **Obchodzić się, Obejść się**, обходúться, обойтúсь, довóльствоваться, удовóльствоваться. **Małém się obchodzi**, онъ довóльствуется мáлымъ, *или* ему нýжно óчень мáло, *см.* **Obyć się, Obywać się**, || **Obchodzić się (z kim)**, обходúться (*съ кѣмъ*). **Obchodzić się z kim grzecznie**, учтúво съ кѣмъ обходúться. **Umieć się z czém obchodzić**, умѣть взáться за что, умѣть обходúться. **Obejdzie się tu bez niego**, дѣло обойдётся здѣсь безъ негó, *см.* **Obyć się, Obywać się, Odbyć się**. *Стар.* пóртиться отъ употребленія, стирáться.

Obciąć, *см.* **Obcinać**.

Obciągać, Obciągnąć, обтягивать, обтянýть; || покрывáть, покрыть, прикрывáть, прикрыть, *см.* **Okryć, Pokryć**. || **Obciągnąć się**, слабéть, опускáться.

Obciąganie, Obciągnienie, -nia, *ср.* обтягиваніе, обтя́жка, покрытіе. || *Архит.* **Obciąganie gzemsów**, вытягиваніе карнúзовъ.

Obciągle, въ обтя́жку, *см.* **Obcisło**.

Obciągły, обтяжнóй, обтя́нутый.

Obciągnąć, *см.* **Obciągać**.

Obciągnienie, -nia, *см.* **Obciąganie**.

Obciążać, Obciążyć, обременя́ть, обременúть, отягощáть, отяготúть; || взвáливать. навьючивать, *см.* **Przeciążać**. **Obciążać konia**, навьючивать лóшадь. **Obciążać rachunek**, *Ком.* вписáть въ книгу сýмму за выданные товáры. **Obciążać podatkami**, обременя́ть податя́ми. **Obciążony wiekiem**, дряхлый, престарѣлый. **Sumienie obciążone zbrodniami**, сóвѣсть обременённая преступленіями. **Sen obciąża mu powieki**, сонъ смыкáетъ ему глазá. || **Obciążyć się**, обременúть себя, взвалúть на себя́ что-либо.

Obciążanie, Obciążenie, -nia, *ср.* бремя, грузъ, тя́жесть; || обýза, отягощéніе, обременéніе, тя́гость; || ***притѣснéніе, прижúмка, *см.* **Ucisk**.

Obciążeć, отяжелѣть, *см.* **Ociężeć**.

Obciążki, *см.* **Obcążki**.

Obciążliwie, Obciążliwo, *см.* **Uciążliwie**.

Obciążliwość, Obciężliwość, *см.* **Uciążliwość**.

Obciążliwy, Obciężliwy, обременúтельный, тя́гостный, тя́жкій. *Юрид.* **Kontrakt pod tytułem obciążliwym**, возмéздный договóръ.

Obciążyć, Obciążyć się, *см.* **Obciążać**.

Obciążyciel, -a, *м.* притѣснúтель, гонúтель, *см.* **Ciemiężca, Uciemiężyciel**.

Obcieo, Obciec, *см.* **Ociec**.

Obcięcie, -a, *ср. см.* **Obcinanie**.

Obcierać, *см.* **Obetrzeć, Ocierać**.

Obciesać, *см.* **Ociesać**.

Obciesanie, -nia, *ср.* обтёска.

Obcieśnić, съýзить, объýзить; || стѣснúть, стянýть, *см.* **Ścieśnić**.

Obcięty, обрѣзанный, укорóченный, *см.* **Ścięty, Obcinać**.

Obcięźno, *см.* **Uciążliwie**.

Obcięźność, -ści, *ж. см.* **Uciążliwość, Ciężkość, Ociężałość**.

Obcięźny, *см.* **Uciążliwy**.

Obcinać, Obciąć, обрѣзывать, обрѣзать, обрубáть, обрубúть; || стричь, остричь (*волосы*), *см.* **Ostrzydz**; || отсѣкáть, отсѣчь; || обтёсывать, обтесáть; || укорáчивать, укоротúть. **Obciąć uszy**, обрѣзать ýши. **Obciąć górę**, прорыть гóру. **Obciąć mur**, снести́ часть стѣны. **Obciąć drzewa**, обрубúть дерéвья. **Obciąć niepotrzebne szczegóły**, сократúть, выкинуть лúшнее. **Obciąć kawał marmuru**, обтесáть кусóкъ мрáмора, *см.* **Ociesać**.

Obcinacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ, обрѣзчикъ; || тесáрь, обтёсывающій кáмни, каменотёсъ, каменосѣчецъ.

Obcinanie, Obcięcie, -a, *ср.* обрѣзываніе, отсѣчéніе; || обтёсываніе.

Obcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ.

Obcios, -u, *м.* разрѣзъ, надрѣзъ; || вырѣзка.

Obcisk, *см.* **Odcisk**.

Obciskać, Obcisnąć, сжимáть, сжать, стя́гивать, стянýть, затя́гивать, затянýть *см.* **Ścisnąć**.

Obcisło, сжáто, ýзко; || плóтно.

Obcisły, сжáтый, ýзкій; || плóтный.

Obcisnąć, *см.* **Obciskać**.

Obcować, водúться, водúть знакóмство, имѣть связи, знáться съ кѣмъ, чáсто бывáть у кого́, чáсто посѣщáть кого́, *см.* **Żyć, Przestawać, Wdawać się, Zadawać się**.

Obcowanie, -nia, *ср.* обхожденіе, обращéніе, знакóмство, связь, сообщество, сношéніе, *см.* **Stosunek, Przestawanie**. **Obcowanie z dobrymi**, обращéніе съ добрыми людьмú. **Być miłym w obcowaniu**, быть пріятнымъ въ обращéніи. || *Богосл.* общéніе со святы́ми.

Obcowny, общежúтельный, обходúтельный.

Obcy, чужóй, чýждый, чужестрáнный, чужезéмный, иностранный, иноземный, посторóнній, незнакóмый, неизвѣстный, *см.* **Cudzy, Cudzoziemski, Postronny, Zagraniczny**. **Mocarstwa obce**, иностранныя государства. **Mieszkać w obcych krajach**,

жить въ чужи́хъ краяхъ, за границею, на чужби́нѣ. **Nie wpuszczaj nikogo obcego**, не впускай никого́ изъ посторо́нихъ. **Był tu jakiś obcy człowiek i pytał się o pana**, здѣсь былъ како́й-то неизвѣстный человѣкъ и спра́шивалъ объ васъ. **Być obcym we własnym kraju**, быть чу́жднмъ въ своей странѣ. *Мед.* **Ciało obce**, посторо́ннее тѣло.

Obczytać się, *см.* **Oczytać się.**

Obczytanie, *см.* **Oczytanie.**

Obczytany, *см.* **Oczytany.**

Obczyzna, **-y**, *ж.* чужеземщина, чужби́на, всѐ иностра́нное, чужо́е. **Nienawidzić obczyzny**, ненави́дѣть всѐ иностра́нное, чужо́е.

Obdach, **-u**, *м.* вы́пускъ кро́вли, навѣсъ, кро́велька.

Obdachowy, кро́вельный, навѣсный.

Obdal, *см.* **Opodal.**

Obdalny, отдалённый, *см.* **Odległy, Daleki, Późny, Nierychły.**

Obdarcie, **-cia**, *ср. см.* **Odarcie.**

Obdarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Obdarować, награди́ть, пожа́ловать. **Obdarować kogo majątkiem**, пожа́ловать кого́ имѣніемъ, *или* пожа́ловать кому́ имѣ́ніе, *см.* **Podarować, Udarować, Obdarzyć.**

Obdarowanie, **-nia**, *ср.* даръ, пода́рокъ; || пожа́лованіе, *см* **Dar.**

Obdarowany, пожа́лованный (*владѣлецъ*).

Obdarto, растрёпанно, въ лахмо́тьяхъ, въ отрёпьѣ. **Obdarto chodzić**, ходи́ть въ лахмо́тьяхъ.

Obdartus, **-a**, *м.* оборва́нецъ, голя́къ.

Obdartusy, *мн.* сво́лочь, чернь.

Obdarty, обо́дранный, обо́рванный, *см.* **Odarty.**

Obdarzać, Obdarzyć, дари́ть, одари́ть; || *осыпать, облагодѣтельствовать. **Obdarzyć łaskami**, осыпать ла́сками, ми́лостями. **Nie raczył obdarzyć mię spojrzeniem**, не удосто́ился подари́ть меня́ взгля́домъ. **Obdarzony wielkiemi zdolnościami**, одарённый большими спосо́бностями.

Obdarzanie, Obdarzenie, **-nia**, *ср.* облагодѣтельствованіе, одарѐніе

Obdarzyciel, **-a**, *м.* благодѣтель, благотворитель; || дари́тель.

Obdaszek, **-szka**, *м. см.* **Obdach.**

Obdaszkowy, *см.* **Obdachowy.**

Obdłubać, Obdłubywać, обобра́ть, обдира́ть, содра́ть, сдира́ть, облупи́ть, облу́пливать.

Obdłużać, Obdłużyć (kogo), вводи́ть въ долги́, обременя́ть долга́ми. **Obdłużyć majątek**, обременя́ть долга́ми имѣ́ніе. **Obdłużonym być**, быть въ долга́хъ. || **Obdłużyc się**, войти́ въ долги́, задолжа́ть.

Obducent, **-a**, *м.* ле́карь, врачъ назна́ченный для осмо́тра мёртваго тѣла, напра́женное къ изсле́дованію лицо́.

Obdukcja, **-ji**, *ж.* ле́карскій осмо́тръ мёртваго тѣла, вскры́тіе мёртваго тѣла; || суде́бное освидѣтельствованіе.

Obdukcyjny, относя́щійся къ суде́бному освидѣтельствованію.

Obdukować, дѣлать осмо́тръ мёртваго тѣла, *см.* **Obdukcja.**

Obdział, раздѣлъ, дѣле́жъ, *см.* **Podział**; || часть, до́ля, *см.* **Dział.**

Obdzielać, Obdzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || надѣля́ть, надѣли́ть. **Obdzielcie się tém**, раздѣли́те о́то ме́жду собо́ю, *см.* **Dzielić.**

Obdzielanie, Obdzielenie, **-nia**, *ср.* раздѣлъ, дѣле́жъ.

Obdzielić, *см.* **Obdzielać.**

Obdzierać, Odzierać, Obedrzeć, Odrzeć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть, отрыва́ть, срыва́ть, облупля́ть, облупи́ть. **Obedrzeć obicia ze ściany**, содра́ть обои́ со стѣны. **Obedrzeć korę z drzewa**, содра́ть кору́ съ де́рева, облупи́ть де́рево. **Obedrzeć ze skóry**, обдира́ть, сдира́ть ко́жу. || * Ободра́ть, огра́бить, расхи́тить, *см.* **Zdzierać.** ***Odrzeć kogo z majątku**, разори́ть чьѐ имѣ́ніе, лиши́ть кого́ имущества. || **Obedrzeć się**, обноси́ться (*о платьѣ*).

Obec, *Нескл. м.* употребля́ется то́лько съ предл. **w** (въ) и означа́етъ: *Стар.* вообще́; || **Wobec**, въ прису́тствіи, въ виду́. **Przyznał się do winy wobec sędziów**, сознался въ винѣ въ прису́тствіи суде́й. **Wobec mnie to się zdarzyło**, э́то случилось при мнѣ, на мои́хъ глаза́хъ, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecnie, тепе́рь, нынѣ въ настоя́щее вре́мя.

Obecność, **-ści**, *ж.* настоя́щее. **Obecność i przyszłość**, настоя́щее и бу́дущее; || бытность, прису́тствіе. **W mojéj obecności**, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecny, прису́тствующій, прису́щій; || настоя́щій, нынѣ́шній, тепе́решній. **Obecny stan rzeczy**, настоя́щее положе́ніе дѣлъ. **Bóg jest wszędzie obecny**, Богъ вездѣсу́щъ. **Czy byłeś tam obecny**, былъ-ли ты тамъ, находи́лся ли ты тамъ, прису́тствовалъ ли ты тамъ? **Wszyscy obecni tu**, всѣ здѣсь, всѣ здѣсь нахо́дятся, всѣ здѣсь прису́тствуютъ. || *Стар.* **Ludzie obecni niechaj będą posłuszni przykazaniu bożemu**, всѣ лю́ди должны́ повиноваться запове́ди бо́жіей.

Obedjencja, **-ji**, *ж.* повинове́ніе, послуша́ніе; || о́тпускъ даваемый мона́ху *или* позволе́ніе перейти́ въ другой монасты́рь.

Obedrzeć, *см.* **Obdzierać.**

Obegnać, окружи́ть, обводи́ть, обноси́ть, *см.* **Otoczyć, Obstąpić**; || обступи́ть, обложи́ть. *см.* **Opasać, Osaczyć, Obledz**; || **Obegnać się**, *см.* **Oganiać się.**

Obegnańczy, оса́дный.

Obegnaniec, **-ńca**, *м.* осажде́нный, *см.* **Oblężeniec, Oblężony.**

Obejm, -u, *м. см.* **Objąć, Objęłość.**
Obejmować, *см.* **Objąć.**
Obejmowanie, *см.* **Objęcie.**
Obejmujący, содержащій въ себѣ, заключающій въ себѣ; || всеобъемлющій.
Obejrzale, осмотрительно, предусмотрительно, осторожно, *см.* **Bacznie, Przezornie.**
Obejrzałość, -ści, *ж.* осмотрительность, предусмотрительность, осторожность, *см.* **Baczność, Przezorność.**
Obejrzały, осмотрительный, предусмотрительный, осторожный, *см.* **Obejrzliwy.**
Obejrzeć, *см.* **Obzierać, Oglądać.** || **Obejrzeć się**, *см.* **Obzierać się, Oglądać się.**
Obejrzenie, -nia, *ср.* осмотръ. *Юрид.* **Obejrzenie miejsca**, осмотръ на мѣстѣ, *см.* **Oglądanie.**
Obejrzliwie, *см.* **Obejrzale.**
Obejrzliwość, -ści, *ж. см.* **Obejrzałość.**
Obejrzliwy, осторожный, осмотрительный.
Obejść, Obejść się, *см.* **Obchodzić, Obchodzić się.**
Obejście, *см.* **Obchodzenie się.**
Obelga, -i, *ж.* оскорбленіе, обида; || брань, ругательство, *см.* **Znieważa.** **Miotać obelgi na kogo**, произносить ругательства, поносить, оскорблять словами.
Obelgać, Obelżyć, Obelżywać, оскорблять, обижать, поносить, безчестить, повърить, *см.* **Znieważać.**
Obelgnąć, прилипнуть, прильнуть, пристать.
Obelisk, -u, *м.* обелискъ.
Obeliskowy, въ видѣ обелиска.
Obelża, -y, *ж. см.* **Obelga, Obelżenie.**
Obelżenie, -nia, *ср.* безчестіе, повôръ, поношеніе, посрамленіе, *см.* **Pohańbienie.**
Obelżyć, *см.* **Obelgać.**
Obelżyciel, -a, *м.* оскорбитель, поноситель, *см.* **Pohańbiciel.**
Obelżycielka, -i, *ж.* оскорбительница, поносительница, *см.* **Pohańbicielka.**
Obelżywie, безчестно, повôрно, оскорбительно.
Obelżywość, -ści, *ж.* оскорбленіе, обида; || ругательство, брань.
Obelżywy, оскорбительный, обидный, ругательный, повôрный, постыдный, безчестный. **Obelżywe pismo**, оскорбительное, ругательное сочиненіе, пасквиль, *см.* **Zelżywy.** **Obelżywa śmierć**, повôрная смерть.
Obemgleć, отуманиться.
Oberek, -rka, *м. см.* **Obertas.**
Obermus, -u, *м.* родъ миндальнаго пирожнаго.
Obersztyn, -a, **Obersztynek**, -nka, *м.* оторочка (*у сапôгъ, башмаковъ*).
Obertas, -a, *Умен.* **Oberek**, -rka, *м.* народный польскій танецъ, родъ вальса, начинающагося лѣвымъ оборотомъ; || * **Obertasy**, *мн.* заботы, хлопоты, затрудненія, *см.* **Obroty, Tarapaty.**
Oberwać, *см.* **Obrywać.**
Oberwanie, *см.* **Obrywanie.**
Oberwaniec, -ńca, *м.* оборванецъ.
Oberwipołeć, *см.* **Urwipołeć, Rzezimieszek.**
Oberża, -y, *ж.* трактиръ, гостинница.
Oberznąć, *см.* **Obrzynać.**
Oberznięcie, -cia, *ср. см.* **Obrzynanie.**
Oberżysta, -y, *м.* трактирщикъ, содержатель гостинницы.
Oberżystka, -i, *ж.* трактирщица, содержательница гостинницы.
Obeschły, Obeschnąć, *см.* **Osychać.**
Obesłać, *см.* **Obsyłać;** || *см.* **Obścielać.**
Obetkać, *см.* **Obtykać.**
Obetrzeć, Obcierać, обтереть, обтирать, вытереть, вытирать, утереть, утирать, стереть, стирать; || содрать, сдирать (*кожу*), ссадить, оцарапать. **Obetrzeć ręce**, обтереть руки. **Obetrzeć kurz**, стереть пыль. **Obetrzeć sobie nogę**, ссадить себѣ ногу. || **Obetrzeć się, Ocierać się**, вытирать, утирать себѣ что, *см.* **Ocierać.**
Obewrzały, запекшійся кровью, матеріею, и т. п.
Obezcnić, Obezcznić, обезчестить, обесславить, оповôрить, *см.* **Szkaradzić.**
Obeznać, Obeznawać, ознакомить, ознакомливать, наставить, наставлять, учить, обучать. **Obeznać kogo z nauką jaką**, ознакомить кого съ какой-либо наукою. || **Obeznać się, Obeznawać się**, ознакомиться, ознакомливаться.
Obeznanie, -nia, *ср.* познаніе, знаніе, свѣдѣніе.
Obeżreć się, Ożreć się, *Прост.* обожраться.
Obezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Obficie, обильно, изобильно; || **obficie** изрядно; || плодовито.
Obfit, -u, *м. см.* **Obfitość.**
Obfito, *см.* **Obficie.**
Obfitość, -ści, *ж.* обилie, изобилie; || богатство.
Obfitować (w co), изобиловать (чѣмъ), быть богатымъ, *см.* **Opływać.** **Kraj ten obfituje w zboże**, эта страна изобилуетъ хлѣбомъ.
Obfitowanie, -nia, *ср.* (**w dostatki**), избытокъ, достатокъ.
Obfity, обильный, изобильный; || плодовитый, богатый. **Obfite żniwo**, обильная жатва. **Obfity język**, богатый языкъ. **Obfity łup**, богатая добыча. **Obfity pisarz**, плодовитый писатель, *см.* **Bogaty, Płodny.**
Obgadać, Obgadywać, *см.* **Ogadać.**
Obgłąb, *Стар.* глубокó, *см.* **Głęboko.**
Obgotować, Obgotowywać, обварить; || вскипятить, *см.* **Zagotować.**
Obgroda, *см.* **Ogroda.**
Obgrubszy, *см.* **Przygrubszy.**
Obgryzać, Obgryźć, *см.* **Ogryzać.**
Obheblować, обстрогать.
Oblad, -u, *м.* обѣдъ; || обѣденный столъ. **Jeść obiad**, обѣдать. **Zjeść dobry obiad**, хорошó пообѣдать. **Prosić kogo na obiad**,

пригласи́ть на обѣ́дъ. **Zostań z nami na obiad, na obiedzie,** оста́нься съ на́ми обѣ́дать. **Gotować obiad,** гото́вить обѣ́дъ. **Czekać kogo na obiad, z obiadem,** ожида́ть кого́ къ обѣ́ду. **Być u kogo na obiedzie,** быть у кого́ на обѣ́дѣ.

Obiadać, *см.* **Obiadować.**

Obiadalnia, -ni, *ж. см.* **Jadalnia.**

Obiadek, -dku, *Умен. м.* обѣ́децъ, скро́мный обѣ́дъ.

Obiadować, Obiadać, обѣ́дать.

Obiadowanie, -nia, *ср.* обѣ́дъ, обѣ́денный столъ.

Obiadownik, -a, *м.* обѣ́дальщикъ, засто́льникъ.

Obiadowy, Obiedny, обѣ́денный.

Obiata, -y, *ж.* обѣ́тъ, обѣща́ніе, *см.* **Ślub;** || приноше́ніе, же́ртвованіе, да́ръ; || жертвоприноше́ніе, же́ртва; *см.* **Ofiata. Objata.**

Obiatować, *Стар.* приноси́ть въ же́ртву, же́ртвовать; || посвяща́ть.

Obić, отколоти́ть. приби́ть, *см.* **Obijać.**

Obiciany, обо́йный. Papier obiciany, бума́жные обо́и.

Obiciarz, -a, *м.* обо́йщикъ.

Obicie, -cia, *ср.* оби́вка, наби́вка, набива́ніе; || обо́и. **Obicie papierowe,** бума́жные обо́и.

Obiciowy, обо́йщичій, обо́йный.

Obiecać, Obiecywać, обѣща́ть, сули́ть; || * предска́зывать. **Młodzieniec ten wiele po sobie obiecuje,** э́тотъ ю́ноша мно́го обѣща́етъ, *или* подаетъ большія наде́жды. **Kalendarz obiecuje deszcz,** календа́рь предска́зываетъ дождь. **Obiecywać sobie co po kim,** льстить *или* ласка́ть себя́ наде́ждою получи́ть что-либо отъ кого́; разсчи́тывать, надѣя́ться на что́. **Obiecana ziemia,** обѣтова́нная земля́. || **Obiecać się, обѣща́ться, дать сло́во. Obiecać się komu** *или* **do kogo,** обѣща́ться притти́ къ кому́. **Obiecać się do czego,** обѣща́ться что-нибу́дь сдѣ́лать. **Obiecać się dokąd,** обѣща́ться *или* дать сло́во придти́ куда́-либо, *см.* **Przyrzec, Ślubować.**

Obiecanie, Obiecywanie, -nia, *ср.* **обѣща́ніе.**

Obiecanka, -i, *ж.* посу́лъ, обѣща́ніе. *Посл.* **Obiecanka cacanka, a głupiemu radość,** дурако́ву сто́итъ лишь пообѣща́ть—онъ и радъ, *или* сулить золоты́я го́ры.

Obiecywać, *см.* **Obiecać.**

Obiecywacz, Obiecownik, -a, *м.* **обѣща́тель.**

Obiecywanie, *см.* **Obiecanie.**

Obiecz, Obieczny, *см.* **Obec, Obecny.**

Obiedni, *см.* **Obiadowy.**

Obiedz, *см.* **Obiegać.**

Obieg, -u, *м.* обращеніе (*планеты*). **Obieg ziemi około słońca,** обращеніе земли́ вокру́гъ со́лнца; || теченіе. **Obieg wieków,** теченіе вѣко́въ; || обращеніе, оборо́тъ. **Puścić pieniądze w obieg,** пусти́ть де́ньги въ обращеніе, въ оборо́тъ. **W obiegu będący,** ходя́чій (*о монетѣ*). * **Puścić w obieg pogłoskę,** распространи́ть слухъ.

Obiegać, Obiedz, обѣ́гать, обѣжа́ть, объѣ́гать, изъѣ́здить, перебыва́ть въ ра́зныхъ мѣ́стахъ. **Obiegłem całe miasto i nie znalazłem go,** я объѣ́галъ весь го́родъ и не нашелъ его́. **Obiedz świat cały,** изъѣ́здить весь свѣтъ. **Obiegłem wszystkich znajomych,** я обѣ́галъ всѣхъ знако́мыхъ, я перебывалъ у всѣхъ знако́мыхъ.

Obiegnik, -a, *м.* циркуля́ръ.

Obiegowy, оборо́тный. **Obiegowy kapitał,** оборо́тный капита́лъ, *см.* **Obrotowy.**

Obielić, *см.* **Bielić, Pobielić;** || **Obielić zająca,** сдира́ть, *или* обдира́ть шку́ру съ за́йца.

Obierać, Obrać, ощи́пывать, ощипа́ть, очища́ть, очи́стить, шелуши́ть. лущить, лупи́ть, облупля́ть, *см.* **Obłupiać;** || сдира́ть, обдира́ть, обира́ть, снима́ть, собира́ть, лиша́ть, обнажа́ть. *см.* **Ogołacać, Pozbawiać.** || Избира́ть, изобра́ть. выбира́ть. вы́брать, *см.* **Wybierać.** || **Obierać się, Obrać się (w czém, koło czego),** *Стар.* занима́ться, рабо́тать; || =(z czego), лиша́ться, растра́чивать, тера́ть, *см.* **Ogołacać się, Pozbawiać się;** || *Стар.* гнои́ться, нагна́иваться. **Obierać jabłko,** очища́ть я́блоко. **Obierać orzechy,** лущи́ть оре́хи. **Obierać jaja,** обли́пливать я́йцы. **Obierać kapustę,** ощи́пывать, чи́стить капу́сту. **Obierać owoc z drzewa,** собира́ть плоды́ съ де́рева. **Obierać drzewo z gąsienic,** очища́ть де́рево отъ гу́сеницъ. **Obrać kogo z majątku,** лиши́ть кого́ иму́щества, отня́ть у кого́ иму́щество. **Być obranym z rozumu,** лиши́ться разсу́дка. **Obrać miejsce na budynek,** вы́брать мѣ́сто для строе́нія. **Obrać kogo na czyje miejsce,** набра́ть *или* назна́чить кого́ на чье мѣсто.

Obieracz, -a, *м.* избира́тель.

Obieralnie, по выбору, по избра́нію.

Obieralność, -ści, *ж.* избира́тельность, избира́ніе, *см.* **Wybieralność.**

Obieralny, избира́тельный, *см.* **Wybieralny.**

Obieranie, -nia, *ср.* обира́ніе, собира́ніе, очище́ніе. луще́ніе, облу́пливаніе, *см.* **Obierać;** || избра́ніе, вы́боръ. **Obieranie królów,** избра́ніе королёй. || **Obieranie się (w czém),** заня́тіе. дѣло.

Obierczy, избира́тельный, *см.* **Obieralny.**

Obierki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки, соръ, *см.* **Wybierki, Brak.**

Obierz, -y, *ж.* добы́ча; || лови́тва; || **Obierze,** *мн.* пожи́тки. домашняя у́тварь; || снаря́ды. сна́сти. прибо́ры. **Myśliwskie obierze,** охо́тничьи снаря́ды и т. п.

Obierzwia, -i, *ж. Рыб.* гла́вная, са́мая то́лстая верёвка въ сѣти.

Obierzyciel, -a, *м.* избира́тель.

Obierzycielka, -i, *ж.* избира́тельница.

Obieś, *см.* **Obwieś.**
Obiesić, *см.* **Obwiesić.**
Obieszenie, *см.* **Obwieszenie.**
Obietnica, **-y**, *ж.* обѣща́ніе, *см.* **Przyrzeczenie.**
Obieżny, **Obbieżny**, круговóй, кругóмъ обращающійся; || періодическій.
Obijać, **Obić**, обива́ть, обить, околáчивать, околотить; || подбива́ть, подбить, подшива́ть, подши́ть; || вбива́ть, вбить, набива́ть, набить, вколáчивать, вколотить, втыка́ть, воткнýть; || покрывáть, покрыть; || набива́ть, набить (*обручи на бочку*); || раздава́ться, отдава́ться, отража́ться, отзыва́ться. **Obijać co palami**, вбива́ть кóлья вокрýгъ чего́ либо. **Obić krzesło aksamitem**, обить крéсло бáрхатомъ. **Obić futrem**, покрыть, подши́ть мѣхомъ, *см.* **Podbić.** **Obijać gontami**, крыть гóнтомъ *или* драни́цею. **Obić ściany**, оклеи́ть стѣны обóями, обить стѣны. **Obijać beczkę**, набива́ть на бóчку óбручи. **Obijać owoce**, сбива́ть шестóмъ плоды́ (*съ дéрева*). **Obijać len**, бросновáть, брóснуть, *или* очищáть лёнъ. **Obić kogo**, околотить, отхлестáть кого́. **Dzwięki obijają się o ucho**, звýки поражáютъ слухъ. **Głos jego obijał się o sklepienia kościoła**, гóлосъ его́ раздавáлся подъ свóдами цéркви.
Obijak, **-a**, *м.* колотýшка.
Obijanie, **-nia**, *ср. см.* **Obijać**, обива́ніе, отбива́ніе, сбива́ніе, || вколóчиваніе; || набива́ніе (*обручéй на бóчку*); || обúвка (*крéсель*); || очище́ніе (*льна, ячменя́ и т. д*).
Obiór, **-oru**, *м.* избра́ніе, вы́боры.
Obiorczy, *см.* **Obierczy.**
Objąć, **Obejmować**, **Obejmywać**, обня́ть, обнимáть, обхватúть, обхвáтывать; || постúчь, постигáть; понимáть, разумѣть; || окружáть, обнимáть; || содержáть, вмѣщáть, заключáть въ себѣ́; || схвáтывать, понимáть, угáдывать; || **Objąć czém**, снабжáть, обкладывать чѣмъ; || **Objąć co**, приня́ть во владѣ́ніе, вступúть во владѣ́ніе. **Objąć urząd**, поступúть на слýжбу. **Objąć dowództwo**, приня́ть командý. **Objąć co w possesją**, вступúть во владѣ́ніе. **Objąć kogo za szyję obiema rękoma**, обня́ть кого́ за шéю обóими рукáми. **Drzewo tak grube, że dwóch ludzi nie potrafi go objąć**, дéрево такъ тóлсто, что два человѣка не въ состоя́ніи обхватúть его́. **Morze obejmuje ziemię, móre okrużáetъ сýшу.** || *Посл.* **Kto wiele obejmuje, mało ściska**, за двумя́ зáйцами погóнишься, ни одного́ не поймáешь, *или* ни гó желáть, добрá не видáть. **To prawidło obejmuje wszystkie inne**, óто прáвило заключáетъ въ себѣ́ всѣ прóчія. **Łatwo obejmuje**, онъ легкó понимáетъ, у негó быстрое понáтіе. **Obejmować pamięcią**, удéрживать, сохранáть въ пáмяти, *см.* **Uściskać, Mieścić, Zawierać, Pojmować, Ogarnąć, Zdjąć, Spiąć.**

Objadać, *см.* **Objeść.**
Objadacz, **-a**, *м.* объѣдáла, объѣдáло, блюдолúзъ, прихлебáтель.
Objadki, **-ów**, *мн. см.* **Niedojadki.**
Objaśniać, **Objaśnić**, объясня́ть, объясни́ть, исъясня́ть, изъясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть; || * **Objaśnić kogo w czém**, открывáть глазá (*кому́ на счётъ чего́*); || истолкóвывать, истолковáть. **Objaśnić rzecz**, объясни́ть дѣло. **Objaśnić autora, dzieło**, истолковáть писáтеля, сочинéніе. || **Objaśniać swiecę**, снимáть со свѣчи.
Objaśniacz, **Objaśniciel**, **-a**, *м.* толковáтель, комментáторъ.
Objaśnianie, *см.* **Objaśnienie.**
Objaśnielka, **-i**, *ж.* истолковáтельница.
Objaśnienie, **-nia**, *ср.* объясне́ніе, изъясне́ніе, разъясне́ніе, поясне́ніе, истолкова́ніе; || отмѣ́тка, примѣ́чаніе, вы́писка, *см.* **Przypis, Przypisek**; || **Objaśnienie świecy**, снима́ніе со свѣчи.
Objąt, **-u**, *м.* объёмъ.
Objątrzyć, *см.* **Rozjątrzyć.**
Objaw, **-u**, *м.* **Objawa**, **-y**, *ж.* заявле́ніе, изъявле́ніе; || откровéніе.
Objawca, **-y**, *м.* объявúтель, предъявúтель.
Objawiać, **Objawić**, явля́ть, изъявля́ть, объявля́ть, заявля́ть; || публиковáть, открывáть; || обнаружúвать, выказывать, выдавáть, передавáть, оглашáть, огласúть, разглашáть, разгласúть. **Objawiać cudze tajemnice**, выдавáть *или* разглашáть чужíя тáйны. **Objawić swą wolę**, изъявúть свою́ вóлю. **Objawić komu swe chęci**, изъявúть кому́ свои́ желáнія. **Objawiać swą myśl**, передавáть свою́ мысль. **Prawdy, które Pan Bóg objawił kościołowi swemu**, úстины, которыя Господь Богъ явúлъ своéй цéркви. **Trzeba to przez pisma publiczne objawić**, объ этомъ нýжно объявúть *или* публиковáть въ газетáхъ. **Objawiać drukiem odkrycie**, посрéдствомъ печáти объявúть объ открытíи. **Objawiać wyrok sądowy**, объявля́ть приговóръ судá *или* судéбное рѣше́ніе. || **Objawiać się, Objawić się**, явля́ться, явúться, предстáть, казáться, покáзываться, показáться; || быть вúднымъ; || обнарýживаться, открыться. **Jezus Chrystus objawił się apostołom**, Іисýсъ Христóсъ явúлся апóстоламъ. **Genjusz jego objawił się nagle**, гéній его́ обнарýжился вдругъ.
Objawianie, **-nia**, *ср.* обнаружúваніе; || выраже́ніе. **Mowa służy do objawiania myśli naszych**, языкъ слýжитъ для выраже́нія нашúхъ мыслей.
Objawiciel, **-a**, *м. см.* **Objawca.**
Objawicielka, **-i**, *ж.* предъявúтельница.
Objawienie, **-nia**, *ср.* объявле́ніе, заявле́ніе; || откры́тіе; || откровéніе: || обнаро́дованіе, опубликова́ніе, объявле́ніе (*въ газе́тахъ*). **Objawienie Św. Jana**, откровéніе Св. Іоáнна. **Wierzyć w objawie-**

nie, вѣрить въ откровеніе. **Podać objawienie przez gazety**, сдѣлать объявленіе въ газетахъ. **Objawienie wyroku**, объявленіе приговора, рѣшенія.

Objawiony, объявленный; || откровенный. **Religia objawiona**, откровенная религія.

Objazd, -u, *м.* **Objaździka, -i**, *ж.* объѣздъ; || кругъ; || *Воен.* патруль, дозоръ; || *Воен.* рундъ. **W objazd**, кругомъ, въ окружности. **To miasto ma milę w objazd**, этотъ городъ имѣетъ милю въ окружности. **Objaździkę odprawiać**, ходить дозоромъ.

Objechać, Objeżdżać, объѣхать, объѣзжать. **Objechać świat**, объѣхать свѣтъ, объѣхать кругомъ свѣта. **Objechać Europę**, объѣхать, изъѣздить Европу. **Objeździć las**, объѣзжать лѣсъ. || * **Objechać kogo**, обмануть, ввести кого въ обманъ, провести. **Objechać prawo**, обойти законъ.

Objęcie, -a, *ср. см.* **Objętość**; || объятіе; понятливость, мыслящая способность; || принятіе, вступленіе. **Rzucić się w czyje objęcia**, броситься въ чьи объятія. **Mieć bystre objęcie**, быть понятливымъ *с.м.* **Pojęcie**; || **Objęcie urzędu**, вступленіе въ должность.

Objednać, Objednywać, *см.* **Zjednać, Zjednywać.**

Objedzony, объѣвшійся.

Objekt, -u, *м. см.* **Przedmiot, Obmiot.**

Objemca, -y, *м.* пріемщикъ, принимательница; || преемникъ; || *Стар.* подрядчикъ, антрепренеръ. **Objemca majątku**, вступающій во владѣніе имѣніемъ

Objeść, Objadać, объѣсть, объѣдать; || глодать, обгладывать, грызть, обгрызать. **Gąsienice objadają owoce**, гусеницы объѣдаютъ плоды. * **Objadać kogo**, объѣдать кого, проѣдать (*чье состояніе*). || **Objadać się, Objeść się**, обжираться, обожраться, объѣдаться, объѣстись.

Objeśny, obżórliwy, prożórliwy, жадный.

Objętka, -i, *ж.* тенето, сѣть; || * *Прост.* озимая пшеница.

Objętność, -ści, *ж. Неуп.* понятливость, пониманіе, разумѣніе, смѣтливость. смышленость, *см.* **Pojętność.**

Objętny, понятливый, смѣтливый, смышленый, *см.* **Pojętny**; || вразумительный.

Objętość, -ści, *ж.* объемъ. **Dwa ciała jednejże objętości**, два тѣла одинаковаго объема; || вмѣстимость. **Objętość naczynia**, вмѣстимость посуды.

Objęty, отъ глагола **Objąć** (*см.* это слово). **Rzecz obejmująca i rzecz objęta**, содержащее и содержимое, вмѣщающее въ себѣ и вмѣстимое.

Objeżdżać, *см.* **Objechać. Objeździć konia**, выѣздить, объѣздить лошадь.

Objeżdżacz, -a, *м.* конюшій, берейторъ; || наѣздникъ.

Objeżdżanie, -nia, *ср.* объѣздъ; || * осмотръ, дозоръ. || **Objeżdżanie konia**, *см.* **Ujeżdżanie.**

Objeżdżony, *см.* **Ujeżdżony, Wyjeżdżony.**

Objeznik, -a, *м. см.* **Objeżdżacz.**

Objuczać, Objuczyć, нагружать, навьючить.

Obkładać, *см.* **Okładać.**

Obkleić, *см.* **Okleić.**

Obkrajać, Obkroić, Obkrawać, обрѣзывать, обрѣзать, *см.* **Okroić.**

Oblać, Oblewać, облить, обливать; || омывать; || омочить, оросить (*слезами*). **Oblać smołą**, облить, залить смолою. **Oblać krwią**, окровавить, облить кровью. **Rzeka co oblewa te mury**, рѣка омывающая эти стѣны. **Oblać się, Oblewać sie**, облиться, обливаться; || орошаться. **Oblewać się rumieńcem, oblać się wstydem**, краснѣть отъ стыда. **Oblewać się krwią**, плавать въ крови. **Oblał się żółcią zazdrości**, въ немъ разлилась желчь. * **Oblać się tłustością**, разжирѣть, заплыть жиромъ.

Obłączek, *см.* **Obłąk.**

Obłączysto, дугою, сводомъ; || полукругло, изумчисто, выпукло.

Obłączystość, -ści, *ж.* выпуклость; || впадина, углубленіе; || кривизна, изгибина изглубь.

Obłączysty, выпуклый; || углубленный; || искривленный. согнутый.

Obład, -ędu, *м.* плуганіе, блужданіе; || заблужденіе; || ошибка, погрѣшность, обманъ, *см.* **Błąd. Być w obłędzie**, быть въ заблужденіи, заблуждаться. **Postępować, iść obłędami**, итти ложными путями. || *Мед.* помѣшательство (*ума*).

Oblader, -dra, *м.* горбыль.

Obłądliwy, *см.* **Obłędliwy.**

Obładować, обременять, нагружать; || отягощать. **Obładować sobie żołądek**, обременить *или* отяготить желудокъ, *см.* **Przeładować.**

Obladra, -y, *ж.* ремень (*на постромкахъ у лошадей*).

Obłądzać, Obłądzić, вводить, ввести въ заблужденіе, въ искушеніе, *см.* **Obłąkać.** || **Obłądzać się**, впасть въ заблужденіе *или* въ искушеніе.

Obłądzenie, -nia, *ср.* заблужденіе; || ошибка погрѣшность.

Obłądzić, *см.* **Obłądzać.**

Obłagać, *см.* **Ubłagać.**

Obłaganie, *см.* **Ubłaganie.**

Obłajać, *см.* **Połajać.**

Obłajanie, *см.* **Połajanie.**

Obłąk, Obłęk, -u, *м.* лучекъ, дуга; || *Архит.* арка; || дуга, кривизна свода; || лѣпное украшеніе. **W obłąk**, дугою, въ видѣ дуги. || *Садов.* отводокъ, побѣгъ. **Obłąkami sadzać**, садить отводки.

Obłąkać, Obłąkiwać, приводить въ заблужденіе, совращать съ пути, сбивать съ дороги; || помутить, разстроить. **Obłąkać umysł**, помутить *или* разстроить разумъ, *см.* **Pomieszać.** || **Obłąkać się**,

obи́ться съ доро́ги, **заблуди́ться**, блужда́ть, **помѣша́ться** (*съ умъ*), *см.* **Zabłąkać się, Zbłąkać się.**

Obłąkanie, -nia, *ср.* **заблужде́ніе**; || **помѣша́тельство** (*ума́*), **умопомѣша́тельство.**

Obłąkaniec, -ńca, *м.* **помѣша́нный, помути́вшійся.**

Obłąkany, заблу́дшій, заблуди́вшійся; || **помѣша́нный, сумасше́дшій, умали́шённый. Szpital dla obłąkanych,** домъ **умали́шённыхъ.**

Obłąkiwać, *см.* **Obłąkać.**

Obłąkowato, дугою, **въ ви́дѣ** дугй.

Obłąkowaty, со́гнутый, **искри́вленный,** *см.* **Obłączysty.**

Obłam, -u, *м.* **обло́мокъ, отло́мокъ, оско́локъ,** *см.* **Odłam, Odłamek, Obłomek.**

Obłamać, Obłamować, Obłamywać, обломи́ть, обла́мывать.

Obłamanie, -nia, *ср.* **обла́мываніе.**

Oblamować, обшива́ть, опуша́ть, **окайми́ть.**

Obłamować, Obłamywać, *см.* **Obłamać.**

Oblamowanie, *см.* **Lamowanie.**

Obłamowanie, Obłamywanie, nia, *ср. см.* **Obłamanie.**

Oblany, обли́тый, *см.* **Oblać**; || **жи́рный, разжирѣвшій, распли́вшійся** отъ жи́ру. **Bekas oblany,** жи́рный **кули́къ** *или* **бека́съ.**

Obłapa wonna, *Бот. см.* **Kopytnik.**

Oblask, -u, *м.* **блескъ, сія́ніе.**

Obłaskawiać, Obłaskawić, дѣлать ручны́мъ, приручи́ть; || **пріуча́ть.**

Oblaskliwy, ослѣпи́тельный, **блиста́тельный,** *см.* **Lśniący.**

Oblasknąć, ослѣпи́ть, **поража́ть бле́скомъ,** *см.* **Olśnić.**

Oblasknienie, -nia, *ср.* **ослѣпле́ніе.**

Oblata, -y, *ж. Стар.* **я́вка, внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ**; || **регистрату́рная экспеди́ція.** *Стар.* **Oblata, Objata, обѣща́ніе, обѣтъ.**

Oblatać, Oblatywać, Oblecieć, лета́ть, облета́ть, **облете́ть,** порха́ть (*о пти́цахъ*); || **пробѣга́ть, обѣга́ть,** *см.* **Obiedz**; || **спада́ть, валя́ться** (*о листьяхъ съ де́рева*), *см.* **Opadać.**

Obłatać, положи́ть запла́тки, **почини́ть** (*пла́тье*); || **Obłatać komu skórę** *или* **Obłatać kogo,** отколоти́ть кого; || **Obłatać się,** почини́ть (*пла́тье*); || **обши́ться, наши́ть себѣ пла́тьевъ**; || * **нажи́ться. Będąc ekonomem, obłatał się,** бывши **экономомъ,** онъ **нажи́лся.**

Oblatować, вносить въ **ро́спись, въ протоко́лъ**; || * **запи́сывать.**

Oblatowany, я́вочный, я́вный.

Oblatywać, *см.* **Oblatać.**

Obława, -y, *ж. Охот.* **обла́ва.**

Obławiać, *см.* **Obłowić.**

Obławny, обла́вный.

Obłaz, -u, *м.* **крюкъ, объѣздъ, обхо́дъ, закоу́локъ**; || * **увертка, улóвка. Bez obłazu,** безъ **обиняко́въ,** безъ **дальнѣ́йшихъ околи́чностей,** откровéнно.

Obłazgiem, сплошь, безостано́вочно, безпрерывно.

Obłazgowy, Obłazny, сплошно́й, безостано́вочный, безпрерывный.

Obłazić, Obleźć, ползать, пресмыка́ться; || **спада́ть, лѣзть, облѣзать** (*о волоса́хъ*); || **лини́ять, блѣкнуть. Perkal ten obłazi,** э́тотъ **каленко́ръ** лини́етъ. **Ten kolor od słońca obłazi,** э́тотъ цвѣтъ на со́лнцѣ блѣкнетъ.

Oblazłość, -ści, *ж.* **плѣши́вость.**

Oblazły, плѣши́вый, лысый.

Obłaźnić (kogo), одурачить, надуть, обману́ть.

Obłaźny, *см.* **Obłazgowy.**

Oblec, Oblekać, обле́чь, облека́ть, надѣва́ть, покрыва́ть. (*Стар.* **Obłoczyć,** облача́ть). **Oblec się, Oblekać się** одѣва́ться; || **покрыва́ться**; || **облача́ться. Oblec się w zakonny ubiór,** постри́чься въ мона́хи.

Obłechtać, защекота́ть; || * **освóить, пріучи́ть.**

Oblecieć, *см.* **Oblatać.**

Obłęd, *см.* **Obłąd.**

Obleczenie, Obłóczenie, -nia, *ср* надѣва́ніе; || **облаче́ніе.**

Obleczyny, *см.* **Obłóczyny.**

Obłędliwie, Obłędnie, ло́жно, обма́нчиво, ошúбочно, *см.* **Błędnie.**

Obłędliwość, Obłędność, -ści, *ж.* **заблужде́ніе, погрѣшность, ошúбочность,** обма́нчивость.

Obłędliwy, Obłędny, ошúбочный, обма́нчивый, при́зрачный, ло́жный, *см.* **Błędny.**

Oblednąć, Oblednieć, побѣдне́ть, *см.* **Blednieć, Zbladnąć.**

Obłędnie, *см.* **Obłędliwie.**

Obłędnieć, заблуди́ться; || **спу́таться,** сбúться съ путú.

Obłędnienie, -nia, *ср.* **блужда́ніе**; || **заблужде́ніе.**

Obłędnik, -a, *м.* **заблу́дшійся**; || **еретúкъ.**

Obłędność, *см.* **Obłędliwość.**

Obłędny, *см.* **Obłędliwy.**

Obledz, *см.* **Oblegać.**

Oblegać, Obledz, осаждáть, **осади́ть** (*го́родъ, кре́пость*).

Oblegacz, *см.* **Oblegający.**

Oblegający, осаждáющій, *см.* **Oblegać.**

Obleganie, -nia, *ср. см.* **Oblężenie.**

Oblekać, *см.* **Oblec.**

Oblepa, -y, *ж.* **глúна смѣша́нная** съ **соло́мою,** *см.* **Polepa.**

Oblepiać, Oblepić, оклéивать, оклеúть, облéпливать, облепúть; || **обмáзывать** глúною.

Obleśnie, *см.* **Pochlebnie, Obłudnie.**

Obleśność, -ści, *ж. см.* **Pochlebstwo, Obłudność.**

Obleśny, *см.* **Pochlebny, Obłudny.**

Oblew, -u, *м.* наводне́ніе, разли́въ; || напли́въ, *см.* **Zalew.**

Oblewać, *см.* **Oblać.**

Obleżały, изле́нившійся, избало́ванный.

Obleźć, *см.* **Obłazić.**

Oblężca, -y, *м.* осаждающій.

Oblężenie, -nia, *ср.* оса́да. **Odstąpić od oblężenia**, снять осаду.

Oblężeński, оса́дный.

Oblężony, осажденный.

Oblężyciel, -a, *м. см.* **Oblężca, Oblegający.**

Oblicz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Oblicze**, -a, *ср.* лицо́, ликъ; || видъ; || пове́рхность. **Przed Pańskiém obliczem**, переда́ъ лицо́мъ Го́спода. **Oblicze ziemi**, пове́рхность, лицо́ земли́. **Oblicze morza**, пове́рхность мо́ря. **W obliczu prawa**, въ виду́ зако́на, пе́редъ зако́номъ. **W czyjém obliczu**, въ чье́мъ либо прису́тствіи, *см.* **Twarz, Powierzchnia.**

Obliczać, Obliczyć, исчисля́ть, счита́ть, счесть, *см.* **Liczyć**; || разсчи́тывать, взвѣ́шивать, *см.* **Obrachować.**

Obliczanie, Obliczenie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, разсчётъ, выкладка. **Nie do obliczenia**, несмѣ́тно, неисчисли́мо. **Obliczenie ludności**, наро́дная пе́репись.

Oblicze, *см.* **Oblicz.**

Obliczne, лично, самоли́чно, *см.* **Osobiście**; || лицо́мъ къ лицу́.

Obliczność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność**; || лицо́, видъ. **Działo się to w obliczności** *или* **przed obliczności wszystkich**, это происходи́ло въ прису́тствіи всѣ́хъ лицъ, *см.* **Oblicze.**

Obliczny, прису́тствующій, находя́щійся на лицо́, *см.* **Obecny, Przytomny**; || находя́щійся на лицѣ́, лично́й. **Obliczna rana**, ра́на на лицѣ́, личная ра́на.

Obliczyć, *см.* **Obliczać.**

Oblig, -u, *м.* долгъ (*на ко́мъ*); || биле́тъ (*ба́нковый*), ве́ксель заёмное письмо́, долго́вая за́пись. долгово́е обяза́тельство, расписка. **Oblig skarbu**, облига́ція госуда́рственнаго казначе́йства. **Dać** *или* **Wydać** *или* **Wystawić komu oblig na co**, дать расписку въ получе́ніи чего́ либо, подписа́ть ве́ксель. **Obligi państwa**, госуда́рственный до́лгъ, госуда́рственныя облига́ціи, *см.* **Obligacja.**

Obligacja, -ji, *ж. Устар.* обяза́тельство, *см.* **Zobowiązanie**; || *Ком.* долгово́е обяза́тельство, облига́ція; || **Mieć dla kogo wiele obligacji**, быть кому́ о́чень обя́заннымъ, быть о́чень благода́рнымъ; *см.* **Oblig obowiązany.**

Obligacyjny, обяза́тельный. **Zapis obligacyjny**, обяза́тельство.

Obligować (kogo o co), *см.* **Prosić, Upraszać**; || **Obligować kogo do czego**, *см.* **Obowiązywać, Zobowiązywać. Być komu obligowanym za co**, быть кому́ обя́заннымъ за что́ либо.

Oblikwidacja, -ji, *ж. см.* **Obrachunek.**

Oblikwidować, *см.* **Obrachować.**

Oblinieć, *см.* **Wylinieć, Linieć.**

Oblizać, Oblizнąć, Oblizywać, облизать, облизывать; || **Oblizywać się**, облизаться, облизываться.

Obłocić, загрязни́ть, запа́чкать гря́зью.

Obłoczek, -czka, *м.* о́блачко.

Obłoczno, о́блачно, па́смурно, *см.* **Pochmurno.**

Obłoczny, о́блачный, *см.* **Pochmurny.**

Obłoczyć, *см.* **Oblec.**

Obłoczyciel, -a, *м.* облача́ющій.

Obłoczycielka, -i, *ж.* облача́ющая.

Obłoczyny, -czyn, *мн.* постриже́ніе въ мона́хи; || облаче́ніе. **Być na obłoczynach**, прису́тствовать при постриже́ніи.

Obłoczysto, *см.* **Obłoczno.**

Obłoczystość, -ści, *ж.* па́смурное состоя́ніе не́ба.

Obłoczysty, о́блачный; || па́смурный.

Obłóg, -ogu, *м.* **Obłoga**, -i, *ж.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || окруже́ніе; || *Минер.* за́лежь; || **Obłogi**, -ów, *мн.* покла́жа, бага́жъ; || *Воен.* обо́зъ.

Obłok, -u, *м.* о́блако.

Obłokać się, *Прост.* нало́паться, наѣ́сться до́сыта.

Obłokowy, *см.* **Obłoczny.**

Obłomek, -mka, *м.* обло́мокъ.

Obłów, -owu, *м.* охо́та, звѣ́риная ло́вля, *см.* **Łowy, Połów**; || добы́ча.

Obłowić, **Obławiać**, лови́ть, пойма́ть, схвати́ть. схва́тывать, добы́ть, добы́вать, списка́ть, спи́скивать. || * **Obłowić się**, нажи́ться, зарабо́тать, пріобрѣ́сть.

Obłowny, жи́рный (*о дичи́нѣ*).

Obłożenie, -nia, *ср.* наложе́ніе.

Obłożnie chorować, слечь въ посте́ль (*отъ боле́зни*).

Obłożny, слёгшій въ посте́ль (*отъ боле́зни*).

Obłożyć, *см.* **Okładać. Obłożyć podatkiem**, наложи́ть по́дать.

Obłożysko, -a, *ср.* загорода, загоро́женное мѣ́сто.

Obłożysty, загоро́женный, за́пертый, замкну́тый.

Oblubieńców, Oblubieńcowy, Oblubieńczy, жениха́въ, принадлежа́щій *или* свойственный жениху́.

Oblubienica, -y, *ж.* невѣ́ста, *см.* **Narzeczona.**

Oblubieniczy, невѣ́стинъ. принадлежа́щій *или* свойственный невѣ́стѣ.

Oblubieniec, -ńca, *м.* женихъ *см.* **Narzeczony.**

Obluć, облева́ть, *см.* **Orzygać.**

Obłuda, -y, *ж.* лицемѣ́ріе, притво́рство, *см.* **Licemiernictwo**; || приманка, *см.* **Powab, Wab'**; || призракъ, тѣнь, *см.* **Mara, Widziadło**; || *Хир.* бѣльмо́ (*на глазу́*).

Obłudnica, -y, *ж.* лицемѣ́рка, притво́рщица.

Obłudnie, лицемѣрно, притво́рно.

Obłudnik, -a, *м.* лицемѣръ, притво́рщикъ.

Obłudność, -ści, *ж.* лицемѣріе, притво́рство, скры́тность.

Obłudny, лицемѣрный, притво́рный, *см.* **Zmyślony**, **Udany**, **Pozorny**.

Obłupanie, **Obłupywanie**, **Obłupienie**, -a, *ср.* шелу́шеніе, луще́ніе, облу́пливаніе, сдира́ніе коры, *см.* **Obłupiać**.

Obłupiać, **Obłupywać**, **Obłupić**, шелуши́ть, луща́ть (*орѣхи*), облу́пливать (*яйцо*), снима́ть, сдира́ть кору (*съ дерева*). || **Obłupywać się**, луща́ться, *см.* **Obdzierać**.

Obłuszczyć, *см.* **Łuskać**, **Wyłuskać**.

Obły, *см.* **Okrągławy**, **Walcowaty**; || тупо́й. **Dziób obły**, тупо́й клювъ; || *Стар.* высо́кій.

Obłysieć, олысѣ́ть, оплешивѣть.

Obłyśniony, ошпаренный, освѣщенный.

Obmacać, ощу́пать.

Obmaczać, **Obmoczyć**, смачивать, смочить, орошать, оросить, *см.* **Maczać**, **Moczyć**.

Obmalować, вы́красить.

Obmartwieć, обмере́ть.

Obmarzły, замерзшій.

Obmarznąć, замерзнуть.

Obmawiać, **Obmówić**, наговаривать, наговори́ть, *см.* **Ogadać**, **Ogadywać**.

Obmawiacz, -a, *м. см.* **Obmówca**.

Obmawianie, -nia, *ср.* злосло́віе, злорѣчіе.

Obmazać, **Omazać**, **Obmazywać**, **Omazywać**, обмазать, обмазывать, вымазать, вымазывать.

Obmazanie, *см.* **Pomazanie**.

Obmiatać, *см.* **Omiatać**.

Obmierzić, *см.* **Mierzić**.

Obmierziciel, *см.* **Mierziciel**.

Obmierzliwy, омерзительный, отвратительный, *см.* **Obrzydliwy**.

Obmierzłość, -ści, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе.

Obmierzły, омерзительный, ненави́стный.

Obmierznąć, *см.* **Mierznąć**.

Obmieść, *см.* **Omiatać**.

Obmieszkać się, **Obmieszkiwać się** (gdzie), поселя́ться, основаться, водвориться, устро́иться, *см.* **Osiadać**, **Osiąść**.

Obmiot, -u, *м.* предме́тъ, *см.* **Przedmiot**.

Obmocnić, *см.* **Wzmocnić**, **Obwarować**.

Obmoczyć, *см.* **Obmaczać**.

Obmowa, -y, *ж.* злосло́віе, клевета́.

Obmowca, -y, *м.* поноси́тель, клеве́тникъ, *см.* **Uwłoczyciel**, **Czerniciel**, **Potwarca**.

Obmówić, *см.* **Obmawiać**.

Obmowisko, -a, *ср.* злосло́віе, злорѣчіе.

Obmownica, -y, *ж.* клеветни́ца, сплетница.

Obmowniczy, **Obmowny**, злорѣчивый, злосло́вный.

Obmowny, *см.* **Obmowniczy**.

Obmowstwo, -a, *ср. см.* **Obmowisko**.

Obmurować, обноси́ть сте́ною, закла́дывать ка́мнемъ.

Obmurowanie, -nia, *ср.* обнесе́ніе сте́ною, каменная ограда.

Obmyć, **Obmywać**, обмы́ть, обмывать. || **Obmyć się**, **Obmywać się**, обмы́ться, обмываться.

Obmycie, **Obmywanie**, -a, *ср.* обмыва́ніе, умыва́ніе.

Obmysł, -u, *м.* сре́дство, спо́собъ.

Obmyślać, **Obmyślić**, **Obmyśliwać**, помышля́ть, пещи́сь, обду́мывать, принима́ть, изыскивать мѣры; || находи́ть, найти́, отыска́ть, прі́искивать. **Obmyślać bezpieczeństwo publiczne**, пещи́сь о наро́дной безопасности. **Obmyślić komu miejsce**, найти́, прі́искать мѣсто кому. **Obmyślić środki potrzebne**, приня́ть необходи́мыя мѣры.

Obmyślanie, **Obmyślenie**, -nia (czego), *ср.* забо́тливость, приня́тіе мѣръ.

Obmyślenie, -nia, *ср.* обду́мываніе; || изысканіе.

Obmyślnie, *см.* **Opatrznie**, **Przezornie**.

Obmyślność, -ści, *ж. см.* **Opatrzność**, **Przezorność**.

Obmyślny, *см.* **Opatrzny**, **Przezorny**.

Obmywać, *см.* **Obmyć**.

Obmywanie, *см.* **Obmycie**.

Obnaszać, *см.* **Obnosić**.

Obnawiać, *см.* **Odnawiać**.

Obnażać, **Obnażyć**, обнажа́ть, обнажи́ть. || **Obnażać się**, **Obnażyć się**, обнажа́ться, обнажи́ться.

Obnażanie, -nia, *ср.* (=się), обнаже́ніе; || **Obnażenie**, -nia, *ср.* нагота́, *см.* **Nagość**; || *Хир.* обнаже́ніе (*кости и т. п.*).

Obnażony, обнажённый.

Obnażyć, *см.* **Obnażać**.

Obnażyciel, -a, *м.* обнажа́ющій.

Obnieść, *см.* **Obnosić**.

Obniżyć, понизить.

Obnocować, переночева́ть, *см.* **Przenocować**.

Obnosić, **Obnaszać**, **Obnieść**, обноси́ть, обнести́, разноси́ть, разнести́; || * **Obnosić kogo czém**, поноси́ть, ху́до отзываться о комъ. || **Obnosić kogo, do kogo**, оговаривать, доноси́ть на кого. || **Obnosić się z czém**, разглаша́ть, распространя́ть, носи́ться съ чѣмъ-либо.

Obnoszenie, -nia, *ср.* разно́ска.

Obnowić, *см.* **Odnowić**.

Obnowiciel, -a, *м. см.* **Odnowiciel**.

Obnowicielka, -i, *ж. см.* **Odnowicielka**.

Obnowienie, -nia, *ср. см.* **Odnowienie**.

Obocznie, обо́къ, во́лѣ, по́лѣ.

Oboczny, сме́жный, сопредѣльный, пограни́чный.

Oboczyć, обойти́ (*непріятеля*).

Obod, -u, *м.* о́бодъ.

Oboista, -y, *м. Муз.* гобои́стъ.

Obój, -oju, *м. Муз.* гобо́й

Obojako, двояко.

Obojczyk, -a, *м. Стар.* во́ротъ, воротникъ; || *Анат.* ключи́ца.

Obojczykowy, *Зоол.* съ ключи́цами.

Obojętek, -tka, *м.* равнодушный, хладнокро́вный.

Obojętka, -i, *ж.* равноду́шная, хладнокро́вная. || Родъ пшеницы, кото́рую мо́жно се́ять и весно́ю и о́сенью.

Obojętnie, равноду́шно, хладнокро́вно.

Obojętnieć, Zobojętnieć, дѣлаться равноду́шнымъ, охладѣва́ть, охлади́ть, *см.* **Oziębnąć**.

Obojętność, -ści, *ж.* равноду́шіе, холо́дность, безуча́стіе.

Obojętny, равноду́шный, холо́дный, безуча́стный, *см.* **Zimny**.

Obok, во́лѣ. по́длѣ.

Obolały, болѣзненный.

Oboostrzyk, -a, *м. Хир.* шнипе́ръ, ланце́тъ.

Obopłciowy, двупо́лый.

Obopólnie, *см.* **Zobopólnie**.

Obopólność, -ści, *ж. см.* **Zobopólność**.

Obopólny, *см.* **Zobopólny**.

Oboprawiec, -wca, *м.* обору́чный, владе́ющій лѣвою руко́ю столь же ло́вко какъ и пра́вою.

Obór, -oru, *м. см.* **Obiór**.

Obora, -y, *ж.* хлѣвъ.

Borać, Oborywać, вспаха́ть, паха́ть; || взрыть, взрыва́ть.

Oboranie, -nia, *ср.* паха́ніе.

Oboręczny, *см.* **Oboprawiec**.

Obornik, -a, *м. см.* **Obora**.

Oborny, хлѣвный.

Oborywać, *см.* **Borać**.

Obosieczny, обоюдуо́стрый.

Obostronnie, съ обѣихъ сторо́нъ, обою́дно; || *двусмы́сленно.

Obostronność, -ści, *ж.* двусторо́нность, обою́дность; || двусмы́сленность.

Obostronny, двусторо́нній, обою́дный; || двусмысленный.

Obostrzać, Obostrzyć, отта́чивать, отточи́ть, завáстривать, завостри́ть; || увели́чивать, увели́чить (*наказаніе*), уси́ливать, уси́лить.

Obostrzenie, -nia, *ср.* усугубле́ніе, уси́леніе. **Obostrzenie kary**, увеличе́ніе наказа́нія;—**prawa**, уси́леніе стро́гости зако́на.

Obowiązać, Zobowiązać, Obowiązywać, Zobowiązywać, обяза́ть, обя́зывать, связа́ть, свя́зывать. **To do niczego nie obowiązuje**, э́то ни къ чему́ не обя́зываетъ, э́то вовсѣ необязáтельно. **Umowy obowiązują ludzi**, догово́ры свя́зываютъ, обя́зываютъ люде́й. || **Zobowiązać się, Obowiązywać się, Zobowiązywać się**, обязáться. обя́зываться. **Obowiązać się przysięgą**, связáть себя́ прися́гою. **Obowiązać się umową**, связáть себя́, обязáться контра́ктомъ.

Obowiązanie, *см.* **Zobowiązanie**.

Obowiązany, обя́занный, обя́занъ. **Obowiązany jesteś odpowiedzieć mu**, ты обя́занъ отвѣтить ему́.

Obowiązek, -zku, *м.* обя́занность; || *Юрид.* **Obowiązki tytułu oneroso**, обязáтельства возмѣ́здныя. || **Obowiązek duchowny**, тре́ба, до́лжность, *см.* **Służba**; || повíнность. **Obowiązek wojskowy**, во́инская повíнность.

Obowiązkowy, должностно́й, служе́бный; || *Юрид.* зако́нный.

Obowiązujący, обязáтельный, обя́зывающій. **Prawo obowiązujące**, дѣйствующій зако́нъ.

Obowiązywać, *см.* **Obowiązać**.

Obóz, -ozu, *м.* ла́герь, станъ, та́боръ, становúще.

Obozieństwo, *см.* **Oboźnictwo**.

Oboźna, -ej, *ж.* жена́ квартирме́йстера.

Oboźnic, -a, *м.* сынъ квартирме́йстера.

Oboźnictwo, -a, *ср.* до́лжность квартирме́йстера, обо́зничаго.

Oboźniczy, квартирме́йстерскій.

Oboźny, *см.* **Obozowy**; || *Стар.* **Oboźny**, -ego, *м.* обо́зный, обо́зничій. **Oboźny Koronny i Litewski**, обо́зный коро́нный и литóвскій.

Obozować, стоя́ть, расположúться ла́геремъ.

Obozowanie, -nia, *ср.* расположе́ніе во́йска ла́геремъ; || ла́герь. **Nauka obozowania**, кастраметáція. станорасположе́ніе. искýсство располага́ть ста́номъ войска.

Obozowisko, -a, *ср.* мéстность ла́геря, становúще.

Obozowy, ла́герный.

Obożyć, Obóstwić, обоготвори́ть.

Obrąb, -ębu, *м. см.* **Obrąbek**; || засе́ка, *см.* **Zasiek**; || *см.* **Obręb**.

Obrąbać, Obrębywać, обрубáть. обрубúть.

Obrąbanie, -nia, *ср.* обрубле́ніе.

Obrąbek, -bka, *м.* рубецъ, обши́вка, обши́тый край (*матéріи, полотна и т. д.*).

Obrabiać, Obrobić, обдѣлывать, обдѣлать.

Obrąbiać, Obrąbić, обрýбливать, обрубúть.

Obrać, *см.* **Obierać**.

Obracać, Obrócić, обращáть, обрати́ть. || **Obracać się, Obrócić się**, обращáться. обрати́ться, *см.* **Kierować, Zwracać, Zamieniać**.

Obracacz, Obraczacz, -a, *м.* вращáтель; || *Анат.* колообращáтель. коловорóть на бедрѣ.

Obracanie, -nia, *ср.* обращéніе. превращéніе; || **Obracanie się**, коловращéніе, коловрáтное обращéніе; || *Анат.* коловращéніе.

Obrachować, Obrachowywać, расчитáть. расчúтывать. сосчитáть. сосчúтывать, вычислúть, исчислять, исчúслить; || взвѣшивать, обдумывать. || **Obrachować się, Obrachowywać się**, разсчитáться. разсчúтываться.

Obrachowanie, -nia, *ср.* вычисленіе; ис-

числе́ніе, разсчетъ, счетъ, выкладка, смѣта; || соображе́ніе.

Obrachowywać, *см.* **Obrachować.**

Obrachowywanie, -nia, *ср. см.* **Obrachowanie.**

Obrachunek, -nku, *м.* счетъ, разсчетъ.

Obrachunkowy, счетный. **Izba obrachunkowa**, счетная палата.

Obrącz, *см.* **Obręcz.**

Obrączka, -i, *ж.* кольцо́, коле́чко; || **Obrączka ślubna**, вѣнча́льное *или* обручальное кольцо́; || гу́ртикъ, ребро́ (*у моне́ты*).

Obrączkować, насѣка́ть гу́ртикъ (*у моне́ты*).

Obrączkowy, зубчатый; || кольцеобра́зный. *Астрон.* **Zaćmienie obrączkowe**, кольцеобра́зное затме́ніе.

Obrada, -y, *ж. Стар. неупотр.* ра́дость, удово́льствіе; || **Obrady**, *мн.* пре́нія, разсужде́нія, совѣща́нія.

Obradować, совѣща́ться; || разсужда́ть, обсужда́ть.

Obradowanie, -a, *ср.* совѣща́ніе, разсужде́ніе, пре́ніе.

Obradzać, Obrodzić, рожда́ть, производи́ть въ изоби́ліи. || **Obrodzić się**, уроди́ться.

Obradzić, *см.* **Obmyślić.**

Obramować, *см.* **Bramować.**

Obranie, *см.* **Obieranie.**

Obraniec, -ńca, *м.* вы́борный; || избра́нникъ.

Obrany, и́збранный, *см.* **Obrać.**

Obrastać, Obrosnąć, Obrość, обраста́ть, обрости́.

Obraszać, Obrosić, орошать, оросить, окропля́ть, скропля́ть, окропи́ть, скропи́ть.

Obraz, -u, *м.* изображе́ніе; || о́бразъ, ико́на (**obraz św.**); || карти́на (**malowidło, rysunek**); || о́бразъ, подо́біе (**podobieństwo**); || портре́тъ.

Obraza, -y, *ж.* оби́да. оскорбле́ніе, *см.* **Uraza. Obraza prawa**, нарушеніе зако́на. **Obraza świątyni**, оскорбле́ніе хра́ма. **Obraza religji**, преступле́ніе про́тивъ вѣры. **Obraza majestatu**, оскорбле́ніе величества (монарха).

Obrażać, Obrazić, обижа́ть, оби́дѣть, оскорбля́ть. оскорби́ть; || поража́ть, порази́ть, *ст.* **Razić**; || повреждать, повреди́ть. **Zbytnie światło obraża oczy**, и́зли́шній свѣтъ поражаетъ зрѣніе. **Obrazić honor**, оскорби́ть честь. **Obrazić skórę**, порѣзать ко́жу. || **Obrażać się, Obrazić się**, обижа́ться, оби́дѣться, оскорбля́ться, оскорби́ться; || серди́ться. гнѣваться, досадовать, *см.* **Urażać się.**

Obrażająco, оскорби́тельно, оби́дно.

Obrażający, оскорби́тельный, оби́дный.

Obrażanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе.

Obrażca, -y, *м.* оскорби́тель. оби́дчикъ.

Obrazek, -zka, *м.* карти́нка; || *Бот.* Аро́нникъ, Ааро́нова-борода́, **теля́чья нога**

Obrazić, *см.* **Obrażać.**

Obraziciel, *см.* **Obrażca.**

Obraźliwie, оскорби́тельно. оби́дчиво.

Obraźliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щекотли́вость.

Obraźliwy, оскорби́тельный.

Obraźnik, -a, *м.* ваятель, скульпто́ръ, *см.* **Snycerz, Rzeźbiarz, Dłutnik.**

Obraźny, оби́дный, *см.* **Obraźliwy.**

Obrazobójca, Obrazoborca, Obrazoburzca, Obrazokaźca, -y, *м.* иконоборецъ.

Obrazobórstwo, -a, *ср.* иконоборство.

Obrazoburzca, -y, *м. см.* **Obrazobójca.**

Obrazochwalca, -y, *м.* иконопокло́нникъ.

Obrazochwalczy, Obrazochwalski, иконопокло́нный.

Obrazochwalstwo, -a, *ср.* иконопоклоне́ніе.

Obrazokaźca, *см.* **Obrazobójca.**

Obraźony, оскорбленный, обиженный.

Obrazotwórca, -y, *м.* живопи́сецъ, *см.* **Malarz.**

Obrazować. представля́ть. изобрѣта́ть въ картинахъ; || дѣлать карти́нным (*слогъ*).

Obrazowanie, -nia, *ср.* представле́ніе, изображе́ніе въ карти́нѣ.

Obrazowie, *см.* **Obrazowo.**

Obrazowo, живопи́сно, карти́нно.

Obrazowość, -ści, *ж.* живопи́сность, карти́нность.

Obrazowy, живопи́сный, карти́нный.

Obręb, -u, *м.* о́кругъ, кругъ; || сфе́ра; || уча́стокъ; || преде́лъ, грани́ца. **Obręb działalności**, кругъ дѣятельности, кругъ дѣйствія. **Obręb władzy**, вѣдѣніе, преде́лы власти. **Wykroczyć z obrębów swej władzy**, превысить свою власть, преступи́ть преде́лы власти, выступить изъ преде́ловъ власти. **Zamknąć się w obrębie swych powinności**, ограни́читься кругомъ своихъ обязанностей, *см.* **Zakres, Koło, Sfera**

Obręcz, -y, *ж.* **Obręcza, -y**, *ж.* о́бручъ, о́бодъ. **Obrącz u koła**, о́бодъ; || полоса́ желѣзная, скоба. **Obręcz u piasty**, обо́йма, насадка (*на ступицу*). **Obręcz do spinania**, застежка, *см.* **Klamra.**

Obręczać się, *см.* **Obręczyć się.**

Obręczny, Obręczowy, кру́глый, обру́чный.

Obręczyć (beczkę), набить о́бручи на бо́чку. **Obręczyć co**, поручи́ться за что́, *см.* **Zaręczać.** || **Obręczyć się na co, za co**, поручи́ться.

Obrobić, *см.* **Obrabiać.**

Obrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обрабо́тка, *см.* **Wykonanie, Wykończenie.**

Obróbka, i, *ж. Плотн.* тёска.

Obrócenie, Obracanie, -nia, *ср.* **обращение**, превраще́ніе.

Obrócić, *см.* **Obracać.**

Obrocistość, *см.* **Obrotność.**

Obrocisty, *см.* **Obrotny.**

Obrocznik, **-a**, *м.* состоящій на жалованьи: || оброчникъ, *см.* **Jurgieltnik.**

Obroczny, Obrokowy, кормовой; || съестной, харчевой; || получающій жалованье или содержаніе за службу.

Obrodzić, *см.* **Obradzać.**

Obrodziły, урожайный, плодородный.

Obrok, **-u**, *м.* кормъ (*лошадиный*).

Obrokowy, *см.* **Obroczny.**

Obrona, **-y**, *м.* защита, оборона; || *Юрид.* защита, защитительная рѣчь (*адвоката*). || Отвѣты (*обвиняемаго*). || **Obrona w sprawach**, хожденіе по дѣламъ. || *Воен.* **Obrony**, *мн.* укрѣпленія.

Obrońca, **-y**, *м.* заступникъ, покровитель; || *Юрид.* защитникъ, адвокатъ, присяжный повѣренный.

Obrończy, защитительный, охранительный. || *Юрид.* состязательный; || *см.* **Opiekuńczy. Rada obrończa**, совѣтъ присяжныхъ повѣренныхъ.

Obronić, защитить.

Obroniciel, **-a**, *м.* защитникъ, **заступникъ**, охранитель, покровитель.

Obronicielka, **-i**, *ж.* защитница, **заступница**, покровительница.

Obronnie, Obronno, оборонительно.

Obronność, **-ści**, *ж.* отпоръ, оборона.

Obronny, оборонительный; || укрѣпленный. *Воен.* **Linja obronna**, оборонительная линія. **Miasto obronne**, укрѣпленный городъ.

Obrość, *см.* **Obrastać.**

Obrosić, *см.* **Obraszać.**

Obrosnąć, *см.* **Obrastać.**

Obrostnica, **-y**, *ж. Бот.* **каркасъ** (*дерево*).

Obrót, **-u**, *м.* оборотъ, поворотъ, обращеніе. **Obrót ziemi około słońca**, обращеніе земли вокругъ солнца. **Rzecz bierze szczęśliwy obrót**, дѣло принимаетъ удачный оборотъ, дѣло идетъ на ладъ. **Obroty**, **-ów**, *мн. Воен.* движеніе, передвиженіе, маневры; || *стѣсненное положеніе, стѣсненіе, затрудненіе. **Wziąść kogo w obroty**, надѣлать кому много хлопотъ, поставить въ затруднительное положеніе. **Być w obrotach**, находиться въ затруднительномъ положеніи. || Ловкость, проворство, изворотливость, *см.* **Obrotność.**

Obrotnie, ловко, проворно, искусно; || хитро.

Obrotność, **-ści**, *ж.* каткость, ходкость (*колеса*); || проворство, ловкость, искусство (*въ дѣлахъ*); || оборотливость, расторопность, смышленость.

Obrotny, ходкій, легкій на ходу; || проворный, ловкій, искусный; || оборотливый, расторопный, смышленый, *см.* **Zręczny, Zmyślny, Przemyślny.**

Obrotowy, *см.* **Obiegowy.**

Obrównać, Obrównywać, уравнять, уравнивать; || выравнить, **выравнивать**, **уравнивать** (*землю*).

Obróż, Obroża, **-y**, *ж.* ошейникъ.

Obruchać, Obruszać, Obruszyć, потрясать, потрясти, колебать, поколебать, разшатать. || **Obruszać się**, обрушаться; || **Obruszać się na kogo**, возставать, возмущаться противъ кого, разразиться гнѣвомъ.

Obrudzić, Obrukać, запачкать, загрязнить.

Obrus, **-a**, *м.* скатерть.

Obruśnik, **-a**, *м.* скатертникъ.

Obrusowy, скатертный.

Obruszny, подвижной; || *вспыльчивый, придирчивый.

Obryć (przekopem), окопать.

Obryknąć się (na kogo, na co), вспылить, разгорячиться, разсердиться.

Obrysować, обрисовать, очертить.

Obrywać, Oberwać, обрывать, оборвать, срывать, сорвать отрывать, оторвать. || **Obrywać się, Oberwać się**, обрываться, оборваться, надрываться, надорваться.

Obrywacz, **-a**, **м.** сборатель плодовъ, фруктовъ.

Obrywaczka, **-i**, *ж.* сборательница плодовъ, фруктовъ.

Obrywanie, **-nia**, *ср.* уборка, собираніе, срываніе (*плодовъ, ягодъ и т. д.*).

Obrywka, **-i**, *ж.* пожива, взятка, незаконный поборъ; || случайный, посторонній доходъ.

Obryzgać, обрызгать.

Obrząd, Obrzęd, **-ędu**, *м.* обрядъ, церемонія. **Obrząd egzekucyjny**, совершеніе казни.

Obrządek, **-dku**, *м.* исповѣданіе, вѣроисповѣданіе; || обрядъ (*церковный*).

Obrządkowo, по обряду, съ соблюденіемъ обряда.

Obrządkowy, вѣроисповѣдный; обрядный.

Obrządnie, *см.* **Obrządkowo.**

Obrządny, обрядный.

Obrządzać, Obrządzić, приводить, привести въ порядокъ, устроивать, устроить, уладивать, уладить.

Obrzask, **-u**, *м.* разсвѣтъ; || *см.* **Obrzazg.**

Obrzazg, Obrzyzg, **-u**, *м.* непріятный, кислый вкусъ; || *колкость, злость.

Obrzazgać, Obrzyzgać, бродить, начинать кислуть. **Piwo już obrzyzga**, пиво уже бродитъ.

Obrzazgły, Obrzyzgły, начинающій бродить, кислуть.

Obrzęd, **-ędu**, *м. см.* **Obrząd.**

Obrzedni, негустой, жидкій; || рѣдкій, нечастый.

Obrzednie, Obrzednio, негусто, жидко; || рѣдко, нечасто.

Obrzędnie, *см.* **Obrządnie.**

Obrzędność, **-ści**, *ж.* обрядность.

Obrzędny, *см.* **Obrządny.**

Obrzękłość, **-ści**, *ж.* опухоль, опухлость, *см.* **Nabrzmiałość, Puchlina.**

Obrzękły, *см.* **Opuchły.**

Obrzęknąć, *см.* **Opuchnąć.**

Obrzezać, Obrzezywać, обрѣзать, обрѣзывать.

Obrzezacz, -a, обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*); || ножъ для обрѣзыванія.

Obrzezanie, -nia, *ср.* обрѣзаніе, обрѣзъ обрѣзанія.

Obrzezaniec, -ńca, *м.* обрѣзанецъ.

Obrzezany, обрѣзанный.

Obrzezek, -zka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ. || *Анат.* крайняя плоть.

Obrzezkowy, состоящій изъ обрѣзковъ, обрѣзно́й.

Obrzmieć, опухнуть, спухнуть.

Obrzucać, Obrzucić, обкладывать, обложи́ть, покрыва́ть, покрыть, забра́сывать (*камѣньями*), набра́сывать, набросить; || штукату́рить, отштукату́рить (*стѣну*). || **Obrzucać się**, обкла́дываться.

Obrzut, -u, *м.* прикрытіе. || *Стар.* вспышка, поры́въ, увлеченіе. || *Стар.* предмѣтъ.

Obrzyd, -u, *м.* **Obrzyda, -y**, *ж.*, *см.* **Obrzydzenie.**

Obrzydliwie, скве́рно, ме́рзко, гнусно.

Obrzydliwiec, -wca, *м.* скверный, ме́рзкій человѣкъ, мерзавецъ.

Obrzydliwość, -sci, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе; || гнусность, ме́рзость.

Obrzydliwy, Obrzydły, Obrzydny, отвратительный, омерзительный, гнусный, ме́рзкій.

Obrzydłość, *см.* **Obrzydliwość.**

Obrzydły, *см.* **Obrzydliwy.**

Obrzydnąć (komu), опротиве́ть (*кому́*), имѣть отвращеніе (*къ кому*).

Obrzydzać, Obrzydzić (co komu), возбуждать отвращеніе.

Obrzydzanie, Obrzydzenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерзѣніе.

Obrzynać, Oberznąć, обрѣзывать, обрѣзать.

Obrzynacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*).

Obrzynaczka, -i, *ж.* обрѣзывальщица.

Obrzynanie, -nia, Oberznięcie, -cia, *ср.* обрѣзываніе, обрѣзаніе.

Obrzynek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ.

Obsaczenie, -nia, *ср.* обложе́ніе, обступле́ніе, осажде́ніе (*города*); || блока́да, обложе́ніе.

Obsaczyć, обложи́ть, обступи́ть, осади́ть (*городъ*).

Obsadka, -i, *ж.* ру́чка для стальна́го пера́.

Obsadzać, Obsadzić, насаждать, наса́дить, разса́живать, разсади́ть; || замѣща́ть.

Obsadzanie, Obsadzenie, -nia, *ср.* замѣще́ніе, *см.* **Osadzenie.**

Obścielać, Obściełać, Obesłać, выстила́ть, выстлать, разстила́ть, разостла́ть; || обёртывать, обверну́ть.

Obserwacja, -ji, *ж.* наблюде́ніе; || надзо́ръ.

Obserwacyjny, наблюда́тельный, обсерваціо́нный.

Obserwant, -a, *м.* наблюда́тель, блюсти́тель.

Obserwantka, -i, *ж.* наблюда́тельница, блюсти́тельница.

Obserwator, -a, *м.* наблюда́тель.

Obserwatorjum, *ср. Нескл.* обсерваторія.

Obserwatorka, -i, *ж.* наблюда́тельница.

Obserwatorski, наблюда́тельный, блюсти́тельный.

Obserwować, наблюда́ть, блюсти́, соблюда́ть.

Obserwowanie, -nia, *ср.* присмотръ, наблюде́ніе; || соблюде́ніе, исполне́ніе, *см.* **Uważanie, Przestrzeganie, Zachowanie.**

Obsiać, Obsiewać, засѣять, засѣвать, усѣять, усѣвать.

Obsiadać, Obsiąść, Obsieść, садиться, сѣсть, засѣда́ть, засѣсть, усѣсться.

Obsiadły, *см.* **Osiadły.**

Obsianie, -nia, *ср.* засѣва́ніе, обсѣмене́ніе.

Obsiąść, *см.* **Obsiadać.**

Obsiec, Obsiekać, отсѣчь, обрѣзать.

Obsieść, *см.* **Obsiadać.**

Obsiew, -u, Obsiewek, -wku, *м.* **Obsiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ; || время посѣва.

Obsiewać, *см.* **Obsiać.**

Obsiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ, *см.* **Siewca.**

Obsiewanie, -nia, *ср. см.* **Obsianie.**

Obsiewek, Obsiewka, *см.* **Obsiew.**

Obsiewny, удо́бный для посѣва, па́хатный.

Obskoczyć, *см.* **Oskoczyć.**

Obskrobać, *см.* **Oskrobać.**

Obskubać, *см.* **Oskubać.**

Obsłonić, прикрыть.

Obsłonienie, -nia, *ср.* прикрытіе.

Obsługa, -i, *ж.* прислу́га. **Obsługa czółen**, судорабо́чіе.

Obsługiwać, употреблять для услу́гъ.

Obsmarować, *см.* **Osmarować.**

Obsmażyć, *см.* **Osmażyć.**

Obsmolić, *см.* **Osmolić.**

Obstać, *см.* **Obstawać.**

Obstalować, Obstalić, зака́зывать, зака́зать; || нанима́ть, нанять.

Obstalowanie, -nia, *ср.* зака́зъ.

Obstalujący, заказчикъ.

Obstalunek, -nku, *м.* зака́зъ.

Obstanie, -nia, *ср.* (**przy swojém**), твёрдость, постоя́нство, *см.* **Stałość, Wytrwałość, Wierność.**

Obstąpić, Obstępować, обступи́ть, обступа́ть, окружи́ть, окружа́ть.

Obstary, *см.* **Przystary, Podstarzały.**

Obstawać, Obstać, упо́рствовать; || защища́ть, охраня́ть, стоять (*за что́*), отста́ивать (*что́*). **Obstawać przy prawdzie**, стоя́ть за пра́вду. **Obstawać przy kim ży-**

ciem, защищáть кого́ съ опáсностію жи́зни. **Tak wielkie mam wydatki, że obstać nie mogę**, у меня́ такъ мно́го расхо́довъ, что я не могу́ справиться. **Przy takim urzędzie obstać nie mogę**, при тако́й до́лжности я не могу́ удержáться. **To probostwo obstoi za biskupstwo**, э́тотъ прихо́дъ сто́итъ епáрхіи. **Ten sznurek nie obstanie**, э́того шнурка́ не досто́точно, э́того шнурка́ не хвáтитъ, э́тотъ шнуро́къ слишкомъ коро́токъ.

Obstawanie, -nia, *ср.* сто́йкость, твёрдость. устóйчивость; || охранéніе, отстáиваніе.

Obstawiać, Obstawić, обставля́ть, обстáвить, уставля́ть, устáвить.

Obstępować, *см.* **Obstąpić**.

Obstrukcja, -ji, *ж. см.* **Zatwardzenie**.

Obstrzydz, Obstrzygać, обрéзать, обрéзывать. обрубáть, обрубúть, обстрига́ть, обстри́чь.

Obsychać, *см.* **Osychać**.

Obsygillacja, -ji, *ж. см.* **Opieczętowanie**.

Obsyłać, Obesłać, разсылáть. разослáть.

Obsypać, Obsypywać, *см.* **Osypać**.

Obszar, -u, *м.* простáнство.

Obszarpać, ободрáть, оборвáть.

Obszarpaniec, -ńca, *м.* оборвáнецъ, голя́къ.

Obszarpany, обóдранный, обóрванный.

Obszczekać, облáять, *см.* **Oszczekać**.

Obszczypać, ощипáть.

Obszernie, обширно, пространно.

Obszerność, -ści, *ж.* обширность.

Obszerny, обширный, широ́кій.

Obszerz, W obszerz, *см.* **Szerz**.

Obszlegi, -ów, *мн.* обшлагá, лáцканы, отворóты.

Obsznurować, зашнурова́ть.

Obsztafirować, *см.* **Sztafirować**.

Obszyć, Obszywać, обшúть, обшивáть.

Obszycie, -a, **Obszywanie**, -nia, *ср.* **обшúвка, обшúваніе**, *см.* **Obszywka**.

Obszywać, *см.* **Obszyć**.

Obszywanie, *см.* **Obszycie**.

Obszywka, -i, *ж.* обшúвка, опýшка, *см.* **Obrąbek**.

Obtaczać, *см.* **Otaczać**.

Obtargać, *см.* **Obszarpać**.

Obtarganiec, *см.* **Obszarpaniec**.

Obtargany, *см.* **Obszarpany**.

Obtarty, Otarty, стёртый.

Obtulić, *см.* **Otulić**.

Obtykać, Otykać, Obetkać, втыкáть, воткнýть. вбивáть, вбить; || конопáтить, оконопáтить, затыкáть, заткнýть.

Obuć, Obuwać, obuć, obuwać.

Obuch, -a, *м.* обýхъ.

Obucie, -cia, *ср.* **óбувь. Obucie się, obuwánie**, *см.* **Obuwie**.

Obuczać, Obuczyć, обучáть, обучúть.

Obudować, обстрóить, застрóить, окружúть строéніями.

Obudowanie, -nia, *ср.* строéніе. *Горн.* **Obudowanie podszybowe**, рудничный дворъ.

Obudzać, Obudzić, пробуждáть, пробудúть. || **Obudzać się, Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просыпáться, проснýться.

Obudzenie, -nia *ср.* пробужденіе.

Obudzić, *см.* **Obudzać**.

Obudziciel, -a, *м.* будúльщикъ.

Obumarcie, -cia, *ср.* летáргія, сóнная нéмощь; || * безчýвственность, обмирáніе.

Obumarły, обмéрший, онéмéвшій, окоченéвшій, оцéпенéвшій.

Obumierać, Obumrzeć, обмирáть. обмерéть.

Obumieranie, -nia, *ср.* обмирáніе.

Obumrzeć, *см.* **Obumierać**.

Obumrzenie, -nia, *ср. см.* **Obumieranie, Obumarcie**.

Oburącz, обéими рукáми.

Oburęczny, *см.* **Oboręczny**.

Oburstwo, -a, *ср. см.* **Oburzliwość**.

Oburzać, Oburzyć, возмущáть, возмутúть, возбуждáть негодованіе, раздражáть, раздражúть. || **Oburzać się, Oburzyć się**, возмущáться, приходúть въ негодованіе.

Oburzenie, -nia, *ср.* негодованіе. раздражéніе.

Oburzliwość, -ści, *ж.* раздражúтельность.

Oburzliwy, раздражúтельный.

Oburzyć, Oburzyć się, *см.* **Oburzać**.

Obustronnie, *см.* **Obostronnie**.

Obustronny, *см.* **Obostronny**.

Obuszek, -szka, *м. Умен.* обýшекъ, *см.* **Obuch**.

Obuty, обýтый.

Obuw', -wi, *ж.* **Obuw', -wia**, *м. см.* **Obuwie**.

Obuwać, *см.* **Obuć**.

Obuwie, -wia, *ср.* óбувь.

Obuwik, -a, *м. Бот.* дóнникъ (*растéніе*).

Obuwiny, -win, *мн.* óбувь.

Obuzdać, *см.* **Uzdać**.

Obwąchać, обнюхать.

Obwadzać, Obwodzić, *Стар.* оклеветáть, *см.* **Potwarzać, Obmawiać**.

Obwadźca, Obwajca, -y, *м.* клеветникъ, *см.* **Potwarca, Obmówca**.

Obwalać, Obwalić, обвáлять. *см.* **Walać**.

Obwapnić, покрúть úзвестью.

Obwarować, укрéпить (*гóрода*); || **Obwarować sobie co**, услóвиться о чемъ.

Obwarowanie, -nia, *ср.* укрéпленіе (*гóрода*).

Obwarzać, Obwarzyć, обвáривать. обварúть, обдáть кипяткóмъ.

Obwarzanek, -nka, *м. см.* **Obarzanek**.

Obwarzyć, *см.* **Obwarzać**.

Obwędrować, объéздить, изъéздить.

Obwennja, -ji, *ж.* церкóвный сборъ, дохóдъ.

Obweselać, Obweselić, *см.* **Rozweselać**.

Obwiać, *см.* **Owiać**.

Obwiązać, Obwiązywać, Obwięzywać, обвязáть, обвязывать.

Obwiązanie, -nia, *ср.* обвя́зка, уря́зка, повя́зка.

Obwiązka, -i, *ж.* повя́зка, *см.* **Przepaska. Opaska.**

Obwiązło, -a, *ср.* обвя́зка, перевя́зка; || перевя́сло, соло́менная перевя́зка (*для снопо́въ*), *см.* **Powiąsło. Powrósło.**

Obwicie, *см.* **Obwijanie.**

Obwiędnąć, свя́нуть.

Obwiedzenie, -nia, *ср.* обведе́ніе, окруже́ніе. обнесе́ніе (*стѣно́ю*).

Obwiedziony, *см.* **Obwieść.**

Obwieńczyć, увѣнча́ть.

Obwieś, -sia, *м.* висѣльникъ, сорвано́ецъ.

Obwieść, Obwodzić, обвести, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || покры́ть, покрыва́ть.

Obwieścić, Obwieszczać, извѣсти́ть, извѣща́ть, объяви́ть, объявля́ть.

Obwiesić, *см.* **Powiesić;** || **Obwiesić się,** *см.* **Powiesić się.**

Obwieszać, развѣши́вать.

Obwieszanie, Obwieszenie, -nia, *ср.* **(czego czém),** завѣши́ваніе, вѣшаніе.

Obwieszczać, *см.* **Obwieścić.**

Obwieszczalny, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный.

Obwieszczanie, -nia, *ср.* оповѣще́ніе, повѣстка.

Obwieszczenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, публика́ція, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwieszczyciel, -a, *м,* объяви́тель.

Obwieszenie, *см.* **Powieszenie, Obwieszanie.**

Obwiewać, *см.* **Owiać.**

Obwieźć Obwozić, возить, обвози́ть, развози́ть.

Obwięzywać, *см.* **Obwiązać.**

Obwijać, Owijać, Obwinąć, Owinąć, обвива́ть, обви́ть, обёртывать, обверну́ть. завёртывать, завернуть.

Obwijacz, -a, *м.* перевя́зка, бинтъ.

Obwijanie, -nia, Obwicie, -cia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе; || * **Obwijanie w bawełnę,** увёртки, улóвки.

Obwijka, -i, *ж. см.* **Obwijacz;** || *Бот.* цвѣто́чная ча́шечка, *см.* **Kielich.**

Obwilgać, *см.* **Obwilgnąć.**

Obwilżać, Obwilżyć, *см.* **Zwilżać.**

Obwinąć, *см.* **Obwijać.**

Obwiniać, Obwinić, обвиня́ть, обвини́ть.

Obwinianie, Obwinienie, -nia, *ср.* обвине́ніе.

Obwinięcie, -cia, *ср.* обвёртка, завёртываніе, обвёртываніе.

Obwinienie, *см.* **Obwinianie.**

Obwiniony, обвинённый, *см.* **Oskarżony.**

Obwionąć, *см.* **Owiewać.**

Obwisłość, -ści, *ж.* обви́слость.

Obwisły, обви́слый, висячій.

Obwisnąć, обви́снуть, повиснуть.

Obwód, -odu, *м.* окру́жность, объёмъ; || *Мат.* окру́жность круга; || *Геогр.* о́кругъ, *см.* **Okrąg.**

Obwódka, -i, *ж.* кайма́, *род. п.* ко́ймы, рамка, бордю́ръ; || оправа.

Obwodnia, -ni, Obwodnica, -y, *ж.* окружность, объемъ, *см.* **Obwód.**

Obwodny, ограднный, окру́жный.

Obwodowy, окружно́й.

Obwodzenie, -nia, *ср.* обведе́ніе, обнесе́ніе (*го́рода стѣною*).

Obwodzić, *см.* **Obwieść.**

Obwoina, -y, *ж. Бот.* соба́чья смерть, кутра́, жа́бья-ко́стка, та́йна-трава́.

Obwołać, Obwoływać, провозгласи́ть, провозглаша́ть; || опубликова́ть, обнаро́довать, *см.* **Ogłaszać, Otrąbić.**

Obwołanie, -nia, *ср.* провозглаше́ніе, обнаро́дованіе, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwołany, провозглашенный, обнаро́дованный, *см.* **Głośny.**

Obwolut, -u, *м.* обёртка, обвёртка, обвя́зка.

Obwoływać, *см.* **Obwołać.**

Obwoływacz, -a, *м.* возглаша́тель.

Obwyż, W obwyż, вы́ше.

Oby, дай Богъ, что́бы..... **Obyście dopięli swych zamiarów,** дай Богъ, что́бы вы успѣли въ свои́хъ намѣреніяхъ, дай Богъ успѣть вамъ въ свои́хъ намѣреніяхъ.

Obyć się, (Obydź się), Obywać się (bez czego), обойти́сь, обходи́ться; || **Obyć się, Obywać się (czém),** довóльствоваться, быть довóльнымъ; || **Obyć się gdzie,** проживáть, пребывáть.

Obyczaić, Zobyczaić, Uobyczaić, образо́вывать, смягча́ть нра́вы.

Obyczaj, -u, *м.* обычай, обыкнове́ніе. привы́чка; || нравъ, но́ровъ; || свóйство, скло́нность. **Co kraj, to obyczaj** (*Посл.*), что го́родъ то но́ровъ, что деревня то обычай. || **Obyczaje,** *мн.* нра́вы. **Dobre obyczaje,** благонра́віе. **Człowiek dobrych obyczajów,** человѣкъ благонра́вный.

Obyczajenie, Zobyczajenie, Uobyczajenie, -nia, *ср.* образованность, смягче́ніе нра́вовъ.

Obyczajnie, благонра́вно, благопристо́йно, прили́чно.

Obyczajność, -ści, *ж.* благонра́віе, прили́чіе, вѣжливость, учти́вость.

Obyczajny, благонра́вный, прили́чный, вѣжливый, учти́вый.

Obyczajowy, нра́вственный, нравоучи́тельный; || нравописа́тельный. **Nauka obyczajowa,** нравоуче́ніе, э́тика. **Romans obyczajowy,** нравописа́тельный рома́нъ.

Obydwa, *см.* **Oba.**

Obydź się, *см.* **Obyć się.**

Obywać gdzie, пребывать, проживать, жи́тельствовать; || **Obywać z kim,** вести съ кѣмъ знако́мство, быть въ связя́хъ, въ сноше́ніяхъ. || **Obywać się,** *см.* **Obyć się.**

Obywatel, -a, *м.* обита́тель, жи́тель, *см.* **Mieszkaniec;** || гражда́нинъ, мѣща́нинъ, горожа́нинъ, *см.* **Mieszczanin;** || помѣ́щикъ; || обыва́тель (**właściciel domu albo miejsca**).

Obywatelka, -i, *ж.* обита́тельница, жи́тельница; || гражда́нка, мѣща́нка, горожа́нка, *см.* **Mieszczanka;** || помѣщица; || обыва́тельница (**właścicielka domu albo miejsca**).

Obywatelski, гражда́нскій, обыва́тельскій; || помѣщичій, владѣльческій; || общественный. **Po obywatelsku,** какъ прилично до́брому гражданину.

Obywatelskość, -ści, *ж.* усе́рдіе къ о́бщему благу, гражда́нскія добродѣтели; || гражда́нственность.

Obywatelstwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || пра́во гражда́нства; || *Собир.* мѣщане, граждане.

Obżąć, Obżynać, сжать, жать (*хлѣбъ*).

Obżałować (kogo), *Стар.* пожалѣть (*кого*), *см.* **Opłakać;** || обжа́ловать, пода́ть жа́лобу въ судъ.

Obżałowanie, -nia, *ср.* обжа́лованіе, жа́лоба по́данная въ судъ.

Obżarcie, прожо́рливо, жа́дно.

Obżarcie, -cia, *ср.* **Obżarcie się,** обжо́рливость, пресыще́ніе.

Obżarły, *см.* **Obżarty.**

Obżarstwo, -a, *ср.* **Obżarstość, -ści,** *ж.* обжо́рство, прожо́рливость.

Obżartuch, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Obżarty, обжо́рливый, прожо́рливый.

Obżeglować, объѣхать (*мо́ремъ*).

Obżerać się, обжираться, *см.* **Obeżreć się.**

Obżeranie się, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство.

Obżerca, -y, *м.* обжо́ра.

Obżernie, *см.* **Obżarcie.**

Obżerny, *см.* **Obżarty.**

Obżerstwo, *см.* **Obżarstwo.**

Obzierać się, озираться, оглядываться, *см.* **Oglądać się.**

Obżynki, *см.* **Okrężne.**

Ocalać, Ocalić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, избавить, *см.* **Wybawić.**

Ocaleć, уцѣлѣть, избавиться (*отъ опасности*), избѣжать (*опасности*).

Ocalenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Ocalić, *см.* **Ocalać.**

Ocapieć, оглупѣть.

Occian, -u, *м. Хим.* уксусокислая соль.

Occiany, уксусокислый.

Occiarz, -a, *м.* у́ксусникъ, продавецъ у́ксуса.

Occić, припра́вить у́ксусомъ.

Ocean, -u, *м.* океа́нъ.

Oceański, океа́нскій.

Ocechować, обозначить; || отмѣтить; || заклейми́ть, наложи́ть клеймо́; *см.* **Oznaczyć.**

Ocechowanie, -nia, *ср.* клейме́ніе.

Ocedzić, сцѣди́ть, *см.* **Odcedzić.**

Ocel, -a, *м.* пере́дняя часть, шипъ (*у подко́вы*).

Ocembrować, обши́ть досками, *см.* **Cembrować.**

Ocembrowanie, -nia, *ср.* обши́вка досками, *см.* **Cembrowanie.**

Oceniać, Ocenić, оцѣня́ть, оцѣни́ть.

Ocenianie, Ocenienie, -nia, *ср.* оцѣнка.

Ocenić, *см.* **Oceniać.**

Ocenienie, *см.* **Ocenianie.**

Ocet, -ctu, *м.* у́ксусъ.

Ocetnica, -y, Ocetniczka, -i, *ж.* у́ксусница.

Ochędażać, *см.* **Ochędożyć.**

Ochędóstwo, -a, *ср.* опря́тность, чистота́.

Ochędożenie, -nia, *ср. см.* **Oczyszczenie.**

Ochędożnie, опря́тно, чисто.

Ochędożność, -ści, *ж.* опря́тность, чистота́, чистоплотность.

Ochędożny, опря́тный, чи́стый, чистоплотный.

Ochędożyć, Ochędażać, очи́стить, очища́ть, вычистить, вычища́ть. || **Ochędożyć się, Ochędażać się,** очиститься, очища́ться, вычиститься, вычища́ться.

Ochełznać, *см.* **Kiełznać.**

Ochłać się, напи́ться, упи́ться, налива́ться.

Ochładzać, *см.* **Ochłodzić.**

Ochłaniać, *см.* **Ochłonąć.**

Ochłanisty, вулканическій.

Ochlastać, *см.* **Chlastać, Wychlastać;** || **Ochlastać się,** *см.* **Zachlastać się.**

Ochlica, -y, *ж.* чеса́лка, мыканица, (*для льна и́ли пеньки*).

Ochlicz, -a, *или* **Ochliczy, -ego,** *м.* чеса́льщикъ льна; || дѣлатель чеса́локъ.

Ochlipać się, нахлебаться.

Ochłnąć, Olchnąć, огло́хнуть.

Ochłoda, -y, *ж.* прохла́да.

Ochłodnąć, Ochłodnieć, охолоде́ть, прохлади́ться, остынуть, простынуть.

Ochłodny, прохлади́тельный.

Ochłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, прохлажде́ніе, прохлада.

Ochłodzić, Ochładzać, охлади́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, прохлажда́ть. || **Ochłodzić się, Ochładzać się,** охлади́ться, охлажда́ться, прохлади́ться, прохлажда́ться.

Ochłodziciel, -a, *м. Стар.* утѣши́тель.

Ochłonąć, Ochłaniać, поглоти́ть, поглоща́ть, обхвати́ть, обхва́чивать, *см.* **Ogarnąć, Schłonąć, Pochłonąć;** || * овладѣть, обуять. **Bojaźńgo ochłonęła,** страхъ овладѣлъ имъ.

Ochłostać, *см.* **Chłostać.**

Ochludnie, *см.* **Schludnie.**

Ochludny, *см.* **Schludny.**

Ochmielić, *см.* **Chmielić.**

Ochmistrz, -a, *м.* настáвникъ, учи́тель, воспита́тель.

Ochmistrzować, (komu *или* nad kim), быть настáвникомъ, учúтелемъ.

Ochmistrzowanie, -nia, *ср. см.* **Ochmistrzowstwo.**

Ochmistrzowski, учúтельскій, настáвничій.

Ochmistrzowstwo, -a, *ср.* настáвничество, учúтельство.

Ochmistrzyni, -ni, *ж.* воспитáтельница, настáвница, учúтельница; || *Прост.* управúтельница, ключница, экономка.

Ochmurzyć, **Ochmarzać**, нахмýрить, нахмýривать; || **Ochmurzyć się**, **Ochmurzać się**, нахмýриться, хмýриться; || сдѣлаться пáсмурнымъ.

Ochocić, пріохóчивать, поощрять, ободрять. побуждáть. || * **Ochocić się**, пировáть. угощáть другъ дрýга, бражничать, *см.* **Podochocić.**

Ochoczo, охóтно, съ готóвностію, съ удовóльствіемъ.

Ochoczość, -ści, *ж.* охóта, желáніе, расположéніе, усéрдіе, готóвность.

Ochoczy, охóтный, усéрдный, рéвностный; || весéлый. **Myśl ochocza**, весéлость. весёлое расположéніе дýха.

Ochorzały, *см.* **Schorzały.**

Ochota, -y, *ж.* охóта, хотѣніе; || *Областн.* свáдебный пиръ.

Ochotnie, *см.* **Ochoczo.**

Ochotnik, -a, *м.* волонтёръ, охóтникъ, добровóлецъ; || вольноопредѣляющійся.

Ochotno, *см.* **Ochoczo.**

Ochotność, -ści, *ж. см.* **Ochoczość.**

Ochotny, живóй, быстрый, скóрый, провóрный; || весéлый.

Ochra, -y, *ж. Минер.* вóхра.

Ochramiać, **Ochromiać**, калѣчить, увѣчить. урóдовать, *см.* **Okulawić.**

Ochramieć, **Ochromieć**, изкалѣчиваться, изувѣчиваться, охромѣть. *см.* **Okulawieć.**

Ochraniać, **Ochronić**, охранáть, охранúть, предостерегáть, предостерéчь, оберегáть. сберéчь. || **Ochraniać się**, **Ochronić się**, предохранáться. предостерегáться (*отъ чего*).

Ochranianie, **Ochronienie**, -nia, *ср.* охранéніе, продостережéніе, сбережéніе.

Ochrapieć, *см.* **Ochrzypieć.**

Ochrapienie, -nia, *ср. см.* **Ochrzypielina.**

Ochrapło, *см.* **Ochrzypło.**

Ochrapły, *см.* **Ochrzypły.**

Ochromieć, сдѣлаться хромы́мъ.

Ochromienie, -nia, *ср.* увѣчье, изувѣченіе, изурóдованіе, хромáніе.

Ochrona, -y, *ж.* охранéніе, предохранéніе, защúта, покровúтельство; || бережлúвость, осторóжность; || площáда. **Ochrona dzieci**, дѣтскій пріютъ. **Dla ochrony butów chodzi boso**, хóдитъ босикóмъ. чтóбы сберéчь сапоги. **Dla ochrony od deszczu**, для защúты отъ дождя. **Być komu ochroną**, быть чьимъ покровúтелемъ, защúтникомъ. **Bez ochrony**, безпощáдно. **Z ochroną**, крóмѣ, исключáя, не нарушáя. **Z ochroną prawszlacheckich**, не нарушáя дворянскихъ правъ, *см.* **Zastrzeżenie.**

Ochronić, *см.* **Ochraniać.**

Ochroniciel, -a, *м.* застýпникъ, защúтникъ, покровúтель; || хранúтель, блюстúтель; || консерваторъ.

Ochronicielka, -i, *ж.* застýпница, защúтница, покровúтельница; || хранúтельница, блюстúтельница.

Ochronienie, *см.* **Ochranianie.**

Ochronnie, споко́йно. безопáсно, *см.* **Bezpiecznie**; || *Стар.* бéрежно. бережлúво.

Ochronny, предохранúтельный *см.* **Zaradczy**; || безопáсный. надёжный (*о мѣстѣ*), *см.* **Bezpieczny.**

Ochropawieć, охрúпнуть, *см.* **Chropawieć.**

Ochrostać się, освóиться. свы́кнуться (*съ чѣмъ*); || навострúться, наловчúться, пообтéреться, *см.* **Oswoić się.**

Ochrzcić, окрестúть, *см.* **Chrzcić.**

Ochrzypieć, **Ochrzypnąć**, охрúпнуть.

Ochrzypielina, -y, *ж.* хрипотá.

Ochrzypło, хрúпло, хрúплымъ гóлосомъ, сúпло.

Ochrzypłość, -ści, *ж.* хрипотá. сúплость.

Ochrzypły, охрúплый, сúплый.

Ochuchać, обдýть, сдуть.

Ochudły, похудѣвшій.

Ochudnąć, **Ochudzić**, похудѣть.

Ochwacać, **Ochwacić**, **Schwacić**, *Ветер.* причинúть слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*); || **Ochwacić się**, **Schwacić się**, получúть слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та, *см.* **Ochwat.**

Ochwacony, *см.* **Ochwatny.**

Ochwat, -u, *м. Ветер.* слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*)

Ochwatny, разбúтый ногами (*о лóшади*).

Ochwiać, **Ochwiewać**, потрясти, потрясáть, помахáть, помахúвать, пошатнýть, шатáть. || **Ochwiać się**, пошатнýться, затрястúсь, покачнýться, *см.* **Chwiać się.**

Ochwostać, *см.* **Chwostać.**

Ochybiać, **Ochybić**, обмáнывать, обмануть; || не удавáться, обмануться въ надéждѣ.

Ochybnie, сомнúтельно. ненадéжно, нев**ѣ**рно.

Ochybność, ści, *ж.* неизвѣстность, нев**ѣ**рность, ненадёжность, сомнúтельность.

Ochybny, неизвѣстный, нев**ѣ**рный. ненадёжный, сомнúтельный.

Ochyda, *см.* **Ohyda.**

Ochydnie, *см.* **Ohydnie.**

Ochydzać, *см.* **Ohydzać.**

Ochylać, **Ochylić**, прикрывáть. прикрúть. заслонúть, заслонúть. || **Ochylać się**, **Ochylić się**, прикрывáться, прикрúться, заслоня́ться, заслонúться.

Ochynąć, погрузи́ть, окуну́ть. || **Ochynąć się (gdzie)**, погрузи́ться, окуну́ться; || **Ochynąć się (zkąd)**, вы́йти, выскочить, вы́браться, освободи́ться, показа́ться. **Ochynąć się z niebezpieczeństwa**, вы́йти изъ опа́сности. **Ochynąć się z długów**, освободи́ться отъ долго́въ, *см.* **Wybrnąć, Wynurzyć się.**

Ociąć, Ocinać, Obcinać, отсе́чь, отсе́кать. обсе́чь, обсе́кать, обрубить, обруба́ть; || *высе́чь, се́чь, отхлеста́ть, хлеста́ть (*ро́згами*).

Ociągać, *см.* **Obciągać; Ociągać się**, ме́длить, мешкать, откладывать, оття́гивать. затя́гивать. **Ociągać się z czém**, колеба́ться, затя́гивать де́ло.

Ociąganie się, -nia, *ср.* колеба́ніе, нерѣши́тельность, ме́дли́тельность, отлага́тельство.

Ociążać, *см.* **Obciążać.**

Ociec, *Стар. см.* **Ojciec.**

Ociec, Ocieknąć, Ociekać, ка́пать, сочи́ться, стека́ть. истека́ть; || *Хир.* распу́хнуть, распуха́ть. **Ociekły**, распу́хлый, распу́хший.

Ociek, *см.* **Okap.**

Ociekanie, -nia, *ср.* истече́ніе, ка́паніе.

Ocieklina, -y, Ociekłość, -ści, *ж.* опухоль, опу́хлость.

Ociekły, *см.* **Ociec.**

Ocieknąć, *см.* **Ociec.**

Ocielić się, отели́ться.

Ociemniały, слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**

Ociemnić, ослѣпи́ть.

Ociemnieć, ослѣпнуть.

Ocieniać, Ocienić, отѣня́ть, отѣни́ть. осѣня́ть. осѣни́ть.

Ocieniały, тѣни́стый, покры́тый тѣнью, *см.* **Cienisty.**

Ocienić, *см.* **Ocieniać.**

Ocienienie, -nia, *ср.* тѣнь, сѣнь.

Ocieniony, *см.* **Ocieniały.**

Ocieplać, Ocieplić, огрѣва́ть, согрѣва́ть, согрѣ́ть; || **Ocieplać się**, потепля́ть, согрѣ́ться.

Ocieplały, потеплѣвшій. согрѣвшійся.

Ocieplić, *см.* **Ocieplać.**

Ocierać, Otrzeć, утира́ть. утере́ть. || **Ocierać się, Otrzeć się o kogo**, сталкиваться, столкну́ться съ кѣмъ; *тере́ться о́коло кого́, води́ться съ кѣмъ; || **Otrzeć się**, наловчи́ться, навостри́ться, пообтере́ться. **Ocierać się o co**, ната́лкиваться на что́, ударя́ться обо что́, зацѣпи́ться; *см.* **Zetrzeć się.**

Ocieranie, Ocieranie się, -nia, *ср.* утира́ніе, обтира́ніе; || ста́лкиваніе.

Ocierki, -ów, *мн. см.* **Opyłki.**

Ocierniać, Ociernić, огора́живать терно́вымъ плетнемъ.

Ociesać, Ociesywać, *см.* **Ociosać, Ociosywać.**

Ociętnie, упра́мо, упо́рно, *см.* **Upornie.**

Ociętność, -ści, *ж.* упра́мство. упо́рство. *см.* **Upor, Krnąbrność.**

Ociętny, упра́мый, упо́рный, своенра́вный, *см.* **Uparty, Krnąbrny.**

Ocięty, Obcięty, обсѣченный, обрѣзанный, обру́бленный; || *одура́ченный, обма́нутый; || *ку́цый, коро́ткій.

Ociężać, *см* **Obciążać.**

Ociężale, тяжело́, неповоро́тливо. ме́дленно.

Ociężały, отяжелѣвшій, неповоро́тливый, ме́дленный.

Ociężeć, отяжелѣ́ть.

Ocinać, *см.* **Ociąć.**

Ocinek, -nku, *м.* **отру́бокъ** (*де́рева*).

Ocio, -a, *ср.* ласка́тельное дѣтское выраже́ніе: глазо́къ, глазо́чекъ.

Ociosać, Ociosywać, отеса́ть, от**сы**вать.

Ocisk, -u, *м.* **сса́дина, сса́дно** (*на тѣлѣ*), *см.* **Sedno.**

Ociskać, Ocisnąć, ссади́ть, ссадни́ть, стира́ть. стере́ть (*ко́жу*). || **Ocisnąć, Ocisnąć się**, *см.* **Obcisnąć.**

Ociszać, заслоня́ть отъ дурно́й пого́ды, защища́ть, обса́живать домъ дере́вьями.

Ociszanie, Ociszenie, -nia, *ср.* прикры́тіе, защище́ніе (*до́ма*), *см.* **Ociszac.**

Ocknąć się, Ocykać się, очну́ться, проснуться, просыпаться, пробуди́ться, пробужда́ться внезапно.

Ocknienie, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Oclenie, -nia, *ср.* очи́стка по́шлиною.

Oclić, очи́стить по́шлиною.

Ocma, -y, *ж.* потёмки, темнота.

Ocmić, *см.* **Cmić.**

Ocokiwać, Oczokiwać, Ocokać, Oczokać, осво́ивать, осво́ить. укрощать, укроти́ть.

Octarnia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octarz, -a, *м.* у́ксусный заво́дчикъ, у́ксусникъ.

Octowany, припра́вленный у́ксусомъ. **Miód octowany**, уксусомедъ, ме́дъ съ у́ксусомъ.

Octówka, -i, *ж.* трясу́чка, червь въ у́ксусѣ.

Octownia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octownik, -a, *м.* у́ксусникъ, *см.* **Octarz.**

Octowy, у́ксусный. *Хим.* **Kwas octowy**, у́ксусная кислота́.

Ocucać, Ocucić, буди́ть, пробужда́ть, пробуди́ть, разбуди́ть; || приводи́ть въ чу́вство (*отъ обморока*). || **Ocucać się, Ocucić się**, пробужда́ться, пробуди́ться. очну́ться; || придти́ въ чу́вство, придти въ себя́.

Ocucenie się, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Ocucić, Ocucić się, *см.* **Ocucać.**

Ocukrować, Ocukrzyć, *см.* **Cukrować, Cukrzyć.**

Ocówiczyć, вы́сѣчь. вы́порать, **вы́драть** (*ро́згами, плетьми*).

Ocyganić, обману́ть. наду́ть.

Ocykać, *см.* **Ocknąć.**

Ocyrklować, *см.* **Cyrklować.**

Oczarować, очарова́ть, *см.* **Czarować.**
Oczarowany, очаро́ванный, *см.* **Zaczarowany.**
Oczasty, глаза́стый.
Oczczony, *см.* **Octowany.**
Oczekiwać, ожида́ть.
Oczekiwanie, **-nia**, *ср.* ожида́ніе.
Oczembrowanie, *см.* **Ocembrowanie, Cembrowanie.**
Oczepić, нацѣпи́ть навѣсить. || *Прост.* убира́ть го́лову; || надѣть че́пчикъ на молоду́ю (*свадебный обычай*). **Oczepić się**, нацѣпи́ть, навѣсить на себя, *см.* **Czepić.**
Oczepiny, **-pin**, *мн.* сва́дебный обы́чай надѣва́ть че́пчикъ на молоду́ю.
Oczerniać, **Oczernić**, очерня́ть, очерни́ть.
Oczernianie, **Oczernienie**, **-nia**, *ср.* очерне́ніе.
Oczernić, очерни́ть.
Oczerniciel, *см.* **Czerniciel.**
Oczerstwiać, **Oczerstwić**, освѣжа́ть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, *см.* **Krzepić, Ożywiać, Wzmacniać.**
Oczerstwić, освѣжи́ться, ободри́ться, подкрѣпи́ться, *см.* **Pokrzepiać się.**
Oczerstwienie, **-nia**, *ср.* освѣже́ніе, подкрѣпле́ніе.
Oczerwieć, *см.* **Czerwieć.**
Oczerwienić, *см.* **Czerwienić.**
Oczesać, вычесать, равчеса́ть.
Oczko, **-a**, *ср.* глазо́къ, *см.* **Oko.** || *Бот.* по́чка, глазо́къ; || пе́тля (*у чулка*); || *Стар.* гранъ (*вѣсъ*); || сква́жина.
Oczkować, *Садов.* прививать щитко́мъ *или* глазко́мъ, || *стрѣля́ть глазами.
Oczkowanie, **-nia**, *ср. Садов.* приви́вка щитко́мъ.
Oczkowaty, капельниково́атый, верни́стый. **Sól oczkowata**, бѣлая, каменная соль.
Oczkowe, **-ego**, *ср.* по́дать отъ ушей.
Oczłowieczać, * очеловѣчивать, (**człowieczą naturą obdarzać**).
Oczłowieczenie, **-nia**, *ср.* воплощеніе; || *очеловѣченіе, *см.* **Wcielenie.**
Oczłowieczony, воплощённый; || *очеловѣченный.
Oczłowieczyć się, воплоти́ться; || *очеловѣчиться, (**człowieczą naturą być obdarzonym**), *см.* **Wcielić się.**
Ocznie, *Юрид.* въ прису́тствіи обѣи́хъ сторо́нъ, *см.* **Naocznie.**
Oczny, глазно́й, очно́й. **Dołek oczny**, глазна́я впа́дина. **Lekarz oczny**, глазно́й врачъ, окули́стъ, *см.* **Okulista. Oczny świadek**, очеви́дный свидѣтель, очевидецъ.
Oczochrać, *см.* **Czochrać.**
Oczodół, **-u**, *м.* глазна́я впа́дина.
Oczokać, *см.* **Ocokiwać.**
Oczynszować, обложи́ть поземе́льнымъ обро́комъ, сбро́мъ.
Oczynszowanie, **-nia**, *ср.* наложе́ніе обро́ка сбо́ра.
Oczyściać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyścialnia, **-ni**, *ж.* мѣсто очище́нія.
Oczyścialny, очисти́тельный.
Oczyścić, **Oczyszczać**, очи́стить, очища́ть. || **Oczyścić się**, **Oczyszczać się**, очи́ститься, очища́ться.
Oczyściciel, **-a**, *м.* очища́ющій что́-либо, чи́стильщикъ.
Oczyścicielka, **-i**, *ж.* очища́ющая что́-либо, чи́стильщица.
Oczysko, **-a**, *ср.* бо́лѣе употреби́тельно во мн. ч. **Oczyska**, глазищи.
Oczysty, *см.* **Oczasty.**
Oczyszczać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyszczalnia, *см.* **Oczyścialnia.**
Oczyszczalny, *см.* **Oczyścialny.**
Oczyszczanie, **Oczyszczenie**, **-nia**, *ср.* очище́ніе. **Oczyszczenie Panny Marji**, Сре́теніе Госпо́дне (*2-го февраля*). || **Oczyszczenie się**, оправда́ніе, доказа́ніе, доказа́тельство.
Oczytać się, начита́ться.
Oczytanie, **-nia**, *ср.* начи́танность.
Oczytany, начи́танный, начита́вшійся. **Oczytany w pisarzach dramatycznych**, начита́вшійся дре́вних писа́телей, мно́го чита́вшій дре́вних писа́телей.
Oczywiście, я́вно, очеви́дно, я́сно.
Oczywistość, **-ści**, *ж.* очеви́дность, я́вность, я́сность.
Oczywisty, очеви́дный я́вный, я́сный, *см.* **Naoczny.**
Od, отъ (*передъ слова́ми*: **mnie**, меня, **drzwi**, две́ри, употребля́ется **Ode**, ото). Этотъ предло́гъ тре́буетъ роди́тельнаго паде́жа, какъ и въ ру́сскомъ языкѣ. **Od dziś za tydzień**, съ нынѣшняго дня че́резъ недѣлю. **Od rana do wieczora**, съ утра́ до ве́чера. **Wezmę się do tego od jutra**, я возьму́сь за э́то съ за́втрашняго дня. **Nie słyszałem o nim od owego czasu**, съ того́ вре́мени я не слыха́лъ о немъ. **Szanowany jest od wszystkich**, онъ уважа́емъ всѣми. **Chwalony od ciebie**, восхваля́емый тобо́ю. **Człowiek od pióra**, дѣлово́й челове́къ, писа́ка. **Łyżeczka od herbaty**, ча́йная ло́жечка. **Szmatka od wycierania**, тря́пка для вытира́нья. **Oficer od ułanów**, ула́нскій офице́ръ. **Posag od dwudziestu tysięcy rubli**, прида́ное въ два́дцать тысячъ рубле́й. **Nie dam mu tego konia od tysiąca rubli**, мене́е тысячи рубле́й я не отда́мъ ему́ э́той ло́шади. **Zabity od rozbójników**, уби́тъ равбо́йниками. **Bielszy od śniegu**, бѣлѣе сне́га. **Przyjaciel od serca**, и́скренній, серде́чный другъ.
Oda, **-y**, *ж.* о́да (*родъ лирическаго стихотворе́нія*).
Odąć, *см.* **Odymać.**
Odal, *см.* **Opodal.**
Odalny, *см.* **Daleki.**
Odarcie, **-cia**, *ср.* обдира́ніе, обнаже́ніе; || огра́бленіе, расхище́ніе.
Odarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Odartus, *см.* **Obdartus.**

Odarty, *см.* **Obdarty. Obdarty z majątku,** лишившійся имущества.

Odbać się, пересилить страхъ.

Odbadać, *см.* **Zbadać, Badać.**

Odbawić, *см.* **Zbawić, Wybawić.**

Odbeczeć, напла́каться; || * Odbeczeć czego *или* **za co, поплати́ться,** *см.* **Odpokutować.**

Odbić, Odbijać, отби́ть, отбива́ть; || отбива́ть; || отража́ть (*звукъ, свѣтъ*); || отпеча́тывать (*листы бумаги, картины*); || отча́ливать (*отъ берега*). **Odbić zamek,** отби́ть замо́къ. **Echo odbija dźwięki,** э́хо отража́етъ звуки. || **Odbić się, Odbijać się,** отби́ться, отбива́ться; || отразиться, отража́ться; || отставать. **Odbić się od stada,** отста́ть отъ ста́да. **Odbija mi się,** у меня́ отры́жка. **Odbija mi się czosnek,** мнѣ отры́гается чеснако́мъ, чесно́къ пропво́дитъ отры́жку.

Odbicie, -cia, *ср.* отбива́ніе; || отпо́ръ; || разла́мываніе (*дверей*); || вышиба́ніе (*дна у бо́чки*); || отпеча́тываніе (*листо́въ бумаги*). || **Odbicie się,** отраже́ніе (*звука, свѣта*); || отбра́сываніе, отска́киваніе; || отры́жка, *см.* **Odbić, Odbijać.**

Odbiedz, Odbieżeć, Odbiegać, убѣжа́ть, убѣга́ть, отбѣга́ть. избѣга́ть. **Odbiedz od kogo, od czego,** покида́ть кого́, что́. ***Odbiedz od materji,** удали́ться отъ предме́та.

Odbieganie, -nia, *ср.* **czego** *или* **od czego,** избѣга́ніе; || удале́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та*), *см.* **Odbieżenie.**

Odbieglec, -gca, *м. см.* **Zbieg.**

Odbiegły, убѣга́вшій, оста́вившій что́-либо. || **Odbieżany, Odbieżały,** оставленный, покинутый.

Odbierać, Odebrać, брать, взять; || отнима́ть, лиша́ть; получа́ть. получи́ть. **Odebrać komu co,** взять у кого́ что́-либо обра́тно. **Odebrać komu życie,** лиши́ть кого́ жи́зни. **Odebrać komu chleb,** отня́ть у кого́ хлѣбъ. **Odebrało mu przytomność,** онъ потеря́лъ прису́тствіе духа. **Odebrać rzeczy zastawione,** получи́ть заложенныя ве́щи. **Odebrać zapłatę za co,** получи́ть пла́ту за что́-либо. **Odbierać dziecko,** повива́ть, принима́ть младе́нца, помога́ть въ родахъ. **Odbierać rosół,** снима́ть пѣну (*съ су́па*). || **Odbierający,** получа́ющій, получа́тель.

Odbieracz, Odbieralnik, -a. *м. Хим.* прія́мникъ.

Odbieralny, *Неуп.* возврати́мый.

Odbieranie, Odebranie, -nia, *ср.* получе́ніе (*письма́, изве́стій*), прія́мъ; || лише́ніе, поте́ря (*зрѣнія, слу́ха*); || принима́ніе младе́нца (*при родахъ*).

Odbieżały, Odbieżany, *см.* **Odbiegły.**

Odbieżenie, -nia, *ср.* оставле́ніе, побѣ́гъ, бѣ́гство; || *Юрид.* отда́ча, усту́пка (*своихъ правъ*). *см.* **Opuszczenie, Zaniedbanie, Zapomnienie;** || отступле́ніе отъ предме́та.

Odbijać, *см.* **Odbić.**

Odbijacz, -a, *м.* отбива́ющій, отража́ющій.

Odbijak, -a, *м.* **Odbijka, -i,** *ж.* чугу́нная доска́ въ ками́нѣ.

Odbiór, -u, *м.* прія́мъ, получе́ніе.

Odbiorczy, прія́мный. **Kwit odbiorczy,** роспи́ска, распи́ска въ получе́ніи; *см.* **Protokół.**

Odbitka, -i, *ж. Артил.* рикоше́тъ. **Strzelać na odbitkę,** стрѣля́ть рикоше́томъ. **Na odbitkę,** въ воздая́ніе того́, за то́.

Odbitny, отбивно́й.

Odbity, отби́тый; || отраженный; || обра́тно взя́тый, *см.* **Odbić.**

Odbłąkać się (od kogo), удаля́ться, устраня́ться (*отъ кого́*). избѣга́ть (*кого, чего́*); сбиться съ доро́ги. || **Odbłąkać się od prawdy,** заблужда́ться, удали́ться отъ и́стины.

Odbliżać, Odbliżyć (od czego), удаля́ть, устраня́ть, *см.* **Oddalać.**

Odbolały, наболѣ́вшій, затверде́лый отъ бо́ли.

Odboleć, наболѣ́ть затверде́ть отъ бо́ли.

Odborny, отбо́рный, *см.* **Doborny, Wyborowy.**

Odbość, отрази́ть (*ротми*); || * **Odbość kogo,** отта́лкивать, опровергать.

Odbronić (kogo, czego), выручи́ть, отбива́ть, *см.* **Obronić.**

Odbronować, отборони́ть; || * сде́лать свое́ де́ло, око́нчить свою́ рабо́ту.

Odbrzękać, Odbrzęknąć, издава́ть звукъ, звенѣть.

Odbrzmieć, Odbrzmiewać, раздава́ться, отзыва́ться, отдава́ться, оглаша́ть, греме́ть.

Odbrzmienie, Odbrzmiewanie, -nia, *ср.* звуча́ніе, отзыва́ніе, отголо́съ, *см.* **Oddźwięk.**

Odbudowa, -y, *ж.* передѣ́лка, перестро́йка; *Горн. Плотн.* — **podziemna, przedstanowcza,** го́рная выработка; **wschodowa odwrotna, wznosząca się, stropowa,** потолкоусту́пная рабо́та;—**przecznikowa,** поперечная; — **skła dów piętrowych,** разрабо́тка штокпе́рковъ;—**filarowa,** столбова́я выработка; — **wschodowa prosta, spuszczająca się,** почвоусту́пная; — **c'iodnikowa, przedosobnia,** сплошна́я выработка; — **zupełna okładzi owa,** ко́льевая крѣпь.

Odbudować, вновь соруди́ть, перестро́ить.

Odbudowanie, -nia, *ср.* передѣ́лка, перестро́йка (*зда́нія*).

Odbyć, Odbywać (czego), сбыть, сбыва́ть (*что́*); || **Odbyć (co),** испо́лнить, око́нчить, соверши́ть. **Odbyć interes,** поко́нчить де́ло. **Odbyć pojedynek,** дра́ться на поеди́нкѣ. **Odbyć lekcją,** око́нчить уро́къ, взять уро́къ. **Odbyć wartę,** откарау́лить. **Odbyć kogo,** отпра́вить, выпроводить, поко́нчить съ кѣмъ де́ло, отвя-

zаться, *см.* **Zbyć.** *Послов.* **Jednym razem dwa odbyć,** кóнчить удáчно два дѣла рáзомъ, извлéчь двойнýю пóльзу. || **Odbyć się, Odbywać się (z kim),** покóнчить съ кѣмъ дѣло. **Odbyć się z czém,** окóнчить дѣло, отдѣлаться, сбыть съ рукъ; || проходúть, происходúть, совершáться, оканчиваться. **Wszystko odbyło się przyzwoicie,** всѐ окóнчилось прилично. **Ślub się odbędzie w Warszawie,** свáдьба бýдетъ происходúть въ Варшáвѣ.

Odbycie, -cia, Odbywanie, -nia, *ср.* исполнéніе, окончáніе, совершéніе, сбывáніе (*съ рукъ*), отправлéніе (*должности*).

Odbyt, -u, *м.* сбытъ, продáжа (*товáровъ*); || стокъ, спускъ (*воды*); || *Мед.* задній проходъ, испражнéніе.

Odbytność, -ści, *ж.* большóй сбытъ (*товáровъ*).

Odbytny, раскупáемый, распродавáемый, *см.* **Pokupny.**

Odbytowy, отпускнóй (*о товáрахъ*); || *см.* **Odchodowy.**

Odbyty, испóлненный.

Odbywać, *см.* **Odbyć.**

Odbywanie, *см.* **Odbycie.**

Odcałować się, вдóволь нацѣловáться.

Odcedzać, Odcedzic, процѣдúть, сцѣдúть.

Odcedzanie, Odcedzenie, -nia, *ср.* процѣживáніе.

Odcedzić, *см.* **Odcedzać.**

Odcerklować, *см.* **Odcyrklować.**

Odcharchanie, -nia, *ср.* отхáркиваніе, откашливáніе.

Odcharkiwać, *см.* **Odcharknąć.**

Odcharknąć, Odcharkiwać, отхáркивать.

Odcharknienie, -nia, *ср.* отхáркиваніе.

Odchciewać się, *см.* **Odechcieć się.**

Odchęcać, Odchęcić (kogo od czego), отбúвать, отбúть охóту (*въ комъ къ чему*), внушáть отвращéніе, (*къ пищи*), отвращáть (*отъ пищи*).

Odchęcanie, -nia, *ср.* отвращéніе, отвлечéніе, отбúваніе охóты (*къ чему*).

Odchędożyć, вычúстить.

Odchełznać, Odchełznąć się, *см.* **Odkiełznać, Odkiełznąć się.**

Odchłań, *см.* **Otchłań.**

Odchód, -odu, *м.* убúль, ущéрбъ; || сбытъ (*товáровъ*); || стокъ, истечéніе (*воды*); || испражнéніе; || **Odchód płodu,** *см.* **Poronienie**; || **Odchód bydła,** *см.* **Pomorek, Pomor**; || потребленіе, расхóдъ, обихóдъ. **Wielki odchód na drzewo,** большóе потребленіе дровъ, большóй расхóдъ на дровá.

Odchodowy, проходúмый, отхóжій. **Odchodowa kiszka,** *Анат.* заднепроходная кишкá.

Odchodzenie, -nia, *ср. см.* **Odejście.**

Odchodzić, *см.* **Odejść.**

Odchorować, проболéть, прохворáть.

Odchować, Odchowywać, воспитáть, воспúтывать, вскормúть, вскáрмливать, *см.* **Wychować**; || **Odchować od piersi,** *см.* **Odsadzić.**

Odchowały, воспúтанный, вскóрмленный.

Odchrząk, -u, *м. Мед.* отхáркиванье.

Odchrząkać, отхáркивать.

Odchrzcić, перекрестúть (*въ другую вѣру*); || * перемѣнúть имя. || **Odchrzcić się,** перекрестúться, перейтú въ другýю вѣру.

Odchwalać, восхвалúть, воздавáть похвалý за похвалý. || **Odchwalić się,** нахвалúться.

Odchwycić, обрáтно отнять (*что*), вновь завладѣть (*чьмъ*).

Odchylać, Odchylić, отклонúть, отклонúть, отгибáть, отогнýть, отводúть, отвестú, отстранúть, отстранúть, отвращáть, отвратúть. **Odchylać gałęzia,** раздвигáть, отстранúть вѣтви. **Odchylać kogo od prawdy,** совратúть кóго съ истиннаго путú. || **Odchylać się, Odchylić się,** выпрáмливаться, выпрямúться; || расходúться, раздвигáться; || уклоняться, сбивáться (*съ дорóги*); || отклоняться. **Odchylać się od celu,** удалúться отъ цѣли.

Odciąć, Odcinać, отрѣзать, отрѣзывать, отрубúть, отрýбливать; || * убавлúть, уменьшáть, отнимáть; || *Хир.* отнимáть, отрѣзывать; || отдѣлять, раздѣлять. **Odcięto mu coś od pensji,** емý убáвили жáлованье. **Odciąć kogo od społeczności wiernych,** отлучúть кóго отъ церкви. || **Odciąć się, Odcinać się,** возражáть, огрызáться; || огражáть отъ себя, отбúвать (*удáры*).

Odciągać, Odciągnąć, взять обрáтно, назáдъ; || отвращáть; || вытáскивать, вытащúть; || *Арие.* **Odciągać co od czego,** вычúтать, *см.* **Odejmować**; || *Хим., см.* **Odłączać**; || отвлекáть, отвлéчь, отговáривать, отговорúть, отсовѣтовать, отклонять, отклонúть. **Nie mogę go od tego odciągnąć,** я не могý его отклонúть отъ этого, я не могý емý отсовѣтывать этого; || **Odciągnąć z wojskiem,** вывести войскó (*изъ страны*), *см.* **Cofnąć się.**

Odciąganie, -nia, *ср. Арие.* вычúтаніе, *см.* **Odejmowanie.**

Odciążny, *Мат., см.* **Odjemny.**

Odciec, Odciekać, вытекáть, стекáть, истекáть. *см.* **Sciekać.**

Odcięcie, -cia, *ср.* отрѣзаніе; || *Хир.* ампутáція, отнáтіе; || убáвка, сокращéніе (*жалованья и т. п.*).

Odciek, -u, *м.* стокъ, истечéніе, спускъ воды. *см.* **Sciek.**

Odciekać, *см.* **Odciec.**

Odcień, -nia, *м.* оттѣнокъ, *м.* оттѣнка, *ж.*

Odcierać, Odetrzeć, стирáть, стерéть.

Odcierpieć, выдержать, вытерпѣть, выстрадать. **Odcierpieć karę,** выдержать наказáніе.

Odcierpienie, -nia, *ср.* перенесéніе страдáній. мучéній; || искуплéніе, очищéніе грѣхá; || **Odcierpienie kary,** понесéніе наказáнія.

Odcieszyć się, *см.* **Nacieszyć się.**
Odcięty, отрѣзанный, отсѣченный.
Odcinać, *см.* **Odciąć.**
Odcinanie, *см.* **Odcięcie.**
Odcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ; || *Мат.* сегмéнтъ. отрѣзокъ круга; || *Грам.* апóстрофъ (’), знакъ, что гласная бýква въ словѣ выпущена; || фельетóнъ, листóкъ; || *Охот.* двугодовáлый кабáнъ.
Odcisk, -u, *м.* óттискъ, тиснéніе, отпечáтаніе; || мозóль, *см.* **Nagniotek.**
Odciskać, Odcisnąć, отбрáсывать. отбрóсить; || отдавúть, надавúть. нажáть (*ногу*); || оттúскивать, отпечáтывать, *см.* **Odbić.**
Odciskanie, -nia, *ср.* óттискъ, тиснéніе, печáганіе.
Odcisnąć, *см.* **Odciskać.**
Odciśnienie, *см.* **Odciskanie.**
Odcumować, отчáливать, отвáливать отъ бéрега, сняться съ якоря.
Odcyrkłować, вымѣрúть цúркулемъ.
Odczarować, Odczarowywać, разрýшить очарованіе, разочарóвывать. разочаровáть.
Odczarowanie, -nia, *ср.* разочарованіе.
Odczepiać, Odczepić, отцѣплять. отцѣпúть, отвúзывать. отвязáть. || **Odczepiać się, Odczepić się**, отцѣпля́ться. отцѣпúться, отвúзываться. отвязáться, развúзываться, развязáться; || откáлываться, отколóться, отстéгиваться, отстегнýться. **Wstążka się odczepiła**, лéнта развязáлась. **Szpilka się odczepiła**, булáвка отколóлась, *см.* **Odpinać.** * **Przecież odczepił się odemnie**, наконéцъ онъ отвязáлся отъ менá.
Odczesać, чесáть (*ленъ, шерсть*).
Odczęstować, отпóтчивать.
Odczopować, внести́ питéйный сборъ.
Odczyniać, Odczynić, благодарúть, отблагодарúть, отплатúть; || разрушáть, разрýшить, уничтожáть, уничтóжить, отмѣнúть, отмѣнúть. **Nie można już odczynić tego, coś uczynił**, уже нельзя́ отмѣнúть, уничтóжить того́, что ты сдѣлалъ.
Odczynnik, -a, *м. Хим.* реагéнція.
Odczynszować, заплатúть обрóкъ.
Odczytać, Odczytywać, прочúтывать. **Odczytano mu wyrok**, ему́ прочитáли приговóръ. **Potrzeba czytać i odczytywać pisarzy starożytnych**, нýжно читáть и перечúтывать дрéвнихъ писáтелей.
Odczytanie, -nia, *ср.* прочтéніе.
Odczytywać, *см.* **Odczytać.**
Odczytywanie, -nia, *ср.* прочúтываніе, перечúтываніе.
Oddać, Oddawać, отдáть, отдавáть, передáть, передавáть; || представúть, представля́ть, изобразúть, изображáть, выразúть, выражáть, воспроизвестú, воспроизводúть, поручúть, поручúть. **Oddać komu pieniądze**, отдáть кому́ дéньги. **Oddać komu za swoje, wet za wet**, отплатúть тѣмъ же, воздáть (*кому́*). **Oddać w tłómaczeniu piękności oryginału**, передáть въ перевóдѣ красóты пóдлинника. **Oddać komu córkę**, вы́дать дочь за кого́. **Resztę dni swoich oddał Bogu**, остáтокъ дней свóихъ онъ посвятúлъ Бóгу. **Oddać pod sąd**, предáть судý. **Oddać kogo na zgubę**, пожéртвовать кѣмъ. || **Oddać się, Oddawać się komu (Bogu)**, посвятúть, посвящáть себя́ (*Богу*), посвящáться, *см.* **Polecać się**; || **Oddawać się szczęściu**, вы́ряться счастію.
Oddajać, *см.* **Oddoić.**
Oddal, -i, *ж.* отдалéніе, даль.
Oddalać, Oddalić, удаля́ть, удалúть, устраня́ть, устранúть. || **Oddalać się, Oddalić się**, удаля́ться, удалúться, устраня́ться, устранúться. **Oddalać się z drogi**, уклоня́ться, сбúваться съ дорóги. **Oddalać się z służby**, оставúть слýжбу, вы́дти въ отстáвку.
Oddalanie, -nia, *ср.* удалéніе, устранéніе; || **—się**, отсýтствіе, отлýчка.
Oddalenie, -nia, *ср.*—**się**, отдалéніе, даль. **Żyć w oddaleniu od świata**, жить вдалú отъ свѣта, *см.* **Oddalanie, Oddal.**
Oddalić, *см.* **Oddalać.**
Oddalony, удалéнный, уволéнный, исключéнный (*изъ слýжбы*); || отдалённый, *см.* **Daleki, Odległy.**
Oddanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе. возвращéніе; || **Oddanie się**, прéданность, самоотвержéніе. **Oddanie się czemu**, посвящéніе себя́ чему́ либо. **Oddanie pod sąd**, предáніе судý, *см.* **Oddać.**
Oddany (czemu), прéданный, посвятúвшій себя́ чему́-либо, *см.* **Wylany.**
Oddarcie, *см.* **Oddzieranie.**
Oddarować (co komu), отдарúть, отплатúть кому́ чѣмъ, отблагодарúть, *см.* **Odpłacić.**
Oddarowny, отдáриваемый, вознаграждáемый.
Oddarunek, -nku, *м.* отдáрокъ, взáимный подáрокъ.
Oddatny, замѣнúмый, вознаграждáемый.
Oddawać, *см.* **Oddać.**
Oddawacz, -a, *м. см.* **Oddawca.**
Oddawanie, -nia, *ср.* отдáча. вручéніе.
Oddawca, -y, *м.* подáтель, вручúтель (*прóсьбы, письма*); || отдáтчикъ, сдáтчикъ (*отдающій, сдающій въ рéкруты*).
Oddawczyni, -ni, *ж.* подáтельница. вручúтельница.
Oddech, -u, *м.* духъ, дыхáніе. дышáніе; || дунове́ніе, вѣяніе (*вѣтра*); || *Анат.* дыхáтельное гóрло; || отдýшина, душúникъ.
Oddechowy, дыхáтельный. **Naczynia oddechowe**, дыхáтельные óрганы. **Kanał oddechowy**, дыхáтельное гóрло.
Oddelegować, командировáть.
Oddelegowanie, -nia, *ср.* командирóвка.
Oddelegowany, командирóванный.
Oddłubać, отколупáть, отломáть.
Oddłużać, Oddłużyć, *Стар.* уплатúть, заплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выку-

пáть. * **Oddłużyć przyrzeczenie**, сдержáть обѣщáніе. **Oddłużyć się komu**, расквитáться съ кѣмъ.

Oddmuchać, выдувáть, сдувáть, надувáть.

Oddoić, надоить.

Oddrapać, соскоблить, выскáбливать когтя́ми *или* ногтя́ми.

Oddrętwieć, отходить, выйти изъ оцѣненѣнія.

Oddrętwienie, -nia, *ср.* возвращéніе къ чувствительности (*онѣмѣвшаго члéна*).

Oddroże, -a, *ср.* поворóтъ съ дорóги.

Oddrożyć, сбить съ пути́; || * ввести́ въ заблуждéніе.

Oddrukować, отпечáтать.

Oddrzwia, -wi, *ж.* **Oddrzwi**, косякъ (*у дверéй*)

Oddychać, Odetchnąć, дышáть.

Oddychalny, вдыхáемый.

Oddychanie, -nia, *ср.* дыхáніе, дышáніе.

Oddyszeć, *см.* **Odetchnąć**.

Oddział, -u, *м.* разря́дъ, отдѣлéніе, отдѣлъ; || отря́дъ (*вóйска*); || главá (*книги*).

Oddziałać, Oddziaływać, воздáть, воздавáть, быть благодáрнымъ, отблагодари́ть; || противодѣ́йствовать, *см.* **Odczyniać**

Oddziałanie, Oddziaływanie, -nia, *ср.* воздая́ніе, признáтельность, благодáрность (*за благодѣя́ніе*); || * **Oddziałanie uroku**, разочарованіе; || противодѣ́йствіе, реáкція.

Oddziałowy, отря́дный.

Oddziaływanie, -nia, *ср.* воздѣ́йствіе.

Oddziedziczenie, *см.* **Wydziedziczenie**.

Oddziedziczyć, *см.* **Wydziedziczyć**.

Oddzielać, Oddzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть. || **Oddzielać się, Oddzielić się**, отдѣля́ться отдѣли́ться.

Oddzielacz, -a, *м.* дѣли́тель (*раздѣля́ющій что-нибудь мéжду другими*).

Oddzielanie, Oddzielenie, -nia, *ср.* отдѣлéніе, отлучéніе, раздѣлéніе, раздѣлъ, *см.* **Rozdzielenie**.

Oddzielić, Oddzielić się, *см.* **Oddzielać, Oddzielać się**.

Oddzielnie, отдѣ́льно, осóбенно, пóрознь.

Oddzielność, -ści, *ж.* отдѣ́льность, осóбенность.

Oddzielny, отдѣ́льный, осóбенный.

Oddzierać, Odedrzeć, выдирáть, выдрать, отдирáть, отодрáть, отрывáть, оторвáть.

Oddzieranie, -nia, Oddarcie, -cia, *ср.* вырывáніе, отрывáніе.

Oddzierzgnąć, развязáть, распýтать (*ýзелъ*). || **Oddzierzgnąć się**, развязáться, распýтаться.

Oddziwować, się, *см.* **Nadziwić się, Wydziwić się**.

Oddzwięczeć, Oddzwięczyć, звенѣ́ть, быть звóнкимъ, раздавáться, отзывáться, оглашáть.

Oddźwięk, -u, *м.* отголóсокъ, звучáніе.

Oddzwonić, отзвонить.

Odebrać, *см.* **Odbierać**.

Odebranie, -nia, *ср. см.* **Odbieranie**.

Odechcieć się, Odchciewać się, теря́ть охóту. **Odechciało mi się**, я потеря́лъ охóту, у меня́ отпáла охóта.

Odęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.

Odedrwić, Odedrwiwać (komu), живо возражáть комý, за шýтку платить шýткою, шýтками отдѣ́лываться, отшýчиваться.

Odedrzeć, *см.* **Oddzierać**.

Odegnać, *см.* **Odganiać**.

Odegnanie, -nia, *ср. см.* **Odganianie**.

Odegrać, Odegrywać, игрáть; || отыгрáть || **Odegrać się, Odegrywać się**, отыгрáться, отыгриваться.

Odegrana, -éj, *ж.* óтыгрышная пáртія, ревáнжъ.

Odegrzmieć, прогремѣ́ть.

Odejmować, Odjąć, отнимáть, отня́ть, отрывáть, оторвáть, лишáть, лиши́ть; || *Ариѳ.* вычитáть, дѣ́лать вычитáніе. || **Odejmować się, Odjąć się**, воздéрживаться, воздержáться; || остерегáться; || отрекáться; || устраня́ться.

Odejmowanie, -nia, *ср. Ариѳ.* вычитáніе; || **Odejmowanie sobie**, лишéніе себя́ чегóлибо.

Odejść, Odchodzić, отойти́, отходи́ть, удали́ться, удаля́ться.

Odejście, -ścia, *ср.* отхóдъ, вы́ходъ, отбы́тіе, вы́бытіе; || отплы́тіе, отправлéніе, отступлéніе, удалéніе.

Odelga, -i, *ж.* облегчéніе; || *Област.* **Odliga**, óттепель, *см.* **Ulga**.

Odelgać, Odlegać, Odelgnąć, Odelżeć, ослабѣ́ть, смягчи́ться, уменьши́ться, сдѣ́латься лéгче. **Mróz odelga** *или* **odlega**, морóзъ уменьшáется, дѣ́лается óттепель. **Odległo mi**, мнѣ сдѣ́лалось лéгче.

Odelżenie, -nia, *ср.* облегчéніе, *см.* **Ulżenie**; || **Odelżenie mrozu**, óттепель.

Odelżyć (czemu), облегчи́ть, уменьши́ть, *см.* **Ulżyć**; || **Odelżyć kogo, komu**, на брань отвѣчáть брáнью.

Odelżyciel, -a, *м.* облегчи́тель.

Odemknąć, *см.* **Odmykać**.

Odepchnąć, *см.* **Odpychać**.

Odeprzeć, *см.* **Odpierać**.

Odeptać, утоптáть.

Oderwa, -y, *ж.* обры́вокъ, лохмóтье.

Oderwać, *см.* **Odrywać**.

Oderwanie, обры́вочно; || отвлечéнно.

Oderwanie, -nia, *ср.* отрывáніе, вырывáніе. **Oderwanie gruntu**, захвáтъ, урѣ́зка земли́.

Oderwaniec, -ńca, *м. см.* **Odszczepieniec**.

Oderwany, отóрванный; || отвлечéнный.

Oderwisko, -a, *ср.* обвáлъ, обры́въ, óсыпь, кýча осы́павшейся земли́.

Oderznąć, *см.* **Odrzynać.**
Oderznięcie, -cia, *ср. см.* **Odrzynanie.**
Odeschnąć, *см.* **Odsychać.**
Odesłać, *см.* **Odsyłać.**
Odesłanie, *см.* **Odsyłanie.**
Odespać, Odspać, выспаться.
Odessać, отсосáть.
Odetchnąć, Oddychać, дышáть, вздохнýть; || отдохнýть, отдыхáть.
Odetchnienie, -nia, *ср.* дыхáніе, дышáніе; || óтдыхъ, *см.* **Wytchnienie.**
Odętość, -ści, *ж.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.
Odęty, раздýтый, вспýченный.
Odewrzeć, *Стар.* отварúть.
Odezwa, -y, *ж.* óтзывъ, сообщéніе; || провозглашéніе; || призывъ; || *Стар.* **Odezwa do sądu**, апелляція; || рѣчь, *см.* **Przemowa.**
Odezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Odfarbować, выводúть цвѣтъ, сводúть крáску; || линя́ть, выцвѣтáть, *см.* **Puszczać.**
Odformować, формовáть, выливáть въ фóрму; || снимáть фóрму.
Odformowanie, -nia, *ср.* формóвка, выливáніе въ фóрму. (брань.
Odfuknąć, ругáть, поносúть, изливáть
Odgadać, Odgadywać, противорѣчить, прекослóвить.
Odgadnąć, Odgadywać, отгадáть, отгáдывать.
Odgadnienie, Odgadywanie, -nia, *ср.* разгáдка, отгáдываніе.
Odgadywać, *см.* **Odgadnąć.**
Odgadzać się, *см.* **Odgodzić się.**
Odgajać, Odgaić, *Стар.* изгнáть.
Odganiać, Odgonić, Odegnać, отгонúть, отогнáть.
Odganianie, -nia, *ср.* изгнáніе.
Odgarnąć, Odgarniać, отсýнуть, отсóвывать, раздвигáть, отстранúть; || отклонúть, отводúть.
Odgartywać, отгребáть.
Odgartywanie, -nia, *ср.* отгребáніе.
Odginać, Odgiąć, отгибáть, отогнýть, выпрямлúть, выпрямúть; || подбирáть, подобрáть, поднимáть, приподнúть (*платье*), *см.* **Uginać.**
Odgłaszać, *см.* **Odgłosić.**
Odgłos, -u, *м.* отголóсокъ, óхо; || стукъ. **Odgłos bębnów**, стукъ барабáновъ. **Odgłos bębnowy**, барабáнная дробь; || слухъ, молвá. **Odgłos się szerzy**, слухъ распространúется.
Odgłosić, Odgłaszać, оглашáть, гремéть, отзывáться, раздавáться; || отвѣчáть, откликáться. **Lasy i góry odgłaszały mu echem**, óхо лѣсóвъ и горъ откликáлось емý. **Odgłaszać się z kim**, перекликáться съ кѣмъ.
Odgłośny, звóнкій, звýчный, грóмкій.
Odgniatać, *см.* **Odgnieść.**
Odgnić, сгнить, истлѣть.
Odgnicie, -cia, *ср.* гнúлость, гниль.
Odgnieść, Odgniatać, отдавúть, отдáвливать.
Odgniewać się, укротúть свой гнѣвъ, угомониться, успокóиться, перестáть сердúться, гнѣваться, *см.* **Udobruchać się.**
Odgniotek, -tka, *м. см.* **Nagniotek, Odcisk.**
Odgnoić, сгноúть.
Odgodzić się, Odgadzać się, удали́ться, удаля́ться, отлучúться, отлучáться.
Odgórny, вéрхній, гóрный.
Odgorzeć, сгорéть.
Odgościć się (*od domu*), *Стар.* находúться въ дорóгѣ, уѣхать изъ дому.
Odgotować, Odgotowywać, изготóвить, изготовля́ть, отготóвить, сварúть, варúть.
Odgrabić, Odgrabiać, отгрестú, отгребáть.
Odgradzać, Odgrodzić, отгорáживать, отгородúть, отдѣля́ть, отдѣлúть.
Odgramiać, *см.* **Odgromić.**
Odgrana, *см.* **Odegrana.**
Odgraniczać, Odgraniczyć, разграни́чивать, отдѣля́ть, отдѣлúть. **Pireneje odgraniczają Francją od Hiszpanji**, Пиренéи отдѣля́ютъ Францію отъ Испáніи.
Odgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, отдѣлéніе; || межá, грань, рубéжъ; || грани́ца, предѣлъ.
Odgrażać, Odgrozić, грозúть, угрожáть. || **Odgrażać się, Odgrozić się**, грозúться, угрожáть другъ другу.
Odgrażanie się, -nia się, *ср.* угрóза.
Odgrodzenie, -nia, *ср.* отдѣлéніе; || перегоро́дка; || изгородь, плетéнь.
Odgrodzić, *см.* **Odgradzać.**
Odgrom, -u, *м.* потéря, урóнъ.
Odgromić, Odgramiać, отразúть, отражáть, отбúть, отбивáть.
Odgrożenie się, -nia się, *ср.* **угрóза**, *см.* **Groźba, Pogróżka.**
Odgrozić się, *см.* **Odgrażać.**
Odgryzać, Odgryźć, отгрызáть, отгрызть, откýсывать, откусúть. **Odgryzać się, Odgryzć się**, отгрызáться, ворчáть, отвѣчáть съ грýбостію.
Odgryzek, *см.* **Ugryzek.**
Odgrzać, Odgrzewać, отогрéть, отогрѣвáть, разогрéть, разогрѣвáть.
Odgrzanie, Odgrzewanie, -nia, *ср.* разогрѣваніе.
Odgrzebać, Odgrzebywać, выкáпывать, вырывáть, отрывáть (*изъ земли*).
Odgrzewać, *см.* **Odgrzać.**
Odgurtować, Odgurtowywać, *Стар.* отстегнýть, отстёгивать, отпря́чь, отпрягáть (*лóшадь*).
Odgważdżać, Odgwoździć, расклéпывать (*пýшку*).
Odhaczyć, снять съ крюкá, отцѣпúть.
Odjąć, *см.* **Odejmować.**
Odjarzmić, сня́ть ярéмъ; || освободúть отъ и́га, отъ рáбства.
Odjarzmienie, -nia, *ср.* сня́тіе ярмá; || освобождéніе отъ и́га, отъ рáбства.

Odjazd, -u, *м.* отъѣздъ, выѣздъ, отбытіе.
Odjazdowy, отъѣздный, выѣздный.
Odjechać, *см.* **Odjeżdżać.**
Odjechanie, -nia, *ср.* отъѣздъ.
Odjęcie, -cia, *ср.* лишеніе, потеря (*должности*), отставка, отрѣшеніе (*отъ должности*), *см.* **Złożenie. Odjęcie wzroku,** лишеніе, потеря зрѣнія, *см.* **Pozbawienie,** уменьшеніе, сокращеніе, убавка (*жалованья*); || **Odjęcie pieczęci,** снятіе печати.
Odjęk, -u, *м.* стенанье, оханье.
Odjemek, -mku, *м.* отломокъ, отрывокъ, обрывокъ; || крупица, остатокъ, *см.* **Okruchy, Okrucha.**
Odjemny, отрицательный.
Odjeść, Odjadać, отъѣсть, отъѣдать, съѣсть, наѣсться, наѣдаться. || **Odjeść się, Odjadać się,** отъѣсться, отъѣдаться, *см.* **Odkarmiać się.**
Odjęty, отнятый, оторванный; || *Арие.* вычтенный.
Odjezdne, -ego, *ср.* время отъѣзда. **Napić się na odjezdne,** выпить прощальную рюмку вина при отъѣздѣ. **Być na odjezdnem,** быть готовымъ къ отъѣзду, *см.* **Wyjezdne, Wsiadane.**
Odjezdny, отъѣздный. **Godzina odjezdna,** часъ отъѣзда.
Odjeżdżać, Odjechać (*Стар.* **Odjachać**), уѣзжать, уѣхать.
Odkąd, откуда, *см.* **Zkąd;** || съ тѣхъ поръ какъ. **Odkąd cię widziałem,** съ тѣхъ поръ какъ я тебя видѣлъ. || *Вопрос.* **Odkąd?** съ которыхъ поръ, съ котораго времени, какъ давно, давно ли?
Odkadzić, кадить, льстить.
Odkajdanić, снять. разорвать цѣпи.
Odkapać, откапать.
Odkapturzyć, разстригать монаха, лишать монашескаго званія; || *Охот.* снять клобучекъ съ сокола. || **Odkapturzyć się,** оставить монашество.
Odkarmić, Odkarmiać, откормить, откармливать, выкормить, выкармливать. || **Odkarmić się, Odkarmiać się,** откормиться, откармливаться.
Odkasać, засучить, подбирать, закручивать.
Odkasać, Odkąsić, откусить. || **Odkąsać się, Odkąsić się,** огрызаться.
Odkaszlnąć, откашлять, откашлянуть.
Odkaz, -u, *м. Стар.* отвѣтъ, *см.* **Odpowiedź;** || завѣщанное имѣніе, отказъ, *см.* **Zapis;** || ассигновка, письменный видъ; || приказъ; || порученіе, полномочіе; || **Odkazka, -i,** *ж.* угроза, застращиваньe, запугиванье.
Odkazać, Odkazywać, *Стар.* отвѣчать; || **Odkazać kogo zkąd, od kogo,** отказать кому, удалить кого; || **Odkazać komu co,** завѣщать, отказывать, *см.* **Przekazać;** || **Odkazać komu przysięgę,** отдавать кому на душу; || **Odkazać kogo do kogo,** отсылать, отказывать. || **Odkazać się, Odkazywać się,** грозиться.
Odkazanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz;** || *см.* **Odprawa, Odprawienie.** || **Odkazanie się,** угроза.
Odkaziciel, -a, *м.* завѣщатель.
Odkazicielka, -i, *ж.* завѣщательница.
Odkazka, *см.* **Odkaz.**
Odkazywać, *см.* **Odkazać.**
Odkazywanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz.** || **Odkazywanie się,** угроза, застращиванье, запугиванье.
Odkichnąć, чихнуть, *см.* **Kichnąć.**
Odkiełznać, разнуздать.
Odkinąć, *Прост.* откинуть. || **Odkinąć się od kogo,** отрекаться, отказываться.
Odkipieć, вскипѣть.
Odkisać, Odkisnąć, скисать, скиснуть.
Odkiwnąć, кивнуть.
Odkład, -u, *м.* отсрочка, остановка, отлагательство, промедленіе.
Odkładać, Odłożyć, откладывать, отложить; || отваливать, отчаливать (*отъ берега*). **Odłożył znaczną sumę,** онъ отложилъ (*для сбереженія*) значительную сумму. **Odłożyć na czas późniejszy,** отложить или отсрочить на будущее время. **Odkładać od dnia do dnia,** откладывать со дня на день. || *Стар.* **Odkładać się,** отлагаться, отдѣляться.
Odkładacz, -a, *м.* медлитель.
Odkładanie, Odłożenie, -nia, *ср.* медленіе; || отсрочка, отлагательство, *см.* **Odroczenie;** || отплытіе корабля; || **Odłożenie się** (**od czego**), отвычка.
Odkładnica, -y, *ж.* отвалъ, полица, ухо (*у плуга*).
Odkłaniać, Odkłonić, отклонять, отклонить. || **Odkłonić się komu,** откланяться, поклониться.
Odklarować, сцѣживать, сливать съ осадка.
Odklarowanie, -nia, *ср.* сцѣживаніе, сливаніе.
Odklęcie, -cia, *ср. см.* **Odklinanie.**
Odklejać, Odkleić, отклеивать, отклеить, отлѣплять, отлѣпить. * **Odklejać oczy,** протирать слипшіеся глаза || **Odklejać się, Odkleić się,** отклеиваться, отклеиться, отлѣпляться, отлѣпиться.
Odklejanie, Odklejenie, Odklejenie się, -nia, *ср.* расклейка. расклеиваніе.
Odklepać, отколотить, отвалять; || * **Odklepać pacierz,** пробормотать молитву.
Odklinać, Odkląć, Odkinąć, на ругательства отвѣчать ругательствами, перебраниваться; || снимать, снять проклятіе; || *Прост.* отворожить, отколдовать.
Odklinanie, Odklęcie, -a, *ср. см.* **Odczarowanie.**
Odkłonić się, *см.* **Odkłaniać.**
Odkomenderować, командировать, отрядить.
Odkopać, Odkopywać, откопать откапывать, отрыть, отрывать.
Odkosić, откосить.

Odkować, выковать; || чеканить. отчеканить, высѣкать. вырѣзать.

Odkraczać, *см.* **Odkroczyć.**

Odkrapiać, Odkropić, окроплять, окропить.

Odkrawać, Odkrajać, Odkroić, отрѣзывать. отрѣзать, открапивать, откроить.

Odkręcać, Odkręcić, разсучивать. развивать, разкручивать; || отвинчивать. отвертывать. || **Odkręcać się, Odkręcić się**, отвинчиваться, отвертываться. || **Odkręcać klucz**, *см.* **Przekręcić.**

Odkręcanie, Odkręcenie, -nia, *ср.* разсучиваніе, разкручиваніе; || отвинчиваніе, отвертываніе.

Odkręcić, Odkręcić się, *см.* **Odkręcać.**

Odkręcony, разсучённый, разкрученный.

Odkreślać, Odkreślić, чертить, начертить, намѣчать, намѣтить; || разграничивать, размежёвывать.

Odkreślenie, -nia, *ср.* начертаніе; || очеркъ.

Odkreślić, *см.* **Odkreślać.**

Odkroczyć, Odkraczać, отступить, отступать. **Odkroczyć się, Odkraczać się**, отступаться, отдаляться, пятиться, отклоняться.

Odkroić, *см.* **Odkrawać.**

Odkropić, *см.* **Odkrapiać.**

Odkryć, Odkrywać, открыть, открывать. || **Odkryć się, Odkrywać się**, открыться. открываться.

Odkrycie, Odkryto, открыто. явно.

Odkrycie, Odkrywanie, -a, *ср.* открытіе, открываніе.

Odkryto, *см.* **Odkrycie.**

Odkrytość, -ści, *ж.* откровенность.

Odkryty, открытый; || откровенный.

Odkrywacz, -a, *м.* открыватель.

Odkrzykać, Odkrzyknąć, откликаться, откликнуться.

Odkrzywdzać, Odkrzywdzić, отомщать, отомстить.

Odkrzywiać, Odkrzywić, выпрямлять, выпрямить, расправлять, расправить.

Odkuć, снимать окóвку (*съ колеса*); || раскóвывать (*лóшадь*). || **Odkuć się**, расковаться.

Odkulbaczać, Odkulbaczyć, разсѣдлывать, разсѣдлать (*лóшадь*).

Odkup, -u, *м.* выкупъ; || *Стар. Юрид.* сдѣлка. мировая; || откупъ; || *Юрид.* **Możność odkupu**, правó выкупа.

Odkupczy, выкупнóй. откупнóй.

Odkupić, Odkupywać, выкупить, выкупать; || искупить. искупать. **Odkupił ród ludzki krwią swoją**, искупилъ родъ человѣческій кровью своéю (*объ Іисусѣ Христѣ*). || **Odkupić się, Odkupywać się**, откупиться. откупаться, выкупиться, выкупаться.

Odkupiciel, -a, *м.* искупитель, избавитель.

Odkupicielka, -i, *ж.* избавительница.

Odkupienie, -nia, *ср.* выкупъ, *см.* **Odkup**; || искупленіе (*отъ грѣхóвъ*).

Odkupiny, *см.* **Okupiny.**

Odkupny, выкупнóй.

Odkupować, выкупать.

Odkupywanie, -nia, *ср.* выкупъ.

Odkurzyć, стерéть пыль.

Odkwasić, *Хим.* обезкислить, раскислить, уничтóжить кислóтность.

Odkwaszenie, -nia, *ср. Хим.* раскислéніе.

Odkwitać, Otkwitnąć, снóва разцвѣтать, разцвѣсти; || *Прост.* отцвѣтать.

Odkwitanie, Odkwitnienie, -nia, *ср.* нóвое разцвѣтáніе.

Odkwitować, разквитаться, расплатиться.

Odlać, *см.* **Odlewać.**

Odłączać, Odłączyć, отдѣлять, отдѣлить; || отлучать. отлучить (*отъ церкви*). || **Odłączać się, Odłączyć się**, отдѣляться, отдѣлиться, отставать, отстать. отказываться, отказаться, отрекаться, отрéчься.

Odłączalny, отдѣлительный.

Odłączanie, Odłączenie, -nia, *ср.* отдѣленіе, разлучéніе; || **Odłączenie się**, разставáніе, разлукá.

Odłącznie, отдѣльно, особенно.

Odłączność, -ści, *ж.* отдѣльность.

Odłączny, отдѣлимый; || отвлечённый.

Odłam, -u, *м.* отлóмокъ; || развáлина, остáтокъ.

Odłamać, Odłamywać, отломáть, отлáмывать.

Odłamanie, -nia, *ср.* облáмываніе.

Odłamek, Odłomek, -mka, *м.* облóмокъ, отлóмокъ. **Chłopiec nie odłamek, dziewka nie odłamek**, высóкій и стройный парень, высóкая и стройная дѣвица; *см.* **Ułomek.**

Odlatać, Odlecieć, Odlatywać, отлетáть, отлетéть, улетáть, улетéть.

Odłazić, Odleźć, Odłazć, тащиться, тянýться, вылезáть.

Odlecieć, *см.* **Odlatać.**

Odledz, *см.* **Odleżeć.**

Odlegle, Odległo, далекó, далéко, **отдалéнно.**

Odległość, -ści, *ж.* разстоáніе; || отдалённость. дáльность. **Odległość jednego miasta od drugiego**, разстоáніе одного гóрода отъ другóго. **Odległość czasów**, отдалённость временъ.

Odległy, отдалённый, далéкій.

Odlepiać, Odlepić, отлѣплять, отлѣпить. || **Odlepiać się, Odlepić się**, отлѣпляться, отлѣпиться.

Odlew, -u, *м.* отлúвъ (*мóря*), *см.* **Odpływ**; || литьé, отлúвка (*статуи*). **Z jednego odlewu**, въ одúнъ пріéмъ, сразу. **Uderzyć ręką na odlew**, удáрить рукóю наотмашь.

Odlewać, dlać, лить, отлúвать, отлúть, выливать, вылить, плáвить, расплав-

лять. **Odlewać działa**, лить, отливать пушки. **Odlewać świece**, лить свѣчи.

Odlewacz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Odlewanie, -nia, *ср.* плавка, плавленіе, расплавка; || литьё, отливка.

Odlewany, литой, вылитый; || цѣльный, массивный.

Odlewisko, -a, *ср.* маленькое озеро.

Odlewnia, -ni, *ж.* литейная.

Odleżałka, *см.* **Uleżałka.**

Odleżały, отлежалый.

Odleżć, *см.* **Odłazić.**

Odleżeć, Odleżeć się, отлежаться, вылежаться.

Odliczać, Odliczyć, отсчитывать, высчитывать, высчитать, вычитать, вычесть, выключать, выключить (*изъ суммы*).

Odliczenie, -nia, *ср.* вычетъ (*изъ суммы*), сбавка, скидка. *см.* **Potrącenie.**

Odliczyć, *см.* **Odliczać.**

Odliga, -i, *ж.* оттепель.

Odlipać, Odlipnąć, отлѣпляться, отклеиваться.

Odlizać, слизать.

Odłóg, -ogu, *м. Агр.* залежь, паръ, новина, паренина, паровое поле, перелогъ, *см.* **Ugór. Odłogiem leżeć**, лежать въ парý (*о полѣ*), оставаться необработаннымъ, быть въ пренебреженіи, въ забвеніи, въ запустѣніи. || *Ком.* переносъ суммы.

Odłogować, оставлять пашню подъ паръ, въ залежь, *см.* **Ugorować.**

Odłogowanie, -nia, *ср.* оставленіе пашни подъ паръ, въ залежь.

Odłogowy, паровой. **Pole odłogowe**, паровое поле, *см.* **Odłóg, Ugorowy, Ugorny.**

Odłom, *см.* **Odłam.**

Odłomać, *см.* **Odłamać.**

Odłomek, *см.* **Odłamek.**

Odlosować, бросить жеребей, *см.* **Losować.**

Odlosowanie, -nia, *ср.* бросáніе, киданіе, метáніе жеребья; || балотированіе, балотировка, *см.* **Losowanie.**

Odlot, -u, *м.* отлетъ (*птицъ*).

Odłożenie, *см.* **Odkładanie.**

Odłożyć, *см.* **Odkładać.**

Odłożysko, *см.* **Odłóg.**

Odłubać, отколупать.

Odludek, -dka, *м.* нелюдимъ; || мизантропъ.

Odludka, -i, *ж.* нелюдимка.

Odludkowstwo, -a, *ср.* ненависть къ людямъ, нелюдимство.

Odludnia, -dni, *ж.* безлюдіе, пустыня, уединеніе.

Odludnie, уединенно, пустынно.

Odludność, -ści, *ж.* безлюдье, пустынность, уединеніе.

Odludny, безлюдный, уединенный, пустынный.

Odłudzać, Odłudzić, отвращать, совращать, отводить; || прельщать, соблазнять. **Odłudzać od prawéj drogi**, совращать съ путй истины. **Odłudzić kogo**, обмануть.

Odłupać, Odłupywać, расколóть, раскáлывать, разщепить, расщеплять.

Odłupek, -pka, *м.* щепá, лучйна.

Odłuszczać, Odłuszczyć, шелушить, вышелушить, лущить, вылущить, *см.* **Łuskać**; || **Odłuszczać ryby**, счищать шелухý (*съ рыбы*).

Odlutować, распаять, распáивать; || **Odlutować się**, распаяться, распáиваться.

Odłużać, *см.* **Obdłużać.**

Odmach, -u, *м. см.* **Zamach.**

Odmachnąć, отмахнуть отъ себя.

Odmaglować, выкатать (*бельё*), *см.* **Maglować.**

Odmalować, *см.* **Malować.**

Odmalowanie, -nia, *ср.* живопись; || картина, изображеніе, описаніе, *см.* **Malowanie, Obraz.**

Odmamiać, Odmamić, *см.* **Odłudzać.**

Odmamiciel, -a, *м.* обольститель, прельститель, соблазнитель, искуситель.

Odmarszczać, Odmarszczyć, расправлять, расправить, сглаживать, разгладить морщины.

Odmarzać, Odmarznąć, таять, распускáться (*о льдѣ, снѣгѣ*), *см.* **Odtajać.**

Odmawiać, Odmówić, сказывать наизýсть, произносить, разсказывать; || **Odmawiać za kim**, пересказывать, повторять вслѣдъ за кѣмъ; || **Odmawiać co komu**, отказывать кому въ чёмъ; || **Odmawiać kogo**, отговаривать, отсовѣтовать.

Odmawianie, Odmówienie, -nia, *ср.* сказываніе рѣчи наизýсть; || произнесеніе (*молитвы*); || отказъ, *см.* **Odmowa. Odmówienie sprawiedliwości**, отказъ въ судебномъ разбирательствѣ.

Odmazać, Odmazywać, вымазать, вымáзывать, вымарать, вымáрывать.

Odmęt, -u, *м.* омутъ, мутная вода; || путаница, лабиринтъ; || хаосъ. ***W odmęcie ryby łowić**, въ мутной водѣ рыбу ловить.

Odmiał, -u, *м.* отмель, мель.

Odmiana, -y, *ж.* перемѣна, измѣненіе; || знакъ, мѣтка, пятно (*на лошади, на собакѣ*); || крапинка. **Marmur z odmianami**, крапчатый мраморъ; || *Ест. Ист.* разновидность, разность.

Odmianiec, *см.* **Odmieniec.**

Odmiar, -u, *м.* возмездіе, воздаяніе; || вознагражденіе.

Odmiara, -y, *ж.* мѣряніе, измѣреніе.

Odmiatać, Odmieść, заметать, заместь; || * отбрасывать, отметать, *см.* **Odrzucać.**

Odmiecenie, -nia, *ср.* подметáніе, заметáніе; || *отверженіе, отбрасываніе, *см.* **Odrzucenie.**

Odmiękać, Odmięknąć, дѣлаться мягкимъ, размякнуть; || *Безлич.* **Odmiękło na**

dworze, на дворѣ таетъ, потеплѣло, *см.* **Puścić**.

Odmiękanie, Odmięknienie, -nia, *ср.* смягчéніе. размягчéніе.

Odmiękczać, Odmiękczyć, смягчáть, смягчúть.

Odmiękczanie, Odmiękczenie, -nia, *ср.* размягчéніе. смягчéніе.

Odmiękczyć, *см.* **Odmiękczać**.

Odmięknąć, *см.* **Odmiękać**.

Odmięknienie, *см.* **Odmiękanie**.

Odmieniać, Odmienić, перемѣня́ть,перемѣни́ть, измѣня́ть, измѣни́ть; || промѣнивать, промѣня́ть; || склоня́ть; || спряга́ть. **Odmienić sposób życia**,перемѣни́ть о́бразъ жи́зни. **Odmienić pieniądze**, промѣня́ть де́ньги. *Грм.* **Odmieniać imię**,склоня́ть(*и́мя*). **Odmieniać słowo**, спряга́ть (*глаго́ль*). || **Odmieniać się, Odmienić się**, перемѣня́ться, перемѣни́ться, измѣня́тся, измѣни́ться; || *Грам.* склоня́ться, (*объ именáхъ*), спряга́ться (*о глаго́лахъ*).

Odmienialny, измѣня́емый.

Odmienianie, Odmienienie, -nia, *ср.* измѣне́ніе.

Odmieniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, измѣнникъ, перемѣнчивый, непостоя́нный; || *Прост.* чортъ, дья́волъ, злой духъ.

Odmiennie, перемѣнчиво, измѣнчиво, непостоя́нно, *см.* **Zmiennie**; || разли́чно, ра́зно, и́наче, *см.* **Inaczéj**.

Odmiennik, -a, Odmienikwiat, -u, *м. Бот.* каменный перело́мъ (*расте́ніе*).

Odmienność, -ści, *ж.* перемѣнчивость, превра́тность, непостоя́нство, *см.* **Zmienność**; || ра́зность, разли́чіе, ра́зница, *см.* **Różność**.

Odmienny,измѣнчивый,перемѣнчивый, превра́тный, непостоя́нный, *см.* **Zmienny**; || ра́зный, разли́чный, *см.* **Inszy, Różny**.

Odmierzać, Odmierzyć, отмѣря́ть, отмѣрить; || **Odmierzyć komu**, воздава́ть кому́ что́, отпла́чивать.

Odmierzenie, -nia, *ср.* измѣре́ніе.

Odmierzony, отмѣря́нный, смѣря́нный.

Odmieść, *см.* **dmiatać**.

Odmieszkać, отжи́ть (*срокъ*), **важи́ть**.

Odmiot, -u, *м.* отка́зъ, непринятіе, отверже́ніе; || обо́рышъ, вы́родокъ. **Odmiot natury**, вы́родокъ приро́ды; || нечистота́, дрянь; || окали́на, вы́горки, шлакъ (*въ металлѣ*).

Odmładniać, обновля́ть. *см.* **Odmładzać**.

Odmładzać, Odmłodzić, моложа́вить, молоди́ть, обновля́ть. || **Odmładzać się**, моложа́вѣть, молоди́ться, каза́ться мо́ложе; || обновля́ться. **Na wiosnę wszystko się odmładza**, на весну́ всѐ обновля́ется.

Odmładzanie, Odmłodzenie, -nia, *ср.* **по**молоде́ніе; || обновле́ніе.

Odmleć, смоло́ть.

Odmłócić, смолоти́ть (*рожь*).

Odmłodek, -dka, *м.* **Odmłódź, -dzi**, *ж.* молоде́й о́тпрыскъ,отро́стокъ,отво́докъ, побѣгъ; || *о́трасль; || ло́зочка, пру́тикъ (*у дерева, у куста*).

Odmłodniały, помолодѣ́вшій.

Odmłodnieć, помолоде́ть, **помоложе́вѣть**.

Odmłodnienie, -nia, *ср.* помолоде́ніе.

Odmłodzenie, *см.* **Odmładzanie**.

Odmłodzić, *см.* **Odmładzać**.

Odmłodziciel, -a, *м.* обновитель. *см.* **Odnowiciel**.

Odmoczyć, смочи́ть, перемочи́ть.

Odmodlić się, отмоли́ться.

Odmorze, -a, *ср.* матери́къ, вну́тренность страны́ вдали́ отъ мо́ря.

Odmotać, размота́ть.

Odmowa, -y, *ж.* отка́зъ; || *Стар.* отве́тъ; || *Стар. Юрид.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе, отве́тъ на отве́тъ.

Odmówić, отказа́ть, *см.* **Odmawiać**.

Odmówienie, *см.* **Odmawianie**.

Odmownie, отрица́тельно, возрази́тельно, неутверди́тельно.

Odmowny, отрица́тельный, возрази́тельный, неутверди́тельный. **Odpowiedź odmowna**, отка́зъ.

Odmrażać, Odmrozić, отмора́живать, отморо́зить.

Odmrożenie, -nia, *ср.* отморо́женіе, **ов**нобле́ніе.

Odmrożony, отморо́женный.

Odmrugać, Odmrugnąć (komu), моргáть, подмо́ргнуть.

Odmrukać, Odmruknąć, отвѣча́ть ворча́ньемъ, ворча́ть, брюзжа́ть.

Odmuchnąć, сдýнуть, сдуть. Odmuchnąć co z kurzu, сдуть пыль съ чего́-либо.

Odmurować, перестро́ить; || проламывать заклáденное кирпичемъ (*окно́,дверь*).

Odmyć, Odmywać, смыть. смывать, отмы́ть, отмывáть.

Odmycić, Odmycić się, выплатить, **внести́** по́шлину.

Odmycie, -cia, *ср.* смыва́ніе.

Odmykać, Odemknąć, отмыка́ть, отоикнýть. отворя́ть,отворить,открывáть, откры́ть,отпира́ть, отпере́ть; || отодвига́ть, отодви́нуть,отсо́вывать,отсу́нуть. **Odmykać się**, отворя́ться, открыва́ться, отпира́ться, отодвига́ться, отсо́вываться.

Odmykanie, Odemknienie, Odemknięcie, -a, *ср.* отмыка́ніе. отпира́ніе, открыва́ніе.

Odmywać, *см.* **Odmyć**.

Odnajęcie, -cia, *ср.* переда́ча (*квартиры*).

Odnaszać, *см.* **Odnosić**.

Odnaszanie, *см.* **Odnoszenie**.

Odnawiać, Odnowić, обновля́ть, обнови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Odnawiacz, -a, *м. см.* **Odnowiciel**.

Odnawianie, Odnowienie, -nia, *ср.* обновле́ніе, возобновле́ніе; || возстановле́ніе, возрожде́ніе. *см.* **Odrodzenie**.

Odnęcać, Odnęcić, сма́нивать, сманúть отвлека́ть, отвле́чь.

Odnieć, Odniewać, разсвѣтáть, *см.* **Dnieć.**

Odniekąd, съ нѣкоторыхъ поръ, съ нѣкотораго врéмени.

Odnieść, *см.* **Odnosić.**

Odniesienie, *см.* **Odnoszenie.**

Odniosłość, -ści, *ж.* отношéніе; || связь.

Odniosły, *см.* **Odnośny.**

Odnitować (gwóźdź), отбивáть заклéпку (*у гвоздя*).

Odnoga, -i, *ж. Бот.* óтпрыскъ, отрóсток, отвóдокъ, побѣгъ. вѣтка, óтрасль; || *Минер.* вѣтвь (*жилы*); || рѣчнóй рукавъ, *см.* **Łacha;** || морскóй залúвъ. лиманъ, *см.* **Ciaśnina, Zatoka.**

Odnosić, Odnaszać, Odnieść, относúть, отнести; || докладывать; || относúть, припúсывать; || *одерживать. получáть. **Odnieść sprawę do sądu,** перенести дѣло въ судъ. **Lubi odnosić co słyszy,** любитъ передавáть всё что услышитъ. **Jaki pożytek odniesiesz z tego?** какóю пóльзу извлечёшь ты изъ э́того? **Odnieść zwycięstwo,** одержáть побѣду. **Odnieść karę,** получúть наказáніе. || **Odnosić się, Odnaszać się, Odnieść się,** относúться, отнестúсь; || **Odnosić się do czego, do kogo,** *см.* **Odwoływać się, Zdać się;** || **Odnosić się od czego,** отдаля́ться.

Odnośnie (do czego), относúтельно (*чего*).

Odnośny, относúтельный.

Odnoszenie, Odnaszanie, Odniesienie, -nia, *ср.* отнóска, отнесéніе, перенесéніе; || **Z odniesieniem do...** ссылáясь на.. **W odniesieniu do....,** относúтельно (*чего*), *см.* **Stosunek, Wzgląd.** || **Odnoszenie się, Odniesienie się (do czego),** указáніе (*на что*), ссы́лка (*на что*), обращéніе (*къ чему*), сношéніе (*съ кѣмъ*), отношéніе (*къ чему, къ кому*), сообщéніе (*одного присýтственнаго мѣста къ другóму рáвному*), отзывъ.

Odnotowywać, отмѣчáть.

Odnowa, -y *ж.* возобновлéніе, обновлéніе, *см.* **Odnowienie;** || поправка, почúнка.

Odnowić, *см.* **Odnawiać.**

Odnowiciel, -a, *м.* возобновúтель. **восстановúтель.**

Odnowicielka, -i, *ж.* возобновúтельница. возстановúтельница.

Odnowienie, Odnawianie, -nia, *ср.* возобновлéніе, обновлéніе.

Odnóżka, -i, *ж. Агр.* óтпрыскъ. отрóсток, óтрасль.

Odnożysty, имѣющій мнóго рукавóвъ (*о рѣкѣ*).

Odonąd, *см.* **Onąd.**

Odor, -oru, *м. см.* **Zapach, Fetor, Smród.**

Odorać, Odorywać, вспахáть, вспáхивать, отпахáть.

Odosobniać, Odosobnić, отдѣлять, уединя́ть; || *Физ.* разобщáть, изолúровать. || **Odosobniać się, Odosobnić się,** уединя́ться, уединúться, удаля́ться, удалúться (*отъ óбщества*).

Odosobnienie, -nia, *ср. Физ.* разобщéніе, разобщённость, изолúрованіе. изолúрованность; || уединéніе, одинóчество.

Odosobniony, *Физ.* разобщённый, изолúрованный; || уединённый, отдѣлённый, отдѣльный, одинóкій.

Odpad, -u, Odpadek, -dku, *м.* отпáдышъ (*плодъ упáвшій съ дéрева*); || учáстокъ, отрѣзокъ (*маіоратнаго имѣнія*); || **Odpadek leśny,** лѣснóй учáстокъ, лѣснáя дáча; || **Odpad, отторжéніе, отпадéніе,** *см.* **Odpadnienie.**

Odpadać, Odpaść, отпадáть, отпáсть, отвáливаться. отвалúться; || отдѣля́ться, отдѣлúться, отставáть, отстáть, отступúть, отступúться. **Odpaść od posłuszeństwa,** вы́йти изъ повинове́нія. **Odpaść od wiary,** отступúть отъ вѣры. **Odpaść od prawa,** потеря́ть прáво. лишúться прáва. **Odpaść od pamięci,** потеря́ть пáмять. **Odpadła mu chęć do tego,** у него́ отпáла охóта къ э́тому. **Odpaść w dawny błąd,** снóва впасть въ прéжнюю погрѣшность. **Odpaść w chorobę,** вновь занемóчь тóю же болѣзнью.

Odpadanie, Odpadnienie, -nia, *ср.* отпадéніе, отречéніе. отложéніе; || отступлéніе, неповиновéніе; || утрáта, потéря; || **Odpadnienie w chorobę,** возвратъ (*болѣзни*); || **Odpadnienie w grzech,** нóвое попóзновéніе (*къ грѣху*).

Odpadek, *см.* **Odpad.**

Odpadły, отпáвшій, отвалúвшійся; || отдѣлúвшійся, отстáвшій; || отступúвшій. отложúвшійся; || перешéдшій; || упáлый, упалóй (*объ имѣніи*).

Odpajać, Odpoić, споить кого́ до безчýвственности.

Odpakować, распаковáть, развязáть, развернýть, вскрыть.

Odpakowanie, -nia, *ср.* распакóвка, развя́зываніе, раскры́тіе кипъ (*съ товáрами*). вскрытіе.

Odpalać, Odpalić, обжигáть, обжéчь; || *Прост.* * **Odpalać kogo od czego,** отсылáть назáдъ *или* обрáтно, *см.* **Odprawiać.** || **Odpalać się, Odpalić się,** обжигáться. обжéчься; || выгорéть; || * **Nie może się fajki odpalić,** не мóжетъ вдóволь накурúться трýбки.

Odparać, Odprać, отпáрывать, отпороть, спáрывать, спороть.

Odparcie -a, *ср.* отпóръ. **Odparcie zarzutów,** опровержéніе, возраженіе.

Odparty, отвéрженный, опровéрженный; || отражённый; || оттóлкнутый, отбрóшенный.

Odparzać, Odparzyć, обвáривать, обвáрить, обдавáть, обдáть кипяткóмъ; || **Odparzać sobie co,** *см.* **Odcisnąć, Odsednić, Obetrzeć.**

Odparzelina, -y, *ж,* осáдина, осáдно (*на мѣлѣ*).

Odpasać, Odpasywać, распоясать, распоя́сывать, отстегнýть, отстегивать. **Odpasać pałasz,** отстегнýть палашъ.

Odpasać, odpaść, откáрмливать, откормúть (*скот*ъ). || **Odpasać się, Odpaść się,** разтолстѣть, разжирѣть.

Odpaść, Odpaśdź, *см.* **Odpadać.**

Odpędzać Odpędzić, отгонáть, отогнáть, прогонáть, прогнáть; || оттáлкивать, оттолкнуть, || отбивáть, отбúть.

Odpędzanie, Odpędzenie, -nia, *ср.* отгонáніе; || оттáлкиваніе.

Odpętać, снимáть пýты (*съ ногъ хóшади*); || снимáть окóвы (*съ кого*). || **Odpętać się.** разбúть, сбрóсить окóвы.

Odpętlać, Odpętlić, развязывать, развязáть, распýтывать, распýтать; || размáтывать (*нитки*), *см.* **Odmotać.**

Odpiać, пропѣть.

Odpić, Odpijać, отпúть, отпивáть. **Odpijać, Odpić do kogo,** взаúмно пить за здорóвье другъ дрýга.

Odpięcie, -cia, *ср. см.* **Odpinanie.**

Odpieczętować, распечáтать.

Odpieczętowanie, -nia, *ср.* распечáтываніе.

Odpieniać, оттáгивать сутяжничествомъ: || **Odpienić,** снять пѣну, *см.* **Odszumować.**

Odpierać, Odeprzeć, оттáлкивать; || отражáть, отразúть; отвергáть, отвéргнуть, опровергáть, опровéргнуть. **Gwałt gwałtem odeprzeć,** отразúть сúлою. **Odeprzeć cios,** отразúть, отбúть удáръ. **Odpierać komu,** сопротивлáться, противúться, *см.* **Opierać się. Odeprzeć komu,** возразúть кому. *Юрид.* **Odpierać zarzuty,** пререкáться.

Odpiłki, *см.* **Opiłki.**

Odpiłować, отпилúть.

Odpinać, Odpiąć, отстéгивать, отстегнýть, отцѣпливать, отцѣпúть; || откáлывать, отколóть (*булáвку*); || отвязывать, отвязáть. **Odpiąć się,** разстегнýться.

Odpinanie, Odpięcie, -a, *ср.* разстéгиваніе.

Odpis, -u, *м.* пúсьменный отвѣтъ; || спúсокъ, снúмокъ, копія.

Odpisać, Odpisywać, отвѣчáть (*на письмó*); || переписáть, переписывать, списáть, описывать, снять. снимáть копію, копировáть; || *Стар.* завѣщáть, записывать. || **dpisać się z czego** *или* **czego,** отказывáться, отступáться, отрекáться (*отъ чего*) на письмѣ. **Odpisać się od kogo,** не соглашáться съ чьúмъ мнѣніемъ.

Odpisanie, -nia, *ср.* переписываніе, переписка; || пúсьменный отвѣтъ, *см.* **Odpis.** || *Стар.* **Odpisanie się,** пúсьменное отрéченіе отъ чего.

Odpłacać, Odpłacić, отплáчивать, отплатúть..

Odpłacca, Odpłajca, -y, Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздаятель.

Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздаятель.

Odpłacicielka, -i, *ж.* возмéздница, мздовоздаятельница.

Odpłajca, *см.* **Odpłacca.**

Odpłakać, Odpłakiwać, оплáкать, оплáкивать.

Odpłaszać, Odpłoszyć, спýгивать, спугнýть, пугáть, пугнýть, устрашáть, устрашúть.

Odpłat, -u, *м.* **Odpłata, -y,** *ж.* заплáта, награда, возмéздіе, воздаяніе. **W odpłat,** въ замѣнъ, въ награду.

Odplatać, Odpleść, расплетáть, расплéсть; || **разсýчивать,** развивáть (*веревку*).

Odpłatać, Odpłatnąć, отрубáть, отрубúть, отсѣкáть, отсѣчь.

Odpłatny, вознаграждáемый; || вознаграждáющій.

Odpleść, *см.* **Odplatać.**

Odpłoszyć, *см.* **Odpłaszać.**

Odpłynąć, Odpływać, вытекáть, стекáть, истекáть (*о жúдкости*); || отплы́ть, отплывáть.

Odpłynienie, -nia, *ср.* отплы́тіе.

Odpływ, -u, *м.* отлúвъ, спускъ воды, стокъ.

Odpływowy, водоотвóдный, водостóчный.

Odpocząć, Odpoczywać, отдохнýть, отдыхáть.

Odpoczęty, успокóившійся, отдохнувшій.

Odpocznienie, -nia, *ср.* **Odpoczynek, -nku,** *м.* покóй, óтдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе. **Wieczny mu odpoczynek!** упокóй Гóсподи его дýшу!

Odpoczynek, *см.* **Odpocznienie.**

Odpoczywać, *см.* **Odpocząć.**

Odpoczywanie, -nia, *ср. см.* **Odpocznienie.**

Odpoić, *см.* **Odpajać.**

Odpokutować, очúстить, искупúть, загладúть (*грѣхи*)..

Odpokutowanie, -nia, *ср.* искуплéніе, очищéніе грѣхóвъ.

Odpolerować, отполировáть, отшлифовáть, вылощить, *см.* **Polerować.**

Odpolny, *Фортиф.* внѣшній, нарýжный.

Odpór, -oru, *м.* отпóръ, отраженіе; || сопротивлéніе; || опровержéніе.

Odporca, -y, Odpornik, -a, *м.* противникъ, *см.* **Przeciwnik.**

Odpornie, оборонúтельно, *см* **Opornie.**

Odpornik, *см.* **Odporca.**

Odporność, -ści, *ж.* сопротивлéніе, упóрность.

Odporny, оборонúтельный, защитúтельный.

Odpościć, отпостúться, отговѣть.

Odpowiadać, Odpowiedzieć, отвѣчáть, отвѣтить.

Odpowiadacz, -a, *м.* отвѣтчикъ; || отвѣтственное лицó.

Odpowiadanie, -nia, *ср.* отвѣтъ.

Odpowiedni, *см.* **Odpowiedny.**

Odpowiednia, -ni, Odpowiednica, -y, *ж. см* **Wyrocznica.**

Odpowiednio, сообразно, соотвѣтственно, соразмѣрно.

Odpowiedniość, Odpowiedność, -ści, *ж.* соотвѣтственность, сообразность; || сходство, подобіе, *см.* **Zgodność, Podobieństwo.**

Odpowiedny, Odpowiedni, соотвѣтственный, сообразный; || сходный, свойственный, приличный; || отвѣтственный. **Strona odpowiedna**, отвѣтственная, противная сторона.

Odpowiedź, -dzi, *ж.* отвѣтъ.

Odpowiedzenie, *см.* **Odpowiadanie.**

Odpowiedzialnie, съ принятіемъ на себя отвѣтственности.

Odpowiedzialność, -ści, *ж.* отвѣтственность; || отчетность. **Odpowiedzialność solidarna**, круговая порука. *Юрид.* **Odpowiedzialność cywilna**, отвѣтственность по гражданскому суду. **Pod własną odpowiedzialnością**, подъ личной отвѣтственностію. **Poszukiwanie odpowiedzialności na kim**, ходатайство о привлеченіи къ отвѣтственности кого-либо.

Odpowiedzialny, отвѣтственный

Odpowiedzicielka, -i, *ж.* прорицательница.

Odpowiedzieć, *см.* **Odpowiadać.**

Odpozew, -zwu, *м.* **Odpozwanie, -nia**, *ср.* *Юрид.* встрѣчная жалоба на истца.

Odpozwać, *Юрид.* подать встрѣчную жалобу на истца.

Odpozwanie, *см.* **Odpozew.**

Odprasować, выгладить.

Odpraszać, Odprosić, взаимно просить, приглашать; || отмѣнять приглашеніе; || **Odpraszać się**, извиняться. **Przepraszać.**

Odpraszanie, Odproszenie, -nia, *ср.* отмѣна приглашенія; || извиненіе.

Odprawa, -y, *ж.* отправленіе, отправка, отсылка; || отпускъ, увольненіе; || **Odprawa wyroku**, *Стар. Юрид.* опись имущества, исполненіе судебнаго приговора; || **Odprawa syna**, отдѣленіе сына (*по имуществу*). **Odprawa córki**, обзаведеніе, снаряженіе дочери приданымъ; || **Odprawa psów**, кормленіе собакъ.

Odprawiać, Odprawować, Odprawywać, Odprawić, отправлять, отправить; || устроивать, обдѣлывать, улаживать, *см.* **Ułatwić**; || исполнять, исправлять, *см.* **Odbyć, Pełnić, Sprawować**; || совершать, торжествовать, праздновать, справлять (*день именинъ и т. п.*); || **Odprawiać kogo**, отсылать, увольнять; || **Odprawiać (syna lub córkę)**, выдѣлять, объявлять совершеннолѣтними (*сына или дочь*), выдать замужъ свою дочь, давать приданое за дочерью. || **Odprawiać się**, отправляться, удаляться, оставлять (*службу*); || совершаться, праздноваться, отправляться съ торжествомъ; || **Odprawić się z czém**, уладить, устроить что-либо. **Odprawić się z kim**, покончить съ кѣмъ дѣло.

Odprawianie, Odprawienie, -nia, *ср.* увольненіе, отправленіе, отправка, отсылка; || выполненіе, исполненіе; || совершеніе, празднованіе.

Odprawić, *см.* **Odprawiać.**

Odprawiciel, -a, *м.* отправитель; || отправляющій товары.

Odprawiny, -win, *мн.* *Юрид.* освобожденіе изъ-подъ власти родительской, объявленіе совершеннолѣтія (*сына или дочери*), выдѣленіе по имуществу.

Odprawny, отпускной, увольнительный. **Posłuchanie odprawne**, отпускная аудіенція. **List odprawny żonie**, разводная.

Odprosić, *см.* **Odpraszać.**

Odprowadzać, Odprowadzić, отводить, отвести, провожать, провести, сопровождать; || **Odprowadzać kogo od czego**, отговаривать, отсовѣтовать.

Odprowadzanie, -nia, *ср.* проведеніе. *Горн.* **Odprowadzanie wód (ściąganie, pokonywanie)**, освобожденіе горныхъ выработокъ отъ воды.

Odprowadziciel, -a, *м.* проводникъ, провожатый.

Odpruć, *см.* **dporać.**

Odprysnąć, брызнуть, прыснуть.

Odprządz, *см.* **Odprzęgać.**

Odprząść, напрясть.

Odprzątać, Odprzątnąć, прибирать, прибрать, отложить въ сторону.

Odprzątanie, Odprzątnienie, -nia, *ср.* уборка, уносъ, увозъ.

Odprzedać, Odprzedawać, перепродать, перепродавать.

Odprzedanie, Odprzedawanie, -nia, *ср.* **Odprzedaż, -y**, *ж.* перепродажа.

Odprzedawać, *см.* **Odprzedać.**

Odprzedawanie, -nia, *ср.* перепродажа.

Odprzedawca, -y, *м.* перепродавецъ, барышникъ.

Odprzęgać, Odprządz, выпрягать, выпрячь, отпрягать, отпрячь, откладывать, отложить (*лошадей*).

Odprzysięgać, Odprzysiądz, присягать, присягнуть, отрекаться, отступаться, отказываться, отпираться (*подъ клятвою, подъ присягою*); || клясться, божиться.

Odprzysięganie, Odprzysiężenie, -nia, *ср.* отреченіе подъ присягою, клятвенное отреченіе, очистительная присяга.

Odprzysiężnik, -a, *м.* учинившій присягу.

Odpuścić, Odpuszczać, пустить, пускать, отпустить, отпускать; || отпускать (*грѣхи*), прощать.

Odpuściciel, -a, *м.* отпускающій (*грѣхи*).

Odpust, -u, *м.* прощеніе, отпущеніе (*грѣховъ, проступковъ*); || отпускъ, увольненіе; || церковная церемонія отпущенія грѣховъ, проща (*у католиковъ*); || спускъ, стокъ (*воды*), шлюзъ.

Odpustny, отпустительный, простительный.

Odpustowy, относящійся къ церковному отпущенію грѣховъ, *см.* **Odpust.**

Odpuszczenie, -nia, *ср.* отпущеніе грѣховъ; || прощеніе, помилованіе.

Odpychać, Odepchnąć, отталкивать, отолкнуть, отвергать, отвергнуть; || не принимать, не принять.

Odpychający, отталкивающій.

Odpychanie, Odepchnięcie, -a, *ср.* отталкиваніе.

Odpytać, Odpytywać, распросить, распрашивать.

Odra, -y, *ж.* корь (*болѣзнь*).

Odrąbać, отрубить.

Odrabiać, Odrobić, отрабо́тывать, отработать, заживать, зажить (*плату*); || отдѣлать, отдѣлывать.

Odrabianie, -nia, *ср.* отрабо́тываніе, заживаніе (*платы*); || выполненіе.

Odrachować, Odrachowywać, отсчитать, отсчитывать.

Odraczać, Odroczyć, отсро́чивать, отсро́чить; || откладывать, отложить (*до другаго раза*).

Odraczanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, отсро́чка.

Odradować się, нарадоваться.

Odradzać, Odradzić, отсовѣтывать.

Odradzać, Odrodzić, возрождать, возродить. || **Odradzać się, Odrodzić się**, возрождаться, возродиться, перерождаться, переродиться.

Odradzanie, -nia, *ср.* отсовѣтованіе, разубѣжденіе.

Odradzanie, Odrodzenie, -nia, *ср.* **Odrodzenie się**, возрожденіе.

Odrapać, Odrapywać, оцара́пать, оцара́пнуть, сдира́ть, содра́ть.

Odrapaniec, -ńca, *м. см.* **Obszarpaniec.**

Odrapaniny, -nin, *мн.* отрепье, лохмо́тье, вѣтошь.

Odrastać, Odrosnąć, Odrość, выраста́ть, вырости.

Odrastanie, Odrośnienie, -nia, *ср.* выраста́ніе, возраста́ніе.

Odratować, спасти́, изба́вить.

Odraz, -u, *м.* противный уда́ръ, отраженіе; || возмѣздіе, *см.* **Odwet.**

Odraza, -y, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе.

Odrażać, Odrazić, отвраща́ть, отврати́ть, возбужда́ть отвращеніе, отта́лкивать.

Odrażający, отвратительный, противный, отталкивающій, непріятный.

Odrażanie, Odrażenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерѣніе.

Odrazić, *см.* **Odrażać.**

Odrażny, *см.* **Odrażający.**

Odrębnie, отдѣльно, особенно, по́рознь.

Odrębność, -ści, *ж.* отдѣльность, особе́нность.

Odrębny, отдѣльный. осо́бенный.

Odręczny, наскоро сдѣланный, поспѣшный.

Odrestaurowanie, -nia, *ср.* передѣлка, перестро́йка.

Odrętwiać, Odrętwić, дѣлать онѣмѣлымъ, безчу́вственнымъ; || * притупля́ть. **Nieczynność odrętwia umysł**, бездѣйствіе притупля́етъ умъ.

Odrętwiałość, -ści, *ж.* оцѣпенѣлость, оцѣпенѣніе, онѣмѣніе. остолбенѣніе; || затвердѣлость, окоченѣлость.

Odrętwiały, оцѣпенѣлый, остолбенѣлый. окоченѣвшій; || затвердѣлый.

Odrętwieć, цѣпенѣть, коченѣть, нѣмѣть; || притупля́ться.

Odrętwienie, *см.* **Odrętwiałość.**

Odrobek, -bku, *м.* отрабо́тываніе, заживаніе платы, зажи́въ.

Odrobić, *см.* **Odrabiać.**

Odrobienie, *см.* **Odrabianie.**

Odrobina, -y, Odrobinka, -i, *ж.* кроха́, кро́шка; || части́чка. **Ani odrobiny**, нѣтъ ни кро́шки, ни ка́пельки. **Zaczekaj odrobinę**, подожди́ кро́шечку, мину́тку.

Odroczenie, -nia, *ср.* отсро́чка, *см.* **Odraczanie.**

Odroczony, отсро́ченный.

Odroczyć, отсро́чить, отложи́ть, продли́ть срокъ, *см.* **Odraczać.**

Odroda, -y, *ж.* возрожденіе.

Odrodek, -dka, *м.* выродокъ, *см.* **Wyrodek.**

Odrodnie, *см.* **Wyrodnie.**

Odrodny, выродившійся, *см.* **Wyrodny.**

Odrodzenie, *см.* **Odradzanie, Odradzanie się.**

Odrodzić się, выродиться, отста́ть (*отъ предковъ*), *см.* **Wyrodzić się.**

Odroić, намечта́ться, *см.* **Roić**; || **Odroić się**, *см.* **Roić się.**

Odrojenie, *см.* **Rojenie.**

Odrokować, *см.* **Rokować.**

Odrość, *см.* **Odrastać.**

Odrośl, -i, *ж.* отро́стокъ, о́трасль. *Умен.* **Odrośla, -i**, *ж.* отро́сточекъ.

Odrosły, выросшій.

Odrost, -u, *м.* отро́стокъ. побѣгъ, молода́я о́трасль (*деревьевъ*); || приращеніе.

Odrostek, -stka, *м. см.* **Odrośl.**

Odróżniać, Odróżnić, отлича́ть, отличи́ть, различа́ть, различи́ть. || **Odróżniać się**, отлича́ться. различа́ться.

Odróżnianie, Odróżnienie, -nia, *ср.* отли́чіе. разли́чіе, различе́ніе, *см.* **Różnica.**

Odrwić, Odrwiwać, одура́чить, обману́ть, провести́, наду́ть.

Odrwiciel, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ, *см.* **Oszust.**

Odrwienie, -nia, *ср.* обма́нъ, **плутовство́**, *см.* **Oszukanie, Oszustwo.**

Odrwisz, -a, *м. см.* **Odrwiciel**; || *Стар.* обма́нъ, плу́тня.

Odryć, отры́ть, откопа́ть.

Odryczeć, переста́ть ревѣть, мычать; || переста́ть голоси́ть, горла́нить, ора́ть; || **Odryknąć, Odrykiwać**, отвѣча́ть мыча́ньемъ, ревѣньемъ.

Odryna, -y, *ж.* навѣсъ, сара́й (*для сѣна*)

Odrysować, срисова́ть

Odrysowanie, -nia, *ср.* начертаніе, рисо́вка, о́черкъ.

Odrywać, Oderwać, отрыва́ть, оторва́ть; || отвлека́ть, отвле́чь; || отвраща́ть, отврати́ть. || **Odrywać się, Oderwać się,** отрыва́ться, оторва́ться, отвлека́ться, отвле́чься.

Odrywek, -wka, *м.* отры́вокъ.

Odrzec, Odrzeknąć, отвѣ́тить, отвѣча́ть, возрази́ть, возража́ть, *см.* **Odrzekać.** || **Odrzec się,** *см.* **Odrzekać się.**

Odrzeć, *см.* **Odzierać.**

Odrzecznie, безсмы́сленно, нелѣ́по.

Odrzeczny, безсмы́сленный, нелѣ́пый.

Odrzekać, Odrzec, отвѣча́ть, отвѣ́тить; || *Прост.* отворожи́ть, загова́ривать; || заклина́ть, изгоня́ть (*бѣса*). || **Odrzekać się, Odrzec się,** отрека́ться, отре́чься, отка́зываться, отказа́ться.

Odrzucać, Odrzucić, отбра́сывать, отбро́сить; || отсыла́ть наза́дъ *или* обра́тно; || отража́ть (*тѣнь, лучи́*); || отверга́ть, отводи́ть (*свидѣтелей*); || не принима́ть, отверга́ть (*предложе́ніе*); отка́зываться (*отъ вы́годы*); || отри́нуть, не одобря́ть, *см.* **Naganić, Potępić.**

Odrzucanie, Odrzucenie, -nia, *ср.* неприня́тіе, отверже́ніе, непризна́ніе; || *Юрид.* отво́дъ (*свидѣтелей*).

Odrzuciciel, -a, *м.* непринима́ющій, отверга́ющій.

Odrzut, -u, *м.* отверже́ніе, отбра́сываніе, *см.* **Odrzucanie.**

Odrzutek, -tka, *м.* обо́рышъ, бракъ, дрянь. ***Odrzutek świata tego,** презрѣ́ннѣйшій изъ люде́й.

Odrzwi, *род. п.* **Odrzwi,** *мн.* **Odrzwie, -a,** *ср.* нали́чникъ (*у двере́й*). || *Горн.* дверно́й окла́дъ.

Odrzychłopski, *Ирон.* обира́ющій, притѣсня́ющій мужико́въ, обдира́ло.

Odrzygać, Odrzygnąć, отрыга́ть, отрыгну́ть, *см.* **Rzygać.**

Odrzyganie, -nia, *ср.* отры́жка.

Odrzynać, Oderznąć, отрѣ́зывать, отрѣ́зать.

Odrzynanie, Oderznięcie, -a, *ср.* отрѣ́зываніе.

Odrzynek, -nka, *м.* отрѣ́зокъ.

Odrzyskóra, -y, *м.* живодеръ.

Odsadnić, *см.* **Odsednić.**

Odsadzać, Odsadzić, вытѣсня́ть, вы́тѣснить; || отстраня́ть, отстрани́ть; || отклоня́ть, отклони́ть, отгоня́ть, отогна́ть; || отбива́ть, отби́ть; || пересади́ть (*расте́ніе*); || отнима́ть отъ гру́ди (*младе́нца*).

Odsądzać, Odsądzić, присужда́ть, присуди́ть, пригова́ривать, приговори́ть; || **Odsądzić kogo od własności,** лишить владѣ́нія по суде́бному пригово́ру. * **Odsądzić kogo od czci,** объяви́ть кого́ безче́стнымъ по суду́. **Odsądzić kogo od rozumu,** призна́ть кого́ безу́мнымъ.

Odsadzanie, Odsadzenie, -nia, *ср.* вытѣсне́ніе, отстране́ніе, удале́ніе; || переса́живаніе (*расте́нія*); || отня́тіе отъ гру́ди (*младе́нца*).

Odsądzanie, Odsądzenie, -nia, *ср.* осужде́ніе, присужде́ніе, пригово́ръ; || лише́ніе (*че́сти, правъ состоя́нія*); || разжа́лованіе (*офице́ра*).

Odsadzić, *см.* **Odsadzać.**

Odsądzić, *см.* **Odsądzać.**

Odsadzka, -i, *ж. см.* **Podstawa.**

Odsednić, Odsedniać, натира́ть, сса́днить сѣдло́мъ (*спи́ну ло́шади*).

Odsednienie, -nia, *ср.* сса́дина.

Odsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* отдѣле́ніе составны́хъ часте́й иму́ществъ.

Odsełać, *см.* **Odsyłać.**

Odsep, -u, *м.* **Odsepisko, -a,** *ср.* нано́съ, нано́сная земля́; || *см.* **Odsyp.**

Odseparować, отдѣли́ть, разграни́чить.

Odseparowanie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, разграниче́ніе.

Odsforować, разсво́ривать, спусти́ть, спуска́ть со сво́ры (*соба́къ*).

Odsforowanie, -nia, *ср.* разсво́рка соба́къ, спуска́ніе со сво́ры.

Odsiać, Odsiewać, пересѣ́ять, пересѣва́ть, сно́ва засѣва́ть; || просѣ́ять (*муку́*), *см.* **Przesiać.**

Odsiadać, Odsieść, Odsiąść, Odsiadać się, Odsieść się, Odsiąść się, отсѣда́ть, сади́ться да́лѣе отъ кого́-либо, уса́живаться; || вы́сидѣть (*въ тюрьмѣ́ за долги́*).

Odsiadły, осѣ́вшійся, осѣ́вшій.

Odsiąść, *см.* **Odsiadać.**

Odsiec, отсѣ́чь, отруби́ть,

Odsiecz, -y, *ж.* по́мощь, вспомога́тельное во́йско.

Odsieczenie, -nia, *ср.* отсѣче́ніе.

Odsiecznik, -a, *м.* приходя́щій въ по́мощь осажде́ннымъ.

Odsieczny, вспомога́тельный; || оса́дный (*о коро́нѣ, моне́тѣ*).

Odsiedzieć, отсидѣ́ть, *см.* **Odsiadać.**

Odsiekać, отсѣка́ть, отруба́ть. || **Odsiekać się,** отбива́ться.

Odsieść, *см.* **Odsiadać.**

Odsiodłać, разсѣдла́ть.

Odskakać, Odskakiwać, Odskoczyć, отска́кивать, отскочи́ть, подска́кивать, подскочи́ть, отпры́гивать, отпрыгну́ть.

Odskakiwanie, -nia, *ср.* отска́киваніе, подска́киваніе, подпры́гиваніе.

Odskoczenie, -nia, *ср. см.* **Odskok.**

Odskoczyć, *см.* **Odskakać.**

Odskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ; || отдава́ніе наза́дъ, отка́тъ (*пу́шки*); || отраже́ніе, *см.* **Odbicie się.**

Odskrobać, Odskrobywać, оскреба́ть, оскре́бывать.

Odskrobiny, -bin, *мн.* оскре́бки, отскре́бки.

Odskubać, ощипа́ть. **Odskubnąć,** ущипну́ть, *см.* **Uskubnąć.**

Odsładzać, Odsłodzić, услажда́ть, услади́ть.

Odsłaniać, Odsłonić, открыва́ть, откры́ть; || снима́ть (*ма́ску, покрыва́ло*); =

поднять (*занавѣску*); || **разоблачить** (*тайну*).

Odsłanianie, Odsłonienie, -nia, *ср.* **открываніе**; || **снима́ніе** (*ма́ски, покрыва́ла*); || **поднятіе** (*занавѣски*); || **разоблаче́ніе** (*та́йны*).

Odsławić się, нахвали́ться.

Odsłona, -y, *ж. Театр.* **дѣйствіе, актъ.**

Odsłonecznik, -a, *м. Астрон.* **афе́лій** (*са́мое большо́е разстоя́ніе плане́ты отъ со́лнца*).

Odsłoneczny, въ своёмъ афе́ліи, *см.* **dsłonecznik.**

Odsłonić, *см.* **Odsłaniać.**

Odsłonienie, *см.* **Odsłanianie.**

Odsłuchać, выслушать. прослу́шать. || **Odsłuchać się,** наслу́шаться.

Odsługa, -i, *ж.* **взаймная услу́га**; || **возме́здіе, воздая́ніе.**

Odsługiwać, Odsłużyć, отслу́живать, отслужи́ть, выслу́живать. выслужить; || воздава́ть, возда́ть, благодари́ть. отблагодари́ть.

Odsługiwanie, Odsłużenie, -a, *ср. см.* **Odsługa.**

Odsłużyć, *см.* **Odsługiwać,**

Odsmarować, вы́мазать.

Odsnować, разбира́ть, распуска́ть осно́ву (*ткани*).

Odśpiewać, пропѣть.

Odspód, Odespód, *Стар.* сни́зу.

Odspodek, -dka, *м.* низъ.

Odspodni, нижній.

Odspowiadać się, вы́исповѣдаться.

Odśredni, центробѣжный.

Odśrodkowy, эксцентри́ческій, разноце́нтренный.

Odśrubować, отвинчивать, развинчивать, отвернуть.

Odssać, Odessać, отсоса́ть.

Odstać się, измѣни́ться; || **отстоя́ться** (*о жидкостяхъ*), *см.* **Ustać się.**

Odstanie, -nia, *ср.* **удале́ніе, оставле́ніе,** *см.* **Odstąpienie.**

Odstanowić, случа́ть.

Odstanowienie, -nia, *ср.* **слу́чка.**

Odstąpić, *см.* **Odstępować.**

Odstąpienie, -nia, *ср.* **оставле́ніе. уступка** (*чи́льня и т. п.*), **передача** (*своихъ правъ*); || **измѣна** (*своему́ зна́мени*); || **отступле́ніе отъ вѣры. вѣроотступничество.** отступничество, отреченіе. отпаде́ніе, *см.* **Odstępstwo.** || *Юрид.* **отреченіе, предложе́ніе о прекращеніи дѣла**; || **отступле́ніе отъ предме́та**; || **Odstąpienie własności na użyteczność publiczną, уступка ча́стной со́бственности на общественную по́льзу.**

Odstawa, -y, *ж.* **доста́вка, поста́вка**; || **перевозка. прово́зъ. транспо́ртъ,** *см.* **Dostawa.**

Odstawać, Odstać, отставать, отста́ть; || **отступа́ть, отступи́ть** (*отъ вѣры*).

Odstawanie, -nia, *ср.* **отставаніе.**

Odstawiać, Odstawić, отставля́ть, отста́вить; || **доставля́ть, доста́вить**; ||*Юрид.* **отводи́ть** (*свидѣтелей*); || **отнима́ть отъ груди** (*младе́нца*).

Odstawka, -i, *ж.* **отста́вка.**

Odstęp, -u, *м.* **разстоя́ніе. отдале́ніе**; || *Архит.* **промежу́токъ, проле́тъ**; || **Odstęp wiersza od wiersza,** красная строка; || **про́бѣлъ.** *Тип.* **разря́дка.**

Odstępca, -y, Odstępień, -pnia, Odstępnik, -a, *м.* **отсту́пникъ.**

Odstęplować, наложи́ть штемпель.

Odstępne, -ego, *ср.* **отступно́е, отсталое** (*де́ньги за уступку*), **откупно́е.**

Odstępny, отступно́й; || **отпа́дшій.**

Odstępować, Odstąpić, отступа́ть, **отступи́ть**; || **отставать, отста́ть**; || **отдаля́ться, отдали́ться**; || **уступа́ть, уступи́ть** (*что́ кому́*).

Odstępowanie -nia, *ср.* **(od materji), отступле́ніе отъ предме́та.**

Odstępstwo, -a, *ср.* **отсту́пничество.**

Odstradać, рискова́ть, подверга́ть опа́сности.

Odstraszać, Odstraszyć, устраша́ть, **устраши́ть,** пуга́ть, испуга́ть. || **Odstraszać się, Odstraszyć się,** тера́ть бо́дрость, упада́ть ду́хомъ.

Odstraszanie, -a, *ср.* **устраше́ніе, остра́стка.**

Odstręczać, Odstręczyć, отгова́ривать, отговори́ть, отсовѣтовать, отклоня́ть, отклони́ть, отбива́ть охо́ту (*къ чему́*), отвраща́ть.

Odstręczenie, -nia, *ср.* **отклоне́ніе, отвраще́ніе**; || **отсовѣтованіе**; || **отвлече́ніе** (*отъ чего́ либо*).

Odstroić, Odstrajać, разстро́ить, **разстро́ивать.** || **Odstroić się, Odstrajać się, разстро́иться,** разстра́иваться.

Odstrojenie, -nia, *ср.* **разногла́сіе, разнозву́чіе.**

Odstronić, устрани́ть.

Odstronie, -nia, *ср.* **закоу́локъ, захолу́стье.**

Odstrugać, сострогать, соскобли́ть, оскребать.

Odstrużki, -ków, *мн. см.* **Strużyny.**

Odstrzydz, Odstrzygać, остри́чь. **Odstrzygnąć (kogo od czego),** отклони́ть, отврати́ть, оттолкну́ть.

Odstrzyżki, -ów, *мн.* **обре́зки, оста́тки.**

Odstyrować, отва́ливать, отча́ливать (*отъ бе́рега*).

Odsunąć, *см.* **Odsuwać.**

Odsunięcie, Odsunienie, -a, *ср.* **увольне́ніе**: || **удале́ніе, устране́ніе. отста́вка.**

Odsuszyć, высушить.

Odsuwać, Odsunąć, отодвига́ть, **отдви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть**; || **удали́ть, удали́ть,** устраня́ть, устрани́ть.

Odsuwalny, выдвижно́й; || **отдаля́емый, устраня́емый.** *см.* **Odwołalny.**

Odsuwanie, Odsunięcie, -a, *ср.* **отодвига́ніе, отсо́вываніе**; || **удале́ніе, устране́ніе.**

Odświęcać, Odświęcić, отпра́здновать. **Odświęcać księdza**, разстрига́ть свяще́нника.

Odświęcenie, -nia, *ср.* разстриже́ніе свяще́нника.

Odświegotać, прощебета́ть.

Odświętnie, попра́здничному.

Odświętny, пра́здничный.

Odświeżać, Odświeżyć, освѣжа́ть, освѣжи́ть, охлажда́ть. охлади́ть; || подновля́ть, подправля́ть (*карти́ну*).

Odswoić, Odswajać, оту́чить, отуча́ть. || **Odswoić się, Odswajać się**, отвыка́ть.

Odsychać, Odeschnąć, отсыха́ть, отсо́хнуть.

Odsyłać, Odsełać, Odesłać, отсыла́ть, отосла́ть, отправля́ть. отпра́вить.

Odsyłacz, -a, *м.* вы́носка (*въ кни́гѣ*), примѣча́ніе.

Odsyłanie, Odesłanie, -nia, *ср.* отсы́лка, пересы́лка, отпра́вка.

Odsyp, -u, *м.* отсы́пка, отсыпно́й хлѣ́бъ.

Odsypać, Odsypywać, отсы́пать, отсыпа́ть.

Odszańcować się, срыть укрѣпле́нія.

Odszarowywać, Odszorowac, чи́стить, вычистить, перетира́ть, перетере́ть.

Odszczekać, Odszczekiwać, отвѣча́ть ла́емъ, бреха́ньемъ (*о соба́кахъ*); || *Прост.* огрыза́ться; || *Стар.* отрека́ться, отпира́ться (*отъ клеветы, отъ свои́хъ словъ*), *см.* **Odwołać**.

Odszczep, -u, Odszczepek, -pka, *м.* оско́локъ, щепа́, лучи́на; || зано́за, *см.* **Odszczepienie**.

Odszczepieniec, -ńca, *м.* ерети́къ, раско́льникъ, *см.* **Kacerz**.

Odszczepiennica, -y, *ж.* ерети́чка, ерети́ца, раско́льница. *см.* **Kacerka**.

Odszczepieński, раско́льничій, ерети́ческій.

Odszczepieństwo, -a, *ср.* отсту́пничество, е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе, *см.* **Kacerstwo**.

Odszczyknąć, Odszczykiwać, оторва́ть, отрыва́ть, сорва́ть, срыва́ть, рвать (*цвѣты, ли́стья и т. п*).

Odszemrać, пробормота́ть.

Odszhlachcić, лиши́ть шляхе́тства.

Odszlamować, вычища́ть оть гря́зи.

Odszlifować, отшлифова́ть, отполирова́ть.

Odsznurować, разснурова́ть.

Odsznurowanie, -nia, *ср.* разснурова́ніе.

Odszorować, вы́чистить, вы́тереть, натере́ть.

Odszpuntować, оттыка́ть (*бо́чку*), вынима́ть вту́лку (*у бо́чки*).

Odszpuntowanie, -nia, *ср.* вынима́ніе вту́лки (*у бо́чки*).

Odszrubować, *см.* **Odśrubować**.

Odszturchnąć, Odszturknąć, оттолкну́ть, отпихну́ть.

Odszukać, Odszukiwać, отыска́ть, отыскивать.

Odszukanie, -nia, *ср.* отыскиваніе; || откры́тіе. изобрѣте́ніе.

Odszumować, снять пѣ́ну.

Odszumowanie, -nia, *ср.* снима́ніе пѣны.

Odszurować, *см.* **Odszarowywać**,

Odszybować, улетѣ́ть, взви́ться.

Odszyć, сшить.

Odszydzać, Odszydzić (komu), отшу́чиваться, шу́тками отдѣ́лываться.

Odtąd, съ тѣхъ поръ, съ того́ вре́мени; || *Стар.* отсю́да, *см.* **Ztąd**.

Odtajać, Odtajeć, отта́ять.

Odtapiać, *см.* **Odtopić**.

Odtargnąć, отвле́чь, отврати́ть.

Odtargować, вы́торговать.

Odtaśmować, развяза́ть снуро́къ.

Odtłuc, отби́ть, отколоти́ть.

Odtoczyć, отточи́ть, вы́точить.

Odtopić. Odtapiać, растопи́ть, раста́пливать, распла́вить, расплавливать.

Odtopnąć, отта́ять, раста́ять.

Odtrącać, Odtrącić, отверга́ть, отве́ргнуть, отта́лкивать, оттолкну́ть; || вычита́ть, вы́честь. ски́дывать, ски́нуть, сбавля́ть, сба́вить; || отража́ть, отрази́ть (*уда́ръ*). || **Odtrącać się**, отстава́ть (*отъ кого́*), оставля́ть, покида́ть (*кого́*).

Odtrącenie, -nia, *ср.* уба́вка, сба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе, вы́четъ: || вычита́ніе.

Odtrząść, натрясти́.

Odtychmiast, *Стар.* съ э́тихъ поръ, съ э́того вре́мени.

Oduczać, Oduczyć, отуча́ть, отучи́ть. || **Oduczać się, Oduczyć się**, отуча́ться. отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Oduczanie, Oduczenie, -nia, *ср.* отвы́чка.

Oduczyć, *см.* **Oduczać**.

Odumarek, -rka, *м.* оста́вившій по́слѣ свое́й сме́рти иму́щество, оста́вившій завѣща́ніе.

Odumarły, оставшійся по́слѣ чьей-либо сме́рти. **Dziecko odumarłe**, лишившійся отца́ и ма́тери, сирота́. **Odumarłe dobra**, вы́морочное иму́щество.

Odumarszczyzna, -y, *ж.* вы́морочное иму́щество.

Odumierać, Odumrzeć, умира́я, оставля́ть что́-либо. **Odumrzeć znacznych długów**, оста́вить по́слѣ своей сме́рти значи́тельные долги́. **Odumrzeć czego**, со смертію лиши́ться чего́-либо.

Odumorek, -rka, *м.* сирота́; || оста́вшаяся по́слѣ уме́ршаго дви́жимость.

Odurzać, Odurzyć, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одуря́ть. одури́ть, вскружи́ть го́лову; опьяня́ть, упои́ть. **Huk dział odurza**, громъ пу́шекъ оглуша́етъ. **Dym tytuniowy odurza**, таба́чный дымъ одуря́етъ. **Wino odurza**, вино́ опьяня́етъ. **Odurzony szczęściem**, упоённый сча́стіемъ. || **Odurzać się**, упива́ться; || обольща́ться, напуска́ть на себя́ дурь.

Odurzający, одуря́ющій, охмеля́ющій, упои́тельный.

Odurzały, одурѣ́вшій, пораже́нный, оглуше́нный.

Odurzeć, одурѣ́ть.

Odurzenie, **-nia**, *ср.* оглуше́ніе, ошелому́ленне; * смуще́ніе; || упое́ніе.

Odurzony, *см.* **Odurzać**.

Odurzyć, *см.* **Odurzać**.

Oduzdne, **-ego**, *ср.* де́ньги на во́дку ко́нюху хозя́ина про́данной ло́шади.

Odwabiać, **Odwabić**, отвлека́ть, отвле́чь, сма́нивать, смани́ть; || отбива́ть, отби́ть (*покупателей*).

Odwabianie, **Odwabienie**, **-nia**, *ср.* отвлече́ніе, совраще́ніе; || отсовѣ́тываніе, отгова́риваніе.

Odwabiciel, **-a**, *м.* обольсти́тель, совраги́тель, развраги́тель.

Odwabicielka, **-i**, *ж.* обольсти́тельница, совраги́тельница, развраги́тельница.

Odwach, **-u**, *м.* карау́льня, гауптва́хта.

Odwadzać, **Odwadzić**, устраня́ть препя́тствіе.

Odwaga, **-i**, *ж.* отва́га, му́жество, сме́лость; || опасность. **Z odwagą życia**, съ опа́сностію жи́зни.

Odwalać, **Odwalić**, отва́ливать, отвали́ть (*камень*); || выла́мывать, вы́ломать (*дверь*). || **Odwalić komu głowę**, снять кому́ го́лову съ плечъ. **Odwalić rękę**, отрубить руку.

Odwalina, **-y**, *ж. см.* **Odłam**.

Odwarzać, **Odwarzyć**, отвари́ть, вскипяти́ть.

Odważać, **Odważyć**, взвѣ́шивать, вѣ́сить, взвѣсить, отвѣсить; || рискова́ть, подверга́ть опа́сности. **Odważyć życie**, подверга́ть опа́стности свою́ жизнь. || **Odważyć się na co**, отва́житься, рѣши́ться напа́сть на кого. || **Odważać się komu czém**, откупа́ться.

Odważanie, **Odważenie**, **-nia**, *ср.* вѣ́шаніе, взвѣ́шиваніе; || рискова́ніе, подверга́ніе себя́ опа́сности.

Odważnie, отва́жно, сме́ло.

Odważniś, **-sia**, *м.* смѣльча́къ.

Odważny, отва́жный, сме́лый.

Odważyć, *см.* **Odważać**.

Odwdzięczać, **Odwdzięczyć**, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odwdzięczanie, **Odwdzięczenie**, **-nia**, *ср.* **Odwdzięk**, **-u**, *м.* **Odwdzięka**, **-i**, *ж.* благодаре́ніе, благода́рность, признательность.

Odwdzięczyć, *см.* **Odwdzięczać**.

Odwdzięk, **Odwdzięka**, *см.* **Odwdzięczanie**.

Odwecować, отточи́ть, вы́вострить.

Odwet, **-u** *м.* вознагражде́ніе убы́тковъ, отплата, возмездіе, воздая́ніе. **Na odwet**, въ воздая́ніе того́, за то́.

Odwetować (komu za co), отплати́ть, возда́ть, вознагради́ть убы́тки.

Odwetowanie, **-nia**, *ср.* отплата, воздая́ніе, *см.* **Powetowanie**.

Odwiązanie, **-nia**, *ср.* развя́зываніе.

Odwiązywać, **Odwiązać**, отвя́зывать, отвяза́ть.

Odwiązywanie, *см.* **Odwiązanie**.

Odwieczerz, *Нескл.* **Odwieczerze**, **-a**, *ср.* полу́денное вре́мя.

Odwiecznie, съ древнѣ́йшихъ време́нъ, съ незапа́мятныхъ временъ.

Odwieczność, **-ści**, *ж.* превѣ́чность.

Odwieczny, превѣ́чный.

Odwiedzać, **Odwiedzić**, посѣща́ть, посѣ́тить, навѣща́ть, навѣ́стить.

Odwiedzanie, **Odwiedzenie**, **-nia**, *ср.* посѣще́ніе.

Odwiedziny, **-dzin**, *мн.* посѣще́ніе, визи́тъ.

Odwierać, **Odewrzeć**, *см.* **Otwierać**, **Otworzyć**.

Odwiercenie, **-nia**, *ср.* пробура́вленіе, просвѣ́рливаніе.

Odwiercić, **Odwiertywać**, пробура́вливать, просвѣ́рливать.

Odwierzgać, **Odwierzgiwać**, **Odwierzgnąć**, брыка́ть, ля́гать.

Odwierzganie, **Odwierzgiwanie**, **-nia**, *ср.* брыка́ніе, ля́ганіе.

Odwieść, отвести́, отклони́ть.

Odwiew, **-u**, *м.* дунове́ніе, вѣ́яніе.

Odwiewać, **Odwiać**, отвѣ́вать, отвѣ́ять; || вѣ́ять хлѣ́бъ; || отдува́ть, сдува́ть.

Odwieżć, *см.* **Odwozić**.

Odwiezienie, **-nia**, *ср.* перевезе́ніе, перево́зка, прово́зъ.

Odwijać, **Odwinąć**, **Odwić**, развива́ть, развить, развёртывать, развернуть. **Odwinąć papier**, развернуть бума́гу. **Odwijać dziecko (z pieluchów)**, распелёнывать ребёнка. *Морс.* **Odwinąć od brzegu**, **Odwinąć z portu**, разшварто́вывать, открѣпля́ть кора́бль, выходи́ть изъ га́вани.

Odwijanie, **-nia**, **Odwinięcie**, **Odwicie**, **-a**, *ср.* развива́ніе, развёртываніе; || распеле́нанне (*ребёнка*); || *Морс.* разшварто́вываніе, открѣпле́ніе корабля́, выходъ изъ га́вани.

Odwikłać, распу́тать, разобра́ть, разъясни́ть.

Odwikłanie, **-nia**, *ср.* распу́тываніе, разбира́ніе, раскры́тіе.

Odwilgłość, **-ści**, *ж.* мокрота́, сы́рость, вла́жность.

Odwilgły, мо́крый, сыро́й, вла́жный.

Odwilgnąć, **Odwilżeć**, **Odwilgotnieć**, отсы́рѣть, сдѣлаться вла́жнымъ. *Безлич.* **Odwilgło**, потепле́ло, ста́ло тепле́е.

Odwilż, **-y**, *ж.* о́ттепель.

Odwilżać, **Odwilżyć**, увлажа́ть, увла́жить, орошать, оросить, смачивать, смочи́ть. || **Odwilżać się**, **Odwilżyć się**, увлажа́ться; || мо́кнуть, напи́ваться вла́гою; || прохлажда́ться.

Odwilżający, увлажа́ющій, прохлади́тельный.

Odwilżanie, Odwilżenie, -nia, *ср.* смáчиваніе, увлáживаніе. увлаженіе.

Odwilżeć, *см.* **Odwilgnąć.**

Odwilżenie, *см.* **Odwilżanie.**

Odwilżyć, *см.* **Odwilżać.**

Odwinąć, *см.* **Odwijać.**

Odwinięcie, *см.* **Odwijanie.**

Odwinszować (komu), взаймно поздрáвить кого.

Odwisłość, *см.* **Obwisłość.**

Odwisły, *см.* **Obwisły.**

Odwisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Odwitać, взаймно привѣтствовать кого.

Odwłaczanie, -nia, *ср.* проволóчка, *см.* **Odwleczenie, Odwłoczenie, Odwłoka.**

Odwlec, *см.* **Odwłóczyć, Odwlec się,** *см.* **Odwłóczyć się.**

Odwleczenie, -nia, *ср.* отсрóчка, задéржка, останóвка.

Odwlekać, *см.* **Odwłóczyć.**

Odwlekanie, -nia, *ср. см.* **Odwłóczenie.**

Odwłóczenie, Odwlekanie, -nia, *ср.* откладываніе, отлагáтельство, отсрóчиваніе, задержáніе, промедлéніе.

Odwłocznie, мéдленно, мѣшкотно; || *Юрид.* отлагáтельно, съ промедлéніями, съ отсрóчками.

Odwłoczność, -ści, *ж.* мéдленность, мѣшкотность, отлагáтельство.

Odwłoczny, мéдленный, мѣшкотный.

Odwłóczyć, Odwlekać, Odwłaczać, Odwlec, оттащúть, оттáскивать, отвлекáть, отвлéчь; || * отложúть, отлагáть, откладывать, отсрóчить, отсрóчивать, замéдлить, замедлять, мéдлить, задержáть, задéрживать, || **Odwłóczyć (pole),** отборонúть (*поле*), окóнчить боронéніе, *см.* **Włóczyć.** || **Odwłóczyć się, Odwlekać się, Odwlec się,** замéдлиться, замедля́ться, тянýться, проволáкиваться. *Посл.* **Co się odwlecze, to nie uciecze,** чемý быть того́ не миновать.

Odwłoczyciel, -a, *м.* медли́тель, коснúтель; || копýнъ, копотýнъ, мѣшкотный.

Odwłoka, -i, *ж.* проволóчка, отсрóчка, промедлéніе.

Odwód, -odu, *м.* спусковáя собáчка (*у ружья*), *см.* **Spust**; || отступлéніе, *см.* **Odwrót. Potykać się w odwodzie,** отступáть, ретирóваться; || зáднее вóйско, арріергáрдъ, *см.* **Straż tylna**; || резéрвный кóрпусъ; || **Mieć pewną sumę w odwodzie,** имѣть въ запасѣ нѣкоторую сýмму. || (*Стар. Юрид.*) отвóдъ, оправдáніе, очищéніе. *см.* **Kompromis.**

Odwodny, отвóдный; || служáщій къ отведéнію. къ отстранéнію; || находя́щійся **со** стороны́ воды.

Odwodowy, резéрвный.

Odwodźca, -y, *м.* совратúтель.

Odwodzenie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* отсовѣтованіе, разубѣждéніе; || совращéніе.

Odwodzić, Odwieść, отводúть, отвестú, отдалять, отдалúть; || отвращáть, отвлекáть (*отъ чего́*); || взвестú курóкъ (*у ружья́*); || **Odwieść rękę,** занéсть рýку (*на кого́*), замахнýться рукóю. || **Odwodzić się, Odwieść się,** удаля́ться, удали́ться, отстраня́ться, отстрани́ться; || обращáться, относúться, подáть апелля́цію: || *Стар. Юрид.* очищáться отъ обвинéнія.

Odwodziciel, -a, *м. см.* **Odwodźca.**

Odwodzicielka, -i, *ж.* совратúтельница.

Odwojować, вновь завоевáть. завладѣть, отбúть.

Odwojowanie, -nia, *ср.* отбúтіе. завладѣніе.

Odwołalność, -ści, *ж.* отмѣнúмость, отрѣшúмость, смѣня́емость. отмѣня́емость, отрѣша́емость.

Odwołalny, смѣня́емый, отмѣнúмый, отрѣшúмый.

Odwołanie, -nia, *ср.* отмѣнéніе, отмѣна, уничтоженіе; || отрицáніе, отверженіе; || отозвáніе (*посланника*). **Odwołanie się,** *см.* **Odwoływanie się.**

Odwołujący, отмѣнúтельный. отмѣня́ющій. уничтожáющій, устраня́ющій.

Odwoływać, Odwołać, отзывáть, отозвáть (*посланника*), отставля́ть. отстáвить, отрѣшáть, отрѣшúть, увольня́ть, увóлить отъ слýжбы (*чиновника*); || отсрочивать. отсрóчить, откладывать, отложúть; || отмѣня́ть, отмѣнить, *см.* **Cofnąć**; || отпира́ться, отрека́ться (*отъ своúхъ словъ*). **Odwołać potwarz,** отрéчься, отпереться отъ клеветы́. || **Odwoływać się, Odwołać się,** обращáться, обратúться. ссыла́ться, сосла́ться (*на чей судъ. на чьё свидѣтельство*); || *Юрид.* приносúть отзывы. **Odwoływać się do wyższego sądu,** апеллúровать, взять, подáть апелля́цію.

Odwoływanie, *см.* **Odwołanie, -nia,** *ср.* отозвáніе; || отрѣшéніе, увольнéніе; || отмѣна, уничтоженіе; || **Odwoływanie się, Odwołanie się,** обращéніе (*къ чьемý суду, къ чьемý свидѣтельству*), апелля́ція. отзывъ, перенóсъ дѣла въ вы́сшую инстáнцію судá. **Odwołanie się do wyroków sądu,** обжалованіе судéбныхъ рѣшéній. **Droga odwołania się,** апелляціóнный порáдокъ.

Odwóz, -ozu, *м.* отсы́лка, пересы́лка, отпрáвка, перевóзка, провóзъ, транспóртъ, *см.* **Odstawa.**

Odwożenie, -nia, *ср.* перевóзка.

Odwozić, Odwieźć, отвозúть, отвезтú, перевозúть, перевестú.

Odwózka, -i, *ж. см.* **Odwóz.**

Odwozowy, транспóртный, перевóзный.

Odwracać, Odwrócić, отвращáть, отвратúть, отворáчивать. отворотúть; || * отсовѣтывáть, отговáривать; || *Агрон.* **Odwracać rolę,** двоúть, вторúчно перепáхивать пóле. || **Odwracać się, Odwrócić się,** отвращáться, отвратúться, отворáчиваться, отворотúться.

Odwracanie, Odwrócenie, -nia, *ср.* отвращéніе, отклоненіе, устранéніе, уда-

ле́ніе; || **Odwracanie roli**, *Агрон. см.* **Odwracanka, Odwracać.**

Odwracanka, -i, *ж. Агрон.* второ́е паха́нье, двое́ніе.

Odwrócenie, *см.* **Odwracanie.**

Odwrócić, *см.* **Odwracać.**

Odwróciciel, -a, *м.* отврати́тель, отвраща́ющій, устраня́ющій кого́ *или* что́-либо.

Odwrócicielka, -i, *ж.* отврати́тельница, отвраща́ющая, устраня́ющая кого́ *или* что́-либо.

Odwróciki, -ów, *мн.* крючки́ (*у позуме́нтщиковъ*).

Odwrót, -otu, *м.* поворо́тъ плу́га, *см.* **Uwróć**; || втори́чно вспа́ханное по́ле; || отступле́ніе, ретира́да; || **Na odwrót**, наоборо́тъ, навы́воротъ. **Są osoby, których powierzchowność przyciąga, a charakter odpycha ludzi, i naodwrót**, есть ли́чности, нару́жность кото́рыхъ привлека́тельна, а хара́ктеръ отта́лкиваетъ отъ нихъ люде́й, и наоборо́тъ. **Czytać na odwrót**, чита́ть навы́воротъ.

Odwrotnie, обра́тно, обою́дно, взаи́мно; || навы́воротъ, наоборо́тъ.

Odwrotny, отмѣни́мый, поправи́мый; || обра́тный, проти́вный; || (*Астрон.*) возвра́тный, поворо́тный; || (*Мат.*). **Stosunek odwrotny**, возвра́тное *или* обра́тное отноше́ніе. **Reguła trzech odwrotna**, тройно́е обра́тное пра́вило; || **Koło (niebieskie) odwrotne**, тро́пикъ, поворо́тный кругъ, *см.* **Zwrotnik.**

Opwrótowy, относя́щійся къ отступле́нію, къ ретира́дѣ.

Odwstawać, *см.* **Odstać.**

Odwstecz, — употребля́ется то́лько въ ви́дѣ нарѣ́чія: **Z odwsteczy**, наза́дъ, за́домъ, обра́тно; || при оборо́тѣ.

Opwykać, Odwyknąć, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Odwykłość, -ści, *ж.* **Odwyknienie, -nia**, *ср.* отвы́чка, непривы́чка.

Odwykły, отвы́кшій, отвы́клый.

Odwyknąć, *см.* **Odwykać.**

Odwyknienie, -nia, *ср. см.* **Odwykłość.**

Odwzajemniać, Odwzajemnić, отпла́чивать, отплати́ть взаи́мностію; || **Odwzajemniać się**, *см.* **Wywzajemniać się.**

Odymać, Odąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть, пу́чить, вспу́чить; || **Odymać się, Odąć się**, надува́ться, наду́ться, вздува́ться, взду́ться, разбуха́ть, разбу́хнуть, пу́хнуть, вспу́хнуть.

Odymiać, Odymić, задыми́ть, закопти́ть.

Odyniec, -ńca, *м.* каба́нъ, вепрь.

Odżąć, сжать (*рожь*).

Odżalić, Odżałować, переста́ть жалѣ́ть, скорбѣ́ть, сокруша́ться, печа́литься; || посвяща́ть, же́ртвовать, не жалѣ́ть, не щади́ть.

Odże, *см.* **Ot, Otże.**

Odżeglować, отплы́ть, уйти́ въ мо́ре.

Odżegnać się, Odżegnywać się, откре́щиваться; || отступа́ться, отрека́ться.

Odżegnanie, -nia, *ср.* осѣне́ніе себя́ кре́стнымъ зна́меніемъ.

Odżeńca, -y, *м.* изгоня́ющій, удаля́ющій.

Odżeniać, отгоня́ть.

Odżenić się, развести́сь (*съ женою*).

Odzew, *р. п.* **odezwu**, *м.* о́тзывъ, зовъ; || апелля́ція, перено́съ дѣ́ла въ вы́сшій судъ.

Odziać, одѣ́ть.

Odziczały, одича́лый.

Odziczeć, одича́ть.

Odziębiać, Odziębić, отморо́живать, отморо́зить; || раста́пливать, распуска́ть, *см.* **Topić.**

Odzięblina, -y, *ж.* ознобле́ніе, отморо́женіе.

Odziębnąć, смерзнуть.

Odziedziczać, Odziedziczyć, наслѣ́довать, получи́ть въ наслѣ́дство.

Odziedziczenie, -nia, *ср.* наслѣ́дованіе.

Odzielenieć, зазеленѣ́ть.

Odziemek, *см.* **Odziomek.**

Odziemnica, -y, *ж. см.* **Ciasnocha.**

Odziemny, удалённый отъ земли́ (*Астр.*). **Punkt odziemny**, апоге́й (*то́чка плане́тнаго пути́ наибо́лѣе удале́нная отъ земли́*).

Odzienie, -nia, *ср.* оде́жда, одѣя́ніе.

Odzierać, Odrzeć, *см.* **Obdzierać, Obedrzeć.**

Odzierżać, Odzierżeć, Odzierżywać, оде́рживать, одержа́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть, получа́ть, получи́ть. || **Odzierżeć się**, удержа́ться, оста́ться.

Odziewać, Odziać, одѣва́ть, одѣ́ть. || **Odziewać się, Odziać się**, одѣва́ться, одѣ́ться.

Odziewalny, служа́щій длѣ одѣва́нія.

Odziewanie, Odzianie, -nia, *ср.* одѣва́ніе, оде́жда.

Odziewek, -wku, *м.* пла́тье.

Odzież (*Стар.* **Odzieża**), **-y**, *ж.* оде́жда.

Odzimny, *см.* **Zimowy.**

Odziomek, -mka, *м.* ни́жняя часть древе́снаго корня́, ко́мель.

Odznaczać, Odznaczyć, обознача́ть, отмѣча́ть, начерта́ть; || различа́ть, распознава́ть; || отлича́ть. || **Odznaczać się, Odznaczyć się**, различа́ться, отлича́ться.

Odznaczenie, -nia, *ср.* начерта́ніе, обозначе́ніе; || **Odznaczenie się**, отли́чіе, *см.* **Odznaka.**

Odznaczyć, *см.* **Odznaczać.**

Odznaka, -i, *ж.* отли́чіе, разли́чіе, отличи́тельный знакъ, мѣ́тка.

Odzowny, зво́нкій, гро́мкій; || отзы́вный.

Odżuwać, Odżuć, пережёвывать, *см.* **Przeżuwać.**

Odźwierna, -ej, Odźwierniczka, -i, *ж.* привра́тница.

Odźwierne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку дава́емыя привра́тнику.

Odźwiernia, -i, *ж.* жили́ще привра́тника *или* швейца́ра, швейца́рская.

Odźwiernictwo, -a, *ср.* до́лжность привра́тника *или* швейца́ра.

Odźwierny, -ego, *м.* привра́тникъ, швейца́ръ.

Odzwyczajać, Odzwyczaić, отуча́ть, отучи́ть. ‖ **Odzwyczajać się, Odzwyczaić się**, отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть, *см.* **Odwyknąć.**

Odzwyczajanie, -nia, *ср.* отуча́ніе; ‖ **Odzwyczajanie się**, отвы́чка.

Odżyć, оживáть; ‖ приходи́ть въ себя́.

Odżycie, -cia, *ср.* возрожде́ніе.

Odzysk, -u, *м. Ком.* возвра́тъ де́негъ съ должника́.

Odzyskać, Odzyskiwać, опя́ть найти́, отыскивать, отыска́ть; ‖ возвращать, воротя́ть, опя́ть пріобрѣта́ть, пріобрѣсть; ‖ *Ком.* класть въ ка́ссу получа́емыя де́ньги.

Odzyskalny, во́зврати́мый.

Odzyskanie, -nia, *ср.* отыска́ніе, возвращéніе, втори́чное пріобрѣтéніе, взыска́ніе.

Odzywać się, Odezwać się, отзываться, отозваться, откликаться, откликнуться; ‖ **Odezwać się o co**, трéбовать выдачи, трéбовать обра́тно (*чего́*). **Odezwać się o dług**, трéбовать вы́платы до́лга; ‖ прибѣга́ть, обраща́ться, относи́ться (*къ посредничеству*). **Odezwać się do wyższego sądu**, прибѣгнуть къ вы́сшему суду́, обрати́ться въ вы́сшій судъ; ‖ возобновля́ться, возвращáться, вновь явля́ться, пока́зываться, обнару́живаться. **Febra mu się odezwała**, лихора́дка сно́ва у него́ обнару́жилась.

Odżywiać, Odżywić, оживля́ть, оживи́ть; ‖ подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, освѣжáть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, *см.* **Ożywiać.** ‖ **Odżywiać się, Odżywić się**, оживáть, укрѣпля́ться, подкрѣпля́ться, *см.* **Ożywiać się.**

Odżywianie, Odżywienie, -nia, *ср.* оживлéніе; ‖ **Odżywianie się, Odżywienie się**, возстановлéніе (*здоро́вья, силъ*), выздоровлéніе.

Odżywić, *см.* **Odżywiać.**

Odżywiciel, -a, *м.* оживи́тель.

Odżywienie, *см.* **Odżywianie.**

Odżywność, -ści, *ж.* животворя́щая, живи́тельная си́ла, *см.* **Ożywność.**

Odżywny, животворя́щій, живи́тельный, *см.* **Ożywczy, Ożywny.**

Ofajdać, запа́чкать, замара́ть, запа́костить.

Ofert, -u, *м.* **Oferta**, -y, *ж. Стар.* лесть, льсти́вость.

Oferta, -y, *ж.* **Ofertorjum**, *ср. Церк.* дароприноше́ніе, проскоми́дія.

Ofiara, -y, *ж.* же́ртва, жертвоприноше́ніе; ‖ обѣтъ, обѣща́ніе; ‖ жéртвованіе, пожéртвованіе, даръ; ‖ цѣна́ предло́женная на торга́хъ: ‖ *доброво́льная по́дать.

Ofiarka, -i, *ж.* приноше́ніе, даръ, обѣ́тное приноше́ніе.

Ofiarniczy, жре́ческій.

Ofiarnik, -a, *м.* жрецъ. **Wielki ofiarnik**, первосвяще́нникъ.

Ofiarnikowy, жре́ческій.

Ofiarny, Ofiarowny, жéртвенный.

Ofiarodawca, -y, жертвователь.

Ofiarować, жéртвовать; ‖ посвящáть; ‖ предлагáть. ‖ **Ofiarować się**, жéртвовать собо́ю; ‖ предава́ться, посвящáть, обрека́ть себя́; ‖ **Ofiarować się do miejsca świętego**, дать обѣтъ посѣти́ть святы́я мѣста́.

Ofiarowanie, -nia, *ср.* жертвоприноше́ніе, жéртвованіе, закла́ніе жéртвы; ‖ *Церк. см.* **Oferta**; ‖ **Ofiarowanie Najświętszej Panny**, Введéніе во храмъ Богоро́дицы (*21-го ноября*).

Ofiarownica, -y, *ж.* жри́ца, *см.* **Kapłanka.**

Ofiarownicki, жре́ческій.

Ofiarownictwo, -a, *ср.* жре́чество; ‖ первосвяще́нство.

Ofiarownik, -a, *м. см.* **Ofiarnik**; ‖ жéртвенникъ.

Oficer, -a, *м.* офице́ръ. **Oficer od piechoty**, пѣхо́тный офице́ръ. **Oficer od artylerji**, артиллерійскій офице́ръ, и т. д.

Oficerek, -rka, *м. Умен.* офице́рикъ.

Oficerka, -i, *ж.* офице́рша, жена́ офице́ра.

Oficerski, офице́рскій.

Oficerstwo, -a, *ср.* офице́рство, чинъ офице́ра.

Oficjał, -a, *м.* предсѣда́тель духо́внаго суда́, консисторіи, викарій, заступающій мѣсто епи́скопа; ‖ благочи́нный.

Oficjalista, -y, *м.* находя́щійся съ услуженіи; ‖ должностно́е лицо́, состоя́щій на слу́жбѣ; ‖ *Ком.* прика́щикъ, сидѣлецъ.

Oficjalnie, оффиціа́льно, по слу́жбѣ.

Oficjalny, оффиціа́льный, служе́бный, должностно́й.

Oficjum, *Нескл.* церко́вная слу́жба, литургія, *см.* **Nabożeństwo, Pacierze.**

Oficjusz, -a, *м. см.* **Trębnik.**

Oficyna, -y, *ж.* фли́гель, боковая пристро́йка къ главному до́му, надво́рныя слу́жбы.

Ofiarniczy, дарственный.

Oflina, -y, *ж. Морс.* бу́линь.

Oflis, -u, *м. Плотн.* заболина.

Ofnal, *см.* **Hufnal.**

Ofuk, -u, *м.* брань, брюзжа́нье.

Ofuknąć, Ofuknąć się, разбрани́ть (*кого́*), раскричáться (*на кого́*).

Ogadać, *см.* **Ogadywać.**

Ogadanie, *см.* **Ogadywanie.**

Ogadywać, Ogadać, злосло́вить, поноси́ть, клевета́ть, оклевета́ть.

Ogadywacz, -a, *м.* поноси́тель, клеветникъ.

Ogadywanie, Ogadanie, -nia, *ср.* злосло́віе, клевета́.

Ogańczysty, раскидистый, распу́щенный.

Oganiać, Ognać, Ogonić, отгонять. отогна́ть, обма́хивать, обмахну́ть; || защищать. охраня́ть. || **Oganiać się,** обма́хиваться; || защища́ться, обороня́ться.

Oganiaczka, -i, *ж.* опаха́ло (*отъ мухъ*).

Oganianie, -nia, *ср.* обма́хиваніе.

Oganisty, *см.* **Ogańczysty.**

Ogar, -a, *м.* ищейка, го́нчая соба́ка.

Ogarczę, Ogarzę, -ęcia, *ср.* щено́къ ищейки, го́нчей соба́ки.

Ogarek, -rka, *м.* **огаро́къ; || головёшка,** *см.* **Niedopałek.**

Ogarniać, Ogarnąć, Ogarnywać, обнима́ть. обня́ть, захва́тывать, захвати́ть, обхвати́ть, обхва́тывать; || окружа́ть, окружи́ть; покрыва́ть, покры́ть, облека́ть, облечь, *см.* **Otaczać;** || *постига́ть. постичь. обнима́ть, обня́ть, *см.* **Obejmować;** || овладѣть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что*). **Ogień ogarnął całe miasto,** ого́нь обхвати́лъ весь го́родъ. **Ogarnąć co jednem spojrzeniem,** обня́ть что однимъ взгля́домъ. **Ogarnąć co rozumem,** постигать разумомъ, уразумѣть. **Śmiech go ogarnął,** смѣхъ овладѣлъ имъ, онъ не могъ удержаться отъ смѣха. **Powódź ogarnęła pola i łąki,** наводне́ніе охвати́ло поля́ и луга́. **Ogarnąć ubogiego,** одѣть убо́гаго, ни́щаго. || **Ogarniać się,** прикрыва́ться, одѣва́ться.

Ogarnianie, Ogarnienie, -nia, *ср.* обхва́тываніе, схва́тываніе, обнима́ніе; || понима́ніе. *см.* **Objęcie.**

Ogarnywać, *см.* **Ogarnąć.**

Ogarzyca, -y, *ж.* ищейка, борза́я су́ка.

Ogarzysko, Ogarcisko, -a, *ср.* го́нчая худа́я соба́ка.

Ogasić, погаси́ть, потуши́ть.

Ogdakać, оклевета́ть, обесслави́ть, оговори́ть (*кого́*).

Ogień, *род. п.* **Ognia,** *м.* ого́нь; || пожа́ръ. **Krzesać ogień,** высѣка́ть ого́нь. **Dawać ognia (na kogo, do kogo),** стрѣля́ть, производи́ть пальбу́. *Воен.* **Ognia!** пали́! пли! || **Krzyczą: ogień!** крича́ть: пожа́ръ! **Ognie sztuczne,** потѣшные огни, фейерверкъ. *Посл.* **Przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec,** однимъ ма́хомъ два дѣла сдѣлать.

Ogienek, Ogieniek, -nka, *м.* огонекъ.

Ogienny, о́гненный, *см.* **Ogniowy.**

Ogier, -a, *м.* завóдскій *или* припускно́й жеребе́цъ, неклáденый конь.

Ogierek, -rka, *м.* жеребчикъ.

Ogierowy, жеребя́чій.

Oglądać. Obejrzeć, осма́тривать, осмотрѣть. обозрѣвать, обозрѣть; || ви́дѣть, зрѣть. смотрѣть. разсма́тривать. || **Oglądać się, Obejrzeć się,** огля́дываться, огляну́ться. осма́триваться, осмотрѣться. **Uciekł, ani się obejrzał,** убѣжалъ безъ огля́дки, далъ тягу. **Oglądać się na kogo, na co,** разсчи́тывать, полага́ться на кого́, на что́; || ***Obejrzeć się,** осмотрѣться, сообрази́ться. одума́ться, спохвати́ться. **Pozwól mi obejrzeć się,** позво́ль мнѣ сообрази́ться, осмотрѣться. *Ирон.* **Rychło w czas się obejrzał,** по́здно спохвати́лся

Oglądanie, Obejrzenie, -nia, *ср.* осмо́тръ, обзо́ръ. смотръ, взглядъ. || **Oglądanie się,** осмотри́тельность, осторо́жность; || **Oglądanie się na kogo, na co,** разсчи́тываніе на кого́, на что́. || **Oglądanie się na osoby,** лицепріятіе. **Oglądanie się na ludzi,** боя́знь передъ людскимъ мнѣніемъ, внима́тельность къ сужде́нію люде́й.

Ogładzać, Ogładzić, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть. || **Ogładzać, Ogłodzić,** мори́ть, измори́ть го́лодомъ. || **Ogładzać się, Ogłodzić się,** голода́ть, проголода́ться.

Ogładzanie, Ogładzenie, -nia, *ср.* полиро́вка. шлифо́вка. лощéніе. || **Ogładzenie się,** вы́правка. вы́работка; || смягче́ніе нра́вовъ, благовоспи́танность.

Ogładzić, *см.* **Ogładzać.**

Ogłaskać, Ogłaskiwać, дѣлать ручны́мъ, приручи́ть, осво́ить; || пріуча́ть. || **Ogłaskać się,** дѣлаться ручны́мъ, приручи́ться; || пріуча́ться. привыка́ть.

Ogłaskanie, -nia, *ср.* дѣланіе ручны́мъ, освоéніе, укрощéніе, *см.* **Ugłaskanie.**

Ogłaskiwacz, -a, *м.* укроти́тель (*дикихъ звѣре́й*)

Ogłaszać, Ogłosić, объявля́ть, объяви́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, публикова́ть, опубликова́ть (*въ газе́тахъ*), обнаро́довать, провозглаша́ть, провозгласи́ть; || издава́ть (*книгу*). **Ogłosić amnestją,** обнаро́довать амни́стію. **Ogłosić kogo królem,** провозгласи́ть кого́ королёмъ. **Ogłaszać kogo niedobrze,** обесслáвить кого́. ронять во мнѣніи свѣта. || **Ogłaszać się, Ogłosić się (czém),** объявля́ть себя́ (*чѣмъ*); || *оглаша́ться. **Lasy i doliny ogłaszają się okrzykami wesela,** лѣса́ и доли́ны оглаша́ются кликами ра́дости.

Ogłaszanie, -nia, *ср.* оглашéніе, провозглашéніе; || заявлéніе, обнаро́дываніе. *см.* **Ogłaszać, Ogłosić.**

Ogląd, -u, *м.* разсмотрѣніе, обсужде́ніе; || вниманіе, уваже́ніе, *см.* **Wzgląd.**

Oględne, -ego, *ср.* плата за освидѣтельствованіе, за осмо́тръ.

Oględnie, *см.* **Obacznie, Opatrznie, Przezornie.**

Oględność, -ści, *ж.* предусмотрительность, осмотрительность, осторо́жность; || **Oględność na kogo, na co,** вниманіе, уваже́ніе къ кому́, чъ чему́. *см.* **Względność, Wzgląd.**

Oględny, предусмотрительный. осмотрительный, осторо́жный; || **Oględny na co,** имѣющій что́ либо въ виду́, обращающій на что́ либо вниманіе.

Oględy, -ów, *мн.* осмо́тръ, освидѣтельствованіе. о́быскъ; || посѣще́ніе.

Oględziny, -dzin, *мн.* осмо́тръ, освидѣтельствованіе.

Ogłodać, обглода́ть.

Ogłodnieć, проголода́ться.
Ogłodzić, *см.* **Ogładzać.**
Ogłos, -u, *м.* возвѣще́ніе, огла́шеніе; || во́згласъ.
Ogłosić, *см.* **Ogłaszać.**
Ogłosiciel, -a, *м.* объявитель, предъявитель, провозвѣститель.
Ogłosicielka, -i, *ж.* объяви́тельница, предъяви́тельница, провозвѣсти́тельница.
Ogłoszenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, публика́ція (*въ газетахъ*), обнаро́дованіе, провозглаше́ніе, *см.* **Ogłaszać.**
Ogłuchnąć, огло́хнуть.
Ogłuchnienie, -nia, *ср.* потеря слу́ха.
Ogłuszać, Ogłuszyć, оглуша́ть, оглуши́ть.
Ogłuszeć, *Неуп.* огло́хнуть, *см.* **Ogłuchnąć.**
Ogłuszenie, -nia, *ср.* оглуше́ніе.
Ognić, сгнить. перегнить.
Ogniczek, -czka, *м. Зоол.* рога́чъ (*насѣкомое*); || родъ лягу́шки.
Ognik, -a, *м.* блуда́щій, боло́тный, огонекъ; || ого́нь Св. Эльма (*видиѣющійся иногда на верху́ мачтъ*); || *Мед.* ро́жа; || *Бот. см.* **Swietliczka.**
Ogniobronny, *Хим.* трудноплавкій, огнеупо́рный.
Ogniodajny, огнево́й, горя́щій, воспламеняющійся.
Ogniodrzewny, *Хим.* **Kwas ogniodrzewny**, пригорѣло-древе́сная кислота́.
Ogniofarbny, огнецвѣтный.
Ogniokrusz, -u, *м.* краснола́мкое, хру́пкое желѣзо.
Ogniokształtny, пламенѣющій.
Ogniomierz, -a, *м.* огнемѣръ, пиротмѣръ.
Ogniomietny, огнедышущій.
Ogniomistrz, -a, *м.* лабораторіи́стъ, фейерве́ркеръ.
Ognionośny, Ognionoszy, огнено́сный.
Ogniopalenie, -nia, *ср. Хим.* горѣніе, раскалённое состоя́ніе.
Ogniorodny, огнеро́дный.
Ogniowy, огненный; || пожа́рный. **Sprzęty ogniowe**, пожа́рные инструме́нты, снаря́ды. **Straż ogniowa**, пожа́рная кома́нда. **Towarzystwo ogniowe**, страхово́е отъ огня́ общество. **Gorączka ogniowa**, огневи́ца, горя́чка. **Lis ogniowéj sierści**, огнёвка, лисица *или* ли́сья шку́ра ча́стаго о́гненнаго цвѣта.
Ogniście, Ognisto, съ жа́ромъ, пы́лко, пла́менно; || живо, си́льно; || * чертовски, дья́вольски, ужа́сно. **Ogniście zimno**, ужа́сно хо́лодно. **Ogniscie prosić o co**, съ жа́ромъ, усе́рдно проси́ть о чёмъ.
Ognisko, -a, *ср.* оча́гъ (*печной*), то́пка, шесто́къ, горнъ, горни́ло; || *Физ.* фо́кусъ, зажига́тельная то́чка; || **Ognisko obozowe**, ди́вачные огни; || **Ognisko elipsy, paraboli**, фо́кусъ э́ллипсиса; || **Ognisko pieca chemicznego**, жаро́вникъ; || центръ, средото́чіе (*просвѣщенія, земли и т. п.*).
Ogniskowy, фо́кусный; || оча́жный, *см.* **Ognisko.**
Ognistość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ, горя́чность.
Ognisty, огни́стый, о́гненный; || пла́менный; || огнедышущій. **Ogniste góry**, огнедышущія го́ры; || *Артил.* брандскугель, зажига́тельное ядро́; || *Артил.* **Ognisty garniec**, горшо́къ съ горючими веще́ствами; || **Broń ognista**, огнестрѣльное ору́жіе; || **Ogniste spojrzenia**, пла́менные взо́ры. **Dusza ognista**, пла́менная душа́.
Ogniwko, -a, *ср.* огни́во, огни́вцо. *Умн. см.* **Ogniwo**, трутни́ца, *см.* **Krzesiwko**; || цѣпно́е колечко; || петля́, глазо́къ (*у рубашки*).
Ogniwo, -a, *ср.* звено́, цѣпно́е кольцо́; || ободо́къ; || связь, сою́зъ, *мн.* у́зы. **Ogniwa małżeńskie**, бра́чныя у́зы, бра́чный сою́зъ. **Wszystkie umiejętności mają spólne ogniwa**, всѣ нау́ки и́мѣютъ о́бщую связь.
Ognoić, нагнои́ть.
Ogół, Ogul, -u, *м.* цѣлость, всѣ. о́бщая су́мма, вся су́мма, ито́гъ; || ма́сса. цѣлое; || о́бщность, большинство́. **Ogół wiadomości ludzkich**, общность человѣческихъ зна́ній. **Ogół obywateli**, большинство́ гра́жданъ. **Ogół czytelników**, большинство́ чита́телей. **W ogóle**, вообще́, въ главныхъ черта́хъ. **Ogółem**, всего́ на́-все, и того́, сполна́; || о́птомъ, гурто́мъ. **Zakupić ogółem**, закупи́ть гурто́мъ. || **Pracować dla dobra ogółu**, труди́ться для о́бщаго бла́га.
Ogołacać, Ogołocić, обдира́ть. обира́ть, разори́ть, грабить; || обрыва́ть ли́стья (*съ дерева*); || снима́ть (*украше́нія*); || лиша́ть необходи́маго; || обнажа́ть. **Ogołocić kogo z majątku**, лиши́ть кого́ иму́щества. **Ogołocić kogo z zaszczytów**, лиши́ть кого́ по́честей. **Ogołocić twierdzę z murów**, разру́шить сте́ны кре́пости. || **Ogołacać się, Ogołocić się**, лиша́ться; || обнажа́ться; || разора́ться. **Ogołacać się z pieniędzy**, лиша́ться де́негъ.
Ogoleć, облысѣть; || * износи́ться.
Ogolenie, -nia, *ср.* бритьё, сбрива́ніе.
Ogolić, обри́ть.
Ogólnie, вообще́, гла́внымъ о́бразомъ, въ гла́вныхъ черта́хъ.
Ogólnieć, обобща́ться.
Ogólnik, -a, *м.* о́бщее мѣсто, ходя́чее мнѣніе; || *Лог.* пе́рвая посы́лка.
Ogólność, -ści, *ж.* цѣлость. цѣлое, всеобщность, ма́сса; || *Лог.* о́бщее. **Szczególność i ogólność**, ча́стное и о́бщее. **W ogólności**, вообще́, обыкнове́нно.
Ogólny, о́бщій, всеобщій; || весь. **Ogólny rachunek**, кру́глый счетъ. **Ogólna suma**, вся су́мма, ито́гъ.
Ogołocenie, -nia, *ср.* лише́ніе, недоста́токъ, обѣдне́ніе.
Ogolony, обри́тый, выбритый.
Ogółowo, вообще́, въ о́бщихъ черта́хъ.

Ogółowość, *см.* **Ogólność.**

Ogółowy, общій, *см.* **Ogólny**; || **коро́ткій, сжа́тый.**

Ogon, -a, *м.* хвостъ. **Ogon komety**, хвостъ кометы. **Ogon łoża armatniego**, хо́боть.

Ogonak, -a, *м.* овчи́нный полушу́бокъ.

Ogonatka, -i, *ж. Муз.* бѣлая но́та.

Ogonek, -nka, *м.* хво́стикъ; || *Бот.* но́жка, черешо́къ (*у листа*); || *Грам.* знакъ подъ бу́квою (напр. ę).

Ogoniasty, съ хвосто́мъ, **име́ющій** хвостъ, хвоста́тый.

Ogonica, -y, *ж. Бот.* пастерна́къ (*растеніе*), *см.* **Pasternak.**

Ogoniczek, -czka, *м. Зоол.* **зи́нька**, синица (*птица*).

Ogonkowaty, *Бот.* сидя́щій на но́жкѣ.

Ogonowy, отъ хвоста́. **gonowa Osztuka**, *см.* **Oguzie.**

Ogorać, *см.* **Ogorzeć.**

Ogórczany, огуре́чный.

Ogórczasty, *Бот.* огурцеобра́зный.

Ogóreczek, -czka, *м. Умен.* **огу́рчикъ.**

Ogórecznik, -a, *м. Бот.* бура́чникъ, огурчная трава́.

Ogórek, -rka, *м.* огуре́цъ; || * **Ogórki**, *мн.* плетёные узлы у мона́шескаго по́яса.

Ogórkowy, огуре́чный.

Ogorzałość, -ści, *ж.* **ога́ръ, загаръ, сму́глость** (*отъ со́лнечнаго жа́ра*), *см.* **Śniadość.**

Ogorzały, сму́глый (*о цвѣтѣ лица́*), *см.* **Śniady**; || *Геогр.* **Strefa ogorzała, жа́ркій** по́ясъ, *см.* **Gorący.**

Ogorzeć, Ogorać, загоре́ть (*отъ со́лнца*).

Ogorzelina, -y, *ж. см.* **Ogorzałość.**

Ogorzenie, -nia, *ср.* **загаръ.**

Ogorzknąć, прогорькнуть.

Ograć, Ogrywać, обыгра́ть, обы́грывать.

Ogradzać, Ogrodzić, загора́живать, загороди́ть, обводи́ть, обвести́, окружа́ть, окружи́ть.

Ograniczać, Ograniczyć, ограни́чивать, ограни́чить. || **Ograniczać się, Ograniczyć się**, ограни́чиваться, ограни́читься.

Ograniczający, ограничи́тельный.

Ograniczanie, Ograniczenie, -nia, *ср.* ограниче́ніе, видоизмѣне́ніе; || сокраще́ніе, уменьше́ніе, убавка. **Ograniczenie wydatków**, сокраще́ніе расхо́довъ.

Ograniczenie, *см.* **Granica.**

Ograniczny, погранйчный, сме́жный, сосѣдній, сопредѣльный, *см.* **Pograniczny.**

Ograniczoność, -ści, *ж.* ограни́ченность.

Ograniczony, ограни́ченный.

Ograniczyć, *см.* **Ograniczać.**

Ograszka, Ogrążka, *см.* **Ograżka.**

Ograżać, пронима́ть дро́жью, знобить. **Ograża mię** *или* **Ogrąża mię**, меня́ пронима́етъ дрожь, меня́ знобитъ.

Ograżanie, Ogrążanie, -nia, *ср.* **лихора́дочный припа́докъ.**

Ograżka, Ogrążka, -i, *ж.* **дрожь. ознобъ.**

Ogrążny, возбужда́ющій. **лихора́дочный** ознобъ, дрожь.

Ogroblić, обвести́ плотиною, га́тью.

Ogród, -u, *м.* садъ. **Ogród owocowy**, **фрукто́вый** садъ, *см.* **Sad. Ogród warzywny**, огоро́дъ.

Ogroda, -y, ограда, забо́ръ.

Ogródek, -dka, **Ogródeczek**, -czka, *м.* са́дикъ.

Ogródka, -i, *ж.* небольша́я ограда, загоро́дка; || * увёртка, улóвка, *во мн.* изворо́ты, околичности. **Mówić bez ogródki**, говори́ть безъ обиняко́въ, откровенно. **Powiedzieć co pod ogródką**, высказать что́-либо съ по́мощью увёртокъ, улóвокъ.

Ogródkowy, садо́вый.

Ggrodnictwo, -a, *ср.* садово́дство.

Ogrodniczek, -czka, *м.* учени́къ **садо́вника**, рабо́тникъ у садо́вника.

Ogrodniczka, -i, *ж.* садо́вница.

Ogrodniczy, садо́вничій.

Ogrodnik, -a, *м.* садо́вникъ. **Ogrodnik (warzywny)**, огоро́дникъ. **Ogrodnik drzewny**, садо́вникъ воспитывающій дерéвья въ питóмникахъ. || *Посл.* **Kozła ogrodnikiem posadzić**, пустить козла́ въ огоро́дъ.

Ogrodnikowa, -ej, *ж.* жена́ садо́вника.

Ogrodnikowy, садо́вничій.

Ogrodnina, *см.* **Ogrodowina.**

Ogrodny, садо́вый, разведённый въ саду́; || огоро́дный.

Ogrodowina, -y, *ж.* огоро́дная зе́лень, о́вощи.

Ogrodowy, садо́вый; || огоро́дный.

Ogrodza, -y, *ж. см.* **Ogrodzenie.**

Ogrodzenie, -nia, *ср.* ограда, огоро́женное ме́сто.

Ogrodzić, *см.* **Ogradzać.**

Ogrodziec, -dzca, *м. см.* **Ogrojec.**

Ogrodzina, -y, *ж. Умнч.* огоро́дишко.

Ogrodzony, огоро́женный.

Ogrojec, -jca, *м.* садъ. *Библ.* **ма́слич**ный вертоградъ.

Ogrom, -u, *м.* грома́да, ма́сса, огро́мное мно́жество, несмѣтность; || обши́рность, вели́кость; || огро́мная глы́ба, ку́ча. **Ogrom prac**, мно́жество трудо́въ. **Ogrom zatrudnień**, ку́ча, тьма заня́тій. **Ogrom granitowy**, огро́мная гранйтная глы́ба. **Mieć ogrom wiadomości**, имѣть обши́рныя свѣ́дѣнія.

Ogromnie, грома́дно, огро́мно; || непомѣрно, чрезмѣрно, чрезвычайно; || стра́шно, ужа́сно. **Ogromnie ryczeć**, ужа́сно рыча́ть, реве́ть. **Ogromnie gruby**, непомѣрно то́лстый.

Ogromność, -ści, *ж.* грома́дность, **огро́мность**; || безмѣрность. вели́кость.

Ogromny, грома́дный, огро́мный; || **непомѣрный**, чрезмѣрный, чрезвычайный; || страшный, ужа́сный.

Ogrudzać się, Ogrudzić się, *см.* **Podbijać się, Podbić się.**

Ogryzać, Ogryźć, обгрызáть, обгрызть, огла́дывать, огло́дать; || ощипывать, ощипáть (*траву, листья*).

Ogryzanie, -nia, *ср.* огла́дываніе, огрызáніе.

Ogryzek, -zka, *м.* огрызокъ.

Ogrzewać, Ogrzać, нагрѣвáть, нагрѣть, согрѣвáть, согрѣть. || **Ogrzewać się, Ogrzać się**, нагрѣвáться, нагрѣться, согрѣвáться, согрéться.

Ogrzewanie, Ogrzanie -nia, *ср.* нагрѣвáніе, согрѣвáніе.

Ogrzewny, нагрѣвáющій, согрѣвáющій.

Oguzie, -ia, *ср.* (**wołowe**), огýзокъ (*бычачій*).

Oh! *Межд.* о! охъ!

Oheblować, сострогáть.

Oheblowanie, -nia, *ср.* вы́стружка, остругáніе.

Oheretyczeć, присоединúться къ раскóлу, къ éреси.

Oheretyczenie, -nia, *ср.* совращéніе въ раскóлъ, въ éресь (*см.* **Oheretyczyć**); || присоединéніе къ раскóлу, къ éреси (*см.* **Oheretyczeć**.

Oheretyczyć, совратúть въ раскóлъ, въ éресь.

Ohukać, оглушúть, ошеломúть. поста́вить въ тупúкъ. || **Ohukać się, Ohuknąć się**, придти́ въ себя́, очнýться, опомни́ться.

Ohyda, -y, *ж.* позóръ, безчéстіе, безсла́віе, поношéніе, посрамлéніе.

Ohydliwie, *см.* **Obrzydliwie, Ohydnie**.

Ohydliwość, -ści, *ж.* мéрзость, гнýсность, *см.* **Obrzydliwość**; || *см.* **Ohydność**.

Ohydliwy, мéрзкій, гнýсный, скверный, *см.* **Obrzydliwy, Ohydny**.

Ohydnie, мéрзко, омерзúтельно, отвратúтельно. гнýсно, скверно; || безчéстно, позóрно, *см.* **Haniebnie**.

Ohydność, -ści, *ж.* гнýсность, мéрзость; || позóръ, посрамлéніе, безчéстіе.

Ohydny, гнýсный, мéрзкій, омерзúтельный. отвратúтельный, || позóрный, безчéстный.

Ohydzać, Ohydzić (komu co), внушáть, отвращéніе, омерзéніе, || отвращáть, удаля́ть (*отъ чего*). **Ohydzać kogo**, очернúть. клеветáть на кого. **Ohydzić sobie co**, получúть отвращéніе къ чему́, брéзгать чéмъ. **Ohydzić się komu**, опротивéть. надоéсть кому́, возбудúть къ себѣ́ отвращéніе.

Ohydzanie, -nia, *ср.* **komu czego**, возбужденіе отвращéнія къ чему́.

Ohydzenie, -nia, *ср.* омерзéніе, отвращéніе.

Ohydzić, *см.* **Ohydzać**.

Ohydzony, опозóренный, осрáмленный, обезчéщенный.

Ojciec, (*Прост.* **Ociec**), *р. пад.* **Ojca**, отéцъ.

Ojcobójca, -y, *м.* отцеубíйца (*о мужчинѣ*).

Ojcobójczy, отцеубíйственный.

Ojcobójczyni, -ni, *ж.* отцеубíйца (*о женщинѣ*).

Ojcobójski, *см.* **Ojcobójczy**.

Ojcobójstwo, -a, *ср.* отцеубíйство

Ojcostwo, Ojcowstwo, -a, *ср.* отцóвское родúтельское зва́ніе, *см.* **Wywód rodu**; || *Юрид.* **Skarga o ojcowstwo**, искъ незаконнорождéннаго къ егó отцу́ о призна́ніи своúмъ сы́номъ.

Ojców, отцóвскій.

Ojcowizna, -y, *ж.* отцóвщина (*Прост.*), отцóвское наслéдственное имýщество; || óтчина, вóтчина.

Ojcowski, отцóвскій, отéческій. **Władza ojcowska**, отéческая власть. **Majątek ojcowski**, отцóвское имéніе. **Po ojcowsku, Ojcowsko**, отéчески. поотéчески.

Ojcowstwo, *см.* **Ojcostwo**.

Ojcowy, отцóвскій, *см.* **Ojców**.

Ojczym, -a, *м.* óтчимъ. вóтчимъ.

Ojczymowy, принадлежáщій óтчиму.

Ojczymski, Ojczymowski, *см.* **Ojczymowy**.

Ojczymstwo, Ojczymowstwo, -a, *ср.* опéка. власть óтчима.

Ojczystość, -ści, *ж.* отéчественность.

Ojczysty, отéчественный. родно́й.

Ojczyzna, -y, *ж.* отéчество, отчúзна, рóдина.

Ojuczać, Ojuczyć, навыючúвать, навыючúть.

Okadzać, Okadzić, кади́ть. курúть ла́дономъ; || окýривать.

Okadzanie, -nia, *ср.* курéніе. окýриваніе.

Okagańczyć, надѣть намóрдникъ (*на животное*).

Okal, -a, *м.* глазáстый, глазýнъ.

Okaleczenie, -nia, *ср.* изувѣ́ченіе.

Okamgnienie, -nia, *ср.* мигъ, мгновéніе óка, *см.* **Mgnienie**.

Okamiałość, Okamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣ́лость, отвердѣ́ніе, *см.* **Zatwardziałość**.

Okamieć, Okamieniec, окамене́ть; || окрѣ́пнуть, отвердѣ́ть; || закоснѣ́ть, ожесточúться.

Okap, -u, *м.* капéль (*паде́ніе ка́пель*); || *Архит.* крышка съ двумя́ скáтами на стѣнѣ́. || (*Минер.*) капéльникъ (*натёкъ, известковая накипь*).

Okapać, *см.* **Pokapać**.

Okara, -y, *ж.* двухколéсная телѣ́жка, тáчка.

Okarmić, окормúть.

Okąsać, *см.* **Okąsywać**.

Okaz, -u, *м.* показáніе, предъявлéніе, *см.* **Okazanie**; || (*Воен.*) развертываніе, деплоя́да (*фронта*); || предмéтъ, образéцъ, óбразчикъ. вы́ставка; || доказáтельство, дóводъ, *см.* **Dowód**; || знáки. изъявлéнія, свидѣтельства, *мн. см.* **Oznaka**; || наружность, нарýжный видъ. **Na okaz**, для вúду, *см.* **Pozór**; || **Okazka**, образéцъ, óбразчикъ, пробá, показъ, вы́ставка; || парáдъ, показъ, смотръ, *см.* **Przegląd**.

Okazać, *см.* **Okazywać**.

Okazale, пы́шно, великолѣ́пно.

Okazałość, -ści, *ж.* пы́шность. великолѣ́пie; || нарýжность. нарýжный видъ, *см.* **Powierzchowność, Pozór.**

Okazały, пы́шный, великолѣ́пный; || видный, стáтный.

Okazanie, *см.* **Okazywanie.**

Okaziciel, -a, *м.* предъявúтель (*векселя*).

Okazja, -ji, *ж.* слýчай, окáзiя; || причúна, пóводъ; || приключéніе; || *Стар.* сты́чка. бúтва. **Przy okazji**, при слýчаѣ. **Z okazji**, по слýчаю. *Посл.* **Chwytaj okazją z czoła, bo z tyłu łysa**, куй желѣзо пока горячó, пóльзуйся удóбнымъ слýчаемъ. **Dać okazją do czego**, подáть къ чему́ пóводъ. **Z okazji wojny**, по слýчаю войны. **Przyszlij mi to przez okazją**, пришли́ мнѣ э́то при слýчаѣ, съ окáзiею.

Okazka, *см.* **Okaz.**

Okazować, *см.* **Okazywać.**

Okazowanie, *см.* **Okazywanie.**

Okazyjka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Okazja**), малѣ́йшiй слýчай; || небольша́я пирýшка. **Umie korzystać z każdej okazyjki**, умѣ́етъ пóльзоваться кáждымъ малѣ́йшимъ слýчаемъ. **Z powodu imienin mieliśmy okazyjkę**, по пóводу именúнъ у нáсъ былá небольша́я пирýшка; || *Стар.* небольша́я сты́чка, схвáтка.

Okazywać, Okazować, Okazać, окáзывать, оказáть, покáзывать, показáть, выкáзывать, выказáть; || обнарýживать, обнарýжить; || изъявля́ть, изъяви́ть; || докáзывать, доказáть. **Okażę mu, że ma niesłuszność**, я покажý *или* докажý, что онъ не прáвъ. **Okazać na oko**, показáть нагля́дно. **Okazywać komu przyjaźń**, окáзывать, изъявля́ть кому́ дрýжбу. **Okazuje, że się gniewa**, онъ покáзываетъ видъ, что сéрдится. || **Okazywać się, Okazać się**, окáзываться, оказáться. я́вствовать. обнарýживаться, обнарýжиться, покáзываться. показáться, выкáзываться, выказáться. *см.* **Uchodzić za.....** || Отличáться, выкáзываться, выставля́ть себя́. *см.* **Popisywać się, Występować.**

Okazywanie, Okazowanie, Okazanie, -nia, *ср.* окáзываніе, выкáзываніе, докáзываніе: || предъявлéніе, я́вка. *см.* **Okazywać.**

Okęsywać, Okąsać, обкýсывать, обкусúть, обгрызáть, обгрызть.

Okficie, Okfito, Okfitość, Okfity, *см.* **Okwit, и т. д.**

Okiełznać, Okiełznąć, взнýздывать, взнуздáть, *см.* **Kiełznać.**

Okiełznanie, -nia, *ср.* взнýздываніе (*лóшади*).

Okieneczko, -a, *ср. Умен. см.* **Okienko.**

Okienica, Okiennica, -y, *ж.* ставéнь.

Okieniczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Okienica**), ставенёкъ.

Okienko, -a, *ср. Умен. см.* **Okno**, окóшко, окóшечко. **Okienko w dachu**, слуховóе окнó; || пробѣ́лъ (*на письмѣ*)

Okienny, окóнный.

Okipieć, откипѣ́ть.

Okiść, -ści, *ж.* ледяна́я сосýлька.

Okład, *м.* употребля́ется тóлько съ предлóгомъ **Z** (*съ*). **Z okładem**, слúшкомъ. **Ma pięćdziesiąt lat z okładem**, емý пятьдеся́тъ лѣ́тъ слúшкомъ.

Okładać, Obkładać, Obłożyć, обкла́дывать. облагáть, обложúть. обкла́сть, выкла́дывать. выложúть; || *Повар.* гарнúровать (*кýшанье*). **Obkładać podatkami**, обременя́ть, отягощáть податями. || *Мед.* дѣ́лать припáрки. примóчки.

Okładanie, Obłożenie, -nia, *ср.* обкла́дываніе, обложéніе. *см.* **Okładać**; || *Мед.* припáрка, примóчка.

Okładka, -i, *ж.* покрúшка: || обéртка, обло́жка. переплётъ (*книги*), *см.* **Oprawa**; || влага́лище. футля́ръ; || ножны; || крóмка (*у плáтья*); || ло́жа, ло́же (*у ружья*); || гарнúровка (*кýшанья*); || черенóкъ (*у ножа*).

Okładnik, -a, *м.* мáстеръ придѣ́лывающiй рукоя́тки и черенки́, масáживатель, наколо́тчикъ (*орýдiй на рукоя́тки, на черенки́*).

Okładzina, -y, *ж. см.* **Okładka.**

Okłamać, Okłamywać, обмануть, обмáнывать.

Okłamanie, -nia, *ср.* обмáнъ.

Okłamywać, *см.* **Okłamać**

Oklask, -u, *м.* рукоплескáніе, аплоди́рованіе.

Okleić, оклéить.

Oklej, -ja, *м. Зоол.* уклéйка, калúнка (*мéлкая рыба*).

Oklejenie, -nia, *ср.* клéйка (*обоевъ*).

Oklektać (uszy komu), прожужжáть кому́ ýши.

Oklep, Na oklep, безъ сѣ́дла́. **Oklep jechać**, ѣ́хать верхóмъ безъ сѣ́дла́.

Oklepać, Oklepywać, обúть, обивáть, околотúть, околáчивать.

Oknąć, *см.* **Zakląć.**

Oknisty, имѣ́ющiй мнóго óконъ.

Okno, -a, *ср.* окнó, окóшко: || окóнчина. **Okno ślepe**, глухóе окнó. **Okno (w piwnicy)**, отдýшина. **Okno (do strzelania)**, стѣ́нной зубéцъ, амбразýра, бойни́ца. *Горн.* штóльна.

Oko, -a, *ср.* глазъ, óко (*мн. óчи*); || взглядъ. взоръ. **Otworzyć komu oczy**, откры́ть кому́ глаза́, открыть прáвду. **Wytrzeszczyć oczy**, вытаращить глаза́. **Nie patrzy mu to z oczu**, э́того не видáть по нёмъ, э́того не видно́ по его́ наружности. **Na pierwszy rzut oka**, при пéрвомъ взглядѣ. **Mieć** *или* **dawać oko na co**, присмáтривать за чѣ́мъ, не сводúть, не спускáть съ чего́ глазъ. **Być komu solą w oku**, колóть кому́ глаза́. **Szczęście drugiego jest mu solą w oku**, счáстiе другóго колéтъ емý глаза́. **Oczy zamydlić**, пустúть пыль въ глаза́. **Spuścić oczy**, потýпить глаза́. **Strzelać oczyma**, дѣ́лать кому́ глáзки, бросáть на кого́ умúльные

вагля́ды. Mieć oczy ciągle wlepione w kogo, глазъ съ кого́ не своди́ть. (*Посл.*). **Pańskie oko konia tuczy,** хозя́йскій глазъ смотро́къ, *или* свой глазъ всего́ вѣрнѣе. **Oczy psu przedać,** потеря́ть всякій стыдъ. **Spojrzeć sobie oko w oko,** смѣрить кого́ глаза́ми. **Idź mi z oczu! Precz z moich oczu!** прочь съ глазъ мои́хъ! **Okulary te przypadają mi do oczu,** э́ти очки́ мнѣ по глаза́мъ. **Jakby ojcu z oka wypadł,** какъ двѣ ка́пли воды́ похо́жъ на отца́. **Na oko,** повѝдимому. съ ви́ду. для ви́ду, по нару́жности. **Za oczy, za oczami, poza oczy (źle o kim mówić),** за глаза́, зао́чно (*худо говори́ть о ко́мъ*)). **W oczy kłamać,** лгать въ глаза́, на́гло лгать. **W oczach wszystkich,** переда́ъ всѣми. въ виду́ всѣхъ. **Poznać z oczu,** по глаза́мъ ви́дно. || (*При исчисле́ніи*) Оди́нъ разъ. **Dwadzieścia i oko,** два́дцать оди́нъ. **Sto i oko,** сто оди́нъ. **Dwieście ok,** двѣсти; || пе́тля, глазо́къ. **Oko spuścić,** спусти́ть пе́тлю (*у чулка́*). **Oko podnieść,** подня́ть пе́тлю. **Ok ubierać,** убавля́ть пе́тлю. **Ok przybierać,** прибавля́ть пе́тлю. || *Минер.* **Oko świata,** о́ко ми́ра. ископа́емое изъ поро́ды опа́ловъ, Гидрофа́нъ. **Kocie oko,** кошачій глазъ (*драгоцѣнный камень*). || **Kurze oko,** мозо́ль, *см.* **Nagniotek, Odcisk.** || **Oko ula,** очко́.

Okocić się, окоти́ться.

Okoł, -u, *м.* кругъ, колесо́, *см.* **Koło;** || огоро́женное простра́нство, огра́да, *см.* **Obwód, Okrąg;** || **Na okoł, W okoł,** вокру́гъ, круго́мъ, о́коло, о́крестъ; || свита, *см.* **Orono.**

Okolcować, обива́ть колю́чками, о́стрыми зубца́ми.

Okołek, -łka, *м.* о́бодъ колеса́; || *Бот.* цвѣто́чный щито́къ; || зо́нтикъ, *см.* **Baldaszek.**

Okolić, окружи́ть.

Okolica, -y, *ж.* око́лица, около́токъ; || окре́стность. **Rozeszła się wieść po okolicy,** разне́сся слухъ по всему́ около́тку. **Okolice Warszawy,** варша́вскія окре́стности.

Okolicze, -a, *ср. Стар.* о́кругъ, **границы, предѣлы страны́.**

Okolicznie, со всѣхъ сторо́нъ, вокру́гъ; || подро́бно, со всѣми подро́бностями; || случа́йно, *см.* **Przypadkowie.**

Okoliczność, -ści, *ж. Стар.* принадле́жности, угодья, слу́жбы (*имѣнія, усадьбы, до́ма*); || обстоя́тельство. **Znajdować się w trudnych okolicznościach,** находи́ться въ тру́дныхъ обстоя́тельствахъ; || подро́бность. **Wszystkie okoliczności sprawy,** всѣ подро́бности, обстоя́тельства дѣла. *Юрид.* **Obciążające okoliczności,** усиля́ющія вину́ обстоя́тельства; || слу́чай. **Z okoliczności odjazdu,** по слу́чаю отъѣ́зда, *см.* **Sposobność.**

Okolicznościowy, *Грам.* обстоя́тельственный, *см.* **Przygodny.**

Okoliczny, окре́стный, сме́жный, **сосѣдній;** || **окóльный.** *Юрид.* **Mieszkańcy okoliczni, окóльные лю́ди;** || **подро́бный,** *см.* **Szczegółowy;** **случа́йный,** *см.* **Przygodny.** || *Грам.* **Tryb okoliczny,** изъявѝтельное наклоне́ніе.

Okolisto, *см.* **Kolisto.**

Okolistość, *см.* **Kolistość.**

Okolisty, *см.* **Kolisty.**

Okołki, Okołkiem, *см.* **Okołek.**

Okołkorodny, *Бот.* зо́нтичный, зонтикообра́зный, *см.* **Baldaszkowaty.**

Okolnie, круго́мъ, въ окру́жности.

Okolnik, -a, *м.* циркуля́ръ, окружно́е письмо́.

Okolny, кругово́й. **Bieg okolny,** круговраща́тельное движе́ніе. **Okolny bieg krwi,** обраще́ніе кро́ви. **List okolny,** окружно́е письмо́; || окре́стный, сме́жный, *см.* **Okoliczny.**

Około, Naokoło, Wokoło, вокру́гъ, вкругъ, о́коло. **Chodzić około czego,** занима́ться чѣмъ,труди́ться надъ чѣмъ. **Umieć chodzić około czego,** умѣть обраща́ться съ чѣмъ, умѣть взя́ться за что́. **Pracować około pokoju,** стара́ться заключи́ть миръ, *см.* **Koło.**

Okołokop, -u, *м. Воен.* циркумваллаціо́нная ли́нія.

Okołomurowy, находя́щійся внѣ стѣнъ.

Okolony, обнесе́нный, окруже́нный.

Okołosłupie, -pia, *ср. Архит.* перистиль. галере́я со столба́ми.

Okomiar, -u, *м.* глазомѣръ.

Okoń, Okóń, *род. п.* **Okonia,** *м.* о́кунь (*рыба*).

Okoniowy, окуне́вый.

Okop, -u, *м.* валъ, око́пъ, ретранша́мента, *см.* **Wał, Szaniec.**

Okopać, *см.* **Okopywać.**

Okopciałość, -ści, *ж.* ко́поть.

Okopciały, закопте́лый.

Okopcić, задыми́ть. закопти́ть. || **Okopcić się,** закопти́ться, задыми́ться.

Okopcieć, закопти́ться, продыми́ться.

Okopisko, -a, *ср.* мѣсто обведенное рвомъ; || жидо́вское кладби́ще.

Okopnik, -a, *м.* землеко́пъ; || *Воен.* піоне́ръ.

Okopywać, Okopać, окапывать, **окопа́ть;** || **укрѣпля́ть,** обноси́ть око́пами. || **Okopywać się, Okopać się,** окапываться, **окопа́ться.**

Okopywanie, Okopanie, -nia, *ср.* окапываніе.

Okorzenić, приправить пря́ностями.

Okosić, скоси́ть (*траву́*).

Okosmaciеć, окосма́тѣть, омохна́тѣть.

Okotwór, -oru, *м. Анат.* главна́я впади́на.

Oków, -owu, *м.* око́вка; || **Okowy,** *мн.* око́вы, пѣпи, желѣза, кандалы́.

Okowaniec, -ńca, *м.* коло́дникъ, закова́нный въ цѣпи, кандалы́.

Okowek, -wka, *м. см.* **Oków, Skówka.**

Okowita, -y, *ж.* хлѣбно́е вино́, во́дка.

Okówka, *см.* **Skówka.**

Okpić, Okpiwać, надýть, одурáчить, провести́ зá посъ.

Okpienie, Okpiwanie, -nia, *ср.* обмáнъ, плýтня, мошéнничество.

Okpisz, употребляется въ слѣ́дующемъ выражéніи: **Na okpisz**, плутовски́мъ, мошéнническимъ óбразомъ.

Okpiwacz, -a, *м.* обмáнщикъ, плутъ, мошенникъ.

Okra, -y, *ж.* óхра, вóхра (*крáска*). **Okra czerwona**, чéрлядь.

Okraczać, Okroczyć, шагáть вокрýгъ чегó, обходи́ть, обойти́ кругóмъ. || **Okraczać, Okraczyć**, перешагнýть. **Okraczyć kolej**, ѣ́хать мéжду колея́ми.

Okradać, Okraść, обкрáдывать, обокрáсть.

Okradanie, Okradzenie, -nia, *ср.* крáжа, воровствó.

Okradziony, обкрáденный, окрáденный.

Okrąg, -ęgu, *м.* шаръ, земнóй шаръ; || небосклóнъ кругозóръ, горизóнтъ, *см.* **Widnokrąg**; || кругъ, окрýжность. **Okrąg koła**, окрýжность крýга. || **Okrąg księżyca**, кругъ луны́ (*содержáщій въ себѣ 19 лѣтъ, по прошéствіи котóрыхъ новолýнія возвращáются на прéжніе дни гóда*), *см.* **Obieg**; || кругъ, кружóкъ, окрýглость. **W okrąg**, кругóмъ, въ кружóкъ, кругообрáзно; || сфéра, планéтный кругъ. || **Okrąg naukowy**, учéбный óкругъ; || *Геогр.* óкругъ, уѣ́здъ.

Okrąglak, -a, *м. Плотн.* накáтникъ.

Okrągławo, кругловáто, овáльно.

Okrągławość, -ści, *ж.* круглотá, окрýглость, овáльность.

Okrągławy, овáльный, продолговáто-крýглый.

Okrągleć, круглѣ́ть, округля́ться.

Okrąglenie, -nia, *ср.* округлéніе.

Okrągło, крýгло. ***Okrągło powiedzieć**, говори́ть сжáто, въ корóткихъ словáхъ. **Okrągło żyć**, жить скрóмно, бережли́во.

Okrągłodługi, продолговáто-крýглый, *см.* **Obły, Walcowaty**.

Okrągłokończaty, остроконéчный.

Okrągłolicy, круглоли́цый.

Okrągłopochodzisty, кони́ческій, кеглеобрáзный; || кóнусный.

Okrągłość, -ści, *ж.* окрýглость, круглотá. || **Okrągłość ziemi**, шарови́дность. || **Okrągłość wypukła**, вы́пуклость. **Okrągłość wydrążona**, вóгнутость.

Okrągłotwarzy, *см.* **Okrągłolicy**.

Okrągłowzory, кругообрáзный, въ ви́дѣ ротóнды.

Okrągluchny, Okrąglutki, *Умен.* круглёхонькій, круглёхонекъ, круглёшенькій, круглёшенекъ, *см.* **Okrągły**.

Okrągły, крýглый.

Okrajać, *см.* **Okrawać**.

Okrajek, *см.* **Okrawek**.

Okrakiem, на коря́чкахъ. **Okrakiem chodzić**, ходи́ть раскоря́чивши нóги, раздвигáть нóги.

Okrasa, -y, *ж.* припрáва (*кýшанья*); || *украшéніе, прикрáса, *см.* **Ozdoba**.

Okraść, *см.* **Okradać**.

Okrasić, Okraszać, приправля́ть (*кýшанье*); || *укрáсить, украшáть, убрáть, убирáть.

Okraszenie, *см.* **Okrasa**.

Okrawać, Okrajać, Okroić, открáивать, откроить, обрѣ́зывать, обрѣзáть.

Okrawacz, -a, обрѣ́зывальщикъ.

Okrawanie, -nia, *ср.* открáиваніе, обрѣ́зываніе.

Okrawek, -wka, Okrajek, -jka, *м.* обрѣ́зокъ; || **Okrajek ziemi**, *см.* **Cypel**; || крóмка, каймá (*у плáтья*); || опýшка (*лѣса*); || грани́ца, рубéжъ, *см.* **Kraniec**; || *см.* **Obrzezek** (*Анат.*).

Okrążać, Okrążyć, окружáть, окружи́ть, обводить, обвести́. **Okrążyć nieprzyjaciela**, окружи́ть, обступи́ть непрія́теля. || Обойти́, исходи́ть, изъѣ́здить, стрáнствовать, *см.* **Obiedz, Objechać, Opłynąć**. || ***Okrążać co słowy**, говори́ть перифрáзами; || говори́ть обинякáми, изворáчиваться.

Okrążanie, Okrążenie, -nia, *ср.* окружéніе; || поворóтъ, изви́лина; || объѣ́здъ, обхóдъ; || *увёртка, улóвка.

Okrążyć, *см.* **Okrążać**.

Okręcać, Okręcić, обвивáть, обви́ть; || обвёртывать, обвертѣ́ть, обвернýть.

Okręcenie, -nia, *ср*, обвивáніе, обвёртываніе.

Okręcik, -a, *м. Умен.* корáбликъ.

Okręgowy, окружнóй.

Okres, -u, *м.* объёмъ, прострáнство; || кругъ, óкругъ; || грани́ца, предѣ́лъ, рубéжъ; || промежýтокъ, продолжéніе, течéніе. **W szczupłym lat okresie**, въ продолжéніе корóткаго врéмени, въ течéніи немнóгихъ лѣтъ. || *Хронол.* кругъ. **Okres lat**, течéніе врéмени, періóдъ, *см.* **Przeciąg**; || *Грам.* періóдъ. **Okres pełny, Okrągły**, плáвный, четырехчлéнный періóдъ.

Określać, Określić, Okryślić, *Стар.* **Okresić**, очéрчивать, очерти́ть, очéрчивать óколо крýга, обводи́ть чертóю вокрýгъ, обмежёвывать, обмежевáть; || ограни́чивать, заключáть въ предѣ́лы, полагáть предѣ́лъ; || опредѣля́ть, опредѣли́ть. **Określić znaczenie wyrazu**, опредѣли́ть значéніе слóва.

Określający, опредѣли́тельный.

Określanie, Określenie, -nia, *ср.* ограничéніе, *см.* **Określać**; || опредѣлéніе.

Określić, *см.* **Określać**.

Określnie, Określnie, опредѣлéнно, тóчно.

Określnik, -a, *м. Грам.* членъ опредѣлéнный.

Określność, -ści, *ж.* опредѣлéнность, тóчность.

Określny, опредѣлённый.

Określony, ограни́ченный; || опредѣлённый.

Okręt, -u, *м.* корабль.

Okrętowy, Okrętny, корабе́льный. **Lina okrętowa**, швартовъ, кабельтовъ (канатъ). **Dno okrętowe**, трюмъ. **Strój okrętowy**, снасти, такела́жъ. **Wieniec okrętowy**, корабе́льная коро́на.

Okrężne, -ego, *ср.* жа́твенный пра́здникъ.

Okrężnica, -y, *ж. Бот.* ту́рча, плаву́шникъ, готто́нія.

Okrężny, окружно́й; || винтово́й, спира́льный; || *Бот.* кругообра́зный.

Okrócicіel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Okrócicielka, -i, *ж.* укроти́тельница, усмири́тельница.

Okrócieć, укроти́ться, усмири́ться; || одѣ́латься ручны́мъ.

Okroić, Okrajać, откро́ить, отка́ивать.

Okrom, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я, за исключе́ніемъ, *см.* **Krom**; || безъ, *см.* **Bez**; || вдали́ отъ... *см.* **Opodal od...**

Okrop, -u, *м.* орошеніе, окропле́ніе.

Okropić, окропи́ть, скропи́ть, оросить.

Okropiec, -pcu, *м. см.* **Ukrop**.

Okropnie, ужа́сно, стра́шно, отвратительно.

Okropność, -ści, *ж.* ужасъ; || гну́сность, ме́рзость; || отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Okropny, ужа́сный, стра́шный; || гну́сный, ме́рзкій; || отвратительный, омерзи́тельный.

Okrostawiałość, -ści, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная болѣ́знь, коро́ста.

Okrostawiały, коростли́вый, покры́тый сы́пью.

Okrostawieć, окоро́стѣть.

Okrostawienie, -nia, *ср. см.* **Okrostawiałość**.

Okrótnik, -a, *м. см.* **Okrutnik**.

Okrótność, -ści, *ж. см.* **Okrutność**.

Okrótny, *см.* **Okrutny**.

Okruch, -a, *м.* **Okrucha**, -y, *ж.* обло́мокъ, оско́локъ; || кроха́, *см.* **Okruszyna**.

Okrucieński, мучи́тельный, тира́нскій, жесто́кій, безчеловѣ́чный, звѣ́рскій, лю́тый.

Okrucieństwo, -a, *ср.* жесто́кость, тира́нство, жестокосе́рдіе, звѣ́рство безчеловѣ́чіе, лю́тость.

Okruszek, -szka, *м.* **Okruszyna**, -y, *ж.* кро́шка, крупи́нка, частица.

Okrutnica, -y, *ж.* тира́нка, мучи́тельница.

Okrutnie, жесто́ко, безчеловѣ́чно, ужа́сно.

Okrutnieć, жесто́ко поступа́ть (*съ кѣмъ*).

Okrutnik, -a, *м.* тира́нъ, мучи́тель; || ва́рваръ.

Okrutność, -ści, *ж. см.* **Okrucieństwo**.

Okrutny, жесто́кій, жестокосе́рдый, безчеловѣ́чный, свирѣ́пый, лю́тый, ужа́сный; || *страшный, огро́мный.

Okrwawić, окрова́вить, обагри́ть кро́вью.

Okryć, *см.* **Okrywać**.

Okrycie, -cia, *ср.* покрыва́ло, одѣ́яло; || чахо́лъ; || оде́жда, пла́тье, *см.* **Odzienie**.

Okryślenie, *см.* **Określanie**.

Okryślić, *см.* **Określić**.

Okryty, *см.* **Okrywać**.

Okrywać, Okryć, покрыва́ть, покры́ть; || *одѣва́ть, одѣ́ть, *см.* **Odziać**. || **Okrywać się, Okryć się**, покрыва́ться, покры́ться.

Okrywanie, Okrycie, -a, *ср.* прикрыва́ніе, прикры́тіе.

Okrywca, -y, *м.* покрови́тель, засту́пникъ.

Okrywka, -i, *ж.* кры́шка. || *Бот.* покрыва́ло, покро́въ.

Okrzepczyć, Okrzepić, укрѣпи́ть; || сгусти́ть.

Okrzepłość, -ści, *ж.* застыва́ніе, сгуще́ніе; || затвердѣ́лость, окрѣ́плость.

Okrzepły, окрѣ́плый, отвердѣ́лый; || застывшій; || сгущенный.

Okrzepnąć, окрѣ́пнуть; || засты́ть.

Okrzepnienie, -nia, *ср.* застыва́ніе, сгуще́ніе.

Okrzesać, Okrzesywać, обрѣ́зать, обрѣ́зывать (*вѣтви у дерева*), обтёсывать, обтесать (*дерево*), обдѣлывать, обдѣлать (*камни*); || *образо́вывать, выводи́ть изъ невѣ́жества, придать ло́ску.

Okrzesanie, -nia, *ср.* обрѣ́зываніе (*вѣтвей*), обтёсываніе (*дерева*), обдѣлываніе (*камня*); || *приличные пріёмы, приличное обраще́ніе, вѣ́жливость.

Okrzesany, вѣ́жливый, образо́ванный, отёсанный.

Okrzesywać, *см.* **Okrzesać**.

Okrzętnie, *см.* **Skrzętnie**.

Okrzętność, *см.* **Skrzętność**.

Okrzętny, *см.* **Skrzętny**.

Okrzos, -u, *м.* обрѣзанныя, лишнія вѣтви. || *Прост.* молокосо́съ.

Okrzyczany, расхва́ленный, превознесённый похвала́ми; || ославленный, упавшій во мнѣніи (*свѣта*).

Okrzyczeć, превознести́, восхваля́ть; || ославить, ронять во мнѣніи свѣта.

Okrzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ; || восклица́ніе, ра́достный крикъ.

Okrzykać, Okrzyknąć, Okrzykiwać, вскрича́ть, вскрикивать, закрича́ть изо всей си́лы; восклица́ть, взыва́ть; || провозглаша́ть. **Okrzyknąć kogo królem**, провозгласи́ть кого́ королемъ. **Okrzykać się, Okrzyknąć się**, раскрича́ться (*на что́*).

Okrzykliwy, шу́мный, шумли́вый, гро́мкій.

Okrzyknąć, Okrzyknąć się, *см.* **Okrzykać**.

Okrzyknięcie, Okrzyknienie, -nia, *ср.* провозглаше́ніе.

Okseft, -u, *м.* о́ксефтъ (*сороковая бо́чка*).

Oksymel, -u, *м.* уксусоме́дъ, ме́дъ съ у́ксусомъ.

Oktawa, -y, *ж.* осьмидне́вникъ, осьмидне́вный пра́здникъ. || *Муз.* окта́ва

Oktawka, **-i**, *ж.* дѣтская скрипка.

Oktern, **-u**, *м.* восьмýшка, восьмáя доля листá, *см.* **Ośmiórka.**

Oktoich, **-u**, *м.* октóихъ, осьмигласникъ (*церковная книга*).

Okuć, **Okować**, оковáть, окóвывать, сковáть, скóвывать, заковáть, закóвывать.

Okucie, **-a**, *ср.* окóвка, подкóвываніе, закóваніе. **Okucie do okna**, прибóръ. **Okucie w rydlu**, пробóй.

Okudłany, взъерóшенный, растрепанный, космáтый.

Okulary, **-ów**, *мн.* очкú.

Okulawić, искалѣчить, изувѣчить.

Okulawieć, **Okuleć**, охромѣть, захромáть.

Okulawienie, **-nia**, *ср.* охромѣніе, увѣчье.

Okulbaczenie, **-nia**, *ср.* осѣдлáніе (*лошади*).

Okulbaczyć, осѣдлáть, *см.* **Kulbaczyć.**

Okulista, **-y**, *м.* глазнóй врачъ, окулúстъ.

Okulizacja, *см.* **Oczkowanie.**

Okulizować, *см.* **Oczkować.**

Okuń, *см.* **Okoń.**

Okup, **-u**, *м.* выкупъ, выкупныя дéньги.

Okupacja, **-ji**, *ж.* занятіе, *см.* **Zajęcie**; || урóкъ, задáча, упражнéніе (*школьныя*).

Okupić, *см.* **Okupywać.**

Okupienie, **-nia**, *ср.* выкупъ; || покуплéніе, избавлéніе, *см.* **Odkupienie.**

Okupiny, **-pin**, *мн.* подáрокъ *или* угощéніе именúнника для своúхъ друзéй.

Okupnik, **-a**, *м.* оброчникъ, платúщій оброкъ; || долгосрóчный арендáторъ.

Okupność, **-ści**, *ж.* выкупнóе прáво, выкупъ; || долгосрóчная арéнда.

Okupny, выкупнóй.

Okupywać, **Okupić**, выкупáть, выкупить, покупáть, купúть; || оплáчивать, заплатúть. || **Okupić się**, откупúться, выкупиться.

Okurencja, **-ji**, *ж.* *см.* **Okoliczność**, **Zbieg.**

Okurzać, **Okurzyć**, окýривать, окурúть, дымúть, задымúть, окоптúть; || пылúть, запылúть.

Okurzenie, **-nia**, *ср.* окýриваніе, придымлéніе; || запылéніе.

Okwasić, *Хим.* окислúть.

Okwaśny, *Хим.* способный къ окислéнію.

Okwefić, **Okwefiać**, накрúть, накрывáть покрывáломъ, фатóю, *см.* **Kwefić.**

Okwit, **-u**, *м.* **Okwitanie**, **Okwitnienie**, **-nia**, *ср.* *Бот.* цвѣтéніе.

Okwitać, **Okwitnąć**, отцвѣтáть, переставáть цвѣсти.

Ołatać, *см.* **Połatać**, **Wyłatać.**

Oława, **-y**, *ж.* желѣзо взятое изъ средины желѣзной крúцы, напускнóе желѣзо.

Olbora, **-y**, *ж.* казенный дохóдъ съ рудникóвъ; || завѣдываніе рудниками.

Olbornik, **-a**, *м.* надзирáтель надъ рудникáми.

Olbrot, **u**, *м.* спермацéтъ.

Olbrotowy, спермацéтовый.

Olbrzym, **-a**, *м.* исполúнъ. великáнъ, гигáнтъ.

Olbrzymi, исполúнскій, гигáнтскій.

Olbrzymisko, **-a**, *ср.* безобрáзный великáнъ, верзúло.

Olbrzymka, **-i**, *ж.* великáнша.

Olbrzymowaty, исполúнскій, гигáнтскій.

Olbrzymowy, **Olbrzymski**, *см.* **Olbrzymi**, **Olbrzymowaty.**

Olbrzymstwo, **-a**, *ср.* собráніе великáновъ; || *Мед.* чрезмѣрная величúна тѣла.

Olcha, **-y**, *ж.* *см.* **Olsza.**

Olchnąć, *Стар.* оглóхнуть.

Olchowy, *см.* **Olszowy.**

Oleisty, маслúстый.

Olej, **-ju**, мáсло (*растительное*). **Olej konopny**, конопля́ное, пóстное мáсло. **Olej skalny**, гóрное, кáменное мáсло, нефть, петроль. **Olej Święty**, мýро, святый елéй. *Посл.* **Mieć olej w głowie**, не быть глýпымъ, *см.* **Olejek**, **Oliwa.**

Olejarka, **-i**, *ж.* продающая мáсло (*растительное и т. п.*).

Olejarnia, **-ni**, *ж.* маслобóйня; || складъ для мáсла.

Olejarz, **-a**, *м.* *см.* **Olejnik.**

Olejek, **-jku**, *м.* летýчее благовóнное мáсло.

Olejkarstwo, **-a**, *ср.* произвóдство благовóннаго мáсла.

Olejkarz, **-a**, *м.* продавéцъ благовóннаго мáсла.

Olejkować, смазывать мáсломъ; || умащáть.

Olejkowanie, **-nia**, *ср.* смазываніе мáсломъ.

Olejkowy, мáсленый, изъ летýчаго, благовóннаго мáсла, *см.* **Olejek.**

Olejnik, **-a**, *м.* продающій мáсло (*растительное и т. п.*).

Olejno, мáслено. **Olejno malować**, писáть мáсленными крáсками, *см.* **Olejny.**

Olejny, мáсленый. **Olejne malowidło**, картúна, писанная мáсленными крáсками. **Olejne malowanie**, живопúсь. **Malarz do robót olejnych**, живописецъ.

Olejować, намáсливать, смазывать мáсломъ (*растительнымъ*).

Olejowanie, **-nia**, *ср.* смазываніе мáсломъ (*растительнымъ*).

Olejowany, смазанный мáсломъ (*растительнымъ*).

Olejowaty, маслянúчный, масленúстый.

Olejowy, мáсленый.

Oleśnik, **-a**, *м.* *Бот.* крылолúстникъ (*зóнтичное растéніе*).

Oligarcha, **-y**, *м.* олигáрхъ, привéрженецъ олигáрхіи.

Oligarchicznie, олигархúчески.

Oligarchiczny, олигархúческій.

Oligarchja, **-ji**, *ж.* олигáрхія, вúсшая власть въ рукáхъ немнóгихъ вельмóжъ.

Olimp, -u, *м.* Олимпъ.

Olimpicki, олимпійскій (*объ играхъ*).

Olimpijski, олимпійскій, небесный (*о богахъ*).

Olimpjada, -y, *ж.* олимпіада, четырехлѣтіе.

Oliwa, -y, *ж.* маслина, масличное, оливковое дерево. **Oliwa polna**, лохъ, дикая маслина; || оливковое, деревянное *или* прованское масло. || (*Посл.*) **Zawsze oliwa na wierzch wyjdzie**, шила въ мѣшкѣ не утаишь.

Oliwczany, *см.* **Oliwkowy**.

Oliwiany, *см.* **Oliwny**.

Oliwisko, -a, *ср.* дикая маслина.

Oliwka, -i, *ж.* маслина. масленка, олива.

Oliwkowaty, оливковый, желтоватый, смуглый (*цвѣтъ лица*).

Oliwkowy, оливковый.

Oliwnica, -y, *ж.* **Oliwnik**, -a, *м.* оливковая роща; || масличный вертоградъ.

Oliwnik, -a, *м.* выжимающій оливковое масло.

Oliwny, оливный; || оливковый.

Oliwobranie, -nia, *ср.* уборка оливокъ.

Oliworodny, изобилующій оливами.

Oliwowy, *см.* **Oliwny**.

Olknąć, *см.* **Olchnąć**.

Olkol, **Olkel**, **Olkelek**, -a, *м. Архит.* симусъ, гусекъ, верхняя часть карниза.

Ołolć, насалить.

Ołów, -owiu, *м.* свинецъ. **Ołów walcowany**, рольный свинецъ. **Ołowiem spajać**, **oblewać**, покрывать свинцомъ; || пломбировать (*товары или зубъ*).

Ołówek, -wka, *м.* черный карандашъ, черная мыловка, карандашъ; || **łówek u szmuklerza do kręcenia fręzli i kutasów**, коклюшка, коклюха.

Ołowiak, -a, *м.* свинцовая руда, свинчакъ.

Ołowianka, -i, *ж.* свинцовая пуля; || *Морск.* лотъ, грузило, отвѣсъ; || *Бот.* свинцовка (*растеніе*).

Ołowiany, свинцовый.

Ołowiasty, свинчатый.

Ołowiec, -wca, *м.* сѣрйстый свинецъ, блестякъ.

Ołówkowy, карандашный.

Ołównia, -i, *ж.* свинцовое производство; || свинцовая плавильня.

Ołownica, -y, *ж. Бот.* зубница, свинцовка.

Ołównik, -a, *м.* свинцовыхъ дѣлъ мастеръ.

Ołówny, свинцовый. **Biel ołowna**, бѣлила.

Olśnąć, **Olśnić**, ослѣпить, поразить блескомъ; || озарить.

Olśnienie, -nia, *ср.* ослѣпленіе (*блескомъ*).

Olstro, -a, *ср.* ольстра, кубура, чушки (*нахдлъ на ручномъ оружіе*). *Посл.* **I olstro puści, gdy Bóg dopuści, na все божья воля**, все во власти божьей.

Olsza, -y, *ж.* ольха (*дерево*).

Olszanka, -i, *ж.* чебакъ (*рыба*).

Olszeniec, -ńca, **Olszenik**, -a, *м.* (*Бот.*) гирча, горичникъ (*растеніе*).

Olszowka, **Olszówka**, -i, *ж.* родъ древесной губки.

Olszowy, ольховый.

Olszyna, -y, **Olszynka**, -i, *ж.* олешникъ, олешнякъ, молодой ольховый лѣсъ.

Ołtarz, -a, *м.* престолъ. алтарь; || жертвенникъ. **Wielki ołtarz**, главный алтарь.

Ołtarzny, **Ołtarzowy**, алтарный.

Ołtarzyk, -a, *м.* малый алтарь, боковой алтарь. придѣлъ.

Olutować, спаять.

Ołysieć, облысѣть.

Omacki, -ów, *мн.* ощупыванье, ощупанье.

Omackiem, **Omacmie**, **Omacnie**, **Po omacku**, **Omacką**, ощупью; || * слѣпо, во тмѣ.

Omacnie, *см.* **Omackiem**; || * ощутительно, осязательно.

Omacny, ощутительный, осязательный, *см.* **Namacalny**, **Dotykalny**.

Omacywać, ощупывать.

Omaczać, **Omoczyć**, намачивать, намочить, смачивать, смочить.

Omaczalny, макальный. **Omaczalne naczynie**, макальная чашечка.

Omaczanie, -nia, *ср.* обмакиваніе, моченіе; || мочка, умочка.

Omączyć, замучнить, запачкать, осыпать мукою. || **Omączyć się**, запачкаться, выпачкаться мукою.

Omaić, покрыть зелеными листьями, *см.* **Maić**.

Omal nie, **Omal że nie**..... чуть - чуть почти, едва, чуть было не....., *см.* **Bez mała**, **Mało**.

Omam, -u, *м.* ослѣпленіе, помраченіе; || обаяніе, очарованіе, обвороженіе.

Omamić, ослѣпить, помрачить; || очаровать, обворожить, *см.* **Mamić**.

Omamiciel, -a, *м.* обольститель, очаровательь, обворожитель.

Omamienie, -nia, *ср.* обольщеніе, очарованіе, обвороженіе; || заблужденіе, обманъ.

Oman, -u, *м. Бот.* оманъ, девясилъ (*растеніе*).

Omanek, -nku, *м.* настойка изъ омана.

Omarmurować, покрыть мраморомъ.

Omartwić, **Omartwiać**, заморить, умертвить, умерщвлять; || вытравить, вытравливать.

Omartwieć, помертвѣть; || оцѣпенѣть.

Omarznąć, намерзнуть.

Omaścić, **Omaszczać**, приправить. приправлять масломъ, жиромъ; || улучшать, удобрять землю, *см.* **Ognoić**.

Omasta, -y, *ж.* жирная приправа (къ кушанью).

Omastno, жирно, масляно.

Omastny, жирный, масляный.

Omaszczać, *см.* **Omaścić**.

Omatać, опу́тать, обольсти́ть.

Omawiać, Omówić, говори́ть обиняка́ми, неясно, намёками; || *см.* **Obmawiać.**

Omazać, *см.* **Obmazać.**

Omdlało, сла́бо, безсильно.

Omdłałość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лие; || о́бморокъ, обмира́ние, ослабе́ние, лише́ние чувствъ, изнеможе́ние.

Omdłały, ослабе́вший, безсильный; || упа́вшій въ о́бморокъ, лишившійся чувствъ.

Omdleć, Omdlewać, ослабе́ть, ослабева́ть, изнемо́чь, изнемога́ть; || па́дать въ о́бморокъ, обмира́ть.

Omdlenie, -nia, *ср.* ослабе́ние, безпа́мятство, о́бморокъ; || тѣ́лесная сла́бость.

Omdlewać, *см.* **Omdleć.**

Omdlewanie, -nia, *ср.* изнеможе́ние, ослабле́ние, истоще́ние, упа́докъ силъ.

Omełty, очи́щенный, шелуше́нный, *см.* **Omleć.**

Omen, -u, *м.* предсказа́ние, зна́мение.

Omgleć, Omglewać, *см.* **Omdleć, Omdlewać**; || *см.* **Mgleć.**

Omglić, отума́нить.

Omiatać, Omieść, обмета́ть, обме́сть, смета́ть, смести́.

Omiatanie, Omiecenie, -nia, *ср.* смета́ние, подмета́ние.

Omieciny, -cin, *мн.* соръ, смети́е; || мучна́я пыль.

Omieg, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, аконитъ, прикры́тъ, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Om iękanie, Omięknienie, -nia, *ср.* размягче́ние.

Omiękczyć, размягчи́ть.

Omięknąć, размягчи́ться.

Omielać, *см.* **Omleć.**

Omielenie, -nia, *ср.* очище́ние, шелуше́ние.

Omieniałość, -ści, *ж.* хрипота́, охри́плость, си́плость.

Omieniały, хри́плый, си́плый.

Omienieć, охри́пнуть, оси́пнуть.

Omienienie, -nia, *ср. см.* **Omieniałość.**

Omierzchnąć, вы́ѣхать къ но́чи, отпра́виться въ путь въ су́мерки.

Omierzić, Omierziciel, Omierzliwy, Omierzłość, Omierzły, Omierznąć, *см.* **Mierzić, Mierziciel, Mierzliwy, Obmierzłość, Obmierzły, Mierznąć.**

Omierzyć, измѣ́рить, вы́мерять.

Omieść, *см.* **Omiatać, Omiotać.**

Omieszka, -i, Omieszkanina, -y, *ж.* **Omieszkanie, -nia**, *ср.* остано́вка, задержка, замедле́ние, промедле́ние.

Omieszkać, Omieszkiwać, пропусти́ть (*время, удобный случай*), упусти́ть, проме́шкать, потеря́ть. **Omieszkałeś targu, nic kupić nie dostaniesz**, ты пропусти́лъ торгъ и ничего́ купить не мо́жешь; || опоздать, замедли́ть, промѣ́шкать. **Nie omieszkam uczynić, co pan żądasz**, не замедлю испо́лнить то, что́ вы желаете; || **Omieszkać dom**, заня́ть домъ, посели́ться въ до́мѣ, жить въ до́мѣ, *см.* **Zamieszkać.**

Omieszkałość, -ści, *ж.* мѣ́шкотность, ме́дленность, неповоро́тливость.

Omieszkały, ме́дленный, нескоры́й, неповоро́тливый; || сдѣлавшійся ручны́мъ, освои́вшійся.

Omieszkanie, Omieszkanina, *см.* **Omieszka.**

Omieszkiwać, *см.* **Omieszkać.**

Omijać, Ominąć, избѣга́ть, обходи́ть, обойти́, минова́ть, мину́ть, *см.* **Mijać.**

Omilknąć, *см.* **Umilknąć.**

Ominąć, *см.* **Omijać.**

Ominować, предска́зывать, предвѣща́ть.

Omiodzić, припра́вить мёдомъ, подмѣша́ть мёду.

Omiotać, Omieść, *см.* **Obrzucać.**

Omisić, *см.* **Wymisić, Misić.**

Omissja, -ji, *ж.* оши́бка, недосмо́тръ, про́пускъ. Бу́квы: **S. E. et O**, въ концѣ купе́ческаго письма́ *или* счета́, означа́ютъ: **Salvo errore et omissione**, т. е. огова́риваю оши́бки и про́пуски.

Omknąć, *см.* **Omykać.**

Omłacać, Omłócić, молоти́ть, смолоти́ть.

Omleć, Omielać, очи́стить, очища́ть, шелуши́ть, снять шелуху́, лущи́ть.

Omlet, -u, *м.* яичница.

Omłócenie, -nia, *ср.* молоче́ние, молотьба́ (*хлѣба*).

Omłócić, *см.* **Omłacać.**

Omłodzenie, -nia, *ср.* моложа́вость, помолоде́ние; || * возобновле́ние.

Omłodzić, Omładzać, молоди́ть, прида́вать видъ мо́лодости, *см.* **Odmłodzić.**

Omłot, -u, *м.* умоло́тъ (*количество вымолоченныхъ зёренъ*).

Omłótny, зерново́й.

Omniszenie, -nia, *ср.* постриже́ние въ мона́хи.

Omniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Omoczyć, *см.* **Omaczać.**

Omoknąć, смо́кнуть.

Omokrzyć, смочи́ть, увла́жить.

Omościć (rzekę), поста́вить мостъ (*че́резъ рѣку*).

Omotać (kogo), * впу́тать, вовлека́ть (*въ скве́рное дѣло*), *см.* **Wplątać.**

Omówić, *см.* **Omawiać.**

Omówienie, -nia, *ср.* перифра́за; || обиня́къ, неясность рѣчи, намёкъ.

Omowny, перифрази́ческій, околи́чный.

Omraczać, Omroczyć, омрача́ть, омрачи́ть.

Omrozić, заморо́зить.

Omszeć, *см.* **Mszeć**; || запле́снѣвѣть, *см.* **Pleśnieć.**

Omszenie, -nia, *ср. см.* **Mszenie**; || пле́сень, плѣсь, *см.* **Pleśń.**

Omszony, цвѣлый, запле́снѣвѣлый, *см.* **Spleśniały.**

Omulać, Omulić, *см.* **Zamulić.**

Omurować, *см.* **Obmurować.**
Omurowanie, *см.* **Obmurowanie.**
Omurzyć, *см.* **Murzyć.**
Omyć, *см.* **Omywać, Obmywać.**
Omycie, *см.* **Obmycie.**
Omydlić, намылить.
Omykać, Omknąć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть; || лиша́ть, обнажа́ть. **Omknąć z liścia**, оборвать листья, обезли́ствить.
Omylać, Omylić, обма́нывать, обману́ть, вводи́ть, ввести́ въ оши́бку, въ заблужде́ніе; || **Omylać się, Omylić się**, ошибаться, ошибиться, обма́нываться, обману́ться.
Omyłek, -łku, *м.*, *см.* **Szalej.**
Omylić, *см.* **Omylać.**
Omyłka, i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погре́шность. **Przez omyłkę**, по оши́бкѣ. **Omyłka drukarska**, опеча́тка.
Omylnie, ошибочно, обма́нчиво.
Omylność, -ści, *ж.* ошибочность, обма́нчивость, прида́рчивость; || непостоя́нство, перемѣ́нчивость, неизвѣ́стность, *см.* **Niepewność**; || погре́шительность.
Omylny, ошибочный, обма́нчивый, прида́рчивый; || непостоя́нный, перемѣ́нчивый, неизвѣ́стный, *см.* **Niepewny.**
Omywać, *см.* **Obmywać.**
Omywanie, -nia, *ср.* обмыва́ніе.
On, Ona, Ono, онъ, она́, оно́.
Onąd, — употребля́ется съ предло́гами **Z, Do, Od. Z onąd**, отсю́да, съ э́того мѣ́ста. **Do onąd**, туда́, дотю́да. **Od onąd**, оттю́да, *см.* **Owąd.**
Onak, Onako, ина́че, и́наче, *см.* **Owak.**
Onaki, ино́й.
Onako, *см.* **Onak.**
Ondzie, тамъ. **Tu i ondzie**, и здѣсь и тамъ.
Onędy, тамъ, че́резъ то мѣ́сто, по то́й доро́гѣ, *см.* **Owędy, Tamtędy.**
Onegdaj, тре́тьяго дня.
Onegdajszy, бы́вшій тре́тьяго дня.
Onegdy, Ongi (*Стар.*), наме́дни, недавно, не такъ давно́.
Onerowany, обремененный.
Ongi, *Стар.* наме́дни.
Onich, *см.* **Oniks.**
Onichowy, *см.* **Oniksowy.**
Oniemiały, онѣмѣ́вшій.
Oniemić, зажа́ть ротъ, заста́вить молча́ть.
Oniemieć, онѣмѣ́ть; || * смо́лкнуть.
Oniemocnić się, занемо́чь, захвора́ть.
Onierządzić się, осквернйться, замара́ться.
Oniks, -u, *м.* о́никсъ (*ка́мень*).
Oniksowy, о́никсовый.
Ono, Oności, Onoż, вонъ; || вотъ. **Onoż go mamy! Oności idzie!** вотъ онъ! вотъ онъ идетъ!
Onomatopeja, -ji, *ж.* *Грам.*, образова́ніе сло́ва по звукоподража́нію; || звукоподража́тельное сло́во.
Opacki, игу́менскій, аббатскій.
Opactwo, -a, *ср.* монастырь, игу́менство, ббба́тство.
Opacznie, навы́воротъ, превра́тно, наоборо́тъ.
Opaczność, -ści, *ж.* превра́тность, непостоя́нство, перемѣ́нчивость, *см.* **Przewrotność.**
Opaczny, превра́тный, непостоя́нный, перемѣ́нчивый.
Opaczyć, извраща́ть, превра́тно толкова́ть, перетолко́вывать, переина́чивать.
Opad, -u, *м.* паде́ніе, спускъ. **Opad ziemi**, обва́лъ, осыпа́ніе (*земли*). **Opad morski**, отли́въ морско́й, *см.* **Odpływ.**
Opadać, Opaść, па́дать, опада́ть, убыва́ть (*о рѣкѣ, о водѣ*), уменьша́ться, (*о днях*), понижа́ться, опуска́ться. **Rzeka opadła**, вода́ въ рѣкѣ понизилась, упа́ла. **Rzeka opada**, вода́ въ рѣкѣ убываетъ. **Opadać z czego**, лиша́ться чего. **Opadać z ciała**, худѣ́ть, становиться худоща́вымъ. **Opadać z sił**, слабѣ́ть, дряхлѣ́ть. **Opadać, Opaść kogo**, напада́ть, напасть, броса́ться, бро́ситься, кида́ться, кинуться, ри́нуться (*на кого*).
Opadanie, Opadnienie, -nia, Opadnięcie, -cia, *ср.* опада́ніе, опаде́ніе, *см.* **Opad.**
Opadliny, -lin, *мн.* развали́ны.
Opadnięcie, *см.* **Opadanie.**
Opadzisty, ниспада́ющій, низверга́ющійся; || быстро убывающій.
Opajać, Opoić, напои́ть до́ пьяна, упои́ть.
Opajanie, -nia, *ср.* *см.* **Pojenie.**
Opak, наза́дъ; || навы́воротъ, наоборо́тъ.
Opakować, нагрузи́ть, навью́чить; || обремени́ть, *см.* **Ładować.** || **Opakować się**, взвали́ть на себя́ но́шу; || * набить себѣ́ бро́хо, наѣ́сться до́ сыта.
Opakowanie, -nia, *ср.* уку́порка.
Opal, -u, *м.* *Минер.* опа́лъ.
Opał, -u, *м.* то́пливо, то́пка, отопле́ніе, дрова́.
Opalać, Opalić, обжига́ть, обже́чь (*кирпичъ*), опаля́ть, опали́ть; || отапливать, отопи́ть (*топи́ть печь*); || **Opalać się, Opalić się**, обжига́ться, обже́чься; || огрѣва́ться, нагрѣ́ться; || загорѣ́ть (*отъ со́лнца*).
Opałać, вѣять (*хлѣбъ*).
Opalacz, -a, *м.* **(pieców)**, истопникъ; || кочега́ръ (*паровой машины*).
Opalanie, Opalenie, -nia, *ср.* отопле́ніе (*печей*); || обжиганіе (*кирпичей*).
Opałanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе (*ржи, пшени́цы и т. д.*).
Opałek, -łka, *м.* головня́, головёшка.
Opalenie, *см.* **Opalanie.**
Opaleniec, -ńca, *м.* погорѣ́вшій, погорѣ́лецъ, *см.* **Pogorzelec.**
Opalić, *см.* **Opalać.**

Opalisadować, обнести палисадникомъ, забóромъ изъ кóльевъ.

Opalisadowanie, -nia, *ср.* палисáдникъ, палисáда, забóръ изъ кóльевъ.

Opalisko, -a, *ср.* пепелúще, погорéлое мéсто.

Opałka, -i, *ж.* кормовáя вéяльница. * **Pleść koszałki opałki**, молóть всякій вздоръ, *ob.* **Koszałka.**

Opalny, гóдный на тóпливо.

Opalony, обожжённый.

Opalować, *см.* **Opalisadować.**

Opalowanie, -nia, *ср. см.* **Opalisadowanie.**

Opalowy, опáловый, *см.* **Opal.**

Opałowy, *см.* **Opalny.**

Opamiętać się, притти въ себя, опóмниться, собрáться съ дýхомъ.

Opanować, овладéть (*чѣмъ*), захвáтывать (*что*).

Opanowały, *см.* **Opanowany.**

Opanowanie, -nia, *ср.* покорéніе, овладéніе, завладéніе, захвáтъ.

Opanowany, покорённый, подпáвшій подъ власть; || бéсновáтый, одержúмый бéсомъ, бéснующійся, *см.* **Opętany.**

Opar, -u, *м.* ожóга, обжóга; || горéніе, сожжéніе.

Oparafować, скрéпить по листáмъ.

Oparafowanie, -nia, *ср.* скрéпа по листáмъ.

Oparcie, -cia, *ср.* опóра, подпóра, поддéржка.

Oparkanić, огородúть, обнести изгородью, забóромъ; || **Oparkanić (bydło)**, ставить въ огрáду скотúну.

Oparkanienie, -nia, *ср.* огрáда, забóръ, *см.* **Parkan.**

Oparkocić się, *см.* **Parkocić się.**

Oparszeć, Oparszywieć, *см.* **Parszywieć.**

Opartolić się, *Прост.*, жениться несчáстливо.

Oparty, пóдпертый, опирáющійся.

Oparzać, Oparzyć, обвáривать, обварúть, обдавáть, обдáть кипяткóмъ.

Oparzanie, Oparzenie, -nia, *ср.* обвáриваніе, обдаваніе кипяткóмъ, обжóгъ.

Oparzelina, Oparzelizna, -y, *ж.* ожóга, обжóга.

Oparzelisko, Oparzysko, -a, *ср.* мокредúна, зыбкое *или* болóтистое мéсто.

Oparzelisty, горячій, жáркій.

Oparzelizna, *см.* **Oparzelina.**

Oparzenie, -nia, *ср.* сожжéніе; || обжóгъ.

Oparzyć, Oparzać, обжéчь, обжигáть, обварúть, обвáривать; || **Oparzyć się**, обжéчься, обвáриться.

Oparzysko, *см.* **Oparzelisko.**

Opas, -u, *м.* кормъ (*для домáшняго скотá и птúцы*); || пажúть, *см.* **Pastwa**; || блокáда, обложéніе, осáда; || окружéніе.

Opasać, Opaść, раскормúть, откормúть. || **Opasać się, Opaść się**, наéсться, объéсться, пресытúться.

Opasać, *см.* **Opasywać.**

Opasanie, -nia, *ср.* окружéніе (*войскомъ, стѣною*); обнесéніе (*забóромъ*); || опоáска, *см.* **Pas**; || обложéніе, обступлéніе, осаждéніе (*крѣпости*).

Opasanie, Opasienie, -nia, *ср.* пресыщéніе, обжóрство.

Opaść, *см.* **Opasać.**

Opaść, Opasdź, *см.* **Opadać.**

Opasienie, *см.* **Opasanie.**

Opaska, -i, *ж.* поясóкъ; || повáзка, вéнецъ; || **Opaski**, *мн.* фрúзы (*украшéнія на орудіяхъ*); || раздéлка (*при вхóдѣ дыма въ пéчкѣ*).

Opaskudzić, замарáть, запáчкать; || * осквернúть. || **Opaskudzić się**, замарáться, запáчкаться; || * осквернúться.

Opasło, дородно, пóлно, тýчно.

Opasłość, -ści, *ж.* дородство, дородность, полнота, тýчность.

Opasły, разтолстéвшій, дородный, пóлный, тýчный.

Opasny, Opaszny, подпоáсанный.

Opasywać, Opasać, опоáсывать, опоáсать; || окружáть, окружúть, обноснть, обнести (*городъ стѣною*); || облагáть, обложúть, обступáть, обступúть, осаждáть, осадúть (*городъ, войско*); || **Opasywać się, Opasać się**, опоáсываться, подвязывать себя.

Opasywanie, -nia, *ср.* опоáсываніе, *см.* **Opasanie.**

Opat, -a, *м.* настоятель, игуменъ; || аббáтъ (*у католúковъ*); || *Бот.* молочáй, молочáйникъ (*растéніе*).

Opatek, -tka, *м.* (**mniejszy**), *Бот.* мéлкій молочáй, ослúное молокó (*растéніе*).

Opatka, -i, *ж.* игуменья, аббатúсса.

Opatrować, *см.* **Opatrywać.**

Opatrowanie, *см.* **Opatrywanie.**

Opatrywać, Opatrzyć, *Стар.* избирáть, избрáть, искáть, прúискивать, *см.* **Opatrywać**; || пещúсь, забóтиться. **Opatrywać zdrowie swoje**, забóтиться о своéмъ здорóвьи; || смотрéть, ходúть, ухáживать (*за кѣмъ*), имѣть попечéніе (*о комъ*); || перевязывать (*рáну у кого*); || помогáть, пособлять. **Niech Pan Bóg opatrzy, Panie Boże opatrz**, Богъ въ пóмощь! || Снабжáть, снабдúть, доставлять. **Opatrzyć miasto w żywność**, снабдúть гóродъ продовóльствіемъ; || обнести, окружúть (*городъ стѣною*); || предохранúть, предостерегáть (*отъ кого, отъ чего*). || **Opatrywać się, Opatrzyć się**, запасáться, запастúсь, (*провúантомъ*); || **Opatrzyć się od czego, przeciw czemu**, предохранúть себя, предостерегáться (*отъ чего*).

Opatrywanie, Opatrzenie, -nia, *ср. Стар.* прúисканіе, отысканіе; || попечéніе, забóта; || смотрéніе, хождéніе, ухáживаніе; || перевязываніе (*рáны*); || снабжéніе, достáвка, продовóльствованіе; || обнесéніе окружéніе, огражденіе; || предохранéніе, предостережéніе, *см.* **Opatry-**

wać. || **Opatrzenie,** содержа́ніе, сохране́ніе, подде́рживаніе.

Opatrzenie, -nia, *ср.* снабже́ніе, доставле́ніе всего́ ну́жнаго.

Opatrznie, тщательно, рачи́тельно, стара́тельно; предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Opatrznik, *см.* **Opatrzyciel.**

Opatrzność, -ści, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторо́жность, благоразу́міе; || Провиде́ніе, Промы́слъ Бо́жій.

Opatrzny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторо́жный, благоразу́мный.

Opatrzyć, *см.* **Opatrywać.**

Opatrzyciel, -a, *м.* поставщи́къ; || попечи́тель, храни́тель.

Opatrzycielka, -i, *ж.* поставщи́ца; || попечи́тельница, храни́тельница.

Opatski, *см.* **Opacki.**

Opatstwo, *см.* **Opactwo.**

Opchać, *см.* **Opychać.**

Opęciny, -cin, *мн.* у́зы, око́вы, цѣпи.

Opędzać, Opędzić, обѣга́ть круго́мъ (*чего́*), бы́стро соверша́ть путь (*вокру́гъ чего́*); || отгоня́ть, отогна́ть (*мухъ, комаро́въ*); || довольствоваться, доставать, ставать, хвата́ть. **Tém drzewem muszę opędzić całą zimę,** э́тихъ дровъ хва́титъ (достане́тъ) мнѣ на всю зи́му. **Całą usługę opędzam jednym chłopakiem,** для услуги достаточно мнѣ одного́ ма́льчика. || **Opędzać się (komu),** защища́ться, оборона́ться (*отъ кого́, отъ чего́*); отбива́ться (*отъ соба́къ*); || развязываться, разде́латься, отдѣлаться, изба́виться. **Nie módz się opędzić dłużnikom,** не имѣть возмо́жности разде́латься съ должниками, изба́виться, отдѣлаться отъ должнико́въ.

Opędzanie, Opędzenie, -nia, *ср.* отгоня́ніе; || **Opędzenie potrzeb,** удовлетворе́ніе нуждъ. **Opędzenie kosztów,** покры́тіе изде́ржекъ. **Opędzenie potrzeb,** удовлетворе́ніе нуждъ.

Opękacieć, *см.* **Pękacieć.**

Opełki, -ów, *мн.* высѣ́вки, о́труби.

Opełznąć, выцвѣта́ть, полиня́ть (*о цвѣта́хъ, о матеріяхъ*), ту́скнуть, помрача́ться (*о со́лнцѣ*).

Opełznienie, -nia, *ср.* ту́склость, тускъ; || линя́ніе, выцвѣта́ніе.

Opera, -y, *ж. Муз.* о́пера.

Operacja, -ji, *ж.* дѣйствіе, дѣло, сдѣлка, предпрія́тіе; || *Хир.* операція; || **Operacje wojenne,** вое́нныя дѣйствія. *см.* **Działanie, Sprawa, Skutek.**

Operat, -u, *м.* цѣлое дѣло.

Operator, -a, *м.* операторъ, хиру́ргъ.

Operetka, -i, *ж. Муз.* небольша́я о́пера.

Operować, дѣлать операцію.

Operzysta, -y, *м.* о́перный пѣве́цъ.

Operzystka, -i, *ж.* о́перная пѣви́ца.

Opętać, опу́тать, завлечь, заманить; || овладѣть, обуять. **Djabeł go opętał,** онъ одержи́мъ бѣсомъ. || **Opętać się,** запу́таться.

Opętanie, неи́стово, я́ростно; *ужа́сно, чрезвыча́йно.

Opętanie, -nia, *ср.* бѣсно́ваніе; || помѣша́тельство, умоизступле́ніе.

Opętaniec, -ńca, *м.* одержи́мый бѣсомъ, бѣснующійся, бѣсноватый; || *бѣшеный, вспыльчивый, изступленный.

Opętany, бѣснующійся, бѣсноватый, одержи́мый бѣсомъ.

Opiać, *см.* **Opiewać.**

Opiąć, *см.* **Opinać.**

Opiata, Opjata, -y, *ж. Мед.* опіа́тъ (*составъ изъ опія и другихъ снадобьевъ*).

Opić się, *см.* **Opijać się.**

Opich, -u, *м. Бот.* дикая петру́шка *или* сельдере́я (*растеніе*).

Opiec, *см.* **Opiekać.**

Opięcie, -cia, *ср.* отдѣлка, убо́рка, (*чепчика*) пришпи́ливаніе, прикалываніе; || обши́вка, оби́вка.

Opieczętowanie, -nia, *ср.* опеча́таніе, приложе́ніе печа́ти.

Opieka, -i, *ж.* опе́ка, опеку́нство; **Opiekę nad kim objąć,** взять кого́ въ опе́ку. **Wyjść z pod opieki,** выйти изъ-подъ опе́ки. **Znajdujący się pod opieką,** опека́емый, || попече́ніе, попечи́тельство; || покрови́тельство, заступле́ніе, заступничество. **Mieć kogo w opiece,** покрови́тельствовать (*кому*). протежи́ровать (*кого́*). **Oddaję ci go w opiekę,** поручаю его́ твоему́ покрови́тельству. **Opieki,** *мн.* всѣ покрови́тельствуемые, кліенты.

Opiekać, Opiec, обжа́ривать, обжа́рить.

Opiekać się, *см.* **Opiekować się.**

Opiekalny, опеку́нскій.

Opiekanie, -nia, *ср.* обжа́риваніе.

Opiekany, обжа́ренный.

Opiekować się, Opiekać się, опеку́нствовать, быть опеку́номъ; || забо́титься, призрѣвать. **Nie opiekuj się mną,** не забо́ться обо мнѣ; || покрови́тельствовать (*кому*), протежи́ровать (*кого́*).

Opiekowy, *см.* **Opiekalny.**

Opiekun, -a, *м.* опеку́нъ; || попечи́тель, покрови́тель, заступникъ (*бѣдныхъ, сиро́тъ и т. п.*); || блюсти́тель (*у духове́нства*); || **Opiekun przydany,** опеку́нъ, блюсти́тель.

Opiekuńczy, охрани́тельный, покрови́тельственный. **Anioł opiekuńczy,** ангелъ-храни́тель. **Ton opiekuńczy,** покрови́тельственный тонъ; || *см.* **Opiekuński.**

Opiekunka, -i, *ж.* опеку́нша; || покрови́тельница, заступница, попечи́тельница.

Opiekuński, опеку́нскій.

Opiekuństwo, -a, *ср.* опеку́нство; || покрови́тельство, попечи́тельство.

Opielać, *см.* **Pleć.**

Opieniać, Opienić, вспѣнить.

Opieniek, -nka, *м.* пенекъ (*остатокъ перело́мленнаго зу́ба*), *см.* **Pieniek.**

Opieńka, -i, *ж.* опёнокъ (*родъ гриба́*).

Opieprzony, припра́вленный пе́рцомъ, *см.* **Pieprzny.**

Opieprzyć, припра́вить пе́рцомъ, посы́пать пе́рцомъ.

Opierać, Oprać, обмы́вать, обмы́ть, обстари́вать, обстира́ть.

Opierać, *см.* **Oprzeć.**

Opieranie, *см.* **Pranie, Opranie.**

Opieranie, -nia, *ср.* опо́ра, подпо́ра; || **Opieranie się**, сопротивле́ніе, *см.* **Opór.**

Opierzać, Opierzyć, опери́ть, опери́ть, насажа́ивать пе́рушки; || **Opierzyć się**, опери́ться, покры́ться пе́рьями.

Opierzały, опери́вшійся (*о птенца́хъ*).

Opierzchliwie, *см.* **Urażliwie.**

Opierzchliwość, *см.* **Urażliwość.**

Opierzchliwy, *см.* **Urażliwy.**

Opierzchły, Opierzgły, потре́скавшійся, поло́павшійся.

Opierzchnąć, Opierzgnąć, потре́скаться, поло́паться.

Opierzchnienie, Opierzgnienie, -nia, *ср.* тре́сканіе, ло́паніе (*кожи отъ стужи*).

Opierzeć, опери́ться, покры́ться пе́рьями (*о птенца́хъ*).

Opierzony, *см.* **Opierzały.**

Opierzyć, *см.* **Opierzać,**

Opieszale, ме́дленно, неповоро́тливо, неради́во, небре́жно.

Opieszałość, -ści, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, неради́вость, небре́жность.

Opieszały, ме́дленный, неповоро́тливый, неради́вый, небре́жный.

Opięto, обтя́нуто, у́зко, въ обтя́жку.

Opięty, обтя́нутый, у́зкій.

Opiew, u, *м.* воспѣва́ніе; || содержа́ніе (*сочиненія и т. п.*), *см.* **Brzmienie, Treść.**

Opiewać, Opiać, воспѣва́ть, воспѣть; || гласи́ть, предпи́сывать, содержа́ть въ себѣ́. **Pierwszy paragraf opiewa, jak następuje**, пе́рвый парагра́фъ гласи́тъ слѣ́дующее *или* содержа́ніе пе́рваго парагра́фа слѣ́дующее.

Opiewanie, -nia, *ср. см.* **Opiew.**

Opijać się, Opić się, напива́ться, напи́ться пья́нымъ. напи́ться до́пьяна, упива́ться.

Opilca, -y, Opilec, -lca, *м. см.* **Opój, Pijak.**

Opilczy, пья́нствующій, пья́ный.

Opilec, *см.* **Opilca.**

Opiłki, łek, *мн.* опи́лки.

Opiłować, *см.* **Piłować.**

Opiłowanie, *см.* **Piłowanie.**

Opilstwo, -a, *ср.* пья́нство.

Opiły, пья́ный; || *упоённый.

Opinać, Opiąć, натя́гивать, натяну́ть, напя́ливать, напя́лить, обива́ть, оби́ть. **Opinać pokoje aksamitem**, обива́ть ко́мнаты ба́рхатомъ; || приколо́ть, обколо́ть (*булавками*); || **Opinać się, Opiąć się**, опоя́саться, окружи́ть себя́.

Opinja, -ji, *ж.* мнѣ́ніе.

Opiołki, -ów, *мн.* выполотыя тра́вы.

Opis, u, *м.* описа́ніе.

Opisać, *см.* **Opisywać.**

Opisanie, -nia, *ср. см.* **Opis. Opisanie osoby**, примѣ́ты (*въ па́спортахъ*).

Opisny, го́дный для описа́нія.

Opisowo, описа́тельнымъ о́бразомъ.

Opisowość, -ści, *ж.* описа́тельный, живопи́сный родъ изображе́нія, сочиненія.

Opisowy, описа́тельный.

Opisujący, описывающій. **Geometrja opisująca**, начерта́тельная геоме́трія.

Opisywać, pisać, описывать, описа́ть, изобража́ть, изобрази́ть; || *Мат.* начерта́ть, начерти́ть; || **Opisać się**, обяза́ться контра́ктомъ (*передъ нота́ріусомъ*).

Opisywacz, -a, *м.* описа́тель.

Opisywanie, -nia, *ср. см.* **Opis.**

Opjum, *ср. Нескл.* о́піумъ, о́пій.

Opłacać, Opłacić, выпла́чивать, вы́платить, плати́ть, заплати́ть; || **Opłacać się, Opłacić się**, откупа́ться, выкупа́ться; || окупа́ться. **To się nie opłaci**, э́то не окупится, не принесе́тъ вы́годы.

Opłacanie, Opłacenie, -nia, *ср.* упла́та, платежъ, распла́та.

Opłacić *см.* **Opłacać.**

Opłakać, *см.* **Opłakiwać.**

Opłakanie, плаче́вно, жа́лостно.

Opłakanie, -nia, *ср.* опла́киваніе, сожале́ніе. **Opłakania godny**, досто́йный сожале́нія.

Opłakaniec, -ńca, *м.* опла́киваемый.

Opłakany, плаче́вный, жа́лостный, досто́йный сожале́нія.

Opłakiwać, Opłakać, опла́кивать, опла́кать.

Oplamić, запятна́ть, замара́ть.

Opłaszczyć, сплю́щить, сдѣ́лать пло́скимъ.

Opłata, y, *ж.* пла́та, упла́та, платежъ; || по́дать, по́шлина, нало́гъ. сборъ; || возме́здіе, вознагражде́ніе || *Юрид.* **Opłata wpisów**, внесе́ніе исковы́хъ по́шлинъ; || **Opłata od statku**, грузово́е; — **patentowa**, по́шлина за патенты; — **pocztowa od koni**, прогоны, прогонныя де́ньги; — **nominacyjna**, гербовая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу; — **wieczysta**, платежъ по безсро́чному содержа́нію; —**stemplowa**, взносъ гербо́выхъ по́шлинъ; — **assekuracyjna**, страховы́я де́ньги; — **kanonowa**, кано́нъ, пла́та съ долгосро́чнаго владѣ́нія. **Opłata wchodowa**, вво́зная по́шлина; — **drogowa**, шоссе́йный сборъ; заста́вная по́шлина; — **portoryjna**, портовыя де́ньги;—**rekomendacyjna**, страхова́я пла́та; — **wyderkafowa**, вку́пный платежъ.

Oplatać, Opleść, запу́тывать, запу́тать, оплета́ть, опле́сть, обвива́ть, обви́ть; || **Oplatać się, Opleść się**, обвива́ться, запу́тываться.

Oplątać, опу́тать, спу́тать.

Oplatanie, -nia, ср. обвива́ніе, заплета́ніе.

Oplatanka, -i, *ж.* оплетёная бутылка. **Opłatczany**, облáточный, *см.* **Opłatek.** **Opłatek**, -tka, *м.* облáтка. **Opłatny**, пóшлинный, подáтный; || платёжный; || оплáчивающійся, выгодный, прибыльный. **Opław**, *см.* **Upław.** **Opława**, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбы*). **Opławiać**, **Opławić**, оплывáть, оплыть; || омывáть. Rzeka opława brzegi, рѣкá омывáетъ берегá. **Opławny**, *см.* **Upławny.** **Opłazować**, *см.* **Płazować.** **Opleć**, *см.* **Opielać**, **Pleć.** **Oplecek**, -cka, *м.* шнуровка. **Oplecienie**, -nia, *ср.* тканьё; || сплетéніе. **Opleciony**, оплетённый. **Opleść**, *см.* **Oplatać.** **Opleśnieć**, заплѣснѣвѣть. **Opłókać**, **Opłukać**, выполоскать, сполоскáть. *см.* **Płókać.** **Oplombować**, опломбировáть, запломбировáть. **Oglombowanie**, -nia, *ср.* пломбировка. **Opłonąć**, сгорѣть, вспыхнуть; || успокóиться (*отъ гнѣва*), утихáть, усмирѣться, *см.* **Ochłonąć.** **Opłot**, -u, *м.* изгородь, плетéнь, городьбá. **Opłotek**, -tka, *м. Умен.* небольшáя изгородь. ***Opłotki**, *мн.* границы, предѣлы. **Opłotny**, огрáдный, растýщій, находящійся подъ забóромъ; || пограничный, сопредѣльный, смéжный. **Opłowić**, *см.* **Płowić.** **Opłowieć**, *см.* **Płowieć.** **Opluć**, **Oplunąć**, **Opluwać**, оплевáть, оплёвывать. **Oplucie**, **Opluwanie**, **Oplunienie**, -nia, *ср.* оплевáніе, оплёвываніе. **Oplugawieć**, *см.* **Plugawieć.** **Oplunąć**, *см.* **Opluć.** **Oplunienie**, *см.* **Oplucie.** **Oplusnąć**, забрызгать. **Opluśnienie**, -nia, *ср.* забрызгиваніе. **Opluwać**, *см.* **Opluć.** **Opluwacz**, -a, *м.* плевáка. **Oplwać**, *см.* **Opluć.** **Oplwanie**, *см.* **Oplucie.** **Opłynąć**, *см.* **Opływać.** **Opływ**, -u, *м*, плáваніе. **Długie wód opławy**, продолжúтельное плáваніе по водáмъ.

Opływać (**w co**, **w czém**, **czém**), развливáться; || изобúловать (*имъ*), утопáть (*въ роскоши*), роскошествовать; || **Opływać powodzią**, быть затóпленнымъ, зáлитымъ водóю. **Opływać potem**, проливáть потъ. **Dolina opłynęła ludem**, народъ наводнúлъ, покрылъ равнину; || оплывáть, оплыть, обтекáть, огибáть. **Opłynąć ziemię**, объѣхать кругóмъ земли.

Opływanie, -nia, *ср.* изобúліе, избытокъ, довóльство; || **Opłynięcie**, **Opłynienie** (**czego**), плáваніе. **Wysłany na opłynienie ziemi**, пóсланный въ кругосвѣтное путешéствіе.

Opoczny, **Opoczysty**, скалúстый, утёсистый, каменúстый. **Opoczna rozpadlina**, разсѣлина въ скалѣ. **Droga opoczysta**, каменúстая дорóга.

Opodal, вдали, вдалú.

Opodalny, нѣсколько отдалённый.

Opodatkować, обложúть пóдатью, назначúть налóгъ.

Opodatkowanie, -nia, *ср.* наложéніе податéй, назначéніе налóга.

Opoić, *см.* **Opajać.**

Opój, -oja, *м.* пьянúца.

Opojenie, -nia, *ср.* опьянéніе; || ***упоéніе.**

Opojony, напúвшійся пьянымъ, *см.* **Upojony.**

Opoka, -i, *ж.* скалá, утёсъ.

Opona, -y, *ж.* попóна, парусúнный чахóлъ; || покрывáло, зáнавѣсъ; || обúвка обóями, *см.* **Powłoka**, **Zasłona.**

Oponcza, -y, *ж.* епанчá, плащъ.

Oponka, -i, *ж. Умен. см.* **Opona.**

Oponować (**komu**), возражáть, спóрить (*съ кѣмъ*), не соглашáться. || **Oponować się**, сопротивлáться.

Oponujący, -ego, *м.* оппонéнтъ, противникъ; || *Юрид.* предъявúвшій отзывъ.

Opór, -u, *м.* отпóръ, сопротивлéніе; || противорѣчіе, прекослóвіе, возражéніе. **Stawić dzielny opór**, мýжественно сопротивлáться. **Zdanie to przyjęto bez oporu**, э́то мнѣніе прúнято безъ возражéнія. **Wszystko mu oporem idzie**, всё емý прихóдится съ трудóмъ, емý ничтó не удаётся, емý ни въ чёмъ нѣтъ удáчи; || подпóра, поддéржка, опóра, *см.* **Podpora**; || *Архит.* контрефóрсъ, отвóдъ, быкъ, подпóра.

Opora, -y, *ж.* подстáвка, опóра; || *Артил.* прúтолока (*толстый брусъ у брустверa*).

Oporca, -y, *м.* противникъ.

Opornie, упрáмо, прóтивъ вóли, нéхотя, неохóтно. **Opornie stawić się**, не поддаваться, противиться.

Oporny, упрáмый, упóрный.

Oporządzać, **Oporządzić** (**kogo**), снарядáть, снарядúть, снабжáть, снабдúть всѣмъ нýжнымъ; || * **Oporządzić kogo**, обобрáть, общипáть, обработать, отдѣлать, обыграть; || **Oporządzać co**, приготовлáть, приправлáть, прибирáть, установлáть въ порáдкѣ, приводúть въ порáдокъ, *см.* **Urządzać**; || *Повар.* чúстить, обрéзать, потрошúть, свѣжевáть (*животныхъ*), распластывать (*рыбу передъ соленіемъ*), *см.* **Oprawiać**, **Sprawić.** || **Oporządzać się**, экипúроваться, сдѣлать себѣ всё нýжное, снарядúться.

Oporządzenie, -nia, *ср.* экипúровка, снаряжéніе, снабжéніе всѣмъ нýжнымъ.

Oporządzić, *см.* **Oporządzać.**

Opowiadać, Opowiedzieć, возвѣщáть, провозвѣщáть, проповѣдывать. **Opowiadać słowo Boże**, проповѣдывать слóво Бóжіе; || предувѣдомлять, предувѣдомить; || **Opowiadać towary na komorze**, объявлять товáры на таможнѣ, *см.* **Zapowiadać**; || **Opowiadać komu**, разскáзывать, повѣствовáть. **Opowiadać bajki**, разскáзывать скáзки. **Opowiedzieć się komu**, испросúть позволéнія у кого, упредúть кого о чемъ, дать о себѣ знать.

Opowiadacielka, Opowiadaczka, Opowiedzicielka, -i, *ж.* возвѣстúтельница, проповѣдница; || разскáщица. повѣствовáтельница.

Opowiadacz, -a, *м.* возвѣстúтель, проповѣдникъ. **Opowiadacze Ewangelji**, проповѣдники Евáнгелія; || разскáщикъ, повѣствовáтель.

Opowiadaczka, *см.* **Opowiadacielka.**

Opowiadanie, Opowiedzenie, -nia, *ср.* проповѣдываніе; || объявлéніе, заявлéніе; || повѣствовáніе, разскáзъ, пóвѣсть, скавáніе, *см.* **Opowiedź.**

Opowiednie, предварúтельно заявúвши о себѣ. **Wejść nieopowiednie**, войтú безъ докла́да.

Opowiedny, Opowiedni, впередъ навнáченный, опредѣлённый, *см.* **Zapowiedziany.**

Opowiedź, -dzi, *ж.* **Opowiedzenie, -nia**, *ср.* **Opowiedzenie się**, предувѣдомлéніе, заявлéніе, докла́дъ. **Wejść bez opowiedzi, bez opowiedzenia się**, войтú безъ докла́да. *см.* **Opowiednie.**

Opowiedziany, объявленный, заявленный; || разскáзанный.

Opowiedzieć, *см.* **Opowiadać.**

Opowieść, -ści, *ж.* разскáзъ, повѣствовáніе.

Opóźniać, Opóźnić, замедля́ть, замéдлить, задéрживать, задержáть, откла́дывать, отложúть. || **Opóźniać się, Opóźnić się**, опáздывать, опоздáть, замéшкиваться, замéшкаться.

Opóźniale, *см.* **Opieszale.**

Opóźniałość, *см.* **Opieszałość.**

Opóźniały, *см.* **Opieszały.**

Opóźnienie, -nia, *ср.* замедлéніе, промедлéніе; остановка, задéржка.

Opozycja, -ji, *ж.* оппозúція. противная пáртія; || противорѣчіе, несогла́сіе, возраженіе; || сопротивлéніе; || отзывъ. протéстъ. *Юрид.* **Opozycja trzeciego**, отзывъ трéтьяго лицá неучáствовавшаго въ дѣлѣ. **Założyć opozycją**, протестовáть, принестú отзывъ.

Opozycyjny, оппозиціóнный.

Oprać, *см.* **Opierać.**

Opracowanie, -nia, *ср.* разработка.

Opranie, -nia, *ср.* мытьё бѣлья, стúрка.

Oprawa, -y, *ж.* оправа, обдѣлка; || лóжа (*у ружей и пистолетов*), *см.* **Osada**; || переплётъ (*книги*). **Oprawa w półskórek**, переплётъ въ корешкѣ. **Oprawa portretu**, рáмка. **Oprawa okna, drzwi**, налúчникъ; || *Горн.* крѣпь, крѣплéніе; || **Oprawa (św. obrazu)**, оклáдъ (*иконы*); || *см.* **Wyprawa**; || обезпéченіе приданаго жены имѣніемъ ея мýжа; || *Юрид.* поручúтельство, залóгъ, обезпéченіе, *см.* **Kaucja.**

Oprawca, -y, *м.* полицéйскій сыщикъ; || палáчъ, *см.* **Kat**; || наёмный убíйца, *см.* **Siepacz.**

Oprawiać, Oprawić, оправля́ть, опрáвить, обдѣлывать, обдѣлать, вставля́ть, вставúть; || **Oprawić obraz w ramy**, вставúть картúну въ рáму. **Oprawić rycinę**, вставúть эстáмпъ въ рáмку: || **Oprawić co w perły**, обдѣлать что жéмчугомъ; || **Oprawić strzelbę**, сдѣлать лóжу къ ружью; || **Oprawić nóż**, насáживать, придѣлывать черенóкъ (*къ ножу*), рукоя́тку (*къ косѣ*); || переплетáть, переплéсть (*книгу*); || *Юрид.* **Oprawić sobie**, записáть, обезпéчить. **Mąż oprawia żonie posag**, мужъ обезпéчиваетъ на своёмъ имѣніи приданое жены; || **Szkodę oprawić**, вознагради́ть убытки; || *Новар.* чúстить, обряжáть, потрошúть. свѣжевать (*животных*), распластывать (*рыбу*); || холостúть, валóшить, класть, *см.* **Kapłonić, Misić.**

Oprawiacz, Oprawiciel, -a, *м.* оправщикъ (*дѣлающій оправу*); || переплётчикъ, *см.* **Introligator.**

Oprawianie, Oprawienie, -nia, *ср.* оправка. обдѣлка; || прибóръ, установка; || переплетáніе, переплетъ (*книги*); || *Горн.* **Oprawianie drzewem, cembrowanie szybów**, шáхтное крѣплéніе.

Oprawiciel, *см.* **Oprawiacz.**

Oprawiony, оправленный, обдѣланный, вставленный; || *см.* **Oprawny**; || очúщенный, приготóвленный, *см.* **Sprawiony.**

Oprawka, -i, *ж.* гнѣздó (*у вéрстня*).

Oprawny, переплетённый (*о книгѣ*).

Oprzć, спорóть.

Oprzchnieć, сгнить, истлѣть, испóртиться.

Oprzcz, крóмѣ, сверхъ, исключáя.

Oprosić się, опоросúться (*о свиньѣ*).

Oprószyć, запылúть, запорошúть, засорúть.

Oprowadzać, Oprowadzić, водúть. проводúть, провести; || обвести, окружúть (*крѣпость стѣною*), *см.* **Obwieść, Otoczyć, Opasać.**

Oprowadzenie, -nia, *ср.* провожáніе, сопровождéніе.

Oprowadzić, *см.* **Oprowadzać.**

Oprysk, -u, *м.* брúзги (*грязи*); || оскóлокъ.

Opryskać, Oprysnąć, забрúзгать.

Opryskliwie, вспыльчиво, запáльчиво, сердúто.

Opryskliwość, -ści, *ж.* вспыльчивость, горячность; || вспúшка, порúвъ.

Opryskliwy, вспыльчивый, горячúй, вздóрный.

Oprysnąć, *см.* **Opryskać**

Opryśnienie, -nia, *ср.* обрызгиваніе, *см.* **Obryzganie.**

Opryszek, -szka, *м.* разбо́йникъ, граби́тель.

Oprząść, Oprząsdź, Oprzędać, опу́тать, опутывать. **Pająk oprzęda muchę,** паукъ опу́тываетъ му́ху; || **Oprzędać się,** обвива́ться ни́тями, прясть (*о шелковичныхъ червя́хъ*).

Oprzeć, сопре́ть.

Oprzeć, Opierać, опере́ть, опира́ть, основать, осно́вывать, прислони́ть, приста́вить, приставля́ть. **Oprzeć drabinę o mur,** приста́вить ле́стницу къ стѣнѣ. **Oprzeć dom o skałę,** прислони́ть стѣну къ скалѣ. **Na czém opierasz to co mówisz?** на чёмъ ты осно́вываешь то, о чёмъ говори́шь? на чемъ ты осно́вываешь свои́ слова́? || **Oprzeć się, Opierać się,** опира́ться, осно́вываться; || упере́ться (*во что́*), остановиться (*идя*). **Nie oparł się aż w Warszawie,** онъ останови́лся то́лько въ Варша́вѣ; || перейти́, перенести́сь. **Ta sprawa oprze się o senat,** э́то дѣло перейдётъ, перенесётся въ сена́тъ; || **Opierać się na kiju,** опира́ться о па́лку, подпира́ться па́лкою. **Opierać się na słowach Pisma Św.,** осно́вываться на слова́хъ Св. Писа́нія; || **Opierać się komu,** сопротивля́ться, не поддава́ться кому́, противиться чьимъ намѣреніямъ. **Oprzeć się zamęściu,** противиться замужеству, не соглаша́ться на замужество, *см.* **Przeciwić się.**

Oprzętny, *см.* **Skrzętny.**

Oprzykrzenie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣніе.

Oprzykrzyć, Oprzykrzyć się, *см.* **Sprzykrzyć, Sprzykrzyć się, Naprzykrzyć się.**

Optycznie, оптически.

Optyczny, опти́ческій; || (*Анат.*) зри́тельный.

Optyk, -a, *м.* о́птикъ.

Optyka, -i, *ж.* о́птика.

Optymiczny, оптими́ческій.

Optymista, -y, *м.* оптими́стъ, после́дователь оптимизма; || дово́льный всѣмъ.

Optymistka, -i, *ж.* оптими́стка, после́довательница оптими́зма.

Optymizm, -u, *м.* оптими́змъ, мнѣніе, что всё къ лу́чшему.

Opucha, -y, *ж.* опу́шка, обши́вка, кайма́, обши́вка, отворо́тъ (*у рукава́*).

Opuchlina, -y, *ж.* (*Мед.*) водя́нка, водяна́я болѣзнь, *см.* **Puchlina.**

Opuchłość, -ści, *ж.* о́пухоль.

Opuchły, распу́хлый, распу́хшій; || стра́ждущій водяно́й болѣзнію.

Opuchnąć, пу́хнуть, раздува́ться.

Opuchnięcie, -a, *ср.* о́пухоль.

Opugnant, -a, *м.* *Юрид.* защи́тникъ до́водовъ про́тивъ отвѣтчика, оппоне́нтъ; || противникъ.

Opugnować, приводи́ть до́воды, дока́зывать, опроверга́ть, оспа́ривать.

Opugnowanie, -nia, *ср.* противорѣ́чіе, прекосло́віе; || опроверже́ніе, оспо́риваніе.

Opuknąć się, разсѣда́ться, растре́скаться.

Opuściałość, -ści, *ж.* необита́емое мѣ́сто, уедине́ніе, пустыня, запусте́ніе.

Opuściały, *см.* **Opustoszały;** || уединённый, пустынный, оста́вленный всѣ́ми.

Opuścić, *см.* **Opuszczać.**

Opusta, -y, *ж.* *Агр.* пропу́щенный кусо́къ земли при паха́ніи.

Opustoszałość, -ści, *ж.* опустоше́ніе.

Opustoszały, опустошенный.

Opustoszyć, опустоши́ть.

Opuszać, Opuszyć, опу́чить, разду́ть, вздуть.

Opuszczać, Opuścić, опуска́ть, опусти́ть, спуска́ть, спусти́ть; || уступа́ть, уступи́ть; || пропуска́ть, пропусти́ть; || оставля́ть, оста́вить. **Opuścić ręce,** опусти́ть ру́ки. **Opuścić uszy,** повѣси́ть у́ши. **Opuścić oczy,** потупить глаза́. **Nie opuści ani grosza,** ни гроша́ не уступи́тъ. **Opuścić sposobność,** пропусти́ть слу́чай. **Opuścić kogo,** оставля́ть, покида́ть кого́. **Opuścić dom,** оста́вить домъ. **Mróz opuszcza,** моро́зъ уменьша́ется. || **Opuszczać się, Opuścić się,** опусти́ться, не радѣть о себѣ́.

Opuszczałość, *см.* **Opuściałość.**

Opuszczały, *см.* **Opuściały.**

Opuszczenie, -nia, *ср.* упуще́ніе; || про́пускъ; || оставле́ніе (*дома, деревни*); || одино́чество, запуще́ніе. **Zostawać w zupełném opuszczeniu,** оставаться въ совершённомъ одино́чествѣ; || нерадѣ́ніе, опу́щенность.

Opuszczenia, невнима́тельно, нерадѝво, небре́жно.

Opuszczka, -i, *ж.* роговая подкладка, употребля́емая сапо́жниками при обрѣ́зываніи подо́швы.

Opuszczony, опу́щенный, *см.* **Spuszczony;** || нави́сшій, повисшій; || оставленный, бро́шенный, покинутый. **Opuszczony od Boga,** оста́вленный Бого́мъ.

Opuszenie, -nia, *ср.* **Opuszka, -i,** *ж.* опуще́ніе, опу́шка, *см.* **Opucha.**

Opuszyć, *см.* **Opuszać.**

Opychać, Opchać, набива́ть брю́хо (*кому́*), пи́чкать (*кого́*).

Opychanie, -nia, *ср.* набива́ніе брю́ха, пи́чканіе.

Opytywać się, распра́шивать, допы́тываться.

Orać, пахать; || боро́здить. **Orać pierwszy raz, orać na ugorze,** *Агр.*, поднима́ть паръ, залежь, паровóе по́ле, парить паръ, паровóе по́ле, сдѣлать пе́рвую вспа́шку паровóго по́ля, па́ра. * **Orać morze,** пла́вать по́ морю.

Oracja, -ji, *ж.* рѣчь, привѣтствіе.

Oracki, земледѣльческій, землепа́шенный.

Oractwo, -a, *ср.* хлѣбопа́шество; || паха́ніе.

Oracz, -a, *м.* па́харь, земледѣлецъ, хлѣбопа́шецъ.

Oraczka, -i, *ж.* паха́ніе, хлѣбопа́шество.

Oraczowy, принадлежащій земледѣльцу.

Oraczy, *см.* **Oracki**.

Oralny, *см.* **Orny**.

Oranie, -nia, *ср.* паха́ніе.

Oranina, *см.* **Oraczka**.

Orany, вспа́ханный.

Oranżerja, -ji, *ж.* оранжере́я, теплица.

Oranżowy, *см.* **Pomarańczowy**.

Orator, *м.* ора́торъ, витія; || * краснобай, говору́нъ.

Oratorka, -i, *ж.* говору́нья, болту́нья.

Oratorski, ора́торскій.

Oraz, притомъ, сверхъ-того; || вмѣстѣ съ тѣмъ, въ то же время, одновременно. **Ubogi i oraz chory**, бѣдный и притомъ больной. **Pamiętaj oraz, że.....** помни вмѣстѣ съ тѣмъ, что....., *см.* **Także, Zarazem**.

Orcel, -cla, **Orkiel**, -kla, *м.* песча́ный ка́мень, песча́никъ.

Orczyk, -a, *м.* валёкъ (*у ѣзды каретной*).

Order, -u, *м. Стар.* приказъ, повелѣніе; || о́рденъ. **Kawaler orderu św. Anny**, кавале́ръ о́рдена св. Анны.

Orderowy, о́рденскій. **Pan orderowy**, о́рденскій кавале́ръ.

Ordowy, *см.* **Hordowidowy**.

Ordynacja, -ji, *ж.* ординація, маіора́тъ, маіора́тное имѣніе, заповѣдно́е имѣніе; || посвященіе въ духо́вный санъ, *см.* **Święcenie**; || *Стар.* постановленіе, учрежде́ніе; || **Ordynacje sądowe**, суде́бные уста́вы.

Ordynacki, маіора́тный, ординатскій.

Ordynactwo, -a, *ср.* ординація, маіора́тное имѣніе; || *Собир.* ордина́тъ и его жена вмѣстѣ.

Ordynand, -a, *м.* и́збранный въ духо́вный санъ.

Ordynans, -u, *м. Стар.* о́рдеръ. приказъ; || ордина́рецъ, вѣстово́й. ѣздово́й. **Być na ordynansie**, быть на ординарцахъ, на вѣстя́хъ.

Ordynant, -a, *м.* посвящающій въ духо́вный санъ.

Ordynarja, -ji, *ж.* мѣсячина, опредѣленное содержаніе пищею, выдаваемое помѣсячно.

Ordynarjusz, -a, *м.* епархіальный свяще́нникъ; || проповѣдникъ.

Ordynaryjny, обыкновенный, простой; || низкій, пошлый. *см.* **Pospolity**.

Ordynaryjnie, по́шло, плоско, гру́бо.

Ordynat, -a, *м.* ордина́тъ, владѣлецъ маіора́тнаго имѣнія.

Ordynatka, владѣлица маіора́тнаго име́нія.

Ordynatowa, -ój, *ж.* жена́ ордина́та.

Ordynatówna, -ój, *ж.* дочь ордина́та.

Ordynek, -nku, *м. Стар.*, порядокъ, строй, *см.* **Porządek**; || рядъ, строй, ли́нія. отдѣлъ, *см.* **Szyk**.

Ordynować, командирова́ть. наряжа́ть; || рукополага́ть, поставля́ть въ свяще́нный чинъ, хиротонисать, *см.* **Święcić**.

Ordzawiałość, -ści, *ж.* ржа́вчина.

Ordzawić, **Ordzawieć**, *см.* **Rdzawić**, **Rdzawieć**.

Ordzawieć, *см.* **Rdzewieć**.

Ordzawienie, -nia, *ср.* ржа́вость.

Orędować, предста́тельствовать, ходата́йствовать, вступа́ться (*за кого*), посре́дничать; || *Прост.* же́ртвовать, предлага́ть.

Orędowanie, -nia, *ср.* предста́тельство, ходата́йство, заступничество.

Orędowca, -y, *м. см.* **Orędownik**.

Orędownica, -y, **Orędowniczka**, -i, *ж.* покровительница, защи́тница, заступница.

Orędownictwo, -a, *ср. см.* **Orędowanie**.

Orędowniczka, *см.* **Orędownica**.

Orędownik, -a, *м.* гла́вный попечи́тель (*въ монастыря́хъ*); || предста́тель, заступникъ, ходата́й.

Orędowny, *см.* **Przyczynny**.

Orędzie, **Orendzie**, -ia, *ср. Стар.* извѣще́ніе; || благовѣствова́ніе.

Orel, -a, *м. см.* **Oryl**.

Oręż, -a, *м.* ору́жіе. **Złożyć oręż**, положи́ть ору́жіе, сда́ться. **Wziąść się do oręża**, подня́ть ору́жіе, нача́ть войну́.

Oręźnie, вооруженно, съ ору́жіемъ въ рукахъ.

Oręźnik, -a, *м.* оружейный мастеръ, оружейникъ; || оруженосецъ; || вооруженный.

Oręźny, вооруженный.

Organ, -u, (*мн.* **Organa**), о́рганъ. ору́діе. **Organ wzroku**, о́рганъ зрѣнія и т. д.; || го́лосъ, о́рганъ го́лоса. **Mieć dobry organ**, имѣть хоро́шій го́лосъ; || **Być organem czyim**, быть чьимъ ору́діемъ. **Być organem zemsty**, быть ору́діемъ мще́нія; || *см.* **Organy**.

Organek, -nka, *м.* свире́ль, варга́нъ; || *Воен.* **Organki**, *мн.* органка, родъ батаре́йки изъ пищалей; || *Бот.* кра́сный ко́рень.

Organicznie, органи́чески.

Organiczność, -ści, *ж.* устро́йство о́ргановъ, организмъ.

Organiczny, органи́ческій.

Organiścina, -y, *ж.* жена́ органи́ста.

Organiścianka, -i, *ж.* дочь органи́ста.

Organista, -y, *м.* органи́стъ.

Organistka, -i, *ж.* органи́стка.

Organistowski, принадлежа́щій органи́сту.

Organistwo, -a, *ср.* органное искусство; || до́лжность органи́ста

Organizacja, -ji, *ж.* организа́ція; || образова́ніе, устро́йство, устроѐніе. **Organizacja sądowa**, судоустро́йство. **Organizacja notarjatu**, устро́йство нотаріа́льной части.

Organizacyjny, организу́ющій, образова́тельный, устро́ивающій.

Organizator, -a, *м.* организа́торъ, учреди́тель, устроитель.

Organizm, -u, *м.* организмъ, устройство о́ргановъ.

Organizować, организова́ть, организи́ровать, устро́ивать, образова́ть, учрежда́ть, учреди́ть.

Organizowanie, Uorganizowanie, -nia, *ср. см.* **Organizacja.**

Organki, *см.* **Organek.**

Organowy, орга́нный.

Organy, -ów, *мн. Муз.* органъ, орга́ны.

Organmistrz, Organmistrz, -a, *м.* орга́нный ма́стеръ.

Organmistrzowstwo, Organmistrzowstwo, -a, *ср.* орга́нное мастерство́.

Organmistrzowski, Organmistrzowski, принадлежа́щій орга́нному ма́стеру.

Orjent, -u, *м. см.* **Wschód.**

Orjentalista, -y, *м.* ориенталистъ, знато́къ восто́чныхъ языко́въ.

Orka, -i, *ж.* паха́ніе, *см.* **Oraczka.**

Orkiel, *см.* **Orcel.**

Orkiestra, -y, *ж.* орке́стръ.

Orkisz, -u, *м.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Orkiszowy, по́лбенный, *см.* **Orkisz.**

Orklowy kamień, *м.* песча́ный ка́мень, песча́никъ.

Orlątko, -a, Orlę, -cia, *ср.* орлёнокъ, орли́ный птенецъ.

Orlec, -a, *м.* молодо́й орёлъ.

Orli, о́рлій, орли́ный. || (*Минер.*) **Orli kamień**, почкова́тый гли́нистый желѣня́къ, орли́ный *или* гремучій ка́мень, желѣзная по́чка. || *Бот.* **Orle pióro**, тысячелистникъ. **Orle drzewo**, алóэ, алóй, сабу́ръ (*дерево*).

Orlica, -y, *ж.* орли́ца; || *Герал.* орлёнокъ безъ ногъ и клю́ва; || *Бот.* папоротникъ; || *Зоол.* чёрная каса́тка *или* ка́менный стрижъ (*птица*).

Orlicz, -a, *м.* орлёнокъ; || пти́ца орли́ной породы, *см.* **Sokoł.**

Orlikowaty, орли́ный. * **Nos orlikowaty**, орли́ный носъ.

Orłolew, -lwa, *м. Архит.* грифъ.

Orłowy, о́рлій, орли́ный.

Ormusz, -u, *м. Бот.* амóмъ, родъ имбиря́.

Ornat, -u, *м.* ри́за, церко́вное облаче́ніе.

Ornatowy, ри́зный.

Orny, Oromy, пахатный, удобный для паха́нія.

Oroniać, Oronić, выки́дывать, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени (*о нѣкоторыхъ живо́тныхъ*), *см.* **Poroniać.**

Oronienie, -nia, *ср.* **выки́дываніе**, недоно́съ.

Orosić, оросѝть.

Orosieć, покры́ться росо́ю.

Orszada, Orżada, -y, *ж.* оржа́дъ, минда́льное молоко́.

Orszak, -u, *м.* толпа́; || по́ѣздъ. конво́й; || свита. корте́жъ.

Orszlam, -u, *м.* доска́, на кото́рой лежи́тъ кузне́чный мѣхъ.

Ort, -a, *м.* о́рта, четвёртая часть та́лера; || *см.* **Przodek.**

Ortel, *см.* **Wyrok.**

Ortograf, -a, *м.* орѳографи́стъ.

Ortograficznie, пра́вильно, испра́вно, безошибочно.

Ortograficzny, орѳографи́ческій.

Ortografja, -ji, *ж.* правописа́ніе, орѳогра́фія.

Oryginał, -u, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ; || по́длинная запись.

Oryginalnie, оригина́льно, своеобра́зно; || стра́нно.

Oryginalność, -ści, *ж.* по́длинность, оригина́льность, своеобра́зность, своеобра́зіе, стра́нность.

Oryginalny, по́длинный, оригина́льный, своеобра́зный; || стра́нный.

Oryl, Orel, Horyl, -a, *м.* спла́вщикъ, плотовщикъ.

Orylka, Horylka, -i, *ж.* спла́вка, сплавъ (*провóдъ по водѣ чего́ либо спла́вкою*).

Orywać, *см.* **Orać.**

Orzech, -a, *м.* орѣхъ. **Orzech włoski**, волóшскій *или* грецкій орѣхъ. **Orzech laskowy**, лещи́нный орѣхъ. **Orzech wodny**, чили́мъ, водяно́й орѣхъ (*растѣніе*). **Orzech ziemny**, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, гелле́боръ. **Orzech jedwabny**, ку́колка шёлковаго червя́, кокóнъ. **Orzech próżny**, свисту́нъ, пусто́й орѣхъ съ дыро́ю *Посл.* **Trudny orzech do zgryzienia**, глазъ ви́дитъ да зубъ нейметъ.

Orzechowiec, -wca, *м.* долгоно́сникъ, орѣховый червь.

Orzechówka, -i, *ж.* кедро́вка (*пти́ца*).

Orzechowy, орѣховый. **Orzewo orzechowe**, орѣшина.

Orzeczenie, -nia, *ср.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, постановле́ніе; || обсужде́ніе.

Orzekać, опредѣля́ть, постановля́ть, рѣша́ть, приговáривать

Orzeł, *род. п.* **Orła**, орёлъ. **Orzeł łomignat**, *см.* **Łomignat. Orzeł morski**, *см.* **Ostrzyż**; || бума́жный змѣй (*дѣтская игра́*), *см.* **Szaszor.**

Orzeszek, -szka, *м.* орѣшекъ.

Orzeszyna, -y, *ж.* орѣшникъ, лещи́нникъ. *см.* **Leszczyna**; || негóдный орѣхъ; || **Orzeszyny**, *мн.* орѣховая шелуха.

Orzeźwiać, *см.* **Rzeźwić.**

Orzeźwieć, *см.* **Rzeźwieć.**

Orzeźwienie, *см.* **Rzeźwienie.**

Orznąć, отколоти́ть, отхлеста́ть; || * обыгра́ть, обдýть въ ка́рты; || **надуть**, обмануть.

Oś, *род. п.* **Osi**, *ж.* **Na osi co prowadzić**, возѝть, перевозѝть (*сухи́мъ пути́мъ. на повозкахъ*); || *Мат.* ось, прямая черта, проходя́щая чрезъ средото́чіе шара *или* како́го либо тѣла. **Oś ziemska**, земная

ось. **Oś obrotu, kręcenia się**, ось вращéнія. вращáтельная ось. || *Анат.* шéйный позвонóкъ.

Osa,-y, *ж.* оса́. **Gniazdo os,** осúное гнѣздó.

Osączać, Osączyć, сцѣживать, сцѣдúть, дать скáпать, слить.

Osączanie, Osączenie, -nia, *ср.* сцѣживáніе. сливáніе.

Osaczenie, -nia, *ср. см.* **Obsaczenie**; || *Охот.* загóнъ звѣрéй, осáчиваніе тенетáми, облáва.

Osaczyć, *см.* **Obsaczyć**; || *Охот.* осáчивать, обходúть (*лѣсъ или звѣря*).

Osączyć, *см.* **Osączać.**

Osad, -u, *м.* осáдокъ, отстóй, подóнки.

Osąd, -u, *м.* приговóръ, присуждéніе.

Osada, -y, *ж.* лóжа (*у ружья*). **Osada armaty,** лафéтъ, пýшечный станóкъ; || *Архит.* стéржень (*у столпа*); || оправа, обдѣлка. *см.* **Oprawa**; || ручка, черенóкъ, рукоятка, *см.* **Rączka, Rękojeść, Trzonek**; || основáніе, основа, фундáментъ, *см.* **Podstawa, Pokład**; || поселéніе. посёлокъ, усáдьба, посáдъ; || колóнія; || **Osada chłopska**, дворъ, дымъ; || гарнизóнъ; || расположéніе войскъ по квартúрамъ; || *Морск.* экипáжъ. судовáя комáнда.

Osadnić, Osednić, Osednić się, *см.* **Odsednić.**

Osadniczka, -i, *ж.* поселéнка. колонúстка.

Osadniczy, колонúстскій, посёльный.

Osadnik, -a, *м.* усáдебникъ, поселéнецъ, переселéнецъ, колонúстъ; || **Osadnicy,** *мн.* двóрня, дворóвые лю́ди (*при дóмѣ помѣщика*). **Osadnik, oddający dziedzicowi część zbiorów,** полóвникъ.

Osadny, удóбный для поселéнія; || населённый, *см.* **Ludny.**

Osadowić, водворя́ть, поселя́ть. || **Osadowić się,** водвори́ться, поселúться.

Osadzać, Osadzić, сажáть, садúть, насаждáть; || снабжáть, устанáвливать; || заселя́ть; || занять. замѣщáть; || насáживать. придѣлывать; || основывать; || оправля́ть, вдѣлывать, вставля́ть. **Osadzić szańce działami,** устáвить валы́ пýшками. **Osadzić kraj,** населúть страну́. **Osadzić urzędy wakujące,** замѣстúть вакáнтныя дóлжности. **Osadzić rubin w pierścieniu,** встáвить рубúнъ въ пéрстень. **Osadzić strzelbę,** сдѣлать лóжу къ ружью́. **Osadzić kogo w domu,** поручúть кому́ смотрѣніе за дóмомъ; || **Osadzić twierdzę,** занять крѣпость (*гарнизóномъ*). **Osadzać się na czém,** основáться на чёмъ, опирáться на что́. **Osadzić się gdzie,** поселúться.

Osądzać, *см.* **Sądzić.**

Osadzanie, Osadzenie, -nia, *ср.* насажде́ніе, сажáніе; || снабже́ніе; || заселéніе; || замѣще́ніе; вставлéніе; || насáживаніе, придѣлываніе; || основáніе, *см.* **Osadzać.**

Osadzca, -y, *м.* колонизáторъ, основáтель колóніи.

Osadzenie, -a, *ср. см.* **Osadzanie**; || оправа. обдѣлка; || прибóръ, установка, *см.* **Osada.**

Osadzić, *см.* **Osadzać.**

Osądzić, присудúть.

Osadziciel, -a, *м. см.* **Osadzca.**

Osadzicielka, -i, *ж.* основáтельница колóніи.

Osamiać, Osamić, уединя́ть.

Osamieć, уединúться.

Osamienie, -nia, *ср.* уединéніе.

Osamotnić, *см.* **Osamiać.**

Osamotnienie, -nia, *ср. см.* **Osamienie.**

Ość, *род. п.* **ości,** *ж.* колю́чка, терни́, игла́, ость, шипъ. у́сикъ (*на колóсьяхъ*), *см.* **Wąs**; || мякúна, плева́ (*соломенная*); || багóръ, острога́ (*для лóвли рыбъ*).

Oschło, сýхо.

Oschłość, -ści, *ж.* сýхость.

Oschły, сухóй.

Oschnąć, *см.* **Osychać.**

Ościelać, *см.* **Obścielać.**

Oścień, -nia, *м.* рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтобы погонять волóвъ*); || **Oścień cielesny, Oścień pożądliwości,** плотскія вожделѣнія, пóхоть; || (*Рыб.*) трезýбая острога́, *см.* **Ość.**

Ościennie, по сосéдству.

Ościennik, -a, *м.* сосéдъ.

Ościenność, -ści, *ж.* сосéдство; || смéжность. близость, сопредéльность.

Ościenny, сопредéльный, погранúчный, порубéжный, смéжный, сосéдній.

Oścież, употребля́ется то́лько съ предло́гомъ **Na** (на): **Na oścież,** нáстежь.

Ościsty, остúстый; || колю́чій, игли́стый, *см.* **Kolczasty.**

Osczędnie, *см.* **Oszczędnie.**

Osczędność, *см.* **Oszczędność,** и т. д.

Osednić, *см.* **Odsednić.**

Osednienie, *см.* **Odsednienie.**

Osęk, -u, *м,* **Osęka, -i,** *ж.* кривýля, кривýлина (*изогнутая часть дерева*); || крюкъ, острога́, гарпýнъ, багóръ. *см.* **Bosak, Hak.**

Osękowaty, крючковáтый, искривленный.

Osełka, -i, Osła, -y, *ж.* брусóкъ, осéлокъ (*камень для точéнія*); || **Osła złotnicza,** пробúрный кáмень; || * **Osła masła,** кусóкъ мáсла.

Oselnik, -a, *м.* точúльщикъ. улúчный точúльщикъ.

Oselny, осéлочный, *см.* **Osełka.**

Osemka, Ósemka, -i, *ж.* осмéрка (*въ кáртахъ*); || осьмýшка, восьмáя часть; || цúфра вóсемь.

Osep, Osyp, -u, *м.* сборъ зернóмъ, отсы́пной хлѣбъ въ зернѣ, платúмый крестья́нами въ ви́дѣ пóдати, вещественная повúнность.

Osępiało, печáльно. унúло, мрáчно.

Osępiałość, -ści, *ж.* мрáчность. унúніе, задýмчивость.

Osępiały, мрáчный, унúлый задýмчивый.

Osępić się, сдѣлаться мрачнымъ, унылымъ, задумчивымъ, нахмуриться.

Osępieć, впасть въ уныніе, въ задумчивость.

Osępienie, *см.* **Osępiałość.**

Osepny, Osepowy, относящійся къ подати платимой въ зерновомъ хлѣбѣ, *см.* **Osep.**

Oserce, *см.* **Osierdzie.**

Osesek, Osysek, -ska, *м.* сосунъ, сосунчикъ, сосунокъ, сосуночекъ; || осо́сокъ, осо́сочекъ, поросёнокъ, который ещё сосётъ матку.

Oset, *род. п.* **Ostu** *Бот.*, осётъ, осо́тъ, волче́цъ, чертополо́хъ. **Oset kulowy**, перестрѣлъ, Адамова голова. **Oset niski, zajęcza rzepka**, ко́люшка. **Oset pospolity, татарникъ. Oset szkapi, oset czartowy**, водолистъ, остролистъ. **Oset miękki Matki Bożéj**, остропестръ.

Osetek, -tka, *м.* осо́товая ба́бочка, мотылёкъ.

Osetowy, осо́товый, чертополо́ховый, репе́йный.

Osiać, *см.* **Obsiać.**

Osiadać, Osiąść, Osieść, основаться, обзавестись (*хозя́йствомъ и т. п.*), || осѣдать, опускаться (*о строе́ніяхъ, о по́чвѣ земли и т. д.*); || осѣда́ться, осѣдать (*о жи́вотныхъ*); || стать, сѣсть на мель (*о корабля́*) || **Osiąść na koszu**, *см.* **Kosz**; || **W gniewie osieść**, успоко́иваться, укроща́ться; || **Osiadać konia**, выѣзживать, объѣзжать ло́шадь.

Osiadanie, -nia, *ср.* (**gdzie**), осѣдлость, избра́ніе мѣстопребыва́нія, водворе́ніе; || осѣда́ніе (*строе́нія*), *см.* **Osiadać.**

Osiadłość, -ści, *ж.* осѣдлость, жительство, мѣстопребыва́ніе; || помѣстье; || населённая земля, селе́ніе, поселе́ніе.

Osiadły, осѣдлый, избра́вшій постоя́нное мѣстопребыва́ніе, имѣющій со́бственный домъ; || помѣстный, имѣющій помѣстье; || *неповоро́тливый, тяжелый; *см.* **Ociężały**, || окруженный. **Król młody samemi pochlebcy osiadły**, молодо́й коро́ль, окруженный только льстецами.

Osiągać, Osięgać, Osiągnąć, Osięgnąć, Osiądz, достигать, достигнуть, достичь, снискать, прiобрѣсть, одержа́ть, получи́ть, *см.* **Nabyć.**

Osiągnienie, Osiężenie, -nia, *ср.* достиже́ніе, снисска́ніе, получе́ніе.

Osiąkać, Osiąknąć, сѣкнуть, со́хнуть, высыха́ть; || наткнуться, наѣхать (*на мель, на подво́дный ка́мень*).

Osiąść, *см.* **Osiadać.**

Osiężenie, *см.* **Osiągnienie.**

Osiczyna, -y, *ж.* оси́на.

Osidlić, осѣтить, опу́гать сѣтями, завле́чь въ сѣти.

Osiec, высѣчь, вы́пороть (*ро́згами*), *см.* **Siec.**

Osieć, -ci, *ж.* сушильня.

Osiecić, *см.* **Osidlić.**

Osiedlać, Osiedlić, поселя́ть, поселить; || **Osiedlać się**, поселя́ться.

Osiedlenie, -nia, *ср.* водворе́ніе, поселе́ніе.

Osiedliny, -in, *мн.* но́вое мѣсто жительства, мѣсто пребыва́нія; || вступле́ніе въ но́вое владѣ́ніе имуществомъ.

Osiedlisko, -a, *ср.* осѣдлость, поселе́ніе, постоя́нное мѣстопребыва́ніе.

Osiedzieć się, засидѣться, до́лго оставаться на одномъ и томъ же мѣстѣ.

Osięgać, Osięgnąć, *см.* **Osiągać, Osiągnąć.**

Osięgnienie, *см.* **Osiągnienie.**

Osieł, Osioł, -sła, *м.* осёлъ.

Osiełek, Osiołek, -łka, *м.* осёнокъ

Osielski, ослиный.

Osielstwo, -a, *ср.* невѣжество, глупота, тупоу́міе, *см.* **Osłostwo.**

Osiem, *см.* **Ośm.**

Osieracać, *см.* **Osierocić**, осиротить, сдѣлать сиротами.

Osierdzie, -dzia, *ср. Анат.* грудобрю́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусако́вая перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха; || сердечная оболо́чка, околосе́рдіе; || *Повар.* внутренности, потроха́.

Osierocenie, -nia, *ср.* сиротство, осиротѣ́ніе.

Osierociały, осиротѣ́вшій, осиротѣ́лый.

Osierocić, *см.* **Osieracać.**

Osierocieć, осиротѣть.

Osieść, *см.* **Osiadać.**

Osiew, -u, Osiewek, -wku, *м.* **Osiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ, посѣянныя сѣмена, *см.* **Zasiew.**

Osiewać, *см.* **Obsiać.**

Osiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ.

Osiewek, Osiewka, *см.* **Osiew.**

Osiewny, удобный для посѣва.

Osika, -i, *ж.* оси́на.

Osikowy, оси́новый.

Osiodłać, осѣдлать.

Osiodłanie, -nia, *ср.* осѣдла́ніе,

Osioł, Osiołek, *см.* **Osieł, Osiełek.**

Osiwiałość, -ści, *ж.* сѣдина́, посѣдѣ́лость,

Osiwiały, посѣдѣ́лый.

Osiwieć, посѣдѣть.

Oskakiwać, *см.* **Oskoczyć.**

Oskąpieć, сдѣлаться скупы́мъ.

Oskard, -u, *м.* мотыка, ки́рка.

Oskarżać, Oskarżyć, обвиня́ть, обвинить, доноси́ть, донести́.

Oskarżacz, -a, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Oskarżający, обвиня́ющій, обвини́тель.

Oskarżanie, Oskarżenie, -nia, *ср.* обвине́ніе, обжалованіе. **Akt oskarżenia**, обвини́тельный актъ.

Oskarżenie, *см.* **Oskarżanie.**

Oskarżony, обвиненный; || отвѣтчикъ.

Oskarżyć, *см.* **Oskarżać.**

Oskarżyciel, -a, *м.* обвини́тель. *см.* **Donosiciel.**

Oskarżycielka, -i, *ж.* обвини́тельница.

Oskarżycielski, обвини́тельный, обвиняющій.

Osklepiać, Osklepić, обводи́ть. обвести́ сво́домъ; || облепи́ть. круго́мъ. **Ptak gniazdo swoje wkoło osklepia,** пти́ца облепля́етъ круго́мъ свое гнѣздо́.

Osklić, Oszklić, глазу́рить, мура́вить *(посуду)*; || лакировать; || вставля́ть стёкла въ ра́махъ.

Oskoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обступле́ніе; нашествіе; обведе́ніе, обнесе́ніе.

Oskoczony, окруженный, обведенный, обнесенный. *см.* **Oskoczyć.**

Oskoczyć, Oskakiwać, окружи́ть, окружа́ть, обнести́, обвести́, обводить, обнести́, обноси́ть, обступи́ть, обступа́ть, обложи́ть, облага́ть. **Oskoczyć nieprzyjaciela,** окружи́ть непрія́теля.

Oskoła, y, *ж.* берёзовый сокъ; || **Oskoły,** *мн.* весе́ннее вре́мя, когда́ вытека́етъ берёзовый сокъ.

Oskoma, Oskomina, -y, *ж.* оско́ма, оско́мина.

Oskomy, жа́дный, а́лчный; || зави́стливый.

Oskrobać, Oskrobywać, оскре́сть, оскреба́ть, оскабливать, оскобли́ть; || очи́стить, очища́ть *(рыбу)*.

Oskrobanie, *см.* **Skrobanie.**

Oskrzele, *см.* **Skrzele.**

Oskrzydlać, Oskrzydlić, вытя́гивать фронтъ одного́ во́йска бо́лѣе друго́го, обойти́, зайти́ во флангъ непрія́телю.

Oskubać, ощипа́ть, вы́щипать.

Oskubanie, -nia, *ср.* ощи́пываніе.

Oskubany, ощипанный.

Osła, -y, *ж. см.* **Brus, Osełka.**

Osłabiać, Osłabić, ослабля́ть, осла́бить.

Osłabiający, ослабля́ющій.

Osłabiale, не́мощно, сла́бо.

Osłabiałość, -ści, *ж. см.* **Osłabienie.**

Osłabiały, Osłabły, Osłabiony, ослабѣ́вшій. ослабѣлый. **Osłabiony na umyśle,** слабоу́мный.

Osłabianie, Osłabienie, -a, *ср.* ослабле́ніе.

Osłabły, *см.* **Osłabiały.**

Osłabnąć, ослабѣть.

Osłabnienie, -nia, *ср. см.* **Osłabienie.**

Oślachcić, *см.* **Oszlachcić.**

Oślada, Oszlada, -y, *ж.* слѣдъ.

Oślad ować, преслѣдовать.

Osładzać, Osłodzić, услажда́ть, услади́ть, подсла́щать, подсласти́ть.

Osładzanie, Osłodzenie, -nia, *ср.* услажде́ніе; || *Хим.* подсла́щиваніе.

Oślak, -a, *м.* осленокъ.

Osłaniać, Osłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрыва́ть, закры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Oślarka, -i, *ж.* погонщица осло́въ.

Oślarnia, -ni, *ж.* сара́й для осло́въ.

Oślarski, осли́ный, принадлежащій ослу́.

Oślarz, -a, *м.* погонщикъ осло́въ.

Oślątko, -a, *ср.* осленокъ, молодо́й ослёнокъ.

Osława, -y, *ж. Стар.* сла́ва, изве́стность; || хула́, худая сла́ва. безче́стіе, безсла́віе.

Osławca, -y, *м.* хули́тель, поноси́тель, руга́тель.

Osławiać, Osławić, обесславливать. позо́рить, хули́ть, поноси́ть; || **Osławiać się,** безсла́виться, позо́риться.

Osławianie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе, хуле́ніе.

Osławienie, -nia, *ср.* безсла́віе, позо́ръ.

Osławny, позо́рный, безче́стный.

Oślę, -ęcia. *ср.* осленокъ. о́сликъ.

Oślednik, -a, *м.* оты́скивающій по слѣда́мъ звѣря.

Oślep, Na oślep, слѣпо, наобу́мъ, очерта́ го́лову.

Oślepiać, Oślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Oślepiciel, -a, *м.* ослѣпи́тель; || обольсти́тель.

Oślepicielka, -i, *ж.* ослѣпи́тельница; || обольсти́тельница.

Oślepienie, -nia, *ср.* поте́ря зрѣ́нія, слѣпота́, *см.* **Zaślepienie.**

Oślepnąć, ослѣпнуть.

Oślі, о́слій, ослиный.

Oślica, -y, Ośliczka, -i, *ж.* осли́ца.

Ośliczy, осли́цынъ, принадлежащій осли́цѣ.

Oślinіać, Oślinić. наслюнить.

Oślisko, -a, *ср.* большо́й осёлъ.

Oślizać, Ośliznić, сдѣлать слизкимъ, скользкимъ.

Oślizły, скользкій, слизкій.

Ośliznąć, сдѣлаться скользкимъ, слизкимъ. || **Ośliznąć się,** поскользну́ться, оступи́ться, промахну́ться.

Oślizнić, *см.* **Oślizać.**

Oślnąć, *см.* **Olśnąć, Oślepnąć.**

Osłoda, -y, *ж.* услада, услажде́ніе; || утѣше́ніе, облегче́ніе.

Osłodnąć, Osłodnieć, смягчи́ться, утихать. сдѣлаться нѣжнымъ. кро́ткимъ.

Osłodnienie, -nia, *ср.* смягче́ніе, облегче́ніе, услажде́ніе.

Osłodzenie, -nia, *ср. см.* **Osładzanie.**

Osłodzić, *см.* **Osładzać.**

Osłona, -y, *ж.* покрыва́ло, завѣса; || прикры́тіе. защищеніе. защи́та.

Osłonić, *см.* **Osłaniać.**

Osłopas, -a, *м. см.* **Oślarz,**

Osłowstwo, -a, *ср.* глупота́, тупоу́міе.

Osłowy, осли́ный.

Osłuch, *см.* **Posłuch.**

Osłuchać się, Osłuchować się, наслу́шаться. прислу́шаться.

Osłupiałość, -ści, *ж.* остолбене́ніе, оцѣпене́ніе; || изумле́ніе.

Osłupiały, остолбенѣлый, оцѣненѣлый.

Osłupieć, остолбенѣть, оцѣпенѣть.

Osłupienie, -nia, *ср. см.* **Osłupiałość.**

Osłyszeć się, услышать, узна́ть о чёмъ; || ослы́шаться, ошиби́ться, не дослы́шавъ сказа́ннаго.

Osłyszenie się, Osłyszenie, -nia, *ср. см.* **Przesłyszenie.**

Ośm, Osiem, *Род. п.* **Ośmiu,** во́семь.

Osmagać, отхлеста́ть, отдубасить, отодра́ть.

Osmaganiec, -ńca, *м.* бездѣльникъ, мошенникъ, пройдо́ха.

Osmak, -u, *м.* вкусъ на языкѣ.

Ośmak, -a, *м.* монета въ во́семь грошей.

Osmakować, приправить, сдѣлать вку́снымъ, подсласти́ть, *см.* **Zaprawiać.**

Osmalać, Osmolić, смоли́ть, осмоли́ть; || пачкать, выпачкать, мара́ть, вымарать.

Osmalić, опали́ть, обжига́ть (*свинью*; *живность*); поджечь, прижечь (*мясо*).

Osmarować, насали́ть, сма́зать, намазать.

Osmażać, Osmażyć, *Повар.* жа́рить (*въ ма́слѣ*); || обсахарить, оглазу́рить.

Ośmdziesiąt, -sięciu, *или* **Ośmiudziesiąt,** во́семьдесятъ.

Osmdziesiątka, -i, *ж.* восьмидеся́тый нумеръ, число́ во́семьдесятъ.

Ośmdziesiątletni, восьмидесятилѣ́тній.

Ośmdziesiąty, Ośmdziesiątny, восьмидеся́тый.

Ośmdziesięcioro, -orga, (*о людяхъ и животныхъ*), во́семьдесятъ. **Było nas ośmdziesięcioro,** насъ бы́ло во́семьдесятъ челове́къ.

Ośmdziesięciu, -ciu, *или* **Ośmdziesiąt,** (*о лицахъ мужескаго рода*), во́семьдесятъ.

Ósme. Po ósme, въ осьмыхъ.

Ośmiać, *см.* **Ośmiewać.**

Ośmianie, -nia, *ср. см.* **Ośmiewanie.**

Ośmieci, -ci, Ośmieciny, -cin, *мн.* соръ, сметье.

Ośmielać, Ośmielić, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть, побужда́ть, побуди́ть, придава́ть смѣлости. || **Ośmielać się, Ośmielić się,** осмѣли́ться, отва́житься, дѣ́латься смѣлѣе.

Ośmiewanie, -nia, *ср.* осмѣя́ние.

Ośmina, -y, *ж.* осьмина. осьма́я часть ка́ди, око́ва, *или* друго́й како́й либо мѣры.

Ośmioboczny, восьмисторо́нній. осьмисторо́нній.

Ośmiobok, -u, *м. см.* **Ośmiokąt.**

Ośmiodzienny, восьмидне́вный.

Ośmiokąt, -a, *м.* осьмиуго́льникъ.

Ośmiokątny, осьмиуго́льный.

Ośmioletni, восьмилѣ́тній.

Ośmioraki, восьмі́ разли́чныхъ родо́въ.

Ośmiorka, -i, *ж.* осьму́шка, осьма́я до́ля (*листа*).

Ośmiornasób, въ во́семь разъ.

Ośmiornasobnie, *см.* **Ośmiornasób.**

Ośmiornasobny, осмерно́й, осмери́чный.

Ośmiorogi, *Зоол.* осмирожко́вый.

Ośmiościan, -u, *м. Мат.* осмигра́нникъ, октаэдръ.

Ośmiościenny, осмигра́нный, октаэдри́ческій.

Ośmiosłupny, *Архит.* осмистолбный.

Ośmiu, -miu, (*о лицахъ мужескаго рода*), во́семь, о́семеро.

Ośmiudziesiąt, *см.* **Ośmdziesięciu.**

Ośmiuset, *см.* **Ośmset.**

Osmknąć *см.* **Osmykać.**

Ośmkroć, въ во́семь разъ, въ во́семь кратъ, осмери́цею.

Ośmkrotnie, *см.* **Ośmkroć.**

Ośmkrotny, осмерно́й, осмери́чный.

Ośmnaście, -stu, восемна́дцать.

Ośmnościoro, -rga, *см.* **Ośmnaście.**

Ośmnasobnie, *см.* **Ośmiornasobnie.**

Ośmnasobny, *см.* **Ośmiornasobny.**

Ośmnaste. Po ośmnaste, въ восемна́дцать разъ, по-восемна́дцати.

Ośmnastka, -i, *ж.* цыфра, число́ восемна́дцать.

Ośmnastny, Ośmnasty, восемна́дцатый.

Ośmnastu, -stu, (*о лицахъ мужескаго рода*).

Ośmnasty, *см.* **Ośmnastny.**

Osmolić, *см.* **Osmalać.**

Osmołowanie, -nia, *ср.* осмоле́ніе.

Osmorgać, ощипа́ть, оборва́ть.

Ośmpalcowy, *Ест. Ист.* осьмипе́рстный.

Osmradzać, Osmrodzić, *см.* **Zasmradzać.**

Ośmset, Ośmiuset, восемсо́тъ.

Ośmsetny, осьмисо́тый, восьмисо́тый; || восьмисо́тенный.

Ośmstopny, осьминогій.

Osmukać, Osmuknąć, *см.* **Osmykać.**

Osmy, Ósmy, осьмо́й, восьмо́й.

Osmyk, -a, *м.* о́пашь, о́шабъ (*хвостъ у животныхъ*).

Osmykać, Ósmykać, Osmuknąć, Osmknąć, обрыва́ть ли́стья (*съ де́рева*), обезли́ствить, снима́ть. срыва́ть (*плоды*); сдира́ть (*кору́*), ощи́пывать.

Ośnieżyć, покрыть сне́гомъ.

Ośnik, -a, *м.* скобель, стругъ.

Osnowa, -y, *ж.* осно́ва (*ткани*); || существо, содержа́ніе, су́щность (*письма*); **Osnowa prawa,** смыслъ зако́на; || планъ, расположе́ніе (*сочине́нія, поэмы*); || нить, пря́дь, тече́ніе (*жизни*); || связь, сцѣпле́ніе иде́й, событій.

Osnować, Osnuć, основа́ть, набира́ть осно́ву (*ткани*); || обве́сть, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || украша́ть, укра́сить, опуши́ть; || обшива́ть, обива́ть доска́ми (*стѣны*); || расположи́ть (*сочиненіе*). *см.* **Snuć.**

Osnowanie, -nia, *ср.* снова́ніе (*ткани*); || рядъ, сцѣпле́ніе, связь (*идей*); || расположе́ніе, планъ (*сочине́нія*).

Ośny, осевой.

Osoba, -y, *ж.* особа, лицо́. **Znaczna osoba,** зна́тная особа. **Osoby obojéj płci,** лица обо́его по́ла. **Osoba trzecia,** тре́тье, посторо́ннее лицо́. **Zapowiedzenie funduszów znajdujących się u osób trzecich,** наложе́ніе аре́ста на де́нежныя су́ммы у третьихъ лицъ. **Znać kogo z osoby,** знать

кого́ ли́чно. **Osoba królewska**, осо́ба короля́. || **Osoby Trójcy Swiętéj**, Тріипоста́сное Божество́, Еди́ный Богъ су́щій въ трёхъ ли́цахъ. || **Osobą, W osobie, Z osobą**, ли́чно, самоли́чно; || *Ест. Ист.* осо́бь, недѣли́мое; || *Театр.* дѣйствующее лицо́; || роль; || *Грам.* лицо́; || о́бразъ, видъ, лицо́, о́бликъ. **Pokazał mu się anioł w osobie dziecięcia**, яви́лся ему́ а́нгелъ въ о́бразѣ дита́ти; || наружность, видъ. *с.м.* **Postać**.

Osobca, -y, *м.* осо́бникъ, особня́къ, *с.м.* **Samotnik**.

Osobiście, ли́чно, самоли́чно.

Osobistość, -ści, *ж.* самоли́чность, ли́чность; || ко́лкость, язви́тельное сло́во; || индивидуа́льность, ли́чность, ча́стность; || *Юрид.* ли́чная я́вка въ судъ; || *Стар.* наружный видъ, осо́ба, лицо́, ли́чность.

Osobisty, ли́чный, самоли́чный; || *Грам.* ли́чный. **Zaimek osobisty**, ли́чное ме́стоиме́ніе; || *Юрид.* **Areszt osobisty**, взя́тіе подъ стра́жу.

Osóbka, -i, *ж.* ма́ленькая осо́ба, фигу́рка.

Osóbki, -bek, *мн.* ла́комства, сла́сти (*сыда́емыя потихо́ньку ото всѣхъ*).

Osobliwie, особли́во, осо́бенно, въ осо́бенности; || стра́нно, чу́дно; || **Osobliwie zaś**, гла́внымъ о́бразомъ, особли́во, *с.м.* **Zwłaszcza**.

Osobliwość, -ści, *ж.* осо́бенность; || подро́бность, *с.м.* **Szczegół**; || причу́дливость, стра́нность, *с.м.* **Dziwactwo**; || ре́дкость, достопримѣча́тельность. **Gabinet osobliwości**, кабине́тъ ре́дкостей. || **W osobliwości**, осо́бенно, въ осо́бенности, отдѣльно; || *с.м.* **Osobność**.

Osobliwy, осо́бенный, особли́вый. **Ta roślina ma moc osobliwą**, э́то расте́ніе и́мѣетъ осо́бенную си́лу; || **Osobliwszy**, стра́нный, чу́дный, ре́дкій, необыкнове́нный, чрезвыча́йный. **Osobliwszy człowiek**, стра́нный человѣкъ! **A to osobliwsza (rzecz)**, стра́нное дѣло! э́то стра́нно! что за стра́нность! **Nic osobliwszego**, нѣтъ ничего́ осо́беннаго, необыкнове́ннаго, || спеціа́льный, ча́стный; || *с.м.* **Osobny**.

Osobnie, *с.м.* **Osobno**.

Osobnik, -a, *м.* осо́бь, недѣли́мое; || осо́бникъ, непринадлежа́щій ни къ како́й па́ртіи, *с.м.* **Samotnik**; || *Богосл.* принима́ющій причастіе подъ двумя́ ви́дами.

Osobno, Z osobna, отдѣльно, осо́бенно. по́рознь.

Osobność, -ści, *ж.* уедине́ніе, одино́чество; || прита́нище, убѣжище. **Żyć w osobności** *или* **na osobności**, жить въ уедине́ніи. **Udać się na osobność**, удали́ться на поко́й, отъ свѣта, уедини́ться.

Osobny, осо́бенный, отдѣльный.

Osobowy, ли́чный, однолично́й, для одно́й осо́бы. **Poczta osobowa**, пассажи́рская по́чта.

Osocznik, -a, *м. Охот.* зага́нщикъ, обла́вщикъ, охо́тникъ, оса́чивающій лѣсъ; || **хули́тель, клеветникъ.

Osoczny, оса́чивающій, *с.м.* **Osocznik**.

Osoczyć, *Охот.* оса́чивать, обходи́ть (*лѣсъ и́ли звѣря*); || **клевета́ть (*на кого́*).

Osolić, насоли́ть.

Osowiałość, -ści, *ж.* изнеможе́ніе; || уны́лость.

Osowiały, изнеможе́нный; || уны́лый, скучный, невеселый.

Osowieć, впасть въ уны́ніе, упа́сть ду́хомъ; *повѣсить носъ.

Ospa, -y, *ж.* о́спа. **Ospę szczepić**, прививать о́спу. **Szczepienie ospy**, прививаніе коро́вьей о́спы, оспопрививаніе.

Ospale, со́нно, лѣнивo, вя́ло.

Ospalec, -lca, *м.* со́ня, сонли́вецъ, || *лѣнтя́й, у́валень.

Ospałość, -ści, *ж.* **Ospalstwo, -a**, *ср.* сонли́вость; || лѣность, безпе́чность, нерадивость.

Ospały, сонли́вый; || лѣни́вый, безпе́чный, неради́вый, вя́лый.

Ospanie, -nia, *ср. с.м.* **Ospałość**.

Ospiany, о́спенный.

Ospica, -y, *ж.* **Ospice, -spic, Ospiczki, -czek**, *мн.* корь (*болѣзнь*), *с.м.* **Kur, Odra, Pożarnice**.

Ospieszale, *с.м.* **Opieszale**.

Ospieszałość, *с.м.* **Opieszałość**.

Ospieszały, *с.м.* **Opieszały**.

Ospowacieć, сдѣлаться рябы́мъ (*отъ о́спы*).

Ospowatość, -ści, *ж.* рябова́тость.

Ospowaty, рябова́тый.

Ospowy, о́спенный.

Osprawiedliwić, *с.м.* **Usprawiedliwić**.

Osprośnić, осквернить; || замара́ть, запа́чкать.

Osrebrzyć, посеребри́ть.

Osromiciel, -a, *м.* поноси́тель, злосло́вящій, поносящій, позо́рящій другі́ихъ.

Osromocenie, -nia, *ср.* позо́ръ, посрамле́ніе, поноше́ніе.

Osromocić, опозо́рить, осрами́ть.

Osrożać, Osrożyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Osrożyć się**, раздражи́ться, разъяри́ться, ожесточиться, разсвирѣпѣть.

Ośród, *с.м.* **Śród, Pośród**.

Ośrodek, -dka, *м.* середи́на, середи́на, середка. **Ośrodek chleba**, *с.м.* **Ośrodka**.

Ośrodka, -i, *ж.* мя́кишъ (*хлѣбный*).

Ośrzeniały, зайндивѣлый, покрытый и́неемъ.

Ośrzonić, покрыть и́неемъ.

Ośrzonieć, зайндивѣть, покры́ться и́неемъ.

Ossać, *с.м.* **Osysać**; || **Ossać się**, насоса́ться.

Ossocznik, *с.м.* **Osocznik**.

Ossoczyć, *с.м.* **Osoczyć**.

Ostać, *см.* **Zostać**; || **Ostawać się**, существовать, поддерживаться, удерживаться, сохраняться, устоять; || **Ostawać się gdzie**, оставаться, пребывать; || **Ostawać się razem**, согласоваться, сходствовать; || останавливаться, *см.* **Zatrzymać się**.

Ostanawiać, **Ostanowić**, *см.* **Obstanowić**.

Ostaneczny, *см.* **Ostateczny**.

Ostanek, **-nka**, *м.* остáток. **Ostanki minionéj wielkości**, бренные останки минувшаго величія.

Ostąpić, *см.* **Obstąpić**.

Ostarzeć, **Ostarzeć się**, состáриться.

Ostatecznie, окончáтельно, рѣшúтельно.

Ostateczność, **-ści**, *ж.* крáйность; || изли́шество.

Ostateczny, послѣдний. **Sąd ostateczny**, страшный судъ, *см.* **Ostatni**; || крáйній, чрезмѣрный; || окончáтельный, рѣшúтельный. **Ostateczny wyrok**, рѣшúтельный приговóръ. **Ostateczny termin**, крáйній срокъ.

Ostatek, **-tka**, *м.* остáтокъ, послѣдки, остальнóе; || конéцъ. **Ostatkiem gonić**, добивáть до концá. **Na ostatek**, напослѣдокъ, наконéцъ, къ концý. **Do ostatka**, до послѣдняго. **Do ostatka kogo zniszczyć**, разорúть кого́ въ конéцъ, совершéнно. **Rozpaczać do ostatka**, потерять всю надéжду; || **Ostatki**, *мн.* остáтки, остáнки, *см.* **Szczątki**; || **Ostatki**, *мн.* заговѣнье, послѣдніе дни масляницы.

Ostatni, послѣдній; || прóшлый, прошéдшій; || крáйній, высшій. **Ostatnią razą**, въ послѣдній разъ. **Czynić** *или* **oddawać komu ostatnią posługę**, отдáть кому́ послѣдній долгъ. **Czy byłeś na ostatniém posiedzeniu?** былъ-ли ты на прóшломъ засѣданіи? **Ostatnia potrzeba**, крáйняя нужда. **Ostatnich środków się chwytać**, прибѣгáть къ крáйнимъ, отчáяннымъ срéдствамъ. **Ostatni głupiec**, величáйшій глупéцъ. **Ostatnim będę jeżeli...** бýду превзнéнѣйшимъ человѣкомъ, если.. ; || **Ostatnia to (rzecz)**, э́то послѣднее, прискóрбное дѣло. **Ostatnia chwila**, послѣдняя минýта. **Ostatnie namazanie**, **pomazanie**, соборованіе мáсломъ. **Ostatnia wola**, духóвная.

Ostatnie, *Стар.* окончáтельно, *см.* **Ostatecznie**.

Ostawać, *см.* **Zostawać**.

Ostawać się, *см.* **Zostawać**, **Ostać się**.

Ostawiać, **Ostawić**, *см.* **Zostawiać**.

Ostentacja, **-ji**, *ж.* тщеслáвіе, чвáнство, *см.* **Chełpa**, **Okazałość**.

Ostęp, **-u**, *м.* наступлéніе, обступлéніе, окруженіе. **Ostępem pójść na kogo**, двúнуться, бро́ситься на кого́ со всѣхъ сторóнъ: || *Охот.* осóка, тенетá. || **Mieć nieprzyjaciela jak w ostępie, trzymać nieprzyjaciela jak w ostępie**, окружúть, обложúть, запереть непріятеля со всѣхъ сторóнъ.

Ostęplować, наложúть клéймо, штéмпель.

Ostęplowanie, **-nia**, *ср.* наложéніе клéйма, штéмпеля.

Ostępować, *см.* **Obstępować**.

Ostka, **-i**, *ж.* остúстая, бородчатая пшени́ца.

Ostokrzew, **-u**, *м. Бот.* и́глица, мы́шій тéрнъ.

Ostostręczyna, **-y**, *ж. Бот.* бѣлая акáція.

Ostowaty, остúстый, колючúй.

Ostowy, репéйный, осóтовый.

Ostrachać, **Ostrachać się**, *см.* **Ostraszyć**, **Ostraszyć się**.

Ostracyzm, **Ostrakizm**, **-u**, *м.* остракúзмъ, десятилѣтняя ссы́лка (*у Древнихъ*).

Ostradać (czego), потерять, лишúться.

Ostradanie, **-nia**, *ср.* потéря, лишéніе.

Ostraszyć, отучúть отъ бóязни, освóить съ опáсностію. || **Ostraszyć się**, освóиться съ опáсностію, сдѣлаться смѣлее.

Ostrażyć, помѣстúть гарнизóнъ (*въ крѣпости*).

Ostręgi, **-stręg**, **Ostrężnice**, **-nic**, *мн.* **Ostrężyna**, **-y**, *ж.* **Ostrężyny**, **-żyn**, *мн. Бот.* ежевúка, куманúка. **Ostro**, óстро; || крѣпко, сúльно; || стрóго; || скóро; || рѣзко; || жúво; || пристáльно. **Ostro kogo trzymać**, стрóго обходúться съ кѣмъ. **Ostro docierać komu**, сúльно нападáть на кого́, надоѣдáть кому́. **Ostro komu w oczy patrzeć**, пристáльно смотрѣть кому́ въ глáза. **Ostro iść, jechać**, шúбко, жúво итти, ѣхать. **Ostro pracować**, усéрдно работáть. **Ostro rzecz popierać**, энергúчески поддéрживать дѣло. **Ostro do kogo napisać**, стрóго, кóлко написáть къ кому́. **Ostro nabić**, пýлею зарядúть (*ружьё*). **Ostro kuć**, подковáть лóшадь на шúпы.

Ostroczyć, *см.* **Uhydzić**, **Omierzić**.

Ostrog, **-ogu**, *м.* замóкъ, крѣпостцá, укрѣплéніе. *см.* **Zamek**; || остróгъ; || *Фортиф.* фóртъ. **Ostrogi**, *мн.* штурмóвалъ, *см.* **Ostrożenie**.

Ostroga, **-i**, *ж.* шпóра, бодéцъ. **Bość konia ostrogami**, пришпóривать лóшадь; || шпóры, клы, бóдни (*у пѣтуха*); || колю́чка, ость, шипъ. *см.* **Bodziec**, **Oścień**; || *Фортиф.* контрфóрсъ.

Ostrogarz, **-a**, *м.* шпóрникъ.

Ostrogięty, крючковатый, съ загнутымъ концóмъ.

Ostrogowy, шпóрный.

Ostrokąt, **-a**, *м. Мат.* óстрый у́голъ, ромбъ.

Ostrokątny, остроугóльный.

Ostrokół, **-a**, *м.* частоко́лъ; || *Воен.* рога́тка.

Ostrokończaty, остроконéчный.

Ostrokrąg, **-ęgu**, *м. Мат.* кóнусъ.

Ostrokręgowy, конúческій. *Мат.* **Przecięcie ostrokręgowe**, конúческое сѣчéніе.

Ostrokręźny, конусный.

Ostrokrzew, -u, *м. Бот.* остролистъ, острокровъ, вязожелдь, птичій-клей, палубъ.

Ostrokwaśny, ѣдкій, острый.

Ostromleczny korzeń, *м. Бот.* круглолистникъ (*растеніе*).

Ostropest, -u, *м. Бот.* остро-пестро, родъ волчеца.

Ostropław, -a, *м. см.* **Ostryga.**

Ostropysk, -a, *м.* (*Зоол.*) землеройка, песчаная мышь; || мечъ-рыба, меченосъ.

Osrość, -ści, *ж.* острота (*крови*); || острость (*ножа*); || ѣдкость, * язвительность (*шутки*); || тонкость (*слуха*); || суровость (*климата*); || строгость (*нравовъ*); || быстрота (*зрѣнія*); || крутизна (*скалы*).

Ostrosieczny, рѣжущій, острый.

Ostrosłup, -a, *м.* (*Мат.*) пирамида, *см.* **Piramida.**

Ostrów,-owu, *м.* (*преимущественно на рѣкѣ, на озерѣ*), островъ.

Ostrowidność, -ści, *ж.* быстрота зрѣнія; || прозорливость.

Ostrowidny, прозорливый, проницательный.

Ostrowidz, -a, *м. Зоол.* рысь (*животное*).

Ostrowidzowy, рысій; || * быстроглазый.

Ostroża, -y, *ж.* огороженное мѣсто, ограда.

Ostrozęby, острозубый.

Ostrożen, *см.* **Ostroźny.**

Ostrożeń, -nia, *м. Бот.* вахлачка, полевая серпуха (*растеніе*).

Ostrożenie, -nia, *ср.* обнесеніе палисадникомъ *или* остроколомъ.

Ostrożka, -i, *ж.* маленькая шпора; || *Бот.* **Ostróżki**, *мн.* кавалерскія шпоры, живокость (*растеніе*).

Ostrożnie, осторожно, осмотрительно.

Ostrożnieć, дѣлаться осторожнымъ.

Ostrożniuchno, съ величайшей осторожностію, самымъ осторожнымъ образомъ.

Ostrożniuchny, чрезвычайно осторожный.

Ostrożność, -ści, *ж.* осторожность, осмотрительность. **Mieć się na ostrożności**, быть осторожнымъ.

Ostrożny, осторожный, осмотрительный.

Ostrożować, **Ostrożyć** *Фортиф.* укрѣплять, обносить штурмфалами, обносить палисадникомъ.

Ostrugać, **Ostrożyć**, *см.* **Strugać.**

Ostrużyny, -żyn, *мн.* стружки, щепки.

Ostrwie, *см.* **Ostrzew.**

Ostry, острый; || ѣдкій, язвительный; || тонкій; || суровый; || строгій; || быстрый; || крутой, *см.* **Ostrość.**

Ostryga, **Ostrzyga**, -i, *ж.* устрица.

Ostrygojad, -a, *м.* (*Орнит.*) устрецеядъ, устричникъ, кривокъ, морская сорока.

Ostryż, -a, *м. Бот.* морской ситникъ (*растеніе*).

Ostrz, -a, *м.* болѣе употребительно: **Ostrze**, -a, *ср.* острее, лезвіе. **Na ostre** *или* **na ostrze gonić**, состязаться, биться съ кѣмъ на копьяхъ. **Miecz o dwu ostrzach**, обоюдуострый мечъ; || ножновка (*рыба*).

Ostrze, *см.* **Ostro.**

Ostrzeć, точиться, востриться; || * изощряться.

Ostrzedz, **Ostrzegać**, остеречь, остерегать, предостеречь, предостерегать. || **Ostrzedz się**, **Ostrzegać się**, остеречься, остерегаться, беречься, оберегаться.

Ostrzegacz, -a, *м.* указатель, увѣщатель, предостерегатель.

Ostrzeganie, **Ostrzeżenie**, -nia, *ср.* предостереженіе.

Ostrzeja, -ei, *ж. см.* **Ostryga.**

Ostrzelać, обстрѣливать (*крѣпость*). **Ostrzelać konia**, пріучать лошадь къ стрѣльбѣ. **Żołnierz ostrzelany**, опытный, храбрый солдатъ.

Ostrzenie,-nia, *ср.* остреніе, точеніе, натачиваніе.

Ostrzew, -strzewia, **Ostrzew**, -strwa, *м.* стремянка, лазня, сходня (*родъ лѣстницы*); || **Ostrzwie**, *мн. Воен.* рогатка.

Ostrzeżenie, -nia, *ср.* увѣдомленіе, предувѣдомленіе, объявленіе, предъявленіе, предостереженіе, предвареніе. *Юрид.* **Ostrzeżenie na majątku nieruchomym**, наложеніе запрещенія на недвижимомъ имѣніи. *Юрид.* **Ostrzeżenie z protestacją**, охранительная отмѣтка, *см.* **Protestacja.**

Ostrzężnica, -y, *ж. см.* **Ostrężyna.**

Ostrzyć, **Wyostrzyć**, **Naostrzyć**, точить, оттачивать, острить, завастривать. * **Ostrzyć zęby**, точить *или* грызть зубы на кого; || изощрять (*память, умъ*). || **Ostrzyć się na kogo**, злиться (*на кого*); ожесточаться (*противъ кого*).

Ostrzyca, -y, *Бот.* дереза, смолка, липкая трава, подмаренникъ цѣпкій; || смолка, шерошница, ясменникъ.

Ostrzyciel, -a, *м.* точильщикъ, *см.* **Oselnik.**

Ostrzycielka, -i, *ж.* точильщица.

Ostrzydz, остричь (*волосы*).

Ostrzyga, **Ostrzygojad**, *см.* **Ostryga**, **Ostrygojad.**

Ostrzyż, -a, *м. см.* **Ostryż**; || *Зоол.* рыбный орелъ, орланъ, бурякъ.

Ostrzyżenie, -nia, *ср.* стрижка (*волосъ*), стриженіе (*овецъ*).

Ostrzyżki, -ów, *мн.* обрѣзки.

Ostrzyżyny, -żyn, *мн.* стриженіе, *см.* **Postrzyżyny.**

Ostuda, -y, *ж.* остуда, охлаждѣніе; || *Прост.* веснушки, веснины.

Ostudzać, остужать, прохлаждать, охлаждать.

Ostudzenie, -nia, *ср.* прохлажденіе, охлажденіе.

Ostygać, простыва́ть, охлажда́ться.
Ostyganie, -nia, *ср.* простыва́ніе, охлажде́ніе.
Ostygło, хо́лодно, равноду́шно.
Ostygłość, -ści, *ж.* холо́дность, равноду́шіе.
Ostygły, холо́дный, равноду́шный.
Ostygnąć, простынуть, охлади́ться, *см.* **Stygnąć**.
Osuć, *см.* **Osypać**.
Osuch, -a, *м.* сухарь.
Osucizna, -y, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная болѣзнь, *см.* **Wysypka**.
Osumować, сложи́ть, подвести́ ито́гъ, *см.* **Zsumować, Sumować**.
Osunąć się, Osuwać się, осыпа́ться, опусти́ться, осѣда́ть.
Osunienie, -nia, *ср.* обва́лъ, обры́въ, осыпа́ніе.
Osurowlałość, -ści, *ж.* неудобовари́мость (*пищи*); || * огрубѣлость, невѣжество.
Osurowienie, -nia, *ср. см.* **Osurowiałość**.
Osuszać, Osuszyć, осушать, осушить.
Osuszanie, Osuszenie, -nia, *ср.* осу́шиваніе, осуше́ніе.
Osuszek *Умен.* сухарикъ, *см.* **Osuch**.
Osuszyć, *см.* **Osuszać**.
Osutka, *см.* **Osucizna**.
Osutkowy *Мед.*, сы́пный, нако́жный.
Osuwać się, *см.* **Osunąć się**.
Oswajać, Oswoić, осво́ивать, осво́ить, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Oswajać się, Oswoić się**, осво́иваться, осво́иться, пріуча́ться, пріучи́ться.
Oswajanie, Oswojenie, -nia, *ср.* пріуче́ніе; || привыка́ніе.
Oswędzać, Oswędzić, обже́чь, сжечь, опали́ть, *см.* **Opalić, Osmalić**.
Oświadczać, Oświadczyć, изъявля́ть, изъяви́ть, объявля́ть, объяви́ть, выража́ть, вы́разить. **Oświadczyć komu swoję wolę**, изъяви́ть кому свою́ во́лю. **Oświadczyć komu swoje chęci**, вы́разить кому́ свои́ жела́нія. || **Oświadczać się, Oświadczyć się**, объявля́ть себя́; || высказываться, принима́ть чью сто́рону; || открыва́ться; || объясня́ться, изъясня́ться; || **Oświadczyć się (rodzicom)**, предлага́ть ру́ку невѣстѣ, проси́ть руки́ невѣсты, сва́таться.
Oświadczanie, Oświadczenie, -nia, *ср.* изъявле́ніе, объявле́ніе, выраже́ніе; || предложе́ніе руки́, сватовство́; || **Oświadczenie się z miłością**, призна́ніе въ любви́. **Oświadczenie się z przyjaźnią**, изъявле́ніе дру́жбы. **Oświadczenie się z usługą**, предложе́ніе услу́гъ.
Oświadczyć, *см.* **Oświadczać**.
Oświadczyciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.
Oświata, -y, *ж.* просвѣще́ніе.
Oświecać, Oświecić, освѣща́ть, освѣти́ть; || просвѣща́ть, просвѣти́ть, научи́ть, научи́ть, наставля́ть, настави́ть **Słońce oświeca ziemię**, со́лнце освѣща́етъ зе́млю. **Oświecać umysły**, просвѣща́ть умы́. **Oświecać kogo w czem**, обучать (*кого, чему*), наставля́ть (*въ чёмъ*). || **Oświecać się, Oświecić się**, просвѣща́ться, научаться. **Być oświeconym**, ознако́миться, узна́ть.
Oświęcać, Oświęcić, освящать, освяти́ть, *см.* **Poświęcać, Wyświęcać**.
Oświecanie, Oświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || просвѣще́ніе, обуче́ніе, наставле́ніе.
Oświęcenie, -nia, *ср.* освяще́ніе, *см.* **Poświęcenie, Wyświęcenie**.
Oświecić, *см.* **Oświecać**.
Oświęcić, *см.* **Oświęcać**.
Oświeciciel, -a, *м.* просвѣти́тель.
Oświęciciel, -a, *м. см.* **Poświęciciel**.
Oświeciciełka, -i, *ж.* просвѣти́тельница.
Oświeconość, -ści, *ж.* свѣтлость, (*титло, придаваемое нѣкоторымъ владѣтельнымъ особамъ и князьямъ*); сіятельство (*титулъ, придаваемый князьямъ и графамъ, ихъ супругамъ и дѣтямъ*).
Oświecony, просвѣщенный, *см.* **Światły, Wiek oświecony**, просвѣщенный вѣкъ; || сіятельный (*придается къ титлу князя, княгини, княжны, графа, графини*); свѣтлѣйшій (*придается къ титлу нѣкоторыхъ владѣтельныхъ особъ и князей*).
Oświetność, Oświtność, -ści, *ж.* сіяніе, блескъ.
Oświeżać, освѣжать.
Oświeżeć, освѣжи́ться.
Oświt, -u, *м.* разсвѣтъ, *см.* **Świt**.
Oświtać, разсвѣта́ть.
Oświtność, *см.* **Oświetność**.
Oswobadzać, Oswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, избави́ть, увольня́ть, уво́лить.
Oswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе, увольне́ніе.
Oswobodzić, *см.* **Oswobadzać**. || **Oswobodzić się**, освободи́ться.
Oswobodziciel, -a, *м.* освободи́тель, *см.* **Wybawca, Zbawca**.
Oswoić, *см.* **Oswajać**.
Oswojenie, *см.* **Oswajanie**.
Osychać, Oschnąć, обсыха́ть, обсо́хнуть.
Osypać, Osypywać, осыпа́ть, высыпать, посыпа́ть.
Osypanie, -nia, *ср.* высыпа́ніе, сыпь.
Osypka, -i, *ж.* мѣсиво, кормъ, намѣшанный для домашнихъ птицъ и скота́.
Osypywać, *см.* **Osypać**.
Osysać, Ossać, обса́сывать, обсосать, высасывать, высосать.
Oszacować, оцѣни́ть.
Oszacowanie, -nia, *ср.* разцѣнка, оцѣнка; || смѣта, исчисле́ніе.
Oszacownik, -a, *м. см.* **Szacownik**.
Oszacunek, -nku, *м. см.* **Oszacowanie**.
Oszadziały, Oszedziały, заиндивѣлый, покры́тый инеемъ; || * посѣдѣвшій, посѣдѣлый.

Oszadzieć, Oszedzieć, заиндивѣть, покрыться инеемъ; || * посѣдѣть.

Oszafranić, красить *или* приправлять шафраномъ.

Oszalały, помѣшанный, сумасшедшій; || шальной, безумный.

Oszaleć, ошалѣть, сойти съ ума.

Oszalenie, -nia, *ср.* сумасшествіе, умопомѣшательство, безуміе.

Oszalić, свести съ ума.

Oszalowanie, -nia, *ср.* **(deskami),** *Плотн.* опалубленіе. **Oszalowanie ścian deskami,** обшивка стѣнъ досками.

Oszamotać, разшатать, опрокинуть. || **Oszańcować się,** окапываться, засѣсть.

Oszańcować, укрѣпить, обнести окопами.

Oszańcowanie, -nia, *ср. Воен.* окопъ, ретраншаментъ, *см.* **Szańce.**

Oszargać, замарать, запачкать, загрязнить.

Oszarganiec, -ńca, *м.* замарашка, неопрятный.

Oszarpać, *см.* **Obszarpać.**

Oszarpaniec, *см.* **Obszarpaniec.**

Oszarzeć, *см.* **Szarzeć.**

Oszczątek, -dka, *м.* остатокъ, остальное.

Oszczędliwie, *см.* **Oszczędnie.**

Oszczędliwość, *см.* **Oszczędność.**

Oszczędliwy, *см.* **Oszczędny.**

Oszczędnie, бережливо, расчетливо, экономно.

Oszczędność, -ści, *ж.* бережливость, расчетливость; || сбереженіе, экономія.

Oszczędny, бережливый, расчетливый, экономный.

Oszczędzać, Oszczędzić, беречь, сберегать, экономничать, выгадывать; || щадить, жалѣть. **Oszczędzać na przyszłość,** откладывать на будущее время. * **Oszczędzać czasu,** сберегать время. **Nikogo nie oszczędzać,** никого не щадить.

Oszczekać, бросаться на кого съ лаемъ.

Oszczekanie, -nia, *ср. Прост.* оклеветаніе.

Oszczekiwacz, -a, *м. Охот.* гончая собака; || * крикунъ, *см.* **Szczekacz.**

Oszczenić się, ощениться.

Oszczep, -u, *м.* копье, дротикъ, пика; || рогатина, охотничье копье.

Oszczepek, -pka, *м.* дротикъ, швыркое копьецо.

Oszczepisko, -a, *ср.* ратовище, древко (*копейное*).

Oszczepnik, -a, *м.* копьеносецъ; || копейщикъ, дѣлающій копья.

Oszczepowy, копейный.

Oszczerca, -y, *ж.* хулитель, клеветникъ, ругатель, поноситель.

Oszczerczy, поносительный, безславящій, клеветничій.

Oszczerstwo, -a, *ср.* поношеніе, оповореваніе, клевета.

Oszczerzać (zęby), оскаливать (*зубы*), *см.* **Wyszczerzać.**

Oszedziały, *см.* **Oszadziały.**

Oszedzieć, *см.* **Oszadzieć.**

Oszemlać, обгрызть, обглодать; || распускать, раздергивать (*ткань*), растрепать.

Oszemłany, обгрызенный, обглоданный; || растрепанный, всклокоченный; || * ошеломленный, изумленный.

Oszewka, -i, *ж.* обшивка.

Oszkalować, опозорить, обесславить, оклеветать.

Oszkalowanie, -nia, *ср.* поношеніе, опозореваніе.

Oszkar, *см.* **Oskard.**

Oszkaradzić, обезобразить, изуродовать; || **Oszkaradzić się,** обезобразиться, изуродоваться.

Oszklić, *см.* **Ośklić.**

Oszlachcać, Oszlachcić, *см.* **Uszlachcić, Uszlachetnić.**

Oszlachcenie, -nia, *ср. см.* **Uszlachcenie.**

Oszlachcony, *см.* **Uszlachcony.**

Oszlachetnić, *см.* **Uszlachetnić.**

Oszlada, *см.* **Oślada.**

Oszloch, -u, *м.* (*Бот.*), *см.* **Śniadek.**

Osznurować, *см.* **Obsznurować.**

Osznurowanie, -nia, *ср.* шнурованіе. **Osznurowanie transportu,** увязка транспорта.

Oszołomić, ошеломить, озадачить, одурять.

Oszow, -u, *м.* обжигательная печь (*на стекляномъ заводѣ*).

Oszpecać, Oszpecić, обезображивать, обезобразить. || **Oszpecać się, Oszpecić się,** сдѣлаться безобразнымъ, подурнѣть.

Oszpecenie, -nia, *ср.* обезображеніе, подурнѣніе.

Oszpecić, *см.* **Oszpecać.**

Oszpetnieć, сдѣлаться безобразнымъ, подурнѣть.

Oszpilać, пришпиливать.

Oszródka, *см.* **Ośródka.**

Oszrótować, очищать, шелушить.

Osztachetować, огородить, обнести палисадникомъ, рѣшоткою.

Osztachetowanie, -nia, *ср.* обведеніе рѣшоткою.

Osztorcowanie, -nia, *ср. Плотн.* обтеска. **Osztorcowanie kraju desek,** обтеска кромокъ у досокъ.

Oszukać, Oszukiwać, обмануть, обманывать. || **Oszukać się (na czém),** обмануться (*въ чемъ*).

Oszukanie, Oszukiwanie, -nia, *ср.* обманъ, плутня.

Oszukaniec, -ńca, *м.* обманщикъ, плутъ.

Oszukaństwo, -a, *ср.* обманъ, плутовство, подлогъ, *см.* **Oszustwo.**

Oszukiwać, *см.* **Oszukać.**

Oszukiwacz, -a, *м. см.* **Oszust.**

Oszukiwanie, -nia, *ср. см.* **Oszukanie.**

Oszust, -a, *м.* обманщикъ, плутъ.

Oszustka, -i, *ж.* обма́нщица. плутóвка.
Oszustny, мошéнническій, плутовскóй.
Oszustowski, плутовáтый, мошéнническій **Po oszustowsku**, мошéннически.
Oszustowstwo. Oszustwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéнничество; || плýтня, обмáнъ.
Oszwabiacz, -a, *м.* плутъ, обмáнщикъ, пройдóха.
Oszwabić, обмануть, надýть.
Oszwabienie, -nia, *ср.* плутовствó, мошéнничество, надувáтельство.
Oszwarcować, начернúть, запáчкать, замарáть.
Oszydzać, Oszydzić, *см.* **Wyszydzać.**
Oszydzanie, Oszydzenie, -nia, *ср. см.* **Wyszydzenie.**
Ot, *см.* **Oto.**
Otaborować, Otaborzyć, раскúнуть тáборъ, станъ. || **Otaborować się**, отабóриться, расположúться тáборомъ. стáномъ.
Otaczać, Otoczyć, окружáть. окружúть, обводúть. обвести. || **Otaczać się**, окружáть себя.
Otaczanie, Otoczenie, -nia, *ср.* окруженíе, обведéніе.
Otaflować, обúть столáрною рабóтою, обивáть. общивáть панéлями.
Otajać, Otajeć, растáять, распустúться.
Otajenie, -nia, *ср.* тáяніе; || óттепель.
Otaksować, оцѣнúть, сдѣлать, оцѣнку, *см.* **Oszacować.**
Otaksowanie, -nia, *ср.* оцѣнка.
Otarasować, огораживать, обноснть изгородью, стѣнóю; || запирáть.
Otarcie, -a, *ср.* ссáдина, ссáдно (*на тѣлѣ*); || обтíраніе, вытíраніе.
Otargać, *см.* **Obszarpać**; || усмирáть, укрощáть (*животныхъ*).
Otarganiec, *см.* **Obszarpaniec.**
Otaśmować, обúть тесьмóю.
Otawa, -y, *ж. Областн.* отáва, подрóстъ, трава вновь выросшая по скошéніи.
Otchłań, Odchłań, -ni, *ж.* бéздна, пучúна, прóпасть, óмутъ; || **Otchłań piekielna**, преиспóдняя, адъ; || *Богосл.* преддвéріе рая.
Otchnąć, заразúть дыхáніемъ; || **nодýть** (*на кого*).
Otężać, Otężyć, *см.* **Stężać.**
Otężałość, -ści, *ж. см.* **Stężałość.**
Otkać, *см.* **Obetkać.**
Otłaczać, Otłoczyć, нажимáть, придáвливать, притáптывать.
Otłuc, Otłukać, трепáть, мять (*коноплю, лёнъ*), шелушúть, лущúть, очищáть (*ячмéнь, горóхъ, бобы*); || отбивáть, отколáчивать, выщербить; || ударáть (*обо что*).
Otłuścić, откормúть (*скотъ*); || утучнúть, удобрúть. унавóзить (*зéмлю*).
Otłuścieć, удобрúться (*о землѣ*).
Oto, Ot, Otoż, Otże, вотъ. **Otóż on**, вотъ онъ! **Otóż masz**, вотъ тебѣ и на! || **Ot, bajesz!** вотъ какóй вздоръ городúшь ты!
Otoczyć, *см.* **Otaczać.**
Otok, -u, *м. Хир.* сукровúца, íхоръ, гной, матéрія.
Otrąbić, Otrębować, Otrębywać, объявлúть *или* возвѣщáть съ трýбнымъ звýкомъ.
Otrącać, Otrącić, сбивáть, отлáмывать.
Otrącać się (o co), ударáться, стýкаться. задѣвáть, зацѣплять, столкнýться.
Otrębiany, отрýбистый.
Otrębować, Otrębywać, *см.* **Otrąbić.**
Otręby, *мн. род.* **n. Otrąb**, отрýби.
Otrętwiałość, *см.* **Odrętwiałość.**
Otrętwieć, *см.* **Odrętwieć.**
Otrętwienie, *см.* **Odrętwienie.**
Otrociny, -cin, *ж. мн.* опúлки (*металлическія*).
Otroczątko, -a, **Otroczę**, -ęcia, *ср. Стар.* óтрокъ, дитя.
Otrok, -a, *м. Стар.* мужчúна.
Otruć, отравúть. || **Otruć się**, отравúться.
Otruchleć, оцѣпенѣть, онѣмѣть.
Otrucie, -cia, *ср.* отравлéніе.
Otrząsać, Otrząść, Otrząsnąć, стряхúвать, отряхáть, трясти. || **Otrząsnąć się z biedy**, выпутаться, вывернуться изъ бѣды; || противúться, сопротивлáться, борóться, не поддавáться.
Otrzaskać (kogo z czém), освóить (*кого съ чѣмъ*), пріучúть (*къ чему*), *см.* **Ostrzelać.**
Otrzeć, *см.* **Ocierać.**
Otrzepać, обметáть. сметáть пыль; || * прибúть, отколотúть, вздуть (*кого*).
Otrzeźwiać, Otrzeźwić, отрезвúть.
Otrzeźwieć, отрезвúться, протрезвúться.
Otrzymać, Otrzymywać, получúть, получáть; || одержáть, одéрживать. **Otrzymać nagrodę**, получúть награду. **Otrzymać górę nad kim**, взять надъ кѣмъ верхъ. **Otrzymać zwycięztwo**, одержáть побѣду.
Otrzymanie -nia, *ср.* получéніе
Otucha, -y, *ж.* мýжество, бóдрость, смѣлость. упováніе; || самонадѣянность.
Otuczać, Otuczyć, откáрмливать. откормúть (*скотъ*); || утучнúть, удобрúть, унавóживать (*зéмлю*).
Otulać, Otulić, прикрывáть, прикрúть; || обнимáть, обнúть, прижимáть, прижáть
Otwarcie, откровéнно, чистосердéчно, искренно.
Otwarcie, -cia, *ср.* открытíе (*засѣданія*), отпирáніе (*дверей*), вскрытíе, распечáтаніе (*письма*).
Otwardnąć, Otwardnieć, Otwardzieć, отвердѣть, окрѣпнуть; || привыкнуть (*къ чему*); || закоснѣть (*въ порокáхъ*); || * ожесточáться.
Otwardniały, Otwardziały, отвердѣлый, окрѣпшій; || закоснѣлый; || * ожесточéнный

Otwardzać, Otwardzić, укрѣпля́ть, закаля́ть, *см.* **Hartować.**

Otwartość, -ści, *ж.* откровѐнность, чистосердѐчіе; || **Otwartość obrad,** публи́чность, гла́сность совѣща́ній.

Otwarty, откры́тый. о́тпертый; || я́вный; || откровѐнный, чистосердѐчный, *см.* **Szczery, Jawny.**

Otwierać, Otworzyć, открыва́ть, откры́ть, отпира́ть, отпере́ть, отмыка́ть; || **Otwierać się,** открыва́ться, отмыка́ться.

Otwieracz, -a, *м.* привра́тникъ, отвора́ющій, открыва́ющій; || *Бот.* вязель (*растѐніе*).

Otwór, -oru, *м.* отвѐрзтіе; || щель, трѐщина. разсѣ́лина; || *Анат.* **Otwór słuchowy,** слуховóй проходъ; || **Otwór działa,** калѝберъ пу́шки; || ячей, ячѐйка (*небольшóе круглое отвѐрзтіе въ чѐмъ-либо.* || *Архит.* **Otwór okienny,** просвѣ́тъ въ окнѣ. || *Горн.* **Otwór świdrowy,** буровáя скважина. **Otworem,** настежъ. **Drzwi stoją otworem,** двѐри стоя́ть на́стежъ.

Otworzenie, -nia, *ср.* вскры́тіе, откры́тіе; || обнару́женіе. **Otworzenie spadku po zniknym, po nieobecnym,** обнару́женіе наслѣ́дства по́слѣ пропавшаго безъ вѣсти, по́слѣ безвѣ́стно-отсу́тствующаго.

Otworzyście, Otworzysto, откры́то.

Otworzystość, -ści, *ж.* откры́тіе, отпира́ніе (*о́конъ, дверей*); || откровѐнность, чистосердѐчіе, *см.* **Otwartość.**

Otyć, *см.* **Roztyć się, Utyć.**

Otyczać, Otyczyć, подпира́ть, подпере́ть тычи́нками.

Otykać, *см.* **Obtykać.**

Otyłość, -ści, *ж.* поро́дность, ту́чность.

Otyły, поро́дный, ту́чный.

Otynkować, *см.* **Tynkować.**

Ow, Ow, Owa, Owo, тотъ, та. то, сей, сія. сіе, о́ный, о́ная, о́ное, ино́й, ина́я. ино́е. **I to i owo tam znajdziesz, и то и другóе тамъ найдѐшь. Gadać o tém i o owém,** говори́ть о томъ и о сёмъ. **Pleść ni to, ni owo,** болта́ть ни то, ни сё. **Ten tak, ów inaczéj,** одинъ такъ, другóй иначе.

Owad, -u, *м.* насѣко́мое. **Owady,** *Собир.* чѐрви, га́ды.

Owąd, употребля́ется съ предло́гами: **Do** (до) и **Z** (съ): **Do owąd,** до тѣхъ поръ, дотоѣ. **Z owąd,** отту́да. *Посл.* **Ni ztąd ni zowąd,** ни съ того, ни съ сего.

Owak, иначе, другимъ, инымъ о́бразомъ.

Owaki, ино́й, другóй.

Owal, -u, *м.* овалъ, ова́льная фигу́ра.

Owalnie, ова́льно.

Owalność, -ści, *ж. см.* **Owal.**

Owalny, ова́льный, продолгова́то-кру́глый. || *Анат.* яйцеобра́зный.

Owca, -y, *ж.* овца́.

Owczany, *см.* **Owczy.**

Owczarczyk, -a, Owczarek, -rka, *м.* овча́рь, ма́льчикъ пасу́щій овецъ.

Owczarka, -i, *ж.* овѐчья пасту́шка; || жена овчара.

Owczarnia, -ni, *ж.* овча́рня, овѐчій хлѣвъ, загóнъ.

Owczarny, овча́рный.

Owczarski, принадлежа́щій овчарý. Owczarski pies, овча́рка.

Owczarstwo, -a, *ср.* овцево́дство.

Owczarz, -a, *м.* овча́рь, овѐчій пасту́хъ; || овцево́дъ.

Owczątko, -a, *ср. см.* **Jagniątko.**

Owcześnie, въ то врѐмя.

Owczesny, тогда́шній.

Owczy, овѐчій. **Owcza skóra,** овчи́на.

Owczyna, -y, *ж.* худáя овѐчка.

Owczyniec, -ńca, *м.* загóнъ.

Owdowiałość, -ści, *ж.* вдовство́.

Owdowiały, вдóвый, вдóвствующій, овдовѣ́лый. **Człowiek owdowiały,** вдóвый человѣкъ. **Kobieta owdowiała,** вдóвая же́нщина. **Powtórnie owdowiały,** овдовѣ́лый во второ́й разъ. **Kościół owdowiały po swym pasterzu,** цѐрковь лиши́вшаяся своего́ пастыря; || осиротѣ́лый. лиши́вшійся дѣтей.

Owdowić, оста́вить во вдовствѣ́.

Owdowieć, овдовѣ́ть.

Owdowienie, -nia, *ср.* вдовство́.

Owdzie, тамъ, туда́. **Tu i ówdzie,** туда́ и сюда́, тамъ и сямъ, вдѣсь и тамъ. **To tu, to ówdzie,** то тутъ, то тамъ.

Owędy, вдѣсь, по э́той доро́гѣ, *см.* **Tamtędy. Tędy i owędy,** сюда́ и туда́.

Owiać, *см.* **Owiewać.**

Owieczka, -i, *ж.* овѐчка; || тысяченóгъ, кався́къ (*пасько́мое*); || *Бот.* за́йчьи ла́пки, за́йчья дя́тлина (*растѐніе*).

Owiędnąć, свя́нуть, *см.* **Więdnąć.**

Owieńczyć, увѣнча́ть, *см.* **Wieńczyć.**

Owies, -wsa, *м.* овёсъ.

Owiesek, -ska, *м. см.* **Owsik;** || овсе́цъ, *Умен. см.* **Owies;** || *Зоол.* ко́рюха, ко́рюшка (*ры́ба*).

Owiesny, *см.* **Owsiany.**

Owiewać, Owionąć, вѣ́ять, обвѣва́ть, провѣва́ть, сдува́ть, обдува́ть; || обвѣва́ть, очища́ть зёрна вѣя́ніемъ.

Owijać, Owinąć, *см.* **Obwijać.**

Owilgnąć, увлажиться, смочиться, промо́кнуть; || отсырѣ́ть.

Owilżać, Owilżyć, *см.* **Odwilżać, Zwilżać.**

Owinić, *см.* **Obwiniać.**

Owionąć, *см.* **Owiewać.**

Owisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Owlec, *см.* **Oblec.**

Owłoka, -i, *ж.* покрыва́ло, обвѐртка.

Owo, *см.* **Ów;** || **Owoż,** вдѣсь, вотъ. **Owoż jest, owoż go mamy,** вотъ онъ, вотъ онъ вдѣсь съ на́ми! || **Owo zgoła,** сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, коро́че сказа́ть.

Owoc, -u, *м.* плодъ, фру́ктъ.

Owocarnia, -ni, *ж. см.* **Owocnica.**

Owocnica, -y, *ж.* подва́лъ для хране́нія плодо́въ, фру́ктовъ, овощная; || **Owocnica,**

Owocarka, Owocniczka, овощная и фруктовая торговка.

Owocnictwo, -a, *ср.* фруктовая торговля.

Owocnik, -a, *м.* овощный и фруктовый торговецъ.

Owocny, *см.* **Owocowy.**

Owoconośny, Owocorodny, плодоносный, плодовый.

Owocowanie, -nia, *ср. Бот.* оплодотвореніе, образованіе плода.

Owocowy, Owocny, овощный, фруктовый, плодовый.

Owocześnie, *см.* **Ówcześnie.**

Owoczesny, *см.* **Ówczesny.**

Owoszczyć, навощить.

Owrzodzenie, -nia, *ср. Мед.* нагноеніе, нарываніе, нарывъ.

Owrzodziałość, -ści, *ж.* язвина, нарывъ.

Owrzodziały, покрытый язвами, вередами, изъязвленный.

Owrzodzieć, покрыться язвами, нагноиться.

Owsianka, -i, *ж.* овсянка.

Owsiany, овсяный. **Chleb owsiany**, овсяникъ.

Owsik, -a, *м. Бот.* дикій или живой овесъ.

Owsisko, -a, *ср.* поле засѣянное овсомъ.

Owszem, I owszem, конечно, разумѣется, безъ сомнѣнія, пойстинѣ; || охотно, съ охотою; || напротивъ того.—„**Pozwalasz?**"—**I owszem**! ты позволяешь?—съ охотою! **Jam go nie oszukał, i owszem on mię oszukał**, я не обманулъ его, напротивъ онъ меня обманудъ.

Owtędy, *см.* **Owędy.**

Oxeft, *см.* **Okseft.**

Oy... *см.* **Oj...**

Ożalać (po czém, po kim), Ożalić, Ożałować (czego, kogo), оплакивать, оплакать, сожалѣть, пожалѣть (*кого*).

Ożanka, -i, *ж. Бот.* дубровникъ, пяклунъ, чебрецъ, очанка.

Ozdabiać, украшать.

Ozdabiacz, *см.* **Ozdobiciel.**

Ozdabianie, -nia, *ср. см.* **Zdobienie, Przyozdobienie.**

Ozdoba, -y, *ж.* украшеніе, прикраса; || *Архит.* орнаментъ.

Ozdobiciel, -a, *м.* украситель, украшающій, убирающій что-либо.

Ozdobicielka, -i, *ж.* украшающая, убирающая что-либо.

Ozdobienie, -nia, *ср.* украшеніе.

Ozdobnie, красиво, изящно.

Ozdobność, -ści, *ж.* красивость, изящество, изящность.

Ozdobny, красивый, изящный.

Ozdownia, Hozdownia, -ni, *ж.* солодовня, *см.* **Mielcuch, Słodownia.**

Ozdownik, -a, *м.* солодовникъ.

Ozdrowiały, выздоровѣвшій.

Ozdrowić, возвратить здоровье, *см.* **Uzdrowić.**

Ozdrowiciel, -a, *м.* возстановитель здоровья, исцѣлитель.

Ozdrowieć, выздоровѣть.

Ozdrowienie, -nia, *ср.* выздоровленіе.

Oździenie, -nia, *ср.* (**słodu**), осушеніе солода.

Oździyć, высушить солодъ.

Oździki *мн. Бот.* пастушья сумка (*растеніе*).

Ożegać, Ożegnąć, Ożgnąć, обжигать, обжечь, зажигать, зажечь, сожигать, сжечь.

Ożeniać, Ożenić, Ożenić się, *см.* **Żenić, Żenić się.**

Ożenienie, -nia, *ср.* женитьба, свадьба.

Oziębiać, Oziębić, прохлаждать, охлаждать, прохладить, простудить. || **Oziębiać się, Oziębić się**, простывать, простынуть, охлаждаться, охладѣвать, охладѣть.

Oziębienie, Oziębianie, -nia, *ср.* охлажденіе, простываніе.

Oziębie, холодно, равнодушно.

Oziębiec, -bica, *м.* хладнокровный, равнодушный человѣкъ.

Oziębło, *см.* **Oziębie.**

Oziębłość, -ści, *ж.* холодность, равнодушіе, хладнокровіе.

Oziębły, холодный, равнодушный, хладнокровный.

Oziębnąć, охолодѣть, простыть.

Ozielenić, *см.* **Zielenić.**

Oziemnik, -a, *м.* земляной многоногъ (*насѣкомое*).

Ozierać się, осматриваться, оглядываться, *см.* **Obzierać się.**

Ozimi, *см.* **Ozimy.**

Ozimina, -y, *ж.* озимь.

Ozimy, озимый.

Ozionąć, дохнуть, пахнуть.

Ozłocić позолотить.

Oznać się (z czém), *см.* **Obeznać się.**

Oznaczać, Oznaczyć, означать, означить; || опредѣлять, опредѣлить; || показывать, показать; || отмѣчать, отмѣтить, обозначать, обозначить. **Oznaczyć znaczenie wyrazu**, опредѣлить значеніе слова. **Oznaczyć dzień**, назначить день. **To oznacza złe serce**, это показываетъ злое сердце. **Oznaczyć ilość alimentów**, опредѣлить содержаніе.

Oznaczanie, Oznaczenie, -nia, *ср.* означеніе; || опредѣленіе, объясненіе, заявленіе.

Oznajmiać, заявлять, объявлять, извѣщать, увѣдомлять, докладывать, доносить.

Oznajmiciel, -a, *м.* извѣститель, объявитель.

Oznajmicielka, -i, *ж.* извѣстительница, объявительница.

Oznajmienie, -nia, *ср* извѣщеніе, увѣдомленіе. донесеніе. объявленіе.

Oznajmujący, указательный. *Грам.* **Tryb oznajmujący**, изъявительное наклоненіе.

Oznaka, -i, *ж.* знакъ. признакъ; || доказательство, довод. **Oznaka przestępno-**

go zamierzenia, przyznakъ przestúpnago umysła.

Ozobać, oklevátь.

Ożóg, -oga, *m.* kочергá, гребóкъ.

Ożółcić *см.* **Żółcić.**

Ożonąć się, отбиваться, обороняться.

Ozór, -ora, *м.* бычáчій, говяжій языкъ.

Ożota, -y, *ж. Бот.* дúкій лéнъ.

Ożrebić się, *см.* **Zrebić się.**

Ozuchwalić, пріучúть къ нахáльству, къ нáглости, къ занóсчивости. || **Ozuchwalić się**, сдéлаться нáглымъ, дéрзкимъ, занóсчивымъ.

Ozwać się, *см.* **Odezwać się.**

Ożyć, ожúть.

Ożycie, -a, *ср.* возвращéніе къ жúзни.

Ożyły, ожúвшій.

Ożywczy, животвóрный, животворя́щій.

Ożywiać, Ożywić, оживля́ть, оживúть, воодушевля́ть, воодушевúть; || **Ożywiać się**, оживля́ться, воодушевля́ться.

Ożywiciel, -a, *м.* оживúтель, животворúтель.

Ożywienie, -nia, *ср.* оживлéніе одушевлéніе; || *жúвость.

Ożywny, оживлённый, одушевлённый.

P.

P произнóсится какъ рýсская бýква П. Когдá эта бýква въ концѣ́словъ смягчáется, то надъ ней ставúтся знакъ ' , напр. **łap'** (*хватáй*), **pokrop'** (*покропú*).

Pac! *Звук.* бацъ! хлопъ!

Paca, -y, *ж.* гребóкъ для мѣшáнія и́звести; || гладúло (*каменьщичье*)

Pach, -u, *м.* зáпахъ, духъ; || *Охот.* собáчье чутьё.

Pacha, -y, *ж* подмы́шка; || паховúна, крáйняя часть брю́ха; || *Стар.* залúвъ, *см.* **Zatoka**; || пазъ (*въ колесѣ*); || флúгель, пристрóйка къ глáвному строéнію, *см.* **Skrzydło**; || вырѣ́зъ, выдолбъ. долбéжъ; || сты́чка, соединéніе, *см.* **Fuga.**

Pachać, нюхать, обонять, *см.* **Wąchać, Wietrzyć**

Pachciarka, -i, *ж.* пáхтальщица. молóчница.

Pachciarnia -ni, *ж.* молóчная.

Pachciarski, пáхтальный, *см.* **Pachciarz.**

Pachciarz, Pakciarz, -a, *м.* пáхторъ, съёмщикъ молóчныхъ скопóвъ.

Pachnąć, пáхнуть.

Pachnący, пахýчій.

Pachoł, Pacholarz, -a, *м.* мáльчикъ, мáлый, молодéцъ, парень.

Pacholątko, -a, *ср* дéтúна, мальчúшка.

Pacholczy, лакéйскій, грýбый, невéжественный.

Pacholczyć, *см.* **Pachołkować.**

Pacholę, -cia, *ср.* мáльчикъ, óтрокъ; || слугá, челядúнецъ; || оруженóсецъ, щитонóсецъ.

Pacholęcy, óтроческій, óтрочій.

Pachołek, -łka, Pacholik, -a, *м.* мáльчикъ, мáлый. молодéцъ, парень. **Chudy pachołek**, бѣдня́къ, бѣдня́жка; || слугá, лакéй.

Pacholik, *см.* **Pachołek.**

Pachołkować, рабóлѣпствовать прислýживаться, подслýживаться. **Pachołkować komu**, служúть, прислýживать.

Pachołkowanie, -nia, *ср.* лакéйская слýжба.

Pacholstwo, -a, *ср.* чéлядь, слýги, прислýга.

Pacht, -u, *м.* пáхтаніе, арендовáніе дóйныхъ коróвъ на продáжу молокá.

Pachtować, пáхтать, арендовáть дóйныхъ коróвъ.

Pachwina, -y, *ж.* пахъ.

Pachwinowy, паховóй.

Pacierz, -a, *м.* молúтва; || молúтва Господня „Отче нашъ"; || **Pacierze**, *мн. см.* **Koronki, Paciorki**; || *Анат.* станова́я кость, позвонóчникъ, хребéтный столбъ.

Pacierzowy, молúтвенный; || позвонóчный, хребтóвый, спинно́й. **Kość pacierzowa**, позвонóчная кость.

Paciérzyczka, -i, *ж. Бот.* скорпióнникъ, гýсеница (*растéніе*).

Paciorek, -rka, *м.* крáткая молúтва; || **Paciorki**, *мн.* чётки; || бýсы, поддéльныя пéрлы. бúсеръ.

Paciorkowaty, узловáтый, колéнчатый.

Paciorkowy, бúсерный.

Paciornik, -a, *м.* дéлающій чётки, бýсы, бúсерникъ.

Paciuk, -a, *м.* вепрёнокъ, вепри́чицъ.

Pacjent, -a, *м.* пацiéнтъ, больно́й.

Pacjentka, -i, *ж.* пацiéнтка, больна́я.

Pacnąć, хлóпнуть, щóлкнуть, ударúть (*кого*).

Pacyfikacja, ji, *ж.* умиротворéніе, примирéніе.

Pacyfikacyjny, примирúтельный.

Pacyfikać, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).

Pącz, -u, *м.* пунш.

Pącze, -a, *ср. см.* **Pąkowie.**

Pączek, -czka, *м.* пóчка, (*на цвѣтáхъ, на дéревѣ*), глазóкъ, очкó (*у дéрева*); || пы́шка (*родъ пирожнаго*).

Paczenie się, Spaczenie się, извращéніе, уклонéніе, *см.* **Spaczenie.**

Pacześ, -si, *ж.* пáчеси, вычески, пáкли, *см.* **Pakuły, Zgrzebie.**

Paczesny, пáчесный, пáкляный. *см.* **Zgrzebny.**

Paczka, -i, *ж.* пáчка, свя́зка.

Paczyć się, корóбиться, крúвиться.

Paczyna, -y, *ж. см.* **Peczyna, Wiosło.**

Pad, -u, *м. Охотн.* тропá, звéрúный слéдъ, *см.* **Ślad.**

Pąd, -u, *м. Охот.* звéрúный слéдъ; || *см.* **Pęd.**

Padać, Paść, (**Paśdź,** *Неуп.*) па́дать, пасть, упада́ть, упа́сть, опада́ть. опа́сть. || **Padać się,** тре́скаться, разсѣда́ться, ло́паться.

Padalcowy, Padalczy, сво́йственный змѣѣ мѣдя́ницѣ.

Padalec, -lca, *м. Зоол.* мѣдя́ница (*змѣя́*).

Padanie, Padnienie, -nia, *ср.* паде́ніе, спаде́ніе; || **Padanie się,** тре́сканіе, ло́паніе.

Padlina, -y, *ж.* **Padło, -a,** *ср.* па́даль, мертвечи́на, сте́рво.

Padół, -u, *м.* доли́на, долъ, лощи́на, буеа́къ, овра́гъ. **Padół płaczu,** юдо́ль пла́ча.

Padolisty, буера́чистый, овра́жистый.

Padolny, доли́нный, ни́зменный, находя́щійся, расту́щій въ доли́нѣ.

Padołowy, буера́чный, овра́жный.

Paduch, -a, *м.* паду́чая болѣ́знь. зла́я не́мочь, эпиле́псія. *см.* **Kaduk;** || * злодѣ́й, и́звергъ, нечести́вецъ.

Padwan, -a, *м. Стар.* (*Умен.* **Padwanek**) любо́вная пѣ́сня, пѣ́сенка.

Padź, -dzi, *ж.* медо́вая сла́дость; || медвя́ная роса́.

Paf! *Звук.* **бацъ!** (*означа́ющее уда́ръ*).

Pąga, Pęga, -i, *ж. Стар.* пятно́, *см.* **Pręga;** || *Анат. Стар.* мяси́стая оболо́чка.

Pagina, -y, *ж.* страни́ца. **Fracta pagina,** страни́ца перегну́тая попола́мъ.

Paginować, нумерова́ть страни́цы.

Pagóreczek, -czka, *м.* хо́лмикъ, приго́рокъ, бугоро́къ.

Pagórek, -rka, *м.* холмъ, буго́ръ, го́рка.

Pagórkowaty, холми́стый, холмова́тый, бугри́стый, гори́стый.

Pagórkowy, бугро́вый.

Pągwica, -y, Pągawica, -y, *ж. Неуп.* ко́жаная пу́говица у тулу́ба, *см.* **Guz, Pętlica;** || *см.* **Wole.**

Paiż, -a, *м.* **Paiża, -y,** *ж.* щитъ, кира́са.

Pajączek, -czka, *м.* паучо́къ.

Pająk, -a, *м.* пау́къ. **Pająk morski, Pajęczna mysz,** карака́тица, гнюсъ. **Pająk krzyżak,** крестови́къ; || лю́стра. паникади́ло.

Pająkorak, -a, *м. Зоол.* коси-сѣ́но, сѣноко́съ (*родъ паука́*).

Pająkowy, паникади́льный, принадлежа́щій къ паникади́лу, къ лю́стрѣ.

Pajęcznik, -a, *м. Бот.* сайга́чій ко́рень, сайга́нъ.

Pajęczy, пауко́вый, пау́чій.

Pajęczyna, -y, *ж.* паути́на.

Pajęczynny, Pajęczyniasty, Pajęczynowy, Pajęczysty, паути́нный.

Pak, -u, *м.* родъ смолы́; || *см.* **Paka.**

Pąk, -a, *м.* древе́сная по́чка.

Paka, -i, *ж.* ки́па. тюкъ (*това́ровъ*).

Pakhof, -u, *м.* тамо́жня.

Pakiecik, -a, *м.* паке́тецъ, узело́къ, небольша́я па́чка.

Pakiecikowy, паке́тный, посы́лочный.

Pakiet, -u, *м.* у́зелъ, па́чка, свя́зка, паке́тъ.

Pakkamera, -y, *ж.* кладова́я, това́рный магази́нъ.

Pakłak, -u, *м.* то́лстое сукно́.

Pakłakowy, сдѣ́ланный изъ то́лстаго сукна́.

Paklepie, Paklepy, *мн.* па́кля, очёски, охло́пье. вы́чески; || костеря́. костри́ка.

Paklepny, *см.* **Zgrzebny.**

Pakość, -ści, *ж.* па́кость, непрія́тность.

Pakośnik, -a, *м. Мед.* пода́гра. костоло́мъ, суставоло́мъ.

Pakować, упако́вывать, укла́дывать, увя́зывать, завёртывать, уку́поривать, тюкова́ть.

Pakowanie, -nia, *ср.* уку́порка, укла́дка, увя́зка, упако́вка.

Pąkowie, -a, *ср.* древе́сныя по́чки.

Pakówka, -i, *ж.* смола́, варъ. тиръ.

Pakowny, укла́дистый, помѣсти́тельный.

Pakt, -u, *м.* догово́ръ, усло́віе.

Pakuł, -u, *м.* па́кля, очёски; || *Воен.* пыжъ (*для прибива́нія заря́да*).

Pal, -a, *м.* колъ, сва́я. **Pale wbijać,** вбива́ть сва́и. **Wbić na pal,** сажа́ть на́ колъ (*престу́пника*).

Pal, -u, *м. Агр.* головня́, ржа (*въ хлѣбѣ*); || *см.* **Opał.**

Pala, -i, *ж. Церк.* во́здухъ, покро́въ. поти́ра.

Pała, -y, *ж.* па́лица, дуби́на.

Pałac, -u, *м.* дворе́цъ; || пала́ты, госпо́дскій домъ, оте́ль. *Посл.* **Mieszka w pałacu, a je w garkuchni,** на брю́хѣ щелкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Pałać, пыла́ть, пламенѣ́ть.

Pałacowy, дворцо́вый; || принадлежа́щій къ госпо́дскому до́му, къ отели.

Pałacyk, -a, *м.* небольшо́й дворе́цъ, госпо́дскій домъ.

Palacz, -a, *м.* зажига́тель, поджига́тель; || истопни́къ; || кочега́ръ (*при паровы́хъ маши́нахъ*); || **Palacz wódki,** перегонщикъ, вы́курщикъ, винокуръ; || кури́льщикъ. кури́тель табаку́.

Pałąg, Pałąk, -u, *м. см.* **Obłąk, Kabłąk.**

Pałający, пыла́ющій, пламенѣ́ющій.

Pałanie, -nia, *ср.* пылъ, жаръ, горя́чность.

Palanka, -i, *ж. Фортиф.* палиса́дъ, остро́гъ.

Palankin, -u, *м.* паланки́нъ, носи́лки.

Palant, -a, *м.* лопа́точка (*для игры въ вола́нъ*); || игра́ въ мячъ.

Palantować, бить па́лкою. дуба́сить.

Palarusz, *см.* **Paraliż.**

Pałasik, -a, *м* са́белька.

Pałasz, -a, *м.* пала́шъ, са́бля, **Dobyć pałasza,** обнажи́ть са́блю.

Pałaszować, руби́ть са́блею. руби́ться, би́ться.

Pałaszowy, са́бельный.

Palatyna, -y, *ж.* палати́нъ. со́боли (*же́нское убра́нство*).

Palcat, -a, *м.* па́лочка, жезлъ, пру́тикъ

Palcowy, *Анат.* пальцевый, перстной· **Palcowa kość,** сустáвъ у пáльцевъ; || *Бот.* **Palcowe ziele,** пятилúстникъ.

Palczasty, Palczysty, Paleczny, пáлечный, *Мех.* **Koło palczaste,** пáлечное колесó; || *Бот.* длиневúдный, лáпчатый, пальцеобрáзный.

Palec, -lca, *м.* пáлецъ, перстъ. **Palec wskazujący, wtóry,** указáтельный пáлецъ. **Palec średni, trzeci,** срéдній пáлецъ. **Palec serdeczny,** безымя́нный *или* перстневóй пáлецъ. **Mały palec,** мáлый пáлецъ *или* мизúнецъ. ***Z palca co wyssać,** выдумать что нибýдь. **Stanąć na palcach,** стать на цы́почкахъ. **Palec u rękawiczki,** напáлокъ; || дюймъ (*мѣра*); || *Библ.* **Palec Boży,** перстъ Бóжій.

Pałeczka, -i, *ж.* пáлочка; || коклю́шка, цéвка (*для плетéнія кружева*); || барабáнная пáлочка, *см.* **Pałka**; || *Бот.* колéно, сукъ, нáростъ, *см.* **Kolanko.**

Pałecznik, -a, *м. Бот.* колючій макъ (*растéніе*).

Paleczny, *см.* **Palczasty.**

Palenie, -nia, *ср.* сожиráніе, сожжéніе. **Palenie w piecu,** топлéніе пéчи. **Palenie cegły, wapna,** обжиráніе кирпича, извести. **Palenie wódki,** винокурéніе. **Palenie wnętrzności,** *или* **we wnętrznościach,** воспалéніе внýтренностей. **Palenie tytuniu,** курéніе табакý.

Palestra, -y, *ж.* судéбное сослóвіе; || адвокáтское звáніе. **Palestra okręgu sądowego,** прися́жные повéренные óкруга судéбной палáты.

Palestrancik, -a, *м.* адвокáтскій пúсарь, писéцъ

Palestrancki, адвокáтскій; || прикáзный.

Palestrant, -a, *м.* новопринимáемый адвокáтъ; || вступáющій въ сослóвіе адвокáтовъ, прися́жныхъ повéренныхъ, защúтниковъ.

Palestrantski, *см.* **Palestrancki.**

Palet, -u, *м.* билéтъ; || **Palet egzekucyjny,** исполни́тельный листъ, *см.* **Egzekucja. Palet kary,** штрáфный билéтъ.

Paleta, -y, *ж.* палúтра (*у живописца*).

Palić, жечь, сожигáть; || палúть (*стрля́ть*); || топúть (*въ пéчкѣ*). || **Palić się,** горѣть, воспламеня́ться, воспаля́ться.

Palica, -y, *ж.* пáлица, трость, пáлка. **Palicowy,** пáлочный.

Paliczka, -i, *ж.* пáлочка. трóсточка, *см.* **Laska**; || *Астрон.* градшто́къ, математúческій инструмéнтъ.

Palikopa, -y, *ж. Прост.* прáвдникъ св. Петра въ окóвахъ.

Palipiecek, -cka, *м.* истопни́къ.

Palisada, -y, *ж.* палúсада, забóръ изъ кóльевъ.

Paliwo, -a, *ср.* тóпливо.

Paliwoda, -y, *м.* буянъ, забія́ка.

Palja, -ji, *ж.* длúнная и широ́кая мáнтія.

Paljur, -a, *м. Бот.* чúжникъ, терченóгъ (*растéніе*).

Paljusz, -a, *м.* пáлліумъ, омофóръ.

Pałka, -i, *ж.* пáлка. *Посл.* **Nie kijem go, ale pałką,** э́то всё однó и то же. **Pałki od bębna,** барабáнныя пáлки. * **Szalona pałka,** бѣшеная голова́; || *Бот.* **Pałki,** *мн.* пáлочникъ, колосúстая трава́.

Pałki, *см.* **Palny**; || удобосгараемый, горю́чій.

Pałkierz, -a, *м.* литáврщикъ.

Pałkować, бить пáлкою; || грести́ шестáми.

Palma, -y, *ж.* пáльма, пáльмовое дéрево.

Palmeczka, -i, *ж.* пáльмовая вѣтка.

Palmiczka, -i, ж. малорóслая пáльма.

Palmisty, Palmopłody, Palmopłodny, Palmorodny, обúлующій пáльмами.

Palmowy, пáльмовый.

Palnąć, выстрѣлить; || внезáпно удáрить, хватúть, тáпнуть, лáпнуть. **Palnąć komu w łeb,** застрѣлить кого, *см.* **Palić.**

Palnięcie, -cia, Palnienie, -nia, *ср.* удáръ; || выстрѣлъ.

Palnik, -a, *м. Бот.* альпíйскій ракúтникъ; || *Хим.* углерóдъ, чúстый у́голь, *см.* **Węglik.**

Palność, -ści, *ж.* сгараемость, горю́честь.

Palny, удобосгараемый, сгараемый, горю́чій. **Broń palna,** огнестрѣльное орýжіе. **Materje palne,** горю́чія вещества́, *см.* **Ognisty.**

Pałogłowiec, Paligłowiec, -wca, *м.* вертопрáхъ, вѣтренникъ, сумасбро́дъ, сорви́-голова́, сорванéцъ.

Palony, жжёный, горѣлый. **Kawa palona,** жжёный ко́фей. **Buty palone,** ю́фтяные сапоги́.

Palować, бить, вбивáть свáи.

Palowanie, -nia, *ср.* битьё свай; || свáйная бóйка.

Palowy, свáйный. **Most palowy,** мостъ на свáяхъ.

Pałub, -a, *м.* пень, колóда.

Pałuba, -y, *ж.* повóзочная крúша. ***Szalona pałuba,** глýпая, сумасбро́дная голова́.

Paluch, -a, *м.* большóй пáлецъ рукú; || напáлокъ, напéрстокъ (*для большáго пáльца*); || *Бот.* безврéменный цвѣтъ (*растéніе*).

Paluszek, -szka, *м.* пáльчикъ.

Paluszkować, перебирáть пáльцами; || *подтасóвывать, передéргивать въ кáртахъ, обманывать.

Pamfil, -a, *м.* родъ кáрточной игры́, похóжей на мýшку; || трéфовый валéтъ, стáршая кáрта въ э́той игрѣ.

Pamiątka, -i, *ж.* пáмять, напоминáніе, воспоминáніе; || пáмятникъ, монумéнтъ; || подáрокъ на пáмять. **Na pamiątkę tego dnia,** въ пáмять, въ воспоминáніе э́того дня. **Na wieczną pamiątkę,** въ вѣчное воспоминáніе. **Obchodzić, święcić pamią-**

tkę czego, прáздновать годовщúну (*событія, дня рожденія и т. п.*). **Dała mi ładną pamiątkę**, онá сдѣлала мнѣ прекрáсный подáрокъ на пáмять. **Wystawić komu pamiątkę**, поставúть кому пáмятникъ. **Piękną w ludzkiéj pamięci zostawił pamiątkę**, онъ остáвилъ пóслѣ себя́ прекрáсную пáмять мéжду людьми. **Do tych pamiątek przywiązuję największą wartość**, эти воспоминáнія я цѣню́ бóлѣе всегó.

Pamięć, -ci, *ж.* пáмять, воспоминáніе. **Uczyć się czego na pamięć**, учúться чему́ на пáмять. **Odpowiadać na pamięć**, отвѣчáть наизýсть. **Odświeżyć pamięć czego**, возобновúть воспоминáніе о чемъ. **Za mojéj pamięci**, въ моё врéмя, на моéмъ вѣкý. **Szkalować, czernić czyję pamięć**, безслáвить, чернúть чью пáмять. **Świętéj pamięci mój ojciec**, блаженной пáмяти отéцъ мой, покóйный отéцъ мой, *см.* **Nieboszczka, Nieboszczyk.**

Pamiętać, пóмнить, содержáть въ пáмяти, припоминáть, вспоминáть. **Pamiętać dobrodziejstwa**, пóмнить благодѣя́нія. **Niech ci Pan Bóg nie pamięta**, да прости́тъ тебя́ Богъ. **Pamiętać na co, na kogo**, пóмнить о чемъ, о комъ. || **Pamiętać się**, владѣть собóю, имѣть присýтствіе дýха, *см.* **Upamiętać się.**

Pamiętliwy, *см.* **Pamiętny.**

Pamiętne, -ego, *ср.* подáрокъ на пáмять.

Pamiętnie, достопáмятно, пáмятно; || • расторóпно.

Pamiętnik, -a, *м.* пáмятникъ; || альбóмъ; || дневникъ, журнáлъ, запúска. **Pamiętniki**, *мн.* запúски, мемуáры.

Pamiętno, пáмятно, *см.* **Pamiętnie.**

Pamiętność, -ści, *ж.* пáмятливость; || достопримѣчáтельность.

Pamiętny, Pamiętliwy, пáмятливый; || пáмятный, достопáмятный; || злопáмятный, злопáмятливый. **Pamiętne zdarzenie**, достопáмятное событіе. **Pamiętny na urazy**, злопáмятный; || расторóпный, *см.* **Upamiętały, Stateczny.**

Pampuch, -a, *м.* лепёшка, блúнъ; || толстáкъ, увáлень.

Pan, -a, *м.* господúнъ, бáринъ, хозя́инъ; || госудáрь, властúтель, владѣтель, владѣлецъ, помѣщикъ; || Господь (*Богъ*). **Najjaśniejszy Pan**, *см.* **Najjaśniejszy, Jaśnie, Wielmożny. Sobie pan**, самъ себѣ́ господúнъ. **Pan młody**, новобрáчный. **Pan wioski**, помѣщикъ, владѣлецъ дерéвни. **Pan domu**, домовладѣлецъ, хозя́инъ дóма. **Pan z panów**, человѣкъ знáтнаго рóда, знáтной фамúліи. **Pan** (*титло*), мúлостивый госудáрь. **Panowie**, мúлостивые госудáри! **Panie bracie**, панибрáтъ, коротúкій знакóмый, задушéвный прія́тель. **Za pan brat**, *см.* **Brat. Pozwól pan, daruj pan**, позвóльте, извúните. **Być panem siebie**, *или* **nad sobą**, владѣть собóю. **Udawać pana**, разыгрúвать бáрина, бáрствовать, жить побáрски. || **Господь. Pan Bóg**, Господь Богъ. **Chrystus Pan**, Господь Іисýсъ Христóсъ. **Panie, zmiłuj się**, Гóсподи, помúлуй! **Z Panem Bogiem**, съ Бóгомъ! **Da-li Pan, Da-li Bóg**, ей Бóгу.

Panak, -u, *м. Бот.* гладúшъ, цѣлúтельный кóрень.

Panakowy (sok), *Анат.* дягúльный сокъ.

Pancernik, -a, *м.* лáтникъ, кольчýжникъ. брóненóсецъ. || *Зоол.* боненóсецъ.

Pancerny, пáнцырный. **Pancerny towarzysz**, лáтникъ; || кирасúръ.

Pancerola, -i, *ж. Стар.* пúковая шестёрка въ кáртахъ.

Pancerz, -a, *м.* пáнцырь, кольчýга, брóня, лáты; || кирáсъ.

Pancerzowy, лáтный. **Koszula pancerzowa**, кольчýга.

Pancerzyk, -a, *м.* мáлый пáнцырь, кольчýга.

Pandrow', -wia, *м.* (**Pandrowie, Pandry**), *мн.*), червь; || глúста.

Paneczek, -czka, *м.* (*Умен. см.* **Pan**) госпóдчикъ, бáрчинокъ, *см.* **Panicz.**

Panegiryczny, панегúрическій.

Panegiryk, -a, *м.* похвáльное слóво, панегúрикъ.

Panegirysta, -y, *ж.* панегúристъ.

Panek, -nka, *м.* госпóдчикъ, князёкъ.

Paneńko, -a, *м. Прост.* употребля́ется тóлько въ звательномъ падежѣ: **Paneńku!** дóбрый бáринъ!

Panew, -nwi, *ж.* сковорóда, прóтивень; || водоёмъ; || *Артил.* лодúга; || *Морс.* барéль (*у штыля*).

Panewka, -i, *ж.* пóлка (*у ружéйнаго замка*).

Panewny, сковорóдный.

Pani, -ni, *ж.* госпожа, бáрыня, помѣщица, дáма; || хозя́йка; || **Najjaśniejsza Pani**, *см.* **Najjaśniejszy. Pani!** судáрыня! **Panie!** мúлостивыя госудáрыни! **Pani Dobrodziejka**, *см.* **Dobrodziejka. Pani młoda**, новобрáчная.

Paniątko, Paniąteczko, -a, *ср.* бáрченокъ, малолѣтній господскій сынъ.

Panicz, Paniczyk, -a, *м. см.* **Paniątko.**

Paniczkować, бáрствовать, жить побáрски.

Paniczyna, -y, *м.* дворя́нчикъ, госпóдчикъ.

Panię, -cia, *ср.* бáрченокъ.

Panięcy, бáрскій, господскій.

Panienka, Panieneczka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Panna**), бáрышня, дѣвúца, дѣвушка.

Panieński, дѣвственный, дѣвúческій, дѣвúчій. **Stan panieński**, дѣвúчество.

Panieństwo, -a, *ср.* дѣвство, дѣвúчество.

Panin, бáрынинъ, принадлежáщій бáрынѣ.

Panisko, Panosko, -a, *ср.* (*в. м.* **Pan**) дóбрый бáринъ, дóбрый господúнъ.

Panna, -y, *ж.* дѣва, дѣвúца; || бáрышня. **Najświętsza Panna**, Пресвятáя Дѣва Богo-

ро́дица, Богома́терь; || **Panna na wydaniu**, невѣста. **Panna młoda**, новобра́чная. **Panna służebna**, го́рничная, служа́нка. **Panna dworska**, дворо́вая дѣвушка; || родъ гру́ши; || *Астр.* Дѣва (*созвѣздіе*).

Panniny, свойственный дѣвицѣ.

Panosza, **-y**, *ж.* спѣсивость, го́рдость; || го́рдый, спѣсивый богачъ.

Panoszenie, **Spanoszenie**, **-nia**, *ср.* (*употребляется въ уничижительномъ смыслѣ*), возвышеніе изъ ничто́жества, обогащеніе.

Panoszyć, **Spanoszyc**, выводи́ть изъ ничто́жества, обогати́ть. || **Panoszyć się**, **Spanoszyć się**, вы́йти изъ ничто́жества, чва́ниться, обогати́ться.

Panów, ба́риновъ, принадлежа́щій ба́рину.

Panować, властвова́ть, владѣ́ть; || госпо́дствовать; || преобладать; || царить. **Panować szczęśliwie**, благополу́чно ца́рствовать, *см.* **Królować**. **Aleksander panował nad Azją**, Алекса́ндръ вла́ствовалъ надъ Азіею. **Dać nad sobą panować**, подчини́ться чьему́ либо госпо́дству надъ собо́ю. **Milczenie panowało dokoła**, молча́ніе ца́рствовало вокру́гъ. **Panowała moda**, госпо́дствовала мо́да.

Panowanie, **-nia**, *ср.* влады́чество, госпо́дство; || ца́рствованіе. **Żądza panowania**, властолю́біе. **Za panowania**, **Pod panowaniem**, въ ца́рствованіе.

Panowny, властительный, госпо́дствующій; || ца́рственный.

Pański, госпо́дскій, ба́рскій, помѣщичій; || хозя́йскій; || госпо́день, госпо́дній. **Grunta pańskie**, помѣщичьи зе́мли. **Dzień Pański**, день страшнаго суда́. **Wieczerza Pańska**, та́йная ве́черя. **Modlitwa Pańska**, моли́тва Госпо́дня.

Pańskie, **-ego**, *ср.* ба́рщина, задѣ́лье, *см.* **Pańszczyzna**.

Pańsko. **Po pańsku**, **Z pańska**, поба́рски.

Pańskość, **-ści**, *ж.* ба́рство.

Państwo, **-a**, *ср.* государство, ца́рство; || владѣльческая земля́, владѣ́ніе, помѣстье, во́тчина; || ба́рство; || **Państwo** *Собир.*, господа́ (*мужъ и жена*). **Państwo Zabłoccy**, господа́ Забло́цкіе, т. е. Забло́цкій съ жено́ю. **Państwo młodzi**, новобра́чные, молодые.

Państwowy, государственный.

Pańszczyzna, **-y**, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье. **Regiestr pańszczyzny**, поземе́льная кни́га.

Pańszczyzniany, та́гловый, ба́рщинный. **Dzień pańszczyzniany**, рабо́чій день; || подлежа́щій ба́рщинѣ, ба́рщинный.

Pantaleon, **-a**, *м.* панталео́нъ (*муз. инструме́нтъ, родъ клавеси́на*).

Pantalony, **-ów**, *мн.* пантало́ны, штаны́.

Pantera, **-y**, *ж. Зоол.* барсъ (*живо́тное*).

Pantofel, **-fla**, *м.* ту́фель, ту́фля.

Pantofelek, **-lka**. *м.* ту́фелька.

Pantoflarz, **-a**, *м.* ту́фельщикъ, ту́фельный мастеръ.

Panujący, ца́рствующій, ца́рствующій государь; || госпо́дствующій, преобладающій.

Panwie, *мн. Плотн.* до́ски съ планками.

Papa, **-y**, *м.* па́пенька, ба́тюшка. *см.* **Tata**; || пасть, ротъ, гло́тка. **Trzasnąć kogo w papę**, вкати́ть кому́ оплеу́ху, затре́щину.

Papać, ѣсть, жева́ть (*о дѣтяхъ*).

Papawa, **-y**, *ж. Бот.* одува́нчикъ, попо́во гуме́нце (*расте́ніе*).

Papcie, *см.* **Papuć**.

Papie, *ср. Собир.* древе́сныя по́чки, *см.* **Pąpowie**; || пухъ (*на нѣкоторыхъ расте́ніяхъ*).

Papier, **-u**, *м.* бума́га, докуме́нтъ. **Papier klejowy**, **pisarski**, пи́счая бумага. **Papier do uwijania**, оберточная бумага. **Papier drukarski**, печа́тная, кни́жная бумага. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бумага. **Papier skarbowy**, государственная облига́ція. **Papier stępla do opłat spadkowych**, по́шлинная ге́рбовая бумага по насле́дствамъ. **Papier stępla szacunkowego**, оце́ночная ге́рбовая бумага. **Papier stępla karnego**, штра́фная ге́рбовая бумага. **Papiery likwidacyjne**, **procentowe**, выкупны́я проце́нтныя бума́ги. **Papiery indemnizacyjne procentowe**, выкупныя по помѣщичьимъ имѣніямъ проце́нтныя бума́ги. **Papiery publiczne**, государственныя проце́нтныя бума́ги, облига́ціи. **Papier listowy**, почто́вая бума́га. **Papiery handlowe**, векселя́, заёмныя пи́сьма.

Papierek, **-rka**, *м.* бума́жка, бума́жечка.

Papierne, **-ego**, *ср. см.* **Stęplowe**.

Papiernia, **-ni**, *ж.* бума́жная фа́брика.

Papiernictwo, **-a**, *ср.* дѣланіе бума́ги.

Papiernik, **-a**, *м.* бума́жный фабрика́нтъ.

Papierny, *Бот.* производя́щій бума́гу, бумагоно́сный.

Papierówka, **-i**, *ж.* родъ гру́ши.

Papierowy, бума́жный. **Papierowe pieniądze**, бума́жная моне́та, ассигна́ція. **Papierowe drzewko**, папи́русъ.

Papierzysko, **-a**, *ср.* него́дныя бума́ги, хламъ.

Papieski, *см.* **Papiezki**.

Papiestwo, *см.* **Papieztwo**.

Papież, **-a**, *м.* па́па.

Papiezki, па́пскій.

Papieżnica, **-y**, **Papieżniczka**, **-i**, *ж.* папи́стка.

Papieżnictwo, **-a**, *ср.* папи́змъ, ри́мское исповѣданіе.

Papieżniczy, па́пскій.

Papieżnik, **-a**, *м.* папи́стъ.

Papieztwo, **-a**, *ср.* па́пство, па́пское досто́инство.

Papilot, **-a**, *м.* папильётка.

Papinkarz, **-a**, *м.* ла́комка, нѣ́женка, ба́ловень.

Papinki, **-ów**, *мн.* ла́комства, сла́сти.

Papinkowato, нѣ́жно, изнѣ́женно.

Papinkowatość, **-ści**, *ж.* изнѣженность. **Papinkowaty**, изнѣженный.

Papirus, **-u**, *м.* папи́ръ (*растéніе*); || **папи́ровая** бума́га.

Papirusowy, папи́ровый.

Papista, *см.* **Papieżnik.**

Papistka, *см.* **Papieżnica.**

Papistowski, *см.* **Papieżniczy.**

Papizm, *см.* **Papieżnictwo.**

Papka, **-i**, *ж.* дѣ́тская ка́шка; || * хлѣ́бъ. *Посл.* **Czapką, papką i solą ludzie ludzi sobie niewolą**, поклонами, хлѣбомъ да со́лью, лю́ди привлека́ютъ къ себѣ́ люде́й.

Papkowaty, имѣющій схо́дство съ дѣ́тскою ка́шкой.

Papla, **-i**, *м.* болту́нъ, пустоме́ля, враль.

Paplać, **Paplotać**, **Plaplać**, болта́ть, пустоме́лить, врать.

Paplacz, **-a**, *м. см.* **Papla.**

Paplanie, **Paplotanie**, **Plaplanie**, **-nia**, *ср.* болтовня́, вранье́.

Paplarka, **-i**, *ж.* болту́нья.

Paplarstwo, **-a**, *ср.* болтли́вость.

Paplarz, **-a**, *м. см.* **Papla.**

Paplotać, *см.* **Paplać.**

Pąpowie, *Собир.* древе́сныя по́чки; || пухъ на расте́ніяхъ.

Paproć, **-ci**, *ж. Бот.* па́поротъ, па́поротникъ. **Paproć wodna**, цвѣтна́я па́поротъ.

Paprociany, поро́сшій па́поротникомъ.

Paprocina, **-y**, *ж.* мѣ́сто поро́сшее па́поротникомъ.

Paprotczany, зе́рликовый, изъ поро́ды папоротниковъ, *см.* **Paprotka.**

Paprotka, **-i**, *ж. Бот.* небольшо́й па́поротникъ, зе́рликъ.

Paprotnica, **-y**, *ж. Бот.* копьеобра́зный па́поротникъ.

Paprotnik, **-a**, *м. Бот.* селезе́ночникъ, многоголо́вникъ (*растéніе*).

Paprzać, **Paprzać się (w ziemi)**, ры́ться, копа́ться (*въ землѣ*).

Paprzyca, **-y**, *ж.* сте́ржень въ ме́льничномъ жерново́мъ ка́мнѣ.

Paprzysko, **-a**, *ср.* мѣ́сто, гдѣ́ куропа́тки *или* ку́рицы гребу́тъ, ро́ются для снесе́нія яицъ; || *Мед.* **Paprzyska na głowie**, коро́ста, парши́, шелуди.

Papuć, **-cia**, *м.* папу́ша, ту́фель (*у жéнщинъ на Востокѣ*).

Papuga, **-i**, *м.* попуга́й.

Papużasty (kolor), **желтозеле́ный** цвѣтъ.

Papużeć, * говори́ть какъ попуга́й.

Papuzi, **Papuży**, попуга́ичій.

Par, **-u**, *м.* зной, со́лнечный жаръ.

Par, **-a**, *м.* керъ (*титулъ*).

Para, **-y**, *ж.* паръ; || тума́нъ. **Para wodna**, водяно́й паръ. **Para powstająca nad rzeką**, тума́нъ надъ рѣ́кою.

Para, **-y**, *ж.* па́ра, чета́. **Para koni**, **па́ра** лошаде́й. **Dobrać do pary**, **подобра́ть подъ па́ру**. **Parami, w parach**, **попа́рно. Na parę miesięcy**, мѣ́сяца на́ два. **Do pary, nie do pary**, четъ, нечетъ.

Parabola, **-i**, *ж.* при́тча; || *Мат.* пара́бола.

Parać się (czém), мѣша́ться во что́, занима́ться чѣ́мъ; || **Parać się z kim**, брата́ться, дружи́ться.

Parada, **-y**, *ж.* пока́зъ, пара́дъ; || пы́шность, великолѣ́піе. **Mieć co od parady**, выставля́ть что́ на пока́зъ. **Iść z wielką paradą**, выступа́ть съ большо́й пы́шностію.

Paradnie, **пара́дно**, пы́шно, великолѣ́пно, щегольски.

Paradny, пара́дный, щегольско́й, пы́шный, великолѣ́пный; || отмѣ́нный, превосхо́дный.

Paradować, щеголя́ть, чва́ниться, тщесла́виться.

Paradys, **-u**, *м.* раёкъ, паради́зъ (*въ театрѣ*).

Paraf, **-u**, *м.* скрѣ́па, по́дпись съ нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.

Parafernalny, *Стар.* дава́емый сверхъ прида́наго.

Parafja, **-ji**, *ж.* прихо́дъ, прихо́дская це́рковь.

Parafjalny, прихо́дскій.

Parafjan, **Parafjanin**, **-a**, *м.* прихожа́нинъ; || * провинція́лъ, деревѣ́нщина.

Parafjanka, **-i**, *ж.* прихожа́нка; || * провинція́лка.

Parafjański, провинціа́льный, деревѣ́нскій, просто́й, гру́бый.

Parafjaństwo, **-a**, *ср.* деревѣ́нщина, невѣ́жество, гру́бость, провинціа́льный тонъ.

Parafjańszczyzna, **-y**, *ж. см.* **Parafjaństwo.**

Parafować, скрѣпля́ть листы́, помѣча́ть сокращенной по́дписью, нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.

Parafowanie, **-nia**, *ср.* скрѣ́пка, помѣ́та, *см.* **Paraf.**

Parafrazować, толкова́ть, изъясня́ть мно́гими слова́ми.

Parafrazowanie, **-nia**, *ср.* перифра́зисъ, истолкова́ніе; || превра́тное толкова́ніе.

Paragon, **-u**, *м.* сопе́рничество, соревнова́ніе.

Paragraf, **-u**, *м.* парагра́фъ (*статья́, знакъ §*).

Paralela, **-i**, *ж. Мат.* **параллѣ́льная** ли́нія, *см.* **Równoległa.**

Paralityk, **-a**, *м.* **парали́чный**; || **парали́тикъ, разслабленный.**

Paraliż, **-u**, *м. Мед.* **парали́чъ, онѣмѣ́ніе.**

Paraliżować, *см.* **Sparaliżować**; || * **уничтожа́ть дѣ́йствіе, ослабля́ть.**

Paraliżowanie, **Sparaliżowanie**, **-nia**, *ср.* **(czyich usiłowań), уничтоже́ніе чьихъ дѣ́йствій, ослабле́ніе.**

Paraliżowaty, **парали́чный**, *см.* **Sparaliżowany.**

Paraliżowy, паралíчный. **Paraliżowa choroba**, паралíчъ. **Paraliżowe ziele**, *см.* **Pierwiosnek.**

Parangon, -u, *м.* алмáзъ (*безъ всякаго плтна*); || *Тип.* парагóнъ (*шрифтъ 21 и 18 пунктовъ*).

Parantelat, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтной фамúліи.

Parapet, u, *м. см.* **Przedpiersień.**

Parasol, -a, *м.* зóнтикъ.

Parasolik, -a, *м.* парасóль, дáмскій зóнтикъ.

Parawan, -a, *м.* ши́рмы.

Parawanik, -a, *м. Умен.* ши́рмочки.

Parch, -u, *м.* (**Parchy, -ów**, *мн.*) коро́ста, шелуди, парши́, часóтка; || * парши́вый жúдъ; || *см* **Parkot.**

Parchaty, Parchowaty, парши́вый, шелуди́вый, *см.* **Parszywy.**

Parchowacina, -y, *ж.* шелуди́вое мéсто.

Parchowaty, *см.* **Parchaty.**

Parcianka, -i, *ж.* парусúнникъ.

Parciany, портяно́й.

Parcie, -a, *ср.* давлéніе, гнетéніе. гнéтъ; || *Med.* **Parcie w brzuchu**, рéзь въ животѣ.

Parcieć, Sparcieć. *Област.* дря́бнуть.

Parcjalnie, пристрáстно, *см.* **Stronnie.**

Parcjalność, -ści, *ж.* пристрáстіе, *см.* **Stronność.**

Parcjalny, пристрáстный, *см.* **Stronny.**

Pardwa, -y, *ж.* бѣлая куропáтка; || кулúкъ, авдóтка.

Parentela, -i, *ж.* родствó, родня; || рóдственники.

Parenteza, -y, *м.* вводное предложéніе; || вмѣстительныя скóбки ( ), *см.* **Nawias.**

Parentis, *Юрид.* опредѣленіе объ исполненіи рѣшéнія, сдѣланнаго загранúчнымъ судéбнымъ мéстомъ, до разбирáтельства дѣла.

Pargamin, -u, *м.* пергáментъ.

Pargaminnik, -a, *м.* пергáментщикъ.

Pargaminowy, пергáментный.

Park, -u, *м. см.* **Parkot**; || паркъ, звѣри́нецъ, *см.* **Zwierzyniec, Ogród**; || *Воен.* паркъ (*артиллерúйскій*).

Parka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Para**), лéгкій паръ.

Parkacz, -a, *м.* стáрый козёлъ.

Parkan, -u, *м.* забóръ, огрáда.

Parkanić, *см.* **Oparkanić.**

Parkiet, *см.* **Posadzka.**

Parkocić się, козли́ться.

Parkot, -u, *м.* козли́ный зáпахъ.

Parkotny, вонючій какъ козёлъ.

Parlament, -u, *м.* парлáментъ.

Parlamentarny, Parlamentarski, *см.* **Parlamentowy.**

Parlamentarz, -a, *м.* парламентёръ, перегово́рщикъ.

Parlamentować, договáриваться о сдáчѣ гóрода; || вступáть въ перегово́ры, договáриваться (*о чёмъ*).

Parlamentowanie, -nia, *ср.* перегово́ры

Parlamentowy, парлáментскій. **Stronnictwo parlamentowych**, пáртія защúтниковъ парлáмента.

Parlist, -u, *м. Бот. см.* **Podkolan.**

Parno (jest), жáрко, дýшно.

Parność, -ści, *ж.* зной, жаръ, духотá.

Parny, зно́йный, жáркій, дýшный.

Parobczak, -a, *м.* батрáкъ, работникъ, крестья́нинъ, рабóтающій изъ плáты.

Parobczy, батрачій.

Parobek, -bka, Parobeczek, -czka, *м. см.* **Parobczak.**

Paroch, -a, *м.* (*прихóдскій священникъ*), *см.* **Proboszcz.**

Parochja, -ji, *ж. см.* **Probostwo.**

Parokonny, запря́женный пáрою, въ двѣ лóшади.

Parokrąg, -ęgu, *м.* **atmosféra**, *см.* **Powietrzokrąg.**

Paroksyzm, -u, *м.* парокси́змъ, припáдокъ.

Parol, -u, *м. Воен.* парóль, *см.* **Hasło**; || парóли, двойная ставка (*въ игрѣ*).

Parolik, -a, *м.* подáрокъ на пáмять въ знакъ того́, что дáнное обѣщáніе бýдетъ испóлнено; || *Старр.* закладъ.

Paronomazja, -ji, *ж.* соединéніе созвýчныхъ словъ; || сходство словъ (*въ рáзныхъ языкáхъ*).

Parów, -owu, *м.* овráгъ, рытвина, промóина.

Parować, Wyparować, испускáть испáрину, испаря́ться, превращáться въ пары; || **Wyparować**, вытѣснить, прогнáть; || **Parować, Sparować (komu)**, отражáть, отбивáть (*кого*).

Parowanie, -nia, *ср.* испарéніе; || *Хим.* выпáриваніе.

Parowisty, овражистый.

Parowóz, -u, *м.* паровóзъ, паровáя машúна, паровúкъ.

Parsk, -a, *м.* фы́ркапіе (*лóшади*); || неудержúмый хóхотъ, *см.* **Parskanie**; || удýшливый зной, жаръ; || *Бот.* **Parsk kozi**, *см.* **Kozi parsk.**

Parskać, Parsknąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о лóшади*); || надрывáться отъ смѣху. помирáть сó смѣху (*о людяхъ*).

Parskanie, -nia, *ср.* фы́рканіе; || неудержúмый хóхотъ.

Parsknąć, *см.* **Parskać.**

Parsknienie, *см.* **Parskanie.**

Parszywiec, -wca, *м.* паршúвецъ.

Parszywieć, Oparszywieć, паршúвѣть, опаршúвѣть, шелудúвѣть, ошелудúвѣть.

Parszywość, -ści, *ж.* корóста, чесóтка; || паршúвость.

Parszywy, паршúвый. шелудúвый, корóстливый.

Part, -u, *м.* портянúна, тóлстая холстúна.

Partacki, неуклю́жій, аля́повatый. дýрно сдѣланный, неискýсный.

Partacko, Po partacku, аля́повато. грýбо, неискýсно.

Partactwo, **-a**, *ср.* пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partacz, **-a**, *м.* пачку́нъ, вахля́й, плохо́й ремёсленникъ; || што́пальщикъ.

Partaczyć, вахля́ть, па́чкать, кропа́ть, рабо́тать ко́е какъ; || што́пать, класть запла́ты, *см.* **Partolić**.

Partanina, **-y**, *ж.* што́панье, почи́нка. **Partaniną się bawić**, занима́ться пустя́ками; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partes, **-u**, *м.* партёсъ (*пѣніе разными голосáми съ согласіями и измѣненіями по правиламъ гармоніи*). || * **Mówić jak z partesu**, говори́ть какъ кни́га. **Stąpać z partesu**, ва́жно выступа́ть.

Partja, **-ji**, *ж.* сторона́, па́ртія; || транспо́ртъ; || отря́дъ (*рекрутъ, солдатъ*); || па́ртія (*женихъ и невѣста*). **Kupić znaczną partją wina**, купи́ть значи́тельный транспо́ртъ вина́. **Trafia mu się dobra partja**, онъ мо́жетъ сдѣлать прекра́сную па́ртію (*мо́жетъ выгодно жени́ться*). **Zagrać partją szachów**, сыгра́ть па́ртію ша́хматовъ.

Partolenie, **-nia**, *ср. см.* **Partactwo**.

Partolić, **Spartolić**, па́чкать, испа́чкать, вахля́ть, свахля́ть, рабо́тать на́скоро.

Partykuła, **-y**, *ж. Грам.* части́ца рѣчи.

Partykularny, ча́стный.

Partykularz, **-a**, *м.* ча́стная жизнь, жизнь въ глуши́, въ дере́внѣ, въ провинціи.

Partytura, **-y**, *ж. Муз.* партиту́ра.

Partyzana, **-y**, *ж.* партиза́нъ, бе́рдышъ.

Partyzancki, партиза́нскій, на́ѣздническій.

Partyzant, **a**, *м.* приверженецъ, после́дователь, *см.* **Stronnik**; || *Воен.* на́ѣздникъ, партиза́нъ.

Partyzantka, **-i**, *ж.* партиза́нтка, после́дательница, *см.* **Stronniczka**; || * схва́тка, стычка, на́ѣздъ.

Parza, **-y**, *ж.* мёсиво (*кормъ для соба́къ*).

Parzchać, **Parzchnąć**, *см.* **Parskać**, **Parsknąć**.

Parzenie, **-nia**, *ср.* слу́чка, припускъ; || подбира́ніе подъ па́ру; || опа́риваніе, обдава́ніе па́ромъ.

Parznia, **-ni**, *ж.* корыто для ко́рма соба́къ.

Parzyć, жечь, обжига́ть, пали́ть; || па́рить, обдава́ть кипятко́мъ, обва́ривать. || **Parzyć się**, жёчься, обжига́ться, па́риться, обва́риваться.

Parzyć, *Неуп.* подбира́ть подъ па́ру; || своди́ть (*о пти́цахъ*); || случа́ть, спуска́ть (*живо́тныхъ*); || совокупля́ть, соединя́ть, связывать попа́рно. || **Parzyć się**, совокупля́ться, случа́ться (*о живо́тныхъ*), понима́ться, гнёзди́ться (*о пти́цахъ*).

Parzydło, **-a**, *ср. Бот.* та́волга, спире́й (*расте́ніе*).

Parzydłowy, таволжный.

Parzykasza, **-y**, *ж. см.* **Kopcidym**.

Parzysty, па́ристый, па́рный, чётный. **Liczba parzysta**, чётное число́.

Pas, **-a**, *м.* по́ясъ. кушакъ; || портупе́я (*у са́бли*); || пе́ревязь; || полоса́. * **Zima za pasem**, зима́ на дворѣ, зима́ приближа́ется. **Woda mu była po pas**, вода́ была́ ему́ по́-поясъ. **Pas tragarski**, ля́мка, пе́ревязь. **Pas od ruptury**, *Хир.* грыжева́я подвя́зка, банда́жъ. **Pasy z kogo drzeć**, сдира́ть съ кого́ ко́жу полоса́ми. **Iść z kim za pasy, w zapasy**, *см.* **Zapasy**. || *Астрон. и Геогр.* по́ясъ, зо́на. *см.* **Strefa**. **Pas niebieski**, зодіа́къ, со́лнечный путь, *см.* **Zodjak**, **Zwierzyniec**. **Wązki pas ziemi**, коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́. **Pas graniczny**, погранична́я черта́. **Materja w pasy**, полоса́тая мате́рія.

Pasać, *Стар.* опоя́сывать.

Pasaman, **Pasamon**, **-u**, *м.* позуме́нтъ, галу́нъ.

Pasamonik, **Pasamonnik**, **-a**, *м.* позуме́нтщикъ, *см.* **Szmuklerz**.

Pasaż, **-u**, *м.* паса́жъ (*крытый прохо́дъ*), перехо́дъ; || *Муз.* паса́жъ, перехо́дъ.

Pasażer, **-a**, *м.* пассажи́ръ, проѣзжій.

Pasażerski, пассажи́рскій.

Paść, **Pasać**, пасти́ (*стадо*); || **Paść się**, пасти́сь. * **Paść się nadzieją**, жить, пита́ться наде́ждою.

Paść, *см.* **Padać**.

Paść, **-ści**, *ж.* мышело́вка, западня́, лову́шка, пасть.

Pascha, **-y**, *ж.* Па́сха; || Свѣ́тлое Воскресе́ніе.

Paschalja, **-ji**, *ж.* пасха́лія.

Paschalny, *см.* **Wielkanocny**.

Pasek, **-ska**, *м.* поясо́къ. **Paski (na których dzieci wodzą)**, по́мочи. **Paski u szabli**, портупе́я. **Pasek do brzytwy**, бри́твенный ремёнь. **Tkanina w paski**, полоса́тая ткань.

Pasibrzuch, **-a**, *м.* тунея́децъ. дармое́дъ.

Pasiecznik, **-a**, *м.* паса́чникъ, пчелово́дъ.

Pasieczny, паса́чный.

Pasieka, **-i**, *ж.* паса́ка; || заса́ка, *см.* **Zasiek**.

Pasienie, **-nia**, *ср.* пастьба́, пасе́ніе.

Pasierb, **-a**, *м.* па́сынокъ; || *Стар. Русск.* па́сербъ. **Pasierby**, *мн.* дѣти отъ пе́рваго бра́ка.

Pasierbica, **-y**, *ж.* падчерица; || *Стар. Русск.* па́сербица.

Pasierbiczy, **Pasierbowy**, па́сынковъ. принадлежа́щій, свойственный па́сынку.

Pasigęba, *см.* **Pasibrzuch**.

Pasisty, па́житный, обильный па́житями.

Pasja, **Passja**, **-ji**, *ж.* страсть, *см.* **Namiętność**. **Pasjami co lubić**, страстно любить что-либо; || *мн.* **Pasje**, неистовство, наступле́ніе, бѣшенство; || страсти, страда́нія Христо́вы, *см.* **Męka Pańska**.

Pasjonat, -a, м. вспы́льчивый, горя́чій человѣкъ, горя́чка.

Paskować, полосова́ть, дѣлать полоса́тымъ.

Paskowany, Paskowaty, полоса́тый.

Paskowy, поясно́й, ремённый.

Paskuda, -y, ж. мѣрзость, дрянь, па́кость, нечистота́, *см.* **Szkarada.**

Paskudnica, -y, ж. скверна́вка, мерзавка, па́костница; || замара́шка, неря́ха, шлюха.

Paskudnie, скве́рно, мѣ́рзко, га́дко, па́костно; || неряшливо.

Paskudnik, -a, м. скверна́вецъ. мерза́вецъ. па́костникъ; || замара́шка, неря́ха, *см.* **Paskuda.** || *Ветер.* зано́тица (*болѣзнь у лошадей*); || мѣдя́нка, короткошея́ (*насѣко́мое*).

Paskudność, -ści, ж. мѣ́рзость, га́дость, па́кость, гнусность. срамота́.

Paskudny, мѣ́рзкій, га́дкій, гну́сный, па́костный, скве́рный; || неряшливый, неопря́тный; || отврати́тельный.

Paskudstwo, -a, ср. *см.* **Paskudność.**

Paskudzenie, -nia, ср. га́женіе, па́кощеніе, осквернѣніе.

Paskudziarz, -a, м. *см.* **Paskuda.**

Paskudzić, Spaskudzić, Opaskudzić, па́костить, запа́костить, па́чкать, запа́чкать, марать, замара́ть, осквернить, оскверни́ть, га́дить, загади́ть. || **Paskudzić się**, па́чкаться, мараться, оскверня́ться.

Paskwil, -u, м. *см.* **Paszkwil.**

Pasmo, -a, ср. па́смо, мото́къ, та́лька (*нитокъ*), осно́ва (*ткани*), нить (*жизни*), сплете́ніе (*обстоятельствъ*), рядъ (*происше́ствій*). цѣпь (*горъ*). **Nieprzerwanem pasmem**, безпрерывно, вереніцею, вытянутою линіею.

Paśne, -ego, ср. вы́гонное пра́во; || пла́та за пастьбу́.

Paśnia, Pasznia, -ni, ж. па́жить, па́стбище, па́ства, вы́гонъ.

Paśnik, -a, м. портупе́йный ма́стеръ и продаве́цъ.

Pasorzyt, *см.* **Pasożyt.**

Pasować, примѣ́ривать, прилаживаться, быть въ по́ру. приставать. **Trzewiki pasują**, башмаки́ пришли́сь въ по́ру. **Odzienie to pasuje mu dobrze**, э́то пла́тье сидитъ на нёмъ хорошо́. || Соотвѣтствовать, схо́дствовать, примѣня́ться, согласова́ться, *см.* **Przypadać, Przystawać.** || Пасова́ть (*въ игрѣ*). || **Pasować na rycerza**, посвяти́ть кого́ въ ры́цари. || **Pasować się**, боро́ться.

Pasowanie, -nia, ср. (**na rycerza**), посвяще́ніе въ ры́цари; || **Pasowanie się**, борьба́; || пасова́ніе (*въ игрѣ*).

Pasówka, -i, ж. родъ гру́ши.

Pasownictwo, -a, ср. боре́ніе, подви́жничество, состяза́ніе.

Pasowniczy, относя́щійся къ состяза́нію.

Pasownik, -a, м. боре́цъ, бое́цъ, атлетъ, *см.* **Zapaśnik.**

Pasowy, поясно́й, ремённый.

Pasożyt, -a, м. чужея́дный (*о растѣніяхъ*); || *блюдолизъ, прихлеба́тель. объѣ́дало.

Pasożytny, чужея́дный.

Pasport, *см.* **Paszport.**

Pasportowy, *см.* **Paszportowy.**

Passive (*съ лат.*), страда́тельно.

Passivum, *Ком.* пассивъ.

Pasta, -y, ж. ли́тикъ (*стекло́ поддѣланное подъ драгоцѣнный камень, фальшивый, поддѣльный драгоцѣнный камень*).

Pastela, -i, ж. пасте́ль. суха́я кра́ска.

Pastereczka, -i, ж. пасту́шка.

Pasterek, -rka, м. пастушо́къ.

Pasterka, -i, ж. пасту́шка; || эклога, пасту́шеское стихотворе́ніе, идилліа, *см.* **Sielanka**; || церко́вная слу́жба въ пра́вдникъ Рождества́ Христо́ва.

Pasternak, -u, м. пастерна́къ (*расте́ніе*).

Pasternik, -a, м. гряда́, засѣ́янная пастерна́комъ.

Pasterski, пасту́шескій, пасту́шій; || па́стырскій, свойственный архіере́ю *или* свяще́ннику. **Kij pasterski**, по́сохъ (*пасту́шій*). **Ludy pasterskie**, скотово́дныя племена́. **List pasterski**, па́стырское посла́ніе. **Po pastersku**, па́стырски.

Pasterstwo, -a, ср. пасту́шеская жизнь; || па́стырство, па́стырскій санъ.

Pasterz, -a, м. пасту́хъ; || *па́стырь.

Pasterzyk, -a, м. пастушо́къ.

Pastewnik, -a, м. па́жить, вы́гонъ, па́стбище.

Pastewny, па́ственный, назна́ченный для пастьбы́.

Pastka, -i, ж. кашка́нъ, западня́; || кла́панъ. затычка, захло́пка. || *Анат.* серде́чная засло́ночка.

Pastor, -a, м. пасто́ръ (*протестантскій*).

Pastorał, -u, м. архіере́йскій по́сохъ.

Pastorowa, -ej, ж. пасто́рша, жена́ пасто́ра.

Pastorstwo, -a, ср. пасто́рство, зва́ніе *или* до́лжность пасто́ра.

Pastuch, -a, м. пасту́хъ. **Pastuch wołów**, пасту́хъ быко́въ, волопа́съ. **Pastuch krów**, пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ. **Pastuch kóz**, ко́зій пасту́хъ, козопа́съ. **Pastuch gęsi**, гуся́тникъ. **Pastuch świń**, свинопа́съ.

Pastucha, -y, ж. употреби́тельнѣе: **Pastuszka**, пасту́шка, ско́тница.

Pastuszek, -szka, м. пастушо́къ.

Pastuszy, пасту́ший.

Pastwa, -y, ж. *Стар.* *см.* **Pasza, Strawa**; || *добы́ча, же́ртва. **Stać się pastwą płomieni**, сдѣлаться же́ртвою пламени.

Pastwić się, жесто́ко обходи́ться, му́чить, тира́нить, остервени́ться, ожесточи́ться.

Pastwienie się, **-nia się**, *ср.* жесто́кое обхожде́ніе, остервене́ніе, ожесточе́ніе.

Pastwisko, **-a**, *ср.* па́жить, па́стбище.

Pasza, **-y**, *ж.* па́жить, па́стбище, кормъ. **Piąta pasza koniowi**, пя́тый годъ ло́шади. **Duchowna pasza**, духо́вная пи́ща. **Pędzić na paszę**, гнать на па́стбище.

Pasza, **-y**, *м.* **(turecki)**, *см.* **Basza.**

Paszcz, **Paszcza**, **-y**, *ж.* пасть, зѣвъ.

Paszczęka, **-i**, *ж. см.* **Paszcz.**

Paszkwil, **-u**, *м.* па́сквиль, руга́тельное письмо́.

Paszkwilarz, **Paskwilant**, **-a**, *м.* сочини́тель па́сквилей.

Paszować, **Spaszować**, уступа́ть, уступи́ть; || пасова́ть, спуска́ть (*въ карточной игрѣ*).

Paszport, **-u**, *м.* па́спортъ.

Paszportowy, паспо́ртный.

Pasztecik, **-a**, *м.* пирожо́къ.

Pasztet, **-u**, *м.* паште́тъ, пиро́гъ.

Pasztetniczka, **-i**, *ж.* пиро́жница.

Pasztetnik, **-a**, *м.* пиро́жникъ.

Pasztetowy, пиро́жный, тѣстяный.

Patelnia, **-ni**, *ж.* сковорода́.

Patent, **-u**, *м.* дипло́мъ, пате́нтъ, гра́мота; || привиле́гія, свидѣ́тельство. **Patent na doktora**, до́кторскій дипло́мъ. **Patent na handel**, торго́вое свидѣ́тельство. **Patent swobody wynalazcy**, пате́нтъ для изобрѣта́теля, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Patentować, выдава́ть пате́нтъ, свидѣ́тельство.

Patentowanie, **-nia**, *ср.* вы́дача пате́нта, аттеста́та.

Patentowany, патенто́ванный.

Patentowe, **-ego**, *ср.* пла́та за пате́нтъ.

Patentowy, патентный.

Pątnica, **-y**, *ж.* богомо́лица, стра́нница.

Pątnicki, стра́нническій.

Pątnictwo, **-a**, *ср.* путеше́ствіе для богомо́лья ко святы́мъ мѣста́мъ, хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество, *см.* **Pielgrzymstwo**, **Pielgrzymka.**

Pątnik, **-a**, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ, *см.* **Pielgrzym.**

Patoka, **-i**, *ж.* па́тока.

Patrjarcha, **-y**, *м.* патріа́рхъ.

Patrjarchalnie, патріархально.

Patrjarchalny, патріархальный.

Patrjota, **-y**, *м.* патріо́тъ.

Patrjotka, **-i**, *ж.* патріо́тка.

Patrjotyczny, патріоти́ческій.

Patrjotyzm, **-u**, *м.* патріоти́змъ, любо́вь къ отечеству.

Patroch, **-u**, *м.* по́трохъ, употребительнѣе во мн. ч. **Patrochy**, **-ów**, потроха́, по́трохи.

Patrol, **-u**, *м. Воен.* патру́ль, дозо́ръ.

Patrolować, ходи́ть дозо́ромъ, дѣлать объѣ́здъ.

Patron, **-a**, *м.* покрови́тель, защи́тникъ, засту́пникъ; || патро́нъ; || **Patron okrętu**, хозя́инъ купеческаго су́дна, корабе́льщикъ; || **Patron prawny**, защи́тникъ (*при мировыхъ суда́хъ, при гражданскихъ трибуна́лахъ и при Варшавскихъ Департа́ментахъ Правительствующаго Сената*), *см.* **Adwokat**, **Obrońca.**

Patronizacja, **-ji**, *ж.* зва́ніе адвоката; || веде́ніе тя́жбы; || ходата́йство по дѣла́мъ, засту́пничество.

Patronka, **-i**, *ж.* покрови́тельница, засту́пница.

Patronostwo, **-a**, *ср.* зва́ніе адвоката.

Patroński, адвока́тскій.

Patroństwo, **-a**, *ср.* защище́ніе, защита, покрови́тельство, заступле́ніе, *см.* **Opieka**, **Orędownictwo.**

Patroszyć, **Wypatroszyć**, погроши́ть, вы́потрошить.

Patry, **-ów**, *мн. Охот.* за́ячьи глаза́, *см.* **Ślepie**, **Trzeszcze.**

Patrycjusz, **-a**, *м.* патри́цій, дворяни́нъ.

Patrymonjalny, о́тчинный, родово́й.

Patrzyć, **Patrzéć**, **Patrzać**, ви́дѣть, ви́дать, зрѣть, смотрѣть. разсма́тривать. **Mile na kogo patrzéć**, благоскло́нно смотрѣть на кого́. **Przez szpary na co patrzéć**, смотрѣть на что́ сквозь па́льцы. **Niema na co patrzéć**, не́начто смотрѣть. *Посл.* **Patrz siebie, swego nosa**, не су́йся тамъ, гдѣ тебя́ не спра́шивають. **Ja tego patrzę co do mnie należy**, я смотрю́ за тѣмъ что́ до меня́ каса́ется. **Z oczu mu to patrzy**, э́то ви́дно по его́ глаза́мъ, по его́ лицу́.

Patyk, **-a**, *Стар.* **Potyk**, **-a**, *м.* **Patyka**, **-i**, *ж.* **Patyczek**, **-czka**, *м.* **Patyczka**, **-i**, *ж.* пру́тикъ, па́лочка, спи́чка. *см.* **Zapałka.**

Patyna, **-y**, *ж. Церк.* ди́скосъ (*сосудъ*).

Patynka, **-i**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patynki**, **-nek**, же́нскія ту́фли.

Pauza, **-y**, *ж.* переме́жка, о́тдыхъ; || *Муз.* па́уза; || *Грам.* единѝтная, тире́, знакъ —.

Paw, **-wia**, *м.* павли́нъ.

Pawęź, **-a**, *м.* употреби́тельнѣе **Pawęża**, **-y**, *ж.* продолгова́тый щитъ.

Pawężnik, **-a**, *м.* ма́стеръ дѣлающій щиты́; || щитоно́сецъ; || дли́нный шестъ, кото́рымъ прижима́ютъ сѣно́ *или* снопы́ при перевя́зкѣ.

Pawężny, щитоно́сный.

Pawi, павли́ній, павли́ный, павли́новый.

Pawian, **-a**, *м.* павіа́нъ (*изъ рода обезья́нъ*).

Pawica, **-y**, *ж.* па́ва, павли́ная са́мка.

Pawiówka, **-i**, *ж.* трубастый го́лубь.

Paź, **-zia**, *м.* пажъ; || *Зоол.* **Paź królowéj**, махао́нъ (*родъ бабочки*).

Październik, **-a**, *м.* октя́брь.

Październikowy, октя́брскій.

Paździerz, **-y**, *ж. Прост.* **Paździer**, **-u**, *м.* костери́, костри́ка. Употреби́тельнѣе во мн. ч. **Paździerze**, **-y**, **Paździory**, **-ów.** Сравни Церк.-Слав. *Пазьдерь.*

Paździerzysty, кострикова́тый.

Paździorek, -rka, *м.* **Paździorko, -a,** *ср.* кожури́на, костри́ка, костеря́ льняна́я *или* конопля́ная: || соло́менка, были́нка.

Paździorny, *см.* **Paździerzysty.**

Paznogieć, -gcia, *м.* употреби́тельнѣе: **Paznokieć, -kcia,** *м.* но́готь, *см.* **Pazur, Szpon.**

Paznokcisty, ноготно́й, ногтёвой.

Pazucha, -y, *ж.* па́зуха, *см.* **Pacha, Zanadrze.**

Pazur, -a, *м.* ко́готь (*у звѣрей*).

Pazurowaty, Pazurzysty, когти́стый.

Pchać, Pchnąć, пиха́ть, пихну́ть; || сова́ть, су́нуть; || толка́ть, толкну́ть; || пыря́ть, пырну́ть, пронза́ть, пронзи́ть (*кинжа́ломъ, шпа́гою*).

Pchła, -y, *ж.* блоха́. *Посл.* **Kto ze psy lega, ze pchły wstaje,** кто съ соба́ками ложи́тся, тотъ съ блоха́ми встаётъ, т. е. съ кѣмъ поживёшь, тѣмъ и прослыве́шь. || **Pchła ziemna,** куса́ка. **Pchła wodna,** водяна́я блоха́.

Pchlić, Zapchlić, блошни́ть, заблошни́ть.

Pchlisty, блоши́стый, блошли́вый.

Pchnięcie, -cia, *ср.* уда́ръ (*о́стрымъ ору́жіемъ*), толчёкъ.

Pęca, Pęczca, Pętca, -y, *ж.* путло́ (*на кото́ромъ де́ржатъ ло́вчихъ птицъ*).

Pęcak, -u, *м.* очи́щенный ячме́нь, я́чная крупа́.

Pęcherz, -a, *м.* пузы́рь.

Pęcherzowy, пузы́рный. *Мед.* **Choroba pęcherzowa,** болѣ́знь мочева́го пузыря́.

Pęcherzyk, -a, *м.* пузырёкъ, волды́рь.

Pęcina, -y, *ж. Анат.* лоды́га; || пу́товая кость, ба́бка (*у ло́шади*); || **Pęciny,** *мн. см.* **Pęca.**

Pęcz, -a, *м.* древе́сная по́чка.

Pęczek, -czka, *м.* пучо́къ.

Pęcznieć, Napęcznieć, разбуха́ть, разбу́хнуть, пу́читься, вспу́читься.

Pęczyna, -y, *ж. Бот.* кропи́ло (*расте́ніе*).

Pęd, -u, *м.* стремле́ніе, поры́въ, ско́рость, пры́ткость, быстрота́; || тече́ніе, токъ (*воды*).

Pedagog, -a, *м.* педаго́гъ, наста́вникъ, учи́тель.

Pedagogika, -i, *ж.* нау́ка о воспита́ніи.

Pedagogja, -ji, *ж.* педаго́гія, воспита́ніе дѣте́й.

Pedanctwo, -a, *ср.* педанти́змъ.

Pedant, -a, *м.* педа́нтъ.

Pedanterja, -ji, *ж. см.* **Pedanctwo.**

Pedantka, -i, *ж.* педа́нтка.

Pedestał, -u, *м.* подно́жіе, пьедеста́лъ.

Pędrak, -a, *м.* дождево́й червь; || *карапу́зикъ, ка́рликъ.

Pędzel, *см.* **Pęzel.**

Pędzenie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня. || **Pędzenie wódki,** винокуре́ніе.

Pędzić, гнать, гоня́ть, выгоня́ть; || гна́ться (*за чѣмъ, за кѣмъ*), стреми́ться (*къ чему́, къ кому́*), мча́ться (*за кѣмъ*); || проводи́ть (*жизнь, вре́мя*). **Pędzić bydło do wody,** гнать скоти́ну на водопо́й. **Pędzić kogo na licytacji,** надбавля́ть цѣ́ну на публи́чныхъ торга́хъ. **Wódkę pędzić,** гнать во́дку. **Z tobę resztę dni pędzić będę,** съ тобо́ю я проведу́ оста́токъ дней. **Okręt pędzony wiatrami,** кора́бль гони́мый вѣ́трами. || **Pędzić się,** гна́ться за кѣмъ, догоня́ть кого́.

Pędziwiatr, -a, Pędziwicher, -chra, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || *вѣтрого́нъ, вѣ́тренникъ.

Pejs, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pejsy, -ów,** пе́йсы, завитки́ на виска́хъ у жидо́въ.

Pęk, *Звук. см.* **Puk.**

Pęk, -u, *м.* пукъ, пучёкъ, свя́зка.

Pękać, Pęknąć, ло́пать, ло́пнуть, ло́паться, тре́скаться, тре́снуть, лома́ться, разрыва́ться. **Bomba pękła w powietrzu,** бо́мбу разорва́ло въ во́здухѣ, бо́мба ло́пнула. **Struna pękła,** струна́ ло́пнула **Pękła oś,** ось переломи́лась. **Szklanka pękła,** стака́нъ ло́пнулъ. **Pękać ze śmiechu, od śmiechu,** надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣ́ху.

Pękacieć, выпу́чиваться, дѣ́латься вы́пуклымъ.

Pękatość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина; || *толстота́ (*о человѣ́кѣ*).

Peklować, приготовля́ть солони́ну, соли́ть мя́со.

Peklowina, -y, *ж.* солони́на.

Pektorał, -u, *м.* нагру́дникъ. *см.* **Napierśnik.**

Pektoralny, *Стар.* грудно́й. **Pektoralne ziółka,** грудна́я трава́.

Peł, *см.* **Pył.**

Pełcie, Pelenie, -nia, *ср. см.* **Pielenie.**

Pelikan, -a, *м. Зоол.* ба́ба, пелика́нъ (*пти́ца*); || *Хир.* зуборы́вный ключъ.

Pełnia, -ni, *ж.* полнота́; || **Pełnia księżyca,** полнолу́ніе, по́лный мѣ́сяцъ, по́лная луна́.

Pełniący, исполня́ющій, исправля́ющій. **Pełniący obowiązki,** исправля́ющій до́лжность.

Pełnić, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе *или* дѣ́йствіе, соверша́ть.

Pełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе.

Pełnik, -a, *м. Бот.* рану́нкулъ (*расте́ніе*).

Pełniusieńki, Pełniuteńki, (*Умен. см.* **Pełny**), полнёхонькій, полнёхонекъ.

Pełno, по́лно, мно́го, мно́жество.

Pełnoletni, соверше́ннолѣ́тній.

Pełnoletność, -ści, *ж.* совершеннолѣ́тіе, соверше́нный во́зрастъ.

Pełnomoc, -y, *ж. см.* **Pełnomocność.**

Pełnomocdawca, -y, *м.* довѣри́тель.

Pełnomocnictwo, -a, *ср.* полномо́чіе, довѣ́ренность.

Pełnomocnik, -a, *м.* уполномо́ченный, повѣ́ренный.

Pełnomocność, -ści, *ж.* полномо́чіе, уполномо́ченіе.

Pełnomocny, полномо́чный, уполномо́ченный.

Pełność, -ści, *ж.* полнота́, це́лость. **W pełności sił umysłowych**, въ по́лномъ ра́зумѣ, въ здра́вомъ умѣ; || плотность, массивность, *см.* **Bryłowatość.**

Pełny, Pełen, по́лный, по́лонъ; || испо́лненный, испо́ленъ. **Pełna butelka**, по́лная бутылка. *Арив.* **Pełna liczba**, кубическое число́, кубъ. Въ молитвѣ: **Zdrowaś Marja łaskiś pełna**, Богоро́дице Дѣво, ра́дуйся благода́тная Маріе.

Pełzać, Pełznąć, по́лзать, ползти́, пресмыка́ться; || **Pełznąć**, линя́ть, блёкнуть.

Penduł, -u, *м.* ма́ятникъ.

Penitent, -a, *м.* заблу́дшійся, подверга́ющійся духо́вному покая́нію.

Pensja, -ji, *ж.* пенсіо́нъ, пе́нсія, жа́лованіе. || **Pensja retretowa**, пе́нсія дава́емая отставно́му вое́нному. **Pensja alimentarna**, столо́выя де́ньги; || пансіо́нъ, уче́бное заведе́ніе.

Pensjonarka, -i, *ж.* пансіоне́рка, получа́ющая пе́нсію, живу́щая на пе́нсіи; || пансіоне́рка (*въ учебномъ заведеніи*).

Pensjonarz, -a, *м.* пенсіоне́ръ, получа́ющій пе́нсію, живу́щій на пе́нсіи; || пансіоне́ръ (*въ учебномъ заведеніи*).

Pensjonować, отпуска́ть кому́ пе́нсію, содержа́ть на жа́ловании.

Pępawa, -y, *ж. Бот.* завя́зный ко́рень, у́викъ.

Pępek, -pka, *м.* пупъ, пупо́къ; || вобъ, вобо́къ (*у птицъ*); || родъ грибо́въ.

Pępkowaty, пупова́тый, пупковидный.

Pępkowy, пупо́чный, пупчатый.

Pępowina, -y, *ж.* пуповина.

Pępownik, -a, *м. Бот.* же́нская пупо́чная трава́.

Pępuszek, -szka, *м.* зобъ, пупо́къ (*у птицъ*).

Percepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, взиманіе; || понима́ніе, *см* **Pojmowanie.**

Percepta, -y, *ж.* прихо́дъ, дохо́дъ, *см.* **Dochód, Wpływ.**

Perceptować, записывать, записа́ть прихо́дъ въ книгу.

Perełka, -i, *ж.* жемчу́жинка. **Perełki**, *мн.* ме́лкій же́мчугъ; || бисеръ.

Perelnik, -a, *м.* купе́цъ, торгу́ющій же́мчугомъ; || водолазъ добыва́ющій же́мчугъ.

Perempcja, -ji, *ж.* (**umorzenie postępowania**), прекраще́ніе де́ла по причинѣ нахожде́нія по о́ному въ продолже́ніи трехъ лѣтъ.

Peremptoryczny, оконча́тельный, рѣши́тельный.

Perepeta, -y, *ж. Областн.* подоко́нникъ.

Perewiaska, -i, Perewizka, -i, *ж. Зоол.* пестрый хорекъ.

Perfuma, -y, *ж.* духи́, благово́нія.

Perfumować, Uperfumować, прыскать духами, надушить.

Perfumownik, -a, *м.* парфюме́ръ, торгу́ющій духа́ми.

Pergamotka, Bergamotka, -i, *ж.* бергамо́тъ.

Periculum in mora, *Юрид.* опа́сность отсро́чки.

Perjod, -u, *м.* періо́дъ; || те́рминъ, срокъ.

Perjodycznie, по временамъ, періоди́чески.

Perjodyczny, періоди́ческій, повре́менный.

Perła, -y, *ж.* жемчу́жина, пе́рла. **Sznur pereł**, нитка же́мчугу, жемчу́жное ожере́лье. **Perły szklane**, бу́сы.

Perlik, -a, *м. Горн.* молото́къ.

Perlisty, унизанный же́мчугомъ.

Perłowiec, -wca, *м. Зоол.* жемчу́жная ба́бочка.

Perłowy, пе́рловый, жемчу́жный. **Perłowa macica**, перлому́тъ, перлому́тръ, *см.* **Macica.**

Per, (*съ Латинск.*) на, по. **Per majora**, большинство́мъ голосо́въ. **Per missa superiorum**, съ дозволе́нія нача́льства. **Per procura**, по поручѣнію, по уполномо́чію. **Per saldo**, *Ком.* по счету.

Perora, -y, *ж.* гро́мкая рѣчь, привѣ́тствіе.

Perpendykuł, -u, *м. см.* **Wahadło.**

Perpendykularnie, *см.* **Pionowo.**

Perpendykularność, -ści, *ж.* отвѣсность, перпендикуля́рность.

Perpendykularny, отвѣсный, перпендикуля́рный, *см*, **Pionowy.**

Persona, -y, *ж.* особа, лицо́; || персо́на.

Personalny, ли́чный, самоли́чный.

Personaż, -u, *м.* персона́лъ, соста́въ лицъ.

Perspektywa, -y, *ж.* перспекти́ва; || видъ; || зри́тельная тру́бка.

Perswadować, убѣжда́ть, угова́ривать, *см.* **Namawiać, Wyperswadować.**

Perswazja, -ji, *ж.* убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Persyko, *Нескл.* пе́рсиковая во́дка, пе́рсиковый ликёръ.

Pertraktacje, -ji, *ж.* **Pertraktowanie, -nia**, *ср.* разсмотрѣніе, обсужде́ніе.

Pertraktować, обсужда́ть, разсма́тривать де́ло.

Pertynencja, -ji, *ж.* угодья, принадле́жности, доходныя статьи. **Cum pertinentiis**, съ принадле́жностями.

Peruczka, -i, *ж. Умен.* **paruczek.**

Peruka, -i, *ж.* пари́къ.

Perukarski, парикма́херскій.

Perukarz, -a, *м.* парикма́херъ.

Perukarzowa, -ój, *ж.* жена́ парикма́хера, парикма́херша.

Perukarzowy, парикма́херовъ.

Perz, -u, *м. Бот.* ежа, пало́чная трава́; || **Perz, -a**, *м.* **Perzenie, -nia**, *ср.* пухъ, пушо́къ (*на нѣкоторыхъ плодахъ и растеніяхъ*).

Perzasty, изъ растéнія ёжи, *см.* **Perz.**

Perzyć się, тлѣть, горѣть.

Perzyna, -y, *ж.* пéпелъ, золá.

Pestka, -i, *ж.* кóсточка (*внутрá нéкоторыхъ плодóвъ*).

Pestkowy, имѣющій кóсточки, *см.* **Pestka.**

Pętać, Spętać, пýтать, спýтать, вязáть, связáть, сковáть, скрутúть. **Pętać konia,** спýтать, связáть пýтами нóги у лóшади. || **Pętać się,** связывать себя́ (*чѣмъ*). **Spętać się przysięgą,** связáть себя́ присúгою.

Petarda, -y, *ж.* петáрда.

Petardowy, петáрдный. **Petardowa deska,** станúна (*главная часть пушечнаго лафéта или мортúрнаго станкá*).

Petecie, *см.* **Petocie.**

Peteciowy, *см.* **Petociowy.**

Pętelka, -i, *ж,* пéтелька.

Petercyment, -u, *м.* испáнское винó.

Petitorium, *Нескл.* искъ о прáвѣ сóбственности.

Pętla, -i, *ж.* пéтля; || силóкъ (*для лóвли птицъ*).

Pętlica, -y, *ж.* петлúца.

Pęto, -a, *ср.* употребúтельнѣе въ мн. ч. **Pęta, Pęt,** пýты; || окóвы.

Petocie, -i, *ж. Мед.* кровáвыя пя́тна (*на тѣлѣ*).

Petociowy, *Мед.* съ кровáвыми пя́тнами.

Petytoryjny proces, Petytorjum, тáжебное дѣло о прáвѣ сóбственности.

Pewnie, вѣроя́тно, вѣрно, конéчно.

Pewnik, -a, *м.* аксióма, очевúдная úстина.

Pewno, навѣрно, пóдлинно, конéчно.

Pewność, -ści, *ж,* вѣрнóсть, увѣренность; || твёрдость; || безопáсность; || обезпéченіе (*чего́*); || удостовѣрéніе. **Na pewność długu,** въ обезпéченіе дóлга. **Mówić z pewnością,** говорúть съ увѣренностію. **Pewność chodu,** твёрдость пóступи. **Pewność oka,** вѣрность глáза, взгля́да.

Pewny, Pewien, увѣренный; || достовѣрный. вѣрный; || извѣстный. нѣкоторый. **Z pewnych przyczyn,** по нѣкоторымъ причúнамъ. **Pewna wiadomość,** вѣрное извѣстіе. **Na pewne,** навѣрняка́. **Robić co na pewne,** дѣлать что́ навѣрняка́. **Pewny jestem,** я увѣренъ.

Pęzel, -zla, *м.* кисть. кúсточка. **Pęzel mularski,** мазúлка, щетúнная кисть.

Pęzelek, -lka, Pęzlik, -a, *м.* кúсточка.

Pęzlować, пáчкать, мáзать, наводúть кúстью.

Pęzlowanie, -nia, *ср.* пáчканіе, марáніе. мáзаніе.

Pfe, Pfy, *Межд.* тфу! тьфу! фу!

Piać, пѣть (*преимýщественно о пѣтухѣ*).

Piąć, пáлить, стя́гивать. **Piąć się,** вздѣвáть, взбирáться, карáбкаться; || вúться, всползáть (*о вьющихся растéніяхъ*).

Piąciokąt, *см.* **Pięciokąt.**

Piądź, *см.* **Pięd́ź.**

Piana, -y, *ж.* пéна; || **Piana srebrna,** шлакъ, окáлина, нáкипь (*на металлахъ*); || **Piana morska,** *см.* **Pianka.**

Pianka, -i, *ж.* пѣнка.

Piankowy, пѣнковый.

Piaseczek, -czka, *м.* песóчекъ.

Piaseczniczka, -i, *ж.* песóчница.

Piaseczny, песчáный, песóчный. **Zegar piaseczny,** песóчные часы́.

Piasek, -sku, *м.* песóкъ.

Piaskowaty, песковáтый, песчáный.

Piaskowiec, -wca, *м.* песчáникъ (*камень*); || *Зоол.* рыболóвъ, чáйка, морскáя ласточка; || скакýнъ (*насѣкóмое*).

Piaskownia, -ni, *ж.* песóчная я́ма.

Piaskowy, песчáный, песóчный.

Piasta, -y, *ж.* ступúца (*внутренняя, срéдняя часть колесá*).

Piastować, нáньчить (*дитя́*); || исполня́ть, отправля́ть (*дóлжность*); || *Стар.* пѣстовать.

Piastowanie, -nia, *ср.* нáньченіе; (*дитя́ти*) || исполнéніе, отправлéніе (*дóлжности*).

Piastowy, ступúчный *см.* **Piasta.**

Piastujący, исполня́ющій, занимáющій. **Piastujący urząd,** состоя́щій въ дóлжности.

Piastun, -a, *м.* воспитáтель, дя́дька; || *Стар.* пѣстунъ; || *покровúтель, благодѣтель.

Piastunka, -i, *ж.* нáня, нáнька, ня́нюшка.

Piaszczysty, песчáный.

Piaszczyzna, -y, *ж.* пески́, песчáныя мѣстá.

Piąte, Po piąte, въ пя́тыхъ.

Piątek, -tku, *м.* пя́тница.

Piątka, -i, *ж.* пя́тая дóля, пя́тое числó, пятерня́; || пятéрка (*игральная карта о пяти́ очкáхъ*).

Piątkowy, пя́тничный, бывáющій по пя́тницамъ.

Piątno, *см.* **Piętno.**

Piątnować, *см.* **Piętnować.**

Piątnowanie, *см.* **Piętnowanie.**

Piątodniowy, пятидне́вный.

Piąty, пя́тый. **Piąty miesiąca,** пя́тое числó мѣсяца. **Piąta (godzina),** пя́тый часъ. **Jedna piąta,** одна пя́тая, пя́тая дóля, часть.

Pić, pić, *см.* **Pijać.**

Pica, -y, *ж. Стар.* воéнные запáсы, провія́нтъ.

Picie, -a, *ср.* питьё, *см.* **Napój.**

Piec, Upiec, печь, испéчь; || жáрить, изжáрить; || жечь. **Piec chleby,** печь хлѣбы. **Piec pieczeń na rożnie,** жáрить жаркóе на вéртелѣ. *см.* **Smażyć. Słońce pieczе,** сóлнце сúльно печётъ. **Raki piec,** краснѣть, стыдúться. **Pokrzywa piecze,** кропúва жжетъ.

Piec, -a, *м.* печь, пéчка. **Palić w piecu,** топúть печь. *Фортиф.* **Piece w podkopach,** подкóпныя кáмеры. **Piec wapienny,** печь

для обжиганія извести. **Piec smołowy**, печь для сидки смолы. **Piec kaflowy, -any**, изразцовая печь. *Горн.* **Piec ciągowy**, вѣтряная, *или* плашеневая печь. **Piec podlinkowy**, пудлинговая печь. **Piec szwejcowy**, калильная печь. **Piec płomienny**, воздушная печь. **Piec kupołowy, Kupołak**, вагранка. **Piec szybowy**, шахтовая печь. **Piec wielki**, доменная печь, *или* домна. **Piec węglarski**, углеобжигательная печь. *Посл.* **Poprawić się z pieca na łeb**, попасть изъ огня да въ полымя. **Nie z jednego pieca chleb jadał**, это человѣкъ бывалый, хитрый и опытный, пройдоха.

Pięć, -ciu, пять; || пятеро; || пятерка; || пятое число.

Piecak, -a, *м. см.* **Zelaźniak.**

Pięćdziesiąt, пятьдесятъ.

Pięćdziesiątek, -tka, *м.* пятьдесятъ.

Pięćdziesiątka, -i, *ж.* пятидесятилѣтіе, пятьдесятъ лѣтъ, пятый десятокъ, **Pięćdziesiątki dochodzić, dosięgać**, имѣть около пятидесяти лѣтъ.

Pięćdziesiąty, Pięćdziesiątny, пятидесятый.

Pięćgraniasty, пятигранный.

Piechota, -y, *ж.* пѣхота. **Iść piechotą**, *или* **na piechotę**, итти пѣшкомъ. **Oficer od piechoty**, пѣхотный офицеръ.

Piechotnik, -a, Piechotny, -ego, *м.* пѣхотинецъ.

Piechur, -a, *м. Прост.* пѣхтура.

Pięciodniowy, Pięciodzienny, пятидневный.

Pięciofuntowy, пятифунтовый.

Pięciokąt, -a, *м.* пятиугольникъ.

Pięciokątny, пятиугольный.

Pięcioletni, пятилѣтній.

Pięcioraki, Pięciorny, пятирічный, пяти разныхъ сортовъ.

Pięciorako, въ пять разъ, вятеро.

Pięciorka, Pięciórka, -i, *ж.* пятерика.

Pięciornasobny, пятерной, пятирічный.

Pięciornik, -a, *м. Бот.* пятилистникъ (*растеніе*).

Pięcioro, -rga, *ср*, пятеро (*въ отношеніи къ лицамъ*), пять. **W pięcioro złożyć**, сложить въ пять разъ.

Pięcioroczny, *см.* **Pięcioletni.**

Pięciorzysty, раздѣленный на пять частей.

Pięciosiek, -u, *м.* пятигранный - бочечный бурав.

Pięciostronny, пятисторонный; || пятиструнный.

Pięćkroć, пять разъ, пятью. **Pięćkroć sto tysięcy ludzi**, пятьсотъ тысячъ человѣкъ.

Pięćkrotny, пятикратный.

Piecowy, печной. **Piecowy majster**, печникъ.

Pięćperst, -u, *м. Бот.* **пятилистникъ, пятипалочникъ.**

Pięćset, *род. п.* **Pięciuset**, пятьсотъ.

Pięćsetny, пятисотый.

Pięćstopny, пятифутовой.

Piecuch, -a, *м.* лежебокъ, домосѣдъ.

Piecyk, -a, *м.* маленькая печка, вагранка, горнъ; || жаровня (*для кофе*).

Piecza, -y, *ж.* попеченіе, стараніе, радѣніе.

Pieczar, -u, *м.* употребительнѣе **Pieczara, -y**, *ж.* пещера.

Pieczarka, -i, *ж.* печерица (*гриб*).

Pieczarny, пещерный.

Pieczątka, -i, *ж.* печатка.

Pieczątkarz, -a, *м.* рѣщикъ печатей.

Pieczątkowy, печаточный, принадлежащій къ печати.

Pieczęć, -ci, *ж.* печать.

Pieczęciowy, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczeń, Pieczenia, -ni, *ж.* жаркое, жареное.

Pieczeniarz, -a, *м.* жарильщикъ, продающій мясо; || блюдолизъ, прихлебатель, объѣдало.

Pieczeniasty, мясистый, тѣлистый, *см.* **Mięsisty.**

Pieczenie, Upieczenie, -nia, *ср.* печеніе.

Pieczętarz, -a, *м.* канцеляръ, хранитель печати; || прикладывающій печать (*для свидѣтельствованія какого либо документа*); || рѣщикъ печатей.

Pieczętny, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczętować, печатать (*письма*); опечатывать, прилагать печать къ чему. || **Pieczętować się**, имѣть гербъ въ своей печати.

Pieczołowitość, -ści, *ж.* заботливость, забота, попеченіе, старательность.

Pieczołowity, заботливый, попечительный, старательный.

Pieczonka, -i, *ж.* жареное, кусокъ жаренаго мяса.

Pieczony, жареный, испечённый.

Pieczyste, -ego, *ср.* жаркое, жареное.

Pieczywo, -a, *ср.* печь, количество чего либо, помѣщаемое въ одной печи для изготовленія. **Pieczywo chleba**, печь хлѣбовъ; || печеніе, печиво.

Pięć, -dzi, *ж.* пядь, пядень. **Swoją piędzią kogo mierzyć**, мѣрять другихъ на свой аршинъ, по себѣ судить о другихъ.

Piędzisty, пяденный, составляющій пядень.

Piega, -i, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Piegi, ów**, веснушки.

Piegowatość, -ści, *ж.* веснова тость.

Piegowaty, весноватый.

Piegża, -y, *ж.* травникъ (*птица*).

Piekarczyk, -a, *м.* мальчикъ въ услуженіи у пекаря, у булочника, хлѣбника.

Piekarka, -i, *ж.* булочница, пекарка; || жена булочника, пекаря.

Piekarnia, -ni, *ж.* пекарня, булочная, хлѣбня.

Piekarniany, Piekarny, пекарный.

Piekarski, пекарскій.
Piekarstwo, -a, *ср.* пекарство.
Piekarz, a, *м.* пекарь, хлѣбникъ, булочникъ.
Piekarzyć, мѣсить тѣсто для хлѣбовъ, валять хлѣбъ.
Piekielnica, -y, *ж.* адская фурія, чертовка, злобная женщина, вѣдьма.
Piekielnik, -a, *м.* исчадіе ада, окоянный, проклятый, осужденный на вѣчныя муки; || злой человѣкъ, извергъ, злодѣй, искуситель.
Piekielny, адскій.
Piekło, -a, *ср.* адъ, геенна, преисподняя, тьма кромѣшная.
Piękne, -ego, *ср.* изящное, прекрасное, **Uczucie pięknego**, чувство изящнаго.
Pięknić, украшать, придавать красивый видъ, прикрашивать.
Pięknie, прекрасно, изящно, красиво, пригоже, хорошо. **Pięknie wyglądać**, имѣть красивый видъ. **Pięknie na dworze**, прекрасная погода.
Pięknieć, **Wypięknieć**, хорошѣть, похорошѣть, становиться пригожѣе,
Piękno, -a, *ср.* изящество, красота.
Piękność, -ści, *ж.* красота, краса, прелесть; || красавица.
Piękny, прекрасный, изящный, красивый, пригожій, хорошій, славный. **Płeć piękna**, прекрасный полъ. **Piękny charakter**, прекрасный характеръ. **Piękny mężczyzna**, пригожій, красивый мужчина. **Piękna śmierć**, славная смерть.
Piękrzyć, украшать, убирать, наряжать.
Piękrzyciel, -a, *м.* уборщикъ, украшатель.
Piękrzycielka, -i, *ж.* уборщица, модная торговка.
Piękrzycielski, уборный, нарядный.
Piękrzydło, -a, *ср.* прикраса, украшеніе. **Piękrzydła**, *мн.* пустыя прикрасы.
Pielęgnować, имѣть попеченіе, печься (*о комъ*), смотрѣть, ходить, ухаживать (*за кѣмъ*), заботиться.
Pielęgnowanie, -nia, *ср.* попеченіе, стараніе, хожденіе, смотрѣніе.
Pielenie, -nia, *ср.* полотье, выпалываніе.
Pielgrzym, -a, *м.* богомолецъ, пилигримъ, странникъ.
Pielgrzymi, странническій.
Pielgrzymka, -i, *ж.* богомолица, странница; || хожденіе по святымъ мѣстамъ, поклоненіе святымъ мѣстамъ, странничество.
Pielgrzymować, странствовать, посѣщать святыя мѣста, ходить на поклоненіе святымъ мѣстамъ.
Pielgrzymstwo, -a, *ср.* странничество; || *Собир.* странники, богомольцы; || переселеніе, выходъ (*на чужбину*).
Pielucha, -y, *ж.* пеленка.
Pieluszczany, пеленочный.

Pień, *род. п.* **pnia**, *м.* стволъ, лѣсина (*дерева*); || пень съ кореньями; || колода, отрубокъ; || * олухъ, болванъ. **Drzewo na pniu**, несрубленное дерево. **Zboże na pniu sprzedać**, продать хлѣбъ на корню. **Zboże na pniu**, рожь еще колосится. **W pień wyciąć**, рубить безъ пощады, изрубить до тла.
Pienia, -ni, *ж.* ябедничество, сутяжничество, крючкотворство; || каверзы, крючки.
Pieniać, ябедничать, сутяжничать; || досаждать. || **Pieniać się**, тягаться, вести тяжбу, судиться.
Pieniactwo, -a, *ср. см.* **Pienia**.
Pieniacz, -a, *м.* ябедникъ, сутяга, тяжущійся.
Pieniaczka, -i, *ж.* ябедница, любящая тягаться, сутяжничать.
Pieniądz, -a, *м.* деньга. **Pieniądze**, *мн.* деньги. **Pieniądze do żywienia żołnierzy**, приварочныя деньги. **Pieniądze na najem koni**, прогонныя деньги. **Pieniądze na mieszkanie**, квартирныя деньги. || *Послов.* **Bez pieniędzy do miasta, bez soli do domu**, безъ денегъ въ городъ, самъ себѣ ворогъ.
Pieniążek, -żka, *м.* мелкая монета; || полушка; || * *Ирон.* **Pieniążki**, *мн.* денежки.
Pienić, **Spienić**, пѣнить, производить пѣну, вспѣнить. || **Pienić się**, пѣниться, пускать пѣну. * **Pienić się ze złości**, бѣситься.
Pieniek, -ńka, *м.* пенёкъ; || стволъ пера; || корень зуба.
Pienienie się, -nia się, *ср.* пусканіе пѣны.
Pieniężnik, -a, *м.* денежный человѣкъ, имѣющій много денегъ; || мѣняло, промышляющій промѣномъ денегъ; || *Бот.* полушечная трава, болотный чай.
Pieniężny, денежный.
Pienisty, пѣнистый.
Pieńka, -i, *ж.* пенька.
Pieńkowy, пеньковый, посконный.
Pieprz, -u, *м.* перецъ.
Pieprzniczka, -i, *ж.* перечница.
Pieprznik, -a, *м.* опенокъ (*родъ гриба*).
Pieprzno, съ большимъ количествомъ перца, съ перцомъ.
Pieprzny, слишкомъ приправленный перцомъ, осыпанный перцомъ.
Pieprzojad, -a, *м. Зоол.* перцеядъ (*птица*).
Pieprzowy, перечный.
Pieprzyć, приправлять перцомъ.
Pieprzyca, -y, *ж. Бот.* жеруха, рѣжуха (*растеніе*).
Pieprzyk, -u, *м.* острый вкусъ (*соуса*), крѣпость (*вина*), острый запахъ; || * ѣдкость, острота.
Pieprzykowaty, ѣдкій, острый, щиплющій, колкій.
Piernacik, -a, *м. Умен.* пуховичёкъ, перинка.
Piernat, -a, *м.* пуховикъ, перина,

Pierniczek, -czka, *м. Умен.* пря́ничекъ.
Piernik, -a, *м.* пря́никъ.
Piernikarczyk, -a, *м.* мальчикъ. обуча́ющійся у пря́ничника.
Piernikarka, -i, *ж.* пря́ничница. пеку́щая *или* продающая пря́ники; || жена́ пря́ничника.
Piernikarstwo, -a, *ср.* пря́ничное произво́дство.
Piernikarz, a, *м.* пря́ничникъ.
Piernikowy, пря́ничный.
Pieróg, *см.* **Piróg**.
Pierś, -si, *ж.* **Piersi**, -si, *мн.* грудь; * пе́рси. **Przycisnął go do piersi**, онъ прижа́лъ его́ къ груди́. **Piersi go bolą**, у него́ боли́тъ грудь. **Dziecko przy piersi**, грудно́й младенецъ.
Pierścień, -nia, *м.* пе́рстень. **Pierścień ślubny**, вѣнча́льное кольцо́; || кольцо́ въ каруселя́.
Pierścieniowy, перстнево́й. **Palec pierścieniowy**, перстнево́й па́лецъ.
Pierścienisty, кольцево́й. кольча́тый, состоя́щій изъ ко́лецъ.
Piersciennik, -a, *м.* золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* амфисбе́на, кольча́тая ящерица.
Pierścionek, -nka, *м.* кольцо́, коле́чко.
Piersiowy, грудно́й. **Kość piersiowa**, груди́нка, грудна́я кость.
Piersisty, широкогру́дый, груди́стый.
Pierszeń, -nia, *м. Бот.* чихо́тная трава́, чихо́тный тысячелистникъ.
Pierszeństwo, *см.* **Pierwszeństwo**.
Pierw, **Pierwiéj**, **Najpierw**, **Najpierwiéj**, сперва́, пре́жде, пре́жде-всего́. **Pierwiéj nim**..... пре́жде не́жели....
Pierwiastek, -stku, *м. Физ. и Хим.* элеме́нтъ, нача́ло, стихія, просто́е вещество́, тѣло; || * нача́ло, пра́вило, принципъ. основа́ніе. **Pierwiastki mowy**, нача́льныя основа́нія языка́. *Грам.* ко́рень, коренно́е сло́во. *Ариѳ.* **Wyciągnąć pierwiastek kwadratowy**, извле́чь квадра́тный ко́рень.
Pierwiastka, -i, *ж.* перворо́дная; || первина́ (*земныхъ плодо́въ*); || первенцы́ (*скота́*); || пе́рвые плоды́.
Pierwiastkowo, первонача́льно, сначала́.
Pierwiastkowość, -ści, *ж.* первобы́тность, самообра́зность, первообра́зность, первонача́льный видъ, о́бразъ; || по́длинность, оригина́льность.
Pierwiastkowy, первонача́льный, первобытный; || просто́й, стихійный; || коренно́й, радика́льный.
Pierwiosnek, -snka, *м.* **Pierwiosnka**, -i, *ж. Бот.* бѣлая бу́квица (*растеніе*).
Pierwoć, -ci, *ж.* **Pierwocie**, -cia, *ср.* нача́ло, первонача́ло, *см.* **Początek**.
Pierwociany, первонача́льный.
Pierwociny, -cin, *мн.* пе́рвые плоды́.
Pierwokupno, -a, *ср.* перекупка. усло́віе въ выкупу иму́щества предпочти́тельно пе́редъ други́ми.
Pierwopis, -u, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ.
Pierworód, -odu, *м.* первене́цъ.
Pierwotnie, первонача́льно, первобы́тно.
Pierwotność, -ści, *ж.* перворо́дство, *см.* **Starszeństwo**; || своеобра́зность. первобы́тность.
Pierwotny, перворо́дный, первене́цъ. **Grzech pierworodny**, перворо́дный грѣхъ; || первобы́тный. первонача́льный. *см.* **Pierwiastkowy**, **Pierwotny**, **Pierworodny kościół**, первобы́тная це́рковь; || своеобра́зный. оригина́льный.
Pierworodztwo, -a, *ср. см.* **Pierworodność**.
Pierworys, -u, *м.* начерта́ніе, проэ́ктъ.
Pierwotnie, первонача́льно.
Pierwotny, первонача́льный. первобы́тный.
Pierwożęć, -ci, *ж.* пе́рвая жа́тва.
Pierwszeństwo, -a, *ср.* первенство, преиму́щество; || старшинство́.
Pierwszorzędny, первокла́сный.
Pierwszość, -ści, *ж.* старшинство, первенство; || предпочтеніе.
Pierwszy, пе́рвый. **Piewsze**, **Popierwsze**, вопе́рвыхъ, сперва́. **Z pierwszego obrobić**, обдѣлать вчернѣ, обтеса́ть.
Pierzasty, пернатый, перистый, опе́ренный, покрытый пе́рьями. **Strzała pierzasta**, опе́ренная стрѣла́. || *Бот.* **Liście pierzaste**, крыла́тые ли́стья.
Pierzchać, **Pierzchnąć**, убѣжать, обрати́ться въ бѣгство, дать тягу; || брызгать, брызнуть (*о жидкостяхъ*).
Pierzchliwość, -ści, *ж.* пугли́вость, боязли́вость, трусли́вость, ро́бость.
Pierzchliwy, пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.
Pierzchnice, -nic, *мн. Мед.* вѣтреная о́спа.
Pierze, -a, *ср. Собир.* пе́рья (*у птицы*); || *см.* **Puch**; || **Pierze** (**u strzały**), перяно́й ко́мель (*для опере́нія стрѣлъ*).
Pierzeja, -ei, *ж.* рядъ домо́въ; || воро́та съ двумя́ створами.
Pierzenie się, -nia się, *ср.* линя́ніе (*у птицъ*).
Pierzga, -i, *ж.* уза́, пчелиная сма́зка; || *Бот.* нарци́съ (*растеніе*), *см.* **Narcyz**.
Pierzgnąć, шереховатѣть отъ во́здуха, тре́скаться отъ сту́жи.
Pierzgnięta, -niąt, *мн.* родъ я́блокъ.
Pierznik, -a, *м. Стар.* перина.
Pierzyna, -y, *ж.* перина, пуховикъ.
Pierzynka, -i, *ж.* перинка, пуховичекъ.
Pierzysko, -a, *ср. Бот.* метёлка, вѣничекъ (*у зла́ковъ*).
Pierzysty, *см.* **Pierzasty**.
Pierzywo, -a, *ср.* чёрное бѣлье для стирки.
Pies, psa, *м.* соба́ка, пёсъ. **Pies owczarski**, овча́рка. **Pies domowy**, дворо́вая соба́ка. **Pies gończy**, ищейная соба́ка. **Pies**

legławy, лягáвая собáка. *Посл.* **Jaki pies do kościoła, taki z kościoła**, скóлько съ быкóмъ не бúться, а молокá отъ негó не добúться. **Psu oczy przedał**, потерялъ весь стыдъ. || *Астрон.* Сúріусъ, Песья звѣздá. || *Зоол.* **Pies morski**, тюлéнь, нерпа.

Pieś, -sia, *м.* Пётя, *уменьш. имени* **Piotr**, Петръ; || ***báловень, нѣженка.

Pięść, -ści, *ж.* кулáкъ. **Jak pięść do nosa**, пристáло какъ коровѣ сѣдлó.

Pięściarz, -a, *м.* кулáчный бóецъ.

Pieścić, бáловать, нѣжить, приголубливать, хóлить, ласкáть, нáньчить, лелѣять, берéчь; || льстить. || **Pieścić się**, бáловаться, нѣжиться, хóлиться, ласкáться, нáньчиться.

Pieścidełko, Pieścidło, -a, *ср.* любúмецъ, любúмчикъ, красúвый ребенокъ, красáвчикъ, цáца; || **Pieścidło**, конёкъ, страсть (*къ чему-либо*).

Pieściek, Pieścioch, Pieściocha, Pieściocha, Pieścioszka. *см.* **Pieszczek** и т. д.

Pięściowy, кулáчный.

Pieściwie, нѣжно, мáгко, слáдко.

Pieściwość, -ści, *ж.* нѣжность, **изнéженность**, мáгкость, слáдость.

Pieściwy, нѣжный, мáгкій, слáдкій.

Pieśćliwie, Pieśćliwiec, Pieśćliwość, Pieśćliwy, *см.* **Pieskliwie** и т. д.

Piesek, -ska, *м.* собáчка; || *Зоол.* **Piesek ziemny**, родъ горнóй мыши *или* сурка.

Pieskliwie, нѣжно, мáгко.

Pieskliwiec, -wca, *м.* нѣженка, бáловень.

Pieskliwość, -ści, *ж.* нѣжность, лáска; || баловствó.

Pieskliwy, нѣжный, лáсковый; || избáлованный, изнéженный.

Pieśń, -ni, *ж.* пѣснь, пѣсня, *см.* **Śpiew**.

Piestrec, -rca, *м.* пестрáкъ, пестрéцъ, древéсная губка.

Piestrzyca, Pięstrzyca, -y, *ж.* **сморчóкъ** (*гриб*).

Pieszczek, -szczka, *м.* нѣженка, бáловень.

Pieszczenie się, -nia się, *ср.* баловствó, разнѣженность.

Pieszczoch, -a, Pieszczoszek, -szka, *м.* нѣженка, бáловень, баловникъ, балóванное дитя́.

Pieszczocha, -y. Pieszczoszka, -szki, *ж.* балóвница, нѣженка.

Pieszczoność, -ści, *ж. см.* **Pieściwość**.

Pieszczony, изнéженный, избáлованный.

Pieszczota, -y, *ж.* лáска, привéтливость, нѣжность.

Pieszczotliwość, -ści, *ж.* нѣжность, лáска.

Pieszek, -szka, *м.* пѣшка, шáшка (*въ шахматной игрѣ*).

Pieszo, *Нар.* пѣшкóмъ.

Pieszy, пѣшій, пѣшеходный; пѣхóтный.

Wojsko piesze, пѣхóта; || пѣхотúнецъ. || **Pieszy (chodzący pieszo)**, пѣшеходъ.

Pięta, -y, *ж.* пята́. пáтка. || *Плотн.* **пáтникъ**. *Посл.* **Poszło mu to w pięty**, у негó душá въ пáтки ушлá, óто задѣло его за живóе. **Piętami się bić w tył**, праздно шатáться. **Po piętach komu deptać**, гнáться за кѣмъ по пятáмъ, преслѣдовать кого́. **Huczno, buczno, a w pięty zimno**, на брюхѣ шёлкъ, а въ брюхѣ щёлкъ.

Pięterko, Умен. *см.* **Piętro**.

Piętnaście, пятнáдцать (*употребляется со всѣми существительными, кромѣ лицъ муж. р. и одушевлённыхъ средняго*). **Piętnaście koni**, пятнáдцать лошадéй. **Piętnaście tysięcy ludzi**, пятнáдцать тысячъ человѣкъ.

Piętnaścioro, -orga, пятнáдцать (*употребляется съ существительными одушевлёнными средняго рода, также для выраженія числа лицъ, или животныхъ обоихъ родовъ*). **Было nas piętnaścioro**, насъ было пятнáдцать человѣкъ. **Piętnaścioro bydła**, пятнáдцать головъ скота.

Piętnastka, -i, *ж.* числó пятнáдцать, пятнáдцатый нумеръ.

Piętnasty, пятнáдцатый. **Piętnaste, po piętnaście**, въ пятнáдцатыхъ.

Piętno, -a, *ср.* штéмпель, чекáнъ; клеймó, тавро́ (*на лошади*); || клеймó (*на преступникѣ*); || знакъ, пятнó; || отпечáтокъ, печáть, прúзнакъ, черта́, характеръ, *см.* **Znamię**. **Dzieło to nosi na sobie piętno epoki, w której było napisane**, óто сочинéніе запечатлѣно характéромъ той эпóхи, въ котóрую было написано.

Piętnować, клеймúть, тавря́ть (*о лошадях*), клеймúть (*преступника*); || ***запечатлѣвать.

Piętnowanie, -nia, *ср.* наложéніе клейма.

Pietrasznik, -a, *м. Бот.* полевóй лапýшникъ.

Piętro, -a, *ср.* жильё, я́русъ, этáжъ; || рядъ; || *Горн.* потолóкъ.

Piętrzyć, строúть, возводúть этáжъ надъ этáжемъ, я́русъ надъ я́русомъ; воздвигáть, возвышáть, вздымáть, громоздúть. || **Piętrzyć się**, вздымáться, возвышáться, громоздúться. **Piętrzą się fale do samych obłoków**, волны вздымáются до самыхъ облакóвъ.

Piętrzysty, расположенный я́русами; || нагромождённый; || вздымающійся, волнýющійся. **Morze piętrzyste**, волнýющееся мóре.

Pigmejczyk, Pigmej, -a, *м.* пигмéй, карликъ, кáрла.

Pigułka, -i, *ж.* пилю́ля.

Pigwa, -y, *ж. Бот.* дúкое квúтовое дéрево; || квитъ. айва́, пúгва (*плодъ*).

Pigwiany, Pigwowy, квúтовый, *см.* **Pigwa**.

Pijać, Pić, пивáть, пить.

Pijacki, пьяный.

Pijaczek, -czka, *м.* пьянчýжка.

Pijaczka, -i, *ж.* же́нщина пья́ница.
Pijaczysko, -a, *м.* пьянчу́га, зю́зя.
Pijak, -a, *м.* пья́ница, пи́тухъ, запиво́ха. **Cechowy pijak**, го́рькій пья́ница.
Pijalny, пите́йный, употребля́емый для пи́тья. **Naczynia pijalne**, пите́йная посу́да.
Pijanica, -y, *м.* пья́ница, пьянчу́га.
Pijano, пьяно́. **Po pijacku, Po pijanemu**, въ пья́номъ ви́дѣ.
Pijaństwo, -a, *ср.* пья́нство.
Pijany, пья́ный, хмельно́й. **Pijany jak sztok, jak bela**, мертве́цки пья́нъ, нарѣзался какъ сте́лька.
Pijar, -a, *м.* піари́стъ (*монахъ*).
Pijatyka, -i, *ж.* попо́йка.
Pijawczany, пія́вочный.
Pijawka, -i, *ж.* пія́вка.
Pijus, -a, *м.* пья́ница, пи́тухъ.
Pika, -i, *ж.* пи́ка.
Pikier, -a, *м.* пикеръ, охо́тникъ до лошаде́й; || лошади́ный барышникъ.
Pikieta, -y, *ж. Воен.* пике́тъ, притя́нъ; || пике́тъ (*карточная игра*), пике́тная игра́.
Pikiner, **Pikownik**, -a, *м.* копе́йщикъ, пикене́ръ.
Piknąć, **Pikać**, поразя́ть, поража́ть, пронзя́ть, пронза́ть.
Piknik, -u, *м.* пи́кникъ, заго́родная пирушка скла́дчиною.
Pikować, стега́ть, прошива́ть (*ткань*).
Piła, -y, *ж.* мячъ, *см.* **Piłka**; || пила́. **Piłą co rznąć**, пили́ть; || *Фортиф.* реда́нтъ; || пи́льная ме́льница. *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пила́ (*рыба*).
Pilarnia, -ni, *ж.* игра́ въ мячи́; || жедепо́мъ; || *Област. см.* **Tartak**.
Pilarnik, -a, *м.* содержа́тель до́ма, гдѣ игра́ютъ въ жедепо́мъ.
Piłarz, -a, *м.* пи́льщикъ, *см.* **Tracz**.
Piłatyk, -a, *м.* колоту́шка, кото́рою подбива́ютъ мячъ; || дубина, па́лица.
Pilch, -a, *м. Зоол.* су́слик (*звѣрокъ*).
Piłeczka, -i, *ж.* пи́лка, пи́лочка; || напи́локъ, подпи́локъ.
Piłka, -i, *ж.* мя́чикъ. **Gra w piłkę**, игра́ въ мя́чикъ; || *Хир.* пи́лка; || *Тип.* **Piłka drukarska do nadawania farby**, ма́ца, поду́шка употребля́емая для набива́нія бу́квъ черни́лами.
Piłkarz, -a, *м.* игра́ющій въ мячъ.
Piłkowy, мячево́й.
Pilnie, приле́жно, стара́тельно, внима́тельно, рачи́тельно.
Pilnik, -a, *м.* терпу́гъ, напи́локъ, подпи́локъ; || па́лка для подбра́сыванія мя́чика.
Pilnikarz, -a, *м.* ма́стеръ дѣлающій подпи́лки, терпуги́.
Pilno, *см.* **Pilnie**. **Pilno mi**, я спѣшу́, мнѣ не́когда.
Pilność, -ści, *ж.* прилежа́ніе, стара́ніе, рачи́тельность, усе́рдіе.
Pilnować, присма́тривать, смотрѣть за кѣмъ *или* за чѣмъ; стеречь кого́ *или* что́; || занима́ться, наблюда́ть, сохраня́ть, храни́ть. **Pilnować nauki**, прилежа́ть къ нау́камъ.
Pilnowanie, -nia, *ср.* надво́ръ, присмо́тръ, хране́ніе.
Pilny, приле́жный, усе́рдный, рачи́тельный, тща́тельный, стара́тельный; || безотлага́тельный, ну́жный, спѣшный. **Pilny interes**, ну́жное дѣло, нетерпя́щее отлага́тельства.
Piłny, пи́льный, *см.* **Piłowy**.
Piłować, пили́ть.
Piłowanie, -nia, *ср.* пиле́ніе, пи́лка.
Piłowy, пи́льный.
Pilść, -ści, **Pilśń**, -śni, *ж.* во́йлокъ, кошма́, полсть.
Pilśnianka, -i, *ж.* ва́ленокъ; || поя́рковая войло́чная шля́па.
Pilśniany, во́йлочный.
Pilśniarz, -a, *м.* во́йлочникъ, кошемщикъ, валя́льщикъ шерсти.
Pilśnić, **Spilśnić**, полетя́ть, валя́ть, кошми́ть (*шерсть*).
Pinawja, **Pinowja**, -ji, *ж. Бот.* пижма, рябинка, калу́феръ (*расте́ніе*).
Pinga, -i, *ж. Горн.* обва́лъ ша́хты.
Piołun, -u, *м.* поли́нь (*расте́ніе*).
Piołunek, -nka, *м.* полы́нное вино́.
Piołunować, настаи́вать на полыни.
Piołunówka, -i, *ж.* полы́новка, полы́нная насто́йка.
Piołuncwy, полы́нный.
Pion, -u, *м.* отвѣсъ (*инструме́нтъ у ка́менщиковъ и плотниковъ*); || *Хир.* зондъ.
Pionować, подчáливать, спускать на верёвкѣ отвѣсъ для повѣрки прямизны чего́-либо. || *Хир.* щупать зо́ндомъ.
Pionowanie, -nia, *ср.* подчáливаніе, повѣрка прямизны чего́-либо посре́дствомъ отвѣса. || *Хир.* щупанье зо́ндомъ.
Pionowo, перпендикуля́рно, отвѣсно, вертика́льно.
Pionowy, перпендикуля́рный, отвѣсный, вертика́льный.
Piórko, -a, *ср.* пе́рышко. **Piórko do zębów**, зубочи́стка.
Piórnik, -a, *м.* перо́вникъ, футля́ръ для пе́рьевъ; || *Зоол.* родъ ночно́й ба́бочки.
Pióro, -a, *ср.* перо́. **Trzymać pióro**, писа́ть, вести́ дѣло. **Pióro trzymający**, секрета́рь, письмоводи́тель. **Temperować pióro**, чини́ть перо́; || *Бот.* отро́стокъ, пери́стый стебелёкъ у расте́нія. **Pióro wodne**, во́дное перо́, рѣзакъ (*расте́ніе*); || *Зоол.* перна́тка (*морско́е живо́тное изъ рода полиповъ*). || **Pióro u wiosła**, перо́ у весла́, лопасть, широ́кій коне́цъ; || **Pióro u klucza**, боро́дка ключа́; || *Мех.* зубча́тое *или* гребе́нчатое колесо́; || звѣзда́ на лбу у ло́шади, бѣлое пятно́.
Piórokrusz, -a, *м. Минер.* сурьма́, антимо́нія (*полуметаллъ*).
Piórolotny, легкокры́лый, крыла́тый, лету́чій.

Pióronogi, мохноно́гій (*о птицахъ*).

Pióropusz, -a, *м.* плюма́жъ; || перья на шлемѣ, султа́нъ.

Piórowy, перяно́й, пери́стый.

Piorun, -a, -u, *м.* громъ, мо́лнія, уда́ръ гро́ма, громова́я стрѣла́; || перу́нъ. **Jak piorun, piorunem**, съ быстрото́ю мо́лніи, поспѣ́шно, ми́гомъ. **Niech mię jasny piorun trzaśnie**, убе́й меня́ громъ. **Niech cię piorun trzaśnie**, пострѣ́лъ тебя́ возми́.

Piorunek, -nka, *м.* громова́я стрѣла́, чёртовъ па́лецъ (*окаменѣлая ра́ковина*); || мѣ́дная моне́та, полугро́шъ.

Piorunować, громи́ть, поража́ть; || серди́ться, грози́ться, гнѣ́ваться, разража́ться гнѣ́вомъ, гремѣ́ть прокля́тіями.

Piorunowy, громо́вый. **Kamień piorunowy**, *см.* **Piorunek**.

Pioseneczka, **Piosneczka**, -i, *ж.* пѣ́сенка.

Piosenka, **Piosnka**, -i, *ж.* пѣ́сенка, пѣ́сня.

Pipa, -y, *ж.* пи́па, бо́чка.

Pipić się, выроста́ть изъ-подъ ко́жи (*о перьяхъ, волосахъ, шерсти*).

Pipka, -i, *ж.* стволъ пера́; || тру́бка. **Pipkę kurzyć**, кури́ть тру́бку, *см.* **Fajka**.

Piple, -pla, **Pipełki**, -łek, *мн.* лады́, боча́рные до́ски.

Piramida, -y, *ж.* пирами́да.

Piróg, -oga, *м.* пиро́гъ.

Pirog, -oga, *м.* пиро́га, байда́ра (*ладья́ у дикарей*).

Pirożek, -żka, *м.* пирожёкъ.

Pisać, писа́ть. || **Pisać się**, называ́ться, именова́ться, подпи́сываться. **Pisać się za kim**, объявля́ть себя́ на чьей сторонѣ́, принима́ть чью сто́рону, согласова́ться съ кѣмъ, съ чѣмъ. **Pisać się do czego**, годи́ться къ чему́.

Pisalny, пи́счій, го́дный для письма́, писа́льный.

Pisanie, -nia, *ср.* писа́ніе, *см.* **Pismo**.

Pisanina, -y, *ж.* па́чканье, мара́нье.

Pisanka, -i, *ж.* кра́шенное, распи́санное яйцо́.

Pisany, пи́санный, пи́саный; || испещрённый, *см.* **Pstry**.

Pisarczyk, -a, **Pisarek**, -rka, *м.* пи́сарь, писе́цъ.

Pisarka, -i, *ж.* писа́тельница, сочини́тельница, а́вторша.

Pisarnia, -ni, *ж.* пи́сарская ко́мната, гдѣ писцы́ пи́шутъ.

Pisarski, пи́сарскій; || писцо́вый; || употребля́емый на письмѣ́. **Znaki pisarskie**, зна́ки препина́нія; || а́вторскій.

Pisarstwo, -a, *ср.* писцо́вая, пи́сарская до́лжность.

Pisarz, -a, *м.* пи́сарь, писе́цъ; || писа́тель, сочини́тель, а́вторъ. **Pisarz sądowy**, секрета́рь суда́, регистра́торъ, актуа́ріусъ. **Pisarz prowentowy**, экономи́ческій пи́сарь (*въ древней Польшѣ*). **Pisarz wielki koronny**, вели́кій коро́нный пи́сарь (*нота́ріусъ*).

Pisarzowa, -wej, *ж.* жена́ пи́саря.

Pisemko, -a, *ср.* небольшо́е сочине́ніе; || небольшо́й журна́лъ, журна́лецъ, лету́чій листо́къ.

Pisk, -u, *м.* пискъ, пискотня́.

Pisklątko, -a, **Pisklę**, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ, птене́цъ.

Piskliwie, пискли́во.

Piskliwy, пискли́вый.

Piskorz, -a, *м.* рѣчно́й вьюнъ, писка́рь, песка́рь, голе́цъ, го́льчикъ (*рыба*).

Pismak, -a, *м.* писа́ка, бумагомара́тель, плохо́й писа́тель.

Piśmiennictwo, -a, *ср.* слове́сность, литерату́ра.

Piśmiennie, пи́сьменно, на письмѣ́.

Piśmiennik, -a, *м.* слове́сникъ, литера́торъ; || грамотѣ́й, учёный, просвѣщённый.

Piśmienność, -ści, *ж.* письменность, слове́сность; || гра́мотность, умѣ́ніе чита́ть и писа́ть.

Piśmienny, письменный, литерату́рный, кни́жный; || гра́мотный. **Pomniki piśmienne**, письменные па́мятники. **Spór piśmienny**, литературный споръ. **Człowiek piśmienny**, человѣ́къ учёный, литера́торъ.

Pismo, -a, *ср.* писа́ніе, напи́санная бума́га, ру́копись, письмо́; || **Pismo czytelne**, чо́ткое, я́вственное письмо́. **Pismo drukarskie**, литы́я ли́теры, бу́квы. **Pismo perjodyczne, czasowe**, періоди́ческое *или* повре́менное изда́ніе, журна́лъ. **Pismo gotowe**, образцо́вое письмо́. *Юрид.* **Pismo obrończe**, состяза́тельная бума́га, защи́та по дѣ́лу, адвока́тское мнѣ́ніе; || статья́, сочине́ніе; || по́черкъ руки́, *см.* **Charakter**; || **Pisma**, пи́сьменныя дѣла́, дѣловы́я бума́ги, докуме́нты. || **Pisma rozmaite**, литерату́рная смѣсь. || **Pismo Święte**, Свяще́нное Писа́ніе. || **Na piśmie**, пи́сьменно, на бума́гѣ.

Pismowy, графи́ческій, чертёжный; || пи́сьменный.

Pisnąć, пи́скнуть; || пи́кнуть. **Ani pisnął, ani nie pisnął**, даже не пи́кнулъ, рта не откры́лъ, не сказа́лъ ни сло́ва.

Pisownia, -ni, *ж.* правописа́ніе, орѳогра́фія.

Pistolet, -u, *м.* пистоле́тъ.

Pistuga, -i, *ж.* севрю́га (*рыба*).

Pisywać, попи́сывать; || писа́ть иногда́, время отъ вре́мени *или* ча́сто. **Pisuje do mnie**, онъ ча́сто пи́шетъ ко мнѣ́.

Piszczałka, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка, свирѣ́ль, свисто́къ, *см.* **Fujarka**; || орга́нная труба́; || прима́нная ду́дка (*для птицъ*); || *Прост.* го́рло, гло́тка, *см.* **Krtań**; || *Бот.* Болиголо́въ, оме́гъ; || цику́та, вёхъ (*растѣніе и отрава*). || *Зоол.* трубкоро́тъ *или* дулоро́тка (*рыба*).

Piszczałkować, *Садов.* прививать, прищепля́ть (*дерёвья*).

Piszczałkowaty, *Бот.* дýдчатый, трýбчатый.

Piszczałkowy, дýдочный, свирѣ́льный.

Piszczeć, пищáть.

Piszczek, -szczka, *м.* флéйщикъ, дýдочникъ, свирѣ́льщикъ.

Piszczel, -i, *ж.* свирѣ́ль; || *Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень, лучевая кость.

Pitny, питéйный. **Miód pitny**, мéдъ (*напи́токъ*), *см.* **Praśny**.

Piuska, -i, *ж.* скуфья́, камилáвка (*у монáховъ и священникóвъ*).

Piusowy, пю́совый (*о цвѣтѣ*).

Piwko, -a, *ср. Умен.* пивцó, *см.* **Piwo**.

Piwnica, -y, *ж.* пóгребъ, подвáлъ.

Piwniczka, -i, *ж.* погребóкъ, небольшóй погребóкъ.

Piwniczny, погребнóй, погребóвый

Piwniczy, Piwniczny, -ego, *м.* погребщи́къ, клю́чникъ; || кéларь (*въ монастыря́хъ*).

Piwnik, -u, *м. Бот.* барбари́съ, ки́слица (*кустáрникъ*).

Piwny, пивнóй; || кáрій (*о глазáхъ*).

Piwo, -a, *ср.* пи́во.

Piwonja, -ji, *ж. Бот.* піóнъ, Мáрьинъ кóрень (*растéніе*).

Piwowar, -a, *м.* пивовáръ.

Piwowarka, -i, *ж.* пивовáрка, женá пивовáра *или* содержáтельница пивовáрни.

Piwowarnia, -ni, *ж.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.

Piwowarski, пивовáрный, пивовáренный.

Piwowarstwo, -a, *ср.* пивоварéніе, вáрка пи́ва.

Piwsko, -a, *ср. Унич.* пиви́шко.

Piżmo, -a, *ср.* мýскусъ

Piżmować, Upiżmować, окýривать мýскусомъ, надуши́ть мýскусомъ.

Piżmowiec, -wca, *м. Зоол.* кабаргá, выхухоль (*животное*).

Piżmowy, мýскусный.

Plac, -u, *м.* плóщадь, плацъ; || пустопорóжнее мѣ́сто, пусты́рь; || пóле (*битвы*); || **Plac broni**, плацъ-парáдъ. **Kupić plac**, купи́ть мѣ́сто, грунтъ, зéмлю. **Zostać na placu**, быть уби́тымъ на мѣ́стѣ, **Ustąpić z placu**, уступи́ть пóле би́твы. **Dostać komu placu**, не уступáть, крѣ́пко стоя́ть на чéмъ. **Plac otrzymać**, одержáть побѣ́ду, удержáть за собóю пóле би́твы. **Na plac z czém wyjeżdżać**, хвáстаться, хвали́ться, совáться съ чѣмъ впередъ. **To u niego zawsze na placu**, э́то его всегдáшній конéкъ, онъ тóлько объ э́томъ и говори́тъ. **Komendant placu**, плацъ-комендáнтъ.

Płaca, -y, *ж.* плáта, платéжъ; || жáлованіе, оклáдъ; || вознагражденіе. **Płaca dzienna**, поденная плáта. **Płaca robotnicza**, задѣ́льная плáта, задѣ́лье.

Placek, -cka, *м.* лепéшка; || пирóжное плóско раскáтанное. **Placek z makiem**, мáковникъ. || *Анат.* мѣ́сто, блонá, послѣ́дъ.

Płacenie, -nia, *ср.* плáта, платéжъ, уплáта, расплáта.

Płachciec, -chca, *м.* ни́щій, голы́шъ, голя́къ, бѣдня́къ; || тряпи́чникъ.

Płachta, -y, *ж.* кусóкъ тóлстой холсти́ны; || паруси́на; || пáрусъ; || *Охот.* тенетá.

Płacić, Zapłacić, плати́ть, заплати́ть

Placówka, -i, *ж.* форпóстъ, полевóй, отвóдный передовóй карáулъ, пикéтъ.

Placowy, находя́щійся на плóщади, мѣ́стный. **Straż placowa**, *см.* **Placówka**.

Placuszek, -szka, *м.* лепéшечка, *см.* **Placek**.

Placyk, -u, *м.* площáдка.

Płacz, -u, *м.* плачъ. **Padół płaczu**, юдóль плáча.

Płaczek, -czka, *м.* плáкса, плакси́вый человѣ́къ.

Płaczka, -i, *ж.* плáкса; || плáкальщица (*у дрéвнихъ*).

Płaczliwy, плакси́вый, плачéвный. **Głos płaczliwy**, плачéвный, жáлобный гóлосъ.

Płaczowy, *Анат.* слéзный.

Plądrować, Splądrować, расхищáть, расхи́тить, грáбить, расгрáбить, опустошáть, опустоши́ть.

Plądrowanie, -nia, *ср.* расхищéніе, грабёжъ, опустошéніе.

Plądrownik, -a, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Plaga, -i, *ж.* удáръ; || рáна, бѣ́дствіе, ги́бель; || я́звина (*отъ рáны*); || я́зва (*египетская*); || бичъ, казнь, кáра, наказáніе (*бóжеское*).

Płakać, плáкать; оплáкивать. **Płakać ze złości**, плáкать отъ злóсти. **Płakać czego**, плáкать отъ чегó. **Płakać za czém**, плáкать о чéмъ. **Płakać nad czém**, оплáкивать чтó.

Płakanie, -nia, *ср.* плачъ, оплáкиваніе.

Plakowanie, -nia, *ср.* плакирóвка.

Plakownik, -a, *м.* плакирóвщикъ.

Płaksa, -y, *Общ. р.* плáкса.

Plama, -y, *ж.* пятнó.

Plamić, Splamić, пятнáть, запятнáть, пáчкать, запáчкать, марáть, замарáть.

Plamisty, мáркій, марáющій.

Plamka, -i, *ж* пя́тнышко.

Plamowaty, испещрéнный, крáпчатый, весь въ пя́тнахъ.

Plamowiec, -wca, *м. Зоол.* родъ саранчи́

Plan, -u, *м.* планъ, чертéжъ, начертáніе. **Plan sytuacyjny**, планъ мѣ́стности. **Plan konstrukcyjny**, планъ постройки. **Plan odręczny**, чертéжъ

Planeta, -y, *ж.* планéта.

Planetnik, -a, *м.* астролóгъ, звѣздочётъ.

Planetny, Planetowy, планéтный

Planować, смывáть, планировáть (*бумагу*).

Planowanie, -nia, *ср.* планировáка (*бумаги*).

Plant ziemny, (*въ земляныхъ работахъ*), земляно́е полотно́.

Planta, -y, *ж. Стар.* рисýнокъ; || *см.* **Roślina**.

Plantacja, -cji, *ж.* плантáція. колóнія.

Plantować, планировáть, выравнивать; || разводи́ть. **Plantować tytuń**, разводи́ть табáкъ.

Pląs, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pląsy, -ów**, *мн.* пля́ска, плясáніе; || скачки, прыжки́.

Pląsać, плясáть; || скакáть, прыгать.

Pląsacz, -a, *м.* плясýнъ; || скакýнъ, прыгýнъ.

Pląsanie, -nia, *ср.* плясáніе.

Plask, -u, *м.* плескъ, хлóпаніе, шлёпаніе.

Płask, -u, *м.* плóскость, плóская часть. **Na płask**, плашмя́.

Płaskać, Płasnąć, плескáть, плеснýть, хлóпать (*рукáми*), хлóпнуть.

Płaskaty, Płaskawy, сплю́щенный.

Płaski, плóскій; || * пóшлый.

Płasko, плóско; || * пóшло.

Płaskomiernictwo, -a, *ср.* планиме́трія.

Płaskonos, -a, *м. Зоол.* коксýнъ, широконóсъ (*птица*).

Płaskonosy, плосконóсый, курнóсый, покля́тый.

Płaskorzeźba, -y, *ж.* барельéфъ, вы́пуклая рѣзьбá.

Płaskość, -ści, *ж* плóскость; || * пóшлость, нелѣпость, глýпость.

Płaskosz, -a, *м. Зоол.* пузы́ристый четырезýбецъ (*рыба*).

Płaskur, -a, *м.* ломóть, плóскій кусóкъ чего́ нибýдь, *см.* **Proskur**; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || родъ ячменя́.

Płasnąć, *см.* **Płaskać**; || шлёпнуть, шлёпнуться, повали́ться на зéмлю, хлóпнуться.

Plaster, Plastr, -stru, *м.* пла́стырь; || **Plastr miodu**, сотъ мёду.

Plastrować, прикла́дывать пла́стырь; || прививáть дéрево, *см.* **Oczkować**.

Plastrowanie, -nia, *ср.* прикла́дываніе пла́стыря; || прививка дéрева, *см.* **Oczkowanie**.

Pląsy, *см.* **Pląs**.

Płaszcz, -a, *м.* плащъ; || епанчá, мáнтія. **Płaszcz arcybiskupi**, пáлліумъ, омофóръ, *см.* **Paliusz**; || вьюшка, мотовúло (*морс. рыба*).

Płaszcza, -y, *ж.* пáлтусъ, тóрбетъ (*рыба*), всякая плóская рыба, камбала.

Płaszczyć, Spłaszczyć, сплю́щивать, дéлать плóскимъ, плющи́ть, сплющи́ть; || * унижáть; || **Płaszczyć się**, сплющиваться; || унижáться, раболѣпствовать.

Płaszczyk, -a, *м.* плáщикъ, епанéчка; || мантúлія; || коро́ткая мáнтія (*у епископовъ*).

Płaszczysko, -a, *ср.* плохóй, негóдный плащъ.

Płaszczyzna, -y, *ж.* плóскость, плóская повéрхность; || низменное, рóвное мéсто, открытое мéсто; || **Płaszczyzna wyniesiona**, плóская возвы́шенность, плоскогóрье.

Płat, -u, -a, *м.* лóскутъ, отрéпье, лохмóтье, тря́пка. **Płat skórzany**, нахлéстка.

Płata, -y, *ж. см.* **Płaca, Zapłata**.

Płatać, *см.* **Pleść**

Płatać, пýтать, запýтывать, перепýтывать, спýтывать; || мѣша́ть, впýтывать. || **Płatać się**, впýтываться, ввя́зываться, вмѣшиваться; || пýтаться, сбиваться (*въ рѣчахъ*).

Płatać, Spłatać, пластáть, разпластáть, разрубáть, разрѣзáть надвое. **Płatać rybę**, пластáть, чúстить рыбу; || * **Płatać komu co**, причиня́ть, дѣлать кому́ зло. **Spłatać figla**, подшути́ть надъ кѣмъ, сыгра́ть съ кѣмъ шýтку.

Płatanina, -y, *ж.* пýтаница.

Płatek, -tka, *м.* лоскутóкъ, клокъ, клочóкъ. **Płatki śniegu**, хлóпья снѣгу. *Посл.* **Wszystko mu idzie jak z płatka**, всё у негó идётъ какъ по мáслу, ему́ всё удаётся

Płatewka, -i, *ж.* пластúнка.

Płatkowy, листовóй. **Płatkowe złoto**, листовóе зóлото.

Płatnąć (kogo), нанести́ кому́ удáръ (*сáблею*).

Płatniczy, кассúрскій, казначéйскій.

Płatnik, -a, *м.* платéльщикъ, казначéй, кассúръ.

Płatność, -ści, *ж.* состоя́тельность; || вы́плата, платежъ. **Chwila płatności**, срокъ платежу́.

Płatny, состоя́тельный; || платежный, распла́тный; || состоя́щій на жáлованьи, получáющій плáту, жáлованье; || платя́щійся (*о билéтѣ*).

Płatwa, -y, *ж.* плотъ, *см.* **Tratwa**; || *Плотн.* лéжень, нúжняя обвя́зка, стропúло.

Pław, -u, *м.* водяно́е, черепоко́жное живóтное; || сплавъ, гóнка лѣса, *см.* **Płatwa**; || пузы́рь, котóрые подвя́зываютъ, чтóбы держáться на водѣ; || плáваніе; || потóкъ, теченіе. **W pław**, вплавь. **W pław przebyć rzekę**, вплавь переправиться чéрезъ рѣку́, переплы́ть рѣку́.

Pławiarnia, -ni, *ж. Горн.* промывáльное мѣсто (*для руды*).

Pławiarz, -a, *м.* промывáльщикъ (*руды*).

Pławić, пусти́ть вплавь, купáть (*лошадей*), сплавля́ть по рѣкѣ (*лѣсъ*). **pławić**, плáвить, расплавля́ть, растопля́ть (*метáллы*); || * омочúть, оросúть. **Zrenice pławiła we łzach**, ей глазá были омочены́, орошены слезáми, она́ заливáлась слезáми.

Pławiciel, -a, *м.* сплáвщикъ (*лѣса по рѣкѣ*); || плавúльщикъ, литéйщикъ (*металловъ*).

Pławidło, Pławnisko, -a, *ср.* промывáльня (*для промывáнія металловъ*).

Pławnica, -y, *ж.* корыто, гдѣ промывáютъ рудý; || мѣсто для купáнья лошадéй.

Pławny, судохóдный.

Płaz, -a, *м.* (мало употреб. **Płaza**, *Стар.* **Plasza**) пресмыкáющееся живóтное, гадъ, гáдина; || клинóкъ шпáги, тесакá *или* палашá; || плитá (*кáмня*), лещáдь; || **Płaza**, орбúта, путь (*планéты*). || **Uderzył go płazem**, удáрилъ его плашмя, обнажéнною шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ. **Dał mu kilka płazów**, далъ емý нѣсколько фухтелей, удáрилъ плашмя. * **Płazem puścić**, оставúть безъ наказáнія. **Uszło mu to płazem**, онъ дешево отдѣлался отъ э́того, э́то прошлó емý дáромъ.

Płazać, Płazać się, Płazić się, Płozić się, пóлзать, пресмыкáться, *см.* **Pełzać**.

Płazować, Opłazować, Wypłazować, бить фухтелемъ, бить обнажéнною шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ, плашмя, вмѣсто пáлки.

Pleban, -a, *м.* приходскóй священникъ, *см.* **Proboszcz**; || настоятель цéркви.

Plebanja, -ji, *ж.* приходъ; || священúческій домъ, *см.* **Probostwo**.

Plebanowy, Plebański, священúческій, принадлежáщій священнику; || приходскóй.

Plebejusz, -a, *м.* простолю́динъ, разночúнецъ; || плебéй.

Plec, -u, *м.* плечó,—употребúтельнѣе во мн. **Plecy**, -ów, плéчи. **Obrócić się plecami do kogo**, поворотúться къ кому́ зáдомъ, *см.* **Tył**. **Nie po moich to plecach**, э́то не по моймъ сúламъ.

Pleć, полóть, выдéргивать негóдную травý.

Płeć, *род. п.* **płci**, *ж.* полъ. **Płeć męzka**, мýжескій полъ, мущúны. **Płeć żeńska**, жéнскій полъ, жéнщины; || цвѣтъ лицá. **Płeć biała**, бѣлый цвѣтъ лицá.

Plecianka, Plecionka, -i, *ж.* плетéнка, плетýшка.

Plecienie, -nia, *ср.* сплетéніе, снованіе.

Pleciuch, -a, **Pleciuga**, -i, *м.* сплéтникъ, пустомéля.

Plecy, *см.* **Plec**.

Pleczny, плечнóй, плечевóй.

Pleczysty, плечúстый.

Plegotać, кудáхтать. клохтáть (*о курицѣ*); || * болтáть, сплетничать.

Plemię, -ienia, *ср.* плéмя, порóда; || колѣно, поколѣніе, родъ; || отрасль; || потóмокъ. рóдственникъ по нисходя́щему колѣну.

Plemiennik, -a, *м.* потóмокъ, рóдственникъ въ нисходя́щей лúніи.

Plenić, удóбривать. утучня́ть, оплодотворя́ть. || **Plenić się**, размножáть, распложáться.

Plenipotencja, -ji, *ж.* полномóчіе, довéренность, *см.* **Pełnomocnictwo**.

Plenipotent, -a, *м.* повéренный, довéренное лицó, уполномóченный.

Plenność, -ści, *ж.* плодорóдіе. плодорóдность, плодонóсность; || * плодовúтость, *см.* **Płodność**.

Plenny, плодорóдный, плодонóсный (*о землѣ*); || урожáйный (*годъ*); || * плодовúтый, *см.* **Płodny, Obfity**.

Plenum, *ср. Нескл.* комплéктъ. полное числó.

Pięsacz, *см.* **Piąsacz**.

Pleść, Platać, плесть, заплетáть.* **Pleść lada co, pleść koszałki opałki, pleść jak na mękach**, брéдить, завирáться, говорúть вздоръ, нести, городúть чепухý, околéсную, молóть пустякú.

Plesek, *см.* **Pleszek**.

Pleśń, -śni, *ж.* плéсень, плѣснь; || *Мед.* молóчница (*болѣзнь*).

Pleśnieć, Spleśnieć, плéснѣть, плѣснѣть. заплéснѣть, цвѣсти.

Pleśniwy, цвѣлый. заплéснѣвѣлый; || сéрый (*о лошади*).

Pięsy, *см.* **Piąsy, Piąs**.

Pleszczeć, Pleszczeć się, *см.* **Pluskać, Pluskać się**.

Pleszek, -szka, Plesek, -ska, *м.* нагрýдникъ (*у латъ*). **Pleszki, pleski na nogi**, лáты, покрывающія бедры.

Plesznik, -a, *м. Бот.* комáрникъ, блошúникъ, богáтинка (*растéніе*).

Pleszowatość, -ści, *ж.* плѣшúвость.

Pleszowaty, плѣшúвый. *см.* **Łysy**.

Plet, -u. *м.* плотъ, паромъ, перевóзный плотъ.

Pletliwość, -ści, *ж.* болтлúвость, пустомéльство.

Pletliwy, болтлúвый, долгоязы́чный, двуязы́чный, многорѣчúвый; || фальшúвый, лóжный.

Pletnia, -ni, *ж.* плеть.

Pletnica, -y, *ж.* плетéнка; || плетéнь.

Pletwa, **Płetwa**, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбъ*).

Pletwisty, имѣющій плáвательное перó, *см.* **Pletwa**.

Plewa, -y, *ж. Бот.* плевá; || **Plewy**, высѣвки, мякúна, пушúца, пелá.

Plewiacz, Plewiarz, -a, *м.* полóльщикъ.

Plewiaczka, Plewiarka, -i, *ж.* полóльщица.

Plewiasty, плéвельный; || *Бот.* чешуйчатый.

Plewić, полóть, выпáлывать.

Plewidło, -a, *ср.* полóтіе, выпáливаніе; || выполотыя травы.

Plewienie, -nia, *ср.* полóтіе, выпáливаніе.

Plewisty, Plewny, плевúстый.

Plewnia, -ni, *ж.* **Plewnik**, -a, *м.* плевнúца, мякúнникъ.

Plik, **-u**, *м.* **Plika**, **-i**, *ж.* пачка, свертокъ, связка (*бумаги*), *см.* **Pęk**, **Stos**.

Plinie, **-nia**, *ср.* родъ дѣтской игры (*въ чурки*).

Plinta, **-y**, *ж. Архит.* плинтусъ.

Pliszka, **-i**, *ж. Зоол.* трясогузка, гузица.

Pliwa, **-y**, *Умен.* **Pliwka**, **-i**, *ж.* кожица, плева, перепонка.

Płocha, **-y**, *ж.* бердо (*ткацкое*).

Płocho, легкомысленно, неосмотрительно, робко.

Płochość, **-ści**, *ж.* легкомысліе, вѣтренность, непостоянство, неосновательность, опрометчивость; || робость, трусость.

Płochowiec, **-wca**, *м. Бот.* пуховникъ, олеандръ (*деревцо*).

Płochowierny, легковѣрный.

Płochy, легкомысленный, неосновательный, вѣтренный, опрометчивый; || робкій, пугливый.

Płócienko, **-a**, *ср.* холстинка.

Płóciennica, **-y**, *ж.* холстинная, полотняная фабрика.

Płóciennictwo, **-a**, *ср.* торговля полотнами.

Płócienniczka, **-i**, *ж.* холщевница, торгующая полотнами.

Płóciennik, **-a**, *м.* холщевникъ.

Płócienny, полотняный, холщевый, холстяной, холстинный

Płóczek, **-czka**, *м.* промывальщикъ руды.

Płócznica, **-y**, *ж.* лопатка, скребокъ, употребляемый при промываніи руды.

Płód, **-odu**, *м.* плодъ, фруктъ; || *Анат.* зародышъ, утробный плодъ; || произведеніе, твореніе. **Płody ziemi**, произведенія земли. **Wydać płód**, принести плоды, принести пользу; || потомокъ, *см.* **Plemiennik**.

Płodność, **-ści**, *ж.* плодородіе, плодородность; || плодовитость, *см.* **Żyzność**.

Płodny, плодородный, плодоносный, урожайный; || плодовитый; || обильный, изобильный, *см.* **Żyzny**, **Plenny**, **Urodzajny**.

Płodozmian, **-u**, *м. Агр.* многопольная система.

Płodzić, **Spłodzić**, рождать, родить; || производить; || приживать, раждать. **Spłodził z nią troje dzieci**, прижилъ съ нею троихъ дѣтей. **Wszystko co ziemia płodzi**, все что производитъ земля, *см.* **Rodzić**.

Płodziciel, **-a**, *м.* творитель, производитель; || родитель, *см.* **Rodzic**.

Płodzień, **-nia**, *м. Бот.* синеголовникъ (*растеніе*).

Płodzieniec, **-ńca**, **Płodzisz**, **-a**, *Бот.* ломоносъ, болотный ранункулъ.

Płókać, **Opłókać**, **Wypłókać**, полоскать, выполоскать.

Płókanie, **-nia**, *ср.* полосканіе, промываніе; || *Горн.* **Płókanie w wiszących sitach**, ситная промывка рудъ.

Plomba, **-y**, *ж.* пломба.

Plombiarz, **-a**, *м.* пломбировщикъ.

Plombować, пломбировать, прикладывать клеймо; || пломбировать (*зубы*).

Płomień, **-nia**, *м.* пламя, пламень.

Płomieńczyk, **-a**, *м. Бот.* боярская спѣсь (*растеніе*).

Płomieniowy, пламенистый.

Płomienisty, **Płomienny**, пламенный, пламенѣющій, блистающій, сверкающій.

Płomyk, **-a**, *м.* небольшой, слабый пламень; || *Бот.* пламенникъ (*трава*).

Plon, **-u**, *м.* добыча, корысть; || *Бот.* цвѣтеніе. **Plony**, *мн.* жатва, жнитво, уборка, сборъ (*хлѣба, плодовъ*), урожай.

Płoń, **Płonia**, **-ni**, *ж.* прорубь, отверстіе во льду, скважина; || продушина въ садкѣ (*чтобы рыба не задохлась*).

Płonąć, **Spłonąć**, пылать, горѣть, воспламеняться, распалять. **Płonąć ze złości**, воспламеняться гнѣвомъ. || **Zapłonąć się od wstydu**, сгорѣть, покраснѣть отъ стыда.

Plondrować, *см.* **Plądrować**.

Plondrowanie, *см.* **Plądrowanie**.

Plondrownik, *см.* **Plądrownik**.

Płonia, *см.* **Płoń**.

Płonica, **-y**, *ж. Мед.* скарлатина (*болѣзнь*).

Płonić, **Spłonić**, высушать, истощать; || выпаривать (*землю*); || **Płonić lód**, прорубать на льду прорубь. || **Płonić się**, истощаться, изсыхать; || *см.* **Płonąć**.

Płonieć, изсыхать, истощаться.

Płonienie, **-nia**, *ср.* (**gruntu**), истощеніе (*почвы*); || =(**lodu**), прорубаніе (*льда на рѣкѣ и т. д.*); || **Płonienie się**, румянецъ въ лицѣ.

Płonina, **-y**, *ж.* истощенное, безплодное поле.

Płonka, **-i**, *ж.* прививокъ, черенокъ, прищепокъ; || прививное деревцо; || дикое деревцо. **Szczepić płonkę**, прививать.

Płonnik, **-a**, *м.* древесный питомникъ; || *разсадникъ; || *Бот.* спорышъ, однолѣтняя трава.

Płonność, **-ści**, *ж.* безплодность, безплодіе, неплодородіе; || безполезность, тщетность, суетность, тщета, суета.

Płonny, безплодный, неплодородный; || тощій, скудный. **Zboże płonne**, неумолотый хлѣбъ, необильный зерномъ; || тщетный, напрасный, суетный. **Płonna nadzieja**, тщетная надежда. || *Рудок.* **Płonna ziemia**, безрудная, пустая жила.

Płoskoń, **-ni**, **Płoskońka**, **Płoskunka**, **-i**, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Płoskunki**, **Płoskunne konopie**, *Бот.* матерка, матка; || конопляныя волокна, очищенныя отъ кострики.

Płoskur, **-u**, *м.* **Płoskurnica**, **-y**, *ж.* полба (*родъ пшеницы*).

Płoszczyk, -a, *м.* желѣзко, копытце у стрѣлы.

Płoszyć, Spłoszyć, пугáть, испугáть, спугнýть, стращáть, прогонять, прогнáть, отогнáть, всполошить.

Płoszydło, -a, *ср.* пýгало, страшилище, *см.* **Straszydło.**

Płot, -u, -a, *м.* изгородь, плетéнь, забóръ, городьбá. **Żywy, samorodny płot**, живáя изгородь. **Płot kołowy**, частокóлъ, тычинникъ. **Część płotu między palem a palem**, прясло, звѣнó изгороди. *Ирон.* **Trafił jak kulą w płot**, попáлъ въ просáкъ, попáлъ изъ кулькá въ рогóжку. **Koło płota chodzić**, говорить обинякáми, вилять. **Tegoż to płotu kół**, люди одногó разбóра, покрóя, сóрта.

Płotek, -tka, *м.* забóрикъ, небольшóй плетéнь, изгородь.

Plotka, -i, *ж.* сплетня. **Plotki**, *мн.* сплетни; || болтовня, вздоръ, чепухá, *см.* **Bzdurstwo.**

Płotka, -i, *ж. Зоол.* плотвá, плотица (*рыба*).

Plotkarka, -i, *ж.* сплетница.

Plotkarz, -a, *м.* сплетникъ.

Płótno, -a, *ср.* полотнó, холстъ, холстина. **Płótno zgrzebne**, дерюга. **Płótno grube**, parć, вотóла. **Płótno woskowane**, вощáнка, клеёнка. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестредина. **Płótno drukowane**, набóйка, выбойка. **Płótno żaglowe**, парусина.

Płotowy, плетнёвый, забóрный.

Ploty, *см.* **Sploty.**

Płowa, -y, *ж.* пустые колóсья.

Płowić, желтить, крáсить въ жёлтый цвѣтъ.

Płowieć, Spłowieć, желтѣть, высохнуть отъ сóлнца, отъ зáсухи, блёкнуть, поблекнуть,

Płowy, полóвый, изжелта бѣлый, плáвый, булáный, соловóй.

Płoza, -y, *ж.* брусóкъ, полосá, пóлозъ, полóзья (*у санéй*).

Płta, -y, *ж. Стар. см.* **Tratwa.**

Pluć, *см.* **Plwać.**

Plucha, -y, *Общ.* неряха, неопрятный человѣкъ, *или* жéнщина.

Plucie, *см.* **Plwanie.**

Płucka, *мн. Повар.* внýтренности, потрохá.

Płucnik, -a, *м. Бот.* медуница, медýнка, лёгочница, бѣлостóйка.

Płucny, Płucowy, *Анат.* лёгковый, лёгочный.

Płuco, -a, *ср. Анат.* лёгкое. Употребительнѣе во мн. ч. **Płuca**, лёгкія.

Pludry, -ów, *мн.* шаравáры, *см.* **Pantalony, Szarawary.**

Pług, -a, *м.* плугъ; || сохá. **Pługiem robić**, пахáть, обрабóтывать зéмлю.

Plugawić, Splugawić, марáть, замарáть, пáчкать, выпачкать запáчкать, грязнить, загрязнить. || **Plugawić się**, марáться, пáчкаться, грязниться.

Plugawica, -y, *ж.* неряха, грязнýха, замарáшка, неопрятная жéнщина.

Plugawiec, -wca, *м.* неряшливый, грязный человѣкъ, замарáха.

Plugawość, -ści, *ж.* неряшливость, непристойность, грязнотá, гáдость, мéрзость, сквéрность, пáкость.

Plugawstwo, -a, *ср.* мéрзость, дрянь, гáдость, грязь, нечистотá.

Plugawy, плюгáвый, неряшливый, неопрятный, грязный, пáкостный.

Pługowy, плуговóй.

Plus, бóлѣе, бóльше. **Plus licytant**, дающій бóльшую цѣну; || *Мат.* плюсъ (*знакъ сложéнія*).

Plusk! *Звук.* шлёпъ!

Plusk, -u, *м.* плескáніе, шлёпаніе; || слякоть, *см.* **Pluta.**

Pluskać, Plusnąć, плескáть, плеснýть.

Pluskanie, -nia, *ср.* плескáніе.

Pluskiewka, -i, *ж. Умен.* клóпикъ.

Pluskiewnik, -a, *м. Бот.* клоповидъ (*растéніе*).

Pluskota, -y, *ж.* слякоть, ненáстье, дождливое врéмя.

Pluskotny, ненáстный, дождливый.

Pluskowiec, -wca, *м. Зоол.* водянóй скорпіóнъ (*растéніе*).

Pluskwa, -y, *ж.* клопъ; || *Бот.* клопóвное сѣмя.

Pluszczeć, струиться, лить ручьёмъ. **Deszcz pluszcze**, дождь льётъ ручьёмъ, льётъ какъ изъ ведрá.

Pluta, -y, *ж.* ненáстье, слякоть.

Pluton, -u, *м. Воен.* взводъ.

Pluwjał, -u, *м.* священническая риза.

Płużny, плуговóй.

Płużyć, успѣвáть, удавáться.

Płużyca, -y, *ж.* родъ плýга съ рукоятками.

Płużysko, -a, *ср.* сидѣлка (*у плугá*).

Plwać, Pluć, Plunąć, плевáть, плюнуть,

Plwacz, -a, *м.* плевáка, харкýнъ.

Plwaczka, -i, *ж.* харкýнья; || плевáльникъ, плевáльница, *см.* **Spluwaczka.**

Plwanie, Plucie, -a, *ср.* плевáніе, харканіе.

Plwocina, -y, *ж.* харкóтина.

Płyn, -u, *м.* жидкость; || токъ.

Płynąć, плыть, плáвать, течь, протекáть, **Płynąć na rzece**, плáвать по рѣкѣ. **Rzeka płynie około murów**, рѣкá протекáетъ óколо стѣнъ, *см.* **Pływać**; || проистекáть, исходить.

Płynienie, -nia, *ср.* плáваніе, течéніе. **Płynienie krwi**, кровотечéніе. || *Мед.* перелóй, гонорéя.

Płynnie, плáвно, глáдко.

Płynność, -ści, *ж.* жидкость; || плáвность. **Płynność wody**, жидкость воды. **Płynność mowy**, плáвность рѣчи.

Płynny, жидкій, текýчій; || плáвный.

Płyt, -u, *м.* плотъ, плоты, гóнка (*лѣсу*); || *Стар.* остреё, лезвеё; || плитá, лéщадь (*кáмня*).

Płyta, -y, *ж.* внутренняя пустота́ пе́чи (*гдѣ распла́вливается мѣдь*); || плита́. **Plita okopowa,** спускова́я плита́. **Plita gzemsowa,** карни́зная плита́. **Plita flizowa,** лещадна́я плита́. *Горн.* **Plita surowiznowa,** чугу́нная доска́.

Płytki, пло́скій, ро́вный. гла́дкій; || ме́лкій. неглубо́кій; || *пове́рхностный. **Miejsca płytkie,** ме́ли. **Głowa płytka,** пове́рхностный умъ.

Płytkość, -ści, *ж.* ма́лая глубина́, мелково́діе (*рѣки*).

Płytownik, -a, *м.* плитоло́мъ.

Pływać, Płynąć, пла́вать, плыть.

Pływacz, -a, *м.* пла́ватель, плове́цъ; || *Зоол.* ко́лпакъ, ко́лпица (*пти́ца*); || водяно́й жукъ; || *Бот.* боло́тный лёнъ, воронково́дъ.

Pływaczka, -i, *ж.* пла́вательница, пла́вальщица; || пла́вательный пузы́рь *и́ли* снаря́дъ, || *см.* **Pływanie;** || ме́лкое мѣ́сто въ рѣкѣ́, гдѣ купа́ютъ лошаде́й, бродъ.

Pływanie, -nia, *ср.* пла́ваніе.

Pływny, пла́вательный.

Pniaczek, -czka, *м.* пенёкъ.

Pniak, -a, *м.* пень съ коре́ньями; || чурба́нъ. отру́бокъ.

Pniakowy, Pniowy, пене́чный, относя́щійся къ пню *и́ли* къ пеньку́.

Po, по, по́слѣ; — предло́гъ тре́бующій падеже́й: вини́тельнаго, да́тельнаго и предло́жнаго. Бо́льшею ча́стію употребле́ніе его́ схо́дно съ ру́сскимъ. Слѣ́дующіе примѣ́ры пока́зываютъ отступле́нія: **Chodzić po polach,** ходи́ть по поля́мъ. **Podróżować po Włoszech,** путеше́ствовать по Ита́ліи. **Bić kogo po plecach,** бить кого́ по плеча́мъ. **Po gwiazdach płynąć,** плыть по тече́нію звѣ́здъ. **Po nocy chodzić,** ходи́ть но́чью. **Po potopie,** по́слѣ пото́па **Po Chrystusie,** по́слѣ Рождества́ Христо́ва. **Po deszczu pogoda,** по́слѣ дождя́ хоро́шая пого́да. **Dostać co po kim, mieć co po kim,** получи́ть что́ въ наслѣ́дство отъ кого́. **Być po czém,** быть гото́вымъ, око́нчить что́-либо. **Jużem po śniadaniu,** я уже́ поза́втракалъ. **Jużem po obiedzie,** я уже́ пообѣ́далъ. **Już po wojnie,** война́ уже́ око́нчилась. **Już po nim,** всё ко́нчилось, онъ поги́бъ. **Już po wszystkiém,** коне́цъ всему́, всё поте́ряно. **Po czasie, po harapie,** не во́ время. уже́ по́здно. **Nic po nim,** онъ никуда́ не годи́тся. **Co mnie potém?** что́ мнѣ въ э́томъ? кака́я мнѣ отъ э́того по́льза? **Mówić po szczerości,** говори́ть откро́венно. **Po jednemu ich wypuścił,** вы́пустилъ ихъ по одино́чкѣ **Długa aż po pas broda,** дли́нная до по́яса борода́. **Po wszystkie dni moje,** во всю мою́ жизнь. **Po dziś dzień,** до сихъ поръ, доны́нѣ. **Aż po ten czas,** до сего́ вре́мени. **Iść po co,** итти́ за чѣмъ. **Po co o tém tyle pisać?** къ чему́ объ э́томъ сто́лько писа́ть? **Po rozum jechać do Francji,** ѣ́хать во Фра́нцію для образова́нія себя́. **Dał im po dwa ruble,** далъ имъ по два рубля́. **Po drugi, trzeci, ostatni raz,** во второ́й. тре́тій, послѣ́дній разъ. **Po pierwsze, po drugie i t. d.,** вопе́рвыхъ, вовторы́хъ и т. д. **Cztery pokoje jeden po drugim,** четы́ре ко́мнаты ря́домъ, одна́ по́длѣ друго́й. **Krewni po ojcu, po matce,** родны́е со стороны́ отца́, ма́тери. **Spodziewać się czego po kim,** ожида́ть чего́ нибу́дь отъ кого́. **Po żonie wziął tę wieś,** онъ взялъ э́ту дере́вню за жено́ю. **Po nad, Po za,** *см.* **Ponad, Poza.**

Pobajać, навра́ть, наболта́ть, наговори́ть вся́кихъ пустяко́въ.

Pobaraszkować, побесѣ́довать, поболта́ть. провести́ вре́мя въ разгово́рахъ.

Pobawić (gdzie), останови́ться, пробы́ть гдѣ нѣ́которое вре́мя.

Pobić, разби́ть, порази́ть.

Pobicie, -cia, *ср.* разби́тіе, пораже́ніе; || покры́шка (*до́ма*), *см.* **Pobijanie.**

Pobiedz, Pobiegnąć, Pobieżeć, побѣжа́ть. **Pobiegać,** побѣ́гать.

Pobielać, Pobielić, бѣли́ть. побѣли́ть (*стѣны, домъ*); || луди́ть, вылу́живать (*мѣ́дную посу́ду*); || глазу́рить, мура́вить (*гли́няную посу́ду*), *см.* **Polewać.**

Pobielacz, -a, *м.* краси́льщикъ. бѣли́льщикъ; || луди́льщикъ (*мѣ́дной посу́ды*); || мура́вщикъ (*гли́няной посу́ды*).

Pobielanie, Pobielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе; || луже́ніе (*мѣ́дной посу́ды*); || мура́вленіе (*гли́няной посу́ды*).

Pobielany, вы́бѣленный; || лужёный; || мура́вленный. *см.* **Pobielać.**

Pobierać, взима́ть, собира́ть; || получа́ть.

Pobieranie, -nia, *ср.* взима́ніе, собира́ніе; || получе́ніе.

Pobierki, -ów, *мн.* оста́тки. обо́рыши; || сборъ оста́вшихся по́слѣ жа́твы коло́сьевъ.

Pobieżny, лёгкій на ходу́; || * пове́рхностный.

Pobijać, Pobić, слегка́ вкола́чивать, вколоти́ть. вбива́ть, вбить; || покрыва́ть (*кры́шу*); || набива́ть обруча́ми (*бо́чку*).

Pobijanie, -nia, *ср.* вкола́чиваніе; || покры́шка (*кро́вли*); || набива́ніе обруча́ми (*бо́чки*).

Pobitka, -i, *ж.* навѣ́съ отъ дождя́ на су́днѣ; || коло́да де́рева разру́бленная по кола́мъ; || *Стар.* схва́тка, сты́чка, разби́тіе (*во́йска*).

Pobłądzić, *см.* **Zbłądzić.**

Pobłażać, поблажа́ть, потво́рствовать, потака́ть, ба́ловать.

Pobłażanie, -nia, *ср.* потво́рство, потака́ніе, баловство́; || послабле́ніе, попусти́тельство.

Poblizki, ближа́йшій, находя́щійся побли́зости, сме́жный.

Poblizko, побли́зости, не въ да́льнемъ разстоя́ніи.

Poblizkość, -ści, *ж.* бли́зость, сме́жность.

Pobliżu, w pobliżu, вблизи́, бли́зко, недалёко.

Pobocz, -u, и -y, *м.* и *ж.* сосѣ́дство, бли́зость, сме́жность; || по́водъ, поводо́къ (*для лошаде́й*).

Pobocze, -a, *ср. Стар.* разгоро́дка въ лошади́ныхъ сто́йлахъ, *см.* **Przewora.**

Pobocznica, -y, *ж. Стар.* бокъ, сторона́; || *Воен.* флангъ; || *побо́чная цѣль; || нало́жница.

Pobocznik, -a, *м.* по́длѣ, ря́домъ стоя́щій; || рожо́къ у кандела́бра.

Poboczny, боково́й; || сторо́нній, посторо́нній; || побо́чный, незако́нный, до бра́ка рожде́нный. **Linja poboczna pokrewieństwa**, побо́чная, бокова́я ли́нія родства́. **Dzieci poboczne**, незаконнорожде́нныя дѣти **Pokoje poboczne**, сме́жныя ко́мнаты. *см.* **Oboczny.**

Pobój, -ju, *м.* бой, би́тва.

Pobojowisko, -a, *ср.* побо́ище.

Pobok, *Стар. см.* **Obok. Usiąść komu na poboku**, сѣсть съ кѣмъ ря́домъ.

Pobok, -u, *м. Горн.* стѣ́нка.

Pobór, -oru, *м.* нало́гъ, по́дать, по́шлина, сборъ, *см.* **Podatek**; || взима́ніе, сборъ подате́й; || рекру́тскій набо́ръ; || **Pobór summy**, взыска́ніе су́ммы.

Poborca, -y, *м.* пріемщикъ, сбо́рщикъ подате́й, по́шлинъ и т. д.; || квесторъ (*у дре́внихъ Ри́млянъ*).

Poborny, подлежа́щій по́дати, платя́щій по́дати.

Poborowy, *см.* **Podatkowy.**

Pobożność, -ści, *ж.* благоче́стіе, на́божность, благоговѣ́ніе.

Pobożny, благочести́вый, на́божный, религіо́зный.

Pobrać, взять, забра́ть. || **Pobrać się**, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться.

Pobrat, -u, *м.* **Pobrata, -y**, *ж. Стар.* коро́ткость, дру́жеское, коро́ткое обхожде́ніе, тѣ́сная связь, бра́тскій союзъ.

Pobratać się, побрата́ться, жить побра́тски, въ тѣ́сной дру́жбѣ, дружелю́бно.

Pobraterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское согла́сіе, дру́жество.

Pobratym, -a, *м.* и́скренній другъ, прія́тель; || сора́тникъ, това́рищъ по ору́жію, однополча́нинъ.

Pobratymczy, Pobratymski, сро́дный, ро́дственный; || дру́жескій, соединённый тѣ́снымъ сою́зомъ дру́жества.

Pobratymstwo, -a, *ср.* бра́тство; || родство́, сродство́, свойство́, *см.* **Powinowactwo.**

Pobredzić, спу́таться, сби́ться, оши́биться.

Pobroczyć, обагри́ть кро́вью, окрова́вить.

Pobrzeże, -a, *ср.* побере́жье, прибере́жье.

Pobrzeżny, прибре́жный, берегово́й.

Pobrzeżne, -ego, *ср.* побере́жное (*по́шлина за прива́лъ суд́овъ*).

Pobudka, -i, *ж.* побужде́ніе, по́водъ, слу́чай, побуди́тельная причи́на; || *Воен.* побу́дка (*бараба́нный бой на у́тренней зарѣ́*).

Pobudzać, Pobudzić, побужда́ть, побуди́ть, понужда́ть, пону́дить; || поощря́ть, поощри́ть; || внуша́ть, внуши́ть.

Pobudzanie, Pobudzenie, -nia, *ср.* побужде́ніе, возбужде́ніе, внуше́ніе.

Pobudzić, разбуди́ть, *см.* **Pobudzać.**

Pobudziciel, -a, *м.* побуди́тель, зачи́нщикъ, поощри́тель; || дви́гатель, *см.* **Poruszyciel.**

Poburzać (kogo, na kogo), Poburzyć, возбужда́ть, вооружа́ть, подстрека́ть, поджига́ть (*про́тивъ кого́*); || разгроми́ть, разруша́ть, разру́шить, разоря́ть, разори́ть.

Pobyć, побы́ть, побыва́ть.

Pobyt, -u, *м.* пребыва́ніе, жи́тельство; || жили́ще, обита́лище; || существова́ніе.

Pocałować, поцѣлова́ть.

Pocałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе.

Pocałunek, -nku, *м.* поцѣлу́й.

Pocenie się, -nia się, *ср.* потѣ́ніе.

Pochewka, -i, *ж. см.* **Pochwa.**

Pochłaniać, Pochłonąć, поглоща́ть, поглоти́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Pochlebca, y, *м.* льстецъ, ласка́тель.

Pochlebiać, Pochlebić, льстить; || потво́рствовать, угожда́ть.

Pochlebianie, -nia, *ср.* льсти́вость, ласка́тельство; || потво́рство, уго́дливость.

Pochlebnica, -y, Pochlebniczka, -i, Pochlebnisia, -si, *ж.* ласка́тельница, льсти́вица, лиса́.

Pochlebniczek, -czka, Pochlebniś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Pochlebnie, ле́стно.

Pochlebnik, *см.* **Pochlebca.**

Pochlebny, ле́стный; || льсти́вый. **Pochlebna nadzieja**, ле́стная наде́жда. **Pochlebna mowa**, льсти́вая рѣчь.

Pochlebstwo, -a, *ср.* лесть, ласка́тельство.

Pochłonąć, *см.* **Pochłaniać.**

Pochmurno, па́смурно, су́мрачно, мра́чно; || угрю́мо.

Pochmurność, -ści, *ж.* па́смурность, мра́чность, су́мрачность; || угрю́мость, угрю́мый, па́смурный видъ.

Pochmurny, па́смурный, нахму́ренный, мра́чный, су́мрачный; || угрю́мый.

Pochód, -odu, *м.* похо́дка, ходъ, по́ступь; || *Воен.* похо́дъ, перехо́дъ, маршъ; || происхожде́ніе, нача́ло, исто́чникъ (*чего́ нибудь*).

Pochodnia, -ni, *ж.* фа́келъ; || свѣ́точъ.

Pochodniarz, -a, *м.* фа́кельщикъ, дѣ́лающій фа́келы.

Pochodnik, -a, *м.* фа́кельщикъ.

Pochodniowy, фа́кельный.

Pochodność, -ści, *ж.* происхожде́ніе; || произво́дство.

Pochodny, произво́дный.

Pochodzenie, **-nia**, *ср.* происхожде́ніе, родъ.

Pochodzić, походи́ть, погуля́ть; || происходи́ть. **To pochodzi z dobrego serca**, э́то происхо́дитъ отъ до́браго се́рдца.

Pochodzisto, отло́го, пока́то, накло́нно, || быстро, ши́бко.

Pochodzistość, **-ści**, *ж.* отло́гость, пока́тость, накло́нность; || быстрота́.

Pochodzisty, отло́гій, пока́тый, накло́нный; || быстрый, ши́бкій.

Pochop, **-u**, *м.* рве́ніе, напряже́ніе, уси́ліе, порывъ, нату́га; || горя́чность, стреми́тельность.

Pochopność, **-ści**, *ж.* поня́тливость, прово́рство, ло́вкость; || ско́рость, быстрота́ (*соображенія*), прытkость.

Pochopny, поня́тливый, прово́рный, ло́вкій; || ско́рый, быстрый, охо́тный, прытkій.

Pochować, схорони́ть; || спря́тать. **Pochować umarłego**, схорони́ть умершаго.

Pochowanie, **-nia**, *ср.* погребе́ніе (*умершаго*).

Pochrzepcizna, **-y**, *ж.* **Pochrzept**, **-u**, *м.* становая кость, поввоно́чникъ.

Pochwa, **-y**, *ж.* ножны, влага́лище; || *Анат.* рука́въ ма́тки; || пахви. *мн.* (*въ упряжи лошадей*).

Pochwała, **-y**, *ж.* похвала́. хвала́.

Pochwalać, **Pochwalić**, восхваля́ть, **выхваля́ть**, хвали́ть.

Pochwalca, **-y**, *м.* хвали́тель.

Pochwałka, *см.* **Przechwałka**.

Pochwalny, похва́льный, одобри́тельный.

Pochwila, **-i**, *ж.* **Pochwilek**, **-lku**, *м.* коро́ткое вре́мя.

Pochwycić, схвати́ть.

Pochyba, **-y**, *ж.* про́махъ, погре́шность; || сомнѣніе. **Bez pochyby**, несомнѣнно, безъ сомнѣнія.

Pochybić, **Pochybiać**, не попасть, не попада́ть, сдѣлать про́махъ, промахну́ться.

Pochybnie, ошибочно, сомни́тельно, невѣрно.

Pochybność, **-ści**, *ж.* ошибочность. погре́шительность, сомни́тельность.

Pochybny, ошибочный. погре́шительный. сомни́тельный.

Pochylać, **Pochylić**, наклоня́ть, наклони́ть. склоня́ть, склони́ть, сгиба́ть, согну́ть. нагиба́ть, нагну́ть. || **Pochylać się**, **Pochylić się**, наклоня́ться. наклони́ться, склоня́тся, склони́ться, нагиба́ться, нагну́ться.

Pochylanie, **Pochylenie**, **-nia**, *ср.* наклоне́ніе, нагиба́ніе, накло́нъ.

Pochylisty, ги́бкій; || пода́тливый.

Pochyło, отло́го, накло́нно.

Pochylony, отло́гій, накло́нный; || согну́вшійся.

Pochyłość, **-ści**, *ж.* отло́гость, поло́гость, пока́тость. накло́нность; || **отко́съ**, укло́нъ, скатъ.

Pochyły, отло́гій, поло́гій, пока́тый, накло́нный, наклоненный.

Pochynąć się, спотыкну́ться, пошатну́ться.

Pociąg, **-u**, *м.* влеченіе, побужде́ніе, скло́нность, стремле́ніе (*къ чему*); || по́черкъ (*пера*).штрихъ, черта́ проведенная ки́стью; || связь въ идеяхъ; || у́пряжь (*лошадей*). **Koń od pociągu**, упряжная ло́шадь; || по́ѣздъ (*желѣзной дороги*); || **Pociąg artyleryjski**, артиллері́йскій обо́зъ.

Pociągać, привлека́ть, увлека́ть, притя́гивать. **Pociągać kogo do prawa**, призыва́ть въ судъ, привлека́ть къ суду́.

Pociągający, привлека́тельный. увлека́тельный.

Pociąganie, **Pociągnienie**, **-nia**, *ср.* дёрганіе, притя́гиваніе, привлече́ніе. **Za pociągnięciem sznurka**, дёрнувши за шнуро́къ, потяну́вши шнуро́къ. || **Pociągnienie**, трѣбованіе ко взысканію.

Pociągłość, **-ści**, *ж.* продолгова́тость, ова́льность.

Pociągły, продолгова́тый, ова́льный.

Pociągnąć, **Pociągać**, привлека́ть, привле́чь, тяну́ть, потяну́ть, тащи́ть, потащи́ть. || **Pociągnąć co czém**, покры́ть чѣмъ, намазать, натере́ть; || **Pociągnąć za sobą**, увле́чь за собо́ю; || **Pociągnąć worka**, разкоше́литься, не жале́ть де́негъ; || **Pociągnąć do siebie**, привле́чь къ себѣ, приманить, прельсти́ть; || **Pociągnąć kogo do prawa, do sądu**, привле́чь къ суду́. || **Pociągnąć nóż ogniwkiem**, наточи́ть ножъ объ сталь. || **Pociągać się**, тащи́ться, тяну́ться, тя́гаться; || относи́ться (*къ кому*), ссыла́ться (*на кого или на что*).

Pociągnięcie, **-cia**, *ср.* привлече́ніе **Pociągnięcie do odpowiedzialności**, привлече́ніе къ отвѣтственности.

Pociągowy, пу́щенный въ ходъ. относя́щійся къ по́ѣзду желѣзной доро́ги; || упряжно́й. **Koń pociągowy**, упряжная ло́шадь.

Pociask, **-u**, **Pociaszozek**, **-szozka**, *м.* кочерга́, гребо́къ.

Pocić się, потѣть.

Pocichu, *см.* **Cicho**.

Pociecha, **-y**, *ж.* утѣше́ніе, отра́да, утѣха, услажде́ніе.

Pociągiel, **-gla**, *м.* по́тягъ (*ремень съ сшитыми концами, которымъ сапожники придерживаютъ на колѣнѣ кожу или обувь, во время шитья*).

Pociemku, *Нар.* впотьмахъ.

Pocierać, **Potrzeć**, потира́ть, потере́ть. || **Pocierać kim**, презира́ть кого, пренебрега́ть кѣмъ. **Cudze kąty pocierać**, скита́ться по чужи́мъ угла́мъ. || **Pocierać się z kim**, состяза́ться, боро́ться съ кѣмъ.

Pocieranie, **Potarcie**, **-a**, *ср.* потира́ніе, тре́ніе.

Pociesać, обтесáть.

Pocieszać, Pocieszyć, утѣшáть. утѣшить.

Pocieszający, утѣшúтельный, успокоúтельный.

Pocieszalny, выражающій сожалѣніе.

Pocieszanie, Pocieszenie, -nia, *ср.* утѣшéніе, успокоéніе.

Pociesznie, забáвно.

Pocieszny, забáвный, потѣшный.

Pocieszyć, *см.* **Pocieszać, Cieszyć.**

Pocieszyciel, -a, *м.* утѣшúтель.

Pocieszycielka, -i, *ж.* утѣшúтельница.

Pocięty, порýбленный, изсѣченный.

Pocilnica, -y, *ж.* бáня, паровáя бáня, полóкъ (*въ банѣ*).

Pociosać, *см.* **Pociesać.**

Pocisk, -u, *м.* удáръ; || **стрѣлá**, дрóтикъ, метáльное копьé.

Począć, *см.* **Poczynać.**

Początek, -tku, *м.* начáло. **Od początku do końca**, отъ начáла до концá. **Z początku**, снача́ла. || **Początki**, *мн.* начáльныя основáнія (*науки*).

Początkowo, первоначáльно.

Początkowy, начáльный, первоначáльный.

Poczciwie, чéстно, добросóвѣстно, прямодýшно.

Poczciwiec, -wca, *м.* чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный человѣкъ, чéстная душá.

Poczciwość, -ści, *ж.* чéстность, добросóвѣстность, прямотá души, прямодýшіе.

Poczciwy, чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный.

Poczęcie, -cia, *ср.* начáтіе, зачáтіе. **Niepokalane poczęcie**, безгрѣшное зачáтіе, *см.* **Niepokalany.**

Poczekać, подождáть.

Poczekanie, -nia, *ср* ожидáніе. **Zrobić co na poczekaniu**, сдѣлать что-либо безъ отлагáтельства.

Poczesne, -ego, *ср.* почти́тельное приношéніе, подáрокъ въ знакъ уваженія.

Pocześnie, съ чéстію, съ достóинствомъ; || прили́чно, благопристóйно.

Poczesność, -ści, *ж.* честь, достóинство; || прили́чіе, благопристóйность.

Poczesny, чéстный, благопристóйный, пристóйный, прили́чный, порядочный; || почётный. **Poczesny obywatel**, почётный гражданúнъ.

Poczęstować, попóдчивать.

Poczet, -cztu, *м.* числó; || **свúта**, пóѣздъ, кортéжъ; || спúсокъ, рéестръ.

Poczęty, начáтый, зачáтый, *см.* **Począć, Poczynać.**

Poczta, -y, *ж.* пóчта. **Poczta wozowa**, тя́желая пóчта. **Poczta listowa, konna**, лéгкая пóчта. **Jechać pocztą**, ѣхать по пóчтѣ; || *см.* **Posterunek**; || *Стар.* честь, почётъ.

Pocztami, -u, *м.* почтáмтъ.

Pocztarski, почтáрскій.

Pocztarz, -a, *м.* почтáрь.

Pocztbalter, -a, *м.* почтсодержáтель, содержáтель почтъ.

Pocztbalterja, -ji, *ж.* почтовóй дворъ; || содержáніе пóчты.

Pocztmistrz, -a, *м.* почтмéйстеръ.

Pocztowy, почтовóй, **Pocztowa zapłata**, прогóны, плáта за провóзъ почтовыми лошадьми.

Poczucie, -cia, *ср.* чýвство, ощущéніе.

Poczuwać, Poczuć, чýвствовать, почýвствовать, ощущáть, ощутúть. || **Poczuwać się (w czém, do czego)**, сóвѣститься, чувствовать себя́ виновнымъ въ чёмъ нибýдь, сознавáть свою́ ошúбку.

Poczuwanie się, Poczucie się, -a się, *ср.* сóвѣстливость, внýтренное сознáніе собственной вины, ошúбки, погрѣшности.

Poczwara, -y, *ж.* чудóвище, урóдъ.

Poczwarka, -i, *ж.* кýколка, златúца (*у насѣкомыхъ*).

Poczwarte, вчетвéртыхъ.

Poczwórka, -i, *ж.* четверня́, четвéрка (*лошадей*), *см.* **Czwórka.**

Poczwórny, четверно́й, вчéтверо слóженный. **Powóz poczwórny**, четырехмѣстный экипáжъ.

Poczynać, Począć, начинáть, начáть.

Poczynanie, -nia, Poczęcie, -cia, *ср.* начинáніе.

Poczytać, почитáть (*книгу*). **Poczytywać**, считáть, почитáть, полагáть; || признавáть; || вмѣня́ть. || **Poczytać się**, считаться, считáть себя. **Poczytał się za zgubionego**, онъ считáлся погúбшимъ, его считáли погúбшимъ.

Poczytalność, -ści, *ж.* вмѣня́емость.

Poczytalny, вмѣня́емый.

Poczytanie, Poczytywanie, -nia, *ср.* припúсываніе, вмѣнéніе, отнесéніе. || **Poczytanie się**, выдавáніе себя́ за кого, за что, припúсываніе себѣ чего либо.

Pod, подъ. **Obozować pod miastem**, стоя́ть лáгеремъ подъ гóродомъ, въ видý гóрода. **Pod panowaniem Piotra Wielkiego**, въ цáрствованіе Петра Великаго. **Pod pokrywką pobożności**, подъ вúдомъ благочéстія. **Ma stu ludzi pod sobą**, у него́ сто человѣкъ въ командѣ. **Wyznać pod przysięgą**, сознáть подъ прися́гою. **Pod czas sejmu**, во врéмя сéйма. **Pod wieczór**, пóдъ вечеръ, къ вéчеру. **Trzymać co pod kluczem**, держáть что́ подъ замкóмъ. **Pod karą**, подъ опасéніемъ наказáнія. || Предлóгу **Pod** многда́ предшéствуетъ **Z** (*изъ*). **Dostać z pod stołu**, достáть изъ подъ столá. || *Нар.* **Pod spodem, snизу, съизподи.**

Podać, Podawać, подáть, подавáть. **Podać do wiadomości**, огласúть, объявúть, предъявúть, сообщúть свѣдѣніе; || передавáть, пересказывать, разсказывать. **Pisarze starożytni podają...**, дрéвніе писáтели разсказывáютъ.....

Podagra, -y, *ж. Мед.* подáгра.

Podagrycznik, -a, *м. Бот.* **снить** (*растéніе*).

Podagryczny, подагри́ческій.

Podagryk, -a, *м.* подáгрикъ.

Podanie, -nia, *ср.* прошéніе, прóсьба. || **Podanie incydentalne**, частная прóсьба. **Podanie interwencyjne**, прошéніе трéтьяго лица́ о принятіи участія въ дѣлѣ совокýпно съ истцóмъ *или* отвѣтчикомъ; || предáніе, традиція. || **Podawanie**, передáча, отдáча, *см.* **Podać**.

Podarek, -rka, *м.* подáрокъ, даръ.

Podarkowy, подáрочный.

Podarować, подари́ть; || прости́ть. **Podarować winę**, простúть винý, *см.* **Darować**.

Podarowanie, -nia, *ср.* дарéніе.

Podarunek, -nku, *м.* подáрокъ.

Podatek, -tku, *т.* пóдать, пóшлина, налóгъ; || обрóкъ. **Podatek gruntowy**, позéмельный налóгъ. **Podatek stały**, окладнáя пóдать. **Podatek gorzelny**, питéйный сборъ. **Podatek dworski**, подвóрное. **Podatek stały**, прямáя пóдать. **Podatek niestały**, кóсвенная. **Nałożyć podatek**, обложúть пóдатью. **Uległy podatkowi**, подáтный, обрóчный. **Wolny od podatku**, освобожденный отъ податéй.

Podatkować, платúть, вноси́ть пóдати.

Podatkowanie, -nia, *ср.* раскла́дка податéй, подáтный сборъ.

Podatkowy, подáтный, относя́щійся къ пóдати, пóшлинный.

Podawać, *см.* **Podać**.

Podawacz, -a, **Podawca**, -y, *м.* подáтель, вручúтель; || имѣющій прáво раздавáть духóвныя мѣстá, *см.* **Kolator**.

Podawanie, -nia, *ср.* подáча, подавáніе.

Podawca, -y, *м.* подáтель.

Podawczyni, -ni, *ж.* подáтельница.

Podawczy, вводный. **List podawczy**, вводный листъ, свидѣтельство о вводѣ во владѣніе имѣніемъ. **Akt podawczy**, сдáточная óпись.

Podbechtać, **Podbechtywać**, подстрекнýть, подстрекáть, побуждать кого́ къ чемý, подзадóривать, подговáривать.

Podbiał, -u, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, мать и мáчиха.

Podbić, **Podbijać**, подби́ть, подбивáть, сбить, сбивáть, отби́ть, отбивáть, подколóтить, подколáчивать. || **Podbijać** (**licytującego**), набивáть цѣну, надбавля́ть, наддавáть (*на публи́чныхъ торга́хъ*); || **Podbić kogo pod siebie**, покори́ть, завоевáть, поработúть. || **Podbijać się**, **Podbić się**, поранúться, ушибúться; || взвивáться, возноси́ться, подниматься вверхъ.

Podbicie, -cia, *ср.* завоеváніе, покорéніе, завладѣніе. || **Podbicie oczu**, синякú подъ глазáми; || подбóй, подкла́дка (*въ платьи*); || передóкъ, верхъ (*башмака́*).

Podbiciel, -a, *м.* завоевáтель.

Podbiedz, **Podbiegać**, подбѣжáть, подбѣгáть; || * застигáть, нападáть врасплóхъ. || **Podbiegać krwią**, наливáться крóвью. **Krwią mu oczy podbiegły**, у него́ глазá налились крóвью.

Podbielec, побѣлѣть.

Podbierać, **Podebrać**, подбирáть, подобрáть; || подня́ть, поднимáть; || подмывáть. **Rzeka podbiera brzegi**, рѣка́ подмывáетъ берегá. **Podbierać pod siebie**, прибирáть къ своймъ рукáмъ, присвóивать, захвáтывать, овладѣвáть.

Podbieranie, **Podebranie**, -nia, *ср.* сбираніе, поднятіе; || захвáтываніе; || подмываніе, омываніе. || **Podbieranie miodu**, вынимáніе мéду изъ ýльевъ.

Podbijacz, -a, *м.* завоевáтель, покори́тель. || *Ком.* спекуля́торъ, игрóкъ на возвышéніе фóндовъ.

Podbijanie, -nia, *ср* завоеваніе, покорéніе.

Podbój, -oju, *м. см.* **Podbijanie**.

Podbójca, -y, *м.* завоевáтель.

Podbójczy, завоевáтельный, побѣдоно́сный.

Podbródek, -dka, *м.* подборóдокъ; || цѣпóчка у мундштука́ (*у лошадей*).

Podbrzusze, -sza, *ср.* подбрю́шина, нижняя часть брю́ха, живота́.

Podbrzuszny, подбрю́шный.

Podbudzać, **Podbudzić**, побуждáть, побудúть, возбуждáть, возбудúть, подстрекáть, подстрекнýть.

Podburzać, **Podburzyć**, возмущáть, возмутúть, бунтовáть, взбунтовáть, волновáть, взволновáть.

Podburzyciel, -a, *м.* возмути́тель, мятéжникъ, бунтовщикъ; || агитáторъ.

Podchlebca, *см.* **Pochlebca**.

Podchlebiać, *см.* **Pochlebiać**.

Podchlebnie, *см.* **Pochlebnie**.

Podchlebny, *см.* **Pochlebny**.

Podchmiel, -u, *м.* **Podchmielenie**, -nia, *ср.* хмель, опьянéніе.

Podchmielić, подбáвить хмéлю; || **podchmielić**, **Podchmielić się**, опьянéть, подпи́ть, подгуля́ть.

Podchód, *см.* **Przykop**.

Podchodzić, **Podejść**, подходи́ть, подойти́, приступáть, приступи́ть, подступáть, подступи́ть, приближáться. приближиться. **Podchodzić pod co**, подкрадываться, приближáться укрáдкою. || **Podejść**, напасть нечáянно, накрыть, захватúть, поймáть. **Podchodzić kogo**, обмáнывать, надувáть, употреблять хи́трости.

Podchorąży, -ego, *м.* подпрáпорщикъ.

Podchwycenie, -nia, *ср.* нечáянное нападéніе, застиганіе; || хи́трость, обмáнъ, *см.* **Podejście**.

Podchwycić, **Podchwytywać**, подхватúть, подхвáтывать, перехватúть, перенять, перехвáтывать. **Podchwycić kogo**, нечáянно напáсть на кого́, подстáвить кому

западню. **Podchwycić kogo w słowie**, поймáть кого́ на словáхъ, обличúть.

Podchwytacz, -a, *м.* перено́счикъ, сплетникъ; || лазу́тчикъ.

Podchwytka, -i, *ж.* западня́, ловýшка; || хи́трость, лукáвство.

Podchwytliwie, хитро́, лукáво.

Podchwytliwość, -ści, *ж.* ковáрство, лукáвство.

Podchwytliwy, ковáрный, лукáвый.

Podchwytywanie, -nia, *ср.* вывéдываніе, прóиски, пронырство.

Podciąg, -u, *м. Архит.* перекладина, архитрáвъ.

Podcięcie, -cia, *ср.* подрубáніе, подрéзаніе, подсéканіе.

Podcięgacz, -a, *м.* подпру́га, *см.* **Poprąg**.

Podcienie, -nia, *ср.* тéнистое мéсто.

Podcięty, подрубленный, подрéзанный, подсéченный.

Podczas, *Стар.* иногдá, порóю, по временáмъ, въ нéкоторое врéмя; || во врéмя. **Podczas zimy**, во врéмя зимы, въ зúмнее врéмя.

Podczastwo, -a, *ср.* звáніе виночéрпія, чáшника, мундшéнка, *см.* **Cześnikostwo**.

Podczaszanka, -i, *ж.* дочь виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszy, -ego, *м.* виночéрпій, чáшникъ, мундшéнкъ.

Podczaszyc, -a, *м.* сынъ виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszyna, -y, *ж.* женá виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczerewie -wia, *ср.* брюшнáя шкýра бобрá, лисúцы, бéлки и т. д.

Podczos, -u, *м.* капýстный стéбель, отрóстокъ.

Poddać, Poddawać, подтолкнýть, подтáлкивать; || подсýнуть, подсóвывать; || предостáвить чьей влáсти, на чью вóлю, сдать, передáть. **Poddać komu myśl jaką**, подáть кому́ мысль, *или* надоýмить кого́. || **Poddać się**, сдáться, покóриться; || предáться (*чему́*), ввéряться (*кому́*), ввéрять себя́.

Poddachowy, чердáчный.

Poddanie, -nia, *ср.* сдáча (*города, крéпости*). || **Poddanie się**, покóрность, повинновéніе. изъявлéніе покóрности.

Poddaniec, -ńca, *м.* платящій дань; || данникъ; || пóдданный, *см.* **Poddany**.

Poddanka, -i, *ж.* пóдданная || крéпостнáя.

Poddaństwo, -a, *ср.* пóдданство; || подчинéнность; || рáбство, крéпостнáя зависúмость.

Poddany, пóдданный, подвлáстный, крéпостнóй.

Poddasze, -a, *ср.* чердáкъ.

Poddaszek, -szka, *м.* навéсъ, крóвелька.

Poddymacz, -a, *м.* раздувáльщикъ; || поджигáтель, зажигáтель; || подстрекáтель, подуститель, зачúнщикъ.

Poddymka, -i, *ж.* раздувáльный мéхъ.

Poddział, -u, **Poddziałek**, -łku, *м.* подраздéленіе.

Poddzierżawa, -y, *ж.* подъарéнда, арéнда уступленная главнымъ арендáтором другóму лицý.

Poddzierżawca, -y, *м.* подъарендáторъ.

Poddzierżawiać, отдавáть въ субарéнду.

Podebrać, Podbierać, подобрáть, подбирáть; || захвати́ть, захвáтывать; || поднáть, поднимáть; || **Podbierać śmietanę**, снимáть сливки; || **Podebrać pieniędzy**, почáть сýмму дéнегъ.

Podejmować, Podjąć, поднимáть, поднáть, предпринимáть, предпринáть. || **Podejmować się**, брáться за что́. брать на себя́ что́ либо; || поднимáться.

Podejrzanie, подозрúтельно.

Podejrzany, подозрúтельный.

Podejrzeć, Podzierać, Podglądać, подсмотрéть, подсмáтривать; || подозрéвать (*кого́ въ чёмъ*).

Podejrzenie, -nia, *ср.* подозрéніе.

Podejrzliwość, -ści, *ж.* подозрúтельность.

Podejrzliwy, подозрúтельный, склóнный къ подозрéнію, недовéрчивый.

Podejść, Podejśdź, Podchodzić, подойти́. подходи́ть, подступи́ть, подступáть, приближáться, приближáться; || **Podchodzić pod co**, подкрáдываться, приближáться укрáдкою, тайкóмъ; || напáсть, нападáть (*на непріятеля*); || **Podchodzić kogo**, обмáнывать, провести́, проводи́ть, вводи́ть въ обмáнъ, оплетáть.

Podejście, -ścia, *ср.* поддóгъ, мошéнничество; || обмáнъ, хи́трость.

Podemknąć, Podmykać, подви́нуть, подвигáть; || всу́нуть, всóвывать. || **Podemknąć się, Podmykać się**, подвернýться, подвертываться, прокрáсться, прокрáдываться, вкрáсться, вкрáдываться.

Podeprzeć, Podpierać, подпере́ть, подпирáть. **Podeprzeć głowę łokciem**, облокáчиваться.

Podeptać, растоптáть, затоптáть.

Podesłaniec, -ńca, *м.* подъóсланецъ, лазýтчикъ.

Podesta, -y, *ж. Плотн.* площáдка.

Podeszłość, -ści, *ж.* (**wieku**), стáрость, преклóнныя лéтá.

Podeszły, *Причастіе, см.* **Podejść**; || **Podeszły w latach**, стáрый, пожúлой. **Rana podeszła krwią**, рáна затéкшая крóвью.

Podeszwa, -y, *ж.* подóшва. **Podeszwa wewnętrzna w obuwiu**, настúлка. **podстúлка. Podeszwa nowo podzelowana**, подмётка.

Podeszwiany, Podeszwowy, подóшвенный.

Podgardle, Podgarle, -a, *ср.* **Podgardłek, -łka**, *м.* передняя сторона шéи; || *Анат.*

ви́лочка, **углубле́ніе на ве́рхней ча́сти груднóй кóсти**; || **подборóдокъ** (*у живóтныхъ*); || **вобъ** (*у лóвчихъ птицъ*); || **подше́йникъ** (*ремéнь у лóшади*).

Podgardło, **-a**, *ср.* **вобъ**, **шéйная óпухоль**.

Podgarnąć, **Podgarnywać**, **подобра́ть**, **подбира́ть**; || **подсу́нуть**, **подсóвывать**.

Podgiąć, **Podginać**, **подогну́ть**, **подгиба́ть**.

Podglądać, **подсма́тривать**, **подгля́дывать**.

Podgłówny, **подъ головóю находя́щійся**; || **второстепéнный**, **посре́дственный**, **пéрвый по́слѣ гла́внаго**.

Podgórczyk, **-a**, *м. см.* **Podgórzanin**.

Podgórny, **подго́рный**, **лежа́щій у горы** *или* **подъ горóю**.

Podgórzanin, **-a**, *м.* **подго́рный жи́тель**.

Podgórzanka, **-i**, *ж.* **подго́рная жи́тельница**.

Podgórze, **-a**, *ср.* **подго́рье**.

Podgrodzie, **-a**, *ср. Стар.* **предмѣ́стіе**, **при́городъ**.

Podhetmani, **-ego**, *м.* **намѣ́стникъ военача́льника**; || **Podhetmani kozaków**, **есаулъ**.

Podimiennik, **-a**, *м.* **приня́вшій на себя́ чужóе и́мя**.

Podjąć, **подня́ть**, *см.* **Podejmować**. || **Podjąć się czego**, **взя́ться за что́**, **предприня́ть что́ либо**.

Podjadanie, **-nia**, *ср.* **насыще́ніе**.

Podjadek, **-dka**, *м.* **червь**, **пита́ющійся древéсными корéньями**.

Podjarzemny, **Podjarzmi**. **Podjarzmowy**, **подъярéмный**, **ярéмный**, **рабóчій** (*скотъ*).

Podjazd, **-u**, *м. Воен.* **развѣ́здъ**, **подви́жной**, **конный отря́дъ**; || **па́ртія**, **небольшóй отря́дъ войска**.

Podjechać, **Podjeżdżać**, **подъѣ́хать**, **подъѣзжа́ть**.

Podjęcie, **-cia**, *ср.* **подня́тіе**. **Podjęcie się czego**, **приня́тіе на себя́ чего́-либо**.

Podjeść, **Podjadać**, **подъѣда́ть**; **наѣ́сться**, **наѣда́ться**, **насы́титься**, **насыща́ться**.

Podjęty, **предприня́тый**, *см.* **Podjąć**.

Podjezdek, **-dka**, *м.* **лошáдка**, **лошадéнка**.

Podjeżdżać, *см.* **Podjechać**.

Podjeżdzić (**konia**), **выѣздить лóшадь**.

Podjęzyczny, **подъязы́чный**.

Podjum, *Нескл.* **полъ сцéны**.

Podkanclerski, **вице-ка́нцлерскій**.

Podkanclerstwo, **-a**, *ср.* **вице-ка́нцлерское достóинство**. || *Собир.* **Вице-ка́нцлеръ и его́ жена́**, **супру́га**.

Podkanclerzanka, **-i**, *ж.* **дочь вице-ка́нцлера**.

Podkanclerzy, **-ego**, *м.* **вице-ка́нцлеръ**.

Podkanclerzyc, **-a**, *м.* **сынъ вице-ка́нцлера**.

Podkanclerzyna, **-y**, *ж.* **жена́**, **супру́га вице-ка́нцлера**.

Podkarm, **-u**, *м.* **ко́рмка**, **кормлéніе лошадéй во врéмя доро́ги**.

Podkarmić, **Podkarmiać**, **подкорми́ть**, **подка́рмливать**. || **Podkarmić się**, **откорми́ться** (*о живóтныхъ*).

Podkasać, **Podkasywać**, **подобра́ть**, **подбира́ть**, **приподня́ть**, **приподнима́ть**; || **подвя́зать**, **подвя́зывать**. || **Podkasać się**, **засучи́ть себѣ́** (*рукава́*), **подобра́ть**, **приподня́ть** (*плáтье*).

Podkąsać, **Podkęsywać**, **подкуси́ть**, **подку́сывать**.

Podkasany, **подóбранный**, **подвя́занный**. **припóднятый**; || ***поджáрый**, **сухопáрый**.

Podkaska, **-i**, *ж.* **за́стежка**, **подпóйска**, **кушачóкъ**.

Podkład, **-u**, *м.* **основáніе**, **оснóва**; || **подкла́дка**, **подкла́дина**. **Podkład pod siodło**, **вóйлокъ**, **потни́къ**. **Podkład pod dno naczynia**, **поддóнникъ**; || *Горн.* **Podkład**, **Spąg**, **подóшва**.

Podkładać, *см.* **Podłożyć**.

Podkładanie; **-nia**, *ср.* **подкла́дываніе**.

Podkładka, **-i**, *ж.* **по́дкладень**, **яйцó подкла́дываемое въ гнѣздó подъ насѣ́дку**. || *Горн.* **Podkładka**, **Próg**, **лежня́**.

Podkolan, **-u**, *м. Бот.* **двули́стникъ** (*трава́*), *см.* **Parlist**, **Dwójlist**.

Podkolanek, **-nka**, *м.* **подколѣ́нокъ**, **поджи́лки**; || **подýшка**, **подкла́дываемая подъ колѣ́на**.

Podkomenda, **-y**, *ж.* **подчинéнность**, **подначáльность**; || **зави́симость**.

Podkomendny, **подчинéнный**, **подкома́ндный**.

Podkomorne, **-ego**, *ср.* **плáта за снятіе ча́сти кварти́ры у гла́внаго жильца́**.

Podkomornik, **-a**, *м.* **нанима́ющій кварти́ру у гла́внаго жильца́**.

Podkomorski, **принадлежа́щій подкомóрію**, *см.* **Podkomorzy**.

Podkomorstwo, **-a**, *ср.* **дóлжность подкомóрія**, *см.* **Podkomorzy**.

Podkomorzanka, **-i**, *ж.* **дочь подкомóрія**.

Podkomorzy, **-ego**, *м.* **подкомóрій**, **придво́рный сано́вникъ** (*въ старинной Пóльшѣ*); || **камергéръ**.

Podkomorzyc, **-a**, *м.* **сынъ подкомóрія**.

Podkomorzyna, **-y**, *ж.* **жена́**, **супру́га подкомóрія**.

Podkoniuszy, **-ego**, *м.* **подконю́шій**; || **у́нтеръ-шталмéйстеръ**.

Podkop, **-u**, *м. Воен.* **подкóпъ**, **мина́**; || ***сѣ́ти**, **ковни**.

Podkopać, **Podkopywać**, **подкопа́ть**, **подка́пывать**, **рыть**, **подры́ть**, **подрыва́ть**.

Podkopnik, **-a**, *м. Воен.* **минéръ**, **подкóпщикъ**.

Podkopny, **подзéмный**, **подземéльный**; || ***потаéнный**.

Podkorzenny, **подкорéнный**, **находя́щійся подъ корнéмъ**.

Podkościelny, **находя́щійся подъ цéрковью**, *или* **по́длѣ цéркви**.

Podkostny, **подкóстный**, **находя́щійся подъ костью**.

Podkoszony, ско́шенный. **Łąka podkoszona**, лугъ поврежденный косьбо́ю.

Podkowa, **-y**, *ж.* подко́ва.

Podkować, *см.* **Podkuć**.

Podkowanie, **-nia**, *ср.* око́вка; || подко́вываніе (*лошадей*).

Podkóweczka, **-i**, *ж. Умен.* подко́вочка.

Podkówka, **-i**, *ж. Умен.* подко́вка.

Podkownik, **-u**, *м. Бот.* ва́язель (*растѣніе*). || **Podkownik**, **-a**, *м.* кузне́цъ, мастеръ дѣлающій подко́вы.

Podkowowy, подко́вный.

Podkreślać, **Podkreślić**, подчёркивать, подчеркну́ть.

Podkreślanie, **Podkreślenie**, **-nia**, *ср.* подчёркиваніе.

Podkreślony, подчёркнутый.

Podkrokiew, **-kwi**, *ж.* кро́вельное стропи́ло.

Podksiężycowy, подлу́нный.

Podkuć, **Podkować**, подковать, подко́вывать.

Podkucie, **-cia**, *ср.* подко́вка, подкова́чіе.

Podkup, **-u**, *м.* надда́ча, надба́вка (*цѣны*); || по́дкупъ.

Podkupić, **Podkupywać**, надда́вать, надбавля́ть цѣну, дава́ть бо́лѣе друго́го; || подкупи́ть, подкупа́ть.

Podkupne, **-ego**, *ср.* надба́вка, надда́ча.

Podkupnik, **-a**, *м.* надда́тчикъ, дающій бо́льшую цѣну (*на аукціо́нѣ*); || лихода́тель, подкупающій друго́го.

Podkupny, подку́пный.

Podkupstwo, **-a**, *ср. см.* **Przekupstwo**.

Podkurek, **-rka**, *м.* пѣніе пѣтухо́въ; || ночно́е вре́мя, когда́ поютъ пѣтухи; || заку́ска, у́жинъ о́коло э́того вре́мени (*для ночныхъ рабо́тниковъ*).

Podkurzyć, **Podkurzać**, подкури́ть, подку́ривать, окури́ть, окуривать.

Podkuty, подко́ванный.

Podkwas, **-u**, *м. Хим.* кислота́.

Podkwasić, **Podkwaszać**, дѣлать кисловатымъ, ква́сить.

Podlać, **Podlewać**, подли́ть, подлива́ть.

Podłamać, **Podłamywać**, подлома́ть, подла́мывать, надломи́ть, надла́мливать.

Podlasie, **-sia**, *ср.* подлѣсье, мѣсто прилега́ющее къ лѣсу.

Podlaszczka, **-i**, *ж. Бот.* родъ фіялки (*растѣніе*).

Podławie, **-wia**, *ср.* поднарье, мѣсто подъ на́рами, подъ ла́вками, скаме́йками.

Podle, *Пред.* по́длѣ, во́злѣ, у, близъ.

Podle, *Нар.* по́дло, ни́зко, *см.* **Podło**.

Podleć, унижа́ться; || по́ртиться, повреждаться, вырожда́ться.

Podledz, **Podlegać**, покори́ться, покоря́ться, подчини́ться, подчиня́ться, подвергнуться, подверга́ться, повинова́ться.

Podległość, **-ści**, *ж.* повинове́ніе, подчине́ніе, зави́симость. || **Podległości**, *мн.* уго́дья, слу́жбы (*имѣнія, уса́дьбы, до́ма*); принадлѣжности (*дѣла*).

Podległy, подве́рженный; зави́симый, подчиненный. **Życie podległe chorobom**, жизнь подве́рженная боле́знямъ.

Podlepić, **Podlepiać**, подлѣпи́ть, подклеи́ть.

Podleśniczy, **-ego**, *м.* лѣсовщи́къ, лѣсно́й сто́рожъ.

Podleśny, подлѣ́сный, находя́щійся, расту́щій подъ лѣсомъ; || помо́щникъ лѣсничаго.

Podlewa, **-y**, *ж.* со́усъ, подли́вка.

Podlewać, **Podlać**, подлива́ть, подли́ть.

Podlewanie, **-nia**, *ср.* подливаніе.

Podlić, унижа́ть, срами́ть, *см.* **Spodlić**. || **Podlić się**, унижаться, уничижаться, срами́ть себя́, поступа́ть безче́стно

Podło, по́дло, ни́зко, безче́стно.

Podłoga, **-i**, *ж.* полъ, помо́стъ. **Ślepa podłoga**, подно́лье, чёрный полъ.

Podłomyślność, **-ści**, *ж.* по́длость, ни́зость, по́длый о́бразъ мы́слей, гну́сность.

Podłomyślny, по́длый, ни́зкій, презрѣнный, гну́сный.

Podłość, **-ści**, *ж.* по́длость, ни́зость, гну́сность.

Podlotek, **-tka**, *м.* птене́цъ; || подро́стокъ.

Podłowaty, подлова́тый, по́дленкій, *см.* **Podły**.

Podłożyć, **Podkładać**, подложи́ть, подкла́дывать.

Podług, по, смотря́ по тому́ какъ, согла́сно съ...., по мѣрѣ, *см.* **Wedle**, **Według**.

Podługowato, продолгова́то.

Podługowatość, **-ści**, *ж.* продолгова́тость.

Podłuż, вдоль, вдлину́.

Podłużka, **-i**, *ж.* попере́чина; || рѣше́тина, пла́нка, ре́йка, драни́ца. || **Podłużka w dachu**, ребро́, край кры́ши, кро́вли.

Podłużnica, **-y**, *ж. Архит.* прого́нъ

Podłużny, продо́льный, продолгова́тый.

Podłużony, продолженный.

Podły, по́длый, ни́зкій, ничто́жный, презрѣнный, гну́сный.

Podmajstrzy, **-ego**, *м.* подмастерье.

Podmarszałi, **-ego**, *м. Стар.* заступающій мѣсто капита́на су́дна.

Podmawiać, *см.* **Podmówić**.

Podmawiacz, **-a**, *м.* подстрека́тель, подусти́тель.

Podmieście, **-cia**, *ср. Стар.* при́городъ.

Podmiot, **-u**, *м.* подло́гъ, обма́нъ, подмѣ́тъ; || соло́менная подстилка (*для живо́тныхъ*) || подки́дышъ, *см.* **Podrzutek**; || предме́тъ, содержа́ніе, *см.* **Przedmiot**; || *Грам.* подлежа́щее.

Podmiotek, **tka**, *м. см.* **Podrzutek**.

Podmiotka, -i, *ж. см.* **Podsiebitka**; || *Кам.* штукатýрка потолкóвъ.

Podmiotny, Podmiotowy, предмéтный, объективный; || подлóжный, вымышленный.

Podmłoda, -y, *ж.* мóлодь, молодúзна, пивныя дрóжжи.

Podmoczyć, подмочúть.

Podmorski, подвóдный.

Podmoście, -ścia, *ср.* подмóстье.

Podmostny, Podmostowy, находя́щійся подъ мостóмъ.

Podmowa, -y, *ж.* внушéніе, подстрекáніе, подстрекáтельство, подущéніе, наущéніе.

Podmówca, -y, подстрекáтель, подущúтель, наýшникъ.

Podmówić, Podmawiać, подговорúть, подговáривать, подстрекнýть, подстрекáть, внушúть, внушáть, подустúть, подущáть.

Podmuch, -u, *м.* дунове́ніе, дыха́ніе, вѣяніе; || подуще́ніе, подстрека́ніе, возбужде́ніе.

Podmurny, Podmurowy, находя́щійся подъ стѣно́ю.

Podmurować, подвести́ ка́менную стѣну.

Podmurze, -a, *ср. фортиф.* нúжній валъ, фоссебрéя.

Podmyć, Podmywać, подмы́ть, подмывáть.

Podnajmowanie, -nia, *ср.* отдáча внáймы части нанятаго, наéмъ части квартúры у другáго жильцá.

Podnajmujący, нанимáющій квартúру у другáго лица.

Podniebie, -ia, *ср.* открытое нéбо, чúстый вóздухъ.

Podniebienie, -nia, *ср.* сводъ; || сводъ нéба, нéбо, небеса́, поднебéсье, небéсная высотá; || нéбо (*верхняя часть рта*).

Podniebieniowy, Podniebienny, *анат.* подне́бный.

Podniebieski, Podniebny, поднебéсный.

Podniecać, Podniecić, поджигáть, поджéчь; || поощрять, поощрúть, подстрекáть, подстрекнýть; || возбуждáть, возбудúть, вызывáть, вызвать.

Podnieść, Podnosić, поднáть, поднимáть, подымáть, приподня́ть, приподымáть; || надбáвить, надбавля́ть, поднять, поднимáть, возвысить, возвышáть (*цѣну*); || возвысить (*голосъ*); || повы́сить кого́ (*въ должности*). || **Podnieść się, Podnosić się**, поднимáться, возвышáться, повышáться; || гордúться.

Podniesienie, -nia, *ср.* поднáтіе, поднимáніе; || надбáвка (*цѣны*); || возвышéніе, повышéніе.

Podniesiony, по́днятый; || надбáвленный; || возвышенный.

Podnieta, -y, *ж.* подтóпка (*печи*); || горúчесть; || * примáнка, склóнность, побудúтельная причúна.

Podnietca, -y, *м.* поджигáтель, подстрекáтель, подустúтель.

Podnóże, -a, *ср.* подно́жіе.

Podnóżek, -żka, *м.* подно́жіе трóна; || *Фортиф.* банкéтъ, приступокъ; || *Мат.* основáніе, основа, бáза, базисъ. || скамéйка, скамéечка, приступокъ, подно́жка у экипáжа.

Podnóżek, -żka, Podnóżnik, -a, *м.* антипóдъ.

Podnóżkowy, Podnóżny, находя́щійся подъ ногáми, подно́жный.

Podobać się, нравиться. **Podobać sobie co**, находúть удовóльствіе въ чёмъ, любúть что́, любовáться чёмъ.

Podobanie, -nia. *ср.* прія́тность. **Podobanie się**, стараніе нравиться.

Podobeńki, Podobnieńki, Podobniuchny, Podobniuteńki, Podobniusieńki, совершéнно похóжій, похóжій какъ двѣ кáпли водú, *см.* **Podobny**.

Podobien, подóбенъ, *см.* **Podobny**.

Podobieństwo, -a, *ср.* схóдство, подóбіе. **Podobieństwo do prawdy**, правдоподóбіе; || прúтча. **Podobieństwo Salomonowe**, прúтчи Саломóновы.

Podobłoczny, подóблачный.

Podobnie, подóбнымъ óбразомъ, рáвно, равномéрно. **Podobnież**, такóе, тóчно.

Podobno, кáжется, повúдимому.

Podobny, подóбный, схóдный, схóжій. || **Podobny ku wierzeniu**, вѣроя́тный. **Podobny ku wykonaniu**, возмóжный, сбы́точный, удобоисполни́мый. **Podobny podobnego szuka**, подóбный подóбнымъ любýется.

Podoccian, -u, *м. Хим.* уксусокúслая сóль.

Podochocić sobie, подгулять, подпúть.

Podoficer, -a, *м.* ýнтеръ-офицéръ.

Podogonie, -nia, *ср.* пахви (*подхвóстная часть конскаго прибóра*).

Podołać, Podoływać, одолéть, одолевáть, осилúть, осúливать, превозмóчь, превозмогáть.

Podołek, -łka, *м.* подóлъ (*платья*); || подбрю́шина, нúжняя часть брю́ха, *см.* **Łono**.

Podorka, -i, *ж.* вспáшка.

Podosek, -ska, *м.* подóска, подóсина, окóвка óси.

Podostatkiem, довóльно, достáточно, обúльно, изобúльно.

Podozorze, -a, *ср.* нúжняя часть волóвьяго или свинáго языкá; || подшéйная часть говя́дины.

Podpadać, *см.* **Podpaść**.

Podpał, -u, *м.* подтóпка, поджóгъ, зажигáтельство; || тóпка (*печей*).

Podpalanie, -nia, *ср.* поджóгъ, поджигáніе, зажигáтельство.

Podpalca, -y, **Podpalacz**, -a, *м.* поджигáтель, зажигáтель; || * подстрекáтель, подустúтель.

Podpałek, -łka, *м. см.* **Podpłomyk**.

Podpalenie, -nia, поджига́ніе, поджо́гъ; || расто́пка (*печи*).

Podpałka, -i, *ж.* расто́пка; || сожже́ніе, зажига́ніе.

Podpalony, подожжённый.

Podparafja, -ji, *ж.* второстепе́нный прихо́дъ.

Podparcie, -cia, *ср.* подпо́ра, подпо́рка, опо́ра, подде́ржка.

Podparty, подпёртый, подде́ржанный.

Podpas, -u, *м.* по́ясъ.

Podpaść (Podpaśdź), Podpadać, подпа́сть, подпада́ть, подлежа́ть; || навлека́ть, навле́чь на себя́, подвергаться, подве́ргнуться (*чему́*); || попада́ть, попада́ться. **Podpada to pod zmysły**, э́то осяза́тельно, очеви́дно, я́сно какъ день.

Podpasze, -a, *ср. Анат.* мышка, подмышка.

Podpaszny, подмы́шковый.

Podpęcze, -a, *ср. Анат.* подбрю́шина, подбрю́шье.

Podpępny, подбрю́шный.

Podpiąć, Podpinać, подстегну́ть, подстёгивать, подтяну́ть, подтя́гивать.

Podpić, Podpijać, подпи́ть, подпива́ть, подгуля́ть.

Podpieczętować, подпеча́тать.

Podpierać, *см.* **Podeprzeć**.

Podpiersień, Popiersień, -śnia, **Podpiersnik**, -a, *м.* попе́рсіе, нагру́дный реме́нь (*часть ко́нской у́пряжи*).

Podpięty, подстёгнутый, подтя́нутый.

Podpiły, пья́ный, хме́льной.

Podpis, -u, *м.* по́дпись, рукоприкла́дство.

Podpisać, Podpisywać, подписа́ть, подпи́сывать. || **Podpisać się**, подписа́ться, приложи́ть ру́ку.

Podpisarz, -a, *м.* помо́щникъ секрета́ря суда́.

Podpisek, -ska, *м. Стар.* ре́гентъ зе́мской канцеля́ріи; || припи́ска.

Podpłatnik, -a, *м.* помо́щникъ кассі́ра, казначе́я.

Podpłomyk, -a, *м.* хлѣбъ у са́маго пла́мени испечённый, ва́ленецъ.

Podpomoganie, Podpomożenie, -nia, *ср.* **podmóga**, посо́біе, вспоможе́ніе, по́мощь, содѣ́йствіе.

Podpomożyciel, -a, *м.* покрови́тель, защи́тникъ.

Podpopielny chleb, *Стар.* хлѣбъ испеченный въ золѣ́.

Podpora, -y, *ж.* подпо́рка, подста́вка; || подде́ржка, подмо́га, подпо́ра, опо́ра; || *Архит.* контрефо́рсъ; || *Горн.* подхва́тъ, костыль.

Podpórka, -i, *ж.* подпо́рка, подста́вка, тычи́нка; || *Архит.* сто́йка.

Podporucznik, -a, *м.* подпоручи́къ.

Podprawić, Podprawiać, испра́вить, исправля́ть, поправить, поправля́ть; || разводи́ть (*растенія*); || подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть; || настро́ить кого́ къ чему́, наустить, подстрекну́ть.

Podprawka, -i, *ж. Камен.* подщебе́нка.

Podprefekt, -a, *м.* подпрефе́ктъ, помо́щникъ префе́кта.

Podproboszcz, -a, *м.* свяще́нникъ, состоя́щій въ вѣ́дѣніи прихо́дскаго свяще́нника.

Podprofos, -a, *м. Стар.* помо́щникъ судьи́, старши́ны.

Podprokurator, -a, *м.* помо́щникъ прокуро́ра.

Podproże, -a, *ср.* ни́жняя часть поро́га.

Podprzeor, -a, *м.* помо́щникъ настоя́теля монастыря́.

Podprzysięgać, дава́ть вѣролóмную присягу.

Podprzysięganie, -nia, *ср.* ло́жная, вѣролóмная присяга.

Podpułkownik, -a, *м.* подполко́вникъ.

Podpuścić, Podpuszczać, подпусти́ть, подпуска́ть: || **Podpuszczać mleko**, ква́сить, прокваши́вать молоко́.

Podraczyć, напои́ть до́пьяна (*кого́*). **Podraczyć sobie**, напи́ться, нализа́ться, накулика́ться.

Podrastać, подраста́ть.

Podrażnić, подразни́ть.

Podręcze, -a, *ср.* ру́чка у кре́слъ и т. п.

Podręcznik, -a, *м.* руково́дство.

Podręczny, подру́чный. **Dziełko podręczne**, руково́дство.

Podrób, -u, *м.* **Podroba**, -y, *ж.* **Podróbki**, -bek, *мн.* потроха́, вну́тренности живо́тнаго.

Podrobić, искроши́ть. изре́зать на ме́лкіе кусо́чки, раздроби́ть.

Podrobić, Podrabiać, подде́лать, подде́лывать, придѣ́лать, придѣ́лывать, доде́лать, доде́лывать: || надвяза́ть, надвя́зывать (*чулóкъ*); || надста́вить, надставля́ть.

Podrobiony, подде́ланный; || надста́вленный, придѣ́ланный; || надвя́занный.

Podrostek, -stka, *м. см.* **Podrostek**.

Podrosły, подро́сшій.

Podrostek, -stka, *м.* подро́стокъ, *см.* **Podlotek**.

Podróż, -y, *ж.* путеше́ствіе. пое́здка, стра́нствованіе.

Podrożeć, вздорожа́ть.

Podróżnik, -a, *м.* пу́тникъ, путеше́ственникъ; || пассажи́ръ; || прое́зжій; || стра́нникъ.

Podróżny, подоро́жный, путево́й. **Karta podróżna**, подоро́жная.

Podróżny, -ego, *м. см.* **Podróżnik**.

Podróżować, путеше́ствовать, стра́нствовать, ѣ́здить.

Podróżowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе.

Podrożyć, возвы́сить цѣ́ну.

Podrusztować, приста́вить подмо́стки лѣса́ (*къ строе́нію*).

Podruzgotać, разбить въ дребезги, расколотить на мелкіе куски, раздробить; || сокрушить.

Podrybek, -bka, *м.* лаксфорель (*рыба*).

Podrygnąć, Podrygać, Podrygiwać, подпрыгнуть, подпрыгивать, подскочить, подскакивать.

Podrywka, -i, *ж.* родъ рыболовной сѣти: || западня, ловушка.

Podrzeć, разодрать.

Podrzędny, подчиненный; || второстепенный. **Planety podrzędne**, второстепенныя планеты, спутники.

Podrzeźniać, Podrzyźniać (komu), передразнивать (*кого*), перецыганивать, пересмѣивать.

Podrzeźniacz, -a, *м.* пересмѣшникъ, передразниватель.

Podrzeźnianie, -nia, *ср.* передразниваніе, пересмѣиваніе.

Podrzucalny, бросальный, служащій къ бросанію.

Podrzucić, Podrzucać, подкинуть, подкидывать, подбросить, подбрасывать.

Podrzucony, подброшенный, подкинутый.

Podrzut, -a, Podrzutek, -tka, *м.* подкидышъ, подкинутый ребенокъ. **Dom podrzutków**, воспитательный домъ.

Podrzutnie, подложно, съ обманомъ.

Podrzutny, подложный, подставной, поддѣльный.

Podsada, -y, *ж. Фортиф.* сапа, подкопъ; || * засада, западня; || обманъ; || фундаментъ, основаніе, основа, закладка, подставка.

Podsadka, -i, *ж.* ковъ, козни, засада, западня; || родъ гриба.

Podsądny, подсудный; || подсудимый.

Podsadzić, Podsadzać, подложить, подкладывать, подставить, подставлять; || подводить подкопъ (*подо что*). || **Podsadzić się pod kogo**, украдкою помѣшать кому въ какомъ-либо дѣлѣ, воспользоваться чьею оплошностію, напасть врасплохъ.

Podsaletran, Podsaletrzan, -u, *м. Хим.* селитрокислая соль.

Podścielać, Podesłać, подстилать, подослать.

Podścielanie, -nia, *ср.* подстилка.

Podsędek, -dka, *м. Стар.* подсудокъ, младшій судья земскаго суда.

Podsędkowa, -ej, *ж.* жена подсудка.

Podsędkówna, дочь подсудка.

Podsędkowstwo, -a, *ср.* должность подсудка.

Podselować, *см.* **Podzelować**.

Podsiać, Podsiewać, подсѣять, подсѣвать.

Podsiarczan, -u, *м. Хим.* сѣрнокислая соль.

Podsiębicie, -cia, *ср.* **Podsiębitka, -i**, *ж. Стар.* штукатурка потолка.

Podsiebitka, -i, *ж.* **Podsiebicie, -cia**, *ср. Плотн.* подшивка.

Podsienie, -nia, *ср. Архит.* портикъ, галерея; || крыльцо подъ навѣсомъ.

Podsiewacz, -a, *м.* сѣятель, просѣвальщикъ.

Podsiewiny, -win, *мн.* высѣвки.

Podsiodłowy, подсѣдѣльный.

Podskarbi, -iego, *м. Стар.* завѣдывающій государственной казною, казнохранитель.

Podskarbina, -y, *ж. Стар.* жена казнохранителя.

Podskarbstwo, -a, *ср.* должность казнохранителя; || *Собир.* казнохранитель и его жена вмѣстѣ.

Podskoczyć, Podskakiwać, подскочить, подскакивать, подпрыгнуть, подпрыгивать.

Podskok, -u, *м.* скачокъ, прыжокъ.

Podskórny, podskórny, подкожный.

Podskórze, -a, *ср.* нижняя кожа.

Podskrobać, подчистить, подскоблить.

Podskrobanie, -nia, *ср.* подчистка.

Podskrobany, подчищенный, подскобленный.

Podskrobek, -bka, *м.* лепешка изъ оставшагося тѣста, оскребокъ.

Podskubać, Podskubywać, вырывать, выдергивать, выщипать, выщипывать, общипать, общипывать (*перья*).

Podsłodzić, Podsładzać, подсластить, подслащивать.

Podsłoneczny, подсолнечный.

Podsłuch, -u, *м.* подслушиваніе. **Podsłuch odprawiać, stać na podsłuchu**, подслушивать, быть на сторожѣ, сторожить. **Podsłuchy wojenne**, рекогносцировка, развѣдка.

Podsłuchać, подслушать.

Podsłuchacz, -a, Podsłuchywacz, -a, *м.* подслушивальщикъ, лазутчикъ, соглядатай.

Podsłupie, -pia, *ср. Стар.* подножіе, пьедесталъ; || *Архит.* портикъ; || навѣсъ на столбахъ.

Podśnieżny, подснѣжный.

Podsobny, *Стар.* подъ кѣмъ-либо находящійся; || **Podsobny koń**, верховая, подсѣдельная лошадь.

Podsokoły, *Стар.* употребляемый въ соколиной охотѣ.

Podsolan, -u, *м. Хим.* солекислая соль.

Podspodni, исподній.

Podstać się, выстояться, устояться.

Podstanie się, -nia się, *ср.* отстой, отстаиваніе.

Podstąpić, Podstępować, подступить подступать, приступить, приступать, приблизиться, приближаться.

Podstarosta, -y, *м. Стар.* подстароста, помощникъ старосты, управителя владѣнія или помѣстья, принадлежащаго коронѣ; || **Podstarosta w kopalniach**, бергауптманъ, горный чиновникъ.

Podstarości, -iego, *м.* помо́щникъ управи́теля помѣстьемъ, надсма́тривающій надъ се́льскими рабо́тами и т. д., эконо́мъ.

Podstarzały, устаре́лый.

Podstarzeć, устарѣть, одряхлѣть.

Podstawa, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва.

Podstawek, -wka, *м.* подпо́рка, подде́ржка; || **Podstawek (w potrzasku),** сторожекъ, стрѣлка, западныя две́рцы (*въ западнѣ*); || **Podstawek moździerzowy,** пе́стикъ (*въ ступкѣ*); || **Podstawek u skrzypców,** подста́вка, кобы́лка (*въ скрипкѣ*); || **Podstawek (pod talerz, pod naczynie),** подста́нникъ, поддо́нокъ.

Podstawialny, Podstawny, подставно́й.

Podstawić, Podstawiać, подста́вить, подставля́ть. **Podstawić co zamiast czego,** подсу́нуть, подмѣни́ть, замѣни́ть.

Podstawienie, -nia, *ср.* подставле́ніе, замѣна; || замѣне́ніе, замѣще́ніе.

Podstawiony, подставно́й. **Osoba podstawiona,** подставно́е лицо́.

Podstęp, -u, *м.* подло́гъ, обма́нъ, хи́трость, проны́рство. **Czynić podstępy,** разставля́ть сѣти, кова́ть ко́зни.

Podstępca, -y, *м.* хитре́цъ, проны́ра, лука́вецъ.

Podstępiować, Podstemplować, *Каменщ.* подпере́ть, поддержа́ть подста́вками (*стѣны*).

Podstępność, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, кова́рство, проны́рство.

Podstępny, хи́трый, лука́вый, кова́рный, зло́стный, злонамѣ́ренный. **Podstępny bankrut,** зло́стный банкру́тъ.

Podstolanka, -i, *ж. Стар.* дочь помо́щника сто́льника.

Podstole, -a, *ср.* подсто́лье.

Podstoli, -ego, *м. Стар.* сто́льникъ (*придво́рный чино́вникъ, имѣвшій смотрѣніе за королевскимъ столо́мъ*).

Podstolic, -a, *м. Стар.* сынъ сто́льника.

Podstolina, -y, *ж. Стар.* жена́ сто́льника.

Podstolstwo, -a, *ср. Стар.* до́лжность сто́льника.

Podstrzedz, Podstrzegać, подстере́чь, подстерега́ть, подмѣ́тить, подмѣ́чать, подгляде́ть, подгля́дывать, подсмотрѣ́ть, подсма́тривать.

Podstrzegacz, -a, *м.* соглядатай, лазу́тчикъ.

Podstrzegaczka, -i, *ж.* подсмо́трщица, лазу́тчица.

Podstrzeganie, -nia, *ср.* подсма́триваніе, высма́триваніе, вывѣ́дываніе, шпіо́нство.

Podstrzelczy, ходя́щій подъ ружьемъ (*объ охотничьей собакѣ*).

Podstrzelić, *см.* **Postrzelić.**

Podstrzesze, -a, *ср.* мѣсто подъ навѣсомъ; || черда́къ.

Podstyczna, -ej, *ж. Мат.* субта́нгенсъ.

Podsufitka, -i, *ж. Архит.* потоло́чина.

Podsummować, подвести, свести итогъ.

Podsunąć, Podsuwać, подсу́нуть, подсо́вывать, задви́нуть, задвига́ть, пододви́нуть, пододвига́ть.

Podsuw, -u, *м.* взя́тка, пода́рокъ за незако́нное произво́дство дѣла.

Podsuwacz, -a, *м.* подмѣ́нщикъ.

Podsuwaczka, -i, *ж.* подмѣ́нщица.

Podsycenie, -nia, *ср.* ко́рмъ, пи́ща, подкрѣпле́ніе, насыще́ніе.

Podsycić, Podsycać, насы́тить, насыща́ть, подкорми́ть, подка́рмливать, подкрѣпи́ть, подкрѣпля́ть. **Podsycić czem jaki trunek,** подмѣша́ть, подба́вить чего въ како́й либо напи́токъ. || **Podsycić się,** насы́титься, подкрѣпи́ться, перекуси́ть чего либо, закуси́ть.

Podsypać, Podsypywać, подсы́пать, подсыпа́ть.

Podsypka, -i, *ж.* затра́вочный по́рохъ. мя́коть.

Podsyta, -y, *ж.* подкрѣпле́ніе, насыще́ніе; || * ободре́ніе, поощре́ніе.

Podszczuwać, подстека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать; || натра́вливать, поддра́знивать.

Podszczuwacz, -a, *м.* подстека́тель, подусти́тель, поджига́тель, зажига, зачи́нщикъ.

Podszczuwaczka, -i, *ж.* подстека́тельница, поджига́тельница, зачи́нщица, нау́шница.

Podszczuwanie, -nia, *ср.* подстека́тельство, натра́вливаніе, поддра́зниваніе.

Podszepnąć, Podszeptywać, шепну́ть, нашёптывать.

Podszepnik, -a, *м.* нау́шникъ, подстека́тель, подусти́тель.

Podszept, -u, *м.* нау́шничаніе, нашёптываніе.

Podszewka, -i, *ж.* подкла́дка, подбо́й.

Podszewnica, -y, *ж. Бот.* древоко́рникъ (*растеніе*).

Podszybie, -ia, *ср. Горн.* мѣсто при шахтѣ для скла́дыванія руды.

Podszyć, Podszywać, подши́ть, подши́вать, подложи́ть, подкла́дывать. подби́ть, подбива́ть.

Podszycie, -cia, *ср.* подкла́дка, подбо́й; || придѣлка но́выхъ голо́вокъ, но́выя го́ловы, голо́вки (*у сапого́въ*).

Podtop, -u, *м.* наводне́ніе, разли́тіе водъ.

Podtopić, Podtapiać, наводни́ть, наводня́ть, затопи́ть, затопля́ть.

Podtrącić, Podtrącać, подтолкну́ть. подта́лкивать.

Podtykać, Podetknąć, подтыка́ть, подоткну́ть.

Poduchowny, бы́вшій духо́вный, принадлежа́вшій духове́нству.

Poduczyć, подучи́ть, научи́ть.

Podufale, *см.* **Poufale.**

Podufały, *см.* **Poufały.**

Podupadły, пришéдшій въ упáдокъ, обѣднѣвшій, обнищáвшій, разорúвшійся.
Podupaść, Podupadać, приттú въ упáдокъ, обѣднѣть, обнищáть, разориться.
Podusić, передушúть.
Podustny, *Стар.* толстогýбый, губáстый; || находя́щійся подъ губáми.
Poduszczanie, Poduszczenie, -nia, *ср.* наущéніе, подстреканіе, возбужденіе.
Poduszczacz, *см.* **Poduszczyciel.**
Poduszczyć, Poduszczać, подстрекнýть. подстрекáть, подзадóрить, подзадóривать.
Poduszczyciel, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель.
Poduszeczka, -i, *ж.* подýшечка. **Poduszeczka u szorów końskich**, сѣдéлка.
Poduszka, -i, *ж.* подýшка.
Poduszny, Poduszowy, подýшечный.
Podwajać, *см.* **Podwoić.**
Podwał, -łu, *м. Воен. см.* **Podmurze.**
Podwałek, -łka, *м. Архит.* астрагáлъ, вáликъ, ободóкъ.
Podwalić, Podwalać, подвалúть, подмáливать, подкатúть, подкáтывать.
Podwalina, -y, *ж.* перевóдина, бáлка, бревнó, брусъ; || основáніе, фундáментъ.
Podwałka, *см.* **Opusta.**
Podwalny, находя́щійся подъ вáломъ, подъ окóпомъ.
Podważka, -i, *ж. Хир.* подъёмникъ, подъемецъ (*инструмéнтъ*).
Podważyć, Podważać, приподня́ть, приподнúмать.
Podwęgielny, краеугóльный.
Podwiązać, Podwiązywać, подвязáть, подвя́зывать. завязáть. завя́зывать; || *Архит.* сводúть, замыкáть сводъ. || **Podwiązać się**, подвязáться.
Podwiązka, -i, *ж.* подвя́зка, обвя́зка; || *Архит.* кладень, лéжень подъ стропúлами.
Pod wieczór, пóдъ вечеръ, вечеркóмъ. въ вечéрнее врéмя.
Podwieczorek, -rka, *м.* пóлдникъ.
Podwieczorkować, пóлдничать.
Podwieść, Podwodzić, подвестú, подводúть.
Podwiew, -u, *м.* дуновéніе, вéяніе.
Podwinian, -u, *Хим.* винокúслая соль. **Podwinian potaszu**, винокúслый потáшъ, винный камень.
Podwładność, -ści, *ж.* подчинéнность, подвéдомственность.
Podwładny, подчинéнный. подвéдомственный.
Podwłoka, i, *ж.* внýтренняя *или* вéрхняя наволочка.
Podwłośnik, -a, *м.* пудромáнтель
Podwoda, -y, *ж.* подвóда. вóзка, извóзъ.
Podwódca, -y, Podwodziciel, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель, поджигáтель
Podwodnik, -a, *м.* **подвóдчикъ**, правя́щій подвóдою.
Podwodny, подвóдный, относя́щійся къ подвóдѣ. **Koń podwodny**, возовáя лóшадь.
Podwodny, водянóй. подвóдный. **Podwodna farba**, водянáя крáска, соковáя *или* клеевáя крáска.
Podwoić, Podwajać, удвóить, удвóивать; || увеличúть. увеличúвать.
Podwój, -oju, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Podwoje, -ojów**, створы, двéри о двухъ половúнкахъ, створчатыя двéри.
Podwojewodzy, -ego, *м. Стар.* заступающій мѣсто воевóды.
Podwójnie, вдвóйнѣ, вдвóе, въ два раза.
Podwójność, -ści, *ж.* двóйственность, двоякость; || *двоедýшіе, лукáвство.
Podwójny, двóйнóй, двоякій, двойственный; *двоедýшный, лукáвый. **Podwójna pensja**, двóйнóе жалованье. **Płód podwójny**, двóйчáтый плодъ. **Kwiat podwójny**, махрóвый цвѣтóкъ.
Podwojski, -ego, *м. Стар.* разсы́льный, разсы́льщикъ.
Podwórek, -rka, *м.* задвóрокъ, задній дворъ, двóрикъ.
Podwórko, -a, *ср.* птичій дворъ, задній дворъ.
Podwórze, -a, *ср.* дворъ. *см.* **Dziedziniec. Na podwórzu**, на дворѣ. **Z podwórza**, съ надвóрья.
Podwórzec, -rca, *м.* дворъ, большóй дворъ.
Podwóz, -u, *м.* подвóзъ, достáвка.
Podwoźnik, -a, *м.* поставщúкъ. достáвщикъ, подвóдчикъ.
Podwrócić, Podwracać, ниспровéргнуть, ниспровéргать. потрясти, потрясáть; || подстáвить кому нóгу, подшибúть кого.
Podwrót, -otu, *м.* ниспровержéніе; || сшибáніе кого съ ногъ.
Podwyżka, -i, *ж.* прибáвка.
Podwyższać, Podwyższyć, подвышáть, подвысúть, приподнúмать, приподня́ть, прибавля́ть. прибавúть.
Podwyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе, приподня́тіе. надбáвка. **Podwyższenie Krzyża Ś-go**, воздвиженіе Св. Крестá. **Podwyższenie rangi**, повышéніе въ чúнѣ.
Podyma (Podejma), -y, *ж. Плотн.* подстрѣлина, распóрка. раскóсина, поперéчный брусъ.
Podymie, -mia, *ср.* дворъ, домъ. дымъ, крестья́нское тягло́.
Podymne, -ego, *ср.* подымное. подвóрное, сборъ съ дымóвъ, сборъ съ каждаго двора.
Podzamcze, -a, *ср.* мѣсто пéредъ зáмкомъ.
Podżary, смýглый, загорѣлый отъ сóлнца; || поджáрый.
Podżarzyć, Podżarzać, поджéчь, поджигáть; || *подзадóрить, подзадóривать.

Podżeberny, Podżebrowy, подре́берный. *Анат.* **Błona podżeberna**, подре́берная *или* грудна́я плева́.

Podżeg, -u, *м.* **Podżega, -i**, *ж. см.* **Podżoga.**

Podżegać, Podżegnąć. поджига́ть. подже́чь.

Podżegacz, -a, *м.* поджига́тель; || * подстрека́тель, подусти́тель, зачи́нщикъ.

Podżegaczka, -i, *ж.* зажига́тельница; || подстрека́тельница, подусти́тельница, зачи́нщица.

Podzelować, подки́нуть *или* подши́ть но́выя подмётки подъ сапоги́.

Podzelowanie, -nia, *ср.* подшива́ніе, подки́дываніе подмётокъ подъ сапоги́.

Podziać, *см.*, **Podzieć.**

Podział, -u, *м.* раздѣ́лъ, дѣлёжъ, раздѣле́ніе. надѣ́лъ. **Wznowienie podziału**, передѣ́лъ.

Podziałka, -i, *ж. Мат.* масшта́бъ; |*Физ.* масшта́бъ, ска́ла (*термоме́тра*).

Podzieć, Podziewać, дѣть, дѣва́ть. запря́тать. запря́тывать. сбыва́ть съ рукъ, отдава́ть. прибра́ть, прибира́ть. || **Podzieć się**, затеря́ться, спря́таться, дѣва́ться.

Podzięka, -i, *ж.* благода́рность, призна́тельность.

Podziękować, поблагодари́ть.

Podziękowanie, -nia, *ср. см.* **Podzięka.**

Podzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, дѣлёжъ. **Podzielenie na raty**, разсро́чка.

Podzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Podzielny, дѣли́мый.

Podziemek, -mka, *м. Бот.* чешу́йникъ, Петро́въ крестъ (*расте́ніе*).

Podziemie, -a, *ср.* **Podziemnica, -y**, *ж.* подземе́лье.

Podziemność, -ści, *ж.* нѣ́дра земли́.

Podziemny, подземе́льный.

Podziesiątny, состоя́щій изъ десяти́, десятерно́й, десятери́чный.

Podziewać, *см.* **Podziać.**

Podziewiątny, девятерно́й.

Podziś, Podziśdzień, доны́нѣ, до сего́ вре́мени, до сего́дня, до сего́днишняго дня.

Podziw, -u, *м.* удивле́ніе.

Podziwiać(kogo,co), удивля́ться, диви́ться (*кому́, чему́*), любова́ться (*кѣмъ, чѣмъ*).

Podziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.

Podżoga, -i, *ж.* поджо́гъ, подто́пка; || возбужде́ніе, подстрека́ніе; || подстрека́тель. возму́титель, поджига́тель.

Podżołądkowy, подбрю́шный.

Podzor, -u, *м.* подозрѣ́ніе.

Podźwignąć, возстанови́ть. привести́ въ пре́жнее состоя́ніе. подня́ть, приподня́ть.

Poema, *ср. Нескл.* **Poemat, -u**, *м.* поэ́ма.

Poeta, -y, *м.* поэ́тъ, стихотво́рецъ.

Poetka, -i, *ж.* поэте́сса.

Poetycki, Poetyczny, поэти́ческій.

Poetyka, -i, *ж.* пі́итика, стихотво́рная нау́ка.

Poezja, -ji, *ж.* поэ́зія. **Poezje**, *мн.* стихотворе́нія. поэти́ческія произведе́нія.

Pofałszować, поддѣ́лать.

Pofatygować się, потруди́ться, побезпоко́иться.

Pogadać, поговори́ть, поболта́ть.

Pogadanie, -nia, *ср.* **Pogadanka, Pogadawka, Pogadka, -i**, *ж.* бесѣ́да. разгово́ръ, болтовня́. **Pogadka**, погово́рка, молва́.

Poganiać, погоня́ть.

Poganiacz, -a, *м.* пого́нщикъ; || рога́тина, стрека́ло, боде́цъ, остроконе́чная па́лка (*что́бы погоня́ть воло́въ*).

Poganin, -a, *м.* язы́чникъ, идолопокло́нникъ.

Poganizm, -u, *м.* язы́чество. идолопокло́нство.

Poganka, -i, *ж.* язы́чница, идолопокло́нница.

Pogański, язы́ческій, идолопокло́нническій.

Pogaństwo, -a, *ср.* язы́ческіе наро́ды; || язы́чество.

Pogarda, -y, *ж.* презрѣ́ніе пренебреже́ніе.

Pogardliwie, *Нар.* презри́тельно, съ пренебреже́ніемъ.

Pogardliwość, -ści, *ж.* презри́тельность, неуважи́тельность.

Pogardliwy, презри́тельный. неуважи́тельный.

Pogardzać, Pogardzić, презира́ть, презрѣ́ть (*кого́*), пренебрега́ть, пренебре́чь (*чѣмъ*).

Pogardzanie, -nia, *ср.* презира́ніе.

Pogarszać, *см.* **Pogorszyć.**

Pogasić, погаси́ть.

Poginąć, поги́бнуть. пропа́сть.

Pogląd, -u, *м.* взглядъ.

Pogłada, -y, *ж.* полиро́вка, шлифо́вка, полирова́ніе; || политу́ра; || лоскъ, гля́нецъ, гладь; || *украше́ніе, убра́нство.

Poglądać, смотрѣ́ть. взгля́дывать.

Poglądanie, -nia, *ср.* взгля́дываніе, разсма́триваніе.

Pogłaskać, погла́дить, поласка́ть.

Pogłos, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Pogłoska, -i**, *ж.* молва́, слухъ.

Pogłówek, -wka, *м.* уда́ръ по головѣ́. затре́щина.

Pogłówne, -ego, *ср.* **Pogłówszczyzna, Pogłowszczyzna, -y**, *ж.* поголо́вная по́дать, поду́шное.

Pogłówny, поголо́вный.

Pognój, -oju, *м.* унаво́живаніе, удобре́ніе (*земли́*).

Pogoda, -y, *ж.* пого́да, вёдро.

Pogodnie, я́сно, свѣтло́; || споко́йно, ти́хо. **Pogodnie jest**, прекра́сная пого́да. прекра́сное вре́мя.

Pogodny, я́сный, чи́стый; || благорастворе́нный, благопрія́тный.

Pogodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, соглаше́ніе.

Pogodzić, примири́ть, согласи́ть. || **Pogodzić się**, примири́ться.

Pogodziciel, -a, *м.* примири́тель.

Pogoń, Pogonia, -ni, *ж.* пого́нъ, пого́ня, го́нка, догóнка, преслѣдованіе. || **Pogoń**, гербъ бывшаго Литóвскаго княжества: всадникъ съ мечемъ на конѣ.

Pogończy, Pogonny, пóсланный въ пого́ню, преслѣдующій.

Pogorszenie, -nia, *ср.* ухудше́ніе, испóрченность; || соблáзнъ.

Pogorszyć, Pogorszać, Pogarszać, ухýдшить, ухудшáть, испóртить, пóртить; || соблазни́ть, соблазня́ть.

Pogorzały, погорѣлый, *см.* **Pogorzelec**.

Pogórze, -a, *ср.* плóская возвышенность, плоскогóрье.

Pogorzeć, погорѣть, выгорѣть.

Pogorzel, Pogorzela, Pogorzelnia, -i, *ж.* пожáрище, погорѣлое мѣсто.

Pogorzelec, -lca, *м.* погорѣвшій.

Pogorzelisko, -a, *ср.* пожáрище, погорѣлое мѣсто.

Pogorzenie, -nia, *ср.* сгорѣніе, истребле́ніе пожáромъ.

Pogotowiu,—употреби́тельнѣе **Na pogotowiu**, въ готóвности, подъ рукóю, блúзко.

Pograbić, сгрести́ грáблями (*сѣно*); || расхити́ть, разгрáбить.

Pogranicze, -a, *ср.* предѣлъ, граница, порубѣжье.

Pogranicznie, смѣжно, сопредѣльно, на границáхъ, на рубежѣ.

Pogranicznik, -a, *м.* погранúчный жúтель.

Pograniczny, погранúчный, сопредѣльный, смѣжный.

Pograwanie, -nia (**z kogo**), *ср.* насмѣшка, глумлéніе (*надъ кѣмъ*).

Pogrążać, Pogrążyć, погружáть, погрузúть, окýнывать, окунýть; || повергáть, повéргнуть. || **Pogrążać się**, погружáться, повергáться, окýниваться.

Pogrążanie, Pogrążenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Pogrążnąć, погрязнуть, ввéргнуться.

Pogrobek, -bka, **Pogrobowiec**, -wca. *м.* ребенокъ, родúвшійся по смéрти отцá.

Pogrobny, Pogrobowy, посмéртный.

Pogródka, -i, *ж.* огорóдка, изгородь; || грядá; || рѣшóтка.

Pogrom, -u, *м.* погрóмъ, разгрóмъ. пораже́ніе, разбúтіе, разоре́ніе.

Pogromca, -y, *м.* побѣдúтель, покорúтель; || укротúтель, усмирúтель.

Pogromić, поразúть, разбúть, опустошúть; || побѣдúть, покорúть.

Pogromienie, -nia, *ср.* опустоше́ніе, пораже́ніе, разбúтіе; || усмире́ніе.

Pogromny, разрушúтельный, опустошúтельный.

Pogróżka, -i, *ж.* угрóза.

Pogrożny, грóзный, угрожающій.

Pogruchotać, разбúть, переломáть, раздробúть на мéлкіе кускú, развалúть.

Pogruchotanie, -nia, *ср.* разбúтіе, перело́мъ, развáлъ, раздробле́ніе.

Pogrzeb, -u, *м.* погребе́ніе, пóхороны.

Pogrzebać, Pogrześć, Pogrzebować, Pogrzebywać, похорони́ть, погребáть, закáпывать, зарывáть тѣло умéршаго въ зéмлю.

Pogrzebacz, -a, *м.* **Pogrzebaczka**, -i, *ж.* кочéрга.

Pogrzebanie, -nia, *ср.* погребе́ніе.

Pogrzebnik, -a, *м.* погребáльщикъ, могúльщикъ.

Pogrzebny, Pogrzebowy, погребáльный, похоро́нный.

Pogubić, потерáть, растерáть.

Pogwałcenie, -nia, *ср.* наруше́ніе; || наси́ліе. **Pogwałcenie grobów**, наси́льственное разры́тіе моги́лъ.

Pogwałcać, нарýшить; || изнаси́ловать.

Pohamować, укротúть, усмирúть, обуздáть, унáть, воздержáть.

Pohamowanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, усмире́ніе, обузда́ніе, унáтіе, воздержáніе.

Pohańbić, опозóрить, обезчéстить, опорóчить, осрамúть.

Pohańbiciel, -a, *м.* оскорбúтель.

Pohańbicielka, -i, *ж.* оскорбúтельница.

Pohańbienie, -nia, *ср.* безчéстіе, позóръ, посрамле́ніе.

Pohaniec, -ńca, *м. см.* **Poganin**.

Pohulanka, -i, *ж.* пирýшка, кутёжъ; || гуля́нка.

Poić, Napoić, пóить, напóить; || **Poić się**, упúваться.

Poinformować, увѣдомить, объясни́ть; || **Poinformować się**, справúться, навести́ справку, освѣдомиться.

Poinformowanie, -nia, *ср.* спрáвка, наведе́ніе спрáвки.

Pojąć, *см.* **Pojmować**.

Pojadacz, -a, *м.* объѣдáла, объѣдáло.

Pojaw, -u, *м.* явле́ніе, проявле́ніе, появле́ніе; || знáменіе. *см.* **Zjawisko**.

Pojawiać, Pojawić, явля́ть, явúть, проявля́ть, проявúть, обнарýживать, обнарýжить. || **Pojawiać się**, появля́ться, проявля́ться, обнарýживаться, покáзываться.

Pojawienie, -nia, *ср.* явле́ніе, появле́ніе.

Pojazd, -u, *м.* экúпажъ, колúска, *см.* **Kocz, Powóz**; || весло́.

Pojazdowy, повóзочный, колúсочный, каретный.

Pojaździka, -i, *ж.* повóзка.

Pojęcie, -cia, *ср.* поня́тіе, поня́тливость, смыслъ; || представле́ніе, мысль, идéя

Pojednać, Pojednywać, помирúть, примирúть, примиря́ть. || **Pojednać się, Pojednywać się**, помириться, мириться. примириться, примиряться.

Pojednanie, -nia, *ср.* примире́ніе; || согла́шеніе; || мировáя сдѣлка.

Pojednawca, -y, *м.* примирúтель.

Pojednawczy, мировóй, полюбóвный; || примирúтельный, миротворный. **Układ**

pojednawczy, мирный договóръ, мировáя. **Sąd pojednawczy**, третéйскій судъ.

Pojednawczyni, **-ni**, *ж.* примирúтельница.

Pojednoczenie, **-nia**, *ср.* соглашéніе, соединéніе, единéніе.

Pojednoczyć, согласúть, соединúть.

Pojedyńczo, поодинóчкѣ, пóрознь, отдѣльно, особенно.

Pojedyńczość, **-ści**, *ж.* единство, отдѣльность, несложность, обособлéніе; || одинóчество.

Pojedyńczy, простóй, несложный, отдѣльно взятый, отдѣльный; || единственный, особенный. *Грам.* **Liczba pojedyńcza**, единственное числó.

Pojedynek, **-nku**, *м.* поединокъ, дуэль.

Pojedynka, **-i**, *ж.* одностóльное ружьё.

Pojedynkować, **Pojedynkować się**, бúться, драться на поединкѣ.

Pojedynkowanie, **-nia**, **Pojedynkowanie się**, **-nia się**, *ср.* поединокъ, дуэль.

Pojedynkowy, *см.* **Pojedyńczy**; || поединочный, относящійся къ поединку.

Pojemszczyzna, **-y**, *ж. Стар.* плáта, котóрую крестьянинъ вносúлъ помѣщику за позволéніе жениться.

Pojenie, **Spojenie**, **-nia**, *ср.* спáиваніе, доведéніе до пьянаго состоянія.

Pojętność, **-ści**, *ж.* понятливость, понятность, смышлёность.

Pojętny, **Pojętliwy**, понятливый, смышлёный; || понятный.

Pojęty, пóнятый, постижúмый, *см.* **Pojmować**.

Pojezdny, повóзочный, колясочный, карéтный.

Pojezuicki, бывшій іезуúтскій, принадлежавшій óрдену іезуúтовъ.

Pojmać, *Стар.* поймáть, схватúть.

Pojmanie, **-nia**, *ср.* поймка.

Pojmaniec, **-ńca**, *м. Стар.* плѣнникъ.

Pojmaństwo, **-a**, *ср. Стар.* плѣнъ; || невóля.

Pojmować, **Pojąć**, понимáть, понять; || **Pojmować żonę**, жениться. **Pojmować męża**, выти замужъ.

Pojmowanie, **-nia**, *ср.* понятливость.

Pojrzenie, **-nia**, *ср.* взглядъ.

Pójść, **Iść**, пойти, идти. **Pójść o zakład**, бúться объ закладъ. **Pójść z dymem**, разсѣяться какъ дымъ, исчéзнуть. **Nie poszło mu to na pożytek**, это не послужúло емý въ пóльзу. **Widzę, że poszła dobrze moja prośba**, вúдно, что моя прóсьба подѣйствовала. **Nie pójdzie ci to bezkarnie**, это не пройдётъ тебѣ дáромъ. * **Pójść na grzyby**, получúть отказъ, отстáвку. **Pojutrze**, послѣ зáвтра. **Do pojutrza**, до пóслѣ зáвтра. **Po pojutrze**, черезъ три дня.

Pojutrzejszy, послѣзáвтрешній.

Pokąd, покýда, пока, до тѣхъ поръ **pokú**

Pokarać, закáпать.

Pokarm, **-u**, *м.* пúща, кормъ.

Pokarmić, покормúть.

Pokarmowy, кормовóй, пищевóй; || *Анатом.* пищеприёмный, пищепровóдный.

Pokątnie, потáенно, скрытно, скрытнымъ óбразомъ.

Pokątnik, **-a**, *м.* отшёльникъ; || заговóрникъ, нелюдúмъ. || *Ком.* торгýющій áкціями внѣ бúржи.

Pokątność, **-ści**, *ж.* потаённость, скрытность.

Pokątny, потаённый, скрытный.

Pokatować, изувѣчить, измýчить.

Pokaz, **-u**, *м.* покáзъ, показáніе, образчикъ; || знакъ, доказáтельство; || нарýжность, нарýжный видъ.

Pokazać, **Pokazywać**, показáть, покáзывать. || **Pokazać się**, **Pokazywać się**, показáться, покáзываться.

Pokazale, пышно, великолѣпно

Pokazalny, выставленный на показъ.

Pokazałość, **-ści**, *ж.* пышность, нарýжность, нарýжный видъ.

Pokazały, пышный; || вúдный, значúтельный, знáтный.

Pokazanie, **Pokazywanie**, **-nia**, *ср.* выставка, покáзъ, показываніе; || предъявлéніе, представлéніе (*докумéнтовъ*). **Pokazanie na jaw**, оказáтельство. **Na pokazanie**, на покáзъ.

Pokaźny, вúдный, значúтельный.

Póki, пока, покýда, до тѣхъ поръ. **Póty póki**, до тѣхъ поръ пока. **Od póki**, съ тѣхъ поръ какъ.

Pokład, **-u**, *м.* покла́жа. **Żąć na pokłady**, класть рýчнями, рýченьками (*сжáтый хлѣбъ*), раскла́дывать хлѣбъ рýчнями (*для просýшки его*); || помóстъ, мостовúна, накáтникъ, чёрный полъ, помостъ подъ выстилку пóла; || **Pokład okrętowy**, вéрхняя пáлуба на кораблѣ; || *Геол.* слой, пластъ; || *Минер.* мѣсторождéніе; || *Плотн.* **Pokład dylowy**, пластúнная стúлка; || *Горн.* **Pokłady ciał kopalnych**, мѣсторождéніе минералóвъ.

Pokładać, полагáть; || обкла́дывать, покрúвать; || **Pokładać rolę**, въ пéрвый разъ вспáхивать зéмлю, переворáчивать; || **Pokładać konia, byka**, холостúть лóшадь, быкá; || опрокúдывать, повалúть; || * утверждáть, увѣрять; || **Pokładać w kim nadzieję**, возлагáть на когó надéжду; || *Плотн.* **Łatami pokładać**, рѣшетúть, прибавúть рѣшетúны къ стропúламъ.

Pokładanie, **-nia**, *ср.* обкла́дываніе; || **Pokładanie konia**, холощéніе, оскопленіе лóшади; || *Агр.* пéрвая запáшка земли.

Pokładany, выложенный, обложенный; || **Koń pokładany**, кла́деный конь; || **Rola pokładana**, въ пéрвый разъ вспаханная земля.

Pokładne, -ego, *ср.* плáта священнику за пóхороны.

Pokładowy, слóистый.

Pokładziny, -dzin, *мн. Стар.* свáдебный обрáдъ.

Poklask, -u, *м.* **Poklaskiwanie, -nia,** *ср.* рукоплескáніе.

Pokłócenie -nia, *ср.* **Pokłócenie się,** ссóра.

Pokłon, -u, *м. Стар.* **Pokłona, -y,** *ж.* поклóнъ, поклонéніе. **Pokłon Bogu,** поклонéніе Бóгу. **Pokłony komu czynić,** изгибáться (*передъ кѣмъ*): бросáться къ ногáмъ, бить челóмъ (*передъ кѣмъ*); || подáрокъ, приношéніе.

Pokłonić, Pokłonić się, поклони́ться.

Pokłonienie, -nia, *ср.* поклонéніе, почтúтельный поклóнъ.

Pokłonny, поклóнный; || почт тельный.

Pokłosie, -sia, *ср.* собираніе колóсьевъ пóслѣ жáтвы.

Pokoik, -u, *м. Умен.* кóматка.

Pokój, -oju, *м.* покóй, кóмната. **Pokój sypialny,** спáльня. **Pokoje,** *мн.* покóи; || пріемъ при дворѣ. **Wczoraj były pokoje u króla,** вчерá былъ пріемъ у королá. || Миръ, покóй, спокóйствіе, тишинá. **Pokój zerwać,** нарýшить миръ. **Pokój publiczny,** общественное спокóйствіе. **Dać czemu pokój,** оставить, бросить, перестáть. **Daj mu Panie pokój wieczny,** упокóй Гóсподи егó дýшу, дай Богъ емý цáрство небéсное. **Pędzia pokoju,** мировóй судья́.

Pokojowa, -wéj, Pokojówka, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.

Pokojowy, -ego, *м.* камердúнеръ. кóмнатный служúтель.

Pokojowy, кóмнатный; || мúрный, относящійся къ заключéнію мúра.

Pokolanek, -nka, *м. Фортиф.* нúжняя часть брýствера.

Pokolenie, -nia, *ср.* поколѣ́ніе, колѣ́но, родъ; || плéмя, порóда.

Pokonać, Pokonywać, преодолѣ́ть, преодолѣ́вать осилить, осúливать, превозмóчь, превозмогáть, побѣ́дить, побѣжда́ть, покорúть, покоря́ть.

Pokonanie, Pokonywanie, -nia, *ср.* одолѣ́ніе, одолѣ́ваніе, превозмоганіе, побѣ́да, покорéніе. *Юрид.* **Pokonanie prawem,** отсуждéніе, очúстка.

Pokonany, побѣжденный, покорéнный.

Pokora, -y, *ж.* смирéніе, крóтость, покóрность; || почтéніе.

Pokornie, покóрно, смирéнно, почтúтельно.

Pokorniś, -sia, *м.* смирéнникъ.

Pokorniuchno, *Нар.* всепокóрнѣйше.

Pokorniuchny, всепокóрнѣйшій.

Pokorność, -ści, *ж.* покóрность, крóтость.

Pokorny, покóрный, крóткій.

Pokorzyć, унижáть, смирять; || укрощáть. || **Pokorzyć się,** смиря́ться.

Pokos, -u, *м.* покóсъ, кошéніе трáвы. **Leżeć pokosem,** *см.* **Pokotem.**

Pokośny, покóсный, относящійся къ покóсу.

Pokost, -u, *м.* лакъ.

Pokostnik, -a, *м.* лакировщúкъ; || лáковщикъ.

Pokostować, лакировáть, покрывáть лáкомъ.

Pokostowanie, -nia, *ср.* лакировка.

Pokostowy, лáковый.

Pokotem, вповáлку. **Leżeć, spać pokotem,** лежáть, спать вповáлку.

Pokpić, пошутúть, посмѣ́яться.

Pokrapiać, Pokrapywać, Pokropić, накрáпывать, окроплáть, окропúть, орошáть, оросúть, *см.* **Kropić.**

Pokrapianie, Pokropienie, -nia, *ср.* окроплéніе, орошéніе.

Pokrętny, закрýченный.

Pokrewieństwo, -a, *ср.* родствó, свойствó, родня́. *Собир.* рóдственники.

Pokrewna, -éj, *ж.* рóдственница, *см.* **Krewna.**

Pokrewnić, Pokrewnić się, *см.* **Spokrewniać, Spokrewniać się.**

Pokrewność, -ści, *ж.* родствó, сродствó, крóвное родствó.

Pokrewny, родно́й, срóдственный; || рóдственникъ, срóдникъ.

Pokropić, *см.* **Pokrapiać.**

Pokropywać, *см.* **Pokrapiać.**

Pokrótce, вкрáтцѣ, въ коротких словáхъ.

Pokrowiec, -wca, *м.* чахóлъ, покрóвъ.

Pokrówne, -ego, *ср. Стар.* пóдать за содержáніе коровъ.

Pokrwawienie, -nia, *ср.* окровавленіе.

Pokryć, покры́ть, *см.* **Pokrywać.**

Pokrycie, -cia, *ср.* окры́тіе, пополнéніе; || *Ком.* ручáтельство, обезпéченіе; || покрóвъ, покрывáло, покры́шка, кры́шка. **Pokrycie długu,** пополнéніе дóлга.

Pokrycie, *см.* **Skrycie.**

Pokryjomu, укрáдкою, скры́тно, тайкóмъ.

Pokrytość, -ści, *ж.* скры́тность, притвóрство, *см.* **Pbłudność, Skrytność.**

Pokryty, покры́тый; || скры́тный, притвóрный, *см.* **Pbłudny.**

Pokrywa, -y, *Умен.* **Pokrywka, -i,** *ж.* кры́шка, кры́шечка; || прикры́тіе, личúна, видъ. **Pod pokrywą przyjaźni,** подъ вúдомъ дрýжбы; || *см.* **Pgródka.**

Pokrywać, Pokryć, покрывáть, покры́ть, прикрывáть, прикры́ть. || **Pokrywać się,** покрывáться, прикрывáться.

Pokrywacz, -a, *м.* притвóрщикъ скры́тный человѣ́къ.

Pokrywanie, -nia, *ср.* покрываніе, прикры́тіе.

Pokryweczki, -czek, *мн. Бот. см.* **Rzęsa wietrzna.**

Pokrywka, *см.* **Pokrywa.**

Pokrzep, -u, *м.* подкрѣпле́ніе силъ.

Pokrzepiać, укрѣпля́ть.

Pokrzepiający, *Мед.* крѣпи́тельный, укрѣпля́ющій.

Pokrzepianie, -nia, *ср.* *см.* **Krzepienie.**

Pokrzepić, Pokrzepić się, *см.* **Krzepczyć.**

Pokrzyk, -u, *м.* крикъ; || *Бот.* **Pokrzyk, Pokrzykowe ziele**, Адамова голова, бѣшеная вишня, сонная одурь, красавица, *см.* **Wilcze jagody.**

Pokrzywa, -y, *ж.* *Бот.* крапива, жгучая крапива. **Pokrzywa głucha**, глухая, нежгучая крапива.

Pokrzywdzenie, -nia, *ср.* обида, оскорбленіе, нанесеніе безчестія; || *Юрид.* убыточность.

Pokrzywdzić, обидѣть, нанести обиду, оскорбить.

Pokrzywdzony, *Юрид.* потерпѣвшій отъ преступнаго дѣянія; || обиженный, обезчещенный.

Pokrzywiany, Pokrzywny, крапивный.

Pokrzywka, -i, *ж.* крапивка, молодая крапивка; || *Зоол.* королёкъ (*птица*).

Pokrzywnik, -a, *м.* *Зоол.* крапивная бабочка, мятликъ.

Pokudłać, взъерошить, растрепать (*волосы*).

Pokup, -u, *м.* сбытъ, продажа (*товаровъ*).

Pokupnik, -a, *м.* покупщикъ, покупатель.

Pokupność, -ści, *ж.* хорошій сбытъ (*товаровъ*).

Pokupny, скоро-раскупаемый, сбываемый.

Pokurcz, -a, *м.* родъ собаки, происходящей отъ борзой.

Pokusa, -y, *ж.* искушеніе, соблазнъ; || *м.* искуситель, соблазнитель.

Pokusić, Pokusić się, *см.* **Pokuszać, Pokuszać się.**

Pokusiciel, -a, *м.* искуситель, соблазнитель.

Pokusicielka, -i, *ж.* искусительница, соблазнительница.

Pokuska, -i, *ж.* маленькое искушеніе.

Pokuszać, Pokusić, искушать, искусить, соблазнять, соблазнить; || испытывать, испытать. || **Pokuszać się, Pokusić się**, покушаться, покуситься, попытаться, отважиться, испробовать.

Pokuszenie, -nia, *ср.* искушеніе.

Pokuta, -y, *ж.* покаяніе, раскаяніе. **Za pokutę**, въ наказаніе. **Pokuta kościelna**, эпитимія, духовное наказаніе, запрещеніе.

Pokutnica, -y, *ж.* кающаяся; || покаянница.

Pokutnik, -a, *м.* кающійся; || покаянникъ.

Pokutność, -ści, *ж.* сокрушеніе сердца, раскаяніе.

Pokutny, покаянный. **Psalm pokutny**, покаянный псаломъ.

Pokutować, каяться, приносить покаяніе; || **Pokutować za grzechy**, каяться въ грѣхахъ; поплатиться. **Pokutować za życie rozwięzłe w młodości**, поплатиться за распутную жизнь въ молодости.

Pokutowanie, -nia, *ср.* покаяніе, раскаяніе; || эпитимія; || наказаніе.

Pokwap, -u, *м.* поспѣхъ, поспѣшность, торопливость.

Pokwapić się, поторопиться, поспѣшить, *см.* **Kwapić się.**

Pokwapienie się, *см.* **Kwapienie się.**

Pokwapliwie, *см.* **Skwapliwie.**

Pokwapliwość, *см.* **Skwapliwość.**

Pokwapliwy, *см.* **Skwapliwy.**

Pokwasić, проквасить, сквасить. **Pokwasić się z kim**, разойтись, размолвиться съ кѣмъ.

Pokwefić, набросить покрывало.

Pokwitnąć, зацвѣсти.

Pokwitować, дать расписку, квитанцію, расписаться въ полученіи; расквитаться; || возмѣстить, воздать.

Pokwitowanie, -nia, *ср.* расписка въ полученіи, квитанція.

Pół, *м.* полъ, половина. **Na poły**, наполы (*Стар.*), пополамъ, на двѣ равныя доли. **Pół godziny**, полчаса. **Pół dnia**, половина дня. **Półpięta funta**, четыре фунта съ половиною. **Pół do dziesiątej** половина десятаго (*часа*). **Na pół umarły**, полумертвый. **Uchwycić kogo w pół**, схватить кого поперегъ.

Poła, -y, *ж.* пола, фалда (*платья*); || **Poły**, сѣть для ловли птицъ и звѣрей.

Połać -ci, *ж.* рядъ домовъ, одна сторона улицы; || область, страна, край; || водостокъ (*съ крыши*).

Połączać, Połączyć, соединять, соединить. || **Połączyć się**, соединиться, сочетаться (*бракомъ*).

Połączenie, -nia, *ср.* соединеніе, союзъ, связь. *Архит.* **Połączenie dylów**, стыки пластинъ.

Połączyć, Połączyć się, *см.* **Połączać.**

Połajać, поругать, побранить.

Połajanie, -nia, *ср.* выговоръ, журьба.

Połakomić się, полакомиться, польститься.

Połamać, Połamywać, изломить, изламливать, разломить, разламливать, разрушить, разрушать; || растёргнуть, растерзать, нарушить, нарушать.

Połamanie, -nia, *ср.* переломъ, ломаніе, разламываніе; || растерзаніе, нарушеніе.

Połamany, разломленный, переломленный. **Połamany przez burzę las**, буреломный лѣсъ.

Polanie, -a, *ср.* поливаніе, поливка.

Polano, -a, *ср.* полѣно.

Połap, *см.* **Pułap.**

Połapka, *см.* **Pułapka.**

Połapkowy, *см.* **Pułapkowy.**

Półarkusz, -a, *м.* полъ листа.

Półarkuszowy, полулистовой.

Polarny, полярный, полюсный, *см.* **Biegunowy.**

Połatać, починить, положить заплаты.

Połatanie, -nia, *ср.* заплачиваніе, починиваніе.

Połatka, -i, *ж.* блёстка; || блестящая пылинка.

Połatucha, -y, *ж. Зоол.* бѣлка, вѣкша.

Poławiać, ловить (*рыбу*); || добывать. || **Poławiać się**, ловиться. **Ryby poławiają się w rzekach**, рыбы ловятся въ рѣкахъ.

Półbóg, -oga, Półbożek, -żka, *м.* полубогъ.

Półbogini, -ni, *ж.* полубогиня.

Półboku, Półboków, употребляется съ предлогомъ **do** (*до*). **Do półboku**, по пояс, до пояса.

Półbótki, Półboty, -ów, *мн.* полусапожки, ботинки, полусапоги.

Półbrat, -a, *м.* сведенный братъ, единоутробный братъ, *см.* **Przyrodny.**

Półbretnel, -a, *м.* однотесный гвоздь.

Półćwiartek, -tka, *м.* получетвертка, осьмая доля (*листа*).

Półćwiartkowy, получетвертной.

Półćwierci, *ср. Нескл.* осьмая часть.

Półczwarta, три съ половиною (передъ существительными женскаго рода: **Półczwartej**).

Półdarmo. Na pół darmo, за безцѣнокъ.

Półdziało, -a, *ср. Артил.* орудіе малаго калибра.

Półdziesiąta, девять съ половиною.

Pole, -a, *ср.* поле, пашня, нива; || * поприще; || *Герал.* полещита; || поле битвы; || охота, травля; || отъѣзжее поле (*земля, отдаленная отъ селенія и назначенная для охоты, или пашни*); || площадь, поверхность, пространство, *см.* **Powierzchnia**; || клѣтка, шахматъ (*на шахматной доскѣ*) || *Посл.* **Wywieść, wyprowadzić kogo w pole**, водить кого за носъ, провести, надуть.

Połeć, -łcia, *м.* полоть, половина или часть свиной туши. *Посл.* **Tłusty połeć smarować**, дрова въ лѣсъ носить, вливать воду въ море, подливать масло въ огонь.

Polecać, Polecić, поручать, поручить; || приказывать, приказать; || ободрять; || рекомендовать. || **Polecać się**, поручать себя кому, просить о покровительствѣ, рекомендоваться.

Polecający, рекомендательный; || одобрительный.

Polecanie, -nia, *ср.* препорученіе, порученіе, рекомендація.

Polecenie, -nia, *ср.* предписаніе, приказаніе, приказъ, повелѣніе; || рекомендація, одобреніе; || порученіе. **Zrobił mi to na twoje polecenie**, онъ это сдѣлалъ мнѣ по твоему порученію. **Polecenia godzien**, достоинъ одобренія.

Polecie, -cia, *ср.* бабье лѣто.

Polecieć, polecieć, полетѣть; || * побѣжать, поспѣшить, поторопиться.

Polędwica, -y, *ж.* филей, филейная часть (*говядины*), сѣкъ.

Poledz, Polegnąć, пасть, упасть; || * быть убитымъ.

Polegać (na czém), опираться, основываться, зависѣть. || **Polegać (na kim, na czém)**, полагаться, надѣяться (*на кого, на что*).

Polej, -u, *ж. Бот.* полей (*растеніе*).

Polepa, -y, *ж.* обмазка, подмазка; || штукатурка.

Polepianie, Polepienie, -nia, *ср.* обмазываніе, штукатуреніе (*наружныхъ стѣнъ*).

Polepszać, Polepszyć, улучшать, улучшить; || поправлять, поправить. || **Polepszać się, Polepszyć się**, улучшаться, улучшиться, исправляться, исправиться, поправляться, поправиться.

Polepszanie, Polepszenie, -nia, *ср.* улучшеніе, поправленіе, исправленіе.

Polerować, Wypolerować, полировать, шлифовать, лощить, наводить глянецъ.

Polerowanie, -nia, *ср.* полировка, шлифовка; || политура.

Polerowany, полированный, шлифованный, гладкій, лощеный.

Polerownik, -a, *м.* полировщикъ, гладильщикъ,

Polerowny, *см.* **Polerowany.**

Polerunek, -nku, *м. см.* **Polerowanie, Polor.**

Polesie, -sia, *ср.* подлѣсье, лѣсистая страна.

Poletek, -tku, *м.* вспаханная часть поля.

Połetek, -tka, *м. Умен.* полотокъ. *см.* **Połeć.**

Polewa, Polewa, -y, *ж.* лакъ; || глазурь, стекловидный лакъ (*на посудѣ*), полива, мурава; || финифть, эмаль (*на металлахъ*).

Polewać, Polać, поливать, полить; || муравить (*горшки*).

Polewacz, -a, *м.* муравщикъ; || лудильщикъ.

Polewaczka, -i, *ж. Садов.* лейка.

Polewanie, -nia, *ср.* поливаніе, поливка; || глазуреніе; || луженіе посуды; || посуда.

Polewany, мурáвленый; || луженый, вылуженый.

Polewczany, Polewczasty, похлебочный, подливочный.

Polewka, -i, *ж.* похлебка; || подливка, подлива, поливка.

Półfasek, -ska, *м.* половина кадочки.

Półfuncie, -cia, *ср.* полфунта.

Półgarnca, *ср.* **Półgarncówka, -i**, *ж.* половина гарница.

Półgarncowy, составляющій половину гарница.

Półgębek, -bka, *м.* половина рта. **Półgębkiem mówić**, цѣдить, говорить сквозь зубы, не договаривать словъ.

Półgęsek, -ska, *м.* полотóкъ.

Półgłos, -u, *м. Муз.* полутóнъ. **Półgłosem**, полутóномъ, въ полгóлоса, сквозь зýбы, невнятно.

Półgłośny, произнесенный въ полгóлоса.

Półgłówek, -wka, *м.* недоýмокъ, полоумный, безтолкóвый, сумасбрóдъ.

Półgodzinny, получасовóй.

Półgroszek, -szka, *м.* **Półgroszówka, -i**, *ж.* полугрóшъ, полугрошевúкъ.

Półhak, -u, *м. Стар.* мушкéтъ со штыкóмъ.

Polica, -y, *ж.* пóлка; || набéдренникъ (*у священниковъ*).

Policja, -ji, *ж.* полúція.

Policjant, -a, *м.* полицéйскій служúтель; || сы́щикъ.

Policyjnie, полицéйски, полицéйскимъ порáдкомъ.

Policyjny, полицéйскій.

Policzek, -czka, *м.* щека́; || пощёчина, оплеýха.

Policzenie, -nia, *ср.* вачисле́ніе, причисле́ніе.

Policzkować, Spoliczkować, Wypoliczkować, бить по щекáмъ, дать пощёчину, оплеýху, заушúть.

Policzkowanie, -nia, *ср.* битьё по щекáмъ, заушéніе.

Policzkowany, получúвшій пощёчину, оплеýху, вы́битый по щекáмъ.

Policzkowy, щёчный, принадлежáщій къ щекé.

Policzkujący, дающій пощёчины, оплеýхи.

Polip, -a, *м. Зоол.* полúпъ, *см.* **Wielonóg**.

Polis, -u, *м. Ком.* страховóй полúсъ.

Polisty, плóскій, рóвный. **Praj polisty**, рóвное мéсто, равнúна, нáменное мéсто.

Politowanie, -nia, *ср.* сожалéніе, сострадáніе, соболéзнованіе.

Politura, -y, *ж.* политýра, шлифóвка, лоскъ, глáнецъ.

Politycznie, *Нар.* политúчески; || осторóжно, искýсно; || * учтúво, вéжливо.

Polityczny, политúческій, государствéнный; || осторóжный, искýсный, изворóтливый; || * учтúвый, вéжливый.

Polityk, -a, *м.* политúкъ.

Polityka, -i, *ж.* политúка, наýка государственнаго управлéнія; || политúческія дéлá, правúтельственные вúды; || искýсство обходúться съ людьмú.

Politykować, разсуждáть о политúческихъ дéлáхъ, о политúкѣ; || искýсно обходúться съ людьмú, дéйствовать осторóжно, хитрó.

Półjedwabny, -biu, *м.* шёлкъ пополáмъ съ шéрстью *или* бумáгою.

Półjedwabny, полушёлковый.

Półk, *см.* **Pułk**.

Półka, Pułka, -i, *ж.* верéвка, лáмка, бичевá. || **Półki, -lek**, *мн.* полевúя дúкія грýши (*плоды*).

Półka, Pułka, -i, *ж.* пóлка.

Półknąć, *см.* **Połykać**.

Półknięcie, -cia, Połknienie, -nia, *ср. см.* **Połykanie**.

Półknięty, проглóченный, *см.* **Połykać**.

Półko, -a, *ср.* полúна, полúнка. || **Półko ptasznicze**, птицелóвня, птичúй токъ.

Półkole, -a, *ср.* полукрýгъ; || полушáріе (*земли*); || *Рудок.* **Półkole zawieszalne**, висячúй уровень.

Półkolny, полукрýглый.

Półkopy, трúдцать штукъ чего́ либо.

Półkorca, полчетверикá.

Półkoszek, -szka, *м.* продолговáтая корзúна, кýзовъ прикрѣплáемый къ телѣгѣ для вóзкиýголья и т. п.

Półkoszulek, -lka, *м.* шемизéтка, манúшка.

Półkować, *см.* **Pułkować**.

Półkowniczy, *см.* **Pułkowniczy**.

Półkownik, *см.* **Pułkownik**.

Półkręże, -a, *ср.* полукружúе.

Półkrężny, полукрýглый.

Półkruszec, -szcu, *м.* полуметáллъ.

Półksiężyc, -a, *м.* полумéсяцъ, приращéніе луны, нарастáющій мéсяцъ.

Półksiężycowy, полумéсячный, имéющій вúдъ полумéсяца.

Półkula, -i, *ж.* полушáріе.

Półkwiat, -u, *м. Бот.* сухолúбъ (*лишайниковое растеніе*).

Półłócie, -a, *ср.* полъ-лóта.

Półłokcia, полъ-локтя.

Półłokciowy, (*Стар.* **Półłokietny**), полулоктевóй.

Półmiarek, -rka, *м.* осьмáя часть бóчки.

Półmiesiąc, -a, *м. см.* **Półksiężyc**.

Półmiesięczny, полумéсячный, двухнедѣльный.

Półmisek, -ska, *м.* блюдо.

Półnagi, полунагóй.

Półniebie, -bia, *ср.* половúна нéба, полунéба; || средúна нéба, зенúтъ, надглáвная тóчка.

Północ, -y, *ж.* пóлночь; || сéверъ.

Północnik, -a, *м.* жúтель сéверныхъ странъ, сéверянúнъ.

Północnowschodni, сéверовостóчный.

Północnozachodni, сéверозáпадный.

Północny, полнóчный; || сéверный.

Polny, полевóй.

Południowiczerz, -a, *м.* употребля́ется съ предлóгомъ **w** (*въ*). **W południowiczerz**, óколо трéхъ *или* четырéхъ часóвъ пополýдни, мéжду трéтьимъ и четвéртымъ чáсомъ вéчера.

Południowiczerze, -a, *ср.* пополýденное врéмя, передъ вéчеромъ.

Połóg, -ogu, *м.* роды, разрѣшéніе отъ брéмени.

Połogowy, родúльный, повивáльный, *см.* **Położniczy**.

Półokrąg, -ęgu, *м.* полукрýгъ.

Polonez, -a, *м.* пóльскій (*танецъ*).

Polor, -u, *м.* лоскъ, глáнецъ; || вéжливое обхожденіе.

Polot, -u, *м.* полётъ.

Połów, -owu, *м.* ло́вля. **Połów ryb**, рыболо́вство, рыбная ло́вля, рыбный промыслъ; || то́ня, улóвъ. || **Połów pereł**, ло́вля же́мчуга и проч.; || * добыча, нажива.

Połowa, -y, *ж.* полови́на. **Przez połowę.** **Na połowę**, пополáмъ, въ половину, исполу. **W połowie**, въ половинѣ.

Polować, охóтиться съ ружьёмъ; || стрѣля́ть дичь, охóтиться за дичью.

Polowanie, -nia, *ср.* охóта, звѣри́ная ло́вля.

Połowica, -y, *ж.* полови́на.

Połowiczny, половинный, половинчатый; || испóльный.

Połowniak, -u, *м.* хлѣбъ смѣшанный пополáмъ съ овсóмъ и ячменемъ; || *Бот. см.* **Półkwiat.**

Połownik, -a, *м.* полóвникъ (*обрабóтывающій чью либо зéмлю изъ половúнной прúбыли, иногда вообще землепáшецъ пóльзующійся на услóвіяхъ чужóю землéю*).

Połowny, рыболóвный, рыбный. **Rzeka połowna**, рыбная рѣка.

Polowy, полевóй. || **Polowy**, -ego, *м.* стóрожъ полевыхъ рабóтъ.

Połoz, -a, **Połoś**, -sia, *м.* боá, удáвъ (*исполи́нская змѣя*).

Położenie, -nia, *ср.* положéніе. **Położenie miejsca**, мѣстоположéніе. **Położenie miasta**, положéніе гóрода.

Położnica, -y, *ж.* родúльница, рожéница.

Położniczy, повивáльный, родовспомогательный.

Położyć, положúть, сложúть, *см.* **Kłaść**; || **Położyć się**, лечь, развлéчься.

Położysto, отлóго, покáтисто, покáто.

Położysty, отлóгій, полóгій, покатистый, покáтый.

Półpanek, -nka, *м.* разыгрывающій роль бáрина, господчикъ.

Półpięta, четыре съ половúною. *Стар.* полпятá.

Półpiętrze, -a, *ср. Архит.* антресóль, полуэ́русъ.

Półpoprzeczna, -ej, *ж.* **Półpoprzecznik**, -a, *м.* полупоперéчникъ, половúна діáметра.

Półpoście, -ścia, *ср.* половúна поста, средопóстіе.

Półrękawek, -wka, *м.* полурукáвъ, пришúвной рукáвъ. манжéтъ.

Półrocze, -a, *ср.* полугóдіе.

Półroczny, полугодовóй.

Półsetek, -tka, *м.* полсóтни, пятьдеся́тъ.

Półsiodma, *Нескл.* шесть съ половúною. Пéредъ именáми жéнскаго рóда: **Półsiódmej.**

Półsukienko, **Półsukno**, -a, *ср.* казимúръ (*полусукнó*).

Półszósta, пять съ половúною. Пéредъ именáми жéнскаго рóда: **Półszóstej.**

Półszóstak, -a, *м.* три гроша, полторы копéйки.

Półtora, полторá. Пéродъ именáми жéнскаго рóда: **Półtorej.**

Półtoracznie, въ полторá рáза

Półtoraczny, полýторный.

Półtorak, -a, *м.* полторá гроша.

Półtowy, вепрянóй, свинóй.

Półtrzecia, *Нескл. муж.* полтретья, два съ половúною. Пéредъ именáми жéнскаго рóда: **Półtrzeciej** (*Стар.* полтретья).

Półtuzin, -a, *м.* полдю́жина.

Polubić, полюбúть.

Polubienie, -nia, *ср.* привя́занность, пристрáстіе.

Polubownie, полюбóвно; || третéйскимъ судóмъ.

Polubowny, полюбóвный, третéйскій.

Południe, -nia, *ср.* пóлдень; || югъ.

Południk, -a, *м.* меридіáнъ, полýденникъ.

Południkowy, меридіонáльный.

Południować, отдыхáть въ пóлдень, обѣдать; || кормúть лошадéй.

Południowiec, -wca, *м.* южный жúтель, южáнинъ.

Południowowschodni, юговостóчный.

Południowozachodni, югозáпадный.

Południowy, полýденный; || южный.

Połumarły, полумéртвый.

Półwozie, -a, *ср.* **Półwozie przednie**, передній ходъ у повóзки. **Półwozie tylne**, зáдній ходъ у повóзки.

Półwysep, -spu, *м.* полуóстровъ.

Poły, *см.* **Pół**, **Puta.**

Połykać, **Połknąć**, глотáть, проглотúть; || ***Oczyma co połykać**, пожирáть что-либо глазáми, *см.* **Pożerać.**

Połykacz, -a, *м.* ѣдóкъ, обжóра.

Połykanie, **Połknienie**, -nia, *ср.* глотáніе, проглáтываніе.

Połysk, -u, *м.* блескъ; || глянецъ, лоскъ.

Połyskać, **Połyskiwać**, **Połyskiwać się**, блистáть, сверкáть, сіять.

Połyskanie, **Połyskiwanie**, -nia, *ср.* блистáніе, сверкáніе, сіяніе.

Półżałoba, -y, *ж.* полутрáуръ.

Półzłotek, -tka, *м.* **Półzłotówka**, -i, *ж.* половúна пóльскаго злóтаго ($7\frac{1}{2}$ коп.).

Półżywy, полуживóй.

Pomada, -y, *ж.* помáда.

Pomagać, **Pomódz**, помогáть, помóчь.

Pomagacz, -a, *м.* помóщникъ. **Pomagacz mularski**, носúльщикъ, ношáкъ, извéстникъ.

Pomaganie, **Pomnożenie**, -nia, *ср.* вспоможеніе, пособіе, помощь.

Pomaleńku, **Pomalusieńku**, **Pomaluteńku**, **Pomaluśku**, **Pomalutku**, помалéньку, помалéхоньку.

Pomału, мáло-по-мáлу, понемнóгу.

Pomarańcza, -y, *ж.* апельси́нъ; || померáнецъ.

Pomarańczarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца; || ме́сто въ саду́ для помера́нцевыхъ дере́вьевъ.

Pomarańczówka, -i, *ж.* помера́нцевая ратафія; || помера́нцевая насто́йка.

Pomarańczowy, помера́нцевый, апельси́нный.

Pomawiać, огова́ривать, поноси́ть, порица́ть, хули́ть.

Pomazać, пома́зать, *см.* **Mazać.**

Pomazanie, -nia, *ср.* пома́заніе; || намащеніе, *см.* **Mazanie, Namaszczenie.**

Pomazaniec, -ńca, *м.* пома́занникъ.

Pomazanka, -i, *ж.* кусо́къ хлѣба съ ма́сломъ.

Pomdlenie, -nia, *ср.* утомленіе, изнуре́ніе; || о́бморокъ, безпа́мятство.

Pomek, -mka, Pomyk, -a, *м.* сило́къ для ло́вли птицъ *Посл.* **Łapaj Tomku póki na pomku,** куй желѣзо пока горячо́.

Pomeks, -u, *м.* не́мза.

Pomeksowanie, -nia, *ср.* немзо́вка.

Pomiar, -u, *м.* мѣряніе, измѣре́ніе, межева́ніе; || землемѣріе; || **Pomiar gruntów,** размежева́ніе земе́ль; || *Мат.* содержа́ніе, пропо́рція; || соразмѣрность; || отношеніе.

Pomiarkować, сообразить, соразмѣрить; || умѣрить, смягчи́ть; || **Pomiarkować się,** совлада́ть съ собо́ю, удержа́ться, воздержа́ться, спохвати́ться, одума́ться, образу́миться.

Pomiarowy, межево́й.

Pomiatać co, броса́ть, кида́ть, швыря́ть, мета́ть; || **Pomiatać czem,** пренебрега́ть чѣмъ, не уважа́ть, ни во что ста́вить, поноси́ть, опоро́чивать; || *Стар.* **Pomiatać płód,** выкидывать, родить пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić.**

Pomiędzy, *см.* **Między.**

Pomieniać, Pomienić, именова́ть, наименова́ть, называ́ть по и́мени, назва́ть. || **Pomieniać się,** мѣня́ться, помѣня́ться (*иъмъ, на что*). *Посл.* **Pomieniał się stryjek, za siekierkę kijek,** промѣня́лъ кукушку на я́стреба.

Pomieniony, поименованный, упомя́нутый, вышеназванный.

Pomiernie, соразмѣрно, соотвѣтственно; || посре́дственно, умѣренно.

Pomiernik, -a, *м.* землемѣръ, межева́ щикъ.

Pomierność, -ści, *ж.* соразмѣрность, соотвѣтственность, сообра́зность, || *Мат.* соизмѣря́емость; || посре́дственность.

Pomierny, соразмѣрный, соотвѣтственный, сообра́зный; || *Мат.* соизмѣря́емый, одномѣрный; || посре́дственный.

Pomierzenie, -nia, *ср.* соизмѣре́ніе, намѣре́ніе.

Pomieścić, помѣсти́ть, уложи́ть. || **Pomieścić się,** помѣсти́ться, уложи́ться.

Pomieszać, смѣша́ть, перемѣша́ть. || **Pomieszać się,** смути́ться, придти въ замѣша́тельство, смѣша́ться; || **помрачи́ться** (*о разсудкѣ*).

Pomięszanie, Pomieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, спу́танность; || *Юрид.* совпаде́ніе; || замѣша́тельство, смяте́ніе, смуще́ніе, безпоря́докъ. **Pomieszanie spraw,** запу́танность дѣлъ. **Pomieszanie zmysłów,** умопомѣша́тельство. **Pomieszanie wyobrażeń,** замѣша́тельство мы́слей, сби́вчивость, неясность поня́тій. **Pomieszanie zmysłów, rozumu,** помѣша́тельство ума́, умопомѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Pomieszaniec, -ńca, *м. см.* **Mieszaniec.**

Pomieszany, смущённый, смѣша́вшійся; || помѣша́нный, умали́шённый, сумасше́дшій.

Pomieszkalny, жило́й.

Pomieszkanie, nia, *ср.* жи́тельство, пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, обита́ніе, || жили́ще, домъ, кварти́ра. **Pomieszkanie królewskie,** столи́ца, резиде́нція.

Pomietlisko, -a, *ср.* му́сорная я́ма; || помело́.

Pomijać, Pominąć, минова́ть, мину́ть, не соблюда́ть, не соблюсти́, пропуска́ть, пропусти́ть, обходи́ть, обойти́; || умолча́ть о чемъ, не упомина́ть о чемъ.

Pomilczeć, умолча́ть, промолча́ть. **Pomilknąć,** умо́лкнуть.

Pomilne, -ego, *ср.* пла́та за прое́здъ одно́й ми́ли *или* семи́ вёрстъ.

Pomimo, не смотря́ на, не взира́я на; || вопреки́, про́тивъ во́ли, *см.* **Mimo.**

Pomimowolność, -ści, *ж.* принужде́нность, вынужденность.

Pomimowolny, невольный, непроизво́льный, *см.* **Mimowolny.**

Pominąć, *см.* **Pomijać.**

Pominięcie, -cia, *ср.* несоблюде́ніе.

Pomiot, -u, *м.* соръ, сметье́, нечистота́, дрянь; || *презрѣніе. **Być w pomiocie u ludzi,** быть въ презрѣніи у людей; || калъ, помётъ; || помётъ (*число́ дѣтёнышей за одинъ разъ рожде́нныхъ*); || сво́лочь, сбродъ (*люди низкаго состоянія*).

Pomiotek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Pomiotło, -a, *ср.* помело́. **Pomiotło komety,** хвостъ коме́ты, *см.* **Miotła.**

Pomknąć, *см.* **Pomykać.**

Pomknienie, *см.* **Pomykanie.**

Pomłótny, умолотный.

Pomnażać, Pomnożyć, умножа́ть, помножа́ть, умно́жить, помно́жить. **Pomnożyć przez trzy,** помно́жить на три.

Pomnażanie, Pomnożenie, -nia, *ср.* умноже́ніе.

Pomnieć, по́мнить.

Pomniejszać, Pomniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, убавить.

Pomniejszy, ме́нѣе значи́тельный, ме́нѣе объёмистый.

Pomnik, -a, *м.* па́мятникъ.

Pomniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Pomnożony, умно́женный.

Pomnożyć, *см.* **Pomnażać.**

Pomnożyciel, -a, *м.* умно́житель.

Pomnożycielka, -i, *ж.* умно́жительница.
Pomny, па́мятный, памятливый; || достопа́мятный, достопримѣча́тельный.
Pomoc, -y, *ж.* по́мощь, вспомоществова́ніе, посо́біе, содѣйствіе. **Za pomocą**, при по́мощи, по́мощію.
Pomocnica, -y, **Pomocniczka**, -i, *ж.* помо́щница.
Pomocniczy, вспомога́тельный. **Pomocniczo**, вспомога́тельнымъ о́бразомъ.
Pomocnik, -a, *м.* помо́щникъ.
Pomocny, помога́ющій, споспѣшествующій. **Boże, bądź mi pomocnym**, Бо́же, помоги́ мнѣ! || Го́дный, приго́дный, поле́зный, облегча́тельный.
Pomór, -oru, *м.* мо́ръ; || **я́зва*, повѣтріе, зара́за; || **Pomór na bydło**, *см.* **Pomorek**; || смѣ́ртность, число́ умѣ́ршихъ.
Pomorczyk, -a, *м.* примо́рскій жи́тель.
Pomordować, утоми́ть, изнури́ть, измучить; || переби́ть, передуши́ть, замучить.
Pomorek, -rka, *м.* ско́тскій падёжъ.
Pomorski, примо́рскій.
Pomorszczyzna, -y, *ж.* примо́рская страна́.
Pomorzanin, -a, *м.* помо́рянинъ, помо́рецъ, примо́рскій жи́тель.
Pomorzanka, -i, *ж.* помо́рянка, примо́рская жи́тельница.
Pomorze, -a, *ср.* помо́рье, примо́рская страна́.
Pomościć, вымостить.
Pomost, -u, *м.* помо́стъ, полъ; || *Морс.* па́луба (*корабля*).
Pomotać, запу́тать, спу́тать, перепу́тать, перемѣша́ть.
Pomówić, поговори́ть, переговори́ть.
Pompa, -y, *ж.* насо́съ, по́мпа; || **пы́шность, великолѣпіе, *см.* **Wystawność, Okazałość.**
Pompować, Wypompować, выка́чивать, поднима́ть насо́сомъ (*воду, во́здухъ*), ка́чать во́ду насо́сомъ.
Pomroczny, па́смурный, су́мерочный; || мра́чный, тёмный.
Pomroczyć, помрачи́ть, затми́ть.
Pomrok, -u, *м.* **Pomroka**, -i, *ж.* су́мерки; || мракъ. темнота́, потемнѣніе.
Pomrowie, -wia, *ср. Собир.* червячки́, превраща́ющіеся весно́ю въ жуко́въ; || слизень (*улитка*).
Pomróz, -ozu, **Przymrózek**, -zku, *м.* небольшо́й моро́зъ; || *Мед.* озно́бъ. дрожь.
Pomrugliwy, мига́ющій, морга́ющій.
Pomruk, -u, *м.* ворча́ніе, бормота́ніе.
Pomrukliwy, ворчли́вый.
Pomścić, Pomścić się, отомсти́ть.
Pomściciel, -a, *м.* мсти́тель.
Pomsta, -y, *ж.* мще́ніе, месть.
Pomszczenie, -nia, **Pomszczenie się**, -nia *ср.* мще́ніе.
Pomszczony, отомщённый.
Pomucha, -y, *ж.* сме́ртность, моръ; || ско́тскій падёжъ.
Pomuchla, -i, *ж. Прост.* **родъ** трески́ (*рыба*).
Pomurny, *Бот.* расту́щій на стѣна́хъ.
Pomuskać. Pomuskiwać, Pomusnąć, погла́живать. погла́дить.
Pomyjak, -a, *м.* помо́йница, лоха́нь.
Pomyje, -jów, *мн.* помо́и.
Pomyjowy, помо́йный.
Pomyk, *см.* **Pomek.**
Pomykać, Pomknąć, подвига́ть, подви́нуть, раздвига́ть, раздви́нуть. || **Pomykać się, Pomknąć się**, подвига́ться впере́дъ, приближа́ться; || выдава́ться, выступа́ть.
Pomykalny, подвижно́й.
Pomykanie, Pomknienie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, движе́ніе впередъ; || подта́лкиваніе.
Pomylić, разстро́ить. смѣша́ть, ввести въ оши́бку. || **Pomylić się**, ошиби́ться, промахну́ться.
Pomyłka, -i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погрѣ́шность.
Pomysł, -u, *м.* иде́я, поня́тіе, умопредстав.ле́ніе; || мысль; || вы́мыселъ; || пе́рвое начерта́ніе.
Pomyśleć, Pomyślić, поду́мать.
Pomyślenie, -nia, *ср.* помышле́ніе, размышле́ніе.
Pomyślnie, благополу́чно, уда́чно.
Pomyślność, -ści, *ж.* благополу́чіе, благосостоя́ніе.
Pomyślny, благополу́чный, счастли́вый, уда́чный, благопріятный.
Pomywacz, -a, *м.* судомо́йщикъ.
Pomywaczka, -i, *ж.* судомо́йка.
Pomywalnik, -a, *м.* лоха́нка.
Poń, *в.м.* **Po niego, Po nią, Po nie**, за нимъ, за не́й, *см.* **On.**
Ponabywać, пріобрѣсть, нажи́ть, стяжа́ть,
Ponad, надъ (*предло́гъ употребля́ющійся слѝтно съ слѣ́дующимъ по́слѣ него́ сло́вомъ*).
Ponaprawiać, почини́ть, испра́вить.
Ponawiać, Ponowić, возобновля́ть возобнови́ть.
Ponawiany, возобновля́емый.
Poncz, -u, *м.* пуншъ.
Pończocha, -y, *ж.* чуло́къ.
Pończochowy, Pończoszny, чуло́чный.
Pończoszka, -i, *ж.* чуло́чекъ.
Pończosznictwo, -a, *ср.* чуло́чная фа́брика.
Pończoszniczy, *см.* **Pończochowy.**
Pończosznik, Pończośnik, -a, *м.* чуло́чникъ.
Ponczowy, пуншево́й.
Ponęcić, приманить, заманить. || **Ponęcić się**, увле́чься.
Ponękać, *Неуп.* понука́ть, понужда́ть; || разори́ть. одоле́ть.
Ponęta, -y, *ж.* прима́нка, пре́лесть. привлека́тельность, влеченіе. **Ponęta z zysku**, нажи́ва.

Ponętny, привлекáтельный, заманчивый.

Poniedziałek, -łku, *м.* понедѣльникъ. **Wielki poniedziałek**, понедѣльникъ на страстнóй недѣлѣ.

Poniedziałkować, гулять, не работать въ понедѣльникъ.

Poniedziałkowy, понедѣльничный.

Poniekąd, въ нѣкоторомъ рóдѣ, нѣкоторымъ образомъ, отчáсти.

Ponieść, понести, внести.

Poniewalać, Poniewolić, невóлить, приневóливать, приневóлить, принуждáть, принýдить.

Ponieważ, потомý что, за тѣмъ что, такъ какъ.

Ponieważać, Ponieważyć, пренебрегáть, пренебрéчь, презирáть, презрѣть.

Ponieważenie, -nia, *ср.* пренебрежéніе, неуважéніе.

Poniewierać, не забóтиться (*о чёмъ*), не берéчь (*его́*), пренебрегáть (*чѣмъ*). || **Poniewierać się**, валяться, оставаться въ небреженіи, таскáться.

Poniewierca, -y, *м.* презирáющій.

Poniewierek, -rka, *м.* бродя́га, праздношатáющійся.

Poniewierka, -i, *ж.* скитáніе, странствованіе, бродя́жничество; || неуважéніе, презрѣніе. **Poniewierka stopy menniczéj**, поддѣлка монéты. **Pójść w poniewierkę**, быть презираемымъ.

Poniewolnie, Poniewoli, по невóлѣ, по принуждéнію, насильно, прóтивъ вóли.

Poniewolny, принужденный, натя́нутый.

Ponik, -a, *м.* ключъ, родникъ (*вытекающій изъ земли*); || струя́ воды; || подземéльный ходъ

Poniż, нúже.

Poniżać, Poniżyć, понижáть, понúзить, унижáть, унúзить.

Poniżanie, Poniżenie, -nia, *ср.* унижéніе, понижéніе.

Poniżéj, нúже, *см.* **Niżéj**.

Poniżony, униженный, унúженный.

Poniższy, нúже слéдующій.

Pono, *вм.* **Podobno**, кáжется, какъ кáжется, быть можетъ.

Ponocnik, -a, *м.* таскающійся по ночáмъ; || лунáтикъ; || ночнóй стóрожъ.

Ponocny, ночнóй.

Ponosić, Ponieść, нести, понести; || носúть, снестú, испытывать, испытáть, претерпѣвáть, претерпѣть. **Ponieść szkodę**, потерпѣть убытокъ. **Ponosić koszta**, брать на себя́ издéржки.

Ponow, -owu, *м.* **Ponowa, -y**, *ж.* **Ponowek, -wka**, *м.* возобновлéніе, поновлéніе; || весна́, нóвое врéмя гóда. || **Ponowa**, *Охот.* свѣжій слѣдъ звѣря.

Ponowienie, -nia, *ср.* возобновлéніе.

Ponownie, вновь.

Ponowny, повторúтельный, возобновúтельный.

Ponsowy, пунцóвый, темнокрáсный.

Ponton, -u, *м.* понтóнный мостъ, понтóнъ.

Pontyfikał, -u, *м.* архіерéйскій обря́дникъ.

Pontyfikalny, архіерéйскій; || папскій, *см.* **Papiezki, Biskupi, Kapłański**.

Ponumerować, занумеровáть, перенумеровáть.

Ponuro, мрáчно, угрю́мо, пасмурно.

Ponurość, -ści, *ж.* угрю́мость, мрáчность.

Ponurowaty, нахмýренный.

Ponury, угрю́мый, мрáчный, пасмýрный, печáльный.

Ponurzać, Ponurzyć, погружáть, погрузúть, окунывать, окунýть.

Ponurzenie, -nia, *ср.* погруженіе.

Poobiedni, Poobiedny, послѣобѣденный.

Poobiedzie, -ia, *ср.* послѣобѣденное врéмя.

Poósme, въ-осьмúхъ.

Poósmy, наступающій въ осьмóй разъ.

Popadać, Popaść, падáть, пасть, попадáть, попáсть, нападáть, напáсть, свалúться, выпадáть, впадáть. **Popaść w chorobę**, впасть въ болѣзнь. **Popaść w podejrzenie**, впасть въ подозрѣніе. || **Popadać się**, развалúться, расколóться, растрéскаться, разсѣдáться.

Popadanie, -nia, *ср.* паденіе; || разсѣлина, трѣщина, разщелúна.

Popar, -u, *м.* удобрéніе пóля навóзомъ; || унавóженная пáшня.

Poparcie, -cia, *ср.* подкрѣплéніе, подтвержденіе, удостовѣреніе.

Poparzyć, обжéчь; || обварúть, обдáть кипяткóмъ. || **Poparzyć się**, обжéчься, обвариться.

Popas, -u, *м.* рóздыхъ, привáлъ, стоя́нка; || кормлéніе лошадéй во врéмя дорóги, кóрмля.

Popasać, Popaść, кормúть лошадéй въ дорóгѣ.

Popęd, -u, *м.* стремлéніе, побужденіе, склóнность, порывъ, влеченіе. **Z własnego popędu**, по собственному побужденію, добровóльно.

Popędliwość, -ści, *ж.* живость, горя́чность, рѣзкость; || пылъ, жаръ, запáльчивость, горя́чность; || торопли́вость, поспѣшность.

Popędliwy, живóй, горя́чій, пылкій, рѣзкій, запáльчивый, торопли́вый, скóрый, поспѣшный.

Popędzać, Popędzić, погонáть, погнáть, понуждáть, понýдить, понукáть

Popek, -pka, *м.* снигúрь (*птица*).

Popełniać, Popełnić, совершúть; || учинúть, сдѣлать, произвéсть. **Popełnić zbrodnię**, совершúть, учинúть злодѣя́ніе.

Popełnienie, -nia, *ср* совершéніе, учинéніе. **Popełnienie czynu**, учинéніе дѣйствія.

Popełznąć, полинять.

Popielarz, -a, *м.* зо́льникъ, по́пельникъ; || торгу́ющій золо́ю.

Popielasty, **Popielaty**, пе́пельный, пе́пельнаго цвѣта.

Popielec, -lca, *м.* середа́ на пе́рвой недѣлѣ великаго поста́ (*у католи́ковъ*). || *Бот.* зо́льникъ, вы́падочная трава́.

Popieleć, испепели́ться, обрати́ться въ пе́пелъ.

Popielić, обрати́ть въ пе́пелъ, испепели́ть.

Popielica, -y, *ж. Зоол.* су́слик (*звѣро́къ*).

Popielisty, пепели́стый; || покры́тый пе́пломъ.

Popielnica, -y, *ж.* пе́пельница, у́рна съ пе́пломъ умерши́хъ.

Popielnik, -a, *м.* пе́пельникъ, горну́шка, печу́рка, куда́ загреба́ется пе́пелъ; || *см.* **Popielarz**.

Popierać, **Poprzeć**, напира́ть, тѣсни́ть, взаи́скивать; || * поддержи́вать, подтвержда́ть, подкрѣпля́ть; || содѣ́йствовать; || ходи́ть за дѣ́ломъ.

Popieracz, -a, **Popierający**, -ego, *м.* ходата́й, защи́тникъ. || **Popierający egzekucją**, взыска́тель.

Popieranie, **Poparcie**, -ia. *ср.* поддержка, подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе. || **Popieranie sprawy**, хожде́ніе по дѣлу, веде́ніе дѣла.

Popiersie, -sia, *ср.* бю́стъ; || грудно́й портре́тъ; || ту́ловище.

Popierzyć, покры́ть, засы́пать пе́рьями.

Popiętny, пятири́чный, пятерно́й, *см.* **Pięcioraki**.

Popiętrzyć, настила́ть, воздвига́ть, стро́ить я́русами; || возвыша́ть, воздыма́ть, громозди́ть. **Wały piętrzyły się pod samo niebo**, во́лны воздыма́лись до са́мыхъ облако́въ.

Popijać, попива́ть, испива́ть.

Popiół, -ołu, *м.* пе́пелъ, зола́; || **прахъ** (*мёртвыхъ*).

Popiołek, -łka, *м.* зо́лка, (*Умен.* сло́ва **Popiół**). || *Хим.* **Popiołek mosiężny**, ту́тія, цинковая о́кись.

Popiołowy, пе́пельный.

Popis, -u, *м.* пе́репись (*народонаселе́нія*), *см.* **Spis**; || рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція; || кампаментъ, смотръ во́йска во всѣхъ его́ частя́хъ; || показъ, пара́дъ; || описа́ніе, о́пись, счисле́ніе, смѣта; || публи́чный экза́менъ, публи́чное испыта́ніе, публи́чный актъ.

Popisać, написа́ть, переписа́ть. || **Popisać się**, **Popisywać się**, отличи́ться, отлича́ться, отлича́ть себя́, выставля́ть себя́ на показъ, хвали́ться.

Popisanie, -nia, *ср.* записы́ваніе, переписы́ваніе; || **Popisanie się**, выка́зываніе себя́ съ хоро́шей стороны, жела́ніе отличи́ться чѣ́мъ нибу́дь.

Popisowy, подлежа́щій пе́реписи, перечисле́нію; || конскри́птъ, подлежа́щій во́инской повѣ́нности, конскрипціо́нный. || **Sala popisowa**, за́ла для публи́чныхъ экза́меновъ.

Popłacać, сто́ить, име́ть цѣ́ну; || приноси́ть по́льзу, доставля́ть вы́году, при́быль.

Popłat, -u, *м.* ходъ, хоро́шій сбытъ, цѣ́нность, сто́имость. **Mieć popłat**, сто́ить, быть въ ходу́, въ употребле́ніи.

Popłatność, -ści, *ж.* цѣ́нность, сто́имость.

Popłatny, цѣ́нный, при́быльный, раскупа́емый, сбыва́емый съ рукъ, похо́дный (*товаръ*).

Poplecznik, -a, *ж.* засту́пникъ, защи́тникъ, покрови́тель.

Popłoch, -u, *м.* трево́га, перепло́хъ, испу́гъ; || внеза́пный, панический страхъ.

Poplota, -y, *ж.* плетенка || плетень.

Popłynąć, поплы́ть, отплы́ть.

Popołudnie, -nia, *ср.* пополу́дни.

Popołudniowy, послѣполу́денный.

Popona, -y, *ж.* паруси́нный чахо́лъ (*на повозкѣ*), *см.* **Opona**, **Pukłat**.

Poprąg, **Popręg**, -a, *м.* подпру́га, подбрю́шный ремень (*въ шо́рахъ*). **Sciągnąć konia popręgami**, подтяну́ть подпру́гою, подпру́жить (*ло́шадь*).

Poprawa, -y, *ж.* исправле́ніе, поправле́ніе, попра́вка.

Poprawca, -y, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || *Охот.* ищей-ка, ищая соба́ка.

Poprawczy, исправи́тельный; || смирительный.

Poprawdzie, попра́вдѣ, говоря́ попра́вдѣ, пра́вду сказа́ть.

Poprawiać, **Poprawić**, **poprawля́ть**, **попра́вить**, исправля́ть, **испра́вить**. || **Poprawiać się**, **Poprawić się**, **поправля́ться**, **поправиться**, исправля́ться, **испра́виться**.

Poprawiacz, **Poprawiciel**, -a, *м.* испра́витель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ.

Poprawiny, -win, *мн.* пиръ на другой день по́слѣ свадьбы.

Poprawka, -i, *ж.* исправле́ніе, попра́вка: || *Тип.* корректу́ра, вы́правка.

Poprawność, -ści, *ж.* испра́вность, вѣ́рность, то́чность, пра́вильность; || исправле́ніе. **Poprawność języka**, правильность языка́.

Poprawny, исправи́мый; || испра́вный, вѣ́рный, то́чный, пра́вильный. **Styl poprawny**, пра́вильный слогъ.

Popręg, *см.* **Poprąg**.

Popręga, -i, *ж.* подпру́га.

Popręgowy, подпру́жный.

Poprostu, про́сто, безъ прикра́съ; || чистосерде́чно, безъ притво́рства.

Poprowadzenie, -nia, *ср.* про́воды, || проведе́ніе; || направле́ніе.

Poprowadzić, проводи́ть, провести́, отвести́; дать направле́ніе (*чему́*), протяну́ть.

Poprzeć, *см.* **Popierać.**

Poprzecz, Poprzek, поперёгъ.

Poprzecze, -a, *ср.* поперёчникъ.

Poprzeczka, -i, *ж.* поперёчина, перекла́дина.

Poprzecznica, -y, *ж.* перекрёстокъ, поперёчная доро́га.

Poprzecznik, -a, *м.* поперёчное положе́ніе.

Poprzeczność, -ści, *ж.* поперёчка, поперёчиваніе.

Poprzeczny, поперёчный.

Poprzedni, предъиду́щій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedniczka, Poprzedzicielka, -i, *ж.* предше́ственница, предме́стница.

Poprzednik, -a, *м.* предше́ственникъ, предме́стникъ; || *Мат.* пе́рвый и тре́тій членъ (*въ геометр. пропор.*).

Poprzednio, пре́жде, переда́ъ э́тимъ, пе́редъ тѣмъ, *см.* **Przód**; || предвари́тельно, напередъ.

Poprzedzać, Poprzedzić, предше́ствовать, упрежда́ть, упреди́ть, предупрежда́ть, предупреди́ть; || первёнствовать, идти впереди́. **Jutrzenka poprzedza słońce**, вари́ предше́ствуетъ со́лнцу.

Poprzedzający, предъиду́щій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedziciel, -a, *м.* предше́ственникъ.

Poprzedzicielka, -i, *ж.* *см.* **Poprzedniczka.**

Poprzek, *см.* **Poprzecz.**

Poprzestanie, -nia, *ср.* оставле́ніе, прекраще́ніе. **Poprzestanie na wyroku**, объявле́ніе о согла́сіи приня́ть рѣше́ніе(*суда́*).

Poprzestawać, Poprzestać, оставля́ть, оста́вить, прекраща́ть, прекрати́ть; || довóльствоваться, удовóльствоваться.

Poprzygotowywać, приготавливать.

Poprzysięgać, Poprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть, кля́сться, дать кля́твенное обѣща́ніе, подтверди́ть подъ прися́гою; || заклина́ть, умоля́ть. **Poprzysięgam cię na Boga**, заклина́ю, умоля́ю тебя́ и́менемъ Бо́га.

Poprzysięgły, свя́занный прися́гою.

Poprzysiężenie, -nia, *ср.* прися́ганіе.

Poprzysiężony, подве́рженный прися́гою.

Popsnąć się, поскользну́ться, спотыкну́ться, запну́ться.

Popsować, Popsuć, по́ртить, испо́ртить, повреди́ть, изга́дить.

Popsucie, -cia, *ср.* *см.* **Psucie**; || по́рча, испо́рченность, гни́лость, поврежде́ніе, развраще́ніе, растлѣніе (*нравовъ*), *см.* **Zepsucie.**

Popsuty, испо́рченный, поврежде́нный, развра́тный.

Popularność, -ści, *ж.* популя́рность, наро́дная любо́вь.

Popularny, популя́рный, наро́дный, общенаро́дный.

Popuszczać, Popuścić, опуска́ть, опусти́ть, отпуска́ть, отпусти́ть, пускать, выпусти́ть, ослабля́ть, осла́бить. **Popuszczać komu wodze**, дава́ть кому́ бо́льшую свобо́ду, распусти́ть кого́.

Popuszczanie, Popuszczenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, распуще́ніе; || испуска́ніе.

Popychać, Popchnąć, толка́ть, толкну́ть, пиха́ть, пихну́ть.

Popychacz, -a, *м.* дви́гатель.

Popychanie, Popchnienie, -nia, *ср.* толчёкъ; || понука́ніе, побужде́ніе.

Popyskać, *см.* **Pyskać.**

Por, -u, *м.* потова́я сква́жина, по́ра.

Por, -u, *м.* *Бот.* поре́й.

Pora, -y, *ж.* пора́, вре́мя; || удо́бный слу́чай, удо́бное вре́мя. **Pory czekać**, выжида́ть удо́бнаго вре́мени, повременить. **W porę przychodzić**, приходи́ть во́время. **Żart nie w porę**, шу́тка некста́ти. **Pod tę porę**, въ э́ту по́ру, въ э́то вре́мя. **Cztery pory roku**, четы́ре вре́мени го́да. **Cztery pory życia ludzkiego**, четы́ре поры́ челове́ческой жи́зни. **Przyjść do pory**, дости́гнуть зрѣлаго во́зраста. **Panna w swéj porze**, дѣвушка въ поръ, въ зрѣломъ во́зрастѣ. **Nie zasypiaj pory**, не прозѣвай удо́бнаго слу́чая.

Porąb, -ębu, *м.* пору́бка; || дровосѣкъ, лѣсосѣкъ, мѣсто въ лѣсу́ для пору́бки; || **Porąby**, *мн.* вале́жникъ, пова́ленныя деревья и су́чья, вырубленный лѣсъ.

Porachować, сосчита́ть, подвести́ счётъ.

Porachowanie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, расчисле́ніе. счётъ, расчётъ, выкладка.

Porachunek, -nku, *м.* расчётъ, сведе́ніе счётовъ.

Porada, -y, *ж.* совѣща́ніе, сове́тованіе; || сове́тъ. **Mieć kogo od porady**, совѣтоваться съ кѣмъ, *см.* **Rada.**

Poradlne, -ego, *ср.* *Стар.* полу́жное, де́нежный *или* хлѣбный окла́дъ съ плуга.

Poradnica, -y, *ж.* сове́тчица, сове́тница, совѣтовальщица, *см.* **Doradczyni.**

Poradniczy, совѣтовательный, совѣща́тельный.

Poradnik, -a, *м.* руководи́тель, сове́тникъ, сове́тчикъ, совѣтователь; || руково́дство.

Poradność, -ści, *ж.* разсуди́тельность, обду́манность, способность пода́ть до́брый сове́тъ.

Poradny, разсудительный, обду́манный, благоразу́мный.

Poradzić, Radzić, присове́товать, пода́ть сове́тъ: || предприня́ть; || помо́чь, пособи́ть, сла́дить, спра́виться. **Co tu poradzić?** какъ э́тому помо́чь, пособи́ть? что́ тутъ дѣлать? *см.* **Począć.** **Na to nikt nie poradzi**, э́тому никто́ не помо́жетъ. **Nie może z nim poradzić**, онъ не мо́жетъ съ нимъ сла́дить, спра́виться. **Poradzimy temu**, мы найдемъ для э́того сре́дство, мы вывернемся изъ э́того. || **Poradzić się**, посовѣтоваться.

Poranek, -nku, *м.* у́тро, у́треннее вре́мя.
Porankowy, у́тренній.
Poranny, у́тренній: || ра́но вста́вшій.
Porastać, Porość, Porosnąć, пороста́ть, порости́, оброста́ть, обрости́.
Poratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе.
Porażka, -i, *ж.* пораже́ніе.
Porcelana, -y, *ж.* фарфо́ръ, **Porcelany,** *мн.* фарфо́ровая посу́да.
Porcelanowy, фарфо́ровый.
Porcja, -ji, *ж.* часть, до́ля; || паёкъ, раціо́нъ; || по́рція.
Poręb, -u, *м.* вы́рубка (*лѣса*).
Porębnicze, -ego, *ср.* пла́та за ру́бку лѣ́са.
Porębniczy, дровосѣ́чный.
Porębnik, -a, *м.* дровосѣ́къ, древосѣ́къ.
Poręcz, -y, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Poręcze,** ру́чки (*у кре́сель*), пери́ла (*у лѣ́стницы*), балюстра́да, баля́сникъ.
Poręczenie, -nia, *ср.* поручи́тельство, пору́ка. **Akt poręczenia,** пору́чная за́пись.
Poręcznie, сподру́чно, удо́бно, по жела́нію.
Poręcznik, -a, *м.* поручи́тель, пору́ка, *см.* **Rękojmia.**
Poręczny, сподру́чный, удо́бный; || имѣ́ющій пери́ла, балюстра́ду, ру́чки. **Krzesło poręczne,** кре́сла съ ру́чками.
Poręczyć, поручи́ться.
Poręczyciel, -a, *м.* поручи́тель; || залогода́тель.
Poręczycielka, -i, *ж.* поручи́тельница.
Poregestrować, внести́ въ реестръ.
Poręka, -i, *ж.* пору́ка, руча́тельство, *см.* **Rękojmia;** || *Ком.* поручи́тельство въ платежѣ́ по ве́кселю.
Porękawiczne, -ego, *ср.* пода́рки женѣ́ при сдѣ́лкѣ съ му́жемъ.
Poróbka, -i, *ж. см.* **Wątek.**
Poróbnik, *см.* **Porubnik.**
Poróbski, *см.* **Porubski.**
Poróbstwo, *см.* **Porubstwo.**
Poroczki, -ów, *мн. см.* **Roki ziemskie;** || прошлого́дній запа́съ.
Poród, -odu, *м.* **Porodzenie, -nia,** *ср.* роды́, рожде́ніе, разрѣше́ніе отъ бре́мени.
Porodzenie, *см.* **Poród.**
Porodzić, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени. *см.* **Powić.**
Porodziciel, -a, *м.* роди́тель.
Porodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница.
Porodziny, -in, *мн.* роди́ны, рожде́ніе.
Porończę, -ęcia, *ср.* вы́кидышъ, недоно́сокъ.
Porończy, неуда́вшійся, неуда́чный; || недозрѣ́лый; || пре́жде вре́мени роди́вшійся.
Poroniątko, -a, *ср. см,* **Porończę.**
Poronić, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени.
Poronienie, -nia, *ср.* выки́дываніе, недоно́съ, преждевре́менное разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Porośl, -i, Poroślina, -y, *ж.* по́росль, поросня́къ, заро́слина.
Porosły, поро́сшій, заро́сшій (*траво́ю и т. д.*).
Porosnąć, *см.* **Porastać.**
Porost, -u, *м.* на́ростъ, ши́шка, *см.* **Narost;** || ростъ, выроста́ніе; || *Бот.* водоро́сль, поро́стъ; || *Бот.* лучи́ца, родъ поро́ста (*расте́ніе*).
Porostnica, -y, *ж. Бот.* многообра́зная перепо́нка.
Porównać, *см.* **Porównywać.**
Porównanie, сравне́ніе. **Porównanie dnia z nocą,** равноде́нствіе.
Porównywać, Porównać, сра́внивать, сравни́ть, слича́ть, сличи́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Porównywać się, Porównać się,** сра́вниваться, сравни́ться, равня́ться, сра́внивать себя́, *см.* **Równać się.**
Porównywanie, *см.* **Porównanie.**
Porozbiegać, się, разбѣжа́ться.
Poróżnić, разстро́ить, разсо́рить, поссо́рить.
Porozpożyczać, разда́ть взаймы́.
Porozumieć, *см.* **Porozumiewać się.**
Porozumienie, -nia, *ср.* согла́сіе, единомы́сліе, взаи́мная дру́жба. **Żyć w najlepszém porozumieniu,** жить въ соверше́нномъ согла́сіи; || подозрѣ́ніе. **Porozumienie na niego pada,** на него́ па́даетъ подозрѣ́ніе; || **Porozumienie się,** соглаше́ніе, сдѣ́лка.
Porozumiewać, Porozumieć, понима́ть, поня́ть, смы́слить, знать, внима́ть, вня́ть. **Porozumiewać się, Porozumieć się,** усло́вливаться, усло́виться, сгова́риваться, сговори́ться, сноси́ться, снести́сь, находи́ться въ сноше́ніи, дѣ́йствовать заодно́; || понима́ть другъ дру́га.
Port, -u, *м.* портъ, при́стань, га́вань; || * приста́нище, убѣ́жище.
Porta, -y, *ж.* по́рта (*оттома́нская*).
Portatyl, -a, *м.* перено́сный престо́лъ алта́рь; || посвящённый ка́мень, подъ престо́ломъ, подъ алтарёмъ.
Portjera, -y, *ж.* дверна́я занавѣ́ска, портье́ра.
Portki, *род. п.* **Portek,** портки́, штаны́. *Умен.* **Porteczki,** порто́чки, штани́шки.
Porto, *ср. Нескл.* портовы́я *или* вѣсовы́я де́ньги за письмо́.
Portowe, -ego, *ср.* отва́льное, по́шлина съ водохо́дныхъ судо́въ, собира́емая при ихъ отва́лѣ.
Portowny, портово́й, имѣ́ющій портъ, га́вань. **Portowe, portowne miasto,** портово́й го́родъ.
Portowy, судохо́дный. **Portowe rzeki,** судохо́дныя рѣ́ки; || *см.* **Portowny.**
Portowy, -ego, *м.* управля́ющій по́ртомъ.
Portret, -u, *м.* портре́тъ.
Portretowy, портре́тный.
Portulaka, -i, *ж. Бот.* портула́къ (*расте́ніе*).

Portyk, -u, *м. Архит.* по́ртикъ; || галере́я.

Porubnik, -a, Porubca, -y, *м.* развра́тникъ, разврати́тель, соблазни́тель, любодѣ́й.

Porubski, любодѣ́йный, сладостра́стный.

Porubstwo, -a, *ср.* прелюбодѣ́яніе; || любодѣ́яніе, незако́нное сожи́тельство.

Poruch, -u, *м. Неуп.* движе́ніе, сотрясе́ніе, потрясе́ніе.

Poruczać, Poruczyć, поруча́ть, поручи́ть, дава́ть, дать поруче́ніе, ввѣря́ть кому́ что́.

Poruczanie, Poruczenie, -nia, *ср.* поруче́ніе, ввѣре́ніе кому́ чего́ либо; || прі́смотръ, надзо́ръ, надзира́ніе.

Poruczniczy, поручничій.

Porucznik, -a, *м.* уполномо́ченный, повѣренный, представи́тель; || *Воен.* поручикъ, пору́чикъ.

Porucznikowa, -ej, *ж.* поручица, жена́ поручика.

Porucznikować, служи́ть поручикомъ.

Porucznikówna, -y, *ж.* дочь поручика.

Porucznikowski, поручичій, поручичій.

Porucznikowstwo, -a, *ср.* чинъ поручика; || *Собир.* поручикъ съ жено́ю.

Poruczyć, *см.* **Poruczać.**

Poruczyciel, -a, *м.* поручи́тель.

Poruszać, Poruszyć, тро́гать, тро́нуть, шевели́ть, пошевели́ть, пошатывать, пошатну́ть, дви́гать, подви́нуть. || **Poruszać się,** тро́гаться, шевели́ться, шата́ться, дви́гаться, тро́гаться. **Poruszyć aż do łez,** тро́нуть до слёзъ.

Poruszanie, Poruszenie, -nia, *ср.* движе́ніе, колеба́ніе, ка́чаніе передвиже́ніе; || волне́ніе, потрясе́ніе.

Poruszony, тро́нутый, подви́нутый; || взволно́ванный, потрясённый.

Poruszyciel, -a, *м.* возбуди́тель, дви́гатель; || зачи́нщикъ.

Poruszycielka, -i, *ж.* возбуди́тельница; || зачи́нщица.

Porwać, схвати́ть, похити́ть, сорва́ть, вырвать, выдернуть.

Porwan, *см.* **Zerwan.**

Porwanie, -nia, *ср.* похище́ніе, увезе́ніе, увозъ (*же́нщины*); || схва́тываніе.

Poryk, -u, *м.* рёвъ, *см.* **Ryk.**

Porywać, Porwać, срыва́ть, вырывать, выдёргивать; || похища́ть, увози́ть (*же́нщину*). *см.* **Porwać.** || **Porywać się, Porwać się,** порыва́ться, рва́ться, броса́ться, кида́ться, стреми́ться, си́литься.

Porywacz, -a, *м.* похити́тель.

Porywanie, -nia, *ср. см.* **Porwanie.**

Porywczo, стреми́тельно, торопли́во, поспѣ́шно, опроме́тчиво.

Porywczość, -ści, *ж.* стреми́тельность, торопли́вость, поспѣ́шность, опроме́тчивость.

Porywczy, стреми́тельный, торопли́вый, поспѣ́шный, опроме́тчивый.

Porządek, -dku, *м.* поря́докъ. исправность, благочи́ніе, устро́йство, благоустро́йство; || стро́й, о́чередь; || *Архит.* о́рденъ. || *Юрид.* **Porządek postępowania w sprawach osobistych,** исково́й поря́докъ. **Porządek decydowania,** поря́докъ сужде́ній. **Porządek kontradyktoryjny,** состяза́тельный поря́докъ. **Porządek między wierzycieli,** старшинство́ ме́жду кредито́рами. || **Porządki ogniowe,** огнеспаси́тельные снаря́ды.

Porządkować, приводи́ть въ поря́докъ, распредѣля́ть по родамъ.

Porządkowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ, распредѣле́ніе.

Porządkowy, сле́дующій по поря́дку; || *Грам.* **Liczebniki porządkowe,** числи́тельныя поря́дочныя; || дисциплина́рный.

Porządkujący, приводя́щій въ поря́докъ; || распоряди́тельный.

Porządnie, поря́дочно, прили́чно, присто́йно; || кра́йне, чрезмѣ́рно.

Porządność, -ści, *ж.* поря́дочность, прили́чіе.

Porządny, поря́дочный, прили́чный, присто́йный; || кра́йній, чрезмѣ́рный. **Dom porządny,** поря́дочный домъ. **Porządny deszcz pada,** поря́дочный, си́льный дождь идётъ.

Porzecze, -a, *ср.* поре́чье.

Porzeczka, -i, *ж. Бот.* смороди́на.

Porzeczkowy, смороди́нный.

Porzeczny, набере́жный, на берегу́ рѣки́ находя́щійся.

Porżenie, -nia, *ср.* ржаніе.

Porzucać, Porzucić, броса́ть, бро́сить, покида́ть, поки́нуть, оставля́ть, оста́вить.

Porzucenie, -nia, *ср.* оставле́ніе; || изверже́ніе.

Porzut, -u, *м.* преждевре́менные роды́, недоно́съ.

Porzutek, -tka, *м. см.* **Podrzutek.**

Posad, -u, *м.* посадъ, количество снопо́въ назначенное для молотьбы; || *см.* **Posada.**

Posada, -y, *ж.* основаніе, осно́ва; || ме́сто оложе́ніе, ме́стность; || *Стар.* **Posada** *или* **Posad,** посадъ. дома́ пе́редъ кре́постью; || селе́ніе, поселе́ніе; || * постъ, ме́сто. до́лжность.

Posądzać, Posądzić, подозрѣва́ть, заподозрѣ́ть; || почита́ть, счита́ть, ду́мать, суди́ть.

Posądzanie, Posądzenie, -nia, *ср.* подозрѣ́ніе.

Posadzić, посади́ть.

Posadzka, -i, *ж.* плита́, ле́щадь; || шту́чный полъ, паркетъ.

Posadzkowy, парке́тный.

Posag, -u, *м.* прида́ное.

Posąg, -u, *м.* статуя, истука́нъ, изваяніе.

Posagowy, принадлежа́щій къ прида́ному.

Posądowy, стату́йный.

Posażek, -żku, *м. Умен.* небольшо́е прида́ное.

Posążek, -żku, *м.* статуе́тка, стату́йка.

Posaźny, съ бога́тымъ прида́нымъ. **Posaźna panna**, дѣ́вушка съ бога́тымъ прида́нымъ, прида́нница.

Posażyć, дава́ть прида́ное (*за дочерью*).

Pościałka, -i, *ж. Умен.* посте́лька.

Pościć, посте́ть.

Pościel, -i, *ж.* посте́ль.

Pościelny, посте́льный.

Pościenny, *см.* **Ścienny.**

Pościg, -u, *м.* пого́ня, дого́нка, преслѣ́дованіе.

Poseł, -sła, *м.* посо́лъ. посла́нникъ; || *Стар.* **Poseł (ziemski)**, зе́мскій депута́тъ.

Posełać, Posyłać, Posłać, посыла́ть, посла́ть (*за кѣмъ, за чѣмъ*).

Posełanie, Posyłanie, Posłanie, -nia, *ср.* отсыла́ніе, отпра́вка; || посла́ніе (*стихотво́рное*).

Posełka, Posyłka, -i, *ж.* посы́лка (*вещей*), разсы́лка. отсы́лка. **Trzymać chłopca do posyłek**, держа́ть ма́льчика на посы́лки. || *Воен.* **Być na posyłce**, быть на вѣ́стяхъ.

Posełkini, -ni, *ж.* посла́нница; || вѣ́стница, предвѣ́стница.

Poselski, посо́льскій.

Poselstwo, -a, *ср.* посо́льство, ми́ссія (*дипломатическая*); || лега́тство, легація; || депута́тство.

Posęp, -u, *м.* па́смурная пого́да; || * мра́чное расположе́ніе ду́ха.

Posępiać, Posępić, хму́рить, нахму́рить, насу́пливать, насу́пить.

Posępnie, па́смурно, мра́чно, угрю́мо.

Posępnik, -a, *м.* брюзга́, челове́къ наводя́щій уны́ніе.

Posępność, -ści, *ж.* па́смурность. мра́чность, угрю́мость, унылость.

Posępny, па́смурный, мра́чный. угрю́мый, унылый. нахму́ренный.

Posessja, -ji, *ж.* владѣ́ніе, со́бственность. помѣ́стье; || фе́рма, мыза, ху́торъ.

Posessjonowany, имѣ́ющій со́бственность.

Posessor, Posesor, -a, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель; || фе́рмеръ, мы́зникъ, аренда́торъ, съемщикъ. **Posesor dóbr zastawnych**, владѣ́лецъ по закладно́му пра́ву.

Posessorjum, искъ о пра́вѣ владѣ́нія.

Posessoryjny, владѣ́льческій. **Proces posessoryjny**, дѣ́ло о владѣ́ніи.

Posiać, Posiewać, посѣ́ять, посѣ́вать.

Posiadać, Posiąść, имѣ́ть, владѣ́ть, обладать; || разсѣ́ться, усѣ́сться. || **Posiadać się** (*употребля́ется то́лько съ отрица́ніемъ*). **Nie posiadam się z radości**, не могу́ притти́ въ себя́ отъ ра́дости, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Nie posiada się ze złości**, онъ выхо́дитъ изъ себя́ отъ зло́сти.

Posiadacz, -a, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель. **Posiadacz zastawy**, залогодержатель. **Posiadacz wieczysty**, владѣ́ющій имѣ́ніемъ на безсро́чномъ пра́вѣ. **Posiadacz złej wiary**, недобросо́вѣстный владѣ́лецъ.

Posiadaczka, -i, *ж.* владѣ́лица.

Posiadanie, -nia, *ср.* владѣ́ніе; || облада́ніе, по́льзованіе. **Posiadanie w dobrej wierze**, добросо́вѣстное владѣ́ніе. **Posiadanie zupełne i bezwarunkowe (dominium plenum)**, по́лное и безусло́вное владѣ́ніе.

Posiadłość, -ści, *ж.* со́бственность, принадле́жность, владѣ́ніе, имѣ́ніе, помѣ́стье. **Posiadłości francuzkie w Afryce**, францу́зскія владѣ́нія въ Аф́рикѣ.

Posianie, -nia, *ср.* посѣ́въ.

Posiec, Posiekać, изруби́ть, накроши́ть, насѣка́ть.

Posiecz, -y, *ж.* рѣзня́, сѣ́чка.

Posiedlić się, *см.* **Osiedlić się.**

Posiedzenie, -nia, *ср.* засѣда́ніе, собра́ніе; || прису́тствіе.

Posiekać, *см.* **Posiec.**

Posiew, -u, *м.* сѣ́въ, посѣ́въ; || сѣ́янне.

Posiewać, сѣ́ять.

Posiewny, удо́бный для посѣ́ва.

Posilać, Posilić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть. подкрѣпи́ть, поправля́ть, поправи́ть (*силы, здоро́вье, жела́удокъ*); || пита́ть, подде́рживать. || **Posilać się, Posilić się**, подкрѣпля́ться, укрѣпля́ться, поправля́ться, подкрѣпи́ть себя́, подкрѣпля́ться о́тдыхомъ и хоро́шею пи́щею. **Posil się**, закуси́, съешь немно́го, подкрѣпи́ себя́.

Posilanie, Posilenie, -nia, *ср.* подкрѣпле́ніе, возстановле́ніе силъ; || **Posilenie**, пи́ща, кормъ, пита́ніе.

Posiłek, -łku, *м.* подкрѣпле́ніе, пи́ща; || подмо́га, по́мощь; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ.

Posilić, Posilić się, *см.* **Posilać.**

Posiłkować, подкрѣпля́ть, помога́ть, подава́ть, по́мощь, усили́вать. || **Posiłkować się**, руководствоваться.

Posiłkowanie, -nia, *ср.* подмо́га, по́мощь.

Posiłkowy, вспомога́тельный; || *Грам.* **Słowo posiłkowe**, вспомога́тельный гла́голъ.

Posilny, пита́тельный, сы́тный.

Posiwieć, посѣ́дѣть.

Poskoczyć, поскака́ть, бро́ситься, устреми́ться.

Poskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Poskorupieć, покры́ться скорлупо́ю.

Poskramiać, Poskromić, усмиря́ть, усмири́ть, воздержи́вать, воздержа́ть, обу́здывать, обуздать, умеря́ть, умѣ́рить, унима́ть, уня́ть. **Poskramiać swe żądze**, обу́здывать, умеря́ть свои́ страсти. || **Poskramiać się**, обу́здывать самого́ себя́.

Posłać, Pościełać, постла́ть, постила́ть.

Poślad, -u, *м.* вы́сѣвки, о́трубь; || после́дній сортъ (*зерна́, крупы*).

Pośladek, -dka, *и* **-dku,** *м.* тылъ. задъ; ||**Pośladek cielęciny,** за́дняя часть (*телёнка, дикой козы́*).

Posłanie,-nia, *ср.см.* **Posełanie;** || пости́лка, подсти́лка.

Posłaniec, -ńca, *м.* разсы́льный. посы́льный, комиссіоне́ръ.

Posłanka, -i, *ж.* вѣ́стница, посла́нница.

Posłannictwo, -a, *ср.* призва́ніе, назначе́ніе.

Posłannik, -a, *м.* посла́нникъ (*бого́въ*).

Pośledni, послѣ́дній. за́дній; || **Pośledniе koła,** за́днія колеса, *см.* **Tylny, Zadni;** || ни́зшій, ху́дшій; || плохо́й, просто́й, гру́бый. **Pośledniа mąka,** послѣ́дняго со́рта мука́.

Pośledzić, опозда́ть, придти́ по́здно.

Pośliznąć się, поскользну́ться.

Pośliznienie się,-nia się, Pośliznięcie się, -cia się, *ср.* о́ступь, нело́вкое паде́ніе по чему́ нибу́дь ско́льзкому; || *гру́бая оши́бка, гру́бый про́махъ.

Posłowa, -ej, *ж.* жена́, супру́га посла́, посо́льша.

Posłować, быть депута́томъ (*на сеймѣ*); || быть посло́мъ, посла́нникомъ.

Posłowy, принадлежа́щій послу́, посла́ннику, *см.* **Poselski.**

Poślubiać, Poślubić, обѣща́ть, обѣща́ться, дать обѣ́тъ, *см.* **Ślubować;** || посвяща́ть, обрека́ть; || *Стар.* сговори́ть, помо́лвить свою́ дочь за кого́; || жени́ться (*на ко́мъ*). **Poślubiać się, Poślubić się,** посвяща́ть себя́ (*на что́*), посвяща́ться.

Poślubienie, -nia, *ср.* обѣща́ніе, обѣ́тъ; || обруче́ніе, *см.* **Ślub;** || посвяще́ніе, обрече́ніе себя́ (*на что́*).

Poślubiny, -bin, *мн.* помо́лвка, сгово́ръ; обруче́ніе.

Posłuch, -u, *м.* слу́шаніе, слухъ. **Baczny posłuch dawać czemu,** внима́тельно прислу́шиваться къ чему́. **Miły na posłuch,** прія́тный для слу́ха; || слухъ, молва́. **Wiedzieć co po słuchu,** знать о чемъ по слу́ху.

Posłuchać, послу́шать.

Posłuchanie, -nia, *ср.* аудіе́нція.

Posługa, -i, *ж.* слу́жба, услуже́ніе, служе́ніе, услу́га. ***Ostatnią komu posługę czynić, świadczyć,** отда́ть кому́ послѣ́дній долгъ. **Posługa religijna,** духо́вная тре́ба.

Posługacz, -a, *м.* служи́тель. слуга́; || прислу́жникъ. **Posługacz mularski,** рабо́тникъ, помо́щникъ ка́менщика.

Posługaczka,-i, *ж.* служа́нка. рабо́тница.

Posługiwać, Posłużyć, служи́ть. прислу́живать.

Posługiwanie, Posługowanie, -nia, *ср,* служе́ніе, услуже́ніе.

Posłuszeństwo, -a, *ср.* послуша́ніе, повинове́ніе, поко́рность.

Posłuszność, -ści, *ж.* послу́шность, *см.* **Posłuszeństwo.**

Posłuszny, послу́шный, поко́рный.

Pośmianie, -nia, *ср.* **Pośmiech, -u,** *м.* **Pośmiechowisko, Pośmiewisko, -a,** *ср.* посмѣя́ніе, осмѣя́ніе; || посмѣ́шище.

Pośmiertny, посме́ртный.

Pośmiewisko, *см.* **Pośmianie.**

Posmycz, -y, *ж.* махъ, взмахъ, бы́строе движе́ніе; || поползнове́ніе.

Posmyczny, бы́стрый; благопрія́тный, попу́тный (*вѣтеръ*).

Posobnie, послѣ́довательно, одно́ *или* оди́нъ за други́мъ, сря́ду.

Posobny, послѣ́довательный; || поперемѣ́нный, непреры́вный.

Posoczyć, Sposoczyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрововля́ть, окрова́вить.

Posoczysty, гнои́стый, покры́тый су́кровицею.

Posoka, -i, *ж.* су́кровица, гной; || па́сока.

Posowa, -y, *ж.* полъ изъ нака́тника; || нака́тный потоло́къ.

Pośpiech, -u, *м.* поспѣ́шность, ско́рость, быстрота́, прово́рство.

Pośpieszać, Pośpieszyć, поспѣша́ть, поспѣши́ть.

Pośpieszanie, -nia, *ср. см.* **Pośpiech.**

Pośpieszenie, -nia, *ср.* стара́ніе, ско́рое исполне́ніе.

Pośpiesznie, поспѣ́шно, ско́ро, бы́стро, прово́рно.

Pośpieszny, *см.* **Śpieszny, Skory.**

Pospolicie, обыкнове́нно, по обыкнове́нію; || вообще́, почти́. всегда́.

Pospolicieć, Spospolicieć, сдѣ́латься обыкнове́ннымъ, войти́ во всео́бщее употребле́ніе, сдѣ́латься простонаро́днымъ.

Pospolitość, -ści, *ж.* о́бщность, всео́бщность. повсемѣ́стность. **W pospolitości,** вообще́; || о́бщество, обще́ственное дѣ́ло.

Pospolitować, Spospolitować, профани́ровать, унижа́ть. уничижа́ть, уни́зить; || оскверня́ть, оскверни́ть; || пріуча́ть (*къ чему́*), осво́ивать (*съ чѣмъ*). || **Pospolitować się,** обраща́ться за́просто, фамилья́рничать, брата́ться; || дѣ́латься просты́мъ, обыкнове́ннымъ.

Pospolity, о́бщій, обще́ственный; || обыкнове́нный. обы́чный, общепри́нятый; || просто́й, простонаро́дный, по́шлый, ни́зкій. *Грам.* **Imie pospolite,** и́мя нарица́тельное. **Pospolite mniemanie,** обще́ственное мнѣ́ніе. **Pospolite ruszenie,** всео́бщее ополче́ніе. **Rzecz pospolita,** респу́блика. *Стар.* Рѣчь Посполи́тая, *см.* **Rzeczpospolita.**

Pospólstwo, -a, *ср.* простонаро́діе, просто́й наро́дъ, чернь.

Pospołu, вмѣ́стѣ, ра́зомъ.

Posrebrzać, Posrebrzyć, посеребря́ть, посеребри́ть.

Posrebrzyciel, -a, *м.* серебри́льщикъ, сере́бренникъ.

Pośredni, сре́дній. **Stan pośredni między szlachtą a ludem,** сре́дній классъ ме́жду дворя́нствомъ и наро́домъ; || посре́дственный. посре́дствующій, промежу́точный, перехо́дный; косвенный. **Pośrednia przyczyna,** ко́свенная. непряма́я причи́на.

Pośrednictwo, -a, *ср.* посре́дничество. **Za pośrednictwem,** посре́дствомъ, при по́мощи.

Pośredniczka, -i, *ж.* посре́дница.

Pośredniczo, въ ка́честѣ посре́дника.

Pośredniczy, посре́дническій.

Pośrednik, -a, *м.* посре́дникъ; || хода́тай. || **Pośrednik zmiany,** биржево́й ма́клеръ. || *Мат.* центръ. средото́чіе.

Pośrednikowy, *см.* **Pośredniczy.**

Pośrednio, ко́свенно. посре́дственно, со стороны́, сторонóю.

Pośredniość, -ści, *ж.* ко́свенность, посре́дственность; || среда́, среди́на.

Pośród, среди, посреди́.

Pośrodek, -dka, *м.* среди́на, середи́на, серёдка.

Pośrodkowy, среди́нный, въ среди́нѣ находя́щійся. промежу́точный.

Pośrzonić, Poszronić, покры́ть и́неемъ.

Post, -u, *м.* постъ, говѣ́ніе, воздержа́ніе отъ пи́щи. **Jeść z postem,** ѣсть по́стное. по́стничать, пости́ть.

Postać, -ci, *ж.* о́бразъ. видъ; || лицо́, о́бликъ; || положе́ніе; || фугу́ра. оса́нка. **Postać zewnętrzna,** нару́жный видъ. **Zmieniła się postać rzeczy,** положе́ніе дѣлъ измѣни́лось.

Postanawiać, Postanowić, постановля́ть, постанови́ть, установля́ть. установи́ть, учрежда́ть, учреди́ть; || назнача́ть. назначи́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть. распредѣля́ть, распредѣли́ть; || прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть. повелѣ́ть; || полага́ть; || *упро́чивать, упро́чить; || пристра́ивать, пристро́ить; || рѣша́ться. рѣши́ться. предпринима́ть. предприня́ть, вознамѣ́риваться, вознамѣ́риться. **Postanowić prawo,** установи́ть зако́нъ **Postanowić cenę,** назна́чить цѣ́ну. **Postanowić podatki,** распредѣли́ть по́дати. **Postanowił wyjechać za granicę,** онъ вознамѣ́рился уѣ́хать за грани́цу.

Postanowiciel, -a, *м.* учреди́тель. основа́тель.

Postanowicielka, -i, *ж.* учреди́тельница. основа́тельница.

Postanowienie, -nia, *ср.* постановле́ніе, установле́ніе. уста́въ, положе́ніе, узаконе́ніе. опредѣле́ніе; || распоряже́ніе, повелѣ́ніе. приказа́ніе, прика́зъ; || учрежде́ніе, устро́йство, поря́докъ, строй; || упро́ченіе; || рѣше́ніе; || сложе́ніе; || намѣ́реніе. предпріятіе. **Postanowienie ciała,** тѣлосложе́ніе. **Zmienić postanowienie,** перемѣни́ть намѣ́реніе. **Roztropna matka myśli o dobrém postanowieniu swéj córki,** благоразу́мная мать забо́тится о томъ, что́бы пристро́ить, вы́дать за́ мужъ свою́ дочь.

Postąpić, *см.* **Postępować.**

Postąpienie, -nia, *ср.* надда́ча, надба́вка (*въ цѣнѣ*); || уступле́ніе; || произво́дство, повыше́ніе (*въ чина́хъ*); || поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Postaremu, поста́рому, постари́нному.

Postaw, -u, *м.* поста́въ. шту́ка. кусо́къ сукна́.

Postawa, -y, *ж.* нару́жность, оса́нка, видъ, по́ступь; || по́за, положе́ніе тѣ́ла; || осно́ва (*тка́ни*), станъ для тка́нія.

Postawić, поста́вить.

Postawienie, -nia, *ср.* положе́ніе: || расположе́ніе.

Postawny, ста́тный. ви́дный, стро́йный, скла́дный.

Postęp, -u, *м.* тече́ніе, движе́ніе впередъ, непреры́вный ходъ, ше́ствіе; || произво́дство, повыше́ніе; || преуспѣя́ніе, успѣ́хъ, прогре́съ; || ступе́нь. **W postępie czasu,** съ тече́ніемъ вре́мени. **Postęp czynności,** ходъ рабо́тъ. **Postępy w naukach,** успѣ́хи въ нау́кахъ. || *Мат.* прогре́ссія.

Postępek, -pku, *м.* посту́покъ; || ходъ. **Postępek chwalebny,** похва́льный посту́покъ. **Postępek sprawy,** ходъ дѣ́ла.

Postępować, Postąpić, поступа́ть, поступи́ть; || слѣ́довать, итти́ впередъ, да́лѣе; || уступа́ть, уступи́ть; || успѣва́ть, успѣ́ть. **Postąpić na wyższy urząd,** поступи́ть на высшую до́лжность. **W krótkim czasie dużo postąpił,** въ коро́ткое вре́мя онъ мно́го успѣ́лъ. **Postępować od rzeczy łatwych do trudniejszych,** перехо́дить отъ лёгкаго къ бо́лѣе тру́дному. **Dobrze, źle postępować,** хорошо́ *или* ху́до поступа́ть. **Postąpiono mu wyżéj płacy,** ему́ назна́чили бо́льшую пла́ту. **Postępować prawem,** суди́ться, вести́ тя́жбу. **Postępować uczciwie,** поступа́ть че́стно. **Postąpić jak z prawa wypada,** сдѣ́лать зако́нное распоряже́ніе.

Postępowanie, -nia, *ср.* движе́ніе впередъ; || преуспѣя́ніе, успѣ́хъ; || обхожде́ніе, поведе́ніе. **Ganić czyje postępowanie,** порица́ть чье поведе́ніе. || *Юрид.* судопроизво́дство, судоговоре́ніе. || **Postępowanie skrócone sądowe,** поря́докъ сокращённаго судопроизво́дства, сокращённый поря́докъ. **Postępowanie po starszeństwie,** повыше́ніе по старшинству́, произво́дство, повыше́ніе въ чина́хъ. || *Юрид.* **Postępowanie spadkowe,** слѣ́дствіе по дѣ́лу о наслѣ́дствѣ. **Postępowanie w sprawach,** поря́докъ дѣлъ, ходъ дѣлъ. **Postępowanie na urząd,** вступле́ніе въ до́лжность.

Postępowy, иду́щій впередъ, успѣ́шный. прогресси́вный. **Postępujący najwyższą cenę,** предложи́вшій высшую пла́ту (*на торга́хъ*).

Posteriori (a), апостеріо́ри, доказа́тельно, о́пытомъ. разсу́дочнымъ путёмъ, путёмъ вы́водовъ, *см.* **Priori (a).**

Posterunek, -nku, *м.* вое́нная стра́жа, вое́нный постъ.

Postny, по́стный.

Postój, *см.* **Kwaterunek.**

Postrach, -u, *м.* страхъ, у́жасъ; || угро́за.

Postradać, потеря́ть. утра́тить, лиши́ться.

Postradanie, -nia, *ср.* потéря, лишéніе.

Postronek, -a, *м.* верёвка, бичёвка; || постромка (*пристяжка для лошадей*).

Postronie, -nia, *ср.* уединённое мѣсто; || чужбúна, чужáя земля, странá.

Postronkować, бичевáть, бить верёвками.

Postronkowy, верёвочный.

Postronnie, сторонóю, со стороны, кóсвенно.

Postronność, -ści, *ж.* отклоненіе въ стóрону, отстраненіе; || окóльность.

Postronny, непрямóй, кóсвенный, окóльный; || посторóнній, сосѣдній, смѣжный.

Postrzał, -u, *м.* выстрѣлъ; || рáна отъ выстрѣла.

Postrzałowy, происходя́щій отъ выстрѣла. **Rana postrzałowa**, рáна отъ выстрѣла.

Postrzedz, Postrzec, Postrzegać, замѣтить, замѣчáть. **Postrzedz się**, спохватúться, опóмниться.

Postrzeganie, -nia, *ср.* наблюдáтельность; || соблюдéніе. **Postrzeganie praw**, соблюдéніе закóновъ.

Postrzelenie, -nia, *ср. см.* **Postrzał.**

Postrzelić, подстрѣлúть.

Postrzemienny (pies), *Охот.* борзáя собáка.

Postrzeżenie, -nia, *ср.* наблюдéніе, замѣчáніе.

Postrzeżny, примѣтный, замѣтный, видимый.

Postrzygacz, -a, *м.* стригýщій (*шерсть*), стригýнъ.

Postrzygaczka, -i, *ж.* стригýщая, стригýнья.

Postrzygalnia, -ni, *ж.* сукностри́жная машúна.

Postrzygalny, относя́щійся къ стрижéнію, къ стри́жкѣ.

Postrzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женикъ (*принявшій монашеское постриженіе*).

Postrzyżony, постри́женный, *см.* **Postrzyżeniec.**

Postrzyżyny, -yn, *мн.* постригáніе, постриженіе.

Postulant, -a, *м.* искáтель, проси́тель.

Postulat, -u, *м. Филос.* предложéніе нетрéбующее дóвода; || настоúтельная прóсьба. ходáтайство; || *Юрид.* хожденіе по дѣлáмъ.

Postument, -u, *м.* подножіе, пьедестáлъ.

Posucha, Posusza, -y, *ж.* зáсуха.

Posuł, -a, *м.* употребúтельнѣе **во мн. ч. Posuły**, посýлы, взятки.

Posunięcie, -cia, *ср.* передвижéніе, давлéніе, толчóкъ; || произвóдство движéніе дѣла.

Posuwać, Posunąć, подвигать, подви́нуть, пихáть, пихнýть, толкáть, толкнýть.

Posuwanie, -nia, *ср. см.* **Posunięcie.**

Posuwisty, подвижнóй, размáшистый, || скользя́щій. **Krok posuwisty**, глиссáдъ, глиссé (*танцовальный шагъ*).

Poswar, -u, *м.* споръ. рáспря.

Poswarek, -rku, *м. Умен.* мáленькій, пустóй споръ. размóлвка.

Poswarzyć, поссóрить; || **Poswarzyć się**, поссóриться,

Poswat, -a, *м. см.* **Swat, Dziewosłąb.**

Poswatać, *см.* **Swatać.**

Poświadczać, Poświadczyć, свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать, *см.* **Świadczyć.**

Poświadczanie, Poświadczenie, -nia, *ср.* свидѣтельствованіе, засвидѣтельствованіе.

Poświadczyciel, -a, *м.* свидѣтель по порýкѣ.

Poświadczycielka, -i, *ж.* свидѣтельница по порýкѣ.

Poświata, -y, *ж.* свѣтъ, сіáніе.

Poświęcać, Poświęcić, посвящáть. посвятúть, обрекáть. обрéчь; || **Poświęcać się, Poświęcić się**, посвящáть, посвятúть себя, обрекáть себя (*на что*), жéртвовать собóю.

Poświęcanie, Poświęcenie, -nia, *ср.* посвящéніе, освящéніе. **Poświęcenie na króla**, коронованіе. **Poświęcenie na biskupa**, посвящéніе въ епúскопы. **Poświęcenie kościoła**, освящéніе цéркви; || жéртва, жéртвованіе, самопожéртвованіе, самоотверженіе; || прéданность, приверженность. **Poświęcenie siebie**, жéртвованіе собóю. **Poświęcenie się**, самопожéртвованіе, самоотверженіе.

Poświęcany, Poświęcony, посвящённый, освященный; || неприкосновéнный.

Poświęciciel, -a, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ; || священнодѣйствующій.

Poświęciny, -in, *мн.* освящéніе.

Poświęcony, посвящённый, освященный.

Poświerka, -i, *ж.* подорóжникъ, овсянка (*птица*).

Poświętne, -ego, *ср.* церкóвный дохóдъ, церкóвное имýщество.

Poświst, -u, *м.* свистáніе, свистъ (*вѣтра*).

Poświstak, -a, *м. см.* **Świstak.**

Posypać, посыпать.

Posypek, -pka, *м. Бот.* амбрóзія, козы́ль, безсмéртная трава́ (*растеніе*).

Poszanowanie, -nia, *ср.* уважéніе, почтéніе.

Poszargać, загрязнúть; || истаскáть.

Poszczekiwać, тáвкать, лáять, брехáть отрывисто.

Poszczenie, -nia, *ср.* соблюдéніе постá, говéніе.

Poszept, -u, *м.* шептáніе, нашептываніе, шёпотъ.

Poszew, -szwy, *ж. см.* **Poszwa.**

Poszewka, -i, *ж.* нáволочка.

Poszewnik, -a, *м.* дѣлающій нáволочки.

Poszewy, *см.* **Pochyły.**

Poszkapić się, спотыкнуться; || ошибиться; || сплоховать, опростоволоситься.

Poszkodowany, потерпѣвшій, понесшій убытокъ; || обиженный.

Poszkodzić, попортить, повредить.

Poszlaka, -i, *ж.* улика.

Poszlakować, уличать.

Poszlakowany, уличенный, прикосновенный къ дѣлу.

Poszóstno, *Стар.* шестерней (*въ шесть лошадей*).

Poszóstny, шестерной.

Poszpecić, изгадить, испортить.

Poszpecieć, Poszpetnieć, подурнѣть.

Poszukanie, -ia, *ср.* исканіе, отыскиваніе.

Poszukiwać, искать судомъ, розыскивать, доискиваться; || искать, домогаться; || взыскивать. **Poszukiwać skradzionych rzeczy**, доискиваться украденыхъ вещей. **Poszukiwać swego prawa**, домогаться, требовать своего права.

Poszukiwanie, -nia, *ср.* розыскъ, сыскъ, поискъ, искъ, изслѣдованіе, изысканіе; || *Юрид.* **Poszukiwanie strat**, право искать вознагражденія убытковъ; || взысканіе; || слѣдствіе, дознаніе, выемка, повальный обыскъ; || справка, разузнаваніе, разбирательство. || *Горн.* **Poszukiwanie w głąb'** турфованіе. **Poszukiwanie górnicze**, горная развѣдка. || **Poszukiwanie w drodze sądowej**, вчинаніе иска.

Poszukujący szkody, *Юрид.* взыскатель.

Poszwa, -y, *ж.* чахолъ, покрывало.

Poszyć, сшить.

Poszycie, -cia, *ср.* соломенная крыша; || * **Wziąść kogo za boże poszycie**, схватить кого за волосы, за хохолъ.

Poszyt, -u, *м.* тетрадь; || *Тип.* выпускъ, книжка.

Pot, -u, *м.* потъ. **Lekarstwo na poty**, потогонное средство *или* лѣкарство.

Potąd, донынѣ, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ. **Potąd dokąd**, до тѣхъ поръ пока; || дотолѣ, дотуда.

Potajemnie, тайно, втайнѣ, потаенно, таинственно, скрытно, неявно.

Potajemność, -ści, *ж.* таинственность, скрытность.

Potajemny, таинственный, тайный, скрытный.

Potakiwać, потакать, потворствовать, поблажать, поддакивать.

Potakiwacz, -a, *м.* потакальщикъ, баловникъ.

Potakiwanie, -nia, *ср.* потачка, поблажка, потворство, баловство.

Potarcie, -cia, *ср.* треніе; || *Мед.* втираніе, растираніе.

Potarczka, -i, *ж.* стычка, сшибка, схватка.

Potargać, изодрать, разодрать, оборвать, растеребить.

Potarty, потертый, истертый.

Potasz, Potaż, -u, *м.* *Хим.* поташъ.

Potażarnia, Potaźnia, -ni, *ж.* поташный заводъ.

Potęga, -i, *ж.* могущество, крѣпость, сила, власть, владычество. **Potęga lądowa i morska**, сухопутныя и морскія военныя силы; || держава, государство; || *Мат.* степень.

Potém, потомъ, послѣ, по, затѣмъ. **Piezadługo potém**, вскорѣ затѣмъ. **A potém**, впрочемъ.

Potemu (po temu), смотря по, соотвѣтственно, по мѣрѣ, согласно съ.... *См.* **Po.**

Potentat, -a, *м.* державный государь, властелинъ, властитель.

Potępiać, Potępić, осуждать, осудить, приговаривать, приговорить; || охуждать, хулить, порицать.

Potępiciel, -a, *м.* осуждающій, отвергающій; || охуждающій, порицающій.

Potępienie, -nia, *ср.* осужденіе, вѣчное осужденіе; || проклятіе, вѣчное проклятіе; || мука грѣшниковъ, адская мука.

Potępieniec, -ńca, *м.* осужденный, окаянный, проклятый, осужденникъ, окаянникъ.

Potęsknić, тосковать.

Potężnić, Spotężnić, дѣлать могущественнымъ, усиливать, укрѣплять.

Potężnie, могущественно.

Potężnieć, становиться могущественнымъ, усиливаться, укрѣпляться.

Potężność, -ści, *ж.* могущество, сила, крѣпость.

Potężny, могущественный, могучій, сильный, крѣпкій.

Potężyć, стянуть, скрѣпить.

Potkać, *см.* **Spotkać.**

Potkanie, *см.* **Spotkanie.**

Potkliwy, спотыкливый, спотыкающійся.

Potknąć, Potknąć się, *см.* **Potykać, Potykać się.**

Potknięcie się, Potknienie, -nia, *ср.* спотыканіе.

Potłoczyć, потоптать, помять, попирать; || угнетать; || натиснуть.

Potłoczyciel, -a, *м.* притѣснитель, гонитель.

Potłuc, побить, разбить, расколотить.

Potłumiać, Potłumić, заглушать, заглушить, усмирять, усмирить, утушать, утушить; || обуздывать, обуздать.

Potłumiciel, -a, *м.* усмиритель, укротитель.

Potłumienie, -nia, *ср.* усмиреніе, укрощеніе; || обузданіе.

Potnieć, Spotnieć, потѣть, вспотѣть.

Potnik, -a, *м.* потникъ, войлокъ подъ сѣдломъ.

Potny, потный.

Potoczek, -czka, *м.* ручеекъ; || проточина.

Potocznie, запросто, просто, обыкновенно, безъискуственно.

Potocznik, -a, *м. Бот.* водяна́я Вероника.

Potoczność, -ści, *ж.* лёгкость, гибкость, бы́стрость, пла́вность; || простота́, безыскýственность.

Potoczny, просто́й, обыкновéнный; || коро́ткій, бли́зкій; || разгово́рный, обихо́дный; || привы́чный, извѣ́стный.

Potoczyć, покати́ть, двинуть. || **Potoczyć się**, покати́ться.

Potoczysto, пла́вно.

Potoczystość, -ści, *ж.* пла́вность.

Potoczysty, пла́вный.

Potok, -a, *и* -u, *м.* пото́къ, ручей. **Krew lała się potokiem**, кровь лилась ручьёмъ.

Potokowy, прото́чный.

Potomek, -mka, *м.* пото́мокъ.

Potomność, -ści, *ж.* пото́мство.

Potomny, бу́дущій, послѣ́дующій, относя́щійся къ пото́мству, принадлежа́щій пото́мству.

Potomstwo, -a, *ср. см.* **Potomność**.

Potop, -u, *м.* пото́пъ.

Potopień, -pnia, *м.* потонýвшій, утопленникъ; || претерпѣ́вшій корабле-крушéніе.

Potopny, Potopowy, пото́пный, относя́щійся къ пото́пу.

Potowy, потово́й.

Potrącać, Potrącić, толка́ть, толкну́ть; || *Арие.* вычита́ть, вычесть.

Potrącanie, Potrącenie, -nia, *ср.* подта́лкиваніе, толчо́къ, уда́ръ, прикоснове́ніе; || **Potrącenie**, вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка; || *Юрид.* зачётъ взаи́мныхъ долго́въ, *см.* **Kompensacja**.

Potrafić, успѣ́ть, быть въ состоя́ніи сдѣ́лать что́, съумѣ́ть, попасть, сла́дить. **Nie potrafisz tego**, ты не въ состоя́ніи э́того сдѣ́лать. **Potrafiłeś nas pokłócić**, ты успѣ́лъ насъ поссо́рить. **Potrafić wco**, найти́ спосо́бъ, сре́дство къ чему́. || *Живоп.* **Malarz dobrze go potrafił**, живопи́сецъ уда́чно изобрази́лъ его́, сдѣ́лалъ похо́жимъ.

Potraw, -u, *м. Агр.* отава, подро́стъ.

Potrawa, -y, *ж.* ку́шанье, блю́до.

Potrawka, -i, *ж.* мя́со, домашнія пти́цы *или* дичь, припра́вленныя со́усомъ; || рагу́ (*кушанье*).

Potrojenie, -nia, *ср.* утроéніе, тройно́е умноже́ніе.

Potrójnie, втройнѣ́, втро́е.

Potrójność, -ści, *ж.* тройно́е количество, тро́йственность.

Potrójny, тройно́й.

Potrosze, понемно́гу.

Potruchleć, оцѣпенѣ́ть, **ostolbenѣ́ть** отъ стра́ха, струхну́ть, стру́сить.

Potrząsać, Potrząsnąć, Potrząść, стря́хивать, стряхну́ть, отря́хивать, отряхну́ть, потрясать, потрясти́, покача́ть, покачну́ть; || *посыпа́ть, посыпать. **Potrząsać głową**, качать голово́ю. **Potrząsać solą**, посыпать со́лью.

Potrząsanie, -nia, *ср.* стря́хиваніе, отря́хиваніе; || *посыпа́ніе.

Potrzask, -u, *м.* западня́, ловýшка.

Potrząsnąć, Potrząść, *см.* **Potrząsać**.

Potrzeba, -y, *ж.* необходи́мость, на́добность, нужда́. **Zrobić co z potrzeby**, сдѣ́лать что по нуждѣ́, по необходи́мости; || потре́бность, запа́съ. **Potrzeby do życia**, житéйскія потре́бности. **Wino, drzewo na potrzebę**, вино́, дрова́ про запа́съ; || нужда́, кра́йность. **Być w potrzebie**, быть въ нуждѣ́. **Potrzebę mieć do kogo**, имѣ́ть въ комъ ну́жду, нужда́ться въ комъ; || **Potrzeby**, *мн.* домáшніе прибо́ры, принадле́жности, у́тварь, рухлядь, снаря́ды; || **Potrzeby u sukni**, прикла́дъ, прибо́ръ, убо́ръ; || би́тва, стычка, дѣ́ло.

Potrzeba, ну́жно, на́добно, потре́бно, до́лжно. **Mówić więcej niż potrzeba**, говори́ть бо́лѣе чѣ́мъ ну́жно. **Nie masz potrzeby mówić mi o tém**, не ну́жно мнѣ говори́ть объ э́томъ. **Nie potrzeba**, не ну́жно, не на́добно.

Potrzebnie, кста́ти. **Gada bez końca, czy potrzebnie, czy niepotrzebnie**, болта́етъ безъ конца́, кста́ти ли, не кста́ти ли, *см.* **Potrzeba**.

Potrzebność, -ści, *ж.* потре́бность, необходи́мость, кра́йность.

Potrzebny, ну́жный, потре́бный, необходи́мый, кра́йній; || нуждающійся, недоста́точный, бѣ́дный, убо́гій. **Potrzebny czego**, нуждающійся въ чёмъ.

Potrzebować (czego, kogo), нужда́ться (*въ чёмъ, въ комъ*). **Czego potrzebujesz?** что́ тебѣ́ ну́жно?

Potrzecie, въ-тре́тьихъ.

Potrzos, -a, *м.* родъ сорокопу́та (*птица*).

Potucha, -y, *ж.* упова́ніе, надéжда.

Potulnie, смирéнно, кро́тко; || скро́мно; || мя́гко, нѣ́жно.

Potulny, смирéнный, смирный, кро́ткій, до́брый; || мя́гкій, нѣ́жный, тихій скро́мный.

Poturczeć, отуре́читься.

Potuszać, Potuszyć (komu), обнадéживать, обнадéжить, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть (*кого*).

Potwarca, -y, *м.* клеветни́къ.

Potwarczo, ло́жно.

Potwarczy, ло́жный, клеветни́чій.

Potwarczyna, -y, **Potwarczyni**, -ni, *ж.* клеветни́ца

Potwarz, -y, *ж.* клевета́, злосло́віе, ложь.

Potwarzać, Potwarzyć, Spotwarzyć, клевета́ть, оклевета́ть, огова́ривать, оговори́ть, поноси́ть, злосло́вить.

Potwierdzać, Potwierdzić, подтвержда́ть, подтверди́ть. утвержда́ть, утверди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || одобря́ть, одо́брить, соизволя́ть соизво́лить; || конфирмовать; || ратифицировать. **Potwierdzać co przysięgą**, утвержда́ть подъ прися́гою. **Potwierdzać podpisem**,

подтверждать, скрѣплять подписью. || Potwierdzać się, Potwierdzić się, подтверждаться, подтвердиться.

Potwierdzenie, -nia, *ср.* подтвержденіе, утвержденіе; || соизволеніе, согласіе; || ратификація; || *Богосл.* мѵропомазаніе; || конфирмація (*у Лютеранъ*), *см.* Bierzmowanie.

Potwór, -u, *м.* Potwora, -y, *ж.* чудовище, уродъ.

Potwornie, чудовищно, уродливо, безобразно.

Potworność, -ści, *ж.* чудовищность, уродливость, безобразіе.

Potworny, чудовищный, уродливый, безобразный.

Póty, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ, дотолѣ, дотуда. Póty, póki, до тѣхъ поръ пока..., Póty aż..., до тѣхъ поръ, пока наконецъ..., Póty... póki nie..., до тѣхъ поръ пока не..., *см.* Dopóty.

Potyczka, -i, *ж.* стычка, схватка, сраженіе.

Potykać się, Potknąć się, сражаться, сразиться; || спотыкаться; || ошибаться. Mężnie się potykać, храбро сражаться. *Посл.* Koń ma cztery nogi, a potknie się, конь и о четырёхъ ногахъ, да спотыкается.

Potykanie się, -nia się, *ср.* (z kim), стычка, сраженіе; || =o co, спотыканіе, преткновеніе.

Potykiwanie, -nia, *ср.* тыканіе, употребленіе слова *ты*.

Potym, *см.* Potém.

Poufale, *Стар.* Podufale, конфиденціонально, *см.* Poufnie; || дружно, дружески, запросто, коротко, свободно, вольно. Być z kim zanadto poufale, слишкомъ фамиліярно съ кѣмъ обращаться, быть съ кѣмъ на короткой ногѣ.

Poufalec, Podufalec, -lca, *м.* коротко знакомый, близкій, приближенный человѣкъ, пріятель.

Poufalić się, Podufalić się, Spoufalić się, Spodufalić się, подружиться съ кѣмъ, коротко сойтись; обходиться, обращаться съ кѣмъ запросто, фамильярничать.

Poufałość, Podufałość, -ści, *ж.* короткость, короткое, дружеское обращеніе; || фамильярное, вольное обхожденіе, фамильярность.

Poufały, Podufały, коротко знакомый, короткій, близкій, дружескій; || фамильярный.

Poufnie, по довѣренности; || конфиденціяльно.

Poufny, довѣрительный, конфиденціяльный.

Poukładać, уложить.

Pouliczny, уличный.

Powab, -u, *м.* прелесть, красота, пригожество; || приманка, привлекательность.

Powabianie, Powabienie, -nia, *ср.* привлеченіе, заманиваніе.

Powabnie, привлекательно, обольстительно, прелестно; || изящно; || заманчиво.

Powabność, -ści, *ж.* привлекательность, прелесть; || заманчивость.

Powabny, привлекательный, прелестный, красивый, пригожій; || заманчивый.

Powąchać, понюхать.

Powaga, -i, *ж.* власть, сила; || важность, значеніе; || авторитетъ; || Powaga osobista, личное вліяніе. Powaga urzędowości, оффиціальное удостовѣреніе. Powaga prawa, дѣйствіе, сила закона. Powaga słów jego, важность, сила его словъ. Powaga Kartezjusza, авторитетъ Декарта. Powagę stroić, принимать на себя важный видъ, казаться важнымъ. Powaga ojcowska, родительская власть. Powaga mężowska, власть мужа.

Pował, -u, *м.* повалъ, повалка. Na pował, въ повалку, въ кучу.

Powała, -y, *ж.* накатъ, потолокъ изъ бревенъ.

Powalać, запачкать, замарать, загрязнить, *см.* Walać.

Powalić, повалить, опрокинуть.

Powaśnić, поссорить. || Powaśnić się, поссориться, повздорить.

Powątpiewać (o czém), сомнѣваться (*въ чёмъ*).

Powątpiewacz -a, *м.* скептикъ, сомнѣвающійся.

Powąz, -ązu, *м.* заваротень, толстый шестъ; || рычагъ.

Poważać, уважать, *см.* Szacować.

Poważanie, -nia, *ср.* уваженіе, почтеніе, *см.* Szacunek.

Poważać się, Poważyć się (czego), отваживаться, отважиться, осмѣливаться, осмѣлиться.

Powązka, -i, *ж.* *Стар.* тряпка для процѣживанія молока.

Poważnie, важно, степенно, серьёзно.

Poważność, -ści, *ж.* важность, авторитетъ; || важность, важный, серьёзный видъ.

Poważny, важный, степенный; || серьёзный.

Powerek, -rka, *м.* коромысло (*для ношенія ушатовъ или вёдеръ*).

Powetować (czego), вознаграждать, вознаградить, наверстывать, наверстать; || возстановлять, возстановить; || взыскивать, возвращать, воротить (*убытки, издержки, проигрышъ*). Powetować straty, возмѣщать убытки. Powetować czasu straconego, вознаградить, наверстать потерянное время.

Powetowanie, -nia, *ср.* вознагражденіе, удовлетвореніе (*за убытки*); || * возмездіе.

Powiać, повѣять, подуть.

Powiadać, Powiedzieć, говорить, сказывать, сказать, разсказывать, разсказать.

Powiadomy, *см.* **Świadomy.**

Powiąsło, -a. *ср.* соло́менная верёвка, *см.* **Powrósło.**

Powiastka, -i, *ж.* небольша́я по́вѣсть, небольшо́й разска́зъ.

Powiat, -u, *м.* уѣ́здъ, повѣ́тъ.

Powiatowy, уѣ́здный, повѣто́вый.

Bowiatr, -u, *м.* попу́тный вѣ́теръ.

Powiązać, перевяза́ть, связа́ть.

Powić, Powijać, спелена́ть, пелена́ть; || роди́тъ (*ребёнка*).

Powicie, -cia, *ср. см.* **Powijanie;** || пелена́, пелёнка; || ро́ды, разрѣше́ніе отъ бремени.

Powidło, -a, *ср.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Powidła, -deł,** морсъ, густо́й сокъ изъ плодо́въ, я́годникъ.

Powidłowy, мо́рсовый, сдѣ́ланный изъ мо́рса, *см.* **Powidło.**

Powiedzieć, *см.* **Powiadać.**

Powieka, -i, *ж.* вѣ́ко, вѣ́жда (*употреби́тельнѣе во мн.* вѣ́жди, ей).

Powiekowy, принадлежа́щій къ вѣ́ждямъ.

Powiększać, Powiększyć, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть, расширя́ть, расши́рить, умножа́ть, умно́жить, прибавля́ть, приба́вить. || **Powiększać się, Powiększyć się,** увели́чиваться, увели́читься.

Powiększający, увели́чительный. **Szkło powiększające,** увели́чительное стекло́; || увели́чивающій. **Okoliczność powiększająca przestępstwo,** обстоя́тельство увели́чивающее преступле́ніе.

Powiększanie, Powiększenie, -nia, *ср.* увели́ченіе, распростране́ніе, расшире́ніе, умноже́ніе, приращéніе.

Powiększyciel, -a, *м.* умножи́тель, увели́читель.

Powiększycielka, -i, *ж.* умножи́тельница, увели́чительница.

Powierca, -y, *м.* вѣ́ритель, повѣ́ренный.

Powiernica, -y, *ж.* люби́мица; || напе́рсница.

Powiernik, -a, *м.* повѣ́ренный, препоручи́тель, комми́тентъ; || люби́мецъ, напе́рсникъ.

Powierzać, Powierzyć, ввѣря́ть, ввѣ́рить, довѣря́ть, довѣ́рить, повѣря́ть, повѣ́рить, поруча́ть, поручи́ть. || **Powierzać się, Powierzyć się,** ввѣря́ться, ввѣ́риться, довѣря́ться, довѣ́риться, полага́ться (*на что́*).

Powierzchnia, -ni, *ж.* пове́рхность; || нару́жность, внѣ́шность.

Powierzchny, нару́жный, внѣ́шній; || ве́рхній; || пове́рхностный.

Powierzchownie, пове́рхностно.

Powierzchowność, -ści, *ж.* нару́жность, внѣ́шность, пове́рхность.

Powierzchowny, пове́рхностный; || нару́жный, внѣ́шній.

Powierzenie, -nia, *ср.* ввѣре́ніе, поруче́ніе, сообще́ніе, переда́ча. || **Powierzanie się,** довѣ́ренность, довѣ́ріе.

Powierzyciel, -a, *м.* вѣ́ритель, довѣри́тель.

Powierzycielka, -i, *ж.* вѣ́рительница, довѣри́тельница.

Powieść, -ści, *ж.* по́вѣсть, разска́зъ; || сказа́ніе; || вѣсть, молва́, слухъ; || преда́ніе. || *Юрид.* показа́ніе свидѣ́теля.

Powiesić повѣ́сить. || **Powiesić się,** повѣ́ситься.

Powieszenie, -nia, *ср.* повѣ́шеніе.

Powietrze, -a, *ср.* во́здухъ; || повѣ́тріе, зарази́тельный во́здухъ.

Powietrznia, -ni, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Powietrznik, -a, *м.* флю́геръ, *см.* **Chorągiewka.**

Powietrzny, возду́шный; || чу́мный, зарази́тельный. || *Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣ́лъ (*расте́ніе*).

Powietrzociąg, -u, *м.* возду́шный насо́съ.

Powietrzokrąg, -ęgu, *м.* атмосфе́ра.

Powietrzomiar, -u, *м.* **Powietrzomierz, -a,** *м.* бароме́тръ.

Powiew, -u, *м.* дунове́ніе; || вѣтеро́къ.

Powiewać, вѣ́ять, дуть. || **Powiewać się,** опа́хиваться, обма́хиваться.

Powiewanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дунове́ніе.

Powiewnie, развѣва́ясь по во́здуху.

Powiewny, попу́тный, благопрія́тный (*вѣ́теръ*); || колыха́ющійся; || развѣва́ющійся.

Powieźć, *см.* **Powozić.**

Powijać, Powić, пелена́ть, спелена́ть. || **Powić (dziecko),** роди́ть (*ребёнка*). || **Powinąć,** маха́ть, пома́хивать. **Pies powijał ogonem,** соба́ка маха́ла хвосто́мъ. || **Powinąć,** свихну́ть, вы́вихнуть. **Powinąć nogę,** вы́вихнуть но́гу.

Powijacz, -a, *м.* свива́льникъ; || перевя́зка.

Powijak, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. **Powijaki, -ów,** пелёнки, *см.* **Pieluchy.**

Powijanie, -nia, *ср.* пелена́ніе (*ребёнка*).

Powikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, пу́танница, замѣша́тельство, сплете́ніе, переплете́ніе.

Powinąć, *см.* **Powijać.**

Powinien, обя́занъ, до́лженъ. **Uczciwy człowiek powinien dotrzymać słowa,** че́стный человѣ́къ до́лженъ сдержа́ть сло́во.

Powinienie, -nia, *ср.* **nogi,** вы́вихъ. || **Powinienie się,** о́ступь, осту́пка, вы́вихнутіе; || * про́махъ, оши́бка.

Powinność, -ści, *ж.* обя́занность, долгъ, до́лжность; || пови́нность. **Zadość uczynić powinności,** испо́лнить свой долгъ. **Powinność zaciągowa,** во́инская пови́нность. **Powinność małżeńska,** супру́жеская обя́занность. || **Powinności,** *мн.* нало́ги, пови́нности.

Powinny, до́лжный, налага́емый до́лгомъ; || родно́й, бли́зкій, *см.* **Powinowaty**; || **Powinny komu**, по́данный, подвла́стный; || обя́занный, призна́тельный.

Powinowactwo, -a, *ср.* родство́, свойство́; || *Хим.* сродство́. || **Powinowactwo myśli**, схо́дство, сближе́ніе мы́слей; || *Собир.* родня́, ро́дственники.

Powinowatość, -ści *ж. см.* **Powinowactwo**

Powinowaty, сво́йственникъ, состоя́щій въ свойстве́ (*по женитьбѣ*); || родно́й, ро́дственный, бли́зкій. **Jest to mój powinowaty**, э́то мой ро́дственникъ, онъ родня́ мнѣ.

Powinszować, поздра́вить.

Powinszowanie, -nia, *ср.* поздравле́ніе; привѣ́тствіе.

Powionąć, повѣ́ять, поду́ть.

Powitać, привѣ́тствовать, кла́няться, поклони́ться. || **Powitać się**, раскла́няться другъ дру́гу, поздоро́ваться.

Powitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, поклоно́ъ; || пріемъ, встрѣ́ча.

Powlec, *см.* **Powlekać**, **Powłóczyć**.

Powleczenie, *см.* **owlekanie**.

Powlekać, **Powlec**, заволаки́вать, закрыва́ть, закры́ть, покрыва́ть, покры́ть; || обма́зывать. || **Powlekać się**, **Powlec się**, заволакиваться, закрыва́ться, прикрыва́ться.

Powlekanie Powleczenie, -nia, *ср.* закрыва́ніе, прикрыва́ніе, покрыва́ніе; || обмазываніе, намазываніе.

Powłóczek, -czka, *м.* сѣть для ло́вли ма́ленькихъ пти́чекъ, наволочная сѣть.

Powłóczka, -i, *ж.* наволочка.

Powłóczyć, **Powlec**, накрыва́ть, накры́ть, убира́ть, убра́ть, стлать, постла́ть (*постель*). || **Powłóczyć się**, нашата́ться, наслоня́ться, натаска́ться, *см.* **Włóczyć się**.

Powłoka, -i, *ж.* таска́ніе, передвиганіе; || на́волока, покрыва́ло, чахо́лъ; || *Анат. и Бот.* оболо́чка, покро́въ; || верхній слой (*земли*); || оболо́чка (*зерна́*); || *Анат.* вра́чковая оболо́чка; || *Бот.* хрящано́, жёлтый дикій цикорій.

Pownętrznie, *см.* **Wewnętrznie**.

Pownętrzność, *см.* **Wewnętrzność**.

Pownętrzny, *см.* **Wewnętrzny**.

Powóz, -odu, *м.* по́водъ. **Prowadzić konia na powodzie**, вести́ ло́шадь за по́водъ, въ поводу́; || управле́ніе, руково́дство. **Za twoim powodem**, подъ твои́мъ руково́дствомъ; || по́водъ, причи́на. **Być powodem do czego**, причиня́ть, пода́ть по́водъ къ чему́; || *Юрид.* проси́тель, исте́цъ; || челобитчикъ

Powódca, -y, *м. см.* **Powodnik**.

Powódka, -i, *ж.* проси́тельница, исти́ца; || челобитчица.

Powodnik, -a, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводникъ.

Powodny, подающій по́водъ къ чему́; || правя́щій, управля́ющій; || благопрія́тный. **Powodne szczęście**, благопрія́тное сча́стіе. || **Powodowy koń**, заво́дная ло́шадь, запасная верхова́я ло́шадь. || **Powodna strona**, исте́цъ.

Powodować, **Spowodować**, причиня́ть, пода́ть по́водъ къ чему́, быть причи́ною чего, служи́ть причи́ною; подводить, доводи́ть. || **Powodować kim**, управля́ть, распоряжа́ться ке́мъ. || **Powodować się**, подчиня́ться кому́, находи́ться подъ чужи́мъ влія́ніемъ, зави́сѣть отъ чьей во́ли, сле́по сле́довать кому́, позво́лить управля́ть собо́ю.

Powodyr, -a, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powódź, -odzi, *ж.* наводне́ніе, разли́тіе (*рѣки*), во́дополь, водополье.

Powódzca, -y, *м.* вожа́къ, проводникъ.

Powodzenie, -nia, *ср.* успѣхъ, уда́ча, благополу́чный исхо́дъ.

Powodzić się, благоде́нствовать; || успѣва́ть, удава́ться, имѣть успѣхъ, уда́чу. **Powodzi mi się dobrze**, дѣла́ мои́ йдутъ успѣшно. **Bóg czasem pozwala, aby się złym powodziło**, Богъ иногда́ допуска́етъ, что́бы злые благоде́нствовали.

Powództwo, -a, *ср. Юрид.* искъ въ судѣ. **Z powództwa**, по и́ску.

Powój, -oju, *м. Бот.* повили́ка, вью́щееся расте́ніе, вью́нокъ.

Powojnik, -a, *м.* свива́льникъ, *см.* **Pieluchy**.

Powołać, *см.* **Powoływać**.

Powołanie, -nia, *ср.* зва́ніе, призва́ніе, состоя́ніе; || скло́нность; || призывъ, вы́зовъ, зовъ, *см.* **Pozwanie**, **Pozew**.

Powoli, ти́хо, ме́дленно; || осторо́жно, полего́ньку, потихо́ньку; || слегка́; || ма́ло по ма́лу. **Powoli pracować**, ме́дленно рабо́тать. **Powoli!** пота́ше! полего́ньку!

Powolnie, ме́дленно, *см.* **Powoli**; || послу́шно, поко́рно; || добровольно.

Powolność, -ści, *ж.* ме́дленность, медли́тельность, мѣ́шкотность; || послу́шность, поко́рность; || снисхожде́ніе, снисходи́тельность, уклончивость, уступчивость.

Powolny, ме́дленный, мѣ́шкотный; || послу́шный, поко́рный; || снисходи́тельный, укло́нчивый, уступчивый; || добровольный.

Powoływać, **Powołać**, призыва́ть, призва́ть, позва́ть, вызыва́ть, вы́звать, приглаша́ть, пригласи́ть; || привлека́ть, привле́чь. **Powołać do sądu**, позва́ть въ судъ, привле́чь къ суду́. || **Powoływać się**, относи́ться (*къ чему́*); ссыла́ться (*на кого́ или на что́*). указывать (*на что́*). *см.* **Odwoływać się**.

Powoływanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, **Powoływanie się**, -nia się, *ср.* ссы́лка (*на кого́ или на что́*), обраще́ніе (*къ кому́ или чему́*).

Powonny, благоуха́нный, благово́нный, душистый.

Powoskować, навощи́ть, натере́ть во́ском.

Powóz, -ozu, *м.* экипа́жъ, коля́ска; || пово́зка.

Powożca, -y, Powożący, -ego, *ж.* возни́ца, ку́черъ, изво́щикъ, *см.* **Woźnica.**

Powożenie, -nia, *ср.* управле́ніе лошадьми, *см.* **Powozić.**

Powozić, пра́вить лошадьми́; || **Powozić wiosłem**, грести́ весло́мъ; || **Powozić pole gnojem**, унавóживать по́ле.

Powożny, пово́зочный, экипа́жный; || попу́тный (*вѣтеръ*).

Powracać, Powrócić (komu co), возвраща́ть, возврати́ть (*кому что*), *см.* **Wracać.** || возвраща́ться, возврати́ться.

Powrócenie, -nia, *ср.* возвраще́ніе, возвра́тъ, обра́тная отда́ча.

Powrosło, -a, *ср.* соло́менная верёвка (*для связыванія сноповъ*).

Powrót, -otu, *м.* возвра́тъ, обра́тная отда́ча, вруче́ніе; || возвраще́ніе. **Za powrotem ze wsi**, по возвраще́ніи изъ дере́вни.

Powrotny, возвра́тный.

Powróz, -oza, *м.* верёвка, кана́тъ.

Powrózek, Powrozek, -zka, *м.* верёвочка, шнуръ, шнуро́къ, бичёвка; || *Анат.* **Powrózek pępkowy**, пуповина.

Powroziany, Powrozi, верёвочный.

Powróźka, -i, *ж. см.* **Wieszczka, Wróżka.**

Powróźnictwo, -a, *ср.* кана́тный заво́дъ; || кана́тная рабо́та.

Powrożniczka, -i, *ж.* торгу́ющая кана́тами и верёвками.

Powrożniczy, кана́тный, верёвочный. **Warsztat powrożniczy**, кана́тная мастерска́я.

Powrożnik, -a, *м.* кана́тный ма́стеръ, канатчикъ.

Powrozowy, кана́тный, верёвочный.

Powściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || * узда́, обузда́ніе. **Być powściągiem dla kogo**, обу́здывать, сдерживать кого́ отъ чего́.

Powściągać, Powściągnąć, удéрживать, удержа́ть, сдéрживать, сдержа́ть, обу́здывать, обуздáть; || стáгивать, стянýть; || укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть. **Powściągnąć konia**, затянýть узду́ ло́шади. || **Powściągać się, Powściągnąć się**, воздерживаться, воздержа́ться, удéрживать, удержа́ть себя́.

Powściągacz, -a, *м.* укроти́тель.

Powściąganie, Powściągnienie, -nia, *ср.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || **укроще́ніе, обузда́ніе.**

Powściągliwość, -ści, *ж.* воздéржность, воздержа́ніе, умéренность; || сдéржанность.

Powściągliwy, воздéржный, умéренный, трезвый; || сдéржанный.

Powstać, *см.* **Powstawać.**

Powstały, возни́кшій, наступи́вшій; || поднявшійся; || возста́вшій, возмути́вшійся.

Powstańczy, мятéжный, бунтовщи́чій.

Powstanie, -nia, *ср.* встава́ніе съ мéста; || возста́ніе, мятéжъ, бунтъ.

Powstaniec, -ńca, *м.* возста́нецъ; || мятéжникъ, бунтовщи́къ.

Powstański, бунтовщи́чій.

Powstawać, Powstać, происходи́ть, произойти́, возника́ть, возни́кнуть; || поднима́ться; || встава́ть, встать; || возстава́ть, возмуща́ться, бунтова́ться. **Wiele chorób powstaje z niewstrzemięźliwości**, многія боле́зни происхо́дятъ отъ неумéренности. **Powstała burza**, поднялась бу́ря. **Powstać z krzesła**, встать съ крéсла. **Powstać z martwych**, возста́ть изъ мертвыхъ, воскре́снуть. **Powstać przeciw komu**, взбунтова́ться, возста́ть про́тивъ кого́.

Powszechnie, вообще́, о́бще; || повсемéстно, всѣми, повсю́ду, вездѣ́. **Jest to powszechnie przyjęte**, э́то всѣми при́нято, э́то повсемéстно при́нято. **Rzecz powszechnie wiadoma**, дѣло общеизвѣстное.

Powszechnieć, Spowszechnieć, сдѣлаться о́бщимъ, общеизвѣстнымъ, публи́чнымъ, обыкновéннымъ, всѣмъ досту́пнымъ, *см.* **Powszednieć.**

Powszechność, -ści, *ж.* о́бщность, всеобщность. **W powszechności**, говоря́ вообще́; || публи́чность, всенаро́дность; || о́бщина, о́бщество, *см.* **Gmina, Społeczność.**

Powszechny, о́бщій, всеобщій; || ежедне́вный, насу́щный; || вселе́нскій, всемі́рный, всесвѣтный; || публи́чный; || обыкновéнный, посре́дственный. **Interes powszechny**, о́бщее дѣло, о́бщая по́льза. **Sobór powszechny**, вселе́нскій собо́ръ. **Historja powszechna**, всеобщая исто́рія. **Dobro powszechne**, о́бщее бла́го. **Powszechne mniemanie**, о́бщее мнѣ́ніе. **Powszechnym się czynić z kim**, сближа́ться, коротко́ сходи́ться съ кѣмъ, свыка́ться.

Powszedni, вседне́вный, повседне́вный, ежедне́вный, насу́щный; || обыкновéнный, общепри́нятый, общеупотреби́тельный. **Chleb powszedni**, насу́щный хлѣбъ. **Grzech powszedni**, отпусти́тельный, прости́тельный грѣхъ. **Dzień powszedni**, бу́дничный день, бу́дни. **Zwyczaj powszedni**, общепри́нятый обы́чай.

Powszednieć, Spowszednieć, дѣлаться, сдѣлаться обыкновéннымъ, общеупотреби́тельнымъ, повседне́внымъ, потеря́ть свою́ цѣну; || * по́ртиться, изна́шиваться.

Powtarzać, Powtórzyć, повторя́ть, повтори́ть; || тверди́ть. || **Powtarzać się**, повторя́ться, тверди́ть одно́ и то́ же.

Powtarzalny, часто повторя́емый; || * *Грам.* учащáтельный.

Powtarzanie, Powtórzenie, -nia, *ср.* повторе́ніе.

Powtarzanka, -i, *ж.* перескáзъ, повторéніе.
Powtarzany, Powtórzony, повторéнный, повторительный.
Powtóre, вовторыхъ.
Powtórny, вторичный.
Powyżej, выше. **Powyżéj wzmiankowany, Powyższy**, выше упомянутый.
Powziąść, вовымéть, почýвствовать; || получить, принять, составить; || **Powziąść przyjaźń ku komu**, почýвствовать дружбу къ кому. **Powziąść o czém wyobrażenie**, получить понятіе о чемъ. **Powziąść zamiar**, принять намѣреніе, вознамѣриться. **Powziąść wiadomość**, получить извѣстіе. **Usprawiedliwił powzięte o sobie mniemanie**, онъ оправдáлъ составленное о себѣ мнѣніе.
Powzięcie, -cia, *ср.* предпринятіе; || почерпáніе; || полученіе.
Poza, внѣ; || за. **Poza oczy obmawiać**, за глазá (заóчно, не прямо въ глазá) осуждáть.
Pozad, позади, сзади.
Pożądać, страстно желáть, алкáть, жáждать; || добиваться (*чего́*); || трéбовать.
Pożądanie, -nia, *ср.* стрáстное желáніе, вожделѣніе; || *Физіол.* врождéнная охóта.
Pożądany, желáнный, желáтельный, вожделѣнный.
Pożądliwość, -ści, *ж.* вожделѣніе, хотѣніе, похотли́вость, пóхоть, сильное желáніе; || *Физіол.* врождéнная охóта.
Pożądliwy, вожделѣнный; || жáждущій, желáющій, жáдный; || похотли́вый, сладострáстный.
Pożądny, *см.* **Pożądliwy**.
Pozajutro, пóслѣ зáвтра.
Pozajutrze, -a, *ср.* послѣзáвтрешній день.
Pożalenie, -nia, *ср.* сожалѣніе.
Pożalić się, сжáлиться.
Pożałować, пожалѣть.
Pożałowanie, -nia, *ср.* сожалѣніе, соболѣзнованіе.
Pozamorski, *см.* **Zamorski**.
Pozaoczy, заглазá, въ отсýтствіи.
Pożar, -u, *м.* пожáръ.
Pożarcie, -cia, *ср.* пожираніе.
Pożarczyciel, -a, *м.* свидѣтель по порýкѣ.
Pożarnice, -nic, *ж. мн.* корь (*болѣзнь*).
Pożarzysty, быстро распространя́ющійся. сúльный (*о пламени*).
Pozasądowy, внѣсудéбный.
Pozbawiać, Pozbawić, лишáть. лишúть, отнимáть, отнять. **Pozbawiać własnéj woli**, отдáть кого́ въ опéку.
Pozbawienie, -nia, *ср.* лишéніе, отнятіе. **Pozbawienie własnéj woli**, *Юрид.*, закóнное прещéніе, отдáча подъ опéку, призна́ніе кого́-либо неспособнымъ совершáть гражданскія дѣйствія.
Pozbawiony własnéj woli, *Юрид.* состоя́щій подъ закóннымъ прещéніемъ.
Pozbędny, сбывáемый съ рукъ, лишній, ненýжный.
Pozbyć, Pozbywać, сбыть, сбывáть, сдать, сдавáть, отдáть, отдавáть. спустúть, спускáть. || **Pozbyć się, Pozbywać się**, освободúться, освобождáться, избáвиться, избавля́ться (*отъ чего́*). развязáться, раздѣлаться, раздѣлываться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), сбывáть съ рукъ.
Pozbywający się, сбытчикъ (*напр. фальшúвой монéты*).
Pozdrawiać, Pozdrowić, кланяться, поклони́ться, привѣтствовать.
Pozdrawiacz, Pozdrowiciel, -a, *м.* кла́няющійся, свидѣтельствующій своё почтéніе кому́, привѣтствующій.
Pozdrowienie, -nia, *ср.* поклóнъ, привѣтствіе, почтéніе. || **Pozdrowienie anielskie**, áнгельское цѣлова́ніе.
Pożęcie, -cia, *ср.* оконча́ніе жáтвы, убóрка хлѣба.
Pożegnać, *Стар.* благословúть; || откла́няться, простúться (*съ кѣмъ*), остáвить (*кого́*).
Pożegnać się, разстáться, разлучúться, распростúться.
Pożegnalny, *см.* **Pożegnawczy**.
Pożegnanie, -nia, *ср.* прощáніе, разставáніе. разлýка.
Pożegnawczy, прощáльный.
Pożerać, Pożrzeć, пожирáть, пожрáть.
Pożeranie, -nia, **Pożarcie**, -cia, *ср.* пожира́ніе, пожрáніе.
Pożerca, -y, *м.* прожóра, обжóра.
Pożerczy, Pożerny, прожóрливый, обжóрливый, ненасытный.
Pożęty, сжáтый, снятый съ корня́ (*хлѣбъ*).
Pozew, -zwu, *м. Юрид.* повѣстка, вызовъ въ судъ, срóчная. **Na pozew stanąć**, яви́ться въ судъ, предстáть передъ судъ. **Pozew aresztowy**, трéбованіе въ судъ подъ арéстомъ. **Pozew edyktalny**, публика́ція о рóзыскѣ (**list gończy**).
Pozewne, -ego, *ср. Юрид.* плáта, пóшлина за повѣстку изъ судá.
Pozewny, позывный. касáющійся вызова въ судъ.
Poziemnie, приземисто; || горизонта́льно, по ýровню земли́, *см.* **Poziomo**.
Poziemny, приземистый. низко растýщій по землѣ; || горизонта́льный, ýровенный; || зéмскій, къ зéмству относя́щійся.
Pozierać, Pojrzeć, взирáть, взгля́дывать, взглянýть. смотрѣть, глядѣть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Spojrzeć**.
Pozieranie, -nia, *ср.* взираніе, воззрѣніе, разсмотрѣніе; || взглядъ. взоръ.
Poziew, -u, *м.* зѣвотá, зѣваніе.
Poziewacz, -a, *м.* зѣвáка, ротозѣй.
Poziewanie, -nia, *ср. см.* **Poziew**.
Pozimek, -mku, *м.* начáло весны́.

Poziom, -u, *м.* у́ровень (*плоскость*); || у́ровень, ватерпа́съ. **Ułożyć do poziomu**, нивели́ровать, выра́внивать по ватерпа́су; || горизо́нтъ, небоскло́нъ. **Prostopadle do poziomu**, вертика́льно, отвѣ́сно, перпендикуля́рно (*см.* **Pionowy**, **Pionowo**). **Równolegle od poziomu**, горизонта́льно, по у́ровню земли́ (*см.* **Poziomy**, **Poziomo**).

Poziomka, -i, *ж. Бот.* земляни́ка.

Poziomo, горизонта́льно; || ни́зко. **Poziomo myśleć**, ни́зко ду́мать.

Poziomy, горизонта́льный, у́ровенный; || пресмыка́ющійся; || стелющійся (*о растеніяхъ*); || по́лзающій, по́лзкій, ни́зкій; || *Архит.* отло́гій, пока́тый.

Pozłacać, **Pozłocić**, позлащать, золоти́ть, позолоти́ть, озолоти́ть.

Pozłacanie, **Pozłocenie**, -nia, *ср.* золоче́ніе; позоло́та.

Pozłocisto, золоти́сто.

Pozłocisty, золоти́стый, позоло́ченный.

Pozłota, -y, *ж.* позоло́та; || прикра́са; || жи́рныя пя́тна (*на бульонѣ*).

Pozłotnik, -a, *м.* золотильщикъ, позоло́тчикъ.

Pozłotny, золоти́льный.

Poznać, *см.* **Poznawać**.

Poznaczenie, -nia, *ср.* обозначе́ніе поме́та.

Poznaka, -i, *ж.* при́знакъ, приме́та.

Poznanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, признава́ніе, признаваніе; || созна́ніе. || **Poznanie kogo** *или* **Poznanie się z kim**, знако́мство (*съ кѣмъ*). **Poznanie rzeczy ukradzionej**, признаніе украденной вещи.

Poznawać, **Poznać**, познава́ть, позна́ть, узнава́ть, узна́ть, извѣ́дывать, извѣ́дать; || постига́ть, пости́гнуть, понима́ть, поня́ть. || **Poznawać się**, **Poznać się**, знако́миться, познако́миться, свести́ знако́мство.

Poznawacz, -a, *м.* испыта́тель; || знато́къ (*въ чёмъ*).

Poznawca, -y, *м.* знато́къ (*въ чёмъ*).

Późnić się, опа́здывать, отставать. **Zegarek późni się**, часы́ отстаю́тъ.

Późno, по́здно, по́здо. **Za późno**, слишкомъ по́здно. **Później**, по́зже, по́слѣ, пото́мъ. **Najpóźniej**, по́зже всего́.

Późność, -ści, *ж.* запозда́лость.

Późny, по́здній. **Późniejszy**, позднѣ́йшій.

Pożoga, -i, *ж.* поджо́га, зажига́тельство, поджига́тельство; || пожа́ръ, *см.* **Pożar**.

Pożogowy, поджига́тельный, зажига́тельный.

Pozór, -oru, *м.* нару́жность, нару́жный видъ; || вѣроя́тность, правдоподо́біе; || предло́гъ, видъ, по́водъ, благови́дная причи́на; подо́біе, знакъ. тѣнь. **Pozory mylą**, нару́жность обма́нчива. **Niema w tem nawet pozoru prawdy**, въ э́томъ да́же нѣтъ и тѣни пра́вды. **Na pozór spać**, притворя́ться спя́щимъ. **Wynajdywać pozory**, иска́ть предло́га, по́вода къ чему́ либо.

Pozorność, -ści, *ж.* нару́жность; || внѣ́шность; || благовидность.

Pozorny, ви́дный, благови́дный, значи́тельный; || мни́мый, кажущійся. **Miejsce pozorne**, ви́дное мѣ́сто. **Śmierć pozorna**, мни́мая смерть. **Pozorna postawa**, ви́дная, прія́тная нару́жность. **Pozorny bieg słońca**, ка́жущееся движе́ніе со́лнца.

Pozostalec, -lca, *м.* оста́вшійся въ живы́хъ; || *Юрид.* пережи́вшій кого́.

Pozostałość, -ści, *ж.* оста́токъ, остально́е, ли́шнее, *см.* **Reszta**; || наслѣ́дство, наслѣ́діе, наслѣ́дственное иму́щество, достоя́ніе. **Pozostałość osób przy życiu**, *Юрид.* нахожде́ніе лицъ въ живы́хъ.

Pozostały, оста́вшійся, остально́й, оста́точный. **Pozostały przy życiu**, *см.* **Pozostalec**.

Pozostawać, **Pozostać**, остава́ться, оста́ться, пребыва́ть, пробы́ть; || остана́вливаться, останови́ться; || жи́тельствовать, прожива́ть, *см.* **Mieszkać**, **Siedzieć**.

Pożreć, *см.* **Pożerać**.

Pozwać, *см.* **Pozywać**.

Pozwalać, **Pozwolić**, позволя́ть, позво́лить, дозволя́ть, дозво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, допуска́ть, допусти́ть. **Pozwalać na co**, соглаша́ться на что́, дать, изъяви́ть согла́сіе.

Pozwalanie, -nia, *ср.* сонзволе́ніе, допуще́ніе.

Pozwanie, *см.* **Pozywanie**.

Pozwaniec, -ńca, *м.* по́званный въ судъ, отвѣ́тчикъ.

Pozwany, по́званный; || отвѣ́тчикъ. **Strona pozwana**, отвѣ́тчикъ, по́званный въ судъ.

Pozwolenie, -nia, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе. **Prosić o pozwolenie**, проси́ть позволе́нія. **Z pozwoleniem**, съ позволе́нія. **Za pozwoleniem**, позво́льте.

Pozwowy, позывный, относя́щійся къ по́зыву въ судъ.

Pożyć, жить, проволочи́ть, протяну́ть (*нѣсколько дней жизни*). **Pożyje jeszcze**, онъ еще́ проживетъ, протя́нетъ нѣ́сколько вре́мени.

Pożyć, *см.* **Pożywać**.

Pożycie, -cia, *ср.* потребле́ніе, по́льзованіе; || сожи́тіе, о́бразъ, родъ жи́зни; || обхожде́ніе, обраще́ніе (*съ кѣмъ*), знако́мство, связь, сноше́нія. **Pożycie z ludźmi**, обраще́ніе съ людьми́, свѣ́тское знако́мство.

Pozycja, -ji, *ж.* положе́ніе, мѣ́сто, мѣстоположе́ніе; || состоя́ніе, зва́ніе. || *Воен. и Муз.* пози́ція; || статья́, пунктъ. **Pozycja wydatków**, статья́ расхо́довъ.

Pożyczać, **Pożyczyć**, ссужа́ть, ссуди́ть, дава́ть взаймы́, заимообра́зно, одолжа́ть; || занима́ть, за́нять, брать взаймы́; || заимствовать что́-либо у кого́.

Pożyczający, ссу́дчикъ, ссудода́тель.

Pożyczalny, заёмный.

Pożyczanie, **-nia**, *ср.* займствованіе, занима́ніе, заёмъ.

Pożyczany, **Pożyczony**, займствованный, заёмный, за́нятый.

Pożyczenie, *см.* **Pożyczanie**.

Pożyczka, **-i**, *ж.* ссу́да, заёмъ. **Pożyczka na otwarty kredyt**, откры́тый кредитъ. **Pożyczka premjowa**, ссу́да съ пре́міями. || **Pożyczka na zużycie**, заёмъ. || **Pożyczka losowa morska**, ссу́да подъморскія предпріятія. || **Pożyczka rzeczy, używania, wygodzenia**, ссу́да вещей, ссу́да на содержа́ніе. **Pożyczka do strawienia**, ссу́да на потребле́ніе, заёмъ. **Biorący na pożyczkę**, ссудопринима́тель.

Pożyczkowy, заёмный, заимообра́зный, ссу́дный.

Pożydzieć, **Spożydzieć**, сдѣ́латься Жидо́мъ; || * сдѣ́латься скря́гою.

Pożynki, **-nek**, *мн. см.* **Obżynki**, **Okrężne**, **Wyżynki**.

Pozyskać, **Pozyskiwać**, снискáть, снискивать, извле́чь, извлека́ть, пріобрѣ́сть, пріобрѣта́ть, получи́ть, получа́ть. **Pozyskać zaufanie**, снискáть, пріобрѣ́сти довѣренность.

Pozyskanie, **-nia**, *ср.* снисканіе, извлеченіе, пріобрѣтеніе, полученіе.

Pożytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно. **Używać czasu pożytecznie**, употребля́ть вре́мя съ по́льзою.

Pożyteczność, **-sci**, *ж.* по́льза, вы́года; || при́быльность.

Pożyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Pożytek, **-tku**, *м.* по́льза, вы́года, при́быль.

Pożytkować, по́льзоваться, извлека́ть по́льзу.

Pożytkowanie, **-nia**, *ср.* по́льзованіе.

Pożytkowy, утилита́рный; || поле́зный, при́быльный.

Pozytura, **-y**, *ж.* положе́ніе, состоя́ніе; || положе́ніе тѣла, позиту́ра.

Pozytywek, **-wka**, *м.* **Pozytywka**, **-i**, *ж. Муз.* позити́въ (*въ органахъ*); || серине́тъ, пти́чьи орга́ны.

Pozywać, **Pozwać** (**kogo do sądu**), позва́ть, привлечь къ суду́.

Pożywać, **Pożyć**, **Spożyć**, ѣсть, пита́ться.

Pozywacz, **-a**, *м. см.* **Oskarżyciel**.

Pozywający, **-ego**, *м.* и́стецъ, проси́вшій въ судѣ на друга́го.

Pozywanie, **Pozwanie**, **-nia**, *ср.* привлече́ніе къ суду́.

Pożywić, дать пропита́ніе, прокорми́ть. || **Pożywić się**, найти́ пропита́ніе, прокорми́ться, *см.* **Żywić się**.

Pożywienie, **-nia**, *ср.* пропита́ніе, сре́дства къ жи́зни, пи́ща, прокорме́ніе.

Pożywność, **-ści**, *ж.* пита́тельность.

Pożywny, пита́тельный, сы́тный.

Prababka, **-i**, *ж.* прабáбка, прабáбушка.

Prać, **Pierać**, **Uprać**, **Wyprać**, стира́ть, вы́стирать, мыть, вы́мыть.

Praca, **-y**, *ж.* трудъ рабо́та.

Prąciny, прутяно́й.

Prącie, **Pręcie**, **-cia**, *ср. Собир.* прутня́къ, пру́тья.

Pracować, труди́ться, рабо́тать.

Pracowanie, **-nia**, *ср.* трудъ, рабо́та, заня́тіе.

Pracowicie, трудолюби́во, рачи́тельно, стара́тельно.

Pracowitość, **-ści**, *ж.* трудолю́біе, рачи́тельность, стара́тельность, стара́ніе.

Pracowity, трудолюби́вый, рачи́тельный, стара́тельный, работя́щій.

Pracownia, **-ni**, *ж.* рабо́чая, мастерска́я; || *Хим.* лаборато́рія.

Pracownica, **-y**, **Pracowniczka**, **-i**, *ж.* рабо́тница, прилѣ́жная къ рабо́тѣ.

Pracownik, **-a**, *м.* рабо́тникъ, рабо́чій; || тру́женикъ.

Pracowność, **-ści**, *ж.* трудолю́біе.

Pracowny, трудолюби́вый.

Pracz, **-a**, *м.* портомо́й.

Praczka, **-i**, *ж.* пра́чка.

Praczy, портомо́йный, пра́чешный.

Prąd, **-u**, *м.* стремле́ніе, быстрина́, бы́строе тече́ніе, токъ.

Prądowina, **-y**, *ж.* карша́, де́рево, снесе́нное водо́ю и завали́вшее прохо́дъ по рѣкѣ.

Pradziad, **-a**, *м.* пра́дѣдъ.

Pradziadowe, **-ego**, *ср.* пра́дѣдовское насле́діе.

Pradziadowy Pradziadów, **Pradziadowski**, пра́дѣдовскій, пра́дѣдовъ.

Praetium fisci, казе́нная цѣна́, объявля́емая при нача́лѣ публи́чныхъ торго́въ.

Praglec, **-glca**, *м. Бот.* ме́лкій лѣнъ.

Pragnąć, жа́ждать, чу́вствовать жа́жду, томи́ться жа́ждою; || * горячо́ жела́ть чего́, *см.* **Żądać**.

Pragnący, жа́ждущій.

Pragnienie, **-nia**, *ср* жа́жда; || стра́стное жела́ніе. **Pragnienie chwały**, жа́жда сла́вы.

Praktycznie, *Нар.* практи́чески, практи́чно.

Praktyczny, практи́ческій, практи́чный; || о́пытный.

Praktyk, **-a**, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, дѣлово́й человѣкъ; || искусный адвока́тъ, законовѣдъ.

Praktyka, **-i**, *ж.* пра́ктика, исполне́ніе; || о́пытность, навы́къ; || обы́чай, обыкновéніе, употребле́ніе; исполне́ніе, примѣне́ніе; || мето́да, манера. **Łączyć praktykę do teorji**, соединя́ть практику съ теоріею. **Wprowadzić w praktykę**, привести́ въ дѣйствіе, испо́лнить, приложи́ть къ дѣлу. **Mam tego praktykę**, я зна́ю э́то по о́пыту, *см.* **Używanie**, **Do-**

świadczenie. **Stracić praktykę**, потеря́ть пра́ктику. **Praktyka sądowa**, о́пытность въ суде́бныхъ дѣла́хъ. **Praktyka wieszczbiarska**, иску́сство гада́льщицы. **Praktyki religijne**, упражне́нія въ на́божности. *Стар.* **Czynić z kim praktyki**, вдава́ться въ про́иски, интри́ги.

Praktykant, -a, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, иску́сный законовѣ́дъ; || практику́ющій врачъ.

Praktykantka, -i, *ж.* практи́ческая же́нщина.

Praktykarka, -i, *ж.* ворожея́, гада́льщица.

Praktykować, исполня́ть, прикла́дывать къ дѣ́лу; || води́ть знако́мство, зна́ться; || занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикою.

Prałat, -a, *м.* прела́тъ, духо́вный само́вникъ.

Pralatura, -y, *ж.* прела́тство.

Pralnia, -ni, *ж.* пра́чешная, портомо́йня.

Pralnik, -a, *м.* валёкъ, *см.* **Kijanka.**

Pralny, пра́чешный, портомо́йный.

Pram, *см.* **Prom.**

Pranie, -nia, *ср.* сти́рка бѣлья́.

Prany, сти́ранный, мы́тый.

Praprababa, -y, Praprababka, -i, *ж.* прапрабабка.

Prapradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ.

Praprawnuczka, -i, *ж.* прапра́внучка.

Praprawnuk, -a, *м.* прапра́внукъ.

Prasa, -y, *ж.* тисне́ніе, книгопеча́таніе, печа́ть; || печа́тный стано́къ; || тиски́, прессъ.

Prask! *Звук.* бацъ! пуфъ! хлопъ!

Prask, употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Na sam prask przyjść, trafić**, придти́, попа́сть какъ разъ во́ время.

Praskać, Prasknąć, треща́ть, тре́снуть.

Praśnica, *см.* **Przaśnica.**

Praśnik, *см.* **Przaśnik.**

Praśny, *см.* **Przaśny.**

Prasny, Prasowy, относя́щійся къ печа́ти, печа́тный; || относя́щійся къ тиска́мъ, къ пре́ссу. **Przepisy prasowe**, постановле́ніе о печа́ти.

Prasować, Wyprasować, жать, выжима́ть вы́жать, дави́ть; || гла́дить, вы́гладить (*утюго́мъ*).

Prasowanie, -nia, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе; || гла́женіе, утю́женіе. **Żelazko od prasowania**, утю́гъ; || *Стар.* тисне́ніе, печа́таніе.

Prasowany, вы́жатый; || вы́глаженный. **Kawior prasowany**, паю́сная икра́.

Prasowidełko, -a, *ср.* родъ ка́мбалы (*рыба*).

Prasownia, -ni, *ж.* дави́льня.

Prasownik, -a, *м.* прессовщи́къ; || *Стар. Тип.* печа́тникъ.

Prasowy, *см.* **Prasny.**

Praszczę, -ęcia, *ср.* (*мн.* **Praszczęta**), пру́тикъ, хлы́стикъ, ро́зга, *см.* **Pręt, Rózga.**

Praszczur, -a, *м.* пра́щуръ, оте́цъ прапра́дѣда *или* прапраба́бки.

Prątek, -tka, *м.* **Prątka, -i**, *ж.* пру́тикъ; || *Рыб.* удили́ще; || *Бот.* стебелёкъ.

Prawda, -y, *ж.* пра́вда, и́стина. **Zaprawdę**, по и́стинѣ, въ са́момъ дѣ́лѣ. **Wprawdzie**, пра́вда, и́стинно, дѣйстви́тельно, по́длинно **Naprawdę**, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. *Нар. подтверди́тельное:* **Doprawdy**, и́стинно, по́длинно, въ са́момъ дѣ́лѣ, пра́во.

Prawdolubca, -y, Prawdolubnik, -a, *м.* правдолю́бецъ, люби́тель пра́вды.

Prawdolubność, -ści, *ж.* правди́вость, правдолю́біе.

Prawdomówca, -y, *м.* человѣ́къ всегда́ говоря́щій пра́вду.

Prawdomówność, -ści, *ж.* **Prawdomówstwo, -a**, *ср.* правди́вость въ слова́хъ.

Prawdomówny, правди́вый, правдолюби́вый.

Prawdopodobieństwo, -a, *ср.* **Prawdopodobność, -ści**, *ж.* правдоподо́біе, вѣроя́тность.

Prawdopodobny, Prawdopozorny, правдоподо́бный, вѣроя́тный.

Prawdziwie, *Нар.* и́стинно, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣ́лѣ.

Prawdziwość, -ści, *ж.* правди́вость, справедли́вость; || по́длинность, достовѣ́рность.

Prawdziwy, настоя́щій, су́щій; || и́стинный, по́длинный, достовѣ́рный.

Prawić, говори́ть, разска́зывать.

Prawica, -y, *ж.* пра́вая рука́.

Prawidło, -a, *ср.* пра́вило; || лине́йка, прави́ло (*у пло́тника, столяра́*); || коло́дка (*сапо́жная*).

Prawie, почти́.

Prawnictwo, -a, *ср.* правовѣ́дѣніе, законовѣ́дѣніе.

Prawniczy, юриди́ческій; || суде́йскій.

Prawnik, -a, *м.* юри́стъ, законовѣ́дъ, правовѣ́дъ; || зако́нникъ.

Prawność, -ści, *ж.* зако́нность, зако́нное основа́ніе.

Prawnuczka, -i, *ж.* пра́внучка.

Prawnuk, -a, *м.* пра́внукъ.

Prawny, зако́нный, зако́номъ предпи́санный; || суде́бный; || право́вый.

Prawo, -a, *ср.* зако́нъ, пра́во; || узаконе́ніе, положе́ніе; || полнопра́вность, пра́во суди́ть, разбира́ть; || тя́жба, проце́съ; дѣ́ло въ судѣ́; || нау́ка пра́ва, законовѣ́дѣніе, юриди́ческія нау́ки. **Postanowić prawo**, постанови́ть зако́нъ. **Rzecz o prawach i obowiązkach**, разсужде́ніе о права́хъ и обя́занностяхъ. **Prawo przybycia**, *Юрид.* право приращенія. **Prawo wybieralności**, пра́во быть и́збраннымъ. **Prawo realne**, ве́щное пра́во. **Przeciwny prawu**, противозако́нный. *Рим. пр.* **Prawo**

gruntowe, поземе́льный зако́нъ. **Prawo graniczne**, межево́й зако́нъ. **Prawo przeciw zbytkowi**, зако́нъ про́тивъ ро́скоши. **Prawo zakładać apelacją**, пра́во о́тзыва. **Prawo polowania**, пра́во со́бственности на охо́ту. **Prawo wyjątkowe**, пра́во возраже́нія. **Prawo odwetu**, пра́во возме́здія. **Prawo „dominii directi,"** пра́во гла́внаго влад'нія. **Uczyć się prawa**, изуча́ть зако́ны, законовѣ́дѣніе. **Podnieść prawo przeciw komu**, зате́ять тя́жбу про́тивъ кого́. призва́ть къ суду́. **Prawo wieczysto-czynszowe**, пра́во безсро́чно-чинше́вое, наслѣ́дственная, безсро́чная аре́нда. **Prawo, W prawo, na prawo**, напра́во. впра́во, по пра́вую сто́рону.

Prawobierca, **-y**, *м.* по́дданный, вассалъ.

Prawodawca, **-y**, *м.* законода́тель,

Prawodawczy, законода́тельный

Prawodawstwo, **-a**, *ср.* законода́тельство.

Prawokaźca, **Prawołomca**, **-y**, *м.* наруши́тель зако́новъ.

Prawołomny, наруша́ющій зако́ны, законопресту́пный.

Prawołomstwo, **-a**, *ср.* наруше́ніе зако́новъ. противозако́нное дѣ́йствіе, дѣ́яніе.

Prawomoc, **-y**, *ж.* зако́нная си́ла.

Prawomocność, **-ści**, *ж.* зако́нное основа́ніе, вступле́ніе въ зако́нную си́лу.

Prawomocny, име́ющій зако́нную си́лу, вошедшій въ зако́нную си́лу.

Prawonabywca, **-y**, *м.* догова́ривающійся.

Prawonadawca, **-y**, *м. Юрид.* лицо, отъ кото́раго насл'дники произво́дятъ свои́ права.

Prawość, **-ści**, *ж.* правота́, правди́вость, справедли́вость, прямота́, прямоду́шіе, че́стность; || **Prawość rodu**, зако́нность рожде́нія.

Prawosławny, **Ortodoksa**, **Ortodoksyjny**, православный.

Prawostawca, **-y**, *м. см.* **Prawodawca.**

Prawostrzeźca, **-y**, *м.* блюсти́тель зако́новъ.

Prawować się, суди́ться съ кѣ́мъ. вѣ́даться суда́мъ, тяга́ться.

Prawowanie się, **-nia się**, *ср.* тя́жба, дѣ́ло. тя́жебное дѣло.

Prawoważny, име́ющій зако́нную си́лу.

Prawowity, зако́нный ; || справедли́вый.

Prawoznawca, **-y**, *м.* законовѣ́дъ.

Prawy (*Стар.* **Praw**), пра́вый. **Prawa ręka**, пра́вая рука́; || ло́яльный, пра́вый, справедли́вый, правосу́дный, че́стный; || зако́нный; || и́стинный, вѣ́рный, настоя́щій. **Prawa wiara**, и́стинная вѣ́ра. **Prawa władza**, зако́нная власть.

Prążozasty, полоса́тый.

Prażenie, **Uprażenie**, **-nia**, *ср.* пра́женіе, обжига́ніе, жже́ніе; || **żarenie.**

Prążka, **-i**, *ж.* черта́ (*перо́мъ и пр.*), || полоса́: || мѣ́жа , борозда́; || прожи́лка; || **W prążki**, полоса́ми. съ полоса́ми.

Prążkowany, **Prążkowaty**, полоса́тый, нарѣзно́й.

Praźno, **-a**, *ср.* пра́женые, незрѣ́лые коло́сья; || *Стар.* жаръ, зной.

Prażony, пра́женый. жа́реный. **Kawa prażona**, жа́реный ко́фе.

Prażuchy, **-ów**, *мн.* пряженцы́ (*родъ пирого́въ*).

Prażyć, **Uprażyć**, пря́жить, спря́жить, жа́рить. изжа́рить ; || обжига́ть, обже́чь. **Prażyć się**, **Uprażyć się**, пря́житься. жа́риться. изжа́риться.

Prebenda, **-y**, *ж.* духо́вный дохо́дъ, пребе́нда.

Prebendarski, принадлежа́щій къ духо́вному дохо́ду, *см.* **Prebenda.**

Prebendarz, **-a**, *м.* пребенда́рій, получа́ющій пребе́нду.

Precedencja, **-ji**, *ж.* перве́нство, преиму́щество; || предше́ствованіе, *см.* **Pierwszeństwo.**

Precel, **Pracel**, **-cla**, *м.* кре́ндель.

Precepta, **-y**, *ж.* пра́вило, наставле́ніе.

Pręcik, **-a**, *м.* пру́тикъ, хлы́стикъ; || *Бот.* тычи́нка.

Precz, прочь.

Prędki, ско́рый, быстрый. пры́ткій, прово́рный, поспѣ́шный; || живо́й, пы́лкій, вспы́льчивый, горя́чій. нетерпѣ́ливый.

Prędko, ско́ро. бы́стро. прово́рно, поспѣ́шно . живо. **Na prędce**, на́скоро. **W prędce**, вско́рости, вскоре́. **Prędzéj**, скорѣе. **Co prędzéj**, **Co najprędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Prędkomówność, **-ści**, *ж.* говорли́вость; || бѣ́глость въ рѣчáхъ, гибкостъ языка́.

Prędkomówny, говорли́вый; || бѣ́глый въ рѣчáхъ.

Prędkonikły, скоропреходя́щій.

Prędkonogi, быстроно́гій.

Prędkooki, быстроглазый.

Prędkopłynny, быстроте́чный.

Prędkość, **-ści**, *ж.* ско́рость, быстрота́, поспѣ́шность, торопли́вость; || пы́лкость, вспы́льчивость, опроме́тчивость.

Prędkowierność, *см.* **Łatwowierność.**

Prędkowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Preeminencja, **Preminencja**, **-ji**, *ж.* старшинство́, перве́нство.

Prefekt, **-a**, *м.* префе́ктъ.

Prefektowa, **-éj**, *ж.* жена́ префе́кта.

Prefektowski, префекту́рный, префе́ктскій.

Prefektowstwo, **Prefektostwo**, **-a**, *ср.* до́лжность префе́кта.

Prefektura, **-y**, *ж.* префекту́ра; || **градоначáльство.**

Preferencja, **-ji**, *ж.* **преимущество**, предпочте́ніе.

Pręga, **-i**, *ж.* **полоса́**, **черта́**.

Pręgierz, **-a**, *м.* **позо́рный столбъ.**

Pręgierzowy, принадлежа́щій позо́рному столбу́.

Pręgować, черти́ть, проводи́ть по́лосы, ли́ніи; || дѣлать цара́ины; || нестри́ть.

Pręgowany, Pręgowaty, полоса́тый; || исчёрченный.

Prejudycjalny, предвари́тельный, предсуди́мый.

Prejudycjum, *ср. Нескл. Юрид.* заявле́ніе о предвари́тельномъ рѣше́ніи.

Prejudykat, -a, *м. Юрид.* рѣше́ніе по бы́вшему приме́ру, пре́жнее рѣше́ніе воспослѣдовавшее по подо́бному дѣлу.

Prekarjum, *ср. Нескл.* пра́во вре́меннаго владѣ́нія, зави́сящее отъ во́ли сторо́ннягo лица́.

Prekaryjny, добровольный, уступленный по взаимному согла́сію.

Prekludowany, подве́ргшійся после́дствіямъ пропуще́нія рѣши́тельнаго сро́ка, *см.* **Prekluzyjny.**

Prekluzja, -ji, *ж. Юрид.* рѣши́тельный срокъ; || пропуще́ніе сро́ка, просро́чка; || отка́зъ за просро́чкою вре́мени. **Pod prekluzją**, подъ опасе́ніемъ пропусти́ть срокъ.

Prekluzyjny, *Юрид.* просро́ченный.

Prekonizacja, -ji, *ж. Церк.* хиротоніа, рукоположе́ніе.

Prelatura, *см.* **Pralatura.**

Prelegent, -a, *м.* ле́кторъ.

Prelekcja, -ji, *ж.* чтеніе, ле́кція.

Preliminacja, -ji, *ж. Юрид.* предвари́тельное усло́віе, предвари́тельная статья́.

Preliminacyjny, *Юрид.* предвари́тельный, преліминарный.

Preliminowanie, -nia, *ср.* **(dochodów)**, назначе́ніе дохо́довъ.

Preludjum, *ср. Нескл. Муз.* прелю́дія.

Premja, -ji, *ж.* **Premjum**, *ср. Нескл.* пре́мія.

Prenotacja, -ji, *ж.* **(stępla)**, отсро́чка упла́ты гербо́выхъ по́шлинъ до рѣше́нія дѣла: || замѣ́тка, замѣча́ніе; || взыска́ніе штра́фа.

Prenotant, -a, *м.* освобожде́нный отъ платежа́ гербо́выхъ по́шлинъ.

Prenotować, отмѣча́ть, замѣча́ть; || взы́скивать штра́фныя де́ньги.

Prenumerata, -y, *ж.* подпи́ска (*на газе́ту*); || подписна́я цѣна́.

Prenumerator, -a, *м.* подпи́счикъ (*на газе́ту*).

Prenumeratorka, -i, *ж.* подпи́счица (*на газе́ту*).

Prenumerować, подпи́сываться (*на газе́ту*); || абонирова́ть.

Preokupacja, -ji, *ж.* преждевре́менное овладѣ́ніе.

Preopinant, -a, *м.* пе́рвый кто подаётъ го́лосъ и́ли своё мнѣ́ніе.

Preparować, приготовля́ть, гото́вить; || *Областн.* очища́ть, процѣ́живать.

Preparowanie, -nia, *ср.* приготовле́ніе.

Prepozytura, -y, *ж. см.* **Przełożeństwo.**

Prerogatywa, -y, *ж.* преиму́щество, пра́во, *см.* **Przywilej.**

Preskrypcja, -ji, *ж. Юрид.* да́вность. просро́чка, *см.* **Przedawnienie, Usu capio.**

Pręt, -a, *м.* прутъ, лоза́.

Pretekst, -u, *м.* предло́гъ, отгово́рка, по́водъ, видъ. **Zmyślić pretekst**, выдумать предло́гъ **Pod pretekstem cnoty ludzi oszukują**, подъ ви́домъ добродѣтели обма́нываютъ люде́й. **Pod pretekstem**, подъ предло́гомъ.

Pretendent, -a, *м.* соиска́тель, предъявля́ющій пра́во, претенде́нтъ.

Pretendentka, -i, *ж.* претенде́нтка.

Pretendować, тре́бовать имѣть притяза́ніе; || домога́ться, иска́ть.

Pretensja, -ji, *ж.* претє́нзія. тре́бованіе. тре́бовательность, притяза́ніе, домогательство; || **Pretensja procesowa**, пра́во по тя́жбамъ; || *см.* **Uroszczenie, Wymaganie, Żądanie.**

Pretensjonalny, тре́бовательный, притяза́тельный.

Prętki, *см.* **Prędki.**

Prętko, *см.* **Prędko.**

Prewalencja, -ji, *ж.* перевѣсъ, *см.* **Przewaga.**

Prewarykacja, -ji, *ж.* упуще́ніе по слу́жбѣ, по до́лжности.

Prewet, Prywet, -u, *м.* отхо́жее мѣсто. ну́жное мѣсто. ну́жникъ.

Prezbyt, -a, *м.* зо́ркій, дальновидный челове́къ.

Prezbyterium, *ср. Нескл.* священническій домъ; || часть католической це́ркви. гдѣ нахо́дится гла́вный алта́рь, отдѣленная перилами отъ среди́ны хра́ма.

Prezencja, -ji, *ж.* прису́тствіе; || *см.* **Prezenta.**

Prezent, -u, *м.* пода́рокъ, даръ.

Prezenta, -y, *ж.* представле́ніе, внесе́ніе дѣла; || *см.* **Prezentacja.**

Prezentacja, -ji, *ж.* представле́ніе; || предъявле́ніе, я́вка; || *Ком.* предъявле́ніе, я́вка ве́кселя.

Prezentant, -a, *м.* предъяви́тель ве́кселя. *см.* **Remittent.**

Prezentata, -y, *ж.* поме́та числа́, мѣся́ца и го́да (*на входящей бума́гѣ*).

Prężec, *см.* **Praglec.**

Prezentować, Zaprezentować, подноси́ть, подава́ть; || представля́ть (*кого́, кому́*). *см.* **Przedstawiać, Wprowadzać, Poznać, Zapoznać**; || предъявля́ть ве́ксель; || *Воен.* **Prezentować broń**, отда́ть честь (*ружьемъ*), сдѣлать на карау́лъ.

Prezes, -a, *м.* предсѣда́тель; || президе́нтъ; || пре́взусъ (*военнаго суда́*).

Prezesowa, -ej, *ж.* президе́нтша, жена́ президе́нта и́ли предсѣда́теля; || предсѣда́тельница (*общества и т. п.*).

Prezesowski, предсѣда́тельскій, президе́нтскій.

Prezesowstwo, -a, *ср.* предсѣда́тель-

ство; || президе́нство; || предсѣда́тель и́ли президе́нтъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Prężyć, напряга́ть, натя́гивать.

Prezydencja, -ji, *ж.* предсѣда́тельство.

Prezydent, -a, *м.* предсѣда́тель, президе́нтъ. **Prezydent miasta**, городско́й голова́.

Prezydjum, *ср. Нескл.* предсѣда́тельство.

Prezydować, -a, предсѣда́тельствовать.

Prezydujący, предсѣда́тельствующій.

Priori (A), а прі́ори, по заключе́нію впередъ, по наведе́нію, умозри́тельно, *см.* **Posteriori (A)**.

Próba, -y, *ж. Арие.* повѣ́рка, *см.* **Sprawdzenie**; || о́пытъ, испыта́ніе, про́ба, попы́тка; || *Ком.* обра́зчикъ (*сукна и т. п.*); || *Тип* пра́вочный, корректу́рный листъ, пра́вка; || *Театр.* репети́ція; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || **Próba klasztorna**, искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || **Próba na srebrze, złocie**, клей мо́, про́ба (*серебра, золота*); || **Próbki, igły probierskie**, пробирныя и́глы; || пробирный ка́мень, осе́локъ; || *Артил.* про́бная мортира; || **Próba, Próbka u gorzelnika**, волчо́къ (*орудіе для опредѣле́нія сравни́тельной густоты́ или удѣльнаго вѣса*); || **Próba ognia**, испыта́ніе огне́мъ, пы́тка.

Probacja, -ji, *ж* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*).

Probalnia, -ni, *ж.* пробирная печь, ва́гранка, горнъ.

Probant, -a, *м.* послу́шникъ (*въ монастыря́хъ*); || * проидо́ха, челове́къ хи́трый и о́пытный.

Probata, -y, *ж. Юрид. Стар.* доказа́тельство, до́водъ, подтвержде́ніе.

Probatyczny, испыта́тельный; || искуси́тельный.

Probierczy, Probierny, про́бный.

Probiernia, -ni, *ж.* пробирная пала́тка.

Probierny, Probierski, *см.* **Probierczy**.

Probierz, -a, *м.* пробирщикъ, пробиреръ, миницъ-пробиреръ.

Próbka, -i, *ж.* обра́зчикъ, про́ба.

Problema, -y, *ж.* пробле́ма, зада́ча; || загадка.

Próbny, *см.* **Probierczy**.

Probostwo, -a, *ср.* прево́тство, ве́домство прево́та; || про́бство; || духо́вный доходъ. преб е́нда; || священническій домъ.

Proboszcz, -a, *м.* пробстъ, прихо́дскій священникъ, *см.* **Pleban**.

Próbować, Spróbować (czego), про́бовать, попробовать, испытывать, испыта́ть; || примѣривать, примѣря́ть (*что*); || пыта́ться, стара́ться, покуша́ться. **Próbować pióra**, про́бовать перо́. **Próbować szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія. **Spróbować wina**, попро́бовать вино́, отвѣдать вина. *см.* **Kosztować**.

Próbowanie, -nia, *ср.* про́ба, о́пытъ, испыта́ніе; || искуше́ніе.

Próbowany, испы́танный, искушенный; || про́бованный, извѣданный.

Próbowny, про́бный; || испыта́тельный.

Próć, *см.* **Prać**.

Proca, -y, *ж.* пра́ща (*ручно́е орудіе для кида́нія камней*).

Procarz, Procnik, Procownik, -a, *м.* пра́щникъ, вооруженный пра́щею, *см.* **Procа**.

Procedencja, -ji, *ж.* происхожде́ніе, *см.* **Rodowód**.

Proceder, -u, *м. Стар.* посту́покъ, *см.* **Postępek, Postępowanie**; || * дѣло, проце́съ. искъ, тя́жба, *см.* **Proces**; || заня́тіе, про́мыселъ ремесло́.

Procederent, -a, Procede ysta, -y, *м.* промы́шленникъ.

Procedura, -y, *ж.* дѣлопроизво́дство, ходъ дѣла, процеду́ра; || судопроизво́дство; || судоговоре́ніе.

Procent, -u, *м.* проце́нтъ, ростъ, ли́хва. **Procent komisowy**, проце́нтъ за комиссію.

Procentowanie, -nia, *ср.* прираще́ніе проце́нтовъ.

Procentowy, проце́нтный.

Proces, -u, *м.* проце́съ, тя́жба, искъ, дѣло, тя́жебное дѣло. **Proces posessoryjny**, тя́жба о правѣ владѣнія. **Proces graniczny**, межево́й споръ. **Mieć z kim proces**, быть въ тя́жбѣ, тяга́ться съ кѣмъ; || *Хим.* **Proces chemiczny**, химическій процесъ.

Procesować się, *см.* **Prawować się**.

Procesja, -ji, *ж.* торже́ственное ше́ствіе, процессія; || кре́стный ходъ.

Procesowy, тя́жебный, исковой.

Proch, -u, *м.* пыль, прахъ, *см.* **Kurz, Pył**; || по́рохъ (*огнестре́льный*). **Na proch utrzeć, utłuc**, растира́ть. измельча́ть, превраща́ть въ порошо́къ, истоло́чь въ порошо́къ.

Próchnica, Prusnica, -y, *ж.* гнила́я земля́; || тлѣнъ.

Próchnieć, Spróchnieć, гнить, сгнить, тлѣть, истлѣть.

Próchnienie, Spróchnienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, гни́лость, гниль, тлѣніе.

Próchno, -a, *ср.* тлѣнъ, гниль; || *Стар. русск.* порохно́; || трутъ, *см.* **Hubka**; || свѣти́льня. **Spalić co na próchno**, сжечь въ пе́пелъ.

Prochówka, -i, *ж.* родъ древе́сной гу́бки, родъ гриба́.

Prochownia, -ni, *ж.* пороховой заво́дъ, пороховой по́гребъ; || *см.* **Prochownica**; || *Область.* * тюрьма́.

Prochownica, -y, Prochowniczka, -i, *ж. Охот.* пороховни́ца. пороховой рогъ; || пороховой заво́дъ; || песо́чница.

Prochownik, -a, *м.* пороховой мастеръ.

Prochowy, пороховой.

Prócie, *см.* **Prucie**.

Procnik, *см.* **Procarz**.

Procny, пра́щный, *см.* **Proca**.

Prócz, кро́мѣ, исключа́я, *см.* **Oprócz, Wyjąwszy**.

Producent, -a, *м.* производи́тель.

Produkcja, -ji, *ж.* изде́лiе, произведе́нiе; || *Юрид.* предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ.

Produkcyjny, производи́тельный. принося́щiй плоды́, дохо́дный.

Produkować, производи́ть, вырабатывать. **Produkować dokument,** предъявля́ть докуме́нтъ.

Produkowanie, -nia, *ср. Юрид.* предъявле́нiе вызововъ; || предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ, я́вка.

Produkt, -u, *м.* произведе́нiе, проду́ктъ.

Profanować, Sprofanować, осквернять (*святыню*); || профани́ровать, унижа́ть.

Profes, -a, *м.* постри́женный мона́хъ.

Profesja, -ji, *ж.* мастерство́, заня́тiе, профе́ссiя; || ремесло́, про́мыселъ; || исповѣданiе вѣры, монашескiй обѣтъ при постриже́нiи.

Profesjonalista, Profesjonista, -y, *м.* реме́сленникъ, мастеровой́; || промышленникъ.

Profeska, -i, *ж.* постри́женная мона́хиня.

Profesor, -a, *м.* профе́ссоръ.

Profesorski, профе́ссорскiй.

Profesorstwo, -a, *ср.* профе́ссорство.

Profit, -u, *м.* при́быль, вы́года, барышъ, по́льза.

Profitka, -i, *ж.* надста́вка, подста́вка для свѣчно́го огарка.

Profitować, Sprofitować, по́льзоваться, воспо́льзоваться, *см.* **Korzystać.**

Profos, -a, *м. Воен.* профо́съ.

Próg, -ogu, -oga, *м.* поро́гъ.

Prognostyk, u-, *м.* предсказа́нiе; || предзнаменова́нiе, предвѣстiе. при́знакъ, *см.* **Oznaka, Znak.**

Prognostyka, -i, *ж.* предугада́ванiе.

Prognostykować, предска́зывать, предвѣща́ть, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Progowy, поро́жный. принадлежа́щiй порогу.

Program, -u, *м.* програ́мма.

Prohibit, употребительнѣе **Prohibita, -y,** *м.* запрещенный для ввоза изъ-за границы предме́тъ.

Prohibitacja, -ji, *ж.* запрещенiе, возбране́нiе.

Prohibować, запреща́ть. возбраня́ть.

Projekcista, -y, *м.* прожекте́ръ.

Projekt, -u, *м.* прое́ктъ, планъ, начерта́нiе, конце́пть; || намѣренiе, предположе́нiе, *см.* **Zamiar, Zamysł;** || **Projekt do prawa,** законопрое́ктъ, *см.* **Wniosek.**

Projektować, проектировать; || замышля́ть, намѣрева́ться. предполага́ть, полага́ть.

Projektowanie, -nia, *ср.* намѣренiе. предположе́нiе; || начерта́нiе, планъ.

Projektowany, проектированный, предположенный. начертанный.

Prokura, -y, *ж. Ком.* вѣрующее письмо́, довѣренность.

Prokuracja, -ji, *ж.* полномо́чiе.

Prokurat, Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokurator naczelny, оберъ-прокуро́ръ, **—jeneralny,** генера́лъ-прокуро́ръ.

Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokuratorja, -ji, *ж.* прокуро́рство, до́лжность прокуро́ра; || прокуро́рская (*ко́мната*).

Prokuratorski, прокуро́рскiй.

Prokuratorstwo, -a, *ср.* прокуро́рство.

Prokurować, Sprokurować, доставля́ть себѣ, доста́ть. *см.* **Dostać.**

Prolongacja, -ji, *ж.* отсро́чка.

Prolongować, отсро́чить, дать отсро́чку.

Prolongowany, отсро́ченный.

Prom, Pram, Prum, -u, *м.* паро́мъ.

Promemorja, -ji, *ж.* па́мятная запи́ска.

Promenada, -y, *ж.* гуля́нiе, прогу́лка; || гу́льбище, *см.* **Spacer.**

Promień, -nia, *м.* лучъ, про́блескъ; || струя́ (*воды, кро́ви*); || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка; || пе́стикъ (*цвѣто́въ*); || *Мат.* ра́діусъ, полупоперѣчникъ.

Promieniec, Promieniec się, испускать лучи́, сія́ть, блиста́ть.

Promienistość, -ści, *ж.* лучева́рность, сія́нiе лучей.

Promienisty, Promienny, лучи́стый, лучеза́рный; || лучево́й, лучеобра́зный.

Promocja, -ji, *ж.* повыше́нiе, произво́дство; || переводъ въ высшiй классъ (*учебно́го заведе́нiя*).

Promot, -a, *м.* получи́вшiй повыше́нiе.

Promotor, -a, *м. Стар.* попечи́тель; || стара́тель (*бра́тства*).

Promotorka, -i, *ж.* попечи́тельница, покрови́тельница.

Promowować, повышать, подвигать; || производить въ чинъ, выводи́ть въ чины, *см.* **Posunąć, Wynieść, Wywyższyć.**

Promulgacja, -ji, *ж.* обнаро́дованiе.

Promyk, -a, Promyczek, -czka, *м. Уменьш.* сла́бый лучъ.

Propinacja, -ji, *ж.* прода́жа вина́. пите́йная прода́жа. ви́нный о́ткупъ, право на торго́влю вино́мъ по патенту.

Propinator, -a, *м.* ви́нный откупщи́къ.

Propinowanie, -nia, *ср. см.* **Propinacja.**

Proponent, -a, *м.* докла́дчикъ.

Proponować, Zaproponować, предлагать, предложить, представля́ть, представить, докла́дывать. доложить, *см.* **Podać, Przedstawiać.**

Proporcja, -ji, *ж.* соразмѣрность, отношенiе. || *Мат.* пропо́рцiя. **W proporcji do...** соразмѣрно (*чему́*), по мѣрѣ (*чего́*), *см.* **Stosowność, Stosunek.**

Proporcjonalnie, пропорцiона́льно, соразмѣрно чему́.

Proporcjonalny, *Мат.* пропорцiона́льный; || соразмѣрный, *см.* **Stosowny.**

Proporcowy, пра́порный.

Proporcznik, -a, *м. см.* **Chorąży.**

Proporczyk, -a, *м. Воен.* ро́тный значёкъ; || флюга́рка.

Proporzec, -rca, *м.* пра́поръ, зна́мя.

Propozycja, -ji, *ж.* предложе́ніе, представле́ніе; || те́ма, зада́ча, *см.* **Zdanie, Wniosek.**

Propozyta, -ów, *мн. Юрид.* замѣча́нія, напомина́нія, *см.* **Monita.**

Prorocki, проро́ческій. **Po prorocku**, проро́чески.

Proroctwo, -a, *ср.* проро́чество, *см.* **Przepowiednia.**

Prorogacja, -ji, *ж.* отсро́чка; || откла́дываніе.

Prorogować, отсро́чивать, откла́дывать до вре́мени.

Prorok, -a, *м.* проро́къ; || предсказа́тель, уга́дчикъ.

Prorokini, -ni, *ж.* проро́чица.

Prorokować, проро́чить, предсказывать будущее; || прорица́ть; || угадывать, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Prorokowanie, -nia, *ср.* прорица́ніе, гада́ніе, ворожба́.

Prorokowany, предсказанный, предвозвѣщенный.

Prośba, *см.* **Prożba.**

Prościć, Uprościć, упроща́ть, упрости́ть; || выпрямливать, выпрямить, *см.* **Prostować.**

Prościeć, Sprościeć, дѣлаться простымъ, мужикова́тымъ.

Prosiak, -a, *м.* поросёнокъ. *см.* **Prosię.**

Prosiany, просяно́й; || *Бот.* золоту́шникъ, золоте́нь (*растеніе*).

Prosiątko, -a, *ср.* поросёнокъ, осо́сокъ.

Prosić, проси́ть. || **Prosić się**, проси́ться.

Prosić się (o świniach), пороситься.

Prosiciel, -a, *м.* проси́тель.

Prosicielka, -i, *ж.* проси́тельница.

Prosię, -ęcia, *ср.* поросёнокъ. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię**, не было печали, черти накачали.

Prosięcina, -y, *ж.* порося́тина.

Prosięcy, поросячій.

Prosiennik, -a, *м Бот.* па́зникъ. я́стребка.

Proskrypcja, -ji, *ж.* изгна́ніе, опа́ла, *см.* **Wywołanie.**

Proskura, Prosfora, -y, *ж.* просфора́, просвира́ (**w kościele prawosławnym**).

Prośna (świnia), супоро́сая свинья́,

Prośniak, *см.* **Prosiak.**

Prośnianka, -i, *ж.* просяни́ца, просяна́я соло́ма.

Proso, -a, *ср. Бот.* про́со, пшено́.

Prosownica, -y, *ж. Бот.* бѣлое про́со и́ли боро́вое пшено́.

Prosowy, просяно́й. || *Мед.* **Wysypka prosowa**, просяница. мелкая сыпь на тѣлѣ.

Prospekt, -u, *м.* проспе́ктъ; видъ; || объявле́ніе (*объ изданіи книги*), проспе́ктъ.

Prostacki, Prostaczy, простова́тый, просто́й, мужикова́тый.

Prostactwo, -a, *ср.* простова́тость, простота́, мужикова́тость.

Prostaczka, -i, *ж.* проста́я же́нщина, мужи́чка; || просту́шка.

Prostak, -a, *м.* проста́къ, мужи́къ.

Prosto, прямо. Prosto stać, стоять пря́мо; || **Prosto, Poprostu**, про́сто, по́просту. **Poprostu się ubierać**, про́сто одѣва́ться.

Prostodziobek, -bka, *м. Зоол.* вьюро́къ (*птица*).

Prostodzioby, *Зоол.* прямоклю́вый.

Prostokąt, -a, *м. Мат.* прямоуго́льникъ.

Prostokątny, прямоуго́льный.

Prostokreślny, прямолине́йный.

Prostopadła, -ej, *ж.* (**linja**) перпендикуля́рная ли́нія, перпендикуля́ръ

Prostopadle, *Нар.* перпендикуля́рно, отвѣсно.

Prostopadły, перпендикуля́рный. отвѣсный.

Prostość, -ści, *ж.* прямизна́, прямь.

Prostoszczerość, -ści, *ж.* простоду́шность.

Prostota, -y, *ж.* простота́, простосерде́чіе. простоду́шіе. искренность; || простова́тость, глупова́тость, неотёсанность.

Prostować, Wyprostować, Sprostować. выпрямля́ть, выпрямить, распрамля́ть, расправля́ть; || возстановля́ть, возстанови́ть; || * **Sprostować**, поправить, исправить; || наста́вить на и́стинный путь. **Sprostować komu drogę do czego**, проложи́ть кому́ доро́гу къ чему́, доста́вить кому́ сре́дства, спо́собы. || **Prostować się, Wyprostować się**, выпрямиться, держа́ться пря́мо.

Prostowanie, Wyprostowanie, -nia, *ср.* выпрямле́ніе, выправка; || **Prostowanie**, попра́вка. выправле́ніе, исправле́ніе, пове́рка. **Prostowanie pomyłek druku**, попра́вки опеча́токъ, замѣченныя опеча́тки.

Prosty, прямо́й. Oto jest prosta droga, вотъ прямая дорога; || просто́й, несло́жный, обыкновенный.

Prostytucja, -ji, *ж.* распу́тство, распу́тная жизнь.

Proszący, проса́щій.

Proszek, -szku, *м.* порошо́къ; || пыли́нка, порши́нка.

Proszenie, -nia, *ср.* проше́ніе.

Proszkować, истере́ть въ порошо́къ.

Proszony, приглашённый, *см.* **Zaproszony.**

Prószyć, Naprószyć, порошить; || пылить. **Śnieg prószy**, снѣгъ порошитъ, ме́лкій снѣгъ идётъ.

Protegować, покрови́тельствовать; || защищать.

Protekcja, -ji, *ж.* покрови́тельство, заступничество, протекція; || защище́ніе.

Protektor, -a, *м.* покрови́тель, протекторъ; || защи́тникъ.

Protest, -u, *м.* проте́стъ.

Protestacja, -ji, *ж.* протеста́ція; *Юрид.*

охрани́тельная отмѣ́тка; || **опротестова́ніе ве́кселя.**

Protestancki, протеста́нтскій.

Protestować, протестова́ть (*про́тивъ чего́*), объявѝть неудово́льствіе (*на что́*).

Protokół, **-u**, *м.* протоко́лъ, журна́лъ. **Protokół odbiorczy**, сда́точный протоко́лъ. **Protokół obdukcyjny**, протоко́лъ объ осмо́трѣ мёртваго тѣла, ранъ и т. д. **Protokół audjencjonalny**, журна́лъ засѣда́ній. **Protokół licytacyjny**, торго́вый листъ. **Protokół instalacji**, вво́дный протоко́лъ.

Protokółarnie, со внесе́ніемъ въ протоко́лъ.

Protokólarny, внесённый въ протоко́лъ. **Deklaracja protokólarna**, пи́сьменное объявле́ніе.

Protokolista, **-y**, *м.* протоколи́стъ.

Prowadzenie, **-nia**, *ср.* веде́ніе, произво́дство; || управле́ніе: || **Prowadzenie czynności**, дѣлопроизво́дство. **Prowadzenie sprawy**, веде́ніе дѣла, *см.* **Przewodnictwo, Zarząd**; || **Prowadzenie się**, поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Prowadzić, вести́, води́ть, проводи́ть, доводи́ть. **Prowadzić za sobą**, влечь за собо́ю, имѣ́ть слѣ́дствіемъ. **Prowadzić życie świątobliwe**, вести́ благочести́вую жизнь. **Prowadzić sprawę**, вести́, производи́ть дѣло, тя́жбу. **Prowadzić rozmowę**, вести́ разгово́ръ. **Prowadzić wojnę**, вести́ войну́, воева́ть. || **Prowadzić się (z kim pod ręce)**, держа́ться за́ руки, держа́ть другъ дру́га по́дъ руку.

Prowadziciel, **-a**, *м.* проводни́къ, предводи́тель, *см.* **Przewodnik, Wódz.**

Prowadzony, веде́нный, *см.* **Wiedziony.**

Prowent, **-u**, *м. Прост.* дохо́дъ получа́емый съ земли́, *см.* **Dochód, Przychód.**

Prowentowy, дохо́дный. **Pisarz prowentowy**, се́льскій экономъ веду́щій счётъ дохо́довъ съ земли́, съ винокурни и т. д.

Prowincja, **-ji**, *ж.* о́бласть, прови́нція; || дере́вня, *см.* **Parafja, Powiat, Wieś.**

Prowincjał, **-a**, *м.* провинціа́лъ (*священноначальникъ*), настоя́тель монастыря́; || *провинціа́лъ (*жи́тель прови́нціи*).

Prowincjonalny, **Prowincjalny**, областно́й, провинціальный.

Prowizja, **-ji**, *ж.* прови́зія, съѣ́стные припа́сы; || проце́нтъ. вознагражде́ніе за коммиссію, за посре́дничество.

Prowizor, **-a**, *м.* смотри́тель больни́цы, госпита́ля; || провизо́ръ, помо́щникъ содержа́теля апте́ки, апте́карскій помо́щникъ.

Prowizorjalny, **Prowizoryjny**, вре́менный; || предварительный.

Prowizorjum, *ср. Неол.* вре́менное владѣ́ніе чужо́ю со́бственностію.

Prowjant, **-u**, *м.* прови́антъ, продово́льствіе, *см.* **Żywność.**

Prowjantować, снабжа́ть прови́антомъ. съѣ́стными припа́сами, продово́льствовать.

Prowjantowy, прови́антскій.

Prowokacja, **-ji**, *ж. см.* **Wyzwanie.**

Proza, **-y**, *ж.* про́за.

Prożba, **-y**, *ж.* про́сьба проше́ніе. **Prożba o pojednanie**, мирово́е проше́ніе.

Prożek, **-żka**, *м.* поро́жекъ; || ше́йка (*у скрипки*).

Próżen, *см.* **Próżny.**

Próżnia, **-ni**, *ж.* пустота́, пусто́е простра́нство.

Próżniacki, пра́здный, празднолюби́вый, лѣни́вый.

Próżniactwo, **-a**, *ср.* пра́здность, лѣ́ность. *см.* **Lenistwo, Próżnowanie.**

Próżniaczka, **-i**, *ж.* лѣни́вица, лѣня́йка.

Próżniaczy, *см.* **Próżniacki.**

Próżniak, **-a**, *м.* лѣни́вецъ, лента́й, лежебо́къ.

Próżno, напра́сно, тщѣ́тно; || пу́сто.

Próżnogłówka, **-i**, *м. и ж.* пустя́, безмо́зглая голова́

Próżnomowność, **-ści**, *ж.* пустосло́віе.

Próżnomowny, пустосло́вный.

Próżność, **-ści**, *ж.* суета́, су́етность, тщета́. тщѣ́тность; || легкомы́сленность; || пустота́, поро́жнее мѣ́сто; *см.* **Czczość, Marność.**

Próżnostka, **-i**, *ж.* ничто́жная мѣ́лочь, || мѣ́лкое самолю́біе.

Próżnota, **-y**, *ж.* пустота́. *см.* **Próżność, Czczość**; || пра́здность. безде́йствіе

Próżnować, пра́здно проводи́ть вре́мя, ничего́ не дѣ́лать, лѣни́ться; || быть не за́нятымъ, незамѣ́щеннымъ, *см.* **Wakować.**

Próżnowanie, **-nia**, *ср.* пра́здность. безде́лье.

Próżny, пусто́й, поро́жній, нава́нятый ни кѣ́мъ. **Próżne miejsce**, пустопоро́жное мѣ́сто. **Próżny dom**, пусто́й. незанятый домъ. **Wóz próżny**, порожнякъ; || напра́сный, тщѣ́тный, су́етный. **Próżna nadzieja**, напра́сная наде́жда. **Próżna chwała**, тщесла́віе, *см.* **Czczy, Daremny, Marny.**

Pruć, поро́ть, распа́рывать. || **Pruć się**, поро́ться.

Pruchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Pruchno, *см.* **Próchno.**

Prucie, **-cia**, *ср.* распа́рываніе.

Prum, *см.* **Prom.**

Prychać, фы́ркать (*о лошади*).

Pryciać, **Pruciać**, *Охот.* иска́ть зве́ря, идти́ по́ слѣду, *см.* **Śladować, Tropić.**

Prycza, **-y**, *ж.* **Prycz**, **-u**, *м.* на́ры (*досчатый выше по́ла помо́ст для спанья́*).

Pryka, **-i**, *ж.* подпо́ра, подста́вка, стойка.

Prym, **-u**, *м. Муз.* пе́рвый тонъ га́ммы; || * превосхо́дство, преиму́щество, верхъ. **Iść z kim o prym**, стара́ться опередить кого́.

Pryma, **-y**, *ж. Церк.* пе́рвый часъ (*молитвы*); || *Муз.* пе́рвая пѣ́вица и т. д. *см.* **Prym.**

Prymacja, **-ji**, *ж.* зва́ніе примаса.

Prymarja, **-ji**, *ж.* ра́нняя обѣ́дня.

Prymas, **-a**, *м.* примасъ.

Prymasowstwo, **-a**, *ср. см.* **Prymacja.**

Pryma-weksel, **-ksla**, *м.* пе́рвый ве́ксель.

Prymicje, **-ji**, *мн.* пе́рвое отправле́ніе литургіи новопосвященнымъ свяще́нникомъ.

Pryncypał, **-a**, *м.* хозя́инъ, ма́стеръ, ста́ршій; || *Муз.* пе́рвый го́лосъ въ орга́нахъ.

Pryncypalny, *см.* **Główny, Naczelny.**

Prysk, **-u**, *м.* жаръ, раскалённые у́голья.

Pryskać, Prysnąć, брызгать, брызнуть: || ло́паться, трескаться; || * разрушаться. исчезать, пропадать. **Krew prysnęła z żyły**, кровь брызнула изъ жилы. **Nadzieje me prysły**, мои надежды исчезли, пропали. **Bańka prysła**, пузырь ло́пнулъ. **Prysła mu jedna struna u skrzypców**, у него́ ло́пнула одна́ струна́ на скрыпкѣ, *см.* **Trzeszczeć, Pękać.**

Pryskanie, **-nia**, *ср.* трескъ, трещаніе, ло́паніе.

Prysnąć, *см.* **Pryskać.**

Pryśnięcie, **-cia**, **Pryśnienie**, **-nia**, *ср.* брызганье, трещаніе, ло́паніе.

Pryszcz, Pryszczel, **-a**, *м.* прыщъ, пры́щикъ, пупы́рь, пупы́рышекъ.

Pryszczenica, **-y**, *ж. Бот.* молоди́ло, ни́щая трава́, прыщене́цъ.

Pryszczowaty, прыщева́тый.

Pryszczowy, относя́щійся къ прыщу́.

Prytnąć, подпрыгну́ть, подскочи́ть.

Prywata, **-y**, *ж.* ли́чная выгода; || ча́стная жизнь. || **Prywata zakonnicza**, со́бственность мона́ха, отдѣ́льная отъ о́бщей монастырской.

Prywatnie, прива́тно, ча́стно, ча́стнымъ о́бразомъ.

Prywatny, прива́тный, ча́стный.

Pryzm, **-u**, *м.* **Pryzma**, *ср. Нар.* **Pryzmat**, **-u**, *м. Мат.* при́зма; || *Опт.* раекъ.

Prządca, **-y**, **Prządek**, **-dka**, *м.* пряди́льщикъ.

Prządka, **-i**, *ж.* пря́ха, пряди́льщица; || *Ест. Ист.* шелкопря́дъ (*гусеница*).

Prządnia, **-ni**, *ж.* пряди́льня.

Prządny, пряди́льный.

Przałka, **-i**, *ж.* родъ гру́ши.

Prząść, прясть.

Prząślić konopie, чеса́ть ленъ.

Prząśłka, **-i**, *ж. см.* **Przęsłka.**

Prząśnica, **-y**, *ж.* пря́лка, пря́слица.

Przaśnica, **-y**, *ж.* опрѣсно́къ.

Przaśnik, **-a**, *м.* опрѣсно́къ.

Przaśny, прѣсный, безква́сный. **Miód przaśny**, медъ сыре́цъ.

Przebaczać, Przebaczyć, проща́ть, прости́ть, извини́ть, извиня́ть, отпуска́ть, отпусти́ть (*грѣхи́, вину́*); || поми́ловать.

Przebaczanie, Przebaczenie, **-nia**, *ср.* прощеніе, извине́ніе, отпуще́ніе; || поми́лованіе.

Przebaczliwość, **-ści**, *ж.* снисходи́тельность, долготерпѣніе, кро́тость.

Przebąkać, Przebąkiwać, Przebąknąć, бормота́ть, пробормота́ть.

Przebalować zimę, прогуля́ть, промоту́ть (*напр. всю зи́му*).

Przebankietować, промота́ться, задава́я пиру́шки, прокути́ть.

Przebawić się (gdzie), провести́ вре́мя.

Przebiedz, *см.* **Przebiegać.**

Przebieg, **-u**, *м.* перебѣ́гъ, перебѣ́жка; || прохо́дъ, доро́га, путь; || перелѣ́тъ. || **Przebieg, Przebiegacz**, **-a**, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, *см.* **Przebieglec**; || **Przebiegi**, **-ów**, *мн.* про́иски, улóвки, ухищре́нія, хи́трости.

Przebiegać, Przebiedz, перебѣ́гать, пробѣ́гать, пробѣ́жать. || **Przebiegać się, Przebiedz się**, пробѣ́гаться.

Przebieglec, **-glca**, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, пройдоха́, проны́ра, хитре́цъ.

Przebiegłość, **-ści**, *ж.* проны́рство, лука́вство, хи́трость.

Przebiegły, хи́трый, лука́вый, проны́рливый, изворо́тливый; || загнанный (*о лошади*).

Przebierać, Przebrać, перебира́ть, перебра́ть, разбира́ть, разобра́ть, выбира́ть, вы́брать, изби́рать, изобра́ть. **Przebierać palcami**, перебира́ть па́льцами. || **Przebierać kogo**, переодѣ́вать, переряжа́ть. **Przebrali ją po mężku**, ее одѣ́ли въ мужско́е пла́тье. || **Przebrać miarę**, не соблюда́ть мѣ́ры (*въ пи́щи*), хвати́ть не въ мѣ́ру, че́резъ край (ли́шнее вы́пить), предаться излишеству, быть невоздержнымъ, вы́йти изъ предѣ́ловъ, изъ границъ (*благоразу́мія*). || **Przebierać się, Przebrać się**, исчерпываться, исчерпа́ться, истощаться, истощи́ться, не доставать; || переодѣ́ваться, переодѣ́ться, переряжаться, переряди́ться; || пробира́ться, пробра́ться (*куда*).

Przebieracz, **-a**, *м.* прихотникъ, разбо́рчивый, тре́бовательный человѣкъ.

Przebieranie, Przebranie, **-nia**, *ср.* выбира́ніе, разбира́ніе; || перебо́рчивость, разбо́рчивость. **Przebieranie miary**, излишество, невоздержность, чрезмѣ́рность; || переодѣ́ваніе. || *Горн.* **Przebieranie ręczne**, сортирова́ніе.

Przebierca, **-y**, *м. Ком.* биржево́й ма́клеръ (**spekulujący na kursa wymiany**).

Przebierka, **-i**, *ж. Горн.* разбо́ръ (*руды*).

Przebierny, разбо́рчивый, перебо́рчивый, прихотли́вый, тре́бовательный. **Przebierny w jedzeniu**, ла́комка, сластёна.

Przebierstwo, **-a**, *ср, Ком.* сравне́ніе

рáзныхъ вéксельныхъ кýрсовъ, арбитрáжъ.

Przebijać, Przebić, пробивáть, пробúть, прошибáть, прошибúть, проходúть, протекáть; || пробивáть, промáчивать насквóзь; || проламывать, проломáть; || просвéчивать. **Przebić kogo szpadą**, проколóть, пронзúть кого шпагóю, **Tu należy przebić ścianę**, здѣсь слѣдуетъ проломáть стѣну. **Te słowa wskroś me serce przebiły**, эти слова пронзúли моё сéрдце. **Kolor przebija**, крáска пробивáетъ. **Papier przebija**, бумáга протекáетъ. || **Przebijać się, Przebić się**, пробивáться, пробúться, продирáться, продрáться, протéснúться. **Słońce przebija się przez chmury**, сóлнце просвéчиваетъ сквозь тýчи.

Przebijanie, Przebicie, -a, *ср.* пробивáніе, проницáніе, проломъ.

Przebitny, проницáемый.

Przebłagać, умúлостивить, умилосéрдить, упросúть, умолúть.

Przebłyskiwać, просвéчивать, проблéскивать, просвéркивать.

Przebóg! Бóга рáди! рáди Бóга! Бóже мой! Великíй Бóже!

Przebój, -oju, *м.* проломъ. **Iść na przebój**, итти на проломъ, пробивáться сквозь непріятельское вóйско.

Przebrać, *см.* **Przebierać**.

Przebranie, *см.* **Przebieranie**.

Przebrnąć, переправúться чéрезъ бродъ, перейтú переѣхать чéрезъ бродъ; || * превозмóчь, преодолѣть.

Przebród, -odu, *м.* **Przebrodzenie, -nia**, *ср.* переправа чéрезъ бродъ.

Przebrukować, перемостúть.

Przebrzydły, прескверный, гнýсный, мéрзкій.

Przebuć, Przebuwać, *см.* **Przezuwać**.

Przebudować, перестрóить.

Przebyć, *см.* **Przebywać**.

Przebycie, *см.* **Przebywanie**.

Przebyt, -u, *м. Стар.* пребывáніе; || переходъ, переправа.

Przebytny, проходúмый.

Przebyty, прóйденный, совершéнный.

Przebywać, пребывáть, проживáться, жúтельствовать; || **Przebyć**, переправúться, персйтú. **Przebyć rzekę wpław**, переправúться чéрезъ рѣку вплавь.

Przebywanie, -nia, *ср.* пребываніе, жúтельство, *см.* **Pobyt**; || переправа (*чéрезъ рѣку*).

Przeć, перéть, напирáть, тѣснúть, оттѣснять; || налегáть, *см.* **Nalegać, Napierać**. **Przeć nieprzyjaciela na bagna**, оттѣснять непріятеля къ болóтамъ; || давúть, гнестú. **Prze mnie w piersiach**, у менá дáвитъ въ груди́, я чýвствую давлéніе въ груди́. || * **Przeć kogo**, протѣснять, угнетáть кого, *см.* **Cisnąć, Przyciskać, Przypierać**; || **Przeć się**, противúться, упирáться.

Przeć, прѣть; || печь. **Słońce prze**, сóлнце печётъ.

Przecedzać, Przecedzić, процѣживать, процѣдúть.

Przecedzanie, Przecedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе.

Przecedzony, процѣженный.

Przeceniać, Przecenić, запрáшивать, запросúть, дорожúться.

Przechadzać, Przechodzić, изнáшивать, износúть (*плáтье, обувь*); || *Стар.* переживать, переходúть. || **Przechadzać się**, прогýливаться, прохáживаться.

Przechadzanie się, -nia się, *ср.* прохáживаніе; || прогýлка.

Przechadzka, -i, *ж.* прогýлка.

Przecharsły, заморённый, замýченный, запалённый (*о лошади*).

Przechera, Przechyra, -y, *м.* хитрéцъ, лукáвецъ, проныра, пройдóха.

Przecherny, Przechyrny, хúтрый, лукáвый, пронырливый, коварный.

Przechód, -u, *м.* переходъ, проходъ, перехождéніе. **Czekać kogo na przechodzie**, ожидáть кого на дорогѣ. **Przechód wojsk**, переходъ войскъ; || отхóдъ, отхóжее, нýжное мѣсто.

Przechodni, перехóжій, проходнóй. **Dom przechodni**, проходнóй домъ; || переходный, врéменный; || *Грам.* переходящій, дѣйствúтельный.

Przechodnia, -ni, *ж.* аллéя, прóсадь.

Przechodny, перехóжій, прохóжій.

Przechodowy, транзúтный, провóзный. **Handel przechodowy**, транзúтная торгóвля, транзúтъ, провóзъ. **Cło przechodowe**, транзúтная пóшлина.

Przechodzący, преходящій, скоропроходящій, скоротéчный.

Przechodzenie, -nia, *ср.* перехóдъ.

Przechodzić, *см.* **Przechadzać**.

Przechodzić, Przejść, переходúть, перейтú, проходúть, пройтú, переступáть, переступúть. **Przejść kurs nauk**, пройтú, окóнчить курсъ наýкъ. **Przejść most**, перейтú чéрезъ мостъ; || превышáть, превосходúть, опережáть. **To przechodzi granice podobieństwa do prawdy**, э́то неправдоподóбно. **To przechodzi wiarę**, э́то невѣроя́тно. **Przechodzić kogo nauką**, опережáть кого въ наýкѣ. **Przechodzić kogo mężtwem**, превосходúть кого мýжествомъ; || проницáть, понимáть. **Dreszcz mię przechodzi**, дрожь менá понимáетъ. || **Przejść się**, пройтúсь, прогулáться, *см.* **Przechadzać się**.

Przechodzień, -dnia, *м.* прохóжій.

Przechodzisty, *см.* **Przechodni, Przechodny**.

Przechów, -owu, *м.* хранéніе, сохранéніе, сбережéніе; || укрывáтельство, укрытíе.

Przechować, *см.* **Przechowywać**.

Przechowanie, *см.* **Przechowywanie**.

Przechówek, -wka, *м.* зимовáлый скотъ.

Przechowywać, Przechować, сохранúть,

сохранять, сберегать. сберечь; || укрывать, укрыть, утаивать, утаить.

Przechowywacz, -а, м. утайщикъ, укрыватель.

Przechowywaczka, -i, ж. утайщица, укрывательница.

Przechowywanie, Przechowanie, -nia, ср. укрывательство, скрываніе.

Przechrzcianka, -i, ж. перекрещенка, жидовка, принявшая крещеніе.

Przechrzcić, Przechrzciwać, перекрестить. перекрещивать.

Przechrzczenie, -nia, ср. перекрещеніе.

Przechrzta, -y, м. выкрестъ, жидъ обратившійся въ христіанскую вѣру.

Przechwalać, Przechwalić, выхвалять. восхвалять, превозносить похвалами. || **Przechwalać się**, выхвалять себя, превозносить себя похвалами, хвастаться, величаться, превозноситься.

Przechwalca, -y, м. хвастунъ, бахвалъ, самохвалъ.

Przechwałka, -i, ж. угроза. см. **Pogróżka**; || самохвальство, бахвальство, похвальба.

Przechwycony, перехваченный, перенятый.

Przechylać, Przechylić, наклонять, наклонить, перегибать. перегнуть.

Przechylanie, Przechylenie, -nia, ср. наклоненіе, нагибаніе; || склонъ, наклонъ; || скатъ, спускъ, см. **Pochyłość**.

Przechylisko, -a, ср. покатость, скатъ, косогоръ.

Przechytrzyć, перехитрить.

Przeciąg, -u, м. переходъ (*войска*), см. **Przechód, Przeciąganie**; || продолженіе, теченіе (*времени*); || пространство, протяженіе, см. **Przestrzeń**; || проволочка, замедленіе, см. **Przedłużenie**; || **Przeciąg powietrza**, сквозной вѣтеръ.

Przeciągać, Przeciągnąć, перетягивать, перетянуть, протягивать, протянуть. проволакивать, проволочь; || продолжать, продолжить, продлить; || переходить, перейти, проходить, пройти. **Przeciągnąć kogo na swoję stronę**, перетянуть, привлечь кого на свою сторону. **Przeciągać sprawę**, откладывать, проволакивать дѣло, дѣлать проволочку. **Wojsko przez miasto przeciągnęło**, войско прошло черезъ городъ. **Przeciągnąć wojnę**, продолжить, продлить войну. || **Przeciągać się, Przeciągnąć się**, продолжаться, продлиться; || вытягиваться, вытянуться, протягиваться, протянуться; || *Стар.* **Przeciągać się z kim**, бороться съ кѣмъ.

Przeciąganie, -nia, **Przeciągnięcie**, -cia, **Przeciągnienie**. -nia, ср. продолженіе, удлиненіе; || проволочка, промедленіе; || переходъ, перехожденіе; || потягота.

Przeciągły. продолжительный, протяжный, удлиненный, вытянутый. **Głos przeciągły**, протяжный голосъ. **Twarz przeciągła**, вытянутое лицо. **Choroba przeciągła**. продолжительная болѣзнь.

Przeciążać, Przeciążyć, обременять, обременить, слишкомъ нагружать, нагрузить.

Przeciążenie, -nia, ср. обременение, отягощеніе.

Przecie, Przecię, Przecież, однако, однако-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря на то, по крайней мѣрѣ, наконецъ; || же. **Chwała Bogu, że przecie skończyło się**, слава Богу, что наконецъ это окончилось. **Miej przecież rozum**, будь же поумнѣе, благоразумнѣе.

Przecięcie, -cia, ср. разрѣзъ, перерѣзъ, надрѣзъ; || *Mat.* разрѣзъ, сѣченіе; || профиль. **W przecięciu**, среднимъ числомъ, въ сложности. **Przecięciowo**, по среднему количеству.

Przeciekać, Przeciec, протекать, проникать.

Przecierać, Przetrzeć, протирать, протереть, перетирать, перетереть. **Przecierać sobie oczy**, протирать себѣ глаза. || **Przecierać się**, перетираться; || разъясняться. разчищаться. **Niebo przeciera się**, небо разъясняется, прочищается.

Przecieranie, -nia, **Przetarcie**, -cia, ср. перетираніе, протираніе, трѣніе.

Przecierpieć, выстрадать, вытерпѣть, перенести, выдержать.

Przecięty, пересѣченный, разсѣченный. перерѣзанный, разрѣзанный, раскроенный. разрубленный, перерубленный. **Twarz przecięta**, лицо въ рубцахъ, со шрамами.

Przeciężyć, см. **Przeciążać**.

Przecinać, Przeciąć, пересѣкать, пересѣчь, разсѣкать, разсѣчь, перерубливать. перерубить. раскалывать, расколоть. разрѣзывать, разрѣзать. **Przeciąć głowę pałaszem**, разрубить голову палашомъ. **Przeciąć co na pół**, разрѣзать что пополамъ.

Przecinalnia, -ni, ж. *Горн.* рѣзноплющильный валъ, желѣзорѣзной валъ.

Przecinanie, -nia, **Przecięcie**, -cia, ср. пересѣченіе. разсѣканіе, раскалываніе. разрѣзываніе. разрубаніе.

Przecinek, -nka, *и* -nku, м. *Грам.* запятая.

Przecisk, -u, м. напоръ. нажиманіе. **Na przecisk**, напроломъ. напорывъ.

Przeciskać, Przecisnąć, перекидывать, перекинуть, перебрасывать, перебросить. || **Przeciskać się, Przecisnąć się**, протѣсниться, продираться, продраться, пробираться. пробраться (*сквозь толпу*).

Przeciw, Przeciwko, противъ, противу, напротивъ, насупротивъ. **Walczyć przeciw komu**, сражаться противъ кого. **Mieszkać przeciw zamku**, жить напротивъ замка. **Przeciw wodzie płynąć**, плыть противъ теченія воды; || къ, въ отношеніи къ, въ сравненіи съ. **Niewdzięczność**

przeciw swemu dobroczyńcy, неблагодáрность къ своему благодѣтелю, *см.* **Dla, Względem. Niczemeś ty przeciw niemu**, ты ничтó въ сравнéніи съ нимъ. **Przeciw komu wychodzić**, выходúть къ кому на встрѣчу, встрѣчáть. **Idź do tego domu, który jest przeciwko**, ступáй въ этотъ домъ, который стоúтъ напрóтивъ, ступáй въ противополóжный домъ. **Lekarstwo przeciw chorobie**, лѣкáрство отъ болѣзни. *см.* **Na.**

Przeciwdziałanie, -nia, *ср.* противодѣйствіе, обрáтное дѣйствіе, реáкція, *см.* **Oddziaływanie.**

Przeciwić się, Sprzeciwiać się, Sprzeciwić się, противúться, воспротúвиться, сопротивлáться; || мѣшáть, перéчить; || противорѣчить, прекосл вить.

Przeciwienie się, Sprzeciwienie się, -nia się, *ср.* сопротивлéніе, противодѣйствіе; || противорѣчіе, прекослóвіе.

Przeciwieństwo, -a, *ср.* противополóжность, несовмѣстность, противность, рáзность, несоглáсіе, контрáстъ; || столкновéніе, споръ; || превратность. **Doznałem wielu przeciwieństw w mém życiu**, я испытáлъ мнóго превратностей въ моéй жúзни.

Przeciwko, *см.* **Przeciw.**

Przeciwległość, -ści, *ж.* противополóжность.

Przeciwległy, противополóжный, противный, *см.* **Sprzeczny.**

Przeciwmowność, -ści, *ж.* противорѣчіе, *см.* **Sprzeczność.**

Przeciwnaturalnie, противоестéственно. неестéственно.

Przeciwnaturalny, противоестéственный, неестéственный.

Przeciwnica, Przeciwniczka, -i, *ж.* **противница**; || соперница.

Przeciwnie, напрóтивъ. **Nie ja tobie, ale przeciwnie ty mnie winieneś**, не я тебѣ, напрóтивъ ты мнѣ дóлженъ. **On przeciwnie utrzymuje**, онъ утверждáетъ противное, онъ противнаго мнѣнія. || Обрáтно. **Lekarstwo przeciwnie działa**, лѣкáрство дѣйствуетъ обрáтно. не такъ какъ слѣдуетъ. || Навúворотъ, превратно. **Wszystko przeciwnie robi**, онъ всѣ дѣлаетъ навúворотъ. напрóтивъ. **Przeciwnie co zrozumieć**, превратно понять что́. || Вопреки. **Przeciw woli czyjéj**, вопреки, прóтивъ чьей вóли.

Przeciwnik, -a, *м.* противникъ; || соперникъ.

Przeciwnikowy, противничій, противническій.

Przeciwność, -ści, *ж.* противность, противорéчіе, *см.* **Przeciwieństwo, Sprzeczność**; || непріятность: || превратность, злополýчіе, несчáстіе, бѣдствіе. **Wychowany w szkole przeciwności**, воспúтанный въ шкóлѣ несчáстій; || *Астрон.* противостоáніе.

Przeciwny, противный. противополóжный. **Rozkaz przeciwny**, откáзъ. отмѣна приказáнія. **Przeciwny prawu**, противозакóнный. *Въ видѣ нарѣчія:* **Przeciwném jest**, несоглáсно (*съ тѣмъ*).

Przeciwo-pismo, -a, *ср.* тáйная запúска, тáйный актъ (*здѣ заявляется намѣреніе не исполнять принятаго на себя обязáтельства*).

Przeciwpołożenie, -nia, *ср. Астрон.* противостоáніе.

Przeciwprostokątna, -éj, *ж. Мат.* гипотенýза. ипотенýза.

Przeciwskarpa, -y, *ж. Фортиф.* контрескáрпъ.

Przecknąć się, проснýться, очнýться.

Przecuchnąć, потерáть непріятный зáпахъ; || **Przecuchnąć czém**, провонять.

Przecucić, пробудúть. || **Przecucić się**, пробудúться, очнýться.

Przecudnie, Przecudownie, чудéсно, дúвно. превосхóдно.

Przecudny, Przecudowny, чудéсный, дúвный, превосхóдный.

Przećwiczenie, -nia, *ср.* упражнéніе, занятіе, обученіе.

Przećwiczyć (kogo w czém), обучúть, вышколить, наставúть: || **Przećwiczyć kogo**, отколотúть. отдубасить. вздуть (*кого*). || **Przećwiczyć się (w czém)**, выучúться, обучúться (*чему*).

Przecz, зачѣмъ, для чего́. *Стар.* **Przecz myślicie złe rzeczy w sercach waszych**, зачѣмъ вы злоумышля́ете въ сердцáхъ вáшихъ? **Nie przecz inszego**, не для чего́ инóго. **Ni przecz, ni zacz**, ни прó что, ни зá что. || Поперегъ. *см.* **Poprzek.**

Przeczący, отрицáтельный. *Мат.* **Znak przeczący**, мúнусъ.

Przeczekać, переждáть.

Przeczenie, -nia, *ср.* отрицáніе. запирáтельство, отпирáтельство.

Przeczerpać, изчéрпать, истощúть.

Przeczerpanie, -nia, *ср.* изчерпáніе, истощéніе.

Przeczerpany, исчéрпанный, истощéнный.

Przeczesać, разчесáть.

Przeczęstować, промотáться, разорúться на пиры, на угощéніе.

Przecznica, -y, *ж.* просéлочная дорóга, поперéчная úлица.

Przecznik, -a, *м. Горн.* квéршлагъ; || противополóжное мнѣніе.

Przeczność, *см.* **Sprzeczność.**

Przeczny, *см.* **Poprzeczny**; || *см.* **Sprzeczny.**

Przeczuć, *см.* **Przeczuwać.**

Przeczucie, -cia, *ср.* предчýвствіе.

Przeczuwać, Przeczuć, предчýвствовать.

Przeczuwanie, -nia, *ср.* предчýвствіе, *см.* **Przeczucie.**

Przeczyć, противорéчить. прекослóвить.

Przeczyszczać, Przeczyścić, очищáть. очúстить, прочищáть. прочúстить, перечищáть, перечúстить.

Przeczyszczanie, Przeczyszczenie, -nia, *ср.* очищéніе. **Dać na przeczyszczenie**, дать слабúтельное, пронóсное.

Przeczyszczony, очúщенный вычищенный.

Przeczytać, прочитáть.

Przeczytanie, -nia, *ср.* чтéніе. прочтéніе.

Przed (пéредъ согласными бýквами **Przede**), предъ. пéредъ, прéжде, до. **Przed kościołem**, пéредъ цéрковью. **Przed potopem**, до потóпа. **Przed końcem roku**, прежде окончáнія гóда. **Iść przed się**, итти впередъ, прямо. **Przyjść przed czasem**, притти заблаговрéменно, прежде-врéменно. **Przedtém tak bywało**, такъ бывáло прéжде. въ старину. **Stać przede drzwiami**, стоять у дверей. **Mieć przed kim pierwszeństwo**, имéть преимýщество пéредъ кéмъ.

Przedać, *см.* **Przedawać**.

Przedąć, *см.* **Przedymać**.

Przedaj, *см.* **Przedaż**.

Przedajność, -ści, *ж.* продáжность. *см.* **Przedaźność**; || мздоимство.

Przedajny, продáжный.

Przedanie, *см.* **Przedawanie**.

Przedawać, Przedać, продавáть, продáть.

Przedawacz, -a, *м.* продавéцъ.

Przedawaczka, -i, *ж.* продавщúца, торгóвка.

Przedawanie, Przedanie, -nia, *ср.* продáжа. **Na przedanie**, на продáжу.

Przedawca, -y, *м.* продавéцъ, продавщúкъ. торговéцъ.

Przedawnić, *Юрид.* воспóльзоваться дáвностію.

Przedawnienie, -nia, *ср.* неупотреблéніе. **Pójść w przedawnienie**, выйти изъ употребленія. || *Юрид.* дáвность, просрóчка.

Przedaż, -y, *ж.* продáжа. сбытъ. **Przedaż publiczna**, публúчные торги, *см.* **Licytacja**.

Przedaźność, -ści, *ж.* продáжность; || **Przedaźność urzędów**, взяточничество.

Przedaźny, продáжный.

Przedbramny, приворóтный.

Przędca, -y, *м.* прядúльщикъ.

Przeddasze, -sza, *ср.* **Przeddaszek, -szku**, *м.* навéсъ, крóвелька.

Przeddzień, -dnia, *м.* канýнъ, предыдýщій день.

Przeddzienny, бывшій на канýнѣ.

Przede, *см.* **Przed**.

Przedech, -u, *м.* выдыхáніе.

Przededniem, пéредъ разсвéтомъ, пéредъ наступлéніемъ дня.

Przededniowy, *см.* **Przeddzienny**; || ýтренній, бывáющій пéредъ разсвéтомъ.

Przedemną (вм. **Przede mną**), передо мнóю.

Przedeń (сокращенó изъ **Przed nim, Przed nią**), пéредъ нимъ, пéредъ нéю.

Przedewszystkiém, прéжде всегó, предварúтельно.

Przedgórze, -a, *ср. Геогр.* мысъ. носъ, *см.* **Przylądek**; || предгóрье.

Przedgraniczny, пограничный.

Przedimię, -ienia, *ср.* употребúтельное **Przedimek, -mka**, *м. Грам.* членъ.

Przedjesień, -ni, *ж.* конéцъ лéта.

Przędka, *см.* **Prządka**.

Przedłużać, Przedłużyć, продолжáть, продолжúть, продлúть; || протягивать, протянýть; || удлиннять. удлиннúть, прибавлять въ длину. дéлать длиннéе. **Przedłużyć termin wypłaty**, продлúть срокъ выплаты, отсрóчить выплату. **Przedłużyć stół**, сдéлать длиннéе столъ. **Przedłużać samogłoskę**, протягивать глáсную бýкву. произноситъ её дóлго.

Przedłużanie, Przedłużénie, -nia, *ср.* продолженіе. промедлéніе; || протягиваніе; || удлиннéніе. **Przedłużenie terminu**, отсрóчка. разсрóчка.

Przedłużnica, -y, *ж. Горн.* колéно.

Przedmiejski, подгорóдный; || находящійся въ предмéстіи.

Przedmieścianin, -a, *м.* жúтель предмéстья. слобожáнинъ, посáдскій.

Przedmieścianka, -i, *ж.* жúтельница предмéстья, слобожáнка.

Przedmieście, -ścia, *ср.* предмéстье. слобóда. посáдъ, форштáтъ.

Przedmiot, -u, *м.* предмéтъ; || существó, содержáніе. **Przedmiot sprawy**, существó дéла.

Przedmoście, -ścia, *ср. Фортиф.* тетъ-де-пóнъ, предмóстное прикрытіе, мостовóе оборóнное укрéпленіе; || мéсто пéредъ мостóмъ.

Przedmostowy, предмóстный.

Przedmowa, -y, *ж.* предисловіе, предувѣдомленіе.

Przedmówca, -y, **Przedmownik**, -a, *м.* актéръ произносящій прологъ въ театрáльной пьéсѣ.

Przedmowny, вступúтельный, предувѣдомúтельный.

Przedmuchać, Przedmuchnąć, продувáть, продýть.

Przedmur, -u, *м.* **Przedmurze**, -a, *ср. Фортиф.* передúній валъ. огрáда; || оплóтъ, защúта, оборóна.

Przedmurny, Przedmurowy, находящійся за вáломъ, за огрáдою.

Przedni, передúній. **Przednie zęby**, передніе зýбы. || Передовóй, главный, знáтный, первостепéнный. **Przedniejsze dwory europejskie**, первостепéнные европéйскіе дворы. **Przednia straż**, авангáрдъ. передовáя стрáжа. || Прекрáсный, отлúчный, превосхóдный.

Przednica, **-y**, *ж.* перёдъ, перёдняя часть; || передо́къ (*у во́за*).

Przednie, *Стар.* главне́йшимъ о́бразомъ, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе; || необыкнове́нно, чрезвыча́йно. **Człowiek przednie bogaty**, человѣкъ чрезвыча́йно бога́тый.

Przednik, **-a**, *м.* передово́й, вожа́къ.

Przednio, соверше́нно, вполнѣ, превосхо́дно.

Przedniość, **-ści**, *ж.* превосхо́дство.

Przednówek, **-wka**, *м.* **Przednowie**, **-wia**, *ср.* почи́нъ, пе́рвые дни жа́твы; || * недоста́токъ, ску́дость.

Przedobiedni, предобѣденный.

Przedostatni, предпослѣдній.

Przedpiekło, **-a**, **Przedpiekle**, **-a**, *ср.* преддве́рie а́да.

Przedpiersień, **-śnia**, *м. Фортиф.* бру́ствер, парапе́тъ.

Przedpogrzebowy, предпохоро́нный.

Przedpokój, **-ju**, *м.* пере́дняя, прихо́жая.

Przedpołudnie, **-nia**, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Przedpołudniowy, у́тренній.

Przedpotopowy, допото́пный.

Przedramię, **-ienia**, *ср. Анат.* предпле́чье, часть руки́ отъ ло́ктя по кисть.

Przedrapać, процара́пать, разцара́пать.

Przedrozwodowy, *Юрид.* предразво́дный (бы́вшій до расторже́нія бра́ка).

Przedruk, **-u**, *м.* перепеча́тываніе, перепеча́тка, контрафа́кція.

Przedrukiwacz, **-a**, *м.* перепеча́тыватель.

Przedrukować, **Przedrukowywać**, перепеча́тать, перепеча́тывать.

Przedrukowanie, **Przedrukowywanie**, **-nia**, *ср. см.* **Przedruk.**

Przedrzeć, **Przedrzeć się**, *см.* **Przedzierać**, **Przedzierać się.**

Przedrzeźniać (kogo), передра́знивать, || **Przedrzeźniać się (komu)**, насмѣха́ться, издѣва́ться, подсмѣиваться, глумиться, трунить (*надъ кѣмъ*).

Przedrzeźnianie, **-nia**, *ср.* передра́знываніе, насмѣшка, глумле́ніе.

Przedrzymać, продрема́ть, прос а́ть. || **Przedrzymać się**, вздремну́ть, засну́ть немно́го.

Przedścienny, находя́щійся у стѣны́. *Фортиф.* **Przedścienny zasзаńc**, равели́нъ, полумѣсяцъ.

Przedsię, *вм.* **Przed się**, *см.* **Przed. Brać przed się**, *см.* **Przedsiębrać.**

Przedsiębierca, **Przedsiębiorca**, **-y**, *м.* предпринима́тель, содержа́тель; || подря́дчикъ, поставщикъ; || промы́шленникъ.

Przedsiębierstwo, **Przedsiębiorstwo**, **-a**, *ср.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.

Przedsiębrać, **Przedsięwziąść**, предпринима́ть, предприня́ть, бра́ться, взя́ться; || принима́ться, приня́ться. **Przedsięwziąść podróż**, предпринять путешествіе. **Przedsięwziąść co nad siły**, взя́ться за что́ не по си́лам.

Przedsiębranie, **-nia**, *ср.* предпринима́ніе, предпрія́тіе.

Przedsienie, **-nia**, *ср.* **Przedsionek**, **-nka**, *м.* сѣни, прихо́жая, преддве́рie. **Przedsionek kościelny**, па ерть (*у церкви*).

Przedsięwzięcie, **-cia**, *ср.* предпрія́тіе, рѣше́ніе, намѣре́ніе. **Przedsięwzięcie środków**, мѣропрія́тіе.

Przedsięwzięty, предпри́нятый.

Przedsionek, *см.* **Przedsienie.**

Przedskórek, **-rka**, *м. Анат.* кра́йняя плоть.

Przedsłowie, **-wia**, *ср.* предисло́вie.

Przedślubny, предбра́чный, заключе́нный пе́редъ совершеніемъ бра́ка. **Kontrakt przedślubny**, бра́чный догово́ръ, ря́дная, пи́сьменное усло́вie о соверше́ніи бра́ка.

Przedśmiertny, предсме́ртный.

Przedsób, **-u**, *м. Горн.* штре́ба.

Przedsobek, **-bka**, *м.* пере́дъ у пла́тья.

Przedsobny, пере́дній, передово́й; || *Филос.* объективный, предме́тный.

Przedstanowczy, предвари́тельный.

Przedstawiać, **Przedstawić (kogo komu)**, представля́ть, предста́вить. || **Przedstawić (co komu)**, излага́ть, изложить, доноси́ть, донести́.

Przedstawianie, **Przedstawienie**, **-nia**, *ср.* представле́ніе; || докла́дъ, изложе́ніе, донесе́ніе. **Przedstawienie do łaski**, представле́ніе о поми́лованіи. **Na przedstawienie ministra**, по представле́нію мини́стра. || *Театр.* представле́ніе (*драмы и т. д.*). || **Przedstawienie wekslu**, предъявле́ніе, я́вка вексе́ля.

Przedświętny, быва́ющій передъ пра́здникомъ, наканунѣ пра́здника.

Przedtém, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, когда́-то. **Godzina przedtém**, часъ тому́ наза́дъ.

Przedugoda, **-y**, *ж.* предвари́тельное усло́вie, предвари́тельная сдѣлка.

Przedugodny, предвари́тельный, прелиминарный.

Przedwarzać (kogo, z kogo), *Стар.* насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться.

Przedwcześnie, преждевре́менно

Przedwczesny, преждевре́менный, заблаговре́менный.

Przedwczoraj, тре́тьягодня, *см.* **Onegdaj.**

Przedwczorajszy, бы́вшій тре́тьягодня, *см.* **Onegdajszy.**

Przedweselny, предше́ствующій свадьбѣ. **Dar przedweselny**, свадебный пода́рокъ.

Przedwiecznie, предвѣ́чно, пре́жде вѣко́въ.

Przedwieczność, **-ści**, *ж.* предвѣ́чность.

Przedwieczny, предвѣ́чный

Przedworze, Przeddworze, -a, *ср.* пере́дній дворъ,

Przedwstępny, пріуготови́тельный, предвари́тельный, вступи́тельный.

Przedychać, испаря́ться.

Przedymać, Przedąć, продува́ть, проду́ть || *Муз.* фальши́вить.

Przedysputować, переспо́рить, *см.* **Dysputować.**

Przędza, -y, *ж.* пря́жа; || нить; || ткань. **Przędza życia,** нить жи́зни, *см.* **Pasmo. Przędza pajęcza,** паути́на. || *Бот.* **Kania przędza,** во́лчья трава́, кропи́вная мали́на.

Przędzalnia, -i, *ж.* пряди́льная маши́на.

Przędzarnia, Przędziarnia, -ni, *ж.* пряди́льня, пряди́льная фа́брика.

Przędzenie, -nia, *ср.* пряде́ніе; || пря́жа.

Przedział, -u, *м.* раздѣ́лъ, отдѣ́лъ, отдѣле́ніе; || промежу́токъ, разстано́вка, разстоя́ніе; || разли́чіе, ра́зность; || пробо́ръ (*на головѣ*). **Zostawić przedziały między wyrazami,** дѣ́лать разстано́вки ме́жду слова́ми, разставля́ть слова́. **Zbyt wielki pomiędzy wami jest przedział,** ме́жду ва́ми сли́шкомъ большо́е разли́чіе.

Przedziałać (w co), передѣ́лать, преобразова́ть, преврати́ть; || подкупи́ть, *см.* **Przekupować.**

Przedziałowy, раздѣли́тельный, перепо́нчатый. *Анат.* **Błona przedziałowa,** грудобрю́шная прегра́да, порепо́нка.

Przędziarka, -i, *ж.* пря́ха, пряди́льщица, *см.* **Prządka.**

Przędziarz, -a, *м.* пряди́льщикъ.

Przedzielać, Przedzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.

Przedzielnica, -y, *ж.* перегоро́дка; || *Ткач.* мото́къ, та́лька.

Przedzielny, дѣли́мый, раздѣли́мый, отдѣли́мый. **Ściana przedzielna,** забо́ръ; || перего́родка, разгоро́дка, *см.* **Przegroda, Przepierzenie;** || могу́чій, всемогу́щій.

Przedzierać, Przedrzeć, продира́ть, продра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. || **Przedzierać się, Przedrzeć się,** продира́ться, продра́ться, протѣсни́ться, пробива́ться, проби́ться.

Przedzieranie, -nia, Przedarcie, -cia, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе. **Przedzieranie się, Przedarcie się,** *ср.* **(przez co),** вторже́ніе; || проника́ніе, проница́ніе (*лучей*).

Przędziono, -a, *ср.* мото́къ, та́лька (*нитокъ*); || *Ком.* мото́къ изъ десяти́ пасмъ. **Przędziono pereł,** ни́тка же́мчугу.

Przedziurawiać, Przedziurawić, продира́вливать, продира́вить.

Przedziwnie, ди́вно, удиви́тельно, изуми́тельно.

Przedziwny, удиви́тельный, необыкнове́нный.

Przędziwo, -a, *ср.* прядь, пря́жа; || пря́диво, куде́ля.

Przefarbować, перекра́сить.

Przefarbowany, перекра́шенный.

Przeformować, *см.* **Przekształcić.**

Przeformowanie, *см.* **Przekształcenie.**

Przeformowany, *см.* **Przekształcony.**

Przefrymarczenie, -nia, *ср.* мѣна. обмѣнъ.

Przefrymarczyć, промѣня́ть, обмѣня́ть.

Przegadać, Przegadywać, переспо́рить. **Przegadać czas,** провести́ вре́мя въ разгово́рахъ. || **Przegadywać się z kim,** спо́рить, вести́ кру́пный разгово́ръ съ кѣмъ. **Przegadać się,** вдо́воль наговори́ться, заговори́ться.

Przeganiać, Przegonić, Przegnać, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, разгоня́ть, разогна́ть. **Wiatr przegania chmury,** вѣтеръ разгоня́етъ ту́чи. || **Przeganiać kogo,** обгоня́ть, опережа́ть.

Przegarnąć, Przegarniać, Przegarnywać, разброса́ть, разбра́сывать; || пробра́ть, пробира́ть руко́ю (*во́лосы на головѣ*).

Przegarzać (kogo), оскорбля́ть, кори́ть. || **Przegarzać (komu),** глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przegarzanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, руга́тельство, глумле́ніе.

Przegiąć, *см.* **Przeginać.**

Przegibać, перегиба́ть, нагиба́ть. || **Przegibać się,** нагиба́ться, перегиба́ться.

Przegięcie, -cia, *ср.* **Przegięcina, -y,** *ж.* переги́бъ.

Przegięty, пере́гнутый.

Przeginać, Przegiąć, сгиба́ть, согну́ть, наклоня́ть, наклони́ть. || **Przeginać się, Przegiąć się,** сгиба́ться, согну́ться, наклоня́ться, наклони́ться.

Przeginanie, -nia, Przegięcie, -cia, *ср.* изги́бина, изги́бъ.

Przegląd, -u, *м.* смотръ (*войска́мъ*), осмо́тръ; || обозрѣ́ніе, обзо́ръ.

Przeglądać, Przejrzeć, обозрѣва́ть, обозрѣ́ть, осма́тривать, осмотрѣ́ть, просма́тривать, просмотрѣ́ть; || повѣря́ть, свѣря́ть, слича́ть. **Przeglądać rachunki,** повѣря́ть счёты. **Przedlądać wojsko,** дѣ́лать смотръ войска́мъ. || **Przeglądać się, Przejrzeć się,** глядѣ́ться, смотрѣ́ться.

Przeglądanie, Przejrzenie, -nia, *ср.* осма́триваніе, обозрѣ́ніе. **Przeglądanie się,** смотрѣ́ніе на себя́ (*въ зеркало*)

Przeglądność, Przeględność, -ści, *ж.* прозо́рливость, проница́тельность, предусмотрительность, *см.* **Przezorność.**

Przeglądny, Przeględny, прозо́рливый, проница́тельный, предусмотри́тельный, *см.* **Przezorny, Oględny.**

Przeględność, *см.* **Przeglądność.**

Przeględny, *см.* **Przeglądny.**

Przegłodnieć, проголода́ться.

Przegłodzić (kogo), промори́ть го́лодомъ.

Przegłosować, Przegłoskować (kogo), получи́ть бо́льшее число́ голосо́въ. ||

Przegłosować (na kogo), произвести балотировку.

Przegnać, *см.* **Przeganiać.**

Przegnić, сгнить, перегнить, испортиться.

Przegniewać, разгнѣвать, разсердить.

Przegnoić, сгноить, перегноить; || *Агр.* унавозить (*зе́млю*).

Przegon, -u, *м.* прогонъ, прогонка, перегонъ (*скота*); || прогонъ, дорога между двумя изгородями, ведущая къ выгону; || борозда отъ сохи; || * гоньба, скачка, перегонка, бѣганіе въ запуски, *см.* **Wyścig.**

Przegorzały, перегорѣлый.

Przegorzeć, перегорѣть.

Przegorzknąć, прогорькнуть.

Przegospodarować, разориться отъ безпорядочнаго хозяйства.

Przegotować, переварить.

Przegrabić, разграбить, разграблять, разбивать, растряхивать граблями (*сѣно*).

Przegrać, *см.* **Ppzegrywać.**

Przegradzać, Przegrodzić, перегораживать, перегородить.

Przegradzanie, -nia, *ср.* перегораживаніе.

Przegrana, -ej, *ж.* проигрышъ, проигранная партія; || пораженіе, разбитіе.

Przegranie, -nia, *ср. см.* **Przegrana.**

Przegrany, проигранный.

Przegrawać, *Муз.* прелюдировать, играть, сыграть прелюдію.

Przegrawanie, -nia, *ср. Муз.* прелюдія.

Przegrażać, Przegrażać się (komu, na kogo), угрожать, стращать, грозиться.

Przegroda, -y, *ж.* преграда, препятствіе; || перегородка, разгородка, перебо́рка; || простѣнокъ.

Przegrodzenie, -nia, *ср.* перегородка.

Przegrodzić, *см.* **Przegradzać.**

Przegróżka, -i, *ж.* угроза.

Przegrywać, Przegrać, проигрывать, проиграть; || *Муз.* разыгрывать, исполнять.

Przegrywacz, -a, *м.* проигрывающій.

Przegryzać, Przegryzć, перегрызать, перегрызть, прогрызать, прогрызть, разгрызать, разгрызть; || разъѣдать, переѣдать. **Rdza przegryza żelazo**, ржавчина разъѣдаетъ желѣзо.

Przegryzek, -zka, *м.* колкость, колкое, язвительное слово.

Przegrzać, нагрѣть слишкомъ.

Przegrzmieć, Przegrzmiewać, прогреметь.

Przegub, -u, *м.* **Przeguba, -y**, *ж.* перегибъ, изгибъ; || суставъ, сочлененіе, смычка. **Przegub w łokciu**, сочлененіе локтя.

Przegubny, гибкій.

Przegubowy, Przegubowaty, суставный; || изгибистый.

Przegwizdać, Przegwizdywać, подсвистывать, высвистывать.

Przehandlować, проторговать, потерять отъ неудачной торговли; || промѣнять.

Przehulać, прогулять, промотать, протранжирить.

Przeinaczać, Przeinaczyć, переиначивать, переиначить, извращать, извратить, измѣнять, измѣнить.

Przejąć, *см.* **Przejmować.**

Przejadać, Przejeść, проѣдать, проѣсть, переѣдать, переѣсть. **Przejeść majątek**, проѣсть, промотать имѣніе.

Przejazd, -u, *м.* переѣздъ, проѣздъ.

Przejażdżka, -i, *ж.* прогулка, проѣздка.

Przejednać, Przejednywać (kogo), помирить, примирить. **Przejednać sobie kogo**, склонить кого на свою сторону, привлечь къ себѣ.

Przejednywać, *см.* **Przejednać.**

Przejem, *род. п.* **Przejmu**, *м.* переѣмъ, перехваченіе, поймка.

Przejemca, -y, *м.* поймщикъ, перейм-щикъ.

Przejeść, *см.* **Przejadać.**

Przejściowy, переходный.

Przejęty, перенятый, перехваченный.

Przejezdny, проѣзжій, удобный для ѣзды.

Przejeżdżać, Przejechać, проѣзжать, проѣхать, переѣзжать, переѣхать. **Przejechał całą Europę**, онъ проѣхалъ, объѣхалъ всю Европу. **Koło go przejechało**, колесо переѣхало его. || **Przejeżdżać się, Przejechać się**, проѣзжаться, проѣздиться, прокататься, прокатиться.

Przejeżdżający, проѣзжающій; || проѣзжій, пассажиръ, ѣздокъ, сѣдокъ.

Przejma, -y, *ж.* перейма, перехваченіе; || отрѣзаніе. **Na przejmy, w przejmy**, попеременно, по очереди, поочередно, посменно.

Przejmacz, -a, *м.* перейм-щикъ.

Przejmować, Przejąć, перехватывать, перехватить (*письма*); || **Przejąć komu drogę**, отрѣзать кому дорогу; || **Przejąć co od kogo**, перенимать, перенять, принимать, принять; || овладѣть; || проникать, проникнуть, проницать, прохватывать. **Strach mię przejął**, страхъ овладѣлъ мною. **Zimno mnie na wskroś przejmuje**, холодъ насквозь прохватываетъ меня. **Przejąć rzemiosło jakie**, перенять какое либо ремесло, научиться ремеслу. || **Przejmować się, Przejąć się**, проникаться, убѣждаться.

Przeistaczać, Przeistoczyć, превращать, превратить, претворять, претворить, преобразовывать, преобразовать, преображать, преобразить; || *Богосл.* пресуществлять.

Przeistaczanie, Przeistoczenie, -nia, *ср.* превращеніе, претвореніе, преобразованіе, преображеніе. **Przeistaczanie kruszców**, претвореніе металловъ; || *Богосл.* пресуществленіе.

Przeistoczony, превращённый, претворённый, преобразованный, преображённый; || *Богосл.* пресуществлённый.

Przejrzale, бдительно, неусыпно, *см.* **Czujnie**; || предусмотрительно, осмотрительно, осторожно.

Przejrzałość, -ści, *ж.* бдительность, неусыпность, *см.* **Czujność**; || предусмотрительность, прозорливость, осмотрительность, осторожность.

Przejrzały, бдительный, неусыпный, *см.* **Czujny**; || предусмотрительный, прозорливый, осмотрительный, осторожный.

Przejrzany, предъизбранный, преопределённый, предназначенный, предвозвещённый; || предвидённый, предусмотрённый.

Przejrzeć, *см.* **Przeglądać, Przezierać.**

Przejrzenie, -nia, *ср.* просмотръ.

Przejrzysty, прозрачный, *см.* **Przezroczysty**; || видимый, очевидный, ощутительный, *см.* **Widoczny.**

Przejść, *см.* **Przechodzić.**

Przejście, -ścia, *ср.* переходъ, проходъ, переправа. **Stan przejścia**, переходное состояние.

Przekadzać, обкуривать, кадить.

Przekałać, Przekłuwać, Przekłuć, прокалывать, проколоть.

Przekarzać się, противорѣчить (*кому*), спорить (*съ кѣмъ*).

Przekąs, -u, *м.* язвительное, колкое слово, насмѣшка.

Przekąsać, Przekąsywać, Przekąsić, перекусывать, перекусить, прокусывать, прокусить, перегрызать, перегрызть; || **Przekąsić czego**, перекусить что-нибудь, закусить чѣмъ-нибудь (*хлѣбомъ, сыромъ*).

Przekąska, -i, *ж.* закуска.

Przekątna, -ej, Przekątnia, -tni, *ж. Мат.* діагональ, искосина.

Przekaz, -u, *м.* ассигновка; || сдача, передача, передовъ; || перенось; || трансферть; || *Стар.* запрещение, препятствие; || отказъ по завѣщанію.

Przekazać, Przekazywać, передать, передавать, уступить, уступать; || перенести, переносить.

Przekazanie, -nia, *ср.* передача кому своихъ правъ.

Przekaźca, -y, *м.* уступающій (*своё право другому*); || *см.* **Przeszkodnik.**

Przekinąć, перекинуть, перебросить. || **Przekinąć się (na czyję stronę)**, перейти (*на чью сторону*).

Przekińczyk, -a, *м.* перебѣжчикъ, перемѣтчикъ; || * отступникъ.

Przekląć, *см.* **Przeklinać.**

Przekład, -u, *м.* переводъ, переложение.

Przekładać, Przełożyć, перекладывать, переложить (*съ одного мѣста на другое*); || прокладывать (*бѣлою бумагою книгу*); || *Хим.* переслоивать, накладывать слоями; || переводить (*съ одного языка на другой*), *см.* **Tłumaczyć**; || представить, изложить (*мнѣніе*), *см.* **Przedstawiać, Przekazywać**; || **Przekładać co nad co, kogo nad kogo**, предпочитать (*что либо чему, кого кому*), давать преимущество (*чему, кому*), *см.* **Przenosić**; || **Przekładać kogo nad czém**, приставить кого къ чему, поставить кого надъ чѣмъ, поручить смотрѣніе кому надъ чѣмъ.

Przekładnia, -dni, *ж. Грам.* перестановка (*словъ*); || *Муз.* транспортировка, переложение.

Przeklęcie, -cia, *ср.* проклятіе.

Przeklęstwo, Przekleństwo, -a, *ср.* проклятіе.

Przeklętnica, -y, *ж.* проклятая, отверженная женщина, окаянница, нечестивица.

Przeklętnik, -a, *м.* проклятый, отверженный человѣкъ, окаянникъ, нечестивецъ.

Przeklęty, проклятый, окаянный, нечестивый, *см.* **Niegodziwy.**

Przeklinać, Przekląć (иногда: **Przeklnąć**), проклинать, клясть, проклясть; || ругать, порицать, осыпать проклятіями.

Przeklinacz, -a, *м.* проклинающій.

Przeklinanie, -nia, *ср.* проклинание.

Przekłóć, Przekłuć, *см.* **Przekałać.**

Przekłóty, Przekłuty, проколотый, пронзенный.

Przekołatać, проколотить, пробить; || * мыкать горе, проводить жизнь въ несчастіи, бѣдствовать. **Przekołatałem swój wiek**, я промыкалъ свой вѣкъ, я бѣдствовалъ во всю свою жизнь. || **Przekołatać się**, протесниться, продраться, пробиться.

Przekomarzać, досаждать, дразнить, поперечить, препятствовать, мѣшать, преслѣдовать. || **Przekomarzać się**, тревожиться, безпокоиться, сердиться, выходить изъ терпѣнія; || противорѣчить самому себѣ или другъ другу, поперечить другъ другу.

Przekonać, *см.* **Przekonywać.**

Przekonanie, -nia, *ср.* убѣжденіе, увѣренность; || доказательство.

Przekonany, убѣжденный, увѣренный.

Przekonywać, Przekonać (kogo o czém), убѣждать, убѣдить, удостовѣрять, удостовѣрить, увѣрять, увѣрить; || уличать, уличить, изобличать, изобличить, доказывать, доказать. || **Przekonywać się, Przekonać się (o czém)**, убѣждаться, убѣдиться, удостовѣряться, удостовѣриться, быть увѣреннымъ (*въ чёмъ*).

Przekonywanie, -nia, *ср.* удостовѣреніе, увѣреніе; || изобличеніе, улика, *см.* **Przekonanie.**

Przekop, -u, *м.* (иногда: **Przekopa, -y**,

ж.), прокóпъ, ровъ, канáлъ. || *Горн.* **Przekop, Stok, Roznos**, открытый водопровóдъ.

Przekopać, *см.* **Przekopywać.**

Przekopany, прокóпанный, прорытый.

Przekopisty, нарытый.

Przekopjować, переписывать, переписáть. списывать, списáть, копировáть, скопировáть.

Przekopywać, Przekopać, взрывáть, разрывáть, прокáпывать, прокопáть. || **Przekopywać się**, прокáпываться, докáпываться.

Przekor, -u, *м.* **Przekora. -y**, *ж.* сопротивлéніе, препятствіе; || противорѣчіе, прекослóвіе. **Na przekor, Na przekorę**, на злó (*кому*), наперекóръ, вопреки (*чему*).

Przekorny, непокóрный, непослýшный, упрямый, несговóрчивый. **Duch przekorny**, духъ противорѣчія, *см.* **Krnąbrny, Przeciwny, Sprzeczny.**

Przekraczać, Przekroczyć, переступáть. переступúть. перешагнýть, переходúть, перейтú; || *нарушáть, нарýшить, преступáть, преступúть, превышáть, превысить. **Przekroczyć granice przyzwoitości**, выйти изъ границъ **приличія.**

Przekraczanie, -nia, *ср.* нарушéніе (*закóна*), превышéніе (*власти*), злоупотребленіе. *см.* **Przekroczenie.**

Przekradać, Przekraść, провозúть украдкою, тайкóмъ, тáйно ввозúть (запрещенные товáры). || **Przekradać się, Przekraść się**, прокрáдываться, прокрáсться, подкрáдываться, подкрáсться.

Przekradacz, -a, *м.* **(towarów)**, контрабандúстъ.

Przekradkiem, украдкою, тайкóмъ.

Przekradźca, -y, *м. см.* **Przekradacz.**

Przekraść, *см.* **Przekradać.**

Przekrawać, Przekroić, перекрáивать, перекроúть, || перерѣзывать, перерѣзать (*пополáмъ*).

Przekrawanie, -nia, *ср.* перекрáиваніе; || перерѣзываніе (*пополáмъ*).

Przekręcać, Przekręcić, перевёртывать, перевернýть, свёртывать, свернýть. **Przekręcić klucz**, свернýть ключъ; || *перековéркивать, перековеркать, переинáчивать, переинáчить, превратно толковáть (*чужія словá*).

Przekreślać, Przekreślić, зачёркивать, зачеркнýть. похѣрить, вычёркивать, вымáрывать, помáрывать.

Przekreślanie, -nia, *ср.* вычёркиваніе, вымáрываніе.

Przekreślenie, -nia, *ср.* помáрка.

Przekroczenie, -nia, *ср.* проступóкъ, нарушéніе, превышéніе.

Przekroczyć, преступúть. нарýшить.

Przekroczyciel, -a, *м.* нарушúтель (*закóна*), *см.* **Przestępca.**

Przekroić, *см.* **Przekrawać.**

Przekryć, Przekrywać, скрыть, скрывáть, утáивать, утаúть, *см.* **Przechowywać.**

Przekrzcić, *см.* **Przechrzcić.**

Przekrzyczeć, перекричáть (*кого*).

Przekrzta, *см.* **Przechrzta.**

Przekrzykiwać, покрúкивать.

Przekrzywiać, Przekrzywić, искривлáть, искривúть.

Przekształcać, Przekształcić, преобразóвывать, преобразовáть, преобразúть; превращáть, превратúть. перемѣнúть, перемѣнúть; передѣлывать, передѣлать.

Przekształcanie, Przekształcenie. Przekształtowanie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемѣна.

Przekształcony, преобразóванный, превращенный, измѣненный. передѣланный.

Przekup, -u, *м.* перекýпъ, перекýпка, мелочнóй торгъ, мелочнáя, раздробúтельная, рóзничная продáжа; || пóдкупъ. **Sprzedawać na przekup**, продавáть въ рóзницу, по мелочáмъ, враздрóбь.

Przekupień, -pnia, *м.* перекýпщикъ, перепродавéцъ, лáвочникъ. барышникъ, торгáшъ. **Przekupień starych rzeczy**, лоскýтникъ. **Przekupień starych książek**, букинúстъ, торгýющій стáрыми книгами.

Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, взя́тка.

Przekupka, -i, *ж.* торгóвка, перепродавúца, лáвочница, барышница.

Przekupnie, посрéдствомъ пóдкупа.

Przekupniowy, перекýпщичій, лáвочный, мелочнóй, барышнический.

Przekupny, подкупнóй, склóнный къ пóдкупу, продáжный.

Przekupować, Przekupiać, Przekupić, перекупáть, перекупúть; || подкупáть, подкупúть. **Przekupić sędziego**, подкупúть судью.

Przekupowanie, Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, лихоимствó; || мздоимство.

Przekupstwo, -a, *ср. см.* **Przekup, Przekupowanie.**

Przekurzać, Przekurzyć, прокýривать, прокурúть, накýривать, накурúть.

Przekwas, -u, *м. Хим.* перекись.

Przekwasić, перекúсить; || *Хим.* довестú до высшей стéпени перекислéнія.

Przekwaśny, перекúшенный.

Przekwaszenie, -nia, *ср. Хим.* перекислéніе.

Przekwintować, приверéдничать, жемáниться; || насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*).

Przekwintowanie, -nia, *ср.* приверéдничанье. жемáнство, напыщенность.

Przekwinty, -ów, *мн.* кóлкія насмѣшки, шýтки.

Przelać, *см.* **Przelewać.**

Przeładować, Przeładowywać, слúшкомъ нагружáть, слúшкомъ обременúть, отягощáть; || перегружáть, перекладывать грузъ. || **Przeładować się, Przeładо-**

wywać się, отягощáть себя́, взвали́ть на себя́ но́шу, отягоща́ться, нагружáться, обременя́ться.

Przeładowanie, -nia, *ср.* излишняя кладь, нагру́зка, излишний грузъ; || *Морс.* перегру́зка (*товáровъ*), пересáживание (*людéй*); || **Przeładowanie frachtu**, перегру́зка товáровъ.

Przeładowany, слишкомъ нагруженный, слишкомъ обремененный, отягощённый.

Przełaj, -ju, *м. Стар.* пересéчéние пути́, доро́ги. Тепéрь э́то сло́во употребля́ется то́лько въ ви́дѣ нарѣ́чія: **Na przełaj**, напролóмъ, сломя́ го́лову, стремглáвъ. || *Стар.* **Z przełaje, Z przełaju**, съ бóку, сторонóю, издалекá.

Przełaja, -ji, *ж. Стар. Охот.* облáва.

Przełakocić, пролáкомить.

Przełamać, Przełamywać, переломи́ть, переломáть, переламывать; || преодолéть, преодолéвать, обуздáть. обу́здывать. **Przełamać trudności**, преодолéть трýдности. **Przełamać gniew swój**, обуздáть свой гнѣвъ. || *Разбивáть, прерывáть.

Przełamanie, Przełamywanie, -nia, *ср.* переломлéние, переламываніе; || преодолéніе. обуздáніе.

Przelanie, *см.* **Przelewanie.**

Przelany, перелúтый; || прóлитый, разлúтый; || *переведённый, перенесённый, устýпленный.

Przelatać, Przelatywać, Przelecieć, перелетáть, перелетéть, пролетáть, пролетéть.

Przełaz, -u, *м.* пролáзъ, отвéрстіе, сквозь котóрое мóжно пролѣзáть; || перелѣзáніе.

Przełazić, Przeleźć, перелѣзáть, перелéзть, пролѣзáть, пролéзть.

Przelecieć, *см.* **Przelatać.**

Przeledwie, едвá, съ бóльшимъ трудóмъ, насúлу. **Ledwie przeledwie wyperswadowałem mu**, насúлу я уговорúлъ егó.

Przeległość, -ści, *ж.* промежýтокъ, разстоя́ніе.

Przeległy, промежýточный.

Przelękły, испýганный.

Przelęknąć, Przeląc, испугáть, настращáть. || **Przelęknąć się, Przeląc się**, испугáться.

Przelęknienie, -nia, *ср.* испýгъ.

Przelękniony, *см.* **Przelękły.**

Przelew, -u, *м. Умен.* **Przelewek**, *см.* **Przelewanie**; || передáча, перевóдъ, устýпка (*вéкселя*). **Przelew długu**, перевóдъ дóлга, *см.* **Cessja, Indos.** || **Przelew nadania**, передáча правъ; || пролúтіе. **Bez przelewu krwi**, безъ пролúтія крóви. || ***Nie przelewki to**, э́то не шýтка.

Przelewać, Przelać, переливáть, перелúть, проливáть, пролúть. || *Передавáть, переводúть, уступáть. **Przelać swoje prawa na kogo**, передáть кому́ свои́ права́.

Przelewacz, -a, *м. см.* **Przelewca.**

Przelewanie, Przelanie, -nia, *ср.* переливáніе, переливка; || пролúтіе; || *передáча, устýпка, перевóдъ (*денéгъ*).

Przelewca, -y, *м.* переливщикъ. **Krwi przelewca**, проливáющій кровь, кровожáдный, кровопúйца; || передавáтель (*вéкселя*), передáтчикъ.

Przelewek, -wku, *м.* переливка, *см.* **Przelew.**

Przelewny, передáточный, *см.* **Nadpis.**

Przeleżały, залежáвшійся, перележáлый.

Przeleżeć, пролежáть. || **Przeleżeć się**, отдохнýть, отлежáться; || перележáться, испóртиться.

Przelichwić, промотáться, занимáя у ростовщикóвъ.

Przeliczenie, -nia, *ср.* перечисле́ніе, счúтаніе, перечéтъ; || недочéтъ, ошúбка въ счéтѣ.

Przeliczny, многочúсленный.

Przeliczony, сосчúтанный, сочтённый, исчúсленный; || сосчúтанный съ излúшкомъ, съ ошúбкою въ счéтѣ.

Przeliczyć, Przeliczać, пересчúтать, пересчéсть, пересчúтывать, перечúслить, перечúслять, исчúслить, исчúслять; || насчúтать, насчúтывать (*лишнее*). || **Przeliczyć się**, обсчúтаться, обчéстся, ошúбиться въ счéтѣ.

Przelizać, Przelizywać, вылúзывать, вылúзывать.

Przełknąć, *см.* **Przełykać.**

Przełoga, -i, *ж. Тип.* винтъ для сжимáнія и разжиманія тискóвъ.

Przełom, -u, *м.* проломъ. брешь.

Przełomić, *см.* **Przełamać.**

Przełomny, лóмкій; || *укротúмый.

Przelot, -u, *м.* полетъ, перелетъ, перелетáніе.

Przelotny, перелéтный.

Przełotrować, прокутúть, прогулять, промотáть (*имѣніе*).

Przełożenie, -nia, *ср.* переложéніе, перестáвка, перестановка: || представлéніе, предложéніе, заявлéніе.

Przełożeński, начáльническій, настоя́тельскій, игýменскій.

Przełożeństwo, -a, *ср.* власть, начáльство; || первéнство, преимýщество; || настоя́тельство, игýменство (*въ монастырѣ*).

Przełożona, -ej, *ж.* начáльница; || настоя́тельница, игýменья (*въ монастырѣ*).

Przełożony, -ego, *м.* начáльникъ, стáршій; || настоя́тель монастыря́, игýменъ.

Przełożyć, *см.* **Przekładać.**

Przeludnić się, сдéлаться многолю́днѣе.

Przeludnienie, -nia, *ср.* чрезмѣ́рное увеличéніе населéнія. многолю́дство, многолю́діе.

Przełykać, Przełknąć, проглáтывать, проглотúть.

Przełysieć, олысéть.

Przemądry, премýдрый.

Przemądrzały, Przemędrzały, педáнтъ, неумѣстно выказывающій свою учёность, ýмничающій; || утончённый, хúтрый, ýмный.

Przemądrzeć, Przemędrzeć, мудрúть, хитрúть, ýмничать.

Przemagać, Przemódz, превозмогáть, превозмóчь, пересúливать, пересúлить, преодолѣвáть, преодолéть, одолѣвáть, одолéть, побѣждáть, побѣдúть. || **Przemagać się**, *Стар.* сúлиться, напрягáть свои сúлы, перемогáться. **Przemódz się**, принýдить себя́ къ чему́, пересúлить себя́.

Przemagający, преобладáющій, господствующій, превосходящій.

Przemaganie, -nia, *ср.* перевѣсъ, превозможéніе, преимýщество, превосхóдство.

Przemakać, Przemoknąć, Przemóc, промокáть, промóкнуть.

Przemalować, списáть, скопировáть картúну; || перекрáсить.

Przemarnować, промотáть, расточúть, прогулáть.

Przemarzać, Przemorzyć, морúть, проморúть (*голодомъ*).

Przemarzać (przemar-zać), Przemarznąć, промерзáть, промéрзнуть.

Przemarzlina, -y, *ж.* ознóба (*отмороженное мѣсто на тѣлѣ*); || зябли́на, зазя́бли́на (*у деревьевъ*).

Przemawiać, Przemówić, говорúть, сказáть, произноси́ть, говорúть рѣчь, обращáться съ рѣчью. || **Przemawiać się, Przemówić się**, состязáться, спóрить, препирáться на словáхъ.

Przemazać, Przemazywać, замáзать, замáзывать, замарáть, замáрывать.

Przemędrzały, *см.* **Przemądrzały.**

Przemężny, чрезвычáйно храбрый, дóблестный, мужественный.

Przemiana, -y, *ж.* перемѣна, замѣна, размѣнъ; || превращéніе; превратность, измѣнчивость, перемѣнчивость. **Przemiana koni**, перемѣна лошадéй. **Przemiana szczęścia**, перемѣнчивость счáстья. **Przemiana losu**, преврáтность судьбы. **Przemiany Owidjusza**, превращéнія Овúдія. **Na przemian**, попеременно, по óчереди поочередно, посмѣнно.

Przemianować, переименовáть.

Przemiękać, Przemięknąć, дѣлаться мя́гкимъ, размя́кнуть.

Przemiękczyć, размягчúть, смягчúть, сдѣлать мя́гкимъ.

Przemieniać, Przemienić, перемѣня́ть, перемѣнúть, промѣнивать, промéнять; || преобразóвывать, преображáть, преобразúть; || превращáть, превратúть. || **Przemienić się**, преобразúться, превратúться.

Przemienianie, Przemienienie, -nia, *ср.* преобразованіе, превращéніе, перемѣна. **Przemienienie Pańskie**, Преображéніе Господне (*6 Авг*).

Przemienność, -ści, *ж.* перемѣнчивость, непостоя́нство.

Przemienny, перемѣнчивый, непостоя́нный.

Przemierać, Przemrzeć, умирáть съ гóлоду, терпѣть гóлодъ. || **Przemierać czego**, жáдно желáть чего́.

Przemierzać, Przemierzyć, перемéря́ть, перемéрить; || * проѣзжáть, объѣзжáть, объѣздить, переплывáть, переплыть. **Przemierzyć kraj**, объѣхать страну́. **Przemierzyć morze**, переплыть мóре. || **Przemierzyć się**, обмéряться, ошúбиться въ мéрѣ.

Przemierzłość, -ści, *ж.* мéрзость, омерзúтельность, гáдость, гнýсность.

Przemierzły, мéрзкій, омерзúтельный, гáдкій, гнýсный.

Przemieszać, Przemieszywać, перемѣшáть, перемѣшивать.

Przemieszkać, Przemieszkiwać, пребывáть, проживáть, жúтельствовать.

Przemignąć, промелькнýть, проблеснýть.

Przemijać, Przeminąć, миновáть, минýть, проходúть, пройтú мúмо; || проходúть, истекáть, окáнчиваться; || переставáть, прекращáться; || пропустúть, оставúть безъ внимáнія.

Przemijający, скоропреходя́щій, врéменный, непрóчный.

Przemilczeć, промолчáть, умолчáть.

Przeminienie, -nia, *ср.* окончáніе, истечéніе, миновáніе (*срóка*).

Przemiotać, Przemiatać, Przemieść, перебрáсывать, перебрóсить, перекúдывать, перекúнуть; || прометáть, заметáть (*дорогу, улúцу*).

Przemknąć, Przemykać (co przez co), проне́стú, протащúть, просунуть. || **Przemknąć się, Przemykać się**, промчáться, мчáться, прокрáсться, прокрáдываться, проскользнýть, проникнуть.

Przemoc, -y, *ж.* наси́ліе; || перевѣсъ.

Przemocny, чрезвычáйно сúльный, крѣпкій.

Przemoczyć, перемочúть, замочúть.

Przemódz, *см.* **Przemagać.**

Przemoga, -i, *ж.* сúла, перевѣсъ, преимýщество, превосхóдство. || *Мед.* сúльное раздражéніе нервовъ.

Przemoknąć, *см.* **Przemakać.**

Przemor, -u, *м.* чрезвычáйный гóлодъ, * вóлчій апетúтъ. || *Мед.* болѣзненная прожóрливость.

Przemorzenie, -nia, *ср.* голоданіе; || говѣніе, воздержáніе отъ пúщи.

Przemorzony, голóдный, проголодáвшійся.

Przemotać, перемотáть (*нúтки*).

Przemowa, -y, *ж.* рѣчь, привѣтствіе,

воззва́ніе, || ↓ редисло́віе, предувѣдомле́ніе.

Przemówić, *см.* **Przemawiać.**

Przemówienie, -nia, *ср.* произнесе́ніе рѣчи; || кра́ткая рѣчь, кра́ткое сло́во; || сло́во, сказанное въ чью-либо по́льзу. || **Przemówienie się**, споръ, перебра́нка; || погрѣшность, про́махъ въ сло́вѣ, обмо́лвка.

Przemożenie, -nia, *ср.* наси́ліе; || си́ла, могу́щество.

Przemożność, -ści, *ж.* перевѣсъ, превосхо́дная си́ла.

Przemożny, могу́щественный; || имѣющій большу́ю си́лу, больш.о́й вѣсъ.

Przemrażać, Przemrozić, переморáживать. переморо́зить, заморáживать. заморо́зить.

Przemruczeć, пробормота́ть.

Przemrzeć, *см.* **Przemierać.**

Przemurować, вывести ка́менную сте́ну; || перестро́ить ка́менный домъ.

Przemyć, *см.* **Przemywać.**

Przemycać, Przemycić, провози́ть.провезть контраба́нду.

Przemycacz, -a, *м.* контраба́ндистъ. **Przemycacz wódki**, корчёмникъ.

Przemycanie, -nia, *ср.* контраба́нда, та́йный провóзъ товаро́въ и т. п.

Przemycony, контраба́ндный; || корчёмный.

Przemykać, *см.* **Przemknąć.**

Przemysł, -u, *м.* промы́шленность, про́мыселъ; || * изворо́тливость, ло́вкость. **Przemysł złotem**, золотопромы́шленность.

Przemyślać, Przemyśliwać (o czém), обду́мывать.

Przemyślnik, -a, *м.* промы́шленникъ.

Przemyślność, -ści, *ж.* изобрѣта́тельность, спосóбность изобрѣте́нія; || про́мыселъ, ремесло́; || промы́шленность.

Przemyślny, промы́шленный; || изобрѣта́тельный.

Przemysłowiec, *см.* **Przemyślnik.**

Przemysłowo, промы́шленно.

Przemysłowy, промы́шленный, промы́словый.

Przemyta, -y, *ж.* контраба́нда.

Przemytnik, -a, *м.* контраба́ндистъ.

Przemywać, Przemyć, промывáть, промы́ть, перемывáть, перемы́ть. **Przemywać ranę**, промывáть ра́ну.

Przenająć, *см.* **Przenajmować.**

Przenajęcie, -cia, *ср.* подуще́ніе, ↓ одкупле́ніе, по́дкупъ.

Przenajętek, -tka, *м.* пода́рокъ, употребленный на по́дкупъ, лиходательство.

Przenajęty, подку́пленный.

Przenajmować, Przenajmać, Przenająć, подкупáть, подкупи́ть. преклоня́ть пода́рками на свою́ сто́рону.

Przenicować, вывороти́ть на изна́нку.

Przenie, -nia, Przenie się, *ср.* (**czego**), отрица́ніе, отрече́ніе, запира́тельство, отпира́тельство; || опроверже́ніе.

Przenieść, *см.* **Przenosić.**

Przeniesienie, -nia, *ср.* перево́дъ; || перенесе́ніе, перено́съ, перемѣще́ніе.

Przeniewierca, -y, *м.* вѣролóмецъ. предáтель, измѣнникъ, клятвопреступникъ.

Przeniewierczyna, -y, Przeniewierczyni, -ni, *ж.* вѣролóмка, предáтельница, измѣнница, клятвопреступница.

Przeniewierny, вѣролóмный, предáтельскій, измѣнническій.

Przeniewierstwo, -a, *ср.* вѣролóмство, предáтельство, измѣнничество, клятвопреступле́ніе, клятвонаруше́ніе.

Przeniewierzać się, Przeniewierzyć się, нарýшить вѣрность, нарýшить клáтву, не сдержáть дáннаго слóва, не устоять въ слóвѣ, потеря́ть довѣренность.

Przeniewierzenie się, -nia się, *ср.* нарушéніе вѣрности, клáтвы, несдержáніе дáннаго слóва.

Przenigdy, никогдá бóлѣе, никогдá и никогдá.

Przenikać, Przeniknąć, проницáть,проникáть, проúкнуть; || проходúть насквóзь.

Przenikający, проникáющій насквóзь, пронзúтельный, рѣзкій, проницáтельный, прозóрливый. **Przenikliwy wiatr**, пронзúтельный. рѣзкій вѣтеръ. **Przenikliwy człowiek**, проницáтельный человѣкъ.

Przenikanie, -nia, *ср.* проникáніе. проницáніе.

Przenikliwie, проницáтельно, пронзúтельно.

Przenikliwość, -ści, *ж.* проницáемость, прозрáчность; || проницáтельность, прозóрливость.

Przenikliwy, проницáтельный, проникáющій,прозóрливый; || пронзúтельный; || проницáемый, прозрáчный.

Przeniknąć, *см.* **Przenikać.**

Przeniknienie, *см.* **Przenikanie.**

Przenocować, переночевáть. || **Przenocować kogo**, дать кому́ ночлегъ у себя́.

Przenosić, Przenieść, Przenaszać, переноси́ть, перенести́. перенáшивать; || перемѣстúть, перемѣщáть, перенести́, переводúть. **Przenosić co z jednego pokoju do drugiego**, переноси́ть что́ изъ одно́й ко́мнаты въ другу́ю. **Przenieść święto na inny dzień**, отложúть прáздненство до другóго дня. **Przenieść kogo do innego pułku**, перевести́ кого́ въ другóй полкъ. **Przenosić suknię**, носúть плáтье. || **Przenosić się**, переноси́ться (*мысленно*); || переѣзжáть, переходúть, перебирáться (*съ одной квартúры на другую*).

Przenosiciel, -a, *м.* перено́щикъ.

Przenosicielka, -i, *ж.* перено́щица.

Przenosiny, -in, *мн.* перенесе́ніе; || переѣздка, перемѣна квартúры, перено́ска; || переселе́ніе, выходъ, эмиграція

(*наро́довъ*). || **Przenosiny po weselu**, пиръ на другой день свадьбы.

Przenośnia, **-ni**, *ж. Рит.* тропъ, употребле́ніе сло́ва въ перено́сномъ значе́ніи, мета́фора, перено́съ, иносказа́ніе.

Przenośnie, метафори́чески.

Przenośnik, **-a**, *м. Мат.* транспорти́ръ (*геометрическій инструме́нтъ въ ви́дѣ полукру́га или кру́га*). || *Грам.* едини́тная че́рточка, *см.* **Łącznik**.

Przenośny, перено́сный, иносказа́тельный, метафори́ческій.

Przenoszenie, **Przeniesienie**, **-nia**, *ср.* перено́съ, перенесе́ніе, пере́нось; || перемѣще́ніе, переведе́ніе; || перево́зъ, перевозка, прово́зъ; || *Ком.* трансфе́ртъ, переда́ча; || перено́съ су́ммы (*на другую страницу*); || *Юрид.* перево́дъ, усту́пка.

Przeoblec, переодѣть.

Przeobraza, **-y**, *ж.* преобразова́ніе, превраще́ніе.

Przeobrażać, **Przeobrazić**, преобразо́вывать, преобрази́ть, превраща́ть, преврати́ть (*во что́*). || **rzeobrażać się**, **Przeobrazić się**, преобража́ться, преобрази́ться, превраща́ться, преврати́ться, претвори́ться, претвори́ться.

Przeobrażanie, **Przeobrażenie**, **-nia**, *ср.* преобразова́ніе, превраще́ніе; || преображе́ніе, *см.* **Przemienienie**.

Przeoczyć, просмотрѣть, не досмотрѣть, проглядѣть, прозѣвать.

Przeodziać, **Przeodziewać**, переодѣть, переодѣвать.

Przeor, **-a**, *м.* настоя́тель, прióръ (*монастыря́*).

Przeorać, **Przeorzywać**, переора́ть, перепаха́ть, перепа́хивать (*по́ле*).

Przeorski, настоя́тельскій, *см.* **Przeor**.

Przeorstwo, **-a**, *ср.* прióрство, санъ настоя́теля (*монастыря́*).

Przeorysza, **Przeozysza**, **-y**, *ж.* настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).

Przepachnąć, пропа́хнуть.

Przepad, **-u**, *м.* поте́ря, лише́ніе, утра́та пропа́жа. **Pod przepadem**, **na przepad**, подъ опасе́ніемъ (*лишиться чего́-либо*). || *Бот.* пле́вель, пшенецъ (*со́рныя злаки*), *см.* **Kąkol**.

Przepadać, **Przepaść**, пропада́ть, пропа́сть, проваливаться, провали́ться, проламываться, проломи́ться, обру́шиваться, обру́шиться; || погиба́ть, погибнуть. || **Przepadać za kim**, **za czem**, ча́хнуть, изнывать отъ любви, быть стра́стно влюблённымъ, пристрасти́ться къ чему́-либо.

Przepadlina, **-y**, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Przepadlisty, растре́скавшійся; || перемѣ́нчивый, непостоя́нный, нерóвный (*о погодѣ*); || перепа́дчивый, ско́ро худѣ́ющій (*о лошади*), || перепада́ющій вре́мя отъ вре́мени (*о дождѣ*).

Przepadły, пропа́щій, погибшій.

Przepadzisty, *см.* **Przepadlisty**.

Przepalać, **Przepalić**, пережига́ть, пережёчь, прижига́ть, прижечь. || **Przepalać wódkę**, перегоня́ть, кури́ть, двои́ть, дистилли́ровать. **Przepalać piec**, протапливать печь.

Przepalacz, **-a**, *м.* перего́нщикъ, двои́льщикъ, кури́щикъ, дистилля́торъ, винокуръ.

Przepalanka, **-i**, *ж.* перего́нная во́дка.

Przepamiętać (co, czego), не припо́мнить, позабыть.

Przeparać, **Przepruć**, распа́рывать, распоро́ть.

Przeparty, покоре́нный, усмире́нный, укроще́нный; || * изобле́ченный, уличе́нный; *см.* **Przeprzeć**.

Przeparzać, **Przeparzyć**, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ.

Przepas, **-u**, *м.* пе́ревязь, по́ясъ; || *Хир.* повя́зка, пе́ревязь.

Przepasać, *см.* **Przepasywać**.

Pozepasany, опоя́санный, обвя́занный.

Przepaść, **-ści**, *ж.* про́пасть, бе́здна, пучи́на, омутъ.

Przepaść, *см.* **Przepadać**.

Przepaść, раскорми́ть, откорми́ть (*о лошадяхъ*).

Przepaścistość, **-ści**, *ж.* стремни́на, крутизна́, круто́й склонъ, скатъ, чрезвыча́йная глубина́; || мно́жество, про́пасть, бе́здна.

Przepaścisty, **Przepastny**, круто́й, обры́вистый; || безда́нный; пучи́нный.

Przepaska, **-i**, *ж.* по́ясъ, куша́къ, опоя́ска; || перевя́зка, повя́зка.

Przepasywać, **Przepasać**, опоя́сывать, опоя́сать, подпоя́сывать, подпоя́сать. || **Przepasywać się**, **Przepasać się**, опоя́сываться, опоя́саться, подпоя́сываться, подпоя́саться.

Przepatrywać, **Przepatrzyć**, пересма́тривать, пересмотрѣть, просма́тривать, просмотрѣть. **Przepatrywać rachunek**, просма́тривать счётъ. || **Przepatrzyć co** *или* **czego**, не досмотрѣть, просмотрѣть, не замѣтить, пропусти́ть. **Przepatrywać co (przyszłego)**, предусма́тривать, предугада́ывать (*будущее*).

Przepchać, **Przepchnąć**, *см.* **Przepychać**.

Przepędzać, **Przepędzić**, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, выгоня́ть, вы́гнать; || вести́, проводи́ть. **Przepędzać bydło w polе**, выгоня́ть скотъ въ по́ле. **Przepędzić konia**, загна́ть, измучить ло́шадь. **Przepędzać wódkę**, *см.* **Pędzić**. **Przepędzać czas na próżnowaniu**, проводи́ть вре́мя въ пра́здности.

Przepękać, **Przepęknąć**, ло́пнуть, трещать, тре́снуть. || **Przepękać się**, **Przepęknąć się**, ло́паться, тре́скаться.

Przepęknienie, **-nia**, *ср.* нарывъ проры́въ.

Przepełniać, **Przepełnić**, переполня́ть, перепо́лнить.

Przepełnianie, Przepełnienie, -nia, *ср.* переполне́ніе. разли́тіе, разли́въ, водополье. **Przepełnienie żółci,** разли́тіе жо́лчи.

Przepełzać, Przepełznąć, переползáть, переползти́.

Przepiąć, *см.* **Przepinać.**

Przepić, *см.* **Przepijać.**

Przepiec, перепе́чь, перепска́ть, пережа́рить, пережа́ривать. || Przepiec się, пережа́риться; || * вы́йти сухи́мъ изъ воды́, оста́ться безнака́заннымъ.

Przepieniać, просутя́жить, просутя́житься.

Przepieprzać, Przepieprzyć, слишкомъ приправля́ть пе́рцемъ.

Przepierać, *см.* **Przeprzeć; || *см.* Przeprać.**

Przepierzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка.

Przepierzyć, перегородить, разгороди́ть.

Przepijać, Przepić, пропива́ть, пропи́ть.

Przepiłować, перепили́ть.

Przepiłowanie, -nia, *ср.* перепи́лка, распи́лка.

Przepinać, Przepiąć, перека́лывать, переколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить.

Przepiór, Przepiórnik, -a, *м. Зоол.* пе́репелъ.

Przepiórczę, -ęcia, *ср.* молода́я перепе́лка, перепе́ленокъ.

Przepiórczy, перепе́лочный, перепели́ный.

Przepióreczka, -i, Przepiórzyca, -y, *ж. Умен.* перепе́лочка.

Przepiórka, -i, *ж.* перепе́лка.

Przepis, -u, *м.* спи́сокъ, ко́пія, *см.* **Odpis; ||** образе́цъ письма, *см.* **Wzór; ||** предписа́ніе, распоряже́ніе, повеле́ніе, постановле́ніе; рецепту; || * сре́дство. **Przepis na atrament,** сре́дство какъ дѣлать черни́лы. **Przepis prawa,** законоположе́ніе.

Przepisany, перепи́санный; || предпи́санный. постано́вленный.

Przepisywać, Przepisać, перепи́сывать, переписа́ть, пропи́сывать, прописа́ть; || приказывать, прика́зать, веле́ть, повеле́вать, повеле́ть; || предпи́сывать, предписа́ть, внуша́ть, внуши́ть. **Przepisywać prawa,** предпи́сывать зако́ны. **Przepisał mu puszczenie krwi,** онъ велѣлъ ему́ пусти́ть кровь.

Przepisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ.

Przepłacać, Przepłacić, переплáчивать, переплати́ть.

Przepłakać, проплáкать.

Przepłaszać, Przepłoszyć, переполоши́ть, перепуга́ть.

Przeplatać, Przepleść, переплета́ть, переплести́; || перемѣша́ть.

Przeplatany, переплетённый; || перемѣша́нный.

Przepław, -u, *м.* сплавъ; || перево́зъ, переправа (*черезъ рѣку́*).

Przepławiać, Przepławić, переплавля́ть, сплавля́ть; || переплы́вать, переплы́ть, переправля́ться, переправи́ться че́резъ рѣку́; || полоска́ть (*бѣлье въ рѣкѣ*); || очища́ть, выплавля́ть (*металлы*).

Przepleć, *см.* **Przeplewać.**

Przeplenić, опустоши́ть, разори́ть. истреби́ть; || обезнаро́дить, обезлю́дить. || **Przeplenić się,** уменьши́ться, уба́виться, убыва́ть.

Przepleść, *см.* **Przeplatać.**

Przeplewiać, Przeplewić, выпа́лывать, поло́ть, вы́полоть.

Przepłoch, -u, *м.* переполо́хъ, трево́га, смяте́ніе.

Przepłodny, плодови́тый, плодоно́сный, изоби́льный.

Przepłókać, Przepłókiwać, вы́полоскать, выполáскивать, полоска́ть.

Przepłynąć, *см.* **Przepływać.**

Przepływ, -u, *м.* перепра́ва, перево́зъ че́резъ рѣку́.

Przepływać, Przepłynąć, переплыва́ть, переплы́ть; || **Przepływać, Przepłynąć podle, mimo,** оплыва́ть, плыть круго́мъ како́го либо мѣ́ста, обгиба́ть, плыть ми́мо.

Przepocić się, перепоте́ть, пропоте́ть, вспоте́ть.

Przepolerować, вы́полировать, вы́лощить, вы́шлифовать; || * образова́ть, смягчи́ть; || вы́править (*слогъ*).

Przepolszczyć, ополя́чить; || перевести́ по-по́льски, на по́льскій язы́къ.

Przeprominać, Przepomnieć, позабыва́ть, позабы́ть.

Przepomny, позабыва́емый.

Przemódz, *Неуп.* превозойдти́, преодоле́ть.

Przepor, -u, *м. см.* **Rozpor.**

Przepościć, пости́ться, по́стничать, соблюда́ть постъ, воздéрживаться отъ пи́щи и питія, говѣ́ть; || **Przepościć się,** пропости́ться, проголода́ться.

Przepotnieć, пропоте́ть.

Przepowiadać, Przepowiedzieć, предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, провозвѣща́ть, прорица́ть.

Przepowiadacz, -a, *м.* предсказа́тель, предвѣща́тель, предвѣ́стникъ, прорица́тель; || *Стар.* ора́торъ, произносящій рѣчь.

Przepowiadaczka, -i, *ж.* предсказа́тельница. предвѣща́тельница.

Przepowiednia, -ni, *ж.* предсказа́ніе, предвѣ́стіе, предвѣща́ніе; || предзнаменова́ніе.

Przepowiedziany, предска́занный.

Przeprać, перестира́ть, простира́ть, перемы́ть.

Przepracować, перераба́тать, передѣ́лать; || прораба́тать. пораба́тать. употре-

бить до́лгое вре́мя на рабо́ту, потруди́ться.

Przepragnąć, вытерпѣть жа́жду || **Przepragnąć się**, изнури́ться отъ жа́жды.

Przepraszać, Przeprosić, проси́ть прощенія, извиненія. || **Przepraszać się**, извиня́ться, помири́ться, примири́ться, поладить.

Przeprawa, -y, *ж.* перехо́дъ, переѣздъ; || перепра́ва, перево́съ (*че́резъ рѣку́*).

Przeprawiać, Przeprawić, переправля́ть, перепра́вить, перевози́ть, перевезти́. **Przeprawić się dokąd**, достигнуть, проникнуть; || поправля́ть, попра́вить, передѣлывать, передѣлать.

Przeprawiny, -in, *ж. мн.* перепра́ва, переѣздъ.

Przeprawować, просутя́жничать, разори́ться, тяга́ясь по суда́мъ.

Przeprość, *см.* **Przeprogać**.

Przeprosić, *см.* **Przepraszać**.

Przeprosiciel, -a, *м.* извиня́ющійся, проси́вшій извиненія.

Przeprosiny, -in, *мн.* испра́шиваніе прощенія, извиненіе.

Przeprowadzać, Przeprowadzić, проводи́ть, провести́; || переправля́ть, переправить, пересыла́ть, переосла́ть (*товары*). || **Przeprowadzać się, Przeprowadzić się**, перемѣща́ться, переселя́ться; || переходи́ть, переѣзжа́ть на другу́ю кварти́ру.

Przeprowadziciel, -a, *м. см.* **Przewodnik**.

Przeprowadziny, -dzin, *мн.* переѣздъ съ кварти́ры, перево́зка (*пожи́тковъ*).

Przepryskać, Przepryskiwać, фы́ркать, храпѣть (*о ло́шади*).

Przeprząść, *см.* **Przeprzęgać**.

Przeprząg, -ągu, -ęgu, *м.* перепря́жка, подстава. **Konie do przeprzęgu**, подставныя и́ли перемѣнныя ло́шади; || мѣсто для перемѣны лошадей, станція.

Przeprząść, перепря́сть.

Przeprzeć, Przepierać, преодолѣть, преодолѣвать, обуздать, обу́здывать; || убѣди́ть, убѣжда́ть, уговори́ть угова́ривать; || склони́ть, уломать кого́, переломи́ть чье упо́рство. **Przeprzeć kogo prawem**, выиграть тя́жбу въ судѣ. || **Przepierać się**, препира́ться, состяза́ться.

Przeprzęgać, перепря́гать, перемѣня́ть лошадей (*на станціи*).

Przeprzęgowy, *см.* **Stacja**.

Przepust, -u, *м.* выходъ, про́пускъ.

Przepustnica, -y, *ж. Артил.* кали́беръ на ядра.

Przepuszczać, Przepuścić, пропуска́ть, пропусти́ть. || **Przepuszczać, Przepuścić co przez co**, процѣживать, процѣди́ть, перегоня́ть, дистилли́ровать. || **Przepuszczać co komu**, прощать (*что кому́*), извиня́ть (*въ че́мъ кого́*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || **Przepuszczać (komu)**, щади́ть (*кого́*). **Śmierć nikomu nie przepuszcza**, смерть никого́ не щади́тъ.

Przepuszczanie, Przepuszczenie, -nia, *ср.* пропуска́ніе, про́пускъ; || процѣживаніе, дистилли́рованіе; || **Przepuszczenie**, прощѐніе, отпущѐніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Przepych, -u, *м.* пы́шность, великоле́піе, ро́скошь. **Na przepych**, напока́зъ, наперерывъ, взапуски, для выставки.

Przepychać, пропи́хивать, проса́вливать.

Przepysznić się (czém), тщеслави́ться, хва́стать (*чѣмъ*), *см.* **Pysznić się**.

Przepysznie, пы́шно, великоле́пно, блиста́тельно, роско́шно.

Przepyszność, -ści, *ж.* пы́шность, великоле́піе, ро́скошь.

Przepyszny, пы́шный, великоле́пный, блиста́тельный, роско́шный.

Przepytywać, Przepytać, распра́шивать, вы́вѣдывать, отыскивать, разузнавать. || **Przepytywać się, Przepytać się**, справля́ться, освѣдомля́ться, навѣдываться (*о чёмъ*).

Przerabiać, Przerobić, передѣлывать, передѣлать, переправля́ть, переправить; || измѣня́ть, измѣнить; || **Przerabiać zboże**, ворочать хлѣбъ, что́бы не слежался.

Przerabiany, Przerobiony, передѣланный, переправленный, измѣненный.

Przerąbywać, Przerąbać, прорубать, прорубить.

Przerachować, пересчитать. || **Przerachować się**, обсчита́ться, ошибиться въ счётѣ.

Przerastać, Przerosnąć, Przerość (kogo), перерости́ть, перерости́.

Przerastały, перело́женный жи́ромъ. **Mięso przerastałe**, мя́со съ про́ростью, съ про́ростью (*съ жиромъ лежащимъ слоя́ми*).

Przerażać, Przerazić, поража́ть, порази́ть; || изумля́ть, изуми́ть, поража́ть, порази́ть у́жасомъ; || проница́ть, проника́ть, проникнуть, прохва́тывать, прохвати́ть. || **Przerażać się**, испуга́ться, устраши́ться.

Przerażenie, -nia, *ср.* содраго́ніе; || внеза́пный страхъ, испу́гъ, у́жасъ; || изумле́ніе.

Przeraźliwość, -ści, *ж.* порази́тельность, ре́зкость.

Przeraźliwy, пронзи́тельный, порази́тельный, рази́тельный, тро́гательный; || изумительный.

Przerąbla, -bli, *ж.* про́рубь, *см.* **Płoń**.

Przerąbywać, *см.* **Przerąbywać**.

Przerób, -obu, *м.* передѣлка.

Przerobek, -bku, *м.* разчи́стка лѣса.

Przerobić, *см.* **Przerabiać**.

Przeróbka, -i, *ж.* (**zboża**), ворочаніе хлѣба, чтобъ не слежался.

Przerodni, *Хим.* метамери́ческій.

Przerodny, вырóдившійся.

Przerodzić się, вырождаться, вы́родиться, сдѣлаться безпло́днымъ.

Przerość, Przerosnąć, *см.* **Przerastać.**

Przerównać, Przerównywać, сравни́ть, сра́внивать.

Przerozumieć, поня́ть, пости́гнуть, уразумѣ́ть.

Przerwa, -y, *ж.* проры́въ, разры́въ, ры́твина; || проло́мъ; || тре́щина; || про́пускъ, про́бѣлъ; || перерывъ, остано́вка, прекраще́ніе; || *Фортиф.* траве́рзъ.

Przerwać, *см.* **Przerywać.**

Przerwaność, -ści, *ж.* отры́вистость, разро́зненность, разо́рванность.

Przerwany, пре́рванный, разо́рванный, разро́зненный.

Przerwisty, перерывчатый.

Przeryć, проры́ть, перерыть, изры́ть.

Przeryczeć, проревѣ́ть.

Przerys, -u, *м.* сни́мокъ, ко́пія съ рису́нка.

Przerysować, перерисова́ть, сно́ва нарисова́ть; || сдѣ́лать сни́мокъ, ко́пію съ рису́нка.

Przerywać, Przerwać, прерыва́ть, прерва́ть, перерыва́ть, перерва́ть. || **Przerywać się,** прерыва́ться, перерыва́ться, ло́паться.

Przerywacz, -a, *м.* прерыва́тель.

Przerywczy, преры́вистый, разстано́вочный.

Przerządzać, Przerządzić, преобразо́вывать, преобразова́ть, перестро́ивать, перестро́ить.

Przerzec, *см.* **Przerzekać.**

Przerzeczenie, *см.* **Przerzekanie.**

Przerzeczony, предска́занный, предвозвѣщённый, *см.* **Przepowiedziany, Prorokowany;** || вышеупомя́нутый, вышеска́занный, *см.* **Pomieniony.**

Przerzedniały, Przerzedzony, разрѣжённый; || прочи́щенный; || разба́вленный, разведённый, разжижённый; || растворённый.

Przerzedzać, Przerzedzić, разчища́ть, прочища́ть; || разводи́ть, разжижа́ть, разбавля́ть; || разрѣжа́ть, уменьша́ть число́. **Przerzedzić las,** разрѣди́ть, вы́рубить лѣсъ. **Przerzedzić nieprzyjacielskie szeregi,** уменьши́ть число́ непрія́тельскихъ рядо́въ. **Przerzedzać sos,** разжижа́ть, разводи́ть со́усъ, *см.* **Roztwarzać. Przerzedzać gałęzie na drzewie,** очища́ть и подрѣ́зывать дере́вья. **Przerzedzać liście na drzewie,** обрыва́ть ли́стья, обезли́ствить. || **Przerzadzać się, Przerzedzić się,** уменьша́ться, убавля́ться. **Znacznie się ich przerzedziło,** ихъ сдѣ́лалось гора́здо ме́ньше, число́ ихъ значи́тельно уменьши́лось, поуба́вилось.

Przerzedzanie, Przerzedzenie, -nia, *ср.* разведе́ніе, разжиже́ніе; || растворе́ніе; || уменьше́ніе, убавле́ніе; || разчи́стка, вы́рубка (*лѣса*).

Przerzekać, Przerzec, промо́лвить, прерва́ть молча́ніе, произнести́ сло́во, обрати́ться съ рѣ́чью; || прорица́ть, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть, *см.* **Przepowiadać.**

Przerzekanie, -nia, *ср.* прерва́ніе молча́нія, произнесе́ніе сло́ва; || прорица́ніе, предсказа́ніе.

Przerznąć, *см.* **Przerzynać.**

Przerzucać, Przerzucić, перебра́сывать, перебро́сить, переки́дывать, переки́нуть. **Przerzucić kogo przez nogę,** *подста́вить кому́ но́гу, подшиби́ть кого́, сбить съ мѣ́ста. **Przerzucać książkę, dzieło,** просма́тривать, пробѣга́ть кни́гу, сочине́ніе. || **Przerzucać się, Przerzucić się,** переходи́ть на чью сто́рону, переки́дываться, передава́ться (*непрія́телю*).

Przerzut, -u, *м.* перебро́ска, перебро́съ.

Przerzutny, перемётный, непостоя́нный.

Przerzynać, Przerznąć, разрѣ́зывать, разрѣ́зать, перерѣ́зывать, перерѣ́зать.

Przesączać, Przesączyć, процѣ́живать, процѣди́ть, *см.* **Przesiąkać.**

Przesąd, -u, *м.* предразсу́докъ, предубѣжде́ніе

Przesada, -y, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе; || напы́щенность, натя́нутость, наду́тость. **Na przesadę,** наперерывъ, вза́пуски.

Przesadny, преувели́ченный; || напы́щенный, наду́тый, натя́нутый.

Przesądny, предубѣжде́нный.

Przesadzać, Przesadzić, переса́живать, пересади́ть; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́ въ чёмъ*); || преувели́чивать, увели́чивать. **We wszystkiem przesadza,** онъ всё преувели́чиваетъ.

Przesądzać, Przesądzić (o czém), предвари́тельно рѣша́ть; || напере́дъ суди́ть, предви́дѣть по дога́дкѣ; || перерѣша́ть.

Przesadzanie, Przesadzenie, -nia, *ср.* переса́живаніе, переса́дка; || преувели́чиваніе, *см.* **Przesada.**

Przesadzony, переса́женный; || преувели́ченный, натя́нутый.

Przesądzony, предубѣжде́нный.

Przesalać, Przesolić, переса́ливать, пересоли́ть.

Przeschły, просо́хшій.

Przeschnąć, *см.* **Przesychać.**

Prześcielać, Przesłać, разстила́ть, розостла́ть, перестила́ть, перестла́ть.

Prześcieradlany, просты́нный.

Prześcieradło, -a, *ср.* простыня́ (*Умен.* **Prześcieradełko,** просты́нька). **Prześcieradło śmiertelne,** са́ванъ. || *Стар.* полоте́нце.

Prześcigać, Prześcignąć, превосходи́ть, превзойти́, опережа́ть, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть.

Prześcigły, перезрѣ́лый, переспѣ́лый.

Przesejmikować, провести́ вре́мя на се́ймикахъ; || промота́ть что́ во вре́мя се́ймиковъ.

Przesełać, *см.* **Przesyłać.**

Przesiać, *см.* **Przesiewać.**

Przesiąc, *см.* **Przesiąkać.**

Przesiadać, Przesiąść, пересѣдáть, пересѣсть. || **Przesiadać się, Przesiąść się**, пересáживаться, пересѣсть.

Przesiadywać (gdzie, u kogo), просúживать, бесѣдовать, разсúживаться. **Przesiedzieć**, просидѣть. **Przesiedzieć noc całą przy kartach**, просидѣть всю ночь играя въ карты.

Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc (przez co), просúкать, просúкнуть. проницáть, проникáть, проникнуть наскво́зь; || **Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc**, промокáть, промóкнуть, пропúтываться, пропитáться. **Od deszczu ziemia przesiąkła**, отъ дождя земля промóкла.

Przesiec, *см.* **Przesiekać.**

Przesiecz, -y, *ж.* просѣка въ лѣсу.

Przesiedlać, Przesiedlić (*Стар.* **Przesielić**), переселя́ть, переселúть. || **Przesiedlać się, Przesiedlić się**, переселя́ться, переселúться.

Przesiedlenie, -nia, *ср.* переселéние (*на чужбúну*), выходъ. || **Przesiedlenie się**, перемѣнъ, мѣстó жительства, осѣдлость. **Przesiedlanie się do innych miejsc kraju**, перечислéние въ другíя мѣстá страны.

Przesiedzieć, *см.* **Przesiadywać.**

Przesięgać, Przesięgnąć, Przesiądz (dokąd), достигáть, достúчь. добирáться, добрáться, доставáть. достáть; || слúшкомъ далекó хватáть; || *превосходúть, превзойтú, превышáть, превúсить. опережáть, опередúть.

Przesiekać, Przesiec, пересѣкáть, пересѣчь. перерубáть. перерубúть.

Przesiewać, Przesiać, просéвать, просéять.

Przesiewacz, -a, *м.* сéятель. просéвальщикъ; || мукосéйное сúто; || кулáкъ, толчéйный пестъ (*въ мéльницѣ*).

Przesiewiny, -win, *мн.* высéвки. óтруби.

Przesiewny, просéвальный, служáщій для просéванія.

Przesilać, Przesilić, насúловать, принуждáть, принýдить. заставля́ть. заставúть; || изнурáть, изнурúть. || **Przesilać się, Przesilić się**, надсáживаться, надсадúться, изнуря́ться, изнурúться, надрывáть свой сúлы, натýживаться.

Przesilenie, -nia, *ср.* излúшнее напряжéние силъ, изнурéние, истощéние. **Przesilenie choroby**, крúзисъ, перелóмъ (*болѣзни*). || *Астрон.* **Przesilenie dnia z nocą**, солнцестоя́ние.

Przesiodłać, пересѣдлáть.

Przeskakać, проскакáть, пропры́гать, проплясáть.

Przeskakiwać, Przeskoczyć, перескáкивать, перескочúть, перепры́гивать, перепры́гнуть. ***Przeskoczyć dwa wiersze**, пропустúть двѣ строкú. **Przeskoczyć kogo**, опередúть, обогнáть.

Przesklepienie, -nia, *ср.* *Плотн.* перемы́чка (*надъ о́кнами и дверя́ми*).

Przeskoczenie, -nia, *ср.* перескóкъ, перескочéние.

Przeskoczny, удóбный для перескáчки, для перескочéнія.

Przeskok, -u, *м.* перескóкъ. скачóкъ. **Przeskoki, -ów**, *мн.* увéртки, крючкú, ухищрéнія.

Przeskostnica, -y, *ж.* *Бот.* ежóвка; || толокнáнка (*деревцó*).

Przeskrobać, проскоблúть; || *перебрáть мѣрку въ чёмъ, не наблюдáть въ чёмъ мѣры, накуралéсить.

Przesłać, *см.* **Prześcielać**; || *см.* **Przesyłać.**

Prześladować, prześlédować; || притѣснúть. утѣснúть.

Prześladowanie, -nia, *ср.* преслѣдованіе, гонéніе, притѣснéніе; || прижúмка.

Prześladowca, -y, *м.* гонúтель, преслѣдователь.

Prześladowczy, притѣснúтельный, стѣснúтельный.

Przesładzać, Przesłodzić, насáхаривать, насáхарить, разслáщивать, разсластúть.

Prześlakować, Przeszlakować, разслѣдовать, развѣдать.

Przesłanianie, -nia, *ср.* перегорáживаніе.

Przesłanie, -nia, *ср.* пересы́лка, посы́лка, пересылáніе, отправлéніе, отпрáвка; || послáніе.

Przesłaniec, -ńca, *м.* предтéча; || предвѣстникъ, предвозвѣстникъ; || передовóй гонéцъ.

Przesławny, достослáвный.

Prześlepiać, Prześlepić, пропускáть. пропустúть, не досмотрѣть, проглядѣть, прозѣвать, потерять изъ вúду.

Prześlica, -y, *ж.* прядка, прялúца; || кудéль, *см.* **Kądziel**; || *Бот.* дúкій шафрáнъ.

Prześliczny, прелéстный, прекрáсный.

Prześlizgać się, Prześliznąć się, проскáльзывать. проскользнýть; || прокрáдываться, прокрáсться, просóвываться, просýнуться.

Przęsłka, -i, *ж.* *Бот.* хвощь (*растéніе*).

Przęsło, -a, *ср.* **Przęsła, -y**, *ж.* прúсло, звéно деревя́нной стѣны. забóра, изгороди; || рядъ; || *Стар.* я́русъ, *см.* **Piętro.**

Przesłodki, сладчáйшій; || прáторный.

Przesłodzić, *см.* **Przesładzać.**

Przesłonić, Przesłaniać, прикрывáть, заслонúть.

Przesłony, чрезвычáйно соленый.

Przesłuchać, выслýшать; || допросúть, передопросúть.

Przesłuchanie, Przesłuchywanie, -nia, *ср.* выслýшиваніе; || *Юрид.* допрóсъ, отобранíе показáній. **Przesłuchywanie sprawy w sądzie**, слýшаніе дѣла въ судѣ.

Przesłyszeć, не выслушать, не дослы-

шать, пропустить мимо ушей. || **Przesłyszeć się**, ослышаться.

Przesłyszenie, **-nia**, *ср.* недослышка; || несовершенное выслушание сказанного.

Prześmierdnąć, провонять, просмердѣть, протухнуть.

Prześmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхаться, издѣваться *(надъ кѣмъ, надъ чѣмъ)*.

Przesmrodzić, навонять, наполнить, заразить воздухъ вонью, смрадомъ.

Przesmyk, **-u**, *м.* ущелье, узкій проходъ *(между горами)*, тѣснина, дефилей; || проливъ *(морской)*; || *Охот.* бѣгъ изумчинами.

Przesolić, *см.* **Przesalać**.

Przespać, **Przesypiać**, проспать, просыпать; || * проспать, пропустить, упустить случай, нерадѣть, прогулять. **Przespać czas dogodny**, упустить удобное время. **Przespać zmartwienie**, предаваясь сну, повабыть горе. || **Przespać się**, соснуть, вздремнуть, выспаться.

Prześpieg, **Przeszpieg**, **-u**, *м.* употребительнѣе во мн. ч. **Prześpiegi**, **Przeszpiegi**, **-ów**, вывѣдываніе, высматриваніе, подсматриваніе, подслушиваніе, тайнымъ образомъ, лазутчество, шпіонство, фискальство. **Wysłać kogo na przeszpiegi**, послать кого лазутчикомъ, сыщикомъ. **Być na przeszpiegach**, быть лазутчикомъ, шпіономъ, сыщикомъ.

Prześpiegować, **Przeszpiegować**, высматривать, развѣдывать тайнымъ образомъ, изподтишка, шпіонничать, быть лазутчикомъ, сыщикомъ.

Prześpiewać, пропѣть, спѣть.

Prześpiewywać, пробовать голосъ, повторять пѣніе. || **Prześpiewywać się**, перепѣваться, отвѣчать на пѣніе пѣніемъ.

Przessać, прососать.

Przestać, простоять; || перестать, *см.* **Przestawać**.

Przestanek, **-nku**, *м.* остановка, отдыхъ, перемежка; || *Муз.* пауза; || перерывъ, остановка, помѣха, прекращеніе. **Bez przestanku**, безъ перерыва, безъ перемежки, безпрерывно, безпрестанно.

Przestanny, перемежающійся, прерывчатый, неровный.

Przestąpić, *см.* **Przestępować**.

Przestąpienie, **-nia**, *ср.* проступокъ. **Przestąpienie władzy**, превышеніе власти. **Przestąpienie rozkazu**, нарушеніе, неисполненіе приказанія.

Przestarzałość, **-ści**, *ж.* престарѣлость, глубокая старость.

Przestarzały, престарѣлый.

Przestarzeć, устарѣть, постарѣть.

Przestawać, **Przestać**, переставать, перестать, прекращаться, прекратиться. **Przestać mówić**, перестать говорить. || **Przestać na czém**, довольствоваться, быть довольнымъ *(чѣмъ)*. **Przestawać na małém**, довольствоваться малымъ; || останавливаться *(на чёмъ)*. оставаться *(при чёмъ)*, придерживаться *(чего)*. **Przestańmy na tém**, будемъ этого придерживаться, останемся при этомъ, ограничимся этимъ.

Przestawanie, **-nia**, *ср.* перемѣна, прерваніе, перерывъ, прекращеніе. **Przestawanie na swojém**, довольство собою. **Przestawanie na małém**, воздержность, воздержаніе. **Przestawanie z kim**, обхожденіе, обращеніе; || знакомство, связь.

Przestawiać, **Przestawić**, переставлять, переставить; || перестроивать. перестроить *(домъ)*.

Przestękać, простонать.

Przestęp, **-u**, *м. Стар.* Пасха. Свѣтлое Воскресенье, *см.* **Pascha**, **Wielkanoc**; || *Бот.* переступень, паралличная трава.

Przestępca, **-y**, *м.* преступникъ, нарушитель *(закона)*, виновникъ.

Przestępek, **-pku**, *м. см.* **Występek**, **Przestępstwo**.

Przestępnica, **-y**, **Przestępniczka**, **-i**, *ж.* преступница, нарушительница *(закона)*, виновница.

Przestępnik, **-a**, *м. см.* **Przestępca**.

Przestępny, преступный, виновный. || **Przestępny rok**, високосный годъ. || *Мат.* **Zrównania przestępne**, трансцедентальныя уравненія.

Przestępować, **Przestąpić**, переступать переступить, переходить, перейти, перешагнуть; || нарушить, преступить *(что)*, превышать, выходить изъ предѣловъ, изъ границъ. **Przestąpić prawo**, нарушить, преступить, обойти законъ. **Przestąpić granice przyzwoitości**, выйти изъ границъ приличія.

Przestępstwo, **-a**, *ср.* преступленіе. нарушеніе *(закона)*; || беззаконіе, злодѣйяніе. **Przestępstwo stanu**, государственное преступленіе.

Przestrach, **-u**, *м.* ужасъ. испугъ, перепугъ.

Przestrajać, **Przestroić**, перестроивать, перестроить, переладивать, переладить; || переодѣвать, переодѣть, переряжать, перерядить. || **Przestrajać się**, **Przestroić się**, переодѣваться, переодѣться, переряжаться, перерядиться, разодѣться.

Przestraszać, **Przestraszyć**, ужасать, ужаснуть, приводить въ ужасъ, устрашать, устрашить, пугать, перепугать. || **Przestraszać się**, **Przestraszyć się**, ужасаться, ужаснуться, устрашаться, устрашиться, перепугаться.

Przestraszający, ужасающій, ужасный, страшный.

Przestraszony, испуганный, перепуганный, приведенный въ ужасъ.

Przestraszyć, *см.* **Przestraszać**.

Przestroga, **-i**, *ж.* предостереженіе, предувѣдомленіе, назиданіе. || **Na prze-**

strogę, dla przestrogi, для предостереженія, для назиданія.

Przestrój, -oju, *м.* переодѣваніе; || **перестрóй, настрóй, настрóйка** (*инструмента*)

Przestrojony, перестрóенный, настрóенный (*инструмента*); || переодѣтый, переряженный; || разряженный, разодѣтый, разубранный, разфинченый.

Przestroń, -ni, *ж. см.* **Przestrzeń.**

Przestronno, Przestronnie, простóрно; || * широко.

Przestronny, простóрный, раздóльный; || * шúрокій.

Przestrugać,острогáть, соскоблúть, соскребáть.

Przestrzał, -u, *м.* выстрѣлъ. **Na przestrzał,** насквóзь, навылетъ.

Przestrzegać, Przestrzedz(kogo o czém), увѣдомлять, увѣдомить, предувѣдомлять, предувѣдомить, предостерегáть, предостеречь, предупреждáть, предупредúть. **Przestrzegać czego,** наблюдáть. соблюдáть, хранúть, исполнять. **Przestrzegać porządku,** соблюдáть порядокъ.

Przestrzegacz, -a, *м.* наблюдáтель, соблюдáтель, предостерегáтель.

Przestrzeganie, -nia, *ср.* предостереженіе, предупрежденіе, предваренíе. **Przestrzeganie całości posiadania,** ненарушúмость владѣнія.

Przestrzelić, прострѣлúть.

Przestrzelon, -nu, *м. Бот.* звѣробóй (*растéніе*).

Przestrzeń, -ni, *ж.* прострáнство; || учáсток; || протяжéніе, объёмъ. обшúрность; || продолжúтельность, продолженíе (*времени*), *см.* **Obszar, Przestwór.**

Przestrzeniacz, -a, *м.* расширúтель.

Przestrzygać, подстригáть.

Przestudzać, Przestudzić, студúть,простудúть, остудúть.

Przestwór, -oru, *м.* **Przestworze, -a,** *ср.* огрóмное прострáнство, ширь, обшúрность, *см.* **Obszar,** *Пар.* **Naprzestwór,** нáстежь.

Przestygnąć, остúнуть.

Przesunąć, *см.* **Przesuwać.**

Przesuszać, Przesuszyć, просýшивать просушúть.

Przesuszanie, Przesuszenie, -nia, *ср.* просýшиваніе. просýшка.

Przesuwać, Przesunąć, передвигáть, передвúнуть, переставлúвать, переставúть, перемѣщáть, перемѣстúть, перетáскивать, перетащúть. || **Przesuwać się, Przesunąć się,** просóвываться, просýнуться, проскáльзывать. проскользнуть. прокрáдываться, прокрáсться.

Przeswarek, -rku, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Przeswarki, -ów,** перебранки. споръ распря.

Przeswarzać się, ссóриться, браниться.

Przeswarzyć, перекричáть, переспóрить.

Przeświadczać, Przeświadczyć. убѣждáть.убѣдúть; || изобличáть. изобличúть, уличáть, уличúть. || **Przeświadczać się, Przeświadczyć się,** убѣждáться.удостовѣряться,удостовѣриться.

Przeświadczanie, Przeświadczenie, -nia, *ср.* изобличéніе, обличéніе, улúка. || **Przeświadczenie,** убѣжденіе, удостовѣренíе; || сознáніе.

Przeświadczyciel, -a, *м.* изобличúтель, обличúтель, уличúтель, обвинúтель.

Prześwidrować, Prześwidrzyć, просверлúть, пробурáвить, провертѣть.

Prześwięcać, Prześwięcić, вновь освящáть, освятúть.

Przeświecić, просiять. просiявать.

Prześwietność, -ści, *ж.* блескъ. блистáтельность, великолéпіе, пышность.

Prześwietny, свѣтлѣйшій, блистáтельный, великолéпный. пышный: знаменúтый, достослáвный, достоуважáемый, прослáвленный, слáвный, именúтый.

Prześwięty, пресвятый.

Prześwit, -u, *м.* **Prześwitanie, -nia,** *ср.* разсвѣтъ.

Przesycać, Przesycić, насыщáть, насытúть. || *Хим.* пропúтывать. || **Przesycać się, Przesycić się,** пресыщáться,пресытúться.

Przesycenie, -nia, *ср.* пресыщéніе.

Przesychać, Przeschnąć, просыхáть, просóхнуть.

Przesyłać, Przesłać, посылáть, послáть, пересылáть, переслáть.

Przesyłanie, Przesłanie, -nia, *ср.* пересылáніе, пересылка.

Przesyłka, -i, *ж.* посылка; || *Ком.* перевóдъ дéнегъ. римéсъ.

Przesypać, Przesypywać, просúпать, просыпáть, разсúпать, разсыпáть, пересúпать, пересыпáть.

Przesyt, -u, *м.* пресыщéніе; || *Мед.* óбщее отвращéніе отъ пúщи.

Przeszachrować, смошéнничать. слутовáть; || сбывáть, спускáть съ рукъ.

Przeszaleć, перебѣситься.

Przeszczekać, * переспóрить перекричáть (*кого*).

Przeszczekiwać, лáять отрúвисто (*о собáках*).

Przeszczepać, разщепáть.

Przeszczepić, прививáть, привúть,прищепля́ть. прищепúть (*деревья*).

Przeszkadzać, Przeszkodzić, препя́тствовать, воспрепя́тствовать, мѣшáть, помѣшáть.

Przeszkoda, -y, *ж.* препя́тствіе, помѣха. останóвка. затрудненíе; || ночнóе привидéніе, ночнóй прúзракъ. мертвéцъ.

Przeszkodnik, -a, *м.* сопротúвникъ, супостáтъ; || злой духъ, сатана, нечúстая сúла; || плохóй ремéсленникъ, пачкýнъ.

Przeszkodny, препя́тствующій.мѣшáющій, стѣснúтельный, затрудни́тельный.

Przeszkodziciel, -a, *м. см.* **Przeszkodnik.**

Przeszło, слишкомъ, бо́лѣе нежели. **Czekałem przeszło trzy godziny,** я ждалъ три часа́ слишкомъ.

Przeszłodniowy, Przeszłodzienny, бы́вшій наканунѣ.

Przeszłonocny, бы́вшій про́шлою но́чью.

Przeszłorocze, -a, *ср.* про́шлый годъ.

Przeszłoroczny, прошлогодній.

Przeszłość, -ści, *ж.* прошедшее, минувшее, про́шлость.

Przeszłotygodniowy, бывшій на прошедшей недѣлѣ.

Przeszły, проше́дшій, про́шлый, минувшій.

Przeszperać, разыска́ть, изслѣдовать, навести́ спра́вку, спра́виться.

Przeszpieg, *см.* **Prześpieg.**

Przeszpiegować, *см.* **Prześpiegować.**

Przesztychować, скопирова́ть гравю́ру; || *Стар.* распрода́ть.

Przeszukać, происка́ть, перешарить.

Przeszumieć, прошуме́ть; || промота́ться, прокути́ть, прогуля́ть.

Przeszyć, Przeszywać, проши́ть, прошива́ть; || проколо́ть, прокалывать, пронзи́ть, проби́ть на сквозь.

Przeszydzać, насмѣха́ться, издѣва́ться, глумиться.

Przeszydzanie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе, глумле́ніе.

Przeszyty, проши́тый; || проко́лотый, пронзенный, проби́тый насквозь.

Przeszywać, *см.* **Przeszyć.**

Przeszywacz, -a, *м.* стегальщикъ (*ремесленникъ занимающійся стеганіемъ тка́ней*).

Przeszywaczka, -i, *ж.* стега́льщица (*ремесленница занима́ющаяся стеганіемъ тка́ней*).

Przeszywanie, -nia, Przeszycie, -cia, *ср.* стро́чка, стёжка, стега́ніе (*матеріи*); || прока́лываніе.

Przetaczać, Przetoczyć, перека́тывать, перекати́ть (*бо́чку съ одного́ мѣста на друго́е*); || переливать, перели́ть; || перета́чивать, переточить, острить, точить; || передѣлывать на токарномъ станкѣ.

Przetacznik, -a, *м.* решетникъ (*дѣлающій и продающій решета́*); || *Бот.* вероника (*расте́ніе*).

Przetak, -a, *м.* решето́.

Przetańcować, протанцова́ть.

Przetapiać, Przetopić, растопля́ть, растопи́ть, распуска́ть, распусти́ть, переплавливать, переплавить, переливать, перелить, *см.* **Topić.**

Przetarcie, -cia, *ср.* перетира́ніе, протира́ніе, натира́ніе, тре́ніе; || отёска, отёсываніе; || прокла́дываніе (*дороги*).

Przetargować, продать, сбыть съ рукъ.

Przetarnica, -y, *ж.* **Przetarnik, -a,** *м. Бот.* вероника, *см.* **Przetacznik.**

Przetęchnąć, *см.* **Stęchnąć.**

Przetęsknić, протосковать.

Przetknąć, *см.* **Przetykać.**

Przetłoczyć, продави́ть, прода́вливать, втиснуть, втискивать.

Przetłuc, Przetłukiwać, перетоло́чь, истоло́чь, толо́чь.

Przetłumaczenie, -nia, *ср.* перево́дъ.

Przetłumaczyć, перевести́ (*съ одного́ языка́ на другой*), *см.* **Tłumaczyć.**

Przeto, потому́, поэтому, сего́ ра́ди, того́ ра́ди, чего́ ра́ди, итакъ. **Przetoż,** а **przeto,** и потому́, слѣдовательно. **Przeto iż,** потому́ что, затѣмъ что...

Przetopić, *см.* **Przetapiać.**

Przetorować, проторить, проложить, пробить (*дорогу*).

Przetrącać, Przetrącić, опроки́дывать, опроки́нуть, переламывать, переломить, перебивать, перебить; || * перекусить, съѣсть наскоро.

Przetransportowanie, -nia, *ср.* транспортирова́ніе, перево́зка.

Przetrawiać, Przetrawić, перева́ривать, перевари́ть (*пи́щу*); || * промота́ть, расточить; || проводить, провести́ (*время*).

Przetrawny, удобосвари́мый.

Przetrębywać, трубить.

Przetropiać, Przetropić, обы́скивать, обыска́ть, исходи́ть (*весь лѣсъ, всю страну́*).

Przetrwać (co), вы́держать, пережда́ть, снести́, перенести́, вытерпѣть, перетерпѣть. **Przetrwać burzę,** пережда́ть бу́рю; || просуществовать, оставаться, сохрани́ться. **Piramidy egipskie przetrwały przez wiele wieków,** египетскія пирамиды просуществовали мно́го вѣко́въ, сохранились въ продолженіи мно́гихъ вѣко́въ; || быть въ си́лѣ, имѣть си́лу, дѣйствовать. **To prawo przetrwało dotąd,** это право остаётся въ си́лѣ до сихъ поръ, имѣетъ си́лу.

Przetrwanie, -nia, *ср.* вы́держка, перенесе́ніе, выжида́ніе; || про́чность; || постоя́нство, усто́йчивость, сопротивле́ніе; || сохране́ніе пре́жней си́лы.

Przetrwonić, промота́ть, расточи́ть, растра́тить.

Przetrząsać, Przetrząsnąć, Przetrząść, перетря́хивать, перетряхну́ть, перетряса́ть, перетрясти́. **Przetrząsać siano,** перетряса́ть се́но. **Febra go przetrzęsła,** лихора́дка измучила его́. || **Przetrząsać, Przetrząść co,** рыться, перерыть, копа́ться, перекопа́ть, ша́рить, обша́рить, объи́скивать, объискать.

Przetrzebiać, Przetrzebić, искоренять, искоренить, истребля́ть, истреби́ть; || вырывать съ корнемъ, ниспровергать; || разчищать, разчистить, прочищать, прочистить. **Przetrzebić drogę przez las,** разчища́ть доро́гу че́резъ лѣсъ.

Przetrzeć, *см.* **Przecierać.**

Przetrzepać, перетрепа́ть, вы́бить, вы-

колоти́ть (*хлысто́мъ пыль изъ пла́тья*). || * поколоти́ть, отду́ть, побить, отвали́ть.

Przetrzeźwić, отрезви́ть, протрезви́ть; || **Przetrzeźwić się**, протрезви́ться.

Przetrzymać, Przetrzymywać, продержа́ть, продéрживать, задержа́ть, задéрживать; || просро́чить, просро́чивать.

Przetrzymanie, -nia, *ср.* задéржка; || просро́чка. **Przetrzymanie w posiadaniu**, провладéніе.

Przetułać się, протаска́ться, прошля́ться, проблужда́ть, прослоня́ться, проскита́ться.

Przetwarzać, Przetworzyć, преобразо́вывать, преобразова́ть, превраща́ть, превратить.

Przetwór, -oru, *м.* преобразова́ніе, превраще́ніе; || передéлка, подпра́вка.

Przetwórca, -y, *м.* преобразова́тель, реформа́торъ.

Przetworny, преобразова́тельный.

Przetyć, разтолстéть, разжирéть.

Przetyczka, -i, *ж.* провéртка. **Przetyczka do zębów**, зубочи́стка. **Przetyczka do uszu**, уховéртка. **Przetyczka do fajki**, про́волока для прочище́нія тру́бки и т. п. || *Артил.* затра́вникъ.

Przetykać, Przetknąć, протыка́ть, проткну́ть, провéртывать, провертéть, прока́лывать, проколо́ть, продéвать, продéть, просо́вывать, просу́нуть; || наткáть, соткáть (*полотна*). **Przetknąć nitkę**, продéть ни́тку. **Przetknąć głowę przez kratę**, просу́нуть го́лову че́резъ рѣшо́тку.

Przetyłość, -ści, *ж.* ожирéніе, излишняя ту́чность, доро́дность.

Przeuczyć, переучи́ть.

Przewabiać, Przewabić, перема́нивать, переманить, сма́нивать, смани́ть.

Przewabiacz, -a, *м.* перема́нщикъ.

Przewąchać, пронюхать, развéдать та́йнымъ о́бразомъ.

Przewaga, -i, *ж.* перевéсъ, преиму́щество, превосхо́дство; || вліяніе (*на кого́*), власть (*надъ кѣмъ*).

Przewał, -u, *м.* напо́ръ, на́тискъ. **Przewał wielkiego wojska**, на́тискъ большо́го во́йска; || *Стар.* ли́вень, проли́вной дождь; || проло́мъ (*въ стѣнѣ*), *см.* **Nawalnica**.

Przewalać, Przewalić, перева́ливать, перевали́ть, перекáтывать, перекáтить. || **Przewalać się**, перева́ливаться, валя́ться.

Przewalczyć, побéдить, преодолéть, побороть.

Przewalny, *см.* **Nawalny**.

Przewartować, перебра́ть листы́, перелистова́ть, пробéжать кни́гу.

Przewarzać, Przewarzyć, перева́ривать, переварить.

Przeważać, Przeważyć, перевéшивать, перевéсить; || превосходить, превзойти́, превозмога́ть, превозмóчь, превы́шать, превы́сить, **брать, взять верхъ**; || **имéть вліяніе** (*на кого́*), **имéть власть** (*надъ кѣмъ*). || **Przeważać się**, перевéшиваться, перегиба́ться, **наклоня́ться** (*на другую сто́рону*), потеря́ть равновéсіе. **Przeważać się z kim**, мéряться съ кѣмъ си́лою, состяза́ться. || *Стар.* **Przeważyć się na co**, отва́житься на что́: || ошиби́ться въ вѣсѣ.

Przeważny, важный, степéнный, значи́тельный, си́льный, могу́чій, имéющій большо́й вѣсъ; || рѣши́тельный, перевéшивающій, неопровержи́мый.

Przewdziewać, Przewdziać, переодéвать, переодéть, перемéнять, перемéнить (*платье, платье*).

Przewędrować, переѣзжа́ть, проѣзжа́ть, переправля́ться, проходи́ть, переходи́ть.

Przewędzić, просуши́ть, провéтрить.

Przewekslować, размéнять, промéнять (*деньги*).

Przewiać, *см.* **Przewiewać**.

Przewiązać, Przewiązywać, перевяза́ть, перевя́зывать.

Przewiązka, -i, *ж.* перевя́зка.

Przewidywać, Przewidzieć, предви́дéть, предусма́тривать, предусмотрéть.

Przewiędły, завя́дшій.

Przewiedzenie, -nia, *ср.* предвéдéніе; || предварительное позна́ніе (*о чёмъ*).

Przewiedziec, познáть, узнáть, разузнáть, изслéдовать, развéдать.

Przewielebność, -ści, *ж.* высокопреподóбіе, высокопреосвященство (*титулъ митрополитовъ и архіепископовъ*).

Przewielebny, преосвященнéйшій (*имéющій титулъ высокопреосвященства*).

Przewielmożny, всемогу́щій.

Przewiercać (*Стар.* **Przewiertywać, Przewiercić**), провéртывать, провéрчивать, провертéть, просвéрливать, просверли́ть, пробура́вливать, пробура́вить.

Przewiercień, -rtnia, *м. Бот.* кóзья жи́молость (*растéніе*).

Przewierutny, отъя́вленный, записно́й, отпéтый. **Przewierutny pijak**, отъя́вленный, го́рькій пья́ница. **Przewierutny głupiec**, набúтый дура́къ.

Przewierzgać, Przewierzgnąć, перекúдывать, перекúнуть, передергивать, передéрнуть, перевертывать, перевернуть, опрокúдывать, опрокúнуть. **Przewierzgnąć kogo przez nogę**, * подшибúть кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. **Przewierzgnąć kogo do siebie**, переманúть кого́ къ себѣ, привлéчь, преклони́ть на свою́ сто́рону. **Przewierzgnąć (w co)**, превратúть, обрати́ть, преобразúть.

Przewieść, Przewieśdź, *см.* **Przewodzić**.

Przewieszczać, предвѣща́ть, предска́зывать.

Przewieszczyciel, -a, *м.* предвѣща́тель, предсказа́тель.

Przewietrzać, Przewietrzyć, провéтривать, провéтрить. || **Przewietrzać się**, про-

вѣтриваться. **Przewietrzyć się**, освѣжи́ться во́здухомъ.

Przewiew, -u, *м.* вѣяніе вѣтра, струя во́здуха, сквозно́й вѣтеръ.

Przewiewać, Przewiać, Przewionąć, провѣва́ть, провѣ́ять, продува́ть, проду́ть. **Przewiewać zboże**, вѣять хлѣбъ.

Przewiewacz, -a, *м.* вѣятель, вѣяльщикъ.

Przewiewny, находя́щійся на чи́стомъ, на откры́томъ во́здухѣ; || сквозно́й; || скороте́чный, мимолётный.

Przewieźć, *см.* **Przewozić**.

Przewięzistość, -ści, *ж.* сжа́тіе, съ у́женіе, перехва́тъ, ущемле́ніе.

Przewięzisty, у́зкій, сжа́тый, ущемлённый.

Przewięzywać, *см.* **Przewiązać**.

Przewijać, Przewinąć, Przewić, перевива́ть, переви́ть, переплета́ть, переплести́, перевя́зывать, перевяза́ть. **Przewinąć dziecko**, спелена́ть ребенка. **Przewinąć kogo przez nogę**, *подшиби́ть кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. || **Przewijać się**, вертѣ́ться, проходи́ть взадъ и впередъ, мелька́тъ, промелькну́ть, снова́ться. || ***Przewinąć się komu przez nogę**, обману́ться, ошиби́ться.

Przewinić, провини́ться.

Przewinienie, -nia, *ср.* вина́, вино́вность, просту́покъ, преступленіе. **Przewinienie leśne**, наруше́ніе лѣсны́хъ пра́вилъ.

Przewładny, преоблода́ющій, могу́щественный, власти́тельный.

Przewlekać, Przewłoczyć, Przewlec, Przewłaczać, проволакивать, проволочи́ть, прота́скивать, протащи́ть перета́скивать, перетащи́ть; || продѣва́ть (*ни́тку*), нани́зывать (*бу́сы*); || протя́гивать, протяну́ть; || переодѣ́вать, переодѣ́ть (*въ друго́е пла́тье*). **Przewlec, Przewłóczyć rolę**, борони́ть, боронова́ть. **Przewlec wojnę**, продолжи́ть войну́, продли́ть. **Przewlekać, Przewłóczyć sprawę**, отлага́ть, отложи́ть, отсро́чивать дѣло. **Przewlekać sznurkiem**, прошнуро́вывать. **Przewlekać wyrazy**, растя́гивать слова́. || **Przewlekać się**, протя́гиваться, протяну́ться, откла́дываться; || переодѣва́ться; || слоня́ться, таска́ться (*съ мѣста на мѣсто*). *Посл.* **Co się przewlecze, to nie uciecze**, ти́ше ѣ́дешь, да́льше бу́дешь.

Przewlekły, продолжи́тельный, медли́тельный, мѣшкотный, непрово́рный, копотли́вый.

Przewłoczny, долготерпѣли́вый; || выжида́тельный, ме́дленный.

Przewłóczyciel, -a, *м.* медли́тель.

Przewłoka, -i, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, промедле́ніе, замедле́ніе, отлага́тельство, остано́вка.

Przewód, -odu, *м.* прово́дъ, проведе́жаніе; направле́ніе пути́; веде́ніе (*дѣла*), произво́дство, управле́ніе, распоряже́ніе; || *Стар.* предводи́тельство; || **Przewód swego**, настоя́ніе на своёмъ; || *Стар.* **Przewód prawny**, произво́дство и́ска, тя́жба; || *Стар.* подво́да (*телѣга съ лошадьми и проводнико́мъ*); || *Анат.* кана́лъ.

Przewodca, Przewódzca, -y, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ, предводи́тель, путеводи́тель, *см.* **Przewodnik**.

Przewodni, Przewodny, путево́дный, руководи́тельный, сопровожда́ющій. **Przewodna niedziela**, Ѳомино́ воскресе́нье, пе́рвое воскресе́нье по́слѣ пра́здника Па́схи.

Przewodnia, -dni, *ж.* руково́дство, предводи́тельство, указа́ніе, наставле́ніе.

Przewodnica, -y, *употребительнѣе:* **Przewodniczka, -i**, *ж.* предводи́тельница, руководи́тельница, проводни́ца.

Przewodnictwo, -a, *ср.* предводи́тельство, руково́дство; || наставле́ніе.

Przewodniczący, первопрису́тствующій, предсѣда́тельствующій.

Przewodniczenie, -nia, *ср.* руководи́тельство; || предсѣда́тельство.

Przewodniczka, *см.* **Przewodnica**.

Przewodniczy, предводи́тельный, путеводи́тельный, руководи́тельный, путево́дный.

Przewodniczyć, предводи́тельствовать, управля́ть, руководи́ть, руково́дствовать, наставля́ть, провожа́ть, ука́зывать доро́гу.

Przewodnik, -a, *м.* проводни́къ, путеводи́тель; || наста́вникъ, руководи́тель; || руково́дство (*заглавіе нѣкоторыхъ книгъ*); || путеводи́тель, путеуказа́тель, доро́жникъ; || *Физ.* проводни́къ (*электричества*).

Przewodny, *см.* **Przewodni**.

Przewodzić, предводи́тельствовать, кома́ндовать; || распоряжа́ться кѣмъ, гру́бо съ кѣмъ обходи́ться; || **Przewieść**, перевести́, провести́, переводи́ть.

Przewora, Przeworzyna, Przywora, -y, *ж.* сто́йло (*въ конюшнѣ*), отгоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przepierzenie**.

Przewóz, -ozu, *м.* перево́зъ, перепра́ва (*че́резъ рѣку́*); || перево́зка, во́зка, транспо́ртъ; || переѣ́здъ.

Przewożący, -ego, *м.* во́зчикъ. **Przewożący ziemią i wodą**, во́зчикъ по сухо́му и во́дному пути́.

Przewozić, Przewieźć, перевози́ть, перевезти́, провози́ть, провезти́. || **Przewozić się, Przewieźć się**, переѣзжа́ть, перевози́ться, переправля́ться.

Przewozisko, -a, *ср.* ста́рый, него́дный паро́мъ.

Przewoźniczy, принадлежа́щій перево́щику.

Przewoźnik, -a, *м.* перево́щикъ, паро́мщикъ.

Przewoźny, приво́зный, заграни́чный; || контраба́ндный.

Przewozowy, перево́зный, прово́зный, транзи́тный. **Handel przewozowy**, транзи́тная торго́вля.

Przewracać, Przewrócić, переворáчивать, переворотúть, перевёртывать, перевернýть, опрокúдывать, опрокúнуть; || перемёшивать, перемёшать, перепýтывать, перепýтать; || перевёртывать вверхъ днóмъ, вверхъ ногáми. **Przewracać stronice książki**, переворáчивать страни́цы кни́ги. **Przewracać oczy**, *или* **Przewracać oczyma**, ворóчать, поводúть глазáми. **Przewracać kozły, koziołki**, кувыркáться. || **Przewracać się, Przewrócić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, пáдать, упáсть, ворóчаться, переворáчиваться, переворотúться, повёртываться, повернýться. **Powóz się przewrócił**, повóзка опрокúнулась. **Przewróciło mu się w głowie**, онъ помёшáлся, съ умá сошёлъ.

Przewrócíciel, -a, *м. см.* **Obalacz, Wywrócíciel.**

Przewrót, -otu, *м.* разстрóйство, безпоря́докъ, упáдокъ. **Przewrót w głowie**, разстрóйство умá, помёшательство.

Przewrotnie, злóбно, лукáво; || извращённо.

Przewrotnik, -a, *м.* развráтникъ, нечестúвецъ.

Przewrotność, -ści, *ж.* развращённость, испóрченность; || извращённость (*понятій*).

Przewrotny, развráтный, развращённый, испóрченный; || извращённый.

Przewrzaskiwać, покрúкивать.

Przewrzeszczeć, перекрúчать.

Przewyborność, -ści, *ж.* совершéнство, превосхóдство.

Przewyborny, совершéнный, превосхóдный, отбóрный, отмéнный.

Przewyżka, -i, *ж.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ; || *Мат.* рáзность (*двухъ чиселъ*).

Przewyższać, Przewyższyć, превышáть, превы́сить, превосходúть, превзойтú, брать, одéрживать верхъ.

Przez, чрезъ, чéрезъ, сквозь, изъ, въ, по, съ. **Wejść przez wyłom**, войтú чéрезъ проломъ. **Przez zimę, Przez lato i t. d.**, въ течéніе зимы, въ течéніе лéта и т. д. **Iść przez las**, итти́ чéрезъ лéсъ. **Zrobić co przez grzeczność**, сдéлать что-либо изъ учтúвости. **Posłać list przez pocztę, przez posłańca**, послáть письмó по пóчтѣ, съ разсы́льнымъ, съ комиссіонéромъ. **Wyrzucić przez okno**, вы́бросить въ окнó, *или* за окнó. **Patrzeć przez szpary**, смотрéть сквозь пáльцы. **Przez nos mówić**, говорúть въ носъ, гнусúть. **Nie czyń przez drugich, co sam przez siebie uczynić możesz**, не дéлай посрéдствомъ другúхъ того, что мóжешь самъ сдéлать. **Przez nieuwagę**, ненарóчно, безъ умы́сла, по ошúбкѣ. **Przez cały rok**, во весь годъ. **Przez wzgląd**, изъ уваженія, во уваженіе. **Przez siebie, Przez się**, самъ собóю, самъ по себѣ, непосрéдственно. **Uważać rzecz przez się**, разсмáтривать предмéтъ самъ по себѣ, непосрéдственно. **To przez się jasno**, э́то самó собóю я́сно. **Czynić co przez się**, дéлать что-либо непосрéдственно, дéлать самому́. **Rozumie się samo przez się**, самó собóю разумéется. || *Стар.* вм. **Bez** (безъ). **Przez przyczyny**, безъ причúны. **Przez gniewu**, безъ гнѣва.

Przeżąć, *см.* **Przeżymać.**

Przezacny, достоуважáемый, достóйный; || знамени́тый, слáвный, прослáвленный.

Przezdroże, -a, *ср. Стар.* продолженіе пути́, врéмя проведённое въ дорогѣ.

Przezdroźnie, *Стар.* по дорóгѣ, вдоль дороги.

Przezdroźny, находя́щійся попéрегъ дорóги, положенный на дорóгѣ.

Przeżeglować, переплы́ть, переплывáть, приплы́ть, приплывáть (*на кораблѣ*).

Przeżegnać, Przeżegnać się, *см.* **Żegnać, Żegnać się.**

Przeżegnanie, *см.* **Żegnanie.**

Przezeń (сокращ. **Przez niego, Przez nią**), чéрезъ негó, чéрезъ нее́, имъ, éю.

Przeżerać, Przeźreć, пожирáть, пожрáть.

Przeziębić się, простудúться.

Przeziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Przeziębnąć, прозя́бнуть, чувствовать ознóбъ.

Przezierać, Przejrzeć, прозирáть, прозрéть; предусмáтривать, предусмотрéть; || обозрѣвать, обозрѣть, пересмáтривать, пересмотрéть; || проникáть взглáдомъ. || **Przezierać się**, глядéться (*въ зéркало*). *см.* **Przeglądać.**

Przezieracz, -a, *м.* обозрѣватель.

Przezim, -u, *м.* **Przezima, -y**, *ж.* зúмнее врéмя; || *Воен.* зимóвка, зимованіе.

Przezimować, провимовать; || продержáть, прокормúть во врéмя зимы.

Przezmian, -u, *м.* безмéнъ; || *Морс.* контáрь.

Przeznaczać, Przeznaczyć, назначáть, назнáчить, предназначáть, предназнáчить; || означáть, предзнаменовáть, предвѣщáть **Ten przypadek nic dobrego nie przeznacza**, э́тотъ слýчай ничегó хорóшаго не предвѣщáетъ. **Przeznaczył te pieniądze na kupno domu**, онъ предназнáчилъ э́ти дéньги на покýпку дóма.

Przeznaczenie, -nia, *ср.* предназначéніе, жрéбій, ýчасть, удéлъ, судьбá предопредéленіе; || назначéніе; || *Богосл.* предопредéленіе Бóжіе.

Przeznaczony, назначенный, предназначенный, опредéленный. **Przeznaczona pensja**, опредéленное жалованіе. **Stawić się na czas przeznaczony**, явúться въ назначенное врéмя.

Przeznocny, продолжа́вшійся, происходи́вшій во всю ночь.

Przezór, -oru, *м. Стар.* недосмо́тръ, потво́рство, послабле́ніе, побла́жка; || *см.* **Przezorność**.

Przezornie, предусмотри́тельно.

Przezorność, -ści, *ж.* прозо́рливость, предусмотри́тельность, проница́тельность; || осмотри́тельность.

Przezorny, прозо́рливый, предусмотри́тельный, проница́тельный; || осмотри́тельный; || прозра́чный. **Przezorna polityka**, предусмотри́тельная поли́тика. **Umysł przezorny**, проница́тельный умъ. **Strumień przezorny**, прозра́чный руче́й, *см.* **Przezroczysty**.

Przezrocze, -a, *ср.* небоскло́нъ, кругозо́ръ, возду́шное простра́нство.

Przezroczny, двухгоди́чный, двугоди́чный.

Przezroczysto, Przezroczo, прозра́чно.

Przezroczystość, -ści, *ж.* прозра́чность.

Przezroczysty, прозра́чный, сквози́стый.

Przeźrzeć, Przejrzeć, Przeźrzewać, Przejrzewać, перезрѣ́ть, перезрѣва́ть; || *см.* **Przeźerać**; || *см.* **Przeglądać, Przezierać**.

Przezuwać, Przezuć, снима́ть о́бувь, разува́ть, разу́ть; || **Przezuwać się, Przezuć się**, разува́ться, разу́ться, вновь обува́ться, обу́ться.

Przeżuwać, Przeżuć, пережёвывать, пережева́ть.

Przeżuwacz, -a, *м.* живо́тное отрыга́ющее жва́чку, жва́чное живо́тное, жва́чникъ; || зеленобрю́шка (*рыба*).

Przeżuwający, отрыга́ющій жва́чку, жвачно-жую́щій.

Przeżuwanie, -nia, *ср.* жва́чка.

Przezwisko, -a, *ср.* и́мя, назва́ніе; || фами́лія, *см.* **Nazwisko**, фами́льное прозва́ніе; || прозва́ніе, про́звище. **Wilhelm przezwiskiem Podbiciel**, Вильге́льмъ про́званный Завоева́телемъ.

Przezwyciężać, Przezwyciężyć, превозмога́ть, превозмо́чь, преодолѣва́ть, преодолѣ́ть, одолѣва́ть, одолѣ́ть, побѣжда́ть, побѣди́ть.

Przeżyć, Przeżywać, прожи́ть, прожива́ть, пережи́ть, пережива́ть. **Przeżyć wiek długi**, прожи́ть до́лгіе го́ды. **Nie przeżyje trzydziestu lat**, онъ не проживётъ бо́лѣе тридцати́ лѣтъ. **Który drugiego przeżyje**, кто кого́ переживетъ? **Przeżywa dziesięć tysięcy rubli rocznie**, онъ прожива́етъ де́сять ты́сячъ рубле́й ежего́дно.

Przeżycie, -cia, *ср.* прожи́тіе, прожи́токъ, содержа́ніе, прокормле́ніе, продово́льствіе, *см.* **Utrzymanie**; || прожи́тіе. **Po przeżyciu siedmiu lat w niewoli**, прожи́вши семь лѣтъ въ плѣну́; || *Юрид.* пережи́въ. **Domniemane przeżycie**, предположе́ніе о томъ кто кого́ пережив тъ.

Przeżymać, Przeżąć, выжима́ть, вы́жать; || * вынужда́ть, вымога́ть де́ньги, притѣсня́ть, выжима́ть сокъ изъ кого́; || удруча́ть. **Ból mię przeżyma**, скорбь удруча́етъ меня́, стѣсня́етъ мнѣ се́рдце.

Przezywać, Przezwać, называ́ть, назва́ть, прозыва́ть, прозва́ть, наименова́ть. **Przezywać się**, переимено́вываться, перемѣня́ть себѣ́ и́мя; || перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га.

Przeżywać, *см.* **Przeżyć**.

Przeżywić, прокорми́ть.

Przód, -odu, *м.* пере́дъ, пере́дняя часть. **Przód okrętu**, носъ (*у корабля́*). **Przód domu**, лицева́я, пере́дняя сторона́ до́ма, фаса́дъ. **Przód u wozu, u powozu**, передо́къ у во́за, пере́днее мѣ́сто у экипа́жа; || сни́ца (*куда́ вкла́дывается дышло*). **Stać przodem do kogo**, стоя́ть лицо́мъ къ кому́. **Iść przodem**, идти́ впереди́, *см.* **Naprzód, Wprzód**.

Przodek, -dka, *м.* пре́докъ (*мн.* **Przodkowie**, пре́дки); || **Przodek, -dku**, *м.* передо́къ, пере́дняя часть, *см.* **Przód**; || * перве́нство, предпочте́ніе, преиму́щество. **O przodek walczyć z kim**, спо́рить съ кѣмъ за перве́нство. **Dać komu przodek**, отда́ть кому́ преиму́щество, предпочте́ніе; || *Стар.* нача́ло. || *Горн.* **Przodek, Ort**, забо́й.

Przodkar, -a, -u, *м.* **Przodkara, -y**, *ж.* передо́къ (*у экипа́жей и полевы́хъ ору́дій*).

Przodkować (*Стар.* **Przodować**), идти́ впереди́; || перве́нствовать. **Przodkować w tańcu**, распоряжа́ться та́нцами; || **Przodkować komu** *или* **przed innymi, przed wszystkimi**, быть вы́ше, превыша́ть, превосходи́ть (*кого́, други́хъ всѣхъ*), отлича́ться (*предъ кѣмъ*), перве́нствовать, опере́живать, опереди́ть (*кого́*). **Chciałby wszędzie przodkować**, онъ хотѣ́лъ бы вездѣ́ быть пе́рвымъ, быть вы́ше всѣхъ.

Przodkowny, *Стар.* гла́вный, передово́й.

Przodkowy, передко́вый.

Przodowy, пере́дній, передово́й.

Prztyk, Pstryk, -u, Prztyczek, Pstryczek, -czka, *м.* **Prztyczka, Pstryczka, -i**, *ж.* щелчо́къ. **Dać prztyczka w nos**, дать щелчо́къ по́ носу, *см.* **Szczutek**. || **Prztyk, Pstryk**, *Межд.* щёлкъ (*звукъ отъ ударе́нія па́льцевъ о па́льцы*); || вспы́шка (*дѣйствіе по́роха на вспы́шичникѣ*); || осѣ́чка (*ружья́*); || **Pstryk, Pstryk!** (*Межд.* отъ глаго́ла **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть).

Prztykać, Pstrykać, Prztyknąć, Pstryknąć, щёлкать па́льцами, дава́ть щелчки́; || дава́ть вспы́шку, дѣ́лать осѣ́чку, осѣка́ться (*о ружьѣ*); || **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть. || **Prztykać się, Pstrykać się**, руга́ться, брани́ться, перебра́ниваться.

Przy, *Предл.* при, близь, вблизи́, по́длѣ, во́злѣ, подъ, у, въ, на, за, съ, со. **Mieszkać przy kościele, tuż przy kościele**, жить

по́длѣ це́ркви, по́длѣ са́мой це́ркви. Przy stole była mowa. .. за столо́мъ былъ разгово́ръ. была́ рѣчь.... Siedzieć przy stole, сидѣ́ть за столо́мъ. Siedzieć przy ogniu, сидѣ́ть у огня́. Siedzieć przy kominku, сидѣ́ть пе́редъ камино́мъ. Siedzieć przy oknie, сидѣ́ть у окна́. Usiądź przy mnie, сядь по́длѣ, во́злѣ меня́. Zachować kogo przy życiu, сохрани́ть кому́ жизнь, спасти́ чью жизнь. **Przy końcu, въ концѣ́, на концѣ́. Przy końcu zimy, въ концѣ́ зимы́. Jużem przy końcu,** я уже́ оканчиваю, сейча́съ окончу́ **Śpiewać przy robocie,** пѣть за рабо́тою, во вре́мя работы. **Przy podanéj sposobności,** при удо́бномъ случа́ѣ. **Przy świadkach,** при свидѣтеляхъ. **Rzecz stała się przy nas, przy ludziach,** де́ло произошло́ при насъ, въ нашемъ прису́тствіи, при лю́дяхъ. **Być przy żniwie,** находи́ться, прису́тствовать во вре́мя жа́твы. **Poseł przy dworze berlińskim,** посла́нникъ при Берли́нскомъ дворѣ́. **Być przy dworze,** находи́ться при дворѣ́. **Śpiewać przy fortepjanie,** пѣть подъ форте-пья́но, съ акомпанеме́нтомъ на форте-пья́но. **Przy boskiéj pomocy,** при по́мощи Бо́жіей. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́вымъ, по́льзоваться здоро́вьемъ. **Jest przy pieniądzach,** онъ при деньгахъ, у него́ есть де́ньги. **Być przy rozumie,** быть въ своемъ умѣ́. **Być przy zdrowych zmysłach,** сохрани́ть здра́вый умъ, не потеря́ть разсу́дка. **Czém są twoje nieszczęścia przy moich?** что́ зна́чатъ твои́ несча́стія въ сравне́ніи съ мои́ми? **Przy wytrwałości wszystkiego dokazać można,** терпѣ́ніемъ всего́ мо́жно достигнуть. **Być przy nadziei,** быть бере́менною (*о женщинѣ*). **Stać przy czém, obstawać przy czém,** стоя́ть за что́, защища́ть что́. **Stoję przy prawdzie,** я стою́ за пра́вду. **Niech to zostanie przy tobie,** оста́въ э́то при себѣ́, сохрани́ э́то про себя́, не разглаша́й, не говори́ никому́.

Przyaresztować, задержа́ть, арестова́ть, наложи́ть запреще́ніе, аре́стъ. **Przyaresztować majątek dłużnika,** задержа́ть име́ніе должника́ *или* наложи́ть запреще́ніе на име́ніе. **Przyaresztować winowajcę,** арестова́ть, взять подъ стра́жу преступника.

Przyaresztowanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, взя́тіе подъ стра́жу; || **задержа́ніе,** наложе́ніе запреще́нія.

Przybaczyć, *Стар.* припо́мнить, *см.* **Przypominać.**

Przybawiać, Przybawić, прибавля́ть, приба́вить, прі́обрѣта́ть, прі́обрѣсти́, нажива́ть, нажи́ть. || **Przybawiać do siebie,** привлека́ть къ себѣ́, *см.* **Przywabiać** || **Przybawiać się (czego),** *см.* **Nabawiać się.**

Przybeczeć, поплата́ться, потерпѣ́ть.

Przybić, *см.* **Przybijać.**

Przybiec, Przybiedz, Przyblegać, прибѣжа́ть, прибѣга́ть. поспѣши́ть, поспѣша́ть.

Przybierać, Przybrać, прибира́ть, прибра́ть. подбира́ть, подобра́ть. избира́ть, избра́ть, принима́ть, приня́ть. **Przybrać sobie przyjaciela,** избра́ть себѣ́ дру́га. **Przybrać kogo za syna,** усыновить, приня́ть вмѣсто сы́на. **Przybrać kogo za córkę,** приня́ть вмѣсто до́чери: || убира́ть, убра́ть. украша́ть, укра́сить. наряжа́ть, наряди́ть. **Wiosna przybrała ziemię w zieloność i kwiaty,** весна́ убрала́ зе́млю зе́ленью и цвѣтами; || брать, принима́ть на себя́. **Przybierać postawę wesołą,** принима́ть на себя́ весёлый ви́дъ. || **Przybrać konia,** надѣть сбру́ю на ло́шадь; || прибыва́ть, прибавля́ться, поднима́ться, возвыси́ться. **Rzeka przybrała,** вода́ въ рѣкѣ поднялась, возвысилась. || **Przybierać się, Przybrać się,** приготавливаться, пригото́виться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || убира́ться, убра́ться, наряжа́ться, наряди́ться.

Przybieranie, -nia, *ср.* **прибира́ніе,** подбира́ніе, избира́ніе; || **убира́ніе,** украше́ніе; || приня́тіе. || **Przybieranie deputatów,** приглаше́ніе депута́товъ.

Przybijać, Przybić, прибива́ть. приби́ть. **Przybijać deski,** прибива́ть до́ски. **Przybić nabój, ładunek,** припы́живать, прибива́ть заря́дъ. **Przybijać co komu (na licytacji),** оста́вить что́ за кѣмъ на публи́чныхъ торга́хъ. **Przybijać do brzegu,** причаливать, приставать, приплыва́ть къ бе́регу.

Przybijaczka, -i, *ж.* бе́рдо (*ткацкое*).

Przybijanie, -nia, *ср.* прибива́ніе. **Przybijanie do brzegu,** причаливаніе къ бе́регу.

Przybiór, -oru, *м.* наря́дъ. убо́ръ, убра́нство; || припра́ва (*кушанья*). **Przybiór na konia,** ко́нская сбру́я, шо́ры. у́пряжь.

Przybitka, -i, *ж. Воен.* пыжъ (*для прибива́нія заря́да*).

Przybity, пригвожденный, прибитый гвоздями.

Przybłąkać się, приставать, приста́ть, привяза́ться, присоедини́ться. сле́довать за кѣмъ либо.

Przyblaknąć, поблѣдне́ть, потускне́ть; || полиня́ть, вы́цвѣсть.

Przybliżać, Przybliżyć, приближа́ть, прибли́зить, придвига́ть, придви́нуть. || **Przybliżać się, Przybliżyć się,** приближа́ться, прибли́зиться, придвига́ться, придви́нуться.

Przybliżanie. Przybliżenie, -nia, *ср.* **приближе́ніе,** сближе́ніе; || приблизи́тельность. **Przez przybliżenie,** приблизи́тельно.

Przybłotny, приболо́тный.

Przyboczny, приближе́нный, дове́ренный. ближа́йшій. **Kancelarja przyboczna namiestnika,** со́бственная канцеля́рія намѣ́стника.

Przyboleć, огорчи́ться.

Przybór, -oru, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przybory, -ów**, сборы. приготовле́нія; || снаря́дъ, прибо́ръ. **Przybory myśliwskie**, охо́тничьи снаря́ды. принадле́жности.

Przybrać, *см.* **Przybierać**.

Przybrany, при́нятый въ това́рищество. това́рищъ въ торго́вомъ о́бществѣ; || усыновлённый; || прію́бщённый, о́бщникъ (*общества*); || заи́мствованный. чужо́й. вы́мышленный. **Pod nazwiskiem przybranem**, подъ чужи́мъ, вы́мышленнымъ и́менемъ.

Przybrudzić, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть немно́го.

Przybrzeże, -a, *ср*, побере́жье.

Przybrzeżny, прибре́жный.

Przybudować, пристроить, надстро́ить.

Przybus, -u, *м. Бот.* рѣчно́й хвощъ.

Przybyć, *см.* **Przybywać**.

Przybycie, -cia, *ср.* прираще́ніе, увели́ченіе; || прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣздъ; || *Юрид.* прираще́ніе. **Prawo przybycia z przychodów**, пра́во прираще́нія по отноше́ніямъ къ иму́ществамъ.

Przybyły, прибы́лый, прибы́вшій, пріѣ́хавшій, пришедшій, дошедшій; || наступи́вшій, наста́вшій; || прираще́нный, увели́ченный, умно́женный.

Przybysz, -a, Przybylec, -lca, Przybycień, -cnia, *м.* пришле́лецъ. пришлецъ, иносе́мецъ, чужесе́мецъ, чужестранецъ. || **Przybycień**, приба́вочный день къ Февралю́ мѣсяцу въ високо́сномъ го́дѣ, прибавочная луна́ чрезъ каждые три года́; високо́сный годъ.

Przybyszowy, чужестра́нный, при́шлый; || прибавочный, вста́вочный; || високо́сный (*годъ*).

Przybyt, -u, *м.* прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣ́здъ. || **Przybytek, -tku**, *м.* прираще́ніе, пріумноже́ніе, нараста́ніе, прибыль, прибавка.

Przybytek, -tku, *м.* жили́ще, пребыва́ніе. || **Przybytek w trzodzie**, *Библ.* сѣнь. скинія, Свята́я Святы́хъ. **Przybytek Pański**, скинія завѣта. || *Посл.* **Od przybytku głowa nie boli**, запасъ бѣды не дѣлаетъ, лишнее не бѣда. чѣмъ бо́льше, тѣмъ лу́чше.

Przybywać, Przybyć, прибыва́ть, прибы́ть. пробавля́ться, прибавиться, увели́чиваться. увели́читься; || поспѣша́ть. поспѣши́ть; || пріѣзжа́ть. пріѣхать, прибыва́ть. прибы́ть. **Przybyć komu na pomoc**, поспѣши́ть, поспѣ́ть къ кому́ на по́мощь. **Dnia przybywa**, дни прибыва́ютъ, увеличиваются.

Przybywanie, -nia, Przybycie, -cia, *ср.* прибыва́ніе, прираще́ніе, прибавле́ніе. увели́ченіе. **Przybywanie wody**, прибыва́ніе воды; || прибы́тіе, пришествіе, прихо́дъ; || привозъ (*товаровъ*).

Przychciwy, Przychciwszy, жа́денькій.

Przychęcać, Przychęcić, пріохо́чивать, пріохо́тить.

Przychód, -u, *м.* прихо́дъ. **Przychód i rozchód**, прихо́дъ и расхо́дъ.

Przychodni, посторо́нній. чужо́й, при́шлый, иностра́нный, иноземный, чужестра́нный.

Przychodowy, прихо́дный.

Przychodzenie, -nia, Przyjście, -ścia, *ср*, пришествіе, прихо́дъ, прибытіе, пріѣ́здъ. **Przyjście Messjasza**, пришествіе Мессіи. **Przyjście na świat**, рожде́ніе, появле́ніе на свѣтъ.

Przychodzić, Przyjść, приходи́ть, притти́; || доходи́ть. достига́ть. **Przyjść do czego**, дости́гнуть чего́. **Przyjść do władzy**, дости́гнуть вла́сти. **Przyszło mi na myśl**, мнѣ пришло́, взбрело́ на умъ, на мысль, въ го́лову. **Przyjść do siebie**, притти въ себя́, собра́ться съ ду́хомъ, очну́ться, образу́миться. **Przyjść do zdrowia**, выздоровѣть. поправить свое здоро́вье. **Przyjść do siebie po chorobie**, оправиться по́слѣ боле́зни. **Zkąd ci to do głowy przyszło**, что́ это тебѣ вздума́лось, что́ ты э́то вы́думалъ? **Wszystko z czasem przychodzi**, вре́мя всё преодолѣ́ваетъ. **Nigdy do tego nie przyjdzie**, э́тому никогда́ не бывать. **Przyjść do lat**, дости́гнуть совершённаго во́зраста. **Przychodzić do ubóstwa**, притти въ упадокъ, обнища́ть. **Przychodzić do rozumu**, взя́ться за у́мъ. одума́ться, образу́миться! **Przychodzić, Przyjść na co**, доводи́ть. довести́ себя́, впада́ть. впасть. **Przyjść na pośmiewisko**, стать, сдѣ́латься смѣ́шнымъ. **Przyjść na wzgardę**, быть въ презрѣніи (*у людей*).

Przychodzień, -dnia, *м.* пришѣ́лецъ, стра́нникъ.

Przychować, Przychowywać, выкормить, выка́рмливать, развести́, разводи́ть, плоди́ть (*скотину*).

Przychówek, -wku, *м.* приплодъ, прираще́ніе (*скотины*).

Przychudszy, ху́денькій. худоща́вый, сухопа́рый.

Przychutniwać (komu), *Стар.* одобря́ть, хвали́ть.

Przychwalać, Przychwalić, восхваля́ть.

Przychwycić, прихвати́ть. захвати́ть

Przychylać, Przychylić, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || склоня́ть. склони́ть. располага́ть, расположи́ть. **Przychylić ku sobie czyje serce**, расположи́ть кого́ къ себѣ́. || **Przychylać się**, наклоня́ться; || снисходи́ть. соглаша́ться на что́. **Przychylać się do pokoju**, склоня́ться къ ми́ру. **Przychylić się do czyjego zdania**, приста́ть, присоедини́ться къ чьему́ мнѣнію

Przychylenie się, -nia się, *ср.* согла́сіе **Przychylenie się do prośby**, согла́сіе на про́сьбу.

Przychylność, **-ści**, *ж.* благосклóнность, снисходúтельность, доброжелáтельство, благорасположéніе.

Przychylny, благопріятный, благосклóнный, снисходúтельный; || попýтный (*вѣтеръ*).

Przyciąć, *см.* **Przycinać**.

Przyciągać, **Przyciągnąć**, притя́гивать, притянýть, привлекáть, привлéчь, притáскивать, притащúть. **Magnes przyciąga żelazo**, магнúтъ притя́гиваетъ желѣзо. **Przyciągać kogo do siebie**, привлекáть кого́ къ себѣ; || стя́гивать, стянýть. **Przyciągać popręgi**, стя́гивать подпруги. || **Przyciągać (dokąd)**, подвигáться, приближáться, подходúть, выступáть.

Przyciągający, притягáтельный. **Siła przyciągająca**, притягáтельная сúла; || привлекáтельный, плѣнúтельный. **Piękność przyciągająca**, плѣнúтельная красотá.

Przyciąganie, **Przyciągnienie**, **-nia**, *ср. Физ.* притяжéніе; || приманка, привлекáтельность, плѣнúтельность.

Przyciaśniejszy, **Przyciasny**, съ ýженный, немнóго ýзкій.

Przycięcie, **-cia**, *ср. см.* **Przycinanie**.

Przyciekać, **Przyciec**, приплы́вать, приплы́ть; || *Стар.* притекáть, притéчь. || *Бѣлнч.* **To mu jeszcze nie przyciekło**, э́то ещё дáромъ не пройдётъ ему́.

Przyciemniejszy, **Przyciemny**, тёменькій.

Przyciemczyć, заострúть, утонúть.

Przycieniać, **Przycienić**, пріосѣнúть, отѣнúть, покрыть тѣнью.

Przycier, **-u**, **Przycierek**, **-rka**, *м.* мочúльный чанъ (*для солода*).

Przycierać, **Przytrzeć**, стирáть, стерéть, вытирáть, вы́тереть; || ссадúть, ссади́ть. **Przycierać na kogo**, напирáть, наступáть, нападáть.

Przycierpieć (czego), потерпѣть, претерпѣть (*что*).

Przycieś, **-si**, *ж. Плотн.* перевóдина, бáлка, бревнó, брусъ; || подклáдина, основáніе, основá.

Przyciesać, **Przyciosać**, **Przyciosywać**, притёсать, притёсывать.

Przyciesanie, **-nia**, *ср.* притёска. **Przyciesanie krawędzi**, притёска крóмокъ.

Przycięty, надрѣзанный, подрѣзанный; || **сжáтый**, стúснутый (*ротъ, губы*).

Przycinać, **Przyciąć**, подрѣзывать, подрѣзать; **обрѣзывать**, обрѣзать. || * **Przycinać komu**, язвúть слóвами, говорúть кóлкости. язвúть, колóть слóвами (*кого*).

Przycinanie, **-nia**, *ср.* надрѣзываніе, обрѣзываніе. **Przycięcie**, **-cia**, *ср.* надрѣзъ. || * **Przycinanie komu**, кóлкое слóво. кóлкость.

Przycinek, **-nku**, *м.* кóлкое, язвúтельное слóво, острóта.

Przycioska, **-i**, *ж. Плотн.* порóгъ, поперéчный брусъ у двéрей.

Przycisk, **-u**, *м.* нáтискъ, сжимáніе, сдавленіе; || ударéніе, знакъ ударéнія (*надъ словомъ*), тонúческое ударéніе.

Przyciskać, **Przycisnąć**, прижимáть, прижáть. придáвливать, придавúть, притúскивать, притúснуть; || * угнетáть, утёснять, удручáть. **Boleść go przyciska**, скорбь егó удручáетъ.

Przyciskanie, **-nia**, **Przyciśnięcie**, **-cia**, *ср.* прижимáніе, сжáтіе, прижáтіе, давлéніе.

Przyćmić, помрачúть, затемнúть, затмúть.

Przyćmienie, **-nia**, *ср.* помрачéніе, потемнѣніе.

Przycukrować, подсластúть, насáхарить.

Przycumować, причáлить, привязáть причáлъ.

Przyćwiczać, **Przyćwiczyć**, пріучáть, пріучúть, поважúвать, повадúть, привáживать, привадúть.

Przyczajać, **Przyczaić**, скрывáть, скрыть, утáивать, утаúть. || **Przyczajać się**, **Przyczaić się**, скрывáться, скрыться, притаúться, спрятáться.

Przyczepiać, **Przyczepić**, привязывать, привязáть, прицѣплять, прицѣпúть; || прикáлывать, приколóть, пришпúливать, пришпúлить; || задѣвать, задѣть. **Przyczepić szpilką**, приколóть булáвкою. || **Przyczepiać się**, **Przyczepić się**, привязываться, привязáться, прицѣпляться, прицѣпúться, прикáлываться, приколóться, пришпúливаться, пришпúлиться.

Przyczepka, **-i**, *ж.* подвѣска (*къ чему́*); || статья́, оговóрка (*въ письменномъ актѣ*); || придúрка, ссóра.

Przyczepny, подвѣсный, || придúрчивый, привя́зчивый, склóнный къ ссóрѣ.

Przyczerniejszy, черноватый.

Przyczerwieńszy, красноватый.

Przyczesać, причесáть.

Przyczęszczać, учащáть.

Przyczołek, **-łku**, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ, вы́шка, вéрхняя часть дóма; || устóй (*путепровóда*); || *Артил.* ѳасъ бастіóна.

Przyczołgać się, приползти́.

Przyczyna, **-y**, *ж.* причúна, пóводъ, винá.

Przyczyńca, **-y**, *м.* виновникъ, зачúнщикъ; || застýпникъ, ходáтай. **Być czyim przyczyńcą u kogo**, быть чьимъ застýпникомъ. ходáтаемъ пéредъ кѣмъ.

Przyczynek, **-nku**, *м.* приращéніе, прибáвка, прúбыль.

Przyczyniać, **Przyczynić**, придавáть; придáть, прилагáть, приложúть, прибавля́ть, прибáвить. увеличúвать, увели́чить; || присоединя́ть. присовокупля́ть (*къ письмý, къ рѣчи и т. п.*). || **Przyczyniać się**, **Przyczynić się**, содѣйствовать, способствовать. || **Przyczyniać się**

(za kim), ходáтайствовать, хлопотáть, вступáться, заступáться (*за кого*).

Przyczynienie, -nia и **Przyczynienie się, -nia się**, *ср.* ходáтайство, содѣйствіе.

Przyczynka, -i, *ж.* (*Умен.* слова **Przyczyna**), малѣйшая причúна, малѣйшій повóдъ.

Przyczynny, способствующій, содѣйствующій, ходáтайствующій, заступнúческій, предстáтельствующій; || рекомендáтельный. **List przyczynny**, рекомендáтельное письмó.

Przydać, *см.* **Przydawać**.

Przydalszy, далекóнекъ.

Przydany, прибáвленный, приложéнный, присоединённый, прибáвочный, придáточный. || *Област.* **Przydani, -ych**, *мн.* свáдебный пóѣздъ отправляющійся съ молодóю въ домъ ея мýжа вмѣстѣ съ приданымъ.

Przydarzać się, Przydarzyć się, случáться, случúться.

Przydatek, -tku, *м.* прибáвка, надбáвка, придáча; || прúпись (*къ духóвному завѣщáнію*).

Przydatkowy, прибáвочный, придáточный, дополнúтельный.

Przydatność, -ści, *ж.* гóдность, пригóдность, вы́года, удóбность.

Przydatny, гóдный, пригóдный, нýжный, вы́годный, потрéбный, способный, удóбный.

Przydawać, Przydać, придавáть, придáть, прилагáть, приложúть, прибавлять, прибáвить, присоединять, присоединúть. || **Przydawać się, Przydać się (na co, do czego)**, годúться, пригодúться, быть полéзнымъ, служúть (*къ чему*). **Na co się to przyda?** къ чемý э́то послýжитъ? какáя изъ э́того пóльза? **To się na nic przydać nie może**, э́то никудá не годúтся.

Przydech, -u, *м. Грам.* придыхáніе.

Przydechowy, *Грам.* гортáнный. **Głoska przydechowa**, гортáнная бýква.

Przydenek, -nku, *м. Артил.* виногрáдъ.

Przydeptać, притоптáть, стоптáть. **Przydeptać trzewiki**, стоптáть башмакú.

Przydługi, Przydłuższy, длинноватый.

Przydłużka, -i, *ж. Ком.* прибáвочный листъ къ вéкселю.

Przydomek, -mku, *м.* родовóе прóзвище; || двойнáя фамúлія.

Przydroże, -a, *ср.* придорóжная тропúнка, мѣсто при дорóгѣ.

Przydrożny, придорóжный, подорóжный.

Przydrzeźniać (komu), передрáзнивать (*кого*).

Przyduszać, Przydusić, душúть, придушúть, задушúть, удушáть, удушúть; || заглушáть, заглушúть, подавлять, подавúть, сдéрживать, сдержáть, затáивать, загáить; || прекращáть, прекратúть, усмирáть, усмирúть, подавúть, обуздывать, обуздáть. *Муз.* **Przyduszać dźwięki**, смягчáть звýки. **Przydusić głos**, сдержáть гóлосъ, задушúть гóлосъ. **Przydusić bunt**, прекратúть, подавúть бунтъ. **Przydusić gniew**, обуздáть, затáить гнѣвъ. **Przydusić sprawę**, замя́ть дѣло.

Przydybać, Przydybywać, застáть, застáвать, захватúть, захвáтывать, застúгнуть, застúчь, застигáть. **Noc nas przydybała w drodze**, ночь застúгла, захватúла насъ въ дорóгѣ.

Przydybny, легкозастигáемый, уловúмый.

Przydychać, *Грам.* придыхáть, произносúть гортáнью, съ придыхáніемъ.

Przydymać, Przydąć, навѣвáть, навѣять, наноси́ть, нагнáть (*вѣтромъ*).

Przydymić, придымúть. || **Przydymić się**, придымúться.

Przydzielenie, -nia, *ср.* разпредѣлéніе (*хозя́йства, угодій*).

Przydzielić (co komu), вы́дѣлить, отдѣлúть, опредѣлúть, назнáчить дóлю.

Przyfarbować, подкрáсить.

Przyfastrzygować, сметáть, пришúть на живýю нúтку.

Przyfugowanie, -nia, *ср. Плотн.* фугóвка.

Przygadzać, Przygodzić, приладúвать, приладúть, приспособлять, приспособúть, прибирáть, прибрáть, придѣлывать, придѣлать; || приноравливать, приноровúть, примѣня́ть, примѣнúть. || **Przygadzać się, Przygodzić się**, приключáться, приключúться, случáться, случúться, приводúться, происходúть. **Przygadza się**, случáется, бывáетъ. **Każda rzecz na co się swego czasu przygodzi**, каждая вещь въ своё врéмя пригодúтся.

Przygana, -y, *ж.* хулá, порицáніе, осуждéніе, охуждéніе; || упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, вы́говоръ. **Człowiek bez przygany**, человѣкъ безупрёчный, безукоризненный.

Przyganiać, Przyganić, хулúть, порицáть, осуждáть, охуждáть; || журúть, укорáть, упрекáть, выговáривать, дѣлать вы́говоръ. || **Przyganiać, Przygonić, Przygnać**, пригонáть, пригнáть, загонáть, загнáть.

Przyganiacz, -a, *м.* хулúтель, порицáтель.

Przygannie, съ упрёкомъ, съ порицáніемъ, съ осуждéніемъ, уничижúтельно.

Przyganny, достóйный порицáнія, хулы́, укорúзненный. *см.* **Naganny**; || порицáющій, уничижáющій, укорáющій.

Przygarbić, сгóрбить, пригнýть, согнýть, скорóбить. || **Przygarbić się**, сгóрбиться, согнýться, скорóбиться.

Przygarnąć, Przygarniać, Przygarnywać, скопúть, копúть, собрáть, собúрать, набúрать, набрáть, подбúрать, подобрáть, прибúрать, прибрáть, загребáть, загрéсть; || привлекáть, пріютúть. **Przygarnął do siebie ludzi uczonych**, привлёкъ къ себѣ ученыхъ людéй, собралъ вок-

ругъ себя ученыхъ людей. **Przygarnął sierotę, пріютилъ у себя сироту. Przygarnij te pieniądze,** соберй, подберй эти деньги. || **Przygarnąć się, Przygarniać się do czego,** посвящать себя чему, усердно заниматься чѣмъ, предаваться чему. **Przygarniać się do kogo,** привязываться, приставать къ кому, пріютиться у кого.

Przygarść, -ści, *ж.* **Przygarśnie, -nia,** *ср.* пригоршни.

Przygasać, Przygasnąć, угасать, угаснуть.

Przygasły, угасшій.

Przygaszać, Przygasić, погашать, погасить. **Przygasić ogień,** уменьшить, ослабить огонь.

Przygaszony, погашенный.

Przygęstnieć, сгуститься.

Przyginać, Przyginać, пригнуть, пригибать, скоробить; || сложить, складывать; || преклонять, преклонить.

Przyglądać, Przyjrzeć (*Стар.* **Przyźrzeć**), присматривать, присмотрѣть. *см.* **Doglądać, Dozierać. Przeglądać się, Przejrzeć się,** присматриваться, присмотрѣться, всматриваться, всмотрѣться, вглядываться, вглядѣться.

Przygładzać, Przygładzić, приглаживать, приладить.

Przygłaskać, Przygłaskiwać, гладить, приладить, приглаживать; приласкать, приласкивать.

Przygłos, -u, *м.* ударение, акцентъ.

Przygłuch, -a, *м.* пригдухъ, глуховатый.

Przygłuchnąć, оглохнуть.

Przygłuszać, Przygłuszyć, заглушать, заглушить; || подавлять, подавить; сдерживать, сдержать. *Муз.* **Przygłuszać dźwięki,** смягчать звуки.

Przygnębić, удручить, притѣснить, прижать, придавить.

Przygnębienie, -nia, *ср.* притѣсненіе, угнетеніе, давленіе, подавленіе, гоненіе, прижимка.

Przygniatać, Przygnieść, угнетать, притѣснять, давить, придавить, удручать, удручить, прижимать, прижать.

Przygniły, гниловатый.

Przygoda, -y, *ж.* случай, случайность; || приключеніе, похожденіе, происшествіе, событіе; || неудача, бѣда, бѣдствіе, несчастіе. **Przygody życia,** житейскія случайности. **Większa część wysp znaleziona z przygody,** бо́льшая часть острово́въ открыта случайно. **Schowaj od przygody,** спрячь на всякій случай. **Szczęśliwy jest kto się cudzą przygodą karze,** счастливъ тотъ, кого исправляетъ чужое несчастіе. || *Посл.* **Głupi kto po szkodzie radzi o wygodzie,** снявши голову, по волосамъ не плачутъ. **Przygody nauczą zgody,** *или* **Przygody jednają niezgody,** нужда научитъ калачи ѣсть, нужда скачетъ, нужда пляшетъ, нужда пѣсенки поетъ. **Przygody po ludziach nie po drzewach chodzą,** *или* **Przygoda za każdym chodzi,** грѣхъ да бѣда на кого не живетъ; на всякую бѣду не упасешься. **Przygoda nigdy sama nie przyjdzie,** бѣда не приходитъ одна; бѣда родитъ бѣду; бѣда бѣду погонятъ.

Przygodność, -ści, *ж.* пригодность, полезность, удобность, *см.* **Przydatność;** || случайность, нечаянность, неожиданность.

Przygodny, годный, пригодный, удобный, полезный, надлежащій, приличный, свойственный, *см.* **Przydatny;** || случайный, нечаянный, неожиданный. || **Kazania przygodne,** проповѣди, произнесенныя въ торжественные праздники.

Przygodzić, Przygodzić się, *см.* **Przygadzać.**

Przygonić, *см.* **Przyganiać.**

Przygórek, -rka, *м.* пригорокъ.

Przygorętszy, жарконекъ.

Przygórny, подгорный.

Przygorzeć, пригорѣть.

Przygorzelina, -y, *ж.* гарь, пригарь.

Przygorzki, горьковатый.

Przygorzkniały, прогорьклый.

Przygorzknieć, прогорькнуть.

Przygotować, Przygotowywać, приготовить, приготавливать; приспособить, приспособлять. || **Przygotować się, Przygotowywać się,** приготовиться, приготовляться.

Przygotowanie, -nia, *ср.* приготовленіе, припасеніе, приспособленіе. **Przygotowania, -wań,** *мн.* сборы, приготовленія. **Przygotowanie przestępstwa,** приготовленіе къ преступленію, умышленное преступленіе. || *Горн.* **Przygotowanie rud kruszcowych,** обогащеніе рудъ.

Przygotowany, приготовленный.

Przygotowawczy, приготовительный, пріуготовительный.

Przygrabiać, Przygrabywać, Przygrabić, пригребать, пригрести, пригресть; загребать, загресть.

Przygramolić się, притащиться, приползти.

Przygraniczący, порубежный.

Przygrawać, Przygrywać, *Муз.* акомпанировать, вторить; || подыгрывать.

Przygrawanie, -nia, *ср.* акомпанеме́нтъ.

Przygrodek, -dka, *м.* пригородъ.

Przygrozić, пригрозить.

Przygróżka, -i, *ж.* угроза.

Przygrubszy, толстоватый; || *грубоватый, простоватый, мужиковатый.

Przygrywać, *см.* **Przygrawać.**

Przygryzać, Przygryźć, обгрызать, обгладывать. ***Przygryzać wargi,** кусать губы. **Przygryzać komu,** язвить, колоть словами (*кого*).

Przygryzek, -zku, *м.* язвительная шутка, ѣдкая, злая насмѣшка.

Przygryźliwy, ѣдкій, ко́лкій, язви́тельный.

Przygrzewać, Przygrzać, подогрѣва́ть, подогрѣть; согрѣва́ть, согрѣть; отогрѣва́ть, отогрѣть; || припека́ть. припе́чь; || * докуча́ть, досажда́ть. **Słońce przygrzewa ziemię**, со́лнце согрѣва́етъ зе́млю.

Przygurtować, подтяну́ть подпру́гою; подпружи́вать; || пристегну́ть, прикрѣпи́ть, привяза́ть.

Przyhaftować, приши́ть; вышить.

Przyimek, -mka, *м. Грам.* предло́гъ.

Przyjąć, *см.* **Przyjmować.**

Przyjaciel, -a, *м.* другъ, прія́тель; || люби́тель. *Посл.* **Dla przyjaciela nowego nie opuszczaj starego**, старый другъ лу́чше но́выхъ двухъ. **Przyjaciel stołowy, kieliszkowy**, засто́льникъ, собу́тыльникъ. **Przyjaciel ludzi**, человѣколюбецъ. **Przyjaciel nauk i sztuk**, люби́тель нау́къ и иску́сствъ.

Przyjacielski, дру́жескій, прія́тельскій. **Po przyjacielsku**, подру́жески, попрія́тельски.

Przyjacielstwo, -a, *ср.* дру́жба, дру́жество. прія́знь, *см.* **Przyjaźń.** *Собир.* друзья́.

Przyjaciółka, -i, *ж.* прія́тельница, подру́га; || * шпенсеръ (*родъ жéнской одéжды*).

Przyjadać, Przyjeść, прі́ѣда́ть, прі́ѣсть, съѣда́ть, съѣсть. || **Przyjadać się, Przyjeść się**, прі́ѣда́ться, прі́ѣсться.

Przyjazd, -u, *м.* прі́ѣздъ.

Przyjaźń, -źni, *ж.* дру́жба, прія́знь.

Przyjaźnić, Sprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Przyjaźnić się, Sprzyjaźnić się**, дружи́ться, сдружи́ться, подружи́ться, свести́ съ кѣмъ дру́жбу.

Przyjazność, -ści, *ж.* прія́зность, привѣтливость, ла́сковость.

Przyjazny, прія́зненный, дру́жескій, дру́жественный, дружелю́бный, благоприя́тный, благоскло́нный. **Wiatr przyjazny**, попу́тный вѣтеръ.

Przyjechać, *см.* **Przyjeżdżać.**

Przyjęcie, -cia, *ср.* приня́тіе. **Przyjęcie podarunku**, приня́тіе пода́рка. **Przyjęcie służącego**, наёмъ слуги́. **Przyjęcie do towarzystwa**, приня́тіе въ о́бщество; || пріёмъ, встрѣча. **Znaleźć dobre przyjęcie**, быть хорошо́ при́нятымъ, встрѣченнымъ. || **Przyjęcie za syna**, усыновле́ніе. **Przyjęcie za córkę**, приня́тіе вмѣсто до́чери.

Przyjemka, -i, *ж. Бот.* виноцвѣтъ.

Przyjemność, -ści, *ж.* прія́тность, удово́льствіе; || развлеченіе, забава; || прелесть, нѣжность. мя́гкость. **Przyjemności wiejskie**, се́льскія удово́льствія. **Przyjemności życia światowego**, удово́льствія, развлеченія свѣтской жи́зни. **Z przyjemnością co robić**, съ удово́льствіемъ дѣлать что́.

Przyjemny, прія́тный, ми́лый, любе́зный, нѣжный.

Przyjeść, Przyjeść się, *см.* **Przyjadać.**

Przyjęty, приня́тый; || одо́бренный

Przyjeżdżać, Przyjechać, прі́ѣзжа́ть, прі́ѣхать.

Przyjmiciel, -a, *м.* принима́тель, пріёмщикъ; || сбо́рщикъ.

Przyjmować, Przyjąć, принима́ть, приня́ть, взять; || одобря́ть, одо́брить, утверждать, утверди́ть. **Przyjąć projekt**, приня́ть прое́ктъ. **Przyjmować sakrament**, причаща́ться, пріобща́ться Свя́тыхъ Та́инъ. **Przyjąć służącego**, наня́ть слугу́. **Przyjąć służbę u kogo**, наня́ться въ слу́жбу къ кому́, вступи́ть въ слу́жбу къ кому́. **Przyjąć warunek**, согласи́ться на усло́віе. || **Przyjmować się**, принима́ться, начина́ть расти́; || * развива́ться, распространя́ться.

Przyjść, *см.* **Przychodzić.**

Przyjście, -ścia, *ср.* прихо́дъ. **Przyjście w pomoc**, воспособле́ніе.

Przykarać, наказа́ть.

Przykątek, -tku, *м. см.* **Zakąt.**

Przykaz, -u, *м.* прика́зъ, повеле́ніе.

Przykazanie, -nia, *ср.* приказа́ніе, распоряже́ніе; || запове́дь. **Przykazanie boskie**, запове́ди бо́жія. || *Стар.* одо́бреніе съ ручательствомъ; || *Стар.* привы́чка къ чему́; || *Стар.* отка́зъ, завѣща́ніе.

Przykazywać, Przykazać, прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, повеле́ть. || *Стар.* отказывать, завѣща́ть. || *Стар.* **Przykazywać komu kogo**, рекомендова́ть кого́, руча́ться за кого́. || *Стар.* **Przykazywać kogo do czego**, прі́учать.

Przykład, -u, *м.* приме́ръ, образе́цъ. **Na przykład**, напримѣръ; || прикла́дъ (*у ружья́*).

Przykładać, Przyłożyć, прикла́дывать, прилага́ть, приложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть. || *Стар.* **Przykładać się**, свыка́ться; || содѣйствовать, помога́ть. принима́ть въ чёмъ уча́стіе. **I on przykładał się do téj sprawy**, онъ та́кже принима́лъ уча́стіе въ э́томъ дѣлѣ; || упражня́ться (*въ наукахъ*). прилежа́ть (*къ наукамъ*).

Przykładanie się, -nia się, *ср.* содѣйствіе, || стара́ніе, прилежа́ніе.

Przykładek, -dku, *м.* **Przykładka, -i**, *ж.* прибавка, придача; || придача дурно́й говя́дины къ хоро́шей.

Przykładność, -ści, *ж.* приме́рность.

Przykładny, примѣрный, образцо́вый.

Przykłaniać, Przykłonić, наклоня́ть, накло́нить.

Przyklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе.

Przyklaskiwać, Przyklasnąć, рукоплеска́ть, аплоди́ровать.

Przyklejać, Przykleić, прикле́ивать прикле́ить.

Przyklękać, Przyklęknąć, преклоня́ть, преклони́ть колѣни, стать или пасть на колѣни.

Przyklękły, колѣнопреклоненный,стоящій на колѣняхъ.

Przyklepać, **Przyklepywać**, сплющивать, сплющить.

Przyklepany, сплющенный.

Przyklonić, *см.* **Przyklaniać**.

Przyklonny (do czego), наклонный, склонный.

Przykołatać się, добратьтя, пробраться. добиться. достигнуть.

Przykomorek, -rku, *м. Стар.* таможенная застава.

Przykop, -u, *м.* ровъ, копань; || *Воен.* **Przykopy**, *мн.* прикопы, подступы, апроши, траншея.

Przykopać, прокопать, прорыть.

Przykopciеć, закоптѣть.

Przykopowy, траншейный.

Przykopycie, -cia, *ср.* запятокъ; || подкаблучный ремень.

Przykoścіe,-ścia,*ср.* надкостная плева.

Przykować, **Przykuć**, приковывать, приковать.

Przykracać, укорачивать.

Przykradać, **Przykraść**, покрадывать, красть понемногу. || **Przykradać się**,**Przykraść się**, подкрадываться.подкрасться.

Przykrasić, **Przykraszać**, украсить, украшать; || подправлять (*кушанье*).

Przykrawać, **Przykroić**, прикраивать, прикроить.

Przykręcać, **Przykręcić**, привинчивать, привинтить. привёрчивать, привёртывать, привертѣть.

Przykrępować, прикрѣплять.

Przykro, непріятно. досадно, скучно, противно, прискорбно, тяжело, несносно; || круто,отвѣсно; || стремглавъ.внизъ головою; || грубо, сурово, жестоко. **Góra przykro spadzista**, очень крутая гора. **Spaść przykro**, упасть стремглавъ. **Zwrócić powóz przykro**, круто заворотить повозку. **Czas przykro zimny**, время очень холодное. **Przykro mi to**, это мнѣ непріятно. **Przykro na to patrzeć**, непріятно смотрѣть на это. **Przykro się z kim obchodzić**, сурово обходиться съ кѣмъ. **Przykro odpowiedzieć**, грубо отвѣтить. **Z przykra**, *Нар.* неловко, тяжело.

Przykrócić, укоротить, убавить, сократить, || * держать кого въ рукахъ, не давать кому воли.

Przykroić, *см.* **Przykrawać**.

Przykrość, -ści, *ж.* крутость, круть, крутизна (*горы*); || жестокость, сурбвость (*зимы*); || непріятность, неудовольствіе, огорченіе, безпокойство, скука, досада. **Zrobić komu przykrość**, причинить кому неудовольствіе.

Przykrótki, коротковатый.

Przykry, крутой, отвѣсный. **Przykra góra**, крутая гора; || неровный, неудобный. **Przykra droga**, бойкая, неровная дорога; || терпкій, острый. рѣзкій. **Przykry smak**, терпкій, острый вкусъ. **Przykry głos**, рѣзкій голосъ; || утомительный. **Przykra praca**, утомительная работа; || непріятный. **Przykre położenie**, непріятное положеніе. || **Przykra**, *см.* **Przykra rzecz jest**, непріятно, это непріятное дѣло. **Przykra jest karać**, непріятно наказывать.

Przykrycie, -cia, *ср.* прикрытіе; || одѣяло, покрышка; || кровля, кровъ, крыша, навѣсъ.

Przykryty, покрытый. прикрытый.

Przykrywać,**Przykryć**,прикрывать.прикрыть.

Przykrywadło, -a, *ср.* крышка, покрышка.

Przykrywka, -i, *ж.* крышечка.

Przykrzewić, *Стар.* усилить, прибавить, увеличить.

Przykrzyć, **Sprzykrzyć**, докучать. досаждать; || возбуждать отвращеніе. || **Przykrzyć sobie**, скучать, быть недовольнымъ. || **Przykrzyć się**, **Sprzykrzyć się**, наскучать, надоѣдать, быть въ тягость (*кому*); || становиться скучнымъ, несноснымъ. **Zaczyna mi się przykrzyć jego mowa**, его рѣчь начинаетъ наскучать мнѣ. **Już mi się życie przykrzy**, жизнь уже наскучаетъ мнѣ, жизнь уже наскучила мнѣ. **Przykrzy mi się tu**, мнѣ здѣсь скучно.

Przykrzykać, **Przykrzyknąć**, восклицать, воскликнуть, выражать одобреніе восклицаніями.

Przykrzyki, -ów, *мн.* одобрительныя восклицанія, радостный крикъ.

Przykuć, *см.* **Przykować**.

Przykupić, **Przykupować**, **Przykupywać**, прикупить. прикупать.

Przykupno, -a, *ср.* прикупка.

Przykurczyć, скорчить. свести; || укоротить, сдѣлать короче. пригнуть. **Przykurczyło rękę, nogę**, свело руку. ногу.

Przykurzyć, запылить.

Przykwas, -u, *м.* кисловатость.

Przykwasek, -sku, *м.* кисловатый вкусъ.

Przykwaśny, кисловатый.

Przylać, *см.* **Przylewać**.

Przyłączać, **Przyłączyć**, присоединять, присоединить, прилагать. приложить. || **Przyłączać się**, **Przyłączyć się**, присоединяться, присоединиться.

Przyłączenie, -nia, *ср.* присоединеніе; || приложеніе, прибавленіе.

Przylądek, -dka, -dku, *м. Геогр.* мысъ, носъ. **Przylądek Dobréj Nadziei**, Мысъ Добрей Надежды.

Przylądować, пристать, причалить къ берегу.

Przyłamać (*Стар.* **Przyłomić**), **Przyłomywać**, надломить, надламывать.

Przylasek, -sku, *м.*,прилѣсокъ.

Przylaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ фіялки.

Przyłatać, положить заплаты, заплачивать, пришить.

Przylatywać. Przylatać, Przylecieć, прилета́ть, прилете́ть.

Przyłazić, Przyłaźć, Przyleźć, ла́зить, ла́зать, лезть, прилеза́ть, прилезть, приползать, приползти́.

Przyłbica, -y, *ж.* шишако́къ, шлемъ; || забра́ло, ли́чникъ (*у шлема*).

Przyłechcić, Przyłechtać, приманить, привадить, пріучить.

Przylecieć, *см.* **Przylatywać.**

Przylegać, Przylegnąć, Przyledz, прилега́ть, прилечь, налега́ть, налечь; || прилега́ть (*къ чему*), находиться въ сме́жности (*съ чѣмъ*); || приста́вать, прильну́ть (*о платьѣ*).

Przyległość, -ści, *ж.* сме́жность, бли́зость; || принадле́жности, уго́дья, слу́жбы (*имѣнія, усадьбы, дома*).

Przyległy, сме́жный, сопредѣльный, погранйчный, сосѣдній. || *Мат.* **Przyległy kąt,** сме́жный у́голъ. || *Стар.* привя́занный, приве́рженный, привыкшій.

Przyleń, -nia, *м.* лѣнтя́й, лѣнивецъ.

Przylepek, -pka, *м. см.* **Przylepka;** || * прилипа́ло, подлипа́ло (*человѣкъ, вкрадывающійся съ ласка́тельствомъ*), подлипа́ла, волокита.

Przylepiać, Przylepić, налепля́ть, налепи́ть, разлепля́ть, разлепи́ть, прилепля́ть, прилепи́ть. || **Przylepiać się,** прилепля́ться; || привя́зываться, приста́вать (*къ кому*), волочи́ться (*за кѣмъ*).

Przylepka, -i, *ж.* при́тискъ (*двухъ хлѣбовъ во врема́ пече́нія*); || * *см.* **Przylepek.**

Przylepnąć, *см.* **Przylipać.**

Przylepny, клейкій, ли́пкій, вя́зкій.

Przylew, -u, Przylewek, -wku, *м.* прили́вка; || прили́въ (*воды*).

Przylewać, Przylać, приливать, прили́ть.

Przyleźć, *см.* **Przyłazić.**

Przyleżeć, прилегать, прилечь.

Przyłgać, Przyłgiwać (*Стар.* **Przyłygać**), прилгать, прилыгать.

Przylgnąć, *см.* **Przyligać.**

Przyliczać, Przyliczyć, причисля́ть, причи́слить, причитать, причесть.

Przyligać, Przylgnąć, прилипать, прили́пнуть, прильну́ть; || привя́зываться, привяза́ться, приставать, приста́ть.

Przylipać, Przylipnąć, Przylepnąć, прилипать, прили́пнуть, приклеиваться, приклеиться.

Przylizać, Przylizywać, Przylizować, подлизать, подлизывать, слизать, слизывать. || **Przylizywać się,** подлизываться, подольщаться.

Przyłóg, -ogu, *м. см.* **Odłóg.**

Przylot, -u, *м. Стар.* **Przylat,** прилёт (*птицъ*).

Przylotny, прилётный.

Przyłożyć, *см.* **Przykładać.**

Przyłuda, -y, *ж.* прикормъ; || нажи́вка (*на уду*); || * приманка.

Przyłudny, приманчивый, заманчивый, привлека́тельный.

Przyłudzać, Przyłudzić, прима́нивать, приманить, приважи́вать, прива́дить, привлека́ть, привле́чь.

Przylutować, припаять.

Przymacniać, Przymocnić, прикрѣпля́ть, прикрѣпить, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть.

Przymajętnić, обогати́ть

Przymamić, приманить, заманить.

Przymartwić, умертви́ть, придуши́ть.

Przymarzać, Przymarznąć, примерза́ть, примёрзнуть.

Przymaszerować, прибы́ть изъ похо́да (*о войскѣ*).

Przymawiać, Przymówić, заговаривать, заговори́ть, заводи́ть рѣчь. вступа́ть въ разгово́ръ; || заговаривать, заколдо́вывать (*нашёптываніе.мъ нѣкоторыхъ словъ*); || порица́ть, укоря́ть, упрека́ть, журить. || **Przymawiać się, Przymawianie się w sprawie** *Юрид.* уча́стіе въ объясне́ніяхъ по докладываемому де́лу. **Przemówić się,** высказать своё мнѣніе о како́мъ либо дѣлѣ; || вступи́ть съ кѣмъ въ разгово́ръ, заговори́ть съ кѣмъ; || напомина́ть, намека́ть, каса́ться, затро́гивать, издалека́ заводи́ть рѣчь о чёмъ; || сказа́ть сло́во въ чью либо по́льзу.

Przymazać, примазать.

Przymęczyć, прину́дить, вынуди́ть.

Przymiarek, -rku, *м.* излишекъ въ мѣрѣ, придача, наддача, надбавка.

Przymierać, Przymrzeć (głodu), терпѣть го́лодъ. умира́ть съ го́лоду; || *Стар.* **Przymierać na kogo,** переходи́ть, доставаться по наслѣдству по́слѣ чьей сме́рти. **Przymiera to wszystko na brata, podług sukcessji,** все э́то перехо́дитъ по наслѣдству къ бра́ту.

Przymierca, Przymierzca, -y, *м.* союзникъ (**Sprzymierzeniec**).

Przymierny, союзный.

Przymierzać, Przymierzyć, примѣря́ть, примѣрить; || = **dokąd, do czego,** стреми́ться куда́, къ чему, цѣлить, мѣтить во что́; || напомина́ть, намека́ть. **Nie przymierzając,** безъ зла́го умысла, безъ зла́го намѣренія, не говоря́ худа́го сло́ва.

Przymierzchnąć, помёркнуть, потемнѣть; || смёркнуться.

Przymierze, -a, *ср.* союзъ. **Przymierze zaczepne i odporne,** союзъ наступа́тельный и оборони́тельный. || *Богосл.* **Dawne Przymierze,** вѣтхій завѣтъ. **Nowe Przymierze,** но́вый завѣтъ.

Przymieszać, Przymieszywać, примѣша́ть, примѣшивать. || **Przymieszać się,** смѣшиваться; || * **Przymieszać się do czego,** вмѣша́ться во что́.

Przymieszek, -szka, *м.* примѣсь.

Przymieszka, -i, *ж.* по́дмѣсь; || лигату́ра, сплавъ.

Przymieszkowy, примѣшанный.

Przymilać, Przymilić, украша́ть, укра-

сить, красить. **Przymilać się**, подольщаться, подслуживаться, угождать, заискивать, стараться понравиться.

Przymiot, -u, *м.* качество, свойство, достоинство; || *Филос.* случайность, атрибутъ; || *Мед. Стар.* новый припадокъ болѣзни; || *Грам.* сказуемое.

Przymiotnik, -a, *м.* прилагательное имя.

Przymiotny, прилагательный, качественный.

Przymknąć, *см.* **Przymykać.**

Przymnażać, Przymnożyć (czego), умножать, умножить (*что*).

Przymocować, прикрѣпить.

Przymocowanie, -nia, *ср.* прикрѣпленіе.

Przymorek, -rku, *м.* начало *или* конецъ чумы, моровой язвы.

Przymorski, приморскій, *см.* **Nadmorski, Pomorski.**

Przymorze, *см.* **Pomorze.**

Przymowa, -y, *ж. Стар.* заговоръ, заговариваніе, нашёптываніе, колдовство, заклинаніе; || *см.* **Przymówka.**

Przymówić, Przymówić się, *см.* **Przymawiać.**

Przymówienie, się, -nia się, *ср.* слово сказанное въ чью-либо пользу; || присоединеніе къ разговору. **Przymówienie się ustne**, личное объясненіе.

Przymówka, -i, *ж.* язвительная шутка, острое слово, насмѣшка, колкость; || внушеніе, намёкъ.

Przymówny, Przymówczy, колкій, обидный, язвительный.

Przymrózek, -zku, *м.* заморозки, заморозь, небольшой морозъ.

Przymrużać, Przymrużyć (oczy), моргать глазами, щурить, прищуривать глаза. **Przymrużyć oczy**, сомкнуть глаза.

Przymulenie, -nia, *ср.* наносъ (*песку, земли*).

Przymurek, -rku, *м. Архит.* часть стѣны, прилегающая къ другой стѣнѣ, быкъ (*внѣшняя подстава для поддержанія сооруженій*), контрефорсъ; || *Фортиф.* контрефорсы, каменныя подпоры при одеждѣ вала съ внутренней стороны, для поддержанія земляной тяжести.

Przymurować, пристроить, придѣлать каменное строеніе.

Przymurze, -a, *ср.* пристѣнокъ, пристѣнъ.

Przymus, -u, *м.* принужденіе, принужденность, приневоливаніе; || *Юрид.* **Przymus osobisty**, личное задержаніе, арестъ.

Przymusić, *см.* **Przymuszać.**

Przymusiciel, -a, *м.* понудитель.

Przymusicielka, -i, *ж.* понудительница.

Przymuskać, Przymusnąć, Przymuskiwać, пригладить, приглаживать.

Przymusny, принужденный, натянутый.

Przymusowy, принудительный.

Przymuszać, Przymusić, принуждать, принудить, насиловать, приневоливать, приневолить, заставлять, заставить; || **Przymuszać się**, принуждать себя.

Przymuszony, принужденный, вынужденный, приневоленный.

Przymykać, Przymknąć, примыкать, примкнуть, припирать, припереть, запирать, запереть; || придвигать, придвинуть.

Przynaglać, Przynaglić (komu), понуждать, понудить, торопить, понукать; || **Przynaglać kogo do czego**, принуждать, приневоливать кого къ чему.

Przynajmniej, по краней мѣрѣ, по меньшей мѣрѣ.

Przynależeć, принадлежать; || относиться къ чему, касаться до чего; || *Стар.* зависѣть.

Przynależność, Przynależytość, -ści, *ж.* принадлежность, зависимость, подчиненность, *см.* **Należytość, Przyległość**; || **Przynależność sądu**, полноправность суда; || причитающаяся сумма, слѣдуемая къ полученію сумма. || *Стар.* **Przynależności**, *мн.* доходныя статьи, *см.* **Pertynencja.**

Przynależny, Przynależyty, зависимый, подчиненный; || надлежащій, принадлежащій, приличный, свойственный; || должный, слѣдуемый; || *Юрид.* полноправный, имѣющій право судить; || причитающійся, слѣдуемый къ полученію (*о суммѣ*).

Przynaszać, *см.* **Przynosić.**

Przynęcać, Przynęcić, привлекать, привлечь, прельщать, прельстить; || приваживать, прикармливать.

Przynęta, -y, *ж.* приманка, прелесть, привлекательность; || прикормъ; || нажива, блёвка (*надѣваемая на крючокъ уды для приманки рыбъ*).

Przynętny, привлекательный, плѣнительный, прелестный.

Przyniewalać, Przyniewolić, приневоливать, приневолить, принуждать, принудить.

Przyniewolny, вынужденный, принужденный, обязанный.

Przynitować, заклепать (*гвоздь*), вколотить.

Przynosić, Przynieść, Przynaszać, приносить, принести, принашивать; || доставлять, доставить; || причинять, причинить; || доносить, доводить до свѣдѣнія. **Co cię tu przyniosło?** что тебя привело сюда? **Czy go tu kaduk przyniósł?** не черти ли принесли его сюда? **Przynieść szkodę**, нанести вредъ. **Przynieść straty**, ввести въ убытокъ. **Przynieść zmartwienie**, причинить огорченіе.

Przynucać, Przynuczać, Przynękać, Przynukać, Przynużać, принуждать, приневоливать.

Przynuka, -i, *ж.* принужденіе. **Bez przynuki**, непринужденно, добровольно.

Przyobecny, присутствующій.

Przyobiecać, Przyobiecywać, обѣща́ть, обѣща́ться, сули́ть, посули́ть.

Przyoblec. Przyobłoczyć, Przyoblekać, облечь, облека́ть, одѣть, одѣва́ть. || **Przyoblekać się,** облача́ться, облека́ться, одѣва́ться, надѣва́ть на себя́.

Przyoccić, подли́ть у́ксусу.

Przyodziać, *см.* **Przyodziewać.**

Przyodzienie, -nia, *ср.* **Przyodziewa, -y,** *ж.* **Przyodziewek, -wku,** *м.* **Przyodzież, -y,** *ж.* одѣ́яніе, одёжда, пла́тье; || прикры́тіе, покро́въ.

Przyodziewać, Przyodziać, одѣва́ть, одѣть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przyodziewek, Przyodzież, *см.* **Przyodzienie.**

Przyorać, Przyorywać, пріора́ть, припаха́ть, припа́хивать.

Przyostry, островáтый.

Przyozdabiać, Przyozdobić, украша́ть, укра́сить.

Przyozdobienie, -nia, *ср.* прикра́са.

Przypadać, Przypaść, Przypadnąć (przy czém, do czego), припада́ть, припа́сть, броса́ться, бро́ситься. **Przypadł do ziemi,** припа́лъ къ земли́. **Przypadają mu do nóg,** броса́ются къ его́ ногáмъ. || =**gdzie,** спря́таться. притаи́ться. || =**dokąd,** врыва́ться, вторга́ться. **Przypadać do miasta,** врыва́ться въ го́родъ. || = **na kogo,** нападáть, постига́ть, заста́ть, захва́тывать. **Strach na niego przypadł,** страхъ напа́лъ на него́. **Nieszczęście na niego przypadło,** несча́стіе постигло его́. **Choroba na niego przypadła,** его постигла боле́знь. || Доста́ваться, выпада́ть на до́лю, приходи́ться, причита́ться, наста́вать, наступа́ть. конча́ться (*о срóкѣ*). **Dziedzictwo na niego przypada,** ему́ досга́ется насле́дство, на его́ до́лю выпада́етъ насле́дство. **Kolej przypada na mnie,** наста́ётъ моя́ о́чередь. **Na niego przypada dzień służby,** прихо́дитъ его́ о́чередь итти́ на слу́жбу. **Swięto jego przypada na niedzielę,** пра́здникъ его́ прихо́дится въ воскресе́нье. || Происходи́ть, случа́ться. **Przypadło to w roku 1812,** э́то случи́лось въ 1812 году́. || Приходи́ть въ го́лову, припомина́ть. **Przypada mi na myśl,** мнѣ прихо́дитъ въ го́лову, я припомина́ю. || Понра́виться, полюби́ться. **Przypada mi po myśli,** э́то мнѣ по мы́сли, э́то мнѣ нра́вится. **Przypada mi do gustu,** э́то въ моёмъ вку́сѣ, по моему́ вку́су. **Przypadł mi do serca,** онъ мнѣ полюбился. || Подходи́ть, схо́дствовать. **Konie te przypadają do siebie,** э́ти ло́шади подхо́дятъ одна́ къ другóй, подхо́дятъ подъ одну́ масть. **Przypadać do siebie,** сходи́ться, схо́дствовать другъ съ дру́гомъ. || Покрыва́ть, зава́лить. **Na ten czas wszystko było śniegiem przypadło,** въ э́то вре́мя всё бы́ло покры́то *или* засы́пано снѣгомъ. **Przez noc śniegu przypadało,** всю ночь па́далъ снѣгъ. ||*Охот.* броса́ться въ сто́рону (*отъ соба́къ*).

Przypadanie, -nia, *ср.* упада́ніе, напада́ніе; || врыва́ніе, вторже́ніе; || наста́ніе, наступле́ніе (*срóка*), *см.* **Przypadać.**

Przypadek, -dku, *м.* приключе́ніе, происше́ствіе, событіе. нечая́нный слу́чай, нечая́нность, *см.* **Zdarzenie;** || неуда́ча, несча́стіе. **Wydarzył mu się przypadek,** съ нимъ случи́лось несча́стіе. || Случа́йность. **Życie ludzkie podlega rozmaitym przypadkom,** человѣ́ческая жизнь подве́рженá ра́знымъ случа́йностямъ. || **Припа́докъ.** при́ступъ (*болѣзни*), симпто́мъ. || Приключе́ніе, похожде́ніе, **Przypadki życia,** приключе́нія въ жи́зни, *см.* **Przygoda.** || *Грам.* паде́жъ. || **Na przypadek, w przypadku,** на слу́чай, въ слу́чаѣ. **Przypadkiem, Przypadkowo,** слу́чайно, по слу́чаю, нечая́нно, невзнача́й, ненаро́комъ, ненаро́чно. **Spuścić się na przypadek,** пусти́ться наудачу, ввѣриться слу́чаю.

Przypadkować, *Грам.* склоня́ть.

Przypadkowość, -ści, *ж.* случа́йность, нечая́нность, неожи́данность.

Przypadkowy, случа́йный, нечая́нный, неожи́данный; || посторо́нній. **Przypadkowe dochody,** посторо́нніе. случа́йные дохо́ды.

Przypadłość, -ści, *ж. Филос.* случа́йность; || *Богосл.* акциде́нціи, ви́ды, та́инства по освяще́нію (*у Католи́ковъ*); || припа́докъ, при́знакъ боле́зни, симпто́мъ; || до́ля, часть чего́-либо сле́дуемая кому. сле́дуемая су́мма.

Przypadły, прибы́вшій, наступи́вшій, случи́вшійся, *см.* **Przypadać.**

Przypalać, Przypalić, прижига́ть, прижёчь, обжига́ть, обжёчь.

Przypamiętać, припо́мнить, вспо́мнить.

Przyparty, припёртый, прижа́тый. приста́вленный.

Przypas, -u, *м.* ма́чта и руль на рѣ́чныхъ суда́хъ.

Przypasać, Przypaść, стра́вливать, стравить (*пустить скотину на луг или в поле, давать ей съдать траву или хлѣбъ на корню стоящій*).

Przypaść, *см.* **Przypadać.**

Przypasowanie, -nia, *ср.* приста́вка, прила́женіе. *Плотн.* **Przypasowanie do legaru,** нарýбка на лёжни.

Przypasywać (*Стар*, **Przypasować**), **Przypasać,** препоя́сывать препоя́сать, опоя́сывать, опоя́сать; || прицѣпля́ть, прицѣпи́ть, привѣшивать, привѣсить, прива́зывать, привязáть.

Przypatrować się, Przypatrywać się, Przypatrzać się, Przypatrzéć się, всма́триваться, всмотрѣться, вгля́дываться, вглядѣться, насмотрѣться. наглядѣться.

Przypchnąć, *см.* **Przypychać.**

Przypędzać, Przypędzić, пригоня́ть, приго́нять; || понужда́ть, понуди́ть, понука́ть.

Przypiąć, *см.* **Przypinać.**

Przypiecek, -cka, *м.* шесто́къ, припе́чекъ.

Przypieczętować, запеча́тать.

Przypiekać, Przypiec, припека́ть, припе́чь, поджа́ривать, поджа́рить; || ***Przypiekać komu,** досажда́ть. докуча́ть. || **Przypiekać się,** обжа́риться, подгоре́ть.

Przypiekanka, -i, *ж. Повар.* крокéтка, родъ лепёшекъ, въ ви́дѣ цилíндровъ изъ тёртаго карто́фелю, и́ли изъ рйсу, поджа́ренныхъ на сковородѣ.

Przypiekle, -a, *ср. Библ.* вра́та а́довы.

Przypiękniać, Przypiększać, Przypięknić, Przypiększyć, украша́ть, укра́сить. убира́ть, убра́ть.

Przypielać, Przypleć, выпа́лывать, вы́полоть.

Przypieprzyć, присы́пать пе́рцомъ.

Przypierać, Przyprzeć, припира́ть, припере́ть. напира́ть, напере́ть, прижима́ть, прижа́ть; || прилега́ть къ чему́, грани́чить, примыка́ть, быть въ сме́жности; || ***Przypierać kogo,** наступа́ть на кого́, тёснить кого́, ста́вить кого́ въ тупи́къ. || **Przypierać się (do czego),** опира́ться (*на что́*).

Przypieranie, -nia, Przyparcie, -cia, *ср.* припира́ніе, напира́ніе, нажа́тіе, налега́ніе.

Przypierzać, Przypierzyć, оперя́ть, опери́ть; || убира́ть пе́рьями.

Przypięty, прико́лотый, припи́ленный, прикрѣпленный.

Przypiewać, *см.* **Przyśpiewywać.**

Przypiewek, -wku, *м.* припѣвъ.

Przypijać, Przypić, пить за чьё здоро́вье. || **Przypijać się, Przypić się,** впива́ться, впи́ться.

Przypilnować (czego), присмотре́ть (*за кѣмъ*), позабо́титься (*о чёмъ*), наблюда́ть.

Przypinać, Przypiąć, прика́лывать, приколо́ть, припи́ливать, припи́лить, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Przypinać wstążki,** прика́лывать ленты. **Przypiąć ostrogi,** надѣть шпо́ры. ***Rogi komu przypinać,** приставля́ть кому́ рога́. *Посл.* **Przypiął kwiatek do kożucha,** горо́дитъ чепуху́, вздоръ, въ э́томъ нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду, ни къ селу́, ни къ го́роду. **Przypiąć komu łatkę,** уязви́ть, уколо́ть слова́ми, обрѣзать, отщелка́ть, отдѣлать (*кого*).

Przypis, -u, *м.* припи́ска, прибáвка, примѣча́ніе, толкова́ніе; || посвяще́ніе (*книги*); || *Юрид. Стар. см.* **Przywianek.**

Przypisać, *см.* **Przypisywać.**

Przypisek, -sku, *м.* отмѣтка, вы́носка, примѣча́ніе; || припи́ска, постскри́птъ.

Przypisanie, nia, *ср.* припи́сываніе, прибавле́ніе къ написанному, припи́ска; || внесе́ніе въ кни́гу; || посвяще́ніе (*книги кому́-либо*).

Przypisny, припи́сной, припи́санный, причи́сленный. **Przypisne linje w nutach,** прибáвочныя линѣйки. **Przypisny list,** посвяти́тельное письмо́ (*въ книгѣ*).

Przypisywać, Przypisać, припи́сывать, приписа́ть; || посвяща́ть кому́ (*книгу*). **Przypisywać sobie co,** припи́сывать себѣ́, присво́ивать себѣ́.

Przypłacać, Przypłacić, до́рого плати́ть, заплати́ть, поплати́ться; || потерпѣ́ть (*за что́*), искупа́ть (*что́*). **Przypłacić czego zdrowiem,** поплати́ться здоро́вьемъ (*за неосторо́жность*). **Przypłaci on mi tego, za to,** онъ за э́то мнѣ запла́титъ, э́то бу́детъ до́рого сто́ить ему́.

Przypłaszczyć, приплю́снуть, придави́ть.

Przyplatać, Przypleść, вплета́ть, вплесть.

Przypławiać, Przypławić, сплáвливать, сплавля́ть, сплáвить, пригоня́ть, пригна́ть. || **Przypławiać się,** переплывáть, переплы́ть, приплывáть, приплы́ть.

Przypleć, *см.* **Przypielać.**

Przypleniać, Przypienić, пріумножа́ть, пріумно́жить, умножа́ть, умно́жить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть.

Przypleść, *см.* **Przyplatać.**

Przypłodek, -dka, *м.* припло́дъ, прираще́ніе (*скотины*); || * прибавле́ніе. прибáвка, при́быль; || незаконорожде́нный, побо́чное дитя́; || *Собир.* пото́мство, ро́дственники по нисходя́щему колѣну.

Przypłodkowy, припло́дный.

Przypłynąć, Przypływać, приставáть, подплывáть къ бе́регу, приплывáть, приплы́ть.

Przypochlebiać, Przypochlebić, льстúть, ласка́ть, ласка́тельствовать, потво́рствовать, угожда́ть. || **Przypochlebiać się,** ласка́ться, подольща́ться, подла́живаться, подде́лываться.

Przypodobać się, понрáвиться, полюби́ться, приглянýться.

Przypodobanie, -nia, Przypodobanie się, -nia się, *ср.* старáніе понрáвиться.

Przypodobniać, Przypodobywać, Przypodobić, Przypodobnić, уподобля́ть, уподо́бить, прирáвнивать, приравня́ть, приро́внять, срáвнивать, сравня́ть. || **Przypodobniać się,** уподобля́ться, прирáвниваться.

Przypodobny, подо́бный, похо́жій, схо́жій.

Przypominać, Przypomnieć, припомина́ть, припо́мнить, напомина́ть, напо́мнить.

Przypominacz, -a, *м.* напомина́тель.

Przypominek, -nku, *м.* пода́рокъ на па́мять.

Przypomnienie, -nia, *ср.* воспомина́ніе, напомина́ніе, припомина́ніе.

Przypor, -u, *м.* прорѣха (*у рубáхи*).

Przypora, -y, *ж.* подпóрка.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготáвли-

вать, приготóвить, припасáть, припастú, приспособливать, приспособить.

Przyposażny, дáнный сверхъ придáнаго.

Przypowiast, -u, *м.* вторúчный позывъ въ судъ для исполнéнія приговóра.

Przypowiastka, *см.* **Przypowieść.**

Przypowieść, -ści, *ж.* послóвица, поговóрка; || прúтча. **Przypowieści Salomonowe,** прúтчи Саломóна. **Poszło to w przypowieść,** э́то вошлó въ послóвицу, *см.* **Przysłowie.**

Przypowiestny, послóвичный; || прúточный, иносказательный.

Przypowieszczać, Przypowieszczyć, *Стар.* призывáть въ судъ прéступника для исполнéнія приговóра надъ нúмъ.

Przypozew, -zwu, *м.* возобновлéніе тя́жбы, вторúчный вы́зовъ въ судъ.

Przypozwać, Przypozywać, возобновúть, возобновля́ть тя́жбу, позвáть въ судъ, привлéчь къ суду́.

Przypozwanie, -nia, *ср.* вручéніе вы́зова въ судъ. **Przypozwanie do sprawy,** привлечéніе къ дéлу. къ суду́.

Przypożyczyć, призаня́ть, ещё взя́ть въ долгъ.

Przyprawa, -y, *ж.* приготовлéніе, приспособлéніе, сбóры; || *Повар.* припрáва, снадобье; || *Стар.* прикрáса, украшéніе; || составлéніе, составъ; || закáлка (*стáли*).

Przyprawiać, Przyprawić, приготовля́ть, приготóвить, прибавля́ть, прибáвить, присоединя́ть, присоединúть, присовокупля́ть, присовокупúть, прилагáть, приложúть. **Przyprawić kogo o co,** подвергáть кого́ чему́, доводúть кого́ до чего́. причиня́ть. **Przyprawił go o nieszczęście,** онъ довéлъ его́ до несчáстія. **Przyprawić kogo o śmierć,** причинúть кому́ смерть, быть причúною чьей смéрти. || **Przyprawiać się,** приготовля́ться, приспособля́ться.

Przyprażyć, поджáрить.

Przyprószyć, Przypruszyć, напорошúть, напылúть, насорúть.

Przyprowadzać, Przyprowadzić, доводúть, довестú. вводúть, ввестú, приводúть, привестú.

Przyprowadzenie, -nia, *ср.* приведéніе, привóдъ.

Przyprząg, -ęgu, *м.* упряжь. запрáжка; || пристя́жка. **Koń do przyprzęgu,** пристя́жная лóшадь.

Przyprząść, припря́сть.

Przyprzążka, -i, *ж. см.* **Przyprząg**; || постромка, пристя́жь.

Przyprzeć, сопрéть.

Przyprzęgać, Przyprządz, припрягáть, припрячь.

Przypsnąć, сáмяться, остановúться, замолчáть.

Przypudrować, напу́дрить.

Przypust, -u, *м.* наступлéніе, прúступъ.

Przypustne, -ego, *ср.* плáта за входъ; || *Юрид. и Стар.* пóшлина за дозволéніе продáжи трéтьей части имéнія.

Przypustnica, -y, *ж. Плот.* подзáлочникъ, *см.* **Knag.**

Przypuszczać, Przypuścić, припускáть, припустúть, допускáть, допустúть, принимáть. приня́ть, открывáть путь къ дéйствію, давáть на что́ либо позволéніе, попускáть, не останáвливать. || **Przypuszczać (czego),** припускáть, прибавля́ть длины́ *или* ширины́; || напада́ть, атаковáть; || припускáть, случáть (*о лошадя́хъ*); || допускáть, предполагáть. **Przypuśćmy że tak jest,** допýстимъ, что э́то такъ. **Przypuściwszy, że...,** предположúвши что...

Przypuszczalnie, фиктúвно, воображáемо, по предположéнію.

Przypuszczalny, фиктúвный, предполагáемый.

Przypuszczanie, Przypuszczenie, -nia, *ср.* допущéніе, приня́тіе. || **Przypuszczenie,** предположéніе, догáдка, гипóтеза. **Przypuszczenie prawne,** *Юрид.* фúкція, предположéніе. **Gubić się w przypuszczeniach,** теря́ться въ догáдкахъ.

Przypychać, Przypchnąć, припúхивать, припихáть, припихнýть. притáлкивать, притолкáть, притолкнýть; || закладывать. заложúть (*дверь, окно́*).

Przypytywać się, распрáшивать. освéдомля́ться, развéдывать, допрáшивать, дойскúваться; || * пытáться, пробовáть.

Przyrąbać, прирубúть.

Przyrabiać, Przyrobić, придéлывать, придéлать; || прибавля́ть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить, расширя́ть, расшúрить. **Przyrobić majątku,** увели́чить своё состоя́ніе.

Przyrachować, причéсть, причúслить.

Przyradzać, Przyrodzić, родúться. **Przyrodził się po śmierci ojcowskiej,** родúлся пóслѣ смéрти отцá || **Przyradzać się komu,** быть въ бли́зкомъ родствѣ съ кéмъ; || родúться похóжимъ на кого́ (*на отца́, на мать и т. п.*).

Przyramek, -mku, *м.* нарáмникъ; || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáху*); || нарукáвникъ.

Przyrastać, Przyrosnąć, прирастáть, прирости́, нарастáть, нарости́; || * возрастáть. возрасти́, увели́чиваться. увели́читься.

Przyrdzewieć, заржáвѣть.

Przyrobek, -bku, *м.* вы́ручка, прúбыль, барышъ; || пожúва, заработка.

Przyroda, -y, *ж* природа, натýра, естество́; || свóйство.

Przyrodniczy, естéственный, натурáльный.

Przyrodność, -ści, *ж.* однорóдность; || сходство, сообрáзность || свойство́ (*родство́ по женúтьбѣ*); || родство́, сродство.

Przyrodny, *см.* **Przyrodzony**; || природный. врождённый, однорóдный; || род-

ной, родственный. || **Przyrodny brat**, единоутробный братъ. **Przyrodni bracia i siostry**, сводные, сведенные *или* сведеные братья и сестры. || *Бот.* **Rośliny przyrodne**, прирастающія растенія.

Przyrodzenie, -nia, *ср. см.* **Przyroda.**

Przyrodzony, природный, естественный, натуральный. **Rozum przyrodzony**, врожденный умъ. **Przyrodzone nauki, Przyrodoznawstwo**, естественныя науки, естествознаніе. **Prawo przyrodzone**, естественное право. **Dzieci przyrodzone**, незаконорожденныя, побочныя дѣти. **Grzech przyrodzony**, первородный грѣхъ. *Анат.* **Części przyrodzone**, дѣторо́дныя части.

Przyrok, *см.* **Urok.**

Przyrosnąć, *см.* **Przyrastać.**

Przyrost, -u, *м.* приращеніе (*луны*); || приращеніе, распространеніе, пріумноженіе; || нарость, нарость.

Przyrostek, -stku, -stka, *м.* нарость; || отпрыскъ, отрасль, побѣгъ дерева; || *Грам.* приложье, приложная частица.

Przyrównać, Przyrównywać, приравнять, приравнивать, уподобить, уподоблять, сравнить, сравнивать, сличить, сличать, примѣнить, примѣнять.

Przyrównanie, Przyrównywanie, -nia, *ср.* сравненіе, сравниваніе, уподобленіе, сопоставленіе.

Przyrumienić, подрумянить; || * поджарить (*въ мясѣ*). || **Przyrumienić się**, подрумяниться; || поджариться.

Przyrwa, -y, *ж. Геогр.* заливъ, лиманъ, *см.* **Zatoka.**

Przyrwać, Przyrywać (czego), подрыть, подрывать, вырвать, вырывать, подкопать, подкапывать. **Przyrwać się**, *Прост.* дорваться, добраться. **Przyrwał się do flaszki**, дорвался до бутылки.

Przyrykać, отзываться на мычаніе, на ревѣніе.

Przyrynek, -nku, *м.* малый рынокъ.

Przyrząd, -u, *м.* снарядъ, аппаратъ.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготовлять, приготовить, снаряжать, снарядить, припасать, припасти.

Przyrządzanie, Przyrządzenie, -nia, *ср.* приготовленіе, снаряженіе, припасеніе.

Przyrzec, обѣщать, дать слово.

Przyrzecze, -a, *ср.* порѣчье.

Przyrzeczenie, -nia, *ср.* обѣщаніе; || обязательство; || увѣреніе, удостовѣреніе, *см.* **Obietnica.** **Przyrzeczenie na piśmie**, подписка, письменное обязательство.

Przyrzeczny, прирѣчный, порѣчный.

Przyrzekać, обѣщать, обѣщаться; || увѣрять, *см.* **Obiecywać.**

Przyrznąć, *см.* **Przyrzynać.**

Przyrzucać, Przyrzucić, подбрасывать, подбросить, прикидывать, прикинуть, подкладывать, подложить; || набрасывать, набросить, накидывать, накинуть, прикрывать, прикрыть. || **Przyrzucać się**, сообщаться, передаваться, приставать (*о болѣзни*).

Przyrzut, -u, *м.* прикидка, || прилипчивая, заразительная болѣзнь.

Przyrzutny, прибавленный, прикинутый; || случайный, посторонній; || прилипчивый, заразительный (*о болѣзни*), *см.* **Zaraźliwy.**

Przyrzynać, Przyrznąć, подрѣзывать, подрѣзать, прирѣзывать, прирѣзать.

Przysąd, -u, *м.* присужденіе, приговоръ, рѣшеніе, опредѣленіе; || судебныя пошлины; || *Стар.* присудъ, право производить судъ.

Przysada, -y, *ж. Стар.* прибавленіе, дополненіе; || примѣсь, смѣшеніе, сплавъ, лигатура (*серебра, золота*); || пустая прикраса; || слабость, порокъ; натянутость, принужденность, напыщенность, жеманство.

Przysadka, -i, *ж. Бот.* прилистникъ, застежка.

Przysadny, подмѣшанный, прибавленный; || натянутый, принужденный, напыщенный, жеманный.

Przysadzać, Przysadzić, присаживать, присадить, насаждать, насадить; || приставлять, приставить, помѣщать, помѣстить; || прибавлять, прибавить, примѣшивать, примѣшать; || быть натянутымъ, напыщеннымъ, жеманнымъ. || **Przysadzać się na co**, домогаться, добиваться чего; || = **do kogo**, сравнивать себя съ кѣмъ, пялиться вслѣдъ за кѣмъ.

Przysądzać, Przysądzić, присуждать, присудить, приговаривать, приговорить. **Przysądzić rzecz najwięcej dającemu**, оставить вещь за дающимъ большую цѣну.

Przysądzenie, -nia, *ср.* присужденіе.

Przysalać, Przysolić, солить, насолить.

Przyścignąć, нагнать, догнать, изловить, поймать, задержать, придержать.

Przysełać, Przysyłać, Przysłać (po co, za czém), присылать, прислать, посылать, послать (*за чѣмъ*).

Przysiadać, Przysiąść, Przysieść, присѣдать, присѣсть. || **Przysiadać się do kogo**, подсаживаться къ кому, садиться подлѣ кого.

Przysiadywać, Przysiedzieć (czego, przy czém), просиживать, просидѣть. **Przysiedziałem nad tém z miesiąc**, я просидѣлъ, проработалъ надъ этимъ съ мѣсяцъ; || присѣсть гдѣ (*на время*); || засѣсть, притаиться.

Przysięga, -i, *ж.* присяга, клятва, клятвенное обѣщаніе; || божба. **Przysięga wierności** *или* **na wierność**, присяга на вѣрность, клятва въ вѣрности. **Przysięga homagjalna**, присяга на вѣрноподданничество.

Przysięgać, Przysiądz (*Стар.* **Przysiąc**), **Przysięgnąć**, присягать, присягнуть, ут-

Przysięgły, присяжный. *Юрид.* присяжный засѣдатель. **Przysięgły umocowany**, присяжный повѣренный.

Przysiek, **-u**, *м.* **Przysieka**, **-i**, *ж.* родъ узкаго топора для выдалбливанія дерева. || **Przysiek (w stodole)**, засѣкъ (*отгородка въ амбарѣ для хлѣба*), закромъ.

Przysiew, **-u**, **Przysiewek**, **-wku**, *м.* присѣвъ.

Przysiewać, **Przysiać**, присѣвать, присѣять.

Przysiewacz, **-a**, *м.* присѣивающій.

Przysiężnie, подъ присягою, подъ клятвою.

Przysiężny, давшій клятвенное обѣщаніе, присягнувшій въ чемъ либо, *см.* **Przysięgły**.

Przysiodłać, осѣдлать.

Przysiołek, **-łku**, *м.* **посѣлокъ**, **выселокъ**, сельцо; || хуторъ.

Przysionek, **-nku**, **-nka**, *м.* паперть, притворъ предъ церковью, преддверіе, предхраміе; || **прихожая**, передняя (*комната*), сѣни.

Przyskakiwać, **Przyskoczyć**, подскакивать, подскочить, подпрыгивать, подпрыгнуть; || бросаться, броситься, кидаться, кинуться.

Przyskarżać, **Przyskarżyć**, оговаривать (*кого*), доносить, жаловаться (*на кого*).

Przysklepić, затянуть (*о ранѣ*).

Przyskoczyć, *см.* **Przyskakiwać**.

Przyskok, **-u**, *м.* **наскокъ**, налетъ; || приступъ.

Przyskromiać, **Przyskromić**, усмирять, усмирить, укрощать, укротить, обуздывать, обуздать.

Przyskrzelowy, *Зоол.* поджаберный.

Przyskrzynąć, **Przyskrzypnąć**, прищемить, придавить, притиснуть, прижать.

Przyskwarny, жаркій, знойный; || * докучливый, несносный.

Przyskwierać, безпокоить, тревожить, докучать.

Przysłabszy, слабоватый.

Przysładzać, **Przysłodzić**, **подслащать**, подсластить.

Przysłaniać, **Przysłonić**, **заслонять**, **заслонить**, прикрывать, прикрыть.

Przysłoński, солоноватый.

Przysłówek, **-wka**, *м. Грам.* **нарѣчіе**.

Przysłowie, **-wia**, *ср* пословица.

Przysłowiowy, **Przysłowny**, **пословичный**.

Przysłówkowy, *Грам.* какъ нарѣчіе, въ видѣ нарѣчія. **Wyraz przysłówkowy**, **нарѣчіе** употребляемое какъ нарѣчіе, въ видѣ нарѣчія.

Przyślubić, обѣщать, обѣщаться, **дать** обѣщаніе.

Przysłuchiwać się, **Przysłuchać się** (**komu**, **czemu**), прислушиваться (*къ чему*), вслушиваться (*во что*); || настороженть уши (*о животныхъ*).

Przysługa, **-i**, *ж.* услуга, заслуга, одолженіе. **Przysługę komu zrobić**, оказать кому услугу.

Przysługiwać się, **Przysłużyć się**, прислуживаться, прислужиться, оказывать, оказать кому услугу, одолжать, одолжить, обязывать, обязать.

Przysłużny, услужливый.

Przysmaczek, **-czka**, *м.* лакомый кусочекъ. **Przysmaczki**, *мн.* сласти, лакомства.

Przysmak, **-u**, *м.* приправа (*кушанья*); || лакомство, лакомый кусокъ; || *Ирон.* непріятность, досада.

Przysmażać, **Przysmażyć** (**w maśle**), пряжить, жарить въ маслѣ; = **w cukrze**, обсахарить, оглазурить.

Przyśmiechnąć się, улыбнуться.

Przyśmierzyć (**co**, **czego**), усмирить, укротить, утишить, успокоить, унять.

Przyśmiesznie, немного смѣшно, забавно.

Przysmrodzić, навонять. **Przysmrodzić dymem**, придымить.

Przyśnić się, присниться.

Przyspa, **-y**, *ж.* насыпь; || **Pryzba**, **Przyźba**, **Przyzba**, завалина.

Przysparzać, **Przysporzyć**, подспаривать, подспорить; || прибавлять, прибавить, усиливать, усилить, умножать, умножить, увеличивать, увеличить; || * **Przysporzyć**, выиграть время, ускорить работу, поспѣшить съ работою. || **Przysparzać się**, увеличиваться, умножаться, прибавляться.

Przyśpieszać, **Przyśpieszyć**, ускорять, ускорить, торопить, спѣшить (*чьимъ*).

Przyśpieszający, ускорительный.

Przyśpieszanie, **Przyśpieszenie**, **-nia**, *ср.* ускореніе.

Przyśpieszony, ускоренный, поспѣшный.

Przyśpiewywać, припѣвать, подпѣвать.

Przyspolić (**kogo do czego**), принять въ товарищество, пріобщить, присоединить, принять, взять кого въ свой товарищи. || **Przyspolić się**, пристать, присоединиться (*къ кому*).

Przysporzenie, **-nia**, *ср.* подспорье; || умноженіе, увеличеніе.

Przysporzyć, *см.* **Przysparzać**.

Przysposabiać, **Przysposobić**, приготовлять, приготовить, прилаживать, приладить, припасать, припасти; || усыновлять, усыновить; || = **co do czego**, приспособлять, приспособить, примѣнять, примѣнить, пригонравливать, приноровить; || = **kogo do czego**, пріучать, пріу-

чи́ть, наставля́ть, наста́вить, воздѣлы́вать, воздѣ́лать (*зе́млю*); || пріуготовля́ть пріугото́вить, напу́тствовать. **Przysposabiać kogo do spowiedzi**, пріуготовля́ть кого́ къ и́споведи. **Przysposabiać na śmierć**, напу́тствовать къ сме́рти, пріуготовля́ть къ перехо́ду въ вѣчность. || **Przysposabiać się**, приготовля́ться, пріуготовля́ться, приспособля́ться; || запаса́ться (*чѣмъ*), приготовля́ть что́ въ прокъ *или* на вся́кій слу́чай.

Przysposabianie, Przysposobienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, напу́тствованіе (*къ сме́рти*); || примѣне́ніе, приноровле́ніе; || усыновле́ніе, приня́тіе вмѣсто сы́на; || **Przysposobienie się**, приспособле́ніе, заготовле́ніе запа́совъ, сбо́ры.

Przysposobieniec, -ńca, *м.* усыновле́нный, при́нятый вмѣсто сы́на.

Przyśrubować, привинти́ть.

Przyssać się, всоса́ться; || привяза́ться, прицѣпи́ться.

Przystałość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность; || соотвѣтственность.

Przystały, прили́чный, благопристо́йный; || соотвѣтственный.

Przystań, -ni, *ж.* при́стань.

Przystanek, -u, *м.* полуста́нція (*на желѣзной доро́гѣ*).

Przystary, Przystarzały, устаре́лый, обветша́лый.

Przystaw, -a, *м.* при́ставъ, надзира́тель, смотри́тель, наблюда́тель; || проводни́къ.

Przystawa, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе; || подпо́ра, тычи́на; || *Мат.* та́нгенсъ, каса́тельная ли́нія.

Przystawać, Przystanąć, пріостана́вливаться, пріостанови́ться. **Przystanął na chwilę**, на мину́ту пріостанови́лся. || = **Przystać**, приставать. пристать. **Łódka do brzegu przystała**, ло́дка приста́ла къ бе́регу. **Drzwi nie przystają**, две́ри не пристаю́тъ, пло́тно не притворя́ются; || *Мат.* совпада́ть въ одну́ то́чку; || привя́зываться. приставать. **Przystać do wojska**, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу, поступи́ть въ солда́ты. || = **na co**, согла́шаться, соизволя́ть на что́. || *Бѣлл.* **Przystoi (komu, na kogo)**, прили́чно, свои́йственно, слѣ́дуетъ. **To nie przystoi na tak rozumnego człowieka**, э́то неприли́чно тако́му у́мному человѣ́ку.

Przystawanie, Przystanie, -nia, *ср.* устава́ніе, уста́лость; || приставáніе; || поступле́ніе (*въ солда́ты*); || *Мат.* совпаде́ніе въ одну́ то́чку, равномѣ́рность; || = **na co**, согла́сіе. соизволе́ніе.

Przystawiać, Przystawić, приставля́ть, приста́вить.

Przystawka, -i, *ж.* приста́вка, приде́лка; || сала́тникъ. со́усникъ.

Przystawstwo, -a, *ср.* разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ, квартированіе. кварти́ра; || до́лжность при́става. *см.* **Przystaw.**

Przystęp, -u, *м.* при́ступъ, по́дступъ, подхо́дъ, до́ступъ; || приближе́ніе, наступле́ніе, поступле́ніе, вше́ствіе; || *Морск.* рейдъ. ре́йда. при́стань, га́вань, портъ.

Przystępność, -ści, *ж.* доступность.

Przystępny, доступный.

Przystępować, Przystąpić, приступа́ть, приступить, приближа́ться, приблизи́ться, присоединя́ться. присоедини́ться. **Przystępować do Stołu Pańskiego**, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться. || **Przystąpić na co**, наступи́ть (*на что́*), натопта́ть, притопта́ть (*что́*).

Przystępowanie, Przystąpienie, -nia, *ср.* приступле́ніе, согла́сіе. **Przystąpienie do Stołu Pańskiego**, Св. Причаще́ніе, Св. Прича́стіе.

Przystojność, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность; || пригóжество. **Przystojność publiczna**, обще́ственная благопристо́йность.

Przystojny, прили́чный, благопристо́йный, присто́йный; || приго́жій, краси́вый.

Przystosować, Przystosowywać, примѣни́ть, примѣня́ть. сообрази́ть, сообража́ть, относи́ть, приноровить, приноравливать, прила́живать, прила́дить, приспособля́ть, приспосо́бить. || *Мат.* сравнивать.

Przystosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе, прила́живаніе, приспособле́ніе.

Przystrajać, Przystroić, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть, устро́ивать, устро́ить.

Przystrychnąć, уладить, устро́ить, привести́ въ поря́докъ, убра́ть.

Przystrzygać, Przystrzydz (co, czego), подстрига́ть, подстри́чь.

Przystudzać, Przystudzić, прохола́живать, прохолоди́ть, остужа́ть, остуди́ть.

Przysucha, -y, *ж.* **Przysuch, Przesuch, -u**, *м.* вся́кое сушёное мя́со *или* ры́ба.

Przysuchy, подсу́шенный.

Przysuszać, Przysuszyć, подсуши́ть.

Przysuwać, Przysunąć, придвига́ть. придви́нуть, присо́вывать, прису́нуть.

Przysuwnica, -y, *ж.* *Плот.* полустропи́льная нога́.

Przyswajać, Przyswoić, присво́ивать. присво́ить; || осво́ивать, освои́ть, дѣлать ручны́мъ. приручи́ть. пріучи́ть. пріучи́ть.

Przyswędlina, -y, *ж.* гарь, пригоре́лое.

Przyswędzić, *Повар.* поджéчь, прижéчь (*мя́со*).

Przyświadczać, Przyświadczyć, свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать, подтвержда́ть, подтверди́ть, удостовѣря́ть. удостовѣ́рить.

Przyświecać, освѣща́ть озаря́ть. **Przyświecać komu**, свѣти́ть кому́.

Przysychać, Przyschnąć, присыха́ть, присо́хнуть.

Przysypać, Przysypywać, присы́пать, присыпа́ть.

Przysypisko, -a, *ср.* нано́съ земли́, примо́йна.

Przyszańce, -ów, *мн. Воен.* прико́пы, по́дступы, апро́ши.

Przyszańcować się, *Воен.* приближи́ться (*къ крѣпости*) посре́дствомъ земляны́хъ рабо́тъ.

Przyszarzać, замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать.

Przyszczep, -u, *м.* прище́покъ, приви́вокъ, черено́къ; || привито́е де́ревцо. *Умен.* **Przyszczepek, -pku,** *м.* прищепо́чекъ, черено́чекъ.

Przyszczepa, -y, *ж.* *присоедине́ніе, приставле́ніе.

Przyszczepiać, Przyszczepić, прищепля́ть, прививать (*деревья*).

Przyszczepka, -i, *ж.* запла́тка на о́буви.

Przyszczuwać, Przyszczwać, Przyszczuć, трави́ть (*собаками*); || *поддра́знивать, подзадо́ривать.

Przyszew, *см.* **Przyszwa.**

Przyszkółka, -i, *ж.* приготови́тельная шко́лка; || **Przyszkółek, -łka,** *м.* ни́зшая жидо́вская школа.

Przyszlachcić, *облагоро́дить.

Przyszłość, -ści, *ж.* бу́дущее, бу́дущность.

Przyszły, бу́дущій.

Przyszpilić, пришпи́лить.

Przysztukować, прита́чивать, притача́ть, пришива́ть, пришить въ та́чку.

Przyszwa, -y, *ж.* передо́къ, верхъ, голо́вки (*у сапога, башмака*). **Dać przyszwy do butów,** придѣлать но́выя голо́вки къ сапога́мъ. || Подъемъ ноги́.

Przyszyć, Przyszywać, пришить, пришива́ть. ***Przyszyć komu ogon,** насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ.

Przytaczać, Przytoczyć, прика́тывать, прикати́ть, придвига́ть, придви́нуть; || ссыла́ться, сосла́ться, приводи́ть, привести́. **Przytoczyć przykład,** привести́ приме́ръ. **Przytaczać autorów,** ссыла́ться на писа́телей.

Przytajać, Przytaić, утаи́вать, утаи́ть, скрывать, скрыть; || **Przytajać się,** подкра́дываться, укрыва́ться; || **Przytajać kaszę,** зава́ривать густу́ю ка́шу.

Przytargać, Przytargnąć, притаскивать, притащи́ть, приволакивать, приволочь.

Przytarty, истёртый.

Przytęchnąć, сдѣлаться за́тхлымъ, слежа́ться.

Przytępiać, Przytępić, притупля́ть, притупи́ть.

Przytępszy, притупленный.

Przytłaczać, Przytłoczyć, прида́вливать, придави́ть, прижима́ть, прижа́ть, притѣсня́ть, притѣсни́ть; || угнета́ть, отя́гчать, отягчи́ть, обремени́ть, обременя́ть, удруча́ть; || одолѣва́ть, одоле́ть.

Przytłuc, придава́ть, размозжи́ть. || **Przytłuc się dokąd,** протѣсни́ться, проде́ться.

Przytłumiać, Przytłumić, заглуша́ть, заглуши́ть, подавля́ть, подави́ть, сдерживать, сдержа́ть, притаи́вать, притаи́ть, затаи́вать, затаи́ть; || преодолѣвать, преодоле́ть, прекраща́ть, прекрати́ть, уничтожа́ть, уничто́жить; || разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разъсѣ́ять. **Przytłumić dech,** сдержа́ть, притаи́ть дыха́ніе. **Przytłumić dźwięki,** заглуши́ть звуки. **Przytłumić skargi czyje,** прекрати́ть чьи жа́лобы. **Przytłumić głos natury,** заглуши́ть го́лосъ приро́ды. **Przytłumić bunt,** подави́ть бунтъ.

Przytoczenie, -nia, *ср.* ссы́лка, указа́ніе; || цита́та.

Przytoczony, приведе́нный, **ука́занный,** поименованный, названный.

Przytoczyć, *см.* **Przytaczać.**

Przytomność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność.** || **Przytomność umysłu,** прису́тствіе ду́ха, хладнокро́віе, сознаніе. **Zostawać, leżeć bez przytomności,** остава́ться, лежа́ть безъ чувствъ. **Odchodzić od przytomności,** лишаться чувствъ. **Odzyskać przytomność,** притти въ чу́вство, притти въ себя́. **Stracić przytomność,** потеря́ть прису́тствіе ду́ха.

Przytomny, прису́тствующій. прису́щій; || сохраня́ющій прису́тствіе ду́ха, нетеря́ющій прису́тствія ду́ха, нахо́дчивый.

Przytowarzyszyć, присоедини́ть къ о́бществу. || **Przytowarzyszyć się,** присоедини́ться къ о́бществу.

Przytrącić (co, czego), отби́ть, отколоти́ть, отшиби́ть; || *перекуси́ть, наскоро вы́пить.

Przytrafiać, Przytrafić (co do czego), пригоня́ть, пригна́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Przytrafiać się,** случа́ться, приключаться, быва́ть, дѣлаться иногда.

Przytrudny, Przytrudniejszy, трудноватый.

Przytrzasnąć, прихло́пнуть, захло́пнуть. **Przytrzasnąć okno,** захло́пнуть окно.

Przytrząsać, Przytrząść, Przytrząsnąć, присыпа́ть, присы́пать, пересыпа́ть. пересы́пать; || **Przytrząsnąć,** перетрясти́, растрясти́. встряхну́ть, отряхну́ть.

Przytrzymać, Przytrzymywać, придержа́ть, придержи́вать, задержа́ть, задержи́вать, останавливать, останови́ть; || арестова́ть, наложи́ть аре́стъ.

Przytrzymanie, -nia, *ср.* **заарестова́ніе,** задержа́ніе; || поимка.

Przytulać, Przytulić, прижима́ть, прижа́ть, сжима́ть. сжать. || **Przytulać się do kogo,** прижима́ться, ласка́ться; || =**gdzie, do czego,** прію́титься гдѣ, найти́ приста́нище, убѣжище, приста́ть къ чему́.

Przytulanie, Przytulenie, -nia, *cv.* прижима́ніе, прижа́тіе; || **Przytulenie,** *см.* **Przytułek.**

Przytułek, -łku, *м.* прист**а́**нище, уб**ѣ́**жище, пріютъ. **Dom przytułku,** богод**ѣ́**льня.

Przytulisko, -a, *ср.* пріютъ. **Przytulisko dla dzieci,** д**ѣ́**тскій пріютъ.

Przytulja, -ji, *ж. Бот.* сыворо́точная трава́; || **Przytulja komonica swojska,** до́нишная дя́тлина, до́нникъ.

Przytwardszy, твердова́тый.

Przytwierdzać, Przytwierdzić, прикр**ѣ́**пля́ть, прикр**ѣ́**пить, подпира́ть, подпере́ть, утверди́ть.

Przytwierdzenie, -nia, *ср.* прикр**ѣ́**пле́ніе, подпира́ніе, утвержде́ніе.

Przytyk, -u, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przytykać, прикаса́ться, дотро́гиваться, затро́гивать; || затыка́ть (*про́бкою*); || прика́лывать, пришпи́ливать. || **Przytykać komu, do kogo, na kogo,** язви́ть слова́ми кого́, говори́ть ко́лкости кому́. *см.* **Przytyk.**

Przyuczać, Przyuczyć, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Przyuczać się, Przyuczyć się,** пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть, привы́кнуть.

Przyuzdać, взнуда́ть (*ло́шадь*); || ***обузда́ть, укроти́ть.

Przywabiać, Przywabić, прима́нивать, приманѝть, привлека́ть, привле́чь.

Przywalać, Przywalić, прива́ливать, прива́лить, зава́ливать, завали́ть, придава́ливать, придави́ть.

Przywaliny, -lin, *ж. мн.* разва́лины; || обло́мки; || щебень, му́соръ.

Przywalny, находя́щійся у са́маго ва́ла.

Przywalony, придав**ѣ́**ленный, зава́ленный.

Przywara, -y, *ж. Повар.* на́кипь, нага́ръ; || ***недоста́токъ, поро́къ, *см.* Wada.

Przywarty, притво́ренный, примкну́тый.

Przywarzać, Przywarzyć, подва́ривать, подвари́ть.

Przywdzięczać, Przywdzięczyć, украша́ть, укра́сить, прикра́шивать, прикра́сить. || **Przywdzięczać się, Przywdzięczyć się,** украша́ться, украси́ться, охора́шиваться.

Przywdzięk, -u, *м.* умильность, умильный взглядъ, умильная улы́бка.

Przywdziewać, Przywdziać, надѣ́вать, надѣ́ть.

Przywędrować, прибы́ть, пріѣ́хать, дости́гнуть.

Przywianek, -nku, *м.* обезпечи́тельная за́пись иму́щества, да́нная мужемъ женѣ́; || пода́рокъ мужа женѣ́ на друго́й день сва́дьбы; || *см.* **Gierada, Wyprawa, Wiano.**

Przywiązanie, -nia, *ср.* привя́занность, пре́данность, привя́рженность.

Przywiązany, привя́занный, пре́данный.

Przywiązywać, Przywiązać, привя́зывать, привяза́ть; || ***Przywiązać kogo do siebie,** привя́зывать, привлека́ть кого́ къ себѣ́. || **Przywiązywać się,** привя́зываться къ чему́, увлека́ться (*кѣмъ или чѣмъ*). **Przywiązał się namiętnie do niéj,** онъ страстно увле́кся ею, привяза́лся къ ней. || **Przywiązywać się (do słów),** привя́зываться, прицѣпля́ться (*къ слова́мъ*).

Przywiązywanie, -nia, *ср.* привя́зываніе, *см.* **Przywiązanie.**

Przywidywać, Przywidzieć, привѝдѣться, пригрезиться, присниться.

Przywidzenie, -nia, *ср.* при́зракъ, видѣ́ніе, мечта́, грёза. **Chory z przywidzenia,** мни́мый больно́й.

Przywidziany, при́зрачный, мечта́тельный, вообража́емый, мни́мый.

Przywiędnąć, свя́нуть.

Przywiedzenie, -nia, *ср.* приведе́ніе, доведе́ніе (*кого́ къ чему́*).

Przywiedziony, приведе́нный, доведе́нный.

Przywieńczyć, увѣнча́ть.

Przywierać, Przywrzeć, прикипа́ть, прикипѣ́ть, прилипа́ть, прилипну́ть, приста́вать, приста́ть; || притворя́ть, притвори́ть (*две́ри*); || прикрѣпля́ть, приставля́ть.

Przywieść, *см.* **Przywodzić.**

Przywiewać, Przywiać, Przywionąć, заноси́ть, занести́ вѣ́тромъ, надува́ть, наду́ть, навѣ́вать, навѣ́ять.

Przywięź, -zi, *ж.* привязь.

Przywijać, Przywinąć, обвива́ть, обви́ть; || перевя́зывать, перевяза́ть (*ра́ну*); || приставать, приста́ть, подплывать, подплы́ть къ бе́регу.

Przywiléj, -ju, *м.* привиле́гія; || преиму́щество; || *Юрид.* **Przywiléj na dobrach nieruchomych,** привиле́гированные долги́ на недви́жимыхъ иму́ществахъ.

Przywionąć, *см.* **Przywiewać.**

Przywitać, привѣ́тствовать, поздоро́ваться, поклони́ться, встрѣ́тить съ почте́ніемъ, радушно приня́ть.

Przywitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріемъ, встрѣ́ча.

Przywłaszczać, Przywłaszczyć, присво́ивать, присво́ить, усво́ивать, усво́ить, приписывать, приписа́ть (*себѣ́ или кому́*); завладѣ́ть (*чѣмъ*), захвати́ть, похити́ть (*что*).

Przywłaszczanie, Przywłaszczenie, -nia, *ср.* присво́еніе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*), похище́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Przywłaszczyciel, -a, *м.* присвои́тель, похити́тель.

Przywłaszczycielka, -i, *ж.* присвои́тельница, похити́тельница.

Przywlekać, Przywlec, привлека́ть, привле́чь, притаскивать, притащи́ть, приволакивать, приволо́чь. || **Przywlekać się, Przywlec się,** притаща́ться.

Przywodzenie, -nia, *ср.* ссылка, цитата; || **Przywodzenie czemu,** предводительство.

Przywodzić, приводить (*что*), ссылаться (*на что*).

Przywództwo, -a, *ср.* предводительство.

Przywołać, Przywoływać, призвать, призывать, созвать, созывать, вызвать, вызывать, позвать, кликнуть, кликать. **Przywołać sprawę,** слушать дѣло (*въ судѣ*) *или* потребовать дѣло къ слушанію. || * **Przywodzić co na pamięć,** припоминать.

Przywołanie, -nia, *ср.* призваніе, призывъ. **Przywołanie sprawy,** слушаніе дѣла въ судѣ, вызовъ дѣла къ слушанію, внесеніе дѣла.

Przywóz, -ozu, *м.* привозъ, транспортъ, доставка.

Przywożenie, Przywiezienie, -nia, *ср.* привезеніе, привозъ, доставленіе.

Przywozić, Przywieźć, привозить, привезти, доставлять, доставить.

Przywoźny, Przywozowy, привозный, заграничный.

Przywracać, Przywrócić, возстановлять, возстановить, возвращать, возвратить. **Przywrócić porządek,** возстановить порядокъ. **Przywrócić kogo do szlachectwa,** возвратить кому дворянство, дворянское достоинство. **Przywrócić kogo na urząd,** возстановить кого въ должность, въ прежнюю его должность.

Przywracanie, Przywrócenie, -nia, *ср.* возстановленіе, возобновленіе. **Przywrócenie do zdrowia,** выздоровленіе. **Przywrócenie na urząd,** возстановленіе въ должность. **Przywrócenie do dawnego stanu,** возстановленіе прежняго порядка. **Przywrócenie dynastyi na tron,** возстановленіе прежней династіи, реставрація.

Przywrócić, *см.* **Przywracać.**

Przywróciciel, -a, *м.* возстановитель, возобновитель.

Przywrót, -otu, Przywrotnik, -a, *м. Бот.* львиная лапа, покрывальце, перелойная трава, росница.

Przywrotny, поправимый, возвратимый, возвратный; || періодическій, повременный. **Przywrotna febra,** перемежающаяся лихорадка.

Przywykać, Przywyknąć, привыкать, привыкнуть.

Przywykłość, -ści, *ж.* навыкъ.

Przywykły, привычный; || всегдашній, постоянный.

Przywyższy, высоконекъ.

Przywziąść, принять, присоединить, присовокупить.

Przyzba, *см.* **Przyspa.**

Przyzbierać, набрать.

Przyzbroić, вооружить.

Przyżeglować, приплыть, пристать къ берегу.

Przyziemny, приземистый, стелющійся по землѣ.

Przyzierać, Przyźrzeć, Przyjrzeć (czego), призирать, призрѣть (*кого*), надзирать (*надъ чѣмъ, надъ кѣмъ*), присматривать, присмотрѣть (*за чѣмъ, за кѣмъ*).

Przyzimniejszy, холодноватый.

Przyzłocić, позолотить.

Przyznawać, Przyznać, признавать, признать, сознавать, сознать. **Przyznać dług,** признать долгъ. **Przyznać za syna,** признать своимъ сыномъ. **Przyznać co komu,** приписывать что-либо кому. **Przyznawać komu lata,** признать кого совершеннолѣтнимъ.

Przyznanie, -nia, *ср.* признаніе; || подтвержденіе. **Przyznanie dziecka, Przyznanie się do dziecka,** признаніе своимъ незаконнаго ребенка. **Przyznanie wynalazku,** привилегія на изобрѣтеніе.

Przyznany, признанный, подтвержденный, одобренный.

Przyznawanie, Przyznanie, -nia, *ср.* признаваніе, узнаваніе; || приписываніе; || **Przyznawanie u sądu,** подтвержденіе судебнымъ порядкомъ; || **Przyznawanie się do czego,** сознаніе, признаніе.

Przyźółknąć, пожелтѣть.

Przyzuć, Przyzuwać, обуть, обувать, надѣть, надѣвать (*сапоги*).

Przyzwalać, Przyzwolić, соглашаться, согласиться, соизволять, соизволить, снисходить, снизойти.

Przyzwisko, -a, *ср.* прозвище.

Przyzwoicie, прилично, сообразно.

Przyzwoitość, -ści, *ж.* приличіе, благопристойность.

Przyzwoity, приличный, благопристойный; || сообразный, соотвѣтственный, свойственный.

Przyzwolenie, -nia, *ср.* соизволеніе, дозволеніе, допущеніе.

Przyzwolony, дозволенный, допущенный.

Przyzwyczajać, Przyzwyczaić, пріучать, пріучить, поваживать, повадить. || **Przyzwyczajać się, Przyzwyczaić się,** привыкать, привыкнуть, пріучаться, пріучиться.

Przyzwyczajanie, -nia, Przyzwyczajenie się, -nia się, *ср.* привычка, навыкъ.

Przyzywać, Przyzwać, призывать, призвать, приглашать, пригласить.

Przyzywanie, Przyzwanie, -nia, *ср.* призываніе, приглашеніе, призывъ, зовъ.

Psalm, -u, *м.* псаломъ.

Psalmista, -y, *м.* псалмопѣвецъ, псаломникъ.

Psalmowy, псаломный, псалтырный.

Psałterjon, -u, *м. Муз.* гусли.

Psałterz, -a, *м.* псалтырь, псалтирь.

Psałterzysta, -y, *м.* псаломщикъ (*церковный чтецъ*).

Psi, собачій, песій. || *Анат.* **Psie zęby,** глазные зубы. || *Бот.* **Psi język,** песій языкъ, собачій корень, чернокорень.

Psiak, -a, *м.* собачёнка.

Psianka, -i, *ж. Астрон.* пёсъ большо́й и́ли ма́лый (*созвѣздіе*); || *Бот.* паслёнъ (*расте́ніе*).

Psiarnia, -ni, *ж.* псáрня.

Psiarz, -a, *м.* псарь; || собáчникъ.

Psica, -y, *Умен.* **Psiczka**, -i, *ж.* сýчка.

Psię, -ęcia, *ср.* щенóкъ.

Psieć, Psić się, таскáться, истаскáться, пóртиться, испóртиться.

Psik! брысь! *Межд.* употребля́емое для отгонáнія кóшки.

Psikus, -a, *м.* шáлость, шýтка, прокáзы, блажь.

Psina, -y, *Умен.* **Psinka**, -i, *ж.* собáчка, собачёнка; || псúна, собáчье мáсо; || *Мед.* озноóбъ, лихорáдка.

Psinka, *см.* **Psina**; || **Psinki**, *мн. Бот.* псúнка, паслёнъ, паслёнокъ (*растéніе*).

Psisko, -a, *ср.* собáчища.

Psnąć się, проскользнýть, вырваться.

Psocić, развратничать, распýтничать.

Psota, -y, *ж.* распýтство. распýщенность. **Wydać się na psotę**, предáться распýтству; || продёлка. проказы. **Na psotę co komu uczynić**, съигрáть съ кёмъ шýтку, напрокáзить; || вредъ, убытокъ, ущéрбъ. пóрча. **Dopuścić się psoty**, причúнить вредъ, убытокъ.

Psotliwość, -ści, *ж.* распýтство, развращённость; || шаловли́вость; || испóрченность.

Psotnica, Psotniczka, -i, *ж.* распýтница, развратница; || баловúца, шалýнья, прокáзница.

Psotnik, -a, *м.* развратникъ; || шалýнъ, прокáзникъ.

Psotny, Psotliwy, *Стар.* похотли́вый, любострáстный; || рéзвый, шаловли́вый; || вредный.

Psować, *см.* **Psuć**.

Pst! *Межд.* стъ! эй! гей!

Pstrąg, -a, *м. Зоол.* форéль, пестрýшка (*рыба*).

Pstrawy, пёстрый. испещрённый, крáпчатый.

Pstro, пестрó. **Pstro ma w głowie**, у негó растроéнъ. помёшанъ умъ, у негó ералáжъ въ головé.

Pstrocentkowaty, испещрённый, разноцвётный.

Pstrocina, Pstrocizna, Pstrokacizna, -y, *ж.* пестротá.

Pstrokaty, пёстрый, испещрённый, пятни́стый. **Koń pstrokaty**, пёгая лóшадь.

Pstroskrzydeł, -dła, *м. Ест. Ист.* атала́нта (*бáбочка*).

Pstrucha, -y, *ж. Умен.* **Pstruszka**, -i, *ж.* пёгая корóва и́ли козá.

Pstry, пёстрый, испещрённый. **Płótno pstre w pasy**, пестредь, пестрединá.

Pstrykać, Pstryknąć, *см.* **Prztykać**.

Pstrzyć, Upstrzyć, пестри́ть, испестри́ть.

Psuć, Psować, Zepsuć, Żepsować, Popsuć, Popsować, пóртить, испóртить, искажáть. исказúть. **Zepsuć zegar**, испóртить часы́. **Popsuć obyczaje**, исказúть нравы. || * **Psuć sobie głowę nad czém**, ломáть себѣ гóлову надъ чёмъ-либо.

Psucie, -cia, *ср.* пóрча

Psykać, Psyknąć, шипéть (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || шúкать, *см.* **Syczeć**.

Psyt, *Межд., см.* **Pst**.

Pszczelarz, -a, *м.* пчеловóдъ, пчели́нецъ.

Pszczelnik, -a, *м.* пчёльникъ, пáсёка, *см.* **Pasieka**; || рукоóдство къ разведéнію и содержáнію пчёлъ; || пчеловóдъ, *см.* **Pszczelarz**; || *Бот.* медóвка апте́чная, мелúса лáпочная. мáточникъ.

Pszczelny, пчёльный, пчели́ный.

Pszczoła, -y, *ж.* пчела́.

Pszczółka, -i, *ж.* пчёлка.

Pszczołojad, -a, *м.* пчелоя́дъ (*пти́ца*).

Pszenica, -y, **Pszeniczka**, -i, *ж. Бот.* пшени́ца. **Ozima pszenica**, озúмая пшени́ца. **Pszenica krowia**, *см.* **Krowia reż**. **Pszenica turecka**, ледя́нка, арнáутка, бёлотýрка, *см.* **Kukurudza**. **Pszenica łuskna**, *см.* **Orkisz**.

Pszeniczny, Pszenny, пшени́чный (*сдѣ́ланный изъ пшени́цы, приготóвленный изъ пшени́чной мýки*), пшóнный (*собира́емый съ расте́нія приноси́щаго пшено*).

Pszeniczysko, -a, *ср.* пáшня, засѣ́янная пшени́цею.

Pszennik, -a, *м.* пшéнникъ (*пшóнная ка́ша, приготóвленная на молокѣ́ и я́йцахъ*).

Pszenny, *см.* **Pszeniczny**.

Pszonak, -u, *м. Бот.* попýтникъ (*расте́ніе*).

Pszono, -a, *ср. Бот.* пшенó, прóсо (*расте́ніе*).

Ptak, -a, *м.* пти́ца; *Прост.* пта́ха; || **Ptaki śpiewające**, пѣ́вчія пти́цы. *Посл.* **Ptaki w polu, a on rożenki struże**, не убúвъ медвѣдя, кóжи не продаютъ. **Znać ptaka po pierzu**, видна́ пти́ца по полёту. **Każdy ptak według nosa swego śpiewa**, знай сверчóкъ свой шесткъ.

Ptastwo, -a, *ср. Собир.* пти́цы. **Ptastwo domowe**, дворóвыя пти́цы.

Ptaszarnia, -ni, *ж.* пти́чникъ, пти́чій садóкъ.

Ptaszę, -ęcia, **Ptaszątko**, -a, *ср.* птéнецъ, птéнчикъ.

Ptaszęcy, пта́шій, пта́шечій.

Ptaszek, -szka, *м.* пти́чка, пта́шка.

Ptasznica, -y, **Ptaszniczka**, -i, *ж.* пти́чница (*ходя́щая за дворóвыми пти́цами*); || **Ptaszniczka**, охóтничье ружьё.

Ptasznictwo, -a, *ср.* птицелóвство; || птицевóдство.

Ptasznicy, птицелóвный.

Ptasznik, -a, *м.* птицелóвъ; || пти́чникъ, продавéцъ птицъ, куръ, курятникъ; || куря́тня, куря́тникъ, *см.* **Ptaszarnia**.

Ptasznikowy, *см.* **Ptasznicy**.

Ptaszowieszczba, **-y**, *ж.* птицегада́ніе

Ptaszy, **Ptasi**, пта́ній, пти́чій. **Srót ptasi**, мѣ́лкая дробь. **Ptasie pole**, *см.* **Polko.**

Ptaszyna, **-y**, *ж.* бѣ́дная пти́чка.

Ptaszyniec, **-ńca**, *м.* пти́чня, пти́чникъ, пти́чій садо́къ.

Ptaszysko, **-a.** *ср.* пти́чище.

Publiczność, **-ści**, *ж.* публи́чность, гла́сность; || публика. наро́дъ.

Publiczny, публи́чный, обще́ственный, всенаро́дный; || гла́сный; || государственный.

Publikacja, **-ji**, *ж.* объявле́ніе, обнаро́дываніе, публика́ція; || изда́ніе (*книги*).

Publikować, обнаро́довать, объявля́ть, публикова́ть; || издава́ть кни́гу, *см.* **Obwieszczać, Ogłaszać.**

Pucałowaty, *см.* **Pucołowaty.**

Puch, **-u**, *м. Неуп.* испаре́ніе. за́пахъ; || пухъ, *см.* **Pierzyna**; || пушо́къ, мошо́къ (*на нѣкоторыхъ плодахъ и растеніяхъ*); || пушо́къ (*на бородѣ*).

Puchać, **Puchnąć**, пыхте́ть, отдува́ться; || бу́хать, пу́хнуть.

Puchacz, *см.* **Puhacz.**

Puchlina, **-y**, *ж.* о́пухоль. **Puchlina wodna**, водя́нка, водяна́я боле́знь.

Puchlnić, **Puchlnieć**, *см.* **Pulchnić, Pulchnieć.**

Puchlność, *см.* **Pulchność.**

Puchlny, *см.* **Pulchny.**

Puchnąć, пу́хнуть.

Puchowy, пухо́вый.

Pucołowaty, одутловатый, полнощёкій.

Pudel, **-dla**, *м.* пу́дель,

Pudełko, **Pudełeczko**, **-a**, *ср.* коро́бка, коро́бочка, я́щичекъ.

Puder, **-dru**, *м.* пу́дра.

Pudło, **-a**, *ср.* коробо́къ, я́щикъ, карто́нная коро́бка, картонъ; || каре́тный ку́зовъ; || неуда́чный вы́стрѣлъ, про́махъ. **Dał pudło do zająca**, не попа́лъ въ за́йца, промахну́лся.

Pudłować, **Spudłować**, промахну́ться, не попасть, пропусти́ть.

Pudrować, **Upudrować**, пу́дрить, напу́дрить.

Pugilares, **Puilares**, **Pulares**, **-u**, *м.* бума́жникъ; || портфе́ль.

Puginał, **Puinał**, **-u**, *м.* кинжа́лъ.

Puha, **-y**, *ж.* плеть.

Puhacz, **-a**, *м.* сова́ (*пти́ца*).

Puhar, **-u**, *м.* бока́лъ.

Puk, *Звук.* стукъ! || стукъ, стуча́ніе. *Посл.* **Stuk puk daléj nic**, мно́го шу́му изъ пустяко́въ.

Pukać, **Zapukać**, стуча́ть, постуча́ть, застуча́ть; || пу́кать; || биться (*о сердцѣ*); || хло́пать. **Puknięto drzwiami**, хло́пнули дверьми. || **Pukać się**, стуча́ться; || растре́скиваться. **Stare naczynia się pukają**, старая посу́да тре́скается; || распуска́ться, пуска́ть по́чки (*о деревьяхъ*).

Pukanie, **-nia**, *ср.* стукъ, стукотня́, стуча́ніе.

Pukawka, **-i**, *ж.* пу́калка (*дѣтская игру́шка*).

Pukiel, **-kla**, *м.* ло́конъ, бу́кля (*волосъ*).

Puklasty, вы́пуклый; || завито́й, кудря́вый.

Puklat, **-u**, *м.* паруси́нный чахо́лъ.

Puklerz, **-a**, *м.* щитъ.

Puklerzany, составленный изъ щито́въ.

Puknąć, пу́кнуть, сту́кнуть; || хло́пнуть, тре́снуть, *см.* **Pukać.**

Pułap, **Połap**, **-u**, *м.* потоло́къ, нака́тъ, *см.* **Powała.**

Pułapka, **-i**, *ж.* западня́, лову́шка.

Pułapkowy, принадлежа́щій западне́.

Pułapowy, потоло́чный.

Pularda, **-y**, *м.* пуля́рда, пуля́рдка, пуля́рка.

Pulchnić, **Spulchnić**, разрыхля́ть, разрыхли́ть (*зе́млю*).

Pulchnieć, **Spulchnieć**, рыхле́ть, становиться ры́хлымъ.

Pulchność, **-ści**, *ж.* ры́хлость (*земли́*); || мя́гкость (*говя́дины и проч.*); || легкость; || пу́хлость; || нѣжность.

Pulchny, рыхлый; || мя́гкій; || лёгкій; || пу́хлый; || нѣжный.

Pułk, **-u**, *м.* полкъ.

Pułkować, *Неуп.* ста́вить на по́лки.

Pułkowniczy, полко́вничій.

Pułkownik, **-a**, *м.* полко́вникъ.

Pułkownikowstwo, **Pułkownikostwo**, **-a**, *ср.* чинъ, должность полко́вника; || *Собир.* полко́вникъ и его́ жена́.

Pułkownikowy, полко́вничій, полко́вническій.

Pułkowy, полково́й.

Pulpit, **-u**, *м.* пюпи́тръ; || нало́й, анало́гій (*церко́вный*).

Puls, **-u**, *м. Мед.* пульсъ; || *Горн. см.* **Stempel.**

Pulsowy, пу́льсовый. *Анат.* **Żyła pulsowa**, бію́чая жи́ла, артерія.

Punkcik, **-a**, *м.* маленькая то́чка.

Punkiel, **-kla**, *м. Тип.* пунсо́нъ (*для матрицъ*).

Punkt, **-u**, *м.* то́чка, пунктъ, *см.* **Kropka. Zapatrywać się na rzecz z pewnego punktu**, смотрѣть на предме́тъ съ извѣстной то́чки зрѣнія; || пунктъ, статья́. || **Punkt honoru**, чу́вство че́сти, дѣло че́сти, вопро́съ, касающійся че́сти, *см.* **Honor. Punkta do inkwizycji**, вопро́сные пу́нкты. **Punkta incydentalne**, ча́стные вопро́сы въ постановле́ніяхъ суда́. **Punkta czynu i prawa**, вопро́сы выводи́мые изъ тре́бованій и возраже́ній тя́жущихся.

Punktacja, **-ji**, *ж. Грам.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія; || *Юрид.* статьи́ къ догово́ру

Punktować, ста́вить зна́ки препина́нія.

Punktowanie, **-nia**, *ср.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.

Punktualność, -ści, *ж.* то́чность, аккура́тность. испра́вность.

Punktualny, то́чный, аккура́тный, испра́вный; пунктуа́льный.

Punktura, -y, *ж. Тип.* графья́.

Pupka, -i, *ж.* ку́кла. ку́колка.

Pur, -u, *м.* хлѣ́бная мѣ́ра содержа́щая въ себѣ́ шестна́дцать га́рнцевъ.

Purchatka, Purchawka, -i, *ж. Бот.* дождеви́къ (*родъ гриба*); || *Мед.* о́пухоль, пу́хлина наподо́біе гу́бки; || зобъ, ше́йная о́пухоль.

Purchatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость губкова́тость.

Purchaty, ноздрева́тый, губкова́тый.

Purchawka, -i, *ж. см.* **Purchatka.**

Purpura, -y, *ж.* пу́рпуровая, багря́ная кра́ска; || багряни́ца, червлени́ца (*ткань*), порфи́ра (*ца́рская оде́жда*); || багря́нка (*ра́ковина*).

Purpurować, Purpurzyć, кра́сить въ багря́ную кра́ску.

Purpurowy, пу́рпуровый, багря́ный; || кра́сный, а́лый.

Purpuryna, -y, *ж.* багре́цъ. карми́нъ; || *Хим.* краси́льное нача́ло въ маре́нѣ.

Purpurzyć, *см.* **Purpurować.**

Puścić, *см.* **Puszczać.**

Puścizna, -y, *ж.* наслѣ́дство, наслѣ́діе, наслѣ́дованіе; || наслѣ́дственное имѣ́ніе; || завѣ́щанное имѣ́ніе, *см.* **Ojcowizna;** || пожи́тки по́слѣ уме́ршаго: || наслѣ́дство безъ зако́ннаго наслѣ́дника.

Puslisko, -a, *ср.* путло́, пу́тлище, стремя́нный реме́нь.

Pustak, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, повѣ́са, сорване́цъ.

Pustelnia, -ni, *ж.* пу́стынь, пу́стыня, ски́тъ.

Pustelnica, -y, Pustelniczka, -i, *ж.* пусты́нница, отше́льница. ски́тница.

Pustelniczy, пусты́ннический, отше́льническій; || уедине́нный.

Pustelnik, -a, *м.* пусты́нникъ, пустынножи́тель, отше́льникъ, ски́тникъ.

Pustka, -i, *ж.* запу́щенный домъ; || пусты́рь, пу́стошь, отхо́жая пу́стошь, пустопоро́жнее мѣсто, земля́ впу́стѣ лежа́щая; || *Агр.* за́лежь. паръ, новина́. **Pustki,** *мн.* пустота́. **Pustki w domu,** пустота́ въ до́мѣ, нѣтъ ни живо́й души́ въ до́мѣ. **U niego zawsze pustki w kieszeni,** у него́ всегда́ карма́нъ пустъ.

Pustkowie, -wia, *ср.* пу́стошь, пусто́е мѣ́сто, запустѣ́ніе.

Pusto, пу́сто, нѣтъ ничего́.

Pustogłów, -a, *м.* пустоголо́вый, безмо́зглый.

Pustołka, Pustułka, -i, *ж. Зоол.* пустельга́.

Pustość, -ści, *ж.* пустота́.

Pustosz, -a, *м.* кни́жная вошь (*насѣко́мое*); || **Pustosz, -y,** *ж. см.* **Pustkowie.**

Pustoszeć, Spustoszeć, пустѣ́ть, опустѣ́ть, разруша́ться. разру́шиться, разва́ливаться, развали́ться.

Pustoszyć, Spustoszyć, опустоша́ть, опустоши́ть, разруша́ть. разру́шить, разоря́ть, разори́ть.

Pustoszyciel, -a, *м.* опустоши́тель разруши́тель, истреби́тель.

Pustoszycielka, -i, *ж.* опустоши́тельница, разруши́тельница. истреби́тельница.

Pustota, -y, *ж.* рѣ́звость, жи́вость, бу́йность; || ша́лость, прока́зы; || распу́тство. развра́тъ, распу́щенность, своевольство.

Pustować, прока́зить, рѣзви́ться, шали́ть: || быть пра́зднымъ, остава́ться впу́стѣ, безъ употребле́нія.

Pustowszczyzna, -y, *ж.* пу́стошь.

Pusty, пусто́й, пусты́нный: || необита́емый. нежило́й (*домъ*); || необрабо́танный, запу́щенный. невоздѣ́ланный, оста́вленный (*о землѣ*); || поро́жній; || неоснова́тельный, пусто́й; || напра́сный тще́тный, су́етный. *см.* **Próżny, Czczy;** || вздо́рный. легкомы́сленный, рѣ́звый шаловли́вый, шально́й, глу́пый, *см.* **Płochy, Swawolny, Żywy.**

Pustynia, -ni, *ж.* пусты́ня.

Pustynny, пусты́нный, отше́льническій.

Puszcz, -a, *м. см.* **Puszczyk.**

Puszcza, -y, *ж.* пусты́ня, пусто́е, дикое мѣ́сто; || пу́ща, густо́й, простра́нный лѣсъ, ча́ща.

Puszczać, Puścić, пуска́ть, пусти́ть, выпуска́ть. вы́пустить, отпуска́ть, отпусти́ть. **Puścić ptaka na wolność,** пусти́ть пти́чку на во́лю на свобо́ду. **Puszczać komu krew,** пуска́ть кому́ кровь. **Puścić dom na sprzedaż,** пусти́ть домъ въ прода́жу. **Puścić koniowi cugle,** дать во́лю ло́шади, пусти́ть ее во ве́сь опо́ръ, вскачь, **Puszczać race,** пуска́ть раке́ты. **Puścić konia cwałem,** пусти́ть ло́шадь во ве́сь духъ, во ве́сь опо́ръ. **Puścić co w obieg.** пуска́ть въ обраще́ніе (*цѣнности*); || распуска́ть. **Puścić pogłoskę,** распусти́ть слухъ, молву́; || изде́рживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить. прожива́ть, прожи́ть, прома́тывать. промота́ть. **Puścił już miljon,** онъ промота́лъ уже миліо́нъ. || **Puścić w arendę,** отда́ть на о́ткупъ, въ аре́нду. въ аре́ндное содержа́ніе. **Puścić majętność komu,** уступи́ть кому́ свое пра́во на имѣ́ніе. || **Puścić co na los,** предоста́вить слу́чаю, пусти́ть на уда́чу; || исчеза́ть, пропада́ть; || линя́ть, выцвѣта́ть. **Plama puszcza,** пятно́ пропада́етъ. **Kolor puszcza,** кра́ска, цвѣтъ линя́етъ; || раста́ивать, раста́ить. **Puszcza zima,** зима́ стано́вится мя́гче. **Rzeka puściła,** рѣка́ раста́ила, вскры́лась, очи́стилась отъ льда; || пуска́ть побѣ́ги, распуска́ться (*о растеніяхъ*); || прорѣ́зываться. **Zęby dziecięciu puszczają,** зу́бы прорѣ́зываются у ребёнка. || **Puszczać się,**

Puścić się, пускáться, пуститься (*въ воду*); уѣзжáть, уѣхать, отправлáться, отправúться; || **Puścić się**, **Puścić się na co**, рѣшáться, рѣшúться на что, отвáживаться, отвáжиться, рисковáть; || **Puszczać się na los, na traf, na szczęście, na los szczęścia**, попробовать, отвѣдать счáстія, ввѣрáться счáстію. || **Puścić się z kim w zawody**, стараться опередить кого, соперничать. **Puścić się w jaki zawód**, предпринять что-либо, избрать какóе нибудь пóприще. **Puścimy się w wista**, начнёмъ игрáть въ вистъ, давáйте сыгрáемъ въ вистъ. **Puścić się na życie rozwiązłe**, пуститься въ развратную жизнь.

Puszczadło, **-a**, *ср. Хир.* шнúперъ, ланцéтъ.

Puszczyk, **-a**, *м. Зоол.* ночнáя совá.

Puszka, **-i**, *ж.* жестянка (*ящикъ или коробочка изъ жести*); || крýжка. **Puszka dla ubogich**, крýжка для бѣдныхъ. **Puszka do kawy**, кофейница. **Puszka do herbaty**, чáйница.

Puszkarnia, **-ni**, *ж.* литéйня, литéйный дворъ.

Puszkarski, плавúльный, литéйный; || пиротехнúческій; || артиллерíйскій, пушкáрскій.

Puszkarstwo, **-a**, *ср.* плавúльное дѣло, литьё; || пиротéхнія, наýка о дѣйствіяхъ огня; || артиллерíйское искýсство.

Puszkarz, **-a**, *м.* плавúльщикъ, литéйщикъ; || артиллерúстъ, пушкáрь, канóниръ; || фейерверкеръ.

Puszkowy, кружечный, *см.* **Puszka**.

Puszyć, **Napuszyc**, пушúть, опушáть, опушúть; || *раздувáть, пýчить. **Woda żorądek puszy**, водá пýчитъ желýдокъ; || напыщáть (*гордостію*). || **Puszyć się**, напыщáться, надмевáться, кичúться.

Puszysty, пушúстый; || напыщенный, надýтый.

Putny, пѣшúй.

Puzan, **Puzon**, **-a**, *м. Муз.* серпéнтъ (*инструментъ*).

Puzanista, **-y**, *м.* игрáющій на серпéнтѣ.

Puzdro, **Puzderko**, **-a**, *ср.* футляръ, корóбка; || погребецъ. ***Wyjm oczy z puzdra**, вовсúй глáза въ зýбы, смотрú въ óба.

Puźyna, **-y**, *ж. Бот.* пукъ волóсъ вѣнчáющихъ нѣкоторыя растéнія.

Pycha, **-y**, *ж.* гóрдость, надмéнность, высокомѣріе, спѣсь, тщеслáвіе.

Pychalec, **-lca**, *м. см.* **Pyszalec**.

Pychawiec, **-wca**, *м. Бот.* геранúй, журавлúнникъ, герань.

Pył, **-u**, *м.* пыль, прахъ.

Pyłek, **-łku**, *м.* пылúнка, порушúнка. || *Бот.* плодотвóрная пыль.

Pyleniec, **-ńca**, *м. Бот.* икóтная трава.

Pyłkowy, пылúльный. *Бот.* **Pyłkowa nitka**, нить у тычúнки.

Pypeć, **-pcia**, *м.* тишýнъ.

Pyrz, *см.* **Perz**.

Pysk, **-a**, *м.* рóжа; || ры́ло, мóрда. **Pysk świni**, свинóе рыло, *см.* **Ryj**. || **Dać komu w pysk**, дать кому въ мóрду. **Stul pysk**, не смѣй открыть рта, молчáть!

Pyskać, рыть рыломъ.

Pyskaty, мордáтый, одýтловатый.

Pyszalec, **-lca**, *м.* горделúвецъ, гордéцъ.

Pyszałka, **-i**, *ж.* гóрдая, надмéнная жéнщина.

Pyszczek, **-szczka**, *м.* мóрдочка, рылце; || *рóжица; || клювъ, носóкъ (*птицій*).

Pyszka, **-i**, *ж.* (**jęczmienna**), *см.* **Pęcak**.

Pysznić się, гордúться, кичúться.

Pyszniec, **Spyszniec**, дѣлáться гóрдымъ, возгордúться.

Pysznić, **-sia**, *м.* гордéцъ. спесúвецъ.

Pyszno, гóрдо. горделúво, надмéнно, высокомѣрно, спесúво, кичúво.

Pysznomowność, **-ści**, *ж.* самохвáльство, хвастовствó, похвальбá; || надýтость, напыщенность.

Pysznomowny, самохвáльный, хвастлúвый; || надýтый, напыщенный.

Pyszność, **-ści**, *ж.* горделúвость, высокомѣріе, надмéнность. пышность.

Pyszny, гóрдый, горделúвый, высокомѣрный, надменный; || пышный; || великолѣпный, безподóбный, превосхóдный.

Pyta, **-y**, *ж. см.* **Pytka**.

Pytać, **Spytać**, **Zapytać**, **Pytać się**, **Spytać się**, **Zapytać się**, спрáшивать, спросúть; распрáшивать, распросúть. вопрошáть. **Pytać kogo o co**, *или* **Pytać się kogo o co**, спрáшивать кого́ о чемъ. **Pytać czego**, справля́ться, разузнавать, освѣдомля́ться, навѣдываться (*о чёмъ*). **Pytać się o nowiny**, распрáшивать о новостя́хъ. **Nie pytaj u niego o pieniądze**, не спрáшивай его́ о дéньгахъ. **O to ani pytać**, объ э́томъ и не спрáшивай, объ э́томъ нéчего спрáшивать.

Pytacz, **-a**, *м.* вопроси́тель, распрáшиватель, распрóщикъ.

Pytanie, **-nia**, *ср.* вопрóсъ.

Pytany, вопрошáемый, спрáшиваемый.

Pytel, **-tla**, *м.* мѣшóкъ, куль (*муки*); || решетó, сúто (*мучное*). **Mąkę na pytel puścić**, *см.* **Pytlować**. || ***Przez pytel co przepuścić**, сдѣлать что-либо нáскоро, на скóрую рýку.

Pytelnik, **-a**, *м.* мукосѣй.

Pytka, **-i**, *ж.* жгутъ.

Pytlik, **-a**, *м. Умен.* небольшóй мѣшóкъ, кулекъ; || небольшóе решетó, сúто (*мучное*), *см.* **Pytel**.

Pytlować, **Spytlować**, сѣять, просѣять сквозь решетó (*муку*). || ***Pytlować językiem**, молóть языкóмъ.

Pytlowany, сúтный, просѣянный сквозь сúто.

Pytlowy, сѝтяный (принадлежащій къ сѝту; || **Komora pytlowa**, мук. сѣйня. **Pytlowa mąka**, сѝтная мука. **Pytlowy chleb**, сѝтникъ, сѝтный хлѣбъ.

Pyza, -y, *ж. Повар.* родъ пу́динга. **Pyzy, -ów**, *мн.* клёцки; || *одутловатое лицо́.

Pyzaty, морда́стый, одутловатый.

R.

R произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Р*.

Rąb, *род. п.* **Rębu**, *м.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Ręby**), рубецъ, обши́тый край. **Rąb koło czego szyć**, обрубля́ть; || **Ręby, -ów**, *мн.* изна́нка. **Na ręby szatę oblec**, надѣть пла́тье наизна́нку.

Rąbać, Wyrąbać, руби́ть, вы́рубить, разруба́ть, разруби́ть, коло́ть, раска́лывать, расколоть, разщепля́ть, разщепи́ть. **Rąbać drzewa**, руби́ть, коло́ть, раска́лывать дрова́.

Rąbacz, -a, *м. см.* **Rębacz.**

Rąbalne, -ego, *ср.* пла́та за поруби́ку.

Rabandy, -ów, *м. мн. Морс.* рейба́нды, верёвки, которы́ми прикрѣпля́ются паруса́ къ рея́мъ.

Rąbanina, -y, *ж.* дра́ка, сши́бка, сты́чка: || сѣча, рѣзня́.

Rabat, -u, *м.* усту́пка. сба́вка (*цѣны*).

Rąbek, -bka, *м.* то́нкое полотно́; || то́нкое покрыва́ло, то́нкій покро́въ; || флеръ, крепъ; || косы́нка; || плато́къ. || **Jak z rąbka wywinął**, соверше́нно, въ соверше́нствѣ.

Rąbeczek, -czka, *м. Умен.* то́ненькое покрыва́ло; || косы́ночка; || плато́чекъ.

Rabież, -y, *ж. см.* **Grabież, Rabunek.**

Rabin, -a, *м.* равви́нъ, ра́ввн (*у евре́евъ*).

Rabinowy, равви́нскій.

Rąbkowy, кре́повый, прозра́чный.

Rabować, Zrabować, гра́бить. огра́бить, расхища́ть, расхи́тить, разоря́ть, разори́ть.

Rabowniczy, граби́тельскій, хи́щническій, разбо́йничій.

Rabunek, -nku, *м.* грабежъ. граби́тельство, хищничество, разбо́й, разбо́йничество; || *Воен.* мародёрство.

Rabuś, -sia, *м.* граби́тель, разбо́йникъ; хи́щникъ.

Raca, -y, *ж.* раке́та.

Rachmistrz, -a, *м.* счетово́децъ, счётчикъ, выкладчикъ; || ариѳме́тикъ.

Rachmistrzyni, -ni, *ж.* счётчица, ариѳме́тичица.

Rachować, Porachować, счита́ть, отсчита́ть, сосчита́ть. расчи́тывать, вычисля́ть, исчисля́ть; || расчи́тывать, расчита́ть, взвѣшивать, взвѣсить; обду́мывать, обду́мать. || **Rachować się z sobą**, испытывать себя́, отдава́ть себѣ отчётъ въ чёмъ либо. **Rachować się z sumieniem**, слѣдовать внуше́нію свое́й со́вѣсти; || **Rachować się, Porachować się**, разсчи́тываться, свести́. поко́нчить счётъ. || *Посл.* **Kochajmy się jak bracia, a rachujmy się jak żydzi**, дру́жба дру́жбой, а слу́жба слу́жбой; счётъ дру́жбы не по́ртитъ.

Rachowanie, Porachowanie, -nia, *ср.* вычисле́ніе, счисле́ніе, исчисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, вы́кладка.

Rachuba, -y, *ж.* счётъ, расчётъ; || соображе́ніе.

Rachuneczek, -czka, *м. Умен.* счётецъ, *см.* **Rachunek.**

Rachunek, -nku, *м.* счётъ. разсчётъ; || отчётъ, отчётность; || **Rachunek bieżący**, *Ком.* теку́щій счётъ; || **Rachunek powrotowy**, *Ком.* рекамбіо. **Utrzymywać czyje rachunki**, вести́ чьи счётныя дѣла́. || **Rachunki, -ów**, *мн.* ариѳме́тика.

Rachunkarz, -a, *м.* счётчикъ; || смѣтливый, расчётливый.

Rachunkowość, -ści, *ж.* счетово́дство, счётныя дѣла́, отчётность, счётная часть.

Rachunkowy, счётный, отчётный, контро́льный. **Księga rachunkowa**, контро́льная кни́га. **Rachunkowo-odpowiedzialny**, подлежа́щій отчётности. **Rachunkowo-kassowy**, счетово́дно кассо́вый.

Racica, -y, *ж.* раздво́енное копы́то (*у нѣкоторыхъ живо́тныхъ*)

Racja, -ji, *ж.* причи́на, по́водъ, основа́ніе; || побудительная причи́на, побужде́ніе. **Mieć rację**, имѣть основа́ніе, по́водъ. **Masz rację**, твоя́ пра́вда, ты правъ. || паёкъ, раціо́нъ, по́рція.

Racowy, раке́тный.

Rączę, -ęcia, *ср.* ручёнка (употреби́тельнѣе во мн. ч. **Rączęta, -ząt**), ручёнка, ма́ленькая ру́чка.

Raczéj, лу́чше, скорѣе.

Raczek, -czka, *м. Умен.* ра́чекъ, *см.* **Rak.**

Rączęta, -ząt, *мн.* ручёнки, ма́ленькія ру́чки.

Rączka, -i, *ж.* ру́чка. *Посл.* **Pewniejsza z rączki do rączki, aniżeli przez rączkę**, вѣрнѣе дѣло изъ ру́чки въ ру́чку, нежели че́резъ ру́чку. || Ру́чка, рукоя́тка (*у ножа́, у кинжа́ла*); || *Неупотр.* стрѣлка на часа́хъ. въ компа́сѣ; || *Стар.* знакъ къ означе́нію замѣча́ній (*въ кни́гахъ*); || **Kalétka** съ увѣчной руко́ю; || *Бот.* **Rączki, -czek**, *мн.* турецкая конопля́.

Raczkować, по́лзать на четверинкахъ (*о дѣтяхъ*).

Rączo, быстро. ско́ро, ши́бко, прытко, рѣзво, прово́рно, ло́вко.

Rączość, -ści, *ж.* ско́рость, быстрота́, прытко́сть, рѣзвость, прово́рство, ло́вкость.

Rączy, ско́рый, быстрый, прыткій, рѣзвый, прово́рный, ло́вкій. **Rączy list**, спѣшное, крайне-ну́жное письмо́.

Raczy, ра́чій, свойственный ра́ку.

Raczyć, благоволи́ть, соблаговоли́ть, изво́лить, соизво́лить, удосто́ить. **Niech pan raczy mnie wysłuchać**, благоволи́те выслушать меня. **Niech pan raczy zaczekać**, изво́льте подожда́ть. **Nie raczył mu dać odpowiedzi**, не удосто́ил его́ отвѣтомъ. **Racz że wypić**, изво́льте выпить. || *Стар.* **Jako raczysz**, какъ тебѣ́ уго́дно. **Czyń co raczysz**, дѣлай, какъ тебѣ́ уго́дно, какъ тебѣ́ вздумается. || **Raczyć (kogo)**, почита́ть, уважа́ть, удостои́вать (*кого́ чѣмъ*); || по́дчивать угоща́ть. *см.* **Uraczyć**. || * **Raczyć się**, напи́ться пья́нымъ, нализа́ться, *см.* **Uraczyć się**; || тѣшиться, наслажда́ться.

Rączyna, Ręczyna, -y, *ж.* ру́чка.

Rad, радъ. **Rad jestem z tego co mam**, я дово́ленъ тѣмъ что́ имѣ́ю. **Rad co czynić**, охо́тно дѣлать что́. **Rad nie rad**, во́лею-нево́лею. *Посл.* **Co ludzie radzi słyszą, temu łatwo wierzą**, не всякому слу́ху вѣ́рь. **Rad jestem z tego**, я дово́ленъ э́тимъ, ра́дуюсь э́тому. **Radbym**, я охо́тно желалъ бы. **Rad być komu u siebie**, по́тчивать, угоща́ть хорошо́, принима́ть кого́ у себя́. **Bądźcie sobie radzi**, угоща́йтесь.

Rada, -y, *ж.* сове́тъ. **Prosić kogo o radę**, проси́ть у кого́ сове́та. **Nie umiem sobie dać rady**, не знаю на что́ рѣши́ться, что́ предприня́ть, теря́ю го́лову. **Nie ma rady, trzeba to zrobić**, хо́чешь не хо́чешь, а э́то ну́жно сдѣлать. **Dać czemu radę**, справиться съ чѣмъ, дости́гнуть чего́, успѣть въ чёмъ, довершить что́; || **Zwołać radę**, созва́ть сове́тъ. **Rada budownicza**, строи́тельный комите́тъ. **Rada państwa**, государственный сове́тъ. **Rada ministrów**, сове́тъ министровъ. **Rada obrończa**, сове́тъ присяжныхъ повѣренныхъ.

Radca, Radźca, -y, *м.* сове́тникъ. **Radca stanu**, ста́тскій сове́тникъ. **Radca prawny**, юрисконсу́льтъ. **Radca handlowy**, коммерціи сове́тникъ.

Radlanka, -i, *ж. Агрон.* вторично́ перепа́ханное по́ле; || второ́е паха́нье, двое́ніе.

Radlić, двои́ть, вторично́ перепа́хивать по́ле.

Radlica, -y, *ж. Агрон.* ле́мехъ, ле́мешъ, со́шникъ (*у плуга*).

Radło, -a, *ср.* плугъ, соха́.

Radnik, -a, *м. Стар.* сове́тникъ, членъ сове́та.

Radny, -ego, *м.* ра́тманъ, членъ магистра́та *или* ра́туши; || засѣда́ющій въ сове́тѣ, подающій сове́тъ. **Izba radna**, за́ла совѣща́ній.

Radość, -ści, *ж.* ра́дость.

Radośny, ра́достный.

Radować, Uradować, ра́довать, обра́довать. || **Radować się, Uradować się (z czego, czém, czemu)**, ра́доваться, обра́доваться (*чему*).

Radzać, *см.* **Radzić**.

Radźca, *см.* **Radca**.

Radzić, совѣща́ться. **Radzić co począć**, совѣща́ться о томъ, что́ предприня́ть. || **Radzić o kim**, заб титься, пе́чься о комъ. || **Radzić czemu**, справиться съ чѣмъ, дости́гнуть чего́, успѣть въ чёмъ, довершить что́. || **Radzić co, komu co**, сове́товать что́-либо кому́, дать кому́ сове́тъ. || **Radzić się kogo**, проси́ть у кого́ сове́та, сове́товаться съ кѣмъ. **Radzić się z kim**, совѣща́ться съ кѣмъ.

Radziecki, ра́тманскій, сове́тничій, сове́тническій.

Radziectwo, -a, *ср.* сове́тническое мѣ́сто, сове́тническая до́лжность; || *Стар.* ко́нсульство (*ри́мское*).

Radziéj, *Стар.* охо́тнѣе, съ бо́льшей гото́вностію.

Rafa, -y, *ж.* (иногда́ **Rafina**), ка́менный подво́дный рифъ; || рѣшётка (*въ конюшнѣ*), въ кото́рой задаю́тъ сѣно лошадя́мъ; || *Горн.* рѣшётчатая рудоразбо́рка.

Rafinerja, -ji, *ж.* строе́ніе для раффини́рованія, са́харный заво́дъ; || * утончённость; || *см.* **Fryszerka**.

Raić, Naraić (komu co), сове́товать, предлага́ть, доставля́ть; || приводи́ть (*къ чему́*), доводи́ть (*до чего́*); || поручать, рекомендова́ть. **Raić komu lekarstwo**, сове́товать кому́ лека́рство. **Raić komu służącego**, рекомендова́ть кому́ слугу́. **Raić komu żonę**, сва́тать, предлага́ть кому́ не́вѣсту.

Raiciel, -a, *м.* сове́тчикъ, сове́тователь.

Raicielka, -i, *ж.* сове́тчица, сове́товательница.

Raj, -ju, *м.* рай

Rajca, -y, *м.* ра́тманъ, сове́тникъ.

Rajczy, ра́тманскій, сове́тничій.

Rajenie, -nia, *ср.* сове́тъ, одобре́ніе.

Rajfur, -a, **Rajfura**, -y, *м.* фа́кторъ, посре́дникъ, исполни́тель ча́стныхъ поруче́ній; || *Прост.* сво́дникъ, сво́дчикъ; || сватъ.

Rajfurka, -i, *ж.* фа́кторша, посре́дница, исполни́тельница ча́стныхъ поруче́ній; || *Прост.* сво́дня, сво́дница; || сва́ха.

Rajfurstwo, -a, *ср.* посре́дничество; || сво́дничество.

Rajski, ра́йскій.

Rajtar, -a, *м.* не́мецкій ре́йтаръ, ко́нный во́инъ. всадникъ.

Rajtarski, ре́йтарскій.

Rajtarstwo, -a, *ср.* **Rajtarja**, **-rji**, *ж. Собир.* ре́йтары, всадники.

Rajtszula, -i, *ж.* манежъ.

Rajtuzy, -ów, *мн.* шаравары, рейту́зы.

Rak, -a, *м.* ракъ; || *Мед.* ракъ (*болѣзнь*); || *Астр.* Ракъ, созвѣздіе. * **Raki piec**, краснѣть отъ стыда́. || *Морск.* деревя́нные ша́рики,

прикрѣплённые къ райнѣ для поднятія паруса. **Rakiem, raczkiem leźć**, ползать, двигаться на четверинкахъ.

Rakarz, -a, *м.* занимающійся ловлею и продажею раковъ.

Rakieta, -y, *ж.* ракета, отбойникъ (*для игры въ воланъ*); || *см.* **Raca.**

Rakietnik, -a, *м.* ракеточникъ.

Rakowaty, раковидный.

Rakowy, раковый.

Rama, -y, Ramka, -i, *ж.* рама, рамка, (употребительнѣе во мн. ч. **Ramy, Ramki**, рамы, рамки). *Плотн.* **Rama okienna**, оконный переплетъ. **Rama pod posadzkę**, обвѣсокъ подъ паркетъ накатника. **Rama obwodowa**, обвязка. **Rama pryczowa**, нарный брусокъ. **Rama fryzowa**, фризовыя доски положенныя въ рамку.

Ramię, -enia, *ср.* плечо; || рука (*отъ плеча до кости*); || **Ramiona**, *мн.* руки, обѣ руки. **Na ramię broń!** ружье на плечо! **Ramię w ramię**, подъ руку. **Wzruszać ramionami**, пожимать плечами. **Z ramienia czyjego**, чьимъ именемъ, отъ чьего имени, въ силу чьей власти. **Już dusza moja na ramieniu była**, я былъ въ величайшей опасности, я уже былъ при смерти. || *Воен.* флангъ. || *Мат.* **Ramiona**, *мн.* бока (*треугольника*). || **Ramię drąga**, плечо рычага.

Ramienica, -y, *ж.* *Бот.* кошачій хвостъ (*растеніе*).

Ramieniowy, Ramienny, плечевой, плечной.

Ramienisty, плечистый; || *Бот.* крестообразный.

Ramionko, -a, *ср.* *Умен.* плечико.

Ramka, -i, *ж.* рамка, рамочка.

Ramkarz, -a, *м.* рамочникъ.

Ramota, (Hramota, Gramota, *Стар.* грамота); || собраніе плохихъ стиховъ, плохое сочиненіе, маранье.

Ramowy, рамочный.

Rana, -y, *ж.* рана.

Ranek, -nka, -nku, *м.* утро.

Ranga, -i, *ж.* чинъ, степень гражданскихъ достоинствъ.

Ranić, Zranić, ранить.

Raniéj, раньше, пораньше.

Raniony, раненый.

Raniuchny, Raniusieńki, Raniuteńki, Raniutki, самый ранній, ранехонекъ, *см.* **Rany, Ranny.**

Ranka, -i, *ж.* ранка, раночка.

Rankor, -u, *м.* *Стар.* злопамятство.

Ranny, *Стар.* уязвимый; || *Хир.* происходящій отъ раны, для ранъ употребляемый; || раненый, получившій рану, *см.* **Raniony**; || *см.* **Rany, Ranny.**

Rano, рано, съ раннихъ поръ, рано поутру. **Dziś rano**, сегодня поутру. **Jutro rano**, завтра поутру, утромъ. **Bardzo rano**, очень рано. **O godzinie dziewiątéj rano**, въ девять часовъ утра. || **Rano, -a**, *ср.* утро, утреннее время. **Nad ranem**, подъ утро. **Do rana**, до утра. **Od rana do wieczora**, отъ утра до вечера. **Całe rano**, все утро. **Zrana**, съ утра. **Jutro zrana**, завтра поутру.

Ranośc, -ści, *ж.* скороспѣлость; || преждевременность.

Rańtuch, -a, Rańtuszek, -szka, *м.* покрывало, накидываемое на плечо Польскими поселянками

Rany, Ranny, ранній, утренній. **Ranny strój**, утреннее платье. **Ranny jęczmień**, ранній ячмень.

Rapa, -y, *ж.* ряпуха (*рыба*).

Rapcie, -pci, *ж.* *мн.* *Стар.* оковы, колодки; || портупея (*для фехтованія*).

Rapier, Rapir, -a, *м.* рапира.

Rapontyk, -a, *м.* *Бот.* черешковый ревень (*растеніе*).

Raport, -u, *м.* рапортъ, донесеніе. **Raport pojedyńczy**, срочная вѣдомость.

Raportować, рапортовать, доносить.

Raportowanie, -nia, *ср.* донесеніе.

Rapt, -u, *м.* похищеніе, увезеніе.

Raptem, внезапно, вдругъ, скоропостижно, неожиданно, нечаянно.

Raptowny, внезапный, скоропостижный, скорый, неожиданный, нечаянный; || грубый, дерзкій, рѣзкій, крутой. **Raptowny człowiek**, дерзкій человѣкъ.

Raptularz, -a, *м.* **Raptura, -y**, *ж.* черновая, записная книжка; || *Ком.* меморіалъ.

Raptus, -u, *м.* опрометчивость, сумасбродство, дурь, безразсудство. || **-a**, *Прост.* сумасбродъ.

Raróg, -oga, *м.* балабанъ (*порода ястребовъ*); || * чудовище, уродъ. *Посл.* **Poglądać na kogo, jak na raroga**, смотрѣть на кого, какъ на чудовище.

Raroży, принадлежащій балабану, *см.* **Raróg**

Rasa, Rasza, -y, *ж.* рашъ (*шерстяная матерія*).

Rasa, -y, *ж.* порода; || племя. **Poprawić rasę koni**, улучшить породу лошадей.

Rasowy, породистый.

Raszka, -i, *ж.* реполовъ, плистовка (*птица*).

Raszpla, -i, *ж.* терпугъ, напилокъ, подпилокъ, брусовка; || рашпиля (*рыба*).

Raszplować, спиливать терпугомъ.

Rasztag, Rasztak, -u, *м.* роздыхъ.

Rata, -y, *ж.* *Стар.* помощь, *см.* **Rety.**

Rata, -y, *ж.* срокъ; срокъ платежа. **Ratami wypłacać**, уплачивать по частямъ, частями.

Ratafja, -ji, *ж.* ратафія, вишневая наливка

Rataj, -ja, *м.* земледѣлецъ, пахарь (*Стар. Русск.* Ратай, Оратай).

Ratajski, земледѣльческій.

Ratman, -a, *м.* ратманъ, членъ магистрата.

Ratny, услужливый, пособливый; || срочный, *см.* **Rata.**

Ratować, Uratować, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, охраня́ть, охрани́ть, предохраня́ть, предохрани́ть.

Ratownik, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, защи́тникъ.

Ratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе; || подмо́га, подпо́ра.

Ratusz, -a, *м.* ра́туша, городска́я ду́ма; || магистра́тъ.

Ratuszny, Ratuszowy, ра́тушный.

Ratyfikacja, Ratyhabicja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, ратифика́ція.

Ratyfikować, утвержда́ть, ратификова́ть.

Rawelin, -u, *м. Фортиф.* равели́нъ, полумѣ́сяцъ.

Raz, -u, *м.* разъ. **Trzy razy na rok**, три ра́за въ годъ. **Raz, dwa, trzy**, разъ, два, три. **Od razu, do razu**, съ перваго ра́за, съ одного́ ра́за. **Raz po raz**, сря́ду, оди́нъ за други́мъ. **Raz w raz**, безпреста́нно, безпреры́вно. **Z razu, na razie**, сперва́, пре́жде всего́. **Wraz**, вмѣ́стѣ, въ оди́нъ разъ, вдругъ, внеза́пно; || уда́ръ (*шпа́гою, па́лкою, ка́мнемъ*); || слу́чай. **W takim razie**, въ тако́мъ слу́чаѣ. **W najgorszym razie**, на са́мый худо́й коне́цъ, **W przeciwnym razie**, въ проти́вномъ слу́чаѣ; || дерни́на, *см.* **Darń**.

Rażący, оглуши́тельный, гро́мкій (*звукъ*), ослѣпи́тельный (*свѣтъ*), рѣ́зкій (*цвѣтъ*), рази́тельный, ощути́тельный, о́стрый, рѣ́зкій, пронзи́тельный.

Razem, *Нар.* вмѣ́стѣ, ра́зомъ, въ одно́ вре́мя, одновре́менно.

Razić, ударя́ть, поража́ть, громи́ть, разбива́ть. **Razić z dział nieprzyjaciela**, громи́ть, разбива́ть непрія́теля пу́шками. || * **Barwy jaskrawe rażą wzrok**, я́ркіе цвѣта́ поража́ютъ зрѣ́ніе. **Trzewik mię razi**, башма́къ жметъ. **Razić przystojność**, наруша́ть прили́чіе. **Razić gust**, оскорбля́ть вкусъ.

Rażliwy, *см.* **Rażący**.

Raźnie, (употреби́тельнѣе **Raźno**), жи́во, прово́рно, ско́ро; || охо́тно, ве́село, бо́дро.

Raźność, -ści, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость; || бо́дрость; || рети́вость, рья́ность, горя́чность; || ко́лкость (*словъ*).

Raźny, жив́ый, рѣ́звый, прово́рный, ско́рый; || бо́дрый, весе́лый; || ко́лкій; || рети́вый, рья́ный, горя́чій.

Razowy, ржано́й. **Razowa mąka**, непросѣ́янная ржа́ная мука́. **Chléb razowy**, ржано́й хлѣ́бъ, че́рный хлѣ́бъ.

Rdest, -u, *м. Бот.* по́чечная трава́, водяно́й пе́рецъ, спо́рышъ, грѣчу́ха, серде́чная трава́. || **Rdest wodny, Rdestnica, ćwiklany list**, напла́въ, по́ростъ; || ку́коль, пле́велы, худа́я, него́дная трава́, *см.* **Chwast**.

Rdza, -y, *ж.* ржа́вчина. || **Rdza miedziana**, ярь мѣдя́нка, ярь Венице́йская; || *Агр. и Бот.* ржа, изга́ра (*болѣ́знь хлѣ́ба и расте́ній*).

Rdzawić, покрыва́ть ржа́вчиною.

Rdzawieć, *см.* **Rdzewieć**.

Rdzawy, ржа́вый, ржа́ваго цвѣ́та, заржа́вленный; || *Агр.* подъѣ́денный изга́рою (*о хлѣ́бѣ*); || желѣ́зистый.

Rdzeń, Drzeń, Drdzeń, Zdrzeń, -nia, *м. Бот.* серцеви́на (*середи́на де́рева и́ли расте́нія*); || *Анат.* мозжечо́къ; || * содержа́ніе, су́щность предме́та.

Rdzewieć, Zardzewieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Realizacja, -ji, *ж.* исполне́ніе, осуществле́ніе; || обраще́ніе иму́щества въ де́ньги, въ капита́лъ; || взыска́ніе упла́ты по до́лгу, возмѣще́ніе.

Realizować, исполня́ть, осуществля́ть; || реализи́ровать. **Realizować swój majątek**, обраща́ть своё иму́щество въ де́ньги, въ капита́лъ. **Realizować assygnacją**, получи́ть по ассигно́вкѣ.

Realność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, суще́ственность. || **Realności**, *мн.* ме́нѣе значи́тельныя статьи́ имѣ́нія, уго́дья; || обро́чныя, дохо́дныя статьи́; || ве́щныя права́.

Realny, дѣйстви́тельный, и́стинный; || реа́льный, *см.* **Istotny, Rzeczywisty**.

Reassekuracja, -ji, *ж.* но́вое застрахова́ніе.

Reassumować, подвести́ ито́гъ, сдѣ́лать пе́речень.

Reassumpcja, -ji, *ж.* пе́речень, ито́гъ; || повторе́ніе предыду́щаго.

Rębacz, -a, *м.* пору́бщикъ (*лѣса*), || дровоко́лъ, дровосѣ́къ; || * руба́ка, забія́ка.

Rebelizować, бунтова́ться, мяте́жничать.

Rebelja, -ji, *ж.* бунтъ, мяте́жъ.

Rębność, -ści, *ж.* вы́рубка.

Rębny, назна́ченный къ сру́бкѣ. **Rębny las**, лѣсосѣ́къ.

Ręby, *мн. см.* **Rąb**; || изна́нка, *см.* **Nica**.

Recepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, приня́тіе.

Recepis, -u, *м.* распи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Recepta, -y, *ж. Мед.* реце́птъ; || * образе́цъ, фо́рмула.

Reces, -u, *м. Юрид. Стар.* отсро́чка; || раздѣ́лъ наслѣ́дниковъ, полюбо́вная; || отрече́ніе (*отъ наслѣ́дства*).

Recesować, переуступа́ть, отказа́ться, отре́чься. || **Recesować się**, пи́сьменно подтверди́ть мирову́ю сдѣ́лку.

Recydywa, -y, *ж. Мед.* возвра́тъ (*болѣ́зни*).

Recypjent, -a, *м.* пріе́мщикъ, получа́тель; || *Хим.* пріе́мникъ; || *Физ.* стекля́нный ко́локолъ.

Recytować, ска́зывать наизу́сть.

Ręcz, *см.* **Wręcz**.

Reczka, Reczkosiej, *см.* **Hreczka, Hreczkosiej.**

Ręcznia,-ni, *ж.* домашнее вѣрющее письмо.

Ręcznie, собственноручно; || *Юрид.* **Ręcznie zapewniony,** обезпеченный порукою.

Ręcznik, -a, *м.* полотенце, утиральникъ, ручникъ.

Ręczny, ручной. **Ręczna praca, ręczna robota,** ручная работа, рукодѣлье. **Ręczna broń,** ружье. **Młyn ręczny,** ручная мельница.

Reczuszki, *см.* **Hreczuszki.**

Ręczyć, Zaręczyć, ручаться, поручиться, отвѣчать (*за кого, за что, въ чемъ*). *Посл.* **Kto ręczy, tego djabeł męczy,** кто поручится, тотъ и мучится.

Ręczyciel, -a, *м.* порука, поручитель.

Ręczyna, -y, *ж.* маленькая ручка, ручонка.

Ręczysko, -a, *ср.* ручища.

Redagować, редактировать, редижировать; || составлять.

Redakcja, -ji, *ж.* изданіе, редакція. || составленіе, редижированіе.

Redakcyjny, редакціонный, издательскій.

Redhibicja, -ji, *ж. Юрид.* возвращеніе, отдача назадъ.

Redukcja,-ji, *ж.* пониженіе,уменьшеніе, убавка, сбавка, сокращеніе. **Redukcja kursów,** пониженіе курсовъ.

Redukować, понижать, уменьшать, убавлять, сбавлять, сокращать. **Redukować na pieniądze,** переводить на деньги.

Reduta, -y, *ж. Фортиф.* редута; || * публичный балъ. **Redutny, Redutowy,** бальный. **Sala redutowa,** бальная зала.

Rędzina, -y, *ж.* глинистая почва, глинистый грунтъ, вязкая земля.

Rędzinny, вязкій, густой, жирный,глинистый.

Refa, Ryfa, -y, Refka, -i, *ж.* обручъ, обойма, насадка (*на ступицу колеса*); || оковка. *см.* **Obręcz.**

Refektarz, -a, *м.* столовая, трапезная (*въ монастырѣ*).

Referat, -u, *м.* рапортъ, донесеніе.

Referant, -a, *м.* докладчикъ.

Referat, -u, *м.* докладъ, рефератъ; || записка изъ дѣла, составленіе записки по дѣлу.

Referencja -ji. *ж.* **(do sądu),** заявленіе суду.

Referendarski, референдарскій, принадлежащій референдарію, докладчику.

Referendarz, -a, *м.* референдарій, докладчикъ. **Referendarz stanu,** статсъ-референдарій.

Referent, -a, *м.* дѣлопроизводитель.

Referować, составлять бумагу, записку.

Refka, *см.* **Refa.**

Refleksja, -ksji, *ж.* **Refleks, -u,** *м. Филос.* размышленіе; || разсмотрѣніе, обсужденіе, соображеніе *см.* **Rozwaga;** || *Физ.* отраженіе, отбрасываніе (*свѣта,звука*); || *упѣщаніе, напоминаніе.

Reflektować, Zreflektować (kogo), напоминать, напомнить, увѣщавать убѣждать. убѣдить. вразумлять, вразумить.

Reflektować, Zreflektować (kogo), образумливать, образумить, возвратить кого на путь долга. заставить кого исполнять свой долгъ. || **Reflektować się, Zreflektować się,** образумливаться, образумиться, приходить въ разсудокъ.

Reforma, -y, *ж.* преобразованіе, реформа, исправленіе; || *Богосл.* реформація, реформатская церковь. *см.* **Reformacja;** || *Юрид.*запись данная мужемъ женѣ въ обеспеченіе ей приданаго.

Reformacja, -ji, *ж. Богосл.* реформація.

Reformacki, реформатскій; || принадлежащій Францисканскому ордену (*монастырю*).

Reformat, -a, *м.* (*мн.* **Reformaci**), монахъ ордена св. Франциска, Францисканскій монахъ; || принадлежащій къ Кальвинской церкви.

Reformator, -a, *м.* реформаторъ, преобразователь.

Reformować, Zreformować, преобразовывать, преобразовать; || исправлять, исправить,

Reformowany, Zreformowany, преобразованный; || реформатскій (*о вѣрѣ*). || **Reformowany, -ego,** *м.* реформатъ, кальвинистъ.

Refować, набивать обойму, обручъ, коку.

Refutacja, -ji, опроверженіе.

Refutować, опровергать.

Regał, -u, *м. Муз.* регалъ (*одна изъ перемѣнъ въ органѣ*).

Regalja, -ljów, *мн.* регаліи. знаки царскаго достоинства; || королевское право.

Regencja, -ji, *ж.* регентство; || временное правленіе.

Regent, -a, *м.* регентъ. правитель; || управляющій; || регистратора, актуаріусъ; || нотаріусъ, нотарій, || регентъ, управляющій хоромъ.

Regestr, Regiestr, Rejestr, -stru, *м.* каталогъ, реестръ, роспись, списокъ, *см.* **Katalog, Spis;** || оглавленіе, указатель, роспись (*книгамъ*); || книга, реестръ, протоколъ. **W regestr co wciągnąć,** вносить въ книгу, въ роспись, въ протоколъ, записывать. * **Jak z regestru opowiedzieć,** разсказать всѣ что знаешь, разсказать подробно какъ по писаному. * **Z regestru robić,** дѣлать какъ нибудь, зря. **Brać towary na rejestr,** брать товары въ долгъ. || **Rejestr osób,** именной списокъ. || **Rejestr dóbr,** поземельная роспись наслѣдственному имѣнію; || лошадиные зубы. || *Муз.* регистръ (*въ органахъ*). || **Z rejestru,** по порядку, по очереди.

Regestratura, Regiestratura, -y, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспедиція. регистрату́ра, запи́сываніе въ прису́тственномъ мѣ́стѣ входя́щихъ и исходя́щихъ бума́гъ.

Regestrować, Zregestrować, Zaregestrować, заноси́ть. занести́ въ реэ́стръ, въ ро́спись, въ протоко́лъ, запи́сывать.

Regestrowanie, -nia, *ср.* внесе́ніе въ реэ́стръ.

Regestrowy, Regiestrowy, переписно́й, запи́санный въ реэ́стръ, въ ро́спись. **Regestratura spraw,** спра́вочныя запи́ски по дѣла́мъ. **Regestratura obwinionego,** вѣ́домость о прежней подсу́дности обвиня́емаго; || заверво́ванный, поступи́вшій въ солда́ты; || реестро́вый. *Стар.* **Kozacy regestrowi,** реестро́вые (*регуля́рные*) козаки́. **Wojsko regestrowe,** регуля́рное во́йско.

Regestrzyk, Rejestrzyk, -a, *м.* небольшо́й реэ́стръ, небольша́я ро́спись; || счетецъ.

Regiment, Rejment, -u, *м. Стар.* правле́ніе, правительство ца́рствованіе; || полкъ, *см.* **Pułk.**

Regimentarstwo, -a, *ср. Стар.* зва́ніе кома́ндующаго во́йскомъ.

Regimentarz, -a, *м. Стар.* кома́ндующій во́йскомъ.

Regimentować, *Стар.* кома́ндовать во́йскомъ.

Reglament, -u, *м.* распоряже́ніе; || постановле́ніе, уста́въ.

Regres, -u, *м. Юрид.* обра́тное тре́бованіе; || вторичное заня́тіе духовнаго мѣ́ста; || взыска́ніе убы́тковъ, возмѣще́ніе издержекъ.

Reguła, -y, *ж.* пра́вило; || уста́въ. **Podług reguł,** по пра́виламъ; || монашескій о́рденъ. **Reguła św. Franciszka,** о́рденъ св. Францішка, Францискáнскій о́рденъ. || *Ариѳ.* тройное пра́вило. || *Мед.* мѣ́сячное очище́ніе.

Regulacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство; || развертáніе (*земель*).

Regulamin, -u, *м.* во́инскій уста́въ, регла́ментъ.

Regularność, -ści, *ж.* пра́вильность; || то́чное соблюде́ніе пра́вилъ; || то́чность, исправность, акура́тность.

Regularny, пра́вильный, постоя́нный; || стро́йный; || то́чный, испра́вный, акура́тный; || регуля́рный. **Wojsko regularne,** регуля́рное во́йско.

Regularyzacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ.

Regulator, -a, *м. Мех.* уравни́тель, регуля́торъ; || *распоряди́тель.

Regulatyw, -u, *м.* руково́дство, предписа́ніе.

Regulować, Zregulować, Naregulować, Uregulować, приводи́ть. привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить. || **Regulować (zegar, zegarek),** повѣря́ть, пра́вильно поставить (*часы*). || **Regulować się,** соображáться.

Regulowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ; || повѣ́рка, вывѣ́рка (*часовъ*).

Rehabilitacja, -ji, *ж.* возстановле́ніе че́стнаго и́мени.

Rehabilitować, возстанови́ть че́стное и́мя; || возвраща́ть, возврати́ть уваже́ніе.

Reimportacja, -ji, *ж. Ком.* втори́чный приво́зъ вывозныхъ това́ровъ.

Reimpozycja, -ji, *ж.* но́вый нало́гъ.

Reinstallacja, -ji, *ж.* втори́чное опредѣле́ніе (*на слу́жбу*)

Reintegracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе: || возстановле́ніе права на владѣ́ніе имѣ́ніемъ, вторичный вводъ во владѣ́ніе.

Reintegrować, снова ввести во владѣ́ніе имѣ́ніемъ, возстанови́ть право на владѣ́ніе, заста́вить, возврати́ть имѣ́ніе прежнему владѣльцу.

Rej, *Нескл.м.* хоровóдъ; || управле́ніе та́нцами. ***Rej prowadzić, wodzić,** быть первымъ въ чемъ, первенствовать, предводи́тельствовать, находи́ться во главѣ́ чего-либо, начáльствовать.

Reja, -ei, *ж. Морс.* рей, рея, ра́йна.

Rejekta, -y, *ж. Юрид.* отсро́чка.

Rejent, *см.* **Regent.**

Rejestr, *см.* **Regestr.**

Rejestrowy, *см.* **Regestrowy.**

Rejtszul, Rejtszula, *см.* **Rajtszula.**

Rejwach, -u, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неуря́дица. суматица, шумъ, суматóха.

Ręka, -i, *ж.* рука́; || по́черкъ, рука, письмо́. **Z rąk do rąk,** изъ рукъ въ руки. отъ одного́ къ другóму. **Założyć ręce,** сложи́ть на́крестъ ру́ки, сложить, подже́ть ру́ки. **Ściągnąć rękę do pałasza,** ухвати́ться за са́блю. **Miec co pod ręką,** имѣ́ть что́ подъ руко́ю, бли́зко. **Iść wziąwszy się pod ręce,** итти́ рука́ объ́ руку. взя́вшись по́дъ руки. **Przyłożyć rękę do czego,** приня́ться за дѣло, за рабóту. **Żyć z pracy rąk,** жить трудáми рукъ своихъ. *Юрид.* **Sprawa po umarłéj ręce,** тя́жба по́слѣ умéршаго, по поводу долгóвъ, взыскиваемыхъ съ его́ насле́дниковъ. **Ciepłą ręką,** при жи́зни. **Dar stu tysięcy ciepłą ręką przed ślubem będzie wyliczony,** даръ въ сто тысячъ бу́детъ выданъ при жи́зни (*дарителя*) предъ соверше́ніемъ бра́ка. **Na rękę, po ręce,** на́ руку, съ руки́. **Nie na rękę mi to,** э́то мнѣ не на́ руку, невы́годно, неудóбно. **Idzie co ręką, dobrą ręką,** удаётся, идётъ успѣ́шно. **Pod rękę koń zaprzężony,** лóшадь запря́женная съ правой стороны. **Od ręki zrobić,** сдѣлать на ско́рую ру́ку, *или* какъ ни попало. какъ нибудь. **Akt pisany na dwie ręce,** актъ напи́санный въ двухъ экземпля́рахъ. **Oddać w ręce sprawiedliwości,** преда́ть суду́, отда́ть подъ судъ. *Стар.* **Na**

rękę kogo wyzwać, вызвать на поединокъ. **Człowiek dużéj ręki**, сильный, могущественный человѣкъ. **Ręka pełna czego**, пригóршни. **Za ręce się brać**, держаться другъ друга, взаимно помогать другъ другу. **Kupić towar z pierwszéj ręki**, купить товаръ изъ пéрвыхъ рукъ, т. е. отъ самогó хозяина, а не отъ перекýщиковъ. || *Посл.* **Módl się, a ręki przykładaj, na Бóга надéйся, а самъ не плошáй; бережнаго Богъ бережéтъ. Ręka rękę myje, рукá рýку мóетъ.** || **Z wolnéj ręki sprzedać**, продáть чáстнымъ óбразомъ, не съ публичныхъ торгóвъ. **Dać komu na rękę**, дать задáтокъ. **Mieć co w swych ręku**, прибрáть что-либо къ своúмъ рукáмъ. **Na ręce czyje oddać**, передáть что-либо кому на руки, отдáть въ рýки, вручúть. || *Карт.* **Być na ręce**, *или* **na ręku**, быть въ рукѣ. **Być za ręką**, быть за рукóй. || **Na swoję rękę robić co**, брать что-либо на свою отвѣтственность. || **Piękną ma rękę**, у негó прекрáсный пóчеркъ. **Przepisać co na dwie ręce**, переписáть что въ двухъ кóпiяхъ.

Rekambja, -ji, *ж* слóжный процéнтъ, процéнтъ на процéнтъ.

Rekapitulacja, -ji, *ж.* крáткое повторéніе *или* обозрѣніе (*сказаннаго прежде*). || **Rekapitulacja bilansu, przychodu i wydatku**, сравнúтельный обзóръ дохóдовъ и расхóдовъ.

Rekapitulować, вкрáтцѣ повторя́ть.

Rękaw, -a, *м.* рукáвъ. ***Z rękawa wytrząsać**, дѣлать безъ всякаго трудá, легкó, свобóдно.

Rękawek, -wka, *м.* рукáвчикъ. манжéта; || мýфта.

Rękawica, -y, *ж.* рукавúца, нáручи; || перчáтка.

Rękawiczka, -i, *ж.* перчáтка. **Rękawiczki bez palców**, жéнскія полуперчáтки.

Rękawicznictwo, -a, *ср.* перчáточное ремéсло́; || торгóвля перчáтками.

Rękawiczniczy, принадлежáщій перчáточнику.

Rękawicznik, -a, *м.* перчáточникъ.

Rękawiczny, перчáточный. || **Rękawiczne, -ego**, *ср. см.* **Porękawiczne.**

Rękawkowy, Rękawowy, рукáвный; || мýфточный.

Reklamacja, -ji, *ж.* трéбованіе назáдъ (*чего́*); || протестованіе.

Reklamować, трéбовать вы́дачи, трéбовать назáдъ (*чего́*); || протестовáть, жáловаться.

Rękoczyn, -u, *м. Хир.* оперúрованіе. || *Воен.* **Rękoczyny**, -czyn, *мн.* манéвры.

Rękodajny, передаваемый изъ рукъ въ рýки. **Dług rękodajny**, долгъ взятый наличными дéньгами изъ чьихъ рукъ; || обязáтельный, заручéнный; || добровóльный. **Rękodajny sługa**, добровóльно принявшій слýжбу.

Rękodajstwo, -a, *ср.* рукобúтье въ знакъ взáимнаго обязáтельства, въ знакъ согласúенія.

Rękodzielnia, -ni, *ж.* завóдъ, мануфактýра. фáбрика; производство, фабрикáція.

Rękodzielniany, *см.* **Rękodzielny.**

Rękodzielnictwo, -a, *ср.* мануфактýрная промышленность.

Rękodzielniczy, мануфактýрный, *см.* **Rękodzielny.**

Rękodzielnik, -a, *м.* мануфактурúстъ, фабрикáнтъ.

Rękodzielny, Rękodzielniczy, мануфактýрный, фабрúчный, завóдскій.

Rękodzieło, -a, *ср.* мануфактýрное произведéніе; || **Rękodzieła**, -eł, *мн.* мануфактýрная промышленность, мануфактýры.

Rekognicja, -ji, *ж. Юрид.* утвержденіе акта.

Rekognita, -y, *ж. Юрид.* пóдпись судéбнаго разсы́льнаго на позывъ при вручéніи.

Rekognoscent, -a, *м.* свидéтель.

Rekognoskować, *Воен.* рекогносцúровать, опознавáть, развéдывать, опрáшивать. || *Юрид.* признавáть, подтверждáть, свидéтельствовать.

Rękojemca, -y, *м. Юрид.* пору́ка, поручúтель.

Rękojemny, служáщій ручáтельствомъ.

Rękojemski, поручúтельный, касáющійся поручúтельства; || поручúтельскій, касáющійся поручúтеля.

Rękojemstwo, -a, *ср.* поручúтельство, ручáтельство, обезпéченіе.

Rękojeść, -ści, *ж.* рýчка, рукоя́тка. **Rękojeść szpady**, ефéсъ у шпаги.

Rękojmia, -mi, *ж.* гарантія. отвѣтственность, *см.* **Rękojemstwo. Rękojmię dać za kogo**, поручúться за кого́. || **Rękojmia, -iego**, *м.* пору́ка. поручúтель; || **Rękojmia wekslowa**, поручúтельство по вéкселю.

Rekolekcja, -ji, *ж.* употребúтельное во мн. ч **Rekolekcje**, благочестúвыя размышлéнія, сосредоточéніе своúхъ мыслей на религúозныхъ предмéтахъ; приготовлéніе католúческихъ воспúтанниковъ къ úсповѣди; || монасты́рское покáяніе.

Rekomendacja, -ji, *ж.* одобрéніе, рекомендáція, *см.* **Polecenie, Zalecenie.**

Rekomendacyjny, рекомендáтельный, *см.* **Polecający.**

Rekomendować, Zarekomendować, поручáть, рекомендовáть, отрекомендовáть, *см.* **Polecać.**

Rekomendowany, рекомендóванный. **List rekomendowany**, заказно́е письмó.

Rekonstrukcja, -ji, *ж.* ремóнтъ.

Rekonstytucja, -ji, *ж. Юрид.* замѣна стáраго дóлга нóвымъ.

Rekonwalescent, -a, *м.* выздорáвливающій.

Rekonwencja, -ji, *ж. Юрид. Стар.* встрéчный искъ, встрéчная жáлоба на истца.

Rekonwencyjny, встрѣчный, *см.* **Skarga.**

Rękopism, **-u**, *м.* рукопись, манускриптъ.

Rękopismowy, рукописный, писанный.

Rękowiny, *см.* **Zrękowiny.**

Rekreacja, **-ji**, *ж.* отдыхъ, отдохновеніе, рекреація.

Rekrut, **-a**, *м.* рекрутъ, конскриптъ; || *новичекъ.

Rekrutnik, **-a**, *м.* набо́рщикъ ре́крутъ, вербо́вщикъ.

Rekrutować, набирать въ ре́круты, вербовать.

Rekrutowanie, **-nia**, *ср.* рекрутскій набо́ръ.

Rektor, **-a**, *м.* ре́кторъ.

Rektorski, ре́кторскій.

Rektorstwo, **-a**, *ср.* ре́кторство, ре́кторская до́лжность.

Rektyfikacja, **-ji**, *ж.* повѣрка, попра́вка: || *Хим.* двоеніе, очищеніе.

Rektyfikować, повѣрять, исправлять.

Rekuperować, *см.* **Odzyskiwać.**

Rekurs, **Regres**, **-u**, *м.* *Юрид.* исково́е прошеніе; || *Ком.* пра́во на взыска́ніе убытковъ за просро́ченный ве́ксель.

Rekwirent, **-a**, *м.* суде́бный слѣдователь.

Rekwirować, **Zarekwirować**, тре́бовать (*чего*) зако́ннымъ поря́дкомъ, иска́ть судо́мъ; || **Rekwirować zbiega (u obcego rządu)**, тре́бовать выдачи бѣглеца́ (*у чужаго правительства*).

Rekwizycja, **-ji**, *ж.* тре́бованіе зако́ннымъ поря́дкомъ, взыска́ніе, искъ въ судѣ; || *Воен.* реквизиція: || тре́бованіе выдачи бѣглеца́ (*у чужаго правительства*).

Rekwizyta, **-ów**, *мн.* чрезвыча́йный сборъ съ жителей во вре́мя войны (*снаряды, припасы и т. п*).

Rekwjalny, заупоко́йный. **Msza rekwjalna**, заупоко́йная обѣдня.

Rekwjem, *Нескл.* моли́тва за упоко́й души.

Relacja, **-ji**, *ж.* отноше́ніе, реля́ція, докла́дъ, донесе́ніе. || свидѣтельство о пода́чѣ по́зыва отвѣтчику; || записка по дѣлу, суде́бная спра́вка; || **Relacja obdukcyjna (visum repertum)**, актъ осмо́тра.

Relacyjny, относи́тельный; || докладно́й.

Relicytacja, **-ji**, *ж.* втори́чный аукціо́нъ *или* публи́чные торги́, перето́ржка.

Religijność, **-ści**, *ж.* благоче́стіе, на́божность, богопочитаніе.

Religijny, религіо́зный, богослуже́бный; || благочести́вый, на́божный.

Religja, **-ji**, *ж.* рели́гія, вѣра, вѣроисповѣданіе, богослуже́ніе.

Relikwja, **-ji**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Relikwie**, мо́щи, нетлѣнныя тѣла́ уго́дниковъ Бо́жіихъ.

Relikwjarz, **-a**, *м.* ковче́жецъ съ мощами.

Remanent, **-u**, *м.* недоимки (*податей*): || оста́токъ суммъ; || запа́съ (*капитала, хлѣба*).

Remanentowy, оста́точный; || запа́сный, *см.* **Remanent.**

Remarka, **-i**, *ж.* замѣча́ніе, примѣча́ніе, отмѣтка.

Remis, **-u**, *м.* **Remissja**, **-ji**, *ж.* *Юрид. Стар.* отсы́лка дѣла въ другу́ю инста́нцію; || льго́та, отсро́чка, разсро́чка, *см.* **Zwolnienie**; || *Ком.* перево́дъ де́негъ, риме́съ; || *Карт.* реми́зъ.

Remisować, *Карт.* ста́вить реми́зъ.

Remissa, **-y**, *ж.* отлага́тельство, отсро́чка; || освобожде́ніе, отпуще́ніе; || *Ком.* *см.* **Remis.**

Remissja, **-ji**, *ж.* отсро́чка подате́й.

Remissowy, риме́ссовый, *см.* **Remis.**

Remisspas, **-u**, *м.* риме́ссовое, льго́тное свидѣтельство на безпо́шлинное получе́ніе това́ровъ изъ-за грани́цы, на осо́быхъ права́хъ.

Remitenda, **-y**, *ж.* *Ком.* обра́тная отсы́лка това́ровъ.

Remittent, **-a**, *м.* *Ком.* ремите́нтъ, передаю́щій ве́ксель друго́му.

Remittować, уступа́ть, передава́ть; || отсыла́ть обра́тно.

Remiz, **Remisz**, **-a**, *м.* сини́ца, ре́мезъ (*птичка*).

Remiza, **-y**, *ж.* раба́тъ, ски́дка, сба́вка (*цѣны*); || каре́тный сара́й; || изво́щичій экипа́жъ; || *Охот.* куста́рникъ (*гдѣ скрывается дичь*).

Remonita, *см.* **Monita.**

Remonstracja, **-ji**, *ж.* увѣща́ніе, предостереже́ніе, напомина́ніе.

Remonta, **-y**, *ж.* ремо́нтъ, снабже́ніе свѣжими лошадьми́.

Remontowy, ремо́нтный.

Remuneracja, **-ji**, *ж.* де́нежная награ́да: || возме́здіе,

Rendant, **-a**, *м.* сда́тчикъ счета.

Reneta, **-y**, *ж.* ране́тъ (*родъ яблоковъ*).

Renta, **-y**, *м.* дохо́дъ: || ре́нта, госуда́рственная проце́нтная бума́га. **Renta wieczysta**, пожи́зненная, непреры́вная ре́нта.

Renuncjacja, **-ji**, *ж.* отрече́ніе, забве́ніе.

Reokupacja, **-ji**, *ж.* вторичное заня́тіе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*).

Reokupować, заня́ть сно́ва.

Reorganizacja, **-ji**, *ж.* переобразова́ніе, втори́чное устрое́ніе.

Reparacja, **-ji**, *ж.* попра́вка, почи́нка, передѣлка.

Reparować, **Zreparować**, **Wyreparować**, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить, почи́нивать, починить.

Repartycja, **-ji**, *ж.* распредѣле́ніе, раскла́дка.

Repertorjum, *ср.* *Нескл.* подро́бная о́пись, ро́спись, реестръ; || *см.* **Repertuar.**

Repertuar, **-u**, *м.* *Театр.* репертуа́ръ.

Repetjer, **-a**, *м.* часы съ репети́ціею.

Repetycja, -ji, *ж.* повторе́ніе; || репети́ція, про́ба (*оперы, дра́мы*).

Replika, -i, *ж.* отвѣтъ, возраже́ніе; || *Юрид.* о́твывъ. опроверже́ніе, возраже́ніе истца́ отвѣтчику; || *Муз.* повторе́ніе октава́ми; || *Театр.* реплика.

Replikować, возража́ть.

Reponować, отда́ть на сохране́ніе, сдать въ архи́въ.

Report, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы (*съ одной страницы на другую*).

Repozycja, -ji, *ж.* сда́ча въ архи́въ, оставле́ніе дѣла безъ движе́нія.

Repozytorjum, *ср. Неол.* храни́лище, шкафъ для храненія бума́гъ. **Repozytorja,** *мн.* а́кты отда́нные на хране́ніе.

Repressalje, -ij, *мн.* отплата, возмѣ́здіе.

Reprezentacja, -ji, *ж.* представи́тельность. **Reprezentacja rządu,** представи́тельное правле́ніе; || *Театр.* представле́ніе (*драмы*); || пара́дный пріёмъ; || *Юрид.* наслѣдованіе въ лицѣ друго́го, *см.* **Zastępstwo;** || представи́тельство, представи́тели, депута́ты.

Reprezentant, -a, *м.* представи́тель.

Reprezentować (kogo), заступа́ть(*кого́*), дѣйствовать отъ чьего́ и́мени; || представля́ть (*пьесу на сцене*).

Reprobacja, -ji, *ж.* осужде́ніе; || хула́.

Reprodukcja, -ji, *ж.* воспроизведе́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* вторичное представле́ніе дѣла. возобновле́ніе дѣла.

Reprodukować, вновь представи́ть, передоложи́ть.

Rescyssja, -ji, *ж.* уничтоже́ніе а́кта, догово́ра и т. д.

Reskontować, отсчи́тывать, вычи́тывать.

Republika, -i, *ж.* респу́блика.

Republikancki, Republikański, республика́нскій.

Republikanin, -a, *м.* республика́нецъ.

Reputacja, -ji, *ж.* извѣстность, сла́ва, и́мя, че́стное и́мя, репута́ція.

Reputowany, имѣющій хоро́шую репута́цію, почита́емый за че́стнаго челове́ка.

Reskrypt, -u, *м.* рескри́птъ, государева гра́мата; || *Юрид.* распоряже́ніе, предписа́ніе высшей вла́сти.

Resor, -u, *м.* рессо́ра (*экипажа*).

Respekt, -u, *м* почте́ніе, уваже́ніе. || **Respekt na co,** вниманіе, снисхожде́ніе къ чему́, соображе́ніе, приня́тіе въ расчётъ. **Przełożeni respekt na jego zdrowie mieli,** нача́льники имѣли снисхожде́ніе къ его́ здоро́вью. **Być** *или* **siedzieć u kogo na respekcie,** *см.* **Rezydent, Rezydentka.**

Respektować (kogo), *Стар.* уважа́ть, почита́ть. || **Respektować na co,** принима́ть въ уваже́ніе *или* во вниманіе,снисходи́ть, принима́ть въ соображе́ніе.

Ressigilacja, -ji, *ж.* распеча́таніе.

Restant, -a, *м. Ком.* оста́вшійся до́лжнымъ.

Restauracja, -ji, *ж.* востановле́ніе. возобновле́ніе; || перестро́йка, передѣ́лка; || возстановле́ніе пре́жней династіи, реставра́ція. || рестора́ція, рестора́нъ,грактиръ.

Restaurować,передѣ́лывать,перестра́ивать

Restrykcja, -ji, *ж.* ограниченіе, ограни́чивающее усло́віе , исключе́ніе; || *Юрид.* изворо́тливыя показа́нія.

Restypulacja, -ji, *ж.* взаймное усло́віе.

Restytucja, -ji, *ж. Юрид.* перевороше́ніе дѣла: || возстановле́ніе, исправле́ніе.

Restytuować, возвраща́ть, возстановля́ть.

Resursa, -y, *ж.* сре́дство. запасъ; || собра́ніе (*дворянское, купеческое и т. д*).

Reszta, -y, *ж. (Стар.* **Reszt),** оста́токъ; || остальное, излишекъ, лишекъ; || сда́ча (*съ денегъ при покупкѣ товара*); || остально́е, прочее. **Oddawca listu tego resztę ci opowie,** пода́тель э́того письма́ разска́жетъ тебѣ́ остально́е. *Нар.* **Do reszty,** въ конецъ, совершенно, до тла́. **Zreszta,** впрочемъ **Nareszcie,** на конецъ, на послѣдокъ. **Do reszty zrujnować,** разорить въ конецъ,совершенно; || остальная сумма: || *Арив.* разность. || **Resztka, -i,** *ж.* оста́точекъ. **Resztki,** *мн.* кро́хи, оста́тки (*отъ обѣда*).

Resztować (komu co), остава́ться кому́ до́лжнымъ, остава́ться у кого́ въ долгу́.

Resztujący, остальной. оста́точный.

Reta, -y, *ж. Бот.* мар'на. крапъ (*растеніе*).

Retenta, -ów, *мн. Стар.* недоймки, недоимочныя де́ньги; || недопла́ченный долгъ.

Retentowy, недоимочный.

Retman, *см.* **Rotman.**

Retorta, -y, *ж. Хим.* ретóрта.

Retoryka, -i, *ж.* рито́рика, витійство, краснорѣ́чіе.

Retret, -u, *м. Воен.* пансіо́нъ, пе́нсія.

Retrocessja, -ji, *ж.* обра́тная усту́пка.

Retrybucja. -ji, *ж.* вознагражде́ніе, возмѣ́здіе.

Rety, употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ: **Rety!** помогите! карау́лъ!

Rewaluacja, -ji, *ж.* переоцѣ́нка.

Rewanż, -u, *м.* отплата: || о́тыгрышная па́ртія, реваншъ, *см.* **Odwet.**

Rewanżować, отпла́чивать. || **Rewanżować się,** отыгрываться, расквитаться, расплатиться, *см.* **Odwetować.**

Rewelacja, -ji, *ж.* откры́тіе, показа́ніе, заявле́ніе.

Rewerenda, -y, *ж.* свяще́нническая одѣ́жда, ряса.

Rewers, -u, *м.* роспи́ска въ получе́ніи, квита́ція

Rewersał, -u, *м.* распи́сочная кни́га.
Rewident, -a, *м.* ревизо́ръ.
Rewidować, осма́тривать, свидѣ́тельствовать, объ́искивать, дѣ́лать ревизію.
Rewidowanie, -nia, *ср. см.* Rewizja.
Rewir, -u, *м.* уча́стокъ (*го́рода*), около́токъ.
Rewirowy, -ego, *м.* уча́стковый, около́точный надзира́тель.
Rewizja, -ji, *ж.* пересмо́тръ, о́быскъ, вы́емка, ревизія; || *Тип.* сво́дка.
Rewizor, -a, *м.* ревизо́ръ, досмо́трщикъ.
Rewizorjum, *ср. Нескл.* пересмо́тръ, ревизія.
Rewja, -ji, *ж.* смотръ (*войскамъ*).
Rewokacja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, отмѣна, уничто́женіе,
Rewokatorjum, *ср. Нескл.* отмѣни́тельное повелѣ́ніе.
Rewokować, отмѣня́ть.
Reż, *род. п.* rży, *ж. Стар.* рожь. *см.* Żyto.
Rezerwa, -y, *ж. Воен.* резе́рвъ, запа́съ, *см.* Odwód.
Rezerwat, -u, *м. Ком.* огово́рка, усло́віе въ приня́тіи ве́кселя.
Rezerwować, сберега́ть; || предоставля́ть себѣ́ что́.
Rezolucja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || рѣши́тельность, рѣши́мость, твёрдость, *см.* Odwaga.
Rezolut, -a, *м. Стар.* смѣльча́къ, рѣши́тельный человѣ́къ.
Rezoluta, -y, *ж. см.* Rezolucja.
Rezolutny, рѣши́тельный, смѣлый.
Rezolwować, рѣша́ть. || **Rezolwować się**, рѣши́ться на что́.
Rezultat, -u, *м.* результа́тъ, вы́водъ, исхо́дъ.
Rezydencja, -ji, *ж.* столи́ца, резиде́нція; || пребыва́ніе въ чьемъ либо до́мѣ. **Być na rezydencji u kogo**, занима́ть ме́сто компаньо́на *или* компаньо́нки въ чьёмъ либо до́мѣ.
Rezydent, -a, *м.* резиде́нтъ, *см.* Poseł. || * компаньо́нъ, другъ до́ма.
Rezydentka, -i, *ж.* компаньо́нка.
Rezydentura, -y, *ж.* резиде́нство, до́лжность резиде́нта (*при иностра́нномъ дворѣ*); || домъ резиде́нта.
Rezydować, жить, жи́тельствовать, имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть.
Rezygnacja, -ji, *ж.* уступка, уступле́ніе (*кому своихъ правъ*); || * поко́рность Провиде́нію, безропотность.
Reżyser, -a, *м. Театр.* режисёръ.
Robactwo, -a, *ср. Собир.* вре́дныя насѣко́мыя (*клопы, тараканы и т. п.*); || че́рви.
Robaczek, -czka, *м. Умен.* червячёкъ **Robaczek świętojański**, свѣтля́къ.
Robaczkowaty, *Анат.* червообра́зный.
Robaczliwy, *см.* Robaczywy.
Robaczny, черви́вый, червото́чный, *см.* Robaczywy.
Robaczy, червяко́вый.
Robaczyna, -y, *ж.* червячёкъ.
Robaczysko, -a, *ср.* омерзи́тельный червь.
Robaczywieć, Zrobaczywieć, черви́вѣть, очерви́вѣть, быть изъѣденнымъ, испо́ченнымъ черва́ми.
Robaczywość, -ści, *ж.* червото́чина, прото́чина.
Robaczywy, червото́чный, испо́ченный, изъѣденный черва́ми.
Robak, -a, *м.* червь, черви́къ. **Robak w brzuchu**, глистá, *см.* Glista. *Посл.* **Każde drzewo ma swego robaka** *или* **Każdy ma swego robaka**, что́ у кого́ боли́тъ, тотъ о то́мъ и говори́тъ.
Robić, Zrobić, дѣ́лать, сдѣ́лать, рабо́тать, сработать, производи́ть, произвести́, исполня́ть, испо́лнить. **Robić pończochy**, вяза́ть чулки́. **Robić kapelusze**, дѣ́лать шля́пы. **Zrobić komu usługę**, оказа́ть кому́ услу́гу. **Majątek robić**, нажива́ться, обогаща́ться. **Robić głową**, рабо́тать умо́мъ, голово́ю. **Robić piersiami**, тяжело́ дыша́ть, задыха́ться, запыха́ться. **Robić swoję powinność**, исполня́ть свою́ обя́занность. **Nic sobie nie robić z tego**, не обраща́ть на э́то никако́го внима́нія, не счита́ть э́того ва́жнымъ. **Piwo robi**, пи́во бро́дитъ, молоди́тся. **Robić dobrze**, дѣ́лать добро́, благодѣ́тельствовать. **Zle komu robić**, дѣ́лать зло, наноси́ть вредъ кому́.
Robienie, -nia, *ср.* заня́тіе, рабо́та. **Robienie płucami, piersiami**, тру́дное дыха́ніе; || броже́ніе (*пива и т. д.*). *Плотн.* **Robienie rusztu, kratowanie**, дѣ́ланіе по́стверка и ле́жней.
Robocizna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье, задѣ́льная рабо́та, рабо́чій день, *см.* Pańszczyzna. **Robocizna piesza i sprzężajna**, пѣ́шее тягло́ и поста́вка подво́дъ.
Roboczość, -ści, *ж.* трудолю́біе, стара́ніе, раче́ніе, дѣ́ятельность, *см.* Pracowitość, Czynność.
Roboczy, рабо́чій.
Roboracja, -ji, *ж. Юрид. Стар.* скрѣпле́ніе пре́жняго усло́вія пе́редъ судо́мъ.
Robota, -y, *ж.* рабо́та, трудъ, (*см.* Praca), изде́лiе; || произведе́ніе, творе́ніе; || дѣ́ло; || обдѣ́лка, отдѣ́лка; || уро́къ, уро́чная рабо́та, зада́нная рабо́та. **Ciężkie roboty**, *мн.* ка́торжная рабо́та, ка́торга. **Wziąść co do roboty**, взя́ться за како́й-либо рабо́ту. **Mieć co w robocie**, дѣ́лать, рабо́тать что́-либо, изготовля́ть. * **Jak się o tém dowie, będzie kij w robocie**, е́сли онъ узна́етъ объ э́томъ, то отва́литъ тебѣ́ па́лкою. **Robota fraka**, отдѣ́лка фра́ка. **Zapłata od roboty**, пла́та за рабо́ту. **Piwo jest w robocie**, пи́во молоди́тся, бро́дитъ. **Robota reparacyjna**, передѣ́лка, переструйка;—**łopatowa, kopana**, земляна́я рабо́та; *Горн.*—**kilofowa, łupana**, кайловая; —**klinomłotowa, rąbana**, кирочная *или* бос-

ва́н;—strzelana, порохострѣльная;—odkrywkowa, открытые ло́мы;—faszynowa, фашинная работа;—darniowa, дернова́я;—kowalska, кузне́чная;—blacharska, кро́вельная;—rekonstrukcyjna, рабо́та по перестро́йкѣ; — konserwacyjna, рабо́та къ поддержкѣ зда́нія.

Robótka, -i, *ж. Умен.* рабо́тка (*см.* Robota); || же́нское рукодѣ́ліе; || вышиваніе, шитье.

Robotnia, -ni, *ж.* рабо́чая (*ко́мната*), *см.* Pracownia.

Robotnica, -y, *ж.* рабо́тница, мастери́ца.

Robotniczy, рабо́тничій; || задѣ́льный; || **Robotniczy**, -ego, *м.* содержащій рабо́тниковъ, подря́дчикъ.

Robotnik, -a, *м.* рабо́тникъ, рабо́чій, чернорабо́чій; || мастеровой, ремесленникъ.

Robotność, -ści, *ж.*, *см.* Pracowitość.

Robotny, рабо́тливый, трудолюби́вый; || рабо́чій, рабо́тный. **Dzień robotny**, рабо́тный день. **Bydlę robotne**, рабо́чій скотъ.

Roch, -a, *м.* скатъ (*рыба*); || ладья́ (*фигура въ ша́хматной игрѣ*), *см.* Wieża.

Rochmanić, **Obrochmanić**, **Urochmanić**, приручи́ть, приручи́ть, пріуча́ть, пріучи́ть, освои́вать, освои́ть, *см.* **Obłaskawić**.

Rochmanność, -ści, *ж.* послу́шность, покро́рность, кро́тость; || дѣланіе ручны́мъ (*о животныхъ*).

Rochmanny, приручённый, пріученный, освоенный, домашній (*о животныхъ*); || послу́шный, покро́рный, кро́ткій.

Roczek, -czku, *м. Умен.* го́дикъ, годо́къ, *см.* **Rok**. || *Стар.* **Roczki**, *мн.* сро́ки засѣда́нія гро́дскаго суда.

Roczeń, -cznia, *м.* употреби́тельное **Roczniak**, -a, *м.* годовя́къ. годова́лый (*о животныхъ*). **Bóbr roczniak**, ярецъ, годова́лый бобръ.

Rocznica, -y, *ж.* годовщи́на. **Rocznica urodzin**, день рожде́нія.

Rocznie, ежего́дно, въ годъ, пого́дно.

Roczny, годово́й. годи́чный, пого́дный, ежего́дный. **Roczny termin**, годи́чный срокъ. **Roczny przychód, dochód**, годово́й прихо́дъ, дохо́дъ.

Roczyć, *Стар.* рѣша́ть, постановля́ть приговоръ; || предсказывать, предвѣща́ть.

Roczyny, -czyn, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Rocznica**.

Ród, *род. п.* rodu, *м.* родъ, пле́мя, поро́да. происхожде́ніе; || домъ, фами́лія. **Ród ludzki**, родъ человѣ́ческій (*см.* **Rodzaj**). **Człowiek zacnego, wielkiego rodu**, человѣкъ зна́тнаго ро́да. происхожде́нія, изъ зна́тной фами́ліи. **Rodem zkąd**, отку́да ро́домъ. **Wywód rodu**, доказа́тельство зако́нности рожде́нія. **Francuz rodem**, ро́домъ Францу́зъ. приро́дный Францу́зъ; || поро́да, *см.* **Rasa**. **Koń dobrego rodu**, ло́шадь хоро́шей поро́ды, поро́дистая, заво́дская ло́шадь.

Rod, -u, *м. Хим.* ро́дій (*металлъ*).

Rodacki, *Стар.* наро́дный, національный, туземный, приро́дный, *см.* **Krajowy, Narodowy**.

Rodaczka, -i, *ж.* туземка, урожёнка, приро́дная жи́тельница; || соотечественница. земля́чка.

Rodak, -a, *м.* туземецъ, урожёнецъ, приро́дный жи́тель; || соотечественникъ, земля́къ, единозе́мецъ.

Rodny, плодоро́дный, плодови́тый, плодоно́сный; || *Анат.* дѣторо́дный.

Rodobójca, -y, *м*, убійца (*родственника и т. д.*); || отцеубійца, матереубійца.

Rodopis, -a, *м.* родосло́въ, генеало́гъ; || = u, *м.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная, *см.* **Rodowód**.

Rodopisarski, родосло́вный, генеалоги́ческій.

Rodopisarstwo, -a, *ср.* родосло́віе, генеало́гія.

Rodowitość, -ści, *ж.* зна́тное происхожде́ніе, зна́тность ро́да, зна́тный родъ.

Rodowity, приро́дный; || оте́чественный, туземный. **Rodowity Francuz**, приро́дный Францу́зъ.

Rodowód, -odu, *м.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная.

Rodowodny, родосло́вный.

Rodowy, родово́й, *см.* **Rodzajowy**.

Rodzaj, -ju, *м.* родъ.

Rodzajność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность.

Rodzajny, плодоро́дный, *см.* **Płodny, Urodzajny**; || *Анат.* дѣторо́дный.

Rodzajowy, родово́й.

Rodzenek, *см.* **Rozynek**.

Rodzenie, -nia, *ср.* произведе́ніе, твореніе; || рожде́ніе, прижитіе, *см.* **Płodzenie**; || роды, разрѣше́ніе отъ бре́мени, *см.* **Porodzenie**.

Rodzeństwo, -a, *ср.* родня́, семья́, ро́дственники.

Rodzic, -a, *м.* роди́тель.

Rodzić, Urodzić, Porodzić, рождать, роди́ть, приноси́ть (*о самкахъ животныхъ*); || производи́ть, дава́ть плоды; || **Rodzić kogo**, быть чьей ма́терью. **Pani N. N. go rodzi**, госпожа́ N. N. его́ мать. || **Rodzić się**, рожда́ться, роди́ться; || происходи́ть отъ кого́. **Rodzi się z mojéj ciotki**, мать его́ приходится мнѣ тёткою, моя́ тётка его́ мать; || уроди́ться (*о хлѣбѣ*); || *Стар.* **Rodzić się w kogo**, уроди́ться въ кого́, быть на кого́ похо́жимъ.

Rodzica, -y, *ж.* роди́тельница. **Bogarodzica**, Богоро́дица.

Rodziciel, -a, *м.*, *см.* **Rodzic, Ojciec**.

Rodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница. **Rodzicielka Boska**, Ма́терь Бо́жія.

Rodzicielski, роди́тельскій.

Rodzicielstwo,-a, *ср.* отцо́вское состоя́ніе.

Rodzicobójca, -y, *м.* отцеубі́йца, матереубі́йца.

Rodzieniec, -ńca, *м. Бот.* пролѣ́ска, соба́чая капу́ста.

Rodzina,-y, *ж.* родня́, родство́, родны́е; || семья́, семе́йство, фами́лія; || ро́дина; || **Rodziny,** *мн.* рожде́ніе, день рожде́нія.

Rodzinny, роди́мый, родно́й, оте́чественный. **Kraj rodzinny,** родно́й край, роди́мая сторона́, ро́дина: || семе́йный.

Rodzony, роди́вшійся. **W tym kraju rodzony,** роди́вшійся въ э́томъ кра́ѣ; || приро́дный. **Rodzony Niemiec,** приро́дный Нѣ́мецъ, *см.* **Rodowity;** || родно́й. **Rodzony syn,** родно́й сынъ. **Rodzony brat,** родно́й братъ.

Róg, *род. п.* **rogu,** *м.* рогъ. **Zwierzęta opatrzone rogami,** живо́тные имѣ́ютъ рога́. **Tabakierka z rogu,** рогова́я табаке́рка. **Róg obfitości,** рогъ изоби́лія. *Посл.* **Chleb ma rogi, nędza, nogi,** бога́чу раздо́лье, бѣдняку́ пло́хо. * **Przytrzeć komu rogów,** посби́ть съ кого́ спѣсь. **Nosić rogi,** быть рогоно́сцемъ; || у́голъ. **Róg domu, ulicy,** у́голъ до́ма, у́лицы. || *Муз.* рогъ, рожо́къ. || **Róg wielorybi,** ки́товый усъ.

Rogacieć, рога́тѣть, дѣ́латься рога́тымъ; || * дѣ́латься де́рзкимъ, наха́льнымъ.

Rogacizna, -y, *ж.* рога́тый скотъ.

Rogacz,-a, *м.* рога́стый, рога́тый (*быкъ, бара́нъ и т. д.*); || *Охот.* оле́нь (*сами́ца*); || рога́чъ (*насѣко́мое*); || игли́ца (*ры́ба*); || *Зоол.* родъ щу́ки съ зелеными костя́ми; || рога́тая змѣя́; || * рогоно́сецъ.

Rogal, -a, *м. Фортиф.* го́рнверкъ; || * рогоно́сецъ; || подко́вка, пече́нье въ ви́дѣ подко́вки.

Rogatek,-tku, *м. Бот.* рогови́къ, мы́шье ушко́.

Rogatka, -tki, *ж.* заста́ва (*городска́я*); || **Rogatywka,** углова́тая ша́пка.

Rogatkowe, -ego, *ср.* по́шлина за проѣ́здъ чрезъ заста́ву.

Rogaty, рога́тый; || углова́тый.

Rogokrusz, -u, *м. Минер.* рогова́я руда́, сере́бряная и рту́тная.

Rogonogi, ко[illegible]ы́тный.

Rogonoszy, рога́стый.

Rogowaty, рогово́й, рогови́дный.

Rogowiec, -wca, *м. Минер.* рогово́й ка́мень (*кремни́стой поро́ды*).

Rogownik, -a, *м.* роговщи́къ.

Rogowy, рогово́й.

Rogoż, Rogoża, Rogozina, -y, *ж.* рого́зъ, тростни́къ, камы́шъ; || **Rogożka, -i,** *ж.* цыно́вка, рого́жа.

Rogozi, рого́жный.

Rogoźnik, -a, *м.* рого́жникъ.

Rohatyna, Rogacina, -y, *ж.* рога́тина.

Rohatyniec, -ńca, Rohatnik, -a, *м.* рога́тенникъ.

Roić, Uroić, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить себѣ́ что́ мечта́ть (*о чёмъ*), *см.* **Marzyć.** || **Roić się, Uroić się (komu),** вообража́ться, вообрази́ться; || рои́ться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, *см.* **Burzyć się, Robić.**

Roik, -a, *м.* небольшо́й рой, ста́я молоды́хъ пчёлъ.

Rój, *род. п.* **roju,** ро́й (*пчёлъ*); || толпа́ (*наро́да*).

Rojenie, -nia, *ср.* мечта́ніе, грёзы; || рое́ніе (*пчёлъ*).

Rojnik, -a, *м. Бот.* очи́токъ (*расте́ніе*).

Rojny, ро́йный, рои́стый.

Rojowisko, Roisko, -a, *ср. см.* **Rój;** || * толпа́, сбо́рище люде́й, толкотня́.

Rojownik, -a, *м. Бот.* мели́сса, пче́льникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Rojowny, ро́йный, роя́щійся.

Rojsło, -a, *ср.* **Rojst, -u,** *м. Област.* боло́тистое мѣ́сто, тряси́на.

Rok,-u, *м.* годъ (*мн.* **Roki,** употребля́ется то́лько съ и́менемъ числи́тельнымъ **Dwa,** два, и обыкнове́нно замѣня́ется существи́тельнымъ *мн.* **Lata**). **Przed rokiem, temu rok, tak rok,** годъ тому́ наза́дъ. **Bieżący rok,** теку́щій годъ. **Za rok,** че́резъ годъ. **Co rok,** ка́ждый годъ, ежего́дно. **Rok od roku,** годъ о́тъ году, и́зъ году въ годъ, съ го́ду на́ годъ. **Co drugi, trzeci rok,** чрезъ ка́ждые два, три го́да. **Rok przybyszowy, przestępny,** годъ високо́сный. **Rok łaski,** годъ объявле́нія всеми́лостивѣйшаго манифе́ста. *Стар.* вызо́въ въ судъ, по́зывъ, сро́чная повѣ́стка. **Rok dawać,** позва́ть къ суду́, *см.* **Pozywać. Roki ziemskie,** *мн. Стар.* вре́мя засѣда́ній суда́, *см.* **Sąd, Sądy.**

Rokambuł, -u, *м. Бот.* испа́нскій *или* змѣи́ный чесно́къ.

Rokicina, -y, *ж.* раки́та, и́ва (*деревцо́*); || раки́тина, и́вовый побѣ́гъ; || ивня́къ, и́вовый куста́рникъ, раки́тникъ.

Rokieta, -y, *ж. Церк.* стиха́рь съ у́зкими рукава́ми.

Rokita, -y, *ж., см.* **Rokicina.**

Rokitowy, раки́товый, и́вовый.

Rokosz, -u, *м.* бунтъ, мяте́жъ, возмуще́ніе, возста́ніе.

Rokować, совѣща́ться, *см.* **Naradzać się, Radzić.** || *Стар.* **Rokować z kim, z sobą,** разгова́ривать, разсужда́ть съ кѣмъ, съ сами́мъ собо́ю, *см.* **Rozmawiać;** || догова́риваться, перегова́риваться, угова́риваться; || подава́ть, сули́ть. **Rokować nadzieję,** подава́ть наде́жду (*на что́*). || *Стар.* вызыва́ть въ судъ, *см.* **Pozywać.**

Rokowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || постановле́ніе, заключе́ніе; || перегово́ры; || предсказа́ніе.

Rokowy, годово́й, годи́чный; || *Юрид.* сро́чный.

Rola, -i, *ж. Теат.* роль.

Rola, -i, *ж.* по́ле, па́шня, ни́ва, земля́. **Uprawiać rolę** *или* **rolą,** паха́ть, обрабо́тывать зе́млю.

Rólka, -i, *ж.* па́шенка, клочо́къ земли́.

Rolnictwo, -a, *ср.* земледѣ́ліе, хлѣбопа́шество, землепа́шество.

Rolniczy, земледѣ́льческій, хлѣбопа́шескій.

Rolniczyć, занима́ться земледѣ́ліемъ, хлѣбопа́шествомъ.

Rolnik, -a, *м.* земледѣ́лецъ, хлѣбопа́шецъ, землепа́шецъ, па́харь.

Rolny, земледѣ́льный.

Roman, -u, *м. Бот.* кипари́сный молоча́й (*растéніе*).

Romana, -y, *ж. Тип.* анти́ква, прямо́й шрифтъ.

Romanek, -nku, *м. Бот.* молоча́й трава́, молоко́ во́лчье; || **Romanowe ziele wielkie,** до́ннишная дя́тлина, до́нникъ.

Romans, -u, *м.* рома́нъ. **Romans historyczny,** истори́ческій рома́нъ. || Ухаживаніе за же́нщиною, любе́зничаніе, любо́вныя отноше́нія, романи́ческая страсть, любо́вная интри́га. **Mieć romans, prowadzić romans z kobietą,** находи́ться въ любо́вныхъ сноше́ніяхъ съ же́нщиною. **Wdać się w romanse,** занима́ться любо́вными интри́гами, ухаживать за же́нщинами, волочи́ться. **To był pierwszy jego romans,** это была́ пе́рвая его́ любо́вь. || *Муз.* рома́нсъ (*пѣсня*).

Romansik, -a, *м.* любо́вишка, страсти́шка, интри́жка; || небольшо́й рома́нъ, разска́зъ, по́вѣсть.

Romansista, -y, Romansopisarz, -a, *м.* романи́стъ, сочини́тель рома́новъ.

Romański, рома́нскій. **Języki romańskie,** рома́нскіе языки́.

Romansować, ухаживать за же́нщинами, любе́зничать, влюбля́ться, волочи́ться, *см.* **Romans.**

Romansowo, романи́чески, стра́стно, нѣ́жно.

Romansowość, -ści, *ж.* романи́ческій хара́ктеръ.

Romansowy, романи́ческій; || влю́бчивый, любо́вный, стра́стный. **Romansowe zdarzenie,** любо́вное приключе́ніе. **Człowiek romansowy,** влю́бчивый человѣ́къ. **Miłość romansowa,** романи́ческая любо́вь.

Romantycznie, романти́чески.

Romantyczność, -ści, *ж.* романти́змъ.

Romantyczny, романти́ческій.

Romantyk, -a, *м.* рома́нтикъ.

Rond, -u, *м.* дозо́ръ, ночно́й осмо́тръ; || *Воен.* рундъ; || *Муз.* цѣ́лая *или* четырехчетвертна́я нота; || кру́глыя, широ́кія поля́ шля́пы.

Rondel, -dla, *м.* кострю́ля.

Rondelek, -lka, *м.* кострю́лька.

Ronić, Uronić, Zronić, роня́ть, урони́ть, срони́ть, сбра́сывать, сбро́сить, теря́ть, потеря́ть. **Ptak roni pierze,** пти́ца роня́етъ, теря́етъ пе́рья. **Ronić kwiat,** теря́ть цвѣтъ. **Ronić łzy,** пролива́ть слёзы. **Koń roni,** ло́шадь теря́етъ зу́бы. **Jeleń roni,** оле́нь сбра́сываетъ рога́. || Выки́дывать, выки́нуть, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić.**

Ront, -u, *м. см.* **Rond.**

Ropa, -y, *ж.* гной. **Ropa ze krwią,** су́кровица, и́хорь; || **Ropa w oczach,** глазно́й гной; || го́рная смола́, жидо́вская смола́, асфа́льтъ.

Ropić, Zropić, нагна́ивать, производи́ть гное́ніе. || **Ropić się,** гнои́ться, нагна́иваться.

Ropieć, Zropieć, покрыва́ться, покры́ться гно́емъ, мате́ріею.

Ropienie, -nia, Ropienie się, -nia się, Zropienie, -nia, *ср.* гное́ніе, нагное́ніе.

Ropistość, -ści, *ж.* гною́честь, гное́ніе.

Ropisty, гно́йный, гнои́стый, съ гно́емъ.

Ropsko, -a, *ср.* гной.

Ropucha, -y, *ж. Зоол.* жа́ба, лягу́шка темносѣ́раго цвѣта; || *Артил.* желѣ́зный, морти́рный стано́къ.

Ropuszy, жа́бій.

Rorajzy, -ów, *мн.* **Strzemiona żelazne,** *Кровельщ.* желѣ́зныя стремена́ (*шпо́нка*).

Roraty, -ów, *мн.* зау́треня, церко́вная слу́жба соверша́емая до восхожде́нія со́лнца во вре́мя рожде́ственскаго поста́.

Rosa, -y, *ж.* роса́.

Rosada, *см.* **Rozsada.**

Rość, *см.* **Rosnąć.**

Rościć, расти́ть; || *Стар.* возбужда́ть, причиня́ть, производи́ть; || **Rościć sobie do czego prawo,** домога́ться, иска́ть (*чего́-либо*), имѣ́ть притяза́ніе на пра́во. **Rościć nadzieję,** пита́ть наде́жду.

Rosić, Zrosić, ороша́ть, ороси́ть. **Rosić len,** бѣли́ть лёпъ росо́ю.

Rosiczka, -i, *ж. Бот.* со́лнечная роса́, роси́нка, царе́вы-очи (*растéніе*).

Rosisty, роси́стый.

Roskosz, *см.* **Rozkosz,** и т. д.

Roślina, -y, *ж.* прозябе́ніе, расте́ніе.

Rośliniarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца.

Roślinny, расти́тельный, прозяба́емый.

Rosłość, -ści, *ж.* высо́кій ростъ.

Rosły, ро́слый, высо́кій.

Rosnąć, Rość, Urosnąć, Urość, рости́, выроста́ть, вы́рости, возраста́ть; || прибыва́ть, увели́чиваться, увели́читься; || поднима́ться, подня́ться; || прираста́ть, прираща́ться. **Kapitał rośnie,** капита́лъ росте́тъ, прираща́ется, увели́чивается. **Rość w mądrość,** станови́ться умнѣ́е, разу́мнѣе. **Księżyc rośnie,** луна́ прибыва́етъ. ***Aż mi serce rośnie (z radości),** се́рдце моё вздыма́ется, едва́ не вы́скочитъ отъ ра́дости. ***Rośnie mu w gębie,** онъ да́вится, едва́ мо́жетъ проглоти́ть, у него́ ротъ по́лонъ. **Ciasto rośnie,** тѣ́сто подхо́дитъ, подыма́ется.

Rośnienie, -nia, *ср.* выраста́ніе, возраста́ніе, произрасте́ніе, прозябе́ніе; || приращеніе, пріумноже́ніе, усиле́ніе, увели́ченіе.

Rośnik, -a, *м. Бот. см.* **Rosiczka.**

Rośny, *см.* **Rosisty.**

Rosocha, *см.* **Rozsocha**, и т. д.

Rosodajny, росистый, пзобилующій росою.

Rosół, -ołu, *м.* бульонъ, супъ, мясной отваръ, уха, жижа, похлёбка; || подлива, соусъ; || разсолъ (*соленый*), *см.* **Polewa, Sos.** ***W rosole być, leżeć**, быть въ затруднёніи, въ хлопотахъ.

Rosołek, -łku, *м.* супецъ.

Rosołowy, бульонный; || обмоченный въ разсолъ, разсольный.

Rosomaczy, россомашечій, россомашій.

Rosomak, -a, *м. Зоол.* россомаха (*хищный звѣрь*).

Rostek, -stka, *м.* отпрыскъ, отрость, побѣгъ дерева, отростокъ, *см.* **Latorośl.**

Rostrucharstwo, -a, *ср.* барышничество (*лошадиное*).

Rostrucharz, -a, *м.* барышникъ (*лошадиный*).

Rostrzygać, *см.* **Rozstrzygać.**

Roszczić, сушить, обжигать, жарить.

Rószczka, Różdżka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣтка, вѣточка; || прутъ, прутикъ, хлыстъ, хлыстикъ; || жезлъ, палочка. **Rószczka czarodziejska**, волшебная палочка.

Roszt, Ruszt, -u, *м. Повар.* рашперъ, рѣшетка (*для жаренія*); || *Горн.* обжигальня, обжигальная; || подпора, тычина (*въ виноградникахъ*).

Rosztowanie, *см.* **Rusztowanie.**

Rosztowny, обжигательный, *см.* **Roszt.**

Rosztowy, жареный на рашперѣ; || принадлежащій къ рашперу.

Rota, -y, *ж.* толпа, свита, вереница, рядъ; || *Воен.* рота. **Rotami**, рядами. || Образецъ, формула. **Rota przysięgi**, присяжный листъ.

Rotman, Retman, Rytman, -a, *м.* лоцманъ, штурманъ, кормчій.

Rotmańczuk, Retmańczuk, Rytmańczuk, -a, *м.* помощникъ лоцмана, штурмана, кормчаго.

Rotmański, Retmański, Rytmański, лоцманскій, штурманскій.

Rotmaństwo, Retmaństwo, Rytmaństwo, -a, *ср. Морс.* лоцманское искусство.

Rotmistrz, -a, *м.* ротмистръ; || предводитель, начальникъ.

Rotmistrzostwo, -a, *м.* ротмистерство, чинъ, званіе ротмистра.

Rotowy, ротный.

Rotuł, -u, *м.* опись, указатель бумагъ въ дѣлѣ.

Rotulacja, -ji, *ж. Юрид.* сшиваніе актовъ, дѣлъ, подборъ.

Rów, *под. п.* **rowu**, *м.* ровъ, каналъ.

Rowek, -wka, *м.* небольшой ровъ, рвикъ, желобокъ; || борозда, ложбина, выемка; || зарубка, рубецъ, *см.* **Karba.**

Rówien, равенъ, *см.* **Równy.**

Rówiennica, Rówieśnica, Rówieśniczka, -i, *ж.* сверстница, ровесница, ровня.

Rówiennik, Rówieśnik, -a, *м.* сверстникъ, ровесникъ, ровня.

Rowisty, ровистый, имѣющій много рвовъ.

Rowkowaty, ложчатый, желобчатый, бороздчатый.

Równać, Zrównać, Wyrównać, равнять, выравнивать, выравнить, сравнять; || уравнивать, уравнять; || сравнивать, сравнить. **Równać drogę**, равнять, выравнивать дорогу. **Śmierć równa wszystkich ludzi**, смерть равняетъ всѣхъ людей. **Nie można nikogo z nim równać**, съ нимъ никого нельзя сравнивать. || **Równać się komu**, равняться съ кѣмъ, ставить себя равнымъ другому; || выравниваться, равняться.

Równanie, Zrównanie, Wyrównanie, -nia, *ср.* выравниваніе, равненіе; || уравненіе (*долей при дѣлежѣ*); || *Мат.* уравненіе. **Wyrazy zrównania**, члены уравненія; || сравненіе (*кого съ кѣмъ, чего съ чѣмъ*). **Równanie się (komu или z kim)**, сравненіе себя (*съ кѣмъ*).

Równia, -ni, *ж.* равнина, ровное мѣсто; || *Мат.* плоская поверхность. **Równia pochyła**, наклонная поверхность; || равновѣсіе. **Trzymać co na równi**, держать въ равновѣсіи, уравновѣшивать. || Равенство, равность; || одинаковость; || ровность, гладкость, *см.* **Równość.**

Równianka, -i, *ж.* неизмятая солома; || пучокъ цвѣтовъ; || *Стар.* ровня, *см.* **Równica.**

Równie, Również, равно, равнымъ образомъ, равномѣрно, одинаково, подобно, также, также точно, столь, столько же. **Dwa wyrażenia równie dobre**, два выраженія одинаково хорошія. **Równie roztropny jak waleczny**, столь же благоразуменъ какъ и храбръ. **Nic nas równie nie zadziwia, jak człowiek, który mężnie swoje nieszczęście znosi**, ничто насъ столько не удивляетъ, какъ человѣкъ, который мужественно переноситъ свое несчастія. || Точно. **Francuzi równie jak Anglicy**, Французы точно какъ Англичане. || *Прост.* однако жъ, тѣмъ не менѣе. **Równie *или* równo on zrobił głupstwo**, однако жъ онъ сдѣлалъ глупость. **Równie *или* równo ja go kocham**, тѣмъ не менѣе я люблю его.

Równik, -a, *м.* экваторъ, равноденственникъ.

Równina, -y, *ж.* равнина.

Równiuchny, Równiusieńki, Równiuteńki, Równiutki, ровненькій, равнехонекъ, равнешенекъ.

Równo, равно, ровно, гладко, одинаково; || вмѣстѣ, въ одно и тоже время. **Równo ustawić**, ровно поставить. **Włosy równo uczesać**, гладко причесать волосы. **Równo kochać dzieci**, одинаково любить дѣтей. **Równo odpłacić**, въ одинаковой мѣрѣ отплатить. **Równo zewscho-**

dem słońca wstawać, вставáть въ однó врéмя съ восхóдомъ сóлнца. Wszystko to mi równo, э́то мнѣ всё равнó. Nieprzyjaciele, obaczywszy, że im już nie równo (równia, równa siła), jęli uciekać, непрія́тели, увидѣвъ неравныя силы, стали убѣгáть.

Równobarwny, одноцвѣтный.

Równoboczny, *Мат.* равносторóнній.

Równobok, -u, *м. Мат.* равносторóнняя фигýра.

Równobrzmiący, соглáсный, созвýчный; || схóдный.

Równoczesny, одновре́менный.

Równodzienny, равноде́нственный.

Równoimienny, одноиме́нный; || однофами́лецъ; || тезка, соиме́нникъ.

Równokąt, -a, *м*, прямоугóльникъ.

Równokątny, прямоугóльный.

Równokształtny, равнообрáзный.

Równoległoboczny, *Мат.* параллелограмматическій.

Równoległobok, -u, *м Мат.* параллелогрáммъ.

Równoległościan, -u, *м. Мат.* параллелопи́педъ.

Równoległy, *Мат.* паралле́льный, рáвно отстоя́щій во всѣ́хъ тóчкахъ; || *схóдственный. совершéнно рáвный.

Równoleżnik, -a, *м. Мат* паралле́льный кругъ.

Równoliczny, равночи́сленный.

Równomocny, равноси́льный.

Równonocny, *см.* Równodzienny.

Równorodny, однорóдный, единорóдный.

Równorzutnia, -ni, *ж. Мат.* парáбола, *см.* Parabola.

Równość, -ści, *ж.* рáвенство, рáвность; || одикáковость; || однообрáзіе; || рóвность. глáдкость.

Równościenny, *Мат.* равносторóнній.

Równosilny, *см.* Równomocny.

Równowaga, -i, *ж.* равновѣ́сіе; || ýровень, ватерпáсъ. Stracić równowagę, потеря́ть равновѣ́сіе.

Równowartość, -ści, *ж.* равноцѣ́нность.

Równoważenie, -nia, *ср. Мат.* нивелирóвка; || Zrównoważenie, урáвниваніе.

Równoważność, -ści, *ж.* равнотяготéніе, равновѣ́сіе; || равноси́льность, равнозначи́тельность.

Równoważny, рáвной тя́жести, равновѣ́сный; || равноси́льный, равнозначи́тельный, равнознáчущій, рáвный; || равноцѣ́нный.

Równowysoki, *Бот.* равновéрхій.

Równoznaczność, -ści, *ж.* синони́мъ, однознáчущее слóво *и́ли* выражéніе; || схóдство.

Równoznaczny, синони́мный. однознáчущій, равнознáчущій. равноси́льный; || равноцѣ́нный; || соотвѣ́тствующій.

Równy, рáвный, одинáковый; || рóвный, глáдкій, плóскій. Kraj równy, ни́зменныя, рóвныя мѣстá (*въ противоположность гори́стымъ*). Droga równa, рóвная, глáдкая дорóга. Równym sposobem, рáвнымъ óбразомъ. *Грам.* Stopień równy, положи́тельная стéпень.

Róża, -y, *ж. Бот.* рóзовый кустъ, рóзовое деревцó, рóза. Róża polna, цвѣтóкъ шипóвника, шипóкъ. Róża psia, шипóвникъ, я́года шипóвника. Róża czarna, ozima, ślazowa, słoneczna, рóжа, слизь-травá, мáльва, занзивéй. * Róże jagód, рóзовыя щёчки; || рóзочка, розéтка, *см.* Różyczka; || *Мед.* рóжа.

Różańcowy, чёточный.

Różaniec, -ńca, *м.* чётки. Różaniec odmawiać, читáть моли́твы. *Посл.* Ani do tańca, ani do różańca, ни Бóгу свѣчá, ни чóрту кочергá.

Różany, рóзовый.

Rozbaczać, Rozbaczyć, разсмáтривать, разсмотрѣ́ть, обсуждáть, обсуди́ть, обдýмывать, обдýмать.

Rozbaczny, разсуди́тельный, обдýманный.

Rozbałamucić, развратить, испóртить; избáловать. *см.* Bałamucić.

Rozbestwiać, Rozbestwić, раздражáть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, приводи́ть, привести́ въ бѣ́шенство.

Rozbić, *см.* Rozbijać.

Rozbicie, -cia, *ср.* (okrętu), кораблекрушéніе, крушéніе.

Rozbiedz się, *см.* Rozbiegać się.

Rozbieg, -u, *м.* разсѣ́яніе. разрóзненность, || разбѣ́гъ, размáхъ, скачёкъ.

Rozbiegać się, Rozbiedz się, Rozbieżeć się, разбѣжáться; || * расходи́ться въ рáзныя стóроны, разсы́паться. Rozbiegając się, przeskoczył przez rów, разбѣжáвшись, перескочи́лъ ровъ. Koła rozbiegały się, колеса бы́стро завертѣ́лись.

Rozbierać, Rozebrać, раздѣвáть, раздѣ́ть; || разбирáть, разобрáть (*на части*); || разрѣ́зывать, разрѣ́зать (*мя́со, жи́вность*); || раздробля́ть, раздроби́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || *Анат.* разсѣкáть, разнимáть (*трупъ*); || *Хим.* разлагáть, разложи́ть; || разбирáть. анализи́ровать; || взвѣ́шивать, подрóбно разсмáтривать; || раскупáть, разбирáть. Rozebrać towary, раскупи́ть товáры. || Rozbierać między siebie, iść do działu, разверстывать (*зе́мли и т. п*). || Rozbierać się, раздѣвáться, раздѣ́ться; || разбирáться, разобрáться (*на части*), расклáдываться, разложи́ться.

Rozbieracz, -a, *м.* разбирáтель, разбóрщикъ; || * анали́стъ.

Rozbieralny, разлагáемый, разбирáемый || разбóрчивый; || аналити́ческій.

Rozbieżeć się, *см.* Rozbiegać się.

Rozbieżenie, -nia, *ср.* (drog), распýтіе, перекрёстокъ, *см.* Rozstaj, Widły.

Rozbijać, Rozbić, разбивáть, разби́ть.

Rozbiór, -oru, *м* разбóръ, анали́зъ; || раздѣ́лъ, раздѣлéніе; || *Хим.* разложéніе (*вещества*).

Rozbiorowy, аналити́ческій.

Rozbit, -a, Rozbitek, -tka, *м.* претерпѣ́вшій кораблекрушéніе.

Rozbitki, -ów, *мн.* облóмки.

Rozbity, разби́тый.

Rozbłąkać się, разойти́сь, разбрести́сь въ рáзныя стóроны.

Rozbogacać się, Rozbogacić się, разбогатѣ́ть.

Rozbój, -oju, *м.* разбóй.

Rozbojnia, -ni, *ж.* разбóйничій притóнъ.

Rozbójnictwo, -a, *ср.* разбóйничество; || граби́тельство.

Rozbójniczy, разбóйничій, разбóйническій.

Rozbójnik, -a, *м.* разбóйникъ; || граби́тель.

Rozbójstwo, *см.* **Rozbójnictwo.**

Rozboleć, разболѣ́ться.

Rozbość, Rozbadać, забодáть; || разметáть рогáми.

Rozbracić się, *см.* **Rozbratać się.**

Rozbrajać, Rozbroić, обезорýживать, обезорýжить.

Rozbraniać, Rozbronić, разнимáть, разня́ть (*сражáющихся, дерýщихся*).

Rozbrat, -u, *м.* разры́въ, разлáдъ. **Rozbrat z kim uczynić, rozbrat komu wypowiedzieć**, прервáть знакóмство, раззнакóмиться, разойти́сь съ кѣмъ.

Rozbratać się, Rozbracić się, прервáть съ кѣмъ знакóмство, дрýжбу, разсóриться.

Rozbroić, *см.* **Rozbrajać.**

Rozbujać, волновáть, возмущáть, колебáть, колыхáть. || **Rozbujać się**, волновáться, возмущáться, колебáться, колыхáться; || *забывáться, своевóльничать.

Rozburzyć, разгроми́ть, разори́ть, разруши́ть; || повали́ть, опрокинуть.

Rozchełznać, *см.* **Rozkiełznać.**

Rozchód, -odu, *м.* расхóдъ, потреблéніе, издéржка; || * трáта, *см.* **Wydatek.**

Rozchodnik, -a, *м.* *Бот.* молоди́ло, молоди́льникъ (*растéніе*).

Rozchodowy, расхóдный.

Rozchodzić (trzewiki), разноси́ть (*башмаки*). || **Rozchodzić się, Rozejść się**, расходи́ться, разойти́сь || разставáться, разстáться; || разлучáться, разлучи́ться; || *распространя́ться, распространи́ться.

Rozchodzisty, Rozchodliwy, расходя́щійся; || раски́дистый. **Deszcz rozchodliwy**, обложнóй дождь.

Rozchorować się, разболѣ́ться, разнемóчься.

Rozechwiać, Rozechwiewać, разстрóить, разстраивать (*умъ, здорóвье*), || разрýшить, разрушáть; || разшатáть, разшáтывать; || разбросáть, разбрáсывать. || **Rozechwiać się, Rozechwiewać się**, разстрóиться разстрóиваться; || разрýшиться, разрушáться, разшатáться, разшáтываться; || разбросáться, разбрáсываться.

Rozchwycić, употреби́тельнѣе **Rozchwytać, Rozchwytywać**, расхвати́ть, расхвáтывать, расхи́тить, расхищáть.

Rozchwytacz, -a, *м.* хи́щникъ, граби́тель, *см.* **Łupieżca.**

Rozciąć, *см.* **Rozcinać.**

Rozciąg, -u, *м.* объемъ, размѣ́ръ; || протяжéніе, обши́рность, продолженіе, течéніе

Rozciągać, Rozciągnąć, растя́гивать, растянýть, разстилáть, разостлáть. **Rozciągnąć płótno na łące**, растянýть полотнó на лугý; || расширя́ть, расши́рить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть. **Rozciągnąć panowanie**, распространи́ть госпóдство. **Rozciągnąć znaczenie wyrazu**, расши́рить значéніе слóва, придáть емý бóлѣе обши́рный смыслъ. || **Rozciągać się, Rozciągnąć się**, растя́гиваться, растянýться, вытя́гиваться, вы́тянуться; || расширя́ться, расши́риться, увели́чиваться, увели́читься, распространя́ться, распространи́ться; || раздавáться, разлегáться (*о звýкѣ, о гóлосѣ*); || касáться, достигáть, простирáться. **Jego potęga nie rozciąga się tak daleko**, егó могýщество такъ далекó не распростирáется; || * **Rozciągać się (nad czém, z czém)**, разсыпáться пéредъ кѣмъ въ похвалáхъ.

Rozciągłość, -ści, *ж.* простра́нство, обши́рность, объемъ, размѣ́ръ, протяжéніе; || вмѣщáемость; || расширéніе, растяжéніе, тягýчость; || растя́нутость (*въ словáхъ*).

Rozciągły, простра́нный, обши́рный; || растя́нутый.

Rozcięcie, -cia, *ср.* разсѣчéніе, разрѣ́зъ, надрѣ́зъ; || рубéцъ на лицѣ́, шрамъ.

Rozciecz, -y, *ж.* **Rozciek, -u**, *м.* óттепель, *см.* **Odwilż**; || жи́дкость, *см.* **Płyn.**

Rozcieczny, распусти́вшійся, растáявшій; || **Rozciekły**, жи́дкій, текýчій, *см.* **Płynny.**

Rozciekać się, Rozciec się, распускáться, распусти́ться, тáять, растáять, растопля́ться, расплывáться.

Rozciekły, *см.* **Rozcieczny.**

Rozcierać, Rozetrzeć, растирáть, растерéть.

Rozcięty, разсѣ́ченный, разрýбленный, разрѣ́занный.

Rozcież, *см.* **Oścież.**

Rozcinać, Rozciąć, пересѣкáть, пересѣ́чь, разсѣкáть, разсѣ́чь, разрубáть, разруби́ть, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozćwiertować, разчетвертовáть, раздѣли́ть на четы́ре чáсти, на куски́.

Rozcząć, *Стар. вм.* **Rozpocząć**, *см.* **Rozpoczynać.**

Rozczepierzać, Rozszczepierzać, Rozczepierzyć, Rozszczepierzyć, растопы́ривать, растопы́рить (*ру́ки*), распуска́ть, распусти́ть (*крылья*).

Rozczesać, Rozczesywać, разчеса́ть, разчёсывать.

Rozczłonkować, разчленя́ть; || раздробля́ть, раздѣля́ть, разъединя́ть, разлага́ть (*на ча́сти*); || *Анат.* разсѣка́ть, разнима́ть (*трупъ*).

Rozczłonkowanie, -nia, *ср.* разчлене́ніе, раздробле́ніе, раздѣле́ніе разложе́ніе (*на ча́сти*); || *Анат.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе.

Rozczochrać, взъеро́шить, растрепа́ть, всклочи́ть. || **Rozczochrać się,** взъеро́шиться, растрепа́ться.

Rozczosnąć, Rozciosnąć, Rozczochnąć, Rozczosywać, распахну́ть, раствори́ть (*две́ри*); || расколо́ть, разщепи́ть. || **Rozczosnąć się,** расколо́ться, разщепи́ться; || распахну́ться, раствори́ться. **Piekło się otworzyło i rozczosnęło wrota,** адъ раскры́лся и распахну́лъ врата́.

Rozczulać, Rozczulić, растро́гивать, растро́гать. разчу́вствовать. || **Rozczulać się,** разчу́вствоваться, приходи́ть въ умиле́ніе.

Rozczulanie, Rozczulenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе чу́вства; || умиле́ніе.

Rozczyn, -u, *м.* раствори́тель; || *Хим.* раствори́тельное сре́дство, растворитель.

Rozczyna, -y, *ж.* закваска; || опара.

Rozczyniać, Rozczynić, разводи́ть, растворя́ть; || ме́сить (*тѣсто*).

Rozczytać, Rozczytywać, разсмотре́ть, разсма́тривать, разобра́ть. разбира́ть (*кни́гу*), *см.* **Rozważać.** || **Rozczytać się,** зачита́ться. зачи́тываться.

Rozdarcie, -cia, *ср.* дыра́; || разры́въ.

Rozdarować, раздари́ть.

Rozdąsać, разсерди́ть, разгнѣви́ть, раздражи́ть; || **Rozdąsać się,** наду́ться, наду́ть гу́бы. разсердиться.

Rozdatny, ще́дрый.

Rozdawać, Rozdać, раздава́ть, разда́ть.

Rozdawanie, -nia, *ср.* разда́ча.

Rozdawca, -y, *м.* раздава́тель.

Rozdawnictwo, -a, *ср.* разда́ча, раскла́дка, надѣле́ніе.

Rozdawniczy, занима́ющійся разда́чею, распредѣли́тельный.

Rozdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, раздутость.

Rozdeptać, Rozdeptywać, растопта́ть, растапты́вать.

Rozdęty, раздутый, вспу́ченный; || распу́хшій.

Rozdłubać, расковыря́ть, расколупа́ть.

Rozdmuchać, Rozdmuchnąć, Rozdmuchywać, раздуть, раздува́ть.

Rozdmuchacz, -a, *м.* раздува́льщикъ.

Rozdół, -ołu, *м.* овра́гъ.

Rozdrabiać, Rozdrobić, раздроби́ть, раздро́бить; || разбра́сывать. разбро́сить; || * расточа́ть, расточи́ть, промо́тывать, промотать.

Rozdrapać, Rozdrapywać, разцара́пать, разцара́пывать; || разковыря́ть, разковы́ривать.

Rozdrapieżyć, разгра́бить, расхи́тить.

Rozdrażniać, Rozdrażnić, раздража́ть, раздражи́ть, возбужда́ть. возбуди́ть; || серди́ть, разсерди́ть. || **Rozdrażniać się,** раздража́ться. разсердиться.

Rozdrażnienie, -nia, *ср.* раздраже́ніе, возбужде́ніе.

Rozdrażny, раздражи́тельный, щекотли́вый: || *Мед.* раздража́ющій.

Rozdroga, -i, *ж.* **Rozdroże, -a,** *ср.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozdrzymać się, разоспа́ться, до́лго спать.

Rozdwajać, Rozdwoić, раздво́ивать, раздво́ить. раздѣли́ть на двѣ ча́сти; || разъедини́ть.

Rozdwojenie, -nia, *ср.* раздвое́ніе, раздѣле́ніе на́двое; || раско́лъ, разномы́сліе, ра́спря, разры́въ, разъедине́ніе.

Rozdymać, Rozdąć, разду́ть, раздува́ть.

Rożdże, -a, *ср. Собир.* мя́кія су́чья, пру́тья хво́ростъ, сушь.

Rozdział, -u, *м.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе, дѣле́жъ, раздѣлъ; || разли́чіе, разница, ра́зность; || глава́ (*кни́ги*), статья́, отдѣлъ.

Rozdziawiać, Rozdziawić, разѣва́ть, разѣ́вать.

Rozdziczeć, одича́ть.

Rozdzielać, Rozdzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разлуча́ть, разводи́ть; || * производи́ть, посѣля́ть несогла́сіе, вражду́, ссо́рить. || **Rozdzielać się,** раздѣля́ться; || **Rozdzielać się z kim,** разлуча́ться, разста́ваться. || **Rozdzielić się majątkiem,** раздѣли́ть ме́жду собо́ю имѣніе.

Rozdzielanie. Rozdzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе; || разлуче́ніе; || дѣле́жъ, раздѣлъ (*имѣнія*); || распредѣле́ніе, размѣще́ніе, раскладка (*денежныхъ суммъ*): || разла́дъ, разры́въ, несогла́сіе.

Rozdzielnik, -a, *м. Арио.* дѣли́тель; || разлучи́тель; || знакъ дѣле́нія.

Rozdzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Rozdzielny, дѣли́мый, отдѣли́мый; || раздѣльный.

Rozdzierać, Rozedrzeć, раздира́ть, разодра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. **Rozedrzeć suknię,** разодра́ть пла́тье. * **Rozdzierać uszy,** драть у́ши (*плохи́мъ пѣ́ніемъ, му́зыкою*). **Rozdzierać serce,** терза́ть, растерза́ть се́рдце. **Rozdzierać gardło,** драть го́рло, крича́ть во всё го́рло. **Rozdzierać gębę, paszczę,** разѣва́ть глотку, пасть. || **Rozdzierać się,** раздира́ться, разрыва́ться. * **Rozedrzeć się,** разорва́ться. **Nie mogę się rozedrzeć na wszystkie strony,** не могу́ разорва́ться на всѣ сто́роны, поспѣть и туда́ и сюда́.

Rozdziergać, Rozdzierzgać, Rozdzierg-nąć, Rozdzierzgnąć, развáзывать развязáть (*узел*), распýтывать, распýтать, распускáть, распустúть; || разрывáть, разорвáть; || раздергивать, раздéргать.

Rozdziew, Rozziew, -u, *м.* зéвъ, пасть (*тигра, льва*).

Rozdziewać, Rozdziać, раздéвать, раздéть. || **Rozdziewać się,** раздéваться.

Rozdziewiać, *см.* **Rozoziawiać.**

Rozdziwować się, Rozdziwić się, изумлáть изумúться, приходúть, придти въ изумлéніе.

Rozdzwonić się, раззвонúться, трезвóнить.

Rozebrać, *см.* **Rozbierać.**

Rozednić, освѣтúть, озарúть.

Rozedrzeć, *см.* **Rozdzierać.**

Rozegnać, *см.* **Rozganiać.**

Rozegrywać, Rozgrywać, Rozegrać, Rozgrać, разыгрывать, разыгрáть. || **Rozegrywać się,** разыгрываться.

Rozegrzać, *см.* **Rozgrzewać.**

Rozegzić się, разрѣзвúться, расшалúться.

Rozejm, -u, *м.* перемúріе.

Rozejmca, -y, *м.* примирúтель, посрéдникъ.

Rozejmować, Rozjąć, дѣлúть, раздѣлúть; || * разорвáть (*дружбу*); || соглашáть что между собóю, примирять, примирúть, улáживать, улáдить (*спóръ*), свестú на мировýю, на мировýю сдѣлку.

Rozejmowy, перемúрный, относящійся къ перемúрію.

Rozejść się, *см.* **Rozchodzić się.**

Rożek, -żka, *м.* (*Умен. см.* **Róg**). рожóкъ (*животнаго*); || *Муз.* рожóкъ; || рожóкъ (*для табаку*); || порохóвóй рогъ. || *Бот.* слáдкій рожóкъ (*плодъ*).

Rozekrzyć się, разростáться, разрастúсь.

Rozemknąć, *см.* **Rozmykać.**

Rożen, -żna, *м.* вéртелъ. **Pieczeń z rożna,** мáсо, изжáренное на вéртелѣ; || *Стар.* колъ, рожóнъ; || указáтельный пáлецъ, шишъ; || *Астрон.* Оріóнъ (*созвѣздіе*). || *Стар.* знакъ заподóарѣннаго мѣста въ книгѣ.

Rożen, *см.* **Różny.**

Rozeprzeć, *см.* **Rozpierać.**

Rozerwać, *см.* **Rozrywać.**

Rozerwanie, -nia, *ср.* разрывъ, перерывъ, раздрáніе, раздиранíе; || раздóръ, рáспря, раскóлъ; || **Rozerwanie (umysłu),** разсѣянность, невнимáтельность.

Rozerwanina, -y, *ж.* разрывъ, несогláсіе.

Rozerwisko, -a, *ср.* отвéрстіе; || перерывъ.

Rozerznąć, *см.* **Rozrzynać.**

Rozerznięty, разрѣзанный.

Rozeschły, разсóхшійся.

Rozeschnąć się, *см.* **Rozsychać się.**

Rozesklić się, Rozeszklić się, обратúться въ стекло́, сдѣлаться блестя́щимъ какъ стекло́.

Rozesłać, *см.* **Rozścielać, Rozsyłać.**

Rozesłaniec, -ńca, *м.* вѣстникъ, послáнецъ.

Rozespany, заспáвшійся.

Rozeznanie, -nia, *ср.* разузнáніе; || разумѣніе, пониманíе; || разсмотрѣніе.

Rozeznany, отличенный, явственный, разсудúтельный, разбóрчивый, понятливый.

Rozeznawać, Rozeznać, узнавáть, узнáть, отличáть, отличúть.

Rozeznawacz, -a, Rozeznawca, -y, *м.* цѣнúтель (*чего*), знатóкъ (*въ чёмъ*).

Rozeznawanie, -nia, *ср.* познаваніе, разузнаваніе.

Rozeżwać, *см.* **Rozżuwać.**

Rozflerzać, Rozflarzać, Rozflarzyć, Rozflażyć, *Стар.* расточáть, расточúть, мотáть, ромотáть.

Rózga, -i, *ж.* вѣтвь, вѣтка, *см.* **Rószczka**; || прутъ, прýтикъ, хлыстъ *см.* **Pręt, Pręcik**; **Rózgi do bicia,** рóзги, лóзы. *Посл.* **Biegać przez rózgi,** пройтú сквозь строй.

Rozgadywać, Rozgadać, разглашáть, разгласúть, давáть огласку, дѣлать глáснымъ. || **Rozgadywać się, Rozgadać się,** разговорúться, разболтáться, пустословить.

Rozgałęzić się, развѣтвлúться, раздѣлúться на отрасли.

Rozgałęzienie, -nia, *ср.* развѣтвлéніе; || *дальнѣйшія подрóбности (изложéнія какого-либо дѣла).*

Rozganiać, Rozgonić (употребúтельнѣе **Rozegnać**), разгонúть, разогнáть, разсѣвáть, разсѣять, разбрасывать, разбрóсить.

Rozgardjas, -u, *м.* шýмное нúршество, попóйка кутéжъ; || распýтство, безчúнство.

Rozgarniać, Rozgarnąć, разгребáть, разгрестú, раздвигáть, раздвúнуть, отводúть отвестú, отклонúть, отклонúть, отстранúть, отстранúть, разсыпáть, разсыпать, разбрáсывать, разбрóсить.

Rozgarnięcie, -cia, Rozgarnienie, -nia, *ср.* разгребáніе, раздвиганíе; || * расположéніе, расторóпность, разбóрчивость, проницáтельность, смышлéность.

Rozgarniony, раздвúнутый, разбрóсанный, разметанный, раздѣлённый; || * расторóпный, смышлéный, понятливый, развúтый, проницáтельный. **Umysł rozgarniony,** развúтый умъ.

Rozgatunkować, разсортировáть, раздѣлúть, распредѣлúть по сортáмъ, по родáмъ, *см.* **Gatunkować.**

Rozgatunkowanie, -nia, *ср* раздѣлéніе, распредѣлéніе по сортáмъ по родáмъ; || классификáція, *см.* **Gatunkowanie.**

Rozgdakać, разболтáть, развезвóнить, разгласúть. || **Rozgdakać się,** раскудáхтаться (*о курицѣ*); || *раскричáться.

Rozginać, Rozgiąć, разгибáть, разогнýть, отгибáть, отогнýть.

Rozgłaszać, Rozgłosić, разглашáть, разгласúть, распространя́ть, распространúть слýхи.

Rozgłos, -u, *м.* отголóсокъ, отражéніе звýка; || *раскáтъ грóма; || слухъ, молвá, огласка; || шумъ, смýты.

Rozgłosiciel, -a, *м.* глашáтай; || вѣстовщúкъ, перенóщикъ вѣстéй.

Rozgłosicielka, -i, *ж.* вѣстовщúца, перенóщица вѣстéй.

Rozgłośny, грóмкій, звýчный; || слáвный, знамени́тый, общеизвѣстный.

Rozgniatać, Rozgnieść, раздáвливать, раздавúть, задáвливать, задавúть, затáптывать, затоптáть; || валя́ть, мéсить (*тѣсто*).

Rozgniewać, прогнѣвúть, разсердúть, раздражúть. || **Rozgniewać się**, прогнѣвáться, разгнѣвáться, разсердúться, раздражúться.

Rozgnoić, Rozgnoiwać, гнои́ть, сгнои́ть, производúть гнóеніе. || **Rozgnoić się, Rozgnoiwać się**, нагнои́ться, нагнáиваться.

Rozgon, -u, *м.* разгонáніе, разсѣяніе; || разгóнъ, разгóнка.

Rozgonić, *см.* **Rozganiać**.

Rozgorywać się, Rozgorzać się, Rozgorzeć się, Rozgorzeć, разгорáться, разгорéться, воспламени́ться, воспламени́ться; || *разгоря́чаться, разгорячúться.

Rozgorzały, воспламенённый, разгорéвшійся; || *разгорячúвшійся.

Rozgorzenie, -nia, *ср.* разгорéніе, разгáръ; || *разгоряченіе.

Rozgospodarować się, расположúться у кого какъ въ собственномъ дóмѣ.

Rozgoszczać, Rozgościć, принимáть кого́ у себя́ радýшно, безъ церемóній. || **Rozgoszczać się, Rozgościć się**, располагáться, расположúться у кого, какъ въ собственномъ дóмѣ, хозя́йничать.

Rozgotować, Rozgotowywać, разварúть, развáривать.

Rózgowy, рóзговый, относя́щійся къ рóзгѣ.

Rozgrabić, разгрáбить, расхúтить, разорúть опустошúть; || разгрáбить, растряхнýть грáблями.

Rozgradzać, Rozgrodzić, разгорáживать, разгородúть, разбирáть перегорóдку, || отгорáживать, отгородúть.

Rozgramiać, Rozgromić, громúть, разгромúть, поражáть, поразúть.

Rozgraniczać, Rozgraniczyć, разграни́чивать, разграни́чить, размежёвывать, размежевáть.

Rozgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, размежевáніе.

Rozgrom, -u, *м.* разгрóмъ, пораженіе.

Rozgromieniec, -ńca, *м.* бѣглецъ (*съ поля́ битвы*).

Rozgryzać, Rozgryźć, разгрызáть, разгры́ть.

Rozgrzać, *см.* **Rozgrzewać**.

Rozgrzanie, -nia, *ср.* согрѣвáніе, нагрѣвáніе; || *Мед.* разгорячéніе, жаръ.

Rozgrzany, rozgrzany, согрѣ́тый, нагрѣ́тый; || разгорячённый.

Rozgrzebywać, Rozgrzebać, Rozgrześć, раскáпывать, раскопáть, разгребáть, разгрести, разрывáть, разры́ть.

Rozgrzeszać, Rozgrzeszyć, разрѣшáть отъ грѣхóвъ, отпускáть согрѣшéнія.

Rozgrzeszanie, Rozgrzeszenie, -nia, *ср.* разрѣшéніе отъ грѣховъ; || *оправдáніе.

Rozgrzewać, Rozgrzać, разогрѣвáть, разогрéть, подогрѣвáть, подогрéть, отогрѣвáть, отогрéть.

Rozgrzewanie, Rozgrzanie, -nia, *ср.* подогрѣвáніе, согрѣвáніе, нагрѣвáніе, отогрѣвáніе.

Rozgurtować, отвязáть подпрýгу (*у лóшади*), отвязáть, развязáть ремни́.

Rozhardzieć, сдѣлаться высокомéрнымъ, надмéннымъ, занóсчивымъ, деркимъ, нáглымъ.

Rozhuk, -u, *м.* раскáтъ, гулъ (*грóма*).

Rozhukać, разъярúть, привести въ я́рость, сдѣлать свирѣпымъ (*о животныхъ*). **Rozhukać się**, разсвирѣпѣть.

Rozhulać się, разгуля́ться, развеселúться.

Rozhultaić, развратúть. || **Rozhultaić się**, развратúться, пустúться въ развáтъ, сдѣлаться распýтнымъ.

Rozigrać, заставúть рѣзвиться (*дитя́*). || **Rozigrać się**, разыгрáться, расшали́ться, разрѣзвúться.

Roziskrzyć, раздýть и́скры. **Roziskrzyć się**, сверкáть и́скрами, и́скриться.

Rozjadać, Rozjeść, разъѣдáть, разъѣсть. || **Rozjadać się, Rozjeść się**, разъѣдáться, разъѣ́сться; || * раздражáться, приходúть въ я́рость, ожесточáться.

Rozjadły, раздраженный, ожесточённый.

Rozjaśniać, Rozjaśnić, проясня́ть, проясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть, выясня́ть, выяснúть. || **Rozjaśniać się, Rozjaśnieć**, разъясня́ться, разъясни́ться, проясня́ться, проясни́ться.

Rozjątrzyć, раздражúть, уязвúть, разгнѣвúть; || развередúть (*рану*), производúть я́звину.

Rozjazd, -u, *м.* разъѣ́здъ, отъѣ́здъ; || *Воен.* разъѣ́здъ, кóнный отря́дъ; || тенетá, сѣть для ло́вли куропатокъ.

Rozjechać, *см.* **Rozjeżdżać**.

Rozjechały, разъѣхавшійся, разсѣ́вшійся въ рáзныя стóроны.

Rozjęcie, -cia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ; || прекращéніе спóра, примирéніе.

Rozjędrniać, Rozjędrzniec, Rozjędrnić, Rozjątrznić, *Стар.* укрѣпля́ть, освѣжáть сúлы, возбуждáть бóдрость.

Rozjem, -u, *м.* перемиріе; || примирéніе, *см.* **Rozejm**.

Rozjemca, -y, *м.* посре́дникъ, третей-скій судья́, примири́тель.

Rozjemczy, Rozjemny, примири́тельный, посре́дническій; || перемі́рный, относя́щійся къ перемі́рію.

Rozjeść, Rozjeść się, *см.* Rozjadać.

Rozjeżdżać, Rozjechać, задавливать, задави́ть (*лошадьми*); переѣхать (*кого*); || **Rozjeżdzić** (drogę), изъѣздить (*доро́гу*). || **Rozjeżdżać się, Rozjeździć się**, разъѣзжа́ться, разъѣхаться (*въ разныя сто́роны*).

Rozjuczać, Rozjuczyć, развьючивать, развьючить.

Rozjurzać, Rozjurzyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть.

Rozjuszać, Rozjuszyć, разъяря́ть, разъяри́ть, остервенять, остервени́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Rozjuszyć się**, разъяри́ться, остервени́ться, ожесточи́ться.

Rozkajać się, *Стар.* раска́яться.

Rozkarbować, разгла́дить скла́дки; || нарубить, надрѣвать; || разгла́дить сборки, морщины, *см.* Karbować.

Rozkąsać, Rozkęsić, раскусывать, раскусить.

Rozkaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣніе, указъ. **Rozkaz egzekucyjny**, *Юрид.* прика́зъ о взысканіи. **Rozkazy, -ów**, *мн.* нача́льство, кома́нда. **Zostawać pod czyjemi rozkazami**, находи́ться подъ чьимъ нача́льствомъ.

Rozkazanie, -nia, *ср.* приказа́ніе.

Rozkaźca, -y, *м.* повели́тель.

Rozkazujący, повели́тельный. *Грам.* **Tryb rozkazujący**, повели́тельное наклоне́ніе.

Rozkazywać, Rozkazować, Rozkazać, прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, велѣ́ть, повелѣть. **Zrobiłem coś rozkazał**, я сдѣ́лалъ что ты приказа́лъ. **Kazałem mu zaczekać**, я велѣ́лъ ему́ подожда́ть.

Rozkidać, *Неум.* раскида́ть.

Rozkiełznać, разнузда́ть (*ло́шадь*).

Rozkład, -u, *м.* расположе́ніе (*до́ма, ко́мнат*), размѣще́ніе, разря́дъ, распредѣле́ніе. **Rozkład mieszkania**, расположе́ніе кварти́ры, ко́мнатъ. || Расположе́ніе, строй, поря́докъ, установка. || **Раскла́дка**, расчисле́ніе, распредѣле́ніе. || *Хим.* разложе́ніе (*вещества*).

Rozkładać, Rozłożyć, разкла́дывать, разложи́ть, развертывать, развернуть, растила́ть, разостла́ть, выставля́ть, выставить, располага́ть, расположи́ть: || распредѣля́ть, распредѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, расчисля́ть, расчи́слить. **Rozkładać chustkę**, растила́ть плато́къ. **Rozłożyć książki na stole**, разложи́ть кни́ги на столѣ. **Rozłożyć wojsko po wsiach**, размѣсти́ть во́йско по деревня́мъ. || **Rozłożyć się**, расположи́ться, растяну́ться (*на дива́нѣ*); основа́ться, посели́ться (*въ дере́внѣ*). **водвори́ться.**

Rozkładacz, -a, *м.* **учреди́тель, распоряди́тель.**

Rozkładany, разло́женный, располо́женный, распредѣленный. **Rozkładany na raty**, разсро́ченный.

Rozkładny, разложимый.

Rozklejać, Rozkleić, разкле́ивать, разклеить.

Rozklektać, Rozklekotać, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одури́ть, кружить вскружи́ть (го́лову). || **Rozklektać się. Rozklekotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozklepać, Rozklepywać, разби́ть, разбива́ть (*мо́лотомъ*), расковать, расковывать, расклепа́ть, расклёпывать; || расплю́щить, расплюснуть, расплю́щивать. || **Rozklepać się**, разнашиваться (*о обуви*).

Rozkłóć, проколо́ть.

Rozkłócić, разболта́ть, смѣша́ть жи́дкость.

Rozkochać, возбуди́ть въ комъ любо́вь, внуши́ть кому́ любо́вь. || **Rozkochać się (w kim)**, стра́стно влюби́ться (*въ кого*), *см.* **Kochać się, Zakochać się.**

Rozkochany, стра́стно влюблённый.

Rozkoczować się, стоя́ть на бива́кахъ, располага́ться бива́ками, расположи́ться ла́герем; || кочева́ть.

Rozkokoszyć się, нахо́хлиться, распуши́ться, надува́ться, надмева́ться, напыша́ться (*го́рдостію*).

Rozkołatać, расколоти́ть, разби́ть. || **Rozkołatać się**, расколоти́ться разби́ться.

Rozkolonizować, разсели́ть.

Rozkolonizowanie, -nia, *ср.* разселе́ніе.

Rozkolonizowany, разселённый, раздѣленный на коло́ніи, на усадьбы.

Rozkołysać, раскача́ть; || разколыха́ть, || расшата́ть. **Rozkołysać kolebkę**, раскача́ть колыбе́ль. ***Rozkołysać wyobraźnię**, дать во́лю своему́ воображе́нію, заноси́ться воображе́ніемъ, предава́ться мечта́ніямъ.

Rozkomosić, дать во́лю, попуска́ть, послабля́ть, разнузда́ть. || **Rozkomosić się**, безпу́тствовать, во́льничать, поступа́ть самово́льно, де́рзко, на́гло.

Rozkopywać, Rozkopać, раскапывать, раскопать, рыть, прорыть, срыть.

Rozkorzeniać, вкорени́ть, впери́ть, распространи́ть, *см.* **Rozkrzewiać, Szerzyć.** || **Rozkorzeniać się**, вкорени́ться, распространи́ться; || пускать ко́рни.

Rozkosz, -y, *ж.* наслажде́ніе, удово́льствіе, прихоть, ро́скошь; || утѣха, утѣше́ніе, отра́да, ра́дость, не е́ліе; || прія́тность. **Co za rozkosz!** что за наслажде́ніе! **Wielka rozkosz czynić dobrze**, дѣлать добро́ есть велико́е удово́льствіе. **Rozkosz w czem znajdować**, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе. **Być rozkoszą dla kogo** или **czyją rozkoszą**, достава́лять кому́ удово́льствіе, ра́довать кого. **Zatopić się w rozkoszach**, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ.

Rozkoszliwy, прихотли́вый, сластолюби́вый, сладострастный, любострастный, *см.* **Lubieżny, Rozkoszny.**

Rozkosznica, -y, Rozkoszniczka, -i, *ж.* роско́шница, прихотли́вая, сластолюби́вая же́нщина, прихотни́ца; || расточи́тельница.

Rozkoszniczy, *см.* **Rozkoszliwy.**

Rozkosznie, прія́тно, услади́тельно, восхити́тельно.

Rozkosznik, -a, Rozkoszniś, -sia, *м.* сластолю́бецъ, прихотни́къ; || расточи́тель.

Rozkoszny, прія́тный, услади́тельный, восхити́тельный, прелестный; || прихотли́вый, роско́шный; || сластолюби́вый, сладострастный. **Rozkoszna muzyka**, восхити́тельная му́зыка. **Rozkoszna chwila**, прія́тная мину́та. **Rozkoszny humor**, прія́тное настрое́ніе ду́ха.

Rozkoszować (sobie), наслажда́ться, вести́ весёлую жи́знь, весели́ться, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ, роско́шничать. **Rozkoszować się (w czém)**, наслажда́ться чѣмъ, вкуша́ть наслажде́ніе, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе.

Rozkoszowanie, -nia, *ср.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Rozkosztować (co), про́бовать, испро́бовать. || **Rozkosztować się (w czém)**, вкуша́ть съ наслажде́ніемъ (*что́*), находи́ть прія́тный вкусъ (*въ чёмъ*), войти́ во вку́съ (*чего́*).

Rozkować, Rozkuć, раско́вывать, расковать (*ло́шадь*); || расплю́щивать (*желѣзную ши́ну*).

Różkowaty, рогови́дный.

Rozkraczać, Rozkraczyć (nogi), раскаря́чивать, раскаря́чить, раздви́нуть, разста́вить но́ги врозь. || **Rozkraczać się**, раскаря́читься.

Rozkradać, Rozkraść, раскра́дывать, раскра́сть, расхища́ть, расхи́тить.

Rozkrawać, Rozkrajać, разрѣзывать, разрѣзать.

Rozkręcać, Rozkręcić, раскру́чивать, раскрути́ть, расплета́ть, расплести́, раскру́чивать, раскучи́ть.

Rozkruszać, Rozkruszyć, крошить, раскроши́ть; || раздробля́ть, раздроби́ть, толо́чь, растолочь.

Rozkrwawiać, Rozkrwawić, окровоня́ть, окрова́вить, изра́нить до́ крови. || **Rozkrwawiać się, Rozkrwawić się**, разби́ться до́ крови, окрова́виться.

Rozkryć, Rozkrywać, раскры́ть, раскрывать.

Rozkrzewiać, Rozkrzewić, разводи́ть, развести́ (*о растеніяхъ*), размножа́ть, распложа́ть; || распространя́ть, воспроизводи́ть, возражда́ть.

Rozkrzyżować, (ręce), распростира́ть ру́ки. || **Rozkrzyżować się**, лежать на земле́ съ распростёртыми рука́ми.

Rozkuć, *см.* **Rozkować.**

Rozkudłać, растрепа́ть, взъеро́шить (*волосы*).

Rozkulbaczyć, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Rozkup, -u, *м.* раскупка, раскупа́ніе.

Rozkupować, Rozkupywać, Rozkupić, раскупа́ть, раскупи́ть.

Rozkupowanie, Rozkupywanie, Rozkupienie, -nia, *ср. см.* **Rozkup.**

Rozkurczać, Rozkurczyć, разгиба́ть, разогну́ть. || **Rozkurczać się, Rozkurczyć się**, разгиба́ться, разогну́ться, растя́гиваться, растяну́ться, выпря́мливаться, выпрями́ться.

Rozkurzyć się (prochem), обрати́ться въ прахъ.

Rozkwiecać, Rozkwiecić, убира́ть, убра́ть цвѣта́ми. || **Rozkwiecać się, Rozkwiecić się**, разцвѣта́ть, покрыва́ться цвѣта́ми.

Rozkwilać, Rozkwilić, растро́гивать, растро́гать, разжа́лобить. || **Rozkwilać się, Rozkwilić się**, растро́гаться, разчу́вствоваться, разжа́лобиться, прослези́ться.

Rozkwitać, Rozkwitnąć, Rozkwitać się, разцвѣта́ть, разцвѣсть, распуска́ться (*о цвѣта́хъ*).

Rozkwokać się, раскудахтаться.

Rozlać, *см.* **Rozlewać.**

Rozłączać, Rozłączyć, разлуча́ть, разлучи́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разнима́ть, разня́ть, разводи́ть развести́; || расторга́ть, расторгну́ть (*бракъ*). || **Rozłączać się, Rozłączyć się**, разста́ваться, разста́ться, разлуча́ться, разлучи́ться, расходи́ться, разойти́сь.

Rozłączenie, -nia, *ср.* разлуче́ніе, разлу́ка. *Юрид.* **Rozłączenie co do osób**, прекраще́ніе сожи́тельства (*между супру́гами*). **Rozłączenie co do stołu i łoża**, разлуче́ніе супру́говъ) отъ стола́ и ло́жа.

Rozłączka, -i, *ж.* разлу́ка, разлуче́ніе.

Rozłącznik, -a, *м. Грам.* **единя́тная**, тире́, *см.* **Łącznik.**

Rozłączny, отдѣли́мый, **разводи́мый**; || *Грам.* раздѣли́тельный; **отвлечённый**, у́мственный.

Rozłączyciel, -a, *м.* разлу́чникъ.

Rozładować, Rozładowywać, вы́грузить, выгружа́ть, выгру́живать.

Rozładowywanie, -nia, *ср.* **вы́грузка**, выгру́живаніе.

Rozłaknić, *см.* **Rozłakomić.**

Rozłakomić, Rozłakomić się, разла́комить. || разла́комиться.

Rozłamać, Rozłamywać, разломи́ть, разла́мывать.

Rozlatać się, Rozlatywać się, безпрестанно лета́ть, порха́ть; || * бѣгать, суети́ться.

Rozlatywać się, Rozlecieć się, разлета́ться разлете́ться (*о птицахъ*); || *разбива́ться, разби́ться въ дре́безги.

Rozłazić się, Rozleźć się, разползаться.

Rozłażą się raki, ра́ки располза́ются; || распо́лзоваться разползтись, разлѣзаться отъ вѣтхости. **Koszula się rozłazi**, рубаха располза́ется.

Rozłazisty, непло́тный, ре́дкій.

Rozłazłość, -ści, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, вя́лость.

Rozłazły, ме́дленный, неповоро́тливый, вя́лый.

Rozlecieć się, *см.* **Rozlatywać się.**

Rozlegać się, Rozledz się, раздава́ться, разда́ться, отзыва́ться, отозва́ться, огла́шать, огласи́ть; || греме́ть, загреме́ть, прогреме́ть; || расходи́ться, разойти́сь, распространя́ться, распространи́ться, **Okrzyki rozległy się w powietrzu**, въ во́здухѣ разда́лись, послы́шались восклица́нія. **Sława jego rozległa się po całym świecie**, сла́ва его́ распространи́лась по всему́ свѣту. **Wieść rozległa się po mieście**, слухъ разошёлся, разнёсся въ го́родѣ. **Grzmot się rozległ**, прогреме́лъ, разда́лся громъ.

Rozleganie się, -nia się, *ср.* отго́лосокъ, раздава́ніе зву́ка, го́лоса, гулъ.

Rozległość, -ści, *ж.* протяже́ніе; || простра́нство; || обши́рно ть. велйкость.

Rozległy, простра́нный, обши́рный; || просто́рный.

Rozlenić się, разлѣни́ться.

Rozlew, -u, *м.* разли́въ разли́тіе, наводне́ніе, водополье, *см.* **Wylew**; || проли́тіе, разли́тіе. **Rozlew krwi**, кровопроли́тіе.

Rozlewać, Rozlać, разлива́ть, разли́ть, пролива́ть, проли́ть. || **Rozlewać się, ozlać się**, разлива́ться, разли́ться, проливаться, проли́ться.

Rozlewca, -y, *м.* **(krwi)**, проливающій кровь.

Rozlewny, жи́дкій, теку́чій; || разлива́ющійся.

Rozleżały, излёжи́вшійся, изба́лованный, опусти́вшійся.

Rozleżć się, *см.* **Rozłazić się.**

Rozleżeć się, залежа́ться, до́лго проле́жать; || * излёжи́ться, изба́ловаться, опусти́ться.

Rozliczać, Rozliczyć, расчисля́ть, расчи́слить равсчи́тывать, разсчита́ть.

Rozliczenie, -nia, *ср.* расчисле́ніе.

Rozliczność, -ści, *ж.* разли́чіе, разнообра́зіе, ра́вность; || разновидность.

Rozliczny, разли́чный, разнообра́зный, ра́зный; || разновидный.

Rozlitować się, сжа́литься, разжа́лобиться.

Rozłóg, -ogu, *м.* простра́нство, протяже́ніе, *см.* **Obszar, Przestrzeń**; || паръ, па́шня, ни́ва, по́ле; || *Бот.* розло́гъ, пу́почная трава́ (*растеніе*).

Rozłogowy, *Бот.* побѣгоно́сный.

Rozlokowanie, -nia, *ср.* размѣще́ніе.

Rozłom, -u, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ, оско́локъ.

Rozłomek, -mku, *м. Умен.* отло́мочекъ, обло́мочекъ, оско́лочекъ.

Rozłomny, ло́мкій, хру́пкій

Rozlot, -u, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Rozłożenie, -nia, *ср.* раскла́дка, разложе́ніе, распредѣле́ніе. **Rozłożenie na raty**, разсро́чка.

Rozłożyć, *см.* **Rozkładać.**

Rozłożystość, -ści, *ж.* раски́дистость (*вѣтвей, дерева*); || обши́рность, объёмъ.

Rozłożysty, раскидистый; || обши́рный, объёмистый.

Rozludniać, Rozludnić, заселя́ть, засели́ть, умножа́ть народонаселе́ніе, *см.* **Zaludniać.**

Rozłup, -u, *м.* грабежъ; || *Бот.* каменоло́мка каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Rozłupać, Rozłupić, Rozłupywać, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разлу́пливать, лущи́ть (*дерево*), разгрыза́ть (*орѣхи*); || *Стар.* грабить.

Rozłupanie, Rozłupywanie, -nia, *ср.* раска́лываніе (*дровъ*).

Rozmachać, расшата́ть, || размаха́ть, раскача́ть. || **Rozmachać się**, размахну́ться, замахну́ться; || * пусти́ться во всю́ мочь.

Rozmącić, разводи́ть, разжи́жать, распуска́ть, разбавля́ть, растворя́ть; || взболта́ть (*жидкость*).

Rozmagać się, Rozmódz się, уси́ливаться, уси́литься, приходи́ть въ бо́льшую си́лу, становиться сильнѣе.

Rozmaicie, разли́чно, ра́зно, разнообра́зно.

Rozmaitość, -ści, *ж.* разнообра́зность, разнообра́зіе, разли́чіе. || **Rozmaitości literackie**, литерату́рная смѣсь.

Rozmaity, разнообра́зный, разли́чный.

Rozmakać, Rozmoknąć, размока́ть, размо́кнуть, промока́ть, промо́кнуть.

Rozmamać się, обнажи́ть, откры́ть гру́ди какъ ма́мка, какъ корми́лица.

Rozmarnować, промота́ть, расточи́ть.

Rozmarszczać, Rozmarszczyć, разглажи́вать, разгла́дить скла́дки (*платья*); || ***Rozmarszczyć czoło**, развеселиться.

Rozmaryn, -u, *м.* *Бот.* розмари́нъ (*кустъ*).

Rozmarynek, -nku, *м.* *Бот.* ди́кій розмари́нъ.

Rozmarynowy, розмари́нный.

Rozmarzać, Rozmarznąć (Rozmar-zać, Rozmar-znąć), та́ять, распуска́ться (о *льдѣ, снѣгѣ*).

Rozmarzenie, -nia, *ср.* мечта́ніе, **заду́мчивость**; || * одурѣ́ніе, опьяне́ніе.

Rozmarzyć, одури́ть, упои́ть, вскружи́ть кому́ го́лову. || **Rozmarzyć się**, гре́зить, погрузи́ться въ дремо́ту.

Rozmawiać, разговаривать, бесѣдовать; || *Стар.* **Rozmówić**, отговори́ть, переманить на свою́ сто́рону, *см.* **Odmawiać.** || **Rozmówić się**, говори́ть, перего-

ворить, поговорить. **Potrafi się rozmówić po francuzku**, онъ можетъ говорить по-французски **Rozmówić się z kim względem czego**, переговорить съ кѣмъ либо о чемъ, посовѣтоваться.

Rozmazisty, тягучій; || маслянистый.

Rozmazywać, Rozmazać, размазывать, размазать; || растягивать, растянуть.

Rozmiar, -u, *м.* измѣреніе, мѣряніе; || межеваніе, вымѣриваніе саженью; || размѣръ, величина. **Rozmiary budowli**, размѣры строенія.

Rozmiarkować, опредѣлить, разсчитать, сообразить, вникнуть, углубиться (*во что*), смекнуть, изслѣдовать (*что*).

Rozmiatać, Rozmieść, разметывать, разметать, размести, разбрасывать, разбросать, раскидывать, раскидать.

Rozmiękać, Rozmięknąć, дѣлаться мягкимъ, размякнуть, смягчаться, смягчиться.

Rozmiękczać, Rozmiękczyć, размягчать, размягчить.

Rozmierca, -y, *м.* мѣряльщикъ; || землемѣръ, межевщикъ.

Rozmierzać, Rozmierzyć, размѣривать, размѣрять, размѣрить; || размежёвывать, размежевать; || соразмѣрять (*расходъ съ приходомъ*).

Rozmieszać, размѣшать, смѣшать.

Rozmiłować się (w kim), влюбиться (*въ кого*), пристраститься (*къ кому*).

Rozmiotać, *см.* **Rozmiatać**.

Rozmnażać, Rozmnożyć, размножать, размножить, умножать, умножить. || **Rozmnażać się, Rozmnożyć się**, размножаться, размножиться, умножаться, умножиться.

Rozmnożanie, Rozmnożenie, -nia, *ср.* размноженіе, умноженіе.

Rozmnożca, -y, Rozmnożyciel, -a, *м.* распространитель, виновникъ.

Rozmoczyć, размочить.

Rozmokły, размокшій.

Rozmotać, размотать.

Rozmowa, -y, *ж.* разговоръ; || бесѣда.

Rozmówić się, *см.* **Rozmawiać się**.

Rozmównica, -y, *ж.* комната для бесѣдыванія (*въ женскихъ монастыряхъ*).

Rozmowność, -ści, *ж.* разговорчивость, словоохотность.

Rozmowny, разговорчивый, словоохотный.

Rozmroczyć, разсѣять мракъ, разогнать темноту; || развеселить. || **Rozmroczyć się**, разсвѣтать; || развеселиться.

Rozmykać, Rozemknąć, разставлять, разставить, растворять, растворить, отмыкать, отомкнуть.

Rozmysł, -u, *м.* размышленіе, разсужденіе; || обдумываніе, обсужденіе; || постановленіе, рѣшимость, рѣшительность.

Rozmyślać, размышлять, разсуждать (*о чёмъ*); || обдумывать, обсуждать (*что*). **Długo nad tém rozmyślałem**, я долго размышлялъ объ этомъ. || **Rozmyślić się**, надуматься, обдумать, рѣшиться. **Rozmyśliłem się już na to dobrze**, я уже обдумалъ, это хорошо. || Раздумать. **Z początku nie chciał, ale się potém rozmyślił**, сначала не хотѣлъ, но потомъ раздумалъ, перемѣнилъ намѣреніе.

Rozmyślanie, -nia, *ср.* размышленіе, созерцаніе.

Rozmyślność, -ści, *ж.* обдуманность, разсудительность, благоразуміе, осторожность, осмотрительность; || преднамѣренность, предумышленность.

Rozmyślny, разсудительный, благоразумный, осторожный, осмотрительный; || преднамѣренный, предумышленный.

Roznarowić, снаровить; || избаловать, испортить.

Różnić, отличать, различать; || раздѣлять, разъединять; || поселять раздоръ, ссорить; || разлучать, разводить. || **Różnić się**, отличаться, различаться, разнствовать, разниться; || не соглашаться, расходиться (*въ мнѣніяхъ*); || раздѣляться, разъединяться; || ссориться.

Różnica, -y, *ж.* различіе, разница; || *Мат.* разность.

Różniczkowy, *Мат.* дифференціальный.

Rożnie, различно, разно.

Rozniecać, Rozniecić, раздувать, зажигать, воспламенять, разводить, раскладывать (*огонь*).

Rozniemagać się, Rozniemódz się, разнемогаться, разнемочься.

Roznieść, *см.* **Roznosić**,

Różnobarwny, разноцвѣтный.

Różnoboczny, неравнобокій; || *Мат.* неравносторонній, разносторонній.

Różnodziedziczny, разномѣстный.

Różnogłośny, несогласный, несходный; || *Муз.* разногласный; || нестройный.

Różnokształtny, разнообразный; || разнородный, различный.

Różnomyślny, разномысленный.

Różnoplemienny, разноплеменный.

Różnoraki, разнородный.

Różnorodność, -ści, *ж.* разнородность.

Różnorodny, разнородный, различный.

Różnorządowy, обоюдный подданный (*двухъ государствъ*).

Roznos, Przekop, Stok, -u, *м.* *Горн.* открытый водопроводъ.

Różność, -ści, *ж.* разность, разница, различіе, несходство, *см.* **Różnica**.

Roznosić, Roznaszać, Roznieść, разносить, разнести; || разсѣвать, разсѣять, разгонять, разогнать.

Roznosiciel, -a, *м.* носильщикъ, разнощикъ. **Roznosiciel listów**, письмоносецъ. **Roznosiciel towarów**, разнощикъ товаровъ для продажи въ розницу.

Roznosicielski, разнощичій.

Roznośny, разносный.

Różnośrodkowy, *Мат.* эксцентрическій, разноцентренный.

Różnostronny, разносторо́нній, многосторо́нній.

Różnowierca, -y, *м.* иновѣ́рецъ, диссиде́нтъ.

Różnowierstwo, -a, *ср.* разли́чіе въ вѣ́рѣ; || раско́лъ, разномы́сліе.

Różnoznaczny, двусмы́сленный, тёмный.

Różny, ра́зный, разли́чный, несхо́дный, непохо́жій. **Różny od reszty ludzi**, непохо́жій на други́хъ люде́й.

Rozochocić, разохо́тить; || развесели́ть. **Rozochocić się**, разохо́титься; || развесели́ться.

Rozognić, разже́чь, воспламени́ть; || разгорячи́ть. || **Rozognić się**, загорѣ́ться, возгорѣ́ться воспламени́ться, воспали́ться, разгорячи́ться.

Rozoki, *см.* **Zyzowaty**.

Rozokość, Rozokowatość, -ści, *ж. см.* **Zyzowatość**.

Rozorać, разора́ть, распаха́ть.

Róż, Różować, Różowy, *см.* **Ruż** и т. д.

Rozpacz, -y, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность; || уны́ніе, скорбь.

Rozpaczać, отча́яваться (*въ чёмъ*), приходи́ть въ отча́яніе (*отъ чего*); || огорча́ться, унывать.

Rozpacznie, отча́янно, безнаде́жно.

Rozpaczny, Rozpaczliwy, отча́янный, безнаде́жный; || приводя́щій въ отча́яніе, въ уны́ніе, кра́йне огорчи́тельный.

Rozpaczyć się, скоро́биться (*о де́ревѣ*); покриви́ться.

Rozpad, -u, *м.* обва́лъ, паде́ніе, разруше́ніе; || разложе́ніе; || разры́въ.

Rozpadać się, Rozpaść się, Rozpaśdź się, распада́ться, распа́сться, разва́ливаться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться, разсѣда́ться, разсѣ́сться; || до́лго па́дать, не переставать па́дать (*о снѣгѣ*), идти́ (*о дождѣ*).

Rozpadlina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Rozpadlisty, Rozpadzisty, истре́сканный, получи́вшій тре́щины.

Rozpajać, Rozpoić, спа́ивать, пріуча́ть къ пья́нству.

Rozpakować, Rozpakowywać, распакова́ть, распако́вывать, разверну́ть, развёртывать, развяза́ть, развя́зывать.

Rozpalać, Rozpalić, зажига́ть, заже́чь, разводи́ть, развести́ (*огонь*); || распа́лять, разжига́ть, разгоряча́ть, разгорячи́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; раскали́ть, накали́ть. **Rozpalić do czerwoności**, накали́ть до́красна. **Tęgie napoje rozpalają**, крѣ́пкіе напи́тки разгоряча́ютъ. || **Rozpalać się, Rozpalić się**, разгора́ться, разгорѣ́ться; || воспламеня́ться, воспламени́ться, разгоряча́ться, разгорячи́ться. **Rozpalać się do kogo**, пыла́ть къ кому́ любо́вью.

Rozpalanie, Rozpalenie, -nia, *ср.* раскале́ніе, разжига́ніе, разгоряче́ніе, жаръ, горѣ́ніе; || согрѣва́ніе, нагрѣва́ніе; || воспламене́ніе.

Rozpalony, раскалённый, разгорячённый; || воспламенённый, распалённый.

Rozpamiętywać, припомина́ть; || обду́мывать, размышля́ть.

Rozpaplać, разболта́ть, разгласи́ть.

Rozpar, -u, *м.* жаръ, зной, пылъ; || уду́шливое испаре́ніе; || *Хим.* газъ.

Rozparać, Rozpróć, распа́рывать, распоро́ть.

Rozparny, жа́ркій, зно́йный, горя́чій; || воспламени́тельный, горячи́тельный.

Rozparzyć, разгорячи́ть; || распа́рить (*въ горя́чей водѣ*).

Rozpasać, *см.* **Rozpasywać**.

Rozpasanie, -nia, *ср.* распу́щенность (*нра́вовъ*), распу́тство, развра́тъ; || необу́зданность, невозде́ржность, *см.* **Wyuzdanie**.

Rozpasany, распоя́санный; || распу́тный, развра́тный; || необу́зданный, невозде́ржный.

Rozpaść, откорми́ть (*скотъ*), утучни́ть. || **Rozpaść się**, разтолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Rozpaśdź się, *см.* **Rozpadać się**.

Rozpaskudzić, изга́дить, испа́чкать, испо́ртить.

Rozpasywać, Rozpasać, распоя́сывать, распоя́сать; || * развраща́ть, развратить, испо́ртить. || **Rozpasywać się, Rozpasać się**, распоя́сываться, распоя́саться; || развраща́ться, разврати́ться.

Rozpasywanie, Rozpasanie, -nia, *ср.* распоя́сываніе.

Rozpatrywać, Rozpatrzyć, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, изслѣ́довать; || испы́тывать, испыта́ть; || разгля́дывать, разглядѣ́ть. || **Rozpatrywać się, Rozpatrzyć się**, всма́триваться, всмотрѣ́ться, разпознава́ть, распозна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать; || узнава́ть мѣ́стность; || находи́ться, найти́сь; || осма́триваться, осмотрѣ́ться.

Rozpęcznieć, разбу́хнуть, распу́читься.

Rozpęd, -u, *м.* разбѣ́гъ, разма́хъ; || поры́въ, рве́ніе, стремле́ніе.

Rozpędzać, Rozpędzić, разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить. || **Rozpędzać się, Rozpędzić się**, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpękać się, Rozpęknąć się, ло́паться, ло́пнуть, тре́скаться, тре́снуть, разрыва́ться, разорва́ться.

Rozpełzać się, Rozpełznąć się, Rozpełznąć, располза́ться, расползти́сь.

Rozpętać, снима́ть пу́ты (*съ ногъ ло́шади*).

Rozpiąć, Rozpiąć się, *см.* **Rozpinać**.

Rozpić się, Rozpijać się, спи́ться, спива́ться, вдава́ться въ пья́нство.

Rozpieczętować, Rozpieczętowywać, распечатать, распеча́тывать.

Rozpierać, Rozeprzeć, распира́ть, распере́ть, раздвига́ть, раздви́нуть, разставля́ть, разста́вить; || раздува́ть, разду́ть (*желу́док*). распу́чить. || **Rozpierać się (z kim),** препира́ться, боро́ться.

Rozpierzchać się, Rozpierzchnąć się, разсыва́ться, разъсыпа́ться, разсыпа́ться, разсыпаться.разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpieszczać, Rozpieścić, ба́ловать, избало́вать, изнѣжа́ть, изнѣжить.

Rozpieszczony, избало́ванный, изнѣ́женный, разнѣженный.

Rozpięty, распя́ленный, раста́нутый; || разстёгнутый.

Rozpijać się, *см.* **Rozpić się.**

Rozpiłować, распили́ть.

Rozpiłow nie, -nia, *ср.* распи́лка.

Rozpinać, Rozpiąć, разбива́ть, разби́ть, раски́дывать, раски́нуть (*палатку*); || вытя́гивать, вытянуть сукно́ (*на рамахъ*); || распуска́ть (*паруса*); || распина́ть (*на крестѣ*); || распя́ливать, распя́лить; || разстёгивать, разстегну́ть (*платье*). **Rozpinać się, Rozpiąć się,** разстёгиваться, разстегну́ться.

Rozpisać, Rozpisać się, *см.* **Rozpisywać.**

Rozpis, -u, *м.* пи́сьменный проте́стъ. заявле́ніе посогласія, внесе́ніе осо́баго мнѣнія.

Rozpisywać, Rozpisać, писа́ть, написа́ть. || **Rozpisywać się, Rozpisać się,** расписываться. расписа́ться.

Rozpładzać, Rozpłodzić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть. размно́жить.

Rozpłakać się, распла́каться.

Rozplantować, распланирова́ть; || **rozsadzić** (*растенія*).

Rozpłaszczyć, расплю́щить, расплю́снуть, (*см.* **Spłaszczyć**); || размозжи́ть.

Rozpłata, -y, *ж.* распла́та.

Rozplatać, Rozpleść, расплета́ть, расплести.

Rozplątać, распу́тать.

Rozpłatać, распласта́ть (*рыбу*).

Rozplemić, Rozplemienić, расплоди́ть, распложа́ть, развести́; разводи́ть, размно́жить, размножа́ть.

Rozpleść, *см.* **Rozplatać.**

Rozpłód, -odu, *м.* распложе́ніе, размноже́ніе, разведе́ніе; || приплóдъ, прибы́ль.

Rozpłodek, -dku, *м.* вы́сѣдъ (*о птицахъ*).

Rozpłoszyć, разогна́ть, спугну́ть, разсѣ́ять.

Rozpływać się, Rozpłynąć się, расплыва́ться расплыться, распуска́ться, распусти́ться, || растопля́ться, растопи́ться, расплавля́ться, расплави́ться. || ***Rozpływać się we łzach,** проливать слёзы. **Rozpływać się z radości,** быть внѣ себя́ отъ ра́дости.

Rozpoczęcie, -cia, *ср.* нача́ло.

Rozpoczynać, Rozpocząć, начина́ть, нача́ть.

Rozpogadzać, Rozpogodzić, дѣлать я́сным. || **Rozpogadzać się, Rozpogodzić się,** проясниваться, проясниться, разгу́ливаться. разгуля́ться (*о погодѣ*).

Rozpoić, *см.* **Rozpajać.**

Rozpołowić, раздѣли́ть пополам. .

Rozpominać, Rozpomnić, припомина́ть, приводи́ть на па́мять, припо́мнить.

Rozponka, -i, *ж. Бот.* ре́пчатый колоко́льчикъ (*растѣніе*).

Rozpór, -oru, *Умен.* **Rozporek, -rka,** *м.* **Rozporka, -i,** *ж.* распо́рка, разрѣзъ (*на матеріи*); || распря, споръ; || *Горн.* коро́ткій брусъ, тетива́.

Rozporządzać, Rozporządzić, располага́ть, расположи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, распоряжа́ться, распоряди́ться.

Rozporządzenie, -nia, *ср.* распоряже́ніе, расположе́ніе, размѣще́ніе, || постановле́ніе, предписа́ніе, опредѣле́ніе. **Ostatnie rozporządzenie,** после́дняя во́ля, завѣща́ніе. **Rozporządzenie prawa,** опредѣле́ніе зако́на.

Rozposażyć, Rozposażać, расточи́ть, расточа́ть. промота́ть, мота́ть.

Rozpościerać, Rozpostrzeć, распространя́ть, распростере́ть. расширя́ть. расши́рить, разстила́ть, разостла́ть, раскла́дывать, разложи́ть. || **Rozpościerać się, Rozpostrzeć się,** простира́ться, распространя́ться, разстила́ться, продолжа́ться.

Rozpostarcie, -cia, *ср.* распуска́ніе, развёртываніе, расшире́ніе, протяже́ніе.

Rozpostarty, распростёртый; || простра́нный, обши́рный. **Z rozpostartemi skrzydłami,** съ распростёртыми кры́льями.

Rozpowiadać, Rozpowiedzieć, разсказывать, разсказа́ть, разглаша́ть, разгласи́ть.

Rozpoznanie, -nia, *ср.* обсужде́ніе, разсмотрѣніе. вѣдѣніе; || *Юрид.* **Rozpoznanie (in merito),** разрѣше́ніе по существу́.

Rozpoznawać, Rozpoznać, распознава́ть, распозна́ть, разузнава́ть, разузна́ть, развѣдывать, развѣдать.

Rozpoznawanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, развѣдываніе; || разсма́триваніе; || *Воен.* рекогносцирóвка, развѣдка.

Rozpożyczać, Rozpożyczyć, поразда́ть взаймы.

Rozpraszać, Rozproszyć, разсѣ́ивать, разсѣ́ять (*войско*); || разбра́сывать, разбро́сить, разсыпа́ть, разсы́лать; || расточа́ть, расточи́ть; промáтывать, промотáть.

Rozpraszanie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, расточе́ніе, разсѣ́яніе, разсыпа́ніе, разогна́ніе, разбро́санность.

Rozprawa, -y, *ж.* перегово́ры; || *Юрид.* судоговоре́ніе. || **Rozprawa ustna,** препира́тельство, слове́сное состяза́ніе; || споръ

prénie: || разсуждéніе, диссертáція: || разговóръ; || распрáва, стычка, битва. *Rozprawa honorowa, поединокъ. || Rozprawa sądowa, судоговорéніе. || Rozprawa głośna, *Юрид.* состязáніе по дéлу.

Rozprawiać, разсуждáть, разговáривать; || Rozprawować, Rozprawić, *Стар.* распредѣлять, устрóивать; || договáриваться, переговáриваться; || Rozprawować co czém, разводúть, распускáть; || *Стар.* выравнивать расправлять. || Rozprawiać się, Rozprawić się (z kim), расправлúться, раздѣлывáться, покóнчить споръ.

Rozprawiacz, -a, *м.* говорýнъ, болтýнъ, раздобáрщикъ, краснобáй, разскáзщикъ.

Rozprawniś, -sia, *м.* спóрщикъ.

Rozprawność, -ści, *ж.* страсть къ спóрамъ.

Rozprawny, говорлúвый, спóрливый; || провóрный, рѣшúтельный, скóрый въ отправленіи дѣлъ.

Rozprażyć, пережáрить; || поджéчь.

Rozprężać, Rozprężyć, расширúть, растя́гивать. Cieplik rozpręża wszystkie ciała, теплорóдъ расширя́етъ всѣ тѣлá.

Rozprócie, -cia, *ср.* прорѣха.

Rozprostować, выпрямить.

Rozproszca, -y, Rozproszyciel, -a, *м.* расточúтель, мотъ.

Rozproszenie, *см.* Rozpraszanie.

Rozproszony, разсѣянный, разбрóсанный.

Rozpróty, распóротый.

Rozprowadzać, Rozprowadzić, разводúть, развести, проводúть, провести, разставлять, разставить, распредѣлять, распредѣлúть. Rozprowadzać żołnierzy po kwaterach, разводúть солдáтъ по квартирамъ. Rozprowadzić wodę po mieście, провести́ водý въ гóродъ; || размáзывать (*краску*; || разводúть (*сырóпъ*).

Rozpryskać, Rozprysnąć, распры́скивать, распры́скать, разбры́згивать, разбры́згать. || Rozpryskać się, Rozprysnąć się, распры́скиваться, распры́скаться, разбры́згиваться, разбры́згаться.

Rozprzedawać, Rozprzedać, распродавáть, распродáть.

Rozprzęgać, Rozprządz, распрягáть, распря́чь, выпрягáть, выпрячь (*лошадей*), разсвóривать разсвóрить (*собакъ*); || * расторгáть, растóргнуть, разрывáть разорвáть (*бракъ*), разводúть, развести́ (*супрýговъ*), распускáть, распустúть (*общество*).

Rozprzęganie, Rozprzężenie, -nia, *ср.* распря́жка (*лошадей*); || разложéніе; || паденіе, гибель, разрушéніе (*государства*); || *Юрид.* расторжéніе, разрывъ (*брака*), развóдъ; || разрывъ, перерывъ.

Rozprzestrzeniać, Rozprzestrzenić, распространя́ть, распространúть, расширя́ть, расшúрить. || Rozprzestrzeniać się, Rozprzestrzenić się, распространя́ться, распространúться.

Rozprzężenie, *см.* Rozprzęganie.

Rozpuk, -u, *м.* трéщина. Это слóво употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: Śmiać się do rozpuku, надрывáться отъ смѣху, помирáть сó смѣху.

Rozpuklina, -y, *ж.* разщелúна, разсѣдúна, трéщина.

Rozpuknąć się, разсѣдáться, трéскаться, лóпаться, раскáливаться, разщепля́ться.

Rozpulchniać, Rozpulchnić, размягчáть, размягчúть.

Rozpuścić, *см.* Rozpuszczać.

Rozpusta, -y, *ж.* своеволúе, распýщенность; || распýтство, развратъ.

Rozpustnica, -y, *ж.* распýтница, развáтница.

Rozpustnik, -a, *м.* распýтникъ, развáтникъ.

Rozpustność, -ści, *ж.* распýтство.

Rozpustny, распýтный, развáтный; || своевóльный, необýзданный, распýщенный, безпýтный; || шумлúвый, шаловлúвый (*о ребёнкѣ*).

Rozpuszczać, Rozpuścić, распускáть, распустúть. Rozpuszczać zgromadzenie, распускáть собráніе. Rozpuszczać masło, wosk, łój, топúть мáсло, воскъ, сáло. Rozpuszczać w wodzie, w płynie jakim, разводúть, разжúжать, распускáть, разбавля́ть, растворя́ть. Rozpuszczać skrzydła, распускáть, распростерéть крылья. Rozpuścić konia, опустúть повóдья у лóшади, дать ей вóлю. * Rozpuścić komu wodze, дать кому́ вóлю, предоставúть кому́ пóлную свобóду дѣйствій. Rozpuścić wodze namiętnościom, дать вóлю своúмъ страстя́мъ. || Rozpuszczać się, Rozpuścić się, растáпливаться, распускáться, разжúжаться, разбавля́ться, растворя́ться; || развратничать, своеволúчать, распýтничать; || распускáться (*о деревьяхъ*).

Rozpuszczanie, Rozpuszczenie, -nia, *ср.* распущéніе (*войска*); || распущéніе, растопленіе, расплáвка, оттáиваніе (*снѣга*); || разведéніе, растворéніе, разжúженіе (*жидкостью*); || расторженіе, разрывъ; || прекращéніе дѣйствій, распущéніе (*собранія*); || распýщенность, распýтство.

Rozpuszczony, распýщенный; || растóпленный; || разведенный растворéнный, разжúженный; || растóрженный; || прекращенный; || распýщенный, распýтный.

Rozpychać, Rozepchać, Rozepchnąć, распúхивать, распихáть, распихнýть, растáлкивать, растолкнýть.

Rozpyskiwać, Rozpyskować, Rozpyskać, рыться въ землѣ (*о кротѣ, о кабанѣ*).

Rozpytywać się, Rozpytać się, распра́шивать, распроси́ть.

Rozrąbać, *см.* **Rozrębywać.**

Rozrabiać, Rozrobić, разводи́ть, растворя́ть (*въ жидкости*).

Rozrachować, разсчита́ть.

Rozrachunek, -nku, *м.* разсчётъ, счётъ.

Rozradować, обра́довать. || **Rozradować się**, обра́доваться.

Rozradzać się, Rozrodzić się, распложа́ться, размножа́ться.

Rozrastać się, Rozrosnąć się, Rozrość się, разрастáться. разрости́сь.

Rozrębować, Rozrębywać, Rozrąbać, разрубáть, разруби́ть.

Rozrodzić się, *см.* **Rozradzać się.**

Rozrosły, разро́сшійся.

Rozróżniać, Rozróżnić, различа́ть, различи́ть, отлича́ть, отличить. || **Rozróżniać się, Rozróżnić się**, различáться, не схóдствовать.

Rozróżnienie, -nia, *ср.* разли́чіе, **отли́чіе**, рáзница, несхóдство.

Rozrubaszyć się, развули́ться, разшали́ться.

Rozruch, -u, *м.* возмуще́ніе, мяте́жъ, бунтъ; || смýта, трево́га; || раздóръ.

Rozryć, разры́ть, раскопать.

Rozrychtować, навести, **нацѣли́ть** (*пушку*).

Rozrywać, Rozerwać, разрывáть, разорвáть, раздирáть, разодрáть. растéрзывать. растерáть. || **Rozrywać się, Rozerwać się**, разрывáться, разорвáться, раздирáться, разодрáться.

Rozrywanie, Rozerwanie, -nia, *ср.* разрыва́ніе, расторже́ніе. разодра́ніе, нарушéніе, уничтоженіе; || разры́въ, разла́дъ, раздѣле́ніе.

Rozrywka, -i, *ж.* развлеченіе забáва, увеселéніе; || разсѣя́ніе.

Rozrządzać, Rozrządzić, приводи́ть, привести въ поря́докъ, устана́вливать, установи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать. устро́ить, улáживать, улáдить; || **Rozrządzać czém, kim**, распоряжáться (*чѣмъ, кѣмъ*).

Rozrządzalność, -ści, *ж.* прáво **располагáть** своéю собственностію.

Rozrządzalny, свобóдный. подлежáщій свобóдному распоряжéнію. **Część rozrządzalna majątku**, часть имýщества, котóрою мóжно распоряжáться. **Kapitał rozrządzalny**, свобóдный капитáлъ.

Rozrządzanie, Rozrządzenie, -nia, *ср.* установлéніе, распредѣлéніе, распоряжéніе, расположéніе; || учрежденіе, назначéніе; || улáженіе.

Rozrzedzać, Rozrzedzić, разводи́ть. растворя́ть (*въ жидкости*), разбавля́ть, разжижáть.

Rozrzedzanie, Rozrzedzenie, -nia, *ср.* разжижéніе, разведéніе, растворéніе, разбавлéніе.

Rozrzedzony, разжижéнный, разведённый, растворённый, разбáвленный.

Rozrzewniać, Rozrzewnić, растрóгать кого до слезъ. || **Rozrzewniać się, Rozrzewnić się**, трóнуться, растрóгаться, соболѣзновать.

Rozrzewnienie, -nia, *ср.* душéвное волнéніе. смущéніе, умилéніе, соболѣзнованіе. прискóрбіе, грýстное настроéніе души.

Rozrzewniony, растрóганный, умилённый, взволнóванный, смущенный.

Rozrzucać, Rozrzucić, разбрáсывать, разбрóсить, раскúдывать, раскúнуть; || разрушáть, разрýшить, слáмывать, слóмать (*стѣну*).

Rozrzucanie, Rozrzucenie, -nia, *ср.* разбрáсываніе, раскúдываніе; || слóмка, разрушéніе (*зданія*).

Rozrzucony, разбрóсанный, раскúданный; || слóманный, разрýшенный.

Rozrzutnica, -y, *ж.* мотóвка, расточúтельница.

Rozrzutnik, -a, *м.* мотъ, расточúтель.

Rozrzutność, -ści, *ж.* мотовствó, расточúтельность.

Rozrzutny, мотовскóй, расточúтельный.

Rozrzynać, Rozerznąć, разрѣзывать, разрѣзать.

Rozrzynanie, Rozerznięcie, -cia, *ср.* разрѣзываніе, разрѣзъ.

Rozsada, -y, *ж.* разсáда.

Rozsądca, Rozsądzca, -y, *м.* посрéдникъ, третéйскій судья.

Rozsądek, -dku, *м.* разсýдокъ, рáзумъ.

Rozsądnie, благоразýмно. разýмно, умнó, разсудúтельно.

Rozsądność, -ści, *ж.* благоразýміе, разсудúтельность, разýмность.

Rozsądny, благоразýмный, разсудúтельный, разýмный.

Rozsadzać, Rozsadzić, разсáживать, разсадúть; || раздробля́ть. раздробúть, разбивáть. разбúть, разлáмывать, разломáть, разрывáть. взорвáть.

Rozsądzać, Rozsądzić, судúть, разсудúть, разбирáть, разобрáть, рѣшáть, рѣшúть.

Rozsadzanie, -nia, *ср.* взрывъ. **Rozsadzanie ogniem**, *Горн.* óгненная *или* пожигáльная рабóта.

Rozsądzca, *см.* **Rozsądca.**

Rozsadzenie, -nia, *ср.* разсáживаніе (*деревьевъ*); || раздробле́ніе, разбиваніе. разлáмываніе, разрываніе, взорваніе (*скалы*).

Rozsądzenie, -nia, *ср.* сужде́ніе, рѣше́ніе, опредѣле́ніе.

Rozsapać się, разсопѣться, надýться, разсердúться.

Rozścielać, Rościełać, Rozesłać, разстилáть. разостлáть.

Rozsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* при-

нудительное развертáніе (*земли*); || распредѣленіе.

Rozsełać, Rozsyłać, Rozesłać, разсылáть, разослáть.

Rozsępiać, Rozsępić (czoło), расправлять, расправить, сглáживать, сгладить морщины; || **Rozsępiać się, Rozsępić się,** развеселяться, развеселиться, проясниваться, проясниться.

Rozsiać, *см.* **Rozsiewać.**

Rozsiad, -u, *м. Бот.* безврéменный цвѣтъ (*растéніе*).

Rozsiadać się, Rozsiąśdź się, Rozsieść się, разсáживаться, разсѣсться; || лóпаться, трéскаться, разсѣдáться.

Rozsianie, *см.* **Rozsiewanie.**

Rozsiany, разсѣянный, разбрóсанный.

Rozsiec, Rozsiekać, разсѣчь, разсѣкáть, разрубúть, разрубáть.

Rozsierdzić, Rozsierdzić się, разсердúть. || разсердúться.

Rozsiewać, Rozsiać, сѣять, посѣять; || разсѣвáть, посѣвáть, распространúть, распускáть. **Rozsiewać niezgodę,** посѣять несогláсіе, раздóръ. **Rozsiewać fałszywe pogłoski,** разсѣвáть, распространúть, распускáть лóжные слýхи.

Rozsiewacz, -a, Rozsiewca, -y, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ; || * распространúтель (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiewanie, Rozsianie, -nia, *ср.* сѣяніе; || разсѣваніе, распространéніе, распускáніе (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiodłać, разсѣдлáть (*лóшадь*).

Rozsiodłanie, -nia, *ср.* разсѣдлáніе.

Rozskoczyć się, разбѣжáться, разскúпаться.

Rozskrobać, проскоблúть, отскоблúть, выскоблить.

Rozsławiać, Rozsławić, прославлúть, прославить.

Rozsłynąć, прослúть, сдѣлаться извѣстнымъ.

Rozsmakować się, войдти во вкусъ чегó либо, находúть вкусъ въ чемъ-либо, разлакомиться.

Rozśmiać się, разсмѣяться.

Rozśmieszać, Rozśmieszyć, смѣшúть, разсмѣшить.

Rozśmieszenie, -nia, *ср.* **возбужденіе** смѣха.

Rozsocha, -y, Rozsoszka, -i, Rozsochacina, -y, *ж. Охотн.* отрóстокъ олéньихъ рогóвъ; || *Анат.* ключúкъ, лоды́жка; || **раздвóенное, развúлистое** дéрево; || вúлы; || **рукоя́тка у сохи**; || рожóкъ **у канделáбра.**

Rozsochacieć, раздваиваться, развѣтвúться.

Rozsochacina, *см.* **Rozsocha.**

Rozsochaty, раздвóенный, **развúлистый,** вилообразный.

Rozsoszka, *см.* **Rozsocha.**

Rozsrożyć, раздражúть, раздразнúть, ожесточúть.

Rozśrubować, отвинтúть, развинтúть.

Rozstać się, *см.* **Rozstawać się.**

Rozstaj, -ju, *м.* распýтіе, **перекрéстокъ.**

Rozstajnia, -ni, *ж. см.* **Rozstaj.**

Rozstanie (się z kim), -nia, *ср.* **разставáніе,** раздýка.

Rozstąpić się, *см.* **Rozstępować się.**

Rozstąpienie, -nia, *ср.* (ziemi), провáлъ.

Rozstawać się, Rozstać się, разставáться, разстáться, **разлучáться,** разлучúться.

Rozstawanie się, Rozstanie się, разставáніе, раздýка.

Rozstawiać, Rozstawić, разставлять, разгавливать, разстáвить, разстанáвливать, разстановúть, устанавливать, установúть.

Rozstawianie, Rozstawienie, -nia, *ср.* разстанáвливаніе, разстановка, **установка.**

Rozstękać się, разстонáться.

Rozstęp, -u, *м.* промежýтокъ, перерывъ, разстоя́ніе.

Rozstępny, полуоткрытый, **зіяющій,** развéрстый.

Rozstępować się, Rozstąpić się, разступáться, разступúться, разверзáться, открывáться, открúться, раздвигáться, раздвúнуться, раздаваться, раздáться, расходúться, разойдтúсь.

Rozstrajać, Rozstroić, разстрáивать, разстрóить.

Rozstraszyć, спугнýть, разогнáть.

Rozstrój, -oju, *м.* разлáдъ, **нестрóйность,** несогláсіе, разногláсіе.

Rozstrojony, разстрóенный.

Rozstrychnąć, раздѣлúть; || **разсѣять,** разогнáть; || **Rozstrychnąć się, раздѣлúться;** || разсѣяться.

Rozstrzelać, разстрѣлáть. || **Rozstrzelić, Rozstrzeliwać,** бросать (*лучи*), сúять, блистáть; || расточáть, разбрáсывать, истощáть (*силы*). || **Rozstrzelić się,** разсѣяться, разсúпаться; || раздѣлúться (*въ мнѣніяхъ*).

Rozstrzelanie, -nia, *ср.* разстрѣлáніе.

Rozstrzelenie, -nia, *ср.* разсѣяніе, разогнáніе, разбрáсываніе.

Rozstrzyg, -u, *м.* разрывъ, раздѣлéніе; || разрѣзъ.

Rozstrzygać, Rozstrzydz, разрѣзывать, разрѣзать, разсѣкáть, разсѣчь; || кроúть, раскроúть; || разстригáть, разстрúчь. || * =**Rozstrzygnąć,** рѣшáть, рѣшúть, разрѣшáть, разрѣшúть (*дѣло, сомнѣніе*).

Rozstrzyganie, Rozstrzyżenie, -nia, *ср.* разрѣзываніе, разсѣчéніе; || разстрижéніе; || * рѣшéніе, разрѣшéніе (*дѣла, сомнѣнія*).

Rozsuć, *Прост. см.* **Rozsypać.**

Rozsuwać, Rozsunąć, раздвигáть, раздвúнуть, разставлять. разстáвить, **разнимáть,** разнять, разводúть, **развестú,** растворáть, растворúть; || **Rozsuwać się-Rozsunąć się,** раздвигáться, **раздвúнуться,** расходúться, разойтúсь, рас-

творя́ться, раствори́ться, разступа́ться, разступи́ться. * **Rozsunąć się**, разбѣжа́ться, разойти́сь, разсѣ́яться.

Rozswawolić się, разрѣзви́ться, расшали́ться.

Rozświecać, Rozświecić, освѣща́ть, освѣти́ть, озаря́ть, озари́ть; || засвѣти́ть зажига́ть (*ла́мпу, свѣчу́*). **Rozświecić w pokoju**, принести́ свѣчу́ въ ко́мнату.

Rozświecanie, Rozświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || разъясне́ніе, объясне́ніе.

Rozświetlenie, -nia, *ср.* разъясне́ніе. **Rozświetlenie lasu**, разчище́ніе, разчи́стка лѣ́са.

Rozświtać, разсвѣта́ть.

Rozsworować, *Охот.* разсво́ривать, спуска́ть со сво́ры (*соба́къ*).

Rozsychać się, Rozeschnąć się, разсыха́ться, разсо́хнуться.

Rozsyłać, Rozesłać, разсыла́ть, разосла́ть.

Rozsyłka, -i, *ж.* отпра́вка, пересы́лка, разсы́лка.

Rozsypać, *см.* **Rozsypywać**.

Rozsypanie, *см.* **Rozsypywanie**.

Rozsypka, -i, *ж.* разсѣ́яніе, безпоря́дочное бѣ́гство (*о во́йскѣ*). **W rozsypkę**, въ разсыпну́ю, въ ро́зсыпь.

Rozsypywać, Rozsypać, разсыпа́ть, разсы́пать, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть; || * распространя́ть, распуска́ть. || **Rozsypywać się, Rozsypać się**, разсыпа́ться, разсы́паться; || * распространя́ться, распростра́ниться.

Rozsypywanie, Rozsypanie, -nia, *ср.* разсыпа́ніе, разсѣ́яніе; || распростране́ніе, распуска́ніе, разбра́сываніе.

Rozszafować, раздари́ть, разда́ть, растра́тить, издержа́ть, промота́ть.

Rozszarpać, растерза́ть, разорва́ть на ча́сти.

Rozszarpanie, -nia, *ср.* разодра́ніе, раздира́ніе, разрыва́ніе; || разчлене́ніе.

Rozszarpany, разо́дранный, разо́рванный, растерзанный.

Rozszczebiotać, разболта́ть, разгласи́ть. || **Rozszczebiotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozszczepiać, Rozszczepić, разщепля́ть, разщепи́ть, раска́лывать, расколо́ть; || * разрыва́ть, раздѣля́ть попола́мъ, раздво́ивать. || **Rozszczepiać się, Rozszczepić się**, разщепля́ться, разщепи́ться, раска́лываться, расколо́ться; || раздѣля́ться, раздѣли́ться, распада́ться, распа́сться.

Rozszczepienie, -nia, *ср.* тре́щина, разсѣ́лина, разще́лина, отве́рзтіе.

Rozszczepierzać и т. д. *см.* **Rozczepierzać**.

Rozszczepiony, разще́пленный, тре́снувшій, раско́лотый; || * раздѣ́ленный, раска́вшійся.

Rozszerzać, Rozszerzyć, разширя́ть разши́рить, распространя́ть, распространи́ть, разставля́ть, разста́вить, растя́гивать, растяну́ть, увели́чивать, увели́чить. || **Rozszerzać się, Rozszerzyć się**, разширя́ться, разши́риться распространя́ться, распростра́ниться, увели́чиваться увели́читься.

Rozszerzacz, Rozszerzyciel, -a, *м.* распростра́нитель.

Rozszerzanie, Rozszerzenie, -nia, *ср.* разшире́ніе, распростране́ніе, увели́ченіе; || растяже́ніе (*не́рва и т. п.*).

Rozszerzyciel, -a, *м. см.* **Rozszerzacz**.

Rozszlochać się, разрыда́ться, распла́каться.

Rozsznurować, разснурова́ть.

Roztaczać, Roztoczyć, расбра́сывать, раски́дывать, разсыпа́ть, разлива́ть, пролива́ть, распуска́ть, распростира́ть; || * выставля́ть на пока́зъ, выка́зывать. **Roztaczać krew**, пролива́ть кровь. **Roztoczyć żagle**, распусти́ть паруса́. **Paw ogon roztacza**, павли́нъ распуска́етъ хвостъ. ***Roztaczać swe wdzięki**, выставля́ть на пока́зъ свои́ пре́лести. || **Roztoczyć co**, изгры́зть, источи́ть.

Roztaczanie, Roztoczenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе, разсыпа́ніе; разлива́ніе, проли́тіе, распуска́ніе; || выставле́ніе на пока́зъ, разве́ртываніе.

Roztajać, разста́ять.

Roztapiać, Roztopić, раста́пливать, растопи́ть, распла́вливать, распла́вить.

Roztapianie, Roztopienie, -nia, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, распла́вка (*мета́лла*); || та́яніе (*снѣга*).

Roztargać, Roztargnąć, разорва́ть, разодра́ть; растерза́ть; || * отдяля́ть, отводи́ть, отвлека́ть. **Roztargnąć uwagę**, отвлечь внима́ніе; || растрепа́ть (*во́лосы*); || четвертова́ть, разрыва́ть лошадьми́ на ча́сти.

Roztarganie, -nia, *ср.* раздира́ніе, разорва́ніе, растерза́ніе.

Roztargnienie, -nia, *ср.* разсѣ́яніе, развлече́ніе; || разсѣ́янность, невнима́тельность.

Roztargniony, разсѣ́янный, невнима́тельный; || развлече́нный.

Roztasować (*Стар.* **Roztaszować**), раски́дывать, раскла́дывать, выставля́ть (*това́ры*); || растасова́ть, размѣща́ть, распредѣля́ть.

Roztłoczyć, раздави́ть, размозжи́ть.

Roztłuc, Roztłukać, растоло́чь, истоло́чь.

Roztop, -u, *м.* о́ттепель; || *Хим.* флюсъ, пла́вень.

Roztopiony, отта́янный (*снѣгъ, лёдъ*); || расто́пленный, распла́вленный (*мета́ллъ*).

Roztopny, пла́вкій, распуска́емый, растопля́емый; || то́пкій, вя́зкій. **Droga roztopna**, вя́зкая доро́га.

Roztrącać, Roztrącić, раста́лкивать, растолка́ть; || разбра́сывать, разбро́сить, расточа́ть, расточи́ть; || разгоня́ть, разо-

тнать; || разбивáть,разбúть,раздроблúть, раздробúть.

Roztrącanie, Roztrącenie, -nia, *ср.* растáлкиваніе, разбрáсываніе, разогнáніе, разбиваніе. разбúтіе. раздробленіе.

Roztratować, раздавúть.задавúть, растоптáть.

Roztroczyć,развязáть, отстегнýть, распустúть.

Roztroić, утрóить, раздѣлúть нá три рáва.

Roztropność, -ści, *ж.* благоразýміе, разсудúтельность.

Roztropny, благоразýмный, разсудúтельный.

Roztruchan, Rostruchan, -a, *м.* большóй бокáлъ, кýбокъ.

Roztrwonić, промотáть. расточúть.

Roztrząsać,Roztrząsnąć,Roztrząść,растрáсывать, растрясáть, растрясти, раскúдывать , раскúнуть , разбрáсывать, разбрóсить; || ***Roztrząsać, Roztrząsnąć,** разсмáтривать. разсмотрéть, разбирáть, разобрáть. обсуждáть, обсудúть, испытывать, испытáть. **Roztrząsnąć swoje sumienie,** допросúть свою сóвѣсть. || **Roztrząsać się,** трястúсь, разтрястúсь.

Roztrząsanie, Roztrząśnienie, Roztrząśnięcie, -a, *ср.* разсмáтриваніе. разсмотрѣніе, разбирáніе, разбирáтельство, изслѣдованіе, разыскáніе; || *Юрид.* разыскáніе (*имущества*).

Roztrząsany, разсмáтриваемый, разбираéмый, разыскиваемый.

Roztrzaskać, Roztrzasnąć, разшибáть, разшибúть. разбивáть, разбúть, раздроблúть, раздробúть. || **Roztrzaskać się, Roztrzasnąć się,** разбиваться, разбúться, раздроблúться. раздробúться. **Roztrzasnąć się,** лóпнуть, разорвáться.

Roztrząśnięty, разсмóтрѣнный, разóбранный, изслѣдованный, разыскáнный.

Roztrzepać, Roztrzepać się, *см.* **Roztrzepywać.**

Roztrzepanie,опромѣтчиво, неосмотрúтельно. необдýманно.

Roztrzepanie, -nia, *ср.* разсѣянность, невнимáтельность, вѣтренность, опромѣтчивость.

Roztrzepaniec, -ńca, *м.* вѣтренникъ, вертопрáхъ.

Roztrzepany, разсѣянный. невнимáтельный. вѣтренный. опромѣтчивый.

Roztrzepywać, Roztrzepać, растрёпливать . растрепáть , разворáчивать, разворотúть , разбрáсывать , разбросáть.

Roztrzeźwiać,Roztrzeźwić, отрезвлять, отрезвúть, вытрезвлять, вытрезвить; || **Roztrzeźwić się,** отрезвúться.

Roztuczyć, разкормить, сдѣлать жúрнымъ, утучнúть; || **Roztuczyć się,** растолстѣть. разжирѣть.

Roztwarzać, Roztworzyć, разводúть, развести,растворúть.растворúть (*въ жидкости*). разжижáть разжидúть.

Roztwarzacz, -a *м Хим.* растворúтельное срéдство, растворúтель; || *Мед.* разрѣшáющее срéдство.

Roztwierać, Roztworzyć, отворáть, отворúть, растворáть. растворúть.

Roztworzony, разведенный. разжúженный; || растворенный, открытый.

Roztworzyć, *см.* **Roztwarzać;** || *см.* **Roztwierać.**

Roztyć (się), разтолстѣть, разжирѣть.

Roztyłość, -ści, *ж.* тýчность, дородность, ожирѣніе.

Roztyrać, растрепáть; || расточúть,растрáтить.

Rozum, -u, *м.* рáзумъ, умъ. **Przyjść do rozumu,** опóмниться, придтú въ себя. **Miejże rozum,** будь поумнѣе. **Mieć nie spełna rozumu,** быть не въ своемъ умѣ. **Skoczyć po rozum do głowy,** взяться за умъ. *Посл.* **Co głowa, to rozum,** скóлько головъ, столько умóвъ.

Rozumek, -mku, *м.* умúшко.

Rozumieć, понимáть. разумѣть, постигáть; || **Rozumieć się na czém,** знать толкъ въ чёмъ либо, хорошó понимáть, знать что либо. **Ma się rozumieć,** разумѣется. **To się rozumie,** óто сáмо собóю разумѣется.

Rozumienie, Zrozumienie, -nia, *ср.* пониманіе, понятіе, разумѣніе, смышлёность. || **Zbytnie o sobie rozumienie,** самонадѣянность. высокомѣріе: || **Rozumienie się, Zrozumienie się,** соглашéніе, пониманіе другъ другá.

Rozumnie, разýмно, умнó, разсудúтельно.

Rozumność, -ści, *ж.* разýмность, благоразýміе, разсудúтельность.

Rozumny, разýмный. умный. благоразýмный. разсудúтельный.

Rozumować,разсуждáть; || умствовать, умничать.

Rozumowanie, -nia, *ср.* разсуждéніе; || умствованіе, умничаніе; || умозаключéніе. **Rozumowanie prawne,** юридическій выводъ.

Rozumowany, подтвержденный доказáтельствами; || толкóвый, умозрúтельный.

Rozuzdać, разнýздывать,

Rozwadzać Rozwadzić, разводúть. разнимáть (*ссóрящихся*).

Rozwaga, -i, *ж.* размышлéніе. разсудúтельность . благоразýміе, осторóжность, осмотрúтельность; || соображéніе. обсуждéніе.

Rozwalać. Rozwalić, развáливать, развалúть, разрушáть. разрýшить, слáмывать. сломáть; || **Rozwalać się, Rozwalić się,** развáливаться, развалúться, разрушáться, разрýшиться.

Rozwalina, -y, *ж.* развáлина. **Rozwaliny,** *мн.* развáлины.

Rozwalisko, -a, *ср.* куча, груда камней, развалины.

Rozwalniać, Rozwolnić, ослаблять, ослабить. разслаблять, разслабить, *см.* **Zwalniać, Rozpuszczać. Rozwalniać żołądek,** очищать желудокъ. ***Rozwalniać obyczaje,** развращать нравы.

Rozwartokąt, -a, *м. Мат.* тупой уголъ.

Rozwartokątny, *Мат.* тупоугольный.

Rozwarty, раскрытый; || *Мат.* тупой (*уголъ*); || *Бот.* расходящійся (*о листьяхъ*).

Rozwarzać, Rozwarzyć, развáривать, развáрить.

Rozważać, Rozważyć, обсуждáть, обсудúть разсматривать, разсмотрéть. разбирáть. разобрáть, изслéдывать. изслéдовать, взвéшивать, взвéсить.

Rozważanie, -nia, *ср.* размышлéніе, обсужденіе. разсмотрéніе, взвéшиваніе.

Rozważnie, благоразýмно, осторóжно, осмотрúтельно.

Rozważność, -ści, *ж.* благоразýміе, осторóжность, осмотрúтельность.

Rozważny, благоразýмный, осторóжный, осмотрúтельный. обстоятельный.

Rozweselać, Rozweselić, развеселúть, развеселúть. || **Rozweselać się, Rozweselić się,** развеселúться. развеселúться.

Rozweselenie, -nia, *ср.* весéлость: || **Rozweselenie się,** увеселéніе. удовóльствіе.

Rozweselony, повеселéвшій, обрáдованный.

Rozwiązać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwiązanie, -nia, *ср.* рѣшéніе, разрѣшéніе; || развя́зка (*пíесы*); || окончáніе (*дѣла*); || распущéніе (*собранія*); || уничтожéніе.

Rozwiązany, разрѣшéнный; || развя́занный; || распущенный.

Rozwiązłość, -ści, *ж.* распущенность, распýтство, развратъ.

Rozwiązły, распýтный. развратный.

Rozwiązujący, *Юрид.* отмѣнительный.

Rozwiązywać, Rozwiązać, развя́зывать, развя́зать; || упрáздникть, распускáть, распустúть (*собраніе*); || *Бюсл.* разрѣшáть (*отъ грѣхóвъ*). отпускáть (*грѣхи*); || разрѣшáть (*задачу*); *Юрид.* разводúть (*супрýговъ*); || помогáть жéнщинѣ въ родáхъ. **Rozwiązywać się,** развя́зываться; || отлучáться; || разрѣшúться отъ брéмени (*о женщинѣ*).

Rozwiązywanie, Rozwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе. развя́зка; || разрѣшéніе; || отпущéніе; || отлучéніе; || упраздненіе, распущéніе (*собранія*); || разрѣшéніе отъ брéмени; || **Rozwiązanie małżeństwa,** расторжéніе брáка.

Rozwidniać, ozwidnić, освѣщáть. освѣтúть, озарáть озарúть. **Rozwidniło się,** разсвѣлó.

Rozwiedzenie, *см.* **Rozwód.**

Rozwiedziony, разведенный, отлучённый, отдалённый; || *Юрид.* разведенный (*о супрýгахъ*).

Rozwierać, Rozewrzeć, растворáть, растворúть, разставлáть, разставúть, раскрывáть, раскрыть.

Rozwiercić, провертѣть. просверлúть.

Rozwieszać, Rozwiesić, развѣшивать, развѣсить.

Rozwiewać, Rozwiać, Rozwionąć, развѣвáть. развѣять.

Rozwięzywać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwięzywanie, *см.* **Rozwiązywanie.**

Rozwijać, Rozwinąć, Rozwić, развивáть, развúть; || распускáть; || развертывать; || вчинáть (*дѣло*). **Rozwijać żagle,** распускáть паруса. **Rozwinąć skrzydła,** распустúть крылья. **Rozwijać dziecko,** распеленывать ребенка. **Rozwinąć wojsko, armią,** развéртывать, вытягивать фронтъ, áрмію. ***Rozwinąć przedmiot jaki,** развúть, изложúть какóй либо предмéтъ. **Kwiaty się rozwijają,** цвѣты распускáются.

Rozwijanie, Rozwinięcie (się), -a, *ср.* развéртываіе, распускáніе, развóрачиваніе, развиваніе; || развúтіе, изложéніе.

Rozwikłać, распýтать; || ***разобрáть,** разъяснúть, разгадáть.

Rozwikłanie, -nia, *ср.* распýтываніе; || разбираніе. разъяснéніе. разгáдка.

Rozwikłany, распýтанный; || разóбранный, разъясненный, разгáданный.

Rozwilżać, Rozwilżyć, увлáживать, увлáжить, орошáть, оросúть, смáчивать, смочúть.

Rozwinąć, *см.* **Rozwijać.**

Rozwinięcie, *см.* **Rozwijanie.**

Rozwionąć, *см.* **Rozwiewać.**

Rozwiozłość, *см.* **Rozwiązłość.**

Rozwiozły, *см.* **Rozwiązły.**

Rozwleczony, растя́нутый, простра́нный, обши́рный; || ***обильный, плодови́тый, растя́нутый, многосло́вный.**

Rozwlekać, Rozwłóczyć, Rozwlec, развлекáть, развлéчь, растя́гивать, растянýть; || разширя́ть. разши́рить, распространя́ть, распространúть. || **Rozwlekać się,** распространя́ться. расширя́ться; || расходúться въ рáзныя сторóны.

Rozwlekanie, Rozwłóczenie, Rozwleczenie, -nia, *ср.* растя́гиваніе, расшире́ніе. распространéніе.

Rozwlekle, растя́нуто, простра́нно, обши́рно, подрóбно.

Rozwlekłość, -ści, *ж.* растя́нутость. изли́шняя подрóбность; || ***многосло́віе.**

Rozwlekły, растя́нутый распространённый; || ***многословный, многорѣчивый.**

Rozwłóczyć, растаскáть, растащúть, расхúтить. || **Rozwłóczyć się,** *см.* **Rozwlekać się;** || таскáться, истаскáться.

Rozwód, -odu, *м.* развóдъ расторжéніе брáка. **Brać, wziąść rozwód,** разводúться (*о супрýгахъ*); || *Стар.* протяженіе, пространство; || *Стар.* развертываніе, развитіе.

Rozwódka, -i, *ж.* разведёнка, разлучённая съ мужемъ чрезъ развóдъ.

Rozwodniać, Rozwodnić, разводить, развести, разбавлять, разбавить водóю.

Rozwodnik, -a, *м.* разведенецъ, разлучённый съ женóю чрезъ развóдъ.

Rozwodny, отдѣлимый, отлучаемый, *см.* **Rozwodowy**.

Rozwodowy, развóдный, бракоразвóдный. *Юрид.* **List rozwodowy**, развóдная.

Rozwodzić, Rozwieśdź, разводить, развести, отводить, отвести, разлучать, разлучить разъединять, разъединить; || *Юрид.* разводить (*супруговъ*); || *Хир.* вывихать, вывихнуть.

Rozwój, -oju, *м.* развитіе

Rozwolniały, потеплѣвшій, сдѣлавшійся мягче (*о погодѣ*); || болтливый, невоздержный (*о языкѣ*).

Pozwolnić, *см.* **Rozwalniać**.

Rozwolnieć, *см.* **Wolnieć**.

Rozwolnienie, -nia, *ср.* (**żołądka**), *Мед.* разстройство желудка, поносъ. **Lekarstwo na rozwolnienie**, слабительное.

Rozwolniony, разстроенный (*о желудкѣ*).

Rozwora, -y, *ж.* отпираніе, *см.* **Otwieranie**; || осѣлина, жердь или дрога соединяющая въ повозкахъ передній ходъ съ заднимъ.

Rozwóz, -ozu, *м.* развóзъ, развóзка.

Rozwozić, Rozwieść, развозить, развезти.

Rozwózka, -i, *ж.* *см.* **Rozwóz**.

Rozwoźnik, -a, *м.* развóзчикъ.

Rozwoźny, Rozwozowy, развóзный, транспóртный.

Rozwrzeszczeć (komu głowę), раскричáть кому гóлову, прожужжáть кому úши крикомъ. || **Rozwrzeszczeć się**, раскричáться.

Rozwydrzeć, остервенúться, развеpéпѣть.

Różyczka, -i, *ж.* (*Умен.* слóва **Róża**, рóза). рóзочка. рóзовая почка; || *Бот.* розовúдный кýколь; || розéтка.

Rozynek, Rodzynek, Rodzenek, -nka, *м.* изюмина, изюмъ. **Rodzynki małe, drobne**, корúнка.

Rozynkowy, изюмный.

Rozżalać, Rozżalić, трóгать, растрóгивать, растрóгать, разжáлобить. || **Rozżalać się, Rozżalić się**, сжáлиться. || **Rozżalować się (kogo)**, сжáлиться (*надъ кѣмъ*).

Rozżarty, неистовый, яростный, бѣшеный, лютый.

Rozżarzać, Rozżarzyć, разжигáть, разжéчь, зажигáть, зажéчь, воспламенять, воспламенúть; || **Rozżarzać się**, разжигáться, разгораться, воспламеняться.

Rozzbrajać, Rozzbroić, обезоружúвать, обезоружúть, *см.* **Rozbrajać**.

Rozzłościć, разсердúть, разгнéвать, озлóбить.

Rozzuwać, Rozzuć, разувáть, разýть. || **Rozzuwać się, Rozzuć się**, разувáться, разýться.

Rozżuwać, Rozżuć, разжéвывать, разжевáть.

Rtęć, -ci, *ж.* ртуть, живóе серебрó, *см.* **Żywe srebro**.

Rubacha, -y, *м.* весельчáкъ, гуляка.

Rubaszeństwo, *см.* **Rubaszność**.

Rubasznie, грýбо, невѣжливо, неблагопристóйно, неприлúчно. мужиковáто.

Rubaszność, -ści, *ж.* грýбость, невѣжливость, неблагопристóйность, неприлúчіе, мужиковáтость.

Rubaszny, грýбый, невѣжливый, неблагопристóйный, неприлúчный. мужиковáтый.

Rubel, -bla, *м.* рубль (*монета*).

Rubin, -u, *м.* рубúнъ, крáсный я́хонтъ.

Rubinowy, рубúновый.

Rublowy, рублéвый.

Rubrować, надписывать.

Rubrum, *ср.* *Писк.* надпись, заголóвка, рýбрика. **Odesłać pod rubrum rządowem**, отослáть въ казéнномъ пакéтѣ.

Rubrycela, -i, *ж.* прáвила богослужéнія (*въ требникѣ и служебникѣ*); || крáсная строкá; || ежегóдники надавáемые католúческими епархіями о своúхъ прихóдахъ.

Rubryka, -i, *ж.* *Минер.* вапъ, крáсная земля; || крáсный мѣлъ или карандáшъ; || отдѣлъ, рýбрика (*въ газéтѣ и т. д.*); || графа. **Rubryka wolna**, порóжняя графá.

Ruch, -u, *м.* движéніе; || *побужденіе; || мятéжъ. волненіе; || *живость; || колебáніе, качáніе.

Ruchać, Ruchać się, *Стар.* *см.* **Ruszać, Ruszać się**.

Ruchadło, -a, *ср.* двúгатель, двúгательная сúла.

Ruchawie, Ruchawo, провóрно, скóро, поспѣшно; || расторóпно.

Ruchawka, -i, *ж.* всеобщее ополчéніе, *см.* **Pospolite ruszenie**.

Ruchawość, -ści, *ж.* провóрство, скóрость, поспѣшность; || расторóпность, живость.

Ruchawy, провóрный, скóрый, поспѣшный; || расторóпный, живóй.

Ruchliwie, поспѣшно, торопли́во.

Ruchliwość, -ści, *ж.* подвúжность, провóрство, торопли́вость.

Ruchliwy, подвúжной, провóрный, скóрый. торопли́вый.

Rucho, -a, *ср.* *Стар.* движéніе; || двúгатель, *см.* **Ruchadło**; || *Стар.* хвост; || *Стар.* женское покрывáло.

Ruchomość, -ści, *ж.* **Ruchomości**, *мн.* *Юрид.* двúжимость, двúжимое имѣніе; || рýхлядь. домáшняя ýтварь.

Ruchomostka, -i, *ж.* рýхлядь.

Ruchomy, подвúжной, двúжимый; || *непостоянный, измѣнчивый. **Święta ruchome**, подвúжные прáздники. **Dobra ruchome**, двúжимое имѣніе.

Ruciany, рýтный, *см.* **Ruta.**

Ruda, **-y**. *ж. Горн.* рудá. **Ruda jaskiniowa**, рудно́й мѣшо́къ, — **drobna**, подрýдокъ;—**brylasta**, крýпная рудá, — **tłuczkowa**, похéрцъ.

Rudawiec, -wca, *м. Ест. Ист.* родъ ядовитаго ужá.

Rudawy, рудно́й. **металли́ческій**; || рыжева́тый; || ржáвый.

Rudel, -dla, *м.* руль, кормúло.

Rudelnik, -a, *м.* гребéцъ; || **Rudelnicy**, *мн.* (**na galarze**), галéрные ка́торжники, ссы́льные.

Rudera, -y, *ж.* обрýшившееся вда́ніе, развáлина.

Rudnia, -ni, *ж.* плави́льня; || кри́чный и́ли желѣзодѣлательный завóдъ, молотовáя.

Rudnik, -a, *м.* рудоко́пъ, *см.* **Górnik**; || рудни́къ, рудоко́пь, рудоко́пня.

Rudny, рудно́й.

Rudość, -ści, *ж.* рыжева́тость.

Rudować, корчева́ть, разчищáть по́ле.

Rudowina, -y, *ж. Мед* сýковица.

Rudy, ры́жій; || рыжеволо́сый.

Rufa, -y, *ж.* кормá (*у корабля*).

Rufian, Rufijan, -a, *м.* сво́дникъ.

Rufianka, Rufijanka, -i, *ж.* сво́дница.

Rufiański, Rufijański, сво́дническій.

Rufiaństwo, Rufijaństwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Rug, -u, *м. Стар.* морщúна, *см.* **Marszczka**; || ро́зыскъ, изслѣдованіе, слѣдствіе, дознáніе.

Rugować, *Стар.* производи́ть слѣдствіе и́ли допро́съ, разы́скивать, допра́шивать; || выгоня́ть, выживáть (*изъ дому*), изгоня́ть, *см.* **Wyrugować.**

Ruina, -y, *ж.* развáлина; || **разруше́ніе**, истребле́ніе; || * разоре́ніе.

Rujnować, Zrujnować, разрушáть, разру́шить, истреблять, истребить, ниспровергáть, ниспровéргнуть, уничтожáть, уничтóжить.

Rukiew, -kwi, *ж. Бот.* дúкая горчúца.

Rum, -u, *м.* шумъ, стукъ, трескъ; || мýсоръ, щéбень, облóмки кáмня; || поро́жнее мѣсто, простóръ. **Rum komu czynić**, дать кому́ доро́гу, посторони́ться, пропусти́ть кого́, уступи́ть кому́ своё мѣсто; || *Бот.* **Rum turecki**, ревéнь; || ромъ (*крѣпкій напитокъ*).

Rumacja, -ji, *ж. Юрид.* очище́ніе, оставле́ніе квартúры, перемѣще́ніе.

Rumak, -a, *м.* парáдная лóшадь, рáтный, боево́й конь, аргамáкъ.

Rumel, -mla, *м.* пике́тъ (*родъ ка́рточной игры*), пике́тная игра́.

Rumian, -u, *м. Бот.* дúкая пупáвка (*растéніе*).

Rumianek, -nku, *м. Бот.* рома́шка.

Rumianość, -ści, *ж.* румя́ность, красновáтость, ро́зовый цвѣтъ.

Rumiany, румя́ный, ро́зовый, красновáтый, *см.* **Różowy.**

Rumień, -nia, *м. Бот. см.* **Rumianek.**

Rumieńczyk, -a, *м. Умен.* (*см.* **Rumieniec**), лéгкій румя́нецъ.

Rumienić, Zarumienić, румя́нить, нарумя́нить, *см.* **Różować**; || кра́сить. || **Rumienić się**, краснѣть (*отъ стыда́*), рдѣть.

Rumienica, -y, *ж.* плотвá, плотúца (*рыба*).

Rumienidło, -a, *ср.* румя́ны.

Rumieniec, -ńca, *м.* румя́нецъ.

Rumieniec, краснѣть, *см.* **Rumienić się.**

Rumor, -u, *м.* шумъ, крикъ, суматóха.

Rumowa sól, ка́менная соль.

Rumować, свозúть (*мýсоръ и́ли зéмлю*); || очищáть, убирáть.

Rumowisko, -a, *ср.* щéбень, мýсоръ.

Rumunek, -nku, *м. Областн.* односéлье.

Runąć, рýшиться, обрýшиться, разрýшиться, рýхнуть, рúнуться, обвалúться.

Runo, -a, *ср.* волнá, шерсть, руно́ (*у овцы́*).

Runt, -u, *м.* ночно́й дозóръ; || *Воен.* рундъ.

Rup'-pia, *м.* (*мн.* **Rupie**), глúстá; || * забóта, скорбь, грусть.

Rupiecie, -ci, *мн.* ста́рая рýхлядь, старьё. старыя обветша́лыя вéщи, *см.* **Graty.**

Ruptura, -y, *ж. Хир.* кила́, гры́жа.

Rura, -y, *ж.* трубá; || стволъ; || кана́лъ; || **Rura (u strzelby)**, дýло. стволъ (*у ружья*); || мозговáя кость; || * болва́нъ, невѣжа, глупéцъ, простофúля.

Rurka, -i, *ж.* трýбка, трýбочка; || *Анат* кана́лъ, прохóдъ; || трýбочка (*у термометра, у барометра*); || свѣчна́я фóрма.

Rurkowaty, *Ест. Ист.* трýбчатый, дýдчатый; || *Хир.* свищева́тый. фúстульный

Rurkowy, трýбчатый, стволúстый.

Rurmistrz, -a, *м.* фонта́нщикъ, водопрово́дный мастеръ.

Rurmus, -u, *м.* насóсъ, пóмпа, водопрово́дная трубá; || водопрово́дъ, *см.* **Wodociąg.**

Rurmusowy, насóсный, пóмповый, водопрово́дный. **Rurmusowa skrzynia**, водоёмъ, резервуáръ, водохранúлище.

Rurnica, -y, *ж. Хим.* холодúльникъ.

Rurnik, -a, *м.* водопрово́дный кана́лъ; || трýбный мастеръ.

Rurny, стволúстый. трýбчатый. **Rurna czasza, misa, panew**, бассéйнъ

Rusawy, Rusowaty, русоватый.

Rustykalny, деревéнскій, крестьянскій.

Rusy, рýсый; || загорéлый, смýглый.

Ruszać, Ruszyć, трóгать, тронуть. дотрóгиваться, дотрóнуться. шевели́ть, шевельну́ть. касáться. коснýться, прикасáться, прикоснýться. двúгать, двúнуть, ступáть, ступúть, идти́. пойдти́. **Ruszać przodem**, идти́, бѣжáть впереди́. **Ruszyć z obozu**, выступить изъ лáгеря. **Ruszyć w drogę**, отпрáвиться въ путь, въ доро́гу, пусти́ться въ путь, въ доро́гу. **Paraliż go ruszył**, его́ разби́л парали́чъ,

съ нимъ сдѣлался ударъ. **Lekarstwo rusza**, лѣкарство дѣйствуетъ. **Sumienie go ruszyło**, онъ почувствовалъ угрызенія совѣсти. **Ruszać nogą**, шевелить ногою. **Nie może ruszyć ani ręką, ani nogą**, онъ не владѣетъ ни руками, ни ногами. **Ruszyć co z miejsca**, тронуть, сдвинуть. **Nie ruszaj tego**, не тронь этого. *Охот.* **Charty zająca ruszyły**, борзыя подняли зайца. **Ruszyć zwierza**, поднять, выгнать звѣря. **Ramionami ruszać**, пожимать плечами. **Wszystkich środków rusza**, онъ прибѣгаетъ ко всѣмъ средствамъ, онъ хватается за всѣ средства. **Ruszyć, poruszyć kogo**, тронуть, растрогать кого. **Ruszyło go to bardzo**, это его очень тронуло, поразило. **Ruszaj!** ступай! пошелъ! торопись! || **Ruszać się, Ruszyć się**, трогаться, тронуться, двигаться, двинуться, шевелиться, шевельнуться; || шататься, колебаться; || *Мех.* размахивать, качаться.

Ruszalność, -ści, *ж.* подвижность; || гибкость.

Ruszanie, Ruszenie, -nia, *ср.* дотрогиваніе, прикосновеніе, осязаніе, *см.* **Dotykanie**; || подергиваніе; || **Ruszanie ramionami**, пожиманіе плечами; || **Ruszenie**, движеніе; || походка, поступь; || оборотъ, поворотъ; || **Ruszenie powietrzem**, апоплектическій ударъ; || **Pospolite ruszenie**, всеобщее ополченіе: || **Ruszenie się**, потрясеніе; || * колебаніе; || * побужденіе, порывъ; || выступленіе, шествіе.

Ruszliwy, подвижной, проворный, оборотливый.

Rusznica, Ruśnica, Rucznica, -y, *ж.* ручная пищаль, мушкетъ, карабинъ.

Ruszniczny, мушкетный, пищальный, ружейный.

Rusznikarski, принадлежащій ружейному мастеру, пищальнику.

Rusznikarstwo, -a, *ср.* ружейное мѣсто или мастерство, оружейное мастерство.

Rusznikarz, -a, *м.* оружейный, ружейный мастеръ, оружейникъ; || пищальникъ.

Ruszt, -u, *м.*, *см.* **Roszt**; || *Горн.* колосникъ; || *Плотн.* ростверкъ.

Rusztowanie, -nia, *ср.* лѣса, подмостки, стелажи; || эшафотъ, лобное мѣсто, плаха.

Ruta, -y, *Бот.* рута (*растеніе*); || *Посл.* **Dziewczyna rutkę sieje**, дѣвушка начинаетъ перезрѣвать.

Rutewka, -i, *ж. Бот.* козлятникъ, козьякъ (*растеніе*).

Ruż, -u, *м.* румяны.

Różować, Urużować, румянить, нарумянить; || прикрашивать, прикрасить.

Różowy, розовый.

Rwać, рвать, срывать, вырывать; || терзать. драть, раздирать. **Rwać kwiaty**, срывать, рвать цвѣты. **Psy rwą jelenia**, собаки терзаютъ оленя. **Rwie mię w całem ciele**, меня подергиваетъ по всему тѣлу, во всемъ тѣлѣ. || **Rwać się**, рваться, срываться, порываться, бросаться, стремиться. *Послов.* **Cicha woda brzegi rwie**, въ тихомъ омутѣ чёрти водятся.

Rwanie, -nia, *ср.* вырываніе, отрываніе, срываніе; || разодраніе, раздираніе, растераніе, изорваніе; || подергиваніе, судороги. || **Rwanie się**, поспѣшность, торопливость, усердіе рвеніе.

Rwetes, -u, *м.* грабежъ. разграбленіе, || сумятица, суматоха, шумъ, смятеніе, *см.* **Hałas**.

Ryba, -y, *ж.* рыба. **Iść, pójść na ryby**, идти на рыбную ловлю. *Послов.* **W mętnej wodzie ryby łowić**, въ мутной водѣ рыбу ловить.

Rybacki, рыбацкій, рыбачій.

Rybactwo, -a, *ср.* рыболовство, рыбный промыселъ.

Rybaczek, -czka, *м.* рыбацкій мальчикъ; || * простой рыбакъ.

Rybaczka, -i, *ж.* рыбачка, рыбная торговка.

Rybak, -a, *м.* рыбакъ, рыболовъ.

Rybałt, -a, *м.* дьячокъ, псаломщикъ.

Rybeczka, Rybeńka, -i, *ж. Умен.* рыбинка.

Rybi, рыбій. Drobiazg rybi, мелузга, мелкая рыба; || *Бот.* кукольванъ, рыболовныя ягоды.

Rybić, сажать, разводить рыбу (*въ прудѣ*).

Rybię, -ęcia, *ср.* молодая, маленькая рыбка. **Rybięta**, *мн.* мелузга, мелкая рыба.

Rybitw, -a, *м. Св. Пис.* рыбарь, *см.* **Rybak**.

Rybitwa, -y, *ж.* чагрява, морская ласточка, чайка (*птица*).

Rybka, -i, *ж.* рыбка.

Rybnik, -a, *м.* садокъ (*для рыбы*), сажалка.

Rybny, рыбный.

Rybojad, -a, *м.* рыбоѣдъ. рыбоядецъ.

Rybołów, -owa, *м.* рыболовъ. || *Зоол.* скопа, морской орелъ; || *Зоол.* олуша, глупышъ (*водная птица*).

Rybołowstwo, -a, *ср.* рыболовство, рыбный промыселъ.

Rybotruj, -a, *м. Бот.* луносѣменникъ (*растеніе*).

Ryć, Zryć, Poryć, рыть, взрыть, вырыть, копать. вскопать. выкопать; || гравировать, вырѣзывать (*на деревѣ, на сталѣ*).

Rycerka, -i, *ж.* героиня, воительница, *см.* **Bohaterka**.

Rycerski, рыцарскій; || дворянскій, шляхетскій; || воинственный; || *Стар.* кавалерственный.

Rycerstwo, -a, *ср.* рыцарство; || дворянство, шляхетство, шляхта; || *Соб.* воинные люди.

Rycerz, -a, *м.* рыцарь; || *Стар.* кавалеръ (*ордена*).

Rychléj, скорѣе, живѣе. **Co rychléj, jak najrychléj**, какъ можно скорѣе, живѣе.

Rychło, скóро, шúбко, провóрно, шúбко, прытко. **Za rychło**, слúшкомъ скóро. **Już nie rychło**, уже́ не врéмя, уже́ пóздно. **Rychło przyjdzie?** скóро ли онъ придéтъ? **W rychle**, вскорѣ. **Rychło w czas, ráno.** *Послов.* **Kto się rychło źle zbogaci, wszystko rychło źle utraci**, хýдо нажúтое въ прокъ нейдéтъ, какъ нáжито, такъ и прóжито.

Rychłość, -ści, *ж.* скóрость, поспѣшность.

Rychły, скóрый, поспѣшный, провóрный, шúбкій, прúткій.

Rychtować, Narychtować, Wyrychtować, приноравливать, приноровúть; || наводúть, навести́, направля́ть, напра́вить, напѣ́ливать, нацѣ́лить, мѣ́тить.

Rycie, -cia, *ср.* рытьё, раскáпываніе, раскóпка; || гравирова́ніе, гравúровка, рѣзьба́, *см.* **Rytowanie, Rytownictwo.**

Rycina, -y, *ж.* гравю́ра, эстáмпъ, карти́на.

Ryczałt, -u, *м.* (*Стар.* **Ryczart**), *Стар.* заéмъ съ тѣмъ услóвіемъ, что éсли занимáющій не вы́платитъ дóлга въ срокъ, то запла́титъ двойну́ю сýмму; éсли не вы́платитъ и въ другóй срокъ, то сýмма утрóивается и т. д.; || вся сýмма сполна́; || **Ryczałtem, Ryczałtowo**, óбтомъ, гуртóмъ, *см.* **Hurt.**

Ryczałtowy, обтовóй, гуртовóй.

Ryczeć, Ryknąć, рычáть, зарычáть, ревѣть, заревѣть, мычáть, замычáть.

Ryczenie, -nia, *ср.* рёвъ, мычáніе (*быка*), рыка́ніе, рычáніе (*льва*), рыкъ, ревѣніе.

Rydel, -dla, *м.* зáступъ, лопáта, копáлка.

Rydelek, -lka, *м.* зáступъ для пересáдки дерéвьевъ.

Rydwan, -u, *м.* рыдвáнъ, дорóжная каре́та. **Rydwan żałobny**, трáурная колесни́ца, похорóнныя дрóги, *см.* **Wóz.** || *Teatr.* торжéственная колесни́ца.

Rydz, -a, *м. Бот.* рыжúкъ (*гриб*).

Rydzawy, Rydzowaty, рыжевáтый.

Rydzy, рыжій; || бýрый.

Ryga, -i, *ж. Муз.* пять нóтныхъ линéекъ, нотная систéма; || *Тип.* шпáція, заста́вка

Rygał, -u, *м.* пóлка (*для книгъ и т. п.*); || *Тип.* регáлъ (*ящикъ съ шри́фтомъ*).

Rygiel, -gla, *м.* запóръ, засóвъ, задви́жка; || *Артил.* лафéтная подýшка; || **Rygiel w słupach barjerowych**, проýшина; || *Плотн.* **Rygle**, *мн.* связи, перевóды.

Ryglować, запира́ть, засóвывать **задвúжкою.**

Rygor, -u, *м.* взыска́ніе. **Pod rygorem**, подъ опасéніемъ взыска́нія, подъ стрáхомъ наказáнія.

Rygować, Porygować, линева́ть, черти́ть, графúть; || *Портн.* приме́тывать, смётывать, припúвать на живýю нúтку.

Ryj, Ryjak, -a, рúло (*Умен.* рúльце); || хрю́кало, свúное рúло; || хóботъ (*у насѣкóмыхъ*).

Ryjek, -jka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣкóмое*).

Ryjkowaty, хоботообрáзный.

Ryjny, рылáстый; || рóющій.

Ryk, -u, *м.*, *см.* **Ryczenie.**

Rykliwy, крикли́вый.

Ryknąć, *см.* **Ryczeć.**

Rylec, -lca, *м.* рѣзéцъ, вáйло, грáбштихъ; || долотцó.

Rym, -u, *м.* рúема. **Rymy** *мн.* стихú.

Ryma, -y, *ж.*, *см.* **Katar.**

Rymarczyk, -a, *м.* подмастéрье шóрника, сѣдéльника.

Rymarka, -i, *ж.* жена́ шóрника, сѣдéльника.

Rymarski, шóрный, сѣдéльничій.

Rymarstwo, -a, *ср.* шóрное, сѣдéльное мастерствó, *см.* **Siodlarstwo.**

Rymarz, -a, *м.* шóрникъ, сѣдéльникъ, *см.* **Siodlarz**; || *Ирон.* стихоплётъ, риемáчъ, *см.* **Rym.**

Rymotwórca, -y, *м.* стихотвóрецъ, *см.* **Poeta, Wieszcz.**

Rymotwórczy, стихотвóрный. **Sztuka rymotwórcza**, пúитика, стихотвóрная наýка.

Rymotwórstwo, -a, *ср.* стихотвóрство.

Rymować, сочúнять стихú.

Rymowanie, -nia, *ср.* сочúненіе стихóвъ, стихотвóрство.

Rymowany, напúсанный стихáми, риемóванный.

Rymownie, склáдно, соотвѣ́тственно.

Rymowny, склáдный, соотвѣ́тственный; || риемóванный.

Rymowy, стихотвóрный.

Ryna, *см.* **Rynna**; || *Плотн.* отли́вина.

Rynajz, -u, *м. Слес. и Кузнец.* крючóкъ.

Rynek, -nku, *м.* плóщадь, рúнокъ, бава́ръ; || торгъ.

Ryngort, -a, -u, *м.* подпру́га (*у сѣдла́*), *см.* **Popręg.**

Ryngraf, -u, *м. Воен.* офицéрскій знакъ

Rynienka, -i, *ж.* желобóкъ, боро́здка.

Rynienkowaty, *Бот.* и *Зоол.* доро́жчатый, желобковáтый, желóбчатый, ра́бой, лóжчатый, боро́здчатый.

Rynka, -i, *ж.* кострю́лька, глúняная сковорода́ на трéхъ ножкáхъ.

Rynkowy, рúночный, база́рный.

Rynna, -y, *ж.* кро́вельный подвѣ́сный жёлобъ, стóчная трубá, подтру́бокъ. **Rynna tłokowa**, пóршневая труба́, — **ssąca**, всáсывающая трубá, — **okapowa**, подстѣ́нный жóлобъ. *Посл.* **Trafić z deszczu pod rynnę**, попáсть изъ огня́ да въ пóлымя.

Rynsztok, -a, -u, *м.* стокъ, канáва, канáвка.

Rynsztokowy, стóчный, канáвочный.

Rynsztunek, Rysztunek, -nku, *м.* воéнный багáжъ, воéнный обóзъ, воéнные

снаря́ды, оружіе. **Rynsztunek okrętowy,** оснастка корабля́.

Rynsztunkowy. Rysztunkowy, *Воен.* багажный, оружейный.

Rypać, *Прост.* улепётывать, дуть во всѣ лопа́тки; || скрипѣть (*дверя́ми*).

Rys, -u, *м.* черта́ **Rysy twarzy,** черты́ лица́; || штрихъ (*пе́ромъ и карандашо́мъ*), о́черкъ (*пера́*); || о́черкъ, начерта́ніе, концепцъ, планъ, проектъ, *см.* **Zarys;** || пе́речень, кра́ткое изложе́ніе, кра́ткое обозрѣніе, взглядъ, бѣглый взглядъ.

Ryś, -sia, *м. Зоол.* рысь (*живо́тное*), *см.* **Ostrowidz.**

Rysa, -y, *ж.* тре́щина, разще́лина. щель.

Rysawy, *см.* **Rusy, Rudy.**

Ryść, -ści, *ж.* рысь (*лошади́ная*), грунь.

Rysi, ры́сій.

Rysopis, -u, *м.* **(twarzy),** описа́ніе приме́тъ (*лица́*),

Rysować, рисова́ть, чертить; || изобража́ть. **Porysować, Zrysować,** растре́скивать; || **Rysować się,** растре́скиваться.

Rysowniczy, рисова́льный, чертёжный.

Rysownik, -a, *м.* рисова́льщикъ.

Rysunek, -nku, *м.* рису́нокъ; || чертёжъ, планъ; || рисова́ніе, рисо́вка; || о́черкъ, начерта́ніе || узо́ръ (*ткани*).

Rysunkowy, рисова́льный, чертёжный.

Rytm, -u, *м.* равмѣръ (*стиха́*), мѣрность, мѣра; || стихъ; || тактъ; || *Муз.* кадансъ, каде́нца.

Rytować, гравирова́ть, вырѣзывать (*на мѣди́, на ста́ли*).

Rytowanie, -nia, *ср.* **гравирова́ніе, гравиро́вка.**

Rytowany, гравиро́ванный.

Rytownictwo, -a, *ср.* гравирова́льное иску́сство.

Rytowniczy, гравирова́льный.

Rytownik, -a, *м.* грави́ръ (*на мета́лахъ*); || рѣзчикъ (*на де́ревѣ*).

Rytuał, -u, *м.* служе́бникъ, тре́бникъ.

Ryty, гравиро́ванный; || чека́ненный, высѣченный.

Rywadlnik, -a, *м.* долото́; || рѣзе́цъ.

Rywal, -a, *м.* сопе́рникъ, совмѣстникъ.

Rywalka, -i, *ж.* сопе́рница, совмѣстница.

Ryż, -u, *м.* сарачи́нская крупа́, рисъ.

Ryż, рыжеволо́сый.

Ryza, Reza, -y, *ж.* **(papieru),** стопа́ (*бума́ги*); || мѣтка, черта́ (*на ва́терпасѣ*); || дисциплина, поря́докъ, повинове́ніе, подчине́ніе, стро́гость; || полоса́, гряда́, у́зкая часть па́шни отдѣленная бороздо́ю, загоно́мъ.

Ryżość, -ści, *ж.* рыжева́тость, ры́жій цвѣтъ.

Ryżowisko, -a, *ср.* по́ле засѣянное ри́сомъ.

Ryżowy, ри́совый.

Ryzyko, -a, *ср. Ком.* рискъ; || страхъ, опа́сность. **Przedsięwziąść co na własne ryzyko,** взять что́ на свой страхъ, на свою́ отвѣтственность. **To wielkie ryzyko,** э́то большо́й рискъ. **Na ryzyko, на** уда́чу.

Ryzykować, рискова́ть, подверга́ть опа́сности; || отва́живаться; || же́ртвовать. **Ryzykować życie, zdrowie,** же́ртвовать жизнью, здоро́вьемъ.

Ryzykowny, рискова́й, риско́ванный; || отва́жный, опа́сный.

Rża, -y, *ж. Стар.* **ржа́ніе;** || *Областн.* рожь.

Rżać, *см.* **Rżeć.**

Rząd, Rzęd, -ędu, *м.* ряд, поря́докъ, строй, разря́дъ; || слой; || ли́нія. **Rząd zębów,** рядъ зубо́въ. **Rząd powozów,** ряд, верени́ца каре́тъ. **Rzędem,** ря́домъ, по поря́дку, поо́чередно; || сте́пень, рангъ. разря́дъ; || классъ; || о́чередь; || отря́дъ. отдѣле́ніе; || ко́нская збру́я, ко́нскій снаря́дъ; || **Rząd, -ądu,** *м.* правле́ніе, правительство; || управле́ніе. завѣдываніе; || о́бразъ правле́нія. **Rząd monarchiczny,** монархи́ческое правле́ніе. **Rząd gubernjalny,** губе́рнское правле́ніе. **Zdałem ci rząd domu mojego,** я поручи́лъ тебѣ управле́ніе мои́мъ до́момъ. **Mieszać się do rządów,** мѣшаться въ домашнія дѣла. въ хозя́йство. **Sprawować rządy państwa,** управля́ть государствомъ. **Podać prośbę do rządu,** пода́ть про́сьбу правительству. || **Rząd posagowy,** раздѣле́ніе иму́щества ме́жду супру́гами. || *Грам.* управле́ніе словъ,

Rządca, Rządzca, -y, прави́тель дѣлъ. пра́вящій (*до́лжность*). **Rządca państwa,** правитель государства. **Rządca statku,** *см.* **Szyper. Rządca ekonomiczny,** управля́ющій имѣніемъ. эконо́мъ. **Rządca domu,** управля́ющій до́момъ, управитель до́ма.

Rządczyna, Rządczyni, -ni, *ж.* правительница, управительница.

Rządek, -dka, -dku, *м. Умен.* ряд о́къ, *см.* **Rząd**

Rzadki, ре́дкій; || жи́дкій. **Rowietrze rzadkie,** жи́дкій во́здухъ **Rzadkie włosy,** жи́дкіе во́лосы. **Rzadkie mleko,** жи́дкое молоко́. **Rzadkie sukno,** ре́дкое, непло́тное сукно́. **Rzadkie płótno,** ре́дкина, ре́дкая, непло́тная холсти́на. **Rzadkie przymioty,** ре́дкія ка́чества. **Rzadki człowiek,** ре́дкій человѣкъ. **Rzadki gość,** ре́дкій, нечастый гость. **To rzadki przypadek,** э́то ре́дкій, необыкновенный случай.

Rzadko, ре́дко, нечасто неплотно; || жи́дко, негу́сто. **Domy rzadko rozsiane,** дома́ разбро́санные изре́дка. въ дальнихъ,на дальнихъ разстоя́ніяхъ. **Podobne wypadki rzadko się zdarzają,** подобные слу́чаи ре́дко быва́ютъ. **Rzadko ciasto rozczynić,** жи́дко растворить тѣсто.

Rzadkość, -ści, *ж.* ре́дкость, особенность; || жи́дкость. **Chować co dla rzad-**

kości, сохранять что́ для рѣ́дкости. **Zbiór rzadkości**, собра́ніе рѣ́дкостей. **Rzadkość powietrza**, жи́дкость во́здуха. **Rzadkość płótna**, рѣ́дзина́ въ холстѣ

Rządnie, поря́дочно, въ поря́дкѣ, какъ слѣ́дуетъ; || прили́чно, прито́йно.

Rządność, -ści, *ж.* хозя́йство, эконо́мія, бережли́вость, || устро́йство, распоря́докъ.

Rządny, эконо́мный, бережли́вый; || поря́дочный; || распоряди́тельный, расторо́пный. *см.* **Porządny**.

Rządowy, правительственный; || госуда́рственный; || каzéнный. **System rządowy**, государственная систе́ма. **Stronnictwo rządowe**, правительственная па́ртія. **Rządowe władze**, правительственныя вла́сти. **Gmach rządowy**, казе́нное зда́ніе.

Rządzący, управля́ющій, пра́вящій; || правительствующій. **Senat rządzący**, правительствующій сена́тъ.

Rządzenie, -nia, *ср.* управле́ніе, завѣ́дываніе.

Rządzić, управля́ть, завѣ́дывать; || **Rządzić się**, управля́ться; || вести́ себя́, поступа́ть; || **Rządzić się (u kogo)**, позво́лить управля́ть собо́ю. плясать по чужо́й ду́дкѣ.

Rządziciel, -a, *м. см.* **Rządca**.

Rządzicielka, -i, *ж. см.* **Rządczyna**.

Rządziuch. Rządzioch. -a *м. Прост. Ирон.* коново́дъ, зачи́нщикъ. во всё вмѣ́шивающійся.

Rządziucha. Rządziocha, Rzędziucha, -y, *ж. Прост.* зачи́нщица, во всё вмѣ́шивающаяся.

Rżany, ржано́й.

Rząp' -pia, *м.* рѣ́пица, послѣ́дній суста́въ хвосто́выхъ позвонко́въ (*у живо́тныхъ*); || **Rząp wodny**, водоёмъ, водохрани́лище, || *Горн.* ковшъ, черпакъ, отса́дочный чанъ.

Rząsa, -y, *ж.Стар.* густота́, мно́жество; || *см.* **Rzęsa**

Rząz. -u, *м. Стар.* надрѣ́зъ. разрѣзъ, порѣзъ, насѣчка; || зарубка, вырубка.

Rzec, Rzeknąć (*Стар.* **Rzekać**), говори́ть, сказы́нать, сказа́ть. **Nic na to nie rzekł**. онъ ничего́ на э́то не сказа́лъ, **Rzekłbyś był że...**, **Rzekłbyś, że...**, мо́жно бы было сказа́ть, что... **Rzekłbyś, że oszalał**, мо́жно бы было сказа́ть, что онъ обезу́мѣлъ. **Że tak rzekę**, такъ сказа́ть; || *Стар.* **Rzec kogo czém**, назва́ть, прозва́ть, поименова́ть, нарица́ть; || *Стар.* сдѣлать, поступи́ть. **Nie wiedzieć, co z tém, z nim rzec**, неизвѣстно что́ съ э́тимъ *или* съ нимъ сдѣлать. **Nie wiedział, co dalej rzec sobie**, не зналъ, какъ пото́мъ поступи́ть.

Rżeć, ржать (*о ло́шади*).

Rzechot, Rzegot, Rzekot, -u, *м.* ква́канье (*лягу́шекъ*); || шипѣ́нье (*змѣй*).

Rzechotać, Rzegotać, Rzekotać, ква́кать (*о лягу́шкахъ*); || шипѣ́ть (*о змѣ́яхъ*).

Rzecz, -y, *ж. Стар.* сло́во, рѣчь; || *Стар.* го́лосъ, тонъ го́лоса; || *Стар.* языкъ, го́воръ. **Prusowie z Litwą jednaką rzecz mieli**, у Пру́ссовъ съ Литво́ю былъ одина́кій языкъ; Пру́ссы и Лито́вцы говори́ли одина́кимъ языко́мъ; || рѣчь, сло́во, разгово́ръ. **Mieć rzecz do kogo**, говори́ть кому́ рѣчь. **Mieć rzecz z kim**, имѣ́ть съ кѣ́мъ разгово́ръ. **Rzecz czynić do kogo**, обраща́ться къ кому́ съ рѣчью, загова́ривать съ кѣ́мъ. **Rzecz czynić o czém**, говори́ть о чёмъ, завести́ разго́воръ о чёмъ. **Tak daléj rzecz prowadził**, такъ продолжа́лъ говори́ть. **Wdać się z kim w rzecz**, пуститься съ кѣ́мъ въ разгово́ры. **O czém rzecz**, о чёмъ рѣчь? въ чёмъ дѣ́ло? **W rzeczy.** *см.* **Wrzekomo**; || рѣчь, сло́во, разсужде́ніе. **Rzecz o duchu filozoficznym**, рѣчь о ду́хѣ философіи; || предме́тъ. матерія. дѣ́ло. **Mówić o jakiéj rzeczy**, говори́ть о како́мъ либо предме́тѣ. **Przystąpić do rzeczy**, приступи́ть къ дѣ́лу, къ гла́вному предме́ту. **Odstąpił od rzeczy**, отступи́лъ отъ предме́та. **Wrócić**, *или* **Wrócić się do rzeczy**, возврати́ться къ пре́жнему предме́ту. **Nie od rzeczy będzie powiedzieć**, кста́ти бу́детъ сказа́ть. **Od rzeczy mówić**, отдаля́ться отъ предме́та. говори́ть вздоръ. **Człowiek do rzeczy**, прили́чный. поря́дочный человѣ́къ, *см.* **Dorzeczny**. **To nie do rzeczy**, э́то никуда́ не годи́тся, э́то во́все не идётъ къ дѣ́лу, э́то ни съ чѣ́мъ несообра́зно; || дѣ́йствіе (*дра́мы, рома́на, по́вѣсти*); су́щность. содержа́ніе, смыслъ, осно́ва, дѣ́ло, предме́тъ, дѣ́йствительность. **Rzecz dobra, ale forma nic potém**, содержа́ніе (*сочине́нія*) хорошо́, но фо́рма никуда́ не годи́тся. **Rzecz wzięta z angielskiego**, содержа́ніе взято́ съ англійскаго. **Słów dużo, a rzeczy mało**, мно́го словъ да дѣ́ла ма́ло. **Niema w tém rzeczy**, въ э́томъ нѣтъ смы́сла. **W rzeczy saméj**, въ са́момъ дѣ́лѣ, въ дѣйствительности. **Nie w tém rzecz**, не въ томъ дѣ́ло. **Działać na rzecz czyję**, дѣйствовать въ чью по́льзу. **Majątek zbyty na rzecz drugiego**, имѣ́ніе отчужде́нное въ со́бственность друго́го. **Rzeczą pokazać co**, доказа́ть что́ на са́момъ дѣлѣ. **Rzeczą mowę potwierdził**, слова́ доказа́лъ на дѣлѣ, ска́занное подтверди́лъ на дѣлѣ. **Rzecz dowiedziona**, дока́занное дѣ́ло. **Rzecz zmyślona**, вы́думка. **Rzecz pewna, że...**, дѣ́ло я́сное, что..., дѣйстви́тельно, что... **Zna swoję rzecz**, онъ зна́етъ своё дѣ́ло. **Rzecz wnosić**, излага́ть предме́тъ. **Nie wiedziałem jak się rzecz ma**, я не зналъ, въ чёмъ дѣ́ло, въ чёмъ состои́тъ дѣ́ло. **Jak rzeczy stoją?** какъ иду́тъ дѣла́? **Cała rzecz, żeby go przekonać**, всё дѣ́ло въ томъ, чтобы убѣди́ть его́. **Mieć z kim rzecz**, имѣ́ть съ кѣ́мъ

дѣло. || Все существующее, существо, тварь, твореніе, дѣло. **Stwórca wszech rzeczy,** создатель всѣхъ тварей, творецъ міра. **Rzeczy tego świata,** дѣла сего міра. || Вещь, сущность, предметъ. **Co tam ładnych rzeczy,** сколько тамъ прекраснаго (*въ этомъ сочиненіи*)! сколько тамъ прекрасныхъ вещей! **Oczywistości nie masz w rzeczach wiary,** въ предметахъ вѣры нѣтъ ничего очевиднаго. || **Rzeczy,** *мн.* имущество, пожитки, вещи. **Rzeczy moje jeszcze nie przyszły,** мои вещи, пожитки ещё не пришли, не привезены.

Rzeczenie, -nia, *ср.* рѣченіе, выраженіе.

Rzeczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Rzecz**), вещица; || *Умен.* рѣчка (*см.* **Rzeka**).

Rzecznik, -a, *м.* ораторъ, витія, *см.* **Mówca**; || представитель, заступникъ, ходатай, *см.* **Orędownik.**

Rzeczny, вещный, вещественный, дѣйствительный, *см.* **Rzeczywisty.** || Рѣчной (*см.* **Rzeka**).

Rzeczony, сказанный, вышеупомянутый.

Rzeczownik, -a, *м. Грам.* существительное имя.

Rzeczowny, *Грам.* существительный.

Rzeczowy, вещный.

Rzeczoznawca, -y, *м.* знатокъ дѣла.

Rzeczpospolita, -ej, *ж.* республика; || государство; || Рѣчь Посполитая (*польская*).

Rzeczysko, Rzeczyszcze, -a, *ср.* прѣжнее русло какой-либо рѣки.

Rzeczywiście, дѣйствительно, подлинно.

Rzeczywistość, -ści, *ж.* дѣйствительность, существенность; || подлинность.

Rzeczywisty, дѣйствительный, истинный, подлинный.

Rzęd, -u, *м. см.* **Rząd.**

Rzędem, *см.* **Rząd.**

Rzednieć, Zrzednieć, рѣдѣть; || разжижаться, становиться, сдѣлаться жидкимъ.

Rzędność, *см.* **Zrzędność.**

Rzędny, *Мат.* прямой. **Linja rzędna,** ордината, одна изъ прямыхъ линій опредѣляющая положеніе точки въ плоскости или пространствѣ. || *Стар.* наёмный.

Rzędować, ставить въ одинъ рядъ.

Rzeka, -i, *ж.* рѣка. **Płynąć po rzece, albo z rzeką,** плыть по теченію рѣки.

Rzeknąć, *см.* **Rzec.**

Rzekomo, наружно, на видъ, по виду, будто-бы, *см.* **Wrzekomo.**

Rzekomy, наружный, кажущійся.

Rzemień, -nia, *м.* ремень. **Rzemień trzewiczny,** клюша.

Rzemienny, ременный.

Rzemieślnictwo, -a, *ср.* ремесленничество, занятіе ремеслами.

Rzemieślniczek, -ozka, *м.* подмастерье.

Rzemieślniczka, -i, *ж.* ремесленница; || жена ремесленника.

Rzemieślniczy, ремесленный, ремесленническій.

Rzemieślnik, -a, *м.* ремесленникъ.

Rzemiosło, -a, *ср.* ремесло.

Rzempolenie, Rzempolić, *см.* **Rzępolenie, Rzępolić.**

Rzemyczek, -czka, *м.* ремешокъ.

Rżenie, -nia, *ср.* ржаніе (*лошадей*).

Rzep, -u, *м. Бот.* репейникъ, лапушникъ.

Rzepa, -y, *ж.* рѣпа. **Rzepa podłużna,** нѣмецкая рѣпа, брюква. **Rzepa leśna,** дряква, свиной хлѣбъ. **Rzepa dzika, płonna,** рѣпчатый колокольчикъ (*растеніе*).

Rzepak, -u, *м.* дикая рѣпа.

Rzepakowy, рѣпный.

Rzepik, -a, *м. Бот.* репейкй.

Rzepisko, *см.* **Rzepnisko.**

Rzepka, -i, *ж.* рѣпка.

Rzepnica, -y, *ж. Бот.* ярутка (*растеніе*).

Rzepnik, -a, *м. Бот.* земляной орѣхъ.

Rzepnisko, Rzepisko, -a, *ср.* рѣпное поле.

Rzepny, рѣпный.

Rzępoła, -y, *м.* плохой скрипачъ.

Rzępolenie, -nia, *ср.* пиликанье (*на скрипкѣ*).

Rzępolić, пиликать (*на скрипкѣ*).

Rzepsko, -a, *ср.* рѣпища, *см.* **Rzepa.**

Rzęsa, -y, *ж.* рѣсница (употребительнѣе во мн. ч. **Rzęsy, -ów,** рѣсницы). *Бот.* волоски по краямъ листа; **Rzęsa leszczynowa,** серёжка; || **Rzęsa wodna,** водяная чечевица (*растеніе*); || **Rzęsa skalna,** многовласникъ (*растеніе*); || **Rzęsa wietrzna,** сѣмядоля, сѣменодоля, пупочная трава.

Rzęsiście, Rzęsisto, часто, густо, обильно. **Deszcz rzęsiście padał,** шелъ проливной дождь. **Rzęsiście płakać,** проливать обильныя слезы. **Sala rzęsisto oświetlona,** зала ярко освѣщена.

Rzęsistość, -ści, *ж.* обилie, густота, частость, множество.

Rzęsisty, густой, частый, сильный, обильный. **Rzęsisty włos,** густые волосы. **Rzęsiste zboże, Rzęsista trawa,** густая рожь, густая трава. **Rzęsisty deszcz,** проливной дождь. **Rzęsiste światło,** яркій, блистательный свѣтъ. **Rzęsisty posag,** богатое приданое.

Rzeski (*см.* **Rzesza**), имперскій, государственный.

Rzeski, Rzezki, рѣзвый, живой, быстрый; || рѣзкій, колкій; || веселый, провórный, бодрый.

Rzesko, рѣзво, живо, быстро, рѣзко, сильно; || весело, провórно, бодро.

Rzeskość, Rzezkość, -ści, *ж.* рѣзвость, живость; || рѣзкость, колкость; || крѣпость, сила, бодрость.

Rzesza, -y, *ж.* толпа, множество народа; || ***Rzesza powietrzna, skrzydlata,** стая птицъ; || **Rzesza Niemiecka,** Германскій Союзъ, Германское Государство.

Rzeszanin, -a, *м.* жи́тель Германскаго Госуда́рства.

Rzeszot, -a, *м. Архит.* решётчатое отве́рстіе.

Rzeszotny, решётчатый.

Rzeszoto, -a, *ср.* решето́; || *Горн.* гро́хотъ. *Посл.* **Jeden kozła doi, drugi pod nim rzeszoto trzyma,** одинъ козла́ дои́тъ, друго́й решето́ подставля́етъ, *т. е.* отъ э́того сто́лько же по́льзы какъ отъ козла́ молока́.

Rzetelnie, и́стинно, дѣйстви́тельно, по и́стинѣ, по́длинно; || че́стно, правди́во, добросо́вѣстно.

Rzetelność, -ści, *ж.* существенность, дѣйстви́тельность; || добросо́вѣстность, че́стность, правди́вость, аккура́тность, то́чность, усто́йка (*въ сло́вѣ*); || правильность, по́длинность (*по́дписи*), достовѣрность. || *Стар.* очеви́дность, я́вность, *см.* **Oczywistość.**

Rzetelny, дѣйстви́тельный, сущ'е́ственный; || добросо́вѣстный, че́стный, правди́вый, аккура́тный, то́чный, усто́йчивый (*въ сло́вѣ*), *см.* **Uczciwy;** || правильный, по́длинный, достовѣрный; || *Стар.* очеви́дный, я́вный.

Rzewnić, тро́гать (*до слёз*), заста́вить пла́кать, смягча́ть.

Rzewnie, го́рестно, го́рько, жа́лостно, тро́гательно. **Rzewnie płakać,** го́рько пла́кать; || и́скренно, серде́чно, чистосерде́чно, нѣжно. **Rzewnie miłować,** нѣжно, и́скренно люби́ть.

Rzewność, Rzewliwość, Rzewniwość, -ści, *ж.* смуще́ніе, трево́га, умиле́ніе; || тоскли́вость, уны́ніе, скорбь. **Rzewność łez,** го́речь слезъ. **Rzewność serca,** сокруше́ніе се́рдца. || *Стар.* ре́вность, усе́рдіе, *см.* **Gorliwość.**

Rzewny, умилённый, тоскли́вый, сокруше́нный; || го́рькій, го́рестный, приско́рбный; || и́скренній, задуше́вный, глубо́кій; || тро́гательный, жа́лостный, жа́лобный, уны́лый, тоскли́вый. **Rzewne łzy wylewać,** проли́вать го́рькія слезы. **Rzewny żal,** глубо́кая скорбь. **Rzewny styl,** тро́гательный слогъ. **Rzewny człowiek,** чувстви́тельный челове́къ. **Rzewny głos,** жа́лобный, уны́лый го́лосъ. **Rzewne dźwięki,** уны́лые зву́ки. || *Стар.* **Rzewliwy,** ре́вностный, усе́рдный, *см.* **Gorliwy.**

Rzeź, -zi, *ж.* (**bydła**), уби́й (*скота́*); || бо́йня, скотобо́йня; || ре́зня́, се́ча, убіе́ніе, кровопроли́тіе; || заколо́ніе, умерщле́ніе.

Rzezać, ре́зать; || крои́ть; || холости́ть (*ло́шадь*); || ва́ять, вырѣзывать, высѣка́ть (*изъ де́рева, ко́сти, ка́мня, или на де́ревѣ, на ко́сти, на ка́мнѣ*); || грани́ть, шлифова́ть; || *Хир.* вырѣзывать ка́мень (*изъ пузыря́*), *см.* **Rznąć, Krajać.** || **Rzezać się,** прорѣзываться. **Rzezą się zęby,** зу́бы прорѣзываются.

Rzeżaczka, -i, *ж. Мед.* запо́ръ мочи́, мочерѣзъ; || кровава́я гоноре́я.

Rzezak, -a, *м.* больша́й ножъ, ре́зако́къ; || садо́вый ножъ; || ре́зе́цъ (*у бочаро́въ*).

Rzezanie, -nia, *ср.* вырѣзываніе, ре́заніе, изва́яніе, ва́яніе; || холоще́ніе (*ло́шади*); || чека́нка (*моне́ты*); || рѣзьба́ (*на де́ревѣ*), грае́ніе (*ка́мней*), *см.* **Rzeźbiarstwo, Rzeźba;** || *Хир.* опера́ція.

Rzezaniec, -ńca, *м.* кастра́тъ, скопе́цъ; || свну́хъ.

Rzezany, рѣзно́й, чека́ненный, изсѣ́ченный; || граненный (*о драгоцѣнныхъ ка́мняхъ*); || узо́рчатый, тра́вчатый (*о ба́ркать*).

Rzeźba, -y, *ж.* рѣзьба́; рѣзна́я рабо́та; || чека́нка, чека́нная *или* обро́нная рабо́та: || **Rzeźba wypukła,** горельёфъ, соверше́нно вы́пуклая рабо́та. **Rzeźba płaska,** барельёфъ плоская, вы́пуклая рабо́та; || ва́яніе, изва́яніе.

Rzeźbiarka, -i, *ж.* худо́жница, занима́ющаяся ва́яніемъ, скульпту́рою.

Rzeźbiarski, скульпту́рный.

Rzeźbiarstwo, -a, *ср.* ва́ятельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба́, ва́яніе, рѣзна́я рабо́та.

Rzeźbiarz, -a, *м.* рѣзчи́къ, рѣщи́къ (*печа́тей и т. п.*); || ва́ятель, скульпто́ръ.

Rzezimieszek, -szka, *м.* воро́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ, карма́нщикъ.

Rzeźnia, -ni, Rzeźnica, -y, *ж.* бо́йня, скотобо́йня; || мясна́я ла́вка, мясно́й ря́дъ.

Rzeźnictwo, -a, *ср.* мясни́чество; || торго́вля мя́сомъ.

Rzeźniczka, -i, *ж.* мясничи́ха.

Rzeźniczy, мясни́чій. **Stół rzeźniczy,** мясно́й поло́къ (*неподви́жный покры́тый столъ, на ко́емъ раскла́дываютъ прода́жное мя́со*).

Rzeźnik, -a, *м.* мясни́къ; || *живодёръ.

Rzeźucha, -y, *ж. Бот.* жеру́ха, кресъ, бру́нкресъ (*расте́ніе*).

Rzeźwić, Orzeźwiać, Orzeźwić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, возстановля́ть, возстановить (*си́лы*), приводи́ть, привести́ въ чу́вство, возбужда́ть, возбуди́ть, ободря́ть, ободри́ть, оживля́ть, оживи́ть, освѣжа́ть освѣжи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, весели́ть, развесели́ть.

Rzeźwieć, Orzeźwieć, оживля́ться, оживи́ться, очну́ться, ободря́ться, ободри́ться, весели́ться, развесели́ться.

Rzeźwienie, -nia, *ср.* освѣже́ніе, оживле́ніе.

Rzeźwo, бо́дро, жи́во, ве́село.

Rzeźwość, -ści, *ж.* бо́дрость, жи́вость, веселость, свѣжесть, крѣпость.

Rzeźwy, бо́дрый, свѣжій, рѣзвый, живо́й, прово́рный, весёлый, одушевлённый, оживлённый.

Rznąć, Rznąć, рѣзать; || **Rznąć piłą,** пили́ть; **Rznąć coś na kamieniu,** вырѣзывать на ка́мнѣ и т. д.; **Rznąć kogo w łeb,** тре́снуть, свѣснуть по́ уху, си́льно уда́рить; **Rznąć na skrzypcach,** пили́кать на скри́пкѣ.

Rznięcie, -cia, *ср.* надрѣзъ, подрѣзываніе (*деревьевъ*); || пилёніе, пи́лка (*дровъ, досокъ*); || рѣзьба (*на мѣди, на деревѣ*); || гравированіе; || чеканка (*монеты*); || *Мед.* рѣзь, рѣзь въ животѣ.

Rznięty, вырѣзанный, высѣченный; || гравированный; || чека́ненный.

Rzodkiew, -kwi, *ж. Бот.* рѣдька.

Rzodkiewka, -i, *ж. Бот.* радисъ, редиска.

Rzodkwiowy, рѣдечный.

Rzucać, Rzucić, броса́ть, бро́сить, кида́ть, ки́нуть, швырять, швырну́ть, мета́ть, метну́ть. **Rzucać losy**, броса́ть, мета́ть жре́бій. **Rzucać kogo, jakie miejsce**, оставля́ть кого́, како́е-либо мѣсто. **Rzucić na kogo kamieniem**, пустить въ кого́ ка́мнемъ. * **Rzucić okiem, Rzucić oczyma na kogo**, бро́сить взглядъ на кого́, быстро взгляну́ть. **Rzucać na kogo podejrzenie**, имѣть сильное подозрѣніе на кого́, оставля́ть въ подозрѣніи, заподо́зрѣвать. **Rzucić rów**, раскопать ровъ. **Rzucić czém**, кача́ть, колебать, колыха́ть (*о морѣ, волнахъ, бурѣ и т. п.*). **Rzucać z żołądka**, блева́ть, рвать. || **Rzucać się, Rzucić się**, броса́ться, бро́ситься, кидаться, ки́нуться. * **Łzy mu się rzuciły**, слезы потекли́ изъ глазъ его́.

Rzucony, бро́шенный, покинутый.

Rzut, -u, *м.* броса́ніе, швыря́ніе, мета́ніе; || уда́ръ, толчекъ; || махъ; || *Мех.* движа́тельная, мета́тельная си́ла; || *Мат.* си́ла тя́жести, си́ла тяготѣнія. || * **Rzut oka**, взглядъ, глазомѣръ, видъ.

Rzutki, Rzutny, ско́рый, бы́стрый, поспѣшный, прово́рный, рѣзвый, живо́й, оборо́тливый.

Rzutnia, -i, *ж.* кривая ли́нія.

Rzyć, -ci, *ж. см.* **Zadek.**

Rzygać, Rzygnąć, рыга́ть, рыгну́ть; || изрыга́ть, извергать, выки́дывать, выбра́сывать; || блева́ть, рвать.

Rzyganie, -nia, *ср.* рыга́ніе; || *Мед.* отры́жка, рыго́та; || блева́ніе, рво́та, *см.* **Womitowanie, Womity.**

Rzygliwy, рыга́ющій.

Rzygnienie, -nia, *ср.* рыжо́къ, отры́жка.

Rżysko, -a, *ср.* по́ле со жни́вомъ; || жни́во, жни́вье, жнитвина.

Rzytny, заднепроходный, *см.* **Rzyć.**

S.

S произно́сится какъ ру́сская бу́ква *С*.

S, Św., сокраще́ніе прилага́тельнаго **Święty**, свято́й.

Sa, sa, sa! сюда́! сюда́! (*кли́каніе соба́къ*). **Sa tu, piesku, sa!** сюда́, собачка, сюда́! || лѣвѣй! (*крикъ на воло́въ*). || *Посл.* **Jedno, sa sa, drugie do lasa**, кто въ лѣсъ, кто по дрова́.

Sabas, Sabat, -u, *м.* (употребительнѣе **Szabas**), суббо́та, шабашъ (*у Евреевъ*).

Sać, Sący, *см.* **Ssać, Ssący.**

Sączek, *см.* **Sęczek.**

Saczyć, *Област.* подта́лкивать.

Sączyć, ка́пать, сочи́ться, течь, ка́пля по ка́плѣ испуска́ть, изливать, источа́ть; || * **Sączyć łzy**, проливать слезы. || **Sączyć się**, ка́пать, сочи́ться, проса́чиваться, течь ка́пля по ка́плѣ.

Sad, -u, *м.* плодово́й садъ, фрукто́вый садъ.

Sąd, -u, *м.* судъ; || судили́ще; || суде́бное мѣсто; || приговоръ; || мнѣніе. **Mieć sąd zdrowy**, имѣть здравый разсу́докъ. **Wziąść kogo pod sąd**, отдать кого́ подъ су́дъ. **Pozwać kogo do sądu**, позвать кого́ къ суду́. *Библ.* **Sąd ostateczny**, страшный су́дъ. **Sąd cywilny, kryminalny, wojskowy, kasacyjny, apelacyjny, polubowny, kompromisarski**, судъ гражда́нскій, уголо́вный, вое́нный, кассаціо́нный, апелляціо́нный. **Sąd zjazdowy**, мирово́й съѣздъ. **Sąd przysięgłych**, судъ присяжныхъ. **Sąd pokoju**, мирово́й судъ. **Sąd polubowny**, третейскій судъ. **Sąd zwyczajny**, о́бщее суде́бное мѣсто.

Sąd, -ędu, *м. Стар.* судо́къ, посу́да и т. д., *см.* **Sądek.**

Sadek, -dku, *м.* фрукто́вый са́дикъ.

Sądek, -dka, *м.* ка́дочка, *см.* **Faska.**

Sadliczka, -i, *ж. Бот.* ико́тная трава́.

Sadlisty, са́льный, жи́рный.

Sadło, -a, *ср.* са́ло, жиръ; || тукъ. *Посл.* **Czuje pies, że zjadł sadło**, знаетъ ко́шка, чье мясо съѣла.

Sadnić, *см.* **Sednić.**

Sadno, *см.* **Sedno.**

Sądny, су́дный. Это сло́во употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Sądny dzień**, день страшнаго суда́, су́дный день.

Sadowić, Usadowić, сажа́ть, посади́ть, уса́живать, усади́ть; || поселя́ть, посели́ть, помѣща́ть, помѣсти́ть, отводи́ть, отвести́ кому́ (*зе́млю, мѣсто*); || утверди́ть (*на тро́нѣ*), возвести́ (*на тронъ*). || **Sadowić się, Usadowić się**, уса́живаться, усѣсться, размѣща́ться, размѣсти́ться, располага́ться, расположи́ться.

Sadowisko, -a, *ср.* осно́ва, основа́ніе; || жили́ще, мѣстопребыва́ніе, пребыва́ніе.

Sadownictwo, -a, *ср.* разса́дка, молоды́хъ дере́вьевъ.

Sądownictwo, -a, *ср.* суде́йское зва́ніе, суде́йское сосло́віе; || судъ, судопроизво́дство, распра́ва, отправле́ніе правосу́дія, суде́бное вѣдомство, суде́бная власть, суде́бная часть.

Sadowniczy, принадлежа́щій развод́чику молоды́хъ дере́вьевъ.

Sądownie, суде́бнымъ поря́дкомъ.

Sadownik, -a, *м.* развод́чикъ молоды́хъ дере́вьевъ; || съемщикъ фрукто́выхъ дере́вьевъ.

Sądowy, судебный, судный. **Sądowo-karny**, судебно-уголовный. **Dom sądowy**, судебная палата.

Sadz, -u, *м.* садокъ, сажалка (*для рыбы*). **Sadz ptaszy, na ptaków**, птичникъ, птичій садокъ.

Sadza, -y, *ж.* **Sadze**, *мн.* сажа.

Sadzać, Posadzić, Wsadzić, сажать, посадить; || *см.* **Sadzić**.

Sadzawka, -i, *ж.* сажалка (*для рыбы*), прудъ, *см.* **Staw**.

Sadzel, -a, *м.* нарывъ, язва, язвина.

Sadzić, выпустить яйца на сковороду, сдѣлать выпускную яичницу; || **Sadzić kury na jajach**, сажать куръ на яйцахъ; || **Sadzić co czém**, обкладывать, высаживать (*цвѣты*); || сажать, разсаживать деревья. || **Sadzić się na co**, усиливаться, силиться, стараться, рваться.

Sądzić, Osądzić, судить, осудить, присудить; || рѣшать, рѣшить; || разсуждать, разбирать; || думать. **Sądzić sprawę, proces**, рѣшать тяжбу. **Sądzić kogo z powierzchowności**, судить о комъ по наружности. **Dobrze o kim sądzić**, хорошо думать о комъ, имѣть о комъ хорошее мнѣніе. **Sądzę, że dziś przybędzie**, я думаю, что онъ сего-дня прибудетъ.

Sadziec, -dzca, *м. Бот.* поскóнникъ (*растéніе*).

Sadzisty, покрытый фруктовыми деревьями.

Sadznik, -a, *м.* разсадникъ, питомникъ.

Sadzony, сáженый. **Jaja sadzone**, выпускная яичница; || **Drzewka sadzone**, посáженыя деревья; || обложенный, выложенный, высаженный, *см.* **Sadzać**.

Sądzony, сужденный, обсужденный, рѣшенный.

Sagan, -u, *м.* котелъ.

Saganek, -nka, *м.* котелóкъ.

Sajdak, -u, *м.* колчанъ, тулъ.

Sak, -u, *м.* мѣшóкъ; || родъ женской одежды; || сѣть, сѣтка (*для ловли куропатокъ*); || рыболóвная сѣть.

Sakiewka, -i, *ж.* кошелекъ.

Sakłak, Szakłak, Szekłak, -u, *м. Бот.* придорóжная игла́ (*растéніе*).

Sakra, -y, *ж.* коронованіе муропомазаніе; || посвященіе (*въ епископы*).

Sakrament, -u, *м.* тáинство, тáйна; || **Najświętszy** *или* **Przenajświętszy Sakrament**, Святые Дары, Причастіе, Евхаристія.

Sakramentalny, принадлежáщій тáинству, составляющій тáинство.

Sakryfikować, приносить въ жертву, жéртвовать, пожéртвовать; || посвящáть.

Sakrystja, Sakrystjan, *см.* **Zakrystja** и т. д.

Sakwa, -y, *ж.* **Sakwy, -kiew**, *мн.* сумá, котóмка, кошель.

Sala, -i, *ж.* зáла. валъ. **Sala jadalna**, столóвая. **Sala audjencjonalna**, присутственная зáла. **Sala ustępowa**, просительская кóмната, пріемная кóмната. **Sala ochrony**, пріютъ. **Sala szpitalna**, больничная палáта.

Sałaciany, салáтный. || *Бот.* эндúвій, садóвый цикóрій.

Salamandra, -y, *ж.* саламáндра (*пресмыкающееся*).

Salapa, -y, *ж. Бот.* лéйка слабúтельная *или* лéйникъ слабúтельный (*растéніе*); || *Аптек.* ялáпа (*корень лейника*).

Sałata, -y, *ж. Бот.* латýкъ, салáтъ.

Salaterka, -i, *ж.* салáтникъ, салатница.

Sałatka, -i, *ж. Бот.* салáтный булдырьянъ.

Salceson, -u, *м.* сосúска. колбасá.

Saldo, *Нѣмск.* въ остáткѣ.

Saldować, подводúть итóгъ, сводúть счéты; || выплáчивать остáтокъ дóлжной сýммы.

Saletarnia, Saletrarnia, -ni, *ж.* селúтряница, селитровáрня.

Saletra, -y, *ж.* селúтра.

Saletran, -u, *м. Хим.* азотокúслая соль, *см.* **Saletrzan**.

Saletrarnia, *см.* **Saletarnia**.

Saletrnik, -a, *м.* селитровáръ.

Saletroczyn, -u, Saletroród, -odu, *м. Хим.* селитрорóдъ, азóтъ.

Saletrowy, Saletrzany, селúтряный.

Saletrzan, -u, *м.* (**srebra**), азотокúслое серебрó.

Saletrzysty, селитровáтый. азотúстый.

Salka, -i, *ж.* небольшáя зáла.

Salmjak, -u, *м. Хим.* нашатырь, солекúслая соль.

Salmjakowy, нашатырный.

Salopa, -y, *ж.* салóпъ; || плащъ (*жéнскій*).

Salopka, -i, *ж.* плáщикъ, накúдка, вéрхняя тёплая одéжда.

Salsa, -y, *ж.* сóусъ. подлúва.

Salsefiny, -fin, Salsufy, -ów, *мн. Бот.* козелéцъ (*растéніе*).

Salsza, Sałsza, *см.* **Salsa**.

Salva exceptione, безъ принятія на себя отвѣтственности.

Salvo calculo, ассигновка, отпускъ сýммы съ услóвіемъ представленія отчёта.

Sam, сюдá. **Chodź** *или* **pójdź sam**, ступáй *или* поди сюдá, поди-ко сюдá. **Tam i sam**, и тамъ и сямъ, кой-гдѣ, мéстами, изрѣдка. *Прост.* **Sam do mnie, Sam tu**, сюда, ко мнѣ!

Sam, Sama, Samo, самъ, самá, самó, сáмый, сáмая, сáмое. **Sam (jeden)**, одúнъ, совершéнно одúнъ, одинóкъ. **Sam to zrobię**, я самъ э́то сдѣлаю. || **Sam z siebie**, самъ собóю, добровóльно, произвóльно. **Przez to samo, tém samém**, чрезъ э́то сáмое. **Dla tego samego**, по э́тому сáмому. **To samo**, э́то сáмое. **Sam na sam**, (*Стар.* **Sam a sam**), одúнъ на одúнъ,

наединѣ. Idź tam jakby sam z siebie, поди туда́ какъ бы самъ по себѣ́, отъ свого́ и́мени, самъ отъ себя́. Sam nie swój, самъ не сво́й (*въ необыкнове́нномъ располо-же́ніи ду́ха, разсѣ́янный*). || Ten sam, ta sama, to samo, тотъ са́мый, та са́мая, то са́мое. Ta sama suknia, то са́мое пла́тье. Tenże sam, тотъ же са́мый. To właśnie to samo, э́то и́менно то́ же са́мое. To wszystko to samo, э́то все́ одно́ и то́ же, э́то все равно́. || Ten człowiek to sama poczciwość, э́тотъ человѣ́къ олицетворе́нная че́стность, э́то человѣ́къ вполнѣ́ че́стный, э́то вполнѣ́ че́стный человѣ́къ. || Sam. *вм.* nawet, да́же. Sam ocean ma swoje rośliny, да́же въ са́момъ океа́нѣ есть расте́нія. || Przy samym końcu, при са́момъ концѣ́. W saméj rzeczy, въ са́монъ дѣ́лѣ. W samém dziele, въ са́момъ сочине́ніи. W saméj zimie, во вре́мя са́мой зимы́, въ среди́нѣ са́мой зимы́. W sam czas, въ са́мое вре́мя, какъ разъ во́ время. W samę porę, въ са́мую по́ру. || Same kłamstwa popisał, написа́лъ то́лько одну́ ложь. Sami piękni ludzie, одни́ то́лько прекра́сные лю́ди. || *Посл.* Nieszczęście nigdy samo nie przyjdzie, бѣда́ не прихо́дитъ одна́, на вся́кую бѣду́ не упасе́шься, бѣда́ бѣду́ роди́тъ, бѣдо́й погоня́етъ. *Посл.* Lżéj nędznemu nie samemu, на лю́дяхъ смерть красна́. Kiedy człowiek pijany, to sama dusza w język lezie, что́ у тре́зваго на умѣ́, то́ у пья́наго на языкѣ́.

Samcołożnik, -a, *м.* мужело́жецъ, мужело́жникъ.

Samcołoztwo, -a, *ср.* мужело́жство.

Samcowy, Samczy, самцо́въ, принадлежа́щій самцу́.

Samczyk, -a, *м. Умен.* са́мчикъ.

Samica, -y, Samka, -i, *ж.* са́мка.

Samiczka, -i, *ж. Умен.* сами́чка.

Samiczy, са́мкинъ, принадлежа́щій са́мкѣ.

Samiec, -mca, *м.* саме́цъ.

Samit, -u, *м. Бот.* амара́нтъ (*расте́ніе*).

Samiuchny, Samiusieńki, Samiuteńki, Samiutki, одинёхонекъ, одинёшенекъ.

Samobójca, -y, *м.* самоубі́йца.

Samobójstwo, -a, *ср.* самоубі́йство.

Samobytność, *см.* Samoistność.

Samochcąc, самопроизво́льно, произво́льно, непринужде́нно, доброво́льно.

Samochcący, Samochętny, самопроизво́льный, произво́льный, доброво́льный.

Samochwał, -a, Samochwalca, -y, *м.* самохва́лъ, хвасту́нъ.

Samochwalstwo, Samochlubstwo, -a, *ср.* самохва́льство, хвастовство́.

Samoczwart, самъ-четвёртъ, оди́нъ съ тремя́.

Samodłużnik, -a, *м.* самъ должни́къ.

Samdrugi, самъ-дру́гъ, вдвоёмъ.

Samodział, -u, *м.* то́лстое сукно́ *или* холстъ дома́шней рабо́ты.

Samodzielnie, самостоя́тельно.

Samodzielność, -ści, *ж.* самостоя́тельность.

Samodzielny, самостоя́тельный.

Samodzierżca, -y, *м.* самоде́ржецъ.

Samogłoska, -i, *ж.* гла́сная (*бу́ква*).

Samogwałcić, предава́ться онани́зму.

Samogwałt, -u, *м.* онани́змъ.

Samoistność, -ści, *ж.* самобы́тность.

Samoistny, самобы́тный.

Samojad, Samojedz, -a, Samojedzca, -y, *м.* людоѣ́дъ, *см.* Samożerca.

Samojedny, еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ.

Samojedź, -dzi, *ж.* пожира́ніе со́бственнаго ро́да ме́жду живо́тными; || людоѣ́дство; || *Собир.* людоѣ́ды.

Samokupiec, -pca, Samokupień, -pnia, *м.* монополи́стъ; || переку́пщикъ.

Samokupstwo, -a, *ср.* монопо́лія; || переку́пъ.

Samołówka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.

Samołożnik, -a, *м.* занима́ющійся онани́зномъ.

Samołoztwo, -a, *ср.* онани́змъ.

Samolub, -a, *м.* себялю́бецъ, эгои́стъ.

Samolubny, Samoluby, себялюби́вый, эгоисти́ческій.

Samolubstwo, -a, *ср.* себялю́біе, эгои́змъ.

Samołusk, -a, *м. Зоол.* родъ змѣи́ мѣдя́ницы.

Samopał, -u, *м.* самопа́лъ, *см.* Strzelba.

Samopas, *Нар.* самово́льно, своево́льно, на свобо́дѣ, безъ при́смотру; || Samopas, -a, *м.* распу́тникъ, бродя́га, необу́зданный человѣ́къ.

Samopaska, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница; || скита́лица.

Samopiąt, самъ-пя́тъ, оди́нъ съ четырмя́.

Samopsza, -y, *ж.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Samorodnie, есте́ственно, натура́льно; || саморо́дно; || своеобра́зно, оригина́льно.

Samorodność, -ści, *ж.* есте́ственность, натура́льность; || саморо́дность; || своеобра́зность, своеобра́зіе, оригина́льность.

Samorodny, есте́ственный, натура́льный; || саморо́дный; || своеобра́зный, оригина́льный.

Samoruch, -u, *м.* автома́тъ.

Samoruchnia, -ni, *ж.* маши́на сама́ собо́ю дви́жущаяся.

Samoruchy, Samoruszy, автомати́ческій, самодви́жный; || машина́льный.

Samorządca, -y, *ж.* самовласти́тель.

Samorządność, -ści, *ж.* самовла́стіе, самоуправле́ніе; || самоупра́вство; || самостоя́тельность.

Samorządny, самовла́стный, самовласти́тельный; || самоуправля́емый; || самоупра́вный; || самостоя́тельный.

Samosiódm, самъ-сёмъ, одинъ съ шестью.

Samosłaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ, лжеучитель.

Samosłaństwo, -a, *ср.* лицеме́ріе; || лжеученіе.

Samosób, уедине́нно, въ совершённомъ уединеніи, одино́ко, въ одиночествѣ.

Samostrzał, -u, *м. Охот.* самостре́лъ, капканъ, ставимый для убиванія звѣрей; || лукъ особеннаго устройства для бросанія стрѣлъ.

Samoszóst, самъ-шестъ, самъ шестой, одинъ съ пятью.

Samotnie, уединённо, пустынно.

Samotnik, -a, *м.* отшёльникъ, пустынникъ, *см.* **Pustelnik.**

Samotność, -ści, *ж.* уединёніе, удаленіе.

Samotny, уединённый, удалившійся.

Samotrześć, -ści, *ж.* самотёкъ, пёрвый выпускъ виногра́днаго со́ка.

Samotrzask, -u, *м.* западня́. *Посл.* **Starego wróbla na samotrzask nie złapiesz**, стараго воробья на мякинѣ не обманешь.

Samotwór, -oru, *м.* самостоятельное, оригина́льное произведеніе.

Samouczny, научившійся самъ собо́ю, самоу́чкою.

Samouk, -a, *м.* самоу́чка.

Samowładanie, -nia, *ср.* самовла́стіе, *см.* **Samowładztwo.**

Samowładca, *см.* **Samowładzca.**

Samowładnie, самовла́стно, неограни́ченно; || деспотически.

Samowładny, самовла́стный, неограни́ченный, самодержа́вный; || самовласти́тельный деспотическій.

Samowładzca, Samowłajca, -y, *м.* самоде́ржецъ.

Samowładztwo, -a, *ср.* самодержа́віе; || самовла́стіе.

Samowolnie, самово́льно, произво́льно, самопроизво́льно.

Samowolność, -ści, *ж.* самово́льство, произво́лъ, произво́льность.

Samowolny, самово́льный, произво́льный.

Samowtór, самъ-другъ, **самдру́гъ**, одинъ съ другимъ, вдвоемъ.

Samożerca, -y, *м. см.* **Samojad.**

Samozwaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ.

Samozwaństwo, -a, *ср.* самозва́нство.

Sampan, -a, *м.* **Jegomość pan**, господи́нъ, ба́ринъ, его́ милость.

Sandacz, -a, *м. Зоол.* суда́къ (*рыба*).

Sandał, -a, *м.* санда́лъ (*дерево*).

Sandał, -u, *м. Стар.* санда́лія (*родъ обуви*).

Sandałowy, санда́льный.

Sandaraka, -i, *ж.* сандара́къ, **можжеве́льная смола́.**

Saneczki, -czek, *мн. Умен.* са́почки, *см.* **Sanie.**

Sanica, -y, *ж.* по́лозъ, *мн.* **Sanice, поло́зья** (*у саней*).

Sanie, -sań, Sanki, -ek, *мн.* са́ни, са́нки.

Sanitarny, санита́рный, относящійся къ здоро́вью, къ охране́нію здоро́вья.

Sankcja, -ji, *ж.* утвержде́ніе; || соизволе́ніе, согла́сіе. **Sankcja pragmatyczna**, прагматическое постановленіе; || **распоряже́ніе** (*государя*).

Sankcjonować, утверждать; || **одобри́ть**, соизволять.

Sanktyssymum, Свя́тые Дары́, *см.* **Sakrament.**

Sanna, -éj, *ж.* (**droga**), санна́я доро́га, санно́й путь.

Sap, -u, *м. см.* **Sapanie**; || **Sapy**, *мн. см.* **Dąsy**; || **Sap, -u**, *м.* **Sapisko, Sapowisko, -a**, *ср.* **Sapy, -ów, Sapiska, Sapowiska, -isk**, *мн.* топь, трясина, боло́тина; сапъ (*болѣзнь у лошадей*).

Sapać, пыхте́ть, сопе́ть; || *** dutkiem** (*со злости*)).

Sapanie, -nia, *ср.* пыхте́ніе, сопе́ніе.

Sapel, *см.* **Sopel.**

Sapisko, *см.* **Sap.**

Sapka, -i, *ж.* сухо́й на́сморкъ, заложе́ніе но́са, на́сморкъ, простудное пораже́ніе слизистыхъ оболочекъ.

Sapliwy, -ego, *м.* сопу́нъ.

Sapowaty, тинистый, то́пкій, боло́тистый.

Sapowisko, Sapy, *см.* **Sap.**

Sardela, Sardelka, -i, *ж.* сарде́ль, сардинка, анчоусъ (*рыба*).

Sardonik, Sardyk, -a, *м.* сардоникъ, сардъ (*камень*).

Sarkać, Sarknąć, сопе́ть, фыркать, фыркнуть; || = **na co, na kogo**, * ропта́ть, се́товать (*на кого, на что*); заявлять неудово́льствіе, ворча́ть.

Sarkanie, -nia, *ср.* сопе́ніе, фырканіе; || * ропотъ, ворчаніе.

Sarki, -ów, *мн* ропотъ, се́тованіе.

Sarna, -y, *ж.* косу́ля, дикая коза́, изубрь

Sarneczka, -i, *ж.* дикая ко́зочка.

Sarni, свойственный дикой козѣ.

Sarniątko, -a, Sarnię, -ęcia, *ср.* молодо́й изубрь, дѣтёнышъ косули.

Sarnina, -y, *ж.* мясо дикихъ козъ.

Sasanka, -i, *ж. Бот.* безвременный цвѣтъ.

Sąsiad, -a, *м.* сосѣдъ. *Посл.* **Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi**, слухомъ земля по́лнится.

Sąsiada, -y, Sąsiadka, -i, *ж.* сосѣдка.

Sąsiadować, жить въ сосѣдствѣ, по сосѣдству съ кѣмъ, быть чьимъ сосѣдомъ.

Sąsiedni, сосѣдній, сме́жный, сопредѣльный, пограничный.

Sąsiedzki, сосѣдскій.

Sąsiedztwo, -a, *ср.* сосѣдство.

Sąsiek, Samsiek, -u, *м.* сусѣкъ, засѣкъ; закромъ.

Saszek, *см.* **Szaszek.**

Satynować, атла́сить, сатини́ровать, лощи́ть, гла́дить.

Satynowanie, -nia, *ср.* сатиниро́вка, гла́женіе, лоще́ніе.

Satyra, -y, *ж.* сати́ра.

Satyrycznie, сатири́чески, ко́лко, язви́тельно, насмѣ́шливо.

Satyryczność, -ści, *ж.* сатири́ческій, насмѣ́шливый тонъ; || ко́лкость, язви́тельность.

Satyryczny, сатири́ческій, ко́лкій, язви́тельный, насмѣ́шливый.

Satyryk, -a, *м.* сати́рикъ; || насмѣ́шникъ.

Satysfakcja, -cji, *ж.* удовлетворе́ніе, удово́льствіе.

Sążeń, -żnia, *м.* са́жень.

Sążenisty, Sążnisty, саже́нный; || *ро́слый, дю́жій, плечи́стый.

Sążniarz, -a, *м.* дроворубъ.

Sążniować, Zsążniować, Posążniować, мѣ́рять, смѣ́рять саже́нью.

Sążniowe, -ego, *ср.* посажённое, по́дать съ земли́ по числу́ саженей.

Sążniowy, *см.* **Sążenisty**.

Scena, -y, *ж.* сцена; || явле́ніе.

Schab, -u, *м.* груди́нка (*свинины*).

Schadzać, *см.* **Schodzić**.

Schadzka, -i, *ж.* схо́дка собра́ніе.

Scheda, -y, *ж.* часть, до́ля, наслѣ́дство; || запи́ска, биле́тъ, ярлы́къ.

Schema, *Нескл. ср.* **Schemat, -u**, *м.* образе́цъ, видъ, фо́рма, схе́ма; || *Стар. Мат.* фигу́ра, *см.* **Wzór**.

Schizma, -y, *ж.* раско́лъ; || разлуче́ніе, раздѣле́ніе, *см.* **Odszczepieństwo**.

Schizmatyk, -a, *м.* раско́льникъ.

Schłonąć, поглоти́ть.

Schludnie, чи́сто, опря́тно.

Schludny, чи́стый, опря́тный.

Schnąć, со́хнуть, ча́хнуть.

Schód, -odu, *м.* сходъ, спускъ, скатъ, склонъ, пока́тость; || уще́рбъ (*луны*); || ступе́нь, *см.* **Stopień**. **Schody, -ów**, *мн.* лѣ́стница. **Schody kręcone**, ви́тая лѣ́стница.

Schodzić, Zejść, Znijść, Schadzać, сходи́ть, сойдти́, сха́живать, проходи́ть, пройдти́, всходи́ть, взойдти́, вы́ходить. **Schodzić po schodach**, сходи́ть съ лѣ́стницы. **Dzień schodzi**, день прохо́дитъ. **Czas schodzi**, вре́мя прохо́дитъ. || **Zejść**, употребля́ется вм. **Wejść** (*см.* **Wschodzić**). **Słońce zeszło**, со́лнце взошло́. **Zboże zeszło**, рожь, хлѣбъ взошелъ. || **Schodzić** (*см.* **Chodzić**), износи́ть (*пла́тье*). || Исходи́ть. **Schodziłem całe miasto**, я исходи́лъ весь го́родъ. || **Schodzić się, Zejść się**, сходи́ться, сойдти́сь, собира́ться, собра́ться. **Zejść się (z sobą)**, встрѣ́титься.

Schodzistość, -ści, *ж.* пока́тость, отло́гость, накло́нность.

Schodzisty, пока́тый, отло́гій, накло́нный.

Schorzało, болѣ́зненно. **Schorzało wyglądać**, имѣ́ть болѣ́зненный видъ.

Schorzały, болѣ́зненный, [illegible] болѣ́знью.

Schorzeć, изнури́ться отъ болѣ́зни.

Schować, *см.* **Chować**.

Schowalnia, -ni, *ж.* кладова́я, чула́нъ; || шкапъ

Schowalny, сохра́нный. **Izba schowalna**, кладова́я. **Szafa schowalna**, шкапъ (*платяно́й и т. п.*).

Schowanie, -nia, *ср.* хране́ніе, сохране́ніе.

Schraniać, Schronić, скрыва́ть, скрыть, укрыва́ть, укры́ть, пря́тать, спря́тать, ута́ивать, утаи́ть. || **Schraniać się, Schronić się (gdzie** *или* **przed kim)**, пря́таться укрыва́ться, удаля́ться. **Ś. Antoni rozdał majątek i schronił się na puszczę**, Св. Анто́ній ро́здалъ свое́ иму́щество и удали́лся въ пусты́ню. **Schroń się, żeby cię nie postrzegli**, спря́чься, чтобы тебя́ не замѣ́тили, не уви́дѣли. **Schraniać się (czemu)**, избѣга́ть (*чего*), увёртываться (*отъ чего́*), *см.* **Chronić się**.

Schronienie, -nia, *ср.* убѣ́жище, прибѣ́жище, приста́нище, прію́тъ. **Dawanie schronienia**, пристанодержа́тельство. **Dom schronienia starców**, богоде́льня.

Schwał, -u, *м.* **Schwała, -y**, *ж.* *Стар.* прославле́ніе, восхвале́ніе, похвала́. **Nad schwał**, вы́ше вся́кихъ похва́лъ. || **Na schwał**, изъ тщесла́вія, изъ чва́нства. **On na schwał tylko to umie**, онъ э́то зна́етъ то́лько изъ тщесла́вія; || на сла́ву, превосхо́дно, ди́вно.

Schwycić, схвати́ть.

Schwyt, -u, *м.* сило́къ (*для ло́вли птицъ*).

Schwytać, *см.* **Schwycić**.

Schyl, Schył, -u, *м.* склонъ, накло́нность, пока́тость.

Schylać, Schylić, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || опуска́ть, опусти́ть. || **Schylać się, Schylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться. **Schylać się po co**, наклоня́ться, нагиба́ться за чѣ́мъ (чтобы подня́ть). **Schylać się do kogo**, наклоня́ться, склоня́ться къ кому́.

Schyłek, -łku, *м.* склонъ, зака́тъ; || оста́токъ; уще́рбъ (*луны*). **Na schyłku dnia**, на скло́нѣ, на зака́тѣ дня. **Na schyłku życia**, на зака́тѣ жизни́, при оста́ткѣ жи́зни. **Beczka wina już na schyłku**, бо́чка вина́ уже́ на оста́ткѣ, *или* вина́ въ бо́чкѣ остаётся немно́го.

Schytrzać, Schytrzyć, *Стар.* надува́ть, наду́ть, поддѣва́ть, поддѣ́ть, перехитри́ть.

Schytrzeć, сдѣ́латься хи́трымъ, продувны́мъ.

Ściąć, *см.* **Ścinać**.

Ściąg, -u, *м.* *Ком.* полу́чка де́негъ и внесе́ніе ихъ въ ка́ссу, упла́та, вы́дача де́негъ.

Ściągać, Ściągnąć, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, затя́гивать, затяну́ть,

стáскивать, стащúть. Ściągnąć gorset, затянýть корсéтъ. Mróz ściąga błoto (na drogach), отъ морóза крéпнетъ грязь (*на дорогахъ*). *Ściągnąć dwa zdania w jedno, соединúть, смёшать два понáтія въ одно́. Ściągać buty, pończochy, стáскивать, снимáть сапоги́, чулки́. Ściągać wino z beczki, цéдить, сцéживать вино́ изъ бóчки. Ściągać warty, снимáть карáулъ. Ściągać wojska, собирáть войскá. Ściągać co na siebie, навлекáть на себя́, накликáть на себя́ (*нéнависть, презрѣніе*). Ściągnąć wodę, отвести́ водý. Ściągać gdzie, добирáться, достигáть. Zaledwie ściągnęliśmy do wsi na nocleg, насилу добрáлись мы до дерéвни на ночлéгъ. || Ściągać się, Ściągnąć się, стáгиваться, стянýться, затя́гиваться, затянýться, сжимáться, сжáться; || собирáться, собрáться; || сцéживаться, сцéдиться (*о винѣ*); Ściągać się do czego, относúться (*къ чему́*), касáться (*чего́*).

Ściąganie, Ściągnięcie, Ściągnienie, -nia, *ср.* стáгиваніе, затя́гиваніе, сжимáніе, сжáтіе; || Ściąganie, Ściągnięcie należności, взысканіе, истрéбованіе дóлжной сýммы; || стáскиваніе (*сапогóвъ*); || собира́ніе (*войскъ*); || сцéживаніе (*вина́ изъ бóчки*); || испражнéніе, принáтіе слабúтельнаго.

Ściągnięcie, -cia, *ср.* истрéбованіе.

Sciana, -y, *ж.* стѣна́, перегорóдка: || бокъ, сторона́. Sciana przeczna, перебóрка, простѣнокъ. Sciana przedziałowa, перегорóдка. Sciana pleciona, плетéнь. Ściana lepiona, обмáзка изъ соло́мы и глúны. Sciana gruntowna, капитáльная стѣна́. Mieszkać o ścianę, жить óбъ стѣну, стѣна́ óбъ стѣну, въ сосѣдствѣ. || *Мат.* бокъ, сторона́ (*фигýры*); || *Неупот.* Sciana liczby kwadratowéj, квадрáтный кóрень. || *Посл.* Moje słowa jak groch o ścianę, мои́ слова́ емý какъ къ стѣнѣ горóхъ (*не приста́ютъ*).

Scianka, -i, *ж.* стѣнка, перегорóдка, перебóрка. Scianki, -nek, *мн.* простѣнокъ. || *Стар.* продúвъ. || Gra w ścianki, игрá: орéлъ и решётка.

Sciec, *см.* Sciekać.

Ścięcie, -cia, *ср. см.* Ścinanie.

Scieg, -u, *м.* стóжка, шовъ, строчка.

Ściągacz, Ściągacz, -a, *м. Анат.* сухáя жúла.

Ściągaczka, Ściągaczka, -i, *ж.* перемúвка.

Ściągno, -a, *ср. Анат.* стегнó, вéрхняя часть ногú до колѣна, бедрó, лáдвея; || связка, твéрдое тѣло, твéрдая плоть, хрящъ.

Sciek, -u, *м.* вытекáніе, истечéніе; || стокъ, спускъ водú; || водоотводный жóлобъ, выпускъ для стóка водú, стóчная трубá; || помóйная, сóрная я́ма; || слúяніе, стеченіе (*двухъ рѣкъ*); || *Анат.* Sciek mleczny, пузырёкъ питáтельнаго сóка.

Sciekać, Sciec, Scieknąć, стекáть, стечь.

Sciekanie, -nia, *ср.* стеченіе, истеченіе.

Sciekły, кáплющій.

Scieńczać, Scieńczyć, сострогáть, утонúть; || уменьшáть, уменьшúть тя́жесть, облегчáть, облегчúть.

Scieńczały, утончённый, сдѣлавшійся тóньше.

Scieńczeć, становúться тóньше, тончáть.

Sciennik, -a, *м.* ближáйшій, смéжный сосѣдъ; || мотóкъ нúтокъ изъ сорокá пáсемъ.

Scienny, стѣнно́й.

Scierać, Zetrzeć, стирáть, стерéть.

Sciereczka, -i, *ж.* трáпочка (*для стиранія*).

Scierka, -i, *ж.* трáпка, стирáлка.

Scierń, -ni, *ж.* употребúтельнѣе Sciernie, -nia, *ср.* жнúво, жнúвье, жнúтвина, солóма оставшаяся послѣ жáтвы на пáшнѣ; || мѣсто, съ котóраго сжатъ хлѣбъ.

Sciernisko, -a, *ср.* жнúво, пóле со жнúвомъ.

Sciernisty, покры́тый жнúвомъ.

Scierpieć, терпѣть, перетерпѣть, вытерпѣть, перенóсить, сноси́ть, вынóсить, вы́держать, допускáть.

Scierpliwy, Scierpny, снóсный, стерпúмый.

Scierpnąć, оцѣнéть, окоченéть, онѣмéть.

Scierw, -a, -u, *м.* употребúтельнѣе Scierwo, -a, *ср.* стéрво, мертвечúна, падáль.

Ściérwisko, -a, *ср.* живодёрня.

Scierwowiec, -wca, *м. Зоол.* мýха питáющаяся пáдалью.

Ściesać, *см.* Sciesywać.

Scieśniać, Scieśnić, съу́живать, съу́зить, сжимáть, сжать; стѣсня́ть, стѣснúть; || ограни́чивать, ограничúть. Scieśnić suknię, съу́зить плáтье. Scieśnić czyję władzę, ограничúть чью власть. Scieśnić znaczenie wyrazu, придáть слóву бóлѣе сжáтый смыслъ. Scieśniać handel, стѣснять торго́влю.

Scieśnienie, -nia, *ср.* ограниче́ніе; || стѣсне́ніе, сжáтіе; || съу́живаніе.

Ściesywać, Ściesać, строгáть, сострогáть; || обтёсывать, обтесáть; || скáшивать, скосúть.

Ściesywanie, -nia, *ср.* обтёсываніе, скáшиваніе, *см.* Ściesywać.

Scieszka, *см.* Ścieżka.

Ścięty, срѣзанный, сру́бленный; || скóшенный. Drzewo ścięte, сру́бленное дéрево. Trawa ścięta, скóшенная трава́. Ścięta śmierć, обезглáвленіе, отсѣче́ніе головы́. Ścięte usta, сжáтыя гýбы. Ścięte zęby, стúснутые зýбы.

**Ścieżka, -i, *ж.* стезя́, тропúнка, дорóжка. Ścieżki holownicze, бечевники. || *Посл.*

Dla ścieżki gościńca nie opuszczaj, т. е. иди по прямо́й доро́гѣ, въ сто́рону не свора́чивай.

Scig *см.* Scieg.

Scigać, преслѣ́довать (*кого́*), гна́ться (*за кѣмъ*), гоня́ться (*за чѣмъ*).

Sciganie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Scinać, Ściąć, срѣ́зывать, срѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, руби́ть, сруби́ть. Scinać drzewa, руби́ть, вали́ть дере́вья. Ściąć głowę (z karku), отсѣ́чь, отруби́ть го́лову. * Sciąć kogo z nóg, сшиби́ть кого́ съ ногъ. Scinać trawki, gałązki, щипа́ть траву́, объѣда́ть, обгла́дывать ли́стья. Scinać zboże, побива́ть, выбива́ть поля́ (*гра́домъ*). Sciąć zęby, сти́снуть зу́бы. Sciąć wargi, сжать гу́бы. Mróz ścina wodę, вода́ мерзнетъ, замерза́етъ. * Scinać krew w żyłach, охлажда́ть, ледени́ть кровь въ жи́лахъ.

Scinanie, -nia, Scięcie, -cia, *ср.* срѣ́зываніе, отсѣче́ніе, ру́бка. Scinanie drzew, ру́бка лѣ́су. Scięcie głowy, обезгла́вленіе, усѣкнове́ніе главы́. Scięcie ust, сжа́тіе устъ. Scięcie zębów, сти́скиваніе зубо́въ, *см.* Scinać.

Sciołka, -i, *ж.* ли́стья для подсти́лки.

Scisk, -u, *м.* да́вка, толпа́, тѣснота́; || притѣсне́ніе; || стѣсне́ніе, сжа́тіе, щемле́ніе (*се́рдца*); || пожа́тіе, *см.* Uścisk; || *Мед.* су́дорожное смыка́ніе че́люстей.

Sciskać, Scisnąć, сжима́ть, сжать, пожима́ть, пожа́ть, сда́вливать, сдави́ть, сти́скивать, сти́снуть, стя́гивать, стяну́ть, обнима́ть, обня́ть. Scisnąć kogo za rękę, пожа́ть кому́ ру́ку. Scisnąć powietrze, сжа́ть во́здухъ. Mróz ścisnął bagna, отъ хо́лода замерзли боло́та. Sciskać serce, сжима́ть, щеми́ть се́рдце. || Sciskać się (jeden drugiego), обнима́ть, прижима́ть (*другъ дру́га*); || стя́гиваться, затя́гиваться (*въ корсетъ*); || собира́ться толпо́ю, толпи́ться; || надрыва́ться, сжима́ться (*о се́рдцѣ*).

Sciskanie, Ściśnięcie, Ściśnienie, -a, *ср.* сжима́ніе, сжа́тіе, пожима́ніе, пожа́тіе, давле́ніе. Ściśnienie ręki, пожа́тіе руки́. Ściśnienie powietrza, сжа́тіе во́здуха. Ściśnienie serca, стѣсне́ніе, щемле́ніе се́рдца, грусть, тоска́; || *Мед.* стя́гиваніе, сжима́ніе.

Sciśle, стро́го, то́чно, испра́вно; || тѣ́сно, сжа́то, пло́тно.

Ściśliwość, -ści, *ж. Физ.* сжима́емость.

Sciśliwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Scisło, сжа́то.

Scisłość, -ści, *ж.* стро́гость, то́чность, испра́вность; || сжа́тость, пло́тность; || тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. Oni żyli z sobą w wielkiej ścisłości, они жи́ли ме́жду собо́ю въ тѣ́сной дру́жбѣ. || Scisłość wyrażenia, сжа́тость выраже́нія.

Scisły, стро́гій, то́чный, испра́вный, подро́бный; || сжа́тый, пло́тный, тѣ́сный. Ścisła przyjaźń, тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. Scisłe znaczenie wyrazu, то́чное значе́ніе сло́ва. W ścisłém znaczeniu, въ прямо́мъ смы́слѣ (*сло́ва*). Nauki ścisłe, то́чныя нау́ки. Scisły obowiązek, стро́гая обя́занность. Scisły rachunek, подро́бный счётъ, стро́гій отчётъ. Oddasz ścisły rachunek Bogu, ты отда́шь стро́гій отчётъ Бо́гу. Ścisłe przymierze, тѣ́сный сою́зъ. || * скупо́й, неще́дрый, *см.* Skąpy.

Scisnąć, *см.* Ściskać.

Sciśnięcie, Ścisnienie, *см.* Ściskanie.

Sciśnięty, Ściśniony, сжа́тый, сти́снутый, сда́вленный, сперто́й; || *Грам.* Sciśniony, неполный, нея́сный, глухо́й, сжа́тый (*о польскихъ гла́сныхъ бу́квахъ:* é, ó).

Scjatyka, -i, *ж. Мед.* сціа́тика, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бе́драхъ.

Scyssja, -ji, *ж.* разногла́сіе, раздѣле́ніе голосо́въ.

Scyzoryk, -a, *м.* перочи́нный но́жикъ.

Sczerwienić, окра́сить кра́сною кра́скою.

Sczerwienieć, покраснѣ́ть; || окра́шиваться кра́сною кра́скою; || рыжѣ́ть, станови́ться ры́жимъ, порыжѣ́ть.

Se, *Прост. фо́рма, вм.* Sobie (*себѣ́*).

Secundum anteriora, *Лати́нск.* согла́сно съ предыду́щимъ.

Sęczek, -czka, *м.* сучо́къ.

Sędacz, *см.* Sandacz.

Sedentarja, Sedenterja, -ji, *ж.* сидя́чая, домосѣ́дная жизнь. Sedentarją się bawić, вести́ сидя́чую жизнь.

Sednić, Zsednić, са́днить, сса́днить, цара́пать, оцара́пать; || обдира́ть, сдира́ть, содра́ть (*ко́жу*).

Sednisty, сса́дненный; || *Ветер.* испле́ченная (*ло́шадь*).

Sedno, -a, *ср.* сса́дина, сса́дно (*на тѣ́лѣ*).

Sędyk, *см.* Syndyk.

Sędzia, -iego, *м.* судья́; || знато́къ цѣни́тель. Sędzia pokoju, мирово́й судья́. Sędzia polubowny, посре́дникъ, трете́йскій судья́. Sędzia instruent, слѣ́дователь, дѣлопроизводи́тель. Sędzia przybrany, су́перъ-арби́тръ.

Sędzianka, -i, *ж.* дочь судьи́.

Sędzic, -a, *м.* сынъ судьи́.

Sędzina, -éj, *ж.* жена́, супру́га судьи́ (*Русск. Прост.* суде́йша).

Sędziostwo, Sędztwo, Sęstwo, -a, *ср.* суде́йское зва́ніе; || *Собир.* судья́ съ жено́ю вмѣ́стѣ.

Sędziowski, суде́йскій. Urząd sędziowski, суде́йская до́лжность.

Sędziwość, -ści, *ж.* (*см.* Szedziwość), престарѣ́лость, дря́хлая ста́рость.

Sędziwy, престарѣ́лый, дря́хлый.

Sędztwo, *см.* Sędziostwo.

Segregacja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе, разверста́ніе, раскла́дка, распредѣле́ніе.

Sejm, -u, *м.* сеймъ, собра́ніе госуда́рственныхъ чино́въ.

Sejmik, **-u**, *м.* сеймикъ, мáлый, провинціáльный сеймъ.

Sejmikować, составлять сеймикъ; || * тратить напрáсно врéмя въ пустыхъ совѣщáніяхъ.

Sejmować, собирáться на сéймѣ.

Sejmowy, сеймовый.

Sęk, **-a**, *м.* сукъ; || трýдность. **To sęk, oto sęk**, вотъ и запятáя, вотъ въ чемъ состоúтъ трýдность. *Посл.* **W sitowiu sęka szukać**, искáть вчерáшняго дня, затрудняться пустякáми. || *Бот.* прострѣлъ, вѣтреница (*растéніе*). || *Охот.* отрóстокъ олéньихъ рогóвъ; || *Прост.* брань: **Jechał go sęk**, чортъ съ нимъ.

Sękato, **Sękowato**, суковáто.

Sękatość, **Sękowatość**, **-ści**, *ж.* суковáтость.

Sękaty, **Sękowaty**, суковáтый.

Sekcja, **-ji**, *ж.* отдѣлéніе; || *Анат.* вскрытіе трýпа, мертваго тѣла; || *Мат.* сѣчéніе

Sękowato, *см.* **Sękato**.

Sękowatość, *см.* **Sękatość**.

Sękowaty, *см.* **Sękaty**.

Sekret, **-u**, *м.* тáйна, секрéтъ. **Powiedzieć co komu w sekrecie, pod sekretem**, сказáть что-либо кому по секрéту, подъ секрéтомъ. **Prosić kogo na sekret, brać, wziąść kogo na sekret**, отвести кого въ сторóну для сообщéнія ему секрéта.

Sekretarja, **-ji**, *ж.* секретáрская должность, секретáрство.

Sekretarjat, **-u**, *м.* секретáрская палáта, канцелярія. **Sekretarjat stanu**, статс-секретаріáтъ.

Sekretarka, **-i**, *ж.* секретáрша; || * повѣренная.

Sekretarski, секретáрскій.

Sekretarstwo, секретáрство, секретáрская дóлжность.

Sekretarz, **-a**, *м.* секретáрь, письмоводúтель, дѣлопроизводúтель. **Sekretarz stanu**, статсъ-секретáрь. || *Стар.* **Sekretarz wielkiéj pieczęci**, кáнцлеръ; || письмóвникъ (*образцы писемъ и правила писать ихъ*).

Sekretarzowa, **-éj**, *ж.* жена секретарá.

Sekretnie, секрéтно, тáйно, втáйнѣ, скрытно.

Sekretnik, **-a**, *м.* держáщій секрéтъ.

Sekretny, секрéтный, тáйный, скрытный. **Sekretny rozkaz**, секрéтное предписáніе.

Sekstern, **-a**, *м.* тетрáдь.

Sekta, **-y**, *ж.* сéкта, толкъ, раскóлъ, éресь.

Sektarski, раскóльничій, еретúческій, сектáторскій.

Sektarstwo, **-a**, *ср.* отпадéніе въ раскóлъ.

Sektarz, **-a**, *м.* сектáторъ, послѣдователь, привéрженецъ сéкты.

Sektor, **-a**, *м.* *Мат.* сéкторъ, вырѣзокъ, часть крýга.

Sekularyzacja, **-ji**, *ж.* секуляризáція, обращéніе духóвнаго (*имѣущества*) въ свѣтское.

Sekularyzować, обращáть духóвное (*имѣущество и т. п.*) въ свѣтское.

Sekunda, **-y**, *ж.* секýнда (*врéмени*); || второй классъ (*гимназіи*); || *Муз.* секýнда; || *Тип.* втора́я корректýра. || *Стар.* вооружéнная пóмощь.

Sekundant, **-a**, *м.* секундáнтъ.

Sekundować (komu), быть секундáнтомъ (*у кого́*).

Sekut, **-a**, *м.* докýчливый, сварлúвый, придúрчивый человѣкъ, зажúга, зачúнщикъ.

Sekutnica, **-y**, *ж.* сварлúвая, злáя жéнщина, вѣдьма.

Sekutnie, придúрчиво, сварлúво, надоѣдливо, назóйливо.

Sekutnik, **-a**, *м.* *см.* **Sekut**.

Sekutny, придúрчивый, сварлúвый, надоѣдливый, назóйливый.

Sekwela, **-i**, *ж.* *Стар.* послѣдствіе.

Sekwestr, **-u**, *м.* секвéстръ, отдáча подъ прúсмотръ въ трéтьи рýки (*спóрной вéщи*); || секвестрóванное имѣніе; || *Хир.* мéртвая часть кóсти, отдѣлúвшаяся отъ живóй. || *Стар.* судéбное разбирáтельство. **Wziąść co w sekwestr, pod sekwestr**, *см.* **Sekwestrować**.

Sekwestracja, **-ji**, *ж.* секвестрáція, секвéстръ, наложéніе секвéстра.

Sekwestrator, **-a**, *м.* судéбный прúставъ (*при секвестрáціи*).

Sekwestrować, **Zasekwestrować**, секвестровáть, отдавáть *или* брать въ секвéстръ.

Seledyn, **-u**, *м.* блѣднозелéный цвѣтъ.

Seledynowy, блѣднозелéный.

Seler, **-a**, *м.* *Бот.* сельдерéй (*растéніе*).

Semestr, **-u**, *м.* шестимѣсячіе, полугóдіе, пóлгода.

Seminarjum, *Нескл.* **Seminarz**, **-a**, *м.* семинáрія; || * разсáдникъ.

Seminarzysta, **-y**, *м.* семинарúстъ.

Sen, **snu**, *м.* сонъ; || сновидéніе; || дремóта, сонливость.

Senacki, сенáтскій. **Ukaz senacki**, сенáтскій указъ.

Senat, **-u**, *м.* сенáтъ. **Senat rządzący**, правúтельствующій сенáтъ. || **Uchwała senatu** (*въ Римѣ*), сенáтское рѣшéніе.

Senator, **-a**, *м.* сенáторъ.

Senatorowa, **-éj**, *ж.* сенáторша, супрýга, жена сенáтора.

Senatorski, сенáторскій.

Senatorstwo, **-a**, *ср.* сенáторство.

Sendyk, *см.* **Syndyk**.

Senes, **-u**, *м.* *Бот.* Егúпетская кáссія. **Liście senesowe**, Александрійскій листъ.

Senliwość, **-ści**, *ж.* сонливость, спячка.

Sennik, **-a** *м.* сóнникъ, книга содержáщая въ себѣ толкованіе снов; || *Церк.* сновúдецъ.

Sennodajny, **Sennorodny**, усыпúтельный, снотвóрный.

Senność, -ści, *ж.* сонли́вость.
Senny, со́нный.
Sens, -u, *м.* смыслъ, значе́ніе. **Rzecz bez sensu**, нелѣпость, вздоръ.
Sensat, -a, *м. Ирон.* грамоте́й, учёный, педа́нтъ.
Sensatka, -i, *ж. Ирон.* гра́мотница, педа́нтка, учёная.
Sentencja, -ji, *ж.* сенте́нція, остроу́мное изрѣче́ніе; || мнѣ́ніе, *см.* **Zdanie**, **Mniemanie**; || содержа́ніе, осно́ва, *см.* **Treść**, **Osnowa**; || сенте́нція, приговоръ суда́, *см.* **Wyrok**. **Sentencja wyroku**, резолю́ція, су́щность приговора.
Sentencjonarz, -a, *м.* суде́бный протоко́лъ для записыванія суде́йскихъ мнѣ́ній, протоко́лъ рѣшеній, *см.* **Dekretarz**.
Sentencjonować, *Стар.* подава́ть го́лосъ, мнѣ́ніе.
Sentyment, -u, *м. Стар.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе, *см.* **Uczucie**.
Sentymentalnie, сентиментально.
Sentymentalny, сентимента́льный, при́торно-чувстви́тельный.
Sep, **spu**, *м. см.* **Osep**.
Sęp, -a, *м.* я́стребъ (*птица*).
Sepa, *см.* **Sepja**.
Separacja, -ji, *ж. Юрид.* разлуче́ніе супру́говъ; || расторже́ніе торго́ваго о́бщества; || разверста́ніе земе́ль.
Separatka, -i, *ж. Юрид.* жена́ съ му́жемъ разлучённая.
Sepet, -u, *м.* сундукъ, я́щикъ. *Умен.* **Sepecik**, сундучо́къ, я́щичекъ; || за́дница. **Dać komu w sepet**, отколоти́ть, отдуть кого́.
Sępi, **Sępowy**, ястреби́ный.
Sępić, помрача́ть, загемня́ть, затмѣва́ть. || **Sępić się**, темнѣть, мёркнуть, помрача́ться.
Sepja, -ji, *ж. Зоол.* карака́тица (*мо́люскъ*).
Sępnie, мра́чно, угрю́мо, печа́льно.
Sępno, тёмно, па́смурно (*на дворѣ*, *на нёбѣ*).
Sępny, мра́чный, угрю́мый; || па́смурный, тёмный.
Sepowy, *см.* **Osepowy**.
Sępowy, *см.* **Sępi**.
Sepultura, -y, *ж.* погребе́ніе; || мѣсто погребе́нія; || метри́ческое свидѣтельство о сме́рти.
Ser, -a, *м.* сыръ; || творо́гъ.
Seraf, -a, *м.* серафи́мъ.
Seraficki, **Seraficzny**, серафи́ческій, а́нгельскій.
Serafiński, серафи́мскій.
Seraj, -ju, *м.* сера́ль (*дворе́цъ турецкаго султа́на*); || гаре́мъ.
Serajowy, гаре́мный.
Serce, -a, *ср.* се́рдце.
Sercewiedzca, -y, *м.* сердцевѣдецъ (*о Бо́гѣ*).
Sercowy, *Анат.* серде́чный, относя́щійся къ се́рдцу. **Choroby sercowe**, боле́зни се́рдца. **Sercowy worek**, околосе́рдіе, околосерде́чная оболо́чка.
Serdak, -a, *м.* фуфа́йка. *Умен.* **Serdaczek**, -czka, *м.* фуфа́ечка.
Serdeczko, *см.* **Serduszko**.
Serdecznie, серде́чно, отъ всего́ се́рдца, и́скренно, радушно.
Serdecznik, -a, *м. Бот.* серде́чникъ, двулѣтняя трава́.
Serdeczność, -ści, *ж.* чистосерде́чіе, и́скренность, радушіе; || *Стар.* му́жество, отва́га.
Serdeczny, серде́чный, и́скренній, радушный, задушёвный.
Serduszko, -a, *ср.* серде́чко. **Moje serduszko**, моё серде́чко! душе́нька моя́! дружо́чекъ! || *Стар.* * гнѣвъ, зло́ба.
Serduszkowaty, *Бот.* сердцевидный, сердцеобра́зный.
Serek, **-rka**, *м. Умен.* небольшо́й сыръ.
Serenada, -y, *ж.* серена́да.
Serja, -ji, *ж.* разря́дъ, се́рія; || *Мат.* рядъ.
Serjarz, -a, *м.* ро́спись, спи́сокъ, рее́стръ, вѣдомость; || суде́бный протоко́лъ.
Serjo, ва́жно, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. **Mina serjo**, серьёзная, ва́жная ми́на.
Serkosz, -a, *м. Зоол.* дербни́къ, ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Serniczka, -i, *ж.* торгу́ющая сы́ромъ; || дѣлающая сыры.
Sernik, -a, *м.* плете́нка, на кото́рой даю́тъ стекать сы́ру; || сы́рня, сыровáрня; || торго́вля сыра́ми; || торговецъ сыра́ми; || *Хим.* сы́рное вещество́; || *Повар.* сы́рникъ, твороженикъ.
Serokoszek, **-szka**, *м.* сорокопу́тъ (*птица*).
Sérowaty, сы́рный, творо́жный; || сы́рчатый, похо́жій на сыръ. **Sérowy kołacz**, ватру́шка.
Serpentyn, -u, *м.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*).
Serpentyna, -y, *ж.* кулеври́на (*тарѝнная пу́шка*), *см.* **Smigownica**; || родъ кривой са́бли.
Serwaser, -u, *м.* кре́пкая во́дка.
Serwatczaność, -ści, *ж.* водяна́я часть (*кро́ви*, *молока́*).
Serwatczany, сы́вороточный; || *Мед.* вла́жный, водяно́й.
Serwatczeć, обраща́ться въ сы́воротку.
Serwatka, -i, *ж.* сы́воротка; || *Мед.* па́сока, су́кровица.
Serwatkowy, сы́вороточный.
Serweta, -y, *ж.* салфе́тка.
Serwis, -u, *м.* серви́зъ, столо́вый прибо́ръ.
Serwitorat, **Serwitorjat**, -u, *м. Стар* королевская привиле́гія да́нная недворянину, въ сы́лу кото́рой онъ счита́лся

на слу́жбѣ у короля́ и ни отъ кого́ бо́лѣе не зави́сѣлъ.

Serwitorka, -i, *ж.* **кона́хиня, завѣ́дывающая** столо́выми **припа́сами**, прибо́рами и т. п.

Serwituda, -y, *ж.* **тя́гость**, пови́нность.

Serzeć, **свёртываться**, **осѣда́ться** (*о молокѣ*).

Serzyć, **ква́сить**, **проква́шивать** (*молоко́*).

Serzysko, -a, *ср.* **сы́вороточная** заква́ска, **сычужо́къ** (*у сырова́ровъ*), *см.* **Podpuszczka**; || *Увел.* **большо́й сыръ** *или* нехоро́шій **сыръ**.

Sesam, -u, *м.* *Бот.* **кунжу́тъ** (*расте́ніе*).

Sęstwo, *см.* **Sędziostwo**.

Sessja, -ji, *ж.* **засѣда́ніе**, се́ссія; || періо́дъ, вре́мя засѣда́ній, *см.* **Posiedzenie**; || присѣ́стъ, сеа́нсъ.

Setek, -tka, *м.* со́тня.

Setka, -i, *ж.* со́тня, **сотня́га**; || сотени́къ (*ка́мень на доро́гѣ для означе́нія 100 саж. протяже́нія*).

Setkować, **дѣли́ть** по со́тнямъ; || нака́зывать со́таго, одного́ изъ ста.

Setkowy, со́тенный.

Setnia, -ni, *ж.* со́тня (*отдѣле́ніе полка́ изъ ста челове́къ*); || центу́рія, со́тня (*у Римлянъ*).

Setnictwo, **Setnikostwo**, -a, *ср.* со́тничество, зва́ніе со́тника.

Setnie, стокра́тъ, стокра́тно, стори́чно, стори́цею.

Setnik, -a, *м.* со́тникъ, со́тскій; || центуріо́нъ, со́тникъ (*у Римлянъ*).

Setnikostwo, *см.* **Setnictwo**.

Setny, со́тый. **Setna część**, со́тая часть, || со́тенный. **Setna liczba**, со́тенное число́; || стори́чный, стокра́тный, *см.* **Stokrotny**.

Sextern, *см.* **Sekstern**.

Sfałszować, *см.* **Fałszować**.

Sfałszowanie, *см.* **Fałszowanie**.

Sfałszowany, *см.* **Fałszowany**.

Sfera, -y, *ж.* сфе́ра; || кругъ **дѣ́йствія**, кругъ **дѣ́ятельности**. **To moję sferę przechodzi**, э́то свы́ше мои́хъ поня́тій, позна́ній *или* внѣ мое́й вла́сти.

Sferycznie, шарови́дно, сфери́чески.

Sferyczny, шарови́дный, сфери́ческій.

Sfora, **Swora**, **Zwora**, -y, *ж.* сво́ра, **смычёкъ**.

Sformować, образова́ть; || соста́вить.

Sformowanie, -nia, *ср.* образова́ніе; || составле́ніе.

Sfornie, послу́шно, поко́рно, || **единоду́шно**, согла́сно.

Sforność, -ści, *ж.* послу́шность, **поко́рность**; || единоду́шіе, согла́сіе.

Sforny, послу́шный, поко́рный; || **единоду́шный**, согла́сный.

Sforować, **Zesforować**, **привя́зывать**, **привяза́ть на сво́ру**, **свя́зывать**, **связа́ть сво́рою** (*соба́къ*).

Siać, **Zasiać**, **сѣ́ять**, **засѣва́ть**, **засѣ́ять**; || *разсѣва́ть, посѣва́ть, распространя́ть. **Siać niezgody**, **niesnaski**, сѣ́ять сѣмена́ раздо́ра. *Посл.* **Kto nie sieje, nie zbiera**, **не посѣ́ешь, не пожнёшь**.

Siadać, сади́ться. **Siedzieć**, **Siąść**, **Usiąść** (*Стар.* **Sieść**), сидѣ́ть, сѣ́сть, си́живать. **Siadać do stołu**, сади́ться за сто́лъ. **Siedzieć przy stole, za stołem, u stołu**, сидѣ́ть за столо́мъ, при столѣ́, у стола́. **Siadajmy do stołu**, ся́демъ за сто́лъ. **On siedzi ciągle nad książką**, онъ безпреста́нно сиди́тъ надъ книгою. * **Aleksandrja siedzi nad brzegiem morza**, Александрія лежи́тъ на берегу́ мо́ря. **Często siadywaliśmy w tym ogrodzie**, мы ча́сто си́живали въ э́томъ саду́. *Посл.* **Ni siadło, ni padło**, ни съ того́, ни съ сего́.

Siadalny, сѣда́лищный.

Siadanka, -i, *ж.* *см.* **Łażbień**; || скамья́, ба́нка (*для гребцо́въ*).

Siadło, -a, *ср.* жили́ще, мѣстопребыва́ніе, *см.* **Siedlisko**; || сѣда́лище, сидѣ́ніе.

Siadłość, -ści, *ж.* оса́дистость; || корена́стость, пло́тность.

Siadły, оса́дистый; || корена́стый, пло́тный.

Siadywać, *см.* **Siadać**.

Siąg, -a, -u, *м.* мѣ́ра дровъ, саже́нь, *см.* **Sążeń**.

Siąkać, сопѣ́ть.

Siąknąć, *см.* **Wsiąkać**.

Sianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе, сѣвъ, посѣ́въ.

Sianko, -a, *ср.* сѣнцо́ (*Умен. см.* **Siano**); || ота́ва, подро́стъ; || вяза́нка сѣ́на; || трави́нка, были́нка.

Siano, -a, *ср.* сѣ́но.

Sianożęć, -ci, *ж.* сѣноко́съ, сѣноко́сная пора́, вре́мя поко́са.

Sianożętny, сѣноко́сный.

Siara, -y, *ж.* молоко́ сте́льной ко́ровы; || молоко́ же́нщины въ день родо́въ.

Siarczan, -u, *м.* *Хим.* сѣрноки́слая соль.

Siarczany, *Хим.* сѣрноки́слый; || сѣ́рный.

Siarczyk, -a, *м.* *Хим.* сѣрни́стая смѣсь. **Siarczyk żelaza**, колчеда́нъ.

Siarczystość, -ści, *ж.* *Хим.* сѣрни́стость.

Siarczysty, сѣ́ристый, сѣрни́стый, сѣ́рный.

Siarka, -i, *ж.* сѣ́ра.

Siarkować, сѣ́рить, насѣ́ривать; || наку́ривать сѣ́рою.

Siarkownia, -ni, *ж.* сѣ́рный заво́дъ.

Siarkowy, сѣ́рный.

Siąść, *см.* **Siadać**.

Siatczany, **Siatkowy**, сѣ́точный, сѣ́тчатый.

Siateczka, -i, *ж.* сѣ́точка.

Siatka, -i, *ж.* сѣть, сѣ́тка. **Siatka na ptaki**, птицело́вная сѣть.

Siatkokrusz, -u, *м.* *Минер.* кобо́льтъ, коба́льтъ.

Siatkowaty, Siatkowy, *см.* **Siatczany.**

Siatnik, -a, *м,* сѣточникъ.

Siatny, сѣточный.

Sicz, Siecz, -y, *ж. Ист.* Сѣчь (*запорóжская*).

Siczowy, принадлежáщій къ Сѣчи, *см.* **Sicz.**

Sidełko, -a, *ср.* силóкъ.

Sidlić (kogo), разставлять кому́ сѣти, ловить въ сѣти.

Sidło, -a, *ср.* употребительнѣе во мн. ч. **Sidła, -deł,** силóкъ, петля; || * сѣти, козни.

Się, Siebie, ся, себя́. *Мьст.* **Dozwól mi z sobą płakać,** предостáвь мнѣ плáкать одному́. **Sobą nie mierz drugich,** по себѣ́ не суди́ о другúхъ. **Sobie pan, pan sobie,** самъ себѣ́ господúнъ. **Pozwól pan sobie powiedzieć,** позвóльте вамъ сказáть. **On sobie śpiewa,** онъ поетъ про себя́. **Siedzi sobie w ciepłéj izbie,** сидúтъ себѣ́ въ тепло́й кóмнатѣ. **Nuże idź sobie precz ztąd, nuże, ступáй, прочь отсю́да! Pójdź sobie,** идú себѣ́, поди́ же прочь! **K'sobie,** налѣ́во, по лѣ́вую ру́ку; **od siebie,** напрáво, по прáвую ру́ку. **Idą po sobie** *или* **jeden po drugim,** идýтъ одúнъ за другúмъ. **Nie zawsze z sobą będziemy,** мы не всегдá бýдемъ вмѣ́стѣ. **Bądźcie dla siebie grzeczni,** бýдьте вѣ́жливы другъ для дру́га. **Donosili sobie, co o nich mówiono,** они́ доноси́ли другъ дру́гу, что́ бы́ло говорено́ о нúхъ. **Spoglądają na siebie,** посмáтриваютъ одúнъ на дру́гаго, другъ на дру́га. **Siedzą przy sobie,** сидя́тъ другъ подлѣ́ дру́га. **Od siebie odszedł,** онъ внѣ́ себя́. потеря́лъ разсýдокъ, лишúлся чувствъ. **Łokietek dosyć z siebie czynił zawżdy,** Локéтокъ постоя́нно дѣ́лалъ все́, что́ отъ него́ зависѣ́ло. **Występek jest przez się ohydny,** преступле́ніе самó собóю *или* самó по себѣ́ омерзúтельно. *Юрид.* **Dłużnik obowiązany jest udowodnić wypadek przez siebie przytaczany,** должникъ дóлженъ доказáть событіе, на котóрое онъ ссылáется. **To przez się jasne,** э́то самó собóю я́сно. **Powiem ci, ale proszę, mówże to przy sobie, я скажý тебѣ́, но прошý сохрани́ть э́то про себя́, *или* что́бы э́то оста́лось мéжду нáми. Gdy Annibal miasto to obległ, mieszczanie wielki głód na się mieli,** когдá Аннибáлъ осаждáлъ э́тотъ гóродъ, то жúтели терпѣ́ли большóй гóлодъ. **Jeżeli pan chce co jeść, to proszę z sobą,** е́сли вамъ хóчется ѣ́сть, то пойдёмте со мнóю. **Posłałem mu to od siebie, я послáлъ емý э́то отъ себя́. Być u siebie,** быть у себя́ (*дóма*). **Proszę do siebie,** прошý васъ къ себѣ́ (*въ домъ, къ себѣ́ въ кóмнату*). **Do siebie wszystko odnosi,** онъ всѣ́ берётъ на свой счётъ, онъ все́ приписываетъ себѣ́. **Brać co na siebie,** брать что́ либо на себя́, брáться за что́, принимáть на себя́ исполне́ніе чего́-либо. **Czy dobrze się spało, хорошó ли спалóсь? Bwaj zapaśnicy biją się na pięści,** два противника дерýтся на кулачки. **Bije się w piersi,** бьетъ себя́ въ грудь. **Przechadzać się po mieście,** прохáживаться по́ городу. **Pieniądze się wydadzą, nim się postrzeżesz,** не успѣ́ешь оглянýться, какъ деньги уже́ вы́шли. *Посл.* **Jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz,** какъ постéлешь, такъ и вы́спишься, какъ аукнется, такъ и откли́кнется.

Siec, Siekać, сѣчь, разсѣка́ть, рубúть. **Siec kapustę, mięso,** сѣчь, рубúть капýсту, мя́со. **Siekać kamienie,** тесáть ка́мни. **Siec siano,** косúть сѣно. **Siec pałaszem,** рубúть сáблею. **Siec kogo rózgami,** сѣчь кого́ ро́згами. **Grad siecze w szyby,** градъ бьетъ, стучúтъ въ стёкла (*въ окна*). **Siec powietrze,** разсѣка́ть вóздухъ крылья́ми (*о птицѣ*). **Wiatr siecze,** вѣтеръ рѣжетъ (*лицó*), хлещетъ (*въ лицó*). **Siekać (sztychując),** класть тѣни (*при гравúровании*). || **Siec się, Siekać się,** сѣчься (*о матеріи*), коси́ться (*о сѣнѣ*); || рубúться. **Siec na się,** рубúться (*на сáблях*), сража́ться. **Włosy się sieką,** вóлосы сѣкýтся. **Usta się sieką,** гýбы трéскаются.

Siec, -ci, *ж.* сѣть, нéводъ, тенетó, (употребительнѣе во мн. ч. **tenéta**).

Sieciowy, сѣточный. сѣтчатый.

Sieczba, -y, *ж.* косьба́, сѣнокошéніе.

Sieczony, относя́щійся къ сѣчкѣ, къ изрýбленной солóмѣ; || служа́щій для сѣчки.

Sieczenie, -nia, *ср.* сѣчéніе.

Sieczka, -i, *ж.* сѣчка, изрýбленная солóма.

Sieczkarnia, -rni, *ж.* станóкъ для сѣчéнія солóмы.

Sieczkarz, -a, *м.* рѣзальщикъ солóмы.

Sieczkowy, приготóбленный для сѣчки.

Sieczna, -éj, *ж. Мат.* секáнсъ, разсѣка́тельная лúнія.

Sieczny, сѣкýщій, рѣжущій. **Broń sieczna,** бѣлое *или* холóдное орýжіе. *Мат.* **Linja sieczna,** сѣкýщая лúнія.

Sieczany, сѣченный, рýбленный, кóшеный, жáтый. **Słoma sieczona,** изрýбленная солóма (*см.* **Sieczka**). **Sieczony rózgami,** высѣченный ро́згами.

Sieczysty, рѣжущій, о́стрый, рѣзкій.

Siedlić się, Osiedlić się, селúться, поселúться, водвоpя́ться, водвоpи́ться.

Siedlisko, -a, *ср.* (иногда: **Siedliszcze**), жилúще, осѣ́длость, мѣстопребыва́ніе, обита́лище; || пепели́ще; || вмѣсти́лище; || * средото́чіе. центръ.

Siedm, Siedm', Siedem, *род. п.* **Siedmiu,** семь, *см.* **Siedmioro, Siedmiu;** || семёрка, *см.* **Siódemka.**

Siedmdziesiąt, Siedemdziesiąt, *род. п.* **Siedmdziesięciu,** сéмьдесятъ.

Siedmdziesiąte, Po siedmdziesiąte, въ

семдесáтый разъ, на семидесáтомъ мѣстѣ.

Siedmdziesiątka, -i, *ж.* семидесáтое числó, семидесáтый нýмеръ; || седьмóй десáтокъ (*лѣтъ*).

Siedmdziesiątletni, Siedmdziesiątoletni, Siedmdziesięcioletni, семидесятилѣтній.

Siedmdziesiąty, Siedemdziesiąty, семидесáтый.

Siedmdziesięcioro, -rga, (о лицахъ обóего пóла и о живóтныхъ), сéмьдесятъ. Było nas siedmdziesięcioro, насъ было сéмьдесятъ человѣкъ. Siedemdziesięcioro bydła, сéмьдесятъ головъ скотá.

Siedmdziesięciu, -u, *ср.* (*употребляется тóлько съ именами лицъ муж. р.*), сéмьдесятъ. Na siedmdziesięciu jednego wziąść, взять одного́ изъ семи́десяти человѣкъ.

Siedmiobarwny, Siedmiobarwy, *см.* Siedmiofarbny.

Siedmiodniowy, Siedmiodzienny, семи́днéвный; || бывáющій чрезъ семь дней.

Siedmiofarbny, семицвѣтный.

Siedmiokąt, -u, *м. Мат.* семиугóльникъ.

Siedmiokątny, семиугóльный.

Siedmiołbica, -y, *ж. Миѳ.* гúдра, семиглáвая змѣя.

Siedmiolecie, -cia, *ср.* семилѣтie.

Siedmioletni, семилѣтній.

Siedmioraki, седмери́чный, семери́чный, семикрáтный, въ семь разъ бóльшій.

Siedmiorako, семери́чно, семь разъ, въ семь разъ.

Siedmioro, -rga, (*Стар.* **Siedmiorgo**), сéмеро. Jest nas siedmioro, насъ сéмеро человѣкъ.

Siedmiu, *Нескл.* (*съ именáми мужчúнъ, áнгеловъ, духóвъ, бóговъ*) Siedmiu ludzi, семь человѣкъ. Siedmiu braci śpiących, семь брáтьевъ спя́щихъ. Siedmiu mędrców Grecji, семь грéческихъ мудрецóвъ. *Ист.* Rząd siedmiu *или* z siedmiu, семидержáвіе, гептáрхія.

Siedmnasty, Siedemnasty, семнáдцатый.

Siedmniedzielny, семинедѣльный.

Siedmpalecznik, -a, *м. Бот.* сáбельникъ (*растéніе*).

Siedmset, Siedemset, *род. п.* **Siedmiuset**, семсóтъ.

Siedmsetny, Siedemsetny, семисóтый.

Siedzenie, -nia, *ср.* сидѣ́ніе, мѣ́сто для сидѣ́нія. || сидѣ́ніе на лицахъ, насижúваніе; || посáдка, сидѣ́ніе на лошади.

Siedziba, -y, *ж.* обитáніе, жилúще, жúтельство, мѣстопребывáніе. Siedziba ojczysta, родно́е пепелúще, отчúзна, рóдина.

Siedzieć, *см.* Siadać.

Sięgać, Sięgnąć, посягáть, посягнýть, достигáть, достигнуть, касáться, коснýться, простирáться, простере́ться, доставáть, достáть. *Sięgać po koronę, стремúться къ получéнію коро́ны, къ вступлéнію на тронъ. Sięgać po sławę, стремúться къ слáвѣ. Wysoko sięgać, имѣть бóльшія претéнзіи, притязáнія (*на что́ либо*), быть требовательнымъ. Sięgać po pieniądze, доставáть деньги (*изъ кошелька́*). Do cudzéj kieszeni sięgać, запускáть рýку въ чужóй кармáнъ. Sięgać nieprzyjaciela, нагоня́ть, настигáть непріятеля. Jak daleko wzrok sięga, какъ далекó простирáется взоръ. Strzelba ta daleko sięga, э́то ружьё далекó берéтъ. Woda kolan sięga, водá достигáетъ, дохóдитъ до колѣнъ.| *Посл.* Sam w piecu łeża, a drugiego ożogiem sięga, лопáта кочергé смѣ́ется. || Sięgać się, *Стар.* порывáться, бросáться на кого́, посягáть; || Sięgać się do czego, взяться за что́, обрати́ться къ чему́.

Sięganie, Sięgnienie, -nia, *ср.* посягáтельство (*на что́*) покушéніе, достижéніе, стремлéніе.

Siejba, -y, *ж.* сѣ́яніе, сѣ́въ, посѣ́въ, *см.* Siano, Siew.

Siek, -u, *м.* удáръ. махъ; || рѣзня́, рýбка; || *Зоол.* вьюнъ (*рыба*); || *см.* Oguzie.

Siekać, *см.* Siec.

Siekacz, -a, *м.* бóльшóй ножъ, рѣзáкъ, сѣ́чка; || *Анат.* передній зубъ, рѣзéцъ.

Siekaczka, -i, *ж.* сѣ́чка.

Siekalnica, -y, *ж.* доскá для рýбки мя́са.

Siekanica, -y, *ж*, употребúтельнѣе во мн. ч. Siekanice, родъ перви́чной дро́би; гвóзди. кусóчки желѣза, котóрыми иногдá заражáется ружьё.

Siekanina, -y, *ж.* рѣзня́, сѣ́чка, дрáка; || рýбленое мя́со, крóшево, фаршъ, начúнка.

Siekanka, -i, *ж. см.* Siekanina.

Siekarz, -a, *м.* рѣзéцъ; || *см.* Siekacz.

Siekiera, -y, *ж.* сѣкúра, топóръ; || *Горн.* тесло́. *Посл.* Zła siekiera nie zginie, худóе сúро, не сжúвёшь скóро, *или* худóе зѣ́лье не скóро пойдётъ въ зéмлю.

Siekierowaty, *Зоол.* топоровúдный (*объ осѣкахъ*).

Siekierzysko, -a, *ср.* топорúще.

Sieknąć, нанести́ удáръ, *см.* Siec.

Sięknąć, *см.* Siąknąć.

Sielanin, -a, *м.* селянúнъ. сельчáнинъ, поселянúнъ.

Sielanka, -i, *ж.* селя́нка, поселя́нка, *см.* Wieśniaczka; || идúллія, эклога, сéльское пастýшеское стихотворéніе.

Sielawa, -y, **Sielawka**, -i, *ж. Зоол.* уклéя, уклéйка (*рыба*).

Sieło, *см.* Sioło.

Sielski, сéльскій, *см.* Wiejski.

Siemię, -ienia, *ср.* сѣ́мя.

Sień, -ni, *ж.* сѣ́ни. *Посл.* Pierwiéj trzeba przed swoją sienią umieść, прéжде огляни́сь на самого́ себя́, какóвъ ты самъ.

Siennica, -y, *ж.* **Siennik**, -a, *м.* сѣновáлъ, сѣ́нникъ.

Siennik, -a, *м.* соло́менникъ, соло́менный тюфя́къ; || *см.* **Siennica**.

Sienny, сѣнно́й, сво́йственный сѣ́ну; || сѣ́нный, относя́щійся къ сѣня́мъ.

Siepać, **Posiepać**, рвать, разорва́ть, терза́ть, растерза́ть, тормоши́ть, растормоши́ть, *см.* **Szarpać**, **Targać**. || **Siepać się**, боро́ться, состяза́ться.

Siepacz, -a, *м.* сы́щикъ; || живодёръ.

Sierak, -a, -u, *м.* сермя́га, сермя́жный кафта́нъ.

Sierć, -ci, **Sierść**, -ści, *ж.* во́лосъ, шерсть. **Sierć końska**, лошади́ный во́лосъ. **Wypychać siercią materace**, набива́ть ше́рстью матра́цы.

Siercisty, волоса́тый, волоси́стый, косма́тый.

Sierdzić, серди́ть, гнѣ́вать. || **Sierdzić się**, серди́ться, гнѣ́ваться.

Sierdziście, **Sierdzisto**, серди́то, гнѣ́вно.

Sierdzistość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, гнѣвли́вость; || бѣ́шенство, я́рость.

Sierdzisty, **Sierdziwy**, серди́тый, гнѣвли́вый, гнѣ́вный; || бѣ́шеный.

Siermięga, -i, *ж.* *см.* **Sierak**.

Sierocieć, **Zsierocieć**, сиротѣ́ть, осиротѣ́ть.

Sieroctwo, -a, *ср.* сиротство́.

Sierocy, си́рый, сиро́тскій.

Sierota, -y, *Общ.* сирота́.

Sierotka, -i, *Общ.* сиро́тка.

Sierotny, сиро́тскій.

Sierp, -a, *м.* серпъ.

Sierpek, -pka, *м.* се́рпикъ; || *Садов.* криво́й ножъ.

Sierpień, -pnia, *м.* Августъ мѣ́сяцъ.

Sierpik, -a, *м.* *Бот.* серпу́ха (*трава́*); || *см.* **Sierpak**.

Sierpnica, -y, *ж.* *Бот.* ибу́нка, се́рпникъ (*растеніе*).

Sierpniowy, а́вгустскій.

Sierpowaty, серпови́дный.

Sierpowy, серпо́вый.

Sierść, *см.* **Sierć**.

Sierszeń, *см.* **Szerszeń**.

Sierżant, -a, *м.* *Воен.* у́нтеръ-офице́ръ; || сержа́нтъ, уря́дникъ.

Sieść, *см.* **Siadać**.

Siestrzan, -u, *м.* *Архит.* архитра́въ, перекла́дина.

Siestrzan, **Siestrzenica**, **Siestrzeniec**, **Siestrzanka**, **Siestrzyny**, **Siestrzyczka**, *см.* **Siostrzan** и т. д.

Siew, -u, *м.* сѣвъ, посѣ́въ.

Siewać, *см.* **Siać**.

Siewacz, -a, *м.* *см.* **Siewca**.

Siewba, -y, *ж.* *см.* **Siejba**.

Siewca, -y, **Siewiarz**, -a, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.

Siewier, **Siewierz**, -a, *м.* *Стар.* сѣ́веръ.

Siewierny, *Стар.* сѣ́верный.

Siewierzanin, -a, *м.* сѣверя́нинъ, сѣ́верный жи́тель.

Siewierzanka, -i, *ж.* сѣверя́нка, сѣ́верная жи́тельница.

Siewka, -i, *ж.* *Стар.* засѣ́въ, сѣмена́, *см.* **Nasienie**, **Zasiew**; || *Стар.* зернь, игра́ въ ко́сти; || *Стар.* *счастіе, наде́жда; || *Зоол.* карава́йка, зуёкъ, ржа́нка (*птица*).

Siewny, сѣ́ятельный.

Sigillum, печа́ть. **L. S. (Loco Sigilli)**, мѣ́сто печа́ти.

Signa, *см.* **Sygna**.

Sikać, **Siknąć**, бры́згать, бры́гнуть, пры́сать, пры́снуть, бить ключёмъ, *см.* **Tryskać**.

Sikawka, -i, *ж.* насо́съ, но́мпа, шприцъ, ручно́й насо́сецъ; || **Sikawka do ognia**, пожа́рная труба́; || *Зоол.* дельфи́нъ-велика́нъ (*млекопитающее*); || смерчъ, тифо́нъ, *см.* **Trąba morska**.

Sikora, -y, *ж.* зи́нька, сини́ца (*птица*). *Умен.* **Sikorka**, **Sikoreczka**, сини́чка; || *бары́шъ, при́быль, вы́игрышъ, прибы́токъ.

Siła, -y, *ж.* си́ла, мочь; || крѣ́пость, про́чность; || могу́щество. **Siła poruszająca**, дви́гатель, дви́гательная си́ла. **Siła zbrojna**, вооружённая си́ла. **Siła organiczna**, органи́ческая си́ла. **Przedsięwziąść co nad siły swoje**, предприня́ть что́ свы́ше свои́хъ силъ. **Uderzyć z całej siły**, уда́рить изо всей си́лы, мо́чи. **Opadać z sił**, теря́ть си́лы. **Siły na chorego biją**, больно́й испы́тываетъ си́льныя страда́нія. **Własnemi siłami**, со́бственными си́лами, со́бственными сре́дствами. | **Siła (czego)**, мно́го, мно́жество (*чего́*). **Kto siła pragnie temu nie dostaje**, кто мно́гаго жела́етъ, тому́ всегда́ чего́ нибу́дь не достаетъ. **Siła to na cię**, э́то тебѣ́ тяжело́, э́то сли́шкомъ мно́го для тебя́, э́то тебѣ́ не по си́ламъ. **Siła ich?** мно́го ли ихъ? ско́лько ихъ? **Siła tego masz?** мно́го ли э́того у тебя́?

Silen, *см.* **Silny**.

Silenie, -nia, *ср.* уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе; || **Silenie się**, надса́да, надры́въ.

Silić, наси́ловать, принужда́ть, напряга́ть. **Silić swoję naturę**, наси́ловать сво́ю приро́ду. **Silić głos swój**, напряга́ть го́лосъ. || **Silić się**, си́литься, напряга́ться, нату́живаться, принужда́ть себя́.

Siłka, -i, *ж.* *Умен.* силёнка, *см.* **Siła**.

Silnia, -ni, *ж.* снаря́дъ, подъёмъ, ма́шина, ма́хина.

Silnie, си́льно, крѣ́пко, насто́йчиво, вырази́тельно, *см.* **Mocno**.

Silność, -ści, *ж.* крѣ́пость, бо́дрость, твердость, си́ла, эне́ргія, *см.* **Moc**, **Potęga**, **Siła**.

Silny, си́льный, крѣ́пкій, дю́жій, могу́чій. **Człowiek silny w ręku**, человѣ́къ тяжелый на́ руку. **Silny człowiek**, си́льный человѣ́къ, сила́чъ. **Silny oddział**, си́льный отря́дъ (*во́йска*).

Sinak, -a, *м.* гу́бка (*живо́тнорастеніе*); || прѣсново́дная гу́бка *или* бодя́га.

Sinawo, синева́то.

Sinawość, -ści, *ж.* синева́тость.

Sinawy, синева́тый, *см.* **Siny.**

Sinekura, -y, *ж.* до́лжность безъ дѣла, но съ жа́лованіемъ.

Siniak, -a, Siniec, -ńca, *м.* синя́къ, си́нее пя́тно (*отъ ушиба*).

Sinić, синѣть.

Siniec, *см.* **Siniak.**

Sinieć, Zsinieć, синѣть, посинѣть.

Siniło, -a, *ср. Бот.* ва́йда, синильщикъ, синильникъ, крутикъ (*растеніе*).

Sinizna, -y, *ж.* синева́тость, багро́вость.

Sino, сине.

Siność, -ści, *ж. см.* **Sinizna;** || *см.* **Siniak.**

Siny, си́ній.

Siodełko, -a, *ср.* сѣдѣльце (*Умен.* сло́ва **Siodło, sędło**); || сѣделка (*въ лошадиной упряжи*).

Siódemka, Siódmka, -i, *ж.* семь, седьмо́й ну́меръ; || семе́рка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Siodłać, Osiodłać, сѣдла́ть. осѣдла́ть.

Siodłak, -a, *м.* (*Стар.* **Szedłak**), *Областн.* селянинъ, крестья́нинъ; || верхова́я ло́шадь.

Siodlarczyk, -a, *м.* сынъ сѣдѣльника; || подмастерье сѣдѣльника.

Siodlarka, -i, *ж.* жена́ сѣдѣльника.

Siodlarski, сѣдѣльничій.

Siodlarstwo, -a, *ср.* сѣдѣльное мастерство́.

Siodlarz, -a, *м.* сѣдѣльникъ.

Siodłaty, сѣдлообразный.

Siodło, -a, *ср.* сѣдло́; || вьюкъ, вьючное сѣдло́, *см.* **Juki;** || ярёмъ, *см.* **Jarzmo.**

Siodłowy, сѣдельный. **Siodłowy koń,** подсѣдѣльная ло́шадь.

Siódmaczek, -czka, *м. Бот.* тро́ечница, царевъ листъ.

Siódmak, -a, *м.* моне́та состоящая изъ семи меньшихъ долей; || ученикъ седьма́го класса.

Siódmka, *см.* **Siódemka.**

Siódmy, седьмо́й. **Siódme, po siódme,** въ седьмы́хъ, въ седьмо́й разъ.

Sioło, -a, *ср.* село́, *см.* **Wieś.**

Sionka, -i, *ж* (*Умен.* сло́ва **Sień, sień**), сѣнцы.

Siostra, -y, *ж.* сестра́. **Siostry przyrodnie,** единоутро́бныя сёстры. **Siostry miłosierdzia,** сердобо́льныя вдо́вы; || *Бот.* весе́лые глазки, тро́ичная трава́, *см.* **Brat.**

Siostrobójca, -y, *м.* сестроубійца.

Siostrobójstwo, -a, *ср.* сестроубійство.

Siostrunia, -ni, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Siostra, siestrá**, сестри́ца, сестри́чка.

Siostrzan, -a, *м.* сынъ сестры́, племя́нникъ.

Siostrzanka, -i, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzański, племя́нничій; || *см.* **Siostrzyński.**

Siostrzaństwo, -a, *ср.* взаи́мное отноше́ніе сестеръ ме́жду собо́ю; || отношеніе племя́нника *или* племя́нницы къ дя́дѣ; || **родственность, родственныя** отношенія.

Siostrzenica, -y, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzeniec, -ńca, *м. см.* **Siostrzan.**

Siostrzyczka, -i, *ж. см.* **Siostrunia.**

Siostrzyn, Siostrzyny, сестринъ, сестри́цынъ.

Siostrzyński, Siostrzeński, Siostrzański, сестринъ.

Siposz, -a, *м.* ду́дка. *см.* **Piszczek.**

Sit, -u, *м.* тростни́къ, камы́шъ. **Sit gładki,** ситникъ, осо́ка (*растеніе*), *см.* **Sitowie.**

Sitarz, -a, *м.* ситочникъ, рѣшётникъ.

Sitko, -a, *ср.* ситко. ситечко, цѣди́лка.

Sitny, ситный. простя́ный сквозь сито; || ситниковый, относя́щійся къ травѣ ситнику.

Sito, -a, *ср.* сито, цѣди́ло; || *Горн.* **Sito blaszane** *или* **żelazne,** рѣшо́тка.

Sitowaty, ситно́вный, ситно́вый, ситниковый.

Sitowie, -wia, *ср.* мѣсто поро́сшее ситникомъ. тростнико́мъ.

Sitowiec, -wca, *м. Бот.* копьевидный попу́тникъ, *см.* **Koścień, Kościeniec.**

Sitowina, -y, *ж.* ситникъ (*растеніе*).

Sitowisko, -a, *ср. см.* **Sitowie.**

Siwawy, сѣрова́тый. сѣренькій.

Siwiec, -wca, *м.* сѣдоволо́сый, сѣдоголо́вый, старикъ.

Siwieć, Posiwieć, Osiwieć, сѣдѣть, посѣдѣть.

Siwiosnka, -i, *ж. Бот.* поле́й, бѣлая дубро́вка (*растеніе*).

Siwiuchny, Siwiuteńki, Siwiusieńki, сѣденькій.

Siwizna, -y, *ж.* сѣдина́.

Siwobroda, -y, *м.* сѣдоборо́дый старецъ.

Siwobrody, сѣдоборо́дый.

Siwogłowy, сѣдоголо́вый.

Siwojabłkowity, сѣрый. **Koń siwojabłkowity,** ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Siwokrusz, -u, *м.* мѣдный блескъ, стекловатая мѣдная руда.

Siwonakrapiany, сѣропѣгій (*о ло́шади*).

Siwooki, сѣроглазый.

Siwość, -ści, *ж.* сѣдова́тость, сѣдость.

Siwosz, -a, *м.* сѣдо́й; || сѣрая ло́шадь, сѣрка́.

Siwy, сѣдо́й.

Skąd, *см.* **Zkąd.**

Skakać, Skoczyć, скака́ть, скокну́ть, прыгать. прыгну́ть. **Skoczyć dokąd,** забѣжа́ть куда́ нибу́дь. ***Skoczyć do głowy po rozum,** взя́ться за у́мъ.

Skakanie, -nia, *ср.* скака́ніе, прыганіе.

Skala, -i, *ж.* масшта́бъ; || скала (*термоме́тра*). ***Robić co na wielką skalę,** дѣлать что́. рабо́тать на большу́ю но́гу, въ большо́мъ размѣрѣ.

Skała, -y, *ж.* скала. утёсъ; || **Skała morska,** подво́дный ка́мень, рифъ, бурунъ,

прибо́й; || *Горн.* **Skała lita, весьма́ твёрдая поро́да.**

Skaleczeć, Skaleczyć, Skaleczyć się, *см.* **Kaleczeć, Kaleczyć, Kaleczyć się.**

Skalina, Skadłubina, Skadłuba, Skała, -y, Skałka, -i, *ж. Стар.* **разще́лина, расще́дина, тре́щина,** *см.* **Rozpadlina, Szczelina.**

Skalisko, -a. *ср.* **больша́я скала́;** || *см.* **Urwisko.**

Skalisty, скали́стый, утёсистый, камени́стый.

Skałka, -i, *ж.* **кремéнь ружéйный;** || **бéльмо́** (*на глазу́*).

Skalny, утёсистый, скали́стый; || **обры́вистый. Olej skalny, го́рное ма́сло, нефть.**

Skałuba, *см.* **Skalina.**

Skałubiasty, тре́снувший, растре́снутый, весь въ тре́щинахъ.

Skamieniać, окаменя́ть, превраща́ть въ ка́мень.

Skamieniałość, -ści, *ж.* **окамене́ніе;** || **окаменéлость.**

Skamieniały, окамене́лый.

Skamienieć, окамене́ть.

Skapać, вакапать.

Skąpać, вы́купать, окупну́ть, погрузи́ть въ во́ду; || **Skąpać się, вы́купаться.**

Skąpca, -y, *м., см.* **Skąpiec.**

Skąpić, скупи́ться, скря́жничать.

Skąpica, -y, *ж.* **скупа́я же́нщина.**

Skąpiec, -pca, *м.* **скупе́цъ, скря́га,** *см.* **Sknera.**

Skapitalizować, обрати́ть въ капита́лъ, въ де́ньги.

Skąpo, ску́по.

Skąpstwo, -a, *ср.* **ску́пость.**

Skąpy, скупо́й, ска́редный.

Skarać, наказа́ть, *см.* **Karać.**

Skaranie, -nia, *ср.* **наказа́ніе,** *см.* **Karanie.**

Skarb, -u, *м.* **сокро́вище, кладъ;** || **казна́;** || **сокровищница;** || **казначéйство;** || **бога́тства, фина́нсы. Zbierać na skarb, описывать, конфисковать въ казну́. Płacić do skarbu, плати́ть въ казну́. Minister skarbu, министръ финансо́въ.**

Skarbek, -bka, *м.* **храни́тель сокро́вищъ.**

Skarbić, Uskarbić, Zaskarbić, копи́ть, скопи́ть, собира́ть, собра́ть (*зо́лото, бога́тство*), **пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, снискивать, снискáть Zaskarbić sobie czyję łaskę, снискáть для себя́ чью благоскло́нность.**

Skarbiec, -bca, *м.* **казна́, казённая ка́сса;** || **сокровищница;** || **храни́лище, кладова́я;** || **кладъ.**

Skarbnica, -y, *ж., см.* **Skarbiec;** || **де́нежный сунду́къ, ка́сса,** *см.* **Kufer;** || **кру́жка** (*для собира́нія де́негъ*), **копи́лка,** *см.* **Karbona.**

Skarbniczek, -ozka, *м. Стар.* **родъ бри́чки.**

Skarbniczka, -i, *ж.* **ла́рчикъ, шкату́лка.**

Skarbnik, -a, *м. Стар.* **казначéй;** || *Стар.* **родъ бри́чки,** *см.* **Skarbniczek.**

Skarbnikowstwo, -a, *ср.* **до́лжность казначéя;** || *Собир.* **казначéй съ женою.**

Skarbnikowa, -ej, *ж.* **жена́ казначéя.**

Skarbny, *см.* **Skarbowy;** || **Skarbny, -ego,** *м. Стар.* **казначéй,** *см.* **Skarbnik.**

Skarbokradztwo, -a, *ср.* **казнокра́дство, расхище́ніе государ́ственной казны́.**

Skarbowość, -ści, *ж.* **государ́ственные дохо́ды, фина́нсы, фина́нсовая часть;** || **казначéйство. Służy w skarbowości, онъ слу́житъ въ казначéйствѣ, въ министéрствѣ фина́нсовъ;** || **Skarbowość leśna, лѣ́сные дохо́ды.**

Skarbowy, казённый; || **фина́нсовый;** || **Skarbowy, -ego,** *м.* **казначéй,** *см.* **Skarbnik, Skarbny.**

Skarcenie, -nia, *ср* **взыска́ніе;** || **вы́говоръ на слова́хъ;** || *Юрид.* **обжа́лованіе.**

Skarga, -i, *ж.* **жа́лоба, сѣтованіе;** || *Юрид.* **жа́лоба, проше́ніе. про́сьба, искъ;** || **извѣтъ, доно́съ;** || **Skarga wzajemna, встрѣ́чный искъ; — renkonwencyjna, встрѣ́чное проше́ніе;—incydentalna, ча́стная жа́лоба;—jednostronna, односторо́нняя жа́лоба;—główna, исково́е прошеніе; —possesoryjna, искъ о владѣ́ніи;—działowa, искъ о раздѣлѣ име́нія.**

Skarłupa, -y, *ж. Зоол.* **чешуя́;** || **че́репъ** (*у́стрицы, ра́ковины, черепа́хи*), *см.* **Skorupa.**

Skarpa, -y, *ж. Фортиф.* **эска́рпъ, скатъ, отко́съ.**

Skarpetka, *см.* **Szkarpetka.**

Skarżący, жа́лующійся, обвини́тель, подающій жа́лобу.

Skarżyć (kogo), подава́ть жа́лобу (*на кого́*); || **Skarżyć się, жа́ловаться** (*на кого́*), **сѣтовать** (*на что*), *см.* **Żalić się.**

Skarżyciel, -a, *м. Юрид.* **исте́цъ, челоби́тчикъ, жа́лобщикъ, обвини́тель;** || **доно́счикъ. извѣтчикъ.**

Skarżycielka, -i, *ж. Юрид.* **истица, челоби́тчица, жа́лобщица, обвини́тельница;** || **доно́счица, извѣтчица.**

Skarżycielski, истцо́въ, принадлежа́щій истцу́.

Skąsać, искуса́ть.

Skasowanie, -nia, *ср.* **отмѣна, уничтоже́ніе.**

Skatalogować, соста́вить катало́гъ.

Skatować, изби́ть до полусме́рти.

Skaz, -u, *м. Стар.* **при́знакъ, приме́та,** *см.* **Poszlaka, Poznaka;** || *Юрид.* **сенте́нція, приговóръ** (*суда́*).

Skaza, -y, *ж.* **пятно́;** || * **безчéстіе, недоста́токъ;** || **по́рча, испо́рченность;** || *Астр.* **пятно́** (*на со́лнечномъ кру́гѣ*); || **я́зва, цара́пина;** || *Бот.* **см. Lwi ogon.**

Skazać, *см.* **Skazywać.**

Skazanie, -nia, *ср.* **присужде́ніе, осужде́ніе, приговóръ. Skazanie na śmierć, осужде́ніе на сме́рть,** *см.* **Dekret, Wyrok.**

Skazany, осуждённый, обвинённый, приговорённый.

Skazca, -y, *м., см.* **Skaziciel**.

Skażenie, -nia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развратъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе. **Skażenie obyczajów**, испóрченность, растлѣніе нравовъ. **Powszechne skażenie**, всеобщій развратъ.

Skazić, *см.* **Kazić**.

Skaziciel, -a, *м.* развратúтель, соблазнúтель.

Skazicielka, -i, *ж.* развратúтельница, соблазнúтельница.

Skazisty, брéнный, подвéрженный тлѣнію; || испóрченный, развращённый, порóчный.

Skazitelność, -ści, *ж.* тлѣнность, брéнность.

Skaźń, -źni, *ж.* сентéнція, приговóръ (*суда*).

Skażoność, -ści, *ж.* пóрча, повреждéніе, разстрóйство, испóрченность.

Skażony, испóрченный, поврежденный, искажённый.

Skazować, *см.* **Skazywać**.

Skazowczy, указáтельный. **Rejestr skazowczy**, указáтель.

Skazówka, -i, *ж.* стрѣлка (*у часóвъ*); || укáзка (*дѣтская*); || указáніе.

Skazownik, -a, *м.* указáтель (*у сóлнечныхъ часóвъ*), стрѣлка (*у компáса*), *см.* **Wskazówka**.

Skazywać, Skazować, Skazać, укáзывать, указáть, показывать, показáть; || назначáть, назнáчить: || *Юрид.* присуждáть, произносúть, произнестú, объявлять, объявúть приговóръ, осуждáть (*на смéрть*), приговáривать (*къ смéрти*).

Skiba, -y, *ж.* ломóть (*хлѣба*); || *Агр.* пластъ (*земли при пахáніи*).

Skielet, Skiełko, *см.* **Szk.....**

Skierka, *см.* **Skra**.

Skinąć, кивнýть (*головóю*), махнýть (*рукóю*), подáть кому знакъ (*рукóю, головóю, глазáми*), мигнýть (*кому*).

Skinienie, -nia, *ср.* знакъ, сигнáлъ, жестъ, кивáніе, махáніе.

Sklący, Sklący się, *см.* **Szklący**.

Skład, -u, *м.* состáвъ, соединéніе; || составъ, устроéніе (*человѣческаго тѣла*); || **Skład twarzy**, óбликъ, склáдъ черты лицá; || расположéніе (*рѣчи*), составъ словъ; || организáція, устрóйство (*политическаго тѣла*); || **Skład okoliczności**, стеченіе обстоятельствъ; || **Skład Apostolski**, симвóлъ вѣры; || кладовáя, анбáръ *или* амбáръ магазúнъ, складъ, складочное мѣсто. денó, пакгáузъ. **Skład wódki**, винный магазúнъ; || *Горн.* штóкверкъ. **Skład nieforemny**, бýденверкъ.

Składać, Złożyć, склáдывать, сложúть, составлять, составúть, собирать, собрáть. **Składać do kupy, na kupę**, валúть, класть въ кýчу, навáливать. **Złożyć list**, сложúть письмó. **Składać wyrazy**, составлять словá. *Тип.* **Składać (litery)**, набирáть. **Złożyć zdanie**, составúть предложéніе, составить фразу. **Złożyć sejm**, созвáть, собрáть сеймъ. **Złożyć co na stole**, положúть что на стóлъ. **Złożyć urząd**, сложúть съ себя́ должность. **Złożyć kogo z urzędu**, отстáвить, отрѣшúть кого отъ должности. **Złożyć u kogo** *или* **w czyje ręce pewną summę pieniędzy**, внести, дать на хранéніе, вѣрить, довѣрить кому извѣстную сýмму дéнегъ. **Składać rachunki**, сдавáть, представлять счéты, отдавáть отчéтъ, *см.* **Zdawać**. **Składać dowody**, представлять доказáтельства. **Składać na kogo winę**, сваливать, слагáть на кого винý. **Złożyć chorego w łóżku**, уложúть больнóго въ постéль. || **Składać się, Złożyć się**, склáдываться, сложúться, накопля́ться, накопúться; || состоя́ть. **Mieszkanie, które się składa z dziesięciu pokojów**, квартúра, котóрая состоúтъ изъ десятú кóмнатъ.

Składacz, -a, *м. Тип.* набóрщикъ; || *Стар.* сочинúтель, слагáтель; || склáдчикъ, участникъ въ склáдкѣ.

Składaczka, -i, *ж.* склáдчица, участница въ склáдкѣ; || склáдывальщица.

Składalny, складнóй.

Składanie, Złożenie, -nia, *ср.* склáдываніе, сложéніе, собирáніе, составленіе, составъ, соединéніе, скопленіе; || отдáча на хранéніе; || вкладъ, взносъ; || *Тип.* набóръ; || **Składanie wyrazów**, образованіе словъ: || **Złożenie urzędu**, сложéніе съ себя́ должности; || **Złożenie korony**, отреченіе отъ престóла; || **Złożenie z urzędu**, отрѣшéніе отъ дóлжности, отстáвка.

Składany, слóжный, составнóй, *см.* **Złożony**; || складнóй. **Nóż składany**, складнóй нóжикъ.

Składka, -i, *ж.* склáдка, складчúна, дóля, часть; || сборъ (*податéй*), собирáніе пожéртвованій (*въ пóльзу бѣдныхъ*), *см.* **Kwesta**; || **Składka emerytalna**, вычетъ въ эмеритальный капúталъ: || **Składka ogniowa**, страховóй отъ огня́ платежъ.

Składnia, -ni, *ж. Грам.* словосочинéніе, синтаксúсъ.

Składnie, склáдно, соразмѣрно; || прилúчно. сообразно.

Składnik, -a, *м.* склáдчикъ, содержáтель подвáловъ.

Składność, -ści, *ж.* соразмѣрность. симéтрія, соотношéніе частéй, сообрáзность; || прилúчіе, стройность; || гúбкость, поворóтливость, уклóнчивость; || **Składność rytmów**, размѣръ стихóвъ, соотвѣтствіе риѳмъ.

Składny, склáдный, стáтный. соразмѣрный, прилúчный; || согласный, соотвѣтственный; || лóвкій. расторóпный. **Ładny i składny**, краси́вый и лóвкій; || *Стар.* слóжный.

Składowe, -ego, *ср.* плáта за наёмъ ма-

газина, склада, анбара; || плата за хранение вещей.

Składowy, складочный, анбарный; || составной. **Rozłożyć co na składowe pierwiastki**, разложить что на составныя части, начала. || **Składowy, -ego**, *м.* смотритель складочнаго магазина.

Składzisty, гибкій, складной, *см.* **Składany**.

Skłamać, солгать, соврать.

Skłaniać, Skłonić, склонять, склонить, наклонять, наклонить, нагибать, нагнуть; || * склонять, располагать, побуждать (*кого къ чему*). **Co cię do tego skłoniło?** что тебя побудило къ этому? что заставило тебя это сдѣлать? || **Skłaniać się, Skłonić się**, склоняться, склониться, наклоняться, наклониться, поклоняться, поклониться; || склоняться, убѣждаться, чувствовать расположеніе (*къ чему*); || уклоняться, удаляться, устраняться, сворачивать съ дороги; *см.* **Kłaniać się, Ukłonić się**.

Sklanka, и т. д., *см.* **Szklanka**, и т. д.

Sklejny, клейкій, липкій; || * соотвѣтственный, сходственный.

Sklep, -u, *м.* сводъ, *см.* **Sklepienie**; || подземелье, подземный ходъ; || подвалъ, склепъ; || *Област.* погребъ, *см.* **Piwnica**; || лавка, магазинъ, кладовая. **Magazyn galanteryjny**, магазинъ галантерейныхъ вещей, магазинъ новомодныхъ издѣлій. **Sklep korzenny**, бакалейная лавка.

Sklepić, сводить, выводить сводъ.

Sklepienie, -nia, *ср.* сводъ, перемычка, кружало. **Sklepienie żaglowe** *или* **łukowe**, коробчатый сводъ. **Sklepienie krzyżowe**, стрѣльчатый сводъ. || **Niebieskie sklepienie**, сводъ неба, сводъ небесъ, небеса.

Sklepik, -a, *м.* лавочка (*купеческая*), мелочная лавочка.

Sklepina, -y, *ж.* лавчонка (*купеческая*).

Sklepiony, выведенный сводомъ. **Kościoł sklepiony**, церковь со сводами.

Sklepisty, сводчатый, состоящій изъ сводовъ.

Sklepizna, -y, *ж.* погребица; || черепъ, покрывающій черепаху.

Sklepowy, сводообразный; || лавочный, магазинный. **Sklepowy słup**, крѣпостной столбъ (*поддерживающій своды*). || **Sklepowy, -ego**, *м.* сидѣлецъ (*въ лавкѣ*).

Sklęsły, опавшій.

Sklić, Sklisty, Skła, *см.* **Szklić** и т. д.

Skłóć, Skłuć, исколоть; || изжалить.

Skłonić, Skłonić się, *см.* **Skłaniać**.

Skłonienie, -nia, Skłonienie się, -nia się, *ср.* наклоненіе (*головы*), поклонъ, *см.* **Ukłon**; * || согласіе, соизволеніе (*на что либо*).

Skłonność, -ści, *ж.* склонность, наклонность (*къ чему*); || расположеніе, настроеніе; || *Мед.* предрасположеніе (*къ болѣзни*).

Skłonny, склонный, наклонный; || расположенный, настроенный; || предрасположенный.

Skłos, *см.* **Wskłoś**.

Skłóty, исколотый, проколотый.

Sknera, -y, *м.* скупой, скупецъ, скряга.

Sknerowato, скупо, скаредно.

Sknerowatość, -ści, *ж.* скупость, скаредность.

Sknerowaty, скупой, скаредный.

Sknerstwo, -a, *ср.* скряжничество, скаредность.

Skobel, -bla, *м.* скобель, скоба.

Skoczek, -czka, *м.* плясунъ, скакунъ, прыгунъ. **Skoczek na linie**, канатный плясунъ, акробатъ; || конь, конекъ (*въ шахматной игрѣ*), *см.* **Konik**; || скачокъ, прыжокъ; || *Бот.* **Skoczek większy**, клещевина. **Skoczek mniejszy**, бальзаминъ, не тронь меня; || *Зоол.* тушканчикъ, земляной заяцъ, табарганъ, щелкунъ (*насѣкомое*).

Skoczka, -i, *ж.* плясунья, скакунья, прыгунья.

Skocznie, Skoczno, прытко, скоро, рѣзво, съ припрыжкой.

Skoczny, Skokliwy, подпрыгивающій; || рѣзвый, вертлявый, прыткій; || плясовой, танцовальный. **Muzyka skoczna**, плясовая музыка.

Skoczogon, -a, *м.* *Зоол.* водяная блоха (*насѣкомое*).

Skoczyć, *см.* **Skakać**.

Skok, -u, *м.* скачокъ, прыжокъ; || *Охот.* **Skoki zajęcze**, заячьи лапы.

Skołatać, расколотить, разбить, разрушить, разломать. **Burza skołatała nasz okręt**, буря разбила нашъ корабль.

Skoma, Skomina, -y, *ж.* *см.* **Oskoma**.

Skomienie, -nia, *ср.* тявканіе; || * визгъ, визготня (*собаки*).

Skomlić, Skamlić, Skolić, тявкать, гавкать; || * визжать (*о собакахъ*).

Skomoroch, -a, *м.* скоморохъ; || медвѣжатникъ, вожакъ медвѣдя, *см.* **Niedźwiednik**.

Skompletować, дополнить.

Skompletowanie, -nia, *ср.* дополненіе, составленіе.

Skomplikować, усложнить; || запутать.

Skoplikowanie, -nia, *ср.* сложность, многосложность; || запутанность.

Skon, -u, *м.* кончина, смерть; || конецъ, предѣлъ; || *см.* **Szcząt, Do szczętu**.

Skonać, *см.* **Konać**.

Skonanie, *см.* **Konanie**.

Skończenie, -nia, *ср.* окончаніе, довершеніе, отдѣлка.

Skończeność, Skończoność, -ści, *ж.* оконченность; || ограниченность, конечность.

Skończony, оконченный, совершенный; || ограниченный, конечный.

Skończyć, *см.* **Kończyć**.

Skonfiskować, описать, сконфисковать.

Skonfrontować, сличить, повѣрить.

Skonfrontowanie, -nia, *ср.* сличеніе, повѣрка.

Skonfundować, сконфу́зить, пристыди́ть.

Skop, -a, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*), *см.* Baran.

Skopać, *см.* Kopać.

Skopek, -pka, **Skopiec**, -pca, *м. см.* Skop; || лоха́нка, ка́дочка, баде́йка, дойни́къ; || *Бот.* Skopki, fijołki białe, бѣ́лая фія́лка. Skopki zimowe, родъ ночно́й фія́лки.

Skopowina, -y, *ж.* бара́нина, *см.* Baranina.

Skopowy, бара́ній, бара́новый, *см.* Barani.

Skopywać, **Skopać**, ска́пывать, скопа́ть, срыва́тъ, срыть, выра́внивать, равня́ть по ватерпа́су.

Skóra, -y, *ж.* ко́жа; || шку́ра, ко́жа (*съ животныхъ*); || кожура́ (*на плода́хъ*); || ко́жица; || перепо́нка, плева́. Drzeć *или* łupić kogo ze skóry, обдира́ть, сдира́ть съ кого́ кожу. Skóra i kości, ко́жа да ко́сти. Skórę komu wytrzepać, отколоти́ть, отду́ть кого́, отваля́ть бока́. W skórę komu dać, отхлеста́ть, высѣчь розга́ми. * Nie chciałbym być w jego skórze, я не хотѣ́лъ бы быть на его́ мѣ́стѣ. * Za skórę komu nałać, подста́вить кому́ но́гу, досади́ть кому́, надѣ́лать кому́ непрія́тностей. *Посл.* Na wołowéj skórze tego by nie spisał, э́то до́лго разска́зывать, и конца́ бы э́тому не́ было. *Посл.* Gdzie nie staje wilczéj skóry, tam lisiéj nadstawić, имѣ́ть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ. Słucha psiéj skóry, онъ слу́шается бараба́на, онъ солдатъ. Skóra jelenia, оле́нья шку́ра, оле́нина, Skóra kozia, козло́вая ко́жа, ковли́на. Skóra owcza, barania, овчи́на, овчи́нка. Skóra biała, psia, ла́йка, соба́чья шку́ра. Skóra wołowa, быча́чья ко́жа. Skóra funtowa, пу́мпа, то́лстая, подо́швенная ко́жа. Skóra niegarbowana, сы́ромять. *Минер.* Skóra górna, ziemna, го́рная ко́жа. Skóra na śniegu po odwilży, настъ. Skóra na drzewie, древе́сная кора́. Handel skórami, скорня́чество, торгъ мѣха́ми. Skóry garbować, дуби́ть ко́жи. Zdejmować skórę z bydlęcia, свѣжева́ть, снима́ть ко́жу съ уби́той скоти́ны.

Skóreczka, -i, *ж.* ко́жица, плева́, перепо́нка.

Skórek, -rka, *м. Зоол.* сороконо́жка, костя́нка, стоно́гъ, мокри́ца (*насѣко́мое*).

Skórka, -i, *ж. см.* Skóreczka; || ко́жа вы́дѣланная (*живо́тныхъ*); || *Анат.* ве́рхняя ко́жица (*на тѣлѣ*), плева́, перепо́нка, оболо́чка, *см.* Błona; || ко́рка (*хлѣ́бная*), ко́рка (*съ сыра*); || кожура́, кожури́на (*на плода́хъ*), ко́жица; || ко́рка. Skórka pomarańczowa, помера́нцовая ко́рка.

Skórkowaty, кожури́стый.

Skórkowy, ко́жаный.

Skórnia, -rni, **Skórznia**, -rzni, **Skórzenka**, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. Skórnie, Skórznie, Skórzenki, *Стар.* полусапо́жки, боти́нки.

Skórnik, -a, *м.* скорня́къ, коже́вникъ, сыромя́тникъ; || *Стар.* ко́зій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдю́къ; || *Зоол.* кожеѣ́дъ (*насѣко́мое*).

Skórny, ко́жаный; || *Мед.* нако́жный, сы́пный. Wyrzut skórny, сыпь, нако́жная болѣ́знь. Handel skórny, торгъ мѣха́ми, пушны́мъ това́ромъ.

Skoro, *Нар.* ско́ро, ши́бко, скорѣ́е; || какъ то́лько, лишь то́лько, е́сли. Skoro tylko skończy, to przyjdzie, какъ то́лько онъ око́нчитъ, то придётъ. Skoro tak, to i ja tak, е́сли такъ, то и я то́же.

Skoropis, **Skoropism**, -u, *м.* стеногра́фія, ско́рость. || **Skoropis**, -a, **Skoropisiec**, -sca, *м.* стеногра́фъ, скорописецъ.

Skorość, -ści, *ж.* ско́рость.

Skorowidz, -a, *м.* указа́тель.

Skorupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у слизней*); || че́репъ (*у черепа́хи*); || черепо́къ, оско́локъ; || гли́няный сосу́дъ; гли́няная посу́да; || скорлупа́ (*яйчная, ра́ковая, орѣ́ховая*); || ра́ковина. *Посл.* Czego się skorupka za młodu naplje, tém i na starość trąci, како́въ въ колыбе́лку, тако́въ и въ моги́лку, горба́таго моги́ла испра́витъ.

Skorupi, скорлу́пный; костеобра́зный.

Skorupiak, -a, *м.* ракови́дное живо́тное.

Skorupiany, черепно́й, гли́няный.

Skorupiasty, **Skorupiany**, черепоко́жный, ракови́дный.

Skorupić, **Zeskorupić**, **Zaskorupić**, покры́ть скорлупо́ю, сдѣ́лать твердымъ; || **Skorupić się**, покрыва́ться скорлупо́ю, дѣ́латься тве́рдымъ; || * застыва́ть, примерза́ть.

Skorupieć, покрыва́ться скорлупо́ю, твердѣ́ть.

Skorupka, -i, *ж.* скорлу́пка; || черепо́чекъ, оско́лочекъ; ра́ковинка; *см.* Skorupa.

Skory, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій, поспѣ́шный; || внеза́пный; || торопли́вый. Nie bądź tak skory, не торопи́тесь такъ.

Skórzany, ко́жаный.

Skórzenka, *см.* Skórnia.

Skosisto, **Skośnie**, на́кось, на́искось, иско́синою, вкось, ско́са; || въ бокъ, кри́во; || отко́сомъ, ска́томъ, отло́го; || ко́свенно.

Skosisty, косо́й, иско́сный; || ко́свенный; || отло́гій, пока́тый, поло́гій.

Skosztować, *см.* Kosztować.

Skosztowanie, *см.* Kosztowanie.

Skot, -a, *м.* скотъ, скоти́на; || ста́до, гуртъ.

Skotarka, **Skotopaska**, -i, *ж.* ско́тница, пасту́шка.

Skotarz, **Skotopas**, -a, *м.* ско́тникъ, скотопа́съ, пасту́хъ.

Skotnica, -y, *ж.* **Skotnik**, -a, *м.* скотопрого́нная доро́га.

Skotopas, *см.* Skotarz.

Skotopaska, *см.* Skotarka; || иди́ллія, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* Sielanka.

Skowera, *см.* **Skowyra.**

Skowerać, *см.* **Skowyrać.**

Skówka, **-i**, *ж.* окóвка; || óбруч, обóйма. насáдка (*на стýпицу*).

Skowronek, **-nka**, *м.* жáворонокъ, *Умен.* **Skowroneczek**, **-czka**, *м.* жаворóночекъ. **Skowronek polny**, луговóй жáворонокъ.

Skowyczéć, **Skowytać**, выть, визжать (*о собакахъ*).

Skowyczenie, **Skowytanie**, **-nia**, *ср.* вой, завывáніе.

Skowyra, **-y**, *м. Охот.* стáрая негóдная собáка; || брюзгá, ворчýнъ.

Skowyrać, ворчáть. брюзжáть.

Skra, **-y**, *ж.* искра, *Умен.* **Skierka**, искорка, *см.* **Iskra.**

Skrab, **-u**, *м.* шероховáтость, *см.* **Chropawość.**

Skrabowato, *см.* **Chropawo**, **Chropowato.**

Skracać, **Skrócić**, сокращáть, сократúть, укорáчивать, укоротúть. **Skrócić sobie drogę**, сократúть дорóгу, взять ближáйшую дорóгу.

Skracanie, **Skrócenie**, **-nia**, *ср.* сокращéніе, укорочéніе, убывáніе.

Skradać, *см.* **Skraść**; || **Skradać się**, подкрáдываться.

Skradziony, укрáденный, крáденый.

Skrajni, **Skrajny**, крáйній, конéчный.

Skrapiać, **Skropić**, кропúть, скропúть, окропúть., окропúть, орошáть, оросúть, обрызгивать, обрызнуть, смáчивать, смочúть.

Skrapiany, **Skropiony**, окроплённый, орошенный. обрызганный, смóченный.

Skraść, **Skraśdź**, **Skradać**, украсть, обокрáсть, красть, воровáть. обкрáдывать; || похúтить, псхищáть; || скрыть, скрывáть, укрывáть.

Skrawać, **Skrajać**, **Skroić**, срéзывать, срéзать; || кроúть. скроúть, *см.* **Kroić**; || срéзывать шаръ, биль (*въ биллíардной игрѣ*). *Посл.* **Skroić komu kurtę**, надéлать кому́ хлопóтъ.

Skrawek, **-wka**, *м.* обрéзокъ, отрéзокъ, *см.* **Okrawek.**

Skrążać, **Skrążyć**, округлáть, округлúть; || огибáть. обогнýть, обходúть, обойдтú (*какóе лúбо мѣсто*); || * изъéздить *или* исходúть вдоль и поперекъ (*страны*); || изрéзать въ кружкú; *см.* **Okrążać.**

Skręcać, **Skręcić**, крутúть, скручивать, скрутúть (*верёвку*). сучúть, ссучúть (*нúтку, шёлкъ*); || свёртывать, свернýть; || завивáть, завúть. **Kark skręcić**, сломáть шéю. **Skręcić w prawo**, повернýть, свернýть. своротúть направо; || **Skręcać się**, **Skręcić się**, скручúваться, скрутúться, ссучúваться, ссучúться, свёртываться, свернýться, свивáться, свúться.

Skreślać, **Skreślić**, начéртывать, начертáть, изображáть, изобразúть.

Skreślenie, **-nia**, *ср.* начертáніе, изображéніе.

Skręt, **-u**, *м.* ссýчка; прядь, волокнó; || завитóкъ, лóконъ, пýкля: || изгúбъ (*задовъ*); || извúлина, излýчина (*рѣки, тропúнки*), поворóтъ (*улúцы*); || закоýлокъ: || объѣздъ, обхóдъ. крюкъ; || *Анат.* позвонóкъ шéйный; коловорóтъ на бедрѣ; || *увёртка, улóвка, изворóтъ; || *Нар.* **Na skręt**, плашмя, лёжмя, прижáвшись.

Skrętny, изворотлúвый, *см.* **Zwrotny.**

Skrewnić się, *см.* **Spokrewniać się.**

Skrewnienie, *см.* **Spokrewnienie.**

Skrobać, **Oskrobać**, **Skrobnąć**, скрести́, оскребáть. скоблúть, выскáбливать, выскоблúть. **Skrobać papier**, **pismo**, выскáбливать. подчищáть (*пúсанное*). **Skrobać skóry**, мездрúть. сдирáть бухтармý, сдирáть мя́со и сáло съ кóжи. скоблúть кóжи. **Skrobać ryby**, очищáть чешую́ съ рыбы. || **Skrobać się**, чесáться, *см.* **Drapać się.**

Skrobacz, **-a**, *м.* скоблúльщикъ.

Skrobaczka, **-i**, *ж.* скребóкъ, лопáтка; || *Горн.* клю́шка.

Skrobadło, **-a**, *ср. см.* **Skrobaczka.**

Skrobak, **-a**, *м. см.* **Skrobaczka.**

Skrobanie, **-nia**, *ср.* подчúстка; || скребáніе.

Skrobanina, **-y**, *ж.* оскрёбки, отскрёбки; || * выскáбливаніе, подчúстка (*написáннаго*).

Skrobanka, **-i**, *ж.* кóрпія.

Skrócenie, **-nia**, *ср.* сокращéніе. **Przez skrócenie**, сокращéнно, сокращённымъ óбразомъ. **W skróceniu**, вкрáткѣ, сокращéнно.

Skrócić, *см.* **Skracać.**

Skrócony, сокращённый.

Skródlić, *Стар.* скородúть, боронúть, боронováть, *см.* **Bronować**, **Włóczyć**, **Skroić**, *см.* **Skrawać.**

Skrom, **-u**, *м. Охот.* зáячій жúръ.

Skromić, *см.* **Poskromić**, **Uskramiać.**

Skromnie, скрóмно, смирéнно, крóтко, умéренно.

Skromniś, **-sia**, *м.* скр мникъ.

Skromniuchno, **Skromniutko**, скромнёхонько. скромнёшенько, сáмымъ скрóмнымъ óбразомъ.

Skromniuchny, **Skromniuteńki**, скрóменькій, скромнёхонькій, сáмый скрóмный.

Skromność, **-ści**, *ж.* скрóмность, смирéніе; || воздéржность, воздержáніе, умéренность. **Skromność w postępowaniu**, скрóмность въ обхождéніи (*съ людьми*). **Skromność w wydatkach**, умéренность въ расхóдахъ. **Skromność obyczajów**, простотá нрáвовъ. **Skromność w jedzeniu i piciu**, воздéржность въ пищѣ и пúтьѣ.

Skromny, скрóмный, смирéнный; || воздéржный, умéренный, трéзвый. **Skromny fijołek**, скрóмная фíялка. **Życie skromne**, воздéржная жизнь. **Skromny obiad**, прост й умéренный столъ, обѣдъ; || *Охот.* жúрный (*о зайцѣ*).

Skroń, -ni, *ж. Анат.* висо́къ (*мн.* виски́).
Skroniowy, *Анат.* висо́чный.
Skropawość, *см.* **Chropawość.**
Skropawy, Skropowaty, *см.* **Chropawy.**
Skropić, *см.* **Skrapiać.**
Skroś, *см.* **Wskroś.**
Skrucha, -y, *ж.* сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.
Skrupić, истоло́чь, измоло́ть; || **Skrupić się,** истоло́чься. *Посл.* **Komuści się zmiele, tobie się skrupi,** *или* **Jednemu się zmiele, tobie się skrupi,** оди́нъ вы́йдетъ изъ воды́ сухимъ, а вина́ на тебя́ падётъ.
Skrupuł, Szkrupuł, -u, *м.* безпоко́йство (*со́вѣсти*), со́вѣстливость, зазрѣ́ніе со́вѣсти; || то́чность; || рачи́тельность, разбо́рчивость; || сомнѣ́ніе, недоумѣ́ніе **Nie robić sobie z czego żadnego skrupułu,** не со́вѣститься дѣ́лать что́-либо, дѣ́йствовать безъ зазрѣ́нія со́вѣсти. **Nie dosyć pan objaśniłeś adwokata, jeszcze ma jakieś skrupuły,** вы недоста́точно объясни́ли дѣ́ло адвока́ту, у него́ есть ещё ко́е какія сомнѣ́нія; || скру́пулъ (*вѣсъ, 24 гра́на*); || *Астр.* весьма́ ма́лая часть мину́ты.
Skrupulacki, Szkrupulacki, *см.* **Skrupulatny.**
Skrupulat, Szkrupulat, -a, *м.* сли́шкомъ стро́гій нравоучи́тель, человѣ́къ безусло́вно стро́гій въ исполне́ніи до́лга, ригори́стъ; || *мелочно́й человѣ́къ.
Skrupulatnie, Szkrupulatnie, то́чно, стро́го, рачи́тельно, стара́тельно.
Skrupulatność, Szkrupulatność, -ści, *ж.* тре́бовательность, взыска́тельность; || сли́шкомъ стро́гое нравоуче́ніе, безусло́вно стро́гое исполне́ніе до́лга, ригори́змъ; || то́чность, стро́гая исполни́тельность, аккура́тность.
Skrupulatny, Szkrupulatny, мелочно́й, сли́шкомъ тре́бовательный, взыска́тельный; || рачи́тельный, стара́тельный, то́чный, стро́гій.
Skrupulizować, Szkrupulizować, входи́ть въ ме́лочи, въ подро́бности, быть сли́шкомъ взыска́тельнымъ.
Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**
Skruszeć, *см.* **Kruszeć.**
Skruszenie, -nia, *ср.* исправле́ніе, раска́яніе, *см.* **Skrucha.**
Skruszony, сокрушённый.
Skruszyć, Skruszyć się, *см.* **Kruszyć.**
Skrutynjum, *Нескл.* вы́боръ биле́тами, балотиро́вка.
Skrwawiony, окрова́вленный.
Skryć, Skryć się, *см.* **Kryć.**
Skrycie, скры́тно.
Skrypt, -u, *м.* напи́санная бума́га, ру́копись; || роспи́ска, письменное обяза́тельство.
Skrytopłciowy, *Бот.* тайнобра́чный.
Skrytość, -ści, *ж.* скры́тность, *см.* **Tajemność.**
Skryty, скры́тный, *см.* **Tajemny, Ukryty;** || *см.* **Skryć.**

Skrzeczeć, Skrzekotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*), ква́кать (*о лягу́шкахъ*), ка́ркать (*о воронахъ*); || *треща́ть, таранти́ть, тарато́рить, стрекота́ть, болта́ть безъ у́молку.
Skrzeczek, -czka, *м. Зоол.* хомя́къ, ка́рбышъ.
Skrzek, -u, *м.* стрекота́ніе (*соро́ки*), ква́каніе (*лягу́шки*); || лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́; || *Стар.* *ворча́ніе, ропта́ніе; || *Стар.* куста́рникъ, *см.* **Krzak;** || *см.* **Jodła.**
Skrzele, -ów, *мн.* жа́бры (*у рыбъ*).
Skrzepić, *см.* **Krzepić;** || *заморо́зить, застуди́ть; || сгусти́ть.
Skrzepłość, -ści, *ж.* окрѣ́плость, отвердѣ́лость; || застыва́ніе, сгущеніе.
Skrzepły, окрѣ́плый, отвердѣ́лый; || засты́вшій, сгущённый.
Skrzepnąć, *см.* **Krzepnąć.**
Skrzepienie, *см.* **Krzepienie.**
Skrzęta, Skrzętwa, Skrzątwa, -y, *ж.* запя́тіе, дѣ́ло; || попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣ́ніе, забо́та, хло́поты; || изворо́тливость, ло́вкость.
Skrzętnie, стара́тельно, усе́рдно, рачи́тельно, тща́тельно; || изворо́тливо, ло́вко.
Skrzętność, -ści, *ж.* стара́тельность, рачи́тельность, усе́рдіе, забо́тливость, дѣ́ятельность; || про́мыселъ, мастерство́; || бережли́вость, скопидо́мство.
Skrzętny, стара́тельный, рачи́тельный, усе́рдный, забо́тливый, дѣ́ятельный; || изворо́тливый, промы́шленный; || бережли́вый.
Skrzybać, скресть, скобли́ть, скреба́ть, оскребывать.
Skrzybaczka, -i, *ж.* скребни́ца.
Skrzydełko, -a, *ср.* кры́лышко, *Умен.* сло́ва **Skrzydło,** крыло́.
Skrzydlany, Skrzydlasty, употреби́тельнѣе: **Skrzydlaty,** крыла́тый. **Ryby skrzydlaste,** лету́чія ры́бы.
Skrzydło, -a, *ср.* крыло́; || *Воен. и Морс.* флангъ, крыло́ (*а́рміи, фло́та*); || *Архит.* фли́гель, боково́е строе́ніе, боковы́е придѣ́лы, пристро́йки хра́ма; || *Фортиф.* бока́ (*бастіо́на*); || поля́, края́ (*у шля́пы*); || створъ, полови́нка (*у две́ри, у око́нницы*); || метёлочка изъ пе́рьевъ, перо́вникъ.
Skrzydłowaty, пери́стый.
Skrzydłowy, кры́льный, относя́щійся къ крылу́. **Adjutant skrzydłowy,** адъюта́нтъ.
Skrzyneczka, -i, *ж.* я́щичекъ, сундучёкъ.
Skrzynia, -ni, *ж.* бау́лъ, сунду́къ, ларе́цъ, я́щикъ. **Skrzynia na pieniądze,** ка́сса, денежный сунду́къ; || *Горн.* **Skrzynia płóczkowa,** пропускно́й я́щикъ. — **nieruchoma,** отса́дочный стокъ.
Skrzynka, -i, *ж.* ла́рчикъ, ларе́цъ, шкату́лка, я́щикъ; || *Горн.* волоку́ша.
Skrzyp, -u, *м.* скрипъ, трескъ; || *Бот.* хвощь (*растеніе*).

Skrzypać, Skrzypieć, Skrzypnąć, скрипѣть, скрипнуть, хрустѣть, хрустнуть.
Skrzypce, -ów, *мн.* скрипка, скрипица.
Skrzypcowaty, *Бот.* скрипковидный, бандуровидный.
Skrzypcowy, скрипичный.
Skrzypeczki, -ów, *мн.* скрипочка, *Умен.* слова **Skrzypce**, скрипка.
Skrzypek, -pka, *м.* скрипачъ; || скрипачъ для пляски, плохой скрипачъ, гудочникъ, гудильщикъ.
Skrzypiciel, -a, *м. см.* **Skrzypek**, во 2-мъ значеніи.
Skrzypiec, -pca, *м.* родъ пытки.
Skrzypieć, *см.* **Skrzypać**.
Skrzypki, -pek, *мн.* скрипка. *см.* **Skrzypce**.
Skrzypliwie, съ скрипѣніемъ, со скрипомъ.
Skrzypliwy, скрипучій.
Skrzypnąć, *см.* **Skrzypać**.
Skrzywdzić, *см.* **Krzywdzić**.
Skrzywić, *см.* **Krzywić**.
Skrzyżować, *см.* **Krzyżować**.
Skubać, дёргать (*шерсть*), выдёргивать, щипать, выщипывать, ощипывать перья (*у птицы*); || *ощипывать, обирать кого. || **Skubać się**, копаться, мѣшкать, медлить.
Skubacz, -a, *м.* ощипывающій перья; || щиплющій корпію.
Skubaczka, -i, *ж.* ощипывающая перья; || щиплющая корпію.
Skubanie, -nia, *ср.* дерганіе, щипаніе; || обираніе.
Skubanka, -i, *ж.* корпія; || дерганная шерсть, шелкъ и т. п.
Skubnąć, *см.* **Skubać**.
Skudłać, Skudlić, *см.* **Kudłać**.
Skupiać, Skupić, соединять, соединить, собирать, собрать, сосредоточивать, сосредоточить, соединять въ одну точку. **Skupiać swe siły**, сосредоточивать свои силы. || **Skupiać się**, соединяться, собираться, сосредоточиваться.
Skupień, -pnia, *м.* перекупщикъ, скупщикъ, барышникъ.
Skupienie, -nia, *ср.* соединеніе, собраніе, скопленіе; || *Физ.* сцѣпленіе.
Skupować, скупать, перекупать.
Skupowanie, -nia, *ср.* скупъ, скупка, перекупъ, перекупка.
Skurczony, согнутый; || скорченный, сморщенный.
Skurczyć, Skurczyć się, *см.* **Kurczyć**.
Skusić, *см.* **Kusić**. || **Skusić się**, искуситься, впасть въ искушеніе, соблазниться.
Skuszenie, -nia, *ср.* искушеніе, соблазнъ.
Skutecznie, дѣйствительно, сильно; || успѣшно, удачно.
Skuteczność, -ści, *ж.* дѣйствительность, дѣйствіе, успѣшность, сила, вліяніе. **Skuteczność lekarstwa**, дѣйствіе лѣкарства.
Skuteczny, дѣйствительный, дѣйствующій, сильный.
Skutek, -tku, *м.* дѣйствіе, слѣдствіе, послѣдствіе, исходъ; || исполненіе; || впечатлѣніе; || успѣхъ, удача. **Skutek to okaże**, это будетъ видно въ послѣдствіи. **Skutek wsteczny**, обратное дѣйствіе. **Mieć skutek**, имѣть силу дѣйствія. **W skutek odebranego rozkazu**, вслѣдствіе полученнаго приказанія. **Skutkiem, W skutku**, вслѣдствіе, въ послѣдствіи. **Na skutek**, во исполненіе.
Skutkować, дѣйствовать, производить, приводить въ исполненіе, исполнять; || имѣть послѣдствіемъ. **Lekarstwo skutkuje**, лѣкарство дѣйствуетъ. **Biegaj czém prędzej, skutkuj to przedsięwzięcie**, бѣги какъ можно скорѣе, исполни это предпріятіе.
Skwapliwie, торопливо, стремительно, спѣшно, поспѣшно, опрометчиво.
Skwapliwość, -ści, *ж.* торопливость, поспѣшность, живость, стремительность, опрометчивость.
Skwapliwy, торопливый, поспѣшный, скорый, стремительный, опрометчивый.
Skwar, -u, *м.* (*Стар.* **Skwara, -y**, *ж.*), жаръ, зной.
Skwara, -y, *ж.* окалина, шлакъ, выгарки, *см.* **Żużel**.
Skwarek, -rka, *м.* поджаренный кусочекъ сала, сальные вытопки.
Skwarliwy, Skwarny, жаркій, знойный.
Skwarno, жарко, знойно.
Skwarzyć, пряжить, жарить.
Skwasić, *см.* **Kwasić**.
Skwaśniały, прокислый.
Skwaśnieć, *см.* **Kwaśnieć**.
Skweres, -u, *м.* путаница; || крикъ, шумъ, суматоха, содомъ.
Skwerować, *Стар.* отдавать честь, дѣлать ружьёмъ на караулъ.
Skwierczeć, Skwirczeć, шипѣть, трещать (*на огнѣ*); || щебетать, чирикать (*о птицахъ*); || горевать, сѣтовать, стонать, охать.
Skwierczek, -czka, *м.* плакса.
Skwierczenie, -nia, *ср.* шипѣніе, трещаніе; || щебетанье, чириканье (*птицъ*); || сѣтованіе, стонаніе, оханіе.
Skwierk, Skwirk, -u, *м.* пѣніе, щебетанье, чириканье (*птицъ*); || сѣтованіе, жалоба, стонъ.
Skwierkliwość, -ści, *ж.* плачливость, плаксивость.
Skwierkliwy, плачливый, плаксивый.
Słabić, ослаблять, разслаблять.
Słabieć, Osłabieć, Osłabnąć (*см.* **Słabnąć**), слабѣть, ослабѣть.
Słabiuchno, Słabiutko, слабенько, слабехонько.
Słabiuchny, Słabiutki, слабенькій, слабехонькій.
Słabizna, -y, *ж.* *Анат.* подвздошье, под-

ребе́рье; || бокъ; || сторона́; || утро́ба, бря́хо, чре́во; || *сла́бость, сла́бая сторона.

Słabnąć, Osłabnąć, сла́бнуть, осла́бнуть.

Słabo, сла́бо. **Słabo mi,** мнѣ ду́рно, я чу́вствую себя́ нездоро́вымъ, мнѣ не здоро́вится.

Słabość, -ści, *ж.* сла́бость. безсиліе, не́мощь; || щедушность; || сла́бая сторона́, сла́бая струна́, недоста́токъ, поро́къ; || изнеможе́ніе, о́бморокъ; || боле́знь. *(см.* **Choroba),** || *Мед.* ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени; || страсть, пристра́стіе, скло́нность (*къ кому́, къ чему́*). пота́чка. **Słabość charakteru,** сла́бость характе́ра. **Słabość wzroku,** сла́бость зрѣнія. **On ma słabość do gry,** у него́ страсть къ игрѣ. **Słabość nie jest występkiem, ale do niego prowadzi,** поро́къ не преступле́ніе, но онъ ведётъ къ нему́. **Każdy ma swoje słabości,** у каждаго есть свои́ недоста́тки. **Mieć do kogo słabość,** быть пристрастнымъ къ кому́, пита́ть сла́бую любо́вь къ кому́. **Czuję słabość,** мнѣ ду́рно, мнѣ не здоро́вится.

Słabowitość, -ści, не́мощность, сла́бость, болѣзненность, хи́лость.

Słaby, сла́бый. не́мощный. больно́й, болѣзненный, хи́лый. **Słabe zdrowie,** сла́бое здоро́вье. **Słaba strona charakteru,** сла́бая сторона́ характе́ра. **Słaba pomoc,** сла́бая по́мощь. **Człowiek słabego rozumu,** слабоу́мный. **Jeszcze jest słaby po chorobie,** онъ еще́ слабъ по́слѣ боле́зни. **Słaby (jest),** онъ бо́ленъ. нездоро́въ.

Słać, стлать. настила́ть, постила́ть, простира́ть. * **Słać komu drogę do czego,** прокла́дывать кому́ доро́гу къ чему́-либо. || **Słać się,** стла́ться, разстила́ться, простира́ться. **Słać się komu do nóg,** поверга́ться, па́дать пе́редъ кѣмъ, броса́ться къ ногамъ; * бить челомъ пе́редъ кѣмъ. **Już się ptaki ścielą,** пти́цы уже́ вьютъ гнѣзда. **Wszystko mu się ściele,** ему́ во всемъ́ уда́ча, ему́ везетъ счастіе.

Słać, Syłać, слать, посыла́ть, отправля́ть.

Słachcianka, *см.* **Szlachcianka.**

Słachcic, *см.* **Szlachcic.**

Słachta, *см.* **Szlachta.**

Ślad, -u, *м.* (*Стар.* **Szlad**), слѣдъ; || знакъ, при́знакъ; || стезя́; || ступня́, стопа́. *Охот.* **Ślad zwierzęcy,** слѣдъ звѣри́ный. **Ślad zajęczy,** малякъ, заячій слѣдъ. **Ślad lisi,** нарыскъ, ли́сій слѣдъ. **Podwójny ślad,** сдвойка, двойно́й слѣдъ звѣря. || **Iść śladem,** идти́ слѣдомъ. по́ слѣду, по пята́мъ. **Wstępować w czyje ślady,** идти́ кому́ въ слѣдъ, ходи́ть по слѣда́мъ чьимъ нибу́дь, т. е. поступа́ть по чьему́-либо приме́ру, подража́ть кому́. **Żadnego śladu o tém nie ma w historji,** э́тому нѣтъ никаки́хъ слѣдо́въ въ исто́ріи, объ э́томъ въ исто́ріи во́все не упомина́ется.

Śladować, слѣди́ть, идти́ по слѣда́мъ.

Ślafmica, *см.* **Szlafmica.**

Ślafrok. *см.* **Szlafrok.**

Ślak, *см.* **Szlak.**

Sława, -y, *ж.* сла́ва. извѣстность; || до́брое, че́стное и́мя; || слухъ, молва́. **Za sławą się ubiegać,** гоня́ться за сла́вою. **Idzie tu o jego sławę,** здѣсь дѣло каса́ется его́ че́стнаго и́мени. **Po tym cudu rozeszła się sława po wszystkiéj ziemi onéj,** по́слѣ э́того чу́да разнесла́сь молва́ ко всей той странѣ.

Sławetny, *Стар.* достосла́вный, достохва́льный.

Sławić, сла́вить, прославля́ть, восхваля́ть.

Sławnie, сла́вно, достосла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Sławność, -ści, *ж.* знамени́тость.

Sławny, сла́вный. знамени́тый.

Ślaz, -u, *м. Бот.* ма́льва. зинзиве́й (*растѣніе*). **Ślaz ogrodowy,** штокъ-ро́за, проскурня́къ ро́зовый. **Ślaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, просвирня́къ, кала́чики, зинзиве́й. **Ślaz pospolity, polny, płonny,** ро́жа, слизь-трава́. || *Анат.* сы́чугъ.

Ślazowy, ма́львовый, проскурняко́вый, *см.* **Ślaz.**

Ślęczeć (nad czém), усе́рдно труди́ться надъ чѣмъ, рабо́тать безъ о́тдыха, до́лго сидѣть за рабо́тою.

Ślęczenie, -nia, *ср.* безпрестанная работа, безпрестанное занятіе, сидячая жизнь.

Śledczy, слѣдственный.

Śledź, -dzia, *м.* сельдь, селёдка.

Śledzenie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, изысканіе. розыскъ; || слѣдствіе, дознаніе, *см.* **Śledztwo;** || наблюде́ніе, *см.* **Obserwacja.**

Śledziarz, -a, *м.* сельдяникъ, промышленникъ *или* продавецъ сельдей.

Śledzić, слѣдить, высма́тривать. подсма́тривать, замѣча́ть; || преслѣдовать, отыскивать.

Śledziciel, -a, *м.* слѣдователь; || наблюда́тель, изслѣдователь, испыта́тель, *см.* **Badacz.**

Śledzienica, -y, *ж. Бот.* златоселезённикъ (*растѣніе*).

Śledziennik, -a, *м.* ипохо́ндрикъ.

Śledzik, -a, *м. Умен.* селёдочка, *см.* **Śledź.**

Śledziona, -y, *ж. Анат.* селезёнка. **Ból śledziony,** ипохо́ндрія.

Śledzionka, -i, *ж. Бот.* аспле́ній (*растѣніе*).

Śledzionowy, *Анат.* селезёночный.

Śledziówka, -i, *ж.* сельдяно́й бочёнокъ.

Śledziowy, сельдяно́й.

Śledztwo, -a, *ср.* слѣдствіе, изслѣдованіе.

Ślep', -pia, Ślepak, -a, Ślepiec, -pca, Ślepień, -pnia, Ślepek, -pka, *м.* слѣпо́й. близору́кій; || *Зоол.* клещъ, слѣпе́нь (*паскомое*). мѣдя́ница (*родъ змѣй*).

Ślepak, -a, *м. см.* **Ślep'**; || *Охот.* названіе зайца.

Slepić, *см.* **Ślipiać**; || слѣпить глаза́, притуплять зрѣніе; || лишать зрѣнія, ослѣплять; || *Охот.* смотрѣть (*о борзыхъ собакахъ*).

Slepie, Ślepięta, Ślepki, *см.* **Ślipie, Ślipięta, Ślipki.**

Slepnąć, слѣпнуть, терять зрѣніе.

Slepo, слѣпо; || * безразсудно. **Naślepo,** *см.* **Oślep.**

Śleponarodzony, Śleporodny, Śleporody, слѣпорожденный.

Śleporodny, Sleporody, *см.* **Śleponarodzony.**

Ślepota, -y, *ж.* слѣпота́, лишеніе *или* потеря зрѣнія. **Dotknięty ślepotą,** лишившійся *или* потерявшій зрѣніе; || *Мед.* **Jasna ślepota,** тёмная вода́, бѣльмо́, катара́кта (*на глазу́*).

Slepowid, Slepowidz, -a, *м.* близору́кій, подслѣповатый.

Slepowron, -a, *м. Зоол.* **ководо́й, лило́къ,** чури́лка (*птица*).

Slepucha, -y, *ж.* **подслѣпый, подслѣповатый.**

Slepy, слѣпо́й; || * **безразсу́дный,** ослѣпленный.

Ślicznie, прекра́сно, безподо́бно, восхити́тельно, прелестно, ми́ло.

Sliczniutki, преми́лый, въ высшей сте́пени восхити́тельный, безподо́бный, прелестный, плѣни́тельный.

Sliczniutko, преми́ло, въ высшей сте́пени восхити́тельно, безподо́бно, прелестно, плѣни́тельно.

Sliczność, ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность, приго́жество, плѣни́тельный видъ.

Śliczny, прекра́сный, приго́жій, краси́вый, прелестный, восхити́тельный, безподо́бный.

Ślimaczek, -czka, *м.* сли́зень, слизня́къ (*ули́тка*).

Slimaczy, ули́тковый.

Slimaczyć, употреби́тельнѣе **Ślimaczyć się,** слиня́вѣть.

Slimak, -a, *м. Зоол.* ули́тка, сли́зень, слизня́къ; || *Анат.* завито́къ (*часть нару́жнаго у́ха*).

Slina, -y, *ж.* сли́на, слю́на, слю́ни. *Посл.* **Plecie co mu ślina do gęby przyniesie,** ме́летъ вздоръ, несе́тъ околесную, завира́ется.

Sliniak, -a, *м.* слюнтя́й, слинтя́й.

Sliniany, Slinny, Sliniasty, слю́нный, слюноточный. *Анат.* **Gruczołki śliniane,** слюноточныя желѣза́.

Slinić, Oślinić, Poślinić, Uślinić, сли́нить, слю́нить, заслю́нить, наслю́нить, му́слить, наму́слить; || **Slinić się, Uślinić się,** слю́ниться, испуска́ть слю́ну, му́слиться.

Slinka, -i, *ж.* **слю́нка.** * **Aż mu ślinki idą do gęby,** у него́ сли́нки теку́тъ по губа́мъ. **Ślinki połykać,** слю́нки глота́ть. **Slinka na co,** си́льное жела́ніе чего́-либо, за́висть, оско́ма, оско́мина.

Slinny, *см.* **Sliniony.**

Slinogorz, -a, *м. Мед.* **жа́ба, жа́бная болѣ́знь.**

Slipiać (nad czém), слѣпи́ть глаза́, притуплять зрѣніе (*надъ излишнею работою*).

Slipie, -piów, *мн. Прост.* зѣнки, глаза́. *Умен.* **Slipki, -pków, Ślipięta, -piąt,** *мн.* глазенки.

Śliski, ско́льзкій, скли́зкій. **Ślisko (jest),** ско́льзко, скли́зко.

Sliskość, -ści, *ж.* скли́зкость, ско́льзкость.

Sliwa, -y, *ж.* сли́ва.

Sliwczanka, -i, *ж.* сли́вный отва́ръ.

Śliweczka, -i, *ж.* сли́вка, сли́вочка, *см.* **Śliwa.**

Sliwina, -y, *ж.* сли́ва, сли́вное де́рево.

Sliwka, -i, *ж.* сли́вка. **Śliwka suszona,** черносли́въ.

Sliwkowy, сли́вный.

Śliwnica, -y, *ж. Бот.* **лучи́ца,** родъ поро́ста.

Sliwnik, -a, *м.* сли́вный садъ, сливня́къ.

Sliwny, сли́вный.

Sliwowica, -y, *ж.* сли́вная нали́вка, насто́йка, сливя́нка.

Sliwowy, сли́вяный.

Sliż, -a, *м.* голецъ, го́льчикъ (*рыба*).

Slizgać, się, скользи́ть; || ката́ться по́ льду. **Slizgać się na łyżwach,** ката́ться на конькахъ.

Slizgacz, -a, *м.* ката́ющійся на конькахъ.

Slizgawica, -y, *ж.* гололе́дица, го́лоть; || ско́льзкая доро́га.

Slizgawka, -i, *ж.* като́къ (*для ката́нія на конькахъ*).

Slizki, *см.* **Śliski.**

Slizko, *см.* **Ślisko.**

Slizkość, *см.* **Sliskość.**

Sliznąć się, поскользну́ться.

Slnić, *см.* **Lśknąć, Lśnić.**

Slochać, *см.* **Szlochać.**

Słód, -odu, *м.* со́лодъ (*ячменный*).

Słodkawo, сладкова́то, при́торно.

Słodkawość, -ści, *ж.* сладкова́тость, при́торность.

Słodkawy, сладкова́тый, при́торный.

Słodki, сла́дкій; || сла́достный. **Słodki jak miód,** сла́дкій какъ мёдъ. **Słodkie wspomnienie,** сла́достное воспомина́ніе.

Słodko, сла́дко; || сла́достно; || при́торно.

Słodkobrzmiący, благозву́чный.

Skodkogorz, -u, *м. Бот.* сла́дко-го́рько, пе́сій-гроздъ, псинка, кра́сный паслёнъ.

Słodkokwaskowaty, Słodkokwaśny, ки́слосла́дкій.

Słodkomówny, сладкорѣчи́вый, краснорѣчи́вый.

Słodkość, -ści, *ж.* сла́дость.

Słodnąć, Słodnieć, Zsłodnieć, дѣлаться сладкимъ; || * становиться пріятнымъ, милымъ.

Słodny, солодяно́й.

Słodownia, -ni, *ж.* солодо́вня.

Słodownik, -a, *м.* солодо́вникъ.

Słodowy, солодяно́й.

Słodycz, -y, *ж.* сла́дость; || * прія́тность. **Słodycze,** *мн.* сла́сти, ла́комства.

Słodyś, -sia, *м.* улещатель, подлипала.

Słodzenie, Osłodzenie, -nia, *ср.* подсла́щиваніе, услажде́ніе.

Słodzić, подсла́щивать, услажда́ть, приправля́ть са́харомъ, насаха́ривать; || *Хим.* услажда́ть, промывать.

Słodziny, -dzin, *мн.* дроба́, драбина, пивна́я гуща.

Słodziuchny, Słodziuteńki, сла́денькій, *см.* **Słodki.**

Słodziuszek, -szka, *м.*, *см.* **Słodyś.**

Słodzony, Osłodzony, подслащенный, припра́вленный са́харомъ, обсахаренный.

Słój, -oju, *м.* ба́нка, сулея́, стекля́ный или глиня́ный сосу́дъ; || прожи́лки, свиль (*на де́реві*).

Słojek, -ojka, Słoik, -a, *м.* ба́ночка, сулёйка.

Słojowatość, -ści, *ж.* свилева́тость (*де́рева*), *см.* **Słoj.**

Słojowaty, свилева́тый. **Drzewo słojowate,** свилева́тое де́рево.

Słoma, -y, *ж.* соло́ма.

Słomianka, -i, *ж.* матъ, соло́менная плетёнка; || соло́менная корзи́нка; || соло́менная шля́па.

Słomiany, соло́менный.

Słomiasty, соло́мистый.

Słomka, -i, *ж.* соло́мина, **соло́минка;** || *Зоол.* лёсно́й кули́къ (*птица*).

Słomkowy, соло́менный.

Słoń, -nia, *м.* слонъ; || **ладья́** (*въ шахматной игрѣ*).

Słonawy, солонова́тый.

Słońce, -a, *ср.* со́лнце.

Słońcowy, *см.* **Słoneczny.**

Słoneczko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słonecznica, -y, *ж. Мед.* свѣтобоя́знь.

Słonecznik, -a, *м. Мед.*, *см.* **Słonecznica;** *Ветер.* родъ бѣшенства у лошадей; || *Бот.* геліотро́пъ, солнооборо́тъ, подсо́лнечникъ; || *Минер.* геліотро́пъ, темнозеленая я́шма съ кра́сными брызгами; || **со́лнечные часы́.**

Słoneczny, со́лнечный.

Słoni, *см.* **Słoniowy.**

Słoniawa, -y, *ж.* солончакъ, **мѣсто на поверхности земли, гдѣ соль выступа́етъ.**

Słonica, -y, *ж.* слониха, **са́мка слона́.**

Słonie, -nia, *ср. Прост.* со́лнце.

Słonieć, солоне́ть, становиться **соло́нымъ.**

Słonina, -y, *ж.* **свино́е са́ло, шпикъ, шпигъ, шпекъ.**

Słoniniarz, -a, *м.* продавецъ свинаго са́ла.

Słoninik, -a, *м. Минер.* жировикъ, попа́нскій мѣлъ.

Słoninka, -i, *ж.* кусочекъ свинаго са́ла; || *Зоол.* ветчи́нный кожеѣдъ.

Słoninowy, шпиковый, са́льный.

Słoniowy, слоновый.

Słonko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słono, со́лоно.

Słoność, -ści, *ж.* соло́ность.

Słony, соло́ный.

Słósarczyk, -a, *м.* подмастерье **у сле́саря.**

Słósarka, -i, *ж.* жена́ сле́саря.

Słósarnia, -ni, *ж.* слеса́рная (*рабо́чая ко́мната слеса́ря*).

Słósarski, сле́сарный, сле́сарскій.

Słósarstwo, -a, *ср.* сле́сарное ремесло́.

Słósarz, -a, *м.* сле́сарь.

Słota, -y, *ж.* **сля́коть, ненастье,** непого́да.

Słotliwy, Słotny, нена́стный, **дождли́вый.**

Słóweczko, -a, *ср.* слове́чко, словцо́.

Słowianin, -a, *м.* Славянинъ.

Słowianka, -i, *ж.* Славя́нка.

Słowiański, Славя́нскій.

Słowiańszczyć, ославя́нить.

Słowiańszczyzna, -y, *ж.* славя́нщина, обороты свойственные славя́нскому языку; || славя́нство, (обычаи, языкъ и весь бытъ Славя́нъ).

Słowić, выража́ть; || называ́ть.

Słowiczek, -czka, *м. Умен.* соловёйко, соловёюшко, соло́вка, соловушекъ, соло́вушко.

Słowiczy, соловьи́ный.

Słowień, -wnia, *м. Бот.* **черноватый** лѣнъ.

Słowik, -a, *м.* соловей́.

Słówko, -a, *ср.* слове́чко, словцо́.

Słowniczek, -czka, *м. Умен.* слова́рикъ, *см.* **Słownik.**

Słownie, изу́стно, слове́сно, на слова́хъ, *см.* **Ustnie;** || сло́во въ сло́во, буква́льно, въ то́чности, аккура́тно, то́чно.

Słownik, -a, *м.* слова́рь, лексико́нъ.

Słownikarski, лексикографи́ческій.

Słownikarstwo, -a, *ср.* лексикогра́фія.

Słownikarz, -a, *м.* лексикогра́фъ составитель словаря́.

Słowność, -ści, *ж.* содержа́ніе да́ннаго сло́ва, то́чность, аккура́тность, испра́вность, усто́йчивость; || вѣрность (*въ слова́хъ*).

Słowny, слове́сный, изу́стный, *см.* **Ustny;** || *Грам.* отглаго́льный, происходя́щій отъ **глагола;** || буква́льный, *см.* **Dosłowny;** || то́чный, испра́вный, аккура́тный, вѣрный, сдерживающій да́нное сло́во, кре́пкій въ сло́вѣ. **Człowiek słowny,** че́стный человѣкъ.

Słowo, -a, *ср.* сло́во, рѣчь, рече́ніе; || *Грам.* глаго́лъ. **Słowo Boże,** Слово Бо́жіе.

Посл. Słowo wiatr, pismo grunt, что́ напи́сано перо́мъ, того́ не вырубишь топоро́мъ. Dotrzymać słowa, сдержа́ть да́нное сло́во. Spuścić się na czyje słowo, положи́ться на чье́ сло́во, вѣ́рить на́ сло́во. Schwycić kogo na słowo, тре́бовать исполне́нія да́ннаго сло́ва. Na słowie kogo trzymać, дава́ть кому́ пусты́я обѣща́нія, води́ть за́ носъ. Na słowie kogo zostawić, обману́ть, не сдержа́вши сло́ва. Na słowie zostać, быть обма́нутымъ. Słowo daję, słowo honoru, słowo uczciwości, даю́ сло́во, честно́е сло́во. *Посл.* Mądrej głowie dość na słowie, у́мному сви́сни, а у́мный смы́слитъ. Słowem, *Нар.* сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, сло́вомъ сказа́ть. Na te słowa, съ э́тимъ сло́вомъ, сказа́вши э́то. Nauczyć się czego co do słowa, вы́учить что́ сло́во въ сло́во, отъ сло́ва до сло́ва.

Słoworód, -odu, *м. Грам.* коренно́е сло́во.

Ślóz, -a, *м.* Ślóza (Sluza), -y, *ж. Мед.* засоре́ніе, запо́ръ; || шлюзъ; || запру́да, попере́чная плоти́на на рѣка́хъ, *см.* Sluza. || Slózem, *Нар.* на́искось, на́кось, вкось, ко́со, кри́во.

Slóza, *см.* Śluza.

Slózem, *см.* Sluz.

Slub, -u, *м.* обѣща́ніе, обѣ́тъ. Ślub uczynić, дать обѣ́тъ; || приноше́ніе по обѣ́ту, вкладъ (*въ це́рковь*); || Slub zakonny, и́ноческое обѣща́ніе, мона́шескій, духо́вный обѣ́тъ; || Ślub kapłański, свяще́нство; || бракъ, бракосочета́ніе, вѣнча́ніе, жени́тьба, сва́дьба. Slub brać, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться, жени́ться, выходи́ть за́-мужъ. Ślub dawać, вѣнча́ть, обвѣ́нчивать, сочетава́ть бра́комъ.

Slubić, *см.* Slubować.

Slubnie, по обря́ду вѣнча́нія, посре́дствомъ бракосочета́нія; || по обѣща́нію, по обѣ́ту.

Slubny, обѣ́тный, по обѣ́ту, обѣ́щанный; || бра́чный, сва́дебный, вѣне́чный. Suknia ślubna, подвѣне́чное пла́тье. Pierścionek ślubny, вѣнча́льное кольцо́.

Slubodawca, -y, *м.* соверша́ющій обря́дъ бракосочета́нія.

Slubować, обѣща́ть, обѣща́ться; || посвяща́ть себя́ (*монасты́рской жизни*); || сочета́ться бра́комъ, жени́ться, вы́йдти за́-мужъ; || присяга́ть, кля́сться. Ślubować komu wieczną miłość, кля́сться кому́ въ вѣ́чной любви́.

Slubowiny, Ślubiny, -in, *мн.* обруче́ніе.

Słuch, -u, *м.* слухъ. || *Охот.* Słuchy zajęcze, за́ячьи у́ши.

Słuchać, слу́шать; || слу́шаться, повинова́ться; || внима́ть.

Słuchacz, -a, *м.* слу́шатель.

Słuchaczka, -i, *ж.* слу́шательница.

Słuchalnia, -ni, *ж.* аудито́рія.

Słuchalny, *см.* Słuchowy.

Słuchanie, -nia, *ср.* слу́шаніе, выслу́шиваніе; || внима́ніе; || послуша́ніе, повинове́ніе.

Słuchowy, слухово́й.

Sługa, -i, *м.* слуга́, лаке́й, служи́тель, прислу́жникъ (*Стар. Русск.* служе́бникъ). Sługa kościelny, церко́вный сто́рожъ. Sługa sądowy, во́зный, разсы́льный. || *Въ концѣ́ пи́семъ: Uniżony *или* Najniższy sługa, поко́рный, *или* поко́рнѣйшій слуга́. || Sługa, -i, *ж.* слуга́, служа́нка, го́рничная. || Въ концѣ́ пи́семъ: Uniżona *или* Najniższa sługa, поко́рная, *или* поко́рнѣйшая слуга́.

Sługiwać, *см.* Służyć. Sługiwał po różnych miejscach, онъ служилъ въ ра́зныхъ мѣста́хъ.

Słup, -a, *м.* столбъ, столпъ, коло́нна, *см.* Filar. Słup drożny, доро́жный столбъ. Słup graniczny, межево́й столбъ. Słup kwadratowy, wmurowany, пиля́стра, лопа́тка, четыреуго́льный столбъ. Słup kręcony, вито́й столбъ. *Горн.* Słup z calizny, отко́сная подпо́ра. Słup barjerowy ту́мба.

Słupeczek, -czka, *м. Умен.* сто́лбикъ, коло́нка, коло́нночка, *см.* Słup.

Słupek, -pka, *м. см.* Słupeczek; || *Бот.* пе́стикъ; || *Плотн.* Słupek wiszący, отко́сная подпо́ра.

Słupiasty, столбча́тый.

Słupić, *Мед.* дѣ́лать безчу́вственнымъ, притупля́ть боль; || *изумля́ть, поража́ть. || Słupić się, столбенѣ́ть, цѣпенѣ́ть.

Słupiec, -pca, *м. Архит.* сте́ржень (*у столпа́*); || сто́лбикъ, подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || *Архит.* тетива́ (*у витой лѣстницы*).

Słupik, -a, *м. см.* Słupek.

Słupisty, *см.* Słupiasty.

Słupkowa sól, го́рная, ка́менная соль.

Słupowy, Słupny, столбово́й, столпово́й.

Slusarczyk, *см.* Slósarczyk.

Slusarka, *см.* Slósarka.

Slusarstwo, *см.* Slósarstwo.

Slusarz, *см.* Slósarz.

Słusznie, прили́чно, надлежа́щимъ о́бразомъ, *см.* Przyzwoicie; || разу́мно, умно́, разсуди́тельно; || справедли́во.

Słuszność, -ści, *ж.* справедли́вость *см.* Sprawiedliwość. Według słuszności по справедли́вости. Mieć słuszność, быть пра́вымъ. Nie bez słuszności powiedział Seneka, że..., не безъ основа́нія, *или* справедли́во сказа́лъ Сене́ка, что́...

Słuszny, прили́чный, поря́дочный, надлежа́щій, *см.* Przyzwoity; || большо́й, высо́кій, ро́слый, взро́слый. Słuszny młodzieniec, высо́кій, ро́слый молодо́й человѣ́къ; || разсуди́тельный, справедли́вый пра́вый.

Sluza, Szluza, -y, *ж.* шлюзъ; || перемы́чка, гать, плоти́на.

Służąca, -ej, *ж.* служа́нка.

Służący, -ego, *м. см.* Sługa.

Służalczo, ра́бски, раболе́пно.

Służalczy, рабскій, раболѣпный, подобострастный, низкопоклонный.

Służalec, -lca, *м.* слугá, холóпъ, рабъ.

Służalstwo, -a, *ср.* раболѣпство, рабское повиновéніе, подобострáстіе, низкопоклóнничество, пóдлость; || *Собир.* чéлядь, слýги, прислýга.

Służały, дóлго служúвшій, служúлый.

Służba, -y, *ж.* слýжба, служéніе; || услýга, прислýга. **Służba zdrowia**, врачебное вéдомство. **Służba ogólna**, общее управлéніе. **Służba kościelna**, церкóвный причетъ. **Służba boża**, Божéственная слýжба, Богослуженіе; || *Собир.* прислýга.

Służbica, -y, *ж. Стар.* слугá, служáнка, прислýжница (*Стар. Русск.* служéбница).

Służbista, -y, *м.* служáка.

Służbistość, -ści, *ж.* усéрдіе къ слýжбѣ.

Służbisty, *см.* **Służebny**; || усéрдный къ слýжбѣ.

Służbowy, служéбный, относящійся къ слýжбѣ.

Służebna, -éj, *ж.* служáнка, *см.* **Służąca**.

Służebnica, -y, *ж. см.* **Służbica**.

Służebnictwo, -a, *ср.* служúтельское состоáніе, подчинéнность; || рáбство, невóля, холóпство; || повúнность, обязáтельство, обязáнность.

Służebniczo, рáбски, раболѣпно.

Służebniczy, служúтельскій.

Służebnik, -a, *м. см.* **Sługa**.

Służebność, -ści, *ж.* повúнность, тя́гость, тягло́, сервитýтъ. **Służebność z dóbr**, прáво учáстія въ пóльзахъ и выгодахъ имѣнія. **Służebności gruntowe**, сервитýты *или* повúнности мéжду имѣніями.

Służebny, служáщій, состоя́щій въ слýжбѣ. **Panna służebna**, служáнка, гóрничная; || служúтельскій; || тя́глый, тя́гловый, обоброчéнный по тя́глу. обязáнный, платя́щій оброкъ, оброчный; || наéмный; || **Służebny żołnierz**, служúвый, служúвой (*солдáтъ*); || **Służebny, -ego**, *м. см.* **Sługa, Służący**.

Służyć, служúть, прислýживать; || годúться, соотвѣтствовать, быть прилúчнымъ; || предлагáть свой услýги, свою помощь. **Nie można dwom panom służyć**, одúнъ рабъ двумъ господáмъ не слýжитъ. **Służyć do stołu**, прислýживать за столóмъ. **Służyć w wojsku**, служúть въ арміи. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ. **Służyć do mszy**, прислýживать свящéннику во врéмя обѣдни. **Służyć w dyplomacji**, служúть по дипломатúческой части. **Służyć komu czém**, предложúть кому что. *прид.* **Służy im władza inkwirentów**, они дéйствуютъ на правáхъ судéбныхъ слѣдователей. **Czy mogę ci tém służyć?** не угóдно ли тебѣ э́того? **Służę ci**, я къ твоúмъ услýгамъ. **Takie potrawy dzieciom nie służą**, такія кýшанья для дѣтéй не годúтся. **Zdrowie mu służy**, онъ всегдá здорóвъ. **Jak ci zdrowie służy?** здорóвъ ли ты? каковó твоé здорóвье? **To mnie na nic nie służy**, э́то мнѣ вóвсе не годúтся, э́то для меня́ совершéнно безполéзно. *Посл.* **Smiałym służy fortuna**, смѣлымъ Богъ владѣетъ. **Zażyć świata, póki służą lata**, пóльзоваться жúзнью покá не прошлá мóлодость.

Służyciel, -a, *м.* служúтель, *см.* **Sługa, Służebnik**.

Służycielka, -i, *ж.* служúтельница, *см.* **Służebnica**.

Słych, -u, *м. см.* **Słuch**. **Ani słychu o nim**, объ нéмъ ни слýху, ни дýху.

Słychać, Słychiwać, слыхáть, слы́шать. **Słychałem mowę pruską, gdym bywał w Gdańsku**, я слы́шалъ Прýсскую рѣчь, когдá бывáлъ въ Дáнцигѣ. || **Słychać**, *Безлич.* слыхáть, слы́шно. **Długo słychać strzały było**, дóлго были слы́шны выстрѣлы. **Co tam słychać nowego?** Nic nie słychać, что слы́шно нóваго? ничегó не слыхáть. **Słychać, że wkrótce pokój nastąpi**, слы́шно, что вскорѣ бýдетъ миръ.

Słychany, слы́ханный; || извѣстный. **Czy to słychana rzecz?** слы́ханное ли э́то дѣло?

Słynąć, слыть, прослы́ть.

Słynny, знамени́тый, извѣстный, слáвный.

Słyszący, слы́шащій.

Słyszalny (*Стар.* **Słyszny**), слы́шательный, служáщій къ слы́шанію; || слы́шный.

Słyszany, слы́шанный, слыханный.

Słyszeć, слы́шать, выслýшивать; || внимáть. **Dać się słyszeć**, отозвáться, подáть гóлосъ, высказáться; || **On nie dobrze słyszy**, онъ нехорошó слы́шитъ, крѣпокъ на ухо. *Стар.* **Dobrze, źle u ludzi** *или* **od ludzi słyszeć**, имѣть хорóшую, худýю слáву, *или* быть въ хорóшей, худóй слáвѣ.

Słyszenie, -nia, *ср.* слы́шаніе, слýшаніе, выслýшиваніе; || слухъ.

Smacznie, Smaczno, вкýсно, со вкýсомъ, смáчно, съ наслажденіемъ, усладúтельно, прія́тно на вкусъ.

Smaczność, -ści, *ж.* вкýсность, смáчность.

Smaczny, вкýсный, прія́тный, лáкомый, смáчный. **Smacznego apetytu (życzę)**, хлѣбъ да соль. на здорóвье! **Smacznego snu**, прія́тнаго сна желáю! **Smaczne owoce**, вкýсные фрýкты, плоды.

Smagać, хлестáть, стегáть, сѣчь, порóть, драть (*розгáми, плетьми*); || бичевáть.

Smagacz, -a, *м.* охóтникъ сѣчь рóзгами; || бичникъ.

Smaganie, -nia, *ср.* хлестáніе, сѣчéніе, пóротье, пóрка, дранье; || бичеванíе.

Smaganiec, -ńca, *м.* высѣченный, рóзгами.

Smaglawo, Smagławo, смýгло, смугло

вáто, черновáто. **Smaglawo wyglądać**, имéть смýглый цвéтъ лицá.

Smaglawość, Smagławość, -ści, *ж.* смýглость, смугловáтость, черновáтость.

Smaglawy, Smagławy, смýглый, черновáтый. **Był on płci smagławéj, włosów czarnych**, онъ былъ смуглъ лицóмъ, съ чёрными волосáми.

Smagłość, -ści, *ж.* гúбкость, поворóтливость, стройность, стройный, гибкій станъ; || *мало употр.* смýглость.

Smagły, гúбкій, поворóтливый, стройный, тóнкій, развáзный. **Smagły wzrost**, стройный станъ.

Smak, -u, *м.* вкусъ; || смакъ. *(Областн. Русск.)*. **Potrawa ta nie ma smaku**, э́то блюдо невку́сно. **Nie do smaku mi to jest**, э́то мнѣ не по вку́су, э́то не по моему́ вку́су.

Smakować, вкушáть, отвѣдывать, пробовать, находúть прiя́тность *(за чемъ)*. **Jak ci smakuje to wino?** нрáвится ли тебѣ э́то винó? по вку́су ли тебѣ э́то винó? **Ten obiad dobrze mi smakuje**, э́тотъ обѣдъ óчень вкýсенъ для меня́, совершéнно по моему́ вку́су. **Chory w niczém nie znajduje smaku**, больнóй ни въ чёмъ не находúтъ вку́са, бóльному всё не вкýсно. **Człowiek mający smak**, человѣкъ со вкýсомъ. **Cebulą to smakuje**, э́то отзывáется лу́комъ. **Nie smakuje mu nauka**, ему́ наýка не по вку́су, не понутрý, не нрáвится. **Ja tylko smakowałem tego wina**, я тóлько попрóбовалъ э́того винó, я тóлько отвѣдалъ э́того вина. **Nic mi nie smakuje**, мнѣ всё кáжется не вкýснымъ, мнѣ всё наскýчило, надóѣло. **Chory jeszcze smakuje**, больнóй не потерялъ еще вку́су. **Ten obiad dobrze mi smakuje**, э́тотъ обѣдъ мнѣ по вку́су. **Odpowiedź ta wcale mu nie smakowała**, э́тотъ отвѣтъ ему́ былъ óчень непрiя́тенъ.

Smakowanie, -nia, *ср.* ощущéніе вку́са, распознавáніе вку́са, вкушéніе, || отвѣдываніе, прикýшиваніе.

Smakowicie, Smakowito, вкýсно, со вку́сомъ, съ наслажденіемъ, въ сласть.

Smakowitość, -ści, *ж.* прiя́тность вку́са, хорóшій вкусъ; || лáкомство.

Smakowity, вкýсный, лáкомый; || отбóрный, отмѣнный.

Smakownie, *см.* **Smakowicie.**

Smakownik, -a, Smakowniczek, -ozka, *м.* лáкомка, сластёна.

Smakowny, вкýсный.

Smalcować, Osmalcować, насáливать, намáзывать, намáзывать сáломъ, положúть во что́ растóпленнаго сáла, *см.* **Szmalcować.**

Smalcowany, насáленный, смáзанный, намáзанный сáломъ, пропúтанный растóпленнымъ сáломъ.

Smalec, Szmalec, -lcu, *м.* свинóе сáло; || *Анат.* жиръ, тукъ, сáло.

Smalić, Osmalić, *Повар* опалять, обжигáть, обжéчь, прижигáть, прижéчь; || поджáривать, поджáрить. || ***Smalić cholewki do panny**, волочúться, ухáживать за дѣвушкою.

Smar, -u, *м.* жиръ; || кóломазь, каретная мазь, смазь.

Smaragd, -u, *м.* изумрýдъ.

Smardz, Smarż, -a, *м. Бот.* сморчóкъ *(гриб)*.

Smark, Smarkot, -u, *м.* *(мн.* **Smarki, Smarkoty, -ów, Smarkociny, -in)**, возгря́, сопля́.

Smarkać, Smarknąć, сморкáть, сморкнýть.

Smarkacz, -a, *м.* возгрúвецъ, сопля́къ; || * молокососъ, мальчúшка.

Smarkanie, -nia, *ср.* смарканье.

Smarkata, -ej, Smarkatka, Smarkaczka, -i, *ж.* возгрúвица, сопля́вица; || * молодая дѣвчóнка.

Smarkatka, -i, *ж.* грошóвая сáльная свѣчка.

Smarkaty, возгрúвый, сопля́вый.

Smarować, Nasmarować, Posmarować, Wysmarować, насáливать, насáлить, мазать, смáзывать, смáзать, намáзать, помáзать, вымазать; || *Хир.* втирáть, растирáть. * **Podmazać komu ręce**, подмáзать, дать кому́ взáтку, подкупúть, задарúть кого. *Посл.* **Kto smaruje, ten jedzie**, сухáя лóжка ротъ деретъ.

Smarowanie, Nasmarowanie, Posmarowanie, Wysmarowanie, -nia, *ср.* насáливаніе, намáзываніе, смáзываніе, смáзка; || *Хир.* втирáніе, растирáніе.

Smarowidło, -a, *ср.* кóломазь; || мазь.

Smarownia, -ni, *ж.* мѣсто, гдѣ происхóдитъ натирáніе мáзью бóльныхъ.

Smarownie, легкó, какъ по маслу.

Smarownik, -a, *м.* мазúльщикъ, натирáющій мáзью.

Smarowny, подмáзанный; || * лёгкій, быстрый, лёгкій на ходу́.

Smarż, *см.* **Smardz.**

Smażenie, -nia, *ср.* жáреніе, прáженіе, *см.* **Smażyć.**

Smażony, жáренный; || варённый.

Smażyć, прáжить, жáрить въ мáслѣ; || варúть; || печь. **Smażyć rybę**, жáрить рыбу. **Smażyć konfitury**, варúть варенье. **Smażyć jaja**, печь яицы. || * **Głowę sobie smażyć**, гóлову себѣ надъ чёмъ ломáть, съ трудóмъ дойскиваться чего́ нибýдь. || **Smażyć się**, жáриться, варúться, пéчься.

Smażywiecheć, -chcia, *м.* скряга, нащёй.

Smęcić się, *см.* **Smucić się.**

Smerd, -a, Smerda, -y, *м.* человѣкъ нúзкаго происхождéнія; || молокососъ, мальчúшка, простячóкъ.

Smereka, -i, *ж.* *см.* **Swierk.**

Smętek, *см.* **Smutek.**

Smętnie, печáльно, грýстно, *см.* **Smutnie.**

Smętność, -ści, *ж.* печа́ль, грусть, заду́мчивость, меланхо́лія.

Smętny, печа́льный, гру́стный, заду́мчивый. *см.* **Smutny.**

Smiać się, смѣ́яться, хохота́ть; || насмѣха́ться; || улыба́ться. **Głośno śmiać się,** гро́мко смѣ́яться, хохота́ть. **Smiać się z całego gardła,** смѣ́яться, хохота́ть во всё го́рло. **Smiać się do kogo,** улыба́ться кому. *см.* **Uśmiechać się.** * **Śmiać się z kogo, z czego,** смѣ́яться, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Smiałek, -łka, *м.* смѣльча́къ; || дерзкій, задо́рный. **Smiałka wszędzie biją, smiałków psy kąsają,** задорныхъ всегда́ бьютъ.

Smiało, Smiele, смѣ́ло, хра́бро, отва́жно, бо́дро. мужественно.

Smiałość, -ści, *ж.* смѣ́лость, отва́га, неустраши́мость, рѣши́тельность; || дерзость, наглость.

Smiały, смѣ́лый, отва́жный, неустраши́мый, рѣши́тельный; || дерзкій, на́глый, задо́рный.

Śmianie się, -nia się, *ср.* смѣхъ. хо́хотъ.

Smieć, смѣть. держа́ть, осмѣливаться, отва́живаться. рѣша́ться. **Tylko chciéj, a śmiéj,** смѣлость города́ беретъ. **Smiem ci prawdę powiedzieć,** рѣша́юсь сказа́ть тебѣ́ пра́вду. **Nie śmie przed nim słowa wyrzec,** онъ не смѣетъ пе́редъ нимъ сло́ва сказа́ть, не смѣетъ пи́кнуть пе́редъ нимъ.

Smiech, -u, *м.* смѣхъ, хо́хотъ. **Parsknąć ze śmiechu** *или* **od śmiechu,** залиться, разрази́ться хо́хотомъ. **Pękać ze śmiechu,** надрыва́ться отъ смѣху. помира́ть со́ смѣху. **Zanosić się od śmiechu,** хохота́ть до упа́ду. **Śmiech szyderski,** зубоска́льство, злая насмѣшка. **To śmiech powiedzieć,** смѣшно́ сказа́ть э́то. **To śmiech!** пустя́ки! вздоръ! **W śmiech obrócić,** обрати́ть въ смѣхъ, поднять на́ смѣхъ.

Smiechliwy, смѣшли́вый, скло́нный къ смѣху.

Smiechowy, относя́щійся къ смѣху. **Śmiechowe dołki na twarzy,** ла́нитныя я́мочки. **Śmiechowe zęby, śmieszki,** пере́дніе зу́бы. зубы видимые при смѣхѣ.

Śmiecić, сори́ть.

Śmiecie, -cia, *ср.* **Śmieci, Śmiecie,** *род. п.* **-ci,** *мн.* (*Стар.* **Śmieć**), сметье, соръ, грязь, нечистота́, дрянь, навозъ. || * **Na stare śmiecie się wracać,** возвраща́ться къ пре́жнимъ заблужде́ніямъ. || *Посл.* **Każdy kur na swoich śmieciach śmielszy,** хозя́инъ въ домѣ, что ханъ въ Крыму́, *или* что Ада́мъ въ раю́, *или* что медвѣдь въ бору́. **Co w swych śmieciach jest, to nie zginie,** что до́ма, то не пропадетъ.

Śmiecisko, -a, *ср.* ку́ча навозу, со́ру. [] * **Na swém śmiecisku, у себя́ до́ма, на своёмъ пепелищѣ.**

Śmiecisty, со́рный.

Śmiecinch, -a, *м.* замара́ха. замара́шка, пачкунъ, сквернавецъ.

Śmieciucha, -y, Śmieciuszka, -i, *ж.* *см.* **Dzierlatka.**

Śmiele, *см.* **Śmiało.**

Śmielec, -lca, *м.* *см.* **Śmiałek.**

Śmielić, *Стар.* ободря́ть, придава́ть смѣлости. || **Śmielić się,** осмѣли́ться. отва́житься, дѣлаться смѣлѣе.

Śmierć, -ci, *ж.* смерть, конча́ина. **Śmierć naturalna,** есте́ственная смерть. **Śmierć gwałtowna,** насильственная смерть. **Kara śmierci,** сме́ртная казнь. **Wskazać na śmierć,** приговори́ть къ сме́ртной ка́зни. **Wyrok śmierci,** сме́ртный приго́воръ. **Śmierć z zagłodzenia,** голо́дная смерть.

Śmierdnąć, смердѣть. воня́ть.

Śmierdzący, смердя́щій. смра́дный, вонючій. зловонный.

Śmierdziadło, -a, *ср.* вонь, смрадъ. зло́вонье.

Śmierdzieć, *см.* **Śmierdnąć.**

Śmierdziomuch, -a, *м.* *Зоол.* цвѣто́чникъ (*ситчатокрылое насѣкомое*).

Śmierdziuch, -a, *м.* вонючка; || *Зоол.* навозный жукъ.

Śmiertelnie, смерте́льно. Śmiertelnie chorować, быть при смерти.

Śmiertelnik, -a, *м.* сме́ртный (*человѣкъ*).

Śmiertelność, -ści, *ж.* сме́ртность.

Śmiertelny, смерте́льный, смертоно́сный; || сме́ртный. **Śmiertelna rana,** смерте́льная рана. **Wszyscy ludzie są śmiertelni,** всѣ лю́ди сме́ртны. **Grzech śmiertelny,** сме́ртный грѣхъ. **Śmiertelny pot,** смертный потъ. **Śmiertelna koszula,** саванъ.

Smierzyć, (*Стар.* **Śmierzać**), смиря́ть, смири́ть. укроща́ть, укроти́ть.

Śmierzyciel, -a, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Smieszek, -szku, *м.* усмѣшка. улы́бка. || **Smieszki, -ów,** *мн.* насмѣшка, шу́тка. **Śmieszki sobie z kogo czynić,** насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ: || пере́дніе зу́бы, *см.* **Smiechowy;** || насмѣшникъ, забавникъ, зубоска́лъ, шутникъ, шутъ.

Smieszka, -i, *ж.* насмѣшница, забавница. зубоска́лка, шутни́ца, шутиха.

Śmiesznie, смѣшно́, забавно, *см.* **Zabawnie.**

Śmieszność, -ści, *ж.* смѣшно́е, смѣхота́. **W śmieszność obracać,** обраща́ть въ смѣхъ, поднима́ть на́ смѣхъ.

Śmieszny, смѣшно́й, забавный, *см.* **Zabawny.**

Śmieszyć, смѣши́ть. **Śmieszy mię to,** э́то смѣши́тъ меня́, э́то мнѣ смѣшно́.

Śmietana, -y, *ж.* (*Стар.* **Śmiotana**), смета́на.

Śmietanka, -i, *ж.* сли́вки. **Zbierać śmietankę,** снима́ть сли́вки (*съ молока*). **Garnuszek do śmietanki,** сливочникъ.

Śmietankowy, сли́вочный. **Masło śmietankowe,** сливочное масло.

Smiga, -i, *ж.* прутикъ хлыстъ. хлыстикъ; || крыло вѣтряной мельницы; || складной наугольникъ, угломѣръ; || швырокъ (*для бросанія камней*), *см.* **Proca.**

Smigać, Smignąć, стегать, стегнуть; || пускать, спускать, спустить стрѣлу; || хлестать. сѣчь. *см.* **Chłostać, Smagać;** || метать, бросать, *см.* **Ciskać, Rzucać.**

Smigownica, -y, *ж.* кулеврина, змѣевикъ (*старинная пушка*).

Smigurst, Smigus, Smigust, -u, *м. Прост.* обычай обливанія водою на другой день Свѣтлаго Воскресенія, между парнями и дѣвицами. * **Dać komu śmigusa,** насильно кого выкупать, погрузить въ воду.

Smoczę, -ęcia, *ср.* маленькая ящерица, дѣтеныш ящерицы.

Smoczek, -czka, *м., см.* **Smoczę;** || поршень въ насосѣ.

Smoczy, *Мин.* драконовъ.

Smoczyca, -y, Smokinia, -ni, *ж. Мин.* самка дракона.

Smok, -a, *м. Мин.* драконъ; || *Зоол.* летучій драконъ, ящерица.

Smokowy, драк новъ. *Бот.* **Smokowe drzewo,** драконникъ. драконка. драцена.

Smoktać, Smo nąć, чмокать, чмокнуть; || сосать, высасывать. || **Smoktać się,** *Прост.* чмокаться. цѣловаться.

Smoła, -y, *ж.* смола. смоль. **Czarny jak smoła,** черный какъ смоль. **Smołę ma w ręku,** не чистъ на руку, воруетъ; || названіе собаки. въ особенности употребляемое жидами; || **Smoła ziemna,** горная смола **Smoła żydowska,** асфальтъ. **Smoła szewska,** варъ. || **Palić smołę,** варить, гнать смолу. *Посл.* **Kto smoły się tyka, ten też smołą cuchnie,** грязью играть лишь руки марать.

Smolanka, -i, *ж. Бот.* куколь, кокушкинъ цвѣтъ (*растеніе*).

Smolany, смоляной.

Swolarnia -ni, *ж.* смоловарня. **смольня.** гдѣ гонятъ смолу.

Smolarz, -a, *м.* смоляръ, **смольщикъ.**

Smolić, Nasmolić, Usmolić, смолить, **насмолить;** || пачкать. марать.

Smolisty, смолистый; || **камедистый.**

Smolnia, -ni, *ж. Неуп. см.* **Głownia.**

Smolnica, -y, *ж., см.* **Mażnica.**

Smolnik, -a, *м., см.* **Smolarz.**

Smolno, смолисто.

Smolność, -ści, *ж.* смоль. всякое вещество, содержащее въ себѣ смолу.

Smolny, *см.* **Smolisty.**

Smoluch, -a, *м.* неряха, замарака, **замарашка.**

Smród, -odu, *м.* смрадъ зловоніе.

Smrodliwie, смрадно, зловонно.

Smrodliwość, -ści, *ж.* зловонность, смрадность.

Smrodliwy, смрадный, зловонный.

Smrodność, *см.* **Smrodliwość.**

Smrodny, *см.* **Smrodliwy.**

Smrodynia, -ni, *ж. Бот.* черная смородина.

Smrodzić, вонять, смердѣть.

Smrodziciel, -a, *м.* вонючка, вонючій.

Smrodzieniec, -ńca, *м.* вонючая камедь.

Smucić, печалить, огорчать. || **Smucić się,** печалиться, огорчаться.

Smug, -u, *м.* (*Стар.* **Smuk**), употребительнѣе **Smuga, -i,** *ж.* черта, штрихъ: || полоса; || межа, борозда; || шрамъ. рубецъ (*на лицѣ*); || ушибъ, синякъ: || ущель, тѣснина, дефилей; || струя воды, небольшой потокъ воды; || *Горн.* оторочка жилы. кайма.

Smukać, Smuknąć, *см.* **Smoktać;** || **Smukać ręką,** обдергивать, обрывать; || **Smukać za czem,** бросаться. ринуться, кинуться. || **Smukać się,** возноситься расти въ вышину; || (*мало употр.*) украшаться, убираться, наряжаться. разряжаться.

Smukły, стройный, гибкій, тонкій.

Smuknąć, *см.* **Smukać.**

Smukowny, гладкій, лощеный, ровный.

Smusik, -a, Smuszek, szka, *м.* овчинка.

Smutek, -tku, *м.* печаль, огорченіе. скорбь, прискорбіе, уныніе.

Smutliwie, *см.* **Smutnie.**

Smutliwy, *см.* **Smutny.**

Smutnie, Smutno, печально, грустно, прискорбно, уныло. **Smutnie wyglądać,** имѣть печальный видъ. **To smutno,** это грустно, это прискорбно.

Smutność, -ści, *ж.* унылость. мрачность, грустное расположеніе души.

Smutny, печальный, грустный, унылый; || скучный. невеселый.

Smycz, -y, *ж.* смычекъ, свора (*собакъ*).

Smyczek, -czka, *м.* смычекъ (*для музыкальн. инструментовъ*).

Smyczkowy, смычковый, смычечный.

Smyczowy, сворный, водимый на сворѣ.

Smyk, -a, *м.* большой смычокъ; || * воришка, мазурикъ, жуликъ.

Smyk! шмыгъ! шасть! *Межд.* выражающее быстрое движеніе.

Smyknąć, шмыгнуть, удрать, улизнуть, улепетнуть, убѣжать; || стянуть, украсть.

Snać, Snadź (*Стар.* **Sna, Snaść**), знать, думать надобно. повидимому. кажется. || *Стар.* даже. **I w ogień sna nie boi się wskoczyć,** даже и въ огонь не боится броситься. || **By snadź nie.....** сохрани Богъ, чтобы не..... **Strzeż się, abyś snadź nie upadł,** сохрани Богъ, берегись, чтобы не упасть.

Snadnie, Snadno, легко, удобно, ловко, *см.* **Łacno, Łatwo.**

Snadność, -ści, *ж.* лёгкость, ловкость, удобство. **Snadność w mówieniu,** легкій способъ выраженія, оборотъ рѣчи.

Snadny, лёгкій, ло́вкій, удо́бный. *см.* **Łatwy.**

Sneszka, -i, *ж. Област.* снохá, невѣ́стка.

Sniadać, завтракать.

Sniadanie, -nia, *ср.* завтракъ.

Sniadanny, относящійся къ завтраку. **Czas śniadanny**, врéмя завтрака.

Sniadawy, смугловáтый.

Sniadek, -dku, *м. Стар.* ѣдá, пи́ща.

Sniadny, Sniedny, снѣдный, съѣдóбный, съѣдный, съѣстной.

Sniadość, -ści, *ж.* смýглость.

Sniady, смýглый.

Sniarz, -a, *м.* мечтáтель, сновúдецъ.

Snić, грéзить, мечтать. || **Snić się**, сни́ться, грéзиться.

Snieć, -ci, *ж. Агр.* и *Бот.* ржа, изгáра (*болѣзнь хлѣба и растéній*), спóрынья, головнú, ржáвчина, червото́чина (*въ хлѣбѣ*).

Sniecić, повреждáться головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Snieć.**

Sniecistość, -ści, *ж.* поврежде́ніе головнёю (*хлѣба*), *см.* **Snieć.**

Sniecisty, поврежде́нный, испóрченный головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Snieć.**

Sniedek, Sniodek, -dka, *м. Бот.* морскóй лукъ (*растéніе*).

Sniedny, *см* **Sniadny**; || *Бот.* **Snido ziele**, *см.* **Siniło.**

Sniedź, -dzi, *ж., см.* **Śnieć**; || ржáвый цвѣтъ. ржáвина, *см.* **Rdza.**

Sniedzieć,Ześniedzieć, Zaśniedzieć, ржáвѣть, заржáвѣть.

Snieg, -u, *м.* снѣгъ. **Śnieg pada płatami**, снѣгъ идетъ охлóпьями.

Śniegowy, снѣговóй. снѣжный.

Snieguła, -y, Sniegułka, -i, *ж. Зоол.* пýночка, подорóжникъ (*птица*); || бѣлая куропáтка.

Snieżka, -i, *ж.* комъ снѣгу. **Grać w śnieżki**, играть въ снѣжки.

Snieżnica, -y, *ж.* вьюга; || снѣжнúца, потокъ отъ тающаго снѣга, снѣговая водá; || сугрóбъ, сугрóбище, грýда снѣгу.

Snieżno, снѣжно.

Snieżny, снѣжный. снѣжúстый **Czas śnieżny**, снѣжистая погóда. **Góra śnieżna**, снѣжная горá.

Snieżyć, покрывáть снѣгомъ. *Безл.* снѣжить, снѣгъ идетъ. || **Snieżyć się**, снѣжиться. бѣлѣться.

Snieżyca, -y, *ж. Бот.* снѣжнúнка. подснѣжникъ, подснѣжный колоко́льчикъ.

Snieżysty, снѣжúстый.

Snop, -a, *м.* снопъ; || пукъ, вязáнка, свя́зка. *Умен.* **Snopek, -pka,** *м.* снопóкъ. снóпикъ. **Snopki wiązać**, вязáть въ снопы (*рожь*). **Snopek słomy**, снопъ, пукъ. свя́зка соло́мы.

Snopowy, снопóвый.

Snów, -owu, *м.* основа. *см.* **Pasmo.**

Snować, *см.* **Snuć.**

Snowalnia, -ni, *ж., см.* **Snowidło.**

Snowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мотáльница, *см.* **Motowidło.**

Snowidz, -a, *м.* сновúдецъ,

Snuć, Snować, сновáть, дѣлать основу для ткáни; || намáтывать; || прясть, сучúть; || разматывать; || *затѣвать, умышлять. || **Snuć się**, сновáться, шатáться, соваться; || намáтываться; || извúваться; || *Стар.* враждовáть. **Lud snuje się po ulicach**, народъ снуетъ, шатается по улицамъ. **Snuć się przed oczami**, вертѣться передъ глазáми. **Różne myśli snują mu się po głowie**, рáзныя мысли вертятся, бродятъ у него въ головѣ.

Snycernia, Snycerstwo, Snycerz, *см.* **Sznicerstwo,** и т. д.

Sobaka, -i, *ж.* собáка. *Умен.* **Sobaczka, -i,** *ж.* собáчка, *см.* **Pies.** *Посл.* **Domowe sobaki chcć się kąsają, wilka ujrzawszy nań się rzucają**, дворныя собáки хоть и грызýтся между собóю, но увидѣвъ вóлка бросáются на него. **Sierdzista sobaka wilkom strata**, отъ сердúтой собáки бѣдá волкáмъ.

Sobek, -bka, *м.* эгоúстъ, себялю́бецъ.

Sobić się, приспособля́ться, приготовля́ться, запасáться.

Sobie, *см.* **Się, Siebie.**

Sobkowstwo, -a, *ср.* эгоúзмъ, себялю́біе.

Sobol, -a, *м.* со́боль. **Sobole,** *мн.* собóлья шýба.

Soboli, Sobolowy, собóлій, соболúный. **Futro sobolowe**, собóлья шýба.

Sobór, -oru. *м.* собóръ. **Sobór powszechny**, вселéнскій собóръ.

Sobota, -y, *ж.* суббота. **Wielka sobota**, великая, страстная суббóта.

Sobótka, -i, *ж.* народный обычай зажигáть огни наканýнѣ Ивáнова дня (*24 іюня*).

Sobotni, Sobotny, субóтній. *Посл.* **Sobotnim sztychem szyć**, шить на скóрую рýку, на живýю нúтку.

Socha, -y, *ж.* соха; || со́шка, деревúнная подставка.

Soczewica, -y, *ж. Бот.* сочевúца, чечевúца.

Soczka, *см.* **Soczewica.**

Socznica, -y, *ж.* сочéніе, врéмя, когдá вытекáетъ сокъ изъ деревьевъ; || *Ант.* скаммóнія. || *Бот.* несья смерть (*растéніе*).

Soczyć, сочúть. || **Soczyć się**, сочúться.

Soczysty, сочúстый.

Soda, -y, *ж. Хим.* натръ, сóда.

Sofa, -y, *ж.* софá. диванъ, канапé.

Sofka, -i, *ж.* диванчикъ, маленькая софá.

Sójka, -i, *ж.* сóя, сóйка (*птица*).

Sojusz, -u, *м. см.* **Przymierze.**

Sojusznik, -a, *м., см.* **Sprzymierzeniec.**

Sojuszowy, *см.* **Sprzymierzony.**

Sok, -u, *м.* сокъ.

Sokodyniec, -ńca, *м.* охóтникъ за кабанáми.

Sokół, -oła, *м.* сóколъ.

Sokolarnia, **-rni**, *ж.* соколи́ный дворъ, соко́льня, соколя́тня.

Sokolę, **-ęcia**, *ср.* соколёнокъ.

Sokoli, соко́лій, соколи́ный.

Sokolik, **-a**, *м.* соко́ликъ.

Sokolica, **-y**, *ж.* фальконе́тъ (*родъ пу́шки*).

Sokolnictwo, **-a**, *ср.* сокольничанье, соколя́тничанье, вынашиваніе ло́вчихъ птицъ; || соколи́ная охо́та.

Sokolnik, **-a**, *ж.* соко́льникъ, соколя́тникъ.

Sokora, **-y**, *ж.* о́сокорь.

Sokowy, соковóй.

Sól, *род. п.* soli, *м.* соль. **Sól warzona**, *см.* **Warzonka**. **Sól szybikowa**, чи́стая соль. **Sól rumowa**, ка́менная соль. **Sól morska**, моря́нка. **Sól jezierna**, бузу́нъ, самосáдка. **Sól winna**, виннока́менная соль. **To mu jak sól w oku**, э́то ему́ какъ бѣльмó на глазу́. || *Бот.* **Babia sól**, сверли́льная трава́.

Sół, **-ołu**, *м.* чулáнъ, кладова́я, *см.* **Żytnica**.

Solan, **-u**, *м. Хим.* солекúслая соль.

Solanka, **-i**, *ж.*, *см.* **Solówka**; || *Бот.* соля́нка, трава́ расту́щая по солончакáмъ; || *Горн.* соле́ная вода́; || *Горн.* **Solanka**, **Surowica**, соля́ной разсóлъ.

Solarka, **-i**, *ж.* же́нщина продающая соль.

Solarnia, **-ni**, *ж.* мѣ́сто, гдѣ со́лятъ мя́со.

Solarz, **-a**, *м.* солева́ръ, соловáръ; || продавéцъ со́ли.

Sołek, **-łka**, *м.* чулáнчикъ.

Solenie, **-nia**, *ср.* соле́ніе, со́лка.

Solenizant, **-a**, *м.* именúнникъ.

Solenizantka, **-i**, *ж.* именúнница.

Solennie, торже́ственно.

Solenność, **-ści**, *ж.* торже́ство, торже́ственность, *см.* **Uroczystość**.

Solenny, торже́ственный.

Solić, **Osolić**, **Posolić**, соли́ть, посоли́ть.

Solidarnie, совокýпно, подъ круговóю отвѣ́тственностію, сообща́, всѣ за ка́ждаго и ка́ждый за всѣхъ.

Solidarność, **-ści**, *ж. Юрид.* круго́вая пору́ка, взаи́мная обя́занность; || взаи́мная отвѣ́тственность, солидáрность.

Solidarny, круговóй, обязывающій ка́ждаго. **Odpowiedzialność solidarna**, круго́вая отвѣ́тственность. **Solidarne poręczenie**, круго́вая пору́ка.

Soliter, **-a**, *м. Мед.* солúтеръ, ле́нточная гли́ста, *см.* **Tasiemiec**; || солúтеръ (*кри́пый брилья́нтъ*).

Solnica, **-y**, **Solniczka**, **-i**, *ж.* соло́нка, солони́ца; || *Анат.* вертлю́гъ, мѣ́сто, гдѣ соединяется голóвка бедряно́й ко́сти съ я́миною ко́сти безымя́нной.

Solnik, **-a**, *м.* солева́ръ, соловáръ; || продавéцъ со́ли; || соляно́й надсмо́трщикъ; || *Хим.* *см.* **Chlorek**; || *Бот.* я́венникъ (*растéніе*).

Solny, соляно́й. **Podatek solny**, пошлúна на со́ль.

Solo, *Нескл. Муз.* со́ло.

Solony, соле́ный. **Mięso solone**, соло́нина.

Solowarnia, **-rni**, *ж.* солева́рня, соловáрня, соля́ная варни́ца.

Solówka, **-i**, *ж.* со́лкій разсóлъ; || соля́ная бо́чка.

Sołtys, **Szołtys**, **-a**, *м.* со́лтысъ, дереве́нскій ста́роста, *см.* **Wójt**.

Sołtysowa, **-ej**, *ж.* жена́ дереве́нскаго ста́росты.

Sołtysowski, **Sołtyski**, **Sołtysi**, принадлежа́щій дереве́нскому ста́ростѣ.

Sołtystwo, **Sołtysowstwo**, **Szołtystwo**, **-a**, *ср.* до́лжность дереве́нскаго ста́росты; || домъ дереве́нскаго ста́росты.

Solucja, **-ji**, *ж.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || *Хим.* растворе́ніе, распуска́ніе. || *Мед.* разстро́йство желу́дка.

Solutum, *Нескл. Хим.* раствóръ.

Sopel, **-pla**, *м.* ледяна́я сосу́лька; || сопля́, возгря (*въ носу́*); || *Слес.* замо́чный язы́чокъ.

Sortarz, **Sortyrz**, **-a**, *м.* сортиро́вщикъ (*овéцъ*).

Sortować, сортирова́ть, раздѣля́ть, распредѣля́ть по сортáмъ.

Sortowanie, **-nia**, *ср.* сортирова́ніе, сортиро́вка.

Sos, **-u**, *м.* со́усъ, подли́ва. || * **Być w dobrym, w złym sosie**, быть въ хоро́шемъ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.

Sosenka, **-i**, *ж. Умен.* со́сенка, *см.* **Sosna**.

Sosik, **-u**, *ж.* подли́вочка.

Sosna, **-y**, *ж.* сосна́.

Sośnik, **-a**, *м.* сошникъ. желѣ́зный рѣ́вецъ, прикрѣ́пленный къ сохѣ́.

Sośnina, **-y**, *ж.* сосня́къ, сосно́вый лѣсъ.

Sosnka, *см.* **Sosenka**; || *Бот.* молочáй (*растéніе*).

Sosnoweczka, **-czki**, *ж.* хвощъ (*растéніе*).

Sosnówka, **-i**, *ж.* подоро́жникъ, пу́ночка (*пти́ца*).

Sosnowy, сосно́вый.

Soszka, **-i**, *ж.*, *см.* **Socha**.

Sowa, **-y**, *ж. Зоол.* сова́, сычъ, ночна́я сова́, *см.* **Puhacz**. **Sowa nigdy sokołem nie będzie**, воро́нѣ соколóмъ не бывáть.

Sowi, совúный. *Бот.* **Sowia strzała**, совúна стрѣла́.

Sowicie, **Sowito**, обúльно, изобúльно, щéдро, съ избы́ткомъ, сугу́бо, вдво́е; || великоду́шно.

Sowieć, осовѣ́ть, нахму́риться, насу́питься, опустить кры́лья.

Sowitość, **-ści**, *ж.* щéдрость; || щедро́та; || великость. **Sowitość nagrody**, щедрая награда, щéдрое вознагражде́ніе, щедро́та.

Sowity, щéдрый, обúльный, изобúль-

ный; || великодушный; || двойной. сугубый.

Sowizdrzał, Sowizrzał, -a, *м.* вѣтренникъ, вертопрахъ, шалунъ; || *Миѳ.* совизралъ.

Sówka, -i, *ж. Умен.* совка. *см.* **Sowa.**

Spać, спать, *см.* **Sypiać.** *Посл.* **Nie budź licha kiedy śpi,** не накликай на себя бѣды.

Spacer, -u, *м.* гулянье, прогулка; || гульбище, мѣсто для гулянья. **Spacer pieszo,** прогулка пѣшкомъ. **Spacer konno.** прогулка верхомъ, *см.* **Przechadzka, Przejażdżka.**

Spacerować, гулять, прогуливаться, *см.* **Przechadzać się.**

Spacerowy, гульбищный, служащій для гулянья. **Ogród spacerowy,** садъ для гулянья.

Spąchać, почуять, пронюхать, провѣдать, *см.* **Zwąchać, Zwietrzyć.** || ***Spąchać się (z kim),** снюхаться, сговориться, соединиться, сблизиться, находиться въ сношеніяхъ. съ кѣмъ.

Spaczenie,-nia, *ср.* уклоненіе.колебаніе.

Spaczny, Spaczysty, покоробившійся, искривившійся, покосившійся, согнувшійся.

Spaczyć, покоробить, искривить. покосить, согнуть. || **Spaczyć się,** покоробиться, искривиться, покоситься, согнуться, *см.* **Paczyć się.**

Spad, -u, *м.* спаденіе, паденіе; || покатость.отлогость: склонъ, наклонъ,скатъ, спускъ, *см.* **Spadek, Spadanie.**

Spąd, Szpąd, -u, *м.* спудъ. старинная мѣра зернистаго хлѣба и другихъ сыпучихъ *или* мелкихъ и дробныхъ вещей.

Spadać, Spaść, падать, пасть, спадать, спасть. упадать, упасть, сваливаться, свалиться. **Spaść z konia,** упасть. свалиться съ лошади. **Barometr spada,** барометръ упадаетъ. **Zboże spada w cenie,** хлѣбъ спадаетъ въ цѣнѣ, цѣна на хлѣбъ понижается. **Opadać z sił,** терять силы, слабѣть, худѣть. **Spadł na niego wielki majątek,** ему досталось большое наслѣдство, онъ получилъ большое наслѣдство. || *Посл.* **Spadło mu z grzanki,** надежда обманула его, счастіе ему измѣнило.

Spadanie, -nia, Spadnięcie, -cia, *ср.* паденіе; || пониженіе (*цѣны*); || убыль (*воды*).

Spadek, -dku, *м.* спускъ, скатъ, склонъ, паденіе; || пониженіе (*голоса*); || убыль (*воды*); || упадокъ; || *Муз.* кадансъ, каденца: || *Грам.* падежъ; || наслѣдство, наслѣдіе. наслѣдственное имѣніе. **Rzeka ma tu mocny spadek,** рѣка въ этомъ мѣстѣ имѣетъ сильный спускъ, сильно спадаетъ. **Spadek po kim brać, wziąść,** получить послѣ кого наслѣдство. **Spadek po ojcu,** отчина, вотчина, родовое, наслѣдственное имѣніе. **Spadek wakujący, bezdziedziczny,** упалое, выморочное имѣніе. *Юрид.* **Spadki nieporządne,** наслѣдованія изъятыя изъ общихъ правилъ, *см.* **Ojcowizna.**

Spadkobierca, -y, *м.* наслѣдникъ **Spadkobierca beneficjalny,** условный наслѣдникъ, принимающій наслѣдство условно, на правѣ инвентарномъ.

Spadkobierczyna, -ny, *ж.* наслѣдница.

Spadkodawca, -y, *м.* завѣщатель.

Spadkować, *Грам.* склонять.

Spadkowanie, -nia, *ср.* пониженіе голоса; || *Грам.* склоненіе.

Spadkowy, наслѣдственный, наслѣдованный. **Dobra spadkowe,** наслѣдственное имѣніе.

Spadlisko, -a, *ср. Горн.* обвалъ шахты.

Spadły, опавшій. упавшій; || наслѣдственный. полученный по наслѣдству; || *исхудалый; || **Spadły z etatu,** оставленный за штатомъ.

Spadnięcie, Spadnienie, *см.* **Spadanie.**

Spadochron, -u, *м.* парашютъ (*у воздушнаго шара*).

Spadzisto, покато, отлого, наклонно, круто, откосомъ, скатомъ.

Spadzistość, -ści, *ж.* покатость, пологость, отлогость, наклонность. крутизна.

Spadzisty, покатый, пологій, отлогій, наклонный. крутой.

Spajać, Spoić, спаивать, спаять. скрѣплять, скрѣпить, сплочивать, сплотить, соединять, соединить, сцѣплять, сцѣпить; || *совокуплять. совокупить, соединять, соединить (*числа, буквы*), сочетавать, сочетать; || спаивать, споить, пріучать къ пьянству. || **Spajać się,** спаиваться, соединяться и т. д.

Spajanie, -nia, *ср.* пайка. спайка, спай.

Spalenie, -nia, *ср.* жженіе, сожженіе.

Spaleniec, -ńca, *м.* человѣкъ заслуживающій сожженія.

Spalenisko, Spalisko, -a, *ср.* пепелище, погорѣлое мѣсто.

Spalenizna, -y, *ж.* гарь. пригорѣлое.

Spalić, сжечь. спалить, опалить, испечь. **Spalić papiery.** сжечь бумаги. || **Spalić się,** сгорѣть, погорѣть, обжечься, испечься. ***Spaliło mu się na panewce,** у него ружье осѣклось.

Spalność, -ści, *ж.* горючесть, сгараемость.

Spalny, горючій. сгараемый.

Spanie, -nia, *ср.* спанье, сонъ.

Spanoszyć, Spanoszyć się, *см.* **Sanoszyć.**

Spany, проведенный во снѣ, проспанный.

Sparaliżować, поразить параличемъ; || *уничтожить, ослабить.

Sparaliżowany, пораженный, параличемъ.

Sparzelina, -y, *ж.* ожога. обжога.

Sparzony, обожженный обваренный (*кипяткомъ*).

Sparzyć, обжечь. обварить, обдать кипяткомъ. || **Sparzyć się,** обжечься, обвариться. *Посл.* **Kto się na gorącem sparzył,**

ten na zimne dmucha, obożżesz się na молокѣ, станешь дуть и на во́ду.

Sparzysty, скважистый, ноздрева́тый, щелева́тый, щелистый.

Spaś, -si, *ж.* (**ispaś, Ispasz**), потра́ва, по́рча скоти́ною травы *или* хлѣба на поля́хъ; || па́жить, подно́жный кормъ, *см.* **Karm, Pasza**; || **Стар. Zabieżeć, Zajść, Zaskoczyć komu od spasi**, испо́ртить кому́ дѣло, помѣша́ть чьимъ замысламъ.

Spasać, Spaść, трави́ть (*луга, поля*); || опустоша́ть. || **Spaść**, откорми́ть (*скотъ*), *см.* **Paść, Tuczyć**. || **Spaść się**, растолстѣть, потучнѣть, разжире́ть.

Spasiony, поврежде́нный пастьбо́ю.

Spaść, Spaśdz, *см.* **Spadać**.

Spaśle, ту́чно, жи́рно.

Spasły, ту́чный, жи́рный, доро́дный, отко́рмленный.

Spaśne, -ego, *ср.* пла́та за па́стбище; || вознагражде́ніе за потра́ву, по́рчу скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ.

Spaśny, па́житный, обильный па́житями.

Spaszować, отступа́ть отста́ть.

Spatrzyć, уви́дѣть, усмотрѣть, разгляде́ть, замѣтить. || ***Spatrzyć się (z kim)**, помѣряться (*съ кѣмъ*), расправиться.

Spazm, -u, *м.* *Мед.* су́дорога, спа́зма.

Spazmatyczka, -i, *ж.* *Мед.* страда́ющая су́дорогами, спа́змами.

Spazmatyk, -a, *м.* *Мед.* страда́ющій су́дорогами, спа́мами.

Specjał, -u, pecjalik, -a, *м.* ла́комство, сла́сти, ла́комый кусо́чекъ, ла́комое, вку́сное ку́шанье.

Specjalnie, осо́бенно, специа́льно, и́менно.

Specjalja, *мн.* осо́бые, ча́стные предме́ты.

Specjalność, -ści, *ж.* осо́бенность, специа́льность.

Specjalny, осо́бенный, особли́вый, специа́льный, ча́стный.

Specjalizować, отдѣльно разсма́тривать.

Specyfik, -u, *м.* специфическое лѣка́рство *или* сре́дство.

Specyfikacja, -ji, *ж.* подро́бное означе́ніе, описа́ніе, *см.* **Wyszczególnienie**.

Specyfikować, подро́бно обознача́ть, распредѣля́ть по родамъ.

Spedytor, -a, *м.* *Ком.* прика́щикъ, *см.* **Expedytor**.

Spędzać, Spędzić, гоня́ть, согна́ть, загоня́ть, загна́ть. прогоня́ть, прогна́ть, изгоня́ть, изгна́ть; || провожда́ть, проводи́ть, провести́, прове́сть (*время*); || загоня́ть, загна́ть (*лошадь*).

Spędzenie, -nia, *ср.* сго́нка, отогна́ніе; || препровожде́ніе (*времени*); || *Мед.* **Spędzenie płodu**, изгна́ніе плода.

Spektator, -a, *м.* зри́тель; || наблюда́тель, *см.* **Widz**.

Spektatorka, -i, *ж.* зри́тельница; || наблюда́тельница.

Spekulacja, -ji, *ж.* *Филос.* созерца́ніе, размышле́ніе; *Ком.* спекуля́ція, расчетъ, предпріятіе.

Spekulacyjny, наблюда́тельный; || умозри́тельный; || предпріи́мчивый расчётливый.

Spekulant, -a, *м.* наблюда́тель; || *Ком.* спекули́нтъ, спекуля́торъ, расчетливый. **Spekulant na papiery**, торгующій де́нежными бума́гами, ажіоторъ.

Spekulator, -a, *м.* *Филос.* наблюда́тель; || *см.* **Spekulant**.

Spekulować, *Филос.* созерца́ть, наблюда́ть; || *Ком.* дѣлать спекуля́ціи, разсчи́тывать

Spełna, сполна́, по́лнымъ количествомъ, вполнѣ; совершенно, совсѣмъ. **Mieć spełna rozumu**, быть въ здравомъ умѣ.

Spełniać, Spełnić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, совершать, соверши́ть; опражнивать, осуша́ть, выпива́ть. **Spełniać kielichy**, осуша́ть, выпива́ть рю́мки. **Spełniło się**, свершилось!

Spełnianie, Spełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе; || осуше́ніе (*рюмки, стакана*), возліяніе вина́.

Spełniony, совершенный, око́нченный, осуществленный, испо́лненный, приведе́нный въ исполне́ніе

Spełzły, полини́лый, выцвѣлый.

Spełznąć, *см.* **Pełznąć**.

Speranda, -y, *ж.* ожида́емая при́быль.

Spestak, a, *м.* *Горн.* подо́шва, ло́чва.

Spętać, *см.* **Pętać**.

Spętanie, -nia, *ср.* *см.* **Pętanie**.

Spętany, спу́танный; || * ско́ванный, связанный, привязанный на цѣпь.

Spiąć, *см.* **Spinać**.

Spiący, спя́щій, спя́чій, со́нный; || сонли́вый.

Spiączka, -i, *ж.* спя́чка.

Spić się, напи́ться пья́нымъ, нализа́ться, накулика́ться. Spił się jak bela, онъ мертвецки пьянъ, *или* пьянъ до безчу́вствія.

Spica, *см.* **Szpica**.

Spichlerz, Spichrz, -a, *м.* хлѣ́бный, анба́ръ, жи́тница.

Spiczak, -a, *м.* *Охот.* молодо́й оле́нь, неимѣющій ещё рогъ; || *молокосо́съ.

Spiczasto, остроконе́чно.

Spiczastość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Spiczasty, остроконе́чный, заостре́нный, о́стрый.

Spiec, испе́чь, запе́чь, обже́чь, спали́ть, опали́ть, насуши́ть. || **Spiec się**, испе́чься, запе́чься, обже́чься, опали́ться, насуши́ться, высохнуть отъ жа́ра, отъ со́лнца.

Spięcie, -cia, Spinanie, -nia, *ср.* застежка; || перехва́тъ (*въ платьѣ*).

Spieczony, *см.* **Spiekły**.

Spieg, *см.* **Szpieg**.

Spiegostwo, *см.* **Szpiegostwo**.

Spiegować, *см.* **Szpiegować**.

Spieka, -i, Spiekota, -y, *ж.* зной, жаръ.

Spiekły, сожжённый, опалённый, обожжённый, высохшій отъ со́лнца; || запёкшійся (*о крови*).

Spień, -nia, *м. Умен.* **Śpionek, -nka,** *м.* шпилька, шпенёкъ (*у пряжки*).

Spieniężać, Spieniężyć, продава́ть, прода́ть за де́ньги, обраща́ть, обрати́ть въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężanie, Spieniężenie, -nia, *ср.* прода́жа за де́ньги, обращеніе въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężony, про́данный за де́ньги, обращённый въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spierać, Zaprzeć, (*Стар.* **Sprzeć,** *Областн.* **Sparc**), выпира́ть, отража́ть, отбива́ть; отта́лкивать; || опира́ть, прислоня́ть. **Spierać głowę o okno,** опира́ть го́лову объ окно́, прислоня́ть го́лову къ окну́; || **Spierać się z kim,** препира́ться, спо́рить; || спира́ться, собира́ться въ ку́чу.

Spieranie się, -nia się, *ср.* споръ, ра́спря, препира́тельство.

Spieścić, изнѣжить, изба́ловать.

Spieszenie się, -nia się, *ср.* поспѣшность, торопли́вость, быстрота́, ско́рость; || стара́ніе, усе́рдіе.

Spiesznie, Spieszno, спѣшно, поспѣшно, ско́ро, бы́стро, ши́бко, торопли́во.

Spieszność, -ści, *ж.* спѣшность, поспѣшность, ско́рость, быстрота́, торопли́вость.

Spieszny, спѣшный, поспѣшный, ско́рый, быстрый, ши́бкій.

Spieszyć, спѣшить, поспѣшать; || **Spieszyć się,** торопи́ться, спѣши́ть.

Spieszyć, спѣшивать, спѣшить, приказа́ть ко́нными войскамъ слѣза́ть съ лошаде́й.

Spięty, стя́нутый, зата́нутый, стя́снутый, застегнутый.

Spiew, -u, *м.* пѣніе; || пѣснь. **Prawidła śpiewu,** пра́вила пѣнія. **Śpiewy tryumfalne,** торже́ственныя пѣсни. **Śpiew słowika,** пѣніе соловья́.

Śpiewać, пѣть, воспѣва́ть.

Śpiewaczka, -i, *ж.* пѣвица; || пѣву́нья (*любящая пѣть*).

Śpiewający, поющій; || пѣвчій (*о птицахъ*).

Śpiewak, -a, *м.* пѣвецъ; || пѣву́нъ (*любящій пѣть*). **Śpiewak kościelny,** пѣвчій. **Boski śpiewak,** божественный пѣснопѣвецъ. **Towarzystwo śpiewaków,** пѣвческое о́бщество.

Śpiewalnia, -ni, *ж.* пѣвческая за́ла, гдѣ у́чатся и спѣва́ются пѣвчіе.

Śpiewalny, поющійся; || легкій для пѣнія; || досто́йный воспѣва́нія; || пѣсенный, относя́щійся къ пѣснямъ.

Śpiewanie, -nia, *ср.* пѣніе.

Śpiewka, -i, *ж.* пѣсенка. *см.* **Piosenka.**

Śpiewnie, благозву́чно, пла́вно.

Śpiewnik, -a, *м.* пѣсенникъ.

Śpiewność, Śpiewliwość, -ści, *ж.* пѣву́честь.

Śpiewny, Śpiewliwy, пѣву́чій, лёгкій, удо́бный для пѣнія; || мелоди́ческій, музыка́льный.

Śpijać, попива́ть, пить по́лными стака́нами. **Spić,** отпить, схлебну́ть. || **Śpijać się, Spić się,** напива́ться, напиться пья́нымъ, спива́ться, спи́ться съ кру́гу.

Śpik, -u, *м. Стар.* сонъ, сонли́вость, спя́чка; || со́ня, сонли́вецъ, вя́лый; || *см.* **Szpik.**

Śpikać się, Śpiknąć się, сговарива́ться, сговори́ться, злоумышля́ть; || составля́ть, соста́вить заго́воръ. **Wszystko się na mnie śpiknęło,** всѣ сговорились про́тивъ меня́.

Śpikanard, -u, *м.* **Śpikanarda, -y,** *ж. Антик.* индѣ́йскій нардъ.

Śpiklerz, *см.* **Spichlerz.**

Śpiknąć się, *см.* **Śpikać się.**

Śpiknienie (się), -nia, *ср.* союзъ, загово́ръ, *см.* **Śpisek, Śprzysiężenie.**

Śpikować, *см.* **Szpikować.**

Śpikowanie, *см.* **Szpikowanie.**

Śpikowy, *см.* **Szpikowy.**

Śpikulec, *см.* **Szpikulec.**

Śpila, *см.* **Szpila.**

Śpilczany, Śpilczasty, колю́чій, игли́стый, игольчатый, иглообра́зный.

Śpileczka, *см.* **Szpileczka.**

Śpilić, *см.* **Szpilić.**

Śpilka, *см.* **Szpilka.**

Śpilkarz, *см.* **Szpilkarz.**

Śpilkować, *см.* **Szpilkować.**

Śpilkowaty, *см.* **Szpilkowaty.**

Śpilkowy, *см.* **Szpilkowy.**

Śpinać, Śpiąć, застёгивать, застегну́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прикалывать, приколо́ть, прикрепля́ть, прикрепи́ть. **Śpiąć szpilką,** приколо́ть була́вкою. **Śpiąć konia ostrogami,** пришпо́рить ло́шадь. **Śpiąć konia poprzęgami,** подтяну́ть ло́шадь подпру́гою, подпру́жить. **Śpiąć klamrami,** прикрепи́ть скобою. || **Śpinać się, Śpiąć się,** застегиваться, застегну́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься, прикалываться, приколо́ться, прикрепля́ться, прикрепи́ться. **Śpinać się na palce,** подниматься, приподниматься на цы́почкахъ. **Śpinać się, Śpiąć się,** сановиться, стать на дыбы (*о лошади*).

Śpinak, *см.* **Szpinak.**

Śpinanie, -nia, Śpięcie, -cia, *ср.* застёгиваніе, пришпи́ливаніе, прикалываніе, прикрепле́ніе.

Śpinka, Śpinka, Szpinka, -i, *ж.* за́понка, за́панка, застёжка.

Śpioch, -a, *м. Умен.* **Śpioszek, -szka,** *м.* сонли́вецъ, со́ня.

Śpiocha, -y, *ж. Умен.* **Śpioszka, -i,** *ж.* сонли́вица.

Śpir, -u, *м. Морс.* фокъ-ма́чта.

Śpirytus, -u, *м.* спиртъ, алкого́ль, ви́нный, *см.* **Wyskok.**

Spirytusowy, спиртный.

Spis, -u, *м.* списокъ, роспись, опись, реестръ, перепись, вѣдомость; || каталогъ; || табель; || свертокъ, свитокъ (*бумаги*). **Spis ludności**, ревизская сказка, народная перепись. **Spis ruchomości**, роспись, опись движимому имѣнію. **Spis rzeczy, przedmiotów**, оглавленіе (*книги*). **Spis wojskowy**, рекрутскій наборъ, конскрипція. **Spis inwentarza żywego**, опись рогатаго скота.

Spisa, -y, *ж.* пика, копьё, дротикъ. *см.* **Dzida, Lanca, Pika.**

Spisać, Spisać, się, *см.* **Spisywać.**

Spisanie, -nia, *ср.* переписываніе, переписка. *Юрид.* **Spisanie wywodu słownego**, снятіе показанія.

Spisek, -sku, *м.* списокъ, реестръ, опись; || бумага, письменный документъ; || заговоръ, злоумышленіе. **Zrobić, uknować spisek**, составить заговоръ.

Spisglas, -u, *м.* сурьма, антимонія (*полуметалл*).

Spiskowy, -ego, *м.* заговорщикъ.

Spisne, -ego, *ср.* плата за переписку, за составленіе каталога, описи и т. п.

Spiśnik, -a, *м.* копейщикъ, копейникъ, копьеносецъ.

Spisownik, Spisywacz, -a, *м.* переписчикъ; || протоколистъ; || составитель описи.

Spisowy, принадлежащій къ описи, къ реестру; очередной въ рекруты, конскрипціонный; || копейный, относящійся къ копью.

Spisywać, Spisać, переписывать, переписать, списывать, списать; || описывать, описать, составлять, дѣлать опись, роспись, перепись, инвентарь (*имѣній*). || **Spisywać się, Spisać się** (z kim na kogo *или* przeciw komu), составлять союзъ, заговоръ (*противъ кого*), злоумышлять, сговариваться, *см.* **Spikać się, Sprzysiężyć się**; || ***Spisać się** (czém), отличиться чѣмъ либо, *см.* **Popisać się.**

Spiż, Spiż, -u, *м.* **Spiża**, -y, *ж.* мѣдь, бронза, колокольный металлъ.

Spiża, -y, *ж.* (*стар.* провизія, съѣстные припасы; || *см.* **Spiżarnia.**

Spiżany, *см.* **Spiżowy.**

Spiżarnia, -rni, **Spiżarka**, -i, *ж.* чуланъ для провизіи, кладовая, буфетъ.

Spiżować, снабжать съѣстными припасами, провіантомъ, продовольствовать, поставлять, доставлять.

Spiżowy, бронзовый, мѣдный.

Spłacać, Spłacić (komu), выплачивать, выплатить, уплачивать, уплатить, платить, заплатить.

Spłacalność, -ści, *ж.* расплата, выплата, платежъ.

Spłacalny, подлежащій выплатѣ.

Spłacheć, -chcia, *или* -chci, *м. и ж.* лоскутокъ, тряпица, ветошка, лохмотье, рубище; || отломокъ, кусокъ, клочокъ; || **Spłacheć ziemi**, лоскутъ, клочокъ земли.

Spłachetek, -tka, *м. Умен.* лоскутокъ, тряпочка; || кусочекъ, клочокъ, *см.* **Spłacheć.**

Spłakać się, расплакаться, прослезиться.

Spłamić, *см.* **Plamić.**

Spłamiony, запятнанный, замаранный, запачканный.

Spłantować, спланировать.

Spłaszczać, Spłaszczyć, spłaszczyć, сплющивать, сплющить, дѣлать плоскимъ, *см.* **Płaszczyć.**

Spłaszczenie, -nia, *ср.* сплющиваніе; || сплющенность.

Spłaszczony, spłaszczony, сплющенный; || приплюснутый (*нос*).

Spłaszczyć, *см.* **Spłaszczać.**

Spłata, -y, *ж.* платежъ, плата, уплата, расплата, выплата.

Spłatać, Spleść, сплетать, сплесть, переплетать, переплесть.

Spłątać, spłątać, спутать, перепутать, запутать.

Spłatać, *см.* **Płatać.**

Spłatanie, Splecenie, -nia, *ср.* сплетеніе, сплетеніе, переплетеніе.

Spłatanka, -i, *ж.* плетешокъ, тесьма, *см.* **Plecionka.**

Spław, -u, *м.* теченіе воды; || истокъ, устье (*рѣки*); || сплавъ, проводъ по водѣ сплавкою, сплавка; || *Рыб.* поплавокъ у невода; || *Бот.* **Spław ziele**, *см.* **Sitowiec.**

Spławiać, Spławić, сплавливать, сплавлять, сплавить, сгонять внизъ по теченію рѣки, *см.* **Spuszczać. Spławiać drzewo**, сплавлять, гнать лѣсъ.

Spławianie, Spławienie, -nia, *ср.* сплавъ, перевозка водою. **Spławienie rzeki**, обращеніе рѣки въ сплавную.

Spławne, -ego, *ср.* сплавная пошлина.

Spławność, -ści, *ж.* судоходность сплавность.

Spławny, судоходный, сплавный.

Spleć, -ciu, *м.* **Splecenie, Spleczenie, -nia**, *ср. Ветер.* исплечка, вывихъ плеча у лошади; || *см.* **Splatanie.**

Spleść, *см.* **Splatać.**

Spleśniały, заплесневѣлый, зацвѣлый (*хлѣбъ*).

Spleśnieć, заплесневѣть.

Spłodzić, прижить, *см.* **Płodzić.**

Spłodzony, прижитый, рожденный.

Spłókać, сполоскать, сполоснуть.

Spłonąć, *см.* **Płonąć.**

Spłonić, *см.* **Płonić.**

Spłoszenie, Płoszenie, -nia, *ср.* спугиваніе, разогнаніе.

Spłoszony, spłoszony, испуганный, разогнанный.

Splot, -u, *м.* сплетеніе, переплетеніе. **Sploty**, -ów, *мн.* косички, сплетенные волосы.

Splotka, -i, *ж.* плетешокъ, плетенка.

Spłowiały, poblękły, polniały, выцвѣлый.

Spłowieć, *см.* **Płowieć.**

Splugawić, *см.* **Plugawić.**

Splugawiony, оскверненный, замаранный, запачканный, изгаженный.

Splunać, *см.* **Plunąć.**

Spluskać, смочить, замочить, обрызгать, *см.* **Pluskać.**

Spluwać, Splunać, сплевывать, сплюнуть, выплевывать, выплюнуть, отхаркивать, отхаркнуть.

Spluwaczka, -i, *ж.* плевака, харкунья; || плевальникъ, плевальница.

Spluwanie, -nia, *ср.* плеваніе, харканье.

Spłyn, -u, *м. Архит.* нижній поясъ (*колонны*).

Spływ, -u, *м.* сліяніе, стеченіе (*двухъ рѣкъ*).

Spływać, Spłynąć, сплывать, сплыть, оплывать, оплыть, стекать, стечь, вытекать, вытечь, сбѣгать, сбѣжать; || струиться, сочиться; || изливаться, излиться; || * падать (*на кого*). Krew jego spłynie na was, кровь его падётъ на васъ.

Spocić się, вспотѣть.

Spocząć, *см.* **Spoczywać.**

Spocznienie, -nia, *ср.* отдохновеніе, отдыхъ, успокоеніе.

Spoczynek, -nku, *м.* покой, отдыхъ, отдохновеніе; || спокойствіе; || сонъ. Potrzebuję spoczynku, мнѣ нужно отдохнуть. Już późno było, poszedłem na spoczynek, было уже поздно и я пошелъ спать.

Spoczynkowy, служащій для отдыха, почивальный.

Spoczywać, Spocząć, почивать, почить, спать, отдыхать, отдохнуть, лежать, лечь, успокоиваться, успокоиться; || * полагаться (*на кого, на что*); || Spoczywać w Bogu, опочивать, опочить, умереть, скончаться. Niech w Bogu spoczywa, миръ праху его, царство ему небесное.

Spód, -odu, *м.* исподъ, низъ, нижняя часть чего-либо; || дно; || глубина, глубь; || изнанка, подбой (*платья, матеріи*); || подошва, низъ (*горы*); || каретный станъ, заднее мѣсто кареты; || Spód domu drewnianego, подклѣть, нижнее жильё подъ деревяннымъ домомъ. Na spód iść, opadać, пойдти ко дну, тонуть, погружаться. Położyć co na spód, na sam spód, или na spodzie, na samym spodzie, положить что на низъ, на самый низъ. Spodem, ze spodu, съ низу, съисподи. Do spodu, внизъ. Ku spodowi, къ низу.

Spodek, -dku, *м.* исподокъ, подъ, нижняя площадка внутри печей; || Spodek, -dka, *м.* блюдечко.

Spodleć, опошлиться, унизиться, испортиться.

Spodlić, опошлить, унизить, испортить. || Spodlić się, опошлиться, унизиться, испортиться.

Spodni, нижній, исподній.

Spodnica, -y, *ж.* исподница, юбка.

Spodniczka, -i, *ж. Умен.* юбочка.

Spodnie, -dni, *мн.* исподнее платье, штаны, панталоны.

Spodobać się, *см.* **Podobać się.**

Spodziewać się, Spodziać się, ожидать, чаять, надѣяться, уповать; || бояться, страшиться (*чего*). Spodziewać się lepszego losu, надѣяться на лучшую участь. Ani się spodziejesz, jak śmierć przyjdzie, не успѣешь оглянуться, какъ и смерть придетъ. Spodziewałem się sukcessji, я надѣялся получить наслѣдство. Czyliż się można było spodziewać, можно ли было ожидать?

Spodziewanie (się), -nia, *ср.* ожиданіе, чаяніе; || упованіе, надежда. Nad spodziewanie, сверхъ ожиданія, сверхъ чаянія, сверхъ всякаго чаянія.

Spoglądać, *см.* **Poglądać.**

Spoglądanie, *см.* **Poglądanie.**

Spoić, *см.* **Spajać.**

Spoić, споить, напоить пьянымъ, *см.* **Poić.**

Spoiłość, Spójność, Spoistość, -ści, *ж. Физ.* сцѣпленіе, связь, связность, плотность.

Spoiły, Spojny, Spoisty, связный, плотный, сплоченный.

Spoistość, -ści, *ж.* соединяемость, плотность.

Spoisty, плотный.

Spój, -oju, *м.* связка, связь; || ободъ, ободокъ, желѣзная скоба; || *Плотн.* подкосъ, распорка, перекладина; || *Анат.* суставъ; || пазъ, спай, стыкъ, смычка; соединеніе, спайка; || *Стол. и Плотн.* наборка, обивка, вязка.

Spojenie, -nia, *ср. см.* **Spajanie**; || сплоченіе, соединеніе, связь; || *Анат.* сочлененіе, суставъ, спаиваніе (*дольяна*).

Spojnia, -ni, *ж. Хим.* сродство (*стремленіе тѣлъ къ соединенію*); || *Физ.* притяженіе.

Spójnik, -a, *м. Грам.* союзъ.

Spójność, *см.* **Spoiłość.**

Spójny, *см.* **Spoiły.**

Spojony, соединенный, связанный, сплоченный; || спаянный.

Spojrzeć, взглянуть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Pozierać.**

Spojrzenie, -nia, *ср.* взглядъ, взоръ.

Spokój, -u, *м.* спокойствіе, покой, миръ, тишина, безмятежность. Spokój duszy, душевное спокойствіе, *см.* **Pokój, Spokojność.**

Spokojnie, спокойно, безмятежно, мирно, смирно, тихо.

Spokojniuchno, Spokojniuteńko, Spokojniusieńko, тихохонько, смирнехонько.

Spokojniuchny, Spokojniuteńki, Spokojniusieńki, тихохонькій, смирнехонькій, самый спокойный, самый смирный.

Spokojność, -ści, *ж.* спокойствіе, тишь, тишина, безмятежность. Spokojność powietrza, тишина въ воздухѣ. Spokojność

morza, морска́я тишина́. **Spokojność sumienia**, споко́йствіе со́вѣсти.

Spokojny, споко́йный, ми́рный, безмяте́жный, ти́хій, кро́ткій.

Spokrewniać, Spokrewnić, ввести въ родство́, породни́ть. || **Spokrewniać się**, вступа́ть въ родство́, породни́ться (*посре́дствомъ бра́ка*).

Spokrewnienie, -nia, *ср.* бра́чный сою́зъ, свойство́, родство́.

Spół, Współ, *см.* **Społem, Pospołu, We spół**, *см.* **Wespół**, вмѣстѣ. ра́зомъ, о́бще, сообща́.

Spółbrat, -a, *м.* собра́тъ. сотова́рищъ.

Spólca, -y, *м.* соучастникъ.

Spółchrześcianin, -a, *м.* братъ во Христѣ.

Spółcześnie, одновре́менно, совреме́нно. въ одно́ и то же вре́мя.

Spółczesny, одновре́менный, совреме́нный.

Spółczłowiek, -a, *м.* ближній, всякій человѣкъ безъ разли́чія, *см.* **Bliźni.**

Spółczynnik, -a, *м. Мат.* коэффиціе́нтъ, предстоя́щее.

Spółdłużnik, -a, *м.* содолжни́къ.

Spółdziałać, содѣйствовать, споспѣшествова́ть (*нѣм.*).

Spółdziałanie, -nia, *ср.* содѣйствіе. споспѣшествованіе.

Spółdziedzic, -a, *м.* сонаслѣ́дникъ, совладѣлецъ.

Spółdziedziczka, -i, *ж.* сонаслѣ́дница, совладѣлица.

Spółdzierżawca, -y, *м.* участникъ въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawczyni, -ni, *ж.* участница въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawić, участвовать въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Społeczeństwo, -a, *ср.* о́бщество. соо́бщество.

Społecznie, вмѣстѣ, сообща́, *см.* **Społem, Spolnie.**

Społecznik, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ. соучастникъ, *см.* **Towarzysz.**

Społeczność, -ści, *ж.* о́бщность, *см.* **Spólność**; || о́бщество, *см.* **Społeczeństwo.**

Społeczny, о́бщій. **общественный**; || публи́чный, всенаро́дный. **Porządek społeczny**, общественный поря́докъ.

Społek, -łku, *м.* **о́бщество, компа́нія**, товари́щество, *см.* **Towarzystwo.**

Społem, вмѣстѣ, ра́зомъ, сообща́.

Spółgłoska, -i, *ж. Грам.* согла́сная бу́ква.

Spółgrający, уча́ствующій въ игрѣ.

Spółhandlować, торговать вмѣстѣ съ кѣмъ. принадлежа́ть къ како́му **либо торго́вому о́бществу.**

Spółimienny, **соименный, одноименный**, единоименный.

Spółistotnie, *Богосл.* **единосу́щно.**

Spółistność, -ści, *ж. Богосл.* **единосу́щность.**

Spółka, -i, *ж. Ком.* **компа́нія**, това́рищество. **Spółka komandytowa** czyli firmowa, коммандитство, това́рищество на вѣрѣ. **Spółka anonimna, bezimienna**, о́бщество анонимное или акціоне́рное. **Spółka udziałowa**, о́бщество на паяхъ. **Ogólna spółka zysków**, о́бщее това́рищество по при́былямъ. **Spółka szczegółowa**, ча́стное това́рищество. || *Арив.* **Reguła spółki**, правило това́рищества.

Spółkolega, -i, *м.* сотова́рищъ.

Spółkompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ.

Spółkować (z kim), уча́ствовать, соуча́ствовать, **имѣть** сноше́нія, свя́зи съ кѣмъ.

Spółkowanie, -nia, *ср.* **сноше́ніе** сообще́ніе, **общéніе. связь**; || обхожде́ніе, зна́комство.

Spółkrólować, сопа́рствовать, ца́рствовать вмѣстѣ съ кѣмъ либо.

Spółkrólowanie, -ni, *ср.* **сопа́рствованіе, ца́рствованіе вмѣстѣ съ кѣмъ либо.**

Spółmałżonek, -nka, *м.* супру́гъ.

Spółmieszkać, сожительствовать.

Spółmieszkanie, -nia, *ср. Юрид.* **бра́чное сожи́тіе, сожи́тельство.**

Spółmieszkaniec, -ńca, *м.* **живу́щій вмѣстѣ** съ кѣмъ нибу́дь, сожи́тель.

Spółmiłośnica, -y, *ж.* **сопе́рница.**

Spółmiłośnik, -a, *м.* **сопе́рникъ.**

Spólnica, -y, *ж. Умен.* **Spólniczka, -i**, *ж.* соучастница, соумышленница.

Spólnictwo, -a, *ср.* о́бщность, *см.* **Spólność**; || уча́стіе. соуча́стіе, *см.* **Uczestnictwo.** || **Spólność majątku**, о́бщее владѣ́ніе имѣніемъ.

Spólnie, вмѣстѣ, совоку́пно. совмѣстно, о́бщими си́лами. о́бще, сообща́.

Spólniewola, -i, *ж.* совмѣстное рабство, неволя, плѣнъ.

Spólniewolnica, -y, *ж.* раздѣля́ющая съ кѣмъ либо вмѣстѣ рабство, нево́лю, плѣнъ.

Spólniewolnik, -a, *м.* раздѣля́ющій съ кѣмъ либо вмѣстѣ рабство, неволю, плѣнъ.

Spólnik, -a, *м.* това́рищъ сотова́рищъ; || **Spólnik (handlowy)**, компаньо́нъ (*въ торго́вомъ о́бществѣ*); || о́бщникъ (*о́бщества*); || соучастникъ, соумышленникъ, **сообщникъ**, единомышленникъ.

Spólność, -ści, *ж.* о́бщность; || **Spólność majątku**, о́бщее владѣ́ніе, по́льзованіе; || согла́сіе, единомы́сліе; || одина́ковость, одина́кость, схо́дство. **Spólność pracy**, о́бщій трудъ. **Spólność strat, zysków**, о́бщія поте́ри, о́бщіе вы́годы.

Spólny, о́бщій, всеобщій, **публи́чный**; || совоку́пный.

Spółobwiniony, сообвиня́емый, привле́ченный къ отвѣтственности.

Spółobywatel, -a, *м.* сограждани́нъ.

Spółobywatelka, -i, *ж.* сограждани́нка.

Spółobywatelstwo, -a, *ср.* принадле́жность къ граждáнству, сограждáнство; || *Собир.* гражда́не.

Spółopieka, -i, *ж.* учáстіе въ опéкѣ.

Spółopiekun, -a, *м.* соопекýнъ; || одинъ изъ опекуновъ, другóй опекýнъ.

Spółopiekunka, -i, *ж.* соопекýнша; || однá изъ опекýншъ, другáя опекýнша.

Spółopiekuństwo, -a, *ср.* совокýпное попечúтельство, *см.* **Spółopieka.**

Spółpanowanie, -nia, *ср.* соправлéніе.

Spółpanujący, -ego, *м.* соправúтель.

Spółposiadacz, -a, *м.* совладѣ́тель, совладѣлецъ.

Spółpowód, -odа, *м.* соучáстникъ.

Spółpozwany, прикоснóвенный къ дѣлу, позванный къ судý вмѣстѣ съ другúмъ *или* нѣсколькими лúцами.

Spółpracownica, -y, *ж.* сотрýдница.

Spółpracownictwo, -a, *ср.* сотрýдничество.

Spółpracownik, -a, *м.* сотрýдникъ.

Spółradość, -ści, *ж.* óбщая рáдость.

Spółradować się, учáствовать въ óбщей рáдости.

Spółradzca, -y, *м.* принимáющій учáстіе въ совѣщáніи, одинъ изъ числá совѣтниковъ.

Spółradzić, принимáть учáстіе въ совѣщáніяхъ.

Spółregent, -a, *м.* соправúтель.

Spółregentka, -i, *ж.* соправúтельница.

Spółrękojmia, -mi, *ж.* круговáя порýка; || **Spółrękojmia**, -miego, *м.* поручúтель, отвѣчáющій одинъ за другóго, сопорýка.

Spółrodaczka, -i, *ж.* соотéчественница, землячка.

Spółrodak, -a, *м.* соотéчественникъ, землáкъ, соотчичъ.

Spółrównica, -y, *ж.* *см.* **Równiennica.**

Spółrówność, -ści, *ж.* *Богосл.* сорáвенство.

Spółrówny, *Богосл.* сорáвный, во всѣмъ схóдный.

Spółrządzca, -y, *м.* *см.* **Spółregent.**

Spółsędzia, -iego, *м.* товáрищъ судьи.

Spółspadkobierca, -y, *м.* сонаслѣ́дникъ.

Spółsprawca, -y, *м.* соучáстникъ, пособникъ.

Spółstołowniczka, -i, *ж.* застóльница, обѣдающая за óбщимъ столóмъ.

Spółstołownik, -a, *м.* застóльникъ, обѣдающій за óбщимъ столóмъ.

Spółstworzenie, -nia, *ср.* однорóдное существó, творéніе.

Spółświadczyć, свидѣ́тельствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.

Spółświadectwo, -a, *ср.* сосвидѣ́тельствованіе, совмѣстное свидѣ́тельствованіе.

Spółświadek, -dka, *м.* сосвидѣ́тель, свидѣ́тельствующій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.

Spółtowarzysz, -a, *м.* сотовáрищъ.

Spółtowarzyszący, сопýтствующій, сопровождáющій.

Spółtowarzyszka, -i, *ж.* подрýга.

Spółubiegać się (z kim o co), соревновáть, споспѣшествовáть, подвизáться, состязáться.

Spółubiegacz, -a, *м.* *Неуп.* соперникъ, соискáтель, совмѣстникъ, соревновáтель, *см.* **Spółzawodnik.**

Spółubolewać, соболѣзновáть (*о комъ*), сострадáть.

Spółubolewanie, -nia, *ср.* соболѣзнованіе, сострадáніе.

Spółuczeń, -cznia, *м.* соученúкъ.

Spółuczenica, -y, *ж.* соученúца.

Spółuczennictwo, -a, *ср.* шкóльное товáрищество.

Spółuczestnictwo, -a, *ср.* учáстіе, соучáстіе, *см.* **Uczestnictwo.**

Spółuczestniczka, -i, *ж.* учáстница, соучáстница.

Spółuczestnik, -a, *м.* учáстникъ, соучáстникъ, *см.* **Uczestnik.**

Spółurzędnik, -a, *м.* товáрищъ по слýжбѣ, сослýживецъ.

Spółwieczny, Spółwiekuisty, *Богосл.* совѣчный.

Spółwięzień, -źnia, *м.* сотовáрищъ арестáнта, заключéнника.

Spółwina, -y, *ж.* преступлéніе съ кѣмъ-либо вмѣстѣ совершѣ́нное.

Spółwinny, причáстный преступлéнію.

Spółwinowajca, -y, *м.* соучáстникъ въ преступлéніи.

Spółwłaściciel, -a, *м.* совладѣлецъ.

Spółwłaścicielka, -i, *ж.* совладѣлица.

Spółwłasność, -ści, *ж.* совмѣстное владѣ́ніе.

Spółwychowanica, -y, **Spółwychowaniczka**, -i, *ж.* совоспúтанница.

Spółwychowaniec, -ńca, *м.* совоспúтанникъ.

Spółwydawca, -y, *м.* сонздáтель, учáстникъ въ изданіи (*книги и т. п.*).

Spółwyznawca, -y, *м.* единовѣ́рецъ.

Spółwyzwoleniec, -ńca, *м.* освободúвшійся въ одно врéмя съ другúмъ.

Spółzalotnica, -y, **Spółzalotniczka**, -i, *ж.* соперница.

Spółzalotnictwo, -a, *ср.* соперничество.

Spółzalotnik, -a, *м.* соперникъ, конкурéнтъ.

Spółzawodnictwo, -a, *ср.* совмѣстничество, соперничество; || *Ком.* конкурéнція.

Spółzawodnik, -a, *м.* соперникъ, совмѣстникъ, соискáтель, конкурéнтъ.

Spółziemianin, -a, *м.* землáкъ, соотчичъ.

Spółziemianka, -i, *ж.* землячка.

Spółziomek, -mka, *м.* землáкъ, соотéчественникъ.

Spółżołnierz, -a, *м.* товáрищъ по полкý, по орýжію.

Spółżycie, -cia, *ср.* сожúтіе.

Spór, -oru, *м.* споръ, рáспря, прéніе, пререканіе; || *Юрид.* тяжба, споръ; || **Spór piśmienny**, полéмика, письменный споръ, *см.* **Sprzeczka, Swar, Zwada.** || **Spory administracyjne**, спóрныя дѣлá управленія.

Spory allewjacyjne, дѣлá о сложéніи податéй. **Spór posesoryjny**, споръ, тя́жба о владѣніи. **Spór graniczny**, тя́жба о размежева́ніи. **Spór jurysdykcyjny**, споръ о подвѣдомственности дѣла. **Spór o attrybucje**, пререка́ніе о подсу́дности.

Spornie, сварли́во, со спо́ромъ.

Sporność, **-ści**, *ж.* страсть спо́рить, страсть къ спо́рамъ, сварли́вость, прекосло́вность, спо́рливость.

Sporny, спо́рный, тя́жебный; || сварли́вый, спо́рливый, вздо́рливый.

Sporo, спо́ро, при́быльно, вы́годно, успѣ́шно, *см.* **Dosyć**, **Znacznie**.

Spory, спо́рый, при́быльный, вы́годный, успѣ́шный.

Sporysz, **-a**, *м. Агр.* спорынья́, рожки́ (*боле́знь ржи*); || *Бот.* **Sporysz wielki**, спо́рышъ, горе́цъ. **Sporysz trzeci**, грыжникъ, ки́льникъ, ки́льная трава́, осту́дникъ. **Sporysz mleczny**, молочай.

Sporządzać, **Sporządzić**, приготовля́ть, пригото́вить, гото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, обдѣ́лывать, обдѣлать, отдѣ́лывать, отдѣлать, обрабо́тывать, обрабо́тать, исправля́ть, испра́вить, починивать, чини́ть, почини́ть.

Sporządzanie, **Sporządzenie**, **-nia**, *ср.* приготовле́ніе, соверше́ніе, приспособле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство, обрабо́тка, отдѣлка, поправка, почи́нка. **Sporządzenie aktów**, соверше́ніе а́ктовъ.

Sporządzony, пригото́вленный, приспосо́бленный, приведенный въ поря́докъ, устроенный, обрабо́танный, отдѣ́ланный, испра́вленный, почи́ненный.

Sporzéj (сравн. ст. *см.* **Sporo**), споро́е, вы́годнѣе, при́быльнѣе, успѣ́шнѣе.

Sporzyć, умножа́ть, прибавля́ть, увели́чивать, *см.* **Mnożyć**; || споспѣ́шествова́ть, благопрія́тствовать, надѣля́ть сча́стіемъ, благословля́ть. || **Sporzyć się**, умножа́ться, прибавля́ться, увеличиваться, спори́ться; || преуспѣва́ть, удава́ться, и́мѣть успѣ́хъ, уда́чу.

Sposabiać, *см.* **Sposobić**.

Sposób, **-obu**, *м.* о́бразъ, фо́рма, мане́ра; || видъ; || поря́докъ; || родъ, сортъ; || обы́чай, обыкновéніе; || сре́дство, спо́собъ; || снаро́вка. **Sposób postępowania**, о́бразъ, спо́собъ дѣйствія, поведéніе. **Sposób działań**, поря́докъ дѣйствій. **Tym sposobem, w ten sposób**, такимъ о́бразомъ. **W dobry sposób rzecz ukończyć**, окончить дѣ́ло подру́жески, миролюби́во. **W dobry sposób co przyjąć**, приня́ть что́-либо благоскло́нно. **Radzę ci to w dobry sposób, и совѣ́тую тебѣ́ э́то подру́жески. Znaleźć sposób**, найти́ сре́дство. **Na to niema sposobu**, э́тому нельзя́ пособи́ть, помо́чь, э́того нельзя́ отврати́ть. **To nie sposób**, э́то невозмо́жно. **Nie sposób**, невозмо́жно! нельзя́! **Czy sposób?** возмо́жно ли? **Sposób mówienia**, спо́собъ выраже́нія, рече́ніе. **Sposób myślenia**, о́бразъ мы́слей. **Sposób do życia**, сре́дство къ жи́зни, къ пропита́нію себя́. ***Wziąść się na sposób**, *или* **na sposoby**, прибѣ́гнуть къ хи́тростямъ, употреби́ть всѣ́ стара́нія.

Sposobić, приготовля́ть, пріуготовля́ть, приспособля́ть, гото́вить, улáживать, устро́ивать. **Sposobić kogo do czego**, *или* **na co**, пріуча́ть кого́ къ чему́. || **Sposobić się do czego, na co**, гото́виться, приготовля́ться къ чему́, приспособля́ться; || **Sposobić się w co**, запаса́ться чѣ́мъ, уло́вки.

Sposobienie, **-nia**, *ср.* **приготовле́ніе**, пріуготовле́ніе, **приспособле́ніе**.

Sposobik, **-a**, *м.* малѣ́йшее сре́дство.

Sposobnie прили́чно, сообра́зно, умѣ́стно, кстати.

Sposobność, **-ści**, *ж.* спосóбность, даро́ва́ніе, скло́нность; || удóбство (*мѣста*), вы́годность (*положе́нія*); || слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ. **Szukać sposobności**, искáть слу́чая, удóбнаго слу́чая.

Sposobny, спосóбный, даро́ви́тый; || удóбный, прили́чный, надлежа́щій, сво́йственный, своевре́менный, благовре́менный, благопріятный.

Spospolicieć, **Spospolitować**, *см.* **Pospolicieć**, **Pospolitować**.

Spostrzegać, **Spostrzedz**, замѣча́ть, замѣ́тить, примѣча́ть, приме́тить, увида́ть, усмотрѣ́ть, наблюда́ть. || **Spostrzegać się**, **Spostrzedz się**, спохва́тываться, спохвати́ться, замѣ́тить свою́ оши́бку, оду́маться, догада́ться.

Spostrzeżenie, **-nia**, *ср.* наблюде́ніе, приме́ча́ніе, замѣча́ніе; || кра́ткое обозрѣ́ніе, бѣ́глый взглядъ.

Sposzyt, **-u**, *м.* тетра́дь; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Sposzyty, сши́тый, брошюро́ванный, переплетенный въ бума́жную обертку.

Sposzywać, **Sposzyć**, *Тип.* брошюрова́ть, переплета́ть въ бума́жную обертку.

Spotkanie, **-nia**, *ср.* встрѣ́ча; || столкновéніе, толчóкъ. уда́ръ; || поедúнокъ, дуэ́ль; || сши́бка, сраже́ніе.

Spotwarzony, оклевéтанный, опозо́ренный.

Spotwarzyć. *см.* **Potwarzyć**.

Spotykać, **Spotkać**, встрѣча́ть, встрѣ́тить. || **Spotykać się**, **Spotkać się**, встрѣча́ться, встрѣ́титься, ***сража́ться**, сразиться (*съ непріятелемъ*).

Spoufalać, **Spoufalić (kogo)**, потака́ть, поблажа́ть. || **Spoufalać się**, **Spoufalić się**, фамиліа́ричать, обраща́ться съ кѣ́мъ за панибра́та.

Spowiadać, **Wyspowiadać**, исповѣ́довать, исповѣ́дать. || **Spowiadać się**, **Wyspowiadać się**, исповѣ́доваться, исповѣ́даться, идти́ на и́споведь.

Spowiednia, -ni, Spowiednica, -y, *ж.* исповѣ́дная, *см.* **Konfesjonał.**

Spowiedniczy, Spowiedny, исповѣ́днóй.

Spowiednik, -a, *м.* духовни́къ.

Spowiedny, *см.* **Spowiedniczy.**

Spowiedź, -dzi, *ж.* и́споведь, исповѣ́дание. **Kartka do spowiedzi,** свидѣ́тельство объ и́споведи.

Spowodować, *см.* **Powodować.**

Spowodowany, вы́нужденный, вы́званный; || причи́ненный.

Spowolnieć, *см.* **Powolnieć.**

Spowszechnić, Spowszechnieć, *см.* **Powszechnić** и т. п.

Spowszednieć, *см.* **Powszednieć,** и т. п.

Spozierać, взира́ть, смотрѣ́ть, посма́тривать, гляде́ть. вгля́дывать.

Spóźniać, Spóźnić, откла́дывать, отложи́ть, отсро́чивать, отсро́чить, замедля́ть, замедли́ть; || **Spóźniać się, Spóźnić się,** опа́здывать, опозда́ть. промéдлить. замѣ́шкаться, отставáть, отста́ть. **Zegarek spóźnia się,** часы́ отстаю́тъ. **Dla czego tak się spóźniłeś?** отъ чего́ ты такъ опоздáлъ?

Spóźnienie, -nia, *ср.* отсро́чка. заде́ржка, останóвка. *Юрид.* **Spóźnienie pozwy,** доставле́ние по́звa по прошествіи сро́ка.

Spożycie, -cia, *ср.* потребле́ние.

Spożywać, Spożyć, съѣда́ть, снѣда́ть. съѣ́сть. потребля́ть, потреби́ть, употребля́ть. употреби́ть, *см.* **Pożyć, Pożywać.**

Spożywca, -y, *м.* потреби́тель.

Spracować, утоми́ть, измýчить. изнурáть; || **Spracować się,** утомиться, измýчиться, изнурúться, изнемóчь, уста́ть отъ рабóты, отъ трудá.

Spracowanie, -nia, *ср.* утомле́ние. изнуре́ние, кра́йняя, чрезмѣ́рная уста́лость.

Spracowany, утомленный измýченный; изнурённый, уста́лый.

Spragniony, томя́щійся жáждою, жáждущій, áлчущій.

Spraszać, Sprosić, звать, позвáть, созывáть. приглашáть, пригласи́ть.

Sprawa, -y, *ж.* дѣ́ло, дѣя́ние, дѣ́йствіе, посту́покъ; || сноше́ние, донесе́ние, сообще́ніе, совокупле́ніе || *Стар.* стычка, сраже́ніе; || *Хим.* проце́съ; || *Стар.* кома́нда, предводи́тельство; || *Юрид.* дѣ́ло, тя́жба, тя́жебное дѣ́ло, искъ по суду́. **Sprawa gardłowa,** уголóвное дѣ́ло. **Sprawa illacyjna,** безспóрное дѣ́ло. **Sprawa leśna,** дѣ́ло о кра́жѣ лѣ́са; || **Sprawa in merito,** дѣ́ло по существу́. || **Sprawa karności,** дисциплинáрный поря́докъ. **Za jego sprawą,** благодаря́ ему́, по его́ ми́лости, при его́ посредничествѣ́, при его́ посре́дствѣ, при его́ вмѣша́тельствѣ. **Odpowiadać za swoje sprawy,** отвѣча́ть за свои́ посту́пки. *Стар.* **Za sprawą W. Hetmana,** подъ преводи́тельствомъ Вели́каго Гетмана́. **Zła z nim sprawa,** съ нимъ нельзя́ имѣ́ть дѣ́ла. съ нимъ ничего́ не подѣ́лаешь, съ нимъ тру́дно имѣ́ть дѣ́ло. **Sprawa publiczna,** общéственное дѣ́ло. **Ministerjum spraw wewnętrznych, spraw zewnętrznych,** министéрство внýтреннихъ дѣлъ, иностра́нныхъ дѣлъ. **Mieć z kim sprawę,** имѣ́ть съ кѣ́мъ дѣ́ло. **Sprawa cywilna, karna, kryminalna,** граждáнское дѣ́ло, уголóвное дѣ́ло. **prawa dyferencyjna,** дѣ́ло о размежева́ніи земе́ль. **Sprawa possessoryjna,** тя́жба о прáвѣ владѣ́нія. **Sprawa petytoryjna,** дѣ́ло о прáвѣ собственности. **Sprawy z rejestrów terminów stałych,** сро́чныя дѣла́. **Sprawy summaryczne,** дѣла́ по сокращéнному сро́ку, дѣла́ тре́бующія сокращéннаго произво́дства. **Zdawać sprawę,** отдавáть отчётъ. **Zdanie sprawy (o czém),** отчётъ, донесéніе, докла́дъ. **Na dobrą sprawę, powinienby raczéj być ukarany,** по всей справедливости, онъ скорѣе заслýживаетъ наказа́нія, его́ слѣ́довало бы наказа́ть. *Посл.* **Sprawa ich jak w Osieku,** дѣ́ло никудá не годи́тся, изъ ихъ дѣла ничего́ не вы́йдетъ.

Sprawca, -y, *м.* творéцъ, винóвникъ; || *Ком.* прикáщикъ; || управля́ющій до́момъ. **Sprawca okrętu,** капита́нъ корабля́; || предводи́тель *войска*). **Tyś sprawca mych cierpień,** ты винóвникъ, ты причи́на мои́хъ страда́ній.

Sprawczyna, -y, Sprawczyni, -ni, *ж.* винóвница, сдѣ́лавшаяся причи́ною чего́ либо.

Sprawdzać, Sprawdzić, повѣря́ть, повѣ́рить, свѣря́ть, свѣ́рить. сличáть, сли́чить; || справля́ться; **Sprawdzać się,** подтверждáться, сбывáться.

Sprawdzanie, Sprawdzenie, -nia, *ср.* повѣ́рка, сличéніе; || освидѣ́тельствованіе.

Sprawczka, -i, *ж.* *см.* **Sprawka.**

Sprawiać, Sprawić, производи́ть, произвести́, учини́ть. учиня́ть. причиня́ть, причини́ть. возбужда́ть, возбуди́ть. испóлнить, испóлнить, дѣ́лать, сдѣ́лать совершáть, соверши́ть; || пріобрѣта́ть. пріобрѣ́сть, покупáть, купи́ть; || *Стар.* доноси́ть, доводи́ть до свѣ́дѣнія. **To lekarstwo poty sprawuje,** э́то лѣ́карство произво́дитъ потъ. **Przyjście jego sprawiło wielkie zamieszanie,** прибы́тіе его́ произвело́ большóе замѣша́тельство. **Sprawić wesele,** справи́ть, сыгра́ть свáдьбу. **Sprawić komu przykrość,** сдѣ́лать кому́ непрія́тность. **Sprawić komu przyjemność,** доста́вить кому́ удовóльствіе. **Sprawić skutek,** произвести́ вне́чатлѣніе. **Sprawić ryby,** чи́стить, обряжáть, свѣжевáть. **Sprawić nową suknię,** сдѣ́лать, сши́ть но́вое пла́тье. **Sprawić komu łaźnię,** задáть кому́ бáню, высѣ́чь розгáми. **Sprawiać gnojem rolę,** унав жи́вать, удобря́ть зéмлю навóзомъ. **Sprawić z pola zboże,** убрáть хлѣ́бъ съ по́ля. *Охот.* **Sprawiać zająca,** потроши́ть зáйца; || **Sprawiać się, Sprawić się (komu, przed kim),** отдавáть отчётъ кому́, отвѣча́ть

пе́редъ кѣмъ; || поступа́ть, вести́ себя́ (*хорошо́, худо́*). испо́лнить поруче́ніе; || справи́ться,освѣдоми́ться.узна́ть; || *Воен.* постро́иться. стать въ боево́мъ поря́дкѣ.

Sprawianie, Sprawienie, -nia, *ср.* произведе́ніе, учине́ніе, причине́ніе, возбужде́ніе, исполне́ніе, соверше́ніе, приготовле́ніе,заказываніе (*но́ваго пла́тья*).**Sprawianie się, Sprawienie się (komu z czego),** представле́ніе отчёта (*кому́ въ чёмъ*).

Sprawiedliwie, справедли́во *см.* **Słusznie.**

Sprawiedliwość, -ści, *ж.* справедли́вость, правосу́діе. правота́; || суд. распра́ва. **Nie należy samemu sobie czynić sprawiedliwości,** не до́лжно самому́ управля́ться, прибѣга́ть къ самоуправству. **Wymierzyć komu sprawiedliwość,** оказа́ть кому́ справедли́вость, пра́вильно разсуди́ть кого́. **Wpaść w ręce sprawiedliwości,** находи́ться въ рука́хъ правосу́дія. **Ministerjum sprawiedliwości,** министе́рство юстиціи, *см.* **Słuszność.**

Sprawiedliwy, справедли́вый, правосу́дный, пра́ведный, пра́вый. **Sprawiedliwa jest** (т. е. rzecz), abyś go nagrodził, справедли́вость тре́буетъ, что́бы ты награди́лъ его́. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **Sprawiedliwy Boże,** пра́ведный Бо́же! **Sprawiedliwe niebo,** пра́ведное не́бо. **Sprawiedliwe żądanie,** справедли́вое тре́бованіе, *см.* **Słuszny.** || **Sprawiedliwa miara, waga,** вѣрная, то́чная мѣра, вѣрный, то́чный вѣсъ.

Sprawiony, произведённый, сдѣланный; || постро́енный къ сраже́нію (*о войскѣ*), *см.* **Uszykowany;** || обрабо́танный, вспа́ханный (*о землѣ*), *см.* **Uprawny;** || очи́щенный, обря́женный, потро́шенный (*о живо́тныхъ*), распла́станный (*о рыбѣ*).

Sprawka, -i, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Sprawa**), безде́лка, безде́лица, мелова́жное де́ло, пустя́къ; || шту́ка, шту́чка, хи́трый обма́нъ. **Wiem, czyja to sprawka,** зна́ю, кто вы́кинулъ э́ту шту́ку, зна́ю, кто э́то сдѣлалъ.

Sprawnie, испра́вно, ло́вко, прово́рно; надлежа́щимъ о́бразомъ, прили́чно; || справедли́во, по пра́вдѣ, *см.* **Sprawiedliwość.**

Sprawnik, -a, *м. см.* **Sprawca.**

Sprawność, -ści, *ж.* испра́вность, ло́вкость, прово́рство. оборо́тливость, спосо́бность. дѣятельность.

Sprawny, испра́вный, ло́вкій, прово́рный. оборо́тливый, спосо́бный; || дѣятельный; || прили́чный. надлежа́щій; || плодоро́дный (*о землѣ*); || обученный (*о войскѣ*); || *Стар.* подро́бный, заключа́ющій въ себѣ подро́бныя извѣстія.

Sprawować, отправля́ть, исправля́ть, исполня́ть (*до́лжность*), пра́вить, управля́ть (*чѣмъ*), вести́ (*дѣла*). **Sprawować państwo,** управля́ть госуда́рствомъ. **Sprawować jazdę,** кома́ндовать кавале́ріею. **Sprawować interesa czyje,** завѣдывать чьи́ми дѣла́ми. **Sprawować ziemię,** обраба́тывать зе́млю. **Sprawować imieniny, wesele,** справля́ть именины, свадьбу. **Sprawować towary,** отправля́ть, высыла́ть това́ры. **Sprawować handel,** отправля́ть торго́влю. **Sprawować sobie szaty,** зака́зывать для себя́ пла́тье. **Sprawować mszę,** соверша́ть литургію, служить обѣдню; || **Sprawować się,** вести́ себя́ (*хорошо́, худо́*); || справля́ться, управля́ться, руково́дствоваться, приде́рживаться, сообража́ться. **We wszystkich rzeczach przystoi rozumem się sprawować,** во всѣхъ дѣла́хъ слѣдуетъ сообража́ться съ ра́зумомъ; || **Sprawować się o co komu** *или* **z czego,** объясня́ться переда́ъ кѣмъ въ чёмъ либо.

Sprawowanie, -nia, *ср.* отправле́ніе, исправле́ніе, исполне́ніе до́лжности. **Sprawowanie rządów,** правле́ніе, правительство. о́бразъ правле́нія, управле́ніе; || **Sprawowanie interesów,** веде́ніе дѣлъ; || **Sprawowanie się,** поведе́ніе (*хоро́шее, дурно́е*).

Sprawozdanie, -nia, *ср.* отчётъ, донесе́ніе. докла́дъ.

Sprawozdawca, -y, *м.* докла́дчикъ.

Sprawunek, -nku, Sprawuneczek, -czku, *м.* поку́пка, заку́пка; || дѣло. **Mam wiele sprawunków,** у меня́ мно́жество дѣлъ; || поруче́ніе.коммиссія.**Nadawać komu sprawunków,** надава́ть кому́ поруче́ній, коммиссій.

Sprężyk, -a, *м. Зоол.* щелку́нъ (*насько́мое*).

Sprężyna, -y, *ж. Умен.* **Sprężynka,** пружи́на, пружи́нка.

Sprężynność, *см.* **Sprężystość.**

Sprężynny, пружи́нный; || упру́гій.

Sprężyście, энергично, энергически, си́льно. упо́рно.

Sprężystość, *Стар.* **Sprężynność, -ści,** *ж.* упругость. **Sprężystość powietrza,** упру́гость во́здуха * **Sprężystość działania,** энергія, стойкость, твердость

Sprężysty, упру́гій; || * энергичный, энергическій, сто́йкій, твердый.

Sprobować, Sprobować się, *см.* **Probować.**

Spróchniałość, -ści, *ж.* черото́чина прото́чина; || гниль.

Spróchniały,черото́чный,исто́ченный, изъѣденный червя́ми; || гнило́й, испо́рченный.

Spróchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Spróchnienie, -nia, *ср. см.* **Próchnienie.**

Sprośnica, -y, *ж.* развра́тница, распу́гная же́нщина.

Sprośnie, распу́тно, развра́тно, безпу́тно, гря́зно.

Sprośnik, -a, *м.* развра́тникъ, распутный, развра́тный человѣкъ.

Sprośnomówny, сквернослóвный, непристóйный, похáбный.

Sprośność, -ści, *ж.* распýтство, развратъ; || позóръ. гнýсность; || похáбство, безстыдство, непристóйность.

Sprośny, распýтный, безпýтный, развратный; || позóрный, гнýсный; || похáбный, безстыдный, непристóйный.

Sprostać (czemu), слáдить, управиться (*съ чѣмъ*), преодолѣть (*что либо*).

Sprostowanie, -nia, *ср.* **исправленіе, поправка.**

Sprowadzać, Sprowadzić, сводúть, свесть, проводúть, провести; || * выпúсывать, заказывать. **Sprowadzać wodę z kąd**, проводúть вóду откýда. **Sprowadzać kogo ze schodów**, помогáть комý сойтú съ лѣстницы. **Sprowadzać towary**, выпúсывать товáры. **Sprowadzić kogo z drogi**, сбить съ путú, отвестú въ стóрону. **Sprowadzić kogo z drogi cnoty**, совратúть кого съ путú добродѣтели. *Mat.* **Sprowadzić do spólnego mianownika**, привестú къ одномý знаменáтелю. **Sprowadzać do jednego punktu, do jednego środka**, соединять въ одну тóчку, сосредоточивать; || **Sprowadzać się, Sprowadzić się (dokąd)**, переѣзжáть, переѣхать (*на нóвую квартúру*), устрóиваться, устрóиться (*въ нóвомъ помѣщéніи*).

Sprowadzenie, -nia, *ср.* сводúніе. привóдъ. **Awizacja na sprowadzenie do śledztwa**, повѣстка о привóдѣ на слѣдствіе.

Spryca, *см.* **Szpryca.**

Sprycować, *см.* **Szprycować.**

Sprys, -u, *м.* **Sprysa, -y**, *ж.* багóръ. гакъ; || *Архит.* и *Плотн.* подстрѣлина, отвóдъ, быкъ, подпóра, подставка. подкóсокъ, контрафóрсъ.

Spryskać, опрыскать. обрызгать, забрызгать, обдавáть грáвью, загрязнúть.

Sprysz, -u, *м.* нáкипь на расплáвленномъ серебрѣ.

Spryszczeć, опрыщевáтѣть.

Spryt, -u, *м.* способность, даровáніе; || провóрливость. проницáтельность; || понятливость. догáдливость, смѣтливость, лóвкость, изворотливость, находчивость. **Ma on wiele sprytu**, онъ человѣкъ óчень лóвкій, смѣтливый, находчивый, *см.* **Dowcip.**

Sprytnie, лóвко, провóрно.

Sprytność, -ści, *ж.* понятливость, **проницáтельность**; || лóвкость, провóрство, находчивость, смѣтливость.

Sprytny, понятливый, проницáтельный; || лóвкій, провóрный, смѣтливый.

Sprzączka, -i, *ж.* пряжка.

Sprzączkarz, -a, *м.* **пряжечный мáстеръ.**

Sprzączkowy, пряжечный.

Sprządz, *см.* **Sprzędać.**

Sprząg, -ęgu, *м.* упряжь, **запряжка**; || **пугъ**; || * союзъ, соглашéніе.

Sprzągać, *см.* **Sprzędać.**

Sprzątać, Sprzątnąć, прибир ть, прибрáть, убирáть, убрáть, очищáть, очúстить; || свозúть (*мýсоръ или зéмлю*). **Sprzątnij to wszystko**, приведú всё э́то въ порядокъ, приберú всё э́то. **Sprzątać w pokoju**, убирáть, прибирáть кóмнату. **Sprzątać ze stołu**, убирáть, собирáть, снимáть со стола. **Sprzątać z pola**, снимáть хлѣбъ съ пóля. убирáть подъ рúгу, въ крытое гумнó; || * похищáть, присвóивать.

Sprzątanie, -nia, Sprzątnięcie, -cia, Sprzątnienie, -nia, *ср.* прибирáніе, убирáніе, собирáніе, убóрка, очúстка, очищéніе; || свóвка (*мýсора или земли*); || убóрка хлѣба, убóрка подъ рúгу.

Sprzęcik, -u, *м.* (*Умен.* отъ слóва **Sprzęt**), небольшáя домáшняя ýтварь.

Sprzeczać się, spórić, препирáться, пререкáться.

Sprzeczanie (się), -nia, *ср.* **споръ**, пререкáніе, препирáтельство.

Sprzeczka, -i, *ж.* споръ, ссóра, рáспря, прéніе.

Sprzeczliwie, Sprzecznie, сварлúво. со спóромъ; || противорѣчúво, разнорѣчúво.

Sprzeczliwość, -ści, *ж.* противорѣчúвость, прекослóвіе. духъ противорѣчія.

Sprzeczliwy, Sprzeczny, противорѣчащій, прекослóвный, сварлúвый; || спóрный, подвéрженный спóру; || противополóжный, противный.

Sprzecznie, противорѣчúво, прекослóвно, вопреки.

Sprzecznik, -a, *м.* спóрщикъ.

Sprzeczność, -ści, *ж.* противорѣчіе, прекослóвіе, несогласіе; || несовмѣстность, противополóжность. **Być w sprzeczności**, противорѣчить.

Sprzeczny, противорѣчúвый, прекослóвный, разнорѣчúвый; || несовмѣстный, противополóжный, противный. *см.* **Sprzeczliwy.**

Sprzedać, и т. д., *см.* **Przedać**, и т. д.

Sprzedawca, -y, *м.* продавéцъ.

Sprzedaż, -y, *ж.* продажа.

Sprzęg, *см.* **Sprząg.**

Sprzęgać, Sprządz, закладывать, заложúть, запрягать, запрéчь (*лошадей*); || привáзывать на свору, связывать свóрою (*собакъ*). || **Sprzęgać się**, запрягáться; || соединяться.

Sprzęt (*Стар.* **Sprzętr**), **-u**, *м.* домáшняя ýтварь, посýда. столóвый прибóръ, снарядъ, мéбель, движимость; || снарядъ, орýдіе, инструмéнтъ, снасть; || убóрка (*сѣна, хлѣба*).

Sprzęża, -y, *ж.* (**Sprzęż**), употребúтельное **Sprzężaj, -ju**, *м.* упряжь, упряжка, запрáжка; || упряжнóй скотъ.

Sprzężajny, упряжнóй. *см.* **Robocizna.**

Sprzężny, Sprzężysty, употребляемый въ упряжи; || соединúтельный.

Sprzyjać, благопріятствовать, быть снисходúтельнымъ, оказывать благо-

склóнность, доброжелáтельствовать; || способствовáть, содѣйствовать, помогáть. **Wszystko mu sprzyja**, всё емý благоприятствуетъ.

Sprzyjanie, **-nia**, *ср.* склóнность, наклóнность (*къ чему*), благосклóнность, **расположéніе**, привязанность, доброжелáтельство, сочувствіе.

Sprzykrzyć, внушúть отвращéніе, омерзѣніе; || **Sprzykrzyć się**, надоѣсть, наскýчить.

Sprzymierzać, соединáть, составлять союзъ. || **Sprzymierzać się**, соединáться, составлáть, заключáть союзъ, соглашáться.

Sprzymierzenie, **-nia**, *ср.* союзъ, коалúція; || заговóръ.

Sprzymierzeniec, **-ńca**, *м.* союзникъ.

Sprzymierzeństwo, **-a**, *ср. см.* **Sprzymierzenie**.

Sprzymierzony, союзный.

Sprzysięga, **-i**, *ж.* заговóръ.

Sprzysięgać się, **Sprzysiądz się**, злоумышлять, сговáриваться во врéдъ кому либо, составить мéжду собóю заговóръ.

Sprzysiąganie się, **Sprzysiężenie się**, **-nia się**, *ср.* заговóръ.

Sprzysięgły, **-ego**, *м.* заговóрщикъ.

Sprzysiężenie, **-nia**, *ср. см.* **Sprzysięganie się**.

Sprzysiężony, *см.* **Przysięgły**.

Spuściasty, полóгій, отлóгій, покáтый; || упрýгій.

Spuściznа, **-y**, *ж.* поощéніе (*бóжіе*), удáръ судьбы; || наслѣдіе.

Spust, **-u**, *м.* стокъ, вытеканіе, истечéніе, спускъ (*воды*); || сплавка, перевóзъ, перевóзка (*по рѣкѣ*); || склонъ, наклóнъ, скатъ; || спусковая собáчка (*у ружья*); || заводъ (*у ружейнаго замка*); || *Горн.* борозда. || *Слес.* поворóтъ. **Zamek na dwa spusty**, замóкъ въ два поворóта.

Spustny, опускнóй. **Spustne drzwi**, опускная дверь; || сплавнóй, судоходный. **Spustna rzeka**, сплавная рѣка; || шлюзный. **Spustny staw**, прудъ со шлюзами.

Spustoszałość, **-ści**, *ж.* опустошéніе, разрушéніе, обветшáніе, обветшалость, упадокъ, разорéніе.

Spustoszały, **Spustoszony**, опустошённый, разрýшенный, обветшáлый, разорённый.

Spustoszeć, опустѣть.

Spustoszenie, **-nia**, *ср. см.* **Spustoszałość**.

Spustoszony, *см.* **Spustoszały**.

Spuszczać, **Spuścić**, спускáть, спустúть, опускáть, опустúть, понижáть, понúзить. **Spuszczać kogo po sznurze**, спускáть кого по верёвкѣ. **Spuścić firankę**, опустúть занавѣску. **Spuścić staw** *или* **wodу ze stawu**, спустúть вóду изъ прудá. **Spuszczać statek na wodу** спустúть сýдно на вóду. **Spuszczać drzewo wodą**, сплавлáть лѣсъ. **Spuszczać drzewo**, рубúть, валúть лѣсъ. **Spuszczać włosy**, стричь, обрѣзывать вóлосы. **Spuszczać (o koniach)**, случáть. **Spuścić co komu za pieniądze**, уступúть кому что-либо за дéньги. **Spuścić co komu tanio**, уступúть кому что-либо дёшево. **Spuścić co z oka, z oczu, z baczności**, упустúть что изъ вúду, просмотрѣть, прозѣвать, не обратúть на что вниманія. **Spuścić oczy z kogo**, отвратúть взóры отъ кого. **Spuszczać oczy**, опускáть, потуплять глазá. **Spuścić głowę**, понúкнуть головóю, преклонúть гóлову. **Spuścić głos**, понúзить гóлосъ. **Spuścić coś** *или* **nieco z ceny**, уступúть что нибýдь, сдѣлать небольшую уступку въ цѣнѣ. || **Spuszczać się**, **Spuścić się**, спускáться, спустúться, опускáться, опустúться, понижáться, понúзиться; || полагáться, положúться (*на кого*), довѣриться (*кому*). **Spuszczaj się na mnie, w niczém nie uchybię**, полагáйся на менá, ты ни въ чёмъ не ошúбешься.

Spuszczanie, **Spuszczenie**, **-nia**, *ср.* спускáніе, опускáніе, опущéніе, понижéніе. **Spuszczanie do piwnicy**, установка въ пóгребъ. **Spuszczanie stawu**, спускáніе воды изъ прудá. **Spuszczanie rzeką, wodą**, сплáвка внизъ по рѣкѣ. **Spuszczanie drzewa**, рýбка лѣса. **Spuszczanie włosów**, стрúжка волóсъ. **Spuszczanie komu czego, устýпка, уступлéніе.** **Spuszczanie oczu**, опускáніе глазъ. **Spuszczanie głosu**, понижéніе, опущéніе гóлоса. **Spuszczanie z ceny**, сбáвка въ цѣнѣ. **Spuszczanie czego z oczu, z uwagi**, упущéніе чего-либо изъ вúду, недостáтокъ вниманія, забывчивость. **Spuszczanie koni**, случка, сáдка лошадéй. || **Spuszczanie się**, **Spuszczenie się**, самонадѣянность; || довѣріе, довѣренность, увѣренность (*въ кóмъ-либо*).

Spuszczony, опýщенный, спýщенный.

Spychać, **Zepchnąć**, спúхивать, спихнýть, сталкивать, столкнýть, сбрáсывать, сбросить, низвергáть, низвергнýть, свергáть, свéргнуть.

Spytać, **Spytać się**, *см.* **Pytać**.

Sreberko, **-a**, *ср. Умен.* (*см.* **Srebro**), употребúтельнѣе во мн. ч. **Sreberka**, серебрецó.

Srebrniczy, серéбренический, серéбреничій, сребреникóвъ.

Srebrnik, **-a**, *м. Библ.* срéбренникъ, еврéйская серéбряная монéта; || серéбренникъ, дѣлающій серéбряныя вещи; || серéбряная монéта; || *Бот.* серéбренникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Srebrny, серéбряный, серéбреный.

Srebro, **-a**, *ср.* серебрó; || серéбряная монéта. **Kopalnie srebra**, серéбряная рудá. серéбряный рудникъ. **Srebro malarskie**, листовóе серебрó. **Srebro piorunujące**, хлопýчее серебрó, аммiáковая серéбряная óкись. **Srebro rogowe**, роговóе, солекúслое серебрó. **Srebro nitkowe**, серéб-

ряная канитéль. Żywe srebro, живóе серебрó, ртуть. Srebro stołowe, серéбряная посýда.

Srebrogłów, -owu, м. серéбряная парчá, серéбряный глазéтъ.

Srebrogłowy, сдѣланный изъ серéбряной парчи́, изъ серéбрянаго глазéта.

Srebrowy, принадлежащій серебрý. Srebrowa komora, кладовáя съ серéбряной посýдою; || Srebrowy, -ego, м. см. Kredencerz.

Srebrzyć, Posrebrzyć, Usrebrzyć, серебри́ть, посеребри́ть.

Srebrzysto, серебри́сто.

Srebrzysty, серебри́стый.

Sredni, срéдній; || посрéдственный. Stan średni, срéднее сослóвіе. Wieki średnie, срéдніе вѣкá. Srednie piwo, посрéдственное пи́во, см. Mierny.

Srednica, -y, ж. Мат. поперéчникъ, діáметръ.

Średnik, -a, м. Грам. тóчка съ запятóю.

Średnio, посрéдственно.

Sroczę, -ęcia, ср. сороченокъ, птенéцъ сорóки.

Sroczka, -i, ж. Умен. (см. Sroka), молодáя сорóка.

Sroczy, сорóчій.

Śród, Srzód, среди́, средь. Прéжде употреблялось: O śrzód nocy, среди нóчи, въ пóлночь. Na śrzód do południa, среди́ дня, въ пóлдень, см. Wśród.

Sroda, -y, ж. средá, середá. Wstępna środa, пéпельная середá (на пéрвой недѣлѣ вели́каго постá), см. Popielec.

Środek, -dka, м. средотóчіе, центръ, среди́на, середи́на, серёдка; || средá; || *мѣ́ра, срéдство, спóсобъ (къ чему́); || сердцеви́на (въ дéревѣ); || внýтренность (въ плодѣ́); || Środek ziemi, средотóчіе земли́; || Środek miasta, центръ, среди́на гóрода; || Srodek lekarski, медици́нское срéдство, лѣкáрство. Środki zabezpieczenia, мѣ́ры обезпéченія. Srodki egzekucyjne, понуди́тельныя мѣ́ры. W samym środku, Na samym środku, въ сáмой среди́нѣ, какъ разъ посреди́нѣ. *Iść środkiem, держáться среди́ны, идти́ срéднимъ путéмъ, не вдавáться въ крáйности.

Srodkowy, срéдній, посрéдственный; || сосредотóченный, центрáльный. Punkt środkowy, средотóчіе.

Środopoście, -ścia, ср. среди́на вели́каго постá, средопóстная недѣ́ля.

Śródziemny, средизéмный.

Srogi (Стар. Srog), стрóгій, взыскáтельный; || сурóвый, жестóкій, грóзный, лю́тый, серди́тый, жестокосéрдый, ди́кій, свирѣ́пый, звѣ́рскій; || ужáсный, стрáшный, тя́жкій, мучи́тельный. Sroga kara, жестóкое, тя́жкое наказáніе. Srogie postępowanie, жестóкое обхождéніе. Srogi ból, стрáшная, мучи́тельная боль. Sroga postawa, сурóвый видъ, пріёмъ. Srogi męższczyzna, жестóкій, свирѣ́пый человѣ́къ. Посл. Straszliwszy djabeł w farbach, niż w samej istocie, не тáкъ стрáшенъ чортъ, какъ егó малю́ютъ. || Srogie spojrzenie, серди́тый взглядъ

Srogo (употреби́тельнѣе Srodze), стрóго, взыскáтельно, сурóво, жестóко, грóзно, серди́то, ди́ко, свирѣ́по, звѣ́рски, ужáсно, стрáшно, мучи́тельно.

Srogość, -ści, ж. стрóгость, взыскáтельность, жестóкость, сурóвость, грýбость, свирѣ́пость, лю́тость, звѣ́рство. Srogość zimy, сурóвость, жестóкость зимы́. Srogość występku, гнýсность постýпка, гнýсный постýпокъ.

Sroka, -i, ж. сорóка. Sroka krzekce, сорóка стрекóчетъ. Посл. I jam nie wypadł sroce z pod ogona, я тóже не прохвóстъ, я тóже чтó нибудь знáчу, мы сáми съ усáми.

Srokacizna, -y, ж. пестротá; || рябь (на водѣ́).

Srokacz, Srokosz, -a, м. пѣ́гая лóшадь, пѣ́гій волъ; || *стари́къ, хрычъ, сѣдовлáсый.

Srokatość, -ści, ж. см. Srokacizna.

Srokaty, пéстрый, испещрéнный.

Srokosz, -a, м. сорокопýтъ (птица).

Srom, -u, м. срамъ, стыдъ, поношéніе, позóръ, см. Wstyd.

Sromać się, срами́ться, позóриться.

Sromiężliwie, стыдли́во, непорóчно, цѣломýдренно.

Sromiężliwość, -ści, ж. стыдли́вость, непорóчность, цѣломýдріе.

Sromiężliwy, стыдли́вый, непорóчный, цѣломýдренный, см. Wstydliwy.

Sromocenie, -nia, ср. посрамлéніе, оскорблéніе, хулá.

Sromocić, Zesromocić, срами́ть, хули́ть, поноси́ть, оскорбля́ть, позóрить, безслáвить.

Sromota, -y, ж. срамъ, стыдъ, безчéстіе, безслáвіе, позóръ, см. Hańba.

Sromotnie, посты́дно, срáмно, безслáвно, безчéстно, позóрно, см. Haniebnie.

Sromotnik, -a, м. безчéстный, опозóренный, обезчéщенный человѣ́къ, подлéцъ.

Sromotność, -ści, ж. посрамлéніе, безчéстіе, поношéніе, позóръ.

Sromotny, безчéстный, опозóренный, гнýсный, посты́дный.

Srót, Szrót, -u, м. дробь (на птицъ); || непросѣ́янная мукá; || большóй кусóкъ говя́дины или рыбы вдоль отрѣ́занный.

Srótować, Pośrótować, дроби́ть, раздроби́ть, толóчь, истолóчь, кроши́ть, искроши́ть, разбивáть, разби́ть на мéлкіе куски́; || молоти́ть, смолóть рожь; || отливáть дробь.

Srótówka, -i, ж. охóтничье ружье, дробови́къ.

Srótowy, дробовóй.

Srożeć, свирѣпѣ́ть, яри́ться.

Srożyć się, пыли́ть, горячи́ться, сер-

дáться, свирѣпствовать, бѣсúться, злúться, ожесточúться.

Śrub, -a, *м.* болтъ; || шквóрень.

Śruba, -y, *ж.* винтъ. щурýпъ.

Śrubka, -i, *ж.* вúнтикъ, щурýпикъ.

Śrubować, Zasrubować, винтúть, завинтúть, привинтúть.

Śrubownica, -y, *ж.* винтовáльня.

Śrubowy, винтовóй. Śrubowy tok, завúтокъ. **Śrubowa macica**, гáйка.

Śrubsztak, -a, *м. Умен.* **Śrubsztaczek, -czka**, *м.* тúскій съ винтáми.

Śrzon, *см.* **Szron.**

Ssać, сосáть, высáсывать, обсáсывать.

Ssący, сосýщій; || *Зоол.* млекопитáющій.

St, st! *Межд.* стъ! эй! гей!

Stać, стать, стоя́ть; || стóить. **Na nogach stać**, *или* **Na dobrych nogach stać**, находúться въ хорóшемъ положéніи. **Stać na kotwicach**, стоя́ть на я́корѣ. **Dom ich stoi mi otworem**, домъ ихъ откры́тъ для менá. **Drzwi stoją otworem**, дверь откры́та. **Łzy mu w oczach stoją**, у негó на глазáхъ навертываются слёзы. **Jak rzeczy stoją?** каковó идýтъ дѣлá? **Stać u prawa**, вести дѣло въ судѣ. *Стар.* **Stoi w piśmie**, написано, въ писáніи сказано. **Sejm czterdzieści dni stał**, сеймъ продолжáлся сóрокъ дней. **Jeszcze w rozmowie stali**, они ещё продолжáли разгов ръ. **Stać u rzemieślnika**, быть въ учéніи у ремéсленника. **Stoję w tém, com powiedział**, твёрдо держýсь того, что я сказáлъ, стою въ данномъ словѣ. **Stać przy prawdzie**, стоя́ть за прáвду. **Stać w mierze**, соблюдáть мѣру, твёрдо держáться чегó. **W swéj klubie stoją**, не нарушáютъ границъ умѣренности, не выходя́тъ изъ границъ умѣренности. **Te słowa za naszę sentencją stoją**, эти слова́ подтверждáютъ нашъ приговóръ. **Kraj ten urodzajem dobrze stoi.** э́та страна́ поддéрживается хорóшимъ урожáемъ. **Wojska obozem stoją**, войскá стоя́тъ, *или* расположены лáгеремъ. **Sam stał za wszystko**, самъ всѣмъ распоряжáлся. **Pruski mistrz chciał Łokietkowi pomorską ziemię zapłacić jak stoi**, прýсскій магúстръ хотѣлъ заплати́ть Локéтку за Помóрскую вéмлю стóлько, скóлько онá стóитъ. *Посл.* **Jeden mądry stoi za dziesięciu głupich**, за учёнаго двухъ неучёныхъ даю́тъ, за бúтаго двухъ небúтыхъ даю́тъ. **Taki wódz stoi za armją**, такóй вождь стóитъ цѣлой áрміи. **Więcéj mię to stoi, niż gdybym był w kramie kupił**, э́то мнѣ бóльше стóитъ, нежели бы я купúлъ въ лáвкѣ. **Stać o co**, дорожúть чѣмъ-либо. **Nie stoję o jego łaskę**, я не забóчусь о егó благосклóнности. **Stać o pannę**, свáтаться, прóсить руки невѣсты. *Стар.* **Stać na kogo**, *или* **komu na zdrowie**, наступáть кому́ на гóрло, посягáть на чью жизнь. **Stać komu za ojca**, замѣнúть кому́ отцá. *Безлич.* **Stać, stało, staje**, доставáть, быть достáточну, достáло, достаетъ, достáточно. **Nie staje mu pieniędzy**, емý не достаетъ дéнегъ. **Nie stało cegły na budowę**, не достáло кирпичý на строéніе. || Въ Іюлѣ мѣсяцѣ собирáть медóвую росý на лúстьяхъ растéній (*о пчёлахъ*). **Stać się**, *см.* **Stawać się.**

Staciwa, -y, *ж.* стóйка, подстáвка, подпóра (*у ткачей*).

Stacja, -ji, *ж.* останóвка, стоя́нка; || стáнція (*почтовая*). **Stacja przeprzęgowa**, промежýточная стáнція. **Stacje obchodzić**, останáвливаться. *Морс.* **Być na stacji**, быть на стáнціи.

Stacyjny, станціóнный.

Staczać, катúть скáтывать, скатúть, спускáть, спустúть; || свёртывать, свернýть. **Stoczyć wino**, сцѣдúть винó. || **Stoczyć bitwę**, дать сраженіе, сразúться. || **Staczać**, точúть, источúть (*о червя́ть*). || **Staczać się, Stoczyć się**, катúться, скáтываться, скатúться, спускáться, спустúться, свёртываться, свернýться; || сражáться, сразúться.

Stadło, -a, *ср.* пáра (*самéцъ и сáмка*); || пáра, двóица, чета (*мужъ и жена́*). **Zgodne stadło**, согласная четá.

Stadniczy, завóдскій, конозавóдскій.

Stadnik, -a, *м.* стáдникъ, смотрúтель надъ стадáми; || завóдскій жеребéцъ.

Stadny, стáдный.

Stado, -a, *ср.* стáдо, стáя, гуртъ. **Stado rządowe**, казённый, кóнскій завóдъ. **Stado wołów, owiec**, стáдо волóвъ, овецъ. **Stado koni**, табýнъ лошадéй. **Stado ptaków**, стáя птицъ. **Stado śledzi**, стадо сельдéй.

Stągiew, -gwi, *ж.* чанъ, кадь, ушáтъ.

Stągiewka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Stągiew**), кáдочка, жбанъ, яндовá.

Stagnacja, -ji, *ж.* застóй, останóвка (*въ дѣлáхъ, въ торгóвлѣ*).

Staje, -ja, *ср.* стáдія, линéйная мѣра, десятúна земли.

Stajenka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Stajnia**), конюшенка; || небольшóй хлѣвъ, небольша́я закýта.

Stajenne, -ego, *ср.* плáта за стóйло.

Stajenny, конюшенный; || **Stajenny, -ego**, *м.* кóнюхъ.

Stajnia, -ni, *ж.* конюшня; || **Stajnia na krowy**, коровúникъ, коровій хлѣвъ; || **Stajnia zimowa**, сiепла, мшéникъ. подклѣть, анбáръ оконопáченный мхомъ въ предохранéніе отъ стýжи.

Stal, -i, *ж.* сталь, булáтъ. **Stal cementowa**, цементная сталь; = **naturalna surowa**, сырáя сталь, укладъ. **Nie wiele tam stali, co pospólstwo chwali, nie wszákomu słúhu вѣрь.**

Stale, постоя́нно, неизмѣнно.

Stalenie, *см.* **Stalowanie.**

Stalić, навáривать стáлью, закáливать, закалúть желѣзо, сталь.

Stalica, **-y**, *ж.* гладильо, лощильо, воронильо; || полированная сталь.

Stalisty, **навареный** сталью, **сталистый**; || желѣзистый. **Woda stalista**, желѣзистая вода.

Stalka, **-i**, *ж.* огниво, трутница; || мусать, стальная полоса, на которой точать ножи; || стальное перо.

Stalmach, *см.* **Stelmach**.

Stalny, *см.* **Stalowy**.

Stalony, сталистый.

Stałopłyn, **-u**, *м. Хим.* угольная кислота.

Stałość, **-ści**, *ж.* постоянство; || твердость, крѣпость, непоколебимость; || *Хим.* твёрдость, плотность. **Stałość szczęścia**, постоянство счастія. **Stałość ducha**, твёрдость, крѣпость духа.

Stalować, **Nastalować**, наваривать, наварить сталью, закаливать, закалить; || приваживать, привадить, установлять, установить.

Stalowanie, **-nia**, *ср.* закалка стали, наваръ.

Stalowany, **Stalowny**, наваренный сталью, закалённый; || желѣзистый. **Stalowana woda**, желѣзистая вода.

Stalowy, стальной; || желѣзистый. **Kąpiel stalowa**, желѣзистая ванна. **Kolor stalowy**, стальной цвѣтъ.

Stalwarki, **-ów**, *мн. Горн.* подвязи для вытаскиванія воды изъ рудниковъ.

Stały, прочный, плотный, твёрдый, крѣпкій. *Физ.* **Ciało stałe**, твёрдое тѣло. **Ląd stały**, материкъ; || твёрдая, материя земля; || постоянный, продолжительный. **Wiatry stałe**, постоянные вѣтры. **Stałe siedlisko**, постоянное жилище; || стойкій, твердый, сильный, основательный. **Stały charakter**, твёрдый, сильный характеръ, **Umysł stały**, основательный умъ.

Stan, **-u**, *м.* состояніе, положеніе; || сословіе; || званіе, чинъ, должность; || промыселъ, профессія, образъ, родъ жизни; || станъ, талія, лифъ, ростъ. **Stan temperatury, powietrza**, состояніе температуры, воздуха. **Stan oblężenia**, осадное положеніе. **Stan rzeczy się zmienił**, положеніе дѣлъ измѣнилось. **Stan małżeński**, бракъ, супружество. **Stan bezżeński**, безбрачіе. **Stan kawalerski**, холостая жизнь. **Stan służby**, послужной списокъ; формуляръ. **Stan sprawy**, докладъ, докладная записка. **Stan opóźnienia**, промедленіе, время просрочки. **Stan majątkowy**, имущественный цензъ. **Stan czynny**, активъ (*наличность*). **Stan bierny**, пассивъ (*долгъ*). **Stan panieński**, дѣвичество. **Stan rycerski**, рыцарство. рыцарское званіе. **Stan miejski**, среднее сословіе, мѣщанство, гражданство. **Ludzie różnego stanu**, люди разнаго сословія. **Obrać sobie stan jaki**, избрать родъ жизни; || **Stany**, **-ów**, *мн.* штаты, сеймъ; || **Radca stanu**, статскій совѣтникъ.

Stanąć, *см.* **Stawać**.

Stancja, **-ji**, *ж.* квартира (*холостая*); || комната, горница. **Mieć gdzie stancją**, квартировать, помѣщаться, брать себѣ квартиру, имѣть помѣщеніе, жить на квартирѣ. **Mieć studentów na stancji**, помѣщать студентовъ у себя въ квартирѣ.

Stancyjka, **-i**, *ж. Умен.* квартирка; комнатка.

Stangret, **-a**, *м.* кучеръ.

Stangretowy, кучерской.

Staniałość, **-ści**, *ж.* пониженіе цѣнъ, удешевленіе.

Stanie, **-nia**, *ср.* стойка, стояніе; || положеніе (*тѣла*), поза; || состояніе; || остановка, стоянка; || *Стар.* квартира, помѣщеніе; || *Стар.* конюшня, стойло.

Stanięcie, *см.* **Stawanie**.

Stanik, **-a**, *м.* корсажъ, лифъ, лифчикъ.

Staniuch, **-a**, *м.* конюхъ.

Stanowca, **-y**, **Stanowiciel**, **-a**, *м.* основатель, установатель, учредитель. **Stanowca praw**, законодатель.

Stanowczo, рѣшительно, окончательно.

Stanowczy, рѣшительный, окончательный. *Юрид.* **Wyrok stanowczy**, рѣшеніе по существу.

Stanowić, **Postanowić**, (*Стар.* **Stanawiać**, останавливать, удерживать), основывать, основать; || устроивать, устроить; || заводить, завести, учреждать, учредить, устанавливать, установить, постанавливать, постановить, вводить (*въ должность*, опредѣлять, опредѣлить; || водворять (*на мѣсто*); || составлять; || касаться, быть нужнымъ. **Stanowić miasta**, закладывать, учреждать города. **Stanowić kogo gdzie**, помѣстить кого гдѣ либо, опредѣлить къ какому либо мѣсту. **Ustanowić rząd**, учредить правительство. **Stanowić prawa**, обнародывать, издавать законы. **Stanowić prawidła**, устанавливать правила. **Stanowić o czém**, рѣшать, судить (*о дѣлѣ*). **Lud rolniczy stanowi większą część ludności**, земледѣльческое сословіе составляетъ большую часть населенія. **To u mnie nic nie stanowi**, это для меня ничего не значитъ, это для меня не важно. это для меня не составляетъ важности. **Stanowić klacz (z ogierem)**, случать, || **Stanowić się**, *Стар.* останавливаться; || *Стар.* учреждаться, основываться; || устанавливаться (*о цѣнѣ*); || случаться (*о животныхъ*); || опредѣляться (*въ должность*); || рѣшаться.

Stanowidło, **-a**, *ср.* препона, преграда, препятствіе.

Stanowienie, **Postanowienie**, **-nia**, *ср.* постановленіе, установленіе, учрежденіе, основаніе; || заведеніе; || опредѣленіе, назначеніе, пристроеніе къ мѣсту, || составленіе, устроеніе, устройство; || **Stano-**

wienie o czém, рѣшéніе (*дѣла*), постановлéніе (*о дѣлѣ*).

Stanowisko, -a, *ср.* положéніе, мѣсто, мѣстоположéніе; || состоя́ніе, зва́ніе; || *Воен.* позúція, станъ. ла́герь; || *Воен.* постъ; || *Охот.* шала́шъ, сторóжка; || *Морс.* **Stanowisko okrętów,** рейдъ, рéйда; || **Stanowisko w społeczeństwie,** общéственное положéніе.

Stanowniczy, -ego, *м. Воен.* квартирмéйстеръ.

Stanowny, рѣши́тельный, непоколеби́мый; || постанови́тельный; || **List stanowny,** жа́лованная грáмота.

Stąpać, Stąpić, ходи́ть, ступа́ть. ступи́ть. шéствовать. идти́ впередъ, переступа́ть, переступи́ть, шага́ть, перешагну́ть.

Stąpanie, -nia, *ср.* похóдка, пóступь, ходъ, шéствіе; || **Stąpienie,** ходъ (*въ шахматной игрѣ*).

Stąpór, *см.* **Stępór.**

Starać się, стара́ться. уси́ливаться, ра́ться. **Starać się o co,** хлопота́ть о чемъ, иска́ть чего́, домога́ться, добива́ться.

Staranie, -nia, *ср.* стара́ніе, попече́ніе; || забóта, хожде́ніе (*по дѣлу*), смотрѣ́ніе (*за дѣломъ*).

Starannie, стара́тельно, тща́тельно.

Staranność, -ści, *ж.* стара́тельность, внима́тельность, забóтливость, попечи́тельность, прилежа́ніе.

Staranny, стара́тельный, внима́тельный, забóтливый, попечи́тельный, прилéжный.

Starbać się, Starbotać się, *Стар.* шата́ться, колебаться.

Starcowski, ста́рческій.

Starczyć (czego), снабжа́ть, поставля́ть. доставля́ть. **Starczyć (czemu),** доставáть.

Starczyn, Starczynny, стару́шкинъ. ба́бушкинъ.

Starek, -rka, *м. см.* **Dziadek, Staruszek.**

Stareńki, Starenny, ста́ренькій, старико́ватый, ста́рческій.

Stargać, Stargnąć, расторга́ть. растóргнуть. разрывáть, разорвáть, порвáть; || слома́ть, слóмать; || разбивáть, разби́ть; || изнури́ть, изнурúть; || разстрóивать, разстрóить.

Starganie, -nia, *ср.* расторже́ніе, разры́въ; || разла́мываніе; || разбива́ніе, разби́тіе; || изнуре́ніе, изнеможе́ніе; || разстрóйство.

Stargany, разóрванный, растóрженный; || разлóманный. || разби́тый; || изнурённый, изнеможённый; || разстрóенный.

Stargnąć, *см.* **Stargać.**

Stargować, сторгова́ть, услóвиться въ цѣнѣ.

Starka, -i, *ж.* стару́ха, старýшка; || стáрая пчелá; || *Охот.* стáрая куропáтка; || стáрая овцá; стáршая кáрта, туз (*въ игрѣ*); || стáрая вóдка.

Starodawnie, въ дрéвности, въ старинý.

Starodawność, -ści, *ж.* дрéвность, старинá, дáвность.

Starodawny, дрéвній, старúнный, дáвній.

Staroletni, Staroletny, многолѣ́тній, престарѣ́лый. дряхлый. стáрческій.

Staromiejski, принадлежáщій стáрому гóроду.

Staropolski, старопóльскій.

Starość, -ści, *ж.* стáрость, вéтхость, дряхлость.

Starości, *см.* **Starościński.**

Starościanka, -i, *ж. Стар.* дочь старóсты. *см.* **Starosta.**

Starościc, -a, *м. Стар.* сынъ старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościna, -y, *ж. Стар.* женá старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościński, стáростинскій, старостúнскій.

Starosta, -y, *м. Стар.* старóста (*владѣтель лéннаго имѣнія въ прéжней Польшѣ*); || *Стар.* **Starosta główny, grodowy, sądowy,** судéбный старóста; || стáроста. старшинá надъ крестьянами.

Starostwo, -a, *ср. Стар.* старóство (*лéнное помѣстье въ Польшѣ*); || *Собир.* старóста вмѣстѣ съ женóю.

Staroświecczyzna, -y, *ж.* старинá, старúнный обы́чай, старобы́тность.

Staroświecki, старосвѣ́тскій, старобы́тный.

Staroświeckość, -ści, *ж.* стародáвность, старобы́тность.

Starowieczność, -ści, *ж.* глубóкая дрéвность, первобытныя временá.

Starowieczny, дрéвній, первобы́тный.

Starowierca, -y, *м.* старовѣ́ръ, старообря́децъ; || правовѣ́ръ, правовѣ́рный.

Starowierny, старовѣ́рческій. старообря́дческій; || правовѣ́рный.

Starowina, -y, Starowinka, -i, *м.* старичёкъ, старúнушка, старинá; || = *ж.* старýшка.

Starownie, стара́тельно, тща́тельно.

Starowność, -ści, *ж.* стара́тельность, тща́тельность.

Starowny, стара́тельный, тща́тельный.

Starozakonny, старозако́нный, ветхозавѣ́тный; || **Starozakonny, -ego,** *м.* еврéй, жидъ. **Starozakonna, -ej,** *ж.* еврéйка, жидóвка.

Starozapustna niedziela, *Церк.* недѣля о блýдномъ сынѣ.

Starożytnik, -a, *м.* антиква́рій, любúтель, собира́тель дрéвностей, *см.* **Antykwarjusz.**

Starożytność, -ści, *ж.* дрéвность; || **Starożytności,** *мн.* дрéвности, произве-

де́нія дре́вности; || археоло́гія, нау́ка о дре́вностяхъ.

Starożytny, дре́вній, иско́нный, ста́рый, стари́нный, да́вній.

Starszeński, старши́нскій.

Starszeństwo, -a, *ср.* старшинство́, перве́нство; || перворо́дство. **Sodług starszeństwa**, по старшинству́ (*въ службѣ*). **Prawo starszeństwa**, пра́во перворо́дства.

Starszy, ста́ршій; || **Starszy**, -ego, *м.* старшина́.

Starszyna, **Starszyzna** (иногда́: **Starzyzna** -y, *ж.*), *Собир.* вы́сшее нача́льство, вы́сшія до́лжности, чины́.

Starty, стёртый, истёртый.

Staruch, -a, *м.* старичи́шко, старичёнко.

Starucha, **Staruszka**, -i, *ж.* стару́ха, стару́шка.

Staruchny, **Starusieńki**, **Starutki**, ста́ренькій, старёхонькій, престарѣ́лый.

Staruszek, -szka, *м.* старичёкъ, стари́нушка.

Staruszka, *см.* **Starucha**.

Stary, ста́рый, дря́хлый, ве́тхій, да́вній, ста́рческій; || **Stary**, -ego, *м.* стари́къ; || **Stara**, -ej, *ж.* стару́ха. *Посл.* **W starym piecu djabeł pali**, сѣдина́ въ бо́роду, а бѣсъ въ ребро́.

Staryk, -a, *м.* *Зоол.* чи́стикъ, мычага́тка, пингви́нъ (*птица*).

Starzałość, -ści, *ж.* ве́тхость, бре́нность.

Starzec, -rca, *м.* ста́рецъ, стари́къ.

Starzeć, **Zestarzeć**, **Starzeć się**, старѣ́ть, устарѣ́ть, ста́риться.

Starzyzna, -y, *ж.* старьё, ве́тошь.

Stateczek, -czka, *м.* *Умен.* (*см.* **Statek**), посу́динка, сосу́дикъ, сосу́децъ; || судёнко, суде́нышко (*водохо́дное*).

Statecznie, постоя́нно, степе́нно, соли́дно; || благоразу́мно, || возде́ржно.

Statecznieć, степени́ться, остепени́ться, степе́нничать.

Stateczność, -ści, *ж.* постоя́нство степе́нность, соли́дность; || благоразу́міе; || скро́мность, возде́ржность.

Stateczny, постоя́нный, степе́нный, соли́дный; || благоразу́мный; || скро́мный, возде́ржный. **Człowiek stateczny**, степе́нный, соли́дный человѣ́къ.

Statek, -tku, *м.* *Стар.* иму́щество, *см.* **Majątek**; || сосу́дъ, посу́да, посу́дина. **Statki kuchenne**, кухо́нная посу́да; || инструме́нтъ, снаря́дъ, прибо́ръ (*у ремесленника*); || су́дно, ладья́, кора́бль. **Statek parowy**, парохо́дъ. **Właściciel statku**, судохозя́инъ; || благоразу́міе, возде́ржность. **Mieć statek**, быть хоро́шаго поведе́нія.

Statkować, быть возде́ржнымъ, степе́нно, благоразу́мно вести себя́.

Statkowy, посу́дный, относя́щійся къ посу́дѣ; || судово́й, относя́щійся къ водохо́днымъ суда́мъ.

Statua, -ui, *ж.* ста́туя, истука́нъ, изваяніе, *см.* **Posąg**.

Statut, -u, *м.* стату́тъ, постановле́ніе, уста́въ, *см.* **Ustawa**.

Statyka, -i, *ж.* ста́тика, нау́ка о равновѣ́сіи твёрдыхъ тѣ́лъ.

Statysta, -y, *м.* госуда́рственный человѣ́къ, поли́тикъ; *Теат.* стати́стъ, актёръ безъ рѣче́й на сце́нѣ; || *Прост.* у́мная голова́.

Statystka, **Statystyczka**, -i, *ж.* же́нщина мѣша́ющаяся въ поли́тику; || *Теат.* стати́стка, актри́са безъ рѣче́й на сце́нѣ.

Statystyczny, статисти́ческій.

Statystyk, -a, *м.* стати́стикъ

Statystyka, -i, *ж.* стати́стика; || статисти́ческое описа́ніе (*страны*).

Statywa, -y, *ж.* *Стар.* оби́тель

Staw, -u, *м.* суста́въ, сочлене́ніе. **Ze stawu wyruszyć**, вы́вихнуть, свихну́ть; || прудъ.

Stawać, **Stanąć**, става́ть, встава́ть, стать, остана́вливаться, останови́ться; || ста́ться, сбы́ться, случи́ться. **Stawać po drodze**, остана́влитаться въ доро́гѣ. **Stawać gdzie, u kogo**, останови́ться гдѣ́ либо, у кого́. **Stanąć w hotelu**, останови́ться въ гости́нницѣ. **Stanąć przy kim**, стать съ кѣмъ ря́домъ. **Stanąć na czele**, стать въ челѣ́ *или* во главѣ́. **Stanąć w obronie czyjej**, вступи́ться за кого́, приня́ть чью либо сто́рону взять кого́ либо подъ свою защи́ту. **Stanąć przed sądem**, яви́ться въ судъ. **Staniemy w Warszawie wieczorem**, мы пріѣ́демъ въ Варша́ву ве́черомъ. **Stanąć u kresu swoich życzeń**, дости́гнуть предѣ́ла свои́хъ жела́ній. **Od tego aż włosy na głowie stają**, отъ э́того во́лосъ стано́вится ды́бомъ, э́то ужа́сно. **Łzy mu w oczach stanęły**, глаза́ его́ напо́лнились слеза́ми. **Stanął pokój**, заключёнъ былъ миръ. **Stanąć na czém**, *Безл.* рѣши́ться, останови́ться на чёмъ, поко́нчить; || достава́ть, става́ть, хвата́ть, быть доста́точну; || **Cud się stał**, сверши́лось чу́до. **Gdzie się to stało**, гдѣ э́то случи́лось?

Stawanie, -nia, *ср.* я́вка, *см.* **Stawiennictwo**.

Stawarz, -a, *м.* *Стар.* копа́ющій прудъ.

Stawczyzna, -y, *ж.* аре́ндная пла́та за прудъ.

Stawiać, **Stawić**, ста́вить, поста́вить, стать; || стро́ить, сооружа́ть, воздвига́ть; || класть, положи́ть, помѣсти́ть. **Stawiać filiżankę na stole**, ста́вить ча́шку на столѣ́. **Stawiać obóz**, стать ла́геремъ, разби́ть ла́герь. **Stawiać pierwsze kroki czyje**, руководи́ть, наставля́ть кого́-либо. **Stawiać pijawki**, припуска́ть пія́вки. **Stawić loterją**, взять лотере́йный биле́тъ. **Stawić życie na kartę**, рискова́ть жи́знію. **Stawić komu czoło**, не поддава́ться, не

уступать кому. **Stawić pole**, дать сраженіе. **Stawiać posągi, pomniki**, воздвигать статуи, памятники. **Stawiać pałace, kościoły, domy**, возводить, сооружать дворцы, церкви, дома. *Посл.* **Zamki na lodzie stawić**, строить воздушные замки. **Stawić świadków**, представлять свидѣтелей. **Na szańc stawić**, подвергать опасности, дѣлать наудачу. || **Stawiać się, Stawić się**, являться, явиться, представляться, представиться, показываться, показаться, выказываться, выказаться. **Stawić się w sądzie**, явиться, предстать въ судъ. **Stawić się gdzie, u kogo**, придти куда-либо, придти къ кому-либо (*въ назначенное время*). **Stawić się przed kim**, явиться, представиться къ кому (*къ начальнику*). **Stawić się w słowie**, устоять въ словѣ, сдержать слово. **Głuchym się na co stawiać**, притворяться глухимъ, не слушать, не хотѣть слушать, не внимать просьбамъ. **Z godnością się komu stawić**, выказать кому свое достоинство.

Stawiączka, -i, *ж.* торчекъ. **Stawiączką co kłaść**, ставить что-либо стоймя, стойкомъ, торчмя; || прямыя буквы въ печати *или* на письмѣ.

Stawianie, Stawienie, -nia, *ср.* поставленіе, помѣщеніе, представленіе, предъявленіе, явка; || строеніе, построеніе, постройка, сооруженіе. || *Юрид.* **Stawienie się w sądzie**, явка въ судъ.

Stawianka, -i, *ж.* родъ уды на щукъ.

Stawiarka, -i, *ж.* копаніе прудовъ; || тина, илъ въ прудѣ.

Stawić, Stawić się, *см.* **Stawiać**.

Stawidło, Stawidełko, -a, *ср.* затворъ, вешнякъ (*у шлюза*), подъемная дверь, шлюзъ (*въ прудѣ*); || подъемъ, коромысло, оцѣпъ, перевѣсъ у мостовъ, у колодцевъ; || * преграда; || *Сравн. Церк. и русск. Стар.* ставило (*отвѣсъ, уровень*); || *Горн.* ставень. **Stawidło pogrodkowe**, спускъ.

Stawienie się, -nia się, *ср.* явка (*въ судъ*).

Stawiennictwo, -a, *ср. Юрид.* явка въ судъ.

Stawinoga, -i, *м. Стар.* и *Прост.* названіе хлѣба; || *Стар.* хлѣбодаръ.

Stawisko, -a, *ср.* ложбина пруда; || большой запущенный прудъ.

Stawka, -i, *ж.* ставка (*въ игрѣ*); || установка улья съ пчелами на деревѣ.

Stawnica, -y, *ж. Зоол.* водопаучокъ.

Stawniczy, -ego, *м.* сторожъ, смотритель пруда.

Stawniki, -ów, *мн.* разной величины обручи.

Stawnociąg, Stawnoprost, -u, *м.* **Stawnoprosta** *или* **Stawnociągła linja**, *Стар.* перпендикулярная линія.

Stawnociągłość, Stawnoprostość, -ści, *ж.* перпендикулярность, отвѣсность.

Stawowaty, состоящій изъ суставовъ, сочлененный.

Stawowy, суставный; || **Stawowy, Stawny**, прудовой.

Stebnować, Stepnować, строчить.

Stebnówka, Stepnówka, -i, *ж.* строчка.

Stęchlina, Stęchlizna, -y, Stęchłość, -ści, *ж.* затхоль, затхлость, затхлый запахъ, тухоль.

Stęchły, затхлый, тухлый.

Stęchnąć, тухнуть, протухнуть.

Stecka, Steczka, Stedzka, *см.* **Scieżka**.

Stęga, *см.* **Wstęga**; || *Прост.* брусокъ, полоса (*желѣза*), *см.* **Sztaba**.

Stęgnisko, Stęgno, -a, *ср.* слѣдъ, стезя, тропа, *см.* **Slad**.

Stek, -u, *м. Стар.* сліяніе, стеченіе (*водъ*); || стокъ, спускъ воды, *см.* **Sciek**. **Stek kuchenny**, каменный судомойный столъ. **Stek okrętowy**, льяло; || * вертепъ, притонъ, гнѣздилище (*разбойниковъ, воровъ*).

Stęk, -u, *м.* стонъ, стенанье, оханье.

Stękać, Stęknąć, стенать, стонать, застонать, охать, охнуть, вздыхать, вздохнуть; || * горевать (*о чемъ*).

Stękanie, -nia, *ср. см.* **Stęk**.

Stękliwie, жалобно, жалостно, съ оханьемъ, съ стенаньемъ.

Stękliwy, стенящій, стонущій, жалобный, жалостный.

Stęknąć, *см.* **Stękać**.

Stelmach, -a, *м.* каретникъ, колесникъ, *см.* **Kołodziej**.

Stelmachowa, -éj, *ж.* жена каретника, колесника.

Stelmastwo, -a, *ср.* каретное мастерство.

Stempor, -a, *м. Горн.* забойникъ.

Stempel, -pla, *м.* поршень (*у насоса*); || *Артил.* прибойникъ; || шомполъ (*у ружья*); || штемпель, чеканъ; клеймо, гербъ, штемпель (*на бумагѣ, письмѣ*). **Opłata od stempla**, гербовая пошлина; **Stempel w rusztowaniu**, подпора въ подвязяхъ, подставка; || *Горн.* стойка, костыль, подхватъ; || **Stempel kollateralny**, гербовая пошлина съ наслѣдствъ въ боковыхъ линіяхъ. **Stempel nominacyjny**, гербовая пошлина при опредѣленіи на службу. **Stempel szacunkowy**, гербовая пошлина соразмѣрно цѣнности.

Stempelek, -lka, *м.* маленькій поршень (*у ручнаго насоса*); || маленькій штемпель; || молоточекъ (*въ фортепіано*); || штемпелька, щемло (*орудіе для сжиманія*).

Stemplarz, -a, *м.* штемпельмейстеръ.

Stemplować, штемпелевать, штемпелить, клеймить штемпелемъ; || подпирать, поддерживать подставками.

Stemplowanie, -nia, *ср.* штемпелеваніе, клейменіе. || *Архит.* закладная рама.

Stemplowany, штемпелевый, клеймёный.

Stemplowe, -ego, *ср.* гербовая пошлина.

Stemplowy, штемпельный; || гербовый. **Papier stęplowy**, гербовая бумага; || набивной (*о ткани*).

Stęp, -u, *м.* и́ноходь (преимущественно употребляется въ творительномъ падежѣ: **Stępą**, и́ноходью). **Koń bieży stępą,** ло́шадь бѣжи́тъ и́ноходью.

Stępa, -y, *ж.* ступа, и́готь; || толчея́ (*зо́рная и́ли рудна́я*); || толка́чъ, колоту́шка, пестъ; || водоёмъ подъ толчеёй (*въ бума́жныхъ фабрика́хъ*); || суконна́льня.

Stępa, -y, *ж.* ступка; || *Горн.* толчёная ступа.

Stępak, -a, *м.* **inochód.**

Stępel, Stępelek, *см.* **Stempel.**

Stępia, -pi, *ж., см.* **Stęp.**

Stępić, *см.* **Tępić.**

Stępica, -y, *ж.* **западня́, лову́шка,** капка́нъ.

Stępieć, *см.* **Tępieć.**

Stępienie, *см.* **Tępienie.**

Stępiony, иступленный.

Stępka, -i, *ж.* пестикъ, **толка́чик**; || *Морс.* киль.

Stępkarz, Stępnik, -a, *м.* рабо́тникъ толкущій въ ступѣ.

Stęplować, Stęplowanie i t. d., *см.* **Stemplować, Stemplowanie i t. d.**

Stępor, Stąpor, -a, *м.* толчёный пестъ, толка́чъ, колоту́шка; || ма́ленькой насо́съ, пасо́сецъ.

Stępować, Stąpić, мочи́ть, декатирова́ть (*сукно*).

Stępowanie, Stąpienie, -nia, *ср.* декатиро́вка су́коновъ.

Stępówka, -i, *ж.* моло́дка, молода́я отко́рмленная ку́рица.

Ster, Styr, -u, *м. Морс.* руль; || * корми́ло; || правило. **Ster rządu,** корми́ло правле́нія. **Ster u ptaków,** прави́льныя пе́рья (*въ крыльяхъ, кото́рыми пти́цы управля́ютъ свои́мъ поле́томъ*). **Ster wiatrakowy,** мельничное правило.

Sterczący, торча́щій, выдающійся, выступа́ющій, выходя́щій; || заостренный.

Sterczeć, Sterczyć, торча́ть, выдава́ться, выступа́ть, приподниматься, подниматься.

Sterkoryzacja, -ji, *ж.* унавожи́ваніе, удобре́ніе земли́.

Sternictwo, -a, *ср. Морс.* ло́цманское иску́сство, веде́ніе корабля́, управле́ніе кораблемъ; || * управле́ніе, завѣдываніе.

Sternik, -a, *м.* (*Стар.* Styrman), ло́цманъ, шту́рманъ, ко́рмчій. **Sternik miejscowy,** портово́й ло́цманъ.

Sterować, управля́ть; || *Морс.* вести́ (*корабль*).

Sterowanie, -nia, *ср.* (**okrętem**), управле́ніе кораблемъ.

Sterówka, -i, *ж.* прави́льное перо́ (*у пти́цъ*).

Sterowy, рулево́й.

Sterta, *см.* **Styrta.**

Stężałość, -ści, *ж.* густѣ́лость.

Stężały, тугой, упру́гій, окре́плый, отвердѣ́лый, осѣ́вшійся, сгущённый.

Stężeć, Stężyć, *см.* **Tężeć, Tężyć.**

Stłoczony, сжа́тый, сплю́снутый, сда́вленный.

Stłoczyć, сжа́ть, сдави́ть, сплющить.

Stłuc, *см.* **Tłuc**; || **Stłuc sobie co,** ушиби́ть, ушиби́ть себѣ́ что́. || **Stłuc się,** *см.* **Tłuc się.**

Stłuczenie, -nia, *ср. см.* **Tłuczenie**; || ушибъ, контузія.

Stłuczony, разби́тый, сло́манный; || *Хир.* оконтуженный, ушибенный.

Sto, -u *и́ли* **-a,** сто, со́тня.

Stochmal, -u, *м.* мучна́я пыль, пыль отъ муки́.

Stoczek, -czka, *м.* свёртокъ изъ восково́й свѣчи́, витая́ восково́я свѣча́; || болва́нъ, подставка (*для парика́*); || исто́къ (*воды*); || **Stoczki, Ztoczki,** *мн.* ви́нная гу́ща, ви́нный отсто́й; || свёртокъ коры со́дранной съ молодо́й ли́пы.

Stoczenie, Staczanie, -nia, *ср.* ска́тываніе, стя́гиваніе, свёртываніе; || стече́ніе истеканіе. сцѣ́живаніе (*о жи́дкости*). * **Stoczenie bitwy,** сраже́ніе, вступле́ніе въ би́тву; || *см.* **Toczenie.**

Stoczkarz, -a, *м.* восколе́й, свѣчни́къ.

Stoczki, -ów, *мн. см.* **Stoczek.**

Stoczony, исто́ченный, изъѣ́денный (*черва́ми*); || изъявленный.

Stoczyć, *см.* **Staczać**; || *см.* **Toczyć.**

Stoczyście, Stoczysto, кру́то, отвѣ́сно, пока́то. отло́го.

Stoczysko, -a, *ср.* водоёмъ, цистерна.

Stoczystość, -ści, *ж.* пока́тость, поло́гость, отло́гость, крутизна́.

Stoczysty, пока́тый, поло́гій, отло́гій, круто́й.

Stodoła, -y, *ж.* ри́га, кры́тое гумно́, хлѣ́бный сара́й. жи́тница, овинъ.

Stodolny, гуме́нный, принадлежа́щій къ гумну́.

Stofuncie, -cia, *ср.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.

Stóg, -ogu, *м.* стогъ (*сѣна*). скирдъ (*хлѣба*); || ку́ча. гру́да.

Stogon, -a, *м.* родъ раковиднаго живо́тнаго.

Stogowy, стого́вый.

Stoicki, стоическій, твердый, непоколеби́мый. **Po stoicku,** стоически, твёрдо.

Stoik, -a, *м.* сто́икъ; || твёрдый, непоколеби́мый человѣкъ.

Stojączka, -i, *ж.* стоя́нка. Употребля́ется то́лько въ винит. падежѣ: **Na stojączkę, Na stojączki, W stojączki,** сто́ймя, стойко́мъ, сто́я.

Stojący, стоя́щій, стоя́чій. *Юрид.* **Stojący w czyjém prawie,** пре́мникъ.

Stojak, -a, *м.* вѣ́шака. дармое́дъ, туне́ядецъ; || ле́жень (*деревя́нный брусъ, полага́емый ле́жмя въ строе́ніи подъ основа́ніе стѣнъ*); || **сто́йка** (*поставленное сто́ймя бревно́ для подкрепле́нія потолка́*).

Stójka, -i, *ж.* часы́, карау́лъ; || стра́жа

Być na stójce, стоя́ть на карау́лѣ, на часа́хъ, *см.* Straż, Warta.

Stok, -u, *м.* водоёмъ, спускъ, стокъ, скопъ (*воды*); || исто́къ, исто́чникъ; || ско́пище; || *Фортиф.* гла́сисъ.

Stokfisz, -a, *м.* треска́ (*ры́ба*); || солёная и вя́лая треска́, што́кфишъ, сушёный лабарда́нъ.

Stokłos, -u, *м.* Stokłosa, -y, *ж.* *Бот.* мя́тлица, овёсецъ; || *Агр.* ди́кій *или* живо́й овёсъ, *см.* Owsik.

Stokroć, стокра́тъ, сто разъ, со стори́цею, стори́чно. || Stokroć, -ci, Stokrotka, -i, *ж.* *Бот.* маргари́тка. Stokroć mniejsza, бѣльцы́ (*растéніе*).

Stokrotka, *Бот.* *см.* Stokroć.

Stokrotnie, Stokrotno, стори́чно, со стори́цею, стокра́тъ, сто разъ.

Stokrotny, стори́чный, стокра́тный.

Stół, -ołu, *м.* столъ; || обѣдъ *или* у́жинъ. Stół zastawiać, ста́вить, подава́ть ку́шанье на сто́лъ. Nakryć do stołu, накры́ть столъ. Zawołać kogo do stołu, позва́ть кого́ обѣ́дать *или* у́жинать. Siedzieć u stołu, сидѣ́ть за столо́мъ. Wstać od stołu, встать изъ-за стола́. Usługiwać do stołu, прислу́живать за столо́мъ. Naczelnik stołu, столонача́льникъ. Stół do grania, ло́мберный столъ. Stół pański, ба́рскій столъ. Stół otwarty, откры́тый столъ. || Stół Pański, алта́рь, престо́лъ; || Прича́стіе Св. Та́инъ. || *Юрид.* Rozłączenie od stołu i łoża, прекраще́ніе сожи́тельства (*ме́жду супру́гами*). || *Посл.* Uderz w stół, nożyce się odezwą, зна́етъ ко́шка, чьё мя́со съѣ́ла, *или* на во́рѣ и ша́пка гори́тъ.

Stoła, -y, Stolnia, -ni, *ж.* *Горн.* што́льна.

Stóła, *см.* Stuła.

Stolarczyk, -a, *м.* стола́рскій *или* столя́рскій подмасте́рье.

Stolarka, -i, *ж.* столари́ха, столяри́ха, жена́ столяра́.

Stolarnia, -ni, *ж.* стола́рня, столя́рня.

Stolarski, стола́рный, столя́рный, столя́рскій.

Stolarstwo, -a, *ср.* стола́рное *или* столя́рное ремесло́.

Stolarzowa, *см.* Stolarka.

Stolcowy, *Стар.* сто́льный, столи́чный; || отхо́жій, заднепрохо́дный. Stolcowa bania *или* donica, судно́, стольча́къ.

Stolec, -lca, *м.* *Стар.* кре́сла, сѣда́лище, сидѣ́нье; || престо́лъ, тронъ; || столи́ца, престо́льный го́родъ; || каѳедра проповѣ́дническая; || *Стар.* Stolec sądowy, судъ, судебное мѣ́сто; || *Архит.* основа́ніе, осно́ва, ба́за, ба́зисъ, подно́жіе, пьедеста́лъ, цо́коль; || срубъ вѣ́треной ме́льницы; || судно́, стольча́къ; || *Плотн.* цо́коль, подста́вка. Iść na stolec, идти́ на ни́зъ, испражня́ться. Stolec trudny, Trudność stolca, запоръ; || *Мед.* калъ.

Stólecie, -cia, *ср.* столѣ́тіе, вѣкъ.

Stołeczek, -czka, *м.* скамеечка, сту́льчикъ.

Stołeczny, столи́чный.

Stołek, -łka, *м.* стулъ; || скаме́йка, табуре́тъ.

Stoletni, Stoletny, столѣ́тній. Rok stoletni, послѣ́дній годъ въ столѣ́тіи.

Stolica, -y, *ж.* столи́ца, столи́чный го́родъ. Stolica apostolska, ри́мскій дворъ.

Stoliczek, -czka, Stolik, -a, *м.* сто́ликъ. Stolik do pisania, конто́рка, пи́сьменный столъ. Stolik mierniczy, мензу́ла (*ору́діе*).

Stolim, Stoliman, Stolin, Stwolin, -a, *м.* *Стар.* исполи́нъ, велика́нъ, *см.* Olbrzym.

Stolistny, Stulistny, столи́ственный, столи́стый.

Stołkarz, -a, *м.* сту́льникъ, дѣ́лающій сту́лья, скаме́йки.

Stołkowy, сту́льный, скаме́ечный.

Stolnica, -y, *ж.* доска́ (*кухо́нная*). *Умен.* Stolniczka, -i, доще́чка.

Stolnik, -a, *м.* *Стар.* сто́льникъ. || *Горн.* што́льный рабо́тникъ.

Stolnikowa, -éj, *ж.* *Стар.* жена́, супру́га сто́льника.

Stołować (kogo), дава́ть кому́ столъ, корми́ть, держа́ть нахлѣ́бниковъ. || Stołować się (gdzie, u kogo), быть у кого́ на хлѣба́хъ, имѣ́ть столъ, обѣ́дъ у кого́, обѣ́дать (*за де́ньги*), по́льзоваться хозя́йскимъ столо́мъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* потоло́къ; || насти́лка, помо́стъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* содержаніе нахлѣ́бниковъ; || Stołowanie się, по́льзованіе хозя́йскимъ столо́мъ (*за де́ньги*).

Stołowe, -ego, *ср.* столо́выя де́ньги.

Stołownik, -a, *м.* нахлѣ́бникъ; || засто́льникъ, обѣ́дающій за о́бщимъ столо́мъ.

Stołowy, столо́вый. Sprzęty stołowe, столо́вый прибо́ръ, серви́зъ. Naczynia stołowe, столо́вая посу́да.

Stonasób, Wstonasób, стори́чно, со стори́цею.

Stonasobny, стори́чный.

Stonka, -i, *ж.* черве́цъ (*насѣко́мое*), *см.* Czerwiec.

Stonóg, -oga, *м.* стоно́гъ, стоно́жка, мокри́ца (*насѣко́мое*); || *Зоол.* бронено́сецъ; || подка́менная мокри́ца.

Stonogi, стоно́жный.

Stonogowiec, -wca, *м.* *Бот.* стоно́жникъ (*растéніе*).

Stopa, -y, *ж.* стопа́, ступня́, слѣ́дъ у ноги́, пядь, пя́день, нога́; || подо́шва (*горы́*); || футъ (*мѣ́ра*); || Stopa mennicza, про́ба моне́ты; || пя́тка (*у чулка́*). || Stopa procentowa, коли́чество проце́нтовъ, ука́зный проце́нтъ; || стопа́ (*извѣ́стное число́ слого́въ входя́щихъ въ соста́въ стиха́*); || *Воен.* *см.* Stopka. U stóp matki bez duszy upadła, она́ безчу́вственно упа́ла къ стопа́мъ (къ нога́мъ) ма́тери. U stóp ołtarza, у подно́жія алтаря́. U stóp tronu, у подно́жія тро́на. Bronić każdéj stopy ziemi, защища́ть ка́ждую пя́дь земли́. Żyć na wielką stopę, жить на большу́ю но́гу,

роскóшно. Być z kim na dobréj stopie, быть съ кѣмъ на корóткой, на дружеской ногѣ. Iść za kim w stopy, подражáть комý, идти́ по чьимъ слѣдáмъ.

Stopień, -pnia, *м.* стéпень; || ступéнь, ступéнька (*лѣстницы*); || Stopień u karety, u powozu, подно́жка; || *Грам.* стéпень (*сравнéнія*); || *Мат.* грáдусъ (*360-я часть кру́га*), стéпень (*уравнéнія*), грáдусъ (*широты, долготы*), грáдусъ *или* дѣлéніе (*барометра, термометра*); || чинъ, достóинство. Stopień pułkownika, чинъ полкóвника; || степень (*учёная*); || Stopień dawany uczniom, балъ, отмѣтка.

Stopka, -i, *ж.* нóжка; || *Бот.* пролóмникъ (*растéніе*). || *Воен.* Stopka pułkowy, профóсъ.

Stopnieć, *см.* Topnieć.

Stopnik, -a, *м.* ры́ба въ оди́нъ футъ длинóю; || мѣ́ра длины́ раздѣлённая на фу́ты.

Stopniować, раздѣля́ть на грáдусы.

Stopniowanie, -nia, *ср.* постепéнность, послѣ́довательность, градáція; || *Рит.* приращéніе; || раздѣлéніе на грáдусы; || *Грам.* сравнéніе степенéй.

Stopniowy, постепéнный, послѣ́довательный.

Stopny, стóпный.

Stopowy, подóшвенный; || фу́товый.

Storaki, стокрáтный.

Storaks, -u, *м.* стирáкса, роснóй лáданъ.

Storc, *см.* Sztorc.

Storczyć, Storzyć, Strożyć, топóрщить, топы́рить; || настораживать у́ши, поднимáть. || Storczyć się, топóрщиться, топы́риться; || станови́ться на дыбы́.

Storczyk, -a, *м.* *Бот.* я́трышникъ, кукýшкины слёзы (*растéніе*).

Storczykowy, *Бот.* ятры́шниковый.

Storczypięta, Storzypięta, -y, *м.* хвастýнъ, бахвáлъ, самохвáлъ.

Storzyszek, -szka, *м.* *Бот.* ди́кій бази́ликъ (*растéніе*).

Stos, Stós, -osu, *м.* кýча, грýда, скóпище; || *Стар.* удáръ, толчóкъ; || костéръ. Spalono go na stosie, егó сожгли́ на кострѣ́.

Stosek, -sku, Stosik, -a, *м.* кýчка, небольшáя грýда.

Stosił, -u, *м.* *Бот.* медвѣ́жья лáпа, борщъ (*растéніе*).

Stosować, Srzystosować (co z czém), сравнивать, сравни́ть, сли́чать, сли́чить, соглашáть, согласи́ть (*съ чѣмъ*); || Ustosować, Przystosować, Zastosować (co do czego), примѣни́ть, приравня́ть, сообрази́ть, приноравить, прилáдить, приспосóбить (*къ чемý*). Stosować wyrazy do myśli, соображáть словá съ мы́слями. || Stosować się, Zastosować się (do czego, do kogo), примѣня́ться, примѣни́ться, приноравливаться, приноравиться (*къ чемý, къ комý*), соображáться, сообрази́ться (*съ чѣмъ съ кѣмъ*), согласовáться, согласи́ться, прилáживаться, прилáдиться (*къ чемý*), относи́ться, отнести́сь (*къ чемý, къ комý*) руковóдствоваться (*чѣмъ*). To się zupełnie nie stosuje do naszych obyczajów, э́то вовсе не согласу́ется съ нáшими нрáвами. Trzeba się do drugich stosować, нýжно съ другими соображáться. To się nie do ciebie stosuje, э́то не къ тебѣ́ отнóсится. On nie umie stosować się do okoliczności, онъ не умѣ́етъ соображáться съ обстоя́тельствами. || *Стар.* вдавáться, предавáться (*чемý*). Stosować się do złości, предавáться гнѣ́ву.

Stosowanie, -nia, *ср.* примѣнéніе, сличéніе, приноровлéніе, соображéніе, согласовáніе, приспособлéніе, прилáживаніе.

Stosowany, примѣнённый, сличённый, приноро́вленный, согласóванный, приспосóбленный, прилáженный. Chemja stosowana, прикладная хи́мія. Matematyka stosowana, прикладная математика. || Stosowany kapelusz, треугóльная шля́па.

Stosownie (do czego), сообрáзно, схóдственно, соотвѣ́тственно (*съ чѣмъ*), относи́тельно (*чего*), прили́чно, соразмѣ́рно (*чемý*), по мѣ́рѣ (*чегó*). Żyć stosownie do swego stanu, жить сообрáзно съ свои́мъ состоя́ніемъ. Nagradzać stosownie do zasług, награждáть по мѣ́рѣ заслýгъ.

Stosowność, ści, *ж.* сообрáзность, схóдственность, соотвѣ́тственность, относи́тельность, умѣ́стность, прили́чіе. Stosowność kary do przekroczenia, соотвѣ́тственность наказáнія простýпку, *или* соотвѣ́тственное простýпку наказáніе. Stosowność odpowiedzi, прили́чный отвѣ́тъ.

Stosowny (do czego), сообрáзный, прили́чный, соотвѣ́тственный (*чемý*), приноро́вленный, приспосóбленный (*къ чемý*) умѣ́стный. Stosowny do okoliczności, приноро́вленный къ обстоя́тельствамъ. Mowa stosowna do miejsca i czasu, рѣ́чь прили́чная мѣ́сту и врéмени.

Stosuga, -i, *ж.* *Кам.* заусёнокъ, промежýтокъ мéжду кирпичáми въ кáменномъ строéніи.

Stosunek, -nku, *м.* отношéніе, соотношéніе, сношéніе, связь; || *Мат.* пропóрція, содержáніе, отношéніе. Stosunki dominjalne, вóтчинныя отношéнія. Stosunki handlowe, торгóвыя сношéнія. Stosunek jednéj rzeczy do drugiéj, отношéніе одногó предмéта къ другóму. W stosunku, въ размѣ́рѣ, соразмѣ́рно. W stosunku 9 rub. sr., считáя по 9 р. сер.

Stosunkowo, пропорціонáльно, соразмѣ́рно (*чемý*); || относи́тельно (*чегó*).

Stosunkowy, пропорціонáльный, относи́тельный, соразмѣ́рный.

Stosygiel, -gla, *м.* родъ столярнаго стрýга.

Stotysięczny, стоты́сячный.

Stowarzyszać, Stowarzyszyć, состав-

лять, составить компанію, товарищество; || Stowarzyszać się, Stowarzyszyć się, соединяться, соединиться въ общество, составить товарищество.

Stowarzyszenie, -nia, *ср.* общество, товарищество, компанія.

Stowarzyszony, *Ком.* товарищъ.

Stowrzód, -odu, Stowrzodowiec, -wca, *м. Бот.* вербейникъ (*растеніе*).

Stożek, -żka, *м. Умен.* стожокъ (*сѣна*).

Stożkowaty, конусообразный.

Stożkowy, конический, клгеобразный; || конусный. *Мат.* Przecięcie stożkowe, коническое сѣченіе.

Strąbić, *см.* Strębować.

Strącać, Strącić, сбрасывать, сбросить, сталкивать, столкнуть, свергать, сергнуть, низвергать, низвергнуть, низлагать, низложить; || рубить, срубить, отрубить, валить, повалить. Strącić kogo z góry, столкнуть съ горы. Strącić komu głowę, отрубить кому голову; || вычесть, сдѣлать скидку.

Strącanie, Strącenie, -nia, *ср.* сбрасываніе сталкиваніе, сверженіе, низложеніе, || отсѣченіе; || вычетъ, скидка.

Stracenie, -nia, *ср.* казнь (*преступника*), смертная казнь; || наказаніе, мученіе.

Straceniec, -ńca, *м.* осужденный на смерть, приговоренный къ смерти; || *Церк.* осужденникъ, окаяникъ; || головорѣзъ, сорванецъ, пропащій, отчаянный человѣкъ.

Strach, -u, *м.* страхъ, ужасъ, боязнь, испугъ. *Посл.* Strach ma wielkie oczy, у страха глаза велики. Drżeć ze strachu, дрожать отъ страха. Brzydka aż strach, ужасно какъ она дурна, безобразна. Lże aż strach, страхъ какъ онъ лжетъ; || Strach, -a, *м.* пугало, чучело, страшилище. Postawić stracha w ogrodzie, поставить чучело въ садъ; || привидѣніе, привракъ, тѣнь, домовой. Bać się strachów, бояться привидѣній.

Strachać się, страшиться, ужасаться, бояться, пугаться.

Strachliwość, -ści, *ж.* боязливость, пугливость, робость.

Strachliwy, боязливый, пугливый, робкій.

Strachowisko, -a, *ср.* страшилище, пугало.

Stracić, утратить, потерять, лишиться. Straciła córkę i męża, она утратила дочь и мужа въ одно время, она лишилась дочери и мужа вмѣстѣ. Stracić serce, odwagę, потерять присутствіе духа, лишиться бодрости, струсить, оробѣть; || промотать, прокутить. Stracił majątek na bale, онъ промоталъ имѣніе на пиршествахъ; || лишить жизни, снять, отсѣчь голову, умертвить, погубить.

Strącić, *см.* Strącać.

Stracony, казненный смертью, обезглавленный; || потерянный, утраченный, уничтоженный, разоренный; || сброшенный, столкнутый, свергнутый, падшій, низвержевный. Anioł strącony, падшій ангелъ.

Strączasty, стручистый, стручковатый, приносящій много стручковъ; || *Бот.* струченный (*о растеніяхъ*).

Strącze, -a, *ср. Собир.* стручки.

Strączek, -czka, *м. Умен.* (*см.* Strąk), стручекъ, стручечекъ.

Strączkowy, стручковый; || бобовый, бобовидный.

Strączyna, -y, *ж.* стручковая шелуха.

Strączysty, стручистый.

Stradać (czego); терять что-либо, лишаться чего-либо.

Straган, -a, -u, *м.* будка, лавочка, балаганъ.

Straganek, -nka, *м.* будочка, небольшой балаганъ, лавочка.

Straganka, -i, *ж.* мелочная торговля, лавочница.

Stragarz, -a, *м.* лавочникъ, мелочной торговецъ; || = Strangarz, *Архит.* подперемычный брусъ.

Strąk, -a, *м.* стручъ; || бобъ, бобовый стручекъ.

Strąkowacieć, пускать стручки.

Strąkowaty, стручковатый.

Strąkowy, стручковый.

Strapienie, -nia, *ср.* скорбь, прискорбіе, огорченіе.

Strapiony, огорченный, опечаленный.

Straszenie, -nia, *ср.* стращаніе, устрашеніе, запугиваніе, пригараживаніе.

Straszliwie, Strasznie, ужасно, страшно; || чрезмѣрно, безмѣрно, крайне.

Straszliwość, Straszność, -ści, *ж.* страховатость, чудовищность.

Straszliwy, Straszny, страшный, ужасный, ужасающій; || чудовищный, чрезвычайный, безмѣрный; || *Стар.* пугливый, боязливый, трусливый.

Strasznica, -y, *ж.* мегера, злая женщина; || уродъ, уродливая женщина.

Strasznie, *см.* Straszliwie.

Strasznik, -a, *м.* страшилище, уродъ.

Straszność, *см.* Straszliwość.

Straszny, *см.* Straszliwy.

Straszyć, пугать, стращать, устрашать. *Безлич.* Straszy w tym domu, въ этомъ домѣ водятся черти, домовые.

Straszydło, -a, *ср.* страшилище, привидѣніе; || пугало, чучело.

Strata, -y, *ж.* утрата, потеря, лишеніе, уронъ, ущербъ. Strata na żelazie, угаръ.

Stratnie, расточительно.

Stratny, расточительный, нерасчетливый.

Stratować, *см.* Tratować.

Stratowanie, -nia, *Агр. ср.* истребленіе, потрава. Stratowanie zasianych gruntów, потрава засѣянныхъ полей.

Strawa, **-y**, *ж.* пи́ща, корм*ъ*; || фура́жъ (*для скота*).

Strawić, *см.* **Trawić**.

Strawienie, *см.* **Trawienie**.

Strawne, **-ego**, *ср.* кормово́е, пла́та вмѣсто кормовы́хъ припа́совъ, столо́выя де́ньги, харчевыя де́ньги.

Strawność, **-ści**, *ж.* удобовари́мость (*пи́щи*). **Strawność żołądka**, варе́ніе желу́дка, пищевареніе.

Strawny, удобовари́мый, удо́бный для варе́нія; || съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣдный, *см.* **Jadalny**. **Pożywienie strawne**, удобовари́мая пи́ща. **Strawny żołądek**, испра́вный желу́докъ.

Strawować, корми́ть, пита́ть, содержа́ть, *см.* **Stołować**. || **Strawować się**, корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́, *см.* **Stołować się**.

Straż, **-y**, *ж.* стра́жа, дозо́ръ, карау́лъ; || хране́ніе, сбереже́ніе, присмотръ, защи́та, охра́на. **Straż odbywać**, сторожи́ть, карау́лить, стоя́ть, быть на карау́лѣ, на часа́хъ. **Stać na straży granic**, сторожи́ть, оберега́ть грани́цы. **Srzednia straż**, авангардъ. **Tylna straż**, арьергардъ. **Straż ogniowa**, пожа́рная кома́нда. **Straż celno-graniczna**, погранича́я тамо́женная стража. **Przydać komu straż**, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть подъ конво́емъ.

Strażak, **-a**, *м.* пожа́рный, служа́щій въ пожа́рной кома́ндѣ.

Strażnica, **-y**, *ж.* за́мковая ба́шня, ба́шенка; || каланча́, обзо́рная ба́шня; || **Strażnica morska**, маякъ; || **Strażnica na gwiazdy**, обсерваторія; || сторо́жка, карау́лка, *см.* **Buda**; || *Фортиф.* реду́тъ.

Strażnik, **-a**, *м.* стра́жникъ, сто́рожъ, карау́льщикъ; || храни́тель; || надсмо́трщикъ. **Strażnik celny**, тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, объѣ́здчикъ, таможенный, пограничный объѣздчикъ.

Strębować, **Strąbić**, созывать, созва́ть тру́бнымъ звукомъ.

Strębowanie, **Strąbienie**, **-nia**, *ср.* созыва́ніе, созваніе трубнымъ звукомъ.

Strączenie, **-nia**, *ср.* доста́вка, доставле́ніе, отпра́вка, посы́лка; || посре́дничество, предложе́ніе; || поруче́ніе, рекоменда́ція. || **Strączenie do nierządu**, сво́дничество.

Strączne, **-ego**, *ср. Ком.* пла́га за ма́клерскій трудъ.

Strączny, **-a**, *м.* ма́клеръ.

Strączyć, доставля́ть, отправля́ть, посыла́ть; || предлага́ть; || поруча́ть, рекомендовать.

Strączyciel, **-a**, *м.* поста́вщикъ, посре́дникъ; сво́дчикъ, коммиссіоне́ръ, фа́кторъ.

Strączycielka, **-i**, *ж.* поставщица, посре́дница, коммиссіоне́рша.

Strefa, **-y**, *ж.* полоса́; || *Геогр.* по́ясъ (*земли*); || штрихъ, черта́ (*перо́мъ*).

Strefić, *см.* **Trefić**; || * осквернить, опоганить (*у Евреевъ*).

Strefisty, полоса́тый.

Streścić, изложи́ть вкра́тцѣ.

Streszczenie, **-nia**, *ср.* кра́ткое изложе́ніе, содержа́ніе.

Stręt, **-u**, *м. Стар.* употребля́ется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Na stręcie**, подъ руко́ю, по близости, сподру́чно; || *см.* **Wstręt**.

Strętwa, **-y**, *ж.* электри́ческій скатъ (*рыба*).

Strętwiałość, *см.* **Zdrętwiałość**.

Strętwiały, *см.* **Zdrętwiały**.

Strętwić, **Strętwieć**, *см.* **Drętwić**, **Zdrętwić**.

Strętwienie, *см.* **Zdrętwienie**.

Strof, **-u**, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Strofa, **-y**, *ж.* строфа́, стансъ, куплетъ.

Strofować, взы́скивать, дѣлать, дава́ть выговоръ, выговаривать (*кому́*), журить.

Strofowanie, **-nia**, *ср.* выговоръ, нагоня́й, напряга́й.

Stroić, **Strzystroić**, **Ustroić**, (*см.* **Przystrajać**, **Ustrajać**), одѣва́ть, одѣть, наряжа́ть, наряди́ть, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, прикра́шивать, прикра́сить; || отдѣлывать, отдѣлать, обшива́ть, обши́ть; || **Stroić**, **Nastroić**, устра́ивать, устро́ить, стро́ить (*музык. инструме́нтъ*); настра́ивать, настро́ить; поднима́ть, подня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть; || составля́ть, составить; || приготовля́ть, пріуготовля́ть, пригото́вить, пріуготовить, нагото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, припра́вля́ть, припра́вить, прила́живать, прила́дить, наряжа́ть, наряди́ть. **Stroić machinę**, устра́ивать, собира́ть маши́ну. * **Stroić minę**, жема́ниться, дѣлать ужи́мки. **Stroić śmiechy**, **śmieszki**, ухмыля́ться, смѣя́ться, зубоска́лить, насмѣшничать. **Stroić żarty**, **żarciki**, шути́ть, забавничать, издѣва́ться, насмѣха́ться; || **Stroić się**, **Ustroić się**, **Wystroić się**, наряжа́ться, наряди́ться, разряжа́ться, разряди́ться, убира́ться, убра́ться, украша́ться, украси́ться; || **Stroić się na co**, **do czego**, приготовля́ться, пригото́виться (*къ чему́*); || *Воен.* **Stroić się do szyku**, стро́иться (*въ ряды*), становиться въ строй.

Stroiciel, **-a**, *м.* убо́рщикъ; || устро́итель, строи́тель, производи́тель; || поджи́га, подстрека́тель; || настро́йщикъ (*муз. инструме́нтовъ*).

Stroicielka, **-i**, *ж.* убо́рщица; || производи́тельница; || настро́йщица (*Муз. инструме́нтовъ*).

Stroik, **-a**, *м.* приманная ду́дка, *см.* **Wabik**.

Stroisz, **-a**, *м. Садов.* тычи́нка (*для подпира́нія бобо́въ, горо́ха*), *см.* **Tyka**; || **Stroisze**, **-szów**, *мн.* и **Stroisz**, *Собир.* тычи́нникъ, загоро́дка, сдѣланная изъ тычи́нокъ; || *Рыб.* жердь, шестъ.

Strój, -oju, *м*, одѣя́ніе, одéжда, пла́тье; || наря́дъ, убóръ, убра́нство, украшéніе; || **Strój na konia,** *см.* **Rzęd;** || *Морс.* **такела́жъ,** осна́стка, осна́щиваніе (*корабля́*); || *Муз.* **ладъ,** строй; || строй, поря́докъ, расположéніе, размѣщéніе; || настроеніе; || *Анат.* мошна́; || *Апт.* бобрóвая струя́; || **Stroje, -jów,** *мн.* жéнскіе наря́ды, убóры.

Strojenie, Przystrojenie, Ustrojenie, Nastrojenie, -nia, *ср.* украшéніе. убира́ніе, убра́нство, наря́дъ; || прила́живаніе, приноравливаніе; || строéніе, устроéніе; || = **Nastrojenie**, расположéніе, распоря́докъ, установка, прибóрка; || приготовлéніе, сбóры; || **Strojenie czego,** притвóрство, лицемѣ́ріе, натя́нутость. **Strojenie powagi,** выка́зываніе ва́жности, приня́тіе на себя́ ва́жнаго ви́да. **Strojenie (sobie) żartów, śmiechów z kogo,** шу́тки, насмѣ́шки (*надъ кѣмъ*), подшу́чиваніе. || **Strojenie się,** наря́дъ, туалéтъ.

Strojnat, -a, *м.*, *см.* **Strojniś.**

Strojnie, Strojno, стрóйно. согла́сно; || краси́во, пы́шно, наря́дно. *Послов.* **Strojno a głodno, świetno a chłodno,** ѣсть нéчего, да жи́ть вéсело, *и́ли* на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Strojnik, -a, *м.* ключъ для настрóиванія (*инструмéнтовъ*).

Strojniś, -sia, *м.* франтъ, щёголь.

Strojnisia, -si, *ж.* франтиха, щеголи́ха.

Strojno, *см.* **Strojnie.**

Strojność, -ści, *ж.* стрóйность; || наря́дность, краси́вость.

Strojny, стрóйный, согла́сный; || наря́дный. краси́вый; || *Муз.* настрóенный (*инструмéнтъ*).

Stroka, Strzoka, *Умен.* **Stroczka, Strzoczka, -i,** *ж.* *Стар.* полоса́. *Умен.* полóска (*на пла́тьѣ*), позумéнтъ, галу́нъ.

Strokaty, *см.* **Pstrokaty, Srokaty.**

Strona, -y, *ж.* страна́; || сторона́, бокъ; || па́ртія; || *Юрид.* сторона́, тя́жущійся. **Strona przeciwna,** проти́вная сторона́. **Strona interesowana,** сторона́ прича́стная дѣ́лу. **Strona trzecia,** трéтьи ли́ца. **Strona cywilna,** гражда́нскій истéцъ **Strony w małżeństwie,** сочетава́ющіеся. **Strona skarżąca się,** проси́тель, истéцъ. **Strona powołana, pozwana,** отвѣ́тчикъ; || **Odkładać co na stronę,** откла́дывать чтóлибо въ стóрону. **Wziąść kogo na stronę,** отвести́ когó въ стóрону. **Cztery strony świata,** четы́ре стóроны свѣ́та. **Chmura się nagle stroną ukazała,** ту́ча вдругъ показа́лась съ бóку, на сторонѣ́. **W naszych stronach,** въ на́шихъ сторона́хъ, въ на́шемъ кра́ю. **Być na** *и́ли* **po czyjéj stronie, trzymać czyję stronę,** быть на чьей стóронѣ, держа́ть чью стóрону.

Strona, Struna, Strona, -y, *ж.* *Муз.* струна́. *Умен.* **Strónka, Strunka, Stronka,** стру́нка.

Stronić (od kogo, od czego), избѣга́ть (*когó*); || уклоня́ться, устраня́ться (*отъ когó, отъ чегó*).

Stronica, Stronnica, -y, *ж.* страни́ца (*кни́ги, ру́кописи*).

Stronnictwo, -a, *ср.* па́ртія; || пристра́стіе, предубѣждéніе.

Stronniczy, пристра́стный, предубѣждённый.

Stronniczka, -i, *ж.* привéрженица.

Stronnie, пристра́стно.

Stronnik, -a, *м.* привéрженецъ, сторóнникъ, послѣ́дователь.

Stronność, -ści, *ж.* пристра́стіе, предубѣждéніе.

Stronny, пристра́стный, предубѣждённый.

Strop, -u, *м.* потолóкъ, плафóнъ; || * **Strop niebios,** небéсный сводъ. || *Сравн. Церк. Слав.* стропъ, стропи́ло

Stropić (kogo), распуга́ть, спугну́ть, разогна́ть. || **Stropić się,** оторопѣ́ть, испуга́ться.

Stroskany, опеча́ленный, огорчённый; || изнурённый, удручённый.

Stróż, -a, *м.* стóрожъ, смотри́тель; || блюсти́тель; || храни́тель. **Stróż domowy,** двóрникъ. **Stróż więzienia,** тюрéмщикъ, тюрéмный стóрожъ. || **Anioł-stróż,** Ангелъ-храни́тель.

Stróża, -y, *ж.* стра́жа (*Русск. Стар.* сторóжа), ночнóй карау́лъ.

Stróżczyzna, -y, *ж.* карау́леніе, стережéніе (*по óчереди*).

Stróżowa, -éj, *ж.* жена́ стóрожа.

Stróżować, (*Стар.* **Strożyć**), сторожи́ть, быть стóрожемъ. карау́лить; || **Stróżować czemu** *и́ли* **nad czém,** охраня́ть, оберега́ть, стерéчь (*что*). присма́тривать (*за чѣмъ*), блюсти́, соблюда́ть (*чтó*).

Struć, *см.* **Truć.**

Struch, *см.* **Strug.**

Struchlałość, -ści, *ж.* оторопѣ́лость, пугли́вость; || изнеможéніе, упа́докъ силъ.

Struchlały, оторопѣ́лый, испу́ганный, оробѣ́вшій; || изнеможённый, упа́вшій ду́хомъ.

Struchleć, *см.* **Truchleć.**

Strucie, *см.* **Trucie.**

Strucla, -i, *ж.* родъ продолгова́таго бѣ́лаго хлѣ́ба (*приготовля́емаго къ пра́зднику Рождества́ Христóва*).

Strudzenie, -nia, *ср.* утомлéніе, уста́лость.

Strudzony. утомлённый, уста́лый.

Strug, Struch, -a, *м.*, **Struga, -i,** *ж.*, стругъ, плоскодóнное гребнóе су́дно; || стругъ, столя́рный инструмéнтъ для гла́женія дéрева; || *Охот.* **Strugi,** *мн.* перéдніе зу́бы у за́йца; || *см.* **Struga.**

Struga, -i, *ж.* струя́, потóкъ, *см.* **Strug.**

Strugać, Postrugać, Ostrugać, струга́ть, строга́ть, состра́гивать, сострога́ть, ост-

рогáть; || скоблить, соскоблить, сглáживать, сглáдить, *см.* Skrobać.

Strugacz, -a, *м.* каменотёсъ, гранильщикъ; || рѣщикъ.

Strugałka, i, *ж.* **Strugałek, -łka,** *м.* рѣзнáя фигýра; || рѣзьбá; || стругъ (*столярный инструмéнтъ*).

Strukać, кричáть (*о журавляхъ*).

Strukanie, -nia, *ср.* крикъ журавлéй.

Struktura, -y, *ж.*, строéніе, устрóйство (*зданія*); || состáвъ (*человѣческаго тѣла*).

Strum, -u, *м.* зобъ, шéйная óпухоль.

Strumień, -nia, *м.* ручéй, потóкъ.

Strumyczek, -czka, *м.* ручеёкъ.

Strumyk, -a, *м.* ручеёкъ.

Struna, *см.* Strona.

Strup, -a, *м.* *Мед.* струпъ. **Strup słodki,** медóвая, мѣшечная óпухоль. || *Ветер.* разсѣдина, колѣнный мокрéцъ.

Strupek, -pka, *м.* *Умен.* (*см.* Strup), стрýпикъ.

Strupiasty, Strupiastny, стрýпный; || **Strupisty, Strupliwy,** струповáтый.

Strupieć, струпѣть, покрывáться стрýпами.

Struś, -sia, *м.* стрáусъ, строфокомилъ (*птица*).

Strusi, стрáусовый.

Struż, -y, *ж.* рѣзьбá, рѣзнáя рабóта.

Strużenie, -nia, *ср.* стругáніе, строгáніе, стружéніе.

Strużka, -i, *ж.* *Умен.* стрýйка,, *см.* Struga.

Strużyć, струиться, течь ручьёмъ.

Strużyna, -y, *ж.* стрýжка.

Strwonić, промотáть, растрáтить.

Strwonienie, -nia, *ср.* растрáта.

Strych, -u, *м.* чердáкъ, свѣтёлка подъ крóвлею, вышка, застрѣха, застрѣхъ; || греблó. **Strychem,** *или* **pod strych,** *или* **w strych mierzyć,** *см.* **Strychować;** || **Strych, Sztrych,** чертá, штрихъ (*перóмъ, кистью*); || **Strych na skrzypcach,** повóдка смычкóмъ; || спóсобъ, обычай, обыкновéніе. **Dawnym strychem,** по-стариному; || стáрый хрычъ; || **Strychy, -ów,** *мн.* рыбы, котóрыя въ пéрвый разъ икрятся.

Strycharstwo, -a, *ср.* кирпичное ремеслó.

Strycharz, -a, *м.* кирпичникъ.

Strychować, сгребáть греблóмъ рожь въ четверикѣ (*мѣряя подъ греблó*); || *Воен.* анфалировать, обстрѣливать вдоль; || чертить, штриховáть; || *Морс.* **Strychować żagle,** спускáть парусá; || *Охот.* искáть (*звѣря*), идти пó слѣду (*о собáкѣ*), перелетáть съ мѣста на мѣсто (*о хищной птицѣ*); || **Strychować się,** засѣкáться (*о лóшади*).

Strychulec, -lca, *м.* греблó, гребóкъ; || деревянный брусóкъ *или* пластинка для точéнія косы.

Stryczek, -czka, *м.* верёвка, верёвочка; || удáвка, пéтля (*на висѣлицѣ*).

Stryj, -ja, *м.* дядя по отцѣ (*Русск. Стар.* стрый); || **Stryj stary,** братъ дѣда (*Русск. Стар.* стрый великій); **Stryj starszy, Przestryjec,** братъ прáдѣда; || * *Судох.* попýтный вѣтеръ; || * лѣсъ. **Stryj brodę rozwinął,** т. е. лѣсъ одѣлся листьями.

Stryjaszek, -szka, *м.* *Умен.* (*см.* Stryj), дядюшка, дяденька.

Stryjaszkowy, дядюшкинъ.

Stryjec, -yjca, *м.* *Стар.* племянникъ; || **Stryjec herbowy,** имѣющій одинъ и тотъ же гербъ съ кѣмъ-либо другимъ.

Stryjeczno-rodzony, двоюродный, происходящій отъ роднáго брáта по отцѣ.

Stryjeczno-stryjeczny, происходящій отъ прáдѣдовскаго брáта.

Stryjeczny (*Стар.* **Stryczny**), происходящій отъ дяди, двоюродный. (*Русск. Стар.* стрыйный, стрыéчный). **Stryjeczny brat,** двоюродный братъ.

Stryjek, -yjka, *м.* *Прост.* дядюшка, *см.* **Stryjaszek.** *Послов.* **Zamienił stryjek na siekierkę kijek,** промѣнялъ ремешéкъ на лычко.

Stryjenka, -i, *ж.* тётка по отцѣ (*Русск. Стар.* стрыня, стрыя).

Stryjowski, дядній, дядинъ.

Stryjowstwo, Stryjostwo, -a, *ср.* родствó съ дядею по отцѣ; || *Собир.* дядя съ женóю, дядя и тётка вмѣстѣ.

Strykać, *см.* **Strzykać.**

Stryszek, -szka, *м.* орѣшные щипчики, *см.* **Dziadek;** || кедрóвка (*птица*); || ископáемое дéрево; || *Умен.*, *см.* **Strych.**

Strzał, -u, *м.* выстрѣлъ; || разстоянiе на выстрѣлъ.

Strzała, -y, *ж.* стрѣлá; || *Мат.* **Strzała łuku,** стрѣлка дуги, *см.* **Promień;** || *Охот.* сторонá, конéцъ сѣти; || *Охот.* лáсица (*хищный звѣрóкъ*); || стрѣльчáтый сводъ; || лѣсина у дерéвъ, поднимáющаяся прямо отъ корня вверхъ; || *Бот.* **Strzała sowia,** бедренéцъ (*растéніе*).

Strzałka, -i, *ж.* стрѣлка, стрѣлочка; || *Ветер.* рáковина, стрѣлка надъ копытомъ (*у лóшади*); || *Бот.* жéлтая вáхта, стрѣльная травá; || *Минер.* громóвая стрѣлá, чóртовъ пáлецъ (*окаменѣлая рáковина*); || **Strzałka magnesowa,** магнитная *или* компáсная стрѣлка, *см.* **Igła.**

Strzalisty, Strzałowy, стрѣловидный, стрѣльный.

Strzałkowaty, стрѣловидный, стрѣльчатый.

Strzałowe, -ego, *ср.* дéнежное вознагражденіе охóтнику за убитаго звѣря; || часть убитаго звѣря, отдавáемая охóтнику въ вознагражденіе.

Strzałowy, огнестрѣльный; || стрѣльный, *см.* **Strzalisty.**

Strząsać, Strząsnąć, Strząść, стряхивать, стряхнýть, стрясáть, трясти, стрясти. **Strząsnąć kurz z sukni,** стряхнýть пыль съ плáтья. **Strząsać owoce z drzewa,** трясти фрýкты съ дéрева.

Strzecha, -y, *ж.* (*Русск. Стар.* стрѣха́), соло́менная кры́ша, застрѣ́ха, застрѣ́хъ, навѣ́съ; || избу́шка, лачу́га, хи́жина; || хлѣ́бный анба́ръ, жи́тница; || черда́къ, вы́шка.

Strzedz (czego), храни́ть, сохраня́ть, сберега́ть, бере́чь; || стере́чь, присма́тривать; || пасти́ (*скотъ*). **Strzedz czego jak oka w głowie,** бере́чь что́ какъ зѣни́цу о́ка. **Czego strzeż Boże,** чего́ не дай Богъ, да сохрани́тъ насъ Богъ отъ э́того. **Niech Pan Bóg strzeże,** сохрани́, изба́ви, поми́луй, не да́й Богъ. *Посл.* **Strzeżonego Pan Bóg strzeże,** бережёнаго Богъ бережетъ; на Бо́га надѣ́йся, а самъ не плоша́й. || **Strzedz się,** остерега́ться бере́чься; || избѣга́ть, уклоня́ться, остерега́ться.

Strzelać, Strzelić, стрѣля́ть, вы́стрѣлить; || * **Strzelać oczyma,** броса́ть бы́стрые взгля́ды, поводи́ть глаза́ми. *Послов.* **Chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi,** человѣ́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || **Strzelać się,** стрѣля́ться, выходи́ть на поеди́нокъ; || быть стрѣля́ему. **Zające nie strzelają się w téj porze,** за́йцы не стрѣля́ются въ э́то вре́мя.

Strzelający, стрѣля́ющій; || *Хим.* грему́чій, уда́рный. **Złoto strzelające,** грему́чее зо́лото.

Strzelanie, -nia, *ср.* стрѣльба́, пальба́, стрѣля́ніе.

Strzelba, -y, *ж.* ружьё.

Strzelczy, стрѣлко́вый, стрѣле́цкій, *см.* **Strzelecki.**

Strzelczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ, стрѣло́къ.

Strzelec, -lca, *м.* ло́вчій, звѣроло́въ, охо́тникъ; || *Воен.* е́герь, стрѣло́къ. **Półk strzelców konnych gwardji,** гварде́йскій ко́нно-е́герскій полкъ; || *Астрон.* стрѣле́цъ, оди́нъ изъ двѣна́дцати зна́ковъ задіа́ка; || **Strzelec, wąż,** стрѣлоно́сная змѣя́.

Strzelecki, стрѣле́цкій, стрѣлко́вый. **Towarzystwo strzeleckie,** стрѣлко́вое о́бщество.

Strzelectwo, -a, *ср.* стрѣля́ніе, умѣ́нье стрѣля́ть; || охо́та съ ружьёмъ, стрѣльбо́вая охо́та. *см.* **Myślistwo.**

Strzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał, Wystrzał.**

Strzelisty, * горя́чій, усе́рдный. **Akty strzeliste,** усе́рдная моли́тва; || пронза́ющій (*се́рдце*); || то́нкій, стро́йный, высо́кій, *см.* **Smagły.**

Strzelne, -ego, *ср. см.* **Strzałowe.**

Strzelnica, -y, *ж.* мѣ́сто для стрѣля́нія въ цѣль, стрѣльбище; || *Фортиф.* бойни́ца, амбразу́ра; || *Морс.* пу́шечный портъ.

Strzelniczy, стрѣле́цкій. **Proch strzelniczy,** пу́шечный по́рохъ.

Strzemię, -enia, *ср.* стре́мя; || *Пеун.* подно́жка у каре́ты, *см.* **Stopień;** || *Анат.* стре́мя (*одна́ изъ слуховыхъ ко́сточекъ*). **W strzemię czyje wstępować,** идти́ по чьимъ-либо слѣда́мъ, слѣ́довать чьему-либо примѣ́ру. **W cnotliwe strzemię wkroczyć,** испра́виться, вы́йдти на исти́нный путь. **W cudze strzemię wstępować,** присво́ивать чужу́ю со́бственность.

Strzemionko, -a, *ср.* ма́ленькое стре́мя; || штри́пка (*у панталóновъ*).

Strzępek, -pka, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Strzępki, -ów,** мохры́, нити бахрамы́, мохорки́.

Strzępić, распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), выдёргивать ни́тки; || кудра́вить, завива́ть во́лосы; || пестри́ть, ряби́ть. **Strzępi wiatr wodę,** вѣ́теръ ряби́тъ во́ду; || пестри́ть, испещра́ть, употребля́ть изли́шнія прикра́сы. || **Strzępić głos,** пѣть съ тре́лями. || **Strzępić się,** мохна́тѣть. **Ta materja strzępi się,** э́та мате́рія мохна́тѣетъ; || пестри́ться; || **Strzępić się na co,** имѣ́ть притяза́ніе на что́, напра́сно жела́ть, иска́ть чего́, стреми́ться къ чему́.

Strzępka, -i, *ж. Бот.* полево́й хвощъ.

Strzeż, *см.* **Strzyż.**

Strzeżenie, -nia, *ср.* хране́ніе, охра́на, при́смотръ, защи́та. **Strzeżenie granic,** защи́та грани́цъ. **Strzeżenie się czego,** осторо́жность, возде́ржность, осмотри́тельность.

Strzosować, *Морс.* закрѣпи́ть, отва́ртовать, принайтовить (*су́дно*).

Strzydz, стричь, остригáть, подстрига́ть (*во́лосы*); || * **Strzydz uszami,** шевели́ть уша́ми. **Strzydz oczyma,** устремля́ть взо́ры.

Strzyga, -i, Strzygonia, -ni, *ж. Зоол.* вампи́ръ, родъ лету́чей мы́ши; || *см.* **Upiór.**

Strzygalnia, -ni, *ж.* цырю́льня; || стрига́льня (*на суко́нныхъ фа́брикахъ*).

Strzykać, Strzyknąć, брызга́ть, бры́знуть, пры́скать, пры́снуть, бить ключёмъ. **Strzyka mię,** я чу́вствую коло́тье. **Strzyka mię w uchu,** ко́летъ, стрѣля́етъ въ у́хѣ.

Strzykanie, -nia, *ср.* пры́сканье, бры́зганье; || коло́тье, стрѣля́нье (*въ у́хѣ*).

Strzykawka, -i, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Strzyż, -y, *ж.* стри́жка, стриже́ніе ше́рсти (*у овецъ*).

Strzyż, -a, *м. Зоол.* стрижъ (*пти́чка*).

Strzyże, -ów, *мн. Охот.* дли́нные во́лосы на ве́рхней губѣ́ и на бородѣ́ у за́йца.

Strzyżenie, -nia, *ср.* стриже́ніе, стри́жка.

Strzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женный, стри́женный, остри́женный; || **Strzyżeńce,** *мн.* во́лосы коротко́ остри́женные.

Strzyżyk, -a, *м., см. Зоол.* **Strzyż.**

Strzyżyny, -yn, *мн.* постриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Studencik, -a, *м.* шко́льникъ, студе́нтикъ.

Studencki, студе́нтскій.

Student, -a, *м.* учени́къ, *см.* **Uczeń. Student uniwersytetu,** студе́нтъ

Studnia, -ni, *ж.* колóдезь, колóдецъ (*Церк. Слав.* студенéцъ).
Studniarz, -a, *м.* колóдезникъ.
Studnica, -y, *ж.* родникъ, ключъ (*воды*).
Studzenie, Ostudzenie, -nia, *ср.* охлажденіе, прохлажденіе.
Studzić, Ostudzić, охлаждáть, охладúть прохлаждáть, прохладúть, выстуживать, выстудить.
Studzienka, -i, *ж.* небольшóй колóдезь.
Studziennik, -a, *м., см.* **Studniarz.**
Studzienny, колóдезный.
Stuk, -u, *м.* стукъ.
Stukać, стучáть. **Stukać do drzwi,** стучáть въ дверь.
Stuła, -y, *ж. Церк.* епитрахúль. орáрь.
Stulać, Stulić, сжимáть, сжать, стúскивать, стúснуть, смыкáть, сомкнýть. **Stulać usta,** сжимáть гýбы. *Прост.* **Stul pysk,** молчú, замолчú, не смéй пúкнуть.
Stulejka, -i, *ж. Анат.* незалýпа.
Stursać, *см.* **Szturchać.**
Stwardnąć, Stwardnieć, *см.* **Twardnąć.**
Stwardniałość, -ści, *ж.* отвердéніе, затвердéніе, затвердéлость, окрéплость; || опýхлость. óпухоль, пýхлина.
Stwardniały, затвердéлый, окрéплый, жéсткій; || опýхлый.
Stwardzać, дéлать твéрдымъ úли жéстким.
Stwarzać, сотворáть, создавáть, *см.* **Tworzyć, Stworzyć.**
Stwierdzać, Stwierdzić, утверждáть, утвердúть, подтверждáть, подтвердúть, удостовéрять, удостовéрить, скрéплять, скрéпить.
Stwierdzenie, -nia, *ср.* утверждéніе, подтверждéніе, укрéпленіе, подкрéпленіе.
Stwórca, -y, *м.* творéцъ, создáтель, зиждúтель.
Stwórczy, твóрческій, зиждúтельный.
Stworzenie, -nia, *ср.* твореніе, сотворéніе, создáніе; || тварь, существó.
Stworzoność, -ści, *ж.* твореніе, сотворéніе.
Stworzyć, сотворúть, создáть.
Stworzyciel, -a, *м.* творéцъ, создáтель, *см.* **Stwórca.**
Stworzycielski, *см.* **Stwórczy.**
Styć, потолстéть, пожирéть.
Styczeń, -cznia, *м.* Генвáрь, Январь мéсяцъ (*Русск. Стар.* Сéчень).
Styczniowy, январскій.
Styczność, -ści, *ж.* прикосновéніе; || отношéніе, сношéніе, соотношéніе; || связь.
Styczny, прикосновéнный, соприкосновéнный, сопредéльный. || *Мат.* тáнгенсъ, касáтельная лúнія.
Stygnąć, Ostygnąć, стыть, стúнуть, остúть.
Styk, -u, *м. Агр.* лéмехъ, сошникъ (*у плуга*).
Stykać, Zetknąć, стыкáть, соткнýть, смыкáть, сомкнýть, сводúть, свести, придвигáть, придвúнуть, сближáть, сблúзить. || **Stykać się, Zetknąć się,** стáлкиваться, столкнýться, соприкáсаться, соприкоснýться, примыкáть, примкнýть, граничúть, прилегáть.
Stykanie, -nia, Zetknięcie, -cia, *ср.* смыкáніе, сдвигáніе; || **Stykanie się,** смéжность прикосновéніе; || **сношéніе, связь; || **Zetknięcie się,** столкновéніе, соприкосновéніе; || встрéча; || стечéніе; || *Воен.* случáйная стúчка, схвáтка
Styl, -u, *м.* писáло (*родъ пера́ у Дре́вних*); || слогъ, стиль. **Styl poważny, wzniosły, nizki,** слогъ вáжный, высóкій, нúзкій. || *Хронол.* стиль (*ста́рый и но́вый*); || **манéра, стиль (*въ художествах*). **Styl gotycki,** готúческій стиль; || *Бот.* стóлбикъ; || *см.* **Stylisko, Toporzysko, Trzon.**
Stylisko, Toporzysko, -a, *ср. Горн.* берéзина, молотовúще.
Stynka, -i, *ж.* кóрюха, кóрюшка (*рыба*).
Stypa, -y, *ж.* поминáльный обéдъ (*на похоро́нах*).
Stypendjum, *Нескл.* стипéндія.
Stypendysta, -y, *м.* стипендиáтъ.
Stypulacja, -ji, *ж. Юрид.* услóвіе, договóръ, обязáтельство, постановлéніе.
Stypulator, -a, *м. Юрид.* уговáривающійся, договáривающаяся сторона.
Stypulować, услóвливаться.
Styr, *см.* **Ster,** и проч.
Styrak, -a, *м. Бот.* стирáкса, росно́й лáданъ, стирáксовое дéрево.
Styrczeć, *см.* **Sterczeć.**
Styrta, Stérta, -y, *ж.* скирдъ (*хлéба*), копнá, стогъ (*сéна*). **Styrta drzewa,** кýча дровъ.
Stysk, -u, *м.* тоскá, скорбь, сéтованіе, жáлоба, горевáніе.
Styskać, Styskować, тосковáть, сéтовать, жáловаться, горсвáть. || **Styskać sobie,** брéзговать, чýв твовать омерáéніе, отвращéніе, тошнотý.
Styskliwy, тоскли́вый, жáлобный, жáлостный, плачéвный.
Subaltern, -a, *м.* подчинéнный, подначáльный, *см.* **Podwładny.**
Subalternacja, -ji, *ж.* подчинéнность, подначáльность.
Subdjakon, -a, *м.* иподiáконъ, подъдiáконъ.
Subdywizja, -ji, *ж.* подраздéленіе, *см.* **Poddział;** || продáжа съ публúчнаго тóрга описаннаго за долгъ имýщества.
Sub fide sacerdotali, по присáгѣ дáнной на священство, по сóвѣсти священнúческой.
Subhastacja, -ji, *ж. Юрид.* аукціóнъ, публúчная продáжа.
Subhastować, *Юрид.* продавáть съ аукціóна (*описанное имущество*).
Subintabulować, обезпéчить слéдуемый долгъ на сýммѣ, причитáющейся должнúку отъ другóго лица и записанной въ ипотéчной кнúгѣ.

Subjekcja, -ji, *ж.* безпокóйство, затрудне́ніе, стѣсне́ніе.

Subjekt, -a, *м. Грам.* поддежа́щее, *см.* **Podmiot**; || **человѣкъ, лицо́.** субъ́ектъ; || **помо́щникъ** (*аптѣкаря*); || **прика́щикъ** (*у купца́*); || **конто́рщикъ** (*у банкира*).

Sublewacja, -ji, *ж. Юрид.* отсро́чка, отлага́тельство; || **остано́вка, прекраще́ніе.**

Sublimat, -u, *м.* сулема́, хлори́стая ртуть.

Suboneracja, -ji, *ж. Юрид.* обремене́ніе до́лга. внесе́ніе до́лга, долго́вая ру́брика въ ипоте́чной кни́гѣ для запи́сыванія долго́въ на недви́жимомъ иму́ществѣ.

Subordynacja, -ji, *ж.* подчине́нность, повинове́ніе, субордина́ція.

Subretka, -i, *ж. Театр.* субре́тка; || го́рничная, служа́нка.

Subrogacja, -ji, *ж.* замѣне́ніе, замѣще́ніе (*вступле́ніе тре́тьяго лица́ въ права́ кредито́ра*).

Subsidium, *ср. Нескл.* вспомоще́ніе, субси́дія. **Subsidium charitativum,** сборъ на бѣ́дныхъ.

Subskrypcja, -ji, *ж.* подпи́ска.

Substancja, -ji, *ж.* существо́. су́щность; || *Прост.* спо́собъ содержа́нія, иму́щество, доста́токъ.

Substytucja, -ji, *ж.* возмѣще́ніе; || *Юрид.* назначе́ніе насле́дства (*кому́ по́слѣ друго́го*).

Substytuować, *Юрид.* назнача́ть насле́дникомъ кого́ (*по́слѣ друго́го*); || возмѣща́ть.

Substytut, -a, *м.* заступа́ющій мѣ́сто друго́го.

Subtelność, -ści, *ж.* то́нкость, мя́гкость, нѣ́жность; || мѣ́лочность; || утончённость, проница́тельность, хи́трость, вкра́дчивость; || прово́рство, ло́вкость.

Subtelnostki, -stek, *мн.* то́нкія хи́трости, лукавства, ухищре́нія.

Subtelny, то́нкій, мя́гкій, нѣ́жный; || мѣ́лкій, мелочно́й; || утончённый, проница́тельный, хи́трый, вкра́дчивый; || прово́рный, ло́вкій.

Subtylizacja, -ji, *ж.* педанти́ческая мѣ́лочность.

Suć, *см.* **Sypać.**

Sucha, -ej, *ж.* су́ша, твёрдая земля́; || вы́игрышъ въ ка́рточной игрѣ́.

Suchar, -a, *или* **-u,** *м.* сухарь, засушённый кусо́къ хлѣ́ба.

Sucharek, -rka, *м.* сухари́къ.

Suchawy, суховатый.

Suchedni, -dni, *мн. Церк.* сухоядѣ́ніе, **пости́ые дни** (*въ ка́ждое годово́е вре́мя*).

Suchedniowy, сухоя́дный, по́стный, *см.* **Suchedni.**

Sucho, су́хо. ***Wyjść z czego nasucho, удачно** отдѣ́литься отъ чего́-либо, вы́йти сухи́мъ изъ воды, избѣжа́ть опа́сности. **Nie wyjdzie mu to nasucho,** э́то ему́ не пройдётъ да́ромъ,, безнака́занно. || *Прост.* натощакъ. не ѣвши и не пивши. || *Стар.* су́ша, за́суха.

Suchobolny, *Мед.* ломо́тный.

Suchoreź, -y, *ж. Собир.* сухія́ су́чья.

Suchorlawieć, со́хнуть, изсыха́ть, худѣть.

Suchorlawość, -ści, *ж.* худоба́, худоща́вость, сухоща́вость, сухопа́рность.

Suchorlawy, худоща́вый сухоща́вый, сухопа́рый, тщеду́шный, поджа́рый.

Suchość, -ści, *ж.* су́хость, сухота́, сушь, су́ша, за́суха.

Suchotnica, -y, *ж.* чахо́точная же́нщина, страда́ющая чахо́ткою.

Suchotnik, -a, *м.* чахо́точный, страда́ющій чахо́ткою.

Suchotny, чахо́тный, чахо́точный.

Suchoty, -ot, *мн.* чахо́тка; || сухо́тка (*видъ чахо́тки*). **Suchoty płucowe,** лёгочная чахо́тка. **Suchoty galopujące,** скоротечная чахо́тка. **Suchoty gardłowe,** горта́нная чахо́тка. || Стро́гій постъ, на хлѣ́бѣ и на водѣ́.

Suchowietrzyca, -y, *ж.* безво́дье, за́суха.

Suchy, сухо́й. чёрствый. **Sucha łaźnia,** парова́я ба́ня. ***Suchą kąpiel komu sprawić,** зада́ть кому́ ба́ню. вы́пороть, вы́сѣчь ро́згами. *Церк.* **Suchy Piątek,** страстна́я Пя́тница. **Sucha Niedziela,** второе Воскресе́нье поста. **Sucha msza,** обѣ́дня безъ приня́тія Св. Прича́стія. **Sucha niemoc,** болѣзнь карто́феля. **Suchy ból,** комо́та. боль въ костя́хъ. *Хим.* **Suche rozpuszczenie,** растворе́ніе посре́дствомъ огня́. **Suche razy,** побои, удары. *Анат.* **Sucha żyła,** суха́я жи́ла, чу́вственная жи́ла, нервъ. **Suchy chleb,** чёрствый, сухо́й хлѣ́бъ. ***Patrzeć na co suchém okiem,** смотрѣть на что́-либо равноду́шно, не проли́ть ни слезинки.

Suczka, -i, *ж.* су́чка.

Suczy, су́чій, су́кинъ.

Sudak, Suhak, -a, *м. Зоол.* сайга́, дикая коза́.

Sudamność, Sudanność, -ści, *ж. Стар.* изя́щество, изя́щность, краси́вость, прія́тность, щегольство́.

Sudanny, *Стар.* изя́щный, краси́вый, прія́тный, щегольско́й.

Sufit, -u, *м.* потоло́къ.

Sufragan, -a, *м.* викарный; || **викарій,** викарный епископъ.

Suka, -i, *ж.* су́ка.

Sukces, -u, *м.* успѣ́хъ, уда́ча, *см.* **Pomyślność, Powodzenie.**

Sukcessja, -ji, *ж.* насле́дованіе; || насле́дство, насле́діе.

Sukcessor, -a, *м.* насле́дникъ, пресе́мникъ; || пото́мокъ, ро́дственникъ по нисходя́щему колѣ́ну.

Sukcessyjny, насле́дственный.

Sukieneczka, -i, *ж. Умен.* платьице.

Sukienko, -a, *ср.* полусукно́; || *Умен.* суко́нце.

Sukiennia, -ni, *ж.* суко́нная фа́брика.

Sukiennica, -y, *ж.* (*мн.* **Sukiennice**), суко́нная ла́вка.

Sukiennictwo, -a, *ср.* сукнодѣ́лiе; || прода́жа су́конъ, торгъ су́кнами; || *Собир.* суко́нный товаръ, су́кна.

Sukienniczka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся сукнодѣлiемъ; || жена́ суко́нщика *или* суко́нника.

Sukienniczy, **сукнодѣ́льный**; || суко́нный.

Sukiennik, -a, *м.* суко́нщикъ. сукнодѣлъ; || суко́нникъ. торговецъ су́кнами.

Sukienny, суко́нный.

Sukmana, -y, *ж.* сѣрма́га, сѣрма́жный кафта́нъ.

Sukmanka, -i, *ж.* **казаки́нъ** (*же́нское платье*).

Suknia, -ni, *ж.* пла́тье, оде́жда.

Suknisko, -a, *ср. Унич.* суконцо. дрянно́е сукно́; || пла́тьишко, дрянно́е пла́тье.

Sukno, -a, *ср.* сукно́.

Suknowiec, -wca, *м.* **моль**, платна́я моль (*насѣко́мое*).

Sukrowica, **Sukrwica**, -y, *ж. Стар.* су́кровица.

Sukurs, -u, *м.* по́мощь, посо́бiе. вспоможе́нiе, вспомоществова́нiе; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ, *см.* **Pomoc**, **Posiłek.**

Sukursować, помога́ть, пособля́ть **кому́.**

Sułtan, -a, *м.* султа́нъ.

Sułtanicz, -a, *м.* сынъ султа́на.

Sułtanka, -i, *ж.* султа́нша.

Sułtański, султа́нскiй.

Sum, -a, *м. Зоол.* сомъ (*ры́ба*).

Suma, **Summa**, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ. **Summa szacunkowa**, су́мма предло́женная на торга́хъ. **Summa wymagalna**, де́нежное взысканiе; || *Мат.* цѣлое число́, цѣлое; || перечень. выводъ.

Sum, **Summa**, -y, *ж. Церк. Катол.* по́вдня обѣ́дня. **Summę odprawiać**, служи́ть обѣ́дню отправля́ть божественную слу́жбу, священнодѣйствовать.

Sumak, -a, *м. Бот.* кожевенное де́рево, сума́хъ.

Sumarjusz, **Summarjusz**, -a, *м.* сокращенiе. пе́речень; || *Юрид.* о́пись докуме́нтовъ.

Sumarycznie, **Summarycznie**, кра́тко, сокращенно, сокращенными пора́дкомъ, вкра́тцѣ, въ ито́гѣ.

Sumaryczny, **Summaryczny**, кра́ткiй, сокращенный.

Sumaryjnie, **Summaryjnie**, *см.* **Sumarycznie.**

Sumaryjny, **Summaryjny**, *см.* **Sumaryczny.**

Sumienie, **Sumnienie**, -nia, *ср.* со́вѣсть; || сознанiе. **Będzie to ciężyć na twojém sumieniu**, оставля́ю э́то на твою со́вѣсть. **Na moje sumienie**, по со́вѣсти по чистой со́вѣсти, по и́стинѣ. || Со́вѣстливость. **Sumienie sobie z czego czynić**, со́вѣститься сдѣлать что.

Sumiennie, добросо́вѣстно. со́вѣстливо; || *старательно, рачи́тельно.

Sumienność, -ści, *ж.* добросо́вѣстность, со́вѣстливость; || *стара́тельность, рачи́тельность.

Sumienny, добросо́вѣстный, со́вѣстливый; || старательный, рачительный.

Sumka, -i, *ж.* ма́ленькая су́мма.

Sumki, -mek, *ж. мн.* доро́жная **сума́**, *см.* **Sakwa.**

Summa, **Summarjusz i t. d.**, *см.* **Suma**, **Sumarjusz i t. d.**

Sumować, **Zasumować**, **Zsumować**, *Мат.* скла́дывать, слага́ть. сложи́ть; || вычисля́ть, счита́ть, выкла́дывать, подводи́ть ито́гъ.

Sumowanie, **Zesumowanie**, **Zsumowanie**, -nia, *ср. Ариѳ.* сложе́нiе; || **вы́кладка**, **вы**числе́нiе.

Sumownie, **кра́тко**, **сокращенно**, **вкра́тцѣ.**

Sumowny, кра́ткiй, сокращенный.

Sumowy, сомо́вiй, *см.* **Sum**; || **относя́щiйся** къ су́ммѣ, *см.* **Suma**, **Summa.**

Sumpt, -u, *м.* иждиве́нiе, кошть.

Suna, -y, *ж. см.* **Sundak.**

Sunąć, **Suwać**, су́нуть. сова́ть, пихну́ть, пиха́ть дви́нуть, дви́гать. || **Sunąć się**, **Suwać się**, су́нуться, сова́ться, передви́нуться, передвига́ться, дви́нуться. дви́гаться, передви́нуться. передвига́ться.

Sundak, -a, *м.* ко́жаная бакла́га; || су́мка, небольшо́й чемода́нъ. небольшая вали́за.

Supeł, -pła, *м.* у́зелъ.

Supełek, -łka, *м. см.* **Supełek.**

Superarbiter, -tra, *м.* посре́дникъ, третейскiй судья́.

Superata, -y, *ж.* ли́шекъ. изли́шекъ, оста́токъ (*су́ммы*), *см.* **Przewyżka.**

Superintendencja, -ji, *ж.* гла́вный надзо́ръ.

Superintendent, -a, *м.* су́перъ-интенде́нтъ (*въ лютера́нской це́ркви*).

Superrewizja, -ji, *ж.* переосвиде́тельствованiе.

Suplika, -i, *ж.* проше́нiе, челоби́тная.

Supplikacja, -ji, *ж.* моле́нiе, мольба́, прошенiе, *см.* **Błaganie**, **Prośba.**

Suplikant, -a, *м.* проси́тель, челоби́тчикъ.

Suponować, полага́ть, предполага́ть, *см.* **Przypuszczać.**

Supozycja, -ji, *ж.* предположе́нiе, *см.* **Przypuszczenie.**

Supozytorjum, *Нескл. Мед.* за́дникъ, сосу́лька. *см.* **Czopek.**

Supresja, -ji, *ж.* отмѣ́на, уничтоже́нiе, упраздне́нiе.

Supresyjny, упраздненный. *см.* **Fundusz.**

Suprymować, отмѣни́ть, упразднить.

Surducik, -a, *м. Умен.* сертучо́къ.

Surdut, -a, *м.* серту́къ.

Surma, -y, *ж. Муз.* су́рна, ду́дка, свиста́лка.

Surmacz, -a, *м.* су́рнiкъ. игра́ющiй на су́рнѣ.

Surogat, **-u**, *м.* суррога́тъ; || заступа́ющій чьё либо мѣсто. **Biskup-Surogat**, замѣня́ющій епископа.

Surowica, **-y**, *ж. Горн.* рапа́, ропа́, соле́ный разсо́лъ самосадо́чныхъ озе́ръ, *или* садки́ со́ли; || *Анат.* **Naczynia surowicy**, па́сочные сосу́ды; || **Surowica**, **Surówka**, **-i**, *ж.* нежжёный кирпи́чъ, кирпи́чъ въ сыро́мъ; сыре́цъ.

Surowiec, **-wcu**, *м.* чугу́нъ; || сыромя́ть, вымоченная ко́жа живо́тныхъ; || сыромя́тный ремёнь.

Surowizna, **-y**, *ж* сырьё, сы́рость; || неудобоваримое ку́шанье; || **Surowizna w żołądku**, несваримость въ желу́дкѣ; || чугу́нъ, *см.* **Surowiec**.

Surówka, *см.* **Surowica**.

Surowo, **surówo**, **угрю́мо**, **гру́бо**, **нелас́ково**; || стро́го.

Surowość, **-ści**, *ж.* суро́вость, гру́бость; || стро́гость; || жесто́кость.

Surowy, *Стар. и Прост.* **сырой**; || суро́вый, угрю́мый, гру́бый; || стро́гій; || жесто́кій. **Surowa kara**, стро́гое наказа́ніе. **Surowe życie prowadzić**, вести стро́гую жизнь. **Surowy zakaz**, стро́гое запрещёніе.

Sus, **-a**, *м.* скачо́къ, прыжо́къ. **Dać susa**, сдѣлать скачо́къ.

Suscepta, **-y**, *ж.* **принима́ніе**, **приня́тіе**.

Susceptant, **-a**, *м.* пріёмщикъ.

Suseł, **-sła**, *м. Зоол.* су́слик (*звѣро́къ*).

Suspendować, отрѣшать на нѣкоторое врёмя отъ до́лжности (*чиновника*).

Suspensa, **-y**, *ж. Юрид.* пріостановле́ніе дѣла; || отрѣше́ніе отъ до́лжности (*на врёмя*).

Sustentacja, **-ji**, *ж.* содержа́ніе, продово́льствованіе.

Susz, **-u**, *м.* сушня́къ, сушня́къ, хворостня́къ, хворостя́нникъ, высохшіе древёсные су́чья; || **Susz pszczelny**, поро́жній сотъ, ячёйки безъ ме́ду.

Susza, **-y**, *ж.* за́суха, сухота́, сушь.

Suszalnia, **Suszarnia**, **Susznia**, **-ni**, *ж.* сушильня, суши́ло, суши́лка.

Suszenie, **-nia**, *ср.* высу́шиваніе; || *Хим.* обжиганіе, жженіе; || сухожде́ніе, стро́гій постъ.

Suszony, сушёный.

Suszyć, сушить, высу́шивать, осуша́ть. **Suszyć len**, просу́шивать ленъ; || *Хим.* обжига́ть; || ***Suszyć sobie mózg**, *или* **głowę nad czém**, ломать себѣ го́лову надъ чѣмъ; || соблюда́ть стро́гій постъ, употребля́ть то́лько суху́ю пи́щу.

Sutana, **Sutanna**, **-y**, *ж.* ря́са; || до́кторская ма́нтія.

Sutanny, ря́сный; || ряссофо́рный; || нося́щій до́кторскую ма́нтію; || **Sutanny**, тро́щеный, сученый (*о шёлкѣ*).

Suto, обильно изобильно; || довольно, обширно; || пышно, великолѣпно, бога́то.

Suty, украшенный; || обильный, изобильный; || пышный, великолѣпный, бога́тый.

Suwać, *см.* **Sunąć**.

Suwak, **-a**, *м. Зоол.* бедре́цъ, песча́нка (*грызу́нъ*).

Suwalny, подвижно́й, передвижно́й.

Suwanie, **-nia**, *ср.* передвиже́ніе, передвиганіе.

Swach, **-a**, *м. см.* **Swat**.

Swacha, **-y**, *ж.* сва́ха; || сво́дня.

Swachna, **Swata**, **-y**, *ж.* сва́тья.

Swactwo, **-a**, *ср.* сва́танье, сватовство́.

Swąd, **-ędu** *или* **-ądu**, *м.* чадъ, угаръ; || вонь, дурно́й за́пахъ.

Swadźba, **-y**, *ж. см.* **Swactwo**; || сва́дьба.

Swak, **-a**, *м.* своякъ, *см.* **Szwagier**.

Swar, **-u**, *м.* ссо́ра, брань, разда́ръ, несогла́сіе (*Русск. Стар.* сваръ).

Swarliwie, сварли́во.

Swarliwość, **-ści**, *ж.* сварли́вость.

Swarliwy, сварли́вый.

Swarzyć się, ссо́риться, брани́ться.

Swaszka, **-i**, *ж.* сва́ха, сва́тья.

Swat, **-a**, *м.* сватъ.

Swata, *см.* **Swachna**.

Swatać (**kogo z kim** *или* **za kogo**), сва́тать (*кого́ на ко́мъ или за кого́*). **Swatać się** (**komu**), сва́таться (*къ кому́, за кого́*).

Swawola, **-i**, *ж.* своево́ліе, своево́льство, распу́щенность, безчи́нство; || рѣзвость, шалость, дура́чество, прока́зы.

Swawolenie, **-nia**, *ср* шаловли́вость, своево́льничанье, самово́льничанье.

Swawolić, **Swywolić**, самово́льничать, шали́ть, рѣзви́ться, дура́читься, повѣ́сничать, прока́зничать.

Swawolnica, **-y**, *ж.* шалу́нья, прока́зница, рѣзву́ха, рѣзву́нья. *Умен.* **Swawolniczka**, **-i**, рѣзву́шка.

Swawolnictwo, **-a**, *ср. см.* **Swawola**, **Swawolność**.

Swawolnie, **Swywolnie**, рѣзво, шаловли́во, игри́во, шутли́во.

Swawolnik, **Swywolnik**, **-a**, *м.* повѣ́са, шалу́нъ, рѣзву́нъ.

Swawolność, **-ści**, *ж.* самово́льность, бу́йство, безчи́нство, на́глость; || рѣзвость, жи́вость, шаловли́вость.

Swawolny, **Swywolny**, самово́льный, бу́йный, безчи́нный, на́глый; || рѣзвый, живо́й, шаловли́вый.

Swawolować, *см.* **Swawolić**.

Swawolowanie, *см.* **Swawolenie**.

Swędnieć, **чадѣть**; || вонять.

Swędra, **-y**, *ж.* пя́тно, грязь; || нера́ха, замара́ха, неопря́тный человѣкъ.

Swędzić, дымить, чадить; || **Swędzić**, **Świędzić**, вудѣть, свербѣть.

Świadczenie, **-nia**, *ср.* показа́ніе, свидѣтельство, *см.* **Swiadectwo**; || **Swiadczenie**, оказа́ніе, изъявле́ніе; **Swiadczenie się**, ссы́лка на чье либо свидѣтельство.

Świadczyć, свидѣтельствовать. **Wy-**

świadczyć komu co, оказа́ть кому́ либо что́. **Wyświadczyć komu łaskę,** оказа́ть кому́ ми́лость; || **Swiadczyć się,** брать кого́ въ свидѣ́тели, свидѣ́тельствоваться кѣ́мъ и́ли чѣ́мъ, ссыла́ться на кого́ и́ли на что́.

Swiadectwo, -a, *ср.* свидѣ́тельство, засвидѣ́тельствованіе, удостовѣре́ніе. **Swiadectwo składowe,** свидѣ́тельство объ освобожде́ніи това́ровъ отъ по́шлины. **Swiadectwo ładunkowe,** бага́жное свидѣ́тельство. *Юрид.* **Swiadectwo o założenie apellacji,** апелляціо́нное свидѣ́тельство. **Swiadectwo uzdolnienia,** одобри́тельное свидѣ́тельство. **Świadectwo legitamacyjne,** видъ на жи́тельство. **Na świadectwo,** въ знакъ, въ удостовѣре́ніе чего́. **Brać kogo na swi dectwo,** брать кого́ въ свидѣ́тели, *см.* **Swiadek.**

Swiadecznie, *Стар.* при свидѣ́теляхъ (**Przy świadkach**).

Swiadeczny, свидѣ́тельскій, свидѣ́тельствующій, удостовѣри́тельный. **List swi deczny,** пи́сьменное свидѣ́тельство; || вѣ́рующее письмо́.

Swiadek, -dka, *м.* свѣдѣ́тель. **Świadek naoczny,** очеви́дный свидѣ́тель, очеви́децъ. **Brać, używać kogo za świadka,** взять кого́ во свидѣ́тели. **Stawić, postawić świadków,** предста́вить свидѣ́телей. **Swiadek odwodowy,** отведе́нный, устраня́нный свидѣ́тель. **Swiadek (przy pojedynku),** секунда́нтъ.

Swiadom, Świadomy, свѣ́дущій, зна́ющій, зна́ющъ, знако́мый; || о́пытный; || иску́сный. **Swiadom dróg, miejsc,** хорошо́ зна́ющій доро́ги, ме́стность; || **Swiadomy, -ego,** *м.* знато́къ, экспе́ртъ, свѣ́дущій человѣ́къ.

Swiadomca, -y, *м. см.* **Świadom.**

Swiadomie, съ увѣ́ренностію, завѣ́домо.

Swiadomość, -ści, *ж.* позна́ніе, зна́ніе, свѣ́дѣніе; || знако́мство; || о́пытность; || созна́ніе.

Swiat, -a, *м.* свѣтъ, міръ. **Świat słoneczny,** со́лнечная систе́ма, систе́ма ми́ра. **Swiat powszechny,** вселе́нная. **Stworzenie świata,** сотворе́ніе ми́ра. **Podróż około świata,** путеше́ствіе вокру́гъ свѣ́та. **Zbawiciel świata,** Спаси́тель ми́ра. **Swiat starożytny,** дре́вній міръ. **Swiat chrześcjański,** христіа́нскій міръ. **Stary świat,** ста́рый свѣтъ (*Европа, Азія, Африка*). **Nowy świat,** но́вый свѣтъ (*Америка*). **Wielki świat,** большо́й свѣтъ, высшее о́бщество. **Jak świat światem,** отъ нача́ла вѣ́ка, исконй, съ тѣ́хъ поръ какъ міръ существу́етъ. * **Nigdy na świecie,** никогда́, ни во вѣ́къ. **Pójść w świat,** пусти́ться въ свѣтъ, на край свѣта. **Bywać w świecie,** быва́ть въ свѣтѣ, посѣща́ть о́бщество. * **Za nic na świecie,** ни за что́ въ свѣтѣ. **Na tamtym świecie,** на томъ свѣтѣ, въ бу́дущей жи́зни. **Przyjść na świat,** увидѣ́ть свѣтъ, родиться. **Opuścić świat,** оста́вить свѣтъ, умере́ть. **Ukazać się na świat,** показа́ться въ свѣтѣ, въ о́бществѣ. **Na świat wydać dzieło,** изда́ть, вы́пустить въ свѣтъ сочине́ніе. **On winien, on dłużny całemu światu,** онъ въ долгу́ какъ шелку́, всѣмъ до́лженъ, у всѣхъ въ долгу́.

Swiąteczny, пра́здничный.

Swiatek, -tka, *м. Умен.* ма́лый міръ, свѣтъ въ ма́ломъ ви́дѣ.

Swiątek, -tka, *м. Стар.* свято́й челове́къ; || о́бразъ свята́то, ико́на; || пра́здникъ; || * свято́ша; || **Zielone świątki,** *мн.* пятидеся́тница, Тро́ицынъ день, Ду́ховъ день.

Swiatełko, -a, *ср.* сла́бый свѣ́тъ, чуть свѣтя́щійся огонекъ, мерца́ніе, про́блескъ, о́тблескъ.

Swiątka, -i, *ж.* вскры́ша, вскры́шная ка́рта, ко́зырь, козы́рная ка́рта.

Świątkować, пра́здновать, наблюда́ть пра́здники; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Świątkowy, относя́щійся къ Тро́ицыну дню, къ Ду́хову дню, *см.* **Swiątek.**

Swiatle, * разу́мно, благоразу́мно, съ зна́ніемъ дѣ́ла.

Swiatło, -a, *ср.* свѣтъ; || освѣще́ніе; || свѣча́; || *свѣ́денie, позна́ніе, просвѣще́ніе, просвѣще́нный взглядъ, усмотрѣ́ніе.

Swiatłość, -ści, *ж.* свѣтъ, сія́ніе, блескъ; || * я́сность.

Swiatły, свѣ́тлый, сія́ющій, блеста́ющій; || просвѣще́нный. **Pokój światły,** свѣ́тлая ко́мната. **Człowiek światły,** просвѣще́нный челове́къ. *см.* **Widny.**

Swiątnica, -y, *ж.* свята́лище, святы́ня, храмъ.

Świątnik, -a, *м.* ри́зничій, ключа́рь; || *Стар.* свя́тцы, церко́вный мѣсяцесло́въ.

Swiątobliwie, *Нар.* благочести́во.

Swiątobliwość, -ści, *ж.* свя́тость, благоче́стіе; || святѣ́йшество (*титулъ папы*).

Swiątobliwy, свято́й, пра́ведный, благочести́вый.

Swiatopis, -a, *м.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Światorządca, -y, *м.* властели́нъ вселе́нной, вседержи́тель.

Świątość, *см.* **Swiętość.**

Swiatowładzca, -y, *м. см.* **Światorządca.**

Swiatowość, -ści, *ж.* свѣ́тскость.

Swiatowy, мірско́й; || свѣ́тскій, зна́ющій свѣтъ, ло́вкій въ обхожде́ніи; || су́етный. **Marności świątowe,** свѣ́тская су́етность, мірскія суеты. **Człowiek świątowy,** свѣ́тскій челове́къ.

Swiątynia, -ni, *ж.* святы́ня, свята́лище, свяще́нное мѣ́сто, храмъ.

Swider, -dra, *м.* сверло́, бура́въ. **Świder w ludwisarni,** пу́шечное сверло́. **Swider ziemny,** земляно́й буръ. **Swider dłutowy,** *Горн.* долотча́тый буръ. **Swider jedno i kilko ostrzowy,** па́личный буръ. **Swider blachowy zwijany,** сверло́. **Świder**

łyżkowy, ло́жечный буръ. Świder z korbą, коловоро́тъ. * Swidrem patrzeć, коси́ться, ко́со смотрѣ́ть на кого́.

Świderek, -rka, *м*, *Умен.* бураво́къ.

Świdrować, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, бури́ть. *Swidrować oczyma, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Świdrowato, винтообра́зно, винто́мъ, спира́льно.

Swidrowaty, винтово́й, винтообра́зный, спира́льный; || бура́вчатый, имѣ́ющій видъ бурава́.

Świdrownia, -ni, *ж.* сверли́льная ме́льница, сверли́льный стано́къ.

Swidryk, -a, *м.* ша́шень (*мо́ллюскъ*).

Swidrzyć (oczyma), поводи́ть глаза́ми, смотрѣ́ть уми́льно; || виля́ть, вывёртываться, употребля́ть уло́вки.

Świdwa, Swidwina, -y, *ж.* *Бот.* бирю́чина (*деревцо́*).

Świeca, -y, *ж.* свѣча́, свѣ́чка. Świece lać, лить свѣ́чи; || *Артил.* пали́тельная свѣча́; || *Охот.* Swiece jelenia, глаза́ у оле́ня; || *Бот.* Swieca nocna, осли́нникъ (*расте́ніе*); || * Świecę na kogo rzucać, проклина́ть, предава́ть кого́ ана́ѳемѣ публи́чно, съ амво́на.

Swiecarz, -a, *м.* свѣчни́къ, дѣ́лающій *или* продаю́щій свѣ́чи.

Święcenie, -nia, *ср.* (dnia, święta), пра́зднованіе, торжествова́ніе; || свяще́ніе, посвяще́ніе, освяще́ніе. Swięcenie kościoła, освяще́ніе це́ркви. Swięcenie wody, водоосвя́тіе, водосвяще́ніе. Swięcenie wyższe, свяще́нство.

Świecić, свѣти́ть; || * сія́ть, блиста́ть. Słońce świeci, со́лнце свѣ́титъ, блести́тъ, сія́етъ. Księżyc świeci, мѣ́сяцъ свѣ́титъ. *Panie świeć nad jego duszą, упоко́й, Го́споди, его́ ду́шу. * Świecić zębami, ска́лить зу́бы, постоя́нно смѣя́ться; || Świecić się, свѣти́ться, издава́ть свѣтъ, сія́ть, блестѣ́ть. Swieca jasno, ciemno się świeci, свѣча́ я́сно, те́мно гори́тъ. Swieci się w pokoju, въ ко́мнатѣ ви́денъ свѣтъ. *Посл.* Nie wszystko złoto co się świeci, не всё то зо́лото, что́ блести́тъ.

Święcić, святи́ть, освяща́ть; || пра́здновать; || благословля́ть. Swięcić niedzielę, пра́здновать воскресенье. Święcić czyje imię, czyję pamięć, благословля́ть чьё либо и́мя, чью либо па́мять; || Swięcić się, святи́ться, освяща́ться, освяти́ться; || пра́здновать. Niedziela powinna się święcić, воскресе́нье должно́ быть пра́зднуемо. Swięć się imie Twoje, да святи́тся и́мя Твое́; || (*въ карт. игрѣ*): Co się święci? како́й ко́зырь; || происходи́ть, твори́ться. Nie wiesz co się święci, ты не зна́ешь, что происхо́дитъ, что́ твори́тся.

Swiecidełko, -a, *ср.* *Умен.* *см.* Świecidło), бездѣлу́шка, балабо́лка, блёстка.

Świecidło, -a, *ср.* мишура́; || * ло́жный блескъ.

Swięcie, свя́то, на́божно; || стро́го, ненаруши́мо.

Swiecioch, -a, *м.* *Стар.* фона́рщикъ.

Swiecki, свѣ́тскій, мірско́й.

Swieckość, -ści, *ж.* свѣ́тскость.

Swiecogaś, -sia, *м.* *Зоол.* ночна́я ба́бочка, ночно́й мотылёкъ.

Święcone, -ego, *ср.* Święconka, -i, *ж.* освящённыя я́ства во вре́мя Па́схи, въ Свѣ́тлое Христо́во Воскресе́ніе.

Swieconośca, -y, *м.* фона́рщикъ; || несу́щій фона́рь со свѣчо́ю во вре́мя кре́стнаго хо́да.

Swięcony, свято́й, освящённый. Woda święcona, свята́я вода́.

Swieczka, -i, *ж.* свѣ́чка; || *Бот.* оча́пка (*расте́ніе*); || *Артил.* скорострѣ́льная тру́бка.

Swieczkowy, свѣчно́й.

Swiecznik, -a, *м.* канделя́бръ, подсвѣ́чникъ съ нѣ́сколькими рожка́ми для свѣче́й.

Swiędzić, *см.* Swędzić.

Swiędzik, -a, *м.* *Зоол.* родъ паука́.

Swiegot, -a, *м.* щебету́нъ, пустоме́ля, болту́нъ.

Swiegotać, щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || болта́ть, лепета́ть

Swiegotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чири́канье.

Swiegotka, -i, *ж.* щебету́нья, болту́нья.

Swiegotliwie, щебетли́во.

Swiegotliwy, Swiegotny, щебетли́вый, болтли́вый.

Świekier, -kra, *м.* свёкоръ, *см.* Teść.

Świekra, -y, *ж.* свекро́вь.

Świekry, -ów, *Собир.* свекоръ и свекро́вь (*вмѣстѣ*).

Świercz, *см.* Świerszcz.

Świerczyna, -y, *ж.* пи́хта, ель, (*де́рево*); || е́льникъ, пи́хтовникъ.

Swiergot, Świerkot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*).

Świergotać, Świerkotać, щебета́ть, чири́кать, *см.* Swiegotać.

Swiergotanie, Swierkotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чирика́нье (*птицъ*), *см.* Swiegot, Świegotanie.

Świergotek, -tka, *м.* лугово́й жа́воронокъ.

Swierk, -u, *м.* пи́хта, ель, хво́йное де́рево.

Swierkać, чирика́ть (*о воробьѣ, о дроздѣ*).

Świerkowy, ело́вый, пи́хтовый.

Swiernia, -ni, *ж*, Swironek, -nka, *м.* амба́ръ.

Swierszcz, -a, *м.* *Зоол.* сверчо́къ (*насѣко́мое*).

Swierszczeć, Świerszczyć, сверча́ть, свиристѣ́ть (*о сверчкѣ*).

Swierzb, -u, *м.* Swierzba, -y, *ж.* свербёжъ, зудъ, щеко́тка.

Świerzbiączka, -i, *ж.* *Мед.* ме́лкая сыпь,

зудъ чесо́тка, коро́ста, шо́луди; || *си́льное жела́ніе, стра́шная охо́та.

Świerzbieć, свербѣ́ть, зудѣ́ть; *чеса́ться. Swierzbi go skóra, у него́ че́шется ко́жа.

Swierzbowaty, чесо́точный, шелуди́вый, парши́вый.

Swierzopa, Świerzepa, -y, *ж.* кля́ча, изнур нная и дурна́я кобы́ла.

Swieść, -ści, *ж. Област.* своя́чина, своя́ченица (*Стар. Русск.* свѣсть).

Swietlica (*Стар.* Świetnica), -y, *ж.* свѣтли́ца, го́рница, *см.* Izba, Komnata.

Swietliczka, -i, *ж.* свѣтли́чка, ко́мнатка, го́ренка.

Swietlik, -a, *м.* свѣтя́щее тѣ́ло; || исто́чникъ свѣ́та, свѣторо́дъ; || свѣтля́къ (*насѣко́мое*); || *Бот.* оча́нка (*растеніе*).

Swietlnik, -a, *м. Горн.* отве́рзтіе въ копа́льняхъ, куда́ прохо́дитъ свѣтъ, отду́шина.

Swiętna, y, *ж.* козы́рная ка́рта, вскры́ша.

Świętne, -ego, *ср. Морс.* пода́рокъ матро́самъ въ большо́й пра́здникъ.

Świetnie, блиста́тельно пы́шно, великолѣ́пно.

Świetność, -ści, *ж.* блескъ, сія́ніе; || лоскъ, гля́нецъ.

Świetny, блиста́тельный, пы́шный, великолѣ́пный.

Świętny, козы́рный, *см.* Swiętna.

Święto, -a, *ср.* пра́здникъ, пра́здничный день.

Świętojanki, -nek, *мн.* сморо́дина (*я́года*), *см.* Porzeczka.

Świętojański, относя́щійся ко дню св. Іоа́нна. Kościół Swiętojański, це́рковь св. Іоа́нна. Robaczek świętojański, свѣтля́къ. Chleb świętojański, сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Swiętokaźca, -y, *м.* осквернитель святы́ни.

Swiętokradzca, -y, *м.* святота́тецъ, осквернитель святы́ни.

Świętokradzki, святота́тственный, нечести́вый. Po świętokradzku, святота́тственно, нечести́во.

Świętokradztwo, -a, *ср.* святота́тство, осквернённая святы́ня.

Świętokupstwo, -a, *ср.* святоку́пство, симо́нія (*прода́жность и прода́жа зва́ній и мѣстъ духове́нства*).

Świętopietrze, -a, *ср.* ле́пта св. Петра́.

Swiętość, -ści, *ж.* свя́тость; || святы́ня, святы́я ве́щи.

Swiętoszek, -szka, *м.* свято́ша, ханжа́, пустосвя́тъ, лицемѣ́ръ.

Swiętoszka, -i, *ж.* свято́ша, ханжа́, пустосвя́тка, лицемѣ́рка.

Swiętować, пра́здновать; || пра́здно проводи́ть вре́мя гуля́ть.

Swiętoziół, -u, *м.* Swiętolina, -y, *ж. Бот.* садо́вый кипари́съ.

Święty, свято́й, свяще́нный. Pismo święte, свяще́нное писа́ніе. Swięci apostołowie, святы́е апо́столы. Rok święty, *см.* Jubileusz. *Swiętej pamięci mój ojciec, moja matka, поко́йный оте́цъ мой, поко́йная мать моя́ *или* блаже́нной па́мяти оте́цъ мой, мать моя́.

Swięty, -ego, *м.* Święta, -éj, *ж.* свято́й, свята́я.

Swieżo, неда́вно, то́лько что, но́во, вновь. Świeżo przybyły, то́лько что, неда́вно прибы́вшій, пріѣ́хавшій.

Świeżość, -ści, *ж.* свѣ́жесть, прохла́да; || живость (*красокъ*); || бо́дрость.

Swieży, свѣ́жій, прохла́дный. Świeże powietrze, прохла́дный *или* свѣ́жій во́здухъ. Swieże wiadomości, новѣ́йшія извѣ́стія.

Swieżyć, свѣжѣ́ть (*о вѣтрѣ, о во́здухѣ*). Świeży na dworze, на дворѣ́ свѣжѣ́етъ, стано́вится хо́лодно.

Swini, свино́й, свиня́чій.

Świnia, -ni, *ж.* свинья́, бо́ровъ. Świnia dzika, *см.* Dzik. Świnia morska, морска́я сви́нка.

Swiniak, -a, *м. Бот.* шишкова́тый подсо́лнечникъ, лугово́й горо́хъ, мы́шка; || свинуха (*грибъ*).

Swiniarz, -a, *м.* свинопа́съ; || торгу́ющій свиньями.

Swinina, -y, *ж.* свини́на, *см.* Wieprzowina.

Świnka, -i, *ж. Умен.* сви́нка.

Swinnik, -a, *м* свина́рня, свино́й хлѣвъ.

Swiński, свиня́чій, сви́нскій; || * гря́зный, неопря́тный. Swiński targ, прода́жа свине́й. || Poświńsku, посви́нски.

Swiństwo, -a, *ср* сви́нство, нечистота́, неопря́тность.

Swintuch, -a, *м.* замара́ха, неря́ха, свинья́.

Swironek, -nka, *м.*, *см.* Świernia.

Swiśnięcie, -cia, Świśnienie, -nia, *ср.* свистъ, свиста́ніе.

Swist, -u, *м.* свистъ.

Swistać, Swisnąć, свиста́ть, сви́стнуть, *см.* Gwizdać, Swiszczeć. * Swisnąć kogo, дать пощёчину, оплеу́ху, влѣпи́ть, отвѣ́сить уда́ръ, пощёчину, сви́стнуть по́уху.

Świstaczka, -i, *ж.* вѣ́треница, вертопра́шка; || свисто́къ.

Swistak, -a, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ.

Swistałka, -i, *ж.* свисто́къ.

Swistanie, -nia, *ср.* свиста́ніе, свистъ, *см.* Gwizdanie, Świśnięcie.

Swistek, -stka, *м.* лоскуто́къ бума́ги; || него́дный печа́тный листо́къ.

Swistuła, -y, *ж. Охот.* ди́кая у́тка.

Swiszcz, -a, *м. Зоол.* суро́къ (*живо́тное*); || пронзи́тельный, сви́щущій вѣ́теръ.

Swiszczeć, свиста́ть, свистѣ́ть (*о вѣтрѣ*).

Swiszczypała, -y, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ.

Świt, -u, *м.* разсвѣтъ, свѣтáніе. **Przed świtem**, до разсвѣта.
Świta, -y, *ж.* свúта, *см.* **Orszak.**
Switać, разсвѣтáть.
Switanie, -nia, *ср.*, *см.* **Świt.**
Switek, -tku, *м. Стар.* **Zwitek**, свúтокъ. || *Бот.* крáсное дéрево, *см.* **Mahoń.**
Swoboda, -y, *ж.* свобóда, вóля, вóльность, *см.* **Wolność.**
Swobodnie, свобóдно, вóльно, непринуждéнно.
Swobodnieć, освобождáться; || вы́карабкаться (*изъ подъ чегó*); || вы́драться (*изъ толпы*); || отдѣ́лываться (*отъ когó*, *отъ чегó*).
Swobodność, -ści, *ж.* свобóдность, независимость, непринуждённость; || лёгкость.
Swobodny, свобóдный, вóльный; || независимый, непринуждённый.
Swobodzić, *см.* **Oswobadzać, Wyswobadzać.**
Swoić, *см.* **Oswajać**; || **Oswajać sobie**, *см.* **Przyswajać.**
Swój, Swoja, Swoje (*Сокращ.* **Swa**, *ж.*, **Swe**, *ср.*), свой, своя́, своё.
Swojak, -a, *м.* земля́къ, единозéмецъ; || своя́къ (*мужъ жéнинои сестры*).
Swojski, *Стар.* сóбственный, *см.* **Swój**; || туземный, прирóдный, мѣ́стный; || ручнóй, приручённый, домáшній (*о живóтныхъ*).
Swojszczeć, дѣ́латься ручны́мъ, приручня́ться; || вступáть въ сослóвіе грáжданъ чужáго крáя.
Swora, *см.* **Sfora.**
Swornie, *см.* **Sfornie.**
Sworność, *см.* **Sforność.**
Sworny, *см.* **Sforny.**
Sworować, *см.* **Sforować.**
Sworzeń, -rznia, *м.* шквóренъ, сердéчникъ; || *Плотн.* стéржень.
Swowola, *см.* **Swawola.**
Swowolny, *см.* **Swawolny.**
Swywola, *см.* **Swawola.**
Swywolić, *см.* **Swawolić.**
Swywolnie, *см.* **Swawolnie.**
Swywolnik, *см.* **Swawolnik.**
Swywolny, *см.* **Swawolny.**
Sycić, насыщáть.
Syczeć, шипѣ́ть (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || шепеля́вить; || ши́кать.
Sygilacja, -ji, *ж.* приложéніе печáти.
Sygilować, приложи́ть печáть.
Sygna, *мн.* нумерá и знáки на товáрныхъ мѣстáхъ.
Sygnalizowanie, -nia, *ср.* подавáніе сигнáловъ.
Sygnet, -a или -u, *м.* печáть, печáтка, пéрстень съ печáтью.
Sykać, *см.* **Syczeć.**
Sylaba, Syllaba, -y, *ж. Грам.* слогъ, складъ, *см.* **Zgłoska.**
Sylabizować, *Грам.* склáдывать по складáмъ.
Sylabizowanie, -nia, *ср.* склáдываніе буквъ, склáдываніе по складáмъ.
Sylabny, Sylabowy, *Грам.* состоя́щій изъ складóвъ, силлабúческій.
Syłka, Zsyłka, -i, *ж.* вы́сылка, ссы́лка.
Sylogizm, -u, *м.* силлогúзмъ, умозаключéніе.
Symboliczny, символи́ческій, знаменáтельный.
Symbolika, -i, *ж.* символи́ческое представлéніе.
Symbolizować, изображáть символи́чески.
Sympatja, -ji, *ж.* симпáтія, сочу́вствіе.
Sympatycznie, симпати́чески, сочу́вственно.
Sympatyczny, симпати́ческій, сочу́вственный.
Syn, -a, *м.* сынъ. **Syn marnotrawny**, блу́дный сынъ.
Synaczek, -czka, **Synek**, -nka, **Syneczek**, -czka, **Synalek**, -lka, *м.* сынóчекъ, сынóкъ.
Synagoga, -i, *ж.* синагóга.
Synal, -a, *м. Прост.* сынъ, сынóкъ.
Synalagmatyczny, *Юрид.* взаи́мно обязу́ющій, двусторóнній.
Syndyctwo, -a, *ср.* дóлжность си́ндика.
Syndyk, -a, *м.* си́ндикъ, старшинá.
Synod, -u, *м.* синóдъ, собóръ духóвныхъ.
Synodalny, синодáльный, собóрный.
Synogarlica, -y, *ж.* гóрлица (*пти́ца*).
Synowa, -ej, *ж.* невѣ́стка, снохá.
Synowica, -y, *ж.* племя́нница, дочь брáта.
Synowiec, -wca, *м.* племя́нникъ, сынъ брáта.
Synowski, сынóвній. **Po synowsku**, какъ слѣ́дуетъ, какъ прили́чно дóброму сы́ну.
Synowstwo, -a, *ср.* сыновствó, состоя́ніе сынóвнее.
Sypać, Wsypać, сы́пать, всы́пать. || **Sypać się, Wysypać się**, сы́паться, вы́сыпаться.
Sypanie, -nia, *ср.* насыпáніе, ссы́пка.
Sypanka, -i, *ж.* мѣ́ра для сыпáнія, совóкъ.
Sypełek, -łka, *м.* узелóкъ; || *Птицел.* силóкъ.
Sypiać, спать.
Sypialnia, -ni, *ж.* спáльня, опочивáльня.
Sypialny, спáльный.
Sypień, -pnia, *м.* нáсыпъ (*мéльничный*); || совóкъ, мѣ́ра для насыпáнія; || цѣдя́льная ворóнка
Sypki, сыпу́чій, разсы́пчивый, разсы́пчатый; || ры́хлый.
Sypkość -ści, *ж.* сыпу́честь, разсы́пчивость; || ры́хлость.
Syrop, -u, *м.* сирóпъ, пáтока.
Syropowy, сирóпный, пáточный.
Sysak, -a, **Sysuń**, -nia, **Sysal**, -a, *м.* груднóй младéнецъ; || сосу́нъ, сосу́нчикъ

(*о живо́тныхъ*); || *Охот.* оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.

Syt, -u, *м.* употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: **Do sytu**, до́сыта, до сы́тности, *см.* **Syty**.

Sytność, -ści, *ж.* пита́тельность.

Sytny, сы́тный, пита́тельный.

Sytość, -ści, *ж.* сы́тость, пресыще́ніе; || дово́льство, избы́токъ. ***Do sytości mieć czego**, преизоби́ловать чѣмъ, имѣ́ть что́-либо по го́рло.

Sytuacja, -ji, *ж.* мѣ́стность, мѣстоположе́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе; || мѣ́сто, ситуа́ція.

Sytuacyjny, ситуаціо́нный, мѣ́стный.

Sytuowany, располо́женный въ извѣ́стной мѣ́стности.

Syty, сы́тый.

Sza! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Szabas, -u, *м.* суббо́та, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabaśnik, -a, *м.* лю́стра зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || хлѣ́бная печь.

Szabasować, соблюда́ть суббо́ту, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabasówka, -i, *ж.* са́льная свѣ́чка зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || во́дка хоро́шаго ка́чества.

Szabelka, -i, *ж.* *Умен.* са́белька.

Szabelnia, -ni, *ж.* са́бельная фа́брика.

Szabelnik, -a, *м.* са́бельный ма́стеръ.

Szabelny, са́бельный.

Szabeltas, -u, *м.* ша́шка (*у гуса́ръ и ула́нъ*).

Szaber, -bru, *м.* ще́бень.

Szabla, -i, *ж.* са́бля, пала́шъ; || *Охот.* клыкъ (*у кабана́*).

Szablica, -y, *ж.* са́блица.

Szablina, -y, *ж.* дрянна́я са́бля.

Szablisko, -a, *ср. см.* **Szablica**.

Szablon, -u, *м.* образе́цъ; || *Плотн.* лека́ло.

Szabrować, **Zaszabrować**, перема́зывать, перема́зать, перештукату́ривать, перештукату́рить, подправля́ть, подпра́вить штукату́рку, слегка́ зама́зывать, зама́зать ги́псомъ; || подновля́ть, подно́вить.

Szabry, -ów, *мн.* куски́ кирпича́ *и́ли* черепи́цы (*для подпра́вки стѣны́*).

Szach, -a, *м.* шахъ (*въ игрѣ́*). **Szach i mat**, шахъ и матъ. **Szachy**, -ów, *мн.* ша́хматы, ша́хматная игра́. **Grać w szachy**, игра́ть въ ша́хматы.

Szacher, -chra, *м. см.* **Szachraj**.

Szachować, шахова́ть, дать шахъ царю́, фе́рзи (*въ ша́хматной игрѣ́*).

Szachownica, -y, *ж.* ша́хматная доска́, ша́шечница. **W szachownicę**, шахматови́дно, въ ви́дѣ перемѣ́нныхъ четыреуго́льниковъ, квадра́товъ; || *Агр.* черезполо́сность. **W szachownicy**, черезполо́сно. || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*расте́ніе*).

Szachraj, -ja, *м.* лоску́тникъ, вето́шникъ, бары́шникъ; || плутъ, обма́нщикъ, бездѣ́льникъ.

Szachrajstwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество, бездѣ́льничество.

Szachrować, обма́нывать, плутова́ть, моше́нничать, бездѣ́льничать.

Szacht, -u, *м.* *Горн.* ша́хта.

Szachulec, -lca, *м.* рѣшётчатая стѣна́, рѣше́тина, треля́жъ.

Szacować, **Oszacować**, оцѣ́нивать, цѣни́ть, оцѣни́ть; || *почита́ть, уважа́ть.

Szacownik, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ; || цѣни́тель, почита́тель.

Szacowność, -ści, *ж.* цѣ́нность, драгоцѣ́нность, сто́имость; || досто́инство.

Szacowny, драгоцѣ́нный; || *почте́нный, досто́йный уваже́нія, достопочте́нный, *см.* **Szanowny**.

Szacunek, -nku, *м.* оцѣ́нка; || сто́имость; || *почте́ніе, уваже́ніе. **Szacunek w depozyt złożony**, внесённая въ депози́тъ су́мма. **Szacunek kupna**, покупна́я су́мма. **Do sprzedania dom w szacunku r. sr. 70,000**, продаётся домъ оцѣнённый въ 70,000 р.

Szacunkarz, -a, *м. см.* **Szacownik**.

Szacunkowy, оцѣ́ночный.

Szadź, -dzi, *ж.* изморозь, и́ней.

Szafa, -y, *ж.* шкапъ. **Szafa kredensowa**, шкапъ для посу́ды.

Szafarka, -i, *ж.* клю́чница, эконо́мка; || раздава́тельница, расточи́тельница.

Szafarnia, -ni, *ж.* чула́нъ для прови́зіи, кладова́я.

Szafarski, экономи́ческій, управи́тельскій, принадлежа́щій клю́чнику; || расточи́тельный.

Szafarstwo, -a, *ср.* эконо́мство, до́лжность эконо́ма, клю́чничество; || расточи́тельность.

Szafarz, -a, *м.* эконо́мъ, клю́чникъ; || ке́ларь (*въ монастыря́хъ*); || * расточи́тель.

Szafarzyć, исправля́ть до́лжность эконо́ма *и́ли* эконо́мки, клю́чника *и́ли* клю́чницы, клю́чничать; || расточа́ть, разсѣва́ть.

Szafeczka, -i, *ж.* *Умен.* шка́пикъ, *см.* **Szafa**.

Szafel, -fla, *м. см.* **Szaflik**.

Szafir, **Safir**, -u, *м.* сапфи́ръ, си́ній я́хонтъ.

Szafirkować, *Стар.* льстить (*кому́*), подольща́ться (*къ кому́*).

Szafirowy, **Safirowy**, сапфи́ровый, я́хонтовый.

Szafka, -i, *ж. см.* **Szafeczka**.

Szaflik, -a, *м.* лоха́нь, ка́дочка, ведро́.

Szafować, снабжа́ть; || поставля́ть, доставля́ть. **Szafować czém**, тра́тить, растра́чивать, расточа́ть, распоряжа́ться чѣ́мъ-либо (*по своему́ усмотрѣ́нію*); || завѣ́дывать чѣ́мъ-либо; || раздава́ть, одѣля́ть, отпуска́ть, выдава́ть.

Szafowanie, -nia, *ср.* раздáча, распредѣлéніе.

Szafowy, шкапный, принадлежáщій къ шкапу.

Szafran, -u, м. *Бот.* шафрáнъ (*растéніе*).

Szafraniasty, szafranowaty, шафрáнный, шафрановый.

Szafranić, крáсить *или* приправлáть шафрáномъ.

Szafranny, *см.* **Szafraniasty.**

Szafranowy, шафрáновый.

Szafunek, -nku, м. завѣдываніе; || расхóдываніе.

Szal, -u, шаль.

Szał, -u, м. изступлéніе, ярость, неистовство, запáльчивость, горячность, пылъ, сумасбрóдство, безýмство, бѣшенство; || *Мед.* бред.

Szala, -i, *жс.* вѣсовáя доскá, вѣсовая чáшка. **Szale** *мн.* вѣсы. **Kłaść co na szalę**, взвѣшивать дѣло, разсмáтривать егó со всѣхъ сторóнъ. **Wszystko należy nam brać na szalę rozumu**, мы должны во всѣмъ руковóдствоваться здрáвымъ разсýдкомъ. **Na równéj szali**, наровнѣ, въ урóвень.

Szałamaja, -ji, *жс. Муз.* гобóй; || *Прост.* волы́нка.

Szałaput -a, Szaławiła, -y, м. шалапáй, повѣса, сорванéцъ.

Szałas, -u, **Szałasz**, -a, м. шалáшъ, хижина, лачýга; || *Горн.* навѣсъ.

Szałasik, -a, м. *Умен.* шалáшикъ, хи́жинка, лачýжка.

Szaławiła, *см.* **Szałaput.**

Szalbierka, -i, *жс.* плутóвка, обмáнщица, бездѣльница.

Szalbierować, обмáнывать, плутовать, мошéничать, шарлатáнить.

Szalbierowanie, -nia, *ср.* обмáнъ, плутовство, машéничество, шарлатáнство, бездѣльничество.

Szalbierski, плутовскóй, мошéнническій, шарлатáнскій.

Szalbierstwo, -a, *ср. см.* **Szalbierowanie.**

Szalbierz, -a, м. плутъ, обманщикъ, мошéнникъ, шарлатáнъ, бездѣльникъ.

Szaleć, безýмствовать, бѣсúться, неи́стовствовать; || дурить, дѣлать глýпости, предаваться излúшеству; || **Szaleć za czém**, стрáстно любить чтó-либо. **Szaleć za kim**, стрáстно любить кого́-либо, стрáстно быть влюблённымъ въ кого́-либо.

Szalej, -eju, м. *Бот.* бѣлена (*растéніе*).

Szalenie, безъ умá, безъ пáмяти, стрáстно, безразсýдно.

Szaleniec, -ńca, м. безýмецъ, сумасбрóдъ.

Szaleństwo, -a, *ср.* бѣшенство, неистовство, безýміе, безýмство, сумасбрóдство, умоизступлéніе.

Szalki, -i, *жс.* вѣскй. || *Зоол.* коромы́сло (*рыба*).

Szalono, *см.* **Szalenie.**

Szaloność, -ści, *жс.* сумасбрóдство; || безразсýдность, дéрзость.

Szalony, бѣшенный, неистовый; || безýмный, помѣшанный, сумасшéдшій; || сумасбрóдный, шальнóй; || вздóрный, нелѣпый. **Szalona myśl**, безýмная, нелѣпая мысль. **Szpital** *или* **dom szalonych**, домъ сумашéдшихъ, умалишéнныхъ.

Szalotka, -i, *жс. Бот.* мéлкій лукъ.

Szalować, обивáть, обшивáть доскáми, опалýбливать.

Szalowanie, -ia, *ср.* обши́вка доскáми, опалýбливаніе.

Szalówka, -i, *жс.* тёсъ.

Szalupa, y, *жс.* шлю́пка, большáя лóдка, баркáсъ.

Szałwja, -ji, *жс. Бот.* шалфéй (*растéніе*).

Szambelan, -a, *м.* камергéръ.

Szambelanowa, -éj, *жс.* женá камергéра.

Szambelanówna, -y, *жс.* дочь камергéра.

Szamerować, Uszamerować, Wyszamerować, обложить, покрыть, обшить (*галунами*); || *поднять кого на смѣхъ, нарядúть въ шуты.

Szamerowanie, -nia, *ср.* **Szamerunek**, -nku, *м.* обши́вка (*галунáми*); || позумéнтъ, галунъ.

Szamotać, теребúть, тормошúть, таскáть, трепать; || трево́жить, докучáть. || **Szamotać się**, вози́ться, бúться, рваться, отбивáться, метáться.

Szampan, -a, *м.* шампáнское, [шампáнское винó.

Szampański, szampańskí.

Szampierz, -rza, *м. Стар.* боéцъ, подвúжникъ, герóй; || состязатель, соискатель, сопéрникъ; || кóникъ, фигýра (*въ шахматной игрѣ*).

Szańc, -u, *или* -a, *см.* **Szaniec.**

Szańcować, шанцовать, укрѣпля́ть, обноси́ть окóпами. || **Szańcować cię**, шанцоваться, окапываться засѣсть; || ***Szańcować się komu**, удаваться, благопрія́тствовать, *см.* **Oszańcować, Oszańcować się.**

Szańcowanie, -nia, *ср. см.* **Oszańcowanie.**

Szańcowy, окóпный, шанцевóй.

Szaniec, -ńca, **Szańc**, -u, *м.* шанецъ, ретраншемéнтъ, окóпъ. ***Szaniec przedmostowy**, мостовая голова, укрѣплéніе прикрывающее мостъ. ***Na szańc wystawić**, подвéргнуть опасности, сдѣлать что́ либо наудачу, очертя́ гóлову, напропалýю. || **Szańc w grze**, ставка.

Szańcować, почитать, уважать. || **Szanować czego**, берéчь, жалѣть, щадúть (*что*). **Szanować sukień**, берéчь платья, || **Szanować się**, вести́ себя́ благопристóйно, съ достóинствомъ; || уважать другъ дру́га.

Szanowanie, -nia, *ср.* уваженіе, почтé-

nie (*къ кому*). **Szanowanie się**, взаи́мное уваже́ніе другъ къ дру́гу.

Szanowność, -ści, *ж.* почти́тельность, уваже́ніе.

Szanowny, почте́нный, уважа́емый, многоуважа́емый, достопочте́нный, *см.* **Zacny.**

Szanta, -y, *ж. Бот.* ша́ндра. **Szanta kocia**, дика́я кропи́ва, серде́чная трава́.

Szar, -u, *м.* рядъ го́нтовъ *или* черепи́цъ на кро́влѣ.

Szara, *см.* **Siara.**

Szaraczek, -czku, *м.* пла́тье изъ се́раго сукна́ *или* полотна́; || сѣрмя́га.

Szaraczkowy, сѣрый; || сѣрмя́жный.

Szarak, -a, *м. Охот.* сѣрый за́яцъ, руса́къ.

Szaran, -a, *м.* употреби́тельнѣе въ уменьш. фо́рмѣ: **Szaranek, -nka**, карпъ (*рыба*).

Szarańcza, -y, *ж. Зоол.* саранча́. || *Бот.* **S. Jana szarańcza**, рожко́вое де́рево.

Szaranek, *см.* **Szaran.**

Szaraniec, -ńca, *м. Бот.* ноготки́ (*расте́ніе*).

Szarapatka, *см.* **Szerepetka.**

Szarawary, -ów, *мн.* шарава́ры, дли́нное и широ́кое, ни́жнее мужско́е пла́тье; || *Охот.* за́дница у медвѣдя.

Szarawy, сѣрова́тый.

Szarek, -rka, *м.* бѣдня́къ, голя́къ; !! се́рко, сѣрая соба́ка.

Szarfa, -y, *ж.* пе́ревязь, **шарфъ.**

Szarga, *см.* **Szaruga.**

Szargać, Zaszargać, грязни́ть, загрязни́ть, мара́ть, замара́ть, вымара́ть, па́чкать, запа́чкать, выпачкать. || **Szargać się, Zaszargać się**, грязни́ться, загрязни́ться, мара́ться, замара́ться, вымара́ться, па́чкаться, запа́чкаться, выпачкаться.

Szarganiec, -ńca, Szargawiec, -wca, *м.* неря́ха, замара́шка, замара́ха.

Szarłat, Szkarłat, -u, *м. Зоол.* багря́нка (*раковина*); || багря́ная кра́ска; || багря́ница, червленица, яркокра́сная матерія; || шарла́хъ, багре́цъ, червле́нь; || *Бот.* кермесоно́сный дубъ, ба́рхатникъ.

Szarlatan, Szarletan, -a, *м.* шарлата́нъ.

Szarlatanerja, Szarletanerja, -ji, *ж.* шарлата́нство.

Szarłatek, -tka, *м. Бот.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ.

Szarłatnieć, багро́вѣть. дѣлаться ба́гровымъ, покрываться багро́вою кра́скою.

Szarłatnik, Szkarłatnik, -a, *м.* багря́нка (*раковина*); || краси́льщикъ, окра́шивающій въ багря́ную, яркокра́сную краску; || человѣкъ одѣтый въ кра́сную оде́жду.

Szarłatny, Szkarłatny, Szkarłatowy, пу́рпурный, багря́ный, багро́вый, яркокра́сный.

Szarletan, *см.* **Szarlatan.**

Szaro, *Нар.* сѣро́.

Szarość, -ści, *ж.* се́рость. сѣрова́тость.

Szarosiwy, *см.* **Szpakowaty.**

Szarota, -y, *ж.* су́мерки (*утренніе и́ли вечернія*).

Szarpać, рвать, разрыва́ть, раздира́ть, драть; || *терза́ть; || дергать, теребить, тормоши́ть, *см.* **Szamotać**; || *помрача́ть, оскорбля́ть. **Szarpać czyję sławę**, помрача́ть чью сла́ву, черни́ть кого́. **Szarpać czyj honor**, оскорбля́ть чью честь, поноси́ть кого́. || **Szarpać się**, рва́ться, проти́виться, отбива́ться. **Szarpać się do kogo**, броса́ться, напада́ть на кого́; || закуси́ть удила́ (*о лошади*).

Szarpacki, свойственный **палачу́**; || разбо́йничій.

Szarpacz, -a, *м.* пала́чъ; || *мучи́тель, кровопи́йца.

Szarpanie, -nia, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе; || терза́ніе.

Szarpanina, -y, *ж.* добы́ча; || расхище́ніе, грабежъ, разгра́бленіе; || разде́лъ, дѣлежъ.

Szarpja, -ji, *ж.* ко́рпія, *см.* **Skubanka.**

Szarsza, -y, *ж.* са́ржа (*матерія*).

Szarucha, -y, *ж.* сѣрая мазь.

Szaruga, -i, *ж.* ненастье, вью́га.

Szarwark, -u, *м.* задѣлье, ба́рщина; || шарва́рокъ. дорожная повинность; || крикъ, шумъ, безпоря́докъ.

Szarwarkowe, -ego, *ср.* по́дать **на** содержа́ніе доро́гъ.

Szarwarkowy, ба́рщинный. задѣльный, *см.* **Szarwark.**

Szary, сѣрый. *Хир.* **Szare bielmo**, бѣльмо́, катара́кта (*на глазу́*). **Szara godzina**, су́мерки, наступле́ніе но́чи. **Szary koniec**, послѣднее мѣсто за столо́мъ.

Szarza, -y, *ж. Стар.* сѣрое сукно́.

Szarża, -y, *ж. Воен.* ата́ка; || зара́дъ, заряже́ніе. **Iść do szarży**, атакова́ть непріятеля. ударить на непріятеля. || Чинъ, до́лжность. || *Горн.* **Szarża** *или* **Nabój mrowizny**, садо́къ.

Szarzać, Zszarzać (co), таска́ть, истаска́ть, затаска́ть, изна́шивать, износи́ть, па́чкать, запа́чкать, грязни́ть, загрязни́ть.

Szarzeć, Szarzyć się, смерка́ться, темне́ть; || сѣрѣть, становиться сѣрымъ, принима́ть сѣрый цвѣтъ.

Szarzyzna, -y, *ж.* сѣрмя́га, сѣрмя́жный кафта́нъ изъ гру́баго сѣраго сукна́.

Szast, шасть, *Межд.* выражающее **шарканье** ногъ. *см.* **Szust.**

Szastać, Szastnąć, ша́стать, ша́стнуть, ша́ркать, ша́ркнуть. ***Szastać czem**, расточа́ть, мота́ть, прома́тывать, проживать. **Szastający się włóczęga**, праздношата́ющійся, шату́нъ, броди́га.

Szaszek, -szka, *м.* шутъ, скомороxъ, балагу́ръ, буфо́нъ, га́еръ. || **Поро́да** соба́къ. *Посл.* **Nie podejmuj się szaszku pela legawego**, взявшись за гу́жъ, не гово-

ри́, что не дю́жъ, не бери́сь не за своё дѣ́ло, не въ свои́ сани не сади́сь.

Szaszor, -a, *м.* шо́рохъ, ше́лестъ; || бума́жный змѣй.

Szata, -y, *ж.* оде́жда, одѣя́ніе, пла́тье; || **Szata obrazu św.** ри́за (*ико́ны*).

Szatan, -a, *м.* сатана́, дья́волъ, чортъ.

Szatański, сатани́нскій дья́вольскій, черто́вскій.

Szataństwo, -a, *ср.* сатани́нщина, дья́вольщина, чертовщи́на.

Szatkować, шинкова́ть, руби́ть капу́сту.

Szatkowanie, -nia, *ср.* шинкова́ніе, ру́бка.

Szatkownica, -y, *ж.* сѣ́чка.

Szatna, -éj, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Szatnia, -tni, **Szatnica**, -y, **Szatownia**, -wni, **Szatarnia**, -ni, *ж.* гардеро́бная, ко́мната для пла́тья; || *Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Szatniczy, -ego, *м. см.* **Szatny**.

Szatny, платяно́й, служа́щій для пла́тья, относя́щійся къ пла́тью; || бога́тый пла́тьями, наря́дный, разодѣ́тый; || **Szatny**, **Szatniczy**, -ego, *м.* камерди́неръ, завѣ́дывающій пла́тьемъ, имѣ́ющій подъ свои́мъ смотрѣ́ніемъ пла́тье.

Szatownia, *см.* **Szatnia**.

Szatr, -u, *м.* **Szatra**, -y, *ж.* шатёръ, намётъ, пала́тка, *см.* **Namiot**; || *Охот.* родъ сѣ́ти на тетереве́й.

Szatyn, -a, *м.* темнору́сый, имѣ́ющій темнору́сые во́лосы, кашта́новаго цвѣ́та.

Szatynka, -i, *ж.* темнору́сая, имѣ́ющая темнору́сые во́лосы, кашта́новаго цвѣ́та.

Szawłok, -a, *м.* ко́жаный мѣшо́къ; || чемода́нъ.

Szczapa, -y, *ж.* полѣ́но, *см.* **Szczepa**.

Szcząt, **Szczęt**, -ętu, *м.* (*Стар.* **Szcząd**), оста́токъ. **Do szczętu, ze szczętem, w szcząt**, до оста́ка, до тла́, соверше́нно, совсѣ́мъ.

Szczątek, -tka, *или* -tku, *м.* оста́точекъ, обло́мочекъ.

Szczaw, -wiu, *м.* *Бот.* щаве́ль.

Szczawik, -a, *м.* *Бот.* ки́слица (*расте́ніе*); || ки́слость, кислота́, острота́.

Szczawiowy, щаве́льный, щаве́ливый.

Szczebel, -bla, *м.* ступе́нь, ступе́нька лѣ́стницы; || сте́пень, разря́дъ.

Szczebiot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*); || * болта́нье, лепета́нье; || *Зоол.* родъ воробья́, похо́жаго на дрозда́.

Szczebiotać, щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || * болта́ть, лепета́ть.

Szczebiotka, -i, *ж.* болту́нья, трещо́тка, пустоме́ля.

Szczebiotliwie, болтли́во, говорли́во.

Szczebiotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.

Szczebiotliwy, **Szczebiotny**, болтли́вый, говорли́вый.

Szczeblik, -a, *м.* *Умен.* ступе́нька, *см.* **Szczebel**.

Szczeblisty, имѣ́ющій мно́го ступене́й.

Szczebrzuch, -a, *м.* дома́шняя у́тварь.

Szczeć, -ci, *ж. см.* **Szczecina**; || *Бот.* волоси́стая ворся́нка.

Szczecina, -y, *ж.* щети́на.

Szczecinowaty, щети́нистый.

Szczecisty, колю́чій, щети́нистый, покры́тый щети́ною; || мохна́тый, волоси́стый (*о расте́ніяхъ*).

Szczędzić, щади́ть, бере́чь, сберега́ть.

Szczegół, -u, *м.* подро́бность; || обстоя́тельство.

Szczególnie, осо́бенно, особли́во, въ осо́бенности; || подро́бно.

Szczególność, -ści, *ж.* осо́бенность, стра́нность.

Szczególny, осо́бенный, особли́вый; || ча́стный; || подро́бный, обстоя́тельный, послѣ́довательный, ро́зничный.

Szczegółowo, подро́бно, обстоя́тельно, послѣ́довательно, въ ро́зницу.

Szczegółowy, подро́бный, обстоя́тельный.

Szczegotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*).

Szczek, -u, *м.* лай, бреха́нье (*соба́къ*).

Szczęk, -u, *м.* звукъ, стукъ (*отъ ору́жія*), бря́канье.

Szczęka, -i, *ж.* че́люсть.

Szczekać, ла́ять, бреха́ть, тя́вкать, га́вкать. || *Охот.* **Orzeł szczeka**, орёлъ кричи́тъ, клеко́четъ.

Szczękać, **Szczęknąć**, звенѣ́ть, (*ору́жіемъ*); || **Szczękotać**, **Szczekotać zębami**, щёлкать зуба́ми.

Szczekacz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́, брехунъ.

Szczekanie, -nia, *ср.* лай, ла́янье, тя́вканье.

Szczękanie, **Szczęknięcie**, -cia, *ср.* бря́канье, стукотня́, трескъ.

Szczękaty, скула́стый.

Szczekliwy, крикли́вый, шумли́вый.

Szczekotać, *см.* **Szczękać**.

Szczelina, -y, *ж.* щель, тре́щина, разсѣ́лина; || *Тип.* шпонъ, ли́нія, лине́йка.

Szczelnie, пло́тно, на́глухо, соверше́нно.

Szczelność, -ści, *ж.* пло́тность.

Szczelny, пло́тный, сплошно́й, сплоченный.

Szczeniątko, -a, *ср. см.* **Szczenię**.

Szczenić się, **Oszczenić się**, щени́ться, ощени́ться.

Szczenię, -ęcia, *ср.* щеня́, щено́къ.

Szczenna, -éj, *ж.* ще́нная, нося́щая въ себѣ́ щеня́тъ (о су́кахъ, лиси́цахъ, волчи́цахъ, медвѣ́дицахъ).

Szczep, -u, *м.* приви́вокъ, прище́покъ, черено́къ; || прививáніе, прививка; || прививно́е деревцо́; || * колѣ́но поколѣ́ніе, родъ. **Na szczepy**, поколѣ́нно.

Szczepa, Szczypa, -y, *м.* щепа́, щёпка, лучи́на, *см.* **Łuczywo, Szczapa.**

Szczepać, коло́ть, раска́лывить, разщепля́ть, разруба́ть. Szczepać drzewo, коло́ть, раска́лывать дрова́.

Szczepanie, -nia, *ср.* щепа́ніе; || **коло́тье** (*дровъ*).

Szczepek, -pka, *м. Умен.* **привива́точекъ, прищёпочекъ, черено́чекъ, прививно́е деревцо́,** *см.* **Szczep.**

Szczepić, Zaszczepić, колирова́ть, прищепля́ть, прищепить, прививать, привить. Szczepić drzewo, прививать дерево. Szczepić łąkę, удобривать лугъ посре́дствомъ пересажи́ванія дёрна съ одного́ ме́ста на друго́е. Szczepić ospę, прививать о́спу; || * распространя́ть, размножа́ть, насажда́ть.

Szczepienie, -nia, *ср.* **прививáніе; || * распростране́ніе, размноже́ніе**

Szczepki, Szczepny, ко́лкій, легко́ раскалывающійся; || *Минер.* **раско́льчивый, слои́стый; || прививно́й, прививочный.**

Szczepnica, -y. *ж.* **Szczepnik, -a,** *м.* **древе́сный пито́мникъ; || * разса́дникъ.**

Szczepnik, -a, *м.* **прививáльщикъ, колиро́вщикъ, окулиро́вщикъ, копулиро́вщикъ.**

Szczepność, -ści, *ж.* **ко́лкость, сво́йство ко́лкаго, легко́ раскáлывающагося.**

Szczepny, *см.* **Szczepki.**

Szczerb, -u, *м.* **Szczerba, Szczerbina, -y,** *ж.* **щерби́на, зазу́брина; || проло́мъ; || шрамъ, рубе́цъ на лицѣ́; ||** *Хир.* **за́ячья губа́.**

Szczerbak, -a, *м. Бот.* **эндиви́й, садо́вый цико́рій (*растéніе*).**

Szczerbal, -a, *м.* **потеря́вшій пере́дніе зу́бы; || человѣ́къ съ разсѣ́ченной губо́ю.**

Szczerbaty, зазу́бренный, выщербленный, || слома́вшій себѣ́ зубъ.

Szczerbić, Szczerbić się, *см.* **Wyszczerbiać, Wyszczerbiać się.**

Szczerbiec, -bca, *м.* **вы́щербленная са́бля.**

Szczerk, -u, *м.* **кру́пный песо́къ, дресвá, хрящъ, грáвій.**

Szczerkać, бить ключе́мъ, бры́згать, прыскать; || журча́ть (*о водѣ*).

Szczerkowaty, хря́щатый, дресвя́ный; || *Мед.* **смѣша́нный съ песко́мъ.**

Szczérny, одинъ то́лько, то́лько и есть что... Szczerne robaki, э́то одни́ то́лько че́рви, бо́льше ничего́ какъ че́рви, мно́жество черве́й.

Szczero, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ други́ми слова́ми: соверше́нно, вполнѣ́, и́стинно, по́длинно, чи́сто, безъ по́дмѣси.

Szczerobiały, соверше́нно бѣ́лый.

Szczeromyślny, чистосердéчный, са́мый и́скренній, чистосердéчный.

Szczerość, -ści, Szczerota, -y, *ж.* **чистосердéчіе, и́скренность, прямоду́шіе, отровéнность. Szczerość prosta, niewinna, невúнная простотá, непоро́чность, наи́вность, простоду́шіе.**

Szczerosrebrny, сдѣ́ланный изъ чи́стаго серебрá, соверше́нно серéбряный.

Szczerozłoty, сдѣ́ланный изъ чи́стаго зóлота, соверше́нно золото́й.

Szczerożyczliwy, и́скренно пре́данный, доброжела́тельный.

Szczery, (*Стар.* Szczerny, Szczyrny), чи́стый, безъ по́дмѣси, и́стинный, неподдѣ́льный, соверше́нный. Pijał tylko szczerą wodę, онъ пилъ то́лько чи́стую во́ду, одну́ то́лько воду. To szczera potwarz, э́то соверше́нная клевета́. Szczere złoto, srebro, чи́стое зóлото, серебро́; || чистосердéчный, и́скренній, прямоду́шный, откровéнный, непоро́чный, простоду́шный, наи́вный.

Szczerze, чистосердéчно, и́скренно, прямоду́шно, откровéнно; || серіóзно, не шутя́, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ.

Szczęścić, осчастли́вливать, дѣ́лать счастли́вымъ, благопрія́тствовать. Szczęść Boże! Богъ по́мочь! || Szczęścić się, удава́ться, имѣ́ть уда́чу, успѣ́хъ, успѣ́вать. We wszystkiém mu się szczęści, ему́ всѣ́ удаётся, ему́ во всѣ́мъ уда́ча, ему́ везётъ.

Szczęście, -ścia, *ср.* **счáстіе, слу́чай, уда́ча. Probować szczęścia, попро́бовать, попытать, отвѣ́дать счáстія. Na los szczęścia, наудачу, наугадъ, наавось, наобу́мъ. Mieć szczęście w czém, быть счáстливымъ въ чёмъ. Na szczęście, по счáстію, къ счáстію. Na nieszczęście, къ несчáстію, къ сожалѣ́нію,** *см.* **Nieszczęście.**

Szczęśliwie, счáстливо, благополу́чно, удáчно.

Szczęśliwiec, -wca, *м.* **счастли́вецъ.**

Szczęśliwość, -ści, *ж.* **счáстіе, благополу́чіе, блаженство, благодéнствіе.**

Szczęśliwy, Szczęsny, счастли́вый, благополу́чный, уда́чный,

Szczęsny, *см.* **Szczęśliwy.**

Szczeszuja, Szczeczuja, Szczeżuja, -ji, *ж.* **чешуя́; || беззу́бка, родъ двучерéпной ра́ковины,** *см.* **Łuska.**

Szczęt, *см.* **Szczął.**

Szczkać, *см.* **Czkać.**

Szczkawka, *см.* **Czkawka.**

Szczodrak, -a, *м. Стар.* **хлѣ́бъ, раздава́вшійся бѣ́днымъ въ день Богоявле́нія; || *Бот.* черешко́вый ревéнь (*растéніе*).**

Szczodro, *см.* **Szczodrze.**

Szczodrobliwie, щéдро, благотво́рно, благодѣ́тельно.

Szczodrobliwość, -ści, *ж.* **щéдрость, благотворéніе, благодѣ́яніе.**

Szczodrobliwy, щéдрый, благотво́рный, благодѣ́тельный.

Szczodrość, -ści, Szczodrota, -y, *ж.* **щéдрость, щедро́та.**

Szczodry, щедрый, изобильный, обильный.

Szczodrze, щедро, изобильно, обильно.

Szczodrzeniec, -ńca, *м. Бот.* ракитникъ (*кустъ*).

Szczoka, *см.* **Szczęka.**

Szczoteczka, -i, *ж. Умен.* щеточка, *см.* **Szczotka.**

Szczotecznik, *см.* **Szczotkarz.**

Szczotka, -i, *ж.* щётка. **Szczotka do sukień**, платяная щётка. **Szczotka do zamiatania**, половая щётка. **Szczotka u armat**, банникъ. **Szczotka do lnu**, частая чесалка. **Szczotka do wełny**, карда, чесалка, ворсильня, дрючка.

Szczotkarz, -a, *м.* щёточникъ.

Szczotkować, чистить или трети щёткою.

Szczotkowaty, жёсткій какъ щётка.

Szczuć, Szczwać, ускать, наускивать, натравливать (*собакъ*); || травить (*звѣря*); || * подстрекать, поджигать, подзадоривать.

Szczucie, -cia, *ср.* травленіе, трава.

Szczudło, -a, *ср.* костыль; || ходули.

Szczuka, -i, *ж.* большая щука (*рыба*).

Szczupak, -a, *м.* щука (*рыба*).

Szczupła, -i, *ж.* плоскунъ (*рыба*).

Szczupleć, тончать, становиться тоньше.

Szczupło, тонко; || тесно, сжато, узко; || скудно, бедно, мало, немного. **Szczupło wyglądać**, похудѣть. **Szczupło mieszkać**, тесно жить, имѣть тесное помѣщеніе.

Szczupłość, -ści, *ж.* тонкость; || тѣснота, сжатость, узкость; || скудость, бѣдность; || малость, недостаточность, незначительность; || худоба, худощавость.

Szczupły, тонкій; || тѣсный, сжатый, узкій; || скудный, малый, недостаточный, бѣдный; || худой, худощавый. **Szczupły dochód**, малый доходъ. **Szczupły człowiek**, худощавый человѣкъ. **Szczupła talja**, тонкая талія, тонкій станъ. **Szczupła twarz**, худощавое лицо. **Szczupły koń**, сухопарая, поджарая лошадь. **Szczupła liczba**, малое количество.

Szczur, -a, *м. Зоол.* крыса; || щурка (*птица*).

Szczurek, -rka, *м.* крысёнокъ.

Szczurzy, крысій.

Szczutek, -ka, *м.* щелчокъ по-носу.

Szczwać, *см.* **Szczuć.**

Szczwacz, -a, *м. Охот.* пикеръ, охотникъ, доѣзжачій.

Szczwalnia, -ni, Szczwanica, -y, *ж. Охот.* мѣсто осоченное тенетами, осока, облава; || арена, загороженное мѣсто (*для травли звѣрей*).

Szczwanie, -nia, *ср. Охот.* травля.

Szczwany, преслѣдуемый. **Zając wiele razy szczwany**, заяцъ много разъ травленный собаками. * **Szczwany to lis**, это пройдоха, человѣкъ хитрый и опытный, тертый калачъ.

Szczycić, *Стар.* защищать; || **Szczycić kogo**, дѣлать кому честь, приносить кому честь. || **Szczycić się (czém, z czego)**, гордиться, хвалиться, превозноситься, величаться (*чѣмъ*).

Szczygieł, -gła, *м.* щегленокъ.

Szczykać, рвать, срывать (*цвѣты*).

Szczypa, *см.* **Szczepa.**

Szczypać, Uszczypnąć, щипать, ущипнуть; || кусать, жалить. **Pieprz szczypie język**, перецъ кусаетъ, щипетъ языкъ.

Szczypacz, -a, *м.* влослóвъ, поноситель, злоязычникъ; || щипака.

Szczypawka, -i, *ж.* клещакъ (*насѣкомое*).

Szczypce, -ów, *мн.* щипцы. клещи.

Szczypczyki, -ków, *мн.* щипчики, тисочки.

Szczypior, -u, Szczypiorek, -rku, *м.* родъ порея (*растеніе*).

Szczypka, -i, *ж.* язвительная шутка, острое словцо; || *Стар.* щипокъ.

Szczypta, -y, *ж.* щепотка (*чего*).

Szczyr, -u, *м. Бот.* пролѣска, пролѣсная трава, куръ-зелье.

Szczyt, -u, *м. Стар.* щитъ, *см.* **Puklerz, Tarcza**; || *Архит.* щипецъ (*у стѣны*), верщина, верхъ. верхушка, макушка; || конёкъ (*кровли*); || высочайшая степень (*чего*); || *Анат.* остный отростокъ лопатки.

Szczytnie, возвышенно, выспренно.

Szczytnik, -a, *м. Стар.* дѣлающій или продающій щиты.

Szczytność, -ści, *ж.* высота, возвышенность, выспренность.

Szczytny, высокій, возвышенный, выспренній.

Szczytowy, верхній.

Szedzić, Szędzić, Szadzić, покрывать инеемъ.

Szedziwość, -ści, *ж.*, *см.* **Sędziwość, Siwizna.**

Szedziwy, *см.* **Sędziwy, Siwy.**

Szeląg, -a, *м. Стар.* шелегъ, самая мелкая польская монета; || * полушка, денежка, копейка. **Nie mieć szeląga w kieszeni**, или **przy duszy**, не имѣть въ карманѣ ни копейки, не имѣть ни копейки за душею. **Znają go jak zły szeląg**, онъ извѣстенъ всему свѣту.

Szelążek, -żka, *м.*, *см.* **Szeląg.** || *Бот.* пѣтушій гребень (*растеніе*).

Szelbąg, Szelbląg, -a, *м.* поставецъ (*для посуды*); || складная кровать.

Szeleścić, шелестить, шумѣть.

Szelest, -u, *м.* шелестъ.

Szelina, Selina, -y, *ж.* роща, дубрава, *см.* **Bór, Gaj**; || *Стар.* лѣсокъ, нарост никъ, чаща, глубина лѣса, *см.* **Gęstwina.**

Szelka, -i, *ж.* лямка, перевязь, погонный ремень. **Szelki, -ek**, *мн.* подтяжки, помочи.

Szelma, -y, *м.* **и** *ж.* **шéльма,** плутъ, бездѣльникъ, мошéнникъ.

Szelmostwo, -a, *ср.* шельмóвство, плутовствó, бездѣльничество, мошéничество.

Szelmować, шельмовáть, лишáть чéстнаго имени. **Zeszelmować,** ошельмовáть, объявúть безчéстнымъ.

Szelmowski, шельмóвскій.

Szemat, Schemat, -u, *м.* образéцъ.

Szemrać, журчáть (*о водѣ*); || роптáть, сѣтовать, ворчáть, *см.* **Mruczeć.**

Szemranie, -nia, *ср.* журчáніе воды; || рóпотъ, роптáніе, сѣтованіе, ворчáніе.

Szepietliwie, шепетлúво, шепелевáто, шепелúво.

Szepietliwość, -ści, *ж., см.* **Szeplenienie.**

Szepietliwy, Szepleniący, шепетлúвый, шепелúвый.

Szeplenić, шепелáть.

Szeplenienie, -nia, *ср.* шепелúніе, шепетлúвость.

Szepleniuch, -a, Szepleń, -nia, *м.* шепетýнъ, шепелюнъ.

Szepleniucha, -y, *ж.* шепетýнья, шепелю́нья.

Szept, -u, *м.* шёпотъ. **Szepty, -ów,** *мн.* шушýканіе.

Szeptać, шептáть, нашёптывать.

Szeptanie, -nia, *ср.* шептáніе, нашёптываніе; || шушýканіе.

Szereg, -u, *м.* рядъ; || развóдъ; || *Воен.* шерéнга.

Szeregować, *Воен.* стáвить въ шерéнгу, въ рядъ; || служúть рядовымъ.

Szeregowiec, -wca, Szeregowy, -ego, *м.* рядовóй (*солдáтъ*).

Szeregowy, рядовóй (*солдáтъ*), строевóй.

Szerepetka, Szarapatka, -i, *Общ.* голúкъ, бéднúкъ, бéдняга.

Szerm, Szyrm, -u, *м. Стар.* удáръ (*сáбли*); || махъ, взмахъ.

Szermierka, -i, *ж.* жéнщина хорошó владéющая оружіемъ; || жéнщина искýсная въ полéмикѣ, искýсно ведýщая споръ, состязáтельница; || фехтовáльное искýсство; || * состязáніе, полéмика.

Szermierski, фехтовáльный; || состязáтельный. **Szkoła szermierska,** фехтовáльная зáла.

Szermierstwo, -a, *ср.* фехтовáніе, фехтовáльное искýсство; || * полéмика, литературный споръ.

Szermierz, -a, *м.* фехтовáльщикъ, учúтель фехтовáнія; || *Стар.* гладúаторъ, борéцъ; || * драчýнъ, забiя́ка.

Szermować, фехтовáть. * **Szermować na wiatr,** сражáться съ вѣтреными мéльницами; || борóться, состязáться (*съ кѣмъ*).

Szeroki, широкій, простráнный.

Szeroko, широко, простráнно.

Szerokoliści, Szerokolistny, широколúстный, широколúственный.

Szerokość, -ści, *ж.* ширинá, широтá. **Szerokość ulicy,** ширинá улицы. **Szerokość geograficzna,** географúческая широтá. **Szerokość północna, południowa,** сѣверная, южная широтá. *Горн.* **Szerokość żyły,** толщинá жúлы, руды.

Szerść, *см.* **Sierć.**

Szerścisty, *см.* **Siercisty.**

Szerszeń, -sznia, *м. Зоол.* шéршень.

Szerz, (*Стар.* **Szerza**), **-y,** *ж.* ширь, ширинá. **Na szerz, w szerz,** въ ширину.

Szerzyć, расширáть, распространáть. || **Szerzyć się,** расширáться, распространáться.

Szerzyzna, Szerzyna, -y, *ж.* ширь, обширность; || простráнство; || протяжéніе. *Горн.* **Szerzyna podszybowa,** рудúчный дворъ.

Sześć, -ściu, *ср.* шесть.

Sześćdziesiąt, *род. п.* **Sześćdziesięciu,** шестьдесятъ.

Sześćdziesiątka, -i, *ж.* числó шестьдесятъ.

Sześćdziesiątletni, шестидесятилéтній.

Sześćdziesiąty, шестидесятый.

Sześcian, -u, *м. Мат.* гексаэ́дръ, шестигрáнникъ; || кубъ, кубическое числó.

Sześcienny, шестигрáнный; || кубúческій. **Pierwiastek sześcienny,** кубúческій кóрень.

Sześcioboczny, шестисторóнній.

Sześciodniowy, Sześciodzienny, шестидневный.

Sześciogran, *см.* **Sześcian.**

Sześciograniasty, *см.* **Sześcienny.**

Sześciokąt, -a, *м. Мат.* шестиугóльникъ.

Sześciokątny, шестиугóльный.

Sześciokonny, запряжéнный шестернёю, шестёркою (*въ шесть лошадéй*).

Sześciokrotnie, въ шесть равъ, въ шестóй равъ.

Sześciokrotny, шестерúчный.

Sześcioletni, шестилéтній.

Sześcionogi, *Зоол.* шестинóгій.

Sześciopręcikowy, *Бот.* имѣющій шесть тычúнокъ, шестимужній.

Sześciorak, -a, *м. Бот.* родъ ячменя́.

Sześcioraki, состоя́щій изъ шести сортóвъ.

Szesciorako, на́ шесть разли́чныхъ сортóвъ, спóсобовъ.

Sześciorny, шестернóй, шестерúчный.

Sześcioro, шéстеро.

Sześciostopowy, шестистóпный.

Sześćkroć, шесть разъ, *см.* **Sześć.**

Sześćset, *род. п.* **Sześćsetu, sześćsót.**

Sześćsetny, шестисóтый.

Szesnaście, шестнáдцать.

Szesnaścioro, -rga, шестнáдцать, *см.* **Szesnaście. Szesnaścioro dzieci,** шестнáдцать человѣкъ дѣтей.

Szesnastka, -i, *ж.* числó шестнáдцать,

шестна́дцатый нумеръ; || шестна́дцатая до́ля, часть.

Szesnastu, -stu, шестна́дцать.

Szesnasty, шестна́дцатый.

Szew, *род. п.* **-szwu,** *м.* шовъ. * **Nie po szwie mu się porze,** не идётъ по его́ жела́нію, не удаётся ему́. || *Хир.* и *Анат.* шовъ, зашивка.

Szewc, -a, *м.* сапо́жникъ. сапо́жный ма́стеръ. **Szewcze, pilnuj kopyta** *или* **Kiedyś szewc, patrz kopyta,** *Посл.* знай свер-чо́къ свой шесто́къ.

Szewcki, *см.* **Szewski.**

Szewcowa, -ej, *ж.* жена́ сапо́жника. сапо́жничиха.

Szewcówna, -y, *ж.* дочь сапо́жника.

Szewcowy, сапо́жничій, сапо́жническій.

Szewctwo, Szewstwo, -a, *ср.* сапо́жничество. сапо́жничанье, сапо́жное ремесло́, мастерство́.

Szewczycha, -y, *ж. Прост.* башма́шница. сапо́жница.

Szewczyk, -a, *м.* сапо́жничій подмасте́рье.

Szewczyna, -y, м. чеботя́рь, плохо́й сапо́жникъ.

Szewczysko, -a, *ср.* плохо́й, бе́дный сапо́жникъ.

Szewski, Szewcki, сапо́жный.

Szkalować, Zeszkalować, поноси́ть, руга́ть, обруга́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть слова́ми; || **Oszkalować (kogo),** оклевета́ть (*кого́*), наговори́ть (*на кого́*).

Szkandela, -i, *ж. Стар.* грѣлка, нагрѣва́льникъ.

Szkapa, -y, *ж.* лошаде́нка, кля́ча.

Szkapi, лошади́ный, кобы́лій. **Szkapie mleko,** кобы́лье молоко́.

Szkapina, -y, *ж.* кля́чо́нка, лошаде́нка; || кони́на. лошади́ное мя́со.

Szkapisko, -a, *ср.* дряна́я лошаде́нка.

Szkaplerz, -a, *м.* нарамникъ, напле́чникъ; || два куско́чка освящённой мате́ріи и перевязанной ле́нтою для ношенія на ше́ѣ, съ изображе́ніемъ имени Іису́са Хри́ста и Пр. Богоро́дицы (*у католико́въ*); || моле́бствіе ко Пр. Дѣвѣ и Бра́тство въ честь Пр. Дѣвы.

Szaplerzny, Szkaplerzowy, Szkaplerny, принадлежа́щій бра́тству Пр. Дѣвы (*у католико́въ*).

Szkarada, -y, *ж.* ска́редъ, ска́реда; гнусность, мѣрзость, срамота́. гнусный посту́покъ, гнусное дѣло; || ха́ря. безобра́зная же́нщина; || чудо́вище. чу́дище, уро́дъ, уродина, страши́лище.

Szkaradnica, -y, *ж.* безобра́зная же́нщина; || ме́рзкая же́нщина, потаску́шка.

Szkaradnie, ска́редно, ме́рзко, отврати́тельно, гнусно; || безобразно.

Szkaradnik, -a, *м.* ска́редникъ. мерза́вецъ; || чудо́вище, уро́дъ, безобразный человѣкъ.

Szkaradność, -ści, *ж.* ска́редность, ме́рзость; || уро́дство. безобра́зіе.

Szkaradny, ска́редный, отврати́тельный, ме́рзкій; || уро́дливый, безобра́зный.

Szkaradzić, Zeszkaradzić, пачка́ть, испа́чкать, мара́ть, измара́ть; || **Zeszkaradzić, Oszkaradzić,** обезобразить, искази́ть.

Szkaradzieństwo, -a, *ср.* ме́рзость, гнусность, омерзи́тельность.

Szkarłat, *см.* **Szarłat.**

Szkarłatnik, *см.* **Szarłatnik.**

Szkarłatny, *см.* **Szarłatny.**

Szkarłatówka, -i, *ж.* брази́льскій кра́сный свиристе́ль (*птица*).

Szkarlatyna, -y, *ж. Мед.* скарлати́на, красу́ха.

Szkarłupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у слизней*); || че́репъ (*у черепа́хъ*), *см.* **Skorupa.**

Szkarpetka, -i, *ж.* носо́къ, карпе́тка. **Szkarpetki,** *мн.* носки́.

Szkatuła, -y, *ж.* шкату́ла, сундукъ ка́сса.

Szkatułka, -i, *ж. Умен.* шкату́лка, шкату́лочка, сундучёкъ.

Szkielet, -a, *м.* скеле́тъ, о́ставъ, костя́къ, *см.* **Kościotrup.**

Szkiełko, -a, *ср.* стёклышко, зри́тельное стекло́, лорне́тъ

Szklący (się), *см.* **Szklisty.**

Szklaneczka, -i, *ж.* стака́нчикъ.

Szklanica, Szklenica, -y, *ж.* стекля́нка, стекля́ница.

Szklanka, -i, *ж.* стака́нъ.

Szklanny, Szklany, стекля́ный, стекольный. **Naczynie szklane,** стекля́ный сосу́дъ, стекля́ная посу́да. **Wyroby szklane,** стеклодѣліе. **Drobne wyroby szklane,** мелкій стекля́ный това́ръ. **Huta szklana,** стекля́ный заво́дъ. *Анат.* **Błona szklana,** стекля́нистая оболо́чка глаза.

Szklarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у стекольщика.

Szklarka, -i, *ж.* жена́ стекольщика, стекольщица.

Szklarnia, -ni, *ж.* стекля́ный заво́дъ; || теплица (*для растеній*).

Szklarski, стекольщичій.

Szklarz, -a, *м.* стекольщикъ (*дѣлающій стекло́ и вставля́ющій стёкла въ окна*), *см.* **Szkłodziej**

Szklarzów, стекольщиковъ, принадлежащій стекольщику.

Szklarzowa, -ej, *ж.* *см.* **Szklarka.**

Szklenica, *см.* **Szklanica.**

Szklić, Zeszklić, стекловать, остекловать, стекля́нить. остекля́нить. **Szklić się, Zeszklić się,** стекля́нѣть, остекля́нѣть; || * блестѣть какъ стекло́, свѣти́ться.

Szklisty, стекля́нистый; || свѣта́щійся, блестя́щій.

Szkło, -a, *ср.* стекло́; || око́нничное

стекло́. **Za szkłem**, подъ стекло́мъ. || *Собир.* стекло́, стеклянная посу́да.

Szkłodziej, -ja, *м.* стекольный завóдчикъ.

Szkoda, y, *ж.* убы́токъ, ущéрбъ, потéря, уронъ, наклáдъ *см.* **Strata**; || вина́; || вредъ, бéда, несчáстіе, неудáча. *см.* **Krzywda**; || опустошéніе, пóрча, поврежденіе, истребленіе (*отъ бúри, грáда, войны́ и т. п.*). **Szkody komu robić**, наноси́ть кому́ вредъ. **Cieszyć się z cudzéj szkody**, рáдоваться чужóму несчáстію. **Korzystać z cudzéj szkody**, пользоваться чужúмъ несчáстіемъ. **Odpowiadać za szkodę**, отвéчать за убы́токъ. **Burza wielkie przyczyniła szkody**, бýря причинúла мнóго вредá. **Wyjść z czego bez szkody**, не потеря́ть ничегó, вы́йти изъ воды́ сухúмъ. **Mieć szkodę**, остáться въ наклáдѣ. *Посл.* **Czyja szkoda tego grzech**, кто завáрúлъ кáшу, тотъ пускáй самъ и расхлéбываетъ. **Mądry Polak po szkodzie**, громъ не грúнетъ, мужúкъ не перекрéстится, умéнъ Русáкъ зáдомъ (*см.* **Szarak**, русáкъ, сéрый зáяцъ). || **Szkoda, wielka szkoda**, жаль, óчень жаль! **Szkoda to opisywać**, не стóитъ трудá óто описывать. **Szkoda o tém i mówić**, напрáсно и говорúть объ óтомъ, не стóитъ трáтить словъ объ óтомъ.

Szkódka, -i, *ж.* убы́точекъ, небольшáя потéря.

Szkodliwie, врéдно, со вредóмъ, съ убы́ткомъ, съ ущéрбомъ.

Szkodliwość, -ści, *ж.* врéдность.

Szkodliwy, врéдный убы́точный, наклáдный; || пáгубный, гúбельный.

Szkodnica, -y, *ж.* вéтреница, вертопрáшка, шалýнья; || пáкостница.

Szkodnik, -a, *м.* вéтреникъ, вертопрáхъ, шалýнъ; || пáкостникъ.

Szkodno (jest), *см.* **Szkodliwie.**

Szkodny, *см.* **Szkodliwy.**

Szkodować (na czém), терпéть, претерпéвать, переноси́ть, сноси́ть, выноси́ть, выдéрживать; || страдáть.

Szkodzić, Zaszkodzić, вредúть, повредúть, наноси́ть, нанести́ вредъ; || мéшать. ***Cóż to szkodzi?** что за дéло? что за нуждá? что нýжды?

Szkoła, -y, *ж.* шкóла, учúлище. **Szkoły**, *мн.* учéніе, классы. **Chodzić w szkołę do nauki**, ходúть въ шкóлу учúться. **Szkoła parafjalna**, приходское учúлище. *Стар.* **Szkoła rycerska**, воéнное учúлище. *или* кадéтскій кóрпусъ. **Szkoła w ogrodzie**, древéсный разсáдникъ. **Szkoła żydowska**, синагóга. || **Szkoła Szekspira**, шкóла Шекспúра. **Szkoła Flamandzka**, Фламáндская шкóла.

Szkolarski, педáнтскій.

Szkolarz, -a, *м.* педáнтъ, школя́ръ.

Szkółka, -i, *ж.* начáльная шкóла; || древéсный разсáдникъ, питóмникъ.

Szkolniczy, школьный. учúлищный.

Szkolnik, -a, *м.* шкóльникъ, ученúкъ; || шкóльный учúтель; || начáльникъ еврéйскихъ синагóгъ, школъ.

Szkolność, -ści, *ж.* педáнтство, педáнтское знáніе.

Szkolny, шкóльный, учúлищный.

Szkopek, Szkopiec, *см.* **Skopek.**

Szkorbut, -u, *м. Мед.* цынгá, цынгóтная болéзнь, скорбýтъ.

Szkrofuły, -ów, *мн.* золотýха, свинýха.

Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**

Szkudła, -y, *ж.* **Szkudło, -a**, *ср.* гонтъ, гонтúна, дранúца, *см.* **Gont.**

Szkudlak, -a, *м.* гонтовóй гвоздь.

Szkudlarz, -a, *м.* гонтовщúкъ, *см.* **Gonciarz.**

Szkuta, -y, *ж. Морс.* я́ликъ, шкутъ.

Szkutnik, -a, *м.* лóдочникъ, перевóщикъ.

Szla, Śla, -i, Szleja, Szlija, -ji, *ж.* шлей, кóнская сбрýя, упряжь; || грудно́й ремéнь, перевязь.

Szlaban, Ślaban, -u, *м.* шлагбáумъ, застáва; || нáры, досчáтый вы́ше пóла помóстъ для спанья.

Szlachcianka, -i, *ж.* шляхтúнка, дворя́нка.

Szlachcic, -a, *м.* шля́хтичъ. **Jakem szlachcic**, увéряю какъ чéстный дворя́нинъ.

Szlachciura, -y, *м.* деревéнскій помéщикъ, деревéнщина; || дворя́нчикъ.

Szlachecki, шляхéтскій, дворя́нскій.

Szlachectwo, -a, *ср.* шля́хетство, дворя́нство, дворя́нское сослóвіе.

Szlachta, y, *ж.* шля́хта, сослóвіе нúзшаго пóльскаго дворя́нства; || *Собир* шля́хта, дворя́не вообщé.

Szlachtawa, -y, *ж. Бот.* комáрникъ, блóшникъ, богáтинка (*растéніе*).

Szlachtuz, -a, *м.* бóйня, скотобóйня.

Szlaczek, -czka, *м.* каёмочка; || опýшка.

Szlafmyca, Szlafmica, -y, *ж.* ночнóй, спáльный колпáкъ.

Szlafroczek, -czka, *м.* пенюáръ (*женская одéжда*).

Szlafrok, -a, *м.* шлáфрокъ, халáтъ.

Szlag, -u, *м.* смéта, *см.* **Anszlag.**

Szlaga, -i, *ж.* колотýшка, долбня́, мýшкель; || ручнáя бáба, трамбóвка; || копéръ, копрóвая бáба.

Szlak, Ślak, -u, *м. Стар.* пострéлъ, аполлéксія, парáличъ; || птúчникъ, птúчій садóкъ; || шлакъ (*у метáлла*), окалúна, выгарки; || **Szlak, Szlach**, проéзжая лорóга; слéдъ, *см.* **Slad**; опýшка, крóмка, каймá, край. || **Szlak graniczny**, погранúчная чертá.

Szlakować, слéдить (*звéря*).

Szlam, -u, *м.* тúна, илъ, *см.* **Muł.**

Szlama, -y, *ж.* глúнистая земля́, суглúнокъ. **Szlamy**, *мн.* кúсій *или* ры́сій мéхъ.

Szlamować, вычищáть, выгребáть грязь (*изъ чего*).

Szłap', Człap', -pi, *ж.* иноходь. **Iść szłapią,** бѣжа́ть и́ноходью (*о лошади*).

Szłapak, -a, *м.* иноходецъ.

Szlarek, -rka, *м.* **Szlarka, -i,** *ж.* обши́вка, отдѣлка, убо́рка.

Szlaz, Slaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, занзиве́й. **Szlaz ogrodowy,** ро́жа, слизь-трава́. **Szlaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, кала́чики; || рубе́цъ, сычу́гъ (*животныхъ*).

Szlemię, -ienia, *ср.* попере́чина, слега́, попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || столбъ, ви́сѣлица.

Szlichta, -y, *ж.* тка́ческій клей.

Szlichtada, -y, *ж.* катанье на саня́хъ зимо́ю.

Szlichtować, *Ткач.* проклеивать.

Szlifa, -y, *ж.* эполе́тъ, погонъ.

Szlifiernia, -ni, *ж. (Стар.* **Szlofarnia, Szlufarnia),** шлифова́льня; || точи́льня.

Szlifierz, -a, *м.* шлифова́льщикъ; || точи́льщикъ.

Szlifować, шлифова́ть, полирова́ть, ло́щить; || точи́ть, ната́чивать (*ножъ и т. п.*).

Szlochać, рыда́ть, всхли́пывать, пла́кать навзрыдъ.

Szlochanie, -nia, *ср.* ры́данie, всхли́пываніе.

Szlochy, -ów, *мн. см.* **Szlochanie.**

Szluss, -a, *м.* заключе́ніе и́ли сведе́ніе счетовъ.

Szlusscettel, -tla, *м.* биржево́е ма́клерское свидѣтельство.

Szluza, *см.* **Śluza.**

Szłyk, -a, *м.* шлыкъ, колпа́къ.

Szmaciany, тряпи́чный, весто́шный.

Szmacina, -y, *ж.* тряпи́чка, весто́шка.

Szmacisko, -a, *ср.* него́дное тря́пье.

Szmalc, Szmalec, *см.* **Smalec.**

Szmalcuga, *см.* **Szmelcuga.**

Szmaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Szmaragdowy, изумру́дный.

Szmat, -a, *м.* ло́скутъ, кусо́къ, обры́вокъ, штука (*чего-либо*); вста́вка, запла́та.

Szmata, -y, *ж.* тря́пка, тряни́ца, весто́шка, стира́лка.

Szmatek, -tka, *м.* лоскуто́къ.

Szmatka, -i, *ж.* лоскуто́чекъ, тря́почка.

Szmelc, -u, *м.* фини́фть, эма́ль (*на металлахъ*), поли́ва, мурава, глазу́рь (*на фарфо́ръ, фая́нсъ*).

Szmelcarski, фини́фтяный, эма́левый; || плавѝленный, литѐйный,

Szmelcarstwo, -a, *ср.* пла́вка, плавле́ніе, отли́вка; || плавѝльное иску́сство.

Szmelcarz, Szmelcerz, -a, *м.* плавѝльщикъ, литѐйщикъ; || **Szmelomistrz, -a,** *м.* фини́фтщикъ, фини́фтяныхъ дѣлъ ма́стеръ; || *см.* **Smolarz.**

Szmelcować, *Стар.* **Szmalcować,** пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать; || лить, отлива́ть; || фини́фтить, наводи́ть фини́фть, эмалѝровать, наводи́ть эма́ль, покрыва́ть эма́лью; || глазу́рить, мура́вить.

Szmelcowany, Szmelcowny, эмалѝрованный, покры́тый эма́лью, фини́фтяный.

Szmelcowy, эма́левый; || плавѝленный. **Piec szmelcowy,** плавѝленная печь.

Szmelcuga, Szmalcuga, Smelcuga, Smalcuga, -i, *ж.* родъ краси́льной золы.

Szmer, -u, *м.* шумъ, шепотъ; || ро́потъ, ропта́ніе; журча́ніе (*воды*). **Szum w głowie, w uszach,** шумъ въ голове́, въ уша́хъ.

Szmerać, шуме́ть; || ропта́ть; || журча́ть, *см.* **Szemrać.**

Szmeranie, -nia, *ср. см.* **Szmer, Szemranie.**

Szmergać, *Област.* швыра́ть; || **Szmergnąć, Szmernąć,** шмыгну́ть, удра́ть (*куда нибудь*).

Szmergiel, -gla, *м. Минер.* наждакъ; || =**Szmermel,** шути́ха, раке́та бѣгающая по землѣ́ излу́чинами. ***Puścić szmermla,** распусти́ть ло́жный слухъ.

Szmermel, -mla, *м. см.* **Szmergiel.**

Szmigus, *см.* **Smigus.**

Szmuklerka, -i, *ж.* позуме́нтщица.

Szmuklerski, позуме́нтщичій.

Szmuklerstwo, -a, *ср.* позуме́нтщичье ремесло́.

Szmuklerz, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Sznica, -y, *ж.* сни́ца (*куда вкладывается дышло*), ла́пы у дрогъ; || *Стар.* дрянь, него́дный человѣкъ.

Sznicernia, -ni, *ж.* мастерска́я скульпто́ра, ваятеля.

Sznicerstwo, -a, *ср.* вая́ніе, вая́тельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба, рѣзна́я рабо́та.

Sznicerz, -a, *м.* **ваятель, скульпто́ръ, рѣщи́къ.**

Sznupka, *см.* **Sznypka.**

Sznur, -a, *м.* верёвка, снуръ, шнуръ; || кана́тъ. *Охот.* верени́ца (*гусей, у́токъ и т. д.*). *Охот.* прямо́й слѣдъ звѣря. **Sznur pereł,** ни́тка же́мчугу. **Sznur wędny,** ле́са (*у удьı*). **Sznury niewodowe,** подбо́ры (*на краяхъ не́вода*). **Sznur mularski,** причалъ. **Sznur mierniczy,** межева́я цѣпь. **Pod sznur wyciągnąć, wyrównać,** вы́равнить, привести въ прямо́ю ли́нію. **Jeżdżenie (wozów) sznurem,** ѣзда́ обо́зомъ.

Sznurek, -rka, *м.* снуро́къ, шнуро́къ, верёвочка, бичёвка; || обши́вка, каёмка (*у пла́тья*); || галу́нъ. **Sznurkami wyszyć, obszyć,** обложи́ть галуно́мъ; || ожерѐлье, ни́тка же́мчугу.

Sznurować, Zesznurować, Zasznurować, вяза́ть, связа́ть верёвкою, стя́гивать, стяну́ть, затяну́ть, шнурова́ть, зашнурова́ть.

Sznurowadło, -a, *ср.* шнуро́вка (*чѣмъ шнуру́ются*), шнуро́къ съ металли́ческими наконе́чниками, тесёмка.

Sznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе; || прошнурова́ніе.

Sznurowany, Zasznurowany, шнуро́ванный, зашнурованный.

Sznurówka, -i, *ж.* шнуро́вка, корсе́тъ.

Sznypka, -i, *ж.* щелчо́къ по́ носу *см.* **Szczutek.**

Szołdra, **-y**, *ж.* ókorokъ.
Szołtys, *см.* **Sołtys**.
Szopa, **-y**, *ж.* навѣсъ, сара́й, балага́нъ.
Szopka, **-i**, *ж.* сара́йчикъ, бу́дочка; || вертепъ (*ящикъ съ разными внутри изображе́ніями, представля́ющими событія Рождества́ Христо́ва*).
Szopnik, **-a**, *и. Областн.* (*у Кашу́бовъ*) хо́лманъ, ко́рмчій.
Szor, **-u**, *м.* ко́нская сбру́я, у́пряжь. **Szory**, **-ów**, *мн.* шо́ры.
Szorc, **-u**, *м. Стар.* пере́дникъ, фа́ртукъ, ва́понъ, *см.* **Fartuch**.
Szorować, **Wyszorować**, чи́стить, вычистить, перетира́ть, перетере́ть (*посу́ду*), мыть (*полы*); || подкла́дывать дровъ въ печь, швыра́ть дрова́; || * ша́ркать (*ногами*); || ши́бко лете́ть, взвива́ться (*о пти́цахъ*).
Szorstki, жёсткій, шероховатый; || *суро́вый, стро́гій, жесто́кій, гру́бый.
Szorstko, жёстко, шероховато; || * суро́во, стро́го, жесто́ко, гру́бо.
Szorulec, **-lca**, *м.* кочерга́, *см.* **Kosior**, **Ożóg**.
Szos, **-u**, *м. Стар.* по́дать съ домо́въ.
Szostak, **-a**, *м. Стар.* сетье́ (*ме́ра 12 четверико́въ*); || пре́жняя по́льская моне́та, состоя́щая изъ шести́ грошей́.
Szóstka, **-i**, *ж.* число́ шесть; || шестёрка (*въ карт. игрѣ*).
Szósty, шестой́. **Po szóste**, въ шестыхъ.
Szpacer, *см.* **Spacer**.
Szpachla, **-i**, *ж. Живоп.* шпа́тель, ма́стихинъ, лопа́точка.
Szpaczek, **-czka**, *м. Умен.* сквóрушко, *см.* **Szpak**.
Szpaczkować, болта́ть всякій вздоръ, стрекота́ть; || **Szpaczkować z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).
Szpada, **-y**, *ж.* шпа́га; || *Зоол.* мечъ ры́ба.
Szpadel, **-dla**, **Szpatel**, **-tla**, *м. Хир.* лопа́точка; || шпа́тель; || заступъ, ки́рка.
Szpąga, **-i**, *ж.* (*Прост.* **Szponka**), поперечная связь (*на потолкѣ*); поперечный брусо́къ, переклади́на; || *Морс.* шлахто́въ, желѣзный *или* деревя́нный клинъ для соединенія мачтъ со стѣнгами.
Szpagat, **-u**, *м.* верёвочка, бичёвка; шнуро́къ.
Szpak, **-a**, *м.* скворе́цъ (*пти́ца*).
Szpakowaty, рыжева́то-сава́рый (*о ло́шади*); || сѣрова́тый; || сѣдовла́сый, съ про́сѣдью.
Szpaler, **-u**, *м.* шпале́рникъ (*въ саду́*); || обои́ шпале́ры. *Стар. см.* **Obicie**.
Szpalta, **-y**, *ж.* столбе́цъ (*печа́тный*).
Szpanyjel, **-gla**, *м. Архит.* связь, ва́язка.
Szpara, **-y**, *ж.* щель, тре́щина.
Szparag, **-a**, *м. Бот.* спа́ржа (*расте́ніе*).
Szpargał, **-a**, *м.* негóдная, старая, исписанная *или* печа́тная бума́га, лоскуто́къ бума́ги.
Szparka, **-i**, *ж. Умен.* щёлочка, тре́щинка.
Szparki, бы́стрый, ши́бкій.
Szparko, быстро, ши́бко.
Szparzysty, *см.* **Sparzysty**.
Szpatel, *см.* **Szpadel**.
Szpecenie, **Zeszpecenie**, **Oszpecenie**, **-nia**, *ср.* по́рча, уро́дство, поврежде́ніе; || осквернёніе, развраще́ніе, растлѣніе.
Szpeciąg, **-a**, *м. см.* **Maszkara**, **Straszydło**.
Szpecić, **Zeszpecić**, **Oszpecić**, обезобра́живать, обезобразить. уро́довать, изуро́довать, по́ртить, испо́ртить, искажа́ть, искази́ть; || осквернять, осквернить, развраща́ть, разврати́ть, растлѣва́ть, растли́ть.
Szpełta, **-y**, *ж. см.* **Orkisz**.
Szperać, ры́ться, копа́ться, разы́скивать, изслѣ́довать.
Szperacz, **-a**, *м.* изслѣдова́тель, испыта́тель, разбира́тель, изыска́тель.
Szperanie, **-nia**, *ср.* **Szperanina**, **-y**, *ж.* изслѣдованіе, изысканіе, отыскиваніе, по́искъ, ро́зыскъ.
Szperka, **Szpyrka**, **-i**, *ж.* свинóе са́ло, шпикъ, шпекъ.
Szperownik, **-a**, *м. см.* **Szperacz**; || *Стар. Юрид.* оцѣнщикъ.
Szpetnica, **-y**, *ж.* некраси́вая, дурна́я лицо́мъ же́нщина, дурну́шка.
Szpetnie, безобра́зно, уро́дливо, ду́рно, скверно.
Szpetnik, **-a**, *м.* безобра́зный, некраси́вый человѣкъ.
Szpetność, **-ści**, *ж.* безобра́зіе, уро́дство.
Szpetny, безобра́зный, уро́дливый, га́дкій, ме́рзкій.
Szpica, **Spica**, **-y**, *ж.* передовóе во́йско, аванга́рдъ; || острый коне́цъ, ко́нчикъ остроконе́чіе, остріе́, верхъ, вершина, верху́шка; || шпицъ, шпиль (*у колоко́льни*); || спи́ца (*въ колесѣ*).
Szpichlerz, *см.* **Spichlerz**, и т. п.
Szpicrut, **-a**, *м.* **Szpicruta**, **-y**, *ж.* хлы́стъ; хлы́стикъ, пру́тикъ.
Szpiczasto, **Szpiczastość**, и т. п. *см.* **Spiczasto**, и т. п.
Szpieg, **-a**, *м.* шпіо́нъ, лазу́тчикъ, фискалъ, соглядата́й. **Szpiegi**, **-ów**, *мн.* шпіо́нство, лазу́тчество. **W szpiegi kogo posłać**, посла́ть кого́ для шпіо́нства, подосла́ть кого́ шпіо́номъ.
Szpiegować, шпіо́нить, подсма́тривать, подслу́шивать. лазу́тничать, фискалить, вывѣдывать
Szpiegowanie, **-nia**, *ср. см.* **Szpiegowstwo**.
Szpiegowniczka, **-i**, *ж.* шпіо́нка, лазу́тчица.
Szpiegowski, шпіо́нскій, фиска́льный.
Szpiegowstwo, **-a**, *ср.* шпіо́нство, лазу́тчество, фиска́льство подсма́триваніе, подслу́шиваніе, вывѣ́дываніе.
Szpik, **-u**, *м.* мозгъ, мозжечекъ (*въ костя́хъ*).

Szpikować, Naszpikować, шпикова́ть, нашпикова́ть, шпигова́ть, нашпигова́ть (*мя́со*); || * напи́чкать, начинить (*что-нибудь*).

Szpikowanie, Naszpikowanie, -nia, *ср.* шпикова́ніе (*мя́са*).

Szpikowaty, мозгова́тый.

Szpikowy, мозгово́й.

Szpikulec, -lca, *м.* шпикова́льная игла́.

Szpila, -i, *ж.* шпи́ль. || *Повар. см.* **Szpikulec**; || *см.* **Grot.**

Szpileczka, -i, *ж.* була́вочка.

Szpilić, шпи́лить, прикалывать.

Szpilka, -i, *ж.* була́вка. **Szpilka do włosów,** шпи́лька; || **Szpilki,** *мн.* и́глы хво́йных дере́вьевъ; || *Повар.* ма́ленькій ве́ретель.

Szpilkarka, -i, *ж.* була́вочница.

Szpilkarstwo, -a, *ср.* була́вочная фа́брика; || прода́жа була́вокъ.

Szpilkarz, -a, *м.* була́вочникъ.

Szpilkować, накалывать була́вками.

Szpilkowaty, була́вчатый; || *Бот.* игольчатый, иглообра́зный, остролистый.

Szpilkowy, була́вочный.

Szpinak, -u, *м. Бот.* шпина́тъ.

Szpital, -a, *м.* госпита́ль, больни́ца; || странноприи́мный домъ, богадѣльня; || **Szpital sierot,** сиро́тскій домъ; || **Szpital Dzieciątka Jezus,** воспита́тельный домъ.

Szpitalnik, -a, *м.* мона́хъ странноприи́мнаго о́рдена, странноприи́мный мона́хъ.

Szpitalny, госпита́льный, больни́чный; || богадѣльный; || **Szpitalny, -ego,** *м.* смотри́тель, надзира́тель госпиталя, больни́цы; || богадѣльникъ, при́зрѣнный въ богадѣльнѣ.

Szpon, -u, *м.* **Szpona, -y, Szponka, -i,** *ж.* ко́готь (*мн.* ко́гти); || желѣзная скоба́, крюкъ; || застёжка, крючо́къ; || я́корная ла́па; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || *Бот.* остри́ца, подмарі́онникъ (*расте́ніе*).

Szponder, -dru, *м.* за́дняя часть гру́ди бы́таго скота́.

Szponga, *см.* **Szpąga.**

Szponiasty, Szponisty, когтистый.

Szpryca, -y, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Szprycha, -y, *ж.* спи́ца (*въ колесѣ*).

Szprycować, шприцева́ть, набры́згивать, напры́скивать; || *Анат.* инъектировать (*препара́тъ*).

Szprycowanie, -nia, *ср.* вспры́скиваніе, впры́скъ; || *Анат.* инъе́кція.

Szpula, Szpulka, -i, *ж. см.* **Cewa, Cewka.**

Szpunt, -u, *м.* втулка, бо́чечная затычка; || бо́чечная дира́; || *Плотн.* гре́бень (*въ бру́сьяхъ*).

Szpuntować, Zaszpuntować, затыка́ть, заткну́ть, закупо́ривать, закупо́рить.

Szpuntowe, -ego, *ср. см.* **Czopowe.**

Szpuntpal, -u, *м. мн.* шпунто́вая сва́я.

Szragi, -ów, *мн.* со́шки, козлы́ (*дере вя́нныя подставки*).

Szram, -u *м.* руби́цъ на лицѣ. шрамъ.

Szramowaty, имѣющій рубцы́, шра́мы на лицѣ.

Szranki, -ów, *мн.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || риста́лище, по́прище, аре́на.

Szron, -u, *м.* и́ней, и́зморозь.

Szropa, -y, *ж. см.* **Zgrzebło.**

Szrót, и т. п. *см.* **Śrót,** и другія слова начинающіяся съ **Śr...**

Szruba, и т. п. *см.* **Śruba,** и другія слова начинающіяся съ **Śr...**

Sztab, -u, *м. Воен.* штабъ.

Sztaba, -y, *ж.* брусо́къ. полоса́; || слито́къ (*металла*); || *Архит.* переклади́на, брусъ; || *Морс.* шекъ, водорѣзъ (*у су́дна*), носъ (*у корабля́*).

Sztabikowy, полосно́й, полосово́й. **Sztabikowe żelazo,** полосово́е желѣзо.

Sztabnik, -a, *м.* матро́съ находя́щійся на корабе́льномъ носу́.

Sztabny, Sztabowy, полосно́й, полосово́й, *см.* **Sztabikowy**; || принадлежащій корабе́льному носу́; || *Воен.* штабскій.

Sztachel, -chla, *м. Горн. Стар.* дли́нная желѣзная полоса́.

Sztachetować, обводи́ть огора́живать палиса́дникомъ, рѣшёткою.

Sztachetowy, рѣшётчатый; || *Воен.* **Ogień sztachetowy,** бали́онный ого́нь.

Sztachety, -tów, *мн.* палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ; || рѣшётка; огра́да.

Sztachować, *Морс.* огиба́ть мысъ и́ли су́дно.

Sztafeta, -y, *ж.* эстафе́та.

Sztafetowy, эстафе́тный, наро́чный.

Sztafirować, Wysztafirować, тача́ть, сшива́ть два кра́я ткани и́ли ко́жи; || штафи́ровать, тачать бортъ у юбки; || * украша́ть, убира́ть съ изысканностію; || * **Sztafirować się,** разряди́ться въ пухъ, съ изысканностію, безъ вку́са.

Sztak, -u, *м. Морс.* штагъ.

Sztaluga, Staluga, -i, *ж.* козлы́, подмо́стки.

Sztamować, *см.* **Sztorcować.**

Sztandar, Standar, -u, *м. Воен.* штанда́ртъ; || зна́мя; || *Морс.* гале́рный флагъ, *см.* **Chorągiew**; || *Архит.* подста́вка, подпо́ра, стойка.

Sztokfisz, *см.* **Stokfisz.**

Sztolnia, -ni, *ж. Горн.* што́льня;— **wjazdowa,** выходная што́льня; — **główna, wodna,** водоотво́дная што́льня;— **spadkowa, głęboka,** водоотво́дная што́льня.

Szton, -u, *м.* ма́рка, фи́ша, фи́шка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Sztorc, Storc, -u, *м.* внѣшній у́голъ (*у камня, у стола*); || *Архит.* ребро́, край; || карни́зъ надъ дверями; || *Горн.* во́ротъ для вытаскиванія руды. || **Na sztorc, Sztorcem,** торчма́, сто́ймя, ребро́мъ.

Sztorcować (kraje w deskach), *Плотн.* скáшивать крóмки у досóкъ.

Sztorcowanie, -nia, *ср.* скáшиваніе крóмокъ у досóкъ.

Sztort, -u, *м. Муз.* серпéнтъ (*инструмéнтъ*).

Sztos, -a, *м.* удáръ (*на биллíардѣ*); || азáртная игрá; || * счáстіе, удáча; || расположéніе души, настроéніе. **Być przy sztosie, w sztosie**, быть въ удáрѣ, въ хорóшемъ настроéніи.

Sztrasbaum, *Плотн.* прибóина.

Sztrof, *см.* **Strof**.

Sztrofować, *см.* **Strofować**.

Sztrosa, -y, *ж. Морск.* швáртовъ, кáбельтовъ (*канáтъ*).

Sztrycharz, -a, *м.* кирпичедéлецъ.

Sztucieс, -ćca, *м.* футлáръ, готовáльня; || штýцеръ (*ружьё*).

Sztuczka, -i, *ж.* штýчка.

Sztucznie, искýсно, худóжественно, мастерскú; || хитрó, замысловáто; || * искýсственно, изы́сканно.

Sztuczność, -ści, *ж.* искýсственность, изы́сканность; || искýство, провóрство, способность. лóвкость.

Sztuczny, искýсственный, изы́сканный; || искýсный. провóрный, способный, лóвкій. **Ognie sztuczne**, фейерверки, потѣшные огни.

Sztufada, -y, *ж. Повар.* душёное мáсо.

Sztuka, -i, *ж.* штýка, кусóкъ, часть. **Sztuka mięsa**, часть говáдины. **Cała ta kolumna jest z jednéj sztuki**, ôта колóнна изъ цѣльнаго куска. **Sztuka płótna**, штýка полотнá. *Артил.* **Denna sztuka armaty**, казённая часть орýдія. **Sztuka chleba**, ломóть, кусóкъ хлѣба. **Miedź w sztukach**, штыковая мѣдь. **Srebro w sztukach**, серебрó въ слиткáхъ. **Sztuka muzyczna, teatralna**, музыкáльная, театрáльная пьéса. **Sztukami**, поштýчно. **Sztuka w sztukę**, сплошь, рáдомъ, срáду, безъ промежýтковъ; || искýство, худóжество. **Sztuka wojenna**, воéнное искýство. **Sztuka rymotwórcza**, стихотвóрное искýсство; || лóвкость, хúтрость, провóрство, ухвáтка, улóвка, увёртка. **Sztuki zażyć**, употребúть хúтрость, хúтрый обмáнъ. **Wypłatał mi sztukę**, выкúнулъ мнѣ штýку, сыгрáлъ со мною штýку.

Sztukaterja, -ji, *ж.* штукатýрка, лепнáя рабóта; || барельéфъ, выпуклая рѣзьбá; || гúпсовая обмáзка.

Sztukator, -a, *м.* штукатýрщикъ, штукатýръ; || обжигáтель гúпса, мастеръ гúпсовыхъ рабóтъ, лепщúкъ.

Sztukmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ; || * штукáрь. онглáръ.

Sztukować, заплáчивать, почúнивать. штóпать, заштóпывать; || приставлáть, надставлáть, *см.* **Łatać**.

Sztukowanie, -nia, *ср.* заплáчиваніе, почúниваніе, настáвка.

Sztukowany, заплáченный, заштóпанный, почúненный; || приставленный, надставленный.

Sztukowe, -ego, *ср.* плáта съ кáждой штýки рогáтаго скотá.

Szturchać, Szturgać, Szturkać, Szturchnąć, Szturgnąć, Szurknąć, толкáть, толкнýть (*локтёмъ*), || **Szturchać się**, толкáться.

Szturchanie, -nia, *ср.* толкáніе, растáлкиваніе.

Szturchaniec, -ńca, *м.* толчóкъ, удáръ, тумáкъ. **Dałem mu dobrego szturchańca**, я задáлъ емý слáвнаго тумака.

Szturchnięcie, -cia, *ср.* толчóкъ.

Szturm, -u, *м.* прúступъ, штурмъ. **Szturm przypuszczać**, штурмовáть; || бýря, штормъ (*на морѣ*).

Szturmak, -a, *м.* лёгкій шишáкъ, лёгкій шлемъ; || ручнáя пищáль, мушкéтъ; || петáрда, стѣнолóмъ; || большóй крюкъ придéрживающій окóнницы отъ вѣтра.

Szturmować, штурмовáть, идтú на прúступъ.

Sztybra, -y, *ж.* костúль (*въ печны́хъ рабóтахъ*).

Sztycak, -a, *м. Стол.* подстáвка накрюкáхъ.

Sztych, -u, *м.* óстрый конéцъ, остроконéчіе, острее; || удáръ сáблею *или* чѣмъ либо óстрымъ; || укóлъ (*иглою и т. п.*); || гравю́ра, эстáмпъ; || * опáсность. **Na sztych kogo wystawiać**, подвéргнуть кого́ опáсности; || * противополóжность, контрáстъ. **Na sztych co razem stawić**, сопоставлáть одно́ съ другúмъ, противополагáть одно́ другóму. || *Охот.* **Na sztych**, прáмо подъ выстрѣлъ. **Lis na sztych wyszedł**, лисúца выбѣжала прáмо подъ выстрѣлъ. || **Sztych w ziemię**, выéмка землú въ одну́ лопáтку.

Sztychać, Sztychnąć, пырáть, пырнýть, бодáть, боднýть. колóть, кольнýть.

Sztycharka, -i, *ж* гравировáльщица.

Sztycharnia, -ni, *ж.* гравировáльня, граверная мастерскáя.

Sztycharski, граверный, граверскій.

Sztycharstwo, -a, *ср.* гравировáльное искýство.

Sztycharz, -a, *м*, гравировáльщикъ, граверъ (*на метáллѣ*); || рѣщúкъ (*на дéревѣ*).

Sztychować, гравировáть, *см.* **Ryć Rytować**; || *Горн.* выпускáть изъ пéчи растóпленный метáлл; || *Стар.* сравнúвать одно́ съ другúмъ; || *Стар.* превышáть, превосходúть, (*кого́ чѣмъ*); || прикрывáть || обмáнывать, мѣнять *см.* **Frymarczyć**

Sztychowanie, -nia, *ср.* гравúровка, *см.* **Rytowanie**.

Sztychowy, гравировáльный; || укóлотый, прокóлотый. **Rana sztychowa**, рáна отъ óстраго орýжія.

Sztychulec, -lca, *м.* деревúнная колóдка (*у сапóжниковъ*).

Sztyfcik, -a, *м. Умен.* штифтикъ, шпи́лька, *см.* **Sztyft.**

Sztyft, -u, *м.* штифтъ, гвоздь деревя́нный *или* желѣ́зный, безъ голо́вки, костылько́вый гвоздь.

Sztygarz, -a, *м. Горн.* штейгеръ.

Sztylecik, -a, *м.* небольшо́й кинжа́лъ.

Sztylet, -u, *м.* кинжа́лъ; || писа́ло (*родъ пера́ у древнихъ*); || рѣзе́цъ, грабштрихъ; || *Тип.* пунсо́нъ (*для матри́цъ*).

Sztylfa, Sztylpa, -y, *ж.* отворо́ты (*у сапо́гъ*).

Sztymbor, Sztymbork, Sztymbort, -u, *м. Морс.* штирбортъ, пра́вая сторона́ су́дна.

Sztynka, -i, *ж.* ко́рюха, ко́рюшка (*рыба*).

Sztywnie, жёстко, кре́пко, ту́го; || неподви́жно, напряже́нно, вытянувшись.

Sztywnieć, Zesztywnieć, жёсткнуть, коченѣ́ть; || вытя́гиваться, напряга́ться.

Sztywny, жёсткій, кре́пкій, круто́й, туго́й; || не одви́жный, напряженный, вы́тянувшійся.

Szuba, -y, *ж.* шу́ба.

Szubarga. -i, *м. Област. см.* **Szubrawiec.**

Szubienica, -y, *ж.* ви́сѣлица.

Szubienicznik, -a, *м.* ви́сѣльникъ; || * развращённый челове́къ, досто́йный ви́сѣлицы.

Szubka, -i, *ж. Умен.* шу́бка.

Szubrawiec, -wca, *м.* голышъ, голя́къ, бѣдня́къ; || бездѣ́льникъ, прощелы́га, плутъ, негода́й.

Szubrawstwo, -a, *ср. Собир.* сво́лочь, сбродъ негода́евъ, бездѣ́льниковъ, прощелы́гъ; || голь, голы́дьба.

Szufelka, -i, *ж. Умен.* лопа́точка, сово́чекъ, *см.* **Szufla.**

Szufla, -i, *ж.* сово́къ, желобова́тая лопа́тка (*для насыпа́нія*). || *Артил.* шу́фла, мѣ́дный сово́къ для сыпанія по́роха.

Szuflować, Przeszuflować, пересыпа́ть, пересы́пать, вѣ́ять (*хлѣбъ*), воро́чать хлѣ́бъ что́бы не слежа́лся.

Szufrygiel, -gla, *м.* око́нная задви́жка.

Szuja, -ji, *м.* повѣ́са, шалу́нъ; || негода́й, бездѣ́льникъ, прощелы́га; || *см.* **Czuhaj.**

Szujak, -u, *м.* распи́ленный отру́бокъ бревна́.

Szujka, -i, *ж., см.* **Wańczos.**

Szujowaty, омерзи́тельный, гну́сный, га́дкій.

Szukać, иска́ть, оты́скивать, добива́ться (*чего́*); || *Охот.* иска́ть, идти́ по слѣ́ду (*звѣря*).

Szukacz, -a, *м.* иска́тель. || *Стар.* пресле́дователь, гони́тель.

Szukadło, -a, *ср. Морс.* лотъ, грузи́ло. || *Хир.* зондъ, щупъ.

Szukanie, -nia, *ср.* иска́ніе, по́искъ, оты́скиваніе.

Szuler, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ.

Szulerka, -i, *ж.* игрочи́ха, картёжница; || картёжъ, игра́ въ ка́рты.

Szulernia, -ni, *ж.* игорный, картёжный домъ.

Szulerować, картёжничать, име́ть пристра́стіе къ ка́рточной игрѣ́.

Szulerstwo, -a, *ср.* картёжничество, страсть къ ка́ртамъ.

Szuło, -a, *ср. Област.* столбъ, коса́къ.

Szum, -u, *м.* шумъ; || пѣ́на.

Szumieć, шумѣ́ть.

Szumisty, шумли́вый.

Szumka, -i, *ж.* весёлая пѣ́сенка, *см.* **Dumka.**

Szumnie, Szumno, шу́мно, шумли́во, съ шу́момъ.

Szumny, шу́мный, шума́щій.

Szumować, Oszumować, Zeszumować, снима́ть, снять пѣ́ну; || пѣ́ниться, пуска́ть пѣ́ну.

Szumowanie, -nia, *ср.* снима́ніе пѣ́ны. **Łyżka od szumowania**, уполо́вникъ, чумичка.

Szumowiny, -win, *мн.* упо́лъ, вла́жность, снима́емая уполо́вникомъ пѣ́на.

Szumowisko, -a, *ср.* нечи́стая пѣ́на.

Szumówka, -i, *ж.* хлѣ́бное вино́, во́дка второ́й перего́нки, пѣ́нное вино́.

Szupina, -y, *ж. Стар.* шелуха́, *см.* **Łupina.**

Szurgać (czém), мета́ть, швыря́ть, броса́ть съ шу́момъ (*что либо*); || * обраща́ться съ кѣ́мъ презри́тельно; || **Szurgać się**, мета́ться, броса́ться въ ра́зныя сто́роны.

Szturgot, -u, *м.* шумъ, швыра́ніе съ шу́момъ.

Szurgotać, *см.* **Szurgać.**

Szurzy, -ego, *м. Стар.* шу́ринъ.

Szus, *см.* **Sus, Wybryk.**

Szust, -a, *м.* трескъ, шо́рохъ, ше́лестъ.

Szustać, Szustnąć, трещать, затрещать, шелестѣ́ть, зашелестѣ́ть; || * *Охот.* перескакивать, перескочить (*о дичи*); || **Szustać czém**, швыря́ть, броса́ть съ шу́момъ.

Szustfal, -a, *м.* ко́жаный пере́дникъ.

Szustfałki, -ów, *мн.* вы́дерганныя ни́тки изъ полотна́, клочки́; || шушера́, ме́лочь.

Szuty, *мн. род. п.* **Szut**, *Морс.* шко́ты, верёвки у ни́жнихъ парусовъ.

Szuwar, -u, *м.* ку́коль, плевелы, худа́я, негодная трава, *см.* **Zielsko**; || *см.* **Tatarak.**

Szwaczka, -i, *ж.* швея́, бѣлошве́йка.

Szwadron, -u, *м. Воен.* эскадро́нъ.

Szwagier, -gra, *м.* шу́ринъ (*братъ жены*), де́верь (*братъ му́жа*), зять (*мужъ сестры*).

Szwagrostwo, Szwagrowstwo, Szwagierstwo, -a, *ср.* свойство, родство по женитьбѣ; || *Собир.* свояки съ свои́ченицею и т. д.

Szwagrowa, -ej, *ж.* свои́чина, свои́ченица (*сестра́ жены*), волóвка (*сестра́ му́жа*), невѣ́стка (*жена́ бра́та*).

Szwagrowski, свойственниковъ, принадлежащій свойственнику, шурину, деверю, зятю.

Szwagrzyć się, **Poszwagrzyć się**, породниться, вступить въ родство съ кѣмъ либо.

Szwajca, -y, Szwajka, -i, *ж.* шило, шильце, *см.* **Szydło.**

Szwank, -u, *м.* вредъ, убытокъ, утрата, потеря, уронъ, ущербъ; || ушибъ, ударъ; || *Стар.* колебаніе.

Szwankować, *Стар.* колебаться, шататься; || спотыкаться; || * ошибаться, погрѣшать; || терпѣть, претерпѣвать, переносить, страдать. || **Szwankować na oczy**, страдать глазами. **Szwankować na sławie**, помрачать свою славу, подрывать свою славу. **Szwankuje na rozumie**, ему не достаетъ ума, онъ глуповатъ. **Byłby zdrów zupełnie, gdyby na worku nie szwankował**, онъ былъ бы совершенно здоровъ, если бы карманъ у него не былъ пустъ. || **Szwankować o co**, подвергать что-либо опасности, рисковать чѣмъ.

Szwarc, -u, *м.* вакшеніе (*обуви*), вакса; || фабра.

Szwarcować, ваксить, натирать ваксою (*обувь*); || фабрить (*усы*), чернить.

Szwargot, -u, *м.* бормотаніе, невнятныя слова.

Szwargotać, бормотать, коверкать языкъ.

Szwargotka, -i, *ж.* бормотунья.

Szwargotnik, -a, *м.* бормотунъ.

Szyb, -u, *м.* (*Стар.* **Szyp**), *Стар.* бумажный змѣй; || *Стар.* стрѣла; || *см.* **Szyba**; || *Морс.* кольцо для поднятія паруса вверхъ; || *Зоол.* хитрецъ (*небольтой морской ракъ*). || * орлиный полетъ.

Szyba, -y, *ж.* оконничное стекло; || *Горн.* **Szyba, Szyb**, шахта. **Szyb poszukiwalny**, развѣдочная шахта;—**wjazdowy**, вылазная; — **wydobywalny**, рудоподъемная; — **wodny**, водоподъёмная;—**powietrzociągowy**, воздушная шахта.

Szybał, -a, Szybała, -y, *м.* плутъ, обманщикъ, мошенникъ.

Szybalski, плутовской, мошенническій.

Szybalstwo, -a, *ср.* плутовство, мошенничество.

Szybiasto, кругло, кругловато, выпукло.

Szybiasty, круглый, кругловатый, выпуклый; || сдѣланный на подобіе оконничнаго стекла.

Szybik, -a, *м.* *Горн.* гезенкъ, скатъ.

Szybka, -i, *ж.* небольшое оконничное стекло.

Szybki, шибкій, быстрый, скорый, проворный.

Szybko, шибко, быстро, скоро, проворно.

Szybkobieg, -a, *м.* скороходъ, гонецъ.

Szybkość, -ści, *ж.* шибкость, быстрота, скорость, проворство.

Szybkowy, Szybikowy, Szybowy, листоватый; || шахтный, *см.* **Szyba.**

Szybować, плыть противъ теченія; || грести; || *парить, летать по воздуху (*о птицахъ*).

Szyć, Uszyć, шить, сшивать, сшить. ***Szyć komu boty**, подставить кому ногу, копать яму другому. ***Szyć coś (złego)**, замышлять злое, злоумышлять. ***Szyć z łuku, szyć strzałami**, пускать стрѣлы. ***Wiatr z północy szyje**, пронзительный вѣтеръ дуетъ съ сѣвера, сѣверный вѣтеръ пронзаетъ, рѣжетъ.

Szych, -u, *м.* мишура; || бить (*золотая или серебряная сплющенная проволока*).

Szychowy, мишурный.

Szychta, -y, *ж.* *Горн.* отверстіе плавильной печи; || *Горн.* тонкій пластъ, флецъ; || рядъ, слой. **Szychta w murowaniu**, рядъ кирпичей; || **Szycht, -u**, *м.* прокопъ въ горѣ для добыванія руды; || *Горн.* **Szycht**, шихта, смѣна рабочихъ людей; || *классъ общества, сословіе.

Szychtować, *Стар.* приводить въ порядокъ, устроивать; || укладывать, класть рядами, приготавливать, приноравливать.

Szycie, -cia, *ср.* шитье.

Szyd, -u, *м.* мало употребительно, *см.* **Szyderstwo.**

Szyderca, -y, *м.* насмѣшникъ, зубоскалъ, кощунъ.

Szyderczo, Szydersko, *Нар.* насмѣшливо, съ насмѣшкою.

Szyderczy, Szyderski, насмѣшливый, кощунскій.

Szyderstwo, -a, *ср.* насмѣшливость, зубоскальство, кощунство, глумленіе.

Szydło, -a, *ср.* шило. || *Бот.* шильникъ (*растеніе*).

Szydłowato, шиловидно, шилообразно.

Szydłowaty, *Бот.* шиловидный, шилообразный (*о листьяхъ*).

Szydnie, насмѣшливо, кощунски.

Szydność, -ści, *ж.* насмѣшка, шутка; || насмѣшливость.

Szydzić, насмѣхаться, издѣваться, подсмѣиваться, глумиться, трунить надъ кѣмъ *или* осмѣять кого.

Szyja, -ji, *ж.* шея; || горло; || глотка; || горло, горлышко (*бутыли, бутылки*); || *Архит.* проходъ, пространство (*между поворотами лѣстницы*); || *Фортиф.* горжа; || *Артил.* дульная часть орудія; || шейка (*у скрипки*); || **Szyja piwnicza**, пристройка при входѣ въ погребъ; || труба у насоса.

Szyjka, -i, *ж.* шейка.

Szyjny, шейный; || шейчатый, душчатый. **Szyjna część futra**, душчатый мѣхъ, снятый съ лисьихъ *или* собольихъ шеекъ.

Szyjołom, -u, *м.* сорви-голова, смѣльчакъ, сорванецъ.

Szyjowaty, толстошéя, имéющій тóлстую шéю.

Szyk, -u, *м.* порáдокъ, строй, расположéніе, размѣщéніе; || *Воен.* **Szyk bojowy**, боевóй порáдокъ, строй; || *Воен.* рядъ, шеренга. ***Pomieszać komu szyki**, разстрóить чьи плáны, поставить когó въ затруднúтельное положéніе.

Szykana, -y, *ж.* придúрка, привязка, кáверзы, крючки́; || áбеда, крючкотвóрство.

Szykować, **Uszykować**, приготовля́ть, приготóвить, приводúть, привести́ въ порáдокъ, убирáть, убрáть. **Szykować wojsko do bitwy**, построúть войско къ сраженію, въ боевóй порáдокъ. || **Szykować się (do czego)**, готóвиться, приготовля́ться (*къ чему́*). || *Безлич.* **Szykuje się**, лáдится, идётъ на лáдъ, удаётся.

Szykownie, лóвко, склáдно, расторóпно; || прилúчно, порáдочно.

Szykowność, -ści, *ж.* лóвкость, расторóпность; || стрóйность; || прилúчіе, добропорáдочность.

Szykowny, лóвкій, склáдный, расторóпный; || стрóйный; || прилúчный, порáдочный.

Szyld, -u, *м.* вы́вѣска.

Szyldwach, -a, *м.* часовóй; || караýльщикъ, *см.* **Straż**.

Szylerhauz, -u, *м.* бýдка для часовáго.

Szylkret, -u, *м. Зоол.* черепáха.

Szylkretowy, черепáховый.

Szyna, -y, *ж.* рельсъ, желѣзная полоса́; || шúна, желѣзный óбодъ вокрýгъ колеса, *см.* **Sztaba**.

Szynal, -a, *м.* шúнный гвоздь.

Szyndować, обдирáть, сдирáть кóжу.

Szynk, -u, *м.* шинкáрство, продáжа вина; || шинóкъ, питéйный домъ, кабáкъ, *см.* **Szynkownia**.

Szynka, -i, *ж.* óкорокъ, ветчина́.

Szynkarka, -i, *ж.* шинкáрка, содержáтельница шинка́, кабáчница.

Szynkarski, шинкáрскій.

Szynkarstwo, -a, *ср.* шинкáрство.

Szynkarz, -a, *м.* шинкáрь, содержáтель питéйнаго дóма, шинка́, кабáчникъ.

Szynkiel, -kla, *м.* конéцъ повóзочной óси. || ***Zadłużony po szynkle**, пó уши въ долгáхъ.

Szynkować, занимáться продáжею винá, шинкáрить, содержáть шинóкъ. || **Szynkowanie trunków**, распúвочная продáжа.

Szynkowe, -ego, *ср.* плáта за прáво продáжи винá.

Szynkownia, -ni, *ж.* питéйный домъ, кабáкъ, шинóкъ, продáжа винá.

Szynkowny, **Szynkowy**, шинкáрскій, кабáчный; || питéйный. **Zakład szynkowy**, питéйное заведéніе.

Szynwaga, -i, *ж.* ватерпáсъ; || отвѣсъ, ýровень съ отвѣсомъ.

Szypeł, -pła, *м.* ýзелъ.

Szyper, -pra, *м.* шúперъ. управля́ющій купéческимъ корáблемъ, корабéльщикъ.

Szyperski, шúперскій.

Szyperstwo, -a, *ср.* шúперство.

Szyplać, **Szyplеć**, **Szypolić**, ковырáть, колупáть; || щипáть, ощúпывать, обирáть; || развáзывать. ***Szyplać koło czego**, развѣдывать, поступáть осмотрúтельно, осторóжно; || *копáться.

Szyplanie, -nia, *ср.* **Szyplanina**, -y, *ж.* копотлúвость, копóтность.

Szyprować, прáвить корáблемъ.

Szypułka, -i, *ж. Бот.* нóжка (*у цвúтка́, у плодá*), черешóкъ (*у листа*), стебелёкъ, хвóстикъ.

Szyszak, -a, *м.* шишáкъ.

Szyszakowy, шишакóвый.

Szyszka, -i, *ж. Бот.* шúшка (*елóвая*). *Посл.* **Szyszki do boru wozić**, въ ступкѣ вóду толóчь.

Szyszkorodny, шишконóсный.

Szyszkowaty, шишковáтый.

Szyszkowy, шúшечный.

Szyta, -y, *ж.* полóно, *см.* **Szczapa**.

Szyty, шúтый, сшúтый.

T.

T произнóсится какъ рýсская бýква *т*.

Tabaczarka, -i, **Tabacznica**, -y, *ж.* табáчница, табáшница продающая табáкъ; || охóтница нюхать табáкъ.

Tabaczarz, -a, *м.* табáчникъ. табáшникъ, продающій табáкъ; || охóтникъ нюхать табáкъ.

Tabaczka, -i, *ж. Умен.* табачóкъ, *см.* **Tabaka**.

Tabaczkowy, **Tabaczny**, табáчный.

Tabaczne, -ego, *ср.* пóшлина съ табакý.

Tabacznik, -a, *м.* продающій табáкъ.

Tabaczny, *см.* **Tabaczkowy**.

Tabaka, -i, *ж.* нюхательный табáкъ.

Tabakiera, -y, *ж.* табакерка.

Tabakierka, -i, *ж.* табакéрка, табакéрочка.

Tabakierkowy, табакéрочный.

Tabela, -i, *ж.* табель, таблúца, рóспись. **Tabela regulująca wysokość dochodu**, тáбель о количествѣ дохóдовъ. **Tabela prestacyjna**, тáбель показывающая повúнности крестьянъ въ отношéніи къ владѣльцу, родъ устáвной грáмоты.

Tablatura, **Tabulatura**, -y, *ж. Стар. Муз.* таблатýра, нóтная таблúца. ***Ztablaturу**, изысканно, жемáнно, вычурно; || *Архит.* панельная рабóта; || *Живоп.* натя́нутое полотнó.

Tablica, -y, *ж.* доскá; || таблúца; || *Библ.* скрижáль (*завѣта*); || цифербла́тъ (*на часáхъ*).

Tablicowy, Tabliczny, въ видѣ таблицы сдѣланный, табличный.

Tabliczka, -i, *ж.* дощечка; || табличка.

Tabor, -u, *м.* обозъ, рядъ возовъ; || таборъ, воинскій станъ, лагерь, военный обозъ; || **Tabor artyleryczny,** артиллерійскій паркъ; || **Tabor drogowy,** подвижной составъ желѣзной дороги.

Taboret, -u, *м.* табуретъ; || скамейка.

Taborować, построить обозъ, составить каре изъ обозныхъ фуръ и повозокъ; || стоять лагеремъ.

Taborowy, *Воен.* обозный, таборовый.

Taborzanin, -a, *м.* стоящій лагеремъ.

Tabula, -i, *ж.* внесеніе, записываніе.

Tabularjusz, -a, *м.* протоколистъ.

Tabulatura (kolumny) -y, *ж. Архит.* антаблементъ; || карнизъ, верхняя часть стѣны.

Tabun, -u, *м.* табунъ. стадо лошадей.

Tabuńczyk, -a, *м.* табунщикъ, сторожъ при табунѣ.

Taca, -y, *ж.* поднос; || *Стар.* чаша, чара; || *Област. см.* **Dziesięcina.**

Tacher, -chru, *м.* дюжина, *см.* **Tuzin.**

Tachlować, мѣнять, перепродавать, перекупать.

Tacka, -i, *ж. Умен.* подносикъ.

Taczać, катать; || ворочать; || свертывать, *см.* **Toczyć.** || **Taczać się,** кататься, ворочаться, свертываться; валяться. **Taczać się po błocie,** валяться въ грязи. **Tacza się jak pijany,** шатается какъ пьяный.

Taczanie, -nia, *ср.* катаніе, перекатываніе; || качка, колебаніе; || **Taczanie się,** шатаніе, тасканіе.

Taczka, -i, *ж.* тачка, телѣжка съ ручками и объ одномъ колесѣ, ручная телѣжка.

Taczkować, возить тачками, телѣжками.

Taczkowanie, -nia, *ср.* перевозка тачками, телѣжками.

Tafelka, -i, *ж.* дощечка, плитка, пластинка (*металлическая*).

Tafla, -i, *ж.* доска, плита, лѣшадь, пластина; || кусокъ, штука (*полотна*); || штука (*паркета*); || листъ (*стекла*); || таблица; || дека.

Taflować, настилать наборнымъ поломъ, дѣлать паркетъ; || выкладывать плитами.

Taflowanie, -nia, *ср.* настилка паркетомъ, штучная работа; || обдѣлка, обшивка панелями; || паркетъ, штучный полъ.

Taflowany, настланный наборнымъ поломъ; || обитый, обшитый панелями.

Tafta, -y, *ж.* тафта, *см.* **Kitaj.**

Taic, Utaić, Zataić, таять, утаять, затаять, укрывать, скрывать, скрыть, укрыть, содержать въ тайнѣ. || **Taić się** (z czém), таиться, скрываться.

Tajeć, Stajeć, таять, растаять, распускаться, распуститься.

Tajemnica, -y, *ж.* тайна, таинство; || секретъ.

Tajemniczość, -ści, *ж.* таинственность.

Tajemniczy, таинственный.

Tajemnie, тайно, втайнѣ, секретно; || сокровенно.

Tajemność, -ści, *ж.* потаенность, скрытность.

Tajemny, сокровенный, тайный; || секретный.

Tajenie, Utajenie, Zatajenie, -nia (się), *ср.* утайка, укрывательство.

Tajnia, -ni, *ж.* тайна, тайность; || сокровенность.

Tajnie, *см.* **Tajemnie.**

Tajnik, -a, *м.* тайникъ, потаенное мѣсто; || * **Tajniki serca ludzkiego,** тайные изгибы человѣческаго сердца.

Tajność, -ści, *ж., см.* **Tajemność.**

Tajny, *см.* **Tajemny.**

Tajstra, -y, *ж.* дорожная сума, котомка, кошель; || ранецъ (*солдатскій*).

Tak, такъ; || подобно, равно. **Tak jest,** да. **Jedni mówią że nie, drudzy że tak,** одни говорятъ нѣтъ, другіе да. **Iż tak rzekę,** такъ сказать. **Czy tak?** въ самомъ дѣлѣ? такъ ли это?

Taki, такой, таковой, таковъ; || **Takiż, Takaż, Takież,** такой же, такая же, такое же. **Jaki-taki,** кой-какой, какой-нибудь, такъ себѣ, посредственный. **Taki, owaki,** такой сякой. **A ty taki owaki!** ахъ, ты негодай. || *Стар.* **Tak rok, tak miesiąc,** годъ назадъ, мѣсяцъ назадъ. **Tak roczny,** прошлогодній. **Tak dwuletni,** два года тому случившійся.

Tako, такъ. Употребляется только въ выраженіи: **Jako-tako,** кое-какъ, какънибудь.

Takowy, wa, we, такой, таковой.

Takoż, также, *см.* **Także.**

Takroczny, *Стар.* прошлогодній.

Taksa, -y, *ж.* такса, оцѣнка. **Taksa kurjerska,** курьерскіе прогоны.

Taksacja, -ji, *ж.* оцѣнка.

Taksator, -a, *м.* оцѣнщикъ, таксаторъ.

Taksatorski, пѣновщичій.

Taksować, Otaksować, цѣнить, оцѣнивать, оцѣнить, опредѣлять, опредѣлить цѣну.

Taksowy, обозначенный въ таксѣ.

Takt, -u, *м. Муз.* тактъ; || мѣра, размѣръ.

Taktyka, -i, *ж. Воен.* тактика.

Takuchny, Takutki, Takuteńki, Takuczki, такой самый, точь въ точь такой, ни дать, ни взять такой точно.

Także, takoż, także. **Także to się uczysz!** такъ-то ты учишься!

Talar, -a, *м.* талеръ. **Talar bity,** рейхсталеръ, ефимокъ.

Talarek, -rka, *м., см.* **Talar;** || кружокъ, лоитикъ.

Tałatajstwo, Tałałajstwo, -a, *ср.* сволочь, сбродъ, *см.* **Chałastra, Motłoch.**

Talencik, -a, *м. Умен.* даровáньеце, *см.* **Talent**.

Talent, -u, *м.* талáнтъ даровáніе, способность; || *Стар.* талáнтъ (*вѣсъ зóлота и сéребра*).

Talentowy, вéсомъ въ одúнъ талáнтъ, *см.* **Talent**, *Стар.*

Talerz, -a, *м.* тарéлка. **Talerz głęboki**, глубóкая тарéлка. **Talerz płytki**, мéлкая тарéлка.

Talerzyk, -a, *м. Умен.* тарéлочка; || кружóкъ, лóмтикъ, *см.* **Talarek**.

Talerzykowy, *Анат.* круговóй, кругообрáзный; || *Бот.* поднóсчатый (*вѣнчикъ*).

Talizman, -u, *м.* талисмáнъ.

Talja, -ji, *ж.* тáлія, ростъ, станъ, *см.* **Stan**; || **Talja kart**, колóда картъ.

Talk, -u, *м. Минер.* талькъ (*родъ кáмня*).

Talka, -i, *ж.* мотóкъ, тáлька (*нúтокъ*).

Talon, -u, *м.* тал óнъ. *Ком.* талóнъ процéнтныхъ купóновъ.

Tam, *Нар.* тамъ. **Tam i sam**, и тамъ и сямъ. **Jeden tam, drugi sam**, одúнъ тудá, другóй сюдá. **Gdzie tam!** нискóлько! сохрани Богъ! **Co mi tam!** какóе мнѣ дѣ́ло до э́того! что́ мнѣ въ э́томъ!

Tama, -y, *ж.* плотúна (*на рѣкѣ*), гать, нáсыпь, грéбля, запрýда, *см.* **Groblа**; || мóла, мýла, стѣна́, нáсыпь (*у гáвани*); || * оплóтъ, прегрáда, препóна, препя́тствіе.

Tamarynda, -y, *ж. Бот.* тамарúндовый плодъ.

Tamaryndowiec, -wca, *м.* **Tamaryndowe drzewo**, тамарúндъ (*дéрево*).

Tamarzyszek, -szka, *м. Бот.* гребенщúкъ (*деревцо*).

Tambor, -a, *м. см.* **Dobosz**. **Tambor major**, тамбýръ-мажóръ.

Tamborek, -rka, *м.* швéйный тамбýръ.

Tameczny, тáмошній.

Tamować, Zatamować, останáвливать теченіе воды, запружúвать, запрудúть, дѣ́лать запрýду, гать, плотúну; || заглушáть, заглупúть, унимáть, упя́ть, обуздывать, обуздáть, воздéрживать, воздержáть.

Tamowanie, Otamowanie, -nia, *ср.* устрóйство плотúнъ, гáтей; || останóвка теченія, упя́тіе; || **Zatamowanie**, помѣ́ха, препя́тствіе; || **Tamowanie związku małżeńskiego**, препя́тствіе къ заключéнію брáка.

Tamowy, плотúнный, запрýдный.

Tamtędy, тудá, въ то мѣ́сто, въ ту сто́рону.

Tamten, тотъ. **Ani ten, ani tamten**, ни э́тотъ, ни тóтъ: ни тотъ, ни другóй. **Tamci panowie**, вотъ тѣ господá!

Tamtejszy, *см.* **Tameczny**.

Tamże, тамъ же, въ томъ же мѣ́стѣ.

Tan, -u, *м.* толчёная дубóвая корá, *см.* **Garbnik**.

Tancerka, -i, *ж.* танцóрка, танцóвщица, плясýнья.

Tancerz, -a, *м.* танцóръ, танцóвщикъ, плясýнъ.

Tancmistrz, -a, *м.* танцмéйстеръ.

Tańcować, танцовáть, плясáть.

Tańczyć, *см.* **Tańcować**.

Tandeciarka, -i, *ж.* лоскýтница, тряпúчница, вестóшница, продавщúца старья́.

Tandeciarz, -a, *м.* лоскýтникъ, тряпúчникъ, вестóшникъ, продавéцъ старья́.

Tandet, -u, *м.* **Tandeta**, -y, *ж.* торгóвля старьемъ, лоскýтный рядъ, толкýчка, толкýчій рúнокъ.

Tandetnik, -a, *м. см.* **Tandeciarz**.

Tandetny, лоскýтный, вестóшный; || * плохóй, дрянно́й, кýпленный на толкýчкѣ.

Tanecznica, -y, *ж. см.* **Tancerka**.

Tanecznik, -a, *м. см.* **Tancerz**.

Taneczny, танцовáльный; || плясовóй.

Tani, дешéвый.

Taniec, -ńca, *м.* тáнецъ, танцовáніе, пля́ска.

Tanieć, Stanieć, дешевéть, подешевéть, понижáться, понизúться въ цѣнѣ́.

Taniecznica, -y, *ж. см.* **Tanecznica**.

Tanio, дёшево.

Taniość, Tanność, -ści, *ж.* дешевúзна.

Tantjema, -y, *ж.* услóвная дóля изъ дохóда, дóля въ барышáхъ, въ заработкѣ.

Tany, *мн.* тáнцы, пля́ска, плясъ. **Pójść w tany**, пустúться въ плясъ. **Pójść na tany**, пойтú на тáнцы.

Tapać, *см.* **Tupać**.

Tapanie, *см.* **Tupanie**.

Tapczan, -a, *м.* досчáтый помóстъ для спанья́, нáры, *см.* **Prycza**.

Tapicer, -a, *м.* обóйщикъ; || шпалéрный мáстеръ.

Tapir, -a, *м. Зоол.* тапúръ, áнта (*животное*).

Taraban, -a, *м. Муз.* литáвра; || *см.* **Bęben**.

Tarać się, *см.* **Tarzać się**.

Taradajka, -i, *ж.* тарагáйка, телѣ́жка на двухъ колéсахъ.

Tarakan, -a, *м. см.* **Karaczan**.

Taran, -a, *м.* таранъ, дрéвнее воéнное орýдіе для разбиванія стѣнъ; || трамбóвка. бáба.

Tarant, -a, *м.* чубáрая, пёстрая лóшадь *или* собáка.

Tarantowacina, -y, *ж.* пёстрая матéрія, мýшки на матéріи.

Tarantowaty, Tarantowy, перепелéсый, пёстрый, чубáрый (*о лошадяхъ*).

Tarantula, -i, *ж.* тарáнтула, мизгúрь (*большóй ядовúтый паукъ*).

Tarapata, -y, *ж* употребúтельнѣе во мн. ч. **Tarapaty**, -ów, забóты, хлóпоты; || стѣснённое положéніе. || замѣша́тельство; || сумя́тица, сумятóха.

Tararuszki, -szek, *мн. Неуп.* пустя́кй, бездѣ́лки.

Taras, Taraz, -u, *м. Минер.* трасъ (*родъ камня*); || загоро́да, завалъ, земляна́я на́сыпь; || тера́са, площа́дка; || темни́ца, тюрьма́.

Tarasować, Zatarasować, запира́ть, запере́ть засо́вомъ, загора́живать, загороди́ть, завали́вать, завали́ть, закла́дывать, заложи́ть. **Zatarasować drzwi,** заложи́ть дверь. **Zatarasować ulicę,** загороди́ть у́лицу.

Tarasowe, -ego, *ср. Стар.* пла́та тюре́мщику.

Tarasowy, завале́нный, загоро́женный; || тюре́мный.

Tarchać, *Прост. см.* **Targać.**

Tarcica, -y, *ж.* дрань, драни́ца; || *Горн.* бае́йный шестъ.

Tarcie, -cia, *ср.* тре́ніе; || **Tarcie się** (ryb), мета́ніе икры́.

Tarcza, (*Стар.* **Tarcz**), **-y,** *ж.* тарчъ, длинный щитъ, щитъ; || * защи́та, огра́да, опо́ра; || *Артил.* мише́нь, цѣль; || ге́рбовый щитъ.

Tarczan, *см.* **Tarczan.**

Tarczowaty, щитообра́зный.

Tarczownik, -a, *м.* щитоно́сецъ, щи́тникъ.

Tarczowy, щитово́й, щи́тный, принадлежа́щій къ щиту́; || мише́нный, прицѣльный.

Tarczyca, -y, *ж. Бот.* шлемо́вникъ (*растѣніе*).

Tarczyk, -a, *м. Бот.* шишако́къ (*растѣніе.*)

Targ, -u, *м.* торгъ, продажа; || рынокъ, база́ръ, пло́щадь, || **Targ na bydło,** скотопригонный дворъ. * **Puścić uszy na targ,** развѣсить у́ши, прислу́шиваться. * **Wyjeżdżać z czém na targ,** хва́статься, хвали́ться. **Dobijać, docierać targu,** заключи́ть торгъ, уда́рить по рука́мъ.

Targać, Targnąć, дёргать, дёрнуть, рвать, рвану́ть, тяну́ть, потяну́ть, таска́ть, потащи́ть. **Targać kogo za rękaw,** дёргать кого́ за рукавъ. **Targać kogo za włosy,** таска́ть кого́ за волосы. **Targnąć rękę na kogo,** подня́ть на кого́ ру́ку, замахну́ться. **Targnąć konia uzdeczką,** дёрнуть ло́шадь за узду́. || **Roztargać kogo,** растеребить, разорва́ть. **Potargać,** скомка́ть, смять, разорвать. || **Targnąć się (na kogo),** напа́сть (*на кого*), атакова́ть (*кого*), бро́ситься, ри́нуться (*на кого*), возста́ть (*противъ кого*).

Targan, -u, Targaniec, -ńca, *м.* ко́нопать, пакля, очёски, охло́пье, вычески.

Targanie, -nia, *ср.* дёрганіе, трёпка, таска́ніе, рва́ніе. **Targanie się,** порыва́ніе, покуше́ніе, нападе́ніе (*на кого, на что*).

Targaniec, -ńca, *м. см.* **Targan;** || пасъ, подвязно́й ремень (*у каре́ты*); || **Targańce, -ów,** *мн.* дра́ка, схва́тка, свалка. || **Targaniec, pakuły,** пенька́ (*для законопа́чиванія*).

Targanina, -y, *ж.* потасо́вка, таска́ніе за во́лосы.

Targanka, -i, *ж.* мя́тая соло́ма.

Targnięcie się, -cia się, *ср.* покуше́ніе, порыва́ніе, *см.* **Targać.**

Targować, Stargować, торгова́ть, сторгова́ть; || **Targować się, Stargować się,** торгова́ться, сторгова́ться, *см.* **Handlować.**

Targowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ ла́вки, за мѣсто на рынкѣ.

Targowisko, -a, *ср.* то́ржище, ры́ночная пло́щадь, ры́нокъ; || торго́вое село́ *или* мѣстечко, гдѣ быва́ютъ я́рмарки.

Targownik, -á, *м. Стар.* торгове́цъ, продаве́цъ, купе́цъ.

Targowy, торго́вый, ры́ночный. **Cena targowa,** справо́чная, ры́ночная цѣна́. **Dzień targowy,** торго́вый день; || **Targowy, -ego,** *м.* торго́вый прися́въ.

Tarka, -i, *ж.* тёрка; || *см.* **Tarnka.**

Tarkać, Tarchać, Tarkotać, трещать, скрипѣть, дребезжа́ть, *см.* **Turkotać;** || бормота́ть.

Tarkot, -u, *м.* трескъ, скрипъ, дребезжа́ніе; || *см.* **Turkot.**

Tarlica, -y, *ж.* трепа́лка, трепа́ло, мя́лица, мя́ло, мя́лка.

Tarlisko, Tarło, -a, *ср.* мета́ніе икры́ (*у рыбъ*). || вре́мя мета́нія икры́; || лу́жа.

Tarło, -a, *ср. см.* **Tarka.**

Tarmosić, тормоши́ть, тереби́ть. || **Tarmosić się,** барахта́ться, боро́ться, сопротивля́ться (*кому́*), *см.* **Szamotać się.**

Tarń, -rni, *ж.* **Tarń, -rnia,** *м.* **Tarn, -u,** *м. Бот.* колю́чка шипъ, ость (*у растѣній*); || терн, терно́вникъ (*кустарникъ*); || **Tarń, -rni, Tarnina, -y,** *ж. Бот.* боя́рышникъ, глодъ (*деревцо*); || **Tarnie, -rnia,** *Собир. ср.* ди́кое сли́вное де́рево.

Tarniowy, терновый; || *Анат.* **Nerwy tarniowe,** спинныя, хребе́тныя, чувствительныя жи́лы.

Tarnisko, -a, *ср.* терновищe, мѣсто поро́сшее те́рномъ.

Tarnka, Tarka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, ка́менная, сиби́рская.

Tarnośliwa, -y, Tarnośliwka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, *см.* **Tarnka.**

Tartak, -u, *м.* пильная ме́льница, лѣсопи́льня.

Tartana, -y, *ж. Морс.* тарта́на (*одномачто́вое су́дно*).

Tartar, -u, Tartarog, -ogu, *м.* черепа́ха (*че́репъ у черепа́хи*), *см.* **Szylkret.**

Tartas, Tertes, -u, *м.* сумато́ха, суматоха, сумя́тица, крикъ, шумъ, возня́.

Tartofle. *см.* **Trufle.**

Tarty, тёртый, растёртый, толчёный, истолчёный.

Taryfa, -y, *ж.* тари́фъ.

Taryfowanie, -nia, *ср.* тарифика́ція.

Tarzać (kogo, co w czém), валя́ть, таска́ть, ворочать, волочи́ть; || **Tarzać się,** валя́ться, ворочаться; || * **Tarzać się w błocie,** валя́ться въ грязи́, вести́ распу́тную жизнь.

Tasak, Tesak, -a, *м.* тесáкъ; || *Повар.* большóй ножъ, рѣзáкъ.

Tasiemeczka, -i, *ж. Умен.* тесёмочка.

Tasiemiec, -mca, *м. Мед.* цѣпень, солитёръ.

Tasiemka, -i, *ж.* тесьмá, тесёмка.

Tasiemkarz, -a, *м.* тесемщикъ; || позумéнтщикъ.

Tasiemkowy, тесёмочный.

Taśma, -y, *ж.* тесьмá; || позумéнтъ, галýнъ; || поясóкъ; || повязка.

Taśmiany, *см.* **Tasiemkowy.**

Taśmiarz, -a, *м. см.* **Tasiemkarz.**

Tasować, тасовáть (*карты*).

Tasz, Tas, -u, *м.* **Tasza, -y,** *ж.* балагáнъ, ларь, лáвочка.

Tasza, -y, *ж.* пиногóрь (*морскáя рыба*).

Taszka, -i, *ж.* кармáшекъ, мѣшóчекъ; || кошéль; || тáшка (*цесарская*).

Tasznik, -a, *м. Бот.* ярýтка (*растéніе*).

Tata, -y, Tatulo, -a, Tatunio, -a, Tatuś, -sia, *м. Умен.* тáтя, тáтинька, тáтичка.

Tatar, Tatarzyn, -a, *м.* татáринъ.

Tatarak, -u, *м. Бот.* ирь, áиръ, косáтикъ.

Tatarczak, Tatarczuch, -u, *м.* грéчневая лепёшка; || хлѣбъ изъ грéчневой мукú, грéчневикъ.

Tatarczanka, -i, *ж.* грéчневая солóма.

Tatarczany, грéчневый.

Tatarczuch, *см.* **Tatarczak.**

Tatarczysko, -a, *ср.* пóле засѣянное гречúхою.

Tatarczyzna, *см.* **Tatarszczyzna.**

Tatareczka, -i, *ж. Бот.* родъ чеснокý.

Tatarka, -i, *ж.* грéча, гречúха; || татáрка, татáрская жéнщина.

Tatarski, татáрскій. *Бот.* **Tatarskie ziele,** ирь, áиръ, косáтикъ.

Tatarszczyzna, -y, *ж.* татáрщина.

Tatarzyn, *см.* **Tatar.**

Tatek, Tatka, Tatko, *см.* **Tata.**

Tążyć, Tużyć (do kogo, do czego, za kim, za czém), тосковáть, тужúть (*о комъ, о чёмъ*), скучáть (*по комъ, по чёмъ*). || **Tążyć się,** скучáть; || **Tążyć się komu,** надоѣдать, наскучáть кому.

Tchawica, -y, *ж. Анат.* дыхáтельное гóрло.

Tchem, *Нар.* дýхомъ, *см.* **Dech.**

Tchnąć, dyszáć, вдыхáть; || дохнýть.

Tchnienie, -nia, *ср.* дуновéніе; || дыхáніе; || издыхáніе.

Tchórstwo, *см.* **Tchórzostwo.**

Tchórz, -a, *м. Зоол.* хорекъ; || * трусъ, боязлúвый, робкій.

Tchórzostwo, -a, *ср.* трýсость, боязлúвость, рóбость.

Tchórzowaty, трусовáтый.

Tchórzowski, трусли́вый, боязлúвый, рóбкій.

Tchórzowy, харькóвый.

Tchórzyć, Stchórzyć, трýсить, струсúть, робѣть, оробѣть.

Teatr, -u, *м.* теáтръ.

Teatralnie, театрáльно.

Teatralny, театрáльный.

Tebel, Tybel, -bla, *м.* деревя́нный гвоздь, шишъ, колóкъ.

Tebelek, Tubelek, -lka, *м.* буравóкъ, сверлó.

Tęchlina, *см.* **Stęchlina.**

Tęchły, *см.* **Stęchły.**

Tęchnąć, Stęchnąć, тýхнуть, протýхнуть, получáть противный зáпахъ, лишáясь свѣжести.

Technik, -a, *м.* промы́шленникъ. ремéсленникъ, мастерóвой.

Technika, -i, *ж.* тéхника; || промы́селъ.

Technologja, -ji, *ж.* технолóгія, промысловѣдéніе.

Technologiczny, технологúческій.

Tęcza, -y, *ж.* рáдуга (*на небѣ*). *Анат.* рáдужница, рáдужная плевá, раёкъ (*въ глазу*).

Tęczowy, рáдужный.

Tedy (*Стар.* **Tegdy**), такъ, итáкъ, такúмъ óбразомъ, то, въ такóмъ слýчаѣ. **Jeżeliś moim przyjacielem, tedy to uczynisz,** éсли ты мнѣ другъ, то ты óто сдѣлаешь. **Widzisz tedy, że miałem słuszność,** итáкъ, ты вúдишь, что я былъ правъ. **Kiedy tedy,** когдá нибýдь. *Стар.* **Tedy owedy,** по временáмъ, иногдá, какъ случúтся.

Tędy, тутъ. здѣсь, сюдá. **Tędy owędy,** и тамъ. и самъ.

Tęga, -i, *ж. Неуп. см.* **Tęsknota.**

Tęgi, тугóй; || плóтный, сжáтый; || мýжественный, твердый; || крѣпкій, сúльный, дю́жій; || прóчный; || густóй (*о звýкѣ*); || тяжéлый; || тóлстый; || знающій, искýсный; || бýйный, неистовый, жестóкій, свирѣпый, порывистый, стремúтельный (*о вѣтрѣ, о бýрѣ*). **Tęga materja,** крѣпкая матéрія. **Tęgi powróz,** прóчная веревка. **Tęgi mróz,** сúльный, жестóкій морóзъ. **Tęgie napoje,** крѣпкіе напúтки. **Głos tęgi,** сильный, грóмкій гóлосъ. **Tęgi sen,** крѣпкій, глубóкій сонъ. **Tęgi mężczyzna,** сúльный, дю́жій мужчúна. **Tęga głowa,** úмница, úмная головá.

Tęgo, тýго; || плóтно, сжáто; || твéрдо; || крѣпко, сúльно; || прóчно; || искýсно, хорошó, лóвко, лáдно; || строго, суровó, жестóко. **Tęgo zbudowany,** крѣпкаго сложéнія. **Tęgo je, tęgo pije,** мнóго ѣстъ, мнóго пьётъ. **Tęgo jeździ na koniu,** онъ хорошó ѣздитъ верхóмъ на лóшади. **Tęgo gra na skrzypcach,** хорошó, искýсно игрáетъ на скрúпкѣ. **Tęgo się znalazł,** лóвко нашéлся, умѣлъ выпутаться изъ затрудненія.

Tegoczesny, современный.

Tegodniowy, сегóднишній.

Tęgokrusz, -u, *м.* сурьмяная рудá.

Tegomiesięczny, нынѣшняго мѣсяца.

Tegoroczny, нынѣшняго гóда.

Tęgość, -ści, *ж.* плóтность, сжáтость;

|| твёрдость, крѣпость, прóчность: || густотá; || стóйкость, сила: || жёсткость, суровость. **Tęgość umysłu,** сúла умá. **Tęgość zimy,** суровость зимы.

Teka, -i, *ж.* портфель.

Tekst, -u, *м.* текстъ, пóдлинникъ.

Tekstualnie, слóво въ слóво, буквáльно согláсно съ тéкстомъ.

Tekstualny, сходный съ тéкстомъ, буквáльный.

Tektura, -y, *ж.* пáпка, картóнъ, политýра.

Telegraf, -u, *м.* телегрáфъ.

Telegrafika, -i, *ж.* телеграфическое искýсство.

Telepać się, тащúться съ трудóмъ, насúлу брести.

Teleskop, -u, *м.* телескóпъ, подзóрная трубá.

Temblak, Tymblak, Temlak, -u, *м.* темлякъ (*на сáбль*); || *Хир.* повáязка, пéревязь (*для раненой руки*).

Temperament, -u, *м.* тѣлосложéніе, темпераментъ: || нравъ. характеръ; || *воздержáніе умѣренность.

Temperatura, -y, *ж.* температýра. состоя́ніе вóздуха.

Temperować, Zatemperować, чинúть, очинúть (*перó, карандашъ*).

Templarjusz, Templarz, -a, храмóвникъ, храмовóй рыцарь.

Temporalik, -a, *м. Стар. см.* **Szyzoryk.**

Temruki, -ów, *мн. Стар.* окóвы, цѣпи.

Ten, ta, to, сей. сiй, сiе. э́тотъ, э́та, э́то. тотъ, та, то. **Nie wiem co z tego** *или* **z tém zrobić,** не знáю, что съ э́тимъ сдѣлать? **Co mi po tém?** что мнѣ въ э́томъ? **Nic mi po tém,** э́то мнѣ вóвсе не годúтся, мнѣ до э́того нѣтъ никакóго дѣла. **Tém więcéj, tém bardziéj,** тѣмъ бóлѣе. || **Tenci, tać, toć,** э́тотъ сáмый, и́менно э́тотъ сáмый, э́та сáмая, э́то сáмое. **Ten ci to człowiek,** и́менно э́то тотъ сáмый человѣкъ. **Tać to przyczyna,** вотъ настоя́щая причúна. **Toć to jest,** то то и есть. **Toć przecie,** вотъ то то и онó! || **Tenli, Tali, Toli,** э́тотъ ли, э́та ли, э́то ли? Тотъ ли, та ли, то ли? **Tenli to człowiek, co?...** тотъ ли э́то человѣкъ, что.. || **Tenże, taż, toż,** э́тотъ же, э́та же, э́то же, тотъ же, та же. то же. **Tenże to, co...?** тотъ ли э́то, что...? **Jak na to** (вм. **jak na zło**), какъ назлó, какъ бýдто наперекóръ. **Na toż** (вм. **na zło**), назлó, наперекóръ. **Wciąż robi na toż,** постоя́нно дѣлаетъ назлó.

Tenor, u, *м. Муз.* тéноръ; || **tenorúcтъ,** *см.* **Tenorysta;** || содержáніе (*сочиненія, документа*).

Tenorowy, *Муз.* **тенóрный.**

Tenorysta, -y, *м.* **тенорúстъ** (*поющій тенóрнымъ гóлосомъ*).

Tentent, -u, *м.* тóпотъ (*лошадéй*).

Tenuta, -y, *ж. Стар.* аренда, арéндное содержáніе; || *Стар.* старóство безъ судéбной влáсти.

Tenutarjusz, -a, *м. Стар.* арендáторъ; || *Стар.* старóста безъ судéбной влáсти.

Teokracja, -ji, *ж.* **теократія.**

Teolog, -a, *м.* богослóвъ **теолóгъ.**

Teologiczny, богослóвскій, **теологúческій.**

Teologja, -ji, *ж.* богослóвіе, **теолóгія.**

Teorban, -a, *или* **-u,** *м. Муз.* теóрба (*родъ лю́тни*).

Teorja, -ji, *ж.* теóрія, умозрѣніе.

Teoryczny, теоретúческій, умозрúтельный.

Tępać, *см.* **Tupać.**

Tęperować, *см.* **Temperować.**

Tępić, Stępić, тупúть, иступúть, притупля́ть; || угнетáть, преслѣдовать, притѣсня́ть; || ослабля́ть.

Tępiciel, -a, *м.* угнетáтель, притѣснúтель.

Tępieć, Stępieć, тупѣть, тупúться, иступúться, притупúться; ослабѣвать, ослабѣть.

Tępienie, -nia, *ср.* **притупле́ніе.**

Tępo, *Нар.* **тýпо**

Tępokątny тупоугóльный.

Tępokończaty, тупоконéчный.

Tępość, -ści, *ж.* тýпость; || слáбость. **Tępość umysłu,** тупоýміе. **Tępość wzroku,** слáбость врѣнія.

Tępy, тупóй, иступленный, притýпленный; || непонятливый. глýпый, безтолкóвый. **Kąt tępy,** тупóйýголъ. **Wzrok tępy,** тупóе, слáбое врѣніе. **Tępa głowa,** тупáя головá, тупúца. **Tępy umysł, tępe pojęcie,** туповáтость, тупоýміе, непонятливость.

Terać, *см.* **Tugać.**

Teraz, тепéрь, нынѣ. **Teraz zaraz,** тóтчасъ. сей-чáсъ, немéдля, немéдленно.

Teraźniejszość, -ści, *ж.* настоя́щее (*врéмя*).

Teraźniejszy, настоя́щій, нынѣшній. *Грам.* **Czas teraźniejszy,** настоя́щее врéмя.

Tercja, -ji, *ж. Муз. и Мат.* тéрція; терцъ (*въ пикетной игрѣ*); || *Тип.* особый родъ шрúфта (*равня́ется ¾ петúта*); || трéтій классъ (*въ шкóлахъ*); || *Мат.* тéрція (*60-я часть секýнды*); || трéтій часъ въ церкóвномъ раздѣлéніи дня.

Tercjał, -u, *м.* треть.

Tercjałowy, третнóй.

Tercjan, -a, *м.* церкóвный стóрожъ, пéдель; || университéтскій пéдель.

Tercjana, -y, *ж. Мед.* тридне́вная лихорáдка, *см.* **Trzeciaczka.**

Tercjarz, -a, *м.* послýшникъ, прислужникъ Францискáнскаго óрдена. **Tercjarka, -i,** *ж.* послýшница, прислýжница. || Терціáрій, почётное свѣтское лицó, причúсленное къ одномý изъ католúческихъ монáшескихъ óрденовъ въ кáчествѣ свѣтскаго брáта.

Terebzdere, Terefere! *Межд.* какъ бы не тáкъ! вздоръ! шалúшь! || **Terebzdury, Terefery,** *мн.* пýстошь, вздоръ, врáки

Tereśnie, *см.* **Trześnia.**

Terlagi, -ów, *мн. Неуп.* та́чка, теле́жка.

Terlica, -y, *ж.* арча́гъ, сѣдѣльная лука́.

Terlikać, напѣва́ть, найгрывать; || выводи́ть тре́ли; || заливаться (*о жаворонкѣ*); || стрекота́ть (*о сорокѣ, сойкѣ и т. п.*).

Terlikanie, -nia, *ср.* напѣва́ніе, пѣ́ніе въ полго́лоса; || найгрываніе; || стрекота́ніе. *см.* **Terlikać.**

Termin, -u, *м. Стар.* преде́лъ, грани́ца; || срокъ; || о́чередь; || рече́ніе, те́рминъ. **Termin wypowiedzenia**, отка́зъ. **Termin prekluzyjny**, *Юрид.* рѣши́тельный срокъ. **Termin (u rzemieślnika)**, вы́учка, уче́ніе, вре́мя уче́нія (*ремеслу*). *Юрид.* **Termin stały**, де́ло не въ о́чередь. безочередно́е де́ло. **Termin skrócony**, сокращенный срокъ. **Termin wypłaty**, срокъ платежу́. **Termin zwyczajny**, *Ком.* срокъ платежа́ по ве́кселю. **Na terminie stanąć**, яви́ться въ срокъ. **W terminie zapłacić**, заплати́ть въ срокъ. || *Стар.* состоя́ніе, положе́ніе. **Znajdować się w niebezpiecznym terminie**, находи́ться въ опа́сномъ положе́ніи. || *Хим.* эквивале́нтъ, пропорціона́льное число́.

Terminalnie, формально, на зако́нномъ основа́ніи, зако́ннымъ поря́дкомъ.

Terminalność, -ści, *ж.* зако́нная фо́рма, зако́нное основа́ніе; || соблюде́ніе терминоло́гіи.

Terminalny, формальный, учи́ненный на зако́нномъ основаніи; || техни́ческій.

Terminata, -y, Terminatka, -i, *ж.* кра́ткій спи́сокъ, реестръ, кра́ткая ро́спись; || **Terminata przysięgi**, присяжный листъ.

Terminator, -a, *м.* подмастье́рье.

Terminka, -i, *ж.* черновая бума́га, черново́е письмо́, черновая запи́ска.

Terminologiczny, терминологи́ческій.

Terminologja, -ji, *ж.* терминоло́гія.

Terminować, находи́ться въ уче́ніи (*у ремесленника*). учи́ться ремеслу́.

Terminowanie, -nia, *ср.* вы́учка, уче́ніе, вре́мя уче́нія (*ремеслу*).

Terminowy, сро́чный. уро́чный.

Termometr, -u, *м.* термо́метръ.

Terpentyna, -y, *ж.* терпенти́нъ, скипида́ръ.

Terpentynowy, терпенти́нный, скипида́рный.

Terrawerda, -y, *ж.* зеленая краска.

Terrytorjalny, земе́льный, земе́льный, областно́й.

Terrytorjum, *Неол.* террито́рія, владѣ́ніе, о́бласть, земля́.

Tesak, -a, *м.* тесакъ, *см.* **Tasak.**

Tesć, -ścia, *м.* тесть.

Teścia, -ści, Teściowa, -ej, *ж.* тёща.

Teściów, Teściowski, тестевъ, принадлежащій тесту.

Tęskliwie, Tęsknie, тоскли́во, гру́стно, трево́жно.

Tęskliwość, -ści, *ж.* тоска́, грусть, кручи́на. трево́га.

Tęskliwy, Tęskny, тоскли́вый, гру́стный, трево́жный.

Tęsknić (do czego, do kogo, za czém), вадыха́ть (*по ко́мъ*), томи́ться (*любо́вью*), скуча́ть, тосковать, горевать, грусти́ть (*по ко́мъ, по чёмъ*).

Tęsknica, -y, *ж.* ску́ка; || грусть, печа́ль, *см.* **Tęskliwość.**

Tęskno (*Стар.* **Teszno**), ску́чно, гру́стно. **Tęskno mi do niego**, я скучаю по нёмъ, мнѣ ску́чно безъ него.

Tęskność, Tęsknota, *см.* **Tęskliwość.**

Testament, -u, *м.* завѣща́ніе, духо́вная; || **Stary, Nowy Testament**, Ве́тхій, Но́вый Завѣтъ; *Юрид.* **Testament urzędowy**, крѣпостно́е духо́вное завѣща́ніе. **Testament factio activa**, распоряже́ніе на слу́чай сме́рти.

Testamentarjusz, -a, *м.* исполни́тель завѣща́нія.

Testamentarz, Testamentnik, -a, *м.* завѣща́тель.

Testamentowy, завѣща́тельный.

Testator, -a, *м.* завѣща́тель.

Testatorka, -i, *ж.* завѣща́тельница.

Testymonjalny, свидѣ́тельственный, свидѣ́тельствующій, подтвердительный.

Testymonjum, *ср. Неол.* свидѣ́тельство, подтвержде́ніе.

Tętent, *см.* **Tentent.**

Tętnica, -y, *ж.* тётна żyła, *Анат.* арте́рія, бьющаяся жи́ла.

Tętnienie, -nia, *ср.* біе́ніе пу́льса, *см.* **Tętno.**

Tętno, -a, *ср. см.* **Tętnica**; || *Мед.* пульсъ; біе́ніе пу́льса.

Tetryczność, -ści, *ж.* прихотли́вость, причу́дливость, своенра́віе; || угрю́мость.

Tetryczny, тяжёлый, прихотли́вый, причу́дливый, своенра́вный; || угрю́мый, суро́вый.

Tetryk, -a, *м.* тяжёлый, причу́дливый человѣкъ; || угрю́мый, нелюди́мъ.

Też, то́же, та́кже. **Ani ja też**, и я та́кже. **Chociażby też**, хотя́ бы, е́сли бы да́же.

Tężeć, Stężeć, твердѣть, отвердѣть, крѣпнуть, окрѣпнуть, укрѣпи́ться; || жесткнуть, ожесткнуть, коченѣть, окоченѣть.

Tężyć, Ttężyć, крѣпи́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть; || напряга́ть, напря́чь, стя́гивать, стяну́ть, натя́гивать. натяну́ть.

Tjara, -y, *ж.* тіа́ра, папская коро́на.

Tkać, тыкать, втыка́ть, сова́ть, всо́вывать, засо́вывать, впи́хивать, вкла́дывать. **Tkać co w beczkę**, набива́ть чѣмъ бо́чку. **Tkać ręce do kieszeni**, всу́нуть, засу́нуть ру́ку въ карма́нъ. **Tkać komu pieniądze do ręki**, сова́ть кому́ де́ньги въ ру́ки. **Tkać w siebie**, напи́хиваться, мно́го ѣсть. || **Tkać się (dokąd)**, проги́скиваться, продира́ться (*куда́*). || **Tkać, Utkać**, ткать, соткать (*полотно́, сукно́*); || **Tkać czém**, вышивать (*золото́мъ, шелка́ми*). **Tkać koronki**, плести́, плесть кружева́.

Tkacki, ткацкій, ткáльный.

Tkactwo, -a, *ср.* ткáчество, ткáческое ремесло́.

Tkacz, -a, *м.* ткачъ.

Tkaczka, -i, *ж.* ткачи́ха.

Tkaczy, ткáческій.

Tkanica, -y, *ж., см.* **Tkanka.**

kanie, -nia, *ср.* втыка́ніе, впи́хиваніе, всо́вываніе; || тка́ніе, тканьё.

Tkanina, -y, *ж.* тканина, тка́ное изде́лие, тканьё, ткань.

Tkanka, -i, *ж.* тканьё; || сплете́ніе, сцѣпле́ніе, связь; || тка́ная матéрія, тка́ное изде́лiе; || кружево; || *Анат.* плева́, оболо́чка; || *Бот.* сѣтчатая ткань.

Tkankowaty, тканьёвый, клѣ́тчатый. || *Анат.* **Błona tkankowata**, клѣ́тчатая плева́.

Tkany, тка́ный.

Tkliwie, чувствúтельно, нѣ́жно, умúльно; || трóгательно.

Tkliwość, -ści, *ж.* чувствúтельность, нѣ́жность, *см.* **Czułość.**

Tkliwy, чувствúтельный, нѣ́жный; || умилúтельный, трóгательный.

Tknąć, *см.* **Tykać.**

Tknięty, трóнутый, затрóнутый, задѣ́тый; || разбúтый, пораженный. **Tknięty do żywego**, задѣтый за живóе. **Tknięty apopleksją**, разбúтый апоплéксіею, парáличемъ.

Tkwić (w czém), вонзáться, быть вонзáему, втыкáться острéмъ, быть вóткнутымъ; || * впечатлѣ́ваться, быть впечатлѣ́ваему; || * оставáться, сохраня́ться. **Tkwić w pamięci**, впечатлѣ́ваться въ памяти.

Tleć, tlѣć; || **Tlić się, tlѣ́ться.**

Tło, -a, *ср.* основáніе, основа́; || дно; || грунтъ, пóле, фонъ; || зáдняя часть, зáдній планъ; || *Стар.* полъ, помóстъ. **Tło malowidła**, пóле, грунтъ картúны. **Aksamit na tle złotém**, бáрхатъ на золотóмъ фóнѣ.

Tłoczek, -czka, *м.* толкáчъ, пестъ, пéстикъ.

Tłoczenie, -nia, *ср.* сжимáніе, сдавлéніе, давлéніе, тиснéніе.

Tłoczliwy, сжимáемый, сгнетáемый.

Tłocznia, -ni, *ж.* книгопечáтня, типогрáфія; || печáтный станóкъ: || тиски (*виноградные*), прессъ; || валя́льня, суконва́льня.

Tłocznie, *Нар.* толпóю, гурьбóю, кýчею, во мнóжествѣ.

Tłoczny, утóптанный, стóлтанный, убúтый. **Tłoczna ziemia**, убúтая, утóптанная земля́; || тѣ́сный. **Tłoczny nacisk**, дáвка, толкотня́, сúльный напóръ; || валя́льный, *см.* **Tłocznia**; || давúльный.

Tłoczony, сжáтый, сдавленный, стúснутый; || прессóванный.

Tłoczyć (co w co), впúхивать, всóвывать; || **Tłoczyć (co, kogo)**, давúть, сдáвливать, сжимáть, нажимáть; || * угнета́ть, преслѣ́довать. || **Tłoczyć się**, толпúться, тѣ́снúться, продирáться, пробирáться.

Tłok, -u, *м.* валя́льный пестъ, валýша; || пóршень (*у насóса*); || токъ, гумнó (*для молóтьбы*); || пашня, оставленная въ парý; || прядь (*верёвки*); || толпá, дáвка, тѣснотá.

Tłoka, -i, *ж.* толóка, смáтіе растýщаго хлѣ́ба, родъ бáрщины, задѣ́лья, во врéмя посѣ́ва и жáтвы.

Tłokarnia, -ni, *ж.* валя́льня, суконва́льня; || точúло (*для выдавливанія винограда*).

Tłokarz, -a, *м.* прессовщúкъ.

Tłómacz, и т. д., *см.* **Tłumacz**, и т. д.

Tłomoczek, Tłómoczek, -czka, *м.* сýмка, котóмка.

Tłomok, Tłómok, -a, *м.* чемоданъ. **Tłómoki**, *мн.* багáжъ, поклáжа.

Tłomokowaty, Tłómokowaty, багáжный; || вьючный, принадлежáщій къ поклáжѣ.

Tłuc, Stłuc, разбúвать, разбúть. ломáть, сломáть, колотúть, расколотúть, ушибáть, ушибúть. **Stłuc szklankę**, разбúть стаканъ **Stłuc sobie rękę**, ушибúть рýку. **Tłuc cukier**, колóть сáхаръ. **Utłuc cukier**, наколóть сáхару. || **Tłuc się**, разбúваться, ломáться; || добúваться. стучáться. **Tłuc się do drzwi**, стучáться въ дверь.

Tłucz, Tłucza, -y, Tłuka, -i, *ж.* замѣ́сь, кормъ для собáкъ изъ мукú, облúтый наварóю.

Tłuczek, -czka, *м.* пéстикъ, толкýшка.

Tłuczenie, Stłuczenie, -nia, *ср.* разбúваніе. разбúтіе. разбúвка. расколачúваніе. || **Tłuczenie się**, гаскáніе, шатáніе, бродя́жничество.

Tłuczeniec, -ńca, *м.* миндáльное пирóжное.

Tłuczka, -i, *ж.* толчéй, пóхверкъ; || маслобóйня; || * потаскýха, потаскýшка.

Tłuk, -a, *м.* толчéйный пестъ, толкáчъ; || колотýшка; || ручнáя бáба, чекмáрь, трамбóвка; || коперн. копрóвая бáба; || * потаскýша, непотрéбница.

Tłuka, -i, *ж.* жáтва, жнúтво: || убóрка (*хлѣ́ба, плодовъ*); || **прáздникъ жáтвы.**

Tłum, -u, *м.* толпá; || кýча, гурьбá, мнóжество. скóпище.

Tłumactwo, Tłumaczowstwo, -a, *ср.* званіе перевóдчика, драгомáна, толмачá, драгоманское званіе (*въ Турціи*).

Tłumacz, Tłómacz, -a, *м.* драгомáнъ, толмáчъ. перевóдчикъ (*въ Турціи*); || перевóдчикъ, переклáтель; || истолкователь. толкователь. **Tłómacze Biblji**, перевóдчики Библіи, толкóвники Св. Писáнія. * **Te łzy niech będą tłumaczami moich uczuć**, óти слезы пусть служáтъ выраженіемъ моихъ чувствъ.

Tłumaczenie, Tłómaczenie, -nia, *ср.* объясненіе, толкованіе, *см.* **Wykład**; || перевóдъ, *см.* **Przekład.** || **Tłumaczenie się**,

спо́собъ выраже́нія, изложе́ніе; || оправда́ніе, отгово́рка, извине́ніе.

Tłumaczka, Tłómaczka, -i, *ж.* перево́дчица.

Tłumaczony, Tłómaczony, переведённый.

Tłumaczyć, Tłómaczyć, объясня́ть, толкова́ть; || переводи́ть. **Tłumaczyć sny,** толкова́ть сны. **Tłumaczyć z francuzkiego na ruskie,** переводи́ть съ францу́зскаго на ру́сскій язы́къ. || **Tłumaczyć się,** объясня́ться; || опра́вдываться, отгова́риваться, извиня́ться.

Tłumić, Stłumić, заглуша́ть, заглуши́ть; || задуша́ть, задуши́ть; || туши́ть, потуши́ть, гаси́ть, погаси́ть; || унима́ть, уня́ть; || смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть; || ослабля́ть, осла́бить, смягча́ть, смягчи́ть.

Tłumienie, Stłumienie, -nia, *ср.* уня́тіе (*боли*), укроще́ніе (*страсте́й*), пресѣче́ніе, заглуше́ніе, ослабле́ніе, смягче́ніе, смире́ніе, утоле́ніе.

Tłumnie, Tłumno, *Нар.* толпо́ю, гурьбо́ю, во мно́жествѣ, скопо́мъ.

Tłumny, многочи́сленный, многолю́дный.

Tłumoczek, Tłumok, *см.* **Tłóm.....**

Tłuścić, Potłuścić, са́лить, наса́ливать, наса́лить, сма́зать, подма́зать са́ломъ.

Tłuścieć, Potłuścieć, толстѣ́ть, потолстѣ́ть, жирѣ́ть, пожирѣ́ть, тучнѣ́ть, потучнѣ́ть.

Tłustawy, толстова́тый, жирнова́тый, тучнова́тый.

Tłustny, *Анат.* са́льный, салови́дный; || *Хим.* жи́рный.

Tłusto, жи́рно, са́льно, ту́чно, то́лсто. **Tłusto jadać,** жи́рно ѣсть, ѣсть жи́рное. **Tłusto wyglądać,** сдѣ́латься то́лстымъ, ту́чнымъ, доро́днымъ, потолстѣ́ть, пополнѣ́ть.

Tłustość, -ści, *ж.* са́ло, жиръ; || доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Tłustosz, -u, *м. Бот.* живноли́стка, жи́рная трава́.

Tłusty, жи́рный, са́льный; || доро́дный, ту́чный, то́лстый, по́лный. *Анат.* **Błona tłusta,** са́льная плева́. **Tłusta ziemia,** жи́рная земля́. **Tłusty człowiek,** то́лстый, доро́дный человѣ́къ. * **Tłuste żarty, tłusta mowa,** сквернослóвіе, неблагопристо́йныя шу́тки, рѣ́чи.

Tłuszcz, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*удобре́ніе, наво́зъ, назёмъ*). **Tłuszcz woskowy,** мыложи́ръ. **Tłuszcz wielorybi,** во́рвань.

Tłuszcza, -y, *ж.* толпа́, чернь, просто́й наро́дъ.

Toaleta, -y, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Toboła, -y, *ж.* кото́мка (*пасту́шеская*), го́рба.

Tobołka, -i, *ж. Умен.* кото́мочка, то́рбочка. || **Tobołki,** *мн. Бот.* яру́шка (*расте́ніе*).

Toczarnia, -ni, *ж.* точи́льня, точи́льница.

Toczek, czka, *м.* кружо́къ, *см.* **Krąg, Krążek;** || румя́нце, кра́сный кружо́къ о́коло сосцо́въ; || кру́глая пло́ская шля́пка (*же́нская*). || **Toczkiem,** въ кружо́къ.

Toczenie, -nia, *ср.* верче́ніе; || тока́рная рабо́та. || * **Toczenie koniem,** гарцова́ніе; || точе́ніе (*ножей, но́жницъ и т. п.*). || **Toczenie się,** передвиже́ніе, перехожде́ніе; || тече́ніе; || коловра́тное движе́ніе.

Toczność, -ści, *ж.* ка́ткость, хо́дкость; || * лёгкость, поворо́тливость, ги́бкость, бѣ́глость.

Toczny, хо́дкій, ка́ткій; || лёгкій на ходу́, поворо́тливый, ги́бкій, бѣ́глый.

Toczony, точёный, вы́точенный; || нато́ченный, отто́ченный, нао́стренный.

Toczyć, кати́ть, воро́чать, перевора́чивать, повора́чивать, повёртывать, перевёртывать. **Toczyć beczkę,** кати́ть бо́чку; || точи́ть, обта́чивать; || острить, точи́ть (*на точи́лѣ, брускѣ*). || **Toczyć, Utoczyć,** цеди́ть, нацеди́ть (*вино́, пи́во и т. д.*). || **Toczyć pajęczynę,** прясть паути́ну. || * **Toczyć z kim wojnę,** вести́ съ кѣмъ войну́. || **Toczyć, Stoczyć,** точи́ть, глода́ть, грызть (*о червя́хъ и т. п.*). || **Toczyć się,** кати́ться, вертѣ́ться, повёртываться, перевора́чиваться. || * дли́ться, продолжа́ться, тяну́тъся. **Sprawa jego toczy się od pół roku,** дѣ́ло его́ тя́нется съ по́лгода.

Toczydło, -a, *ср.* точи́ло, точи́льный ка́мень.

Toczysty, вы́точенный (*выдѣ́ланный токарёмъ*).

Todlenie, -nia, *ср. Агр.* трое́ніе по́ля.

Todlić, *Агр.* трои́ть по́ле.

Tof, -u, *м. Минер.* туфъ.

Toina, -y, *ж. Бот.* лю́тикъ, боре́цъ (*расте́ніе*).

Tojad, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́тъ, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Tojeść, -i, *ж. Бот.* ла́стовень, воню́чка (*расте́ніе*). **Tojeść wielka,** вербе́йникъ.

Tok, -u, *м.* токъ, струя́, тече́ніе; || продолже́ніе, ходъ, обраще́ніе, оборо́тъ; || **Tok ciała,** оса́нка, стро́йность во всѣхъ движе́ніяхъ; || побѣ́жка, хода́ (*у лошадей*); || токъ, же́нскій головно́й убо́ръ; || точе́ніе, грызѣ́ніе (*червей*); || *Анат.* **Tok barkowy,** ве́рхній отро́стокъ лопа́тки. || **Tok sprawy,** ходъ дѣ́ла. **Tok mowy,** тече́ніе, продолже́ніе рѣ́чи; || токъ, полъ въ ови́нахъ, гумно́ (*для молотьбы*); || *Стар.* **Tok do karabina,** крюкъ, на кото́рый вѣ́шался караби́нъ.

Tokarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у токаря́.

Tokarka, -i, *ж.* жена́ токаря́.

Tokarnia, -ni, *ж.* тока́рня; || тока́рный стано́къ.

Tokarski, тока́рный.

Tokarstwo, -a, *ср.* тока́рство.

Tokarz, -a, *м.* токарь.

Tokować, токова́ть (говорится для означенія го́лоса тетеревей и времени, ко́гда они понима́ются); || понима́ться, гнёзди́ться (*о птицахъ*); || * болта́ть, моло́ть вздоръ.

Tokowisko, -a, *ср.* ме́сто, гдѣ гнёзди́тся тетерева.

Tolerancja, -ji, *ж.* передѣльная при́быль *или* у́быль (*въ монетѣ*).

Tolerowanie, -nia, *ср.* допущеніе, терпи́мость.

Tołokno, Tłokno, -a, *ср.* толокно́.

Tołombas, Tołumbas, -a, *м. Муз. Воен.* тулумба́съ (*турецкій барабанъ съ бубенчиками*); || барабанъ.

Tołub, Tołów, *см.* **Tułów.**

Tołub. -a, *м.* тулу́шъ.

Tom, мѣстоименіе **to** (э́то, то) съ приста́вкою m, оконча́нія пе́рваго лица́ настоя́щаго *или* проше́дшаго вре́мени глаго́ловъ. **Tom zrobił**, *в.и.* **To zrobiłem**, э́то я сдѣлалъ. **Tom ja**, *в.и.* **To ja jestem**, э́то я.

Tom, -u, *м.* томъ, часть (*книги*).

Tombak, -u, *м.* томпа́къ (*сплавъ изъ серебра, цинка и жёлтой мѣди*).

Tomik, -u, *м.* то́микъ, небольша́я часть (*книги*).

Tomka, -i, *ж. Бот.* желтоцвѣ́тникъ (*родъ эл ковъ*).

Ton, -u, *м.* звукъ, тонъ; || то́нъ сло́га, слогъ; || тонъ, поступки, пріёмы въ общежитіи; || тонъ, ка́чество зву́ка, звучность. **Mówić tonem rozkazującym**, говори́ть повели́тельнымъ то́номъ. **Spuścić z tonu**, измѣни́ть свой поступки, свою мане́ру, убавить спѣси.

Toń, **Tonia**, -ni, *ж.* то́ня, ме́сто, гдѣ ло́вятъ рыбу не́водами; || закидываніе не́вода для ло́ва рыбы; || пропасть, бе́здна, пучина (*морская*); || * опасность, отча́янное положе́ніе.

Tonąć, Utonąć, тону́ть, утону́ть, утопа́ть, утопну́ть.

Tonienie, Utonienie, Zatonienie, -nia, *ср.* утопа́ніе, утопле́ніе, затопле́ніе.

Topaz, -u, *м. Минер.* топа́зъ, жёлтый я́хонтъ.

Topić, Utopić, топи́ть, утопи́ть, затопля́ть, затопи́ть, потопля́ть, потопи́ть. || **Topić się**, тону́ть. утопа́ть. || **Topić, Stopić**, пла́вить, расплавля́ть, расплави́ть, топи́ть, раста́пливать, растопи́ть; || лить, отлива́ть. || **Topić się, Stopić się**, таять, топи́ться, растопля́ться, распуска́ться, пла́виться, расплавливаться.

Topiciel, -a, *м.* плавильщикъ, литёйщикъ.

Topiel, -i, *ж.* топь, то́пкое, вя́зкое ме́сто; || водоворо́тъ, пучи́на; || потопле́ніе.

Topielec, -lca, *м.* (*Стар.* **Topień**, -pnia), утопленникъ, || потерпѣвшій кораблекрушеніе, погибшій, разби́тый. потону́вшій. || **Topielec, Topnik**, водяни́къ, нечи́стый духъ, живу́щій въ водахъ.

Topielica, -y, *ж.* утопленница.

Topielisko, -a, *ср.* трясина, топь; || пучи́на, о́мутъ.

Topielisty, трясинный, то́пкій, вя́зкій, тинистый.

Topienie, Stopienie, -nia, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, расплавка; || литьё, отли́вка; || таяніе (*снѣга*).

Topnieć, Stopnieć, та́ять, раста́ять, топи́ться, растопи́ться, распускаться, распусти́ться, расплавливаться, расплави́ться.

Topnistość, Topność, -ści, *ж.* пла́вкость.

Topol, Topola, -i, *ж. Бот.* то́поль.

Topolina, -y, *ж.* то́полевое де́рево; || *Собир.* то́польникъ, лѣсъ, состоя́щій изъ то́полевыхъ дере́вьевъ.

Topolówka, -i, *ж. Бот.* ро́жа, слизь-трава́.

Topolowy, то́полевый.

Topór, -ora, *м.* топо́ръ, сѣки́ра; || *Стар.* бердышъ, оско́рдъ.

Toporek, -rka, *м.* топо́рикъ; || *Зоол., см.* **Barwena.**

Topornik, -a, *м.* солда́тъ пожа́рной кома́нды съ топоро́мъ.

Toporowy, топо́рный.

Toporzysko, -a, *ср.* топори́ще; || *Унич.* топори́шко.

Tór, -oru, *м.* путь, доро́га. **Tór bity**, пробитая, проло́женная доро́га. **Iść torem przodków**, идти по слѣда́мъ пре́дковъ. **Tór życia**, о́бразъ жизни.

Tora.-y, *ж.-Евр.* (*законъ*), пятикнижіе Моисе́ево, на кото́ромъ присяга́ютъ Евре́и.

Torba, -y, *ж.* сума, то́рба. **Z torbą pójść**, пойти́ по́ міру, проси́ть милости́ню.

Torbeczka, -i, *ж.* мѣшо́чекъ, су́мочка; || ридикю́ль.

Torbiarz, -a, *м.* ни́щій, побиру́ха.

Torcik, -a, *м.* ма́ленькій тортъ.

Torebka. -i, *ж.. см.* **Torbeczka**; || *Бот.* коро́бочка; || *Анат.* су́мка.

Torebny, то́рбовый, то́рбенный, су́мочный.

Torf, -u, *м.* торфъ.

Torfiarnia, -ni, *ж.* торфяникъ, земля́ заключа́ющая въ себѣ торфъ.

Torfowiec, -wca, *м. Бот.* родъ мо́ха.

Torfowy, торфяно́й.

Torować, Utorować, тори́ть, проторя́ть, прокла́дывать, проложи́ть (*дорогу*).

Torowanie, Utorowanie, -nia, *ср.* прокла́дываніе, проложе́ніе, проведе́ніе (*дороги*).

Torowany, Utorowany, прото́ренный, проло́женный, проведенный.

Tort, -u, *м.* тортъ. сла́дкій пиро́гъ.

Tortarz, -a, *м.* пирожникъ.

Torturowy, пы́точный, относя́щійся къ пы́ткѣ, употребля́емый при пы́ткѣ.

Tortury, -ur, *мн.* пытка; || муче́ніе, терза́ніе.

Toś, мѣст. **to** (*то*) съ сокращённою приставкою окончанія второ́го лица́ ед.

числá глагóла (eś). **O co prosiłem, toś zrobił,** о чёмъ я просúлъ ты э́то сдѣлалъ.

Tosamość, -ści, *ж.* тóждество, сходство; || *Юрид.* тóжество, пóдлинность (*арестанта, мёртваго тѣла*).

Tosamy, тóждественный, одинáковый.

Totumfacki, -iego, *м.* всѣмъ завѣдывающій.

Towar, -u, *м.* товáръ.

Towarny, товáрный.

Towaroznawstwo, -a, *ср.* товаровѣдѣніе.

Towarzyski, общéственный; общежúтельный.

Towarzysko, общéственно, общéственнымъ óбразомъ. **Po towarzysku,** общежúтельно, обходúтельно; || зáпросто, дружески.

Towarzyskość, -ści, *ж.* общежúтельность, обходúтельность.

Towarzystwo, -a, *ср.* óбщество, бесѣда; || *Ком.* товáрищество, компáнія; || сообщество, знакомство, связь, сношенія. **Towarzystwo uczone,** ученое óбщество. **Unikać czyjego towarzystwa,** избѣгáть знакóмства съ кѣмъ. **Złe towarzystwo,** дурнóе óбщество. **Towarzystwo dobroczynności,** благотворúтельное óбщество. **Towarzystwo ogniowe,** страховóе отъ огня óбщество.

Towarzysz, -a, *м.* товáрищъ, сотовáрищъ. **Towarzysze podróży,** спýтники. **Towarzysz kupiecki,** товáрищъ въ торгóвомъ óбществѣ, óбщникъ (*общества*). **Towarzysz sztuki drukarskiéj,** подмастéрье въ типогрáфіи.

Towarzyszka, -i, *ж.* подрýга, спýтница, сожúтельница.

Towarzyszyć, сопýтствовать, сопровождáть. || **Stowarzyszyć się,** вступúть въ товáрищество, составúть товáрищество.

Toż, *см.* Tenże.

Tożsamość, -ści, *ж.* **Tożstwo, -a,** *ср.* тóждество, сходство; || *Юрид.* **Tożsamość osoby,** самолúчность.

Trąba, -y, *ж. Муз.* трубá; || рожóкъ, охóтничій рогъ, пастýшій рожóкъ; || **Trąba (u słonia),** хóботъ; || *Прост.* мóрда, ры́ло, рóжа. **W trąbę komu dać,** дать кому́ въ мóрду; || **Trąba powietrzna, morska,** смерчъ, тифóнъ; || **Trąba stentoryjska,** говорнáя трубá; || **Trąba uszna,** слуховáя трубá; || *Хим.* **Trąba środkowa,** змѣевúкъ, змѣеобрáзная трýбка; || *Горн.* **Trąba wodna,** водянóй барабáнъ. || *Горн.* **Trąba wiatrowa,** гáрцовскій воздýшный ставъ.

Trąbić, трубúть. **Trąbić na rogu,** трубúть въ рогъ; || *Прост.* * пьянствовать, куликáть; || * трубúть, грóмко разглашáть что-нибýдь.

Trąbienie, -nia, *ср.* трублéніе; || звукъ трубы, трýбный звукъ.

Trąbka, -i, *ж. Умен.* трýбочка, небольшáя трубá, рожóкъ, почтовóй рожóкъ; || бумáжный свúтокъ, бумáжная трýбочка. **W trąbkę zwinąć,** свернýть въ трýбку (*бумагу и т. п*).

Trąbnik, -a, *м.* ремéсленникъ дѣлающій трýбы, духовые рожки́; || *Хим.* змѣеобрáзная трубá.

Trąbny, трýбный.

Tracić, Stracić, терять, потерáть лишáться, лишúться; || отсѣкáть голову, убивáть. **Tracić kurę,** зарѣзать кýрицу. **Kury tracone,** бúтыя кýры.

Trącać, Trącić, толкáть, толкнýть, ударáть, ударúть; || задѣвать, задѣть, затрóгивать, затронуть. || **Trącić się,** ударúться (*обо что*). столкнýться, натолкнýться; || **Trącić czém,** издавáть дурнóй зáпахъ, пáхнуть отзываться (*чѣмъ*), имѣть вкусъ (*чего*).

Tracz, -a, *м.* пúльщикъ; || пúльная мéльница, *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пилá (*рыба*).

Trąd, -a, *м.* шмель; || трýтень.

Trąd, *род. п.* **trędu,** *м. Мед.* прокáза (*болѣзнь*).

Tradować, *Юрид.* налагáть арéстъ *или* запрещéніе, опúсывать имýщество.

Tradowanie, -nia, *ср. Юрид.* наложéніе арéста *или* запрещéніе, опúсь имýщества.

Tradowany, *Юрид.* конфискóванный, опúсанный въ чью-лúбо пóльзу.

Tradycja, -ji, *ж.* преданіе, традúція; || *Юрид.* наложéніе арéста *или* запрещéнія.

Traf, -u, *м.* слýчай, случáйность; || удáча. **Trafem,** случáйно, нечáянно, ненарóкомъ. **Na traf,** наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ.

Trafiać, Trafić, попадáть, попáсть; || встрѣчáть, встрѣтить; || находúть, найтú. *Посл.* **Trafił jak kulą w płot,** далъ мáху, сдѣлалъ промахъ. **Trafiła kosa na kamień,** нашла косá на кáмень. **Trafił z deszczu pod rynnę,** попáлъ изъ огня́ да въ пóлымя. **Nie trafię do końca z nim,** я не могý съ нúмъ слáдить. **Portret ten doskonale trafiony,** э́тотъ портрéтъ совершéнно похóжъ (*на подлинникъ*). **Trafiać się,** попадáться, случáться, встрѣчáться, *см.* **Zdarzać się.**

Trafiony, пораженный пýлею, || *Живоп.* похóжій (*на подлинникъ*).

Trafna, -éj, *ж.* выигрышный билéтъ, нýмеръ.

Trafnie, въ сáмую пóру, весьмá кстáти, удáчно, впопáдъ.

Trafność, -ści, *ж.* умѣстность, своевремéнность, сообрáзность; || схóдство (*съ оригиналомъ*); || приличіе; || вѣрность, правúльность (*взгляда*); || тóчность (*выраженія*); || случáйность.

Trafny, умѣстный; || своевремéнный, сообрáзный; || сходный, похóжій; || прилúчный; || вѣрный, правúльный; || тóчный; || случáйный.

Trafowy, случáйный, нечáянный, неожúданный.

Trafunek, -nku, *м.* слу́чай, приключе́ніе; || неудача, бѣда́.

Trafunkowo, случа́йно, неча́янно, неожи́данно.

Trafunkowy, случа́йный.

Tragarz, -a, *м.* дря́гиль, носи́льщикъ, *см.* **Drążnik**; || *см.* **Tram**; || *Анат.* атла́нтъ, пе́рвый позво́нокъ ше́и.

Tragedja, -ji, *ж.* траге́дія.

Tragedjopis, Tragedjopisarz, -a, *м.* траги́ческій писа́тель, сочини́тель траге́діи.

Tragi, *мн. род. п.* **trag**, *Собир.* носи́лки.

Tragicznie, траги́чески.

Tragiczny, траги́ческій

Tragik, -a, *м.* тра́гикъ, сочини́тель траге́діи; || актёръ игра́ющій въ траге́діи.

Tragi-komedja, -ji, *ж.* трагикоме́дія.

Tragi-komiczny, трагикоми́ческій.

Trakt, -u, *м.* трактъ, больша́я проѣ́зжая доро́га; || *Неупотр.* продолже́ніе. **W trakcie rozmowy**, въ продолже́ніи разгово́ра; || *Стар.* спо́собъ, о́бразъ; || *Стар.* уѣ́здъ, повѣ́тъ, || **Trakt bity**, шосе́йная доро́га. **Traktem**, по усло́вію, по угово́ру.

Traktament, -u, *м.* пиръ, пи́ршество, угоще́ніе; || пріёмъ, обхожде́ніе, обращеніе; || *Прост.* жа́лованье, окла́дъ, содержа́ніе.

Traktat, -u, *м.* тракта́тъ; || усло́віе, догово́ръ.

Traktjer, -u, *м.* **Traktjernia**, -ni, *ж.* тракти́ръ, рестора́нъ.

Traktjerka, -i, *ж.* тракти́рщица.

Traktjernia, *см.* **Traktjer**.

Traktjerniczy, тракти́рный.

Traktjernik, -a, *м.* тракти́рщикъ.

Traktować, Utraktować, Potraktować, угоща́ть, угости́ть, по́дчивать, упо́дчивать, попо́дчивать; || разсужда́ть, обсужда́ться, трактова́ть.

Traktowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || перегово́ры.

Tram, -u, *м.* бревно́, ба́лка, перекла́дина, перево́дина, *см.* **Balka**, || *Архит.* подперемы́чный брусъ *или* ка́мень, попере́чный брусъ (*на сва́яхъ*); || *Морс.* киль.

Tran, -u, *м.* ры́бій жиръ.

Trank, -u, *м.* *Бот.* блоши́стый ко́рень; || бара́нья трава́, бара́нникъ.

Transfert, -u, *м.* *Ком.* тра́нсфертъ, переда́ча, перека́зъ перево́дъ суммъ.

Transfiguracja, -ji, *ж.* преображе́ніе.

Transfigurować, преобража́ть.

Transfuzja, -ji, *ж.* переда́ча, перено́съ (*своего пра́ва друго́му*); || *Мед.* перели́вка (*кро́ви*).

Translaps, -u, *м.* *Юрид.* пропу́щенный срокъ, *см.* **Rok przepadły**.

Translokacja, -ji, *ж.* перемѣще́ніе, перенесе́ніе.

Translokować, перемѣща́ть, перенови́ть.

Transport, -u, *м.* перено́съ, перено́ска, перево́зъ, перево́зка, прово́зъ, транспортъ.

Transportować, Przetransportować, переноси́ть, перевози́ть, *см.* **Przewozić**.

Transportowy, транспо́ртный, перево́зный, прово́зный.

Transumpt, -u, *м.* вы́писка, экстра́ктъ.

Tranzakcja, -ji, *ж.* мирова́я сдѣ́лка, полюбо́вная; *Стар.* во́енный похо́дъ; || **Księga tranzakcji wieczystej**, догово́рная кни́га (*по ипоте́чному уста́ву*).

Tranzet, -u, *м.* отхо́жее мѣ́сто.

Tranzyt, -u, *м.* *Ком.* транзи́тъ, прово́зъ.

Trapić, терза́ть, му́чить, досажда́ть, докуча́ть, безпоко́ить.

Trapiciel, -a, *м.* мучи́тель.

Trapicielka, -i, *ж.* мучи́тельница.

Trapienie, -nia, *ср*, терза́ніе, муче́ніе, доса́да, безпоко́йство.

Trasat, -a, *м.* *см.* **Akceptant**.

Trassować, *см.* **Akceptować**.

Trata, -y, *ж.* перево́дный ве́ксель.

Tratować, Stratować, попира́ть (*нога́ми*), топта́ть; || *Повар.* жа́рить въ ма́слѣ, || *Повар.* полоска́ть въ чи́стой водѣ́; || *Повар.* растира́ть; || **Tratować do brzegu**, плыть къ бе́регу, направля́ться къ бе́регу

Tratwa, -y, *ж.* плотъ; || перево́зный плотъ, паро́мъ. **Tratwa szczapowa**, дровяно́й обру́бъ.

Tratwiarz, -a, *м.* плотово́й сто́рожъ.

Trawa, -y, *ж.* трава́; || *Бот.* злакъ, бы́ліе. **Trawa miodowa**, го́лка, буха́рское про́со. **Trawa perłowa**, перло́викъ, родъ кормово́й травы́. **Trawa wiechowa**, мя́тлика. **Boża trawa**, гре́ческое сѣ́но. **Turecka trawa, Ostrzyca**, осо́ка. **Trawa rogata, jeża, rogalica**, водяно́й пыре́й.

Trawca, -y, **Trawiciel**, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра, объѣда́ло; || мотъ, расточи́тель, истреби́тель, разори́тель.

Trawiasty, *Бот.* зла́ковый.

Trawić, Strawić, вари́ть, перева́ривать, перевари́ть (*пи́щу*); || глода́ть, съѣда́ть, поѣда́ть; || * тра́тить, расточа́ть, прома́тывать. **Dobrze trawić**, имѣ́ть хоро́шее пищеваре́ніе. ***Tracić czas**, тра́тить вре́мя. **Strawić cały majątek**, промота́ть всё имѣ́ніе.

Trawiciel, -a, *м.* *см.* **Trawca**.

Trawienie, -nia, *ср.* варе́ніе желу́дка; || пищеваре́ніе; || поте́ря, тра́та. **Trawienie czasu darmo, na niczém**, напра́сная тра́та вре́мени.

Trawisty, травни́стый, *см.* **Trawny**.

Trawka, -i, *ж.* *Умен.* тра́вка, *см.* **Trawa**.

Trawnica, -y, *ж.* *Бот.* боло́тная трава́.

Trawniczek, -czka, *м.* *Зоол.* мали́новка, садова́я сла́вка (*пти́чка*); || *см.* **Trawnik**.

Trawnik, -a, *м.* дёрнъ, мурава́; || лужо́къ, мѣ́сто у́стланное дёрномъ; || щу́чка, ма́ленькая щу́ка (*ры́ба*).

Trawny, травистый, травнистый, травный; || пущенный на траву (*волъ*).

Trciałka, Trzciałka, Trcionka, -i, *ж.* трубочка дудка; || *Бот.* травяной стволъ.

Trcianka, -i, *ж. Бот.* стволъ сахарнаго тростника.

Trębacz, -a, *м.* трубачъ.

Trębaczów, Trębaczowy, Trębaczy, трубачевскій.

Trebnik, -a, *м. Церк.* требникъ, служебникъ.

Trędowacieć, Otrędowacieć, *Мед.* заражаться, заразиться проказою; || угреватѣть.

Trędowaciny, -cin, *мн.* **Trędowacizna, -y, Trędowatość, -ści**, *ж. Мед.* проказа; || угреватость, красныя пятна на лицѣ.

Trędowaty, прокаженный, паршивый; || красный, угреватый.

Trędownik, -a, *м. Бот.* норичникъ, песья голова, зобная трава.

Trefić, Utrefić, завивать (*волосы*). || **Trefić się**, завиваться (*о волосахъ*); || *(*у Евреевъ*) дѣлаться нечистымъ.

Trefnie, шутливо, забавно; || (*у Евреевъ*) *нечисто, погано.

Trefnik, Trefniarz, -a, Trefniś, -sia, *м.* шутъ.

Trefniś, -sia, *м.* шутъ; || забавникъ, шутникъ.

Trefność, -ści, *ж. Стар.* шутливость, остроумie; || шутовство

Trefny, шуточный, шутливый, забавный; || шутовской; || *Стар.* приличный, соотвѣтственный, удачный; || (*у Евреевъ*) нечистый, поганый.

Trel, -u, *м. Муз.* трель; || бечевая, бечевникъ, *см.* **Tryl**.

Trelisty, трельный.

Trelować, трелить, пѣть съ трелями, дѣлать трели.

Tren, -u, *м.* жалобное стихотвореніе, жалобная пѣснь, элегія. **Treny Jeremiasza**, плачъ Іереміинъ (*книга Библіи*).

Trepka, -i, *ж.* **Trepki, Trepcie**, *мн.* обувь подобная туфлѣ, прикрѣпленная къ плюснѣ ремнями; || сандалія; || обувь съ деревянными подошвами.

Treść, -ści, *ж.* сущность, существо (*дѣла*), предметъ, матерія, содержаніе (*сочиненія, письма*); || перечень, сокращеніе, выписка, извлеченіе; || *Хим.* экстрактъ, вытяжка; || *Апт.* эссенція; || *самое лучшее, ядро, сила. **Treść winna**, самое чистое виноградное вино. **Cnota treścią człowieka, a reszta przypadkiem**, добродѣтель составляетъ главное достоинство человѣка, а все прочее случайность. **Wycisnąć samę treść dzieła**, извлечь содержаніе сочиненія, книги.

Treściowy, содержательный, относящійся къ содержанію.

Treściwie, выразительно, сильно, кратко, связно, сжато.

Treściwość, -ści, *ж.* сила, энергія, выразительность, существенность, краткость, связность, сжатость.

Treściwy, существенный, выразительный, сильный, краткій, связный, сжатый; || сочный, питательный.

Tresować, Utresować, Wytresować, дрессировать (*собаку*), выѣзживать, объѣзжать (*лошадь*).

Tresowanie, Utresowanie, Wytresowanie, -nia, *ср.* дрессировка (*собакъ*), выѣзживаніе (*лошадей*).

Trestka, Treska, -i, *ж.* трубочка.

Tret, Tryt, -u, *м.* торговля старьемъ; || толкучій рынокъ, *см.* **Tandeta**; || *Морс.* балконъ, выступъ съ перилами на продолженіи верхней палубы корабля.

Tretowy, площадной, рыночный.

Trętwa, -y, *ж. см.* **Drętwik**.

Trętwieć, *см.* **Drętwieć**.

Tręzla, -i, *ж. Умен.* **Tręzelka**, уздечка, трензель.

Trjangulacja, -ji, *ж.* тригонометрическая съемка, тріангуляція.

Trocha, -y, Troszka, Troszeńka, Troszeczka, -i, *ж.* малость, немножко, горстка, горсточка, нѣсколько. **Po trosze**, понемногу. **Przyjdź trochę później**, приди нѣсколько позже. **Poczekaj trochę**, подожди немного. || **O trochę**, чуть-чуть, едва не.

Trociczka, -i, *ж.* курительная свѣчка.

Trociny, -cin, *мн. Собир.* опилки.

Troczek, -czka, *м.* длинный и узкій ремень, *см.* **Troki**.

Troczyć, Przytroczyć, торочить, оторочить, привязывать къ торокамъ, *см.* **Troki**; || *Прост.* вѣшать. || **Troczyć się** (**do czego, na co**), приготавливаться, собираться.

Troić, *см.* **Todlić**.

Troisto, втройнѣ, втрое.

Troistość, *см.* **Trojakość**.

Troisty, тройной, тройственный.

Trojaczek, -czka, *м. см.* **Trojak**.

Trojak, -a, *м.* трехгрошевая (трехкопеечная) монета; || **Trojacy, -ków**, *мн.* тройни (*три младенца родившіеся вмѣстѣ*). || **Trojaczek**, *Умен.* тройчатка (*три орѣха сросшіеся вмѣстѣ*); || *Бот.* троичная трава.

Trojaki, троякій.

Trojako, трояко, троякимъ образомъ.

Trojakość, -ści, *ж.* тройственность, троичность.

Trojanek, -nka, *м. Бот.* вѣтреница печенковая, или трилистникъ чистый.

Trojanka, -i, *ж.* настойка съ медомъ и перцемъ; || смѣсь разныхъ хлѣбныхъ зёренъ, даваемая кор вамъ.

Trójbarwisty, Trójbarwny, Trójbarwy, трехцвѣтный.

Trójca, -y, *ж.* Троица, Тріипостасное Божество; || трое (*лицъ*); || тройка.

Trójdroźny, перекрестный, расходящійся тремя путями.

Troje, *род. п.* **Trojga** (*ставится съ именами средн. р., разнаго пола, употребляе-*

ными только во мн. ч.), трóе; || трóи (*въ рýсск. яз. ставится передъ именами неимѣющими единст. ч.*). || **Troje dzieci**, трóе дѣтéй. **Troje sań**, трои сáни. || **We troje**, втрóе, въ три рáза.

Trojenie, -nia, *ср. см.* **Todlenie.**

Trojeść, -ści, *ж. Бот.* ластовень, вонючка (*растéніе*).

Trójgłowy, трехголóвый, трехглáвый.

Trójgran, -u, *м. Хир.* трокáръ (*инструмéнтъ для прокáлыванія*); || **Trójgranie, -nia**, *ср.* **Trójgraniec, -ńca**, *м. см.* **Trojkąt.**

Trójgraniasty, треугóгольный, трехсторóнный, *см.* **Trójkątny.**

Trójjedyny, тріедúный (*Богъ*).

Trójka, -i, *ж.* трóйка.

Trójkąt, -a, *м.* треугóльникъ.

Trójkątnie, въ видѣ треугóльника.

Trójkątny, треугóльный, трехсторóнный.

Trójkolorowy, трехцвѣтный.

Trójkończasty, *Бот.* тріостріевый.

Trójkoronny, трехкорóнный.

Trójlistny, трехлúстный.

Trójniak, -a, *м.* трехгодúчный питéйный мéдъ, крѣпкій мéдъ.

Trójniaki, -ków, *мн.* трóйни (*три младéнца родившіеся вмѣстѣ*).

Trójnik, -a, *м.* тройнúкъ (*предмéтъ состоящій изъ трéхъ частéй*; || *см.* **Trojniak.**

Trójnitny, втрóе ссýченный.

Trójnóg, -oga, *м.* **Trójnoże, -a**, *ср.* тренóжникъ.

Trójnogi, тренóжный.

Trójnożek, -żka, *м. см.* **Trójnóg, Trzynożek.**

Trójny, *см.* **Troisty.**

Trójścienny, трехсторóнный.

Trójsetny, трехсóтный, трехсóтенный.

Trójsprzężny, запрáженный въ три лóшади.

Trójświęty, трисвятóй. *Церк.* **Trójświęta pieśń**, Трисвятóе (*церкóвный гимнъ*).

Trójsyllabny, трехслóжный.

Trójwęgieł, -gła, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójwęgielny, *см.* **Trójkątny.**

Trójwładzca, -y, *м.* тріумвúръ, троевлáстникъ (*у Римлянъ*).

Trójwrąb, -ębu, *м. Архит.* триглúфъ, троерѣзъ.

Trójząb, -ębu, *м.* трезýбецъ; || острогá (*рыбáчья*).

Troki, -ów, *мн.* торокá, ремни у зáдней сѣдéльной луки; || рýхлядь.

Trokować, тянýть бечевý на водохóдныхъ судáхъ протúвъ течéнія.

Tron, -u, *м.* тронъ, престóлъ (*цáрскій*). **Wstąpienie na tron**, возшéствіе на престóлъ.

Trop, -u, *м.* слѣдъ (*звѣрúный, человѣческій*). *Охот.* **Trop śnieżny**, слѣды звѣря на снѣгý. **Trop dżdżowy**, слѣды звѣря на мóкрой землѣ. || ***Iść za kim w tropy**, *или* **trop w trop**, идти вслѣдъ за кѣмъ, шагъ за шáгомъ. **Iść czyjemi tropy**, идти по чьимъ слѣдáмъ.

Tropić, искáть (*звѣря*), идти пó слѣду, *см.* **Wytropić.** || **Tropić się**, мѣшáться, пýтаться, сбивáться съ тóлку.

Troska, -i, *ж.* забóта, хлóпоты, тревóга, безпокóйство, мýка, скорбь.

Troskać, *см.* **Troszczyć.**

Troskliwie, тщáтельно, рачúтельно, забóтливо, неусы́пно, старáтельно.

Troskliwość, -ści, *ж.* забóтливость, попечúтельность, старáтельность, рачúтельность, бдúтельность, неусы́пность.

Troskliwy, тщáтельный, рачúтельный, старáтельный, попечúтельный, забóтливый, бдúтельный, неусы́пный.

Troszczyć, озабóчивать, безпокóить, тревóжить. || **Troszczyć się**, безпокóиться, тревóжиться, смущáться, тужúть.

Troszka, *см.* **Trocha.**

Truć, Otruć, отравля́ть, отравúть, окормúть ядомъ. || **Truć się, Otruć się**, отравля́ться, отравúться.

Truchleć, Struchleć, слабѣ́ть, ослабѣ́ть, дряхлѣ́ть, одряхлѣ́ть, тупѣ́ть, отупѣ́ть; || цѣпенѣ́ть, оцѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, окоченѣ́ть, нѣмѣ́ть, онѣмѣ́ть. **Noga mi struchlała**, ногá у меня́ онѣмѣ́ла; || ***стрýсить**, струхнýть, оробѣ́ть, остолбенѣ́ть отъ стрáха.

Truchliwy, труслúвый, боязлúвый, рóбкій.

Trucht, -u, *м.* рысь (*лошадúная*), грунь. **Truchtem jechać**, ѣ́хать ры́сью.

Truciciel, Truciźnik, -a, *м.* травúтель.

Trucicielka, -i, *ж.* отравúтельница.

Trucie, Otrucie, -a, *ср.* отравлéніе, отрáва.

Trucizna, -y, *ж.* отрáва, ядъ.

Truciźnik, *см.* **Truciciel.**

Truciznowy, отрáвный, ядовúтый.

Trud, -u, *м.* трудъ, рабóта, безпокóйство, утомлéніе, устáлость.

Trudliwie, трýдно, съ трудóмъ, съ велúкимъ трудóмъ.

Trudliwy, трýдный, многотрýдный; || тя́жкій, тя́гостный, тяжéлый, утомúтельный.

Trudnić, затрудня́ть, стѣсня́ть. || **Trudnić się**, занимáться, рабóтать, трудúться.

Trudno, трýдно, съ трудóмъ.

Trudność, -ści, *ж.* трýдность; || затруднéніе; || препя́тствіе; || помѣ́ха; || споръ, рáспря, размóлвка. **Z trudnością**, съ трудóмъ. **Usunąć, ułatwić trudności**, устранúть препя́тствія. **Mieć z kim trudność o co**, имѣ́ть споръ, не соглашáться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, имѣ́ть съ кѣмъ состязáніе о чёмъ-либо. **Zadawać, czynić komu trudność**, дѣ́лать, причиня́ть комý-либо затруднéнія.

Trudny, трýдный, тя́гостный, стѣснённый.

Trudzić, Strudzić, Utrudzić, утруждáть,

утрудйть. утомля́ть, утомйть; || безпоко́ить, обезпоко́ить. трево́жить, встрево́жить. докуча́ть.

Trufla, -i, *ж. Бот.* трю́фель.

Truflowy, трю́фельный.

Trukać, ворковáть.

Trukawka, Trukaweczka, -i, *ж.* го́рлица (*птица*).

Trukczaszy, -ego, *м., см.* **Stolnik.**

Trumienka, Trunienka, -i, *ж. Умен.* гро́бик.

Trumienny, Trunny, гробово́й. гро́бный.

Trumienny stolarz, гробовой мáстер, гробовщи́к.

Trumna, Trunna, Truna, -y, *ж.* гробъ.

Trunąć, пи́кнуть, пи́скнуть.

Trunek, -nku, *м.* напи́токъ, *см.* **Napój.**

Trunkowy, пите́йный.

Trunny, *см.* **Trumienny.**

Trup, -a, *м.* трупъ. мертве́цъ, мёртвое те́ло. **Paść trupem**, быть убитымъ на мéстѣ. **Położyć kogo trupem**, убить кого, положи́ть на мéстѣ.

Trupa, -y, *ж.* тру́ппа (*актёровъ*).

Trupek, -pka, *м. Умен.* трупъ младе́нца.

Trupi, тру́пный. Trupia głowa, мёртвая голова́, че́реп мертвеца́; || * Адáмова голова́.

Trupiasty, мёртвенный, похóжій на мертвеца́.

Trupieć, Strupieć, коченéть, окоченéть, цéпенéть, оцéпенéть, колéть, околéть.

Trupowy, *см.* **Trupi.**

Truś, -sia, *м.* **Trusia, Truśka**, -i, *ж.* трусъ, трусúшко, *м.*, трусúха, *ж.*; || * рóбкое, невúнное творéніе, невúнный ягнéночекъ.

Trusk, -u, *м.* трескъ, *см.* **Trzask.**

Truskawka, -i, *ж. Бот.* клубни́ка.

Trut, -u, *м. Бот.* авранъ, благодáть, лихорáдочная трава́.

Truteń, -tnia, *м. Зоол.* тру́тень.

Trutka, -i, *ж.* отрáва, прикóрмъ, пропúтанный я́домъ. || *Бот.* **Trutka rybia**, кукольванъ, рыболóвныя я́годы.

Trutwa, -y, *ж.* гнюсъ (*рыба*).

Trutynować, *Стар.* разсмáтривать, разбирáть, обсуждáть.

Trwać, длúться, продолжáться, тянýться; || существовáть; || **Trwać w czém**, упóрствовать. не отступáть. стоя́ть твéрдо. быть настóйчивымъ (*въ чёмъ*), оставáться (*при чёмъ*). **Trwać w przedsięwzięciu**, быть настóйчивымъ въ своёмъ предпрія́тіи. не отступáть отъ своего́ предпрія́тія.

Trwale, прóчно, крéпко; || твéрдо. непоколебúмо, постоя́нно, продолжúтельно.

Trwałość, -ści, *ж.* прóчность, крéпость; || твéрдость, непоколебúмость, постоя́нство. продолжúтельность.

Trwały, прóчный, крéпкій; || твéрдый, непоколебúмый, постоя́нный. продолжúтельный. **Pokój trwały**, постоя́нный мúръ. **Nic niema trwałego**, нéтъ ничего́ постоя́ннаго. **Trwała budowa**, прóчное строéніе. **Krótko-trwały**, кратковрéменный. **Wiecznie-trwały**, безконéчный, вéчный.

Trwanie, -nia, *ср.* продолженіе; || упóрство, настóйчивость, стóйкость.

Trwoga, -i, *ж.* страхъ, боя́знь, трево́га, безпоко́йство, смятéніе. *Воен.* трево́га. **Uderzyć na trwogę**, бить трево́гу. **Na trwogę dzwonić**, удáрить въ набáтъ. **Działo na trwogę**, вéстовáя пýшка.

Trwonić, Strwonić, расточáть, расточúть. мотáть, промотáть.

Trwoniciel, -a, *м.* расточúтель, мотъ.

Trwożenie się, -nia się, *ср.* трево́га смущéніе.

Trwożliwie, трево́жно, безпоко́йно, боязли́во, ро́бко.

Trwożliwość, -ści, *ж.* безпоко́йство, боязли́вость. ро́бость.

Trwożliwy, трево́жный, безпоко́йный, боязли́вый. ро́бкій.

Trwożny, трево́жный.

Trwożyć, Zatrwożyć, трево́жить, встрево́жить, потрево́жить. безпоко́ить, обезпоко́ить, путáть. испугáть. || **Trwożyć się, Zatrwożyć się**, трево́житься, встрево́житься. безпоко́иться, обезпоко́иться, пугáться, испугáться.

Tryangulacja, *см.* **Trjangulacja.**

Tryb, -u, *м.* обы́чай, обыкновéніе. порядокъ; || óбразъ, манéра; || родъ, видъ; || *Грам.* наклоне́ніе; || течéніе, продолжéніе. ходъ, шéствіе. **Tryb życia**, óбразъ жúзни **Tryb postępowania**, поведéніе, обхождéніе. || *Мех.* два крýга, приводя́щіе въ движéніе колесó, шестернú. || *Горн* отдѣлéніе пѣны съ распла́вленнаго свинцá; || *Плотн.* нáлецъ.

Tryba, -y, *ж.* просѣкъ, просéка, прóсѣка (*прямáя лúнія прорýбленная сквозь лѣсъ*).

Trybik, -a, *м.* пружúнка; || горнъ для очúстки свинцá.

Trybować, плыть по вóлѣ вѣтра и теченія; || переплáвливать, очищáть (*о металлáхъ*); || дистиллúровать, перегонять. двоúть; || * **Trybować czém**, заниматься какúмъ нибýдь ремеслóмъ, промышля́ть чéмъ-либо; || * мýчить. **Trybować kogo głodem**, мýчить кого́ гóлодомъ. || *Садов.* помогáть рóсту дéрева, обрéзывая вéтви; || тереться **Ząb o ząb trybuje**, зубъ о́ зубъ трётся. || **Trybować się**, бродúть, закисáть; || очищáться.

Trybowy, прáвильный, исправный, обы́чный. *Мех.* **Koło trybowe**, деревя́нная шестернú.

Trybula, Trzebula, Trybulka, -i, *ж. Бот.* керве́ль, Венéринъ грéбень (*растéніе*).

Trybularz, -a, *м.* курúльница.

Trybunał, -u, *м.* судúлище; || судъ, судéбная палáта, судéбное мéсто, окружнóй судъ.

Trybunalski, судéбный; || судéйскій.

Trybuszon, -a, *м.* прóбочникъ, штóпоръ, *см.* **Grajcar.**

Tryca, -y, *ж.* желобóкъ въ блóкѣ.

Tryk, Trykacz, Tryksacz, -a, *м.* барáнъ.

Trykać, Tryknąć, Tryksać, Tryksnąć, бодáть, боднýть. || **Trykać się**, бодáться, биться рогáми.

Trykliwy, бодли́вый.

Tryks, -u, *м.* бодáніе.

Tryl, -u, *м. Муз.* трель.

Tryna, -y, *ж.* опи́лки, *см.* **Opiłki.**

Tryngielt, -u, *м.* дéньги на вóдку, осóбая плáта почтарю́.

Trynkał, -u, *м.*, *см.* **Tryngielt.**

Trypel, -pla, *м. Минер.* трéпелъ.

Tryper, -pra, *м. Мед.* перелóй, гонорéя.

Tryska, -i, *ж.* верёвка для подобрáнія пáруса.

Tryskać, Trysnąć, бры́згать, бры́знуть, прыскать, прыснуть, бить ключёмъ, поли́ться ключёмъ, *см.* **Wytryskać.**

Trysła,-y, *ж.* корá выбрáсываемая изъ кожéвенныхъ завóдовъ, гóдная для тóплива.

Tryszak, -a, *м.* брелáнъ (*игрá*).

Tryumf, -u, *м.* тріýмфъ; || торжествó; || побѣ́да.

Tryumfalnie, торжéственно, въ тріýмфѣ.

Tryumfalny, торжéственный, тріумфáльный.

Tryumfować, торжествовáть; || имѣ́ть торжéственный въѣздъ.

Trząść, Trząsnąć (инóгда: **Trząsać**), трясти́, тряхнýть, потрясáть, потрясти́, стря́хивать, стряхнýть, отря́хивать, отряхнýть; || качáть, качнýть, шатáть, шатнýть. || **Trząść się, Zatrząść się**, трясти́сь, затрясти́сь; || дрожáть, шатáться, вздрáгивать, вздрóгнуть, содрогáться, содрогнýться, трепетáть, затрепетáть.

Trzask, -u, *м.* трескъ, трескотня́.

Trzaska, Drzazga, -i, *ж.* щéпка; || хвóростъ; || занóза.

Trzaskać, Trzasnąć, трещáть, затрещáть; || хлóпать, хлóпнуть (*дверя́ми*). || **Trzasnąć kogo**, дать комý пощёчину, трéснуть; || уби́ть, порази́ть. **Bogdaj go piorun trzasł**, убéй егó громъ, пострѣ́лъ егó возьми́. || **Trzaskać, Strzaskać co**, разбивáть, разби́ть, разлáмывать, разломáть, раздробля́ть, раздроби́ть, сокрушáть, сокруши́ть.

Trzaskający, трескýчій.

Trzaskanie, -nia, *ср.* **Trzaśnięcie**, -cia, *ср.* трескъ, трещáніе, лóпаніе; || раскáтъ (*грóма*).

Trzaskawica, -y, *ж.* грозá, громъ съ мóлніею.

Trzaskliwy, гремя́щій, оглуши́тельный, грóмкій.

Trząśnienie, -nia, *ср.* трясéніе, качáніе.

Trzcina, -y, *ж. Бот.* тростни́къ, камы́шъ; || трость, трóсточка, камышёвка; || пáлка. **Trzcina cukrowa**, сáхарный тростни́къ. **Trzcina bambusowa**, бамбýковая трость.

Trzciniany, тростникóвый, камы́шевый.

Trzcinisko, -a, *ср.* тростни́къ.

Trzcinisty, порóсшій тростникóмъ.

Trzcinka, Trzcineczka,-i, *ж. Умен.* тростинка.

Trzcinnik, -a, *м. Зоол.* тростя́нка, воробéй камы́шенный.

Trzcinny, тростникóвый, камы́шевый.

Trzcinować, обшивáть, обивáть тростникóмъ (*стѣну и́ли потолóкъ*).

Trzcinowanie, -nia, *ср.* обшивáніе, обивáніе тростникóмъ (*стѣны и́ли потолкá*).

Trzcinowy, *см.* **Trzcinny.**

Trzeba, нáдобно, нáдо, нýжно, потрéбно, надлежи́тъ, дóлжно.

Trzebić, Wytrzebić, чи́стить, очи́стить, вы́чистить; || карчевáть, разчищáть подъ пáшню лѣсъ; || тереби́ть, выдёргивать, выдирáть, вы́дернуть, рвать, вырывáть, вы́рвать (*съ корнёмъ*), полóть, выпáлывать, вы́полоть (*травý*); || уничтожáть, истребля́ть (*вредныхъ живóтныхъ*), *см.* **Wypleniać**; || потроши́ть, вынимáть потрохá, кишки́; || класть, холости́ть, валóшить, оскопля́ть.

Trzebieniec,-ńca, *м.* кастрáтъ, скопéцъ.

Trzebież, -y, *ж. Агр.* распáханная и́ли расчи́щенная земля́, распáшка, расчи́стка (*нóви*); || новинá (*нóвая распáханная пáшня*).

Trzebula, *см.* **Trybula.**

Trzeć, Utrzeć, терéть, натирáть, растирáть, растерéть; || толóчь, истолóчь; || мять, трепáть (*лёнъ*); || пили́ть (*дóски*). || **Trzeć się**, терéться, натирáться; || толóчься; || терéться, рóститься, икри́ться (*о ры́бахъ*).

Trzechsetny, трехсóтный, трехсóтенный.

Trzechtysięczny, Trzechtysiączny, трёхты́сячный.

Trzeci, трéтій. **Stan trzeci**, срéднее сослóвіе.

Trzeciaczka, -i, *ж.* триднéвная лихорáдка.

Trzeciak,-a, *м. Горн.* подхвáтъ, косякъ.

Trzéj, *род. п.* **trzech**, (*употребля́ется съ именáми лицъ мужеск. р*). трóе, три. **Trzéj ludzie**, трóе людéй. **Trzéj królowie, Trzy króle**, три короля́. **Trzech królów**, Крещéніе, прáздникъ Богоявлéнія (*6 Января*)

Trzemcha, *см.* **Czeremcha.**

Trzepać, Wytrzepać, выколáчивать, вы́колотить, выбивáть, вы́бить (*пыль*), стря́хивать, отряхáть, стряхнýть; || трепáть, тереби́ть, дёргать; || * тузи́ть, оттузи́ть, колоти́ть, отколоти́ть, дубáсить, отдубáсить.

Trzepaczka, -i, *ж.* прутъ, прýтикъ, хлы́стикъ; || вѣ́ничекъ, метёлка; || колотýшка, лопáточка.

Trzepanka, -i, *ж.* встрёпка, дёрка; || дра́ка.

Trzepiotać, маха́ть *или* бить крыльями; || **Trzepiotać się,** би́ться крыльями; || * трепета́ть отъ страха

Trzepnąć (kogo), уда́рить (*кого́*); || взмахну́ть (*крыльями*).

Trzęsawa, Trzęsawica, -y, *ж* **Trzęsawisko, -a,** *ср.* топь, трясина; || **Trzęsawica,** дрожь, содроганіе.

Trzęsawiec, -wca, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ.

Trzęsawisko, *см.* **Trzęsawa.**

Trzęsawisty, зыбу́чій. то́пкій (*о земли́*), боло́тистый, боло́тный.

Trzęsawka, -i, *ж.* пе́рья на головѣ, головно́е украше́ніе.

Trzęsiączka, -i, *ж.* дрожь, дрожа́ніе.

Trzęsianka, -i, *ж.* сѣчка, изру́бленная яровая́ *или* ржаная́ соло́ма, пересы́панная мукою́. употребля́емая въ кормъ лошадя́мъ и коро́вамъ

Trzęsidło, -a, *ср. Бот.* дрожа́лка (*родъ гриба́ и расте́ніе*).

Trzęsienie, -nia, *ср.* трясе́ніе, кача́ніе, кива́ніе; || ка́чка. тря́ска **Trzęsienie głową** *или* **głowy,** кача́ніе, трясе́ніе голово́ю. **Trzęsienie powozu,** тря́ска (*экипажа*). **Trzęsienie ziemi,** землетрясе́ніе.

Trzęsiogon, -a, Trzęsiogonek, -nka, *м. см.* **Pliszka.**

Trzęsiony, трясёный.

Trześnia, -śni, *ж. Садов.* сла́дкая *или* испа́нская ви́шня, чере́шня.

Trześniowy, вишнёвый, чере́шневый.

Trzeszcze, -ów, *мн.* глаза́ (*у зайца*).

Trzeszczeć, трещать, скрипѣть, хрустѣть.

Trzewiczek, -czka, *м.* башмачёкъ.

Trzewik, -a, *м.* башма́къ.

Trzewny, Trzewowy, брюшно́й, кишёчный; || требуши́нный.

Trzewo, -a, *ср.* чре́во (*Прост. Русск.* че́рево, утро́ба, бро́хо). **Trzewa,** *мн.* внутренности, кишки́; || требуха́, требуши́на (*у животныхъ*).

Trzeźwić, Wytrzeźwić, Otrzeźwić, отрезвля́ть, протрезвля́ть, отрезви́ть; || * приводи́ть въ чу́вство по́слѣ о́бморока. || **Trzeźwić się, Wytrzeźwić się,** протрезвля́ться, отрезвля́ться; || **очну́ться,** придти́ въ себя́.

Trzeźwieć, протрезвля́ться; || очну́ться.

Trzeźwo, трёзво, воздержно, умѣренно.

Trzeźwość, -ści, *ж.* трезвость || умѣренность, воздержность, воздержа́ніе.

Trzmiel, -a, *м. Зоол.* шмель.

Trzmiel, -u, *м.* **Trzmielina, -y,** *ж. Бот.* бересклёт, бересклёдъ, бру́жмель (*кустарникъ*).

Trznadel, -dla, *м.* подоро́жникъ (*птица*).

Trzoda, -y, *ж.* ста́до. **Trzodami,** *Нар.* стадами, постадно.

Trzódka, -i, *ж.* небольшо́е ста́до.

Trzodny, ста́дный.

Trzon, -u, *м.* очагъ; || сте́бель, **на** кото́ромъ растётъ грибъ; || **Trzon, trzonowy ząb,** коренно́й зубъ.

Trzonek, -nka, *м.* черено́къ; || стебелёкъ.

Trzonowy, *см.* **Trzon, trzonowy ząb.**

Trzos, -a, *м.* кошель; || че́резъ, у́зкій и дли́нный де́нежный кошелекъ въ ви́дѣ по́яса (*Стар. Русск.*).

Trzosek, Trzosik, -ska, *м. Умен.* ма́ленькій кошелёкъ, *см.* **Trzos.**

Trzpień, -nia, *м.* шпенёкъ, шпи́лька (*у пряжки*).

Trzpiot, -a, *м.* вѣтренникъ, вертопра́хъ.

Trzpiotowaty, вѣтренный, безразсу́дный, опромётчивый, легкомысленный.

Trzpiotowstwo, Trzpiotalstwo, -a, *ср.* **Trzpiotowatość, -ści,** *ж.* вѣтренность, опромётчивость. безразсу́дство, вертопра́шество, легкомысліе.

Trztać, ходи́ть нани́зъ, **имѣть** но́съ.

Trztaczka, -i, *ж.* но́съ.

Trzy, *род. п.* **Trzech,** три. (*Ставится предъ именами вещей и животныхъ, также предъ именами лицъ женскаго рода*). || *Ариѳ.* **Reguła trzech,** тройно́е правило.

Trzyćwierciowy, трёхчетвертно́й.

Trzyczęściowy, Trzyczęstny, раздѣленный на три части; || *Бот.* триразді́льный.

Trzydniówka, -i, *ж.* тридне́вное вре́мя.

Trzydniowy, тридне́вный.

Trzydzieści, -estu, три́дцать.

Trzydzieścioro, -orga, три́дцать, три десятка (*употребля́ется съ именами средн. р. разнаго по́ла, во мн. ч.*).

Trzydziestka, -i, *ж.* число́ три́дцать; || тре́тій десятокъ (*тридца́тый годъ жизни*); || одна́ тридцатая часть чего́-либо.

Trzydziestodzienny, Trzydziestodniowy.

Trzydziestoletni, Trzydziestoletny, тридцатилѣтній.

Trzydziesty, тридца́тый.

Trzyfuntowy, трёхфунто́вый.

Trzygodzinny, трёхчасово́й.

Trzygroszówka, -i, *ж.* моне́та трехгрошевая.

Trzyjęzyczny, трёхъязы́чный.

Trzykroć, Trzykrotnie, три ра́за, трижды, троекра́тно; || втройнѣ, втрое.

Trzykrotny, троекра́тный.

Trzylecie, -cia, *ср.* трехлѣтіе.

Trzyletni, трехлѣтній.

Trzylistnik, -a, *м. Бот.* я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*растеніе*).

Trzylistny, *Бот.* трилистный, трехпесто́вый.

Trzyłokciowy, мѣрою въ три локтя́.

Trzymać, держа́ть; || содержа́ть; || владѣть; || вести́; || имѣть. **Trzymać dziecko do chrztu,** быть воспріе́мникомъ, отцо́мъ кре́стнымъ. **Trzymać wioskę w dzierżawie,** арендова́ть дере́вню. **Trzymać**

oberżę, содержáть постоя́лый дворъ. **Trzymać za kim, z kim**, держáть чью стóрону, стоя́ть за кого́. **Trzymać powóz, konie**, держáть экипáжъ, лошадéй, **Trzymać dziennik, pismo czasowe**, подпи́сываться на журна́лъ, получáть журна́лъ, періодическое изда́ніе. **Trzymać takt**, наблюдáть тактъ *или* разме́ръ (*въ чёмъ*) **Krótko trzymać kogo** стро́го держáть кого́, держáть въ стра́хѣ въ рукáхъ, не дава́ть кому́ мно́го во́ли. ***Trzymać wilka za uszy**, находи́ться въ затрудне́ніи, не знать что́ дѣлать. **Trzymać na kartę**, ста́вить на ка́рту (*въ игрѣ*) **Trzymać kogo na słowie**, водить кого́ за носъ, обма́нывать. проводи́ть. **Trzymać o kim, o czém**, ду́мать, судить о комъ, о чёмъ, привнава́ть кого́ что́ за... **Jak o nim trzymasz?** что́ ты о нёмъ ду́маешь? како́го ты мнѣ́нія о нёмъ? **Zbyt wiele o sobie trzyma**, онъ слишкомъ мно́го ду́маетъ о себѣ. **Trzymać pióro w jakiem zgromadzeniu**, занимать до́лжность секретаря́ въ како́мъ-либо собра́ніи. **Trzymać miasto w oblężeniu**, держáть го́родъ въ осáдѣ. || **Trzymać się**, держáться. ухвати́ться; || оставáться, жить. пребыва́ть. **Trzymać się czyjéj rady**, придéрживаться чьего́ либо сове́та **Mocno trzymać się za ręce**, держáться крѣпко рука́ми. **Trzymać się poręczy**, придéрживаться за перила. **Mróz trzyma**, моро́зъ не уменьша́ется. **Dobrze się trzyma na koniu**, хорошо́ держáться, сидѣть на ло́шади. **Jedno drugiego się nie trzyma**, одно́ съ другимъ не вя́жется, не клéится. **Trzymać się do upadłego**, держáться, не уступáть до послѣднихъ силъ. **Trzyma się starzec**, старикъ ещё бодръ, ещё не утра́тилъ силъ. **Bieda go się trzyma**, бѣда́ не оставля́етъ его́

Trzymadło, -a, *ср. Тип.* штéмпель, плáночка, держáльцы.

Trzymanie, -nia, *ср.* держáніе, содержáніе; || **Trzymanie się**, сохране́ніе, поддержáніе; || сопротивле́ніе; || **Trzymanie się czego**, слѣдованіе чему́, приверженность къ чему́.

Trzymany, содержи́мый, содержáвшійся.

Trzymiesięczny, трехмѣсячный.

Trzymonaw, -a, *м.* прилипáло, держилодья́ (*рыба*).

Trzynaście, тринáдцать.

Trzynaścioraki, Trzynaściory, тринáдцати рáзныхъ родо́въ, спо́собовъ

Trzynaściorako, на тринáдцать рáзныхъ родо́въ, спо́собовъ.

Trzynaścioro, -rga; тринáдцать штукъ.

Trzynastoletni, тринáдцатилѣтній.

Trzynastu, *род. п.* **trzynastu**, тринáдцать (*въ польск. яз. ста́вится пе́редъ именáми лицъ муж. р*). **Trzynastu ludzi**, тринáдцать человѣ́къ.

Trzynasty, тринáдцатый.

Trzynóg, *см.* **Trójnóg.**

Trzynożek, -żka, *м. Повар.* тага́нъ, треножникъ

Trzypalcowy, Trzypalczasty, *Зоол.* трёпáлый.

Trzypięćdzisty, трёхпя́денный.

Trzypiętry, трёхъэта́жный, трёхъя́русный.

Trzypolowy, трёхпо́льный.

Trzyrurka, -i, *ж.* трёхствольное ружьё.

Trzysta, три́ста.

Trzystopny, трёхсто́пный.

Trzystronny, трёхсторо́нный.

Trzystu, (*ста́вится пе́редъ именáми лицъ мужес. ро́да*), три́ста.

Trzyziarnisty, *Бот.* трисѣменный.

Tu, тутъ. здѣсь.

Tuba, -y, *ж.* ру́поръ, говорна́я труба́.

Tuberoza, -y, *ж. Бот* тубероза.

Tubylec, -lca, *м.* тузе́мецъ. урожéнецъ, природный жи́тель.

Tucja, -cji, *ж. Хим.* ту́ція, завóдская ко́поть.

Tucz, Tucza, -y, *ж.* са́ло, жи́ръ (*въ живо́тномъ*); || тукъ (*земли*), вещества́ утучня́ющія зе́млю.

Tucza, -y, *ж.* ту́ча, гроза́, бу́ря.

Tucznieć, Utucznieć, тучнѣ́ть, потучнѣ́ть, жирѣ́ть. разжирѣ́ть, толстѣ́ть. потолстѣ́ть. добрѣ́ть, *см.* **Tłuścieć.**

Tuczność, -ści, *ж.* ту́чность, доро́дство, доро́дность. полнота́.

Tuczny, ту́чный, жи́рный, доро́дный. по́лный.

Tuczony, отко́рмленный.

Tuczybrzuch, -a, *м* обжо́ра, прожо́ра.

Tuczyć, Utuczyć, отка́рмливать, откорми́ть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, упавóживать (*зе́млю*). *Посл.* **Oko pańskie konia tuczy**, свой глазъ всего́ вѣрнѣе, *или* хозя́йскій глазъ смотро́къ || **Tuczyć się**, толстѣ́ть, жирѣ́ть; || * богатѣ́ть, нажива́ться.

Tudzież, *Стар.* бли́зко; || сей-часъ же, вскорѣ́; || притóмъ, та́кже, рáвнымъ óбразомъ, вмѣстѣ съ э́тимъ, *см.* **Tuż.**

Tuf, Tof, -u, *м. Минер.* туфъ. тофъ.

Tuk, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*земли*); || мозгъ (*въ костя́хъ*).

Tukan, -a, *м. Зоол.* перцея́децъ (*пти́ца*).

Tułać się, скита́ться, стра́нствовать, броди́ть.

Tułacki, броди́лый, броди́чій, скита́ющійся, блуждáющій, стра́нствующій. **Tułackie życie**, броди́чья; кочева́я жизнь.

Tułactwo, -a, *ср.* скита́ніе, стра́нствованіе; || броди́чая жизнь.

Tułacz, -a, *м.* скита́лецъ, стра́нникъ, изгна́нникъ, выходецъ; || броди́га.

Tułaczka, -i, *ж.* скита́лица, стра́нница, изгна́нница.

Tuleja, -ei, **Tulja**, -ji, *ж.* наконе́чникъ у копья; || *Стар.* колча́нъ.

Tulić, успоко́ивать, унима́ть, *см.* **Utulić**; || **Tulić, Przytulić**, прижима́ть, прижа́ть (*къ груди*), **Stulić**, поджа́ть, прижа́ть. || **Tulić się, Przytulić się, прижима́ться**, прижа́ться, прикорну́ть.

Tulipan, -a, *м. Бот.* тюльпа́нъ.

Tulipanowy, тюльпа́нный.

Tułów, -owia, (*или* -owu), **Tułub', Tołub', Tołob', Tułob', Tułup, Tołw**, -ia, (*или* -owu), *м.* ту́ловище, те́ло; || ко́рпусъ; || *Стар.* мёртвое те́ло, смертные оста́нки.

Tułowity, Tyłowity, Tałowity, Tałwisty, ту́чный, жи́рный, то́лстый, доро́дный.

Tułub, *см.* **Tułów.**

Tum, -u, *м.* **ку́полъ, глава́**; || **собо́ръ, собо́рная це́рковь.**

Tuman, -u, *м.* **тума́нъ. Tuman kurzu, пыль столбо́мъ.**

Tumanić, обма́нывать, броса́ть пыль въ глаза. || **Tumanić się**, кружи́ться, вы́ться, вертѣться.

Tumult, -u, *м.* шумъ, бу́йство.

Tuńczyk, -a, *м. Зоол.* туне́цъ, тума́къ, **скумбра** (*рыба*).

Tupać, Tupnąć, то́пать, то́пнуть (*ногами*).

Tupanie, -nia, *ср.* то́паніе (*ногами*).

Tupet, -u, *м.* пучо́къ (*волосъ*); || **тупе́й.**

Tur, -a, *м.* ди́кій волъ, бу́йволъ (*Стар. Русск.* туръ), *см.* **Żubr.**

Turbacja, -ji, *ж.* разстро́йство, поме́ха, безпоко́йство, пу́таница, запу́танность, замѣша́тельство. || *Юрид.* наруше́ніе владѣ́нія.

Turban, -u, *м*, **чалма́, тюрба́нъ**, *см.* **Zawój.**

Turbować, безпоко́ить, трево́жить, разстро́ивать, досаждать. || **Turbować się**, безпоко́иться, трево́житься, забо́титься.

Turczyć, Sturczyć, Poturczyć, туре́чить, отуре́чить.

Turkawka, Trukawka, Turtawka, -i, *ж. Зоол.* го́рлица (*птица*).

Turkot, -u, *м.* стукъ, шумъ, **стукотня́, трескъ.**

Turkotać, стуча́ть, грема́ть, шуме́ть.

Turkus, -a, *м. Минер.* бирюза́.

Turma, -y, *ж.* тюрьма́, темни́ца.

Turmalin, -u, *м. Минер.* электри́ческій **шерлъ** (*камень*).

Turnia, -ni, *ж.* **подва́лъ.**

Turniej, -ju, *м.* **Turnieja**, -ji, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Turnieje**, -jów, **турни́ръ, каруса́ль**; || **состяза́ніе**; || **возмуще́ніе.**

Turnować, балотирова́ть, голосова́ть, подава́ть голосъ.

Turnum, *ср. II скл.* **выбо́ръ биле́тами, балотиро́вка.**

Turzyca, -y, *ж.* **за́йчья шерсть.** || *Бот.* **осо́ка** (*растѣніе*).

Tusz, -u, *м.* (**Tusza**, -y, *ж.*), **тушь.**

Tusza, -y, *ж.* **ту́ша, толщина́, толстота́.**

Tuszować, тушева́ть.

Tuszyć, надѣ́яться, упова́ть, ча́ять, ожида́ть.

Tutaj, *см.* **Tu.**

Tutejszy, Tuteczny, здѣшній. (*Прост.* ту́тошній).

Tutuń, *см.* **Tytuń.**

Tuwalnia, -lni, Tuwalja, -ji, *ж.* **полоте́нцо, утира́льникъ**; || **во́здухъ, покро́въ**, кото́рымъ покрыва́ются сосу́ды со Святы́ми Дара́ми; || *Стар.* **ска́терть.** *см.* **Obrus,**

Tuz, -a, **тузъ** (*игра́льная карта*); || **Tuzy**, -ów, *мн.* **дра́ка, толчки́ уда́ры.**

Tuż, тутъ же, вслѣдъ за.....

Tuzin, -a, *м.* **дю́жина.**

Tuzinek, -nka, *м. Стар.* **родъ сукна́** сре́дней доброты́.

Tuzinkowy, дю́жинный; || * **обыкнове́нный, неотли́чный, незначи́тельный.**

Tuzować, Wytuzować, тузи́ть, оттузи́ть, колоти́ть, отколоти́ть.

Twardnąć, Twardnieć, Twardzieć, Stwardnieć, Stwardzieć, твердѣ́ть, затвердѣ́ть, отвердѣ́ть, крѣпнуть, окрѣпнуть, жёсткнуть.

Twardo, твёрдо, крѣпко, жёстко. Zasnął twardo, крѣпко засну́лъ. Twardo z nim postąpił, стро́го, суро́во обошёлся съ нимъ. **Twardo co idzie, дѣло не спори́тся, ту́го подвига́ется впередъ. Jaja na twardo, я́ица сваре́ныя въ круту́ю.**

Twardogłowy, тупоголо́вый, непони́тливый; || упо́рный, упря́мый.

Twardość, -ści, *ж.* **твёрдость, крѣпость**; || **жёсткость; гру́бость**; || **суро́вость, стро́гость.**

Twardosercy, жестокосе́рдый.

Twardoskorupy, *Зоол.* **черепоко́жный.**

Twardoskóry, *Зоол.* твердоко́жій.

Twardousty, крѣпкоу́стый, тугоу́стый, крѣпкоголо́вый (*о ло́шади*); || * **неукроти́мый.**

Twardowłosy, жестковоло́сый.

Twardy, твёрдый, крѣпкій; || **жёсткій, че́рствый**; || **гру́бый, ре́зкій, круто́й. Chleb twardy, че́рствый хлѣбъ. Mięso twarde, жёсткое мя́со. Twarde włosy, жёсткіе во́лосы. Koń twardy w pysku, тугоу́здая ло́шадь. Woda twarda, жёсткая, колоде́зная вода́. Jaja twarde, кругля́я я́ицы. Twarda głowa, тупа́я, непонятли́вая голова́. Twarde serce, че́рствое, жесто́кое се́рдце.**

Twardzić, дѣлать твёрдымъ *или* **жёсткимъ.**

Twardzieć, *см.* **Twardnąć.**

Twardzizna, -y, *ж.* **крѣпкая, твёрдая земля́**; || *Мед.* **затвердѣ́лость, затвердѣ́ніе, твёрдая о́пухоль**; || **мозо́ль**; || **твёрдость, крѣпость**; || * **жёсткость, суро́вость.**

Twaróg, -ogu, *м.* **творо́гъ.**

Twarz, -y, *ж.* **лицо́, ликъ**; || **пове́рхность, нару́жность:** || **видъ. Nie znam go z twarzy, я не зна́ю его́ въ лицо́. Dać**

komu w twarz, дать кому пощёчину. **Do twarzy ci to**, это тебѣ къ лицу.

Twarzyczka, -i, *ж. Умен.* личико.

Twarzysko, -a, *ср.* харя, рожа, дурно́е, отвратительное лицо́.

Twierdza, -y, *ж.* крѣпость, фортъ, *см.* Warownia.

Twierdzący, утверди́тельный.

Twierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, увѣре́ніе; || *Мат.* теоре́ма, предложе́ніе; || *Стар.* твердь небе́сная.

Twierdzić, утверждать, увѣря́ть; || *Стар.* укрѣпля́ть (*замокъ*).

Twierdziciel, -a, *м.* подтверждающій что́ либо.

Twierdzowy, крѣпостно́й, относя́щійся къ крѣпостно́му мѣсту, къ крѣпости.

Twój, Twoja, Twoje, твой, твоя́, твое́.

Twór, -oru, *м.* тварь, твореніе, созда́ніе; || произведе́ніе; || **twory**, *мн.* дѣторо́дныя ча́сти.

Twórca, -y, *м.* творе́цъ, создатель; || строитель, основа́тель.

Twórczy, твóрческій.

Twórczyni, -ni, *ж.* создательница; || строительница, основательница.

Tworzyć, сотворя́ть, создавать, творя́ть, изобрѣта́ть, *см.* Stwarzać; || **Utworzyć**, учреди́ть, ввести, образовать, составить, основать, заложить **Utworzyć zakład**, учреди́ть, основа́ть заведе́ніе. **Utworzyć stowarzyszenie**, составить компа́нію, основа́ть о́бщество.

Tworzydło, -a, *ср.* сырная фо́рма.

Ty, мѣст. ты. **Tyżes to?** ты ли э́то? **Gdybym był tobą**, е́сли бы я былъ на твоемъ мѣстѣ.

Tybel, *Плотн.* шипъ, нагель, *см.* **Tebel.**

Tyć, Utyć, тучнѣть, жире́ть, толстѣть.

Tycie, Utycie, -cia, *ср.* тучне́ніе, ту́чность, разжире́ніе, ожире́ніе.

Tycz, -y, *ж.*, *см.* Tyka, Tyczka.

Tyczka, -i, *ж.* жердь.

Tyczkowy, подпертый тычи́нками.

Tyczyć, подпира́ть тычи́нками.

Tyczyć się, каса́ться, затро́гивать. **Co się mnie tyczy**, что́ касается меня́.

Tydzień, *pod. n.* tygodnia, *м.* неде́ля. **Za tydzień**, че́резъ неде́лю. **Wielki tydzień**, страстная недѣля.

Tygiel, -gla, *м.* ти́гель, плавильникъ, плави́льный горшо́къ; || сковорода, про́тивень; || *Тип.* пія́нъ, пія́мъ, пластина, прижима́ющая бума́гу къ фо́рмѣ для отпечатанія.

Tygielek, -lka, *м. Умен.* небольшо́й плави́льный горшо́къ; || сковородка, небольшо́й про́тивень (*для жаренья*), *см.* Tygiel.

Tygiany, Tygiowy, плавильный, плави́льный.

Tygodniowie, Tygodniowo, еженедѣльно.

Tygodniowy, еженедѣльный.

Tygrys, -a, *м. Зоол.* тигръ.

Tygrzyca, -y, *ж.* тигрица.

Tyk, -u, *м.* чувство осязанія.

Tyka, -i, *ж.* тычи́нка; || шестъ, жердь.

Tykać, Tknąć, Tykać się, Tknąć się, каса́ться, коснуться, тро́гать, тро́нуть, дотро́гиваться, дотро́нуться. **Nie tykaj tego**, не тронь э́того, не касайся э́того; || затро́нуть, поразить, сдѣлать на кого́ си́льное внечатлѣніе, *см.* **Ruszać**; || **ты́кать**, говорить *ты* (*кому*). **ты́каться** (*съ кѣмъ*), говорить другъ дру́гу *ты*.

Tykalny, нарушимый, прикоснове́нный.

Tykanie, -nia, *ср.* (się) czego, прикоснове́ніе, дотро́гиваніе; || ты́каніе.

Tykiel, -kla, *м.* колóкъ, жердочка.

Tykwa, -y, *ж.* тыква.

Tykwiany, Tykwowy, ты́квенный, ты́ковный.

Tył, -u, *м.* задъ. за́дняя часть; || *Воен.* тылъ (*армія*); || за́дница. **Tył głowy**, затылокъ. **Tył okrętu**, корма́, задъ су́дна. *Воен.* **Prawo w tył**, направо кругомъ. **Lewo w tył**, на лѣво кругомъ. **Tył podawać**, обернуться къ кому́ спино́ю. **Tył wziąść nieprzyjacielowi**, ударить въ тылъ непріятелю. **Tyłem**, задомъ, спино́ю.

Tylczak, -a, *м. Ветер.* сапъ (*у лошади*).

Tyle, *pod. n.* Tyla, столько.

Tylec, -lca, *м.* тылье, обу́хъ.

Tyledwojny, двойно́й, вдво́е бо́льшій, суго́убый.

Tyłek, -łka, *м.* за́дняя часть пла́тья; || за́дница.

Tylekroć, сто́лько разъ.

Tyletrojny, тройно́й, втро́е бо́льшій.

Tyli, Tylki, столь мно́гій, столь вели́кій. *Умен.* **Tyleczki, Tyluczki, Tylusieńki.**

Tylko (*Стар.* **Tylo**), то́лько; || единственно.

Tylny, за́дній. **Tylna straż**, аррiергардъ, за́днее во́йско.

Tylokrotnie, сто́лько разъ.

Tylokrotny, бывшій сто́лько разъ.

Tyloliczny, столь многочи́сленный.

Tyloraki, сто́ль различный, столь разнообра́зный.

Tyłowitość, Tułowitość, -ści, *ж.* доро́дность, излишняя ту́чность.

Tyłowity, Tułowity, доро́дный, ту́чный, то́лстый.

Tyluczki, *см.* **Tyli.**

Tymblak, *см.* **Temblak.**

Tymczasem, тѣмъ временемъ, ме́жду тѣмъ.

Tymczasowie, Tymczasowo, временно; || предвари́тельно; || заура́дъ. **Tymczasowo wykonalny**, подлежа́щій предвари́тельному исполне́нію.

Tymczasowy, вре́менный; || предвари́тельный.

Tymian, -u, **Tymianek**, -nku, *м. Бот.* тимья́нъ (*растеніе*).

Tynk, -u, *м.* штукату́рка, подма́зка.

Tynkarz, -a, *м.* штукату́ръ, штукату́рщикъ.

Tynkować, штукату́рить.

Tynkowanie, **-nia**, *ср.* штукатýреніе, **штукатýрная рабóта**, *см.* Tynk.

Tynktura, **-y**, *ж. Аптек.* **тинктýра**.

Tyr, **Tér**, **-u**, *м. Стар.* **ругáтельство, брань, язвúтельное слóво**.

Tyrać, Térać, Styrać, Stérać, **истáскивать, истаскáть, изнáшивать, износúть** (*платье*); || **трáтить, терáть** (*время*); || **расточáть, расточúть, мотáть, промотáть** (*имѣніе*). || Tyrać się, Térać się, **трáтить сúлы, изнурáть себя**; || ***скитáться, таскáться, шатáться**.

Tyran, **-a**, *м.* **тирáнъ, мучúтель**.

Tyranizować, тирáнить, мýчить, терзáть.

Tyranja, **-ji**, *ж.* **тирáнство, мучúтельство**.

Tyranka, **-i**, *ж.* **тирáнка, мучúтельница**.

Tyranny, *см.* Tyrański.

Tyranobójca, **-y**, *м.* **тираноубíйца**.

Tyranobójstwo, **-a**, *ср.* **тираноубíйство**.

Tyrański, тирáнскій, тиранúческій, мучúтельскій. По tyrańsku, **тирáнски, тиранúчески, мучúтельски**.

Tyrańskо, *см.* Tyranja.

Tyrjaka, **-i**, *ж. см.* Drjakiew.

Tyrlicz, **-a**, *м. Бот.* **горчáнка, золототысячникъ** (*растéніе*).

Tysiąc, **-a**, *м.* **тысячá**.

Tysiącletni, тысячелéтній.

Tysiącnóg, **-a**, *м.* **тысяченóгъ, кавсúкъ** (*насѣкомое*).

Tysiącznictwo, **-a**, *ср.* **звáніе тысящкаго**.

Tysiącznik, **-a**, *м.* **тысящкій, тысящкой**.

Tysiączny, тысячный.

Tytel, **-tla**, *м.* **тúтло, знакъ сокращéнія**.

Tytuł, **-u**, *м.* **заглáвіе** (*книги*); || **отдѣлéніе, глава** (*собранія законовъ*); || **тúтулъ, именовáніе, названіе означáющее достóинство, санъ**; || **прáво**; || **прóба** (*монéты*); || **докумéнтъ, доказáтельство**; || **видъ, предлóгъ**. **Tytułem darmym, по дáрственной записи**. **Tytułem płacy, въ видѣ плáты**. **Tytuł własności, прáво сóбственности**. **Tytuł urzędowy, оффиціáльный актъ**. **Tytuł nadawczy, актъ установлéнія**. **Tytułem deficytu, въ видѣ недочёта**. **Tytułem darowizny, по пожáлованію**. **Tytułem starszeństwa, по прáву старшúнства, по старшúнству**. **Tytuł prawny, правоосновáніе, законное основáніе**. **Tytułem spadkobiercy, по прáву наслѣдника**. **Tytułem krewnego, въ кáчествѣ родственника**. **Tytuł egzekucyjny, исполнúтельный докумéнтъ**. **Na mocy tytułu do egzekwowania, въ сúлу докумéнта подлежáщаго исполнéнію**. **Papiery domowe nie stanowią tytułu dla tego kto je pisał, домáшнія бумáги не составлáютъ доказáтельства въ пóльзу того, кто ихъ писáлъ**.

Tytularny, титулáрный, почётный.

Tytularz, **-a**, *м.* **адресъ-календáрь, книгá съ показáніемъ чинóвъ, должностéй и именъ чинóвниковъ**.

Tytułat, **-a**, *м.* **титулóванная особа**.

Tytułować, титуловáть, величáть, называть по чúну *или* **достóинству**.

Tytułowanie, **-nia**, *ср.* **титулováніе**.

Tytułowy, заглáвный, титýльный. **Kartka tytułowa, заглáвный листъ**. **Litery tytułowe, титýльныя бýквы**.

Tytuń (Tytoń, Tutuń), **-niu**, *м.* **курúтельный табáкъ**.

Tytuniarz, **-a**, *м.* **курúльщикъ, курúтель табакý**.

Tytuniowy, табáчный.

Tyzana, **-y**, *ж.* **тизáна, охлади́тельный отвáръ**.

U.

U произнóсится какъ рýсская бýква У.

U, *предл.* **у**. **U góry, вверхý, наверхý**. **U dołu, внизý**. **Siedzieć u stołu, сидѣть за столóмъ**. **U ciebie, u niego, u mnie, у тебя, у него, у меня**.

U! *Межд. изумлéнія*, **у!**

Ubać się, убоáться, устрашúться.

Ubarwiać, Ubarwić, окрáшивать, окрáсить, раскрáшивать, раскрáсить, разцвѣчáть, разцвѣтúть; || ***украшáть, украсúть, прикрáшивать, прикрасить**.

Ubarwianie, **-nia**, *ср.* **раскрáшиваніе, прикрáшиваніе**.

Ubawić (**czego**), *Стар.* **убáвить, уменьшúть, укоротúть**; || **Ubawić** (**kogo**), **утѣшúть, забáвить**. || **Ubawić się, повеселúться, забáвиться, вéсело провести врéмя**.

Ubezpieczać, Ubezpieczyć, укрѣпля́ть, укрѣпúть; || **обезпéчивать, обезпéчить, упрóчивать, упрóчить; застрахóвывать, застраховáть**. || **Ubezpieczyć przeciw komu, предостерéчь отъ кого, предохранúть**. || **Ubezpieczyć się, упрóчить за сóбою, обезпéчить себѣ**; || **предохранúть себя́** (*отъ кого, отъ чего*); || **Ubezpieczać się na kogo, на со, полагáться на кого, на что, довѣрáться кому, чему, застрахóвывать себя́**.

Ubezpieczanie, Ubezpieczenie, **-nia**, *ср.* **увѣрéніе, ручáтельство, удостовѣрéніе**; || **обезпéченіе**; || *Ком.* **страхováніе, застрахováніе**. || **Ubezpieczenie cię, предохранéніе себя, самосохранéніе**. **Ubezpieczenie się na kogo, довѣріе къ кому́**.

Ubezpieczony, вѣрный, надéжный, обезпéченный; || **застрахóванный**.

Ubezwłasnowolnienie, **-nia**, *ср. Юрид.* **объявлéніе о неспособности совершáть гражда́нскія дѣйствія**.

Ubicie, **-cia**, **Ubijanie**, **-nia**, *ср.* **убúеніе**; || **Ubicie, Ubijanie ziemi, утрамбóвка**.

Ubiegać, Ubiedz, Ubieżeć, пробѣга́ть, пробѣжа́ть, проходи́ть, пройти́, проѣзжа́ть, проѣ́хать. **Ubiedz dwie mile**, проѣ́хать двѣ ми́ли. || **Ubiegać kogo**, упрежда́ть, предупрежда́ть. **Ubiedz nieprzyjaciela**, предупреди́ть непрія́теля, пресѣ́чь ему́ путь; || истека́ть, проходи́ть (*о вре́мени, о сро́кѣ*). || **Ubiegać się**, набѣ́гаться, побѣ́гать вдо́воль; || **Ubiegać się o co**, домога́ться, добива́ться (*чего́*), иска́ть. **Ubiegać się z kim**, сопе́рничать съ кѣмъ, соревнова́ть. **Ubiegać się o pierwszeństwo**, спо́рить о перве́нствѣ, о преиму́ществѣ.

Ubieganie, -nia, *ср.* бѣ́гство, бѣгъ; || прохожде́ніе, соверше́ніе пути́; || упрежде́ніе, предупрежде́ніе; || истече́ніе. || **Ubieganie się**, домога́тельство, соиска́ніе, соревнова́ніе.

Ubiegły, мину́вшій, проше́дшій, исте́кшій.

Ubielać, Ubielić, бѣли́ть, побѣли́ть, вы́бѣлить.

Ubielony, вы́бѣленный; || *посѣдѣ́лый.

Ubierać, Ubrać (czego), убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть, отнима́ть, отня́ть; || **Ubierać (kogo)**, убира́ть, убра́ть, одѣва́ть, одѣ́ть. || **Ubierać się**, убира́ться, одѣва́ться.

Ubieranie, -nia, *ср.* уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || надѣва́ніе (*пла́тья*).

Ubieżeć, *см.* Ubiegać.

Ubieżenie, *см.* Ubieganie.

Ubieżysty, Ubieżny, хо́дкій, лёгкій на ходу́,

Ubijać, Ubić, убива́ть, уби́ть; || сгла́живать, сгла́дить, выра́внивать, вы́ровнять (*доро́гу*), убива́ть, уби́ть (*зе́млю*); || взбива́ть, взбить (*желто́къ, сли́вки*); || обрабо́тать, поко́нчить (*дѣ́ло*). || **Ubijać się (o co)**, домога́ться, добива́ться (*чего́*).

Ubiór, -oru, *м.* убра́нство, оде́жда, пла́тье. **Ubiór na konia**, ко́нская сбру́я, у́пряжь.

Ubiorek, -rku, *м.* *Бот.* ежо́въ глазъ (*расте́ніе*).

Ubity, уби́тый; || сгла́женный, вы́равненный (*о доро́гѣ*).

Ubłagać, упроси́ть, умоли́ть, уми́лостивить.

Ubłagalnia, -ni, Ubłagalnica, -y, *ж.* *Библ.* же́ртва умилостивле́нія, очище́нія, очисти́лище.

Ubłaganie, -nia, *ср.* искупле́ніе, очище́ніе грѣха́; || умилостивле́ніе.

Ubłaganność, -ści, *ж.* снисходи́тельность, кро́тость.

Ubliżać, Ubliżyć (komu, czego), *Стар.* отка́зывать, отказа́ть (*кому́ въ чёмъ*), отверга́ть, отве́ргнуть (*что*); || **Ubliżać, Ubliżyć (komu)**, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, обидѣ́ть (*кого́*). **Ubliżać komu uszanowania**, не отдава́ть кому́ почте́нія, не уважа́ть кого́. **Ubliżać prawom**, наруша́ть права́, зако́ны.

Ubliżanie, Ubliżenie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да; || *Стар.* отка́зъ, отверже́ніе; || **Ubliżenie prawa**, правонаруше́ніе.

Ubłocić, загрязни́ть.

Ubocz, -y, *ж.* бокъ, сторона́; || поворо́тъ, закоу́локъ. **Z uboczy**, бо́комъ, кри́во, въ сто́рону, ко́со. **Wziąść kogo na ubocz**, отвести́ кого́ въ сто́рону. **Na ubocz zejść**, уклони́ться сби́ться съ доро́ги, въ сто́рону.

Ubocznie, съ бо́ку, со стороны́, сторо́ною, ко́свенно; || случа́йно.

Uboczność, -ści, *ж.* случа́йность; || ко́свенность; || посторо́ннее, побо́чное обстоя́тельство.

Uboczny, случа́йный, косве́нный; || посторо́нній, побо́чный. **Uboczna droga**, просе́лочная доро́га.

Ubogacać, Ubogacić, обогоща́ть, обоготи́ть.

Ubogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ніе.

Ubogacony, обогащённый.

Ubogi, убо́гій, бѣ́дный, неиму́щій, ску́дный; || бѣдня́къ, ни́щій, убо́гій. **Ubogi w duchu**, ни́щій ду́хомъ. **Dom ubogich**, богодѣ́льня.

Ubogo, бѣ́дно, ску́дно.

Ubolewać (nad kim), соболѣ́зновать, сожалѣ́ть, скорбѣ́ть (*о ко́мъ*).

Ubość, Ubośdź, бода́ть, бодну́ть; || *кольну́ть, оби́дѣть, оскорби́ть, задѣ́ть, тро́нуть. **Niezmiernie go to ubodło**, э́то его́ чрезвыча́йно тро́нуло.

Ubóstwiać, Ubóstwić, обожа́ть, обоготворя́ть, боготвори́ть.

Ubóstwo, -a, *ср.* убо́жество, бѣ́дность, нищета́, ску́дость, ску́дность. **Ubóstwo nie hańbi człowieka**, бѣ́дность не поро́къ.

Ubożeć, Zubożeć, бѣднѣ́ть, обѣднѣ́ть, скудѣ́ть.

Ubrać, *см.* Ubierać.

Ubranie, -nia, *ср.* пла́тье, оде́жда, убра́нство, убо́ръ.

Ubrany, одѣ́тый; || у́бранный, укра́шенный.

Ubrdać, Uburdać (sobie co), взять себѣ́ что́ въ го́лову, вообрази́ть, вы́думать несбы́точное, что́ на умъ взбредетъ.

Ubrdanie, -nia, *ср.* при́хоть, причу́да, съумасбро́дство, дурь, вздо́рная мысль.

Ubrudzić, *см.* Zbrudzić.

Ubrukać, *см.* Brukać.

Ubryzgać, *см.* Bryzgać.

Uburdać, *см.* Ubrdać.

Ubyć, *см.* Ubywać.

Ubycie, *см.* Ubywanie.

Ubyły, вы́бывшій, выбыло́й; || уменьши́вшійся, убыло́й.

Ubyt, -u, Ubytek, -tku, *м.* у́быль, убыва́ніе, уменьше́ніе. *Ком.* **Ubytek na wadze**, недовѣ́съ, недомѣ́ръ, усы́шка, утечка, у́быль въ вѣсу́, тара. || *Кузнец.* **Ubytek na opaleniu**, уга́ръ.

Ubywać, Ubyć, убыва́ть, убы́ть, уменьша́ться, уменьши́ться.

Ubywanie, -nia, Ubycie, -cia, *ср.* убыва́ніе, уменьше́ніе.

Ucałować, поцѣлова́ть, разцѣлова́ть.

Ucałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе.

Ucho, -a, *ср.* у́хо. Nadstawiać ucha, dać ucho, слу́шать со внима́ніемъ, благосклóнно, приклони́ть у́хо. Koń uszyma strzyże, ло́шадь пово́дитъ уша́ми. Ucho w naczyniu, ушко́, ру́чка у сосу́да, у посу́ды. Ucho igielne, иго́льное ушко́. Ucho u klucza, сква́жина у ключа́. Ucho u wagi, ру́чка у вѣсо́въ. Ucha *или* uszy u butów, ушки́ у сапо́гъ.

Uchód, -u, *м.* истече́ніе, отли́въ; || убѣ́жище, прибѣ́жище, прито́нъ.

Uchodzenie, -nia, *ср.* убѣга́ніе, удале́ніе; || бѣ́гство, побѣ́гъ.

Uchodzić, Ujść, избѣга́ть, избѣжа́ть; || пробѣга́ть, пробѣжа́ть; проходи́ть, пройти́; || убѣга́ть, убѣжа́ть; || Uchodzić czego, избѣга́ть, избѣжа́ть чего́; || уменьша́ться, убыва́тъ, вытека́ть (*о жи́дкостяхъ*); || проходи́ть, истека́ть (*о вре́мени, о сро́кѣ*); || впада́ть. Rzeka ta uchodzi do morza, э́та рѣка́ впада́етъ въ мо́ре; || *Стар.* Uchodzić na kogo, быть похо́жимъ на кого́, имѣ́ть съ кѣмъ схо́дство; || *Стар.* Uchodzić od kogo, не имѣ́ть схо́дства съ кѣмъ; || *Uchodzić kogo, уходи́ть, изнури́ть, укроти́ть, усмири́ть кого́; || Uchodzić za co, счита́ться чѣмъ, слыть, быть признава́ему. Uchodzić za uczciwego człowieka, счита́ться, слыть че́стнымъ человѣ́комъ. Uchodzić, Ujść cało, zdrowo, избѣжа́ть опа́сности, сча́стливо отдѣ́латься, ускользну́ть отъ опа́сности. Nie ujdzie ci to w drugi raz, въ друго́й разъ э́то не пройдётъ тебѣ́ да́ромъ, спу́ску тебѣ́ не бу́детъ. Wszystko mu uchodzi, ему́ всё схо́дитъ съ рукъ. To nie uchodzi, э́то не годи́тся, не идётъ. Ujdzie to, годи́тся, живётъ ко́е-какъ, э́то ещё и туда́ и сюда́; || Uchodzić się, уходи́ться, уста́ть, утоми́ться.

Uchodzień, -dnia, *м.* вы́ходецъ, бѣгле́цъ.

Uchodzisty, пока́тый, отло́гій, поло́гій; || круто́й, крутоя́рый; || сби́вчивый, имѣ́ющій мно́го ущельевъ, просёлочныхъ доро́гъ и т. п.

Uchować, вскорми́ть, воспита́ть; || сохрани́ть, убере́чь, сбере́чь. Uchowaj Boże! сохрани́, изба́ви Богъ! || Uchować się, сохрани́ться, оста́ться въ живы́хъ. Nie uchowa się to dziecko, э́то дитя́ не бу́детъ жить.

Uchron, -u, *м.* Uchrona, -y, *ж.* убѣ́жище, приста́нище, прію́тъ; || *Юрид.* возраже́ніе.

Uchronić (kogo od czego, *или* czego), отврати́ть, отдали́ть, отклони́ть, отстрани́ть, предохрани́ть, предостере́чь.

Uchronienie (się), **-nia**, *ср.* избѣжа́ніе (*чего́*), уклоне́ніе (*отъ чего́*) предохране́ніе себя́ (*отъ чего́-либо*).

Uchronny, избѣжи́мый, мину́емый.

Uchwała, -y, *ж.* положе́ніе, постановле́ніе, опредѣле́ніе; || рѣше́ніе; || повелѣ́ніе, ука́зъ, прика́зъ; || уста́въ, уложе́ніе.

Uchwalać, Uchwalić, полага́ть, постановля́ть, постанови́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть; || рѣша́ть, рѣши́ть; || повелѣва́ть, повелѣ́ть, прика́зывать, приказа́ть; || принима́ть, приня́ть (*законъ*). Rada państwa uchwaliła, госуда́рственный совѣ́тъ мнѣ́ніемъ положи́лъ.

Uchwalony, постано́вленный, опредѣлённый, рѣшённый; || прика́занный; || при́нятый.

Uchwycić, ухвати́ть, схвати́ть, пойма́ть. *Uchwycić kogo za słowo, пойма́ть кого́ на слова́хъ; || Uchwycić się (kogo, czego), ухвати́ться (*за кого́, за что́*). Uchwysić się (z kim), схвати́ться, сцѣпи́ться, дра́ться (*съ кѣмъ*).

Uchwyt, -u, *м.* хвата́ніе, схва́тываніе.

Uchwytny, легко́ схва́тываемый.

Uchybiać, Uchybić (w czem), погрѣша́ть, погрѣши́ть, проступа́ться, проступи́ться, провини́ться; || ошиба́ться, ошиби́ться; || Uchybiać (czego), пропусти́ть, упусти́ть (*что́*), просро́чить. Uchybić celu, не попа́сть въ цѣль, промахну́ться.

Uchybienie, -nia, *ср.* несоблюде́ніе, упуще́ніе; || просту́покъ, вина́, погрѣ́шность, оши́бка; || * неуваже́ніе, недоста́токъ уваже́нія, оби́да, оскорбле́ніе.

Uchybny, оши́бочный.

Uchylać, Uchylić (czego), поднима́ть подня́ть, приподнима́ть, приподня́ть (*что́*); || раздвига́ть, раздви́нуть, отстраня́ть, отстрани́ть, отклоня́ть, отклони́ть; || наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть; || Uchylać (co), уничтожа́ть, отмѣня́ть, расторга́ть. Uchylić testament, уничто́жить завѣща́ніе; || Uchylać co (od kogo), отвраща́ть, отдаля́ть, отводи́ть. Uchylać kogo (od czego), оставля́ть, отрѣша́ть (*отъ должности*); || Uchylać się, наклоня́ться, поклоня́ться, преклоня́ться, сгиба́ться, гну́ться; || отстраня́ться, отклоня́ться.

Uchyłek, -łku, *м.* убѣ́жище, приста́нище.

Uchylenie, -nia, *ср.* приподня́тіе; || устране́ніе, отклоне́ніе, уклоне́ніе; || наклоне́ніе; || уничтоже́ніе, отмѣ́на, отмѣне́ніе. Uchylenie prawa, отмѣне́ніе зако́на. Uchylenie wyroku, отмѣ́на рѣше́нія.

Uciąć, *см.* Ucinać.

Uciągnąć, вы́тащить, вы́везти.

Uciążać, Uciążyć, обременя́ть, обремени́ть, отягча́ть, отягчи́ть; || притѣсня́ть, притѣсни́ть.

Uciążliwie, обремени́тельно, отяготи́тельно, тя́гостно, тя́жко, накла́дно.

Uciążliwość, -ści, *ж.* отягоще́ніе, обремене́ніе; || стѣсне́ніе; || *Юрид.* жа́лоба, неудово́льствіе.

Uciążliwy, обремени́тельный, отяготи́-

тельный, тя́жкій, тя́гостный, утоми́тельный, стѣсни́тельный, затруднительный.

Ucichać, Ucichnąć, утихать, утихнуть, успоко́иваться, успоко́иться; || переста́ть, прекращаться. **Ucichła burza**, и-ти́хла бу́ря. **Rozmowa ucichła**, разгово́ръ прекратился.

Uciec, *см.* **Uciekać.**

Uciecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, **утѣха**, ра́дость, удово́льствіе.

Ucięcie, *см.* **Ucinanie.**

Ucieczka, -i, *ж.* бѣгство, побѣгъ; || убѣ́жище, пристанище; || *прибѣ́жище, подпо́ра, покрови́тельство. **Bóg jest ucieczką naszą**, Богъ есть на́ше прибѣ́жище.

Uciekać, Uciec, убѣгать, убѣжать, уходи́ть, уйти́; || скрыва́ться, скры́ться; || ускользать, ускользну́ть; || **Uciekać się, Uciec się (do kogo, do czego)**, прибѣгать, прибѣгнуть, употребля́ть, употреби́ть. **Uciekać się do kogo o pomoc**, прибѣгать къ чьей по́мощи.

Uciekanie, -nia, Ucieknięcie, -cia, *ср.* бѣгство, побѣгъ. **Uciekanie się**, искáніе прибѣжища, про́сьба о покровительствѣ, о защи́тѣ.

Uciekły, убѣжáвшій, сбѣжáвшій, бѣглый.

Uciemiężać, угнета́ть, притѣсня́ть, дави́ть.

Uciemiężenie, -nia, *ср.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давленіе.

Uciemiężliwość, *см.* **Uciążliwość.**

Uciemiężliwy, *см.* **Uciążliwy.**

Uciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель.

Ucierać, Utrzeć, растира́ть, растере́ть (*въ порошо́къ*); || тере́ть (*на тёркь*); || толо́чь, истолочь (*са́харъ*); || утира́ть утере́ть (*слёзы*). **Utrzeć świecę**, снять со свѣчи́.

Ucieranie, -nia, Utarcie, -cia, *ср.* утира́ніе; || толче́ніе.

Ucieracz, -a, *м.* снима́ющій со свѣчи́.

Ucieradło, -a, *ср. см.* **Szczypce**; || тря́пка, стира́лка, *см.* **Ścierka.**

Ucierpieć, потерпѣть, пострада́ть, испыта́ть бѣ́дствія, поне́сти потери, утра́ты.

Ucieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе, ра́дость.

Ucieszny, Ucieszno, заба́вно, смѣшно́, потѣшно.

Ucieszność, -ści, *ж.* потѣха, утѣха, заба́ва, удово́льствіе, отрада.

Ucieszny, забавный, смѣшно́й, потѣшный.

Ucieszyć, утѣшить, обра́довать, развеселить; || **Ucieszyć się**, утѣшиться, обра́доваться, развеселиться.

Ucięty, отрѣзанный, усѣчённый, отсѣ́ченный, отру́бленный.

Ucinać, Uciąć, отрѣзывать; **отрѣзать, отсѣка́ть, отсѣчь**, отрубать, отрубить.

Ucinanie, -nia, Ucięcie, -cia, *ср.* отрѣза́ніе, отсѣче́ніе, отрубле́ніе; || убавка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе.

Ucinek, -nku, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ; || *ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Ucinkowy, отрывочный, отры́вистый.

Ucisk, -u, *м.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciskać, Ucisnąć, угнета́ть, притѣсня́ть; || дави́ть, жать.

Ucisnienie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, угнете́ніе.

Uciśniony, притѣснённый, угнетённый.

Uciszać, Uciszyć, утиша́ть, **утиши́ть**, усмиря́ть, усмири́ть, успока́ивать, успоко́ить, унима́ть, уня́ть, смягча́ть, **смягчи́ть**, укроща́ть, укроти́ть; || **Uciszać się**, утиха́ть, стиха́ть, успока́иваться, **унима́ться**, смягча́ться.

Uciszenie, -nia, *ср.* тишина́, споко́йствіе; || усмире́ніе, успоко́еніе, укроще́ніе, смягче́ніе. **Uciszenie powietrza**, безвѣ́трie. **Uciszenie morskie**, штиль, безвѣ́трie.

Uciułać, собра́ть, скопи́ть, *см.* **Ciułać.**

Ucknienie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, потеря вку́са; || утомле́ніе, уста́лость.

Ucumować, *см.* **Cumować.**

Ucywilizować, *см.* **Cywilizować.**

Ucywilizowany, про вѣщенный, обрáзованный, *см.* **Cywilizowany.**

Uczący, поучительный, наставительный.

Ucząstek, -stku, *м.* **уча́стокъ**, часть, до́ля.

Uczatować, подстере́чь, подкарау́лить.

Uczcić, удосто́ить, почти́ть, уважить, изъяви́ть почте́ніе, уваженіе. **Uczcić pamięć czyję**, чествовать чью па́мять.

Uczciwie, че́стно, добросо́вѣстно, прямоду́шно; || прили́чно, поря́дочно; || почте́но, почти́тельно, съ почетомъ, съ почтеніемъ; || учти́во, вѣжливо. **Przyjąć kogo uczciwie**, приня́ть кого́ съ почтеніемъ.

Uczciwość, -ści, *ж.* че́стность, праводу́шіе, прямоду́шіе; || прили́чность, благопристо́йность, поря́дочность; || учти́вость, вѣжливость. **Znana mi jego uczciwość**, мнѣ извѣстна его́ че́стность. **Na uczciwość**, по чести, по правдѣ, какъ че́стный человѣкъ. **клянýсь** че́стью. **Uczciwość obyczajów**, благопристо́йность, благонра́віе, цѣлому́дріе, скро́мность.

Uczciwy, че́стный, прямоду́шный, досто́йный уваженія; || прили́чный, поря́дочный; || учти́вый, вѣ́жливый; || **благопристо́йный**, порядочный; || **цѣлому́дренный**, скромный.

Uczeń, -cznia, *м.* **учени́къ.**

Uczenie (się), -nia, *ср.* уче́ніе, **прилеже́ніе** къ нáукамъ.

Uczenica, -y, *ж.* **учени́ца.**

Uczepić, повѣсить, привѣсить; || **вѣша-**

пи́ть, задѣ́ть; || привяза́ть. || Uczepić się, повѣ́ситься, зацѣпи́ться, привяза́ться, навяза́ться. Uczepić się kogo za szyję *или* komu na szyję, навяза́ться кому́ на ше́ю, бро́ситься къ кому́ на ше́ю.

Uczernić, начерни́ть, *см.* Czernić.

Uczerpnąć, зачерпну́ть, почерпну́ть.

Uczesać, разчеса́ть, вы́чесать.

Uczestnica, Uczęstnica, -y, *ж.* уча́стница, соуча́стница; || соумы́шленница (*въ преступле́ніи*).

Uczestnictwo, Uczęstnictwo, -a, *ср.* уча́стіе, соуча́стіе.

Uczestniczyć, Uczęstniczyć, уча́ствовать, принима́ть уча́стіе (*въ чёмъ*).

Uczestnik, Uczęstnik, -a, *м.* уча́стникъ, соуча́стникъ; || соумы́шленникъ (*въ преступле́ніи*), посо́бникъ.

Uczęstować, угости́ть, попо́дчивать. Uczęstować się, угоща́ть другъ дру́га; || * напи́ться, нализа́ться, накулика́ться.

Uczęszczać, посѣща́ть (*кого́*), ча́сто ходи́ть (*къ кому́*), быва́ть (*у кого́*). Uczęszczać na prelekcje, посѣща́ть ле́кціи.

Uczłonkowany, многочле́нный, составно́й, организо́ванный.

Uczoność, -ści, *ж.* учёность.

Uczony, учёный.

Uczosnąć, отлома́ть, оторва́ть вѣ́тку.

Uczta, -y, *ж.* пиръ, пи́ршество, угоще́ніе.

Uczuć, почу́вствовать, ощути́ть.

Uczucie, -cia, *ср.* чу́вство, ощуще́ніе.

Uczuciowy, чувстви́тельный, чу́вственный.

Uczyć, учи́ть, обуча́ть, научать, поуча́ть, наставля́ть. || Uczyć się, учи́ться, обуча́ться, научаться, поуча́ться

Uczyciel, -a, *м.*, *см.* Nauczyciel.

Uczynek, -nku, *м.* дѣ́йствіе, дѣ́ло; || посту́покъ, по́двигъ. Na gorącym uczynku kogo złapać, пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́ніи, на мѣ́стѣ преступле́нія.

Uczynić, *см.* Czynić.

Uczyniciel, -a, Uczyńca, -y, *м.* вино́вникъ; || зачи́нщикъ.

Uczynienie, -nia, *ср* учине́ніе, соверше́ніе, содѣ́ланіе, произведе́ніе.

Uczynkowy, умы́шленный, заду́манный. Grzech uczynkowy, умы́шленный грѣхъ.

Uczynnie, обяза́тельно, услу́жливо, благодѣ́тельно.

Uczynny, обяза́тельный, услу́жливый, гото́вый къ услу́гамъ; || благотвори́тельный, благодѣ́тельный.

Ud, -a, *м.*, *см.* Udo.

Udać, Udać się, *см.* Udawać.

Udanie, -nia, *ср.* притво́рство, лицемѣ́ріе; || Udanie się, уда́ча, успѣ́хъ.

Udany, притво́рный, лицемѣ́рный; || уда́вшійся, успѣ́шный.

Udaremniać, уничтожа́ть, дѣ́лать напра́снымъ, тще́тнымъ, оставля́ть безъ послѣ́дствія.

Udaremniający, недѣйстви́тельный, подлежа́щій уничтоже́нію.

Udaremniony, уничтоженный, напра́сный, тще́тный, оста́вленный безъ послѣ́дствія. Udaremniony koszt, напра́сная издержка.

Udarować, Udarzyć, одари́ть, награди́ть, надѣли́ть, *см.* Darować.

Udatnie, уда́чно, ло́вко; || краси́во, пріятно.

Udatny, уда́чный, ло́вкій; || краси́вый, ста́тный.

Udawać, представля́ть, изобража́ть, пока́зывать видъ, притворя́тся, прики́дываться, ко́рчить (*кого́*), подража́ть (*кому́*); || доноси́ть на кого́, ло́жно обвиня́ть. Udawać pana, ко́рчить изъ себя́ ба́рина. Udawać smutek, притворя́ться печа́льнымъ. Udawać ubogiego, прикидываться бѣ́днымъ, ни́щимъ. Udaje że śpi, притворя́ется спя́щимъ. || Udawać się, udać się, удава́ться, уда́ться, успѣва́ть, успѣ́ть, имѣ́ть успѣ́хъ, уда́чу. || Udawać się w kogo, удава́ться, быть похо́жимъ на кого́. || Udawać się za kogo, выдава́ть себя́ за друга́го. || Udawać się dokąd, отправля́ться, отпра́виться, идти́, ѣ́хать. || * прибѣга́ть, прибѣ́гнуть, обраща́ться, обрати́ться (*къ кому́*). Udać się pod czyję opiekę, прибѣ́гнуть къ чьему́ покрови́тельству. || Udawać się na co, предава́ться (*чему́*), пуска́ться (*во что́, куда́*), погря́знуть (*въ чёмъ*). Udać się na wszelkie rozpusty, вполнѣ́ преда́ться разврату, погря́знуть въ разврате́.

Udawacz, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ; || хвасту́нъ, бахва́лъ, самохва́лъ; || *Неуп.* актёръ.

Udawanie, Udanie, -nia, *ср.* подража́ніе (*кому́ или чему́*); || вы́мыселъ, вы́думка; || притво́рство, скры́тность.

Udeptać (kogo), наступи́ть кому́ на́ ногу; || Udeptać (co), утопта́ть, вы́равнить (*доро́гу*); || намя́ть, смя́ть.

Uderzać, Uderzyć, ударя́ть, уда́рить, бить; || поража́ть, порази́ть; || броса́ть, швыря́ть; || задѣва́ть, задѣ́ть, толка́ть, толкну́ть; || стуча́ть, сту́кнуть. || Uderzyć kogo kijem, уда́рить кого́ па́лкою. Uderzyć kogo przechodząc, мимохо́домъ толкну́ть кого́. * Uderzyć zmysły, произвести́ си́льное впечатлѣ́ніе на чу́вства. Uderzyć kogo o ziemię, бро́сить, швырну́ть на зе́млю. Godzina uderzyła, уда́рилъ часъ, про́билъ часъ. Uderzyć we dzwony, уда́рить въ колокола́, трезво́нить. Uderzyć na trwogę, уда́рить въ наба́тъ. Piorun uderzył, громъ уда́рилъ. * Poty uderzają na mnie, потъ выступа́етъ у меня́. Trwoga na nich uderzyła, страхъ овладѣ́лъ ими, обуя́лъ ими. * Uderzyć do kogo, обрати́ться, су́нуться, относи́ться къ кому-либо. Gdzie tylko uderzę, wszędzie mi dają odprawę, куда ни су́нусь, вездѣ

мнѣ отка́зываютъ, куда́ ни су́нься, вездѣ неуда́чи. || Uderzać się, Uderzyć się, ударя́ться, уда́риться, сту́каться, сту́кнуться; || ста́лкиваться, столкну́ться.

Uderzający, ударя́ющій; || рази́тельный, порази́тельный, броса́ющійся въ глаза́. Uderzające podobieństwo, рази́тельное схо́дство.

Uderzanie, Uderzenie, -nia, *ср.* ударе́ніе, пораже́ніе, уда́ръ; || біе́ніе, бо́й; || *Воен.* ата́ка, на́тискъ. Uderzenie piorunu, уда́ръ гро́ма. Uderzenie pulsu, біе́ніе пу́льса. Uderzenie jazdy, ата́ка кавале́ріи. Uderzenie w bębny, бараба́нный бо́й. Uderzenie dzwonu, уда́ръ ко́локола, звонъ.

Udeterminowany, постано́вленный, оконча́тельно опредѣлённый, обозна́ченный; || сро́чный.

Udławić, задуши́ть, удуши́ть; || задави́ть, удави́ть. || Udławić się, удави́ться, задо́хнуться.

Udo, -a, *ср.* Ud, -a, *м.* бе́дро, бе́дренная кость, ля́двея, ля́шка (*у человѣка, у ло́шади*). Udko, -a, *ср.* Udziec, -dźca, *м.* Udzik, -a, *м.* jeleni, sarni, wieprzowy, ля́шка оле́ня, ди́кой козы́, кабана́; || полото́къ, полови́на пти́цы вдоль разрѣ́занной. || Udko, -a, *ср.* пти́чья но́жка.

Udobruchać, смягчи́ть, ути́шить, успоко́ить, усмири́ть, укроти́ть. || Udobruchać się, смягчи́ться, ути́хнуть, успоко́иться, усмири́ться, укроти́ться.

Udobrzenie, *см.* Ulepszenie.

Udobrzyć, *см.* Ulepszyć.

Udogodnienie, -nia, *ср.* удо́бство, уго́дье, уго́да; || льго́та.

Udoić, надои́ть (*молока́*), *см.* Doić. || * Udoić się, напи́ться пья́нымъ, нализа́ться.

Udoj, -ju, *м.* удо́й (*молока́*).

Udokładniać, Udokładnić, дополня́ть, допо́лнить, прибавля́ть, приба́вить.

Udolność, -ści, *ж.* *Неуп.* спосо́бность (*къ чему́*).

Udoskonalenie, -nia, *ср.* усоверше́нствованіе, *см.* Doskonalenie.

Udoskonalić, усоверше́нствовать, *см.* Doskonalić.

Udoskonalony, усоверше́нствованный.

Udowodniać, Udowodnić, дока́зывать, доказа́ть.

Udowodnienie, -nia, *ср.* дока́зываніе.

Udowy, бе́дряный, лядве́йный.

Udręczać, Udręczyć, удруча́ть, удручи́ть, утѣсня́ть, угнета́ть, изнуря́ть, изнури́ть, *см.* Dręczyć.

Udręczenie, -nia, *ср.* удруче́ніе, угнете́ніе, утѣсне́ніе, муче́ніе, изнуре́ніе; || скорбь, печа́ль; || безпоко́йство.

Udrobić, отломи́ть кусо́чекъ (*хлѣба*).

Udry, *Нескл.* употребля́ется только въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: Na udry z kim iść, дра́ться съ кѣмъ, лѣзть въ дра́ку.

Udusić, *см.* Dusić.

Udyszeć się, *см.* Zadyszeć się.

Udział, -u, *м.* уча́стіе, соуча́стіе; || сообще́ніе; || удѣ́лъ, до́ля, часть, пай; || * у́часть, до́ля, предназначе́ніе, жре́бій, судьба́. Mieć udział w czém, принима́ть въ чёмъ уча́стіе. Mieć co w udziale, получи́ть каку́ю нибудь часть, до́лю. Udział w spółce finansowéj, пай въ фина́нсовомъ това́риществѣ. Udział majątku zadatkowy na przyszły spadek, часть иму́щества въ зачётъ бу́дущаго наслѣ́дства. Ilość zadatkowa na przyszły udział spadkowy, часть иму́щества отдава́емая въ зачётъ бу́дущей наслѣ́дственной ча́сти.

Udziałać, учини́ть, соверши́ть, сдѣ́лать, произвести́.

Udziałowy, ча́стный, отдѣ́льный; || паево́й, относя́щійся къ паю́, къ уча́стку, къ до́лѣ.

Udziec, -dźca, *м.*, *см.* Ud, Udo.

Udzielać, Udzielić (komu czego), сообща́ть, сообщи́ть (*что́*); || жа́ловать, пожа́ловать, переда́вать, переда́ть, дарова́ть (*что́*); || надѣля́ть, надѣли́ть, снабжа́ть, снабди́ть; || помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть. Udzielić komu jakiéj wiadomości, сообщи́ть кому́ како́е-либо извѣ́стіе. Udzielić komu prawa do czego, переда́ть кому́ пра́во на что́.

Udzielanie, Udzielenie, -nia, *ср.* сообще́ніе; || пожа́лованіе; || переда́ча, усту́пка.

Udzielnie, отдѣ́льно, осо́бенно; || незави́симо.

Udzielność, -ści, *ж.* сообщи́тельность; || незави́симость.

Udzielny, незави́симый, самостоя́тельный; || удѣ́льный.

Udzierać, Udrzeć, отдира́ть, отодра́ть, отрыва́ть, оторва́ть, отнима́ть, отня́ть.

Udzierżeć, удержа́ть.

Udzik, -a, *м.*, *см.* Ud, Udo.

Udźwignąć, подня́ть, приподня́ть, поднести́, снести́.

Uf, Ufiec, *см.* Huf.

Ufać, Zaufać, (*Стар.* Dufać), надѣ́яться, упова́ть, (*на кого́*); || полага́ться (*на кого́*). Ufać czyjéj łasce, надѣ́яться на чью-либо ми́лость. Ufać komu, довѣря́ть кому́, полага́ться на кого́. Ufać w Bogu, упова́ть на Бо́га. Nie ufaj tylko sobie, не довѣря́й то́лько самому́ себѣ́, не полага́йся на самого́ себя́.

Ufanie, -nia, (*Стар.* Dufanie), *ср.* упова́ніе, довѣ́ріе.

Ufnal, -a, *м.* подко́вный гвоздь.

Ufnie, (*Стар.* Ufale, Dufale, Ufliwie), довѣ́рчиво, съ по́лною довѣ́ренностію, благонаде́жно; || безпе́чно, беззабо́тно.

Ufność, -ści, *ж.* довѣ́ренность, увѣ́ренность, довѣ́ріе; || самонадѣ́янность.

Ufny, довѣ́рчивый; || самонадѣ́янный.

Uformalizować, соста́вить по фо́рмѣ.

Uformować, *см.* Formować.

Uformowany, образо́ванный, соста́влен-

ный; || со́зданный, сотворённый; || сформиро́ванный.

Ugadzać, Ugodzić, попада́ть, попа́сть; || ударя́ть, уда́рить, поража́ть, порази́ть. **Ugodzić kogo w samo serce**, порази́ть кого́ въ са́мое се́рдце. || **Ugadzać, Ugodzić kogo**, догова́ривать договори́ть, подряжа́ть, подряди́ть, нанима́ть, наня́ть (*кого́*). **Ugadzać, Ugodzić co**, сторгова́ть что́-либо, усло́виться въ цѣнѣ́, *см.* **Zgadzać**. || Соглаша́ть, согласи́ть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть, *см.* **Pogodzić**. || **Ugadzać, Ugodzić komu**, угожда́ть, угоди́ть. || **Ugodzić się (z kim o co)**, усло́виться, сговори́ться; *см.* **Zgadzać się**.

Ugaj, -u, *м.* сбо́рка хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Ugajne, -ego, *ср.* пла́та за сбо́рку хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Ugajnik, -a, *м.* собира́ющій хво́ростъ и сухі́е су́чья въ лѣсу́.

Ugajny, относя́щійся къ собира́нію хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Uganiać, Ugonić, Ugnać, угоня́ть, угна́ть (*скотъ*); || догоня́ть, догна́ть, настига́ть, насти́чь, нагоня́ть, нагна́ть кого́-либо; || убѣга́ть, убѣжа́ть удира́ть, удра́ть. || **Uganiać się**, гна́ться, бѣ́гать въ за́пуски. ***Uganiać się z kim o co**, сопе́рничать, состяза́ться. || **Uganiać się za kim, za czém**, гоня́ться за кѣ́мъ, за чѣ́мъ, стреми́ться къ кому́, къ чему́, преслѣ́довать что́-либо.

Ugarać, Ugorzyć, обжига́ть, обже́чь, опали́ть; || *воспламеня́ть, воспламени́ть. **Ugarać komu**, допека́ть, досажда́ть кому́. || *Агр.* **Ugorzyć rolę**, оста́вить па́шню подъ па́ръ. || *Безлич.* **Ugara mię**, мнѣ жа́рко, ду́шно, несно́сно, нестерпи́мо.

Ugasiciel, -a, *м.* гаси́тель.

Ugasicielka, -i, *ж.* гаси́тельница.

Ugaszać, Ugasić, туши́ть, потуши́ть, погаша́ть, погаси́ть; || *утоля́ть, утоли́ть, укроща́ть, укроти́ть. **Ugaszać pragnienie**, утоля́ть жа́жду, *см.* **Gasić**.

Ugaszanie, Ugaszenie, -nia, *ср* погаше́ніе, потуше́ніе; || погаше́ніе (*долго́въ*); || утоле́ніе (*жа́жды*); || укроще́ніе (*страсте́й*).

Ugaszony, погашённый, потушённый; || утолённый (*о жа́ждѣ*).

Ugięcie, -cia, *ср.* кривизна́, изги́бина, изги́бъ; || осѣда́ніе, опуска́ніе.

Ugier, -gru, *м. Минер.* во́хра (*кра́ска*).

Uginać, Ugiąć, склоня́ть, склони́ть, преклоня́ть, преклони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. **Ugiąć przed kim kolana**, преклони́ть, склони́ть колѣ́на предъ кѣ́мъ.

Ugładzić, пригла́дить, разгла́дить.

Ugłaskać, приручня́ть, дѣ́лать ручны́мъ; || пріуча́ть.

Ugłaskanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, освое́ніе.

Ugłaskany, прирученный; || пріученный; || укрощённый, усмирённый.

Ugnać, перегна́ть.

Ugniatać, Ugnieść, умина́ть, умя́ть (*гли́ну*); || ска́тывать (*ша́рикъ, комо́къ снѣ́га*).

Ugnić, сгнить.

Ugnicie, -cia, *ср.* гніе́ніе.

Ugniły, сгни́вшій.

Ugnoić, унаво́зить (*зе́млю*).

Ugoda, -y, *ж.* мирова́я сдѣ́лка; || миръ, примире́ніе; || догово́ръ, усло́віе, угово́ръ.

Ugodnie, усло́вно, съ усло́віемъ, по догово́ру, по усло́вію.

Ugodny, усло́вный, догово́рный; || мирово́й.

Ugodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, соглаше́ніе.

Ugodzić, Ugodzić się, *см.* **Ugadzać**.

Ugoić, вылѣ́чить, изцѣли́ть.

Ugonić, нагна́ть, насти́чь.

Ugonny, легко́ настига́емый, улови́мый.

Ugor, Ugór, -oru, *м.* перело́гъ, парени́на, парово́е по́ле, па́шня оста́вленная подъ па́ромъ.

Ugorny, парово́й, *см.* **Ugor**.

Ugorować, *Агр.* оставля́ть па́шню подъ па́ръ, въ за́лежь.

Ugorowy, *Агр.* парово́й.

Ugorzyć, *см.* **Ugarać**.

Ugościć, угости́ть.

Ugoszczenie, -nia, *ср.* угоще́ніе.

Ugotować, *см.* **Gotować**.

Ugruntować, основа́ть; || устро́ить; || учреди́ть; || заложи́ть; || *упро́чить; *см.* **Gruntować**.

Ugruntowany, основа́тельный, упро́ченный.

Ugryźć, угры́зть, укуси́ть, откуси́ть; || *уязви́ть.

Ugryzek, -zka, *м.* огры́зокъ.

Ugryzienie, -nia, *ср.* угрызе́ніе, укуше́ніе, уязвле́ніе.

Ugryziony, уку́шенный, уязвлённый.

Ugryźliwie, язви́тельно, ко́лко.

Ugryźliwy, язви́тельный, ко́лкій.

Ugrzać, согрѣ́ть, разогрѣ́ть.

Ugrząznąć, Ugrzęznąć, погря́знуть, погрузи́ться, завя́знуть, увя́знуть, застря́ть (*въ грязи́*).

Uhamować, *см.* **Hamować**.

Uistotnienie, -nia, *ср.* осуществле́ніе.

Uiszczać, Uiścić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, соверша́ть, соверши́ть; || осуществля́ть, осуществи́ть; || *Стар.* поруча́ться; || *Юрид. Стар.* обезпе́чить, укрѣпи́ть; || удовлетвори́ть, вы́платить. || **Uiszczać się, Uiścić się**, исполня́ться, испо́лниться, выполня́ться, вы́полниться, соверша́ться, соверши́ться; || осуществля́ться, осуществи́ться. || **Uiszczać się w długu**, уплати́ть, заплати́ть долгъ, расквита́ться. **Uiścić się w słowie**, сдержать да́нное сло́во, устоя́ть въ сло́вѣ.

Uiszczenie, -nia, *ср.* исполненіе выполненіе, совершеніе, осуществленіе. || **Uiszczenie się,** уплата, платежъ, взносъ, удовлетвореніе; || **Uiszczenie się w słowie,** сдержаніе даннаго слова.

Ująć, *см.* **Ujmować.**

Ujadać, лаять, брехать, гавкать; || *бранить, драть горло. || **Ujeść,** укусить, уязвить.

Ujarzmiać, Ujarzmić, порабощать, поработить; || подчинять, подчинить, покорять, покорить, угнетать.

Ujarzmianie, Ujarzmienie, -nia, *ср.* порабощеніе || подчиненіе, покореніе, угнетеніе.

Ujarzmiciel, -a, *м.* поработитель, покоритель.

Ujarzmiony, порабощенный, угнетенный.

Ujaśniać, Ujaśnić, объяснять, объяснить.

Ujątek, -tku, *м.* убавка, убыль, уменьшеніе.

Ujawniać, обнаруживать, заявлять, приводить въ извѣстность.

Ujawnienie, -nia, *ср.* обнаруженіе, приведеніе въ извѣстность, заявленіе; || *Юрид.* допущеніе къ разсмотрѣнію.

Ujazd, -u, *м.* выѣздъ, отъѣздъ, отправленіе, отбытіе; || побѣгъ, бѣгство.

Ujechać, *см.* **Ujeżdżać.**

Ujechanie, *см.* **Ujeżdżanie.**

Ujęcie, -cia, *ср.* выемка, взятіе, поимка, захватъ, задержаніе, арестованіе; || пріемъ, ухватка; || рукоятка, ручка (*у посуды*); || пропускъ, убавка, уменьшеніе; || добыча. **Ujęcie złoczyńcy,** поимка преступника. **Ujęcie kogo za rękę,** пожатіе руки кому.

Ujednostajnienie, -nia, *ср.* введеніе однообразія.

Ujedwabiać, Ujedwabić, обтягивать, обтянуть шелкомъ; *украшать, украсить, прикрашивать, прикрасить.

Ujemnie, Odjemnie, отрицательно.

Ujemność, Odjemność, -ści, *ж.* уемъ, отбавка, убавка, убавленіе, вычетъ, вычитаніе. *Мат.* **Znak ujemności (—),** минусъ, знакъ вычитанія.

Ujemny, уемный, подлежащій вычитанію, отбавкѣ, убавкѣ; || *Мат. Хим. Физ.* отрицательный; || обратный, противоположный. **Ujemna droga,** обратный путь.

Ujeść, *см.* **Ujadać.**

Ujętny, осязательный, легко схватываемый; || *Юрид.* подлежащій наложенію ареста *или* запрещенія.

Ujeżdżać, Ujechać, уѣзжать, уѣхать; || ускакать, обратиться въ бѣгство; || **Ujeżdżać, Ujeździć,** объѣзжать, объѣздить (*лошадь*).

Ujeżdżacz, -a, *м.* берейторъ.

Ujeżdżalnia, -ni, *ж.* манежъ.

Ujeżdżanie, -nia, *ср.* объѣздъ, объѣзжаніе; || побѣгъ, бѣгство, || объѣзжаніе (*лошади*).

Ujeżdżony, объѣзженный.

Ujma, -y, *ж.* уемъ, отбавка, убавка; || вредъ, ущербъ; || обида, оскорбленіе; || *Море.* **Ujmy,** *мн.* веревки для прикрѣпленія мачтъ.

Ujmować, Ująć, схватывать, схватить, взять, ловить, словить, поймать; || отнимать, отнять, убавлять, убавить, уменьшать, уменьшить; || привлекать, привлечь, трогать, тронуть; || воздерживать, воздержать, обуздывать, обуздать, унимать, унять. **Ujmować komu dochodu,** отнимать, убавлять доходъ кому. **Ująć za serce,** привлечь къ себѣ, тронуть чьё-либо сердце. **Ująć kogo,** привлечь кого къ себѣ, привлечь на свою сторону, снискать чье-либо расположеніе, любовь, благосклонность. || *Безлич.* **Tak mię to ujęło,** это меня такъ тронуло, растрогало. **Ująć ręką,** схватить рукою. **Ująć kogo w pół,** обхватить, обнять кого въ поперёгъ. **Ująć co w należyte karby,** удержать что-либо въ надлежащихъ границахъ, обуздать, умѣрить. **Ujmować sobie sławy,** помрачать свою славу. **Nie ujmuję ci talentu,** не отнимаю у тебя таланта, не отказываю тебѣ въ талантѣ, признаю твой талантъ. || **Ujmować się, Ująć się,** схватываться, схватиться, взяться, приниматься, приняться. **Ująć się za kim, za kogo,** заступаться, заступиться за кого, взять кого подъ свою защиту. **Ująć się o czyję krzywdę,** вступиться за обиженнаго, брать чью-либо сторону.

Ujmowanie, -nia, *ср.* схватываніе, захватываніе; || убавленіе, уменьшеніе; || **Ujmowanie sobie kogo, czyjego serca,** снисканіе чьей-либо благосклонности, дружбы, любви, привлеченіе къ себѣ; || **Ujmowanie się za kim,** заступничество, заступленіе.

Ujmujący, привлекательный, увлекательный, плѣнительный, восхитительный.

Ujrzeć, узрѣть, увидѣть, усмотрѣть.

Ujście, -ścia, *ср.* стокъ, истеченіе; || устье (*рѣки*); || дуло (*пушки*); || горлышко (*кувшина и т. п.*); || *Анат.* **Ujście serca,** предсердіе, преддверіе сердечное; || *Горн.* **Ujście sztolni,** мундлохъ, устье.

Uk, -a, *м. Неуп.* ученый.

Ukajać, Ukoić, успокоивать, усмирять; || **Ukajać się,** успокоиваться, усмиряться; || *Неуп.* **Ukajać się czego,** остерегаться, избѣгать; || *Неуп.* **Ukajać się nad kim, nad czem,** сожалѣть о комъ, о чемъ.

Ukamienować, *см.* **Kamienować.**

Ukamienowanie, *см.* **Kamienowanie.**

Ukapki, -ów, *мн.* капель, сорное вино, прокапавшее изъ бочки въ подставленную подъ нее шайку.

Ukarać, Ukarać się, *см.* **Karać.**

Ukaranie, *см.* **Karanie.**

Ukarany, *см.* **Karany.**

Ukarmić, *см.* **Karmić.**

Ukartować, *см.* **Kartować.**

Ukartowany, *см.* **Kartowany.**

Ukąsić, укусить, откусить; || **ужа́лить** (*о змѣѣ, пчелѣ и т. п.*). **Ukąsić się w język**, прикусить себѣ языкъ.

Ukąszenie, -nia, *ср.* укушéніе; || **ужа́леніе** (*змѣй, пчелы и т. п.*).

Ukaz, -u, *м.* **Ukazka, -i**, *ж.* предъявлéніе, представлéніе; || выставка. **Ukázanie**, *см.* **Ukazanie**; || появлéніе, явлéніе; || указъ, повелѣніе. **Najwyższy ukaz**, высочáйшій указъ.

Ukazanie, -nia, *ср.* указáніе, представлéніе, предъявлéніе.

Ukaziciel, -a, *м.* объявúтель, предъявúтель.

Ukaźny, я́вственный, вразумúтельный, я́сный, положúтельный, тóчный; || подлинный, формáльный; || достовѣрный, утвердительный; || укáзный, предписанный укáзомъ.

Ukazywać, Ukazać, укáзывать, указáть, покáзывать, показáть; || объявля́ть, объявúть, предъявля́ть, предъявúть. || **Ukazywać się, Ukazać się**, укáзываться, указáться, покáзываться, показáться.

Układ, -u, *м.* состáвъ. порядокъ. расположéніе, системá; || проéктъ, планъ, начертáніе. || **Układ poematu**, расположéніе поэмы; || **Układ roślin**, системá растéній; || **Układ z kim**, сдѣлка, уговóръ; || **Układ pojednawczy**, полюбóвная. мировáя сдѣлка; || **Układy**, *мн.* переговóры; || **Układ powierzchowny**, нарýжный видъ, осáнка. пóступь.

Układać, Ułożyć, укла́дывать, уложúть; || приводúть, привестú въ порядокъ, располагáть. размѣщáть. устанáвливать, установúть; || составля́ть. составить, сочиня́ть, сочинúть; || урáвнивать. уровня́ть. **Układać do poziomu**, выравнивать по ватерпáсу. **Układać co z kim**, предпринимáть, затѣвáть. **Układać sobie co**, предполагáть, дѣлать проéкты, замышля́ть, задýмывать, задýмать. **Układać kogo do czego**, пріучáть кого къ чему, приготáвливать. **Ułożyć testament**, состáвить или сдѣлать завѣщáніе. **Układać włosy**, причёсывать вóлосы. **Ułożyć interesa**, покóнчить дѣлá. **Układać psa**, дрессировáть собáку. **Układać wyżła**, выважúвать лягáвую собáку. || **Układać się, Ułożyć się**, укла́дываться, располагáться, размѣщáться, устрóиваться. **Układać się do równowagi**, урáвниваться. **Układać się z kim**, входúть въ сдѣлку, вести переговóры. услóвливаться. договáриваться. Притворя́ться, прикидываться. лицемѣрить. **Układać się komu**, приноравливаться, поддѣлываться къ кому́, угождáть кому́.

Układanie, -nia, *ср.* **расположéніе**, устанóвка. **размѣщéніе, укла́дка, укла́дываніе**; || **составлéніе**, составъ; || **сочинéніе, творéніе**; || **притвóрство, лицемѣріе**; || *Плотн.* **Układanie podłóg**, настúлка полóвъ; || **Układanie się z kim**, уговóръ, услóвіе, взаимное съ кѣмъ-либо соглашéніе; || пріученіе, дрессировка; || уравниваніе, уравнéніе.

Układnie, вѣжливо, учтúво, привѣтливо, обходúтельно; || лóвко. расторóпно; || притвóрно, лицемѣрно.

Układność, -ści, *ж.* вѣжливость. учтúвость, привѣтливость. обходúтельность; || лóвкость, оборóтливость, расторóпность; || притвóрство, лицемѣрство, прикúдчивость.

Układny, вѣжливый, учтúвый, привѣтливый, обходúтельный; || лóвкій, расторóпный; || притвóрный, лицемѣрный.

Układać się, ułéчься, растянýться (*на землѣ*).

Uklej, -eji, Uklejka, -i, *ж.* **уклéя, уклéйка** (*рыба*).

Uklękać, Uklęknąć, стать или пасть на колѣни.

Ukłóć, *см.* **Kłóć.**

Ukłon, -u, *м.* поклóнъ.

Ukłonić się, *см.* **Kłaniać się.**

Ukłonny, учтúвый. вѣжливый, обходúтельный. почтúтельный.

Uknować, *см.* **Knować.**

Uknucie, *см.* **Knowanie.**

Ukochać, полюбúть.

Ukochany, возлюбленный.

Ukoić, *см.* **Koić, Ukajać.**

Ukojenie, -nia, *ср.* успокоéніе, умиréніе, смягченіе, облегченіе.

Ukotysać, убаю́кать, укачáть, усыпúть (*дитя*); || успокóить, умирúть. утúшить.

Ukończenie, -nia, *ср.* окончáніе.

Ukończony, окóнченный.

Ukończyć, окóнчить.

Ukontentować, *см.* **Kontentować.**

Ukontentowany, довóльный, удовлетворённый.

Ukor, -u, *м.* *см.* **Ukorzenie, Upokorzenie.**

Ukoralić, *см.* **Koralić.**

Ukoronować, *см.* **Koronować.**

Ukoronowanie, *см.* **Koronowanie.**

Ukoronowany, коронóванный.

Ukorzenie, -nia, *ср.* смиréніе; || унижéніе.

Ukorzony, *см.* **Upokorzony.**

Ukorzyć, *см.* **Upokorzyć.**

Ukos, -a, *или* **-u**, *м.* кось. косинá. кóсость кривизнá. **Ukosem, Z ukosa, Na ukos**, нáкось. нáискось. вкось, кóсо, вбокъ, поперегъ; || скóшенное сѣно, сѣнокóсъ, покóсъ.

Ukośnie, *Нар.* **діагонáльно, искóсиною, нáискось. кóсвенно.**

Ukośność, -ści, *ж.* кóсвенность.

Ukośny, діагонáльный, искóсный, поперёчный, косóй, кóсвенный, наклонённый.

Ukować, Ukuć, *см.* **Kować.**

Ukracać, Ukrócić, укорáчивать, укоротúть, сокращáть, сократúть.

Ukradkiem, Ukradką, W ukradki, украдкою, тайкóмъ, тихóнько.

Ukradkowo, потаённо, скрытно, тайно.

Ukradkowy, потаённый, скрытный, тайный, потайнóй, сокровéнный, секрéтный.

Ukradziony, украденный.

Ukrajać, Ukroić, отрѣзать, откроить.

Ukraść, *см.* **Kraść.**

Ukrasić, *см.* **Krasić.**

Ukręcać, Ukręcić, свивáть, свить: || свертывать, свернýть. **Ukręcić klucz,** свернýть, испóртить ключъ. **Ukręcić łeb,** свернýть гóлову. **Ukręcić powróz,** свить верёвку.

Ukrócenie, -nia, *ср.* укорочéніе, урѣзываніе, сокращéніе, убавленіе.

Ukrócić, *см.* **Ukracać.**

Ukrócony, укорóченный, урѣзанный, сокращенный, убавленный.

Ukroić, *см.* **Ukrajać.**

Ukrop, -u, *м.* кипятóкъ.

Ukrótny, укротúмый; || *Охот.* приручéнный, освóенный.

Ukruch, -a, *м.* крохá, отлóмокъ, облóмокъ, оскóлокъ.

Ukruszyć (czego), отломáть, отломúть, сломáть, сломúть. **Ukruszyć sobie zęba,** сломáть себѣ зубъ. **Ukruszyć chleba,** отломáть хлѣба, отломúть кусóчекъ хлѣба. || **Ukruszyć się,** отломáться, отломúться, сломáться, сломúться.

Ukrwawić, окровáвить.

Ukryć, Ukryć się, *см.* **Ukrywać.**

Ukrycie, -cia, *ср.* прúкрытіе; || пристáнище, убѣжище, притóнъ.

Ukryty, прикрытый, скрытый, спрятанный; || скрытный, секрéтный.

Ukrywać, Ukryć, укрывáть, укрúть, скрывáть, скрыть, прикрывáть, прикрúть.

Ukrywający, укрывáющій, укрывáтель.

Ukrywka, -i, *ж.* утáйка, утáиваніе, скрывáніе, прикрытіе; || потаённое мéсто, тайникъ.

Ukrzepiać, Ukrzepić, *см.* **Krzepić.**

Ukrzywdzenie, -nia, *ср.* вредъ, убытокъ, ущéрбъ; || несправедливость, нанесéніе обúды. *см.* **Krzywda.** || **Ukrzywdzenie na wadze,** обвѣсъ. **Ukrzywdzenie na miarze,** обмѣръ.

Ukrzywdzić, *см.* **Krzywdzić.**

Ukrzywdziciel, *см.* **Krzywdziciel.**

Ukrzywdzony, потерпѣвшій убытокъ, ущéрбъ, понесшій вредъ; || обúженный, оскорбленный.

Ukrzyżować, распять на крестѣ, *см.* **Krzyżować.**

Ukrzyżowanie, -nia, *ср.* крéстное распятіе, распинáніе на крестѣ, *см.* **Krzyżowanie.**

Ukrzyżowany, распятый на крестѣ.

Ukształcenie, -nia, *ср.* образованіе.

Ukształcić, образовáть, *см.* **Kształcić.**

Ukształtować, образовáть, придáть лоскъ, придáть лýчшій видъ, украсúть, обдѣлать, отдѣлать, обработáть, выработать. || **Ukształtować się,** образовáться, составúться, улýчшиться, принять лýчшій видъ, лýчшую фóрму.

Ukuć, *см.* **Kuć.**

Ukurzony, запылённый, покрытый пылью.

Ukuszać, Ukusić, *Стар.* вкушáть, вкусúть, отвѣдывать, отвѣдать.

Ukwalifikować, *см.* **Kwalifikować.**

Ukwalifikowanie, -nia, *ср. см.* **Kwalifikowanie.**

Ukwalifikowany, имѣющій прáво; || приспособленный.

Ukwap, -u, *м. Неуп.* торопли́вость, опромéтчивость, излúшняя поспѣшность; || *Бот.* кóшечья лáпка (*растéніе*).

Ukwapić (co), поторопúть, ускорúть. || **Ukwapić się,** поторопúться, поспѣшить.

Ukwapliwie, *Нар.* торопли́во, поспѣшно, опромéтчиво, стремúтельно, очертя гóлову.

Ukwapliwość, ści, *ж.* торопли́вость, поспѣшность, опромéтчивость, стремúтельность, *см.* **Skwapliwość.**

Ukwapliwy, торопли́вый, поспѣшный, опромéтчивый, стремúтельный,

Ul, -a, *м.* у́лей. || *Стар.* вéредъ, чúрей.

Ulać, *см.* **Ulewać.**

Ułacniać, Ułacnić, облегчáть, облегчúть.

Ułacniany, облегчённый.

Ułakomić się, *см.* **Łakomić się.**

Ułam, -u, *м.* отлóмокъ, облóмокъ.

Ułamać, отломáть, обломáть.

Ułamek, Ułomek, -mku, отрывокъ; || *Мат.* дробь. **Ułamki dziesiętne,** десятúчныя дрóби.

Ułamkowy, дрóбный.

Ułamywać, Ułamać, отлáмывать, отломúть.

Ułan, -a, *м. Воен.* улáнъ.

Ułany, вылитый.

Ułapić, схватúть, поймáть.

Ułasić się, подольстúться, подлáдиться.

Ułaskawiać, Ułaskawić, мúловать, помúловать, прощáть, простúть.

Ułaskawienie, -nia, *ср.* помúлованіе, прощéніе.

Ułaskawiony, помúлованный, прощенный, получúвшій прощéніе.

Ułatać, *см.* **Ułatywać,**

Ułatniać, Ułotnić, *Хим.* выпáривать, испарáть: || **Ułatniać się, Ułotnić się,** улетýчиваться, улетýчиться, испáриться, испáриться, выдыхáть, выдохнуться.

Ułatnianie, Ułotnienie, -nia, *ср.* испарéніе, превращéніе въ пары, улетýчиваніе, возгóнка; || *Хим.* выпáриваніе.

Ułatwiać, Ułatwić, облегчáть, облегчúть (*что*), способствовать, помогáть (*чему*).

Ułatwianie, Ułatwienie, -nia, *ср.* облегче́ніе, содѣ́йствіе, помога́ніе, по́мощь.
Ulatywać, Ulatać, Ulecieć, улета́ть, улетѣ́ть.
Uławicenie, -nia, *ср. Горн.* слоева́тость.
Ułazić, Uleźć, тащи́ться, ползти́.
Ulecieć, *см.* **Ulatywać.**
Uleczenie, -nia, *ср.* излѣче́ніе, изцѣле́ніе. **Do uleczenia,** э́то излѣчи́мо, мо́жно излѣчи́ть.
Uleczony, излѣчённый, вы́лѣченный, изцѣлённый, вы́здоровѣвшій.
Uleczyć, излѣчи́ть, вы́лѣчить, изцѣли́ть; || **Uleczyć się,** вы́лѣчиться, излѣчи́ться, вы́здоровѣть.
Ulegać, Uledz (pod czém, czemu), изнемога́ть, изнемо́чь, па́дать, пасть, поддава́ться, подда́ться, не устоя́ть; || уступа́ть, уступи́ть, снисходи́ть, снизойти́; || подчиня́ться, подчини́ться, покоря́ться, покори́ться, подлежа́ть, подверга́ться; || **Ulegać się, Uleżeć się,** уле́живаться, уле́чься; || отле́живаться, отлежа́ться (*о плода́хъ*); || улежа́ться, уби́ться (*о землѣ*); || слежа́ться (*о хлѣбѣ*).
Ulegający, снисходи́тельный, усту́пчивый, пода́тливый; || подвѣ́домый.
Ulegalizowany, узаконённый.
Uleganie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе; || пода́тливость, усту́пчивость; || подчине́ніе.
Uległość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, усту́пчивость, уго́дливость, угожде́ніе; || поко́рность, подчине́нность, зави́симость, послуша́ніе, повинове́ніе. **Uległość prawu,** повинове́ніе зако́ну.
Uległy, поко́рный, усту́пчивый; || подчине́нный, зави́симый; || *см.* **Uleżały.**
Ulęknąć się, Uląc się, испуга́ться.
Ulęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.
Ulep, Julep, -u, *м. Мед.* прохлади́тельное питьё; || *см.* **Zlep, Zlepek.**
Ulepiać, Ulepić, *см.* **Lepić.**
Ulepszać, Ulepszyć, улучша́ть, улу́чшить.
Ulepszanie, Ulepszenie, -nia, *ср.* улучше́ніе.
Ulewa, -y, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь.
Ulewać, Ulać, отлива́ть, отли́ть, слива́ть, слить; || формова́ть, вылива́ть въ фо́рму, распла́вливать, расплавля́ть, отлива́ть.
Ulewny, проливно́й.
Uleżałka, Ulężałka, -i, *ж.* толокня́ная, вя́зкая гру́ша.
Uleżały, Uległy, твёрдый, пло́тный, улежа́вшійся, слежа́вшійся.
Uleźć, *см.* **Ułazić.**
Uleżeć się, *см.* **Ulegać się.**
Ulga, -i, *ж.* облегче́ніе, утѣше́ніе; || льго́та, облегче́ніе отъ нало́говъ, отъ рабо́ты *или* взыска́нія.
Ulgnąć, *см.* **Lgnąć.**
Ulica, -y, *ж.* у́лица. **Ulica poprzeczna,** переу́локъ. **Ulica bez wyjścia,** глухо́й переу́локъ, зау́локъ; || алле́я, про́садь.
Uliczka, -i, *ж.* переу́локъ, у́личка.
Ulicznik, -a, *м.* у́личный мальчи́шка, шалу́нъ.
Uliczny, у́личный.
Ulik, -a, *м.* небольшо́й у́лей.
Ulitować się, сжа́литься.
Ulizać, вы́лизать.
Ułoić, *см.* **Łoić.**
Ulokować, *см.* **Lokować.**
Ułomać, *см.* **Ułamać.**
Ułomek, *см.* **Ułamek.**
Ułomność, -ści, *ж.* сла́бость, несоверше́нство, недоста́токъ, погрѣ́шность, поро́къ; || увѣ́чье, безобра́зіе, уро́дливость. **Ułomność ciała,** тѣле́сные недоста́тки. **Każdy ma swoje ułomności,** у ка́ждаго есть свои́ сла́бости, нѣтъ человѣ́ка безъ недоста́тковъ (*нра́вственныхъ*).
Ułomny, сла́бый, несоверше́нный, поро́чный; || увѣ́чный, безобра́зный, уро́дливый; || *Грам.* непо́лный (*глаго́лъ*).
Ulot, -u, *м.* улета́ніе, отлётъ, полётъ.
Ulotny, лету́чій; || бѣ́глый; || скоротечный, преходя́щій, кратковре́менный. **Pismo ulotne,** журна́лъ для лёгкаго чте́нія; || *Хим.* лету́чій.
Ułów, -owu, *м.* уло́въ, ло́вля, ловъ.
Ułowić, улови́ть, налови́ть, пойма́ть, *см.* **Łowić. Ułowić kogo,** схвати́ть кого́, *поддѣ́ть кого́; || **Ułowić się,** попа́сться, въ проса́къ, въ сѣ́ти.
Ułownica, -y, *ж.* пчёльникъ, *см.* **Pasieka, Pszczolnik.**
Ulowy, у́лейный.
Ułożenie, -nia, *ср.* нравъ, хара́ктеръ; || обраще́ніе; обхожде́ніе, мане́ры; || нару́жность, оса́нка; || **Ułożenie darniny warstwami,** кла́дка дёрну ряда́ми, въ стѣ́ну.
Ułożyć, *см.* **Układać.**
Ulubić, полюби́ть, возлюби́ть.
Ulubienica, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.
Ulubieniec, -ńca, *м.* люби́мецъ, фавори́тъ.
Ulubiony, возлю́бленный.
Ułuda, -y, *ж.* привлека́тельность, обольще́ніе, прельще́ніе, прима́нка, собла́знъ; || обая́ніе, очарова́ніе; || * ослѣпле́ніе, помраче́ніе; || обма́нъ, заблужде́ніе, при́зракъ.
Ułudzenie, -nia, *ср.* обольще́ніе, прельще́ніе, собла́знъ.
Ułudzić, обольсти́ть, прельсти́ть.
Ułupać, отколо́ть, отщепи́ть, отломи́ть.
Ułupek, -pka, *м.* оско́локъ, обло́мокъ, щепа́, лучи́на.
Ulżenie, -nia, *ср.* облегче́ніе, утѣше́ніе.
Ulżywać, Ulżyć, облегча́ть, облегчи́ть, успоко́ивать, успоко́ить, утиша́ть, утиши́ть, утѣша́ть, утѣ́шить. **Ulżyć komu ciężaru,** снима́ть ли́шнюю тя́жесть, уменьши́ть тя́жесть, облегчи́ть. **Ulżyć**

komu boleści, облегчи́ть кому́ боль. **Ulżyło mi**, мнѣ сдѣ́лалось ле́гче.

Um, -u, *м.* умъ, *см.* Rozum.

Umacniać, Umocnić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть. || **Umacniać się, Umocnić się**, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться.

Umaczać, Umoczyć, мочи́ть, намочи́ть, мака́ть, макну́ть.

Umączyć, замучни́ть, запа́чкать, осы́пать муко́ю.

Umalić, ума́лить, уба́вить, уменьши́ть.

Umalować, *см.* Malować.

Umarcie, -cia, *ср. Стар.* кончи́на, смерть, *см.* Smierć.

Umarły, поко́йникъ, мертве́цъ, усо́пшій, уме́ршій, мертвый.

Umartwienie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, умерщвле́ніе; || огорче́ніе, скорбь, приско́рбіе.

Umarzać, Umorzyć, умервщля́ть, умертви́ть, причиня́ть, причини́ть смерть; || мори́ть, замори́ть (*го́лодомъ*); || погаша́ть, погаси́ть (*долги́*), уплати́ть; || обу́здывать, укроща́ть (*стра́сти*); || **Umorzyć sprawę**, прекрати́ть дѣ́ло.

Umarzanie, Umorzenie, -nia, *ср.* умерщвле́ніе; || обузда́ніе, укроще́ніе, *см.* Umorzenie.

Umarzły, замёрзшій.

Umarznąć, замёрзнуть.

Umarznienie, -nia, *ср.* замерза́ніе.

Umawiać, Umówić (co z kim), догова́ривать, договори́ть, нанима́ть, наня́ть. **Umówić sobie sługę**, договори́ть себѣ́ слугу́, наня́ть слугу́. **Umówić mieszkanie**, наня́ть кварти́ру. || **Umawiać się, Umówić się**, догова́риваться, договори́ться, усло́вливаться, усло́виться, сгова́риваться, сговори́ться; || спо́рить, состя́заться на слова́хъ, входи́ть въ пре́нія.

Umazywać, Umazać, вымазывать, вы́мазать; || па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть.

Umbra, -y, *ж.* у́мбра, земляна́я поро́да. || *Стар.* тѣнь, сѣнь, *см.* Cień.

Umbrela, Umbrelka, -i, *ж.* глазно́й зо́нтикъ; || ла́мповый зо́нтикъ. || *Стар.* **Umbrelka, -i**, *ж.* да́мскій зо́нтикъ.

Umęczenie, -nia, *ср.* му́ченичество; || му́ка, муче́ніе; || страда́нія.

Umęczyć, заму́чить.

Umerlak, -a, *м.* живо́й мертве́цъ; || *Прост.* поко́йникъ.

Umiąć, смять.

Umiar, -u, *м.* симе́трія, соразмѣ́рность. *Стар.* умѣ́ренность, воздержа́ніе.

Umiarkować, сообрази́ть, приноровя́ть, *см.* Miarkować; || соразмѣ́рить. || **Umiarkować się**, воздержа́ться, удержа́ть себя́.

Umiarkowanie, *Нар.* умѣ́ренно, возде́рж-но.

Umiarkowanie, -nia, *ср.* умѣ́ренность, возде́ржность, воздержа́ніе.

Umiarkowany, умѣ́ренный, возде́ржный.

Umiatać, Umieść, замета́ть, мести́, вымета́ть, подмета́ть, замести́, заме́сть, вы́месть, подме́сть.

Umieć, умѣ́ть, знать, вѣ́дать. **Umieć po łacinie**, знать по-латы́ни. **Umieć matematykę**, знать матема́тику. **Umieć wiele języków**, умѣ́ть говори́ть на мно́гихъ языка́хъ, знать мно́го языко́въ. **Nie umiem sobie poradzić**, не зна́ю, что́ дѣ́лать, куда́ го́лову приклони́ть. **Umie żyć na świecie**, умѣ́етъ жить въ свѣ́тѣ. **Umiejący czytać i pisać**, гра́мотный.

Umiecenie, -nia, *ср.* смета́ніе, подмета́ніе.

Umieciony, вы́метенный, подметённый, заметённый.

Umiejętnie, *Нар.* учёно, по учёному, учёнымъ о́бразомъ, съ зна́ніемъ дѣ́ла.

Umiejętność, -ści, *ж.* зна́ніе, нау́ка; || умѣ́ніе. **Umiejętność życia**, умѣ́ніе жить. **Umiejętności ścisłe**, то́чныя нау́ки.

Umiejętny, учёный, зна́ющій, свѣ́дущій, о́пытный; || иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Umiękczyć, смягчи́ть.

Umierać, Umrzeć, умира́ть, умере́ть.

Umierzyć, измѣ́рить; || **Umierzyć co z czém**, соразмѣ́рить; || ошиби́ться въ мѣ́рѣ, измѣ́рить ли́шнее; || **Umierzyć gdzie, w co**, попа́сть куда́, во что́, мѣ́тко уда́рить.

Umieszczać, Umieścić, умѣща́ть, умѣсти́ть, помѣща́ть, помѣсти́ть.

Umilać, Umilić, украша́ть, укра́сить, придава́ть, прида́ть красоту́ *или* прія́тность.

Umilknąć, замолча́ть, замо́лкнуть.

Umilknienie, -nia, *ср.* молча́ніе, безмо́лвіе.

Umiłować, полюби́ть (*что́*), пристраста́ться (*къ чему́*).

Umizg, -u, *м.* ла́ска, ласка́тельство, привѣ́тливость; || уха́живаніе (*за же́нщиною*); уго́дливость.

Umizgać się, Umizgnąć się, ласка́ться, приласка́ться, стара́ться пріобрѣ́сть любо́вь ла́скою, привѣ́тливовтью, нѣ́жнымъ обраще́ніемъ; || стара́ться нра́виться, любе́зничать. **Umizgać się do panny**, уха́живать за дѣ́вушкою.

Umizgalska, -skiéj, *ж.* коке́тка, преле́стница, любе́зница.

Umizgalski, -ego, *м.* коке́тливый, любе́зникъ, волоки́та.

Umizgalstwo, -a, *ср.* коке́тство, коке́тничаніе, любе́зничаніе, волоки́тство.

Umkliwy, ши́бкій, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій, прово́рный, увёртливый.

Umleć, смоло́ть.

Umłot, -u, *м.* у́молотъ.

Umnictwo, -a, *ср.* иску́сство; || нау́ка объ изъя́щномъ.

Umniejszać, **Umniejszyć**, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Umniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, уба́вка.

Umocniony, укрѣплённый, утверждённый.

Umocować, укрѣпи́ть, утверди́ть. || **Umocować kogo do czego**, уполномо́чить.

Umocowanie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, утвержде́ніе; || упочномо́ченіе; || соизволе́ніе, дозволе́ніе.

Umocowany, полновла́стный; || уполномо́ченный, повѣ́ренный.

Umodlić, умоли́ть, упроси́ть.

Umoknąć, смо́кнуть, промо́кнуть.

Umolestować, надоѣ́сть, наску́чить.

Umor, -u, *м.* умо́ра, нату́га. **Do umoru, Na umor**, до-упа́ду.

Umordować, *см.* **Zmordować**.

Umorzenie, -nia, *ср.* погаше́ніе, упла́та (*долго́въ*). **Umorzenie niedoborów**, сложе́ніе недои́мокъ со счётовъ. **Umorzenie postępowania sądowego**, *см.* **Perempcja**. **Umorzenie kary**, отмѣ́на наказа́нія.

Umotać, запу́тать, затрудни́ть, привести́ въ замѣша́тельство.

Umowa, -y, *ж.* соглаше́ніе; || усло́віе, догово́ръ, контра́ктъ. **Umowa na gotówkę**, усло́віе на нали́чныя де́ньги. **Umowa towarowa (Schlusszettel)**, това́рное усло́віе. **Umowa nadawcza**, догово́ръ на усту́пку.

Umówiny, -owin, *мн.* заключе́ніе усло́вія, догово́ра.

Umowny, усло́вленный, догово́рный.

Umundurować, обмундирова́ть.

Umundurowanie, -nia, *ср.* обмундиро́вка.

Umykać, **Umknąć**, убѣга́ть, убѣжа́ть, избѣга́ть, избѣжа́ть, уходи́ть; || отступа́ть, отступи́ть, уступа́ть, уступи́ть. **Umykaj!** прочь съ доро́ги! **Umknął**, далъ тя́гу, убѣжа́лъ.

Umysł, -u, *м.* духъ; || умъ, ра́зумъ; || смыслъ; || умыселъ, за́мыселъ, намѣ́реніе. **Przytomność umysłu**, присутствіе ду́ха. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный. **Z umysłu**, съ у́мысломъ, умы́шленно.

Umyślić, заду́мать, предприня́ть, предположи́ть что-либо.

Umyślnie, *Нар.* наро́чно, умы́шленно, съ у́мысломъ, съ намѣ́реніемъ.

Umyślność, -ści, *ж.* умы́шленность.

Umyślny, умы́шленный, наро́чный; || наро́чный гонецъ.

Umysłowy, у́мственный, разу́мный; || духо́вный. **Władze umysłowe**, у́мственныя спосо́бности. **Praca umysłowa**, у́мственный трудъ.

Umyty, умы́тый.

Umywać, **Umyć**, умы́вать, умы́ть. || **Umywać się**, **Umyć się**, умыва́ться, умы́ться.

Umywadlnik, **Umywalnik, -a**, *м.* **Umywalka, -i**, **Umywalnica, -y**, *ж.* умыва́льникъ, умыва́льница, лоха́нка, *см.* **Miednica**.

Umywanie, -nia, **Umycie, -cia**, *ср.* умыва́ніе, омове́ніе.

Unaszać, **Unaszać się**, *см.* **Unosić**.

Uncja, -ji, *ж.* у́нція, два ло́та.

Unędzić, довести до нищеты́.

Unieść, **Unieść się**, *см.* **Unosić**.

Uniesienie, -nia, *ср. см.* **Unoszenie**; || восто́ргъ, восхище́ніе.

Unieśmiertelniać, **Unieśmiertelnić**, обезсме́ртить. || **Unieśmiertelnić się**, обезсме́ртиться, сдѣ́латься безсме́ртнымъ.

Unieszczęśliwić сдѣ́лать несча́стнымъ.

Unieważnić, уничто́жить, отмѣни́ть, отклони́ть.

Unieważnienie, -nia, *ср.* отмѣне́ніе, отклоне́ніе.

Unieważniony, уничто́женный, отмѣ́нённый, отклонённый, при́знанный недѣйстви́тельнымъ.

Uniewinniać, **Uniewinnić**, опра́вдывать, оправда́ть. || **Uniewinniać się**, **Uniewinnić się**, опра́вдываться, оправда́ться.

Uniewolić, прину́дить, принево́лить.

Uniform, -u, *м.* мунди́ръ.

Unikać, **Uniknąć**, избѣга́ть, избѣ́гнуть, укрыва́ться, укры́ться.

Unikanie, **Uniknienie, -nia**, *ср.* избѣжа́ніе.

Unikat, -u, *м.* оригина́лъ, по́длинникъ; || еди́нственный экземпля́ръ рѣ́дкой кни́ги, моне́ты и т. д.

Unikczemnić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить, приводи́ть въ презрѣ́ніе.

Uniwersał, -u, *м.* универса́лъ, гра́мота, окру́жное обвѣще́ніе.

Uniwersytet, -u, *м.* университе́тъ.

Uniżać, **Uniżyć**, унижа́ть, уни́зить, уничижа́ть, уничижи́ть. || **Uniżyć się**, **Uniżać się**, унижа́ться, уни́зиться, уничижа́ться, уничижи́ться

Uniżenie, *Нар.* униже́нно, поко́рно, смире́нно, нижа́йше.

Uniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, уничиже́ніе, поко́рность, смире́ніе.

Uniżoność, -ści, *ж.* униже́нность, рабо́лѣпіе; || почте́ніе, почти́тельность. **Uniżoność komu swoję złożyć**, изъяви́ть кому́ свое почте́ніе, нижа́йшее почте́ніе.

Uniżony, униже́нный, нижа́йшій, поко́рный, поко́рнѣйшій. **Uniżony sługa**, поко́рнѣйшій слуга́.

Unja, -ji, *ж.* у́нія.

Unosić, **Unieść**, поднима́ть, подня́ть. **Nie uniesiesz tego**, не подни́мешь э́того. || Увлека́ть, увлечь. **Namiętność go uniosła**, страсть увлекла́ его́. || Уноси́ть, унести́, похища́ть, похити́ть. || *Охот.* вына́шивать, обуча́ть (*со́кола, я́стреба*). || **Unosi koń**, ло́шадь закуси́ла удила́. || **Unosić życie**, спаса́ть жизнь. || **Unosić się**, **Unieść się**, носи́ться по во́здуху, лета́ть, пара́ть. || Вспыли́ть, разсерди́ться. || **Uno-**

sić się (za czém), увлека́ться (*чѣмъ*), гоня́ться (*за чѣмъ*), съ жа́ромъ стреми́ться (*къ чему́*); || **Unosić się** (nad kim, nad czém), восторга́ться (*чѣмъ*), приходи́ть въ восто́ргъ (*отъ чего*), восхища́ться (*чѣмъ*).

Unoszenie, -nia, *ср.* унесе́ніе, похище́ніе; || **Unoszenie się, увлече́ніе**, восхище́ніе.

Unurzać, Unurzyć, погружа́ть, погрузи́ть.

Uobecniać, Uobecnić, воспроизводи́ть, воспроизвести́; || живо представля́ть, передава́ть, изобража́ть.

Uobojętnić, отчужди́ть, сдѣлать чу́ждымъ, отстрани́ть; || *Хим.* нейтрализова́ть.

Uobojętnienie, -nia, *ср. Хим.* нейтрализа́ція, осредосоле́ніе, уравниваніе.

Uobyczajać, Uobyczaić, образо́вывать, образова́ть, распространя́ть цивилизо́ванное общежи́тіе, смягча́ть нра́вы. || **Uobyczajać się**, образо́вываться, свыка́ться съ цивилизо́ваннымъ общежи́тіемъ, смягча́ть свои́ нравы.

Uobyczajenie, -nia, *ср.* образо́ванность, смягче́ніе нра́вовъ, цивилизо́ванное общежи́тіе.

Uogólniać, Uogólnić, обобща́ть, обобщи́ть.

Uogólnienie, -nia, *ср.* обобще́ніе.

Upad, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Upadek, -dku**, *м.* упа́докъ, паде́ніе; || разоре́ніе, лише́ніе, поте́ря; || * пониже́ніе (*курсовъ*). **Upadek kredytu**, поте́ря креди́та. **Upadek na majątku**, разоре́ніе име́нія. **Upadek na umyśle**, малодýшіе. **Upadek na siłach**, поте́ря силъ. *см.* **Perempcja.**

Upadać, Upaść, па́дать. пасть. упада́ть, упа́сть; || изнемога́ть, изнемо́чь, поддава́ться; || разоря́ться; || **Upadać na nogę**, хрома́ть. || *Юрид.* **Odmawiający wykonania przysięgi, powinien upaść ze skargą**, если кто отка́зывается приня́ть присягу, въ тако́мъ слу́чаѣ его́ искъ признаётся непра́вильнымъ.

Upadanie, -nia, *ср.* па́даніе, разруше́ніе, ве́тхость; || изнеможе́ніе.

Upadek, -dku, (*см.* **Upad**), паде́ніе, упа́докъ; || прекраще́ніе. **Upadek terminu**, пропуще́ніе сро́ка. **Upadek procesu**, прекраще́ніе дѣ́ла. **Upadek testamentu**, отпаде́ніе, недѣйстви́тельность завѣща́нія. **Upadek instancji**, уничтоже́ніе произво́дства дѣ́ла.

Upadłość, -ści, *ж.* упа́докъ; || *Ком.* банкро́тство, несостоя́тельность. **Upadłość handlowa**, гла́сная несостоя́тельность. **Upadłość cywilna**, несостоя́тельность во вре́мя соверше́нія перево́да до́лга.

Upadły, упа́дшій, упа́вшій. Anioł upadły, па́дшій а́нгелъ; || *Ком.* несостоя́тельный, обанкру́тившійся.

Upadnięcie, -cia, *ср.* паде́ніе, спаде́ніе.

Upajać, Upoić, пои́ть, напои́ть; || спа́ивать, спои́ть (*до пьяна*).

Upajający, упои́тельный.

Upajanie, Upojenia, -nia, *ср.* упое́ніе; || опьяне́ніе. хмель.

Upakować, упако́вывать, ува́зывать, укла́дывать, укупо́ривать, тюкова́ть.

Upał, -u, *м.* вной, жара́, жаръ.

Upalać, Upalić, сжига́ть, сжечь. || **Upalać się, Upalić się**, сгора́ть, сгоре́ть, сжига́ться, сже́чься; || загора́ть, загоре́ть (*отъ со́лнца*).

Upalikować, вбить сва́и.

Upamiętały, оду́мавшійся, раска́явшійся.

Upamiętanie, -nia, *ср.* раска́яніе, созна́ніе въ свои́хъ погрѣ́шностяхъ.

Upamiętniać, Upamiętnić, увѣковѣ́чивать, увѣковѣ́чить па́мять о ко́мъ-либо, о чемъ-либо. || **Upamiętniać się, Upamiętnić się**, оставля́ть, оста́вить память по себѣ́, напомина́ть, напо́мнить о себѣ́.

Upamiętywać, Upamiętać, усо́вѣщевать, усо́вѣстить, убѣжда́ть. убѣди́ть, образу́мливать, образу́мить. || **Upamiętać się, придти́ въ себя́. образу́миться, оду́маться, спохвати́ться.**

Uparcie, Uparto, *Нар.* упо́рно, упра́мо.

Upartość, -ści, упо́рство, упра́мство, *см.* **Upor.**

Uparty, упо́рный, упра́мый, своенра́вный.

Upaść, Upasdź, *см.* **Upadać.**

Upatentować, дать патéнтъ, дипло́мъ.

Upatentowany, патенто́ванный.

Upatrek, -trka, *м. Бот.* конопе́льникъ (*расте́ніе*).

Upatrywać, Upatrzyć, ви́дѣть, уви́дѣть, усматривать, усмотрѣ́ть, предусма́тривать, предусмотрѣ́ть, предугадывать, предугада́ть; || избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать. **Upatrywać koniec sprawy**, предусма́тривать оконча́ніе дѣ́ла. **Upatrywać czas do czego**, избра́ть удо́бное вре́мя, воспо́льзоваться удо́бнымъ временемъ, найти́ удо́бное время.

Upatrzony, подстереженный, замѣ́ченный, усмо́трѣнный. **Grać na upatrzoną**, игра́ть на вѣрняка́. **Polowanie na upatrzonego**, охо́та за подстереженнымъ звѣ́remъ.

Upędzać, Upędzić, загоня́ть, загна́ть; || преслѣ́довать; || * торопи́ть, понужда́ть къ поспѣ́шности, къ скорѣ́йшему исполне́нію. || **Upędzać się**, гна́ться, гоня́ться (*за чѣмъ*). || * **Wiatry upędzać**, пра́здно **шата́ться**, шля́ться.

Upełnomocnić, уполномо́чить.

Upętać, опу́тать, спу́тать.

Upewniać, Upewnić, увѣря́ть, увѣ́рить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждать, утвердить; || обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить. **Upewniać się, Upewnić się** (о czém), **удостовѣря́ться, удостовѣ́риться, увѣря́ться, увѣ́риться** (*за чѣмъ*); || укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждаться,

утвердíться ; || обезпéчиваться, обезпéчиться, упрóчиваться, упрóчиться.

Upewnienie, -nia, *ср.* увѣрéніе, удостовѣрéніе; || обезпéченіе, упрóченіе.

Upiąć, *см.* **Upinać.**

Upić, Upić się, *см.* **Upijać, Upijać się.**

Upicie się, *см.* **Upijanie się.**

Upiec, Upiec się, *см.* **Piec.**

Upieczenie, -nia, *ср. см.* **Pieczenie.**

Upieczony, испечённый, изжáренный.

Upiękniać, Upięknić, Upiększać, Upiększyć, украшáть, украсить.

Upiększać, *см.* **Upiękniać.**

Upiększanie, Upiększenie, -nia, *ср.* украшéніе, прикраса.

Upienić, вспѣнить.

Upierać się, Uprzeć się, упóрствовать, сопротивлáться, противиться, упрямиться.

Upieranie się, -nia się, Uparcie się, -cia się, *ср.* упóрство, сопротивлéніе, упрямство.

Upierzyć, оперúть, покрúть перьями.

Upijać, Upić (czego), отпивáть, отпúть. || **Upijać się, Upić się,** напивáться, напúться, быть пьянымъ.

Upijanie się, -nia się, Upicie się, -cia się, *ср.* опьянéніе, пьянство.

Upilnować, недстерéчь, подкарáулить.

Upiłować, отпилúть, распилúть.

Upinać, Upiąć, прикалывать, приколóть, пришпúливать, пришпúлить.

Upiór, -ora, *м.* упырь, вампúръ; || *кровопúйца.

Upłacać, Upłacić, уплáчивать, уплатúть, выплáчивать, выплатить.

Upłacanie, Upłacenie, -nia, *ср.* уплáта, выплата.

Upładniać, Upładzać, Upłodnić, оплодотворúть, оплодотворúть ; || распложáть, расплодúть; утучнúть, удóбривать.

Upładnianie, Upłodnienie, -nia, *ср.* оплодотворéніе; || распложéніе; || утучнéніе, удобрéніе.

Upłakać się, наплáкаться.

Uplantować, выровнять, сравнúть, нивелировáть; || *начертáть планъ, проéктъ, предположить себѣ что-либо.

Upłaszczyć, сплющить, сдѣлать плóскимъ, сжать.

Uplatać, Upleść, сплетáть, сплесть, свивáть, свить; || **Uplatać co czém,** переплетáть, вплетáть.

Uplątać, спутать, запутать.

Upław, -u, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Upławy, -ów,** *Мед.* бѣли (*женская болѣзнь*); || сѣменотечéніе (*у мужчинъ*).

Upławić, спустúть, выпустить водý.

Upławny, стóчный, сплáвный.

Upleniać, Uplenić (czego), уменьшáть, уменьшúть, умалúть, умалить.

Upleść, *см.* **Uplatać.**

Upłoszyć, *см.* **Płoszyć.**

Uplot, -u, *м.* плетéніе.

Uplotka, -i, *ж.* плетешóкъ (*изъ волóсъ*), косúчка ; || плóскій витóкъ, спурóкъ (*у плáтья*); || гирлянда, цвѣтóчная вязь, цвѣтóчный вѣнóкъ.

Upluskać, забрызгáть, вашлепать; || **Upluskać się,** забрызгаться, вашлепаться.

Uplwać, оплевáть.

Upłynność, -ści, *ж.* скоротéчность.

Upłynny, скоротéчный.

Upływ, -u, *м.* отплúтіе, стокъ; || прошéствіе, минованіе, истечéніе. **Upływ czasu,** истечéніе, минованіе врéмени. || **Upływ morza,** *см.* **Odpływ.**

Upływać, Upłynąć, уплывáть, уплúть; || протекáть, протéчь; || проходúть, пройти, миновáть, минýть. **Czas upływa,** врéмя проходúть. **Termin upłynął,** прошелъ, минýлъ срокъ.

Upodlać, Upodlić, уничижáть, уничижúть, унижáть, унизить.

Upodlenie, -nia, *ср.* уничижéніе, униженіе, нúзость.

Upodobać sobie (kogo, co), полюбúть кого, находúть удовóльствіе въ чемъ-либо, пристраститься къ чему-либо. **Upodobać sobie na wsi,** онъ полюбúлъ деревéнскую жизнь. || **Upodobać się (komu),** понравиться. *Безл.* **Upodobało mi się to a to zrobić,** такъ мнѣ угóдно бúло сдѣлать то и то, мнѣ хотѣлось, такъ мнѣ нрáвилось.

Upodobanie, -nia, *ср.* удовóльствіе, прiятность; || желáніе, склóнность; || вкусъ; || вóля, прúхоть; || угóда; || усмотрѣніе, благоусмотрѣніе. **Mieć** *или* **znajdować w czém upodobanie,** находúть въ чемъ-либо удовóльствіе. **Czynić, postępować według upodobania,** дѣйствовать по своему усмотрѣнію, по своéй вóлѣ, по своему желáнію. **Postąpić według czyjego upodobania,** испóлнить чьё-либо желáніе, сдѣлать что-либо въ угóду кому. **Ożenić się podług upodobania,** *или* **z upodobania,** жениться по склóнности, по страсти.

Upodobany, любúмый, прiятный, угóдный.

Upolć, *см.* **Upajać.**

Upojenie, *см.* **Upajanie.**

Upojny, хмельнóй, охмеляющій, опьяняющій; || *упоúтельный.

Upojony, упоённый; || пьáный, опьянѣвшій.

Upokarzać, Upokorzyć, усмирúть, усмирúть; || уничижáть, уничижúть; || покорúть, покорúть, преодолѣвать, преодолѣть; || **Upokarzać się, Upokorzyć się,** смирúться, смирúться, покорúться, покорúться, преодолѣвать, преодолѣть себя.

Upokorzenie, -nia, *ср.* смирéніе, униженіе, уничижéніе; || покорéніе.

Upokorzony, униженный, оскорблённый; || покорённый.

Upoliczkować, надавáть пощёчинъ, отхлестáть по щекáмъ.

Upolować, настрѣлáть (*птицъ*) на охóтѣ.

Upominać, Upomnieć, припоминáть, на-

Upomináć; || увѣщава́ть, увѣща́ть. **убѣжда́ть**, убѣди́ть, уговóривать, уговорúть. || **Upominać się (czego** *или* **o co)**, проси́ть. упрáшивать (*о чёмъ*); || трéбовать выдачи, трéбовать назáдъ.

Upominacz, -a, *м.* увѣща́тель, увѣщева́ющій, уговáривающій кого́-лúбо.

Upominalny, увѣща́тельный. **List upominalny,** увѣща́тельное письмó.

Upominanie, Upomnienie, -nia, *ср.* напомина́ніе, увѣща́ніе, наставлéніе; || **Upominanie się, Upomnienie się,** упрáшиваніе, трéбованіе.

Upominek, -nku, *м. Стар.* предостереже́ніе, предувѣдомлéніе; || подáрокъ на пáмять.

Upominkowy, подарéнный на пáмять.

Upomnieć, *см.* **Upominać.**

Upomnienie, *см.* **Upominanie.**

Upór, -oru, *м. (Стар.* **Uporа),** упóрство, упрямство, настóйчивость, несговóрчивость; || запирательство.

Uporczywie, упóрно, упрáмо, настóйчиво.

Uporczywość, -ści, *ж. см.* **Upór.**

Uporczywy, Uporny, упóрный. упрáмый; || настóйчивый, несговóрчивый.

Upornica, -y, *ж.* упрáмица, упрáмая жéнщина.

Upornie, *Нар.* упóрно, упрáмо.

Upornik, -a, *м.* упрáмецъ, нéслухъ.

Uporny, *см.* **Uporczywy.**

Uporządkować, привестú въ порáдокъ, убрáть, устрóить, установúть, размѣстúть.

Uporządkowanie, -nia, *ср.* расположéніе. распредѣлéніе, приведéніе въ порáдокъ, установка, размѣщéніе; || *Юрид.* распредѣлéніе въ порáдкѣ óчереди.

Uposażać, Uposażyć, дава́ть, дать прида́ное (*за дочерью*); || *одаря́ть, жа́ловать. надѣля́ть ; || жéртвовать , назначáть вкладъ (*на церковь и т. п.*).

Uposażenie, -nia, *ср.* надѣлéніе прида́нымъ; || вкладъ, пожéртвованіе (*въ церковь и т. п.*), основнóй капитáлъ,надѣлъ.

Upośledzać, Upośledzić, пренебрега́ть, пренебрéчь, презира́ть, презрѣть.

Upoważniać, Upoważnić, уполномóчивать, уполномóчить; || дава́ть, дать поручéніе, довѣренность; || передава́ть, переда́ть прáво; || соизволя́ть, соизволúть, разрѣша́ть, разрѣшúть, дозволя́ть, дозволúть.

Upoważnienie, -nia, *ср.* разрѣшéніе. уполномóченіе; || соизволéніе, дозволéніе; || довѣренность, поручéніе. **Na mocy upoważnienia,** по довѣренности.

Upowodować, побудúть, склонúть (*къ чему*), дать пóводъ; || мотивúровать.

Upowodowany, побужденный, вынужденный; || мотивúрованный.

Upowszechniać, Upowszechnić, распространя́ть, распространúть, обобща́ть, обобщúть.

Upowszechnianie, Upowszechnienie, -nia, *ср.* распространéніе, обобщéніе.

Upowszechniony, распространéнный, обобщéнный.

Upowszedniać, Upowszednić, вводúть, ввести́ во всеóбщее употребле́ніе;||*опошлúть.

Upowszednianie, Upowszednienie, -nia, *ср.* всеóбщее употребле́ніе; *опóшленіе.

Upozornić, придáть лýчшій видъ чемý-лúбо, прикрáсить. разцвѣтúть.

Upozorować, поста́вить на ви́дъ, обрати́ть внимáніе.

Uprać, *см.* **Prać.**

Upracować się, утомúться, уста́ть отъ рабóты.

Upragnąć, жа́ждать, почýвствовать жа́жду.

Upragnienie, -nia, *ср.* жа́жда; || си́льное желáніе, алчба́, вожделéніе; || нетерпéніе.

Upragniony, жа́ждущій; || желáнный, вожделéнный; || жа́дный. **Upragniony sławy,** жа́ждущій слáвы, славолюби́вый. **Upragniony bogactwa,** жа́денъ къ богáтству. **Jestem wielce upragniony widzieć koniec téj sprawy,** мнѣ чрезвычáйно желáтельно уви́дѣть конéцъ э́того дѣла. **Gość upragniony,** желáнный гость.

Upraszać, Uprosić (kogo o co), упрáшивать, упроси́ть. **Uprosić u kogo co, na kim,** выпросить что́-нибудь у кого́.

Upraszanie, -nia, *ср.* упрáшиваніе, ходáтайство, домогáтельство.

Uprawa, -y, *ж.* (**roli**), пахáніе, пахотá, вспáшка, обрабóтываніе. обрабóтка земли́. **Uprawa lasów,** лѣсоводство. **Uprawa tytuniu,** разведéніе табакý. **Uprawa ogrodów,** садовóдство. **Uprawa roślin,** разведéніе растéній. **Uprawa umysłu,** образова́ніе умá.

Uprawca, -y, *м.* земледѣлецъ, хлѣбопáшецъ.

Uprawiać, Uprawić, приготовля́ть, приготóвить , воздѣлывать , воздѣлать; || вспáхивать, вспахать, обрабóтывать, обрабóтать землю.

Uprawianie, Uprawienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, воздѣлываніе, обрабóтываніе земли́.

Uprawiony, приготóвленный, воздѣ́ланный, обрабóтанный.

Uprawniać, Uprawnić, узаконя́ть, узаконúть, признава́ть, призна́ть зако́нным; || скрѣпля́ть , засвидѣтельствовать законною фóрмою.

Uprawnienie, -nia, *ср.* узаконéніе, призна́ніе зако́ннымъ; || скрѣпле́ніе, засвидѣтельствованіе законною фóрмою. *Юрид.* **Uprawnienie dzieci naturalnych,** узаконéніе дѣтéй рожденныхъ внѣ брáка.

Uprawniony, узаконенный; || скрѣплéнный, засвидѣтельствованный законною фóрмою.

Uprawny, обрабóтанный, воздѣ́ланный;

|| приготóвленный; || * образóванный. Umysł uprawny, образóванный, развитый умъ.

Uprawomocnić, ввести въ закóнную силу, утвердить закóннымъ порядкомъ.

Uprawomocnienie, -nia, *ср.* вступлéніе въ закóнную силу, признáніе закóннымъ.

Uprażyć, *см.* Prażyć.

Uprojektować, вознамѣриться, предположить себѣ, состáвить планъ.

Uprojektowanie, -nia, *ср.* намѣреніе, предположéніе, планъ.

Uproporcjonować, соразмѣрить.

Uprościć, упростить.

Uprosić, *см.* Upraszać. Uprosić się u kogo, отпроситься у когó испрáшивать себѣ дозволéніе на отлýчку.

Uproszony, вы́прошенный, вы́моленный.

Uprowadzać, Uprowadzić, уводить, увéсть, выводить, вывѣсть; || похищáть, похитить; || освобождáть, освободить.

Uprowadzenie, -nia, *ср.* увóдъ, похищéніе.

Uprowjantować, Uprowidować, снабдить жизненными припáсами, *см.* Prowjantować.

Upróżniać, Upróżnić (czego), убавлять, убáвить, уменьшáть, уменьшить, умалять, умáлить. || Upróżniać się, лишáться.

Uprząść, спрясть. *Uprząść sobie co w głowie, вбить себѣ чтó-либо въ гóлову.

Uprzątać, Uprzątnąć, убирáть, убрáть, прибирáть, прибрáть. Uprzątnąć kogo, спровáдить когó на тотъ свѣтъ, избáвиться отъ когó, убить. Uprzątnąć wszystkie zawady, устранить всѣ препятствія. Uprzatnąć miejsce, очистить мѣсто.

Uprzątniony, ýбранный, прибранный; || очищенный; || устранённый (*отъ препятствій, затрудненій*).

Uprząż, -ęży, *ж.* ýпряжь.

Uprzeć się, *см.* Upierać się.

Uprzedni, предварительный.

Uprzedzać, Uprzedzić, оперéживать, опередить, обгонять, обогнáть; || упреждáть, упредить, предупреждáть, предупредить, предварять, предварить, предувѣдомлять, предувѣдомить; || предубѣждáть, предубѣдить. Uprzedzać czyje życzenia, предупреждáть чьи желáнія. Uprzedzić przyjaciela o grożącém mu niebezpieczeństwie, предупредить пріятеля объ угрожáющей емý опáсности. Uprzedzać się (o kim, o czém), быть предубѣждённымъ (*прóтивъ когó, прóтивъ чегó*).

Uprzedzający, извѣстительный, увѣдомительный.

Uprzedzanie, Uprzedzenie, -nia, *ср.* упреждéніе, предупреждéніе, предварéніе, увѣдомлéніе, предувѣдомлéніе; || Uprzedzenie, предубѣждéніе, предразсýдокъ.

Uprzedzony, предупреждённый, предварённый, предувѣдомленный; || предубѣждённый.

Uprzejmie, *Нар.* благосклóнно, радýшно, привѣтливо, лáсково, искренно.

Uprzejmość, -ści, *ж.* благосклóнность, радýшіе, привѣтливость, лáсковость, искренность.

Uprzejmy, благосклóнный, радýшный, привѣтливый, лáсковый, искренній.

Uprzyjemniać, Uprzyjemnić, услаждáть, услади́ть, дѣлать пріятнымъ, доставлять удовóльствіе.

Uprzykrzać się, наскучáть, наскýчить, докучáть, докýчить, надоѣдáть, надоѣсть, досаждáть, досадить.

Uprzykrzanie się, Uprzykrzenie się, -nia się, *ср.* докýчливость, надоѣдливость, назóйливость, докýка; || отвращéніе.

Uprzykrzenie, *Нар.* докýчливо, надоѣдливо, неснóсно.

Uprzykrzony, докýчливый, скýчный, надоѣдливый, неснóсный, назóйливый.

Uprzytomniać, Uprzytomnić, припоминáть, припóмнить, живо представлять, предстáвить себѣ.

Uprzywilejować, дать, пожáловать привилéгію (*комý*).

Uprzywilejowanie, -nia, *ср.* вы́дача, пожáлованіе привилéгіи.

Uprzywilejowany, привилегирóванный; || преимýщественный, пóльзующійся исключительнымъ прáвомъ.

Upsnąć się, спотыкнýться, споткнýться, оступиться; || * ошибиться, сдѣлать прóмахъ, срѣзаться.

Upstrzyć, Upstrzyć się, *см.* Pstrzyć.

Upulchnić, *см.* Pulchnieć.

Upust, -u, *м.* стокъ, вытекáніе, истечéніе; || шлюзъ; || перемы́чка, гать, плотина; || *Хир.* фонтанéль, зáволока; || *Архит.* нáдолбня, щитъ.

Upuszczać, Upuścić, упускáть, упустить, ронять, уронить, выпускáть, вы́пустить, спускáть, спустить. Upuścić szklankę, вы́пустить изъ рукъ, уронить стакáнъ. Upuścić cugle z rąk, вы́пустить вóзжи изъ рукъ. Upuścić okazją, упустить, пропустить слýчай. Upuścić sprawę, проигрáть тяжбу, дѣло. Upuścić co w targu, сдѣлать устýпку, сбáвить цѣну. Upuścić wody ze stawu, спустить вóду изъ прудá. Upuścić komu krew, пустить, брóсить комý кровь.

Upuszczanie, Upuszczenie, -nia, *ср.* спускáніе, спускъ; || истечéніе, отливáніе, выпускáніе; || сбáвка, устýпка (*въ цѣнѣ*); || Upuszczenie okazji, упущéніе, пропущéніе слýчая; || Upuszczenie krwi, пускáніе, бросáніе крóви.

Upysznić, придáть великолѣпіе, возвеличить.

Urąbać, отрубить, отколóть.

Urabiać, Urobić, сдѣлать, составлять, состáвить, приготовлять, приготóвить, приспособлять, приспосóбить, вырабó-

тывать, выработать. отдѣлывать, отдѣлать.

Uraczać, Uraczyć, пóдчивать. упóдчивать. **Uraczyć się**, подгулять, напиться пьянымъ.

Urada, -y, *ж. Стар.* постановлéніе, опредѣлéніе.

Uradować, Uradować się, *см.* **Radować.**

Uradzić, постановúть, опредѣлúть, рѣшúть.

Urągać, Urągać się (z kogo), руга́ться, язви́тельно насмѣха́ться, издѣва́ться, глумúться; || дразни́ть; || отзыва́ться съ презрѣніемъ о ко́мъ, злосло́вить (*кого*).

Urągacz, -a, *м.* руга́тель, поноси́тель, злосло́въ.

Urąganie, -nia, *ср.* **(komu), Urąganie się (z kogo)**, поруга́ніе, руга́тельство, злосло́вie, зла́я, го́рькая насмѣшка, пересмѣиваніе.

Urągliwie, *Нар.* руга́тельно, язви́тельно, насмѣшливо.

Urągliwy руга́тельный, язви́тельный, насмѣшливый.

Uraniać, *см.* **Ronić.**

Uranić, *см.* **Ranić, Zranić.**

Urastać, расти́ть, возраста́ть, подраста́ть.

Uratować, спасти́, избáвить.

Uratowanie, -nia, *ср.* спасéніе, избавлéніе.

Uraz, -u, *м. Стар.* ушúбъ, поврежде́ніе, ра́на; || оби́да, оскорбле́ніе, *см.* **Uraza**; || преткновéніе, препя́тствіе, препóна; || *см.* **Ruptura.**

Uraza, -y, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе. **Mieć urazę do kogo**, быть кѣмъ недовóльнымъ, питáть неудовóльствіе прóтивъ кого, серди́ться на кого.

Urażać, Urazić, ушиба́ть, ушибúть, поврежда́ть, повреди́ть, ра́нить, порáнить, развереживать, развереди́ть; || оскорбля́ть, оскорби́ть, разсерди́ть, обижáть, оби́дѣть. || **Urażać się, Urazić się**, ушиба́ться, ушибúться; || оскорбля́ться, оскорби́ться, обижáться, оби́дѣться, разсерди́ться, раздража́ться, раздражúться.

Urazitelność, *см.* **Urażliwość.**

Urazitelny, *см.* **Urażliwy.**

Urażliwie. *Нар.* оскорби́тельно.

Urażliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щекотли́вость; || раздражúтельность, чувствúтельность; || *Med.* неизвлечúмость ра́ны.

Urażliwy, оби́дчивый, щекотли́вый; || раздражúтельный, чувствúтельный.

Urażony, оби́женный, оскорблéнный.

Uregestrować, Urejestrować, внести́ въ спúсокъ.

Uregulować, *см.* **Regulować.**

Uret, *см.* **Urzet.**

Urlop, -u, *м.* о́тпускъ, увольне́ніе. **Na urlopie**, въ отпуску́.

Urlopnik, -a, Urlopowany, -ego, *м.* находя́щійся въ отпуску́, отпускно́й.

Urlopowanie, -nia, *ср.* вы́дача о́тпуска.

Urlopowany, находя́щійся въ отпуску́.

Urna, -y, *ж.*, *см.* **Popielnica.**

Urobić, *см.* **Urabiać.**

Urobiony, сдѣланный, вы́работанный, состáвленный, приготóвленный, приспособленный.

Drobny, удóбный для обрабóтки, для отдѣлки; || кóвкій, тягýчій (*о металлахъ*).

Uroczo, *Нар.* очарова́тельно, восхити́тельно, плѣни́тельно.

Uroczy, очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный.

Uroczyć, загова́ривать, заколдóвывать, обвора́живать, очарóвывать.

Uroczyście, торже́ственно.

Uroczysko, -a, Uroczyczce, -a, *ср.* урóчище, межевóй знакъ. природная межá.

Uroczystość, -ści, *ж.* торжество́, пра́здненство, пра́зднованіе. **Uroczystość małżeńska**, бра́чный обря́дъ.

Uroczysty, торже́ственный, пра́здничный.

Uroda, -y, *ж.* ростъ, станъ, оса́нка; || ста́тность, стрóйность, благообра́зіе, красотá, краси́вость.

Urodliwy, Urodny, *см.* **Urodziwy.**

Urodzaj, -ju, *м.* урожáй.

Urodzajność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность.

Urodzajny, плодоро́дный, плодоно́сный.

Urodzenie, -nia, *ср.* роды́, рожде́ніе; || произведéніе; || родъ, происхожде́ніе. **Człowiek dobrego urodzenia**, человѣкъ знáтнаго рóда, происхожде́нія.

Urodzić, Urodzić się, *см.* **Rodzić, Rodzić się.**

Urodzinny, относя́щійся ко дню рожде́нія.

Urodziny, -dzin, *мн.* день рожде́нія.

Urodziwość, -ści, *ж.* благообра́зіе, краси́вость, стрóйность.

Urodziwy, благообра́зный, краси́вый, стрóйный.

Urodzony, рожде́нный, урождённый. **Dobrze urodzony**, знáтнаго рóда, происхожде́нія.

Uroić, Uroić się, *см.* **Roić.**

Urojenie, -nia, *ср.* при́зракъ, мечтá, химéра, обмáнъ, заблужде́ніе.

Urojony, мечта́тельный, при́зрачный, воображáемый, мни́мый, вы́думанный.

Urok, -u, *м.* очарова́ніе, очарова́тельность, прéлесть; || заговóръ, загова́риваніе, нашéптываніе, колдовствó; || пóрча, сглазъ, изурóчиваніе.

Urokliwy, урóчливый.

Uron, -u, *м.* урóнъ, ущéрбъ, ýбыль, убы́токъ.

Uronić, урони́ть, растра́тить.

Uronienie, -nia, *ср.* растра́та.

Urość, *см.* **Rosnąć.**

Urościć, вы́ростить: || **Urościć co sobie**, вбить себѣ что въ гóлову, возмечта́ть.

Urościć pretensją do czego, имѣть большія претѐнзіи *или* притязáнія на что́-нибудь, много о себѣ дýмать

Urosić, *см.* **Rosić, Zrosić.**

Urost, -u, *м.* ростъ, величина́, высота́.

Uroszczenie, -nia, *ср.* притязáніе, трéбовательность.

Urównać, *см.* **Równać.**

Urównanie, *см.* **Równanie.**

Urt, *см.* **Hurt.**

Uruchomić, привести́ въ движéніе.

Uruchomienie, -nia, *ср.* приведéніе въ движéніе.

Urwa, -y, *ж.* обры́въ, обва́лъ, *см.* **Urwisko**; || гры́ба; || **Urwy, Urw**, *мн.* дра́ка, схва́тка, потасóвка **Na urwę z kim iść, na urwisz**, схватúть. сорва́ть, какъ-нибýдь обмануть. **Robić na urwę**, дѣлать какъ ни попáло.

Urwaniec, -ńca, *м.* висѣльникъ, бездѣльникъ. воръ. мошéнникъ.

Urwipołeć, -cia, Urwis, Urwisz, -a, *м.* вори́шка, мазýрикъ, мошéнникъ.

Urwisko, -a, *ср.* обва́лъ. обры́въ; || провáлъ, прóпасть; || утёсъ.

Urwisto, обры́висто. крýто.

Urwisty, обры́вистый, крутóй, утёсистый.

Urwisz, Urwis, -a, *м.* плутъ, вори́шка, мазýрикъ; || негодя́й. сорванéцъ.

Urychlić, ускори́ть; || поторопúть.

Uryna, -y, *ж.* моча́, урúна.

Urynny, Urynowy, мочевóй.

Urywać, Urwać, прерывáть. прервáть, отрывáть. оторвáть; || * утаúть, удержáть что́-нибудь, поживúться чѣмъ-нибýдь. сорвáть. * **Urwało mu się w mowie**, замя́лся въ разговóрѣ, сталъ, пришéлъ въ тупúкъ. || **Urywać się, Urwać się**, срываться, сорваться, отрываться, оторваться.

Urywczo, отры́вочно, урúвками, украдкою.

Urywczy, отры́вочный.

Urywek, -wka, *м.* отры́вокъ.

Urywkowo, отры́вочно, безсвя́зно, безпоря́дочно.

Urywkowy, отры́вочный, безсвя́зный, безпоря́дочный.

Urząd, -ędu, *м.* чинъ, дóлжность, зва́ніе, служéбная обя́занность; || присýтственное мѣсто. управлéніе. **Piastować urząd**, отправля́ть дóлжность. **Złożyć urząd**, отказáться отъ дóлжности. **Urząd sądowy**, судéбное мѣсто. **Urząd publiczny**, прокурóрскій надзóръ. **Urząd pocztowy**, почтовóе управлéніе. **Urząd lekarski**, врачéбная упрáва. **Urząd doradczy**, совѣщáтельное присýтствіе. **Urząd leśny**, лѣснóе управлéніе. **Z urzędu**, по дóлжности, по слýжбѣ. по усмотрѣнію, по трéбованію *(суда)*. **Sąd nakazał to z urzędu**, судъ предписáлъ э́то по собственному усмотрѣнію. || * **Na urząd, позакáзу, назакáзъ, нарóчно.**

Urządzać, Urządzić, устрóивать, устрóить, приводúть, привести́ въ поря́докъ, располагáть, расположúть, учреждáть. учредúть, основывать, основáть, устанáвливать, установúть. || **Urządzać się, Urządzić się**, устрóиваться. устрóиться, располагáться, расположúть я, основываться, основáться, устанáвливаться, установúться, учреждáться, учредúться, обзаводúться. обзавестúсь, заводúться, завестúсь дóмомъ.

Urządzający, учредúтельный, устройтельный, распорядúтельный.

Urządzanie, Urządzenie, -nia, *ср.* устрóйство, учрежденіе, заведéніе, назначéніе. распоряженіе, управлéніе, постановлéніе, приведéніе въ порядокъ. размѣщéніе. **Urządzenie lasów**, лѣсоустрóйство.

Urządziciel, -a, *м.* распорядúтель.

Urządzony, устрóенный учрежденный, расположенный. заведенный, приведённый въ порядокъ.

Urzec, *см.* **Urzekać.**

Urzeczywistniać, Urzeczywistnić, осуществля́ть. осуществúть. исполня́ть. испóлнить. || **Urzeczywistniać się, Urzeczywistnić się**, осуществля́ться. осуществúться, исполня́ться, испóлниться, сбываться. сбыться.

Urzędniczka, -i, *ж.* чинóвница, жена́ чинóвника.

Urzędniczy, чинóвничій.

Urzędnik, -a, *м.* чинóвникъ, должностное лицó. **Urzędnik aktowy**, нота́ріусъ. **Urzędnik do pisma**, канцеля́рскій чинóвникъ.

Urzędować, занима́ть, отправля́ть дóлжность, состоя́ть на слýжбѣ.

Urzędowanie, -nia, *ср.* правлéніе, управлéніе; || дóлжность, служéбная обя́занность. отправлéніе дóлжности.

Urzędownie, Urzędowo, оффиціáльно, по слýжбѣ.

Urzędowy, Urzędowny, оффиціáльный, служéбный.

Urzędujący, состоя́щій на слýжбѣ.

Urzekać, Urzec, урóчить. пріурóчить, приворáживать, приворожить; || заговáривать, заговорúть, нашéптывать, нашептáть, заколдóвывать, заколдовáть.

Urzet, -u, *м. Бот.* вáйда, синúльщикъ *(растéніе)*.

Urzetelniać, Urzetelnić, исполня́ть, испóлнить, совершáть, совершúть, доказывать, доказáть на дѣлѣ, сдéрживать, сдержáть дáнное слóво *или* обѣщáніе; || пересмáтривать. пересмотрѣть. повѣря́ть, повѣрить *(счёты)*. || **Urzetelniać się, Urzetelnić się**, выплáчивать, выплатить **долгъ**, расквитáться, разсчитáться.

Urzetelnienie, -nia, *ср.* исполнéніе, осуществлéніе; || повѣрка, свѣрка.

Urzezać, отрѣзать.

Urznięcie, -cia, *ср.* обрѣзъ, отрѣзъ.

Urzucac, Urzucić, попада́ть, попа́сть, сбива́ть. сбить. **Urzucić dziewięć kręglów**, сбить, свали́ть, де́вять ке́глей.

Urzynać, Urznąć (*Стар.* **Urzezać**), урѣ́зывать, урѣ́зать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || *Хир.* отнима́ть, отня́ть, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || ***Urznąć kogo**, уда́рить кого́, нанести́ кому́ си́льный уда́ръ. || **Urzynać się, Urznać się**, обрѣ́зываться, обрѣ́заться; || зарѣ́заться.

Urzynanie, -nia, *ср.* отрѣ́зываніе; || *Хир.* отнима́ніе (*руки́ и т. п.*).

Usadka, Usadzka, -i, *ж.* заса́да.

Usadowić, Usadowić się, *см.* **Sadowić**.

Usadowiony, водворённый, упро́ченный, возведённый, утвержденный.

Usadzać, Usadzić, сажа́ть, сади́ть, посади́ть, уса́живать, усади́ть насажда́ть, насади́ть, засади́ть. || **Usadzać się, Usadzić się**, насѣда́ть, насѣ́сть (*на кого́*), напада́ть, напа́сть, напуска́ться, напусти́ться, нава́ливаться, навали́ться, притѣсня́ть, притѣсни́ть, придира́ться, придра́ться.

Usamowolnić, освободи́ть, отпусти́ть на во́лю. **Usamowolnić włościan**, освободи́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.

Usamowolnienie, -nia, *ср.* освобожде́ніе; || о́тпускъ на во́лю (*рабо́въ*), освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эманципа́ція; || *Юрид.* призна́ніе самостоя́тельности.

Uschłość, -ści, *ж.* су́хость, за́суха, сушь.

Uschły, засо́хшій, сухо́й.

Uścielać, Uściełać, Usłać, стлать, постила́ть, постла́ть, укла́дывать, уложи́ть, разкла́дывать, разложи́ть. || *Пролага́ть, пробива́ть (*доро́гу*).

Uścisk, -u, *м.* объя́тіе.

Uściskać, Uścisnąć, обнима́ть, обня́ть.

Uściskanie, Uściśnienie, -nia, *ср.* обнима́ніе, объя́тіе.

Usiadać, Usiąść, Usieść, сади́ться, сѣсть. ***Na gardle komu usieść**, насѣ́сть, напусти́ться на кого́, одолѣ́ть кого́.

Usiadka, -i, *ж.* посидѣ́лки, *мн.*; || присѣ́стъ.

Usiarkować, Usiarczyć, насѣ́ривать сѣ́рить.

Usidlać, Usidlić, лови́ть силка́ли, пойма́ть въ сѣ́ти. || **Usidlać się, Usidlić się**, попа́сть въ сѣ́ти, въ лову́шку, въ силки́.

Usiedzieć, усидѣ́ть (*на одно́мъ мѣстѣ*), посидѣ́ть. || **Usiedzieć się**, насидѣ́ться.

Usiekać, Usiec, отсѣка́ть, отсѣ́чь, отруба́ть, отруби́ть.

Usiłek, -łku, *м.* уси́ліе, напряже́ніе силъ.

Usilnie, уси́льно, неосла́бно, неотсту́пно, насто́йчиво.

Usilny, уси́льный, неотсту́пный, насто́йчивый, неосла́бный.

Usiłować, уси́ливаться, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, стара́ться, пе́чься, забо́титься.

Usiłowanie, -nia, *ср.* уси́ліе, рве́ніе, стара́ніе; || покуше́ніе. **Usiłowanie przestępstwa**, покуше́ніе на преступле́ніе.

Uskakiwać, *см.* **Uskoczyć**.

Uskąpiać, Uskąpić, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить, отка́зывать, отказа́ть себѣ́ въ чёмъ.

Uskarbić, *см.* **Skarbić**.

Uskarżać się na kogo, na co, жа́ловаться на кого́, на что́. **Uskarżać się komu, przed kim**, сѣ́товать, выража́ть свои́ жа́лобы пе́редъ кѣмъ, ропта́ть.

Usklepiać, Usklepić, выводи́ть, вы́вести сво́ды.

Usklnić, вы́полировать, вы́шлифовать, вы́лощить.

Uskoczyć, отскочи́ть, избѣ́гнуть. **Uskoczyć na bok, na stronę**, отскочи́ть въ бокъ, въ сто́рону. **Uskoczyć kary**, избѣ́гнуть наказа́нія.

Uskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Uskramiać, Uskromić, укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть, возде́рживать, воздержа́ть, обу́здывать, обузда́ть. || **Uskramiać się, Uskromić się**, укроща́ться, укроти́ться, смиря́ться, смири́ться, возде́рживаться, воздержа́ться.

Uskrobać, соскобли́ть; || *убѣжа́ть, улизну́ть, удра́ть.

Uskrzydlić, окрыли́ть.

Uskrzydlony, окрылённый.

Uskrzynąć, Uskrzypnąć, ущеми́ть, прищеми́ть. || **Uskrzynąć się, Uskrzypnąć się**, ущеми́ться, ущеми́ть па́лецъ въ дверя́хъ.

Uskubać, Uskubnąć, ущипну́ть; || ощипа́ть (*пе́рья*), *см.* **Skubać**.

Uskuteczniać, Uskutecznić, исполня́ть, испо́лнить, соверша́ть, соверши́ть, ока́нчивать, око́нчить, приводи́ть, привести́ къ концу́, доводи́ть, довести́ до конца́; || осуществи́ть.

Uskutecznienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе, приведе́ніе къ концу́, доведе́ніе до конца́; || осуществле́ніе; || **Uskutecznienie wypłaty**, упла́та, вы́дача де́негъ. **Uskutecznienie wpisu na dobrach nieruchomych**, запи́ска статей на недви́жимыхъ иму́ществахъ.

Uskwarzyć, изжа́рить.

Usłać, *см.* **Uściełać**.

Uślachcać, Uślachetniać, *см.* **Uszlachcać, Uszlachetniać**.

Usławić, *см.* **Sławić**.

Uślinić, *см.* **Ślinić**.

Usłonić, предохрани́ть, укры́ть, заслони́ть. || **Usłonić się**, укры́ться (*отъ кого́*), избѣжа́ть (*кого́*), заслони́ться (*отъ кого́*).

Usłuchać, послу́шаться, послѣ́довать чьему́-либо совѣ́ту.

Usługa, -i, *ж.* услу́га.

Usługacz, -a, *м.* служи́тель, прислу́жникъ, слуга́.

Usługiwać, услу́живать, прислу́живать

Usługiwanie, -nia, *ср.* услу́живаніе, угожде́ніе.

Usłużnie, услу́жливо, обяза́тельно.

Usłużność, -ści, *ж.* услу́жливость.

Usłużny, услу́жливый, угóдливый, гото́вый къ услугамъ.

Usłużony, воспóльзовавшійся услу́гою.

Usłużyć, услужи́ть.

Usłyszeć, услы́шать.

Usmarkać się, засморка́ться, запáчкаться сопля́ми.

Uśmiać się, нахохота́ться, насмѣя́ться вдóволь.

Uśmiech, -u, *м.* улы́бка.

Uśmiechać się, Uśmiechnąć się, улыба́ться, улыбну́ться.

Uśmiechliwy, улыба́ющійся, весёлый.

Uśmierzać, Uśmierzyć, укроща́ть, укроти́ть, усмира́ть, усмири́ть, обуздывать, обуздáть, унима́ть, уня́ть, успока́ивать, успоко́ить, утоля́ть, утоли́ть. **Uśmierzyć gniew czyj,** удержáть, смягчи́ть чей гнѣвъ. **Uśmierzyć ból,** уня́ть боль. **Uśmierzyć głód, pragnienie,** утоли́ть гóлодъ, жáжду. **Uśmierzyć bunt,** подавáть, усмири́ть бунтъ.

Uśmierzający, успокои́тельный, утоля́ющій, смягча́ющій, мягчи́тельный.

Uśmierzanie, Uśmierzenie, -nia, *ср.* усмире́ніе, обузда́ніе, укроще́ніе, унима́ніе, утоле́ніе, смягче́ніе, успоко́еніе.

Usmolić, Usmolić się, *см.* **Smolić.**

Usnąć, *см.* **Usypiać.**

Usnadnić, облегчи́ть, способствовать.

Uśniedzić się, покры́ть ржáвчиною. || **Uśniedzić się,** ржáвѣть, варжáвѣть.

Usnować, Usnuć, ссучи́ть; || сдѣлать осно́ву (*для ткáни*); || *спу́тать, запу́тать, связáть; || *выдумать, вымыслить, задýмать, изобрѣсти.

Uspakajać, Uspokajać, Uspokoić, успока́ивать, успоко́ить, утиша́ть, ути́шить, укроща́ть, укроти́ть, унима́ть, уня́ть, утоля́ть, утоли́ть. || **Uspakajać się, Uspokoić się,** успока́иваться, успоко́иться, утиха́ть, ути́хнуть, стиха́ть, сти́хнуть.

Uspakajanie, Uspokojenie, -nia, *ср.* успока́иваніе, успоко́еніе.

Uśpić, *см.* **Usypiać.**

Uśpienie, -nia, *ср.* усыпле́ніе.

Uspławnić (rzekę), сдѣлать рѣку судохóдною.

Uspławnienie, -nia, *ср.* приведе́ніе рѣки въ судохóдное состоя́ніе.

Uspokoić, *см.* **Uspakajać.**

Uspokoiciel, -a, *м.* умири́тель, успокои́тель.

Uspokojenie, *см.* **Uspakajanie.**

Usposabiać, Usposobić, обуча́ть, обучи́ть, наставля́ть, наста́вить, приспособля́ть, приспосóбить, приготовля́ть, приготóвить, подготовля́ть, подготóвить. **Usposabiać kogo na śmierć,** приготовля́ть кого́ къ смéрти.

Usposabianie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, подготовле́ніе, приспособле́ніе.

Usposobienie, -nia, *ср.* спосóбность, склóнность, расположе́ніе; || приготóвленность, настрое́ніе.

Usprawiedliwiać, Usprawiedliwić, опрáвдывать, оправдáть, извиня́ть. извини́ть. || **Usprawiedliwiać się, Usprawiedliwić się,** опрáвдываться, оправдáться, извиня́ться, извини́ться.

Usprawiedliwiający, уважи́тельный, заслýживающій внима́нія.

Usprawiedliwianie, Usprawiedliwienie, -nia, *ср.* оправда́ніе, извине́ніе. **Usprawiedliwienie powodów,** объясне́ніе причи́нъ.

Ussać, вы́сосать.

Usta, -ust, *мн.* ротъ, устá; || гýбы. **Co w ustach, *или* w uściech, to i w sercu,** что́ на душѣ, то и на языкѣ. **Nie śmieć ust otworzyć,** не смѣть открыть рта. **Zatkać komu usta,** зажáть кому́ ротъ, застáвить его замолчáть. **Nowina ta z ust do ust przechodzi,** э́та нóвость повторя́ется всѣ́ми, облетáетъ всѣхъ.

Ustać, *см.* **Ustawać.**

Ustalać, Ustalić, утверждáть, утвердúть. укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, упрóчивать, упрóчить.

Ustalenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе укрѣпле́ніе, упроче́ніе. *Юрид.* **Ustalenie własności,** укрѣпле́ніе права́ собственности.

Ustanawiać, Ustanowić, устанáвливать, установи́ть, постанáвливать, постанови́ть, учреждáть, учреди́ть, назнáчать, назначи́ть, опредѣля́ть опредѣли́ть.

Ustanek, -nku, *м.* останóвка. переры́въ. **Bez ustanku,** безпреры́вно, безпрестáнно.

Ustanie, -nia, *ср.* прекраще́ніе, *см.* **Ustawanie.**

Ustanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основáтель.

Ustanowienie, -nia, *ср.* установле́ніе, постановле́ніе, учрежде́ніе. *Юрид.* **Ustanowienie przedmiotu czynu,** обнаружéніе происше́ствія.

Ustąpić, *см.* **Ustępować.**

Ustąpienie, *см.* **Ustępowanie.**

Ustateczniać, *см.* **Ustatkować.**

Ustatkować, Ustatecznić co, укрѣпи́ть, утвердúть, упрóчить; || повѣрить, поставить (*часы*); || **Ustatkować kogo,** остепени́ть, сдѣлать степéннымъ. образýмить кого́. || **Ustatkować się,** остепени́ться; || утихнуть, успоко́иться.

Ustawa, -y, *ж.* положе́ніе; || учрежде́ніе, постановле́ніе, установле́ніе, уложе́ніе, устáвъ. статýтъ, регла́ментъ; || зако́нъ. **Ustawa zasadnicza,** основно́й зако́нъ. **Ustawa karna,** уложе́ніе о наказа́ніяхъ уголóвныхъ и исправи́тельныхъ (*см.* **Prawo**). **Ustawa towarzystwa, akademji,** устáвъ óбщества, акаде́міи. **Ustawa stęplowa,** устáвъ о гéрбовой пóшлинѣ. **Ustawa miejska,** городскóе положе́-

nie. **Ustawa włościańska**, положе́ніе о крестья́нахъ.

Ustawać, Ustać, перестава́ть, переста́ть, прерыва́ться, прерва́ться, ока́нчиваться, око́нчиться, прекраща́ться, прекрати́ться; || устава́ть, уста́ть, отстава́ть, отста́ть, утомля́ться, утоми́ться; || устоя́ть (*на нога́хъ, на мѣстѣ*); || *Юрид.* **Ustawać roku**, яви́ться въ судъ въ назна́ченный срокъ. || **Ustawać się, Ustać się**, уста́иваться, устоя́ться, отста́иваться, отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*).

Ustawanie, Ustanie, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе, прерва́ніе, переры́въ, переме́жка.

Ustawca, -y, *м.* учреди́тель, основа́тель, законода́тель. *см.* **Ustanowiciel.**

Ustawiać, Ustawić, уставля́ть, уста́вить, разставля́ть, разста́вить, устана́вливать, установи́ть, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ. **Ustawiać wojsko**, постро́ить во́йско.

Ustawicznie, безпреста́нно, безпреры́вно, безъ переме́жки.

Ustawiczność, -ści, *ж.* безпреры́вность; || сто́йкость, твёрдость, усто́йчивость.

Ustawiczny, Ustawny, безпреста́нный, безпреры́вный; || сто́йкій, твёрдый, усто́йчивый.

Ustawienie, -nia, *ср.* устано́вка, размѣще́ніе; || *Плотн.* **Ustawienie do pionu**, вы́вѣска.

Ustawodawca, -y, *м.* законода́тель, *см.* **Prawodawca.**

Ustawodawczy, законода́тельный.

Usteczka, -czek, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), рото́къ, гу́бки.

Ustęp, -u, Ustępek, -pku, *м.* отступле́ніе; || **Ustępek**, уклоне́ніе, удале́ніе. **Ustępek słońca od równika**, уклоне́ніе, удале́ніе со́лнца отъ эква́тора; || **Ustęp (w dziele literackiém)**, эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ; || отдѣ́льная статья́, параграфъ; || *Архит.* усту́пъ, усту́покъ; || *Грам.* кра́сная строка́. **Od ustępu**, отъ строки́; || **Ustęp morza**, отли́въ морско́й. **Prosić kogo na ustęp**, отвести́, попроси́ть кого́ въ сто́рону. **Na ustęp!** въ сто́рону! на́ бокъ! *Юрид.* **Na ustępie**, въ закры́томъ засѣда́ніи, при закры́тыхъ дверя́хъ.

Ustępny, усту́пчивый, снисходи́тельный; избѣга́ющій скрыва́ющійся, не жела́ющійся пока́зываться на глаза́ кому́.

Ustępować, Ustąpić, отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || оставля́ть. || **Odstępować komu**, уступа́ть, уступи́ть. || **Ustępować komu czego**, отдава́ть, предава́ть, предоставля́ть (*что́-либо кому́*). || **Ustąpić co z ceny**, уступи́ть, сдѣ́лать усту́пку въ цѣнѣ́, сба́вить цѣ́ну.

Ustępowanie, Ustąpienie, -nia, *ср.* отступле́ніе, усту́пка. **Ustępowanie morza**, отли́въ мо́ря. **Ustąpienie ceny**, усту́пка въ цѣнѣ́, сба́вка, пониже́ніе цѣны́.

Ustępstwo, -a, *ср.* усту́пка, сба́вка.

Usterk, -u, (Ustyrk), *м.* спотыка́ніе; || преткнове́ніе, препо́на; || * погрѣ́шность, недоста́токъ, оши́бка, про́махъ, опло́шность.

Usterkać się, Usterknąć się, спотыка́ться, споткну́ться; || ошиба́ться, ошиби́ться, промахну́ться, сплохова́ть.

Usterkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Ustka, *род. п.* **Ustek**, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), ро́тикъ, гу́бки.

Ustnie, *Нар.* изу́стно, слове́сно, на слова́хъ.

Ustny, изу́стный, слове́сный, на слова́хъ.

Ustoiny, -in, *мн.* подо́нки, отсто́й, оса́докъ.

Ustosować, *см.* **Stosować.**

Ustrajać, Ustroić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть, наряжа́ть, наряди́ть.

Ustraszyć, устра́шить, ужасну́ть, испуга́ть; || **Ustraszyć się**, устраши́ться, ужасну́ться, испуга́ться.

Ustrojenie, *см.* **Strojenie.**

Ustrojony, укра́шенный, у́бранный, разря́женный.

Ustroń, -ni, *ж.* **Ustronie, -nia**, *ср.* (*Стар.* **Ustronek, -nku**, *м.*), уедине́ніе, уедине́нное мѣ́сто, убѣ́жище.

Ustronny, уедине́нный, пусты́нный.

Ustrzał, -u, *м.* прострѣ́лина; || о́пухоль на кости́.

Ustrzedz, убере́чь, устере́чь; || **Ustrzedz się**, убере́чься, остере́чься.

Ustrzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ.

Ustrzelić, застрѣли́ть.

Ustrzelony, застрѣ́ленный.

Ustrzeżenie się (czego, *или* **od czego), -nia się**, *ср.* сбереже́ніе, предохра́неніе себя́ (*отъ чего́*).

Ustrzygać, Ustrzydz, остригать, остри́чь, подстрига́ть, подстри́чь.

Ustrzyżki, -żek, Ustrzyżyny, -żyn, *мн.* обрѣ́зки, отрѣ́зки; || нага́ръ (*на свѣчѣ́*).

Ustyrk, *см.* **Usterk.**

Ustyrkać się, *см.* **Usterkać się.**

Ustyrkliwy, *см.* **Usterkliwy.**

Usubstancjonować, изложи́ть, предста́вить подро́бно су́щность предме́та.

Usu capio, зе́мская да́вность, *см.* **Preskrypcja.**

Usunięcie, -cia, *ср.* отклоне́ніе; || перемѣще́ніе.

Ususzyć, вы́сушить.

Usuwać, Usunąć, отсо́вывать, отсу́нуть, отодвига́ть, отодви́нуть; || * удаля́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть. **Usunąć od urzędu**, удали́ть отъ до́лжности, отста́вить отъ слу́жбы, дать отста́вку. **Usuwać się, Usunąć się**, отсо́вываться, отсу́нуться, отодвига́ться, отодви́нуться; || удаля́ться, удали́ться, устраня́ться, устрани́ться.

Usuwanie, -nia, Usunięcie, -cia, *ср.* удале́ніе, отстране́ніе. **Usunięcie od urzędu,** отста́вка, удале́ніе, отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Uświęcać, Uświęcić, освяща́ть, освяти́ть; || * утвержда́ть, утверди́ть; || укорена́ть, укорени́ть, упро́чивать, упро́чить; || * опра́вдывать, оправда́ть. **Czas uświęcił ten zwyczaj,** вре́мя освяти́ло э́тотъ обы́чай. **Cel uświęca środki,** цѣль опра́вдываетъ сре́дства.

Uświetniać, Uświetnić, прославля́ть, просла́вить, отлича́ть, отличи́ть.

Usychać, Uschnąć, со́хнуть, засо́хнуть, ва́нуть, увя́нуть, высыха́ть, высохнуть.

Usymplifikować, упрости́ть.

Usypiać, Uśpić, усыпля́ть, усыпи́ть; || убаю́кать (*дитя*); || * **Uśpić ból,** уня́ть боль. || **Usypiać, Usnąć,** засыпа́ть, засну́ть.

Usypnia, -ni, *ж. Горн.* нано́сная поро́да.

Usypywać, Usypać, усыпа́ть, усы́пать, отсыпа́ть, отсы́пать, убавля́ть, уба́вить; || усыпа́ть, усы́пать, покрыва́ть чѣмъ либо сыпу́чимъ.

Uszak, -a, *м.* нали́чникъ (*у о́конъ и две́рей*).

Uszanować, почти́ть, ува́жить.

Uszanowanie, -nia, *ср.* почте́ніе, уваже́ніе.

Uszargać, загрязни́ть, замара́ть гря́зью. || **Uszargać się,** загрязни́ться, замара́ться гря́зью.

Uszarpnąć, вы́дернуть, вы́рвать, оторва́ть, отодра́ть.

Uszatek, -tku, *м. Неуп.* ушо́къ.

Uszaty, ушастый.

Uszczerać, отколо́ть, нащепа́ть, наруби́ть.

Uszczerbek, -bku, *м.* щерби́на, зазу́брина; || ущербъ, уро́нъ, убы́токъ.

Uszczerbiać, Uszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть; || причиня́ть, причини́ть убы́токъ, наносить, нанести́ вредъ, уменьша́ть, уменьши́ть; || нарушать, наруши́ть.

Uszczęśliwiać, Uszczęściać, Uszczęśliwić, осчастли́вливать, осчастли́вить.

Uszczęśliwiony, осчастли́вленный, обра́дованный.

Uszczknąć, сорва́ть, защипну́ть, слома́ть; || ужа́лить, укуси́ть; || * ущипну́ть.

Uszczuć, Uszczwać, затравить (*зайца*).

Uszczuplać, Uszczuplić, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Uszczypek, -pku, *м. Стар.* щепо́тка, *см.* **Odrobina**; || ущербъ, у́быль, вредъ; || **Uszczypek, -pku,** *м.* **Uszczypka, -i,** *ж.* ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Uszczypliwość, -ści, *ж.* ко́лкость, язви́тельность, злорѣ́чіе, злоязы́чіе.

Uszczypliwy, ко́лкій, язви́тельный, злоязы́чный, злорѣ́чивый.

Uszczypnąć, ущипну́ть; || уколо́ть, кольну́ть, уязви́ть; || раздражи́ть, разсерди́ть.

Uszka, -i, *ж.* уховёртка.

Uszkadzać, Uszkodzić, поврежда́ть, повреди́ть.

Uszko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Ucho**), ушко́; || мо́чка, испо́дняя, мя́гкая часть у́ха, въ кото́рую же́нщины вдѣва́ютъ се́рьги; || **Uszko u trzewików,** клю́ша; || **Uszko iglane,** игольное ушко́; || ушко́ (*у сосуда, у ча́шки*); || *Бот.* мышій уто́къ (*расте́ніе*). || *Бот.* кры́ло́ покрыва́ющее цвѣто́къ.

Uszkodzenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе.

Uszlachcać, Uszlachcić, жа́ловать, пожа́ловать дворя́нствомъ. || **Uszlachcić się,** получи́ть дворя́нство.

Uszlachcenie, -nia, *ср.* пожа́лованіе дворя́нскаго досто́инства.

Uszlachcony, облагоро́женный; || возведённый въ дворя́нство.

Uszlachetniać, Uszlachetnić, облагора́живать, облагороди́ть, возвыша́ть, возвы́сить; || возвести́ въ дворя́нство.

Usznica, -y, *ж. Бот.* водды́рникъ (*расте́ніе*).

Uszny, у́шный. **Spowiedź uszna,** и́споведь на ухо свяще́ннику. **Palec uszny,** мизи́нецъ.

Uszyć, *см.* **Szyć.**

Uszyca, -y, *ж. Бот.* стрѣльная трава́.

Uszychtować, *см.* **Szychtować.**

Uszykować, *см.* **Szykować.**

Utaczać, Utoczyć, цѣди́ть, нацѣди́ть; || вытачивать, вы́точить, обта́чивать, обточи́ть.

Utaić, Utaić się, *см.* **Taić.**

Utajenie, *см.* **Tajenie.**

Utalentowanie, -nia, *ср.* дарова́ніе, дарови́тость.

Utalentowany, дарови́тый, тала́нтливый.

Utapiać, Utopić, топи́ть, утопи́ть; || растапливать, растопи́ть (*ма́сло*); || погружа́ть, погрузи́ть; || устремля́ть, устреми́ть (*глаза́*); || вонза́ть, вонзи́ть; || углубля́ть, углуби́ть.

Utarcie, *см.* **Ucieranie.**

Utarczka, -i, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка, би́тва.

Utargnąć, оторва́ть, вы́рвать.

Utargować, вы́торговать; || **продать,** наторгова́ть.

Utarty, проло́женный, проби́тый, **проторенный;** || **сто́ртый;** || **утёртый. Droga utarta,** проби́тая доро́га. **Wyraz utarty, общеупотребительное сло́во. Sprawa utarta,** обрабо́танное, **оконченное де́ло.**

Utensylja, -ij, *мн.* дома́шній скарбъ, у́тварь, ме́бель и про́чія принадле́жности.

Utęsknlać, Utęsknić, наскуча́ть, наску́чить. || **Utęsknlać się, Utęsknić się,** скуча́ть, соскуча́ться.

Utęsknienie, -nia, *ср.* тоска́, ску́ка; || нетерпѣ́ніе. **Z utęsknieniem oczekiwać ozego,** съ нетерпѣніемъ ожида́ть чего́.

Utkać, *см.* **Tkać.**

Utknąć, *см.* **Utykać.**

Utknięcie, -cia, *ср.* спотыка́ніе; || вонза́ніе. втыка́ніе, вкола́чиваніе.

Utkwić, *см.* **Utykać.**

Utłaczać, Utłoczyć, нажима́ть, нажа́ть, придавливать, придави́ть; || души́ть, задуши́ть. || **Utłoczyć się,** задо́хнуться.

Utłuc, истоло́чь, натоло́чь.

Utłuczony, истолчённый.

Utłumić, заглуши́ть; || подави́ть, сдержа́ть, затаи́ть; || потуши́ть. *см.* **Tłumić.**

Utłuścić, засали́ть. замасли́ть.

Utoczyć, *см.* **Utaczać.**

Utok, -u, *м.* уто́къ.

Utonąć, *см.* **Tonąć.**

Utonięcie, -cia, Utonienie, -nia, *ср.* утопа́ніе.

Utoniony, утопу́вшій.

Utopić, Utopić się, *см.* **Uopić.**

Utopiony, утопленный. ***Utopiony w czém,** погруженный во что́.

Utorować, *см.* **Torować.**

Utracać, Utracić, теря́ть. потеря́ть, тра́тить, утра́тить, лиша́ться, лиши́ться.

Utrącać, Utrącić, отшиба́ть, отши́бить, отбива́ть, отби́ть.

Utracenie, -nia, *ср.* **утра́та, лише́ніе,** поте́ря.

Utrącony, отши́бенный, отби́тый.

Utrapienie, -nia, *ср.* му́ка. муче́ніе, безпоко́йство. доса́да, огорче́ніе, прискорбіе. терза́ніе, наказа́ніе. **Na moje utrapienie,** къ моему́ прискорбію.

Utrapieniec, -ńca, *м.* мучи́тель. тира́нъ; || поте́рянный, несча́стный человѣкъ.

Utrata, -y, *ж.* утра́та, поте́ря, лише́ніе, уро́нъ. *Юрид.* **Pod utratą prawa,** подъ опаса́ніемъ **лиши́ться** *или* **утра́тить** пра́во (*на что́-либо*).

Utratnica, -y, *ж.* **мото́вка. расточи́тельница.**

Utratnie, расточи́тельно.

Utratnik, -a, *м.* мотъ. расточи́тель, *см.* **Marnotrawca.**

Utratność, -ści, *ж.* мотовство́. расточи́тельность, *см.* **Marnotrawstwo**

Utratny, расточи́тельный; || * суе́тный, скоропреходя́щій, бре́нный, *см.* **Marnotrawny.**

Utrefić, завить (*волосы*).

Utrudniać, Utrudnić, затрудня́ть, затрудни́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать, причиня́ть затрудне́нія.

Utrudnianie, Utrudnienie, -nia, *ср.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха.

Utrudniony, тру́дный, затрудни́тельный, причиня́ющій препя́тствіе.

Utrudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе. уста́лость.

Utrudzić, утоми́ть, изнури́ть, умучить.

Utrząsać, Utrząść, Utrząsnąć, стря́хивать, стряхну́ть. трясти́, тряхну́ть; || **Utrząść się,** растрясти́сь.

Utrząśnienie, -nia, *ср.* **тра́ска потрясе́ніе.**

Utrzeć, *см.* **Ucierać.**

Utrzymać, удержа́ть.

Utrzymałość, -ści, *ж.* **возде́ржность,** умѣренность.

Utrzymanie, -nia, *ср.* **содержа́ніе,** прокорме́ніе; || соблюде́ніе, хране́ніе. **Utrzymanie rachunkowości,** счетово́дство.

Utrzymujący, содержа́щій. **Utrzymujący lub Utrzymująca pensją,** содержа́тель *или* содержа́тельница па́нсіона. **Utrzymujący się przy licytacji,** заторгова́вшій.

Utrzymywać, Utrzymać, держа́ть. содержа́ть; || поддержива́ть, поддержа́ть; || соблюда́ть, соблюсти́, храни́ть, сохраня́ть. сохрани́ть; || дока́зывать, доказа́ть, утвержда́ть, утверди́ть. подтвержда́ть. подтверди́ть, *см.* **Twierdzić.** **Jeden słup utrzymuje całe sklepienie,** одинъ столбъ поддерживаетъ весь сводъ. **Utrzymywać ogień,** поддерживать огонь. **Utrzymywać wojsko,** содержа́ть во́йско. **Utrzymywać gospodarstwo,** содержа́ть хозя́йство, занима́ться хозя́йствомъ. **Utrzymywać co w porządku, w dobrym stanie,** сохраня́ть что-либо въ поря́дкѣ. въ хоро́шемъ состоя́ніи. **Utrzymać kogo przy miejscu,** сохрани́ть за кѣмъ мѣсто. **Utrzymać kogo przy majątku,** помочь кому́ сохрани́ть свое́ имѣніе. **Utrzymuje, że potrafi tego dokazać,** онъ утверждаетъ, что съумѣетъ выполнить э́то. **Utrzymywać stronę czyję,** поддержи́вать чью-либо сто́рону, стоять за кого́. **Utrzymywać czyje interesa,** занима́ться чьими дѣла́ми, вести́ чьи дѣла́. || **Utrzymywać się, Utrzymać się,** держа́ться, удержа́ться, удержа́ться; || содержа́ть себя́, корми́ться, прокорми́ваться; || **Utrzymywać się przy czém,** не отставать отъ чего́. остава́ться при чёмъ; || сохраня́ться. поддержа́ться. **Nie może utrzymać sie na nogach,** не мо́жетъ удержа́ться на нога́хъ. **Nie ma z czego utrzymać się,** ему́ не́чѣмъ содержа́ть себя́. **Utrzymuje się z pracy rąk swoich,** содержитъ себя́ трудами́ рукъ свои́хъ, со́бственными трудами́.

Utrzymywanie, Utrzymanie, -nia, *ср.* содержа́ніе, соблюде́ніе, хране́ніе, сохране́ніе, поддержа́ніе; || содержа́ніе, прокорме́ніе, пропита́ніе.

Utułek, -łku, *м.* убѣ́жище. приста́нище.

Utulenie, -nia, *ср.* **успоко́еніе, унима́ніе, уня́тіе.**

Utulić, успоко́ить. уня́ть. || **Utulić się** успоко́иться. утихнуть.

Utwardzać, Utwardzić, дѣлать, сдѣлать твердымъ. || **Utwardzać się, Utwardzić się** твердѣть, затвердѣть. отвердѣть.

Utwierdzać, Utwierdzić, укрѣпля́ть. укрѣпи́ть. утверждать. утверди́ть. || **Utwierdzać się, Utwierdzić się,** укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждаться, утверди́ться.

Utwierdzenie, -nia, *ср.* **укрѣпле́ніе, утвержде́ніе;** || *Стар.* **твердь** небе́сная.

Utwierdziciel, -a, *м.* **укрѣпи́тель, утверди́тель.**

Utwór, -oru, *м.* **творе́ніе, созда́ніе, произведе́ніе.**

Utworzenie, -nia, *ср.* **сотворе́ніе, созда́ніе;** || **образова́ніе;** || **составле́ніе, установле́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.**

Utworzyć, сотвори́ть, созда́ть; || **образова́ть;** || **соста́вить, установи́ть, учреди́ть, основа́ть, устро́ить.**

Utyć, *см.* **Tyć.**

Utykać, Utknąć, Utykać się, спотыка́ться; || **Utykać, Utkać, затыка́ть, замкну́ть;** || **заткать,** * **усѣ́ять. Niebo utkane gwiazdami, не́бо, усѣ́янное звѣ́здами.** || **Utkwić, Utknąć, втыка́ть, воткну́ть.** || **Utkwić, Utkwić się, вонзи́ться;** || * **впечатлѣ́ться, напечатлѣ́ться, врѣ́заться. Utkwiło to w mojej pamięci, э́то врѣ́залось въ мою па́мять.** || **Utykać się, Utknąć się, спотыка́ться, споткну́ться.**

Utykacz, -a, *м.* **конопа́тчикъ;** || * **прихра́мывающій.**

Utykanie, -nia, *ср.* **прихра́мываніе, хрома́ніе.**

Utysk, -u, *м.* **Utyskiwanie, -nia,** *ср.* **жа́лоба, сѣ́тованіе, горева́ніе.**

Utyskiwać, жа́ловаться, сѣ́товать, горева́ть, скорбѣ́ть, тужи́ть, печа́литься.

Utyskiwanie, -nia, *ср*, *см.* **Utysk.**

Utyskliwie, жа́лобно, жа́лостно, плаче́вно.

Utyskliwy, жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный.

Uwad, -u, *м.* *Стар.* **я́корь.**

Uwaga, -i, *ж.* **внима́ніе;** || **замѣча́ніе;** || **разсмотрѣ́ніе;** || **уваже́ніе;** || **примѣча́ніе, замѣча́ніе. Ściągnąć na siebie uwagę, обрати́ть на себя́ внима́ніе. Godny uwagi, заслу́живающій внима́нія, примѣча́тельный, замѣча́тельный. Wziąść co na uwagę, приня́ть во внима́ніе, разсмотрѣ́ть. Z uwagi, że....., во уваже́ніе, что..... принима́я въ расчётъ, въ соображе́ніе, во внима́ніе къ.....**

Uwalać, завали́ть въ грязи́, загрязни́ть, запа́чкать, вы́пачкать, замара́ть. || **Uwalać się, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.**

Uwalcowanie, -nia, *ср.* **ука́тываніе.**

Uwalić, свали́ть *(сукно).* || **Uwalić się, развали́ться, растяну́ться.**

Uwałkować, *см.* **Wałkować.**

Uwalniać, Uwolnić, увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю, освобожда́ть, освободи́ть.

Uwarować się, избѣ́гнуть, уклони́ться, остере́чься, предохрани́ть себя́.

Uwarunkowywać, обусло́вливать.

Uwarzyć, *см.* **Warzyć.**

Uważać, Uważyć, замѣча́ть, замѣ́тить, наблюда́ть, наблюсти́; || **разсужда́ть, разсуди́ть, смотрѣ́ть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть;** || **уважа́ть, почита́ть. Uważ tylko, co czynisz, разсуди́ то́лько, что́ ты дѣ́лаешь. Uważaj na mnie, смотри́ на меня́, замѣча́й, что́ я говорю́. Uważać rzecz z innego stanowiska, разсма́тривать дѣ́ло съ ино́й то́чки зрѣ́нія. Uważałem ja to, я э́то замѣча́лъ. Uważać ruchy nieprzyjacielskie, наблюда́ть движе́нія непрія́телей. Uważać kogo za co, счита́ть кого́ чѣмъ. Uważać kogo za uczciwego człowieka, счита́ть, признава́ть кого́ че́стнымъ человѣ́комъ, принима́ть кого́ за че́стнаго человѣ́ка.** || **Uważać się za co, почита́ться, быть почита́ему, уважа́ему, признава́ему.**

Uważanie, Uważenie, -nia, *ср.* **замѣча́ніе, наблюде́ніе, внима́ніе, разсма́триваніе;** || **признава́ніе, почита́ніе;** || **Uważanie się, мнѣ́ніе о са́момъ себѣ́, самомнѣ́ніе.**

Uważnie, внима́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно, разсуди́тельно.

Uważność, -ści, *ж.* **внима́тельность, наблюда́тельность;** || **осмотри́тельность, осторо́жность.**

Uważny, внима́тельный, наблюда́тельный; || **осмотри́тельный, осторо́жный.**

Uwdzięczać, Uwdzięczyć, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Uwdzięczenie, -nia, *ср.* **украше́ніе.**

Uwdzięk, -u, *м.* **прикра́са.**

Uwędzić, *см.* **Wędzić.**

Uweselać, Uweselić, увеселя́ть, увесели́ть, развеселя́ть, развесели́ть. || **Uweselać się, Uweselić się, развеселя́ться, развесели́ться, прія́тно проводи́ть, провести́ вре́мя.**

Uweselenie, -nia, *ср.* **увеселе́ніе;** || **ра́дость, весе́лость.**

Uwiadamiać, Uwiadomić, увѣдомля́ть, увѣ́домить, извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, дава́ть, дать знать, доставля́ть, доста́вить свѣ́дѣніе.

Uwiadomienie, -nia, *ср.* **увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе, вѣ́домость, доставле́ніе свѣ́дѣнія;** || **сообще́ніе;** || **объявле́ніе, предувѣдомле́ніе;** || **освѣдомле́ніе;** || **но́вость, вѣсть.**

Uwiązanie, -nia, *ср.* **увя́зываніе;** || **связь, свя́зка, при́вязь.**

Uwiąznąć, *см.* **Uwięznąć.**

Uwiązywać, Uwiązać, увя́зывать, увяза́ть, привя́зывать, привяза́ть, свя́зывать, связа́ть.

Uwidzieć, уви́дѣть, замѣ́тить, усмотрѣ́ть.

Uwidzenie, -nia, *ср.* **усмотрѣ́ніе.** || **Uwidzenie się z kim, свида́ніе съ кѣмъ.**

Uwidzialność, -ści, *ж.* **произво́льность, произво́лъ, произво́льная власть.**

Uwieczniać, Uwiecznić, увѣковѣ́чивать, увѣковѣ́чить, обезсме́ртить.

Uwiędły, *см.* **Zwiędły.**

Uwiędnąć, *см.* **Więdnąć.**

Uwiedziony, обма́нутый, обольщённый, соблазнённый.

Uwielbiać, Uwielbić, обожа́ть. обоготвори́ть; || *Богосл.* славосло́вить, прославля́ть, велича́ть; || благоговѣ́ть.

Uwielbiacz, -a, *м.* обожа́тель, покло́нникъ.

Uwielbianie, Uwielbienie, -nia, *ср.* обожа́ніе, обоготворе́ніе; || *Богосл.* восхвале́ніе, прославле́ніе, велича́ніе.

Uwielbiony, обожа́емый, обоготворя́емый; || прославля́емый, велича́емый, восхваля́емый.

Uwieńczenie, -nia, *ср.* вѣнча́ніе, увѣча́ніе, коронова́ніе.

Uwieńczony, увѣнчанный, корonóванный.

Uwieńczyć, *см.* **Wieńczyć.**

Uwierać, Uwrzeć, притворя́ть, притвори́ть.

Uwiercić, истере́ть, истоло́чь; || перевертѣ́ть (*бурав*).

Uwierzliwie, довѣ́рчиво, легковѣ́рно.

Uwierzliwość, -ści, *ж.* довѣ́рчивость, легковѣ́рie, легковѣ́рность.

Uwierzliwy, довѣ́рчивый, легковѣ́рный.

Uwierzyć, повѣ́рить, увѣ́ровать.

Uwierzytelnić, уполномо́чить, довѣ́рить.

Uwieść, *см.* **Uwodzić.**

Uwiesić, повѣ́сить. || **Uwiesić się,** повѝснуть, повѣ́ситься.

Uwięź, -zi, *ж.* привязь.

Uwieźć, *см.* **Uwozić.**

Uwięzić, посади́ть, заключи́ть, заточи́ть въ тюрьму́.

Uwięzienie, -nia, *ср.* заключе́ніе, заточе́ніе въ тюрьму́, тюре́мное заключе́ніе.

Uwięziony, посаженный, заключенный въ тюрьму́.

Uwięznąć, *см.* **Więznąć.**

Uwijać, Uwić, свива́ть, свить; || **Uwijać kogo w co,** обвива́ть, обви́ть. обвёртывать, обвертѣ́ть, обверну́ть; || **Uwijać się, Uwinąć się (w co),** обвертываться, обвертѣ́ться, обверну́ться; || торопи́ться, спѣши́ть.

Uwijanie, -nia, Uwicie, Uwinięcie, -cia, *ср.* обвива́ніе, обви́вка, обвёртываніе, обвертѣ́ніе, обвертка.

Uwikłać, Uwikłać się, *см.* **Wikłać.**

Uwikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, замѣша́тельство; || усложне́ніе.

Uwikłany, запу́танный, замѣ́шанный; || усложненный.

Uwilgotnić, *см.* **Wilżyć.**

Uwinięcie, *см.* **Uwijanie.**

Uwinięty, Uwiniony, обвёрнутый, обви́тый.

Uwisły, *см.* **Obwisły.**

Uwisnąć, повиснуть.

Uwity, сплетенный свитый.

Uwłaczać, Uwłóczyć (komu), унижа́ть, уни́зить,поноси́ть, порицать злосло́вить, клевета́ть, не отдава́ть до́лжнаго почте́нія, поступа́ть съ кѣ́мъ неуважи́тельно. **Uwłaczać czyjéj sławie,** посяга́ть на чью́ сла́ву. безсла́вить кого́.

Uwłaczanie, -nia, *ср.* униже́ніе, порица́ніе, злосло́вie, поноше́ніе, клевета́, хуле́ніе, хула́.

Uwlec, утащи́ть, увле́чь.

Uwłoctwo, -a, *ср.* поноше́ніе, клевета́, злосло́вie.

Uwłóczenie, -nia, *ср.* таска́ніе взадъ и впередъ; || **Uwłóczenie roli,** боронёніе, боро́ньба́.

Uwłóczyć, *см.* **Uwłaczać;** || таска́ть, влачи́ть; || *Агр.* боронѝть, боронова́ть.

Uwłóczyciel, -a, *м.* хулитель, клеветникъ.

Uwodzić, Uwieść, уводи́ть, уве́сть; || проводи́ть, провести́, обма́нывать, обману́ть, обольща́ть, обольсти́ть.

Uwodziciel, -a, Uwódca, -y, *м.* обольсти́тель, соблазни́тель.

Uwolnić, *см.* **Uwalniać.**

Uwolniciel, -a, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Uwolnicielka, -i, *ж.* освободи́тельница, избави́тельница.

Uwolnienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, освобожде́ніе, избавле́ніе; || изъя́тie (*изъ чего́*); || разрѣше́ніе, позволе́ніе. **Uwolnienie tymczasowe od kary, od sądu (ab instantia),** вре́менное освобожде́ніе отъ суда́, оставле́ніе въ подозрѣ́ніи. *Юрид.* **Uwolnienie dobrowolne,** сложе́ніе до́лга.

Uwonnić, надуши́ть, опры́скать духа́ми.

Uwoskować, *см.* **Woskować.**

Uwozić, Uwieźć, увози́ть, увезти́, уве́зть.

Uwróć, -i, *ж.* **Uwrocie, -cia,** *ср.* **Uwrot, Uwrót, -u,** *м.* поворо́тъ, оборачиваніе плу́га.

Uwrzeć, вскипяти́ть, *см.* **Uwierać.**

Uwspaniałić, возвели́чить, просла́вить, превознести́.

Uwzajemniać się, *см.* **Wywzajemniać się.**

Uwzględniać, Uwzględnić, принима́ть, приня́ть въ соображе́ніе, сообража́ться.

Uwzględnienie, -nia, *ср.* уважи́тельная причи́на. уважи́тельность. **Uwzględnienie powodów,** уважи́тельныя причи́ны. **Zasługujący na uwzględnienie,** уважи́тельный.

Uwzględniony, ува́женный, удовлетворённый.

Uwziąść się, упо́рствовать (*въ чёмъ*), стоя́ть на своёмъ, привя́зываться (*къ кому́ или къ чему́*). **Uwziąść się na kogo,** ожесточи́ться, взъѣ́ться на кого́, насѣ́сть на кого́, напа́сть.

Uwzięcie, упра́мо, упо́рно.

Uwzięcie, -cia, *ср.* **Uwzięłość, -ści,** *ж.* упра́мство,упо́рство; || ожесточе́ніе (*про́тивъ кого́*).

Uzacniać, Uzacnić, облагора́живать, облагоро́дить, возвыша́ть, возвы́сить, отлича́ть, отличи́ть, почти́ть.

Użalać się (na kogo, na co), жа́ловаться, сѣ́товать.

Użalenie się, -nia się, *ср.* жа́лоба, сѣ́тованіе.

Użalenie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе, соболѣ́знованіе. сострада́ніе.

Użalić się (nad kim), сжа́литься (*надъ кѣмъ*).

Uzasadniać, Uzasadnić, положи́ть основа́ніе (*чему́*); || приводи́ть, привести́ причи́ны (*чему́*), излага́ть, изложи́ть побужде́нія (*къ чему́*).

Uzasadniony, основа́тельный, уважи́тельный.

Użątek, -tku, *м.* ужи́нъ, коли́чество сжа́таго хлѣ́ба.

Uzbierać, собра́ть, собира́ть.

Uzbieranie, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ.

Uzbrajać, Uzbroić, вооружа́ть, вооружи́ть; || снаряжа́ть, снаряди́ть.

Uzbrajanie, Uzbrojenie, -nia, *ср.* вооруже́ніе; || снаряже́ніе.

Uzbrojony, вооружённый; || снаряжённый.

Uzda, -y, *ж.* узда́.

Uzdać, Ouzdać, взну́здывать, взнузда́ть; || *порабоща́ть, поработи́ть; || *обу́здывать, обузда́ть.

Uzdatniać, Uzdatnić, Uzdalniać, Uzdolnić (kogo do czego), пригота́вливать, пригото́вить, обуча́ть. обучи́ть, приспоса́бливать, приспосо́бить, дѣ́лать спосо́бнымъ (*къ чему́-либо*).

Uzdatnienie, Uzdolnienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, приспособле́ніе, обуче́ніе.

Uzdatniony, пригото́вленный. приспосо́бленный. спосо́бный, обучённый.

Uzdeczka, -i, *ж. Умен.* узде́чка, *см.* **Uzda**.

Uzdrawiać, Uzdrowić, вылѣ́чивать, вы́лѣчить. излѣ́чивать, излѣчи́ть, изцѣля́ть. изцѣли́ть, уврачева́ть.

Uzdrawianie, Uzdrowienie, -nia, *ср* уврачева́ніе, излѣ́чиваніе, излѣче́ніе, изцѣле́ніе.

Uzdrowiciel, -a, *м.* изцѣли́тель, врачева́тель.

Uzdrowiony, вы́здоровѣвшій, излѣчи́вшійся, изцѣлённый.

Uzdrowitelny, цѣли́тельный, враче́бный.

Uzdziennica, -y, *ж.* недоу́здокъ, о́броть.

Użebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, ни́щенскимъ о́бразомъ.

Użeg, -u, *м. Неуп. см.* **Skwar, Spieka, Upał**.

Użegać, жечь, припека́ть, жа́рить.

Użerać, Użreć, пожира́ть, пожра́ть; || **Użerać się**, обжира́ться; || *гры́зться. куса́ться (*о соба́кахъ*).

Uziajać się, запы́хаться (*отъ уста́лости, отъ бѣготни́*).

Uziębnąć, озя́бнуть.

Uzieleniać, Uzielenić, покрыва́ть, покры́ть зелёною кра́скою; || убира́ть. убра́ть зе́ленью.

Uzłacać, Uzłocić, золоти́ть, позолоти́ть.

Użłopać się, нало́паться, напи́ться до́пьяна.

Uznać, Uznać się, *см.* **Uznawać**.

Uznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе, усмотрѣ́ніе. **Uznanie swego błędu**, созна́ніе въ своёмъ заблужде́ніи, въ свое́й винѣ. **Uznanie rządu**, утвержде́ніе со стороны́ прави́тельства.

Uznawać, Uznać, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть. усма́тривать, усмотрѣ́ть.

Uznawacz, -a, Uznawca, -y, *м.* знато́къ; || посре́дникъ, трете́йскій судья́.

Uznawanie, -nia, *ср.* разузнава́ніе, признава́ніе, узнава́ніе.

Uzupełniać, Uzupełnić, дополня́ть, допо́лнить, доверша́ть, доверши́ть, усоверша́ть, усоверши́ть.

Uzupełnienie, -nia, *ср.* дополне́ніе, усоверше́ніе.

Uzurpacja, -ji, *ж.* завладѣ́ніе (*чѣмъ*), захва́тъ, похище́ніе, присвое́ніе.

Uzurpator, -a, *м.* похити́тель, присвои́тель.

Uzurpować, захва́тывать, похища́ть, завладѣ́ть.

Użyć, *см.* **Używać**.

Użycie, *см.* **Używanie**.

Użyczać, Użyczyć (komu czego), удѣля́ть, удѣли́ть, сообща́ть, сообщи́ть. дава́ть. дать взаймы́, одолжа́ть, одолжи́ть, ссужа́ть, ссуди́ть.

Użyczenie, -nia, *ср.* **(pożyczka do używania)**. *Юрид.* ссу́да.

Użynać, Użąć, пожина́ть, пожа́ть.

Uzyskanie, -nia, *ср.* получе́ніе, пріобрѣте́ніе, сниска́ніе.

Uzyskiwać, Uzyskać, извлека́ть, извле́чь по́льзу, добыва́ть, добы́ть, получа́ть, получи́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣ́сть, сни́скивать, сниска́ть; || зараба́тывать, зарабо́тать, промышля́ть, промы́слить; || вы́игрывать, вы́играть.

Użytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно.

Użyteczność, -ści, *ж.* по́льза, вы́года, при́быль.

Użyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Użytek, -tku, *м*, по́льза, вы́года, уго́дье; || по́льзованіе, употребле́ніе; || *Юрид.* владѣ́ніе, по́льзованіе; || плодъ, произведе́ніе. || **Użytek publiczny**, обще́ственная на́добность. **Bez użytku**, безъ по́льзы, безполе́зно. **Zrobić z czego użytek**, сдѣ́лать изъ чего́ како́е-либо употребле́ніе. **Użytki ziemne**, произведе́нія земли́. **Użytki i realności**, уго́дья и обро́чныя статьи́.

Użytkować, по́льзоваться, извлека́ть по́льзу, употребля́ть; || владѣть.

Użytkowanie, -nia, *ср.* по́льзованіе; || *Юрид.* прирашéніе.

Użytkownik, -a, *м.* потреби́тель; || *Юрид.* пользовладѣлецъ, имѣющій право по́льзованія (*чьимъ-либо*).

Użytkowy, дохо́дный.

Użytość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, угóдливость, угожде́ніе, услу́жливость.

Użyty, снисходи́тельный, угóдливый, услу́жливый.

Używać, Użyć, по́льзоваться, воспо́льзоваться, наслажда́ться, наслади́ться, употребля́ть, употреби́ть. **Umieć używać majątku**, умѣть по́льзоваться богáтствомъ. **Użyć sposobu**, употреби́ть спóсобъ, срéдство. **Użyć czyjéj rady**, воспо́льзоваться чьимъ-либо совѣтомъ, прибѣгнуть къ чьемý-либо совѣту.

Używalność, -ści, *ж.* потребле́ніе.

Używalny, употреби́тельный.

Używanie, -nia, Użycie, -cia, *ср.* по́льзованіе, употребле́ніе. **Być w użyciu**, *или* **w używaniu**, быть въ употребле́ніи. ***Człowiek do użycia**, дѣльный, спосóбный человѣкъ. **Używanie przychodów**, пользовладѣніе; || *Юрид.* ли́чное по́льзованіе; || *Юрид.* право ограни́ченнаго по́льзованія; || *Юрид.* **Używanie nieprzerwane**, непреры́вное по́льзованіе.

Używić, *Неупт.* прокорми́ть, пропита́ть.

Użyźniać, Użyźnić, удóбривать, удобри́ть, утучня́ть, утучни́ть, оплодотвори́ть, оплодотвори́ть.

Użyźnienie, -nia, *ср.* удобре́ніе, оплодотвореніе.

W.

W произно́сится какъ ру́сская бу́ква *В*.

W *или* **We**, въ, во. **W dzień** *или* **We dnie**, днёмъ, въ тече́ніе дня. **W zimie, W lecie**, зимóю, лѣтомъ. **W rok**, чéрезъ годъ. **Wszyscy w płacz**, всѣ въ плачъ, въ слёзы, всѣ принялись плáкать. **Ubić ptaka w lot**, убить птицу налету. ***Ja w nogi**, я давай Богъ ноги! я побѣжáлъ со всѣхъ ногъ! **Jeden w drugiego głupcy**, и тотъ и другóй, óба дураки. **Chłop w chłopa**, всѣ какъ на подборъ. ***Kubek w kubek**, точь въ точь. **Twarz w twarz**, лицóмъ къ лицу́, носъ съ нóсомъ. **Raz w raz**, безпрестáнно. **W raz**, въ пóру. **W miarę**, въ мѣру. **Ni w pięć, ni w dziewięć**, ни къ селу́, ни къ гóроду, безъ всякаго смы́сла. **Posłał podarunki w szatach i złocie**, послáлъ подáрки состоя́щіе изъ платьевъ и зóлота. **Płacić w srebrze**, плати́ть серебрóмъ. **Jam w mojéj summie tę majętność objął**, я пріобрѣлъ óто имѣніе за предложéнную мнóю сýмму, по моéй цѣнѣ.

Wab', -biu, -bia, *м.* вáбило, примáнная дýдка; || примáнная пти́ца; || пти́чья лóвля на примáнную дýдку; || *примáнка.

Wabić, прельща́ть, привлека́ть, мани́ть, примáнивать, замáнивать; || *Охот.* вáбить.

Wabidło, -a, *ср.* примáнка; || *Охот.* вáбило; || *Рыб.* прикóрмъ, нажи́ва.

Wabienie, -nia, *ср.* привлече́ніе, замáниваніе; || прельще́ніе; || *Охот.* вáбленіе.

Wabik, -a, Wab', -biu, *или* **-bia**, *м. Охот.* вáбикъ, примáнная дýдка, примáнная пти́ца; || пти́чья лóвля на примáнную дýдку.

Wabnie, привлека́тельно, обольсти́тельно, замáнчиво.

Wabnik, -a, *м. см.* **Wabik.**

Wacan, *см.* **Acan.**

Wacek, -cka, *м. Стар.* кошелёкъ.

Wąchać, нюхать, обоня́ть, чу́ять.

Wąchawiec, -wca, *м.* человѣкъ съ то́пкимъ обоня́ніемъ.

Wąchawy, разнюхивающій.

Wachel, -chla, *м.* опахáло, вѣеръ.

Wachla, -i, *ж. см.* **Pochodnia.**

Wachlarz, -a, *м. см.* **Wachel.**

Wachlować, опáхиваться, обмáхиваться вѣеромъ.

Wachmistrz, -a, *м.* вáхмистръ.

Wachtparada, -y, *ж. Воен.* парáдъ, развóдъ, *см.* **Parada.**

Waciarka, -i, *ж.* продавщи́ца вáты.

Waćpan, -a, *м.* **Waćpani, -ni, Waćpanna, -y**, *ж. см.* **Waszmość.**

Wada, -y, *ж.* порóкъ, недостáтокъ, погрѣ́шность.

Wadera, -y, *ж. Охот.* волчи́ца, вóлчья сáмка.

Wadjum, *Нескл.* во мн. ч. **Wadja**, дéнежный залóгъ по торгáмъ, задáтокъ.

Wądół, -ołu, *м.* овráгъ. рытвина.

Wądolisty, овражистый.

Wądyra, -y, *ж. Прост.* спóрщикъ.

Wadzić, Powadzić, ссóрить, поссóрить. || **Wadzić się, Powadzić się**, ссóриться, поссóриться. || **Wadzić komu**, мѣша́ть, препя́тствовать; || безпокóить; || стѣсня́ть, затрудня́ть. **Cóż ci to wadzi?** что́ óто тебѣ мѣша́етъ? **Wadzi mi chłód**, мнѣ препя́тствуетъ хóлодъ, меня́ безпокóитъ хóлодъ. *Безлич.* **Nie wadzi**, не мѣша́етъ.

Waga, -i, *ж.* вѣсы́; || вѣсъ. **Waga brutto i netto**, вѣсъ въ лигатýрномъ и чи́стомъ металлѣ. **Wagi**, *мн.* вáга, вѣсы́ (*снарядъ для показанія вѣса*); || гиря (*для вѣсовъ*); || тя́жесть, вѣсъ; || *важность. значéніе. **Rzecz wielkiéj wagi**, дѣло осóбенной вáжности, óчень вáжное дѣло; || вáга (*у каретныхъ дрогъ*); || *Астрон.* Вѣсы́ (*созвѣздіе*).

Wągiel, Wągl, *Стар. см.* **Węgiel.**

Wagmistrz, -a, *м.* вѣсовщи́къ, вáжникъ; || вагенмéйстеръ.

Wagomiar, -u, *м. Артил.* калибръ, внутренній діаметръ орудія *или* ружейнаго ствола.

Wagomierzyć, *Артил.* измѣрять *или* опредѣлять калибръ.

Wagowe, Ważne, -ego, *ср. см.* **Ważne.**

Wagus, -a, *м.* бродяга, потаскунъ.

Wagusować, бродяжничить, таскаться, шататься.

Wahać, шатать, колебать, качать. || **Wahać się**, (*Стар.* **Wahować się**), колебаться, быть неувѣреннымъ въ себѣ, сомнѣваться; || колебаться, шататься; || *Физ.* дрожать, мигать.

Wahadło, -a, маятникъ.

Wajdaż, -u, *м.* поташъ изъ вайды, смольчугъ, вейдашъ.

Wajnsztyn, Wejnsztyn, -u, *м. Хим.* винный камень.

Wakacja, cji, *ж.* (**Wakacje**, *мн.*), вакація, каникулы.

Wakans, -u, *м.* **Wakancja, cji**, *ж.* вакансія, праздное, незанятое, вакантное мѣсто.

Wakować, оставаться, быть незанятымъ, вакантнымъ. праздднымъ.

Wakujący, *Юрид.* упалой. выморочный; || вакантный, открывшійся.

Wał, u, *м.* валъ, земляная насыпь, окопъ; || валъ, большая волна на водѣ, *см.* **Bałwan**; || валъ, цилиндръ. правильно округленное бревно, вертящееся на оси; || *Ткач.* набой (*у станка*); || *Анат.* позвонокъ раменный; || валовикъ, воротило (*въ мельничныхъ колесахъ*); || *Ком.* кипа, тюкъ; || куча. толпа; || *Горн.* валка; || **Wał żelazny**, чугунный катокъ. || **Wałem**, *Нар.* валомъ, кучею, толпою. **Wałem kłaść**, валить, класть въ кучу, наваливать.

Walać, Zwalić, пачкать, запачкать, валять, заваля́ть. || **Walać się, Zwalić się**, пачкаться, валяться.

Walanie, Zwalanie, -nia, *ср.* пачканіе.

Wałaszenie, -nia, *ср.* холощеніе, оскопленіе.

Wałaszony, холощеный, кладеный, оскопленный.

Wałaszyć, Uwałaszyć, класть, оскопля́ть, оскопи́ть, холостить, охолостить.

Walcować, сглаживать, выравнивать; || вальсировать, танцовать вальсъ.

Walcowaty, цилиндрическій.

Walcownia, -ni, *ж.* плющильня.

Walcówka, -i, *ж. Агр.* катокъ.

Walcowy, округленный, цилиндрическій; || свойственный вальсу (*танцу*).

Walczenie, -nia, *ср.* борьба; состязаніе.

Walczyć, бороться; || сражаться, воевать. **Walczyć z nieprzyjacielem**, сражаться съ непріятелемъ. **Walczyć z nędzą**, бороться съ нуждою.

Walczyk, -a, *м. Умен.* вальсъ; || валикъ, небольшой цилиндръ.

Walec, -lca, *м.* вальсъ (*танецъ*); || валъ, цилиндръ, катокъ.

Wałeczek, -czka, *м.* валикъ, небольшой цилиндръ.

Wałeczkowaty, цилиндрическій; || трубчатый.

Walecznie, храбро, отважно, мужественно.

Walecznik, -a, *м.* воинъ, воитель, ратникъ.

Waleczność, -ści, *ж.* храбрость, отвага, мужество, воинственность.

Waleczny, храбрый, отважный, мужественный, воинственный.

Waledykcja, -ji, *ж. Стар.* прощаніе.

Wałek, -łka, *м.* цилиндръ; || свертокъ, трубка, свитокъ; || скалка, катокъ.

Wałęsać się, таскаться, шататься, скитаться.

Walet, -a, *м. см.* **Niżnik.**

Walić, Walnąć, валить, ломать; || валять, валить, бросать, бросить, хватить; || ударить, бить; сваливать, свалить въ кучу; || * **Zwalać z siebie winę na kogo**, сваливать свою вину на другаго; || разваливать, развалить, разрушать, разрушить, опрокидывать. опрокинуть; || валять, свалять (*сукна*). || **Walić się**, валиться, разваливаться, опрокидываться, разрушаться; || наваливаться, набрасываться, накидываться; || драться, валять другъ друга палками. **Lud wali się do miasta**, народъ валомъ валитъ въ городъ, народъ толпою валитъ въ городъ.

Waliza, -y, *ж.* сундукъ, чемоданъ.

Walka, -i, *ж.* война, сраженіе, битва.

Wałkarz, Wałkierz, -a, *м.* валяльщикъ, суконвалъ.

Wałkoń, -nia, *м.* бродяга.

Wałkonić, Uwałkonić, мять, измять, портить, испортить, вредить, повредить. **Wałkonić się**, шататься, таскаться, скитаться.

Wałkować, катать, сглаживать, выравнивать; || валять (*сукна*). **Ciasto wałkować**, сучить, раскатывать тѣсто. **Wałkować ziemię**, выравнивать, сглаживать землю.

Wałkowaty, цилиндрическій.

Wałkownica, -y, *ж.* валяльня; || валяльный столъ; || валяльная ступа.

Wałkownictwo, -a, *ср.* валяльное искусство, ремесло.

Walnąć, *см.* **Walić.**

Walnie, совершенно, вполнѣ.

Walny, всеобщій, сплошной; || генеральный, главный; || превосходный, отличный; || смѣлый, отважный, удалой. **Walny trakt**, большая дорога. **Walna bitwa**, генеральное сраженіе. **Walny chłopiec**, молодецъ. молодчина, удалецъ. **Post walny**, великій постъ. **Sejm walny**, главный сеймъ. **Umiejętność walna**, всеобщая энциклопедія. **Walny obiad**, пышный, роскошный обѣдъ.

Walor, -u, *м.* стоимость, цѣнность.

Wałowitość, **-ści**, *ж.* дебе́лость, толстота́.

Wałowity, отяжеле́вшій, неповоро́тливый.

Wałowy, огра́дный, стѣнно́й.

Waltornia, **-ni**, *ж. Муз.* валто́рна, лѣсно́й (*охотничій*) рогъ.

Waltornista, **-y**, *м.* валторни́стъ.

Waluta, **-y**, *ж.* цѣнность, сто́имость; || *Ком.* су́мма, валю́га.

Wańczos, **-u**, *м.* кле́пка, ладъ, бочарная доска́. *см.* **Klepka**.

Wandruty, **-ów**, *мн. Горн.* вандру́ты, *см.* **Kątownice, Podpory**.

Wangi, *мн. Плотн.* на́искось лежа́щія бру́сья, тетивы́.

Wanienka, **-i**, *ж.* ва́нночка, ка́дочка, лоха́нка. **Wanienka chemiczna**, ртутновозду́шная ка́дочка для собира́нія га́зовъ.

Wanienny, ва́нный.

Wanilja, **-ji**, *ж. Бот.* вани́ль (*расте́ніе*).

Wanna, **-y**, *ж.* ва́нна.

Wańtuch, **-a**, *м.* хрящъ; || то́лстый, гру́бый холстъ; || хрящево́й мѣшо́къ, хмелево́й куль и т. д.; || * пу́зо, пузи́ще, бры́хо.

Wap, **-u**, *м. Хим. см.* **Wapń**.

Wap'-pia, *м.* желу́докъ (*у млекопита́ющихся живо́тныхъ*).

Wapiennia, **-nni**, **Wapiennica**, **-y**, **Wapiarnia**, **-ni**, *ж.* печь для обжиганія и́звести.

Wapiennik, **-a**, *м.* обжига́льщикъ и́звести.

Wapienny, известко́вый.

Wapń, **-pnia**, **Wapniak**, **-u**, *м.* ка́льцій (*металлъ*).

Wapnić, **Powapnić**, бѣли́ть, побѣли́ть и́звестью. **Zwapnić**, пережечь, обжечь, прокали́ть, кальцинирова́ть.

Wapnieć, превраща́ться въ и́звесть.

Wapnienie, **-nia**, *ср.* пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.

Wapnisty, известко́вый.

Wapno, **-a**, *ср.* и́звесть. **Wapno rozczynić**, растворя́ть и́звесть. **Wapno gasić**, гаси́ть и́звесть. **Wapno gaszone**, га́шеная и́звесть. **Wapno niegaszone**, кипе́лка, негашеная и́звесть. *Горн.* **Wapno wodotrwałe**, цеме́нтъ.

Wapor, **-u**, *м. см.* **Wyziew**.

Wapowiec, **-wca**, *м.* **скалистая, затруднительная доро́га.**

War, **-u**, *м.* ва́рка, варе́ніе; || варъ, кипято́къ.

Wara! чуръ! смотри́! береги́сь!

Warcab, **-a**, *м.* ша́шка. **Warcaby**, *мн.* ша́шки, игра́ въ ша́шки.

Warcabnica, **-y**, *ж.* ша́шешница, ша́шечная доска́.

Warcabnik, **-a**, *м.* ша́шечный игро́къ.

Warcabny, **Warcabowy**, ша́шечный.

Warch, **-u**, *м. Стар.* скала́.

Warch, *см.* **Wark**.

Warchlak, **-a**, *м.* вепрёнокъ, поросёнокъ ди́кой свиньи́.

Warchoł, **-u**, *м.* ссо́ра, брань, разво́ръ, споръ; || буя́нъ, забія́ка.

Warcholić się, ссо́риться, буя́нить.

Warczeć, ворча́ть.

Warczenie, **-nia**, *ср.* ворча́ніе.

Warda, **-y**, *м. Област.* лѣвша́, лѣвша́къ, *см.* **Mańkut**.

Wardowy, употребля́ющій вме́сто пра́вой руки́ лѣвую.

Wardęga, **-i**, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Warga, **-i**, *ж.* губа́.

Wargaty, губа́стый, губа́нъ, губа́чъ.

Wargowy, губно́й.

Warjacja, **-ji**, *ж.* разногла́сіе, розни, ра́зность, разница, *см.* **Zmiana**; || *Муз.* и *Мат.* вариа́ція; || умопомѣша́тельство, сумаше́ствіе, безу́міе.

Warjacki, сумасше́дшій умалише́нный, безу́мный, безразсу́дный, сумасбро́дный.

Warjat, **-a**, *м.* сумасше́дшій, безу́мецъ; || сумасбро́дъ. **Dom warjatów**, домъ умалише́нныхъ.

Warjatka, **-i**, *ж.* сумасше́дшая, безу́мная; || сумасбро́дка.

Warjować, **Zwarjować**, сходи́ть, сойти́ съ ума́, лиша́ться, лиши́ться, ума́, потеря́ть умъ; || дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Wark, **-u**, *м.* верча́ніе.

Warkliwość, **-ści**, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, сварли́вость.

Warkliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, сварли́вый.

Warkocz, **-a**, *м.* коса́, во́лосы вмѣстѣ сплетённые.

Warkoczyk, **-a**, *м.* коси́чка.

Warować, **Obwarować**, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, приводи́ть въ оборони́тельное положе́ніе; || *Юрид.* обезпе́чить; || **Warować się**, *Стар.* остерега́ться; || укрѣпля́ться.

Warownia, **-ni**, *ж.* кре́пость, укрѣпле́ніе; || * оплотъ, защи́та, оборо́на.

Warownie, подъ оборо́ною, подъ защи́тою, безопа́сно.

Warownik, **-a**, *м.* пору́ка, поручи́тель, отвѣтчикъ.

Warowny, укрѣплённый, приведённый, въ оборони́тельное положе́ніе; || охрани́тельный; || усло́вный; || * осторо́жный, предусмотрительный.

Warrant, **-u**, *м.* ва́ррантъ, това́ро-скла́дочное свидѣтельство.

Warstwa, **Warsta**, **Warszta**, **Warsztwa**, **-y**, *ж.* слой, за́лежь, пластъ; || рядъ; || гряда́. **Warstwami ułożyć**, положи́ть слоя́ми, ряда́ми. **Układanie warstwami**, наслое́ніе.

Warsztat, **Warstat**, **-u**, *м.* мастерска́я; || рабо́чая; || станко́къ, верста́къ; || ремесло́, мастерство́, реме́сленное заведе́ніе.

Warsztat bednarski, бочарня. **Warsztat stolarski**, верстáкъ. **Warsztat garbarski**, сыромя́тня. **Warsztat ślusarski**, слесарная. **Warsztat tkacki**, ткáцкій станóкъ. **Warsztat okrętowy**, корабéльная верфь.

Warsztatnik, -a, *м.* ремéсленникъ.

Warsztatny, Warsztatowy, мастерскóй, ремéсленный; || верстáчный, станкóвый.

Wart, -u, *м.* стрéмя (*въ рѣкѣ*), напóръ воды́, стремлéніе

Wart (Warty), *м.* **Warta**, *ж.* **Warte, Warto**, *ср.*, стóющій, имѣ́ющій цѣ́нность; || достóйный, достóинъ. **Rzecz mało warta**, маловáжная, нецѣ́нная вещь. **To nic nie warto**, э́то ничегó не стóитъ. **Nie warto mu odpowiadać**, не стóитъ трудá отвѣчáть емý. **Koń ten wart (jest) 1000 rubli**, э́та лóшадь стóитъ 1000 рублéй. **Wart pochwały**, достóинъ похвалы́. **Zamysł djabła warty**, къ чóрту съ э́тимъ намѣ́реніемъ. **Warto (jest) o tém pomyśleć**, стóитъ подýмать объ э́томъ.

Warta, -y, *ж.* стрáжа, карау́лъ.

Wartać, оборáчивать, поворáчивать, вертѣ́ть. || **Wartać się**, вертѣ́ться, кружи́ться, оборáчиваться.

Wartać, Wartować, стóить, имѣ́ть, цѣ́ну; || годи́ться, заслýживать (*чегó*); || **Wartać, Wertować**, перели́стывать, переворáчивать листы́.

Wartaczka, Wartołka, Wartałka, -i, *ж.* кружóкъ *или* шáрикъ на концѣ́ веретенá; || кубáрь, волчёкъ. юлá.

Wartki, провóрный быстрый, поспѣ́шный.

Wartko, провóрно, бы́стро, поспѣ́шно.

Wartkość, -ści, *ж.* провóрство, быстротá, поспѣ́шность.

Wartny, стреми́тельный, бы́стрый.

Wartogłów, -owa, *м.* сумасбрóдъ, безýмецъ.

Wartogłowy, Wartogłówny, сумасбрóдный, безýмный.

Wartołka, *см.* **Wartaczka**.

Wartość, -ści, *ж.* цѣнá. цѣ́нность, стóимость; || достóинство, вáжность, заслýга. || **Wartosci**, *мн. Ком.* сýмма, валю́та. **Wartość w obrachunku**, *Ком.* отнесéніе сýммы въ счётъ. **Długi przewyższają wartość majątku**, долги́ превышáютъ цѣ́нность имѣ́нія. **Wartość wewnętrzna**, дѣйстви́тельная, и́стинная, сущéственная цѣ́нность (*монéты, зóлота, издѣ́лія*). **Wartość imienna monety**, нарицáтельная цѣнá монéты. **Wartość maksymalna**, стóимость по сáмой высóкой цѣнѣ́. **Niemający istotnéj wartości**, несущéственный.

Wartościowy, цѣ́нный.

Wartować, карау́лить, стерéчь, быть на сторóжѣ, подстерегáть когó.

Wartować, Wertować, перелистывать, переворáчивать листы́ (*книги*), *см.* **Wartać**.

Wartownik, -a, *м.* карау́льщикъ, стóрожъ, часовóй,

Waruga, -i, *ж. Морс.* вáхта.

Warunek, -nku, *м.* услóвіе, уговóръ, договóръ, конди́ція; || *Стар.* гарнизóнъ; || *Стар.* стрáжа. охрáна. защи́та. || *Юрид.* **Warunek możności**, услóвіе произвóльное. зави́сящее отъ лицъ егó заключáющихъ. **Warunek zawieszający**, услóвіе отлагáющее обязáтельство.

Warunkowo, услóвно.

Warunkowy, услóвный, договóрный, уговóрный.

Warza, -y, *ж.* вáриво, вся́кая сварёная жи́дкая пи́ща.

Warząchew, -chwi, **Warzęcha**, -y, *ж.* уполóвникъ, чуми́чка.

Warzelnia, -ni, *ж.* солевáрня, вáрня, солянáя вáрница.

Warzenie, -nia, *ср.* варéніе, вáрка, приготовлéніе пи́щи на огнѣ́.

Warzonka, -i, *ж.* повáренная соль.

Warzony, варёный.

Warzyć, Uwarzyć, вари́ть, свари́ть.

Warzywny, огорóдный. **Ogród warzywny**, огорóдъ.

Warzywo, -a, *ср.* огорóдные óвощи, зéлень.

Wąs, -a, *м.* усъ; || *Бот.* усъ, ýсикъ. прицѣ́пка, ость (*у колóсьевъ*); || лáпа (*у я́коря*). *Посл.* **Nie każdy kąsa co wąsami trząsa**, не всѣ собáки кусáютъ, котóрыя лáютъ.

Wąsacz, -a, *м.* усáчъ.

Wasąg, -a, *м.* и́вовая корзи́на; || кýзовъ (*карéтный*).

Wąsal, -a, *м.* усáчъ.

Wąsatek, -tka, *м.* ости́стый овёсъ.

Wąsatka, -i, *ж.* родъ ости́стой пшени́цы.

Wąsaty, усáтый.

Wasążek, -żka, *м.* корзи́ночка.

Waść, Waścin, *см.* **Waszmość**.

Wąsienica, *см.* **Gąsienica**.

Wąsik, -a, *м. Умен.* ýсикъ.

Wasilka, -i, *ж.* **Wasilek**, -lka, *м. Бот.* василёкъ (*растéніе*).

Wasiłka, Wasiłek, *см.* **Wanczos**.

Wąsiska, -ów, *мн. Увел.* уси́щи.

Wąski, *см.* **Wązki**.

Wąsko, *см.* **Wązko**.

Waskułka, *см.* **Ampułka**.

Waśń, -śni, *ж.* ссóра, раздóръ, враждá.

Waśnić, Zwaśnić, Powaśnić, ссóрить, поссóрить.

Wasza, -y, *ж.* важъ, сундýкъ на карéтномъ имперіáлѣ.

Waszmość, -ści, (сокращéніе стари́ннаго выражéнія: **Wasza miłość**, вáша ми́лость). Употребля́ются тáкже слѣ́дующія сокращéнія тогó же слóва: **Waszeć, Waść, Aść, Wać**, *м.*, **Waśćka, Aśćka**, *ж.*, въ соединéніи съ словáми: pan (господи́нъ), pani (госпожá), panna (дѣви́ца). **Waćpan, Waspan, Wacan, Aspan, Acan, Asan**, *м.*, **Waćpani, Wacani, Waspani, Aspani, Acani Asani**, *ж.*, **Waćpanna, Waspan-**

na, Wacanna, Acanna, Aspanna, *ж.* Въ соединéніи съ словáми: Dobrodziej (благодѣтель, милостивецъ), Dobrodziejka, (благодѣтельница, милостивица): Wasindziéj, Asindziéj, Wasędziéj, Asędziéj, *м.* Wasindziejka, Asindziejka, Wasędziejka, Asędziejka, *ж.* Всѣ эти выраженія óчень рѣдко употребляются въ разговóрѣ съ нйзшими лицами, котóрымъ вѣжливость не позволяетъ говóрить *ты*. Теперь эти выраженія замѣняются слóвомъ Pan. Do Waszmości Pana, пью за вáше здорóвье. Nalej sobie wasze, налéйте себѣ. Kto waść jesteś? кто вы такóй, милостивый государь? A waści djabli do tego, а вамъ какóе дó этого дѣло, чортъ вовьмй! Z waszecia, побáрски. Z waszecia ubrana, побáрски, прилично одѣта.

Waszmościny, Waszecin, Waścin, Wacpaniny, и т. д. Это выраженіе мóжетъ образовáться отъ каждаго слóва, объясненнаго подъ Waszmość (*см. это слово въ своёмъ мѣстѣ*).

Waszyniec, -ńca, *м.* одйнъ изъ вáшихъ.

Wata, -y, *ж.* вáта; || нéводъ (*на рыбу*).

Wątek, -tku, *м. Ткач.* основá, утóкъ; || матеріáлъ, предмéтъ, содержáніе, || связь, смыслъ, толкъ; || теченіе, продолженіе, нить (*жизни*); || *Стар.* запасъ. Stracić wątek, сбйться съ тóлку, сбйться въ рѣчáхъ, перепýтать. Wiele słów a wątku mało, мнóго словъ да мáло смысла. Cały wątek tej sprawy, всѣ содержáніе, основá этого дѣла. Wątek budowniczy, стройтельный матеріáлъ.

Wątleć, слабѣть, ослабѣвать, терáть силы, изнурáться.

Wątlenie, Zwątlenie, -nia, *ср.* ослаблéніе, слáбость, безсйліе, изнурéніе, изнеможéніе.

Wątlić, ослабля́ть, изнурять.

Wątłość, -ści, *ж.* слáбость, безсйліе.

Wątły, слáбый, безсйльный.

Wątnik, -a, *м.* дощéчка, на котóрой повýмятщикъ навивáетъ утóкъ.

Wątor, -u, *м.* Wątory, -ów, *мн. Боч. вд.* уторъ, *мн.* угóры.

Watować, Wywatować, подбивáть, подбйть ватою.

Wątpić (o czém), сомнѣвáться (*въ чёмъ*).

Wątpiciel, -a, *м.* сомнѣвáющійся, скéптикъ.

Wątpienie, -nia, *ср.* сомнѣ́ніе.

Wątpliwie, сомнйтельно.

Wątpliwość, -ści, *ж.* сомнѣ́ніе, сомнйтельность, неизвѣстность, нерѣшймость; || затрудненіе, препятствіе.

Wątpliwy, сомнйтельный, неизвѣ́стный.

Wątroba, -y, *ж.* печень, печéнка; || *Хим.* Wątroba siarczana, сѣрная пéчень.

Wątrobiany, похóжій цвѣтомъ на пéчень.

Wątróbka, -i, *ж. Умен.* печéнка.

Wątrobnik, -a, *м. Бот.* печéночница, печéночная трава́.

Wątrobny, печéночный, печéночный.

Wąwor, -u, *м.* пожáрная бóчка.

Wąwoz, -u, *м.* овráгъ. ущéлье.

Wąwozisty, овráжистый.

Wawrzyn, -u, *м. Бот.* лавръ, лавро́вое дóрево.

Wawrzynowy, лавро́вый.

Wąż, -ęża, *м. Зоол.* змѣй, змѣй; || ужъ (*пресмыкающееся*). Wąż ślepy, мѣдя́ница (*небольшая змѣя*).

Waza, -y, *ж.* сосýдъ, вáза, чáша; || суповáя чáша, мйска.

Wazał, -a, *м.* вассáлъ, голдóвникъ, пóданный.

Ważenie, -nia, *ср.* вѣшаніе; || урáвниваніе, нивелйрованіе; || взвѣшиваніе, обдýмываніе; || почитаніе, уваженіе; рискъ, отвáжность, рѣшйтельность. || Ważenie się, колебáніе. || Ważenie się na co, посягáтельство, покушéніе.

Ważiuchny, Ważiutki, Ważiuteńki, *Умен.* (*см.* Ważki), узенькій, узехонькій, узёшенькій.

Ważka, -i, *ж.* сосýдецъ, вáзочка, чáшечка.

Ważka, -i, *ж.* вѣски. Ważki do złota, монéтные вѣски.

Ważki, ýзкій, ýзокъ, тѣсный.

Ważko, ýзко. тѣсно.

Ważkość, -ści, *ж.* ýзкость, тѣснотá.

Ważne, -ego, *ср.* вѣсовыя дéньги, плáта вѣсовыхъ.

Ważnica, -y, *ж.* вáжня.

Ważniczy, вѣсовщйчій. Ważnicza nauka, статúка, наýка о равновѣсіи твéрдыхъ тѣлъ.

Ważnie, *Юрид.* закóннымъ óбразомъ.

Ważnik, -a, *м.* вáжникъ. вѣсовщйкъ.

Ważność, -ści, *ж.* вѣсъ. тя́жесть; || вáжность, значéніе, достóинство; || дѣйствйтельность, сила. Ważność prawa, дѣйствительность, сила закóна, закóнность.

Ważny, вѣсовóй; || вѣскій, тяжёлый, полновѣсный, увѣсистый; || вáжный, значйтельный; || дѣйствительный.

Ważyć, Zważyć, вѣсить, тянýть; || вѣсить, взвѣсить; || взвѣшивать, разбирать, обдýмывать; || *рисковать, отвáживать || цѣнить, почитать. Lekce ważyć, не уважáть, пренебрегать; || колебать, шатáть, качáть; || стоить, знáчить, посягáть; || урáвнивать, нивелйровать. Ważyć cukier, вѣс. ть сáхаръ. *Ważyć każde słowo, взвѣшивать, обдýмывать каждое слóво. Więcéj waży honor niż życie, честь дорóже жизни. Ważyć na czyje życie, посягáть на чью жизнь. Głowa cukru waży 20 funtów, голова сáхару вѣситъ 20 фýнтовъ. || Ważyć się, вѣситься, взвѣшиваться; || колебаться, качáться, шатáться; ||

otwáżywаться, derwáть, posiągáć, smёть, osméliwаться.

Wbić, *см.* **Wbijać.**

Wbicie, *см.* **Wbijanie.**

Wbijać, Wbić, вбивáть, вбить, вколáчивать, вколотить. **Wbijać gwóźdź**, вбивáть. вколáчивать гвоздь. **Wbijać pale**, бить, вбивáть свáи. **Wbijać na pal**, сажáть нá колъ. **Wbić na krzyż**, распить на крестѣ. ***Wbić w głowę**, вбить въ гóлову, вразумить. растолковать. **Wbić sobie co w głowę**, вбить себѣ что-либо въ гóлову. взять въ толкъ. || **Wbijać się, Wbić się (w pamięć)**, врѣзываться. врѣзаться въ пáмять. **Wbijać się, Wbić się w dumę, w pychę**, гордúться, возгордúться. сдѣлаться надмѣннымъ.

Wbijanie, -nia, Wbicie, -cia, *ср.* вбивáнie, вколáчиванie. **Wbijanie na pal**, сажáнie нá колъ. **Wbijanie palów**, битьё свай.

Wbity, вбúтый, вколóченный.

Wbrew, вопреки, напрóтивъ.

Wbrzeże, -a, *ср. см.* **Zatoka.**

Wcale, совершéнно, вóвсе, совсѣмъ; || вполнѣ, всецѣло; || отнюдь, нимáло, никáкъ, нисколько. **Wcale nowy**, совершéнно нóвый. **Wcale pojąć nie mogę co się tu dzieje**, никáкъ не могу понять что тутъ дѣлается. **Wcale nie jest taki, jaki się zdaje**, онъ вóвсе не такóвъ, какúмъ кáжется **Wcale nie**, нисколько, отнюдь не, совсѣмъ не. вóвсе не.

Wchód, -odu, *м.* входъ. **Wchód towarów**, привóзъ товáровъ.

Wchodowy, Wchodny, вхóдный, служáщій для вхóда; || привóзный.

Wchodzenie, -nia, Wejście, Wnijście, -ścia, *ср.* вхождéніе, вступлéніе, входъ.

Wchodzić, Wejść, Wnijść, входúть, **войтú**, взойтú, вступáть, вступúть.

Wchodzisty, вхóжій.

Wciąć, *см.* **Wcinać.**

Wciągać, Wciągnąć, втáгивать, втянýть, втáскивать. втащúть: || всáсывать, **всосáть, поглощáть, вбирáть въ себя**; || ***вовлекáть, вовлéчь**; || **вносúть, внести, запúсывать, записáть** (*въ книгу, въ рéестръ*). || **Wciągać się, Wciągnąć się, втáгиваться. втянýться. привыкáть. привыкнуть къ чему-либо, пристращáться, пристрастúться.**

Wciąganie, -nia, Wciągnięcie, -cia, *ср.* **втáгиваніе, всáсываніе, поглощéніе. Wciąganie kogo do czego, вовлечéніе кого во что.**

Wciągnięty, втянýтый, вовлечённый, замѣшанный (*въ что*); || **привыкшій, пристрастúвшійся.**

Wciąż, безпрерúвно, безпрестáнно, постоянно.

Wcięcie, -cia, *ср.* **зарýбка, врýбка. врубáніе.**

Wciekać, Wcisć, втекáть, втечь, впадáть во что.

Wcielać, Wcielić, воплощáть, воплотúть; || **присоединáть, присоединúть**, включáть, включúть. || **Wcielać się, Wcielić się, воплощáться, воплотúться.**

Wcielanie, Wcielenie, -nia, *ср. Богосл.* воплощéніе, вочеловѣчéніе; || присоединéніе, включéніе; || слúяніе. *Юрид.* **Nabywanie własności przez wcielenie**, пріобрѣтéніе собственности по слúянію въ одно́ нераздѣльное цѣлое, *см.* **Przybycie.**

Wcielony, воплощённый; || присоединённый, включённый.

Wcierać, Wetrzeć, втирáть, втерéть.

Wcięty, перетя́нутый, тóнкій. **Suknia wcięta**, плáтье съ перехвáтомъ.

Wcinać, Wciąć, врѣзывать, врѣзать, врубáть, врубúть. вырубáть, вырубúть, пáвить, нарѣзывать, нарѣзать.

Wciskać, Wcisnąć, втúскивать, втúскать, втúснуть, вдáвливать. вдавúть. || **Wciskać się, Wcisnąć się**, втúскиваться, втúскаться, втúснуться, вдáвливаться, вдавúться; || **Wciskać się dokąd**, втирáться. продирáться кудá-либо, входúть съ усúліемъ въ тѣснотý. проникáть. **Powietrze wszędzie się wciska**, вóздухъ всюдý прохóдитъ, проникáетъ.

Wczas, -u, *м.* удóбство. отдохновéніе, óтдыхъ, споко́йствіе успокоéніе; || досýгъ, свобóдное. удóбное врéмя, удóбная порá, свобóдные часы; || *Стар.* удóбный слýчай. **Wczasu używać**, отдыхáть, пóльзоваться споко́йствіемъ. успокóиваться. **Miasta dla wczasów ludzkich założono**, городá основáны для удóбства людéй. **Nie zawsze z wczasem sypia**, онъ не всегдá спитъ въ свобóдное врéмя. || **Wczas**, *Нар.* вó время, въ пóру, въ мѣру, благовремéнно, въ надлежáщее врéмя. **Za wczasu**, заблаговремéнно. **Wczas mi trzewiki**, башмакú мнѣ въ пóру.

Wczasik, -u, *м. Умен.* свобóдная, удóбная минýтка, мáленькій óтдыхъ.

Wczasować, покóить, доставлáть споко́йствіе, удóбство (*кому́*). || **Wczasować się**, покóиться, отдыхáть, наслаждáться споко́йствіемъ.

Wcześnie, Wczesno, вó время, въ надлежáщее врéмя; || рáно; || въ пóру. въ мѣру, кстáти. **Wczesno ciepły**, умѣренно тёплый. негорячій. || Уд бно. покóйно.

Wczesność, -ści, *ж.* удóбство. удóбность; || удóбный слýчай; || досýгъ, свобóдное врéмя.

Wczesny, своевремéнный, сдѣланный въ свое врéмя, кстáти; || скороспѣлый, преждевремéнный, рановремéнный, рáнній; || удóбный, покóйный. выгодный; || ýтгный, сдѣланный въ пóру, въ мѣру. **Wczesne owoce**, скороспѣлые плóды. **Żart nie wczesny**, шýтка не кстáти не у мѣста. **Suknia wczesna**, удóбное плáтье. **Wczesny ptaszek**, рáнняя птúчка. **Wczesne zapobieżenie choroby**, своевремéнное

предупрежде́ніе болѣзни. Wczesny pokoj, ую́тная ко́мната.

Wczopować, *Плотн.* сплоти́ть шипа́ми, посади́ть на шипы́, вбить кли́номъ.

Wczora, Wczoraj, вчера́.

Wczorajszy, вчера́шній.

Wdać, Wdać się, *см.* Wdawać.

Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, вступле́ніе въ посторо́ннее дѣ́ло.

Wdarcie się, *см.* Wdzieranie się.

Wdawać, Wdać, вводи́ть, ввести́, вовлека́ть, вовле́чь, впу́тывать, впу́тать, вмѣ́шивать, вмѣша́ть кого́ во что́-либо; || *Стар.* преобрази́ть прида́ть ино́й видъ; || Wdawać się, Wdać się, *Стар.* обраща́ться, прибѣга́ть къ кому́ въ нуждѣ́; || броса́ться бро́ситься, кида́ться, ки́нуться; || вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, впу́тываться, впу́таться; || предава́ться чему́-либо, пристраща́ться къ чему́ либо; || быть похо́жимъ на кого́, имѣть схо́дство съ кѣмъ, уподобля́ться; || *Стар.* преобража́ться, принима́ть на себя́ ино́й видъ; || заводи́ть знако́мство, зна́ться, сближа́ться съ кѣмъ. On wdaje się nie w swoje rzeczy, онъ вмѣ́шивается не въ своё дѣ́ло. Wdawać się w sprawę sądową, заводи́ть тя́жбу, проце́съ. Wdawać się w niebezpieczeństwo, подверга́ться опа́сности. Wdawać się w kogo, быть на кого́ похо́жимъ, имѣть схо́дство съ кѣмъ, уроди́ться. Wdać się w ojca, уроди́ться въ отца́. Ogień wdał się w ranę, въ ра́нѣ сдѣ́лалось воспале́ніе, ра́на загнои́лась. Nie wdaję się w to, я въ э́то не вмѣ́шиваюсь. Wdający się do sprawy, *Юрид.* вступщикъ; вступа́ющійся во что́ *или* за кого́-либо.

Wdawanie się, Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, впу́тываніе. Wdanie się, посре́дничество, заступле́ніе; || *Юрид.* вступле́ніе, вступа́тельство, уча́стіе.

Wdeptywać, Wdeptać, вта́птывать, втопта́ть, вда́вливать, вдави́ть, вмина́ть, вмять.

Wdłuż, Wzdłuż, вдоль.

Wdmuchać, Wdmuchnąć, вдува́ть, вдуть, вдыха́ть, вдохну́ть.

Wdowa, -y, *ж.* вдова́.

Wdowczy, вдо́вый, живу́щій во вдовствѣ́.

Wdowi, вдо́вій. Grosz wdowi, ле́пта вдовы́.

Wdowiec, -wca, *м.* вдове́цъ.

Wdowieński, вдо́вичій, вдо́вій, принадлежа́щій вдовѣ́; || вдо́вствующій.

Wdowieństwo, Wdowstwo, -a, *ср.* вдовство́.

Wdówka, Wdóweczka, -i, *ж.* вдо́вушка.

Wdrapać się, *см.* Drapać się.

Wdrażać, Wdrożyć (w kogo co), внушать, внуши́ть, вперя́ть, впери́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || выводи́ть на доро́гу, на путь; || пова́живать, пова́дить; || Wdrażać się, Wdrożyć się (do czego), пова́живаться, пова́диться, пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть привы́кнуть (*къ чему́*).

Wdrobić, раскроши́ть, растере́ть.

Wdzięczenie się, -nia się, *ср.* стара́ніе, нра́виться, быть пріятнымъ, ми́лымъ, ласка́тельство, ока́зываніе ла́ски.

Wdzięcznie, благода́рно, призна́тельно; || плѣни́тельно, уми́льно, привѣ́тливо, привлека́тельно, преле́стно, нѣ́жно.

Wdzięczność, -ści, *ж.* благода́рность, призна́тельность; плѣни́тельность, пре́лесть, приго́жество, привлека́тельность, пріятность; || нѣ́жность, мя́гкость; || сла́дость. Wdzięczność głosu, нѣ́жность го́лоса. Wdzięczność oblicza, пріятность въ лицѣ́, пріятныя черты́ лица́. Wdzięczność obyczajów, мя́гкость нра́вовъ. Wdzięczność woni, благоуха́ніе, благово́ніе. Wdzięczność barwy, пріятный цвѣ́тъ.

Wdzięczny, Wdzięczen, благода́рный, благода́ренъ, призна́тельный, призна́теленъ; || плѣни́тельный, преле́стный, приго́жій, привлека́тельный, пріятный; || нѣ́жный, мя́гкій; || сла́достный.

Wdzięczyć, убира́ть, украша́ть, придава́ть красоту́ *или* пріятность. || Wdzięczyć się, стара́ться нра́виться, любе́зничать, ласка́ться; || красова́ться.

Wdzięk, -u, *м.* (*Стар.* Wdzięka, -i, *ж.*) благода́рность, призна́тельность; || пре́лесть, привлека́тельность, очарова́тельность, прима́нка, пріятность, гра́ція.

Wdzierać się, Wedrzeć się, врыва́ться, ворва́ться, продира́ться, продра́ться, проти́скиваться, проти́снуться; || вступа́ться; || кара́бкаться, вскара́бкаться, взлѣза́ть, взлѣ́сть, взбира́ться, взобра́ться. Buntownicy wdarli się do Węgier, мяте́жники ворвали́сь въ Ве́нгрію. Wedrzeć się na mur, взобра́ться на стѣну. Wedrzeć się na drzewo, взлѣзть на де́рево. Wdzierać się do majątku, вступа́ться въ имѣ́ніе. Wdzierający się, вступщикъ (*въ имѣніе*).

Wdzieranie się, -nia się, Wdarcie się, -cia się, *ср.* вторже́ніе, проникание; || нашествіе, наступле́ніе; || покуше́ніе, уси́ліе; || захва́тъ, завладѣ́ніе, присвое́ніе.

Wdzierca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель; || втершійся, хи́тростью вступи́вшій.

Wdzierczy, хи́щническій, наси́льственный.

Wdzierstwo, -a, *ср.* завладѣ́ніе (*чѣмъ*), похище́ніе, присвое́ніе, захва́тъ (*чего*).

Wdziewać, Wdziać, вдѣва́ть, вдѣть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Węborek, -rka, *м.* (*Стар.* Wamborek, Wąworek), уша́тъ, бадья́, *см.* Wąwor.

Webrnąć, забрести́, забре́сть; || * впу́таться, ввяза́ться (*во что́*).

Węch, -u, *м.* обоня́ніе.

Węchowy, обоня́тельный.

Wecować, Wywecować, точи́ть, выто-

чить, острúть, наострúть, навострúть. *Wecować kogo, язвúть, злослóвить.

Węda, -y, **Wędka**, -i, *ж.* у́да, у́дка, у́дочка.

Wędkarz, -a, *м.* у́дильщикъ, ловя́щій ры́бу у́дкою; || дѣлающій у́дки.

Wedle, вóзлѣ, пóдлѣ, близь; || **Wedle, Według**, по, смотрú по тому́, по мѣрѣ, согла́сно *(чему)*. **Według mego zdania**, по моему́ мнѣнію. **Według prawa**, по зако́ну. **Według okoliczności**, смотрú по обстоя́тельствамъ. *Посл.* **Według stawu grobla**, по Сенькѣ ша́пка.

Wędlina, -y. *ж.* ветчина́.

Wędlisko, Wędzisko, -a, *ср.* у́дилище, у́довище.

Wędrować, путеше́ствовать, ѣздить, стра́нствовать. || перелета́ть (*о птица́хъ*).

Wędrowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе; || отлётъ, перелётъ (*птицъ*).

Wędrowczy, стра́нническій; || отлётный, перелётный (*о птица́хъ*).

Wędrowiec, -wca, *м.* проѣзжій, путеше́ственникъ; || стра́нникъ, стра́нствователь.

Wędrówka, -i, *ж.* стра́нствованіе, путеше́ствіе. поѣздка; || пере еле́ніе. **Wędrówka narodów**, переселе́ніе наро́довъ.

Wędrownik, *см.* **Wędrowiec.**

Wędrowny, стра́нническій, стра́нствующій; || отлётный, перелётный (*о пти́цахъ*).

Wedrzeć się, *см.* **Wdzierać się.**

Wędzarnia, -rni, *ж.* копти́льня.

Wędzić, Uwędzić, коптúть, накоптúть.

Wędzidełko, -a, *ср. Умен.* узде́чка; || *Анат.* у́здочка.

Wędzidło, -a, *ср.* у́дило, удила́, мундшту́къ. мушту́къ; || *узда́, обузда́ніе.

Wędzisko, *см.* **Wędlisko.**

Wędzonka, -i, *ж.* ветчи́нка, копчёное свино́е мя́со.

Węgiel, -gla, *м.* (*Стар.* **Wągl, Wągiel**), у́голь. **Węgiel kamienny**, у́голь земляно́й, ка́менный. **Węgiel brunatny**, бу́рый у́голь.

Węgieł, -gła, *м.* у́голъ; || *Архит.* уго́льникъ.

Węgielek, -lka, *м. Хим.* угля́къ, углеро́дистое соединéніе.

Węgielnia, -ni, *ж.* у́гольня, гдѣ пережига́ютъ дрова́ въ у́голь; || у́гольный сара́й, складъ у́гля, у́гольная я́ма.

Węgielnica, -y, *ж. Мат.* наугóльникъ, угломѣръ.

Węgielnik, -a, *м. см.* **Węgielny.**

Węgielny, уго́льный. **Węgielny kamień, Węgielnik**, краеуго́льный ка́мень.

Węglan, -u, *м. Хим.* углеки́слая соль.

Węglarka, -i, *ж.* у́гольщица.

Węglarnia, -ni, *ж.* у́гольный сара́й, складъ у́гля.

Węglarski, у́гольщичій, принадлежа́щій у́гольщику.

Węglarstwo, -a, *ср.* про́мыселъ, заня́тіе у́гольщика.

Węglarz, -a, *м.* у́гольщикъ, у́гольникъ.

Węglik, -a, *м.* углеро́дъ, ча́стый у́голь.

Węglowy, у́гольный.

Węgnać, *см.* **Wganiać.**

Węgorz, -a, *м.* угорь (*ры́ба*). *Silski jak węgorz, онъ увертливъ, умѣетъ ускользну́ть.

Węgrowaty, угрева́тый, прыщева́тый.

Węgry, -ów, *мн.* угрú, прыщú на лицѣ; || **Swinie węgry**, шелуди, коро́ста у свине́й.

Węgrzyn, -a, *м.* венге́рское винó.

Wéj! *Межд.* вотъ! смотрú!

Wejrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wejrzenie, -nia, *ср. см.* **Wglądanie**; || взглядъ, взоръ, воззрѣніе.

Wejść, *см.* **Wchodzić.**

Wejście, -ścia, *ср.* входъ, вступле́ніе, *см.* **Wchód**; || *Ком.* поступле́ніе, приня́тіе (*векселя*).

Weksel, -slu, *м.* ве́ксель, заёмное письмó. **Weksel ciągniony**, перевóдный ве́ксель. **Weksel suchy**, простóй ве́ксель. **Weksel zwrotny**, возвра́тный ве́ксель. || **Weksel bełkowy**, *Камен.* ба́лочный ри́гель.

Wekslarnia, -ni, *ж.* мѣня́льная лавка.

Wekslarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Wekslować, мѣня́ть (*де́ньги*).

Wekslowy, ве́ксельный, промѣ́нный.

Welgnąć, ува́знуть въ грязи́.

Wełna, -y, *ж.* волна́, шерсть, руно́. **Biała wełna**, пои́рокъ.

Wełnianka, -i, *ж.* шерстяно́е пла́тье; || *Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и растѣніяхъ*); || волни́нка, волну́ха (*грибъ*).

Wełniany, шерстяно́й.

Wełniarz, -a, *м.* шерстобóй, шерстоби́тъ; || продавéцъ ше́рсти.

Wełniasty, пушúстый.

Wełnica, -y, *ж. Бот.* я́звенникъ (трава́).

Wełnisty, шерстúстый, ворсúстый; || пушúстый.

Welon, -u, *м.* покрыва́ло, вуа́ль, фата́.

Wemknąć, *см.* **Wmykać.**

Weń, вмѣсто, **w niego**, въ него́, *см.* **On.**

Wendeta, -y, *ж. см.* **Tandeta.**

Weneryczny, *Мед.* венери́ческій, сифили́тическій.

Wenty, -ów, *мн. Горн.* проду́шины съ кла́паномъ.

Wepchnąć, *см.* **Wpychać.**

Weprzeć, *см.* **Wpierać.**

Werbel, -blu, *м. Воен.* дробь бараба́нная.

Werbować, набира́ть, вербова́ть ре́крутъ.

Werbowanie, -nia, *ср.* **Werbunek**, -nku, *м.* набóръ, рекру́тчина, вербóвка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Werbownik, -a, *м.* вербовщи́къ, набóрщикъ ре́крутъ.

Werek, **-rka**, *м.* нáры, досчáтый помóстъ для спанья.

Wereszczaka, **-i**, *ж.* кýшанье изъ свинáго сáла, колбáсъ, потрохóвъ.

Weronika, **-i**, *ж. Бот.* вероника (*растéніе*).

Wersał, **-u**, **Wersalik**, **-u**, *м.* прописная, болышая заглáвная бýква.

Wersja, **-ji**, *ж.* перевóдъ, переложéніе, толкованіе.

Werteba, **Wertepa**, **-y**, *ж.* объѣздъ, просѣлочная дорóга, дурнáя дорóга.

Wertować, перелистывать (*книгу*), *см.* **Wartować**.

Werwać się, *см.* **Wyrywać się**.

Weryfikacja, **-ji**, *ж.* повѣрка, свѣрка, сличéніе.

Weryfikacyjny, повѣрочный.

Weryfikator, **-a**, *м.* повѣрщикъ.

Weryfikować, повѣрáть, свѣрáть, сличáть, спрагляться,

Werznąć, *см.* **Wrzynać**.

Wesele, **-a**, *ср.* свáдьба, свáдебный пиръ; || весéлие, рáдость, удовóльствіе. **Wesele wyprawić**, сыграть, отпрáздновать свáдьбу. * **Wielkie komu sprawić wesele**, достáвить кому́ большóе удовóльствіе.

Weselić, веселúть, рáдовать. **Weselić się**, веселúться, рáдоваться, забавлúться.

Weselisko, **-a**, *ср. Прост.* свáдьба.

Weselnik, **-a**, *м.* участвующій въ свáдьбѣ, присýтствующій на свáдьбѣ; || *Стар.* молодые. женихъ и невѣста.

Weselny, свáдебный.

Weseluchny, **Weselutki**, веселéнекъ, веселёхонекъ, веселёшенекъ.

Wesołek, **-łka**, *м.* весельчáкъ. || *Бот.* кипрéй (*растéніе*).

Wesoło, вéсело.

Wesołość, **-ści**, *ж.* весёлость.

Wesoły, весёлый.

Wespół, вмѣстѣ, совокýпно.

Wesprzeć, *см.* **Wspierać**.

Westchnąć, *см.* **Wzdychać**.

Westchnienie, **-nia**, *ср.* вздохъ.

Wesz, *род. п.* **Wszy**, *ж.* вошь; || **Wesz roślinna**, травянáя вошь, тля; || *Бот.* **Świnia wesz**, болиголóвъ, омéгъ; || цикýта, вéхъ (*растéніе и отрава*); || **Wodna wesz, ziele**, змѣй-трава.

Weszka, **-i**, *ж. Умен.* вóшка; || корóста, шелуди, паршá.

Wet (*см.* **Odwet**), употребляется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: **Wet za wet oddawać**, отплатúть тѣмъ же, воздавáть рáвнымъ за рáвное, дѣлать возмéздіе, *см.* **Wetować**.

Weterynarja, **-ji**, *ж.* **Konowalstwo**, **-a**, *ср.* ветеринáрная наýка, ветеринáрія, скотоврачéбная наýка.

Weterynarz, **Konował**, **-a**, *м.* ветеринáръ, коновáлъ.

Wetknąć, *см.* **Wtykać**.

Wetknięcie, **-cia**, *ср. см.* **Wtykanie**.

Wetować, воздавáть рáвнымъ за рáвное, вознаграждáть, отплáчивать; || игрáть для возвращéнія прóигрыша.

Wetowny, вознаградúмый.

Wetrzeć, *см.* **Wcierać**.

Wety, **-ów**, *мн.* десéртъ, закýски, слáсти.

Wewnątrz (*Стар.* **Wnątrz**), внутрú, внутрь, во внýтренности. **Honorów błyszcząca bańka wewnątrz pusta**, блестящій мыльный пузырь пóчестей пустъ внутрú. **Wchodzić wewnątrz domu**, входúть внутрь дóма.

Wewnętrze, **-a**, *ср. см.* **Wnętrze**.

Wewnętrznie, внýтренно; || * **душéвно**, сердéчно.

Wewnętrzność, **-ści**, *ж.* внýтренность.

Wewnętrzny, внýтренній.

Węcaty, наполненный змѣями

Wezbrać, *см.* **Wzbierać**.

Wezbranie, **-nia**, *ср.* (**wód**), наводнéніе, разлúтіе водъ, половóдье, возвышéніе воды́, рѣки́. выступлéніе рѣкъ изъ береговъ. **Wezbranie morza**, прилúвъ морскóй.

Wezdrgnąć się, *см.* **Wzdrygać się**.

Węzeł, **-zła**, *м.* ýзелъ; || связка (*ключéй*); || пукъ (*верёвокъ*); || **Węzeł zadzierzgniony**, петля́, затянутый ýзелъ; || союзъ, связь. **Węzeł przyjaźni**, ýзы дружбы, дружескій союзъ. **Węzły małżeńskie**, брáчный союзъ. **Węzły pokrewieństwa**, ýзы родствá. || *Астрон.* и *Анат.* узлы.

Węzełek, **-łka**, *м.* узелóкъ.

Węzgłówek, **-wka**, *м.* подýшечка.

Wezgłowie, **-wia**, *ср.* изголóвье.

Węzina, **-y**, *ж.* тѣснúна, ущéлье, *см.* **Ciaśnina**.

Węzłowato, узловáто. узлáми; || * крáтко, отрывисто. сжáто. **Krótko a węzłowato odpowiedzieć**, отвѣтить лаконúчески.

Węzłowaty, узловáтый; || * крáткій, отрывúстый; || сжáтый.

Wężowaty, зміевúдный; || излýчистый, извúлистый.

Wężownica, **-y**, *Артил.* кулеврúна (*старúнная пýшка*).

Wężownik, **-a**, *м. Астрон.* Зміенóсецъ (*созвѣздіе*); || *Минер.* змѣевúкъ; || *Бот.* змѣевúкъ кóрень, сердéчный кóрень.

Wężowy, **Węży**, змѣúный.

Weźrzeć, *см.* **Wglądać**.

Wezwać, *см.* **Wzywać**.

Wezwanie, **-a**, *ср. см.* **Wzywanie**; приглашéніе, вызовъ, трéбованіе; || повѣстка, объявлéніе; || воззвáніе (*къ народу*). **Wezwanie przed sąd**, привóдъ обвиняемаго, *или* свидѣтеля въ судъ. **Przybyć na czyje wezwanie**, явúться по чьемý-либо вызову, приглашéнію.

Wezwany, приглашённый, вызванный, вытребованный, званый.

Wezwawczy, пригласúтельный, призывный.

Wężyk, -a, *м. Умен.* змѣенокъ, змѣйка; *Артил. Стар.* родъ малыхъ пушекъ полуфунтоваго калибра; || излучина, извилина. **Rzeka ubiega wężykiem,** рѣка течетъ излучинами.

Wezykatorja, -ji, *ж. Мед.* нарывный пластырь.

Wężykować, извиваться, изгибаться.

Wężykowato, излучисто, извилисто, криво; || спирально, винтомъ.

Wężykowatość, -ści, *ж.* излучина, извивина, извилина, кривизна; || спиральная линія.

Wężykowaty, излучистый, извилистый, искривленный; || спиральный винтовой.

Wężymord, -u, *м. Бот.* чёрный корень.

Wężysko, -a, *ср. Унич.* отвратительная змѣя.

Wganiać, Wgonić, Wegnać, загонять, загнать, **Wganiać bydło do obory,** загонять скотину въ хлѣвъ.

Wgięcie, -cia, *ср.* вогнутость; || впадина.

Wgięty, вогнутый.

Wginać, Wgiąć, вгибать, вогнуть; || коробить, покоробить.

Wglądać, Wejrzeć, Weźrzeć (w co), заглядывать, заглянуть, взлядывать, взглянуть, разсматривать разсмотрѣть, вникать, вникнуть, разбирать, разобрать. **Wejrzeć na kogo, na co,** взглянуть, бросить взглядъ на кого, на что. **Wejrzyj w siebie,** войди въ себя, загляни въ свою душу. **Wejrzeć na kogo łaskawie,** помиловать кого, сжалиться надъ кѣмъ. || **Wglądać się,** вглядываться, всматриваться.

Wglądanie, Wejrzenie, -nia, *ср.* **(w co),** разсматриваніе (*чего*), всматриваніе (*во что*); || взглядъ (*на что*); || взоръ.

Wgniatać, Wgnieść, вдавливать, вдавить, вгнетать, вгнести.

Wgnieżdżać się, Wgnieździć się, гнѣздиться, загнѣздиться; || * располагаться, расположиться поселяться, поселиться, укореняться, укорениться.

Wgramolić się (na co), вскарабкаться.

Wgrążyć się, погрузиться, погрязнуть.

Wgrodzić, загородить заборомъ, обнести плетнёмъ || **Wgrodzić się w co,** ворваться, вломиться, вторгнуться; || *Стар.* вонзиться.

Wgryzać się, Wgryźć się, въѣдаться, въѣсться, впиваться, впиться зубами.

Wgryzek, -zka, *м. Зоол.* долгоносикъ (*насѣкомое*).

Wiać, Wionąć, вѣять, повѣять, дуть, подуть; || махать, помахивать; || вѣять (*хлѣбъ*).

Wiaderko, -a, *ср. Умен.* ведёрко, ведёрцо, ведёрочко. *см.* **Wiadro.**

Wiadomca, -y, Wiadomiec, -mca, *м.* (*Стар.* **Wiaduk**), знатокъ, свѣдущій человѣкъ.

Wiadomo, извѣстно; || **Wiadomo czynić,** объявлять, извѣщать. **Ja niżej podpisany wiadomo czynię niniejszém,** я ниже подписавшійся симъ объявляю, *или* симъ извѣщаю. **Wiadomo czynimy niniejszém,** симъ объявляемъ, *или* извѣщаемъ.

Wiadomość, -ści, *ж.* знаніе, познаніе, свѣдѣніе; || новость, извѣстіе; || увѣдомленіе; || вѣдомость.

Wiadomy, извѣстный.

Wiadro, -a, *ср.* ведро; || бадья; || указная мѣра жидкостей и напитковъ.

Wiadrowy, ведёрный.

Wiaduk, *см.* **Wiadomca.**

Wiadukt, -u, *м.* путепроводъ, мостъ на аркахъ (*для желѣзной дороги*).

Wianeczek, -czka, *м.* вѣночекъ.

Wianek, -nka, *м.* вѣнокъ, вѣнецъ, вѣнчикъ, *см.* **Wieniec.**

Wianie, -nia, *ср.* вѣяніе, дуновеніе. **Wianie zboża,** вѣяніе ржи, пшеницы и т. д.

Wiano, -a, *ср.* приданое, *см.* **Posag;** || **Wiano, Przywianek,** даръ, подарокъ отъ мужа женѣ послѣ свадьбы, запись имѣнія въ пользу жены (*Стар. Русск.* вѣновая запись); || вдовья часть изъ имѣнія покойнаго мужа. || *Церк. Слав.* вѣно, плата отъ жениха за невѣсту, выводное; || даръ за невѣстою отъ отца или родственниковъ въ пользу жениха или будущаго ея мужа, приданое.

Wianować, дарить невѣсту, записать часть имѣнія въ пользу жены; || давать приданое (*за дочерью*), *см.* **Wyposażać.**

Wianowanie, -nia, *ср.* запись части имѣнія въ пользу жены; || назначеніе приданаго.

Wianowany, назначенный въ приданое; || получившій въ приданое.

Wianowy, Wianowny, Wianny, Wienny, приданный, относящійся къ приданому, *см.* **Wiano, Wianować, Wianowany.**

Wianuszek, -szka, *м. Умен.* вѣночекъ.

Wiara, -y, *ж.* вѣра, законъ, религія; || вѣрованіе, убѣжденіе; || увѣреніе; || довѣріе, довѣренность. **Wyznanie wiary,** вѣроисповѣданіе. **Artykuł wiary,** символъ вѣры. **Wiara chrześcjańska,** христіанская вѣра. **Dawać czemu wiarę,** давать вѣру, повѣрить (*чему*). **Oddać na wiarę,** отдать на вѣру, на присягу, на совѣсть другаго. **Dochować wiary,** сохранить вѣрность, сдержать данное слово. **Złamać wiarę,** сдѣлаться вѣроломнымъ, потерять довѣріе. **Stracić wiarę,** потерять довѣріе. **Dla większéj wiary,** въ удостовѣреніе, во увѣреніе. **Wiara małżeńska,** супружеская вѣрность. **Wiary godzien,** заслуживающій довѣрія. **Wiara publiczna,** общественное довѣріе **Posesor dobréj wiary,** законный владѣлецъ. **Zła wiara,** недобросовѣстность. **Dobra wiara,** добросовѣстность. **Dziedzic złéj wiary,** незаконный владѣлецъ. **W dobréj wierze to zrobił,** онъ это сдѣлалъ безъ злаго

намѣренія, въ простотѣ души. Artykułem jego wiary było: wiele brać a mało dawać, его убѣжденіе состояло въ томъ, чтобъ много брать и мало давать; || *см.* Wiarus.

Wiardunek, Wiardung, Wierdunk, -nku, *м.* древняя монета, вердень; || дюжина.

Wiarliwość, -ści, *ж. см.* Łatwowierność.

Wiarliwy, *см.* Łatwowierny.

Wiarobrońca, -y, *м.* защитникъ, поборникъ вѣры.

Wiarogodnie, достовѣрно, подлинно, точно.

Wiarogodność, -ści, *ж.* достовѣрность, подлинность, точность.

Wiarogodny, достовѣрный, подлинный, точный.

Wiarołomca, -y, *м.* вѣроломный, вѣроломецъ, клятвопреступникъ.

Wiarołomny, вѣроломный, клятвопреступный.

Wiarołomstwo, -a, *ср.* Wiarołomność, -ści, *ж.* вѣроломство, клятвопреступленіе.

Wiaropodobny, правдоподобный, вѣроятный.

Wiarus, -a. *м. Воен.* служака, храбрецъ, удалецъ.

Wiatr, -tru. *м.* вѣтеръ, вѣтръ. Wiatr morski, моряна, вѣтеръ дующій съ моря. Wiatr pomyślny, попутный вѣтеръ. *Морс.* Pochwycić wiatr, выиграть вѣтеръ у другаго корабля.

Wiatrak, -u и -a, Wiatraczek, -czka, *м.* вѣтряная мельница. Wiatraczek w oknie, отдушина.

Wiatrakowy, принадлежащій вѣтряной мельницѣ.

Wiatrek, *см.* Wietrzyk.

Wiatrociąg, -u, *м.* воздушный насосъ.

Wiatromierz, -a, *м.* анемометръ, вѣтромѣръ, вѣтроуказатель.

Wiatronogi, быстроногій.

Wiatropęd, -u, *м.* вентиляторъ, душникъ; || * вертопрахъ, *см.* Pędziwiatr, Wietrznik.

Wiatrowisko, -a, *ср.* юръ. возвышенное и открытое мѣсто, подверженное дѣйствію вѣтровъ.

Wiatrówka, -i, *ж.* духовое ружьё.

Wiatrowy, вѣтряный. *Морс.* Wieniec wiatrowy, картушка компасная.

Wiatrozmian, -u, *м. Горн.* вѣтреное, воздушное колесо.

Wiatyk, Wijatyk, -u, *м.* напутствіе, Святые Дары, которыми причащаютъ больныхъ и умирающихъ христіанъ; || книга, заключающая въ себѣ молитвы, читаемыя священникомъ при исходѣ души. отходная.

Wiąz, *род. п.* Wiązu, *м.* вязъ (*дерево*). || **Wiąz,** *род. п.* Więzu, *м.* Więza, -y, *ж.*, вязь, связь, перевязь. Więzy, *мн.* узы, оковы, путы. Więzy od winorośli, виноградныя прищепки. Wiąz woskowy, сотовая ячей.

Wiązać, Związać, Zawiązać, связывать, вязать, связать, завязать. Zawiązać z kim przyjaźń, свести съ кѣмъ дружбу.

Wiązaneczka, -i, *ж.* вязанка, узелокъ.

Wiązanie, Związanie, -nia, *ср.* вязаніе, вязка, связываніе, связь, завязка; || соединеніе, спайка, шовъ; || подарокъ (*на именины*). || *Анат.* Wiązania, *мн.* связки. || Wiązanie dachowe, стропильный переводъ, стропильныя ноги. Wiązanie oprawy stropowéj, звено. *Горн.* Wiązanie całkowite, szrot, срубъ. || Wiązanie owocu, завязь.

Wiązadło, -a, *ср.* соединеніе, сплоченіе. связь, спайка.

Wiązanka, -i, *ж.* вязанка.

Wiązany, вязанный, связанный. *Муз.* Nuta wiązana, вязаная нота.

Wiązarka, -i, *ж. Плотн.* анкеръ.

Wiązeczka, -i, *ж.* вязаночка, *см.* Wiązka.

Wiązka, -i, *ж.* вязка, вязанка, связка, пукъ, пучекъ. Wiązka siana, вязанка сѣна; || охапка; || пучекъ растеній; || *Бот.* цвѣточный щитокъ.

Wiązkowy, *Бот.* пучковатый, мочковатый.

Wić, Uwić, Wijać, вить, свить, свивать, сплетать, сплести, сучить, ссучить. Wić wianki, вить, плести вѣнки. Wić nici, мотать, сматывать нити. || Wić się, Wijać się, виться, свиваться, обвиваться. свертываться, сплетаться, заплетаться; || увиваться. вертѣться (*около кого*), извиваться, выситься, возвышаться, возноситься, подниматься (*вверхъ*).

Wić, -ci, *ж.* витвина, гибкая лоза, вѣтвь; || прутъ. хлыстъ; || вица. прутъ для сшиванія досокъ у водоходныхъ судовъ и для связыванія плотовъ или чего-либо другаго; || мочальная веревка. лычко; || ивовый побѣгъ; || Wici, *мн.* призывъ дворянства въ ополченіе.

Wicher, -chru, *м.* вихорь, вихрь.

Wichrować, *см.* Wichrzyć.

Wichrowatość, -ści, *ж.* буйство, безчинство; || бурность. бурливость.

Wichrowaty, Wichrzasty, Wichrzysty, вѣтряный, бурный. бурливый.

Wichrzyć, бушевать, свирѣпствовать, бурлить; || мутить, ссорить, возбуждать, раздоръ.

Wichrzyciel, -a, *м.* возмутитель, нарушитель спокойствія.

Wicina, -y, *ж.* разшива, самое большое рѣчное судно.

Wiciowy, лыковый, мочальный, ивовый.

Wid, -u, *м.* видъ.—употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: Ani stu-

chu, ani widu, не слышно и не видно (ни слуху, ни духу).

Widać, видать, видно, (употребляется только въ неопредѣленномъ наклоненіи); *Стар.* **Widywać, Widzieć. Zdaleka widać było zamek**, издалека виденъ былъ замокъ. **Widać bywał na sejmiku**, видно, онъ былъ на сеймикѣ. **Z tego wszystkiego widać, że nasze zamiary w łeb wezmą**, изъ всего этого видно, что наши намѣренія лопнутъ.

Widelcowy, вилочный.

Widelec, -lca, *м.* **Widelce**, *мн.* вилка, вилки.

Widełki, -łek, *мн.* небольшія вилы; || *Анат.* пищепроводное горло, пищепроводникъ; || *Охот.* рогатина; || *Муз.* камертонъ.

Widenda, -y, *ж.* **Widymus, -a**, *м.* *Юрид.* помѣта, скрѣпа (*копіи*); || свидѣтельство въ вѣрности списковъ изъ дѣловыхъ бумагъ. **Widendę kłaść, Widymować**, скрѣплять, свидѣтельствовать вѣрность списковъ *или* выписокъ изъ дѣловыхъ бумагъ.

Widłaczek, -czka, Widłak, -a, *м.* *Бот.* плаунъ, плавунъ, вѣтвистый мохъ. || **Widłak, -a**, *м.* *Фортиф.* тенальонъ.

Widlasty, Widłowaty, развилистый, вилообразный. **Łodyga widlasta**, вилообразный стебель. **Ogon widłowaty**, развилистый хвостъ (*у птицъ*).

Widłatość, Widłowatość, -ści, *ж.* вилообразность, развилистость, *см.* **Widlasty.**

Widlica, -y, *ж.* шпилька.

Widły, -deł, *мн.* вилы; || **оглобли**, *см.* **Hołoble.**

Widma, *см.* **Wiedma.**

Widmo, -a, *ср.* привидѣніе, призракъ.

Widno, видно, ясно, свѣтло; || видно, виднѣется, **Widno tu**, здѣсь видно, свѣтло. **Widno, że.....**, видно, что.....

Widnokrąg, -ęgu, *или* **-ęga**, *м.* горизонтъ, небосклонъ, кругозоръ.

Widność, -ści, *ж.* ясность, свѣтлость.

Widny, видный, виденъ, ясный, свѣтлый; || видимый; || явный, очевидный.

Widocznie, видимо; || очевидно, явно.

Widoczny, видимый; || очевидный, явный.

Widok, -u, *м.* видъ; || зрѣлище. **Piękny widok**, прекрасный видъ. **Widoki Szwajcarji**, виды Швейцаріи. **Co za widok okropny**, какой ужасный видъ! || **Widok publiczny**, публичность, обнародованіе. **Dzieło to już wyszło na widok publiczny**, это сочиненіе уже обнародовано, вышло въ свѣтъ. || **Na widok**, при видѣ. **Na widok hetmana**, при видѣ гетмана. || **Mieć co na widoku**, имѣть что-либо въ виду. || **Na sam widok**, съ перваго взгляда. **Na sam widok podpisu tego, serce mi biło**, при первомъ взглядѣ на эту подпись у меня забилось сердце.

Widokowy, зрѣлищный, относящійся къ зрѣлищу. **Plac widokowy**, циркъ (*для различныхъ зрѣлищъ*).

Widokres, -u, *м.* небосклонъ, кругозоръ, горизонтъ.

Widomie, видимо, очевидно, явно.

Widomość, -ści, *ж.* зрѣніе; || видимость, очевидность, явность.

Widomy, зрячій; || видимый, очевидный, явный.

Widosen, -sna, *м.* *Библ.* сновидецъ.

Widowisko, -a, *ср.* зрѣлище, спектакль.

Widownia, -ni, *ж.* сцена; || дѣйствіе, мѣсто дѣйствія.

Widymata, -y, *ж.* помѣта, скрѣпа, скрѣпленіе (*копіи*).

Widymować, скрѣплять, свидѣтельствовать.

Widywać, видать, *см.* **Widzieć.**

Widz, -a, *м.* зритель.

Widzenie, .nia, *ср.* видѣніе, явленіе; || мечта, призракъ.

Widziadło, -a, *ср.* привидѣніе, призракъ; || * тѣнь.

Widzialnie, видимо; || очевидно, явно.

Widzialność, -ści, *ж.* видимость, очевидность; || явность.

Widzialny, видимый; || очевидный, явный.

Widzieć, видѣть, видать, смотрѣть; || зрѣть; || **Widzieć się**, видѣться, видаться, знаться, бывать другъ у друга; || казаться; || смотрѣться, видѣть себя. **Widzieć się w źwierciedle**, смотрѣться въ зеркало. **Widzieć się zmuszonym do czego**, быть вынужденнымъ къ чему. **Rad się widzę u ciebie, mój przyjacielu**, я радъ, что нахожусь у тебя, мой другъ. **Czyż nie widzisz się w tym opisie?** развѣ ты не узнаешь себя въ этомъ описаніи? **Widziało mi się we śnie**, я видѣлъ во снѣ, мнѣ снилось. **Mnie się widzi, że ten pan jest oszustem**, мнѣ кажется, что этотъ господинъ обманщикъ.

Widzi-mi-się, *Нескл.* самомнѣніе.

Wiec, -a, *или* **-u**, *м.* (иногда: **Wieca, Wiece, -ów**, *мн.*), *Стар. Русск.* вѣче, вече, народное совѣщаніе, собраніе; || верховный королевскій судъ; || **Sądy wiecowe, Wielkie roki**, старинные апелляціонные суды.

Więc, итакъ, слѣдовательно, слѣдственно, посему, поэтому, такимъ образомъ, стало-быть, такъ, же. **Jesteś człowiek, a więc i śmiertelnym być musisz**, ты человѣкъ, слѣдовательно и смертенъ. **Więc powiedz nam**, скажи же намъ. **Cóż więc?** что-же далѣе? что-же? **Widzę —kręto, a więc w nogi**, вижу—худо, такъ давай Богъ ноги! **Kiedy pląsać, więc pląsać**, когда ужь плясать, такъ плясать!

Więcej, болѣе, больше, *см.* **Wiele.**

Wiecha, -y, *ж.* вѣха; || вѣнокъ *или* ёлка, кабачная вывѣска; || птичій садокъ; || *Бот.* **Mysza wiecha**, мышачій тернъ.

Wiecheć, -chcia, *м.* соломенная вѣха,

соло́менная затыч́ка, клокъ соло́мы *или* **сѣна**; || **моча́лка, метла́, помело́**; || **тря́пка, стира́лка.**

Więcierz (*Стар.* **Wieńcerz**), **-a**, *м.* **Więciorka, -i**, *ж. Рыб.* **вѣ́рша.**

Wieczernica, Wieczornica, -y, *ж.* **вечѣ́рница, вечѣ́рняя звѣзда́**; || *Прост.* **Wieczernice**, *мн.* **посидѣ́лки.**

Wieczernik, Wieczornik, -a, *м. Бот.* **вечѣ́рница** (*растѣ́ніе*); || *Библ.* **трапе́зная, вечеря.**

Wieczerza, -y, *ж.* **у́жинъ, вечѣ́рній столъ. Wieczerza Pańska, Та́йная Вечеря**; || **причащѣ́ніе, причастіе.**

Wieczerzać, у́жинать.

Wieczko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Wieko**), **кры́шечка**; || *Анат.* **надгорта́нный хрящъ, глотни́къ.**

Wiecznie, вѣ́чно, вовѣ́къ; || * **постоя́нно, безпрестанно, безпрерывно.**

Wieczność, ści, *ж.* **вѣ́чность.**

Wieczny, вѣ́чный, безконе́чный превѣ́чный; || * **постоя́нный, безпрестанный, безпрерывный. Żywot wieczny, вѣ́чная жизнь. Na wieczne czasy, на вѣ́чныя времена́, во вѣки вѣковъ.**

Wieczór, -oru, *или* **ora**, *м.* **вечеръ. Pod wieczór, по́дъ вечеръ. Z wieczora, съ вѣ́чера.**

Wieczorny, вечѣ́рній.

Wieczyście, *см.* **Wiecznie.**

Wieczysty, долговре́менный, безсро́чный, долгосро́чный; || **крѣпостно́й**; || **ипоте́чный**; || *см.* **Wiekuisty.**

Więdły, Zwiędły, завя́лый, увя́лый, поблѣ́клый; || **вя́леный, вывѣ́тренный, провѣ́сный, копче́ный** (*о мясѣ*).

Wiedma, Wiedźma, -y, *ж.* **вѣ́дьма.**

Więdnąć (*Стар.* **Wiądnąć, Wietnąć**), **Więdnieć, Zwiędnąć, Uwiędnąć, вя́нуть, увя́дать, завя́нуть, увя́нуть, засыха́ть, засо́хнуть, поблѣкнуть**

Wiedza, -y, *ж.* **зна́ніе, вѣ́дѣніе**; || **на́ука, позна́ніе, зна́ніе**; || **созна́ніе. Rozprzestrzeniać granice wiedzy ludzkiéj, расширя́ть предѣ́лы человѣ́ческихъ позна́ній. Wiedza swego bytu, созна́ніе своего́ бытія́, самосозна́ніе. On się ożenił bez wiedzy rodziców, онъ жени́лся безъ вѣ́дома роди́телей.**

Wiedzieć, знать, вѣ́дать, умѣ́ть; || **сознава́ть. Nie wiedzieć co tu począć, неизвѣ́стно, что́ тутъ дѣ́лать? Bóg wie, jak się to wszystko skończy, Богъ вѣсть, какъ э́то все ко́нчится. Albo ja wiem, а я почему́ зна́ю? почему́ мнѣ знать? Trzeba ci wiedzieć** *или* **Masz wiedzieć, że....., ну́жно тебѣ́ знать** *или* **ты до́лженъ знать, что.....** || *Безл.* **Wie się to, э́то извѣ́стно, мы э́то зна́емъ, дѣ́ло извѣ́стное.**

Wiedziony, веде́нный.

Wieja, -ji, *ж.* **метѣ́лица.**

Wiejacz, -a, *м.* **вѣ́ятель, вѣ́яльщикъ.**

Wiejaczka, Wiejątka, -i, *ж.* **Wiejadło, Wiewidło, -a**, *ср.* **вѣ́ялка, вѣ́ялo.**

Wiejski, се́льскій, деревѣ́нскій; || **полево́й**; || * **мужи́цкій, гру́бый.**

Wiejskość, -ści, *ж.* **се́льская, деревѣ́нская жизнь, деревѣ́нскіе обы́чаи.**

Wiek, -u, *м.* **вѣкъ, столѣ́тіе**; || **во́зрастъ, лѣта́, го́ды**; || **время. Wiek dziecinny, дѣ́тскій во́зрастъ, дѣ́тство. Wiek młodzieńczy, ю́ношескій возрастъ, ю́ность. Wiek męzki, му́жескій во́зрастъ. возмужа́лость совершеннолѣ́тіе. Wiek dojrzały, зрѣ́лыя лѣта́. Wiek zgrzybiały, ста́рческій во́зрастъ, дряхлость, ста́рость. Być ozdobą swojego wieku, быть украше́ніемъ своего́ вѣ́ка, своего́ вре́мени. Wiek dzisiejszy, нынѣ́шній вѣкъ, нынѣ́шнее вре́мя. Wiek dziewiętnasty, девятна́дцатый вѣкъ, девятна́дцатое столѣ́тіе. Po wszystkie wieki, во всѣ вѣ́ка. Na wieki wieków, во вѣки вѣко́въ. Od wieków, и́здревле, и́встари, съ древнѣ́йшихъ вре́менъ.**

Wieko, -a, *ср.* **кры́шка. Wieko trumny, кры́шка гро́ба.**

Wiekopomny, достопа́мятный; || **вѣковѣ́чный.**

Wiekowy, вѣковѣ́чный.

Większość, -ści, *ж.* **большинство́.**

Większy, бо́льшій, *см.* **Wielki.**

Wiekuiście, вѣ́чно.

Wiekuistość, -ści, *ж.* **вѣ́чность, безконе́чность.**

Wiekuisty, вѣ́чный, вѣковѣ́чный, вѣково́й.

Wielbić, велича́ть, сла́вить, прославля́ть, славосло́вить, восхваля́ть, превозносить похвала́ми; || **удивля́ться, любова́ться**; || **благогове́ть**; || **восторга́ться, восхища́ться, воспламеня́ться**; || **обожа́ть.**

Wielbiciel, -a, *м.* **обожа́тель, покло́нникъ, почита́тель.**

Wielbicielka, -i, *ж.* **обожа́тельница, покло́нница, почита́тельница.**

Wielbienie, -nia, *ср.* **восхвале́ніе, велича́ніе, прославле́ніе**; || **обожа́ніе, поклоне́ніе, благогове́ніе.**

Wielbiąd, Wielbłąd, -a, *м.* **верблю́дъ, велблю́дъ.**

Wielbłądnik, Wielbłądziarz, -a, *м.* **верблю́дникъ, вожа́той верблюдо́въ.**

Wielbłądokoza, -y, *ж.* **ангорская коза́.**

Wielbłądoowca, -y, *ж.* **Перуа́нскій верблю́дъ.**

Wielbłądoryś, -sia, *м.* **жира́фъ, камелеопа́рдъ.**

Wielbłądowy, Wielbłądzi, Wielbłądzy, верблю́жій.

Wielbłądzica, -y, *ж.* **верблю́дица, са́мка верблюда.**

Wielce, о́чень, весьма́, си́льно, кра́йне, мно́го гора́здо.

Wiele, мно́го. Więcéj, бо́лѣе, бо́льше. Wielu ludzi, мно́го, мно́жество люде́й. Tak wiele, тако́е мно́жество. Jak wiele? мно́го ли? Wiele to kosztuje? ско́лько э́то сто́итъ? Wiele razy? ско́лько разъ? Ile

więcéj mu o tém mówią, tém się więcéj gniewa, чѣмъ бóлѣе емý говорятъ объ этомъ, тѣмъ бóлѣе онъ сéрдится. **Jeden zły wielu dobrych zepsuje,** одинъ дурнóй человѣкъ испóртитъ мнóгихъ хорóшихъ людéй. **Zawiele,** слишкомъ мнóго.

Wielebność, -ści, *ж.* преподóбіе (*титулъ священника*).

Wielebny, преподóбный (*титулъ священника*).

Wielekroć, *см.* **Wielokroć.**

Wielkanoc, *род. п.* **Wielkanocy, Wielkiéjnocy,** *ж.* Пасха, Свѣтлое Воскресéнье, Святáя Недѣля.

Wielkanocny, пасхáльный. **Święto Wielkanocne,** Свѣтлый прáздникъ, прáздникъ Свѣтлаго Воскресéнья.

Wielki, великій, большóй. **Wielki stół,** большóй столъ. **Wielki kamień,** большóй кáмень. **Człowiek wielki,** великій человѣкъ. **Wielki, dorosły człowiek,** высóкій, рóслый человѣкъ. **Wielki palec,** большóй пáлецъ. *Мед.* **Wielka choroba,** падучая болѣзнь. **Wielkie zimno,** большóй, чрезвычáйный хóлодъ. **Wielkie mrozy,** большіе *или* чрезвычáйные морóзы. **Wielka cnota,** великая добродѣтель. **Wielki pan,** вельмóжа, знáтный, вáжный бáринъ. **Wielki świat,** большóй свѣтъ, знать. **Wielki kanclerz,** великій кáнцлеръ. **Wielki książe,** великій князь. **Wielki mistrz krzyżacki,** великій магúстръ Тевтонúческаго óрдена. **Wielki koniuszy,** óберъ-шталмéйстеръ. **Wielki post,** великій постъ. **Wielki tydzień,** страстнáя недѣля. **Wielki czwartek,** великій четвертóкъ, четвéргъ. **Wielki piątek,** великая, страстнáя пятница. **Wielka sobota,** великая, страстнáя суббóта.

Wielkierz, Wilkierz, -a, *м.* плебисцúтъ (*у древнихъ Римлянъ*), опредѣлéніе нарóда; || * постановлéніе городскáго совѣта.

Wielkomyślnie, великодýшно; || отвáжно, смѣло.

Wielkomyślność, -ści, *ж.* великодýшіе; || отвáжность, смѣлость.

Wielkomyślny, великодýшный; || отвáжный, смѣлый.

Wielkonocny, *см.* **Wielkanocny.**

Wielkopostny, великопóстный.

Wielkoróg, -oga, *м. Зоол.* кáменный барáнъ (*животное*).

Wielkorządca, Wielkorządzca, -y, *м.* намѣстникъ, областнóй начáльникъ.

Wielkorządczyni, -ni, *ж.* жена намѣстника, областнáго начáльника.

Wielkorządztwo, -a, *ср.* намѣстничество, óбласть управлéмая намѣстникомъ; || звáніе намѣстника.

Wielkość, -ści, *ж.* велúкость, велúчіе; || величина; || мнóжество; || огрóмность. **Wielkość duszy,** великодýшіе. **Wielkość występku,** велúкость преступлéнія. **Bóg serca patrzy, nie wielkości słów,** Бóгу угóдно сéрдце, а не мнóжество словъ. **Wielkość Boska,** велúчіе Бóжіе. *Астр.* **Gwiazdy pierwszéj wielkości,** звѣзды пéрвой величины. **Wielkość czyli rozległość kraju,** обширность страны. *Мат.* величина, протяжéніе.

Wielkouchy, ушáстый, долгоýхій.

Wielkousty, широкорóтый.

Wielmożnie, возвышенно, благорóдно; || пышно, великолѣпно.

Wielmożność, -ści, *ж.* велúчіе, возвышенность, благорóдство; вельмóжность, пышность, великолѣпіе; || вельмóжство, старúнный тúтулъ знáтныхъ особъ, *см.* **Wielmożny.**

Wielmożny, могýщественный, сúльный, могучій; || вельмóжный; || пышный, великолѣпный; || щéдрый, мúлостивый. || **Wielmożny** (*въ титулѣ*), высокорóдіе, высокоблагорóдіе. **Jaśnie Wielmożny,** высокорóдный, высокоблагорóдный, превосходúтельный. **Wielmożny Panie Mości Dobrodzieju,** *или* **Wielmożny Panie,** Мúлостивый Государь (*въ началѣ письма*). **Jaśnie Wielmożny Panie,** Ваше Превосходúтельство.

Wieloboczny, многостороннúй, многогрáнный.

Wielobok, -u, *м. Мат.* **многоугóльникъ,** многогрáнникъ, полúэдръ.

Wielobożca, -y, *м.* многобóжникъ.

Wielobóztwo, -a, *ср.* многобóжіе.

Wieloczyn, -u, *м. Ариѳ.* **произведéніе** (*отъ умноженія одного числа на другое*).

Wielofarbny, многоцвѣтный, разноцвѣтный.

Wielogłosy, многогóлосный.

Wielogłowy, многоголóвый.

Wielokąt, -a, *м. Мат.* многоугóльникъ.

Wielokroć, Wielekroć, Wielokrotnie, Wielekrotnie, многократно, мнóго разъ, чáсто.

Wielokrotny, многократный, чáстый; || многослóжный; || повторéнный, повторúтельный.

Wielokształtny, разнообрáзный, многообрáзный.

Wieloletni, многолѣтній.

Wielolistny, *Бот.* многолúстный, многолепестковый.

Wielomężeństwo, -a, *ср.* многомýжество.

Wielomówca, -y, *м.* говорýнъ, болтýнъ.

Wielomówność, -ści, Wielomówstwo, -a, *ср.* говорлúвость, болтлúвость, многорѣчúвость, многослóвіе.

Wielomowny, говорлúвый, болтлúвый, многорѣчúвый, многослóвный.

Wielomożny, *Неуп.* могýчій, могýщественный.

Wielonóg, -oga, *м. Зоол.* многонóгое живóтное, кавсáкъ, многонóгъ, многонóжка. || *Бот.* сережка; || многонóжка, зéрлякъ (*растéніе*).

Wielonoga, -i, *ж. Зоол.* мокри́ца (*насѣко́мое*).

Wielooki, многоо́кій.

Wieloplemienny, многоплеме́нный, имѣ́ющій многочи́сленное пле́мя.

Wieloraki, многосоразли́чный, многообра́зный, разнови́дный.

Wielorako, многоразли́чно, разли́чнымъ о́бразомъ, мно́гими спо́собами.

Wielorakość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разнообра́зность, ра́зность, разли́чіе, разли́чность, разноро́дность.

Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* ча́стное число́.

Wieloryb, -a, *м. Зоол.* китъ.

Wielorybi, кито́вый. **Róg wielorybi,** кито́вый усъ.

Wielość, -ści, *ж.* мно́жество многочи́сленность; || большинство́.

Wielościan, -u, *м. Мат.* полі́эдръ, многосторо́нникъ.

Wielościenny, многосторо́нній.

Wielowładność, -ści, *ж.* могу́щественность, властительство.

Wielowładny, могу́щественный, власти́тельный.

Wielożeniec, -ńca, *м.* многоже́нецъ.

Wielożenny, многоже́нецъ. **Wielożenna,** многому́жняя. || *Бот.* многобра́чный.

Wielożeństwo, -a, *ср.* многобра́чіе, многоже́нство, *см.* **Wielomężeństwo**; || *Бот.* многобра́чіе.

Wieloznaczny, многозначи́тельный, многознаменательный.

Wielu, (*винит. падежъ, см.* **Wiele**).

Wieńcowy, вѣно́чный; || вѣне́чный.

Wieńczyć, Uwieńczyć, вѣнча́ть, увѣнча́ть.

Wieniec, -ńca, *м.* вѣне́цъ, вѣно́къ, кругъ. **Wieniec grochowy,** отка́зъ жениху́. *Охот.* **Wieniec jeleni,** оле́ньи рога́. **Wieniec wawrzynowy,** лавро́вый вѣно́къ. **Wieńcem kogo otoczyć,** окружи́ть кого́ со всѣхъ сторо́нъ. **Wieniec słomiany,** знакъ поте́ри цѣлому́дрія, дѣви́чества **Wieniec dziewiczy, panieński,** знакъ дѣви́чества цѣлому́дрія. *Воен.* **Szturmowy wieniec,** осмоленные свёртки каната (*употребляемые при штурмѣ*). **Wieniec na wino,** вѣно́къ, или ёлка, кабачная вы́вѣска, *см.* **Wiecha.**

Wieprz, -a, *м.* бо́ровъ, свино́й кла́деный самецъ. **Wieprz dziki,** вепрь, каба́нъ.

Wieprzaczek, -czka, Wieprzak, -a, Wieprzek, -przka, *м. Умен.* борово́къ, *см.* **Wieprz.**

Wieprzowina, -y, *ж.* свини́на, свино́е мя́со.

Wieprzowy, свино́й.

Wieprzyniec, -ńca, *м.* свина́рня, свино́й хлѣвъ. || *Бот.* хвосто́вая трава́.

Wiera, Wierę, да! такъ то! вотъ какъ!

Wierolć, Wiercieć, Uwiercić, Zwiercić, вертѣ́ть, свертѣ́ть, провертѣ́ть, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, пробура́вить, продыря́вить. || **Wiercić się, вертѣ́ться,** кружи́ться, обора́чиваться; || суетиться.

Wiercenie, -nia, *ср.* верче́ніе, бура́вленіе, сверле́ніе.

Wiercimak, Wiercioch, -a, *м.* толка́чъ, пестъ.

Wiercipięta, -y, *м.* вертопра́хъ, вѣ́треникъ.

Wierdunek, *см.* **Wiardunek.**

Wiernie, вѣрно, то́чно, по́длинно.

Wiernik, -a, Wierniś, -sia, *м.* любимецъ, напе́рсникъ, повѣренный.

Wierność, -ści, *ж.* вѣрность; || то́чность, по́длинность.

Wierny, вѣ́рный; || то́чный, по́длинный.

Wiersz, -a, *м.* черта́, ли́нія; || строка́, стро́чка; || стихъ. стихотворе́ніе. **Poema ze stu wierszy,** поэ́ма въ сто стихо́въ. **Różne wiersze,** ра́зныя стихотворе́нія.

Wiersza, Wirsza, -y, *ж. Рыб.* ёрша.

Wierszoklet, -a, Wierszokleta, -y, *м.* рѣмачъ рѣмоплетъ. стихоплетъ.

Wierszopis, -a, *м.* стихотворецъ.

Wierszopisarstwo, Wierszopistwo, -a, *ср.* стихотво́рство.

Wierszowy, стихотво́рный, напи́санный стиха́ми.

Wierszyk, -a, *м. Умен.* стишо́къ, *см.* **Wiersz.**

Wierutny, настоя́щій, и́стинный, су́щій.

Wierzać, *см.* **Wierzyć.**

Wierzba, -y, *ж.* и́ва, ве́рба (*дерево*). **Wierzba płacząca,** плаку́чая и́ва. **Wierzba włoska,** цѣлому́дренникъ (*растеніе*).

Wierzbina, -y, *ж.* и́вовое де́рево; || ивня́къ, лѣсъ и́вовый.

Wierzbówka, -i, *ж. Бот.* кипре́й трава́.

Wierzbowy, и́вовый, ве́рбовый.

Wierzch, -u, *м.* верхъ, ве́рхняя часть, || вершина, верху́шка; || покры́шка; || вышина́; || нару́жность, пове́рхность. **Wierzch głowy,** ве́рхняя часть головы́, те́мя, гуменце. **Wierzch góry,** вершина горы́. **Wierzch domu,** кры́ша, чердакъ. **Wierzch okrętu,** декъ, па́луба. **Wypłynąć na wierzch,** всплыть на пове́рхность, на ве́рхъ. *Нар.* **Wierzchem,** ве́рхомъ, сверхъ краёвъ, сверхъ ме́ры; || верхо́мъ, *см.* **Konno. Wierzchem jechać,** ѣхать верхо́мъ.

Wierzchni, ве́рхній.

Wierzchnica, -y, *ж.* верхъ, верху́шка, вы́шка; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || *Плотн.* ве́рхній брусъ.

Wierzchołek, -łka, или -łku, *м.* вершина. высь.

Wierzchołkowa, -ej, *ж.* вертика́льная, перпендикуля́рная ли́нія.

Wierzchołkowy, верши́нный.

Wierzchowaty, перепо́лненный, насы́панный ве́рхомъ.

Wierzchowy, *см.* **Wierzchni**; || верхово́й (*о ло́шади*).

Wierzeja, -ji, *ж.* **вереа́.**
Wierzenie, -nia, *ср.* **вѣрованіе.**
Wierzgać, Wierzgnąć, **лягать, лягну́ть, брыка́ть, брыкну́ть, бить за́дними нога́ми;** || ***проти́виться, возстава́ть.** || **Wierzgać się, брыка́ться.**
Wierzgliwy, брыкли́вый.
Wierzgliwość,-ści, *ж.* **брыка́ніе.ляга́ніе.**
Wierzyć, вѣ́рить.
Wierzyciel, -a, *м.* **заимода́вецъ, заёмщикъ, кредито́ръ.**
Wierzytelność, -ści, *ж.* **по́длинность, достовѣ́рность, то́чность, вѣ́рность. Wierzytelność podpisu, по́длинность по́дписи;** || **долгова́я претензія, долгово́е тре́бованіе, долгъ** (*на ко́мъ*), **долгово́е обяза́тельство;** || **Posiadający wierzytelność,** *Юрид.* **владѣ́ющій права́ми кредито́ра.**
Wierzytelny, по́длинный, достовѣ́рный; || **вѣ́рющій;** || **засвидѣ́тельствованный. List wierzytelny, вѣ́рющее письмо́, кредити́въ.**
Wieś, *род. п.* **wsi,** *ж.* **дере́вня, селе́ніе, село́.**
Wieść, -ści, *ж.* **вѣсть, молва́, слухъ.**
Wieśdź, Wodzić (*Стар.* **Wadzać**), **вести́, весть, води́ть. *Wszystko mu się wiedzie, ему́ всё удаётся.**
Wieśniacki, дереве́нскій, се́льскій; || **крестья́нскій.**
Wieśniactwo, -a, *ср.* **се́льскій о́бразъ жи́зни, се́льскіе нра́вы;** || *Собир.* **крестья́нство, поселя́не, крестья́не, дереве́нскіе жи́тели;** || ***дереве́нщина.**
Wieśniaczka, -i, *ж.* **крестья́нка, поселя́нка.**
Wieśniaczy, се́льскій, дереве́нскій; || **крестья́нскій.**
Wieśniak, -a, *м.* **дереве́нскій жи́тель;** || **крестья́нинъ, поселяни́нъ, селяни́нъ, сельча́нинъ**
Wieszać, Powiesić, Zawiesić, вѣ́шать, повѣ́сить. || **Wieszać się, Powiesić się, вѣ́шаться, повѣ́ситься.**
Wieszcz,-a, *м.* **проро́къ;** || **вѣ́щій;** || **поэ́тъ;** || **вѣщу́нъ, предсказа́тель, прорица́тель.**
Wieszczba, -y, *ж.* **гада́ніе, ворожба́, волшебство́, колдовство́;** || **предсказа́ніе, прорица́ніе, предвѣща́ніе.**
Wieszczbiarka, Wieszczka, -i, Wieszczyca, -y, *ж.* **гада́льщица, ворожея́;** || **колду́нья;** || **вѣщу́нья, предсказа́тельница, прорица́тельница.**
Wieszczbiarstwo, -a, *ср.* **гаданіе, ворожба́;** || **волшебство́,колдовство́;** || **предсказа́ніе, прорица́ніе.**
Wieszczbiarz, -a, *м.* **гада́льщикъ, ворожея́, колду́нъ;** || **вѣщу́нъ, предсказа́тель, прорица́тель.**
Wieszczy, вѣ́щій, проро́ческій.
Wieszczyć, Wieszczować, гада́ть, ворожи́ть; || **прорица́ть, предска́зывать.**
Wieszczyca, *см.* **Wieszczbiarka;** || *Стар. Мед.* **колту́нъ** (*болѣ́знь*); || **злой духъ подъ ви́домъ же́нщины.**

Wietki, *см.* **Wiotchy.**
Wietrzeć, выдыха́ться, *см.* **Wietrzyć.**
Wietrznica, -y, *ж.* **вѣ́треница, вертопра́шка;** || *Мед.* **Wietrznice,** *мн.* **вѣ́треная о́спа, лопуха́.**
Wietrznik,-a, *м.* **вѣ́треникъ, вѣтрого́нъ, вертопра́хъ;** || **флю́геръ;** || **душни́къ, отду́шина, вентиля́торъ.**
Wietrzno, вѣ́трено.
Wietrzny, вѣ́треный.
Wietrzyć, Wywietrzyć, Przewietrzyć, провѣ́тривать, провѣ́трить, вывѣ́тривать, вывѣ́трить; || **чу́ять, нюхать, обоня́ть;** || **чу́ять, почу́ять дичь** (*о соба́кахъ*). || **Wietrzyć się, Wywietrzyć się, Przewietrzyć się, провѣ́триваться, провѣ́триться, вывѣ́триваться, вывѣ́триться.**
Wietrzyk, -a, *м.* **вѣтеро́къ.**
Wietrzysty, вѣ́тряный; || **производя́щій вѣ́тры.**
Wiew, -u, *м.* **вѣ́яніе, дунове́ніе.**
Wiewać, Wiać, повѣва́ть, вѣ́ять, дуть; || **маха́ть, пома́хивать** (*чѣмъ*).
Wiewiórka, -i, *ж.* *Зоол.* **бѣ́лка, ве́кша.**
Więź, -i, Więza, -y, *ж.* **свя́зка, вя́зка, вяза́нка.**
Więz, *см.* **Wiąz.**
Wieża, -y, *ж.* **ба́шня. Wieża kościelna, колоко́льня. Wieża strażnicza, сторожева́я вы́шка** (*въ укрѣпле́ніи*), **каланча́, обзо́рная ба́шня;** || **остро́гъ, тюрьма́.**
Wieżaty, *см.* **Wieżysty.**
Wieźć, *см.* **Wozić.**
Więzić, Uwięzić, сажа́ть, посади́ть, заключа́ть, заключи́ть, заточа́ть, заточи́ть въ тюрьму́. || **Uwięzić, завязи́ть. Uwięzić trzewik w błocie, завязи́ть башма́къ въ грязи́.**
Więzień, -źnia, *м.* **у́зникъ, ареста́нтъ, заключе́нникъ, коло́дникъ. Więzień wojenny, плѣ́нникъ. Więzień stanu, госуда́рственный престу́пникъ.**
Więzienie, -nia, *ср.* **тюрьма́, тюре́мное заключе́ніе;** || **темни́ца. Więzienie warowne, заключе́ніе въ крѣ́пости.**
Więzienny, тюре́мный. Więzienny dozorca, тюре́мщикъ.
Więzina, -y, *ж.* **вязо́вый, и́льмовый лѣсъ;** || **вязъ, и́льма, и́лемъ** (*де́рево*).
Więznąć, Uwięznąć, вя́знуть, увя́знуть; || **запу́таться, зацѣпи́ться. Uwięznąć w błocie, увя́знуть въ грязи́. Kość uwięzła w gardle, кость останови́лась въ го́рлѣ. W strzemieniu noga uwięzła, нога́ запу́талась въ стремя.** *Посл.* **Bąk się przebije, a mucha uwięźnie, ви́сѣлица то́лько для ма́ленькихъ воро́въ.**
Więźniowy, ареста́нтскій
Wieżowy, ба́шенный.
Więzowy, вязо́вый, и́льмовый
Więzożółd, -żołdu, *м.* *Бот.* **вязожельдь, острокро́въ, ди́кій терно́вникъ.**
Więzy, -ów, *мн. см.* **Wiąz.**
Wieżyczka, -i, *ж.* **ба́шенка;** || *Бот.* **Wieżyczki,** *мн.* **ба́шенница** (*расте́ніе*).

Wieżysty, имѣющій видъ башни; || имѣющій много башенъ. **Miasto wieżyste**, городъ со многими башнями, колокольнями.

Wigilja, Wilja, -ji, *ж.* канунъ, навечеріе (*праздника*). сочевникъ, сочельникъ. **Wigilja Bożego Narodzenia**, канунъ Рождества Христова, сочельникъ. **Wigilje za umarłych**, вечернія церковныя службы за усопшихъ. панихиды. || **W wigilją**, наканунѣ. **W wigilją odjazdu**, наканунѣ отъѣзда.

Wigoń, -niu, *м.* *Зоол.* вигонь (*животное*).

Wigoniowy, вигоневый. *см.* **Wigoń**.

Wijadło, -a, *ср.* **Wijak, -a**, *м.* мотовило. мотальница.

Wikarja, -ji, *ж.* домъ, жилище викарія.

Wikarjat, -u, *м.* викарство, должность и званіе викарія.

Wikary, -ego, Wikarjusz, -a, *м.* намѣстникъ, викарій (*по духовенству*).

Wikłać, Uwikłać, Zawikłać, путать, спутать, запутать, затягивать, затянуть концы, приводить, привести въ безпорядокъ; || впутывать, впутать; || смущать, смутить; || мѣшать, смѣшать; || **Wikłać pojęcia**, смѣшивать понятія. **Wikłać interesa**, запутывать дѣла **Uwikłać kogo w sprawę jaką**, замѣшать, впутать кого въ какое-либо дѣло; || **Wikłać się**, путаться, сбиваться, мѣшаться: || вмѣшиваться, впутываться. **Wikłać się w odpowiedziach**, путаться въ отвѣтахъ **Wikłać się w swojej mowie**, сбиваться въ рѣчахъ. **Uwikłać się w zastawione sieci**, запутаться въ разставленныхъ сѣтяхъ, попасться въ разставленныя сѣти.

Wikle, -a, *ср.* **Wiklina, -y**, *ж.* хворостъ, хворостникъ, хворостинникъ.

Wikt, -u, *м.* продовольствіе, харчи, содержаніе, пропитаніе: || пища. столъ.

Wiktuały, -ów, *мн.* съѣстные припасы.

Wiła, -y, *м.* глупецъ. дуракъ, болванъ.

Wilczątko, -a, *ср.* волчонокъ.

Wilczaty, саврасый, чалый. **Koń wilczaty**, чалая лошадь.

Wilczę, -ęcia, *ср. см.* **Wilczątko.**

Wilczek, -czka, *м. см.* **Wilczątko.**

Wilczomlekowiec, -wca, Wilczomleczek, -czka, *м.* *Зоол.* сумеречная бабочка.

Wilczook, -a, *м.* *Минер.* халцедонъ.

Wilczooki, имѣющій глаза подобные волчьимъ.

Wilczura, -y, *ж.* волчья шуба.

Wilczy, волчій. **Wilcza skóra**, волчья шкура. *Мед.* **Wilczy głód**, болѣзненная прожорливость; || *волчій апетитъ. **Wilcze prawo**. право сильнаго, кулачное право. **Wilczy dół, Wilcza jama**, волковня, яма для ловли волковъ. **Wilcze doły w fortyfikacji**, волчьи ямы; || *Бот.* **Wilczy mlecz, Wilcze mleko**, молочай трава. **Wilczy ząb**, молочай *или* одуванчикъ **Wilczy bób**, ежа, водяной пырей. **Wilczy groch**, солодколистный сплюстнутый горохъ. **Wilcze jagody**, волчьи вишни, сонная одурь, красавица. **Wilcze łyko**, волчьи ягоды, волчій перецъ. **Wilcza stopa**, водяная шандра. **Wilczy korzeń**, волчій корень, приградъ. **Wilczy mak**, красный макъ. **Wilczy ogon**, *или* **Wilcza ogań**, красный вербейникъ

Wilczyca, -y, *ж.* волчица.

Wilczysko, -a, *ср.* волчище.

Wilec, -lca, *м.* *Бот.* колокольчики (*растеніе*).

Wilga, -i, *ж.* иволга (*птица*).

Wilgnąć, *см.* **Wilgotnieć.**

Wilgoć, -ci, *ж.* влага, влажность. сырость, мокрота.

Wilgocenie, -nia, *ср.* увлаживаніе, смачиваніе.

Wilgocić, *см.* **Wilżyć.**

Wilgociomiar, -u, Wilgociomierz, -a, *м.* гигрометръ, влагомѣръ.

Wilgotnie, влажно, сыро. мокро.

Wilgotnieć, увлажаться, напитываться влагою.

Wilgotnienie, -nia, *ср. см.* **Wilgocenie.**

Wilgotny, влажный. сырой, мокрый.

Wilja, -lji, *ж. см* **Wigilja.**

Wilk, -a, *м.* волкъ. *Минер.* **Wilk kruszcowy**, кобальтъ; || **Wilk w wodzie**, гнилое дерево въ рѣкѣ; || **Wilk u świecy**, нагаръ на свѣчѣ; || **Wilk drzewny**, тунеядная вѣтвь; || **Wilk wodny**, щука (*рыба*); || **Wilk morski**, штокфишъ. родъ трески (*рыба*); || **Wilk murzyński, mieszaniec**, гіена (*животное*); || опухоль. шишка (*на тѣлѣ*); || **Wilki**. *мн.* волчій мѣхъ; *Бот.* чешуйникъ Петровъ крестъ (*растеніе*); || заразиха, солнечный корень. *Посл.* **Przez posły wilk nie tyje**, глаза да мѣра, то прямая вѣра. **Jakby mu o żelaznym wilku bajał**, это для него тарабарская грамота. тарабарщина. не при немъ писано, онъ этого не понимаетъ.

Wilkołak, -a, Wilkołek, -łka, *м.* оборотень.

Wilż, Wilża, -y, *ж. см.* **Wilgoć.**

Wilżeć, Zwilżeć, мокнуть. намокнуть, напиталься влагою. сырѣть, отсырѣть, *см.* **Wilgotnieć.**

Wilżyć, Zwilżyć, увлажать, увлажить, смачивать, смочить, орошать, оросить.

Wina, -y, *ж.* вина, проступокъ, погрѣшность. виновность; || *Юрид.* **Wina pieniężna**, денежный штрафъ; || *Стар.* **Wina niestanna**, штрафъ за неявку въ судъ; || **Składać na kogo winę**, складывать. сваливать вину на другаго. **Odpuść mi moje winę**, прости мнѣ мое прегрѣшеніе. **Przed przekonaniem o winę, wskazywać karę nie przystoi**, не убѣдившись въ проступкѣ. не слѣдуетъ назначать наказанія. *Стар.* **Dać winę komu**, обвинить кого. **Z twojej winy to się stało**, это случилось по твоей винѣ.

Winda, -y, *ж.* блокъ; || домкра́тъ, подъёмъ, во́ротъ (*для поднятія тя́жестей*); || *Горн.* подъёмный во́ротъ, ве́кша; || **Winda do bicia palów w wodzie**, копёръ; || *Мех.* кранъ, глаго́ль, журавль, жураве́цъ.

Windowanie, -nia, *ср.* подъёмъ, поднима́ніе, вта́скиваніе (*тя́жести*).

Windówka, -i, *ж.* бло́чная верёвка, бло́чный канатъ.

Windowy, бло́чный.

Winduga, -i, *ж. см.* **Windowanie**; || на́бережная, гдѣ нагружа́ютъ и выгружа́ютъ товары и всякія тя́жести посредствомъ во́рота *или* бло́ка.

Windykacja, -ji, *ж. Юрид.* искъ о правѣ со́бственности, обра́тное тре́бованіе, взысканіе. **Windykacja aktywów**, взысканіе долго́въ.

Windykować, *Юрид.* вести́ тя́жбу о пра́вѣ со́бственности, тре́бовать обра́тно, назадъ, взыскивать долгъ.

Winiarka, -i, *ж.* погребщи́ца, торгу́ющая въ по́гребѣ виногра́дными ви́нами; || жена́ погребщика́; || **разводи́тельница** виногра́да.

Winiarnia, -ni, *ж.* ви́нный по́гребъ, ла́вка подъ до́момъ, гдѣ продаются виногра́дныя ви́на и проч.; || распи́вочная продажа вина́.

Winiarski, **принадлежа́щій** винопро-да́вцу, погребщику́.

Winiarstwo, -a, *ср.* **виноторго́вля**; || **винодѣ́лie**, **разведе́ніе виногра́да**.

Winiarz, -a, *м.* **винопродавецъ**, погребщи́къ, **торгу́ющій виногра́дными ви́нами**; || **Winiarz**, **Winarz**, разводи́тель виногра́да, виногра́дарь.

Winić, **Winować**, вини́ть, обвиня́ть въ преступле́ніи (*кого́*); || вмѣня́ть въ преступленіе (*что́*).

Winien, до́лженъ; || обя́занъ. **Winien co komu**, до́лженъ кому́, въ долгу́ у кого́. **Co ci winienem?** ско́лько я тебѣ́ до́лженъ? **Tobie to winienem**, э́тимъ я тебѣ́ обя́занъ. **Winienem dodać**, że..., я до́лженъ прибавить, что..., *или* считаю до́лгомъ прибавить, присовокупить, что..., *см.* **Dłużny**; || **Winien**, **Winny**, **винове́нъ**, **винно́вный**, **виноватъ**, **виноватый**, **престу́пный**. **Winien zbrodni**, **винове́нъ въ преступле́ніи**. **W niczém nie był winien**, **онъ ни въ чёмъ не былъ виноватъ**. **Kto temu winien żeś czuły**, кто виноватъ, что ты чувствительнъ? **Tyś winien**, **że...**, **ты виноватъ** *или* твоя вина, что...

Winiówka, -i, *ж.* **ви́нная бо́чка**; || **родъ кваскова́той** гру́ши.

Winko, -a, *ср. Умен.* **винцо́**.

Winnica, -y, *ж.* **виногра́дникъ**.

Winniczka, -i, *ж.* **небольшо́й виногра́дникъ**; || **Winniczka**, **Windyczka**, **кваскова́тое я́блоко**.

Winniczny, **виногра́дный**, **относя́щійся** къ виногра́днику.

Winnik, -a, *м. Хим.* **ви́нный ка́мень**; || виногра́дникъ; || *Стар.* Октя́брь мѣся́цъ.

Winnikowy, винока́менный. **Sól winnikowa**, винока́менная, винокислая соль

Winność, -ści, *ж.* **винове́нность**; || **обя́занность**, долгъ.

Winny, *см.* **Winien**; || **Winny**, -ego, *м.* **винове́нникъ**, **престу́пникъ**. **Winna**, -ej, *ж.* **винове́нница**, **престу́пница**.

Winny, ви́нный. **Winny ocet**, ви́нный у́ксусъ; || *Карт.* **винно́вый**, **пи́ковый**. **Tuz winny**, **винно́вый**, **пи́ковый тузъ**.

Wino, -a, *ср.* виногра́дное вино́; || *Карт.* пи́ки, ви́ны.

Winobranie, -nia, *ср.* **убо́рка** *или* **собира́ніе** виногра́да.

Winobraniec, -nca, *м.* **собира́тель виногра́да**.

Winobranka, -i, *ж.* **собира́тельница виногра́да**.

Winograd, **Winogród**, -u, *м.* **виногра́дный кустъ**, **виногра́дная лоза́**; || **виногра́дникъ**, **виногра́дный садъ**.

Winogrodnictwo, -a, *ср.* **разведе́ніе виногра́да**.

Winogrodniczy, принадлежа́щій разводи́телю *или* разводи́тельницѣ виногра́да.

Winogrodnik, -a, *м.* разводи́тель виногра́да.

Winogrodny, виногра́дный.

Winogron, -u, *м.* **Winogrono**, -a, *ср.* **виногра́дный гроздъ**, виногра́дная кисть, **виногра́дъ**.

Winogronowy, виногра́дный.

Winorodny, обильный **виногра́дниками**.

Winorośl, -i, *ж* **виногра́дная лоза́**, виногра́дная вѣтвь.

Winować, *см.* **Winić**.

Winowajca, -y, *м.* престу́пникъ.

Wińsko, -a, *ср.* вини́ще; || плохо́е **вино́**.

Winszować, **Powinszować** (**komu czego**), привѣтствовать, поздравля́ть, **поздра́вить** (*кого съ чѣмъ*); || *Стар.* желать.

Winszowanie, -nia, *ср.* **поздравле́ніе**; привѣтствіе.

Wio! ну ну! (*извѣстный крикъ*).

Wiochna, -y, *ж.* крестья́нка, **поселя́нка**, преимущественно дѣвушка.

Wiola, -i, *ж. Муз.* **ві́ола**; || альтъ.

Wiolista, -y, *м. Муз.* **альти́стъ**, **игра́ющій на а́льтѣ**.

Wiolonczela, -i, *ж.* **віолонче́ль**.

Wiolonczelista, -y, *м.* віолончели́стъ.

Wiolonista, -y, *м. см.* **Skrzypek**.

Wionąć, повѣять, подуть, *см.* **Wiać**.

Wionienie, -nia, *ср.* вѣяніе, дунове́ніе.

Wiór, -a, *м.* **Wióro**, -a, *ср.* щепка, стружка.

Wiorsta, -y, *ж.* верста́.

Wioszczyzna, -y, *ж.* **деревушка**, **дереве́нька**, *см.* **Wioszczyna**.

Wioseczka, *см.* **Wioszczyna**.

Wioseczko, -a, *ср. Умен.* весло́, *см.* **Wiosło**.

Wiosenny, весе́нній, ве́шній.

Wioska, -i, *ж.* дере́вня.

Wioślarz, -a, *м* весе́льникъ, гребе́цъ.

Wiosłaty, похо́жій на весло́; || * лопа́точный (*о птичьихъ ногахъ*).

Wiosło, -a, *ср.* весло́.

Wiosłować, грести́ вёслами, грести́.

Wiosna, -y, *ж.* весна́.

Wiosnować, Przewiosnować, весновáть, провесновáть.

Wioszczyna, -y, *ж.* деревýшка, деревúшка.

Wiotchość, Wiotkość, -ści, *ж.* вéтхость, обветша́лость.

Wiotchy, Wiotki, вéтхій, обветша́лый.

Wiotesz, -tszy, *ж.* вéтошь, *см.* Starzyzna.

Wioteszka, -i, *ж.* ветóшка

Wioteszник, -a, *м.* ветóшникъ; || штóпальщикъ.

Wiotszeć, Zwiotszeć, ветша́ть, изветша́ть.

Wir, -u, *м.* водоворóтъ, водовéрть, водокрýть, крутень, заверть; || *Морс.* пучи́на || вихрь, вихорь; || вихóрь (*клочокъ, волосъ*).

Wiraszka, -i, *ж. см.* Wiersza.

Wirować, вертéться, кружи́ться.

Wirowaty, верти́щійся, кружа́щійся.

Wirowy, колоратный. **Bieg wirowy ziemi,** коловрáтное обращéніе земли́.

Wirydarz, -a, *м.* садъ, палиса́дникъ.

Wirydarzyk, -a, *м. Умен.* са́дикъ.

Wirzyć, крути́ть, верте́ть, вертéть клубóмъ, кружи́ть; || **Wirzyć się,** крути́ться, вертéться, кружи́ться; || клокота́ть. **Morze wirzy się bez miary,** мóре ужáсно клокóчетъ.

Wisieć, висéть.

Wisielec, -lca, *м.* висéльникъ.

Wisienka, i, *ж. Умен.* ви́шенка, *см.* Wiśnia; || *Бот.* жúмолость.

Wisiennik, -a, *м.* вишня́къ, ви́шенникъ.

Wisienny, *см.* Wiśniowy.

Wisior, -a, *м.* **Owocnica, -y,** *ж. Архит.* вено́къ. **Wisiory,** *мн.* фестóны, городки́; || подвéски къ серьгáмъ.

Wisk, *см.* Wist.

Wiślisko, -a, *ср.* прéжнее русло́ рéки Вúслы.

Wiśnia, -ni, *ж.* ви́шня, ви́шенное дéрево. **Psie wiśnie,** жúдовскія ви́шни.

Wiśniak, -a, *м.* вишня́вка, вишнéвая нали́вка.

Wiśniówka, -i, *ж.* вишнéвка, вишнéвая нали́вка; || *Кам.* красный кирпи́чъ.

Wiśniowy, вишенный; ви́шневый (*о цвѣтѣ*).

Wist, -a, *м.* вистъ (*карточная игра*).

Wisz, -u, Wiszar, -u, *м. Бот.* осóка. **Wisze, Wiszary,** *мн.* болóтная трава́; || отвéсы ка́менй, скалъ, утесовъ.

Wiszący, вися́чій.

Wiszor, -u, *м. Артил.* ба́нникъ.

Witać, Powitać, Przywitać, привéтствовать, кла́няться, поклони́ться, засвидéтельствовать кому́ почтéніе. **Witam pana** *или* **Witam,** моё почтéніе, моё вамъ почтéніе (*при свида́нии*). **Witać się, Przywitać z kim,** привéтствовать (*кого*), кла́няться поклони́ться (*кому*). **Witać się,** кла́няться другъ дру́гу.

Witka, -i, *ж.* ви́ца, ви́твина.

Witrjol, -u, *м.* купоросъ.

Witrjoliczny, купоро́сный.

Witrykusz, *см.* Zakrystjan.

Witwa, Witwin , -y, *ж.* лоза́, и́ва

Wiu, *см.* Wio.

Wiza, -y, *ж.* прописка (*паспóрта*), засвидéтельствованіе (*документа*).

Wizerunek, -nku, *м.* изображéніе, óбразъ, картúна, óчеркъ, начертáніе; || портрéтъ, || модéль.

Wizja, -ji, *ж.* видéніе, явлéніе, прúзракъ; || *Стар. Юрид.* освидéтельствованіе, осмáтриваніе, осмóтръ.

Wizować, визúровать, прописывать (*паспóрть*), свидéтельствовать (*документ*).

Wizyta, -y, *ж.* визúтъ, посѣщéніе; || осмóтръ, освидéтельствованіе.

Wizytacja, -ji, *ж.* визитáція, посѣщéніе, осмóтръ (*школъ*); || освидéтельствованіе; || объѣздъ, обхóдъ.

Wizytator, -a, *м.* визитáторъ; || досмóтрщикъ.

Wizytka, -i, *ж.* монáхиня óрдена Визитáціи (*посѣщеніе Богородицы Св. Елисаветы*).

Wizytować, посѣщáть, навѣщать; || осмáтривать, обозрѣвать, свидéтельствовать, дѣлать обыскъ.

Wizytowy, визúтный.

Wjadać się, Wjeść się, въѣдáться, въѣсться.

Wjazd, -u, *м.* въѣздъ.

Wjechać, *см.* Wjeżdżać.

Wjezdny, въѣздный. **Brama wjezdna,** въѣздныя воротá; || **Karczma wjezdna,** постóялый дворъ.

Wjeżdżać, Wjechać, въѣзжáть, въѣхать; || **Wjeżdżać na co,** наѣхать, задѣвáть (*за что*); || ***Wjeżdżać w co,** захватывать, завладѣвáть, присвóивать, насúльно врáмываться.

Wjun, -a, *м* вьюнъ (*рыба*).

Wkamować, *Плот.* врубáть.

Wkapywać, Wkapać, Wkapnąć, накáпывать, накáпать, впускáть, впустúть по кáплѣ.

Wkładać, Włożyć, класть, вкладывать, вложúть, положúть; || возлагáть, возложúть; || вмѣня́ть, вмѣнúть; || надѣвáть, надѣть. **Włożyć cukru do filiżanki,** положúть сáхару въ чáшку. **Włożyć kapelusz na głowę,** надѣть шля́пу на голову. **Włożyć buty,** надѣть сапоги́. **Wkładać suknie w kufer, do kufra,** класть, укладывать плáтье въ сундýкъ. **Włożył rękę do kieszeni,** засýнулъ рýку въ карманъ. **Włożyć w pamięć,** вбúть въ пáмять. **Wkładać pierścień na rękę, nadziewać** пéрстень на руку. **Włożono na mnie obowiązek,** на ме-

ня́ возложи́ли обя́занность. **Wkładać kogo do śpiewu**, упражня́ть кого́ въ пѣ́ніи; || **Wkładać się**, вкла́дываться; || пріуча́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*).

Wklęsać, Wklęsnąć, осѣда́ть, опуска́ться, подава́ться, углубля́ться, дѣ́латься во́гнутымъ, впа́дистымъ.

Wklęsłość, -ści, *ж.* во́гнутость; || впа́дина, углубле́ніе.

Wklęsło-wypukły, во́гнуто-вы́пуклый.

Wklęsły, во́гнутый, впа́дистый, впа́лый; || осѣ́вшій, опустѝвшійся, подавшійся.

Wkleszczać, Wkleszczyć, вонза́ть, вонзи́ть (*ко́ти*), вцѣпля́ться, вцѣпи́ться (*когтя́ми*).

Wkopany, вко́панный.

Wkopywać, Wkopać, вка́пывать, вкопа́ть; || **Wkopywać się, Wkopać się**, прока́пываться, прокопа́ться, зака́пываться, закопа́ться.

Wkorzeniać, Wkorzenić, укореня́ть, укорени́ть, вкореня́ть, вкорени́ть; || * вбива́ть, вбить, вдалбли́вать въ го́лову; || * запечатлѣ́вать: || **Wkorzeniać się, Wkorzenić się**, вкореня́ться, вкорени́ться, укореня́ться, укорени́ться.

Wkorzeniony, вкорененный, укорен-нный.

Wkraczać, Wkroczyć, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wkraczanie, Wkroczenie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вторже́ніе, нашествіе.

Wkradać się, Wkraść się, вкра́дываться, вкра́сться, прокра́дываться, прокра́сться, пробира́ться, проходи́ть тайко́мъ *или* укра́дкою.

Wkrapiać, Wkropić, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, вли́вать по ка́плѣ.

Wkręcać, Wkręcić, ввёртывать, ввёртѣть, ввернуть. || * **Wkręcać się, Wkręcić się**, вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втере́ться про́исками, проле́зть. **Wszędzie się zręcznie umie wkręcić**, онъ всю́ду ло́вко вотрётся.

Wkrótce, вскоре́, въ ско́ромъ вре́мени.

Wkruszać, Wkruszyć, крошить, накрошить.

Wkupować, Wkupić (kogo), вкупа́ть, вкупи́ть, присоедини́ть къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ; || **Wkupować się, Wkupić się**, вкупа́ться, вкупи́ться, присоедини́ться къ какому-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ.

Wkupne, -ego, Wkupno, -a, *ср.* вкупъ, вкупны́я де́ньги.

Wkupny, вкупно́й.

Wkuwać, Wkuć, вковывать, вкова́ть.

Wkwaterować, расста́вить, размѣ́стить по квартира́мъ; || * **Wkwaterować się**, наси́льно расположи́ться гдѣ, ворва́ться, вва́литься куда́.

Wlać, *см.* **Wlewać**.

Włączać, Włączyć, присоедини́ть, присоединя́ть, включа́ть, включи́ть.

Włącznie, включи́тельно, со включе́ніемъ.

Władać, Władnąć, владѣ́ть; || обладать; || влады́чествовать, ца́рствовать, госпо́дствовать; || управля́ть. **Władać całym majątkiem**, владѣ́ть всѣ́мъ име́ніемъ. **Władać sobą**, владѣ́ть собо́ю. **Władać okrętem**, пра́вить кора́блемъ. **Ani ręką, ani nogą władać nie mógł**, онъ не мо́гъ владѣ́ть ни руко́ю, ни ного́ю.

Władanie, -nia, Władnięcie, -cia, *ср.* владѣ́ніе, обладáніе; || влады́чество, господ́ство, ца́рствованіе; || управле́ніе.

Władca, -y, *м.* влады́ка, власти́тель, властели́нъ, облада́тель; || правѝтель, повели́тель.

Władnictwo, Władztwo, -a, *ср.* влады́чество, господ́ство, верхо́вная власть.

Władniczy, власти́тельный, повели́тельный, верхо́вный, самодержа́вный.

Władność, -ści, *ж.* *см.* **Władza**.

Władny, могущественный, могу́чій, си́льный, держа́вный.

Władza, -y, *ж.* спосо́бность, сво́йство, си́ла; || пра́во, власть, могу́щество; || * влія́ніе, сила, кре́пость; || правѝтельство, правле́ніе: || вѣ́домство, нача́льство. **Władza wojskowa**, вое́нное нача́льство. **Trzeba udać się ze skargą do właściwej władzy**, ну́жно обрати́ться съ жа́лобою въ надлежа́щее вѣ́домство. **Władza skarbowa**, каз́енное вѣ́домство. **Władze ciała i duszy**, тѣ́лесныя и душе́вныя си́лы. **Władza najwyższa**, высоча́йшая, верхо́вная власть. **Władza wykonawcza**, исполни́тельная власть. **Władza prawodawcza**, законода́тельная власть. **Władza sądownicza**, суде́бная власть.

Włamywać się, Włamać się, вламываться, вломи́ться, врыва́ться, ворва́ться, вторга́ться, вто́ргнуться.

Właściciel, -a, *м.* (*Стар.* **Właśnik**), владѣ́лецъ, со́бственникъ, хозя́инъ. **Właściciel domu**, домовладѣ́лецъ, хозя́инъ до́му. **Właściciel majątku**, помѣ́щикъ. **Właściciel gruntu**, землевладѣ́лецъ. *Юрид.* **Właściciel pierwotny**, гла́вный со́бственникъ. **Właściciel użytkowy**, ограни́ченный со́бственникъ.

Właścicielka, -i, *ж.* владѣ́лица, со́бственница, хозя́йка. **Właścicielka domu**, домовладѣ́лица, хозя́йка до́му. **Właścicielka majątku**, помѣ́щица.

Właścicielski, владѣ́льческій; || помѣ́щичій.

Właściwie, со́бственно, въ со́бственномъ смы́слѣ, со́бственно говоря́, и́менно, то́чно такъ.

Właściwość, -ści, *ж.* сво́йство, ка́чество; || *Юрид.* **Właściwość sądu**, подсу́дность; || соотвѣ́тственность, сообра́зность, удо́бность. **Właściwość w wyrażeniu**, удо́б-

ность выраже́нія *или* **удачное выраже́ніе.**

Właściwy, со́бственный, свойственный; || по́длинный, то́чный; || соотвѣтственный, надлежа́щій. **Właściwy sąd**, надлежа́щій судъ.

Właściwa, **-y**, *ж.* со́бственность.

Właścić się (do kogo), вкра́сться, **podolьститься.**

Właśnie, и́менно, вѣрно, то́чно, и́менно такъ; || кста́ти.

Własnoręcznie, собственнору́чно.

Własnoręczność, **-ści**, *ж.* собственноручность. **Własnoręczność podpisu**, подлинность по́дписи.

Własnoręczny, собственнору́чный.

Własność, **-ści**, *ж.* собственность, имущество, имѣніе; || свойство, свойственность, существенное свойство.

Własny, собственный; || по́длинный, то́чный, надлежа́щій. **Widziałem to na własne oczy** *или* **własnemi oczyma**, я ви́дѣлъ э́то собственными глазами. **Z własnego natchnienia**, по собственному побужде́нію. **Miłość własna**, самолю́біе. **Własnéj ręki zapis**, своеру́чная роспи́сь. **Własny język**, приро́дный язы́къ. **Własny kraj**, родно́й край. **Sąd własny**, надлежа́щій судъ.

Włatywać, Włatać, Wlecieć, влета́ть, влете́ть.

Wład, **-a**, *м.* прола́зъ, пройдо́ха, проны́ра.

Włazić, Wleźć, влѣза́ть, влѣзть, взлѣза́ть, взлѣзть.

Wlec, тащи́ть, волочи́ть; || **Wlec się**, тащи́ться, волочи́ться.

Wlecieć, *см.* **Włatać.**

Wlepiać, Wlepić, влѣпли́вать, влѣпля́ть, влѣпи́ть; || * устремля́ть, устреми́ть. **Wlepić oczy w kogo**, устреми́ть взоръ, глаза́ на кого́, не спуска́ть съ кого́ глазъ.

Wlewać, Wlać, вли́вать, влить.

Wleźć, *см.* **Włazić.**

Wliczać, Wliczyć, зачисля́ть, зачи́слить, включа́ть, включи́ть (*въ число*).

Włochaciny, **-cin**, **Włochacinki**, **-nek**, *ж. мн. Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плодахъ и расте́ніяхъ*); || волокна.

Włochaty, пуши́стый; || волокни́стый; || косма́тый, мохна́тый, волоси́стый.

Włóczęga, **-i**, *м. и ж.* броди́жничество; || броди́га, праздношата́ющійся; || *Бот.* плау́нъ, родъ мо́ху.

Włoczęgostwo, **-a**, *ср.* броди́жничество.

Włóczek, **-czka**, *м.* боронильщикъ борнова́льщикъ.

Włóczenie, **-nia**, *ср.* борне́нье, боронь**ба́**, *см.* **Włóczka**; || **Włóczenie się**, таска́ніе, шата́ніе взадъ и впередъ.

Włóczenka, **-i**, *ж.* дро́тикъ.

Włóczka, **-i**, *ж.* боронь**ба́**, борне́ніе, боронова́ніе; || га́русъ пря́жа изъ шерсти.

Włóczkowy, га́русный.

Włócznia, **-czni**, *ж.* копьё, пи́ка. || *Бот.* **Włócznia, grot ziele**, па́поротникъ лукообра́зный.

Włócznik, **-a**, *м.* копе́йщикъ, копьено́сецъ, копе́йникъ.

Włóczniowy, **копе́йный**, относя́щійся къ копью.

Włóczyć, влечь, влачи́ть, волочи́ть; || тащи́ть, таска́ть; || тяну́ть, проволо́кивать. || *Агр.* боронить, *см.* **Bronować.** || **Włóczyć się**, тянуться, тащи́ться; || таска́ться, шата́ться, броди́ть съ мѣста на мѣсто.

Włodarka, **-i**, *ж.*, *см.* **Włodarzowa.**

Włodarz, **-a**, *м.* управи́тель, прика́щикъ эконо́мъ.

Włodarzowa, **-ej**, *ж.* (*Стар.* **Włodkowa**), управи́тельша, жена́ управи́теля, прика́щица, жена́ эконо́ма.

Włogacizna, **-y**, *ж. Петер.* наколѣ́нница, наколѣ́нный грибъ (*у ло́шади*).

Włogawy, Włogaty, имѣ́ющій наколѣ́нницу (*о ло́шади*), *см.* **Włogacizna.**

Włok, Włók, **-u**, *м. Рыб.* волоку́ша, не́водъ.

Włoka, Włóka, **-i**, *ж.* по́льская мѣ́ра, заключа́ющая въ себѣ́ 30 мо́рговъ *или* 15 десятѝнъ. (*Сравн. уволо́ка, сока*), *см.* **Łan**; || **Włoka**, **-i**, *м.* и *ж.* броди́га.

Włokienko, **-a**, *ср. Анат.* волоко́нце.

Włokniśty, волокни́стый.

Włókno, **-a**, *ср.* волокно́, во́лоть, мо́чка; || *Анат.* волокно́, фи́бра; || *Бот.* мо́чка, жи́лка; || нитка (*въ сукнѣ*).

Włos, **-a**, *м.* во́лосъ. **Ani na włos**, ни на́ волосъ, ни чуть, ниско́лько. **O włos, o mały włos**, чуть-чуть, едва́. **O włos żem nie upadł**, я чуть-было не упа́лъ; || во́лосъ, шерсть (*говоря́ о животныхъ*). **Pod włos**, про́тивъ ше́рсти. || *Бот.* **Włosy złote**, амара́нтъ.

Włosaty, *см.* **Włośisty.**

Włość, **-ści**, *ж.* во́лость; || помѣ́стье, во́тчина.

Włościanin, **-a**, *м.* поселя́нинъ, крестья́нинъ, селя́нинъ.

Włościanka, **-i**, *ж.* поселя́нка, крестья́нка.

Włościański, крестья́нскій.

Włościowy, волостно́й.

Włosek, **-ska**, *м. Умен.* волосо́къ.

Włosiany, волосяно́й.

Włosiasty, волосови́дный, волосообра́зный.

Włosie, **-sia**, *ср.* во́лосъ, ко́нскій во́лосъ; || *см.* **Włosień.**

Włosień, **-enia**, *м.* ко́нскій во́лосъ; || власяни́ца, волосяни́ца; || ле́са (*у уды*).

Włosienica, Włosiennica, **-y**, *ж.* власяни́ца, волосяни́ца.

Włośisty, волоси́стый, волоса́тый; || мохна́тый.

Włoskowaty, *Анат.* волосно́й, то́нкій какъ во́лосъ.

Włosny, Włosowy, волосяно́й.

Włoszczyzna, **-y**, *ж.* италья́нскіе обы́-

чаи, языкъ и проч., всё италіянское; || огородная зелень.

Wlot, *см.* **Lot.**

Włożyć, Włożyć się, *см.* **Wkładać.**

Włudzać, Włudzić (kogo dokąd), заманивать, заманить, завлекать, завлечь, вовлекать, вовлечь, втягивать, втянуть,

Wmarznąć, перемёрзнуть, замёрзнуть, обмёрзнуть.

Wmawiać, Wmówić (co w kogo), увѣрять, увѣрить (*въ чёмъ*), склонять, склонить (*на что, къ чему*), убѣждать, убѣдить (*въ чёмъ*), уговаривать, уговорить.

Wmieścić, вмѣстить.

Wmieszać, вмѣшать.

Wmotać (kogo w co), запутать (*кого во что*).

Wmurować, заложить въ стѣну.

Wmuszać, Wmusić, принуждать, принудить, приневоливать, приневолить.

Wmykać, Wemknąć, всовывать, всунуть, ввертывать, ввернуть, запускать, запустить. **Wmykać się, Wemknąć się**, просовываться, просунуться, проскользать, проскользнуть, прокрадываться, прокрасться, прятаться спрятаться.

Wnaszać, *см.* **Wnosić.**

Wnątrz, *см.* **Wewnątrz, Wnętrze.**

Wnęcać, Wnęcić, приманивать, приманить, приваживать, привадить, повадить; || **Wnęcać się, Wnęcić się**, поваживаться, повадиться, пріучаться, пріучиться.

Wnęka, -i, *ж.* **Wnęk, -a**, *м. Архит.* ниша, впадина въ стѣнѣ.

Wnet, вдругъ, скоро, вскорѣ, тотчасъ, сейчасъ, немедленно.

Wnęt, -u, *м.* **Wnęta, -y**, *ж. Охот.* прикормъ, нажива; || *Охот.* вабило; || * приманка, прелесть.

Wnętr, -a, *м.* нутрецъ, болѣзнь у лошадей; || человѣкъ имѣющій ятра внутри; || жеребецъ имѣющій ятра внутри.

Wnętrze, -a, *ср.* внутренность; || кишки; || утроба, чрево; || нѣдра (*земли*). **Wnętrze domu**, внутренность дома. **Wnętrze butelki**, внутренность бутылки. **Wnętrze bydlęce**, внутренности животныхъ, *см.* **Wnętrzności.**

Wnętrznie, внутренно; || * сокровенно.

Wnętrzność, Wewnętrzność, -ści, *ж.* внутренность; || **Wnętrzności**, *мн.* внутренности, кишки; || утроба, чрево.

Wnętrzny, Wewnętrzny, внутренній; || * тайный, сокровенный.

Wniebowstąpienie, -nia, *ср.* вознесеніе Господне.

Wniebowzięcie N. M. Panny, успеніе Пресвятой Богородицы.

Wnieść, *см.* **Wnosić.**

Wniesienie, -nia, *ср. Юрид.* предъявленіе, представленіе.

Wnijść, *см.* **Wchodzić.**

Wnijście, *см.* **Wejście.**

Wniosek, -sku, *м.* приданое, *см.* **Posag**; || *Юрид.* предложеніе, представленіе; заключеніе, слѣдствіе, выводъ. **Wniosek do prawa**, законопроектъ. **Wniosek przedwstępny**, предварительное требованіе сторонъ въ дѣлѣ. **Wniosek incydentalny**, частное, встрѣчное требованіе, частный, встрѣчный искъ.

Wnioskować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать.

Wniwecz, *см.* **Niwecz.**

Wnosić, Wnieść, вносить, внести, внесть; || предлагать, предложить, представлять, представить; || **Wnosić z czego**, заключать, выводить заключеніе, дѣлать выводъ, судить, рѣшать, полагать.

Wnoszenie, Wniesienie, -nia, *ср.* внесеніе; || предложеніе, представленіе.

Wnuczek, -czka, *м. Умен.* внучекъ, *см.* **Wnuk. Wnuczęta**, *мн.* внучата.

Wnuczka, -i, *ж.* внучка.

Wnuk, -a, *м.* внукъ. **Wnuk brata, siostry**, двоюродный внукъ, сынъ племянника *или* племянницы. **Wnuk braterski**, троюродный братъ.

Wnukowy, внучій.

Woda, -y, *ж.* вода.

Wódczany, водочный.

Wódeczka, -i, *ж. Умен.* водочка, *см.* **Wódka.**

Wódka, -i, *ж.* водка, хлѣбное вино; || **Wódka kolońska**, одеколонь, кёльнская вода.

Wodnica, -y, *ж. Мед.* водянка, водяная болѣзнь; || *Хир.* отёкъ, водяная опухоль.

Wodnieć, Zwodnieć, водянѣть, отводянѣть.

Wodnik, -a, *м. Зоол.* водяной жукъ; || *Астрон.* Водолей (*созвѣздіе*); || водовозъ.

Wodnisto, водянисто.

Wodnistość, -ści, *ж.* водяность, влажность.

Wodnisty, водянистый, влажный.

Wodność, -ści, *ж.* водянистая часть (*крови, молока*).

Wodnowzorzysty, струистый, волнистый.

Wodnoziemny, земноводный.

Wodny, водный, водяной. **Młyn wodny**, водяная мельница. **Wodna farba**, водяная краска, соковая *или* клеевая краска. **Wodna puchlina**, водяная болѣзнь.

Wodochwyt, -u, *м. Горн.* черпакъ съ клапанами.

Wodociąg, -u, *м.* водопроводъ; || *Анат.* протокъ; || отводный каналъ (*для спуска воды*), желобъ.

Wodonosiciel, Wodonosz, -a, *м.* водоносъ.

Wodoród, -odu, *м. Хим.* водородъ.

Wodospad, -u, *м.* водопадъ.

Wodostan, -u, *м.* масса воды.

Wodotrysk, -u, *м.* фонтанъ, водомётъ.

Wodowstręt, -u, *м. Мед.* водобоязнь, гидрофобія, бѣшенство.

Wódz, *род. п.* **Wodza**, *м.* вождь, военона-

чáльникъ. **Naczelny wódz**, главнокомандующій.

Wodza, -y, *ж.* возжá, пóводъ,* уздá; || предводительство; || начáльство, командá, командованіе; || управленіе. || **Wodze,** *мн.* * бразды (*правленія*). **Opuścić wodze koniowi,** опустить, ослáбить вóжи, опустить поводья. **Pod wodza jenerała N.** подъ предводительствомъ генерала N.* **Trzymać kogo na wodzy,** обуздывать кого́ держáть въ рукáхъ. не давáть кому́ вóли. **Popuścić wodze namiętnościom swoim,** дать вóлю своимъ страстáмъ. **Puścić komu wodze,** дать кому́ вóлю, предоставить кому́ пóлную свобóду дéйствій.

Wodzić, вести, водить. проводить. **Wodzić kogo od Anasza do Kaifasza,** таскáть изъ судá въ судъ, таскáть по всѣмъ мытáрствамъ. **Wodzić kogo za nos,** водить кого́ за носъ, обмáнывать. **Wodzić kim,** управлять, распоряжáться кѣмъ.

Wojaczka, -i, *ж.* воéнная слýжба, воéнное дѣло.

Wojak, -a, *м.* вóинъ, рáтникъ, воéнный человѣкъ.

Wojaż, -u, *м. см.* **Podróż.**

Wojażować, *см.* **Podróżować.**

Wojennie, по воéнному, съ оружіемъ въ рукáхъ; || воинственно.

Wojenność, -ści, *ж.* воинственность.

Wojenny, воéнный.

Wojewoda, -y, *м.* воевóда, предводитель войскъ, военачáльникъ.

Wojewodzianka, -i, *ж.* дочь воевóды.

Wojewodzic, -a, *м.* сынъ воевóды.

Wojewodzina, -y, *ж.* жена́ воеводы.

Wojewódzki, воеводскій.

Województwo, -a, *ср.* воевóдство, звáніе воевóды; || óбласть, порученная управлéнію воевóды.

Wojłek (*Стар.* **Wojłak, Wojłuk, Wojdłok**), **-a,** *м.* вóйлокъ.

Wojna, -y, *ж.* войнá. **Wojna domowa,** междоусóбная войнá.

Wojować, воевáть, сражáться, вестú войну.

Wojowniczy, войственный.

Wojownik, -a, *м.* вóинъ. войтель.

Wojski, -iego, *м.* вóйскій (*чиновникъ въ бывшей Пóльшѣ, имѣвшій обязанность наблюдáть за спокóйствіемъ края во врéмя всеобщаго ополченія*).

Wojsko, -a, *ср.* вóйско, áрмія, рать, воéнныя сúлы; || воéнная слýжба. **Służyć w wojsku,** служúть въ áрміи, находúться въ воéнной слýжбѣ.

Wojskowo, по воéнному, воéннымъ óбразомъ.

Wojskowość, -ści, *ж.* воéнная слýжба, воéнное искýство.

Wojskowy, воéнный, войнскій, рáтный. **Po wojskowemu,** повоéнному. **Wojskowi niższych stopni,** воéнные нижнúхъ чúновъ.

Wojskowy, -ego, *м.* воéнный человѣкъ, состоящій въ воéнной слýжбѣ.

Wójt, -a, *м.* войтъ, волостнóй старшúна.

Wójtowa, -ej, *ж.* жена́ вóйта.

Wójtowstwo, -a, *ср.* дóлжность вóйта.

Wokabularz, -a, *м.* словáрь (*краткій*), сбóрникъ словъ.

Wokacja, -ji, *ж.* призвáніе.

Wokalny, голосовóй, вокáльный. **Muzyka wokalna,** вокáльная мýзыка.

Wokanda, -y, *ж.* рéестръ слѣдующихъ къ докладу дѣлъ, очередной спúсокъ, óчередь. **Wokanda kontrolująca,** настóльный, контрóльный рéестръ. **Wokanda audjencjonalna,** присýдственный рéестръ. **Wokanda w trybunale,** слýшаніе дѣла въ судѣ.

Wół, *род. п.* **Wołu,** *м.* волъ. быкъ.

Wola, -i, *ж.* вóля, свобóда, независимость; || желáніе. хотѣніе; || расположéніе, усéрдіе, охóта. **Wolna wola,** свобóдная вóля. произвóлъ. *Юрид.* **Własna wola,** дѣеспособность. *см.* **Pozbawienie. Pozbawiony własnej woli,** признанный неспособúмымъ къ совершéнію граждáнскихъ дéйствій. **Ostatnia wola,** послѣдняя воля умирающаго, завѣщáніе. духóвная. **Z dobrej woli co zrobić,** сдѣлать что́-либо по дóброй вóлѣ, добровóльно. **Być w dobrej woli,** быть довóльнымъ, веселымъ. **Pokój ludziom dobrej woli,** миръ доброжелáтельнымъ людямъ. **Ukazać komu dobrą wolę,** оказáть кому́ благорасположéніе. **Podług swej woli,** по своéй вóлѣ. **Niech się dzieje wola Boża,** да будетъ вóля бóжія. **Miał wolę wstąpić do wojska,** онъ вступúлъ въ воéнную слýжбу по своéй охóтѣ. **Zła wola,** ненависть, нерасположéніе, принуждéніе. **Mimo woli,** *см.* **Mimowolnie. Jużeś się do woli najadł,** ты ужé въ вóлю наѣлся. **Mieć do woli czego,** имѣть въ вóлю чего́-либо, скóлько угóдно. **Książek znajdziesz tu co wola,** найдешь тутъ книгъ скóлько тебѣ бýдетъ угóдно, скóлько хóчешь. **Dać wolę językowi,** дать вóлю языку́. || *Юрид.* льгóта пользоваться землéю безъ платежá податéй на извѣстное врéмя; || **Wola,** *ед.* **Wole,** *мн.* льгóтная земля́, *см.* **Wolnica.**

Wołać, Zawołać, звáть, позвáть, призывáть, призвáть, вызывáть, кликать, кликнуть; || приглашáть. пригласúть. **Wołać o pomoc,** звать на пóмощь. **Zawołać kogo do siebie,** позвáть кого́ къ себѣ.

Wołanie, -nia, *ср.* зовъ, призывъ, вызовъ; || кликъ.

Wolant, -a, *м.* волáнъ. летóкъ (*игра*).

Wolarnia, -ni, *ж.* бычáчій хлѣвъ, волóвня.

Wolarz, -a, *м.* прáсолъ, торгýющій волáми; || пастýхъ быкóвъ, волопáсъ; || вобáстый гóлубь.

Wolaty, зобянóй, зобоподóбный; || вобáстый.

Wołowy, Wołowy, шéйный, ярéмный

Анат. **Żyła wolawa**, крововозвратная, шейная, ярёмная жила.

Wole, -a, *ср.* (*Стар.* **Wół**), вобъ.

Woleć, любить бо́льше, предпочитать, дава́ть преиму́щество, ока́зывать предпочте́ніе, жела́ть, хоте́ть. **Wolałbym umrzeć, niż tak szkaradny uczynić postępek**, я предпочёлъ бы смерть такому гну́сному посту́пку, *или:* я предпочёлъ бы умере́ть, не́жели рѣши́ться на тако́й гну́сный посту́покъ. **Wolałbym żeby nie przyszedł**, мнѣ бы хотѣ́лось, чтобы онъ не пришёлъ.

Wołek, -łka, *м.* бычо́къ; || *Зоол.* хлѣ́бный долгоно́сикъ (*насько́мое*).

Wolen, *см.* **Wolny**.

Wolnić, Zwolnić, облегча́ть, облегчи́ть, убавля́ть, уба́вить, умѣря́ть, умѣрить, ослабля́ть, осла́бить, уменьша́ть, уменьши́ть, простужа́ть, простуди́ть прохола́живать, прохлади́ть. **Wolnić rozegrzany płyn jaki, dolewając doń zimnéj wody**, умѣря́ть горя́чую жи́дкость, разбавля́я ее холо́дною водо́ю.

Wolnica, -y, *ж.* во́льная прода́жа (*во время я́рмарки*); || льго́тная земля́ (*свобо́дная отъ податёй на изве́стное вре́мя*), *см.* **Wola**.

Wolnie, во́льно, свобо́дно, *см.* **Wolno**.

Wolnieć, Zwolnieć, убавля́ться, уба́виться, умѣря́ться, умѣриться, слабѣ́ть, ослабѣть, уменьша́ться, уменьши́ться; || стыть, стынуть, остыть.

Wolniuchno, Wolniuśieńko, Wolniuteńko, легоне́нько, легохо́нько, тихо́нько, тихохо́нько, полего́ньку, потихо́ньку.

Wolniuchny, легонькій, легохо́некъ, ти́хонькій, тихохонекъ.

Wolno, во́льно, вольно́, свобо́дно, безпрепя́тственно; || позволи́тельно; || сме́ло, легко́, непринужде́нно; || **Wolno, Zwolna**, ти́хо, ти́ше, ме́дленно, слегка́. **Wolno mu jest**, дозволя́ется ему́, онъ въ пра́вѣ, отъ него́ зави́ситъ. **Nie wolno jest**, запреща́ется. **Wolno mu wszędzie chodzić**, ему́ дозволя́ется, ему́ позволи́тельно вездѣ́ ходи́ть. **Wolno tobie mówić, a mnie czynić**, вольно́ тебѣ́ говори́ть, а мнѣ дѣлать. **Dla mnie wolno wierzyć, wolno nie wierzyć**, хочу́—вѣ́рю, хочу́—не вѣ́рю. **Wolno puścić**, отпусти́ть на во́лю, уво́лить, освободи́ть. **Wolno oddychać**, свобо́дно дыша́ть. **Wolno chodzić**, свобо́дно, сме́ло ходи́ть. **Wolno wchodzić**, позволя́ется входи́ть, входъ свобо́денъ. **Wolno mówić**, во́льно, свобо́дно говори́ть. **Wolno co związać**, слегка́ связа́ть что́-нибудь. **Jechałem wolno do dworu**, ти́хо подъѣзжа́лъ я ко двору́. **Zwolna! Zwolna!** ти́ше! пони́же! не спѣши́!

Wolnomówność, -ści, *ж.* во́льная рѣчь, свобо́да, во́льность говори́ть, изъясня́ться; || либера́льное пустосло́віе, во́льность на слова́хъ.

Wolnomówny, wolnorѣczny.

Wolnomularstwo, -a, *ср.* масо́нство, масо́нское о́бщество.

Wolnomyślność, -ści, *ж.* свобо́да мышленія; || вольнодумство.

Wolnomyślny, свобо́дно мы́слящій.

Wolność, -ści, *ж.* свобо́да, во́ля во́льность; || освобожде́ніе, увольне́ніе. || **Wolności lata**, льго́тные го́ды. **Wolność sumienia**, свобо́да со́вѣсти. **Wypuścić kogo na wolność**, дать кому́ свобо́ду, выпусти́ть кого́ на свобо́ду, на во́лю. **Wolność od podatków**, освобожде́ніе отъ податёй, льго́та. **Wolnosc żołądka**, свобо́дное испражне́ніе. **Wolność od wojska**, увольне́ніе отъ вое́нной слу́жбы. **Wolność poetycka**, поэти́ческая во́льность. **Na wolność zdać**, предоста́вить чьей во́лѣ, отда́ть на произво́лъ, отда́ть на во́лю.

Wolnostka, -i, *ж.* своево́льство, самово́льство.

Wolnowierca, -y, *м.* вольнодумецъ.

Wolnowierny, вольнодумный.

Wolnowierstwo, -a, *ср.* вольнодумство.

Wolny, свобо́дный, во́льный; || ме́дленный, нескорый, неповоро́тливый; || холостой, неженатый. **Wolne miasto**, во́льный го́родъ. **Port wolny**, портофранко. **Wolna zima**, лёгкая зима́. **Wolne powietrze**, во́льный, откры́тый, свобо́дный во́здухъ. **Wolne są myśli ludzkie**, всякому мо́жно мы́слить, ду́мать, что ему́ угодно. **Nie mam ani jednéj wolnéj godziny**, у меня́ нѣтъ ни одного́ свобо́днаго часа. **Mieć do kogo wolny przystęp**, имѣть къ кому́ свобо́дный до́ступъ. **Wolna wola**, свобо́дная во́ля. **Wolna głowa**, свобо́дная, незана́тая голова́. **Wolny list**, про́пускъ, пропускно́й видъ. **Wolne tłómaczenie**, во́льный перево́дъ. **Wolny od cła**, безпо́шленный, освобожденный отъ по́шлины. **Wolny stan**, безбра́чіе, холостя́я жизнь. **Człowiek wolnego stanu**, холосто́й, холостя́къ. **Wolny od niebezpieczeństwa**, обезопа́сенный. **Wolny od kłopotów**, беззабо́тный, чу́ждый забо́тъ. **Wolna, bez długów majętność**, свобо́дное, необремененное долга́ми име́ніе. **Wolne ciepło**, умѣренная теплота́. **Gotować co na wolnym ogniu**, вари́ть что́-нибудь на во́льномъ, легкомъ огнѣ. **Z wolnéj ręki sprzedać**, продать ча́стнымъ о́бразомъ, не съ торго́въ. **Przynieść wolnéj wody**, принести́ теплова́той, немно́го остывшей воды. **Iść wolnym krokiem**, идти́ ме́дленнымъ ша́гомъ. *См.* **Letni**.

Wołowacieć, Zwołowacieć, тяжелѣ́ть, отяжелѣ́ть, грузнѣ́ть, грубѣ́ть, огрубѣ́ть. дѣлаться неповоротливымъ, тяжелымъ какъ волъ.

Wołowina, -y, *ж.* говя́дина, говя́жье мя́со.

Wołowy, Woli, воло́вій; || говя́жій (*о мя́сѣ*). **Wołowa**, *или* **Wola skóra**, воло́вья, *или* бычачья ко́жа. **Wołowa pieczeń**, жареная говя́дина. **Wołowy język**, *см.* **Ozor**.

|| *Бот.* **Wołowe oko**, краси́льная пупа́вка; || *Бот.* **Wołowy język**, воловикъ, воло́вій я́зыкъ, вологло́дка (*растеніе*).

Woltyżer, -a, *м.* вольтижеръ.

Woluntarjusz, -a, *м. Воен.* доброво́лецъ, волонтеръ, охо́тникъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Woluta, -y, *ж. Архит.* завито́къ.

Womit, -u, *м.*, употребительнѣе во мн. ч. **Womity**, -ów, рво́та, рво́ты, блева́ніе. **Lekarstwo na womity**, рво́тное (*лѣкарство*).

Womitować, Zwomitować, блева́ть, вы́блевать, рвать, вырвать.

Womitowanie, -nia, *ср.* рво́ты, блева́ніе.

Womitywa, -y, *ж.* рво́тное (*лѣкарство*).

Won (*Стар.* **Wen, Wan, Wender**), вонъ, прочь, доло́й. **Won ztąd**, гонъ, прочь отсю́да! || **Won, Wen**, да́льше! **Uciekł i bieżał wen**, вы́рвался и бѣжа́лъ да́льше.

Woń, Wonia, -ni, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе, прія́тный за́пахъ. **Wonią co parnąć**, надуши́ть благово́нными за́пахомъ; || *Стар.* вонь, смрадъ; || *Стар.* чу́вство обоня́нія, чутьё.

Wonianka, -i, *ж.* флако́нъ съ чѣмъ-нибу́дь души́стымъ; || благово́нная поду́шечка; || пучо́къ изъ благово́нныхъ травъ.

Wonić, чу́ять, нюха́ть, обоня́ть; || надуши́ть благово́ніями.

Wonidło, -a, *ср.* паху́чее вещество́.

Wonieć, па́хнуть, благоуха́ть, издава́ть прія́тный за́пахъ; || **Wonieć co**, нюха́ть, обоня́ть.

Wonność, -ści, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе; || паху́честь, души́стость.

Wonny, благово́нный, благоуха́нный; || паху́чій, души́стый.

Wór, *род. п.* **Woru**, *м.* мѣшо́къ. **Kota w worze kupić**, купи́ть что́ заглаза́.

Woreczek, -czka, *м.* мѣше́чекъ, кошеле́къ.

Worek, -rka, *м.* кошеле́къ, мошна́. *Анат.* **Worek jądra**, су́мка, мошо́нка. **Worek sercowy**, околосе́рдіе, околосердѣ́чная оболо́чка.

Workowaty, мѣшкова́тый.

Workowy, мѣше́чный.

Worowato, мѣшковато.

Worowaty, мѣшкова́тый.

Worywać, Worać, припа́хивать, припаха́ть. || **Worywać się, Worać się**, припахивать, припаха́ть часть чужо́й земли.

Wosk, -u, *м.* воскъ.

Woskować, Wywoskować, вощи́ть, нава́щивать, навощи́ть, натира́ть, натере́ть во́скомъ.

Woskowanie, Wywoskowanie, -nia, *ср.* вощѣ́ніе, натира́ніе во́скомъ.

Woskowany, навощённый, натёртый во́скомъ.

Woskowaty, восковатый.

Woskownia, -ni, *ж.* воскобо́йня, бѣли́льня во́ска.

Woskownica, -y, *ж. Бот.* восковое́ де́рево.

Woskownik, -a, *м.* воскоде́й, свѣчникъ, торгу́ющій во́скомъ.

Woskowy, восковой.

Woszczanka, -i, *ж.* вощи́нка, ткань пропитанная во́скомъ.

Woszczenie, *см.* **Woskowanie.**

Woszczyć, *см.* **Woskować.**

Woszczyny, -yn, *мн.* сото́выя ячѣйки; || оса́докъ во́ска.

Woszczysty, вощёный; || воскова́тый.

Wotować, подава́ть го́лосъ, голосова́ть, подава́ть мнѣніе.

Wotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ, голосова́ніе

Wotowany, балотиро́ванный.

Wotum, *Нескл. ср.* (*мн.* **Woty**, -ów), го́лосъ (*избирательный*), пода́ча го́лоса; || мнѣніе: || обѣтъ, обѣща́ніе (*Богу*), приношеніе по обѣту, вкладъ.

Wotywa, -y, *ж.* приноше́ніе по обѣту, вкладъ (*въ церковь*); || заказна́я обѣдня (*за здравіе, за путешествующихъ и т. п.*).

Wóz, *род. п.* **Wozu** (*Прост.* **Woza**), *м.* возъ, повозка, телѣга; || коля́ска. **Wóz tryumfalny**, торже́ственная колесни́ца. **Wóz drabiniasty**, рѣшо́тчат я повозка. **Wóz o dwóch kołach**, однокóлка. *Астрон.* ма́ленькая медвѣдица (*созвѣздіе*). || *Посл.* **Przyjdzie koza do woza**, пригожу́сь и я тебѣ когда́-нибудь.

Wozak, -a, *м. Горн.* катальщикъ.

Woźba, -y, *ж.* во́зка, извозъ.

Wózeczek, -czka, *м.* повозочка, телѣ́жка, коля́сочка.

Wózek, -zka, *м.* небольшо́й возъ, во́зикъ.

Wozgrza, -y, *ж.* возгря́, сопля́.

Wozgrzywość, -ści, *ж.* слизь, слизистая жи́дкость. || *Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Wozgrzywy, сопли́вый, возгри́вый; || съ са́помъ, сопа́тая (*ло́шадь*).

Wozić, Wieźć, возить, везти, везть.

Woziciel, -a, *м.* во́зчикъ, во́щикъ, занимающійся извозомъ.

Woziebny, возильный, служа́щій для перево́зки.

Wozisko, -a, *ср. Увел.* возѝще.

Woziwoda, -y, *м.* водово́зъ.

Woźnica, -y, *м.* возница, ку́черъ, во́зчикъ, извощикъ. || *Астрон.* Возни́чій (*созвѣздіе*).

Woźnictwo, -a, *ср.* извозъ, извозничанье.

Woźniczy, извощичій.

Woźnik, -a, *м.* возникъ, ломова́я, тягла́я ло́шадь, возовикъ.

Woźny, -ego, *м.* суде́бный, разсы́льный; || во́зный; || курье́ръ; || *Стар.* **Woźny wojenny**, геро́льдъ.

Wozownia, -ni, *ж.* каре́тный сара́й.

Wozownik, -a, *м.* каре́тникъ, телѣ́жникъ, *см.* **Kołodziej, Stelmach.**

Wozowny, сара́йный.

Wozowy, возово́й, повозочный. **Poczta konna i wozowa**, по́чта лёгкая и тяжёлая. || **Wozowy, -ego**, *м.* вагенмейстеръ, обозный при полку.

Wpad, -u, *м.* вторже́ніе, нашествіе, набѣгъ.

Wpadać, Wpaść, па́дать, упасть, впада́ть, впасть, попада́ть, попасть; || броса́ться, броси́ться; || врыва́ться, ворва́ться. **Wpaść w jamę,** упасть въ я́му. **Wpadł mu w ręce,** попался ему́ въ ру́ки. **Oczy w dołki wpadają,** впали, ввали́лись глаза́. **Wpadł ze świecą do pokoju,** влетѣлъ, вбѣжа́лъ въ ко́мнату со свѣчёю. **Na chwilę wpadłem do domu,** я забѣжа́лъ на мину́тку домо́й. **Wpaść w niełaskę,** попасть въ немилость. **Wpaść do ziemi nieprzyjacielskiej,** ворва́ться въ непрія́тельскую зе́млю. **Wilk wpada na owcę,** волкъ броса́ется на овцу́. **Wpaść w chorobę,** заболѣ́ть, занемо́чь, захвора́ть. **Wpaść w gniew,** разсерди́ться. **Wpaść w oczy,** приглянýться, показа́ться, понра́виться. **Zaraz mi to w uwagę wpadło,** э́то то́тчасъ обрати́ло на себя́ моё вниманіе. **Mnie to wpaść w głowę nie może,** мнѣ э́то и на у́мъ не прихо́дитъ, э́то въ головѣ́ моёй не мо́жетъ помѣсти́ться. никако́ъ не могу́ сообрази́ть э́того. **Wpaść na czyję myśl,** угада́ть чью-либо мысль. **Rzeka ta wpada do Czarnego morza,** э́та рѣка́ впада́етъ въ Чёрное мо́ре.

Wpadanie, Wpadnienie, -nia, Wpadnięcie, -cia, *ср.* впада́ніе, впаде́ніе, вторже́ніе.

Wpadłość, -ści, *ж.* впа́лость. **Wpadłość oczu,** впа́лость глазъ.

Wpadły, впа́лый, вда́вшійся, ввали́вшійся.

Wpajać, Wpoić (co w kogo), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, вперить, вселя́ть, всели́ть, вкорени́ть, вкоренять, внедря́ть, внедри́ть.

Wpakowywać, Wpakować, вса́живать, всади́ть, укла́дывать, уложи́ть, положи́ть, увя́зывать, увязать. **Wpakować do kozy,** засади́ть въ тюрьму́. **Wpakował pieniądze do kieszeni,** положи́лъ, всу́нулъ де́ньги въ карма́нъ.

Wparować, вогна́ть, загна́ть, втёсни́ть, втиснуть.

Wpaść, *см.* **Wpadać.**

Wpatrywać się, Wpatrzyć się, Wpatrzeć się, всма́триваться, всмотрѣ́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться.

Wpędzać, Wpędzić, вогна́ть, вогнать, загони́ть, загна́ть.

Wpierać, впи́скивать, вда́вливать; || * навя́зывать насильно (*что́ либо кому́*), принужда́ть; || **Wpierać się,** продира́ться, проника́ть; || * навя́зываться наси́льно (*кому́ либо съ чѣмъ*).

Wpijać się, Wpić się, впива́ться, впи́ться.

Wpis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ протоко́лъ, въ ро́спись, въ реестръ; || вписна́я по́шлина.

Wpisanie, -nia, *ср.* **wпи́сываніе, внесе́ніе. Wpisanie sprawy na wokandę,** внесе́ніе дѣла въ реестръ къ слу́шанію.

Wpisowe, Wpisne, -ego, *ср.* де́ньги за внесе́ніе въ спи́сокъ. по́шлина за внесе́ніе дѣла въ суде́бную кни́гу.

Wpisywać, Wpisać, впи́сывать, впи́сать. записывать записа́ть. вносить въ спи́сокъ, въ кни́гу и т. д. || **Wpisywać się, Wpisać się,** запи́сываться, записа́ться.

Wpisywanie, Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе, внесе́ніе въ спи́сокъ и т. д.

Wplatać, Wpleść, заплета́ть, запле́сть, вплета́ть, вплести́, вплесть. **Wplatać w koło złoczyńcę,** колесова́ть престу́пника. || **Wplatać się, Wpleść się,** заплета́ться, заплести́сь, вплета́ться, вплести́сь.

Wplątywać, Wplątać, впу́тывать, впу́тать, запу́тывать, запу́тать, вовлека́ть, вовле́чь, вмѣши́вать, вмѣша́ть. || **Wplątywać się, Wplątać się,** впу́тываться, впу́таться, запу́тываться, запу́таться, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вовлека́ться, вовле́чься.

Wpłynąć, *см.* **Wływać.**

Wpływ, -u, *м.* напли́въ, прили́въ, прито́къ; || *Мед.* скопле́ніе (*мокро́ты*). прили́въ (*крови*); || прили́въ, поступле́ніе, дохо́дъ де́негъ (*въ кассу*); || **Wpływ celny,** тамо́женный дохо́дъ; || * вліяніе, дѣ́йствіе (*на кого́, на что́*).

Wpływać, Wpłynąć, вплыва́ть, вплыть, втека́ть, втечь. впада́ть, приплыва́ть. прили́ть; || * влія́ть, имѣть *или* ока́зывать вліяніе (*на кого́, на что́*), принима́ть уча́стіе (*въ чёмъ*).

Wpoić, *см.* **Wpajać.**

Wpół, *см.* **Pół.**

Wpółpijany, полупья́ный.

Wprasz ć się, Wprosić się, напра́шиваться, напроси́ться, навя́зываться, навяза́ться, набива́ться, набиться.

Wprawa, -y, *ж.* привы́чка на́выкъ; || пра́ктика, о́пытъ; || упражне́ніе, употребле́ніе; || сноро́вка.

Wprawdzie, въ са́момъ дѣ́лѣ, пра́вда, дѣ́йствительно, по́длинно.

Wprawiać, Wprawić, вставля́ть, вста́вить. вдѣлывать, вдѣ́лать, оправля́ть, опра́вить; || обра́мливать, обра́мить, вставля́ть. вста́вить въ ра́мку; || помѣща́ть, включа́ть, вводи́ть; || вогна́ть. вогна́ть. **Wprawiać szyby w okno,** вставля́ть стёкла въ о́кно. **Wstawiać zęby,** вставля́ть зу́бы. **Wprawiać kamienie w pierścień,** вдѣлывать ка́мни въ пе́рстень. **Wprawić kogo w ubóstwo,** довести́ кого́ до нищеты́. **Wprawić w zdumienie,** привести́ въ изумле́ніе. **Ruch jednostajny wprawił go w przyjemne marzenie,** однообра́зное движе́ніе погрузи́ло его́ въ прія́тныя мечты́. **Wprawiać kogo w co,** прича́ть кого́ къ чему́-либо, упражня́ть кого́ въ чёмъ. || **Wprawiać się, Wprawić się,** привыка́ть, привы́кнуть, прича́ть-

ся, пріучи́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*), наторѣть.

Wprawianie, Wprawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка, оправле́ніе, опра́ва, обдѣ́лка; || приведе́ніе, впу́танie (*во что*), доведе́ніе (*до чего́*); || пріуче́ніе (*къ чему́*); || **Wprawianie się (w co)**, пріуче́ніе себя́ къ чему́, упражне́ніе въ чемъ.

Wprawiony, вставленный, оправленный, обдѣ́ланный, вдѣ́ланный; || подста́вно́й, подда́льный; || пріученный, привы́кший, привы́чный.

Wprawność, -ści, *ж.* на́вык, ло́вкость, прово́рство, быстрота́, искусство.

Wprawny, пріученный, изощренный, испы́танный, о́пытный, искусный, спосо́бный, смышленый.

Wprosić się, *см.* **Wpraszać się.**

Wprost (*см.* **Wprost**), пря́мо, напро́тивъ.

Wprowadzać, Wprowadzić, вводи́ть, ввести́, ввесть; || ввози́ть, привози́ть (*товары*). || *Юрид.* **Wprowadzić sprawę**, начать дѣло, доложить дѣло. **Wprowadzać się, Wprowadzić się**, переправля́ться, переправи́ться, переѣзжать, переѣхать, (*на новую квартиру*), помѣща́ться, помѣсти́ться.

Wprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || вступле́ніе; || ввезе́ніе (*товаровъ*); || *Юрид.* **Wprowadzenie sprawy**, начатіе дѣла, докла́дъ дѣла. **Wprowadzenie w posiadanie**, вводъ во владѣ́ніе.

Wprowadziciel, -a, -i, *м.* вводи́тель.

Wprowadzicielka, -i, *ж.* вводи́тельница.

Wprowadzony, введённый, установленный, учрежденный; || водворенный, упро́ченный.

Wprzód, Wprzódy, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пре́жде-всего́, сперва́, сначала.

Wpuścić, *см.* **Wpuszczać.**

Wpust, -u, *м.* доступъ; || входъ, впуще́ніе, впускъ; || суста́въ, смы́чка, связь, соединѐніе, сочлене́ніе: || *Техн.* вырѣзъ, выдолбъ, гнѣзда́ долбежъ; *Столя.* фальцъ, вы́емка, желобо́къ, вы́рубка.

Wpustne, -ego, *ср.* пла́та за входъ.

Wpustny, впускно́й.

Wpuszczać, Wpuścić, впуска́ть, впусти́ть, пуска́ть, пусти́ть.

Wpuszczanie, Wpuszczenie, -nia, *ср.* впуска́ніе, допуще́ніе, впущеніе; || приня́тіе, прі́емъ.

Wpychać, Wepchnąć, впи́хивать, впихну́ть, всо́вывать, всу́нуть, засо́вывать, засу́нуть; || пи́чкать, уплета́ть, ѣсть съ жа́дностью.

Wrąb, -ębu, *м.* вы́рубка, зару́бка, вы́емка; || руба́нецъ, рѣзъ, насѣ́чка; || ру́бка дерева, валка, срубъ.

Wrąbywać, Wrębywać, Wrębować, Wrąbić, врубать, врубить. || **Wrąbywać się, Wrąbić się**, врубаться, врубиться, врываться, ворваться (*въ средину непріятелей*).

Wracać, Wrócić, возвраща́ть, возврати́ть, воро́чать, воротить; || возмѣща́ть, возмѣсти́ть. **Wrócić koszta**, возмѣсти́ть убытки; || **Wracać się, Wrócić się**, возвраща́ться, возвратиться, воро́чаться, воротиться.

Wracanie, Wrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе.

Wrachowywać, Wrachować, сопричисля́ть, сопричи́слить.

Wradzać, Wrodzić, запечатлѣва́ть, запечатлѣть, напечатлѣва́ть, напечатлѣть; || внуша́ть, внуши́ть, вперять, впери́ть; || **Wradzać się, Wrodzić się**, урожда́ться, уроди́ться, получи́ть отъ приро́ды врожденныя ка́чества. **Czucie wradza się człowiekowi**, чу́вство врожде́нно человѣку. **Wrodził się w ojca**, уроди́лся въ отца́, похо́жъ на отца́.

Wrastać, Wrosnąć, врастать, врости́, врости.

Wraz, то́тчасъ, сейча́съ, внеза́пно, вдругъ. **Wraz z kim**, вмѣстѣ съ кѣмъ, *см.* **Razem.**

Wraż ć, Wrazić, вонза́ть, вонзи́ть; || вбива́ть, вби́ть, вколачивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || погружа́ть, погрузи́ть; || напечатлѣва́ть, напечатлѣ́ть; || вселя́ть, всели́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || водружа́ть, водрузи́ть.

Wrażenie, -nia, *ср.* впечатлѣ́ніе, ощуще́ніе.

Wrębne, -ego, *ср.* пла́та за дозволе́ніе производи́ть сруб въ лѣсу́.

Wrębywać się, врубаться.

Wręcz, въ рукопашную, одинъ на одного́. **Walczyć wręcz**, идти́ въ рукопашную; || напрямикъ, прямо, ясно, откровѐнно, безъ обиняко́въ.

Wręczać, Wręczyć, вруча́ть, вручи́ть, отдава́ть, отда́ть, сообща́ть, сообщи́ть.

Wręczenie, -nia, *ср.* вруче́ніе, отда́ча, сообще́ніе.

Wręczny, рукопа́шный. **Wręczna bitwa**, рукопашный бой.

Wręg, -i, *ж.* **Wręgi**, *мн.* чле́ны, ча́сти корабля́; || бокъ корабе́льный.

Wregestrować, зарегистровать, внести́ въ реестръ.

Wregestrowanie, -nia, *ср.* зарегистрова́ніе, внесе́ніе въ реестръ.

Wrobel, -bla, *м. Зоол.* воробе́й. **Wróbel morski**, водяно́й воробе́й. **Wróbel trzcinny**, камышенный воробе́й.

Wróblątko, -a, *ср. см.* **Wróblę.**

Wróblę, -ęcia, *ср.* воробьёнокъ, воробьи́ный дѣтеныш.

Wróbli, воробьи́ный.

Wróblica, -y, *ж.* воро́бка, са́мка воробья́.

Wróblik, -a, *м.* **Wróblątko, -a**, *ср.* воро́бышекъ; || *Бот.* воробьи́нка (*растеніе*).

Wrócenie się, -nia się, возвра́тъ, воз-

вращéніе. **Wrócenie się do procesu**, возобновлéніе тяжбы.

Wrócić, *см.* **Wracać**.

Wrodzić, *см.* **Wradzać**.

Wrodzony, врождéнный, прирождéнный, природный.

Wróg, -oga, *м.* врагъ, непріятель, нéдругъ, вóрогъ, супостáтъ; || рокъ, судьбá, судьбúна; || печáльная úчасть, несчáстный жрéбій; || предзнаменовáніе несчáстія.

Wrona, -y (*Стар. Прост.* **Wron, -a**, *м.*), воронá; || бóчечная дирá, отвéрстіе бóчечной втýлки.

Wroni, вороній.

Wroniec, Woroniec, -ńca, *м. Бот.* плаýнъ (*растéніе*).

Wrony, воронóй, чёрный съ лóскомъ.

Wrość, Wrosnąć, *см.* **Wrastać**.

Wrot, -u, *м. Стар.* возвратъ.

Wrota, *род. п.* **Wrót**, *ср. мн.* воротá и воротá, *см.* **Brama**.

Wrotka, Wrótka, -i, *ж.* строфá.

Wrotna, -éj, *ж.*, *см.* **Wrotny**.

Wrotnica, -y, *ж.* створъ, половúнка воротъ. воротное полотнó.

Wrotniczy, принадлежáщій úли относя́щійся къ привратнику.

Wrotny, Wrotowy, воротный, относя́щійся къ воротамъ; || **Wrotny, -ego**, *м.* привратникъ. **Wrotna, -éj**, *ж.* привратница. || **Wrotny, Wrótny, Wrotliwy**, вертля́вый; || возвратúмый, вознаградúмый.

Wrotycz, -y, *ж. Бот.* пúжма, рябúнка (*растéніе*).

Wróżba, -y, *ж.* гадáніе, ворожбá; || предсказáніе, предзнаменовáніе, предвѣщáніе, предвѣстіе.

Wróżbiarstwo, -a, *ср.* гадáніе, ворожбá; || волхованіе, колдовствó.

Wróżbiarz, Wróżbit, -a, Wróżbita, -y, Wróżek, -żka, *м.* гадáльщикъ, гадáтель, колдýнъ, ворожéй; || предсказáтель, прорицáтель, вѣщýнъ.

Wróżka, -i, *ж.* вѣщýнья; || гадáльщица, колдýнья, ворожéя; || предсказáтельница, прорицáтельница, вѣщýнья.

Wróżyć, ворожить, гадáть; || **Wróżyć, Wywróżyć**, предсказывать, предсказáть, предвѣщáть, угáдывать, угадáть. **Wróżyć pogodę**, предвѣщáть погóду.

Wrunąć, ворвáться.

Wrychle, вскорѣ.

Wryty, врытый, вкóпанный. **Stanął jak wryty**, всталъ какъ вкóпанный, остолбенéлый, неподвúжный. **Oczy w co wryte**, устремленные на чтó-либо глаза, прúстальный взглядъ.

Wrywać, Wryć, вкáпывать, вкопáть, закáпывать, закопáть, врывáть, врыть. || **Wrywać się, Wryć się**, врываться, ворваться; || углубля́ться, углубúться въ зéмлю, закáпываться, закопáться.

Wrzącość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ; || кипéніе; || горячúность.

Wrzący, жáркій, пылкій, кипя́щій, горя́чій; || * усéрдный.

Wrzask, -u, *м.* крикъ. шумъ, суматóха, содóмъ.

Wrzaskliwie, крикли́во, шумли́во, шýмно.

Wrzaskliwy, крикли́вый, шумли́вый, шýмный.

Wrzasnąć, закричáть, зашумéть.

Wrzawa, -y, *ж.* крикъ, шумъ, сумя́тица, суматóха, трéвога; || волненіе, смятéніе.

Wrzeć, кипéть, кипятúться.

Wrzeciądz, Wrzeciąż, -a, *м.* цéпь; || запóръ. засóвъ (*у воротъ, у дверéй*).

Wrzecienica, -y, *ж. Зоол.* макрéль (*рыба*); || веретенúца, я́щерица.

Wrzeciennik, -a, *м. Бот.* хвощъ (*растéніе*).

Wrzeciono, -a, *ср.* веретенó; || **Wrzeciono tokarskie**, токáрная бáбка; || **Wrzeciono osi**, конецъ óси; || **Wrzeciono w ludwisarni**, болвáнъ, образéцъ изъ глúны, металла úли дéрева, для литья колоколóвъ, пýшекъ и другúхъ вещéй; || стéржень (*у столúа*); || *Морс.* пругъ. шестъ, штанга || *Бот.*, *см.* **Przęślica**.

Wrzecionowaty, похóжій на веретенó.

Wrzecionowy, веретённый.

Wrzeczy (*вм.* **w rzeczy**), *см.* **Wrzkomo**.

Wrzedzienica, -y, *ж.* вередъ. нарывъ. **Wrzedzienica oczna**, ячмéнь на глазý.

Wrzedzionka, -i, *ж.* чúрей, вéредъ.

Wrzekomo, *см.* **Wrzkomo**.

Wrzesień, -śnia, *м.* Сентя́брь мéсяцъ.

Wrzeszcz, -a, *м.* крикýнъ, брюзга.

Wrzeszczeć, кричáть, шумéть, брюзжáть, горланúть.

Wrzkomo, повúдимому, бýдто бы, какъ кажется, такъ сказáть, скóлько вúдно изъ обстоя́тельствъ, тóлько на словáхъ, а не на дѣлѣ, нарýжно тóлько.

Wrzód, -odu, *м.* вéредъ, чúрей, нарывъ, я́зва. я́звина. || **Wrzody**, *мн.* пузырки́ на повéрхности расплáвленнаго стекла́.

Wrzodek, -dku, *м.* я́звинка, не большóй нарывъ.

Wrzodliwy, Wrzodowaty, Wrzodzisty, вередли́вый. чирьева́тый; || покры́тый я́звами, изъявленный.

Wrzodowacieć, покрывáться я́звинами.

Wrzodowy, я́звенный, принадлежа́щій къ вéредамъ.

Wrzos, -u, *м. Бот.* вéрескъ.

Wrzosowiec, -wca, *м.* **Wrzosówka, -i**, *ж. Бот.* родъ вербéйника. (*трáва*).

Wrzucać, Wrzucić, вбрáсывать. вбросúть. ввергáть, ввéргнуть, вкúдывать, вкúнуть, швыря́ть, швырнýть; || * заключáть. заключúть, сажáть, посадúть, заточúть (*въ тюрьмý*).

Wrzynać, Werznąć (произно́сится: **Wrzynać, Wer-znąć**), врѣзывать, вѣзать, надрѣзывать, надрѣзать, насѣкать, насѣчь, вырубать. вырубить; *Плотн.* пазить. || **Wrzynać się, Werznąć się,** врѣзываться, врѣзаться, углублáться, углубúться.

Wsadzać, Wsadzić, сажáть, посадúть, всáживать, всадúть; || вкладывать, вложúть; || всóвывать, всунуть; || надѣвать, надѣть. **Wsadzić na konia,** посадúть на лóшадь. **Wsadzić do więzienia,** посадúть, заточúть въ тюрьмý. **Wsadzić chleb do pieca,** посадúть хлѣбы въ печь. **Wsadzić szpadę do pochwy,** вложúть шпáгу въ ножны. **Wsadzić czapkę na głowę,** надѣть, насýнуть шáпку нá голову. **Wsadzić kogo na tron,** посадúть, возвестú кого́ на трóнъ, на престóлъ. **Wsadzić na urząd,** назнáчить въ дóлжность. || **Wsadzać się, Wsadzić się,** сажáться, садúться, всáживаться, всадúться; || усáживаться, усѣсться. **Który z was na tron się chce wsadzić?** Кто изъ васъ хóчетъ усѣсться на трóнѣ?

Wsarkać, Wsarknąć, втя́гивать. втянýть, всасывать, всосáть въ себя́, вдыхáть, вбирáть въ себя́, втя́гивать, втянýть въ себя́ нóсомъ.

Wschód, -odu, *м.* всходъ (*на́ гору*); || ступéнь; || **Wschody,** *мн.* лѣстница; || востóкъ (*восто́чная сторона*), восхождéніе, восхóдъ (*со́лнца*). **Podróż po wschodzie,** путешéствіе по востóку.

Wschodni, востóчный, лежáщій къ востóку.

Wschodowaty, наподóбіе лѣстницы, имѣющій ступéни.

Wschodowy, лѣстничный; || *Стар.* востóчный.

Wschodzący, восходя́щій.

Wschodzić, восходúть, всходúть.

Wschodzisty, крутóй. || утесистый

Wściąg, -u, *м.* воздержáніе, обуздáніе, укрощéніе.

Wściągać, Wściągnąć, *см.* **Powściągnąć.**

Wścibiać, Wściebiać, Wściubać, Wścibić, Wściebić, Wściubić, втыкáть, вотклнýть, всóвывать. всýнуть, впúхивать, впихнýть. **Wścibiać nos w co,** совáть во что́ носъ, совáться съ нóсомъ. || **Wścibiać się,** вмѣшиваться. вступáться не въ своё дѣло, впýтываться во что́, втирáться, совáться.

Wścibski, Wściubski, -ego, *м.* проны́ра, продáза, прошлéцъ, пройдóха.

Wściekać się, Wściec się, бѣси́ться, взбѣси́ться; || неистовствовать, злúться, **выходúть** изъ себя́.

Wściekle, бѣшено, я́ростно, неистово.

Wścieklizna, -y, *ж.* бѣшенство; || *Мед.* водобоя́знь, гидрофóбія, бѣшенство.

Wściekłość, -ści, *ж.* бѣшенство, безýмство. я́рость, неистовство; || * свирѣпость, жестóкость; || горя́чность.

Wściekły, бѣшеный, я́ростный, разъя́ренный, неистовый; || водобоя́зненный; ||* свирѣпый, жестóкій, сердúтый, гнѣвный.

Wsiadać, Wsiąść, Wsieść, садúться, сѣсть.

Wsiadane, -ego, *ср.* врéмя отъѣзда, отправлéнія въ путь.

Wsiadanie, -nia, *ср.* всáживаніе.

Wsiąkać, Wsiąknąć, вбирáть, вобрáть, всасывать, всосáть, втя́гивать, втянýть въ себя́; || всасываться, всосáться, втя́гиваться, втянýться, напитываться, напитáться, впúтываться, впитáться, проникáть, проникнýть, промокáть.

Wsiew, -u, *м.* сѣяніе; || сѣвъ, посѣвъ.

Wsiewać, Wsiać, сѣ́ять, посѣ́ять, засѣ́вать, засѣ́ять.

Wsikać, Wsiknąć, *Мед.* впры́скивать; || *Анат.* инъектировать (*препари́ть*).

Wsina, -y, *ж.* деревýшка, деревнúшка.

Wskakiwać, Wskoczyć w co, вскáкивать, вскочúть, вспрыгивáть, вспрыгнýть. **Wskakiwać, Wskoczyć na co,** броса́ться, бро́ситься (*куда́, на что́, во что́*). **Wskoczyć w ogień,** бро́ситься въ огóнь.

Wskaz, -u, *м.* приказáніе, прика́зъ, повелѣніе; || *Юрид.* присуждéніе, приговóръ; || пúсьменный видъ для получéнія дéнегъ, ассигнóвка.

Wskaźnik, -a, *м.* указáтель.

Wskazówka, -i, *ж.* руковóдство.

Wskazywać, Wskazać, показывать, показáть, указывать, указáть; || приказывать. приказáть; || *Юрид.* осуждáть, присуждáть, приговáривать; || дáть пúсьменный видъ для получéнія дéнегъ, ассигновáть, выдать ассигнóвку.

Wskazywanie, Wskazanie, -nia, *ср.* указываніе, показываніе; || приказываніе; || *Юрид.* присуждéніе, осуждéніе, приговóръ.

Wskroś, *см.* **Wskroś.**

Wskakiwać, *см.* **Wskakiwać.**

Wskok, *см.* **Skok.**

Wskórać, добыть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, успѣть, воспóльзоваться, выгадать.

Wskoś, нáкоса, нáискось.

Wskroś, Skroś, на сквóзь, напролётъ. скрозь.

Wskrzesiciel, -a, *м.* воскреси́тель; || * возстановúтель.

Wskrzeszać, Wskrzesić, воскрешáть, воскреси́ть; || * возстановля́ть, возстановúть, возобновля́ть, возобновúть.

Wskrzeszanie, Wskrzeszenie, -nia, *ср.* воскрешéніе, оживотворéніе; || * возстановлéніе, возобновлéніе; || *Юрид.* **Wskrzeszenie prawa,** возстановлéніе прáва.

Wsławiać, Wsławić, прославля́ть, прослáвить, восхваля́ть, восхвалúть. || **Wsławiać się, Wsławić się,** прославля́ться, прослáвиться.

Wślizgać się, Wśliznąć się, проскольз-

зну́ться, вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втереться.

Wspacznie, вавы́воротъ, наоборо́тъ, наизна́нку.

Wspaczność, -ści, *ж.* извраще́ніе, нарушеніе поря́дка; || обра́тное движе́ніе.

Wspaczny, извращённый, превратный, ошибочный, лжи́вый; || проти́вный, сдѣланный навы́воротъ; || перевёрнутый вверхъ дномъ, приведённый въ безпоря́докъ; || вывороченный на изна́нку.

Wspak, Na wspak, *см.* **Wspacznie**.

Wspamiętywać, Wspamiętać, воспомина́ть, вспо́мнить, припомина́ть, припо́мнить.

Wspaniale, пы́шно, великолѣ́пно, вели́чественно; || возвы́шенно, благоро́дно, великоду́шно; || превосхо́дно, изя́щно.

Wspaniałomyślnie, векикоду́шно.

Wspaniałomyślny, великоду́шный.

Wspaniałość, -ści, *ж.* пы́шность, великолѣ́піе; || вели́кость, вели́чіе; || возвы́шенность, благоро́дство, великоду́шіе; || превосхо́дство, изя́щество.

Wspaniały, пы́шный, великолѣ́пный; || вели́чественный; || возвы́шенный, благоро́дный, великоду́шный; || превосхо́дный, изя́щный.

Wspar, -u, *м.* лучо́къ, кольцева́я сѣть, сило́къ, пе́тля (*для ло́вли птицъ*); || *Стар.* **Wspar, -a**, *м.* птицело́въ.

Wsparcie, -cia, *ср.* вспомоществова́ніе, вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь. **Dać komu wsparcie**, сдѣ́лать, оказа́ть кому́ посо́біе, пода́ть по́мощь.

Wspierać, Wesprzeć, подде́рживать, поддержа́ть, уде́рживать, удержа́ть; || помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть; || **Wspierać się, Wesprzeć się**, опира́ться, опере́ться (*на что*), прислони́ться (*къ чему́*); || облока́чиваться, облокоти́ться, опира́ться локтемъ.

Wspięty, ста́вшій на дыбы́, приподня́вшійся.

Wspinać się, Wspiąć się, приподнима́ться, приподня́ться; || поднима́ться, подня́ться на цы́почкахъ; || станови́ться на дыбы́ (*о ло́шади*); || ви́ться, всполза́ть (*о вью́щихся расте́ніяхъ*).

Wspłonąć, вспы́хнуть, загорѣ́ться.

Wspływać, Wspłynąć, всплыва́ть, всплыть.

Współ, *см.* **Spół** и про́чія слова́ начина́ющіяся съ э́того сло́га.

Wspomagać, Wspomódz, помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть.

Wspominać, Wspomnieć, вспомина́ть, вспо́мнить (*кого́, что́*); || упомина́ть (*о ко́мъ, о чёмъ*).

Wspominanie, Wspomnienie, -nia, *ср.* воспомина́ніе; || упомина́ніе.

Wspomniany, упомя́нутый.

Wspomódz, *см.* **Wspomagać**.

Wspór, -oru, *м.* **Wspora, -y**, *ж.* опо́ра, подпо́ра; || подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || пери́ла (*на мосту́*); || *Фортиф.* парапе́тъ, бру́стверъ; || *Стар.* споръ.

Wśród, *м.* среди́, посреди́, посреди́нѣ, въ среди́нѣ, ме́жду; || **Wśród największych boleści**, среди́ величайшихъ страда́ній. **Wśród nocy**, среди́ но́чи, во вре́мя са́мой но́чи. **Wśród zabaw**, посреди́ увеселе́ній, во вре́мя са́мыхъ увеселе́ній. **Wśród nas widzimy książęcia Litwinów**, среди́ насъ или ме́жду на́ми мы ви́димъ Лито́вскаго кня́зя.

Wśrubować, ввинти́ть. *см.* **Wszrubowywać**.

Wstąpić, *см.* **Wstępować**.

Wstąpienie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вхожде́ніе; || возше́ствіе. **Wstąpienie Pańskie, Wniebowstąpienie**, вознесе́ніе Госпо́дне. **Wstąpienie na tron**, возше́ствіе на престо́лъ, воцаре́ніе. *Юрид.* **Wstąpienie trzeciego w prawa wierzyciela**, вступле́ніе въ права́ кредито́ра.

Wstawa, -y, *ж.* *Мат.* си́нусъ.

Wstawać, Wstać, встава́ть, встать, возстава́ть, возста́ть, станови́ться, поднима́ться, подня́ться съ мѣ́ста. **Wstawać z łóżka**, встать съ посте́ли. **Włosy wstają na głowie**, во́лосы стано́вяться дыбомъ на головѣ́. **Wstawać od stołu**, встава́ть изъ-за стола́. **Wstawać z martwych, Zmartwych wstawać**, воскреса́ть, возстава́ть изъ мёртвыхъ.

Wtawanie, Wstanie, -nia, *ср.* встава́ніе; || возста́ніе; || пробужде́ніе (*отъ сна*).

Wstawiać, Wstawić, вставля́ть, вста́вить, вправля́ть, вправить (*вы́вихнутый члёнъ*), *см.* **Wprawiać**; || вкла́дывать, вложи́ть, вдѣ́лывать, вдѣ́лать; || * **Wstawić kogo na tron**, возвести́, посади́ть кого́ на престо́лъ; || **Wstawiać się, Wstawić się (za kim)**, предста́тельствовать, хода́тайствовать, вступа́ться, хлопота́ть (*за кого́*).

Wstawianie, Wstawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка; || **Wstawienie się**, предста́тельство, хода́тайство, засту́пничество.

Wstążeczka, -i, *ж.* *Умен.* ле́нточка.

Wstążka, -i, *ж.* ле́нта.

Wstecz, Na wstecz, вспять, за́домъ, наза́дъ, въ проти́вную сто́рону.

Wstecznie, *см.* **Wstecz**.

Wsteczność, -ści, *ж.* возвра́тное движе́ніе, * попя́тное движе́ніе.

Wsteczny, возвра́тно иду́щій, возвра́тный, обра́тный, попя́тный.

Wstęga, -i, *ж.* ле́нта. **Wstęga orderowa**, о́рденская ле́нта.

Wstęgarka, -i, *ж.* ле́нточница, тесёмщица.

Wstęgarz, -a, *м.* ле́нточникъ, тесёмщикъ.

Wstęgowiec, -wca, *м.* пло́ская глиста́.

Wstęp, -u, *м.* входъ, вступле́ніе, вше́ствіе, возше́ствіе; || до́ступъ; || *Театр.* дебю́тъ.

вы́ступъ, пе́рвый вы́ходъ; | введе́ніе, вступле́ніе, прі́ступъ (*въ сочиненіи*) предисло́віе (*въ сочиненіи*); || *Муз.* интроду́кція; | нача́ло. пе́рвый шагъ. **Wstęp do złego**, пе́рвый шагъ ко злу. **Zaczął grać i na samym wstępie przegrał połowę swoich pieniędzy**, сталъ игра́ть и въ са́момъ нача́лѣ проигра́лъ полови́ну свои́хъ де́негъ. **Ma wstęp u ministra**, онъ и́мѣетъ до́ступъ къ министру, онъ вхожъ къ министру. **Ma wstęp do obrad**, онъ и́мѣетъ до́ступъ къ совѣща́ніямъ. **Za wstępem na tron nowego sułtana**, при вошествіи на тро́нъ но́ваго султа́на: || *Юрид. Стар.* **Wstępy szlacheckie do lasów w królewszczyźnie**, шляхе́тское пра́во по́льзоваться королевскими лѣса́ми.

Wstępne, -ego, *ср.* вкупъ. де́ньги, плати́мыя вкупа́ющимся; || вступно́й сборъ.

Wstępny, вступи́тельный, предвари́тельный, приготови́тельный; || досту́пный, удо́бный для восхожде́нія; || восходя́щій. **Spokrewnieni w linji wstępnéj i zstępnéj**, ро́дственники въ восходя́щей и нисходя́щей ли́ніи. **Wstępna mowa**, вступи́тельная рѣчь. **Wstępna środa**, первая среда́ на пе́рвой недѣлѣ вели́каго поста́. **Wstępna niedziela**, сбо́рное воскресе́нье, воскре́сный день пе́рвой недѣли великаго поста́. **Dzień wstępny**, прибавочный день къ Февра́лю мѣсяцу въ високосномъ го́дѣ. **Miesiąc wstępny**, тридца́тая луна́ че́резъ ка́ждые три го́да. **Wstępna wojna**, наступа́тельная война́.

Wstępować, Wstąpić, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́, заходи́ть. зайти́. **Wstąpić do klasztoru, do zakonu**, вступи́ть въ монашество, постри́чься въ мона́хи. **Wstąpić na tron**, вступи́ть на престо́лъ. *Церк.* **Wstąpić w niebiosa**, вознести́сь на не́бо. **Wstępować w czyje ślady**, идти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Na wiosnę słońce wstępuje w znak barana**, весно́ю со́лнце вступа́етъ въ созвѣздіе овна́. **Wstępować w majętność**, вступа́ть во владѣ́ніе. **Wstąpić w małżeństwo**, вступи́ть въ бракъ, сочета́ться бра́комъ. **Wstępować w szranki**, вступа́ть въ состяза́ніе, въ спо́ръ. **Wstępować do kogo po drodze**, заѣзжа́ть къ кому́ по дор гѣ. **Wstąpić do kogo na chwilkę**, зайти́ къ кому́ на мину́тку. **Wstępować na górę**, всходи́ть, подыма́ться на́ гору. **Wstąpić na urząd**, вступи́ть въ до́лжность. приня́ть до́лжность.

Wstępujący, вступа́ющій. **Wstępujący w prawo**, зако́нный пріе́мникъ, насле́дникъ, пріе́мникъ по пра́ву.

Wstręt, -u, *м.* отвраще́ніе, омерза́ніе. **Wstręt mieć od czego** *или* **do czego** и́мѣть къ чему́-либо отвраще́ніе; || помѣха, прегра́да. препя́тствіе; || противодѣ́йствіе, сопротивле́ніе. **Być na wstręcie komu**, служи́ть кому́ либо помѣхою, препя́тствовать кому́-либо. мѣша́ть.

Wstrętny, отвратительный, гну́сный, противный.

Wstrząsać, Wstrząsnąć, Wstrząść, потряса́ть, потрасти. встря́хивать, встряхну́ть. тряхнуть, стря́хивать, стряхну́ть; || **Wstrząsać się**, содраги́ться. потряса́ться. трястись.

Wstrzemięźliwie, возде́ржно, умѣ́ренно, тре́звo.

Wstrzemięźliwość, -ści, *ж.* возде́ржность, воздержа́ніе, умѣ́ренность, тре́звость.

Wstrzemięźliwy, возде́ржный, умѣ́ренный, тре́звый.

Wstrzymanie, -nia, *ср.* пріостановле́ніе, задержа́ніе.

Wstrzymywać, Wstrzymać, возде́рживать, воздержа́ть, задерживать, задержа́ть. удерживать, удержа́ть; || остана́вливать, останови́ть, пріостанавливать. пріостанови́ть; || препя́тствовать. воспрепя́тствовать; || **Wstrzymywać się, Wstrzymać się**, возде́рживаться. воздержа́ться, удерживаться, удержа́ться; || остана́вливаться, останови́ться. пріостана́вливаться, пріостанови́ться.

Wstyd, -u, *м.* стыдъ. стыдли́вость; || посрамле́ніе. **Zaczerwienić się, zapłonić się od wstydu**, покраснѣ́ть отъ стыда́; || **Wstyd dziewiczy, niewieści**, цѣлому́дріе, непоро́чность.

Wstydliwie, стыдли́во, застѣ́нчиво; || ро́бко. несмѣло, боязли́во; || *Стар.* посты́дно.

Wstydliwość, -ści, *ж.* стыдъ. стыдли́вость, застѣ́нчивость; || цѣлому́дріе. непоро́чность.

Wstydliwy, Wstydny (*Стар.* **Wstydawy**), стыдли́вый, застѣ́нчивый; || цѣлому́дренный, непоро́чный.

Wstydzić się, стыди́ться.

Wsuwać, Wsunąć, всо́вывать, всу́нуть, впи́хивать, впихну́ть, вдви́гивать, вдвинуть.

Wsypywać, Wsypać, всыпа́ть, всы́пать.

Wszak, Wszakże, Wszakci (*Стар.* **Wszako, Wszakoż**), вѣдь. развѣ, вѣрно, коне́чно, однако. однако жъ. **Wszak wiesz, gdzie on mieszka**, вѣдь ты зна́ешь гдѣ онъ живетъ *или* конечно ты зна́ешь, гдѣ онъ живетъ. **Wszakem ci dał**, развѣ я тебѣ не далъ? **Wszystko to nie źle, wszakże mogłoby być lepiéj**, всѣ это не ху́до, однако-жъ могло́ бы быть лу́чше.

Wszarka, -i, *ж.* вши́вица.

Wszarz, -a, *м.* вши́вецъ.

Wszawieć, вши́вѣть.

Wszawość, -ści, *ж.* вши́вая боле́знь.

Wszawy, вши́вый.

Wszcząć, -u, *м. Стар.* соверше́нно, до основанія. *см.* **Szcząć**.

Wszczątek, -tku, *м.* зарóдышъ. зача́токъ; || нача́ло (*рѣки*).

Wszczepiać, Wszczepić, прививать,

привить; || * вкоренять, вкоренить, полагать, положить основание (*чему*); || запечатлѣвать, запечатлѣть, внушать, внушить. **Wtenczas już był w Rzymie S. Kościół wszczepiony**, въ то время въ Римѣ уже была основана Св. Церковь. **Wszczepić duszę**, одушевить. **Wszczepić życie**, дать жизнь, оживотворить.

Wszczepianie, Wszczepienie, -nia, *ср.* прививаніе, прививка; || * запечатлѣніе, внушеніе; || размноженіе, распространеніе; || положеніе начала (*чему-либо*), *см.* **Szczepienie.**

Wszczynać, Wszcząć, начинать, начать; || возбуждать, возбудить, вызывать; вызвать; || порождать, породить, производить, произвести, причинять, причинить. **Wszczynać rozmowę**, заводить разговоръ, рѣчь. **Wszczynać rozruchy**, возбуждать безпорядки; || **Wszczynać się, Wszcząć się**, начинаться начаться, возникать, возникнуть, возбуждаться, возбудиться; || **Wszczynać się za kim, za czém**, заступаться (*за кого, за что*), ходатайствовать (*за кого*).

Wsze, *род. п.* **Wszech**, сокращ. **Wszystkie, Wszystkich**, *см.* **Wszy.**

Wszechmoc, -y, **Wszechmocność**, -ści, *ж.* всемогущество.

Wszechmocny, Wszechmogący, всемогущій.

Wszechnica, -y, *ж. Неуп.* университетъ.

Wszechwładca, -y, *м.* всевержитель.

Wszechwładny, всемогущій.

Wszechwładztwo, -a, *ср.* всемогущество, неограниченная власть.

Wszędy, Wszędzie (*Стар.* **Wszegdy**), всюду, повсюду, вездѣ.

Wszędybytność, Wszędyobecność, -ści, *ж.* вездѣсущность.

Wszędybytny, Wszędyobecny, вездѣсущій.

Wszelaki, всякій, всяческій, различный. **Wszelakie rzeczy, rozmaite**, всякая всячина.

Wszelako, однако, однако-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря на то.

Wszelki (*Стар.* **Wszelkny**), всякій, каждый; || всяческій, различный. **Wszelkim sposobem**, всякимъ образомъ, всячески. **Na wszelki przypadek**, на всякій случай. **Wszelki człowiek**, всякій человѣкъ.

Wszerz, *см.* **Szerz.**

Wszeteczeństwo, -a, *ср.* любострастіе, распутство, любодѣйство, похотливость.

Wszetecznica, -y, *ж.* любодѣйка, развратница, непотребница, блудница.

Wszetecznie, любострастно, сладострастно, распутно, похотливо.

Wszetecznik, -a, *м.* любодѣй, блудникъ, развратникъ.

Wszeteczność, -ści, *ж. см.* **Wszeteczeństwo.**

Wszeteczny, любострастный, распутный, любодѣйный, похотливый, непотребный, блудный.

Wszoł, -a, *м.* вошь (*у животныхъ*).

Wszowy, Wszy, *Прост.* вшивый.

Wszpuntować, *Столя.* запускать въ пазъ; || заткнуть втулкою.

Wszrubować, ввинтить, *см.* **Wśrubować.**

Wsztukować, втачать, сдѣлать вставку.

Wszy, Wsza, Wsze (*теперь употребляется только въ нѣкоторыхъ выраженіяхъ*), весь, вся, все, цѣлый, цѣлая, цѣлое. **Samowładca wszech Rosji**, самодержецъ всероссійскій. **Ozmajmujemy wszem w obec i każdemu z osobna**, объявляемъ всѣмъ и каждому особенно. **Twórca wszech rzeczy**, Творецъ всего видимаго. **Niewszego rozumu**, не въ полномъ разумѣ. **Ze wszech miar zacny człowiek**, во всѣхъ отношеніяхъ человѣкъ достойный. **Obiecował ze wszech miar pilno napisać**, обѣщалъ писать всенепремѣнно; || *см.* **Wszowy.**

Wszystek (*Стар.* **Wszystki, Wszystek**), весь, цѣлый. **Wszystek świat**, весь міръ, вселенная. **Ze wszystkich sił swoich**, всѣми своими силами, изо всѣхъ силъ.

Wszystko (*Стар.* **Wszytko**), -iego, *ср.* все, сполна, безъ остатка. **Po wszystkiém**, конецъ всему.

Wszystkopłodny, Wszystkorodny, всерождающій, все производящій.

Wszystkość, -ści, *ж.* цѣлость, все.

Wszystkowiedz, -a, *м.* всевѣдецъ.

Wszywać, Wszyć, вшивать, вшить.

Wszywanka, -i, *ж.* пришивка подошвы у женскаго башмака.

Wtaczać, Wtoczyć, вкачивать, вкатывать, вкатить.

Wtargnąć (**dokąd**), ворваться, вторгнуться (*куда*).

Wtargnięcie, -cia, **Wtargnienie**, -nia, *ср.* вторженіе, набѣгъ, нашествіе.

Wtedy, тогда. **Wtedy gdy**, тогда какъ.

Wtłaczać, Wtłoczyć, вдавливать, вдавить, вжимать, вжать.

Wtór, *род. п.* **Wtóru**, вторѣніе, подъигрываніе, подлаживаніе, припѣвъ; || акомпанементъ, сопровожденіе.

Wtorek, -rku, *м.* вторникъ.

Wtorkowy, вторничный.

Wtórować, вторить, подъигрывать, акомпанировать; || *Муз.* держать вторую скрипку.

Wtorować, навести на путь, повадить; || **Wtorować się**, повадиться, привыкнуть къ чему-либо, идти по извѣстному направленію.

Wtóry, второй. **Wtóre, powtóre**, вовторыхъ.

Wtórzyć, повторять, *см.* **Powtarzać.**

Wtrącać, Wtrącić, вталкивать, втолкнуть, ввергать, ввергнуть, повергать, поверг-

нуть; || включа́ть, включи́ть, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. **Wtrącić kogo do więzienia**, вве́ргнуть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wtrącić co w rozmowę**, намекну́ть о чемъ въ разгово́рѣ, примо́лвить что́-либо. || **Wtrącać się, Wtrącic się**, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, впу́тываться, впу́таться, вступа́ться, вступи́ться въ посторо́ннее дѣ́ло; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wtrącanie, Wtrącenie, -nia, *ср.* вта́лкиваніе, вмѣ́шиваніе, вторже́ніе. || **Wtrącanie się, Wtrącenie się**, вмѣша́тельство, вступа́тельство, вступле́ніе.

Wtraczać, Wtroczyć, втора́чивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣдлу́ торо́ки.

Wtręcień, -tnia, Wtręt, -a, Wtrętnik, -a, *м.* втершійся, хи́тростью вступи́вшій; || вмѣ́шивающійся не въ своё дѣ́ло.

Wtryskać, Wtrysnąć, Wtrysknąć, вбры́згивать, вбры́знуть.

Wtrząsać, Wtrząsnąć, Wtrząść, стряха́ть, стряхну́ть во что́.

Wtykać, Wetknąć, втыка́ть, воткну́ть, вонза́ть, вонзи́ть; || вса́живать, всади́ть. ***Wtykać pieniądze w co**, вса́живать, тра́тить на что́ деньги.

Wtykanie, -nia, Wetknięcie, -cia, *ср.* втыка́ніе; || вса́живаніе.

Wuj, -ja, *м.* дя́дя (*по ма́тери*).

Wujać (komu), называ́ть кого́ дя́дею.

Wujaszek, -szka, *м.* дя́дюшка, дя́денька.

Wujeczny, дя́дюшкинъ, дя́динъ.

Wujek, -jka, *м. см.* **uja Wszek**; || толку́нчикъ (*насѣко́мое*).

Wujenka, -i, Wujna, -y, *ж.* тётка, тётушка (*по ма́тери*); || жена́ дя́ди (*по ма́тери*).

Wujostwo, Wujowstwo, -a, *ср.* ро́дственное отноше́ніе дя́ди (*по ма́тери*) къ его́ племя́нникамъ; || *Собир.* дя́дя вмѣ́стѣ съ тёткою (*по ма́тери*).

Wujowski, дя́динъ.

Wulkan, -u, *м.* волка́нъ, огнеды́шущая гора́, со́пка.

Wwalić, ввали́ть, вверга́ть.

Wwiązanie, -nia, *ср.* увя́зываніе; || переплета́ніе (*кни́ги*); || **Wwiązanie w majętność**, вводъ во владѣ́ніе.

Wwiązywać, Wwiązać, ввя́зывать, ввяза́ть, увя́зывать, увяза́ть; || переплета́ть, перепле́сть (*кни́гу*); || **Wwiązać kogo w majętność**, утверди́ть кого́ во владѣ́ніи. || **Wwiązać się**, ввя́зываться, вмѣ́шиваться, впу́тываться. || **Wwiązać się w majętność**, вступи́ть во владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

Wwiercić, ввертѣ́ть.

Wwodzić, Wwieść, Wieźdź, вводи́ть, ввести́, ввесть.

Wwozić, Wwieźć, ввози́ть, ввезти́, ввезть.

Wy, вы, *Мѣст.* ли́чное множ. числа́.

Wy, вы, предло́гъ употребля́емый нераздѣ́льно съ други́ми слова́ми, и означа́ющій: 1) движе́ніе изнутри́ или изъ среды́ чего́-либо, напр. **Wyjść**, вы́дти, **Wypędzić**, вы́гнать; и 2) приведе́ніе въ соверше́нный видъ, напр. **Wybudować**, вы́строить, **Wymalować**, вы́красить.

Wyanszlagować, соста́вить смѣ́ту, примѣ́рный расчётъ.

Wyassygnowanie, -nia, *ср.* ассигно́вка.

Wybaczać, Wybaczyć, извиня́ть, извини́ть, проща́ть, прости́ть; || *см.* **Wyboczyć**.

Wybadać, изслѣ́довать, разыска́ть, допроси́ть, распроси́ть, вывѣ́дать.

Wybadanie, Wybadywanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, изыска́ніе; || ро́зыскъ, дозна́ніе, допро́съ.

Wybajać, вы́болтать, проболта́ться, разгласи́ть.

Wybawca, -y, Wybawiciel, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Wybawiać, Wybawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, выруча́ть, вы́ручить, освобожда́ть, освободи́ть.

Wybawicielka, -i, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Wybawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе, избавле́ніе, освобожде́ніе.

Wybić, *см.* **Wybijać**.

Wybicie, -cia, *ср.* побо́и, уда́ры; || выбра́сываніе, вытѣсне́ніе; || выбива́ніе, выкола́чиваніе; || выла́мываніе.

Wybiczować, отхлеста́ть плётью, бичемъ.

Wybiedować, натерпѣ́ться го́ря.

Wybieg, -u, *м.* стокъ, спускъ воды́, пото́къ, изви́лина; || направле́ніе, поворо́тъ (*доро́ги*); || *уло́вка, изворо́тъ; || *отгово́рка, увёртка, хи́трость, лука́вство, изворо́тливость.

Wybiegać, Wybiedz, Wybieżeć, Wybiegnąć, выбѣга́ть, вы́бѣжать, вы́бѣгать, избѣ́гать, обѣжа́ть; || выступа́ть, вы́ступить; || опережа́ть, опереди́ть, выпере́живать, вы́передить. **Wybiedz na spotkanie kogo**, вы́бѣжать къ кому́ на встрѣ́чу. **Wybiega dach**, выда́ется, выступа́етъ впередъ крыша. **Wybiega roślina**, расте́ніе выбѣга́етъ, ско́ро растётъ. **Wybiegać kogo**, выпере́живать, опережа́ть, предупрежда́ть кого́. || **Wybiegać się**, набѣ́гаться, вы́бѣгаться; || уклоня́ться, увёртываться; || перегоня́ть, обгоня́ть другъ дру́га, бѣ́гать въ за́пуски.

Wybiegłość, -ści, *ж. Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ (зда́нія); || вы́пуклость; || * прово́рство, ло́вкость, изворо́тливость, хи́трость, проны́рство.

Wybiegły, выдаю́щійся, выступа́ющій, выбѣга́ющій; || высо́кій, стро́йный (*о де́ревѣ*); || прово́рный, ло́вкій, изворо́тливый, хи́трый, проны́рливый.

Wybielać, Wybielić, бѣли́ть, вы́бѣлить; || луди́ть, вы́лудить (*посу́ду*).

Wybieleć, побѣлѣ́ть.

Wybielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе; || луже́ніе (*посу́ды*), полу́да.

Wybierać, Wybrać, выбира́ть, вы́брать,

избира́ть, избра́ть; || вынима́ть, вы́нуть. **Wybierać sobie najlepsze kawałki**, выбира́ть для себя́ лу́чшіе куски́. **Wybrać sędziego**, вы́брать, избра́ть судью́. **Wybierać podatki**, собира́ть по́дати. **Wybierać rekrutów**, набира́ть ре́крутъ. **Wybrać jedno z dwojga**, вы́брать одно́ изъ двухъ. **Wybierać ptaki z gniazda**, вынима́ть пти́цъ изъ гнѣзда́. **Wybierać co z beczki**, вынима́ть что изъ бо́чки, опора́жнивать. || **Wybierać się, Wybrać się**, собира́ться, собра́ться (*въ путь*).

Wybieralność, -ści, *ж.* избира́емость.

Wybieralny, избира́емый.

Wybieranie, Wybranie, -nia, *ср.* избира́ніе, вы́боръ; || вынима́ніе, доста́ваніе; || собира́ніе; || **Wybieranie opłat**, вы́ручка. || **Wybieranie się**, приготовле́ніе къ чему́-нибудь, сбо́ры въ доро́гу.

Wybierki, Wybiorki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки.

Wybijać, Wybić, выбива́ть, вы́бить, выколачивать, выколо́тить, вышиба́ть, вы́шибить; || выбра́сывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть. **Szyby wybić**, вы́бить стёкла въ око́нчинѣ. **Wybić drzwi**, вы́ломить две́ри. **Klin klinem wybijać**, клинъ кли́номъ выбива́ть. **Wybić komu oko**, подби́ть кому́ глазъ. **Wybić kogo z czego, zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить кого́ отку́да. **Wybić sobie co z głowy**, вы́кинуть что́ изъ свое́й головы́. **Wybić medal**, вы́бить меда́ль. **Wybić kufer płótnem**, обби́ть сунду́къ полотно́мъ. **Wybijać pokłony**, ни́зко кла́няться, отвѣши́вать, класть покло́ны. **Wybija zegar**, бьютъ часы́. **Nim dziewiąta wybije**, прежде не́жели пробьётъ де́вять часо́въ. **Wybić wilki**, перебить, истребить волко́въ. **Wybić dno z beczki**, вы́шибить дно у бо́чки. **Wybijać wełnę**, разбива́ть шерсть. **Wybić kogo**, поколоти́ть, поби́ть, отволя́ть. || **Wybijać się, Wybić się**, выбива́ться, вы́биться; || вырыва́ться, вы́рваться, освобожда́ться, освободи́ться; || дра́ться (*съ кѣмъ*), поколоти́ть другъ дру́га. **Wybić się z pod jarzma**, све́ргнуть, сбро́сить съ себя́ иго. **Wybić się z pod władzy ojcowskiéj**, освободи́ться, вы́рваться изъ-подъ оте́ческой вла́сти. **Wybić się ze snu**, вы́биться изъ сна.

Wybijanie, -nia, *ср.* выбива́ніе, обива́ніе, вышиба́ніе; || выкола́чиваніе; || оби́вка (*мебели*); || побо́и, уда́ры; || выбра́сываніе, выки́дываніе; || вы́вихъ (*кости*); || **Wybijanie się**, освобожде́ніе себя́, стара́ніе вы́рваться изъ чего́.

Wybiorki, *см.* **Wybierki.**

Wybitnie, вырази́тельно, си́льно, я́вственно, вня́тно.

Wybitność, -ści, *ж.* вырази́тельность, си́ла, я́вственность, вня́тность.

Wybitny, вырази́тельный, си́льный, я́вственный, вня́тный, *см.* **Dobitny.**

Wybladło, бле́дно.

Wybladłość, -ści, *ж.* бле́дность.

Wybladły, бле́дный.

Wybladnąć, побле́днѣть.

Wybłądzić, Wybłędzić, образу́мить. вы́вести изъ заблужде́нія. || **Wybłądzić się**, образу́миться, вы́дти изъ заблужде́нія.

Wybłąkać się, вы́дти, вы́браться на прямо́ю доро́гу; || *вы́пу́тываться, выходи́ть изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wybluwać, Wybluć, блева́ть, вы́блевать.

Wybłyskać, Wybłysnąć, сверка́ть, сверкну́ть, блестѣть, блесну́ть.

Wybocz, -a, *м.* **Wybocze, -a**, *ср.* **Wybok, -u**, *м.* поворо́тъ, закоу́локъ; || крюкъ, кругъ, объѣздъ, обхо́дъ.

Wyboczenie, -nia, *ср.* отступле́ніе, укло́неніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та ри́чи*).

Wyboczyć. Wybaczać, совраті́ться, совраща́ться, сби́ться съ доро́ги. сдѣлать крюкъ, свернуть съ доро́ги; || сдѣлать просту́покъ, укло́ниться. сби́ться съ надлежа́щаго пути́, безпу́тствовать.

Wyboisty, ухабистый.

Wybój, -oju, *м.* выбо́ина, ухабъ, ложби́на.

Wybor, Wybór, -oru, *м.* вы́боръ; || избра́ніе; || сборъ; || **Wybory**, *мн.* вы́боры. **Do wyboru, Na wybór**, на вы́боръ. **Kupować na wybór**, покупа́ть на вы́боръ, т. е. лу́чшіе товары. **Pochwalam twój wybór**, хвалю́ твой вы́боръ. **Wyborem, z wyborem**, по вы́бору, съ вы́боромъ, разбо́рчиво. **Sam wybór wojska**, отбо́рное, лу́чшее во́йско. **Wybór**, *или* **Wybiór dochodów, podatków i t. p.**, сборъ доходо́въ. подате́й и т. п. **Wybór nowozaciężnych**, набо́ръ ре́крутъ.

Wyborca, -y, *м.* избира́тель.

Wyborczy, избира́тельный.

Wyborgować, получи́ть това́ръ въ долгъ (**pożyczyć**); || дать това́ръ въ долгъ (**dać na borg**).

Wybornie, превосхо́дно, отли́чно, прекра́сно. изя́щно.

Wyborność, -ści, *ж.* превосхо́дство, изя́щество, соверше́нство.

Wyborny, превосхо́дный, прекра́сный, изя́щный.

Wyborowy, отбо́рный, и́збранный; || избира́тельный.

Wybrać, *см.* **Wybierać.**

Wybranie, -nia, *ср.* забра́ніе, выбира́ніе. **Wybranie łosem**, избра́ніе по жре́бію.

Wybrany, и́збранный.

Wybrnąć, вы́брести, вы́карабкаться, вы́вернуться, вы́путаться (*изъ чего́*), счастли́во отдѣлаться, освободи́ться, изба́виться (*отъ чего́*). **Wybrnąć z błota**, вы́карабкаться, вы́лѣзть изъ гря́зи. **Wybrnąć z długów**, вы́путаться изъ долго́въ.

Wybrodzić, выдти изъ бро́да, вынырнуть; || вывести изъ бро́да.

Wybryd, -u, *м.* разбо́рчивость, при́хоть, прихотли́вость, причу́дливость, брюзгли́вость.

Wybrydnie, брюзгли́во, прихотли́во, разбо́рчиво, причу́дливо.

Wybrydnik, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, привере́дникъ, брюзга́.

Wybrydność, -ści, *ж. см.* **Wybryd.**

Wybrydny, причу́дливый, прихотли́вый, привере́дливый, брюзгли́вый.

Wybrydzać, прихотни́чать, привере́дничать, брюзжа́ть.

Wybryk, -u, *м.* скачёкъ въ сто́рону, прыжо́къ; || * заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе.

Wybrykiwać, брыка́ть, ляга́ть; || подска́кивать, подпры́гивать.

Wybryzgiwać, Wybryzgać, Wybryznąć, выбры́згивать, вы́брызгать.

Wybrzeże, -a, *ср.* бе́регъ рѣки́, набе́ржная, на́бережня; || морско́й бе́регъ; || зали́въ, лима́нъ, бу́хта.

Wybuch, -u, *м.* изверже́ніе; || взрывъ, вспышка. **Wybuch wulkanu**, изверже́ніе волка́на.

Wybuchać, Wybuchnąć, вспы́хивать, вспы́хнуть, воспламеня́ться, воспламени́ться; || взрыва́ться, взорва́ться; || изверга́ть, изве́ргнуть, выбра́сывать, вы́бросить пла́мя; || изрыга́ть, изрыгну́ть.

Wybudować, вы́строить, постро́ить, воздви́гнуть, соорудить.

Wybujać, возвыша́ться, возноси́ться, вы́ситься; || дава́ть побѣ́ги, вы́бѣжать, ско́ро увели́чиваться въ ро́стѣ (*о растеніяхъ*).

Wybujałość, -ści, *ж.* бы́стрый ростъ, бы́строе выроста́ніе, ско́рый вы́бѣгъ (*расте́ній*); || * возвы́шенность, вы́спренность. **Wybujałość myśli**, возвы́шенность мы́сли.

Wybujały, ско́ро подня́вшійся, выро́сшій, сдѣ́лавшій бо́льшіе побѣ́ги (*о дере́вѣ*); || * вы́спренній, возвы́шенный, высоко́ лета́ющій, паря́щій.

Wyburczeć, разбрани́ть, разруга́ть, распе́чь, пожури́ть.

Wyburdać się, мѣ́шкотно, медле́нно собра́ться куда́-либо, наси́лу вы́лѣзть.

Wyburzyć się, переброди́ть.

Wybycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, прожива́ніе.

Wybywać, Wybyć, пребыва́ть, пробы́ть, прожива́ть, прожи́ть.

Wyć, выть.

Wycechowanie, -nia, *ср.* отмѣ́тка, обозначе́ніе.

Wycelować, Wycelić, *см.* **Celować.**

Wycembrować, *см.* **Cembrować.**

Wycenić (na co), оцѣни́ть во что́.

Wycharchać, Wycharchnąć, отха́ркивать, отха́ркнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wychędożyć, *см.* **Chędożyć.**

Wychładzać, Wychłodzić, выхола́живать, вы́холодить, выстуживать, вы́студить.

Wychlastać, вы́хлеснуть, вы́плеснуть.

Wychłodnąć, Wychłodnieć, прохола́живаться, прохолоди́ться, простыва́ть, просты́ть.

Wychód, -odu, *м.* **Wyjście, -ścia**, *ср.* вы́ходъ; || вы́ѣздъ; || отправле́ніе, отбы́тіе; || отплы́тіе (*корабля́*). **Dom mający dwa wychody**, домъ съ двумя́ вы́ходами. **Ulica bez wyjścia**, глухо́й переу́локъ. *Ком.* **Wychód towarów**, о́тпускъ това́ровъ.

Wychodek, -dka, *м.* отхо́дъ, ну́жникъ, ну́жное мѣ́сто.

Wychodny, вы́ходный, служа́щій къ вы́ходу.

Wychodowy, вы́возный. **Cło wychodowe**, по́шлина съ вы́воза, съ вы́возныхъ това́ровъ.

Wychodzenie, -nia, Wyjście, -ścia, *ср.* вы́ходъ, исхо́дъ, отбы́тіе, отъѣ́здъ, отше́ствіе, отхо́дъ, отплы́тіе.

Wychodzić, Wyjść, Wynijść, Wyniść, выбыва́ть, вы́быть, выходи́ть, вы́дти, выха́живать; || всходи́ть, взойдти́; || износи́ть, обноси́ть (*платье, обувь*). **Wyjść na przechadzkę**, вы́дти на прогу́лку. **Wychodzić na plac**, вы́дти на дуэ́ль, на поеди́нокъ. **Wychodzić na wierzch**, выходи́ть нару́жу, обнару́живаться, сдѣ́латься я́внымъ, извѣ́стнымъ. **Wychodzić przeciw komu**, выходи́ть кому́ на встрѣ́чу. **Wyjść na swoje**, не потеря́ть ниче́го, не потерпѣ́ть никако́го убы́тка. **Na jedno wychodzi**, выхо́дитъ одно́ и то́ же, выхо́дитъ на то́же. **Wyjść na człowieka**, вы́дти въ лю́ди. **Wyjść ze zwyczaju**, вы́дти изъ употребле́нія. **Wyjść na czém dobrze**, воспо́льзоваться чѣмъ-либо, найдти вы́году, вы́гадать что́-либо, получи́ть бары́шъ, вы́дти съ барыше́мъ. **Wyjść na czém źle**, понести́ убы́токъ, быть въ накла́дѣ. **Wychodzi to na moje**, выхо́дитъ по-мо́ему, ка́къ я говори́лъ, выходи́тъ моя́ пра́вда. **Książka wyszła na widok publiczny**, кни́га вы́шла въ свѣ́тъ, кни́га и́здана. * **Wychodzić odzież**, износи́ть, истаска́ть пла́тье. || **Wychodzić się**, вдо́воль находи́ться; || * износи́ться, истаска́ться (*о платьѣ, объ обуви*).

Wychodzień, -dnia, Wychodziec, -dźca, Wychodźca, -y, *м.* вы́ходецъ, эмигра́нтъ, переселе́нецъ (*на чужбину*).

Wychodzony, изно́шенный, иста́сканный, потёртый.

Wychodztwo, -a, *ср.* переселе́ніе (*на чужбину*); || *Собир.* эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты.

Wychorować się, вы́здоровѣть, вы́дти изъ продолжи́тельной болѣ́зни.

Wychów, -owu, Wychowek, -wku, *м.* воспита́ніе, вскормле́ніе.

Wychować, *см.* **Wychowywać.**

Wychowanica, -y, *ж.* воспи́танница, пито́мица, ученица.

Wychowanie, -nia, *ср.* воспита́ніе, образова́ніе, обуче́ніе; прокормле́ніе, про ита́ніе; разведе́ніе (*напр.* домашнихъ птицъ).

Wychowaniec, -ńca, *м.* воспи́танникъ, питомецъ, ученикъ.

Wychowanka, -i, *ж., см.* **Wychowanica.**

Wychowany, воспи́танный, образо́ванный; || вскормленный, выкормленный.

Wychowywać, Wychować, воспи́тывать, воспитать, вскармливать, вскормить; || *Агр.* выкармливать, разводить, плодить (*домашній скотъ*); || кормить, питать, содержать, поддерживать. **Wychowywać dzieci,** воспи́тывать дѣтей. **Wychowywać bydło,** разводить, выкармливать скотъ. * **Złóż na Pana staranie twoje, a On ciebie wychowa,** возложи на Го́спода упова́ніе твое́ и Онъ тебя́ поддержитъ. || **Wychowywać się,** корми́ться, пита́ться, содержать себя́; || воспи́тываться, образо́вываться.

Wychowywacz, -a, *м.* воспита́тель.

Wychrzcić się, *см.* **Przekrzcić się.**

Wychrzta, -y, *м. см.* **Przechrzta.**

Wychudnąć, изхудать, похудѣть.

Wychudzić, изсушить, изнурить.

Wychwalać, Wychwalić, восхваля́ть, восхвали́ть, расхва́ливать, расхвали́ть, прославля́ть, просла́вить. || **Wychwalać się,** хвали́ться, величаться, превозноситься, хва́статься, тщеславиться.

Wychwalanie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, прославле́ніе; || **Wychwalanie się,** самовосхвале́ніе, хвастовство́, тщеславіе.

Wychylać, Wychylić, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, выставить; || * вы́пивать, вы́пить однимъ разомъ, осуша́ть, осуши́ть, опоражнивать, опорожнить. **Wychylić głowę z karety,** высунуть го́лову изъ каре́ты. **Wychylić kielich,** осуши́ть, вы́пить однимъ разомъ бока́лъ.

Wyciąć, *см.* **Wycinać.**

Wyciąg, -u, *м.* извлече́ніе; || вы́писка; || *Хим.* экстра́ктъ, вытяжка.

Wyciągać, Wyciągnąć, протя́гивать, протянуть, вытя́гивать, вытянуть, вытаскивать, вытащить, извлекать, извле́чь, вынимать, вынуть, доставать, доста́ть; || * выпи́сывать, дѣлать выписки (*изъ книги, изъ сочиненія*); || че́рпать, почерпну́ть, зачерпну́ть, черпну́ть; * займствовать, позаймствовать. || *Мат.* извлекать, извле́чь ко́рень. **Wyciągnąć szablę z pochwy,** вы́нуть са́блю изъ ножо́нъ. **Wyciągnąć korek,** вытащить про́бку. **Wyciągnąć rachunek z ksiąg,** выписать счетъ изъ книгъ. **Wyciągać wodę z rzeki,** че́рпать во́ду изъ рѣки́. **Wyciągać wodę ze studni,** качать во́ду изъ коло́дца. **Wyciągać ręce,** протя́гивать ру́ки. **Wyciągać u kogo pieniądze,** вымáнивать у кого́ де́ньги. **Wyciągnąć kogo na słówko,** принудить кого́ дать сло́во, обѣща́ніе. **Wyciągać łuk,** натя́гивать лукъ (*для стрѣлянія*). **Wyciągać z wojskiem,** выступить въ похо́дъ. **Wyciągać co od kogo,** взыскивать, тре́бовать. || **Wyciągać się, Wyciągnąć się,** вытя́гиваться, вытянуться, протя́гиваться, протяну́ться, растя́гиваться, растянуться; || тяну́ться, простира́ться на большо́е разстоя́ніе; || * тяну́ться (*за кѣмъ, за чѣмъ*), искать, домогаться (*чего́*), стара́ться сравня́ться съ кѣмъ въ чемъ-либо, тра́титься на что́.

Wyciąganie, Wyciągnienie, -nia, Wyciągnięcie, -cia, *ср.* вытя́гиваніе, вытаскиваніе, вынима́ніе; || выпи́сываніе; || извлече́ніе; || займствованіе, че́рпаніе, изче́рпываніе; || * вымáниваніе; || протя́гиваніе; || натя́гиваніе; || простира́ніе.

Wyciągnięty, вытянутый, вы́нутый; || выписанный; || извлечённый, займствованный, изче́рпанный; || протя́нутый; || натя́нутый; || распросте́ртый, растянувшійся.

Wycie, -cia, *ср.* вой, вытьё, завыва́ніе.

Wycięcie, -cia, *ср.* вы́рубка (*лѣса*); || *Горн.* загóнъ, вы́рубка.

Wycieczka, -i, *ж.* вы́лазка; || прогу́лка, пое́здка; || набѣгъ, нашествіе.

Wyciek, -u, *м.* стокъ, истече́ніе, вытека́ніе, изліяніе; || течь, теча, утёчка.

Wyciekać, Wyciec, вытекать, вы́течь, стекать, стечь, истека́ть, исте́чь; || **Wyciekać na nieprzyjaciela,** дѣлать вы́лазку, нападать; || выбѣгать; || **Wybiegać kogo,** обгонять кого́; || глóхнуть (*о деревьяхъ*).

Wycieńczać, Wycieńczyć, истощать, истощить, изнура́ть, изнури́ть, ослабля́ть, ослабить.

Wycieniować, оттѣнить, навести́ тѣнь.

Wycierać, Wytrzeć, вытира́ть, вы́тереть, натирать, натере́ть, утирать, утере́ть, растирать, растере́ть; || чистить, вычища́ть, вы́чистить. **Wycierać nos,** сморка́ться, утира́ться. **Wytrzeć nos,** вы́сморкать носъ. **Wytrzeć nos dziecku,** утереть носъ ребенку. **Wycierać komin,** чистить печную трубу́. **Wycierać chusty,** стира́ть платки́ (*у прачекъ*). * **Wytrzeć komu kapitułę,** намылить кому́-либо го́лову, дать напрага́й, т. е. сдѣлать вы́говоръ. **Wytrzeć suknię,** истаска́ть, износи́ть пла́тье. **Wycierać len, konopie,** мять лёнъ, коноплю́. *Охот.* **Wycierać zwierzynę,** искáть, слѣ́дить дичину́. || **Wycierać się, Wytrzeć się,** вытира́ться, вы́тереться, натира́ться, натере́ться, утира́ться, утере́ться; || полироваться, * образо́вываться; || метáть икру́ (*о рыбахъ*).

Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, натира́ніе, утира́ніе, растира́ніе; || чищéніе чи́стка. || **Wycieranie się,** метáніе икр (*у рыбъ*); || * полиро́вка, образова́ніе.

Wycierek, -u, *м.* вы́терка.

Wycierlica, -y, *ж.* мя́ло, мя́лка (*для мя́тія льна, пеньки*); || телѣ́жка (*употребля́емая для молотьбы*).

Wycierpieć, вы́терпѣть, выстрадать.

Wycinać, Wyciąć, вырубáть, вырубить, срубáть, срубить, высѣкáть, вы́сѣчь. **Wycinać drzewa,** вырубáть, руби́ть, вали́ть дерéвья. **W pień wyciąć,** перерубить, переколóть. || * **Wyciąc komu w twarz, Wyciąć komu policzek,** дать пощечину, оплеýху. **Wyciąć do kogo z broni,** вы́стрѣлить въ когó изъ ружья́. **Wyciąć komu prawdę,** сказáть комý всю прáвду мáтку *или* сýщую прáвду. **Biczem w oczy mu wyciął,** вы́стегнулъ емý кнутóмъ глазá.

Wycinanie, -nia, Wycięcie, -cia, *ср.* вырубáніе, рýбка лѣ́су; || вырѣ́зываніе, высѣкáніе.

Wycinek, -nka, *м.* вырѣ́зка, крóйка; || выкройка; || *Мат.* вырѣ́зокъ; || *Астрон.* сéкторъ (*орýдіе*); || *Охот.* клыкъ у молодáго кабанá; || молодóй кабáнъ, у котóраго прорѣ́зываются клыки; || **Wycinek leśny,** лѣснóй учáстокъ.

Wyciosywać, Wyciesywać, Wyciosać, Wyciesać, вытéсывать, вы́тесать, обтéсывать, обтесáть; || выравнивать, вы́равнить, выглáживать, вы́гладить; || высѣкáть, вы́сѣчь (*изъ дéрева, изъ кáмня*); || * отéсывать. отесáть, давáть нѣкоторое образовáніе.

Wycisk, -u, *м.* выжимáніе. вы́жимки; || тиснéніе, óттискъ, отпечáтаніе, отпечáтокъ; || слѣ́покъ. || **Wycisk pieczęci,** слѣ́покъ печáти.

Wyciskać, Wycisnąć, выжимáть, вы́жать, выдáвливать, вы́давить; || отпечáтывать, отпечáтать, оттиснуть; || прикладывать, приложи́ть (печáть); || * **Wycisnąć co na kim (od kogo),** истóргнуть, вы́мучить, вы́нудить наси́льно чтó-либо (*у когó*).

Wyciskanie, -nia, Wyciśnięcie, -cia, Wyciśnienie, -nia, *ср.* выжимáніе, давлéніе; || отпечáтываніе, тиснéніе; || вымогательство, вынуждéніе; || **Wyciśnięcie pieczęci,** приложéніе печáти.

Wycofać, Wycofnąć, извлекáть, извлéчь; || вытáскивать, вы́тащить. вынимáть, вы́нуть; || выбирáть, вы́брать; || вытя́гивать, вы́тянуть; || * брать, взять назáдъ. || **Wycofać z obiegu,** изъя́ть изъ обращéнія (*ассигнáціи*). || **Wycofać się, Wycofnąć się,** отступáть, отступи́ть, отставáть, отстáть, отступáться, отступи́ться, откáзываться, отказáться (*отъ чегó*); || * отдѣ́латься, освободи́ться, избѣжáть, избѣ́гнуть. **Wycofałem się z przykrego położenia,** я избѣ́гнуть непрія́тнаго положéнія.

Wycofanie, -nia, *ср.* извлечéніе; || освобождéніе. **Wycofanie z obiegu,** извлечéніе изъ обращéнія (*бумáжныхъ дéнегъ*).

Wycuchnąć, вы́дохнуться, потеря́ть свой зáпахъ.

Wycwerk, Wyćwierk, Wyczwerk, Wyćwier, -u, *м.* **Wyćwierka, -i,** *ж.* *Муз.* трель (*въ пѣ́ніи*); || * искýственная прикрáса.

Wycwerkować, Wyćwierkować, выводи́ть трéли; || напѣвáть.

Wyćwiczyć, вы́учить, обучи́ть, пріучи́ть, изощри́ть; || * **Wyćwiczyć (rózgami),** отодрáть, вы́сѣчь (*рóзгами*).

Wyczerpywać, Wyczerpać, Wyczerpnąć, вычéрпывать, вы́черпать, вы́черпнуть, изчéрпывать, изчéрпать, изчерпнýть, почерпáть, почерпнýть; || истощáть, истощи́ть; || выбирáть, вы́брать все, разбирáть, разобрáть, распродавáть, распродáть. **Wyczerpać przedmiot,** изчéрпать предмéтъ. **Edycja téj książki jest wyczerpaną,** издáніе э́той кни́ги разóбрано. распрóдано. **Wyczerpnąć co z kogo,** вывѣ́дать, вы́спросить чтó-либо отъ когó. || **Wyczerpać się,** изчéрпаться. **Największe bogactwa snadno się wyczerpną,** величáйшія богáтства легкó изчéрпаются.

Wyczesywać, Wyczesać, вычéсывать, вы́чесать, разчéсывать, разчесáть.

Wyczosek, Wyczesek, -sku, *м.* чéсаный лёнъ, чéсаная пенькá. **Wyczoski,** *мн.* льняныя вы́чески.

Wyczubić, оттаскáть зá волосы, задáть потасóвку; || поби́ть, поколоти́ть.

Wyczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* пшóнецъ (*растéніе*).

Wyczyszczać, Wyczyścić, вычищáть, вы́чистить. очищáть, очи́стить.

Wyczytywać, Wyczytać, вычи́тывать, вы́честь, вы́читать, прочи́тывать, прочéсть. прочитáть; || узнавáть, узнáть чтó-либо изъ чтéнія.

Wydać, *см.* **Wydawać.**

Wydajać, Wydoić, выдáивать, вы́доить.

Wydanie, -nia, *ср.* издáніе, **Wydawanie;** || передáча. **Wydanie wyroku,** постановлéніе приговóра.

Wydarć, *см.* **Wydzierać.**

Wydarcie, -cia, *ср.* выдёргиваніе, вырывáніе, отрывáніе; || отня́тіе, похищéніе.

Wydartek, -tku, *м.* грабéжъ, граби́тельство. хищéніе.

Wydarzać się, Wydarzyć się, случáться, случи́ться, приключáться, приключи́ться.

Wydatek, -tku, *м.* вы́дача дéнегъ, издéржка, расхóдъ. трáта, затрáта, иждивéніе.

Wydatkować, расхóдовать.

Wydatkowanie, -nia, *ср.* расхóдованіе.

Wydatkowy, расхóдный.

Wydatnie, вы́пукло; || вырази́тельно, замѣ́тно, ощути́тельно.

Wydatność, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́ступъ; || рѣ́зкость, я́ркость, вырази́тельность.

Wydatny, вы́пуклый, выдающійся; || *

бросáющійся въ глáза, выразúтельный, замѣтный, ощутúтельный.

Wydawać, Wydać, издéрживать, расхóдовать, трáтить; || выдавáть, выдать, издавáть, издáть; || предстáвлять, выстáвлять, предъявлять. Obiad wydawać, подавáть на столъ. Wydaćw szystkie pieniądze, издержáть всѣ дéньги. Wydać za mąż, выдать за мужъ. Wydawać książki, издавáть книги. Wydać świadectwo, дать свидѣтельство, засвидѣтельствовать. Wydać komu wojnę, объявúть кому войну. Wydać bitwę, дать сраженіе. Wydać wyrok, объявúть приговóръ, рѣшéніе. Wydać sekret, открыть тáйну. Wydać kogo, измѣнúть кому, предáть кого. Wydać weksel na kogo, трассировáть вéксель, переводúть вéксель на кого-либо. Wydać kogo w ręce sprawiedliwości, отдáть кого въ рýки справедлúвости, предáть судý, отдáть подъ судъ. Wydawać owoce, приносúть плоды. || Wydawać się, Wydać się, передаваться, передáться, выражáться, выразиться, представлять-ся, предстáвиться; || выдаваться, выдáться; || Wydawać się na kogo, na co, трáтиться; || отдаваться на чью вóлю, жéртвовать собóю; || обнарýживаться, обнарýжиться; || казáться. Myśl ta dobrze się wydaje po rusku, óта мысль хорошó выражáется по-рýсски, хорошó мóжетъ быть выражена, передана по-рýсски. Ojciec wydaje się na syna, отéцъ трáтится на сы́на. Prawda wydać się musi, прáвда должна́ обнарýжиться. Zdaleka pałac wydaje się szumny, издали дворéцъ представля́ется пы́шнымъ. Mnie się wydaje, мнѣ кáжется. Nie jestem, czém się być wydaję, я не тóтъ, какúмъ кажýсь. Muzyka dęta dobrze się na wolném powietrzu wydaje, духова́я мýзыка хорошó раздается на открытомъ вóздухѣ. Droga na pole się wydaje, дорóга выхóдитъ въ пóле

Wydawanie, Wydanie, -nia, *ср.* расхóдованіе, издéрживаніе, грáта, вы́дача (*денегъ*); || изданіе (*книги*), публикáція; || **Wydanie wojny,** объявлéніе войны; || **Wydanie zbrodniarza,** выдача престýпника; || извѣтъ, донóсъ, оговóръ; || **Wydanie tajemnicy,** открытіе тáйны; || **Wydanie córki za mąż,** выдача дóчери за́мужъ.

Wydawca, -y, *м.* издáтель (*книги*); || предáтель, измѣнникъ.

Wydawnictwo, -a, *ср.* изда́ніе, печáтаніе книгъ; || редáкція (*журнала и т. п.*).

Wydech, *род. п.* **Wydechu и Wytchu,** *м.* выдыхáніе (*воздуха*); || испарéніе, запахъ; || отдохновéніе.

Wydęcie, -cia, *ср. см.* **Wydymanie.**

Wydelegować, откомандировáть кого́ куда-либо, послáть по особому поручéнію.

Wydelegowanie, -nia, *ср.* командирóвка, назначéніе.

Wydeptywać, Wydeptać, вытá тывать, вытоптать, протáптывать, протоптáть; || истáптывать, истоптáть (*сапоги, башмаки*).

Wyderek, -rku, Wyderkaf, -u, *м.* залóгъ, закладъ; || кýпля съ уговóромъ, выкупна́я запись, родъ закладной сдѣлки; || выкупъ продáнной вéщи, выручка. || *Стар.* вымогáтельство, незакóнные побóры.

Wyderkarz, Wyderkownik, -a, *м.* владѣющій имѣніемъ *или* чéмъ либо другúмъ по закладнóй сдѣлкѣ.

Wyderkować, выкупáть, освобождáть (*имѣніе*) изъ-подъ залóга, заплáтою дóлга.

Wyderkowy, Wyderkafowy, выкупнóй. **Prawo wyderkowe,** выкупно́е прáво; || закладнóй.

Wydętość, -ści, *ж.* вздýтіе, вспýчиваніе. раздýтость.

Wydęty, вздýтый, вспýченный, раздýтый; || распýхлый, распýхшій.

Wydłabiać, Wydławiać, Wydłabić, Wydławić, выдáвливать, вы́давить, передáвливать, передавúть; || выжимáть, вы́жать.

Wydłubywać, Wydłubać, выдóлбливать, вы́долбить, выковы́ривать, вы́ковырять, вы́ковырнуть.

Wydłutować, вы́долбить.

Wydłutowanie, -nia, *ср.* долблéніе.

Wydma, -y, *ж.* сúльный вихрь, порывúстый вѣтеръ, порывъ вѣтра; || *Морс.* шквалъ; || **Wydma piaskowa,** песчáная засы́пь, песчáный нанóсъ, нанóсный песóкъ.

Wydmuch, -u, *м.* порывъ вѣтра; || юръ, мѣсто возвышенное и открытое, подвéрженное дѣйствію вѣтрóвъ и непогóды.

Wydmuchywać, Wydmuchać, Wydmuchnąć, выдувать, вы́дуть.

Wydobywać, Wydobyć, добывáть, добы́ть, доставáть, достáть; || вынимáть, вынуть, вытáскивать, вытащить; || **Wydobywać się, Wydobyć się,** освобождáться, освободúться, выпýтываться, вы́путаться. выходúть, вы́йдти изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wydobywalnia, -ni, *ж. Горн.* рудотка́точная штóльня, штрекъ.

Wydoić, *см.* **Wydajać.**

Wydój, -oju, *м.* удóй.

Wydoływać, Wydołać (czemu), управля́ться, управúться (*съ чѣмъ*), справля́ться, справúться, слáживать, слáдить, осúливать, осúлить, превозмогáть, превозмóчь, преодолѣвáть, преодолéть (*что́*); || сравниваться, сравня́ться, сравня́ться, догоня́ть кого́ въ чёмъ-либо. **Nie możemy sami wszystkim sprawom wydołać,** мы не мóжемъ одни́ управúться со всѣми дѣлáми. **Nie wydołasz mi w téj mierze,** въ э́томъ отношéніи ты не сравни́шься со мнóю, далекó тебé до меня́.

Wydoskonalenie, *см.* **Doskonalenie.**

Wydoskonalić, *см.* **Doskonalić.**

Wydostawać, Wydostać, добывáть, добы́ть, доставáть, достáть, снúскивать, снúскать, пріобрѣтáть, пріобрѣсть; || вытáскивать, вытащить, вынимáть. вынуть; || **Wydostawać się, Wydostać się**, выкарабкаться, освободúться (*откýда*) съ трудóмъ.

Wydra, -y, *ж.* вы́дра, порѣшня (*живóтное*).

Wydrapywać, Wydrapać, выцарáпывать, выцарáпать, выцарапнуть; || **Wydrapać się**, вы́карабкаться съ трудóмъ, освободúться отъ трýдныхъ обстоя́тельствъ.

Wydrażać, Wydrożać, Wydrążać, Wydrożyć, Wydrążyć, *Стол.* выдáлбливать, выдолбúть (*пáльникомъ*), выпáживать, выпазúть, ложжúть, вы́ложить; || прорывáть, проры́ть, прокáпывать, прокопáть, желобúть; || протáчивать, проточúть, подмывáть, пробивáть; || дорóжить, продорóжить, проводúть дорóжки на чемъ-либо; || вырѣзывать. вырѣзать (*на чёмъ*); || **Wydrażać się, Wydrożyć się, Wydrążać się, Wydrążyć się**, дуплúть, дѣлаться пустúмъ внутрú. || **вырѣзываться**. врѣзываться (*на чёмъ*).

Wydrażanie, Wydrążanie, -nia, *ср.* рытьё, копáніе, выкáпываніе; || выдáлбливаніе; || вырѣзываніе; || продорóженіе; || **Wydrążenie, Wydrożenie, -nia**, *ср.* ложбúна, впáдина, я́мина, прокóпъ, рытвúна, кóпань; || пустотá.

Wydrążony, вы́желобленный, проры́тый, прокóпанный; || вы́долбленный; || вырѣзанный; || продорóженный.

Wydręczyć, вы́лучить, вы́нудить.

Wydrukować, напечáтать, отпечáтать (*книгу*).

Wydrwiwać, Wydrwić, выма́нивать, вы́манить (*хúтростію, обмáномъ úли лестію*); || **Wydrwić kogo**, поднáть кого́ на смѣхъ, осмѣ́ять, остáвить въ дурáкахъ; || **Wydrwiwać się, Wydrwić się**, выверты́ваться, вы́вернуться, выходúть изъ трýдныхъ обстоя́тельствъ хúтростію *или* обмáномъ, вы́дти сухúмъ изъ воды́.

Wydrzeć, *см.* **Wydzierać**; || **Wydrzeć, Zwydrzeć**, по́ртиться, испо́ртиться, превращáться, развратúться; || остервенáться. остервенúться, сдѣлаться свирѣпымъ, разсвирѣпѣть.

Wydrzeźniać (kogo), Wydrzeźniać się (komu), передрáзнивать, пересмѣ́ивать (*кого́*).

Wydrzymać się, вы́спаться.

Wydumać, вы́думать, вы́мыслить.

Wydupnieć, Wydubnieć, вы́дуплиться, сдѣлаться дупловáтымъ (*о деревѣ*).

Wydurzyć (co od kogo), выма́нивать, вы́манить прúсками.

Wyd usić, передушúть; || * **ydusić co na kim**, вы́нудить, вы́рвать что́-либо у кого́ си́лою, **Wydusić na kim tajemnicę**, вы́нудить та́йну; || * **Wydusić butelkę wina**, осушúть, вы́пить буты́лку вина.

Wydychać, Wytchnąć, выдыха́ть (*воздýхъ*)); испуска́ть, испусти́ть духъ, скончáться. умере́ть; || надавáть, испускáть вре́дныя испаре́нія *или* благоуха́нія: || **Wydychać, Wytchnąć**, вы́дохнуть; || отдыха́ть, отдохну́ть, переводúть. перевести́ духъ. **Zwilżone pola wydychały wonie**, орошéнныя поля́ испускали благоуха́ніе. **Nie wydychając wołałem**, я крича́лъ безъ о́тдыха, не переводя́ дýха. **Dać wytchnąć koniom**, дать отдохну́ть, вздохну́ть лошадя́мъ.

Wydychanie, -nia, *ср. см.* **Wydech, Wytchnienie.**

Wydymać, Wydąć, вдувáть, вдуть; || надувáть, наду́ть, раздувáть, раздýть, пу́чить, распучúть; || **Wydymać się**, натýживаться; || **Wydymać się, Wydąć się**, надувáться, надýться, вздувáться, вздýться, разбухáть, разбýхнуть. пýхнуть, распýхнуть.

Wydymanie, -nia, Wydęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспучúваніе, раздýтость; || *Мед.* натýга, жиленье.

Wydział, -u, *м.* отдѣле́ніе, отдѣлъ, вѣдомство, часть; || факультéтъ. отдѣле́ніе университéта; || учáстокъ. отдѣлъ, часть имѣ́нія; || óкругъ; || *Стар.* удѣлъ. **Wydział stad**, конно-завóдское вѣдомство. **Wydział skarbowy**, вѣдомство финансоваго управлéнія.

Wydziałowy, каса́ющійся отдѣле́нія, отдѣльный, осóбый; || окружно́й; || уѣ́здный. *Стар.* **Szkoła wydziałowa**, уѣ́здное учúлище.

Wydziedziczać, Wydziedziczyć, лишáть, лишúть наслѣдства.

Wydziedziczenie, -nia, *ср.* лише́ніе наслѣдства,

Wydzielać, Wydzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть, выдѣля́ть, выдѣлить; || отлучáть. отлучúть. **Wydzielać komu co**, удѣля́ть, удѣли́ть что́-либо кому́. **Wydzielić synowi część nań przypadającą**, отдѣлúть сы́ну слѣдуемую ему́ часть (*имѣнія*). **Wydzielić syna**, объявúть сы́на совершенноле́тнимъ, отдѣлúть его. **Wydzielać z kościoła**, отлучáть отъ цéркви; || **Wydzielać się, Wydzielić się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться; || устраня́ться, устрани́ться, || отставáть, отстáть.

Wydzielanie, Wydzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе; || отлуче́ніе, отстране́ніе; || **Wydzielenie syna**, объявле́ніе сы́на совершéнно лѣ́тнимъ и отдѣле́ніе ему́ части имѣ́нія.

Wydzielicel, Wydzielacz, Wydzielnik, -a, *м.* раздавáтель, дѣли́тель, отдѣля́ющій что́-либо.

Wydzielina, -y, *ж.* *Мед.* отдѣле́ніе (*сóковъ*).

Wydzielnie, отдѣ́льно, осóбо, осóбенно, исключúтельно.

Wydzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, осо́бенность, исключи́тельность.

Wydzielny, отдѣльный, осо́бый, осо́бенный, исключи́тельный.

Wydzierać, Wydrzeć, выдёргивать, вы́дернуть, выдира́ть, вы́драть, отрыва́ть, оторва́ть, вырыва́ть, вы́рвать; || исторга́ть, исто́ргнуть; || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть; || похища́ть, похи́тить. **Wydrzeć komu życie,** лиши́ть кого́ жи́зни. **Wydrzeć broń z rąk nieprzyjaciela,** исто́ргнуть ору́жіе изъ рукъ непрія́теля. **Śmierć mu wydarła syna jedynaka,** смерть похи́тила у него́ еди́нственнаго сы́на; || **Wydzierać się, Wydrzeć się,** вырыва́ться, вы́рваться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться; || отлуча́ться, отлучи́ться; || **Wydzierać się z prawa,** не повинова́ться зако́намъ, ослу́шиваться. **Wydzierać się dokąd,** стреми́ться, устремля́ться, устреми́ться, порыва́ться, сова́ться (*куда́*).

Wydzieracz, -a, Wydzierca, -y, *м.* граби́тель, хи́щникъ; || вымога́тель, лихои́мецъ, мздои́мецъ.

Wydzierstwo, -a, *ср.* граби́тельство, хи́щничество; || вымога́тельство, лихои́мство, мздои́мство, назако́нные побо́ры.

Wydzierżawiać, Wydzierżawić, отдава́ть, отда́ть въ аре́нду.

Wydzierżawianie, Wydzierżawienie, -nia, *ср.* отда́ча въ аре́нду, въ аре́ндное содержа́ніе. **Wydzierżawienie, wyszynk napojów,** ви́нный о́ткупъ.

Wydziwiać, куролесить, прока́зничать; || бѣси́ться, бѣснова́ться.

Wydziwować się, Wydziwić się, надива́ться.

Wydźwigać, Wydźwignąć, выта́скивать, вы́тащить, выводи́ть, вы́вести, вы́весть, извлека́ть, извле́чь, освобожда́ть, освободи́ть; || приподнима́ть, приподня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть. **Wydźwignęli go z prochu,** его́ вы́тащили изъ гря́зи. **Wydźwignąć przyjaciela z niebezpieczeństwa,** вы́вести прія́теля изъ опа́сности. **Wydźwigać co do góry,** поднима́ть что́-либо вверхъ.

Wydźwignięcie, -cia, Wydźwignienie -nia, *ср.* выта́скиваніе; || избавле́ніе, освобожде́ніе; || поднима́ніе, подня́тіе.

Wydzwonić, прозвони́ть, отзвони́ть. * **Wydzwonić kogo,** прокля́сть, отлучи́ть отъ общ́енія съ це́рковью. **Wydzwonić co,** дать знакъ звонко́мъ, нача́тіе *или* оконча́ніе чего́-либо.

Wyegzaminować, проэкзаменова́ть, испыта́ть.

Wyegzekwować, взыска́ть (*долгъ*), истре́бовать; || испо́лнить, вы́полнить.

Wyegzekwowanie, -nia, *ср.* взыска́ніе, истре́бованіе; || исполне́ніе.

Wyekskuzować się, извини́ться; || уклони́ться, отговори́ться.

Wyekstabulować, исключи́ть изъ ипоте́чной кни́ги, изъ ро́списи.

Wyekstabulowanie, -nia, *ср.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги, изъ ро́списи.

Wyfiglować, вы́манить хи́тростію, поддѣ́ть, подцѣпи́ть; || **Wyfiglować się,** вы́вернуться, вы́путаться, иску́сно, ло́вко отдѣ́латься отъ чего́-либо.

Wyfilować kartę, *Карт.* передёрнуть ка́рту.

Wyfolgować (komu), потака́ть, потво́рствовать, поблажа́ть (*кому́*).

Wyformować, образова́ть, обдѣ́лать, вы́работать, прида́ть лу́чшій видъ чему́-либо.

Wyforować, вы́толкать, прогна́ть.

Wyfortelować, ло́вко вы́манить, поддѣ́ть, подцѣпи́ть.

Wyforytować, вы́вести кого́-либо въ лю́ди, взять кого́-либо подъ свое покрови́тельство.

Wyfryszować, перепла́вить желѣ́зо.

Wyfryzować, *см.* **Fryzować.**

Wyfryzowany, *см.* **Fryzowany.**

Wyfugować, *Плот.* сфугова́ть, склеи́ть двѣ до́ски въ закро́й.

Wyfugowanie desek, *Плотн.* сфуго́вка досо́къ, сфугова́ніе.

Wyfukać, *см.* **Fukać.**

Wyfutrować, *см.* **Futrować.**

Wyga, Wega, -i, *м.* и *ж.* ста́рая соба́ка; || ста́рый хрычъ, *или* ста́рая хрычо́вка, скря́га.

Wygachować, щегольски́ наряди́ть, разфранти́ть. || **Wygachować się,** щегольски́ наряди́ться, разфранти́ться.

Wygacić, вы́стлать фаши́нникомъ.

Wygadany, болтли́вый, говорли́вый.

Wygadywać, Wygadać, выба́лтывать, вы́болтать; || **Wygadywać na kogo,** огова́ривать, опоро́чивать. **Wygadać się,** проболта́ться, проговори́ться; || наговори́ться.

Wygadzać, Wygodzić, угожда́ть, угоди́ть, удовлетворя́ть, удовлетвори́ть; || **Wygodzić komu,** ссуди́ть, дать взаймы́, заимообра́зно.

Wygaić, назна́чить мѣ́сто для вы́рубки лѣ́са; || *Стар.* исключа́ть изъ о́бщества.

Wygajać, Wygoić, заживля́ть, зажи́вить, зале́чивать, залечи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть.

Wygalać, Wygolić, выбрива́ть, вы́брить, сбрива́ть, сбрить.

Wyganiać, Wygnać, выгоня́ть, вы́гнать, изгоня́ть, изгна́ть.

Wyganiacz, -a, *м.* вы́гонщикъ.

Wygarbiać, Wygarbić, выгиба́ть, вы́гнуть, выпу́чивать, вы́пучить, го́рбить, сго́рбить.

Wygarbować, вы́дѣлать ко́жу посре́дствомъ дубо́вой *или* и́вовой коры́, *см.* **Garbować.** * **Wygarbować komu skórę,** отваля́ть кому́ бока́, отколоти́ть.

Wygarniać, Wygarnywać, Wygartywać, (*Стар.* **Wygartować**), **Wygarnąć,** выгре-

бáть, выгрестъ. * **Wygarnąć się**, **выдти нарýжу, вылѣзать, выкарабкаться.**

Wygarować, выдолбить.

Wygartywać, *см.* **Wygarniać.**

Wygasać, Wygasnąć, **гáснуть, погасáть, погáснуть, угасáть, угáснуть.**

Wygaszać, Wygasić, **гасúть, погашáть, погасúть.**

Wygatunkować, **разобрáть, отдѣлúть по сортáмъ, разсортировáть.**

Wygawędzić, **выболтать, проговорúться.**

Wygdakać, *см.* **Wygawędzić, Wygdakać się**, **наговорúться, наболтáться, накалякáться.**

Wygderać, **выканючить, выпросить унывнымъ гóлосомъ.**

Wygięcie, -cia, *ср.* **выгúбъ. изгúбъ.**

Wyginać, Wygiąć, **выгибáть, выгнуть.**

Wyginąć, погúбнуть, пропáсть, истребúться.

Wyginanie, -nia, *ср.* **выгибáніе.**

Wyglądać (*Стар.* **Wyględać**), **Wyględywać, выглядывать, выглянуть;** || **Wyglądać kogo, czego, высматривать, выжидáть;** || **Wyglądać z czego, z pod czego, przez co, проглядывать, показываться, просвѣчивать;** || **торчáть, выступать. Wyglądać oknem, z okna, выглядывать изъ окнá. Wyglądać śmierci spokojnym umysłem, ожидáть смéрти съ спокóйнымъ дýхомъ. Skały wyglądają z wody, скáлы торчáтъ надъ водóю, выступáютъ изъ воды. Jak on wygląda? какóвъ онъ съ вúду, по нарýжности, какóвъ онъ собóю? какóвъ онъ на взглядъ? Wyglądać dobrze, zdrowo, имѣть здорóвый, бóдрый видъ. Wyglądać źle, имѣть нездорóвый видъ. Człowiek ten dobrze wygląda, этотъ человѣкъ имѣетъ прiятную нарýжность. Jakby to brzydko wyglądało, gdyby..... какъ бы этó скверно казалось, *или* какóй бы дурнóй видъ бы этó имѣло, если бы..... Wygląda na szlachcica, похóжъ на дворянúна. Wygląda jak gdyby rydz, у негó свѣжій, бóдрый видъ, онъ какъ свѣжій огýрчикъ.**

Wyglądacz, Wyględacz, -a, *м.* **высмáтривающій, выжидáющій.**

Wygładzać, Wygładzić, **сглáживать, сгладúть, выглáживать, выгладить, выравнивать, выравнúть;** || **лощúть, вылощúть, полировáть, выполировать;** || **истреблáть, истребúть, искоренять, искоренúть, изглáживать, изгладúть.**

Wygładziciel, -a, *м.* **истребúтель.**

Wygładzicielka, -i, *ж.* **истребúтельница.**

Wygładzieć, Wygładnieć, **похорошéть, раздобрéть, стать лýчше, пригóжѣе.**

Wygłaskiwać, Wygłaskać, **разглáживать, разгладúть, выглаживать, выгладúть;** || * **гладúть, погладúть, ласкáть, приласкáть.** * **Wygłaskać co, выманить что́ либо лáскою.**

Wygłębiać, Wygłębić, **углублáть, углубúть;** || * **испытывать, испытáть.**

Wygłębiacz, Wygłębiciel, -a, *м.* **изыскáтель. изслѣдователь, испытáтель.**

Wygłębienie, -nia, *ср.* **углублéніе.**

Wygłodnieć, проголодáться.

Wygłodzać, Wygłodzić, **морúть, уморúть гóлодомъ.** || **Wygłodzać się, морúть себя́ гóлодомъ.**

Wygłodywać, Wygłodać, **обглáдывать, обглодáть.**

Wygluzować, Wyglózować, **изглáдить, стерéть. вычеркнуть, вымарать, исключúть, выбросить, выкинуть;** || **заглушúть, подавúть. Wygluzować z pamięci, изглáдить изъ пáмяти. Jeszcze nie wygluzowaną z serc naszych wdzięczność, въ сердцáхъ нáшихъ ещё не изглáжена благодарность.**

Wygmatwać, распýтать, разобрáть; || **разъяснить;** || **развúть.** || **Wygmatwać się, выпутаться, выдти изъ трýдныхъ обстоятельствъ.**

Wygmerać, выковырять; || * **вышарить, вúскать.**

Wygnać, *см.* **Wyganiać.**

Wygnanie, -nia, *ср.* **изгнáніе.**

Wygnaniec, -ńca, *м.* **изгнáнникъ.**

Wygnanka, -i, *ж.* **изгнáнница.**

Wygniatać, Wygnieść, **выдавливать, выдавúть, выжимáть, выжать.**

Wygnicie, -cia, *ср.* **выгнúваніе, гніéніе, изтлѣніе.**

Wygnieździć się, вылупиться изъ гнѣздá.

Wygniotki, -ków, *мн.* **выжúмки.**

Wygniwać, Wygnić, **выгнúвать, вы́гнить.**

Wygnoić, сгноúть, изгноúть; || *Агр.* **унавóзить** (*землю*).

Wygoda, -y, Wygódka, -i, *ж.* **удóбство, покóй, спокóйствіе;** || **выгода.**

Wygodliwy, снисходúтельный, благосклóнный.

Wygodnie, удóбно, покóйно.

Wygodny, покóйный, спокóйный. удóбный. уютный; || **выгодный;** || **простóрный, раздóльный;** || **угóдливый. услýжливый. аккуратный. Wygodne mieszkanie, удóбная квартúра. Wygodna suknia, удóбное плáтье. Wygodne życie, раздóльная жизнь. Wygodny swéj ojczyźnie, оказывающій услýги своемý отéчеству. Rzemieślnicy mają być na czas wygodni, ремéсленники должны быть аккуратны. Mąż wygodny, угóдливый мужъ.**

Wygodzić, *см.* **Wygadzać.**

Wygolić, *см.* **Wygalać.**

Wygon, -u, *м.* **выгонъ.**

Wygórować, Wygórować się, возвúсить, возвели́чить. вознестúсь.

Wygorsować się, обнажить у себя́ грудь и плéчи.

ygorzeć, выгорѣть.
ygorzelina, -ny, *ж.* земля́ выгорѣлая со́лнечнаго зно́я, безпло́дная земля́.
ygospodarować, Wygospodarzyć, нако-ь, нажи́ть (*труда́ми, хозя́йствомъ*).
gospodarować sobie majątek, нажи́ть бѣ имѣ́ніе; истра́титься на хозя́йство.
Wygotowywać, Wygotować, выва́ривать, арить; || приготовля́ть, пригото́вить, товля́ть, изгото́вить. Wygotować garn- вы́варить горшо́къ. Czy wygotowa-sty? пригото́вилъ ли ты пи́сьма?
ygrabać się, Wygrabolić się, вы́карабься, вылѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.
Wygrabiać, Wygrabić, выгреба́ть, вы́гресть.
Wygrabki, -ów, *мн.* вы́гребки.
Wygrać, *см.* Wygrywać.
Wygramolić się, вы́карабкаться.
Wygrana, -ej, *ж.* вы́игрышъ; || успѣ́хъ, уда́ча; || вы́игранное сраже́ніе.
Wygrany, выигранный, вы́игрышный.
Wygrane pieniądze, вы́игрышныя де́ньги.
Wygradzać, Wygrodzić, огора́живать, огороди́ть, загора́живать, загороди́ть.
Wygrawca, -y, *м.* выи́грывающій.
Wygrażać, Wygrozić, принужда́ть, прину́дить угро́зами, страща́ть, пуга́ть, угрожа́ть.
Wygrywać, Wygrać, выи́грывать, выи́грать; || обы́грывать, обыгра́ть (*музык. инструме́нтъ*); || сыгра́ть, разыгра́ть (*каку́ю-нибудь пье́су на музык. инструме́нтѣ*).
Wygryz, -u, *м.* мы́шья но́рка.
Wygryzać, Wygryźć, выгрыза́ть, вы́грызть; || выѣда́ть, вы́ѣсть || Wygryzać się, Wygryźć się, прогрыза́ться, прогры́зться.
Wygrzebywać, Wygrzebać, Wygrześć, выгреба́ть, вы́гресть; || выка́пывать, вы́копать. || Wygrzebać się, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.
Wygrzewać, Wygrzać, обогрѣ́вать, обогрѣ́ть, согрѣва́ть, согрѣ́ть. || Wygrzewać się, согрѣва́ться, разогрѣва́ться, разгоряча́ться, разгорячи́ться, распаля́ться, распали́ться.
Wygubiać, Wygubić, истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить, искореня́ть, искорени́ть.
Wygubianie, Wygubienie, -nia, *ср.* истребле́ніе, уничтоже́ніе, искорене́ніе.
Wygumować, вы́мазать каме́дью.
Wyguzdrać się, не ско́ро, мѣшкотно вы́лѣзть, вы́ползть, *см.* Guzdrać się
Wygwizdać, освиста́ть.
Wyhaftować, вы́шить, *см.* Haftować.
Wyhandlować, вы́торговать.
Wyharować, Wyhorować (kogo), обезси́лить, истощи́ть, изнури́ть; || Wyharować co. зарабо́тать, вы́работать.
Wyhasać się, наскака́ться, напры́таться, напляса́ться.
Wyikrzać, Wyikrzyć, вынима́ть, вы́нуть икру́ (*изъ ры́бы*); || *Wyikrzyć kogo, ощипа́ть, обобра́ть кого́.
Wyimek, -mku, *м.* вы́писка, извлече́ніе.
Wyinstruowanie, -nia, *ср.* (sprawy), *Юрид.* рѣше́ніе дѣ́ла по существу́.
Wyiskrzać, Wyiskrzyć, испуска́ть, испусти́ть и́скры, сверка́ть, сверкну́ть, озаря́ть, озари́ть; || *истоща́ть, истощи́ть, лиша́ть, лиши́ть, обобра́ть. || Wyiskrzać się, и́скриться, покрыва́ться и́скрами, мерца́ть, блестѣ́ть. Wyiskrzone niebo, не́бо усѣ́янное звѣ́здами; || * истоща́ться, лиша́ться.
Wyjąć, *см.* Wyjmować.
Wyjadać, Wyjeść, выѣда́ть, вы́ѣсть, съѣда́ть, съѣ́сть.
Wyjadacz, -a, *м.* блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣда́ло; || тунея́децъ; || *пройдо́ха, тёртый кала́чъ, то́нкая шту́ка.
Wyjądrzać, Wyjądrzyć, вынима́ть, вы́нуть ко́сточки изъ плодо́въ; || * развива́ть, разви́ть, излага́ть, изложи́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, истолко́вывать, истолкова́ть; || распу́тывать, распу́тать, раскрыва́ть, раскры́ть, развёртывать, разверну́ть. || Wyjądrzać się, Wyjądrzyć się, развива́ться, разви́ться, обнару́живаться, обнару́житься, раскрыва́ться, раскры́ться.
Wyjąkać, пробормота́ть, пролепета́ть, проговори́ть невня́тно.
Wyjarzmiać, Wyjarzmić, снять ярмо́.
Wyjaśniać, Wyjaśnić, выясня́ть, вы́яснить, разъясня́ть, разъясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; истолко́вывать, истолкова́ть; || наводи́ть, навести́ спра́вку; || проясня́ть, проясни́ть, очища́ть, очи́стить. Wyjaśnić czoło, развесели́ться. To wzrok wyjaśnia, э́то очища́етъ зрѣ́ніе. Wyjaśnić sprawę, объясни́ть дѣ́ло. || Wyjaśniać się, Wyjaśnić się, проясня́ться, проя́сниваться, проясни́ться, свѣтлѣ́ть; || объясня́ться, объясни́ться. *Безлич.* Wyjaśnia się, проясня́ется (*о не́бѣ*). Sprawa poczęła się wyjaśniać, дѣ́ло на́чало объясня́ться.
Wyjaśniacz, Wyjaśniciel, -a, *м.* изъясни́тель, объясни́тель, истолкова́тель.
Wyjaśnianie, Wyjaśnienie, -nia, *ср.* изъясне́ніе, объясне́ніе, спра́вка, истолкова́ніе, поясне́ніе, приведе́ніе въ извѣ́стность; || *Хим.* сцѣ́живаніе.
Wyjaśnicielka, -i, *ж.* объясни́тельница, истолкова́тельница.
Wyjątek, -tku, *м.* извлече́ніе, вы́писка, отрывокъ (*изъ сочине́нія*); || исключе́ніе, изъя́тіе.
Wyjątkowo, въ ви́дѣ исключе́нія.
Wyjątkowy, исключи́тельный, осо́бенный.
Wyjątrzyć się, *Мед.* вы́гноиться.
Wyjawiać, Wyjawić, заявля́ть, заяви́ть, объявля́ть, объяви́ть; || открыва́ть, откры́ть. || Wyjawiać się, Wyjawić się, объявля́ться, объяви́ться; || открыва́ться,

откры́ться; сбыва́ться (*о сн*ѣ). **Nie wszystko się wyjawi, co sen przed oczy stawi,** не всѣ сбыва́ется, что́ сни́тся.

Wyjąwszy, отъ глагола **Wyjmować,** употребля́ется въ ви́дѣ нарѣ́чія, вм. *кромѣ, за исключе́ніемъ*.

Wyjazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣ́здъ, отбытіе, отхо́дъ.

Wyjęcie, *см.* **Wyjmowanie.**

Wyjęczeć, Wyjękać, Wyjęknąć, выканю́чивать вы́канючить, выпра́шивать,выпросить, вымаливать, вымолить.

Wyjednanie, -nia, *ср.* исходатайствованіе, испрошеніе; || доставле́ніе.

Wyjednywać, Wyjednać, ходатайствовать, исходатайствовать, испра́шивать, испроси́ть; || доста́вить что-либо кому́.

Wyjednywacz, Wyjednacz, -a, *м.* ходата́й.

Wyjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣзда, вы́ѣзда. **Na wyjezdnem, przy wyjezdnem,** при вы́ѣздѣ, на отъѣздѣ.

Wyjezdny, отъѣздный.

Wyjeżdżać, Wyjechać, выѣзжа́ть, вы́ѣхать, уѣзжа́ть, уѣ́хать. || **Wyjeżdżać, Wyjeździć,** выѣзживать, выѣздить (*о лошади*). пріучать къ ѣздѣ или упря́жкѣ; || объѣзжа́ть, объѣздить (*экипажъ*).

Wyjeżdżony, вы́ѣзженный.

Wyjmować, Wyjąć, вынима́ть, вы́нуть; || вытаскивать, вытащить; || извлекать, извле́чь, выпи́сывать, вы́писать; || исключа́ть, исключи́ть. **Wyjąć z kieszeni,** вынуть изъ кармана. **Wyjąć kulę ze strzelby,** вытащить пу́лю изъ ружья. **Wyjąć co z dzieła jakiego,** извле́чь, сдѣлать извлече́ніе. вы́писку изъ како́го-нибудь сочине́нія. **Nikogo nie wyjmując,** никого не исключа́я. ***Wyjąłeś mi z gęby,** я только-что́ хотѣлъ э́то сказа́ть. *Посл.* **Wyjmij oczy z puzdra,** возьми глаза́ въ зу́бы, т. е. посмотри́ при́стальнѣе, откро́й глаза́.

Wyjmowanie, -nia, Wyjęcie, -cia, *ср.* вынима́ніе, вытаскиваніе, извлеченіе; || исключе́ніе.

Wyjrzeć, *см.* **Wyglądać.**

Wyjść, *см.* **Wychodzić.**

Wyjście, *см.* **Wychód.**

Wyka, -i, *ж. Бот.* вы́ка, журавли́ный горо́хъ. **Wyka tyczna,** вонючее дерево. **Wyka ptasza,** весе́нній составно́й горо́хъ. **Wyka wonna,** испа́нскія пѣту́шьи голо́вки.

Wykadzać, Wykadzić, оку́ривать, окури́ть (*ко́мнату*).

Wykałać, Wykłować, Wykłóć, выка́лывать, выколоть, прокалывать, проколо́ть. || * **Wykłóć kogo zkąd,** вытѣснить кого́-либо отку́да. || **Wykałać się, Wykłować się,** выка́лываться, прокалываться; || *высо́вываться, обнару́живаться; вылупа́ться изъ яйца́ (*о птенцѣ*), лу́чше: **Wykluwać się,** *см.* э́то сло́во.

Wykapać, Wykapnąć, Wykanąć, ка́пать, ка́пнуть, накапать, сочи́ться, па́дать ка́пля по ка́плѣ; || переста́ть ка́пать.

Wykąpać, вы́купать, искупа́ть. || **Wykąpać się,** вы́купаться.

Wykapany, похо́жій какъ двѣ ка́пли воды.

Wykapłonić, каплу́нить, класть (*пытуху*).

Wykapturzać, Wykapturzyć, разстрига́ть. разстри́чь, лиша́ть, лиши́ть монашества. || **Wykapturzać się, Wykapturzyć się,** разстрига́ться, разстри́чься, вы́дти изъ монашества.

Wykarbować, зазубри́ть, нарѣзать, насѣчь зубцы.

Wykarmiać, Wykarmić, выка́рмливать, выкормить, откармливать, откорми́ть. **Wykarmić piersią (dziecko),** вы́кормить гру́дью (*младе́нца*). **Wykarmić wieprza,** откорми́ть бо́рова.

Wykaszlać, Wykaszleć, выха́ркивать, выхаркать, выхаркнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wykaz, -u, *м.* перечисле́ніе, исчисле́ніе. пе́репись; || спи́сокъ; || таблица; || изложе́ніе; || указа́тель || вѣдомость; || ро́спись, росписа́ніе; || та́бель. || **Wykaz podręczny,** настольный реестръ. **Wykazy odbywanych spowiedzi,** исповѣдные спи́ски.

Wykazywać, Wykazać, дока́зывать, доказа́ть, обнару́живать, обнару́жить, выводи́ть, вывести наружу, ока́зывать, оказа́ть. пока́зывать, показа́ть, выставля́ть, выставить, представля́ть. представить; || излага́ть, изложи́ть; || исчисля́ть исчислить.

Wykichywać, Wykichać, Wykichnąć, вычи́хивать, вычихать, вычихнуть. || **Wykichać się,** начиха́ться; || *высвободиться, изба́виться (*отъ чего́-либо*).

Wykiełzać, Wykiełznać, Wykiełznąć, Wychełzać, Wychełznąć, разнуздывать, разнузда́ть. || **Wykiełzać się, Wykiełznąć się** разнузды́ваться,разнуздаться; || *распу́тствовать, вести распу́тную жизнь; || *напуска́ться, напусти́ться, броса́ться, броси́ться, напада́ть напасть.

Wykierować, Wykierować się, *см.* **Kierować.**

Wykipiać, Wykipieć, выкипа́ть, вы́кипѣть.

Wykład, -u, *м.* выкла́дываніе, выставле́ніе; || изложе́ніе, разска́зъ; || толкова́ніе, истолкова́ніе. изъясне́ніе, объясне́ніе; || *Юрид.* показа́ніе; || спо́собъ, о́бразъ выраже́нія; || преподава́ніе(*науки*); || докла́дъ представле́ніе. **Wykład nauki chrześciańskiéj,** изложе́ніе христіа́нскаго уче́нія. **Wykład słów,** словопроизведе́ніе. **Wykład snów,** истолкова́ніе сновъ.

Wykładać, Wyłożyć, выкла́дывать, вы́ложить, выставля́ть, вы́ставить; || толкова́ть, истолкова́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; || преподава́ть, излага́ть (*науку*); || **Wykładać konie,** откла́дывать, выпрягать лошаде́й; || **Wy-**

kładać pieniądze, дава́ть, издерживать де́ньги; || **Wykładać wszystkie staranie**, употребля́ть всѣ усилія, всѣ старанія.

Wykładacz, -a, *м.* истолкова́тель, объясни́тель, толкова́тель, комментаторъ; || *Стар.* **толко́вникъ**, перево́дчикъ.

Wykładanie, Wyłożenie, -nia, *ср.* выставле́ніе, вы́ставка; || расположе́ніе; || изложе́ніе, истолкова́ніе; || вы́кладка; || усти́лка (*полóвъ и проч.*), обложе́ніе.

Wykładany, накладно́й, набо́рный.

Wykładnik, -a, *м. Мат.* показатель, экспоне́нтъ.

Wykładny, я́сный, вня́тный, вразуми́тельный, удобопоня́тный.

Wyklajstrować, намазать кле́емъ.

Wykłamać, добиться чего́-либо посре́дствомъ лжи; || **Wykłamać się**, отолга́ться, отговори́ться ло́жью, вы́дти изъ затрудне́нія.

Wyklarować, очи́стить, клерова́ть.

Wyklecić, спакостить, испо́ртить, изга́дить.

Wyklęcie, -cia, *ср.* проклина́ніе, проклятіе.

Wyklęczeć, вы́стоять на колѣнáхъ; || **Wyklękać, Wyklęknąć**, вы́просить, вымолить, стоя на колѣнáхъ.

Wyklejać, Wykleić, выкле́ивать, вы́клеить, оклéивать, оклеить.

Wyklektać, Wyklekotać, вы́болтать, проболта́ться.

Wyklepać, уколáчивать, убивáть; || клепáть, заклепáть; || * вы́болтать, проболта́ться, проговори́ться.

Wyklęsło, *см.* **Wypukło**.

Wyklęsłość, *см.* **Wypukłość**.

Wyklęsły, *см.* **Wypukły**.

Wyklęty, про́клятый; || отлучённый отъ це́ркви.

Wyklinać, Wykląć, проклинáть, проклясть; || отлучáть, отлучи́ть отъ це́ркви.

Wykłóć, *см.* **Wykałać**.

Wykłosić się, вы́колоситься, покры́ться колóсьями.

Wykluć się, *см.* **Wykluwać się**.

Wykluczać, Wykluczyć, *Стар.* **исключáть, исключи́ть**.

Wykluwać się, Wykluć się, выклёвываться, вы́клеваться, вы́клюнуться, вылупля́ться, вылупиться (*изъ яйца*).

Wyknąć, привыкáть, свыкáться, **przyучáться**.

Wykołatać, Wykołatywać, вы́колотить, выколáчивать, вы́бить, выбивáть; || **Wykołatać kogo zkąd**, вытéснить, вы́гнать кого́-либо отку́да; || * **Wykołatać co na kim**, насильно вымолить, вы́просить, вы́нудить; || **Wykołatać się**, выбивáться, вы́биться, освобождáться, освободи́ться съ трудóмъ, вывёртываться, вы́вернуться.

Wykoleić się, сойдти́ съ рéльсовъ, вы́дти изъ колей.

Wykonać, *см.* **Wykonywać**

Wykonalność, -ści, *ж.* исполни́тельность, приведéніе въ дѣйствіе.

Wykonalny, удóбо исполни́мый, **исполни́тельный**.

Wykonanie, *см.* **Wykonywanie**.

Wykonawca, -y, **Wykonywacz**, -a, *м.* **исполни́тель. Wykonawca testamentu**, душеприка́щикъ.

Wykonawczy, исполни́тельный.

Wykonawstwo, -a, *ср.* исполни́тельность.

Wykoncypować, вы́думать, приду́мать, вы́мыслить, изобрѣсть.

Wykończać, Wykończyć, оканчивать, око́нчить, доканчивать, доко́нчить, довершáть, довершúть, отдéлывать, отдéлать.

Wykończenie, -nia, *ср.* оконча́тельная отдéлка, обрабóтка; || довершéніе, доведéніе до конца́.

Wykończony, око́нченный, довершённый, отдéланный.

Wykonterfetować, Wykonterfektować, изобразúть, представúть, описáть.

Wykonywać, Wykonać, исполня́ть, испóлнить, выполня́ть, выполни́ть, совершáть, совершúть; || *Стар.* пребывáть, находúться гдѣ-либо.

Wykonywanie, Wykonanie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, отбыва́ніе, совершéніе, оконча́ніе. **Wykonanie przysięgi**, привóдъ къ прися́гѣ.

Wykopywać, Wykopać, выка́пывать, вы́копать, вырывáть, вы́рыть.

Wykorzeniać, Wykorzenić, искоренáть, искоренúть, истребля́ть, истреби́ть.

Wykosić, вы́косить, скосúть.

Wykoślawić, *см.* **Koślawić**.

Wykować, *см.* **Wykuć**.

Wykpić, *см.* **Kpić**.

Wykpić co od kogo, вы́манить что́-либо отъ кого́ обма́номъ, надýть, обмануть; || **Wykpić się**, отбояриться, уклони́ться отъ чего́-либо ло́вкими увёртками и́ли шу́тками.

Wykraczać, Wykroczyć, преступáть, преступúть, нарушáть, нарýшить, не исполня́ть, не испóлнить; || переступáть, переступúть; || погрѣшáть, погрѣши́ть, провиня́ться, провини́ться, проступáться, проступúться, ошибáться, ошиби́ться; || **Wykraczyć, Wykroczyć**, раскаря́чить, раздви́нуть но́ги врозь. **Wykroczyć nogi cyrkla**, раздви́нуть ци́ркуль. **Wykroczyć z granic powinności**, измѣни́ть своему́ до́лгу, нарýшить свой до́лгъ. **Ciężko wykroczyć**, совершúть, учини́ть тя́жкое преступле́ніе.

Wykraczający, преступáющій, нарушáющій.

Wykradać, Wykraść, выкрáдывать, вы́красть; || похищáть, похúтить; || уноси́ть, унéсть, увози́ть, увéзть; || отнимáть, отня́ть, захвáтывать, захвати́ть; ||

Wykradać się, Wykraść się, выкрáдываться, выкрасться, уходúть, уйдти тайкóмъ.

Wykradanie, -nia, *ср.* **выкрáдываніе**, похищéніе, увезéніе.

Wykrawać, Wykrajać, Wykroić, выкрáивать, выкроить, вырéзывать, вырéзать.

Wykrawek, -wka, *м.* вырéзка, крóйка; || выкройка; || обрéзокъ, отрéзокъ.

Wykręcać, Wykręcić, вывёртывать, вывернуть, вывинчивать, вывинтить, выворáчивать, вывóротить; || **Wykręcić nabój ze strzelby**, разрядúть ружьё. **Wykręcać bieliznę**, выжимáть бельё. **Wykręcać czém**, размáхивать чéмъ либо. **Wykręcić, przekręcić wyraz**, извратúть, искажúть смыслъ слóва, переиначить слóво. **Wykręcić sprawę**, перевернýть, испóртить дéло; || **Wykręcać się, Wykręcić się**, вывёртываться, вывернуться, вертéться, изворáчиваться, изворотúться; || развёртываться, развернýться. **Koń skacze a wykręca się**, лóшадь скáчетъ и вертúтся. **Wykręcił się jak ptaszek z rąk**, выскользнýлъ какъ птúчка изъ рукъ. **Wykręcił się z kłopotu**, вывернулся изъ затрудненій.

Wykreślać, Wykreślić, вычёркивать, вычертить, дéлать черты; || вычёркивать, вычеркнуть, зачеркивать, зачеркнýть (*страницу*).

Wykreślenie, -nia, *ср.* **вычёркиваніе**, помáзка, исключéніе.

Wykręt, -u, *м.* увёртка, отговóрка, улóвка; || *Хир.* пýлевые щипцы; || пыжóвникъ, разрядникъ (*для разряженія ружья*).

Wykrętacz, Wykrętarz, -a, *м.* сутúга, крючкотвóрецъ, крючкúнъ; || лукáвецъ, хитрéцъ.

Wykrętarski, Wykrętny, увёртливый, изворóтливый, крючковатый; || лукáвый, хúтрый.

Wykrętarstwo, -a, *ср.* увёртливость, изворóтливость, крючкотвóрство.

Wykroczenie, -nia, *ср.* простýпокъ, погрéшность; || нарушéніе (*долга*).

Wykroczyć, провиниться.

Wykroić, *см.* **Wykrawać**.

Wykrój, -oju, *м.* вы́емка, вырéзка, **выкройка.**

Wykrok, -u, *м.* простýпокъ, погрéшность.

Wykrot, -u, *м.* поворóтъ **въ сторóну**; || дéрево повáленное бýрею.

Wykruszać, Wykruszyć, выкрóшивать, вы́крошить; || выбивáть, вы́бить, слáмывать, сломáть; || *Агр.* **Wykruszać kłosy**, выбивáть вёрна; || **Wykruszyć ząb**, сломáть зубъ; || **Wykruszać się**, ломáться, сломáться, крошúться, выкрошиться; || осыпáться, осы́паться.

Wykrycie, -cia, *ср.* **раскры́тіе, откры́тіе**, обнарýженіе.

Wykrywać, Wykryć, раскрывáть, раскры́ть.

Wykrzesać, высёкать, вы́сёчь (*огонь изъ кремня*); || ***отёсывать, отесáть, вышколить**, образовáть; || * **Wykrzesać się**, отесáться, вышколиться, образовáться.

Wykrztusić, вы́харкать, откáшлянуть.

Wykrzyczeć, провозгласúть, объя́вить, возвёстить во всеуслышаніе; || **Wykrzyczeć kogo**, накричáть на кого, распушúть, разбранúть кого; || **Wykrzyczeć kogo zkąd**, прогнáть кого крикомъ; || **Wykrzyczeć co**, добúться чего́-либо крикомъ; || **Wykrzyczeć się**, накричáться.

Wykrzyk, -u, *м.* восклицáніе, возгласъ.

Wykrzykiwać, Wykrzykać, Wykrzyknąć, восклицáть, взывáть громогласно, кричáть грóмко, вопúть.

Wykrzyknik, -a, *м. Грам.* **междомéтіе**; || восклицáніе, знакъ восклицáнія.

Wykrzywiać, Wykrzywić, искривля́ть, искривúть; || сгибáть, согнýть, корóбить, скорóбить, покорóбить. **Wykrzywić trzewik**, стоптáть башмáкъ. **Wykrzywić gębę**, скóрчить гримáсу. || **Wykrzywiać się**, кривля́ться, искривля́ться, кривúться; || сгибáться, изгибáться, корóбиться, скрючиваться, сгóрбливаться.

Wyksiężyć, *см.* **Wyświęcić**; || разстри́чь, лишúть священствá; || **Wyksiężyć się**, поступúть во священники.

Wykssykać, Wyksyknąć, освúстывать, освистáть, ошúкать.

Wykształcenie, *см.* **Kształcenie.**

Wykształcić, Wykształcić się, *см.* **Kształcić.**

Wykuwać, Wykuć, Wykować, выкóвывать, выковáть; || вырубáть, вы́рубить, высёкать, высёчь, выдáлбливать, выдолбúть, вырéзывать, вы́рéзать.

Wykup, -u, *м.* **Wykupno, -a**, *ср.* вы́купъ.

Wykupiciel, -a, *м.* вы́купщикъ, вы́купáтель; || *искупúтель, избавúтель, спасúтель.

Wykupne, -ego, *ср.* **выкупны́я дéньги**, вы́купъ.

Wykupny, Wykupowy, выкупнóй, вы́купáемый, искупáемый.

Wykupywać, Wykupować, Wykupić, вы́купать, вы́купить, искупáть, искупúть; || выручáть, вы́ручить; || избавля́ть, избáвить.

Wykurzać, Wykurzyć, вы́курить, вы́курить; || окýривать, окурúть, накýривать, накурúть. **Wykurzyć pszczoły z ula**, вы́курить пчёлъ изъ у́лья. **Wykurzyć lisa z nory**, вы́курить лисúцу изъ ея́ ло́говища; || * **Wykurzyć kogo**, вы́жить, вы́курить, вытёснить, вы́гнать.

Wykusz, -u, *м. Стар.* крыльцó (*дóма*).

Wykwalifikowany, приготóвленный, обучённый, аттестóванный.

Wykwint, -u, *м.* изы

дённость, жеманство; || причудливость, прихотливость.

Wykwintnie, изысканно, утонченно; || причудливо, прихотливо.

Wykwintniś, -sia, *м.* причудникъ, прихотникъ.

Wykwintność, -sci, *ж. см.* **Wykwint.**

Wykwintny, изысканный, принуждённый, жеманный; || причудливый, прихотливый.

Wykwintować (w czém), быть изысканнымъ, преувеличивать.

Wykwitować, дать росписку, квитанцію; || * **Wykwitować kogo z czego**, обобрать, ограбить, отнять у кого что-либо, лишить чего-либо. || **Wykwitować się**, расквитаться, разсчитаться, расплатиться.

Wylać, *см.* **Wylewać.**

Wyląc się, Wylęknąć się, испугаться.

Wyłączać, Wyłączyć, исключать, исключить, выключать, выключить; || отлучать, отлучить (*отъ церкви*); || **Wyłączać się**, устраняться, устранять себя.

Wyłączanie, Wyłączenie, -nia, *ср.* исключеніе, изъятіе; || устраненіе; || **Wyłączenie sądu**, отводъ суда. **Wyłączenie sędziów**, отводъ, устраненіе судей.

Wyłacznie, исключительно.

Wyłączność, -ści, *ж.* исключительность, особенность.

Wyłączny, исключительный, особенный.

Wyładować, *см.* **Ładować.**

Wylądować, *см.* **Lądować.**

Wylądz, *см.* **Wylęgać.**

Wyląg, -u, *м.* высѣдъ (*птенцовъ*).

Wyłajać, *см.* **Łajać.**

Wyłam, *см.* **Wyłom.**

Wyłamywać, Wyłamać (*Стар.* **Wyłamować, Wyłomić**), выламывать, выломать, сламывать, сломать, разбивать, разбить, выбивать, выбить, разрывать, разорвать, расторгать, расторгнуть. **Wyłamać ząb**, сломать зубъ. **Wyłamać cegłę z muru**, выломать кирпичъ изъ стѣны. **Wyłamać dom**, разломать домъ. **Choroba go wyłamała**, болѣзнь разломала его. || **Wyłamywać się**, ломаться, выламываться, выломаться, сламываться, сломаться; || ослушиваться, ослушаться, не повиноваться; || * освобождаться, освободиться, отторгаться, отторгнуться, отклоняться, отклониться, отдѣляться, отдѣлиться, отрываться, оторваться, разрываться, разорваться, расторгаться, расторгнуться. **Wyłamać się z więzienia**, уйти, убѣжать изъ тюрьмы. **Wyłamać się z posłuszeństwa**, ослушаться, не повиноваться.

Wyłamywanie, Wyłamanie, -nia, *ср.* разламываніе, взламываніе, разбиваніе; || **Wyłamanie**, взломъ.

Wylany, вылитый; || * **Wylany dla kogo**, преданный кому-либо. **Wylany na co**, пристрастный къ чему-либо.

Wyłatać, зачинить заплатами, заплатить; || ***Wyłatać komu skórę, grzbiet, boki**, отвалять кому бока, отколотить, отдуть.

Wylatywać, Wylatać, Wylecieć, вылетать, вылетѣть, улетать, улетѣть; || вырываться, вырваться, выскальзывать, выскользнуть. **Wylecieć przez okno**, вылетѣть въ окно.* **Wylecieć z domu na ulicę**, выбѣжать изъ дому на улицу. **Wylatać w górę**, взлетать на высоту.

Wyławiać, Wyłowić, вылавливать, выловить.

Wyłazić, Wyleźć, вылѣзать, вылѣзть; || падать, выпадать, выпасть (*о волосахъ*), линять, вылинять (*о шерсти*); || * выходить съ трудомъ, выпутываться, вывертываться (*изъ бѣды*), выкарабкаться (*изъ грязи*).

Wylecić, *см.* **Wyletniać.**

Wylecieć, *см.* **Wylatać.**

Wyleczyć, вылѣчить, излѣчить, изцѣлить.

Wylegać, Wyleżeć, валиться, повалиться, наклоняться, наклониться, ложиться, лечь; || **Wyleżeć**, слежаться, слегаться, сбиваться (*о мукѣ, о сѣнѣ и т. п.*); || вылежать, пролежать нѣкоторое время (*въ болѣзни*); || вылежать, пріобрѣсть, ничего не дѣлая. || **Wylegać się, Wyleżeć się**, вылеживаться, вылежаться, отдыхать, лежать послѣ усталости, или во время болѣзни; || вылеживаться, вылежаться, поспѣвать вылежавшись (*о плодахъ*).

Wylęgać, Wylądz, высиживать, высидѣть на яйцахъ (*о птицахъ*). || **Wylęgać się, Wylądz się**, вылупляться, вылупаться, вылупиться, выходить изъ яйца.

Wylęganie, -nia, *ср.* сидѣніе на яйцахъ, насиживаніе, высѣдъ (*о птицахъ*).

Wylęganiec, -ńca, *м. Неуп.* незаконнорожденный.

Wylegitymować się, представить законныя доказательства.

Wylegitymowany, признанный законнымъ утвержденный въ своихъ правахъ.

Wylęknąć się, *см.* **Wyląc się.**

Wylepiać, Wylepić, облѣпить, обмазать; || * **Wylepić oczy**, выпучить, выпялить, вытаращить глаза.

Wyletniać, Wylecać, (*Стар.* **Wylicać**), **Wyletnić, Wylecić** (*Стар.* **Wylicić**), не много подогрѣть, сдѣлать тепловатымъ. || **Wyletniać się, Wyletnić się**, подогрѣться, сдѣлаться тепловатымъ, потеплѣть.

Wylew, -u, *м.* разлитіе; || разливъ, (*рѣки*), наводненіе, половодіе, поемъ. **Wylew i odlew morza**, морской приливъ и отливъ; || * вторженіе, наплывъ, нашествіе, нападеніе.

Wylewać, Wylać, проливать, разливать, выливать, вылить; || наводнять, затоплять; || * **Wylewać duszę**, испускать духъ, кончаться, умирать; || * **Wylewać serce**, открывать сердце. **Wylewać**

uczucie, изливáть выражáть чýвство. **Wylewać gniew,** изливáть гнѣвъ. || **Wylewać się, Wylać się,** выливáться; || разливáться, наводнáть, затопля́ть; || * изливáться, открывáться; || * вторгáться, врывáться.

Wylewny, поёмный, водопóльный, разливающійся.

Wyleżały, вылежалый, лежáлый; || устоя́лый, устоявшійся. **Wyleżałe wino,** устоявшееся, стáрое винó.

Wyleźć, *см.* **Wyłazić.**

Wyleżeć, *см.* **Wylegać.**

Wyłgać, вылгать, пріобрѣсть лóжью. || **Wyłgać się,** отолгáться, отговори́ться лóжью.

Wylichwić, нажи́ть лихоймствомъ.

Wyliczać, Wyliczyć, вычисля́ть, вы́числить, исчисля́ть, исчи́слить; || отсчи́тывать, отсчитáть (*деньги*); || подрóбно разсказывать; || **Wyliczyć się,** дáть отчётъ.

Wyliczanie, Wyliczenie, -nia, *ср.* вычисле́ніе, исчисле́ніе, сочтéніе; || перечисле́ніе, пéречень; || смѣта, примѣрный расчётъ.

Wylina, -y, *ж.* линови́ще, змѣи́ный спускъ, шкýра, кóжа (*съ животныхъ*).

Wylinić się, Wylinieć, вылинять, сбро́сить, скинуть съ себя́ кожу (*о змѣѣ*).

Wylizywać, Wylizać, выли́зывать, вы́лизать. || **Wylizać się,** выли́зываться.

Wyłknąć, *см.* **Wyłykać.**

Wyłoga, -i, *ж.* отворóтъ, лáцканъ (*у платья*).

Wyłoić, смáзать сáломъ.

Wyłom, Wyłam, -u, *м.* проло́мъ, брешъ; || *Горн.* взорвáніе пóрохомъ скалы.

Wylosować, вы́балотировать, вы́нуть въ тиражъ; || избранный по жрéбію.

Wylosowany, вы́балотиро́ванный, вы́шедшій въ тиражъ.

Wylot, -u, *м.* вы́летъ (*птицъ*); || свобóдный выхóдъ, ýстье, отвéрзтіе; || жерлó, дýло (*пушки*); || откидно́й рукавъ (*въ старинной пóльской одéждѣ*). || **Na wylot,** навылетъ, насквóзь; || *Горн.* **Wylot pieca,** колóшникъ, колóша, верхъ, засы́пъ.

Wyłowić, *см.* **Wyławiać.**

Wyłożenie, -nia, *ср. см.* **Wykładanie.**

Wyłożyć, *см.* **Wykładać.**

Wyludniać, Wyludnić, опустошáть, опустоши́ть, обезлю́дить, обезнарóдить.

Wyłudzać, Wyłudzić, вымáнивать, вы́манить, добивáться, добиться происками. **Wyłudzić sekret,** вывѣдать тáйну. || **Wyłudzać się, Wyłudzić się,** лóвко вывертываться изъ трýдныхъ обстоя́тельствъ, отдѣлываться, отбоя́риваться, уклоня́ться лóвкими увёртками.

Wyłup, -u, *м.* выступле́ніе; || *Бот.* повили́ка, повили́ца (*растеніе*).

Wyłupek, -pka, *м.* спѣлый орѣхъ самъ собóю выпавшій.

Wyłupiać, Wyłupić, Wyłupywać, лущи́ть, вылущить (*горохъ, орѣхи*); || вырывáть, вырвать видира́ть, выдрать: || * **Wyłupiać co z kogo, na kim, od kogo,** сдира́ть, обдира́ть, обира́ть; || выла́мывать, выломить, выбива́ть, вы́бить; || вы́таращить, вылупить (*глаза́*); || ***Wyłupić kogo,** отвала́ть, отколоти́ть.

Wyłuszczać, Wyłuszczyć, вылущáть, вылущить, снимáть шелухý, лýску; || ***Wyłuszczać oczy,** выпу́чивать, пя́лить, таращить глаза́; || *излагáть, объясня́ть, изъясня́ть, разъясня́ть, истолко́вывать.

Wyłuszczenie, -nia, *ср.* шелушéніе; || *изложéніе, истолковáніе.

Wylutrować, *см.* **Lutrować.**

Wyłykać, Wyłyknąć, Wyłknąć, выхлёбывать, выхлебать; || выпивáть, вы́пить всё до днá, осуши́ть (*бутылку*).

Wyłysić, оголи́ть, обри́ть гóлову, сдѣлать лы́сымъ, лиши́ть волóсъ.

Wyłysieć, облысѣть, оплешиве́ть.

Wymacać, Wymacywać, ощýпать. ощýпывать, обша́рить, обша́ривать; || доиска́ться, доискиваться, разню́хать, разню́хивать; || испытáть, испы́тывать, вы́вѣдать, вывѣдывать.

Wymacerować, вымочить, размягчи́ть; || *отдубáсить отколоти́ть, отвалять бокá.

Wymachać, вы́швырнуть. выбросить. || **Wymachać się,** устáть, утоми́ться, вы́биться изъ силъ

Wymachlować, вы́манить, обману́ть, смошéнничать. сплутовáть.

Wymącić, Wymącać, смѣшáть. взболтáть (*жúдкость*); || *распýтать. разъяснить.

Wymaczać, вымáкивать, макáя въ жúдкость всю ее истрáчивать; || **Wymoczyć,** вымочить, намочить. замочи́ть.

Wymądrzeć, поумнѣть.

Wymagać, Wymódz, Wymóc, трéбовать, потрéбовать. вымогáть, истóргать, истóргнуть; || вынуждáть, вынудить.

Wymagalny, трéбуемый, подлежáщій уплатѣ.

Wymaganie, -nia, *ср.* трéбованіе.

Wymakać, Wymoknąć, Wymoc, вымокáть, вы́мокнуть, вымáчиваться, вы́мочиться

Wymalować, написáть (*красками*); || вы́красить, намалевáть, расписáть **Wymalować portret,** написáть портрéтъ. **Wymalować pokój,** вы́красить кóмнату.

Wymamić, *см.* **Wyłudzić.**

Wymarcie, -cia, *ср.* вымира́ніе; || пресѣче́ніе, вы́моръ (*рода*).

Wymarły, вымерлый (*родъ*).

Wymarmurować, Wymarmurzyć, вы́ложить мрáморомъ; || выкрасить подъ мрáморъ.

Wymarsz, -u, *м. Воен.* похóдъ.

Wymarszczać, расправля́ть, расправля́ть морщи́ны; || мóрщить.

Wymarzać (произно́сится **Wymar-zać**), **Wymarznąć (Wymar-znąć),** вымерзáть. вымерзнуть.

Wymarzyć, вы́думать, вообрази́ть себѣ, создáть въ мечтáхъ.

Wymaszerować, вы́ступить въ похóдъ.

Wymatać (co na kim), выманить, выпудить.

Wymawiać, Wymówić, произносить, выговáривать; || высказать; || **Wymawiać komu co,** извинять, оправдывать; || **Wymawiać komu co,** упрекáть, укорять, корить, попрекáть *(кого за чтмъ)*; || **Wymówić komu służbę,** отказáться служить у кого; || **Wymówić sobie co,** выговáривать для себя что-либо, услóвиться, договориться. || **Wymawiać się, Wymówić się,** произноситься. **Ten wyraz tak się wymawia,** это слóво произносится. || Проговáривать, проговорúться, выболтать, проболтáться; || наговорúться вдóволь; || отговáриваться; || отрекáться, откáзываться отъ своихъ словъ; || извинúться, оправдываться.

Wymazać, Wymazywać, вымарать, вымáрывать, вычеркнуть, вычёркивать; || исключúть, исключáть.

Wymazanie, -nia, *ср.* исключéніе, уничтожéніе, вымáрываніе, вычёркиваніе.

Wymęczyć, измýчить; || вымучить, вынудить, истóргнуть.

Wymiana, -y, *ж.* означéніе, указáніе; || мѣна, обмѣнъ, размѣнъ, промѣнъ; || замѣна *(одного предмета другимъ)*; || **Wymiana zwrotna,** рекáмбіо. **Kassa wymiany,** размѣнная кáсса.

Wymiar, -u, *м.* размѣръ, мѣреніе, измѣреніе, вымѣриваніе; || межеваніе. землемѣріе; || мѣра, предѣлъ, граница въ чёмъ-нибудь; || **Wymiar młyński,** помóлъ, плáта за помóлъ; || раздѣлъ, распредѣленіе. раскладка; || **Wymiar sprawiedliwości,** отправленіе правосýдія, судъ и расправа. **Wymiar kary,** опредѣленіе наказáнія. || *Мат.* **Wymiar** *или* **Stopień zrównania,** стéпень уравнéнія

Wymiarkować, разсчитáть, взвѣсить, обдýмать, сообразúть.

Wymiatać, Wymieść, выметáть, выместь.

Wymię, -mienia, *ср.* вымя.

Wymieciny, -cin, *мн.* соръ, смéтье, *см.* **Śmiecie.**

Wymiełek, -łku, *м.* плáта за помóлъ *(хлѣба)*.

Wymieniać, Wymienić, называть, назвáть, именовáть, наименовáть; || вымѣнивать, вымѣнить, промѣнивать, промѣнáть.

Wymienienie, -nia, *ср.* наименованіе; || обозначéніе. означéніе.

Wymienne, -ego, *ср.* промѣнное, плáта за промѣнъ дéнегъ.

Wymienny, мѣновóй, вымѣниваемый, промѣнный.

Wymierać, Wymrzeć, вымирáть, вымереть; || **Wymrzeć głód,** проголодáться, вытерпѣть гóлодъ.

Wymierny, измѣряемый.

Wymierzać, Wymierzyć, измѣрáть, измѣрить, вымѣрáть, вымѣривать, вымѣрить; || **Wymierzyć, na cel wziąść,** прицѣлиться, мѣтить во что́; || опредѣлúть. опредѣлúть, назначáть, назначúть; || ***Wymierzyć kogo zkąd,** вытѣснить, вы́жить; || **Wymierzać sprawiedliwość,** отправлúть правосýдіе. || **Wymierzać się, Wymierzyć się (z czego),** отдавáть, отдáть отчётъ; || извиниться, оправдываться, стараться доказáть свою правотý.

Wymierzanie, Wymierzenie, -nia, *ср.* измѣреніе; || прицѣливаніе; || опредѣленіе, назначéніе; || **Wymierzanie kar,** наложéніе наказáній.

Wymieszać, вымѣшать, размѣшáть.

Wymieszkać, прожúть, пробыть, находúться гдѣ-либо нѣкоторое врéмя.

Wymijać, Wyminąć, миновáть, минýть, проходúть мúмо, оставлúть что́-либо въ сторонѣ. обходúть; || проходúть, протекáть, миновáть *(о врéмени)*. || **Wymijać kogo, co,** избѣгáть кого́, чего́, уклоня́ться, сторони́ться, отъ кого́, отъ чего́.

Wymilczeć, отмолчáться, молчáніемъ достúчь чего́-либо.

Wymiot, -u, *м.* изверженіе *(волкáна)*; || харкóтина; || испражнéніе, калъ, помётъ; || ***обóръ, обóрышъ, бракъ, дрянь; || выкидышъ, недоно́сокъ, выродокъ; || **Wymioty, -ów,** *мн.* рвóта, блевáніе.

Wymisić, *см.* **Wymniszać.**

Wymknąć, *см.* **Wymykać.**

Wymłacać, Wymłócić, вымолáчивать, вымолотить; || ***Wymłócić kogo,** отвалúть кому́ бокá, поколотúть, отдýть.

Wymłocek, -cku, *м.* молочéніе, молотьбá *(хлѣба)*.

Wymłot, -u, *м.* ýмолотъ.

Wymniszyć, выхолостить, оскопúть; || разстрúчь монáха, лишúть монáшескаго званія.

Wymoczek, -czka, *м.* наливочное живóтное, наливнúкъ, инфузóрія.

Wymoczyć, *см.* **Wymaczać.**

Wymodlić, вымолить. || **Wymodlić się,** дóлго молúться, намолúться.

Wymódz, Wymóc, *см.* **Wymagać.**

Wymordować, избúть, перебúть, перерѣзать, передушúть.

Wymorzyć (głodem), заморúть, выморить гóлодомъ.

Wymotać, Wymotywać, распýтать, распýтывать; || * разъясни́ть, объясни́ть, растолковáть.

Wymowa, -y, *ж.* выговóръ, произношéніе; || краснорѣчіе, витійство.

Wymówca, -y, *м.* витія, орáторъ.

Wymówić, *см.* **Wymawiać.**

Wymówienie się, -nia się, *ср.* извинéніе, оправдáніе себя́, отговóрка; || отреченіе отъ чего́-либо, непринятіе чего́-либо.

Wymówka, -i, *ж.* отговóрка увёртка, улóвка; || упрёкъ, укóръ, выговóръ.

Wymownie, краснорѣчиво.

Wymowność, -ści, *ж.* краснорѣчіе, ви-

тійство; || говорли́вость, словоохо́тность, разгово́рчивость.

Wymowny, красноре́чи́вый, витиева́тый; || *выразительный.

Wymrozić, переморо́зить, заморо́зить.

Wymruczeć, пробормота́ть.

Wymulać, Wymulić, подмыва́ть, подмы́ть, подка́пывать, подкопа́ть, подрыва́ть, подорва́ть, прорыва́ть, прорыть.

Wymurować, вы́строить изъ ка́мня, изъ кирпича́, вы́весть сте́ну. **Wymurować dom**, постро́ить ка́менный домъ.

Wymus, -u, *м.* принужде́ніе, вынужде́ніе, принево́ливаніе, вымога́тельство.

Wymuszać, Wymusić, принужда́ть, принуди́ть, вынужда́ть, вынудить, принево́ливать, принево́лить.

Wymuszenie, -nia, *ср.* принужде́нность, жема́нство, натя́нутость, напы́щенность; || вынужде́ніе, понужде́ніе.

Wymuszony, принужде́нный, натя́нутый, жема́нный, неесте́ственный, напы́щенный.

Wymyć, *см.* **Wymywać.**

Wymydlić, намы́лить.

Wymykać, Wymknąć, вытаскивать, вы́тащить, высо́вывать, вы́сунуть, вырыва́ть, вы́рвать, похища́ть, похити́ть. || **Wymykać się, Wymknąć się**, избе́га́ть, избе́гнуть, увёртываться, увернуться, ускользать, ускользну́ть, улизну́ть, уйти́ украдкою, тайко́мъ, скрыва́ться, скры́ться, исчеза́ть, исче́знуть. **Nie wymkniesz mi się**, ты не уйдёшь отъ меня́. **Słowo wymknęło mi się**, сло́во сорвало́сь у меня́ съ языка́. **Wymykać się naprzód**, высо́вываться, выдвига́ться впередъ, подава́ться впередъ.

Wymysł, -u, *м.* вы́мыселъ, вы́думка; || изобрета́тельность; || при́хоть, причу́да, фантазія.

Wymyślać, Wymyślić, Wymyśleć, вымышля́ть, вы́мыслить, изобрета́ть, изобрести́, выду́мывать, вы́думать. || **Wymyślać nad czém**, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть, хули́ть. || **Wymyślać na kogo**, несправедливо упрека́ть, кори́ть кого́, клевета́ть, сплета́ничать на кого́, брани́ть, порица́ть, охужда́ть.

Wymyślacz, Wymyślnik, -a, *м.* вы́думщикъ, прихотни́къ, причу́дникъ, капри́зникъ, брюзга́.

Wymyślanie, -nia, *ср.* при́хоти, капри́зы, причу́ды; || ворча́ніе, бранчи́вость, упрека́ніе, хуле́ніе, порица́ніе, охужде́ніе.

Wymyślnica, -y, *ж.* причу́дница, прихотни́ца, капри́зница, вы́думщица.

Wymyślnie, замысловато, искусно, мастерски; || изысканно, напы́щенно; || ме́лочно, мелочны́мъ о́бразомъ, кропотли́во.

Wymyślnik, *см.* **Wymyślacz.**

Wymyślność, -ści, *ж.* изобрета́тельность, сила изобрете́нія; || утончённость, изысканность, разбо́рчивость, чу́ткость || ме́лочность, придирчивость, ворчли́вость, бранчи́вость.

Wymyślny, изобрета́тельный, искусный; || вы́думанный, вымышленный, ло́жный; || прихотли́вый, причу́дливый, капризный, мелочно́й, брюзгли́вый, ворчли́вый; || утончённый, изысканный, искусный, затейливый.

Wymywać, Wymyć, вымыва́ть, вы́мыть.

Wynagradzać, Wynagrodzić, вознагражда́ть, вознагради́ть.

Wynagradzanie, Wynagrodzenie, -nia, *ср.* вознагражде́ніе.

Wynajdować, Wynajdywać, Wynaleźć, изобрета́ть, изобрести́, изобрета́ть, изыскивать, изыска́ть, находи́ть найти́, приду́мывать, приду́мать, выду́мывать, вы́думать, вымышля́ть, вы́мыслить.

Wynajęcie, -cia, *ср.* отда́ча въ наймы, наня́тіе, наёмъ.

Wynajmować, Wynająć, отдава́ть, отда́ть въ наймы, въ аре́ндное содержа́ніе, нанима́ть, наня́ть.

Wynajmujący, нанима́ющій, наёмщикъ, съёмщикъ.

Wynalazca, -y, *м.* изобрета́тель.

Wynalazek, -zku, *м.* изобрете́ніе.

Wynaszać, *см.* **Wynosić.**

Wynęcać, Wynęcić, выма́нивать, вы́манить.

Wynędzać, Wynędzniać, Wynędzić, Wynędznić, довести́ до нищеты́, истощи́ть, изнури́ть. || **Wynędzać się**, истощаться, изнуря́ться, худе́ть.

Wynędzić, Wynędzniać, Wynędznić, *см.* **Wynędzać.**

Wynędziciel, -a, *м.* изнури́тель, истяза́тель.

Wynędznieć, обнища́ть, придти́ въ упа́докъ, обѣдне́ть, похуде́ть.

Wynędznienie, Wynędzenie, -nia, *ср.* обѣдне́ніе, истоще́ніе, изнуре́ніе, исхуда́ніе.

Wynieść, *см.* **Wynosić.**

Wyniesienie, *см.* **Wynoszenie.**

Wynikać, Wyniknąć, проистека́ть, проистечь, возника́ть, возни́кнуть, происходи́ть, произойти́.

Wynikłość, -ści, *ж.* после́дствіе, вы́водъ, заключе́ніе; || после́довательность.

Wyniosłość, -ści, *ж.* возвы́шенность, возвышéніе, высота́, вышина́; || *возвышенность, благоро́дство (*мыслей, чувствъ*), вы́спренность, высо́кость; || высокоме́ріе, надме́нность.

Wyniosły, возвы́шенный, высо́кій; || *возвышенный, высо́кій, благоро́дный вы́спренній; || высокоме́рный, надме́нный.

Wyniść, *см.* **Wychodzić.**

Wyniszczać, Wyniszczyć, истребля́ть, истребить, уничтожать, уничто́жить, искореня́ть, искорени́ть; || изнура́ть, изну-

ри́ть, истоща́ть, истощи́ть. || **Wyniszczać się**, *см.* **Wyniszczeć**.

Wyniszczeć, истреби́ться, уничто́житься, искорени́ться; || истоща́ться, истощи́ться, изнуря́ться, изнури́ться.

Wynosić, Wynieść, Wynaszać, выноси́ть, вы́нести, вы́несть, вына́шивать; || возвыша́ть, возвы́сить, превозноси́ть, превознести́, восхваля́ть, восхвали́ть; || повыша́ть, повы́сить (*въ до́лжности, въ чи́нѣ*); || предъявля́ть; || составля́ть, соста́вить (*су́мму, ито́гъ*). **Ile to wynosi?** ско́лько э́то составля́етъ? || **Wynosić się, Wynieść się**, превозноси́ться, горди́ться возноси́ться, велича́ться, тщесла́виться; || **Wynosić się zkąd**, выбира́ться отку́да, скрыва́ться, удаля́ться, исчеза́ть, пропада́ть, удра́ть, уйти́, убѣжа́ть.

Wynoszenie, Wyniesienie, -nia, *ср.* вына́шиваніе, вы́несеніе, уно́съ, убо́рка; || возвыше́ніе, приподня́тіе, повыше́ніе, подъе́мъ; || *Юрид.* **Wynoszenie sporu**, предъявле́ніе спо́ра.

Wynudzać, Wynudzić, наводи́ть, навести́ ску́ку (*на кого*); || **Wynudzić co z kogo**, выканючить, неотсту́пно вы́просить что́-либо, || **Wynudzić się**, соску́читься.

Wynukać (co z kogo), вы́нудить что́-либо у кого́.

Wynurzać, Wynurzyć, обнару́живать, обнару́жить, обнажа́ть, обнажи́ть, выводи́ть, вы́вести нару́жу; || поднима́ть, подня́ть, выта́скивать, вы́тащить изъ воды́. **Wynurzyć głowę z wody**, вы́сунуть, подня́ть го́лову изъ воды́. || * выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть. || **Wynurzać się**, выны́ривать, вы́нырнуть, всплыва́ть на пове́рхность воды́; || обнару́живаться; || * **Wynurzać się przed kim**, выска́зываться передъ кѣмъ, быть открове́нну съ кѣмъ.

Wynurzanie, Wynurzenie, -nia, *ср.* выны́риваніе, выныря́ніе, всплыва́ніе, всплы́тіе на пове́рхность воды́; || * обнару́живаніе, изъявле́ніе, выраже́ніе (*чувствъ*).

Wyobrażać, Wyobrazić, изобража́ть, изобрази́ть, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить, наче́ртывать, начерта́ть.

Wyobrażanie, Wyobrażenie, -nia, *ср.* представле́ніе, изображе́ніе. || **Wyobrażenie**, о́бразъ, поня́тіе, иде́я, умопредставле́ніе; || о́черкъ, набро́сокъ, начерта́ніе.

Wyobraźnia, -ni, *ж.* воображе́ніе.

Wyorywać, Wyorać, вспа́хивать, паха́ть, вспаха́ть, обрабо́тывать, обрабо́тать (*зе́млю*); || изрыва́ть, изры́ть, взрыть.

Wypad, -u, *м.* нападе́ніе; || вы́лазка (*изъ крѣпости*).

Wypadać, Wypaść, выпада́ть, вы́пасть; || вылѣза́ть, вы́лѣзть (*о волоса́хъ*), спада́ть, спасть; || **Wypadać, Wypaść zkąd**, выска́кивать, вы́скочить, вырыва́ться, вы́рваться, броса́ться, бро́ситься; || приходи́ть, придти́, наступа́ть, наступи́ть, настава́ть, наста́ть; || случи́ться, произойдти́; || обходи́ться, стои́ть; || *Безл.* **Wypada**, до́лжно, слѣ́дуетъ, надлежи́тъ, на́добно, ну́жно, прили́чествуетъ. **Wypadało**, слѣ́довало. **Wypadło**, случи́лось, пришло́сь. **Nie wypada**, не слѣ́дуетъ, не прили́чно, не годи́ться. || **Włosy wypadają z choroby**, во́лосы выпада́ютъ отъ болѣ́зни. **Książka wypadła z ręki**, кни́га вы́пала изъ рукъ. **Kolej wypada na mnie**, прихо́дитъ моя о́чередь, э́то моя́ о́чередь. **Co z tego wypadnie?** что́ изъ э́того произойдётъ? **Funt kawy wypada po 50 kopiejek**, фунтъ ко́фе обходится по 50 копѣ́екъ.

Wypadek, -dku, *м.* слу́чай, происше́ствіе, собы́тіе, приключе́ніе. **Na wszelki wypadek**, на вся́кій слу́чай, во вся́комъ слу́чаѣ. || *Хим.* и *Мат.* произведе́ніе.

Wypadkowy, случа́йный.

Wypał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Wystrzał**; || **Wypał słoneczny**, со́лнце, пе́къ, со́лнечный жаръ, зной; || зага́ръ; || за́суха.

Wypalać, Wypalić, выжига́ть, вы́жечь (*кирпи́чъ*), сожига́ть, сжига́ть, сжечь (*свѣ́чи*); || топи́ть, вы́топить (*печь*); || кури́ть, вы́курить (*тру́бку табаку́*); || перегоня́ть, выгоня́ть, гнать, кури́ть (*во́дку*); || **Wypalać kruszce**, распла́вливать мета́ллы; || **Wypalić (z broni ognistéj)**, вы́стрѣлить. **Wypalić komu w łeb**, вы́стрѣлить кому́ въ лобъ, застрѣли́ть кого́; || * **Wypalić komu komplement**, обрати́ться къ кому́ съ компли́ментомъ.

Wypaplać, вы́болтать, проговори́ться.

Wyparać, Wyprówać, Wypróć, выпа́рывать, вы́пороть (*изъ сши́таго*); || отпа́рывать, отпоро́ть. || * изгоня́ть, изгна́ть, вытѣсня́ть, вы́тѣснить, изгла́живать, изгла́дить. || **Wyparać się**, прорѣ́зываться, вырыва́ться.

Wyparcie, -cia, *ср.* выпира́ніе, вытѣсне́ніе, прогна́ніе.

Wyparować, вы́тѣснить, прогна́ть, вы́переть; || испа́риться.

Wyparowanie, -nia, *ср.* испаре́ніе.

Wyparskać, Wyparsnąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о ло́шади*).

Wyparty, вы́тѣсненный, и́згнанный, вы́пертый.

Wyparzać, Wyparzyć, выпа́ривать, вы́парить. || * **Wyparzyć zkąd nieprzyjaciela**, вы́тѣснить, вы́гнать отку́да непрія́теля.

Wyparzony, вы́паренный. * **Gęba wyparzona**, болту́нъ, скверносло́въ.

Wypasać, Wypaść, вытра́вливать, вы́травить, истребля́ть траву́ или хлѣ́бъ, пуска́я скотъ на лу́гъ *или* на па́шню; || отка́рмливать (*скотъ*). || * **Wypasać się, Wypaść się**, растолстѣ́ть, разжирѣ́ть, разъѣда́ться, разъѣ́сться.

Wypaśdź, *см.* **Wypadać**.

Wypasły, откóрмленный, тýчный, растолстéвшій, разжирéвшій.

Wypaszenie, -nia, *ср.* потрáва. **Wypaszenie cudzego zboża**, потрáва чужáго хлéба.

Wypatroszyć, вы́потрошить.

Wypatrywać, Wypatrzyć, Wypatrzeć, высмáтривать, высмотрéть, подсмáтривать, подсмотрéть, подстерегáть, подстерéчь, выжидáть, выждать, подмéчáть, подмéтить. **Wypatrywać czas, okazją do czego**, выжидáть врéмя, слýчай для чего-либо. **Złodzieje wypatrują przechodzących**, вóры подстерегáютъ прохóжихъ. **Dobrą dla córki wypatrzył partją**, выбралъ для дóчери хорóшую пáртію. || **Wypatrzyć oczy**, притупúть глазá, зрéніе.

Wypchać, Wypchnąć, *см.* **Wypychać.**

Wypędzać, Wypędzić, выгонáть, выгнать.

Wypełniać, Wypełnić, выполнáть, выполнить, исполнáть, испóлнить, исправлáть, исправúть; || наполнáть, напóлнить, набивáть, набúть. || **Wypełniać się, Wypełnić się**, выполнáться, выполниться, исполнáться, испóлниться; || наполнáться, напóлниться.

Wypełnianie, Wypełnienie, -nia, *ср.* выполнéніе, исполнéніе, исправлéніе; || наполнéніе, доливáніе (*бочки*).

Wypełty, вы́полотый, *см.* **Wypielać.**

Wypełzać, Wypełznąć, выпáлзывать, выползáть, вы́ползти, вы́ползть; || линáть, полинáть (*о краскахъ*).

Wyperswadować, отсовéтовать, уговорúть, преклонúть, убéдúть, увéрить. **Nikt mi tego nie wyperswaduje**, меня́ никтó не убéдúтъ въ э́томъ. **Wyperswadować sobie co**, разувéриться, разубéдúться въ чёмъ либо, раздумáть, перемéнúть мысль.

Wypiastować, вы́нянчить.

Wypieczony, вы́печенный.

Wypiekać, Wypiec, выпекáть, вы́печь.

Wypielać, Wypiełać, Wyplewać, Wypleć, Wyplewić, Wyplewywać, Wypieliwać, выпáлывать, выполоть; || * **Wyplieć**, изкоренúть, истребúть, изгладúть.

Wyplelęgnować, возростúть, воспитáть, вы́нянчить.

Wypiełki, -ów, *мн.* вы́полотыя трáвы.

Wypieniać, добúться чего-либо чрезъ сутя́жничество.

Wypienić, Wypienlać, снимáть, снять пéну; || выбросить нá берегъ (*о морѣ*). || **Wypienić się**, перестáть пéниться.

Wypierać, Wyprać, выстúрывать, вы́стирать (*бѣлье*).

Wypierać, Wyprzeć, выпирáть, вы́переть, вытéснять, вытéснить, вытáлкивать, вытолкать; || выжимать, выжать. || **Wypierać się, Wyprzeć się (czego)**, отрицáть, отрекáться, отрéчься, отпирáться, отпереться; || отвергáть, отвéргнуть; || отступáться, отступúться, отказывáться, отказáться.

Wypieranie, -nia, *ср.* вытáскиваніе, вытéснéніе; || выжимáніе. *Горн.* **Wypieranie szerzyzn, kasztowanie**, облецóвое крéплéніе, облецóвыя полáти, *см.* **Szerzyzna**, *Горн.* || **Wypieranie się**, отрицáніе, отречéніе, запирáтельство.

Wypierzać, Wypierzyć, ощúпывать, ощипáть, выдергивать пéрья (*у птицы*); || * ощúпывать, обирáть кого́. || **Wypierzać się, Wypierzyć się**, линáть, вылинять, потерáть пéрья.

Wypieścić, вы́холить, воспитáть въ нéгѣ, разнéжить; || приручúть (*о птицахъ*).

Wypieszczony, разнéженный, избáлованный.

Wypiętnować, заклеймúть, затаврúть, вы́жечь, намéтить тавро́ (*у волú*); || напечатлéть, отпúснуть.

Wypiętnowanie, -nia, *ср.* заклеймéніе; || проéкція, начертáніе (*въ перспективной живописи*).

Wypięty, вы́пяченный, *см.* **Wypinać.**

Wypijać, Wypić, выпивáть, вы́пить.

Wypiłować, вы́пилить, спилúть.

Wypinać, Wypiąć, выпячивать, вы́пятить, выставлять, выставить.

Wypis, -u, *м.* вы́писка, извлечéніе; || *Юрид.* вы́пись, кóпія. **Wypis z dziennika meklera**, мáклерская записка. || **Wypisy (szkolne)**, *мн.* хрестомáтія, отбóрныя сочúненія.

Wypisne, -ego, *ср.* плáта за вы́пись, вы́писку, кóпію.

Wypisny, Wypisowy, выписнóй.

Wypisywać, Wypisać, выпúсывать, вы́писать, описывать, описáть; || спúсывать (*мѣсто изъ книги или статьи*); || составлять выписки изъ дѣлъ; || выпúсывать, дѣлать извлечéнія изъ сочинéній, вы́писать содержáніе (*книги или дѣла*); || * исключáть, исключúть; || излагáть, изложúть на письмѣ, написáть; || **Wypisać z dziedzictwa**, лишúть наслѣдства. **Wypisać wszystkiemi literami**, выставить прóписью. || **Wypisać atrament, papier**, испúсать чернúла, бумáгу. || **Wypisywać się, Wypisać się**, выпúсываться, вы́писаться, исключáться изъ какóго-либо состоя́нія по собственному желáнію; || **Wypisać się**, подрóбно, обстоя́тельно расписáть, описáть, расписáться.

Wypisywanie, -nia, *ср.* вы́писка, выпúсываніе, написáніе, извлечéніе.

Wypłacać, Wypłacić, платúть, выплáчивать, вы́платить, заплатúть, уплáчивать, уплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выкупáть. **Wypłacić dług**, уплатúть долгъ. **Wypłacać fundusz**, отпускáть сýмму, дéньги.

Wypłacalność, -ści, *ж.* состоя́тельность.

Wypłakać, вы́плакать.

Wyplantowanie, -nia, *ср.* выплани́рованіе.

Wypłaszać, Wypłoszyć, выпу́гивать, выпугнуть, спу́гивать, спугнуть.

Wypłata, -y, *ж.* плата, уплата, расплата, выплата, платёж; || **Wypłata z podstawieniem**, подло́гъ, *Юрид.* платежъ соединённый со вступленіемъ въ права кредито́ра, *см.* **Subrogacja**. **Wypłata dożywotnia**, пожи́зненная рента.

Wyplatać, Wypleść (czém), переплетать, переплесть, вплетать, вплесть; || плести́, сплетать, сплесть; || ***Wypleść, Wypadać co**, наплесть много пустяко́въ, выболтать. || **Wyplatać się, Wypleść się**, выпу́тываться, выпутаться (*изъ трудныхъ обстоятельствъ*).

Wypłatać, (распластать (*рыбу*); || ***Wypłatać komu grzbiet**, отвалять кого́ по спинѣ; || ***Wypłatać komu figla**, подшути́ть надъ кѣмъ-либо, съ играть съ кѣмъ-либо шу́тку, сдѣлать кому́ что́-либо непріятное.

Wyplątywać, Wyplątać, распу́тывать, распу́тать, выпу́тывать, вы́путать. || **Wyplątać się** (**z czego**), развязаться, раздѣляться (*съ чѣмъ*), отдѣляться, избавиться (*отъ чего*), выкарабкаться (*изъ подъ чего*), освободи́ться (*отъ чего*).

Wypławiać, Wypławić, выплавливать, выплавля́ть, вы́плавить, очища́ть, очи́стить (*металлы*); || мыть, вымывать, вымыть; || купать, выкупать (*лошадь*); || полоскать (*въ рѣкѣ*). || **Wypławiać się**, выплавля́ться (*о металлахъ*); || *выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоятельствъ, вы́дти сухимъ изъ воды.

Wypławny, плави́льный.

Wypleć *см.* **Wypielać**.

Wypleniać, Wyplenić, истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожать, уничто́жить.

Wypleść, *см* **Wyplatać**.

Wyplewić, *см.* **Wypielać**.

Wyplewienie, -nia, *ср.* выпалываніе, вырываніе травы; || истребле́ніе, искорене́ніе.

Wypłókać, *см.* **Płókać**.

Wypłomieniać (*Стар.* **Wypłoniać**), **Wypłomienić, Wypłonąć**, выбрасывать, вы́бросить пламя; || **Wypłómienić** (*Стар.* **Wypłonić**), вы́жечь.

Wypłoniać, Wypłaniać, Wypłonić, опустошать, опустоши́ть; || истощать, истоши́ть пашню, выпахивать, вы́пахать зе́млю.

Wypłonieć, истоши́ться, обезплоди́ть сдѣлаться безплодны́мъ.

Wypłoszyć, *см.* **Wypłaszać**.

Wypłowieć, *см.* **Płowieć**.

Wypluwać, Wypluć, Wyplunąć, выплёвывать, выплевать, выплю́нуть.

Wypływ, -u, *м.* истече́ніе, излія́ніе, вытеканіе, сто́къ.

Wypływać, Wypłynąć, выплывать, выплынуть, всплывать, всплыть; || вытекать, вытечь; || *явствовать, слѣдовать. **Rzeka wypływa z jeziora**, рѣка вытекаетъ изъ о́зера. **Z tego wszystkiego wypływa**, изъ всего́ э́того слѣдуетъ, я́вствуетъ. || **Wypływać się**, наплаваться, мно́го плавать.

Wypocić, испарить, вы́парить, вы́гнать влажность парами; || вы́гнать потомъ, пропотѣть. || **Wypocić się, Wypotnieć**, вы́потѣть, пропотѣть; || испариться, вы́париться.

Wypocina, -y, *ж.* *Мед.* потѣніе, пропотѣніе.

Wypoczęty, отдохну́вшій, опочи́вшій.

Wypoczynek, -nku, *м.* поко́й, о́тдыхъ, отдохнове́ніе.

Wypoczywać, Wypocząć, отдыхать, отдохну́ть, поко́иться, успоко́иться, опочивать, почивать, опочить.

Wypoczywanie, Wypocznienie, -nia, **Wypocznięcie, -cia**, *ср.* отдохновéніе, успоко́еніе.

Wypogadzać, Wypogodzić, проясня́ть, проясни́ть, прочищать, прочи́стить; || *развеселя́ть, развесели́ть. **Wypogodzony i wspaniały umysł**, свѣтлый и возвышенный умъ. **Wypogodzić twarz, czoło**, разъясни́ть лицо́ чело́, повеселѣть. || **Wypogadzać się, Wypogodzić się**, вывéдриваться, вывéдриться, проясняться, проясниться, прочищаться, прочи́ститься (*о небѣ*). *Безл.* **Wypogodziło się**, не́бо прояснилось, *Безл.* разгулялось.

Wypokutować (**za co**), искупи́ть, загладить, очи́стить (*грѣхи*), принести покая́ніе (*въ своихъ грѣхахъ*).

Wypolerować, отполировать, отшлифовать, вы́лощить, навести́ лоскъ.

Wypomnienie, -nia, *ср.* напоминаніе, замѣчаніе.

Wyporek, -rku, *м.* отпо́рокъ, вы́поротіе; || *Хир.* це́сарское сѣченіе; || *Хир.* **Wyporek, Wyprótek**, младе́нецъ, извлечённый посре́дствомъ це́сарскаго сѣче́нія; || *Срав.* выпоротокъ, живо́тное, выпоротое изъ бру́ха самки. || **Wyporki**, *мн.* распу́щенныя ни́тки (*чулки*); || *см.* **Trysła**.

Wyporządzać Wyporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, прибирать, прибрать.

Wyposażać, Wyposażyć, давать, дать, приданое (*за дочерью*); || одаря́ть, надѣля́ть.

Wyposażenie, -nia, *ср.* назначе́ніе приданнаго, части имѣнія, надѣле́ніе; || одаре́ніе.

Wypościć się, испоститься, исхудать отъ пощенія.

Wypotnieć *см.* **Wypocić**.

Wypotrzebować, издержать, израсхо́довать, истратить.

Wypowiadać Wypowiedzieć, разсказывать, разсказать, повѣствовать, повѣ-

дать; || высказывать. высказать; || провозглашать, провозгласить. провозвѣщать, провозвѣстить: || **Wypowiedzieć komu mieszkanie**, отказáть кому въ наймѣ квартиры; || **Wypowiedzieć przyjaźń komu**, разорвáть дружбу съ кѣмъ. **Wypowiedzieć komu służbę**, отойдти отъ кого, отказáться отъ службы; || **Wypowiedzieć wojnę**, объявить войну. || **Wypowiedzieć się**, исповѣдаться, высказаться.

Wypowiadanie, Wypowiedzenie, -nia, *ср.* разсказъ. повѣствованіе; || провозглашеніе. объявленіе; || **Wypowiedzenie mieszkania**, отказъ въ наймѣ квартиры; || **Wypowiedzenie wojny**, объявленіе войны.

Wypowiedź, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypowiedzenie, -nia, *ср.*, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypożyczać, Wypożyczyć, давáть, дать въ долгъ, взаймы, ссужáть, ссудить, одолжить.

Wypożyczający, -ego, *м.* заимодавецъ, ссудчикъ, ссужающій.

Wypożyczenie, -nia, *ср.* заемъ, займствованіе.

Wypożyczka, -i, *ж.* ссýда, ссужéніе; || заемъ: || впередъ данныя деньги.

Wypożyczony, заимообрáзный, взятый или дáнный въ видѣ займа.

Wyprać, *см.* **Wypierać.**

Wypracowanie, -nia, *ср.* выработка. обработка, отдѣлка; || трудъ, упражненіе.

Wypracowywać, Wypracować, вырабóтывать, выработать, заработывать, заработать; || обрабóтывать, обработать, отдѣлывать. отдѣлать, усовершать, усовершенствовать, оканчивать, окóнчить совершенно. **Wypracować dzieło jakie**, написать, совершенно окóнчить какóе-либо сочиненіе.

Wypraktykować, пріобрѣсть что-либо прóсками. пронырствомъ. выманить.

Wyprasować, *см.* **Prasować.**

Wypraszać, Wyprosić, выпрáшивать, выпросить. испрáшивать, испросить; || **Wyprosić kogo zkąd**, выгнать. выпроводить кого. указать кому двéри. || **Wyprosić się**, выпроситься. отпроситься, испросить себѣ дозволéніе на отлýчку; || избавиться отъ чего либо прóсьбою.

Wyprawa, -y, *ж.* истолкованіе, объясненіе, оправдáніе; || **Wyprawa ściany wapnem**, штукатýрка. обмáзка; || **Wyprawa skóry**, выдѣлка кóжи; || **Wyprawa dokąd**, отправка, отпускъ, высылка, посылка; || **Wyprawa posła**, отправленіе посланника; || **Wyprawa wojenna**, походъ, экспедиція. кампáнія; || **Wyprawa córki, przywianek**, придáтокъ къ приданому, имýщество даваемое дочерямъ сверхъ приднáго, состоящее изъ бѣлья, платья, домашней утвари, посýды.

Wyprawiać, Wyprawić, разсказывать, разсказать; || изъяснять, изъяснить, истолковывать, истолковáть; || **Wyprawić ścianę**, оштукатýрить стѣну; || **Wyprawić plamę**, вывесть пятнó; || **Wyprawić kruszec**, очúстить металлъ посредствомъ плáвки; || **Wyprawić skórę**, выдѣлать кóжу; || **Wyprawować konia**, выѣзжать лóшадь; || **Wyprawić sztukę**, подшутить, выкинуть кому штýку; || **Wyprawić wesele**, сыграть свáдьбу. отправить свáдебный обрядъ и пúршество; || **Wyprawić ucztę**, устрóить пиръ; || **Wyprawić poselstwo**, отправить посóльство; || **Wyprawić córkę**, снабдить дочь всѣмъ нýжнымъ сверхъ приднаго, *см.* **Wyprawa**; || **Wyprawić rybę**, выпотрошить рыбу; || **Wyprawić z więzienia**, освободúть изъ тюрьмы. || **Wyprawiać się**, объясняться; || оправдываться; || освобождáться, вывёртываться; || избѣгать; || отправляться.

Wyprawność, -ści, *ж.* бѣглость, провóрство, лóвкость, гúбкость. **Wyprawność języka**, гúбкость языка, бѣглость въ рѣчáхъ.

Wyprawny, приготóвленный, выдѣланный, выработанный; || оштукатýренный; || выпотрошенный (*о животномъ*); || провóрный, лóвкій. искýсный; || бѣглый, гúбкій; || говорлúвый; || дорóжный употребляемый въ дорóгѣ; || походный. находящійся въ походѣ.

Wyprawować, оттягáть, отнять у другáго что-либо посредствомъ тяжбы.

Wyprażać, Wyprażyć, выжáривать, выжарить.

Wyprężać, Wyprężyć, напрýживать, напрýжить, напрягáть, напрячь, натягúвать, натянýть.

Wyprężenie, -nia, *ср.* напряженіе.

Wyprężony, напряженный.

Wypróbować, испрóбовать, испытáть; || отвѣдать.

Wypróbowanie, -nia, *ср.* испытáніе, прóба.

Wypróbowany, испытанный, искушенный, навѣданный.

Wyprać, *см.* **Wyparać.**

Wypróchlizna, -y, *ж.* дуплó.

Wypróchnieć, сгнить, истлѣть.

Wypromowować, покровительствовать. вывести кого въ люди. доставить кому высшее мѣсто. || **Wypromowować się**, возвыситься. выдти въ люди.

Wyprorokować, предсказать.

Wyprosić, *см.* **Wypraszać.**

Wyprostować, Wyprostować się, *см.* **Prostować.**

Wyprótek, *см.* **Wyporek.**

Wyprowadzać, Wyprowadzić, выводúть, вывести, выпроважúвать. выпроводить; || провожáть. проводить; || **Wyprowadzać kogo**, переносить, перевозить чьи-либо пожитки; || **Wyprowadzić z rozumu, z głowy**, свести съ ума, вскружúть кому гóлову; || **Wyprowadzić mur**, вывести каменную стѣну; || **Wyprowadzić kogo z bię-**

du, вывести кого́ изъ заблужденія; || Wyprowadzić kogo z pokoju, проводи́ть, провести́ кого́ изъ ко́мнаты; || * Wyprowadzić kogo w pole, надýть, одурачить. провести́ за носъ. || Wyprowadzać się, Wyprowadzic się, переѣзжать, переѣхать, перебра́ться (*въ другой домъ, на другую квартиру*); || провожа́ться, быть провожа́ему.

Wyprowadzenie,-nia, Wyprowadzenie się, -nia się, *ср.* перехо́дъ изъ одного́ мѣста въ другое́, перебо́рка, переѣзда, перено́ска, перенесе́ніе; || провожа́ніе, проводы.

Wypróżniać, Wypróżnić, опора́жнивать, опорожни́ть, опрастывать. опроста́ть; || выбира́ться, выбраться, очища́ть, очи́стить; || Wypróżniać się, опоражниваться, опрастываться; || испражня́ться; || осуша́ться, очища́ться, осуша́ть, осушить, выпива́ть, вы́пить. распива́ть. распить. Wypróżnić beczkę, опорожнить, опроста́ть бочку. Wypróżnić kielich, осушить, вы́пить рю́мку. Wypróżnić butelkę wina, распить бутылку вина́.

Wypróżnianie, Wypróżnienie, -nia, *ср.* опоражниваніе. опрастываніе; || осуше́ніе, очище́ніе; || испражне́ніе; || *торк.* Wypróżnianie kibli, выгрузка.

Wyprzyskać, Wyprzysnąć, выпрыскивать, выпрысну́ть, выбрызгивать, выбрызну́ть.

Wyprzędz, *см.* Wyprzęgać.

Wyprząść, вы́прясть.

Wyprzątać, Wyprzątnąć, убира́ть, убра́ть, очища́ть, очи́стить, опростать, выносить, вынести.

Wyprzątanie, Wyprzątnienie, -nia, *ср.* убира́ніе, очище́ніе, опроста́ніе.

Wyprzec, Wyprzeć się, *см.* Wypierać.

Wyprzedawać, Wyprzedać, распрода́вать. распрода́ть. || Wyprzedawać się, Wyprzedać się, распродава́ться, распрода́ться.

Wyprzedaż, -y, *ж.* распрода́жа.

Wyprzedzać, Wyprzedzić, опереживать, опереди́ть обгоня́ть, обогна́ть: || упрежда́ть, упреди́ть; || предупрежда́ть, предупреди́ть; || предше́ствовать; || превы́шать, превосходи́ть (*кого-либо въ чемъ*).

Wyprzęgać, Wyprządz, выпряга́ть, вы́прячь, откла́дывать, отложи́ть (*запряженную лошадь*).

Wyprzysięgać, Wyprzysiądz, Wyprzysięgnąć, кля́сться, покля́сться, подтвержда́ть, подтверди́ть присяго́ю свое́ домога́тельство, добиться чего́ подъ присяго́ю. || Wyprzysięgać się, Wyprzysiądz się, отрека́ться, отре́чься подъ присяго́ю; || очи́стить себя́ присяго́ю, отклони́ть отъ себя́ отвѣтственность или подозрѣніе въ обвиненіи; || Wyprzysiądz się z długu, отпереться отъ до́лга; || отказываться, отказа́ться, отступа́ться, отступи́ться. Wyprzysięgać się religji, отступа́ться отъ религіи.

Wypsnąć się, вырваться, выскользнуть, ускользну́ть. Jakoś mi się wypsnęło, же masz zamiar dom sprzedać, у меня́ какъ-то вырвалось сло́во *или* сорвало́сь съ языка́, что ты намѣренъ продать домъ.

Wypsować, Wypsuć, перепо́ртить. || Wypsować się, перепо́ртиться.

Wypucować, вычистить, гла́дко вытереть; || выхолить, содержа́ть въ чистотѣ; || *Прост.* разбранить, намы́лить кому́ го́лову; || *Прост.* набить, напи́чкать бро́хо.

Wypuczeć, Wypuczyć, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wypuczniеć, вздýться, вздýхнуть.

Wypuczyć, *см.* Wypuczać.

Wypudrować, напу́дрить.

Wypukać, Wypuknąć, Wypukać się, Wypuknąć się, надрываться, надорва́ться, надсаживаться, надсади́ться (*о лошади*), *см.* Wypuklina; || вылу́пливаться, вылупиться, выпя́ливаться. выпялиться, выпучиваться, выпучиться; || распускаться, распуститься, пускать, пусти́ть по́чки, распу́киваться, развертываться (*о по́чкахъ, о листьяхъ*), || *см.* Wypukiwać.

Wypukanie, -nia, *ср.* вздýтіе, раздýтіе, распуха́ніе; || распу́киваніе, распуска́ніе (*почекъ. листьевъ*); || стуча́ніе (*въ дверь*), вызыва́ніе посре́дствомъ стуча́нія.

Wypukiwać, Wypukać, вызывать кого́ стуча́ніемъ, стуча́ться въ дверь. || *Мед.* постýкивать.

Wypuklina, -y, *ж.* *Хир.* гры́жа, кила́; || *см.* Wypukłość.

Wypukło, Wypukle, выпукло, съ вы́пуклостію.

Wypukłość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина.

Wypukły, вы́пуклый. Wypukła robota, rznięcie wypukłe, вы́пуклая рѣзьба. Zwierciadło wypukłe, вы́пуклое зе́ркало. *Мат.* Kąt wypukły, вне́шній у́голъ. *Мед.* Wypukły, -ego, *м.* кили́къ, имѣющій килу́.

Wypuścić, *см.* Wypuszczać.

Wypust, -u, *м.* пропускъ, опуще́ніе, вы́пущеніе: || исходъ, выходъ, выступъ; || выгонъ пастбище, пажить.

Wypustek, -stku, *м.* *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, выступъ, усту́пъ; || (*стар.* отро́стокъ. побѣгъ на стволѣ де́рева; || кантъ, вы́пушка (*у платья*).

Wypustka, -i, *ж.* кантъ, вы́пушка, *см.* Wypustek.

Wypustoszyc, опустоши́ть, истреби́ть.

Wypuszczać, Wypuścić, выпуска́ть вы́пустить; || пускать, пусти́ть на во́лю. дать во́лю, свобо́ду; || Wypuścić żołnierzy ze służby, распусти́ть солда́тъ, уво́лить изъ слу́жбы: || Wypuścić syna z opieki władzy, освободить сы́на изъ-подъ опе́ческой власти, объявить совершеннолѣтнимъ; || Wypuścić ducha, испусти́ть духъ, скончаться, умере́ть; || Wypuścić koniowi, опустить пово́дья у ло́шади,

дать ей во́лю; || **Wypuścić strzałę**, спусти́ть стре́лу изъ лу́ка; || **Wypuścić komu co w dzierżawę**, отда́ть что́ на о́ткупъ, въ содержа́ніе; || **Wypuszczać w najem**, отдава́ть въ наймы, въ наемъ; || **Wypuszczać co w pisaniu**, пропуска́ть что́-либо на письмѣ, выпустить что́-либо.

Wypuszczanie, Wypuszczenie, -nia, *ср.* выпуска́ніе, выпуще́ніе, вы́пускъ, освобожде́ніе; || **Wypuszczenie ze służby**, отста́вка, увольне́ніе, отпускъ изъ слу́жбы; || **Wypuszczenie z prawa**, оправда́ніе обвиня́емаго.

Wypychać, Wypchać, набива́ть, наби́ть (*шерстью, во́лосомъ, соло́мою и т. п.*).

Wypychać, Wypchnąć, выпи́хивать, вы́пихнуть, выта́лкивать, вытолкнуть.

Wypytlować, просѣять сквозь решето́ (*муку*).

Wypytywać, Wypytać, Wypytywać się, Wypytać się, распра́шивать, распроси́ть, выспра́шивать, выспросить, допра́шивать, допроси́ть.

Wypytywacz, Wypytacz, -a, *м.* допро́счикъ || лазу́тчикъ.

Wypytywanie, -nia, *ср.* распра́шиваніе, выспра́шиваніе, допра́шиваніе, допро́съ, вывѣдываніе.

Wyrąb, -ębu, *м.* ру́бка (*лѣсо́въ*); || просѣ́ка (*въ лѣсу*); || вы́рубъ, вы́рубка, зару́бка, вы́емка.

Wyrabiać, Wyrobić, выдѣ́лывать, вы́дѣлать, вырабо́тывать, выработать, обрабо́тывать, обрабо́тать, производи́ть, произвести́. **Wyrabiać rylcem, dłótem**, рѣзать на мѣди́, гравирова́ть, чека́нить, высѣка́ть, ваять. **Wyrabiać płótno**, выдѣ́лывать полотно́. **Wyrobić dół**, вы́копать, проры́ть я́му. **Wyrobić drogę**, проложи́ть доро́гу. **Wyrobić skórę**, вы́дѣлать ко́жу. * **Wyrabiać figle**, проказничать, шали́ть. **Pracą sobie wyrabiać**, зарабо́тывать трудами́. **Wyrobić komu miejsce**, доста́вить кому́ мѣсто, исходата́йствовать; || **Wyrabiać, Wyrobić**, броди́ть, перебро́дить (*о напиткахъ*).

Wyrąbywać, Wyrębywać, Wyrębować, Wyrąbać, Wyrębić, Wyrąbnąć, вырубать, вырубить; || рубить саблею. изрубить; || **Wyrąbać siekierę**, вы́щербить, вы́зубрить топо́ръ; || **Wyrąbać się**, прорубаться, пробива́ться.

Wyrachować, разсчита́ть, вы́числить.

Wyradlić, вы́пахать.

Wyradzać, Wyrodzić, порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвести́ на свѣ́тъ, || **Wyradzać się, Wyrodzić się**, истощаться, истощи́ться (*о землѣ*); || **выраждаться**, выродиться, по́ртиться, испо́ртиться; || * мельча́ть, измельча́ть.

Wyrajać, Wyralíć, высва́тывать, вы́сватать; || **Wyrajać się**, выходи́ть за́мужъ.

Wyrastać, Wyrosnąć, Wyrość, вырастать, вы́расти; || произрастать, произраста́ть (*о растеніяхъ*), *см.* **Rość**.

Wyraszczać, Wyrościć, выра́щивать, выраща́ть, вы́ростить.

Wyratować, спасти́, изба́вить отъ опа́сности и́ли бѣ́ды.

Wyraz, -u, *м.* сло́во, рече́ніе, те́рминъ; || выраже́ніе, изліяніе, проявле́ніе, изъявле́ніе. **Wyraz wdzięczności**, изъявле́ніе благода́рности. **Smutny wyraz twarzy**, печа́льное выраже́ніе лица́ **Wyraz wzniosłych uczuć**, проявле́ніе, излія́ніе возвышенныхъ чувствъ. **Wyrazami napisać**, про́писью.

Wyrażać, Wyrazić, выража́ть, вы́разить, высказывать, высказать, изъявля́ть, изъяви́ть, изобража́ть, изобрази́ть, объясни́ть, объяснить, обнару́живать, обнару́жить; || назнача́ть, назна́чить, означа́ть, означить; || произноси́ть, произнести́. **Wyrazić swoje obawy**, вы́разить, высказать свои́ опасе́нія. **Trzeba wyrazić dzień**, ну́жно означить день. **Potrzeba to w kontrakcie wyrazić**, э́то на́добно вы́разить, объясни́ть въ контра́ктѣ. **Wyrażać słowa dobrze**, хорошо́ произноси́ть, выгова́ривать слова́; || **Wyrażać się, Wyrazić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться, выска́зываться, высказаться.

Wyrażanie, Wyrażenie, -nia, *ср.* выраже́ніе, изъявле́ніе, проявле́ніе; || рече́ніе; || означе́ніе, я́сно, то́чно, опредѣле́нно; || **дня, roku**, безъ означе́нія дня и́ли числа́, го́да.

Wyraziście, выразительно, си́льно, вразумительно, внятно, я́вственно.

Wyrazistość, -ści, *ж.* выразительность, вразуми́тельность, вня́тность, я́сность, то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность.

Wyrazisty, выразительный, вразуми́тельный, вня́тный, я́сный, я́вственный, то́чный, опредѣле́нный.

Wyraźnie, выразительно, вразуми́тельно, вня́тно, я́сно, то́чно, опредѣле́нно; || очеви́дно, я́вно; || про́писью, т. е. скла́домъ, а не ци́фрами. **Odebrano rub. sr. 100 (wyraźnie: sto)**, получено́ 100 р. с. (про́писью: сто).

Wyraźny, *см.* **Wyrazisty**.

Wyrąb, -u, *м.* поруб́ка.

Wyrębywać, *см.* **Wyrąbywać**.

Wyrębne, -ego, *ср.* пла́та за поруб́ку (*лѣса*).

Wyrębnie, внятно, выразительно.

Wyręczać, Wyręczyć, выручать, вы́ручить; * **набавля́ть, набави́ть**; || замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, принима́ть, приня́ть на себя́, вступа́ть, вступи́ть (*мѣсто, до́лжность*); || **Wyręczać się, Wyręczyć się**, замѣня́ть другъ дру́га. **Wyręczać się kim**, назнача́ть друго́го вмѣсто себя́ и́ли посыла́ть вме́сто себя́ кого́-либо.

Wyręczenie, -nia, *ср.* выручáніе, выручка; || замѣщéніе, замѣнéніе, замѣна, заступлéніе, занятіе чьего-либо мѣста.

Wyręczyciel, -a, *м.* заступающій, замѣняющій чьé-либо мѣсто.

Wyręczycielka, -i, *ж.* заступающая, замѣняющая чьé-либо мѣсто.

Wyrgnąć, *см.* **Wyrynać**.

Wyrko, -a, *ср. Прост.* простáя крестьянская кровáть изъ досóкъ, нáры.

Wyrob, **Wyrób**, -obu, *м.* произведéніе, продýктъ; || выработка, выдѣлка, фабрикація; || творéніе, произведéніе (*искусства*); || **Wyrób wodki**, винокурéніе. **Wyrób napojów**, выдѣлка питéй

Wyrobek, -bku, *м.* пріобрѣтéніе, барышъ, прибыль, выгода; || собúна, накóпленное, сбережéнное имýщество, благопріобрѣтенная собственность.

Wyrobić, *см.* **Wyrabiać**.

Wyrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обработка, выработка; || *Горн.* **Wyrobienie pokładu**, разработка мѣсторождéній. **Wyrobienie warstw**, разработка пластóвъ. **Wyrobienie składów piętrowych**, разработка штóковъ, штоквéрковъ.

Wyrobiony, отдѣланный, обработанный; || выработанный.

Wyrobisko, -a, *ср.* выдѣлка; || *Горн.* раскóпка. **Wyrobisko, pole wyrobione**, закладка, туполежащій рудникъ.

Wyrobkowy, рабóчій.

Wyrobnica, -y, **Wyrobniczka**, -i, *ж.* поденщица, работница.

Wyrobnictwo, -a, *ср.* поденщина, поденная работа изъ плáты.

Wyrobniczy, издѣльный.

Wyrobnik, -a, *м.* поденщикъ, работникъ.

Wyrocznia, -ni, *ж.* орáкулъ; || прорицáніе, пророчество; || изреченіе, приговóръ. **Głos powszechny ludu najczęściej jest wyrocznią prawdy**, гласъ народа гласъ Бóжій.

Wyrocznica, -y, *ж.* прорицáлище, капище, гдѣ языческіе жрецы давáли отвѣты и дѣлали предсказáнія.

Wyroczny, роковóй, предопредѣленный, злополýчный, гибельный.

Wyroczyć, рѣшáть, приговáривать; || прорицáть, пророкáть.

Wyrodek, -dka, *м.* выродокъ, родúвшійся не похóжимъ на винóвниковъ своегó рождéнія.

Wyrodnie, безъ схóдства съ винóвниками своегó рождéнія; || * извращéнно.

Wyrodny, выродочный, относящійся къ выродкамъ; || * извращéнный.

Wyrodzić, **Wyrodzić się**, *см.* **Wyradzać**.

Wyrodzony, выродившійся; || истощённый.

Wyroić, вообразúть, представúть себѣ, выдýмать, вúмыслить; || **Wyroić**, **Wyroić się**, отроúться (*о пчёлах*); || выбродить (*о напиткахъ*).

Wyrok, -u, *м.* сентенція, приговóръ (*суда*), рѣшéніе, опредѣлéніе, постановлéніе || **Wyrok, śmierci**, смéртный приговóръ; || **Wyrok stanowczy**, *Юрид.* рѣшéніе по существý дѣла, окончáтельное; — **niestanowczy**, опредѣленіе частное; — **przygotowawczy**, рѣшéніе предварúтельное; — **przedstanowczy**, опредѣлéніе предрѣшúтельное; — **naoczny**, приговóръ состоявшійся въ присýтствіи сторóнъ; — **zaoczny**, рѣшéніе неявочное, заóчное; — **prawomocny**, рѣшéніе вошéдшее въ закóнную сúлу; — **adjudykacyjny**, рѣшéніе присуждáющее имýщество лицý, купúвшему егó съ публúчнаго тóрга — **połączenia**, опредѣлéніе посрéдниковъ. **Zapadnięcie wyroku**, рѣшéніе постановленное вслѣдствіе состязáнія сторóнъ. || Суждéніе, мнѣніе; || рокъ, жребúй,ýчасть, предопредѣлéніе судьбы; || предсказáніе, прорицáніе, пророчество; || зарóкъ, зарекáніе, обѣщáніе не дѣлать чегó-либо; || ***Wyroki boskie**, судъ Бóжій, опредѣленіе Всевышняго. || * **Wisi to na wyroku**, э́то ещé не рѣшенó.

Wyrokować (*o czém*), рѣшáть, дѣлать приговóръ, судúть, присуждáть.

Wyrokowanie, -nia, *ср.* постановлéніе рѣшéнія.

Wyrokowy, рѣшúтельный, приговóрный, содержащій въ себѣ рѣшéніе, приговóръ (*суда*); || роковóй; || предсказáтельный, прорицáтельный.

Wyroń, -nia, *м.* стáрая лóшадь, котóрая потеряла зýбы, и потомý нельзя узнать ей лѣтъ.

Wyroniać, **Wyronić**, ронúть, выронúть, терять, потерять. * **Wyronić z pamięci**, выпустить, изгладúть изъ памяти.

Wyrość, **Wyrosnąć**, *см.* **Wyrastać**.

Wyrość, -i, **Wyroślina**, -y, **Wyrość**, -ści, *ж.* нарóстъ, шúшка.

Wyrost, -u, *м.* выростáніе, нарастáніе, || нарóстъ. **Suknia na wyrost**, простóрное пóлное плáтье. **Wyrost na piwie**, пѣна на пúвѣ во врéмя броженія.

Wyrostek, -stku, *м.* **Wyroślina**, -y, *ж.* нарóстъ, шúшка; || отрóстокъ, побѣгъ, отпрыскъ, отвóдокъ, отрасль; || **Wyrostek**, -stka, **Wyrostek**, -tka, *м.* подрóстокъ приближáющійся къ надлежáщему возрасту.

Wyrównywać (*Стар.* **Wyrównawać**), **Wyrównać** (*Стар.* **Wyrównić**), выравнúвать, выравнúть, выровнять; || *Стар.* дополнять, комплектовáть; || **Wyrównywać, Wyrównać komu, czemu**, равнúться, сравнúваться, сравнúться, стáвить себя равнымъ (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), уподобля́ться, уподóбиться (*кому, чему*); || **Wyrównywać się**, выравнúваться, **утяжúваться**.

Wyroząb, -ęba, *м.* вырезу́бъ (*рыба*).

Wyrozumiale, снисходи́тельно, внима́тельно, ми́лостиво, кро́тко, правди́во, разсуди́тельно.

Wyrozumiałość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, правди́вость, кро́тость, доброта́, внима́тельность, разсуди́тельность.

Wyrozumiały, снисходи́тельный, кро́ткій, ми́лостивый, внима́тельный, правди́вый, разсуди́тельный.

Wyrozumiany, поня́тный, вразуми́тельный.

Wyrozumienie, -nia, *ср.* разумѣ́ніе, поня́тіе, мы́слящая спосо́бность; | смыслъ, значе́ніе, содержа́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Wyrozumiewać, Wyrozumieć, понима́ть, поня́ть, разумѣ́ть, уразумѣ́ть, постига́ть, пости́гнуть; || **Wyrozumiewać kogo,** вывѣ́дывать, вы́вѣдать, испы́тывать, испыта́ть. **Wyrozumieć kogo,** разгада́ть. **Wyrozumieć komu,** снизойти́ къ кому́, снизойти къ чьи́мъ-либо ну́ждамъ, войти́ къ чье-либо положе́ніе. **Wyrozumieć sprawę,** вни́кнуть въ дѣ́ло, внима́тельно расмотрѣ́ть дѣ́ло.

Wyrozumować, разсуди́ть, обсуди́ть, обду́мать, подтверди́ть что́-либо доказа́тельно, истолкова́ть.

Wyrozumowany, разсуди́тельный, толко́вый, доказа́тельный.

Wyrugować, вытѣ́снить, вы́жить.

Wyruszać, Wyruchać, Wyruszyć, выдёргивать, вы́дернуть, выта́скивать, вы́тащить, вынима́ть, вы́нуть, извлека́ть, извле́чь, вытѣсня́ть, вы́тѣснить. **Wyruszyć kość z miejsca,** вы́вихнуть кость. **Wyruchać słup,** разшата́ть столбъ. **Wyruchać ząb,** вы́садить, вы́шибить зубъ. **Wyruszyć kogo zkąd,** вытѣ́снить, вы́турить, вы́жить, вы́проводить, вы́гнать. **Wyruszyć zkąd,** дви́нуться, вы́ступить, отпра́виться. **Wojsko o świcie wyruszyło,** во́йско на разсвѣ́тѣ вы́ступило въ похо́дъ. **Wyruszyć w drogę,** отпра́виться въ доро́гу, въ путь. || **Wyruszać się,** поднима́ться, пу́читься отъ броже́нія. **Wyrusza się ciasto,** тѣ́сто поднима́ется (*на опарѣ*).

Wyrwa, -y, *ж.* вы́рванный клочёкъ; || впа́дина, пустота́; || * сорване́цъ, нагле́цъ.

Wyrwant, -a, *м.* рвань, желѣ́зная скоба́ съ ушка́ми, *см.* **Cybant.**

Wyrwisko, -a, *ср.* ровъ, я́ма, впа́дина, обры́въ.

Wyrybiać, Wyrybić, выла́вливать, вы́ловить ры́бу.

Wyryć, вы́рѣзать на мѣди́, награвирова́ть; || вы́сѣчь (*на мраморѣ*); || изва́ять (*ста́тую*); || * напечатлѣ́ть, запечатлѣ́ть; || вы́копать, вы́рыть.

Wyrychtować, направить навести́, нацѣли́ть.

Wyrynać, Wyrnąć, Wyrgnąć, *Стар.* ныря́ть, вы́нырнуть.

Wyrysować, нарисова́ть, обрисова́ть, начерти́ть.

Wyrywać, Wyrwać, вырыва́ть, вы́рвать, выдёргивать, вы́дернуть, исторга́ть, исто́ргнуть. || **Wyrywać się, Wyrwać się,** вырыва́ться, вы́рваться; || вы́бѣжать, вы́скочить; || **Wyrywać się na kogo, na co,** порыва́ться, броса́ться на кого́; || **Wyrywać się z czem,** говори́ть, или дѣ́йствовать необду́манно, опроме́тчиво, не впопа́дъ, некста́ти, не во́время, не у мѣ́ста. *Посл.* **Wyrwał się jak Filip z konopi,** су́нулся не въ своё дѣ́ло, опростоволо́сился, оплоша́лъ.

Wyrywanie, Wyrwanie, -nia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе, отдира́ніе, выдёргиваніе.

Wyrywczo, уры́вками, уры́вчиво, мѣста́ми, кой-гдѣ, и́зрѣдка, по времена́мъ, вре́мя отъ вре́мени.

Wyrywek, -wka, *м.* **Wyrywka, -i,** *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣ́дующихъ выраже́ніяхъ: **Wyrywkami, Nawyrywki,** уры́вками, уры́вчиво, въ разби́вку, по́рознь, по частя́мъ.

Wyrządzać, Wyrządzić, изготовля́ть, изгото́вить; || изъявля́ть, изъяви́ть, ока́зывать, оказа́ть; || воздава́ть, возда́ть, отдава́ть, отда́ть; || наноси́ть, нанесть; || дѣ́лать, сдѣ́лать, причиня́ть, причини́ть. **Wyrządzić cześć komu,** отда́ть кому́ честь, изъяви́ть почте́ніе. **Wyrządzić komu szkodę,** нанести́, причини́ть кому́ вредъ. **Wyrządzić krzywdę,** нанести́ оби́ду.

Wyrzeczenie, -nia, *ср.* произнесе́ніе пригово́ра, опредѣле́ніе, рѣше́ніе; || сужде́ніе, мнѣ́ніе; || **Wyrzeczenie się czego,** отрече́ніе, отступле́ніе отъ чего́; || самоотверже́ніе. || *Юрид.* **Wyrzeczenie nieważności małżeństwa,** уничтоже́ніе бра́ка.

Wyrzeczony, произнесённый; || ска́занный, высказанный; || объя́вленный. **Dłużnik, którego upadłość wyrzeczoną została,** должни́къ объя́вленный несостоя́тельнымъ.

Wyrzekać, Wyrzec, Wyrzeknąć, изрека́ть, изре́чь, произноси́ть, произнести́; || говори́ть, сказа́ть, выска́зывать, высказать. **Wyrzec wyrok,** произнести́ пригово́ръ. **Trudno to wyrzec słowy,** тру́дно вы́разить э́то слова́ми. || **Wyrzekać na co,** жа́ловаться, ропта́ть на что́. || **Wyrzekać się, Wyrzec się (kogo, czego),** отрека́ться, отре́чься, отступа́ться, отступи́ться, отка́зываться, отказа́ться, отпира́ться, отпере́ться (*отъ кого́, отъ чего́*). **Wyrzec się świata,** отре́чься, отказа́ться отъ свѣ́та. **Wyrzec się religji,** отступи́ться отъ рели́гіи. **Wyrzec się dziedzictwa,** отказаться отъ наслѣ́дства.

Wyrzekanie, -nia, *ср.* жа́лоба, ро́потъ,

роптáніе; || **Wyrzekanie się**, отречéніе (*отъ чегó*), отвержéніе.

Wyrzezać, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrzezek, -zku, *м.* отрѣ́зокъ, вырѣ́зокъ; || **Wyrzezek, -zka**, *см.* **Wyporek**; || *см.* **Rzezaniec, Trzebieniec**.

Wyrznąć, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrznięcie, *см.* **Wyrzynanie**.

Wyrzucać, Wyrzucić, выбрáсывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть, извергáть, извéргнуть. **Wyrzucać w górę**, подбрáсывать вверхъ. **Wyrzucać komu co (na oczy)**, упрекáть когó чѣмъ, укоря́ть; || *Мед.* **Wyrzucać się**, высыпáть, выходи́ть нарýжно (*о сыпи*).

Wyrzut, -u, *м.* бросáніе, швыря́ніе, метáніе, извержéніе; || обóрышъ, бракъ, дрянь; || *Мед.* сыпь, накóжная болѣ́знь; || **Wyrzuty**, *мн.* прыщи́, угри́; || упрекъ, укори́зна, угрызéніе. **Wyrzuty sumienia**, угрызéнія сóвѣсти.

Wyrzutek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недонóсокъ, вы́родокъ; || *см.* **Podrzutek**.

Wyrzutnia, -ni, *ж. Грам.* выпущéніе бýквы и́ли слóга изъ середи́ны слóва, опущéніе, выпущéніе (*глáсной бýквы*), э́ллипсъ, опущéніе однóгó и́ли нѣ́сколькихъ словъ.

Wyrzygać, Wyrzygnąć, выблёвывать, вы́блевать, рвать, вырвать; || изрыгáть, изрыгнýть, извергáть, извéргнуть.

Wyrzynać, Wyrzezywać, Wyrznąć, Wyrzezać (*Стар.* **Wyrzazać**), вырѣ́зывать, вырѣ́зать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, отрубáть, отруби́ть; || гравировáть (*на мѣди́, на стáли*), вырѣ́зывать, высѣкáть (*на кáмнѣ*), вая́ть, извая́ть (стáтую); || вырѣ́зывать, убивáть, избивáть, умервщля́ть, колóть. || **Wyrzynać ule**, вынимáть мёдъ, вырѣ́зывать соты́ изъ ýлья. **Wyrzynać kogo**, скопи́ть, оскопи́ть, класть, холости́ть, валóшить. || **Wyrzynać się, Wyrznąć się**, вырѣ́зываться, вырѣ́заться, прорѣ́зываться, прорѣ́заться. **Zęby się wyrzynają**, прорѣ́зываются зýбы; || тупи́ться, иступи́ться. **Wyrznął się nóż**, ножъ иступи́лся.

Wyrzynalny, вырѣзнóй.

Wyrzynanie, -nia, Wyrznięcie, -cia, *ср.* вырѣ́зываніе, отрубáніе; || гравировáніе, вырѣ́зываніе (*на меди́, на кáмнѣ*), рѣзьбá; || рѣзня́, избіéніе, умервщлéніе.

Wyrzynki, Wyżynki, -nków, *мн. см.* **Wyżynki**.

Wysączać, Wysączyć, выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣ́живать, сцѣди́ть, сливáть, слить.

Wysada, -y, *ж. Архит.* фасáдъ, перéдняя, лицевая сторонá (*здáнія*); || * принуждéнность, жемáнство, натя́нутость, притвóрство.

Wysadka, -i, *ж.* разсáда. **Wysadki, -ów**, *мн.* огорóдная зéлень оставлéнная на сѣменá.

Wysadny, выдаю́щійся, выступáющій, выходя́щій, выдвигáющійся впередъ; || * принуждённый, жемáнный, натя́нутый, притвóрный.

Wysadzać, Wysadzić, высáживать, вы́садить. **Wysadzać kogo z powozu**, высáживать когó изъ экипáжа. **Wysadzać wojsko na ląd**, высáживать вóйско на берегъ. **Wysadzać chleb z pieca**, вынимáть хлѣбъ изъ пéчи. **Wysadzić przez okno**, вы́бросить изъ окнá. * **Wysadzać, Wysadzić co naprzód**, выставля́ть, вы́ставить, выдвигáть, вы́двинуть. **Wysadzić drzwi**, вы́ломать дверь. **Wysadzić w powietrze**, взорвáть на вóздухъ. **Wysadzić kogo zkąd**, вытѣ́снить, вы́жить. **Wysadzić kogo z siodła**, вы́бить, вы́шибить изъ сѣдлá. **Wysadzić brylantami**, осы́пать, укрáсить бриллiáнтами. **Wysadzić drzewami**, обсади́ть дерéвьями. **Wysadzić komu oko**, вы́шибить глазъ. **Wysadzić kogo na jaką godność**, возвести́, постáвить когó на вы́сшую стéпень, возвести́ въ вы́сшій санъ. **Wysadzać się, Wysadzić się (naprzód, przed drugich)**, выступáть, вы́ступить впередъ, рвáться, порывáться, стреми́ться къ чемý и́ли на чтó-либо; || превозноси́ться превознести́сь, величáться, надмевáться, чвáниться, тщеслáвиться.

Wysadzenie, -nia, *ср.* высáживаніе, вы́садка.

Wysapać się, перевести́ духъ, собрáться съ дýхомъ.

Wysarkać, Wysarknąć, вы́сосать, вы́хлебнуть; || **Wysarkać kogo**, разругáть, распуши́ть.

Wyschłość, -ści, *ж.* сухотá, сушь, сýхость; || худобá, худощáвость, сухощáвость, сухопáрость; || *Мед.* худѣ́ніе, чáхлость.

Wyschły, сухóй; || худóй, худощáвый, сухощáвый, сухопáрный; || чáхлый.

Wyschnięcie, -cia, *ср.* усы́шка (*въ вѣсѣ табакý и т. п.*).

Wyścibiać, Wyściubiać, Wyścibić, Wyściubić, высóвывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить нарýжу.

Wy-ście, *см.* **Wy**. **Wyście to widzieli**, вы э́то ви́дѣли.

Wyścielać, Wyściełać, Wysłać, набивáть, наби́ть (*шéрстью, вóлосомъ*); || выстилáть, вы́стлать.

Wyściełka, -i, *ж.* наби́вка (*шéрстью, вóлосомъ*); || подсти́лка, пости́лка (*для скотá*); || стéлька (*башмáчная и́ли сапóжная*).

Wyścig, -u, *м.* ристáлище, бѣгъ, перебѣ́жка; || **Plac do wyścigów**, ристáлище, бѣгъ, гипподрóмъ. **Wyścigi**, *мн.* скáчка (*кóнская*). **Na wyścigi**, взáпуски, наперерывъ, другъ пéредъ дрýгомъ.

Wyścigać, Wyścignąć (kogo), перегоня́ть, перегнáть, обгоня́ть, обогнáть, опережи́вать, опереди́ть. || **Wyścigać się (z kim)**, бѣ́гать взáпуски, старáться въ бѣгѣ и́ли въ ѣздѣ вы́передить другáго; ||

*соревноваться, подвизаться въ чёмъ-либо вмѣстѣ съ другими, не отставать отъ другихъ.

Wysełać, высылать.

Wysełanie, Wysyłanie, Wysłanie, -nia, *ср.* посылáніе, отсылка, посылка, отпрáвка; || ссылка (*преступниковъ*).

Wysep, -spu, *м. см.* **Wyspa**; || песчáный холмъ, песчáная нáсыпь; || мель.

Wysepka, -i, *ж.* островóкъ.

Wysepny, остро́вскій, островно́й.

Wysiadać, Wysladywać, Wysiąść, Wysieść, высáживаться, высадиться, выходи́ть нару́жу. **Wysiadać z powozu,** выходи́ть изъ экипажа. **Wysiadać na brzeg,** высáживаться нá берегъ; || высиживать, высидѣть (*о птицахъ*), выводи́ть птенцóвъ. || **Wysiedzieć,** высидѣть, оставáться гдѣ-либо дóлгое врéмя. || **Wysiedzieć się,** насидѣться, дóлго сидѣть.

Wysiąkać, Wysiąknąć, просáчиваться, просочиться; || сморкáться, сморкну́ться.

Wysiec, *см.* **Wysiekać.**

Wysiedzieć, Wysiedzieć się, *см.* **Wysiadać.**

Wysiekać, Wysiec (иногдá: **Wysieknąć, Wysiekiwać**), вырубáть, вырубить (*топоро́мъ*); || срѣзывать, срѣзать, скáшивать, скосить (*траву*); || **Wysiec,** вырубить, разбить (*непріятеля*); || высѣчь (*розгами*). || **Wysiekać się,** прорубáться, пробиваться насквóзь; || убивать другъ дру́га; || рубúться (*сáблями*), сражáться; || ***Wysiec się piętami, nogami,** улизнýть, улепетнýть, удрáть во всѣ лопáтки.

Wysiekactwo, -a, *ср.* фехтовáніе, искýство дрáться на рапúрахъ; || искýство гладіáторовъ.

Wysiekacz, -a, *м.* фехтовáльщикъ; || гладіáторъ.

Wysieść, *см.* **Wysiadać.**

Wysiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || посѣянныя сѣмена́.

Wysiewać, Wysiać, сѣять, засѣвáть, посѣ́ять.

Wysiewacz, -a, *м.* сѣятель.

Wysiewki, -ów, *мн.* высѣвки, óтруби.

Wysiewny, сѣятельный.

Wysilać, Wysilić, обезсúливать, обезсúлить, ослабля́ть, ослáбить, изнури́ть, изнурúть, истомля́ть, истомúть; || истощáть, истощúть; || **Wysilić co,** вымучить, вынудить. || **Wysilać się, Wysilić się,** сúлиться, усúливаться, усúлиться, стараться; || натýживаться, надрывáться, истощáться, истощúться, изнурáться, изнурúться, изнемогáть, изнемóчь. **Wysila się drzewo,** дéрево идетъ въ ростъ.

Wysilenie, -nia, *ср.* натýга, надсáда, истощéніе, изнурéніе, изнеможéніе, ослаблéніе; || усúліе, напряжéніе, стараніе.

Wysilony, истощéнный, изнуренный, изнеможённый, ослáбленный; || напряжённый.

Wysiodłać, разсѣдлáть, *см.* **Rozsiodłać.**

Wyskakać się, наскакáться, напры́гаться.

Wyskakiwać, Wyskoczyć, выскáкивать, выскочить; || подскáкивать, подскочúть.

Wyskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || **Wyskok wody, zdroju,** водомётъ, фонтáнъ; || *порывъ, востóргъ, стремлéніе; || заблуждéніе, отступлéніе, уклоненіе, *см.* **Wybryk**; || **Wyskok dowcipu,** остроýмная мысль, óстрое слóво, острота́; || *Архит.* выставка, выпускъ, выступъ; || алкоголь, спиртъ, извинь; || *Камен.* **Wyskok, Okap,** спускъ изъ-за стѣны; *Плотн.* **Wyskok pod dachem,** свѣсъ.

Wyskokowy, спúртовый, спиртóвый, спúртный.

Wyskrobać, *см.* **Wyskrobywać.** ***Wyskrobać się,** выпутаться, вывернуться изъ трýдныхъ обстоя́тельствъ.

Wyskrobanie, -nia, *ср.* выскáбливаніе, подчúстка.

Wyskrobek, -bka, *м.* **Wyskrobki,** *мн.* оскребки, поскребки; || **Wyskrobek,** млáдшее живóтное, *или* дитя́, поскребышъ.

Wyskrobywać, Wyskrobać, Wyskrobnąć, скоблúть, выскáбливать, выскоблить, вычищáть, вычúстить (*писанное*).

Wyskrzybać, выскребать выскоблить.

Wyskubać, *см.* **Wyskubywać.**

Wyskubany, выщипанный, вы́дерганный.

Wyskubywać, Wyskubać, выщúпывать, выщипать.

Wyskwarzyć, прожáрить, вы́жарить, вы́жечь.

Wysłać, *см.* **Wyścielać**; || *см.* **Wysełać.**

Wysłanie, -nia, *ср.* подстúлка, выстúлка. **Wysłanie posadzki,** выстúлка полóвъ.

Wysłaniec, -ńca, *м.* посланецъ; || лавýтчикъ, соглядáтай, развѣдчикъ; || *см.* **Wysłaniec.**

Wysłany, пóсланный; || пóстланный.

Wysławiać, Wysławić, прославля́ть, прослáвить, восхваля́ть, восхвалúть, величáть, возвелúчивать, возвелúчить, превозносúть, превознестú. || **Wysławiać się,** славиться, прославля́ться; || хвалúться, чвáниться.

Wysławiacz, -a, *м.* хвалúтель.

Wysławianie, -nia, *ср.* прославлéніе, восхваленіе.

Wyśledzać, Wyśledzić, изслѣдывать, изслѣдовать, обнарýживать, обнарýжить, изыскивать, изыскáть, испытывать, испытáть, разбирать, разобрáть, *см.* **Śledzić.**

Wyślepiać, Wyślepić, притупля́ть, притупúть врѣніе, испóртить глаза́ (*отъ напряженія*).

Wyśliniać, Wyślinić, выплёвывать, выплевать, выплюнуть.

Wyśliznąć się (komu z rąk), выскользнуть, ускользнýть, избѣжать, увернýться.

Wysłowiać, Wysłowić, выражáть, вы́разить, изъяснять, изъяснúть (*словáми*);

|| выгова́ривать, выговорить, произноси́ть, произнести́. || **Wysłowiać się, Wysłowić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться.

Wysłowienie, -nia, *ср.* выраже́ніе, рече́ніе; || вы́говоръ; || спо́собъ выраже́нія. оборо́тъ рѣчи; || **Wysłowienie się**, изложе́ніе, объясне́ніе на словахъ. **Niezdolny do wysłowienia**, неспосо́бный объясни́ться.

Wysłowiony, выража́емый слова́ми.

Wysłuchanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе. *Юрид.* **Wysłuchanie świadków**, допро́съ свидѣте́лей. **Wysłuchanie powtórne**, передопро́съ.

Wysłuchany, вы́слушанный.

Wysłuchywać, Wysłuchać, выслу́шивать, вы́слушать. **Wysłuchać czyję prośbę**, вы́слушать чью-либо про́сьбу. **Wysłuchać mszy**, отслу́шать (отстоять) всю обѣдню.

Wysługa, -i, *ж.* жа́лованье, пла́та; || *награжде́ніе, возме́здіе; || услу́га, услуже́ніе, служе́ніе.

Wysługiwać, Wysłużyć, выслу́живать, вы́служить, прослужи́ть. находи́ться извѣстное вре́мя въ слу́жбѣ; || **Wysłużyć sobie co**, заслужи́ть, зарабо́тать, снискать. || **Wysługiwać się**, выслу́живаться, достига́ть чего́-либо слу́жбою; || **Wysługiwać się komu**, отслу́живаться, воздава́ть кому́ за услу́ги, прислу́живаться; || **Wysłużyć się**, отслужить, доко́нчить слу́жбу.

Wysłużony, заслу́женый.

Wysmagać, вы́сѣчь, вы́драть, вы́пороть (*плетьми, ро́гами*).

Wysmarkać, высморкать.

Wysmarować, вымазать сма́зать. намазать, *см.* **Smarować**. || **Wysmarować się**, намазаться, вытереться ма́зью, обмазаться.

Wysmażać, Wysmażyć, выжа́ривать, вы́жарить; || вывáривать. вывáрить, извле́чь, вытянуть посре́дствомъ жа́ра, огня́. || **Wysmażać się, Wysmażyć się**, выжариваться, вы́жариться, вывáриваться, вы́вариться; || *надрываться, надсажаться.

Wysmiech, -u, *м.* насме́шка.

Wyśmienicie, превосхо́дно, прекра́сно, отли́чно, изя́щно.

Wyśmienitość, -ści, *ж.* превосхо́дство, изя́щество.

Wyśmienity, превосхо́дный, прекра́сный, отли́чный. изя́щный.

Wyśmiewać, Wyśmiać, осме́ивать, осмѣя́ть, поднима́ть, поднять на смѣхъ. || **Wyśmiewać się (z kogo, z czego)**, издѣваться, насмѣха́ться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*), пересме́ивать (*кого*), глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Wyśmiewanie, Wyśmianie, -nia, *ср.* осме́иваніе, осмѣя́ніе. **Wyśmiewanie się**, насмѣшка, зубоска́льство.

Wysmoktać, высосать. * **Wysmoktać (kogo)**, начмо́каться вдо́воль (*съ кѣмъ*), выцѣловать (*кого*). || *Высáсывать, обира́ть, выманивать хи́трост1ю.

Wysmrodzić, провонять.

Wysmukać, Wysmuknąć, высо́вывать, высунуть, выставля́ть, вы́ставить; || простира́ть, простере́ть, протя́гивать, протяну́ть; || отдѣля́ть, отдѣли́ть; || разглаживать, разгла́дить. **Wysmuknąć ręce**, протяну́ть ру́ки. || **Wysmuknąć się**, наряди́ться, украситься.

Wysmukłość, -ści, *ж.* гибкость, стро́йность, ста́тность.

Wysmukły, гибкій, то́нкій, стро́йный, ста́тный.

Wyśniwać, Wyśnić co, ви́дѣть, уви́дѣть во снѣ что́-либо правдоподо́бное; || гре́зить, мечта́ть. || **Wyśniwać, Wyśnić komu**, предвѣща́ть, предсказывать во снѣ. || **Wyśniwać się, Wyśnić się**, сни́ться, присни́ться; || гре́зиться, пригре́зиться.

Wysnowywać, Wysnuwać, Wysnować, Wysnuć, распуска́ть, распусти́ть, раздёргивать, раздёрнуть (*ткань*); || *развива́ть, развить, излага́ть. изложи́ть, изъясни́ть, изъясни́ть; || распу́тывать, распу́тать; || развёртывать, развёрнуть. || **Wysnowywać się, Wysnuwać się, Wysnować się, Wysnuć się**, выпу́тываться, выпутаться, выдёргиваться, вы́дернуться.

Wysoce, высо́ко, возвы́шенно.

Wysoki, высо́кій, возвы́шенный.

Wysoko, высо́ко. **Za wysoko**, слишкомъ высо́ко. **Z wysoka**, свысока́.

Wysokomyślność, -ści, *ж.* великоду́шіе; || высокоме́ріе, надме́нность, го́рдость.

Wysokomyślny, великоду́шный; || высокоме́рный, надме́нный, го́рдый.

Wysokopienny, *см.* **Las**.

Wysokość, -ści, *ж.* высота́. вышина́; || верхъ, верши́на; || возвы́шенность; || *выспренность. **Wysokość góry**, высота́ горы́. **Z wysokości góry**, съ верши́ны горы́. **Na wysokości**, въ вышинѣ, въ небеса́хъ. || **Jego Wysokość**, его́ высо́чество (*титулъ*); || разря́дъ, количество, разме́ръ. **Wysokość opłaty**, разме́ръ вно́са, сте́пень пла́ты. *Нар.* **Do wysokości**, соразме́рно. **Do wysokości summy**, на су́мму.

Wyspa, -y, *ж.* о́стровъ.

Wyspać, Wyspać się, *см.* **Wysypiać**.

Wyspiarka, -i, *ж.* островитя́нка.

Wyspiarz, -a, *м.* островитя́нинъ.

Wyspiasty, островистый.

Wyśpiegować, *см.* **Wyszpiegować**.

Wyśpieszyć (co), ускори́ть, съ поспѣшностію изготовить, поторопи́ться.

Wyśpiew, -u, *м.* весёлая пѣсня.

Wyśpiewywać, Wyśpiewać, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса. **Wyśpiewać, śpiewać**, спѣть, пропѣть.

Wyspowiadać, *см.* **Spowiadać**.

Wysrebrzać, Wysrebrzyć, серебри́ть, высеребрить.

Wyssać, *см.* **Wysysać**.

Wystać, *см.* **Wystawać.**

Wystałość, -ści, *ж.* спѣлость, зрѣлость; || отстóй, чистота отстóенной жúдкости.

Wystały, спѣлый, зрѣлый; || отстóенный, очúщенный.

Wystąpienie, -nia, *ср.* пéрвый óпытъ, пéрвый шагъ; || *Театр.* дебю́тъ, пéрвый выхóдъ, выступ.

Wystarać się, достáть что-либо для себя́. выхлопотать, исходáтайствовать.

Wystarczać, Wystarczyć (*Стар.* **Wystatczyć**), доставáть, ставáть, хватать, быть достáточну; || **Wystarczyć komu, czém**, сравня́ться (*съ кѣмъ въ чёмъ*), слáдить (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); || **Wystarczać z czego, czém na co**, расхóдовать, выдавáть стóлько, чтóбы доставáло на все; || **Wystarczać komu czego**, доставлять кому́ что́-либо въ достáточномъ количествѣ; || *безл.* **Wystarcza**, достаётъ, достáточно, довóльно. **Nie wystarcza pieniędzy**, не достаётъ. не хватаетъ дéнегъ. **Dano mi na ekspens dwieście rubli, a z tego trzeba było wystarczać na stół, cukier i t. d.** мнѣ дано́ двѣсти рублéй, котóрыхъ должно́ было доставáть на столъ, сáхаръ и т. п. **Jeden służący nie wystarczy na tyle osób**, одúнъ слуга́ не успѣетъ служúть такóму мнóжеству людéй.

Wystawa, -y, *ж.* выстáвка (*произведéній, искýсствъ, промышленности и т. п.*); || пы́шность, блескъ, рóскошь; || *Театр.* обстанóвка на сцéнѣ постанóвка на сцéну (*пьесы*); || *Архит.* выступъ. пристрóйка, пристѣсъ; || строéніе, пострóйка, возведéніе.

Wystawać, Wystać (*Стар.* **Wystojeć**), выстáивать. выстоять, стоя́ть извѣстное врéмя на назначенномъ мѣстѣ, добывáть дóлгимъ стоя́ніемъ, удéрживаться на своéмъ мѣстѣ; || устоя́ть, вы́держать нападéніе, твéрдо противúться. **Nie wiém, czy przy nim wystać można**, не знáю, мóжно ли удержáться при немъ. **Dom ten już i roku nie wystoi**, э́тотъ домъ не простоúтъ и гóду. **Insza wysłużyć, insza wystać**, одно́ дѣло заслужúть. другóе вы́стоять, т. е. добыть дóлгимъ стоя́ніемъ. **Nie wystoisz nic**, не стой напрáсно, ничегó не полу́чишь; || **Wystawać się, Wystać się**, настáиваться, настоя́ться; || выстáиваться, выстояться (*о лóшади*); || созрѣвáть, созрéть, поспѣвáть, поспѣть (*о плодáхъ*); || *Мед.* назрѣвáть, назрѣть (*о нарывáхъ*); || отстáиваться, отстоя́ться, устáиваться. устоя́ться (*о жúдкостяхъ*); || дéлаться постоя́нными, остепеня́ться, остепенúться (*въ нрáвственномъ смы́слѣ*); *ex.* **Wystały**; || **Wystawać się, Wystać, Wystanąć**, возстáть, встать. привстáть, приподня́ться, вы́дти; || разливáться, развѣтвля́ться (*о рѣкѣ*); || выдаваться впередъ, обращáться къ чему́-либо; || отступáться, отступúться, удали́ться, удаля́ться, откáзываться. откáзаться. **Wystoisz się pode drzwiami, nim cię wpuszczą**, настоúшься пéредъ дверьмú, пока́ тебя́ впýстятъ. **Koń niech się wystoi po podróży**, лóшадь пусть выстоится, отдохнетъ отъ ѣзды. **Owoce ku słońcu wystały**, плоды́ оборотúлись, повернýлись къ сóлнцу. **Ci, którzy wystali z kościoła**, тѣ, котóрые отступúлись отъ цéркви. **Z urzędu wystał**, остáвилъ слýжбу, отказáлся отъ дóлжности.

Wystawca, -y, *м.* экспонéнтъ; || предъявúтель. **Wystawca weksla**, векселедáтель, предъявúтель заéмнаго письмá; || строúтель (*здáнія*).

Wystawiać, Wystawić, выставля́ть. выстáвить; || * подвергáть, подвéргнуть; || представля́ть, представúть, воображáть, вообразúть. изображáть, изобразúть; || *Ком.* выдавáть, вручáть; || предъявля́ть; || строúть, выстроить, *см.* **Stawiać**; || набирáть (*войска*). **Wystawić obrazy na widok publiczny**, выставить картúны для пýблики. **Wystawiać na słońce kwiaty**, выставля́ть, выноси́ть на сóлнце цвéты. **Wystawiać na słońce bieliznę**, развѣшивать, просýшивать бѣлье на сóлнцѣ. **Wystawiać życie na szwank**, подвергáть жúзнь опáсности. **Wystawić komu pożytki z czego**, представля́ть кому́ вы́годы отъ чего́-либо. **Wystawmy sobie, że...**, представúмъ *или* вообрази́мъ себѣ́, что... **Wystaw sobie**, представь *или* вообрази себѣ́. **Wystawić kwit**, вы́дать квитáнцію. **Wystawić weksel na siebie**, вы́дать вéксель на себя́, на своё úмя. **Wystawić gmach**, пострóить, соорудúть здáніе. **Wystawić pomnik**, постáвить, воздви́гнуть памя́тникъ. || **Wystawiać się, Wystawić się**, выставля́ться, выставúться, выдаваться. выдáться (*впередъ*); || подвергáться. подвéргнуться; || выставля́ть себя́ пéредъ другúми, выказываться; || высóвываться, высунуться. **Wystawił się na śmiech**, подвéргнулся насмéшкѣ. **Nie chlub' się, ani się wystawiaj temi nędznemi mądrostkami twemi**, не чва́нься и не выка́зывай своего́ жáлкаго ýмствованія.

Wystawiający, представля́ющій, выставля́ющій. **Wystawiający kaucją**, залогодáтель.

Wystawiciel, -a, *м.* векселедáтель, письмодáтель. дающій вéксель.

Wystawienie, -nia, *ср.* выставлéніе, вы́ставка; || построéніе, сооружéніе (*здáнія*). **Wystawienie na przedaż**, вы́ставка товáровъ для продáжи. **Wystawienie na nieząd**, распýтная жúзнь, непотрéбство.

Wystawnie, роскóшно, пы́шно, великолѣ́пно; || нарáдно. изы́сканно.

Wystawność, -ści, *ж.* пы́шность, великолѣ́піе, рóскошь: || нарáдность, изы́сканность; || тщесла́віе. чва́нство.

Wystawny, пы́шный, великолѣ́пный,

роскóшный; || наря́дный, изысканный; || тщеслáвный, чванный; || высокó постро́енный; || приготóвленный на покáзъ, выстáвочный.

Wystękać, вы́плакать, выпроси́ть со слезáми, выканючить; || **Wystękać się**, наплáкаться, паóхаться, настонáться.

Występ, -u, *м.* выступлéніе, вы́ходъ

Występca, -y, Występnik, -a, *м.* престу́пникъ, винóвникъ.

Występczyna, Występnica, -y, *ж.* престу́пница, винóвница.

Występek, -pku, *м.* преступлéніе, злодѣя́ніе; || правонарушеніе, просту́покъ; || порóкъ.

Występlować, наложи́ть штéмпель, клеймó.

Występnie, престу́пно, противозакóнно; || порóчно.

Występność, -ści, *ж.* винóвность, престу́пность.

Występny, престу́пный, винóвный; || противозакóнный; || порóчный.

Występować, Wystąpić, выступáть, вы́ступить, выходи́ть, вы́дти; || покáзываться, показáться, появля́ться, появи́ться. **Wystąpić z wojska**, оставить военную слу́жбу. **Woda z brzegów wystąpiła**, водá вы́ступила, вы́шла изъ берегóвъ, водá прибывáетъ, возвышáется. **Wystąpić z kluby, z porządku**, вы́дти изъ предѣ́ловъ прили́чія, нару́шить поря́докъ. **Wystąpić po raz pierwszy na scenie**, дебюти́ровать, въ пéрвый разъ появля́ться на сценѣ. **Wystąpić na kazalnicę**, взойдти́ на кáѳедру.

Występstwo, -a, *ср.* преступлéніе.

Wystosować, приготóвить, состáвить, приноровить; || скопи́ть, собрáть.

Wystrajać, Wystroić, наряжáть, наряди́ть, украшáть, укрáсить, убирáть, убрáть; || **Wystroić narzędzie muzyczne**, настрóить музыкáльный инструмéнтъ; || **Wystrajać się, Wystroić się**, разряжáться, разряди́ться.

Wystraszać, Wystraszyć, распу́гивать, распугáть, распугну́ть, разгоня́ть, разогнáть; || **Wystraszyć co na kim**, вы́нудить чтó-либо угрóзами, стрáхомъ.

Wystrugiwać, Wystrugać, выстру́живать, выстрáгивать, вы́стружить, вы́строгать; || * очищáть, очи́стить

Wystrychać, Wystrychnąć, вырáвнивать, вы́ровнять; || выглáживать, вы́гладить, лощи́ть, налощи́ть, полировáть, вы́полировать; || наряжáть, наряди́ть, убирáть, убрáть; || *Ирон.* **Wystrychnąć kogo na co**, довести́ когó до чегó-либо, провести́ когó, удружи́ть кому́. **Wystrychnąć kogo na dudka**, одурáчить, остáвить въ дуракáхъ. ***Wystrychnąć kogo na rogala**, приставить кому́ рогá; || **Wystrychnąć kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить, прогнáть, спихну́ть; || **Wystrychnać**, скóре вы́рости; || **Wystrychać się, Wystrychnąć się**, разряжáться, разряди́ться; || подвергáться насмѣ́шкамъ, выставля́ть себя́ нá смѣхъ. **Wystrychnąć się na dudka**, остáться въ дуракáхъ, съ нóсомъ; || вырывáться, вы́рваться, вывёртываться, вы́вернуться.

Wystrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || залпъ, пальба; || *Хим.* взрывъ.

Wystrzałowy, огнестрѣ́льный.

Wystrzegać się, Wystrzedz się, остерегáться, остерéчься (*когó, чегó*) (*Стар.* **Wystrzegać, Wystrzedz**, предостерегáть).

Wystrzelać, Wystrzelić, выстрѣ́ливать, вы́стрѣлить; || выдавáться, выступáть, торчáть, брызгать, бить ключемъ; || быстро рости́ въ вышину́ (*о деревьяхъ*), произростáть.

Wystrzępiać, Wystrzępić, распускáть, раздергивать (*ткань*); || **Wystrzępiać się**, распускáться, осыпáться (*о ткани*).

Wystrzygać, Wystrzydz, выстригáть, вы́стричь, вырѣ́зывать, вырѣзать.

Wystrzykać, Wystrzyknąć, брызгать, брызнуть, бить ключёмъ; || извергáть, извéргнуть, выбрáсывать, вы́бросить, метáть.

Wystudzić, вы́студить.

Wystygać, Wystygnąć, сты́нуть, осты́нуть, простывáть, просты́ть, холодѣ́ть, охолодѣ́ть.

Wysuszać, Wysuszyć, высу́шивать, вы́сушить, осу́шивать, осушить.

Wysuszanie, Wysuszenie, -nia, *ср.* высу́шиваніе, просу́шка; || осушéніе, осу́шка (*болóтъ*).

Wysuwać, Wysunąć, высóвывать, вы́сунуть, выдвигать, вы́двинуть, выставля́ть, вы́ставить нару́жу; || **Wysuwać się, Wysunąć się**, вырывáться, вы́рваться, выскользáть, вы́скользнуть (*изъ рукъ*); || выбѣгáть, вы́бѣжать, двинуться (*толпóю*).

Wysuwanie, -nia, *ср.* высóвываніе, выдвигáніе.

Wysuwka, -i, *ж.* задви́жка (*у дверей, у окóнницы*); || *Артил.* прицѣ́лъ (*на казённикѣ пу́шки*); || **Wysuwki**, *мн.* подстáвки, пóдвязи, лѣса (*при постройкѣ въ сóкихъ зданій*).

Wyswarzyć, добы́ть, вы́нудить съ брáнью. || **Wyswarzyć się**, перестáть брани́ться ссóриться.

Wyświadczać, Wyświadczyć, свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, докáзывать, доказáть; || окáзывать, оказáть, изъявля́ть, изъяви́ть; || *Стар.* присуждáть, присуди́ть къ изгнáнію, изгоня́ть, высылáть; || **Wyświadczać kogo**, призывáть когó въ свидѣ́тели. **Wyświadczyć komu przysługę**, оказáть кому́ услу́гу.

Wyświadczenie, -nia, *ср.* засвидѣ́тельствованіе, заявлéніе; || оказáніе.

Wyświadczony, оказанный заявленный.

Wyświdrować, просверли́ть, пробурáвить.

Wyświecać, Wyświecić, поясня́ть. поясни́ть, изъясня́ть. изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; || обнаружи́вать,обнару́жить, открыва́ть. откры́ть; || *Стар.* **Wyświecić kogo z miasta,** изгна́ть кого́ изъ го́рода, *см.* **Wyświadczać.**

Wyświęcać, Wyświęcić, посвяща́ть, посвяти́ть, постав.ля́ть. поста́вить. **Wyswięcić kogo na księdza,** посвяти́ть, поста́вить кого́ въ свяще́нники; || *Стар.* разстрига́ть, лиша́ть свяще́нства. || **Wyświęcić kartę, kolor,** вскрыть ко́зыря (*въ карточной игрѣ*). || **Wyświęcać się, Wyświęcić się,** посвяща́ться, посвяти́ться быть посвяща́ему.

Wyświęcenie, -nia, *ср.* посвяще́ніе, ста́вленіе (*въ священники*).

Wyświstać, освиста́ть.

Wyswobadzać, Wyswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить. **Wyswobadzać się, Wyswobodzić się,** освобожда́ться, освободи́ться, избавля́ться, изба́виться.

Wyswobodzanie, Wyswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе. избавле́ніе, отпуще́ніе на во́лю.

Wyswobodziciel, -a, Wyswobodzca, -y, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Wyswobodzicielka, -i, *ж.* освободи́тельница. избави́тельница.

Wysworować, Wysforować, Wyzworować (psy), *Охот.* развёрнывать. развёрнуть, спуска́ть, спусти́ть со сво́ры (*собак*); || * **Wysworować kogo,** вытѣснить, вы́жить, прогна́ть. || **Wysworować się na kogo,** на со, напусти́ться, бр ситься. набро́ситься. напа́сть на кого́ на что́.

Wysychać, Wysc..ąć, высыха́ть, вы́сохнуть, засыха́ть, засо́хнуть. изсыха́ть, изсо́хнуть; || чахнуть, исчахнуть, худѣ́ть, похуде́ть; || изсыка́ть, изсы́кнуть, истоща́ться, истощи́ться.

Wysychanie, -nia, Wyschnięcie, -cia, *ср.* высыха́ніе; || изсыха́ніе, сухо́тка (*органа, члена*); || изнуре́ніе, истоще́ніе; || изсыка́ніе (*источника*); || *Хим.* вывѣтриваніе, вывѣтрелость.

Wysyłać, *см.* **Wysełać.**

Wysyłacz, -a, *м.* посы́льщикъ, отправи́тель.

Wysyłanie, Wysłanie, *см.* **Wysełanie.**

Wysyp, -u, *м.* (ziemi), **Wysypisko, -a,** *ср.* насы́пь, насы́пная земля́; || *Горн.* бутъ.

Wysypiać, Wyspać, проспа́ть, проспа́ть. **Wyspał wino wczorajsze,** проспа́лъ вчерашній хмель. || **Wysypiać się, Wyspać się,** высыпа́ться, вы́спаться, проспа́ться.

Wysypisko, -a, *ср.* дю́на, песча́ный холмъ (*по берегу мо́ря*); || *см.* **Wysyp.**

Wysypka, -i, *ж. Мед.* сыпь, высыпа́ніе; || на́сыпь (*земли*).

Wysypywać, Wysypać, высыпа́ть, вы́сыпать. посыпа́ть, посы́пать; || **Wysypywać (dół),** засыпа́ть (*яму*). **Wysypać grobłę,** устро́ить плоти́ну. **Wysypać szaniec,** насы́пать валъ; || * разсыпа́ть, разбра́сывать. || **Wysypywać się, Wysypać się,** разсыпа́ться, разсы́паться; || высыпа́ть, выступа́ть нару́жу (*о сыпи*); || * проби́ваться. всходи́ть, пока́зываться изъ земли́.

Wysysać, Wyssać, высо́сывать, вы́сосать.

Wyszachrować, вы́барышничать.

Wyszaccować, * опоро́чить, осуди́ть, оклевета́ть, осла́вить.

Wyszafować, израсхо́довать. издержа́ть, расточи́ть, промота́ть. истра́тить.

Wyszalbierować, Wyszalbierzyć, вы́мышлять, оплесть, оплести́, обману́ть. *Сравн. Русск. Прост.* шалберничать. шалбе́рить проводи́ть вре́мя безъ дѣла, говори́ть пусто́е, болта́ть пустя́ки.

Wyszaleć, перебѣси́ться, **ostepenieть** ся, * утихнуть, присмире́ть.

Wyszamotać, расшата́ть; || растормоши́ть. растрепа́ть, растаска́ть; || вы́рвать наси́льно; || вывороти́ть.

Wyszarpać, Wyszarpnąć, вы́дергать. вы́дернуть. вытеребить, растормоши́ть. *см.* **Szarpać.**

Wyszarzać, *см.* **Szarzać.**

Wyszastać, отхлеста́ть (*розгою*), вы́толкать, прогна́ть; || вы́мыть, вы́полоскать. || **Wyszastać się,** истощи́ться, изнури́ться; || промота́ться, прокути́ть, разори́ться. *Сравн. Русск. Прост.* ша́стать, ходи́ть съ ше́рохомъ, бѣ́гать съ шумомъ; || обива́ть ость у овся́ныхъ зёренъ.

Wyszczebiotać, вы́болтать, вы́сказать неосторо́жно.

Wyszczegółniać, Wyszczegółnić, подро́бно опи́сывать. излага́ть или разсказывать, входи́ть въ подро́бности.

Wyszczegółnianie, Wyszczegółnienie, -nia, *ср.* подро́бное описа́ніе, исчисле́ніе; || именова́ніе.

Wyszczegółniony, подро́бно описанный, подро́бный, обстоя́тельный.

Wyszczekać, ла́ять; || прогна́ть ла́емъ, ля́яніемъ; || **Wyszczekać co na kim,** получи́ть, вынудить бра́нью что́-либо у кого́. || **Wyszczekać się,** нала́яться вдово́ль, полаять.

Wyszczerbiać, Wyszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть, вы́щербить.

Wyszczerzać, Wyszczerzyć, ска́лить, оска́лить (*зубы*), тара́щить, вы́таращить, пу́чить, вы́пучить (*глаза*), высо́вывать, высу́нуть (*языкъ*).

Wyszczuć, Wyszczwać, *Охот.* у́скать, нау́скивать, натравливать, натрави́ть (*собакъ*).

Wyszczuplić, уменьши́ть, уба́вить; || истощи́ть.

Wyszczykać, Wyszczkać, Wyszczyknąć, Wyszczknąć, обира́ть, шелушить, вышелушить. лущи́ть, вылущить (*бобы, горохъ*); || рвать, срыва́ть собира́ть (*цвѣ-*

mы); || * вылупля́ть, вылупа́ть, вылупить, вынима́ть изъ скорлупы *или* ко́жи.

Wyszczykanie, Wyszczkanie, -nia, *ср.* **обира́ніе** (*плодовъ*); || шелуше́ніе, лущёніе (*боббовъ, гороха*); || срыва́ніе, собира́ніе (*цвѣтовъ*); || вылупле́ніе, выдобыва́ніе.

Wyszczyniać, Wyszczynić, высо́вывать, вы́сунуть, выка́зывать, вы́казать.

Wyszczypywać, Wyszczypać, Wyszczypnąć, выщи́пывать, вы́щипать, вы́щипнуть; || * выбира́ть, выбрать; || вырыва́ть, вы́рвать.

Wyszeptać, вы́болтать, проговори́ться; || прошепта́ть, сказа́ть на́ ухо; || *Прост.* нашепта́ть, наворожи́ть, наколдова́ть. || **Wyszeptać się,** нашепта́ться; || * искуша́ть, похуде́ть. **Raki bez wody wyszepcą się,** ра́ки безъ воды́ худе́ютъ.

Wyszlakować, Wyślakować, вы́слѣдить, отыска́ть, вы́вѣдать; || *Охот.* напа́сть на слѣ́ды (*дичи*).

Wyszlamować, вы́чистить, вы́брать грязь, илъ; || * **Wyszlamować kieszeń,** обобра́ть, очи́стить карма́нъ, *см.* **Szlamować.**

Wyszłapać, вы́топтать; || **Wyszłapić konia,** вы́путать ло́шадь, кото́рая переступи́ла покро́мку.

Wyszlifować, наточи́ть, наостри́ть; || отполирова́ть, вы́шлифовать, *см.* **Szlifować.**

Wysznurować, зашнурова́ть; || разшнурова́ть. || **Wysznurować się,** зашнурова́ться.

Wyszorować, *см.* **Szorować.**

Wyszperać, разыска́ть, развѣ́дать, провѣ́дать, разню́хать.

Wyszperacz, -a, *м.* изыска́тель, изслѣ́дователь.

Wyszperanie, -nia, *ср.* разыска́ніе, изслѣ́дованіе, развѣ́дка.

Wyszpiegować, вы́вѣдать та́йнымъ о́бразомъ, проню́хать.

Wysztafirować, *см.* **Sztafirować.**

Wysztukować, вы́чинить, зачини́ть запла́тами; || сшить изъ кусо́чковъ.

Wyszturchać, *см.* **Szturchać.**

Wysztychować, *см.* **Sztychować.**

Wyszukany, отысканный, найденный; || * изысканный, утончённый.

Wyszukiwać, Wyszukać, вы́искивать, вы́искать, отыскивать, отыска́ть.

Wyszukiwanie, Wyszukanie, -nia, *ср.* вы́искиваніе, отыскиваніе, по́искъ.

Wyszumieć, переброди́ть; || утиха́ть, присмире́ть; || остепени́ться; || протрезви́ться, вы́трезвиться.

Wyszumować, снять пѣ́ну.

Wyszwarcować, начерни́ть, нафа́брить.

Wyszydzać, Wyszydzić, осмѣ́ивать, осмѣ́ять, поднима́ть, подня́ть на смѣхъ.

Wyszydzenie, -nia, *ср.* осмѣ́яніе.

Wyszynk, -nku, *м* ро́зничная продажа вина́, питёйная продажа, распи́вочная продажа питей.

Wyszynkować, продава́ть въ ро́зницу (*вино́*), по мелоча́мъ, враздро́бь, вести ро́зничную, мелочну́ю продажу (*вина́мъ*).

Wyszywać, Wyszyć, вышива́ть, вы́шить.

Wytaczać, Wytoczyć, выка́тывать, вы́катить; || высо́вывать, вы́сунуть; || выводи́ть, вы́вести (*войско*); || выцѣ́живать, выцѣ́дить, сцѣ́живать, сцѣ́дить, выпуска́ть, вы́пустить, сливать, слить, прилива́ть, проли́ть (*о жидкостяхъ*); || представля́ть, предста́вить, излага́ть, изложи́ть, развива́ть, развить; || вчина́ть, затѣва́ть, начина́ть; || вытачивать, вы́точить (*на токарномъ станкѣ*); || вывастривать, вы́вострить, наточи́ть (*на брускѣ*); || проѣда́ть, прота́чивать, проточи́ть (*о червяхъ*). **Wytoczyć działo,** выкатить пу́шку. **Wytoczyć proces,** вчина́ть, начина́ть, заводи́ть тя́жбу. **Wytoczyć rzecz,** изложи́ть де́ло. **Wytoczyć rozmowę o czém,** завести о чёмъ рѣчь, разгово́ръ. || **Wytaczać się, Wytoczyć się,** выка́тываться, выкатиться, выдвига́ться, вы́двинуться; || выцѣ́живаться, выцѣ́диться, выливаться, вылиться; || завя́зываться, завяза́ться, начина́ться, нача́ться; || вытачиваться, вы́точиться, обта́чиваться, обточи́ться.

Wytarcie, -cia, Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, перетира́ніе, чи́щеніе, очище́ніе.

Wytarczka, -i, *ж.* набѣ́гъ, нашествіе, нападе́ніе, вы́лазка, *см.* **Wycieczka.**

Wytargać, Wytargnąć, выдёргивать, вы́дернуть, вырывать, вы́рвать; || выта́гивать, вытянуть, вытаскивать, вытащить, извлека́ть, извле́чь. **Wytargać kogo za łeb, za włosy,** оттаска́ть кого́ за́ волосы *или* за волоса́, задать кому́ потасо́вку.

Wytargować, выторговать. * **Wytargować co na kim,** съ трудо́мъ что́-либо получи́ть отъ кого́ *или* вы́просить у кого́.

Wytarty, истёртый, изно́шенный.

Wytarzać (*Стар.* **Wytarać**), вытереть, вывалять, выпачкать, вымарать. || **Wytarzać się,** вытереться, вывалиться, выпачкаться, вы́мараться; * перева́ливаться съ бо́ку на́ бокъ.

Wytchnąć, *см.* **Wydychać.**

Wytchnienie, -nia, Wytchnięcie, -cia, *ср.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе, успоко́еніе; || *Воен.* стоя́нка, ро́здыхъ.

Wytępiać, Wytępić, притупля́ть, притупи́ть (*острiё*); || истребля́ть, истребить, искоренять, искоренить, уничтожать, уничто́жить. || **Wytępiać się, Wytępić się,** притупля́ться, притупи́ться; || истребля́ть, избива́ть другъ дру́га; || уничтожа́ться.

Wyterminować, око́нчить ученье ремеслу́ у ма́стера, прослужи́ть у ма́стера поло́женный срокъ.

Wytężać, Wytężyć, напрягать, напрячь, натягивать, натянуть.

Wytężony, напряжённый, натянутый.

Wytkać, *см.* **Tkać**.

Wytknąć, *см.* **Wytykać**.

Wytknięcie, -cia, *ср.* начертаніе, обозначеніе; || указаніе.

Wytłaczać, Wytłoczyć, давить, выдавливать, выдавить, выжимать, выжать; || давить въ тискахъ (*виноградъ*); || оттискивать, оттиснуть, отпечатывать, отпечатать (*книгу*).

Wytleć, Wytlić się, истлѣть, погаснуть; || *истребиться.

Wytlić, потушить, погасить, заглушить; || *см.* **Wytleć**.

Wytłoczenie, -nia, *ср.* давленіе, тисненіе.

Wytłoczyny, -czyn, *мн.* виноградный мустъ; || выжимки, кожура, избоина.

Wytłukać, Wytłuc, выбивать, пробивать, выбить, пробить (*дыру въ стѣнѣ*); || толочь, истолочь, разбивать пестомъ въ ступѣ; || колотить, разбивать, разбить (*стекла*); || **Wytłuc kogo**, поколотить, побить, отвалять. || ***Wytłuc się**, съ трудомъ выдти изъ бѣды, выкарабкаться, выбиться.

Wytłumaczyć, *см.* **Tłumaczyć**.

Wytoczenie (się), -nia, *ср.* выкатываніе; || высовываніе, || выдвиганіе; || выцѣживаніе; || изложеніе, развитіе; || точеніе (*на токарномъ станкѣ*), точеніе (*на брускѣ или точилѣ*); || вчинаніе, начатіе (*тяжбы*). **Wytoczenie sprawy**, заявленіе иска, возбужденіе дѣла.

Wytoczyć, *см.* **Wytaczać**.

Wytopnieć, растаять, распуститься, расплавиться, растопиться.

Wytorować (drogę), проложить дорогу, проторить.

Wytrąbiać, Wytrąbić, *см.* **Wytrębować**.

Wytracać, Wytracić, истреблять, истребить; || избивать, избить, *см.* **Wytępiać**.

Wytransportować, выслать, отправить; || препроводить, выпроводить.

Wytransportowanie, -nia, *ср.* высылка, отправка.

Wytrącać, Wytrącić, вышибать, вышибить; || выталкивать, вытолкать, вытолкнуть, выбрасывать, выбросить, выкидывать, выкинуть. || **Wytrącić palec ze stawu**, вывихнуть палецъ; || **Wytrącać, Wytrącić co komu**, вычитать, вычесть, удерживать, удержать (*деньги при выдачѣ*).

Wytrącenie, -nia, *ср.* вычетъ.

Wytracenie, -nia, *ср.* истребленіе, погубленіе, искорененіе.

Wytraciciel, -a, *м.* истребитель, губитель.

Wytratować, вытоптать, смять.

Wytrawiać, Wytrawić, переваривать, переварить (*пищу*); || *Мед.* вытравливать, вытравить (*ѣдкими веществами*); || стравливать, стравить, давать скотинѣ съѣдать траву на лугу *или* хлѣбъ въ полѣ; || **Wytrawić kogo**, истощить, изнурить, истребить, изкоренить. || **Wytrawiać się, Wytrawić się**, отстаиваться, отстояться, очищаться, очиститься (*о винѣ*); || истощаться, истощиться, изнуряться, изнуриться.

Wytrawiony, Wytrawny, опытный, искушенный. || **Wytrawne wino**, отстоянное, старое вино.

Wytrębować, Wytrąbić, оглашать, огласить при звукѣ трубъ; || играть на трубѣ, трубить; || ***Wytrąbić kogo zkąd**, изгнать съ безчестіемъ, съ позоромъ; || созывать собакъ охотничьимъ рогомъ.

Wytropić, *Охот.* напасть на слѣды (*дичи*).

Wytruć, перетравить, отравить многихъ.

Wytrwać, упорствовать, быть настойчивымъ, стоять твёрдо, пребывать, оставаться; || вытерпѣть, выдержать, устоять.

Wytrwale, твёрдо, непоколебимо, постоянно; || настойчиво, упорно.

Wytrwałość, -ści, *ж.* стойкость, твёрдость, увѣренность, постоянство, настойчивость.

Wytrwały, стойкій, твёрдый, увѣренный, постоянный, настойчивый.

Wytrych, -a, *м.* отмычка; || *Бот.* испанскія пѣтушьи головки.

Wytrykus, -a, *м.* церковный староста, ктиторъ.

Wytrykustwo, -a, *ср.* званіе церковнаго старосты, ктиторство.

Wytrysk, -u, *м.* брызганіе; || источникъ, родникъ, ключъ; || водометъ.

Wytryskiwać, Wytryskać, бить ключемъ, выскакивать, стремиться, выбрызгивать, струиться, || **Wytryskać z czego**, проистекать; || **Wytryskać co**, проливать, изливать.

Wytrząsać, Wytrząsnąć, Wytrząść, вытряхивать, вытряхать, вытряхнуть; || вытрясывать, вытрясать, вытрясти, вытрясть. ***Wytrząść z rękawa**, сдѣлать что-либо безъ малѣйшаго труда; || ***Wytrząsać kieliszki**, опоражнивать рюмки, выпивать до послѣдней капли.

Wytrząski, -ków, *мн.* высѣвки. **Wytrząski ze snopów**, зерна вывалившіяся изъ сноповъ.

Wytrzebić, расчищать, расчистить; || охолостить, оскопить.

Wytrzebienie, -nia, *ср.* оскопленіе.

Wytrzeć, *см.* **Wycierać**.

Wytrzepać, выбивать, выбить, выколачивать, выколотить (*пыль изъ платья*); || ***Wytrzepać kogo**, отвалять, отколотить, отдуть, высѣчь. **Wytrzepać pyski**, надавать пощечинъ.

Wytrzeszcz, Wytrzyszcz, Wytrzyszczak, -a, *м.* пучеглазый, имѣющій глаза на

выкатѣ; || *Охот.* заяцъ; || *Бот.* родъ мака.

Wytrzeszczać, Wytrzeszczyć, тарáщить, вытаращить, выпучивать, выпучить, выпяливать, выпялить.

Wytrzeźwiać, Wytrzeźwić, отрезвлять, отрезвить, вытрезвливать, вытрезвить. || **Wytrzeźwiać się, Wytrzeźwić się,** вытрезвливаться, вытрезвиться, протрезвиться.

Wytrzymałość, -ści, *ж.* постоянство, твердость, воздержность, терпѣливость.

Wytrzymały, терпѣливый, твердый, постоянный, воздержный.

Wytrzymywać, Wytrzymać, выдерживать, выдержать, переносить, перенести, вытерпливать, вытерпѣть. **Wytrzymywać majętność,** содержать имѣніе. **Długo wytrzymać na jednem miejscu,** долго остаться на одномъ мѣстѣ. **Z nim niepodobna wytrzymać,** съ нимъ нельзя ужиться. **Wytrzymać wiele nieszczęść,** перенести много бѣдствій.

Wytuczyć, откормить, раскормить, утучнить.

Wytupać, протоптать, вытоптать.

Wytwarzać, Wytworzyć, хитрить, мудрить, выдумывать, выдумать, привередничать.

Wytwór, -oru, *м.* изысканность, пышность, роскошь; || тщеславіе, чванство; || образецъ искусства, образцовое произведеніе, чудо, верхъ искусства, изящество.

Wytwornie, изысканно, пышно, роскошно; || изящно, образцово.

Wytworniś, -sia, *м.* щеголь.

Wytworność, -ści, *ж.* изысканность, пышность, роскошь; || утонченность, изящество, изящность, превосходство.

Wytworny, изысканный, пышный, раскошный; || утонченный, изящный.

Wytychać, Wytchnąć, *см.* **Wydychać;** || **Wytychać się,** выдыхаться, терять крѣпость, запахъ, *см.* **Wywietrzeć.**

Wytycz, -y, *ж.* десятина, десятая часть (*налогъ съ дохода*), хлѣбный оброкъ, хлѣбная подать.

Wytyczna, -ej, *ж.* **Wytyczne, -ego,** *ср.* десятина, десятая доля даваемая съ копенъ.

Wytycznik, Wytykacz, Wytykownik, -a, *м.* десятинникъ, сборщикъ десятины, хлѣбной подати.

Wytyczny, Wyteczny, назначенный вѣхами; || разграниченный.

Wytyk, Wytycz, Wytecz, -u, *м.* *Вет.* наколѣнный грибъ, наколѣнница (*у лошади*).

Wytykać, Wytknąć, высовывать, высунуть, протягивать, протянуть, выставлять, выставить; || втыкать, воткнуть, вколачивать, вколотить, вбивать, вбить; || разставлять вѣхи; || указывать, пролагать путь; || указывать, указать; || *упрекать, упрекнуть. **Wytykać dziesięcinę,** собирать десятину, облагать десятиною. **Palcami kogo wytykać,** указывать на кого пальцами. **Wytykać błędy,** указывать на заблужденія, обличать заблужденія. **Wytykać komu błędy,** упрекать кого въ погрѣшностяхъ.

Wytynkować, *см.* **Tynkować.**

Wyuczać, Wyuczyć, выучивать, выучить, обучать, обучить, изучать, изучить.

Wyuczony, выученный, изученный, наученный.

Wyuzdać, разнуздать. || **Wyuzdać się,** разнуздаться; || *своевольничать, самовольничать, распутствовать.

Wyuzdanie, -nia, *ср.* **Wyuzdaność, -ści,** *ж.* разнузданность, необузданность, распутство, невоздержность, своевольство.

Wyuzdany, необузданный, распутный, невоздержный, своевольный.

Wywabiać, Wywabić (kogo), выманивать, выманить; || выводить, вывести (*пятна*).

Wywabianie, Wywabienie, -nia, *ср.* выманиваніе, подманиваніе; || выводка пятенъ.

Wywąchać, пронюхать, развѣдать тайнымъ образомъ.

Wywalać, Wywalić, вываливать, вывалить; || выпячивать, выпятить, выпяливать, выпялить; || **Wywalić kogo,** отвалять, отколотить; опрокидывать, опрокинуть. || **Wywalać się, Wywalić się,** обрушаться, обрушиться, опрокидываться, опрокинуться, разваливаться, развалиться; || ринуться, нахлынуть (*толпою*).

Wywaporować, выдохнуться, испариться.

Wywar, -u, *м.* вывариваніе, выварка, отваръ; || гуща.

Wywarcie, -cia, *ср.* выпущеніе (*на свободу*); || изліяніе, изверженіе; || *вліяніе.

Wywarzać, Wywarzyć, вываривать, выварить.

Wywarzyny, -rzyn, *мн.* отваръ, взваръ.

Wyważać, Wyważyć, выворачивать, выворотить, вытаскивать, вытащить, выдвигать, выдвинуть, поднимать, поднять; || вырывать, вырвать, исторгать, исторгнуть; || *заключать, заключить, дѣлать выводъ; || взвѣшивать, взвѣсить. **Drągiem co wyważyć,** поднять что-либо рычагомъ. **Wyważyć kamień z ziemi,** выворотить камень изъ земли. **Wyważyć kotwicę,** поднять якорь.

Wywczas, -u, *м.* отдыхъ, отдохновеніе; || сонъ.

Wywczasować się, отдохнуть, успокоиться.

Wywdzięczać, Wywdzięczyć, Wywdzięczać się, Wywdzięczyć się, благодарствовать, благодарить, отблагодарить, быть благодарну, признательну.

Wywecować, выточить, вывострить.

Wywędrować, высели́ться, переселя́ться, выйти (*на чужбину*).

Wywiać *см.* **Wywiewać.**

Wywiad, -u, *м.* **Wywiady, -ów,** *мн. Воен.* развѣ́дка, рекогносци́ровка. по́иски; || разувнава́ніе, разслѣ́дованіе, выспра́шиваніе, подсма́триваніе.

Wywiadywać się, Wywiadować się (*Стар.* **Wywiedować się**), **Wywiadać się** (*Стар.* **Wywiedać się**), **Wywiedzieć się**, освѣдомля́ться, освѣдомиться, допы́тываться, допыта́ться, дойскиваться, доискаться, допра́шиваться, допроси́ться, развѣ́дывать, развѣ́дать, вывѣ́дывать, вывѣ́дать.

Wywiadywanie się, -nia się, *ср.* развѣ́дываніе, распро́съ, дознаніе.

Wywiązać, Wywiązywać, *см.* **Wywięzywać.**

Wywić, *см.* **Wywijać.**

Wywichnąć, вы́вихнуть.

Wywiedzieć się, *см.* **Wywiadywać się.**

Wywiedziny, -in, *мн. см.* **Wywiad.**

Wywiełga, Wywiłga, Wiłga, -i, *ж. Зоол.* и́волга (*птица*).

Wywierać Wywrzeć, выкипа́ть выкипѣ́ть; || излива́ть, излить, изверга́ть, изве́ргнуть; || выки́дывать, вы́кинуть. выбра́сывать, вы́бросить; || *производи́ть, оказа́ть влія́ніе (*на кого*), вліять. подѣ́йствовать (*на что*). **Wywierać płomień** изверга́ть пла́мя. **Wywrzeć na kogo całą swą siłę,** употреби́ть про́тивъ кого всю свою́ си́лу. **Wywierać wpływ na kogo,** производить, имѣ́ть на кого́ влія́ніе; || **Wywierać się,** излива́ться, изверга́ться, выбра́сываться, вырыва́ться.

Wywiercać, Wywiercić, Wywiercieć, Wywiertywać, вывертывать, вывертѣть, провёртывать, провертѣть, сверлить, просверлить; || ***Wywiercieć się,** вывернуться, вы́путаться, отдѣ́латься, ускользнуть.

Wywiercenie, -nia, *ср.* вывёрчиваніе, сверло́ніе; || сверлина, скважина сдѣ́ланная сверло́мъ. *Горн.* **Wywiercenie dziury,** буровая скважина.

Wywieść, *см.* **Wywodzić.**

Wywieszać, Wywiesić, вывѣ́шивать, вывѣсить.

Wywietrzeć, вы́дохнуться, вывѣ́триться *см.* **Wietrzeć.**

Wywiew, -u, *ж.* **Wywiewa, -y,** *ж.* вѣ́яніе, движе́ніе во́здуха; || снѣ́жная гли́ба, сугро́бъ нанесе́нный вѣ́тромъ *или* ку́ча нано́снаго ве́тр. || **Wywiewki, -ek,** *мн.* тѣ́вѣвы, вѣ́ялка. мя́кина, *или* соръ, вывѣ́янный въ ве́реяхъ.

Wywiewać Wywiać, вывѣ́вать, вывѣ́ять, вы́вышлый молочёный хлѣ́бъ и другія вещи отъ пе́ли, со́ра и пы́ли, посре́дствомъ вѣ́янія и́ли пересы́пки; || вывѣ́тривать, вывѣ́трить, провѣ́трить.

Wywieźć, *см.* **Wywozić.**

Wywięzić, освободи́ть, выпустить изъ тюрьмы, изъ заточе́нія; || **Wywięzić się** освободи́ться, выдти изъ тюрьмы; || *выпутаться, вывернуться.

Wywięznąć, Wywiązнąć, освободи́ться, выпутаться ; || выкарабкаться, отдѣ́латься. **Wywięznąć z błota,** выкарабкаться изъ грязи. **Wywięznąć z czego,** вывёрнуться (*изъ бѣды*), изба́виться (*отъ бѣды*).

Wywięzywać, Wywiązywać, Wywiązać, развя́зывать, развяза́ть, распуска́ть, распусти́ть, распу́тывать, распу́тать: || *разрѣша́ть, разрѣши́ть; || выводи́ть, вывесть изъ тру́днаго положе́нія; || *толкова́ть. растолкова́ть (*сонъ*); || освобожда́ть, освободи́ть, увольня́ть, уво́лить; || вязать, связа́ть (*сѣть*); || **Wywięzywać się. Wywiązywać się, Wywiązać się** развя́зываться, развяза́ться, распу́тываться, распу́таться; || распускаться, распусти́ться (*о цвѣткѣ*); || * освобожда́ться. освободи́ться (*отъ чего*), развя́зываться, развяза́ться (*съ кѣмъ съ чѣмъ*), отвя́зываться, отвяза́ться (*отъ кого отъ чего*), выпу́тываться, выпутаться (*изъ чего*); || *происходи́ть, произойдти, возника́ть, возникнуть, я́вствовать, обнару́живаться, обнару́житься, открыва́ться, открыться; || * исполня́ть, испо́лнить обязанность. **Kwiatek dopiero się wywiązał,** цвето́къ то́лько что распустился. **Co się z tego wywiąże?** что́ изъ э́того произойдётъ, послѣ́дуетъ? **Obaczymy, jak się z tego wywiąże,** посмо́тримъ, какъ онъ выпутается изъ э́того? **Wywiązał się z wdzięczności,** онъ доказалъ свою́ благода́рность признательность. **Teraz się rzecz wywiązuje,** тепе́рь дѣ́ло обнару́живается. **Z tego się wywiązuje że...** изъ э́того слѣ́дуетъ. оказывается, что...

Wywijać, Wywinąć, Wywić, развива́ть, развить разворачивать, развёртывать, развернуть. ***Wywinąć co z czego,** выводить одно́ изъ друго́го.* **Wywinąć tańca,** протанцова́ть, пуститься въ пля́съ. **Wywijać rękami,** размахивать рука́ми. **Wywinąć rękę z stawu,** вывихнуть ру́ку. ***Wywinąć kominka,** улепетну́ть, дать тягу. **Wywijać na koniu,** разъѣзжа́ть, гарцовать на конѣ; || **Wywijać się Wywinąć się, Wywić się,** развёртываться, развернуться, развиваться, развиться, выпу́тываться, выпутаться; || распускаться, распуститься; || развя́зываться, развязаться; || выходить, выдти изъ тру́днаго положе́нія, вывёртываться, вывернуться; || извиваться; || вертѣться, плясать, кружиться; || **Choroba się wywinęła,** боле́знь обнару́жилась, развилась. **Rzeka przez pole wywija się,** рѣка извивается вдоль по́ля.

Wywikłać, развить, разсучи́ть, распле́сть, распу́тать; || ***Wywikłać się (z czego),** выпу́тываться, выпутаться. вывёртываться, вывернуться, выкарабкаться.

Wywilga, -i, *ж. см.* **Wilga.**

Wywindować, *см.* **Windować.**

Wywłaszczać, отчуждáть, лишáть собственности; || **Wywłaszczać się,** лишáться собственности.

Wywłaszczenie, -nia, *ср.* отчуждéніе, лишéніе, отнáтіе собственности.

Wywłaszczony, лишéнный собственности; || *Юрид.* отходящій изъ частнаго владéнія.

Wywlekać, Wywłóczyć, Wywlec, Wywłaczać, вытáскивать, вытащить, перетáскивать, перетащить, выносить, вынести. вывлекáть, вывлечь, извлекáть. извлéчь; || похищáть, похитить, расхищáть, расхитить.

Wywnętrzać, Wywnętrzyć, потрошить, выпотрошить (*рыбу*); || опоражнивать, опорожнить; * опустошáть, опустошить; || **Wywnętrzać z siebie,** извергáть, производить; || * изливáть, открывáть (*сердце, душу*); || **Wywnętrzać się, Wywnętrzyć się,** выходить наружу; || * открывáться, открыться, изливаться. излиться (*о чувствахъ*), облегчить свою душу, своё сéрдце; || натýживаться, сúлиться, истощáться.

Wywód, -odu, *м.* исхóдъ, вывóдъ; || **Księgi wywodu,** Исхóдъ (*Моисéева книга*); || происхождéніе. произведéніе; || *Юрид.* **Wywód rodu,** доказательство закóнности рождéнія, *см.* **Rodowód**; || подрóбное исчисленіе, изложéніе, развитіе, доказáтельство. довóдъ; || *Юрид.* показáніе, || **Wywód spraw,** порядокъ дѣлъ; || **Wywód szlachectwa,** доказательство на дворянство, шляхéтство; || *Юрид.* **Wywód słowny,** протоколъ, допрóсъ, допрóсный протоколъ. **Wywód indagacyjny,** выслýшиваніе свидѣтелей; || *Церк.* **Wywód, Wywódziny, -dzin,** *мн.* взáтіе молúтвы (*послѣ родóвъ*).

Wywodnie, доказáтельно, убѣдúтельно. нагля́дно.

Wywodny, доказáтельный, убѣдúтельный, нагля́дный.

Wywodzić, Wywieść, *см.* **Wyprowadzać**; || *Грам.* производúть (*о словáхъ*); || выводúть (*слѣдствіе*); || изъяснять, излагáть подрóбно, развивáть. доказывать; || **Wywodzić położnicę,** сопровождáть жéнщину въ цéрковь для взáтія молúтвы пóслѣ родóвъ. || * **Wywieść kogo w pole,** обмануть, провести кого; || **Wywodzić świadki,** представля́ть свидѣтелей; || **Wywodzić się, Wywieść się** (**z czego**), доказывать (*что*), представля́ть доказáтельства, дóводы, утверждáть; || оправдывáться, оправдáться, объясня́ться, объясни́ться.

Wywodziny, *см.* **Wywód**; || перенесéніе, перемѣщéніе.

Wywojować, завоевáть.

Wywołanie, -nia, *ср.* вы́возъ, вызывáніе. **Wywołanie z kraju,** изгнáніе, ссылка.

Wywoływać, Wywołać, вызывáть, вызвать. призывáть, призвáть; || **Wywołać do wyższego sądu,** взять, подáть апелля́цію; || * причинять, причинúть, производúть, произвести. произвéсть; || осуждáть на изгнáніе, въ ссылку.

Wywoływacz, -a, *м.* глашáтай, провозвѣстникъ.

Wywoływanie, -nia, *ср.* **вызываніе,** вы́зовъ. призывъ.

Wywóz, -ozu, *м.* вы́возъ.

Wywożenie, Wywiezienie, -nia, *ср.* вы́везеніе, перевезéніе, перевóзка. вывóзка.

Wywozić, Wywieźć, вывозúть, вывезти, вы́везть.

Wywozowy, вы́возный, транспóртный. **Opłata wywozowa,** вывозная пóшлина.

Wywracać, Wywrócić, опрокúдывать, опрокúнуть. ниспровергáть, ниспровéргнуть, повалúть, разстрóивать, разстрóить; || перепýтывать, перепýтать, перевёртывать, перевернýть вверхъ днóмъ, приводúть. привести въ безпоря́докъ; || вываливить, вывалить; || выворáчивать, выворотить. **Wywrócić stół,** опрокúнуть, повалúть столъ. **Furman dwa razy nas wywrócił,** извóщикъ два рáза вывалилъ, опрокúнулъ насъ. **Wiatr największe drzewa wywraca,** вѣтеръ опрокúдываетъ сáмыя большія дерéвья. **Wywracać oczy,** поворáчивать глазáми. **Wywracać czyje słowa,** толковáть преврáтно, искажáть чьи-либо словá, придавáть преврáтный смыслъ чьúмъ-либо словáмъ; * **Wywracać koziełki,** кувыркáться.

Wywracanie, Wywrócenie, -nia, *ср.* опрокúдываніе. ниспровержéніе. разрушéніе, потрясéніе; || опровержéніе.

Wywrócicіel, -a, *м.* разрушúтель, нарушúтель.

Wywrot, Wywrót, -u, *м.* переворóтъ. поворóтъ; || оборóтъ (*листá бумáги*); || изнáнка (*матéріи*); || * увёртка, улóвка, изворóтъ. **Na wywrót,** наизнáнку, навыворотъ.

Wywrotny, преврáтный, вертля́вый, увёртливый.

Wywróżyć, предсказáть.

Wywrzeć, *см.* **Wywierać.**

Wywrzeszczeć, прокричáть. **Wywrzeszczeć co na kim,** крúкомъ достáть чтó-либо у кого́; || **Wywrzeczczeć się,** накричáться.

Wywyższać, Wywyższyć, возвышáть, возвúсить, возвели́чивать, восвели́чить; || повышáть, повúсить.

Wywyższanie, Wywyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе. возношéніе, возвели́ченіе, превознесéніе.

Wywzajemniać się, Wywzajemnić się, отплáчивать. воздавáть рáвнымъ за рáвное, услýгою за услýгу, быть признáтельнымъ. благодáрнымъ.

Wywzajemnienie się, -nia się, *ср.* **взаи́мная** услуга.

Wyz, -a, *м.* бѣлу́га (*рыба*).

Wyż, сокращ. вм. **Wyżéj**, вы́ше (*см.* **Wysoko**). **Wyż wymieniony, wyrażony**, вы́ше упомя́нутый.

Wyżąć, *см.* **Wyżynać**.

Wyżądlić, вы́путь жа́ло, лиши́ть жа́ла, притупи́ть жа́ло.

Wyżałować, Wyżałować się, жалѣ́ть, сожалѣ́ть, скорбѣ́ть.

Wyzdrowić (kogo), вы́лѣчить изцѣли́ть.

Wyzdrowiec, вы́здоровѣть, излѣчи́ться, вы́лѣчиться.

Wyzdrowienie, -nia, *ср.* вы́здоровле́ніе.

Wyzdychać, передо́хнуть, вы́мереть.

Wyżdżąć, Wyżdżymać, *см.* **Wyżymać**.

Wyżebrać, вы́просить Христа́ ради, вы́молить.

Wyżebrany, вы́прошенный ни́щенскимъ о́бразомъ, Христа́ ра́ди.

Wyżegać, Wyżedz, вы́жигать, вы́жечь.

Wyżéj, вы́ше. **Co raz wyżéj**, вы́ше и вы́ше, ка́ждый разъ вы́ше.

Wyżeł, -żła, *м.* лега́вая соба́ка; || *прола́зъ, хитре́цъ, шпіо́нъ.

Wyżerać, Wyżreć, пожира́ть, пожра́ть, сожира́ть, сожра́ть.

Wyziębić, вы́студить, вы́холодить, простуди́ть, прохолоди́ть.

Wyziębnąć, похолоде́ть, остыну́ть, простыть.

Wyzierać, Wyjrzeć, выглядывать, вы́глянуть, высма́тривать, вы́смотрѣть, подсма́тривать, подсмотрѣть.

Wyziew, -u, *м.* испаре́ніе, испуска́ніе паровъ; || выдыха́ніе (*во́здуха*); || *Мед.* выдѣле́ніе; || паръ.

Wyziewać, Wyzionąć, испуска́ть, испусти́ть, извергать, изверну́ть; || испаря́ть, издава́ть. **Wyzionąć ducha**, испусти́ть духъ, умере́ть. **Kwiaty te przyjemną woń wyziewają**, э́ти цвѣты испуска́ютъ прія́тный за́пахъ.

Wyzimować, провимова́ть.

Wyzina, -y, *ж.* бѣлу́жина, часть *или* звѣно́ бѣлу́ги (*рыбы*). **Wyzina słona**, на́зланка.

Wyzłacać, Wyzłocić, вызоло́чивать, вы́золотить.

Wyzłacany, вы́золоченный.

Wyżlica, -y, *ж.* лега́вая соба́ка (су́ка).

Wyżlin, -a, *м.* **Wyżlina**, -y, *ж.* голова́ како́го-либо звѣря безъ ко́жи и безъ мя́са; || *Бот.* жабре́й (*родъ кустарника*).

Wyżłobiać, Wyżłobić, выдалбливать, вы́долбить, вы́пахивать, вы́пазить.

Wyżłopać, вы́локать.

Wyznać, *см.* **Wyznawać**.

Wyznaczać, Wyznaczyć, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣ́лить.

Wyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || **исповѣ́данie**, вѣроисповѣданіе, религія; || объявле́ніе; || *Юрид.* показа́ніе.

Wyznawać, Wyznać, признава́ться, призна́ться, сознава́ться, созна́ться; || исповѣ́довать, исповѣ́дать, признавать гла́сно, вѣровать. || **Wyznawać się**, признава́ться, сознава́ться.

Wyznawanie, *см.* **Wyznanie**.

Wyznawca, -y, *м.* исповѣ́дникъ. и́стинный христіани́нъ, исповѣ́дывающій Бо́га.

Wyżnik, -a, *м.* кра́ля. да́ма (*въ картахъ*).

Wyzobać, вы́клевать, склева́ть.

Wyżonąć, вы́гнать, *см.* **Wygnać**.

Wyżrzeć, *см.* **Wyglądać, Wyzierać**; || *см.* **Wyżerać**.

Wyższość, -ści, *ж.* возвы́шенность, высо́кость; || превосхо́дство, преиму́щество.

Wyższy, высшій. *сравн. степ. см.* **Wysoki**.

Wyzuć, *см.* **Wyzuwać**.

Wyzucie, -cia, **Wyzuwanie**, -nia, *ср.* совлека́ніе, сниманіе; || сдира́ніе, обдира́ніе; || лише́ніе. обнаже́ніе; || **Wyzuwanie się**, лише́ніе себя́ чего́-либо, высвобожде́ніе.

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, Wyzucie się, -cia się, *ср* лише́ніе, недоста́токъ **Wyzucie (się) ze wszystkiego**, соверше́нное отрече́ніе отъ всего́.

Wyzuty, лишенный, лиши́вшійся чего́-либо. **Wyzuty z majątku**, лиши́вшійся и́мѣнія.

Wyzuwać, Wyzuć, разува́ть, разу́ть, снима́ть, снять, скида́ть, скину́ть (*обувь съ ногъ*); || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. **Wyzuć kogo z majątku**, лиши́ть кого́ и́мѣнія, отня́ть у кого́ и́мѣніе. || **Wyzuwać się. Wyzuć się (z czego)**, скида́ывать, сбра́сывать съ себя́, раздѣва́ться; || освобожда́ться, освободи́ться (*отъ предразсу́дковъ*), отказываться, отказа́ться (*отъ чего*), слага́ть съ себя́ (*что́*); || лиша́ть, лиши́ть себя́ (*чего́*), уступа́ть, уступи́ть (*имѣ́щество*).

Wyzwać, *см.* **Wyzywać**.

Wyzwalać, Wyzwolić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить. **Wyzwolić syna**, объяви́ть сына совершенноле́тнимъ. **Wyzwolić chłopca**, объяви́ть ма́льчика око́нчившимъ уче́ніе (*ремеслу́*).

Wyzwalanie, Wyzwolenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Wyzwanie, -nia, *ср.* возва́ніе. провозглаше́ніе; || вызовъ, приглаше́ніе.

Wyzwolony, освобожденный. избавленный, уволенный; || **Wyzwolony z niewoli**, освобожденный отъ рабства, изъ плѣна; || *Юрид.* освобожде́нный изъ подъ вла́сти (*отца, опекуна*), объявленный совершеннолѣтнимъ; || отпу́щенный на во́лю; || **Wyzwolony czeladnik, towarzysz rzemieślniczy**, подмастерье сдѣлавшійся ма́стеромъ; || **Sztuki wyzwolone**, свобо́дныя и́скусства.

Wyżyć, *см.* **Wyżywać**.

Wyżyłować, очи́стить отъ жилъ (*мя́со*).

Wyżymać, Wyżąć, выжима́ть, вы́жать.

Wyżymki, -ów, *мн.* вы́жимки.

Wyżyna, -y, *ж.* вышина́. высота́, возвы́шенность, верху́шка, холмъ.

Wyżynać, Wyżąć, жать, сжать, пожинать, пожать.

Wyżynki, -ek, *мн.* прижи́нъ, сни́тіе съ корня́ хлѣба, сжа́тіе.

Wyzywać, Wyzwać, вызывать. вызвать, призывать, призвать, кликать, кликнуть. **Wyzwać kogo do siebie**, призвать, пригласить кого къ себѣ. **Wyzywać na rękę, na pojedynek, w szranki**, вызывать на поединокъ, на дуэль. **Wyzywac nieprzyjaciela do bitwy**, вызывать врага на бой.

Wyżywać, Wyżyć, изживать. изжить, проживать, прожить. * **Wyżył tabakę**, вынюхалъ весь табакъ.

Wyzywacz, -a, Wyzywający, -ego, *м.* зачи́нщикъ.

Wyzywanie, Wyzwanie, -nia, *ср.* вызыва́ніе. вы́зовъ.

Wyżywiać, Wyżywić, корми́ть, прокорми́ть. прокармливать, прокорми́ть. пита́ть, проли́тывать; || содержать, поддержи́вать.

Wyżywienie, -nia, *ср.* прокормле́ніе, пропита́ніе, содержа́ніе.

Wzad, наза́дъ.

Wzajem, Nawzajem, Wzajemnie, взаи́мно. **Kochać się nawzajem**, взаимно любить другъ друга. **Szukać się nawzajem**, искать другъ друга.

Wzajemność, -ści, *ж.* взаимность.

Wzajemny, взаимный, обою́дный; || *Юрид.* взаимно обязующій.

Wzamian, въ обме́нъ, наобме́нъ; || вме́сто (*чего́*).

Wzbiegać, Wzbiedz, Wzbieżeć, Wzbiegnąć, взбѣга́ть, взбѣжа́ть (*наверхъ, на гору*); || *выростать. **Ziarno wzbiegło ku górze**, зерно́ пусти́ло ростки́, взошло́.

Wzbierać, Wezbrać (*Стар.* **Wzbrać**), вздува́ть, вздуть, отдува́ть. отду́ть, отколоти́ть, отвали́ть, сѣчь, высѣчь; || прибывать, прибавля́ться, увеличиваться, разлива́ться. разли́ться (*о водѣ*). || *Стар.* **Wzbierać się**, собира́ться (*въ дорогу*).

Wzbieranie, Wezbranie, -nia, *ср.* вздува́ніе. побо́и; || прибыль, разли́въ (*воды*). **Wzbieranie morza**, *см.* **Przypływ**; || *Стар.* **Wzbieranie się**, сбо́ры (*въ дорогу*).

Wzbijać, Wzbić, взбива́ть, взбить; || возвышать, возвы́сить, возносить, вознести́, приподнимать, приподня́ть, расправля́ть, распра́вить; || сгоня́ть, собира́ть въ ку́чу. **Wzbić w bogactwa**, сдѣлать богатымъ, обогати́ть. **Wzbić w dumę**, внуши́ть го́рдость. **Wzbić lud**, подби́ть, возмути́ть наро́дъ. **Myśli tylko, jakby wzbić swą władzę do góry**, онъ ду́маетъ т лько о томъ, какъ бы усилить свою власть. || **Wzbijać się, Wzbić się**, взбива́ться, взби́ться, взлета́ть, взлете́ть, пари́ть, поднима́ться, подня́ться; || возвышаться, возвыситься, возноситься, вознестись; || собира́ться, собра́ться поспѣшно. **Orzeł wzbił się pod chmury**, орелъ взби́лся подъ облака́. **Zboże do góry się wzbiło**, рожь поднялась.высоко́ выросла. ***Wzbija się na pana**, онъ дѣлается большимъ ба́риномъ. **Wzbić się w dumę**, сдѣлаться го́рдымъ, возгордиться.

Wzbiór, -oru, *м.* (**wód**), прибыва́ніе (*воды*), полово́дье.

Wzbraniać, Wzbronić, запреща́ть, запрети́ть.

Wzbudzać, Wzbudzić, возбужда́ть, возбуди́ть.

Wzburzać, Wzburzyć, волнова́ть, взволнова́ть: || возмуща́ть. возмути́ть, смущать, смути́ть; || приводить въ броже́ніе, вызывать броженіе, взба́лтывать, взболта́ть. ***Wzburzyć lud**, взбунтова́ть наро́дъ. **Wzburzyć krew komu**, взволнова́ть кому́ кровь, разсерди́ть. || **Wzburzać się, Wzburzyć się**, волнова́ться, взволноваться; || бродить.приходить въ броже́ніе, || возмущаться,возмути́ться, бунтоваться,взбунтоваться, возставать, возста́ть. **Morze się wzburzyło**, мо́ре взволновалось. **Nie stusznie się na mnie wzburzył**, онъ несправедли́во разсерди́лся, разозли́лся на меня́. *Посл.* **Kiedy się wino wzburzy, wszystko na wierzch wynurzy**, что́ у пья́наго на умѣ́, то и на языкѣ́.

Wzdąć, *см.* **Wzdymać**.

Wzdawać, Wzdać (komu co), передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть, переуступа́ть, переуступи́ть, переводи́ть, перевести́, переноси́ть, перенести́; || воздава́ть, возда́ть (*благодарность, похвалу, хвалу́*); || *Юрид.* **Wzdawać (kogo)**, осужда́ть за неявку въ судъ, обвиня́ть заочно. || **Wzdawać się, Wzdać się (na kogo)**, полага́ться, положи́ться (*на кого́, на что*), имѣть по́лную дове́ренность (*къ кому́*).

Wzdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, разду́тость, вспу́чиваніе.

Wzdejmować (*Стар.* **Wzejmować**), **Wzdjąć**, вздыма́ть, надыма́ть, поднима́ть, поднять; || постига́ть, пости́гнуть, овладѣва́ть, овладѣ́ть, увлека́ть, увле́чь, обуя́ть; || поража́ть. поразить, застига́ть, засти́гнуть, захва́тывать, захвати́ть. докуча́ть, понима́ть, дава́ть себя́ чу́вствовать. **Wzdjęli kamień, gdzie umarły był położony**, по́дняли ка́мень, гдѣ былъ похороненъ поко́йникъ. **Był wzdjęty ciekawością**, любопы́тство увлекло́ его́. **Ciężka boleść go wzdejmowała**, тя́жкое го́ре постигло его́ | **Wzdejmować się, Wzdjąć się (za kim, o co)**, заступа́ться (*за кого́, за что*).

Wzdłuż, вдоль, въ длину́.

Wzdragać się, противиться, сопротивля́ться.

Wzdrapać, оцара́пать, ссади́ть, содра́ть ко́жу, изцара́пать. || **Wzdrapać się, вскара́бкаться.

Wzdręg, -a, *м.* **Wzdręka, -i**, *ж.* *Зоол.* плотва́, плоти́ца (*рыба*).

Wzdrygać się, Wzdrygnąć się, содрога́ться. содрогну́ться. дрожа́ть. задрожа́ть. трепета́ть, затрепета́ть.

Wzdryganie się, Wzdrygnięcie się, *ср.* **дрожь, содроганіе, трепетъ;** || * **отвращеніе.**

Wzdychać, Westchnąć, вздыхать, вздохнуть.

Wzdychanie, -nia, *ср.* **вздыханіе, вздохъ.**

Wzdymać, Wzdąć, вздувать, вздуть, пучить, распучить; || **надувать, надуть, раздувать, раздуть** (*о вѣтрѣ*); || **Wzdymać się, Wzdąć się, вздуваться, вздуться, раздуваться, раздуться вспучиваться, вспучиться;** || **воздыматься, подниматься** (*о волнахъ*); || * **дѣлаться надутымъ, гордымъ, надменнымъ.**

Wzdymanie, -nia, *ср. см.* **Wzdęcie.**

Wzdziać, вздѣть, *см.* **Wdziewać.**

Wżerać się, Weźreć się, вгрызаться, врызться.

Wzgarda, -y, *ж.* **презрѣніе, пренебреженіе.**

Wzgardliwie, презрительно, пренебрежительно, съ пренебреженіемъ.

Wzgardliwość, -ści, *ж.* **презрѣніе, пренебреженіе, презрительное обхожденіе.**

Wzgardliwy, презрительный, пренебрежительный; || **презрѣнный, гнусный.**

Wzgardzać, Wzgardzić (kim, czém), презирать, презрѣть, пренебрегать, пренебрёчь (*кого, что*).

Wzgardzony, презрѣнный, пренебреженный.

Wzgląd, -ędu, *м.* **взглядъ** (*на что-либо*); || **вниманіе, разсмотрѣніе;** || **соображеніе;** || **снисходительность, снисхожденіе, уваженіе, соображеніе;** || **Względy, -ów,** *мн.* **благосклонность, доброжелательность;** || **отношеніе. Mieć co na względzie, имѣть что-либо въ виду, принять что-либо во вниманіе, обратить вниманіе. Należy mieć wzgląd na zasługi poczciwych ludzi, нужно уважать заслуги честныхъ людей. Przez wzgląd na jego młodość, во вниманіе или изъ снисхожденія къ его молодости. Rzecz ta w pewnym względzie pokaże się być nową, эта вещь въ нѣкоторомъ отношеніи можетъ казаться новою. Nie miałeś żadnego względu na to, com ci przekładał, ты не обратилъ ни малѣйшаго вниманія на то, что я представлялъ тебѣ. Pozyskać czyje względy, снискать чью-либо благосклонность. Mieć względy, быть снисходительнымъ, снизойдти на просьбу. Bez względu na..., независимо отъ...**

Względem, относительно, въ отношеніи, въ сравненіи, касательно, что касается до, для, ради, къ, о, объ. Miłość względem rodziców, любовь къ родителямъ. Rozmówię się z nim względem tego, я переговорю съ нимъ объ этомъ. Ziemia jest małą względem słońca, земля мала въ сравненіи съ солнцемъ. Względem fortuny swojéj został bisurmanem, ради своего богатства остался бусурманомъ.

Względnie, относительно; || **благосклонно, милостиво, снисходительно.**

Względność, -ści, *ж.* **относительность;** || **сообразность, сходство;** || **благосклонность, внимательность, снисходительность. Względność na osobę, лицепріятіе. Względność tonów w muzyce, гармонія, созвучіе, соразмѣрность, соотвѣтственность тоновъ въ музыкѣ.**

Względny, относящійся, относительный; || *Грам.* **Zaimki względne, относительныя мѣстоименія,** || **благосклонный, снисходительный, внимательный.**

Wzgórę, наверхъ, вверхъ, наверху.

Wzgórek, -rka, *м.* **пригорокъ.**

Wzgórowaty, гористый, бугристый, холмистый.

Wzgórze, -a, *ср.* **холмъ, бугоръ, косогоръ, покатость, скатъ.**

Wziąć, Wziąść, *см.* **Brać.**

Wziątek, -tku, *м.* **доходъ;** || * **взятка; прибыль.**

Wzięcie, -cia, *ср.* **взятіе, завладѣніе, захватъ;** || **добыча;** || **полученіе;** || * **мнѣніе, соображеніе;** || *Юрид.* **Wzięcie poręczenia, отдача на поруки;** *см.* **Wziętość.**

Wzierać, Wejrzeć, смотрѣть, присматривать, присмотрѣть, *см.* **Wglądać.**

Wziętość, -ści, *ж.* **сила, вѣсъ, уваженіе, вліяніе;** || **извѣстность, репутація, уваженіе, почтеніе;** || **Wziętość wyrazu, смыслъ, значеніе слова. Mieć wziętość, быть въ славѣ, въ чести, въ модѣ, пользоваться извѣстностію, уваженіемъ.**

Wzięty, взятый, *см.* **Brać;** || **почитаемый, уважаемый, пользующійся всеобщимъ уваженіемъ, почетомъ, находящійся въ силѣ, имѣющій вѣсъ, знатный.**

Wzlatywać, Wzlatać, Wzlecieć, взлетать, взлетѣть.

Wzławiać, Wzłowić, *Охот.* **подымать, поднять звѣря.**

Wzlot, -u, *м.* **полетъ.**

Wzmącić, возмутить; || **взболтать, привести жидкость въ движеніе.**

Wzmącenie, -nia, *ср.* **возмущеніе;** || **взбалтываніе.**

Wzmacniać, Wzmocnić, укрѣплять, укрѣпить, подкрѣплять, подкрѣпить, усиливать, усилить.

Wzmagać, Wzmódz (kogo), укрѣпить, поправить (*здоровье*), **поставить на ноги** (*после болѣзни*); || **усиливать, усилить, увеличивать, увеличить;** || **Wzmagać się, стараться всѣми силами, прилежать;** || **укрѣпляться, усиливаться;** || **оправляться** (*послѣ болѣзни*), **подкрѣпляться.**

Wzmianka, -i, *ж.* **упоминаніе;** || **означеніе.**

Wzmiankować, упоминать.

Wzmocnienie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, уси́леніе, поддержа́ніе.

Wznaczać, Wznaczyć, намѣча́ть, обозна́чать. вырѣзывать знакъ (*на дере́вѣ, на доскѣ и т. п.*).

Wznak, Nawznak, на́взничь.

Wznawiać, Wznowić, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wzniecać, Wzniecić, возжига́ть, возже́чь, воспали́ть. воспаля́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || возбужда́ть, возбуди́ть.

Wznieść, *см.* **Wznosić.**

Wzniesienie, -nia, *ср.* возвыше́ніе, высо́кое мѣсто; || возвышенность, пригоро́къ, холмъ; || приподня́тіе, повыше́ніе; || построе́ніе, сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*).

Wzniośle, возвы́шенно, благоро́дно.

Wzniosły, возвы́шенный, вы́спренній, благоро́дный.

Wznosić, Wznieść, воздвига́ть, воздви́гнуть, сооружа́ть, соорудя́ть; || возвыша́ть, возвысить, поднима́ть, подня́ть, возноси́ть, вознести; || превозноси́ть, превознести́. **Wznieść komu pomnik,** воздви́гнуть памя́тникъ кому́. * **Wznieść myśli do boga,** вознести́ свои́ мысли къ Бо́гу; || **Wznosić się, Wznieść się,** возноси́ться, вознести́сь, возвыша́ться, возвы́ситься; || поднима́ться, повыша́ться, всходи́ть; выситься; возника́ть.

Wznowić, *см.* **Wznawiać.**

Wzór, -oru, *м.* образе́цъ, фо́рма, приме́ръ; || моде́ль; || первообразъ, типъ; || узо́ръ, ско́локъ; || **Wzór pisania,** про́пись, образе́цъ для чистописа́нія.

Wzorek, -rku, *м.* обра́зчикъ; || узо́ръ (*ткани*). * **Wzorki wybierać,** охужда́ть, хули́ть, пересужда́ть.

Wzorowy, образцо́вый, приме́рный; || классическій.

Wzrastać, Wzrość, Wzrosnąć, возраста́ть, возрасти́; || * увеличиваться, увели́читься, уси́ливаться, уси́литься.

Wzrok, -u, *м.* зре́ніе. **Ma krótki wzrok,** онъ близору́къ.

Wzrokowy, зри́тельный.

Wzrost, -u, *м.* возраста́ніе, прираще́ніе; || произраще́ніе (*растѣніи*); || развитіе; || увели́ченіе; || возвыше́ніе; || успѣхъ. прогре́съ; || ростъ (*человѣческій*), станъ, та́лія.

Wzruszać, Wzruszyć, колеба́ть, поколеба́ть. потрясать, потрясти́, шата́ть, разшата́ть, вскапывать, вскопа́ть (*зе́млю*); || возмуща́ть, возмути́ть (*наро́дъ*); || тро́гать, растро́гать. смягча́ть, смягчи́ть (*чьё-либо се́рдце*); || **Wzruszać się, Wzruszyć się,** колеба́ться, поколеба́ться, волнова́ться, взволнова́ться; || возмуща́ться, возмути́ться; || тро́гаться, растро́гаться, смягча́ться, смягчи́ться; || содрога́ться, содрогну́ться, смуща́ться, смути́ться.

Wzruszający, тро́гательный, умили́тельный.

Wzruszanie, -nia, *ср.* колеба́ніе, потрясе́ніе, разша́тываніе; || вскапываніе (*земли́*).

Wzruszenie, -nia, *ср.* волне́ніе, душе́вное движе́ніе; || смуще́ніе, потрясе́ніе, трепе́тъ; || трево́га; || движе́ніе, возмуще́ніе; || наруше́ніе. *Юрид.* **Wzruszenie wyroków sądowych,** обжа́лованіе суде́бныхъ рѣше́ній.

Wzuwać, Wzuć, обува́ть, обу́ть, надѣва́ть, надѣть.

Wzwiady, -ów, *мн. Воен.* рекогносцирóвка, развѣдка.

Wzwód, -odu, *м.* подъемъ, поднима́ніе вверхъ, натя́гиваніе вверхъ. **Most wzwodni, wzwodzony, spostny,** подъемный мостъ.

Wzwodę, про́тивъ тече́нія воды́.

Wzwyż, Wzwysz, вышино́ю, въ вышину́; || вы́ше; || **Wzwyszą,** вверхъ.

Wżymać, Wżąć, Wzmiąć, вжима́ть, вжать, вдавливать вдави́ть, вгнета́ть, вгнесть.

Wzywać, Wezwać, звать, позва́ть. вызыва́ть, вызвать, призывать, призва́ть (*кого́*),взывать.воззвать (*къ кому́ о чёмъ*); || восклица́ть, воскли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть. **Wzywam Boga na świadectwo,** призыва́ю Бо́га во свидѣтельство. **Wzywać pomocy,** проси́ть, умоля́ть о по́мощи. * **Interesa wzywają mię do domu,** дѣла́ зову́тъ меня́ домо́й.

Wzywanie, Wezwanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, зовъ, вызовъ, призывъ, приглаше́ніе; || воззва́ніе; || проше́ніе, моле́ніе; || тре́бованіе; || *Юрид.* повѣстка, вы́зовъ въ судъ.

X.

Въ пре́жнее вре́мя, въ слова́хъ чистопо́льскихъ, бу́ква *X.* никогда́ не употребля́лась Поля́ками, кото́рые вмѣсто ней писали **ks,** (*кс*), исключая чужестра́нныя слова́ и и́зрѣдка нѣкоторыя по́льскія: **Xiądz,** *см.* **Ksiądz** (*священникъ*), **Xiężyc,** *см.* **Księżyc** (*мѣсяцъ*). Въ послѣдстіи вре́мени, съ принятіемъ постоя́нныхъ правилъ правописа́нія, на́чали употребля́ть **ks** и **gz,** *см.* **X.** во всѣхъ по́льскихъ слова́хъ, сохраня́я э́ту бу́кву то́лько въ со́бственныхъ чужестранныхъ именахъ. Она́ употребля́ется еще въ нѣкоторыхъ сокраще́ніяхъ: **X. т. е. Xiądz = Ksiądz** (*священникъ*), **W. X. Mość,** т. е. **Wasza Xiążęca (=Książęca) Mość,** ва́ше высо́чество. *или* ва́ше сіяте́льство, **W. X. Lit.,** т. е. **Wielkie Xięstwo (= księstwo) Litewskie,** вели́кое кня́жество Лито́вское.

Y.

Y произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Ы*.

Z. Ź. Ż.

Z произно́сится какъ ру́сская бу́ква *З*, **Ź** какъ *зь*, **Ż** какъ *Ж*.

Z, Ze, со, съ изъ, по.— *предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ, вини́тельнымъ и твори́тельнымъ. **Kapelusz ze słomy**, шля́па изъ соло́мы, соло́менная шля́па. **Strzelać z armaty**, стрѣля́ть изъ пу́шки. **Wielki z niego dudek**, онъ большо́й глупе́цъ. **Jaki z ciebie gorączka**, какъ ты вспы́льчивъ! **Dobra z niéj dziewczyna**, она́ добрая дѣ́вушка. **Mieć z czego żyć**, имѣ́ть сре́дства къ жи́зни. **Co to z ciebie będzie**, что́ изъ тебя́ вы́йдетъ? **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Z własnéj woli**, по со́бственной во́лѣ. **Z powinności**, по обя́занности. **Z przypadku**, по слу́чаю. **Odejść z jakiego miejsca**, уйти́ изъ како́го-либо мѣ́ста. **Wyjść z mody**, вы́дти изъ мо́ды. **Rodem z Warszawy**, ро́домъ изъ Варша́вы. **Z téj, z tamtéj strony**, съ э́той, съ той стороны́. **Z blizka, Z daleka**, вблизи́, и́здали. **Obedrzeć ze skóry**, сдира́ть, обдира́ть кожу (*съ живо́тнаго*). **Z rana**, съ утра́. **Z wieczora**, съ ве́чера. **Z razu**, разомъ, въ оди́нъ разъ, съ разу, съ одного́ пріе́ма. **Jeden z was**, оди́нъ изъ васъ. **Było ich ze sto ludzi**, ихъ бы́ло челове́къ сто **Niema z nim nic do roboty**, съ нимъ не́чего дѣ́лать. **Z wolna**, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо. **Z nagła**, внеза́пно, вдругъ. **Z nienacka**, нечаянно, врасплохъ. || Предло́гъ **Z**, изъ, соединя́ется также съ предло́гами: **Nad** (*надъ*), **Pod** (*подъ*), **Za** (*за*), **Przed** (*предъ, пе́редъ*), **Między, Pomiędzy** (*ме́жду*). **Pośród** (*среди́*), *см.* въ словаре́ э́ти предло́ги. **Wyleźć z pod stołu**, вы́лѣзть изъ подъ стола́. **Z za Renu**, изъ-за Рейна, съ той стороны́ Рейна.

Za, за, при, въ, чрезъ, со, изъ, вмѣ́сто, сли́шкомъ. — *Предло́гъ управля́ющій падежами:* роди́тельнымъ и вини́тельнымъ. **Sehować się za drzwi**, спря́таться за две́рь. **Iść, pójść za kogo (za mąż)**, идти́, вы́дти за кого́ (*замужъ*). **Mieć kogo za sobą**, по́льзоваться чьею-либо защи́тою, покровительствомъ. **Kupić, sprzedać co za dziesięć rubli**, купи́ть, прода́ть что-нибу́дь за де́сять рубле́й. **Zapłacić za kogo**, заплати́ть за кого́. **Brać kogo za swego obrońcę**, прибѣга́ть къ чьей-либо защи́тѣ. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ дурако́мъ. **Za nic sobie ważyć**, ни во что́ ста́вить, пренебрега́ть, не уважа́ть. **Napisać za kogo**, написа́ть вмѣ́сто кого́. **Za morzem, za rzeką**, за́ моремъ, за рѣко́ю. **Wyjść za miasto**, вы́дти за́ городъ. **Wziąść za uszy**, взять за́ уши. **Za boską pomocą**, съ Бо́жіею по́мощію. **Za pomocą drabiny**, при по́мощи лѣ́стницы. **Za naszych czasów**, въ на́ши времена́. **Za jego panowania**, во время его́ царствованія. **Za rok powrócę**, возвращу́сь че́резъ годъ. **Za wielki, za gruby**, сли́шкомъ вели́къ, сли́шкомъ толстъ. **Co to za jeden**, кто э́то тако́й? **Co to za nieoszacowany człowiek**, что́ э́то за неоцѣ́ненный человѣ́къ! **Za czasem**, со временемъ. въ послѣ́дствіи вре́мени. **Iść za radą czyją**, послѣдовать чьему́ сове́ту. **Jestem za tém**, я согла́сенъ на э́то. я жела́лъ бы. *Посл.* **Za kim ludzie, za tym Bóg**, гласъ наро́да, гласъ Бо́жій.

Zaablatowany, я́вленный, засвидѣ́тельствованный установленнымъ поря́дкомъ.

Zaaktykowany, *см.* **Zaablatowany.**

Zaalarmować, уда́рить въ набатъ, причини́ть трево́гу.

Zaalarmowanie, -nia, *ср.* причине́ніе о́бщей трево́ги уда́ромъ въ набатъ.

Zaalpejski, заальпі́йскій.

Zaanszlagować, составить смѣ́ту.

Zaaresztować, арестова́ть, задержа́ть; || наложи́ть аре́стъ, запрещѐніе (*на имѵ́щество*).

Zaawansować, заплати́ть впередъ.

Ząb, *род. п.* **Zęba**, *м.* зубъ. **Zęby przednie**, пере́дніе зу́бы. **Zęby trzonowe**, коренны́е зу́бы. **Zęby mleczne**, пе́рвые мо́лочные зу́бы. **Zęby się dziecku kłują, wyrzynają, dziecko zębów dostaje**, у малю́тки зу́бы рѣ́жутся, прорѣ́зываются, начина́ютъ выходи́ть зубы. **Wyrzynanie się zębów**, прорѣ́зываніе зубо́въ, зуборѣ́зка, зуборѣ́зка. **Mówić co przez zęby**, говори́ть сквозь зу́бы, неявственно, не́хотя. **Wyszczerzać, wytrzeszczać zęby**, скали́ть зу́бы. **Zgrzytać zębami**, скрежета́ть зуба́ми. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зубами, терпѣ́ть го́лодъ. **Ściąć zęby**, стиснуть зу́бы. **Ostrzyć zęby na co**, си́льно жела́ть чего́, глота́ть слю́нки. ожида́я чего́. ***Nie na twoje zęby**, э́тотъ кусъ не для твои́хъ устъ. ***Ukazać komu zęby**, оскали́ть зу́бы, окры́ситься на кого́. **Wziąść kogo na zęby**, подня́ть кого́ на зубки́, насмѣ́хаться надъ кѣ́мъ. || **Zęby u piły**, зубцы́. зу́бчики пилы́. **Zęby u koła**, зубцы колеса́. **Zęby u grzebienia**, зу́бья гребня. **Ząb u klucza**, боро́дка ключа́. || *Бот.* **Zęby babie**, зубна́я трава́.

Żaba, -y, *ж.* лягу́шка. **Żaba drzewna**,

zielona, зелёная, древесная лягушка. Żaba ziemna, parszywa, niema, жаба. || *Ветер.* насосъ, подъязычная шишка (*у лошади*). || *Мед.* жаба (*болѣзнь*). || *Посл.* Koniowi nogę kują, a żaba swojéj nadstawia, куда конь съ копытомъ, туда и ракъ съ клешней.

Zabaczać, Zabaczyć, забывать, забыть, *см.* Zapominać.

Zabadać się (w czém), углубиться въ изслѣдованіе чего-либо.

Zabawa, -y, *ж.* затрудненіе, препятствіе, помѣха, препона; || забава, веселіе, увеселеніе, удовольствіе, развлеченіе, препровожденіе времени, пріятное занятіе. Zabawy dziecinne, дѣтскія игры. Zabawki, *мн.* игрушки.

Zabawca, -y, *м.* забавникъ, шутникъ; || мѣшкотный, неповоротливый человѣкъ.

Zabawiać, Zabawić, задерживать, задержать, продерживать, продержать; || Zabawić gdzie, пробыть гдѣ нѣкоторое время; || забавлять, забавить, увеселять, развеселять, занимать, занять (*умомъ*). || Zabawiać się, Zabawić się, медлить, промедлить; || забавляться, веселиться, развлекаться.

Zabawienie, -nia, *ср.* задержка, замедленіе, остановка; || развлеченіе.

Zabawka, *см.* Zabawa.

Zabawkowy, игрушечный.

Zabawnie, забавно, смѣшно.

Zabawniś, -sia, *м.* шутникъ.

Zabawność, -ści, *ж.* забавность.

Zabawny, занятый, озабоченный; || забавный, смѣшной, шутливый, занимательный.

Zabazgrać, замарать, запачкать.

Ząbczasty, зубчатый.

Zabębnić, забарабанить.

Zabeczeć, заблеять, замычать, заревѣть.

Ząbek, -bka, *м.* зубокъ, зубочекъ; || зубчикъ (*архитект. украшеніе*), зубчатая рѣзьба; || зазубрина.

Zabezpieczać, Zabezpieczyć, обезпечивать, обезпечить, упрочивать, упрочить; || укрѣплять, укрѣпить, утверждать, утвердить; || увѣрять, увѣрить, удостовѣрять, удостовѣрить; || *Ком.* застраховать. || Zabezpieczać się, охранять себя, предостерегаться (*отъ чего*), принимать мѣры (*противъ чего*); || защищаться, прикрываться.

Zabezpieczanie, Zabezpieczenie, -nia, *ср.* обезпеченіе, обезпеченіе, залогъ, ручательство; || вѣрность, удостовѣреніе; || *Ком.* застрахованіе; || защита, охрана; || *Юрид.* Zabezpieczenie poszukiwanego przedmiotu, обезпеченіе иска.

Żabi, жабій, свойственный жабѣ; || жабный, относящійся къ болѣзни жабъ; || лягушечій, лягушкинъ. Żabi skrzek, лягушечій клекъ, лягушечья икра. ||

Минер. Żabi kamień, жабный камень. || *Анат.* Żyła żabia, podjęzykowa, жабья, подъязычная, крововозвратная жила. || *Бот.* Żabie gronka, грыжевникъ (*растеніе*). Żabi kwiat, *см.* Papawa. Żabie kosmy, *см.* Żórawie noski.

Zabicie, -cia, *ср.* убиваніе, убіеніе, убійство, *см.* Zabójstwo.

Żabię, -ęcia, Żabiątko, -a, *ср.* лягушёнокъ

Zabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашествіе, вторженіе; || *Стар.* убѣжище, пристанище; || Zabieg czemu, предупрежденіе. Zabiegi, -ów, *мн.* старанія, усилія.

Zabiegać, Zabiegnąć, Zabiedz, Zabieżeć, забѣгать, забѣжать (*куда*); || Zabiegać czego, добиваться, искать чего; || Zabiegać komu, стараться угодить кому, быть предупредительнымъ, выходить къ кому на встрѣчу; || Zabiegać komu drogę, загородить, пересѣчь, перерѣзать кому дорогу.

Zabieglec, -glca, *м.* выходецъ, бѣглецъ.

Zabiegłość, -ści, *ж.* находчивость, ловкость, расторопность.

Zabiegły, далекій, дальній; || старательный, предупредительный, находчивый, ловкій, расторопный.

Zabielać, Zabielić, забѣливать, забѣлить; || *Повар.* подбѣливать, подбѣлить, приправить молокомъ или сметаною какое-либо жидкое кушанье.

Żabieniec, *см.* Żabiniec.

Zabierać, Zabrać, забирать, забрать, взять; || уносить, унести, сносить, снести; || захватывать, захватить; || описывать, описать, конфисковать. Zabierać kogo z sobą, брать, взять кого съ собою. Zabierać majątek u kogo, конфисковать имущество, имѣніе. Zabrać kogo w niewolę, взять кого въ плѣнъ. Zabiera rzeka pole, рѣка наводняетъ поле. Nie przystoi zabierać sobie drogi czas takiemi drobnostkami, не слѣдуетъ тратить время на такіе пустяки. Zabrać głos, начать говорить, начать рѣчь, подать голосъ. Zabrać chęć do czego, получить къ чему-либо охоту. Zabrać z kim znajomość, познакомиться, свести знакомство съ кѣмъ. Zabrać z kim przyjaźń, подружиться. || Zabierać się, Zabrać się do czego, готовиться, приготовиться, приступать, приступить къ чему, приниматься, приняться за что; || Zabierać się zkąd dokąd, собираться, собраться, снаряжаться, снарядиться; || Zabierać się do kogo, na kogo, приступать, приступить къ кому, напирать на кого; || Zabierać się z kim w drogę, приготовляться вмѣстѣ съ кѣмъ-либо въ дорогу; || *Безлич.* Zabiera się na co, будетъ что-то, собирается, готовится. Zabiera się na deszcz, собирается дождь идти.

Zabieżeć, *см.* Zabiegać.

Zabijać, Zabić, убивать, убить, умер-

щвля́ть, умертви́ть; || забива́ть, заби́ть, вбива́ть, вбить, заколачивать, заколоти́ть (*гвоздя́ми*); || *Карточ.* **Zabić kozerą, atutem,** покры́ть ко́зыремъ. **Zabijać się, Zabić się,** убива́ть, уби́ть себя́, лиша́ть, лиши́ть себя́ жи́зни, убива́ться, уби́ться; || убива́ть другъ дру́га; || * заби́ться, запря́таться (*въ у́голъ*).

Zabijacz, -a, *м. см.* **Zabójca, Zbójca.**

Zabijanie, -nia, *ср.* убіе́ніе, *см.* **Zabicie, Zabójstwo.**

Żabiniec, Żabieniec, -ńca, *м.* лягу́шечья лу́жа, боло́то; || *Минер.* жа́бный ка́мень, жа́бикъ; || *Бот.* жаби́нецъ (*расте́ніе*)).

Zabity, уби́тый, *см.* **Zabijać;** || * и́стинный, настоя́щій, су́щій; || упря́мый, упо́рный, отча́янный, отпѣ́тый. **Zabity Niemiec,** упо́рный, отча́янный Нѣ́мецъ.

Żabka, -i, *ж.* *Умен.* жа́бка, лягу́шечка.

Ząbkować, Wyząbkować, зубри́ть, зазубри́ть, вы́зубрить.

Ząbkowanie, -nia, *ср.* зубре́ніе.

Ząbkowato, въ ви́дѣ зазу́бринъ.

Ząbkowatość, -ści, *ж.* зазу́брина, зубча́тая вырѣ́зка, зубча́тая рѣзьба́.

Ząbkowaty, зубча́тый.

Zabłądzenie, -nia, *ср.* заблужде́ніе, совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Zabłądzić, Zabłąkać, сби́ться съ доро́ги, заплута́ться, заблуди́ть, заблуди́ться; || блужда́ть; || * ошиби́ться, погрѣши́ть, соврати́ться съ пути́.

Zabłąkać się, сби́ться съ пути́, заплута́ться, заблуди́ться.

Zabłąkanie, -nia, *ср. Анат.* уклоне́ніе, искривле́ніе; || **Zabłąkanie się,** *см.* **Zabłądzenie.**

Zabłąkany, заблуди́вшійся, заблу́дшій.

Zabłysnąć, блесну́ть, заблестѣ́ть, сверкну́ть, засверка́ть.

Zabobon, -u, *м.* суевѣ́ріе, вѣ́рованіе въ примѣ́ты.

Zabobonnica, -y, *ж.* суевѣ́рка.

Zabobonnie, суевѣ́рно.

Zabobonnik, -a, *м.* суевѣ́ръ.

Zabobonność, -ści, *ж.* суевѣ́рность.

Zabobonny, суевѣ́рный.

Zabój, -oju, *м. см.* **Zabójstwo.**

Zabójca, -y, *м.* убі́йца, смертоубі́йца, человѣ́коубі́йца, душегу́бецъ.

Zabójczy, убі́йственный, смертоно́сный, душегу́бный.

Zabójczyni, -ni, *ж.* убі́йца, душегу́бица, же́нщина соверши́вшая убі́йство, умертви́тельница.

Zabójstwo, -a, *ср.* убі́йство, смертоубі́йство, душегу́бство.

Zabolały, изму́ченный, исте́рзанный, [illegible].

[illegible], заболѣ́ть, почу́вствовать боль; || **Zaboleć nad kim, nad czém,** соболѣ́зновать, сожалѣ́ть, пожалѣ́ть, скорбѣ́ть, о комъ, о чёмъ. **Głowa go zabolała,** у него́ заболѣ́ла голова́. **Zabolał nad nim, nad jego niedolą,** пожалѣ́лъ о нёмъ, о его́ несча́стіи.

Zabór, Zabor, -oru, *м.* похище́ніе, расхище́ніе, граби́тельство; || заня́тіе, взя́тіе, завоева́ніе, покоре́ніе; || незако́нное завладѣ́ніе (*чьмъ*), присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*); || *Юрид.* вы́емка. **Rewizja i zabory z mieszkań,** о́быскъ и вы́емка въ дома́хъ.

Zaborca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель, граби́тель; || завоева́тель, покори́тель; || присвои́тель.

Zabość (kogo), заколо́ть; || забода́ть; || занози́ть; || **Zabość konia,** пришпо́рить ло́шадь, дать шпо́ры ло́шади.

Zabraknąć, не достава́ть. **Zabrakło mu pieniędzy,** у него́ не доста́ло де́негъ.

Zabrakować, забракова́ть.

Zabraniać, Zabronić, воспреща́ть, воспрети́ть, запреща́ть, запрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Zabraniać czego sobie,** отка́зывать себѣ́ въ чёмъ-либо.

Zabranianie, Zabronienie, -nia, *ср.* запреще́ніе, воспреще́ніе, запретъ, недопуще́ніе.

Zabrnąć, забрести́, забре́сть; || забра́ться, углуби́ться, погрузи́ттся; || вда́ться (*во что́*), впасть, попа́сть (*куда́*), погря́знуть, завя́знуть (*въ чёмъ*). **Zabrnąć w długi po uszy,** быть по́ уши въ долга́хъ, запу́таться въ долга́хъ. **Zabrnąć w błoto,** увя́знуть въ боло́тѣ. **Zabrnąć w wodę,** попа́сть въ во́ду. * **Nie zabrnie on daleko,** онъ далеко́ не уйдётъ, ничего́ но́ваго не вы́думаетъ.

Zabrona, -y, *ж.* препя́тствіе; || *Стар. см.* **Zabranianie,**

Zabronić, *см.* **Zabraniać.**

Zabronienie, *см.* **Zabranianie.**

Zabronować, *Агр.* заборони́ть, заборонова́ть.

Zabrudzić, Zabrukać, загрязни́ть, запа́чкать, замара́ть.

Zabrząkać, Zabrzdąkać, Zabrząknąć, забренча́ть.

Zabrzmieć, загремѣ́ть, прогремѣ́ть, разда́ться, зазвуча́ть; || * заигра́ть гро́мко. **Zabrzmiała muzyka,** загремѣ́ла му́зыка. **Głos jego zabrzmiał,** разда́лся его́ го́лосъ.

Zabudować, застро́ить.

Zabudowanie, -nia, *ср.* строе́ніе, постро́йка.

Zaburzenie, -nia, *ср.* смяте́ніе, безпоря́докъ; || мяте́жъ, бунтъ, возмуще́ніе, волне́ніе, возста́ніе.

Zaburzyć, взволнова́ть, возмути́ть, потрясти́

Zabytek, -tku, *м.* оста́токъ, па́мятникъ.

Zabytki starożytności, па́мятники дре́вности, дре́вніе па́мятники.

Zabywać, Zabyć, *Стар.* забыва́ть, забы́ть.

Żąć, Zżąć, жать, сжать. **Żąć żyto**, жать рожь.

Zacapić (*Стар.* **Zaczapić**), заха́пать, захвати́ть.

Zacenić, объяви́ть цѣ́ну, оцѣни́ть.

Zachciewać, Zachcieć (czego), жела́ть, пожела́ть, хотѣ́ть, захотѣ́ть; || **Zachciewać się, Zachcieć się**, хотѣ́ться, захотѣ́ться. **Zachciało mu się nie wiedzieć czego**, ему́ захотѣ́лось невѣ́сть чего́.

Zachęcać, Zachęcić, заохо́чивать, заохо́тить, пріохо́чивать, пріохо́тить; || поощря́ть, поощри́ть, ободря́ть, ободри́ть.

Zachełzać, Zakiełzać, Zachełznać, Zakiełznać, взну́здывать, взнузда́ть; || * обу́здывать, обузда́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Zachęta, -y, *ж.* поощре́ніе, ободре́ніе.

Zachlastać się, забрызгаться (*гря́зью*).

Zachłysnąć się, захлебну́ться.

Zachmurzać, Zachmurzyć, помрача́ть, помрачи́ть, затмѣва́ть, затми́ть, затемня́ть, затемни́ть; || * опеча́ливать, опеча́лить, омрача́ть, омрачи́ть, хму́рить, нахму́рить. **Zachmurzyć czoło**, нахму́рить лобъ, нахму́риться; || **Zachmurzać się, Zachmurzyć się**, помрача́ться, помрачи́ться, темнѣ́ть, потемнѣ́ть; || опеча́ливаться, опеча́литься, хму́риться, нахму́риться.

Zachmurze, -a, *ср.* простра́нство за ту́чею.

Zachmurzenie, -nia, *ср.* помраче́ніе, потемне́ніе.

Zachmurzony, помрачённый, затемнённый, па́смурный; || нахму́ренный, мра́чный.

Zachmurzyć, *см.* **Zachmurzać**.

Zachód, -odu, *м.* захожде́ніе, зака́тъ (*со́лнца*); || за́падъ, одна́ изъ четырёхъ часте́й свѣ́та; || стара́ніе, трудъ, забо́та, хло́поты.

Zachodni, за́падный.

Zachodowy, заходя́щій. **Piękne jest zachodowe słońce na niebie**, прекра́сно заходя́щее со́лнце на не́бѣ.

Zachodzić, Zajść, заходи́ть, зайдти́; || приходи́ть, придти́; || **Zachodzić w co**, входи́ть, войдти́, вступа́ть, вступи́ть; || * выступа́ть, вы́ступить, возника́ть, возни́кнуть, || * **Zachodzić czém**, покрыва́ться, наполня́ться; || * неча́янно, внеза́пно приходи́ть, вдругъ наступа́ть, произойдти́, случи́ться; || ниспада́ть, ниспа́сть. **Zajść kogo czém**, поддѣ́ть кого́ чѣмъ, обману́ть, наду́ть. **Słońce zaszło za chmury**, со́лнце зашло́ за ту́чи. **Na wieczór zajdziemy do wsi**, къ ве́черу придёмъ въ дере́вню. **Zajdźmy w las**, зайдёмъ въ лѣсъ. **Suknia zachodzi aż za kolana**, пла́тье ниспада́етъ ни́же колѣ́нъ. **Zachodzi wątpliwość**, возника́етъ сомнѣ́ніе. **Oczy mu zaszły łzami**, глаза́ у него́ напо́лнились слеза́ми. **Noc go zaszła**, ночь вдругъ захвати́ла его́.

Zachorować (*Стар.* **Zachorzeć**), занемо́чь, заболѣ́ть, захирѣ́ть.

Zachować, *см.* **Zachowywać**.

Zachowanie, -nia, *ср.* сохране́ніе, сбереже́ніе, соблюде́ніе; || уваже́ніе, почте́ніе, вѣсъ, влія́ніе, *см.* **Zachowywanie**.

Zachowawca, -y, *м.* храни́тель, блюсти́тель.

Zachowawczy, охрани́тельный, блюсти́тельный.

Zachowawczyni, -ni, *ж.* охрани́тельница, блюсти́тельница.

Zachowywać, Zachować, сохраня́ть сохрани́ть, сберега́ть, сбере́чь, соблюда́ть, соблюсти́; || подде́рживать, поддержа́ть; || исполня́ть, испо́лнить. **Zachowaj Boże**, сохрани́ Бо́же. **Zachować co w tajemnicy**, сохрани́ть что́-либо вта́йнѣ. **Zachowywać posty**, соблюда́ть посты́. **Zachowywać prawa**, исполня́ть зако́ны. **Zachować sobie co na inny raz**, прибере́чь, оста́вить для себя́ что́-либо на друго́й разъ. **Zachować kogo od czego**, предохраня́ть, оберега́ть кого́-либо отъ чего́; || **Zachowywać się, Zachować się**, сохраня́ться, сохрани́ться, удерживаться, удержа́ться, подде́рживаться, поддержа́ться; || существова́ть, просуществова́ть; || вести́ себя́, поступа́ть. **Zachowuje się dobrze**, онъ ведётъ себя́ хорошо́, онъ хоро́шаго поведе́нія.

Zachowywanie, Zachowanie, -nia, *ср.* хране́ніе, сохране́ніе, сбереже́ніе; || соблюде́ніе, поддержа́ніе, исполне́ніе; || **Zachowywanie się, Zachowanie się**, поведе́ніе, обхожде́ніе.

Zachwalać, Zachwalić, разхва́ливать, разхвали́ть, захва́ливать, захвали́ть, превозноси́ть, превознести́ похвала́ми.

Zachwastać, *Стар.* забры́згать, запа́чкать, загрязни́ть.

Zachwaszczać, Zachwaścić (pole), запуска́ть, запусти́ть по́ле, па́шню, огоро́дъ и т. п., оста́вить въ небреже́ніи.

Zachwianie (się), -nia, *ср.* колеба́ніе, потрясе́ніе, шата́ніе.

Zachwiany, поколе́бленный, потрясённый; || ша́ткій, зы́бкій.

Zachwiewać, Zachwiać, колеба́ть, поколеба́ть, шата́ть, разшата́ть, потряса́ть, потрясти́; || **Zachwiewać się, Zachwiać się**, колеба́ться, поколеба́ться, шата́ться, разшата́ться, потряса́ться, потрясти́сь.

Zachwycać, Zachwycić, захва́тывать, захвати́ть, застига́ть, засти́гнуть; || * зачёрпывать, зачерпну́ть (*захва́тывать что́-либо жи́дкое сосу́домъ*); || **Zachwycać, Zachwycić kogo czém**, восторга́ть, восхища́ть, восхи́тить, приводи́ть, привести́ въ восто́ргъ, плѣня́ть, плѣни́ть; || **Za-**

chwycać się, Zachwycić się, восхищаться, восхититься, восторгаться, приходить, придти въ восторгъ, плѣняться, плѣниться, любоваться.

Zachwycanie, -nia, *ср.* возбужденіе восторга, приведеніе въ восторгъ, въ восхищеніе.

Zachwycenie, -nia, *ср.* восторгъ, восхищеніе; || изступленіе, порывъ. || *Мед.* каталепсія, столбнякъ. || **Zachwycenie się nad czém**, восторженность, удивленіе чему-либо.

Zachwycony, схваченный; || *восторженный, восхищенный; || изступленный, пораженный.

Zachwyt, -u, *м.* захватъ, насильное присвоеніе чужаго; || восторгъ, изступленіе; || **Zachwyt, Zachwat**, *Стар. Мед.* каталепсія, столбнякъ.

Zaciąć, *см.* **Zacinać**.

Zaciąg, -u, *м.* затягиваніе, втаскиваніе; || **Zaciąg warty**, смѣна караула; || **Zaciąg do wojska**, рекрутскій наборъ. **Zaciągi czynić**, набирать войска; || барщина, задѣлье; || **Zaciąg czém**, оборотъ, поворотъ; || **Zaciąg dokąd**, походъ; || **Zaciąg o co**, попытка, домогательство, искательство; || распря, раздоръ; || *Вет.* бѣльмо, катаракта; || **Na zaciąg**, на буксиръ, на бичевую, противъ теченія воды.

Zaciągać, Zaciągnąć, затягивать, затянуть, втягивать, втянуть, втаскивать, втащить; || вносить, вписывать, записывать; || опускать, опустить, обтягивать, обтянуть, закрывать, закрыть; || натягивать, натянуть; || **Zaciągnąć kogo w co**, вовлечь кого во что, запутать, завлечь кого куда нибудь; || **Zaciągnąć wartę**, идти въ караулъ, смѣнить караулъ; || **Zaciągać wojsko**, набирать солдатъ; || **Zaciągać długi**, дѣлать долги, входить въ долги, задолжать; || **Zaciągnąć struny**, натянуть струны на инструментъ. **Zaciągnąć firankę**, опустить занавѣску. **Zaciągnąć węzeł**, затянуть узелъ. || **Zaciągać się, Zaciągnąć się**, затягиваться, затянуться, покрываться, покрыться; || **Zaciągać się dokąd**, тащиться; || **Zaciągać się do wojska**, идти, вступать въ военную службу; || **Zaciągac się w biegu, w co**, втягиваться во что-либо, привыкать къ чему-либо; || затягиваться, проволакиваться, идти медленно; || затягиваться, подвергаться затяжкѣ (*о лошади*); || собираться, готовиться, приготовляться, располагаться. **Zaciągnęło się na deszcz**, собирается предложительный дождь. **Zaciąga się na wojnę**, готовится война.

Zaciaganie, -nia, *ср.* затягиваніе, вовлеченіе; || **Zaciąganie pożyczki**, заключеніе займа.

Zaciągowy, барщинный, задѣльный; || **Zaciągowy, -ego**, *м.* рекрутъ; || **Zaciągowy czas**, время рекрутскаго набора, рекрутская очередь.

Zaciążnik, Zaciężnik, -a, *м.* рекрутъ, новобранецъ.

Zacięcie, -cia, *ср.* зарубка; || *см.* **Zaciętość**.

Zacięcie, упрямо, упорно; || съ ожесточеніемъ, съ остервенѣніемъ.

Zacieczca, -y, *м. Охот.* ищейная собака далеко преслѣдующая звѣря.

Zaciek, -u, *м. Стар.* порывъ, рвеніе, стремленіе; || поискъ, розыскъ, отыскиваніе; || изысканіе, изслѣдованіе.

Zaciekać, Zaciec, затекать, затечь, протекать, протечь; || проникать, проникнуть. **Zacieka woda**, вода протекаетъ, проникаетъ сквозь что-либо. **Zaciekły oczy**, затекли глаза. || **Zaciekać się, Zaciec się**, погружаться, погрузиться, углубляться, углубиться, забираться, забраться, вдаваться, вдаться, предаваться, предаться, устремляться, устремиться. **Zaciekać się w las**, углубляться въ лѣсъ. **Zaciekać się z namiętności**, выходить изъ себя, быть внѣ себя. **Zaciekać się w gniewie**, не помнить себя отъ гнѣва, увлечься гнѣвомъ. **Zaciekać się w naukach**, углубляться въ науки. **Zaciekać się na czyję zgubę**, стремиться къ чьей-либо погибели.

Zaciekanie, -nia, *ср.* разбѣгъ, углубленіе, устремленіе, напряженіе; || **Zaciekanie się**, ярость, свирѣпость, бѣшенство.

Zaciekle, яростно, свирѣпо, бѣшено, съ остервенѣніемъ.

Zaciekły, яростный, свирѣпый, бѣшеный, остервенѣлый.

Zaciemiać, Zaćmiewać, Zaciemić, Zaćmić, затемнять, затемнить, затмѣвать, затмить, отѣнять, отѣнить; || заслонять, заслонить; || ослѣплять, ослѣпить. || **Zaciemniać się**, темнѣть, затмѣваться; || заслоняться; || слѣпнуть.

Zaciemniać, затмѣвать, помрачать.

Zacieniać, Zacienić, покрывать, покрыть тѣнью, бросать, бросить тѣнь, осѣнять, осѣнить.

Zacier, Zacior, Zator, -u, *м.* заторъ, замѣсь солода на горячей водѣ для пива, количество затираемаго хлѣба на вино.

Zacierać, Zatrzeć, стирать, стереть, изглаживать, изгладить, заглаживать, загладить; || затмѣвать, затмить; || затирать, затереть, растворять, растворить (*солодъ на пиво или вино*).

Zacieranie, -nia, Zatarcie, -cia, *ср.* стираніе, изглаживаніе; || *см.* **Zacier**.

Zacierka, -i, *ж. Каменщ.* лопаточка; || затирка (*родъ супа*).

Zacieśniać, Zacieśnić, стѣснять, стѣснить; || стягивать, стянуть, сжимать, сжать, съуживать, съузить.

Zaciesywać, Zaciosywać, Zaciesać, Zaciosać, обтесывать, обтесать, обстрагивать, обстрогать, обвастривать, обвострить; || *Лѣсов.* дѣлать зарубки на деревѣ.

Zaciętość, -ści, *ж.* упрáмство, упóрство.

Zacięty, упрáмый, упóрный.

Zacjężać, Zaciążać, Zaciężyć, Zaciążyć, обременя́ть, обремени́ть, отягощать. отяготи́ть.

Zaciężeć, Zaciążeć, быть кому́ въ тя́гость, тяготи́ть кого́.

Zacinać, Zaciąć, насѣка́ть, насѣ́чь, надрѣзывать, надрѣзать, зарубáть, зарубúть; || стегáть, стегнýть, хлестáть, хлестнýть; || жáлить, ужáлить уязвля́ть, уязви́ть, колóть, уколóть; || **Zacinać żyłę,** пускáть кровь. || **Zacinać się, Zaciąć się,** запинáться, запнýться (*на словáхъ*); || упрáмиться. заупрáмиться, упóрствовать, упира́ться, упере́ться; || зацѣпля́ться, зацѣпúться.

Zaciskać, Zacisnąć, зажимáть, зажáть; || забрáсывать, забросить, закúдывать, закúнуть.

Zacisz, -a, *м.* **Zacisza, -y,** *ж.* **Zacisze, -a,** *ср.* зáтишь, затúшье, уединéніе, пристáнище.

Zaćmić, *см.* **Zaciemniać.**

Zaćmienie, -nia, *ср.* затмѣ́ніе.

Zacnie, поч тно. достóйно; || учтúво, вѣжливо, прилúчно; || чéстно; || почтúтельно, съ почтéніемъ; || благорóдно.

Zacność, -ści, *ж.* чéстность; || благорóдство, возвышенность; || учтúвость, вѣжливость; || знáтность; || велúкость, велúчіе.

Zacny, почтéнный. уважáемый, многоуважáемый, достопочтéнный; || достóйный. чéстный, благорóдный; || достóйный уваженія; || учтúвый, вѣжливый; || почéтный, знаменúтый, знáтный, слáвный.

Zacuchnąć, Zacuchnąć się, провонять, протýхнуть.

Zaćwierkować, защебенúть, засы́пать щéбнемъ.

Zaćwierkowanie, -nia, *ср. Каменщ.* защебéнка.

Zacyfrować, помѣ́тить, скрѣпúть. **Zacyfrować foljami,** скрѣпúть по листамъ.

Zacyrować, заштóпать, *см.* **Cyrować.**

Zacz, Zac, *Стар.* сокращ. **Za** (*за*) и **Co** (*что́*), *или* **Coś** (*что́-то*). **Ni zacz,** ни за что́. **Mieć kogo zacz,** цѣни́ть, уважáть кого, считáть за что́-либо. **Padli w owej bitwie ni przecz, ni zacz,** погибли въ э́той бúтвѣ ни за что, ни прó что (неизвѣ́стно за что́). **Co zacz?** кто э́то такóй? **Co zacz ta góra?** что́ э́то за гора́?

Zacząć, *см.* **Zaczynać.**

Zaczajać się, Zaczaić się, подкрáдываться, подкрáсться, закрáдываться, закрáсться, притáиться.

Zaczarować, очарова́ть, околдова́ть.

Zaczarowanie, -nia, *ср.* очарованіе, околдованіе.

Zaczarowany, очаро́ванный, обворóженный, околдо́ванный.

Zaczęcie, -cia, *ср.* нача́ло, начáтіе, зачáтіе.

Żaczek, -czka, *м. Умен.* ученичóкъ, шкóльничекъ, *см.* **Żak.**

Zaczekać, обождáть, подождáть.

Zaczém, итáкъ, слѣдовательно. посемý, затѣмъ.

Zaczepiać, Zaczepić (co), зацѣпля́ть, зацѣпúть. задѣвáть, задѣ́ть, затрóгивать, затрóнуть; || задирáть, привязываться къ кому́, подавáть, подáть пóводъ къ ссóрѣ; || нападáть. на часть. **Dopokąd mię nie zaczepiają, zachowuję się spokojnie,** пока́ меня́ не затрóгиваютъ, я остаю́сь спокóйнымъ. **Kto kogo zaczepił?** кто кого́ задѣ́лъ? **Nie zaczepiaj nieznajomych osób,** не останáвливай, не затрóгивай незнакóмыхъ людéй. **Zaczepić kogo mową,** заговорúть съ кѣмъ-либо. **Zaczepić o czém,** намекнýть о чѣмъ-либо въ разговóрѣ, завести́ рѣчь о посторóннемъ предмéтѣ. **Jedno koło zębami zaczepia drugie,** одно́ колесó задѣвáетъ зубцáми другóе. **Zaczepić co hakiem,** зацѣпúть крючкóмъ за что́-либо. || **Zaczepiać się, Zaczepić się,** зацѣпля́ться, зацѣпúться, задѣвáться, задѣ́ться, задѣвáть, задѣ́ть (*за что́*).

Zaczepka, -i, *ж.* вы́зовъ, зачúнъ (*ссóры*), наступлéніе, нападéніе; || придúрка, обида, оскорблéніе.

Zaczepnie, наступáтельно.

Zaczepny, наступáтельный.

Zaczerniać, Zaczernić, чернúть, зачернúть, зачернúть, марáть, замарáть.

Zaczerpać, Zaczerpnąć, зачéрпывать, зачерпнýть. почерпáть, почерпнýть

Zaczerwiać, Zaczerwić, разводúть, развестú червéй: || **Zaczerwiać się, Zaczerwić się,** червúвѣть, очервúвѣть.

Zaczerwieniać, Zaczerwienić, покрывáть, покрыть крáсною крáскою, обагрять, обагрúть. || **Zaczerwieniać się, Zaczerwienić się,** краснѣ́ть, покраснѣ́ть, рдѣ́ть, рдѣ́ться, зардѣ́ться.

Zaczerwieniałość, -ści, *ж.* краснова́тость, краснотá. зардѣ́лость.

Zaczerwieniały, красноватый, крáсный, áлый, чéрмный, румя́ный.

Zaczerwieniony, покраснѣ́вшій, зардѣ́вшійся.

Zaczesywać, Zaczesać, зачéсывать, зачéсать.

Zaczesywanie, Zaczesanie, -nia, *ср.* зачéсываніе, зачéска.

Zaczęty, начатый.

Zaczołgać się, Zaczołgnąć się (*dokąd*), заползáть, заползти́.

Zaczym, *см.* **Zaczém.**

Zaczynać, Zacząć, начинáть, начáть; || ***Zaczynać. Zacząć z kim,** задéвать, задéть, затрóгивать. затрóнуть кого́, искáть съ кѣмъ ссóры, придирáться, придрáться къ кому́.

Zaczynanie, -nia, *ср.* начина́ние; || задѣва́ние, придира́ка, *см.* **Zaczęcie.**

Zaczyniać, Zaczynić, мѣси́ть, размѣси́ть, вымѣсить (*тѣсто*), растворя́ть, растворя́ть (*хлѣбы*); || **Zaczyniać co czém,** закрыва́ть, заставля́ть; || *Стар.* учиня́ть, учини́ть.

Zaczynianie, Zaczynienie, -nia, *ср.* замѣска, раство́ръ.

Zaczynszować, отда́ть на обро́къ.

Zaczytać się, углуби́ться въ чте́ніе, зачита́ться.

Zad, -u, *м* задъ. **Nazad,** наза́дъ. **Z zadu, сза́ди, позади. Na zadzie,** въ тылу́, назади.

Żądać, *см.* **Zadawać.**

Żądać, жела́ть, хотѣть; || **Żądać czego od kogo,** тре́бовать, проси́ть.

Żądający, тре́бующій. **Żądający egzekucji,** взыска́тель.

Żądanie, -nia, *ср. см.* **Zadawanie;** || те́ма, предложе́ніе; || *Мат.* задача, теоре́ма; || вопро́съ; || уро́къ; || уро́чная рабо́та, заданная рабо́та. **Żądanie (w kartach),** ходъ (*съ ка́рты*). *Карточ.* **na żądaniu,** въ рукѣ, пе́редъ руко́й.

Żądanie, -nia, *ср.* жела́ніе, хотѣ́ніе, охо́та; || тре́бованіе, проте́стъ, запро́съ; || прошеніе. **Na jego własne żądanie,** по его́ со́бственному жела́нію, по его́ со́бственному тре́бованію.

Żądany (weksel), *Ком.* трассированный (*вексель*).

Żądany, жела́тельный, жела́нный; || тре́буемый.

Żądarty, вздернутый.

Żądatek, -tku, *м.* зада́токъ; || зало́гъ.

Żądać, Żądać, дава́ть, дать; || задава́ть, зада́ть; || наноси́ть, нанести́; || *Ком.* трассирова́ть (*вексель*). * **Żądawać, Żądać komu co,** вмѣня́ть, вмѣни́ть кому́ что́-либо въ преступле́ніе, въ оши́бку, упре́кать кого́ въ чёмъ-либо; || *Карт.* ходи́ть (*съ ка́рты*) **Żądać komu ciężar,** возложи́ть на кого́ бре́мя. **Żądać komu robotę,** зада́ть кому́ рабо́ту. **Żądawać sobie pracy wiele,** *или* **niemało pracy z czém,** брать на себя́ мно́го труда́. **Żądać komu ranę,** нанести́ кому́ рану, ра́нить кого́. **Żądać komu truciznę,** дать кому́ я́ду. **Żądać sobie śmierć,** лиши́ть себя́ жи́зни. **Żądać piwu,** замолоди́ть пи́во. **Żądać fałsz komu,** изобли́чить кого́ во лжи́.

Żądawanie, Żądanie, -nia, *ср.* отдава́ніе, вруче́ніе (*задатка*); || *Ком.* трассиро́вка (*векселя*); || налега́ніе, возлага́ніе; || **Żądawanie, Żądanie kłamstwa,** изобличе́ніе во лжи́.

Żądawca, -y, *м. Ком.* трассиро́вщикъ, трассе́нтъ.

Żądawić, *см.* **Żądławiać.**

Żądawniały, Żądawniony, застарѣ́лый, устарѣ́лый, закорене́лый.

Żądawnić, пропусти́ть вре́мя, срокъ, о́чередь, просро́чить.

Żądawnieć, устарѣ́ть, застарѣ́ть.

Żądawniony, просро́ченный.

Żądecydowanie, -nia, *ср.* постановле́ніе, опредѣле́ніе. **Szybkie żądecydowanie,** спѣшное произво́дство (*дѣла*).

Żądek, -dka, *м.* за́дница.

Żądeklarować, заяви́ть объяви́ть.

Żaden (*Стар.* **Żadny**), **-dna, -dne,** ни оди́нъ, ни одна́, ни одно́, ни како́й, ая, ое, никто́. **Żaden człowiek tam nie był,** никто́ тамъ не былъ. **Żaden ze dwu,** ни тотъ, ни другой. **Żadnym sposobem, Żadną miarą,** никакимъ о́бразомъ. ***Te akta uważane będą za żadne i niebyłe,** э́ти а́кты бу́дутъ счита́ться недѣйствительными и несуществующими.

Żadeptywać, Żadeptać, зата́птывать, затопта́ть; || заглуша́ть, заглуши́ть; || тушить, затуши́ть.

Żadłabić, *см.* **Żadławić.**

Żądlasty, Żądlisty, Żądłowaty, жа́листый; || имѣющій видъ жа́ла.

Żadławiać, Żadawiać, Żadłabiać, Żadławić, Żadawić, Żadłabić (*Стар.* **Żadłabać**), удавливать, удавить, удушать, удушить; || подавлять, подавить; || **Żadławić się,** удави́ться.

Żądliwość, *см.* **Pożądliwość.**

Żądliwy, *см.* **Pożądliwy.**

Żądło, -a, *ср.* жа́ло.

Żądłowaty, *см.* **Żądlasty.**

Żadłużać, Żadłużyć, обремена́ть, обремени́ть долга́ми; || **Żadłużać się, Żadłużyć się,** входи́ть, войти́ въ долги, должа́ть, задолжа́ть.

Żadmuchnąć, Żadу́ть.

Żądni, жа́дный.

Żądnie, жа́дно, а́лчно.

Żądność, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, вожделѣ́ніе, си́льное жела́ніе.

Żądny, жа́дный, а́лчный, ненасы́тный. **Żądny bogactwa,** жа́дный къ бога́тству

Żadość, Żadosyć, довольно, доста́точно, по́лно. **Żadosyć czynić, uczynić czemu,** удовлетворя́ть, удовлетвори́ть.

Żadośćczynienie, Żadośćuczynienie, Żadosyćuczynienie, -nia, *ср.* удовлетворе́ніе

Żadowolenie, Żadowolnienie, -nia, *ср.* удово́льствіе; || удовлетворе́ніе; || благоволе́ніе. **Najwyższe żadowolenie,** Высоча́йшее благоволе́ніе.

Żadra, -y, *ж.* **Żadzior, -u,** *м. Бот.* чешу́йка, пленка, плёночка, ко́жица, шелуха́; || окалина, огарина, треска́ (*на расплавленномъ желѣзѣ*).

Żadrapać, Żadrapnąć, опара́пать, опарапнуть, зацара́пать, зацарапнуть, задира́ть когтями; || **Żadrapać się, Żadrapnąć się,** опара́паться, опарапнуться.

Żadrasnąć, сади́ть, сади́нить, ободра́ть, порѣзать, опара́пать ко́жу.

Żadrewnić, Żadrzewić, обсади́ть дере́вьями.

Żadrgnąć, вздро́гнуть, задрожа́ть, затрепета́ть.

Zadrobić, мéлко искрошúть.
Zadrobnieć, уменьшúться.
Zadrożeć, подорожáть.
Zadrożyć, запросúть высóкую цéну.
Zadruzgotać, раздробúть, разбúть, разшибúть.
Zadrwić (z kogo), поднять кого нá смéхъ, одурáчить кого.
Zadrzeć, *см.* Zadzierać.
Zadrzewieć, зарости́ дерéвьями.
Zaduch, -u, *м.* спертóй, испóрченный вóздухъ; || духотá; || испáрина, испарéніе.
Zadumać się, задýматься.
Zadumiały, *см.* Zdumiały.
Zadumieć, *см.* Zdumiewać.
Zadumienie, -nia, *ср.* изумлéніе.
Zadusić, задушúть, задавúть.
Zaduszenie, -nia, *ср.* задушéніе, удýшье.
Zaduszny, поминáльный, заупокóйный. **Dzień zaduszny**, день всѣхъ усóпшихъ, день всеóбщаго поминовéнія, родúтельская суббóта. **Zaduszna msz**, заупокóйная обѣдня; || *Стар.* дýшный, удýшливый.
Zadworny, надвóрный.
Zadyktować, предписáть (*закóны*). установúть, постановúть; || оговорúть; || **Zadyktować do protokółu**, заявúть съ записκою въ протокóлъ.
Zadyktowanie, -nia, *ср.* предписáніе, постановлéніе.
Zadymić, задымúть, закоптúть.
Zadymka, Zadémka, -i, *ж.* **Zadymek, Zadémek, -mku**, *м.* метéль, метéлица, вьюга.
Zadysponować, приказáть, распорядúться.
Zadyszyć się, Zadyszéć się, запыхáться.
Ządza, -y, *ж.* вожделéніе, сúльное желáніе, пóхоть, страсть.
Zadziać, *см.* Zadziewać.
Zadziaływać, Zadziałać, давáть, дать пóводъ, причúну къ чему; || заслýживать, заслужúть (*что*) своúмъ поведéніемъ, поступками; || **Zadziałać komu**, учинúть кому́ что́-либо; вознаграждáть, вознаградúть; || *см.* Zaczyniać (ciasto).
Zadziczeć, одичáть; || заглóхнуть.
Zadziedziczyć, получúть въ наслѣдство.
Zadzier, Zadzior, -u, *м.* **Zadzierek, -rku**, *м.* царáпина, ссáдина; || заусéница (*на пáльцѣ*); || задóрина, защéпина, мѣсто на дéревѣ задрáвшееся при струганіи.
Zadzierać, Zadrzeć, раздирáть, разодрáть, задирáть, задрáть; || задѣвать. задѣть, затрóгивать, затрóнуть; || **Zadzierać z kim**, придирáться къ кому́; || **Zadzierać się**, раздирáться, разодрáться, задирáться, задрáться.
Zadzieracz, -a, *м.* зачúнщикъ.
Zadzierg, Zadzierzg, -u, *м.* захлёстка глухáя пéтля, удáва, удáвка. **Zadziergiem**, неразрывно, тýго.
Zadziergać, Zadzierzgać, Zadziergnąć, Zadzierzgnąć, захлестывать, захлестнýть, затя́гивать, затянýть пéтлею, удавúть, повѣсить; || **Zadzierzgnąć się**, удавúться, повѣситься, затянýться пéтлею.
Zadzierżawić, заарендовáть, отдáть на óткупъ, въ арéндное содержáніе *или* взять на óткупъ, въ арéндное содержáніе.
Zadzierżawienie, -nia, *ср.* отдáча *или* взя́тіе въ арéнду.
Zadzierżeć, *см.* Zatrzymywać.
Zadziewać, Zadziać, дѣвать, дѣть. задѣть, прятать, спрятать. прибирать прибрáть, засóвывать, засýнуть. **Zadziać dziurę**, задѣлать, заткнýть дыру́, заштóпать прорѣху.
Zadziobać, заклевáть.
Zadzior, *см.* Zadzier.
Zadziw, -u, *м.* изумлéніе. удивлéніе.
Zadziwiać, Zadziwić, удивлáть, удивúть, изумлять. изумúть.
Zadziwienie, -nia, *ср.* удивлéніе, изумлéніе.
Zadzwonić, завзонúть.
Zafantować, заложúть, отдáть въ залóгъ.
Zafarbować, закрáсить.
Zafasować, подтянýть корóче повóдья.
Zafastrygować, приметáть, сметáть, пришúть на живýю нúтку, *см.* Fastrygować.
Zaflansować, разсадúть (*молодыя дерéвья*).
Zaflansowanie, -nia, *ср.* разсáдка (*молодыхъ дерéвьевъ*).
Zafolować, задѣлать; || замáзать.
Zaforsztować, перегородúть, разгородúть досками.
Zaforszusować, выдать дéньги впередъ.
Zafrachtować, заплатúть за привóзъ, отправúть товáры.
Zafrasować, огорчúть, опечáлить, встревóжить, озабóтить.
Zafrędzlować, закрыть бахрамóю.
Zafrymarczyć, промѣнять.
Zafryzować, зачесáть. причесáть.
Zafugować, укрѣпúть нáзами, связáть, соединúть.
Zafukać, накричáть. нашумѣть, заглушúть крúкомъ, бранью.
Zagadka, -i, *ж.* загáдка.
Zagadywać, Zagadać, Zagadnąć, заговáривать, заговорúть, заводúть, завестú рѣчь (*съ кѣмъ*); || заговáривать, заговорúть. утомúть продолжительнымъ разговóромъ; || загадывать, загадáть (*загáдку*); || **Zagadać się**, заговорúться, дóлго разговáривать.
Zagadzać, Zagodzić, мирúть, помирúть, соглашáть, согласúть; || улáживать. улáдить.

Zagaisko, -a, *ср. см.* **Zarośl.**

Zagajać, Zagaić, засаживать, засадить деревьями, разводить деревья; || открывать, открыть собраніе, сеймъ и т. п., начать рѣчь, открыть рѣчью собраніе; || *см.* **Zagoić.**

Zagajanie, Zagajenie, -nia, *ср.* разведеніе, насажденіе лѣса; || открытіе собранія, сейма и т. п., начатіе рѣчи.

Zaganiać, Zagonić, Zagnać, загонять, загнать, понуждать, понудить, принуждать, принудить, заставлять, заставить. ***Pijany kaczki zagania**, пьяный шатается на ногахъ. || **Zaganiać się, Zagonić się**, мчаться, скоро бѣжать, гнаться, преслѣдовать, стараться настичь.

Zagardlić, Zagarlić, Zagardłować, удавить, удушить, задушить; || съузить вверху на подобіе шеи; || ***Zagardłować co**, заслужить, заработать что-либо, подвергая жизнь свою опасности.

Zagarniać, Zagartać, Zagarnąć, Zagarnywać, Zagartywać, захватывать, захватить, похищать, похитить, загребать, загресть, присвоять, присвоить, прибирать, прибрать въ свои руки чужое.

Zagarnięcie, -cia, *ср.* захватъ.

Zagasać, Zagasnąć, погасать, погаснуть.

Zagaszać, Zagasić, гасить, погасить.

Zagęścieć, Zagęstnieć, загустѣть.

Zagęszczać, Zagęścić, сгущать, сгустить; || *наваливать, навалить, наполнять, наполнить, распространять, распространить, умножать, умножить. || **Zagęszczać się, Zagęścić się**, сгущаться, сгуститься; || *наполняться, наполниться, распространяться, распространиться, размножаться, размножиться. **Zagęściły się choroby**, болѣзни размножились. **Już się to zagęsciło**, это уже вошло въ обыкновеніе. **Niebo zagęszcza się chmurami**, небо наполняется тучами.

Zagęszczenie, -nia, *ср.* сгущеніе; || *размноженіе, многочисленность, множество.

Zagęszczony, сгущенный; || *размноженный, распространенный.

Zagiąć, *см.* **Zaginać.**

Zagięcie, -cia, *ср.* сгибъ, изгибъ, изгибина, кривизна, выгибъ, поворотъ, извилина.

Żagiel, -gla, *м.* парусъ.

Zagięty, изогнутый, загнутый, искривленный.

Żagiew', -gwi, *ж. Бот.* боровикъ, масленикъ (*грибъ*); || трутъ, губка (*для зажиганія*); || *прелесть, приманка

Zaginać, Zagiąć, загибать, загнуть.

Zaginąć, затеряться, утратиться, пропасть.

Zaginienie, -nia, *ср.* пропажа; || *Юрид.* безвѣстное отсутствіе.

Zaginiony, *Юрид.* безвѣстно-отсутствующій.

Zagłada, -y, *ж.* истребленіе, уничтоженіе, искорененіе, погибель. **Zagłada uraz**, преданіе забвенію обидъ.

Zaglądać, Zajrzeć, заглядывать, заглянуть.

Zagładzać, Zagładzić, заглаживать, загладить; || истреблять, истребить, уничтожать, уничтожить, изкоренять, изкоренить. **Zagładzić z pamięci**, изгладить изъ памяти, предать забвенію.

Zagłaskać (sobie włosy), пригладить себѣ волоса.

Zagłębiać, Zagłębić, углублять, углубить, погружать, погрузить. || **Zagłębiać się, Zagłębić się (w czém, nad czém)**, углубляться, углубиться, погружаться, погрузиться (*во что*).

Zaglik, -a, *м. Умен.* парусокъ; || корабликъ (*рабочина*).

Żaglisty, оснащённый парусами.

Zagłodzić, уморить голодомъ.

Żaglowy, парусный. **Żaglowe płótno**, парусина.

Zagłuchnąć, *см.* **Ogłuchnąć.**

Zagłuszać, Zagłuszyć, заглушать, заглушить.

Zagmatwać, Zamatwać, перемѣшать, перепутать, запутать, привести въ безпорядокъ. || **Zagmatwać się**, перемѣшаться, перепутаться, запутаться.

Zagnać, *см.* **Zaganiać.**

Zagnajać, Zagnoić, гноить, сгноить; || удобрить, унавозить землю; || **Zagnoić się**, загноиться.

Zagniatać, Zagnieść, угнетать, давить, жать; || замѣшивать, замѣсить.

Zagniewać, разгнѣвать, разсердить.

Zagnieżdżać się, Zagnieżdzić się, гнѣздиться, угнѣздиться, вить, свить гнѣздо; || *вселиться (*во что*), забраться (*куда*).

Zagniły, гнилой, сгнившій.

Zagnoić, *см.* **Zagnajać.**

Zagodzenie, -nia, *ср.* примиреніе, соглашеніе, улаженіе.

Zagodzić, *см.* **Zagadzać.**

Zagoić, залѣчить, заживить (*рану*).

Zagon, -u, *м.* широкая гряда (*въ огородѣ*); || загонъ, пашенная полоса; || погоня (*за непріятелемъ*); || набѣгъ, нашествіе. **Zagony tatarskie**, татарскіе набѣги.

Zagórny, загорный, находящійся за горою.

Zagorywać, *см.* **Zagorzeć.**

Zagorzale, пылко, горячо, съ жаромъ, вспыльчиво, запальчиво; || фанатически.

Zagorzalec, -lca, *м.* пылкій, горячій, вспыльчивый, запальчивый человѣкъ, безразсудный человѣкъ; || изувѣръ, фанатикъ.

Zagorzałość, -ści, *ж.* горячность, пылкость, вспыльчивость, запальчивость, изступленіе, изступленность; || изувѣрство, фанатизмъ.

Zagorzały, горячій, пылкій, вспыль-

чивый, запáльчивый; || изувéрный, фанатúческий; || загорéвшійся; || угорéлый (*отъ чáда*); || загорéлый (*отъ сóлнечнаго жáра*).

Zagórze, **-a**, *ср.* загóрье.

Zagorzeć, **Zagorywać**, загорéться, загорáться, зажéчься, зажигáться, воспламенúться, воспламеня́ться; || загорéть (*отъ сóлнечнаго жáра*); || угорéть (*отъ чáда*). || **Zagorzeć się**, **Zagorywać się**, загорéться, загорáться.

Zagorzel, **-i**, **Zagorzelina**, **Zagorzelizna**, **-y**, *ж.* угáръ, удушéніе, задушéніе.

Zagościć, **Zagościć się**, загости́ться, дóлго оставáться въ гостя́хъ.

Zagospodarowanie, **-nia**, *ср.* домáшнее обзаведéніе.

Zagotować, заготóвить, приготóвить; || *Повар.* скипяти́ть.

Zagrabiać, **Zagrabić**, сгребáть, сгресть, собира́ть грабля́ми; || загребáть, загрести́, присвои́ть, присвóить, прибира́ть, прибра́ть въ свой ру́ки чужóе; || угонúть, угна́ть, уводи́ть, увéсть (*скотъ*) украдкою и́ли насúліемъ.

Zagrabywanie, **-nia**, *ср.* сгребáніе.

Zagrać, заигра́ть. **Zagraj nam co na skrzypcach**, сыгра́й намъ что́-нибудь на скри́пкѣ. **Zagrajmy w wista**, сыгра́емъ въ вистъ. **Zagrać dzwonkę**, **wino**, игра́ть въ бубна́хъ, въ пи́кахъ. || **Zagrać się**, заигра́ться.

Zagradzać, **Zagrodzić**, загражда́ть, загради́ть, загора́живать, загороди́ть; || заслоня́ть, заслони́ть; || запира́ть, запере́ть. ***Zagrodzić komu drogę**, загороди́ть кому́ доро́гу. **Zagrodzić prawem**, обезпéчить зако́нными о́бразомъ.

Zagranicze, **-a**, *ср.* чужóй, загранúчный край, чужбúна; || заруб|жье.

Zagraniczny, загранúчный, иностра́нный, чужестра́нный, чужезéмный, иноземный, чужóй.

Zagrażać, **Zagrozić**, грози́ть, угрожáть, стращáть.

Zagrązнąć, **Zagręznąć**, увя́знуть, завя́знуть, погря́знуть.

Zagroda, **-y**, *ж.* огрáда, забóръ, загоро́да; || мыза, хýторъ, загорóженное по́ле, огородъ. **Wiejska zagroda**, сéльскій дворъ, сéльская изба́ со всѣми принадлéжностями. || *Охот.* западня́ (*для хищныхъ звѣрей*). || *Посл.* **Szlachcic na zagrodzie równa się wojewodzie**, сéльскій шля́хтичъ рáвенъ воево́дѣ, т. е. дворя́не рáвны мéжду собóю, не смотря́ на различіе въ общéственномъ положéніи.

Zagrodnik, **-a**, *м.* *Стар.* крестья́нинъ нанимающій чужýю и́збу и т. д., безпáшенный крестья́нинъ, неимéющій цáшни.

Zagrodzenie, **-nia**, *ср.* огрáда, загоро́да, загоро́дка; || перегоро́дка; || прегрáда.

Zagrodzić, *см.* **Zagradzać**.

Zagrożenie, **-nia**, *ср.* угро́за, страхъ. **Pod zagrożeniem kary**, подъ стрáхомъ, **pod** опасéніемъ наказáнія.

Zagruntowanie, **-nia**, *ср.* загрунто́вка.

Zagryzać, **Zagryźć**, загрызáть, загры́зть.

Zagrzebanie, **Zagrzebywanie**, **-nia**, *ср.* зарывáніе въ зéмлю; || погребéніе, похороны. || ***Zagrzebanie się w domu**, удалéніе отъ óбщества. **Zagrzebanie się w książkach**, безпрестáнное занáтіе кни́гами, сидѣніе надъ кни́гами.

Zagrzebywać, **Zagrzebać**, **Zagrześć**, **Zagrzebnąć**, погребáть, погрести́ (*умéрших*); || закáпывать закопáть, зарывáть, зарыть; || загребáть, загрéсть. || **Zagrzebywać się**, **Zagrzebać się**, закáпываться, закопáться, зарывáться, зары́ться; || погребáться, погрести́ся, быть погребáему. ***Zagrzebać się w domu**, запере́ться дóма, никудá не выходи́ть, удали́ться отъ óбщества. **W nauce zagrzebał się cały**, онъ совершéнно предáлся наýкѣ, зарылся въ кни́гахъ.

Zagrzewać, **Zagrzać**, согрѣвáть, **согрéть**. || **Zagrzewać się**, **Zagrzać się**, согрѣвáться, согрéться.

Zagrzęzły, погря́злый, увя́зшій.

Zagrzęznąć, погря́знуть, увя́знуть.

Zaguba, **-y**, *ж.* пáгуба, гúбель, бѣдствіе; || опустошéніе, разорéніе; || утрáта, потéря.

Zagubca, **-y**, **Zagubiciel**, **-a**, *м.* губи́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Zagubić, погубúть, уничтóжить, разру́шить, истребúть; || утрáтить, потеря́ть.

Zagwazdać, замарáть, запáчкать, загря́знить.

Zagwoździć, **Zagwoździać**, загвоздúть, загвóздывать, забить, забивáть, заколотúть, заколáчивать гвоздя́ми. **Zagwoździć armatę**, заклепáть пу́шку. **Zagwoździć konia**, заковáть ло́шадь.

Zagzić, подстрекнýть.

Zahaczać, **Zahaczyć**, задѣвáть, задѣть, зацѣпля́ть, зацѣпúть; || останáвливать, останови́ть, удéрживать, удержáть, задéрживать, задержáть. || **Zahaczać się**, **Zahaczyć się**, зацѣпля́ться, зацѣпúться; || останáвливаться, останови́ться, задéрживаться, задержáться. ***Zahaczył się interes**, дéло пріостановúлось.

Zahaczanie, **Zahaczenie**, **-nia**, *ср.* зацѣплéніе, задѣвáніе.

Zahałasować (kogo), крúкомъ оглуши́ть.

Zahalzować, привязáть канáтъ, натянýть галсъ.

Zahamować, затормозúть; || *обуздáть, укротúть.

Zahartować, закалúть; || *пріучúть къ суро́вой жúзни. || **Zahartować się**, закали́ться. ***Zahartować się do pracy**, привы́кнуть къ трудý.

Zahartowany, закалéнный; || пріучи-

ный къ суро́вой жи́зни, окрѣ́пшій; || ожесточённый, нечувстви́тельный.

Zahasać, запры́гать.

Zahuczeć, зажужжа́ть, забуча́ть; || загрохота́ть, загремѣ́ть.

Zahuknąć, заглуши́ть; || * ошеломи́ть, привести́ въ тупи́къ.

Zaimek, -mka, *м. Грам.* мѣстоиме́ніе.

Zainteresować, заня́ть, завлечь, внуши́ть уча́стіе; || **Zainteresować się**, приня́ть уча́стіе, заинтересова́ться.

Zaiskrzyć się, засверка́ть.

Zaiste, по́длинно, и́стинно, то́чно, вѣ́рно, поистинѣ, коне́чно.

Zając, -jąca, *м.* за́яцъ. **Siwy zając**, руса́къ.

Zająć, *см.* **Zajmować**.

Zajączek, -czka, *м. Умен.* за́йчикъ.

Zajadać, Zajeść, ѣда́ть, ѣсть, заѣда́ть, заѣ́сть. **Zajadać smaczno**, вку́сно ѣсть; || **Zajadać się, Zajeść się**, взъѣда́ться, въѣ́сться, напуска́ться на кого́ съ запа́льчивостію.

Zajadle, ожесточе́нно, неи́стово, я́ростно, бѣ́шено, съ остервенѣ́ніемъ.

Zajadłość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, остервенѣ́ніе, неи́стовость, я́рость, бѣ́шенство.

Zajadły, ожесточе́нный, неи́стовый, я́ростный, бѣ́шеный.

Zajady, -ów, *мн.* (*Умен.* **Zajadki**), за́ѣды, я́звинки по угла́мъ рта.

Zająkać się, Zająknąć się, заика́ться, заикну́ться.

Zająkała, -y, *м.* заи́ка.

Zająkliwość, ści, *ж.* заика́ніе.

Zająkliwy, заи́кливый, косноязы́чный, *см.* **Zająkała**.

Zajaśnieć, проясни́ться, заяснѣ́ть, засія́ть.

Zajątrzać, Zajątrzyć, развере́живать, развереди́ть, растравля́ть, растрави́ть; || * раздража́ть, раздражи́ть, серди́ть, разсерди́ть; || **Zajątrzać się, Zajątrzyć się**, гнои́ться, загнои́ться; || раздража́ться, раздражи́ться, проходи́ть въ я́рость.

Zajazd, -u, *м.* въѣ́здъ, вступле́ніе; || подъѣ́здъ, крыльцо́ (*у до́ма*); || постоя́лый дворъ; || *Стар. Юрид.* наѣ́здъ, захва́тъ.

Zajdy, *род. п.* **Zajd**, *мн.* кусо́къ гру́баго полотна́, дерю́ги, для ноше́нія сѣ́на, огоро́дной зе́лени, и т. п.; || свя́зка, вяза́нка; || сала́зки, маленькія са́нки.

Zajechać, *см.* **Zajeżdżać**.

Zajęcie, -cia, *ср.* завладѣ́ніе, захва́тъ; || *Юрид.* наложе́ніе запреще́нія, взыска́ніе; || конфиска́ція, о́пись имѣ́нія (*по суду́*), вы́емъ, вы́емка.

Zajęczy, за́ячій. **Zajęcza skórka**, за́ячья шку́рка. *Хир.* **Zajęcza warga**, за́ячья губа́; || трегу́бый, имѣ́ющій раздѣ́ленную *и́ли* разсѣ́ченную губу́; || ***Zajęcze serce**, трусли́вость, боязли́вость, ро́бость. **Zajęczego serca człowiek**, трусъ; || *Бот.* **Kapusta zajęcza, Szczawik**, за́ячій ща́вель, ки́слица. **Zajęcza nóżka**, за́ячья ла́пка, но́жка. **Zajęcze uszko**, за́ячье ушко́. **Zajęczy chłodek**, хрящанъ, жёлтый, ди́кій цико́рій. **Zajęcza kapusta**, за́ячья капу́ста, за́ячій молоди́лъ.

Zajęczyca, -y, *ж.* зайчи́ха, са́мка за́ячья.

Zajęczyna, -y, *ж.* за́ячина, за́ячье мя́со.

Zajęczysko, -a, *ср. Увел.* зайчи́ще, *см.* **Zając**.

Zajem, *род. п.* **Zajmu**, *м.* заня́тіе, захва́тъ, завладѣ́ніе; || заемъ; || * восхище́ніе.

Zajeść, *см.* **Zajadać**.

Zajęty, за́нятый, озабо́ченный; || *Юрид.* захва́ченный, находя́щійся подъ запреще́ніемъ.

Zajezdny, постоя́лый, назна́ченный для посто́я. **Dom zajezdny**, постоя́лый дворъ, *см.* **Zajazd**.

Zajeżdżać, Zajechać, заѣзжа́ть, заѣ́хать, уѣзжа́ть, уѣ́хать далёко; || **Zajeżdżać przed bramę**, подъѣзжа́ть къ ворота́мъ; || **Zajeździć**, изъѣ́здить, излишнею ѣздо́ю, сдѣ́лать что́-нибудь него́днымъ къ употребле́нію; || наѣзжа́ть, наѣ́хать, напада́ть, захва́тывать; || **Zajeżdżać komu**, выѣзжа́ть на встрѣ́чу къ кому́; || **Zajeździć konia**, заѣ́здить ло́шадь.

Zajmować, Zająć, занима́ть, заня́ть; || забира́ть, забра́ть, захва́тывать, захвати́ть, присво́ивать, присво́ить, завладѣ́ть чужо́е. **Zajmować dużo miejsca**, занима́ть мно́го мѣ́ста. **Zajmować kogo czém**, упражня́ть, занима́ть кого́ чѣмъ-либо, дать кому́ заня́тіе. **Zająć majętność opuszczoną**, завладѣ́ть бро́шеннымъ имѣ́ніемъ. **Zająć bydło**, захвати́ть, пойма́ть скотъ (*заше́дшій на чужу́ю зе́млю*); || **Zajmować się, Zająć się**, занима́ться, заня́ться, упражня́ться; || **Zajmować się, Zająć się (ogniem)**, занима́ться, заня́ться, начина́ть горѣ́ть, загора́ться; || прививаться, приви́ться, пуска́ть ко́рни въ землю (*о расте́ніяхъ*); || * начина́ться, нача́ться.

Zajmowanie, -nia, Zajęcie, -cia, *ср.* заня́тіе, исполне́ніе; || завладѣ́ніе, захва́тъ; || **Zajmowanie się (czém)**, заня́тіе, упражне́ніе.

Zajrzeć, *см.* **Zaglądać**.

Zajść, *см.* **Zachodzić**.

Zajście, -cia, *ср.* происше́ствіе, собы́тіе, дѣя́ніе; || столкнове́ніе.

Zajuszać, Zajuszyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрова́вить; || возбужда́ть, возбуди́ть жа́жду кро́ви, остервени́ть; || **Zajuszyć się**, обагри́ться кро́вью, окрова́виться, остервени́ться, сдѣ́латься кровожа́днымъ.

Zajuszony, кровожа́дный, остервенѣ́лый.

Zajutro, Zajutrze, -a, *ср.* за́втрешній день, слѣдующій день.

Zak, -a, *м.* шко́льникъ, ученикъ; || • педа́нтъ, шко́льный враль, учёный дура́къ.

Zakachlować, заложи́ть, зада́лать изразцами.

Zakadzić, *см.* **Kadzić.**

Zakał, -u, *м.* **Zakała, -y,** *ж.* зака́лъ, зака́лина, недостатокъ рыхлости (*въ хлѣбѣ*); || подо́нки. отстой, гу́ща; || скло́нность къ злому, къ порокамъ; || * пятно́, грязь, нечистота́; || поноше́ніе, безче́стіе, позо́ръ.

Zakalać, замарывать, па́чкать грязни́ть.

Zakalec, -lca, *м. см.* **Zakał.**

Zakalić, закали́ть (*желѣзо*).

Zakalisty, зака́листый.

Zakamiałość, Zakamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣ́ніе; || * ожесточе́ніе, жестокосе́рдіе, коснѣніе, упра́вство, упо́рство.

Zakamiały, окаменѣ́лый; || * ожесточённый, жестокосе́рдный, упра́вый, упо́рный.

Zakamieć, Zakamienieć, окаменѣ́ть; || • ожесточи́ться, становиться безжа́лостнымъ, нечувствительнымъ, непреклонным.

Zakamienować, побить ка́мнями, *см.* **Kamienować, Ukamienować.**

Zakapturzać, *Охот.* надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* каблучёчить (*сокола*); || * заста́вить постри́чься въ мона́хи; || напо́лнить страну́ мона́хами: || **Zakapturzyć się,** надѣть на себя́ капишо́нъ; || * постри́чься въ мона́хи.

Zakarbować, нарубить, сдѣлать зару́бки, ме́тки.

Zakarczować, *Агр.* вспаха́ть новину́.

Zakarować (działo), поста́вить, подня́ть пу́шку на станокъ.

Zakąsić (czego), откуси́ть, раскуси́ть; || **Zakąsić po czém,** закуси́ть

Zakąska, -i, *ж.* закуска.

Zakasować (kogo), превзойти (*кого въ чёмъ-либо*), затми́ть; || зачеркну́ть, исключи́ть, уничто́жить, замара́ть, зачерни́ть.

Zakasywać, Zakasać, засу́чивать, засучи́ть (*платье, рукави*), заворачивать, заворотить; || **Zakasywać się, Zakasać się,** подбира́ть, подобра́ть, поддергивать, поддёрнуть, поднима́ть, подня́ть свое́ пла́тье.

Zakaszlać, зака́шлять.

Zakaszubić się, забиться въ у́голъ. поселиться въ глушь, въ дере́вню, въ захолу́стье.

Zakąt, -a, *м.* **Zakącie, -cia,** *ср.* (*Умен.* **Zakątek, -tka, Zakącik, -a,** *м.*) у́голъ, захолу́стье, закоу́локъ; || убѣ́жище, уедине́ніе.

Zakątny, скры́тый, уединённый.

Zakaz, -u, *м.* запрѣтъ. запрещѣніе, воспрещеніе, возбраненіе.

Zakażenie, -nia, *ср.* заражѣ́ніе. испо́рченность.

Zakazywać, Zakazać, запреща́ть, запретить, воспреща́ть. воспретить. возбраня́ть, возбранить.

Zakis, -u, *м* закисáніе; || заквáска.

Zakisać, Zakisić, квáсить, заквáшивать, заквáсить.

Zakisnąć, проки́снуть.

Zakitować, замазать. залепить.

Zakitowanie, -nia, *ср.* замазка.

Zakląć, *см.* **Zaklinać.**

Zakład, -u, *м.* основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || заво́дъ, фа́брика; || закла́дъ. закладна́я вещь, зало́гъ; || закла́дъ. пари́; || зало́гъ, доказательство, увѣ́реніе; || *Фортиф.* **Zakład wału,** привалъ; || **Zakład starców i kalek,** богаде́льня. **Zakład sierot,** сиро́тскій домъ. **Dać komu co w zakład,** дать что́-либо въ зало́гъ. **Iść, pójść z kim o zakład,** би́ться объ закла́дъ, ста́вить въ закла́дъ, держа́ть закла́дъ, пари́. **Zakład miłości,** зало́гъ любви.

Zakładać, Założyć, закла́дывать, заложи́ть. класть. положи́ть, накла́дывать, наложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть, полага́ть, положи́ть, возлага́ть, возложи́ть; || осно́вывать. основать, полагать, положить въ основáніе. **Zakładać konia do karety,** закладывать. лошаде́й въ каре́ту. **Założywszy ręce siedzieć,** сидѣть сложа́ ру́ки. **Założyć nogi na krzyż,** положи́ть но́гу на́ ногу. **Ptaki gniazda zakładają,** пти́цы вьютъ гнѣзда. **Założyć sidła na kogo,** разста́вить кому́ сѣти. **Zakładać za cel sobie,** имѣ́ть что́-либо въ предме́тѣ. въ виду́, изобра́ть це́лью. **Zakładam moje nadzieje na Boga,** возлага́ю мои́ наде́жды на Бо́га. *Охот.* **Zakładać psami,** оса́чивать, осочи́ть, отыскивать звѣ́ря и окружа́ть его́ соба́ками. **Zakładać ogień,** разкла́дывать, разводи́ть ого́нь. **Zakładać co w czém,** полага́ться, опира́ться на что́. **Zakładać obóz,** располага́ть ла́герь, стать ла́геромъ. *Юрид.* **Założyć oppozycją,** пода́ть о́тзывъ про́тивъ заочнаго рѣшенія, протестовать. **Założyć miasto,** основа́ть го́родъ. **Zakładać fundamenta gmachu,** класть фундаментъ подъ зда́ніе. **Założyć jakie twierdzenie,** сдѣлать како́е-либо предложе́ніе; || **Zakładać się, Założyć się,** би́ться объ закла́дъ, держа́ть закла́дъ, пари́; || загора́живаться загороди́ться. заставля́ться, заста́виться, закрыва́ться, закры́ться.

Zakładacz, -a, *м. см.* **Założyciel.**

Zakładanie, Założenie, -nia, *ср.* закла́дка, закла́дываніе, основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || установле́ніе; || разведе́ніе, насажде́ніе.

Zakładka, -i, *ж.* скла́дка, сборка, сгибъ, морщи́на.

Zakładnik, -a, *м.* залóжникъ, аманáтъ; || закладодержáтель.

Zakładowy, -a, -e, основнóй.

Zaklęcie, *см.* **Zaklinanie.**

Zaklejać, Zakleić, заклéивать, заклеи́ть.

Zaklepać, заклепáть, сплющáть, загвоздúть, забúть.

Zaklęsać, Zakląsać, Zaklęsnąć, осéдать, осéсть, опускáться, опустúться; || проваливáться, провалúться; || углублáться, углубúться; || разорáться, разорúться.

Zaklęsłość, -ści, *ж.* осéданіе, обвáлъ, опускáніе, пролóмъ; || впáдина, углублéніе.

Zaklęty, околдóванный, очарóванный, обворóженный; || прокля́тый, *нестерпимый, несно́сный.

Zaklinać, Zakląć, заклина́ть, закля́сть; || заговáривать, заговорúть, заколдóвывать, заколдовáть. **Zaklinać duchy**, заклинáть духóвъ. **Zaklinam cię, abyś tego nie robił**, заклинáю тебя́ не дéлать э́того || **Zaklinać się, Zakląć się**, кля́сться, покля́сться, божúться, побожúться, давáть, дать клáтву, утверждáть что-либо клáтвою.

Zaklinacz, -a, *м.* заклинáтель (*бѣсовъ*).

Zaklinanie, -nia, Zaklęcie, -cia, *ср.* заклинáніе, закля́тіе; || заговóръ, заговáриваніе, нашéптываніе, колдовствó; || божбá, клáтва.

Zaklinić, zaklinąć, zakrępić клúномъ.

Zaklinowanie, -nia, *ср. Каменщ.* разклúнка.

Zakłócać, Zakłócić, взбáлтывать, взболтáть; || *тревóжить, встревóжить. обезпокóить, смущáть, смутúть; || нарушáть, нарýшить.

Zakłócenie, -nia, *ср. Юрид.* нарушéніе; || смущéніе, смýта, нарушéніе (*спокóйствія*).

Zakłówać, Zakłóć, закáлывать, заколóть.

Zakochać się (w kim), влюбúться (*въ кого́*).

Zakochanie (się), -nia, *ср.* любóвь.

Zakochany, влюблённый.

Zakoczować, закочевать.

Zakoł, -u, *м.* круговóе движéніе, поворóтъ, извúлина; || забóйка, закóлъ въ рѣкѣ, составленный изъ свай.

Zakołatać, застучáть; || ***Zakołatać do kogo**, испытáть кого́, вывéдать, узнáть чей-либо óбразъ мы́слей, расположéніе и. т. п.

Zakolić, окружáть, обхватúть со всѣхъ сторóнъ.

Zakołowrocenie, -nia, *ср. Ветер.* вертéніе головы́, óборокъ (*у лошадей*).

Zakołowrocić się, одурéть, подвéргнуться вертéнію головы́, óборку (*о лошадя́хъ*).

Zakomorek, -rka, *м.* **Zakomorka, -i**, *ж.* скры́тое мéсто, тайни́къ. **Zakomorek oczu**, глазно́й кутóкъ, лузгъ глáза.

Zakomunikować, сообщúть, передáть.

Zakomunikowanie, -nia, *ср.* сообщéніе передáча.

Zakon, -u, *м. Стар.* закóнъ, прáво, *см.* **Prawo**; || завéтъ. **Stary zakon**, вéтхій завéтъ. || **Zakon Boży**, закóнъ Бóжій; || монáшескій óрденъ. сослóвіе рúмско-католúческихъ монáховъ.

Zakończać, Zakończyć, оканчúвать окóнчить, заканчúвать, закóнчить; || *завáстривать, завострúть.

Zakończanie, -nia, *ср.* оканчúваніе; || *завáстриваніе, забострúваніе.

Zakończenie, -nia, *ср.* окончáніе; || *завострéніе, заострéніе.

Zakończony, окóнченный; || заострённый, остроконéчный.

Zakonnica, -y, *ж.* монáхиня, инокúня, черни́ца; || стáрица.

Zakonnictwo, -a, *ср.* монáшество, иночество.

Zakonniczy, монáшескій, иночéскій.

Zakonnik, -a, *м.* монáхъ, инокъ, чернéцъ.

Zakonność, -ści, *ж.* наблюдéніе óрденскаго *или* монáшескаго устáва; || благочéстіе, нáбожность; || монáшество.

Zakonny, монáшескій, иночéскій; || благочéстивый, нáбожный; || ветхозавéтный. || **Zakonny, -ego**, *м.* монáхъ, инокъ; || дóкторъ правъ.

Zakonodawca, -y, *м.* законодáтель; || основáтель монáшескаго óрдена.

Zakontraktować, принять по контрáкту.

Zakontraktowany, прúнятый по контрáкту.

Zakop, -u, *м.* **Zakopy, -ów**, *мн. Воен.* прикóпы, подступы, апрóши.

Zakopcić, закоптúть. || **Zakopcieć**, закоптúться; || почернéть.

Zakopertować, вложúть въ конвéртъ, въ пакéтъ.

Zakopywać, Zakopać, закáпывать, закопáть, зарывáть, зарыть. || **Zakopywać się, Zakopać się**, закáпываться, закопáться, зарывáться. зарыться.

Zakordonować (kraj), *Воен.* занять страну́, óбласть, присоединúть къ своúмъ владéніямъ.

Zakorzeniać, Zakorzenić, вкоренáть, вкорени́ть, укоренáть, укорени́ть. || **Zakorzeniać się, Zakorzenić się**, вкоренáться, вкорени́ться, укоренáться, укорени́ться, пускáть, пустúть кóрни.

Zakostwo, -a, *ср.* шкóльничество; || педáнтство.

Zakowski, шкóльническій.

Zakpić (sobie) z kogo, подшутúть надъ кéмъ, подня́ть на смѣхъ, одурáчить кого́.

Zakraczać, Zakroczyć dokąd, вступáть, вступúть; || **Zakraczać czemu**, препят-

ствовать, мѣшáть; || **Zakraczać komu**, заступáть комý дорóгу; || застигáть, застúгнуть, заставáть, застáть, захвáтывать, захватúть когó-либо нечáянно; || **Zakraczać co**, заступáть, занимáть; || слѣ́довать, воспослѣ́довать, случáться, случúться, происходúть, произойтú.

Zakradać się, Zakraść się, прокрáдываться, прокрáсться, вкрáдываться, вкрáсться, закрáдываться, закрáсться.

Zakrapiać, Zakropić, окроплять, окропúть, орошáть, оросúть, опры́скивать, опры́скать, смáчивать смочúть. || **Zakrapiać się, Zakropić się**, намокáть, намóкнуть, напитáться влáгою. ***Zakropić gardło**, промочúть себѣ́ гóрло.

Zakrasić, закрáсить, прикрáсить.

Zakrawać, Zakrajać, Zakroić, открáивать, открóить, выкрáивать, вы́кроить; || **Zakrawać na kogo, na co**, сбивáться, походúть на когó рѣ́чью úли пріемами, казáться, схóдствовать, быть похóжимъ; || **Zakrawać na co**, мѣ́тить, добивáться, домогáться чегó, имѣ́ть чтó-либо въ видý. || ***Zakrawać się na co**, готóвиться, сбирáться.

Zakręcać, Zakręcić, завёртывать, завернýть, завéрчивать, завертѣ́ть, завúнчивать, завинтúть; || закрýчивать, закрутúть, завивáть, завúть. **Zakręcić kurek**, завернýть кранъ. **Zakręcić włosy**, завúть вóлосы. || **Zakręcać się, Zakręcić się**, завёртываться, завернýться, завéрчиваться, завертѣ́ться, завúнчиваться, завинтúться; || закрýчиваться, закрутúться, завивáться, завúться; || *кружúться, закружúться; || навёртываться, навернýться, выступáть, вы́ступить, покáзываться, показáться. **Zakręciło mi się w głowie**, у меня́ закружúлась головá. **W oczach łzy mu się zakręciły**, у негó на глазáхъ навернýлись слёзы.

Zakres, -u, *м.* протяжéніе, продолжéніе; || прострáнство, объёмъ; || пóприще, кругъ дѣ́ствія, кругъ дѣ́ятельности; || предѣ́лъ, грани́ца; || вѣ́домство; || мѣ́ра; || срокъ. **Zakres służby**, срокъ, продолжúтельность слýжбы. **Zakres działań**, кругъ дѣ́йствія. **Zakres kary**, мѣ́ра наказáнія. **Zakres władzy**, предмéты вѣ́домства, стéпень влáсти.

Zakreślać, Zakreślić, очéрчивать, очертúть, начéртывать, начертúть; || опúсывать, описáть; || зачёркивать, зачеркнýть, вымáрывать, вы́марать; || *отмѣчáть, отмѣ́тить; || *опредѣля́ть, опредѣлúть; || *предначéртывать, предначертáть, предназначáть, предназнáчить; || *предполагáть, предположúть.

Zakręt, -u, *м.* вертѣ́ніе, кружéніе; || оборóтъ, поворóтъ, обращéніе; || извúлина, излýчина; || склáдка, сгибъ; || крюкъ, объѣ́здъ, обхóдъ.

Zakrętka, -i, *ж.* завёртка (*у окнá*).

Zakrętny, извúлистый, излýчистый, извúвистый; || *крючковáтый, запýтанный, проны́рливый.

Zakroczenie, -nia, *ср.* прúступъ къ дѣ́лу, начáтіе дѣ́ла, приня́тіе мѣ́ръ.

Zakroczyć, *см.* **Zakraczać**.

Zakrój, -oju, *м.* надрѣ́зъ; || пéрвая борозда́ (*на пáшнѣ*); || *намѣ́реніе, ýмыселъ, зáмыселъ; || предположéніе; || начертáніе, планъ; || кругъ, объёмъ.

Zakropić, *см.* **Zakrapiać**.

Zakruszać, Zakruszyć, крошúть, накрошúть.

Zakrwawiać, Zakrwawić, окровáвливать, окровáвить, обагря́ть, обагрúть крóвью. || **Zakrwawiać się, Zakrwawić się**, обливáться, облúться, обагря́ться, обагрúться крóвью, окрововля́ться, окровáвиться. **Serce mi się zakrwawia**, сéрдце у меня́ обливáется крóвью.

Zakrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || покрывáло, покрóвъ; || одѣя́ніе, одéжда; || *предлóгъ, видъ, пóводъ.

Zakrystja, -ji, *ж.* ри́зница.

Zakrystjan, -a, *м.* ри́зничій, ключáрь.

Zakrystjanka, -i, *ж.* завѣ́дывающая ри́зницею въ жéнскихъ монастыря́хъ.

Zakrytość, -ści, *ж.* скры́тность, притвóрство; || *Стар.* аллегóрія, иносказáніе, прúтча.

Zakryty, скры́тый, прикры́тый; || тáйный.

Zakrywać, Zakryć, закрывáть, закры́ть, укрывáть, укры́ть, скрывáть, скрыть, заслоня́ть, заслонúть.

Zakrywanie, -nia, *ср.* закрывáніе, прикрывáніе.

Zakrząknąć, *см.* **Krząknąć**.

Zakrzątać, Zakrzątnąć (kogo czém), поручúть комý спѣ́шную рабóту. || **Zakrzątać się, Zakrzątnąć się**, захлопотáться, засуетúться óколо чегó, съ жáромъ, усéрдно приня́ться за чтó.

Zakrzesać, Zakrzosać, вы́сѣчь, достáть огня́; || затесáть (*дéрево*).

Zakrzęt, -u, *м.* попечéніе, старáніе; || хождéніе, смотрѣ́ніе.

Zakrzew, -u, *м.* **Zakrzewie, -wia**, *ср.* чáща, кустáрники; || ля́да, лядúна, поля́на, *или* запýшенная пáшня, порóсшая молоды́мъ лѣ́сомъ; || зáросль.

Zakrzewiać, Zakrzewić, разводúть, развестú (*дерéвья, растéнія*), сажáть, садúть, посадúть, насаждáть, насадúть, засаждáть, засадúть; || размножáть, размнóжить.

Zakrztusić, задавúть, задушúть. || **Zakrztusić się**, подавúться, поперхнýться, захлебнýться, закáшляться.

Zakrzyczeć, Zakrzyknąć, закричáть, вскричáть, вскрúкнуть; || **Zakrzyczeć kogo**, заглушúть крúкомъ.

Zakrzywiać, Zakrzywić, закривля́ть, закривúть, загибáть, загнýть.

Zakrzywiony, искривлéнный, зáгнутый.

Zakuć, *см.* **Zakuwać.**

Zakuła, -y, *м.* шкóльный учи́тель; || * педáнтъ, учёный дурáкъ; || **Zakuła, -y**, *м.* схóлія, толковáніе дрéвняго áвтора, примѣчáніе, изъяснéніе.

Zakulbaczyć, увязáть за сѣдлóмъ.

Zakumać, покуми́ться.

Zakup, -u, *м.* скупъ, перекýпъ, закýпка, покýпка.

Zakupień, -pnia, *м.* скýпщикъ, бары́шникъ; || откупщи́къ.

Zakupne, -ego, *ср.* задáтокъ.

Zakupny, покупнóй. * **Dobra zakupne**, имѣ́ніе óтданное въ арéнду на дóлгій срокъ; || подкупнóй, продáжный.

Zakupować, Zakupić, закупáть, закупи́ть, скупáть, скупи́ть; || **Zakupić kogo**, подкупи́ть.

Zakurzać, Zakurzyć, пыли́ть, запыли́ть, запороши́ть; || дыми́ть, задыми́ть, кури́ть, закури́ть (*трýбку*); || закопти́ть; || **Zakurzać się, Zakurzyć się**, пыли́ться, запыли́ться; || дыми́ться, задыми́ться, закýриваться, закури́ться; || закоптѣ́ться; || загорáться, загорѣ́ться.

Zakus, -u, *м.* óпытъ, прóба; || прóбованіе, отвѣ́дываніе.

Zakuszać, Zakusić, отвѣ́дывать, отвѣ́дать, прóбовать, испрóбовать, испы́тывать, испытáть.

Zakutnerować, завóрсить (*сукно́*), *см.* **Kutnerować.**

Zakuwać, Zakuć, Zakować, закóвывать, заковáть, скóвывать, сковáть. **Zakować co czém**, скóвывать, оковáть.

Zakwalifikować, признáть спосóбнымъ, гóднымъ, приготóвленнымъ.

Zakwalifikowanie (pod sąd), предáніе судý.

Zakwas, -u, *м.* заквáска.

Zakwaśniały, прокислый.

Zakwaszać, Zakwasić, заквáшивать, заквáсить, проквáшивать, проквáсить, окисля́ть, окисли́ть; || **Zakwaszać żelazo**, закáливать желѣ́зо; || * **Zakwaszać kogo**, огорчáть, разстрóивать, причиня́ть неудовóльствіе; || **Zakwaszać się, Zakwasić się**, прокисáть, проки́снуть, скисáться, ски́снуться; || * разстрóиваться, огорчáться, ухудшáться.

Zakwefić, завѣ́сить, закры́ть покрывáломъ.

Zakwestjonować, сдѣ́лать запрóсъ, подвéргнуть сомнѣ́нію.

Zakwestjonowany, подвéргнутый сомнѣ́нію, оспáриваемый; || состоя́щій въ спóрѣ. **Majątek zakwestjonowany**, имѣ́ніе состоя́щее въ спóрѣ.

Zakwitać, Zakwitnąć, цвѣсти́, зацвѣтáть, зацвѣ́сть, разцвѣтáть, разцвѣ́сть; || * процвѣтáть.

Zakwitować, выдать роспи́ску, квитáнцію, уплати́ть, заплати́ть; || * покóнчить, прервáть. **Zakwitował go z przyjaźni**, прервáлъ съ нимъ дрýжбу.

Zakwitowanie, -nia, *ср.* роспи́ска, квитáнція.

Żal, -u, *м.* жаль, жáлко, жáлость; || скорбь, грусть, гóресть, печáль, боль; || сожалѣ́ніе, раскáяніе, соболѣ́знованіе; || покая́ніе; || чýвство досáды, негодовáніе; || жáлоба, сѣ́тованіе; || **Żale, -ów**, *мн.* вопль, стенáнія; || * элéгія грýстное, жáлобное стихотворéніе. **Żal mi tego**, жаль мнѣ э́того. **Żal za grzechy**, раскáяніе въ грѣхáхъ. **Mieć żal do kogo**, досáдовать, серди́ться, негодовáть, жáловаться, сѣ́товать (*на кого*). **Niesłusznie ma żal do mnie**, несправедли́во досáдуетъ на меня́. **Z żalem porzuciłem dom, w którym tak mile bawiłem się**, съ сожалѣ́ніемъ, съ грýстью я остáвилъ домъ, въ котóромъ такъ прія́тно проводи́лъ врéмя. **Człowiek żalu godny**, человѣ́къ достóйный сожалѣ́нія.

Zalać, *см.* **Zalewać.**

Załączać, Załączyć, присоединя́ть, присоедини́ть, присовокупля́ть, присовокупи́ть, прибавля́ть, прибáвить, прилагáть, приложи́ть (*что къ чему́*). **Załączać co komu**, сообщáть чтó-либо комý, увѣдомля́ть, доноси́ть о чёмъ.

Załączanie, Załączenie, -nia, *ср.* присоединéніе, присовокуплéніе; || прибавлéніе, приложéніе; || сообщéніе, донесéніе, увѣдомлéніе (*о чёмъ*).

Załącznik, -a, *м.* приложéніе.

Zalądz, *см.* **Zalęgać.**

Zalęg, -ęgu, *м.* зарóдышъ, зачáтокъ.

Załagodzić (rzecz, sprawę), улáдить, обдѣ́лать (*дѣ́ло*).

Zalakierować, налакировáть.

Załaknąć, си́льно желáть, пожелáть, жáждать, алкáть.

Załam, *см.* **Załom.**

Załamowanie, -nia, *ср.* **(gliny)**, перемы́чка гли́ны.

Załamowywać, вышивáть канитéлью.

Załamywać, Załamać, ломáть, переламывать; || переломи́ть, загибáть, загнýть, закрю́чивать, закрю́чить, засýчивать, засучи́ть. * **Załamywać ręce**, ломáть себѣ́ рýки; || **Załamywać się, Załamać się**, проламываться, проломи́ться, провáливаться, провали́ться, обрушáться, обрýшиться.

Załapić, захвати́ть, зацáпать.

Załatać, почини́ть, зачини́ть заплáтами, заплати́ть, положи́ть заплáту.

Załatwiać, Załatwić, облегчáть, облегчи́ть; || **Załatwić sprawę**, окóнчить, улáдить дѣ́ло. **Załatwiać rachunek**, *Ком.* доплáчивать по счéту, разсчи́тываться (*съ кѣмъ*).

Załatwianie, Załatwienie, -nia, *ср.* облегчéніе; || **Załatwienie sprawy**, окончáніе дѣ́ла, сдѣ́лка. *Юрид.* разбóръ дѣ́ла. **Załatwienie spraw**, дѣлопроизвóдство.

Zalatywać, Zalatać, Zalecieć, залетáть, залетѣ́ть, влетáть, влетѣ́ть, прилетáть,

прилетѣть; || * заноситься вѣтромъ; || * доходить по слуху, доходить до чьего слуха.

Załawiać, Załowić, бросать, забросить, кидать, закинуть неводъ; || * **Załowić na kogo**, разставить кому сѣти. **Załawiać na zwadę**, искать ссоры, придираться къ кому.

Załazić, Zależć (dokąd), залѣзать, залѣзть; || **Załazić czem**, наполняться (*грязью*), зарастать (*травою*), засыпаться (*пескомъ*).

Załebek, -bku, *м.* драка, потасовка.

Zalecać, Zalecić, рекомендовать, поручать кого чьему-либо вниманію, благорасположенію; || совѣтовать, одобрять для какой-либо цѣли; || предлагать къ исполненію, приказывать, предписывать; || отличать, ознаменовывать; || **Zalecać się, Zalecić się**, рекомендоваться, препоручать себя въ чье-либо расположеніе; || стараться понравиться, обратить на себя вниманіе, ухаживать за кѣмъ; || хвалиться, превозноситься.

Zalecalny, Zalecający, рекомендательный; || одобрительный. **List zalecalny**, рекомендательное письмо.

Zalecanie, Zalecenie, -nia, *ср.* рекомендація, одобреніе, уваженіе; || **Zalecanie się, Zalecenie się**, стараніе нравиться, ухаживаніе за кѣмъ.

Zalecanki, -nek, *мн.* волокитство, ухаживаніе за кѣмъ-нибудь, увиваніе около кого-нибудь.

Zalecisz, *см.* **Zalatywać.**

Zaleczyć, залѣчить.

Zaledwie, едва, насилу, съ трудомъ, чуть.

Zalegać, Zalegnąć, Zaledz, занимать, занять, наполнять, наполнить, покрывать покрыть, заваливать, завалить; || залегать, залечь, оставаться, остаться, застаиваться, останавливаться. **Zaległo w nosie**, носъ залегъ. **Zaległo gardło**, завалило горло. **Zalegać, Zależeć pole**, бездѣйствовать, напрасно тратить время. **Podatki zalegają**, подати не выплачиваются въ срокъ. **Zalega u niego sto rubli**, онъ остается должнымъ сто рублей. **Zależeć mary**, *или* **w grobie**, умереть. **Zależeć się**, залежаться, испортиться, погрязнуть въ бездѣйствіи, въ лѣности.

Zalęgać, Zalądz, выводить, вывести, высиживать, высидѣть, плодить; || **Zalęgać się, Zalądz się**, зарождаться, зародиться, заводиться, завестись.

Zalegający, *см.* **Zaległy, Zalegający właściciel**, неисправный владѣлецъ.

Zalegalizować, засвидѣтельствовать законнымъ порядкомъ.

Zalegalizowanie, -nia, *ср.* засвидѣтельствованіе законнымъ порядкомъ, удостовѣреніе

Zalęganie, -nia, *ср.* высиживаніе; || **Zalęganie się**, расположеніе, размноженіе.

Zaleganie, -nia, *ср.* наполненіе, заваливаніе; || залеганіе, застаиваніе, *см.* **Zaległość.**

Zaległość, -ści, *ж.* *см.* **Zapchanie, Zatkanie, Wozgrza, Wozgrzywość**; || недоимка, недоборъ, неотданный въ срокъ, просроченный платежъ. **Zaległości**, *мн.* недоимки, недоимочныя деньги: || **Zaległość procentowa**, недоимочные проценты; || залежалость (*товара*); || остатокъ, остальное.

Zaległy, недоимочный; || остаточный, остальной; || залежалый. испортившійся (*товаръ*); || отсроченный; || незаплаченный въ срокъ.

Zalęgły, насиженный. **Jaje zalęgłe**, насиженное яйцо, гнилое или испорченное яйцо.

Zalęknąć się, Zaląc się, испугаться.

Zalepa, -y, *ж.* залѣпка. вещество, употребляемое для замазыванія (*смола, глина, гипсъ и т. п.*); || **Zalepa w piecu hucianym**, заслонка плавильной печи.

Zalepiać, Zalepić, залѣплять, залѣпить.

Zalepianie, Zalepienie, -nia, *ср.* залѣпленіе, залѣпка.

Zalesić, Zaleśnić, развести лѣсъ.

Zalesie, -sia, *ср.* земля за лѣсомъ находящаяся.

Zaleśny, за лѣсомъ находящійся.

Zaleta, -y, *ж.* достоинство, доброта; превосходство; || свойство, качество, цѣнность; || заслуга; || отличіе; || почтеніе, уваженіе, похвала; || *см.* **Zalota. Zasługiwać na zaletę**, заслуживать похвалу, уваженіе. **Znam twoje zalety**, я знаю твои достоинства, хорошія качества. **To pismo nie jest bez zalety**, это сочиненіе не безъ достоинствъ.

Zalew, -u, *м.* наводненіе; || потопленіе.

Zalewać, Zalać, заливать, залить; || наводнять. наводнить, затоплять, затопить. **Zalać smołą**, залить смолою, засмолить. **Rzeka zalała pola i łąki**, рѣка затопила поля и луга. * **Zalać komu za skórę**, надоѣсть кому-либо, вывесть изъ терпѣнія, досадить. * **Zalać głowę, łeb, gardziel, rozum**, залить глотку, пропить умъ, спиться съ круга; || **Zalewać się, Zalać się**, заливаться. залиться; || наводняться, наводниться, затопляться, затопиться; || протекать, промокать. **Zalewać się łzami**, заливаться слезами, горько плакать. * **Zalewa się papier**, протекаетъ бумага.

Zalewny, заливной, заливальный.

Zależałka, -i, *ж.* завалъ, залежь.

Zależały, залежалый, залежавшійся, испорченный, завалявшійся.

Zależć, *см.* **Załazić.**

Zależe, -a, *ср.* топь, болотистое мѣсто.

Zależeć, *см.* **Zalegać**; || **Zależeć (od kogo, od czego)**, зависѣть (*отъ кого, отъ чего*); || **Zależeć na czem**, состоять. содержаться, заключаться въ чемъ-либо; ||

Zależeć komu na czém, каса́ться. быть ну́жнымъ. **Dzieci zależą od rodziców**, дѣти завися́тъ отъ родителей. **Co ci na tém zależy?** како́е тебѣ́ дѣло до э́того? **Mnie zależało wiele na tém**, э́то для меня́ бы́ло о́чень ва́жно.

Zależny, зави́симый, подчинённый, **podwłástny**.

Żali, *см.* **Azali, Czy.**

Żalić, печа́лить, огорча́ть. || **Żalić się kogo, czego**, сострада́ть, соболѣзновать (*кому*), сжа́литься (*надъ кѣмъ*); || **Żalić się na kogo, na co**, жа́ловаться, сѣтовать, ропта́ть, негодова́ть (*на кого, на что*). *Юрид.* **Żalić się na wyrok**, обжа́ловать рѣше́ніе. **Żal się Boże**, сохрани́ Бо́же, поми́луй Богъ. **Żal się Boże pracy**, жаль труда́, напра́сный, тщетный трудъ. **Każdy się żali na to biedne życie**, ка́ждый жа́луется на э́ту бѣ́дственную жизнь.

Zaliczać, Zaliczyć, отсчи́тывать, выдава́ть, плати́ть де́ньги впередъ, въ счётъ; || **Zaliczać się, Zaliczyć się**, обсчи́тываться, обсчита́ться, обсчесться, ошиба́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Zaliczbować, перенумерова́ть.

Zaliczenie, -nia, *ср.* упла́та впередъ, въ счётъ.

Zaliczka, -i, *ж.* зада́токъ.

Zaliścić, покры́ть ли́стьями.

Zaliścieć, покры́ться ли́стьями.

Żałoba, -y, *ж.* печа́ль, го́ре; || тра́уръ. **Ciężka żałoba**, глубо́кій тра́уръ; || жа́лоба, изъявле́ніе неудово́льствія за оби́ду, проше́ніе въ судъ.

Żałobny, жа́лобный, печа́льный; тра́урный, погреба́льный, похоро́нный; проси́тельный иск во́й, жалующійся, принесшій жа́лобу. **Żałobne nabożeństwo**, панихи́да.

Załoga, -i, *ж.* гарнизо́нъ; || зало́га, охрани́тельная стра́жа; || *Стар.* препя́тствіе, препо́на; || заса́да, *см.* **Zasadzka**; || западня́, ловушка, *см.* **Łapka, Sidło**; || склад очное мѣсто; || издержки, *мн. см.* **Nakład, Wydatek, Koszt**; || посо́біе, *см.* **Zapomoga**; || **Założka**, *Умен.* опу́шка, обши́вка, отворо́тъ, ла́цканъ.

Załom, Załam, -u, *м.* изги́бъ, кривизна́; || поворо́тъ (*рѣки*); || *Архит.* завито́къ; || *Архит.* перело́мъ, крышка, мансарда; || *Мед.* кила́, грыжа, порывъ; || бухта, небольшой зали́въ; || разби́тіе, перело́мъ; || *Горн.* прова́лы, обва́лы.

Załomisko, -a, *ср.* обва́лъ, обры́въ; || обло́мокъ, отло́мокъ; || валежникъ, упа́вшіе дере́вья и су́чья.

Załomisty, изги́бистый, излу́чистый, извили́стый; || искривленный.

Załomny, разша́танный, грозя́щій паде́ніемъ.

Żałość, -ści, *ж.* приско́рбіе, скорбь, го́рость, печа́ль; || сокруше́ніе, сѣтованіе, раска́яніе, соболѣзнованіе.

Żałośnie, жа́лобно, жа́лостно, плачевно, печа́льно, уны́ло, го́рестно.

Żałośny, жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, уны́лый, го́рестный.

Zalot, -u, *м.* полётъ, паре́ніе; || * околи́чность, побо́чное обстоя́тельство.

Zalota, -y, *ж.* **Zaloty**, *мн.* ухаживаніе, волокитство.

Zalotnica, -y, *ж.* кокетка, прелестница, любезница.

Zalotnie, кокетливо, любе́зно, увлека́тельно.

Zalotnik, -a, *м.* да́мскій угодникъ, волоки́та, любе́зникъ.

Zalotność, -ści, *ж.* кокетство, кокетливость; || ухаживаніе, волокитство, любе́зничанье.

Zalotny, кокетливый; || любе́зный; || изящный, щегольской, наря́дный.

Żałować (kogo, czego), жале́ть, сожале́ть, скорбѣть, печа́литься (*о комъ, о чёмъ*); || щади́ть (*кого*), бере́чь (*что́*), скупи́ться. **Żałować straconego czasu**, жале́ть о потерянномъ времени. **Żałować za grzechy**, ка́яться въ грѣха́хъ свои́хъ. **Żałując bagateli, stracił wiele**, пожалѣвъ бездѣлицы, потеря́лъ мно́го. **Żałować pieniędzy**, жале́ть де́негъ. **Żałować czego sobie**, отказывать себѣ въ необходи́момъ, скупи́ться. || **Żałować się**, щади́ть, бере́чь себя́; || **Żałować się na kogo, na co**, жаловаться, сѣтовать, ропта́ть на кого́, на что́; || **Żałować się na kogo u sądu, u prawa**, жаловаться на кого́ въ судъ, подать на кого́ исковую жа́лобу.

Założenie, -nia, *ср.* закла́дка (*дома*); || *Мат.* задача, пробле́ма; || **Założenie drzewa na kozły**, нака́тываніе бревенъ на ко́злы. || **Założenie fundamentu**, заба́тка фундамента. *Юрид.* **Założenie apellacji**, подача апелляціи.

Założka, *см.* **Załoga**.

Założyć, Założyć się, *см.* **Zakładać**.

Założyciel, -a, *м.* основа́тель, учреди́тель.

Założycielka, -i, *ж.* основательница учредительница.

Zalsknąć, Zalśnąć, Zaśknąć, Zaszknąć, блеснуть, сверкнуть, засія́ть; || **Zalśnąć**, ослѣпнуть; || *быть ослѣпленну, обольща́ться. || **Zalsknąć się, Zalsnąć się**, свѣ́титься, сія́ть.

Zalsknienie, Zalśnienie, Zaśknienie, Zaszknienie, -nia, *ср.* блиста́ніе, сверка́ніе; || *ослѣпле́ніе, обольще́ніе, помраче́ніе.

Zaludniać, Zaludnić, заселя́ть, заселя́ть, населя́ть, населя́ть.

Załugować, Załużyć, обда́ть **щёлокомъ**.

Załunąć, zalić, затопи́ть.

Załupać, Załupnąć, раска́лывать, расколо́ть.

Załutować, zapaić.

Zamach, -u, *м.* **замахъ, взмахъ**, ро́змахъ, размахъ, **махъ**, разъ; || ударъ, толчёкъ; || напо́ръ, **усиліе** напряженіе; || покушеніе, посяга́тельство (*на что́*). **Za jednym zamachem**, съ одного́ ра́за. **Uderzyć w zamach**, уда́рить со всѣ́ю си́лою.

zamachnąć się вдругъ. **Zamach na życie ludzkie**, посягательство на человѣческую жизнь. **Zamach uczynić na porządek społeczny**, посягнуть на нарушеніе общественнаго порядка.

Zamącać, *см.* **Mącić**.

Zamąciciel, **-a**, *м.* возмутитель.

Zamącicielka, **-i**, *ж.* возмутительница.

Zamącony, мутный.

Zamachnąć się, замахнуться.

Zamaczać, *см.* **Zamoczyć**.

Zamakać, **Zamoknąć**, намокать, намокнуть, становиться мокрымъ, влажнымъ.

Zamalować, закрасить; || *замазать, запачкать.

Zamarzać, **Zamarznąć** (произносится: **Zamar-zać**, **Zamar-znąć**), замерзать, замерзнуть.

Zamarzyć, возмечтать, вздумать. || **Zamarzyć się**, замечтаться, забрать себѣ что въ голову.

Zamaszyście, **Zamaszysto**, размашисто, съ размахомъ, широко; || сильно, выразительно; || заносчиво.

Zamaszystość, **-ści**, *ж.* размашистость; || сила, выразительность; || наглость, заносчивость; || быстрота, скорость.

Zamaszysty, **Zamaszny**, размашистый; || сильный, выразительный; || наглый, заносчивый; || быстрый, скорый; || широкій, простор ный. **Pocisk zamaszysty**, сильный ударъ. **Chodzić zamaszystym krokiem**, ходить скорыми, быстрыми шагами. **Księga zamaszysta**, толстая, тяжелая книга. *Drwinki zamaszyste, грубыя шутки. **Styl zamaszysty**, сильный, выразительный слогъ. *Płaszcz zamaszysty, широкій, просторный плащъ.

Zamatować, дать матъ (*въ шахматной игрѣ*).

Zamawiać, **Zamówić**, нанимать, нанять, заподряжать, заподрядить; || приглашать, пригласить; || заказывать, заказать; || взять, нанять; || оставлять, оставить; || заговаривать, заговорить, утомлять кого продолжительнымъ разговоромъ, не дать кому выговорить слова; || заговаривать, заколдовывать нашептываніемъ нѣкоторыхъ словъ. **Zamówić damę do tańca**, пригласить даму на танецъ. **Zamówić śniadanie na trzy osoby**, заказать завтракъ на три человѣка. **Zamówić miejsce w wozie pocztowym**, взять мѣсто въ почтовой каретѣ. || **Zamawiać się**, **Zamówić się**, заговариваться, заговориться, завираться, забываться въ разговорѣ, терять связь, долго разговаривая.

Zamawianie, **Zamówienie**, **-nia**, *ср.* заказываніе, заказъ, подрядъ, подряжаніе, наниманіе, наняtіе; || заговариваніе; || **Zamawianie się**, споръ, состязаніе.

Zamazanie, **-nia**, *ср.* замазываніе.

Zamazywać, **Zamazać**, замазывать, замазать.

Zamczyna, **-y**, *ж.* плохой, маленькій замокъ || небольшой замокъ, крѣпостца.

Zamczysko, **-a**, *ср.* замчище, большой неуклюжій замокъ; || старый, огромный замокъ, старая крѣпость; || развалины замка, крѣпости, мѣсто гдѣ находился замокъ или крѣпость.

Zamczysty, замыкающійся, запирающійся на замокъ; || имѣющій много крѣпостей, хорошо укрѣпленный.

Zameczek, **-czka**, *м.* *Умек.* замочекъ; || небольшая крѣпостца.

Zamęczyć, замучить. || **Zamęczyć się**, замучиться, измучиться, изнурить.

Zamek, **-mka**, *м.* замокъ. **Zamek wiszący**, висячій замокъ. **Zamek wnętrzny**, нутряной замокъ; || замокъ (*у ружья*); || **-mku**, замокъ, крѣпость, укрѣпленіе, форгъ; || захлопка, заслоночка (*въ насосѣ*); || *Zamki na lodzie stawiać, строить воздушные замки.

Zameldować, *см.* **Meldować**.

Zamęście, **Zamęzcie**, **-cia**, *ср.* замужество.

Zamesz, *см.* **Zamsz**.

Zameszne, **-ego**, *ср.* плата за заказанную обѣдню.

Zameszlnictwo, *см.* **Zamszownictwo**.

Zameszlnik, *см.* **Zamszownik**.

Zameszny, *см.* **Zamszowy**.

Zamęt, **-u**, *м.* омутъ; || мутная вода; || безпорядокъ, разстройство, замѣшательство, смятеніе, неурядица; || сбивчивость, неясность; || смѣшеніе; || хаосъ

Zamężny, замужній. **Stan zamężny**, супружество, брачное состояніе. **Kobieta zamężna**, замужняя женщина.

Zamglić, затмить, помрачить.

Zamiana, **-y**, *ж.* мѣна, обмѣнъ, размѣнъ, промѣнъ; || *Грам.* замѣна (*буквъ*); || мѣновая торговля; || *Мат.* перестановка.

Zamianować, назначить (въ должность), опредѣлить (къ должности).

Zamianowanie, **-nia**, *ср.* назначеніе, *см.* **Zamianować**.

Zamiar, **-u**, *м.* намѣреніе, видъ, умыселъ, замыселъ; || цѣль; || начертаніе, планъ; || предположеніе. **Nad zamiar**, чрезмѣру, чрезмѣрно, чрезвычайно.

Zamiast, вмѣсто, въ замѣну. **Zamiast pracować, myśli tylko o zabawach**, вмѣсто того, чтобы работать, онъ думаетъ только объ удовольствіяхъ.

Zamiatać, **Zamieść**, заметать, замести, подметать, подмести.

Zamiatacz, **-a**, *м.* подметальщикъ.

Zamiatalny, метельный.

Zamiauknąć, замяукать.

Zamieć, **-ci**, *ж.* сильный вихрь, буря, метель, метелица, вьюга, вьялица; || заметъ, груда снѣгу нанесенная метелью, сугробъ, сугой, куча песку нанесенная вѣтромъ.

Zamieciny, **-in**, *мн.* соръ, сметье.

Zamiędlić, *см.* **Międlić**.

Zamiejski, находящійся внѣ городской черты, загородный.

Zamiękczyć, смягчить.

Zamiękнąć, смягчиться.

Zamieniać Zamienić, мѣнять, обмѣнивать, обмѣнять, промѣнивать, промѣнять.

Zamieniacz, **-a**, *м.* мѣновщикъ.

Zamiennia, **-ni**, *ж. Грам.* перемѣна наклоненій и временъ (*глаголовъ*); || метонимія (*въ риторикѣ*).

Zamienny, мѣновой, мѣновной, назначенный для мѣны, обмѣнный, промѣнный.

Zamierać, Zamrzeć, вымирать, вымереть, угасать, угаснуть.

Zamierzać, Zamierzyć, опредѣлять, опредѣлить, назначать, назначить; || обмѣриться, ошибиться въ мѣрѣ. **Zamierzyć sobie co**, вознамѣриться, постановить, предположить. **Zamierzyć czas**, назначить время. **Zamierzyć sobie wybudować dom**, вознамѣриться построить себѣ домъ; || ***Zamierzyć się (na kogo)**, замахнуться (*на кого*).

Zamierzch, **-u**, *м.* сумерки; || *Мед.* **Zamierzch w oczach**, головокруженіе съ помраченіемъ глазъ.

Zamierzchnąć, смеркаться, смеркнуться, стемнѣть, потемнѣть; || помрачиться, затмиться; || **Zamierzchnąć gdzie**, быть застигнутымъ гдѣ ночью, остаться на ночь.

Zamierzchnienie, **-nia**, *ср.* смеркáніе, потемнѣніе, помраченіе

Zamierzenie, **-nia**, *ср.* предѣлъ, граница, опредѣленіе, ограниченіе, назначеніе; || намѣреніе, умыселъ, предположеніе, предначертаніе; || обмѣреніе, ошибка въ мѣрѣ; || **Zamierzenie się**, замахъ, взмахъ.

Zamierzony, опредѣленный, назначенный, ограниченный; || предположенный, преднамѣренный, предначертанный.

Zamierzyć, *см.* **Zamierzać.**

Zamieść, *см.* **Zamiatać.**

Zamieszać, Zamięszać, замѣшивать, замѣшать, замѣсить, размѣшивать, размѣшать, размѣсить; || * запутать, смутить, взмутить, разстроить, нарушить тишину, спокойствіе, произвести замѣшательство, безпорядокъ.

Zamieszanie, **-nia**, *ср.* мѣшаніе, размѣшаніе; || замѣшательство, безпорядокъ, неустройство; || **движеніе, волненіе, смута**, возмущеніе.

Zamieszczać, Zamieścić, помѣщать, помѣстить, включать, включить.

Zamieszka, Zamięszka, **-i**, *ж.* **сумятица**, суматоха, тревога; || **волненіе; смятеніе**, движеніе, возмущеніе, **мятежъ**; || *Стар.* помѣха, препятствіе.

Zamieszkać, Zamieszkiwać, жительствовать, обитать; || имѣть пребываніе, пребывать, проживать, **имѣть постоянную осѣдлость**; || останавливаться (*на квартирѣ*), **жить, поселиться.**

Zamieszkały, жилой, обитаемый; || *Юрид.* поселившійся, водворенный, избравшій жительство, имѣющій пребываніе гдѣ-либо.

Zamieszkanie, **-nia**, *ср.* мѣсто жительства, постоянная осѣдлость, постоянное мѣстопребываніе.

Zamieszkaniec, **-ńca**, *м.* житель, обитатель.

Zamiętlić, перемѣшать, смутить, перепутать.

Zamigotać, Zamigać, Zamigotać się, мерцать, замерцать, сверкать, сверкнуть, мелькать, мелькнуть.

Zamilczać, Zamilczeć, замалчивать, смолчать, не отвѣчать; || умалчивать, умолчать, не упоминать о комъ *или* о чемъ-либо, скрывать, не сказывать; || **Zamilknąć**, умолкнуть, перестать говорить.

Zamiłować, полюбить, почувствовать къ кому-либо особую любовь, привязанность; || **Zamiłować się (kogo, czego, w kim, w czém)**, привязаться, пристраститься къ кому-либо *или* къ чему-либо.

Zamiłowanie, **-nia**, *ср.* любовь, страсть, пристрастіе, привязанность.

Zamitrężenie, **-nia**, *ср.* остановка, проволочка.

Zamitrężyć, проволочить, потратить время, сдѣлать проволочку.

Zamknąć, *см.* **Zamykać.**

Zamknięcie, **-cia**, *ср. см.* **Zamykanie**; || заключеніе, окончаніе.

Zamknięty, замкнутый, запертый; || заключенный, заточенный.

Zamkowy, замочный; || замковый, принадлежащій замку; || **Zamkowy**, **-ego**, *м.* кастелянъ.

Zamoczyć, замочить.

Zamodlić się, усердно углубиться въ молитву.

Zamoknąć, *см.* **Zamakać.**

Zamordować, убить, умертвить, совершить убійство.

Zamordowanie, **-nia**, *ср.* убійство, смертоубійство.

Zamorski, Zamorzanin, **-a**, *м.* житель заморья.

Zamorze, **-a**, *ср.* заморье.

Zamorzyć, заморить, уморить.

Zamoście, **-ścia**, *ср.* замостье.

Zamotać, запутать, спутать, **смѣшать** || **Zamotać się**, запутаться, **спутаться** смѣшаться.

Zamowa, **-y**, *ж.* заказъ, подрядъ; споръ, распря; || предлогъ, **отговорка.**

Zamówić, *см.* **Zamawiać.**

Zamówienie, *см.* **Zamawianie.**

Zamówiony, заказанный, **заказной.**

Zamożnie, богато, въ избыткѣ, **достаточно**, изобильно. **Zamożnie się mieć**, жить въ избыткѣ, богато.

Zamożność, **-ści**, *ж.* **богатство, изби-**

токъ, достáтокъ, **zamożność**, изобúліе; || могýщество.

Zamożny (*Стар.* **Zamożysty**), богáтый, достáточный, зажúточный, изобúльный; || могýщественный, сúльный.

Zamraczać, Zamroczyć, помрачáть, помрачúть, затемнáть, затемнúть, затмѣвáть, затмúть.

Zamrażać, Zamrozić, замора́живать, заморозúть.

Zamrocze, -a, *ср.* **Zamrok, -u**, *м.* **Zamroka, -i**, *ж.* сýмракъ, сýмерки; || мрáчность, темнотá.

Zamroczenie, -nia, *ср.* помрачéніе, затмѣніе, потемнѣніе; || ослѣплéніе; || сýмрачность, сýмерки.

Zamroczony, помрáченный, затемнéнный; || ослѣплённый.

Zamróz, -ozu, *м.* зáморозъ, пéрвый осéнній морóзъ; || озноблéніе, отморóженіе.

Zamruczeć, Zamruknąć, заворчáть, забрюзжáть, зажужжáть, *см.* **Mruczeć**.

Zamrużać, Zamrużyć, зажмýривать, зажмýрить, прищýривать, прищýрить, закрывáть, закры́ть (*глаз*).

Zamrużony, зажмýренный, прищýрснный закры́тый.

Zamrzeć, *см.* **Zamierać**.

Zamsz, Zamsza, -y, *ж.* зáмша.

Zamszownictwo, -a, *ср.* зáмшевая фáбрика.

Zamszownik, -a, *м.* зáмшеникъ.

Zamszowy, зáмшевый.

Zamszyć, замшúть, обомшúть, законопáтить мóхомъ.

Zamszysty, мшúстый.

Zamuczić, замéдлить.

Zamuł, -u, *м.* засорéніе, илъ, тúна.

Zamulać, Zamulić, заносúть занестú, заволáкивать, заволочь úломъ, тúною, засорúть, засорúть.

Zamurować, заложúть, закласть кирпичёмъ, задѣлать.

Zamydlać, Zamydlić, намы́ливать, намы́лить. * **Zamydlić komu oczy**, пустúть пыль въ глазá, обольстúть словáми, отвестú глазá, заморóчить.

Zamykać, Zamknąć, замыкáть, замкнýть, запирáть, запереть затворя́ть, затворúть, закрывáть, закрыть; || загражда́ть, загради́ть, преграждáть, преградúть; || оканчивать, окóнчить, заканчивать, закóнчить, заключáть, заключúть. **Zamknąć okno**, запереть, закры́ть окнó. **Zamknąć rachunek**, свестú, кóнчить счетъ. **Zamknąć na klucz**, запереть, замкнýть на ключъ. **Zamknąć oczy**, сомкнýть, закры́ть глазá. **Zamknąć oczy na wszystko**, смотрѣть на всѐ сквозь пáльцы. **Zamknąć powieki**, закрыть глазá, умерéть. * **Zamknąć komu gębę**, зажáть кому́ ротъ, заставить кого́ замолчáть. **Zamknąć posiedzenie**, окóнчить, закры́ть засѣдáніе. * **Zamknąć list, mowę temi słowy**, окóнчить, заключúть письмó, рѣчь слѣдующими словáми. * **Zamknąć kogo w więzieniu**, посадúть, заключúть кого́ въ тюрьмý. **Wiek sto lat w sobie zamyka**, вѣкъ заключáетъ въ себѣ сто лѣтъ, вѣкъ состоúтъ изъ ста лѣтъ, сто лѣтъ составля́ютъ вѣкъ; || **Zamykać się, Zamknąć się**, замыкáться, замкнýться, запирáться, запереться, затворя́ться, затвориться; || заключáться, заключúться. **Te drzwi nie zamykają się**, э́ти двéри не запираются. * **Zamykać się w sobie**, жить въ совершéнномъ уединéніи, быть несообщúтельнымъ.

Zamykanie, -nia, Zamknięcie, -cia, *ср.* запира́ніе (*воротъ, дверей*); || закры́тіе, окончáніе (*засѣда́нія дѣла*).

Zamysł, -u, *м.* намѣреніе, умыселъ, замыселъ; || начертáніе, планъ.

Zamyślać, Zamyślić, замышля́ть, замыслить, задумывать, задумать, предполагáть, предположить; || **Zamyślać się, Zamyślić się**, задумываться, задумáться. **Zamyślić się nieco**, призадумáться.

Zamyślanie, Zamyślenie, -nia, *ср.* (**czego**), замыселъ, предположéніе. || **Zamyślanie się, Zamyślenie się**, задумчивость, размышлéніе.

Zań, сокращ. **Za niego**, за негó, *см.* **On**.

Zanadrze, -a, *ср.* пáзуха.

Zanichelja, -ji, *ж.* *Бот.* *см.* **Trawnica**.

Zaniechać (czego), откла́дывать, отложúть, оставля́ть, оставить (*что*), не радѣть (*о чёмъ*), перестáть, прекратúть, переставáть, перестáть. **Zaniechać do pewnego czasu**, отложúть до нѣкотораго врéмени.

Zaniechanie, -nia, *ср.* оставлéніе, прекращéніе. **Zaniechanie użycia władzy**, бездѣйствіе власти.

Zanieczyszczać, Zanieczyścić, мáрывать, замарáть, загáживать, загадúть; || осквернúть, осквернúть.

Zaniedbać, *см.* **Zaniedbywać**.

Zaniedbanie. Zaniedbywanie, -nia, *ср.* нерадѣніе, небрежéніе, недосмотрѣніе, упущéніе, неисполненіе, оплóшность.

Zaniedbany, небрежный, нерадивый. Wychowanie zaniedbane, небрéжное воспитáніе.

Zaniedbywać, Zaniedbać, пренебрегáть, пренебрéчь, не радѣть, не заботúться, пропустúть, упустúть случáй. **Zaniedbywać interesa**, не радѣть о своúхъ дѣлахъ. **Zaniedbać czego**, пропустúть, проэвáть что́-либо, не воспóльзоваться чѣмъ-либо. **Zaniedbać kogo**, отстáть отъ кого́, отвыкáть; || **Zaniedbywać się, Zaniedbać się**, не радѣть о себѣ *или* о своéй дóлжности; || **разлѣниться, опустúться**.

Zaniemić, *см.* **Oniemić**.

Zaniemieć, онѣмѣть.

Zanieść, *см.* **Zanosić**.

Zaniesienie, *см.* **Zanoszenie.**

Zanim, пока́, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ, до. **Zanim wyrok stanie się prawomocnym**, до вступле́нія рѣше́нія въ зако́нную си́лу.

Zankiel, Zenkiel, -kla, *м.* *Стар.* застежка; || шнуро́къ, тесьма́; || *Бот.* лѣчу́ха, цѣли́тельная трава́; || *Морс.* лотъ; || *Кам.* отвѣ́съ.

Zanócić, запѣ́ть.

Zanocnica, -y, *ж.* *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка.

Zanocować, переночева́ть.

Zanokcica, -y, *ж.* ногтоѣ́да, ногтоѣ́дица; || *Бот.* *см.* **Sledzionka, Stonogowiec.**

Zanosić, Zanieść, заноси́ть, занести́, зане́сть, наноси́ть, нанести́, нане́сть, относи́ть, отнести́, отне́сть; || подава́ть, пода́ть; || *представля́ть, предста́вить. **Zanieść do kogo prośbę**, пода́ть проше́ніе. || **Zanosić się**, относи́ться, имѣ́ть отноше́ніе къ кому́- *или* къ чему́-либо, каса́ться кого́- *или* чего́-либо. **Zanosić się od śmiechu**, задыха́ться отъ смѣ́ха, хохота́ть до упа́ду. **Zanosić się od płaczu**, залива́ться слеза́ми. **Zanosić się na co**, увлека́ться чѣмъ, броса́ться, устремля́ться на что́. **Zanosić się na kogo ręką**, заноси́ть ру́ку, замахну́ться на кого́. **Zanosi się na straszną wojnę**, все предвѣща́етъ ужа́сную войну́. **Zanosi się na deszcz**, собира́ется дождь.

Zanoszenie, Zaniesienie, -nia, *ср.* принесе́ніе, отнесе́ніе; || пода́ча, представле́ніе (*про́сьбы*). *Юрид.* **Zanoszenie skargi**, принесе́ніе жа́лобы.

Zanotka, -i, *ж.* *Ком.* па́мятная кни́жка, дѣлова́я кни́жка.

Zanotować, *см.* **Notować.**

Zanurzać, Zanurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть, опуска́ть, опусти́ть въ во́ду. || **Zanurzać się, Zanurzyć się**, погружа́ться, погрузи́ться, оку́нываться, окуну́ться, опуска́ться, опусти́ться въ во́ду; || тону́ть, потону́ть; || *предава́ться чему́-либо.

Zanurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе, опуска́ніе въ во́ду.

Zaoblatować, заяви́ть, внести́ актъ въ суде́бную кни́гу.

Zaocznie, зао́чно, заглаза́, въ небы́тность, въ отсу́тствіе.

Zaoczność, -ści, *ж.* зао́чность, отсу́тствіе, небы́тность; || нея́вка въ судъ; || *Юрид.* зао́чное произво́дство дѣ́ла.

Zaoczny, за чный, отсу́тствующій.

Zaofiarowanie, -nia, *ср.* предложе́ніе.

Zaogniać, Zaognić, зажига́ть, заже́чь, разжига́ть, разже́чь, воспламеня́ть, воспламени́ть, воспаля́ть, воспали́ть. || **Zaogniać się, Zaognić się**, воспаля́ться, воспали́ться.

Zaognienie, -nia, *ср.* воспале́ніе.

Zaogniony, воспале́нный.

Zaokrąglać, Zaokrąglić, округля́ть, округли́ть.

Zaokrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе. **W zaokrągleniu**, кру́глымъ число́мъ.

Zaonegdaj, три дня тому́ наза́дъ.

Zaonegdajszy, бы́вшій три дня тому́ наза́дъ.

Zaopatrywać, Zaopatrzyć, запаса́ть, запасти́, заготовля́ть, загото́вить, снабжа́ть, снабди́ть. || **Zaopatrywać się, Zaopatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь.

Zaopatrzenie, -nia, *ср.* обзаведе́ніе, снабже́ніе, доставле́ніе.

Zaopinjować, пода́ть мнѣ́ніе.

Zaopinjowanie, -nia, *ср.* пода́ча мнѣ́нія.

Zaoranie, -nia, *ср.* запа́шка.

Zaorany, запа́ханный, вспа́ханный.

Zaorywać, Zaorać, запа́хивать, запаха́ть, вспа́хивать, вспаха́ть.

Zaostrzać, Zaostrzyć, нава́стривать, навостри́ть, ната́чивать, наточи́ть, отта́чивать, отточи́ть (*ножъ*); || очини́ть (*каранда́шъ*). ***Zaostrzyć apetyt**, возбуди́ть аппети́тъ. ***Zaostrzyć karę (prawo)**, уси́лить, увели́чить наказа́ніе. **Zaostrzyć ciekawość**, си́льно возбуди́ть любопы́тство.

Zaostrze, -a, *ср.* зао́стренный коне́цъ.

Zaostrzenie, -nia, *ср.* нава́стриваніе, ната́чиваніе; || возбужде́ніе, уси́леніе, увели́ченіе.

Zapach, -u, *м.* за́пахъ, духъ.

Zapachnąć, запа́хнуть.

Zapachtować, отда́ть въ наёмъ до́йныхъ коро́въ.

Zapad, -u, *м.* паде́ніе, обруше́ніе, обва́лъ.

Zapadać, Zapaść, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться, распада́ться, распа́сться, обва́ливаться, обвали́ться, упада́ть, упа́сть; || послѣ́довать. **Oczy mu zapadły**, у него́ впа́ли, ввали́лись глаза́. **Zapadł gdzieś**, онъ гдѣ́-то пропа́лъ, неизвѣ́стно куда́ дѣва́лся. **Zapadać w chorobę, Zapaść na zdrowiu**, занемо́чь, заболѣ́ть. ***Już klamka zapadła**, уже́ по́здно, уже́ ко́нчено. ***W sądzie zapadł wyrok**, въ судѣ́ послѣ́довало, состоя́лось рѣше́ніе. **Zapada słońce**, со́лнце захо́дитъ. **Noc zapada**, пастаетъ ночь. **Noc nas zapadła**, насъ засти́гла ночь. **Zapaść w ziemię**, провали́ться. || ***Wyrok który zapadł w sądzie**, пригово́ръ послѣ́довавшій въ судѣ́.

Zapadanie, Zapadnienie, -nia, Zapadnięcie, -cia, *ср.* прова́лъ, обруше́ніе, паде́ніе, распаде́ніе. **Zapadnięcie na zdrowiu**, нача́ло тя́жкой болѣ́зни. **Zapadnienie nocy**, наступле́ніе но́чи. **Zapadnięcie wyroku**, постановле́ніе пригово́ра.

Zapadka, -i, *ж.* сторожёкъ, стрѣ́лка (*въ западнѣ*); || опускна́я дверь *или* око́нчина; || ма́ленькая щеко́лда, защёлка задви́жка; || засло́нка.

Zapadlina, -y, *ж.* **Zapadlisko, -a**, *ср.* про-

вáлъ, трéщина; || рытвина, водорóина, водомóина.

Zapadłość, -ści, *ж.* впáлость. **Zapadłość oczu**, впáлость глазъ.

Zapadły, впáлый, ввалúвшійся, вдáвшійся, опáвшій, опустúвшійся, обрýшенный, провалúвшійся; || *послѣдовавшій, состоявшійся, рѣшённый. **Wyrok zapadły**, состоявшееся рѣшéніе.

Zapadnięcie, *см.* **Zapadanie**.

Zapadzisty, угрожáющій падéніемъ, непрóчный.

Zapakować, уложúть, увязáть, упаковáть; || завалúть, заложúть; || посадúть, заключúть, заперéть (*въ тюрьмý*); || напихáть. **Zapakowałem rzeczy do drogi**, я уложúлъ вéщи въ дорóгу. **Zapakować skład towarami**, завалúть магазúнъ товáрами. **Zapakować do więzienia**, посадúть, заключúть въ тюрьмý.

Zapał, -u, *м.* воспламенéніе, сожжéніе, зажигáніе, *см.* **Ogień, Pożar, Zapalenie**; || жаръ, горячность, пылкость, страсть, востóргъ; || запáлъ (*у пýшки*), затрáвка (*у ружья́*); || зажигáтельный матеріáлъ.

Zapalać, Zapalić, зажигáть, зажéчь, возжигáть, возжéчь, воспламенять, воспламенúть; || засвѣчáть, засвѣтúть; || затоплять, затопúть. **Gumno zapalił ogień**, мóлнія зажглá гумнó. **Niech mię piorun jasny zapali**, убéй меня́ громъ! **Zapalić świecę**, засвѣтúть свѣчý. **Zapalić ogień**, развéсть огóнь. **W piecu zapalić**, затопúть пéчку. ***Zapalać kogo do czego**, ободрять, поощрять, подстрекáть, возбуждáть, побуждáть (*къ чему*). **Zapalić fajkę**, закурúть трýбку. || **Zapalać się, Zapalić się**, загорáться, загорѣ́ться, зажигáться, зажéчься, воспламеня́ться, воспламенúться, воспаля́ться, воспалúться, разгорячáться, разгорячúться, вспы́хивать, вспы́хнуть. ***Zapaliła się domowa wojna**, возгорѣ́лось междоусóбіе. *Безлич.* **Zapaliło się u niego**, у негó сдѣ́лался пожáръ. ***Zbytecznie się zapala gniewem**, онъ слúшкомъ горячúтся, сéрдится, раздражáется. **On się zapalił do tego malowidła**, онъ не мóжетъ отойтú, оторвáтеся отъ э́той картúны, онъ пристрастúлся къ э́той картúнѣ.

Zapalacz, -a, *м.* зажигáтель, зажигáльщикъ (*свѣчъ, фонарéй*); || *см.* **Podpalacz**.

Zapalanie, Zapalenie, -nia, *ср.* зажигáніе, зажжéніе, воспламенéніе; || *Мед. см.* **Zapalenie**.

Zapalczywie, запáльчиво, вспы́льчиво, пы́лко, горячó, стрáстно.

Zapalczywość, -ści, *ж.* запáльчивость, вспы́льчивость, горя́чность; || злость, бѣшенство, неистовость, я́рость.

Zapalczywy, запáльчивый, вспы́льчивый, горя́чій; || бѣшеный, неистовый, я́ростный.

Zapalenie, -nia, *ср.* воспламенéніе, возгорáніе; || *Мед.* воспалéніе.

Zapaleniec, -ńca, *м.* востóрженный человѣ́къ, мечтáтель, энтузіáстъ.

Zapaliczka, -i, *ж. Бот.* дурнопахýчникъ (*растéніе*).

Zapalisty, *см.* **Zapalny**.

Zapałka, -i, *ж.* зажигáтельная спи́чка.

Zapalniczek, -czka, *м. Артил.* скорострѣ́льная трýбка.

Zapalniczy, зажигáтельный.

Zapalnik, -a, *м. Артил.* зажигáтельная трýбка.

Zapalny, зажигáтельный, воспламеня́ющій, горю́чій, возгорáющійся.

Zapalony, зажжённый, воспалённый; || *воспламенённый, востóрженный, пылкій.

Zapałowy, затрáвочный. **Pole zapałowe w armacie**, казённая часть орýдія.

Zapamiętać, Zapamiętywać (czego), забы́ть, забывáть (*что*); || **Zapamiętać co**, вспóмнить, припóмнить, приводúть себѣ́ на пáмять. || **Zapamiętać się**, забы́ться, потеря́ть присýтствіе дýха, быть внѣ себя́.

Zapamiętale, неистово, я́ростно, бѣ́шено, безýмно, безразсýдно, безтолкóво.

Zapamiętalec, -lca, *м.* бѣшеный, неистовый, безýмецъ, съумасбрóдъ.

Zapamiętałość, -ści, *ж.* бѣшенство, неистовство, умоизступлéніе, безразсýдство, съумасбрóдство.

Zapamiętały, бѣшеный, неистовый, безразсýдный, съумасбрóдный, безýмный, безтолкóвый.

Zapamiętanie, -nia (czego), *ср.* забвéніе; || забы́вчивость; || съумасбрóдство, безýмство, безпáмятство, *см.* **Zapomnienie**.

Zapamiętliwy, забы́вчивый, безпáмятный.

Zaparafować, скрѣпúть.

Zaparafowanie, -nia, *ср.* скрѣ́па, помѣ́та.

Zaparcie, Zaparcie się, *см.* **Zapieranie**.

Zaparskać, забры́згать, зафы́ркать.

Zaparstek, -stka, Zapartek, -tka, *м.* гнилóе *или* испóрченное яйцó, насѣ́дъ, жировóе яйцó, болтýнъ.

Zaparty, зáпертый, зáмкнутый; || *отвéрженный, непри́знанный.

Zaparzać, Zaparzyć, запáривать, запáрить, мочúть, намочúть въ горя́чей водѣ́.

Zapas, -u, *м.* запáсъ, провúзія.

Zapaść, раскормúть, *см.* **Paść, Spasać**.

Zapaść, *см.* **Zapadać**.

Zapaska, -i, *ж.* перéдникъ, фáртукъ, зáпонъ.

Zapaskudzić, запáкостить, загáдить, запáчкать, замарáть.

Zapaskudzony, запáкощенный, загáженный, запáчканный.

Zapaśnica, **-y**, *ж.* состязáтельница, подзáжница, войтельница; || *см.* **Zapaska.**

Zapaśnictwo, **-a**, *ср.* гимнáстика; || борьбá, единоборство, поединокъ; || * состязáніе, споръ, прéніе (*ученыхъ, литераторовъ*).

Zapaśniczy, гимнастúческій; || состязáтельный.

Zapaśnik, **-a**, *м.* борéцъ, боéцъ; || * состязáтель, спóрщикъ, противникъ.

Zapaśny, запасный; || **Zapasny w co**, снабжéнный (*провіантомъ, продовольствіемъ*), *см.* **Zapasowy.**

Zapasować, пасовáть, спасовáть, сказáть пасъ (*въ карточной игрѣ*).

Zapasowy, продовóльственный, запáсный, запаснóй.

Zapasy, **-ów**, *мн.* борьбá, состязáніе, споръ.

Zapatrywać się, **Zapatrzyć się** (**na kogo, na co**), засматриваться, засмотрéться, заглядывáться, заглядéться; || разсматривать, имéть въ видý, принимáть во вниманіе, во уваженіе, обращáть вниманіе. **Zapatrzywszy się na ustawy**, согласно устáвамъ.

Zapatrywanie się, **Zapatrzonie się**, **-nia się**, *ср.* разсматриваніе, разсмотрéніе, обращéніе вниманія, тóчка врéнія; || соображéніе.

Zapchać, *см.* **Zapychać.**

Zapchanie, **-nia**, *ср.* загромождéніе, засорéніе; || *Мед.* завáлъ.

Zapęd, **-u**, *м.* порывъ, рвéніе, увлечéніе, стремлéніе; || жаръ, горячность, пылкость, запáльчивость.

Zapędzać, **Zapędzić**, загонáть, загнáть, прогонáть, прогнáть; || **Zapędzać się**, **Zapędzić się**, горячó приниматься за чтó-либо, торопúться, спéшить, устремлятся. бросáться. **Zapędzać się do biegu**, разбѣжáться.

Zapędzony, загнанный.

Zapełniać, **Zapełnić**, наполнáть, напóлнить, занимáть, занять.

Zapełzać, **Zapełznąć**, запáлзывать, заползáть, залѣзáть, залѣзть.

Zaperceptować, внести въ приходную книгу, вписáть въ приходъ. **Zaperceptować na rzecz skarbu**, обратить въ казнý.

Zaperceptowanie, **-nia**, *ср.* внесéніе въ приходную книгу, записка на приходъ; || обращéніе въ казнý.

Zaperzony, запýщенный; || раздраженный; || насупившійся, нахмуренный, смóрщенный.

Zaperzyć (*Стар.* **Zapyrzyć**), запустúть поле, садъ, оставить въ небреженіи; || разсердúть, раздражúть; || **Zaperzyć się**, зарости негóдною трáвою, заглóхнуть; || насýпиться, нахмýриться, намóрщить-ся; || разсердúться, раздражúться.

Zapewne, **Zapewnie**, конéчно, поистинѣ, пóлинно, тóчно; || вѣроятно, правдоподóбно.

Zapewniać, **Zapewnić**, увѣря́ть, увѣ́рить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить, утверждáть, подтверждáть, подтвердúть; || укрѣпúть, упрóчить что-либо за кѣмъ, обезпéчить; || **Zapewniać się**, **Zapewnić się** (**o czém**), удостовѣря́ться. удостовѣ́риться, убѣждáться, убѣдúться (*въ чёмъ*), || упрóчить за собóю, обезпéчить себѣ.

Zapewnianie, **Zapewnienie**, **-nia**, *ср.* увѣрéніе. удостовѣрéніе. подтверждéніе; || засвидѣтельствованіе; || обезпéченіе, ручáтельство. поручúтельство; || **Zapewnienie przez zastaw**, залóгъ.

Zapęzlować, замазáть кúстью, закрасúть.

Zapiać, запѣ́ть (*о пѣтухѣ*).

Zapiąć, *см.* **Zapinać.**

Zapiaskować, **Zapiaszczyć**, занестú, покрыть пескóмъ; || **Zapiaskować się**, сдѣлаться песчáнымъ.

Zapić, *см.* **Zapijać.**

Zapiec, *см.* **Zapiekać.**

Zapiecek, **-cka**, *м.* запéчекъ.

Zapięcie, **-cia**, *ср.* застёжка, пря́жка.

Zapiecnik, **-a**, *м.* лежебóкъ, лѣнúвецъ.

Zapiecny, запéчный.

Zapieczenie, **-nia**, *ср.* прижигáніе; || **Zapieczenie krwi**, сгущéніе крóви; || **Zapieczenie w żołądku**, запóръ, завáлъ, засорéніе, обструкція.

Zapieczętować, запечáтать

Zapieczętowanie, **-nia**, *ср.* запечáтаніе.

Zapieczętowany, запечáтанный.

Zapiekać, **Zapiec**, припекáть, припéчь, завивáть (*волосы*); || **Zapiekać żołądek**, производúть запóръ; || **Zapiekać się**, страдáть запóромъ; || сгущáться, запекáться, запéчься (*о крови*).

Zapiekły, запéкшійся, сгущённый.

Zapieniać, **Zapienić**, вспѣнивать, вспѣнить.

Zapierać, **Zaprzeć**, запирáть. запереть, замыкáть, замкнýть; || **Zapierać się**, **Zaprzeć się**, запирáться, запереться, отпирáться. отпереться, не признавáться, не признаться, отрекáться. отрéчься.

Zapieracz, **-a**, *м.* отрицáтель.

Zapieradło, **-a**, *ср.* запóрка, запúрка, засóвка, задвúжка.

Zapieranie, **-nia**, **Zaparcie**, **-cia**, *ср.* запираніе, замыкáніе, запóръ, засóвъ; || **Zapieranie się**, **Zaparcie się**, отрицáніе, отречéніе, самоотречéніе, отпирáтельство. запирáтельство; || опровержéніе; || *Юрид.* непризнаніе, непризнаваніе; || **Zaparcie się samego siebie**, самоотвержéніе.

Zapierzenie, **-nia**, *ср.* перегорóдка, разгорóдка, перебóрка.

Zapierzyć, покрыть пéрьями, пýхомъ, оперить; || **Zapierzyć ścianę**, сдѣлать

перегоро́дку, перебо́рку внутри́ строе́нія.

Zapięty, застёгнутый.

Zapijać, Zapić (sobie), попива́ть, упива́ться, часто пья́нствовать; || **Zapić (co)**, запи́ть. * **Zapić troski, zmartwienia**, утопи́ть го́ре въ вине́; || **Zapijać się**, до́лго пья́нствовать, напива́ться.

Zapinać, Zapiąć, застёгивать, застегну́ть. **Zapiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою; || **Zapinać się, Zapiąć się**, застёгиваться, застегну́ться.

Zapinanie, -nia, *ср.* застёгиваніе (*на пу́говицы*); || прикалываніе (*була́вками*).

Zapis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ро́спись, за́пись. **Zapis do akt**, внесе́ніе въ протоко́лъ, зарегистрова́ніе, регистрату́ра; || **Zapis na dług**, долго́вая роспи́ска, обяза́тельство, облига́ція; || **Zapis testamentowy**, завѣща́ніе, отка́зъ; || **Zapis pod tytułem ogólnym**, долево́й отка́зъ, передача; || **Zapis wieczysty**, да́рственная за́пись. **Zapis dożywocia**, пожизненная за́пись. **Zapis posagowy**, ря́дная. **Zapis o wydzieleniu majątkowém dzieci**, отдѣльная запись; || **Zapis komu uczynić**, завѣща́ть, отказать (*кому́ своё имѣ́ніе*), передать; || *Стар.* а́дресъ (*письма́*).

Zapisać, *см.* **Zapisywać**.

Zapisanie, -nia, *ср.* вписываніе, запи́сываніе. **Zapisanie się na sąd polubowny**, третейская за́пись.

Zapisany, записанный, вписанный.

Zapisne, Zapisowe, -ego, *ср.* пла́та, сборъ за вписываніе, за внесе́ніе въ ро́спись, въ реестръ, вписныя де́ньги.

Zapisny, Zapisowy, записно́й. **List zapisowy**, обяза́тельство, облига́ція. **Dobra zapisowe**, име́ніе о́тданное въ зало́гъ, зало́женное недви́жимое име́ніе, обезпе́ченное ипоте́кою. **Dziedzic zapisowy**, оди́нъ изъ насле́дниковъ по завѣща́нію, уча́стникъ въ получе́ніи завѣщаннаго и́мущества.

Zapisobierca, -y, *м.* **Dziedzic zapisowy**, легата́рій, *см.* **Legatarjusz.**

Zapisodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Zapisywać, Zapisać, записывать, записа́ть. **Zapisać co komu**, завѣща́ть, отказа́ть, переда́ть. **Zapisać lekarstwo**, прописа́ть рецептъ. лѣка́рство. **Zapisywać co zkąd**, выписывать, писа́ть о доставле́ніи чего́-либо изъ друго́го ме́ста. **Zapisać arkusz**, исписа́ть листъ бума́ги. **Zapisać w księgi prawne**, внести объявле́ніе въ суде́бные а́кты, протестовать; || **Zapisywać się, Zapisać się**, записываться, записа́ться; || подписываться, подписа́ться (*на получе́ніе кни́ги*); || *Юрид.* **Zapisywać się przeciw komu, czemu**, протестова́ть про́тивъ рѣше́нія, пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе на рѣше́ніе; || * **Zapisywać się na medycynę, na prawo, i t. d.**, избира́ть отдѣле́ніе медици́нское, юридическое, и т. п. (*для слу́шанія ле́кцій въ университе́тѣ*). **Zapisywać się na przychód**, запи́сываться прихо́домъ. || **Zapisywać się komu**, дава́ть пи́сьменное обяза́тельство; || || запи́сываться, до́лго писа́ть.

Zapłacenie, -nia, *ср.* плате́жъ, пла́та, упла́та, расплата, вы́плата.

Zapłacić, zapłatić, uplatić, выплати́ть. **Bóg zapłać!** спаси́бо! благодарю́!

Zapładniać, Zapładzać, Zaprodnic, *Zapłodzić*, оплодотворя́ть, оплодотвори́ть.

Zapłakać, zapłakać.

Zapłaniać, *см.* **Zapłonąć.**

Zapłata, -y, *ж.* пла́та, жа́лованье, вознагражде́ніе. **Zapłata za młóćbę**, замоло́тъ.

Zaplatać, Zapleść, заплета́ть, запле́сть. **Zapleść chrustem**, загородить плетнемъ; || * запу́тывать, запу́тать, вмѣшивать, вмѣша́ть; || **Zaplatać się, Zapleść się**, заплета́ться, запле́сться, вплета́ться, вплесться; || * впу́тываться, впу́таться, вмѣшиваться, вмѣша́ться (*во что*).

Zaplątać, запу́тать, впутать (*кого́ во что́*); || спу́тать (*во́лосы*); || **Zaplątać się**, запу́таться, спу́таться; || впу́таться, вмѣша́ться (*не въ своё де́ло*). * **Zaplątał mu się język**, у него́ пу́тается языкъ.

Zapław, -u, *м.* сплавъ, сплавливаніе, го́нка (*бре́вень*).

Zaplecze, -a, *ср.* запле́чье.

Zaplecznik, -a, *м. Воен.* замыка́ющій офице́ръ *или* у́нтеръ-офице́ръ, послѣдній въ шеренгѣ.

Zapleniać, Zaplenić, распложа́ть, расплоди́ть, размножать. размно́жить; || **Zapleniać się**, размножаться, расплоди́ться.

Zaplenić, *Стар.* полони́ть, взять въ полонъ, захвати́ть въ плѣнъ; || похити́ть, расхити́ть.

Zapleśniały, zaplѣснѣлый, zaplѣснѣвѣлый.

Zapleśnieć, zaplѣснѣвѣть.

Zaplewić, засори́ть, запусти́ть.

Zapłocić, отынить, обнести ты́номъ, огородить.

Zapłocie, -cia, *ср.* затынье, мѣсто позади́ ты́на.

Zapłód, -odu, *м.* оплодотворе́ніе; || *см.* **Zaród.**

Zapłodnić, *см.* **Zapładniać.**

Zapłókać, выполоскать, сполоска́ть.

Zapłonąć się, Zapłonić się, Zapłaniać się, рдѣть, зардѣть, краснѣть, покраснѣть (*отъ стыда́*). вспы́хнуть.

Zapłonić, *см.* **Płonić.**

Zapłoszyć, загнать, прогна́ть, спугну́ть.

Zaplot, -u, *м.* заплете́ніе, свива́ніе.

Zaplotka, -i, *ж.* плетешо́къ (*изъ воло́съ*).

Zapłotki, -ów, *мн.* изгородь, плетень.

Zaplugawić, замарать, запачкать. испакостить. загадить.

Zapluskać, Zapluszać, забры́згать; ||

***Zaplusnąć komu oczy**, провести, обмануть кого.

Zapluwać, Zapluć, Zapiwać, Zaplunąć, заплевывать, заплевать.

Zapływać, Zapłynąć, заплывать, заплыть, доплывать, доплыть.

Zapobiegać, Zapobiedz (czemu), предупреждать, предупредить, отвращать, отвратить (*что*), предварять, предварить (*о чём*).

Zapobieżenie, -nia, *ср.* предупреждение, отклонение, предотвращение, пресечение, предварение.

Zapocić, покрыть потом. || **Zapocić się**, вспотеть, употеть; || *трудиться съ усиліемъ.

Zapocząć, Zapoczynać, *см.* **Zaczynać**.

Zapodziać (co gdzie), дѣть, дѣвать, запрятать. || **Zapodziać się**, дѣваться, запрятаться, засунуться, пропасть.

Zapole, -a, *ср.* запóлье.

Zapolnica, -y, *ж.* сусѣкъ, засѣкъ, закромъ.

Zapolny, запóльный.

Zapomagać, Zapomódz (kogo), помогáть, помóчь, пособлять, пособить (*кому*), поддéрживать, поддержáть (*кого*), вспомоществовать, давáть пособіе.

Zapominać, Zapomnieć, забывáть, забы́ть; || **Zapominać się, Zapomnieć**, забывáться, забыться.

Zapominanie, Zapomnienie, -nia, *ср.* забывáніе, забытіе, забвéніе.

Zapomódz, *см.* **Zapomagać**.

Zapomoga, -i, *ж.* вспомоществовáніе, вспоможеніе, пособіе, пóмощь.

Zapór, -oru, *м.* **Zapora, -y, Zaporka, -i**, *ж.* запóръ, запóрка, задвижка, засóвка, завéртка; || **Zaporka w wodociągu**, клáпанъ въ насóсѣ, замычка; || *Фортиф.* палисáдъ; || *увáдъ, обувдáніе; || **Zaporek, -rka**, *м.* **Zaporka, -i**, *ж.* распóрка (*у мясникóвъ*).

Zapotnieć, zapotéć.

Zapotrzebować (czego), нуждáться, имѣть въ чёмъ-либо нýжду; || трéбовать.

Zapotrzebowanie, -nia, *ср.* трéбованіе.

Zapowiadać, Zapowiedzieć, возвѣщáть, возвѣстить, заявлять, заявúть, предувѣдомлять, предувѣдомить; || предостерегáть, предостерéчь, остерегáть, остерéчь; || **Zapowiadać małżeństwo**, оглашáть желающихъ вступúть въ бракъ; || **Zapowiedzieć komu pojedynek**, вызвать кого на поединокъ, на дуэль; || **Zapowiedzieć komu wojnę**, объявúть войнý; || **Zapowiedzieć co komu**, повелѣть, приказáть, предписáть.

Zapowiadanie, Zapowiedzenie, -nia, *ср.* объявлéніе, извѣщéніе, возвѣщéніе, оглашéніе, увѣдомлéніе; || запрéтъ, запрещéніе, возбранéніе.

Zapowiedni, Zapowiedny, огласúтельный, объявúтельный, извѣстúтельный, увѣдомúтельный; || запрещённый, непозвóленный, заповѣднóй. *Юрид.* **List zapowiedny**, запрещéніе, воспрещéніе. *Стар.* заповѣдная грáмота.

Zapowiedź, -dzi, *ж.* объявлéніе, возвѣщéніе, увѣдомлéніе, повѣстка; || *Юрид.* наложéніе арéста; || **Zapowiedź małżeństwa**, оглашéніе желающихъ вступúть въ бракъ; || невелѣніе, приказáніе, предписáніе; || заповѣдное мѣсто въ лѣсý, гдѣ запрещена рýбка.

Zapowiedzenie, -nia, *ср.* предувѣдомлéніе, предостережéніе. **Zapowiedzenie funduszu**, наложéніе арéста на дéнежныя сýммы.

Zapowiedziany, возвѣщённый, заáвленный, объáвленный.

Zapowietrzać, Zapowietrzyć, зачумлять, зачумúть, заражáть чумóю, моровымъ поветріемъ, язвою.

Zapowietrzony, зачумлённый, чýмный.

Zapozew, *см.* **Pozew**.

Zapoznawać, Zapoznać, знакóмить, познакóмить (*кого съ кѣмъ*).

Zapożyczać, Zapożyczyć, занимáть, брать, взять въ долгъ. взаймы; || займствовать; || **Zapożyczyć się**, задолжáть, войти въ долги.

Zapożyczający, заёмщикъ.

Zapożyczka, -i, *ж.* заёмъ.

Zapozywać, Zapozwać, *см.* **Pozywać**.

Zapracować, заработáть. || **Zapracować się**, заработáться, занимáться работою дóлѣе надлежáщаго врéмени.

Zapragnąć, пожелáть, захотѣть.

Zapraszać, Zaprosić, приглашáть пригласúть, зазывáть, зазвáть.

Zaprawa, -y, *ж.* припрáва, снáдобье (*кýшанья*); || лѣкáрственный состáвъ; || сóусъ, подлúва; || *Хим.* квасцованіе; || *Каменщ.* **Zaprawa wapienna**, известкóвая заливка.

Zaprawdę, пóистинѣ, úстинно, въ сáмомъ дѣлѣ, по прáвдѣ.

Zaprawiać, Zaprawić, припрáвливать, припрáвлять, припрáвить; || **Zaprawić dziurę**, задѣлать, заложúть дырý; || **Zaprawiać kogo w co, do czego**, пріучáть (*къ чему*), упражнять (*въ чёмъ*); || *Стар.* **Zaprawiać kogo na kogo**, вооружáть, поджигáть, подстрекáть. || *Стар.* **Zaprawiać pole, rolę**, пахáть; || *Охот.* дрессировáть (*собáку*). **Zaprawić się**, испытать себя, испробовать (*въ чёмъ-либо*), искуситься, узнáть по опыту.

Zaprawiony, Zaprawny, припрáвленный, приготóвленный; || испытанный, пріучённый; || привáженный; || дрессирóванный; || заткнутый, задѣланный.

Zaprenumerować, подписáться (*на книгу, на газету*).

Zaprodukować, предъявúть. *Юрид.* **Zaprodukować dokumenta**, предъявúть докумéнты.

Zaprojektować, составúть, предположúть; || проектировáть.

Zaproponować, предложи́ть.

Zaprosić, *см.* **Zapraszać.**

Zaprosiny, -in, *мн.* приглаше́ніе, зовъ.

Zaprószać, Zaprószyć, запора́шивать, запорошить, заносить пылью, песко́мъ, запыли́ть снѣгомъ, засаривать, засори́ть.

Zaproszenie, -nia, *ср.* зазыва́ніе, приглаше́ніе.

Zaprószony, запылённый, засо́ренный, занесённый (*песко́мъ, снѣгомъ*).

Zaprowadzać, Zaprowadzić, заводи́ть, завести́ (*куда-либо*); || вводи́ть, заводи́ть, учрежда́ть, осно́вывать.

Zaprowadzanie, Zaprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || заведе́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.

Zaprowjantować, *см.* **Prowjantować.**

Zapróżniać, Zapróżnić, переполня́ть, перепо́лнить; || загромаживать, загромоздить, завáливать, завали́ть, заса́ривать, засори́ть, запру́живать, запрудить; || ***Zapróżniać głowę**, набива́ть пустяка́ми го́лову.

Zapryskać, Zaprysnąć, запры́скать, запры́снуть.

Zaprzać, *см.* **Zapierać.**

Zaprządz, *см.* **Zaprzęgać.**

Zaprząg, -ągu, *или* **-ęgu**, *м.* у́пряжь, ко́нская сбру́я, пи́ры; || упря́жка, запря́жка. **Koń do zaprzęgu**, упряжна́я ло́шадь.

Zaprzągać, *см.* **Zaprzęgać.**

Zaprzał, -u, *м.* замертве́лый зародышъ пчелъ.

Zaprzałość, -ści, *ж.* пре́лость.

Zaprzały, пре́лый, сопре́лый.

Zaprzaniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, вѣроотсту́пникъ.

Zaprzątać, Zaprzątnąć, завáливать, завали́ть, загромáживать, загромоздить, загора́живать, загородить, застáвливать, застáвить; || **Zaprzątać co gdzie**, запря́тывать, запря́тать, засо́вывать, засу́нуть; || **Zaprzątać kogo**, ста́вить въ тупи́къ, путать, мѣша́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство, озабо́чивать; || занима́ть, заня́ть, упражня́ть, заставля́ть дѣлать. || **Zaprzątać się, zaprzątnąć się**, занима́ться, заня́ться, озабо́чиваться, озабо́титься, затрудня́ться, затрудни́ться, безпоко́иться, обезпоко́иться; || пу́таться, запу́тываться, сбива́ться, перемѣ́шиваться.

Zaprzątniony, за́нятый, озабо́ченный; || завáленный, загроможденный, застáвленный, загоро́женный; || запря́танный, засу́нутый.

Zaprzeć, Zaprzeć się, *см.* **Zapierać.**

Zaprzeczać, Zaprzeczyć (czego *или* **czemu)**, оспо́ривать, оспо́рить, опровéргать, опровéргнуть, отвéргать отвéргнуть, не соглашаться, не согласи́ться, прекосло́вить.

Zaprzeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе, прекосло́віе.

Zaprzeczny, отрица́емый, оспо́риваемый.

Zaprzedaniec, -ńca, *м.* про́данный, невóльникъ.

Zaprzedawać, Zaprzedać, продава́ть, продáть съ прáвомъ вы́купа, или съ прáвомъ пожи́зненнаго владѣ́нія; || закладывать, заложи́ть; || отдава́ть, отда́ть въ зало́гъ; || запродава́ть, запрода́ть, продáть окончáтельно, навсегда́. **Zaprzedał duszę djabłu**, прóдалъ чóрту дýшу. ***Psu oczy zaprzedał**, потеря́лъ весь стыдъ. || **Zaprzedawać się, Zaprzedać się**, принима́ть, приня́ть на чью-либо сто́рону съ корыстною цѣлью.

Zaprzęg, *см.* **Zaprząg.**

Zaprzęgać, Zaprządz, запряга́ть, запря́чь, запрéчь, закла́дывать ло́шадь (*въ дро́жки и т. д.*). || **Zaprzęgać się**, запряга́ться.

Zaprzęgowy, упряжно́й.

Zaprzenie, Zeprzenie, -nia, *ср.* перепре́ніе; || *см.* **Zaparcie, Zapieranie.**

Zaprzestanie, -nia, *ср.* останóвка, прекращéніе.

Zaprzestawać, Zaprzestać (czego), переставáть, переста́ть (*что́ дѣлать*); || прекращáть, прекрати́ть, прерывать, прерва́ть (*что*).

Zaprzeszły, давнопрошéдшій. *Грам.* **Czas zaprzeszły**, давнопрошéдшее врéмя.

Zaprzęż, Zaprzęża, -y, *ж.* *см.* **Zaprząg.**

Zaprzężony, запря́женный.

Zaprzyjaźniać, Zaprzyjaźnić, сдружáть, сдружи́ть. || **Zaprzyjaźniać się, Zaprzyjaźnić się**, дружи́ться, подружи́ться.

Zaprzysięgać, Zaprzysiężnąć, Zaprzysiądz (co), присягáть, присягну́ть, подтверди́ть подъ присягою, кля́сться, покля́сться. **Zaprzysiądz komu wierność, przyjaźń**, покля́сться кому́ въ вѣрности, въ дружбѣ.

Zapstrzyć, испестри́ть.

Zapuchać, Zapuchnąć, опухáть, опу́хнуть.

Zapukać, застучáть, постучáть.

Zapust, -u, *м.* запу́щенный, нерýбленный лѣсъ.

Zapustny, масленичный, маслянúчный, карнавáльный; || сыропу́стный.

Zapustować, весели́ться на маслянúцѣ, во врéмя карнавáла.

Zapusty, -ust, *мн.* масленица, сы́рная недѣля, карнавáлъ.

Zapuszczać, Zapuścić, запускáть, запусти́ть; || отпускáть, отпусти́ть; || погружáть, погрузи́ть (*въ водý*); || вколáчивать, вколоти́ть, вбивáть, вбить; || вонзáть, вонзи́ть (*въ тѣло*); || вкáпывать, вкопáть; || закúдывать, закúнуть, бросáть, бро́сить. **Zapuścić słup w ziemię**, вкопáть, вбить столбъ въ зéмлю. **Zapuścić kotwicę**, бро́сить я́корь. *Плотн.* **Zapuścić belkę**, брусъ запусти́ть въ пазъ, въ долбя́жъ. ***Zapuszczać myśl w co**, углубля́ть

мысль во что́-либо. **Zapuścić zasłonę**, опусти́ть за́навѣсъ. **Zapuścić ogień gdzie**, неосторо́жно зарони́ть куда́-либо ого́нь. **Zapuszczać las**, запусти́ть лѣсъ. **Zapuścić brodę**, отпусти́ть, отрости́ть бо́роду. **Zapuścić sieć**, заки́нуть не́водъ; || **Zapuszczać się, Zapuścić się**, пуска́ться, пусти́ться. устремля́ться, устреми́ться, кида́ться, ки́нуться, броса́ться, бро́ситься; || **Zapuszczać się, Zapuścić się dokąd, w co**, забира́ться забра́ться, пробира́ться, пробра́ться, углубля́ться, углуби́ться; || * вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, погружа́ться, погрузи́ться. **Zapuścić się do skoku**, пусти́ться вскачь. **Zapuszczać się w las**, углубля́ться въ лѣсъ.

Zapychać, Zapchać, Zapchnąć, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть, засо́вывать, засу́нуть; || засоря́ть, зосори́ть; || затыка́ть, заткну́ть, законопа́чивать, законопа́тить; || **Zapychać się, Zapchać się**, зава́ливаться, завали́ться, засоря́ться, засори́ться; || засо́вываться, засу́нуться, затыка́ться, заткну́ться; || *напи́хиваться, напиха́ться, наѣда́ться до́ сыта, до отва́лу, по го́рло.

Zapytać, Zapytać się, *см.* **Zapytywać się**.

Zapytanie, -nia, *ср.* вопро́съ, запро́съ, *Грам.* **Znak zapytania**, вопроси́тельная, *или* вопроси́тельный знакъ (?), *см.* **Zapytywanie**.

Zapytany, спро́шенный.

Zapytywać, Zapytać, Zapytywać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть, вопроша́ть, вопроси́ть; || быть спра́шиваему. **Przywiedziony przed sąd więzień, zapytany naprzód bywa o imię**, приведённаго въ судъ ареста́нта снача́ла спра́шивають о его́ и́мени.

Zapytywacz, -a, *м.* спра́шивающій, вопроша́ющій, вопроша́тель.

Zapytywanie, Zapytywanie się, Zapytanie, Zapytanie się, распро́съ, допра́шиваніе, распра́шиваніе, выспра́шиваніе.

Żar, -u, *м.* жа́ръ.

Zarąb, -ębu, *м.* **Zaręba, -y**, *ж.* зару́бъ, за́рубень. зару́бина, зару́бка.

Zarabiać, Zarobić, зарабо́тывать, зарабо́тать, добыва́ть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить; || заслу́живать, заслужи́ть; || **Zarabiać (ciasto)**, мѣси́ть, валя́ть (*тѣсто*); || задѣ́лывать, зарабо́тывать пла́гу; || задѣ́лывать, задѣ́лать. загороди́ть. закры́ть; || выруча́ть, вы́ручить, получа́ть деньги отъ прода́жи. получа́ть при́быль, бары́шъ. **Zarabiać grunta**, воздѣ́лывать зе́млю. **Zarobić wapno**, раствори́ть и́звесть. **Zarobić dziurę**, задѣ́лать дыру́. **Zarobić (sobie) na szacunek u kogo**, заслужи́ть (*себѣ*) чье-либо уваже́ніе. **Zarobić na niełaskę**, навле́чь на себя́ чью-либо неми́лость, неудово́льствіе; || **Zarabiać się, Zarobić się**, зарабо́тываться, зарабо́таться, занима́ться рабо́тою продолжи́тельное вре́мя; || броди́ть, начина́ть ки́снуть (*о пивѣ*).

Zarąbywać, Zarębywać, Zarębować, Zarąbać (*Стар.* **Zarąbić**), заруба́ть, зарубить, засѣка́ть, засѣ́чь; || дѣ́лать на чемъ замѣ́тку, зару́бину; || **Zarąbać drogę**, сдѣ́лать засѣ́ку, завали́ть доро́гу *или* прохо́дъ сру́бленнымъ лѣ́сомъ; || **Zarąbać kogo**, зарубить са́блею, изруби́ть.

Zarachować (co), просчита́ть; || зачёсть; || **Zarachować się**, просчита́ться, проче́сться, общита́ться, обче́сться, ошиби́ться въ счетѣ, сдѣ́лать прочётъ; || углуби́ться въ счёты.

Zarachowanie, -nia, *ср.* зачётъ, зачисле́ніе.

Zarada, -y, *ж.* сре́дство (*къ чему́*), спо́собъ (*на что́*), посо́біе.

Zaradczy, вспомога́тельный, спаси́тельный. **Środek zaradczy**, спаси́тельное сре́дство.

Zaradność, -ści, *ж.* расторо́пность, нахо́дчивость, изворо́тливость, ло́вкость, спосо́бность.

Zaradny, расторо́пный, нахо́дчивый, изворо́тливый, ло́вкій, спосо́бный.

Zaradzać, Zaradzic (komu), помога́ть, помо́чь. пособля́ть, пособи́ть, спосо́бствовать; || сла́живать, сла́дить.

Zaradzenie, -nia, *ср.* посо́біе, по́мощь.

Zarajać, Zaroić, отра́ивать, отрои́ть, отдѣля́ть отъ себя́ но́вый рой пчёлъ; || производи́ть, произве́сть броже́ніе (*въ пивѣ*); || **Zarajać się, Zaroić się**, отра́иваться, отрои́ться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, переброди́ть (*о пивѣ*). || * **Zaroić się**, помути́ться, помрачи́ться. **Zaroiło się w głowie**, помути́лось въ головѣ́, помути́лся разсу́докъ.

Zaranek, -nku, *м.* **Zaranie, -nia**, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Zarastać, Zarość, Zarosnąć, зараста́ть, зарости́. пораста́ть, порости́, оброста́ть, обрости́; || зажива́ть (*о ра́нѣ*).

Zaratować, пособи́ть, поддержа́ть.

Zaraz, то́тчасъ, сейча́съ, неме́для, неме́дленно. **Zaraz potém**, то́тчасъ за *или* то́тчасъ по́слѣ.

Zaraza, -y, *ж.* зара́за, я́зва. **Zaraza morowa, powietrzna**, чума́. морова́я я́зва. **Zaraza na bydło**, скотско́й падежъ. **Zaraza na zboże, na rośliny**, ржа; || *Бот.* Петро́въ крестъ (*растеніе*).

Zarażać, Zarazić, заражать, зарази́ть; || **Zarażać się, Zarazić się**, заража́ться. зарази́ться.

Zarazem, вмѣстѣ съ э́тимъ.

Zarażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе.

Zaraziciel, -a, *м.* зарази́тель.

Zaraźliwość, -ści, *ж.* зарази́тельность, прили́пчивость.

Zaraźliwy, зарази́тельный, прили́пчивый.

Żarcie, -cia, *ср.* пожира́ніе.

Żarcik, -a, *м. Умен.* шу́точка.

Zardzewiałość, -ści, *ж.* ржа́вость, заржа́вина, ржа́вчина.

Zardzewić, заржа́вить, произвести́ ржа́вчину; || **Zardzewić się**, заржа́вѣть, *см.* **Zardzewieć**.

Zardzewieć, заржа́вѣть.

Zaręczać, Zaręczyć (komu za co), руча́ться, поручи́ться (*въ чёмъ*); || **Zaręczyć za kogo**, поручи́ться за кого́; || **Zaręczyć komu**, *или* **z kim córkę**, обручи́ть, помо́лвить, сговори́ть дочь.

Zaręczanie, Zaręczenie, -nia, *ср.* поручи́тельство, руча́тельство, обезпе́ченіе, пору́ка.

Zaręcznik, -a, *м.* поручи́тель.

Zaręczny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ закла́дъ; || рекомендательный, поручи́тельный; || оберега́тельный, охрани́тельный, запрети́тельный.

Zaręczyny, -czyn, *мн.* обруче́ніе, помо́лвка, сгово́ръ (взаимное обѣща́ніе сочета́ться бра́комъ).

Zaregestrować, внести́ въ протоко́лъ.

Zaregestrowanie, -nia, *ср* регистра́ція; || занесе́ніе въ протоко́лъ.

Zaregulować, опредѣли́ть, назна́чить; || обрати́ть, напра́вить.

Zaregulowanie, -nia, *ср.* опредѣле́ніе, назначе́ніе; || обраще́ніе, направле́ніе. *Юрид.* **Zaregulowanie egzekucji**, обраще́ніе взыска́нія. **Zaregulowanie egzekucji do papierów likwidacyjnych**, обраще́ніе взыска́нія на выкупныя процентныя бума́ги.

Zaręka, -i, *ж.* пору́ка, поручи́тельство; || обезпе́ченіе, закла́дъ, зало́гъ, || *рекомендація, одобре́ніе.

Zarękawek, -wka, *м.* нарука́вникъ.

Zarekrutować, завербова́ть; || **Zarekrutować się**, завербова́ться, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу по вербова́нію.

Żarliwie, ре́вностно, усе́рдно, дѣ́ятельно.

Żarliwiec, wca, *м.* ревни́тель.

Żarliwość, -ści, *ж.* ре́вность, рве́ніе, усердіе.

Żarliwy, ре́вностный, усе́рдный.

Żarłoctwo, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство, прожо́рливость; || ла́комство, чревоугодіе.

Żarłoczka, -i, *ж.* обжо́рливая же́нщина, ла́комка, сластёна.

Żarłocznie, прожо́рливо, жа́дно.

Żarłoczny, обжо́рливый, прожо́рливый, жа́дный.

Żarłok, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра; || *Зоол.* акула (*рыба*).

Żarna, *род. п.* **Żarn**, *мн.* ме́льничный жерновъ.

Żarnowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, шильная трава́; || *Минер.* жерново́й ка́мень.

Żarnowy, жерново́й.

Zarobek, -bku, *м.* зараба́тка; || барышъ, при́быль. **Zarobek dzienny**, задѣльная пла́та.

Zarobkowanie, -nia, *ср.* зараба́тываніе, задѣлываніе; || поде́нная рабо́та, поде́нщина.

Zarobkowy, зараба́тный, задѣльный, рабо́чій.

Zarobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабо́тникъ.

Zarobny, пріобрѣте́нный рабо́тою, обрабо́танный (*о по́лѣ, о землѣ*)

Zaród, -odu, *м.* (*Умен.* **Zarodek**), *Анат.* яйчко, зароды́шъ, зача́токъ, су́мка; || *Бот.* завязь, яичникъ. зароды́шъ, ростокъ, пёрышко. коро́бочка, зерновикъ, околоплодіе; || * зароды́шъ. нача́ло, исто́чникъ.

Zarodzić, зароди́ть, произвести́.

Zarogatkowy, находя́щійся за **застáвою**. загородный.

Zaroić, *см.* **Zarajać**.

Zarojenie, -nia, *ср.* броже́ніе.

Zaroń, -ni, *ж.* **Zaronie**, -nia, *ср. Агр.* за́лежь, перело́гъ, паръ, новина́, парени́на. паровóе по́ле.

Zaronić, заронить.

Zaropić, загноить, растравить; || **Zaropić się, Zaropić**, загноиться.

Zaropienie, -nia, *ср.* загное́ніе.

Zarość, *см.* **Zarastać**.

Zarościć, Zaraszczać, Zaroszczać, зара́щивать, зарости́ть, допускать расти́ что́-либо; || зарости́ть, заживить (*рану*); || замёсить (*тѣсто*); || * **Zaraszczać nadzieje**, пита́ть больши́я наде́жды.

Zarosić, оросить, увлажить.

Zarośl, -i, *ж.* **Zarośle, -a**, *ср.* **Zaroślina, -y**, *ж.* за́росль, хворости́нкъ, хворости́нникъ, ни́зкій куста́рникъ; || ча́ща.

Zarosły, обро́сшій, поро́сшій, зарóсшій; || **Zarosły włosem, sierścią**, мохна́тый.

Zarówno, равно́, одина́ково. **равномѣ́рно**.

Zarównywać, Zarównać, выра́внивать, вы́ровнять, ура́внивать, уровня́ть, угла́живать. угла́дить (*зе́млю*).

Zarozumiale, надмѣ́нно, высокомѣ́рно, самонадѣянно.

Zarozumiałość, -ści, ж. надмѣ́нность, высокомѣ́ріе, самонадѣянность, **самодово́льство**, самомнѣ́ніе.

Zarozumiały, надмѣ́нный, высокомѣ́рный, самонадѣянный, самодово́льный, нахальный.

Żart, -u, *м.* шу́тка; || насмѣ́шка; || баля́сы, балагу́рство. **Bez żartu, żart na stronę**, безъ шу́токъ. шу́тки въ сто́рону. **Wziął to za żart**, онъ при́нялъ э́то за шу́тку. **Żartem, w żarcie, przez żart, na żart**, въ шу́тку.

Żartki, быстрый, прытки́й, рѣ́звый.

Żartko, быстро, скóро, шúбко.

Żartkość, -ści, *ж.* быстротá, скóрость, провóрство, лóвкость, прытκость, поспéшность.

Żartobliwie, забáвно, смéшно, шутлúво.

Żartobliwość, -ści, *ж.* шутлúвость, насмéшливость.

Żartobliwy, забáвный, шутлúвый, шýточный, весéлый; || смéшнóй; || насмéшливый.

Żartować, шутúть, забáвничать, балагýрить. **Żartować z kogo**, насмéхаться, издéваться (*надъ кѣмъ*).

Żartownik, Żartowniś, -a, *м.* забáвникъ, шутнúкъ, балагýръ, насмéшникъ.

Żarumienić, *Повар.* поджáрить; || **Żarumienić kogo**, застáвить кого покраснéть, пристыдúть. || **Żarumienić się**, поджáриться; || покраснéть (*отъ стыда*).

Żarwa, -y, *ж.* обрывъ, глúба землú.

Żarwan, Żarwon (na, ne), *прил. Нескл. Прост.* чортъ возьмú! чортъ поберú! **Żarwan djabłu**, чортъ егó поберú! чортъ съ нимъ!

Żarybek, Żaryblać, Żarybić, *см.* **Narybek**, и т. д.

Żaryć, зарúть, закопáть.

Żarychło, слúшкомъ скóро, *см.* **Rychło.**

Żaryczeć, Żaryknąć, зарычáть, заревéть, замычáть.

Żaryglować, запереть засóвомъ *или* на запóръ. || **Żaryglować się**, запереться засóвомъ *или* на запóръ.

Żarys, -u, *м.* óчеркъ, начертáніе, набросокъ; || рисýнокъ, чертежъ, планъ. || *Живоп.* контýръ.

Żarysowywać, Żarysować, обрисóвывать, обрисовáть, очéрчивать, очертúть, набрáсывать, набросúть, начéртывать, начертúть.

Żarywać, Żarwać, *Стар.* срывáть, сорвáть; || **Żarywać czego**, захвáтывать, захватúть, схвáтывать, схватúть (*болѣть*); || * **Żarywać na co**, походúть на что, сходствовать съ чѣмъ, сбиваться на что; || * **Żarywać komu co**, *или* **Żarywać kogo na co**, надýть, обсчитáть.

Żarzący, горя́щій, раскалённый. **Węgle żarzące**, жаръ, горя́щіеýгли.

Żarząd, -u, *м.* правлéніе, управлéніе, дирéкція; || веденіе; || надзóръ. **Żarząd kommunikacij lądowych i wodnych**, управлéніе путевыхъ сообщéній. **Żarząd masy**, конкýрсъ, конкýрсное управлéніе. **Żarząd lekarski**, медицúнская контóра.

Żarządca, Żarządzca, -y, *м.* правúтель, администрáторъ, управúтель, управля́ющій, завéдывающій.

Żarządzać, прáвить, управлять, завéдывать; || руковóдствовать; || возбуждáть, приводúть въ дéйствіе; || располагáть. **Żarządzać swemi prawami**, располагáть своúми правáми.

Żarżeć, заржáть (*о лошади*).

Żarzeczanin, -a, *м.* зарéчный жúтель.

Żarzecze, -a, *ср.* зарéчье.

Żarzeczenie, -nia, *ср.* зарóкъ, зарекáніе.

Żarzeczny, зарéчный.

Żarzekać, Żarzec, очарóвывать, очаровáть, околдóвывать, околдовáть, обворожáть, обворожúть. || **Żarzekać się, Żarzec się**, зарекáться, зарéчься.

Żarzępolić, запúликать (*на скрúпкѣ*), *см.* **Rzępolić.**

Żarzew', -wi, *ж.* **Żarzewie, -wia**, *ср.* **жаръ**, раскалённыеýгли съ волóю.

Żarznąć, *см.* **Żarzynać.**

Żarzucać, Żarzucić, забрáсывать, забросúть, закúдывать, закúнуть; || завáливать, завалúть; || бросáть, бросúть, оставля́ть, оставúть; || теря́ть, затеря́ть; || **Żarzucać komu co**, возражáть, возразúть, упрекáть, упрекнýть, укоря́ть, укорúть. **Żarzucić płaszcz na kogo**, накúнуть на кóго плащъ. **Nigdy nie miał szczerego przedsięwzięcia zarzucenia kart**, онъ никогдá не имéлъ úскренняго намéренія оставúть кáрты (*т. е. перестáть игрáть*). **Żarzucić sieć**, закúнуть сѣть, нéводъ. **Człowiek, któremu nic zarzucić nie można**, человéкъ, котóраго ни въ чёмъ нельзя́ упрекнýть. * **Żarzucić za kogo słówko**, замóлвить за кóго словéчко, сказáть что нибýдь въ пóльзу другóго. || **Żarzucać się, Żarzucić się (czém)**, набрáсывать, накúдывать на себя́, накрывáться. || забрáсываться, засóвываться, затеря́ться.

Żarzucenie, -nia, *ср.* забрáсываніе, закúдываніе; || возраженіе; || упрёкъ, укóръ.

Żarzut, -u, *м.* упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, подозрѣніе, *см.* **Wyrzut**; || вмѣнéніе, обвинéніе, осуждéніе, извѣтъ; || возраженіе; || *Юрид.* споръ, пререканіе. **Żarzut przeciwko wiarogodności aktu**, сомнѣніе въ пóдлинности áкта.

Żarzyć, разжигáть (*уголья*), поджигáть, разводúть огóнь; || * воспламеня́ть. || **Żarzyć się**, горѣть, тлѣть, разгорáться; || * воспламеня́ться, пламенѣть; || * раздража́ться.

Żarzynać, Żarznąć, насѣкáть, насѣчь, надрѣзывать, надрѣзать; || очúнивать, очинúть (*перó*); || **Żarzynać, Żarznąć**, зарѣзывать, зарѣзать, перерѣзать (*горло*); || убивáть, убúть (*волú*).

Żarzysty, раскалённый, горя́щій, горячій, пылкій.

Żaś (*Стар.* **Zasię**), назáдъ. **Szczygieł wyleciawszy z klatki, żaś do niéj nie chciał**, щеглёнокъ, вылетѣвши изъ клѣтки, не хотѣлъ возвратúться въ неё. || *Стар.* снóва, опя́ть; || *Стар.* наборóтъ. || *Стар.* потóмъ; || же, но, а. **Tyś bogaty, ja zaś ubogi**, ты богáтъ, я́ же бѣденъ, *или* ты богáтъ, а я бѣденъ; || возмóжно-ли? неужé-ли? **On to przyczyną całego nieszczęścia**, онъ причúною всегó несчá-

стія. On zaś? неуже́-ли онъ? || вонъ! прочь! доло́й! Z gniewem rzecze psu: a zasię! онъ серди́то закрича́лъ на соба́ку: прочь! || *Прост.* Zaś by nie? отчего́ бы и не та́къ?

Zasada, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва; || нача́ло, пра́вило, положе́ніе, прници́пъ, нача́льное основа́ніе. Bojaźń Boża jest zasadą mądrości, страхъ Божій нача́ло прему́дрости. Pierwsze zasady jakiéj umiejętności, нача́льныя основа́нія како́й либо нау́ки. Zasady techniczne, уро́чныя положе́нія (*въ смѣтѣ*).

Zasadniczy, осно́вный, основа́тельный, фундамента́льный, гла́вный.

Zasadnie, основа́тельно, фундамента́льно; || твёрдо, крѣ́пко, про́чно.

Zasadny, основно́й; || твёрдый, крѣ́пкій, про́чный.

Zasądowy, внѣсуде́бный. Zasądowe przyznanie, призна́ніе, учинённое внѣ суда́. Koszta zasądowe, изде́ржки по дѣ́лу сверхъ изде́ржекъ со́бственно суде́бныхъ.

Zasadzać, Zasadzić, сажа́ть, сади́ть, заса́живать, засади́ть, насажда́ть, насади́ть; || Zasadzać, Zasadzić co w co, na czém, na co, вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить, втыка́ть, воткну́ть; || Zasadzać, Zasadzić co na czém, осно́вывать, основа́ть, утвержда́ть, утверди́ть. Zasadzić las, насади́ть, развести́ лѣсъ. Zasadzić żołnierzy w lesie, поста́вить, помѣсти́ть заса́ду въ лѣсу́. Zasadzić na czém swoje szczęście, основа́ть на чемъ-либо свое сча́стіе. * Zasadzić komu łapki, sidła, поста́вить западню́, лову́шку, разста́вить сѣ́ти. || Zasadzać się, Zasadzić się, засѣ́сть въ заса́дѣ. || Zasadzać się na czém, осно́вываться, основа́ться, опира́ться, опере́ться.

Zasądzać, Zasądzić, присужда́ть, присуди́ть, опредѣли́ть, дать рѣше́ніе

Zasądzanie, Zasądzenie, -nia, *ср* присужде́ніе.

Zasadzka, -i, *ж.* заса́да; || * ковъ, ко́зни, сѣ́ти. Zasadzki na kogo knować, стро́ить ко́вы, ко́зни, разставля́ть сѣ́ти.

Zasalać, Zasolić, соли́ть, посоли́ть.

Zasapać, насопѣ́ть, напыхтѣ́ть. || Zasapać się, запыхаться, задо́хнуться, съ трудо́мъ переводи́ть дыха́ніе.

Zasapany, запыхавшійся.

Zaschnąć, *см.* Zasychać.

Zaścianek, -nku, *м.* Zaścienie, -nia, *ср.* застѣ́нокъ, мѣ́сто за стѣно́ю; || *Стар.* селе́ніе ме́лкой шля́хты, кото́рая сама́ па́шетъ зе́млю.

Zaściełać, Zasłać, застила́ть, застла́ть, устила́ть, устла́ть, постила́ть, постла́ть.

Zasep, -spu, *м.* Zaspa, -y, *ж.* сугро́бъ (*снѣгу*), гру́да снѣ́гу нанесённая вью́гою; || нано́съ песку́, песча́ный нано́съ.

Zasępiać, Zasępić, хму́рить, нахму́рить, насу́пить; || помрача́ть, помрачи́ть.

Zasiadać, Zasiąść, Ząsięść, сади́ться, сѣ́сть; || засѣда́ть, прису́тствовать, имѣ́ть пребыва́ніе. Zasiąść przy stole, сѣ́сть за сто́лъ. Zasiadać na tronie, сидѣ́ть, занима́ть престо́лъ (*па́пскій, королевскій и т. д.*). Zasiadać w radzie, прису́тствовать въ совѣ́тѣ. Zasiadać komu miejsce, заня́ть чье-либо мѣ́сто, отби́ть у кого́ мѣ́сто, *см.* Zasiedzieć.

Zasiec, *см.* Zasiekać.

Zasieczny, засѣ́чный, загоро́женный сру́бленнымъ лѣ́сомъ.

Zasiedzieć, отсидѣ́ть; || вы́сидѣть. Kura zasiedziała jaje, ку́рица высидѣ́ла цыпля́тъ. || Zasiedzieć się (gdzie), засидѣ́ться.

Zasięgać, Zasięgnąć, Zasiądz, протя́гивать, протяну́ть (*ру́ку*), достава́ть, доста́ть; || обхва́тывать, обхвати́ть, обнима́ть, обня́ть взгля́домъ; || проника́ть, прони́кнуть; || почерпа́ть, почерпну́ть, заи́мствовать, позаи́мствовать; || освѣдомля́ться, справля́ться. Jak daleko okiem zasięgniesz, на ско́лько мо́жешь обня́ть взгля́домъ, на ско́лько мо́жешь ви́дѣть. Jak oko zasięga, на разстоя́ніи взгля́да. || Zasięgać się, пріобрѣта́ться. Poznanie jakiego kraju zasięga się w podróżach po nim, знако́мство съ како́й-либо страно́ю пріобрѣта́ется во вре́мя путеше́ствій по не́й.

Zasiek, -u, *м.* Zasieka, -i, *ж.* засѣ́ка, завале́ніе доро́ги сру́бленнымъ лѣ́сомъ; || зару́бка, вырубленная замѣ́тка на де́ревѣ.

Zasiekac, Zasiec, Zasieknąć, засѣка́ть, засѣ́чь, наруба́ть, нарубить, сдѣ́лать зару́бку, насѣ́чку; || Zasiekać las, дѣ́лать засѣ́чку; || засѣка́ть ро́згами (*до смерти*).

Zasiew, -u, Zasiewek, -wku, *м.* засѣ́въ, посѣ́въ.

Zasiewać, Zasiać, засѣва́ть, засѣ́ять, обсѣменя́ть, обсѣмени́ть (*поля́*).

Zasiewacz, -a, Zasiewca, -y, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.

Zasiewanie, -nia, *ср.* сѣ́яніе, обсѣмене́ніе.

Zasiewny, сѣ́ятельный; || засѣ́янный.

Zasilać, Zasilić, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, пособля́ть, пособи́ть, подде́рживать, поддержа́ть; || ободря́ть, ободри́ть. || Zasilać się, Zasilić się, подкрѣпля́ться, подкрѣпи́ться, запаса́ться, запасти́сь.

Zasiłek, -łku, *м.* крѣпи́тельное сре́дство, пи́ща, кормъ; || по́мощь, посо́біе, подде́ржка.

Zasilny, крѣпи́тельный, пита́тельный; || сли́шкомъ си́льный, *см.* Silny.

Zasiniałość, -ści, *ж.* синева́тость, багро́вость; || си́нее пятно́.

Zasiniały, синева́тый, багро́вый.

Zasinić, засини́ть.

Zasinieć, посинѣ́ть.

Zasipłość, -ści, *ж.* *Мед.* оды́шка, коро́ткое дыха́ніе.

Zasiwieć, посѣдѣ́ть.

Zaskakiwać, Zaskoczyć, перескáкивать, перескочи́ть; || заскáкивать, заскочи́ть; || **Zaskakiwać około kogo**, зайскивать, забѣгáть комý впередъ, старáться расположи́ть въ свою пóльзу; || **Zaskoczyć czemu**, предупреди́ть чтó-либо, отврати́ть; || **Zaskoczyć kogo**, встрѣ́тить, удержáть, воспрепя́тствовать. **Pilny zaskoczył mię interes**, меня́ удержáло вáжное дѣ́ло.

Zaskakiwanie, -nia *ср.* зайскиваніе, подслýживаніе.

Zaskalić, преврати́ть въ кáмень, окамени́ть.

Zaskarbić (sobie co), пріобрѣ́сть, снискáть, заслужи́ть, удостóиться.

Zaskarżać, Zaskarżyć, жáловаться, пожáловаться, приноси́ть, принести́ жáлобу на когó; || обвиня́ть, обвини́ть когó, доноси́ть, донести́ на когó. **Zaskarżyć kogo do sądu**, принести́ на когó жáлобу въ судъ.

Zaskarżenie, -nia, *ср.* жáлоба, обжáлованіе. **Zaskarżenie incydentalne trybunału**, чáстная жáлоба на судъ, обжáлованіе судá.

Zaskarżony, обжáлованный.

Zasklep, -u, *м.* сводъ; || кýколка, оболóчка гýсеницы, червя́; || узá, пчели́ная смáзка.

Zasklepiać, Zasklepić, выводи́ть, вы́весть сводъ; || запирáть, заперéть, замыкáть, замкнýть, заключáть, заключи́ть, затыкáть, заткнýть; || **Zasklepić cukrem**, обсáхарить, гласировáть; || **Zasklepić ranę**, затянýть, заживи́ть рáну; || ожесточи́ть, окамени́ть. || **Zasklepiać się, Zasklepić się**, запирáться, заперéться, замыкáться, замкнýться; || затя́гиваться, заживáть (*о рáнѣ*); || прикрывáться, прикры́ться (*наподóбіе свóда*).

Zaśklić, залѣпи́ть, закры́ть стеклóмъ.

Zaskoczyć, *см.* **Zaskakiwać**.

Zaskok, -u, *м.* заскáкиваніе, оперéживаніе.

Zaskolić, Zaskomlić, завизжáть, завы́ть.

Zaskórni, Zaskórny, закóжный, подкóжный.

Zaskórnica, -y, *ж.* подкóжный нары́въ, прыщикъ.

Zaskórnik, -a, *м.* подкóжникъ (*червь*).

Zaskorupiać, Zaskorupić, покрывáть, покры́ть стрýпами, скорлупóю. || **Zaskorupiać się, Zaskorupić się**, покрывáться, покры́ться стрýпами, скорлупóю, затвердѣ́ть, стрýпѣть, острýпѣть; || прикрывáться, прикры́ться.

Zaskorupiały, затвердѣ́лый; || острупѣ́лый, покры́тый стрýпами; || запéкшійся, запéклый, сгущéнный. **Krew zaskorupiała**, запéклая кровь.

Zaskórze, -a, *ср.* мѣ́сто мéжду кóжею и мя́сомъ.

Zaskórzyć, Zaskurzyć, провини́ться, проступи́ться.

Zaskowyczeć, завизжáть, завы́ть.

Zaskowyrać, заворчáть, забормотáть, забрюзжáть.

Zaskrobać, заскрéсть, подскобли́ть, подчи́стить, заглáдить. || **Zaskrobać się w głowę**, почесáть себѣ́ гóлову.

Zaskrzeczeć, застрекотáть, заквáкать.

Zaskrzynąć, защеми́ть, прищеми́ть (*пáлецъ*).

Zaskrzypieć, Zaskrzypnąć, заскрипѣ́ть, скри́пнуть.

Zaskubnąć, *см.* **Skubać**.

Zaskutkować, подѣ́йствовать.

Zaskwarzyć, зали́ть растóпленнымъ жи́ромъ; || **Zaskwarzyć rozpalonem żelazem**, прижéчь раскалéннымъ желѣ́зомъ.

Zaskwierać (komu), докучáть, досаждáть.

Zaskwierczeć, зачири́кать.

Zasłabnąć, заболѣ́ть, занемóчь.

Zasłać, *см.* **Zaściełać, Zasyłać**.

Zasłaniać, Zasłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрывáть, закры́ть, защищáть, защити́ть. || **Zasłaniać się, Zasłonić się**, заслоня́ться, заслони́ться, закрывáться, закры́ться, защищáться, защити́ться.

Zaślepiać, Zaślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Zaślepienie, -nia, *ср.* ослѣплéніе.

Zaślepnąć, ослѣ́пнуть.

Zaślinić, заслю́нить.

Zaśliwić, засади́ть сли́вами.

Zasłodzić, *см.* **Słodzić**.

Zasłona, -y, *ж.* зáнавѣсъ, зáнавѣсь, занавѣ́ска, гарди́на, пóлогъ; || покрывáло, покрóвъ; || зáнавѣсъ (*въ теáтрѣ*). **Zasłona w drzwiach, do drzwi**, дверна́я занавѣ́ска, двéрница, портьéра. **Zasłona w oknie, do okna**, штóра, занавѣ́ска. **Zasłona przed komin**, экрáнъ, заслóнъ, ши́рмы, щи́тъ. **Zasłona na oczy**, глазнóй зóнтикъ. || *Фортиф.* курти́на, бли́нда, щитъ.

Zasłoneczny, за сóлнцемъ находя́щійся.

Zaślubiać, Zaślubić (komu co), обѣщáть, обѣщáться, дать обѣ́тъ; || **Zaślubiać (kogo)**, жени́ться, выходи́ть зáмужъ, сочетáться брáкомъ, вступáть въ бракъ.

Zaślubienie, -nia, *ср. см.* **Zaślubiny**.

Zaślubiny, -bin, *мн.* свáдьба, вѣнчаніе, бракосочетáніе, *см.* **Ślub**.

Zasługa, -i, *ж.* заслýга, услýга; || достóинство. **Zasługi**, *мн.* жáлованье, плáта.

Zasługiwać, Zasługować, Zasłużyć, заслýживать, заслужи́ть, удостóиваться, удостои́ться. **Zasłużyć na nagrodę**, заслужи́ть нагрáду, удостóиться нагрáды. **Zasługiwać na karę**, заслýживать наказáнія. || **Zasługiwać się, Zasłużyć się**, прислýживаться, прислужи́ться; окáзывать, оказáть услýги, пріобрѣтáть прáво на признáтельность.

Zasłużenie, -nia, *ср.* заслýживаніе.

Zasłużny, заслýженный, достóйный вознагражде́нія за заслýгу.

Zasłużone, **-ego**, *ср.* плáта за заслýгу, вознагражде́ніе.

Zasłużony, заслуженный. пріобрѣтшій за заслýги прáво на уваже́ніе, достóйный.

Zasłychnąć, **Zasłyszeć**, слы́шать, заслышать, услышать; || почýять; || **Zasłuchiwać kogo**, слýшаться кого́; || **Zasłyszeć co**, ослышаться.

Zasłynąć, прослыть.

Zasmakować, отвѣдать, найдти́ что́-либо вкýснымъ. прія́тнымъ, найдти́ въ чемъ-либо удово́льствіе; || нрáвиться, полюбиться. **Zasmakowało mu życie wiejskie**, ему́ понрáвилась сéльская жизнь.

Zasmarkać, засморкáть.

Zasmarować, замáзать; || запáчкать.

Zasmęcić, **Zasmęcić się**. *см.* **Zasmucać**.

Zaśmiać się, засмѣ́яться.

Zaśmiardnąć, **Zaśmierdnąć**, провоня́ть, засмердѣть.

Zaśmierdzać (*Стар.* **Zaśmierdać**), производи́ть вонь, смрадъ. || **Zaśmierdzać się**, протухáть, дѣлаться вонючимъ.

Zaśmierdzieć, провоня́ть, протýхнуть, засмердѣть.

Zasmolić, засмоли́ть, насмоли́ть; || *запáчкать. || **Zasmolić się**, запáчкаться.

Zasmradzać, **Zasmrodzić**, *см.* **Zaśmierdzać**.

Zasmucać, **Zasmucić**, опечáливать, опечáлить, огорчáть, огорчи́ть. || **Zasmucać się**, **Zasmucić się**, опечáливаться, опечáлиться, огорчáться, огорчиться, *см.* **Smucić**.

Zasnąć, *см.* **Zasypiać**.

Zaśniad, **Zaśniat**, **Ześniad**, **-u**, *м. Мед.* запóръ, мáточный клубъ. мясно́й нарóстъ.

Zaśniecić, *Агр.* повреди́ть головнею (*хлѣбъ*); || **Zaśniecić się**, повредиться головнею (*о хлѣбѣ*), испóртиться; || *остáться безъ припáса.

Zaśniedzieć, *см.* **Śniedzieć**.

Zasób, **-obu**, *м.* запáсъ.

Zasobnik, **-a**, *м.* человѣкъ стоя́щій позади кого́-либо.

Zasobność, **-ści**, *ж.* достáтокъ, обúлie, довольство, избытокъ.

Zasobny, запáсливый, запáсный, обúльный, избыточный, достáточный.

Zesolić, *см.* **Zasalać**.

Zasolonka, **-i**, *ж.* солонúна, солёное мя́со.

Zaspa, *см.* **Zasep**.

Zaspać, проспáть

Zaspakajać, *см.* **Zaspokoić**.

Zaśpiewać, спѣть, пропѣть.

Zaspokoić, успокóить; || удовлетвори́ть.

Zasrebrzyć, посеребри́ть.

Zasrożyć się, разсвирѣпѣть.

Zastalać, **Zastalić**, закали́ть, закалúть ста́лью; || *ожесточи́ть.

Zastanawiać, **Zastanowić**, останáвливать, остановúть, удéрживать, удержáть, воздéрживать, воздержáть, прерывáть, прервáть; || удивля́ть, удивúть, изумля́ть, изумúть. || **Zastanawiać się**, **Zastanowić się**, останáвливаться, остановúться, удéрживаться, удержáться, воздéрживаться, воздержáться, прерывáться, прервáться. || **Zastanawiac się nad czém**, обращáть на что́-либо внимáніе, внимáтельно разсмáтривать, размышля́ть о чемъ.

Zastanawianie, **Zastanowienie**, **-nia**, *ср.* останóвка, задéржка; || **Zastanawianie się**, **Zastanowienie się**, **-nia się**, разсмотрѣ́ніе, соображе́ніе, уваже́ніе, внимáніе, внимáтельность, размышле́ніе.

Zastarzałość, **-ści**, *ж.* застарѣ́лость, застарѣ́ніе.

Zastarzały, застарѣ́лый, устарѣ́лый, давнúшній. закоренѣ́лый.

Zastarzeć się, состарѣ́ться, устарѣ́ть.

Zastaw, **-u**, *м.* **Zastawa**, **-y**, *ж.* закла́дъ, зало́гъ. **Dostać pieniądze na zastaw**, получúть подъ зало́гъ дéньги. **Oddać na zastaw majątek**, отдáть въ зало́гъ имѣ́ніе; || вешнякъ, отвéрстіе для спýска прибылóй воды въ плотúнахъ и запрýдахъ; || заслóнка, застáвка; || *Фортиф.* **Zastawa wału**, брýствервъ. парапетъ; || *Анат.* **Zastawki w ciele ludzkiém**, заслóночки, затвóрки; || **Zastawa wiatrakowa**, вóротъ; || *Юрид.* **Zastaw nieruchomy**, антихрети́ческій договóръ (*между должникомъ и заимодáвцемъ*). *см.* **Zapewnianie**.

Zastawca, **-y**, **Zastawnik**, **-a**, *м.* заимодáвецъ. ссýдчикъ, заимодáвецъ по закла́ду; || закла́дчикъ, зало́годатель, дающій зало́гъ, *см.* **Zakładnik**

Zastawczyni, **-ni**, *ж.* заимодáвица, заимодáтельница; || закла́дчица, дáвшая, положúвшая что́ либо въ закла́дъ.

Zastawiać, **Zastawić**, заставля́ть, заста́вить, загорáживать, загородúть, останáвливать, остановúть. **Zastawiać garnki**, **obiad**, ста́вить горшки́ въ печь, гото́вить обѣ́дъ. || **Zastawić stół (potrawami)**, подáть обѣдъ, подать кýшанье на сто́лъ; || **Zastawiać sieci** разставля́ть сѣ́ти; || **Zastawiać kogo tarczą**, прикрывáть щито́мъ; || закла́дывать, заложúть, отдавáть въ зало́гъ. || **Zastawiać się**, **Zastawić się czém**, закрываться, закрыться, прикрывáться, прикрыться, заслоня́ться, заслониться; || защищáться, защити́ться; || отговáриваться чѣмъ-либо, ссылáться на что́-либо, представля́ть что́-либо въ свою́ защúту; || **Zastawiać się komu**, **czemu**, **przeciw komu**, **czemu**, **сопротивля́ться**; || **Zastawiać się za kogo**, **za kim**, **o kogo**, заступáться за кого́, отстáивать. защищáть кого́; || останáвливаться, задéрживаться.

Zastawidło, **-a**, *ср.* затвóръ, вешня́къ (*у шлюза*), *см.* **Stawidło**, **Zastawa**.

Zastawnik, **-a**, *м.* закладодержáтель, владѣлецъ имѣ́ніемъ по закладно́й, *см.* **Zastawca**; || *см.* **Zakładnik**.

Zastawny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ закла́дъ, зало́женный; || остана́вливающій, уде́рживающій.

Zastawowy, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Zastękać, zaбхать, застона́ть.

Zastęp, -u, *м.* толпа́, грома́да; || во́йско, во́инство.

Zastępca, -y, *м.* замѣсти́тель, заступа́ющій мѣсто друго́го, исправляющій до́лжность, преёмникъ; || *Воен.* подставно́й ре́крутъ.

Zastępczy, вре́менный, предвари́тельный.

Zastępczyni, -ni, Zastępczyna, -y, *ж.* замѣсти́тельница, заступающая чьё-либо мѣсто, преёмница.

Zastępny, замѣсти́мый, замѣни́мый, могу́щій *или* долженствующій быть замѣщеннымъ.

Zastępować, Zastąpić, переступа́ть, переступи́ть, переходи́ть, перейти́; || **Zastępować kogo,** замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, заступа́ть мѣсто; || **Zastąpić komu (na drodze),** перерѣзать, пересѣчь кому́ доро́гу, преградить путь, остановить на доро́гѣ; || **Zastąpić wydatki,** заплати́ть за кого́-либо, доста́ть кому́-либо де́негъ на издержки; || заступа́ть, заступи́ться, защища́ть, защити́ть; || **Zastąpił koń,** ло́шадь переступила постро́мку.

Zastępowanie, Zastąpienie, -nia, *ср.* замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна.

Zastępstwo, -a, *ср.* замѣще́ніе; || *Юрид.* пра́во представле́нія; || вре́менное исправле́ніе до́лжности за кого́-либо. **W zastępstwie prezesa,** за предсѣда́теля.

Zastole, -a, *ср.* мѣсто за столо́мъ.

Zastolny, засто́льный.

Zastosować, примѣня́ть, пріуро́чить, *см.* **Stosować, Zastosować artykuł prawa,** подвести́ подъ статью́ зако́на.

Zastosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе. **Zastosowanie się,** соображе́ніе. **W zastosowaniu się do woli Najwyższej,** согла́сно съ Высочайшимъ повелѣніемъ.

Zastraszyć, напуга́ть, застращать, || испугну́ть, согна́ть.

Zastrugać, заостри́ть, застрога́ть.

Zastrupić się, покры́ться струпьями.

Zastrychować, заровня́ть гребло́мъ.

Zastrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał**; || прострѣлъ, простре́ленное мѣсто; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ; || *Архит.* сводъ въ половину дуги, подстрѣлина, опора, подпо́ра; || *Фортиф.* **Zastrza-ła, -y,** *ж.* попере́чный брусъ между столбами въ подко́пахъ; || **Zastrzała-y,** *ж. Архит.* контрафо́рсъ, отво́дъ, быкъ, подпо́ра.

Zastrzegać, Zastrzedz (sobie co), предоставля́ть себѣ́, предоста́вить себѣ́ пра́во, оставля́ть за собою пра́во на что́-либо; || выгова́ривать себѣ́ пра́во (*въ условіи*), усло́вливаться о чёмъ-либо, остановля́ть. **Zastrzegać sobie apellacją,** предоставля́ть себѣ́ пра́во апелля́ціи.

Zastrzelić, застрѣли́ть.

Zastrzeżenie, -nia, *ср.* усло́віе, оговóрка, изъя́тіе, ограниченіе; || *Юрид.* отсро́чка. **Z zastrzeżeniem,** съ усло́віемъ, съ тѣмъ что́бы..., съ соблюде́ніемъ, подъ опасе́ніемъ. *Юрид.* **Zastrzeżenie wspólności,** усло́віе объ о́бщности имущества. **Zastrzeżenie kary,** *Ком.* неусто́йка. **Z zastrzeżeniem kary,** подъ опасе́ніемъ взысканія. **Zastrzeżenie miejsca,** усло́віе о сохране́ніи мѣста.

Zastrzykiwać, Zastrzykać, Zastrzyknąć, шприцевать, нашприцевать, вспрыскивать шприцемъ какую-либо жидкость.

Zastudzać, Zastudzić, застужа́ть, застуди́ть, простужа́ть, простуди́ть, *см.* **Studzić.**

Zastukać, застуча́ть, постуча́ть.

Zastygać, Zastygnąć, застыва́ть, засты́нуть.

Zasuć, *см.* **Zasypywać.**

Zasumować, подвести́ ито́гъ, свести́ счетъ.

Zasumowanie, -nia, *ср.* подведе́ніе ито́га, сведе́ніе счета.

Zasuspendowanie, -nia, *ср.* устране́ніе.

Zasuszać, Zasuszyć, засу́шивать, засуши́ть.

Zasuwa, -y, Zasuwka, -i, *ж.* засо́въ, засо́вка, задви́жка; || ставень, двигающійся въ пазахъ; || засло́нка.

Zaswędzić (czémś), засверби́ть, зазуди́ть; || завонять.

Zaświadczać, Zaświadczyć, свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать.

Zaświadczanie, Zaświadczenie, -nia, *ср.* засвидѣтельствованіе, свидѣтельство; || письменное свидѣтельство, аттеста́тъ.

Zaświatny, Zaświatowy, нездѣшній, непринадлежащій сему міру.

Zaświecać, Zaświecić, зажига́ть, зажечь, засвѣти́ть, засвѣти́ть (*свѣчу*); || **Zaświecić komu,** посвѣти́ть кому́; || *Карт.* вскрываться, вскрыться, ложиться мастью вверхъ. **Dzwonka zaświeciła,** вскрылась бубно́вая ка́рта; || **Zaświecić,** заблести́ть, засія́ть; || **Zaświecać się, Zaświecić się,** заясни́ться; || освѣти́ться; || блисти́ть, заблисти́ть.

Zaświegotać, защебета́ть, зачири́кать.

Zaświerzbieć, засверби́ть, засверби́ться.

Zaświstać, Zaświszczeć, Zaświsnąć, засвисти́ть, засвисти́ть.

Zaświt, -u, *м.* разсвѣтъ.

Zaświtać, разсвѣта́ть.

Zasychać, Zaschnąć, засыха́ть, засо́хнуть.

Zasyczeć, запипѣ́ть, *см.* **Syczeć.**

Zasyłać, Zasłać, засыла́ть, засла́ть, посыла́ть, посла́ть, отсыла́ть, отосла́ть, высыла́ть, выслать.

Zasyłanie, Zasłanie, -nia, *ср.* засыла́ніе, посыла́ніе, отсыла́ніе, отсы́лка, высыла́ніе, высы́лка.

Zasypiać, Zasnąć, засыпа́ть, засну́ть.

Zasypywać, Zasypać, засыпа́ть, засы́пать; || защебени́ть, засы́пать щебнемъ.

Zaszachrować, зажи́лить, смошенничать. выманить, сплутова́ть.

Zaszargać, Zaszargać się, *см.* **Szargać,**

Zaszczebiotać, защебета́ть.

Zaszczekać, зала́ять.

Zaszczęknąć, *см.* **Szczękać.**

Zaszczep, -u, *м. Садов.* приви́вокъ, черено́къ, ращепъ, прищепъ; || прививáніе, приви́вка; || *Мед.* оспопрививáніе.

Zaszczepać, Zaszczepnąć, разщепывать, разщепа́ть, разщепи́ть.

Zaszczepanie, -nia, *ср.* разщепы́ваніе.

Zaszczepiać, Zaszczepić, *см.* **Szczepić.**

Zaszczepianie, -nia, *ср.* прививáніе; || оращиваніе.

Zaszczuć, затравить (*звѣря*).

Zaszczycać, Zaszczycić, удостáивать, удосто́ить (*кого́ чѣмъ*), дѣлать *или* приноси́ть честь (*кому́*), отлича́ть (*кого*); || **Zaszczycać się (czém),** *см.* **Szczycić się.**

Zaszczypnąć, ущипну́ть.

Zaszczyt, -u, *м.* честь; || по́честь; || почёть; || отли́чіе; || сла́ва; || украше́ніе; || **Zaszczyty,** *мн.* отли́чія, высшіе чины, ва́жныя должности.

Zaszczytnie, почётно, почти́тельно, съ почтéніемъ; || сла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Zaszczytny, почётный, почтéнный, уважáемый; || сла́вный, знамени́тый, достосла́вный.

Zaszeleścieć, зашелестѣть.

Zaszemrzeć, Zaszemrać, зажурча́ть; || * **Zaszemrzeć kogo,** заглушить шу́момъ.

Zaszeptać, зашепта́ть, нача́ть шептáть.

Zaszkodzić, *см.* **Szkodzić.**

Zaszlamować, занести и́ломъ, засори́ть.

Zaszlochać, зарыда́ть.

Zaszły, прошéдшій, случи́вшійся, наступи́вшій; || зашéдшій (*о со́лнцѣ, о лунѣ*).

Zaszmerać, зажурча́ть.

Zasznurować, *см.* **Sznurować.**

Zaszorować, затере́ть, вытереть; || засы́пать (*песко́мъ*); || надѣть сбру́ю, у́пряжь (*на́ лошадь*); || **Zaszorować się,** засы́паться (*песко́мъ*).

Zaszpuntować, *см.* **Szpuntować.**

Zaszrubować, *см.* **Szrubować.**

Zasztukować, зачини́ть, почини́ть, вы́чинить, положи́ть заплату, заплáтку.

Zaszumieć, зашумѣ́ть.

Zaszypłać, Zaszyplać, завязáть узло́мъ.

Zaszywać, Zaszyć, зашивáть, зашúть.

Zatabaczyć, засы́пать табако́мъ, надушúть, пропитáть табако́мъ.

Zataczać, Zatoczyć, зака́чивать, закати́ть, задвигáть, задви́нуть. вдвигáть, вдви́нуть, выдвигáть, вы́двинуть. **Zatoczyć działa,** вы́двинуть оруді́я. **Zatoczyć obóz,** стать ла́геромъ; || **Zataczać się, Zatoczyć się,** шатáться, перева́ливаться, качáться.

Zataić, Zataić się, *см.* **Taić.**

Zatajenie, -nia, *ср.* утáйка.

Zatamować, *см.* **Tamować.**

Zatamowanie, -nia, *ср.* пресѣ́ченіе.

Zatapiać, Zatopić, затопля́ть. затопи́ть, потопля́ть, потопи́ть, погружáть, погрузи́ть (*въ воду*); || **Zatapiać się, Zatopić się,** затопля́ться, затопи́ться, погружáться, погрузи́ться; || ***Zatapiać się w czém,** предава́ться (*чему́*), вдава́ться (*во что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*), углуби́ться, погрузи́ться (*во что́*).

Zatarasować, Zatarasować się, *см.* **Tarasować.**

Zatarcie, *см.* **Zacieranie.**

Zatarg, -u, *м.* (*Стар.* **Zatarga**), **Zatargi, -ów,** *мн.* споръ, раздóръ, распря, состяза́ніе.

Zatargać, Zatargnąć, задёргивать, задёрнуть.

Zatargować, заторгова́ть, сторгова́ть.

Zatarty, затёртый, уничто́женный, изгла́женный; || * забытый.

Zatasować, стасова́ть (*ка́рты*).

Zatchnąć się, задóхнуться, запы́хаться.

Zatchnienie, -nia, *ср.* запыха́ніе, оды́шка.

Zatęchnąć, протýхнуть, сдѣлаться ту́хлымъ, воню́чимъ.

Zatém, A zatém, слѣ́дственно, слѣ́довательно, стáло быть, итáкъ, такъ, такúмъ óбразомъ.

Zatemperować, *см.* **Temperować.**

Zatępić, затупи́ть, иступи́ть, *см.* **Tępić.**

Zatérać, *см.* **Zatyrać.**

Zatętnić, Zatętnieć, застуча́ть, загреме́ть, раздáться.

Zatkać, *см.* **Zatykać.**

Zatkanie, *см.* **Zatykanie;** || *Мед.* засоре́ніе, завáлъ; || *Мед.* закрытіе (*поръ*).

Zatknąć, *см.* **Zatykać.**

Zatłaczać, Zatłoczyć, завáливать, завали́ть, загромождáть, загромозди́ть, затыкáть, заткну́ть, запúхивать. запихáть, запихну́ть. **Zatłoczyć kogo,** задави́ть, задуши́ть.

Zatlić, Zażéć; || **Zatlić się, Zatleć,** затлѣ́ть, затлѣ́ться, затли́ться; || зажéчься, загорѣ́ться.

Zatłukać, Zatłuc, уби́ть до́ смерти, пришиби́ть. **Zatłuc kogo dokąd,** затащи́ть кого́ куда́-либо; || **Zatłuc się,** затащи́ться, залѣ́зть, забúться куда́-либо.

Zatłumiać, Zatłumić, *см.* **Tłumić.**

Zatłuścić, засáлить; || **припрáвить жúромъ.**

Zatoczyć, *см.* **Zataczać.**

Zatoczysty, Zatoczny, извúлистый, излýчистый, извúвистый, извивнóй, изгúбистый, выгнутый въ дугý.

Zatoka, -i, *ж. (Стар.* **Zatok), извúлина, излýчина, кривизнá;** || **изгúбъ, извúтіе;** || **повáзка** *(около чалмы)*; || **залúвъ** *(морскóй).*

Zatonąć, *см.* **Tonąć.**

Zatop, -u, *м.* **Zatop', -i,** *ж.* **потоплéніе, утоплéніе;** || **разлúвъ, наводнéніе, водопóль, водопóлье;** || **пучúна, бéздна.**

Zatopny, тóпкій, вязкій; || **поéмистый, водопóльный.**

Zator, -u, *м.* **запрýда, завáлъ, прегрáда.**

Zatrąbić, затрубúть.

Zatrącać, Zatrącić, забрáсывать, забрóсить, закúдывать, закúнуть; || **затрóгивать, затрóнуть, толкáть толкнýть;** || **Zatrącać czém, пáхнуть.**

Zatracenie, -nia, *ср.* **истреблéніе, гúбель, погúбель;** || **уничтоженіе.**

Zatracić, Zatracać, истребúть, истреблúть, искоренúть, искоренять, уничтóжить, уничтожáть, погубúть, погублáть.

Zatraciciel, -a, *м.* **истребúтель.**

Zatradować (czyj majątek, kogo), *Юрид.* **наложúть арéстъ** *(на имýщество).*

Zatrata, -y, *ж.* **потéря, утрáта, трáта, урóнъ;** || **убытокъ, наклáдъ;** || **гúбель, погúбель;** || **уничтоженіе, разорéніе, разрушéніе, истреблéніе, искоренéніе.**

Zatratny, преходящій, тлéнный, брéнный; || **пагубный, гúбельный, разорúтельный, истребúтельный.**

Zatratować, вывалить, опрокúнуть *(карéту)*, **сбрóсить** *(съ лóшади)*, **сбúть съ ногъ, смять, задавúть;** || **Zatratować się, засéчь ногу** *(о лóшади).*

Zatroczyć, Zatrokować, вторáчивать, второчúть, прикрéплять къ сéдлу торóки.

Zatroskać, Zatroszczyć, встревóжить, обезпокóить, смутúть, опечáлить, огорчúть; || **озабóтить;** || **Zatroskać się, Zatroszczyć się, встревóжиться, обезпокóиться, опечáлиться, огорчúться, смутúться.**

Zatrudniać, Zatrudnić, затрудня́ть, причúнять затруднéніе; || **пýтать, запýтать, мéшать, помéшать;** || **занимáть, занять** *(умъ)*; || **утруждáть, безпокóить;** || **Zatrudniać się, Zatrudnić się, заниматься, заня́ться** *(умъ)*; || **затрудня́ться, встрéчать затруднéніе, находúть препúтствіе,** || **устава́ть, выбúваться изъ силъ.**

Zatrudnienie, -nia, *ср.* **занятіе, дéло;** || **рабóта, трудъ;** || **препúтствіе, помéха, прегрáда, затруднéніе.**

Zatrudniony, занятый *(умъ)*, **обременённый дéлами, озабóченный;** || **обременúтельный, затруднúтельный;** || **запýтанный.**

Zatruwać, Zatruć, отравля́ть, отравúть.

Zatrważać, Zatrwożyć, встревóживать, встревóжить, безпокóить, обезпокóить, пугáть, испугáть, устрашáть, устрашúть, ужасáть, привести́ въ ýжасъ; || **Zatrważać się, Zatrwożyć się, тревóжиться, встревóжиться, безпокóиться, обезпокóиться, пугáться, испугáться, страшúться, устрашúться, ужаснýться, придти́ въ ýжасъ.**

Zatrząsać, Zatrząść, Zatrząsnąć, трясти́, потрясáть, потрясти́, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, качáть, закачáть, качнýть; || **Zatrząsać się,** *см.* **Trząść się.**

Zatrzaskać, Zatrzasnąć, захлóпывать, захлóпнуть *(дверь).*

Zatrzebić, *см.* **Trzebić.**

Zatrzeć, *см.* **Zacierać.**

Zatrzepiotać, Zatrzepotać, встряхнýть, замахáть *(крыльями).*

Zatrzeszczeć, затрещáть.

Zatrzymanie,-a, *ср.см.* **Zatrzymywanie;** || *Мед.* **запóръ, задержáніе. Zatrzymanie uryny мочерéзъ, задержáніе мочи;** || *Юрид.* **арéстъ, взя́тіе подъ стрáжу;** || **Zatrzymanie urzędowe, секвéстръ;** || *Горн.* **Zatrzymanie biegu pieca, застóй.**

Zatrzymywać, Zatrzymać, задéрживать, задержáть, удéрживать, удержáть, останáвливать, остановúть; || **Zatrzymywać się, Zatrzymać się, воздéрживаться, воздержáться, удéрживаться, удержáться, останáвливаться, остановúться, оставáться, остáться;** || **поджидáть, подождáть, обождáть.**

Zatrzymywanie, Zatrzymanie, -nia, *ср.* **задéрживаніе, воздéрживаніе, воздержáніе, останáвливаніе.**

Zatulać, Zatulić, закýтывать, закýтать, завёртывать, завернýть, закрывáть, закрыть, затыкáть, заткнýть, зажимáть, зажáть. Zatulić sobie uszy, заткнýть ýши. Zatulić usta, зажáть ротъ.

Zatułać się (dokąd), заблудúться, сбúться съ дорóги, свернýть въ стóрону.

Zatwardnieć, Zatwardzieć, затвердéть, окрéпнуть;||* ожесточúться, очерствéть, загрубéть.

Zatwardzać, Zatwardzić, дéлать твéрдымъ, жёсткимъ; || **укрéплять** *(мóло)*; || *** ожесточáть, ожесточúть, очерствля́ть, очерствúть** *(сéрдце)*; || **Zatwardzać się, Zatwardzić się, твердéть, отвердéть, затвердéть, крéпнуть, окрéпнуть;** || *** ожесточáться, ожесточúться;** || *** коснéть, закоснéть** *(въ порóкахъ)*, **грубéть, загрубéть.**

Zatwardzenie, -nia, *ср.* **отвердéніе;** || *Мед.* **запóръ, завáлъ, засорéніе, обструкція.**

Zatwardziałość, -ści, *ж.* **затвердéлость, отвердéлость, затвердéніе;** ||

* ожесточе́ніе, коснѣ́ніе, загрубѣ́лость, закоренѣлость.

Zatwardziały, затвердѣ́лый, отвердѣ́лый; || * ожесточе́нный, закоснѣ́лый, загрубѣ́лый, закоренѣ́лый.

Zatwardzieć, *см.* **Zatwardnieć.**

Zatwarzać, Zatworzyć, затворя́ть, затвори́ть, закрыва́ть, закры́ть, запира́ть, запере́ть. **Zatworzyć oczy**, зажму́рить глаза́.

Zatwierdzać, Zatwierdzić, утвержда́ть, утверди́ть, подтвержда́ть, подтверди́ть; || удостовѣ́рять, удостовѣ́рить; || соизволя́ть, соизво́лить; || ратифика́вать.

Zatwierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, подтвержде́ніе; || удостовѣре́ніе; || соизволе́ніе; || ратифика́ція.

Zatwor, -u, *м.* **Zatwora, -y**, *ж.* засо́въ, задви́жка; || **Zatwora**, отвѣ́рстіе.

Zatworzyć, *см.* **Zatwarzać.**

Zatworzysty, ствóрчатый; || затворя́ющійся, запира́ющійся.

Zatyć, зажире́ть, потолсте́ть.

Zatycie, -cia, *ср.* доро́дство, ту́чность, полнота́ въ тѣлѣ.

Zatyczka, -i, *ж.* **Zatykadło, -a**, *ср.* затычка, про́бка; || вту́лка, бо́чечная вту́лка, деревя́нная затычка.

Zatyczyć, подпере́ть тычи́нками.

Zatykać, Zatknąć, Zatkać, (*Стар.* **Zatychać, Zatchniewać, Zatchnąć**), затыка́ть, заткну́ть; || закупо́ривать, закупо́рить (*бочку*); || втыка́ть, воткну́ть, водружа́ть, водрузи́ть (*знамя*); || прика́лывать, приколо́ть (*банть*); || *Мед.* причиня́ть запо́ръ, завáлъ, засоре́ніе (*желу́дка*); || зажима́ть, зажа́ть (*ротъ*). || **Zatykać się, Zatkać się**, затыка́ться, заткну́ться; || закупо́риваться, закупо́риться; || втыка́ться, воткну́ться, водружа́ться, водрузи́ться.

Zatykadło, *см.* **Zatyczka.**

Zatykanie, -nia, *ср.* затыка́ніе, втыка́ніе || закупо́риваніе; || водруже́ніе; || прика́лываніе; || *Мед.* завáлъ, засор ніе (*желу́дка*).

Zatył, -u, *Умен.* **Zatyłek, -łku**, *м.* тылъ, задъ; || затылокъ, за́дняя часть головы.

Z tyle, -a, *ср.* за́дняя, нелицева́я сторона́ (*Стар. Русск. затыль*).

Zatylnik, -a, *м. Воен.* стоя́щій въ за́днемъ ряду́.

Zatylny, за́дній, ты́льный, затыльный, затылочный.

Zatyły, доро́дный, жи́рный, ту́чный.

Zatym, *см.* **Zatém.**

Zatyrać, Zatérać, износи́ть, истаска́ть, притупи́ть; || истрати́ть, утрати́ть, потеря́ть. **Zatyrać majątek**, промота́ть, расточи́ть имущество. **Zatyrać czas**, напра́сно потеря́ть вре́мя, *см.* **Tyrać, Térać.**

Zaufać (komu), дове́ря́ть, дове́риться, ве́риться (*кому*), и́мѣть къ кому́ дове́ріе.

Zaufanie, -nia, *ср.* дове́ріе, дове́ренность, упова́ніе. **Pokładać zaufanie w Bogu**, возлага́ть упова́ніе на Бо́га. **Zaufanie w sobie, w swych siłach**, самоувѣ́ренность, самонаде́янность.

Zaufany (wczém), увѣ́ренный (*въ чёмъ*); || довѣренный, вѣрный.

Zaułek, -łka, *м.* переу́локъ.

Zausznica, -y, *ж.* серьга́, серёжка; || нау́шница, та́йная кл вегни́ца, нагово́рщица; || зау́шица, зау́шница, о́пухоль позади́ у́ха.

Zausznictwo, -a, *ср.* нау́шничество, нау́шничанье, лесть, ласкательство, угóдливость; || клевета́, злосло́віе.

Zauszniczy, льстивый, ласка́тельный, угóдливый; || клеветни́ческій, злорѣ́чивый, злосло́вный.

Zausznik, -a, *м.* льстецъ, льсти́вецъ; || нау́шникъ, нагово́рщикъ.

Zauszny, зау́шный.

Zawada, -y, *ж.* препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха, препо́на.

Zawadja, -dji, Zawadjak, -a, Zawadjaka, -i, *м.* забія́ка, озорни́къ, драчу́нъ, задо́рный человѣ́къ.

Zawadjactwo, -a, *ср.* озорни́чество, забія́чество, на́глость.

Zawadjaczka, -i, *ж.* озорни́ца, задо́рная же́нщина.

Zawadzać, Zawadzić (o co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣ́ть; || **Zawadzać komu**, препя́тствовать, мѣ́шать.

Zawadzisty, затрудни́тельный, сопряжённый съ затрудне́ніями, съ препя́тствіями.

Zawakować, упразднúться.

Zawakowanie, -nia, *ср.* откры́тіе вака́нсіи, вака́нтное мѣ́сто.

Zawał, -u, *м.* **Zawalina, -y**, *ж.* **Zawalisko, -a**, *ср.* загоро́да. завáлъ; || * препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха; || вале́жникъ, засѣ́ка; || щебень, му́соръ; || развáлина, облóмки, обвáлъ.

Zawalać, Zawalić, завáливать, завали́ть, забра́сывать, забро́сить, засыпа́ть, засыпать; || загромаживать, загромозди́ть; || развáливать, развали́ть, разруша́ть, разру́шить; || * завали́ть, затаска́ть. запáчкать, замара́ть, загрязни́ть. **Zawalać się, Zawalić się**, завáливаться, завали́ться, забра́сываться, забро́ситься, засыпáться, засы́паться; || развáливаться, развали́ться, разруша́ться. разру́шиться; || * завали́ться, затаска́ться, запáчкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Zawałek, -u, *м. Фортиф.* нару́жное укрѣпле́ніе; || *Мед.* желѣ́зá, затвердѣлая о́пухоль.

Zawalenie, -nia, *ср. Горн.* обвáлъ.

Zawalidroga, -i, *ж.* и *м.* препя́тствіе, препо́на, прегра́да; || * тунея́децъ, дармое́дъ. чурба́нъ.

Zawarcie, *см.* **Zawieranie.**

Zawarczeć, заворчáть.

Zawarować (komu co), обезпечить что-либо кому, упрочить, укрѣпить что-либо за кѣмъ; || **Zawarować sobie co**, предоставить себѣ право на что-либо, выговорить себѣ (*въ условіи*), условиться, включить что-либо въ условіе.

Zawarty, заключенный, запертый, замкнутый; || **Zawarty w czém**, содержащійся, заключающійся въ чемъ.

Zawaśnić, Zwaśnić, Powaśnić, *см.* **Waśnić.**

Zawczasu, *см.* **Wczas.**

Zawcześnie, преждевременно, рановременно, рано, слишкомъ рано.

Zawczesność, -ści, *ж.* преждевременность; || скороспѣлость.

Zawczesny, преждевременный, ранній; || скороспѣлый.

Zawczoraj, третьягодня.

Zawczorajszy, бывшій третьягодня.

Zawdy, *вм.* **Zawżdy**, *см.* **Zawsze.**

Zawdzięczać, Zawdzięczyć (komu co), приносить, принести кому благодарность за что-либо, быть кому благодарнымъ, признательнымъ, изъявлять, изъявить благодарность.

Zawędrować (dokąd), завернуть, заѣхать куда по пути.

Zawerbować, завербовать, принять въ рекруты.

Zawiać, завѣять, задуть, *см.* **Zawiewać.**

Zawiadamiać, Zawiadomiać, Zawiadomić, увѣдомлять, увѣдомить, извѣщать, извѣстить, доносить, донести, доводить, довести до свѣдѣнія.

Zawiadomienie, -nia, *ср.* увѣдомленіе, извѣщеніе, донесеніе.

Zawiadować, Zawiadywać, завѣдывать, управлять, править, имѣть въ своемъ распоряженіи, въ своёмъ вѣдѣніи.

Zawiadowanie, Zawiadywanie, -nia, *ср.* завѣдываніе, управленіе, наблюденіе, вѣдомство.

Zawiadowca, -y, *м.* правитель, управитель, распорядитель, завѣдывающій, начальникъ.

Zawiadowczyni, -ni, *ж.* правительница, управительница, распорядительница, начальница, воспитательница.

Zawiadywać, *см.* **Zawiadować.**

Zawiadywanie, *см.* **Zawiadowanie.**

Zawiasa, -y, *ж.* (*Умен* **Zawiaska**), петля (*у дверей, у оконъ*), *Умен.* петелька; || **Zawiasy z szrubami**, шолнерныя петли съ винтами (*у оконъ*), крюкъ, петельный крюкъ (*у двери*); || * **Zawiasy ziemi**, полюсы, концы оси.

Zawiasowy, петельный.

Zawiązać, Zawiązywać, завязывать, завязать, связывать, связать, обвязывать, обвязать, перевязывать, перевязать; || * заключать, заключить, выводить слѣдствіе; || входить, войдти въ связи, въ сношенія; || заключать, заключить, оканчивать, окончить. || **Zawiązywać się, Zawiązać się**, завязываться, завязаться (*о плодахъ*); || кочаниться, завиваться (*о капустѣ*); || вытекать, происходить, слѣдовать (*изъ чего*); || развиваться, развиться.

Zawiązek, -zku, *м.* **Zawiązka, -i**, *ж.* завязка; || завязь (*на фруктовыхъ деревьяхъ*); || **Zawiązek**, зародъ, зародышъ, поносокъ; || * зачатокъ, начало, причина, источникъ. **To było zawiązkiem ich niezgody**, это было причиною ихъ несогласія.

Zawiązka, -i, *ж.* *см.* **Zawiązek.**

Zawichrzać, Zawichrzyć, волновать, взволновать, возмущать, возмутить, тревожить, встревожить, нарушать, нарушить спокойствіе.

Zawicie, -a, *ср.* *см.* **Zawijanie**; || обертка; || оболочка; || покрывало, вуаль.

Zawidymować, скрѣпить, *см.* **Widymować.**

Zawiędły, завялый.

Zawiędnąć, завянуть, свянуть.

Zawiedzenie, Zawiedzienie, -nia, *ср.* *см.* **Zawodzenie.**

Zawiedziony, обманутый.

Zawierać, Zawrzeć, запирать, запереть (*двери, окна*); || * заключать, заключить (*условіе*); || заключать что-либо въ себѣ, содержать. **Ta książka zawiera wiele prawd pożytecznych**, эта книга заключаетъ въ себѣ много полезныхъ истинъ. || **Zawierać się, Zawrzeć się**, * закрываться, закрыться, запираться, запереться, смыкаться, сомкнуться. || **Zawierać, Zawrzeć, Zawreć**, закипать, закипѣть, вскипать, вскипѣть.

Zawieradło, -a, *ср.* засовъ, задвижка, запоръ.

Zawieranie, -nia, Zawarcie, -cia, *ср.* запираніе (*воротъ, дверей*), закрытіе; || заключеніе, окончаніе. **Zawarcie pokoju**, заключеніе мирнаго договора. **Zawarcie małżeństwa**, вступленіе въ бракъ, совершеніе брака.

Zawiercić, Zawiercieć, завертѣть, закружить. || **Zawiercić się**, завертѣться, закружиться. **Zawierci się we łbie**, вскружится голова.

Zawierucha, -y, *ж.* вьюга, метелица; || * кутерьма, смятеніе, замѣшательство.

Zawieruszyć, возмутить, взволновать, взбудоражить; || затерять, засунуть. || **Zawieruszyć się**, возмутиться, взволноваться, взбудоражиться; || затеряться, засунуться, утратиться; || завернуть, зайдти, заѣхать куда на короткое время.

Zawierzać, Zawierzyć, вѣрить, довѣряться, довѣриться кому, полагаться на кого.

Zawieść, *см.* **Zawodzić.**

Zawiesisty, отвѣ́сный, отвѣ́снувшій, опустѣ́вшійся, вися́чій, дли́нный; || густо́й.

Zawieszać, Zawiesić, вѣ́шать, повѣ́сить, привѣ́сить, прицѣ́пить; || **Zawieszać co czém, co przed czém**, завѣ́шивать, закрыва́ть занавѣ́ской (*окно́*); || **Zawieszać co na czém**, осно́вывать что́-либо на чёмъ; || устраня́ть, отлага́ть, отклáдывать, отсро́чивать, останáвливать; || **Zawiesić broń**, заключа́ть переми́ріе; || **Zawieszać kogo (urzędnika)**, устраня́ть, отрѣша́ть отъ до́лжности на вре́мя; || **Zawieszać się, Zawiesić się**, вѣ́шаться, повѣ́ситься, привѣ́шиваться, привѣ́ситься, прицѣпля́ться, прицѣ́питься; || удéрживаться, удержáться, останáвливаться, останови́ться; || осно́вываться, основáться.

Zawieszający, отлага́тельный.

Zawieszanie, -nia, *ср.* завѣ́шиваніе, привѣ́шиваніе.

Zawieszczać, Zawieszczyć, Zawieścić, предвѣща́ть, предсказывать, предсказа́ть.

Zawieszenie, -nia, *ср.* отсро́чка, отлага́тельство, устране́ніе; || останóвка, прекращéніе; || **Zawieszenie w urzędzie**, временное устране́ніе отъ до́лжности; || **Zawieszenie broni**, переми́ріе, прекращéніе вое́нныхъ дѣ́йствій; || **Zawieszenie sprawy sądowéj**, отсро́чка дѣ́ла; || *Юрид.* **Zawieszenie terminów**, останóвка сро́ковъ; || **Zawieszenie obrządków kościelnych**, интердúктъ, духóвное запрещéніе отправля́ть богослуженіе.

Zawieszony, повѣ́шенный, привѣ́шенный; || отсро́ченный, отло́женный; || вре́менно устраненный, отрѣ́шенный отъ мѣ́ста, отъ до́лжности.

Zawietrzyć, *см.* **Wietrzyć**.

Zawiewać, Zawiać, завѣ́вать, завѣ́ять, заноси́ть, занести́ снѣ́гомъ или песко́мъ, задувáть, задýть.

Zawięznąć, *см.* **Więznąć**.

Zawijać, Zawinąć, завива́ть, завúть, завёртывать, завернýть, обвёртывать, обверну́ть; || приставáть, пристáть, причáливать, причáлить къ бéрегу; || **Zawijać się koło czego**, спѣши́ть, торопи́ться, принима́ться за что́ съ усéрдіемъ, хлопота́ть о́коло чего́. || **Zawijać się, Zawinąć się (w co)**, завертываться, завернýться, обвёртываться, обверну́ться, закýтываться, закýтаться; || **Zawinąć się koło czego**, приня́ться за что́-либо съ усéрдіемъ.

Zawijanie, -nia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе, закýтываніе; || причáливаніе, приставáніе (*къ бéрегу*), *см.* **Zawinięcie**.

Zawikłać, запýтать, спýтать, смѣша́ть.

Zawikłanie, -nia, *ср.* запýтанность, замѣша́тельство, сбúвчивость.

Zawikłany, запýтанный, сбúвчивый; || многосло́жный; || прикоснове́нный къ дѣ́лу.

Zawile, Zawiło, запýтанно, сбúвчиво, невразумúтельно, невня́тно.

Zawilec, -lca, Zawilek, -łka, *м. Бот.* вѣ́тряница, анемóнъ (*расте́ніе*).

Zawilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawilgnięcie, -cia, *ср.* отсырѣ́ніе.

Zawiłość, -ści, *ж.* запýтанность, сбúвчивость, невразумúтельность. **Zawiłość drzewa**, переплете́ніе, сплете́ніе вѣ́твей на дéревѣ.

Zawiły, запýтанный, сбúвчивый, невразумúтельный, невня́тный, многосло́жный; || завéрнутый, закрýченный; || скрúлеватый (*пень*); || *Юрид.* **Zawiły rok**, крáйній срокъ разсмотрѣ́нія дѣ́ла.

Zawilżyć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawinąć, *см.* **Zawijać**.

Zawiniątko, -a, Zawinięcie, -cia, *ср.* узело́къ, свя́зка, свёртокъ, свúтокъ.

Zawinić, провини́ться, проступúться; || задолжáть, войдти́ въ долгъ.

Zawinięcie, -cia, *ср. см.* **Zawiniątko**.

Zawinienie, -nia, *ср.* вúна, погрѣ́шность, ошúбка, простýпокъ.

Zawisać, Zawisnąć, вѣ́шаться, повѣ́ситься; || **Zawisnąć od kogo, od czego**, зависѣ́ть отъ кого́, отъ чего́; || **Zawisać nad czém**, состоя́ть въ чёмъ.

Zawiść, ści, *ж.* зáвисть.

Zawisłość, -ści, *ж.* зависúмость, подчинённость, подвластность.

Zawisły, зависúмый, подчинённый, подвластный.

Zawisnąć, *см.* **Zawisać**.

Zawistnica, Zawiśnica, -y, *ж.* завúстница.

Zawistnie, завúстливо.

Zawistnik, Zawiśnik, -a, *м.* завúстникъ.

Zawistny, завúстливый.

Zawitać (gdzie, do kogo), пожáловать, посѣти́ть, придти́, навѣсти́ть, наступúть, настáть, прибыть. **Kiedyż zawita ten dzień szczęśliwy?** когдá же настáнетъ э́тотъ счастли́вый день?

Zawitrzny, *Стар.* у́тренній, *см.* **Poranny**.

Zawładać, Zawładnąć, завладѣ́ть.

Zawleczenie, Zawłóczenie, -nia, *ср.* боронéніе, бороньбá; || затáскиваніе, завлечéніе.

Zawlekać, Zawłóczyć, Zawlec, заволáкивать, заволóчь, затáскивать, затащúть, завлекáть, завлéчь, залучáть, залучúть; || **Zawłóczyć igłę, nitkę**, продѣ́ть нúтку въ иглý; || **Zawłóczyć na nitkę**, нанизáть на нúтку; || **Zawłóczyć rolą**, заборонова́ть, заборонúть. || **Zawlekać się, Zawlec się (gdzie)**, притащúться (*куда́*).

Zawłóczyć, *см.* **Zawlekać**.

Zawłoka, -i, *ж. Хир.* заволока.

Zawłoski, -ów, *мн.* таска́ніе за во́лосы, потасóвка, поволóчка.

Zawód, -odu, *м.* напряже́ніе, усиліе, рвéніе, стремлéніе; || разбѣгъ, размáхъ; || разъ; || покушéніе, попытка; || ристáлище, бѣгъ; || пóприще; || *теченіе жизни: || соперничество, соревнованіе; || обманъ, обольщéніе, увлеченіе, ошúбка, заблуждéніе, разочарованіе, тщéтная надéжда; || ошúбка въ счетѣ; || **Zawody,** *мн.* скачка (*конская*). **Za jednym zawodem kilka odnieść korzyści,** сдѣлать два дѣла въ одúнъ разъ. **Zkończyć swój zawód,** окóнчить своё пóприще. **Pójść z kim w zawody,** соперничать съ кѣмъ-либо, соревновáть кому, бороться, состязáться съ кѣмъ. **Zawód komu zrobić,** обмануть чьи ожúданія.

Zawodniczy, состязáтельный; || ристáтельной; || бѣговóй, скаковóй.

Zawodnie, обмáнчиво, тщéтно.

Zawodnik, -a, *м.* ристáтель; || скаковáя лóшадь; || *соперникъ, соискáтель.

Zawodność, -ści, *ж.* обмáнчивость, неизвѣстность; || лóжность, ошúбочность, неимовѣрность, неправдоподóбие.

Zawodny, обмáнчивый, неизвѣстный, сомнúтельный; || лóжный, ошúбочный, неимовѣрный, неправдоподóбный; || находящíйся за водóю, зарѣчный, замóрскій.

Zawodować, *см.* **Wyścigać się.**

Zawodowy, состязáтельный, || бѣговóй. **Plac zawodowy,** ристáлище.

Zawodzenie, Zawiedzenie, -nia, *ср.* заведéніе, завлеченіе; || обманъ, неустóйка въ слóвѣ. || **Zawodzenie się,** усúліе, стараніе, покушéніе, посягáтельство (*на что*).

Zawodzić, Zawieźdź, Zawieść kogo dokąd, заводúть, завéсть; || **Zawodzić kogo,** завлекáть, завлéчь, обмáнывать, обмануть; || **Zawodzić co czem,** закрывать, заслонúть, облекáть. || **Zawodzić się, Zawieść się,** обмáнываться, обмануться, ошибáться, ошúбиться.

Zawój, -oju, *м.* повúзка; || чалмá (*турéцкая*); || *Хир.* перевúзка, бинтъ; || *Анат* плевá, оболóчка.

Zawojek, -ojku, *м.* повúзочка: || *Бот.* сарáна, цáрскіе кýдри, крáсная лúлія (*растéніе*).

Zawojować, завоевáть, покорúть.

Zawołać, позвáть, пригласúть, кликнуть; || воскликнуть, вскрúкнуть, возопúть. **O ja nieszczęśliwy! zawołał,** о я несчáстный! воскликнулъ онъ.

Zawołanie, -nia, *ср.* призывъ, призвáніе, вовъ, кликъ, приглашéніе.

Zawołany, слáвный, знаменúтый; || призванный, приглашéнный.

Zawonieć, обонúть, почýять; || **Zawonieć czem,** запáхнуть.

Zawora, -y, *ж.* васóвъ, задвúжка, запóръ, замóкъ.

Zawornik, -a, *м.* *Архит.* замóкъ, замóчный кáмень свóда.

Zawóz, -u, *м.* **Zawózka, -i,** *ж.* завóзъ, завезéніе, отвóзъ.

Zawozić, Zawieźć, завозúть, завéзть, отвозúть, отвéзть.

Zawracać, Zawrócić, заворáчивать, заворотúть, поворáчивать, поворотúть, сворáчивать, своротúть; || уклоня́ться, уклони́ться (*въ сторону*), сворáчивать съ прямáго путú. **Zawracać oczy,** поводúть, поворáчивать глазáми. **Zawrócić komu głowę,** вскружúть кому гóлову. || **Zawracać się, Zawrócić się,** воро́чаться, воротúться, поворáчиваться, поворотúться; || *кружúться. **Zawróciło mi się w głowie,** у менá голова закружúлась.

Zawracanie, Zawrócenie, -nia, *ср.* заворáчиваніе, поворáчиваніе, поворóтъ; || кружéніе, вертúніе.

Zawrót, -otu, *м.* поворóтъ. **Na zawrocie,** при поворóтѣ (*дороги*); || **Zawrót (głowy),** головокружéніе; || сумасшéствіе, сумасбрóдство; || *превратность; || *склонъ, преклóнность (*льтъ*), конéцъ; || водоворóтъ, водовéрть, водокрýтъ, крýгень; || *Ветер.* **Zawrót koński,** бѣшенство.

Zawrotny, поворóтный; || превráтный; || заворóтный, находящíйся за воротáми.

Zawrzaskać, Zawrzasnąć, Zawrzeszczeć, закричáть.

Zawrzeć, *см.* **Zawierać.**

Zawstydzać, Zawstydzić, пристыжáть, пристыдúть. || **Zawstydzić się,** устыдúться, застыдúться.

Zawstydzenie, -nia, *ср.* пристыжéніе; || стыдъ. срамъ.

Zawsze, Zawdy, Zawżdy, Zawzdy (*Стар.* **Zawszdy**), всегда, во всякое врéмя, при всякомъ случáѣ. **Nazawsze,** навсегда.

Zawyć, завыть; || *заплáкать, зарыдáть.

Zawyrokować, постановúть приговóръ, рѣшéніе, опредѣлéніе, рѣшúть.

Zawyrokowanie, -nia, *ср.* приговóръ.

Zawziąść się na co, упóрствовать, упрáмиться, стоя́ть на своёмъ. стара́ться поставить на своемъ; || **Zawziąść się na kogo,** ожесточúться, взъéсться, напасть на кого.

Zawziątek, -tku, *м.* начáло, зачáтокъ, зарóдышъ, истóчникъ.

Zawziętość, -ści, *ж.* злóба, злость враждá, ожесточéніе.

Zawzięty, упóрный, ожесточённый, злóбный, неукротúмый, враждéбный. **Bój zawzięty,** упóрное сраженіе.

Zażądać, пожелáть; || потрéбовать, истрéбовать.

Zażądanie, -nia, *ср.* истрéбованіе.

Zażalenie, -nia, *ср.* жáлоба, *см.* **Skarga.**

Zażalić, опечáлить, огорчúть; || **Zażalić kogo na kogo,** озлóбить кого-либо прóтивъ другáго; || **Zażalić się,** огорчúться, опечáлиться.

Zażalony, го́рестный, прискóрбный; || обúженный, оскорблённый, раздражённый.

Zażartość, -ści, *ж.* ожесточéніе, злóба, злость, враждá.

Zażartować (z kogo), подшутúть (*надъ кѣмъ*).

Zażarty, ожесточённый, озлóбленный; || остервенéлый.

Zazdrość, ści, *ж.* зáвисть; || рéвность (*въ любви*).

Zazdrościć (komu czego), завúдовать (*въ чёмъ*); || ревновáть (*въ любви*).

Zazdrośnica, -y, *ж.* завúстница; || ревнúвица (*въ любви*).

Zazdrośnie, завúстливо; || ревнúво.

Zazdrośnik, -a, *м.* завúстникъ; || ревнúвецъ (*въ любви*).

Zazdrośny, завúстливый; || ревнúвый (*въ любви*).

Zażegać, Zażedz, зажигáть, зажéчь; || **Zażegać się, Zażedz się**, зажигáться, зажéчься, загорáться, загорéться.

Zażeglować (dokąd), приплы́ть, пристáть.

Zażegnywać, Zażegnać, изцѣля́ть, отвращáть отъ злаго крéстнымъ знаменіемъ.

Zażerać, Zażreć, пожирáть, пожрáть; || разъѣдáть, разъѣсть; || **Zażreć się**, разсвирѣпéть, раздражúться, взбѣсúться отъ гнѣва.

Zażewie, *см.* **Zarzewie**.

Zażgać, Zażgnąć, жигнýть, нанестú нéсколько удáровъ (*шпагою, кинжáломъ*).

Zazgrzytać, заскрежетáть (*зубáми*).

Zaziajać się, *см.* **Zziajać się**.

Zaziębiać, Zaziębić, простýживать, простужáть, простудúть; || **Zaziębiać się, Zaziębić się**, простýживаться, простужáться, простудúться.

Zaziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Zazieleniać, Zazielenić, зеленúть, завеленúть, окрáшивать, окрасúть зелёною крáскою; || **Zazieleniać się, Zazielenić się**, зеленéть, завеленéть.

Zazierać, загля́дывать, *см.* **Zaglądać, Zajrzeć**.

Zazimować, зазимовáть.

Zaznaczać, Zaznaczyć, означáть,ознáчить, обозначáть, обознáчить, отмѣчáть, отмѣтить; || скрѣпля́ться, *см.* **Parafować**.

Zaznaczenie, -nia, *ср.* обозначéніе, отмѣтка; || *Юрид.* отдáча на сохранéніе.

Zaznaczyć, *см.* **Zaznaczać**.

Zaznajamiać, Zaznajomić, *см.* **Zapoznawać**.

Zaznawać, Zaznać, co, kogo, узнавáть, узнáть, провѣдывать, провѣдать, освѣдомля́ться, освѣдомиться; || **Zaznawać, Zaznać kogo z kim**, знакóмить, познакóмить; || знавáть (*съ давнихъ поръ*); || испы́тывать, испытáть. **Zaznawać się, Zaznać się**, знакóмиться, познакóмиться.

Zażoga, Zażega, -i, *ж.* поджóга, поджигáтельство; || пожáръ; || * подстрекáтельство, побужденіе.

Zażółcić, зажелтúть, окрасúть жёлтою крáскою.

Zaźrzeć, Zaźreć, *см.* **Zażerać**.

Zazuć, Zazuwać, *см.* **Wzuwać**.

Zazwyczaj, обыкновéнно, почтú всегдá.

Zażyć, *см.* **Zażywać**.

Zażyłość, -ści, *ж.* стáрое знакóмство, тѣсная связь, дружба, прúязнь, корóткость, дружéское, корóткое обращéніе. **Być z kim w zażyłości**, жить съ кѣмъ въ тѣсной дружбѣ.

Zażyły, дружéскій, дружелю́бный, прiя́тельскій, откровéнный, искренній.

Zażywać, Zażyć, употреблять, употребúть, пóльзоваться, воспóльзоваться, испытывать, испытáть. **Na złe zażywać**, употреблять во злó, злоупотреблять. **Zażyłeś dobrego, skosztuj też złego**, ты наслаждáлся хорóшимъ, испытай же и худóе. **Zażyć konia**, прáвить лóшадью. * **Zażyć kogo z mańki**, подшутúть надъ кѣмъ, провести, обмануть, одурáчить, поддѣть кого. **Zażywać lekarstwo**, принимáть лѣкáрство. **Zażywać tabakę**, нюхать табакъ; || **Zażyć się z kim**, войдти съ кѣмъ въ тѣсныя связи, свести близкое знакóмство, близкую дружбу.

Zażywanie, -nia, Zażycie, -cia, *ср.* употребленіе, пользованіе, испытáніе. **Zażywanie lekarstwa**, принятіе лѣкáрства. **Zażywanie tabaki**, нюханіе табакý.

Zażywiać, Zażywić, прокáрмливать, прокормúть, содержáть, поддéрживать, поддержáть (*кого*); || **Zażywiać się**, достáвать пищу, питáться, подкрѣпля́ться.

Zażywny, питáтельный, снѣдный; || тýчный, жúрный.

Zażyźniać, Zażyźnić, оплодотворя́ть, оплодотворúть, удобря́ть, удобрúть.

Zbabieć, обáбиться, сдѣлаться, слабодýшнымъ, слáбымъ какъ бáба.

Zbaczać, Zboczyć, сворáчивать, своротúть съ дорóги; || дѣлать, сдѣлать крюкъ; || сбúваться, сбúться съ пути; || отвращáться, отклоня́ться, отвлекáться, удаля́ться (*отъ чего*); || совращáться съ пути (*напр. истины*).

Zbaczanie, Zboczenie, -nia, *ср.* поворóтъ, объѣздъ, обхóдъ (*окольною дорогою*); || отклоненіе, уклоненіе, удаленіе, отступленіе, совращéніе (*съ пути*); || *Астрон.* колебáніе; || *Анат.* искривленіе.

Zbadać, изслѣдовать, вникнуть, изучúть

Zbałamucić, *см.* **Bałamucić**.

Zbankrutować, *см.* **Bankrutować**.

Zbawca, -y, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Zbawczy, спаси́тельный, благотво́рный; || цѣли́тельный.

Zbawczyna, -y, Zbawczyni, -ni, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Zbawiać, Zbawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, освобожда́ть, освободи́ть.

Zbawiciel, -a, *м.* спаси́тель, искупи́тель.

Zbawicielka, -i, *ж. см.* **Zbawczyna.**

Zbawicielski, спаси́телевъ.

Zbawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе.

Zbawiennie, спаси́тельно, благотво́рно.

Zbawienność, -ści, *ж.* спаси́тельность; || поле́зность.

Zbawienny, спаси́тельный, благотво́рный, || цѣлительный.

Zbawion, Zbawiony, спасёнъ, спасённый.

Zbestwić, Zbestwić się, *см.* **Bestwić.**

Zbesztać, *см.* **Besztać.**

Zbicie, -cia, *ср. см.* **Zbijanie.**

Zbieg, -u, *м.* стокъ, спускъ (*воды*); || стеченіе, скопленіе. **Zbieg ludzi,** стеченіе наро́да. **Zbieg okoliczności,** стеченіе обстоя́тельствъ. **Zbieg przestępstw,** рядъ преступле́ній. **Zbieg wierzycieló́w,** конку́рсъ, собра́ніе заимода́вцевъ; || **Zbieg, -a,** *м.* бѣглый, бѣглецъ, перебѣжчикъ, дезерти́ръ.

Zbiegać (иногда́: **Zbieżeć**), **Zbiedz,** сбѣга́ть, сбѣжа́ть, убѣга́ть, убѣжа́ть; || скрыва́ться, скры́ться; || протека́ть, протечь, проходи́ть, пройти́, миновать, минуть (*о времени*); || обѣгать, обѣжать, перебыва́ть въ разныхъ мѣста́хъ; || **Zbiegać się, Zbiedz się,** сбѣга́ться, сбѣжа́ться, собира́ться, собра́ться, сходи́ться, сойти́сь; || сѣда́ться, сѣсться, съу́живаться, съу́зиться; || уста́ть, запыха́ться.

Zbieganie, Zbiegnienie, Zbieżenie, -nia, Zbieżnięcie się, -cia się, *ср.* стеченіе, скопленіе; || побѣгъ; || сбѣганіе; || **Zbieganie się,** утомленіе, кра́йняя уста́лость; || **Zbieganie się rzek,** стеченіе въ одно́ мѣсто двухъ рѣкъ, у́стье. **Zbieganie się dróg,** распу́тіе, перекрестокъ. **Zbieżenie do nierzyjaciela,** побѣгъ, дезерти́рованіе. **Zbieżenie z góry,** сбѣжа́ніе съ горы.

Zbiegły, бѣглый, сбѣжа́вшій; || сгущённый, запекшійся (*о кро́ви*).

Zbiegowisko, -a, *ср.* сбо́рище, ско́пище, толпа́; || бѣгство, побѣгъ.

Zbiegowstwo, -a, *ср.* побѣгъ.

Zbieleć, Zbielić, *см.* **Bieleć, Bielić.**

Zbierać, Zebrać, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть, соединя́ть, соедини́ть. **Zbierać pieniądze,** копи́ть де́ньги. **Zbierać owoce,** собира́ть плоды́. **Zbierać z pola,** жать, убира́ть хлѣбъ съ по́ля. **Zbierać wino,** собира́ть виногра́дъ. **Zebrać ze stołu,** собра́ть, убра́ть со стола́. **Obóz zebrać,** снять ла́герь. **Zbierać śmietankę,** снима́ть сли́вки съ молока́. **Zebrać karty,** снять ка́рты; || **Zbierać się, Zebrać się,** собира́ться, собра́ться; || приготовля́ться, пригото́виться. **Zbierać się na co,** предвѣща́ть. *Безл.* **Zbiera się,** ка́жется, что бу́детъ, ну́жно ожида́ть. **Zbiera mi się na sen,** мнѣ хо́чется спать, меня́ кло́нитъ ко сну́.

Zbieracz, -a, *м.* собира́тель.

Zbieranie, Zebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собра́ніе, сборъ; || убо́рка (*хлѣба, плодо́въ*).

Zbieranina, -y, *ж.* ку́ча, гру́да, сбродъ; || набо́ръ, компиля́ція; || смѣсь.

Zbijać, Zbić, сбива́ть, сбить, скола́чивать, сколоти́ть; || собира́ть, собра́ть, копи́ть, скопи́ть; || сшиба́ть, сшибить; || сла́мывать, слома́ть (*стѣну*); || колоти́ть, поколоти́ть, избива́ть, изби́ть, разбива́ть, разби́ть (*непріятеля*). **Zbić kogo z kolei,** сбить кого́ съ пути́, съ то́лку. **Zbijać czyje dowody,** возража́ть кому́, опровергать чьи-либо доказа́тельства. **Zbijać beczkę obręczami,** набива́ть о́бручи на бо́чку. **Zbić co w kupę,** свалить что́-нибудь въ ку́чу. **Zbijać w stępie,** толо́чь въ ступкѣ. **Zbić na miazgę,** размозжи́ть, разбить на голову, совершённо. **Zbijać grosz,** копить де́ньги. **Zbić sobie nogę,** ушибить но́гу; || **Zbijać się, Zbić się,** сбива́ться, сби́ться; || ушиба́ться, ушиби́ться, разшиба́ться, разшиби́ться; || **убивать** одинъ другаго; || **Zbijać się, być z kim w sprzeczności,** пререка́ться.

Zbijanie, -nia, Zbicie, -cia, *ср.* сбива́ніе; || сборъ, совокупле́ніе, соедине́ніе; || **Zbijanie pieniędzy,** копле́ніе де́негъ, собира́ніе сокро́вищъ; || **Zbijanie dowodów,** опроверже́ніе.

Zbik, Żbik, Żbik, -a, *м.* ди́кая ко́шка.

Zbiór, -oru, *м.* собра́ніе, сбо́рникъ, колле́кція; || **Zbiór praw,** уложе́ніе, сводъ зако́новъ, суде́бникъ; || ку́ча, гру́да, скопле́ніе; || сборъ, соедине́ніе, накопле́ніе, скопле́ніе, умноже́ніе; || убо́рка (*хлѣба*).

Zbiorek, -rku, *м.* небольшо́е собра́ніе, небольшо́й сбо́рникъ.

Zbiórka, -i, *ж.* вы́борка, вы́емка. **Zbiórka ziemi,** вы́емка земли́.

Zbiorowo, совокупно, соедине́нно.

Zbiorowy, собира́тельный; || синтети́ческій. *Грам.* **Imię zbiorowe,** собира́тельное и́мя.

Zbir, -a, *м.* полице́йскій при́ставъ, стражъ, сы́щикъ (*въ Италіи*).

Zbladły, блѣдный, поблѣдне́лый.

Zbladnąć, *см.* **Bladnąć.**

Zbłądzić, *см.* **Błądzić.**

Zbłąkać się, заблуди́ться, сби́ться съ доро́ги.

Zblednieć, *см.* **Blednieć.**

Zbliżać, Zbliżyć, сближáть, сблизить; || **Zbliżać się, Zbliżyć się**, сближáться, сблúзиться, приближáться, приблúзиться.

Zbliżanie, Zbliżenie, -nia, *ср.* приближéніе. **сближéніе**; || **согласовáніе.**

Zblizka, Zbliska, вблизú.

Zboczenie, *см.* **Zbaczanie.**

Zboczyć, *см.* **Zbaczać.**

Zbogacać, обогащáть. *см.* **Bogacić.**

Zbogacenie, -nia, *ср.* обогащéніе.

Zbogacić, Zbogacić się, Zbogacieć, *см.* **Bogacić, Bogacić się.**

Zbój, -ja, Zbójca, -y, *м.* **разбóйникъ**, бандúтъ.

Zbójecki, разбóйничій.

Zbójectwo, -a, *ср.* разбóйничество, разбóйничанье.

Zbolałość, -ści, *ж.* болéзнie, ощущéніе бóли, болéзненное состоя́ніе.

Zbolały, болéзненный, нéмощный; || истощéнный, изнурéнный; || скóрбный.

Zboleć, болéть, хирéть, страдáть; || тужúть. скорбéть.

Zbór, -oru, *м.* собóръ, сборъ, собрáніе; || сходка.

Zborowy, собóрный; || сбóрный.

Zbość, -ści, забодáть.

Zbótwiały, *см.* **Zbutwiały.**

Zboże, -a, *ср.* хлéбъ, зерновóй хлéбъ, рожь, пшени́ца и пр.; || хлéбное растéніе. **Zboże na pniu**, хлéбъ стоя́щій на корню́; || хлéба́, *мн.* зéрновые хлéба́; || *Област.* добрó, имýщество, блáго. **Zboże bliźniego**, блáго нáшего ближняго.

Zbożnie, *см.* **Pobożnie.**

Zbożność, *см.* **Pobożność.**

Zbożny, *см.* **Pobożny.**

Zbożowy, хлéбный, жúтный. **Skład zbożowy**, жúтный дворъ. **Zbożowy kupiec**, торгýющій хлéбомъ. **Handel zbożowy**, хлéбная торго́вля.

Zbożysty, хлéборóдный.

Zbracić, Zbracić się, Zbratać, Zbratać się, *см.* **Bracić, Bratać.**

Zbrakować, обракова́ть. *см.* **Brakować.**

Zbrakowany, прúзнанный негóдным.

Zbroczony krwią, обагренный, окровáвленный.

Zbroczyć, *см.* **Broczyć.**

Zbrodnia, -ni, *ж.* преступлéніе, злодéя́ніе. **Zbrodnia stanu**, государственное преступлéніе. **Zbrodnia podpalenia**, поджóгъ.

Zbrodniarka, -i, *ж.* престýпница; || злодéйка.

Zbrodniarz, -a, *м.* престýпникъ; || злодéй.

Zbrodniczy, престýпный, злодéйскій.

Zbrodzić, перейдтú въ бродъ; || * вникнуть (*во что́*), изслéдовать (*что́*).

Zbroić, *см.* **Uzbrajać.** || **Zbroić (co złego)**, напрокáзить, накýролесить, *см.* **Broić.**

Zbroja, -oi, *ж.* орýжіе; || вóинская сбрýя, доспéхи.

Zbrojnie, Zbrojno, вооружéнно, съ орýжіемъ въ рукáхъ.

Zbrojny, вооружéнный. **Siła zbrojna**, воéнныя сúлы, вóйско, áрмія, рать.

Zbrojownia, -ni, *ж.* арсенáлъ, оружéйный дворъ.

Zbrojownik, -a, *м.* оружéйникъ, оружéйный мастеръ; || *Стар.* рáтникъ, вооружéнный вóинъ, оруженóсецъ.

Zbrojowy, оружéйный.

Zbrudzić, *см.* **Brudzić.**

Zbrukać, *см.* **Brukać.**

Zbrykać, снарóвить (*о лошадя́хъ*); || испóртить. || **Zbrykać się**, испóртиться; || снарóвиться; || испугáться. понестúсь, закусúть удилá; || разгорячúться (*о лошадя́хъ*).

Zbrykany, сноровлéнный, пугли́вый (*о лошади*); || * испóрченный, одичáлый, развращéнный, распýтный.

Zbryzgać, обрызгать.

Zbrzydnąć, Zbrzydzić, *см.* **Brzydnąć, Brzydzić.**

Zbudować, пострóить, соорудúть; || **Zbudować na czém**, основáть; || * **Zbudować kogo**, наставúть. научúть, показáть путь *или* срéдство къ достижéнію чегó-либо, подáть хорóшій примéръ; || **Zbudować się**, наставúться. научúться, вразумúться, получúть я́сное о чемъ понятіе, послéдовать хорóшему примéру, *см.* **Budować.**

Zbudowanie, -nia, *ср.* строéніе, созидáніе; || * назидáніе, наставлéніе.

Zbudzić, Zbudzić się, *см.* **Budzić.**

Zbujać się, *см.* **Rozbujać się**; || *см.* **Wybujać.**

Zbuntować, Zbuntować się, *см.* **Buntować.**

Zbuntowanie, *см.* **Buntowanie.**

Zburczeć, разругáть, разбранúть

Zburzenie, -nia, *ср.* разрушéніе, истреблéніе, низпровержéніе; || **Zburzenie się**, возмущéніе, мятéжъ, бунтъ, возстáніе.

Zburzony, разрýшенный, истреблéнный, низпровéргнутый.

Zburzyć, *см.* **Burzyć**; || **Zburzyć się**, взбунтовáться, возмутúться, возстáть.

Zbutwiały, гнилóй, испóрченный, негóдный; || развратный.

Zbutwieć, *см.* **Butwieć.**

Zbuzować, *см.* **Buzować.**

Zbyć, *см.* **Zbywać.**

Zbycie, *см.* **Zbywanie.**

Zbyt, слúшкомъ, черезчýръ, чрезмéрно.

Zbytecznie, Zbytnie, избúточно, чрезмéрно, непомéрно, черезчýръ, излúшне.

Zbyteczność, Zbytność, -ści, *ж.* преизбúтокъ, излúшекъ, излúшнее, излúшество, преувелúченіе.

Zbyteczny, Zbytni, лúшній, излúшній, чрезмéрный, чрезвычáйный, непомéрный, преувелúченный.

Zbytek, -tku, *м.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ ; || изобúліе, довóльство, излúшество ; || неумѣренность, невоздéржность (*въ пищѣ*); || рóскошь, пышность.

Zbytkować (w czém), роскóшествовать, предавáться рóскоши, жить роскóшно; || **Zbytkować czém, w czém, z czém,** превелúчивать, злоупотреблáть; || изобúловать, избыточествовать; || * дурáчиться, дѣлать глýпости, вóльничать, повѣснича́ть. || **Zbytkować się (z kim, nad kim),** жестóко съ кѣмъ обходúться, находúть удовóльствіе мýчить кого-либо, поступáть съ кѣмъ-либó безчеловѣчно.

Zbytkowny, роскóшный, пышный ; || расточúтельный.

Zbytkowy, невоздéржный, расточúтельный, неумѣренный.

Zbytni, излúшній, чрезмѣрный, чрезвычáйный.

Zbytnica, -y, *ж.* расточúтельница ; || распýтница, сластолюбúвая жéнщина.

Zbytnie, *см.* **Zbyt.**

Zbytnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, человѣкъ любящій рóскошь.

Zbywać, Zbyć, сбывáть, сбыть, сживáть, сжить, вытѣснять, вытѣснить, высылáть, выслать; || спускáть съ рукъ, стараться продáть, сдать, передáть отъ себя́ что-нибудь; || уменьшáться, уменьшúться, умаля́ться, умали́ться. **Zbywać kogo obietnicami,** давáть кому пустúя обѣщáнія, водúть за-носъ. **Zbyć się kłopotu,** избáвиться отъ хлопóтъ. **Zbyć kogo żarcikiem,** отдѣлаться отъ кого шýткою. **Zrobić co byle zbyć,** сдѣлать что́-либо лишь бы съ рукъ спустúть, какъ-нибýдь. на скóрую рýку. какъ ни попáло. **Zbywa mu na pieniądzach,** онъ нуждáется въ дéньгахъ, ему не достаетъ дéнегъ. **Nie zbywa mu na odwadze,** у негó нѣтъ недостáтка въ храбрости, онъ довóльно храбръ. **Na niczém zbywać ci nie będzie,** ты ни въ чёмъ не бýдешь имѣть недостáтка. || **Zbyć się kogo, czego, zbáвиться,** отдѣлаться *(отъ кого, отъ чего)*, развязáться, раздѣлаться *(съ кѣмъ, съ чѣмъ)*; || *Стар.* удаля́ться.

Zbywający, лúшній, ненýжный.

Zbywanie, -nia, Zbycie, -cia, *ср.* отправлéніе отдáча. устýпка ; || * **Zbywanie kogo,** увертка, уловка, отговóрка ; || продáжа. сбытъ съ рукъ товáровъ, передáча.

Zcentralizowanie, -nia, *ср.* объединéніе.

Zdać, *см.* **Zdawać.**

Zdala, издали, издалёка, издалéка, *см.* **Dal.**

Zdanie, -nia, *ср.* мнѣніе; || *Логич.* и *Грам.* предложéніе ; || сужденіе ; || усмотрѣніе; || изреченіе. || **Zdanie sprawy,** отчётъ, изложéніе дѣла.

Zdany, достáвленный, пéреданный, отправленный.

Zdarcie, *см.* **Zdzieranie.**

Zdarty, содранный, сóрванный, снúтый.

Zdarzać, Zdarzyć, благопріятствовать, надѣля́ть, надѣлúть счастіемъ, благословля́ть, благословúть ; || **Zdarzyć co,** одарúть, надѣлúть кого чѣмъ-либо, ниспосла́ть кому что́-либо. **Zdarz ci Pan Bóg,** Богъ да благословúтъ тебя́. **Co Pan Bóg zdarza, wszystko to dobrze,** всё то хорошó, что́ Госпóдь Богъ посылáетъ. || **Zdarzać się, Zdarzyć się,** успѣвáть, удавáться, имѣть успѣхъ, удáчу, преуспѣвáть ; || случáться, приключáться, бывáть. **Wszystko mu się zdarza,** емý всё удаётся. **Nie wiadomo, co się może zdarzyć,** неизвѣстно, что́ мóжетъ случúться. **Rzadko się zdarza podobna zręczność,** рѣдко бывáетъ такóй удóбный слýчай.

Zdarzenie, -nia, *ср.* слýчай, приключéніе, происшéствіе, событіе.

Zdatność, -ści, *ж.* способность, дарова́ніе, талáнтъ; || гóдность, пригóдность, полéзность ; || **Zdatność do zawierania jakiego aktu,** правоспособность, закóнное прáво *(дѣлать что́-либо)*.

Zdatny, спосóбный, даровúтый ; || гóдный, пригóдный, удóбный.

Zdawać, Zdać, сдавáть, сдать, передавáть, передáть, предавáть, предáть, предоставля́ть, предоставúть, ввѣря́ть, ввѣрить. **Zdać reszty dwadzieścia kopiejek,** дать двадцáть копѣекъ сдачи. **Panu Bogu należy zdać sprawę ze wszystkich czynności,** надлежúтъ дать отчётъ Бóгу во всѣхъ своúхъ дѣлáхъ. **Zdać kogo w rokiem o co,** осудúть, приговорúть кого́-либо за что́. **Zdać na kogo rządy państwa,** вручúть, предоставúть кому управлéніе государствомъ. || **Zdawać się, Zdać się, na kogo,** полагáться, положúться, надѣя́ться, понадѣяться на кого́; || пригодúться; || казáться, показáться. **Te pieniądze namby się zdały,** э́ти дéньги пригодúлись бы намъ. **Schowaj to, zda się na potém,** побереги́ э́то, по́слѣ пригодúтся. **Z dać się na Boga,** предáть себя́ волѣ Бóжіей. **Zdaje się, że nie przyjdą,** кáжется что они́ не прúдутъ. **Na co się to zda?** къ чему́ э́то? къ чему́ э́то послýжитъ?

Zdawanie, -nia, *ср.* сдáча, отдáча, вручéніе, передáча, уступлéніе.

Zdawka, -i, *ж.* сдáча (*денегъ*).

Zdawkowy, употребля́емый на сдáчу. **Zdawkowa moneta,** мéлкая монéта, мéлкія дéньги.

Zdawna, издáвна, съ дáвняго врéмени, изстари, ивдрéвле.

Zdążać, Zdążyć, достигáть, достúчь, настигáть, настúгнуть, настúчь, догоня́ть. догнáть, сравня́ться, сравни́ться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, успѣть придти́ вó время, въ пóру, поспѣвáть, поспѣть вслѣдъ за кѣмъ, не опоздáть.

Zdechlina, -y, *ж.* мертвечи́на, па́даль, сте́рво.

Zdechły, изда́хлый, околе́лый.

Zdechnąć, *см.* **Zdychać.**

Zdejmować, Zdjąć, снима́ть, снять. **Zdjąć obraz ze ściany,** снять карти́ну со стѣны́. **Zdejmować karty,** снима́ть ка́рты. **Zdjąć kapelusz,** снять шля́пу. **Zdjąć plan jakiéj fortecy,** снять планъ како́й либо кре́пости. || **Zdejmować kogo,** тро́гать, поража́ть, охва́тывать, проница́ть. **Serce moje strach zdejmuje,** у́жасъ поража́етъ моё се́рдце. || **Zdejmować się za, o co,** заступа́ться.

Zdejmowanie, -nia, Zdjęcie, -cia, *ср.* снима́ніе, сня́тіе. **Zdjęcie z krzyża,** сня́тіе со креста́. **Zdjęcie zajęcia sądowego,** сня́тіе запреще́нія.

Zdeklarować (co), объяви́ть, извѣсти́ть; || **Zdeklarować (komu co), Zadeklarować,** обѣща́ть. || **Zdeklarować się,** согласи́ться, изъяви́ть согла́сіе.

Zdemoljować, слома́ть, разру́шить, разобра́ть (*строе́ніе*).

Zdeptać, растопта́ть. **раздави́ть.**

Zdjąć, *см.* **Zdejmować.**

Zdjęcie, *см.* **Zdejmowanie.**

Zdjęty, сня́тый; || ***Zdjęty czém,** тро́нутый, побужде́нный, пораже́нный, проникнутый, объя́тый. **Strachem zdjęty,** объя́тый стра́хомъ. **Zdjęty ciekawością,** побужде́нный любопы́тствомъ.

Zdławić, Zdławić, удави́ть, задави́ть, задуши́ть, удуши́ть; || ***подави́ть.**

Zdmuchać, Zdymać, Zdmuchnąć, сдува́ть, сдуть.

Zdobić, Ozdobić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Zdobienie, -nia, *ср.* **украше́ніе, убра́нство.**

Zdobny, украше́нный.

Zdobrzeć, *см.* **Dobrzeć.**

Zdobycie, -cia, Zdobywanie, -nia, *ср.* завладѣ́ніе, завоева́ніе, покоре́ніе; || ***пріобрѣте́ніе;** || **пристýпъ, штурмъ.** || **Zdobycie się na co,** рѣши́мость, гото́вность рѣши́ться на что-нибу́дь. **Zdobycie miasta,** взя́тіе го́рода, завладѣ́ніе, овладѣ́ніе го́родомъ.

Zdobycz, -y, *ж.* **добы́ча, корысть;** || **призъ;** || **захва́тъ.**

Zdobywać, Zdobyć, овладѣ́вать, овладѣ́ть (*го́родомъ*), взять (*го́родъ*), завоева́ть, завоевы́вать, завоева́ть, покори́ть, покори́ть; || ***пріобрѣта́ть, пріобрѣсть.** || **Zdobywać się, Zdobyć się,** усе́рдно стара́ться, постара́ться, уси́ливаться, уси́литься, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, ободри́ться собра́ться съ ду́хомъ. **Zdobywać się na słowa,** выи́скивать слова́. **Wojsko na serce się zdobywszy, odparło nieprzyjaciela,** во́йско ободри́вшись, отрази́ло непрія́теля.

Zdobywanie, *см.* **Zdobycie.**

Zdobywca, -y, *м.* **завоева́тель, побѣди́тель, покори́тель.**

Zdołać, мочь. имѣ́ть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ. **O ile zdołam,** наско́лько я могу́, наско́лько зави́ситъ отъ меня́.

Zdolność, -ści, *ж.* **спосо́бность, дарова́ніе, дарови́тость, талантъ.** *Юрид.* **Zdolność prawna,** правоспосо́бность. **Zdolność do działań prawnych,** дѣеспосо́бность.

Zdolny, спосо́бный, дарови́тый, тала́нтливый. *Юрид.* **Zdolny do używania praw,** правоспосо́бный.

Zdrada, -y, *ж.* **измѣ́на, преда́тельство,** вѣроло́мство.

Zdradliwie, Zdradnie, измѣ́нически, преда́тельски, вѣроло́мно.

Zdradliwy, Zdradny, измѣ́нническій, преда́тельскій, вѣроло́мный.

Zdradzać, Zdradzić, измѣня́ть, измѣни́ть. нарушáть, наруши́ть (*вѣрность*), предава́ть, преда́ть; || выдава́ть, вы́дать, обнаружи́вать, обнару́жить (*та́йну*). **Łzy go zdradziły,** слезы измѣни́ли ему́. || **Zdradzać się,** измѣня́ть себѣ, обнаружи́вать себя́, не умѣ́ть скрыть чего́-либо; || измѣня́ть одинъ друго́му.

Zdradziecki, *см.* **Zdradliwy.**

Zdradziecko, Pozdradziecku, *см.* **Zdradliwie.**

Zdradziectwo, -a, *ср.* измѣ́нничество, преда́тельство, вѣроло́мство.

Zdradzony, испыта́вшій измѣ́ну; || обнаружéнный.

Zdrajca, -y, *м.* измѣ́нникъ, преда́тель.

Zdrajczyna, -ny, Zdrajczyni, -ni, *ж.* измѣ́нница, предательница.

Zdrętwiałość, -ści, *ж.* онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе.

Zdrętwiały, онѣмѣ́вшій, оцѣпенѣ́вшій, окоченѣ́вшій.

Zdrętwieć, *см.* **Drętwieć.**

Zdrętwienie, -nia, *ср. см.* **Zdrętwiałość;** || **Zdrętwienie zębów,** оско́мина.

Zdrewniały, окоченѣ́лый, *см.* **Zdrętwiały.**

Zdrewnieć, *см.* **Drewnieć.**

Zdrobniały, измельча́вшій, выродившійся; || *Грам.* уменьши́тельный. **Wyraz zdrobniały,** уменьши́тельное сло́во.

Zdrobnić, раздроби́ть, искроши́ть.

Zdrobnieć, раздроби́ться. искроши́ться, измельча́ть, *см.* **Drobnieć.**

Zdroisty, изоби́льный родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrój, -oju, *м.* **родни́къ, ключъ, исто́чникъ.**

Zdrojek, -ojka, *м.* *Умен.* **небольшо́й исто́чникъ,** *см.* **Zdrój;** || *Бот.* **ручéйникъ,** ручéйница (*родъ мховъ*).

Zdrojewisko, Zdrojowisko, Zdroisko, -a, *ср.* по́чва земли́ изоби́льная родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrojowy, ключевóй.

Zdrów, *см.* **Zdrowy.**

Zdrowie, -wia, *ср.* здоро́вье, здра́віе. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́ву. **Zapaść**

na zdrowiu, занемо́чь, захвора́ть. разстро́ить здоро́вье. **Zapadać na zdrowiu**, ча́сто хвора́ть. боле́ть. **Na zdrowie!** на здоро́вье! **Sto lat zdrowia!** сто лѣтъ здра́вствовать! **Pić za czyje zdrowie**, пить чьё, *или* за чьё здоро́вье. **Zdrowie twoje!** за твоё здоро́вье! **Wnieść zdrowie czyje**, предложи́ть вы́пить за чьё здоро́вье, предложи́ть тостъ, заздра́вный тостъ, здра́вицу.

Zdrowiec, -woa, *м. Бот.* **табакъ**, *см.* **Tytuń**.

Zdrowiuchny, Zdrowiuteńki, Zdrowiusieńki, здоро́венькій, здоровёхонекъ, здоровёшенекъ.

Zdrowo, здоро́во; || *здра́во. умно́, основа́тельно, благоразу́мно. **Zdrowo rozumować**, здра́во, основа́тельно, разсужда́ть.

Zdrowość, -ści, *ж.* здоро́вость, цѣлёбность.

Zdrowy, Zdrów, здоро́вый, здоро́въ; || *здра́вый, у́мный, основа́тельный, благоразу́мный. **Bądź zdrów!** **Bywaj zdrów!** прощай! прости́! (*привѣтъ разстающихся*). **Zdrowy rozum**, здра́вый умъ. **Zdrowe powietrze**, здоро́вый во́здухъ. **Zdrowa rada**, благоразу́мный совѣтъ. **Zdrowa nauka**, спасительное наставле́ніе, нравоуче́ніе. **Zdrowaś Marja**, Богоро́дице Дѣво, ра́дуйся (*начало молитвы*).

Zdrożałość, -ści, *ж.* дороговизна.

Zdrożały, подорожа́вшій.

Zdroże, -a, *ср.* око́лица, око́льная, непрямая доро́га.

Zdrożeć, *см.* **Drożeć**.

Zdrożenie, -nia, *ср.* **вздорожа́ніе, увели́ченіе цѣны.**

Zdrożnie, неумѣстно, неприли́чно, непристо́йно.

Zdrożność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣшность, ошибка; || уклоне́ніе отъ прямо́го пути́, совраще́ніе съ прямо́го пути́.

Zdrożny, неумѣстный, неприли́чный, непристо́йный; совраті́вшійся съ пути́.

Zdrożyć (co), возвы́сить цѣну; || околеси́ть, объѣ́хать, сби́ться съ доро́ги.

Zdruzgotać, Zdruzgotać się, *см.* **Druzgotać**.

Zdrygać się, *см.* **Wzdrygać się**.

Zdrzeń, Drzeń, *см.* **Rdzeń**.

Zdrzymać, Zdrzemać, Zdrzymnąć, Zdrzemnąć (się), вздрема́ть. вздремну́ть.

Zdumiały, Zdumiany, удивлённый, изумлённый, остолбенѣлый (*отъ удивле́нія*).

Zdumienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе. остолбене́ніе (*отъ удивле́нія*).

Zdumiewać (*Стар.* **Zumiewać**), **Zdumieć** (*Стар.* **Zumieć**), изумля́ть, изуми́ть, удивля́ть. удиви́ть. || **Zdumiewać się, Zdumieć się (nad czém)**, изумля́ться, изуми́ться, удивля́ться, удиви́ться (*чему́*).

Zdumnieć, возгорди́ться, сдѣ́латься го́рдымъ, надме́ннымъ, спѣсивымъ.

Zdun, -a, *м.* горше́чникъ, *см.* **Garncarz**; || печни́къ.

Zduńczyk, -a, *м.* подмастерье у горше́чника, печника; || сынъ горше́чника, печника.

Zduński, гончарный, **печнико́въ**, принадлежа́щій печнику́.

Zdurniać, Zdurnieć, *см.* **Durniać, Durnieć**.

Zdurzeć, *см.* **Durzeć**.

Zdurzony (czém), ослѣплённый, оболщённый, одурѣлый.

Zdurzać, смога́ть. превозмога́ть, сла́живать, одоле́вать. преодоле́вать. переси́ливать, оси́ливать, *см.* **Pokonać, Zdołać**.

Zdwoić, удво́ить.

Zdwojenie, -nia, *ср.* **удвое́ніе**.

Zdybać, Zdybnąć, застава́ть, заста́ть, улуча́ть, улучи́ть, застига́ть, засти́гнуть, пойма́ть, захвати́ть кого́-либо нечая́нно; || встрѣча́ть, встрѣ́тить. **Zdybać kogo na gorącym uczynku**, пойма́ть. захвати́ть на са́момъ преступле́ніи. на мѣстѣ преступле́нія. || **Zdybać się (z kim)**, встрѣ́титься, столкну́ться съ кѣ́мъ.

Zdybany, пойманный, схва́ченный, захва́ченный.

Zdychać, Zdechnąć, издыха́ть, **издо́хнуть**.

Zdyszany, запы́хавшійся.

Zdyszeć się, запыха́ться, пыхтѣ́ть.

Zdźbło, Zdźbełko, -a, *ср.* (*Стар.* **Zdziobło, Dźbło, Zbło**), *бот.* стебель, соло́минка; || травинка, былинка; || *кро́шечка, са́мая ма́лость (*чего́-либо*).

Zdziałać, учини́ть, произвѣ́сть, сдѣ́лать.

Zdziczały, одича́лый.

Zdziczeć, *см.* **Dziczeć**.

Zdzieciniały, дробя́чившійся.

Zdziecinieć, *см.* **Dziecinieć**.

Zdzierać, Zedrzeć, сдира́ть, содра́ть, срыва́ть, сорва́ть, сдёргивать, сдёрнуть; || обдира́ть, ободра́ть (*кого́*); || драть, брать слишкомъ до́рого. || **Zdzierać się, Zedrzeć się**, издира́ться, изодра́ться, рва́ться, изорва́ться, изна́шиваться, износи́ться, по́ртиться, испорти́ться.

Zdzieranie, -nia, Zdarcie, -cia, *ср.* сдира́ніе, содра́ніе, срыва́ніе; || *изна́шиваніе.

Zdzierca, -y, *м.* **мздоимецъ, ва́точникъ.**

Zdzierstwo, -a, *ср.* вымога́тельство, **изли́шнее требованіе.**

Zdziobać, поклева́ть, исклева́ть.

Zdziwaczeć, *см.* **Dziwaczeć**.

Zdziwić, удиви́ть, изуми́ть, *см.* **Dziwić, Zadziwiać**. || **Zdziwić się**, удиви́ться, изуми́ться.

Zdziwienie, -nia, *ср.* **удивле́ніе**, изумле́ніе.

Zdziwiony, удивлённый, изумлённый.

Ze, *Предл. см.* **Z**.

Że, что́; || же. **Mówiłem ci, że to nieprawda**, я говори́лъ тебѣ́, что э́то непра́вда. **Że się to zdarza, temu nikt nie przeczy**, никто́ не отрица́етъ, что э́то случа́ется. **Chyba że tak, inaczéj nie dostanie**, развѣ что такъ, и́наче не полу́читъ. **Idźże**, иди́ же. **Tenże to?** тотъ ли э́то? **Miej że!** вотъ же тебѣ́!

Zębal, -a, *м.* зуба́стый, зубачъ.

Zębatka, -i, *ж. Зоол.* зубатка (*хи́щная ры́ба*), морско́й волкъ.

Zębaty, зуба́тый, зуба́стый; || зубча́тый; || * сварли́вый, неуступчивый, огрызающійся. **Koło zębate**, зубча́тое колесо́. **Człowiek zębaty**, зуба́стый, неуступчивый человѣкъ.

Żeberko, -a, *ср. Умен.* ребрышко, *см.* **Żebro**.

Zębny, Zębowy, зубно́й.

Zębowaniec, -ńca, *м.* зубча́тка, раковидное живо́тное.

Zębówka, -i, *ж.* лещъ (*ры́ба*).

Zębownik, -a, *м. Бот.* благово́нная гуля́ница, ди́кая рябина.

Zebra, -bry, *ж.* зебръ (*живо́тное*).

Zebrać, Zebrać się, *см.* **Zbierać**.

Żebrać, ни́щенствовать, проси́ть ми́лостыню, ходи́ть по́ міру, христара́дничать, выпра́шивать Христа́ ра́ди; || **попрошайничать, христарадничать**; || **вымаливать, выпрашивать, просить униже́нно**.

Żebracki, Żebraczy, ни́щенскій.

Żebractwo, -a, *ср.* ни́щенство, ни́щенское состоя́ніе; || ни́щіе, *мн.*

Żebraczek, -czka, *м. Умен.* жа́лкій, ни́щій, *см.* **Żebrak**.

Żebraczka, -i, *ж.* ни́щая, ни́щенка.

Żebrak, -a, *м.* ни́щій.

Żebranie, -nia, *ср.* проше́ніе ми́лостыни, хожде́ніе по́ міру.

Żebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собира́ніе, сбира́ніе.

Żebranina, -y, *ж.* ни́щенство; || проше́ніе ми́лостыни; || ми́лостыня, мірско́е пода́яніе.

Żebrany, со́бранный.

Żebrany, ни́щенскій. **Chodzić po żebranym chlebie, żyć żebranym chlebem**, питаться пода́яніемъ, ми́лостынею.

Żebro, -a, *ср.* ребро́. **Żebro powrozowe**, прядь, **sznur ze trzech żeber**, трехпря́дная веревка; || *Бот.* **Żebro czartowe**, дья́вольское укуше́ніе (*расте́ніе*).

Żebrowy, *Анат.* ребе́рный.

Żebrzyca, -y, *ж. Бот.* серде́чникъ, смодъ, черноглавъ, оле́ній хвостъ.

Żeby, чтобы, чтобъ, дабы, *см.* **Ażeby, Aby**.

Żęćba, -y, *ж.* жнитво́, *см.* **Żniwo**.

Żecer, Życer, -a, *м. Тип.* набо́рщикъ.

Żechcieć, захоте́ть, *см.* **Chcieć**.

Żęcie, -cia, *ср.* жа́тва.

Żedel, -dla, *м.* скамья́, скаме́йка. **Żedel tokarski**, ба́бка, подви́жная сто́йка (*у токарнаго станка́*).

Żedelek, -lka, *м. Хим.* скаме́ечка, *см.* **Żedel**.

Żędra, Żendra, Żyndra, -y, *ж.* ока́лина, шлагъ, вы́гарки, на́кипь (*на металлахъ*) металли́ческая пѣна; || опи́лки желѣ́зныя.

Żedrzeć, *см.* **Zdzierać**.

Żefir, -u, *Умен.* **Żefirek, -rka**, *м.* зефи́ръ, лёгкій и прія́тный вѣтеро́къ.

Żegać, Żgać, Żedz, Żgnąć, Żegnąć, жечь, сжечь, сожечь; || * жигну́ть, си́льно хлестну́ть, хвати́ть, си́льно уда́рить; || * докуча́ть, надоѣда́ть, досажда́ть.

Żegadło, -a, *ср.* жега́ло, жегло́, ору́діе для прожига́нія диръ на де́ревѣ; || *Мед.* фонтане́ль, *см.* **Apertura**; || прижига́тельный инструме́нтъ, прижига́льникъ.

Żegar, -a, -u, *м.* часы́. **Żegar słoneczny**, со́лнечные часы. **Żegar wieżowy**, ба́шенные часы. **Żegar stołowy**, столо́вые часы. **Żegar kuchenny**, вертелъ.

Żegareczek, -czka, *м.* ма́ленькіе часы́.

Żegarek, -rka, *м.* часы́, карма́нные часы.

Żegarkowy, часово́й, принадлежа́щій къ сдѣланнымъ искусственно часа́мъ.

Żegarmistrz, -a, *м.* часовщи́къ, часово́й ма́стеръ.

Żegarmistrzowa, -ej, *ж.* часовщи́ца, жена́ часовщика́.

Żegarmistrzowski, часовщи́чій, часовщико́въ.

Żegarmistrzowstwo, -a, *ср.* часово́е мастерство́.

Żegarmistrzyk, -a, *м.* ученикъ часово́го ма́стера.

Żegarowy, *см.* **Żegarkowy**.

Żegawka, -i, *ж. Бот.* крапи́ва.

Żeglarski, мореха́дный, мореплава́тельный. **Gwiazda żeglarska**, поля́рная звѣзда́.

Żeglarstwo, -a, *ср.* мореплава́ніе, мореха́дство; || навига́ція.

Żeglarczyk, -a, *м. Ест. Ист.* бо́тикъ, корабликъ (*мо́ллюскъ*).

Żeglarz, -a, *м.* мореплава́тель, мореха́децъ, моря́къ.

Żeglować, плава́ть (*по моря́мъ и́ли по рѣка́мъ*); || пра́вить су́дномъ.

Żeglówka, -i, *ж. см.* **Żegluga**.

Żegluga, -i, *ж.* мореплава́ніе, **морехо́дство**; || навига́ція.

Żegnać, *см.* **Zganiać**.

Żegnać, благословля́ть; || крести́ть, осѣня́ть кого́-либо кре́стнымъ зна́меніемъ; || прощаться, разставаться съ кѣмъ; || **Żegnam cię**, прощай, прости́; || * **Żegnać kogo kijem**, дуба́сить, бить кого́ дуби́ною, па́лкою; || * **Świat żegnać nogami**, висѣть на ви́сѣлицѣ; || **Żegnać się**, крести́ться, осѣня́ть себя́ зна́меніемъ креста́. знаменаться крестомъ; || прощаться, разставаться съ кѣмъ.

Żegnanie, -nia, *ср.* благослове́ніе, знаменаніе кого́ крестомъ; || **Żegnanie się**,

знаменáніе себя́ крестóмъ; || **прощáніе разставáніе съ кѣмъ.**

Zejmować, *см.* **Zjąć.**

Zejrzeć, взглянýть, усмотрѣть; || **Zejrzeć się**, оглáдываться, осмáтриваться.

Zejść, Zejść się, *см.* **Schodzić.**

Zejście, -ścia, *ср.* сошéствіе, нисхождéніе, спускъ, сходъ; || кончúна, смерть. **Akt zejścia**, актъ о смéрти; || **Zejście się**, схóдка, собráніе, встрѣча.

Zekrwawić, окровáвить.

Żelastwo, -a, *ср. см.* **Żelaztwo.**

Żelazko, -a, *ср.* прижигáльникъ, прижигáтельный инструмéнтъ; || принадлéжность щипцóвъ; || **Żelazko do prasowania**, утюгъ.

Żelaźnica, -y, *ж. Бот.* лоскýтный чертополóхъ (*растéніе*).

Żelaźnik, -a, *м. см.* **Żeleźnik.**

Żelazny, желѣзный. **Żelazna kolej**, желѣзная дорóга. **Żelazna huta**, желѣзный завóдъ. **Żelazny list**, опáсная грáмота, *см.* **Glejt**; || * **Jakby o żelaznym wilku bajał**, óто для негó тарабáрская грáмота, óто не при нёмъ писано, слúшкомъ для негó высокó, непонятно.

Żelazo, -a, *ср.* желѣзо. **Żelazo lite, lane**, чугýнъ. **Żelazo kute**, ковáльное желѣзо. **Żelazo w sztabach**, полосно́е, полосовáтое желѣзо. **Żelazo walcowane**, плющúльное желѣзо. **Żelazo gorącokruche, rozprach**, краснолóмное желѣзо. **Żelazo zimnokruche**, холоднолóмное желѣзо. **Żelazo rozszwejcowane**, свáрочное желѣзо. **Żelazo dwa razy szwejcowane**, двусвáрочное желѣзо. **Żelazo płaskie sztabowe**, шúнное полóсное желѣзо. **Żelazo kwadratowe**, четырехгрáнное желѣзо. **Żelazo modelowe**, опредѣлéнныхъ размѣровъ желѣзо. **Żelazo przecinane**, рѣзно́е желѣзо. **Żelazo fryzowe cajnarskie**, брýсковое желѣзо. **Żelazo do łapania szkodliwych zwierząt**, капканъ. **Żelaza**, *мн.* цѣпи, окóвы.

Żelazowaty, желѣзистый.

Żelaztwo, -a, *ср.* желѣзные товáры и желѣзные вéщи вообщé; || ломъ, стáрое желѣзо.

Żeleźce, -a, *ср.* желѣзко, копьецó у стрѣлы.

Żeleźniak, -a, *м.* чугýнный *или* желѣзный котёлъ, *см.* **Żeleźnik.**

Żeleźnica, -y, *ж.* торгóвка желѣзными издѣліями.

Żeleźnictwo, -a, *ср.* желѣзный завóдъ; || желѣзный рядъ, желѣзная лáвка; || мéлкія желѣзныя издѣлія.

Żeleźnik, Żelaźnik, -a, *м.* торгóвецъ желѣзными издѣліями; || чугýнный *или* желѣзный котёлъ; || *Минер.* желѣзнáкъ (*камень*).

Żełgać, Łgać, солгáть, лгать.

Żełknąć, проглотúть.

Żeléa, -y, *ж.* обúда, поношéніе, безчéстіе, посрамленіе.

Żelżenie, -nia, *см.* **Żelża.**

Żelżony, облегчённый; || обúженный, обезчещённый, посрамлённый.

Żelżyć, облегчúть; || **Żelżyć, Łżyć**, обúдѣть, обезчéстить, осрамúть.

Żelżywie, Żelżywo, оскорбúтельно, безчéстно, позóрно, обúдно.

Żelżywość, -ści, *ж.* безчéстіе, позóръ, поруганіе, посрамлéніе, руга́тельство, брань.

Żelżywy, позóрный, постыдный, оскорбúтельный, руга́тельный, брáнный.

Zemdlenie, -nia, *ср.* óбморокъ, безпáмятство, ослаблéніе.

Zemdlewać, Zemdleć, обмирáть, обмерéть, пáдать, упасть въ óбморокъ, ослабѣвáть, ослáбнуть, изнемогáть, изнемóчь.

Zemdlić, причинúть óбморокъ, ослáбить, обезсúлить.

Zemdlony, Zemdlały, упáвшій въ óбморокъ, ослабѣвшій.

Zemknąć, *см.* **Zmykać.**

Zemknienie, -nia, *ср.* бѣгство, побѣгъ, исчезновéніе, || удалéніе.

Zemleć, *см.* **Zmielać.**

Zemrzeć, умерéть.

Zemścić się, отомстúть, *см.* **Mścić.**

Zemsta, мщéніе.

Zemszczenie się, -nia się, *ср.* отомщéніе.

Zemszczony, отомщённый.

Zeń, сокращ. **Z niego**, изъ негó.

Żeniaczka, -i, *ж.* женúтьба.

Żeńcica, Żencyca, Żentyca, -y, *ж.* овéчья сывóротка.

Zendrówka, Zędrówka, -i, *ж.* желѣзнáкъ (*кáмень*).

Żenić, женúть; || **Żenić się**, женúться.

Żeniec, -ńca, *м. Стар.* женецъ.

Żeniszek, -szka, *м. Бот.* благовóнный деветúльникъ, калýферъ, печёночный бальзáмъ, деревúй, тысячелúстъ.

Żenować, стѣснúть, затруднúть, безпокóить; || **Żenować się**, стѣснúться, затрудня́ться.

Żeński, жéнскій.

Żeńskość, -ści, *ж.* жéнственность, свóйство жéнщины.

Zepchnąć, *см.* **Spychać.**

Zeprzeć, *см.* **Spierać.**

Zepsować, Zepsuć, испóртить (*дорóгу*); || развратúть (*нрáвы*); || разстрóить (*желýдокъ*); || **Zepsuć się**, испóртиться; || разстрóиться; || развратúться.

Zepsucie, -cia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развратъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе.

Zepsutość, -ści, *ж. см.* **Zepsucie.**

Zepsuty, испóрченный; || развратный, развращённый, растлѣнный.

Żer, -u, *м.* кормъ, пúща.

Żerdka, -i, *м. Умен.* жéрдочка.

Żerdź, -dzi, *ж.* жердь.

Żeremię, -mienia, *ср. Стар.* бобрóвое гнѣздó.

Żerność, -ści, *ж.* жи́рность, изли́шняя ту́чность; || сы́тность, изоби́лie ко́рма.

Żerny, жи́рный, ту́чный; || изоби́лующій ко́рмомъ, ко́рмный.

Żero, -a, *ср. Арив.* нуль.

Żerować, пасти́сь, корми́ться, ѣсть.

Żerowisko, Żyrowisko, -a, *ср.* па́ствa, па́стбище, на́жить; || мѣсто пребыва́нія ди́кихъ птицъ.

Żerunek, -nku, *м.* **кормъ, пи́ща**; || прико́рмъ.

Żerwać, Zerwać się, *см.* **Zrywać, Zrywać się.**

Żerwan, со́рванъ, отóрванъ.

Żerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, переры́въ, уничтоже́ніе, расторже́ніе. **Żerwanie umowy,** уничтоже́ніе усло́вія, контракта.

Żerznąć, *см.* **Zrzynać.**

Żeschły, засо́хшій, сухо́й.

Żeschnąć, засо́хнуть, засо́хнуть.

Żeskakiwać, eskoczyć, соскáкивать, соскочи́ть, спрыгивать, спрыгну́ть. **Żeskoczyć z konia,** соскочить съ ло́шади.

Żesłać, *см.* **Ssyłać, Zsyłać.**

Żesłanie, -nia, *ср.* низпосла́ніе, низпосыла́ніе. **Żesłanie Ducha Św.,** сошéствіе Св. Ду́ха.

Żesłany, низпóсланный, по́сланный.

Żesromocić, осрами́ть, оповóрить, обезче́стить, обезслáвить.

Żesromocony, посрамлённый, опозо́ренный, обезчещенный, обеславленный.

Żestarzeć się, состáрѣться, *см.* **Starzeć się.**

Żeszłoroczny, прошлогóдній.

Żeszłość, -ści, *ж.* преклóнный вѣкъ, ослабле́ніе (*тѣла, ума*), безси́лiе, нéмощность, стáрость, вéтхость, дрáхлость, хи́лость.

Żeszły, преклóнный, безси́льный, нéмощный, стáрческій, вéтхій, дрáхлый, хи́лый; || прошéдшій, прóшлый.

Żesznurować, зашнуровáть, прошнуровáть, *см.* **Sznurować.**

Żeszpecić, изуро́довать, обевобрáзить, *см.* **Szpecić.**

Żeszyt, -u, *м.* тетрáдь; || вы́пускъ. **Dzieło to wychodzi żeszytami,** э́та книга выхóдитъ отдѣ́льными вы́пусками.

Żetkać, натыкать, насовáть; || спáчкать, свахля́ть; || *Стар.* соткáть. || **Żetkać się,** *см.* **Żetknąć się.**

Żetknąć, столкну́ть, натолкну́ть, *см.* **Stykać**; || **Żetknąć się,** столкну́ться, соприкосну́ться; || встрéтиться; || сразúться.

Żetknięcie, -cia, Żetknięcie się, -cia się, *ср.* столкновéніе, соприкосновéніе, встрѣ́ча.

Żetleć, истлѣ́ть.

Żetrzeć, *см.* **Ścierać.**

Żęty, сжáтый, срѣзанный, сня́тый съ корня (*о хлѣбѣ*).

Żewlec, сорвáть, **стащи́ть, содрáть,** снять, *см.* **Zwlekać.**

Żewnątrz, внѣ, снарýжи.

Żewnętrznie, нарýжно, по нарýжности извнѣ́.

Żewnętrzność, -ści, *ж.* внѣ́шность, нарýжность, повéрхность.

Żewnętrzny, нарýжный, внѣ́шній.

Żewrzeć, *см.* **Zwierać.**

Żewsząd, отвсю́ду, со всѣ́хъ сторонъ.

Żewszystkiém, сполна́, вполнѣ́, совершéнно, всецѣ́ло.

Żez, Żyz, Żés, Żys, -u, *м.* шесть то́чекъ на игрáльной кóсти, шестерка; || **Żés, Żézek, -zku,** косóй, косоглáзый. **Żezem patrzeć,** коси́ть глазáми, коси́ться, быть косы́мъ.

Żéza, Żęza, Żyza, *ж. Морс.* лья́ло, самая ни́жняя часть въ кораблѣ́, кýбрикъ, орло́пъ.

Żezek, *см.* **Żéz.**

Żeznający, свидѣ́тельствующій, свидѣ́тель; || предъявúтель.

Żeznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || показáніе, свидѣ́тельство.

Żeznawać, Żeznać, сознавáться, сознáться, признавáться, призна́ться; || свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, дѣ́лать показáнія.

Żézować, коси́ть глазáми, коси́ться, быть косы́мъ.

Żézooki, Żézowaty, косóй, косоглáвый, раскóсый.

Żezowatość, -ści, *ж.* кóсость, раскóсость, косоглáзіе.

Żezrzeć, сожрáть.

Żeżwać, *см.* **Żżuwać.**

Żezwalać, Żezwolić, соизволя́ть, соизвóлить, соглашáться, согласúться.

Żezwolenie, -nia, *ср.* соизволéніе, согла́сіе.

Żezwolony, довóленный, позвóленный, разрѣшенный.

Żfałszować, *см.* **Fałszować.**

Żfałszowanie, -nia, *ср.* **поддѣ́лка.**

Żfolgować, *см.* **Folgować.**

Żfukać, *см.* **Fukać.**

Żgać, *см.* **Żegać.**

Żgadać się (z kim), обмѣня́ться слова́ми, завести́ рѣ́чь, разговóръ о чѣмъ-либо, договори́ться, коснýться чего́-либо въ разговóрѣ.

Żgadywać, Żgadnąć, угáдывать, угадáть, отгáдывать, отгадáть.

Żgadnienie, -nia, *ср.* угáдка, **разгáдка.**

Żgadywacz, -a, *м.* **угáдчикъ.**

Żgadywaczka, -i, *ж.* **угáдчица**; || **гадáльщица.**

Żgadywanie, -nia, *ср.* **угáдываніе, разгáдываніе.**

Żgadzać, Żgodzić, соглашáть, согласúть, примирáть, примири́ть, помири́ть. **Żgadzać co z czém,** соглашáть, слича́ть, срáвнивать (*одно съ другимъ*). || **Żgadzać się, Żgodzić się,** соглашáться, согласúться, **примирáться, примири́ться, помири́ться**; || **уговáриваться, уговори́ться,**

услóвливаться, услóвиться; || согласовáться, схóдствовать; || **Zgodzić się do czego**, пригодиться (*на что*), сдѣлаться гóднымъ *или* полёзнымъ.

Zgaga, -i, *ж.* изгáга, изжóга.

Zgałganieć, сдѣлаться бездѣльнымъ, прощелыгою, распýтнымъ, развратнымъ.

Zganiać, Zgonić, Zegnać, Zżonąć, сгонять, согнáть, загонять, загнáть; || * **Zganiać plamy**, выводить пятна; || **Zganiać co na kogo**, свáливать, слагáть свою винý на когó-либо, всклепывать, всклепáть, лóжно доносить; || **Zganiać złoto ze srebra**, отдѣлять зóлото отъ серебрá. || **Zgonić się**, изнуриться гоньбóю.

Zganianie, Zgonienie, -nia, *ср.* согнáніе, сгонъ; || хулá, порицáніе, осуждéніе; || выговоръ, упрёкъ.

Zganić, *см.* **Ganić**.

Zganiony, осуждённый, опорóченный, охуждённый; || забракóванный, признанный неимѣющимъ надлежáщей доброты.

Zgapieć, *см.* **Gapieć**.

Zgarbić, *см.* **Garbić**.

Zgarbiony, сгóрбившійся, сгóрбленный, сутýлый, сутýловатый.

Zgarniać, Zgartać, Zgarnąć, Zgarnywać, Zgartywać, сгребáть, сгресть, собирáть, собрáть въ кýчу, подбирáть, подобрáть.

Zgasić, *см.* **Gasić**.

Zgasiewka, -i, *ж. Бот.* орлякъ, водянóй пáпароть.

Zgasnąć, погáснуть, потýхнуть; || * уничтóжить, пресѣчь, прекратить; || * помрачить, затмить.

Zgaśnięcie, Zgaśnienie, Zgaszenie, -nia, *ср.* гашéніе, погашéніе, потухáніе; || пресѣчéніе, прекращéніе; || помрачéніе.

Zgaśnienie, -nia, *ср.* погашéніе, потушéніе.

Zgatunkować, разсортировáть.

Zgęścić, *см.* **Zgęszczać**.

Zgęsły, *см.* **Zgęszczony**.

Zgęstnienie, Zgęszczenie, -nia, *ср.* сгущéніе.

Zgęszczać, Zgęścić, Zgęstwiać, Zgęstwić, сгущáть, сгустить. || **Zgęszczać się**, сгущáться.

Zgęszczony, сгущённый.

Zgiąć, Zgiąć się, *см.* **Zginać**.

Zgięcie, -cia, *ср.* сгибъ.

Zgiełk, -u, *м.* сумятица, шумъ, суматóха, тревóга, содóмъ, смятéніе.

Zgiełkliwość, -ści, *ж.* шумливость, бурливость, крикливость, суматóшливость.

Zgięty. сóгнутый, согбéнный.

Zginać, Zgiąć, сгибáть, согнýть, нагибáть, нагнýть; || наклонять, наклонить, преклонять, преклонить. **Zginać kolana przed kim**, сгибáть, преклонять колѣна. || **Zginać się, Zgiąć się**, сгибáться, согнýться, нагибáться, нагнýться; || наклоняться, наклониться, преклоняться, преклониться; || скрючиваться, скрючиться, сгóрбливаться, сгóрбиться (*отъ стáрости*).

Zginąć, *см.* **Ginąć**.

Zginanie, -nia, *ср.* сгибáніе, согбéніе, наклонéніе.

Zginiony, погибшій, пропáдшій, потéрянный, утрáченный.

Zgładzić, *см.* **Gładzić**.

Zgłaszać, Zgłosić, оглашáть, огласить, объявлять, объявить во всеуслышаніе. || **Zgłaszać się, Zgłosić się**, обращáться, обратиться, относиться, отнестись, адресовáться (*къ комý*); || **Zgłaszać się o co**, трéбовать выдачи, трéбовать назáдъ (*чего*); || ссылáться, сослáться (*на кого*); || обращáться (*къ комý за чѣмъ-либо*).

Zgłębiać, Zgłębić, вникáть, вникнуть (*во что*), изслѣдовать (*что*), углубиться (*во что*).

Zglisko, Zgliszcze, Zgliszczko, -a, *ср.* пепелище; || пожáрище, погорѣлое мѣсто.

Zgłodniałość, -ści, *ж.* голодýха, сильное чýвствованіе гóлода.

Zgłodniały, проголодáвшійся, изморённый гóлодомъ.

Zgłosić się, *см.* **Zgłaszać**.

Zgłoska, -i, *ж. Грам.* слогъ, складъ.

Zgłoskować, говорить, читáть по складáмъ, склáдывать бýквы, *см.* **Syllabizować**.

Zgłoskowanie, -nia, *ср.* склáдываніе буквъ.

Zgłoskowy, *Грам.* состоящій изъ слогóвъ, силлабическій.

Zgłupieć, оглупѣть, обезýмѣть.

Zgłuszyć, *см.* **Zagłuszyć**.

Zgmatwać, *см.* **Gmatwać**.

Zgnębić, *см.* **Gnębić**.

Zgniatać, *см.* **Gnieść**.

Zgnić, сгнить.

Zgniecenie, -nia, *ср.* сдáвливаніе, сжимáніе, сжáтіе.

Zgniłek, -łka, *м.* лѣнивецъ, лѣнтяй, лежебóкъ.

Zgnilizna, -y, *ж.* гнилость, гниль.

Zgniłka, -i, *ж.* мякýшка, смякшая, сопрѣвшая грýша.

Zgniłość, -ści, *ж. см.* **Zgnilizna**.

Zgniły, сгнившій, гнилóй.

Zgnoić, *см.* **Gnoić**.

Zgnuśnieć, *см.* **Gnuśnieć**.

Zgoda, -y, *ж.* соглáсіе, единодýшіе; || соглашéніе, примирéніе; || *Грам.* согласовáніе (*словъ*); || **Zgoda po sporze, po sprzeczce**, примирéніе, мировáя; || **Zgoda na co**, соизволéніе. **Zgoda! nie kłóćcie się!** помирúтесь! не спóрьте! **Zgoda na to**, соглашáюсь съ этимъ, я соглáсенъ на это.

Zgodnie, соглáсно, дрýжно. **Zgodnie z ogółem praw cywilnych**, соглáсно съ дýхомъ граждáнскихъ закóновъ

Zgodno, схóдно, сообрáзно, соотвѣтственно, вѣрно.

Zgodność, -ści, *ж.* согла́сіе, соразмѣ́рность, стро́йность, соотношеніе, соотвѣ́тствіе; || схо́дство, вѣ́рность. **Za zgodność z oryginałem świadczy N. N.,** за вѣ́рность съ по́длинникомъ свидѣ́тельствуетъ **N. N.,** *или* съ по́длиннымъ вѣ́рно **N. N.**

Zgodny, согла́сный, схо́дный, соотвѣ́тственный; || ти́хій, миролюби́вый; || го́дный, прили́чный, спосо́бный; || *Мат.* паралле́льный.

Zgodzić, *см.* **Zgadzać.**

Zgodzony, соглашённый, примирённый; || догово́ренный, на́нятый, вы́говоренный. **Zgodzony na czas, na termin,** уро́чный.

Zgoić, *см.* **Goić.**

Zgojenie, -nia, *ср.* заживле́ніе, зале́чиваніе.

Zgoła, совершённо, совсѣ́мъ, вовсе́, вполнѣ́, всецѣло; || говоря́ вообще́, одни́мъ сло́вомъ, коротко́ сказа́ть.

Zgolić, *см.* **Golić.**

Zgon, -u, *м.* конčíна, смерть.

Zgonić, *см.* **Zganiać.**

Zgonienie, *см.* **Zganianie.**

Zgoniny, nin, *мн. Бот.* мяки́на, плева́, пле́велы.

Zgorszenie, -nia, *ср.* соблазнъ, искуше́ніе; || неприли́чный посту́покъ.

Zgorszliwy, соблазни́тельный.

Zgorszyć, Zgorszyć się, *см.* **Gorszyć.**

Zgorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, искуси́тель.

Zgorszycielka, -i, *ж.* соблазни́тельница, искуси́тельница.

Zgorzeć, *см.* **Gorzeć.**

Zgorzelica, -y, *Минер.* ртутная руда́ горю́чая, у́гольный ши́феръ.

Zgorzelina, Zgorzelizna, -y, *ж.* гарь, ва́пахъ отъ горѣ́лаго вещества́.

Zgorzelisko, *см.* **Zglisko, Zgliszcze.**

Zgorzenie, -nia, *ср.* сгорѣ́ніе, сожже́ніе.

Zgotować, *см.* **Gotować.**

Zgrabić, *см.* **Grabić.**

Zgrabieć, *см.* **Grabieć.**

Zgrabki, bek, -bków, *мн.* сгрёбки.

Zgrabność, -ści, *ж.* ло́вкость, лёгкость, прово́рство, оборо́тливость, ги́бкость, расторо́пность; || стро́йность, благообра́зіе.

Zgrabny, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, ги́бкій, расторо́пный; || стро́йный, благообра́зный.

Zgrać, Zgrać się, *см.* **Zgrywać, Zgrywać się.**

Zgraja, -ji, *ж.* толпа́, скопище, сброд, сво́лочь; || * *Охот.* ста́я (*гончихъ собакъ*).

Zgramolić, *см.* **Gramolić.**

Zgromadzać, Zgromadzić, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || соединя́ть, соедини́ть; || пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, снискивать, снискать, стяжа́ть. || **Zgromadzać się, Zgromadzić się,** собира́ться, собра́ться; || **съѣзжа́ться, съѣ́хаться.**

Zgromadzenie,-nia, *ср.* собра́ніе, съѣздъ; || соедине́ніе; || сонмъ, сонмище; || *Воен.* сборъ; || стеченіе (*многихъ лицъ*). **Zgromadzenie sędziów pokoju,** съѣздъ мировы́хъ суде́й. **Zgromadzenie księży,** монашескій о́рденъ. **Zgromadzenie rzemieślnicze,** ремéсленный цехъ.

Zgromadzony, **собранный, собра́вшійся.**

Zgromić, *см.* **Gromić.**

Zgroza, -y, *ж.* у́жасъ, страхъ. **трепетъ;** || отвращеніе, омерзѣ́ніе.

Zgrubiały, огрубѣ́лый; || растолстѣ́вшій; || опу́хшій; || *Грам.* увеличи́тельный **Wyrazy zgrubiałe,** слова́ увеличи́тельныя.

Zgrubieć, потолстѣ́ть, растолстѣ́ть.

Zgruntować, измѣ́рить глубину́, доста́ть до дна; || * разсмотрѣ́ть основа́тельно, вникнуть во что́-либо, изслѣ́довать.

Zgrywać, Zgrać, обыгрывать, обыгра́ть. || **Zgrywać się, Zgrać się,** прои́грываться, проигра́ться.

Zgryzać, Zgryźć, Zgryznąć, огрыза́ть, огры́зть, обгрыза́ть, обгры́зть, обку́сывать, обкуси́ть, обгла́дывать, обглода́ть; || разгрыза́ть, разгры́зть, раскусывать, раскуси́ть; || * огорча́ть, огорчить, опеча́ливать, опеча́лить; || * **Zgryźć co,** проглоти́ть пилю́лю, испыта́ть непрія́тность. || **Zgryźć się,** огорчи́ться, опеча́литься близко приня́ть къ се́рдцу. **Zgryźć orzech,** разгры́зть, раскуси́ть оре́хъ. **Mocno go to zgryzło,** э́то о́чень огорчи́ло его́.

Zgryźliwość, -ści, *ж.* раздражи́тельность, скло́нность къ огорче́нію душе́вная трево́га, душе́вное безпоко́йство.

Zgryźliwy, раздражи́тельный, скло́нный къ огорче́нію, все́ бли́зко принима́ющій къ се́рдцу.

Zgryzota, -y, *ж.* огорче́ніе, приско́рбіе, печа́ль, скорбь. **Zgryzoty sumienia,** угры́зенія, терза́нія со́вѣсти.

Zgrzać, *см.* **Grzać.**

Zgrzany, разгорячённый, **согрѣ́тый;** || вспотѣ́вшій.

Zgrzebiany, *см.* **Zgrzebny.**

Zgrzebie, -ia, *ср.* на́кля, очёски, охло́пье. изгребье, вычески, ко́нопать.

Zgrzebło, -a, *ср.* скребни́ца.

Zgrzebny, Zgrzebiany, дерю́жный. **Zgrzebne płótno,** дерю́га.

Zgrzeszyć, *см.* **Grzeszyć.**

Zgrzybiałość, -ści, *ж.* дря́хлость, глубо́кая ста́рость.

Zgrzybieć, *см.* **Grzybieć.**

Zgrzyt, -u, *м.* скрежета́ніе, скре́жетъ (*зубовъ*).

Zgrzytać, Zgrzytnąć, скрежета́ть, заскрежета́ть (*зубами*).

Zgrzytanie, -nia, *ср.* *см.* **Zgrzyt.**

Zguba, -y, *ж.* потéря, утрáта, трáта, урóнъ; || гибель, погибель, пáгуба.

Zgubić, *см.* Gubić.

Zgubiony, потерянный, утрáченный; || **погибшій**, разоренный.

Zgubność, -ści, *ж.* пáгубность, гúбельность.

Zgubny, пáгубный, гúбельный, бéдственный, врéдный. * **Na zgubne imię**, на вéрную погúбель, на вéчное разорéніе.

Zgwałcenie, -nia, *ср.* **изнасúлованіе**; || **нарушéніе** (*закóна*).

Zgwałcić, *см.* Gwałcić.

Zgwałciciel, -a, *м.* **нарушúтель**, **насúльникъ**, *см.* Gwałciciel.

Zgwałcicielka, -i, *ж.* **нарушúтельница**.

Zhańbić, *см.* Hańbić.

Zhardzieć, *см.* Hardzieć.

Zheblować, *см.* Heblować.

Zhojnieć, **разщéдриться**.

Zhołdować, *см.* Hołdować.

Zhukać, **ошеломúть**, **привéсть въ тупúкъ**, **разбранúть**, **распушúть**, **накричáть**.

Ziać (*Стар.* **Zijać**), **Zionąć**, **зéвать**, **зéвнуть**.

Zjać Zejmować, **сжáть**, **сжимáть**, **сбить**, **сбивáть**, **сколотúть**, **склáчивать**; || **собрáть**, **собирáть**; || **соединúть**, **соединáть**; || **охватúть**, **охвáтывать**, **окружúть**, **окружáть**; || **поймáть**, **схватúть**, **схвáтывать**; || **проникнуть**, **проникáть**, **проницáть**; || **снять**, **снимáть**; || **овладéть**, **овладéвать**. **Zejmować deski gwoździmi**, **склáчивать дóски гвоздúми**. **Noc nas ćmami zjęła**, **ночь окружúла насъ мрáкомъ**. **Zejmuje mię żal**, **печáль овладéваетъ мною**. **Zjął pierścień z ręki**, **снялъ перстéнь съ руки**.

Zjadać, **Zjeść**, **съéдать**, **съéсть**, **проéдать**, **проéсть**. **Zjeść jabłko**, **съéсть я́блоко**. **Rdza zjada żelazo**, **ржáвчина проéдаетъ желéзо**.

Zjadki, -ów, *мн.* **объéдки**.

Zjadliwie, **ядовúто**, **язвúтельно**, **злóбно**.

Zjadliwość, **Zjadłość**, -ści, *ж.* **ядовúтость**, **язвúтельность**, **злóба**, **злость**.

Zjadliwy, **Zjadły**, **ядовúтый**, **язвúтельный**, **злóбный**.

Ziarko, **Ziarnko**, **Ziarenko**, **Ziarneczko**, -a, *ср.* *Умен.* **зёрнышко**, **крупúнка**; || * **крóшка**, **крóшечка**, *см.* Ziarno.

Ziarnina, -y, *ж.* **крупúчатый мёдъ**.

Ziarnisty, **Ziarniasty**, **зернúстый**.

Ziarnko, *см.* Ziarko.

Ziarnkowaty, **зерновáтый**, **зерноподóбный**.

Ziarnkowy, *Бот.* **зерновúдный**.

Ziarno, -a, *ср.* **зернó**; || **Ziarno piaskowe**, **рóзсыпь**; || **гранъ** (*вѣсъ*).

Zjarnojad, -a, *м.* **дубоно́съ**, **щуръ** (*птúца*).

Ziarnować, **Ziarnić**, **зернúть**, **дробúть**.

Ziarnowy, **зерновóй**.

Zjątrzyć się, *см.* **Jątrzyć się**.

Zjawiać, **Zjawić**, **заявля́ть**, **заявúть**, **изъявля́ть**, **изъявúть**. || **Zjawiać się**, **Zjawić się**, **появля́ться**, **появúться**, **покáзываться**, **показáться**, **окáзываться**, **оказáться**, **обнарýживаться**, **обнарýжиться**, **открывáться**, **открыться**.

Zjawienie, -nia, *ср.* **явлéніе**, **появлéніе**. **Zjawienie Pańskie**, **Богоявлéніе**, **прáздникъ въ воспоминáніе крещéнія Іисýса Христá**, **Крещéніе**.

Zjawiennik, -a, *м.* **духовúдецъ**; || **мечтáтель**.

Zjawisko, -a, *ср.* **явлéніе**, **видéніе**, **привидéніе**, **призракъ**, **тѣнь**; || **феноменъ**; || **воздýшное явленіе**, **знаменіе**, **метеóръ**.

Zjazd, -u, *м.* **съéздъ**.

Zięba, -y, *ж.* **зя́бликъ** (*птúца*). **Zięba górna**, **вьюрóкъ**. **Zięba zielona**, **жогáрка**, **дубоно́ска**.

Ziębiączka, -i, *ж.* **озно́бъ**.

Ziębić, **знобúть**.

Ziębnąć, **зя́бнуть**.

Zięć, -cia, *м.* **зять**.

Zięcin, **Zięciowy**, **зя́тинъ**, **зя́тній**.

Zjechać, *см.* **Zjeżdżać**.

Zjednać kogo z kim, **примирúть**, **помирúть**; || **Zjednać sobie kogo**, **привлéчь**, **преклонúть** кого на свою сторóну; || **пріобрѣсть**, **снискáть**; || **соединúть**, **совокупúть**. **Zjednać pokój**, **заключúть миръ**. **Zjednać sobie u kogo zaufanie**, **снискáть себѣ чью-либо довѣренность**.

Zjednoczenie, -nia, *ср.* **соединéніе**, **совокуплéніе**, **сою́зъ**; || **сочетáніе**; || **товáрищество**.

Zjednoczyć, *см.* **Jednoczyć**.

Ziele, -a, *ср.* (*Стар.* **Zioło**), **трава́**, **бы́лie**, **злакъ**, **зéлье**. **Zioła**, *мн.* **лéкáрственныя трáвы**; || **Ziele jaskółcze**, **чистотéлъ**, **желтомолóчникъ**, **ластовúчная трава́**. **Kurze ziele**, **завя́зный кóрень**, **узикъ**.

Zieleń, -i, *ж.* **зéлень**, **зелёная трава́**, **мурава́**; || **зéлень**, **видъ зелёной крáски**; || **зелёность**.

Zieleniarka, -i, *ж.* **зеленщúца**, **продающая зéлень и кóренья**.

Zielenić, **зеленúть**, **покрывáть**, **окрáшивать зелёною крáскою**, **наводúть зелёную крáску**. || **Zielenić się**, **Zielenieć**, **зеленéться**, **зеленéть**.

Zielenina, -y, *ж.* **зéлень**, **о́вощи**.

Zielina, -y, **Zielinka**, -i, *ж.* **трáвка**, **бы́лина**, **бы́линка**.

Zielisty, **травя́нистый**, **злáчный**.

Zielnictwo, -a, *ср.* **ботáника**, **травовéдéніе**.

Zielniczka, -i, *ж.* **зеленщúца**, **продающая зéлень**.

Zielnik, -a, *м.* **травовéдецъ**, **ботáникъ**, **ботанúстъ**; || **зелéйникъ**, **тотъ кто лéчитъ болѣзни трáвами**, *или* **нашептываніемъ на трáвы и кóренья**; || **травникъ**, **книга содержащая описáніе травъ**, **так-**

же собра́ніе высушенныхъ травъ съ цвѣта́ми, гербарій; || огоро́дъ содержа́щій въ себѣ зе́лень.

Zielny, зеленно́й; || зелёный, травяни́стый. **Najświętsza Panna Zielna**, Успе́ніе Пресвя́той Богоро́дицы (*пра́здникъ 15 Августа*).

Zielonawość, -ści, *ж.* зеленова́тость.

Zielonawy, зеленова́тый.

Zielonek, -nka, *м.* зелени́чка (*пти́ца*).

Zielonka, -i, *ж.* родъ гриба́.

Zielonkowaty, *см.* **Zielonawy.**

Zielono, зе́лено.

Zieloność, -ści, *ж.* зелёность, зелёный цвѣтъ; || зе́лень, мурава́; || *незрѣлость, неопытность.

Zielony, зелёный. **Zielone Świątki**, Пятидеся́тница, Тро́ицынъ День, Духовъ День.

Zielsko, -a, *ср. Бот.* плевелъ, пшенѣцъ (*со́рный злакъ*); || худа́я со́рная трава́.

Ziemia, -mi, *ж.* земля́; || шаръ земно́й; || страна́, госуда́рство; || су́ша, противополо́жная водѣ или мо́рю; || угодья: лѣса́, па́шни, сѣнокосы; || по́чва, верхній слой земли́; || *Горн.* **Ziemia płonna**, pusta, закла́дка изъ пусто́й поро́ды. **Rzucić co na ziemię**, бро́сить на́ полъ, на зе́млю. **Rzucić o ziemię**, уда́рить о́земь.

Ziemianin, -a, *м.* земно́й человѣкъ, обита́тель земли́; || земледѣлецъ, земледѣлъ; || зе́мецъ, землевладѣлецъ; || однодво́рецъ; || тузе́мецъ.

Ziemianka, -i, *ж.* обита́тельница земли́, земна́го ша́ра, же́нщина; || дереве́нская дворя́нка, землевладѣлица; || по́гребъ, ледникъ, ледникъ, я́ма набита́гая льдомъ.

Ziemiański, земно́й; || земледѣльческій; || зе́мскій; || помѣщичій, дворя́нскій.

Ziemiaństwo, -a, *ср.* земледѣліе, хлѣбопа́шество, землепашество; || зе́мщина, зе́мство; || *Собир.* се́льское дворя́нство, землевладѣльцы.

Ziemica, -y, *ж.* земли́ца, земе́лька.

Ziemiokrąg, -ęgu, *м.* земно́й шаръ.

Ziemiokres, -u, *м.* небоскло́нъ, кругово́ръ, горизо́нтъ.

Ziemiokresny, горизонта́льный, у́ровенный.

Ziemiomiar, -u, *м.* геоме́трія, землеме́ріе.

Ziemiomiernictwo, *см.* **Ziemiomiar.**

Ziemiomierniczy, геометри́ческій, землемѣрный.

Ziemiomierstwo, -a, *ср. см.* **Ziemiomiar.**

Ziemiopis, -a, *м.* геогра́фъ, землеописа́тель; || **-u.** *Стар.* географическая ка́рта.

Ziemiopismo, **Ziemiopistwo, -a**, *ср.* геогра́фія, землеописа́ніе.

Ziemiopłaz, -u, *м.* пресмыка́ющееся живо́тное, гадъ, га́дина.

Ziemiopłód, -odu, *м.* произраще́ніе, произведе́ніе земли́.

Ziemiorodny, земноро́дный.

Ziemiowód, -odu, *м.* земново́дное живо́тное.

Ziemiowody, Ziemiowodny, земново́дный.

Ziemniak, -a, *м.* карто́фель.

Ziemnowodny, *см.* **Ziemiowody.**

Ziemny, земно́й, земляно́й; || земли́стый, земляни́стый, землева́тый; || позе́мельный. **Ziemne robaki**, земляные че́рви. **Wyziewy ziemne**, земны́я испаре́нія. **Żaba ziemna**, жа́ба. **Smak ziemny**, земли́стый вкусъ. **Czynsz ziemny**, позе́мельное, по́дать съ земли́.

Ziemski, зе́мскій; || земно́й. **Sąd ziemski, trybunał ziemski**, зе́мскій судъ. **Żywot ziemski Jezusa Chrystusa**, земна́я жизнь Іису́са Христа́.

Ziemskość, -ści, *ж.* зе́мность, сво́йство земна́го; || зе́мство.

Ziemstwo, -a, *ср.* зе́мство; || зе́мщина, сословіе зе́мцевъ.

Ziewać, Ziewnąć, зѣва́ть, зѣвну́ть.

Ziewacz, -a, *Общ.* зѣва́ка.

Ziewaczka, -i, *ж.* зѣву́нья.

Ziewnąć, *см.* **Ziewać.**

Zima, -y, *ж.* зима́.

Zimno, -a, *ср.* хо́лодъ, сту́жа.

Zimno, хо́лодно; || *су́хо, съ холо́дностію.

Zimność, -ści, *ж.* холо́дность; || студе́ность; || *холо́дность, су́хость, равнодушіе, хладнокро́віе.

Zimny, холо́дный; || студёный. ***Zimna krew**, хладнокро́віе.

Zimochówka, -i, *ж.* расте́ніе сохраня́ющееся зимо́ю въ тепли́цѣ.

Zimokwit, -u, *м. Бот.* зимови́къ, безвре́менный цвѣтъ (*расте́ніе*).

Zimoląg, -a, *м.* мерзля́къ, за́бкій человѣкъ.

Zimolężny, проводя́щій зи́му во сне́.

Zimorodek, -dka, *м.* зимородокъ, алкіо́нъ, иванко́къ, мартыно́къ (*пти́ца*).

Zimotrwały, зимова́лый.

Zimować, зимовать; || **Zimować bydło**, кормить домашній скотъ зимо́ю.

Zimowanie, -nia, *ср.* зимова́ніе, зимо́вка.

Zimowisko, -a, *ср.* зимо́вище, зимовьё.

Zimowit, *см.* **Zimokwit.**

Zimowy, зи́мній. **Zimowe leże**, зи́мнія квартиры. **Zimowa droga**, зи́мній путь, зи́мняя доро́га.

Zinaczyć, переина́чить, передѣлать, перемѣнить, *см.* **Inaczyć.**

Zinąd, съ друго́й стороны́.

Ziobro, -a, *ср.* ребро́, *см.* **Żebro.**

Ziółko, -a, *ср. Умен.* тра́вка, *см.* **Ziele.**

Ziomek, -mka, *м.* соотéчественникъ, сотчичъ. земля́къ.

Ziomka, -i, *ж.* соотéчественница, земля́чка.

Zionąć, *см.* **Ziać.**

Ziścić, испо́лнить, осуществи́ть, *см.* **Iścić.**

Zistoczyć, отожествля́ть, слива́ть въ

одно́, *см.* Istoczyć. || Zistoczyć się, отождествля́ться, дѣ́латься то́ждественнымъ, слива́ться въ одно́.

Zjeść, *см.* Jeść.

Zjęty, сби́тый, сколо́ченный, сплóченный; || объя́тый (*стра́хомъ*), одержи́мый (*стра́стію*).

Zjeżdżać, Zjechać, съѣзжа́ть, съѣ́хать. Z góry zjeżdżać, съѣзжа́ть съ горы́. Zjechać z drogi, сби́ться съ доро́ги, сдѣ́лать крюкъ. Zjechać z pola, возврати́ться съ по́ля. Zjechać kogo, нечаянно напа́сть на кого́. || Zjeździć, изъѣ́здить, объѣ́здить мно́гія мѣста́; || отъ мно́гой ѣзды́ сдѣ́лать что́-либо него́днымъ къ употребле́нію. || Zjeżdżać się, Zjechać się, съѣзжа́ться, съѣ́хаться, собира́ться, собра́ться. || Zjeździć się, изъѣ́здиться, по́ртиться отъ мно́гой ѣзды́.

Zjeżdżanie, -nia, *ср.* съѣздъ.

Zjeżyć, *см.* Jeżyć.

Zjuszyć, окрова́вить, обагри́ть кро́вью, *см.* Juszyć.

Zkąd, отку́да. Zkąd inąd, въ ино́мъ слу́чаѣ, въ друго́мъ отноше́ніи.

Zlać, *см.* Zlewać.

Złacinnić, склони́ть къ приня́тію ри́мско-католи́ческой (лати́нской) вѣ́ры, окатоли́чить, *см.* Łacinić.

Złączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе; || Złączenie się, сою́зъ, сочета́ніе, совокупле́ніе.

Złącznie, *см.* Łącznie.

Złączny, соедини́тельный.

Złączyć, соедини́ть, *см.* Łączyć.

Zładować, *см.* Ładować.

Zładowywanie, -nia, *ср.* разгру́зка; || нагру́зка.

Zlądz, *см.* Zlegać.

Złagodnieć, смягчи́ться, укроти́ться; || ути́хнуть; || потеплѣ́ть.

Złaja, -i, *ж.* ста́я ла́ющихъ соба́къ.

Złajać, разбрани́ть кого́, дать кому́ нагоня́й, *см.* Łajać.

Złajnik, Złannik, -a, *м.* ублю́докъ (*о соба́кахъ*).

Złamać, *см.* Łamać.

Złamanie, -nia, *ср.* сло́мка, слома́ніе, перело́мъ, перела́мливаніе; || раздробле́ніе; || наруше́ніе. Złamanie kości, перело́мъ, раздробле́ніе ко́сти. Złamanie wiary, наруше́ніе вѣ́ры, вѣроло́мство. Na złamanie szyi, стремгла́въ, сломя́ го́лову. Lecieć na złamanie szyi, бѣжа́ть сломя́ го́лову.

Złamany, сло́манный, перело́мленный; || раздробле́нный; || нару́шенный. Nie mieć i złamanego szeląga, не имѣ́ть ни гроша́ за душо́ю.

Złamek, -mku, *м.* отло́мокъ.

Złapać, *см.* Łapać.

Zlatać, обѣ́гать. Zlatał całe miasto, обѣ́галъ весь го́родъ, *см.* Latać.

Złatać, почини́ть, положи́ть запла́ты, *см.* Łatać.

Zlatywać, Zlecieć, слета́ть, слетѣ́ть; || сва́ливаться, сва́литься, спада́ть, спасть. Zleciał ze schodów, упа́лъ съ лѣ́стницы. Ptak zleciał z drzewa, пти́ца слетѣ́ла съ де́рева. || Zlatywać się, Zlecieć się, слета́ться, слетѣ́ться; || уста́ть, утоми́ться отъ ско́раго и ча́стаго бѣ́ганья, набѣ́гаться.

Złazić, Zleźć, слѣза́ть, слѣзть; || слѣза́ть, сходи́ть, спада́ть, сва́ливаться, *см.* Łazić.

Źle, ху́до, ду́рно, не хорошо́, пло́хо.

Złe, -ego, *ср.* зло, ху́до, бѣда́, бѣ́дствіе; || вредъ.

Zlecać, Zlecić, поруча́ть, поручи́ть.

Zlecenie, -nia, *ср.* поруче́ніе; || *Ком.* о́рдеръ. Towary sprowadzone na zlecenie, това́ры привози́мые по о́рдеру.

Zlecieć, *см.* Zlatywać.

Zlecony, поручённый, ввѣ́ренный (*кому́*), возло́женный на кого́.

Zleczyć, *см.* Wyleczyć.

Zlegać, Zledz, осѣда́ть, осѣ́сть, опуска́ться, опусти́ться; || слега́ться, сле́чься; || свёртываться, сверну́ться. || Zlegać, Zlądz, Zlegnąć, слега́ть, слечь, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени (*о же́нщинахъ*).

Zlekczeć, облегчи́ться, легча́ть, станови́ться ле́гче, *см.* Lekczeć.

Zlęknąć, испуга́ть. || Zlęknąć się, испуга́ться.

Zlep, -u, *м.* *Мед.* прилипа́ніе, приращéніе.

Zlepek, -pka, *м.* Zlepka, -i, *ж.* слѣ́покъ.

Zlepiać, Zlepić, слѣпля́ть, слѣпи́ть. || Zlepiać się, Zlepić się, слѣпля́ться, слѣпи́ться.

Zlewać, Zlać, слива́ть, слить, облива́ть, обли́ть; || пла́вить, спла́вить, расплавля́ть, распла́вить, раста́пливать, растопи́ть; || отлива́ть, отли́ть; || *передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть; || переводи́ть, переве́сть, переноси́ть, перене́сть. Zlewać kruszce, расплавля́ть мета́ллы. Zlał go do szczętu wodą, онъ о́блилъ его́ всего́ водо́ю. Zlał na niego władzę najwyższą, переда́лъ ему́ верхо́вную власть.

Zlewacz, -a, *м.* плави́льщикъ.

Zlewarnia, -ni, *ж.* плави́льня.

Zlewca, -y, *м.* *Ком.* уступа́ющій, передаю́щій (*ве́ксель*).

Zlewek, -wku, *м.* скопле́ніе, смѣше́ніе; || сли́токъ, полоса́ (*мета́лла*); || *Ком.* переда́ча, усту́пка, тра́нсфертъ. || Zlewki, -wek, *мн.* оста́тки вина́ и́ли друга́го како́го-либо напи́тка.

Zlewka, -i, *ж.* *Ком.* переусту́пка.

Zlewny, пла́вкій, удо́бно расплавля́ющійся.

Zleżały, лежа́лый, залежа́лый.

Zleźć, *см.* Złazić.

Zleżeć się, залежа́ться, испо́ртиться отъ до́лгаго лежа́нія.

Zliczyć, *см.* Liczyć.

Zlikwidować, свести́ счёты.

Zlimitować, ограни́чить.
Zlitować się, сжали́ться.
Zlitowanie, -nia, Zlitowanie się, -nia się, *ср.* сожале́ніе. сострада́ніе.
Zlizywać, Zlizać, Zliznąć, слиза́ть, **зли**ва́ть, слизну́ть.
Złób, -obu, *м.* жо́лобъ; || я́сли (*для кладки ко́рма скоти́*).
Żłobczasty, Żłobiasty, Żłobkowaty, жолобова́тый, желоби́стый.
Żłobek, -bka, *м. Умен.* желобо́къ; || я́сли, *см.* Żłób.
Żłobić, Wyżłobić, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, дорожить.
Żłobkowatość, -ści, *ж.* вы́емка. ложби́нка. боро́здка, желобо́къ.
Żłobowacina, Żłobowina, -y, *ж.* желобови́на, желоби́на; || впади́на, пустота́.
Żłobowy, Żłobny, я́сельный.
Złocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе, позоло́та.
Złocić, Pozłocić, золоти́ть, позолоти́ть; || *позлащать.
Złocień, -nia, *м. Бот.* **гуля́вица, тысячели́стникъ** (*трава́*).
Złocik, -a, *м.* золота́я **моне́га.**
Złocisty, золоти́стый.
Złocony, золоче́ный, золочённый, позоло́ченный.
Złoczyńca, -y, *м.* **престу́пникъ, злоде́й.**
Złoczyńczy, Złoczyński, престу́пный; || уголо́вный; || злоде́йскій.
Złoczynnica, -y, *ж.* **престу́пница, злоде́йка.**
Złoczynność, -ści, *ж.* **злоде́я́ніе, злоде́йство, нечестіе.**
Złoczynny, злоде́йскій; || **вра́жескій**; || **нечести́вый.**
Złoczyństwo, -a, *ср.* **злоде́йство, нечестіе, зло**; || *Юрид.* **преступле́ніе, злоде́я́ніе.**
Złód, Złód, -odu, *м.* **Złódź, -odzi,** *ж.* **и́зморозь, пары́ смерзшіеся въ во́здухѣ.**
Zlodowacieć, оледене́ть.
Złodziej, -ja, *м.* **воръ. Kobieta złodziéj,** воро́вка.
Złodziejek, -jka, *м.* **вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ.**
Złodziejka, -i, *ж.* **воро́вка.**
Złodziejski, воровско́й.
Złodziejsko, Pozłodziejsku, воровски́, **моше́ннически**, плутовски́, **безде́льнически.**
Złodziejstwo, -a, *ср.* **воровство́, кра́жа, моше́нничество**; || *Собир.* **во́ры, сво́лочь**, него́дный наро́дъ.
Złomek, *см.* **Złamek.**
Złomignat, -u, *м. Бот.* **золоту́шникъ, зо́лотень, золота́я трава́.**
Złomny, ло́мкій, хру́пкій; || *ненаде́жный, **нетве́рдый, хи́лый, непро́чный.**
Złomówca, -y, *ж.* **злоязы́чникъ, клеветникъ.**
Złopać, Złopnąć, лока́ть, локну́ть. || *Прост. Русск.* **желыба́ть, пить неумѣ́ренно.**
Złorzeczeństwo, -a, *ср.* **прокля́тіе, прокля́ніе**; || **злосло́віе, злорѣ́чіе.**
Złorzeczliwie, зло́бно, со зло́стію, злосло́вно, злорѣ́чи́во.
Złorzeczliwość. -ści, *ж. см.* **Złorzeczeństwo.**
Złorzeczliwy, Złorzeczny, злорѣ́чи́вый, **злосло́вный.**
Złorzeczyć, клясть, проклина́ть; || **злосло́вить, порица́ть.**
Złość, -ści, *ж.* **злость, зло́ба**; || доса́да, гнѣвъ. **Na złość mu to uczynili,** это ему́ сдѣ́лали назло́. **Uczynił to ze złości,** онъ э́то сдѣ́лалъ со зло́сти. съ доса́ды.
Złościć, злить, серди́ть, гнѣви́ть, доса́ждать,раздража́ть. || **Złościć się,** зли́ться, серди́ться. гнѣваться, зло́бствовать.
Złośliwość, -ści, *ж.* злость, **зло́ба, злора́дство.**
Złośliwy, злой, зло́бный, зло́стный, злонаме́ренный; || ковáрный; || злока́чественный. **Gorączka złośliwa,** злока́чественная горя́чка.
Złośnica, -y, *ж.* зла́я. сварли́вая же́нщина, фу́рія, вѣ́дьма, ворчу́нья.
Złośnik, -a, Złośliwiec, -wca, *м.* злой, сварли́вый человѣ́къ, ворчу́нъ.
Złośny, злой, зло́бный. зло́стный, серди́тый.
Złotarnia, -ni, *ж.* золота́рня.
Złotarz, -a, *м. см.* **Złotnik.**
Złotawiec, -wca, *м. Зоол.* золото́й жукъ.
Złotawy, золоти́стый.
Złotek, -tka, *м.* золота́я ры́бка.
Złotko, -a, *ср. Умен.* золотцо́, *см.* **Złoto.**
Złotnicki, Złotniczy, золоти́льный; || золота́рный. **Złotniczy kamień,** проби́рный ка́мень. **Klej złotniczy,** бура́, буроки́слая со́да, шинка́ла, хрисоко́лъ.
Złotnictwo, -a, *ср.* золоты́хъ дѣ́лъ мастерство́.
Złotniczka, -i, *ж.* жена́ золоти́льщика, позоло́тчика, золоты́хъ дѣ́лъ ма́стера.
Złotnik, -a, *м.* золота́рь; || золоти́льщикъ, позоло́тчикъ, золоты́хъ дѣ́лъ ма́стеръ; || *Зоол.* свѣтля́къ, Ива́новъ червя́ чо́къ; || **Бо́жья коро́вка** (*насько́мое*); || *Бот.* золотни́къ полево́й, золотнико́ва трава́.
Złoto, -a, *ср.* зо́лото. **Złoto dukatowe,** черво́нное зо́лото. **Złoto w sztabach,** слитко́вое зо́лого. **Złoto szczere,** саморо́дное зо́лото. **Płatkowe złoto,** сусáль. сусáльное, лоску́тное зо́лото. **Złoto strzelające, pukające, piorunujące,** гремýчее зо́лото. аммія́ковая о́кись зо́лота. **Złoto obrączkowe,** полновѣ́сные, необрѣ́занные черво́нцы, и́ли друга́я кака́я-либо золота́я моне́та. **Kocie złoto,** ко́шечье зо́лото, жѣлтая и́ли золоти́стаго цвѣ́та слюда́.
Złotobrew, -brwi, *ж.* златобро́въ (*ры́ба*).
Złotogłów, -owu, *м.* царча́, глазе́тъ. || *Бот.* золото́къ,златоцвѣ́тникъ(*расте́ніе*).

Złotogłówek, -wka, *м.* золото́й жукъ.

Złotogłownik, -a, *м.* парчево́й, глазе́товый фабрика́нтъ.

Złotogłowny, Złotogłowowy, парчево́й, глазе́товый.

Złotokamień, -nia, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Złotoklej, -eju, *м.* бура́; || го́рная зе́лень.

Złotokost, -u, *м. Минер.* аврипигме́нтъ, опермéнтъ, желтый мышья́къ.

Złotokwiat, -u, *м. Бот.* злотоцве́тъ (*расте́ніе*).

Złololity, изъ зо́лота вы́литый, золото́й; || парчевой, глазе́товый.

Złotołusk, -u, *м. см.* **Złotokost.**

Złotook, -a, *м.* цвето́чникъ (*насько́мое*).

Złotopiasek, -sku, *м.* золота́я слюда́.

Złotopiaszczysty, изоби́льный золоты́мъ песко́мъ.

Złotopiór, -óra, *м.* родъ трясогу́вки (*птица*).

Złotopłodny, *см.* **Złotorodny.**

Złotopstrąg- -ąga, *м.* форе́ль, пестру́шка (*рыба*).

Złotorodny, златоро́дный.

Złotoryb, -a, *м.* золото́й спаръ (*рыба*).

Złotoryty, златотка́нный.

Złotousty, златоу́стый, весьма́ краснорѣчи́вый.

Złotowierzba, -y, *ж.* родъ и́вы (*кустарникъ*).

Złotówka, -i, *ж.* **Złoty -ego,** *м.* пре́жняя серебряная по́льская моне́та въ 30 по́льскихъ грошей и́ли въ 15 серебряныхъ ру́сскихъ копѣекъ.

Złotowłos, -a, *м. Бот.* золотоволо́сникъ, золотоголо́вка, волосатикъ (*растеніе*).

Złoty, золото́й. **Złota piana,** свинцо́вая слю́дка, глетъ. *Стар.* **Złoty rycerz,** кавале́ръ о́рдена бѣлаго орла́. *Арив.* **Złota reguła,** золото́е пра́вило, тройно́е пра́вило; || *Бот.* **Złota czupryna,** золотоволо́сникъ, золотоголо́вка (*растеніе*); || *см* **Złotówka.** || **Czerwony złoty,** черво́нецъ.

Złowić, изловить, поймать.

Złowienie, -nia, *ср.* поймка.

Złowrogi, зловѣщій.

Złoże, -a, *ср. Горн.* рудна́я ма́тка.

Złożenie, -nia, *ср.* скла́дываніе, сложе́ніе, соста́въ; || **Złożenie drukarskie,** набо́ръ; || **Złożenie urzędu,** сложе́ніе съ себя́ до́лжности; | **Złożenie kogo z urzędu,** отрѣше́ніе кого́ отъ до́лжности; || **Złożenie do aktów,** пріобще́ніе къ дѣлу; || **Złożenie na kogo winy,** слага́ніе на кого́ вины́, припи́сываніе чьей вины́ другому́; || **Złożenie się na co,** скла́дка; || **Złożenie się czém,** извине́ніе себя́, оправда́ніе.

Złożony, сло́жный, составно́й. **Złożony z urzędu,** отрѣше́нный отъ до́лжности. **Złożony chorobą,** одержи́мый боле́знью, слегшій.

Złożyć, *см.* **Składać.**

Złudzenie, -nia, *ср.* обма́нъ, заблужде́ніе, мечта́, при́зракъ. **Złudzenie optyczne,** опти́ческій обма́нъ.

Złudzić, *см.* **Łudzić.**

Złupić, *см.* **Łupić.**

Złupienie, -nia, *ср.* грабежъ, разграбле́ніе, расхище́ніе.

Zlustrować, осмотрѣть.

Zlutować, *см.* **Lutować.**

Zlutowanie, -nia, *ср.* запа́йка.

Zły, худо́й, дурно́й, плохо́й, нехоро́шій, негóдный, скве́рный; || злой, зло́бный, серди́тый, коварный. **Zły humor,** худо́е, угрю́мое расположе́ніе духа. **Zła wróżba,** худо́е, нехоро́шее предзнаменова́ніе. **Złe słowo,** бра́нное, ругательное сло́во. **Zły na niego,** онъ золъ, серди́тъ на него́. **Zły duch,** злой духъ, бѣсъ. **Złe nabycie,** безче́стное пріобрѣте́ніе. **Zła wiara,** злостность, злонамѣренность. **W zły czas,** не во́ время. **Brać za złe, mieć za złe,** принима́ть что́-либо въ дурну́ю сто́рону, охужда́ть, вмѣня́ть во зло́. **Na złe używać,** злоупотребля́ть, во зло́ употребля́ть. *Посл.* **Siła złego dwóch na jednego,** про́гивъ рожна́ не полѣзешь. **Nie ma złego co by na dobre nie wyszło,** нѣтъ ху́да безъ добра́.

Złykać, *см.* **Zełknąć.**

Złykowacieć, сдѣлаться жёсткимъ, жиловатымъ.

Zmacniać, *см.* **Wzmacniać.**

Zmaczać, *см.* **Maczać.**

Zmądrzeć, *см.* **Mądrzeć, Zmędrzeć.**

Zmagać, *см.* **Zmódz;** || **Zmagać się,** *см.* **Wzmagać się.**

Zmajętnić, пожертвовать, назначить вкладъ (*на богоугодное дѣло, на церковь*); || одарить, надѣлить, обогати́ть; || **Zmajętnić się,** обогати́ться.

Zmaleć, *см.* **Maleć.**

Zmarły, умéршій, поко́йный, усо́пшій, скончáвшійся, преставившійся.

Zmarnieć, *см.* **Marnieć.**

Zmarnować, *см.* **Marnować.**

Zmarszczek, -szczka, *м.* **Zmarszczka, -i,** *ж.* морщи́на, морщи́нка.

Zmarszczony, морщинова́тый, смо́рщенный, покрытый морщи́нами.

Zmarszczyć, *см.* **Marszczyć.**

Zmartwiały, онѣме́лый, оцѣпене́лый, окоченéлый, окостенéлый помертвéлый.

Zmartwić, *см.* **Martwić.**

Zmartwieć, онѣме́ть, оцѣпенѣть, окоченѣть, помертвѣть, обмере́ть.

Zmartwienie, -nia, *ср.* огорче́ніе, приско́рбіе,

Zmartwychwstać, воскре́снуть, воста́ть изъ мёртвыхъ; || * ожить, возроди́ться.

Zmartwychwstały, воскре́сшій, воста́вшій изъ мёртвыхъ; || * возродившійся, оживленный.

Zmartwychwstanie, -nia, *ср.* воскресе́-

nie. возстáніе изъ мéртвыхъ: || возрождéніе, оживотворéніе, оживлéніе; || возстановлéніе.

Zmarzlak, -a, *м.* мерзля́къ.

Zmarzłość, -ści, *ж.* мерзлость.

Zmarzły, смёрзлый; || озя́бший.

Zmarznąć, *см.* **M rznąć.**

Zmawiać, Zmówić, произноси́ть, произнести́, сказа́ть наизу́сть; || **Zmówić (pannę)**, сговори́ть (*невѣсту*); || **Zmawiać co na kogo**, сва́ливать, слага́ть на кого́ вину́; || **Zmawiać się**, сговáриваться, соглаша́ться, усло́вливаться, замышля́ть что́-либо.

Zmaza, -y, *ж.* пятно́; || поноше́ніе, безче́стіе, безсла́віе; || *скверна, гнýсность. **Zmaza grzechów**, скверна (*пыхóвная*). *Med.* **Zmaza nocna**, истеченіе сѣмени.

Zmazywać, Zmazać, стира́ть, сгере́ть, смáрывать, смара́ть; || * загла́живать, загла́дить; || замáрывать, замара́ть, запáчкать, запятна́ть, осквернúть.

Zmęczyć, измýчить, изнурúть, истомúть.

Zmędrzeć, *см.* **Mądrzeć, Mędrzeć.**

Zmełty, *см.* **Zmielony.**

Zmęt, -u, *м.* замѣша́тельство, смѣше́ніе, смяте́ніе, неустро́йство, неуря́дица; || хáосъ.

Zmężnieć, *см.* **Mężnieć.**

Zmiąć, *см.* **Miąć.**

Zmiana, -y, *ж.* перемѣна, измѣне́ніе; || смѣна. **Zmiana czasu, powietrza**, перемѣна температýры, вóздуха. **Zmiana wiary**, вѣролóмство. **Zmiana warty**, смѣна карáула.

Zmianka, *см.* **Wzmianka.**

Zmiarkować, умéрить, унять, укроти́ть; || **Zmiarkować co**, смекнýть, сообрази́ть, разсчита́ть въ умѣ; || **Zmiarkować się**, воздержáться, **уня́ться**; || **сообрази́ться.**

Zmiatać, Zmiotać, Zmieść, смета́ть, смести́; || скúдывать, скúнуть, сбрáсывать, сброси́ть, сгреба́ть, сгрести́; || *нарýшать, наруши́ть, не соблюда́ть. **Zmiatać pył**, смета́ть пыль. **Zęby zmiatać**, роня́ть зýбы. **Zmiatać dane słowo**, нарýшать да́нное сло́во, обѣща́ніе. **Strzały zmiatać**, мета́ть стрѣлы.

Zmiękczyć, *см.* **Miękczyć.**

Zmiękнąć, *см* **Miękнąć.**

Zmielać, Zemleć, моло́ть, смоло́ть.

Zmielony, смóлотый, смоло́ченный.

Zmieniać, Zmienić, измѣня́ть, измѣни́ть, перемѣня́ть, перемѣни́ть; || смѣня́ть, смѣни́ть, промѣнивать, промѣня́ть, размѣнивать, размѣня́ть. **Wszystko się z czasem zmieni**, всё со врéменемъ перемѣнится. **Zmienić miedź na srebro**, промѣня́ть мѣдныя де́ньги на серебряныя; || **Zmieniać się, Zmienić się**, измѣня́ться, измѣни́ться, перемѣня́ться, перемѣни́ться.

Zmicnienie, -nia, *ср.* мѣна, промѣнъ.

Zmieniony, измѣнённый, перемѣнённый; || размѣненный (*о деньгахъ*).

Zmiennik, -a, *м.* измѣнникъ.

Zmienność, -ści, *ж.* измѣнчивость, перемѣнчивость, превра́тность, непостоя́нство.

Zmienny, измѣнчивый, перемѣнчивый, превра́тный непостоя́нный.

Zmierać, умира́ть, *см.* **Zemrzeć.**

Zmierzać, Zmierzyć, вымѣ́ривать, вы́мѣрять, перемѣ́ривать, перемѣ́рить; || **Zmierzać, co z czém, do czego, na co**, примѣ́рять, примѣня́ть; || **Zmierzać do celu, do kogo, na co**, цѣлить, прицѣ́ливаться; || * **Zmierzać myślą na co**, предположúть себѣ́ что́-либо, мысленно стремúться къ чему́, имѣ́ть что́-либо въ виду́; || **Zmierzać kogo**, всма́триваться, вгля́дываться въ кого́, стара́ться поня́ть кого́; || **Zmierzać do czego, ku czemu**, спѣшúть, стремúться, клони́ться, направля́ться къ чему́, пусти́ться (*въ путь*); || **Zmierzać się, Zmierzyć się**, прицѣ́ливаться, прицѣ́литься; || боро́ться, состяза́ться; || мѣ́ряться, равня́ться съ кѣмъ.

Zmierzch, -u, *м.* сýмерки. **O zmierzchu**, въ сýмерки, пóдъ вечеръ.

Zmierzchać, Zmierzchnąć, Zmierzchać się, Zmierzchnąć się, смеркáться, смéркнуться.

Zmierzieć, (Zmier-zieć), омерзѣ́ть.

Zmierzyć, *см.* **Zmierzać.**

Zmieść, *см.* **Zmiatać.**

Zmieszać, *см.* **Mieszać.**

Zmieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, смѣсь. **Zmieszanie się**, замѣша́тельство, смущéніе (*духа*), безпоко́йство.

Żmij, Żmij, Zmij, -ja, *м.* **Żmija, Żmija, Zmija, -ji**, *ж.* ехи́дна, ядови́тая змѣ́я, змѣ́й; || *Стар.* змѣевúкъ, кулеврúна (*пýшка*).

Żmijogad, -u, *м.* áспидъ (*змѣя́*).

Żmijowiec, -wca, *м. Бот.* змѣй-трава́; || **Żmijowiec kamień**, серпентúнъ, змѣевúкъ ка́мень.

Żmijówka, -i, *ж. Бот.* золототы́сячникъ (*растéніе*).

Żmijowy, змѣ́иный, ехи́дный; || *Бот.* **Żmijowa główka**, румя́нка, волóвій я́зыкъ (*растéніе*).

Zmilczeć, смолча́ть.

Zmilknąć, умóлкнуть.

Zmiłować się (nad kim), сжáлиться (*надъ кѣмъ*), умилосéрдиться.

Zmiłowanie, -nia, *ср.* **Zmiłowanie się, -nia się** милосéрдіе; || сострада́ніе; || жáлость, сожалѣ́ніе; || помилованіе.

Żminda, -y, *ж.* **Żmindactwo, -a**, *ср.* скря́жничество, скýпость; || **Zminda, -y, Żmindak, -a**, *м.* скря́га, скупóй; || *Бот.* крáсный амарáнтъ.

Żmindacki, скупóй.

Zmindzić, скря́жничать.

Zmiot, -u, *м.* сóръ, навóзная кýча.

Zmitrężyć (czas), погубить, потерять время, провести время безполезно.

Zmizernieć, *см.* **Mizernieć.**

Zmniejszać, Zmniejszyć, уменьшать, уменьшить, убавлять, убавить, умалить, умалять.

Zmocnić, *см.* **Wzmacniać.**

Zmocnieć, укрѣпиться, усилиться.

Zmocować, преодолѣть, осилить, превозмочь. || **Zmocować się**, надорваться, выбиться изъ силъ, надсаживаться отъ напряженія силъ.

Zmoczyć, смочить, перемочить, намочить, размочить. **Deszcz go zmoczył**, дождь смочилъ его. || **Zmoczyć się**, смочиться, перемокнуть.

Zmoderować, уменьшить, убавить, умѣрить, смягчить.

Zmodyfikować, измѣнять, перемѣнять, переправить.

Zmódz, Zmagać, смочь, смогать, равняться съ кѣмъ-либо, не уступать кому-либо въ силѣ, быть въ состояніи, въ силахъ сдѣлать что-либо, сладить, слаживать; || **Zmódz, Zmagać kogo**, одолѣть, одолѣвать, осилить, осиливать, превозмочь, превозмогать. || **Zmódz się, Zmagać się**, устать, уставать, выбиться, выбиваться изъ силъ; || *Стар.* изнурѣться, истощиться, утомиться.

Zmoknąć, смокнуть.

Zmora, -y, *ж.* давленіе во снѣ.

Zmordować, *см.* **Mordować.**

Zmordowany, усталый, измученный, утомленный.

Zmorzyć, *см.* **Morzyć.**

Zmotać, смотать.

Zmowa, -y, *ж.* соумышленіе, стачка, тайный сговоръ; || согласіе; || договоръ, условіе.

Zmówić, *см.* **Zmawiać.**

Zmówiny, -win, *мн.* помолвка, сговоръ (*до свадьбы*).

Zmówiony, сказанный, произнесённый; || условленный.

Zmównie, по уговору, условно.

Zmówny, условный, договорный; || сложенный, оконченный; || находящійся съ кѣмъ въ тайныхъ связяхъ.

Zmrok, сумерки, сумракъ.

Zmrozić, *см.* **Mrozić.**

Zmrużek, -żka, *м.* жмурки (*игра*).

Zmrużyć, *см.* **Mrużyć.**

Zmuda, -y, *ж.* потеря времени, мѣшкотность, медленность, медлительность, напрасный трудъ; || **Zmuda człowiek**, копунъ, копотунъ, мѣшокъ, неповоротливый, тупоумный человѣкъ.

Zmudny, мѣшкотный, медленный, медлительный, копотливый.

Zmudzić, промѣшкать, промедлить, прокопаться, напрасно потерять время.

Zmulić, наполнить иломъ, тиною.

Zmurek, -rka, *м.* *см.* **Ciuciubabka, Zmrużek.**

Zmuszać, Zmusić, принуждать, принудить, неволить, приневоливать, приневолить, заставлять, заставить дѣлать кого противъ воли.

Zmuszenie, -nia, *ср.* принужденіе, приневоливаніе.

Zmyć, *см.* **Zmywać.**

Zmykać, Zemknąć (со z czego), стягивать, стянуть, стаскивать, стащить, снимать, снять, спускать, спустить; || таскать, утащить тихонько, украсть; || **Zmykać, Zemknąć dokąd**, уходить, уйдти, убѣгать, убѣжать. || **Zmykać się, Zemknąć się**, скользить, поскользнуться, выскользнуть; || перемѣщаться, перемѣститься, передвигаться, передвинуться; || располагаться, располагѣться.

Zmylać, Zmylić, вводить, ввести кого въ ошибку, перепутывать, перепутать, сбивать, сбить съ толку, съ пути; || **Zmylać komu co**, мѣшать, разстроивать; || **Zmylać drogę**, сбиться съ дороги, съ пути, блуждать; || **Zmylać w książce**, затерять какое-либо мѣсто въ книгѣ, перевертывая, перебирая листы. **Zmylać komu modlitwę**, помѣшать кому продолжать молитву; || **Zmylać od prawdy**, удаляться отъ истины; || *Охот.* терять слѣдъ; || ошибаться, ошибиться, не попадать, не попасть (*въ цѣль*), промахнуться.

Zmylny, *см.* **Mylny.**

Zmysł, -u, *м.* чувство, ощущеніе; || разумъ, смыслъ, способность понимать. **Zmysłów jest pięć: widzenie, słyszenie, powonienie, dotykanie i smakowanie**, чувствъ считается пять: зрѣніе, слухъ, обоняніе, осязаніе и вкусъ. **Stracić zmysły**, лишиться чувствъ. **Paść bez zmysłów**, упасть безъ чувствъ. **Odzyskać zmysły**, придти въ чувство, очнуться. **Od zmysłów odchodzić**, лишиться разсудка, сознанія. **Bóg dał nam zmysł, abyśmy Go poznali**, Богъ далъ намъ разумъ, чтобы познать Его.

Zmyślać, Zmyślić, выдумывать, выдумать, вымышлять, вымыслить, придумывать, придумать, изобрѣтать, изобрѣсть; || лгать, солгать; || искажать, исказить.

Zmyślacz, Zmyślnik, -a, *м.* притворщикъ, лицемѣръ, выдумщикъ, враль.

Zmyślenie, -nia, *ср.* выдумка, вымыселъ, ложь, неправда; || фикція; || притворство, лицемѣріе.

Zmyślnie, замысловато, искусно, хитро; || лживо, обманчиво, притворно, лицемѣрно.

Zmyślność, -ści, *ж.* умъ, смыслъ, смышленость, понятливость, смѣтливость, проницательность; || чувственность, сластолюбіе; || притворство, лицемѣрство, лживость.

Zmyślny, разумный, понятливый, смышленый, смѣтливый; || чувственный, слас-

толюбивый; || лживый, обманчивый, притворный, лицемерный.

Zmyślony, выдуманный, вымышленный, воображаемый, мнимый; || притворный, ложный.

Zmysłowość, -ści, *ж.* чувственность; || плотоугодіе, сластолюбіе.

Zmysłowy, вещественный, матеріальный; || грубый, чувственный; || ослзаемый, ощутительный.

Zmywać, Zmyć, смывать, смыть; || * заглаживать, заглядить; || * **Zmyć komu głowę**, намылить кому голову, дать нагоняй.

Znać, знать, вѣдать. **Znać kogo z powieści**, знать кого по разсказамъ, по слуху. **Dać znać**, дать знать, увѣдомить, извѣстить. || **Znać** (*въ видѣ нарѣчія*), знать, видно, примѣтно; || **Znać co do siebie**, чувствовать что-либо за собою, чувствовать свои слабости, погрѣшности и пр. **Znać się**, быть знакомымъ, знать одинъ другаго; || быть знатокомъ. **Znać się na ludziach**, хорошо знать людей, умѣть отличать людей. **Zna się na malowidle**, онъ знатокъ въ картинахъ, онъ умѣетъ судить о живописи. **Oddawna już znają się z sobą**, они давно уже знакомы другъ съ другомъ.

Znachodzić się, находиться.

Znaczek, -czka, *м. Умен.* значокъ, *см.* **Znak.**

Znaczenie, -nia, *ср.* значеніе, смыслъ; || знаменованіе; || мѣтка (*на бѣльѣ*), значеніе, важность.

Znacznie, значительно, много, примѣтно, замѣтно, выразительно.

Znaczny, значительный, примѣтный, замѣтный, выразительный, выдающійся впередъ; || значительный, важный.

Znaczyć, значить, имѣть значеніе, вѣсъ, достоинство, уваженіе отъ другихъ; || мѣтить, отмѣчать, обозначать, назначать.

Znaczyciel, -a, *м.* отмѣчающій что-либо.

Znadworny, надворный, находящійся на дворѣ, внѣшній, наружный.

Znadworza (ze dworu), со двора, извнѣ.

Znagła, вдругъ, внезапно, скоропостижно, неожиданно.

Znaglać, Znaglić, принуждать, принудить; || торопить, поторопить.

Znaglenie, -nia, *ср.* понужденіе; || требованіе, истребованіе.

Znajda, -y, Znajdek, -dka, *м.* найденышъ, подкидышъ.

Znajdywać, Znajdować (*Стар.* **Znachodzić**), **Znaleźć**, находить, найдти, сыскать, обрѣтать, обрѣсти; || открывать, открыть, изобрѣтать, изобрѣсть. **Nie znalazłem go w domu**, я не нашелъ его дома. || **Znajdować się, Znaleźć się**, находиться, найдтись; || выказываться, выказаться; || обходиться, обращаться (*съ кѣмъ*). **Umie się znaleźć w towarzystwie**, онъ умѣетъ обращаться въ обществѣ, съ людьми, онъ умѣетъ найдтись въ обществѣ.

Znajomo, Poznajomemu, *Нар.* познакомству.

Znajomość, -ści, *ж.* знаніе, познаніе, свѣдѣніе; || знакомство, знакомый, знакомецъ.

Znajomy, знакомый.

Znak, -u, *м.* знакъ, признакъ, примѣта; || мѣтка; || вывѣска; || знамя; || предзнаменованіе; || знаменіе; || сигналъ. **Znak krzyża świętego**, крестное знаменіе. **Zwycięskie znaki**, трофеи. **Dom zajezdny pod znakiem słońca (pod słońcem)**, гостинница подъ вывѣскою солнца. **Na znak przyjaźni**, въ знакъ дружбы. **Znak na niebie**, знакъ, созвѣздіе. **Znak honorowy**, знакъ отличія, знакъ безпорочной службы. **Znaki graniczne**, межевые столбы. **Dać się komu we znaki**, надѣлать кому хлопотъ, причинить кому много безпокойства, дать кому почувствовать свою силу, свою власть.

Znakomicie, замѣчательно, достопримѣчательно; || знатно, отмѣнно, отлично, знаменито.

Znakomity, замѣчательный, достопримѣчательный, знатный, знаменитый, отличный, отмѣнный.

Znakować, обозначать; || мѣтить, клеймить, штемпелевать.

Znaleźć, *см.* **Znajdywać.**

Znaleźca, -y, *м.* находчикъ.

Znalezicielka, -i, *ж.* находчица.

Znalezienie, -nia, *ср.* находка; || **Znalezienie się**, находчивость.

Znaleźne, -ego, *ср.* вознагражденіе находчику за возвратъ найденной имъ вещи.

Znamię, -lenia, *ср.* знакъ, знаменіе; || знамя; || клеймо, пятно. **Znamię przyrodzone, macierzyńskie**, родимое пятно. **Znamię niebieskie**, знакъ, каждое изъ двѣнадцати созвѣздій въ зодіакѣ. *Грам.* **Znamiona pisarskie**, знаки препинанія. || *Бот.* головка, внѣшняя оболочка плодотворенія.

Znamienicie, знаменито, отлично, превосходно, замѣчательно, достопримѣчательно.

Znamienitość, -ści, *ж.* знаменитость, знатность, превосходство.

Znamienity, знаменитый, знатный, славный, превосходный, отличный.

Znamionować, знаменовать; || отличать, отмѣчать, обозначать; || предвѣщать, предсказывать.

Znany, извѣстный.

Znarowić, *см.* **Narowić.**

Znawca, -y, *м.* знатокъ; || *Юрид.* свѣдущій, понятой, *см.* **Biegły.**

Znęcać, Znęcić, приманивать, приманить, заманивать, заманить, завлекать,

zawlе́чь, привлекáть, привлéчь, *см.* **Nęcić.**

Znęcić się, увлéчься, прельстúться ; || **Znęcić się nad kim**, издѣвáться надъ кѣмъ.

Znędzać, Znędzić, истощáть, истощúть, изнурúть, изнурúть ; || доводúть, довестú до нищеты.

Znędzieć, Znędznieć, *см.* **Nędznieć.**

Zniechęcać, Zniechęcić, причинáть, причинúть неудовóльствіе, досаждáть, досадúть (*кому*), обезкурáживать, обезкурáжить, отбивáть, отбúть охóту, разохóчивать, отвращáть, отвратúть (*отъ чего*). отчуждáть отъ себя.

Zniecierpliwić, *см.* **Niecierpliwić.**

Zniemczać, Zniemczyć, *см.* **Niemczyć.**

Znienacka, внезáпно. неожúданно, нечáянно, врасплóхъ.

Znienawidzieć, *см.* **Nienawidzieć.**

Znieruchomieć, сдѣлаться неподвúжнымъ. остолбенѣть.

Znieść, *см.* **Znosić.**

Zniesienie, -nia, *ср.* снесéніе, перенесéніе; || отмѣнéніе, отмѣна, уничтожéніе, запрещéніе, пріостановлéніе, упразднéніе. **Zniesienie klasztorów**, упразднéніе монастырéй. **Zniesienie kary śmierci**, отмѣнéніе смéртной кáзни. || **Zniesienie się**, соглашéніе, сношéніе.

Zniewaga, -i, *ж.* обúда, оскорблéніе, поношéніе, стыдъ, безчéстіе, посрамлéніе.

Zniewalać, Zniewolić, принуждáть, принýдить, приневóливать, приневóлить, вынуждáть, вынудúть, насúловать. **Zniewolić sobie kogo**, обязáть кого чѣмъ, преклонúть на свою стóрону, привязáть къ себѣ, *см.* **Zmusić.**

Znieważać, Znieważyć, безслáвить, обезслáвить, безчéстить, обезчéстить, срамúть, осрамúть, посрамúть ; || презирáть, презрѣть, пренебрегáть, пренебрéчь; || нарушáть, нарýшить.

Znieważenie, -nia, *ср.* посрамлéніе. оскорблéніе; || пренебреженіе; нарушéніе. **Znieważenie świątyni**, оскорблéніе святúни.

Zniewieściałość, -ści, *ж.* изнѣженность, разслáбленность.

Zniewieściały, изнѣженный, жéнственный, слáбый.

Zniewieścić, изнѣжить, разслáбить, *см.* **Niewieścić.**

Zniewieścieć, изнѣжиться, ослабѣть, сдѣлаться слáбымъ, мягкимъ, жéнственнымъ.

Zniezbożnieć, сдѣлаться безбóжнымъ, нечестúвымъ, безбóжничать.

Znikać, Zniknąć, исчезáть, исчéзнуть, пропадáть, пропáсть.

Znikąd, Zniskąd, ни откýда.

Znikczemniać, Znikczemnić, обращáть, обратúть въ ничтó, уничтожáть, уничтожúть, уничижáть, унúзить.

Znikczemnieć, обратúться въ ничтó, уничтóжиться, уничижáться, унúзиться, *см.* **Nikczemnieć.**

Znikły, исчéзнувшій, пропáвшій безъ вѣсти. скрывшійся, удалúвшійся.

Zniknienie, -nia, *ср.* исчезновéніе; || *Юрид.* безвѣстное отсýтствіе.

Znikomy, преходя́щій, мимолётный, брéнный, тлѣнный.

Znikomość, -ści, *ж.* ничтóжество, тщетá, тщéтность, сýетность, брéнность, тлѣнность.

Zniskąd, ниоткýда, ни изъ какóго мѣста.

Zniszczeć, *см.* **Niszczeć.**

Zniszczenie, -nia, *ср.* уничтоженіе, разрушéніе, истреблéніе, упáдокъ, распадéніе; || истощéніе (*силъ*).

Zniszczyć, *см.* **Niszczyć.**

Znitować, *см.* **Nitować.**

Zniweczyć, *см.* **Niweczyć.**

Żniwiarka, Żniwiaczka, Żniwka, -i, *ж.* жнúца: || жáтвенная машúна; || *Зоол.* житникъ, мышь водя́щаяся въ скирдáхъ и житницахъ.

Żniwiarz, Żniwacz, Żniwak, -a, Żniwiec, -wca, *м.* жнецъ.

Żniwny, Żniwowy, жáтвенный.

Żniwo, -a, *ср.* жáтва, жнитвó ; || порá жáтвы; || жáтіе, пожáтіе.

Zniżać, Zniżyć, понижáть, понúзить, унижáть, унúзить ; || сбавлáть, сбáвить (*цѣны*); || **Zniżać się, Zniżyć się**, понижáться, понúзиться, унижáться, унúзиться, убывáть, убыть, опускáться, опустúться.

Zniżenie, -nia, *ср.* унижéніе, уничижéніе; || понижéніе, убыль (*воды*); || понижéніе, сбавка (*цѣны*), понижéніе (*голоса*).

Zniżony, унúженный, понúженный, сбáвленный.

Znosić, Znieść, переносúть, перенéсть, сносúть, снесть, снашúвать ; || разбивáть, разбúть, поражáть, поразúть ; || уничтожáть, уничтóжить, отмѣнúть, отмѣнить, запрещáть, запретúть ; || изнашúвать, износúть (*плáтье*). **Znieść wojsko nieprzyjacielskie**, разбúть непріятеля, уничтóжить непріятельскую áрмію. **Nie zniesiesz tego ciężaru**, не снесёшь этóй тя́жести. **Krzywdy cierpliwie znosić**, терпѣливо переносúть обúды, терпѣть обúды. **Kokosz jaje zniosła**, кýрица снеслá яйцó.

Znośnie, снóсно, посрéдственно, поря́дочно.

Znośny, снóсный, посрéдственный, порядочный, изря́дный.

Znów, Znowu, опять, снóва, вновь, вторúчно.

Znudzenie, Znużenie, -nia, *ср.* отвращéніе, омерзѣніе.

Znudzić, *см.* **Nudzić.**

Znużyć, *см.* **Nużyć.**

Zób' -i, Zobia, -i, *ж.* пти́чій кормъ, верно́; || *Бот.* Ptasia Zób', бирючи́на (*растéніе*).

Zobać, клева́ть, зоба́ть.

Zobaczenie, -nia, *ср.* свида́ніе.

Zobaczyć, уви́дѣть, усмотрѣ́ть. || **Zobaczyć się,** уви́дѣться, сви́дѣться.

Zobaczysko, *Прост.* употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: Do zobaczyska, до свида́нія.

Zobopólny, взаи́мный, обою́дный; || *Юрид.* взаи́мно обязу́ющій.

Zobopólnie, взаи́мно, обою́дно.

Zobopólność, -ści, *ж.* взаи́мность, обою́дность.

Zobowiązać, Zobowiązywać, обя́зывать, обяза́ть (*кого́ чѣмъ*); || одолжа́ть, ока́зывать, оказа́ть услу́гу (*кому́*); || понужда́ть, заставля́ть; || **Zobowiązywać sobie kogo czém,** привяза́ть къ себѣ́, списка́ть привя́занность, расположи́ть кого́ въ свою по́льзу, привле́чь къ себѣ́. || **Zobowiązywać się, Zobowiązać się,** обя́зываться, обяза́ться, принима́ть на себя́ обя́занность.

Zobowiązanie, -nia, *ср.* обя́занность, долгъ; || обяза́тельство. **Zobowiązanie z zastrzeżeniem kary,** догово́ръ съ неусто́йкою. **Zobowiązanie umowne,** усло́вное обяза́тельство. **Zobowiązanie z terminem,** обяза́тельство сро́чное. **Zobowiązanie z możnością wyboru zawarte,** обяза́тельство съ пра́вомъ вы́бора. **Zobowiązanie dania,** обяза́тельство дать что́-либо. **Zobowiązanie wydania,** обяза́тельство переда́ть вещь.

Zobowiązujący, обяза́тельный.

Zobowiązywać, *см.* Zobowiązać.

Zoczny, ви́димый, замѣ́тный; || быстрогла́зый.

Zoczyć, уви́дѣть, замѣ́тить, примѣ́тить. || **Zoczyć się (komu),** скры́ться съ глазъ (*пере́дъ кѣмъ*).

Zodjak, -u, *м.* *Астрон.* зодіа́къ, со́лнечный путь.

Zoła, -y, *ж.* **Zół, -ołu,** *м.* щёлочная зола́, пазо́лки, *мн.*

Żołądek, -dka, *м.* желу́докъ.

Żołądkowy, желу́дочный.

Zołądź, -ędzi, *ж.* жо́лудь; || *Карточн.* кресты́, тре́фы, жлу́ди, *мн.*

Żółć, -ci, *ж.* жёлчь; || го́речь; || * зло́ба, злость. *Посл.* Kąsek żółci beczkę miodu popsuje, бо́чка мёду да ло́жка дёгтю.

Zółcić, кра́сить въ жёлтую кра́ску, дѣ́лать что́ жёлтымъ.

Zółcieć, желтѣ́ть.

Zółcień, -a, *м.* *Бот.* жёлтый инби́рь (*растéніе*).

Żółciowy, Żółciany, жёлчный.

Żółcistość, -ści, *ж.* многожёлчность, многожёлчіе; || * жёлчность, гнѣвли́вость.

Zółcisty, жёлчный, многожёлчный; || * гнѣвли́вый.

Zółciuchny, желтёхонекъ.

Żołd, -u, *м.* жа́лованье, окла́дъ. **Żołdem się bawić,** служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ.

Żołdacki, Żołdaczy, *Стар.* солда́тскій.

Żołdactwo, -a, *ср.* *Стар.* солда́тство солда́ты.

Żołdak, Żołdat, -a, *м.* *Стар.* солда́тъ.

Żołdować, служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ, быть солда́томъ.

Żołdownik, -a, *м.* наёмный солда́тъ.

Żołdowy, Żołdowny, состоя́щій на жа́лованьи, наёмный.

Żołędniak, -a, *м.* свинья́ отко́рмленная желудя́ми.

Żołędny, *Карточ.* жлудо́вый, тре́фовый.

Żółknąć, Zżółknąć, Żółknieć, желтѣ́ть.

Żółna, -y, *ж.* желна́ (*пти́ца*).

Żołnierka, -i, *ж.* солда́тчина; || солда́тство, вое́нная слу́жба́; || солда́тка, жена́ солда́та.

Żołnierski, солда́тскій. **Żołnierski rynsztunek, porządek,** солда́тская аммуни́ція.

Żołnierstwo, -a, *ср.* *Собир.* солда́ты, солда́тство.

Żołnierz, -a, *м.* солда́тъ, служи́вой; || во́инъ, ра́тникъ. **Prosty żołnierz,** рядово́й.

Żołnierzyk, -a, Żołnierzyna, -y, *Умен.* *м.* солда́тикъ.

Żołnierzysko, -a, *ср.* *Увел.* солдати́на, *см.* Żołnierz.

Żółtaczka, -i, *ж.* *Мед.* желту́ха.

Żołtak, -a, *м.* родъ гу́бки.

Żołtarz, -a, *м.* *Стар.* псалти́рь.

Żółtawy, желтова́тый.

Żółtek, -tka, *м.* **Żółtko, -a,** *ср.* желто́къ (*яи́чный*).

Żółtkowy, состоя́щій изъ желтко́въ.

Żółto, *Нар.* жёлто.

Żółtobrzuch, -a, *м.* *Прост.* чревоуго́дникъ, прожо́ра, обжо́ра; || желтобрю́хій.

Żółtość, -ści, *ж.* желтизна́, жёлтый цвѣтъ.

Żółty, жёлтый.

Żółw', -wia, *м.* черепа́ха; || *Стар.* *Русск.* желвь.

Żółwi, Żółwiowy, черепа́ховый, черепа́шій. **Zółwia skorupa,** черепа́ха (*рого́выя пласти́нки покрыва́ющія ту́ловище черепа́хи*).

Żółwiec, -wca, *м.* *Зоол.* броненóсецъ, плаща́тикъ (*живо́тное*).

Zołza, -y, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Zołzy, -ów,** *Ветер.* сапъ, желѣ́зница.

Zołzować, страда́ть са́помъ, желѣ́зницею (*о лошадя́хъ*).

Zołzowaty, *Ветер.* са́повый, *см.* Zołza.

Żona, -y, *ж.* жена́, супру́га, заму́жняя же́нщина.

Zonąć, *Стар.* гнать, понужда́ть.

Zonąd, *см.* Onąd.

Żonaty, жена́тый.

Żonka, Żoneczka, -i, *ж.Умен.* женушка, жёночка; || *Прост. Русск.* жёнка.

Zoologja, -ji, *ж.* зоологія.

Żóraw', Żuraw', -wia, *м.* журавль (*птица*); || **коромысло, подъёмъ, воротъ, журавецъ, журавль,** журавъ (*для вытаскиванія воды изъ колодца*); || глаголь, машина для поднимания тяжести, имѣющая видъ буквы Т, || машина для сверленія пушечнаго запала; || катапультъ. стрѣлометъ.

Żórawi, журавлиный. *Бот.* **Żórawie noski,** геранй (*растеніе*).

Żórawiątko, -a, *ср. Умен.* журавлёнокъ.

Żórawik, -a, Żórawek, -wka, *м.* журавликъ.

Żórawina, -y, *ж. Бот.* клюква, жеревйка (*ягода*); || **Żórawiny, -in,** *мн.* можжуха, жидовская вишня, мяхунка.

Zorza, -y, *ж.* заря; || **Zorza północna,** сѣверное сіяніе.

Zostający, остающійся, находящійся, состоящій. **Zostający w służbie,** состоящій на службѣ. **Zostający pod kwestją,** остающійся нерѣшеннымъ, подъ сомнѣніемъ, сомнительнымъ.

Zostawać, Zostać, оставаться, остаться, состоять; || находиться. имѣть пребываніе; || стать, статься, сдѣлаться. **Zostanie tam jeszcze trzy miesiące,** онъ тамъ пробудетъ, останется еще три мѣсяца. **Zostawać przy kim ciągle,** находиться при комъ безотлучно. **Został na placu,** онъ убитъ въ сраженіи. **Z całego majątku zostało u niego dwa ruble,** у него осталось два рубля изъ всего имущества. **Z bogacza został żebrakiem,** изъ богача онъ сдѣлался нищимъ. **Zostać na koszu,** получить отказъ. || **Zostawać się, Zostać się,** оставаться, остаться; || останавливаться, остановиться.

Zostawiać, Zostawić, оставлять, оставить, покидать, покинуть; || предоставлять, предоставить, уступать, уступить.

Zostrzeć, *см.* **Ostrzec.**

Zowąd, *см.* **Owąd.**

Z pod, Z pomiędzy, *см.* **Pod, Pomiędzy.**

Zrąb, -ębu, *м.* рубка лѣсу; || срубъ (*нѣсколько выпусовъ изъ бревенъ, положенныхъ другъ на друга и сплоченныхъ, въ какомъ-либо деревянномъ сооруженіи*); || **Zrąb u dachu,** стропило; || **Zrąb okrętowy,** оставъ корабля; || *Фортиф.* деревянная крѣпостца.

Zrąbać, *см.* **Rąbać.**

Zrąbisko, -a, *ср.* прогалина, просѣка.

Zrabować, ограбить, разграбить.

Zrachować, *см.* **Rachować.**

Żrący, ѣдкій, разъѣдающій, *см.* **Żrec.**

Zradzać, Zrodzić, рождать, родить, порождать, породить, производить, произвести.

Zrana, поутру, *см.* **Rano.**

Zranić, *см.* **Ranić.**

Zrastać, Zrość, Zrosnąć, Zrastać się, Zrość się, Zrosnąćsię, срастаться, срастись.

Zraszać, Zrosić, орошать, оросить.

Zraz, -u, *м.* срѣзъ. срѣзокъ. **Zraz pieczeni,** кусокъ жаркого; || **Zrazy, -ów,** *мн.* битое мясо, битки; || *Анат.* доля. лопасть (*легкихъ, печени*); || *Садов.* привйвокъ. черенокъ.

Zrażać, Zrazić, сшибать, сшибить, сваливать, свалить, сталкивать. столкнуть, спихивать, спихнуть. **Zrazić sobie skórę,** содрать себѣ кожу. **Zrazić rękę, nogę,** ушибить руку, ногу. **Zrazić kogo z urzędu,** лишить кого мѣста. должности. ссадить кого съ мѣста. **Zrazić kogo z czego,** отклонить, отвести, отвлечь отъ чего-либо. **Zrazić serce,** привести въ уныніе, лишить бодрости духа. || **Zrażać się, Zrazić się,** приходить или впадать въ уныніе. терять бодрость или охоту, упадать духомъ, унывать; || устрашаться; || чувствовать отвращеніе (*къ чему*); || обижаться (*чьимъ*), перечить (*чему*).

Zrazowy, филейный. **Mięso zrazowe,** филейная часть говядины.

Zrazu, съ самаго начала, сначала, въ началѣ. *см.* **Raz.**

Zrealizować, реализовать, обратить въ деньги, въ капиталъ своё имущество.

Zrealizowanie, -nia, *ср.* выручка суммы.

Zrebczyk, Zrzebczyk, -a, *м.* жеребчикъ.

Źrebica, Żrzebica, -y, *ж.* молодая кобылица.

Źrebić, родить жеребёнка.

Źrebić się, жеребиться.

Źrebię, -ęcia, *ср.* жеребёнокъ.

Źrebiec, Żrzebiec, -bca, Źrobek, Żrzobek, -bka, *м.* молодой жеребецъ.

Źrebięcy, Żrzebięcy, жеребецкій, жеребячій.

Źrebna, Żrzebna, -ej, *ж.* жеребная (*кобыла, ослица*).

Żreć, Zeżreć, жрать, пожрать, сожрать.

Zręczność, -ści, *ж.* удобный случай, удобное время; || ловкость, проворство, изворотливость. искусство (*въ дѣлахъ*).

Zręczny, благопріятный, удобный; || ловкій. проворный, изворотливый, искусный (*въ дѣлахъ*).

Zredagować, приготовить къ изданію; || изложить, составить.

Zrefutować, опровергнуть.

Zregestrować, внести въ реестръ, въ списокъ.

Zrękowiny, -in, *мн.* обручёніе, помолвка, сговоръ, *см.* **Zaręczyny.**

Źrenica, -y, *ж.* зрачекъ, врачекъ (*въ глазу*); || *Церк. Слав.* вѣница. вѣница.

Zreponować, оставить безъ послѣдствія.

Zrobaczeć, Zrobaczywieć, очервивѣть, *см.* **Robaczeć, Robaczywieć.**

Źrobek, -bka, *м. см.* **Źrebiec.**

Zrobić, *см.* **Robić.**

Zrobienie, -nia, *ср.* **сдѣланіе, отдѣлка, обдѣлка, обработка, довершеніе, окончáніе рабóты;** || **изготовлéніе, составлéніе, совершеніе, дѣланіе.**

Zrobka, *см.* **Zrebica.**

Źródlany, Zrzódlany, Zrzódlny, ключевóй. Źródlana woda, ключевáя водá.

Źródło, Zrzódło, -a, *ср.* **истóчникъ, родникъ, ключъ;** || **истóкъ, верхóвье** (*начало рѣки*); || ***начáло, истóчникъ, пéрвая причúна.** || *Умен.* **Źródełko, Zrzódełko, -a**, *ср.* **родничóкъ.**

Źródłosłów, -owu, *м.* **словопроизвóдство, корнесловіе, этимолóгія.**

Źródłowy, Zrzódłowy, Zrzódlny, ключевóй, *см.* **Źródlany.**

Zrodzić, *см.* **Zradzać.**

Zrok, -u, *м. Стар.* **встрѣча, сходка, свидáніе.**

Zroń, -nia, *м.* **молодáя лóшадь роняющая зýбы.**

Zronić, сронúть, уронúть, потерять; || **выкинуть, не доносúть, родúть прéжде врéмени.**

Zronienie, -nia, *ср.* **извержéніе, терянíе;** || **недонóсъ, преждевремéнные роды.**

Zrosły, срóсшійся.

Zrosnąć, *см.* **Zrastać.**

Zrośnienie, -nia, *ср.* **срощéніе, срóстокъ.**

Zrównanie, -nia, *ср.* **сравнéніе, уравнéніе;** || *Мат.* **уравнéніе, рáвенство двухъ величúнъ;** || **рáвенство;** || *Ком.* **Zrównanie rachunków, балáнсъ.**

Zrównoważenie, -nia, *ср.* **уравновúтельность**, *см.* **Równoważenie.**

Zrównywać, Zrównać, сравнивать, сравнúть, уравнивать, уравнúть, уровнúть. Zrównać drogę, уровнúть дорóгу.

Zrozumiałość, -ści, *ж.* **вразумúтельность, я́сность, удобопонúтность.**

Zrozumiały, вразумúтельный, я́сный, понúтный, удобопонúтный.

Zrozumieć, *см.* **Zrozumiewać.**

Zrozumienie, -nia, *ср.* **разумѣніе, пониманíе, знáніе, выразумѣніе. Zrozumienie wyrazu, смыслъ слóва. Dać co do zrozumienia, намекнýть кому́ о чёмъ-либо, дать понúть.**

Zrozumiewać, Zrozumieć, разумéть, уразумéть, понимáть, понúть, познавáть, познáть.

Zryć, *см.* **Ryć.**

Zryty, срытый, скóпанный.

Zrywać, Zerwać, срывáть, сорвáть; || **сдёргивать, сдёрнуть, стáскивать, стащúть;** || **разрывáть, разорвáть;** || **растортáть, растóргнуть, нарушáть, нарýшить. Zerwać kwiatek, сорвать цвéтóкъ. Zerwać konia, надсадúть, надорвáть лóшадь. Zerwać przyjaźń, растóргнуть, нарýшить дружбу. Zerwać pokój, нарýшить миръ. Zerwać z kim, поссóриться, разойтúсь съ кéмъ. Zerwać postronek, разорвáть постромку.** || **Zrywać się, Zerwać się, разрывáться, разорвáться;** || **расторгáться, растóргнуться, нарушáться, нарýшиться;** || **срывáться, сорвáться, схвáтываться, схватúться, вскáкивать, вскочúть, броса́ться, бро́ситься, кидáться, кúнуться, устремля́ться, устремúться, рúнуться. Zerwał się z łóżka, вскочúлъ съ постéли. Zerwać się robiąc co, надорвáть живóтъ, надсадúть себя́ отъ натýги. Zerwało się stado kuropatw, поднялóсь стáдо куропáтокъ.**

Zrzadka, *Нар.* **úзрѣдка, иногдá.**

Zrządzać, Zrządzić, причинúть, причинúть, подавáть, подáть нóводъ (*къ чему́*), **производúть, произвéсть;** || **располагáть, расположúть, устрóивать, устрóить;** || **приспособля́ть, приспосóбить, приготовля́ть, приготóвить;** || **предопредѣля́ть, предопредѣлúть, распредѣля́ть, распредѣлúть, предназнáчать, предназнáчить. Burza wielką zrządziła szkodę, бýря нанесла́ мнóго вредá. Miłość troski zrządza, любóвь причúняетъ огорчéнія. Bóg tak zrządził, Бóгу такъ угóдно бы́ло, Богъ такъ устрóилъ.**

Zrządzenie, -nia, *ср.* **приготовлéніе, расположéніе, устроéніе, размѣщéніе, распредѣлéніе;** || **исполнéніе, приведéніе въ дѣйствіе;** || **распорядóкъ;** || **предназнáченіе, предопредѣлéніе, провидѣніе. Zrządzenie Boskie, промúслъ Бóжій, судьбы́ Бóжіи.**

Zrządzony, причúненный, произведённый; || **расположенный, устроенный;** || **приспособленный, приготóвленный;** || **предопредѣлённый, предназначенный.**

Zrzały, *Стар.* **врéлый.**

Zrzec się, *см.* **Zrzekać się.**

Zrzeczenie, -nia, *ср.* **уроченіе, околдовáніе;** || **Zrzeczenie się, отречéніе, отверженіе, отказъ. Zrzeczenie się tronu, отречéніе отъ престóла.**

Zrzęda, -y, *ж.* **брюзжáніе, ворчáніе, ворчли́вость;** || **коловрáтность, перемéнчивость;** || **Zrzęda, -y**, *м.* **брюзгá, ворчýнъ.**

Zrzędność, -ści, *ж.* **брюзглúвость, ворчли́вость, сварли́вость.**

Zrzędny, брюзглúвый. ворчли́вый; || ***взыскáтельный, строгíй, строптúвый;** || **распорядúтельный. Zrzędna gospodyni, бережли́вая хозя́йка.**

Zrzędzić, брюзжáть, ворчáть; || **журúть.**

Zrzekać się, Zrzec się, отрицáться, отрекáться, отрéчься, отказываться, отказáться, отступáться, отступúться. Zrzec się sukcessji, отказáться отъ наслéдства. Zrzec się pretensij swoich, отступúться отъ своúхъ трéбованій. Zrzec się tronu, отрéчься отъ престóла.

Zrzucać, Zrzucić, сбрáсывать, сбросúть, скúдывать, скúнуть, свергáть, свергнуть; || **отрѣшáть, отрѣшúть, отставля́ть, отстáвить** (*отъ должности*); ||

изверга́ть, изве́ргнуть, изрыга́ть, изрыгну́ть. Zrzucić z siebie suknię, сбро́сить съ себя́ пла́тье. **Zrzucić jarzmo,** сбро́сить съ себя́ и́го. **Koń jeźdźca zrzucił,** ло́шадь сбро́сила ѣздока́. **Zrzucać zęby,** роня́ть зу́бы (*о лошадя́хъ*). **Zrzucić kogo z urzędu,** исключи́ть кого́ изъ слу́жбы. **Zrzucić pokarm,** сблева́ть, изве́ргнуть пи́щу (*изо рта*). **Zrzucać co w kupę,** сбра́сывать что́-либо въ ку́чу, въ одно́ мѣсто. || **Zrzucać się, Zrzucić się,** сбра́сываться, сбро́ситься; || **Zrzucać się z czego,** насы́льно сбра́сывать съ себя́ что́-либо, отвя́зываться, отдѣ́лываться, освобожда́ться, отка́зываться, отрека́ться, отступа́ть. **Zrzucić się z kontraktu,** уничто́жить, нару́шить контра́ктъ. **Zrzucić się ze słowa,** отказа́ться, отрѣ́чься отъ свои́хъ словъ. || **Zrzucać się na co,** набра́сываться.

Zrzucenie, -nia, *ср.* сбра́сываніе. **Zrzucenie ciężaru,** разгруже́ніе, вы́грузка.

Zrzynać, Zerznąć, срѣзывать, срѣзать.

Zsadzać, Zsadzić, сажа́ть, ссади́ть; || * сбива́ть, сбить, сбра́сывать, сбро́сить. **Zsadzić kogo z urzędu,** отрѣ́шить кого́ отъ до́лжности. **Koń go z siebie zsadził,** ло́шадь сбро́сила его́ съ себя́.

Zsiadać, Zsieść, Zsiąść, Zsiadywać, сѣда́ть, сѣсть, сходи́ть, сойти́, слѣза́ть, слѣзть долой́. || **Zsiadać się, Zsieść się,** сѣда́ться, сѣсться; || осѣда́ть, осѣсть, опуска́ться, опусти́ться; || устаи́ваться, устоя́ться, сгуща́ться, сгусти́ться, сгусте́ть. **Mleko się zsiadło,** молоко́ устоя́лось, дало́ сли́вки. **Krew się zsiadła,** кровь сгусте́ла.

Zsiadły, сѣ́вшійся, сгусти́вшійся, густо́й; || устоя́вшійся. **Krew zsiadła,** сгусти́вшаяся кровь. **Mleko zsiadłe,** устоя́вшееся молоко́, съ усто́емъ, со сли́вками.

Zsiekać, Zsiec, изсѣка́ть, изсѣчь, изруби́ть.

Zsieść, *см.* **Zsiadać.**

Zśliznąć się, поскользну́ться, оступи́ться.

Zstąpić, *см.* **Zstępować.**

Zstęp, -u, *м.* нисхожде́ніе, сошествіе.

Zstępny, нисходя́щій. **Linja zstępna,** нисходя́щая ли́нія (*родства*).

Zstępować, Zstąpić, сходи́ть, сойти́, нисходи́ть, низойти́, спуска́ться, спусти́ться; || сторони́ться, посторони́ться пере́дъ кѣ́мъ; || уклони́ться отъ прямо́го пути́, сби́ться съ доро́ги; || **Zstępować, Zstępnować** (*sukno*), мочи́ть (*сукно*).

Zsumować, подвести́ итогъ.

Zsuwać, Zsunąć, сса́вывать, ссу́нуть.

Zsychać, Zeschnąć, засыха́ть, засо́хнуть. || **Zsychać się, Zeschnąć się,** ссыха́ться, ссо́хнуться; || разсыха́ться, разсо́хнуться.

Zsyłać, Zesłać, посыла́ть, посла́ть, ниспосыла́ть, ниспосла́ть.

Zsyp, Zsep, -u, *м.* **Zsypka, -i,** *ж.* ссыпа́ніе, ссы́пка (*хлѣба*).

Zsypywać, Zsypać, ссыпа́ть, ссы́пать.

Zszycie, -cia, *ср.* сши́вка.

Zszywać, Zszyć, сшива́ть, сшить.

Zszywanie, -nia, *ср.* сшива́ніе.

Ztąd, отсю́да; || поэ́тому. **Ватѣмъ.** отто́го, изъ э́того. **Ztąd wypada,** изъ э́того слѣ́дуетъ. **Ni ztąd, ni zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́, безъ всякой причи́ны, *см.* **Stąd.**

Żubożałość, -ści, *ж.* обѣднѣ́ніе, ску́дость, обнища́ніе.

Zubożały, обѣднѣ́вшій, обнища́вшій.

Zubożeć, *см.* **Ubożeć.**

Żubr (Zubr), -a, *м.* зубрь, ди́кое живо́тное изъ ро́да быко́въ.

Żubrować, сѣять сквозь решето́ (*муку́*).

Żubrzy, принадлежа́щій зубрю́.

Żubrzyca, -y, *ж.* са́мка зубря́.

Żubrzyna, -y, *ж.* зубри́на, мя́со зубря́.

Żuć, Żwać, жева́ть; || пережёвывать, отрыга́ть жва́чку (*о живо́тныхъ*).

Żuch, -a, *м.* **молоде́цъ, молодчи́на,** хватъ. удале́цъ.

Żuchel, -chla, *м. Неуп.* **кусо́къ.** *Умен.* **Żuchelek, -lka,** *м.* кусо́чекъ.

Żuchowaty, молоде́цкій, **хва́тскій.**

Żuchwa, -y, *ж.* че́люсть.

Żuchwalę, на́гло, наха́льно, де́рзко, безсты́дно.

Żuchwalec, -lca, *м.* **нагле́цъ, наха́лъ,** безсты́дникъ.

Żuchwaleć, наха́льничать, **поступа́ть** на́гло, безсты́дно.

Żuchwalić, доводи́ть до наха́льства, до безсты́дства. || **Żuchwalić się,** *см.* **Żuchwaleć.**

Żuchwałość, -ści, *ж.* **Żuchwalstwo, -a,** *ср.* на́глость, наха́льство; || **зано́счивость.**

Żuchwały, на́глый, наха́льный, де́рзкій; || **зано́счивый.**

Żuk, -a, *м.* жукъ (*насѣко́мое*).

Żucie, -cia, *ср.* жева́ніе, жва́чка.

Żuława, -y, *ж.* низменная, боло́тистая, луго́вая сторона́, низовье, ни́зовье, мѣ́сто на рѣкѣ ближа́йшее къ у́стью.

Żuławczyk, Żuławianin, -a, *м.* **низово́вый жи́тель.**

Żuławka, -i, ж. низово́вая жи́тельница.

Żuławski, низово́вый.

Żupa, -y, *ж.* супъ, похлёбка. **Żupa z ryb,** уха́.

Żupa, -y, *ж.* рудни́къ. **копь, рудоко́пный заво́дъ.** рудоко́пня; || *Стар.* **тамо́жня;** || **Żupa solna,** соловарня, **соловаренный** *или* **соляно́й заво́дъ,** соляна́я **копь;** || **рудни́чный магази́нъ.** || *Сравн. Старр. Русск.* жупа.

Żupan, -a, *м.* **жупа́нъ,** ве́рхняя, стари́нная по́льская оде́жда.

Żupełnie, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, сполна́, всецѣло.

Żupełność, -ści, *ж.* полнота́, **цѣ́лость,** о́бщность. **Żupełność lat,** совершеннолѣ́тіе, соверше́нный во́зрастъ.

Zupełny, по́лный, совершённый; || цѣльный, цѣлый, весь. *Mat.* **Zupełna liczba**, интегра́лъ, интегра́льное исчисле́ніе. **Zupełne lata**, совершённолѣ́тіе.

Zupnik, -a, *м. Стар.* тамо́жникъ, тамо́женный досмо́трщикъ; || смотри́тель соловарни.

Zupny, -ego, *м. Стар.* соловáренный, солевáренный. **Żupny pisarz**, пи́сарь при соляно́й конто́рѣ.

Żur, -u, *м.* заква́шенная мука́, родъ киселя́.

Żurawina, -y, *ж.* клю́ква (*ягода*).

Żurnica, -y, *ж.* родъ жёлтаго лу́ку, цыбу́ли.

Zuzel, Żużel, Żużel, -żla, *м.* **Żużla, -i**, *ж.* шлакъ, окали́на, треска́, о́тпрыскъ, уга́ръ; || желѣзина. желѣзная окали́на, огáрки отъ желѣза. || **Dymna żużel**, ка́дмій; || **Żużla kamienna**, пе́мза; || **Żużel, Żużelica**, нага́ръ на свѣчѣ.

Żużelisty, Żużelasty, Żużelowaty, окали́стый.

Zużywać, Zużyć, истощáть, истощи́ть, теря́ть, потеря́ть си́лы; || **Zużywać się**, истощáться, изнуря́ться.

Zwabiać, Zwabić, сма́нивать, сманить, прима́нивать, приманить, завлека́ть, завле́чь.

Zwać, звать, прпзыва́ть, называ́ть, именова́ть.

Żwać, *см.* **Żuć**.

Zwąchać, *Охот.* причу́ять, чутьёмъ напада́ть на слѣдъ звѣря. **Pies zwąchał zająca**, соба́ка причу́яла за́йца. || *Проню́хать, развѣдать та́йнымъ о́бразомъ, смекну́ть, догада́ться; || **Zwąchać się z kim**, снюха́ться, та́йно согласи́ться, сговори́ться, сдѣлать ста́чку.

Żwacz, -a, *м.* жева́ка, жу́ющій безпреста́нно; || **Żwacz**, -a, *м.* **Żwadło**, -a, *ср.* рубе́цъ, пе́рвый желу́докъ у живо́тныхъ, имѣющій жва́чку; || * клеветникъ, зло́бный лжецъ.

Zwada, -y, *ж.* сóбра, ра́спря, раздо́ръ; =споръ, пре́ніе. *Посл.* **Ni do rady, ni do zwady**, онъ ни ры́ба, ни мя́со, ни то, ни сё, никуда́ не годи́тся.

Zwadca, Zwadzca, -y, *м.* спо́рщикъ, драчу́нъ, забія́ка.

Zwadliwy, Zwadny, вздо́рливый, сварли́вый, бранчи́вый, бу́йный, неугомо́нный.

Zwadliwość, -ści, *ж.* сварли́вость, бранчи́вость.

Żwadło, -a, *ср. см.* **Żwacz**.

Zwaga, -i, *ж. Ком.* оста́токъ, остальна́я су́мма, остально́е по счёту.

Zwalać, Zwalić, сва́ливать, свалить, повергáть, повéргнуть, сбрáсывать сбро́сить. опроки́дывать, опрокинуть; || собира́ть, склáдывать въ одно́ мѣсто; || слагáть, отклоня́ть отъ себя́, сла́мывать, слома́ть. разруша́ть, разру́шить; || **Zwalił z siebie ten ciężar**, онъ сбро́силъ съ себя́ э́то бре́мя. **Zwalić kogo z nóg**, свали́ть кого́ съ ногъ, повали́ть на зе́млю. **Zwalić kogo kijem**, отвали́ть кого́ па́лкою. **Zwalili stary dom**, слома́ли ста́рый домъ. **Zwalić co na drugiego**, свали́ть свою́ ви́ну на друго́го, съ больно́й головы́ да на здоро́вую; || **Zwalać**, скатáть, свалять (*сукно*); || замарáть, запáчкать, загрязни́ть; || **Zwalać się, Zwalić się**, сва́ливаться, свали́ться, повергáться, спáдывать съ высоты́; || развáливаться, развали́ться; || скло́чиваться, сбива́ться (*въ кучу*); || **Zwalać się**, скатáться, свалять; || замарáться, запáчкаться, загрязни́ться.

Zwalczyć, побѣди́ть, преодоле́ть, оси́лить.

Zwalisko, -a, *ср.* развáлина.

Zwalisty, пока́тый, пока́тистый, по́логій, отло́гій.

Zwalniać, Zwolnić, послабля́ть, послáбить, ослабля́ть, ослáбить, отпускáть, отпусти́ть, убавля́ть, убáвить, уменьша́ть, уменьши́ть; || увольня́ть, уво́лить, отпускáть, отпусти́ть на во́лю. **Zwolnić struny**, опусти́ть стру́ны. **Zwolnić wodę przy ogniu**, слегка́ подогрѣ́ть во́ду. **Zwolnić żołądek**, очи́стить желу́докъ.

Zwarcie, -cia, *ср.* **Zwarcie się**, давле́ніе, сжáтіе, стѣсне́ніе; || запира́ніе; || загражде́ніе; || **Zwarcie się**, столкновéніе.

Zwartość, -ści, *ж.* густота́, пло́тность. **Zwartość lasu**, густота́ лѣса.

Zwarty, ча́стый, пло́тный, густо́й. **Zwarty, wysokopienny las**, ча́стый, густо́й лѣсъ.

Zwaśnienie, -nia, *ср.* сóбра, раздо́ръ, разла́дъ, несогла́сіе.

Żwawiec, -wca, *м.* весельча́къ, гуля́ка, удалéцъ, хватъ.

Żwawo, живо, ско́ро, прово́рно, поспѣ́шно, бы́стро.

Żwawość, -ści, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость, лёгкость; || пылъ, жаръ, горя́чность.

Żwawy, живо́й, ско́рый, прово́рный, бы́стрый, рѣ́звый; || пылкій, вспыльчивый, горя́чій.

Zważać, Zważyć, принима́ть, приня́ть во вниманіе; || свѣсить, взвѣсить; || *Ком.* доплати́ть по счёту; || дѣлать балáнсъ.

Zwędzać, Zwędzić, копти́ть, закопти́ть; || * мори́ть, замори́ть (*голодомъ*); || * выкра́дывать, вытáскивать та́йнымъ о́бразомъ.

Zweryfikować, повѣ́рить, свѣ́рить, сличи́ть.

Zwężać, Zwęzić, съу́живать, съу́зить, стя́гивать. стяну́ть. сжима́ть сжать; || **Zwężać się, Zwęzić się**, съу́живаться, съу́зиться.

Zwiastować, возвѣща́ть, объявля́ть; || предвѣща́ть, предска́зывать; || увѣдомля́ть. увѣдомить.

Zwiastowanie, -nia, *ср.* **благовѣще́ніе, увѣ-**

domlénie; || **Zwiastowanie Panny Marji, Благовѣщеніе Пр. Богоро́дицы** (*25 Marca*).

Zwiastun, -a, м. вѣ́стникъ, предвѣ́стникъ; || **предте́ча.**

Związać, *см.* **Wiązać.**

Związanie, -nia, *ср.* **свя́зываніе**, **перевя́зываніе**; || **соединеніе.** *Плотн.* **Związanie bartu z krokwiami, соединеніе стропи́льнаго перево́да, двухъ бру́сьевъ вубомъ.**

Związek, -zku, *м.* **связь**; || **сою́зъ**; || **соедине́ніе**; || **спа́йка**; || **послѣдовательность**; || **соотвѣтственность, соотноше́ніе**; || **о́бщество, сообще́ство**; || **сцѣпле́ніе, стече́ніе**; || **свя́зка**; || **сою́зъ, федера́ція**; || **заговóръ** (*политическій*). **Związek krwi, кро́вный сою́зъ, у́зы родства́. Związek myśli, связь мыслей. Związek czynności, совоку́пное дѣ́йствіе. Związek krępujący, Związki, у́зы. Związek Szwajcarski, Швейца́рскій Сою́зъ.**

Związkowy, сою́зный; || **Związkowy,-ego, м. сою́зникъ**; || **заговóрщикъ**, *см.* **Spiskowy.**

Zwlć, *см.* **Zwijać.**

Zwichnąć, свихну́ть, вы́вихнуть.

Zwichnięcie, -cia, Zwichnienie, -nia, *ср.* **вы́вихнутіе, вы́вихъ.**

Zwichnięty, вы́вихнутый; || * **совращенный съ и́стиннаго пути.**

Zwiędłość, -ści, *ж.* **ва́лость, блѣ́клость.**

Zwiędły, увя́дшій, зава́лый, блѣ́клый.

Zwiędniały, *см.* **Zwiędły.**

Zwiędnienie, -nia, *ср.* **увяда́ніе.**

Zwiedzać, Zwiedzić, посѣща́ть, посѣти́ть, обха́живать, обойти́, навѣща́ть, навѣсти́ть, быва́ть, побыва́ть; || **осма́тривать, осмотрѣ́ть, свидѣтельствовать, освидѣтельствовать. Zwiedzać kościoły, посѣща́ть, обха́живать це́ркви. Zwiedzać kopalnię, спуска́ться въ рудни́къ. Zwiedzać krainę, путеше́ствовать въ страна́.**

Zwiedzanie, -nia, *ср.* **посѣще́ніе**; || **путеше́ствіе, стра́нствованіе. Zwiedzanie cudzych krajów, посѣще́ніе чужи́хъ странъ, [путеше́ствіе по чужи́мъ страна́мъ.**

Zwiedzenie, -nia, *ср.* **посѣще́ніе**; || **освѣдомле́ніе**; || **отвлече́ніе**; || * **совраще́ніе** (*съ пути добродѣтели*), **обольще́ніе, соблазне́ніе, соблáзнъ.**

Zwiedzca, Zwiedca, -y, Zwiedziciel, -a, м. испыта́тель, изслѣдователь; || **Zwiedziciel krajów, путеше́ственникъ, стра́нствователь.**

Zwiększać, *см.* **Powiększać.**

Zwieńczyć, *см.* **Uwieńczyć.**

Zwierać, Zewrzeć, сбива́ть, сбить. скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, стя́гивать, стяну́ть. сжима́ть, сжать, сти́скивать, сти́снуть; || **смыка́ть, сомкну́ть, запира́ть, запере́ть**; || **совокупля́ть, совокупи́ть, свя́зывать связа́ть**; || **Zwierać, Zewrzeć, Zewreć, кипѣ́ть вскипѣть, закипа́ть, закипѣ́ть** (*о водѣ*); || **Zwierać się, кипяти́ться.**

Zwierciadełko, -a, *ср.* **зе́ркальце, зеркальцо́.**

Zwierciadlany, зерка́льный.

Zwierciadlnica, -y, *ж. Минер.* **желѣ́зный блескъ.**

Zwierciadlnictwo, -a, *ср.* **иску́сство дѣлать зеркала́, зеркальное произво́дство**; || **торго́вля зеркала́ми.**

Zwierciadlnik, -a, *м.* **зе́ркальникъ, зе́ркальщикъ.**

Zwierciadło, -a, *ср.* **зе́ркало.**

Zwierz, -a, *м.* **звѣрь. живо́тное четвероно́гое ди́кое. Zwierzęta ssące, млекопита́ющія живо́тныя. Zwierzęta przeżuwające, живо́тныя отрыга́ющія жва́чку. Zwierz drapieżny, хи́щный звѣрь. Zwierzęta ziemnowodne, земновóдныя живо́тныя. Zwierz wodny, водяно́е живо́тное**; || **Lotny zwierz, живы́я ди́кія пти́цы, дичь, дичи́на**, *см.* **Zwierzyna.**

Zwierzać, Zwierzyć, ввѣря́ть, ввѣрить, поручáть, поручи́ть; || **Zwierzać się, Zwierzyć się, ввѣря́ться, ввѣриться, открыва́ться, открыться кому́ въ чёмъ-либо, сдѣлать кому́ дру́жеское сообще́ніе.**

Zwierzątko, -a, *ср. Умен.* **звѣро́къ.**

Zwierzchni, Zwierzchny, вéрхній, нару́жный; || **предыду́щій**; || **высшій**; || **нача́льствующій**; || **поверхностный.**

Zwierzchnica, -y, *ж.* **повéрхность.**

Zwierzchnictwo, -a, *ср.* **нача́льство**; || **высшая власть, высшее правительство.**

Zwierzchniczy, нача́льническій, нача́льничій, нача́льственный.

Zwierzchnik, -a, *м.* **нача́льникъ.**

Zwierzchność, -ści, *ж.* **нача́льство**; || **первéнство, старшинство́.**

Zwierzę, -ęcia, *ср.* **живо́тное, вся́кое живóе существо́.**

Zwierzęcość, -ści, *ж.* **скотство́, звѣ́рство.**

Zwierzęcy, живо́тный, ско́тскій; || **плотско́й.** * **Zwierzęce koło na niebie, зодіа́къ**, *см.* **Zwierzyniec** || ; *Астрон.* **Zwierzęca gwiazda, вечéрняя звѣзда́, Венера.**

Zwierzenie się, -nia się, *ср.* **дру́жеское сообще́ніе, довѣ́ренность.**

Zwierzokrzew, -u, *м. Зоол.* **животнорасте́ніе, живоросль, воофи́тъ.**

Zwierzyna, -y, *ж.* **дичь** (*живыя ди́кія пти́цы*), **дичи́на** (*битыя ди́кія живо́тныя употребля́емыя въ пи́щу*).

Zwierzyńcowy, принадлежа́щій къ звѣри́нцу.

Zwierzyniec, -ńca, *м.* **звѣри́нецъ**; || *Астрон.* **Zwierzyniec niebies i, зодіа́къ, со́лнечный путь.**

Zwierzynny, изобúльный дúчью. Зло-

dziéj zwierzynny, охо́тящійся на чужи́хъ земля́хъ.

Zwieść, *см.* Zwodzić.

Zwiesisty, по́вислый, отви́слый; || утёсистый, круто́й; || отко́сный; || отвѣ́сный. Brzeg zwiesisty, круто́й бе́регъ. Zwiesisty cień, отко́сная тѣнь. Zwiesiste uszy, пови́слыя у́ши.

Zwieszać, Zwiesić, свѣ́шивать, свѣ́сить, повѣ́сить, опуска́ть, опусти́ть внизъ; || потупля́ть, поту́пить, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть. * Zwiesić głowę, наклони́ть, повѣ́сить го́лову. Zwiesił pies ogon, соба́ка поджа́ла хвостъ. * Zwiesić nos, повѣ́сить носъ, заду́маться, опеча́литься. * Zwiesić skrzydła, опусти́ть кры́лья, потеря́ть бо́дрость, оробѣ́ть.

Zwietrzałość, -ści, *ж.* вывѣтрѣ́лость.

Zwietrzały, вывѣтрѣ́лый, вы́дохлый, вы́дохшійся.

Zwietrzeć, *см.* Wietrzeć.

Zwietrzyć, * проню́хать, провѣ́дать.

Zwieźć, *см.* Zwozić.

Zwięzliwość, Zwięzłość, -ści, *ж.* сжа́тость, кра́ткость (*сло́га*); || свя́зность.

Zwięzły, сжа́тый, кра́ткій; || свя́зный.

Zwięzywać, Związywać, Związać, свя́зывать, связа́ть, завя́зывать, завяза́ть; || завя́зывать, начина́ть; || свя́зывать, скрѣпля́ть, закрѣпля́ть; || обя́зывать, обяза́ть, налага́ть обя́занность; || *Охот.* схва́тывать когтя́ми (*о звѣрѣ*). || Związywać się, Związać się, свя́зываться, связа́ться, сцѣпля́ться, сцѣпи́ться; || спу́тываться, спу́таться; || соединя́ться, соедини́ться, *см.* Wiązać, Wiązać się.

Zwijać, Zwinąć, Zwić, свива́ть, свить, свёртывать, сверну́ть, свертѣ́ть; || ска́тывать, ската́ть, навива́ть, нави́ть; || мота́ть въ клубо́къ, сма́тывать, смота́ть; || распуска́ть, распусти́ть; || уничтожа́ть, уничто́жить, упраздня́ть, упра́зднить, отмѣня́ть, отмѣни́ть. Zwinąć żagle, спусти́ть паруса́. Zwinąć wojsko, chorągiew, распусти́ть во́йско. Zwijać nici, мота́ть ни́тки. * Choragiewkę zwinąć, дать тя́гу, навостри́ть, напра́вить лыжи, убѣжа́ть. || Zwijać się, Zwinąć się, свива́ться, сви́ться, свёртываться, сверну́ться въ клубо́къ, въ кольцо́; || гну́ться, согну́ться; || спу́тываться, спу́таться; || ускольза́ть, ускользну́ть, увёртываться, уверну́ться; || суети́ться, хлопота́ть, сова́ться ту́да и сюда́. || *Безл.* Zwija mi się, меня́ тошни́тъ, мнѣ то́шно. Zwijają się konie, спу́тываются ло́шади. Wąż zwija się po piasku, змѣя́ извива́ется кольцо́мъ на пескѣ́. Włos w kiędziory się zwija, во́лосы вью́тся кудря́ми. Dzida kończasta od uderzenia się zwija, остроконе́чное копьё гнётся отъ уда́ра.

Zwijadło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Zwijalny, винтово́й, спира́льный, винтообра́зный, ули́ткообра́зный.

Zwijanie, -a, *ср.* свива́ніе, мота́ніе, нама́тываніе; || Zwijanie się, извива́ніе, свёртываніе; || * хлопотли́вость, суетли́вость.

Zwilgnąć, *см.* Wilgotnieć.

Zwilżać, Zwilżyć, увла́живать, увла́жить, ороша́ть, ороси́ть, сма́чивать, смочи́ть; || * освѣжа́ть, освѣжи́ть.

Zwinąć, *см.* Zwijać.

Zwiniątko, *см.* Zawiniątko.

Zwinięcie, -cia, Zwinienie, -nia, *ср.* сви́тіе, свёртываніе; || ска́тываніе; || мота́ніе, нама́тываніе; || спуска́ніе (*па́руса*); || распуще́ніе; || уничтоже́ніе; || отмѣне́ніе; || закры́тіе, упраздне́ніе; || Zwinięcie się, Zwinienie się, извива́ніе, изворо́тливость.

Zwinięty, Zwiniony, сви́тый, свёрнутый; || ска́танный; || намо́танный; || спу́щенный.

Zwinnie, прово́рно, расторо́пно, ло́вко.

Zwinność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, ло́вкость.

Zwinny, прово́рный, расторо́пный, ло́вкій.

Zwir, -u, *м.* дресва́, хрящъ, кру́пный песо́къ; || гра́вій.

Żwirowaty, хрящево́й, состоя́щій изъ кру́пнаго песку́.

Zwitek, -tku, *м.* свёртокъ, у́зелъ, па́чка, свя́зка; || скла́дка, сгибъ; || Zwitek (papieru), сви́токъ.

Zwłaczać, *см.* Zwlekać.

Zwłaszcza, осо́бенно, особли́во, гла́внымъ о́бразомъ, главнѣ́йше, наибо́лѣе, всего бо́лѣе.

Zwlekać, Zwlec, разоблача́ть, разоблачи́ть; || раздѣва́ть, раздѣ́ть, ски́дывать, ски́нуть, снима́ть, снять; || ста́скивать, стащи́ть (*внизъ*), свола́кивать, своло́чь; || борони́ть, заборони́ть (*зе́млю*); || провола́кивать, проволочи́ть, оття́гивать, оття́нуть (*вре́мя*), откла́дывать, отложи́ть, ме́длить, заме́длить.

Zwlekanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, проволо́чка; || ски́дываніе, снима́ніе, ста́скиваніе.

Zwłoka, -i, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, отлага́тельство, промедле́ніе; || *Юрид.* просро́чка; || Zwłok, Zewłoka, Zwłoka, линови́ще, змѣи́ный спускъ, шку́ра, ко́жа (*съ живо́тныхъ*); || Zwłoki, *род. п.* Zwłok, *мн.* сме́ртные или бре́нные оста́нки, мёртвое тѣ́ло.

Zwłokliwość, -ści, *ж.* отлага́тельство, медли́тельность.

Zwłokliwy, медли́тельный, ме́дленный, мѣ́шкотный.

Zwód, -odu, *м. Неуп.* обма́нъ. || Zwód, -u, Zwodek, -dka, *м.* подъе́мный мостъ.

Zwodnica, -y, Zwodniczka, -i, *ж.* обма́нщица, обольсти́тельница, соблазни́тельца, искуси́тельница.

Zwodnictwo, -a, *ср.* обма́нъ, обольще́ніе, соблазнъ, искуше́ніе, совраше́ніе.

Zwodniczy, Zwodny, обма́нчивый, обольсти́тельный, соблазни́тельный, искусительный.

Zwodnik, -a, *м. см.* **Zwodziciel.**

Zwodzić, Zwieść, своди́ть, свести́, собира́ть, собра́ть въ одно́ мѣсто, созыва́ть, созва́ть; || своди́ть, свесть сверху внизъ, низводи́ть; || **Zwieść, Stoczyć bitwę,** дать сраже́ніе, вступи́ть въ сраже́ніе; || обма́нывать, обману́ть, поддѣть, провести́; || совраща́ть, соврати́ть, соблазни́ть, соблазня́ть, искуша́ть, искуси́ть; || отводи́ть, отвести́; || опуска́ть, опусти́ть (*подъёмный мостъ*). **Zwiódł go z prostéj drogi,** соврати́лъ его́ съ пра́маго пути́. **Szatan zwiódł Ewę,** сатана́ прельсти́лъ Е́ву.

Zwodziciel, -a, *м.* обма́нщикъ; || обольсти́тель, прельсти́тель, соблазни́тель, разврати́тель, искуси́тель.

Zwodzicielka, -i, *ж.* обма́нщица; || обольсти́тельница, прельсти́тельница, соблазни́тельница, разврати́тельница, искуси́тельница.

Zwój -oju, *м.* скла́дка, сбо́рка, изги́бъ; || свито́къ, свёртокъ; || *Анат.* узло́къ, ганглій.

Zwojować, завоева́ть, покори́ть, побороть, одоле́ть, преодоле́ть.

Zwołanie, -nia, *ср.* созва́ніе, созыва́ніе, созывъ.

Zwolennica, -y, Zwolenniczka, -i, *ж.* приве́рженица, послѣдовательница; || ученица.

Zwolennictwo, -a, *ср.* приве́рженность, принадле́жность къ како́му-нибу́дь уче́нію.

Zwolennik, -a, *м.* приве́рженецъ, послѣдователь; || ученикъ.

Zwolić, *см.* **Zezwolić.**

Zwolna, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо, ти́хо; || осторо́жно, полего́ньку, легонько, слегка.

Zwolnić, *см.* **Zwalniać.**

Zwolnieć, уменьши́ться, ослабѣва́ть, облегча́ться; || утиха́ть (*о погодѣ*).

Zwolnienie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе; || сбавка (*цѣны*); || *Юрид.* **Zwolnienie dobrowolne,** добровольное освобожде́ніе отъ обя́занности.

Zwoływać, Zwołać, созыва́ть, созва́ть, скликать, еклика́ть, еклика́ть; || приглаша́ть, пригласи́ть.

Zwomitować, *см.* **Womitować.**

Zwora, -y, *ж.* желѣзная скоба́, крюкъ; || проѣмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣзная связь (*въ печахъ*); || острога́, багоръ; || *Охот.* свора (*собакъ*).

Zwornik, -a, *м. Архит.* замо́къ, замо́чный ка́мень свода.

Zworować, *см.* **Sforować.**

Zwóz, -ozu, *м.* **Zwożba, -y, Zwózka, -i,** *ж.* свозъ, свозка. **Zwóz zboża,** убо́рка хлѣба. **Zwózka kamieni,** свозка ка́менѣй; || *Стар.* навозъ (*на пашню*).

Zwozić, Zwieźć, свози́ть, свезти́, свезть.

Zwózka, -i, *ж. см.* **Zwóz.**

Zwoźny, свозный, назначенный къ свозу *или* возкѣ; || удобренный навозомъ, унавоженный.

Zwracać, Zwrócić, повора́чивать, поворо́тить; || обраща́ть, обрати́ть; || возвраща́ть, возврати́ть. **Zwracać konia,** повернуть, поворо́тить, пое́хать назадъ (*о ѣздокѣ*). **Zwrócić czyję uwagę na co,** обрати́ть чьё-либо вниманіе на что́. **Zwrócić na siebie oczy wszystkich,** обрати́ть на себя́ взо́ры всѣхъ. **Zwracam ci książkę z podziękowaniem,** возвращаю тебѣ книгу съ благодарностію. **Zwracać co z żołądka,** блева́ть, выблёвывать, рвать; || изверга́ть. || **Zwracać się, Zwrócić się,** повора́чиваться, поворо́титься, обраща́ться, обрати́ться, возвраща́ться, возврати́ться.

Zwrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе; || повора́чиваніе; || обраще́ніе, *см.* **Zwrót.**

Zwrot, Zwrót, -u, *м.* поворо́тъ, извили́на; || возвра́тъ, отда́ча взя́таго, возмѣще́ніе; || оборо́тъ (*рѣчи*); || реа́кція (*политическая*); || *Ком.* де́нежный оборо́тъ; || обраще́ніе (*плане́ты*); || оборо́тъ (*года*); || возвраще́ніе (*врёмени*). **Zwrót papierów do archiwum,** обра́тная отда́ча бума́гъ въ архи́въ. **Rzeczy takie wzięły zwrót,** дѣла́ приняли тако́й оборо́тъ. **Domaga się zwrotu wziętych u niego pieniędzy,** онъ тре́буетъ возвраще́нія взя́тыхъ у него́ де́негъ.

Zwrotnice na wymianach kolei, перево́ды на развѣздахъ (*желѣзн. дорогъ*).

Zwrotnik, -a, *м.* тро́пикъ, поворо́тный кругъ; || сто́рожъ при перево́дныхъ стрѣлкахъ (*на желѣзныхъ дорогахъ*).

Zwrotnikowy, тропическій.

Zwrotność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, смышлёность, ло́вкость, изворо́тливость; || перемѣнчивость, измѣнчивость, непостоя́нство.

Zwrotny, прово́рный, расторо́пный, смышлёный, ло́вкій, изворо́тливый; || перемѣнчивый, измѣнчивый, непостоя́нный; || обра́тный.

Zwycięski, Zwycięzki, побѣдоно́сный, побѣди́тельный; || побѣдный, знаменующій побѣду, относя́щійся къ побѣдѣ.

Zwycięstwo, -a, *ср.* побѣда.

Zwyciężać, Zwyciężyć, побѣжда́ть, побѣди́ть; || превозмога́ть, превозмо́чь.

Zwycięzca, -y, *м.* побѣди́тель.

Zwyciężenie, -nia, *ср.* одержа́ніе побѣды.

Zwyciężony, побѣжденный.

Zwyciężyjad, -u, *м. Бот.* ла́стовичный ко́рень.

Zwyczaić, priучать, пова́живать; ||

Zwyczaić się (czemu), пріучáть (*къ чему́*); || привыкáть, пріобы́кнуть.

Zwyczaj, -ju, *м.* обы́чай, обыкновéніе; || обря́дъ; || óбразъ, спóсобъ; || привы́чка, нáвыкъ; || *Юрид.* прáво пóльзованія; || **Według zwyczaju**, по обы́чаю. **Za zwyczaj**, обыкновéнно, какъ обыкновéнно.

Zwyczajenie, -nia, *ср.* пріучéніе, пріохóчиваніе, привáживаніе.

Zwyczajnie, по привы́чкѣ, по обыкновéнію, обыкновéнно.

Zwyczajność, -ści, *ж.* обыкновéніе, прúнятый обря́дъ, обы́чай.

Zwyczajny, обыкновéнный, общеупотребúтельный.

Zwyczajowy, обы́чный, обычáйный, прúнятый обычаемъ; || обря́дный.

Zwykłość, -ści, *ж.* обыкновéніе, привы́чка, нáвыкъ, свы́чка.

Zwykły, привы́чный, обы́чный, свы́чный, вкоренúвшійся, застарéлый.

Zwyknąć, навыкнуть, привы́кнуть.

Zybet, Cybet, -u, *м. Зоол.* цибéть (*животное*). || цибéтовый сокъ.

Zybetowy, Cybetowy, цибéтовый, *см.* **Cybet.**

Żyć, жить, существовáть, находúться въ живы́хъ; || провождáть врéмя, пребывáть. **Niech żyje**, да здрáвствуетъ! **Żyć pod prawem**, подчиня́ться закóну. **Żyje dzień za dniem**, живéтъ какъ бы день къ вéчеру. **Żyć z kim**, жить съ кéмъ въ тéсной дружбѣ. **Umieć żyć z ludźmi**, умѣть жить въ свѣтѣ. **Nie żyje z ludźmi**, избѣгáетъ óбщества. **Ledwo żyje**, онъ сдвá живъ, чуть живъ.

Życie, -cia, *ср.* жизнь, житьё; || житіé, жизнеописáніе; || пропитáніе. **Dobre tam życie i nie drogie**, тамъ жизнь хороша и не дорогá. **Spólne życie**, сожúтіе. **Następować, czyhać na czyje życie**, покушáться, посягáть на чью жизнь.

Życiopis, -a, *м.* жизнеописáтель, біографъ.

Życiopismo, -a, *ср.* **Życiorys**, -u, *м.* жизнеописáніе, біографія.

Życzenie, -nia, *ср.* желáніе, пожелáніе, вожделéніе, хотéніе; || *поздравлéніе.

Życzliwie, доброжелáтельно, доброхóтно, радýшно.

Życzliwy, доброжелáтельный, доброхóтный, радýшный.

Życzyć, желáть, хотéть.

Żyd, -a, *м.* жидъ, еврéй.

Żydek, -dka, *м. Умен.* жидóкъ.

Żydóweczka, -i, *ж. Умен.* жидóвочка.

Żydowię, -ęcia, *ср. Унич.* жиденóкъ.

Żydówka, -i, *ж.* жидóвка, еврéйка.

Żydowski, жидóвскій, еврéйскій.

Żydowstwo, -a, *ср. Собир.* жидóвщина.

Żydziak, -a, **Żydziaczek**, -czka, *м. Унич.* жиденóкъ.

Żydziątko, -a, *ср.* жидóвское дитя.

Żydzina, -y, *ж.* жидовúна, бéдный, обóрванный жидъ.

Żygadła, -y, *ж. Горн.* игла́, штрéбенъ.

Żygzag, -u, *м.* зигзáкъ, извúлина.

Żyjący, живýщій, находя́щійся въ живы́хъ.

Żyjątko, -a, *ср.* живýщая тварь, живóе существó.

Żyła, -y, *ж. Анат.* жúла, кровообращáтная жúла, вéна; || **Żyła pulsowa**, артéрія, бúющаяся жúла; || жúла (*въ землѣ*).

Żylasty, Żylisty, жúлистый.

Żyłeczka, -i, *ж. Умен.* жúлочка, *см.* **Żyłka.**

Żyleniec, -ńca, *м. см.* **Bobownica.**

Żyłka, -i, *ж. Умен.* жúлка; || *Бот.* жúлка, нúточка, волокнó, мóчка.

Żyłkowaty, жиловáтый, жилковáтый.

Żylny, жúльный, жúлочный.

Żyłować, вытя́гивать жúлы (*изъ мя́са*); || *глумúться, трунúть надъ кéмъ.

Żyłowaciec, дéлаться жиловáтымъ, жúлистымъ.

Żyłowatość, -ści, *ж.* жиловáтость

Żyłowały, жилковáтый, жúлочный.

Żyr, -u, *м. см.* **Żer.**

Żyrandol, -u, *м.* **Żyrandola**, -i, *ж.* жирандóль, люстра.

Żyrować, *см.* **Indossować.**

Zysk, -u, *м.* корúсть, прúбыль, выгода, пожúва, выигрышъ, барышъ. **Chęć zysku**, **chciwość zysku**, корыстолю́біе, любостяжáніе; || ростъ, процéнгъ; || *Юрид.* выигрышъ тя́жбы.

Zyskiwać, Zyskać, пріобрѣтáть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, снúскивать, снискáть; || заработывать, заработáть, добывáть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить.

Zyskownik, -a, *м.* пріобрѣтáтель; || корыстолюбецъ, корúстникъ.

Zyskowność, -ści, *ж.* выгодность; || корыстолю́біе.

Zyskowny, выгодный, прúбыльный, прибы́точный; || корúстный, корыстолюбúвый.

Żytko, -a, *ср. Умен. см.* **Żyto.**

Żytni, Żytny, ржано́й; || жúтный; || плодоро́дный, плодоно́сный (*о землѣ*). **Chleb żytni**, ржано́й, оржано́й хлѣбъ. *См.* **Razowy.**

Żytnica, -y, *ж.* гумно́, || жúтница.

Żytnisko, -a, *ср.* по́ле, съ котóраго сня́та рожь; || *Стар. Русск.* ржúще.

Żyto, -a, *ср.* жúто, вообщé хлѣбныя растéнія; || рожь, *см.* **Rež**; || *Стар.* хлѣба, верновые хлѣба. || *Умен.* **Żytko**, красúвая рожь.

Żywcem, живьёмъ, вжúвѣ.

Żywić, кормúть, питáть; || содержáть (*на своём иждивéніи*), довольствовать, снабжáть (*припáсами*).

Żywić się, питáться, корúться.

Żywica, -y, *ж.* древе́сная смола́, каме́дь, живи́ца.

Żywiciel, -a, *м.* корми́лецъ, дающій пропита́ніе; || **Żywiciel ubogich,** ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Żywicielka, -i, *ж.* пита́тельница, благодѣ́тельница, ми́лостивица.

Żywicowaty, Żywiczasty, смолева́тый.

Żywiczny, смоли́стый, камеди́стый.

Żywiczka, -i, *ж. Бот.* трили́стная дубро́вка, дубро́вникъ, кади́ло, паклу́нъ.

Żywiec, -wca, *м.* зубна́я трава́.

Żywignat, *см.* **Żywokost.**

Żywioł, -u, *м.* стихія, элеме́нтъ; || *Хим.* просто́е тѣ́ло; || *среда́, стихія.

Żywiołowy, стихі́йный; || просто́й.

Żywnie, Żywno, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, всецѣ́ло, во́всё; || кра́йне, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно.

Żywność, -ści, *ж.* пи́ща; || кормъ; || прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || содержа́ніе, прокормле́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || *Воен.* провіа́нтъ, продово́льствіе, вое́нные припа́сы.

Żywny, пита́тельный, сы́тный.

Żywo, жи́во, ско́ро, прово́рно, расторо́пно. **Co żywo,** какъ мо́жно скорѣ́е, живѣ́й. **Jako żywo, jak żywo!** по пра́вдѣ сказа́ть, и́стинно, по́длинно! **Jako żywo, nigdy tego nie bywało,** дѣйстви́тельно, э́того никогда́ не быва́ло, какъ живу́ на свѣ́тѣ, э́того никогда́ не случа́лось. **Żywo,** въ живы́хъ. **Ledwo iż go żywo zostawił,** оста́вилъ его́ едва́ въ живы́хъ, едва́ жива́го, *см.* **Żywy.**

Żywokost, -u, *м. Бот.* око́нникъ, са́льный ко́рень, жи́вокость (*расте́ніе*).

Żywolist, -u, *м. Бот.* Діоне́я, мухоло́вка.

Żywoplon, -u, *м. см.* **Żywoziół.**

Żyworodny, *Зоол.* живоро́дный, живородя́щій.

Żywość, -ści, *ж.* жи́вость (*хара́ктера*), рѣ́звость; || пылъ (*страсте́й*), жаръ; || я́ркость (*кра́сокъ*).

Żywot, -a, *м.* жизнь, житьё; || *Церк. Слав.* живо́тъ; || житіе́, жизнеописа́ніе; о́бразъ жи́зни, бытъ; || *Церк. Слав.* утро́ба, чре́во (*ма́тери*); || **Żywot niewieści,** ма́тка. **Żywoty Świętych,** Мине́я Че́тья, кни́га заключа́ющая въ себѣ́ житія́ Святы́хъ. **Żywoty sławnych ludzi,** жизнеописа́нія знамени́тыхъ люде́й. **Żywot wieczny,** жизнь вѣ́чная. **Żywot po śmierci,** загро́бная жизнь. **Żywot zakonny,** мона́шеская жизнь.

Żywotek, -tka, -tku, *м. Умен.* живо́тикъ, *см.* **Brzuszek.**

Żywotnik, -a, *м. Бот.* жи́зненное де́рево, негніючка; || *одушевлённое существо́, *жи́вчикъ.

Żywotność, -ści, *ж.* жи́зненность, жи́зненная си́ла.

Żywotny, Żywotni, жи́зненный, животво́рный, животворя́щій; || *Грам.* одушевлённый. **Imiona żywotne i nieżywotne,** имена́ одушевлённыя и неодушевлённыя.

Żywotowy, брюшно́й; || ма́точный.

Żywotworczy, животворя́щій.

Żywoziół, -ołu, *м. Бот.* недотро́га, нетро́нь-меня́ (*расте́ніе*).

Żywy, живо́й, живу́щій, находя́щійся въ живы́хъ; || *прово́рный, ско́рый; || *очеви́дный, я́ркій, я́сный, свѣ́жій, дѣйстви́тельный. **Żywy kolor,** живо́й, я́ркій цвѣтъ. **Żywa farba,** жива́я, я́ркая кра́ска. **W żywej pamięci co mieć,** сохрани́ть что́ въ свѣ́жей па́мяти. **Żadną żywą miarą,** никаки́мъ о́бразомъ. **W żywe oczy szydzić komu,** смѣя́ться кому́ въ глаза́. ***Zabić koniowi za żywe,** закова́ть ло́шадь. **Żywe srebro,** живо́е серебро́, ртуть, *см.* **Rtęć. Żywa woda,** жива́я вода́, ключева́я, прото́чная вода́. **Żywy przykład,** живо́й примѣ́ръ. **Żywy, żyjący język,** живо́й язы́къ. **Żywy płot,** живо́й забо́ръ (*изъ живы́хъ расте́ній*). **Nie ma tam żywéj duszy,** ни живо́й души́ тамъ нѣтъ. **Dogryźć komu do żywego,** задѣ́ть кого́-либо за живо́е, сказа́ть кому́ что́-либо оскорби́тельное или ко́лкое.

Zyz, *см.* **Zéz.**

Zyża, -y, *ж.* ого́нь (*на дѣтскомъ языкѣ*).

Żyźnie, Żyzno, плодоро́дно, плодови́то; || *изоби́льно.

Zyzność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность, плодоно́сность; || * плодови́тость.

Żyzny, плодоро́дный, плодоно́сный; || *плодови́тый.

Z za, изъ-за. **Wylazł z za pieca,** вы́лѣзъ изъ-за пе́чки.

Zżąć, *см.* **Zżynać;** || **Zżymać.**

Zżerać, Zeżreć, Zezrzeć, Zeźrzeć, сожира́ть, сожра́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Zżęty, сжа́тый (*хлѣбъ*), *см.* **Zżynać.**

Zziajać się, запы́хаться, ума́яться.

Zziębnąć, *см.* **Ziębnąć.**

Zzierać, Zejrzeć, смотрѣ́ть, взгляну́ть съ высоты́, бро́сить на что́-либо взглядъ; || **Zzierać kogo,** высма́тривать кого́, подсма́тривать за кѣ́мъ.

Zżółknąć, *см.* **Żółknąć.**

Zżuć, *см.* **Zżuwać.**

Zzucie, -cia, *ср.* разува́ніе, снима́ніе, ски́дываніе, раздѣва́ніе.

Zzuty, разу́тый, сня́тый, ски́нутый, раздѣ́тый.

Zżuty, сжёванный, прожёванный.

Zzuwać, Zzuć, разува́ть, снима́ть (*о́бувь*), скида́ть (*пла́тье*). || **Zzuwać się, Zzuć się,** разува́ться, скида́ть съ себя́ о́бувь, раздѣва́ться, снима́ть съ себя́ пла́тье.

Zżuwać, Zżuć, пережёвывать, пережевáть; || *переваривать, переварúть.

Zzuwadło, -a, *ср.* сапóжный крючёкъ.

Zzuwalnia, -ni, *ж.* предбáнникъ.

Zżymać, Zżąć, сжимáть, сжать, прижимáть, прижáть; || трясти, тряхнýть, покачáть (*головóю*). || Zżymać się, сжимáться, сжáться; || пожимáть плечáми (*отъ изумлéнія, отъ отвращéнія*); || отрáхиваться.

Zżynać, Zżąć, жать, сжать (*срѣзывать серпомъ*), пожинáть, пожáть, сжинáть; || *получáть, собирáть (*плоды*).

Zzywać, Zezwać, созывáть, созвáть.

Zżywać, Zżyć, изживáть, изжúть, проживáть, прожúть; || издéрживать, издержáть, тратúть, истратúть.

Wyższa Szkoła Pedagogiczna BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Kielcach

WYKAZ ALFABETYCZNY

nazw geograficznych, dawnych i nowych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

географическихъ наименованій, древнихъ и новыхъ.

A.

Aachen (Akwisgran), г., Ахенъ, Аахенъ.
Aalandzkie wyspy, Аландскіе острова.
Abchazja, *область*, Абхазія.
Aberdeen, *городъ*, Абердинъ, Эбердинъ.
Abisynja (Habesz), Абиссинія (Габешъ).
Abo, *городъ* Абовъ, Або.
Abruzzy, *горы*, Абруццо.
Achaja, *область*, Ахаія.
Adrjanopol, Адріанополь.
Adrjatyckie morze, Адріатическое море.
Afryka. Африка. **Afrykanin**, Африканецъ. **Afrykanka**, Африканка.
Agen, *городъ*, Ажанъ (*во Франціи*).
Agram (Zagrzeb'), *городъ*, Аграмъ, Загребъ.
Agrigentum, , *городъ*, Агригентъ.
Aisne, *рѣка*, Эна.
Aix, *городъ*, Э.
Ajaccio, *городъ*, Аяччо, Аяччіо.
Akkerman, Аккерманъ.,
Akre (Akko), *городъ*, Акра.
Akrokeraunja, Акрокеравнскія горы, Химерскія горы.
Akwilea, *городъ*, Аквилея.,
Akwizgran (Aachen), г., Ахенъ, Аахенъ.
Aland, Аландскіе острова.
Alba Longa, *городъ*, Алба-Лонга.
Albanja, *область*, Албанія.
Aleksandretta, Александретта.
Aleksandrja, *городъ*, Александрія.
Algarve, *область*, Альгарвія.
Algier, *городъ*, Алжиръ.
Allegany, Аллеганскія *или* Апалачскія горы.
Alpy, Альпы. Альпійскія горы.
Altajskie góry, Алтайскія горы.
Alzacja, *область*, Альзація, Эльзасъ.
Amazonka, *рѣка*, Амазонка.
Ameryka, Америка. **Amerykanin**, Американецъ. **Amerykanka**, Американка.
Amiens, *городъ*, Аміенъ.
Amiranty, Острова Адмиралтейства.
Ammonici, *народъ*, Аммонитяне.
Amsterdam, *городъ*, Амстердамъ.
Amur, *рѣка*, Амуръ.
Anadoli, (**Azja**, mn.), *область*, Анатолія.
Andy, Анды, Андскія горы.
Andaluzja, *область*, Андалузія.
Angerap, *рѣка*, Ангерапъ.
Angers, г., Анжё *или* Анжеръ.
Angielski, Англійскій.
Anglja, *область*, Англія. **Anglik**, Англичанинъ. **Angielka**, Англичанка.
Anhalt, Ангальтское герцогство.
Ankona, *городъ*, Анкона.
Antarktyczne morze, Антарктическое море.
Antiochja, *городъ*, Антіохія.
Antylle, Антильскіе острова.
Anwers (Antwerpja), *городъ*, Антверпенъ.
Apeniński półwysep, Апеннинскій полуостровъ.
Apeniny, Апеннинскія горы.
Appenzel, *городъ*, Аппенцель.
Akwitanja, *область*, Аквитанія.
Arabja, *область*, Аравія. **Arab**, Аравитянинъ. **Arabski**, Аравійскій.
Aragonja, Арагонъ, Арагонское королевство.

Aral, Ара́льское о́зеро.
Ararat, *гора́*, Арара́тъ.
Archangielsk, *го́родъ*, Архáнгельскъ.
Archipelag, Архипела́гъ (*Эге́йское мо́ре*).
Ardenny, Арде́нскія го́ры.
Argentyńska rzplita, Аргенти́нская республика.
Argolida, *о́бласть*, Арголи́да.
Argowia, Канто́нъ Ааргáу.
Arkadja, *о́бласть*, Аркáдія.
Armenja, *о́бласть*, Арме́нія. **Armeńczyk**, Армянúнъ. **Armeński**, Арми́нскій.
Arnauci, *наро́дъ*, Арнаýты.
Assyrja, Ассúрія. **Assyryjczyk**, Ассúріецъ. **Assyryjski**, , Ассирíйскій.
Astrachań, *го́родъ*, Астрахáнь.
Asturja, *о́бласть*, Астýрія.
Ateny, *го́родъ*, Аéйны (*Турецк. Сети́на*).
Athos (Monte-Santo), Аéóнская горá.
Atlantycki ocean, Атланти́ческій океáнъ.
Atlas, *горá*, Атлáсъ.,
Attyka, *о́бласть*, Áттика.
Augsburg, *го́родъ*, Аугсбýргъ.
Aurigny (Aldernay), óстровъ Альдернéй.
Austerlitz, *го́родъ*, Австерли́цъ.
Australja, Австрáлія. **Australski**, Австрáльскій.
Austrazja, , *о́бласть*, Австрáзія.
Austrja, Áвстрія. **Austrjackie cesarstwo**, Австрíйская импéрія.
Auxerre, *го́родъ*, Осéръ *или* Оксéръ.
Avenches, *го́родъ*, Авáншъ.
Avignon, *го́родъ*, Авиньóнъ.
Azorskie wyspy, Азóрскіе островá.
Azow, , *го́родъ*, Азóвъ.
Azja, Азія.

B.

Babel Mandeb, Бабель-Мáндебскій проли́въ.
Babilon, *го́родъ*, Вавилóнъ. **Wieża babilońska**, Вавилóнскій столпъ.
Badajoz, *го́родъ*, Бадахóсъ.
Baden, *го́родъ*, Бáденъ.
Badeńskie wielkie księstwo, Бáденское велúкое гéрцогство.
Bagdad, *го́родъ*, Багдáдъ.
Bahamskie wyspy, Багáмскіе островá.
Bajonna (Bayonne), *го́родъ*, Байóна.
Bakczysaraj, *го́родъ*, Бахчисарáй.
Balaton, Плáттенское (Блатенское) óзеро.
Balearskie wyspy, Балеáрскіе островá.
Bałkan, **Bałkańskie góry**, Балкáны, Балкáнскія гóры.
Baltyckie morze, Балтíйское мóре.
Banda, Бáндскіе островá.
Bańska Bystrzyca, *го́родъ*, Бáньская Бúстрица (*въ Сéрбіи*).
Barcelona, *го́родъ*, Барселóна.
Baszkiry, *наро́дъ*, Башкúры.
Bautzen (Budyszyn), *го́родъ*, Бáуценъ (*Слав. Бýдишинъ*).
Bawarja, Бавáрія. **Bawarczyk**, Бавáрецъ. **Bawarka**, Бавáрка. **Bawarski**, Бавáрскій.
Bayonne (Bajonna), *го́родъ*, Байóнна.
Bayreuth, *го́родъ*, Байрéйтъ.
Bazel, *го́родъ*, Бáвель.
Bazylea, *го́родъ*, Базилéя.
Belgja, Бéльгія, Бельгíйское королéвство.
Belgrad, *го́родъ*, Бéлградъ.
Bellinzona, *го́родъ*, Беллинцóна.
Beludżystan, *о́бласть*, Белуджистáнъ.
Bender, *го́родъ*, Бендéры.
Benevento, *го́родъ*, Беневéнтъ.
Bengalska odnoga, Бенгáльскій заливъ.
Benguela, *о́бласть*, Бенгáлія.
Beocja, *о́бласть*, Беóція, Віóтія.
Berberja, *о́бласть*, Берберія, Варвáрія.
Berlin, *го́родъ*, Берлúнъ.
Bermudy, Бермýдскіе островá.
Bern, *го́родъ*, Бернъ.
Berno (Brünn), *го́родъ*, Брюннъ (*Слав. Бырно*).
Bessarabja, *о́бласть*, Бессарáбія.
Bethlehem, *го́родъ*, Виелеéмъ.
Białystok, *го́родъ*, Бéлостóкъ.
Birmingham, *го́родъ*, Бирмингáмъ.
Biscaya, *о́бласть*, Бискáія.
Bolonja, *го́родъ*, Болóнья.
Bolzano (Botzen), *го́родъ*, Больцáно, Бóценъ.
Bordeaux, *го́родъ*, Бордó.
Bormio, *го́родъ*, Бóрміо (*въ Ломбáрдіи*).
Borromejskie wyspy, Борромéйскіе островá.
Borysthenes (Dniepr), *рѣка́*, Борисфéнъ.
Bosfor, *проли́въ*, Босфóръ.
Bośnja, *о́бласть*, Бóснія, Бóсна. **Bośniaki**, Боснякú.
Botnicka odnoga, Ботни́ческій зали́въ.
Boulogne, *го́родъ*, Булóнь.
Brabancja, *о́бласть*, Брабáнтъ.
Braganza, *го́родъ*, Брагáнца.
Brandeburg, *о́бласть*, Бранденбýргія.
Brazylja, Бразúлія, Бразúльская импéрія.
Brema (Bremen), *го́родъ*, Брéменъ.
Brescia (Brixa), *го́родъ*, Брéшія.
Breslau (Wrocław), *го́родъ*, Бреслáвль (*Славянск. Вратислáвль*).
Bretanja (Bretagne), *о́бласть*, Бретáнь.
Bretońskie plemię, Бретáнское плéмя.
Brighton, *го́родъ*, Брéйтонъ.
Brindisi (Brundusium), *го́родъ*, Бриндúзи (*Стар. Брундýзіумъ*).
Brüge (Bruges), *го́родъ*, Брю́гге.
Bruksella (Bruxelles), *го́родъ*, Брю́ссель.
Brunświk, *го́родъ*, Брáуншвейгъ.
Brussa, *го́родъ*, Брýсса.

Brytanja, Британія, Британская монархія.
Bryzgowia, *область*, Брисга́въ.
Brześć, *городъ*, Брестъ.
Buchara, *область*, Буха́рія.
Buda (Ofen), *городъ*, Офенъ *или* Бу́да (*Славянск. Пешть*).
Budyszyn (Bautzen), *городъ*, Бу́дишинъ (*Нѣм. Бауценъ*).
Buenos-Ayres, *городъ*, Буенóсъ Айрéсъ.
Bug, *рѣка*, Бугъ.
Bugia, *городъ*, Бу́гія, Бу́джія.
Bułgarja, *область*, Болга́рія.
Bułgarowie, *народъ*, Болга́ры.
Bunzlau, *городъ*, Бу́нцлау (*Слав. Болеслáва*).
Burgundja, *область*, Бургу́ндія.
Burgundowie, *народъ*, Бургу́ндцы.
Burjaci, *народъ*, Буря́ты.
Byzantium, *городъ*, Византія, Царьгра́дъ.

C.

Cadiz (Kadyks), *городъ*, Ка́дисъ, Ка́диксъ.
Caen, *городъ*, Канъ.
Cagliari, *городъ*, Каліа́ри, Кальа́ри.
Cajeta (Gaeta), *городъ*, Гаэ́та.
Calabria (Apulia), *область*, Кала́брія.
Calais, Кале́, Кале́скій проли́въ.
Cambray, *городъ*, Камбре́.
Capua, *городъ*, Ка́пуа.
Castilla, *область*, Кастилліа.
Catanja (Katana), *городъ*, Ката́нія.
Cattaro (Kotor), *городъ*, Каттáро (*Слав. Ко́торъ*).
Cayenne, *городъ*, Кайе́нна.
Cefalonja (Kephalonia), *остр.*, Кефало́нія.
Cejlon, *островъ*, Цейло́нъ.
Celebes, *островъ*, Целебе́съ.
Celesyrja, *область*, Келеси́рія.
Celowiec (Klagenfurt), *городъ*, Цело́вецъ.
Cetynie, *городъ*, Цети́нье (*въ Черногóріи*).
Cevennes (Sewenny), Севе́нскія го́ры.
Chaldejskie państwo, *область*, Халде́я.
Chaldejczyk, Халде́ецъ.
Châlons, *городъ*, Шало́нъ.
Champagne, *область*, Шампа́нь.
Charków, *городъ*, Ха́рьковъ.
Charybda, *залúвъ*, Хари́бда.
Cheb (Eger), *городъ*, Эгеръ.
Chełm, *городъ*, Холмъ.
Chełmno (Culm), *городъ*, Ку́льмъ.
Cheres (Jerez), *городъ*, Хе́ресъ.
Cheronea, *городъ*, Херонéя.
Cherson, *городъ*, Херсóнъ.
Chersonez, *полуóстровъ*, Херсонéсъ.
Chester, *городъ*, Че́стеръ.
Chiavenna, *городъ*, Кіавéнна.
Chili, *область*, Чи́ли *или* Че́ле.
Chimborazo, *гора́*, Чимборáсо.
Chińczycy, *народъ*, Китáйцы.
Chiny, Китáй, Китáйская имперія.
Chios, *островъ*, Хіо *или* Хíосъ.
Chiwa, *городъ*, Хива́.
Chocim, *городъ*; Хотúнъ.
Chorwaci (Kroaci), *народъ*, Хорва́ты (*Кроáты*).
Cieplice (Teplitz), *городъ*, Тéплицъ.
Cieszyn, *городъ*, Тéшинъ.
Cisa, *рѣка́*, Тúса.
Coblenz (Koblencja), *городъ*, Кóблецъ.
Coimbra, *городъ*, Коúмбра.
Coir (Chur), *городъ*, Хуръ *или* Куръ.
Cöln (Kolonja), *городъ*, Кельнъ.
Como, *óзеро и городъ*, Комо.
Cooka archipelag, Ку́ковъ, архипела́гъ.
Cordilleras de los Andes, Анды, Кордильéрскія го́ры,
Cordova, *городъ*, Кордóва.
Côte d' Or, Котъ-д'орскія го́ры.
Courtray, *городъ*, Кóртрейхъ.
Çulm (Chełmno), *городъ*, Кульмъ.
Cwików (Zwickau), *городъ*, Цвико́въ.
Cyganie, *народъ*, Цыгане.
Cyklady (Kyklady), *островъ*, Цикла́ды.
Cylicja, *полуóстровъ*, Киликія.
Cymbrowie, *народъ*, Кúмвры.
Cypr, *островъ*, Кипръ.
Cyrena, *городъ*, Киренéя.
Cythera, *островъ*, Цитéра.
Czarne morze, Чéрное мóре (*Понтъ эвксéйскій*).
Czarnogórze, *область*, Черногóрія, Чéрная Горá.
Czechy, *область*, Чéхія (*Боемúя*). **Czech**, Чехъ. **Czeski**, Чéшскій.
Czerkiesi (Adigowie), *народъ*, Черке́сы.
Czerwone morze, Чéрное мóре.

D.

Dacja, *область*, Да́кія.
Dalmacja, *область*, Дальма́ція, Далма́тія.
Damaszek, *городъ*, Дама́скъ.
Damietta (Damyat), *городъ*, Дамúетта.
Danja, Да́нія, Да́тское королéвство.
Danzig (Gdańsk), *гóр.*, Да́нцигъ (*Гданскъ*).
Dardanelle, Дарданéллы, Дарданéльскій проли́въ.
Darjeńska zatoka, Дарiéнскій зали́въ.
Darmstadt, *городъ*, Дармшта́дтъ.
Dauphiné (Delfinat), *область*, Дофинé.
Davisa, Дéвисовъ проли́въ.
Delphi, *городъ*, Дéльфы.
Delphinatus (Dauphiné), *область*, Дофинé.
Derbent, *городъ*, Дербéнтъ.
Dniepr, *рѣка́*, Днѣпръ.
Dniestr, *рѣка́*, Днѣстръ.
Dobréj Nadziei przylądek, мысъ Дóброй Надéжды.

Don, *рѣка*. Донъ.
Donauwörth, *городъ*, **Донáувертъ**.
Doornik (Tournay), , *городъ*, **Дóрникъ**.
Dorpat, *городъ* **Юрьевъ** (*Дерптъ*).
Doubs, *рѣка*, **Дубъ**.
Dower, *городъ*. **Дувръ** *или* **Дóверъ**.
Drawa, *рѣка*, **Дрáва**.
Drezno, *городъ*, **Дрéзденъ** (*Слав. Драждáны*).
Dublin, *городъ*, **Дублúнъ**.
Dubrownik (Raguza), *городъ*, **Дубрóвникъ** (*Рагýза*).
Dunaj, *рѣка*, **Дунáй**.
Duńczycy, *народъ*, **Дáтчане**.
Dunkierka, *городъ*, **Дюнкúрхенъ**.
Durance, *рѣка*, **Дюрáнса**.
Düsseldorf, *городъ*, **Дюссельдóрфъ**.
Dwina (Dzwina), *рѣка*, **Двинá**.
Dzieczyn (Tetschen), *городъ*, **Тéшинъ**.
Dziewin (Magdeburg), *городъ*, **Магдебýргъ** (*Слав. Дѣвúнъ*).
Dzwina (Dwina), *рѣка* **Двинá**.

E.

Ebro (Iberus), *рѣка*, **Э́бро**.
Edinburgh, *городъ*, **Эдинбýргъ**.
Egejskie morze, Эгéйское мóре.
Eger (Cheb), *городъ*, , **Эгеръ**.
Eger (Ohrza), *рѣка*, **Эгеръ**.
Egipcjanie, *народъ*, **Египтя́не**. **Egipski**, **Егúпетскій**.
Egipt, *область*, **Егúпетъ**.
Einsiedeln, *городъ*. **Эйнзúдельнъ**.
Ekbatana, *городъ*, **Экбатáна**.,
Elba, *рѣка и óстровъ*, **Эльба** (*Слав. Лáба*).
Elbrus, *гора*, **Эльбрýсъ**.
Elefantina, *óстровъ*, **Элефантúна**.
Eleusis, *городъ*, **Элевзúна**.
Ems, *городъ и рѣка*, **Эмсъ**.
Epir, *область*, **Эпúръ**.
Epiroci, *народъ*, , **Эпирóты**.
Erie, *óзеро* **Эри**.
Erywan, *городъ*, **Эривáнь**.
Erzerum, *городъ*, **Арзерýмъ** *или* **Эрзерýмъ**.
Erzgebirge (Rudawy), **Рýдныя гóры**.
Escaut (Skalda), *рѣка*, **Шéльда** *или* **Схéльда**.
Eskimosy, *народъ*, **Эскимóсы**.
Estlandja, *область*, , **Эстлáндія**.
Estowie, *народъ*, **Эсты**.
Estremadura, *область*, **Эстремадýра**.
Ethiopja, *область*, **Эѳіóпія**.
Ethiopowie, *народъ*, **Эѳіóпы**.
Etjopi, *см.* **Ethiopowie**.
Etna, *огнедышущая гора*, **Э́тна**.
Eton, *городъ*, **Итóнъ**.
Etrurja, *область* **Этрýрія** (*Тоскáна*).
Etruski, *народъ*, **Этрýряне**, **Этрýски**.
Eubea (Negrepont), *óстровъ*, **Эвбéя**, **Негропóнтъ**.
Eufrat, *рѣка*, **Эвфрáтъ**.
Eupatoria, *городъ*, **Евпатóрія** *или* **Козлóвъ**.
Europa, **Европа**, **Europejczyk**, **Европéецъ**. **Europejski**, **Европéйскій**.
Eurotas (Iri), *рѣка*, **Эвротасъ**.

F.

Fenicjanie, *народъ*, **Финикúяне**.
Ferraro, *городъ*, **Феррáра**.
Ferro, *óстровъ*. **Фéрро**.
Filadelfia, *см.* **Philadelfia**.
Filipińskie wyspy, **Филúппинскіе острова́**.
Filippopol (Filibé), *городъ* **Филиппопóль**.
Finisterre, мысъ **Финистéръ**.
Finlandja, *область*, **Финлáндія**.
Finnowie, *народъ*, **Фúнны**.
Fiume, *городъ*, **Фíуме** (*Слав. Рѣка*).
Flamandczykowie, *народъ*, **Фламáндцы**.
Flandrja, *область*, **Фландрія**.
Flesinga (Vlissingen), *городъ*, **Флúсингенъ**.
Florencja, *городъ*, **Флорéнція**.
Floryda, *область*, **Флорúда**.
Fontainebleau, *городъ*, **Фонтенбло́**.
Fontenay, *городъ*, **Фонтенуá**.
Formoza, *óстровъ*, **Формóса** (*Тайвáнь*).
Forth, *рѣка*, **Фортъ**.
Fulda, *городъ*, **Фýльда**.
Fünfkirchen, *городъ*, **Фюнфкúрхенъ**.
Fyen (Fjonja), *óстровъ* **Фіóнія**.

G.

Gadir (Kadyks), *городъ*, **Кáдиксъ**, **Кáдисъ**.
Gaeta, *городъ*, **Гаэ́та**.
Galac, *городъ*, **Галáцъ**.
Galata, *городъ*, **Галáтія**.
Galicja, *область*. **Галúція** (*Гáличь*).
Galicz, *городъ*, **Гáличъ**.
Galilea, *область*, **Галилéя**.
Gallja, *область*, **Гáллія**.
Gallowie, *народъ*, **Гáллы**.
Gambia, *рѣка*, **Гáмбія**.
Ganges, *рѣка*, **Гангъ**, **Гáнгесъ** *или* **Гáнга**.
Garonna, *рѣка*, **Гарóнна**.
Gascogne, *область*, **Гаскóнія**.
Gdańsk, *городъ*. **Дáнцигъ** (*Гданскъ*).
Gebanum (Orlean), *городъ*, **Орлеáнъ**.
Gedanum (Gdańsk), *городъ*, **Дáнцигъ** (*Гданскъ*).
Genewa, *городъ*, **Женéва**.
Genua (Janua), *городъ*, **Гéнуа**.
Genueńska zatoka, **Генуэ́зскій залúвъ**.
Georgja, *область*, **Грýзія**.
Georgjanie (Karthulowie), *народъ*, **Грузúны**.

Germanja (Niemcy), Герма́нія.
Germanowie, *наро́дъ* Герма́нцы.
Getynga (Göttingen), *го́родъ*, Гёттингенъ.
Gibraltar, *го́родъ*, Гибралта́ръ.
Girgenti (Agrigentum), *го́родъ*, Джарджэнти.
Gironde (Żyronda), *рѣка́*, Жиро́нда.
Glasgow, *го́родъ*, Гла́ско.
Gniezno, *го́родъ*, Гнѣзно *и́ли* Гнѣзенъ.
Golgotha (Kalwarja), *гора́*, Голго́ѳа.
Görlitz (Zgorzelec), *го́родъ*, Герлицъ (*Слав. Згорѣлецъ*).
Görz (Gorycja) *го́родъ*, Гёрцъ (*Слав. Го́рица*).
Gotland, о́стровъ Готла́ндъ.
Göttingen (Getynga), *го́родъ*, Гёттингенъ.
Gradyska, *го́родъ*, Гра́дишка.
Granada, *го́родъ*, Грана́да.
Granik, *рѣка́*, Грани́къ.
Gratz (Hradec), *го́родъ*, Грецъ (*Слав. Гра́децъ*).
Graubünden, *го́родъ*, Граубю́ненъ.
Grecja (Hellas), *область*, Гре́ція (*Эллада*).
Grecy, *наро́дъ*, Гре́ки.
Greenwich, *го́родъ*, Грини́чъ.
Greifswald, *го́родъ*, Грёйфсвальдъ.
Grenlandja, *область*, Гренла́ндія.
Groningen, *го́родъ*, Грони́нгенъ *и́ли* Грунингенъ.
Guadelupa, о́стровъ Гваделу́па.
Guayakuil, *го́родъ*, Гвякиль.
Guernesey, о́стровъ Ге́рнси.
Guienne, *область*, Гіе́нна.
Guyanna, *область*, Гвіа́на *и́ли* Гіа́на.
Gwinea, *область*, Гвине́я.

H.

Habsburg, *го́родъ*, Га́бсбургъ.
Hainault, *область*, Геннегау́.
Haiti, *о́стровъ*, Гаити.
Halicz, *го́родъ*, Га́личъ.
Hamburg, *го́родъ*, Га́мбургъ.
Hannower, *го́родъ*, Ганно́веръ.
Hanza, Га́нза, *см.* **Hanzeatyckie miasta.**
Hanzeatyckie miasta, Ганзе́йскіе города́.
Harz, Гарцъ, Га́рцкія го́ры.
Havanna, *го́родъ*, Гава́на.
Hâvre de Grace, *го́родъ*, Гавръ *и́ли* Гавръ-де-Грасъ.
Hebrajczykowie, *наро́дъ*, Евре́и.
Hebrydy, Гебри́дскіе острова́.
Heidelberg, *го́родъ*, Гейдельбе́ргъ.
Hekla, *огнедышущая гора́*, Ге́кла.
Hellada (Grecja), , *область*, Эллада.
Hellenowie, *наро́дъ*, Э́ллины.
Hellespont, Геллеспо́нтъ (*Дарданельскій проливъ*).
Helsingör, *го́родъ*, Гельзингёръ.
Herkulanum, Геркула́нъ, Геркула́нумъ.
Himalaya, Гимала́йскія го́ры.
Hindustan, *область*, Индоста́нъ.
Hiperborejskie góry, Гиперборе́йскія го́ры.
Hiszpanja, *область*, Испа́нія.
Hollandja, *область*, Голла́ндія.
Holsztyn, *область*, Гольштинія *и́ли* Голстинія.
Homburg, *го́родъ*, Го́мбургъ.
Honduras, *область*, Го́ндурасъ.
Honfleur, *го́родъ*, Гонфлёръ. **Онфлёръ.**
Hottentoci, *наро́дъ*, Готтенто́ты.
Hradec (Gratz), *го́родъ*, Градецъ (*Грацъ*).
Hradec Kralowe (Königgrätz), Королевогра́децъ (*Кёнигрецъ*).
Hudson, *рѣка́*, Гудсо́нъ; **Hudsońska zatoka**, Гудсо́новъ зали́въ.
Hüningen, *го́родъ*, Гю́нингенъ.
Hunnowie, *наро́дъ*, Гу́нны.
Hyeryjskie wyspy, Гіе́рскіе острова́.

I.

Iberowie, *наро́дъ*, , Иберійцы.
Iberus (Ebro), *рѣка́*, Эбро.
Illirowie, *наро́дъ*, Иллирійцы, Илиры.
Imeretia (Kolchida), *область*, Имере́тія.
Ind, *рѣка́*, Индъ *и́ли* Синдъ.
Indo-Chiny, *область*, Индо-Хина.
Indostan, *область*, Индоста́нъ.
Indus, *рѣка́*, Индъ.
Indusy, , *наро́дъ*, Инду́сы.
Indje, *область*, Индія.
Indyjczycy, *наро́дъ*. Индійцы, Инде́йцы.
Inflanty, *область*, Лифля́ндія.
Ingrja, *область*, Ингрія (*Ингерманла́ндія*).
Iri (Eurotas), *рѣка́*, Евро́тасъ.
Irkuck, *го́родъ*. Ирку́тскъ.
Irlandja, *область*, , Ирла́ндія.
Ischia, *о́стровъ*, Искія.
Islandja, *о́стровъ*, , Исла́ндія.
Istrja, *область*, Истрія.
Istula (Wisła), *рѣка́*, Висла.
Italja (Włochy), , *область*, Ита́лія.
Iviza, *о́стровъ*, Ивиса.
Izraelici, *наро́дъ*, Израильтя́не.

J.

Jaffa (Jappe), *го́родъ*, Яффа.
Jakuck, *го́родъ*, Яку́тскъ.
Jakuty, *наро́дъ*, Яку́ты.
Jamajka, *о́стровъ*. Ямайка.
Janina, *го́родъ*, Яни́на.
Janua (Genua), *го́родъ*, Ге́нуа.
Japonja, *область*, Япо́нія.
Jappe (Jaffa), *го́родъ*, Яффа.
Jarosławl, *городъ*, , Ярославль.
Jassy, *го́родъ*, , Яссы.
Jawa, *о́стровъ*, Ява.
Jawańczycy, *наро́дъ*, Яванцы.

Jedo, *го́родъ*, Іедо.
Jemappes, *го́родъ*, Жема́ппъ.
Jena, *го́родъ*, Іе́на.
Jenikale, *го́родъ*, Еникóль; || Таври́ческій проли́въ.
Jenissej, *рѣка́*, Енисе́й.
Jenissejsk, *го́родъ*, Енисе́йскъ.
Jeniszer (Larissa), *го́родъ*, Лари́сса.
Jerozolima, Іерусали́мъ.
Jersey, *о́стровъ*, Джéрси *или* Джéрсей.
Jerycho, *го́родъ*, Іерихóнъ.
Johannisberg, *гора́*, Іоаннисбéргъ.
Jona, *о́бласть*, Іóнія.
Jonowie, *наро́дъ*. Іоня́не.
Jońskie wyspy, Іоническіе острова́.
Jordan, *рѣка́*, Іорда́нъ.
Judea, *о́бласть*, Іудéя.
Julier, *го́родъ*, Юлихъ.
Jura, *гора́*, Юра.
Jutlandja, *о́бласть*, Ютла́ндія.

K.

Kadyks, *го́родъ*, Ка́диксъ, Ка́дисъ.
Kaffa (Teodozja), *го́родъ*, Ѳеодóсія (*Стар. Ка́фа*).
Kafrowie, *наро́дъ*, Ка́фры.
Kair, *го́родъ*, Каи́ръ.
Kalabrja (Bruttium), *о́бласть*, Кала́брія.
Kaledonja, *о́бласть*, Каледóнія.
Kalifornja, *о́бласть*, Калифóрнія.
Kałmuckie stepy, Калмы́цкія сте́пи.
Kałmucy, *наро́дъ*, Калмыки́.
Kaługa, *го́родъ*, Калу́га.
Kamczadale, *наро́дъ*, Камчада́лы.
Kamczatka, *полуо́стровъ*, Камча́тка.
Kanaryjskie wyspy, Кана́рскіе острова́.
Kandja (Kreta), *о́стровъ*, Ка́ндія.
Karaibskie morze, Карайбское мóре.
Karantanja (Karyntja), Кари́нтія (*Слав. Корута́ны*).
Karelja, *о́бласть*, Каре́лія.
Karlsruhe, *го́родъ*, Карлсру́э.
Karlstadt (Karlować), *го́родъ*, Ка́рловецъ (Нѣм. *Ка́рлштадтъ*).
Karolińskie wyspy, Кароли́нскіе острова́.
Karpaty, Карпа́ты. Карпа́тскія гóры.
Kartagena, *го́родъ*, Картахéна.
Kartagina, *го́родъ*, Карѳагéнъ.
Kartagińczykowie, *наро́дъ*, Карѳагéняне.
Kartulowie (Georgianie), *наро́дъ*, Грузи́ны.
Karyntja, *о́бласть*, Кари́нтія (*Слав. Корута́ны*).
Kaspijskie morze, Каспі́йское мóре.
Kastylja, *о́бласть*, Касти́ллія.
Kaszmir, *го́родъ*, Кашми́ръ.
Katalonja, Каталóнія.
Katana (Catania), *го́родъ*, Ката́нія.
Kaudyńskie wąwozy, Кавди́нское ушéлье.
Kaukaz, Кавка́зъ, Кавка́зская о́бласть.
Kazań, *го́родъ*, Каза́нь.
Kelty (Celtowie), *наро́дъ*, Кéльты.
Kentucky, *о́бласть*, Кентóки.
Kephalenia (Cefalonia), *о́стровъ*, Цефалóнія.
Kercz, *го́родъ*, Керчъ.
Kiachta, *го́родъ*, Кя́хта.
Kijów, *го́родъ*, Кíевъ.
Kirgizy, *наро́дъ*, Кирги́зы.
Klagenfurt, *го́родъ*, Кла́генфуртъ (*Слав. Целóвецъ*).
Kłajpeda (Memel), *го́родъ*, Мéмель.
Kleve, *го́родъ*, Клéве.
Koblencja, *го́родъ*, Кóбленцъ.
Kolchida (Imeretia), *о́бласть*, Колхи́да.
Kolonja (Cöln), *го́родъ*, Кéльнъ.
Königsberg (Królewiec), *го́родъ*, Кéнигсбергъ (*Королéвецъ*).
Konstancja, *го́родъ*, Конста́нцъ, Конста́нція.
Konstantynopol, *го́родъ*, Константинóполь.
Kopenhaga, *го́родъ*, Копенга́генъ.
Kordowa (Cordova), *го́родъ*, Кордóва.
Kordyliery (Andy), Кордильéрскія гóры.
Korea, *о́бласть*, Корéя.
Korintja, *го́родъ*, Кори́нѳъ.
Kornwalja, *о́бласть*, Корнва́ллисъ.
Korsyka, *о́стровъ*, Кóрсика.
Korynt, *го́родъ*, Кори́нѳъ.
Kotor (Catharo), *го́родъ*, Катта́ро (*Слав. Кóторъ*).
Kowno, *го́родъ*, Кóвно.
Kraina (Krain), *о́бласть*, Крайна.
Kraków, *го́родъ*, Кра́ковъ.
Kremsier (Kromierz), Крéмсиръ (*Слав. Кромери́жъ*, въ Мора́віи).
Kreta (Candia), *о́стровъ*, Критъ (*Ка́ндія*).
Kroaci (Chorwaci), *наро́дъ*, Кроа́ты (*Слав. Хорва́ты*).
Królewiec (Königsberg), *го́родъ*, Королéвецъ (*Нѣм. Кéнигсбергъ*).
Kromierz (Kremsier), Кромери́жъ (*Крéмсиръ*).
Krym, полуо́стровъ Крымъ.
Kuba, *о́стровъ*, Ку́ба.
Kurlandja, *о́бласть*, Курля́ндія.
Kursk, *го́родъ*, Курскъ.
Kutna-Hora (Kuttenberg), Ку́тна-Гóра.
Kwidzyn (Marienwerder), *го́родъ*, Марі́ен-вéрдеръ.
Kyklady (Cyklady), *о́стровъ*, Цикла́ды.
Kypros (Cypr), *о́стровъ*, Кипръ.
Kythera (Cerigo), *о́стровъ*, Цитéра.

L.

Laibach (Lublana), *Слав.* Лéйбахъ (*Любля́на*).
Lakedywskie wyspy, Лакеди́вскіе острова́.
Lakonja, *о́бласть*, Лакóнія.
La Manche, Брита́нскій кана́лъ, *Ла-Манча́* (*въ Испаніи*).

Laon, *городъ*, Ланъ.
Lapończycy (Laplandczycy), *народъ*, Лапла́ндцы.
Larissa (Jeniszer), *городъ*, Ларисса.
Latium, *область*, Ла́ціумъ.
Lausanne, *городъ*, Лозанна.
Lausitz (Łużyce), Лужицы (*Нѣм. Lusáția*).
Leicester, *городъ*, Ле́стеръ.
Leiningen, Лейнингенское кня́жество.
Leitha (Litawa), *рѣка*, Литава.
Leitmerytz (Letomierzyce), Летомержицы (*въ Че́хіи*).
Leodium (Louvain), *городъ*, Лу́венъ, Лёвенъ.
Lettowie (Łotysze), *народъ*, Латы́ши.
Leuktra, *городъ*, Ле́вктры.
Lezgini, *народъ*, Лезги́нцы.
Liban, Ливанъ, Ливанская гора́.
Liberec (Reichenberg), Либе́рецъ (*Нѣм. Рейхенбе́ргъ*).
Libja, *область*, Ли́вія.
Liburnus (Livorno), *городъ*, Ливо́рно.
Liège (Lüttich), *городъ*, Люттихъ.
Ligurowie, *народъ*, Лигу́ры.
Lille (Ryssel), *городъ*, Лилль.
Liparyjskie wyspy, Липа́рскіе острова́.
Lipsk (Leipzig), *городъ*, Ле́йпцигъ (*Слав. Липскъ*).
Lisboa (Lizbona), *городъ*, Лиссабо́нъ.
Litwa, *область*, Литва́.
Litwini, *народъ*, Литвины, Литовцы.
Liwonja, *область*, Ливля́ндія.
Liwowie, *народъ*, Ливля́ндцы, Ли́вы.
Lizbona, *городъ*, Лиссабо́нъ.
Lodowate morze, Ледови́тое мо́ре.
Lombardja, *область*, Ломба́рдія.
Londyn, *городъ*, Ло́ндонъ.
Loreto, *городъ*, Лоре́тто.
Lotaryngja, *область*, Лотарингія.
Louvain (Löven), *городъ*, Лу́венъ, Лёвенъ.
Lubeka (Lübek), *городъ*, Любекъ.
Lublana (Laibach), *городъ*, Любля́на.
Lucca, *городъ*, Лу́кка.
Lucerna, *городъ*, Луце́рнъ.
Ludwigsburg, *городъ*, Лу́двигсбургъ.
Lugano, *городъ*, Луга́но.
Lugdunum (Lyon), *городъ*, Ліо́нъ.
Luksemburg, *городъ*, Люксембу́ргъ.
Luneville, *городъ*, Люневи́ль.
Lusitanja, Лузита́нія *область*, (*Португа́лія*).
Lüttich (Liège), Лю́ттихъ.
Lwów, Львовъ (*нѣм. Ле́мбергъ*).
Lyon (Lugdunum), Ліо́нъ.

Ł.

Ładoga, Ла́дога, Ла́дожское о́зеро.
Łotwacy (Łotysze), *народъ*, Латы́ши.
Łużyce (Lausitz), Лужи́цы (*нѣм. Лузація*).
Łużyczanie, *народъ*, Лужичане, Лужи́цкіе Сербы (*Нѣм. Ве́нды*).

M.

Maastricht, *городъ*, Маа́стрихъ.
Macedonja, *область*, Македо́нія.
Madeira, *рѣка и о́стровъ*, Маде́ра.
Madryt, *городъ*, Мадри́тъ.
Madziary, *народъ*, Мадья́ры.
Magdeburg (Dziewin), Магдебу́ргъ (*Слав. Дѣвинъ*).
Main (Men), *рѣка*, Майнъ.
Mainz (Moguncja), *городъ*, Майнцъ.
Malabar, *берегъ*, Малаба́ръ.
Malaje, Мала́й, Мала́йское пле́мя.
Malines (Mecheln), *городъ*, Ме́хельнъ.
Malta, *островъ*, Ма́льта.
Mancha, *рѣка*, Ма́нча (*въ Испа́ніи*).
Mantinea, *городъ*, Мантине́я.
Mantua, *городъ*, Ма́нтуа.
Maraton, *городъ*, Марафо́нъ.
Marmora, Мра́морное мо́ре.
Marokko, *городъ*, Маро́кко.
Marsylja, *городъ*, Марсе́ль.
Martwe morze, Мёртвое и́ли Асфа́льтовое мо́ре.
Maskareny, Маскаре́нскіе острова́.
Massachusetts, *область*, Массачу́сетъ.
Mauretanja (Maurienne), *область*, Маврита́нія.
Maurycego wyspa, о́стровъ Маври́кія.
Mazowiecka gubernja, Мазове́цкая губе́рнія.
Mazowsze, *область*, Мазо́вія.
Medjolan, *городъ*, Медіола́нъ, Мила́нъ.
Medyna, *городъ*, Меди́на.
Meissen (Miśnia), Ме́йссенъ (*Слав. Ми́шна*)
Mekka, *городъ*, Ме́кка.
Melanezja, Мелане́зія (*земля́ чёрныхъ дикаре́й*).
Memel, *рѣка*, Ме́мель.
Memphis, *городъ*, Ме́мфисъ.
Men (Main), *рѣка*, Майнъ.
Messeńska zatoka, Месси́нскій зали́въ.
Messyna, *городъ*, Месси́на.
Metz, *городъ*, Мецъ.
Meuse (Moza), *рѣка*, Масъ.
Mexico, *область*, Ме́ксика и́ли Ме́ксико.
Michigan, *область и о́зеро*, Мичига́нъ.
Milet, *городъ*, Миле́тъ.
Miśnia (Meissen), *городъ*, Ми́шна (Нѣм. *Ме́йссенъ*).
Mitawa, *городъ*, Митава.
Modena, *городъ*, Моде́на.
Moguncja (Mainz), *городъ*, Майнцъ.
Mohilew, *городъ*, Могилёвъ.
Moluckie wyspy, острова́ Молу́кскіе и́ли пря́ныхъ зе́лій.
Mołdawa, *рѣка*, Волта́ва (Нѣм. *Молда́ва*).
Mołdawja (Multany i Wołoszczyzna), *область*, Молда́вія (*Румы́нія*).
Monachjum, *городъ*, Мю́нхенъ.

Mongolja, *область*, Монго́лія.
Mongołowie, *наро́дъ*, Монго́лы.
Mons (Bergen), *го́родъ*, Монсъ.
Mont-Blanc, *гора́*, Монъ-Бла́нъ.
Mont Dor, Мондо́рскій водопа́дъ.
Montbeliard, *го́родъ*, Мимпельга́рдъ.
Montenegro *область* **(Czarnogórze)**, Черногорія, Чёрная Гора́.
Montpellier, *го́родъ*, Монпелье́.
Morat, Му́ртенское о́зеро; || го́родъ Му́ртенъ.
Morawianie, *наро́дъ*, Мора́вы, Морава́не.
Morawja, *область*, Мора́вія.
Morea, *полуо́стровъ* Море́я.
Moskwa, *го́родъ*, Москва́.
Moza (Maas), *рѣка́*, Масъ.
Mozambik, Мозамбикскій кана́лъ.
Mozella, *рѣка́*, Мо́зель.
Mulhouse, *го́родъ*, Мюльга́узенъ.
München (Monachium), *го́родъ*, Мюнхенъ.
Murcja, *го́родъ* Му́рсія.
Mutina (Modena), *го́родъ*, Моде́на.

N.

Nadbaltyckie gubernje, **Прибалтійскія** губе́рніи.
Nancy, *го́родъ*, Нанси́.
Nanking, *го́родъ* **Нанкинъ**.
Narew, *рѣка́*, Нарова.
Narwa, *го́родъ*, На́рва.
Nassau, *го́родъ*, Нассау.
Natalja (Port-Natal), **Ната́лія** *или* **Ле**ва́нтъ.
Nauplja, *го́родъ*, На́вплія.
Navarino, *го́родъ*, Наварѝнъ.
Navarra, *область*, Нава́рра.
Nazareth (Nasirah), *го́родъ*, **Назаре́тъ**.
Neapol, *го́родъ* Неа́поль.
Neckar, *рѣка́*, Не́ккаръ.
Negropont (Eubea), *о́стровъ*, Негропо́нтъ.
Negrowie, *наро́дъ*, Не́гры.
Neufschatel, *го́родъ*, **Нефшате́ль**, Нешате́ль.
Newa, *рѣка́*, Нева́.
New-York, *го́родъ*, Нью-Іо́ркъ.
Nicea, *го́родъ*, Ники́я.
Niemcy, *область*, **Герма́нія**. **Niemcy**, *наро́дъ*, **Не́мцы**.
Niger (Dżoliba), *рѣка́*, **Ни́геръ**.
Nijagara, *рѣка́*, **Ніага́ра**.
Nil, *рѣка́*, Нилъ.
Nimwega, *го́родъ*, **Нимве́генъ** *или* **Нимѐгенъ**.
Niniwa, *го́родъ*, **Нинивія**.
Nizza, *го́родъ*, **Ни́ца**.
Normandja, *область*, **Норма́ндія**.
Normanowie, *наро́дъ*, Норма́ны.
Norrköping, *го́родъ*, Норчепингъ.
Norwegja, *область*, **Норве́гія**.
Norymberga, *го́родъ*, **Нюрнбергъ**.
Nowgorod, **Но́вгородъ**.
Nowy-Sad, *го́родъ*, **Но́вый-Садъ** (*Нѣм. Не́йзатцъ*).
Nubja, *область*, **Ну́бія**.
Numantia, *го́родъ*, **Нума́нція**.
Nürnberg (Norymberga), *го́р.*, **Нюрнбергъ**.

O.

Ob', *рѣка́*, Обь.
Odra, *рѣка́*, Одеръ.
Ofen (Buda), *го́родъ*, **Пештъ**, **О́фенъ** (*Бу́да*).
Ohio, *рѣка́*, **Огѐйо**.
Oise (Oaza), *рѣка́*, **Оа́за**.
Olbrzymie gory (Riesengebirge), **Исполи́нскія го́ры**.
Ołomuniec, *го́родъ*, **Олому́цъ** (*Нѣм.* **Ollmütz**).
Onega, *рѣка́*, Оне́га.
Orange, *го́родъ*, **Ора́нжъ**, **Ора́нія**.
Oreł, *го́родъ*, **Орелъ**.
Orleans (Gebanum), *го́родъ*, **Орлеа́нъ**.
Ormianie, *наро́дъ*, Арме́не.
Ormus, Орму́сскій проли́въ.
Osiek (Esseg), *го́родъ*, Эссегъ (*Слав.* **О́секъ**).
Ostenda, *го́родъ*, Осте́ндо.
Ostgotowie, *наро́дъ*, **Остъ-Го́ты**.

P.

Padua (Padwa), *го́родъ*, **Па́дуа**.
Palermo (Panormus), *го́родъ*. **Пале́рмо**.
Palestyna, *область*, Палести́на.
Palmyra (Tadmor), *го́родъ*, Пальми́ра.
Pamplona, *го́родъ*, Памплона.
Panama, Пана́мскій перешеекъ.
Pannonja, *область*, Панноніа.
Papuazja, *область*, Папуа́зія, **Но́вая Гвѝнея**.
Paraguay, *рѣка́*, Парагва́й; || Парагва́йская о́бласть.
Parma, *го́родъ*, **Па́рма**.
Parthowie, *наро́дъ*, **Парея́не**.
Paryż, *городъ*, Парижъ.
Patavium (Padua), *го́родъ*, **Па́дуа**.
Pawia, *го́родъ*, **Па́вія**.
Peking, *го́родъ*, Пѐкинъ.
Pelew, wyspy, Пелѐвскіе острова́.
Peloponez, *область*, Пелопоннѐсъ.
Pensylwanja, *область*, Пенсильва́нія.
Perm, *го́родъ*, **Пермь**.
Pernow (Parnawa), *го́родъ*, Пѐрновъ.
Persja, *область*, **Пѐрсія**.
Perska zatoka, Персѝдскій зали́въ.
Peru, *область*, Пѐру.
Perugia (Perusia), *го́родъ*, Перу́зія.
Peschiera, *го́родъ*, Пескіе́ра.

Peszt, *городъ*, Пештъ (*Офенъ*).
Petersburg, *городъ*, Петербургъ.
Peterwardein, *городъ* Петроварадъ (*Нѣм. Петерварде́йнъ*).
Pfalzburg, *городъ*, Фальцбургъ.
Piacenza (Placencia), *городъ*. Піаче́нца.
Piemont, *область*, Піемо́нтъ.
Pikardja, *область*, Пикардія.
Pilzno (Pilsen), *городъ*, Пи́льзень (*Нѣм. Пи́льзенъ*).
Piotrowaradyn (Peterwardein), *городъ*, Петроварадъ (*Петерварде́йнъ*).
Pireneje, Пиренеи, Пиренейскія го́ры.
Pistoja, *городъ*, Пистоя.
Piza, *городъ*, Пи́за.
Plateja, *городъ*, Платея.
Platten, Пла́ттенское о́зеро.
Plymouth, *городъ*, Плимутъ.
Pogranicze wojskowe, Военная Грани́ца.
Połtawa, *городъ*, Полта́ва.
Pomeranja, *область*, Померанія.
Pomorze, *область*, Помо́рье.
Pompeja, *городъ*, Помпе́я.
Pontyńskie bagna, Понти́нскія боло́та.
Portici, *городъ*, По́ртичи.
Portugalja, *область*, Португа́лія.
Poznań, Познань (*Нѣм. По́зенъ*).
Praga, *городъ*, Пра́га.
Prenzlow (Przemyśl), Перемы́шль (*Нѣм. Пренцла́у, въ Бранденбу́ргіи*).
Prerau (Przerów), *городъ*, Прерóвъ (*Нѣм. Прера́у*).
Pruskie królestwo, Пру́сское королéвство.
Prut, *рѣка*, Прутъ.
Przemyśl, *городъ*, Перемы́шль (*въ Галиціи*).
Pskow, *городъ*, Псковъ.

Q.

Quebec, *городъ*, Квебекъ.
Quimper, *городъ*, Кемпе́ръ.
Quito, *городъ*, Квито *или* Ка́ко.

R.

Rachów (Annopol), *городъ*, Рахóвъ (*Аннополь*).
Raguza (Dubrownik), Рагу́за (*Слав. Дубро́вникъ*).
Ratysbona (Regensburg), *городъ*, Ре́генсбургъ.
Ravenna, *городъ*, Равенна.
Reggio, *городъ*, Ре́джо *или* Ре́джіо.
Ren (Rhein), *рѣка*, Рейнъ.
Rewel, *городъ*, Ре́вель.
Rhecja, *область*, Ре́ція.
Rheims, *городъ*, Ренсъ *или*, Реймсъ.
Rhode-Island, *область*, Родъ-Айлендъ.
Rhodos, *островъ*, Родосъ.
Rhone (Rodan), *рѣка*, Ро́на.
Richmond, *городъ*, Ричмондъ.
Rieka (Fiume), Ре́ка (*Ит. Фіу́ме*).
Rochelle, *городъ*, Ларошель.
Rodan (Rhone), *рѣка*, Ро́на.
Rossja, Россія, Россійская имперія.
Rossjanie, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Rudawy (Erzgebirge), Ру́дныя го́ры.
Rumuni (Wołosi), *наро́дъ*, Румы́ны.
Rumunja, Румы́нія.
Ruś, Русь, Россія.
Rusini, *наро́дъ*, Руси́ны, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Ryga, *городъ* Ри́га.
Ryska zatoka, Ри́жскій зали́въ.
Ryssel (Lille), *городъ*, Лилль.
Rzym, *городъ*, Римъ.

S.

Saatz, *городъ*, Жа́тецъ (*Нѣм. Затцъ*), въ Че́хіи.
Sabaudja, *область*, Савоія.
Sagunt, *городъ*, Сагу́нтъ.
Sahara, *пустыня*, Сахара.
Salamanka, *городъ*, Саламанка.
Salerno, *городъ*, Сале́рно.
Saloniki, *городъ*, Сало́ники *или* Солу́нь.
Salzburg, *городъ*, Сольногра́дъ (*Нѣм. Зальцбургъ*).
Samara, *городъ*, Самара.
Samarja, *область*, Самарія.
Samarytanie, *наро́дъ*, Самарита́не.
San Gallo (Akritas), *городъ*, Санктъ-Га́лленъ.
Saona, *рѣка*, Со́на.
Saragossa, *городъ*, Сарагóса.
Sardynja, Сардинія, Сардинское королéвство.
Sarepta, *городъ*, Сарепта.
Sarmaci, *наро́дъ*, Сарма́ты.
Sarońska zatoka, Аэйнскій заливъ.
Saskie królestwo, Саксо́нское королéвство.
Savern (Zabern), Саве́рнъ.
Sawa, *рѣка*, Са́ва.
Schaffhausen, *городъ*, Шафга́узенъ.
Scheveningen, *городъ*, Схевели́нгенъ.
Scytowie, *наро́дъ*, Скиѳы.
Seelandja, *островъ*, Зела́ндія
Sekwana (Seine), *рѣка*, Сена.
Semlin (Zemuń), *городъ*, Зе́мунь (*Нѣм. Земли́нъ*).
Serajewo (Bosna-Sarai), *городъ*, Сара́ево.
Serbja, *область*, Се́рбія.
Setubal, *городъ*, Сетубáлъ.

Sewastopol, *го́родъ*, Севасто́поль.
Sewenny, Севе́нскія го́ры.
Sewern, *рѣка́*, Се́вернъ (*въ Англіи*).
Sewilla, *го́родъ*, Севи́лья.
Seypusch (Żywiec), *го́родъ*, Жи́вецъ (*Нѣм. Зе́йпушъ*).
Seyszelle, Сешéльскіе острова́.
Shetlandzkie wyspy, Шетла́ндскіе острова́.
Siedmiogród (Siebenbirgen), Семигра́дская о́бласть, Трансильва́нія.
Sień (Zeng), *го́родъ*, Сѣнь (*Нѣм. Ценъ*).
Sienna, *го́родъ*, Сіе́на.
Sierra-Nevada, Сіе́рра-Нева́да, Сне́жныя го́ры
Sind, *рѣка́*, Синдъ *и́ли* Индъ.
Sirmja (Frusca gora), Сремъ (*Сирія*), *Сербск.* Фру́шка Го́ра.
Skager-Rak, *область*, Ютла́ндія; || Ска́герракъ.
Skalda, *рѣка́*, Ше́льда *и́ли* Схе́льда.
Skandynawja, *область*, Скандина́вія.
Slawonja, Славо́нія.
Słowacy, Слова́ки.
Słowency, *наро́дъ*, Слове́нцы, Слове́ны.
Słowianie, *племя́*, Славя́не.
Smyrna, *го́родъ*, Сми́рна.
Solothurn, *го́родъ*, Солоту́рнъ.
Sparta, *о́бласть*, Спа́рта. Лакедемо́нъ.
Spira (Speier), *го́родъ*, Шпе́йеръ.
Spitzberg, *о́стровъ*. Шпицбе́ргенъ.
Spokojny ocean, Ти́хій океа́нъ.
Sprea, *рѣка́*, Шпре́е (*Спре́ва*).
Sródziemne morze Средизе́мное мо́ре.
Stambuł (Caregrad), *го́родъ*, Стамбу́лъ (*Царегра́дъ*).
Stany zjednoczone, Соединённые Шта́ты.
Stockholm, *го́родъ*, Стокго́льмъ.
Stołowa góra, Столо́вая гора́.
Strasburg, *го́родъ*, Стра́сбургъ.
Stuttgart, *го́родъ*, Шту́тгартъ.
Styrja, *область*, Шти́рія.
Styryjskie Alpy, Шти́рійскія А́льпы.
Sudety, **góry**, *го́ры*, Суде́ты.
Suez, *го́родъ*, Су́эзъ; || Су́эзскій перешéекъ.
Sunda, *проли́въ*, Зундъ.
Syberja, *область*, Сиби́ръ.
Sybin (Herrmannstadt), Сиби́нъ (*Нѣм. Германштáдтъ*).
Sycylja, *о́стровъ*, Сици́лія.
Synai, *гора́*, Синай.
Syrakuzy, *го́родъ*, Сиракузы.
Syrja, *о́бласть*, Си́рія.
Szaffuza, *го́родъ* Шаффга́узенъ.
Szczecin, *го́родъ*, Ште́тинъ.
Szkocja, *о́бласть*, Шотла́ндія.
Szląsk, *о́бласть*, Силе́зія.
Szwajcarja, *о́бласть*, Швейца́рія.
Szwecja, *о́бласть*, Шве́ція.
Szybenik (Sebenico), *го́родъ*. Шебени́къ (*Ита́л. Себени́но*), *въ* Далма́ціи.

T.

Tag, *рѣка́*, Тагъ *и́ли* Те́жо.
Tahiti, *о́стровъ*, Таити *и́ли* Отаге́йте.
Tamiza, *рѣка́*, Те́мза.
Tanger, *го́родъ*, Танжеръ.
Tarent, *го́родъ*, Таре́нтъ.
Taunus, *гора́*, Та́унусъ.
Taurus, *гора́*, Тавръ.
Taurycka gubernja, Таври́ческая губе́рнія.
Teby, *го́родъ*, Ти́вы (*Стар. Ѳи́вы*).
Teheran, *го́родъ*, Тегера́нъ.
Temeswar, *го́родъ*. Темешва́ръ.
Teneriffa, *о́стровъ*, Тенери́фа.
Teodozja, *го́родъ*, Ѳеодо́сія (*Стар. Ка́фа*).
Terceira, *о́стровъ*, Терсе́йра.
Terracina, *го́родъ*, Террачи́на.
Tessyn (Ticino), *рѣка́*, Тесси́нъ.
Tevere (Tyber), *рѣка́*, Тибръ.
Theaki (Ithaka), *о́стровъ*, Теаки, Ита́ка.
Theis (Cisa), *рѣка́*, Ти́са.
Theodozja, *см.* Teodozja.
Thermopylae, *ущéлье*, Термопи́лы.
Thessalja, *область*, Ѳессали́я.
Thessalonica, *го́родъ*, Ѳессало́ника (*Салóники и́ли Солу́нь*).
Thionville, *го́родъ*, Диденго́фенъ.
Thorn (Toruń). *го́родъ*, Торнъ (*Тору́нь*).
Thun, *го́родъ*, Тунъ.
Thurgau (Turgowja), канто́нъ Турга́у.
Ticinum (Pavia), *го́родъ*, Па́вія
Tigre, *рѣка́*, Тигръ.
Tisza (Cisa), *рѣка́*, Ти́са.
Toledo, *го́родъ*, Толе́до.
Tolosa (Tuluza), *го́родъ*, Тулу́за.
Toruń, *го́родъ*, Торнъ (*Тору́нь*).
Toskana (Toskanja), *область*, Тоска́на.
Tournay (Doornik), *го́родъ*, До́рникъ.
Towarzyskie wyspy, острова́ Това́рищества.
Tracja, *о́бласть*, Ѳра́кія.
Trakowie, *наро́дъ*, Ѳракійцы.
Transylwanja, Трансильва́нія, Семигра́дская о́бласть.
Trapezunt (Trebisonda), *го́родъ*, Трапезо́ндъ.
Trento (Trydent), *го́родъ*, Трié́нтъ.
Trewir (Trier), *го́родъ*, Триръ.
Triest, *го́родъ*, Трiестъ (*Слав. Терстъ*)
Trinkomali, *го́родъ*, Тринкома́лія.
Troyes, *го́родъ*, Труа́ (*во Франціи*).
Trynidad, *о́стровъ*, Тринида́дъ.
Tübingen (Tubinga), *го́родъ*, Тюбинге́нъ.
Tuluza (Toloza), *го́родъ*, Тулу́за.
Turcja, *о́бласть*, Ту́рція.
Turkestan, *о́бласть*, Туркеста́нъ.
Twer, *го́родъ*, Тверь.
Tyber (Tevere), *рѣка́*, Ти́бръ.
Tyberias, Тиверіа́дское о́зеро.
Tyrol, *о́бласть*. Тиро́ль.

U.

Ukraina, Украйна.
Umbrja, *область*, Умбрія.
Unterwalden, *городъ*, Унтервальденъ.
Upsala, *городъ*, Упсала.
Ural, *рѣка*, Уралъ.
Uralskie góry, Уральскія горы.
Urbino, *городъ*, Урбино.
Urseren, Урзеренская долина.

V.

Valence, *городъ*, Валенсъ (*во Франціи*).
Valencia, *городъ*, Валенсія (*въ Испаніи*).
Valtelin (Veltlina), *область*, Вальтелина.
Vera Cruz, *городъ*, Веракрусъ.
Verona, *городъ*, Верона.
Versailles, *городъ*, Версаль.
Vevay, *городъ*, Вево *или* Вевей.
Vicenza, *городъ*, Виченца.
Vosges (Wogezy), Вогезскія горы.

W.

Walencja, *городъ*, Валенсія.
Wallis, *кантонъ*, Валлисъ.
Wandea, Вандея, Вандейскій департаментъ.
Warszawa, *городъ*, Варшава.
Węgry, *область*, Венгрія.
Wenecja, *городъ*, Венеція.
Werona (Verona), Верона.
Wersal, *городъ*, Версаль.
Westfalja, *область*, Вестфалія.
Westgotowie, *народъ*, Остъ-Готы, Восточные Готы.
Wezuwjusz, *огнедышущая гора*, Везувій.
Wiborg, *городъ*, Виборгъ (*въ Даніи*).
Wiedeń, *городъ*, Вѣна.
Wielka Brytanja, *обл.*, Великобританія.
Wight, *островъ*, Вейтъ.
Wilno, *городъ*, Вильно.
Wisła, *рѣка*, Висла.
Włochy, *область*, Италія.
Wogezy, Вогезскія горы.
Wołga, *рѣка*, Волга.
Wołogda, *городъ*, Вологда.
Wołyńska gubernja, Волынская губернія.
Woolwich, *городъ*, Вуличъ.
Worms (Bormio), *городъ*, Вормсъ.
Wrocław, Вроцлавъ (*Нѣм. Бреславль*).
Würtemberg, Вюртембергъ.
Wyborg, *городъ*, Выборгъ.

Y.

Y, валивъ Эй.
Yarmouth, *городъ*, Ярмоутъ.
Yonna, *рѣка*, Іонна.
Ypres (Ipern), Иперъ *или* Эйперъ.
Yssel, *рѣка*, Иссель *или* Эйссель.

Z.

Zagrzeb(Agram), Загребъ (*Нѣм. Аграмъ*).
Zaira (Kongo), *рѣка*, Сайра *или* Конго.
Zara (Zadar), *городъ*, Зара (*Слав. Задаръ*).
Zelandja, *островъ*, Зеландія.
Zemlin (Zemuń), *городъ*, Землинъ (*Земунь*).
Zittau(Żytawa), *городъ*, Циттау(*Житава*).
Zug, *городъ*, Цугъ.

Ż.

Żydzi, *народъ*, Жиды.
Żyronda (Gironde), *рѣка*, Жиронда.
Żytawa (Zitta), *рѣка*, Житава (*Зитта*).
Żytomierz, *городъ*, Житомиръ.

NAZWY MIAST I RZEK

Królestwa Polskiego*).

НАЗВАНІЯ ГОРОДОВЪ И РѢКЪ

Царства Польскаго**).

A.

Adamów, *г.*, Адáмовъ.
Alexandrów, *г.*, Александрóвъ.
Andrejew, *г.*, Андрéевъ.
Annopol v. Rachów, *г.*, Аннополь, иначе. Рахóвъ.
Augustów, *г.*, Августóвъ.

B.

Babiak, *г.*, Бабя́къ.
Bakałarzew, *г.*, Бакалаpéвъ.
Balwierzyszki, *г.*, Бальвержи́шки.
Baranów, *г.*, Барáновъ.
Będków, *г.*, Бендкóвъ.
Bełchatów, *г.*, Белхáтовъ.
Belżyce, *г.*, Белжи́цы.
Bendin, *г.*, Бендúнъ.
Biała, *р.*, Бѣлая.
Białaczów, *г.*, Бѣлачóвъ.
Białka, *р.*, Бя́лка (Бѣлка).
Białobrzegi, *г.*, Бѣлобрѣги.
Biebrza, Wissa, *р.*, Бѣбржа, Вúсса.
Bieła, *г.*, Бѣла.
Bielawy, *г.*, Бѣля́вы.
Bielgoraj, *г.*, Бѣлгорáй.
Bielsk, *г.*, Бѣльскъ.
Bieżuń, *г.*, Бѣжýнь.
Biskupice, *г.*, Бискýпицы.
Błaszki, *г.*, Блáшки.
Błonie, *г.*, Блóни.
Bobrowniki, *г.*, Бобрóвники.
Bodzanów, *г.*, Бодзанóвъ.
Bodzentyn, *г.*, Бодзентúнъ.
Bogorja, *г.*, Богóрія.
Bolesławiec, *г.*, Болеслáвецъ.
Bolimów, *г.*, Болúмовъ.
Brodów, *г.*, Бродóвъ.
Brok, *г.* Брокъ.
Brudzew, *г.*, Брудзéвъ.
Brześć, *г.*, Брестъ.
Brzesko, *г.*, Бржéско.
Brzeźnica, *г.*, Брéзница.
Brzezin, *г.*, Брéзинъ.
Brzeźnica, *р.*, Брéзница (Берéзина)
Brzuśna, *р.*, Брýсьна.
Bug, *р.*, Бугъ.
Burzenin, *г.*, Буржéнинъ.
Busk, *г.*, Бускъ.

---

*) Nazwy miast gubernjalnych i powiatowych przytoczone tu są według Najwyżéj w roku 1866 zatwierdzonéj „Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach Królestwa Polskiego“
Ruska litera *г.* znaczy *городъ* (miasto), *р.* — *рѣка* (rzekę).

**) Названія губернскихъ и уѣздныхъ городовъ приведены здѣсь на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 1866 году „Положенія о губернскомъ и уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго.“
Буква *г.* означаетъ городъ, *р.* — рѣку.

Bychawa, *t.*, Быха́ва.
Bystrzyca, *p.*, Быстрши́ца (Быстри́ца).
Bzura, *p.*, Бзу́ра.

C.

Cegłów, *t.*, Цегло́въ.
Cessanka, *p.*, Цессáнка.
Chęciny, *t.*, Хенци́ны.
Chmielnik, *t.*, Хмѣльникъ.
Chmielów, *t.*, Хмѣлёвъ.
Chocz, *t.*, Хочъ.
Chodecz, *t.*, Хо́дечъ.
Chodel, *t.*, Хо́дель.
Chołm, *t.*, Холмъ.
Chorzele, *t.*, Хоржéли.
Ciechanów, *t.*, Цѣхано́въ.
Ciechanowiec, *t.*, Цѣхано́вецъ.
Ciepielów, *t.*, Цѣпелевъ.
Czarna, *p.*, Чóрная.
Czeladź, *t.*, Чéлядь.
Czemierniki, *t.*, Чемерни́ки.
Czersk, *t.*, Черскъ.
Czerwińsk, *t.*, Черви́нскъ.
Częstochow, *t.*, Ченстохóвъ.
Czyżew, *t.*, Чижéвъ.

D.

Dąble, *t.*, Дóмби.
Dąbrowice, *t.*, Домбровúцы.
Deleszyce, *t.*, Далеши́цы.
Denków, *t.*, Дéнковъ.
Długa, *p.*, Длýга (Дóлгая).
Dobra, *t.*, Дóбрая.
Dobrzyń nad Drwęcą, *t.*, Добры́нь надъ Дрвенцóю.
Dobrzyń nad Wisłą, *t.*, Добры́нь надъ Вúслою.
Dobrzyńska, *p.*, Доброжи́нска.
Drobin, *t.*, Дрóбинъ.
Drwęca, *p.*, Дрвéнца.
Drzewica, *t.*, Држенúца.
Drzewiczka, *p.*, Држенúчка.
Dubienka, *t.*, Дубéнка.
Działdówka, *p.*, Дзялдóвка.
Działoszyce, *t.*, Дѣлоши́цы.
Działoszyn, *t.*, Дѣлоши́нъ.

F.

Filipów, *t.*, Фили́новъ.
Firlej, *t.*, Фирлéй.
Frampol, *t.*, Фрампóль.

G.

Garwolin, *t.*, Гарволи́нъ.
Gielczew, *t.*, Гéлчевъ.
Gielniów, *t.*, Гéльневъ.
Gliniany, *t.*, Глини́ны.
Głowaczów, *t.*, Гловачóвъ.
Główno, *t.*, Глýвно.
Głusk, *t.*, Глускъ.
Gniewaszów, *t.*, Гнѣвашóвъ.
Golina, *t.*, Голúна.
Gombin, *t.*, Гомби́нъ.
Góra Kalwarja, *t.*, Горá Кальвáрія.
Góraj, *t.*, Горáй.
Gorzków, *t.*, Горькóвъ.
Gostynin, *t.*, Гостынинъ.
Goszczyn, *t.*, Гóщинъ.
Gowarczów, *t.*, Говарчóвъ.
Grabów, *t.*, Грабóвъ.
Grabowiec, *t.*, Грабóвецъ.
Grajewo, *t.*, Граéво.
Granica, *t.*, Грани́ца.
Grocholice, *t.*, Грохоли́цы.
Grodzisk, *t.*, Гроди́скъ.
Grójcy, *t.*, Гро́йцы.
Grzegorzew, *t.*, Григóрьевъ.

H.

Hańcza, *t.*, Гáньча.
Horodło, *t.*, Горóдло.
Horodyszcze, *t.*, Городúще.
Hrubieszów, *t.*, Грубешóвъ.
Huczwa, *p.*, Гýчва.

I.

Iłów, *t.*, Илóвъ.
Iłża, *t.*, Илжа.
Iłżanka, *p.*, Илжáнка.
Inowłodz, *t.*, Иновлóдь.
Iwaniska, *t.*, Иванúска.
Iwanowice, *t.*, Ивановúцы.
Izbica z Tarnogórą, *t.*, Избúца съ Тарногорóю.

J.

Jadów, *t.*, Ядóвъ.
Jakubówka, *t.*, Якубóвка.
Janów, *t.*, Янóвъ.
Janowiec, *t.*, Янóвецъ.
Jarczów, *t.*, Ярчóвъ.
Jarocha, *p.*, Яроха.
Jastrząb, *t.*, Ястребъ.
Jedliński, *t.*, Едлúнскъ.
Jędrzejów, *t.*, Ендржéевъ.
Jegrznia, *p.*, Егржня.
Jeziorna, *p.*, Езёрна.
Jeżów, *t.*, Ежóвъ.
Jeżówka, *p.*, Ежóвка.
Józefów, *t.*, Юзефóвъ.

K.

Kałuszyn, *т.*, Калу́шинъ.
Kalwarja, *т.*, Кальва́рія.
Kamieńczyk, *р.*, Ка́менчикъ.
Kamienno, *р.*, Ка́менная.
Kalisz, *т.*, Ка́лишъ.
Kamieńsk, *т.*, Ка́менскъ.
Kamionka, *т.*, Каменка.
Karczew, *т.*, Карчёвъ.
Kazanów, *т.*, Казано́въ.
Kazimierz, *т.*, Казими́ръ.
Kielce, *т.*, Кѣльцы.
Kiernozia, *т.*, Керно́зія.
Kikoł, *т.*, Ки́колъ.
Kleczew, *т.*, Клечёвъ.
Klimontów, *т.*, Климонто́въ.
Kłobucko, *т.*, Клобу́цкъ.
Kłodawa, *т.*, Клода́ва.
Kiwów, *т.*, Кльвовъ.
Kobylanka, *р.*, Кобыла́нка.
Kock, *т.*, Коцкъ.
Kodeń, *т.*, Ко́день.
Kołbiel, *т.*, Ко́лбель.
Kolno, *т.*, Ко́льно.
Koło, *т.*, Ко́ла.
Komarów, *т.*, Комаро́въ.
Koniecpol, *т.*, Конецпо́ль.
Konin, *т.*, Конинъ.
Końsk, *т.*, Конскъ.
Końska-Wola, *т.*, Ко́нская-Во́ля.
Konstantynów, *т.*, Константи́новъ.
Koprzywia, *р*, Копрши́вя (Кропи́вная).
Koprzywianka, *р.*, Копрши́вянка (Кропи́вянка).
Koprzywnica, *т.*, Копрши́вница (Кропи́вница).
Korczyn Nowe-Miasto, *т.*, Корчи́нъ Но́вый-Го́родъ.
Kossów, *т.*, Коссо́въ.
Koszyce, *т.*, Коши́цы.
Kowal, *т.*, Кова́ль.
Koziegłowy, *т.*, Козьигло́вы.
Kozienice, *т.*, Козени́цы.
Koźminek, *т.*, Козьми́некъ.
Kraśnik, *т.* Краси́нкъ.
Krasnobród, *т.*, Краснобро́дъ.
Krasnosiele, *т.* Красносе́лье.
Krasnostaw, *т.*, Краснста́въ.
Krępianka, *р.*, Кремпя́нка.
Kromołów, *т.*, Кромоло́въ.
Krośniewice, *т.*, Кросневи́цы.
Kryłów, *т.*, Крылъ въ.
Krzepice, *т.*, Крѣпи́цы.
Krzeszów, *т.*, Кршешо́въ.
Krzna, *р.*, Крзна.
Książ-Wielki, *т.*, Ксенжъ-Ве́льки.
Kuczbork, *т.*, Кучбо́ркъ.
Kunów, *т.*, Ку́новъ.
Kurów, *т.*, Ку́ровъ.
Kurozwęki, *т.*, Куровзе́нки.
Kurzelów, *т.* Куржелевъ.
Kutno, *т.*, Ку́тно.

L.

Lądek, *т.*, Лёндекъ.
Lassocin, *т.*, Лассо́цинъ.
Latowicz, *т.*, Лато́вичъ.
Lelów, *т.*, Лелёвъ.
Liczwarta, *р.*, Личва́рта.
Lipno, *т.*, Ли́пно.
Lipsk, *т.*, Липскъ.
Liw, *т.*, Ливъ.
Liwiec, *р.*, Ли́вецъ.
Lubartów, *т.*, Любарто́въ.
Lubień, *т.*, Лю́бень.
Lublin, *т.*, Люблинъ.
Lubraniec, *т.*, Любра́нецъ.
Ludwinow, *т.*, Людвино́въ.
Lutomiersk, *т.*, Лютомѣрскъ.
Lututów, *т.*, Лютуто́въ.

Ł.

Łada, *р.* Ла́да.
Łagów, *т.*, Лагово́въ.
Łask, *т.*, Ласкъ.
Łaskarzew, *т.* Ласкаре́въ.
Łaszczów, *т.*, Лащо́въ.
Łęczna, *т.*, Ленчна.
Łęczyca, *т.*, Ленчи́ца.
Łódka, *р.*, Ло́дка.
Łódź, *т.*, Лодзь.
Łomazy, *т.*, Ломазы.
Łomża, *т.*, Ло́мжа.
Łosice, *т.*, Лоси́цы.
Łowicz, *т.*, Ло́вичъ.
Łoździeje, *т.*, Лозьдзѣи.
Łuków, *т.*, Луко́въ.
Łupna, *р.*, Лу́пна.
Łydynia, *р.*, Лыдыня.
Łysoboki, *т.*, Лысобо́ки.

M.

Maciejowice, *т.*, Мацѣе́вицы.
Magnuszew, *т.* Магнушо́въ.
Maków, *т.*, Мако́въ
Małogoszcz, *т.*, Малого́щъ.
Mały Brok, *р.* Малый Брокъ.
Marjampol, *т.*, Маріампо́ль.
Markuszew, *т.*, Маркушёвъ.
Marycha, *р.*, Мари́ха.
Michów, *т.*, Михо́въ.
Miechów, *т.*, Мѣхо́въ.
Miechówka, *р.*, Мѣхо́вка.
Miedzna, *т.*, Мѣдзна.
Międzyrzec, *т.*, Мендзиржѣ́цъ (Междурѣчье).
Mień, *р.* Мень.
Mińsk, *т.*, Минскъ.
Mława, *т.*, Мла́ва.
Mleczna, *р.* Мле́чная.

Mława, *p.* Мла́вка.
Modliborzyce, *т.*, Модлиборжи́цы.
Modrzejów, *т.*, Модржеёвъ.
Mogielnica, *т.* Могильни́ца.
Mogielówka, *р.*, Могилёвка.
Mokobody, *т.*, Мокобо́ды.
Mordy, *т.*, Мо́рды.
Moszczenica, *р.*, Мощени́ца.
Moszczyca, *р.* Мощи́ца.
Mrzygłód, *т.*, Мржиглóдъ.
Mstów, *т.*, Мстовъ.
Mszczonów, *т.*, Мщонóвъ.
Myszyniec, *т.*, Мышúнецъ.

N.

Nadarzyn, *т.*, Надаржúнъ.
Narew, *р.*, На́рва.
Nasielsk, *т.*, Насéльскъ.
Ner, *р.* и *т.* Неръ.
Netta, *р.*, Нéтта.
Nida, *р.*, Ни́да.
Nidzica, *р.*, Нидзи́ца.
Niemen, *р.*, Нéменъ.
Nieszawa, *т.*, Нешáва.
Nowa Aleksandrja, *т.*, Нóвая Александрíя.
Nowe-Miasto, *т.*, Нóвое Мéсто, *см.* **Korczyn**.
Nowogród, *т.*, Нóвгородъ.
Nowy-Dwór, *т.*, Нóвый-Дворъ.
Nur, *т.*, Нуръ.
Nurzec, *р.*, Нýржецъ (Нýрецъ)

O.

Ochnia, *р.*, Óхня.
Odrzywół, *т.*, Одривóлъ.
Ogrodzieniec, *т.*, Огродзéнецъ.
Okrzesza, *р.*, Óкршеша, (Окрéша).
Oksa, *р.* Óкса.
Okuniew, *т.*, Окунёвъ.
Oleśnica, *т.*, Олесни́ца.
Olita, *т.*, Олúта.
Olkusz, *т.*, Óлькушъ.
Olsztyn, *т.*, Ольштынъ.
Opatów, *т.*, Опатóвъ.
Opatówek, *т.*, Опатóвокъ.
Opatówka, *р.*, Опатóвка.
Opoczna, *т.*, Опóчна.
Opole, *т.*, Опóлье.
Orchówek z Włodawą, *т.*, Орхóвокъ съ Влодáвою.
Orzyc, *р.*, Óржицъ (Óрицъ).
Osięciny, *т.*, Осенцúны.
Osieck, *т.*, Осéцкъ.
Osiek, *т.*, Осéкъ.
Osmolin, *т.*, Осмолúнъ.
Osownica, *р.*, Осовни́ца.
Ostrołęka, *т.*, Остроленка.
Ostrów, *т.*, Островъ.
Ostrowiec, *т.*, Остро́вецъ.
Ożarow, *т.*, Ожаро́въ.
Ozorków, *т.*, Озорко́въ.

P.

Pabianice, *т.*, Пабяни́цы.
Pacanów, *т.*, Пацано́въ.
Pajęczno, *т.*, Паенчно.
Parczew, *т.*, Парчёвъ.
Parysów, *т.*, Парисóвъ.
Parzęczew, *т.*, Паржéнчевъ.
Pawłów, *т.*, Пáвловъ.
Petrokow, *т.*, Петрокóвъ.
Piaseczno, *т.*, Пясéчно.
Piaski, *т.*, Пя́ски (Пески́).
Piątek, *т.*, Пентекъ.
Pierzchnica, *т.*, Пержхни́ца.
Pilica, *т.* и *р.* Пи́лица.
Pilwiszki, *т.*, Пильви́шки.
Pińczów, *т.*, Пинчóвъ.
Piszcząc, *т.*, Пищóнцъ.
Pławno, *т.*, Плáвно.
Płock, *т.*, Плоцкъ.
Płonka, *р.* Плóнка.
Płońsk, *т.*, Плонскъ.
Poddębice, *т.*, Поддембúцы.
Pokrzywnica, *р.*, Покршивни́ца (Крапивни́ца).
Połoniec, *т.*, Полонéцъ.
Poniemoń, *т.*, Понéмонь.
Pór, *р.* Поръ.
Prasnysz, *т.*, Прáснышъ.
Praszka, *т.*, Прáшка.
Preny, *т.*, Прéны.
Prosna, *р.*, Прóсна.
Proszowice, *т.*, Прошовúцы.
Przedborz, *т.*, Пржедбóржъ (Предбóръ).
Przedecz, *т.*, Пршéдечъ.
Przemsza, *р.* Пршемша.
Przerośl, *т.*, Пршéросль.
Przybyszew, *т.*, Пршибышóвъ.
Przylepnica, *р.*, Пршилепни́ца (Прилепни́ца).
Przyrów, *т.*, Прширóвъ (Прирóвъ).
Przysucha, *т.*, Пршисýха (Присýха).
Przytyk, *т.*, Пршитыкъ (Притыкъ).
Psarka, *р.*, Псáрка.
Puchaczew, *т.*, Пухачóвъ.
Pułtusk, *т.*, Пултýскъ.
Pyzdry, *т.*, Пыздры.

R.

Rachów, *см.* **Annopol**.
Raciąż, *т.*, Рацéнжъ.
Raciążek, *т.*, Рацéнжекъ.
Raczki, *т.*, Рáчки.
Radom, *т.*, Радóмъ.
Radiejew, *т.* Радéевъ.
Radin, *т.*, Рáдинъ.
Radomka, *р.*, Радóмка.

Radomsk, *t.*, Радо́мскъ.
Radoszyce, *t.* Радошѝцы.
Radzanow, *t.*, Радзано́въ.
Radziwiłow, *t.*, Радзивѝловъ (Радзивѝловъ).
Radzymin, *t.*, Радзимѝнъ.
Rajgród, *t.*, Ра́йгродъ (Ра́йгородъ).
Raków, *t.*, Рако́въ.
Rawa, *r.*, Ра́ва.
Rawka, *p.* Ра́вка.
Rejowiec, *t.*, Реевецъ.
Rgiłówka, *p.*, Ргило́вка.
Rogów, *t.*, Рого́въ.
Rospuda, *p.*, Роспу́да.
Rossosz, *t.*, Россо́шь.
Rożan, *t.*, Рожа́нъ.
Roziec, *p.*, Розе́цъ.
Rozoga, *p.*, Розо́га.
Rozprza, *t.*, Ро́зпрша (Ро́зпра).
Rychwał, *t.*, Рыхва́лъ.
Ryczywoł, *r*, Рычиво́лъ.
Rypin, *t.*, Рыпѝнъ.

S.

San, *p.*, Санъ.
Sandomierz, *t.*, Сандоми́ръ.
Sapieżyszki, *t.*, Сапежѝжки.
Sarnaki, *t.*, Сарна́ки.
Sawin, *t.*, Са́винъ.
Secemin, *t.*, Сецеми́нъ
Sejny, *t.*, Се́йны.
Sereje, *t.*, Серѐи.
Serock, *t.*, Сиро́тскъ.
Serokomla, *r.*, Серокóмля.
Sieciechow, *t.*, Сѣцехóвъ.
Siedlec, *t.*, Сѣ́длецъ.
Siennica, *t.*, Сѣ́нница.
Sienniczka, *p.*, Сѣ́нни́чка.
Sienno, *t.*, Сѣ́нно.
Sieradz, *t.*, Сѣ́радзъ.
Sierpiec, *t.*, Серпѐцъ.
Sierpienica, *p.*, Серпенѝца.
Siewierz, *t.*, Сѣ́веръ.
Silnica, *p.*, Сильни́ца.
Simno, *t.*, Си́мно.
Skała, *t.*, Скала́.
Skalbmierz, *t.*, Скальбми́ръ.
Skaryszew, *t.*, Скарышѣвъ.
Skempe, *t.*, Скѣ́мпе.
Skierniewice, *t.*, Скерневѝцы.
Skrwa, *p.*, Скрва.
Skrzynno, *t.*, Скры́нно.
Skulsk, *t.*, Скульскъ.
Sławatycze, *t.*, Славати́чи.
Sławków, *t.*, Славко́въ.
Sławno, *p.*, Сла́вно.
Slesin, *t.*, Слесѝнъ.
Słomniki, *t.*, Сломни́ки.
Słupcy, *t.*, Слу́пцы.
Słupia-Nowa, *t.*, Слу́пня-Но́вая.
Służewo, *t.*, Служе́во.
Sniadów, *t.*, Сниндо́въ.
Sobków, *t.*, Собко́въ.
Sobota, *t.*, Собо́та.
Sochaczew, *t.*, Сохачо́въ.
Sochocin, *t.*, Сохотѝнъ.
Sokołów, *t.*, Соколо́въ.
Sokoły, *t.*, Соколы́.
Solec, *t.*, Со́лецъ.
Sompolno, *t.*, Сомпо́льно.
Sona, *p.*, Со́на.
Sopockinie, *t*, Сопоцкѝны.
Sperna, *p.* Спе́рна.
Stanisławów, *t.*, Станисла́вовъ.
Staszów, *t.*, Сташо́въ.
Staw, *r*, Ставъ.
Stawiski, *t.*, Ставѝски.
Stawiszyn, *t.*, Ставишѝнъ.
Sterdyń, *t.*, Стердынь.
Stężyca, *t.*, Стенжѝца.
Stoczek, *t.*, Сто́чекъ.
Stopnica, *t.*, Стопни́ца.
Stryków, *t.*, Стрыко́въ.
Strzecha, *p.*, Стрѣха.
Sudargi, *t.*, Суда́ргы.
Sulejów, *t.*, Сулеевъ.
Suwałki, *t.*, Сува́лки.
Świder, *p.*, Свѝдеръ.
Szadek, *t.*, Ша́декъ.
Szaki, *t.*, Ша́ки.
Szczebrzeszyn, *t.*, Щебржешѝнъ.
Szczekociny, *t.*, Щекоцѝны.
Szczerców, *r*, Щерцо́въ.
Szczuczyn, *r*, Щучѝнъ.
Szeszupa, *p.*, Шешу́па.
Szreniawa, *p.*, Шренѝва.
Szreńsk, *t.*, Шренскъ.
Szydłów, *t.*, Шидло́въ.
Szydłowiec, *t.*, Шидло́вецъ.

T

Tarczanka, *p*, Тарча́нка.
Tarczyn, *t.*, Тарчѝнъ.
Tarłów, *r*, Та́рловъ.
Tarnogóra, *ob.* Izbica.
Tarnogród, *r*, Тарногро́дъ.
Terespol, *r*, Тересполь.
Toczna, *p*, То́чна
Tomaszów, *t.*, Томашо́въ.
Tuliszków, *t.*, Тулишко́въ.
Turek, *t.*, Ту́рекъ
Turobin, *t.*, Туро́бинъ.
Tuszyn, *r*, Тушѝнъ.
Tykocin, *r*, Тикотѝнъ
Tyśmienica, *r*, Тысмѣ́ница.
Tyszowce, *t.*, Тышо́вцы.

U

Uchanie, *r*, Уха́ны.
Ucherka, *p*, Ухе́рка.
Ujazd, *t.*, Уе́здъ.

Uniejów, *г.*, Унеёвъ
Urzędów, *г.*, Уржендо́въ.

W.

Wąchock, *г.*, Вонхо́цкъ.
Warka, *г.*, Ва́рка
Warszawa, *г.*, Варша́ва.
Warta, *г.* и *р.*, Ва́рта.
Waśniów, *г.*, Васнёвъ.
Wąsosz, *г.*, Вонсо́шъ.
Wąwolnica, *г.*, Вонвольни́ца.
Węgierka, *р.*, Венге́рка.
Węgrów, *г.*, Венгро́въ.
Widawa, *г.*, Вида́ва.
Widawka, *р.*, Вида́вка.
Wieluń, *г.*, Велю́нь.
Wieniawa, *г.*, Вена́ва.
Wieprz, *р.*, Вепрь.
Wiercica, *р.*, Верци́ца.
Wieruszów, *г.*, Верушо́въ.
Wierzbica, *г.*, Вержби́ца.
Wierzbnik, *г.*, Ве́ржбникъ.
Wierzbołów, *г.*, Верзболо́въ.
Wilczyn, *г.*, Вильчи́ны.
Wilga, *р.*, Ви́льга.
Wiskitki, *г.*, Виски́тки.
Wisła, *р.*, Ви́сла.
Wiślica, *г.*, Висли́ца.
Wissa, *р.*, Ви́сса.
Wisznice, *г.*, Вишни́цы.
Wisztyniec, *г.*, Виштынецъ.
Witówka, *р.*, Витовка.
Wizajny, *г.*, Визайны.
Wizna, *г.*, Ви́зна.
Wkra, *р.*, Вкра.
Władysławów, *г.*, Владисла́во
Włocławek, *г.*, Влоцла́вскъ.
Włodawa, *г.*, *ob.* Orchówek.
Włodawice, *г.*, Влодави́цы.
Włoszczowa, *г.*, Влощо́ва.
Wochyń, *г.* Во́хинь
Wodzisław, *г.*, Водисла́въ.
Wojsławice, *г.*, Войславицы
Wolanów, *г.*, Волянóвъ.
Wolborka, *р.* Вольбóрка.
Wolbórz, *г.*, Вольбóръ.
Wolbrom, *г.*, Вольбро́мъ.
Wołkowyszki, *г.*, Волковы́шки.
Wschodnia, *р.*, Всхóдняя.
Wyśmierzyce, *г.*, Высмержи́цы.
Wysokie Mazowieckie, *г.*, Высóкое Мазовéцкое.
Wyszków, *г.*, Вышкóвъ
Wyszogród, *г.*, Вышгородъ.

Z.

Zagórow, *г.*, Загоро́въ.
Zaklików, *г.*, Заклико́въ.
Zakroczym, *г.*, Закрочи́мъ
Zambrów, *г.*, Замбро́въ.
Zamostje, *г.*, Замо́стье.
Zawichost, *г.* Завихво́стъ.
Zduńska Wola, *г.*, Здýнская Во́ля.
Zgierz, *г.*, Згержъ.
Zgłowiączka, *р.*, Згловéнчка.
Zielawa, *р.*, Зеля́ва.
Złoczew, *г.*, Злочóвъ.
Zwoleń, *г.*, Зволе́нь.

Ż.

Żarki, *г.*, Жа́рки.
Żarnów, *г.*, Жарнóвъ.
Żarnowiec, *г.*, Жарновéцъ.
Żelechów, *г.*, Желехóвъ.
Żołkiewka, *г.* и *р.*, Жолкóвка.
Żuromin, *г.*, Журомúнъ.
Żychlin, *г.*, Жихлúнъ.

WYKAZ ALFABETYCZNY

imion chrzestnych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

крестныхъ именъ.

A

Abdon, Авдій, Авдѣй.
Adam, Адамъ.
Adelajda, Аделаида.
Adolf, Адольфъ.
Adrjan, Адріянъ, Андрѣянъ.
Agapit, Агапій.
Agata, Агата, Агаѳія.
Agaton, Агаѳонъ.
Agnieszka, Агнія. Агнеса.
Agrypina, Агриппина, Аграфена.
Albin, Альбинъ.
Albina, Альбина.
Aleksander, Александръ.
Aleksandra, Александра.
Aleksy, Алексій, Алексѣй.
Alfons, Альфонсъ.
Alfred, Альфредъ.
Alodja, Алодія.
Aloizy, Алоисій.
Amelja, Амалія.
Anastazja, Анастасія, Настасья.
Anastazy, Анастасій.
Anatoli, Anatoljusz, Анатолій.
Andrzej, Андрей.
Aniela,, Ангелика.
Anna, Анна.
Antoni, Антоній, Антонъ
Antonina, Антонина.
Anzelm, Ансельмъ.
Apolinary, Аполлинарій.
Apolonja, Аполлонія.
Apolonjusz, Аполоній.
Arkadjusz, Аркадій.
Arsenjusz, Арсеній.
Artur, Артуръ.
Atanazy,, Аѳанасій.
August, Августъ.
Augustyn, Августинъ.
Aurelja, Аврелія.

B.

Balbina, Бальбина.
Barbara, Варвара.
Barlaam, Варлаамъ.
Barnaba, Варнава.
Bartłomiej, Вареоломей.
Bazyli, Василій.
Beata, Беата.
Benedykt, Венедиктъ.
Benigna, Бенигна.
Benon, Бенонъ.
Bernard, Бернардъ.
Błażej, Власій, Власъ.
Bogumił, Богумилъ.
Bogumiła, Богумила.
Bonawentura, Бонавентура.
Bonifacy, Бонифатій, Бонифацій.
Bronisława, Бронислава.
Bruno, Брунонъ.
Brygida, Бригитта.

C.

Cecylja, Цецилія, Кикилія.
Celestyn, Целестинъ, Келестинъ.

Cyprjan, Кипріянъ, Купрѣянъ.
Cyrjak, Кириакъ.
Cyryll, Кириллъ, Кирила.
Czesław, Чеславъ.

D.

Damjan, Даміанъ, Демьянъ
Daniel, Даніилъ, Данила.
Dawid, Давидъ, Давыдъ.
Dezyderjusz, Дезидерій.
Dominik, Доминикъ.
Dominika, Доминика.
Dorota, Дороѳея.
Doroteusz, Дороѳей.
Dyonizy, Діонисій, Денисъ.

E.

Edmund, Эдмундъ.
Edward, Эдуардъ.
Eleonora, Элеонора.
Eliasz, Илія, Илья.
Elizeusz, Елиссей.
Elżbieta, Елисавета.
Emilja, Эмилія.
Emiljan, Эмиліанъ, Емельянъ.
Epifanjusz, Епифаній.
Erazm, Эразмъ.
Estera, Есѳирь.
Eudoksja, Евдокія, Авдотья.
Eudoksjusz, Евдоксій.
Eufemja, Евфимія, Афимья.
Eufrozyna, Ефросинія, Афросинья.
Eugenja, Евгенія.
Eugeniusz, Евгеній.
Eulalja, Евлалія.
Eustachjusz, Евстафій, Астафій.
Euzebja, Евсевія.
Euzebjusz, Евсевій.
Ewa, Ева.
Ewaryst, Еварестъ.
Ezechiasz, Іезекеиль.

F.

Fabian, Фабій, Фабіанъ.
Faustyna, Фаустина.
Felicjan, Фелиціанъ.
Feliks, Феликсъ, Филиксъ.
Ferdynand, Фердинандъ.
Filip, Филиппъ.
Filomena, Филомена.
Flawjan, Флавіанъ.
Florjan, Флоръ, Фролъ.
Florentyn, Флорентій.
Fortunat, Фортунатъ.
Franciszek, Францискъ, Францъ.
Franciszka, Франциска.
Fryderyk, Фридерикъ, Фридрихъ.

G.

Gabryel, Гавріилъ, Гаврила.
Gaweł, Галлъ.
Gedeon, Гедеонъ.
Genowefa, Женевьева, Геновева.
German, Германъ.
Gertruda, Гертруда.
Gerwazy, Гервасій.
Gotfred (Bogumił), Готфридъ.
Gracjan, Граціанъ.
Grzegorz, Григорій.
Gustaw, Густавъ.

H.

Helena, Елена, Алена, Лена.
Heljodor, Геліодоръ.
Henryk, Генрихъ.
Hermenegild, Герменегильдъ.
Hermogenes, Гермогенъ.
Hiacynt, Іакинеъ, Акимъ.
Hieronim, Іеронимъ.
Hilary, Иларій.
Hipolit, Ипполитъ.
Honorata, Гонората.
Hubert, Губертъ.
Hugon, Гугонъ.

I.

Ida, Ида.
Idzi, Эгидій.
Ignacy, Игнатій.
Ildefons, Ильдефонсъ.
Innocenty, Иннокентій.
Irena, Ирина.
Ireneusz, Иринеій.
Iwon, Ивонъ.
Izabella, Изабелла.
Izajasz, Исаія, Исай.
Izydor, Исидоръ, Сидоръ.

J.

Jacek, Іакинеъ, Акимъ.
Jadwiga, Ядвига.
Jakób, Іаковъ, Яковъ.

Jan, Іоа́ннъ, Ива́нъ.
Januarjusz, Іаннуа́рій, , Іануа́рій.
Jerzy, Геóргій, Егóръ, Юрій.
Joachim, Іоа́кимъ, Я́кимъ.
Joanna, Іоа́нна. Жане́та.
Józef, Іóсифъ. Осипъ.
Józefa, Жозефи́на.
Juda, Іу́да.
Judyta, , Іуди́ѳь, Юди́ѳь.
Julja, Юлія.
Juljan, Юліа́нъ, Ульа́нъ.
Juljanna, , Юліа́на, Ульа́на.
Juljusz, Юлій.
Just, Юстъ.
Justyn, Юсти́нъ.
Justynjan, Юстиніа́нъ.
Justyna, Юсти́на.
Juwencjusz, Іувенти́нъ.

K.

Kajetan, Каета́нъ.
Kalikst, Кали́кстъ.
Kamill, Ками́лъ.
Kamilla, Ками́лла.
Kandyd, Канди́дъ.
Kanut, Кану́тъ.
Karol, Карлъ.
Karolina, Каролѝна.
Kassjan, Кассіа́нъ.
Kassylda, Кассѝльда.
Katarzyna, Екатери́на, Катери́на.
Kazimierz, Казими́ръ.
Klara, Кла́ра.
Klemens, Климе́нтъ, Климе́нтій.
Klotylda, Клоти́льда.
Konrad, Конра́дъ, Кондра́тій.
Konstancja, Конста́нція.
Konstantyn, Константи́нъ.
Kornelja, Корне́лія.
Kosma, Косма́, Кузьма́,
Kryspin, Криспи́нъ, Криспъ.
Krystyna, Христи́на.
Krysztof, Христофо́ръ.
Kunegunda, Кунигу́нда.

L.

Lambert, Ламбе́ртъ, Лампре́хтъ.
Leokadja, Леока́дія.
Leon, Лѐвъ.
Leonard, Леона́рдъ.
Leontyna, Леонти́на.
Leopold, Леопо́льдъ.
Longin, Ло́гинъ, Ло́ггинъ.
Lucjan, Луціа́нъ, Лукья́нъ.
Lucyna, Лукѝна.
Ludgarda, Людга́рда.
Ludomir, Людоми́ръ.
Ludwik, Людо́викъ.
Ludwika, Людви́ка, Луи́за.

Ł.

Ładysław, Ладисла́въ.
Łazarz, Ла́варъ.
Łucja, Лю́ція, Лу́кія.
Łukasz, Лука́.

M.

Maciej, Ма́теій.
Magdalena, Магдали́на.
Makary, Мака́рій, Мака́ръ.
Makryna, Макри́на.
Maksymiljan, Максимиліа́нъ.
Maksymin, Максѝмъ.
Małgorzata, Маргари́та.
Marcelli, Марке́лъ.
Marcelljan, Маркелліа́нъ.
Marcin, Мартѝнъ, Марты́нъ.
Marcjan, Маркіа́нъ.
Marek, Маркъ.
Marja, Марія. Ма́рья.
Marjusz, Ма́рій.
Marta, Ма́рѳа.
Mateusz, Матѳе́й, Матвѣ́й.
Matylda, Мати́льда.
Maurycjusz, Мавры́кій, Мо́рицъ.
Melanja, Мела́нія.
Metodjusz, Меѳо́дій.
Michał, Михаи́лъ, Михаи́ла.
Mikołaj, Никола́й.
Miron, Мирóнъ.
Modest, Моде́стъ.

N.

Narcyz, Нарки́съ, Нарци́съ.
Natalja, Ната́лья.
Nazarjusz, Наза́рій, Наза́ръ.
Nemezjusz, Неме́зій.
Nikodem, Никоди́мъ.

O.

Olimpja, Олѝмпія.
Onufry, Ону́фрій.
Otton, Отто́нъ.
Otylja, Отти́лія.

P.

Pafnucy, Пафну́тій.
Pankracy, Панкра́тій.
Patrycjusz, Патри́кій.
Paulin, Павли́нъ.
Paulina, Па́вла, Павли́на, Поли́на.
Paweł, Па́велъ.
Pelagja, Пелагія, Палагѣя.
Petronela, Петроне́лла.
Piotr, Пе́тръ.
Pius, Пій.
Placyda, Плаци́да.
Polikarp, Поликарпъ.
Prakseda, Праксе́да.
Prokop, Прокопій, Проко́фій.
Prosper, Евти́хій.
Protazy, Протасій, Прота́съ.
Pulcherja, Пульхе́рія.

R.

Rafał, Рафаи́лъ.
Rajmund, Райму́ндъ.
Regina, Реги́на.
Robert, Робе́ртъ.
Roch, Рохъ.
Roman, Рома́нъ.
Romana, Рома́на.
Romuald, Ромуа́льдъ.
Róża, Ро́за Розе́тта.
Rozalja, Розалія.
Rudolf, Рудо́льфъ.
Ruf, Руфъ.
Rufina, Руффи́на.
Ryszard, Ри́хардъ, Ри́чардъ.

S.

Sabina, Саби́на.
Salezy, Сале́зій.
Salomea, Соломо́нія.
Sebastjan, Севастіа́нъ, Севастья́нъ.
Serapjon, Серапіо́нъ.
Sergjusz, Се́ргій. Серге́й.
Serwacy, Серва́тій.
Seweryn, Северѝнъ.
Spirydon, Спиридо́нъ.
Stanisław, Станисла́въ.
Stefan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Sulpicjusz, Сюльпи́цій.
Sykst, Сикстъ.
Sylwester, Сильве́стръ.
Szczepan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Szymon, Си́монъ, Семенъ.

T.

Tadeusz, Ѳаддѣ́й.
Tekla, Ѳе́кла.
Telesfor, Телесфо́ръ.
Teobald, Теобальдъ.
Teodor, Ѳеодо́ръ, Ѳе́доръ.
Teodora, Ѳеодо́ра, Ѳедо́ра.
Teodoryk, Ѳеодори́къ.
Teodozja, Ѳеодо́сія, Ѳедо́сья.
Teodozjusz, Ѳеодо́сій, Ѳедосѣ́й.
Teofil, Ѳеофи́лъ.
Teressa, Тере́за.
Tomasz, Ѳома́.
Tymoteusz, Тимоѳе́й.
Tytus, Титъ.

W.

Wacław, Вячесла́въ.
Walenty, Валенти́нъ.
Walerja, Вале́рія.
Walerjan, Валеріа́нъ.
Walery, Вал рій.
Wawrzyniec, Лавре́нтій.
Weronika, Веро́ника.
Wiktor, Ви́кторъ.
Wiktorja, Викто́рія.
Wiktoryn, Викторѝнъ.
Wilhelm, Вильге́льмъ.
Wincenty, Винке́нтій, Вике́нтій.
Wit, Витъ.
Władysław, Владисла́въ.
Wojciech, Адальбе́ртъ, Альбе́ртъ, Альбре́хтъ.

Z.

Zacharjasz, Заха́рія, Заха́ръ.
Zenobja, Зино́вія.
Zenobjusz, Зино́вій.
Zofja, Со́фія, Со́фья.
Zuzanna, Суса́нна.
Zygmunt, Сигизму́ндъ.

WYRAZY OPUSZCZONE.

ПРОПУЩЕННЫЯ СЛОВА.

* Służy do oznaczenia wyrazów polskich w Słowniku umieszczonych i niezupełnie przełożonych na język ruski.

* Обозначаетъ польскія слова помѣщенныя въ Словарѣ и невполнѣ переведенныя на рускій языкъ.

Abyss, -u, *м.* бе́здна, неизмѣри́мая глубина́, про́пасть; || *Перк.* адъ преиспо́дняя.

Adamizować, шосси́ровать, равня́ть по доро́гѣ щебень.

Agentura, -y, *ж.* аге́нтство.

Annotacja, -ji, *ж.* примѣча́ніе, отмѣ́тка.

Ażeby, что́бы.

Bacznie, внима́тельно, осторо́жно.

Badatliwy, любопы́тный.

Bakłak, -u, *м.* бакла́га.

Baldaszkowaty, *Бот.* зонтикообра́зный.

Bawół, -ołu, *м.* бу́йволъ.

Bębel, *см.* **Bąbel.**

Bezład, -u, *м.* безпоря́докъ.

Bezładnie, безпоря́дочно.

Bezładność, -ści, *ж.* безпоря́дочность.

Bezładny, безпоря́дочный.

Bezrozumny, неразу́мный, безразсу́дный.

Bezwstydnie, безсты́дно, нахально на́гло.

Bezwstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, нахальство, на́глость.

Biczować się, бичева́ться, бить себя́ бичемъ.

Bieleć, бѣлѣ́ть.

Błaganie, -nia, *ср.* моле́ніе, проше́ніе.

Błędnie, ло́жно, оши́бочно, непра́вильно.

Blejgiel, -a, *м. Красил.* бля́гиль, бля́гяръ.

* **Błękit górny,** *Хим.* го́рная соль. **Błękit Berliński,** Берли́нская лазу́рь.

Błonica, -y, *ж. Бот.* лучи́ца родъ попо́ста.

Bobownica, -y, *ж. Бот.* се́верница (*растѣніе*).

Bohaterka, -i, *ж.* богати́рка.

Brokat, -u, *м.* брокате́ль полупарча́; || брокате́ль (*родъ мрамора*).

* **Brzeg, kant (wpadający w fugę ramową),** *Стол.* фальцъ, пазъ, четверть окóнной ра́мы.

* **Budowanie,** сооруже́ніе.

* **Budownictwo,** строи́тельное иску́сство.

* **Budowniczy, budujący,** строи́тель.

Buhaj, -ja, *м.* молодо́й бы́къ, голъ (*стадный*).

Bulgotać, бормота́ть, болта́ть.

Buntowanie, -nia, *ср.* бунтова́ніе, возмуще́ніе.

Bywszy, *Неуп.* бы́вшій.

Celnictwo, -a, *ср.* тамо́женное ве́домство; || *Собир.* чино́вники тамо́жни.

Cerowanie, -nia, *ср.* шти́панье.

Chap, *Межд.* цапъ! выражаетъ дѣ́йствіе ца́пнувшаго, схвати́вшаго.

Charczeć, ха́ркать.

Chełpliwie, высокомѣ́рно, ва́нно.

Chłeptać, лока́ть языко́мъ.

Chłeptanie, -nia, *ср.* лока́ніе.

Chlorek, -rku, *м. Хим.* хлори́стый мета́ллъ.

Choćby, Chociażby, хотя́ бы.

Chociaż, *Союз,* хотя́, хоть.

Chropawo, Chropowato, шерохова́то.

Chryzmo, *см.* **Chrzyzmo.**

Ciąg-dalszy, продолже́ніе.

* **Cięcie,** насѣ́чка.

* **Cios, Ciosowy kamień,** плитня́къ, квадра́тный ка́мень.

Cykorja ogrodowa, энди́вый, садо́вый цико́рій (*растѣніе*).

Czarnoksięzko, волшебнымъ образомъ, при помощи чародѣйства.
Czarownictwo, -a, *ср.* чародѣйство, колдовство.
Czarowność, -ści, *ж.* очарованіе, обворожительность.
Czteromiarowy, четырехстопный (*стихъ*)
Czułość, -ści, *ж.* чувствительность, восприимчивость.
Czyhanie, -nia, *ср.* подстереганіе, выжиданіе.
Dalszy, дальнѣйшій, слѣдующій.
Darmodajka, -i, *ж.* распутная женщина.
Decymować, наказывать чрезъ десятаго (*изъ виновныхъ*); || дѣлить на десятки. *см.* **Dziesiątkować.**
Dekada, -y, *ж.* декада десятидневіе; || десятокъ.
* **Deptać ziemię,** утрамбовывать землю, уплотнять.
Dławiciel, -a, *м.* губитель, душегубецъ; || *Зоол.* удавъ (*змѣй*).
Dobrowoleństwo, -a, *ср.* доброхотство.
Dobr. eć, улучшаться, приходить въ лучшее состояніе.
Doczasowość, -ści, *ж.* временность.
Doczasowy, временный.
Domniemalny, мнимый.
Dopleść, доплесть.
Doradzanie, -nia, *ср.* совѣтованіе.
Dosłowność, -ści, *ж.* буквальность.
Dosłyszeć, слышать, услышать.
Dospać, доспать.
Dostateczny, достаточный.
Dowieść, доказать.
Dożrzewać, дозрѣвать.
Drenaż, -u, *м.* дренажъ, подпочвенная осушка.
Drobne (pieniądze), *мн.* мелкія (*деньги*).
Dryanek, -nku, *м. см.* **Wielosił.**
* **Drylownik,** *Плотн.* сверло, коловоротъ.
Durniać (kogo), *Неум.* обзывать кого дуракомъ.
Durnieć, глупѣть.
Dwójuchy, двуушковый.
Dwubarwisty, двуцвѣтный.
Dwudzienny, двудневный.
Dyb nie, -nia, *ср.* подстереганіе, поджиданіе.
Dyzunicki, *Смар.* диссидентскій, иновѣрческій.
* **Dziady, -ów,** *мн. см.* **Zaduszki.**
Diesięciokąt, -u, *м. Мат.* десятиугольникъ.
* **Dziura w moście,** скпажина въ мостѣ. *Посл.* **Potrzebny jak dziura w moście,** нуженъ какъ пятое колесо въ телѣгѣ.
* **Dzwon w machinie pneumatycznéj,** *Физ.* колоколъ воздушнаго насоса.
Ekloga, -i, *ж.* эклога, пастушеское стихотвореніе.
Elektorski, курфюрстскій; || избирательный.
Falcowanie, -nia, *ср. Архит.* смычка, врубка въ фальцъ.
* **Farba rozrobiona z klejem,** клеевая краска.
* **Filar chroniący most od kry,** ледорѣзъ, быкъ моста, *см.* **Izbica.**
*Fijołek żółty, *Бот.* желтофіоль.
* **Forma ludwisarska,** литейная форма.
Fortepianista, -y, *м. Муз.* фортепіанистъ.
* **Framuga okna,** заломъ окна, амбразура.
Fryerski, волокитный, развязный, распущенный въ любезностяхъ.
Fryzowany, причесанный, завитой.
* **Futrowanie,** *Архит.* подпорная стѣнка.
Fuz metalów, окалина, желѣзная изгарь.
Ganiać się, бѣгаться (*о собакахъ*).
Genjusz, -u, и **-a,** *м.* геній.
Glistnik morski, морской или коралловый мохъ.
Głębieć, расти въ стволъ.
Glucyn, -u, *м. Хим.* глицина, сладкоземъ, окись глиція.
Gmyśli (*см.* **ku myśli**), **po** желанію.
Gmyślny (*см.* **kmyślny**), желанный, угодный).
* **Grabarnia,** усыпальница.
Gronisty, гроздовatый.
Grubjańsko, грубо, невѣжливо.
* **Grunt koloru, farba pierwiastkowa,** *Красил.* грунтовка, первоначальная окраска. **Grunt murowany, fundament,** *Архит.* цоколь, поддѣлъ.
Grzeczy (*см.* **ku rzeczy**), кстати.
Grzywnowy, гривенный, стоющій гривны.
Gwałtownikowy, *Неум.* принадлежащій растлителю, осквернителю.
Harbuz, -a, *м.* арбузъ.
Hartowany, закалённый.
* **Hebel do żłobkowania,** *Столя.* рубанокъ.
Hordowidowy, гордовинный, калиновый, *см.* **Hordowid,**
Horyl, -a, *м.* сплавщикъ, плотовщикъ
Hyż-ha! (szczując psem), *Охот.* пиль!
* **Illuminować,** раскрашивать красками.
Illustracja, -ji, *ж.* иллюстрація, рисунокъ, картинка, политипажъ; || толкованіе, поясненіе; || знаменитость.
Illustrować, иллюстрировать, украшать рисунками или политипажами (*книгу*).
Illustrowany иллюстрированный, украшенный рисунками или политипажами.
Iloraz, Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* частное числа.
Indos, -u, *м.* передаточная надпись на векселѣ.

Irszany, Irszowy, Irchowy, ва́мшевый.

Jąkała, -y, *м.* ва́йка.

Jakby, какъ-бу́дто, бу́дто бы.

Jasnoniebieski, свѣтлоголубо́й.

Jednobarwny, одноцвѣ́тный.

Jednoklęczny, *Бот.* одностебе́льный.

Jednotonność, -ści, *ж.* однообра́зіе, моното́нія.

Jednotonny, однообра́зный, моното́нный, однозву́чный.

Jednowładnie, самодержа́вно.

Jednowładny, самодержа́вный.

Jednozgłoskowy, односло́жный.

Jednylki, *Стар.* одина́ковый.

Jedynowładztwo, -a, *ср.* единодержа́віе.

* **Kabłąk (obłąk, łuk),** *Архит.* кружа́ло.

Kaloryfer, -u, *м.* печь съ теплопровóдными трубами.

Kalteszan, -u, *м.* пивна́я похлёбка.

* **Kamień łamany, łomny, kruszony,** бу́товый ка́мень. **Kamień do murowania,** бутъ, стройтельный ка́мень. **Kamień grubo ociosany do fundamentów,** кру́пный бу́товый ка́мень.

Kaprjol, -u, *м.* скачёкъ (*ло́шади*).

* **Kara do przewożenia pni, drzew i t. p.** медвѣ́дка.

Kartowany, стасо́ванный (*о ка́ртахъ*); || устро́енный, подгото́вленный.

Kątownice, *мн. Горн.* подхва́ты, костыли.

Kermezyn, -a, *м.* черве́цъ (*насѣко́мое*).

Kichnąć, чихну́ть.

Kiecka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*).

Kijanka, -i, *ж.* валёкъ (*у прачекъ*); || головасти́къ (*ля́гушечій*); || голова́чъ, бычо́къ (*рыба*).

Knag, -u, *м. Плотн.* подба́лочникъ, подпо́ра для поддержа́нія ба́лки.

Kojan, -a, *м.* бездѣ́льникъ, мерзавецъ.

* **Koło rozpędowe ruchoczynne,** махово́е колесо́, махови́къ.

Komór, -a, *м. Прост.* кома́ръ.

Konotować, отмѣча́ть, замѣча́ть.

Kopcidym, -a, *м.* поварёшка, плохо́й по́варъ.

Kotlarstwo, -a, *ср.* котёльное мастерство́, торгъ мѣ́дною посу́дою.

Kowano, ко́вано, подко́вано.

Kozi parsk, вѣ́тви изъ одного́ ство́ла вы́росшія.

Kozubaty, вы́пуклый, вы́гнутый.

Krajobraz, -u, *м.* ландша́фтъ, ви́дъ окрестности.

Kran, -u, *м.* кранъ, *см.* **Kurek.**

Krasawica, -y, *ж. Прост.* краса́вица.

* **Kratkowany,** прорѣзно́й.

* **Krawędź ścięta ukośnie,** *Архит.* скошенная кро́мка, скось.

Kręciciel, -a, *м.* * луна́вецъ, хитре́цъ, плутъ.

Kręcicielka, -i, *ж.* лукавица, плуто́вка.

Kredowaty, мѣлово́й.

Kredzisty, мѣлови́дный.

Krwawożerność, -ści, *ж.* кровожа́дность.

Krzywiszyjek, -jka, *м.* кривошѣ́я.

* **Krzyż w oknie (w którym się kwatery okienne otwierają),** *Архит.* о́конный переплётъ.

Księżycowy, мѣ́сячный, лу́нный.

Kucie, -cia, *ср.* кова́ніе.

Kukulczy, кукушечій.

Kulowy, шаровидный, сферическій.

Kunsztowność, -ści, *ж.* искусственность.

Kupla, -i, *ж.* ку́пля, торго́вля; || поку́пка.

* **Kwatera w oknie,** *Архит.* о́конная ство́рка, филёнка.

Łacinić, *Устар.* обраща́ть въ католи́чество.

Łajać się, руга́ться, брани́ться.

Lampiarz, -a, *м.* ла́мповщикъ.

Łapany, пресл'ѣ́дуемый, гоня́емый, *см.* **Goniony.**

Latopisiec, -śca, *м.* лѣтописецъ.

Latopiski, лѣтопи́сный.

Lekczeć, уменьша́ться, становиться лёгкимъ.

* **Linjał (prawidło, równiczka),** *Архит.* правило.

Litografja, -ji, *ж.* литогра́фія, ка́менопись.

Litografować, литографи́ровать.

Łomignat, -u, *м. Зоол.* костоло́мъ, морско́й орёлъ, ры́бный орёлъ, орла́нъ, бура́къ; || *Бот.* я́звенникъ (*растеніе*).

* **Machina do ciągnienia metalu w blachy,** плющи́льный стано́къ.

Męka Pańska, Стра́сти Христо́вы.

Mensuła, -y, *ж.* (stół mierniczy), менза́ула, землемѣ́рный сто́ликъ

Merito (in), *Юрид.* По существу́. **Rozpoznawać sprawę in merito,** разсма́тривать дѣло по существу́.

* **Metalurgja,** го́рная нау́ка.

Mierziciel, -a, *м.* осквернитель.

Mierzliwy, осквернительный.

Miropisny, *Неуп.* космографи́ческій.

Miroumniczy, *Неуп.* космологи́ческій.

Miroumnik, -a, *м. Неуп.* космоло́гъ.

* **Młócarnia, -i,** *ж.* молоти́лка, молоти́льня, молоти́льная маши́на.

* **Murować,** сооружа́ть.

* **Myszka, -i,** *ж.* * буке́тъ (*вина́*).

Nakamienny, надгро́бный, лапида́рный.

* **Niedokwas,** *Хим.* о́кись; || **pierwszy niedokwas,** за́кись.

Nieodzownie, неизбѣ́жно, неминуе́мо.

Obciążki, -ów, *мн.* щи́пчики, кле́щики.

Obdłużny, продолгова́тый.

Obryzganie, -nia, *ср.* обры́згиваніе, спры́скиваніе

Obstąpienie, -nia, *ср.* обступле́ніе, окруже́ніе.

*** Obywatel świata**, космополи́тъ, граждани́нъ свѣ́та.
Ociężyć, отяготи́ть.
Octometr, -u, *м. Хим.* уксусомѣ́ръ.
Oczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе.
Oczyszczony, очи́щенный.
Odkłady, -ów, *мн. Садов.* поса́женныя въ зе́млю вѣ́тки отъ де́рева.
*** Odłączać**, *Физ.* разобща́ть.
*** Odrazu**, съ одного́ ра́за, въ оди́нъ разъ.
Odtylcówka, -i, *ж.* ружьё заряжа́ющееся съ казённой ча́сти.
Odwołany, отмѣнённый; || ото́званный.
Ognistorozpalony, czerwony, краснокали́льный.
*** Okrawek, Okrajek**, горбу́шка хлѣ́ба, краю́ха.
*** Opadnienie (budynku)**, *Архит.* оса́дка зда́нія.
*** Ostrokrzew karmazynowy**, *Бот.* медвѣ́жья ла́па, рожене́цъ, борщеви́къ (*расте́ніе*).
Ostrzeń, -nia, *м. Бот.* пе́сій язы́къ, соба́чій ко́рень, черноко́рень.
*** Osuszanie**, дрена́жъ, подпо́чвенная осу́шка.
Otwieranie, -nia, *ср.* отпира́ніе.
Padolna lilja, *Бот.* ла́ндышъ.
Pajęcznica, -y, *ж.* пау́чнукъ (*расте́ніе*).
Pakunek, -nku, *м.* грузъ, нагру́зка; || кладь, кла́жа, покла́жа. **Pakunek ślepy**, *Ком.* на́глухо закры́тое помѣще́ніе.
Palisadowy, окружённый частоко́ломъ.
Parć, -ci, *ж.* **Part, -u**, *м.* то́лстое полотно́.
Pękanie, -nia, *ср.* ло́паніе, разрыва́ніе, распуска́ніе. **Pękanie lodów**, вскры́тіе рѣки́.
Pętanie, -nia, *ср.* спу́тываніе.
Pianista, -y, *м.* піани́стъ.
Płodzenie, -nia, *ср.* расположе́ніе, разведе́ніе.
*** Płynienie**, *Метал.* пла́вень.
Pobożnie, набо́жно, благочести́во.
Pochylenie się (budynku), *Архит.* оса́дка зда́нія.
Podłużny, продолжённый, удлиннённый.
Podpuszczka, -i, *ж.* сы́воротка.
*** Pokost**, лакъ, оли́ѳа.
Pokrzyżować, скла́дывать на́крестъ, скреща́ть; || * мѣша́ть, препя́тствовать. || **Pokrzyżować się**, встрѣча́ясь, разойдти́сь въ ра́зныя сто́роны; || разстро́иться, потерпѣ́ть неуда́чу.
Pokrzyżowanie, -nia, *ср.* (**np. dróg**), скреще́ніе.
Poległy, уби́тый, поги́бшій.
Powój wielki, вьюно́къ (*расте́ніе*).
Prawnie, по пра́ву, по зако́ну, зако́ннымъ о́бразомъ.
Prowadzić daléj, продолжа́ть.
Prozodja, -ji, *ж.* просо́дія, словоударе́ніе или слогоударе́ніе.
Przebitka, -i, *ж. Горн.* што́льна.
Przebity, сквозно́й, прорѣзно́й.
Przeciwpołożyć, *см.* **Przeciwstawić**.
Przeciwstawić, произвести́ контра́стъ; || противополага́ть.
Przemian, -u, *м.* безмѣ́нъ.
Przepadek, -dku, *м.* поте́ря, утра́та, тра́та, уро́нъ.
Przypisać się, приписа́ть, сдѣ́лать припи́ску.
Przypływ, -u, *м.* прили́въ (*воды*).
Pszeniec, -ńca, *м.* Ива́нъ - да - Ма́рья (*расте́ніе*).
Ren, Renifer, -a, *м. Зоол.* сѣ́верный оле́нь.
Robaczeć, черви́вѣть.
Rosochaty, вѣтви́стый, развѣ́систый.
Równiczka, -i, *ж.* прави́ло, *см.* **Linjał**.
Równoramienny (kąt), равнобе́дренный.
*** Rozbójnik morski**, морско́й разбо́йникъ; || **Kaper, okręt rozbójników morskich**, ка́перъ.
Rozciągnięcie, -cia, *ср.* разстила́ніе; || расшире́ніе, распростране́ніе.
*** Rozdzielenie, Rozdzielenie**, *Юрид.* распредѣле́ніе по соразмѣ́рности. **Księga rozdzielenia**, реестръ дѣ́ламъ о распредѣле́ніи по соразмѣ́рности.
Rozłakocić, разла́комить.
*** Rozmiar gruntów**, размежева́ніе, межева́ніе.
Rozżarzony, воспламенённый; || *Техн.* краснокали́льный.
Rudowłosy, рыжеволо́сый.
Sadzenie, -nia, *ср. Садов.* прививаніе (*дере́вьевъ*).
*** Sklepienie. — Dać, zrobić sklepienie**, *Архит.* своди́ть, свести́ сводъ.
Skręcenie, -nia, *ср. Мех.* скру́чиваніе; || ссу́чиваніе; || свёртываніе; || свора́чиваніе.
Skrob', -i, *ж.* крахма́лъ.
Skrofuły, *мн. Мед.* золоту́ха, свину́ха.
Skrzekliwy, крикли́вый, шумли́вый, ворчали́вый.
Skrzekotanie, -nia, *ср.* кваканье лягу́шекъ; || стрекота́нье птицъ.
Skrzywiony, искри́вленный.
*** Słupek balasów**, баля́сина, пери́льный столбикъ.
*** Smoczek (otwierający rurkę z gazem)**, га́зовая горѣ́лка.
*** Snycerstwo, sztuka wyrzynania z drzewa**, политипа́жное иску́сство.
*** Snycerz, wyrzynający figury na drzewie**, рѣзчи́къ (рѣщи́къ) на деревѣ.
*** Spajać, wiązać mur**, *Каменщ.* класть ка́мни въ перевя́зку швовъ, обвя́зывать.
Spłonienie, -a, *ср.* **Spalenie się płomieniem**, *Хим.* самовозгора́ніе.
Spółinteresant, -a, *м.* соуча́стникъ въ дѣ́лѣ.
Spółistny, *Богосл.* единосу́щный.

Spółnastępca, Współnastępca, -y, *м.* сонасле́дникъ.

* **Spólnik**, соуча́стникъ.

Spółręczyciel, -a, *м.* сопоручи́тель.

Spółznaczny, однозна́чащій.

* **Sprzątnienie z ziemi**, вы́емка, убо́рка земли́.

Staranie się, -nia się, *ср.* усиленное иска́ніе, домога́тельство.

Stręczycielstwo, -a, *ср.* посре́дничество; || коммиссіоне́рство.

* **Superata**, перекýръ вина́.

* **Swiadek**, — **Swiadkowie przybrani**, *Юрид.* понятые.

Światopisny, Światopisarski, космографи́ческій.

Swiatoumniczy, *Неуп.* космологи́ческій.

Swiatoumnik, -a, *м. Неуп.* космоло́гъ.

Syk, -u, *м.* шипѣ́ніе (*змѣи и т. п.*).

...czaw' angielski, садо́вый щаве́ль.

...zerwieniałość, -ści, *ж.* краснота́.

...at, Spat, -u, *м. Минер.* полсво́й ...ъ.

...zrubować, винти́ть.

Sztok, -u, *м. см.* **Stok**; тюрьма́. Въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Upił się jak sztok, pijany jak sztok**, мертвецки пья́нъ.

Szybkobiegacz, -a, *м.* скороходъ.

Szyfer, -fru, *м.* **łupny kamień**, шиферъ, слане́цъ.

* **Tabulatura kolumny lub pilastru**, *Архит.* антабле́ментъ, карни́зъ съ фри́зомъ и архитра́вомъ.

* **Tojad mordownik**, *Бот.* убійственный борецъ, во́лчій ко́рень.

Topiący się, расплавливающійся; || пла́вкій.

* **Toporek**, тесло́ *или* тесла́ (*инструме́нтъ для отёски вырѣзныхъ часте́й*).

* **Tyka**, вѣха́.

* **Tylko co nie...**, то́лько-что́ не..., едва́ не...

Ubolewanie, -nia, *ср.* сострада́ніе, соболѣ́нованіе.

Uczny, освое́нный, пріучённый (*о животныхъ*).

Ujęty, по́йманный, схва́ченный.

* **Ujście u pieca**, печно́е у́стье.

* **Ułamek łańcuchowy**, *Арив.* непрерывная дробь.

* **Utrata stopnia**, лише́ніе чи́на. **Utrata szlachectwa**, лише́ніе дворя́нства.

Wapniarz, -a, *м.* обжига́тель и́звести.

Wassal, -a, *м.* вассалъ, по́данный.

Wekslarski, мѣновщи́чій, свойственный мѣновщика́мъ.

Wekslarstwo, -a, *ср.* мѣновщи́на, запя́тіе мѣновщико́въ, мѣна.

Wiązać. *Каменщ. см.* **Spajać** (pomiędzy wyrazami opuszczonemi).

* **Wiązka**. *Архит.* связь, закрѣпле́ніе ба́лки.

Wielosił, -u, *м. Бот.* валеріа́на, будды́рьянъ, маунъ (*расте́ніе*).

Wiernopoddańczy, вѣрнопо́данный.

Wierzycielka, -i, *м.* заимода́вица, кредито́рка.

* **Winda**, *Архит.* кабеста́нъ, шпиль съ вертика́льнымъ во́ротомъ.

Wjadukt, -u, *м.* віадýкъ, путепрово́дъ (*подъ желѣзною доро́гою*).

Włochacizna, -y, **Włochatość**, -ści, *ж. Бот.* мо́чки, то́нкія ни́точки на ко́ринѣ.

* **Wprowadzenie w posiadanie**, *Юрид.* вво́дный листъ.

Wrzodowiec, -wca, *м. Бот.* ру́та (*расте́ніе*).

Wsiąkanie, -a, *ср.* впи́тываніе.

Wstrzykiwanie, -a, *ср.* впры́скиваніе.

Wwiązywanie, -nia, *ср.* вмѣша́тельство; || переплета́ніе (*книгъ*); || вводъ во владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

* **Wyciągnienie (wyprostowanie) pod linją prostą**, *Архит.* прямáя лúнія, проле́тъ.

Wydarniowanie, -a, *ср.* обдерно́вка.

Wyłajanie, -nia, *ср.* брань, руга́ніе.

Wyleczenie, -nia, *ср.* излѣче́ніе.

* **Wyraz stosunku proporcji**, *Мат.* членъ алгебраи́ческаго выраже́нія.

Wyrwań, -ni, *ж.* рвань, обо́йма, скоба́.

Wysyłający, отправи́тель, отсылающій ч...-либо.

Wytrych, -a, *м.* воровско́й ключъ, отмы́чка.

Wywczasować się, отдохну́ть, выспаться.

Wywczasowanie się, -nia się, *ср.* отдохнове́ніе, подкрѣпле́ніе себя́ сномъ.

Wyżpin, Wyszpin, -u, *м. Бот.* кубе́ба.

Zaczadzenie, -a, *ср.* угаръ.

Zadowalać, удовлетворя́ть.

Zadowolony, дово́льный, удовлетворенный.

Zaduszki, -szek (Dziady), *мн. Прост.* помúнки (*мн.*) помина́ніе усо́пшихъ, день всѣхъ усо́пшихъ (*2 Ноября́*); || угоще́ніе на помúнкахъ.

Zakonotować, отмѣ́тить, замѣ́тить.

Zapłacony, запла́ченный, ку́пленный.

* **Zasuwka**, *Слес.* защёлка.

Zgruchotać, разби́ть, раздробить, разшибить.

Zlękły, испу́ганный.

Spostrzeżone omyłki druku i poprawki.

Замѣченныя опечатки и поправки.

Stronica Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
1	2	26	абовда́жъ	аборда́жъ
2	1	19	да́бы	да́бы
—	2	39	благоговѐніе	благовѣ́ніе
3	2	4	лйстовенничная	лйственничная
5	1	27	акушѐка	акушѐрка
6	2	60	розово́дное	розовйдное
7	1	35	безначальноненный	безначáльственный
—	2	2	о́пухань	о́пухоль
8	1	6	Antedatowanie	Następuje po wyrazie: Antedatować (слѣдуетъ послѣ: Antedatować).
11	1	29	ослеплѐнъ	ослѣплѐнъ
14	1	65	см. Berwiczka	см. Barwica
17	2	1	Bezprzeczność	Bezsprzeczność
—	—	3	Bezprzeczny	Bezsprzeczny
25	1	41	ржáной	ржанóй
33	2	1	чтóбы	что́ бы
—	—	26	вовсѐ	во́все
37	2	59	любостяжáталь	любостяжáтель
38	2	51	съѣстнѐе	съѣстны́е
41	1	24	вскáрмиваніе	вскáрмливаніе
—	2	48	Христóвый	принадлежáщій Христу
49	2	62	чтóбы	что́ бы
56	2	15	Chlić sią, Chnić się	Cklić się, Cknić się
—	2	21	gziełko	giezłko
58	1	38	червéнь	чéрвень
76	1	58	лекáрка	лѣкáрка
77	1	35	Nadomiar	Nadmiar
96	1	44	скважитость	скважистость
110	1	18	Frachtarz	Frachciarz
110	1	20	алкóвъ	алькóвъ
113	1	44	вытаращйлъ	вытаращилъ
136	1	55	на-áщный	нящ-ный
143	1	63	ордынецъ	ордынецъ

Stronica Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
165	1	43	*см.* Kanianka	*см.* Kamianka
169	2	62	перели́стовать	перели́стывать
172	2	17	страми́ться	срами́ться
173	2	1	кочка́	ко́чка
175	2	15	ка́йла	ка́йла
176	2	44	лга́ньѣ	лганьѣ
182	2	16	*см.* Kuflik	*см.* Kufel
194	2	24	*см.* Kłobuszek	*см.* Kłębuszek
	2	59	лека́рство	лѣка́рство
	1	60	зерни	зёрни
	1	64	*см.* Młokocina	*см.* Młokicina
	2	61	синька́	си́нька
	1	12	веде́ніе лѣтописи;	веде́ніе лѣтописи, состав.ле́ніе лѣтописи. лѣтописа́ніе;
		44	лека́рство	лѣка́рство
		5	*см.* Krzechotać	*см.* Grzechotac
		43	криволине́йный	криволине́йный
		52	ко́рчка	ко́рча
		1	Травень, Ду́бень	Цвѣтень, Квѣтень
			ди́кія ки́слыя я́блоки	ди́кая я́блонь и ся́ я́блоки
		57	лодьеобра́зный	ладьеобра́зный
	1	55	рели́гія	магометанская рели́гія
269	1	28	*Умен.* Mikołaj	*Умен. см.* Mikołaj
273	1	49	Młockarnia	Młócarnia następuje po wyrazie: Mlewo (слѣдуетъ по́слѣ сло́ва: Mlewo)
—	2	33	изби́нія	изби́нія
235	2	59	неискоренённый	неискоренённый
347	2	36	нынѣ въ настоя́щее вре́мя	нынѣ, въ настоя́щее вре́мя.
400	1	60	наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну	вся равни́на покры́лась наро́домъ.
410	1	8	(*см.* Obstanowić)	*см.* Obstawiać
431	2	62	щи́плющій	щи́плющій
511	1	62	проведе́ніе	проведе́ніе
517	2	65	со́бралъ	собра́лъ
601	2	48	жа́ренный; || варённый	жа́реный; || варёный
660	1	51	тотъ ли э́то, что́	тотъ ли э́то, что
673	2	63	лицо́, ликъ;	лицо́, о́бразъ, начерта́ніе; || *Церк. Слав.* ликъ; ||
793	2	42	ма́рывать	мара́ть
806	2	7	что́ бы	чтобы
825	1	6	Пресвя́той Богоро́дицы	Пресвято́й Богоро́дицы
—	2	62	отожествля́ть	отождествля́ть

WYŻSZA SZKOŁA
GOGICZNA W KIELCACH
IBLIOTEKA
ST
Biblioteka WSP Kielce
0238577